

Hic Liber

*St. Contus Iosii - Mariae de Urbe.
Ff. Eremitarium, Excalceatorium S. P.
Augustini, quem dedit Iosius Abbas.
Scaglia*

I B 65 fra

BIBLIA SACRA

V V L G A T A E

EDITIONIS

SIXTI QVINTI

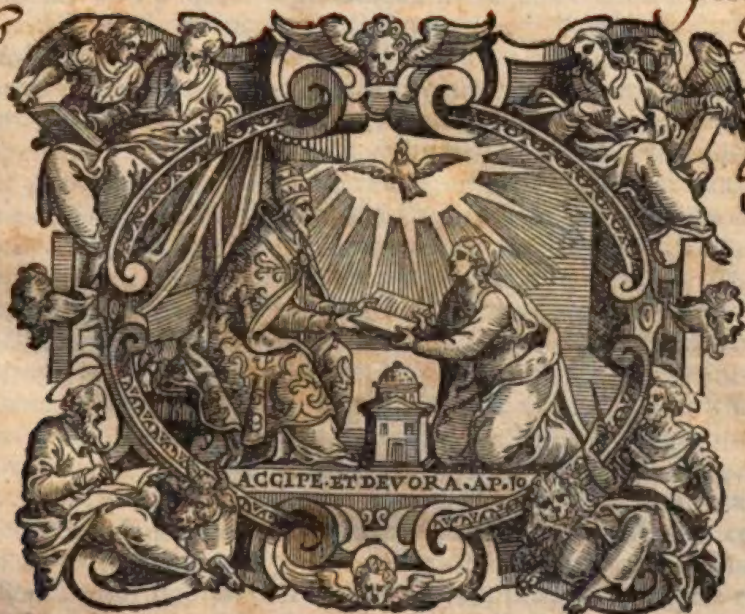
PONT. MAX.

I V S S V

recognita atque edita.

*Ed. Conduy
H. Clemens
S.*

*Jan. M. de Vite
Discalceat.
Augustini
quod dicitur Joh. 1
Abbas Regia*

R O M A E

Ex Typographia APOSTOLICA VATICANA.

M. D. X C I I

LIBRARY OF THE

Ad. Leborum

V. V. L. G. A. T. A. E.

EDITIONIS

SIXTI QVINTI

PONT. MAX.

1552

republica etque ad.

R. O. M. A. E.

EX LIBRIS APOSTOLICE VATICANAE

M. D. XCIII.

P R A E F A T I O

Ad Lectorem.

N multis, magnisq. beneficijs, quæ per sacram Tridentinam Synodum Ecclesiæ suæ Deus contulit, id in primis numerandum videtur, quòd inter tot Latinas editiones Diuinarum Scripturarum, solam veterem ac vulgatam, quæ longo tot sæculorum usu in Ecclesia probata fuerat, grauissimo Decreto authenticam declarauit. Nam, vt illud omittamus, quòd ex recentibus editionibus non pau-

cæ ad hæreses huius temporis confirmandas licenter detortæ videbantur: ipsa certe tanta versionum varietas, atque diuersitas magnam in Ecclesia Dei confusionem parere potuisset. Iam enim hac nostra ætate illud fere euenisse constat, quòd sanctus Hieronymus tempore suo accidisse testatus est, tot scilicet fuisse exemplaria, quot codices; cum vnusquisque pro arbi-

Præf. in Is.

trio suo adderet, vel detraheret. Huius autem veteris ac vulgatæ Editionis tanta semper fuit auctoritas, tamq. excellens præstantia, vt eam ceteris omnibus Latinis editionibus longe antefereendam esse, apud æquos Iudices in dubium reuocari non posset. Qui namque in ea Libri continentur (vt a maioribus nostris quasi per manus traditum nobis est) partim ex sancti Hieronymi translatione, vel emendatione suscepti sunt; partim retenti ex antiquissima quadam editione Latina, quam sanctus Hieronymus communem,

S. Hiero. in c. 49. Isaiæ.

& Vulgatam, sanctus Augustinus Italam, sanctus Gregorius Veterem translationem appellat. Ac de Veteris quidem huius, siue Italæ editionis sinceritate atque præstantia præclarum sancti Augustini testimonium extat in secundo Libro de Doctrina Christiana, vbi Latinis omnibus editionibus, quæ tunc plurimæ circumferebantur, Italam præferendam censuit, quòd esset, vt ipse loquitur, verborum tenacior cum perspicuitate sententiæ. De sancto vero Hieronymo multa extant veterum Patrum egregia testimonia: cum enim sanctus Augustinus hominem doctissimum, ac trium linguarum peritissimum vocat, atque eius translationem ipsorum quoque Hebræorum testimonio veracem esse confirmat. Eundem sanctus Gregorius ita prædicat, vt eius translationem, quam nouam appellat, ex Hebræo eloquio cuncta, verius transfudisse dicat: atque idcirco dignissimam esse, cui fides in omnibus habeatur. Sanctus autem Isidorus non vno in loco Hieronymianam versionem ceteris omnibus anteponit, eamq. ab ecclesijs Christianis communiter recipi ac probari affirmat, quòd sit in verbis clarior, & veracior in sententijs. Sophronius quoque, vir eruditissimus, sancti Hieronymi translationem non Latinis modo, sed etiam Græcis valde probari animaduertens, tanti eam fecit, vt Psalterium & Prophetas ex Hieronymi versione in Græcum eleganti sermone transtulerit. Porro qui secuti sunt, viri doctissimi, Remigius, Beda, Rabanus, Haymo, Anselmus, Petrus Damiani, Richardus, Hugo, Bernardus, Rupertus, Petrus Lombardus, Alexander, Albertus, Tho-

S. Aug. Lib. 2. Doctrina

Christ. c. 14.

S. Greg. Epist. Dedic.

ad Leandrum c. 5. in fin. S.

August. ubi supra.

Lib. 18. de Ciuit. Dei.

cap. 43.

Lib. 20. Moral. 24.

Lib. 6. Etymol. c. 5.

Lib. 1. de Diuin. off. 12.

mas,

mas, Bonauentura, ceteriq. omnes, qui his nongentis annis in Ecclesia floruerunt, sancti Hieronymi versione ita sunt vti, vt ceteræ, quæ pene innumerabiles erant, quasi lapsæ de manibus Theologorum, penitus obsoleuerint. Quare non inmerito Catholica Ecclesia sanctum Hieronymum Doctorem maximum, atque ad Scripturas sacras interpretandas diuinitus excitatum ita celebrat, vt iam difficile non sit illorum omnium damnare iudicium, qui vel tam eximij Doctoris lucubrationibus non acquiescunt, vel etiam meliora, aut certe paria præstare se posse confidunt. Ceterum ne tam fidelis translatio, tamq. in omnes partes Ecclesiæ utilis, vel iniuria temporum, vel impressorum incuria, vel temere emendantium audacia, vlla ex parte corrumperetur, eadem sacrosancta Synodus Tridentina illud Decreto suo sapienter adiecit, vt hæc ipsa vetus ac vulgata Editio emendatissime, quoad fieri posset, imprimeretur: neque vlli liceret eam sine facultate & approbatione Superiorum excudere. Quo Decreto simul typographorum temeritati ac licentiæ modum imposuit, & Pastorum Ecclesiæ in tanto bono quàm diligentissime retinendo, & conferuando, vigilantiam, atque industriam excitauit. Et quamuis insignium Academicarum Theologi in Editione vulgata pristino suo nitori restituenda magna cum laude laborauerint; quia tamen in tanta re nulla potest esse nimia diligentia, & codices manuscripti complures & vetustiores Summi Pontificis iussu conquisiti, atque in Urbem aduecti erant; & demum, quoniam executio generalium Conciliorum, & ipsa Scripturarum integritas ac puritas ad curam Apostolicæ Sedis potissimum pertinere cognoscitur; ideo Pius IV. Pontifex Maximus pro sua in omnes Ecclesiæ partes incredibili vigilantia, lectissimis aliquot sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus, alijsq. tum Sacrarum litterarum, tum variarum linguarum peritissimis viris, eam prouinciam demandauit, vt vulgatam editionem Latinam, adhibitis antiquissimis codicibus manuscriptis, inspectis quoque Hebraicis, Græcisq. Bibliorum fontibus; consultis denique veterum Patrum commentarijs, accuratissime castigarent. Quod itidem institutum Pius V. prosecutus est. Verum Conuentum illum ob varias, grauissimasq. Sedis Apostolicæ occupationes iamdudum intermissum, Sixtus V. diuina prouidentia ad summum Sacerdotium euocatus, ardentissimo studio reuocauit, & opus tandem confectum typis mandari iussit. Quod cum iam esset excusum, & vt in lucem emitteretur, idem Pontifex operam daret, animaduertens non pauca in sacra Biblia præli vitio irrepsisse, quæ iterata diligentia indigere viderentur, totum opus sub incudem reuocandum censuit atque decreuit. Id vero cum morte præuentus præstare non potuisset, Gregorius XIII. (qui post Urbani VII. duodecim dierum Pontificatum Sixto successerat), eius animi intentionem executus perficere aggressus est, amplissimis aliquot Cardinalibus, alijsq. doctissimis viris ad hoc iterum deputatis. Sed eo quoque, & qui illi successit, Innocentio IX. breuissimo tempore de hac luce subtractis; tandem sub initium Pontificatus Clementis VIII. qui nunc Ecclesiæ vniuersæ gubernacula tenet, opus, in quod Sixtus V. intenderat, Deo bene iuuante perfectum est. Accipe igitur Christiane Lector, eodem Clemente Summo Pontifice annuente, ex Vaticana Typographia veterem ac vulgatam sacre Scripturæ Editionem, quanta fieri potuit diligentia castigatam: quam quidem sicut omnibus numeris absolutam, pro humana imbecillitate affirmare difficile est, ita ceteris omnibus, quæ ad hanc vsque diem prodierunt, emendatiorem, purioremq. esse, minime dubitandum.

bitandum. Et vëro quāuis in hac Bibliorum recognitione in codicibus
 manuscriptis, Hebræis, Græcisq. fontibus, & ipsis veterum Patrum com-
 mentarijs conferendis non mediocre studium adhibitum fuerit; in hac tamen
 peruulgatā Lectione sicut nonnulla consulto mutata, ita etiam alia, quæ
 mutanda videbantur, consulto immutata relicta sunt; tum quòd ita facien-
 dum esse ad offensionem populorum vitandam sanctus Hieronymus non se-
 mel admonuit: tum quòd facile fieri posse credendum est, vt maiores nostri,
 qui ex Hebræis, & Græcis Latina fecerunt, copiam meliorum, & emenda-
 tionum librorum habuerint, quā iij, qui post illorum ætatem ad nos per-
 uenerunt, qui fortasse tam longo tempore identidem describendo minus pu-
 ri, atque integri euaserunt; tum denique quia sacra Congregationi Amplif-
 simorum Cardinalium, alijsq. eruditissimis viris ad hoc opus a Sede Apo-
 stolica delectis propositum non fuit, nouam aliquam editionem cudere, vel
 antiquum Interpretem vlla ex parte corrigere, vel emendare; sed ipsam ve-
 terem, ac vulgatam Editionem Latinam a mendis veterum librariorum,
 necnon prauarum emendationum erroribus repurgatam, suæ pristinae inte-
 gritati, ac puritati, quoad eius fieri potuit, restituere; eaq. restituta, vt
 quā emendatissime imprimeretur iuxta Concilij Oecumenici Decretum,
 pro viribus operam dare. Porro in hac Editione nihil non canonicum, ni-
 hil adscititium, nihil extraneum apponere visum est: atque ea causa fuit,
 cur Liber tertius & quartus Esdræ inscripti, quos inter Canonicos libros sa-
 cra Tridentina Synodus non annumerauit, ipsa etiam Manasse regis Ora-
 tio, quæ neque Hebraice, neque Græce quidem extat, neque in manuscri-
 ptis antiquioribus inuenitur, neque pars est vllius Canonici libri, extra Ca-
 nonicæ scripturæ seriem posita sint: & nullæ ad marginem concordantiæ
 (quæ posthac inibi apponi non prohibentur) nullæ notæ, nullæ variæ le-
 ctiones, nullæ denique præfationes, nulla argumenta ad librorum
 initia conspiciantur. Sed sicut Apostolica Sedes industriam eo-
 rum non damnat, qui concordantias locorum, varias le-
 ctiones, præfationes sancti Hieronymi, & alia id ge-
 nus in alijs editionibus inseruerunt; ita quoque
 non prohibet, quin alio genere characteris
 in hac ipsa Vaticana editione eius-
 modi adiumenta pro studiofo-
 rum commoditate, atque
 vtilitate in posterum
 adjiciantur; ita
 tamen, vt le-
 ctiones
 variæ ad marginem ip-
 sius Textus mini-
 me annoten-
 tur.

*Epist. ad Sa-
 miā & Fro-
 tellā. Pref.
 Evang. ad
 Damascum.*

DE CANONICIS SCRIPTURIS

DECRETVM

EX

CONCILIO TRIDENTINO

SESSIONE QVARTA.

SACROSANCTA Oecumenica, & generalis Tridentina Synodus, in Spiritu sancto legitime congregata, præsidentibus in ea eisdem tribus Apostolicæ Sedis Legatis, hoc sibi perpetuo ante oculos proponens, vt sublatis erroribus, puritas ipsa Euangelij in Ecclesia conseruetur. *Et infra:*

Sacrorum vero librorum Indicem huic Decreto ascribendum censuit, ne cui dubitatio suboriri possit, quinam sint, qui ab ipsa Synodo suscipiuntur. Sunt vero infrascripti: Testamenti veteris, Quinque Moyſi, idest Genesis, Exodus, Leuiticus, Numeri, Deuteronomium: Iosue, Iudicum, Ruth: Quattuor Regum: Duo Paralipomenon: Esdræ primus, & secundus, qui dicitur Neemias: Tobias, Iudith, Esther, Iob, Psalterium Dauidicum centum quinquaginta Psalmorum, Parabolæ, Ecclesiastes, Canticum canticorum, Sapientia, Ecclesiasticus, Isaias, Ieremias cum Baruch, Ezechiel, Daniel: Duodecim Prophetæ minores, idest Osea, Ioel, Amos, Abdias, Ionas, Michæas, Nahum, Habacuc, Sophonias, Aggæus, Zacharias, Malachias: Duo Machabæorum, primus, & secundus. Testamenti noui: Quattuor Euangelia, secundum Matthæum, Marcum, Lucam, & Ioannem: Actus Apostolorum a Luca Euangelista conscripti: Quattuordecim Epistolæ Pauli Apostoli: Ad Romanos, duæ ad Corinthios, ad Galatas, ad Ephesios, ad Philippenſes, ad Colossenses, duæ ad Theſſalonicenses, duæ ad Timotheum, ad Titum, ad Philemonem, ad Hebræos: Petri Apostoli duæ: Ioannis Apostoli tres: Iacobi Apostoli vna: Iudæ Apostoli vna: & Apocalypſis Ioannis Apostoli. Si quis autem Libros ipsos integros cum omnibus suis partibus, prout in Ecclesia Catholica legi consueuerunt, & in veteri vulgata Latina editione habentur, pro sacris, & canonicis non susceperit, & traditiones prædictas sciens, & prudens contempserit, anathema sit.

C L E M E N S

P A P A V I I I .

Ad perpetuam rei memoriam .

 *V*M sacrorum Bibliorum vulgata editionis Textus summis laboribus, ac vigilijs restitutus, & quàm accuratissime mendis expurgatus, Benedicente Domino, ex nostra Typographia Vaticana in lucem prodeat; Nos, ut in posterum idem Textus incorruptus, ut decet, conseruetur, opportune providere volentes, auctoritate Apostolica, tenore presentium districte inhibemus, ne intra decem annos a data presentium numerandos, tam citra, quàm ultra montes alibi quàm in nostra Vaticana Typographia a quoquam imprimatur. Elapso autem prefato decennio, eam cautionem adhiberi precipimus, ut nemo hanc sanctarum Scripturarum editionem typis mandare praesumat, nisi habito prius exemplari in Typographia Vaticana excuso: cuius exemplaris forma, ne minima quidem particula de Textu mutata, addita, vel ab eo detracta, nisi aliquod occurrat, quod Typographica incuria manifeste adscribendum sit, inuiolabiliter obseruetur. Si quis vero Typographus in quibuscumque Regnis, Ciuitatibus, Pronincijs, & locis tam nostra & S. R. E. ditioni in temporalibus subiectis, quàm non subiectis, hanc eandem sacrarum Scripturarum editionem intra Decennium praedictum quoquomodo, elapso autem Decennio, aliter quàm iuxta huiusmodi exemplar, ut praefertur, imprimere, vendere, venales habere, aut aliàs edere vel euulgare, aut si quis Bibliopola a se vel ab alijs quibuscumque, post datam presentium, huius Editionis impressos libros, seu imprimendos a prefato restituto & correcto Textu in aliquo discrepantes, seu ab alio, quàm a Typographo Vaticano, intra Decennium excusos, pariter vendere, venales proponere vel euulgare praesumpserit, ultra amissionem omnium librorum, & alias arbitrio nostro infligendas penas temporales, etiam maioris excommunicationis sententiam eo ipso incurrat: a qua nisi a Romano Pontifice, praterquàm in mortis articulo constitutus, absolui non possit. Mandamus itaque vniuersis & singulis, Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, ceterisque Ecclesiarum, & locorum, etiam regularium Pralatis, ut praesentes litteras in suis quisque Ecclesijs & iurisdictionibus ab omnibus inuiolate perpetuo obseruari curent ac faciant. Contradictores per censuras Ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, innocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij secularis; Non obstantibus

constitum-

constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac in Generalibus, Provincialibus, vel Synodalibus Concilijs editis generalibus, vel specialibus, ac quarumcumque Ecclesiarum, Ordinum, Congregationum, Collegiorum, atque Vniuersitatum, etiam Studiorum generalium iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, Statutis, & consuetudinibus, ac privilegijs, indultis, ac litteris Apostolicis in contrarium quomodocumque emanatis, & emanandis: quibus omnibus ad hunc effectum latissime derogamus, ac derogatum esse decernimus. Volumus autem, ut praesentium transumptis etiam in ipsis voluminibus impressis eadem, in iudicio & extra, fides ubique adhibeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur, si forent exhibita, vel ostensa.

Dat. Roma, apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris Die ix. Novembris. M. D. XCII. Pontif. Nostri Anno I.

M. Vestrius Barbianus.

Hieronymi Prologus Galeatus.

VINTI & duas litteras esse apud Hebræos, Syrorū quodque lingua & Chaldaeorū testatur, quæ Hebrææ magna ex parte confinis est. nā & ipsi v. g. in duo elementa habent eodē sono, sed diuersis characteribus. Samaritanæ etiam Pentateuchū Moysi totidem litteris scriptū est, figuris tantū & apicibus discrepantes. Certumq. est Eldā scribā, legisq. doctore, post captam Ierusalem & institutionem templi sub Zorobabel, alias litteras reperisse quibus nunc utimur: cū ad illud vsque tempus idem Samaritanorū & Hebræorū characteres fuerint. In libro quoque Numerorū hæc eadē supputatio, sub Leuitarū ac sacerdotum censu, mystice ostēditur. Et nomen Domini teutagrāmation in quibuscūq. Græcis voluminibus, vsque hodie antiquis expressum litteris inuenimus. Sed & psalmi tricesimus sextus, & centesimus decimus, & centesimus undecimus, & ceterimus decimus octauus, & ceterimus quadragesimus quartus, quamquā diuerso scribātur metro, tamen eiūsdē numeri texuntur alphabeto. Et Ieremix lamentationes, & oratio eius: Salomonis quoque in fine proverbia, ab eo loco in quo ait, Mulierē forte quis inueniet? idē alphabetis vel incisionibus supputantur. Porro quinque litteræ duplices apud Hebræos sunt: Caph, Mem, Nun, Pe, Sade, aliter enim scribūtur per hæc principia, mediatesq. verborum, aliter fines. Vnde & quinque a plerisq. libri, duplices æstimantur, Samuel, Melachim, Dibre haiaim, Esdras, Ieremias, cum Cinoth, id est lamentationibus suis. Quomodo igitur v. g. in duo elementa sunt, per quæ scribimus Hebræice omne quod loquimur, & eorum iniicijs vox humana comprehenditur: ita viginti duo volumina supputantur, quibus quasi litteris & exordijs in Dei doctrina, tenera adhuc & lactens viri iusti eruditur infantia.

Primus, apud eos liber, vocatur **בראשית** Beresith: quem nos Genesim dicimus.

Secundus, **שמות** Veelle semoth: qui Exodus appellatur.

Tertius, **ויקרא** Vajera, id est Leuiticus.

Quartus, **ויכר** Vaiddaber, quem Numeros vocamus.

Quintus, **אלה הדברים** Elle haddebarim, qui Deuteronomium prænotatur.

Hi sunt quinque libri Moysi, quos proprie **תורה** Thora, id est Legem appellant.

Secundum, prophetarum ordinem faciunt: & incipit ab Iesu filio Naue: qui apud eos **יהושע בן נון** Josue ben Nun dicitur.

Deinde subrexit **שפטים** Sophetim, id est Iudicum librum. Et in eundem compingunt Ruth: quia in diebus Iudicum facta eius narratur historia.

Tertius sequitur **שמואל** Samuel, quem nos Regum primum & secundum dicimus.

Quartus, **מלכים** Melachim, id est Regū, qui tertio & quarto Regum volumine continetur.

Meliusq. multo est **מלכים** Melachim, id est Regū, quā **ממלכות** Mamlachot, id est Regnorum dicere. Non enim multarū gentium describit regna, sed vnius Israeliticæ populū, qui tribus duodecim continetur.

Quintus, est **ישעיה** Isaias.

Sextus, **ירמיה** Ieremias.

Septimus, **חזקאל** Ezechiel.

Octauus, liber duodecim Prophetarum: qui apud illos vocatur **תרי עשר** There asar.

Tertius ordo, Hagiographa possidet.

Et primus liber incipit a **איוב** Iob.

Secundus a **דוד** David: quem quinque incisionibus & vno psalmorum volumine comprehendunt.

Tertius est **שלמה** Salomon, tres libros habens: Proverbia, quæ illi **משלי** Misle, id est Parabolas appellant.

Quartus, Ecclesiastes, id est **קהלת** Cohelerth.

Quintus, Canticum canticorum, quem titulo **שיר השירים** Sif hassirim prænotant.

Sextus, est **דניאל** Daniel.

Septimus, **דברי הימים** Dibre haiaim, id est Verba dierum: quod significantius, Chronicon totius diuinæ historię possumus appellare. qui liber apud nos Paralipomenon primus & secundus inscribitur.

Octauus, **עזרא** Esdras: qui & ipse similiter apud Græcos & Latinos, in duos libros diuisus est.

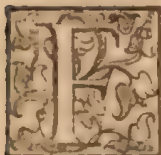
Nonus, **אסתר** Esther.

Atque ita sunt pariter Veteris legis libri viginti duo: id est Moysi quinque, & Prophetarum octo, Hagiographorum nouem. Quamquam nonnulli

רות וקינוח Ruth & Cinoth, inter Hagiographa scriptent, & hos libros in suo putent numero supputandos: ac per hoc esse præter legis libros viginti quatuor: quos sub numero viginti quatuor seniorū Apocalypsis Ioannis inducit adorantes Agnum, & coronas suas prostratis vultibus offerentes: sicut corā quatuor animalibus oculatis ante & retro, id est in præteritum & in futurū respicientibus, & indefessā voce clamantibus, Sanctus, sanctus, sanctus Dominus Deus omnipotens, qui erat, & qui est, & qui venturus est. Hic prologus, Scripturā quasi galeatū principium, omnibus libris quos de Hebræo vertimus in Latinū, conuenire potest: ut scire valeamus, quidquid extra hos est, inter apocrypha esse ponendū. Igitur Sapientia, quæ vulgo Salomonis inscribitur, & Iesu filij Syrach liber, & Iudith, & Tobias, & Pastor, nō sunt in canone. Machabæorum primū librum, Hebræicū reperi. Secundus, Græcus est: quod ex ipsa quoque phrasī probari potest. Quæ cum ita se habeat, obsecro te Lector, ne laborem meū, reprehensionē exitimes antiquorū. In templo Dei offerre vniuscuique quod potest: alij aurū, argentū & lapides pretiosos: alij byssum & purpurā & coccum offerunt & hyacinthum: nobiscū bene agitur, si obtulerimus pelles & caprarū pilos. Et tamen Apostolus contempnibiliora nostra magis necessaria iudicat. Vnde & totā illa tabernaculi pulchritudo, & per singulas species, Ecclesiæ præsentis futuræq. distinctio, pellibus regitur & cilicij ardoremq. solis & iniuriæ imbrum ea quæ villora vlt prohibet. Lege ergo primū Samuel, & Melachim meū: meum, inquam, meum. Quidquid enim crebrius vertendo, & emendando sollicitius & didicimus & tenemus, nostrū est. Et cū intellexeris quod antea nesciebas, vel interpretē me æstimato, si gratus es: vel Paraphrasten, si ingratus. quamquā multo omnino conscius non sim, misisse me quippiā de Hebræicā veritate. Certe si inere dulus es, lege Græcos codices & Latinos, & confer cum ijs, opusculis, quæ nuper emēdauius: & vbiq.que discrepare inter se videris, interroga quencilibet Hebræorū cui magis accommode deoas fidē: & si nostra firmatur, puto quod eū non æstimes coniectore, vt in eodē loco meū similiter diuinari. Sed & vos famulas Christi (quæ Domini discumbentis pretiosissima fidei myrtha vngitis caput, quæ nequaquā Saluatorē quærit in sepulchro, quibus iam ad Patrē Christū ascendit) vt contra latrantes canes, qui aduersum me rabido ore deserviunt, & circumestū ciuitatē, atque in eo se doctos arbutantur si alijs derahant, orationum vestrarum clypeos opponatis. Ego scies humilitatem meā, illius tēper sententiæ recordabor, Dixi, custodiam vias meas: vt non delinquam in lingua mea. Posui ori meo custodiam, cum confisteret peccator aduersum me. Obmutui, & humiliatus sum: & silui a bonis.

Psal. 38.

PATER Ambrosius tu mihi munuscula perferens, detulit simul & suauissimas litteras, quæ a principio amicitiarum, fidei probata iam fidei, & veteris amicitie præferebant. Vera enim illa necessitudo est, & Christi glutino copulata, quam non vilitas rei fami-

liatis, non præsentis tantum corporum, non subdole & palpians adulatio: sed Dei timor, & Diuinarum scripturarum studia conciliant. Legimus in veteribus historiis quosdam lustrasse provincias, nouos adisse populos, maria transisse: vt eos quos ex libris nouerant, coram quoque viderent. Sic Pythagoras Memphis vates, sic Plato Ægyptum & Architam Tarentinum, eamq. oram Italix, quæ quondam magna Græcia dicebatur, laboriosissime peragravit: vt qui Athenis magister erat, & potens, cuiusque doctrinam Academicæ gymnasia personabant, fieret peregrinus utque discipulus: malis aliena verecunde dicere, quam sua impudenter ingerere. Denique dum litteras quasi toto fugientes orbe persequitur, captus a piratis & venundatus, etiam tyranno crudelissimo paruit, captiuus, vinculus & seruus; tamen quia philosophus, maior clemente se fuit. Ad Titum Luuium læteo eloquentiæ fonte manantem, de vltimis Hispaniæ Galliarumq. finibus quosdam venisse nobiles legimus: & quos ad contemplationem sui Roma non traxerat, vnius hominis fama perduxit. Habuit illa ætas inauditum omnibus sæculis, celebrandum: in saculum, vt urbem tantam ingressi, aliud extra urbem quæreret. Apollonius, siue ille magus, vt vulgus loquitur, siue philosophus, vt Pythagorici tradunt, intravit Persas, pertransiit Caucasum, Albanos, Scythas, Massagetas, opulentiissima Indix regna penetravit: & ad extremum, latissimam Phisom amne transiit, peruenit ad Hrachmanas, vt Hiareham in throno sedentem aureo, & de Tantalali fonte potantem, inter paucos discipulos de natura, de moribus siderum, ac dicum cursu audiret docentem. Inde per Ælaminas, Babylonios, Chaldaeos, Medos, Assyrios, Parthos, Syros, Phœnices, Arabes, Palæstinos, reuersus Alexandriam, perrexit Æthiopiæ, vt Gymnosophistas, & famulissimam Solis mentiam videret in labulo. Inuenit ille vir ubique quod disceret, & semper proficiens, semper se melior heret. Scripsit super hoc plenissime octo voluminibus Philosophatus. Quid loquar de sæculi hominibus, cum Apostolus Paulus, vas electionis & magister Gentium, qui de conscientia tanti in se hospitis loquebatur, An experimentum quæritis eius, qui in me loquitur Christus? post Damascum Arabiamque lustratam, ascenderit Ierosolimam, vt videret Petrum, & mansit apud eum diebus quindecim? Hoc enim mysterio hebdomadis & octogadis futurus Gentiu prædicator instruendus erat. Rursusq. post annos quattuordecim, assumpto Barnaba & Tiro exposuisset Apostolis Euangelium, ne forte in vacuum curreret, aut cucurrisset. Habet enim nescio quid latentis ægyptiacæ viua vox, & in aures discipuli de auctoris ore transfusa, fortius sonat. Vnde & Æthiopes cum Rhodi exularet, & legeretur illa Demosthenis oratio, quod aduersus eum haberetur, murantibus cunctis atque laudantibus, suspiras ait, Quid si ipsam audisset bestiam, sua verba resonantem? Hæc non dico, quod sit in me aliquid tale, quod vel polli a me audire, vel velis discere: sed quod arder tuus & dicendi studium etiam absque nobis per se probari debeat. Ingenium docile, & sine doctore laudabile est. Non quid inuenias, sed quid quæras consideramus. Mollis cera, & ad formandum facilis, etiam si artificis & plastæ cessent manus: tamen virtute totum est quicquid esse potest. Paulus apostolus ad pedes Gamalielis legem Moysi, & prophetas didicisse se glo-

riatur, vt armatus spiritualibus telis, posita diceret confidenter, Arma nostræ militiæ, non carnalia sunt: sed potentia Deo, ad destructionem munitionum cõsilia destruentes, & omnem altitudinem extolentem se aduersus scientiam Dei, & captiuantes omnem intellectum ad obediendum Christo, & parati subiungere omnem inobedientiam. Ad Timotheum scribit ab infantia Sacris litteris eruditum, & hortatur ad studium lectionis, ne negligat gratiam quæ data sit ei per impositionem manus presbyterij. Tito præcipit vt inter ceteras virtutes episcopi, quem breui sermone depinxit, scientiam quoque in eo eligat scripturarum, Obtinentem, inquit, eum, qui secundum doctrinam est, fidelem sermonem: vt potens sit exhortari in doctrina sana, & contradicentes reuincere. Sancta quippe rusticitas solum sibi prodest: & quantum adificat ex vitæ merito Ecclesiam Christi, tantum nocet si destruentibus non resistat. Malachias propheta, immo per Aggæum Dominus. Interroga, ait, sacerdotes Legem: intantum sacerdotis officium est interrogatum respondere de Lege. Et in Deuteronomio legimus, Interroga patrem tuum, & annuntiabit tibi: seniores tuos, & dicat tibi. In Psalmio quoque centesimo decimooctauo, Cantabiles mihi erant iustificationes tuæ in loco peregrinationis meæ. Et in descriptione iusti viri, cum eum Dauid arbori vitæ, quæ est in paradiso compararet, inter ceteras virtutes & hoc intulit, In lege Domini voluntas eius, & in lege eius meditabitur die ac nocte. Dauid in fine sacratissimæ visionis ait, iustos fulgere sicut stellæ: & intelligentes, idest doctos, quasi firmamentum. Vides quantum inter se distent iusta rusticitas, & docta iustitia? Alij stellæ, alij exlo comparantur. Quamquam iuxta Hebraicam veritatem vtrumque de eruditis possit intelligi. Ita enim apud eos legimus, Qui autem docti fuerint, fulgebunt quasi splendor firmamenti: & qui ad iustitiam erudiunt multos, quasi stellæ in perpetua æternitate. Cur dicitur Paulus Apostolus vas electionis? Nempe quia legis & scripturarum sanctarum erat armarium. Pharisæi stupent in doctrina Domini: & mirantur in Petro & Ioanne quomodo legem sciunt, cum litteras non didicerint. Quidquid enim alijs exercitatio, & quotidiana in lege meditatio tribuere solet, illis hoc Spiritus sanctus suggererat, & erant iuxta quod scriptum est, & deus id agens. Duodecim annos Saluator impleuerat, & in templo senes de quæstionibus legis interrogans, magis docet dum prudenter interrogat. Nisi forte rusticum Petrum, rusticum dicimus Ioannem: quorum vique dicere poterat, Esi imperitus sermone, non tamen scientia. Ioannes rusticus, pifector, indoctus? & vnde illa vox obicero, In principio erat Verbum, & Verbum erat apud Deum, & Deus erat Verbum? λόγος enim Græce multa significat: nam & verbum est, & ratio, & supputatio, & causa vniuscuiusque rei, per quam sunt singula quæ subsistunt: quæ vniuersa recte intelligimus in Christo. Hoc doctus Plato nesciuit, hoc Demosthenes eloquens ignorauit. Perdam, inquit, sapientiam sapientium, & prudentiam prudentium reprobo. Vera sapientia perdet falsam sapientiam; & quamquæ stultitia prædicationis in cruce sit, tamen Paulus sapientiam loquitur inter perfectos: sapientiam autem non sæculi huius, nec principum sæculi istius, quæ destruitur: sed loquitur Dei sapientiam in mysterio absconditam, quam prædicationi Deus ante sæcula. Dei sapientia, Christus est. Christus enim, Dei virtus, & Dei sapientia. Hæc sapientia, in mysterio abscondita est: de qua & noni psalmi titulus prænotatur, Pro occultis filiis. in quo sunt omnes thesauri sapientie & scientiæ Dei absconditi. Et qui in mysterio absconditus erat, prædestinatus est ante sæcula: prædestina-

1. Cor. 13.9

2. Tim. 1.9

1. Tim. 4.6

Tit. 1.6

1111.

Agg. 2.6

Deut. 32.6

Psal. 1.

Dan. 12.6

Mat. 4.9

Isai. 54.2

Ioann. 6.6

Luc. 2.3

2. Cor. 11.6

Ioan. 1.9

V.

Abd. 1.9

Isai. 29.9

1. Cor. 1.6

2. Cor. 1.6

Coloss. 2.9

Joan. 8. g
Exch. 1. a
Tsal. 118.

Rom. 7. c
2. Cor. 3. d
Apoc. 5. a
1. Sal. 29. d

Apoc. 3. b

Ad. 8. c

VI.

res autem & præfiguratus in Lege & Prophetis. Unde & Prophetæ appellabantur videntes: quia videbatur eum, quem ceteri non videbant. Abraham vidit diem eius, & latus est. Aperiebantur cæli Ezechielis qui populo peccatori clausi erant. Reuela, inquit David, oculos meos, & considerabo mirabilia de lege tua. Lex enim spiritualis est, & revelationis opus est, ut intelligatur, ac reuelata facie Dei gloriam contemplantur. Liber in Apocalypsi septē sigillis signatus ostenditur: quem si dederis scienti scienti litteras ut legat, respondebit tibi. Non possum: signatus est enim. Quanti hodie putant se nosse litteras, tenent signatum librum, nec aperire possunt, nisi ille refferat qui habet clauem David; qui aperit, & nemo claudit; claudit, & nemo aperit. In Actibus Apostolorum sanctus Eunuchus, immo vir (sic enim eum Scriptura cognominat) cum legeret Isaiam prophetam, interrogatus a Philippo, Putasne intelligis, quæ legis? respondit, Quomodo possum, nisi aliquis me doceat? Ego (ut de me loquar interim) nec sanctior sum hoc Eunuchus, nec studiosior, qui de Æthiopia, id est de extremis mundi finibus venit ad templum, reliquit aulam regiam: & tantus amator legis diuinæ, scientiæ fuit, ut etiam in vehiculo legeret Litteras sacras. Et tamen cum librum teneret, & verba Domini cogitatione conciperet, lingua voluerit, labijs personaret, ignorabat eum, quem in libro nesciens venerabatur. Venit Philippus, ostendit ei Iesum, qui clausus latebat in littera. O mira doctoris virtus! eadem hora credit Eunuchus, baptizatur, & fidelis & sanctus factus est, ac magister de discipulo, plus in deserto fonte Ecclesiæ, quam in aurato synagoga templo reperit. Hæc a me pertricta sunt breuiter (neque enim epistolæ angustia euagari longius patiebatur) ut intelligeres te in Scripturis sacris sine præiudicio, & monstrante semitam non posse ingredi. Taceo de grammaticis, rhetoribus, philosophis, geometris, dialecticis, musicis, astronomis, astrologis, medicis, quorum scientia moralibus vel vtilissima est, & in tres partes scinditur, τὸ δὲ ὅμα, τὴν μέθοδον, τὴν ἐκτερίαν. Ad minores artes veni, & quæ non tam lingua, quam manu administrantur. Agricola, cæmentarij, fabri metallorū, lignorumque, cælores, lanarij quoque, & sutores, & ceteri qui variam suppellectilem, & vilis opuscula fabricantur, absque doctore esse non possunt quod cupiunt. Quod medicorum est, promittunt medici: tradunt fabrika fabri. sola Scripturarum ars est, quam sibi passim omnes vindicant. Scribimus indocti, doctique, poemata passim. Hanc garula anus, hanc delirus senex, hanc sophista verborius, hanc vniuersi præsumunt, lacerant, docent antequam discant. Alij adducto supercilio, grandia verba trutinantes inter mulerculas de sacris litteris philosophantur. Alij discunt, pro pudor, a feminis, quod viros doceant. & ne parum hoc sit, quadam facilitate verborum, immo audacia edisserunt alijs quod ipsi non intelligunt. Taceo de mei similibus, qui si forte ad Scripturas sanctas post sæculares litteras venerint, & sermone composito aures populi mulserint, quidquid dixerint, hoc legē Dei putant, nec scire dignantur quid Prophetæ, quid Apostoli senserint, sed ad sensum suum incongrua aptant testimonia: quasi grande sit, & non vitiosissimum docendi genus, deprauare sententias, & ad voluntatem suam, Scripturam trahere repugnantem. Quasi non legerimus Homerocentonas, & Vergiliocentonas: ac non sic etiam Maronem sine Christo possimus dicere Christianum, quia scripsit, iam redit, & virgo, redeunt Saturnia regna, iam noua progenies cælo demittitur alto. Et Patrem loquentem ad Filium, Nate mea vires, mea magna potentia solus. Et post verba Saluatoris in cruce, Talia perstabat memorans, fixusque manebat. Puerilia sunt hæc, & circulatorum ludo similia, docere quod ignores: immo, ut cum Romacho loquar, ne hoc quidem scire quod nescias.

VII.

Videlicet manifestissima est Genesis, in qua de crea-

tura mundi, de exordio generis humani, de diuisione terræ, de confusione linguarum & gentium, vsque ad exitum scribitur Hebræorum.

Patet Exodus cum decem plagis, cum decalogo, cum mysticis diuinisq. præceptis.

In promptu est Leuiticus liber, in quo singula sacrificia, immo singulae pene syllabæ, & velles Aaron, & totus ordo Leuiticus spirant cælestia sacramenta.

Numeri vero, nonne totius arithmeticæ, & prophetiæ Balaam, & quadraginta duarum per eireum missionum mysteria continent?

Deuteronomium quoque secunda lex, & Euāgelicæ legis præfiguratio, nonne sic ea habet quæ priora sunt, ut tamē noua sint omnia de veteribus? Hucusque Moses, hucusque Pentateuchus: quibus quinque verbis loqui se velle Apostolus in Ecclesia gloriatur.

Iob exemplar patientiæ, quæ non mysteria suo sermone cōplectitur? Prosa incipit, verū labitur, pedestri sermone finitur: omnesq. leges dialecticæ, propositione, assumptione, cōfimatione, cōclusionē determinat. Singula in eo verba, plena sunt sensibus. Et (ut de ceteris fileam) resurrectionem corporum sic prophetat, ut nullus de ea vel manifestius, vel cæuius scilicet. Scio inquit, quod redemptor meus viuit, & in nouissimo die de terra surrecturus sum: & rursum circumdabor pelle mea, & in carne mea videbo Deum, quem visurus sum ego ipse, & oculi mei conspiciuntur sunt, & nō alius. Reposita est hæc spes mea in lino meo.

Veniam ad Iesum Naue, qui typum Domini non solum gentis, verum etiam nomine præfert. transiit Iordanem, hostium regna luberrit, diuidit terram victori populo, & per singulas vrbes, viculos, montes, flumina, torrentes atque confinia, Ecclesiæ cælestisq. Ierusalem spiritualia regna describit.

In Iudicum libro, quot principes populi, eos figuræ sunt.

Ruth Moabitris, Maix explet vaticinium, dicentis, Emitte agnum Domine Dominatorem terræ, de petra deserti, ad montem Ildiz Sion.

Samuel in Heli mortuo, & in occiso Saul, veterē legem abolitam monstrat. Porro in Sadoc atque David, noui sacerdotij, nouiq. imperij sacramenta testatur.

Melaclim, id est tertius & quartus Regum liber, a Salomone vsque ad Iechoniam, & a Ieroboam filio Nabat vsque ad Osæ qui ductus est in Assyrios, regnū Iuda & regnum describit Israel Si historiam respicias, verba simplicia sunt: si in litteris sensum latentem inspexeris, Ecclesiæ paucitas, & hæreticorum contra Ecclesiam bella narrantur.

Duodecim prophetæ in vnus voluminis angustias coartati, multo aliud, quam sonet in littera, præfigurāt.

Osæ crebro nominat Ephraim, Samariam, Ioseph, Iezrahel, & uxorem fornicariam, & fornicationis filios, & adulteram cubiculo clausam mariti, multo tempore sedere viduum, & sub veste lugubri, viti ad se reditum præstolari.

Ioel filius Phatuel describit terram duodecim tribuum, cruce, bruchio, locusta, rubigine vastante consumptam: & post eversionem prioris populi, effusum in Spiritum sanctum super seruos Dei & ancillas, id est super centum viginti credentium nomina, & effusum in cenaculo Sion. Qui centum viginti ab vno vsque ad quindecim paulatim, & per incrementa surgentes, quindecim graduum numerum efficiunt, qui in psalterio mystice continentur.

Amos pastor, & rusticus, & ruborū mora distingens, paucis verbis explicari non potest. Quis enim digne exprimat tria aut quattuor scelera Damasci, & Gazæ, & Tyri, & Idumææ, & filiorum Ammon & Moab; & in septimo & octauo gradu Iudæ & Israel? Hic loquitur ad vacca pingues, quæ sunt in Samaria mōre, & ruinaram domum maiorē, minoremq. testatur. Ipse cernit fictorē locustæ, & stantem Dominum super murū Iliū vel adamantinum, & vnicum pomorum, attrahentem supplicia peccatoribus, & famem in certam; non

Abdias. famem panis, nec sidm aquæ, sed audiendi verbū Dei.
Abdias, qui interpretatur seruus Dei, personat co-
tra Edom sanguinei terrenumq. homine, fratris quo-
que Iacob semper æmulum, hausta percussit spiritali.
Jonas. Ionas columba pulcherrima naufragio suo passio-
nem Domini præfigurans, mundum ad penitentiam re-
tuoat: & sub nomine Ninive, Gentibus salutē nuntiat.
Michas. Michas de Morathi coheres Christi, vastationem
annuntiat filiæ latronis, & obsequionem ponit contra
eam: quia maxillam percussit iudicis Israel.
Nahum. Nahum consolator orbis increpat ciuitatem sangui-
num, & post euerfionem illius loquitur, Ecce super
motēs pedes euangelizantis, & annunciantis pacem.
Habacuc. Habacuc luctator fortis & rigidus, stat super custo-
diam suam, & figit gradum super munitionē, vt Chri-
stum in cruce contēpletur, & dicat, Operuit celos glo-
ria eius, & laudis eius plena est terra. Splendor eius
vt lux erit, cornu in manibus eius: ibi abscondita
est fortitudo eius.
Sophonia. Sophonia speculator, & arcanorum Dei cognitor,
audit clamorem a Porta pisciū, & ciuitatē a Secunda, &
contritionem a collibus. Indicit quoque vlulatum habi-
tationibus Pilæ, quia conticuit omnis populus Cha-
naan, disperierunt vniuersi qui inuoluti erāt argento.
Aggeus. Aggeus festiuus & latus, qui seminauit in lacry-
mis, vt in gaudio inueteret. destrudum templum edi-
ficat, Deum p. patrem inducit loquentem, Adhuc vñi
molitum, & ego commouebo celum & terram, &
mare, & andam, & mouebo omnes gentes, & veniet
desideratus cunctis gentibus.
Zacharias. Zacharias memor Domini sui, multiplex in prophē-
tia, lesium vestibus sordidus indutus, & lapidē oculo-
rum septem: candelabrumq. aureum cum totidem lucernis
quot oculis: dicit quoque olus a sinistris lampadis
cernit, & dextis: vt post equos nigros, rufos, albos,
& varios, & dissipatos quadrigas ex Ephraim, & equi
de Ierusalem, pauperem regē vacinetur & prædicet,
sedentem super puluē silum alinæ subiugilis.
Malachias. Malachias aperte, & in fine omnium prophetarum,
de abiectione Israel, & vocatione Gentium, Non est
mihi, ait, voluntas in vobis, dicit Dominus exercitū:
& munus non suscipiam de manu vestra. Ab ortu e-
nim solis vsque a l occalum, magnum est nomen meū
in Gentibus: & in omni loco laudatur, & offertur
nomini meo oblatio munda.
Isaias. Isaias, Ieremiā, Ezechielem, & Danielē quis po-
test vel intelligere, vel exponere? Quorum primus non
prophetiam mihi videtur texere, sed Euangelium.
Ieremiā. Secundus virgam nuceam, & ollam lucentiam a fa-
cie Aquilonis, & pardum spoliatum litiis coloribus, &
quadruplex diuersis meritis nectit alphabetum.
Ezechiel. Tertius principia & finem tantis habet obscuritati-
bus inuoluta, vt apud Hebræos istæ partes cum exor-
dio Genesios ante annos triginta non legantur.
Daniel. Quartus vero, qui & extremus inter quattuor pro-
phetas temporū conscius, & totius mūdi *omnis* lapidē præcisi-
tus de monte sine manibus, & regna
omnia subuertentem, claro sermone pronuntiat.
David. David Simonides noster, Pindarus & Alexus, Flac-
cus quoq. te, Catullus, atque Serenus, Christum lyra
personat, & in decachordo psalterio, ab inferis excitat
reuergentem.
Prophetia. Salomon pacificus, & amabilis Domini, mores cor-
rigit, naturam docet, Ecclesiam iungit, & Christum,
sanctamq. nuptiam dulce canit epithalamium.
Ecclusiasticum. Eclerus in Ecclesiæ typo populum liberat de petica-
lo, & interfecto a manu, qui interpretatur iniquitas, pat-
res coniuij, & diem celebrem mittit in posteros.
Paralipomen. Paralipomenon liber, id est instrumenti veteris
scripturæ, tantus ac talis est, vt absque illo si quis
scientiam Scripturarū sibi voluerit atrogare, seipsum
irideat. Per singula quippe nomina iuncturas q. verbo-
rum, & præterminis in Regū libris tangantur historię, &
innumerabiles explicantur Euangelij quæstiones.
Esdras. Esdras & Nehemias, adiutor videlicet, & consolator

a Domino, in vrū volumen coartantur, inflaurant tem-
plum, muros extruunt ciuitatis: omnisq. illa turba po-
puli redeūtis in patriam, & descriptio sacerdotū, leui-
tarum, Israelis, profetorum, ac per singulas familias
murorum, ac turrium opera diuina, aliud in cortice præ-
ferunt, aliud reuolunt in medulla. Cernis me Scriptura-
rum amore raptū, excessisse modum epistolæ, & tamē
non implere quod volui. Audiuius tantum quid
nosse, quid cupere debeamus, vt & nos quoque possi-
mus dicere, Concupiuit anima mea desiderare iustifi-
cationes tuas in omni tempore. Ceterum illud Socra-
ticum impletur in nobis, Hoc tantū scio, quod nescio.
Tangam & nouum breuiter testamentum.
Matthæus, Marcus, Lucas, & Ioānes quadriga Domi-
ni, & verū Cherubin, quod interpretatur scientiæ mul-
titudine, per totū corpus oculati sunt, scintillæ emicant,
discurrūt fulgura, pedes habet rectos, & in sublime re-
dentes, terga penā & vbiq. volūtaria, tenet se mutuo,
sibiq. perplexi sunt, & quali rota in rota voluuntur, &
pergit quoque eos status Spiritus sancti perduxerunt.
Paulus Apollolus ad septem scribit ecclesias, octa-
ua enim ad Hebræos, a plerisque extra numerum po-
nitur. Timotheum instruit, ac Titum, & Philemonem
pro fugitiuo famulo deprecatur. Super quo melius
tacere puto, quā pauca scribere.
Actus Apollolorum nudam quidem sonare videtur
historiam, & nascētis Ecclesiæ infantiam texere: sed
si nouerimus scriptorem eorum Lucā esse medicū, cu-
ius laus est in Euangelio, animaduertemus pariter om-
nia verba illius, animæ languentis esse medicinam.
Iacobus, Petrus, Ioannes, Iudas, septem epistolas edi-
derunt tam myiticas quā succinctas, & breues parti-
te ac longas: breues in verbis, longas in sententijs: vt
rarus sit, qui non in earum lectione excreuit.
Apocalypsis Ioannis tot habet sacramēta, quot ver-
ba. Parū dixi, & pro merito voluminis laus omnis in-
ferior est. In verbis singulis multiplices latent intelligen-
tiæ. Oro te frater charissime, inter hæc viuere, illa me-
ditari, nihil aliud nosse, nihil quætere. Nōne tibi vide-
tur iam hic in terris regni caelestis habitaculū? Nolo
offendans in Scripturis sanctis simplicitate, & quali
vilitate verborū, quæ vel vitiō interpretū, vel de indu-
stria sic prolata sunt, vt rusticæ concionem facilius in-
struerent, & in vna eademq. sententiā aliter doctus, aliter
audiret indoctus. Non lum tam penulā, & hebes,
vt hæc me nosse pollicear, & eorum fructus capere,
quorum radices in celo fixæ sunt: sed velle fateor, &
sententiæ me præfero, magistram renuens, comitū spondeo.
Petenti datur, pulsanti aperitur, quæres inuenit. Dilecti-
onem in terris, quorū scientia nobis perseueret in celo.
Obuijs te manibus excipiam, & (vt inepte aliquid, ac
de Hermagoræ timiditate effusū) quidquid quæsi-
eris, tecum scire conabor. Habes hic amantissimum tui
fratrem Eusebium, qui literarū tuarum mihi gratiam
duplicauit, referens honestatē morum tuorū, contem-
ptum sæculi, fidē auaritiæ, amorē Christi. Nam pru-
dentiam & eloquiū venustatem etiā absque illo ipsa
epistola præferbat. Festina, quæso te, & hærentis in
salo nauiculæ finem magis præde, quam solue. Nemo
renunciaturus sæculo bene potest videre quæ cō-
templi vt venderet. Quidquid in sumptis de tuo tu-
leris, pro lucro cōputa. Antiquum dictū est, Auaro tibi
deest quod habet, quam quod non habet. Credenti
totus mundus diuitiarū est: infidelis autem etiā obo-
lo indiget. Sic viuamus tamquā nihil habentes, & om-
nia possidentes. Victus & vestitus diuitiis Christiano-
rum sunt. Si habes in potestate rem tuam, vende: si
non habes, proijce. Tollenti tunicam, & palliū relin-
quendū est. Scilicet nisi tu, semper recitantiā, & diē de
die trahēs, caute & pederetū tuas possidētiūculas ven-
dideris, nō habet Christus vnde alar pauperes suos.
Tori Deo dedit, qui seipsum obtulit. Apostoli nauem
tantum & reia reliquerūt. vidua duo xra misit in ga-
zophylacium, & præfertur Cæcili diuitijs. Facile con-
temnu omnia, qui se semper cogitat esse moriturum.
P R A

Nehemias

Psalm. 118.

Matthæus.

Lucas.

Ioannes.

Ezechiel.

Paulus apo-

stolus.

Actus apo-

stolorum.

2. Cor. 8.

Iacobus.

Petrus.

Ioannes.

Iudas.

Apocalyp-

sis.

Matth. 7. 6

Luc. 11. 6

VIII.

Prover. 17

2. Cor. 6. 6

Matth. 5. 8

Matth. 4. 6

Marc. 12. 6

Luc. 11. 6

PRÆFATIO SANCTI HIERONYMI

Presbyteri in Pentateuchum Moyſi ad Deſiderium.

DEſiderii mei deſideratas accepi epistolam, qui quodam præſagio futurorum, cum Daniele fortius est nomen, obsecrantis, ut trāſlatum in Latinam linguam de Hebræo sermone Pentateuchum, noſtrorum auriſibus traderem. Periculolum opus certe, & obſtreſſatorum meorum laſcitibus patens: qui me aſſerunt in ſeptuaginta interpretum ſugillationem noua pro veteribus cadere, ita ingenium quaſi vinum probantes: cum ego ſepiſſime teſtatus ſum me pro viſili portione in Tabernaculo Dei offerre quæ poſſim, nec opes alterius aliorum paupertate ſœdari. Quod ut auiderem, Origenis me ſtudiū prouocauit, qui editioni antiquæ tranſlationem Theodotionis miſcuit, aſterisco & obelo opus omne diſtinguens: dum aut illuſceſcere facit quæ minus ante fuerant: aut ſuperflua quæque iugulat & confodit, maxime quæ Euangelistarum & Apoſtolorum auctoritas promulgauit. In quibus multa de Veteri teſtamento legimus, quæ in noſtris codicibus non habentur: ut eſt illud, Ex Aegypto vocauit ſilium meum: & Quoniā Nazareus vocabitur: & Videbunt in quem compunxerunt: & Flumina de ventre eius ſuſciet aquæ viuæ: & Quæ nec oculus vidit, nec auris audiuit, nec in cor hominis aſcenderunt quæ præparauit Deus diſcipientibus ſe: & multa alia quæ proprium *ὡφρᾱγῖα* deſiderant. Interrogemus ergo eos ubi hæc ſcripta ſint: & cum dicere non poterunt, de libris Hebræis proferamus. Primum teſtimonium eſt in Oſee, ſecundum in Iſaia, tertium in Zacharia, quartum in Proverbijs, quintū æque in Iſaia. Quod multi ignorantes, apocryphorum deliramenta leſtantur: & Hebræas ænigmas libris authenticis præferunt. Caſſas erroris non eſt meum exponere. Iudæi prædèri factum dicunt eſſe cōſilio: ne Ptolemæus vnus Dei cultor, etiam apud Hebræos duplicem diuinitatem deprehenderet. Quod maxime idcirco faciebant, quia in Platonis dogina cadere videbatur. Denique vbi quæ ſacratū aliquid Scriptura teſtatur de Patre & Filio & Spiritu ſancto, aut aliter interpretati ſunt, aut omnino tacuerunt: ut & regi ſatisfacerent, & arcana ſe dei non vulgarent. Eſt neſcio quis primus auctor ſeptuaginta cellulas Alexandriz mendacio ſuo extruxerit: quibus diuſi eadem ſcripturatiſunt: cum Aniliæz eiſdem Ptolemæi *ὡφρᾱγῖς*, & multo poſt tempore Iosephus nihil tale retulerint: ſed in vna baſilica congregatos, conuſiſſe ſcribant, non prophetaſſe. Aliud eſt enim vatem, aliud eſt eſſe interpretem: ibi Spiritus ventura prædicat: hic eruditio & verborum copia, ea quæ intelligit tranſfert. Niſi forte putandus eſt Tullius Oeconomicum Xenophontis, & Platonis Protagoræ, & Demotheſis pro Cicephonte, orationē aſſatus rhetorico ſpiritu tranſuſiſſe. Aut aliter de eiſdem libris per ſeptuaginta interpretes, aliter per Apoſtolos Spiritus ſanctus teſtimonia texuit: ut quod illi tacebant, hi ſcriptum eſſe mentiri ſint. Quid igitur damnatus veteres? Minime. Sed poſt priorū ſtudia, in domo Domini quod poſſumus laboramus. Illi interpretes ſunt ante aduentum Chriſti, & quod neſciebāt, dubijs protulere ſententijs: nos vero poſt paſſionē & reſurrectionem eius, non tam prophetiam quam hiſtoriam ſcribimus. aliter enim audita: aliter viſa: narratur. quod melius intelligimus, melius & proferimus. Audi igitur æmule, obſtreſſator auſculta: nō damno, non reſcribendo ſeptuaginta: ſed confidenter cunctis illis Apoſtolorum præſero. Per iſtorum os mihi Chriſtus ſonat, quos ante prophetas inter ſpiritalia, chariſmata poſitos lego: in quibus vltimū pene gra-

dum interpretes tenent. Quid ſuore torquetis? quid imperitorum animos contra me concitas? Si ubi in tranſlatione tibi videor errare, interroga Hebræos, diuerſarum vrbium magiſtros conſule. Quod illi habent de Chriſto, tui codices non habent. Aliud eſt ſi contra ſe poſtea ab Apoſtolis uſurpata teſtimonia probauerunt, & emendatiora ſunt exemplaria Latina quam Græca, & Græca quam Hebræica. Verum hæc contra inuidos. Nunc te precor Deſideri chariſſime, ut mea quia tantum opus ſubire feciſti, & a Genēſi exordiū capere, orationibus inueſ: quod poſſim eodē ſpiritu quo ſcripti ſunt libri, in Latinum eos tranſferre ſermonē.

EIVSDEM IN IOSEPH PRÆFATIO.

TAndem finito Pentateucho Moyſi, velut grandæ ſenore liberati, ad ſelum ſilium Nave manum mittamus, quem Hebræi *יוֹשֻׁעַ בֶּן נֵּן* id eſt Ioseph ſilium Nun, vocant: & ad Iudicum librum, quem *סִפְּטָם* appellant: ad Ruth quoque & Eſther, quos eiſdem nominibus eſſerunt. Monemusque leſtorem ut ſilium Hebræorum nominum, & diſtinctiones per membra diuiſas, diligens ſcriptor conſeruet: ne & noſter labor, & ſilium ſtudioſum pereat. Et ut in primis, quod ſæpe teſtatus ſum, ſciat me non in reſpentionem veterum noua cadere, ſicut amici mei criminantur: ſed pro viſili parte offerre linguæ meæ hominibus, quos tamen noſtra delectant: ut pro Græcorum *ἐκκαλοῖς* quæ & ſumptu, & labore maximo indigent, editionem noſtram habeant. Et ſi ubi in antiquorum voluminum leſtione dubitanti, hæc illis conferentes, inueniant quod requirunt: maxime cum apud Latinos tot ſint exemplaria, quot codices: & vniſcuſque pro arbitrio ſuo vel addiderit vel ſubtraxerit quod ei viſum eſt: & vique non poſſit verum eſſe quod diſſonat. Vnde ceſſet acutior vulnere contra nos inſurgere ſcorpium, & ſanctum opus venenata carpere lingua, vel ſulciens, ſi placet: vel contemnens, ſi diſplicet: meminertitque illorum verſuum, Os tuum abundauit malitia, & lingua tua concinnabat dolos. Sedens, aduerſus fratrem tuum loquebaris, & aduerſus ſilium matris tuæ ponebas ſcandalum: hæc feciſti, & tacui. Exiſtimaſti inique quod ero tui ſimilis: arguam te, & ſtatuum contra faciem tuam. Quæ enim audientis vel legentis viſitas eſt, nos laborando ſudare, & alios detrahendo laborare? dolere Iudæos quod calumniandis & irridendis Chriſtianos ſit ablata occaſio, & Eccleſiæ homines id deſpicere, immo lacerare, vnde aduerſarij torqueantur? Quod ſi vetus eis tantum interpretatio placet, quæ & mihi non diſplicet, & nihil ex ea recipiendum putant; cur ea quæ ſub athenſeis & obelis vel addita ſunt vel amputata, legunt, & negligunt? Quare Danelem iuxta Theodotionis tranſlationem, eccleſiæ ſuſceperunt? Cur Origenē miſantur, & Eulebium Pamphili, cunctas editiones ſimiliter diſtinctas? Aut quæ ſunt ſtultitia, poſtquam verā dixerint, proferre quæ falſa ſunt? Vnde autem in nouo teſtamento probare poterunt aſſumpta teſtimonia quæ in libris veteribus non habentur? Hæc diſci-mus, ne omnino calumniantibus tacere videamur. Ceterum poſt ſanctæ Paulæ dormitionem, cuius vitæ virtutis exemplum eſt, & hos libros quos Euſtichio virgini Chriſti negare non potui; detreemus dum ſpiritus hos regit artus, prophetarum explanationi incumbere, & omiſſum iam diu opus, quaſi quodam poſtliminio, repetere: præſentim cum & admirabilis, ſanctusque vir Pammachius, hoc idem litteris flagitet, & nos ad patriam ſeſtinantes, moriſeros ſirenarum cantus ſurda debeamus autē tranſire.

PRÆFATIONEM EIVSDEM AD DOMNIONEM ET ROGATIANUM IN EUNDEM PRÆFATIO EIVSDEM.

S. Hieronymi in libros Regum supra repetita, ideo in principio positum, quod librorum sacrorum ordinem continens. Inscriptum autem. Prologus galatensis.

Eiusdem in librum Paralipomenon præfatio.

Si Septuaginta interpretum, puta & ut ab eis in Græcum verba est, editio permaneret, superflue me, Caromati episcoporum sanctissime atque doctissime, impelleres, ut Hebræa tibi volumina Latino sermone transferrem. Quod enim semel aures hominum occupauerat, & nascentes Ecclesiæ robora uerata idem, iustum erat etiam nostro silentio comprobare. Nunc vero cum pro varietate regionum diuersa feratur exemplaria, & germana illa antiqua translatio corrupta sit, atque violata; nostri arbitri putas, aut e pluribus iudicare quid verum sit, aut noui opus in uetere opere cadere, illudentibusq. Iudæis, cornicū, ut dicitur, oculos confingere. Alexandria & Aegyptus in Septuaginta suis Hefychium laudat auctorem. Constantinopolis vsque Antiochiam, Luciani martyris exemplaria probat. Mediæ inter has prouinciæ Palæstinæ codices legunt: quos ab Origene elaboratos Eusebius & Pamphilus vulgauerunt: totiusq. orbis hac inter se trifaria uarietate compugnat. Et certe Origenes non solum exempla composuit quatuor editionum, & regione singula uerba desinens, ut unus dissentiens, statim ceteris inter se consentientibus arguatur: sed, quod maioris audaciz est, in editione Septuaginta Theodotionis editionem misceuit, attentius deliquans quæ minus fuerant, & uirgulis quæ ex superfluo uidebantur apposita. Si igitur alijs licuit non tenere quod semel luceperant: & post Septuaginta cellulas, quæ uirgo sine auctore iactantur, singulas cellulas aperire, hocq. in ecclesijs legitur quod Septuaginta nesciunt; cur me non suscipiant Latini mei, qui inuoluta editione ueteri ita nouam condidi, ut laborem meum Hebræis, & quod his maius est, Apostolis auctoribus comprobem? Scripti nuper librum de optimo genere interpretandi, ostendens illa de Euangelio, Ex Aegypto uocauit nomen meum: & Quoniam Nazareus uocabitur: & Videbant in quem compunxerunt: & illud Apostoli, Quæ oculus non uidit, nec auris audiuit, nec in cor hominis ascenderunt, quæ præparauit Deus diligentibus illum: ceteraq. his similia in Hebræorum libris inueniri. Certe Apostoli & Euangelistæ, Septuaginta interpretes nouerant: & unde eis hæc quæ in Septuaginta interpretibus non habentur? Christus Dominus noster uirtusq. testamenti conditor, in Euangelio secundum Ioannem, Qui credit, inquit, in me, sicut dicit Scriptura, Flumina de ventre eius fluent aquæ uiuæ. Vtique scriptum est, quod Saluator scriptum esse testatur. Vbi scriptum est? Septuaginta non habent: apocrypha nescit Ecclesia. Ad Hebræos igitur reuertendum est, unde & Dominus loquitur, & discipuli exempla præsumunt. Hæc pace ueterum loquor, & obsecratoribus meis tantum respondet, qui canino dente me rodūt, in publico detrahentes, & legentes in angulis, iidem & accusatores & defensores, cum in alijs probent quod in me reprobant: quasi uirtus de uitium non in rebus sit, sed cum auctore mutetur. Ceterum memini editionem Septuaginta translatorum, olim de Græco emendatam tribuisse me nostris: nec inimicum debere existimari eorum quos in conuentu fratrum semper edissero. Et quod nunc כְּבָרֵי הַיָּמִים, id est uerba dierum, interpretatus sum: idcirco feci, ut inextricabiles moras, & siluam nominum, quæ scriptorum consilia sunt uitio, sensumq. barbariem apertius, & per uersum cola dicerem, mihi mei ipsi & meis iuxta nomen calens, si aures surde sunt cæcorum.

Quomodo Græcorum historias magis intelligunt qui Athenas uiderint: & tertium Virgilij librum qui a Troade per Leucaten, & Acrocerania, ad Siciliam, & inde ad ostia Tiberis nauigauerint: ita sanctam Scripturam lucidius intuebitur qui Iudæam oculis contemplatus sit, & antiquarum uerbum memorias, locorumq. uel eadem uocabula, uel mutata cognouerit. Unde & nobis cura fuit cum eruditissimis Hebræorum hunc laborem lubire: ut circumiremus prouinciā, quam uniuersæ Christi ecclesiæ sonant. Fateor enim, mi Domnion & Rogatiane charissimi, numquā me in diuinis uoluminibus, proprijs uiribus credidisse, nec habuisse opinionem meam, sed ea etiam de quibus scire me arbitrabar, interrogare me solitum. quanto magis de his super quibus anceps etiam? Denique, cum a me nuper litteris flagitasti, ut uobis librum Paralipomenon Latino sermone transferrem, de Tiberiade quandam legis Doctorem, qui apud Hebræos admirationi habebatur, assumpsi: & contuli cum eo a uernice, ut auant, vsque ad extremum ueniret: & sic confirmatus, ausus sum facere quod iubebatis. Libere enim uobis loquor ita in Græcis & Latinis codicibus hic nomen liber uirtuosus est, ut non tam Hebræa quam Barbara quædam, & Sarmatica nomina coniecta arbitrandum sit. Nec hoc Septuaginta interpretibus, qui Spiritu sancto pleni, ea quæ uera fuerunt transulerant, sed scriptorum culpæ ascribendum, dum de emendatis inuendita scriptant; & sæpe tria nomina, subtrahitis e medijs syllabis, in unum uocabulum coeunt, uel e regione unum nomen, propter latitudinem suam, in duo uel tria uocabula diuidunt. Sed & ipsæ appellationes, non homines, ut plerique existimant, sed urbes, & regiones, & satrapæ, & prouincias sonant, & oblique sub interpretatione, & figura eorum, quædam narrantur historiz de quibus in Regnorum libro dicitur, Regne ecce hæc scripta sunt in libro uetorum dierum regum Iudæ. Quæ uique in nostris codicibus non habentur. Hoc primum sciendum, quod apud Hebræos, liber Paralipomenon, unus sit: & apud illos uocatus, כְּבָרֵי הַיָּמִים. id est uerba dierum: qui propter magnitudinem, apud nos diuisus est. quod nonnulli etiam in Bruto, Ciceronis dialogo faciunt, ut cum tres partes secant, cum unus a suo Auctore sit editus. Deinde etiam illud attendendum, quod frequenter nomina, non uocabula hominum, sed rerum, ut dixi, significantias sonant. Ad extremū quod omnis erudino Scripturarum in hoc continetur: & historiz quæ uel prætermisæ sunt in suis locis, uel perstrictæ leuiter, hic per quædam uerborum compendia explicetur. Orationum itaque uestrarum adiutus auxilio, mihi librum beneuolis placiturum, tamen inuidis displiciturum esse non ambigo. Optima enim quæque, ut ait Plinius, malum contemnere plerique, quam discere. Siquis in hac interpretatione uoluerit aliquid reprehendere, interroget Hebræos, suam conscientiam recolat, uideat ordinem textumq. sermonis; & tunc nostro labori, si posuerit, detrahat. Ubiqueque ergo asteriscos, id est stellas, radiare in hoc uolumine uideritis: ibi sciatis de Hebræo additum quod in Latinis codicibus non habetur. Vbi uero obelus, trāuersa scilicet uirga, præposita est, illic signatur quid Septuaginta interpretes addiderint, uel ob deorum gratiam, uel ob Spiritus sancti auctoritatem, licet in Hebræis uoluminibus non legatur.

EIVSDEM AD DOMNIONEM

& Rogatianum, in Esdras, &
Nehemiam prefatio.

Pfal. 119

Vtrum difficilius sit, facere quod poscitis, an negare, necdum statui. nam neque vobis aliquid impetrantibus abnuere, sententia est: & magnitudo oneris impositi ita ceruices premit, ut ante sub facere ruendum sit, quam leuandum. Accedunt ad hoc inuidorum studia; qui omne quod scribimus, reprehendendum putant: & interdum contra se conscientia, repugnante, publice lacerant quod occulte legunt, intantum ut clamare compellat, & dicere: Domine, libera animam meam a labijs iniquis, & a lingua dolosa. Tertius amicus est quod semper scribitis atque rescribitis, ut Esdras librum & Esther, vobis de Hebræo transferam: quasi non habeatis Græca & Latina volumina: aut quidquid illud est quod a nobis vertitur, non statim ab omnibus conspuendum sit. Frustra autem, ut ait quidam, niti, neque aliud fatigando nisi odium querere, extremæ dementiæ est. Itaque obsecro vos mi Domnion & Rogatiane charissimi, ut priuata lectione contenti, libros non effertis in publicum, nec fastidiosus cibis ingeratis: viderisq. eorum supercilium, qui iudicare tantum de alijs, & ipsi facere nihil nouerunt. Siqui autem fratrum sunt quibus nostra non displicent, his tribuatis exemplar; admonentes ut Hebræa nomina, quorum grandis in hoc volumine copia est, distinde & per internalla transcribant. Nihil enim proderit emendasse librum, nisi emendatio, librationum diligentia, conseruetur. Nec quemquam moueat quod vnus a nobis liber editus est: nec apocryphorum tertij & quarti somnjs delectetur: quia & apud Hebræos Esdræ Nehemiæq. sermones in vnum volumen coartantur: & quæ non habentur apud illos, nec de viginti quattuor senibus sunt, procul abijcienda. Siquis autem Septuaginta vobis opposuerit interpretes, quorum exemplaria varietas ipsa lacerata & inuersa demonstrat; nec potest vtiq. verum asseri quod diuersum est: mittite cum ad Euāgelia: in quibus multa ponuntur quasi de Veteri testamento, quæ apud Septuaginta interpretes non habentur, velut illud, Quoniam Nazareus vocabitur. &, Ex Egypto vocauit filium meum. &, Videbunt in quem compunserunt. multaq. alia, quæ latiori operi reuertamur: & quærite ab eo vbi scripta sint. cumq. proferte non poterunt, vos legite de his exemplaribus quæ nuper a nobis edita, maledicorum quotidie linguis confoditur. Sed ut ad compendium veniam, certe quod illaturus sum, exquisitum est. Edidi aliquid quod non habetur in Græco, aut aliter habetur quam a me verbum est? Quid interpretem latiant? interrogent Hebræos: & ipsi auctoribus, translationi meæ vel arrogent vel derogent fidem. Porro aliud est, si clausis, quod dicitur, oculis mihi volunt maledicere, & non imitantur Græcorum studium ac beneuolentiam, qui post Septuaginta translatore, iam Christi Euangelio conuulsante, Iudæos & Hebionitas legis veteris interpretes, Aquilam videlicet, & Symmachum, & Theodotionem, & curiose legunt, & per Origenis laborem in hexaplis, ecclesijs dedicant. Quantomagis Latini grati esse deberent, quod exultantem cecernerat Græciam a se aliquid mutari? Primum enim magnorum sumptuum est & infinitæ difficultatis, exemplaria posse habere omnia: deinde etiam qui habuerint, & Hebræi sermonis ignari sunt, magis erant, ignorantes quis & multis verius dixerit. Quod etiam sapientissimo cuidam nuper apud Græcos accidit, ut interdum Scripturæ sensum relinquens, vniuscuiusque interpretis sequeretur errorem. Nos autem qui Hebrææ linguæ saltem parum habemus sciētiam, & Latinus nobis vtiq. le sermo non deest, & de alijs magis possumus iudicare, & ea quæ ipsi intelligimus, in nostra lingua promere. Itaque licet hydra libilet, victorq. si-

non lucenda laet: nunquam mentis, iuuare Christo, silebit eloquium: etiam præcisa lingua balbutiet. Legant qui volunt: qui nolunt abijciant. Euentilent apices, litteras calumnientur: magis vestra charitate pronocabor ad studium, quam illorum detractioe & odio deterrebor.

EIVSDEM AD CHROMATIUM & Eliodorum in Tobiam prefatio.

Mirari non desino exactiōis vestræ instantiam. exigitis enim ut librum Chaldæo sermone conscriptum, ad Latinum stylium traham; librum vtiq. Tobia, quem Hebræi de catalogo diuinarum scripturarum secantes, his quæ hagiographa memorant, miciparunt. Feci satis desiderio vestro, non tamen meo studio. Arguit & nos Hebræorum studia: & impugnant nobis, cōtra suam canonem Latinis auribus ista transferre. Sed melius est iudicans Pharisæorum displicere iudicio, & Episcoporum iussionibus deservire, institi ut potui. Et quia vicina est Chaldæorum lingua sermoni Hebræico; vtriusque linguæ petitisimū loquacem reperies, vnius diei laborem arripui: & quidquid ille mihi Hebræicis verbis expressit, hoc ego accito notario, sermonibus Latinis exposui. Orationibus vestris mercedem huius operis compensabo, cum gratum vobis didicero, me, quod iubere estis dignati, complexisse.

EIVSDEM PRÆFATIO in Librum Iudith.

Apod Hebræos liber Iudith inter hagiographa legitur: cuius auctoritas ad roboranda ista quæ in cōtentionem veniunt, minus idonea iudicatur. Chaldæo tamen sermone cōscriptus, inter historicas computatur. Sed quia hūc librum synodus Nicæna in numero sanctarum Scripturarum legitur computasse, acqueius postulatiōi vestræ, immo exactiōi: & sepelitis occupationibus, quibus vehementer artabar, huic vnam lucubratiunculam dedi, magis sensum e sensu, quam ex verbo verbum transferens. Multorum codicum varietatem vitiolissimam amputavi: sola ea, quæ intelligentia integra in verbis Chaldæis inuenire potui, Latinis expressi. Accipite Iudith viduam, castitatis exemplum, & triūphali laude perpetuis eam præconijs declarate. Hanc enim non solum feminis, sed & viris imitabilem dedit, qui castitatis eius remuneratore, virtutem ei talem tribuit, ut inuisum omnibus hominibus vinceret, & insuperabilem superaret.

EIVSDEM IN LIBRVM Esther prefatio.

Librum Esther varijs translatoribus constat esse vtiq. : quem ego de archiujs Hebræorum reuelans, verbum e verbo expressius transuli. Quem librum editio vulgata, latinioris hinc inde verborum sinibus trahit, addens ea quæ ex tempore dici poterant, & audiri: sicut solitum est scholaribus disciplinis, sumpto themate, excogitare quibus verbis vti potuit qui iniuriam passus est, vel qui iniuriam fecit. Vos autem o Paula & Eustochium, quoniam & bibliothecas Hebræorum studistis intrare, & interpretum certamina comprobastis, tenentes Esther Hebræicum librum, per singula verba nostram translationem aspiciet; ut possitis agnoscere, me nihil etiam augmentasse addendo, sed fidei testimonio simpliciter, sicut in Hebræo habetur, historiam Hebræicam Latinæ linguæ tradidisse. Nec affectamus laudes hominum, nec vituperationes expauescimus. Deo enim placere curantes, minas hominum penitus non timemus: quoniam Deus diffipat ossa eorum qui hominibus placere desiderant: & secundum

Pfal. 119

Secundum Apostolum, Qui eiusmodi sunt, serui Christi esse non possunt. Rursum, in libro Esther alfabeticum ex minio vsque ad Teth litteram fecimus diuersis in locis, volentes scilicet Septuaginta interpretum ordinem per hoc inlinuare studio lectori. Nos enim iuxta morem Hebraicum, ordinem prolequi etiam in Septuaginta editione maluimus.

EIVSDEM IN LIBRVM

Iob prefatio.

Cogor per singulos scripturæ diuinæ libros aduersariolorum respondere maledictis: qui interpretationem meam, reprehensionem Septuaginta interpretum criminantur: quasi non & apud Græcos Aquila, Symmachus, & Theodotio, vel verbum e verbo, vel sensum e sensu, vel ex utroque commixtum, & medie temperatum genus translationis expresserint; & omnia Veteris instrumenti volumina Obelidis asterisque distincterit, quos vel additos, vel de Theodotione sumptos, translationi antiquæ inseruit, probans desuisse quod additum est. Dilectam igitur obretractores mei recipere in toto, quod in partibus susceperunt, aut interpretationem meam cum astericis suis iudicare. Neque enim fieri potest ut quos plura intermisisse susceperint, non eosdem etiam in quibusdam errasse faciantur, præcipue in Iob: cuius ea quæ sub astericis addita sunt, subtraxeris, pars maxima detruncabitur. & hoc dumtaxat apud Græcos. Ceterum apud Latinos, ante eam translationem, quam sub astericis & obelis nuper edidimus, septingenti ferme aut octingenti versus desunt; ut decurratus & laceratus, corrosusque libet fœditatem sui publice legentibus præbeat. Hæc autem translatio nullum de veteribus sequitur interpretem: sed ex ipso Hebraico, Arabicoque sermone, & interdum Syro, nunc verba, nunc sensus, nunc simul utrumque resonabit. Obliquus enim etiam apud Hebræos totus libet fectur & lubricus: & quod Græci rhetores vocant, ἰσχυρισμὸν, dum qui aliud loquitur, aliud agit: ut si velis anguillæ vel inuenulam strictis tenere manibus, quanto fortius presseris, tanto citius elabitur. Memini me ob intelligentiam huius voluminis, Lyddæum quemdam præceptorem, qui apud Hebræos primus haberi putabatur, non parvis redemisse nummis: cuius doctrina an aliquid profecerim, nescio: hoc vnum scio, non potuisse me interpretari, nisi quod ante intellexeram. A principio itaque voluminis, vsque ad verba Iob, apud Hebræos prosa oratio est. Porro a verbis Iob, in quibus ait, Verat dies in qua natus sum, & nox in qua dictum est, conceptus est homo: vsque ad eum locum, ubi ante finem voluminis scriptum est, Idcirco ipse me reprehendo, & ago poenitentiam in fauilla & cinere: hexametri versus sunt, dactylo, ipondeoq. currentes: & propter linguæ idioma, crebro recipientes & alios pedes, non earumdem syllabarum, sed eorumdem temporum. Interdum quoque rhythmus ipse dulcis & tinnulus fertur numeris pedum solutus: quod metrici magis, quam simplex lector intelligunt. A supradicto autem versu vsque ad finem libri, paruum comma quod remanet, prosa oratione contextitur. Quod si cui videatur incredulum, metra scilicet esse apud Hebræos, & in morem nostri Flacci, Græciq. Pindari, & Alcei, & Sapphus, vel Psalterium, vel Lamentationes Ieremix, vel omnia ferme scripturarum cantica comprehendere; legat Philonem, Iosephum, Origenem, Chrysostomum Eusebium, & eorum testimonio me verum dicere comprobabit. Audiant quapropter canes mei, idcirco me in hoc volumine laborasse, non ut interpretationem antiquam reprehenderem, sed ut ea quæ in illa aut obicuta sunt, aut omissa, aut certe scriptorum vitio deprauata, manifestiora nostra interpretatione fierent: ut qui Hebræorum sermonem ex parte didicimus, & in Latino pene ab ipsis cunabulis inter grammaticos &

rhetores & philosophos detriti sumus. Quid si apud Græcos post Septuaginta editionem, iam Christi Evangelio coruscante, Iudæus Aquila, & Symmachus & Theodotio, Iudaizantes heretici sunt recepti, qui multa mysteria Saluatoris subdola interpretatione celarunt, & tamen in ἑσφαλῶς habentur apud ecclesiasticos, & explantur ab ecclesiasticis vitis: quanto magis ego Christianus, & de parentibus Christianis natus, & vexillum crucis in mea fronte portans, cuius studiū fuit omnia repetere, deprauata corrigere, & sacramenta Ecclesiæ puro & fideli aperire sermone; vel a falsidiosis, vel a malignis lectoribus non debeo reprobare? Habeant qui volunt veteres libros, vel in membranis purpureis auro argenteoque descriptos, vel vncialibus, ut vulgo aiunt, litteris onera magis exarata, quam codices: dummodo mihi, meisque permittant pauperes habere schedulas, & non tam pulchros codices, quam emendatos. Vtraque autem editio, & Septuaginta iuxta Græcos, & mea iuxta Hebræos, in Latium meo labore translata est. Eligat unusquisque quod vult: & studiosum me magis, quam maleuolum probet.

ALIA EIVSDEM PRÆFATIO.

Si aut fiscellam iunco texerem, aut palmarum folia complicarem, ut in sudore vultus mei comederem panem, & ventris opus sollicita mente pertractarem; nullus morderet, nemo reprehenderet. Nunc autem quia iuxta sententiam Saluatoris, volo operari cibum qui non perit, & antiquam diuinorum voluminum viam sentibus virgulisque purgare; error mihi geminus infligitur: corrector vitiorum, falsanus dicor, & errores non auferre, sed ferere. Tanta est enim vetustatis consuetudo, ut etiam confessi plerisque vitia placeant: dum magis pulchros habere volunt codices, quam emendatos. Quapropter, fratres dilectissimi, vnicuique nobilitatis & humilitatis exemplar, pro siabello, calathis, sportellisque, munusculis monachorum, spiritualia hæc & mansura dona suscipite; ac beatum Iob, qui adhuc apud Latinos iacebat in iter, ore, & verbis scatebat errorum, integrum immaculatūque gaudete. Quomodo enim potui probationem atque victoriam, duplicia sunt ei vniuersa reddita; ita ego in lingua nostra, ut audacter loquar, feci eū habere quæ amiserat. Igitur & vos, & vnumquemque lectorem solita præfatione commoneo, & in principijs librorum eadem semper annuens, rogo, ut vbiuicunque præcedentes virgulas videritis, sciatis ea quæ subiecta sunt, in Hebraicis voluminibus non haberi. Porro ubi stellæ imago præfulserit, ex Hebræo in sermone nostro addita sunt. necnon & illa quæ haberi videbantur, & ita corrupta erant, ut sensum legentibus tollerent, orationibus vobis magno labore correxi: magis vtile quid ex otio meo ecclesijs Christi venturum ratus, quam ex aliorum negotio.

EIVSDEM IN PSALTERIVM, quod secundum Septuaginta editionem correxit, præfatio.

Psalterium Romæ dudum positus emendandum: & iuxta Septuaginta interpretes, licet cursim, magna tamen ex parte correxerani. Quod quia rursum videris, o Paula & Eustochium, scriptorum vitio deprauatum, plusque antiquum errorem, quam nouam emendationem valere: me cogitis, ut veluti quodam noua li, scissum iam arum exerceam, & obliquis sulcis renascentes spinas eradici: æquum esse dicentes, ut quod crebro male pullulat, crebrius succidatur. Vnde consueta præfatione commoneo tam vos, quibus forte labor iste defudat, quam eos qui exemplaria istiusmodi habere voluerint, ut quæ diligenter emendaui, cū cura & diligentia transcribantur. Nocti tibi unusquisque

vel iacentem lineam, vel radiantis signa, id est obolos, vel asteriscos. Et ubicumque videntur virgulas præcedentem, ab ea vsque ad duo puncta quæ impressimus, sciat in Septuaginta translatoribus plus haberi. Vbi autem perspexerit stellæ similitudinem, de Hebræis voluminibus additum nouerit æque vsque ad duo puncta, iuxta Theodotionis dumtaxat editionem, qui simplicitate sermonis a Septuaginta interpretibus non discordat. Hæc ergo & vobis & studioso cuique fecisse me sciens: non ambigo multos fore qui vel inuidia, vel supercilio malint contemnere videri præclara, quam discere: & de turbulento magis fluo, quam de purissimo fonte potare.

EIVSDEM PRÆFATIO in libros Salomonis.

Iungat epistola, quos iungit sacerdotium: immo Icharta non diuidat, quos Christi nectit amor. Commentario in Osee, Amos, Zachariam, Malachiam, quos poscitis, scripsisse si licuisset præ valitudine. Mitius solatia sumptuum: notarios nostros & libarios sustentatis, ut vobis potissimum nostrum defudet ingenium. Ecce ex latere frequens turba diuersa polentium: quasi aut æquum sit, me vobis esultantibus, alijs laborare: aut in ratione dati & accepti, cuiquam, præter vos, obnoxius sim. Itaque longa agrotatione fractus, ne penitus hoc anno reticerem, & apud vos mutus essem, iudici opus nomini vestro consecraui, interpretationem videlicet trium Salomonis voluminum, שיר השירים quas Hebræi Parabolas, vulgata autem editio Proverbia vocat. קהלת, quem Græce Ecclesiasten, Latine condonatore possumus dicere: שיר השירים, quod in nostra lingua venit Canticum canticorum. Fertur & Parnaxetos Iesu filij Sirach liber, & alius pseudepigraphus, qui Sapientia Salomonis inscribitur. Quorum priorem, Hebræum repertum non Ecclesiasticum, ut apud Latinos, sed Parabolas prænotatum, cui iuncti erant Ecclesiastes & Canticum canticorum: ut similitudinem Salomonis, non solum librorum numero, sed etiam materiarum genere coarquaret. Secundus apud Hebræos nulloque est, quin & ipse stylus, Græcam eloquentiam redoleret: & nonnulli scriptorum veterum, hunc esse Iulij Philonis affirmant. Sicut ergo Iudith, & Tobia, & Machabæorum libros legit quidem Ecclesiastes, sed eos inter canonicas scripturas non recipit: sic & hæc duo volumina legat ad edificationem plebis, non ad auctoritatem Ecclesiasticorum dogmatum confirmandam. Si cui sane Septuaginta interpretum magis editio placeat, habet eam a nobis olim emendatam. Neque enim noua sic euidemus, ut vetera destruas. Et tamen cum diligentissime legerit, sciat magis nostra scripta intelligi, quæ non in tertium vas transfusa coacuerunt, sed statim de prelo purissimæ commendata tellæ, suum saporem seruauerint.

AD PAVLAM ET EVSTOCHIVM in translationem Iſaia ex Hebræica veritate, eiusdem præfatio.

Nemo cum prophetas verbis viderit esse descriptos, metto eos existimet apud Hebræos ligari, & aliquid simile habere de Plautis & operibus Salomonis: sed quod in Demosthene & Tullio solet fieri, ut per cola scribantur & commata, qui utique prosa, & non verbis conscripserunt. Nos quoque villitati legentium prouidentes, interpretationem nouam, nouo scribendi genere distinximus. Ac primum de Iſaia sciendum, quod in sermone suo dixeris sit: quippe ut vir nobilis & vibanæ eloquentiæ, nec habens quidquam in eloquio rusticitatis ad-

missum. Vnde accidit, ut præ ceteris, florem sermonis eius, translatio non potuerit conseruare. Deinde etiam hoc adiciendum, quod non tam propheta dicendum sit, quam euangelista. Ita enim vniuersa Christi, Ecclesiæque mysteria ad liquidum profectus est, ut non præter eum de futuro vaticinaret, sed de præteritis historiam texere. Vnde conicio noluisse tunc temporis Septuaginta interpretes fidei suæ sacramenta perspicue Ethnicis prodere: ne sanctum canibus, & margaritas porcis darent: quæ, cum hanc editionem legeritis, ab illis animaduertetis abscondita. Nec ignoro quanti laboris sit prophetas intelligere: nec facile quempiam posse iudicare de interpretatione, nisi intellexit antequam legerit: nos quoque patere moribus plurimorum, qui stimulante inuidia, quod consequi non valent, despiciunt. Sciens ergo & prudens in flammam mitto manum: & nihilominus hoc a fastidiosis lectoribus precor, ut quomodo Græci post Septuaginta translators Aquilam & Symmachum & Theodotionem legunt, vel ob studium doctrinæ suæ, vel ut Septuaginta magis ex collatione eorum intelligant: sic & illi saltem vnum post priores habere dignentur interpretem. Legant prius, & postea despiciant: ne videantur, non ex iudicio, sed ex odij præsumptione ignorata damnare. Prophetauit autem Iſaïas in Ierusalem, & in Iudæa, necum decem tribubus in captiuitatem ductis: ac de utroque regno, nunc commissum, nunc separatim texit oraculum. Et cum inter dum ad præsentem respiciat historiam, & post Babylonis captiuitatem redium populi significet in Iudæam: tamen omnis eius cura de vocatione Gentium, & aduentu Christi est. Quem quanto plus amatis, o Paula & Eustochium, tanto magis ab eo petite, ut pro obtestatione præsentis quæ me indefinenter amulsi laniant, ipse mihi mercedem restituat in futuro: qui scit me ob hoc in peregrinæ linguæ eruditione Iudæis, ne Iudæi de falsitate Scripturarum Ecclesiæ eius diutius insultarent.

EIVSDEM IN IEREMIAM præfatio.

Ieremias Propheta, cui hic prologus scribitur, sermone quidem apud Hebræos Iſaïæ & Osee & quibusdam alijs prophetis videtur esse rusticius, sed sensibus par est: quippe qui eodem spiritu prophetauerit. Porro simplicitas eloqui, a loco ei in quo natus est, accidit. Fuit enim Anathothites, qui est vsque hodie viculus, tribus ad Ierosolymis distant milibus, sacerdos ex sacerdotibus, & in matris vtero sanctificatus: virginitate sua euangelicum virum Christi Ecclesiæ dedicans. Hic vaticinari exorsus est puer: & captiuitatem vrbis atque Iudææ, non solum spiritu, sed & oculis carnis intuitus est. Iam decem tribus Iſrael a Syrii in Medos transfulerant: iam terras earum, coloniarum Gentium possidebant. Vnde in Iuda tantum, & in Benjamin prophetauit: & ciuitatis suæ ruinas quadruplici planxit alphabeto, quod nos mensure metui, veribusque reddidimus. Præterea ordinem visionum, qui apud Græcos & Latinos omnino confusus est, ad pristinam fidem correximus. Librum autem Baruch notarij eius, qui apud Hebræos nec legitur, nec habetur, prætermisimus: pro his omnibus male dicta ab æmulis præsolantes, quibus me necesse est per singula opuscula respondere. Et hoc patior: quia vos me cogitis. Ceterum ad compendium mali, rectius fuerat modum furoris eorū silentio meo ponere, quam quotidie noui aliquid scripstantem, inuidiorum infaniam promocare.

EIVSDEM IN EZECHIELEM

præfatio.

Ezechiel propheta cum Iochin rege Iuda captivus Iustus est in Babylonē: ibiq. ijs qui cū eo captivi fuerant, prophetavit, penitentibus quod ad Ieremiæ vaticinium se vitro aduerſarijs tradidissent, & viderent adhuc urbem Ierofolymam stare, quam ille casuram esse prædixerat. Tricesimo autem ætatis suæ anno, & captivitate quinto, exorsus est ad concaptivos loqui. Et eodem tempore, licet posterior, hic in Chaldæa, Ieremias in Iudæa prophetaverunt. Sermo eius nec satis disertus, nec admodum rusticus est: sed ex utroque medie temperatus. Sacerdos & ipse fuit, sicut Ieremias: principia voluminis & finem magnis habens obscuritatibus involuta. Sed & vulgata eius editio nō multū distat ab Hebræico. Vnde non satis miror quid causæ extiterit, vt si eisdem in vniuersis libris habemus interpretes: in alijs eadem, in alijs diuersa transulerint. Legite igitur & hunc iuxta translationem nostram: quoniam per cola scriptus & commata, manifestiorem legentibus sensum tribuit. Si autem amici mei & hunc subsannauerint; dicite eis quod nemo eos compellat vt scribant. Sed vereor ne illud eis eueniat quod Græce significantius dicitur, ὡς ὁ ἀνὴρ ὁ ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, quod est, manducantes fannas.

EIVSDEM IN DANIELEM

præfatio.

Danielem prophetam iuxta Septuaginta interpretes, Domini Saluatoris ecclesiæ non legunt, vtentes Theodotionis editione: & hoc cur acciderit, nescio. Siue enim quia sermo Chaldaicus est, & quibuldam proprietatibus a nostro eloquio discrepat, noluerunt Septuaginta interpretes easdem linguæ lineas in translatione seruare: siue sub nomine eorum ab alio nescio quo non satis Chaldæam linguam sciente, editus est liber: siue aliud quid causæ extiterit ignorans: hoc vnum affirmare possum, quod multum a veritate discordet, & recto iudicio repudiatus sit. Sciendum quippe est Daniele maxime de Eisdæ Hebræis quidem litteris, sed Chaldæo sermone conscriptos. & vnam Ieremias pericopen: Iob quoque cum Arabica, lingua plurimam habere societatem. Denique & ego adoleſcentulus post Quintilian & Tullij lectionem, ac flores rhetoricos, cum me in linguæ huius pistrinū reclusissem: & multo sudore, multoque tempore vix cepissem anhelantia stridentiaque verba resonare, & quasi per cryptam ambulans, rarum desuper malum aspicere, impegi nouissime in Daniele: & tanto tædio affectus sum, vt desperatione subita omnem laborem veterem voluerim contemnere. Verum adhortante me quodam Hebræo, & illud mihi crebrius in sua lingua ingerente, Labor improbus omnia vincit: & qui mihi videbar solus, inter Hebræos corpi rursus esse discipulus Chaldaicus. Et vt verum fatear, vsque ad præsentem diem magis possum sermonem Chaldaicum legere & intelligere, quàm sonare. Hæc idcirco refero, vt difficultatem vobis Danielis ostenderem: qui apud Hebræos nec Sufannæ habet historiam, nec hymnum trium puerorum, nec Belis, draconis, fabulas: quas nos, quia in toto orbe dispersæ sunt, veru anteposito, easque iugulante subiecimus: ne videremur apud inperitos magnam partem voluminis detruncasse. Audiui ego quædam de præceptionibus Iudæorum, cum Sufannæ derideret historiam, & a Græco nescio quo eam diceret esse contrariam: illud opponere quod Origeni quoque Africanus opposuit, etymologias hæc ἀπὸ τοῦ ἁγίου ἁγίου, καὶ ἀπὸ τοῦ ἁγίου ἁγίου, de Græco sermone descendere. Cuius rei nos intelligunt nostris hanc possumus dare: Vt verbi gratia, dicamus de arbore illic dixisse cum, illico pereas: &

& a lentisco, in lentem te comminuat angelus: vel nō lente pereas: aut lētus, id est flexibilis ducaris ad mortem: siue aliud quid ad arboris nomen conueniens. Deinde tantum fuisse ortij tribus pueris caullabatur, vt in camino æstuantis incendij merito luderent: & per ordinem ad laudem Dei omnia elementa prouocarent. aut quod miraculum, diuinæque aspirationis indicium, vel draconem interfectum ossa picis, vel sacerdotum Belis machinas prehensas: quæ magis prudentia solertis viri, quàm propheta essent spiritu perpetrata? Cum vero ad Habacuc veniret, & de Iudæa in Chaldæam raptum discophorum lectitaret, quærebatur exemplum vbi legissemus in toto veteri testamento quemquam sanctorum graui volasse corpore, & in puncto horæ tanta terrarum spatia transiisse, cui cum quidam e nostris satis ad loquendum promptulus, Ezechielem adduxisset in medium, & diceret eum de Chaldæa in Iudæam fuisse translatum: derisit hominem, & ex ipso volumine demonstrauit Ezechielem in spiritu se vidisse transpositum. Denique & Apostolum nostrum, videlicet vt eruditum virum, & qui legem ab Hebræis didicisset, non fuisse ausum affirmare se raptum in corpore, sed dixisse, siue in corpore, siue extra corpus: nescio, Deus scit. His & talibus argumētis apocryphas in libro Ecclesiæ fabulas arguebat. super qua te lectoris arbitrio iudicium derelinquens, illud admonéo, non haberi Danielē apud Hebræos inter prophetas: sed inter eos qui hagiographa conscripserunt. In tres liquidem partes omnis ab eis Scriptura diuiditur: in legem, in prophetas, & in hagiographa, id est in quinque, & octo, & in vndecim libros: de quo non est huius temporis discurrere. Quæ autem ex hoc propheta, immo contra hunc librum, Porphyrius objiciat: testes sunt Methodius, Eusebius, & Apollinarius: qui multis versutis millibus eius vesaniæ respondentes, nescio an curioso lectori satisfecerint. Vnde obsecro vos O Paula & Eustochium, fundatis pro me ad Dominum preces: vt quamdiu in hoc corporeculo sum, scribam aliquid gratum vobis, vile Ecclesiæ, dignum posteris. Præsentium quippe iudicijs oblatrantium non satis moueor: qui in vtramque partem, aut amore labuntur, aut odio.

2. Cor. 12.

EIVSDEM IN XII PROPHETAS

præfatio.

Non est idē ordo duodecim prophetarū apud Hebræos, qui est apud nos. Vnde secundum id quod ibi legitur, hic quoque dispositi sunt, Osee commaticus est, & quasi per sententias loquens. Joel planus in principijs: in fine obscurior. Et vsque ad Malachiam, habent singuli proprietates suas: quem Eisdæ scribā, legis, doctorem Hebræi autumant. Et quia longum est nunc de omnibus dicere: hoc tantum vos O Paula & Eustochium admonitas volo, vnum librū esse duodecim prophetarum: & Osee synchronon Iſaiæ: Malachiam vero Aggæi & Zachariæ fuisse temporibus. In quibus autem tempus non præfertur in titulo; sub illis eos regibus prophetasse, vbi quibus & hi qui ante eos habent titulos prophetauerunt.

EIVSDEM IN EVANGELISTAS

ad Damasum præfatio.

Nouum opus me facere cogis ex veteri: vt post Exemplaria Scripturarum toto orbe dispersa, quasi quidam arbitri sedeam: & quia inter se variant, quæ sint illa quæ cum Græca consentiant veritate, decernā. Pius labor, sed periculosa præsumptio, iudicate de ceteris, ipsum ab omnibus iudicandum: tenis mutare linguam, & conſcientem iam mundum ad initia retrahere paruulorum. Qui enim doctus pariter vel indoctus, cum in manus volumina assumpserit, & a fa-

lisa

lida quam semel imbibis, videris discrepare quod ledi-
cat; non statim erumpat in vocem, me falsarium, me
clamitans esse sacrilegum, qui audeam aliquid in ve-
teribus libris addere, mutare, corrigere? Aversus quā
invidiam duplex causa me consolatur; quod & tu qui
summus sacerdos es, fieri iubes: & verum non esse
quod variat, etiam inaledicorum testimonio compro-
batur. Si enim Latinis exemplaribus hides est adhibē-
da: respondeant quibus: tot enim sunt exemplaria,
pene quot codices. Sin autem veritas est querenda de
pluribus: cur non ad Græcam originem reuertentes,
ea quæ vel a vitiosis interpretibus male reddita: vel a
præsumptoribus imperitiis emendata peruersius: vel a
librariis dormitantibus aut addita sunt, aut mutata,
corrigimus? Neque vero ego de veteri disputo testa-
mento: quod a Septuaginta senioribus in Græcam
linguam versum, tertio gradu ad nos vsque peruenit.
Non quero quid Aquila, quid Symmachus sapiant,
quare Theodotion inter novos, & veteres medius in-
cedat. Sit illa vera interpretatio quam Apostoli pro-
bauerunt. De nouo nunc loquor testamento: quod
Græcum esse, non dubium est, excepto apostolo Mat-
thæo, qui primus in Iudæa euangelium CHRIS-
TI Hebræicis litteris edidit. Hoc certe cum in nostro ser-
mone discordat, & in diuersos fluuioli tramites ducit:
vno de fonte querendum est. Præmitto eos codi-
ces quos a Luciano & Hefychio nuncupatos, paucorum
hominum assensu peruersa contentio: quibus utique
nec in toto Veteri instrumento post Septuaginta inter-
pretes emendare quid liceat, nec in Nouo profuit emē-
dasse: cum multarum gentium linguis scriptura ante
translata, doceat falsa esse quæ addita sunt. Igitur hæc
præfens præfatiuncula pollicetur quattuor tantū Evan-
gelia, quorum ordo est iste, Matthæus, Marcus, Lucas,
Ioannes: codicum Græcorum emendata collatione,
sed veterum, quæ ne multum a lectionis Latinæ con-
suetudine discrepent, ita calamo temperauimus, vt
his tantum quæ sensum videbantur mutare correctis,
reliqua manere paterebant vt fuerant. Canones quo-
que quos Eusebius Cæsariensis episcopus Alexandri-
nus secutus Ammonium, in decem numeros ordina-
uit, sicutin Græco habentur, expressimus. Quod si
quis de curiosis voluerit nosse quæ in Evangelijs, vel
eadem, vel vicinis, vel sola sint, eorum distinctione co-
gnoscat. Magnus siquidem hic in nostris codicibus
error: inoleuit, dum quod in eadem re alius Euangelista
plus dixit, in alio quia minus putauerint, addiderunt.
Vel dum eundem sensum alius aliter expressit, ille qui
vnum e quatuor primum legerat, ad eius exemplum
ceteros quoque existimauerit emendandos. Vnde ac-
cidit vt apud nos mixta sint omnia, & in Marco plura
Lucæ atque Matthæi. Rursum in Matthæo plura Ioa-
nis & Marci, & in ceteris reliquorum quæ alijs propria
sunt, inueniuntur. Cui itaque canones legens qui subie-
cti sunt, consulationis errore sublecto, & similia omnium
scies, & singulis sua quæque restitues. In canone
primo cōcordant quattuor, Matthæus, Marcus, Lucas,
Ioannes. In secundo tres, Matthæus, Marcus, Lucas.
In tertio tres, Matthæus, Lucas, Ioannes. In quarto
tres, Matthæus, Marcus, Ioannes. In quinto duo,
Matthæus, Lucas. In sexto duo, Matthæus, Marcus.
In septimo duo, Matthæus, Ioannes. In octauo duo,
Lucas, Marcus. In nono duo, Lucas, Ioannes. In de-
cimo propria quique quæ non habentur in alijs, edi-
derunt. Singulis vero Euangelijs ab vno incipiens vsque
ad finem librorum, dispar numerus accrescit. Hic ni-
giro colore descriptus, sub se habet alium ex minio
discoloratum numerum, qui ad decem vsque procedens,
indicat prior numerus in quo sit canone requirendus.
Cum ergo aperio codicem, verbi gratia, illud siue illud
capitulum scire volueris cuius canonicus sit, statim ex
subiecto numero doceberis, & recurreres ad principia,
in quibus canonum est distincta congeries, eodemq;
statim canone ex titulo frontis inuenio, illum quem
querebas numerum, eiusdem Euangelistæ qui & ipse

ex inscriptione signatur, inuenies, atque a vicino cete-
rorum tramitibus inspicies, quos numeros e regione
habeant, annotabis, & cū scieris recites ad volumina
singulorum, & sine mora repertis numeris quos ante
signaueras, reperies & loca in quibus vel eadem vel vi-
cina dixerunt. Sciendum tamen, ne quis ignarus ex
similitudine numerorum error inuoluatur, quod sicuti in
subnotatione canonum distinctorum in canone quo-
libet tres Euangelistæ bis, ter vel quater, aut etiam am-
plius eundem numerum per ordinem habuerint an-
notatum, & quartus e contrario, discrepantes, quod id
tres illi in eo loco semel dixerint, quartus toties in
corpore voluminis sui ponat, quoties diuersi numeri
in eius canone positi sunt contra prædictorum nume-
rorum continuatas similitudines. Item si in vno quo-
libet eorum aut etiam duobus idem in canone nume-
rus bis, ter, & quater, aut eo amplius reperiat in or-
dine collocatus, & dispares inueniantur in ceteris: du-
bium non erit, quin id quod illius illorum ve canonis
numerus bis terque repetitum ab his in volumine se-
mel dictum esse ostendit, alter alterius eorum toties
vno atque eodem sensu loquantur, quoties prætere-
rint in numerorum annotatione distantiam. Et hoc in
omnium nouem canonum collatione seruabitur. Ce-
terum in decimo (quoniam propria singulorum tan-
tummodo continentur) non potest contra id com-
paratio esse quod solum est. Opto vt in Christo valeas,
& memineris mei Papa beatissime.

EIVSDEM EX CATALOGO scriptorum ecclesiasticorum.

PAULUS Apostolus, qui ante Saulus, extra numerum
duodecim Apostolorum, de tribu Benjamin & op-
pido Iudæ Gischalis fuit, quo a Romanis capto, cū
parentibus suis Tarsum Ciliciæ commigravit, a quibus
ob studia legis missus Ierosolyma, a Gamaliel viro do-
ctissimo cuius Lucas meminit, eruditus est. Cum au-
tem interfuisset neci martyris Stephani, & acceptis a
pontifice templi epistolis, ad persequendos eos qui
Christo crederant, Damasum pergeret, reuelatione
compulsus ad fidem, quæ in Actibus Apostolorum
scribitur, in vas electionis de persecutore translatum est.
Cuiusq; primum ad prædicationem eius Sergius Pan-
lus Proconsul Cypri credidisset, ab eo, quod cum Chri-
sti fidei subegerat, sortitus est nomen Paulus: & iuncto
sibi Barnaba, multis vrbibus peragratis, reuertensq; Ie-
rosolymam, a Petro, Iacoboq; & Ioanne, Gentium apo-
stolus ordinatur. Et quia in Actibus Apostolorum
plenissime de eius conversatione scriptum est, hoc ite-
rum dicā, quod post passionē Domini vicesimo quinto
anno, id est secundo Neronis, eo tempore quo Petrus
procurator Iudææ successit Felici, Romā vincētis mit-
titur, & biennii in libera manens custodia, aduersus
Iudæos de aduentu Christi quotidie disputauit. Scien-
dum autem in prima satisfactione, (necdum Neronis
imperio roborato, nec in tanta erumpente scelera,
quanta de eo narrant historici) Paulum, a Nerone di-
missum, vt Euangelium Christi in Occidentis quoque
partibus prædicaret, sicut ipse scribit in secunda episto-
la ad Timotheum (eo tempore quo & passus est, de
vinculis dictat epistolam), in prima mea satisfactione
nemo mihi affuit, sed omnes me dereliquerunt: non
eis impunitus. Dominus autem mihi affuit, & con-
fortauit me, vt per me prædicatio compleretur, & au-
dierant omnes Gentes: & liberatus sum de ore leonis.
Manifestissime leonem propter crudelitatem,
Neronem significans. Et in sequentibus, Liberatus
sum de ore leonis. Et statim, Liberauit me Do-
minus ab omni opere malo, & saluauit me in regnum
suum celeste, quod scilicet præfens sibi sentiret
imminere martyrium. Nam & in eadem epistola præ-
miserat, Ego enim iam immolator, & tempus resolutionis
meæ inlat. Hic ergo decimo quarto Neronis an-
no, eodem die quo Petrus, Romæ pro Christo capite
truncatus, sepultusq; est in via Ostiensi, anno post pas-
sionem

tionem Domini tricesimo septimo. Scripsit autem novum ad septem Ecclesias epistolas, ad Romanos vnam, ad Corinthios duas, ad Galatas vnam, ad Ephesios vnam, ad Philippenses vnam, ad Colossenses vnam, ad Thesalonicensis duas. Præterea ad discipulos suos, Timotheo duas, Tito vnam, Philemoni vnam. Epistola autem quæ fertur ad Hebræos, non eius creditur, propter styli sermonisque distantiam: sed vel Barnabæ iuxta Tertullianum, vel Lucæ Evangelistæ iuxta quosdam: vel Clementis Romanæ postea Ecclesiæ Episcopi, quæ auctor sententias Pauli proprio ordinasse, & ornasse sermone: vel certe quia Paulus scribebat ad Hebræos, & propter invidiam sui apud eos nominis, titulum in principio salutationis amputauerat, scripserat & Hebræus Hebræis Hebræice, id est suo eloquio discretissime, ut ea quæ eloquenter scripta fuerant in Hebræo, eloquentius verterentur in Græcum, & hanc causam esse, quod a ceteris Pauli epistolis discrepare videatur. Legunt quidam & ad Laodicenses, sed ab omnibus exploditur.

EIVSDEM EX CATALOGO scriptorum Ecclesiasticorum.

Iacobus, qui appellatur frater Domini, cognomento Iustus, vt nonnulli existimant, Ioseph, ex alia vxore; vt autem mihi videtur, Mariæ sororis matris Domini, cuius Ioannes in libro suo meminit, filius, post passionem Domini, statim ab Apostolis Ierosolymorum Episcopus ordinatus, vnam tantum scripsit epistolam, quæ de septem catholicis est: quæ & ipsa ab alio quodâ sub nomine eius edita asseritur. licet paulatim tempore procedente obtinuerit auctoritatem. Egesippus vicinus Apostolicorum temporum, in quinto commentariorum libro de Iacobo narrans, ait, suscepit ecclesiam Ierosolymæ, post Apostolos frater Domini Iacobus, cognomento Iustus. multi siquidem Iacobi vocabantur. Hic de vtero matris sanctus fuit, vinum & siceram non bibit, carnem nullam comedit, numquam attonsus est, nec vnctus vnguento, nec vltus balneo. huic soli licitum erat ingredi sancta sanctorum: siquidem vestibus laneis non utebatur, sed lineis: solusq. ingrediebatur templum: & fixis genibus, pro populo deprecabatur, in tantum vt camelorum duritiem traxisse eius genua crederetur. Dicit & alia multa, quæ enumerare longum est. Sed & Iosephus in vicesimo libro Antiquitatum refert, & Clemens in septimo *ὕποτυπῳ*, mortuo Festo, qui Iudæam regebat, missum a Nerone esse successorem eius Albinum: qui cum necdum ad provinciam peruenisset, Ananus, inquit, pontifex adolescens, Anani filius, de genere sacerdotali, accepta occasione *ἀναρχίας*, concilium congregavit, & compellens publice Iacobum vt Christum Dei filium denegaret, contradicentem lapidari iussit. qui cum præcipitatus de pinna templi, contractis crucibus adhuc semivivus tendens ad calvmanus diceret, Domine ignosce eis: quod enim faciunt, nesciunt: fullonis fuisse quo vda vestimenta extorqueri solent, in cerebro percussus interijt. Tradit item Iosephus tantæ cum sanctitatis fuisse, & celebri-

tatis in populo, vt propter eius necem, crediti se subveriam esse Ierosolymam. Hic est de quo Paulus Apostolus scribit ad Galatas. Alium autem Apostolorum vidi neminem, nisi Iacobum fratrem Domini. Et Apostolorum super hoc crebrius acta testantur. Evangelium quoque quod appellatur secundum Hebræos, & a me nuper in Græcum, Latinumque sermonem translatus est, quo & Origenes sæpe vitur, post resurrectionem Saluatoris refert: Dominus autem cum dedisset Iudonem semio sacerdoti, iuit ad Iacobum, & apparuit ei. Iurauerat enim Iacobus se non comesturum panem ab illa hora, qua biberat calicem Domini, donec videret eum relinquentem a mortuis. Rursusq. post paululum, Asseruit Dominus, mensam & panem. Statimq. addidit, Tunc panem, & benedixit, ac fregit, & dedit Iacobo lussu, & dixit ei, Frater mi, comede panem tuum, quia resurrexit Filius hominis a dormientibus. Triginta itaque annos Ierosolymis rexit Ecclesiam, id est vsque ad septimum Neronis annum, & iuxta templum, ubi & præcipitatus fuerat, sepultus est. Titulum vique ad obfidionem Titi & vltimam Hadriani nouissimum habuit. Quiddam e nostris in Monte oliueti eum conditum putant: sed falsâ eorum opinio est.

Gal. 1. d

EIVSDEM EX CATALOGO Scriptorum Ecclesiasticorum.

Simon Petrus filius Ionæ, provincie Galilææ, vice Bethsaida, frater Andreæ apostoli, & princeps apostolorum, post episcopatum Antiochenis ecclesiæ, & prædicationem dispersionis eorum qui de circumcisione crederant, in Ponto, Galatia, Cappadocia, Asia, & Bithynia, secundo Claudij anno ad expugnandum Simonem Magum Romam pergit, ibiq. viginti quinque annis cathedram sacerdotalem tenuit, vsque ad vltimum annum Neronis, id est decimum quartum. A quo & affixus cruci, martyrio coronatus est, capite ad terram verto, & in sublime pedibus eleuatis, asserens se indignum vt sic crucifigeretur vt Dominus suus. Scripsit duas epistolas, quæ catholicæ nominantur: quarum secunda, a plerisque eius esse negatur, propter styli cum priore dissonantiam. Sed & Evangelium iuxta Marcum, qui auditor eius & intepres fuit, huius dicitur. Libri autem e quibus vnus actorum eius inscribitur, alius Euangelij, tertius prædicationis, quartus apocalypsis, quintus iudicij, inter apocryphas scripturas reputantur. Sepultus Romæ in Vaticano iuxta viam triumphalem, totius vrbis veneratione celebratur.

EIVSDEM EX CATALOGO Scriptorum Ecclesiasticorum.

Iudas frater Iacobi paruum quidem, quæ de septem catholicis est, epistolam reliquit. Et quia de libro Enoch, qui apocryphus est, in ea assumit testimonium, a plerisque rejicitur: tamen auctoritatem vetustate iam & vltu meruit, & inter sanctas scripturas computatur.

LIBER GENESIS.

HEBRAICE BERESITH.

CAPVT PRIMVM.

Ag. 14. c. 15
17. f. 24
Psal. 32. a. 6.
135. a. 5.
Eccl. 18. a. 1

IN PRINCIPIO
creauit Deus
caelum, & ter-
ram. * Ter-
ra autem erat
inanis & va-
cua, & tene-
brae erant su-
per faciem
abyssi: & Spi-

Heb. 11. 2. 3

ritus Dei ferebatur super aquas. * Dixitq.
Deus: "Fiat lux. Et facta est lux. * Et vi-
dit Deus lucem quod esset bona: & diui-
sit lucem a tenebris. * Appellauitq. lu-
cem Diem, & tenebras Noctem: factumq.
est vespere, & mane, dies vnus. * Dixit
quoque Deus: Fiat firmamentum in me-
dio aquarum: & diuidat aquas ab aquis.
* Et fecit Deus firmamentum, diuisitq.

Psal. 135. a. 5
Iere. 10. b. 12.
52. b. 15.
Psal. 148. a. 4.

aquas, quae erant sub firmamento, ab his,
quae erant super firmamentum. Et fa-
ctum est ita. * Vocauitq. Deus firma-
mentum, Caelum: & factum est vespere
& mane, dies secundus. * Dixit vero Deus:
Congregentur aquae, quae sub caelo sunt,
in locum vnum: & appareat arida. Et fa-
ctum est ita. * Et vocauit Deus aridam,
Terram, congregationesq. aquarum ap-
pellauit Maria. Et vidit Deus quod es-
set bonum. * Et ait: Germinet terra her-
bam viuentem, & facientem semen, & li-
gnum pomiferum faciens fructum iuxta
genus suum, cuius semen in semetipso
sit super terram. Et factum est ita. * Et
protulit terra herbam viuentem, & facien-

Psal. 32. b. 7.
88. b. 12.
135. a. 6
Iob 38. a. 4

tem semen iuxta genus suum, lignumq.
faciens fructum, & habens vnumquodque
sementem secundum speciem suam. Et
vidit Deus quod esset bonum. * Et fa-
ctum est vespere & mane, dies tertius.
14 * Dixit autem Deus: Fiant luminaria in
firmamento caeli, & diuidant diem ac no-
ctem, & sint "in signa & tempora, & dies
15 & annos: * vt luceant in firmamento ca-
li, & illuminent terram. Et factum est ita.
16 * Fecitq. Deus duo luminaria magna: lu-
minare maius, vt praesset diei: & lumi-
nare minus, vt praesset nocti: & stellas.
17 * Et posuit eas in firmamento caeli, vt lu-
ceret super terram, * & praessent diei ac
nocti, & diuiderent lucem ac tenebras.
18 Et vidit Deus quod esset bonum. * Et fa-
ctum est vespere & mane, dies quartus.
19 * Dixit etiam Deus: Producant aquae ro-
ptile animae viuentis, & volatile super
20 terram sub firmamento caeli. * Creauitq.
Deus Cete grandia, & omnem animam
viuentem atque motabilem, quam pro-
duxerant aquae in species suas, & omne
volatile secundum genus suum. Et vidit
21 Deus quod esset bonum. * Benedixitq.
eis, dicens: Crescite, & multiplicamini,
& replete aquas maris: auesq. multipli-
centur super terram. * Et factum est ve-
22 spere & mane, dies quintus. * Dixit quo-
que Deus: Producat terra animam viu-
entem in genere suo, iumenta, & reptilia,
& bestias terrae secundum species suas.
23 Factumq. est ita. * Et fecit Deus bestias
terrae iuxta species suas, & iumenta, &

22. 2. 1. c. 2. 3

Psal. 135. b. 7

A omne

Col. 3. b. 10
Infra 5. a. 1.
2. a. 6.
1. Cor. 11. b. 7

Sap. 1. c. 12
Matt. 19. a. 4
Ecl. 17. a. 1
Infra 8. c. 17.
9. a. 1.

Infra 9. a. 3

Ecl. 39. c. 1
Mat. 7. d. 17

omne reptile terræ in generis suo. & vidit Deus quod esset bonum, & ait: Faciamus Hominem ad imaginem, & similitudinem nostram: & præsit piscibus maris, & volatilibus cæli, & bestiis, vniuersaq. terræ, omniq. reptili, quod mouetur in terra. * Et creauit Deus hominem ad imaginem suam: ad imaginem Dei creauit illum, masculum & feminam creauit eos. * Benedixitq. illis Deus, & ait: Crescite & multiplicamini, & replete terram, & subiicite eam, & dominamini piscibus maris, & volatilibus cæli, & vniuersis animantibus, quæ mouentur super terram. * Dixitq. Deus: Ecce dedi vobis omnem herbam afferentem semen super terram, & vniuersa ligna quæ habent in semetipsis sementem generis sui, yt sint vobis in escam: * & cunctis animantibus terræ, omniq. volucris cæli, & vniuersis quæ mouentur in terra, & in quibus est anima viuens, vt habeant ad vescendum. Et factum est ita. * Viditq. Deus cuncta quæ fecerat: & erant valde bona. Et factum est vespere & mane, dies sextus.

C A P. II.

Exo. 20. b. 11
31. d. 17
Deut. 5. b. 14
Heb. 4. b. 4

Itaque perfecti sunt cæli & terra, & omnis ornatus eorum. * Compleuitq. Deus die septimo opus suum quod fecerat: & requieuit die septimo ab vniuerso opere quod patrarat. * Et benedixit diei septimo: & sanctificauit illum: quia in ipso cessauerat ab omni opere suo quod creauit Deus vt faceret. * Istæ sunt generationes cæli & terræ, quando creatæ sunt, in die quo fecit Dominus Deus cælum & terram: * Et omne virgultum agri antequam oriretur in terra, omne inq. herbam regionis priusquàm germinaret: non enim pluerat Dominus Deus super terram, & homo non erat qui operaretur terram. * Sed fons ascendebat e terra, irrigans vniuersam superficiem terræ. * Formauit igitur Dominus Deus hominem de limbo terræ, & inspirauit in faciem eius spiraculum vitæ, & factus est homo in animam viuentem. * Plantauerat autem Dominus Deus Paradisum voluptatis a principio: in quo posuit hominem quem formauerat. * Produxitq. Dominus Deus de humo omne lignum pulchrum visu, & ad vescendum suauis: lignum etiam

1. Cor. 15. f.
41.

vite in medio paradisi, lignumq. scientiæ boni & mali. * Et fluuius egrediebatur de loco voluptatis ad irrigandum paradisum, qui inde diuiditur in quattuor capita. * Nomen vni Phison: ipse est qui circumit omnem terram Heuila, vbi nascitur aurum: * Et aurum terræ illius optimum est: ibi inuenitur bdellium, & lapis opychinus. * Et nomen fluuii secundi Gehon: ipse est qui circumit omnem terram Æthiopiarum. * Nomen vero fluminis tertij, Tygris: ipse vadit contra Assyrios. Fluuius autem quartus, ipse est Euphrates. * Tulit ergo Dominus Deus hominem, & posuit eum in paradiso voluptatis, vt operaretur, & custodiret illum. * Præcepitq. ei dicens: Ex omni ligno paradisi comede: * De ligno autem scientiæ boni & mali ne comedas. in quocumque enim die comederis ex eo, morte morieris. * Dixit quoque Dominus Deus: Non est bonum esse hominem solum: faciamus ei adiutorium simile sibi. * Formatis igitur, Dominus Deus, de humo cunctis animantibus terræ, & vniuersis volatilibus cæli, adduxit ea ad Adam, vt videret quid vocaret ea: omne enim quod vocauit Adam animæ viuents, ipsum est nomen eius. * Appellauitq. Adam nominibus suis cuncta animantia, & vniuersa volatilia cæli, & omnes bestias terræ: Adæ vero non inueniebatur adiutor similis eius. * Immisit ergo Dominus Deus soporem in Adam: cumq. obdormisset, tulit vnam de costis eius, & repleuit carnem pro ea. * Et edificauit Dominus Deus coitum, quam tulerat de Adam, in mulierem: & adduxit eam ad Adam. * Dixitq. Adam: Hoc nunc, os ex ossibus meis, & caro de carne mea: hæc vocabitur Virago, quoniam de viro sumpta est. * Quamobrem relinquet homo patrem suum, & matrem, & adhærebit vxori suæ: & erunt duo in carne vna. * Erat autem uterque nudus, Adam scilicet & vxor eius: & non erubescabant.

Ecl. 24. c. 13

1. Cor. 11. b. 9
Mat. 19. a. 5
Mar. 10. a. 7
Eph. 5. c. 31

1. Cor. 6. d. 16

C A P. III.

Et serpens erat callidior cunctis animantibus terræ quæ fecerat Dominus Deus. Qui dixit ad mulierem: Cur præcepit vobis Deus vt non comederetis de omni ligno paradisi? * Cui respon-

dit

dit mulier: De fructu lignorum, quæ sunt in paradiso, vescimur: * de fructu vero ligni, quod est in medio paradisi, præcepit nobis Deus ne comederemus: & ne tangeremus illud, ne forte moriamur.

1. Cor. 11. a. 1

* Dixit autem serpens ad mulierem: "Nequaquam morte moriemini. * Scit enim Deus quod in quocumque die comederitis ex eo, aperientur oculi vestri: & eritis sicut dii, scientes bonum & malum.

* Vidit igitur mulier quod bonum esset lignum ad vescendum, & pulchrum oculis, aspectuq. delectabile: & tulit de fructu illius, & comedit: deditq. viro suo, qui comedit.

Ecc. 1. d. 33

1. Tim. 2. d. 14

* Et aperti sunt oculi amborum: cumq. cognouissent se esse nudos, consuerunt folia ficus, & fecerunt sibi perizomata.

* Et cum audissent vocem Domini Dei deambulantis in paradiso ad auram post meridiem, abscondit se Adam & vxor eius a facie Domini Dei in medio ligni paradisi.

* Vocauitq. Dominus Deus Adam, & dixit ei: Vbi es?

* Qui ait: Vocem tuam audiui in paradiso: & timui, eo quod nudus essem, & abscondi me.

* Cui dixit: Quis enim indicauit tibi quod nudus esses, nisi quod ex ligno de quo præceperam tibi ne comederes, comedisti?

* Dixitq. Adam: Mulier, quam dedisti mihi sociam, dedit mihi de ligno, & comedi.

* Et dixit Dominus Deus ad mulierem: Quare hoc fecisti? Quæ respōdit: Serpens decepit me, & comedi.

* Et ait Dominus Deus ad serpentem: Quia fecisti hoc, maledictus es inter omnia animantia, & bestias terræ: super pectus tuum gradieris, & terram comedes cunctis diebus vitæ tuæ.

* Inimicitias ponam inter te & mulierem, & semen tuum & semen illius: ipsa conteret caput tuum, & tu insidiaberis calcaneo eius.

* Mulieri quoque dixit: Multiplicabo arumnas tuas, & cōceptus tuos: in dolore paries filios, & sub viri potestate eris, & ipse dominabitur tui.

* Adæ vero dixit: Quia audisti vocem vxoris tuæ, & comedisti de ligno, ex quo, præceperam tibi, ne comederes, maledicta terra in opere tuo: in laboribus comedes ex ea cunctis diebus vitæ tuæ.

* Spinæ & tribulos germinabit tibi, & comedes herbam terræ.

* In sudore vultus tui vesceris pane, donec reuertaris in terram de qua sumptus es: quia pulvis es, & in pul-

uerem reuerteris. * Et vocauit Adam nomen vxoris suæ, Heua: eo quod mater

esset cunctorum viuientium. * Fecit quoque Dominus Deus Adæ & vxori eius tunicas pelliceas, & induit eos: * Et ait: Ecce Adam quasi vnus ex nobis factus est,

sciens bonum & malum: nunc ergo ne forte mittat manum suam, & sumat etiam de ligno vitæ, & comedat, & viuat in æternum.

* Et emisit eum Dominus Deus de paradiso voluptatis, vt operaretur terram de qua sumptus est.

* Eiecitq. Adæ: & collocavit ante paradysum voluptatis Cherubim, & flammæum gladium, atque versatilem, ad custodiendam viam ligni vitæ.

C A P. IIII.

Adam vero cognouit vxorem suam Heuam: quæ concepit & peperit Cain, dicens: Possedi hominē per Deum.

* Rursumq. peperit fratrem eius Abel. Fuit autem Abel pastor ouium, & Cain agricola.

* Factum est autem post multos dies vt offerret Cain de fructibus terræ munera Domino.

* Abel quoque obtulit de primogenitis gregis sui, & de adipibus eorum: & respexit Dominus ad Abel, & ad munera eius.

* Ad Cain vero, & ad munera illius non respexit: iratusq. est Cain vehementer, & cōcidit vultus eius.

* Dixitq. Dominus ad eum: Quare iratus es? & cur concidit facies tua? * Nonne si bene egeris, recipies:

sin autem male, statim in foribus peccatum aderit: sed sub te erit appetitus eius, & tu dominaberis illius.

* Dixitq. Cain ad Abel fratrem suum: Egrediamur foras. Cumq. essent in agro, consurrexit Cain aduersus fratrem suum Abel, & interfecit eum.

* Et ait Dominus ad Cain: Vbi est Abel frater tuus? Qui respondit: Nescio: Num custos fratris mei sum ego?

* Dixitq. ad eum: Quid fecisti? vox sanguinis fratris tui clamat ad me de terra.

* Nunc igitur maledictus eris super terram, quæ aperuit os suum, & suscepit sanguinē fratris tui de manu tua.

* Cum operatus fueris eam, non dabit tibi fructus suos: vagus & profugus eris super terram.

* Dixitq. Cain ad Dominum: Maior est iniquitas mea, quam vt veniam merear. * Ecce eijsis me hodie a facie terræ,

Heb. 11. a. 4

Sap. 10. a. 2
Mat. 23. c. 15
1. Ioan. 3. b. 12
Iud. 1. d. 11

1. Cor. 14. f

14

terraz, & a facie tua abscondar, & ero
vagus & profugus in terra: omnis igitur C
qui inuenerit me, occidet me. * Dixitq. 15
ei Dominus: Nequaquam ita fiet: sed om-
nis qui occiderit Cain, septuplum punie-
tur. Posuitq. Dominus Cain signum, ut
non interficeret eum omnis qui inuenis-
set eum. * Egressusq. Cain a facie Do- 16
mini, habitauit profugus in terra ad ori-
entalem plagam Eden. * Cognouit autem 17
Cain uxorem suam, quæ concepit, & pe-
perit Henoch: & ædificauit ciuitatem,
vocauiq. nomen eius ex nomine filij sui,
Henoch. * Porro Henoch genuit Irad, & 11
Irada genuit Mauizel, & Mauizel genuit
Mathusael, & Mathusael genuit Lamech.
* Qui accepit duas uxores, nomen vni 19
Ada, & nomen alteri Sella. * Genuitq. 20
Ada Iabel, qui fuit pater habitantium
in tentorijs, atque pastorum. * Et no- 21
men fratris eius Iubal: ipse fuit pater ca-
nentium cithara & organo. * Sella quo- 22
que genuit Tubalcain, qui fuit malleator
& faber in cunctis opera æris & ferri. So-
tor vero Tubalcain, Noema. * Dixitq. 23
Lamech vxoribus suis Adæ & Sellæ: Au-
dite vocem meam uxores Lamech, auscul-
tate sermonem meum: quoniam occidi
virum in vulnus meum, & adolescentulū
in liuorem meum. * Septuplum ultio da- 24
bitur de Cain: de Lamech vero septua-
gies septies. * Cognouit quoque adhuc 25
Adam uxorem suam: & peperit filium,
vocauiq. nomen eius Seth, dicens: Posuit
mihi Deus semen aliud pro Abel, quem
occidit Cain. * Sed & Seth natus est fi- 26
lius, quem vocauit Enos: iste cepit in-
uocare nomen Domini.

C A P. V.

Hic est liber generationis Adam. 1
In die, qua creauit Deus hominem, A
ad similitudinem Dei fecit illum. * Ma- 2
sculum & feminam creauit eos, & bene-
dixit illis: & vocauit nomen eorū Adam,
in die quo creati sunt. * Vixit autem, 3
Adam centum triginta annis: & genuit
ad imaginem & similitudinem suam, vo-
cauiq. nomen eius Seth. * Et facti sunt 4
dies Adam, postquam genuit Seth, octin-
genti anni: genuitq. filios & filias. * Et 5
factum est omne tēpus quod vixit Adam,
anni nongenti triginta, & mortuus est.
* Vixit quoque Seth centum quinque an-

7 nis, & genuit Enos. * Vixitq. Seth post-
quam genuit Enos, octingentis septem,
8 annis, genuitq. filios & filias. * Et facti
B sunt omnes dies Seth nongentorum duo-
9 decim annorum, & mortuus est. * Vixit
vero Enos nonaginta annis, & genuit Cai-
10 nan. * Post cuius ortum vixit octingen-
tis quindecim annis, & genuit filios, &
11 filias. * Facti sunt omnes dies Enos non-
12 genti quinque anni, & mortuus est. * Vi-
xit quoque Cainan septuaginta annis, &
13 genuit Malaleel. * Et vixit Cainan post-
quam genuit Malaleel, octingentis qua-
draginta annis, genuitq. filios & filias.
14 * Et facti sunt omnes dies Cainan nongē-
15 ti decem anni, & mortuus est. * Vixit au-
tem Malaleel sexaginta quinque annis, &
16 genuit Iared. * Et vixit Malaleel post-
quam genuit Iared, octingentis triginta
17 annis: & genuit filios & filias. * Et facti
sunt omnes dies Malaleel octingenti no-
naginta quinque anni, & mortuus est.
18 * Vixitq. Iared centum sexaginta duobus
19 annis, & genuit Henoch. * Et vixit Iared
C postquam genuit Henoch octingēti an-
20 nis, & genuit filios & filias. * Et facti
sunt omnes dies Iared nongenti sexaginta
21 duo anni, & mortuus est. * Porro He-
noch vixit sexaginta quinque annis, &
22 genuit Mathusalam. * Et ambulauit He-
noch cum Deo: & vixit, postquam ge-
nuit Mathusalam, trecentis annis, & ge-
23 nuit filios & filias. * Et facti sunt omnes
dies Henoch trecenti sexaginta quinque
24 anni. * Ambulauitq. cum Deo, & non
25 apparuit: quia tulit eum Deus. * Vixit
quoque Mathusala centum octoginta se-
26 ptem annis, & genuit Lamech. * Et vixit
Mathusala, postquam genuit Lamech, se-
ptringentis octoginta duobus annis, & ge-
27 nuit filios & filias. * Et facti sunt omnes
D dies Mathusala nongenti sexaginta nouē
28 anni, & mortuus est. * Vixit autē Lamech
centum octoginta duobus annis, & ge-
29 nuit filium: * vocauitq. nomen eius Noe,
dicens: Iste cōsolabitur nos ab operibus &
laboribus manū nostrarum in terra, cui
30 maledixit Dominus. * Vixitq. Lamech,
postquam genuit Noe, quingentis nona-
ginta quinque annis, & genuit filios & fi-
31 lias. * Et facti sunt omnes dies Lamech,
septingenti septuaginta septē anni, & mor-
tuus est. Noe vero cum quingentorū esset
annorum, genuit Sem, Cam, & Iapheth.

CAP.

8 Sap. 2. d. 24
Ecd. 17. a. 1
Sup. 1. d. 28
Iacta 9. a. 6

8. 1. 2. 1. 2. 1

Ecd. 44. c. 13
Heb. 11. a. 5

CAP. VI.

Cumq. coepissent homines multiplicari super terram, & filias procreassent, * Videntes filij Dei filias hominum quod essent pulchre, acceperunt sibi uxores ex omnibus, quas elegerant. * Dixitq. Deus: Nō permanebit spiritus meus in homine in æternum, quia caro est: eruntq. dies illius centum viginti annorum. * Gigantes autem erant super terram in diebus illis. postquam enim ingressi sunt filij Dei ad filias hominum, illarq. genuerunt, isti sunt potentes a sæculo viri famosi. * Videns autē Deus quod multa malicia hominum esset in terra, & cuncta cogitatio cordis intenta esset ad malum omni tempore, * poenituit eum quod hominem fecisset in terra. Et tunc dolor cordis intrinsecus, * Delebo, inquit, hominem, quem creavi, a facie terræ, ab homine usque ad animantia, a reptili usque ad volucres cæli. poenitet enim me fecisse eos. * Noe vero inuenit gratiam coram Domino. * Hæ sunt generationes Noe: * Noe vir iustus atque perfectus fuit in generationibus suis, cū Deo ambulauit. * Et genuit tres filios, Sem, Cham, & Iapheth. * Corrupta est autem terra coram Deo, & repleta est iniquitate. * Cumq. vidisset Deus terram esse corruptam, (omnis quippe caro corrupta erat super terram) * dixit ad Noe: Finis vniuersæ carnis venit coram me: repleta est terra iniquitate a facie eorum, & ego disperdam eos cum terra. * Fac tibi arcam de lignis lauigatis: mansiunculas in arca facies, & bitumine linies intrinsecus, & extrinsecus. * Et sic facies eam: Trecentorum cubitorum erit longitudo arce, quinquaginta cubitorum latitudo, & triginta cubitorum altitudo illius. * Fenestram in arca facies, & in cubito consummabis summam eius: ostium autem arce pones ex latere: deorsum, coenacula, & triginta facies in ea. * Ecce ego adducam aquas diluuij super terram, vt interficiam omnem carnem, in qua spiritus vitæ est subter cælum: Vniuersa quæ in terra sunt, consumetur. * Ponamq. fœdus meum tecum: & ingredieris arcam tu & filij tui, & uxores filiorum tuorum tecum. * Et ex cunctis animantibus vni-

uersæ carnis bina induces in arcam, vt uiuant tecum: masculini sexus & femini-
ni. * De volucris iuxta genus suum, & de iumentis in genere suo, & ex omni reptili terræ secundum genus suum: bina de omnibus ingredientur tecum, vt possint viuere. * Tolles igitur tecum ex omnibus escis, quæ mandari possunt, & comportabis apud te: & erunt tibi, quàm illis in cibum. * Fecit igitur Noe omnia, quæ præceperat illi Deus.

CAP. VII.

Dixitq. Dominus ad eum: Ingredere tu, & omnis domus tua in arcam: te enim vidi iustum coram me in generatione hac. * Ex omnibus animantibus mundis tolle septena & septena, masculum & feminam: de animantibus vero immundis duo & duo, masculum & feminam. * Sed & de volatilibus cæli septena & septena, masculum & feminam: vt saluetur semen super faciem vniuersæ terræ. * Adhuc enim, & post dies septem ego pluam super terram quadraginta diebus & quadraginta noctibus: & delebo omnem substantiam, quam feci, de superficie terræ. * Fecit ergo Noe omnia, quæ mandauerat ei Dominus. * Eratq. sexcentorū annorum quādo diluuij aquæ inundauerunt super terram. * Et ingressus est Noe & filij eius, vxor eius & uxores filiorum eius cum eo in arcam propter aquas diluuij. * De animantibus quoque mundis & immundis, & de volucris, & ex omni, quod mouetur super terram, * duo & duo ingressi sunt ad Noe in arcam, masculus & femina, sicut præceperat Dominus Noe. * Cumq. transissent septem dies, aquæ diluuij inundaue-
runt super terram. * Anno sexcentesimo vitæ Noe, mense secundo, septimodecimo die mensis, rupti sunt omnes fontes abyssi magnæ, & cataractæ cæli apertæ sunt: & facta est pluuia super terram quadraginta diebus & quadraginta noctibus. * In articulo diei illius ingressus est Noe, & Sem, & Cham, & Iapheth filij eius: vxor illius, & tres uxores filiorum eius cum eis in arcam: * ipsi & omne animal secundum genus suum, vniuersaq. iumenta in genere suo, & omne quod mouetur super terram in genere suo, cunctumq.

volatile secundum genus suum, vniuersa
 aues, omnesq. volucres ingressæ sunt
 ad Noe in arcam, bina & bina ex omni
 carne, in qua erat spiritus vitæ. * Et quæ
 ingressæ sunt, masculus & femina ex omni
 carne introierunt, sicut præceperat ei
 Deus: & inclusit eum Dominus de foris.
 * Factumq. est diluuiū quadraginta diebus
 super terram: & multiplicatæ sunt aquæ,
 & eleuauerunt arcam in sublime a terra.
 * Vehementer enim inundauerunt: & omnia
 repleuerunt in superficie terræ: porro arca
 ferebatur super aquas. * Et aquæ præualuerunt
 nimis super terram: operitiq. sunt omnes
 montes excelsi sub vniuerso cælo.
 * Quindecim cubitis altior fuit aqua
 super montes, quos operuerat. * Consumpta
 q. est omnis caro quæ monebatur super
 terram, volucrum, animantium, bestiarum,
 omniumq. reptilium, quæ reptant super
 terram: vniuersi homines, & cuncta, in
 quibus spiritaculum vitæ est in terra, mortua
 sunt. * Et deleuit omnem substantiam, quæ
 erat super terram, ab homine vsque ad
 pecus, tam reptile quàm volucres cæli: &
 deleta sunt de terra: remansit autem
 solus Noe, & qui cum eo erant in arca.
 * Obtinueruntq. aquæ terram centum
 quinquaginta diebus.

CAP. VIII.

Recordatus autem Deus Noe, cun-
 ctorumq. animantium, & omnium
 iumentorum, quæ erant cum eo in arca,
 adduxit spiritum super terram, & immi-
 nutæ sunt aquæ. * Et clausi sunt fontes
 abyssi, & cataractæ cæli: & prohibitæ
 sunt pluuie de cælo. * Reuersq. sunt aquæ
 de terra euntes & redeuntes: & coeperunt
 minui post centum quinquaginta dies.
 * Requieuitq. arca mense septimo, vige-
 simo septimo die mensis super montes
 Armeniæ. * At vero aquæ ibant & de-
 crescebant vsque ad decimum mensem:
 decimo enim mense, prima die mensis,
 apparuerunt cacumina montium. * Cumq.
 transissent quadraginta dies, aperiens Noe
 fenestrâ arcæ, quam fecerat, dimisit cor-
 lum: * qui egrediebatur, & non reuer-
 tebatur, donec siccarentur aquæ super
 terram. * Emisit quoque columbam post
 eum, vt videret si iam cessassent aquæ su-

per faciem terræ. * Quæ cum non inue-
 nisset vbi requiesceret pes eius, reuersa
 est ad eum in arcam: aquæ enim erant
 super vniuersam terram: extenditq. ma-
 num, & apprehensam intulit in arcam.
 * Expectatis autem vltra septem diebus
 alijs, rursum dimisit columbam ex arca.
 * At illa venit ad eum ad vespæram, por-
 tans ramum oliuæ virentibus folijs in ore
 suo. intellexit ergo Noe quod cessassent
 aquæ super terram. * Expectauitq. ni-
 hilominus septem alios dies: & emisit
 columbam, quæ non est reuersa vltra ad
 eum. * Igitur sexcentesimo primo anno,
 primo mense, prima die mensis immi-
 nutæ sunt aquæ super terram: & aperiens
 Noe tectum arcæ, aspexit, viditq. quod
 exiccata esset superficies terræ. * Mense
 secundo, septimo & vigesimo die mensis
 arefacta est terra. * Locutus est autem
 Deus ad Noe, dicens: * Egredere de arca,
 tu & vxor tua, filij tui & vxores filiorum
 tuorum tecum. * Cuncta animantia, quæ
 sunt apud te, ex omni carne, tam in vo-
 latilibus quàm in bestijs & vniuersis re-
 ptilibus, quæ reptant super terram, educ
 tecum, & ingredimini super terram: *
 scite & multiplicamini super eam. * Egres-
 sus est ergo Noe, & filij eius: vxor illius,
 & vxores filiorum eius cum eo. * Sed &
 omnia animantia, iumenta, & reptilia,
 quæ reptant super terram secundum ge-
 nus suum, egressæ sunt de arca. * Aedifi-
 cauit autem Noe altare Domino: & tol-
 lens de cunctis pecoribus & volucribus
 mundis, obtulit holocausta super altare.
 * Odoratusq. est Dominus odorem suauitatis,
 & ait: Nequaquam vltra maledi-
 cæ terræ propter homines: * sensus enim
 & cogitatio humani cordis in malū pro-
 na sunt ab adolescentia sua: non igitur
 vltra percutiam omnem animam viuē-
 tem sicut feci. * Cunctis diebus terræ,
 sementis & messis, frigus & æstus, ætas &
 hiems, nox & dies non requiescent.

CAP. IX.

Benedixitq. Deus Noe & filijs eius.
 Et dixit ad eos: Crescite, & multipli-
 camini, & replete terram. * Et terror ve-
 ster ac tremor sit super cuncta animalia
 terræ, & super omnes volucres cæli, cum
 vniuersis quæ mouentur super terram:

omnes

1. Sap. 10. 24
 Eccl. 39. 6. 28

1. Pet. 3. d. 20

1. Sup. 1. d. 28
 infra 9. 2. 1

1. Sup. 6. 2. 5
 Mat. 15. b. 19

1. Sup. 1. c. 12
 8. c. 17

Sup. 1. g. 19

Iac. 19. d. 14

Mat. 26. c. 52

Apo. 13. c. 19

Sup. 1. d. 28

c. 17.

Isa. 54. c. 9

Ecl. 43. b. 12

Gen. 1. d. 10

Gen. 1. d. 10

Gen. 1. d. 10

omnes pisces maris manui vestre traditi sunt. * Et omne, quod mouetur & uiuit, erit vobis in cibum: quasi olera virentia tradidi vobis omnia. * Excepto, quoddam carnem cum sanguine non comedetis. * Sanguinem enim animarum vestrarum requiram de manu cunctarum bestiarum: & de manu hominis, de manu viri, & fratris eius requiram animam hominis. * Quicumque effuderit humanum sanguinem, fundetur sanguis illius: ad imaginem quippe Dei factus est homo. * Vos autem crescite & multiplicamini, & ingredimini super terram, & implete eam. * Hæc quoque dixit Deus ad Noe, & ad filios eius cum eo: * Ecce ego statuum pactum meum vobiscum, & cum semine vestro post vos: * & ad omnem animam viuentem, quæ est vobiscum, tam in volucribus quam in iumentis & pecudibus terræ cunctis, quæ egressæ sunt de arca, & vniuersis bestiis terræ. * Statuum pactum meum vobiscum, & nequaquam ultra interficietur omnis caro aquis diluuii, neque erit deinceps diluuium dissipans terram. * Dixitque Deus: Hoc signum fœderis quod do inter me & vos, & ad omnem animam viuentem, quæ est vobiscum in generationes sempiternas: * Arcum meum ponam in nubibus, & erit signum fœderis inter me, & inter terram. * Cumque obduxero nubibus calum, apparebit arcus meus in nubibus: * & recordabor fœderis mei vobiscum, & cum omni anima viuente quæ carnem vegetat: & non erit ultra aquæ diluuii ad delendum vniuersam carnem. * Eritque arcus in nubibus, & videbo illum, & recordabor fœderis sempiterni quod pactum est inter Deum & omnem animam viuentem vniuersæ carnis quæ est super terram. * Dixitque Deus ad Noe: Hoc erit signum fœderis, quod constitui inter me & omnem carnem super terram. * Erant ergo filij Noe, qui egressi sunt de arca, Sem, Chæ, & Iapheth: porro Cham ipse est pater Chanaan. * Tres isti filij sunt Noe: & ab his disseminatum est omne genus hominum super vniuersam terram. * Coepitque Noe vir agricola exercere terram, & plantauit vineam. * Bibensque vinum inebriatus est, & nudatus in tabernaculo suo. * Quod cum vidisset Cham pater Chanaan, verenda scilicet patris sui esse nu-

data; nunciauit duobus fratribus suis foras. * At vero Sem & Iapheth pallium imposuerunt humeris suis, & incedentes retrorsum, operuerunt verenda patris sui: faciesque eorum auersæ erant, & patris virilia non viderunt. * Euigilans autem Noe ex vino, cum didicisset quæ fecerat ei filius suus minor, ait: Maledictus Chanaan, seruus seruatorum erit fratribus suis. * Dixitque: Benedictus Dominus Deus Sem, sit Chanaan seruus eius. * Dilatet Deus Iapheth, & habitet in tabernaculis Sem, sitque Chanaan seruus eius. * Vixit autem Noe post diluuium trecentis quinquaginta annis. * Et impleri sunt omnes dies eius nongentorum quinquaginta annorum: & mortuus est.

C A P. X.

Hæ sunt generationes filiorum Noe, Sem, Cham, & Iapheth: nati sunt eis filij post diluuium. * Filij Iapheth: Gomer, & Magog, & Madai, & Iauan, & Thubal, & Moioch, & Thiras. * Porro filij Gomer: Ascenez & Riphath & Thogorma. * Filij autem Iauan: Elisa & Tharsis, Cethim & Dodanim. * Ab his diuisæ sunt insulæ gentium in regionibus suis, vnusquisque secundum linguam suam & familias suas in nationibus suis. * Filij autem Cham: Chus, & Mesraim, & Phuth, & Chanaan. * Filij Chus: Saba, & Heuila, & Sabatha, & Regma, & Sabatacha. Filij Regma: Saba, & Dadan. * Porro Chus genuit Nemrod: ipse coepit esse potens in terra, & erat robustus venator coram Domino. Ob hoc exiuit prouerbum: Quasi Nemrod robustus venator coram Domino. * Fuit autem principium regni eius Babylon, & Arach, & Achad, & Chalanne, in terra Sennaar. * De terra illa egressus est Assur, & ædificauit Niniuen, & plateas ciuitatis, & Chale. * Resen quoque inter Niniuen & Chale: hæc est ciuitas magna. * At vero Mesraim genuit Ludim, & Ananim, & Laabim, Nephthum, & Phethusim, & Chasluim: de quibus egressi sunt Philisthim & Caphtorim. * Chanaan autem genuit Sidonem primogenitum suum, & Hethum, & Iebusum, & Amorrhæum, & Gergesum, & Heuam, & Aracum: Sinarum, & Aradum, Samarum & Amathum.

tharum: & posthac disseminati sunt populi Chanaanorum. * Factiq. sunt termini Chanaan venientibus a Sidone Geraram vsque Gazam, donec ingrediaris Sodomam & Gomorrhā, & Adamam, & Seboim vsque Lefā. * Hi sunt filij Cham in cognationibus, & linguis, & generationibus, terrisq. & gentibus suis. * De Sem quoque nati sunt, patre omnium filiorum Heber, fratre Iapheth maiore. * Filij Sem: Elam & Assur, & Arphaxad, & Lud, & Aram. * Filij Aram: Vs, & Hul, & Gether, & Mes. * At vero Arphaxad genuit Sale, de quo ortus est Heber. * Natiq. sunt Heber filij duo: nomen vni Phaleg, eo quod in diebus eius diuisa sit terra: & nomen fratris eius Iectan. * Qui Iectan genuit Elmodad, & Saleph, & Asarmoth, Iare, & Aduram, & Vzai, & Decia, & Ebal, & Abimael, Saba, & Ophir, & Heuila, & Iobab. omnes isti, filij Iectan. * Et facta est habitatio eorum de Mesā pergentibus vsque Sephar montem orientalem. * Isti filij Sem secundum cognationes & linguas, & regiones in gentibus suis. * Hæ familiæ Noe iuxta populos & nationes suas. Ab his diuise sunt gentes in terra post diluuium.

CAP. XI.

Erat autem terra labij vnus, & sermonum eorundem. * Cumq. proficiscerentur de oriente, inuenerunt campum in terra Sennaar, & habitauerunt in eo. * Dixitq. alter ad proximum suum: Venite, faciamus lateres, & coquamus eos igni. Habueruntq. lateres pro saxis, & bitumen pro cemento: & dixerunt: Venite, faciamus nobis ciuitatem & turrim, cuius culmen pertingat ad cælum: & celebremus nomen nostrum antequam diuidamur in vniuersas terras. * Descendit autem Dominus vt videret ciuitatem & turrim, quam ædificabant filij Adam, & dixit: Ecce, vnus est populus, & vnū labium omnibus: coeperuntq. hoc facere, nec desistunt a cogitationibus suis, donec eas opere compleant. * Venite igitur, descendamus, & confundamus ibi linguam eorum, vt non audiat vnusquisque vocem proximi sui. * Atque ita diuisit eos Dominus ex illo loco in vniuersas terras, & cessauerunt ædificare ciuitatem. * Et idcirco vocatum est nomen

eius Babel, quia ibi confusum est labium vniuersæ terræ: & inde dispersit eos Dominus super faciem eundarum regionū. * Hæ sunt generationes Sem. * Sem erat centum annorum quando genuit Arphaxad, biennio post diluuium. * Vixitq. Sem postquam genuit Arphaxad, quingentis annis: & genuit filios & filias. * Porro Arphaxad vixit triginta quinque annis, & genuit Sale. * Vixitq. Arphaxad postquam genuit Sale, trecentis triginta annis: & genuit filios & filias. * Sale quoque vixit triginta annis, & genuit Heber. * Vixitq. Sale postquam genuit Heber, quadringentis tribus annis: & genuit filios & filias. * Vixit autem Heber triginta quattuor annis, & genuit Phaleg, & vixit Heber postquam genuit Phaleg, quadringentis triginta annis: & genuit filios & filias. * Vixit quoque Phaleg triginta annis, & genuit Reu. * Vixitq. Phaleg postquam genuit Reu, ducentis nouem annis, & genuit filios & filias. * Vixit autem Reu triginta duobus annis, & genuit Sarug. * Vixit quoque Reu postquam genuit Sarug, ducentis septem annis: & genuit filios & filias. * Vixit vero Sarug triginta annis, & genuit Nachor. * Vixitq. Sarug postquam genuit Nachor, ducentis annis: & genuit filios & filias. * Vixit autem Nachor viginti nouem annis, & genuit Thare. * Vixitq. Nachor postquam genuit Thare, centum decem & nouem annis: & genuit filios & filias. * Vixitq. Thare septuaginta annis, & genuit Abram & Nachor, & Aran. * Hæ sunt autem generationes Thare: Thare genuit Abram, Nachor, & Aran. Porro Aran genuit Lot. * Mortuusq. est Aran ante Thare patrem suum, in terra natiuitatis suæ in Vr Chaldæorum. * Duxerunt autem Abram & Nachor uxores: nomen vxoris Abram, Sarai: & nomen vxoris Nachor, Melcha filia Aran patris Melchæ, & patris Iechæ. * Erat autem Sarai sterilis, nec habebat liberos. * Tulit itaque Thare Abram filium suum, & Lot filium Aran, filium filij sui, & Sarai nurum suam, vxorem Abram filij sui, & eduxit eos de Vr Chaldæorum, vt irent in terram Chanaan: veneruntq. vsque Haran, & habitauerunt ibi. * Et facti sunt dies Thare ducentorum quinque annorum, & mortuus est in Haran.

CAP.

1. Par. 1. b. 17

1. Par. 1. b. 17

1. Par. 1. b. 19

1. Par. 1. b. 19

Sep. 10. 2. 5

1. Par. 1. b. 20

1. Par. 1. b. 20
Ios. 24. 2. 1Ios. 24. 2. 2
Nehem. 9. b. 7
Iud. 5. a. 6

Ag. 7. 2. 2

C A P. XII.

Act. 7. 4. 1

Gal. 3. b. 9
Inf. 18. c. 13
22. c. 17
Heb. 11. b. 9

Inf. 13. d. 14
15. d. 16
20. a. 2
Deut. 34. b. 4

Inf. 10. c. 11

Dixit autem Dominus ad Abram : 1
Egredere de terra tua, & de cognati- A
one tua, & de domo patris tui, & veni
in terram, quam monstrabo tibi. * Fa- 2
ciamq. te in gentem magnam, & bene-
dicam tibi, & magnificabo nomen tuum,
erisq. benedictus. * Benedicam benedi- 3
centibus tibi, & maledicam maledicen-
tibus tibi, atque IN TE benedicentur
vniuersæ cognationes terræ. * Egredus 4
est itaque Abram sicut præceperat ei Do-
minus, & iuit cum eo Lot : septuaginta
quinque annorum erat Abram cum egre-
deretur de Haran. * Tulitq. Sarai vxo- 5
rem suam, & Lot filium fratris sui, vni-
uersamq. substantiam quam possederant,
& animas quas fecerant in Haran : & 6
egressi sunt vt irant in terram Chanaan.
Cumq. venissent in eam, * pertransiuit
Abram terram vsque ad locum Sichem, 7
vsque ad conuallem illustrem : Chananeus
autem tunc erat in terra. * Apparuit au-
tem Dominus Abram, & dixit ei : Semi-
ni tuo dabo terram hanc. Qui adifica-
uit ibi altare Domino, qui apparuerat
ei. * Et inde transgrediens ad montem, 8
qui erat contra orientem Bethel, retendit
ibi tabernaculum suum, ab occidente ha-
bens Bethel, & ab oriente Hai : edificauit
quoque ibi altare Domino, & inuocauit
nomen eius. * Perrexitq. Abram vadens, 9
& ultra progrediens ad meridiem. * Fa-
cta est autem fames in terra : descenditq. C
Abram in Ægyptum, vt peregrinaretur
ibi : præualuerat enim fames in terra. 10
* Cumq. prope esset vt ingrederetur Æ-
gyptum, dixit Sarai vxori suæ : Noui quod
pulchra sis mulier : & quod eum vide- 11
rint te Ægyptij, dicturi sunt : Vxor ipsius
est : & intrascent me, & te reserui. 12
* Dic ergo, obsecro te, quod soror mea
sis : vt bene sit mihi propter te, & viuat
anima mea ob gratiam tuam. * Cum ita 13
quæ ingressus esset Abram Ægyptum, vi-
derunt Ægyptij mulierem quod esset pul-
chra nimis. * Et nunciauerunt principes 14
Pharaoni, & laudauerunt eam apud illū ;
& sublata est mulier in domum Pharao-
nis. * Abram vero benexi sunt propter 15
illam : Fueruntq. ei oues & boues, & asi-
ni, & serui, & famula, & asina & camelus.
* Flagellauit autem Dominus Pharaonem 16
&

plagis maximis, & domum eius propter
18 Sarai vxorem Abram. * Vocauitq. Pha-
rao Abram, & dixit ei : Quidnam est hoc
quod fecisti mihi ? quare non indicasti
19 quod vxor tua esset ? * Quam ob cau-
sam dixisti esse sororem tuam, vt tolle-
rem eam mihi in vxorem ? Nunc igitur
ecce coniux tua, accipe eam, & vade. 20
* Præcepitq. Pharao super Abram viris
& deduxerunt eum, & vxorem illius, &
omnia quæ habebat. 21

C A P. XIII.

Ascendit ergo Abram de Ægypto, 1
ipse & vxor eius, & omnia quæ ha-
bebat, & Lot cum eo ad australem pla-
gam. * Erat autem diues valde in pos-
sessione auri & argenti. * Reuersusq. est
per iter, quo venerat, a meridie in Be-
thel vsque ad locum vbi prius fixerat ta-
bernaculum inter Bethel & Hai : in lo-
co altaris quod fecerat prius, & inuoca- 2
uit ibi nomen Domini. * Sed & Lot qui
erat cum Abram, fuerunt greges ouium,
& armenta, & tabernacula. * Nec pote-
3 rat eos capere terra, vt habitarent simul :
erat quippe substantia eorum multa, & 4
nequibant habitare communiter. * Ven-
de & facta est rixa inter pastores gregū
Abram & Lot. Eo autem tempore Cha-
naneus & Pherezæus habitabant in terra
5 illa. * Dixit ergo Abram ad Lot : Ne
quale sit iurgium inter me & te, & in-
ter pastores meos, & pastores tuos : fra-
tres enim sumus. * Ecce vniuersa terra
coram te est : recede a me, obsecro, si
ad sinistram ieris, ego dexteram tenebo :
si tu dexteram elegeris, ego ad sinistram
6 pergam. * Eleuatis itaque Lot oculis,
vidit omnem circa regionem Iordanis,
quæ vniuersa irrigabatur antequam sub-
uerteret Dominus Sodomā & Gomor-
7 cham, sicut paradisus Domini, & sicut
8 Ægyptus venientibus in Segor. * Ele-
gitq. sibi Lot regionem circa Iordanem,
& recessit ab Oriente : diuisi sunt al-
9 terutrum a fratre suo. * Abram habi-
tauit in terra Chanaan : Lot vero mora-
tus est in oppidis, quæ erant circa Iorda-
10 nem, & habitauit in Sodomis. * Homi-
nes autem Sodomitæ pessimi erant, &
11 peccatores coram Domino nimis. * Di-
xitq. Dominus ad Abram, postquam di-
uisus

Sup. 12. b. 1

Inf. 16. a. 7

8 Sup. 11. b. y
Inf. 11. c. 18
26. 2. 4
Daut. 14. b. 4

visus est ab eo Lot: Deus oculos tuos,
& vide a loco, in quo nunc es, ad
aquilonem & meridiem, ad orientem
& occidentem. * Omnem terram,
quam conspicias, tibi dabo, & semini
tuo usque in sempiternum. * Faciamq;
semen tuum sicut puluerem terræ: si
quis potest hominum numerare pulue-
rem terræ, semen quoque tuum nu-
merare poterit. * Surge, & perambu-
la terram in longitudine, & in latitu-
dine sua: quia tibi daturus sum eam.
* Mouens igitur tabernaculum suum,
Abram, venit & habitauit iuxta con-
uallē Mambre, quæ est in Hebrōh:
ædificauitq; ibi altare Domino.

CAP. XIII.

Factum est autem in illo tempore,
ut Amraphel rex Sennaar, & Arioch
rex Ponti, & Chodorlahomor rex E-
lamitarum, & Thadal rex Gentium,
inirent bellum contra Bara regem
Sodomorum, & contra Bersa regem
Gomorrhæ, & contra Sennab regem
Adamæ, & contra Seneher regem
Seboim, contraq; regem Balæ, ipsa est
Segor. * Omnes hi conuenerunt in
uallē siluestrem, quæ nunc est mare
salis. * Duodecim enim annis serui-
erant Chodorlahomor, & tertio deci-
mo anno recesserunt ab eo. * Igitur
quartodecimo anno venit Chodorla-
homor, & reges qui erant cum eo
percuſſeruntq; Raphaim in Astarothcar-
naim, & Zuzim cum eis, & Emim
in Saue Cariathaim, & Chorretos in
montibus Seir, usque ad Campēstria
Pharan, quæ est in solitudine. * Reuer-
siq; sunt, & venerunt ad fontem Mis-
phat, ipsa est Cades: & percuſſe-
runt omnem regionem Amalecitarum,
& Amorrhæum, qui habitabat in Asa-
fonthamar. * Et egressi sunt rex Sodo-
morum, & rex Gomorrhæ, rexq; Ada-
mæ, & rex Seboim, necnon & rex
Balæ, quæ est Segor: & direxerunt
aciem contra eos in valle Siluestri: sci-
licet aduersus Chodorlahomor regem
Elamitarum, & Thadal regem gentium,
& Amraphel regem Sennaar, & Arioch
regem Ponti: quattuor reges aduersus
quinque. * Vallis autem Siluestris ha-

bebat puteos multos bituminis. Ita-
que rex Sodomorum, & Gomorrhæ
terga uerterunt, cecideruntq; ibi: &
qui remanserant, fugerunt ad mon-
tem. * Tulerunt autem omnem sub-
stantiam Sodomorum & Gomorrhæ,
& uniuersa quæ ad cibum perſeuerant, &
abierunt: necnon & Lot & substantiæ
eius, filium fratris Abram, qui habi-
tabat in Sodomis. * Et ecce unus, qui
euaſerat, nunciauit Abram Hebræo,
qui habitabat in conualle Mambre A-
morrhæi fratris Eschol, & fratris Aner:
hi enim pepigerant foedus cum Abram.
* Quod cum audisset Abram, captem
videlicet Lot fratrem suum, numera-
uit expeditos uernaculos suos trecentos
decem, & octo: & persecutus est
usque Dan. * Et diuisis socijs, irruit
super eos nocte: percussitq; eos, &
persecutus est eos usque Hobæ, quæ est
ad læuam Damasci. * Reduxitq; om-
nem substantiam, & Lot fratrem suum
cum substantia illius, mulieres quoque
& populum. * Egressus est autem rex
Sodomorum in occursum eius post-
quam reuersus est a cæde Chodorlaho-
mor, & regum qui cum eo erant in
ualle Saue, quæ est uallis regis. * At
D vero Melchisedech rex Salem, profe-
rens panem & uinum, erat enim Sa-
cerdos Dei altissimi, benedixit ei, &
ait: Benedictus Abram Deo excelso,
qui creauit cælum & terram: & be-
nedictus Deus excelsus, quo protegen-
te, hostes in manibus tuis sunt. Et de-
dit ei decimas ex omnibus. * Dixit au-
tem rex Sodomorum ad Abram: Da
mihi animas, cetera tolle tibi. * Qui
respondit ei: Leuo manum meam ad
Dominum Deum excelsum possessorem
cæli & terræ, quod a filo subtegmi-
nis usque ad corrigiam caligæ, non ac-
cipiam ex omnibus quæ tua sunt, ne
dicas: Ego ditauī Abram. * exceptis
his, quæ comederunt iuuenes, & par-
tibus virorum, qui uenerunt mecum,
Aner, Eschol, & Mambre: isti acci-
pient partes suas.

CAP. XV.

His itaque transactis, factus est ser-
mo Domini ad Abram per uisio-
nem

nem dicens: Noli timere Abram, ego
-protector tuus sum, & merces tua ma-
-gna nimis. * Dixitq. Abram: Domi-
-ne Deus, quid dabis mihi? ego vadam
-absque liberis: & filius procuratoris do-
-mus meae iste Damascus Eliezer. * Ad-
-diditq. Abram: Mihi autem non dedi-
-sti semen: & ecce vernaculus meus, ho-
-res meus erit. * Statimq. sermo Do-
-mini factus est ad eum, dicens: Non e-
-rit hic heres tuus: sed qui egredietur
-de utero tuo, ipsum habebis heredem.

¶ Rom. 4. e. 11. * Eduxitq. eum foras, & ait illi: * Su-
-spice caelum, & numera stellas, si po-
-tes. Et dixit ei: Sic erit semen tuum.

¶ Rom. 4. a. 3
Gal. 3. a. 6
Iac. 2. a. d. 23
* Credidit Abram Deo, & reputatum
-est illi iustitiam. * Dixitq. ad eum:
-Ego Dominus qui eduxi te de Ur Chal-
-dorum ut darem tibi terram istam,
-& possideres eam. * At ille ait: Do-
-mine Deus, unde scire possum, quod
-possessurus sum eam? * Et respondens
-Dominus: Sume, inquit, mihi vaccam
-triennem, & capram trimam, & arie-
-tem annorum trium, turtorem quo-
-que, & columbam. * Qui tollens uni-

¶ Ier. 34. d. 14
ueria haec, * diuise ea per medium, &
-vtralque partes contra se altitsecus po-
-suit: aues autem non diuise. * De-
-scenderuntq. volucres super cadauera,
-& abigebat eas Abram. * Cumq. sol
-occumberet, sopor irruit super Abram,
-& horror magnus & tenebrosus inuasit
-eum. * Dictumq. est ad eum: Scito

¶ AA. 7. a. 6
prænoscens quod peregrinum futurum
-sit semen tuum in terra non sua, &
-subiicient eos seruituti, & affligent
-quadragesimo annis. * Verumtamen
-gentem, cui seruituri sunt, ego iulli-
-cabo: & post hæc egredientur cum ma-
-gna substantia. * Tu autem ibis ad pa-
-tres tuos in pace, sepultus in senectute
-bona. * Generatione autem quarta reuer-
-tentur huc: necdum enim completæ sunt
-iniquitates Amorrhæorum usque ad præ-
-sens tempus. * Cum ergo occubisset

¶ Sup. 12. b. 7
11. d. 5.
Inf. 26. a. 4
Deut. 34. b. 4
2. Par. 9. f. 26
1. Reg. 4. c. 20
sol, facta est caligo tenebrosa, & ap-
-paruit clibanus fumans, & lampas ignis
-transiens inter diuisiones illas. * In il-
-lo die * pepigit Dominus foedus cum
-Abram, dicens: Semini tuo dabo ter-
-ram hanc a fluuiio Aegypti usque ad flu-
-uium magnum Euphratem. * Cineas, &
-Cenezos, Cedmonos, & He-

thos, & Pherezos, Raphaim quo-
-que, & Amorrhæos, & Chananzos,
-& Gergeszos, & Iebuszos.

C A P. XVI.

¶ Igitur Sarai, vxor Abram, non ge-
-nerat liberos: sed habens ancillam
-Aegyptiam nomine Agar, * dixit ma-
-rito suo: Ecce, conclusit me Domi-
-nus, ne parerem: ingredi ad ancil-
-lam meam, si forte saltem ex illa sus-
-cipiam filios. Cumq. ille acquiesce-

ret deprecanti, * tulit Agar Aegyptiam
-ancillam suam post annos decem quam
-habebat: & operante in terra Chanaan:
-& dedit eam viro suo vxorem. * Qui

¶ ingressus est ad eam. At illa concepisse se videns, despexit dominam suam.
* Dixitq. Sarai ad Abram: Inique agit
-contra me: ego dedi ancillam meam
-in sinum tuum, quæ videns quod con-
-ceperit, despexit me habet. iudicet

¶ Dominus inter me, & te. * Cui respon-
-dens Abram: Ecce, ait, ancilla tua in
-manu tua est: vtere ea ut liber. Af-
-fligente igitur eam Sarai, fugam iniit.

¶ Cumq. inuenisset eam angelus Do-
-mini iuxta fontem aquæ in solitudine,
-& qui est in via Sur in deserto, * dixit ad
-illam: Agar ancilla Sarai, unde venis?
-& quo vadis? quæ respondit: A facie

¶ Sarai dominæ meæ ego fugio. * Di-
-xitq. ei angelus Domini: Revertere ad
-dominam tuam, & humiliare sub ma-
-nu illius. * Et rursum: Multiplicans,
-inquit, multiplicabo semen tuum, &
-non numerabitur præ multitudinem.

¶ Ac deinceps: Ecce, ait, concepisti,
-& paries filium: vocabisq. nomen eius
-Ismael, eo quod audierit Dominus af-
-flictionem tuam. * Hic erit serus Hol-

¶ mo: manus eius contra omnes, & mi-
-nus omnium contra eum: & e regione
-vniuersorum fratrum suorum figet ta-
-bernacula. * Vocauit autem nomē Do-

¶ mini qui loquebatur ad eam: Tu Deus
-qui vidisti me. Dixit enim: Profecto
-hic vidi posteriora videntis me. * Pro-

¶ pterea appellauit puteum illum, Pu-
-teum viuientis & videntis me. Ipse est
-inter Cades & Barad. * peperitq. Agar

¶ Abram filium: qui vocauit nomen eius
-Ismael. * Octoginta & sex annorum
-erat

Inf. 24. g. 61

erat Abram quando peperit ei Agar
Ismaelem.

C A P. XVII.

Postquam vero nonaginta & nouem
annorum esse coeperat, apparuit ei
Dominus: dixitq. ad eum: Ego Deus
omnipotens: ambula coram me, & es-
to perfectus. * Ponamq. foedus meum
inter me & te, & multiplicabo te ve-
hementer nimis. * Cecidit Abram pro-
nus in faciem. * Dixitq. ei Deus: Ego
sum, & pactum meum tecum, * erisq.
pater multarum gentium. * Nec ultra
vocabitur nomen tuum Abram: sed
appellaberis Abraham: quia patrem
multarum gentium constitui te. * Fac-
ciamq. te crescere vehementissime, &
ponam te in gentibus, regesq. ex te e-
gredientur. * Et statuiam pactum meum
inter me & te, & inter semen tuum,
post te in generationibus suis foedere
sempiterno: ut sim Deus tuus, & semi-
nui post te. * Daboq. tibi & semi-
ni tuo terram peregrinationis tuæ, om-
nem terram Chanaan in possessionem
æternam, eroq. Deus eorum. * Dixit
iterum Deus ad Abraham: * Etenim ergo
custodies pactum meum, & semen
tuum post te in generationibus suis.
* Hoc est pactum meum quod obserua-
bitis inter me & vos, & semen tuum
post te: Circumcidetur ex vobis om-
ne masculinum: * & circumcidetis car-
nem præputij vestri, ut sit in signum
foederis inter me & vos. * Infans octo
dierum circumcidetur in vobis, om-
ne masculinum in generationibus ve-
stris: tam vernaculus, quam emptitius
circumcidetur, & quicumque non fue-
rit de stirpe vestra: * eritq. pactum meum
in carne vestra in foedus æternum.
* Masculus, cuius præputij caro cir-
cumcisa non fuerit, delebitur anima il-
la de populo suo: quia pactum meum
irritum fecit. * Dixit quoque Deus ad
Abraham: Sarai uxorem tuam non vo-
cabis Sarai, sed Saram. * Et benedi-
cam ei, & ex illa dabo tibi filium cui
benedicturus sum, eritq. in nationes,
& reges populorum orientur ex eo.
* Cecidit Abraham in faciem suam, &
risit, dicens in corde suo: Putasne cen-

tenario nascetur filius? & Sara nonago-
naria pariet? * Dixitq. ad Deum: Vi-
nam Ismael viuat coram te. * Erat Deus
ad Abraham: * Sara vxor tua pariet tibi
filium, vocabisq. nomen eius Isaac, &
constituam pactum meum illi in fo-
dus sempiternum, & semini eius post
eum. * Super Ismael quoque exaudiui
te. ecce, benedici ei, & augebo, & mul-
tiplicabo eum valde: duodecim duces
generabit, & faciam illum in gentem
magnam. * Pactum vero meum sta-
tuiam ad Isaac, quem pariet tibi Sara,
tempore isto in anno altero. * Cumq.
finitus esset sermo loquentis cum eo,
ascendit Deus ab Abraham. * Tulit au-
tem Abraham Ismael filium suum, &
omnes vernaculos domus suæ: & thuer-
sosq. quos emerat, cunctos mares ex
omnibus viris domus suæ: & circumci-
dit carnem præputij eorum statim in
ipsa die, sicut præceperat ei Deus.
* Abraham nonaginta & nouem erat
annorum, quando circumcidit carnem
præputij sui. * Et Ismael filius tredecim
annos implenerat tempore circumei-
sionis suæ. * Eadem die circumcisis
est Abraham & Ismael filius eius.
* Et omnes viri domus illius, tam ver-
naculi, quam emptitij & alienigenæ pa-
riter circumcisi sunt.

C A P. XVIII.

Apparuit autem ei Dominus in con-
ualle Mambre sedenti in ostio ta-
bernaculi sui in ipso seruore diei.
* Cumq. cleuasset oculos, apparuerunt
ei tres viri stantes prope eum: quos
cum vidisset, cucurrit in occursum eo-
rum de ostio tabernaculi, & adorauit in
terram. * Et dixit: Domine, si inueni
gratiam in oculis tuis, ne transeas ser-
uum tuum: * sed afferam pauxillum
aquæ, & lauate pedes vestros, & re-
quiescite sub arbore. * Ponamq. buc-
cellam panis, & confortate cor ve-
strum, postea transibitis: idcirco enim
declinastis ad seruum vestrum. Qui di-
xerunt: Fugit locutus es. * Festinauit
Abraham in tabernaculum ad Saram,
dixitq. ei: Accelera, tria sata similæ co-
miste, & fac subcinericios panes. * Ipse
vero

1^a Rec. 44. c. 20
Rom. 4. c. 17

1^a Ad. 7. a. 8

1^a Rom. 4. b. 11
Leu. 12. a. 1
Luc. 2. c. 31

1^a Inf. 19. b. &
21. a. 3

1^a 1^a M. 10. 7
1^a 1^a M. 10. 7

Hebr. 13. a. 2

vero ad armentum cucurrit, & tulit B inde vitulum tenerrimum & optimum, deditq. puero: qui festinauit & coxit illum. * Tulit quoque butyrum & lac, & vitulum quem coxerat, & posuit coram eis: ipse vero stabat iuxta eos sub arbore. * Cumq. comedissent, dixerunt ad eum: Vbi est Sara vxor tua? ille respondit: Ecce in tabernaculo est.

8 Sup. 17. c. 19
Inf. 21. a. 1
Rom. 9. b. 9
1. Pet. 3. a. 6

* Cui dixit: Reuertens veni ad te tempore isto, vita comite, & habebit filium Sara vxor tua. Quo audito, Sara risit post ostium tabernaculi. * Erant autem ambo senes, prouectiq. ætatis, & defierant Saræ fieri muliebria. * Quæ risit occulte dicens: Postquam conueni, & dominus meus vetulus est, voluptati operam dabo? * Dixit autem Dominus ad Abraham: Quare risit Sara, dicens: Num vere paritura sum anus? * Numquid Deo quidquam est difficile? iuxta dictum reuertar ad te hoc eodem tempore, vita comite, & habebit Sara filium. * Negauit Sara, dicens, Non risi: timore perterrita. Dominus autem: Non est, inquit, ita: sed risisti. * Cum ergo surrexissent inde viri, direxerunt oculos contra Sodomam: & Abraham simul gradiebatur, deducens eos. * Dixitq. Dominus: Num celare potero Abraham quæ gesturus sum: cum futurus sit in gentem magnam, ac robustissimam, & BENEDICENDÆ sint in illo omnes nationes terræ? * Scio enim quod præcepturus sit filiis suis, & domui suæ post se vt custodiant viam Domini, & faciant iudicium & iustitiam: vt adducat Dominus propter Abraham omnia quæ locutus est ad eum. * Dixit itaque Dominus: Clamor Sodomorum & Gomorrhæ multiplicatus est, & peccatum eorum aggrauatum est nimis. * Descendam, & videbo vtrum clamorem qui venit ad me, opere compleuerint: an non est ita, vt sciam. * Conuerteruntq. se inde, & abierunt Sodomam: Abraham vero adhuc stabat coram Domino. * Et appropinquans ait: Numquid perdes iustum cum impio? * Si fuerint quinquaginta iusti in ciuitate, peribunt similes & non parces loco illi propter quinquaginta iustos, si fuerint in eo? * Abiit a te, vt reme-

Sup. 12. a. 1
Inf. 12. d. 17

hanc facias, & occidas iustum cum impio, fiatq. iustus sicut impius, non est hoc tuum: qui iudicas omnem terram, nequaquam facies iudicium hoc. * Dixitq. Dominus ad eum: Si inuenero Sodomis quinquaginta iustos in medio ciuitatis, dimittam omni loco propter eos. * Respondensq. Abraham, ait: Quia semel coepi, loquar ad Dominum meum, cum sim pulvis & cinis. * Quid si minus quinquaginta iustis quinque fuerint? delebis, propter quadraginta quinque, vniuersam urbem? Et ait: Non delebo, si inuenero ibi quadraginta quinque. * Rursumq. locutus est ad eum: Sin autem quadraginta ibi inuenti fuerint, quid facies? Ait: Non percutiam propter quadraginta. * Ne quaeso, inquit, indigneris Domine, si loquar: Quid si ibi inuenti fuerint triginta? Respondit: Non faciam, si inuenero ibi triginta. * Quia semel, ait, coepi, loquar ad Dominum meum: Quid si ibi inuenti fuerint viginti? Ait: Non interficiam propter viginti. * Obsecro, inquit, ne irascaris Domine, si loquar adhuc semel: Quid si inuenti fuerint ibi decem? Et dixit: Non delebo propter decem. * Abijtq. Dominus, postquam cessauit loqui ad Abraham: & ille reuersus est in locum suum.

C A P. XIX.

Veneruntq. duo Angeli Sodomam vespere, & sedente Lot in foribus ciuitatis. Qui cum vidisset eos, surrexit, & iuit obuiam eis: adorauitq. pronus in terram, & dixit: Obsecro, domini, declinate in domum pueri vestri, & manete ibi: lauate pedes vestros, & mane proficiscemini in viam vestram. Qui dixerunt: Minime, sed in platea manebimus. * Compulit illos oppido vt diuerterent ad eum: ingressiq. domum illius fecit conuiuium, & coxit azima: & comederunt. * Prius autem quam irent cubitum, viri ciuitatis vallauerunt domum a puero vsque ad senem, omnis populus simul. * Vocaueruntq. Lot, & dixerunt ei: Vbi sunt viri qui introierunt ad te nocte? educ illos huc, vt cognoscamus eos. * Egredius ad eos Lot, post tergum occludens ostium,

Heb. 11. a. 3

ostium, ait: * Nolite, quæso, fratres mei, 7
nolite malum hoc facere. * Habeo 8
duas filias, quæ necdum cognouerunt B
virum: edycam eas ad vos, & abutimi-
ni eis sicut vobis placuerit, dummodo
viris istis nihil mali faciatis, quia in-
gressi sunt sub vmbra culminis mei.
* At illi dixerunt: Recede illuc. Et rur- 9
sus: Ingressus es, inquiunt, vt aduena;
numquid vt iudices? te ergo ipsum mag-
is quàm hos affligemus. * Vimq. facie-
bant Lot vehementissime: iamq. prope
erat vt effringerent fores. * Et 10
ecce miserunt manum viri, & introdu-
xerunt ad se Lot, clausuruntq. ostium:
* & eos, qui foris erant, percusserunt ex- 11
citare a minimo vsque ad maximum,
ita vt ostium inuenire non possent.
* Dixerunt autem ad Lot: Habes hic 12
quempiam tuorum? generum, aut filios, C
aut filias, omnes, qui tui sunt, educ de
vrbe hac: * delebimus enim locum 13
istum, eo quòd increuerit clamor eo-
rum coram Domino, qui misit nos vt
perdamus illos. * Egressus itaque Lot, 14
locutus est ad generos suos qui acce-
pturi erant filias eius, & dixit: Surgite,
egredimini de loco isto: quia delebit
Dominus ciuitatem hanc. Et visus est
eis quasi ludens loqui. * Cumq. esset 15
mane, cogeabant eum Angeli, dicentes:
Surge, tolle vxorem tuam, & duas filias
quas habes: ne & tu pariter pereas in
scelere ciuitatis. * Dissimulante illo, ap- 16
prehenderunt manum eius, & manum D
vxoris, ac duarum filiarum eius, eo
quòd parceret Dominus illi. * Eduxe- 17
runtq. eum, & posuerunt extra ciuita-
tem: ibiq. locuti sunt ad eum, dicentes:
Salua animam tuam: noli respicere post
tergum, nec stes in omni circa regio-
ne: sed in monte saluum te fac, ne &
tu simul pereas. * Dixitq. Lot ad eos: 18
Quæso Domine mi, * quia inuenit ser- 19
uus tuus gratiam coram te, & magnifi-
casti misericordiam tuam quam fecisti
mecum, vt saluares animam meam, nec
possum in monte saluari, ne forte ap-
prehendat me malum, & moriar: * Est 20
ciuitas hæc iuxta, ad quam possum fu-
gere, parua, & saluabor in ea: numquid
non modica est, & viuet anima mea?
* Dixitq. ad eum: Ecce etiam in hoc su- 21
scepi preces tuas, vt non subuertam vr- E

bem pro qua locutus es. * Festina, & 22
saluare ibi: quia non potero facere,
quidquam donec ingrediaris illuc. Id-
circo vocatum est nomen vrbis illius
Segor. * Sol egressus est super terram, 23
& Lot ingressus est Segor. * Igitur Do- 24
minus pluit super Sodomam & Go-
morrhæam sulphur & ignem a Domino
de cælo: * & subuertit ciuitates has, &
omnem circa regionem, vniuersos ha- 25
bitatores vrbum, & cuncta terræ vi-
rentia. * Respicensq. vxor eius post se, 26
versa est in statuam salis. * Abraham 27
autem consurgens mane, vbi steterat
prius cum Domino, * intuitus est So- 28
domam & Gomorrhæam, & vniuersam
terram regionis illius: viditq. ascenden-
tem fauillam de terra quasi fornacis fu- 29
mum. * Cum enim subuerteret Deus
F ciuitates regionis illius, recordatus A-
brahæ, liberauit Lot de subuersione vr-
bium in quibus habitauerat. * Ascen- 30
ditq. Lot de Segor, & mansit in monte,
dux quoque filiz eius cum eo (timue-
rat enim manere in Segor) & mansit in
spelunca ipse, & dux filiz eius cum eo.
31 * Dixitq. maior ad minorem: Pater no-
ster senex est, & nullus virorum reman-
sit in terra qui possit ingredi ad nos iux-
ta morem vniuersæ terræ. * Veni, ine- 32
briemus eum vino, dormiamusq. cum
eo, vt seruire possimus ex patre nostro
semen. * Dederunt itaque patri suo bi- 33
bere vinum nocte illa: Et ingressa est
maior, dormiuitq. cum patre: at ille
non sensit, nec quando accubuit filia, 34
nec quando surrexit. * Altera quoque
G die dixit maior ad minorem: Ecce dor-
miui heri cum patre meo, demus ei bi-
bere vinum etiam hac nocte, & dor-
mies cum eo, vt saluemus semen de
patre nostro. * Dederunt etiam & illa 35
nocte patri suo bibere vinum, ingres-
saq. minor filia, dormiuit cum eo: &
ne tunc quidem sensit quando concu- 36
buerit, vel quando illa surrexerit. * Con-
ceperunt ergo dux filiz Lot de patre
suo. * Peperitq. maior filium, & vocauit
nomen eius Moab: ipse est pater Moa-
bitarum vsque in præsentem diem. 37
38 * Minor quoque peperit filium, & vo-
cauit nomen eius Ammon, idest filius
populi mei: ipse est pater Ammonita-
rum vsque hodie.

CAP. XX.

Profectus inde Abraham in terram, 1
australem, habitauit inter Cades, A
& Sur: & peregrinatus est in Geraris.
*Dixitq. de Sara vxore sua, Soror mea 2
est. Misit ergo Abimelech rex Gerar, &
& tulit eam. *Venit autem Deus ad 3
Abimelech per somnium nocte, & ait
illi: En morieris propter mulierem,
quam tulisti: habet enim virum. *Abi- 4
melech vero non tetigerat eam, &
ait: Domine, num gentem ignoran-
tem & iustum interficies? *Nonne ip- 5
se dixit mihi: Soror mea est: & ipsa
ait: Frater meus est? in simplicitate
cordis mei, & munditia manuum mea-
rum feci hoc. *Dixitq. ad eum Deus: 6
Et ego scio quod simplici corde fece-
ris: & ideo custodiui te ne peccares in
me, & non dimisi vt tangeres eam.
*Nunc ergo redde viro suo vxorem, 7
quia propheta est: & orabit pro te, &
vives: si autem nolueris reddere, scito
quod morte morieris tu, & omnia quæ
tua sunt. *Statimq. de nocte consur- 8
gens Abimelech, vocauit omnes seruos
suos: & locutus est vniuersa verba hæc
in auribus eorum, timueruntq. omnes
viri valde. *Vocauit autem Abimelech 9
etiam Abraham, & dixit ei: Quid fe-
cisti nobis? quid peccauimus in te, 10
quia induxisti super me & super re-
gnum meum peccatum grande? quæ
non debuisti facere, fecisti nobis. *Rur- 11
sumq. exostulans, ait: Quid vidisti, vt
hoc faceres? *Respondit Abraham: 12
Cogitauit mecum, dicens: Forsitan non
est timor Dei in loco isto: & interfici-
ent me propter vxorem meam: *alias 13
autem & vere soror mea est, filia pa-
tris mei, & non filia matris meæ, &
dixi eam in vxorem. *Postquam au- 14
tem eduxit me Deus de domo patris
mei, dixi ad eam: Hanc misericordiam
facies mecum: In omni loco, ad quem
ingrediemur, dices quod frater tuus
sum. *Tulit igitur Abimelech oues & 15
boues, & seruos & ancillas, & dedit
Abraham: reddiditq. illi Saram vxorem
suam, & ait: Terra coram vobis est, 16
vbicumque tibi placuerit habita. *Sara
autem dixit: Ecce mille argenteos de-
di fratri tuo, hoc erit tibi in velamen

Sup. 12. c. 13
Inf. 21. c. 23

oculorum ad omnes qui tecum sunt,
& quocumque perrexeris: memen-
toq. te deprehensam. *Orante autem
Abraham, sanauit Deus Abimelech &
vxorem, & ancillasq. eius, & pepere-
runt: *concluserat enim Dominus om-
nem vuluam domus Abimelech propter
Saram vxorem Abraham.

CAP. XXI.

Visitauit autem Dominus Saram,
sicut promiserat: & impleuit quæ
locutus est. *Concepitq. & peperit fi-
lium in senectute sua, tempore quo
prædixerat ei Deus. *Vocauitq. Abra-
ham nomen filij sui, quem genuit ei
Sara, Isaac: * & circumcidit eum octa-
uo die, sicut præceperat ei Deus, * cum
centum esset annorum: hac quippe ætate
patris, natus est Isaac. *Dixitq. Sara: Ri-
sum fecit mihi Deus: quicumque au-
dierit, corridebit mihi. *Rursumq. ait:
Quis auditurum crederet Abraham,
quod Sara lactaret filium, quem pepe-
rit ei iam sen? *Creuit igitur puer,
& ablactatus est: fecitq. Abraham gran-
de conuiuium in die ablactationis eius.
*Cumq. vidisset Sara filium Agar Ægy-
ptiæ ludentem cum Isaac filio suo, di-
xit ad Abraham: *Eijce ancillam,
hanc, & filium eius: non enim erit
heres filius ancillæ cum filio meo Isaac.
*Dure accepit hoc Abraham pro filio
suo. *Cui dixit Deus: Non tibi vide-
tur asperum super puero, & super an-
cilla tua: omnia quæ dixerit tibi Sara,
audi vocem eius: quia in Isaac vocabi-
tur tibi semen. *Sed & filium ancillæ
faciam in gentem magnam, quia se-
men tuum est. *Surrexit itaque Abra-
ham mane, & tollens panem & vtrem
aquæ, imposuit scapulæ eius, tradiditq.
puerum, & dimisit eam. Quæ cum
abiisset, errabat in solitudine Bersabee.
*Cumq. consumpra esset aqua in vtre,
abiecit puerum subter vnam arborum,
quæ ibi erant. *Et abiit, seditq. è re-
gione procul quantum potest arcus ia-
cere. dixit enim: Non videbo morien-
tem puerum: & sedens contra, leuaui
vocem suam & fleuit. *Exaudivit au-
tem Deus vocem pueri: vocauitq. An-
gelus Dei Agar de celo, dicens: Quid
agis

Sup. 17. c. 18
11. b. 10
Gal. 4. c. 23
Heb. 11. c. 18

Sup. 17. d. 10
Mat. 1. a. 3

Gal. 4. d. 10

Rom. 9. b. 7
Heb. 11. d. 18

agis Agar? noli timere: exaudiuit enim Deus vocem pueri de loco in quo est. * Surge, tolle puerum, & tene manum illius: quia in gentem magnam faciam eum. * Aperuitq. oculos eius Deus: quæ videns puteum aquæ, abiit, & impleuit utrem, deditq. puero bibere. * Et fuit cum eo: qui creuit, & mortuus est in solitudine, factusq. est iuuenis sagittarius. * Habitauitq. in deserto Pharan, & accepit illi mater suam uxorem de terra Egypti. * Eodem tempore dixit Abimelech, & Phicol princeps exercitus eius ad Abraham: Deus tecum est in vniuersis quæ agis. * Iura ergo per Deum, ne nocas mihi, & posteris meis, stirpiq. meæ: sed iuxta misericordiam, quam feci tibi, facies mihi, & terræ in qua versatus es aduena. * Dixitq. Abraham: Ego iurabo. * Et increpauit Abimelech propter puteum aquæ quem vi abstulerant serui eius. * Responditq. Abimelech: Nesciui quis fecerit hanc rem: sed & tu non indicasti mihi, & ego non audiui præter hodie. * Tulit itaque Abraham oues & boues, & dedit Abimelech: D percusseruntq. ambo foedus. * Et statuit Abraham septem agnas gregis seorsum. * Cui dixit Abimelech: Quid fibi volunt septem agnæ istæ, quas stare fecisti seorsum? * At ille: Septem, inquit, agnas accipies de manu mea: ut sint mihi in testimonium, quoniam ego fodi puteum istum. * Idcirco vocatus est locus ille Bersabee: quia ibi uterque iurauit. * Et inierunt foedus pro puteo iuramenti. * Surrexit autem Abimelech, & Phicol princeps exercitus eius, reuersiq. sunt in terram Palæstinorum. Abraham vero plantauit nemus in Bersabee, & inuocauit ibi nomen Domini Dei æterni. * Et fuit colonus terræ Palæstinorum diebus multis.

CAP. XXII.

¶ Iudic. 9. c. 22
H. b. 11. d. 17

QUæ postquam gesta sunt, ¹retrauit Deus Abraham, & dixit ad eum: Abraham, Abraham. At ille respondit: Adsum. * Ait illi: Tolle filium tuum vnigenitum, quem diligis, Isaac, & vade in terram visionis: atque ibi offeres eum in holocaustum super vnu

montium quem monstrauero tibi. * Igitur Abraham de nocte confurgens, strauit asinum suum: ducens secum duos iuuenes, & Isaac filium suum: cumq. concidisset ligna in holocaustum, abiit ad locum quem præceperat ei Deus.

⁴ * Die autem tertio, eleuatis oculis, vidit locum procul: * dixitq. ad pueros suos: Expectate hic cum asino: ego & puer illuc vsque properantes, postquam adorauerimus, reuertemur ad vos.

⁶ * Tulit quoque ligna holocausti, & imposuit super Isaac filium suum: ipse vero portabat in manibus ignem & gladium. Cumq. duo pergerent simul,

⁷ * dixit Isaac patri suo: Pater mi. At ille respondit: Quid vis fili? Ecce, inquit, ignis & ligna: vbi est victima holocausti?

⁸ * Dixit autem Abraham: Deus prouidebit sibi victimam holocausti, fili mi. Pergebant ergo pariter: * & venerunt ad locum quem ostenderat ei Deus, in quo edificauit altare, & desuper ligna composuit: cumq. alligasset Isaac filium suum, posuit eum in altare super struem lignorum.

¹⁰ * Extenditq. manum, & arripuit gladium, ut immolaret filium suum. * Et ecce Angelus Domini de cælo clamauit, dicens: Abraham, Abraham. Qui respondit: Adsum.

¹² * Dixitq. ei: Non extends manum tuam super puerum, neque facias illi quidquam: nunc cognoui quod times Deum, & non pepercisti vnigenito filio tuo propter me.

¹³ * Leuauit Abraham oculos suos, viditq. post tergum arietem inter vepres hærentem cornibus, quem assumens obtulit holocaustum, pro filio. * Appellauitq. nomen loci illius, Dominus videt. Vnde vsque hodie dicitur: In monte Dominus videbit.

¹⁵ * Vocauit autem Angelus Domini Abraham secundo de cælo, dicens: * Per memetipsum iuravi, dicit Dominus: quia fecisti hanc rem, & non pepercisti filio tuo vnigenito propter me:

¹⁷ * benedicam tibi, & multiplicabo semen tuum sicut stellas cæli, & velut arenam quæ est in littore maris: possidebit semen tuum portas inimicorum

¹⁸ suorum, * & BENEDICENTVR in semine tuo omnes gentes terræ, quia obedisti voci meæ. * Reuersus est Abraham ad pueros suos, abieruntq. Bersabee

lac. 2. d. 21

¶ Psal. 104. 29
Luc. 1. g. 73
Ecc. 44. d. 21
H. b. 6. c. 13
1. Mac. 2. f. 13
Luc. 1. g. 73

¶ Sup. 12. a. 3
18. c. 18
Inf. 26. a. 4
A. g. 3. d. 25
Ecc. 44. d. 13

bee simul, & habitauit ibi. * His ita
gestis, nunciatum est Abraham quod Mel-
cha quoque genuisset filios Nachor fra-
tri suo, * Hus primogenitum, & Buz
fratrem eius, & Camuel patrem Syro-
rum, * & Cased, & Azau, Pheldas
quoque & Iedlaph, * ac Barhuel, de
quo nata est Rebecca: octo istos ge-
nuit Melcha, Nachor fratri Abraham.
* Concubina vero illius, nomine Roma,
peperit Tabee, & Gaham, & Tahas, &
Maacha.

C A P. XXIII.

Vixit autem Sara centum vigintise-
ptem annis. * Et mortua est in
ciuitate Arbee, quæ est Hebron, in ter-
ra Chanaan: venitq. Abraham vt plan-
geret, & fletet eam. * Cumq. surrexisset
ab officio funeris, locutus est ad fi-
lios Heth, dicens: * Aduena sum & pe-
grinus apud vos: date mihi ius sepul-
chri vobiscum, vt sepeliam mortuum
meum. * Responderunt filij Heth, di-
centes: * Audi nos domine, princeps
Dei es apud nos: in electis sepulchris
nostris sepeli mortuum tuum: nullusq.
te prohibere poterit quin in monumen-
to eius sepelias mortuum tuum. * Sur-
rexit Abraham, & adorauit populum
terræ, filios videlicet Heth: * dixitq. ad
eos: Si placet animæ vestræ vt sepeli-
am mortuum meum, audite me, & inter-
cedite pro me apud Ephron filium Seor:
* vt det mihi speluncam duplicem,
quam habet in extrema parte agri sui:
pecunia digna tradat eam mihi coram
vobis in possessionem sepulchri. * Ha-
bitabat autem Ephron in medio filio-
rum Heth. Responditq. Ephron ad A-
braham cunctis audientibus qui ingre-
diebantur portam ciuitatis illius, di-
cens: * Nequaquam ita fiat, domine,
mi, sed tu magis ausculta quod loquor:
Agrum trado tibi, & speluncam, quæ
in eo est, præsentibus filiis populi mei,
sepeli mortuum tuum. * Adorauit A-
braham coram populo terræ. * Et locu-
tus est ad Ephron circumstante plebe:
Quæso, vt audias me: Dabo pecuniam
pro agro: suscipe eam, & sic sepeli-
am mortuum meum in eo. * Responditq.
Ephron: * Domine mi, audi me: Ter-

ra, quam postulas, quadringentis siclis
argenti valet: istud est pretium inter
me & te: sed quantum est hoc? sepeli
mortuum tuum. * Quod cum audisset
Abraham, appendit pecuniam, quam
Ephron postulauerat, audientibus filiis
Heth, quadringentos siclos argenti pro-
batæ monetæ publicæ. * Confirmatusq.
est ager quondam Ephronis, in quo
erat spelunca duplex, respiciens Mam-
bre, tam ipse, quam spelunca, & om-
nes arbores eius in cunctis terminis eius
per circuitum. * Abraham in possessionem,
videntibus filiis Heth, & cunctis
qui intrabant portam ciuitatis illius.
* Atque ita sepeliuit Abraham Saram,
uxorem suam in spelunca agri dupli-
ci, quæ respiciebat Mambre, hæc est
Hebron in terra Chanaan. * Et confir-
matus est ager, & antrum, quod erat
in eo, Abraham in possessionem monu-
menti a filiis Heth.

C A P. XXIIII.

ERat autem Abraham senex, dierumq.
multorum: & Dominus in cunctis
benedixerat ei. * Dixitq. ad seruum
seniorem domus suæ, qui præerat om-
nibus quæ habebat: * Pone manum tuam
subter femur meum, * vt adiurem te,
per Dominum, Deum cæli & terræ, vt
non accipias uxorem filio meo de fili-
bus Chanaanorum, inter quos habito:
* sed ad terram & cognationem meam
proficiscaris, & inde accipias uxorem,
filio meo Isaac. * Respondit seruus: Si
noluerit mulier venire mecum in ter-
ram hanc, numquid reducere debeo
filium tuum ad locum, de quo tu e-
gressus es? * Dixitq. Abraham: Caue
nequando reducas filium meum illuc.
* Dominus Deus cæli, qui tulit me de
domo patris mei, & de terra natiuita-
tis meæ, qui locutus est mihi, & iura-
uit mihi, dicens: * Semini tuo dabo ter-
ram hanc: ipse mittet Angelum suum
coram te, & accipies inde uxorem fi-
lio meo: * si autem mulier noluerit
sequi te, non teneberis iuramento: fi-
lium meum tantum ne reducas illuc.
* Posuit ergo seruus manum sub femo-
re Abraham domini sui, & iurauit il-
li super sermone hoc. * Tulitq. decem
camelos

* Is. 47. 3. 19

* Sup. 12. b. 7
13. d. 5. &
15. d. 18
Isaia 26. a. 2

camelos de grege domini sui, & abiit, B
ex omnibus bonis eius portans secum,
profectusq. perrexit in Mesopotamiam
ad urbem Nachor. * Cumq. camelos 11
fecisset accumbere extra oppidum iuxta
puteum aquar. vespere, tempore quo so-
lent mulieres egredi ad hauriendam a-
quam, dixit: * Domine Deus domini mei 12
Abraham, occurre, obsecro, mihi hodie,
& fac misericordiam cum domino meo Abraham. * Ecce ego sto prope 13
fontem aquar., & filiar. habitatorum
huius ciuitatis egredientur ad haurien-
dam aquam. * Igitur puella, cui ego 14
dixero: Inclina hydriam tuam ut bi-
bam: & illa responderit, Bibe, quin
& camelis tuis dabo potum: ipsa est,
quam preparasti seruo tuo Isaac: &
per hoc intelligam quod feceris mi-
sericordiam cum domino meo. * Nec- 15
dum intra se verba compleuerat, & ec-
ce Rebecca egrediebatur, filia Bathuel,
filijs Melch. vxoris Nachor fratris Abra-
ham, habens hydriam in scapula sua:
* puella decora nimis, virgoq. pulcher- 16
rima, & incognita viro: descenderat
autem ad fontem, & impleuerat hy-
driam, ac reuertebatur. * Occurritq. 17
ei seruus, & ait: Pauxillum aquar. mi-
hi ad bibendum prebe de hydria tua. C
* Quar. respondit: Bibe domine mi. ce-
leriterq. deposuit hydriam super vlnam
suam, & dedit ei potum. * Cumq. il- 19
le bibisset, adiecit: Quin & camelis
tuis hauriam aquam, donec cuncti bi-
bant. * Effundensq. hydriam in cana- 20
libus, recurrit ad puteum ut hauriret
aquam: & haustam omnibus camelis
dedit. * Ipse autem contemplabatur 21
eam tacitus, scire volens vtrum prospe-
rum iter suum fecisset Dominus, an
non. * Postquam autem biberunt ca- 22
meli, protulit vir in aures aureas, appen-
dentes siclos duos, & armillas totidem
pondo siclorum decem. * Dixitq. ad 23
eam: Cuius es filia? indica mihi: est
in domo patris tui locus ad manendum?
* Quar. respondit: Filia sum Bathuelis, 24
filijs Melch., quem peperit ipsi Nachor.
* Et addidit, dicens: Palearum quoque 25
& foeni plurimum est apud nos, & lo-
cus spatiosus ad manendum. * Inclina- 26
nit se homo, & adorauit Dominum,
dicens: Benedictus Dominus Deus do- 27

mini mei Abraham, qui non abstulit
misericordiam & veritatem suam a do-
mino meo, & recto itinere me perdu-
xit in domum fratris domini mei. * Cu- 11
currit itaque puella, & nunciauit in
domum matris suar. omnia quar. audie-
rat. * Habebat autem Rebecca fratrem 29
D nomine Laban, qui festinus egressus est
ad hominem, vbi erat fons. * Cumq. 30
vidisset in aures & armillas in manibus
sororis suar., & audisset cuncta verba refe-
rentis: Hec locutus est mihi homo: ve-
nit ad virum, qui stabat iuxta camelos,
& prope fontem aquar.: * dixitque ad 31
eum: Ingredere, benedicte Domini:
cur foris istas? preparauit domum, &
locum camelis. * Et introduxit eum 32
in hospitium: ac destruxit camelos,
deditq. paleas & foenum, & aquam
ad lauandos pedes eius, & virorum,
qui venerant cum eo. * Et appositus 33
est in conspectu eius panis. Qui ait:
Non comedam, donec loquar sermo-
nes meos. Respondit ei: Loquere. 34
* At ille: Seruus, inquit, Abraham,
sum: * & Dominus benedixit domino 35
meo valde, magnificatusq. est: & dedit
ei oues & boues, argentum & aurum,
seruos & ancillas, camelos & asinos.
* Et peperit Sara vxor domini mei filium 36
domino meo in senectute sua, deditq.
illi omnia quar. habuerat. * Et adiura- 37
uit me dominus meus, dicens: Non
accipies vxorem filio meo de filiabus
Chananarum, in quorum terra habitos:
* sed ad domum patris mei perges, &
de cognatione mea accipies vxorem fi- 38
lio meo: * ego vero respondi domino
meo: Quid si noluerit venire mecum 39
mulier? * Dominus, ait, in cuius con-
E spectu ambulo, mittet angelum suum
tecum, & diriget viam tuam: accipiesq.
vxorem filio meo de cognatione mea, 40
& de domo patris mei. * Innocens e-
ris a maledictione mea, cum veneris ad
propinquos meos, & non dederint ti- 41
bi. * Veni ergo hodie ad fontem aquar.,
& dixi: Domine Deus domini mei A-
braham, si direxisti viam meam, in qua 42
nunc ambulo, * ecce sto iuxta fontem
aquar., & virgo, quar. egredietur ad hau-
riendam aquam, audierit a me: Da mi-
hi pauxillum aquar. ad bibendum ex hy- 43
dria tua: * & dixerit mihi: Et tu bibe,
& came-

& camelis tuis hauriam: ipsa est mulier quam preparauit Dominus filio domini mei. * Dumq. hæc tacitus mecum voluerem, apparuit Rebecca veniens cum hydria, quam portabat in scapula: descenditq. ad fontem, & hausit aquam. Et aio ad eam: Da mihi paululum bibere. * Quæ festinans deposuit hydriam de humero, & dixit mihi: Et tu bibe, & camelis tuis tribuam potum. Bibi, & adaquauit camelos. * Interrogauiq. eam, & dixi: Cuius es filia? Quæ respondit: Filia Bathuelis sum, filij Nachor, quem peperit ei Melcha. Suspendi itaque in aures ad ornandam faciem eius, & armillas posui in manibus eius. * Pronusq. adorauit Dominum, benedicens Domino Deo domini mei Abraham, qui perduxit me recto itinere, vtsumerem filiam fratris domini mei filio eius. * Quamobrem si facitis misericordiam & veritatem cum domino meo, indicate mihi: sin autem aliud placet, & hoc dicite mihi, vt vadam ad dexteram, siue ad sinistram. * Responderuntq. Laban & Bathuel: A Domino egressus est sermo: non possumus extra placitum eius quidquam aliud loqui tecum. * En Rebecca coram te est, tolle eam, & proficiscere, & sit vxor filij domini tui, sicut locutus est Dominus. * Quod cum audisset puer Abraham, procidens adorauit in terram Dominum. * Prolatisq. vasis argenteis, & aureis, ac vestibus, dedit ea Rebecca pro munere, fratribus quoque eius, & matri dona obtulit. * Initio conuiuio, vescentes pariter & bibentes manserunt ibi. Surgens autem mane, locutus est puer: Dimittite me, vt vadam ad Dominum meum. * Responderuntq. fratres eius, & mater: Maneat puella saltem decem dies apud nos, & postea proficiscetur. * Nolite, ait, me retinere, quia Dominus direxit viam meam: dimittite me vt peregam ad dominum meum. * Et dixerunt: Vocemus puellam, & queramus ipsius voluntatem. * Cumq. vocata venisset, sciscitari sunt: Vis ire cum homine isto? Quæ ait: Vadam. * Dimiserunt ergo eam, & nutricem illius, seruumq. Abraham, & comites eius, imprecantes prospera sorori suæ, atque

dicentes: Soror nostra es, crescas in mille millia, & possideat semen tuum portas inimicorum suorum. * Igitur Rebecca, & puellæ illius ascensis camelis, secutæ sunt virum: qui festinus reuertebatur ad dominum suum: * eo autem tempore deambulabat Isaac per viam quæ ducit ad Puteum, cuius nomen est Viuentis, & videntis: habitabat enim in terra australi: * & egressus fuerat ad meditandum in agro, inclinata iam die: cumq. eleuasset oculos, vidit camelos venientes procul. * Rebecca quoque, conspecto Isaac, descendit de camelo, & ait ad puerum: Quis est ille homo qui venit per agrum in occursum nobis? Dixitq. ei: Ipse est dominus meus. At illa tollens cito pallium, operuit se. * Seruus autem cuncta, quæ gesserat, narrauit Isaac. * Qui introduxit eam in tabernaculum Saræ matris suæ, & accepit eam vxorem: & in tantum dilexit eam, vt dolorem, qui ex morte matris eius acciderat, temperaret.

Sup. 16. d. 14

C A P. XXV.

Abraham vero aliam duxit vxorem nomine Ceturam: * quæ peperit ei Zamran & Iecsan, & Madan, & Madian, & Iesboc, & Sue. * Iecsan quoque genuit Saba, & Dadan. Filij Dadan fuerunt Assurim, & Latufim, & Loomim. * At vero ex Madian ortus est Ephra, & Opher, & Henoch, & Abida, & Eldaa: omnes hi filij Ceturæ. * Deditq. Abraham cuncta quæ possederat, Isaac: * filijs autem concubinarum largitus est munera, & separauit eos ab Isaac filio suo, dum adhuc ipse viueret, ad plagam orientalem. * Fuerunt autem dies vitæ Abrahæ, centum septuaginta quinque anni. * Et deficiens mortuus est in senectute bona, prouectaq. ætatis, & plenus dierum: congregatusq. est ad populum suum. * Et sepelierunt eum Isaac & Ismael filij sui in spelunca duplici, quæ sita est in agro Ephron, filij Seor Hethi, in regione Mambre, quem emerat a filijs Heth: ibi sepultus est ipse, & Sara vxor eius. * Et post obitum illius benedixit Deus Isaac filio eius, qui habitabat iuxta puteum

1. Paral. 1. c. 12

1. Paral. 1. c. 12

B a nomine

nomine Viuentis & videntis. * Hæ sunt 12
generationes Ismael filij Abrahæ, quem
peperit ei Agar Ægyptia, famula Saræ :
& * hæc nomina filiorum eius in voca- 13
bulis & generationibus suis. " Primoge-
nitus Ismaelis Nabaiorth, deinde Cedar, 14
& Adbeel, & Mabsam, * Masma quo-
que, & Duma, & Massa, * Hadar, & 15
Thema, & Iethur, & Naphis, & Ced-
ma. * Isti sunt filij Ismaelis: & hæc no- 16
mina per castella & oppida eorum, &
duodecim principes tribuum suarum.
* Et facti sunt anni vitæ Ismaelis centum 17
triginta septem, deficiensq. mortuus est,
& appositus ad populum suum. * Habi- 18
tauit autē ab Heuila vsque Sur, quæ re-
spicit Ægyptum introeuntibus Assyrios.
coram cunctis fratribus suis obiit. * Hæ 19
quoque sunt generationes Isaac filij A-
braham: Abraham genuit Isaac: * qui 20
cum quadraginta esset annorum, duxit
uxorem Rebecca filiam Bathuelis Syri
de Mesopotamia, sororem Laban. * De-
precatusq. est Isaac Dominum pro vxore
sua, eo quod esset sterilis: qui exau-
diuit eum, & dedit conceptū Rebecca.
* Sed collidebantur in vtero eius paruuli;
quæ ait: Si sic mihi futurum erat,
quid necesse fuit concipere? Perrexitq.
vt consuleret Dominum. * Qui respon- 21
dens, ait: "Dux gentes sunt in vtero tuo,
& duo populi ex ventre tuo diuidentur,
populusq. populum superabit, & maior
seruiet minori. * Iam tempus pariendi 24
aduenerat, & ecce gemini in vtero eius
reperi sunt. * "Qui prior egressus est, 25
rufus erat, & totus in morem pellis hi-
spidus: vocatumq. est nomen eius Esau.
"Protinus alter egrediens, plantam fra-
tris tenebat manu: & idcirco appellauit
eū Iacob. * Sexagenarius erat Isaac quan- 26
do nati sunt ei paruuli. * Quibus adu-
tis, factus est Esau vir gnarus venandi,
& homo agricola: Iacob autem vir sim-
plex habitabat in tabernaculis. * Isaac 28
amabat Esau, eo quod de venationibus
illius vesceretur: & Rebecca diligebat
Iacob. * Coxit autem Iacob pulmen- 29
tum: ad quem cum venisset Esau de a-
gro lassus, * ait: Da mihi de coctione,
hac rufa, quia oppido lassus sum.
Quam ob causam vocatum est nomen
eius "Edom. * Cui dixit Iacob: Vende 31
mihi primogenita tua. * Ille respondit: 32

En morior, quid mihi proderint pri-
mogenita? * Ait Iacob: Iura ergo mi-
hi. Iurauit ei Esau, & vendidit primo-
genita. * Et sic accepto pane & lentis
edulio, comedit, & bibit, & abiit;
paruipendens quod primogenita ven-
didisset.

CAP. XXVI.

ORta autem fame super terram post
eam sterilitatem, quæ acciderat in
diebus Abraham, abiit Isaac ad Abime-
lech regem Palæstinorum in Gerar.
* Apparuitq. ei Dominus, & ait: Ne
descendas in Ægyptum, sed quiesce in
terra, quam dixero tibi. * Et pere-
grinare in ea, eroq. tecum, & benedi-
cam tibi: tibi enim & semini tuo dabo
vniuersas regiones has, "complens iura-
mentum quod sponendi Abraham patri
tuo. * Et multiplicabo semen tuum,
sicut stellas cæli: daboq. posteris tuis v-
niuersas regiones has: & BENEDI-
CENTVR in semine tuo omnes gen-
tes terræ, * eo quod obedierit Abra-
ham voci meæ, & custodierit præcepta
& mandata mea, & ceremonias legesq.
seruauerit. * Mansit itaque Isaac in
Gerar. * Qui cum interrogaretur a
viris loci illius super vxore sua, re-
spondit: Soror mea est. timuerat enim
confiteri quod sibi esset sociata coniun-
gio, reputans ne forte interficerent
eum propter illius pulchritudinem.
* Cumq. pertransissent dies plurimi, &
& ibidem moraretur, prospiciens Abi-
melech rex Palæstinorum per fenestram,
vidit eum iocantem cum Rebecca vxore
sua. * Et accersito eo, ait: Perspi-
cium est quod vxor tua sit: cur menti-
tus es eam sororem tuam esse? Respon-
dit: Timui ne morerer propter eam.
* Dixitq. Abimelech: Quare imposui-
sti nobis? potuit coire quispiam de po-
pulo cum vxore tua, & induxeris su-
per nos grande peccatum. Præcepitq.
omni populo, dicens: * Qui tetigerit
hominis huius uxorem, morte morie-
tur. * Senit autem Isaac in terra illa,
& inuenit in ipso anno centuplum: be-
nedixitq. ei Dominus. * Et locupleta-
tus est homo, & ibat proficiens atque
succrescens, donec magnus vehementer
effectus

1. 72. 1. b. 29

Rom. 9. c. 10

Ose. 12. 2. 3

Math. 1. 4. 2

Heb. 1. c. 16
Abdiz 3. 0Sup. 12. b. 7
1. 15. d. 18Sup. 12. a. 3
18. c. 13
22. d. 17
8. c. 19

effectus est: *habuit quoque possessiones ouium & armentorum, & familia plurimum. Ob hoc inuidentes ei Palæstini, *omnes puteos, quos foderant serui patris illius Abraham, illo tempore oblitruerunt, implentes humo: *in tantum, ut ipse Abimelech diceret ad Isaac: Recede a nobis, quoniam potentior nobis factus es valde. *Et ille discedens, ut veniret ad torrentem Gerar, habitaretq. ibi: *rursus fodit alios puteos, quos foderant serui patris sui Abraham, & quos, illo mortuo, olim obstruxerant Philistinim: appellauitq. eos eisdem nominibus quibus ante pater vocauerat. *Foderuntq. in Torrente, & repererunt aquam viuam. *Sed & ibi iurgium fuit pastorum Gerar aduersus pastores Isac, dicentiu: Nostra est aqua. quam ob rem nomen putei ex eo, quod acciderat, vocauit Calumniam. *Foderunt autem & alium: & pro illo quoque rixati sunt, appellauitq. eum, Inimicitias. *Profectus inde fodit alium puteum, pro quo non contenderunt: itaque vocauit nomen eius, Latitudo, dicens: Nunc dilatauit nos Dominus, & fecit crescere super terram. *Ascendit autem ex illo loco in Bersabee, *ubi apparuit ei Dominus in ipsa nocte, dicens: Ego sum Deus Abraham patris tui, noli timere, quia ego tecum sum: benedicam tibi, & multiplicabo sementuum propter seruum meum Abraham. *Itaque edificauit ibi altare: & inuocato nomine Domini, extendit tabernaculum: præcepitq. seruis suis ut foderent puteum. *Ad quem locum cum venissent de Gerar Abimelech, & Ochozath amicus illius, & Phicol dux militum, *locutus est eis Isac: Quid venistis ad me hominem quem odistis, & expulistis a vobis? *Qui responderunt: Vidimus tecum esse Dominum, & idcirco nos diximus: Sit iuramentum inter nos, & incamus foedus, *ut non facias nobis quidquam mali, sicut & nos nihil tuorum attigimus, nec fecimus quod te læderet: sed cum pace dimisimus autum benedictione Domini. *Fecit ergo eis conuiuium, & post cibum & potum *surgentes mane, iurauerunt sibi mutuo: dimisitq. eos Isac pacifice in locum suum. *Ecce autem venerunt in

ipso die serui Isac annunciantes ei de puteo, quem foderant, atque dicentes: Inuenimus aquam. *Vnde appellauit eum, Abundantiam: & nomen vrbi impositum est Bersabee, usque in presentem diem. *Esau vero quadragenarius duxit vxores, Iudith filiam Beeri Hethæi, & Basemath filiam Elon eiusdem loci: *quæ ambæ offenderant animum Isac & Rebecæ.

1 Infr. 27. v. 46

C A P. XXVII.

1 Senuit autem Isac, & caligauerunt oculi eius, & videre non poterat: vocauitq. Esau filium suum maiorem, & dixit ei: Fili mi? Qui respondit: Adsum. *Cui pater: Vides, inquit, quodd senuerim, & ignorem diem mortis meæ. *Sume arma tua, pharetram, & arcum, & egredere foras: cumq. venatu aliquid apprehenderis, *fac mihi inde pulmentum sicut velle me nosti, & affer ut comedam: & benedicat tibi anima mea antequam moriar. *Quod cum audisset Rebecca, & ille abiisset in agrum ut iussionem patris impleteret, *dixit filio suo Iacob: Audiui patrem tuum loquentem cum Esau fratre tuo, & dicentem ei: *Affer mihi de venatione tua, & fac cibos ut comedam, & benedicam tibi coram Domino antequam moriar. *Nunc ergo fili mi, acquiesce consilijs meis: * & pergens ad gregem, affer mihi duos hœdos optimos, ut faciam ex eis escas patri tuo, quibus libenter vescitur: *quas cum intuleris, & comederit, benedicat tibi priusquam moriatur. *Cui ille respondit: Nosti quodd Esau frater meus homio pilosus sit, & ego lenis: *si attulerit me pater meus, & senserit, timeo ne putet me sibi voluisse illudere, & inducam super me maledictionem pro benedictione. *Ad quem mater: In me sit, ait, ista maledictio, fili mi: tantum audi vocem meam, & pergens asfer quæ dixi. *Abijt, & attulit, deditq. matri. Parauit illa cibos, sicut velle noverat patrem illius. *Et vestibus Esau valde bonis, quas apud se habebat domi, induit eum: *pelliculasq. hœdorum circumdedit manibus, & colli nudæ protexit. *Deditq. pulmentum, &

B 3 panes,

panes, quos coxerat, tradidit. * Quibus 18
 illatis, dixit: Pater mi? At ille respon- C
 dit: Audio. Quis es tu fili mi? * Di- 19
 xitq. Iacob: Ego sum primogenitus tuus
 Esau: feci sicut præcepisti mihi: surge,
 sede, & comede de venatione mea, ut
 benedicat mihi anima tua. * Rursumq. 20
 Isaac ad filium suum: Quo modo, in-
 quit, tam cito inuenire potuisti, fili mi?
 Qui respondit: Voluntas Dei fuit ut ci-
 to occurreret mihi quod volebam: 21
 * Dixitq. Isaac: Accede huc, ut tangam
 te fili mi, & probem vtrum tu sis filius
 meus Esau, an non. * Accessit ille ad 22
 patrem, & palpato eo, dixit Isaac: Vox
 quidem, vox Iacob est: sed manus, ma-
 nus sunt Esau. * Et non cognouit eum, 23
 quia pilosæ manus similitudinem maio-
 ris expresserant. Benedicens ergo illi,
 * ait: Tu es filius meus Esau? Respon- 24
 dit, Ego sum. * At ille: Affer mihi, 25
 inquit, cibos de venatione tua, fili mi, D
 ut benedicat tibi anima mea. Quos
 cum oblatos comedisset, obtulit ei etiã
 vinum. quo hausto, * dixit ad eum: 26
 Accede ad me, & da mihi osculum, fili
 mi. * Accessit, & osculatus est eum. 27
 Stاتمq. ut sensit vestimentorum illius
 fragrantiam, benedicens illi, ait: Ecce
 odor filij mei sicut odor agri pleni, cui
 benedixit Dominus. * Det tibi Deus de
 rore cæli, & de pinguedine terræ abun- 28
 dantiam frumenti & vini. * Et seruiant
 tibi populi, & adorēt te tribus: esto do- 29
 minus fratrum tuorum, & incuruentur
 ante te filij matris tuæ. qui maledixerit E
 tibi, sit ille maledictus: & qui benedi-
 xerit tibi, benedictionibus repleatur.
 * Vix Isaac sermonem impleuerat: & 30
 egresso Iacob foras, venit Esau, * co- 31
 ctosq. de venatione cibos intulit patri,
 dicens: Surge pater mi, & comede de
 venatione filij tui: ut benedicat mihi
 anima tua. * Dixitq. illi Isaac: Quis 32
 enim es tu? Qui respondit: Ego sum fi- 33
 lius tuus primogenitus Esau. * Expauit
 Isaac stupore vehementi: & vltra quàm
 credi potest, admirans, ait: Quis igitur
 ille est qui dudum captam venationē at-
 tulit mihi, & comedi ex omnibus prius-
 quàm tu venires? benedixi. ei, & erit
 benedictus. * Auditis Esau sermonibus pa- 34
 tris, irrugijt clamore magno: & conster-
 natus, ait: Benedic etiam & mihi, pater

mi. * Qui ait: Venit germanus tuus
 fraudulententer, & accepit benedictionem
 tuam. * At ille subiunxit: Iuste voca- 36
 tum est nomen eius Iacob: supplantauit
 enim me en altera vice: primogeni- 37
 ta mea ante tulit, & nunc secundo sur-
 ripuit benedictionem meam. Rursumq.
 ad patrem: Numquid non reseruasti, ait,
 & mihi benedictionem? * Respondit
 Isaac: Dominum tuum illum constitui,
 & omnes fratres eius seruituti illius
 subiugauit: frumento & vino stabiliui
 eum, & tibi post hæc, fili mi, vltra quid
 38
 faciam? * Cui Esau: Num vnam, inquit,
 tantum benedictionem habes, pater? mi-
 hi quoque obsecro ut benedicas. Cumq.
 39
 eiulatu magno fletet, * motus Isaac, di-
 xit ad eum: "In pinguedine terræ, & in
 40
 rore cali desuper * erit benedictio tua.
 Viues in gladio, & fratri tuo seruias:
 tempusq. veniet, cum excutias, & soluas
 41
 iugum eius de ceruicibus tuis. * Ode-
 rat ergo semper Esau Iacob pro bene-
 dictione qua benedixerat ei pater: di-
 xitq. in corde suo: "Venient dies lucis 42
 patris mei, & occidam Iacob fratrem
 meum. * Nunciata sunt hæc Rebecca:
 quæ mittens & vocans Iacob filium
 suum, dixit ad eum: Ecce Esau frater
 tuus minatur ut occidat te. * Nunc
 43
 ergo, fili mi, audi vocem meam, & confur-
 gens fuge ad Laban fratrem meum in
 44
 Haran: * habitabisq. cum eo dies pau-
 cos, donec requiescat furor fratris tui,
 45
 * & cesset indignatio eius, obliuiscaturq.
 corum quæ fecisti in eum: postea mit-
 tam, & adducā te inde huc. cur utroque
 46
 orbabor filio in vno die? * Dixitq. Re-
 becca ad Isaac: Tædet me vitæ meæ pro-
 pter filias Heth: si acceperit Iacob vxor-
 em de stirpe huius terræ, nolo viuere.

Sup. 25. d. 35

Heb. 11. d. 17

Abd. 1. c. 10

Sup. 26. g. 15

C A P. XXVIII.

1 V Ocauit itaque Isaac Iacob, & bene-
 A dixit eum, præcepitq. ei dicens:
 Noli accipere coniugem de genere,
 2 Chanaan: * sed vade, & proficiscere in
 Mesopotamiam Syriæ, ad domum Ba-
 thuel patris matris tuæ, & accipe tibi
 inde vxorem de filiabus Laban auuncu-
 3 li tui. * Deus autem omnipotens bene-
 dicat tibi, & crescere te faciat, atque
 multiplicet: ut sis in turbas populo-
 4 rum. * Et det tibi benedictiones Abra-
 hæ, &

¶ Osee 12. d

hæ, & semini tuo post te: Ut possideas terram peregrinationis tuæ, quam pollicitus est auo tuo. * Cumq. dimisisset cum Isaac, profectus venit in Mesopotamiam Syriæ ad Laban filium Bathuel Syri, fratrem Rebeccæ matris suæ. * Videns autem Esau quod benedixisset pater suus Iacob, & misisset eum in Mesopotamiam Syriæ, ut inde uxorem duceret, & quod post benedictionem præcepisset ei, dicens: Non accipies uxorem de filiabus Chanaan: * quodq. obediens Iacob parentibus suis isset in Syriam: * probans quoque quod non libenter aspiceret filias Chanaan, pater suus: * iuit ad Ismaelem, & duxit uxorem absque ijs, quas prius habebat, Mahaleth filiam Ismael filij Abraham, sororem Nabaioth. * Igitur egressus Iacob de Bersabee, pergebat Haran. * Cumq. venisset ad quendam locum, & vellet in eo requiescere post solis occubitum, tulit de lapidibus qui iacebant, & supponens capiti suo, dormiuit in eodem loco. * Viditq. in somnis scalam stantem super terram, & cacumen illius tangens cælum: Angelos quoque Dei ascendentes & descendentes per eam, & Dominum innixum scalæ dicentem sibi: ¶ Ego sum Dominus Deus Abraham patris tui, & Deus Isaac: Terram, in qua dormis, tibi dabo & semini tuo. * Eritq. semen tuum quasi pulvis terræ: ¶ dilataberis ad Occidentem, & Orientem, & Septentrionem, & Meridiem: & ¶ BENEDICENTVR IN TE & in semine tuo cunctis tribus terræ. * Et eris custos tuus quocumque perrexeris, & reducam te in terram hanc: nec dimittam nisi compleuero vniuersa quæ dixi. * Cumq. cuigilasset Iacob de somno, ait: Vere Dominus est in loco isto, & ego nesciebam. * Pauensq. Quam terribilis est, inquit, locus iste! non est hic aliud nisi domus Dei, & portæ cæli. * Surgens ergo Iacob mane, tulit lapidem quem supposuerat capiti suo, & erexit in titulum, fundens oleum desuper. * Appellauitq. nomen vrbs Bethel, quæ prius Luza vocabatur. * Vouit etiam vorum, dicens: Si fuerit Deus mecum, & custodierit me in via, per quam ego ambulo, & dederit mihi panem ad vescendum, & vestimentum ad induen-

¶ Infr. 35. a. 1.
48. 2. 3¶ Deut. 12. c.
20. & 19. c. 14

¶ Sup. 26. a. 4

¶ Infr. 31. b. 13

21 dum, * reuersusq. fuero prospere ad domum patris mei: erit mihi Dominus in Deum, * & lapis iste, quem erexi in titulum, vocabitur Domus Dei: cunctorumq. quæ dederis mihi, decimas offeram tibi.

C A P. XXIX.

1 P R O f e c t u s e r g o I a c o b v e n i t i n t e r r a m O r i e n t a l e m . * E t v i d i t p u t e u m i n a g r o , t r e s q u o q u e g r e g e s o u i u m a c c u b a n t e s i u x t a e u m : n a m e x i l l o a d a q u a b a n t u r p e c o r a , & o s e i u s g i a n d i l a p i d e c l a u d e b a t u r . * M o r i s q . e r a t v t c u n c t i s o u i b u s c o n g r e g a t i s d e u o l u e r e n t l a p i d e m , & r e f e c t i s g r e g i b u s r u r s u m s u p e r o s p u t e i p o n e r e n t . * D i x i t q . a d p a s t o r e s : F r a t r e s , v n d e e s t i s ? Q u i r e s p o n d e r u n t : D e H a r a n . * Q u o s i n t e r r o g a n s , N u m q u i d , a i t , n o s t i s L a b a n f i l i u m N a c h o r ? D i x e r u n t : N o u i m u s . * S a n u s n e e s t ? i n q u i t : V a l e t , i n q u i u n t : & e c c e R a c h e l f i l i a e i u s v e n i t c u m g r e g e s u o . * D i x i t q . I a c o b : A d h u c m u l t u m d i e i s u p e r e s t , n e c e s t t e m p u s v t r e d u c a n t u r a d c a u l a s g r e g e s : d a t e a n t e p o t u m o u i b u s , & s i c e a s a d p a s t u m r e d u c i t e . * Q u i r e s p o n d e r u n t : N o n p o s s u m u s , d o n e c o m n i a p e c o r a c o n g r e g e n t u r , & a m o u e a m u s l a p i d e m d e o r e p u t e i , v t a d a q u e m u s g r e g e s . * A d h u c l o q u e b a n t u r , & e c c e R a c h e l v e n i e b a t c u m o u i b u s p a t r i s s u i : n a m g r e g e m i p s a p a s c e b a t . * Q u a m c u m v i d i s s e t I a c o b , & s c i r e t c o n s o b r i n a m s u a m , o u e s q . L a b a n a u u n c u l i s u i : a m o u i t l a p i d e m q u o p u t e u s c l a u d e b a t u r . * E t a d a q u a t o g r e g e , o s c u l a t u s e s t e a m : & e l e n a t a v o c e f l e u i t , & i n d i c a u i t e i q u o d f r a t e r e s s e t p a t r i s s u i , & f i l i u s R e b e c c æ : a t i l l a f e s t i n a n s n u n c i a u i t p a t r i s u o . * Q u i c u m a u d i s s e t v e n i s s e I a c o b f i l i u m s o r o r i s s u æ , c u c u r r i t o b u i a m e i : c o m p l e x u s q . e u m , & i n o s c u l a r u e n s , d u x i t i n d o m u m s u a m . A u d i t i s a u t e m c a u s i s i t i n e r i s , r e s p o n d i t : O s m e u m e s , & c a r o m e a . * E t p o s t q u a m i m p l e t i s u n t d i e s m e n s i s v n i u s , * d i x i t e i : N u m q u i a f r a t e r m e u s e s , g r a t i s s e r u i e s m i h i ? d i c i t q u i d m e r c e d i s a c c i p i a s . * H a b e b a t v e r o d u a s f i l i a s , n o m e n m a i o r i s L i a : m i n o r v e r o a p p e l l a b a t u r R a c h e l . * S e d L i a l i p p i a e r a t o c u l i s : R a c h e l d e c o r a f a c i e , & v o m u l t o a s p e c t u . * Q u a m d i l i g e n s I a c o b ,

B 4 ait:

ait: Seruiam tibi pro Rachel filia tua. C
minore, septem annis. * Respondit La- 12
ban: Melius est ut tibi eam dem quam
alteri viro, mane apud me. * Seruiuit 10
ergo Iacob pro Rachel septem annis:
& videbantur illi pauci dies prae amo-
ris magnitudine. * Dixitq. ad Laban: 11
Da mihi vxorem meam: quia iam tem-
pus impletum est, ut ingrediar ad illam.

* Qui vocatis multis amicorum turbis 12
ad conuiuium, fecit nuptias. * Et ve- 13
spere Liam filiam suam introduxit ad
eum, * dans ancillam filiae, Zelpham no- 14
mine. Ad quam cum ex more Iacob
fuisset ingressus, factum mane vidit Liam:
* & dixit ad socerum suum: Quid est 15
quod facere voluisti? nonne pro Rachel
seruiui tibi? quare imposuisti mihi?
* Respondit Laban: Non est in loco no- 16
stro consuetudinis, ut minores ante tra-
damus ad nuptias. * Imple hebdoma- 17
dam dierum huius copulae: & hanc quo-
que dabo tibi pro opere quo seruiturus 18
es mihi septem annis alijs. * Acquieuit
placito: & hebdomada transacta, Ra-
chel duxit vxorem: * cui pater seruam 19
Balam tradiderat. * Tandemq. potitus 20
optatis nuptijs, amorem sequentis prio-
ri praxtulit, seruiens apud eum septem
annis alijs. * Videns autem Dominus 21
quod despiceret Liam, aperuit vuluam
eius, sorore sterili permanente. * Quae 22
conceptum genuit filium, vocauitq. no-
men eius Ruben, dicens: Vidit Domi-
nus humilitatem meam, nunc amabit
me vir meus. * Rursumq. concepit & 23
peperit filium, & ait: Quoniam audiuit
me Dominus haberi contemptui, dedit
etiam istum mihi. vocauitq. nomen eius
Simeon. * Concepitq. tertio, & genuit 24
aliud filium: dixitq. Nunc quoque co-
pulabitur mihi maritus meus, eo quod
peperim ei tres filios: & idcirco ap-
pellauit nomen eius, Leui. * Quarto 25
concepit, & peperit filium, & ait: Modo
constebor Domino. * & ob hoc vocauit
eum, Iudam: cessauitq. parere.

CAP. XXX.

Cernens autem Rachel quod infe-
cunda esset, inuidit sorori suae &
ait marito suo: Da mihi liberos, alio-
quin moriar. * Cui iratus respondit Ia-

cob: Num pro Deo ego sum, qui pri-
uauit te fructu ventris tui? * At illa:
Habeo, inquit, famulam Balam: ingrede-
re ad illam, ut pariat super genua mea,
& habeam ex illa filios. * Deditq. illi
Balam in coniugium: quae, * ingressa
ad se viro, concepit, & peperit filium.
* Dixitq. Rachel: Iudicauit mihi Domi-
nus, & exaudiuit vocem meam, dans mi-
hi filium. & idcirco appellauit nomen
eius, Dan. * Rursumq. Bala concipiens,
peperit alterum, * pro quo ait Rachel:
Comparauit me Deus cum sorore mea,
& inualui: vocauitq. eum, Nephthali.
* Sentiens Lia quod parere desisset,
Zelpham ancillam suam marito tradi-
dit. * Qua post conceptum edente fi-
lium, * dixit: Feliciter. & idcirco vo-
cauit nomen eius, Gad. * Peperit quo-
que Zelpha alterum. * Dixitq. Lia:
Hoc pro beatitudine mea: Beatam
quippe me dicent mulieres. propterea
appellauit eum, Aser. * Egressus autem
Ruben tempore messis triticeae in agrum,
reperit mandragoras: quas matri Lia
detulit. Dixitq. Rachel: Da mihi par-
tem de mandragoris filij tui. * Illa re-
spondit: Parumne tibi videtur quod
præripueris maritum mihi, nisi etiam
mandragoras filij mei tuleris? Ait Ra-
chel: Dormiat tecum hac nocte pro
mandragoris filij tui. * Redeuntq. ad
vesperam Iacob de agro, egressa est in
occursum eius Lia, & ad me, inquit, in-
trabis: quia mercede conduxisti te pro
mandragoris filij mei. Dormiuitq. cum
ea nocte illa. * Et exaudiuit Deus pro-
ces eius: concepitq. & peperit filium
quintum, * & ait: Dedit Deus merce-
dem mihi, quia dedi ancillam meam
viro meo. appellauitq. nomen eius, Is-
sachar. * Rursum Lia concipiens, pe-
perit sextum filium, * & ait: Doteuit me
Deus dote bona: etiam hac vice mecum
erit maritus meus, eo quod genuerim
ei sex filios: & idcirco appellauit no-
men eius, Zabulon. * Post quem pe-
perit filiam, nomine Dinam. * Record-
tus quoque Dominus Rachelis, exaudi-
uit eam, & aperuit vuluam eius. * Quae
concepit, & peperit filium, dicens: Ab-
stulit Deus opprobrium meum. * Et
vocauit nomen eius, Ioseph, dicens:
Addat mihi Dominus filium alterum.
* Nato

* Nato autem Ioseph, dixit Iacob socio suo: Dimitte me ut reuertar in patriam, & ad terram meam. * Da mihi uxores, & liberos meos, pro quibus seruiui tibi, ut abeam: tu nosti seruitutem qua seruiui tibi. * Ait illi Laban: Inueniam gratiam in conspectu tuo: experimento didici, quia benedixit mihi Deus propter te: * constitue mercedem tuam quam dem tibi. * At ille respondit: Tu nosti quo modo seruiuerim tibi, & quanta in manibus meis fuerit possessio tua. * Modicum habuisti antequam venirem ad te, & nunc diues effectus es: benedixitq. tibi Dominus ad introitum meum. Iustum est igitur ut aliquando provideam etiam domui meae. * Dixitq. Laban: Quid tibi dabo? At ille ait: Nihil volo: sed si feceris quod postulo, iterum pascam, & custodiam pecora tua. * Gyra omnes greges tuos, & separa cunctas oves varias, & sparso vellere: & quodcumque furuum, & maculosum, variumq. fuerit, tam in ouibus quam in capris, erit merces mea. * Respondetq. mihi cras iustitia mea, quando placiti tempus aduenerit coram te: & omnia quae non fuerint varia, & maculosa, & furua, tam in ouibus quam in capris, furti me arguent. * Dixitq. Laban: Gratum habeo quod petis. * Et separauit in die illa capras, & oves, & hircos, & arietes varios, atque maculosos: cunctum autem gregem unicolorum, id est albi, & nigri velleris, tradidit in manu filiorum suorum. * Et posuit spatium itineris trium dierum inter se & generum, qui pascebat reliquos greges eius. * Tollens ergo Iacob virgas populeas virides, & amygdalinas, & ex platanis, ex parte decorticauit eas: detraxisq. corticibus, in his, quae spoliata fuerant, candor apparuit: illa vero quae integra fuerant, viridia permanserunt: atque in hunc modum color effectus est varius. * Posuitq. eas in canalibus, ubi effundebatur aqua: ut cum venissent greges ad bibendum, ante oculos haberent virgas, & in aspectu earum conciperent. * Factumq. est ut in ipso calore coitus, oves intuerentur virgas, & parerent maculosa, & varia, & diuerso colore respersa. * Diuisitq. gregem Iacob, & posuit virgas in canalibus an-

te oculos arietum: erant autem alba & nigra quaeque, Laban: cetera vero, Iacob, separatis inter se gregibus. * Igitur quando primo tempore ascendeabant oves, ponebat Iacob virgas in canalibus aquarum ante oculos arietum & ouium, ut in earum contemplatione conciperent: * quando vero serotina admissura erat, & conceptus extremus, non ponebat eas. Factaq. sunt ea quae erant serotina, Laban: & quae primi temporis, Iacob. * Ditatusq. est homo ultra modum, & habuit greges multos, ancillas & seruos, camelos & asinos.

C A P. XXXI.

Postquam autem audiuit verba filiorum Laban dicentium: Tulit Iacob omnia quae fuerunt patris nostri, & de illius facultate ditatus, factus est inclutus: * animaduertit quoque faciem Laban, quod non esset erga se sicut heri & nudius tertius, * maxime dicente sibi Domino: Reuertere in terram patrum tuorum, & ad generationem tuam, eroq. tecum. * Misit, & vocauit Rachel & Liam in agrum, ubi pascebat greges, * dixitq. eis: Video faciem patris vestri quod non sit erga me sicut heri, & nudius tertius: Deus autem patris mei fuit mecum. * Et ipsae nostis quod totis viribus meis seruiuerim patri vestro. * Sed & pater vester circumuenit me, & mutauit mercedem meam decem vicibus: & tamen non dimisit eum Deus ut noceret mihi. * Si quando dixit: Variæ erunt mercedes tuae: pariebant omnes oves varios fortis. quando vero e contrario ait: Alba quaeque accipies pro mercede: omnes greges alba pepererunt. * Tulitq. Deus substantiam patris vestri, & dedit mihi. * Postquam enim conceptus ouium tempus aduenerat, leuavi oculos meos, & vidi in somnis ascendentes mares super feminas, varios & maculosos, & diuersorum colorum. * Dixitq. angelus Dei ad me in somnis: Iacob? Et ego respondi: Adsum. * Qui ait: Leua oculos tuos, & vide uniuersos masculos ascendentes super feminas, varios, maculosos, atque respersos. Vidi enim omnia quae fecit tibi Laban. * Ego sum Deus Bethel, ubi

Sup. 23. d. 11 "ubi vixisti lapidem, & votum vouisti mihi. Nunc ergo surge, & egredere de terra hac, reuertens in terram natiuitatis tuæ. * Responderuntq. Rachel & Lia : Numquid habemus residui quidquam in facultatibus, & hereditate domus patris nostri? * Nonne quasi alienas reputauit nos, & vendidit, comeditq. pretium nostrum? * Sed Deus tulit opes patris nostri, & eas tradidit nobis, ac filijs nostris: vnde omnia quæ præcepit tibi Deus, fac. * Surrexit itaque Jacob, & impositis liberis, ac coniugibus suis super camelos, abiit. * Tulitq. omnem substantiam suam, & greges, & quidquid in Mesopotamia acquisierat, pergens ad Isaac patrem suum in terram Chanaan. * Eo tempore erat Laban ad tondendas oues, & Rachel furata est idola patris sui. * Noluitq. Jacob confiteri focero suo quod fugeret. * Cumq. abiisset tam ipse quam omnia quæ iuris sui erant, & amne transmissio pergeret contra montem Galaad, nunciatum est Laban die tertio quod fugeret Jacob. * Qui, assumptis fratribus suis, persecutus est eum diebus septem: & comprehendit eum in Monte Galaad. * Viditq. in somnis dicentem sibi Deum: Caue ne quidquam aspere loquaris contra Jacob. * Iamq. Jacob extenderat in monte tabernaculum: cumq. ille consecutus fuisset eum cum fratribus suis, in eodem Monte Galaad fixit tentorium. * Et dixit ad Jacob: quare ita egisti, vt clam me abigeres filias meas quasi captiuas gladio? * Cur ignorante me fugere voluisti, nec indicare mihi, vt prosequerer te cum gaudio, & canticis, & tympanis, & citharis? * Non es passus vt oscularer filios meos & filias: stulte operatus es: & nunc quidem valet manus mea reddere tibi malum: sed Deus patris vestri heri dixit mihi: Caue ne loquaris contra Jacob quidquam durius. * Esto, ad tuos ire cupiebas, & desiderio erat tibi domus patris tui: cur furatus es deos meos? * Respondit Jacob: Quod infcio te profectus sum, timui ne violenter auferres filias tuas. * Quod autem furti me arguis: apud quemcumque inueneris deos tuos, necetur coram fratribus nostris. scrutare, quidquid tuorum apud

me inueneris, & aufer. hæc dicens, ignorabat quod Rachel furata esset idola. 11 * Ingressus itaque Laban tabernaculum Jacob & Liæ, & vtriusque famulæ, non inuenit. Cumq. intrasset tentorium, 14 Rachelis, illa festinans abscondit idola subter stramenta cameli, & sedit desuper: scrutantiq. omne tentorium, & nihil inuenienti, ait: Ne irascatur dominus meus quod coram te assurgere nequeo: quia iuxta consuetudinem feminarum nunc accidit mihi. sic delusa sollicitudo querentis est. * Tumensq. Jacob, cum iurgio ait: Quam ob culpam meam, & ob quod peccatum meum sic exarsisti post me, & scrutatus es omnem supellectilem meam? Quid inuenisti de cuncta substantia domus tuæ? pone hic coram fratribus meis, & fratribus tuis, & iudicent inter me, & te. 18 * Idcirco viginti annis fui tecum? oues tuæ & capræ steriles non fuerunt, arietes gregis tui non comedi: nec captum a bestia ostendi tibi, ego damnum omne reddebam: quidquid furto peribat, a me exigebas: die noctuq. æstu vtrebar, & gelu, fugiebatq. somnus ab oculis meis. * Sicq. per viginti annos in domo tua seruiui tibi, quatuordecim pro filiabus, & sex pro gregibus tuis: immutasti quoque mercedem meam decem vicibus. * Nisi Deus patris mei Abraham, & timor Isaac affuisset mihi, forsitan modo nudum me dimisisses: afflictionem meam & laborem manuum mearum respexit Deus, & arguit te heri. * Respondit ei Laban: Filiz meæ & filij, & greges tui, & omnia quæ cernis, mea sunt: quid possum facere filijs & nepotibus meis? * Veni ergo, & ineamus fœdus: vt sit in testimonium inter me & te. * Tulit itaque Jacob lapidem, & erexit illum in titulum: * dixitq. fratribus suis: Afferte lapides, qui congregantes fecerunt tumulum, comederuntq. super eum: * quem vocauit Laban Tumulum testis: & Jacob, Aceruum testimonij, vterque iuxta proprietatem linguæ suæ. * Dixitq. Laban: Tumulus iste erit testis inter me & te hodie, & idcirco appellatum est nomen eius Galaad, id est, Tumulus testis. * Intueatur & iudicet Dominus inter nos quando recesserimus

rimus a nobis, * si affligeris filias meas, 10
 & si introduxeris alias vxores super
 eas : nullus sermonis nostri testis est
 absque Deo, qui præsens respicit. * Di- 11
 xitq. rursus ad Iacob : En tumulus hic,
 & lapis quem erexi inter me & te, * te- 12
 stis erit : tumulus, inquam, iste & la-
 pis sint in testimonium, si aut ego tran-
 siero illum pergens ad te, aut tu præte-
 rieris, malum mihi cogitans. * Deus 13
 Abraham, & Deus Nachor iudicet in-
 ter nos, Deus patris eorum. Iurauit ergo
 Iacob per timorem patris sui Isaac :
 * immolatisq. victimis in monte, voca- 14
 uit fratres suos vt ederent panem. Qui
 cum comedissent, manserunt ibi. * La- 15
 ban vero de nocte confurgens, oscula-
 tus est filios, & filias suas, & benedixit
 illis : reuersusq. est in locum suum.

C A P. XXXII.

9 Inf. 48. c. 16

Iacob quoque abiit itinere quo coe- 1
 perat : fueruntq. ei obuiam Angeli A
 Dei. * Quos cum vidisset, ait : Castra 2
 Dei sunt hæc. & appellauit nomen loci
 illius Mahanaim, id est, Castra. * Mi- 3
 sit autem & nuncios ante se ad Esau fra-
 trem suum in terram Seir, in regionem
 Edom : * præcepitq. eis, dicens : Sic lo- 4
 quimini domino meo Esau : Hæc dicit
 frater tuus Iacob : Apud Laban peregrina-
 tus sum, & fui vsque in præsentem
 diem. * Habeo boues, & asinos, & 5
 oues, & seruos, & ancillas : mittoq.
 nunc legationem ad dominum meum,
 vt inueniam gratiam in conspectu tuo. B
 * Reuersiq. sunt nuncij ad Iacob, dicen- 6
 tes : Venimus ad Esau fratrem tuum, &
 ecce properat tibi in occursum cum
 quadringentis viris. * Timuit Iacob 7
 valde : & perterritus diuisit popu-
 lum qui secum erat, greges quoque
 & oues & boues, & camelos in duas
 turmas, * dicens : Si venerit Esau ad 8
 vnam turmam, & percusserit eam, alia
 turma, quæ reliqua est, saluabitur.
 * Dixitq. Iacob : Deus patris mei Abra- 9
 ham, & Deus patris mei Isaac : Domi-
 ne qui dixisti mihi : Reuere in ter- C
 ram tuam, & in locum natiuitatis tuæ,
 & benefaciam tibi : * minor sum cun- 10
 ctis miserationibus tuis, & veritate tua
 quam expleuisti seruo tuo. In bacu-

lo meo transui Iordanem istum : &
 nunc cum duabus turmis regredior.
 11 * Erue me de manu fratris mei Esau,
 quia valde eum timeo : ne forte veniens
 12 percutiat matrem cum filiis. * Tu locu-
 tus es quod benefaceres mihi, & dila-
 tares semen meum sicut arenam maris,
 13 quæ præ multitudine numerari non po-
 test. * Cumq. dormisset ibi nocte illa,
 D separauit de his quæ habebat, munera
 14 Esau fratri suo, * capras ducentas, hir-
 cos viginti, oues ducentas, & arietes
 15 viginti, * camelos foetas cum pullis suis
 triginta, vacas quadraginta, & tauros
 viginti, asinas viginti, & pullos earum
 16 decem. * Et misit per manus seruorum
 suorum singulos seorsum greges, dixitq.
 pueris suis : Antecedite me : & sit spa-
 17 tium inter gregem & gregem. * Et præ-
 cepit priori, dicens : Si obuium habue-
 ris fratrem meum Esau : & interroga-
 E uerit te, Cuius es ? aut, Quo vadis ?
 18 aut, Cuius sunt ista quæ sequeris ? * re-
 spondebis : Serui tui Iacob, munera mi-
 sit domino meo Esau : ipse quoque post
 19 nos venit. * Similiter dedit mandata,
 secundo, & tertio, & cunctis qui seque-
 bantur greges, dicens : Iisdem verbis lo-
 quimini ad Esau, cum inueneritis eum.
 20 * Et addetis : Ipse quoque seruus tuus
 Iacob iter nostrum insequitur : dixit enim :
 Placabo illum muneribus quæ præce-
 dunt, & postea videbo illum, forsitan
 21 propitiabitur mihi. * Præcesserunt ita-
 que munera ante eum, ipse vero man-
 22 sit nocte illa in castris. * Cumq. ma-
 F ture surrexisset, tulit duas vxores suas,
 & totidem famulas cum vdecim
 filiis, & transiit vadum Iaboc.
 23 * Traductisq. omnibus quæ ad se per-
 tinebant, mansit solus : & ecce
 24 vir luctabatur cum eo vsque mane.
 25 * Qui cum videret quod eum supera-
 re non posset, tetigit neruum femoris
 26 eius, & statim emarcuit. * Dixitq.
 ad eum : Dimitte me, iam enim ascen-
 dit aurora. Respondit : Non dimit-
 tam te, nisi benedixeris mihi. * Ait er-
 go : Quod nomen est tibi ? Respondit :
 28 Iacob. * At ille, Nequaquam, in-
 quit, Iacob appellabitur nomen tuum,
 sed Israel : quoniam si contra Deum
 29 fortis fuisti, quanto magis contra
 homines præualbis ? * Interrogauit
 eum

eum Jacob: Dic mihi, quo appellaris nomine? Respondit: Cur quæris nomen meum? Et benedixit ei in eodem loco. * Vocauitq. Jacob nomen loci illius Phaniel, dicens: Vidi Deum facie ad faciem, & salua facta est anima mea. * Ortusq. est ei statim sol, postquam transgressus est Phaniel: ipse vero claudicabat pede. * Quam ob causam non comedunt neruum filij Israel, qui emarcuit in femore Jacob, usque in præsentem diem: eo quodd tetigerit neruum semoris eius, & obstupuerit.

CAP. XXXIII.

Eleuans autem Jacob oculos suos, vidit venientem Esau, & cum eo quadringentos viros: diuisitq. filios Lix & Rachel, ambarumq. famularum: * & posuit vtramque ancillam, & liberos earum in principio: Liam vero, & filios eius in secundo loco: Rachel autem, & Ioseph nouissimos. * Et ipse progrediens adorauit pronus in terram septies, donec appropinquaret frater eius. * Currens itaque Esau obuiam fratri suo, amplexatus est eum: stringensq. collum eius, & osculans fleuit. * Leuatq. oculus, vidit mulieres & paruulos earum, & ait: Quid sibi volunt isti? & si ad te pertinent? Respondit: Paruuli sunt, quos donauit mihi Deus seruo tuo. * Et appropinquantibus ancillæ & filij earum, incuruati sunt. * Accessit quoque Lia cum pueris suis: & cum similiter adorassent, extremi Ioseph & Rachel adorauerunt. * Dixitq. Esau: Quænam sunt istæ turmæ quas obuiam habui? Respondit: Vt inuenirem gratiam coram domino meo. * At ille ait: Habeo plurima, frater mi, sint tua tibi. * Dixitq. Jacob: Noli ita, obsecro: sed si inueni gratiam in oculis tuis, accipe munusculum de manibus meis: sicut enim vidi faciem tuam, quasi viderim vultum Dei: esto mihi propitius, * & suscipe benedictionem quam attuli tibi, & quam donauit mihi Deus tribuens omnia. Vix fratre compellente, suscipiens, * ait: Gradiamur simul, eroq. socius itineris tui. * Dixitq. Jacob: Nosti domine mi quodd paruulos habeam teneros, & oves, & boves foetas mecum: quas si plus in ambulando fecero laborare, morientur vna die

cuncti greges. * Præcedat dominus meus ante seruum suum: & ego sequar paulatim vestigia eius, sicut videro paruulos meos posse, donec veniam ad dominum meum in Seir. * Respondit Esau: Oro te, vt de populo qui mecum est, saltem socij remaneant via tua. Non est, inquit, necesse: hoc vno tantum indigeo, vt inueniam gratiam in conspectu tuo domine mi. * Reuersus est itaque illo die Esau itinere quo venerat in Seir. * Et Jacob venit in Socoth: vbi ædificata domo & fixis tentorijs appellauit nomen loci illius Socoth, idest, tabernacula. * Transiuitq. in Salem vrbem Sichimorum, quæ est in terra Chanaan, postquam reuersus est de Mesopotamia Syria: & habitauit iuxta oppidum. * Emitq. partem agri in qua fixerat tabernacula, filijs Hemor patris Sichem centum agnis. * Et erecto ibi altari, inuocauit super illud fortissimum Deum Israel.

CAP. XXXIII.

Egressa est autem Dina filia Lix vt videret mulieres regionis illius. * Quam cum vidisset Sichem filius Hemor Heuxi, princeps terræ illius, adamauit eam: & rapuit, & dormiuit cum illa, vi opprimens virginem. * Et conglutinata est anima eius cum ea, tristemq. deliniuit blanditijs. * Et pergens ad Hemor patrem suum, Accipe, inquit, mihi puellam hanc coniugem. * Quod cum audisset Jacob, absentibus filijs, & in pastu pecorum occupatis, siluit donec redirent. * Egrosso autem Hemor patre Sichem vt loqueretur ad Jacob, * ecce filij eius veniebant de agro: auditoq. quod acciderat, irati sunt valde, eo quodd foedam rem operatus esset in Israel, & violata filia Jacob, rem illicitam perpetrasset. * Locutus est itaque Hemor ad eos: Sichem filij mei adhaere anima filia vestra: date eam illi uxorem: * & iungamus vicissim conubia: filias vestras tradite nobis, & filias nostras accipite. * Et habitate nobiscum: terra in potestate vestra est, exercete, negotiamini, & possidete eam. * Sed & Sichem ad patrem & ad fratres eius ait: Inueniam gratiam coram vobis: & quæcumque statueritis, dabo: * augete doræ, & munera postulate, & libenter tribuam quod

quod petieritis: tantum date mihi puellam hanc vxorem. * Responderunt filij 11
 Iacob Sichem & patri eius in dolo, fa-
 uientes ob stuprum sororis: * Non pos- 14
 sumus facere quod petitis, nec dare so-
 rorem nostram homini incircumciso: 15
 quod illicitum & nefarium est apud nos.
 * Sed in hoc valebimus foederari, si vo-
 lueritis esse similes nostri, & circumci-
 datur in vobis omne masculini sexus;
 * tunc dabimus & accipiemus mutuo fi- 16
 lias vestras, ac nostras: & habitabimus
 vobiscum, erimusq. vnus populus: * si 17
 autem circumcidi nolueritis, tollemus
 filiam nostram, & recedemus. * Placuit 18
 oblatio eorum Hemor, & Sichem filio
 eius: * nec distulit adolescens quin sta- 19
 tim quod petebatur expleret: amabat
 enim puellam valde, & ipse erat incli-
 tus in omni domo patris sui. * Ingres- 20
 siq. portam vrbs, locuti sunt ad popu-
 lum: * Viri isti pacifici sunt, & volunt 21
 habitare nobiscum: negotientur in ter-
 ra, & exerceant eam, quæ spatiosa & lata
 cultoribus indiget: filias eorum accipie-
 mus vxores, & nostras illis dabimus.
 * Vnum est, quo differtur tantum bonum: 22
 Si circumcidamus masculos nostros, ri-
 tum gentis imitantes. * Et substantia eo- 23
 rum, & pecora, & cuncta quæ possident,
 nostra erunt: tantum in hoc acquiesca-
 mus, & habitantes simul, vnum efficie-
 mus populum. * Assensiq. sunt omnes, 24
 circumcisis cunctis maribus. * Et ecce, 25
 die tertio quando grauissimus vulnere D
 dolor est: arreptis, duo filij Iacob, Si-
 meon & Leui fratres Dinæ, gladijs, in-
 gressi sunt urbem confiderent: * interfe-
 ctisq. omnibus masculis, * Hemor & Si- 26
 chem pariter necauerunt, tollentes Di-
 nam de domo Sichem sororem suam.
 * Quibus egressis, irruerunt super occi- 27
 sos ceteri filij Iacob: & depopulati sunt
 urbem in ultionem stupri. * Oves eo- 28
 rum, & armenta, & asinos, cunctaq. va-
 stantes quæ in domibus & in agris erāt,
 * paruulos quoque eorum & vxores du- 29
 xerunt captiuas. * Quibus patris au-
 dacter, Iacob dixit ad Simeon & Leui:
 Turbastis me, & odiosum fecistis me
 Chananeis, & Pherezis habitatoribus
 terræ huius. nos pauci sumus: illi con-
 gregati percutient me, & delebor ego,
 & domus mea. * Responderunt; Num-

quid vt scorto abuti debuere sorore
 nostra?

C A P. XXXV.

I Nterea locutus est Deus ad Iacob: Sur-
 ge, & ascende Bethel, & habita ibi;
 facq. altare Deo qui apparuit tibi quan-
 do fugiebas Esau fratrem tuum. * Iacob
 vero conuocata omni domo sua, ait:
 Abijcite deos alienos qui in medio ve-
 stri sunt, & mundamini, ac mutare ve-
 stimenta vestra. * Surgite, & ascenda-
 mus in Bethel, vt faciamus ibi altare,
 Deo: qui exaudiuit me in die tribula-
 tionis meæ, & socius fuit itineris mei.
 * Dederunt ergo ei omnes deos alienos,
 quos habebant, & in aures quæ erant in
 auribus eorum: at ille infodit ea subter
 terebinthum, quæ est post urbem Si-
 chem. * Cumq. profecti essent, terror
 Dei inuasit omnes per circuitum ciui-
 tates, & non sunt ausi persequi receden-
 tes. * Venit igitur Iacob Luzam, quæ est
 in terra Chanaan, cognomento Bethel;
 ipse & omnis populus cum eo. * Ædi-
 ficauitq. ibi altare, & appellauit nomen
 loci illius, Domus Dei: ibi enim ap-
 paruit ei Deus cum fugeret fratrem suum;
 Eodem tempore mortua est Debora
 nutrix Rebecæ, & sepulta est ad radices
 Bethel super quercum: vocatumq. est no-
 men loci illius, Quercus stētis. * Ap-
 paruit autem iterum Deus Iacob post-
 quam reuersus est de Mesopotamia Sy-
 rix, benedixitq. ei, * dicens: * Non vo-
 caberis vltra Iacob, sed Israel erit nomē
 tuum. Et appellauit eum Israel, * dixitq.
 ei: Ego Deus omnipotens, cresce, &
 multiplicare: gentes, & populi nationū
 ex te erunt, reges de lumbis tuis egre-
 dientur. * Terramq. quam dedi Abra-
 ham & Isaac, dabo tibi & semini tuo
 post te. * Et recessit ab eo. * Ille vero
 erexit titulum lapideum in loco quo lo-
 cutus fuerat ei Deus: libans super eum
 libamina, & effundens oleum: * vocansq.
 nomen loci illius, Bethel. * Egressus au-
 tem inde, venit verno tempore ad ter-
 ram quæ ducit Ephratam: in qua cum
 parturiret Rachel, * ob difficultatē par-
 tus periclitari coepit. Dixitq. ei obste-
 trix: Noli timere, quia & hunc habe-
 bis filium. * Egrediente autem anima

Sup. 21. 2. 19

Sup. 21. c. 15

Sup. 22. 2. 19

Infl. 26. 2. 6

præ dolore, & imminente iam morte, vocavit nomen filij sui Benoni, id est filius doloris mei: pater vero appellavit eum Benjamin, id est filius dextræ. * Mortua est ergo Rachel, & sepulta est in via quæ ducit Ephratam, hæc est Bethlehem. * Erexitq. Jacob titulum super sepulchrū eius: "Hic est titulus monumēti Rachel, usque in præsentem diem. * Egressus inde, fixit tabernaculum trans Turrem gregis. * Cumq. habitaret in illa regione, abiit Ruben, & dormiuit cum Bala concubina patris sui: quod illum minime latuit. Erant autem filij Iacob duodecim. * Filij Liæ: primogenitus Ruben, & Simeon, & Leui, & Iudas, & Issachar, & Zabulon. * Filij Rachel: Ioseph & Benjamin. * Filij Bale ancillæ Rachel: Dan & Nephthali. * Filij Zelphæ ancillæ Liæ: Gad & Aser: hi sunt filij Iacob, qui nati sunt ei in Mesopotamia Syriæ. * Venit etiam ad Isaac patrem suū in Mambre, Ciuitatē Arbee, hæc est Hebron: in qua peregrinatus est Abraham & Isaac. * Et cōpleti sunt dies Isaac centum octoginta annorū. * Consumptusq. ætate mortuus est: & appositus est populo suo senex & plenus dierum: & sepelierunt eum Esau & Iacob filij sui.

C A P. XXXVI.

HÆ sunt autem generationes Esau, ipse est Edom. * Esau accepit uxores de filiabus Chanaan: Ada filiā Elon Aethi, & Oolibama filiam Anæ filie Sebeon Heuxi: * Basemath quoque filiam Ismael sororem Nabaioth. * Perperit autem Ada, Eliphaz: Basemath genuit Rahuel: * Oolibama genuit Iehus & Ihelon & Core. hi filij Esau qui nati sunt ei in terra Chanaan. * Tulit autem Esau uxores suas & filios & filias, & omnem animam domus suæ, & substantiam, & pecora, & cuncta quæ habere poterat in terra Chanaan: & abiit in alteram regionem, recessitq. a fratre suo Iacob. * Diuites enim erant valde, & simul habitare non poterant: nec sustinebat eos terra peregrinationis eorum præ multitudine gregum. * Habitauitq. Esau in monte Seir, ipse est Edom. * Hæ autem sunt generationes Esau patris Edom in monte Seir, * & hæc no-

B mina filiorum eius: * Eliphaz filius Ada vxoris Esau: Rahuel quoque filius Basemath vxoris eius. * Fueruntq. Eliphaz filij: Theman, Omar, Sepho, & Gatham, & Cenez. * Erat autem Thamna, concubina Eliphaz filij Esau: quæ peperit ei Amalech. hi sunt filij Ada vxoris Esau. * Filij autem Rahuel: Nahath & Zara, Samma & Meza. hi filij Basemath vxoris Esau. * Isti quoque erant filij Oolibama filiæ Anæ filie Sebeon, vxoris Esau, quos genuit ei Iehus & Ihelon & Core. * Hi duces filiorum Esau: Filij Eliphaz primogeniti Esau: dux Theman, dux Omar, dux Sepho, dux Cenez, * dux Core, dux Gatham, dux Amalech. hi filij Eliphaz in terra Edom, & hi filij Ada. * Hi quoque filij Rahuel filij Esau: dux Nahath, dux Zara, dux Samma, dux Meza. hi autem duces Rahuel in Terra Edom: isti filij Basemath vxoris Esau. * Hi autem filij Oolibama vxoris Esau: dux Iehus, dux C Ihelon, dux Core. hi duces Oolibama filiæ Anæ vxoris Esau. * Isti sunt filij Esau, & hi duces eorum: ipse est Edom. * Isti sunt filij Seir Horrei, habitatores terræ: Lotan, & Sobal, & Sebeon, & Ana, & Dison, & Efer, & Disan. hi duces Horri, filij Seir in Terra Edom. * Facti sunt autem filij Lotan: Hori & Heman. erat autem soror Lotan, Thamna. * Et isti filij Sobal: Aluan & Manahat & Ebal, & Sepho & Onam. * Et hi filij Sebeon: Aia & Ana. Iste est Ana qui inuenit aquas calidas in solitudine, cū pasceret asinos Sebeon patris sui: * habuitq. filium Dison, & filiam Oolibama. * Et isti filij Dison: Hamdan, & Efeban, & Iethram, & Charan. * Hi quoque filij Efer: Balaan, & Zauan, & Acan. * Habuit autem filios Disan: Hus, & Aram. * Hi duces Horrorum: dux Lotan, dux Sobal, dux Sebeon, dux Ana, * dux Dison, dux Efer, dux Disan: isti duces Horrorum qui imperauerunt in Terra Seir. * Reges autem qui regnauerunt in Terra Edom antequam haberent regem filij Israel, fuerunt hi: * Bela filius Beor, nomenq. vrbis eius Denaba. * Mortuus est autem Bela, & regnauit pro eo Iobab filius Zaræ de Bosra. * Cumq. mortuus esset Iobab, regnauit pro eo Husam de terris Themanorū. * Hoc quoque mortuo, regna-

regnavit pro eo Adad filius Badad, qui percussit Madian in regione Moab: & nomen urbis eius Avith. * Cumq. mortuus esset Adad, regnavit pro eo Semla de Masreca. * Hoc quoque mortuo regnavit pro eo Saul de fluviu Rohoboth. * Cumq. & hic obijisset, successit in regnum Balanan, filius Achobor. * Isto quoque mortuo regnavit pro eo Adar, nomenq. urbis eius Phau: & appellabatur vxor eius Meetabel, filia Matred filiae Mezaab. * Hac ergo nomina ducum Esau in cognationibus, & locis, & vocabulis suis: dux Thamna, dux Alua, dux Ietheth, * dux Oolibama, dux Ela, dux Phinon, * dux Cenez, dux Theman, dux Mabsar, * dux Magdiel, dux Hiram: hi duces Edom habitantes in terra imperij sui, ipse est Esau pater Idumeorum.

CAP. XXXVII.

Habitavit autē Iacob in terra Chanaan, in qua pater suus peregrinatus est. * Et hæc sunt generationes eius: Ioseph cum sedecim esset annorum, pascēbat gregem cum fratribus suis adhuc puer: & erat cum filiis Balæ & Zelphæ vxorum patris sui: accusauitq. fratres suos apud patrem crimine pessimo. * Israel autem diligebat Ioseph super omnes filios suos, eo quod in senectute genuisset eum: fecitq. ei tunicam polymitam. * Videntes autem fratres eius quod a patre plus cunctis filiis amaretur, oderant eum, nec poterant ei quidquam pacifice loqui. * Accidit quoque vt visum somniū referret fratribus suis: quæ causa maioris odij seminariū fuit. * Dixitq. ad eos: Audite somnium meū quod vidi: * Putabam nos ligare manipulos in agro: & quasi consurgere manipulum meum, & stare, vestrosq. manipulos circumstantes adorare manipulum meum. * Responderunt fratres eius: Numquid rex noster crīdēt subijciemur ditioni tuæ? Hæc ergo causa somniorum atque sermonum, inuidiæ & odij fomitem ministravit. * Aliud quoque vidit somnium, quod narrans fratribus, ait: Vidi per somnium, quasi solem, & lunam, & stellas vndecim adorare me. * Quod cum patri suo, & fratribus retulisset, increpauit eum pa-

ter suus, & dixit: Quid sibi vult hoc somnium quod vidisti? num ego & mater tua, & fratres tui adorabimus te super terram? * Inuidebant ei igitur fratres sui: pater vero rem tacitus considerabat. * Cumque fratres illius in pascendis gregibus patris morarentur in Sichem, * dixit ad eum Israel: Fratres tui pascunt oues in Sichimis: veni, mitam te ad eos. Quo respondente, * Præsto sum, ait ei: Vade, & vide si cuncta prospera sint erga fratres tuos, & pecora: & renuncia mihi quid agatur. Misus de Valle Hebron, venit in Sichem: * inuenitq. eum vir errantem in agro, & interrogauit quid quæreret. * At ille respondit: Fratres meos quæro, indica mihi vbi pascant greges. * Dixitq. ei vir: Receperunt de loco isto: audiui autem eos dicentes: Eamus in Dothain. Perrexit ergo Ioseph post fratres suos, & inuenit eos in Dothain. * Qui cum vidissent eum procul, antequam accederet ad eos, cogitauerunt illum occidere: * & mutuo loquebantur: Ecce somniator venit: * venite, occidamus eum, & mittamus in cisternam veterem: dicemusq. Fera pessima deuorauit eum. * & tunc apparebit quid illi profint somnia sua. * Audiens autem hoc Ruben, nitebatur liberare eum de manibus eorum, & dicebat: * Non interficiatis animam eius, nec effundatis sanguinem: sed projicite eum in cisternam hanc, quæ est in solitudine, manusq. vestras seruate innoxias: hoc autem dicebat, volens eripere eum de manibus eorum, & reddere patri suo. * Confestim igitur vt peruenit ad fratres suos, nudauerunt eum tunica talari, & polymita: * miseruntq. eum in cisternam veterem, quæ non habebat aquam. * Et sedentes vt comederent panem, viderunt Ismaelitas viatores venire de Galaad, & camelos eorum portantes aromata, & resinā, & stacten in Ægyptum. * Dixit ergo Iudas fratribus suis: Quid nobis prodest si occiderimus fratrem nostrū, & celauerimus sanguinem ipsius? * Melius est vt venundetur Ismaelitis, & manus nostræ non polluantur: frater enim, & caro nostra est. Acquieuerunt fratres sermonibus illius. * Et prætereuntibus Madianitis negotiatoribus, extrahentes eū de

* Gen. 44. c. 18

* Sap. 10. c. 13

de cisterna, vendiderunt eum Ismaelitis, viginti argenteis: qui duxerunt eum in Ægyptum. * Reuersusq. Ruben ad cisternam, non inuenit puerum: * & scissis vestibus pergens ad fratres suos, ait: Puer non comparet, & ego quo ibo? * Tulerunt autem tunicam eius, & in sanguine hoedi, quem occiderant, tinxerunt: * mittentes qui ferrent ad patrem, & dicerent: Hanc inuenimus: vide vtrum tunica filij tui sit, an non. * Quam cum agnouisset pater, ait: Tunica filij mei est, fera pessima comedit eum, bestia deuorauit Ioseph. * Scissisq. vestibus, indutus est cilicio, lugens filium suum multo tempore. * Congregatis autem cunctis liberis eius vt lenirent dolorem patris, noluit consolationem accipere, sed ait: Descendam ad filium meum lugens in infernum. Et illo perseverante, in fletu, * Madianita vendiderunt Ioseph in Ægypto Putiphari eunucho Pharaonis magistro militum.

CAP. XXXVIII.

Eodem tempore descendens Iudas a fratribus suis, diuertit ad Virum Odollamitem, nomine Hiram. * Viditq. ibi filiam hominis Chananzi, vocabulo Sue: & accepta vxore, ingressus est ad eam. * Quæ concepit, & peperit filium, & vocauit nomen eius Her. * Rursusq. concepto foetu, natum filium vocauit Onan. * Tertium quoque peperit: quem appellauit Sela. quo nato, parere vltra cessauit. * Dedit autem Iudas vxorem primogenito suo Her, nomine Thamar. * Fuit quoque Her primogenitus Iudæ, nequam in conspectu Domini: & ab eo occisus est. * Dixit ergo Iudas ad Onan filium suum: Ingredere ad vxorem fratris tui, & sociare illi, vt suscites semen fratri tuo. * Ille sciens non sibi nasci filios, introiens ad vxorem fratris sui, semen fundebat in terram, ne liberi fratris nomine nascerentur. * Et idcirco percussit eum Dominus, quod rem detestabilem faceret. * Quâ ob rem dixit Iudas Thamar nuri suæ: Esto vidua in domo patris tui, donec crescat Sela filius meus: timebat enim ne & ipse moreretur, sicut fratres

eius. Quæ abiit, & habitauit in domo patris sui. * Euolutis autem multis diebus, mortua est filia Sue vxor Iudæ: qui post luctum consolatione suscepta, ascendebat ad tonsores ouium suarum, ipse & Hiras opilio gregis Odollamites, in Tharnas. * Nunciatumq. est Thamar quod focer illius ascenderet in Tharnas ad tondendas oues. * Quæ, depositis viduitatis vestibus, assumpsit thetristrum: & mutato habitu, sedit in biuio itineris, quod ducit Tharnam: eo quod creuisset Sela, & non eum accipisset maritum. * Quam cum vidisset Iudas, suspicatus est esse meretricem: operuerat enim vultum suum, ne agnosceretur. * Ingrediensq. ad eam, ait: Dimitte me vt coeam tecum: nesciebat enim quod nurus sua esset. Quæ respondente: Quid dabis mihi vt fruaris concubitu meo? * dixit: Mittam tibi hoedum de gregibus. Rursusq. illa dicente: Patiar quod vis, si dederis mihi arrhabonem, donec mittas quod pollicearis. * Ait Iudas: Quid tibi vis pro arrhabone dari? Respondit: Annulum tuum, & armillam, & baculum quem manu tenes. Ad vnum igitur coitum mulier concepit, * & surgens abiit: depositoque habitu, quem sumperat, induta est viduitatis vestibus. * Misit autem Iudas hoedum per pastorem suum Odollamitem, vt reciperet pignus quod dederat mulieri: qui cum non inuenisset eam, * interrogauit homines loci illius: Vbi est mulier quæ sedebat in biuio? Respondentibus cunctis: Non fuit in loco isto meretrix. * Reuersus est ad Iudam, & dixit ei: Non inueni eam: sed & homines loci illius dixerunt mihi, numquam sedisse ibi scortum. * Ait Iudas: Habeat sibi, certe mendacij arguere nos non potest, ego misi hoedum quem promiseram: & tu non inuenisti eam. * Ecce autem post tres menses nunciauerit Iudæ, dicentes: Fornicata est Thamar nurus tua, & videtur vterus illius intumescere. Dixitq. Iudas: Producite eam vt comburatur. * Quæ cum duceretur ad poenam, misit ad socerum suum, dicens: De viro, cuius hæc sunt, concepti: cognosce cuius sit annulus, & armilla, & baculus. * Qui, agnitis muneribus, ait: Iustior me est: quia non tradidi

tradidi eam Sela filio meo. Attamen-
vltra non cognouit eam. * Instante au-
tem partu, apparuerunt gemini in vte-
ro: atque in ipsa effusione infantium v-
nus protulit manum, in qua obstetrix
ligauit coccinum, dicens: * Iste egredie-
tur prior. * Illo vero retrahente manum,
egressus est alter: dixitq. mulier: Quare
diuisa est propter te maceria? & ob hanc
causam vocauit nomen eius Phares.
* Postea egressus est frater eius, in cu-
ius manu erat coccinum: quem appel-
lauit Zarah.

C A P. XXXIX.

Igitur Ioseph ductus est in Ægyptum,
emitq. eum Putiphar eunuchus Pha-
raonis, princeps exercitus, vir Ægy-
ptius, de manu Ismaelitarum, a qui-
bus perductus erat. * Fuitq. Dominus
cum eo, & erat vir in cunctis prospere
agens: habitauitq. in domo domini sui,
* qui optime nouerat Dominum esse,
cum eo, & omnia, quæ gereret, ab eo
dirigi in manu illius. * Inuenitq. Ioseph
gratiam coram domino suo, & ministra-
bat ei, a quo prapositus omnibus guber-
nabat creditam sibi domum, & vniuer-
sa quæ ei tradita fuerant: * benedixitq.
Dominus domui Ægyptij propter Ioseph,
& multiplicauit tam in ædibus
quàm in agris cunctam eius substantiam:
* nec quidquam aliud nouerat, nisi panem
quo vesceretur. Erat autem Ioseph pul-
chra facie, & decorus aspectu. * Post mul-
tos itaque dies iniecit domina sua oculo-
sus suos in Ioseph, & ait: Dormi mecum.
* Qui nequaquam acquiescens operi ne-
fario, dixit ad eam: Ecce dominus meus,
omnibus mihi traditis, ignorat quid ha-
beat in domo sua: * nec quidquam
est quod non in mea sit potestate,
vel non tradiderit mihi, præter te, quæ
uxor eius es: quo modo ergo possum
hoc malum facere, & peccare in Deum
mecum? * Huiuscemodi verbis per sin-
gulos dies & mulier molesta erat a-
dolescenti: & ille recusabat stuprum.
* Accidit autem quadam die vt intraret
Ioseph domum, & operis quippiam
absque arbitris faceret: * & illa, appre-
hensa lacinia vestimenti eius, diceret:
Dormi mecum. Qui relicto in manu

eius pallio fugit, & egressus est foras.
* Cumq. vidisset mulier vestem in ma-
nibus suis, & se esse contempnam, * vo-
cauit ad se homines domus suæ, & ait ad
eos: En introduxit virum Hebraum, vt
illuderet nobis: ingressus est ad me, vt
coiret mecum: cumq. ego succlamas-
sem, * & audisset vocem meam, reliquit
pallium quod tenebam, & fugit foras.
* In argumentum ergo fidei retentum,
D. pallium ostendit marito reuertenti do-
mum, * & ait: Ingressus est ad me seruus
Hebraus quem adduxisti vt illuderet
mihi: * cumq. audisset me clamare, re-
liquit pallium quod tenebam, & fugit
foras. * His auditis dominus, & nimium
credulus verbis coniugis, iratus est val-
de: * tradiditq. Ioseph in carcerem, vbi
vinculi regis custodiebantur, & erat ibi
clausus. * Fuit autem Dominus cum Ioseph,
& misertus illius dedit ei gratiam
in conspectu principis carceris. * Qui
tradidit in manu illius vniuersos vinclos
qui in custodia tenebantur: & quidquid
fiebatur, sub ipso erat. * Nec nouerat aliquid,
cunctis ei creditis: Dominus enim erat cum illo, & omnia opera eius
dirigebat.

C A P. XL.

His ita gestis, accidit vt peccarent
duo eunuchi, pincerna regis Ægy-
pti, & pistor, domino suo. * Iratusq. con-
tra eos Pharaon (nam alter pincernis præ-
erat, alter pistoribus) * misit eos in car-
cerem principis militum, in quo erat
vinculus & Ioseph. * At custos carceris
tradidit eos Ioseph, qui & ministrabat
eis: aliquantulum temporis fluxerat, &
illi in custodia tenebantur. * Videruntq.
ambo somnium nocte vna iuxta inter-
pretationem congruam sibi: * ad quos
cum introisset Ioseph mane, & vidisset
eos tristes, * sciscitatus est eos, dicens:
Cur tristior est hodie solito facies vestra?
* Qui responderunt: Somnium vidimus,
& non est qui interpreter nobis. Di-
xitq. ad eos Ioseph: Numquid non Dei
est interpretatio? referte mihi quid vi-
deritis. * Narrauit prior, prapositus pin-
cernarum, somnium suum: Videbam co-
ram me vitem, * in qua erant tres pro-
pagines, crescere paulatim in gemmas,
& post

8c post flores vvas maturefcere : * calicemq. Pharaonis in manu mea : tuli ergo vvas, & expressi in calicem quem tenebam, & tradidi poculum Pharaoni.

* Respondit Ioseph: Hæc est interpretatio somnij: Tres propagines, tres adhuc dies sunt: * post quos recordabitur Pharaonis ministerij tui, & restituet te in gradum pristinum: dabisq. ei calicem iuxta officium tuum, sicut ante facere consueueras. * Tantum memento mei, cum bene tibi fuerit, & facias mecum misericordiam: vt suggeras Pharaoni vt educat me de isto carcere: * quia furto sublati sum de terra Hebræorum, & hic innocens in locum missus sum. * Videns pistorum magister quod prudenter somnium dissoluisset, ait: Et ego vidi somnium, Quod tria canistra farina haberem super caput meum: * & in vno canistro quod erat excelsius, portare me omnes cibos qui sunt arte pistoria, auesq. comedere ex eo. * Respondit Ioseph: Hæc est interpretatio somnij: Tria canistra, tres adhuc dies sunt: * post quos auferet Pharaonis caput tuum, ac suspendet te in cruce, & lacerabunt volucres carnes tuas. * Exinde dies tertius natalitius Pharaonis erat: qui faciens grande conuiuium pueris suis, recordatus est inter epulas magistri pincernarum, & pistorum principis. * Restituitq. alterum in locum suum, vt porrigeret ei poculum: * alterum suspendit in patibulo, vt coniectoris veritas probaretur. * Et tamen succedentibus prosperis, præpositus pincernarum oblitus est interpretis sui.

CAP. XII.

Post duos annos vidit Pharaonis somnium. Putabat se stare super flumini, * de quo ascendebant septem boues, pulchre & crasse nimis: & pascebantur in locis palustribus. * Aliæ quoque septem emergebant de flumine, fœdæ, confectæq. macie: & pascebantur in ipsa amnis ripa in locis virentibus: * deuoraueruntq. eas, quarum mira species, & habitudo corporum erat. Expergestus Pharaonis, * rursus dormiuit, & vidit alterum somnium: Septem spicæ pullulabant in culmo vno plenæ atque formosæ: * alix quoque totidæ spicæ tenues, &

6 7 percussæ vredine oriebantur, * deuorantes omnem priorum pulchritudinem. 8 Euigilans Pharaonis post quietem, * & factis mane, pauore perterritus, misit ad omnes coniectores Ægypti, cunctosq. sapientes: & accersitis narrauit somnium, 9 nec erat qui interpretaretur. * Tunc demum reminiscens pincernarum magister, ait: Consteor peccatum meum: 10 * Iratus rex seruis suis, me & magistrum pistorum retrudi iussit in carcerem principis militum: * vbi vna nocte vterque vidimus somnium præfatum futurorum. 11 * Erat ibi puer Hebræus, eiusdem ducis militum famulus: cui narrantes somnia, 12 * audiuius quidquid postea rei probauit euentus. ego enim redditus sum officio meo: & ille suspensus est in cruce. 13 * Protinus ad regis imperium educum de carcere Ioseph torquerunt: ac veste mutata, obtulerunt ei. * Cui ille ait: Vidi somnia, nec est qui edisserat: quæ audiui te sapientissime conijcere. * Respondit Ioseph: Absque me Deus respondebit prospera Pharaoni. * Narrauit ergo Pharaonis quod viderat: Putabam me stare super ripam fluminis, & septem boues de amne conscendere, pulchras nimis, & obesis carnibus: quæ in pastu paludis virentes carcebant. * & ecce, has sequebantur alix septem boues in tantum deformes & macilentæ, vt numquam tales in terra Ægypti viderim: quæ, deuoratis & consumptis prioribus, * nullum saturitatis dedere vestigium: sed simili macie & squalore torpebant. Euigilans, 22 rursus sopore depressus, * vidi somnium: Septem spicæ pullulabant in culmo vno plenæ atque pulcherrimæ. * Aliæ quoque septem tenues & percussæ vredine, oriebantur e stipula: * quæ priorum pulchritudinem deuorauerunt. Narraui coniectoris somnium, & nemo est qui edisserat. * Respondit Ioseph: Somnium regis vnum est: quæ facturus est Deus, ostendit Pharaoni. * Septem boues pulchre, & septem spicæ plenæ: septem vberatis anni sunt: eandemq. vim somnij comprehendunt. * Septem quoque boues tenues atque macilentæ, quæ ascenderunt post eas, & septem spicæ tenues, & vento vrente percussæ: septem anni venturæ sunt famis. * Qui hoc ordine complebuntur: Ecce

* Ecce septem anni venient fertilitatis 29
 magnæ in vniuersa terra Ægypti: quos 30
 sequentur septem anni alij tantæ sterili-
 tatis, vt obliuioni tradatur cuncta retro
 abundantia: consumptura est enim fa-
 mes omnem terram, & vbertatis ma- 31
 gnitudinem perditura est inopix ma-
 gnitudo. * Quod autem vidisti secun- 32
 do ad eandem rem pertinens somnium:
 firmitatis indicium est, eo quod fiat ser-
 mo Dei, & velocius impleatur. * Nunc 33
 ergo provideat rex virum sapientem,
 & industrium, & præficiat eum Terræ
 Ægypti: * Qui constituat præpositos 34
 per cunctas regiones: & quintam par-
 tem fructuum per septem annos fertili-
 tatis, * qui iam nunc futuri sunt, con- 35
 greget in horrea: & omne frumentum
 sub Pharaonis potestate condatur, serue-
 turq. in vrbibus. * Et præparetur futu- 36
 ra septem annorum fami, quæ oppressu-
 ra est Ægyptum, & non consumetur ter- 37
 ra inopia. * Placuit Pharaoni consilium
 & cunctis ministris eius: * locutusq. est 38
 ad eos: Num inuenire poterimus talem
 virum, qui spiritu Dei plenus sit? * Di- 39
 xit ergo ad Ioseph: Quia ostendit tibi
 Deus omnia quæ locutus es, numquid
 sapienterem & consimilem tui inue- 40
 nire potero? * Tu eris super domum
 meam, & ad tuum oris imperium cunctus
 populus obediet: vno tantum regni so- 41
 lio te præcedam. * Dixitq. rursus Pha-
 rao ad Ioseph: Ecce, constitui te super
 vniuersam terram Ægypti. * Tulitq. an- 42
 nulum de manu sua, & dedit eum in ma-
 nu eius: vestiuitq. eum stola byssina,
 & collo torquem auream circumposu- 43
 it. * Fecitq. eum ascendere super cur-
 rum suum secundum, clamante præco-
 ne, vt omnes coram eo genuficerent,
 & præpositum esse scirent vniuersæ Ter- 44
 ræ Ægypti. * Dixit quoque rex ad Io-
 seph: Ego sum Pharaos: absque tuo im- 45
 perio non mouebit quisquam manum,
 aut pedem in omni terra Ægypti. * Ver-
 titq. nomen eius, & vocauit eum lin- 46
 gua Ægyptiaca, Saluatorem mundi. Do-
 ditq. illi uxorem Aseneth filiam Puti-
 phare sacerdotis Heliopoleos. Egressus
 est itaque Ioseph ad terram Ægypti (tri-
 ginta autem annorum erat quando ste-
 tit in conspectu regis Pharaonis) & cir-
 cuiuit omnes regiones Ægypti. * Qui

nitq. fertilitas septem annorum: & in
 manipulos redactæ segetes congregatæ
 sunt in horrea Ægypti. * Omnis etiam
 frugum abundantia in singulis vrbibus
 condita est. * Tantaq. fuit abundantia,
 tritici, vt arenæ maris coequaretur, &
 copia mensuram excederet. * Nati sunt 49
 autem Ioseph filij duo antequam veni-
 ret fames: quos peperit ei Aseneth filia
 Putiphare sacerdotis Heliopoleos. * Vo-
 cauitq. nomen primogeniti, Manasses,
 dicens: Oblivisci me fecit Deus om-
 nium laborum meorum, & domus pa-
 tris mei. * Nomen quoque secundi ap-
 pellauit Ephraim, dicens: Crescere me
 fecit Deus in terra paupertatis meæ. * Igi-
 tur transactis septem vbertatis annis, qui
 fuerant in Ægypto: * coeperunt venire
 septem anni inopix: quos prædixerat Io-
 seph: & in vniuerso orbe fames præua-
 luit, in cuncta autem terra Ægypti panis
 erat. * Qua esuriente, clamauit popu-
 lus ad Pharaonem, alimenta petens.
 Quibus ille respondit: Ite ad Ioseph:
 & quidquid ipse vobis dixerit, facite.
 * Crescebat autem quotidie fames in
 omni terra: aperuitq. Ioseph vniuersa
 horrea, & vendebat Ægyptijs: nam & il-
 los oppresserat fames. * Omnesq. pro-
 uinciæ veniebant in Ægyptum, vt eme-
 rent escas, & malum inopix tempe-
 rant.

C A P. XLII.

A Vdiens autem Iacob quod alimenta
 venderentur in Ægypto, dixit filiis
 suis: Quare negligitis? audiui quod tri-
 ticum venundetur in Ægypto: descen-
 dite, & emite nobis necessaria, vt possi-
 mus viuere, & non consumamur inopia.
 * Descendentes igitur fratres Ioseph de-
 cem, vt emerent frumenta in Ægypto,
 * Benjamin domi retento a Iacob, qui
 dixerat fratribus eius: Ne forte in itinere
 quidquam patiaturs mali: ingressi sunt
 terram Ægypti cum alijs qui pergebant
 ad emendum. Erat autem fames in ter-
 ra Chanaan. * Et Ioseph erat princeps
 in terra Ægypti, atque ad eius nutum
 frumenta populis vendebantur. Cumq.
 adorassent eum fratres sui, & agnouisset
 eos quasi ad alienos durius loquebatur,
 interrogans eos: Vnde venistis? Qui

C 2 respon-

responderunt : De terra Chanaan , vt e-
 mamus victui necessaria . * Et tamen fra-
 tres ipse cognoscens , non est cognitus
 ab eis . * Recordatusq. somniorum , quæ
 aliquando viderat : ait ad eos : Explora-
 tores estis : vt videatis infirmiora terræ
 venistis . * Qui dixerunt : Non est ita ,
 domine , sed serui tui venerunt vt emer-
 rent cibos . * Omnes filij vnus viri su-
 mus : pacifici venimus , nec quidquam fa-
 muli tui machinantur mali . * Quibus
 ille respondit : Aliter est : immunita ter-
 ræ huius considerare venistis . * At illi :
 Duodecim , inquit , serui tui , fratres su-
 mus , filij viri vnus in terra Chanaan :
 minimus cum patre nostro est , alius non
 est super . * Hoc est , ait , quod locutus
 sum : Exploratores estis . * Iam nunc ex-
 perimentum vestri capiam : per salutem
 Pharaonis non egrediemini hinc , donec
 veniat frater vester minimus . * Mittite
 ex vobis vnum , & adducat eum : vos au-
 tem eritis in vinculis , donec probentur
 quæ dixistis vtrum vera an falsa sint : alioquin
 per salutem Pharaonis explora-
 tores estis . * Tradidit ergo illos custo-
 dia tribus diebus . * Die autem tertio
 educitis de carcere , ait : Facite quæ dixi ,
 & viuetis : Deum enim timeo . * Si pa-
 cifici estis , frater vester vnus ligetur in
 carcere : vos autem abite , & ferte frumen-
 ta quæ emisistis , in domos vestras , & fra-
 trem vestrum minimum ad me adduci-
 te , vt possim vestros probare sermones ,
 & non moriamini . Fecerunt vt dixerat ,
 & locuti sunt ad inuicem : Merito hæc
 patimur , quia peccauimus in fratrem no-
 strum , videntes angustiam animæ illius ,
 dum deprecaretur nos , & non audiui-
 mus : idcirco venit super nos ista tribu-
 latio . * E quibus vnus Ruben , ait : Num-
 quid non dixi vobis : Nolite peccare in
 puerum : & non audistis me ? en sanguis
 eius exquiritur . * Nesciebant autem
 quod intelligeret Ioseph : eo quod per
 interpretem loqueretur ad eos . * Auer-
 titq. se parumper , & fleuit : & reuersus
 locutus est ad eos . * Tollensq. Simeon ,
 & ligans illis præsentibus , iussit ministris
 vt implerent eorum saccos tritico , & re-
 ponerent pecunias singulorum in saccu-
 lis suis , datis supra cibarijs in viam : qui
 fecerunt ita . * At illi portantes frumen-
 ta in asinis suis , profecti sunt . * Aper-

Inf. 43. a. 5

Sup. 37. c. 22

toq. vnus sacco , vt daret iumento palu-
 lum in diuersorio , contemplatus pecu-
 niam in ore sacculi , * dixit fratribus
 suis : Reddita est mihi pecunia , en habe-
 tur in sacco . Et obstupefacti , turbatiq.
 F mutuo dixerunt : Quidnam est hoc
 quod fecit nobis Deus ? * Veneruntq. ad
 Iacob patrem suum in terram Chanaan ,
 & narrauerunt ei omnia quæ accidissent
 sibi , dicentes : * Locutus est nobis do-
 minus terræ durè , & putauit nos explo-
 ratores esse prouinciæ . * Cui respondi-
 mus : Pacifici sumus , nec vllas molimur
 insidias . * Duodecim fratres vno patre
 geniti sumus : vnus non est super , mini-
 mus cum patre nostro est in terra Cha-
 naan . * Qui ait nobis : Sic probabo quod
 pacifici sitis : Fratrem vestrum vnum di-
 mittite apud me , & cibaria domibus ve-
 stris necessaria sumite , & abite , * fra-
 tremq. vestrum minimum adducite ad
 me , vt sciam quod non sitis explora-
 tores : & istum , qui tenetur in vinculis , re-
 cipere possitis : ac deinceps quæ vultis ,
 emendi habeatis licentiam . * His di-
 ctis , cum frumenta effunderent , singuli
 repperunt in ore saccorum ligatas pec-
 unias : exterritisq. simul omnibus , * di-
 xit pater Iacob : Absque liberis me esse
 fecistis , Ioseph non est super , Simeon
 tenetur in vinculis , & Beniamin aufere-
 tis : in me hæc omnia mala reciderunt .
 * Cui respondit Ruben : Duos filios meos
 interfice , si non reduxero illum tibi : tra-
 de illum in manu mea , & ego eum tibi
 restituiam . * At ille : Non descendet , in-
 quit , filius meus vobiscum : frater eius
 mortuus est , & ipse solus remansit : si
 quid ei aduersi acciderit in terra ad quā
 pergitis , deducetis canos meos cum do-
 lore ad inferos .

C A P. XLIII.

I Nterim fames omnem terram vehe-
 menter premebat . * Consumptisq.
 A cibis quos ex Aegypto detulerant , di-
 xit Iacob ad filios suos : Reuertimini ,
 & emite nobis pauxillum esca-
 rum . * Respondit Iudas : Denuncia-
 uit nobis Vir ille sub attestatione
 iurifurandi , dicens : Non videbitis
 faciem meam , nisi fratrem vestrum
 minimum adduxeritis vobiscum .

Si ergo

* Si ergo vis eum mittere nobiscum, 4
 pergemus pariter, & ememus tibi neces-
 saria: * sin autem non vis, non ibimus: 5
 vir enim, ut saepe diximus, denunciavit
 nobis, dicens: "Non videbitis faciem
 meam absque fratre vestro minimo." Di- 6
 xit eis Israel: In meam hoc fecistis mi-
 seriam, ut indicaretis ei & alium habe- 7
 re vos fratrem. * At illi responderunt:
 * Interrogauit nos homo per ordinem
 nostram progeniem: si pater viueret: si 8
 haberemus fratrem: & nos respondimus
 ei consequenter iuxta id quod fuerat sci-
 scitatus: numquid scire poteramus quod
 dicturus esset: Adducite fratrem vestrum
 vobiscum? * Iudas quoque dixit patri 9
 suo: Mitte puerum mecum, ut proficis-
 mur, & possimus viuere: ne moriamur
 nos & paruuli nostri. * "Ego suscipio
 puerum: de manu mea require illum.
 nisi reduxero, & reddidero eum tibi,
 ero peccati reus in te omni tempore."
 * Si non intercessisset dilatio, iam vice 10
 altera venissemus. * Igitur Israel pater
 eorum dixit ad eos: Si sic necesse est,
 facite quod vultis: sumite de optimis ter- 11
 re fructibus in vasis vestris, & deferre
 viro munera, modicum resinæ, & mellis,
 & storacis, stachæ, & terebinthi, & amyg-
 dalarum. * Pecuniam quoque duplicem 12
 ferte vobiscum: & illam, quam inueni-
 stis in sacculis, reportate, ne forte errore
 factum sit: * sed & fratrem vestrum tol- 13
 lite, & ite ad virum. * Deus autem meus 14
 omnipotens faciat vobis eum placabi-
 lem: & remittat vobiscum fratrem ve-
 strum quem tenet, & hunc Benjamin:
 ego autem quasi orbatus absque liberis
 ero. * Tulerunt ergo viri munera, & pe- 15
 cuniam duplicem, & Benjamin: descen-
 deruntq. in Aegyptum, & steterunt co-
 ram Ioseph. * Quos cum ille vidisset, 16
 & Benjamin simul, præcepit dispensato-
 ri domus suæ, dicens: Introduc viros do-
 mum, & occide victimas, & instrue con-
 uuiuium: quoniam mecum sunt comesti-
 ri meridie. * Fecit ille quod sibi fuerat
 imperatum, & introduxit viros domum.
 * Ibiq. exterriti, dixerunt mutuo: Pro- 18
 pter pecuniā, quā retulimus prius in sac-
 culis nostris, introducī sumus: ut deuolu-
 at in nos calumniam, & violenter subji-
 ciat seruituti & nos, & asinos nostros.
 * Quamobrem in ipsis foribus acceden- 19

tes ad dispensatorem domus* locuti sunt:
 Oramus domine ut audias nos. "Iam
 ante descendimus ut emeremus esca:
 * quibus emptis, cum venissemus ad di-
 uersorium, aperuimus saccos nostros;
 E & inuenimus pecuniam in ore sacco-
 rum: quam nunc eodem pōdere repor-
 tauimus. * Sed & aliud attulimus ar-
 gentum, ut emamus quæ nobis necessa-
 ria sunt: non est in nostra conscientia
 quis posuerit eam in marsupiis nostris.
 * At ille respondit: Pax vobiscum, no-
 lite timere: Deus vester, & Deus patris
 vestri dedit vobis thesauros in sacculis ve-
 stris. nam pecuniam, quam dedistis mi-
 hi, probatam ego habeo. Eduxitq. ad
 eos Simeon. * Et introductis domum,
 attulit aquam, & lauerunt pedes suos,
 & deditq. pabulum asinis eorum. * Illi
 vero parabant munera, donec ingre-
 deretur Ioseph meridie: audierant eni-
 nim quod ibi comesturi essent panem:
 * Igitur ingressus est Ioseph domum
 suam, obtuleruntq. ei munera, tenen-
 tes in manibus suis: & adorauerunt
 proni in terram. * At ille, clementer
 resalutatis eis, interrogauit eos, dicens:
 Saluus ne est pater vester senex, de quo
 dixeratis mihi? Adhuc viuuit? * Qui re-
 sponderunt: Sospes est seruus tuus pater
 noster, adhuc viuuit. Et incuruati, ado-
 rauerunt eum. * Attollens autem Io-
 seph oculos, vidit Benjamin fratrem
 suum vterinum, & ait: Iste est frater ve-
 ster paruulus, de quo dixeratis mihi? Et
 rursum: Deus, inquit, misereatur tui, fi-
 li mi. * Festinauitq. quia commota fue-
 rant viscera eius super fratre suo, & e-
 rumpebant lacrymæ: & introiens cubi-
 culum fleuit. * Rursumq. lota facie egres-
 sus, continuit se, & ait: Ponite panes.
 * Quibus appositis, seorsum Ioseph, &
 seorsum fratribus, Aegyptijs quoque
 qui vescebantur simul, seorsum (illicitum
 est enim Aegyptijs comedere cum He-
 brais, & profanum putant huiuscemo-
 di conuiuium)* sederunt coram eo, pri-
 mogenitus iuxta primogenita sua, & mi-
 nimus iuxta ætatem suam. Et miraban-
 tur nimis, * sumptis partibus quas ab
 eo acceperant: maiorq. pars venit Benia-
 min, ita ut quinque partibus excederet.
 Biberuntq. & inebriati sunt cum eo.

CAP. XLIIII.

Precepit autem Ioseph dispensatori domus suae, dicens: Imple saccos eorum frumento, quantum possunt capere: & pone pecuniam singulorum in summitate sacci. * Scyphum autem meum argenteum, & pretium quod dedit tritici, pone in ore sacci iunioris. Factumque est ita. * Et orto mane, dimissi sunt cum asinis suis. * Iamque urbem exierant, & processerant paululum: tunc Ioseph accersito dispensatore domus, Surge, inquit, & persequere viros: & apprehensis dico: Quare reddidistis malum pro bono? * Scyphus, quem furati estis, ipse est in quo bibit dominus meus, & in quo augurari solet: pessimam rem fecistis. * Fecit ille ut iusserat. Et apprehensis per ordinem locutus est. * Qui responderunt: Quare sic loquitur dominus noster, ut serui tui tantum flagitij commiserint? * Pecuniam, quam inuenimus in summitate saccorum, reportauimus ad te de terra Chanaan: & quo modo consequens est ut furati simus de domo domini tui aurum vel argentum? * Apud quemcumque fuerit inuentum seruorum tuorum quod quaeris, moriatur, & nos erimus serui domini nostri. * Qui dixit eis: Fiat iuxta vestram sententiam: apud quemcumque fuerit inuentum, ipse sit seruus meus, vos autem eritis innoxij. * Itaque festinato deponentes in terram saccos, aperuerunt singuli. * Quos scrutatus, incipiens a maiore usque ad minimum, inuenit scyphum in sacco Benjamin. * At illi, scissis vestibus, oneratisque rursus asinis, reuersi sunt in oppidum. * Primusque Iudas cum fratribus ingressus est ad Ioseph (necdum enim de loco abierat) omnesque ante eum pariter in terram corruerunt. * Quibus ille ait: Cur sic agere voluistis? an ignoratis quoddam non sit similis mei in augurandi scientia? * Cui Iudas: Quid respondebimus, inquit, domino meo? vel quid loquemur, aut iuste poterimus obtendere? Deus inuenit iniquitatem seruatorum tuorum: en omnes serui sumus domini mei, & nos, & apud quem inuentus est scyphus. * Respondit Ioseph: Absit a me ut sic agam: qui furatus est scyphum, ipse sit seruus meus: vos autem

18 abite liberi ad patrem vestrum. * Accersiens autem propius Iudas, confidenter ait: Oro domine mi, loquatur seruus tuus verbum in auribus tuis, & ne irascaris famulo tuo: tu es enim post Pharaonem dominus meus. * Interrogasti prius seruos tuos: Habetis patrem, aut fratrem? * & nos respondimus tibi domino meo: Est nobis pater senex, & puer paruulus, qui in senectute illius natus est; cuius vterinus frater mortuus est: & ipsum solum habet mater sua, pater vero tenere diligit eum. * Dixistique seruis tuis: Adducite eum ad me, & ponam oculos meos super illum. * Suggestimus domino meo: Non potest puer relinquere patrem suum: si enim illum dimiserit, morietur. * Et dixisti seruis tuis: Nisi venerit frater vester minimus vobiscum, non videbitis amplius faciem meam. * Cum ergo ascendissemus ad famulum tuum patrem nostrum, narrauimus ei omnia quae locutus est dominus meus. * Et dixit pater noster: Reuertimini, & emite nobis parum tritici. * Cui diximus: Ire non possumus: si frater noster minimus descenderit vobiscum, proficiscemur simul: alioquin illo absente, non audemus videre faciem viri. * Ad quae ille respondit: Vos scitis quoddam duos genuerit mihi vxor mea. * Egressus est vnus, & dixistis: Bestia deuorauit eum: & hucusque non comperet. * Si tuleritis & istum, & aliquid ei in via contigerit, deducetis canos meos cum moerore ad inferos. * Igitur si intrauero ad seruum tuum patrem nostrum, & puer defuerit, (cum anima illius ex huius anima pendeat) videritque eum non esse vobiscum, morietur, & deducet famuli tui canos eius cum dolore ad inferos. * Ego proprie seruus tuus sum qui in meam huc recepi fidem, & sponendi dicens: Nisi reduxero eum, peccati reus ero in patrem meum omni tempore. * Manebo itaque seruus tuus pro puero in ministerio domini mei, & puer ascendat cum fratribus suis. * Non enim possum redire ad patrem meum, absente puero: ne calamitatis, quae oppressura est patrem meum, testis assumam.

CAP. XLV.

Non se poterat ultra cohibere Ioseph multis coram astantibus: unde praecepit ut egrederentur cuncti foras, & nullus interesset alienus agnitioni mutuz. * Eleuauitq. vocem cum fletu: quam audierunt Aegyptij, omnisq. domus Pharaonis. * Et dixit fratribus suis: Ego sum Ioseph: adhuc pater meus uiuit? Non poterant respondere fratres nimio terrore perterriti. * Ad quos ille clementer: Accedite, inquit, ad me. Et cum accessissent prope, * Ego sum, ait, Ioseph, pater vester, quem vendidistis in Aegyptum. * Nolite paucere, neque vobis durum esse videatur quod vendidistis me in his regionibus: pro salute enim vestra misit me Deus ante vos in Aegyptum. * Biennium est enim quod coepit fames esse in terra: & adhuc quinque anni restant, quibus nec arari poterit nec meti. * Praemisiq. me Deus ut reseruemi super terram, & escas ad viuendum habere possitis. * Non vestro consilio, sed Dei voluntate huc missus sum: qui fecit me quasi patrem Pharaonis, & dominum vniuersae domus eius, ac principem in omni terra Aegypti. * Festinate, & ascendite ad patrem meum, & dicetis ei: Hec mandauit filius tuus Ioseph: Deus fecit me dominum vniuersae terrae Aegypti: descende ad me, ne moreris, & habitabis in terra Gessen: crisq. iuxta me tu, & filij tui, & filij filiorum tuorum, oues tuae, & armenta tua, & vniuersa quae possides. * Ibiq. te pascam (adhuc enim quinque anni residui sunt famis) ne & tu pereas, & domus tua, & omnia quae possides. * En oculi vestri, & oculi fratris mei Benjamin vident quod os meum loquatur ad vos. * Nunciate patri meo vniuersam gloriam meam, & cuncta quae vidistis in Aegypto: festinate, & adducite eum ad me. * Cumq. amplexusus recidisset in collum Benjamin fratris sui, fleuit: illo quoque similiter flente super collum eius. * Osculatusq. est Ioseph omnes fratres suos, & plorauit super singulos: post quae ausi sunt loqui ad eum. * Auditumq. est, & celebri sermone vulgatum in aula regis: Venerunt fratres Ioseph: & gaudius est Pharaon, atque omnis familia eius. * Dixit

xitq. ad Ioseph ut imperaret fratribus suis, dicens: Onerantes iumenta, ite in terram Chanaan, & tollite inde patrem vestrum & cognationem, & venite ad me: & ego dabo vobis omnia bona Aegypti, ut comedatis medullam terrae. * Praecepit etiam ut tollant plaustra de terra Aegypti, ad subuectionem paruulorum suorum ac coniugum: & dicit: Tollite patrem vestrum, & properate quantocytus venientes. * Nec dimittatis quidquam de suppellectili vestra: quia omnes opes Aegypti, vestrae erunt. * Feceruntq. filij Israel ut eis mandatum fuerat. Quibus dedit Ioseph plaustra, secundum Pharaonis imperium: & cibaria in itinere. * Singulis quoque proferri iussit binas stolas: Benjamin vero dedit trecentos argenteos cum quinque stolis optimis: tantumdem pecuniae & vestium mittens patri suo, addens & asinos decem, qui subueherent ex omnibus diuitijs Aegypti: & totidem asinas, triticum in itinere, panesq. portantes. * Dimisit ergo fratres suos, & proficiscentibus ait: Ne irascamini in via. * Qui ascendentes ex Aegypto, venerunt in terram Chanaan ad patrem suum Iacob. * Et nunciauerunt ei, dicentes: Ioseph filius tuus uiuit: & ipse dominatur in omni terra Aegypti. Quo audito Iacob, quasi de graui somno euigilans, tamen non credebat eis. * Illi econtra referebant omnem ordinem rei. Cumq. vidisset plaustra, & vniuersa quae miserat, reuixit spiritus eius, & ait: Sufficit mihi si adhuc Ioseph filius meus uiuit: vadam, & videbo illum antequam moriar.

CAP. XLVI.

Profectusq. Israel cum omnibus quae habebat, venit ad Putecum iuramenti. & mactatis ibi victimis Deo patris sui Isaac, & audiuit eum per visionem noctis vocantem se, & dicentem sibi: Iacob, Iacob, cui respondit: Ecce adsum. * Ait illi Deus: Ego sum fortissimus Deus patris tui: noli timere, descende in Aegyptum, quia in gentem magnam faciam te ibi. * Ego descendam tecum illuc, & ego inde adducam te reuertentem: Ioseph quoque ponet manus suas super oculos tuos. * Surrexit

UAG. 7. b. 15 autem Iacob a Puteo iuramenti: "tuleruntq. eum filij cum paruulis & vxoribus suis in plaustris quæ miserat Pharaon ad portandum senem, & omnia quæ possederat in Terra Chanaan: "venietq. in Ægyptum cum omni semine suo, * filij eius, & nepotes, filiz, & cuncta simul progenies. * Hæc sunt autem nomina filiorum, Israhel, qui ingressi sunt in Ægyptum, ipse cum liberis suis. * Primogenitus Ruben: * Filij Ruben: Henoeh & Phallu & Hefron & Charmi. * Filij Simeon: Iamuel & Lamin & Ahod, & Iachin & Sohar, & Saul filius Chanaanitidis. * Filij Leui: Gerson & Caath & Merari. * Filij Iuda: Her & Onan & Sela & Phares & Zarah mortui sunt autem Her & Onan in terra Chanaan. Natiq. sunt filij Phares: Hefron & Hamul. * Filij Issacar: Thola & Phua & Iob & Semron. * Filij Zabulon: Sared & Elon & Iahel. * Hi filij Lia quos genuit in Mesopotamia Syria cum Dina filia sua. omnes animæ filiorum eius & filiarum, triginta tres. * Filij Gad: Sephion & Haggi & Suni & Elebon & Heri & Arodi & Areli. * Filij Aser: Iamne & Iesua & Issui & Beria, Sara quoque soror eorum. Filij Beria: Heber & Melchiel. * hi filij Zelphæ, quam dedit Laban Lix filiz suæ. & hos genuit Iacob sedecim animas. * Filij Rachel vxoris Iacob: Ioseph & Benjamin. * Natiq. sunt Ioseph filij in Terra Ægypti, quos genuit ei Aleneth filia Putiphare sacerdotis Heliopoleos: Manasses & Ephraim. * Filij Benjamin: Bela & Bechor & Asbel & Gera & Naaman & Echi & Ros & Mophim & Ophim & Ared. * hi filij Rachel quos genuit Iacob: omnes animæ, quattuordecim. * Filij Dan: Husim. * Filij Nephthali: Iasiel & Guni & Ieser & Sallem. * Hi filij Balæ, quam dedit Laban Racheli filiz suæ: & hos genuit Iacob: omnes animæ, septem. * Cunctæ animæ, quæ ingressæ sunt cum Iacob in Ægyptum, & egressæ sunt de femore illius, absque vxoribus filiorum eius, sexaginta sex. * Filij autem Ioseph, qui nati sunt ei in terra Ægypti, animæ duæ. * Omnes animæ domus Iacob, quæ ingressæ sunt in Ægyptum, fuere septuaginta. * Misit autem Iudam ante se ad Ioseph, vt nunciret ei, & occurreret in Gessen. * Quod cum peruenisset, iuncto Ioseph curru suo, D

ascendit obuiam patri suo ad eundem locum: vidensq. eum, irruit super collum eius, & inter amplexus fleuit. * Dixitq. pater ad Ioseph: Iam latus moriar, quia vidi faciem tuam, & superstitem te relinquo. * At ille, locutus est ad fratres suos, & ad omnem domum patris sui: Ascendat, & nunciabo Pharaoni, dicamq. ei: Fratres mei, & domus patris mei, qui erant in Terra Chanaan, venerunt ad me: * & sunt viri pastores ouium, curamq. habent alendorum gregum: pecora sua, & armenta, & omnia quæ habere potuerunt, adduxerunt secum. * Cumq. vocauit vos, & dixerit: Quod est opus vestrum? Respondebitis: Viri pastores sumus serui tui, ab infantia nostra vsque in præsens, & nos & patres nostri. Hæc autem dicetis, vt habitare possitis in Terra Gessen: quia detestantur Ægypti omnes pastores ouium.

CAP. XLVII.

I Ngressus ergo Ioseph nunciauit Pharaoni, dicens: Pater meus & fratres, oues eorum & armenta, & cuncta quæ possident, venerunt de Terra Chanaan: & ecce consistunt in Terra Gessen. * Extremos quoque fratrum suorum quique viros constituit coram rege: quos ille interrogauit: Quid habetis operis? Responderunt: Pastores ouium sumus serui tui, & nos, & patres nostri. * Ad peregrinandum in terra tua venimus: quoniam non est herba gregibus seruorum tuorum, ingrauescente fame in terra Chanaan: petimusq. vt esse nos iubeas seruos tuos in Terra Gessen. * Dixit itaque rex ad Ioseph: Pater tuus & fratres tui venerunt ad te. * Terra Ægypti in conspectu tuo est: in optimo loco fac eos habitare, & trade eis Terram Gessen. Quod si nosti in eis esse viros industrios, constitue illos magistros pecorum meorum. * Post hæc introduxit Ioseph patrem suum ad Regem, & statuit eum coram eo: qui benedicens illi, & interrogatus ab eo: Quot sunt dies annorum vitæ tuæ? Respondit: Dies peregrinationis meæ: centum triginta annorum sunt, parui & mali, & non peruenerunt vsque ad dies patrum meorum: quibus peregrinari sunt. * Et benedicto rege, egres-

egressus est foras. * Ioseph vero patri
 & fratribus suis dedit possessionem in
 Ægypto in optimo terræ loco, Ramef-
 ses, vt præceperat Pharao. * Et alebat
 eos, omnemq. domum patris sui, præ-
 bens cibaria singulis. * In toto enim
 orbe panis deerat, & oppresserat fa-
 mes terram, maxime Ægypti & Cha-
 naan. * Et quibus omnem pecuniam
 congregauit pro venditione frumen-
 ti, & intulit eam in thesaurium regis.
 * Cumq. defecisset emptoribus pretium,
 venit cuncta Ægyptus ad Ioseph, di-
 cens: Da nobis panes: quare morimur
 coram te, deficiente pecunia? * Qui-
 bus ille respondit: Adducite pecora
 vestra, & dabo vobis pro eis cibos, si
 pretium non habetis. * Quæ cum ad-
 duxissent, dedit eis alimenta pro equis,
 & ouibus, & bobus, & asinis: susten-
 tauitq. eos illo anno pro commutatio-
 ne pecorum. * Venerunt quoque anno
 secundo, & dixerunt ei: Non celabi-
 mus dominum nostrum quòd deficien-
 te pecunia, pecora simul defecerunt:
 nec clam te est, quòd absque corpori-
 bus & terra nihil habeamus. * Cur er-
 go moriemur te vidente? & nos &
 terra nostra tui erimus: eme nos in ser-
 uitutem regiam, & præbe semina, ne
 pereunte cultore redigatur terra in so-
 litudinem. * Emit igitur Ioseph om-
 nem Terram Ægypti, vendentibus sin-
 gulis possessiones suas præ magnitudine
 famis. Subiecitq. eam Pharaoni, &
 cunctos populos eius a nouissimis ter-
 minis Ægypti vsque ad extremos fines
 eius, præter terram sacerdotum, quæ a
 rege tradita fuerat eis: quibus & statu-
 ta cibaria ex horreis publicis præbeban-
 tur, & ideo non sunt compulsi ven-
 dere possessiones suas. * Dixit ergo Io-
 seph ad populos: En vt cernitis, &
 vos & terram vestram Pharao possidet:
 accipite semina, & serite agros, vt
 fruges habere possitis. Quintam par-
 tem regi dabit: quatuor reliquas per-
 mitto vobis in sementem, & in cibum
 familijs & liberis vestris. * Qui respon-
 derunt: Salus nostra in manu tua est:
 respiciat nos tantum dominus noster, &
 læti seruiemus regi. * Ex eo tempore
 vsque in præsentem diem in vniuersa
 terra Ægypti regibus quinta pars solui-

tur, & factum est quasi in legem, ab-
 que terra sacerdotali, quæ libera ab
 hac conditione fuit. * Habitauit ergo
 Israel in Ægypto, idest, in Terra Ges-
 sen, & possedit eam: auctusq. est, &
 multiplicatus nimis. * Et vixit in ea
 decem & septem annis: factiq. sunt om-
 nes dies vitæ illius centum quadragin-
 ta septem annorum. * Cumq. appro-
 pinquare cerneret diem mortis suæ, vo-
 cauit filium suum Ioseph, & dixit ad
 eum: Si inueni gratiam in conspectu
 tuo, pone manum tuam sub femore
 meo: & facies mihi misericordiam &
 veritatem, vt non sepelias me in Ægy-
 pto: sed dormiam cum patribus meis,
 & auferas me de terra hac, condasq.
 in sepulchro maiorum meorum. Cui
 respondit Ioseph: Ego faciam quod
 iussisti. * Et ille: Iura ergo, inquit,
 mihi. Quo iurante, adorauit Israel
 Deum, conuersus ad lectuli caput.

C A P. XLVIII.

IS ita transactis nunciatum est Io-
 seph quòd ægrotaret pater suus:
 qui, assumptis duobus filijs Manasse &
 Ephraim, ire perrexit. * Dictumq. est
 seni: Ecce filius tuus Ioseph venit ad
 te. Qui confortatus sedit in lectulo.
 * Et ingressus ad se ait: Deus omnipo-
 tens apparuit mihi in Lutha, quæ est
 in Terra Chanaan: Benedixitq. mihi,
 & ait: Ego te augebo & multiplica-
 bo, & faciam te in turbas populor-
 um: daboq. tibi terram hanc, & so-
 mini tuo post te in possessionem sem-
 piternam. * Duo ergo filij tui, qui
 nati sunt tibi in Terra Ægypti antea
 quam huc venirem ad te, mei erant:
 Ephraim & Manasses, sicut Ruben &
 Simeon reputabuntur mihi. * Reliquos
 autem quos genueris post eos, tui e-
 runt, & nomine fratrum suorum vo-
 cabuntur in possessionibus suis. * Mi-
 hi enim, quando veniebam de Meso-
 potamia, mortua est Rachel in terra
 Chanaan in ipso itinere, eratq. vernum
 tempus: & ingrediebar Ephratam, &
 sepeliui eam iuxta viam Ephratæ, quæ
 alio nomine appellatur Bethlehem. * Vi-
 dens autem filios eius dixit ad eum: Qui
 sunt isti? Respondit: Filij mei sunt, quos
 donauit

Sup. 14. a. 2

Sup. 28. c. 13

Sup. 41. f. 50

Ios. 13. b. 7.

d. 29

Sup. 31. c. 11

1. d.

Gen. 22. a. 1

donauit mihi Deus in hoc loco. Adduc, inquit, eos ad me, vt benedicam illis. * Oculi enim Israel caligabant prae nigritudine senectutis, & clare videre non poterat. Applicitoq; ad se, deosculatus & circumplexus eos, * dixit ad filium suum: Non sum fraudatus aspectu tuo in super ostendit mihi Deus semen tuum. * Cumq; tulisset eos Ioseph de gremio patris, adorauit pronus in terram. * Et posuit Ephraim ad dexteram suam, id est, ad sinistram Israel: Manassen vero in sinistram suam, ad dexteram scilicet patris, applicuitq; ambos ad eum. * Qui extendens manum dexteram, posuit super caput Ephraim minoris fratris: sinistram autem super caput Manasse qui maior natu erat, commutans manus. * Benedixitq; Iacob filijs Ioseph, & ait: Deus, in cuius conspectu ambulauerunt patres mei Abraham, & Isaac, Deus qui pascit me ab adolescentia mea vsque in presentem diem: * Angelus, qui eruit me de cunetis malis, benedicat pueris istis: & inuocetur super eos nomen meum, nomina quoque patrum meorum Abraham, & Isaac, & crescant in multitudinem super terram. * Videns autem Ioseph quoddam posuisset pater suus dexteram manum super caput Ephraim, grauiter accepit: & apprehensam manum patris leuare conatus est de capite Ephraim, & transferre super caput Manasse. * Dixitq; ad patrem: Non ita conuenit, pater: quia hic est primogenitus, pone dexteram tuam super caput eius. * Qui renuens, ait: Scio fili mi, scio: & iste quidem erit in populos, & multiplicabitur: sed frater eius minor, maior erit illo: & semen illius crescet in gentes. * Benedixitq; eis in tempore illo, dicens: In te benedicetur Israel, atque dicetur: Faciat tibi Deus sicut Ephraim, & sicut Manasse. Constituitq; Ephraim ante Manassen. * Et ait ad Ioseph filium suum: En ego morior, & erit Deus vobiscum, reducetq; vos ad terram patrum vestrorum. * Do tibi partem vnam extra fratres tuos, quam tuli de manu Amorrhæi in gladio & arcu meo.

CAP. XLIX.

Deut. 33. a. b.

Vocauit autem Iacob filios suos, & ait eis: Congregamini, vt annun-

ciem quæ ventura sunt vobis in diebus nouissimis. * Congregamini, & audite filij Iacob, audite Israel patrem vestrum: * Ruben primogenitus meus, tu fortitudo mea, & principium doloris mei: prior in donis, maior in imperio. * Effusus es sicut aqua, non crebas: quia ascendisti cubile patris tui, & maculasti stratum eius. * Simeon, & Levi fratres: vasa iniquitatis bellantia. * In consilium eorum non veniat anima mea, & in coetu illorum non sit gloria mea: quia in furore suo occiderunt virum, & in voluntate sua suffoderunt murum. * Maledictus furor eorum, quia pertinax: & indignatio eorum, quia dura: diuidam eos in Iacob, & dispergam eos in Israel. * Iuda, te laudabunt fratres tui: manus tua in ceruicibus inimicorum tuorum, adorabunt te filij patris tui. * Catulus leonis Iuda: ad prædam fili mi ascendisti: requiescens accubuisti vt leo, & quasi leona, quis suscitabit eum? * NON AVFERETVR sceptrum de Iuda, & dux de femore eius, donec veniat qui mittendus est, & ipse erit expectatio gentium. * Ligans ad vineam pullum suum, & ad vitem, o fili mi, asinam suam. Lauabit in vino stolam suam, & in sanguine vineæ pallium suum. * Pulchriores sunt oculi eius vino, & dentes eius lacte candidiores. * Zabulon in littore maris habitabit, & in statione nauium pertingens vsque ad Sidonem. * Issachar asinus fortis accubans inter terminos. * Vidit requiem, quod esset bona: & terram quod optima: & supposuit humerum suum ad portandum, factusq; est tributis seruiens. * Dan iudicabit populum suum sicut & alia tribus in Israel. * Fiat Dan coluber in via, ce-
C
rastes in semita, mordens ungulas equi, vt cadat ascensor eius retro. * SALUTARE tuum expectabo Domine. * Gad, accinctus præliabitur ante eum: & ipse accingetur retrorsum. * Aser, pinguis panis eius, & præbebit delicias regibus. * Nephthali, ceruus emissus, & dans eloquia pulchritudinis. * Filius accrescens Ioseph, filius accrescens & decorus aspectu: filij discurrebant super murum. * Sed exasperauerunt eum, & iurgati sunt, inuideruntq; illi habentes iacula. * Sedit in forti arcus eius, & dissoluta

Sup. 37. d. 19
32. a. 2
Mat. 13. b. 10

Iosu. 15. b. 7
15. a. 1
Iosu. 24. b. 1

Sup. 35. d. 22
1. Paral. 5. a. 1

Sup. 34. d. 25

Ios. 19. a. 1
1. a. b.

1. Paral. 5. a. 2

Ios. 1. c. 45
Mat. 2. a. 6

1. Paral. 5. a. 1

soluta sunt vincula brachiorum, & manum illius per manus potentis Iacob: inde pastor egressus est lapis Israel.

* Deus patris tui erit adiutor tuus, & omnipotens benedicet tibi benedictionibus cæli desuper, benedictionibus abyssi iacētis deorsum, benedictionibus vberum & vulvæ. * Benedictiones patris tui confortatæ sunt benedictionibus patrum D eternorum: fiant in capite Ioseph, & in vertice Nazarzi inter fratres suos. * Benjamin lupus rapax, mane comedet prædam, & vespere diuidet spolia. * Omnes hi in tribubus Israel duodecim: hæc locutus est eis pater suus, benedixitq. singulis benedictionibus proprijs. * Et præcepit eis, dicens: Ego congregor ad populum meum: sepelite me cum patribus meis in spelunca duplici quæ est in agro Ephron Hethzi, * contra Mambre in Terra Chanaan, "quam emit Abraham cum agro ab Ephron Hethæo in possessionem sepulchri. * Ibi sepelierunt eum, & Saram uxorem eius: ibi sepultus est Isaac cum Rebecca coniuge sua: ibi & Lia condita iacet. * Finitiq. mandatis quibus filios instruebat, collegit pedes suos super lectulum, & obiit: appositusq. est ad populum suum.

C A P. L.

Quod cernens Ioseph, ruit super faciem patris fletus & deosculans eum. * Præcepitq. seruis suis medicis vt aromatibus condirent patrem. * Quibus iussa explentibus, transferunt quadraginta dies: ille quippe mos erat cadauerum conditorum. fleuitq. eum Ægyptus septuaginta diebus. * Et expleto planctus tempore, locutus est Ioseph ad familiam Pharaonis: Si inueni gratiam in conspectu vestro, loquimini in auribus Pharaonis: eo quod pater meus adiurauerit me, dicens: En morior, in sepulchro meo "quod sodi mihi in terra Chanaan, sepelies me. Ascendam igitur, & sepeliam patrem meum, ac reuertar. * Dixitq. ei Pharao: Ascende & sepeli patrem tuum sicut adiuratus es. * Quo ascendente, ierunt cum eo omnes senes domus Pharaonis, cunctiq. maiores natu Terræ Ægypti: * domus Ioseph cum fratribus suis, absque paruulis & gregi-

bus, atque armentis quæ dereliquerant in Terra Gessen. * Habuit quoque in comitatu currus & equites: & facta est turba non modica. * Veneruntq. ad Aream Atad, quæ sita est trans Iordanem: vbi celebrantes exequias placenti magno atque vehemēti, impleuerunt septem dies. * Quod cum vidissent habitatores Terræ Chanaan, dixerunt: Planctus magnus est iste Ægyptijs. Et idcirco vocatum est nomen loci illius, Planctus Ægypti. * Fecerunt ergo filij Iacob sicut præceperat eis: * Et portantes eum in Terram Chanaan, sepelierunt eum in spelunca duplici, "quam emerat Abraham cum agro in possessionem, sepulchri ab Ephron Hethæo contra faciem Mambre. * Reuersusq. est Ioseph in Ægyptum cum fratribus suis, & omni comitatu, sepulto patre. * Quo mortuo, timētes fratres eius, & mutuo colloquentes: Ne forte memor sit iniuriæ quam passus est, & reddat nobis omne malum quod fecimus, * mandauerunt ei dicentes: Pater tuus præcepit nobis antequam moreretur, * vt hæc tibi verbis illius diceremus: Obsecro vt obliuiscaris sceleris fratrum tuorum, & peccati atque malitiæ quæ exercuerunt in te: nos quoque oramus vt seruis Dei patris tui dimittas iniquitatē hanc. Quibus auditis fleuit Ioseph. * Veneruntq. ad eum fratres sui: & proni adorantes in terrā dixerunt: Serui tui sumus. * Quibus ille respondit: Nolite timere: num Dei possumus resistere voluntati? * Vos cogitatis de me malum: sed Deus vertit illud in bonum, vt exaltaret me, sicut in præsentiarum certitis, & saluos faceret multos populos. * Nolite timere: ego pascam vos & paruulos vestros. consolatusq. est eos, & blande ac leniter est locutus. * Et habitauit in Ægypto cum omni domo patris sui: vixitq. centum decem annis. Et vidit Ephraim filios vsque ad tertiam generationem. Filij quoque Machir filij Manasse nati sunt in genibus Ioseph. * Quibus transactis, locutus est fratribus suis: Post mortem meā Deus visitabit vos, & ascendere vos faciet de terra ista ad terrā quam iurauit Abraham, Isaac, & Iacob. * Cumq. adiurasset eos atque dixisset: Deus visitabit vos: "asportate ossa mea vobiscum de loco isto: mortuus est, expletis centum decem vitæ suæ annis. Et conditus aromatibus, repositus est in loculo in Ægypto.

LIBER

8 Sup. 23. d.

"A. 7. b. 16
"Sup. 23. d. 16

"Sup. 45. h. 9

"Sup. 49. c. 12

"Nu. 32. g. 39

"Heb. 11. d. 22

"Exo. 13. d. 19
"Ios. 24. g. 32

8 Sep. 47. g. 19

44
LIBER EXODVS,
HEBRAICE VEELLE SEMOTH.

CAPVT PRIMVM.

Gen. 46. 2. 8

1 Aq. 7. c. 17

HEC sunt nomina filiorum Israel qui ingressi sunt in Aegyptum cū Iacob: singuli cū domibus suis introierunt: * Ruben, Simeon, Leui, Iudas, * Issachar, Zabulon & Benjamin, * Dan, & Nephthali, Gad, & Aser. * Erant igitur omnes animarum eorum qui egressi sunt de femore Iacob, septuaginta: Ioseph autem in Aegypto erat. * Quo mortuo, & vniuersis fratribus eius, omniq. cognatione illa, * filij Israel creuerunt, & quasi germinantes multiplicati sunt: ac roborati nimis, impleuerunt terram. * Surrexit interea rex nouus super Aegyptum, qui ignorabat Ioseph: & ait ad populum suum: Ecce, populus filiorum Israel multus, & fortior nobis est. * Venite, sapienter opprimamus eum, ne forte multiplicetur: & si ingruerit contra nos bellum, addatur inimicis nostris, expugnatisq. nobis egrēdiatur de terra. * Præposuit itaque eis magistros operū, vt affligerent eos oneribus: ædificaueruntq. vrbes tabernaculorum Pharaoni, Phithom, & Rameses. * Quantoq. opprimebant eos, tanto magis multiplicabantur, & crescebant: * oderantq. filios Israel Aegyptij, & affligebant illudentes eis: * atque ad amaritudinem perducebant vitam eorum operibus duris luti, & lateris, omniq. famulatu, quo in terræ operibus premebantur. * Dixit autem Rex Aegypti obstetricibus Hebræorum: quarum vna vocabatur Sephora, altera Phua, * præcipientes eis: Quando obstetricabis Hebræas, & partus tempus aduenierit: si masculus fuerit, interficite eum: si femina, reseruate. * Timuerunt autem

D obstetrices Deum, & non fecerunt iuxta præceptum regis Aegypti, sed conseruabant mares. * Quibus ad se accersitis, rex ait: Quidnam est hoc quod facere voluistis, vt pueros seruaretis? * Quæ responderunt: Non sunt Hebrææ sicut Aegyptiæ mulieres: ipsæ enim obstetricandi habent scientiam, & priusquam veniamus ad eas, pariunt. * Bene ergo fecit Deus obstetricibus: & creuit populus, confortatusq. est nimis. * Et quia timuerunt obstetrices Deum, ædificauit eis domos. * Præcepit ergo Pharao omni populo suo, dicens: Quidquid masculini sexus natū fuerit, in flumen proijcite: quidquid feminini, reseruate.

CAP. II.

EGressus est post hæc vir de domo Leui: * & accepit uxorem stirpis suæ, quæ concepit, & peperit filium: & videns eum elegantem, abscondit tribus mensibus. * Cumq. iam celare non posset, sumpsit fiscellam scirpeam, & liniuit eam bitumine ac pice: posuitq. intus infantulum, & exposuit eum in carecto ripæ fluminis, * stante procul sorore eius, & considerante euentum rei. * Ecce autem descendebat filia Pharaonis vt lauaretur in flumine: & puellæ eius gradiebantur per crepidinem aluei. Quæ cū vidisset fiscellam in papyrione, misit vnā e famulabus suis: & allatam * aperiens, cernensq. in ea paruulum vagiētem, misit eam, ait: De infantibus Hebræorum est hic. * Cui soror pueri: Vis, inquit, vt vadam, & vocem tibi mulierem Hebræam, quæ nutrire possit infantulum? * Respondit: Vade. * Perrexit puella & vocauit matrem suam. * Ad quam locuta

1 Inf. 6. c. 20

2 Heb. 11. d. 21

1 Aq. 7. c. 21
2 Heb. 11. d. 21

cuta filia Pharaonis: Accipe, ait, puerum istum, & nutri mihi: ego dabo tibi mercedem tuam. Suscepit mulier, & nutritiuit puerum: adultumq. tradidit filiae Pharaonis. * Quem illa adoptauit in locum filij, vocauitq. nomen eius Moyses, dicens: Quia de aqua tuli eum. * In diebus illis postquam creuerat Moyses, egressus est ad fratres suos: viditq. afflictionem eorum, & virum Aegypti percutientem quendam de Hebraeis fratribus suis. * Cumq. circumspexisset huc atque illuc, & nullum adesse vidisset, percussit Aegyptium abscondit sabulo. * Et egressus die altero conspexit duos Hebraeos rixantes: dixitq. ei qui faciebatur iniuriam: Quare percussisti proximum tuum? * Qui respondit: Quis te constituit principem & iudicem super nos? Num occidere me tu vis, sicut heri occidisti Aegyptium? Timuit Moyses, & ait: Quomodo palam factum est verbum istud? * Audiuitq. Pharaon sermonem hunc, & querebat occidere Moysen: qui fugiens de conspectu eius, moratus est in Terra Madian, & sedit iuxta puteum. * Erant autem sacerdoti Madian septem filiae, quae venerunt ad hauriendam aquam: & impletis canalibus adaquare cupiebant greges patris sui. * Superuenerunt pastores, & eiecerunt eas: surrexitq. Moyses, & defensio puellis, adaquauit oves earum. * Quae cum reuertissent ad Raguel patrem suum, dixit ad eas: Cur velocius venistis solito? * Responderunt: Vir Aegyptius liberauit nos de manu pastorum: insuper & hausit aquam nobiscum, potumq. dedit ouibus. * At ille: Vbi est? inquit, Quare dimisistis hominem? vocate eum ut comedat panem. * Iurauit ergo Moyses quod habitaret cum eo. * Accepitq. Sephoram filiam eius uxorem: * quae peperit ei filium, quem vocauit Gersam, dicens: Aduena fui in terra aliena. Alterum vero peperit, quem vocauit Eliezer, dicens: Deus enim patris mei adiutor meus eripuit me de manu Pharaonis. * Post multum vero temporis mortuus est rex Aegypti: & ingemiscunt filij Israel, propter opera vociferati sunt: ascenditq. clamor eorum ad Deum ab operibus. * Et audiuit gemitum eorum, ac recordatus est foederis quod pepigit cum Abra-

ham, Isaac, & Jacob. * Et respexit Dominus filios Israel & cognouit eos.

CAP. III.

Moyses autem pascebat oves Iethro sacerci sui sacerdotis Madian: cuiq. minasset gregem ad interiora deserti, venit ad montem Dei Horeb. * Apparuitq. ei Dominus in flamma ignis de medio rubi: & videbat quod rubus arderet, & non combureretur. * Dixit ergo Moyses: Vadam, & videbo visionem hanc magnam, quare non comburatur rubus. * Cernens autem Dominus quod illi pergeret ad videndum, vocauit eum de medio rubi, & ait: Moyses, Moyses. * Qui respondit: Adsum. * At ille: Ne appropies, inquit, huc: solue calceamentum de pedibus tuis: locus enim, in quo stas, terra sancta est. * Et ait: Ego sum Deus patris tui, Deus Abraham, Deus Isaac, & Deus Jacob. Abscondit Moyses faciem suam: non enim audebat aspicere contra Deum. * Cui ait Dominus: Vidi afflictionem populi mei in Aegypto, & clamorem eius audiui propter duritiam eorum qui praesunt operibus: & sciens dolorem eius, descendi ut liberem eum de manibus Aegyptiorum, & educam de terra illa in terram bonam, & spatiosam, in terram quae fluit lacte & melle, ad loca Chanaan, & Hethi, & Amorri, & Pherezi, & Heuzi, & Iebusi. * Clamor ergo filiorum Israel venit ad me: vidiq. afflictionem eorum, quae ab Aegyptiis opprimuntur. * Sed veni, & mittam te ad Pharaonem, ut educas populum meum, filios Israel de Aegypto. * Dixitq. Moyses ad Deum: Quis sum ego ut vadam ad Pharaonem, & educam filios Israel de Aegypto? * Qui dixit ei: Ego ero tecum: & hoc habebis signum, quod miserim te: Cum eduixeris populum meum de Aegypto, immanuelis Deo super montem istum. * Ait Moyses ad Deum: Ecce ego vadam ad filios Israel, & dicam eis: Deus patrum vestrorum misit me ad vos. Si dixerint mihi: Quod est nomen eius? quid dicam eis? * Dixit Deus ad Moysen: EGO SUM QUI SUM. Ait: Sic dicet filijs Israel: QUI EST, misit me ad vos.

1. Heb. 11. c. 24

1. A. 7. c. 20

1. Mat. 21. c. 32
Mar. 12. c. 26
Luc. 20. f. 17

1. Inf. 18. a. 1. 3
1. Par. 23. b. 15

vos. * Dixitq. iterum Deus ad Moysen: 15
 Hæc dices filiis Israel: Dominus Deus pa-
 trum vestrorum, Deus Abraham, Deus Isaac,
 & Deus Iacob misit me ad vos: hoc no- E
 men mihi est in æternum, & hoc memo-
 riale meum in generationem & genera-
 tionem. * Vade, & congrega seniores 16
 Israel, & dices ad eos: Dominus Deus
 patrum vestrorum apparuit mihi, Deus
 Abraham, Deus Isaac, & Deus Iacob, di-
 cens: Visitans visitaui vos, & vidi om-
 nia quæ acciderunt vobis in Aegypto:
 * Et dixi vt educam vos de afflictione, 17
 Aegypti in terram Chanaan & Hethæi
 & Amorrhæi & Pherezzi & Heuæi &
 Iebusæi, ad terram fluentem lacte & mel-
 le. * Et audient vocem tuam: ingre- 18
 dierisq. tu, & seniores Israel ad regem
 Aegypti, & dices ad eum: Dominus Deus
 Hebræorum vocauit nos: ibimus viam
 trium dierum in solitudinem, vt immo- 19
 lemus Domino Deo nostro. * Sed ego
 scio quod non dimittet vos rex Aegy- G
 pti vt eatis nisi per manum validam.
 * Extendam enim manum meam, & per- 20
 cutiam Aegyptum in cunctis mirabili-
 bus meis, quæ facturus sum in medio eo-
 rum: post hæc dimittet vos. * Daboq. 21
 gratiam populo huic coram Aegyptijs:
 * & cum egrediemini, nõ exhibitis vacui:
 * sed postulatib. mulier a vicina sua, &
 ab hospita sua, vasa argentea & au-
 rea, ac vestes: ponetisq. eas super fi-
 lios & filias vestras, & spoliabitis Aeg-
 yptum.

¶ Inf. 11. 2. 1. &
 12. c. 35

CAP. IIII.

R Espondens Moyses, ait: Non cre- 1
 dent mihi, neque audient vocem A
 meam, sed dicent: Non apparuit tibi Do-
 minus. * Dixit ergo ad eum: Quid est
 quod tenes in manu tua? Respondit:
 Virga. * Dixitq. Dominus: Projice 2
 eam in terram. Proiecit, & versa est in
 colubrum, ita vt fugerit Moyses. * Di- 3
 xitq. Dominus: Extende manum tuam,
 & apprehende caudam eius. Extendit,
 & tenuit, versaq. est in virgam. * Vt 4
 credant, inquit, quod apparuerit tibi
 Dominus Deus patrum suorum, Deus
 Abraham, Deus Isaac, & Deus Iacob.
 * Dixitq. Dominus rursum: Mitte ma- 5
 num tuam in sinum tuum. Quam cum B

misisset in sinum, protulit leprosam in-
 7 star niui. * Retrahe, ait, manum tuam
 in sinum tuum. Retraxit, & protulit ite-
 8 rum, & erat similis carni reliquæ. * Si
 non crediderint, inquit, tibi, neque au-
 dierint sermonem signi prioris, credent
 9 verbo signi sequentis. * Quod si nec
 duobus quidem his signis crediderint,
 neque audierint vocem tuam: sume
 aquam fluminis, & effunde eam super
 aridam, & quidquid hauseris de fluuio,
 10 vertetur in sanguinem. * Ait Moyses:
 C Obsecro Domine, non sum eloquens ab
 heri, & nudiustertius: & ex quo locu-
 tus es ad seruum tuum, impeditoris &
 11 tardioris linguæ sum. * Dixit Domi-
 nus ad eum: Quis fecit os hominis?
 aut quis fabricatus est mutum & sur-
 dum, videntem & cæcum? nonne ego?
 12 * Perge igitur, & ego ero in ore tuo: Matt. 10. 4. 10
 13 doceboq. te quid loquaris. * At ille:
 Obsecro, inquit, Domine, mitte
 14 quem missurus es. * Iratus Dominus in
 Moysen, ait: Aaron frater tuus leui-
 tes, scio quod eloquens sit: ecce ipse
 egreditur in occursum tuum, vidensq.
 15 te lætabitur corde. * Loquere ad eum,
 D & pone verba mea in ore eius: & ego
 ero in ore tuo, & in ore illius, & ¶ Inf. 7. 2. 2
 ostendam vobis quid agere debeatis.
 16 * Ipse loquatur pro te ad populum, &
 erit os tuum: tu autem eris ei in his
 17 quæ ad Deum pertinent. * Virgam quo-
 que hanc sume in manu tua, in qua fa-
 18 cturus es signa. * Abijt Moyses, &
 reuersus est ad Iethro socerum suum,
 dixitq. ei: Vadam & reuertar ad fratres
 meos in Aegyptum, vt videam si ad-
 huc viuant. Cui ait Iethro: Vade in
 19 pace. * Dixit ergo Dominus ad Moy-
 E sen in Madian: Vade, & revertere in
 Aegyptum: Mortui sunt enim omnes
 20 qui querebant animam tuam. * Tulit
 ergo Moyses uxorem suam, & filios
 suos, & imposuit eos super asinum,
 reuersusq. est in Aegyptum, portans vir-
 21 gam Dei in manu sua. * Dixitq. ei Do-
 minus reuertenti in Aegyptum: Vide
 vt omnia ostenta quæ posui in manu
 tua, facias coram Pharaone: ego indu-
 rabo cor eius, & non dimittet popu-
 22 lum. * Dicesq. ad eum: Hæc dicit Do-
 minus: Filius meus primogenitus Israel.
 23 * Dixi tibi: Dimitte filium meum vt ser-
 uiat

uiat mihi; & noluit dimittere eum: ecce ego interficiam filium tuum primogenitum. * Cumq. esset in itinere, in diuersorio occurrit ei Dominus, & volebat occidere eum. * Tulit illico Sephora acutissimam petram, & circumcidit præputium filij sui, tetigitq. pedes eius, & ait: Sponsus sanguinum tu mihi es. * Et dimisit eum postquam dixerat: Sponsus sanguinum ob circumcisionem. * Dixit autem Dominus ad Aaron: Vade in occursum Moysei in desertum. Qui perrexit obuiam ei in Montem Dei, & osculatus est eum. * Narrauitq. Moyse Aaron omnia verba Domini quibus miserat eum, & signa quæ mandauerat. * Veneruntq. simul, & congregauerunt cunctos seniores filiorum Israel. * Locutusq. est Aaron omnia verba quæ dixerat Dominus ad Moysem: & fecit signa coram populo, & credidit populus. Audieruntq. quòd visitasset Dominus filios Israel, & quòd respexisset afflictionem illorum: & proni adorauerunt.

C A P. V.

Post hæc ingressi sunt Moyse & Aaron, & dixerunt Pharaoni: Hæc dicit Dominus Deus Israel: Dimitte populum meum vt sacrificet mihi in deserto. * At ille respondit: Quis est Dominus, vt audiam vocem eius, & dimittam Israel? nescio Dominum, & Israel non dimittam. * Dixeruntque: Deus Hebræorum vocauit nos, vt eamus viam trium dierum in solitudinem, & sacrificemus Domino Deo nostro: ne forte accadat nobis pestis aut gladius. * Ait ad eos rex Ægypti: Quare Moyse & Aaron sollicitatis populum ab operibus suis? ite ad onera vestra. * Dixitq. Pharo: Multus est populus terræ: videtis quòd turba succreuerit: quanto magis si dederitis eis requiem ab operibus? * Præcepit ergo in die illo præfectis operum & exactoribus populi, dicens: * Nequaquam ultra dabit is paleas populo ad conficiendos lateres, sicut prius: sed ipsi vadant, & colligant stipulas. * Et mensuram laterum, quam prius faciebant, imponetis super eos, nec minuetis quidquam: vacant enim, & idcirco vociferantur, dicentes: Eamus, & sacrificemus Deo nostro. * Opprimantur operibus, & expleant ea: vt non acquiescant verbis me-

10 dacibus. * Igitur egressi præfecti operum & exactores, ad populum dixerunt: Sic 11 dicit Pharo: Non do vobis paleas: * ite, & colligite sicubi inuenire poteritis, nec 12 minuetur quidquam de opere vestro. * Dispersusq. est populus per omnem Terram 13 Ægypti ad colligendas paleas. * Præfecti quoque operum instabant, dicentes: Cõplete opus vestrum quotidie, vt prius 14 facere solebatis quando dabatur vobis palea. * Flagellatiq. sunt qui præerant operibus filiorum Israel, ab exactoribus Pharaonis, dicentibus: Quare nõ impletis mensuram laterum sicut prius, nec heri, nec hodie? * Veneruntq. præpositi filiorum Israel, & vociferati sunt ad Pharaonem dicentes: Cur ita agis contra seruos tuos? * Palea non datur nobis, & lateres similiter imperantur: en famuli tui flagellis cædimur, & iniuste agitur contra populum tuum. * Qui ait: Vacatis otio, & idcirco dicitis: Eamus, & sacrificemus Domino. * Ite ergo, & operamini: palea non dabuntur vobis, & reddetis 19 consuetum numerum laterum. * Videbantq. se præpositi filiorum Israel in malo, eo quòd diceretur eis: Non minuetur quidquam de lateribus per singulos dies. 20 * Occurreruntq. Moyse & Aaron, qui stabant ex aduerso, egredientibus a Pharaone: * & dixerunt ad eos: Videat Dominus & iudicet, quoniam foetere fecistis odorem nostrum coram Pharaone & seruis eius, & præbuiſtis ei gladium, vt occideret nos. * Reuersusq. est Moyse ad Dominum, & ait: Domine, cur affixisti populum istum? quare misisti me? * Ex eo enim quo ingressus sum ad Pharaonem vt loquerer in nomine tuo, afflixit populum tuum: & non liberaſti eos.

C A P. VI.

1 Dixitq. Dominus ad Moysem: Nunc videbis quæ facturus sim Pharaoni: per manum enim fortem dimittet eos, & in manu robusta eiciet illos de terra sua. * Locutusq. est Dominus ad Moysem dicens: Ego Dominus * qui apparui Abraham, Isaac, & Iacob in Deo omnipotente: & nomen meum ADONAI nõ indicaui eis. * Pepigiq. fœdus cum eis, vt darem eis Terram Chanaan, terram peregrinationis eorum, in qua fuerunt aduen-

tuenz.

uenæ. * Ego audiui gemitum filiorum
 1 Israh, quo Aegyptij oppresserunt eos: &
 recordatus sum pacti mei. * Ideo dic fi-
 2 lijs Israel: Ego Dominus qui educā vos
 de ergastulo Aegyptiorum, & erua-
 3 m de seruitute: ac redimam in brachio excel-
 4 so, & iudicijs magnis. * Et assumam vos
 5 mihi in populum, & ero vester Deus: &
 6 scietis quod ego sum Dominus Deus ves-
 7 ter qui eduxerim vos de ergastulo Aeg-
 8 yptiorum: * & induxerim in terram, super
 9 quam leuavi manum meam vt darē eam
 Abraham, Isaac, & Iacob: dabōq. illam
 10 vobis possidendam, ego Dominus. * Nar-
 11 rauit ergo Moyſes omnia filijs Israel: qui
 non acquieuerunt ei propter angustiam
 12 spiritus, & opus durissimum. * Locutusq.
 13 est Dominus ad Moyſen, dicens: * Ingre-
 14 dere, & loquere ad Pharaonem regem
 15 Aegypti, vt dimittat filios Israel de terra
 16 sua. * Respondit Moyſes coram Domi-
 17 no: Ecce filij Israel non audiunt me: &
 18 quo modo audiet Pharaō, præſertim cū
 19 incircumcisus ſim labijs? * Locutusq.
 20 est Dominus ad Moyſen & Aaron, & de-
 21 dit mandatum ad filios Israel, & ad Pha-
 22 raonem regem Aegypti vt educerent fi-
 23 lios Israel de terra Aegypti. * Iſi ſunt
 24 principes domorum per familias ſuas. 14
 Filij Ruben primogeniti Israelis: He-
 25 noch & Phallu, Helſon & Charmi. * hæ
 26 cognationes Ruben. * Filij Simeon: Ia-
 27 muel & Iamin, & Ahod, & Iachin, &
 28 Soar, & Saul filius Chananitidis. hæ pro-
 29 genes Simeon. * Et hæc nomina filio-
 30 rum Leui per cognationes ſuas: Gerſon
 31 & Caath & Merari. Anni autem vitæ Le-
 32 ui fuerunt centum triginta ſeptē. * Filij
 33 Gerſon: Lobni & Semei, per cognatio-
 34 nes ſuas. * Filij Caath: Amram, & Iſaar,
 35 & Hebron & Oziel. anni quoque vitæ
 36 Caath, centum triginta tres. * Filij Me-
 37 rari: Moholi & Muſi. hæ cognationes
 38 Leui per familias ſuas. * Accepit autem
 39 Amram vxorē Iochabed patruelem ſuā:
 40 quæ peperit ei Aaron & Moyſen. Fue-
 41 runtq. anni vitæ Amram, centum trigin-
 42 ta ſeptem. * Filij quoque Iſaar: Core, &
 43 Nepheg, & Zechri. * Filij quoque Oziel:
 44 Miſael, & Eliſaphan & Sethri. * Accepit
 45 autem Aaron vxorem Eliſabeth filiam
 46 Aminadab, ſororem Nahafon, quæ pe-
 47 perit ei Nadab, & Abiu, & Eleazar, &
 48 Ithamar. * Filij quoque Core: Aſer, & El-

cana, & Abiaſaph. hæ ſunt cognationes
 49 Coritarum. * At vero Eleazar filius Aa-
 50 ron accepit vxorem de filiabus Phutiel:
 51 quæ peperit ei Phinees. hi ſunt princi-
 52 pes familiarum Leuitarum per cognat-
 53 iones ſuas. * Iſte eſt Aaron & Moyſes,
 54 quibus præcepit Dominus vt educerent
 55 filios Israel de Terra Aegypti per tur-
 56 mas ſuas. * Hi ſunt, qui loquuntur ad
 57 Pharaonem regem Aegypti, vt educant
 58 filios Israel de Aegypto: iſte eſt Moyſes
 59 & Aaron, in die qua locutus eſt Domi-
 60 nus ad Moyſen, in Terra Aegypti. * Et lo-
 61 cutus eſt Dominus ad Moyſen, dicens:
 62 Ego Dominus: loquere ad Pharaonem
 63 regem Aegypti, omnia quæ ego loquor
 64 tibi. * Et ait Moyſes coram Domino: En
 65 incircumcisus labijs ſum, quo modo au-
 66 diet me Pharaō?

CAP. VII.

1 Dixitq. Dominus ad Moyſen: Ecce
 2 A conſtitui te Deum Pharaonis: &
 3 Aaron frater tuus erit propheta tuus.
 4 * Tu loqueris ei omnia quæ mando ti-
 5 bi: & ille loquetur ad Pharaonem, vt
 6 dimittat filios Israel de terra ſua. * Sed
 7 ego indurabo cor eius, & multiplica-
 8 bo ſigna & oſtenta mea in Terra Aeg-
 9 ypti, & non audiet vos: immittamq. ma-
 10 num meam ſuper Aegyptum, & educam
 11 exercitum & populum meum filios Is-
 12 rael de Terra Aegypti per iudicia maxi-
 13 ma. * Et ſcient Aegyptij quia ego ſum
 14 Dominus qui extendi manum meam
 15 ſuper Aegyptum, & eduxerim filios Is-
 16 rael de medio eorū. * Fecit itaque Moy-
 17 ſes & Aaron ſicut præceperat Dominus:
 18 ita egerunt. * Erat autem Moyſes, octo-
 19 ginta annorum, & Aaron octoginta triſi,
 20 quando locuti ſunt ad Pharaonem. * Di-
 21 xitq. Dominus ad Moyſen & Aaron:
 22 * Cum dixerit vobis Pharaō, Oſtēdite ſi-
 23 gna: dices ad Aaron: Tolle virgā tuam,
 24 & proiice eam coram Pharaone, ac ver-
 25 tetur in colubrū. * Ingreſſi itaque Moy-
 26 ſes & Aaron ad Pharaonem, fecerunt ſi-
 27 cut præceperat Dominus. tulitq. Aaron
 28 virgam coram Pharaone & ſeruis eius,
 29 quæ verſa eſt in colubrum. * Vocauit
 30 autem Pharaō ſapientes & maleficos: &
 31 fecerunt etiā ipſi per incantationes Aeg-
 32 yptiacas & arcana quædam ſimiliter.
 33 Proie-

¶ Gen. 46. b. 9
 Num. 26. a. 5
 1. Par. 5. a. 1

¶ 1. Par. 4. d. 14

¶ 1. Par. 6. a. 1
 & 23. a. 6
 ¶ Nu. 3. c. 17
 Num. 26. g. 17
 1. Par. 6. a. 2.
 23. b. 12.

¶ Sup. 4. d. 15

¶ 2. Tim. 4. b. 1

* Proieceruntq. singuli virgas suas, quæ 12
versæ sunt in dracones: sed deuorauit vir-
ga Aaron virgas eorum. * Induratumq. 13
est cor Pharaonis, & non audiuit eos, si-
cut præceperat Dominus. * Dixit autem 14
Dominus ad Moysen: Ingrauium est cor
Pharaonis, nõ vult dimittere populum.
* Vade ad eum mane, ecce egredietur ad 15
aqua: & stabis in occursum eius super
ripam fluminis: & virgam, quæ cõuerfa C
est in draconẽ, tolles in manu tua. * Di- 16
cesq. ad eum: Dominus Deus Hebræorũ
misit me ad te, dicens: Dimitte populũ
meum vt sacrificet mihi in deserto: &
vsque ad præsens audire noluisti. * Hæc 17
igitur dicit Dominus: In hoc scies quod
sum Dominus: ecce percutiam virga, quæ
in manu mea est, aquam fluminis, & ver-
tetur in sanguinẽ. * Pisces quoque, qui 18
sunt in fluuio, morientur, & computre-
scent aquæ, & affligentur Aegyptij bibẽ-
tes aquam fluminis. * Dixit quoque Do- 19
minus ad Moysen: Dic ad Aaron, Tolle
virgam tuam, & extende manum tuam
super aquas Aegypti, & super fluuios eo-
rum, & riuos ac paludes, & omnes la-
cus aquarũ, vt vertantur in sanguinẽ: &
sit cruor in omni Terra Aegypti, tam in
lignis vasis quàm in faxeis. * Feceruntq. 20
Moyses & Aarõ sicut præceperat Domi- D
nus: & eleuans virgam percussit aquam
fluminis coram Pharaone & seruis eius:
quæ versa est in sanguinẽ. * Et pisces, qui 21
erant in flumine, mortui sunt: compu-
truitq. fluuius, & non poterant Aegyptij
bibere aquam fluminis, & fuit sanguis in
tota Terra Aegypti. * Feceruntq. simili- 22
ter malefici Aegyptiorũ incantationibus
suis, & induratum est cor Pharaonis, nec
audiuit eos, sicut præceperat Dominus.
* Auertitq. se, & ingressus est domum, 23
suam, nec apposuit cor etiam hac vice.
* Foderunt autem omnes Aegyptij per 24
circuitum fluminis aquam vt biberent:
non enim poterant bibere de aqua flu-
minis. * Impletq. sunt septem dies, post- 25
quam percussit Dominus fluuium.

CAP. VIII.

Dixit quoque Dominus ad Moysen: 1
Ingredere ad Pharaonẽ, & dices ad A
eum: Hæc dicit Dominus: Dimitte po-
pulum meũ, vt sacrificet mihi: * sin autẽ 2
nolueris dimittere, ecce ego percutiam

omnes terminos tuos ranis. * Et ebullice
fluuius ranas: quæ ascendent, & ingre-
dientur domum tuã, & cubiculum lectu-
li tui, & super stratum tuum, & in do-
mos seruorum tuorum, & in populum
tuum, & in furnos tuos, & in reliquias
4 ciborum tuorũ: * & ad te, & ad populũ
tuum, & ad omnes seruos tuos intrabũt
5 ranæ. * Dixitq. Dominus ad Moysen: Dic
ad Aaron: Extende manum tuam super
fluuios ac super riuos & paludes, & edue
6 ranas super Terram Aegypti. * Et exten-
dit Aaron manum super aquas Aegypti,
& ascenderunt ranæ, operueruntq. Terrã
7 Aegypti. * Fecerunt autem & malefici S^{ap. 17. b. 7}
per incantationes suas similiter, eduxe-
8 runtq. ranas super Terrã Aegypti. * Vo-
cauit autem Pharaõ Moysen & Aaron,
& dixit eis: Orate Dominum vt auferat
ranas a me & a populo meo: & dimie-
tam populum, vt sacrificet Domino.
9 * Dixitq. Moyses ad Pharaonem: Con-
stitue mihi quando deprecer pro te, &
pro seruis tuis, & pro populo tuo, vt
abigantur ranæ a te & a domo tua & a
seruis tuis & a populo tuo: & tantum
10 in flumine remaneant. * Qui respondit:
C Cras. At ille: Iuxta, inquit, verbum tuũ
faciam: vt scias quoniam non est sicut
11 Dominus Deus noster. * Et recedent ra-
næ a te, & a domo tua, & a seruis tuis,
& a populo tuo: & tantum in flumine
12 remanebunt. * Egressiq. sunt Moyses &
Aaron a Pharaone: & clamauit Moyses
ad Dominum pro sponsione ranarum,
13 quam condixerat Pharaoni. * Fecitq.
Dominus iuxta verbum Moyfi: & mor-
D tuz sunt ranæ de domibus, & de villis,
14 & de agris. * Congregaueruntq. eas in
immos aggeres, & computruit ter-
15 ra. * Videns autem Pharaõ quod data
esset requies, ingrauium eor suum, &
non audiuit eos, sicut præceperat Domi-
16 nus. * Dixitq. Dominus ad Moysen: Lo-
quere ad Aaron: Extende virgam tuam,
& percutere puluerem terræ: & sint sci-
17 niphes in vniuersa Terra Aegypti. * Fe-
ceruntq. ita. Et extendit Aaron manum,
virgam tenens: percussitq. puluerẽ terræ,
& facti sunt sciniphes in hominibus, & in
iumentis: omnis puluis terræ versus est in
18 sciniphes per totam Terrã Aegypti. * Fe-
ceruntq. similiter malefici incantationibus
suis, vt educerẽt sciniphes, & nõ potue-
runt:

runt: erātq. sciniphes tam in hominibus
quā in iumentis. * Et dixerunt malefici 19
ad Pharaonē: Digitus Dei est hic. indu- E
ratumq. est cor Pharaonis, & non audiuit
eos sicut praeceperat Dominus. * Dixit 20
quoque Dominus ad Moysen: Confurge
diluculo, & sta coram Pharaone: egredietur
enim ad aquas: & dices ad eum: Hæc
dicit Dominus: Dimitte populum meū
ut sacrificet mihi. * Quod si non dimise- 21
ris eum, ecce ego immittam in te, & in
seruos tuos, & in populum tuum, & in
domos tuas omne genus muscarum: &
implebuntur domus Aegyptiorum mu-
scis diuersi generis, & vniuersa terra in
qua fuerint. * Faciamq. mirabilem in die 22
illa Terram Gesen, in qua populus meus F
est, ut non sint ibi muscæ: & scias quo-
niam ego Dominus in medio terræ. * Po- 23
namq. diuisionem inter populum meū,
& populum tuum: cras erit signū istud.
" Sep. 16. b. " Fecitq. Dominus ita. " Et venit musca 24
grauissima in domos Pharaonis & seruo-
rum eius, & in omnem Terram Aegy-
pti: corruptaq. est terra ab huiusmodi
muscis. * Vocauitq. Pharao Moysen & 25
Aaron, & ait eis: Ite & sacrificate Deo ve-
stro in terra hac. * Et ait Moyses: Non 26
potest ita fieri: abominationes enim Ae- G
gyptiorum immolabimus Domino Deo
nostro: quod si mactauerimus ea quæ co-
lunt Aegyptij corā eis, lapidibus nos ob-
ruent. * Viam trium dierum pergemus in 27
solitudinem: & sacrificabimus Domino
Deo nostro, " sicut praecepit nobis. * Di- 28
xitq. Pharao: Ego dimittam vos ut sacri-
ficetis Domino Deo vestro in deserto:
verumtamen longius ne abeatis, rogate
pro me. * Et ait Moyses: Egressus a te, ora- 29
bo Dominū: & recedet musca a Pharao-
ne, & a seruis suis, & a populo eius cras:
verumtamen noli ultra fallere, ut non 30
dimittas populum sacrificare Domino.
* Egressusq. Moyses a Pharaone, orauit 31
Dominum. * Qui fecit iuxta verbum il-
lius: & abstulit muscas a Pharaone, & a
seruis suis, & a populo eius: non super-
fuit ne vna quidem. * Et ingrauatū est 32
cor Pharaonis, ita ut nec hac quidem
vice dimitteret populum.

CAP. IX.

Dixit autem Dominus ad Moysen: 1
Ingredere ad Pharaonem, & loque- A

re ad eum: Hæc dicit Dominus Deus He-
bræorum: Dimitte populum meum ut
sacrificet mihi. * Quod si adhuc renuis, 2
& retines eos: * ecce manus mea erit su-
per agros tuos: & super equos, & asinos,
& camelos, & boues, & oves, pestis val- 3
de grauis. * Et faciet Dominus mirabile
inter possessiones Israel, & possessiones
Aegyptiorum, ut nihil omnino pereat ex 4
his quæ pertinent ad filios Israel. * Con- B
stituitq. Dominus tempus, dicens: Cras
faciet Dominus verbum istud in terra.
* Fecit ergo Dominus verbum hoc altera
die: mortuaq. sunt omnia animalia
Aegyptiorum: de animalibus vero filio- 5
rum Israel nihil omnino periit. * Et mi-
sit Pharao ad videndum: nec erat quid-
quam mortuum de his quæ possidebat
Israel. Ingrauatumq. est cor Pharaonis, 6
& non dimisit populum. * Et dixit Do-
minus ad Moysen, & Aaron: Tollite ple-
nas manus cineris de camino, & spar-
gat illum Moyses in calum coram Pha- 7
raone. * Sitq. puluis super omnem
Terram Aegypti: erunt enim in homini-
bus, & iumentis vlcera, & vesicæ turgē-
tes in vniuersa terra Aegypti. * Tulerūtq. 8
cinerem de camino, & steterunt coram
Pharaone, & sparsit illum Moyses in ca-
lum: factaq. sunt vlcera vesicarum turgē- 9
tium in hominibus, & iumentis: * nec
poterant malefici stare corā Moysē pro-
pter vlcera quæ in illis erant, & in omni 10
Terra Aegypti: * Indurauitq. Dominus
cor Pharaonis, & nō audiuit eos, sicut lo-
cutus est Dominus ad Moysen. * Dixitq. 11
Dominus ad Moysen: Mane confurge, &
sta coram Pharaone, & dices ad eum: Hæc
dicit Dominus Deus Hebræorū: Dimitte 12
populum meum ut sacrificet mihi. * Quia
in hac vice mittam omnes plagas meas
super cor tuum, & super seruos tuos, &
super populum tuum: ut scias quod non 13
sit similis mei in omni terra. * Nunc enim
extendens manum percutiam te, & po-
pulum tuum peste, peribisq. de terra. 14
* Idcirco autem posui te, ut ostendam 15
in te fortitudinem meam, & narretur no-
men meum in omni terra. * Adhuc reti-
nes populum meum: & non vis dimitte- 16
re eum? * En pluam cras hac ipsa hora
grandinem multam nimis, qualis nō fuit
in Aegypto a die qua fundata est, vsque 17
in præsens tempus. * Mitte ergo iam
nunc.

" Rom. 9. d. 17

CAP. X.

annc, & congrega iumenta tua, & omnia quæ habes in agro: homines enim, & iumenta, & vniuersa quæ inuēta fuerint foris, nec congregata de agris, cecideritq. super ea grando, morientur. * Qui timuit 10 verbum Domini de seruis Pharaonis, fecit confugere seruos suos, & iumenta in domos: * qui autem neglexit sermonem 11 Domini, dimisit seruos suos, & iumenta E in agris. * Et dixit Dominus ad Moysen: 12 Extende manum tuam in cælum, vt fiat grando in vniuersa Terra Aegypti super homines, & super iumenta, & super omnem herbam agri in Terra Aegypti. * 13 Extenditq. Moyses virgam in cælum, & Dominus dedit tonitrua, & grandinem, ac discurrentia fulgura super terram: pluitq. Dominus grādinem super Terram Aegypti. * Et grando & ignis mista pariter 14 rebantur: tantq. fuit magnitudinis, quāta ante numquam apparuit in vniuersa Terra Aegypti ex quo gens illa cōdita est. * Et percussit grando in omni Terra Aegypti cuncta quæ fuerunt in agris, ab homine vsque ad iumentum: cunctamq. herbā agri percussit grando, & omne lignum regionis confregit. * Tantum in Terra Gessen, vbi erant filij Israel, grando non cecidit. * Misitq. Pharaon, & vocauit Moysen & Aaron, dicens ad eos: Peccaui etiā nunc: Dominus iustus: ego & populus meus, impij. * Orate Dominum vt desinant tonitrua Dei, & grando: vt dimittā vos, & nequaquam hic vltra maneatis. * Ait Moyses: Cum egressus fuero de vrbe, extendam palmas meas ad Dominū, & cessabunt tonitrua, & grando non erit: vt scias quia Domini est terra: * noui autem quod & tu, & serui tui necdum timeatis Dominum Deum. * Linum ergo, 11 & hordeum læsum est, eo quod hordeum G esset virens, & linum iam folliculos germinaret: * triticum autem, & far non sunt læsa, quia serotina erant. * Egressusq. 12 Moyses a Pharaone ex vrbe, tetendit manus ad Dominum: & cessauerūt tonitrua & grando, nec vltra stillauit pluuia super terram. * Videns autem Pharaon quod cessasset pluuia, & grando & tonitrua, auxit peccatum: * & ingrauatum est cor eius, 13 & seruorum illius, & induratum nimis: nec dimisit filios Israel, sicut præceperat Dominus per manum Moysi.

1 ET dixit Dominus ad Moysen: Ingre-
A dere ad Pharaonem: ego enim indu-
raui cor eius, & seruorum illius: vt faciā
2 signa mea hæc in eo, * & narres in auri-
bus filij tui, & nepotum tuorum, quo-
ties contriuerim Aegyptios, & signa mea
fecerim in eis: & sciat quia ego Domi-
3 nus. * Introierunt ergo Moyses & Aaron
ad Pharaonem, & dixerunt ei: Hæc dicit
Dominus Deus Hebræorum: Vsquequo
non vis subijci mihi? dimitte populum
4 meum, vt sacrificet mihi. * 5 Sin autem
B resistis, & non vis dimittere eum: ecce
ego inducam cras locustam in fines tuos:
6 * quæ operiat superficiem terræ, ne quid-
quam eius appareat, sed comedatur quod
residuum fuerit grandini. corrodet enim
7 omnia ligna quæ germinant in agris. * Et
implebunt domos tuas, & seruorū tuo-
rum, & omnium Aegyptiorum: quantā
non viderunt patres tui, & aui, ex quo
orti sunt super terram, vsque in præsen-
tem diem. Auertitq. se, & egressus est
8 Pharaone. * Dixerunt autem serui Pha-
raonis ad eum: Vsquequo patiemur hoc
scandalum: dimitte homines, vt sacrifi-
cent Domino Deo suo. nōne vides quod
9 perierit Aegyptus? * Reuocaueruntq.
C Moysen, & Aaron ad Pharaonem: qui
dixit eis: Ite, sacrificate Domino Deo
10 vestro: quinam sunt qui ituri sunt? Ait
Moyses: Cum paruulis nostris, & senio-
ribus pergemus, cum filiis & filiabus, cū
ouibus & armentis: est enim sollempnitas
11 Domini Dei nostri. * Et respondit Pha-
raon: Sic Dominus sit vobiscum, quo mo-
do ego dimittā vos, & paruulos vestros,
cui dubium est quod pessime cogitatis?
12 * Non fiet ita, sed ite tantum viri, & sa-
cificate Domino: hoc enim & ipsi peti-
stis. Statimq. eieci sunt de conspectu
13 Pharaonis. * Dixit autem Dominus ad
D Moysen: Extende manum tuam super
Terram Aegypti ad locustam, vt ascendat
super eam, & deuoret omnem herbā quæ
14 residua fuerit grandini. * Et extēdit Moy-
ses virgam super terram Aegypti: & Do-
minus induxit ventum vrentem tota die
illa, & nocte: & mane factus, ventus vrens
15 leuauit locustas. * Quæ ascenderunt super
vniuersam Terrā Aegypti: & sederunt in
cunctis finibus Aegyptiorum innumera-
D 2 biles,

biles, quales antè illud tēpus non fuerant, nec postea futuræ sunt. * Operueruntq. 15 vniuersam superficiem terræ, vastantes omnia. Deuorata est igitur herba terræ, & quidquid pomorum in arboribus fuit, quæ grando dimiserat: nihilq. omnino virens relictum est in lignis, & in herbis terræ, in cuncta Aegypto. * Quam ob 16 rem festinus Pharaō vocauit Moysen & Aaron, & dixit eis: Peccaui in Dominū Deum vestrum, & in vos. * Sed nunc dimittite peccatū mihi etiam hac vice, & rogate Dominum Deum vestrum, vt auferat a me mortem istam. * Egressusq. 18 Moyses de conspectu Pharaonis, orauit Dominum. * Qui flare fecit ventum ab 19 occidente vehementissimum, & arreptā locustam proiecit in Mare rubrum: non remansit ne vna quidem in cunctis finibus Aegypti. * Et indurauit Dominus 20 cor Pharaonis, nec dimisit filios Israel. * Dixit autem Dominus ad Moysen: Ex- 21 tende manum tuam in cælum: & sint tenebræ super Terram Aegypti tam densæ, vt palpari queant. * Extenditq. Moyses 22 manum in cælum: & factæ sunt tenebræ horribiles in vniuersa Terra Aegypti tribus diebus. * Nemo vidit fratrem suum, 23 nec mouit se de loco in quo erat: vbi- cumque autem habitabant filij Israel, lux erat. * Vocauitq. Pharaō Moysen & Aaron, & dixit eis: Ite, sacrificate Domino: oues tantum vestræ, & armenta remaneant, paruuli vestri eant vobiscum. * Ait Moyses: Hostias quoque & holocau- 25 sta dabis nobis, quæ offeramus Domino Deo nostro. * Cuncti greges pergent nobiscum: non remanebit ex eis vngula: 26 quæ necessaria sunt in cultum Domini Dei nostri: præsertim cum ignoremus quid debeat immolari, donec ad ipsum locum perueniamus. * Indurauit autem 27 Dominus cor Pharaonis, & noluit dimittere eos. * Dixitq. Pharaō ad Moysen: Recede a me, & caue ne vltra videas faciem meam: quocumque die apparueris mihi, morieris. * Respondit Moyses: Ita fiet vt 29 locutus es, non videbo vltra faciem tuā.

CAP. XI.

ET dixit Dominus ad Moysen: Ad- 1 huc vna plaga tangam Pharaonem & Aegyptum, & post hæc dimittet vos,

2 & exire compellet. * Dices ergo om- ^{Sup. 1. p. 20} ni plebi vt postulet vir ab amico suo, & ^{Inf. 12. c. 11} mulier a vicina sua vasa argentea, & aurea. * Dabit autem Dominus gratiam populo suo corā Aegyptijs. * Fuitq. 3 Moyses vir magnus valde in Terra Aegypti coram seruis Pharaonis, & omni 4 populo. * Et ait: Hæc dicit Dominus: Media nocte egrediar in Aegyptum: 5 & morietur omne primogenitum in Terra Aegyptiorum, a primogenito Pharaonis qui sedet in folio eius, vsque ad primogenitum ancillæ quæ est ad molā, & omnia primogenita iumentorum. 6 * Eritq. clamor magnus in vniuersa Terra Aegypti, qualis nec ante fuit, nec po- 7 stea futurus est. * Apud omnes autem filios Israel non mutiet canis ab homine vsque ad pecus: vt sciatis quanto miraculo diuidat Dominus Aegyptios & Israel. 8 * Descendentq. omnes serui tui isti ad me, & adorabunt me, dicentes: Egredere tu, & omnis populus qui subiectus 9 est tibi: post hæc egrediemur. * Et exiuit a Pharaone iratus nimis. Dixit autem Dominus ad Moysen: Non audiet vos Pharaō vt multa signa fiant in Terra Aegypti. * Moyses autem & Aaron fecerunt omnia ostenta quæ scripta sunt, coram Pharaone. Et indurauit Dominus cor Pharaonis, nec dimisit filios Israel de terra sua.

CAP. XII.

1 DIXIT quoque Dominus ad Moysen, & Aaron in Terra Aegypti: * Men- 2 sis iste, vobis principium mensium: primus erit in mensibus anni. * Loquimini ad vniuersum cœtum filiorum Israel, & dicite eis: Decima die mēsis huius tollat vnusquisque agnum per familias & 3 domos suas. * Sin autem minor est numerus vt sufficere possit ad vescendum agnum, assumet vicinum suum qui iunctus est domui suæ, iuxta numerum 4 animarum quæ sufficere possunt ad esum agni. * Erit autem agnus absque macula, masculus, anniculus: iuxta quem ritum 5 tolletis & hoedum. * Et seruabitis eum vsque ad quartam decimam diem mēsis huius: immolabitq. eum vniuersa multitudo filiorum Israel ad vesperam. * Et su- 6 bment de sanguine eius, ac ponent super 7 verum-

utrumque postem, & in superliminari-
bus domorum, in quibus comedent illū.
* Et edent carnes nocte illa assas igni, &
azymos panes cum lactucis agrestibus.
* Non comedetis ex eo crudum quid, nec
coctum aqua, sed tantum assum igni: ca-
put cum pedibus eius & intestinis vora-
bitis. * Nec remanebit quidquam ex eo vs-
que mane. si quid residuum fuerit, igne
comburetis. * Sic autem comedetis illū:
Renes vestros accingetis, & calceamenta
habebitis in pedibus, tenentes baculos in
manibus, & comedetis festinanter: est en-
im Phasē (idest transitus) Domini. * Et
transibo per Terram Aegypti nocte illa,
percutiamq. omne primogenitū in Terra
Aegypti ab homine usque ad pecus: & in
cunctis dijs Aegypti faciam iudicia, ego
Dominus. * Erit autem sanguis vobis in
signum in aedibus in quibus eritis: & vi-
debo sanguinem, & transibo vos: nec erit
in vobis plaga disperdens quando percus-
sero Terram Aegypti. * Habebitis autem
hunc diem in monumentum: & celebra-
bitis eam sollemnem Domino in genera-
tionibus vestris cultu sempiterno. * Se-
ptem diebus azyma comedetis: in die
primo non erit fermentum in domibus
vestris: quicumque comederit fermenta-
tum, peribit anima illa de Israel, a pri-
mo die vsque ad diem septimum. * Dies
prima erit sancta atque sollemnis, & dies
septima eadem festiuitate venerabilis: ni-
hil operis facietis in eis, exceptis his, quæ
ad vescendum pertinent. * Et obseruabi-
tis azyma: in eadem enim ipsa die educā
exercitum vestrum de Terra Aegypti, &
custodietis diem istum in generationes
vestras ritu perpetuo. * Primo mense,
quartadecima die mensis ad vesperam
comedetis azyma vsque ad diem vigesi-
mam primam eiusdem mensis ad vespere-
ram. * Septem diebus fermentum non
inuenietur in domibus vestris: qui come-
derit fermentatum, peribit anima eius
de coetu Israel, tam de aduenis quam de
indigenis terræ. * Omne fermentatum
non comedetis: in cunctis habitaculis ve-
stris edetis azyma. * Vocauit autem Moy-
ses omnes seniores filiorum Israel, & di-
xit ad eos: Ite tollentes animal per fami-
lias vestras, & immolate Phasē. * Fasci-
culumq. hyssopi tingite in sanguine qui
est in limine, & aspergite ex eo superli-

minare, & utrumque postem: nullus ve-
strum egredietur ostium domus suæ vs-
que mane. * Transibit enim Dominus
percutiens Aegyptios: cumq. viderit san-
guinem in superliminari, & in utroque
postē, transcendet ostium domus, & non
finet percussorem ingredi domos vestras
& lacerare. * Custodi verbum istud legiti-
mum tibi & filiis tuis vsque in æternum.
* Cumq. introieritis terram, quam Do-
minus daturus est vobis vt pollicitus est,
observabitis ceremonias istas. * Et cum
dixerint vobis filij vestri: Quæ est ista
religio? * dicetis eis: Victimā transitus
Domini est, quando transiuit super do-
mos filiorum Israel in Aegypto percu-
tiens Aegyptios, & domos nostras libe-
rans. Incuruat usq. populus adorauit. * Et
egressi filij Israel fecerunt sicut præcepe-
rat Dominus Moyse & Aaron. * Factum
est autem in noctis medio, percussit Do-
minus omne primogenitum in Terra
Aegypti, a primogenito Pharaonis, qui
in solio eius sedebat, vsque ad primo-
genitum captiue quæ erat in carcere,
& omne primogenitum iumentorum.
* Surrexitq. Pharaos nocte, & omnes serui
eius, cunctaq. Aegyptus: & ortus est cla-
mor magnus in Aegypto: neque enim
erat domus in qua non iaceret mortuus.
* Vocatisq. Pharaos, Moyses, & Aaron no-
cte, ait: Surgite & egredimini a populo
meo, vos & filij Israel: ite, immolare Do-
mino sicut dicitis. * Oves vestras & ar-
menta assumite vt petieratis, & abeuntes
benedicite mihi. * Urgebantq. Aegyptij
populum de terra exire velociter, dicen-
tes: Omnes moriemur. * Tulit igitur po-
pulus conspersam farinam antequam
fermentaretur: & ligans in pallijs, posuit
super humeros suos. * Feceruntq. filij Is-
rael sicut præceperat Moyses: & petie-
runt ab Aegyptijs vasa argentea & aurea,
vestemq. plurimam. * Dominus autem
dedit gratiam populo coram Aegyptijs
vt commodarent eis: & spoliauerunt
Aegyptios. * Profectiq. sunt filij Israel de
Ramesse in Socoth, sexcenta fere millia
peditum virorum, absque paruulis. * Sed
& vulgus promiscuum innumerabile
ascendit cum eis, oves & armenta & ani-
mantia diuersi generis multa nimis. * Co-
xeruntq. farinam, quam dudum de Aeg-
ypto conspersam tulerant: & fecerunt

¶ Sap. 18. b. 9.
& 11. b. 11

¶ Sup. 11. a. 1

¶ Leui. 23. a. 5

¶ Num. 28. c. 16

¶ Hebr. 11. c. 28

subcineritios pānes azymos: neque enim poterant fermentari cogentibus exire Aegyptijs, & nullam facere sinentibus moram: nec pulmenti quidquam occurrerat pręparare. * Habitatio autem filiorum Israel qua manserunt in Aegypto, fuit quadringentorum triginta annorum. * Quibus expletis, eadem die egressus est omnis exercitus Domini de terra Aegypti. * Nox ista est obseruabilis Domino, quando eduxit eos de Terra Aegypti: hanc obseruare debent omnes filij Israel in generationibus suis. * Dixitq. Dominus ad Moysen & Aaron: Hęc est religio Phase: Omnis alienigena non comedit ex eo. * Omnis autem seruus emptitijs circumcidetur, & sic comedit. * Aduena & mercenarius non edent ex eo. * In vna domo comedetur, nec efferetis de carnibus eius foras, nec os illius confringetis. * Omnis coetus filiorum Israel faciet illud. * Quod si quis peregrinorum in vestram voluerit transire coloniam, & facere Phase Domini, circumcidetur prius omne masculinum eius, & tunc rite celebrabit: eritq. sicut indigena terrę: si quis autem circumcissus non fuerit, non vescetur ex eo. * Eadem lex erit indigenę & colono qui peregrinatur apud vos. * Feceruntq. omnes filij Israel sicut pręceperat Dominus Moyfi & Aaron. * Et eadem die eduxit Dominus filios Israel de terra Aegypti per turmas suas.

CAP. XIII.

Locutusq. est Dominus ad Moysen, dicens: * Sanctifica mihi omne primogenitum quod aperit vuluam in filiis Israel, tam de hominibus quā de iumentis: mea sunt enim omnia. * Et ait Moyses ad populum: Mementote diei huius in qua egressi estis de Aegypto & de domo seruitutis, quoniam in manu forti eduxit vos Dominus de loco isto: vt non comedatis fermentatum panem. * Hodie egredimini mense nouarum frugum. * Cumq. introduxerit te Dominus in Terram Chananai & Hethai & Amorrhai & Heuzi & Iebusai, quam iurauit patribus tuis vt daret tibi, terram fluentem lacte & melle, celebrabis huic morem sacrorum mense isto. * Se-

ptem diebus vesceris azymis: & in die septimo erit sollempnitas Domini. * Azyma comedetis septem diebus: non apparebit apud te aliquid fermentatum, nec in cunctis finibus tuis. * Narrabisq. filio tuo in die illo, dicens: Hoc est quod fecit mihi Dominus quando egressus sum de Aegypto. * Et erit quasi signum in manu tua, & quasi monumentum ante oculos tuos: & vt lex Domini semper sit in ore tuo, in manu enim forti eduxit te Dominus de Aegypto. * Custodies huiuscemodi cultum statuto tempore a diebus in dies. * Cumq. introduxerit te Dominus in Terram Chananai, sicut iurauit tibi & patribus tuis, & dederit tibi eam: * separabis omne quod aperit vuluam Domino, & quod primitiuum est in pecoribus tuis: quidquid habueris masculini sexus, consecrabis Domino. * Primogenitum asini mutabis oue: quod si non redemeris, interficies. Omne autem primogenitum hominis de filiis tuis, pretio redimes. * Cumq. interrogauerit te filius tuus cras, dicens: Quid est hoc? respondebis ei: In manu forti eduxit nos Dominus de terra Aegypti, de domo seruitutis. * Nam cum induratus esset Phraeo, & nollet nos dimittere, occidit Dominus omne primogenitum in Terra Aegypti a primogenito hominis vsque ad primogenitum iumentorum: idcirco immolo Domino omne quod aperit vuluam masculini sexus, & omnia primogenita filiorum meorum redimo. * Erit igitur quasi signum in manu tua, & quasi apensum quid, ob recordationem, inter oculos tuos: eo quod in manu forti eduxit nos Dominus de Aegypto. * Igitur cum emisisset Phraeo populum, non eos duxit Deus per viam Terrę Philisthijm quę vicina est: reputans ne forte poeniteret eum, si vidisset aduersum se bella consurgere, & reuerteretur in Aegyptum. * Sed circumduxit per viam deserti, quę est iuxta Mare rubrum: & armati ascenderunt filij Israel de Terra Aegypti. * Tulit quoque Moyses ossa Ioseph secum: eo quod adiurasset filios Israel, dicens: * Visitabit vos Deus, efferre ossa mea hinc vobiscum. * Profectiq. de Socoth castrametati sunt in Etham in extremis finibus solitudinis. * Dominus autem

Infr. 22. d. 29

& 14. c. 19

Ex. 44. g. 10

Infr. 34. c. 9
Num. 5. c. 16.
Luc. 2. d. 23
Leu. 27. c. 26

Gen. 50. d. 15

Nu. 14. c. 21

1. Cor. 10. a. 1

præce-

Nch. 9. d. 19 præcedebat eos ad ostendendam viam, per diem in columna nubis, & per noctem in columna ignis: vt dux esset itineris vtroque tempore. * Numquam defuit columna nubis per diem, nec columna ignis per noctem, coram populo.

CAP. XIII.

Locus est autem Dominus ad Moysen, dicens: * Loquere filiis Israel: Reuersi castrametentur e regione Phihahiroth quæ est inter Magdalem & mare contra Beelsephon: in conspectu eius castra ponetis super mare. * Distursum est Pharaon super filios Israel: Conuersati sunt in terra, conclusit eos desertum. * Et indurabo cor eius, ac persequetur vos: & glorificabor in Pharaone, & in omni exercitu eius. scientque Aegyptij quia ego sum Dominus. Feceruntque ita. * Et nunciatum est regi Aegyptiorum quod fugisset populus: immutatumque est cor Pharaonis & seruum eius super populo, & dixerunt: Quid volumus facere vt dimitteremus Israel, ne seruiret nobis? Iunxit ergo currum, & omnem populum suum assumpsit secum. * Tulitque sexcentos currus electos, & quidquid in Aegypto currum fuit: & duces totius exercitus. * Indurauitque Dominus cor Pharaonis regis Aegypti, & persecutus est filios Israel: at illi egressi erant in manu excelsa. * Cumque persequerentur Aegyptij vestigia præcedentium, repperunt eos in castris super mare: omnis equitatus & currus Pharaonis, & vniuersus exercitus erant in Phihahiroth contra Beelsephon. * Cumque appropinquasset Pharaon, leuantes filij Israel oculos, viderunt Aegyptios post se: & timuerunt valde: clamaueruntque ad Dominum, & dixerunt ad Moysen: Forfitan non erant sepulchra in Aegypto, ideo tulisti nos vt moreremur in solitudine: quid hoc facere voluisti, vt educeres nos ex Aegypto? * Nonne iste est sermo, quem loquebamur ad te in Aegypto, dicentes: Recede a nobis, vt seruiamus Aegyptijs? multo enim melius erat seruire eis, quam mori in solitudine. * Et ait Moyses ad populum: Nolite timere: state, & videte magna-

lia Domini quæ facturus est hodie: Aegyptios enim, quos nunc videtis, nequaquam vltra videbitis vsque in sempiternum. * Dominus pugnabit pro vobis, & vos tacebitis. * Dixitque Dominus ad Moysen: Quid clamas ad me? Loquere filiis Israel vt proficiant. * Tu autem eleua virgam tuam, & extende manum tuam super mare, & diuide illud: vt gradiantur filij israel in medio mari per siccum. * Ego autem indurabo cor Aegyptiorum vt persequantur vos: & glorificabor in Pharaone, & in omni exercitu eius, & in curribus & in equitibus illius. * Et scient Aegyptij quia ego sum Dominus cum glorificatus fuero in Pharaone, & in curribus atque in equitibus eius. * Tollensque se angelus Dei, qui præcedebat castra Israel, abiit post eos: & cum eo pariter columna nubis, priora dimittens, post tergum stetit, inter castra Aegyptiorum & castra Israel: & erat nubes tenebrosa, & illuminans noctem, ita vt ad se inuicem toto noctis tempore accedere non valerent. * Cumque extendisset Moyses manum super mare, abstulit illud Dominus flante vento vehementi & vrente tota nocte, & vertit in siccum: diuisa est aqua. * Et ingressi sunt filij Israel per medium sicci maris: erat enim aqua quasi murus a dextra eorum & a sinistra. * Persequentemque Aegyptij ingressi sunt post eos, & omnis equitatus Pharaonis, currus eius & equites per medium maris. * Iamque aduenerat vigilia matutina, & ecce respiciens Dominus super castra Aegyptiorum per columnam ignis & nubis, interfecit exercitum eorum: & subuertit rotas curruum, ferebanturque in profundum. Dixerunt ergo Aegyptij: Fugiamus Israelem: Dominus enim pugnabit pro eis contra nos. * Et ait Dominus ad Moysen: Extende manum tuam super mare, vt reuertantur aquæ ad Aegyptios super currus & equites eorum. * Cumque extendisset Moyses manum contra mare, reuersum est primo diluculo ad priorem locum: fugientibusque Aegyptijs occurrerunt aquæ, & inuoluit eos Dominus in medijs fluctibus. * Reuersaque sunt aquæ, & operus-

D 4 sunt

11. Mac. 4. 29
Iol. 24. b. 6

11. Psal. 77. b. 13
& 104. d. 36
Psal. 113. 2. 3
Heb. 11. d. 29

11. Sap. 11. b. 15

runt currus & equites cuncti exercitus G
Pharaonis, qui sequentes ingressi fuerant
mare: nec vnus quidem superfuit ex eis.
* Filij autem Israel perrexerunt per me- 19
dium sicci maris, & aquæ eis erant qua-
si pro muro a dextris & a sinistris: * li- 20
berauitq. Dominus in die illa Israel de
manu Aegyptiorum. * Et viderunt Aegy- 21
ptios mortuos super litus maris, & ma-
num magnam quam exercuerat Domi-
nus contra eos: timuitq. populus Domi-
num, & crediderunt Domino, & Moyfi
seruo eius.

CAP. XV.

TVnc cecinit Moyfes & filij Israel car- 1
men hoc Domino, & dixerunt: A
Cântemus Domino: gloriose enim ma-
gnificatus est, equum & ascensorem de-
iecit in mare.

* Fortitudo mea, & laus mea Domi- 2
nus, & factus est mihi in salutem: iste
Deus meus, & glorificabo eum: Deus pa-
tris mei, & exaltabo eum.

* Dominus quasi vir pugnator, omni- 3
potens nomen eius.

* Currus Pharaonis & exercitum eius 4
proiecit in mare: electi principes eius
submersi sunt in Mari rubro.

* Abyssi operuerunt eos, descenderunt 5
in profundum quasi lapis.

* Dexteræ tuæ Domine magnificata est 6
in fortitudine: dexteræ tuæ, Domine,
percutit inimicum.

* Et in multitudine gloriæ tuæ depo- 7
sisti aduersarios tuos: misisti iram tuam,
quæ deuorauit eos sicut stipulam.

* Et in spiritu furoris tui congregatæ 8
sunt aquæ: stetit vnda fluens, congregatæ
sunt abyssi in medio mari. B

* Dixit inimicus: Persequar & com- 9
prehendam, diuidam spolia, implebitur
anima mea: euaginato gladium meum,
interficiet eos manus mea.

* Flauit spiritus tuus, & operuit eos 10
mare: submersi sunt quasi plumbum in
aquis vehementibus.

* Quis similis tui in fortibus Domine? 11
quis similis tui, magnificus in sanctitate,
terribilis atque laudabilis, faciens mi-
rabilia?

* Extendisti manum tuam, & deuora- 11
uit eos terra.

1) * Dux fuisti in misericordia tuâ popu-
lo quem redemisti: & portasti eum in
fortitudine tuâ, ad habitaculum sanctum
tuum.

14 * Ascenderunt populi, & irati sunt:
dolores obtinuerunt habitatores Philis-
thijm.

15 * Tunc conturbati sunt principes
Edom, robustos Moab obtinuit tremor:
obriguerunt omnes habitatores
Chanaan.

16 * Irruat super eos formido & pa-
uor, in magnitudine brachij tui: fiant
immobiles quasi lapis, donec pertran-
seat populus tuus Domine, donec per-
transeat populus tuus iste, quem pos-
sedisti. C

17 * Introduces eos, & plantabis in mon-
te hereditatis tuæ, firmissimo habita-
culo tuo quod operatus es Domine:
sanctuarium tuum Domine, quod firma-
uerunt manus tuæ.

18 * Dominus regnabit in æternum &
ultra.

19 * Ingressus est enim eques Phara cum
curribus & equitibus eius in mare: &
reduxit super eos Dominus aquas maris:
filij autem Israel ambulauerunt per sic-
cum in medio eius.

20 * Sumpsit ergo Maria prophetissa, so-
ror Aaron, tympanum in manu sua:
egressiq. sunt omnes mulieres post eam

21 cum tympanis & choris, * quibus præci-
nebat, dicens: Cântemus Domino, glo-
riose enim magnificatus est, equum &

22 ascensorem eius deiecit in mare. * Tulit
autem Moyfes Israel de mari rubro, &
D egressi sunt in desertum Sur: ambulaue-
runtq. tribus diebus per solitudinem, &

23 non inueniebant aquam. * Et venerunt
in Mara, nec poterant bibere aquas de
Mara, eo quod essent amaræ: vnde &
congruum loco nomen imposuit, vocis

24 illum Mara, id est, amaritudinem. * Et
murmurauit populus contra Moysem,

25 dicens: Quid bibemus? * At ille clamauit
ad Dominum. qui ostendit ei lignum: quod
cum misisset in aquas, in dulcedinē ver-

26 iudicia, & ibi tentauit eum, * dicens: Si
audieris vocem Domini Dei tui, & quod
rectum est coram eo feceris, & obedieris
mādati eius, custodierisq. omnia præce-
pta illius, cūctum languorem, quem po-
sui

1 Sap. 10. d. 15
1 Sa. 12. a. 2
1 Sal. 117. c. 14

1 Iudith 5. c. 15
1 Eccl. 10. a. 1

fui in Aegypto, non inducam super te :
 ego enim Dominus sanator tuus : *¹¹ Ve-
 nerunt autem in Elim filij Israel, vbi e-
 rant duodecim fontes aquarum, & so-
 ptuaginta palmae : & castrametati sunt
 iuxta aquas.

C A P. XVI.

¹ **P**rofectiq. sunt de Elim, & venit om-
 nis multitudo filiorum Israel in de-
 sertum Sin, quod est inter Elim & Sinai :
 quintodecimo die mensis secundi, post-
 quam egressi sunt de terra Aegypti. *² Et
 murmurauit omnis congregatio filioru
 Israel contra Moysen & Aaron in soli-
 tudine. * Dixeruntq. filij Israel ad eos :
 Vtinam mortui essemus per manum Do-
 mini in terra Aegypti, quando sedeba-
 mus super ollas carniū, & comedeba-
 mus panem in saturitate : cur eduxistis
 nos in desertum istud, vt occideretis
 omnem multitudinem fame ? * Dixit
 autem Dominus ad Moysen : Ecce, ego
 pluam vobis panes de celo : egredia-
 tur populus, & colligat quā sufficiunt
 per singulos dies : vt tentem eum verum
 ambulet in lege mea, an non. * Die au-
 tem sexto parent quod inferant : & sit
 duplum quā colligere solebant per sin-
 gulos dies. * Dixeruntq. Moyses & Aa-
 ron ad omnes filios Israel : Vespere scie-
 tis quod Dominus eduxerit vos de ter-
 ra Aegypti : * & mane videbitis gloriam
 Domini : audiuit enim murmur vestrum
 contra Dominum : nos vero quid sumus,
 quia mustitastis contra nos ? * Et ait Moy-
 ses : Dabit vobis Dominus vespere car-
 nes edere, & mane panes in saturitate : eo
 quod audierit murmuraciones vestras
 quibus murmurati estis contra eum, nos
 enim quid sumus ? nec contra nos
 est murmur vestrum, sed contra Domi-
 num. * Dixit quoque Moyses ad Aa-
 ron : Dic vniuersae congregationi filio-
 rum Israel : Accedite coram Domino :
 audiuit enim murmur vestrum. * Cumq.
 loqueretur Aaron ad omnem cœtum fi-
 liorum Israel, respexerunt ad solitudi-
 nem : & ecce gloria Domini apparuit in
 nube. * Locutus est autem Dominus ad
 Moysen, dicens : *¹¹ Audiui murmuratio-
 nes filiorum Israel, loquere ad eos : Ve-
 spere comedetis carnes, & mane satura-

bimini panibus : scietisq. quod ego sum
 Dominus Deus vester. * Factum est er-
 go vespere, & ascendens coturnix, coo-
 peruit castra : mane quoque rbs iacuit
 per circuitum castrorum. * Cumq. ope-
 ruiisset superficiem terræ, apparuit in so-
 litudine minutum, & quasi pilo tufum
 in similitudinem pruinæ super terram.
 *¹⁵ Quod cum vidissent filij Israel, dixerunt
 ad inuicē : Manhu ? quod significat : Quid
 est hoc ? ignorabant enim quid esset.
 Quibus ait Moyses : *¹¹ Iste est panis, quem
 Dominus dedit vobis ad vescendum.
 *¹⁶ Hic est sermo, quem præcepit Domi-
 nus : Colligat vnusquisque ex eo quan-
 tum sufficit ad vescendum : gomor per
 singula capita, iuxta numerum anima-
 rum vestrarum quæ habitant in taberna-
 culo sic tolletis. * Feceruntq. ita filij Is-
 rael : & collegerunt, alius plus, alius mi-
 nus. * Et mensi sunt ad mensuram go-
 mor : *¹⁷ nec qui plus collegerat, habuit am-
 plius : nec qui minus parauerat, reperit
 minus : sed singuli iuxta id quod edere
 poterant, congregauerunt. * Dixitq. Moy-
 ses ad eos : Nullus relinquat ex eo in ma-
 ne. * Qui non audierunt eum, sed di-
 miserunt quidam ex eis vsque mane, &
 scaterere cœpit vermibus, atque compu-
 truit. & iratus est contra eos Moyses.
 *²¹ Colligebant autem mane singuli, quan-
 tum sufficere poterat ad vescendum : cumq.
 incaluisset sol, liquescebat. * In die autem
 sexta collegerunt cibos duplices, id est,
 duo gomor per singulos homines : ve-
 nerunt autem omnes principes multitu-
 dinis, & narrauerunt Moysi. * Qui ait
 eis : Hoc est quod locutus est Dominus :
 Requies sabbati sanctificata est Domino
 cras. quodcumque operandum est, fa-
 cite : & quæ coquenda sunt coquite :
 quidquid autem reliquum fuerit, repo-
 nite vsque in mane. * Feceruntq. ita vt
 præceperat Moyses, & non computruie,
 neque vermis inuentus est in eo. * Di-
 xitq. Moyses : Comedite illud hodie,
 quia sabbatū est Domini : non inuenie-
 tur hodie in agro. * Sex diebus colligi-
 te : in die autem septimo sabbatū est Do-
 mini, idcirco nō inuenietur. * Venitq. se-
 ptima dies : & egressi de populo vt colli-
 gerent, non inuenerunt. * Dixit autē Do-
 minus ad Moysen : Vsquequo non vultis
 custodire mandata mea, & legē meam ?
 Vide-

Num. 11. b. 7
 Psal. 77. c. 24
 Sup. 16. c. 20
 Ioan. 6. d. 11

11. Cor. 10. a. 9

11. Cor. 8. b. 18

* Videte quodd Dominus dederit vobis sabbatum, & propter hoc die sexta tribuit vobis cibos duplices: maneat unusquisque apud semetipsum, nullus egrediatur de loco suo die septimo. * Et sabbatizauit populus die septimo. * Appellauitq. domus Israel nomen eius Man: quod erat quasi semen coriandri album, gustusq. eius quasi similis cum melle. * Dixit autem Moyses: Ille est sermo, quem praecepit Dominus: Imple gomor ex eo, & custodiatur in futuras retro generationes: ut nouerint panem, quo alui vos in solitudine, quando educti estis de Terra Aegypti. * Dixitq. Moyses ad Aaron: Sume vas vnum, & mitte ibi Man, quantum potest capere gomor: & repone coram Domino ad seruandum in generationes vestras, sicut praecepit Dominus Moyse. Posuitq. illud Aaron in tabernaculo reseruandum. * Filij autem Israel comederunt Man quadraginta annis, donec venirent in terram habitabilem: hoc cibo aliti sunt, usquequo tangerent fines terrae Chanaan. * Gomor autem decima pars est Ephraim.

¶ Neh. 9. d. 13
Iudith 5. c. 15

CAP. XVII.

Igitur profecta omnis multitudo filiorum Israel de deserto Sin per mansiones suas, iuxta sermonem Domini, castrametati sunt in Raphidim, ubi non erat aqua ad bibendum populo. * Qui iurgatus contra Moysen, ait: Da nobis aquam, ut bibamus. Quibus respondit Moyses: Quid iurgamini contra me? cur tentatis Dominum? * Sitiuit ergo ibi populus propter aquae penuriam, & murmurauit contra Moysen, dicens: Cur fecisti nos exire de Aegypto, ut occideres nos, & liberos nostros, ac iumenta scilicet? * Clamauit autem Moyses ad Dominum, dicens: Quid faciam populo huic? adhuc paululum, & lapidabit me. * Et ait Dominus ad Moysen: Antecede populum, & sume tecum de senioribus Israel: & virgam quam percussisti fluuium, tolle in manu tua, & vade. * En ego stabo ibi coram te, supra petram Horeb: percutiesq. petram, & exibit ex ea aqua, ut bibat populus. Fecit Moyses ita coram

¶ Sup. 14. c. 20
Psal. 77. b. 15
1. Cor. 10. a. 4

7 senioribus Israel: * & vocauit nomen loci illius, Tentatio, propter iurgium filiorum Israel, & quia tentauerunt Dominum, dicentes: Est ne Dominus in nobis, an non? * Venit autem Amalec, & pugnabat contra Israel in Raphidim. * Dixitq. Moyses ad Iosue: Elige viros: & egressus, pugna contra Amalec: cras ego stabo in vertice collis, habens virgam Dei in manu mea. * Fecit Iosue ut locutus erat Moyses, & pugnauit contra Amalec: Moyses autem & Aaron, & Hur ascenderunt super verticem collis. * Cumq. leuaret Moyses manus, vincebat Israel: fin autem paululum remisisset, superabat Amalec. * Manus autem Moyse erant graues: sustentantes igitur lapidem, posuerunt subter eum, in quo sedit: Aaron autem & Hur sustentabant manus eius ex utraque parte. Et factum est ut manus illius non lassarentur vsque ad occasum solis. * Fugauitq. Iosue Amalec, & populum eius in ore gladij. * Dixit autem Dominus ad Moysen: Scribe hoc ob monumentum in libro, & trade auribus Iosue: delebo enim memoriam Amalec sub caelo. * Aedificauitq. Moyses altare: & vocauit nomen eius, Dominus exaltatio mea, dicens: * Quia manus solij Domini, & bellum Domini erit contra Amalec, a generatione in generationem.

¶ Iudith 4. d. 12
Sap. 11. a. 3
Deut. 25. d. 17

CAP. XVIII.

Cumq. audisset Iethro, sacerdos Madian, cognatus Moyse, omnia quae fecerat Deus Moyse, & Israeli populo suo, & quodd eduxisset Dominus Israel de Aegypto: * tulit Sephoram uxorem Moyse quam remiserat: * & duos filios eius, quorum vnus vocabatur Gersam, dicente patre: * Aduena fui in terra aliena. * Alter vero Eliezer: Deus enim, ait, patris mei adiutor meus, & eruit me de gladio Pharaonis: * Venit ergo Iethro cognatus Moyse, & filij eius, & vxor eius ad Moysen in desertum, ubi erat castrametatus iuxta montem Dei. * Et mandauit Moyse, dicens: Ego Iethro cognatus tuus venio ad te, & vxor tua, & duo filij tui cum ea. * Qui egressus in occursum cognati sui, adorauit,

¶ Sup. 2. d. 22

travit, & osculatus est eum: salutaueruntq. se mutuo verbis pacificis. Cumq. B intrasset tabernaculum, * narrauit Moyses cognato suo cuncta quæ fecerat Dominus Pharaoni, & Aegyptijs propter Israel: vniuersumq. laborem, qui accidisset eis in itinere, & quod liberauerat eos Dominus. * Latatusq. est Iethro super omnibus bonis, quæ fecerat Dominus Israeli, eo quod eruiisset eum de manu Aegyptiorum, * & ait: Benedictus Dominus, qui liberauit vos de manu Aegyptiorum, & de manu Pharaonis, qui eruit populum suum de manu Aegypti. * Nunc cognoui, quia magnus Dominus super omnes deos: eo quod * superbe egerint contra illos. * Obtulit ergo Iethro cognatus Moysi holocausta, & hostias Deo: veneruntq. Aaron & omnes seniores Israel, vt comederent panem cum eo coram Deo. * Altera autem die sedit Moyses vt iudicaret populum, qui assiltebat Moysi a mane vsque ad vesperam. * Quod cum vidisset cognatus eius, omnia scilicet quæ agebat in populo, ait: Quid est hoc quod facis in plebe? cur solus sedes, & omnis populus præstolatur de mane vsque ad vesperam? Cui respondit Moyses: Venit ad me populus quærens sententiam Dei. * Cumq. acciderit eis aliqua disceptatio, veniunt ad me vt iudicem inter eos, & ostendam præcepta Dei, & leges eius. * At ille: Non bonam, inquit, rem facis: * stulto labore confumeris & tu, & populus iste qui tecum est: vltra vires tuas est negotiũ, * solus illud non poteris sustinere. * Sed audi verba mea atque consilia, & erit Deus tecum. Esto tu populo in his quæ ad Deum pertinent, vt referas quæ dicuntur ad eum: * ostendasq. populo ceremonias & ritum colendi, viamq. per quam ingredi debeant, & opus quod facere debeant. * Prouide autem de omni plebe viros potentes, & timentes Deum, in quibus sit veritas, & qui oderint auaritiam, & constitue ex eis tribunos, & centuriones, & quinquagenarios, & decanos * qui iudicent populum omni tempore: quidquid autem maius fuerit, referant ad te, & ipsi minora tantummodo iudicent: leuiusq. sit tibi, partito in alios onerũ.

13 * Si hoc feceris, implebis imperium Dei, & præcepta eius poteris sustentare: & omnis hic populus reuertetur ad loca sua cum pace. * Quibus auditis, Moyses fecit omnia quæ ille suggererat. * Et electis viris strenuis de cuncto Israel, constituit eos principes populi, tribunos, & centuriones, & quinquagenarios, & decanos. * Qui iudicabant plebem omni tempore: quidquid autem grauius erat, referebant ad eum, facilio-
17 ra tantummodo iudicantes. * Dimisitq. cognatum suum: qui reuersus abiit in terram suam.

CAP. XIX.

1 Mense tertio egressionis Israel de Terra Aegypti, in die hac venerunt in solitudinem Sinai. * Nam profecti de Raphidim, & peruenientes vsque in desertum Sinai, castrametati sunt in eodem loco, ibiq. Israel fixit tentoria e regione montis. * Moyses autem ascendit ad Deum, vocauitq. eum Dominus de monte, & ait: Hæc dices domui Iacob, & annuntiabis filiis Israel: * Vos ipsi vidistis, quæ fecerim Aegyptijs, quo modo portauerim vos super alas aquilarum, & assumpserim mihi. * Si ergo audieritis vocem meam, & custodieritis pactum meum, eritis mihi in peculium de cunctis populis: * mea est enim omnis terra. * Et vos eritis mihi in regnum sacerdotale, & gens sancta. hæc sunt verba quæ loqueris ad filios Israel. * Venit Moyses: & conuocatis maioribus natu populi, exposuit omnes sermones quos mandauerat Dominus. * Responditq. omnis populus simul: Cuncta quæ locutus est Dominus, faciemus. Cumq. retulisset Moyses verba populi ad Dominum, * ait ei Dominus: Iam nunc veniam ad te in caligine nubis, vt audiat me populus loquentem ad te, & credat tibi in perpetuum. Nunciauit ergo Moyses verba populi ad Dominum. * Qui dixit ei: Vade ad populum, & sanctifica illos hodie, & cras, lauentq. vestimenta sua. * Et sint parati in diem tertium: in die enim tertia descendet Dominus coram omni plebe super montem Sinai. * Constituesq. terminos populo per circuitum, & dices ad eos: Caue-
ascen-

Exod. i. b. 4. 10
c. 16. d. 6. 51.
b. 7. d. 11. & 14
b. 8

Deut. i. b. 12

Num. 11. c. 19

Act. 7. c. 18

Deut. 29. 2

Psal. 23. a. 1

1. Pet. 2. b. 9

Sup. 2. d. 17

ascendatis in montem, ¹ nec tangatis fines illius: omnis qui tetigerit montem, morte morietur. ² Manus non tanget eum, sed lapidibus opprimetur, aut confodietur iaculis; siue iumentum fuerit, siue homo, non uiuet. cum coeperit clangere buccina, tunc ascendant in montem. ³ Descenditq. Moyses de monte ad populum, & sanctificauit eum. Cumq. lauissent vestimenta sua, ⁴ ait ad eos: Estote parati in diem tertium, & ne appropinqueis vxoribus vestris. ⁵ Iamq. aduenerat tertius dies, & mane inclarauerat: & ecce coeperunt audiri tonitrua, ac micare fulgura, & nubes densissima operire montem, clangorq. buccinae vehementius perstrebat: & timuit populus qui erat in castris. ⁶ Cumq. eduxisset eos Moyses in occursum Dei de loco castrorum, steterunt ad radices montis. ⁷ Totus autem mons Sinai fumabat: eo quod descendisset Dominus super eum in igne, & ascenderet fumus ex eo quasi de fornace: eratq. omnis mons terribilis. ⁸ Et sonitus buccinae paulatim crescebat in maius, & prolixius tendebatur: Moyses loquebatur, & Deus respondebat ei. ⁹ Descenditq. Dominus super montem Sinai in ipso montis vertice, & vocauit Moysen in cacumen eius. Quò cum ascendisset, ¹⁰ dixit ad eum: Descende, & contestare populum: ne forte uelit transcendere terminos ad videndum Dominum, & pereat ex eis plurima multitudo. ¹¹ Sacerdotes quoque qui accedunt ad Dominum, sanctificentur, ne percutiat eos. ¹² Dixitq. Moyses ad Dominum: Non poterit vulgus ascendere in montem Sinai: tu enim testificatus es, & iussisti, dicens: Pone terminos circa montem, & sanctifica illum. ¹³ Cui ait Dominus: Vade, descende: ascendesq. tu, & Aaron tecum. sacerdotes autem & populus ne transeant terminos, nec ascendant ad Dominum, ne forte interficiat illos. ¹⁴ Descenditq. Moyses ad populum, & omnia narrauit eis.

CAP. XX.

Locutusq. est Dominus cunctos sermones hos: ¹ Ego sum Dominus Deus tuus, qui eduxi te de terra Aegypti, de

domo seruitutis. ² Non habebis deos alienos coram me. ³ Non facies tibi sculptile, neque omnem similitudinem quæ est in celo desuper, & quæ in terra deorsum, nec eorum quæ sunt in aquis sub terra. ⁴ Non adorabis ea, neque coles: ego sum Dominus Deus tuus fortis, zelotes, visitans iniquitatem patrum in filios, in tertiam & quartam generationem eorum qui oderunt me: & faciens misericordiam in millia his qui diligunt me, & custodiunt præcepta mea. ⁵ Non assumes nomen Domini Dei tui in vanum. nec enim habebit infontem Dominus eum qui assumpserit nomen Domini Dei sui frustra. ⁶ Memento ut diem sabbati sanctifices. ⁷ Sex diebus operaberis, & facies omnia opera tua. ⁸ Septimo autem die sabbatum Domini Dei tui est: non facies omne opus in eo, tu, & filius tuus & filia tua, seruus tuus & ancilla tua, iumentum tuum, & aduena qui est intra portas tuas. ⁹ Sex enim diebus fecit Dominus cælum & terram, & mare, & omnia quæ in eis sunt, & requieuit in die septimo, idcirco benedixit Dominus diei sabbati, & sanctificauit eum. ¹⁰ Honora patrem tuum & matrem tuam, ut sis longæuus super terram, quam Dominus Deus tuus dabit tibi. ¹¹ Non occides. ¹² Non moechaberis. ¹³ Non furtum facies. ¹⁴ Non loqueris contra proximum tuum falsum testimonium. ¹⁵ Non concupisces domum proximi tui: nec desiderabis vxorem eius, non seruum, non ancillam, non bouem, non asinum, nec omnia quæ illius sunt. ¹⁶ Cunctus autem populus videbat voces & lampades, & sonitum buccinae, montemq. fumantem: & perterriti ac pauore concussi, steterunt procul, ¹⁷ dicentes Moysi: Loquere tu nobis, & audiemus: non loquatur nobis Dominus, ne forte moriamur. ¹⁸ Et ait Moyses ad populum: Nolite timere: ut enim probaret vos venit Deus, & ut terror illius esset in vobis, & non peccaretis. ¹⁹ Stetitq. populus de longe. Moyses autem accessit ad ca-
²⁰ liginem in qua erat Deus. ²¹ Dixit præterea Dominus ad Moysen: Hæc dices filiis Israel: Vos vidistis quòd de cælo locutus sim vobis. ²² Non facietis deos argenteos, nec deos aureos facietis vobis.

Heb. 12. c. 18
Deut. 18. c. 16

¶ Inf. 27. b. 3
11. 2. 7

¶ Deut. 27. 2. 5
Ios. 8. 31

bis. * Altare de terra facietis mihi, & offeretis super eo holocausta & pacifica vestra, oues vestras & boues in omni loco in quo memoria fuerit nominis mei: veniam ad te, & benedicam tibi. * Quod si altare lapideum feceris mihi, non edificabis illud de sectis lapidibus: si enim leuaueris cultum super eo, polluetur. * Non ascēdes per gradus ad altare meū, ne reueletur turpitudine tua.

C A P. XXI.

Deut. 15. c. 12
Ier. 34. c. 14

HÆC sunt iudicia quæ propones tibi. * Si emeris seruum Hebræum, sex annis seruiet tibi: in septimo egredietur liber gratis. * Cum quali veste intrauerit, cum tali exeat: si habens uxorem, & vxor egredietur simul. * Sin autem dominus dederit illi uxorem, & pepererit filios & filias: mulier & liberi eius erunt domini sui, ipse vero exhibet cum vestitu suo. * Quod si dixerit seruus: Diligo dominum meum & uxorem ac liberos, non egrediar liber: * offeret eum dominus dijs, & applicabitur ad ostium & postes, perforabitq. aurem eius subula: & erit ei seruus in sæculum. * Si quis vendiderit filiam suam in famulam, non egredietur sicut ancillæ exire consueuerunt. * Si displicerit oculis domini fili cui tradita fuerat, dimittet eam: populo autem alieno vendendi non habebit potestatem, si spreuerit eam. * Sin autem filio suo desponderit eam, iuxta morem filiarum faciet illi. * Quod si alteram ei acceperit, prouidebit puellæ nuptias, & uestimenta, & pretium pudicitie non negabit. * Si tria ista non fecerit, egredietur gratis absque pecunia. * Qui percusserit hominem volens occidere, morte moriatur. * Qui autem non est insidiatus, sed Deus illum tradidit in manus eius: constituiam tibi locum in quem fugere debeat. * Si quis per industriam occiderit proximum suum, & per insidias: ab altari meo euellens eum, ut moriatur. * Qui percusserit patrem suum aut matrem, morte moriatur. * Qui furatus fuerit hominem, & vendiderit eum, conuictus noxæ, morte moriatur. * Qui maledixerit patri suo, vel matri, morte

Leui. 20. b. 9
Pro. 20. c. 20

moriatur. * Si rixati fuerint viri, & percusserit alter proximum suum lapide vel pugno, & ille mortuus non fuerit, sed iacuerit in lectulo: * si surrexerit, & ambulauerit foris super baculum suum, innocens erit qui percusserit, ita tamen ut operas eius, & impensas in medicos restituat. * Qui percusserit seruum suum, vel ancillam virga, & mortui fuerint in manibus eius, criminis reus erit. * Sin autem vno die vel duobus superuixerit, non subiacebit poenæ, quia pecunia illius est. * Si rixati fuerint viri, & percusserit quis mulierem prægnantem, & abortiuum quidem fecerit, sed ipsa vixerit: subiacebit damno quantum maritus mulieris expetierit, & arbitri iudicauerint. * Sin autem mors eius fuerit subsecuta, reddet animam pro anima, * oculum pro oculo, dentem pro dente, manum pro manu, pedem pro pede, * adustionem pro adustione, vulnus pro vulnere, liuorem pro liuore. * Si percusserit quispiam oculum serui sui aut ancillæ, & lufcos eos fecerit, dimittet eos liberos pro oculo quem eruit. * Dentem quoque si excusserit seruo vel ancillæ suæ, similiter dimittet eos liberos. * Si bos cornu percusserit virum aut mulierem, & mortui fuerint, lapidibus obruetur: & non comedentur carnes eius, dominus quoque bouis innocens erit. * Quod si bos cornupeta fuerit ab heri & nudius tertius, & contestati sunt dominum eius, nec recluserit eum, occideritq. virum aut mulierem: & bos lapidibus obruetur, & dominum eius occident. * Quod si pretium fuerit ei impositum, dabit pro anima sua quidquid fuerit postulatus. * Filium quoque & filiam si cornu percusserit, similiter sententiæ subiacebit. * Si seruum, ancillamq. inuaserit, triginta siclos argenti domino dabit, bos vero lapidibus opprimetur. * Si quis aperuerit cisternam, & foderit, & non operuerit eam, cecideritq. bos aut asinus in eam, * reddet dominus cisternæ pretium iumentorum: quod autem mortuum est, ipsius erit. * Si bos alienus bouem alterius vulnerauerit, & ille mortuus fuerit: vendent bouem viuum, & diuident pretium, cadauer autem mortui inter se dispartiet. * Sin autem sciebat quod bos cornupeta esset ab heri

Mat. 15. 2. 4
Mat. 7. b. 10

¶ Mat. 5. f. 39
Leui. 24. d. 20
Deut. 19. d. 20

heri, & nudius tertius, & non custodiuit eum dominus suus: reddet bouem pro boue, & cadauer integrum accipiet.

C A P. XXII.

SI quis furatus fuerit bouem, aut ouem, & occiderit vel vendiderit: A quinque boues pro vno boue restituet, & quattuor oues pro vna oue. * Si effringens fur domum siue suffodiens fuerit inuentus, & accepto vulnere mortuus fuerit: percussor non erit reus sanguinis. * Quod si orto sole hoc fecerit, homicidium perpetrabit, & ipse morietur. Si non habuerit quod pro furto reddat, ipse venundabitur. * Si inuentum fuerit apud eum quod furatus est, viuens, siue bos, siue asinus, siue ouis: duplum restituet. * Si laeserit quispiam agrum vel vineam, & dimiserit iumentum suum, vt depascatur aliena: quidquid optimum habuerit in agro suo, vel in vinea, pro damni aestimatione restituet. * Si egressus ignis inuenerit spinas, & comprehenderit acervos frugum, siue stantes segetes in agris, reddet damnum qui ignem succenderit. * Si quis commendauerit amico pecuniam, aut vas in custodiam, & ab eo, qui susceperat, furto ablata fuerint: si inuenitur fur, duplum reddet: si laet fur, dominus domus applicabitur ad deos, & iurabit quod non extenderit manum in rem proximi sui, ad perpetranda fraudem, tam in boue, quam in asino, & oue ac vestimento, & quidquid damnum inferre potest: ad deos vtriusque causa perueniet: & si illi iudicauerint, duplum restituet proximo suo. * Si quis commendauerit proximo suo asinum, bouem, ouem, & omne iumentum ad custodiam, & mortuum fuerit, aut debilitatum, vel captum ab hostibus, nullusque hoc viderit: iusiurandum erit in medio, quod non extenderit manum ad rem proximi sui: suscipietque dominus iuramentum, & ille reddere non cogetur. * Quod si furto ablatum fuerit, restituet damnum domino. * Si comestum a bestia, deferat ad eum quod occisum est, & non restituet. * Qui a proximo suo quidquam horum mutuo postulauerit, & debilitatum aut mortuum fuerit domino non presente, reddere compell-

15 letur. * Quod si impraesentiarum dominus fuerit, non restituet, maxime si conductum venerat pro mercede operis sui. 16 * Si seduxerit quis virginem necdum desponsatam, dormieritque cum ea: dotata bit eam, & habebit eam uxorem. * Si pater virginis dare noluerit, reddet pecuniam iuxta modum doris, quam virgines accipere consueuerunt. * Maleficos non patieris viuere. * Qui coierit cum iumento, morte moriatur. * Qui immolat dijs, occidetur, praterquam Do- 21 mino soli. * Aduenam non contristabis, D neque affliges eum: aduenae enim & ip- 22 si fuistis in Terra Aegypti. * Viduae & pupillo non nocebitis. * Si laeseritis eos, 23 vociferabuntur ad me, & ego audiam, clamorem eorum: & indignabitur furor meus, percutiamque vos gladio, & e- 24 runt uxores vestrae viduae, & filij vestri pupilli. * Si pecuniam mutuam dederis populo meo pauperi qui habitat tecum, non virgebis eum quasi exactor, nec visu- 26 ris opprimes. * Si pignus a proximo tuo acceperis vestimentum, ante solis occasum reddes ei. * Ipsum enim est solum, quo operitur, indumentum carnis eius, nec habet aliud in quo dormiat: si clama- 27 uerit ad me, exaudiam eum, quia miser- 28 icors sum. * Dijs non detrahes, & principi populi tui non maledices. 29 * Decimas tuas & primitias tuas non tardabis reddere, primogenitum filio- 30 rum tuorum dabis mihi. * De bobus quoque, & ouibus similiter facies: septem diebus sit cum matre sua, die 31 octaua reddes illum mihi. * Viri sancti eritis mihi: carnem, quae a bestiis fuerit prae gustata, non comedetis, sed proiecietis canibus.

C A P. XXIII.

Non suscipies vocem mendacij: nec iunges manum tuam vt pro impio dicas falsum testimonium. * Non sequeris turbam ad faciendum malum: nec in iudicio, plurimorum acquiesces sententiae, vt a vero deues. * Pauperis quoque non misereberis in iudicio. * Si occurreris boui inimici tui, aut asino erranti, reduce ad eum. * Si videris asinum odientis te iacere sub onere, non pertransibis, sed subleuabis cum eo. * Non decli-

declinabis in iudicium pauperis. * Mendacium fugies. Infontem & iustum non occides: quia auerfor impiū. * "Nec accipies munera, quæ etiam excæcant prudentes, & subuertunt verba iustorum. * Peregrino molestus non eris. scitis enim aduenarum animas: quia & ipsi peregrini fuistis in Terra Aegypti. * Sex annis seminabis terram tuam, & congregabis fruges eius. * Anno autē septimo dimittes eā, & requiescere facies, vt comedat pauperes populi tui: & quidquid reliquum fuerit, edant bestię agri: ita facies in vinea, & in oliueto tuo. * Sex diebus operaberis: septimo die cessabis, vt requiescat bos & asinus tuus: & refrigeretur filius ancillæ tuæ, & aduena. * Omnia quæ dixi vobis, custodite. Et per nomen externorum deorum non iurabitis, neque audietur ex ore vestro. * Tribus vicibus per singulos annos mihi festa celebrabit. * Sollemnitate azymorum custodies. Septem diebus comedes azyma, "sicut præcepi tibi, tempore mensis nouorum, quando egressus es de Aegypto: "non apparebis in conspectu meo vacuus. * Et sollemnitatem messis primitiuorū operis tui, quæcumque seminaueris in agro. sollemnitatem quoque in exitu anni, quando congregaueris omnes fruges tuas de agro. * Ter in anno apparebit omne masculinum tuum coram Domino Deo tuo. * Non immolabis super fermento sanguinem victimæ meæ, nec remanebit adeps sollemnitatis meæ vsque mane. * Primitias frugum terræ tuæ deferes in domum Domini Dei tui. Non coques hoedum in lacte matris suæ. * Ecce ego mittam Angelum meum, qui præcedat te, & custodiat in via, & introducat in locum quem parauī. * Obserua eum, & audi vocem eius, nec contemnendum putes: quia non dimittet cum peccaueris, & est nomen meum in illo. * Quod si audieris vocem eius, & feceris omnia quæ loquor, inimicus ero inimicis tuis, & affligam affligentes te. * "Præcedetq. te Angelus meus, & introducet te ad Amorrhæum, & Hethæum, & Pherezæum, Chananæumq. & Heuzum, & Iebusæum, quos ego conteram. * Non adorabis deos eorum, nec coles eos: non facies opera eorum, sed destrues eos, & confrin-

ges statuas eorum. * Seruietisq. Domino Deo vestro, vt benedicam panibus tuis & aquis, & auferam infirmitatem de medio tui. * Non erit infœcunda, nec sterilis in terra tua: numerum dierum tuorum implebo. * Terrorem meum mittam in præcursorum tuum, & occidam omnem populum, ad quem ingredieris: cūctorumq. inimicorum tuorum coram te terga vertam: * emittens crabrones prius, qui fugabunt Heuzum, & Chananæum, & Hethæum, antequam introeas. * Non eiiciam eos a facie tua anno vno: ne terra in solitudinem redigatur, & crescant contra te bestię. * Paulatim expellam eos de conspectu tuo, donec augearis, & possideas Terram. * Ponam autem terminos tuos a Mari rubro vsque ad Mare Palæstinorum, & a deserto vsque ad fluuium: tradam in manibus vestris habitatores Terræ, & eiiciam eos de conspectu vestro. * Non inibis cum eis fœdus, nec cum dijs eorum. * Non habitent in terra tua, ne forte peccare te faciant in me, si serueris dijs eorum: quod tibi certe erit in scandalum.

C A P. XXIIII.

MOysi quoque dixit: Ascende ad Dominum tu, & Aaron, Nadab, & Abiu, & septuaginta senes ex Israel, & adorabitis procul. * Solusq. Moyses ascendet ad Dominum, & illi non appropinquabunt: nec populus ascendet cum eo. * Venit ergo Moyses & narrauit plebi omnia verba Domini, atque iudicia: responditq. omnis populus vna voce: Omnia verba Domini, quæ locutus est, faciemus. * Scripsit autem Moyses vniuersos sermones Domini: & mane confurgens ædificauit altare ad radices montis, & duodecim titulos per duodecim tribus Israel. * Misitq. iuuenes de filijs Israel, & obtulerunt holocausta, immolaueruntq. victimas pacificas Domino, vitulos. * Iulit itaque Moyses dimidiam partem sanguinis, & misit in crateras: partem autem residuam fudit super altare. * Assumensq. volumen fœderis, legit audiente populo: qui dixerunt: Omnia quæ locutus est Dominus, faciemus, & erimus obediētes. * Ille vero sumptum

Deut. 7. 6. 8

Deut. 7. 2. 3
Inf. 3. 6. 16

Heb. 9. c. 20

sumptum sanguinem respergit in populum, & ait: Hic est sanguis foederis quod pepigit Dominus vobiscum super cunctis sermonibus his. * Ascenderuntq. Moyses & Aaron, Nadab & Abiu, & septuaginta de senioribus Israel: & viderunt Deum Israel: & sub pedibus eius quasi opus lapidis sapphirini, & quasi caelum, cum serenum est. * Nec super eos qui procul recesserant de filiis Israel, misit manum suam, videruntq. Deum, & comederunt, ac biberunt. * Dixit autem Dominus ad Moysen: Ascende ad me in montem, & esto ibi: daboq. tibi tabulas lapideas, & legem ac mandata quae scripsi: ut doceas eos. * Surrexerunt Moyses & Iosue minister eius: ascendensq. Moyses in montem Dei, senioribus ait: Expectate hic donec reuertamur ad vos. Habetis Aaron & Hur vobiscum: si quid natum fuerit quaestioni, referetis ad eos. * Cumq. ascendisset Moyses, operuit nubes montem, & habitauit gloria Domini super Sinai, regens illum nube sex diebus: septimo autem die vocauit eum de medio caliginis. * Erat autem species gloriae Domini, quasi ignis ardens super verticem montis in conspectu filiorum Israel. * Ingressusq. Moyses medium nebulae, ascendit in montem: & fuit ibi quadraginta diebus, & quadraginta noctibus.

CAP. XXV.

Euf. 35. 2. 3

LOcutusq. Est Dominus ad Moysen, dicens: * Loquere filiis Israel ut tollant mihi primitias ab omni homine qui offeret ultroque, accipietis eas. * Haec sunt autem quae accipere debetis: Aurum, & argentum, & aes, hyacinthum & purpuram, coccumq. bis tinctum, & byssum, pilos caprarum, & pelles arietum rubricatas, pellesq. ianthinas, & ligna setim: oleum ad luminaria concinnanda: aromata in unguentum, & thymiamata boni odoris: lapides onychinos, & gemmas ad ornandum ephod, ac rationale. * Facientq. mihi sanctuarium, & habitabo in medio eorum: * iuxta omnem similitudinem tabernaculi quod ostendam tibi, & omnium vasorum in cultum eius: sicq.

Heb. 9. 2. 2

10 facietis illud: * Arcam de lignis setim compingite, cuius longitudo habeat duos & semis cubitos: latitudo, cubitum & dimidium: altitudo, cubitum
11 similiter ac semissem. * Et deaurabis eam auro mundissimo intus & foris: faciesq. supra, coronam auream per circuitum: & quattuor circulos aureos, quos pones per quattuor arcae angulos: duo circuli sint in latere vno, & duo in
12 altero. * Facies quoque vestes de lignis setim, & operies eos auro. * Inducesq. per circulos qui sunt in arcae lateribus, ut portetur in eis: qui semper erunt in circulis, nec umquam extrahentur ab
13 eis. * Ponesq. in arca testificationem, quam dabo tibi. * Facies & propitiatorium de auro mundissimo: duos cubitos & dimidium tenebit longitudo eius, & cubitum ac semissem latitudo.
14 * Duos quoque Cherubim aureos & productiles facies, ex utraque parte oraculi. * Cherub vnus sit in latere vno, & alter in altero. * Vtrumq. latus propitiatorii tegant expandentes alas, & operientes oraculum, respiciantq. se mutuo versis vultibus in propitiatorium quo
15 operienda est arca, in qua pones testimonium quod dabo tibi. * Inde praeicipiam, & loquar ad te supra propitiatorium, ac de medio duorum Cherubim, qui erunt super arcam testimonij, cuncta quae mandabo per te filiis Israel. * Facies & mensam de lignis setim, habentem duos cubitos longitudinis, & in latitudine cubitum, & in altitudine cubitum ac semissem. * Et inaurabis eam auro purissimo: faciesq. illi labium aureum per circuitum, & ipsi labio coronam interrasilem altam quattuor digitis: & super illam, alteram coronam aureolam. * Quattuor quoque circulos aureos praeparabis, & pones eos in quattuor angulis eiusdem mensae per singulos pedes. * Subter coronam erunt circuli aurei, ut mittantur vestes per eos, & possit mensa portari. * Ipsos quoque vestes facies de lignis setim, & circumdabis auro ad subuchedam mensam. * Parabis & acetabula, ac phialas, thuribula, & cyathos, in quibus offerenda sunt libamina, ex auro purissimo.
16 * Et pones super mensam panes propositionis in conspectu meo semper. * Facies

et es & candelabrum ductile de auro mundissimo, hastile eius, & calamos, scyphos, & sphaerulas, ac lilia ex ipso procedentia. * Sex calami egredientur de lateribus, tres ex vno latere, & tres ex altero. * Tres scyphi quasi in nucis modum per calamos singulos, sphaerulaque simul, & lilium: & tres similiter scyphi instar nucis in calamo altero, sphaerulaque simul & lilium. hoc erit opus sex calamorum, qui producendi sunt de hastili: * in ipso autem candelabro erunt quattuor scyphi in nucis modum, sphaerulaque per singulos, & lilia. * Sphaerulae sub duobus calamis per tria loca, qui simul sex fiunt procedentes de hastili vno. * Et sphaerulae igitur & calami ex ipso erunt, vniuersa ductilia de auro purissimo. * Facies & lucernas septem, & pones eas super candelabrum, ut luceant ex aduerso. * Emunctoria quoque, & ubi quae emuncta sunt extinguntur, fiant de auro purissimo. * Omne pondus candelabri cum vniuersis vasis suis habebit talentum auri purissimi. * Inspice, & fac secundum exemplar quod tibi in monte monstratum est.

C A P. XXVI.

Tabernaculum vero ita facies: Decem cortinas de bysso retorta, & a hyacintho, ac purpura, coccoque bis tincto, variatas opere plumario facies. * Longitudo cortinae vnius habebit vigintiocto cubitos: latitudo, quattuor cubitorum erit. Vnius mensurae fient vniuersa tentoria. * Quinque cortinae sibi iunguntur mutuo, & aliae quinque nexu simili cohaerebunt. * Anfulas hyacinthinas in lateribus ac summitatibus facies cortinarum, ut possint inuicem copulari. * Quinquagenas anfulas cortina habebit in utraque parte, ita insertas, ut ansa contra aniam veniat, & altera alteri possit aptari. * Facies & quinquaginta circulos aureos quibus cortinarum vela iungenda sunt, ut vnum tabernaculum fiat. * Facies & saga ciclicina vndecim, ad operiendum tectum tabernaculi. * Longitudo sagi vnius habebit triginta cubitos: & latitudo, quattuor: aqua erit mensura sagorum omnium. * E quibus quinque iunges seorsum,

& sex sibi mutuo copulabis, ita ut sextum sagum in fronte tecti duplices. * Facies & quinquaginta ansae in ora sagi vnius, ut coniungi cum altero queat: & quinquaginta ansae in ora sagi alterius, ut cum altero copuletur. * Facies & quinquaginta fibulas aeneas, quibus iungantur ansae, ut vnum ex omnibus operimentum fiat. * Quod autem super fuerit in sagis quae paratur tecto, id est vnum sagum quod amplius est, ex medietate eius operies posteriora tabernaculi. * Et cubitus ex vna parte pendebit, & alter ex altera qui plus est in sagorum longitudine, utrumque latus tabernaculi protegens. * Facies & operimentum aliud tecto de pellibus arietum rubricatis: & super hoc rursum aliud operimentum de ianthinis pellibus. * Facies & tabulas stantes tabernaculi de lignis setim, quae singulae denos cubitos in longitudine habeant, & in latitudine singulos ac semissem. * In lateribus tabulae, duae incastratae fient, quibus tabulae alteri tabulae connectantur: ac quae in hunc modum cunctae tabulae parabuntur. * Quatuor viginti erunt in latere meridiano quod vergit ad Austrum. * Quibus quadraginta bases argenteas fundes, ut binae bases singulis tabulis per duos angulos subijciantur. * In latere quoque secundo tabernaculi quod vergit ad Aquilonem, viginti tabulae erunt, quadraginta habentes bases argenteas. binae bases singulis tabulis superponuntur. * Ad occidentalem vero plagam tabernaculi facies sex tabulae, & rursum alias duas quae in angulis erigantur post tergum tabernaculi. * Eruntque coniunctae a deorsum usque sursum, & vna omnes compago retinebit. Duabus quoque tabulis quae in angulis ponendae sunt, similis iunctura seruabitur. * Et erunt simul tabulae octo, bases earum argenteae sedecim, duabus basibus per vnam tabulam supputatis. * Facies & vestes de lignis setim quinque ad continendas tabulas in vno latere tabernaculi, & quinque alios in altero, & eiusdem numeri ad occidentalem plagam: qui mittentur per medias tabulas a summo usque ad summum. * Ipsas quoque tabulas deaurabis, & fundes in eis annulos aureos per quos vestes tabulata continentur:

22p. 14. c. 10

neant: quos operies laminis aureis. * Et
eriges tabernaculum iuxta exemplar
quod tibi in Monte monstratum est.
* Facies & velum de hyacintho, & pur-
pura, coccoq. bis tincto, & bysso retor-
ta, opere plumario & pulchra varia-
te contextu: * quod appendes ante qua-
tuor columnas de lignis setim, quæ ip-
sæ quidem deauratæ erunt, & habebunt
capita aurea, sed bases argenteas. * Inse-
retur autem velum per circulos, intra
quod pones arcam testimonij, quo &
Sanctuarium, & Sanctuarij sanctuaria
diuidentur. * Pones & propitiatorium
super arcam testimonij in Sancto san-
ctorum: * mensamq. extra velum: &
contra mensam candelabrum in latere
tabernaculi meridiano: mensa enim sta-
bit in parte Aquilonis. * Facies & ten-
torium in introitu tabernaculi de hya-
cintho, & purpura, coccoq. bis tincto,
& bysso retorta, opere plumarij, * Et
quinque columnas deaurabis lignorum
setim, ante quas ducetur tentorium:
quarum erunt capita aurea, & bases
æneæ.

C A P. XXVII.

22p. 11. c. 6

Facies & altare de lignis setim, quod
habebit quinque cubitos in longitu-
dine, & totidem in latitudine, idest
quadratum, & tres cubitos in altitudine.
* Cornua autem per quatuor angulos
ex ipso erunt: & operies illud ære. * Fa-
ciesq. in vsus eius lebetes ad suscipien-
dos cineres, & forcipes atque fuscinu-
las, & ignium receptacula. omnia vasa
ex ære fabricabis. * Craticulamq. in mo-
dum retis æneam: per cuius quatuor
angulos erunt quatuor annuli ænei,
* quos pones subter arullâ altaris: eritq.
craticula vsque ad altaris medium. * Fa-
cies & vestes altaris de lignis setim duos,
quos operies laminis æneis: * & induces
per circulos, eruntq. ex utroque latere
altaris ad portandum. * Non solidū,
sed inane & cauū intrinsecus facies il-
lud, sicut tibi in Monte monstratum
est. * Facies & atrium tabernaculi, in
cuius australi plaga contra meridiem
erunt tentoria de bysso retorta: centum
cubitos vnum latus tenebit in longitu-
dine. * Et columnas viginti cum basi-

bus totidem æneis, quæ capita cum ca-
laturis suis habebunt argentea. * Simili-
ter & in latere aquilonis per longū erunt
tentoria centum cubitorum, columnæ
viginti, & bases æneæ eiusdem numeri,
& capita earum cum calaturis suis ar-
gentea. * In latitudine vero atrij, quod
respicit ad occidentem, erunt tentoria
per quinquaginta cubitos, & columnæ
decem, baselq. totidem. * In ea quoque
atrij latitudine, quæ respicit ad orientē,
quinquaginta cubiti erunt. * in quibus
quindecim cubitorum tētoria lateri vno
deputabuntur, columnæq. tres & bases
totidem. * & in latere altero erunt tēto-
ria cubitos obtinentia quindecim, co-
lumnæ tres, & bases totidem. * In in-
troitu vero atrij fiet tentorium cubito-
rū viginti ex hyacintho & purpura, coc-
coq. bis tincto, & bysso retorta, opere
plumarij: columnas habebit quatuor,
cum basibus totidem. * Omnes colum-
næ atrij per circuitum vestitæ erunt ar-
genteis laminis, capitibus argenteis, &
basibus æneis. * In longitudine occupa-
bit ærium cubitos centum, in latitudi-
ne quinquaginta, altitudo quinque cu-
bitorum erit. fietq. de bysso retorta, &
habebit bases æneas. * Cuncta vasa ta-
bernaculi in omnes vsus & ceremonias,
tam paxillos eius quam atrij, ex ære fa-
cies. * Præcipe filiis Israel vt afferant ti-
bi oleum de arboribus oliuarum puris-
simum, piloq. contusum: vt ardeat lucer-
na semper * in tabernaculo testimonij,
extra velum quod oppansum est testi-
monio. Et collocabunt eam Aaron & fi-
lij eius, vt vsque mane luceat coram
Domino. Perpetuus erit cultus per suc-
cessionem eorum a filiis Israel.

C A P. XXVIII.

22p. 10. d. 24

Applica quoque ad te Aaron fratrem
tuum cum filiis suis de medio filio-
rum Israel, vt sacerdotio fungantur mi-
hi: Aaron, Nadab, & Abiu, Eleazar, &
Ithamar. * Faciesq. vestem sanctā Aaron
fratri tuo in gloriam & decorem. * Et
loqueris cunctis sapientibus corde, quos
repleui spiritu prudentiæ, vt faciant
vestes Aaron, in quibus sanctificatus mi-
nistret mihi. * Hæc autem erunt vesti-
menta quæ facient: Rationale, & super-
humale,

humerale, tunicam & lineam strictam, cidarium & balteum. Facient vestimenta sancta fratri tuo Aaron & filiis eius, ut sacerdotio fungatur mihi. * Accipientq. aurum, & hyacinthum, & purpuram, coccumq. bis tinctum, & byssum. * Facient autem superhumeralis de auro & hyacintho & purpura, coccoq. bis tincto, & bysso retorta, opere polymito. * Duas oras iunctas habebit in utroque latere, summatum, ut in vnum redeant. * Ipsa quoque textura & cuncta operis varietas erit ex auro & hyacintho, & purpura, coccoq. bis tincto, & bysso retorta. * Sumesq. duos lapides onychinos, & sculpes in eis nomina filiorum Israel: * sex nomina in lapide vno, & sex reliqua in altero, iuxta ordinem natiuitatis eorum. * Opere sculptoris & calatura gemmarum, sculpes eos nominibus filiorum Israel, inclusos auro atque circumdatos: * & pones in utroque latere superhumeralis, memoriale filijs Israel. Portabitq. Aaron nomina eorum coram Domino super utrumque humerum, ob recordationem. * Facies & vncinos ex auro, * & duas catenulas ex auro purissimo sibi inuicem coherentes, quas inferes vncinis. * Rationale quoque iudicii facies opere polymito iuxta texturam superhumeralis ex auro, hyacintho, & purpura, coccoq. bis tincto, & bysso retorta. * Quadrangulum erit & duplex: mensuram palmi habebit tam in longitudine quam in latitudine. * Ponesq. in eo quattuor ordines lapidum: in primo versu erit lapis sardius, & topazius, & smaragdus: * in secundo carbunculus, saphirus, & iaspis: * in tertio ligurius, achates, & amethystus: * in quarto chrysolitus, onychinus, & beryllus. inclusi auro erunt per ordines suos. * Habebuntq. nomina filiorum Israel: duodecim nominibus calabuntur, singuli lapides nominibus singulorum per duodecim tribus. * Facies in rationali catenas sibi inuicem coherentes ex auro purissimo: * & duos annulos aureos, quos pones in utraque rationalis summitate: * catenasq. aureas iunges annulis, qui sunt in marginibus eius: * & ipsarum catenarum extrema duobus copulabis vncinis in utroque latere superhumeralis quod rationale respicit. * Facies & duos annulos aureos, quos pones in summi-

taribus rationalis, in oris, quae e regione sunt superhumeralis, & posteriora eius aspiciunt. * Nec non & alios duos annulos aureos, qui ponendi sunt in utroque latere superhumeralis deorsum, quod respicit contra faciem iuncturae inferioris, ut aptari possit cum superhumerali, * & stringatur rationale annulis suis cum annulis superhumeralis vitta hyacinthina, ut maneat iunctura fabrefacta, & a se inuicem rationale & superhumeralis nequeant separari. * Portabitq. Aaron nomina filiorum Israel in rationali iudicii super pectus suum, quando ingreditur Sanctuarium, memoriale coram Domino in aeternum. * Pones autem in rationali iudicii doctrinam & Veritatem, quae erunt in pectore Aaron, quando ingreditur coram Domino: & gestabit iudicium filiorum Israel in pectore suo, in conspectu Domini semper. * Facies & tunicam superhumeralis totam hyacinthinam, * in cuius medio supra erit capitium, & ora per gyrum eius textilis, sicut fieri solet in extremis vestium partibus, ne facile rum-patur. * Deorsum vero, ad pedes eiusdem tunicae, per circuitum, quasi mala punicea facies, ex hyacintho, & purpura, & cocco bis tincto, mixtis in medio tin-tinnabulis, * ita ut tintinnabulum sit aureum & malum punicum: rursusq. tintinnabulum aliud aureum & malum punicum. * Et vestietur ea Aaron in officio ministerij, ut audiat sonitus quando ingreditur & egreditur Sanctuarium in conspectu Domini, & non moriatur. * Facies & laminam de auro purissimo: in qua sculpes opere calatoris, Sanctum Domino. * Ligabisq. eam vitta hyacinthina, & erit super tiaram, * imminens fronti pontificis. Portabitq. Aaron iniquitates eorum, quae obtulerunt & sanctificauerunt filij Israel, in cunctis muneribus & donarijs suis. Erit autem lamina semper in fronte eius, ut placatus sit eis Dominus. * Stringesq. tunicam bysso, & tiaram byssinam facies, & balteum opere plumarij. * Porro filijs Aaron tunicas lineas parabis & balteos ac tiaras in gloriam & decorem: * vestiesq. his omnibus Aaron fratrem tuum & filios eius cum eo. Et cunctorum consecrabis manus, sanctificabisq. illos, ut sacerdotio fun-gantur

Ecd. 45. b. 11

gantur mihi. * Facies & feminalia linea, 4
ut operiant carnem turpitudinis suæ, a
renibus vique ad femora: * & ventur 4
eis Aaron & filij eius quando ingredien-
tur tabernaculum testimonij, vel quan-
do appropinquant ad altare ut ministrēt
in sanctuario, ne iniquitatis rei morian-
tur. Legitimum sempiternum erit Aa-
ron, & semini eius post eum.

CAP. XXIX.

Leuit. 9. 2. 2 Sed & hoc facies, ut mihi in sacerdo- 1
tio consecrentur. Tolle vitulum de A
armento, & arietes duos immaculatos,
panesq. azymos, & crustulam absque
fermento, quæ conspersa sit oleo, laga-
na quoque azyma oleo lita: de simila
triticea cuncta facies. * Et posita in ca-
nistro offeres: vitulum autem & duos
arietes. * Et Aaron, ac filios eius appli-
cabis ad ostium tabernaculi testimonij.
Cumq. laueris patrem cum filijs suis
aqua, * indues Aaron vestimentis suis,
id est, linea & tunica, & superhumera-
li & rationali, quod constringes balteo.
* Et pones tiaram in capite eius, & lami-
nam sanctam super tiaram, * & oleum
vntionis fundes super caput eius: at-
que hoc ritu consecrabitur. * Filios quo-
que illius applicabis, & indues tunicis
lineis, cingesq. balteo, * Aaron scilicet
& liberos eius, & impones eis mitras:
eruntq. sacerdotes mihi religione per-
petua. Postquam initiaueris manus eo-
rum, * applicabis & vitulum coram
Leuit. 1. 2. 3 tabernaculo testimonij. Imponentq. Aa-
ron & filij eius manus super caput il-
lius, * & mactabis eum in conspectu
Domini, iuxta ostium tabernaculi testi-
monij. * Sumptumq. de sanguine vituli,
pones super cornua altaris digito tuo,
reliquum autem sanguinem fundes iux-
Leuit. 3. 2. 3 ta basim eius. * Sumes & adipem to-
rum qui operit intestina, & reticulum
iecoris, ac duos renes, & adipem qui
super eos est, & offeres incensum super
altare: * carnes vero vituli & corum
& simum combures foris extra castra,
eo quod pro peccato sit. * Vnum quo-
que arietem sumes, super cuius caput
ponent Aaron & filij eius manus. * Quæ
cum mactaueris, tolles de sanguine eius,
& fundes circa altare. * ipsum autem arie-

tem secabis in frustra, lotaq. intestina ei-
us ac pedes pones super concisas car-
nes, & super caput illius. * Et offeres
totum arietem in incensum super altare:
oblatio est Domino, odor suauissimus
victimæ Domini. * Tolles quoque arie-
tem alterum, super cuius caput Aaron &
10 filij eius ponent manus. * Quem cum im-
molaueris, sumes de sanguine eius, &
pones super extremum auriculæ dextræ
Aaron & filiorum eius, & super pollices
manus eorum ac pedis dextri, fundesq.
sanguinem super altare per circuitum.
11 * Cumq. tuleris de sanguine qui est super
altare, & de oleo vntionis, asperges Aa-
ron & vestes eius, filios & vestimenta
D eorum. Consecratisq. ipsis & vestibus,
12 * tolles adipem de ariete, & caudam &
aruinam, quæ operit vitalia, ac reticulū
iecoris, & duos renes, atque adipem, qui
super eos est, armumq. dextrum, eo quod
13 sit aries consecrationis: * tortamq. panis
vnius, crustulam conspersam oleo, laga-
num de canistro azymorum, quod posi-
tū est in conspectu Domini: * ponesq. om-
nia super manus Aaron & filiorum eius,
& sanctificabis eos eleuans coram Do-
mino. * Suscipiesq. vniuersa de mani-
bus eorum: & incendes super altare in
holocaustum, odorem suauissimum in
conspectu Domini, quia oblatio eius est.
14 * Sumes quoque pectusculum de ariete,
quo initiatus est Aaron, sanctificabisq.
illud eleuatum coram Domino, & ce-
det in partem tuam. * Sanctificabisq. &
15 pectusculum consecratum, & armum
quem de ariete separasti, * quo initiatus
est Aaron & filij eius, cedentq. in partē
Aaron & filiorum eius iure perpetuo a
filijs Israel: quia primitiua sunt & initia
de victimis eorum pacificis quæ offerunt
16 Domino. * Vestem autem sanctam, qua
vtetur Aaron, habebunt filij eius post
eum, ut vngantur in ea, & consecrentur
10 manus eorum. * Septem diebus vtetur il-
la qui pōtifex pro eo fuerit cōstitutus de
filijs eius, & qui ingreditur tabernaculū
testimonij ut ministret in Sanctuario.
11 * Arietem autem consecrationis tolles, &
12 coques carnes eius in loco sancto: * qui-
bus vescetur Aaron & filij eius. * Panes
quoque, qui sunt in canistro, in vestibulo
13 tabernaculi testimonij comedent, * ut sit
placabile sacrificiū, & sanctificetur offerē-
tium

tum manus. Alienigena non vescetur ex
 eis, quia sancti sunt. * Quod si remanse-
 rit de carnibus consecratis, siue de pani-
 bus usque mane, cōbures reliquias igni:
 non comedentur, quia sanctificata sunt.
 * Omnia, quæ præcepi tibi, facies super
 Aaron & filijs eius. Septem diebus con-
 secrabis manus eorum: * & vitulum pro
 peccato offeres per singulos dies ad ex-
 piandum. Mundabisq. altare cum immo-
 laueris expiationis hostiam, & unges il-
 lud in sanctificationem. * Septē diebus
 expiabis altare, & sanctificabis, & erit
 Sanctum sanctorum. omnis, qui tetigerit
 illud, sanctificabitur. * Hoc est quod fa-
 cies in altari: * Agnos anniculos duos
 per singulos dies iugiter, * vnum agnum
 mane, & alterum vespere, * decimam
 partem similæ cōspersæ oleo tuso, quod
 habeat mensuram quartam partem hin,
 & vinum ad libandum eiusdem mensuræ
 in agno vno. * Alterum vero agnum of-
 ferēs ad vespertam iuxta ritum matutinae
 oblationis, & iuxta ea quæ diximus, in
 odorem suauitatis: * sacrificium est Do-
 mino, oblatione perpetua in generatio-
 nes vestras, ad ostium tabernaculi testi-
 monij coram Domino, vbi constituam
 vt loquar ad te. * Ibiq. præcipiam fi-
 lijs Israel, & sanctificabitur altare in glo-
 ria mea. * Sanctificabo & tabernacu-
 lum testimonij cum altari, & Aaron cū
 filijs suis, vt sacerdotio fungantur mihi.
 * Et habitabo in medio filiorum Israel,
 eroq. eis Deus, * & scient quia ego Do-
 minus Deus eorū, qui eduxi eos de Ter-
 ra Ægypti, vt manerem inter illos, ego
 Dominus Deus ipsoꝝ.

CAP. XXX.

FAcies quoque altare ad adolendum
 thymiam, de lignis setim, * habens
 cubitum longitudinis, & alterum lati-
 tudinis, id est, quadrangulum, & duos
 cubitos in altitudine. Cornua ex ipso
 procedent. * Vestiesq. illud auro purif-
 simo, tam craticulam eius, quàm parietes
 per circuitum, & cornua. Faciesq. ei
 coronam aureolam per gyrum, * & duos
 annulos aureos sub corona per singula
 latera, vt mittantur in eos vestes, & alta-
 re portetur. * Ipsos quoque vestes facies
 de lignis setim, & inaurabis. * Ponesq.

altare contra velum, quod ante arcā pen-
 det testimonij coram propitiatorio quo
 tegitur testimonium, vbi loquar tibi. * Et
 adolebit incensum super eo Aaron, suauiter
 fragrans, mane. Quando cōponet lucen-
 nas, incendet illud: * & quando colloca-
 bit eas ad vespertum, vret thymiam sempiternum corā Domino in generationes
 vestras. * Non offeretis super eo thymia-
 ma compositionis alterius, nec oblationem,
 & victimam, nec libabitis libamina.
 * Et deprecabitur Aaron super cornua
 eius semel per annum, in sanguine quod
 oblatū est pro peccato, & placabit super
 eo in generationibus vestris. Sanctū san-
 ctorum erit Domino. * Locutusq. est Do-
 minus ad Moysen, dicens: * Quando tu-
 leris summam filiorū Israel iuxta nume-
 rum, dabunt singuli pretiū pro animabus
 suis Domino, & non erit plaga in eis, cū
 fuerint recensiti. * Hoc autē dabit omnis
 qui transiit ad nomen, dimidiū sicii iuxta
 mensuram templi. * Siclus viginti obolos
 habet. Media pars sicii offeretur Domi-
 no. * Qui habetur in numero, a viginti
 annis & supra, dabit pretium. * Diues
 non addet ad medium sicii, & pauper ni-
 hil minuet. * Susceptamq. pecuniā, quæ
 collata est a filijs Israel, trades in vsus ta-
 bernaculi testimonij, vt sit monimētum
 eorum corā Domino, & propitiatur ani-
 mabus eorum. * Locutusq. est Dominus
 ad Moysen, dicens: * Facies & labrum
 æneum cum basi sua ad lauandum: po-
 nesq. illud inter tabernaculum testimo-
 nij & altare. Et missa aqua, * lauabunt in
 ea Aaron, & filij eius manus suas ac pe-
 des, * quando ingressuri sunt tabernacu-
 lum testimonij, & quando accessuri sunt
 ad altare, vt offerant in eo thymiam
 Domino, * ne forte moriantur. legitimū
 sempiternum erit ipsi, & semini eius per
 successiones. * Locutusq. est Dominus
 ad Moysen, * dicens: Sume tibi aroma-
 ta, primæ myrrhæ & electæ quingentos
 siclos, & cinnamomi medium, id est, du-
 centos quinquaginta siclos, calami simi-
 liter ducentos quinquaginta, * casia autē
 quingentos siclos in pondere sanctuarij,
 olei de oliuetis mensurā hin: * faciesq.
 vñctionis oleum sanctum, vnguentū cō-
 positum opere vnguentarij, * & unges
 ex eo tabernaculum testimonij, & arcam
 testamenti, * mensamq. cum vasis suis,

candelabrum, & vtenfilia eius, altaria
thymiamatis, * & holocausti, & vni-
uersam supellestem quæ ad cultum
eorum pertinet. * Sanctificabisq. om-
nia, & erunt Sancta sanctorum: qui te-
tigerit ea, sanctificabitur. * Aaron &
filios eius unges, sanctificabisq. eos, vt
sacerdotio fungantur mihi. * Filijs quo-
que Israel dices: Hoc oleum vntionis
sanctum erit mihi in generationes ve-
stras. * Caro hominis non ungetur ex
eo, & iuxta compositionem eius non
facietis aliud, quia sanctificatum est, &
sanctum erit vobis. * Homo quicum-
que tale composuerit, & dederit ex eo,
alieno, exterminabitur de populo suo.
* Dixitq. Dominus ad Moysen: Sume
tibi aromata, stacten & onycha, galba-
num boni odoris, & thus lucidissimum,
æqualis ponderis erunt omnia: * faciesq.
thymiamata compositum opere vnguen-
tarij, mixtum diligenter, & purum, &
sanctificatione dignissimum. * Cumq.
in tenuissimum puluerem vniuersa con-
tuderis, pones ex eo coram tabernacu-
lo testimonij, in quo loco apparebo
tibi. Sanctum sanctorum erit vobis thy-
miamata. * Talem compositionem non
facietis in vsu vestros, quia sanctum
est Domino. * Homo quicumque fece-
rit simile, vt odore illius perfruat, per-
ibit de populis suis.

CAP. XXXI.

Locutusq. est Dominus ad Moysen,
dicens: Ecce, vocauit ex nomine
Beseleel filium Vri filij Hur de tribu Iu-
da, * & impleui eum spiritu Dei, sapien-
tia, & intelligentia, & scientia in om-
ni opere, * ad excogitandum quidquid
fabrefieri potest ex auro, & argento, &
ære, * marmore, & gemmis, & diuersi-
tate lignorum. * Deditq. ei socium Ooliab
filium Achisamech de tribu Dan. Et
in corde omnis eruditi posui sapientiã:
vt faciant cuncta quæ præcepi tibi, * ta-
bernaculum foederis, & arcam testimo-
nij, & propitiatorium, quod super eam
est, & cuncta vasa tabernaculi, * mensamq.
& vasa eius, candelabrum purissimum
cum vasib. suis, & altaria thymiamatis,
* & holocausti, & omnia vasa eorum,
labrum cum basi sua, * vestes sanctas in

ministerio Aaron sacerdoti, & filijs eius,
vt fungantur officio suo in sacris. * oleū
vntionis, & thymiamata aromatum in
Sanctuario, omnia quæ præcepi tibi, fa-
cient. * Et locutus est Dominus ad Moy-
sen, dicens: * Loquere filijs Israel, & di-
ces ad eos: * Videte vt sabbatum meum
custodiat: quia signum est inter me &
vos in generationibus vestris: vt sciatis
quia ego Dominus, qui sanctifico vos.
* Custodite sabbatum meum. sanctum
est enim vobis: qui polluerit illud, mor-
te morietur: qui fecerit in eo opus, pe-
ribit anima illius de medio populi sui.
* Sex diebus facietis opus: in die septi-
mo sabbatum est, requies sancta Domi-
no. omnis qui fecerit opus in hac die,
moriatur. * Custodiant filij Israel Sab-
batum, & celebrent illud in generatio-
nibus suis. Pactum est sempiternū * in-
ter me & filios Israel: signumq. perpet-
uum. * Sex enim diebus fecit Dominus
cælum & terram, & in septimo ab ope-
re cessauit. * Deditq. Dominus Moysi,
completis huiusmodi sermonibus in
monte Sinai, * duas tabulas testimonij
lapideas, scriptas digito Dei.

CAP. XXXII.

Videns autem populus quod moram
faceret descendendi de monte Moy-
ses, congregatus aduersus Aaron, dixit:
* Surge, fac nobis deos, qui nos præce-
dant: Moysi enim huic viro, qui nos edu-
xit de Terra Aegypti, ignoramus quid ac-
ciderit. * Dixitq. ad eos Aaron: Tollite
inaures aureas de vxorib. filiorumq. & fi-
liarum vestrarum auribus, & afferte ad
me. * Fecitq. populus quæ iusserat, defe-
rens in aures ad Aaron. * Quas cum ille
accepisset, formauit opere fusorio, & fe-
cit ex eis vitulum conflatilem. dixerunt-
que: Hi sunt dii tui Israel, qui te eduxe-
runt de terra Aegypti. * Quod cum vi-
disset Aaron, ædificauit altare coram eo,
& præconis voce clamauit dicens: Cras
sollenitas Domini est. * Surgentesq. ma-
ne, obtulerunt holocausta, & hostias paci-
ficas, & sedit populus manducare, & bi-
bere, & surrexerunt ludere. * Locutus est
autem Dominus ad Moysen, dicens: * Vade,
descende: peccauit populus tuus, quæ edu-
xisti de Terra Aegypti. * Reverserunt cito
de via,

Sup. 20. b. 9
Ezec. 2 a. b. 12

Gen. 1. d. 5

Deut. 9. b. 10

Act. 7. c. 40

Ps. 105. d. 29

1. Cor. 10. b.

Deut. 9. b. 12

de via, quam ostendisti eis: feceruntq. sibi vitulum confilabile, & adorauerunt, atque immolantes ei hostias, dixerunt: ¹ Isti sunt dij tui Israel, qui te eduxerunt de Terra Aegypti. * Rursumq. ait Dominus ad Moysen: ² Cerno quod populus iste duræ cervicis sit: * dimitte me, vt irascatur furor meus contra eos, & deileam eos, & faciamq. te in gentem magnā. * Moyses autem orabat Dominum Deum suum, dicens: ³ Cur, Domine, irascitur furor tuus contra populum tuum, quem eduxisti de Terra Aegypti, in fortitudine magna, & in manu robusta? * Ne quæso dicant Aegyptij: Callide eduxit eos, vt interficeret in montibus, & deleret e terra: quiescat ira tua, & esto placabilis super nequitia populi tui. * Recordare Abraham, Isaac, & Israel seruorum tuorum, quibus iurasti per temetipsum, dicens: ⁴ Multiplicabo semen vestrum sicut stellas cæli: & vniuersam terrā hanc, de qua locutus sum, dabo semini vestro, & possidebitis eam semper. * Placatusq. est Dominus ne faceret malum quod locutus fuerat aduersus populum suum. * Et reuersus est Moyses de monte, portans duas tabulas testimonij in manu sua, scriptas ex vtraque parte, & factas opere Dei: scriptura quoque Dei erat sculpta in tabulis. * Audiens autem totius tumultum populi vociferantis, dixit ad Moysen: ⁵ Vlutatus pugne auditur in castris. * Qui respondit: Non est clamor adhortantium ad pugnam, neque vociferatio compellentium ad fugam: sed vocem cantantium ego audio. * Cumq. appropinquasset ad castra, vidit vitulū, & choros: iratusq. valde, proiecit de manu tabulas, & confregit eas ad radicem montis: * arripensq. vitulum quem fecerant, combussit, & contriuit vique ad puluerem, quem sparsit in aquam, & dedit ex eo potum filijs Israel. * Dixitq. ad Aaron: ⁶ Quid tibi fecit hic populus, vt induceres super eum peccatum maximum? * Cui ille respondit: Ne indigne-
⁷ tur dominus meus: tu enim nosti populum istum, quod pronus sit ad malum: * dixerunt mihi: Fac nobis deos, qui nos præcedant: huic enim Moyse, qui nos eduxit de Terra Aegypti, ne scimus quid acciderit. * Quibus ego dixi: ⁸ Quis vestrum habet aurum? Tulerunt,

& dederunt mihi: & proieci illud in ignem, egressusq. est hic vitulus. * Videns ergo Moyses populum quod esset nudatus, (spoliauerat enim eum Aaron propter ignominiam sordis, & inter hostes nudum cõstituerat) * & stans in porta castrorum, ait: Si quis est Domini, iungatur mihi. Congregatiq. sunt ad eum omnes filij Leui: * quibus ait: Hæc dicit Dominus Deus Israel: Ponat vir gladium super femur suum: ite, & redire de porta vique ad portam per medium castrorum, & occidat vnusquisque fratrem, & amicum, & proximum suum. * Feceruntq. filij Leui iuxta sermonem Moysi, cecideruntq. in die illa quasi viginti tria millia hominū. * Et ait Moyses: ⁹ Consecratis manus vestras hodie Domino, vnusquisque in filio, & in fratre suo, vt detur vobis benedictio. * Facto autem altero die, locutus est Moyses ad populum: Peccastis peccatum maximum: ascendam ad Dominum, si quo modo quiuero eum deprecari pro scelere vestro. * Reuersusq. ad Dominum, ait: ¹⁰ Obsecro, peccauit populus iste peccatum maximum, feceruntq. sibi deos aureos: aut dimitte eis hanc noxam, aut si non facis, dele me de libro tuo quem scripsisti. * Cui respondit Dominus: ¹¹ Qui peccauerit mihi, delebo eum de libro meo: * tu autem vade, & duc populum istum quod locutus sum tibi: angelus meus præcedet te. Ego autem in die ultionis visitabo & hoc peccatum eorum. * Percussit ergo Dominus populum pro reatu vituli, quem fecerat Aaron.

C A P. XXXIII.

¹ Locutusq. est Dominus ad Moysen, dicens: ² Vade, ascende de loco isto tu, & populus tuus quem eduxisti de Terra Aegypti, in terram quam iuravi Abraham, Isaac, & Iacob, dicens: ³ Semini tuo dabo eam: * & mittam præcursorum tui angelum, vt iijciam Chanaanum, & Amorrhæum, & Hethæum, & Pherezzæum, & Heuæum, & Jebusæum, & intres in terram fluentem lacte & melle. Non enim ascendam tecum, quia populus duræ cervicis es: ne forte disperdam te in via. * Audiensq. popu-

Gen. 12. b. 7
 Sup. 23. c. 10
 Ios. 24. c. 11
 Deut. 7. d. 11

Sup. 32. b. 9
 Deut. 9. c. 13

lus sermonem hunc pessimum, lux: & nullus ex more indutus est cultu suo. * Dixitq. Dominus ad Moysen: Loque-
 re filijs Israel: Populus duræ cervicis es, semel ascendam in medio tui, & delebo te. Iam nunc depone ornatu tuu, vt sciam quid faciam tibi. * Deposuerunt ergo filij Israel ornatu suu, a monte Horeb. * Moyses quoque tollens tabernaculu, & terendie extra castra, B
 procul, vocauitq. nomen eius, Tabernaculu foederis. Et omnis populus, qui habebat aliquam quæstionem, egrediebatur ad Tabernaculu foederis, extra castra. * Cumq. egrederetur Moyses ad tabernaculu, surgebat vniuersa plebs, & stabat vnusquisque in ostio papilionis sui, aspiciebantq. tergum Moysi, donec ingrederetur tentorium. * Ingresso autem illo tabernaculu foederis, descendebat columna nubis, & stabat ad ostium, loquebaturq. cū Moyses, * cernentibus vnuerfis quod columna nubis staret ad ostium Tabernaculi. Stabantq. ipsi, & adorabant per fores tabernaculorum suorum. * Loquebatur autem Dominus ad Moysen facie ad faciem, sicut solet loqui homo ad amicū C
 suu. Cumq. ille reuerteretur in castra, minister eius Iosue filius Nun, puer, nō recedebat de Tabernaculo. * Dixit autē Moyses ad Dominu: Præcipis vt educam populu istu: & non indicas mihi quem missurus es mecum, præsertim cum dixeris: Noui te ex nomine, & inuenisti gratiam coram me. * Si ergo inueni gratiam in conspectu tuo, ostende mihi faciem tuam, vt sciam te, & inueniam gratiam ante oculos tuos: respice populu tuu gentem hanc. * Dixitq. Dominus: Facies mea præcedet te, & requiem dabo tibi. * Et ait Moyses: Si non tuipse præcedas, ne educas nos de loco isto. * In quo enim scire poterimus ego & populus tuus inuenisse nos gratiam in conspectu tuo, nisi ambulaueris nobiscum, vt glorificemur ab omnibus populis qui habitant super terram. * Dixit autem Dominus ad Moysen: Et verbum istud, quod locutus es, faciā: inuenisti enim gratiam coram me, & teipsum noui ex nomine. * Qui ait: Ostende mihi gloriam tuam. * Respondit: Ego ostendam omne bonu tibi, & vocabo in no-

mine Domini coram te: & miserebor cui voluero, & clemens ero in quem mihi placuerit. * Rursumq. ait: Non poteris videre faciem meam: non enim videbis me homo, & viuet. * Et iterum: Ecce, inquit, est locus apud me, & stabis supra petram. * Cumq. transibit gloria mea, ponā te in foramine petre, & protegam dextera mea, donec transeam: * tollamq. manum meam, & videbis posteriora mea: faciem autem meam videre non poteris.

CAP. XXXIIII.

A C deinceps: Præcide, ait, tibi duas tabulas lapideas instar priorum, & scribam super eas verba, quæ habuerunt tabulæ, quas fregisti. * Esto paratus mane, vt ascendas statim in montem Sinai, stabisq. mecum super verticem montis. * Nullus ascendat tecū, nec videatur quispiam per totum montem: boues quoque & oves non pascantur e contra. * Excidit ergo duas tabulas lapideas, quales antea fuerant: & de nocte consurgens ascendit in montem Sinai, sicut præceperat ei Dominus, portans secum tabulas. * Cumq. descendisset Dominus per nubem, stetit Moyses cum eo, inuocans nomen Domini. * Quo transeunte coram eo, ait: Dominator Domine Deus, misericors & clemens, patiens & multæ miserationis, ac verax, * qui custodis misericordiam in millia: qui aufers iniquitatem, & scelerata, atque peccata, nullusq. apud te per se innocens est. * Qui reddis iniquitatem patrum filiis, ac nepotibus in tertiam & quartam progeniem. * Festinusq. Moyses, curuatus est pronus in terram, & adorans. * ait: Si inueni gratiam in conspectu tuo Domine, obsecro vt gradiaris nobiscum (populus enim duræ cervicis est) & auferas iniquitates nostras atque peccata, nosq. possideas. * Respondit Dominus: Ego inibo pactum videntibus cunctis, signa faciam quæ numquam visæ sunt super terram, nec in vllis gentibus: vt cernat populus iste, in cuius es medio, opus Domini terribile, quod facturum sum. * Obserua cuncta quæ hodie mando tibi: ego ipse eiciam ante faciem tuā Amorrhæum, & Chananzum, & Hethæum, Pherezæum quoque, & Heuzum, & Iebusæum. * Caue ne vmquam cum habitatoribus terræ illius iungas amicitias, quæ

Deut. 10. 9. 3

Psal. 42. 2. 3

Ier. 32. c. 18
Deut. 5. 2. 9Deut. 5. 2. 3
Ier. 32. 2. 3

quæ sint tibi in ruinam: * sed aras eorum destrue, confringe statuas, lucosq. succide: * noli adorare Deum alienum. Dominus zelotes nomen eius, Deus est æmulator. * Ne in eas pactum cum hominibus illarum regionum: ne, cum fornicati fuerint cum dijs suis, & adorauerint simulachra eorum, vocet te quispiam ut comedas de immolatis. * Nec uxorem de filiabus eorum accipies filijs tuis: ne, postquam ipsæ fuerint fornicatæ, fornicari faciant & filios tuos in deos suos. * Deos conflantes non facies tibi. * Sollemnitatem azymorum custodies. Septē diebus vesceris azymis, sicut præcepi tibi, in tempore mensis nouorum: mense enim verni temporis egressus es de Ægypto. * Omne, quod aperit vuluam generis masculini, meum erit. De cunctis animantibus tam de bobus, quam de ouibus, meum erit. * Primogenitum asini redimes oue: sin autem nec pretiū pro eo dederis, occidetur. Primogenitū filiorum tuorum redimes: nec apparebis in conspectu meo vacuus. * Sex diebus operaberis, die septimo cessabis arare, & metere. * Sollemnitatem hebdomadarum facies tibi in primitijs frugū mellis tuæ triticæ, & sollemnitatem, quando redeunte anni tempore cuncta conduntur. * Tribus temporibus anni apparebit omne masculinum tuum in conspectu omnipotentis Domini Dei Israel. * Cum enim tulero gentes a facie tua, & dilatauero terminos tuos, nullus insidiabitur terræ tuæ, ascendente te, & apparente in conspectu Domini Dei tui ter in anno. * Non immolabis super fermento sanguinem hostiæ meæ: neque residuebit mane de victima sollemnitatis Phase. * Primitias frugum terræ tuæ offeres in domo Domini Dei tui. * Non coques hoedum in lacte matris suæ. * Dixitq. Dominus ad Moysen: Scribe tibi verba hæc, quibus & tecum & cum Israel pepigi foedus. * Fuit ergo ibi cum Domino quadraginta dies & quadraginta noctes: panem non comedit, & aquā non bibit, & scripsit in tabulis verba foederis decem. * Cumq. descenderet Moyses de monte Sinai, tenebat duas tabulas esset facies suæ ex consortio sermonis Domini. * Videntes autem Aaron &

filij Israel cornutam Moysi faciem, timuerunt prope accedere. * Vocatiq. ab eo, reuersi sunt tam Aaron quam principes synagogæ. Et postquam locutus est ad eos, venerunt ad eum etiam omnes filij Israel: quibus præcepit cuncta quæ audierat a Domino in monte Sinai. * Impletisq. sermonibus, posuit velamen super faciem suam. * Quod ingressus ad Dominum, & loquens cum eo, auferabat donec exiret, & tunc loquebatur ad filios Israel omnia quæ sibi fuerant imperata. * Qui videbant faciem egredientis Moysi esse cornutam, sed operiebat ille rursus faciem suam, si quando loquebatur ad eos.

CAP. XXXV.

Igitur congregata omni turba filiorū Israel, dixit ad eos: Hæc sunt quæ iussit Dominus fieri. * Sex diebus facietis opus: septimus dies erit vobis sanctus, sabbatū, & requies Domini: qui fecerit opus in eo, occidetur. * Non succendetis ignē in omnibus habitaculis vestris per diem sabbati. * Et ait Moyses ad omnem cateruam filiorum Israel: Iste est sermo quem præcepit Dominus, dicens: * Separare apud vos primitias Domino. * Omnis voluntarius & prono animo offerat eas Domino: aurum & argentū, & æs, hyacinthum & purpuram, coccumq. bis tinctum, & byssum, pilos caprarum, pellesq. arietum rubricatas, & ianthinas, ligna setim, & oleum ad luminaria cōtinuanda, & ut conficiatur vnguentū, & thymiana suauissimū, lapides onychiuos, & gemmas ad ornatum superhumeralis & rationalis. * Quisquis vestri sapiens est, veniat, & faciat quod Dominus imperauit: * Tabernaculum scilicet, & tectum eius, atque operimentum, annulos, & tabulata cum vestibus, paxillos & bases: * Arcam & vestes, propitiatorium, & velum, quod ante illud oppanditur: * Mensam cum vestibus & vasis, & positionis panibus: * Candelabrū ad luminaria sustentanda, vasa illius & lucernas, & oleum ad nutrimenta ignium: * Altare thymiamatis, & vestes, & oleum vñctionis & thymiana ex aromatibus: * Tentorium ad ostium tabernaculi: * Altare holocausti, & craticulam eius æneā cum vestibus & vasis suis: labrū & basim eius:

Deut. 7. 2. 2

1. Reg. 11. 2. 2

Sup. 11. 2. 2
b. 77. 12. d. 19Sup. 23. b. 13
Deut. 16. d. 16
Eccl. 35. a. 6
Sup. 23. b. 16Sup. 23. c. 18
19

Deut. 15. c. 21

Sup. 24. d. 18

Deut. 9. b. 6
c. 18
Deut. 4. b. 13

1. Cor. 1. c. 13

Sup. 25. a. 2

Deut. 1. 1
1. 1. 1

eius: * Cortinas atrij cum columnis & 17
 basibus, tentorium in foribus vestibuli,
 * paxillos tabernaculi & atrij cum, 18
 funiculis suis: * Vestimenta, quorum 19
 usus est in ministerio sanctuarij, vestes
 Aaron pontificis ac filiorum eius, ut
 sacerdotio fungantur mihi. * Egrossaq. 20
 omnis multitudo filiorum Israel de cō- C
 spectu Moysi, * obtulerunt mēte prom- 21
 ptissima atque deuota primitias Do-
 mino, ad faciendum opus tabernaculi
 testimonij. Quidquid ad cultū & ad ves-
 tes sanctas necessarium erat, * viri cum 22
 mulieribus præbuerunt, armillas & in-
 aures, annulos & dextralia: omne vas
 aureum in donaria Domini separatum
 est. * Si quis habebat hyacinthum, & 23
 purpuram, coccumq. bis tinctum, bys-
 sum & pilos caprarum, pelles arietum
 rubricatas, & ianthinas, * argenti, arisq. 24
 metalla obrulerunt Domino, lignaq. se-
 tim in varios vsus. * Sed & mulieres do- 25
 ctæ, quæ neuerant, dederunt hyacin-
 thum, purpuram, & vermiculum, ac
 byssum, * & pilos caprarum, sponte 26
 propria cuncta tribuentes. * Principes 27
 vero obtulerunt lapides onychinos, &
 gemmas ad superhumeralē & rationale,
 * aromataq. & oleum ad luminaria con- 28
 cinnanda, & ad præparandum vnguen-
 tum, ac thymiam, odoris suauissimi
 componendum. * Omnes viri & mulie- 29
 res mente deuota obtulerunt donaria, D
 ut fierent opera quæ iusserat Dominus
 per manum Moysi. Cuncti filij Israel vo-
 luntaria Domino dedicauerunt. * Di- 30
 xitq. Moyses ad filios Israel: * Ecce, vo-
 canit Dominus ex nomine Beseleel filiū
 Vri filij Hur de tribu Iuda. * Impleuitq. 31
 eum spiritu Dei, sapientia & intelligen-
 tia, & scientia & omni doctrina * ad 32
 excogitandum, & faciendum opus in
 auro & argento, & ære, * sculpendisq. 33
 lapidibus, & opere carpentario. quid-
 quid fabre adinueniri potest, * dedit in 34
 corde eius. Ooliab quoque filium Achi-
 samech de tribu Dan: * ambos erudi- 35
 uit sapientia, ut faciant opera abietarij,
 polymitarij, ac plumarij de hyacin-
 tho ac purpura, coccoq. bis tincto, &
 bysso, & texant omnia, ac noua quæ-
 que reperiant.

¶ Sup. 31. a. 2

1 Fecit ergo Beseleel, & Ooliab, & Sup. 36. a. 1
 A Omnis vir sapiens, quibus dedit Do-
 minus sapientiam & intellectum, ut
 scirent fabre operari quæ in vsus San-
 ctuarij necessaria sunt, & quæ præcepit
 2 Dominus. * Cumq. vocasset eos Moy- 1. Par. 31. d. 19
 ses, & omnem eruditum virum, cui de-
 dedit Dominus sapientia, & qui sponte
 sua obtulerant se ad faciendum opus,
 3 * tradidit eis vniuersa donaria filiorum
 Israel. Qui cum instarent operi, quo-
 4 tidie mane vota populus offerebat. * Un-
 5 de artifices venire compulsi, * dixerunt
 Moysi: Plus offert populus quàm neces-
 6 sarium est. * Iussit ergo Moyses præco-
 nis voce cantari: Nec vir nec mulier
 quidquid offerat ultra in opere Sanctua-
 rij. Sicq. cessatum est a muneribus of-
 7 ferendis, * eo quod oblata sufficerent &
 8 superabundarent. * Feceruntq. omnes
 corde sapientes ad explendum opus ta-
 bernaculi, cortinas decem de bysso re-
 torra, & hyacintho, & purpura, coc-
 9 coq. bis tincto, opere vario, & arte
 B polymita: * quarum vna habebat in lon-
 gitudine vigintiocto cubitos, & in lati-
 tudine quattuor. vna mensura erat om-
 10 nium cortinarum. * Coniunxitq. corti-
 nas quinque, alteram alteri, & alias
 11 quinque sibi inuicem copulauit. * Fecit
 & ansas hyacinthinas in ora cortinæ v-
 nius ex utroque latere, & in ora corti-
 12 næ alterius similiter, * ut contra se inui-
 cem venirent ansæ, & mutuo iungeren-
 13 tur: * vnde & quinquaginta fudit cir-
 culos aureos, qui morderent cortinarū
 ansas, & fieret vnum tabernaculum.
 14 * Fecit & saga vndecim de pilis capra-
 rum ad operiendum rectum tabernacu-
 15 li: * vnum sagum in longitudine habe-
 bat cubitos triginta, & in latitudine
 cubitos quattuor: vnius mensuræ erant
 16 omnia saga: * quorum quinque iunxit
 17 seorsum, & sex alia separatim. * Fecitq.
 ansas quinquaginta in ora sagi vnius, &
 quinquaginta in ora sagi alterius, ut si-
 18 bi inuicem iungerentur. * Et fibulas æ-
 neas quinquaginta, quibus necleretur
 19 sagis fieret. * Fecit & opertorium taber-
 naculi de pellibus arietum rubricatis:
 C aliudq. de super velamentum de pellibus
 ianthinis.

C A P. XXXVII.

ianthinis. * Fecit & tabulas tabernacu-
 li de lignis setim stantes. * Decem cu-
 bitorum erat longitudo tabulæ vnus:
 & vnus ac semis cubitum latitudo re-
 tinebat. * Binæ incastraturæ erant per
 singulas tabulas, vt altera alteri iunge-
 retur. Sic fecit in omnibus tabernaculi
 tabulis. * E quibus viginti ad plagam me-
 ridianam erant contra Austrum, * cum
 quadraginta basibus argenteis. Dux ba-
 ses sub vna tabula ponebantur ex vtra-
 que parte angulorum, vbi incastraturæ
 laterum in angulis terminantur. * Ad
 plagam quoque tabernaculi, quæ respici-
 cit ad Aquilonem, fecit viginti tabulas,
 * cum quadraginta basibus argenteis, 16
 duas bases per singulas tabulas. * Con- 17
 tra Occidentem vero, idest, ad eam par-
 tem tabernaculi, quæ mare respicit, fe-
 cit sex tabulas, * & duas alias per sin- 18
 gulos angulos tabernaculi retro: * quæ 19
 iunctæ erant a deorsum vsque sursum,
 & cum vnam compaginem pariter fere-
 bantur. Ita fecit ex vtraque parte per
 angulos: * vt octo essent simul tabulæ, &
 haberent bases argenteas sedecim, bi-
 nas scilicet bases sub singulis tabulis.
 * Fecit & vestes de lignis setim, quin-
 que ad continendas tabulas vnus lateris
 tabernaculi, * & quinque alios ad alte-
 rius lateris coaptandas tabulas: & extra
 hos, quinque alios vestes ad occidenta-
 lem plagam tabernaculi contra mare.
 * Fecit quoque vestem aliam, qui per
 medias tabulas ab angulo vsque ad an-
 gulum perueniret. * Ipsa autem tabula-
 ta deaurauit, fuis basibus earum argen-
 teis. Et circulo eorum fecit aureos, per
 quos vestes induci possent: quos & ip-
 sos laminis aureis operuit. * Fecit & ve-
 lum de hyacintho, & purpura, vermi-
 culo, ac bysso retorta, opere polymita-
 rio, varium atque distinctum: * & quattuor
 columnas de lignis setim, quas cum
 capitibus deaurauit, fuis basibus earum
 argenteis. * Fecit & tentorium in introi-
 tu tabernaculi ex hyacintho, purpura,
 vermiculo, byssoq. retorta, opere plu-
 marij: * & columnas quinque cum capi-
 tibus suis, quas operuit auro, basesq.
 earum fudit æneas.

Fecit autem Beseleel & arcam de li-
 gnis setim, habentem duos semis cu-
 bitos in longitudine, & cubitum ac se-
 missem in latitudine, altitudo quoque
 vnus cubiti fuit & dimidij: vestiuitq.
 eam auro purissimo intus ac foris. * Et
 fecit illi coronam auream per gyrum,
 * conflans quattuor annulos aureos per
 quattuor angulos eius: duos annulos in
 latere vno, & duos in altero. * Vestes
 quoque fecit de lignis setim, quos ve-
 stiuit auro, * & quos misit in annulos,
 qui erant in lateribus arcæ ad portan-
 dum eam. * Fecit & propitiatorium, id-
 est, oraculum, de auro mundissimo,
 duorum cubitorum & dimidij in lon-
 gitudine, & cubiti ac semis in latitudi-
 ne. * Duos etiam Cherubim ex auro du-
 ctili, quos posuit ex vtraque parte pro-
 pitiiarij: * Cherub vnum in summita-
 te vnus partis, & Cherub alterum in
 summitate partis alterius: duos Cheru-
 bim in singulis summitatibus propitia-
 torij, * extendentes alas, & tegentes pro-
 pitiiarium, seq. mutuo & illud respi-
 cientes. * Fecit & mensam de lignis se-
 tim in longitudine duorum cubitorum,
 & in latitudine vnus cubiti, quæ habe-
 bat in altitudine cubitum ac semissem.
 * circumdeditq. eam auro mundissimo,
 & fecit illi labium aureum per gyrum,
 * ipsiq. labio coronam auream interra-
 silem quattuor digitorum, & super eam-
 dem, alteram coronam auream. * Fu-
 dit & quattuor circulos aureos, quos
 posuit in quattuor angulis per singulos
 pedes mensæ contra coronam: misitq.
 in eos vestes, vt possit mensa portari.
 * Ipsos quoque vestes fecit de lignis se-
 tim, & circumdedit eos auro. * Et vasa
 ad diuersos vsus mensæ, ac tabula, phia-
 las, & cyathos, & churibula, ex auro
 puro, in quibus offerenda sunt libami-
 na. * Fecit & candelabrum ductile de
 auro mundissimo. De cuius veste cala-
 mi, scyphi, sphæruleq. ac lilia procede-
 bant: * sex in vtroque latere, tres cala-
 mi ex parte vna, & tres ex altera: * tres
 scyphi in nucis modum per calamos sin-
 gulos, sphæruleq. simul & lilia: & tres
 scyphi instar nucis in calamo altero,
 sphæruleq. simul & lilia. Aequum erat
 opus

opus sex calamorum, qui procedebāt de
stipite candelabri. * In ipso autem veste
erant quattuor scyphi in nucis modum,
sphærarq. per singulos simul & lilia:
* & sphærarū sub duobus calamis per lo-
ca tria, qui simul sex sunt calami pro-
cedentes de veste vno. * & sphærarū igitur
& calami ex ipso erant, vniuersa du-
cilia ex auro purissimo. * Fecit & lucer-
nas septem cum emuntorijs suis, & vasa
vbi ea quæ emuncta sunt, extinguantur,
de auro mundissimo. * Talentum auri ap-
pendebat candelabrum cū omnibus vasīs
suis. * Fecit & altare thymiamatis de li-
gnis setim, per quadrum singulos habēs
cubitos, & in altitudine duos: & cuius an-
gulis procedebant cornua. * Vestiuitq.
illud auro purissimo cū craticula ac pa-
rietibus & cornibus. * Fecitq. ei coronā
aureolam per gyrū, & duos annulos au-
reos sub corona per singula latera, vt
mittantur in eos vestes, & possit altare
portari. * Ipsos autem vestes fecit de li-
gnis setim, & operuit laminis aureis.
* Composuit & oleum ad sanctificatio-
nis vnguentum, & thymiana de aroma-
tibus mundissimis opere pigmentarij.

CAP. XXXVIII.

2. Par. 1. b. 3

Fecit & altare holocausti de lignis se-
tim, quinque cubitorum per quadrū,
& trium in altitudine: * cuius cornua de
angulis procedebant, operuitq. illud la-
minis æneis. * Et in vsus eius parauit ex
are vasa diuersa, lebetes, forcipes, fusc-
nulas, vncinos, & ignium receptacula.
* Craticulamq. eius in modum retis fe-
cit æneam, & subter eam in altaris me-
dio arulam, * fuscis quattuor annulis per
totidem retiaculi summitates, ad im-
mittendos vestes ad portandum: * quos
& ipsos fecit de lignis setim, & operuit
laminis æneis: * induxitq. in circulos,
qui in lateribus altaris eminebant. Ip-
sum autem altare non erat solidum, sed
cauum ex tabulis, & in eis vacuum.
* Fecit & labrum æneum cum basi sua de
speculis mulierum, quæ excubabant in
ostio tabernaculi. * Fecit & atrium, in
cuius australi plaga erant tentoria de
byssō retorta, cubitorum centum, * co-
lumnæ æneæ viginti cum basibus suis,
capita columnarum, & tota operis cæ-

¶ Sup. 27. b. 1

latura, argentea. * Æque ad septentrio-
nalem plagam tentoria, columnæ, ba-
sesq. & capita columnarum eiusdē men-
suræ, & operis ac metalli, erant. * In ea
vero plaga, quæ ad Occidentem respi-
cit, fuerunt tentoria cubitorum quin-
quaginta, columnæ decem cum basibus
suis æneæ, & capita columnarum, &
tota operis calatura, argentea. * Porro
contra orientem quinquaginta cubito-
rum parauit tentoria: * e quibus, quin-
decim cubitos columnarum trium, cum
basibus suis vnum tenebat latus: * & in
parte altera (quia inter vtraque introi-
tum tabernaculi fecit) quinddecim æque
cubitorum erant tentoria, columnæq.
tres, & bases totidem. * Cuncta atrij
tentoria byssus retorta texuerat. * Bases
columnarum fuere æneæ, capita autem
earum cum cunctis calaturis suis argen-
tea: sed & ipsas columnas atrij vestiuit
argento. * Et in introitu eius opere plu-
mario fecit tentoriū ex hyacintho, pur-
pura, vermiculo, ac byssō retorta, quod
habebat viginti cubitos in longitudine,
altitudo vero quinque cubitorum erat
iuxta mensuram, quam cuncta atrij ten-
toria habebant. * Columnæ autem in in-
gressu fuere quattuor cū basibus æneis,
capitaq. earum & calatura argentea.
* Paxillos quoque tabernaculi & atrij
per gyrum fecit æneos. * Hæc sunt in-
strumenta tabernaculi testimonij, quæ
enumerata sunt iuxta præceptum Moysi
in ceremonijs Leuitarum per manum
Ithamar filij Aaron sacerdotis: quæ Be-
seleel filius Uri filij Hur de tribu Iuda,
Domino per Moysen iubente, comple-
uerat, * iuncto sibi socio Ooliab filio
Achisamech de tribu Dan: qui & ipse
artifex lignorum, egregius fuit, & poly-
mitarius atque plumarius ex hyacintho,
purpura, vermiculo, & byssō. * Omne
aurum quod expensum est in opere San-
ctuarij, & quod oblatum est in donarijs,
viginti nouem talentorum fuit, & septin-
gentorum triginta siclorum ad mensu-
ram Sanctuarij. * Oblatum est autem
ab his qui transierunt ad numerum a vi-
ginti annis & supra, de sexcentis tribus
millibus, & quingentis quinquaginta,
armatorum. * Fuerunt præterea centum
talenta argenti, & quibus conflatae sunt
bases Sanctuarij, & introitus vbi velum
pendet.

pendet. * Centum bases factæ sunt de ta-
lentiis centum, singulis talentis per bases
singulas supputatis. * De mille autem se-
ptingentis, & septuaginta quinque fecit
capita columnarum, quas & ipsas vestiuit
argento. * Aeris quoque oblata sunt talen-
ta septuaginta duo millia, & quadringenti
supra sicli, * ex quibus fuscæ sunt bases in
introitu tabernaculi testimonij, & altare
æneum cum craticula sua, omniaq. vasa,
quæ ad vsum eius pertinet, * & bases atrij
tam in circuitu quam in ingressu eius, &
paxilli tabernaculi atque atrij, per gyrû.

CAP. XXXIX.

Supat. 1.6

DE hyacintho vero & purpura, ver-
miculo ac bysso fecit vestes, quibus
indueretur Aaron quando ministrabat in
sanctis, sicut præcepit Dominus Moyfi.
* Fecit igitur superhumeralis de auro,
hyacintho, & purpura, coccoq. bis tin-
cto, & bysso retorta, * opere polymita-
rio, inciditq. bracteas aureas, & extenua-
uit in fila, vt possent torqueri cû priorû
colorum subtegmene, * duasq. oras sibi
inuiç copulatas in vtroque latere sum-
mitatum, * & balteum ex eisdem coloribus,
sicut præceperat Dominus Moyfi. * Para-
uit & duos lapides onychinos, astrictos
& inclusos auro, & sculptos arte gem-
maria, nominibus filiorum Israel: * posuitq.
eos in lateribus superhumeralis in moni-
mentum filiorum Israel, sicut præceperat
Dominus Moyfi. * Fecit & rationale ope-
re polymito iuxta opus superhumeralis,
ex auro, hyacintho, purpura, coccoq. bis
tincto, & bysso retorta: * quadrangulum,
duplex, mensuræ palmi. * Et posuit in
eo gemmarum ordines quattuor. In pri-
mo versu erat sardius, topazius, smarag-
dus. * In secundo, carbunculus, sapphi-
rus, & iaspis. * In tertio, ligurius, acha-
thes, & amethystus. * In quarto, chryso-
lithus, onychinus, & beryllus, circumdati
& inclusi auro per ordines suos. * Ipsiq.
lapides duodecim, sculpti erant nomi-
nibus duodecim tribuum Israel, singuli per
nomina singulorum. * Fecerunt in ra-
tionali & catenulas sibi inuicem coha-
rentes, de auro purissimo: * & duos vncio-
nos, totidemq. annulos aureos. Porro an-
nulos posuerunt in vtroque latere ratio-
nalis, * e quibus penderent duæ catenæ

aureæ, quas inferuerunt vncinis, qui in su-
perhumeralis angulis eminebant. * Hæc
de ante & retro ita conueniebant sibi, vt
superhumeralis & rationale mutuo necesse-
rentur, * stricta ad balteû & annulis for-
tius copulata, quos iungebat vitta hya-
cinthina, ne laxa fluerent, & a se inuicem
moueretur, sicut præcepit Dominus Moy-
si. * Fecerunt quoque tunicam superhu-
meralis totam hyacinthinâ, * & capitû
in superiori parte contra mediû, oramq.
per gyrum capitij textilem: * deorsum
autem ad pedes mala punica ex hyacin-
tho, purpura, vermiculo, ac bysso retor-
ta: * & tintinnabula de auro purissimo,
quæ posuerunt inter malogranata in ex-
trema parte tunice per gyrû: * tintinna-
bulum autem aureum, & malum punicû,
quibus ornatus incedebat pontifex quâ-
do ministerioungebatur, sicut præcepe-
rat Dominus Moyfi. * Fecerunt & tunicas
bysinas opere textili Aaron & filiis eius:
* & mitras cum coronulis suis ex bysso:
* feminalia quoque linea, byssina: * cin-
gulum vero de bysso retorta, hyacintho,
purpura, ac vermiculo bis tincto arte plu-
maria, sicut præceperat Dominus Moyfi.
* Fecerunt & laminâ sacræ venerationis
de auro purissimo, scripseruntq. in ea
opere gemmario, Sanctum Domini: * &
strinxerunt eam cum mitra vitta hyacin-
thina, sicut præceperat Dominus Moyfi.
* Perfectum est igitur omne opus taber-
naculi & testij testimonij: feceruntq. filij
Israel cuncta quæ præceperat Dominus
Moyfi. * Et obtulerunt tabernaculum &
tectum & vniuersam supellestili, annu-
los, tabulas, vestes, columnas ac bases,
* opertorium de pellibus arietum rubri-
catis, & aliud operimentum de ianthinis
pellibus, * velum: arcam, vestes, propi-
tiatorium, * mensam cum vasis suis &
propositionis panibus: * candelabrum,
G lucernas, & vtenilia earum cum oleo:
* altare aureum, & vnguentû, & thymia-
ma ex aromatibus: * & tentoriû in introi-
tu tabernaculi: * altare æneum, retiacu-
lum, vestes, & vasa eius omnia: labrum
cum basi sua: tentoria atrij, & columnas
cum basibus suis: * tentorium in introi-
tu atrij, funiculosq. illius & paxillos.
Nihil ex vasis defuit, quæ in ministerium
tabernaculi, & in tectum foederis iussâ
sunt fieri. * Vestes quoque, quibus sacer-
dotes

dotes vtuntur in Sanctuario, Aaron scilicet & filij eius, obtulerunt filij Israel, sicut praeceperat Dominus. Quae postquam Moyses cuncta vidit completa, benedixit eis.

CAP. XL.

Locusque est Dominus ad Moysen, dicens: Mense primo, prima die mensis, eriges tabernaculum testimonij, & pones in eo arcam, dimittesque ante illam velum: & illata mensa, pones super eam quae rite praecepta sunt. Candelabrum stabit cum lucernis suis, & altare aureum, in quo adoletur incensum, coram arca testimonij. Tentorium in introitu tabernaculi pones, & ante illud altare holocausti: labrum inter altare & tabernaculum, quod implebis aqua. Circumdabisque atrium tentorijs, & ingressum eius. Et assumpto vnctionis oleo vnges tabernaculum cum vasis suis, vt sanctificentur: altare holocausti & omnia vasa eius: labrum cum basi sua: omnia vnctionis oleo consecrabis, vt sint Sancta sanctorum. Applicabisque Aaron & filios eius ad fores tabernaculi testimonij, & lotos aqua indues sanctis vestibus, vt ministrent mihi, & vnctio eorum in sacerdotium sempiternum proficiat. Fecitque Moyses omnia quae praeceperat Dominus. Igitur mense primo anni secundi, prima die mensis, collocatum est tabernaculum. Erexitque Moyses illud, & posuit tabulas ac bases & vestes, statuitque columnas, & expandit tectum super tabernaculum, imposito desuper operimento, sicut Dominus imperauerat. Posuit & testimonium in arca, subditis infra vestibus, & oraculum de-

super. Cumque intulisset arcam in tabernaculum, appendit ante eam velum vt expleret Domini iussionem. Posuit & mensam, in tabernaculo testimonij ad plagam Septentrionalem extra velum, ordinatis coram propositionis panibus, sicut praeceperat Dominus Moysi. Posuit & candelabrum in tabernaculo testimonij e regione mensae in parte australi, locatis per ordinem lucernis, iuxta praeceptum Domini. Posuit & altare aureum sub tecto testimonij contra velum, & adoleuit super eo incensum aromaticum, sicut iusserat Dominus Moysi. Posuit & tentorium in introitu tabernaculi testimonij, & altare holocausti in vestibulo testimonij, offerens in eo holocaustum, & sacrificia, vt Dominus imperauerat. Labrum quoque statuit inter tabernaculum testimonij & altare, implens illud aqua. Laueruntque Moyses & Aaron, ac filij eius manus suas & pedes, cum ingrederentur tectum foederis, & accederent ad altare, sicut praeceperat Dominus Moysi. Erexit & atrium per gyrum tabernaculi & altaris, ducto in introitu eius tentorio. Postquam omnia perfecta sunt, operuit nubes tabernaculum testimonij, & gloria Domini impleuit illud. Nec poterat Moyses ingredi tectum foederis, nube operiente omnia, & maiestate Domini coruscante, quia cuncta nubes operuerat. Si quando nubes tabernaculum deserebat, proficiscebantur filij Israel per turmas suas: si pendeat desuper, manebant in eodem loco. Nubes quippe Domini incubabat per diem tabernaculo, & ignis in nocte, videntibus cunctis populis Israel per cunctas mansiones suas.

Num. 9. e. 17
1. Reg. 8. b. 10

LIBER LEVITICVS.

HEBRAICE VAICRA.

CAPVT PRIMVM.

VOCAVIT autem Moysen, & locutus est ei Dominus de tabernaculo testimonij, dicens: * Loquere filiis Israel, & dices ad eos: Homo, qui obtulerit ex vobis hostiam Domino de pecoribus, id est, de bobus & ouibus offerens victimas, * si holocaustum fuerit eius oblatio, ac de armento; masculum immaculatum offeret ad ostium tabernaculi testimonij, ad placandum sibi Dominum: * ponetq. manum super caput hostiæ, & acceptabilis erit, atque in expiationem eius proficiens. * immolabitq. vitulum coram Domino, & offerent filij Aaron, sacerdotes sanguinem eius, fundentes per altaris circuitum, quod est ante ostium tabernaculi. * detractaq. pelle hostiæ, artus in frusta concident, * & subiciant in altari ignem, strue lignorum antè composita: * & membra, quæ sunt cæta, de super ordinantes, caput videlicet, & cuncta quæ adhærent iecori, * intestinis & pedibus lotis aqua: * adolebitq. ea sacerdos super altare in holocaustum & suavem odorem Domino. * Quod si de pecoribus oblatio est, de ouibus siue de capris holocaustum, masculum absque macula offeret: * immolabitq. ad latus altaris, quod respicit ad Aquilonem, coram Domino: sanguinem vero illius fundent super altare filij Aaron per circuitum: * diuidentq. membra, caput, & omnia quæ adhærent iecori: & ponent super ligna, quibus subiciendus est ignis: * intestina vero & pedes lavabunt aqua. Et oblata omnia adolebit sacerdos super altare in holocaustum & odorem suauissimum

Domino. * Si autem de avibus, holocausti oblatio fuerit Domino, de turturibus, aut pullis columbæ, * offeret eam sacerdos ad altare: & retorto ad collum capite, ac rupto vulneris loco, decurrere faciet sanguinem super crepidinem altaris: * vesiculam vero gutturis, & plumas projiciet prope altare ad orientalem plagam, in loco in quo cineres effundi solent, * confringetq. ascellas eius, & non secabit, neque ferro diuidet eam, & adolebit super altare, lignis igne supposito. Holocaustum est & oblatio suauissimi odoris Domino.

C A P. II.

A Nima cum obtulerit oblationem sacrificij Domino, similia erit eius oblatio. fundetq. super eam oleum, & ponet thus, * ac deferet ad filios Aaron sacerdotes: quorum vnus tollet pugillū plenum similæ & olei, ac totum thus, & ponet memoriale super altare in odorem suauissimum Domino. * quod autem reliquum fuerit de sacrificio, erit Aaron & filiorum eius, Sanctū sanctorum de oblationibus Domini. * Cum autem obtuleris sacrificium coctum in clibano: de simila, panes scilicet absque fermento, conspersos oleo, & lagana, azyma oleo lita. * Si oblatio tua fuerit de sartagine, similæ consperx oleo & absque fermento, * diuides eam minutim, & fundes super eam oleum. * Sin autem de craticula fuerit sacrificium, æque simila oleo conspergetur: * quam offerens Domino, trades manibus sacerdotis. * Qui cum obtulerit eam, tollet memoriale de sacrificio, & adolebit super altare in odorem suauitatis Domino, quod

Exo. 29. b. 30

Eccl. 7. d. 24

Mar. 9. 8. 49

* quidquid autem reliquum est, erit Aaron, & filiorum eius, Sanctum sanctorum de oblationibus Domini. * Omnis oblatio, quæ offertur Domino, absque fermento fiet, nec quidquam fermenti ac mellis adolebitur in sacrificio Domino. * Primitias tantum eorum offerentis ac munera: super altare vero non imponentur in odorem suauitatis. * Quidquid obtuleris sacrificij, sale condies, nec auferes sal foederis Dei tui de sacrificio tuo. In omni oblatione tua offeres sal. * Si autem obtuleris munus primarum frugum tuarum Domino de spiritibus adhuc virentibus, torrebis igni, & confringes in morem faris, & sic offeres primitias tuas Domino, fundens super oleum, & thus imponens, quia oblatio Domini est. * de qua adolebit sacerdos in memoriam muneris partem faris fracti, & olei, ac totum thus.

CAP. III.

Exod. 29. b.
19

Quod si hostia pacificorum fuerit eius oblatio, & de bobus voluerit offerre, marem siue feminam, immaculata offeret coram Domino. * Ponetque manum super caput victimæ suæ, quæ immolabitur in introitu tabernaculi testimonij, fundentque filij Aaron, sacerdotes, sanguinem per altaris circuitum. * Et offerent de hostia pacificorum in oblationem Domino, adipem qui operit vitalia, & quidquid pinguedinis est intrinsecus: * duos renes cum adipe quo teguntur ilia, & reticulum iecoris cum renunculis. * adolebuntque ea super altare in holocaustum, lignis igne supposito: in oblationem suauissimi odoris Domino. * Si vero de ouibus fuerit eius oblatio & pacificorum hostia, siue masculum obtulerit, siue feminam, immaculata erunt. * Si agnum obtulerit coram Domino, ponet manum suam super caput victimæ suæ: quæ immolabitur in vestibulo tabernaculi testimonij: fundentque filij Aaron sanguinem eius per circuitum altaris. * Et offerent de pacificorum hostia sacrificium Domino: adipem & caudam totam cum renibus, & pinguedinem quæ operit ventrem atque vniuersa vitalia, & vtrumque renunculum cum adipe qui est iuxta

ilia, reticulumque iecoris cum renunculis. * & adolebit ea sacerdos super altare in pabulum ignis & oblationis Domini. * Si capra fuerit eius oblatio, & obtulerit eam Domino, ponet manum suam super caput eius: immolabitque eam in introitu tabernaculi testimonij. Et fundent filij Aaron sanguinem eius per altaris circuitum. * Tollentque ex ea in pastum ignis dominici, adipem qui operit ventrem, & qui tegit vniuersa vitalia: * duos renunculos cum reticulo, quod est super eos iuxta ilia, & aruinam iecoris cum renunculis: * adolebitque ea super altare sacerdos in alimoniam ignis, & suauissimi odoris. Omnis adeps, Domini erit iure perpetuo in generationibus, & cunctis habitaculis vestris: nec sanguinem nec adipem omnino comedetis.

CAP. IIII.

Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens: * Loquere filiis Israel: Anima, quæ peccauerit per ignorantiam, & de vniuersis mandatis Domini, quæ præcepit ut non fierent, quippiam fecerit: * si sacerdos, qui vinctus est, peccauerit, delinquere faciens populum, offeret pro peccato suo vitulum immaculatum Domino: * & adducet illum ad ostium tabernaculi testimonij coram Domino, ponetque manum super caput eius, & immolabit eum Domino. * Hauriet quoque de sanguine vituli, inferens illum in tabernaculum testimonij. * Cumque intinxerit digitum in sanguine, asperget eo septies coram Domino contra velum Sanctuarij. * ponetque de eodem sanguine super cornua altaris thymiamatis gratissimi Domino, quod est in tabernaculo testimonij. omnem autem reliquum sanguinem fundet in basin altaris holocausti in introitu tabernaculi. * Et adipem vituli auferet pro peccato, tam cum qui vitalia operit quam omnia quæ intrinsecus sunt: * duos renunculos & reticulum quod est super eos iuxta ilia, & adipem iecoris cum renunculis, sicut auferitur de vitulo hostiæ pacificorum: & adolebit ea super altare holocausti. * Pellem vero & omnes carnes cum capite & pedibus & intestinis & fimo, & reliquo corpore effret extra

tra castra in locum mundum, vbi cines-
res effundi solent: incendetq. ea super li-
gnorum struem, quæ in loco effusorū ci-
nerum cremabūtur. * Quod si omnis tur-
ba Israel ignorauerit, & per imperitiam
fecerit quod contra mandatum Domini
est, * & postea intellexerit peccatum suū,
offeret pro peccato suo vitulum, addu-
cetq. cum ad ostium tabernaculi. * Et po-
nent seniores populi manus super caput
eius coram Domino. Immolatoq. vitulo
in conspectu Domini, * inferet sacerdos,
qui vinctus est, de sanguine eius in taber-
naculū testimonij, * tincto digito asper-
gens septies contra velum. * ponetq. de
eodem sanguine in cornibus altaris, quod
est coram Domino in tabernaculo testi-
monij: reliquum autem sanguinem fun-
det iuxta basim altaris holocaustorum,
quod est in ostio tabernaculi testimonij.
* Omnemq. eius adipem tollet, & ado-
lebit super altare: * sic faciens & de hoc
vitulo quo modo fecit & prius: & rogā-
te pro eis sacerdote, propitiū erit eis
Dominus. * Ipsum autem vitulum effe-
ret extra castra, atque comburet sicut &
priorem vitulum: quia est pro peccato
multitudinis. * Si peccauerit princeps, &
fecerit vnum e pluribus per ignorantia,
quod Domini lege prohibetur: * & po-
stea intellexerit peccatum suum, offeret
hostiam Domino, hircum de capris im-
maculatum. * Ponetq. manum suā super
caput eius: cumq. immolauerit eum in
loco vbi solet mactari holocaustum co-
ram Domino, quia pro peccato est, * tin-
get sacerdos digitum in sanguine hostiæ
pro peccato, tangens cornua altaris ho-
locausti, & reliquum fundens ad basim
eius. * Adipem vero adolebit supra, sicut
in victimis pacificorum fieri solet: roga-
bitq. pro eo sacerdos, & pro peccato e-
ius, & dimittetur ei. * Quod si peccaue-
rit anima per ignorantiam, de populo
tertiæ, ut faciat quidquam de his, quæ
Domini lege prohibentur, atque delin-
quat, * & cognouerit peccatum suum, of-
feret capram immaculatam. * Ponetq.
manum super caput hostiæ quæ pro pec-
cato est, & immolabit eam in loco holo-
causti. * Tollethq. sacerdos de sanguine in
digito suo: & tangens cornua altaris ho-
locausti, reliquum fundet ad basim eius.
* Omnem autem adipem auferens, sicut

G auferri solet de victimis pacificorum,
adolebit super altare in odorem suavi-
tatis Domino: rogabitq. pro eo, & di-
mittetur ei. * Sin autē de pecoribus ob-
tulerit victimam pro peccato, ouem sci-
licet immaculatam; * ponet manum su-
per caput eius, & immolabit eam in lo-
co vbi solent cædi holocaustorum ho-
stis. * Sumetq. sacerdos de sanguine e-
ius digito suo, & tangens cornua alta-
ris holocausti, reliquum fundet ad ba-
sim eius. * Omnem quoque adipem
auferens, sicut auferri solet adeps arie-
tis, qui immolatur pro pacificis: crema-
bit super altare in incensum Domino:
rogabitq. pro eo, & pro peccato eius,
& dimittetur ei.

CAP. V.

A SI peccauerit anima, & audierit vocē
iurantis, testisq. fuerit quod aut ipse
vidit, aut conscius est: nisi indicauerit,
portabit iniquitatem suam. * Anima, quæ
tetigerit aliquid immundum, siue quod
occisum a bestia est, aut perse mortuū,
aut quodlibet aliud reptile: & oblita
fuerit immunditiæ suæ, rea est, & deli-
quit: * & si tetigerit quidquam de im-
mundicia hominis iuxta omnem impu-
ritatem, qua pollui solet, oblitaq. co-
gnouerit postea, subiacebit delicto. * Ani-
ma, quæ iurauerit, & protulerit labijs suis
ut vel male quid faceret, vel bene, & id-
ipsum iuramento & sermone firmauerit,
oblitaq. postea intellexerit delictum suū,
* agat poenitentiam pro peccato, * & of-
ferat de gregibus agnam siue capram,
orabitq. pro ea sacerdos & pro peccato
eius: * sin autem non potuerit offerre pe-
cus, offerat duos turtures, vel duos pul-
los columbarū Domino, vnum pro pec-
cato, & alterum in holocaustum, * da-
bitq. eos sacerdoti: qui primum offerens
pro peccato, retorquet caput eius ad
pennulas, ita ut collo hareat, & non pe-
nitius abrumpatur. * Et asperget de san-
guine eius parietem altaris, quidquid
autem reliquum fuerit, faciet distillare
ad fundamentum eius, quia pro pecca-
to est. * Alterum vero adolebit in holo-
caustum, ut fieri solet: roga-bitq. pro eo
sacerdos & pro peccato eius, & dimitte-
tur ei. * Quod si non quierit manus

¶ In Ps. 2. 2.
Luc. 2. d. 24

eius duos offerre turtures, aut duos pullos columbarum, offeret pro peccato suo similæ partem ephi decimam: non mittet in eam oleum, nec thuris aliquid imponet, quia pro peccato est. * tradetq. eam sacerdoti: qui plenum ex ea pugillum hauriens, cremabit super altare in monimentum eius qui obtulerit, * rogans pro illo & expians, reliquam vero partem ipse habebit in munere. * Locutusq. est Dominus ad Moysen, dicens: * Anima si pravaricans ceremonias, per errorem in his, quæ Domino sunt sanctificata, peccauerit, offeret pro delicto suo arietem immaculatum de gregibus, qui emi potest duobus siclis, iuxta pondus Sanctuarij: * ipsumq. quod intulit damni restituet, & quintam partem ponet supra, tradens sacerdoti, qui rogabit pro eo offerens arietem, & dimittetur ei. * Anima si peccauerit per ignorantiam, feceritq. vnum ex his quæ Domini lege prohibentur, & peccati rea intellexerit iniquitatem suam, * offeret arietem immaculatum de gregibus sacerdoti, iuxta mensuram, æstimationemq. peccati: qui orabit pro eo, quia nesciens fecerit: & dimittetur ei, * quia per errorem deliquit in Dominum.

CAP. VI.

Locutus est Dominus ad Moysen, dicens: * Anima quæ peccauerit, & contempto Domino, negauerit proximo suo depositum quod fidei eius creditum fuerat, vel vi aliquid extorserit, aut calumniam fecerit, * siue rem perditam inuenerit, & inficians insuper perierauerit, & quodlibet aliud ex pluribus fecerit, in quibus solent peccare homines, * conuicta delicti, reddet * omnia quæ per fraudem voluit obtinere, integra, & quintam insuper partem domino cui damnum intulerat. * Pro peccato autem suo offeret arietem immaculatum de grege, & dabit eum sacerdoti, iuxta æstimationem, mensuramq. delicti: * qui rogabit pro eo coram Domino, & dimittetur illi pro singulis quæ faciendo peccauit. * Locutusq. est Dominus ad Moysen, dicens: * Princeps Aaron & filijs eius: Hæc est lex holocausti:

Cremabitur in altari tota nocte usque, mane: ignis ex eodem altari erit. * vestietur tunica sacerdos & feminalibus lineis: tolletq. cineres, quos vorans ignis exussit, & ponens iuxta altare, * spoliabitur prioribus vestimentis, indutusq. alijs, efferet eos extra castra, & in loco mundissimo usque ad fauillam consumi faciet. * Ignis autem in altari semper ardebit, quem nutriet sacerdos subijciens ligna mane per singulos dies, & imposito holocausto, desuper adolebit adipēs pacificorum. * Ignis est iste perpetuus, qui numquam deficit in altari. * Hæc est lex sacrificij & libamētorum, quæ offerent filij Aaron coram Domino, & coram altari. * Tolle sacerdos pugillum similæ, quæ conspersa est oleo, & totum thus, quod super similam positum est: adolebitq. illud in altari in monimentum odoris suauissimi Domino: * reliquam autem partem similæ comedet Aaron, cum filijs suis, absque fermento: & comedet in loco Sancto Atrij tabernaculi. * Ideo autem non fermentabitur, quia pars eius in Domini offertur incensum. Sanctum sanctorum erit, sicut pro peccato atque delicto. * Mares tantum stirpis Aaron comedent illud. Legitimum ac sempiternum erit in generationibus vestris de sacrificijs Domini. omnis, qui tetigerit illa, sanctificabitur. * Locutusq. est Dominus ad Moysen, dicens: * Hæc est oblatio Aaron, & filiorum eius, quam offerre debent Domino in die vñctionis suæ. Decimam partem ephi offerent similæ in sacrificio sempiterno, medium eius mane, & medium eius vespere: * quæ in sartagine oleo conspersa frigetur. Offeret autem eam calidam in odorem suauissimū Domino. * sacerdos, qui iure patri successerit, & tota cremabitur in altari. * Omne enim sacrificium sacerdotū igne consumetur, nec quisquam comedet ex eo. * Locutus est autem Dominus ad Moysen, dicens: * Loquere Aaron & filijs eius: Ista est lex hostiæ pro peccato: In loco ubi offertur holocaustum, immolabitur coram Domino. Sanctum sanctorum est. * Sacerdos qui offert, comedet eam in loco sancto, in atrio tabernaculi. * Quidquid tetigerit carnes eius, sanctificabitur. Si de sanguine illius vestis fuerit aspersa, lauabitur in loco sancto.

* Vas autem fictile, in quo cocta est, confringetur. quod si vas æneū fuerit, defricabitur, & lauabitur aqua. * Omnis masculus de genere sacerdotali vescetur de carnibus eius, quia Sanctum sanctorum est. * Hostia enim quæ caditur pro peccato, cuius sanguis infertur in tabernaculum testimonij ad expiandū in Sāctuario, nō comedetur, sed comburetur igni.

CAP. VII.

Hæc quoque lex hostiæ pro delicto, Sancta sanctorum est: idcirco ubi immolabitur holocaustū, mactabitur & victima pro delicto: sanguis eius per gyrum altaris fundetur. * Offerent ex ea caudam & adipem qui operit vitalia: * Duos renunculos, & pinguedinem quæ iuxta ilia est, reticulumq. iecoris cū renunculis. * & adolebit ea sacerdos super altare: incensum est Domini pro delicto. * Omnis masculus de sacerdotali genere, in loco sancto vescetur his carnibus, quia Sanctum sanctorum est. * Sicut pro peccato offertur hostia, ita & pro delicto: vtriusque hostiæ lex vna erit: ad sacerdotem, qui eam obtulerit, pertinebit. * Sacerdos qui offert holocausti victimā, habebit pellem eius. * Et omne sacrificium simile, quod coquitur in libano, & quidquid in craticula, vel in sartagine præparatur, eius erit sacerdotis a quo offertur: siue oleo conspersa, siue arida fuerint, cūctis filiis Aaron mensura æqua per singulos diuidetur. * Hæc est lex hostiæ pacificorū quæ offertur Domino. * Si pro gratiarū actione oblatio fuerit, offerent panes absque fermento conspersos oleo, & lagana azyma vincta oleo, coctamq. similam, & collyridas olei admixtione conspersas: panes quoque fermentatos cum hostia gratiarū, quæ immolatur pro pacificis: ex quibus vnus pro primitijs offeretur Domino, & erit sacerdotis qui fundet hostiæ sanguinem. * cuius carnes eadem comedetur die, nec remanebit ex eis quidquam vsque mane. * Si voto, vel sponte quispiā obtulerit hostiam, eadē similiter edetur die: sed & si quid in crastinum remanserit, vesci licitum est: quidquid autem tertius inuenerit dies, ignis absumet. * si quis de carnibus victimæ pacificorū die tertio comederit, irrita fiet oblatio, nec proderit

offerenti: quin potius quæcumque anima tali se edulio cōtaminauerit, præuaricationis rea erit. * Caro, quæ aliquid tetigerit immundum, non comedetur, sed comburetur igni: qui fuerit mūdus, vescetur ex ea. * Anima polluta quæ ederit de carnibus hostiæ pacificorum, quæ oblata est Domino, peribit de populis suis. * Et quæ tetigerit immunditiam hominis, vel iumenti, siue omnis rei, quæ polluere potest, & comederit de huiusmodi carnibus, interibit de populis suis. * Locutusq. est Dominus ad Moysen, dicens: * Loquere filiis Israel: Adipem ouis, & bouis, & capræ non comedetis. * Adipem cadaueris morticini, & eius animalis, quod a bestia captum est, habebitis in varios vsus. * Si quis adipem, qui offerri debet in incensum Domini, comederit, peribit de populo suo. * Sanguinem quoque omnis animalis non sumetis in cibo, tam de auibus quā de pecoribus. * Omnis anima, quæ ederit sanguinem, peribit de populis suis. * Locutusq. est Dominus ad Moysen, dicens: * Loquere filiis Israel, dicens: Qui offert victimam pacificorum Domino, offerat simul & sacrificium, id est, libamenta eius. * tenebit manibus adipem hostiæ, & pectusculum: cumq. ambo oblata Domino consecrauerit, tradet sacerdoti, qui adolebit adipem super altare, pectusculum autem erit Aaron, & filiorū eius. * armus quoque dexter de pacificorum hostijs cedet in primitias sacerdotis. * Qui obtulerit sanguinem & adipem, filiorum Aaron, ipse habebit & armum dextrum in portione sua. * Pectusculū enim eleuationis, & armū separationis tuli a filiis Israel de hostijs corū pacificis, & dedi Aaron sacerdoti, & filiis eius lege perpetua, ab omni populo Israel. * Hæc est vñctio Aaron & filiorū eius in ceremonijs Domini die qua obtulit eos Moyses, vt sacerdotio fungeretur, & quæ præcepit eis dari Dominus filiis Israel religionis perpetua in generationibus suis. * Ista est lex holocausti, & sacrificij pro peccato atque delicto, & pro consecratione & pacificorum victimis: quā constituit Dominus Moysi in monte Sinai, quando mandauit filiis Israel vt offerrent oblationes suas Domino in deserto Sinai.

CAP. VIII.

Locutusq. est Dominus ad Moysen, ¹
 dicens: * Tolle Aaron cum filiis suis, ²
 vestes eorum, & vnctionis oleum, vi- ^A
 tulum pro peccato, duos arietes, cani-
 strum cum azymis, * & congregabis om- ³
 nem coetum ad ostiū tabernaculi. * Fe- ⁴
 cit Moyses vt Dominus imperauerat.
 Congregataq. omni turba ante fores ta-
 bernaculi, * ait: Iste est sermo, quem ⁵
 iussit Dominus fieri. * Statimq. obtulit ⁶
 Aaron & filios eius. Cumq. lauisset eos,
 * vestiuit pontificem subucula linea, ac- ⁷
 cingens eum balteo, & induens eum
 tunica hyacinthina, & desuper hume-
 rale imposuit, * quod astringens cingu- ⁸
 lo aptauit rationali, in quo erat Doctri-
 na & Veritas. * Cidari quoque textit ca- ⁹
 put: & super eam, contra frontem, po- ^B
 suit laminam auream consecratam in
 sanctificatione, sicut praeceperat ei Do-
 minus. * Tulit & vnctionis oleum, quo ¹⁰
 linquit tabernaculum cum omni supel-
 lectili sua. * Cumq. sanctificans asper- ¹¹
 sisset altare septem vicibus, vnxit illud,
 & omnia vasa eius, labrumq. cum basi
 sua sanctificauit oleo. * ¹² Quod fundēs
 super caput Aaron, vnxit eum, & con-
 secrauit: * filios quoque eius oblatos ve- ¹³
 stiuit tunicis lineis, & cinxit balteis, im-
 posuitq. mitras, vt iusserat Dominus.
 * Obtulit & vitulū pro peccato. cumq. ¹⁴
 super caput eius posuisset Aaron, & filij ^C
 eius manus suas, * immolauit eum: hau-
 riens sanguinem, & tincto digito, teti- ¹⁵
 git cornua altaris per gyrum. quo ex-
 piato & sanctificato, fudit reliquum san-
 guinem ad fundamenta eius. * Adipem ¹⁶
 vero qui erat super vitalia, & reticulum
 iecoris, duosq. renūculos, cum aruinulis
 suis adoleuit super altare: * vitulum cū ¹⁷
 pelle, & carnibus, & fimo, cremans extra
 castra, sicut praeceperat Dominus. * Ob- ¹⁸
 tulit & arietem in holocaustum: super
 cuius caput cum imposuissent Aaron &
 filij eius manus suas, * immolauit eum, &
 fudit sanguinē eius per circuitū altaris. ¹⁹
 * Ipsumq. arietem in frustra cōcidens, ca- ²⁰
 put eius, & artus, & adipē adoleuit igni,
 * locis prius intestinis & pedibus. totiq. ²¹
 simul arietem incendit super altare, eo ^D
 quod esset holocaustum suauissimi odo-

²² ris Domino, sicut praeceperat ei. * Obtulit
 & arietem secundum, in consecratio-
 ne sacerdotum: posueruntq. super caput
²³ eius Aaron & filij eius manus suas. * quē
 cum immolasset Moyses, sumens de san-
 guine eius, tetigit extremū auriculæ dex-
 træ Aaron, & pollicem manus eius dex-
²⁴ træ, similiter & pedis. * Obtulit & filios
^E Aaron. cumq. de sanguine arietis immo-
 lati tetigisset extremum auriculæ singu-
 lorum dextræ, & pollices manus ac pe-
 dis dextri, reliquum fudit super altare
²⁵ per circuitum: * adipem vero, & caudā,
 omnemq. pinguedinem quæ operit in-
 testina, reticulumq. iecoris, & duos re-
 nes cum adipibus suis, & armo dextro se-
²⁶ parauit. * Tollens autem de canistro azy-
 morum, quod erat coram Domino, pa-
 nem absque fermento, & collyridam cō-
 sperfam oleo, laganūq. posuit super adi-
²⁷ pes, & armum dextrum, * tradens simul
 omnia Aaron & filiis eius. Qui postquā
²⁸ leuauerunt ea coram Domino, * rursum
^F suscepta de manibus eorum, adoleuit su-
 per altare holocausti, eo quod consecra-
 tionis esset oblatio, in odorem suauita-
²⁹ tis, sacrificij Domino. * Tulitq. pectuscu-
 lum eleuans illud coram Domino, de
 ariete consecrationis in partem suam, si-
³⁰ cut praeceperat ei Dominus. * Assumēsq.
 vnguentum, & sanguinem qui erat in al-
 tari, aspersit super Aaron & vestimenta
 eius, & super filios illius ac vestes eorū.
³¹ * Cumq. sanctificasset eos in vestitu suo,
 praecepit eis, dicens: Coquite carnes an-
 te fores tabernaculi, & ibi comedite eas.
^G panes quoque consecrationis edite, qui
 positi sunt in canistro, sicut praecepit
 mihi Dominus, dicens: * Aaron & filij ^{Exo. 29. f. 13}
³² eius comedent eos: * quidquid autem ^{Inf. 29. b. 9}
 reliquum fuerit de carne & panibus,
³³ ignis absumet. * De ostio quoque ta-
 bernaculi non exhibitis septem diebus,
 vsque ad diem quo complebitur tempus
 consecrationis vestræ. septem enim die-
³⁴ bus finitur consecratio: * sicut & impræ-
 sentiarum factum est, vt ritus sacrificij
³⁵ compleretur. * Die ac nocte manebitis
 in tabernaculo obseruantes custodias Do-
 mini, ne moriamini: sic enim mihi præ-
³⁶ ceptum est. * Feceruntq. Aaron & filij
 eius cūcta quæ locutus est Dominus per
 manum Moysi.

CAP. IX.

Facto autem octauo die, vocauit Moy-
ses Aaron & filios eius, ac maiores A-
natu Israel, dixitq. ad Aaron: * "Tolle de
armento vitulum pro peccato, & arietē
in holocaustum, vtrumque immaculatū,
& offer illos coram Domino. * Et ad fi-
lios Israel loqueris: Tollite hircum pro
peccato, & vitulum, atque agnum anni-
culos, & sine macula in holocaustum,
* bouem & arietem pro pacificis: &
immolate eos coram Domino, in sacri-
ficio singulorum similā conspersam oleo
offerentes. hodie enim Dominus appa-
rebit vobis. * Tulerunt ergo cuncta quæ
iusserat Moyses ad ostium tabernaculi: B
vbi cum omnis multitudo astaret, * ait
Moyses: Iste est sermo, quem præcepit
Dominus: facite, & apparebit vobis glo-
ria eius. * Et dixit ad Aaron: Accede
ad altare, & immola pro peccato tuo:
offer holocaustum, & deprecare pro te
& pro populo. cumq. mactaueris hostiā
populi, ora pro eo, sicut præcepit Domi-
nus. * Statimq. Aaron accedens ad al-
tare, immolauit vitulum pro peccato
suo: * cuius sanguinem obtulerunt ei fi-
lij sui: in quo tingens digitum, tetigit
cornua altaris, & fudit residuum ad ba-
sim eius. * Adipemq. & renunculos, ac
reticulum iecoris, quæ sunt pro pecca-
to, adoleuit super altare, sicut præcepe-
rat Dominus Moysi: * carnes vero & pel-
lē eius extra castra combussit igni. * Im-
molauit & holocausti victimam: obtu-
leruntq. ei filij sui sanguinem eius, quem
fudit per altaris circuitum. * ipsam etiā
hostiam in frusta concisam, cum capite
& membris singulis obtulerūt. quæ om-
nia super altare cremauit igni, * lotis
aqua prius intestinis & pedibus. * Et
pro peccato populi offerens, mactauit
hircum: expiatoq. altari, * fecit holo-
caustum, * addens in sacrificio libamen-
ta, quæ pariter offeruntur, & adolens ea
super altare, absque ceremonijs holocau-
sti matutini. * Immolauit & bouem at-
que arietem, hostias pacificas populi:
obtuleruntq. ei filij sui sanguinē, quem
fudit super altare in circuitum. * Adi-
pem autem bouis, & caudam arietis, D
renunculosq. cum adipibus suis, & re-
ticulum iecoris * posuerunt super pecto-

ra. cumq. cremati essent adipēs super
altare, * pectora eorum, & armos dex-
tros separauit Aaron, eleuans coram Do-
mino, sicut præceperat Moyses. * Et ex-
tendens manus ad populum, benedixit
ei. Sicq. completis hostijs pro peccato,
& holocaustis, & pacificis, descendit.
* Ingressi autem Moyses & Aaron in ta-
bernaculū testimonij, & deinceps egres-
si benedixerūt populo. * Apparuitq. glo-
ria Domini omni multitudini: * & ecce
egressus ignis a Domino, deuorauit ho-
locaustū, & adipēs qui erant super alta-
re. Quod cum vidissent turbæ, laudau-
runt Dominum, ruentes in facies suas.

CAP. X.

A Rreptisq. Nadab, & Abiu filij Aaron
thuribulis, * posuerunt ignem, &
incensum desuper, offerentes coram Do-
mino ignem alienum: quod eis præce-
ptum non erat. * Egressusq. ignis a Do-
mino, deuorauit eos, & mortui sunt
coram Domino. * Dixitq. Moyses ad
Aaron: Hoc est quod locutus est Domi-
nus: Sanctificabor in ijs, qui appropin-
quant mihi, & in conspectu omnis po-
puli glorificabor. Quod audiens tacuit
Aaron. * Vocatis autem Moyses Misae-
le, & Elisaphan filijs Oziel, patrui Aa-
ron, ait ad eos: Ite & tollite fratres
vestros de conspectu Sanctuarij, & aspor-
tate extra castra. * Confestimq. pergen-
tes, tulerunt eos sicut iacebant, vestitos
lineis tunicis, & eiecerunt foras, vt si-
bi fuerat imperatum. * Locutusq. est
Moyses ad Aaron, & ad Eleazar, &
Ithamar filios eius: Capita vestra nolite
nudare, & vestimenta nolite scindere,
ne forte moriamini, & super omnē cœ-
tum oriatur indignatio. Fratres vestri,
& omnis domus Israel plangent inci-
dium quod Dominus suscitauit: * vos
autem non egrediemini fores taberna-
culi, alioquin peribitis: oleum quippe
sanctæ vñctionis est super vos. Qui fe-
cerunt omnia iuxta præceptum Moysi.
* Dixit quoque Dominus ad Aaron:
* Vinum, & omne quod inebriare potest,
non bibetis tu & filij tui, quando intratis
in tabernaculum testimonij, ne moria-
mini: quia præceptum sempiternum est
in generationes vestras. * Et vt habeatis
F 3 scien-

Num. 1. 4-4
26. 11. 26
1. Par. 24. 22

scientiam discernendi inter sanctum & profanum, inter pollutum & mundum: * doceatisq. filios Israel omnia legitima mea quæ locutus est Dominus ad eos per manum Moysi. * Locutusq. est Moyses ad Aaron, & ad Eleazar, & Ithamar filios eius, qui erant residui: Tollite sacrificium, quod remansit de oblatione Domini, & comedite illud absque fermento iuxta altare, quia Sanctum sanctorum est. * Comeditis autem in loco sancto: quod datum est tibi & filiis tuis de oblationibus Domini, sicut præceptum est mihi. * Pectusculum quoque quod oblatum est, & armum qui separatus est, edetis in loco mundissimo tu & filij tui, & filia tua tecum. tibi enim ac liberis tuis reposita sunt de hostijs salutaribus filiorum Israel: * eo quod armum & pectus, & adipēs qui cremantur in altari, eleuauerunt coram Domino, & pertineant ad te, & ad filios tuos lege perpetua, sicut præcepit Dominus. * Inter hæc, hircum, qui oblatus fuerat pro peccato, cum quæreret Moyses, exustum reperit: iratusq. contra Eleazar & Ithamar filios Aaron, qui remanserant, ait: * Cur non comedistis hostiam pro peccato in loco sancto, quæ Sancta sanctorum est, & data vobis vt portetis iniquitatem multitudinis, & rogetis pro ea in conspectu Domini, * præsertim cum de sanguine illius non sit illatum intra sancta, & comedere debueritis eam in Sanctuario, sicut præceptum est mihi? * Respondit Aaron: Oblata est hodie victima pro peccato, & holocaustum coram Domino: mihi autem accidit quod vides. quomodo potui comedere eam, aut placere Domino in ceremonijs mente, lugubri? * Quod cum audisset Moyses, recepit satisfactionem.

C A P. X I.

Locutusq. est Dominus ad Moysen & Aaron, dicens: * Dicite filiis Israel: * Hæc sunt animalia quæ comedere debetis de cunctis animantibus terræ: * Omne quod habet diuisam vngulā, & ruminat in pecoribus, comedetis. * Quidquid autē ruminat quidē, & habet vngulā, sed non diuidit eam, sicut camelus & cetera, non comedetis illud, & inter immū-

da reputabitis. * Choerogryllus qui ruminat, vngulamq. non diuidit, immundus est. * Lepus quoque: nam & ipse ruminat, sed vngulam non diuidit. * Et sus: qui cum vngulam diuidat, non ruminat. * horum carnibus non vescemini, nec cadauera contingeretis, quia immunda sunt vobis. * Hæc sunt quæ gignuntur in aquis, & vesci licitum est. Omne quod habet pinnulas & squamas, tam in mari quā in fluminibus & stagnis, comedetis. * Quidquid autem pinnulas & squamas non habet eorum quæ in aquis mouentur & viuunt, abominabile vobis, * execrandumq. erit, carnes eorum non comedetis, & morticina vitabitis. * Cuncta quæ non habent pinnulas & squamas in aquis, polluta erunt. * Hæc sunt quæ de auiibus comedere non debetis, & vitanda sunt vobis: Aquilam, & gryphem, & haliaetum, * & miluum ac vulturem iuxta genus suum, * & omne coruini generis in similitudinem suā, * struthionem, & noctuam, & larum, & accipitrem iuxta genus suum: * bubonē, & mergulum, & ibin, * & cygnum, & onocrotalum, & porphyriionem, * herodionem & charadriion iuxta genus suū, vpupam quoque, & vespertilionem. * Omne de volucribus quod graditur super quattuor pedes, abominabile erit vobis. * Quidquid autem ambulat quidem super quattuor pedes, sed habet longiora retro crura, per quæ salit super terram, * comedere debetis, vt est bruchus in genere suo, & attracus atque ophiomachus, ac locusta, singula iuxta genus suum. * Quidquid autem ex volucibus quattuor tantum habet pedes, execrabile erit vobis: * & quicumque morticina eorum tetigerit, polluetur, & erit immundus vsque ad vespertum: * & si necesse fuerit vt portet quippiam horum mortuum, lauabit vestimenta sua, & immundus erit vsque ad occasum solis. * Omne animal quod habet quidem vngulam, sed non diuidit eam, nec ruminat, immundum erit: & qui tetigerit illud, contaminabitur. * Quod ambulat super manus ex cunctis animantibus, quæ incedunt quadrupedia, immundum erit: qui tetigerit morticina eorum, polluetur vsque ad vespertum. * Et qui portauerit huiuscemodi cadauera, laua-

bit

2. Mac. 2. c.
112. Mac. 6. d.
11

Deu. 14. 2. 3

A

bit vestimenta sua, & immundus erit
vsque ad vesperum: quia omnia hæc im-
munda sunt vobis. * Hæc quoque inter
polluta reputabuntur de his, quæ mo-
uentur in terra, mustela & mus & cro-
codilus, singula iuxta genus suum, * my-
gale, & chamæleon, & stellio, & lacerta,
& talpa: * omnia hæc immunda sunt.
Qui tetigerit morticina eorum, immun-
dus erit vsque ad vesperum: * & super
quod ceciderit quidquam de morticinis
eorum, polluetur tam vas ligneum &
vestimentum, quam pelles & cilicia: &
in quocumque sit opus, tingentur aqua,
& polluta erunt vsque ad vesperum, &
sic polluta mundabuntur. * Vas autem
ficile, in quod horum quidquam intro
ceciderit, polluetur, & idcirco frangen-
dum est. * Omnis cibus, quem comede-
ris, si fusa fuerit super eum aqua, im-
mundus erit: & omne liquens quod bi-
bitur de vniuerso vase, immundū erit.
* Et quidquid de morticinis huiuscemo-
di ceciderit super illud, immundum e-
rit: siue clibani, siue chytropodes, de-
struentur, & immundi erunt. * Fontes
vero & cisternæ, & omnis aquarū con-
gregatio munda erit. Qui morticinum
eorum tetigerit, polluetur. * Si cecide-
rit super sementem, non polluet eam.
* Si autem quispiam aqua sementem per-
fuderit, & postea morticinis tacta fue-
rit, illico polluetur. * Si mortuum fue-
rit animal, quod licet vobis comedere,
qui cadauer eius tetigerit, immundus
erit vsque ad vesperum: * & qui com-
ederit ex eo quippiam, siue portauerit;
lauabit vestimenta sua, & immundus
erit vsque ad vesperum. * Omne quod
reptat super terram, abominabile erit,
nec assumetur in cibum. * Quidquid
super pectus quadrupes graditur, & mul-
tos habet pedes, siue per humum trahi-
tur, non comedetis, quia abominabi-
le est. * Nolite contaminare animas ve-
stras, nec tangatis quidquam eorum, ne
immundi sitis. * Ego enim sum Domi-
nus Deus vestrorum: * sancti estote, quia
ego sanctus sum. Ne polluatis animas
vestras in omni reptili quod mouetur su-
per terram. * Ego enim sum Dominus,
qui eduxi vos de Terra Egypti, & es-
sem vobis in Deum. Sancti eritis, quia
ego sanctus sum. * Ista est lex animan-

tium ac volucrum, & omnis animæ vi-
uentis, quæ mouetur in aqua, & reptat
in terra, * vt differētias noueritis mundi,
& immundi, & sciatis quid comedere
& quid respuere debeatis.

C A P. XII.

Locusq. est Dominus ad Moysen,
dicens: * Loquere filiis Israel, & di-
ces ad eos: * Mulier, si suscepto semine
peperit masculū, immunda erit septem
diebus iuxta dies separationis menstrua.
* Et die octauo circumcidetur infantu-
lus: * ipsa vero triginta tribus diebus
manebit in sanguine purificationis suæ.
Omne sanctum non tanget, nec ingre-
diatur in Sanctuarium, donec implean-
tur dies purificationis suæ. * Sin autem
feminam pepererit, immunda erit dua-
bus hebdomadibus iuxta ritum fluxus
menstrui, & sexaginta sex diebus mane-
bit in sanguine purificationis suæ. * Cūq;
expleti fuerint dies purificationis suæ;
pro filio, siue pro filia, deferet agnum
anniculum in holocaustum, & pullum
columbæ siue turturem pro peccato, ad
ostium tabernaculi testimonij, & tradet
sacerdoti * qui offeret illa coram Domi-
no, & orabit pro ea, & sic mundabi-
tur a profluuii sanguinis sui. ista est lex
parentis masculum aut feminā. * Quod
si non inuenerit manus eius, nec potue-
rit offerre agnum, sumet duos turtu-
res vel duos pullos columbarum, vnum
in holocaustum, & alterum pro pecca-
to. orabitq. pro ea sacerdos, & sic mun-
dabitur.

C A P. XIII.

Locusq. est Dominus ad Moysen,
& Aaron, dicens: * Homo, in cuius
cute & carne ortus fuerit diuersus color
siue pustula, aut quasi lucens quippiam,
id est plaga lepræ, adducetur ad Aaron
sacerdotem, vel ad vnum quemlibet fi-
liorum eius. * Qui cum viderit lepram
in cute, & pilos in album mutatos co-
lorem, ipsamq. speciem lepræ humilio-
rem cute & carne reliqua; plaga lepræ
est, & ad arbitrium eius separabitur.
* Sin autem lucens candor fuerit in cu-
te, nec humilior carne reliqua, & pilī
coloris

coloris pristini, recludet eum sacerdos septem diebus, * & considerabit die septimo: & siquidem lepra ultra non creuerit, nec transferit in cute priores terminos, rursus recludet eum septem diebus alijs. * Et die septimo contemplabitur: si obscurior fuerit lepra, & non creuerit in cute, mundabit eum, quia scabies est: lauabitq. homo vestimenta sua, & mundus erit. * Quod si postquam a sacerdote visus est, & redditus munditiæ, iterum lepra creuerit; adducetur ad eum, * & immunditiæ condemnabitur. * Plaga lepræ si fuerit in homine, adducetur ad sacerdotem, * & videbit eum. Cumq. color albus in cute fuerit, & capillorum mutauerit aspectum, ipsa quoque caro viua apparuerit: * lepra vetustissima iudicabitur, atque inolita cuti. Contaminabit itaque eum sacerdos, & non recludet, quia perspicua immunditiæ est. * Sin autem effloruerit discurrens lepra in cute, & operuerit omnem cutem a capite vsque ad pedes, quidquid sub aspectum oculorum cadit, * considerabit eum sacerdos, & teneri lepra mundissima iudicabit: eo quod omnis in candorem versa sit, & ideo homo mundus erit. * Quando vero caro viuens in eo apparuerit, tunc sacerdotis iudicio poluetur, & inter immundos reputabitur. caro enim viua si lepra aspergitur, immunda est. * Quod si rursus versa fuerit in alborem, & totum hominem operuerit, * considerabit eum sacerdos, & mundum esse decernet. * Caro autem & cutis in qua vlcus natum est & sanatum, * & in loco vlcis cicatrix alba apparuerit, siue subrufa, adducetur homo ad sacerdotem: * qui cum viderit locum lepræ humiliorem carne reliqua, & pilos versos in candorem, contaminabit eum: plaga enim lepræ orta est in vlcere. * Quod si pilus coloris est pristini, & cicatrix subobscura, & vicina carne non est humilior, recludet eum septem diebus. * & si quidem creuerit, adiudicabit eum lepra. * sin autem steterit in loco suo, vlcis est cicatrix, & homo mundus erit. * Caro autem & cutis, quam ignis exusserit, & sanata albam siue rufam habuerit cicatricem, * considerabit eam sacer-

dos, & ecce versa est in alborem, & locus eius reliqua cute est humilior: contaminabit eum, quia plaga lepræ in cicatrice orta est. * Quod si pilorum color non fuerit immutatus, nec humilior plaga carne reliqua, & ipsa lepræ species fuerit subobscura, recludet eum septem diebus, * & die septimo contemplabitur: si creuerit in cute lepra, contaminabit eum. * sin autem in loco suo candor steterit non satis clarus, plaga combustionis est, & ideo munda bitur, quia cicatrix est combusturæ. * Vir, siue mulier, in cuius capite vel barba germinauerit lepra, videbit eos sacerdos. * & siquidem humilior fuerit locus carne reliqua, & capillus flauus, solitoq. subtilior; contaminabit eos, quia lepra capitis ac barbæ est. * Sin autem viderit locum maculæ æqualem vicinæ carni, & capillum nigrum: recludet eum septem diebus, * & die septimo intuebitur. E Si non creuerit macula, & capillus sui coloris est, & locus plagæ carni reliquæ æqualis: radetur homo absque loco maculæ, & includetur septem diebus alijs. * Si die septimo visa fuerit stetisse plaga in loco suo, nec humilior carne reliqua, mundabit eum, lotisq. vestibus suis mundus erit. * Sin autem post emundationem rursus creuerit macula in cute, * non quæret amplius verum capillum in flauum colorem sit immutatus, quia aperte immundus est. * Porro si steterit macula, & capilli nigri fuerint, non erit hominem sanatum esse, & confidenter eum pronunciet mundum. * Vir, siue mulier, in cuius cute candor apparuerit, * intuebitur eos sacerdos. si deprehenderit subobscurum alborem lucere in cute, sciat non esse lepram, sed maculam coloris candidi, & hominem mundum. * Vir, de cuius capite capilli fluunt, caluus & mundus est: * & si a fronte ceciderint pili, recaluit & mundus est. * Sin autem in caluitio siue in recaluatione albus vel rufus color fuerit exortus, * & hoc sacerdos viderit, condemnabit eum haud dubie lepræ, quæ orta est in caluitio. * Quicumque ergo maculatus fuerit lepra, & separatus est ad arbitrium sacerdotis, * habebit vestimenta dissuta, caput nudum, os veste contectum, contaminatum ac sortidum se clamabit. * Omni tempore quo

quo leprosus est, & immundus, solus
habitabit extra castra. * Vestis lanea si-
ue linea, quæ lepram habuerit * in sta-
mine atque subtegmine, aut certè pel-
lis, vel quidquid ex pelle confectum est,
* si alba vel rufa macula fuerit infecta,
lepra reputabitur, ostendeturq. sacer-
doti. * qui consideratam recludet septē
diebus: * & die septimo rursus aspiciēs
si deprehenderit creuisse, lepra perseue-
rans est: pollutum iudicabit vestimentū,
& omne in quo fuerit inuēta: * & idcir-
co comburetur flammis. * Quod si eam
viderit non creuisse, * præcipiet, & laua-
bunt id, in quo lepra est, recludetq. il-
lud septem diebus alijs. * Et cum vide-
rit faciem quidem pristinam non reuer-
sam, nec tamen creuisse lepram, immū-
dum iudicabit, & igne comburet, eo
quod infusa sit in superficie vestimenti
vel per totum, lepra. * Sin autem ob-
scuro fuerit locus lepræ, postquam
vestis est lota, abrumper eum, & a so-
lido diuidet. * Quod si ultra apparue-
rit in his locis, quæ prius immaculata
erant, lepra volatilis & vaga: debet igne
comburi. * si cessauerit, lauabit aqua
ca, quæ pura sunt, secundò, & munda-
erunt. * Ista est lex lepræ vestimenti la-
nei & linei, staminis, atque subtegminis,
omnisq. supellectilis pellicæ, quomo-
do mundari debeat, vel contaminari.

C A P. XIII.

LOcutusq. est Dominus ad Moysen,
dicens: * Hic est ritus leprosi, quan-
do mundandus est: * Adducetur ad sacer-
dotem: * qui egressus de castris, cum in-
uenerit lepram esse mundatam, * præci-
piet ei, qui purificatur, vt offerat duos
passeres viuos pro se, quibus vesci lici-
tum est, & lignum cedrinum, vermicu-
lumq. & hyssopum. * & vnum ex passeri-
bus immolari iubebit in vase fictili su-
per aquas viuentes: * alium autem viuū
cum signo cedrino, & cocco & hyssopo
tinget in sanguine passeris immolati,
* quo asperget illum, qui mundandus est,
septies, vt iure purgetur: & dimittet pas-
serem viuū, vt in agrū auolet. * Cumq.
lauerit homo vestimenta sua, radet om-
nes pilos corporis, & lauabitur aqua:
purificatusq. ingredietur castra, ita dū-

taxat vt maneat extra tabernaculum suū
septem diebus, * & die septimo radet ca-
pillos capitis, barbamq. & supercilia, ac
totius corporis pilos. Et lotis rursus
vestibus & corpore, * die octauo assumet
duos agnos immaculatos, & ouem an-
niculam absque macula, & tres deci-
mas similæ in sacrificium, quæ consper-
sa sit oleo, & seorsum olei sextarium.
* Cumq. sacerdos purificans hominem,
statuerit eum, & hæc omnia coram Do-
mino in ostio tabernaculi testimonij,
* tollet agnum, & offeret eum pro deli-
cto, oleiq. sextarium. & oblati ante
Dominum omnibus, * immolabit agnū,
vbi solet immolari hostia pro peccato,
& holocaustum, id est, in loco sancto.
Sicut enim pro peccato, ita & pro deli-
cto ad sacerdotem pertinet hostia: San-
cta sanctorum est. * Assumensq. sacerdos
de sanguine hostiæ, quæ immolata est
pro delicto, ponet super extremum au-
riculæ dextræ eius qui mundatur, & su-
per pollices manus dextræ & pedis: * &
de olei sextario mittet in manum suam
sinistram, * tingetq. digitum dextrum
in eo, & asperget coram Domino sep-
ties. * quod autem reliquum est olei in
laeva manu, fundet super extremum au-
riculæ dextræ eius qui mundatur, & su-
per pollices manus ac pedis dextri, & su-
per sanguinē qui effusus est pro delicto,
* & super caput eius. * Rogabitq. pro eo
corā Domino, & faciet sacrificium pro
peccato. tunc immolabit holocaustum,
* & ponet illud in altari cum libamentis
suis, & homo rite mundabitur. * Quod si
pauper est, & nō potest manus eius inue-
nire quæ dicta sunt, pro delicto assumet
agnum ad oblationem, vt roget pro eo
sacerdos, decimamq. partem similæ con-
spersæ oleo in sacrificium, & olei sexta-
rium, * & duosq. turtures siue duos pullos
columbæ, quorum vnus sit pro peccato,
& alter in holocaustum: * offeretq. eam
die octauo purificationis suæ sacerdoti,
ad ostiū tabernaculi testimonij coram
Domino. * qui suscipiēs agnū pro delicto
& sextariū olei, leuabit simul: * immola-
toq. agno, de sanguine eius ponet super
extremū auriculæ dextræ illius qui munda-
tur, & super pollices manus eius ac pedis
dextri: * olei vero partē mittet in manum
suā sinistram, in quo tingens digitū dextræ
manus

¶ Matt. 9. 2. 1
Mar. 1. d. 40
Luc. 5. 2. 12

¶ Sup. 5. c. 11
12. d. 8
Luc. 2. d. 24

manus asperget septies coram Domino:
 * tangetq. extremum dextræ auriculæ il-
 lius qui mundatur, & pollices manus ac
 pedis dextri in loco sanguinis qui effu-
 sius est pro delicto: * reliquam autē par-
 tem olei, quæ est in sinistra manu, mit-
 tet super caput purificati, ut placet pro
 eo Dominum: * & turturem siue pullū
 columbæ offeret, * vnum pro delicto, &
 alterum in holocaustum cum libamen-
 tis suis. * Hoc est sacrificium leprosi,
 qui habere non potest omnia in emun-
 dationem sui. * Locutusq. est Dominus
 ad Moysen & Aaron, dicens: * Cum in-
 gressi fueritis Terrā Chanaan, quam ego
 dabo vobis in possessionem, si fuerit pla-
 ga lepræ in ædibus, * ibit cuius est do-
 mus, nunciāns sacerdoti, & dicet: Quasi
 plaga lepræ videtur mihi esse in domo
 mea. * At ille præcipiet ut efferant uni-
 uersa de domo, priusquam ingrediatur
 eam, & videat utrum leprosa sit, ne im-
 munda fiant omnia quæ in domo sunt.
 Intrabitq. postea ut consideret lepram
 domus: * & cum viderit in parietibus
 illius quasi valliculas pallore siue rubo-
 re deformes, & humiliores superficie,
 reliqua, * egredietur ostium domus, &
 statim claudet illam septem diebus.
 * Reuersusq. die septimo, considerabit
 eam. si inuenerit creuisse lepram, * iu-
 bebant erui lapides in quibus lepra est, &
 projici eos extra ciuitatem in locū im-
 mundum: * domum autem ipsam radi-
 intrinsecus per circuitum, & spargi pul-
 uerem rasuræ extra urbem in locū im-
 mundum, * lapidesq. alios reponi pro
 his qui ablati fuerint, & luto alio liniri
 domum. * Sin autem postquam eruti
 sunt lapides, & puluis erasus, & alia ter-
 ra lita, * ingressus sacerdos viderit reuer-
 sam lepram, & parietes respersos macu-
 lis, lepra est perseverans, & immunda
 domus: * quam statim destruent, & lapi-
 des eius ac ligna, atque vniuersum pul-
 uerem projicient extra oppidum in lo-
 cum immundum. * Qui intrauerit do-
 mum quando clausa est, immundus erit
 vsque ad vespertum: * & qui dormierit
 in ea, & comederit quippiam, lauabit
 vestimenta sua. * Quod si introiens sa-
 cerdos viderit lepram non creuisse in
 domo, postquam denuo lita fuerit, puri-
 ficabit eam reddita sanitate: * & in pu-

rificationem eius sumet duos passerēs,
 lignumq. cedrinum, & vermiculum at-
 que hyssopum: * & immolato vno pas-
 sere in vase fictili super aquas viuas,
 * tollet lignum cedrinum, & hyssopum,
 & coccum & passerem viuum, & tinget
 omnia in sanguine passeris immolati,
 atque in aquis viuentibus, & asperget
 domum septies, * purificabitq. eam tam
 in sanguine passeris quam in aquis vi-
 uentibus, & in passere viuo, lignoq. ce-
 drino & hyssopo atque Vermiculo.
 * Cumq. dimiserit passerem auolare in
 agrum libere, orabit pro domo, & iure
 mundabitur. * Ista est lex omnis lepræ
 & percussuræ, lepræ vestium & domo-
 rum, * cicatricis & erumpentium papu-
 larum, lucentis maculæ, & in varias spe-
 cies, coloribus immutatis, * ut possit
 sciri quo tempore mundum quid, vel
 immundum sit.

C A P. XV.

Locutusq. est Dominus ad Moysen &
 Aaron, dicens: * Loquimini filiis
 A Israel, & dicite eis: Vir, qui patitur flu-
 xum seminis, immundus erit. * Et tunc
 iudicabitur huic vitio subiacere, cum per
 singula momenta adhæserit carni eius,
 atque concreuerit foedus humor. * Om-
 ne stratum, in quo dormierit, immun-
 dum erit, & vbicumque federit. * Si quis
 hominum tetigerit lectum eius, lauabit
 vestimenta sua: & ipse lotus aqua, im-
 mundus erit vsque ad vespertum. * Si
 federit ubi ille federat, & ipse lauabit
 vestimenta sua: & lotus aqua, immundus
 erit vsque ad vespertum. * Qui tetigerit
 carnem eius, lauabit vestimenta sua: &
 ipse lotus aqua, immundus erit vsque ad
 vespertum. * Si saliuam huiusmodi ho-
 mo iecerit super eum qui mundus est,
 lauabit vestimenta sua: & lotus aqua,
 immundus erit vsque ad vespertum. * Sag-
 ma, super quo federit, immundum erit:
 * & quicquid sub eo fuerit, qui fluxum
 B seminis patitur, pollutum erit vsque ad
 vespertum. Qui portauerit horum ali-
 quid, lauabit vestimenta sua: & ipse lo-
 tus aqua, immundus erit vsque ad vespere-
 rum. * Omnis, quem tetigerit qui talis
 est, non lotis ante manibus, lauabit ve-
 stimenta sua: & lotus aqua, immundus
 erit

erit vsque ad vesperum . * Vas fictile ,
quod tetigerit , confringetur : vas autem
lignum lauabitur aqua . * Si sanatus
fuerit qui huiuscemodi sustinet passio-
nem , numerabit septem dies post emu-
dationem sui , & lotis vestibus & toto
corpore in aquis uiuentibus , erit mun-
dus . * Die autē octauo sumet duos tur-
tures , aut duos pullos columbæ , & ve-
niet in conspectum Domini ad ostium
tabernaculi testimonij , dabitq. eos sa-
cerdoti . * qui faciet vnum pro peccato ,
& alterum in holocaustum : rogabitq.
pro eo coram Domino , vt emundetur
a fluxu feminis sui . * Vir de quo egre-
ditur semen coitus , lauabit aqua omne
corpus suum : & immundus erit vsque
ad vesperum . * Vestem & pellem , quam
habuerit , lauabit aqua , & immunda erit
vsque ad vesperum . * Mulier , cum qua
coierit , lauabitur aqua , & immunda erit
vsque ad vesperum . * Mulier , quæ re-
deunte mense patitur fluxum sanguinis ,
septem diebus separabitur . * Omnis qui
tetigerit eam , immundus erit vsque ad
vesperum : & in quo dormierit vel se-
derit diebus separationis suæ , polluetur .
* Qui tetigerit lectum eius , lauabit ve-
stimenta sua : & ipse lotus aqua , immun-
dus erit vsque ad vesperum . * Omne vas ,
super quo illa sederit , quisquis atige-
rit , lauabit vestimenta sua : & ipse lotus
aqua , pollutus erit vsque ad vesperum .
* Si coierit cum ea vir tempore sangui-
nis menstrualis , immundus erit septem
diebus : & omne stratū , in quo dormie-
rit , polluetur . * Mulier , quæ patitur mul-
tis diebus fluxum sanguinis non in tem-
pore menstruali , vel quæ post menstruū
sanguinem fluere non cessat , quamdiu
subiacet huic passioni , immunda erit
quasi sit in tempore menstruo . * omne
stratum , in quo dormierit , & vas in quo
sederit , pollutum erit . * quicumque te-
tigerit ea , lauabit vestimenta sua : & ipse
lotus aqua , immundus erit vsque ad ve-
esperum . * Si steterit sanguis , & fluere
cessauerit , numerabit septem dies purifi-
cationis suæ : * & die octauo offeret pro
se sacerdoti duos turtures , aut duos pul-
los columbarum ad ostium tabernaculi
testimonij : * qui vnum faciet pro pecca-
to , & alterum in holocaustum , rogabitq.
pro ea coram Domino , & pro fluxu im-

munditiæ eius . * Docebitis ergo filios
Israel vt caueant immunditiam , & non
moriantur in sordibus suis , cum pollue-
rint tabernaculum meum quod est inter
eos . * Ista est lex eius , qui patitur flu-
xum seminis , & qui polluitur coitu , * &
quæ menstruis temporibus separatur , vel
quæ iugi fluit sanguine , & hominis , qui
dormierit cum ea .

C A P. XVI.

L Ocutusq. est Dominus ad Moysen
post mortem duorum filiorum Aa-
ron , quando offerentes ignem alienum
interfecti sunt : * & præcepit ei , dicens :
Loquere ad Aaron fratrem tuum , * ne
omni tempore ingrediatur Sanctuariū ,
quod est intra velum coram propitia-
torio quo tegitur arca , vt non moriatur
(quia in nube apparebo super oraculū)
* nisi hæc ante fecerit : Vitulum pro pec-
cato offeret , & arietem in holocaustum .
* Tunica linea vestietur , feminalibus li-
neis verenda celabit : accingetur zona
linea , cidarim lineam imponet capiti :
hæc enim vestimenta sunt sancta : qui-
bus cunctis , cum lotus fuerit , induetur .
* Suscipietq. ab vniuersa multitudine fi-
liorum Israel duos hircos pro peccato ,
& vnum arietem in holocaustum .
* Cumq. obtulerit vitulum , & oraueris
pro se & pro domo sua , * duos hircos
stare faciet coram Domino in ostio ta-
bernaculi testimonij : * mittensq. super
vtrumque sortem , vnā Domino , & al-
terā capro emissario : * cuius exierit sors
Domino , offeret illū pro peccato : * cuius
autem in caprum emissariū , statuet eum
vium coram Domino , vt fundat pre-
ces super eo , & emittat eum in solitu-
dinem . * His rite celebratis , offeret vi-
tulū & rogans pro se & pro domo sua ,
immolabit eum : * assumptoq. thuribu-
lo , quod de prunis altaris impleuerit , &
hauriens manu compositum thymiana
in incensum , vltra velum intrabit in San-
cta : * vt positis super ignem aromatibus ,
nebula eorum & vapor operiat oraculū ,
quod est supra testimonium . & non mo-
riatur . * Tolle quoque de sanguine vi-
tuli , & asperget digito septies contra
propitiatorium ad orientem . * Cumq.
maclauerit hircum pro peccato populi ,
inferet

Sup. 10. 2. 12

Exo. 30. 6. 10
Heb. 9. 6. 7

inferet sanguinem eius intra velum, sicut praeceptum est de sanguine vituli, ut aspergat e regione oraculi, * & expiet Sanctuarium ab immunditijs filiorum Israel, & a prauaricationibus eorum, cunctisq. peccatis. Iuxta hunc ritum faciet tabernaculo testimonij, quod fixum est inter eos in medio sordium habitationis eorum. * Nullus hominum sit in tabernaculo quando pōtīfex Sanctuarium ingreditur, ut roget pro se & pro domo sua, & pro vniuerso cōtū Israel donec egrediatur. * Cum autem exierit ad altare quod coram Domino est, oret pro se, & sumptum sanguinem vituli atque hirci fundat super cornua eius per gyrum: * aspergenq. digito septies, expiet, & sanctificet illud ab immunditijs filiorum Israel. * Postquam emundauerit Sanctuarium, & tabernaculum, & altare, tunc offerat hircum viuētem: * & posita vtraque manu super caput eius, confiteatur omnes iniquitates filiorum Israel, & vniuersa delicta atque peccata eorum: quae imprecās capiti eius, emittet illum per hominem paratum, in desertum. * Cumq. portauerit hircus omnes iniquitates eorum in terram solitariam, & dimissus fuerit in deserto, * reuertetur Aaron in tabernaculū testimonij, & depositis vestibus, quibus prius indutus erat cum intraret Sanctuarium, relictisq. ibi, * lauabit carnem suam in loco sancto, indueturq. vestibus suis. Et postquam egressus obtulerit holocaustū suum ac plebis, rogabit tam pro se quā pro populo: * & adipem, qui oblatus est pro peccatis, adolebit super altare. * ille vero, qui dimiserit caprum emissariū, lauabit vestimenta sua & corpus aqua, & sic ingreditur in castra. * Vitulum autem & hircū, qui pro peccato fuerant immolati, & quorum sanguis illatus est in Sanctuarium ut expiatio compleretur, asportabunt foras castra, & comburent igni tam pelles quā carnes eorum ac finim: * & quicumque combusserit ea, lauabit vestimenta sua, & carnem aqua, & sic ingreditur in castra. * Eritq. vobis hoc legitimum sempiternum: * Mense septimo, decima die mensis affligetis animas vestras, nullumq. opus facietis, siue indigena, siue advena qui peregrinatur inter vos. * In hac die expiatio

erit vestri, atque mundatio ab omnibus peccatis vestris: coram Domino mundabitur vobis. * sabbatum enim requietionis est, & affligetis animas vestras religione perpetua. * Expiabit autem sacerdos, qui vnctus fuerit, & cuius manus initiatae sunt ut sacerdotio fungatur pro patre suo: indueturq. stola linea & vestibus sanctis, & expiabit Sanctuarium & tabernaculum testimonij atque altare, sacerdotes quoque & vniuersum populum. * Eritq. vobis hoc legitimum sempiternum, ut oretis pro filiis Israel, & pro cunctis peccatis eorum semel in anno. Fecit igitur sicut praeceperat Dominus Moysi.

CAP. XVII.

ET locutus est Dominus ad Moysen, dicens: * Loquere Aaron & filiis eius, & cunctis filiis Israel, dicens ad eos: Ille est sermo, quem mandauit Dominus, dicens: * Homo quilibet de domo Israel, si occiderit bouem aut ouem, siue capram in castris vel extra castra, & non obtulerit ad ostium tabernaculi oblationem Domino, sanguinis reus erit: quasi si sanguinem fuderit, sic peribit de medio populi sui. * Ideo sacerdoti offerre debent filij Israel hostias suas, quas occident in agro, ut sanctificentur Domino ante ostium tabernaculi testimonij, & immolent eas hostias pacificas Domino. * Fundetq. sacerdos sanguinem super altare Domini ad ostium tabernaculi testimonij, & adolebit adipem in odorem suauitatis Domino: * & nequaquam vltra immolabūt hostias suas demonibus, cum quibus fornicati sunt. Legitimum sempiternum erit illis & posteris eorum. * Et ad ipsos dices: Homo de domo Israel, & de aduenis, qui peregrinantur apud vos, qui obtulerit holocaustū siue victimam, & ad ostium tabernaculi testimonij non adduxerit eam, ut offeratur Domino, interibit de populo suo. * Homo quilibet de domo Israel, & de aduenis qui peregrinantur inter eos, si comederit sanguinem, obfirmabo faciem meam contra animā illius, & disperdam eā de populo suo, quia anima carnis in sanguine est: & ego dedi illum vobis, ut super altare in eo expietis pro animabus vestris,

Luc. 1. 4. 10

31

Heb. 11. b. 11

Lev. 16. c. 27

vestris, & sanguis pro animæ piaculo sit.
 * Idecirco dixi filijs Israel: Omnis anima
 ex vobis non comedet sanguinem, nec
 ex aduenis, qui peregrinantur apud vos.
 * Homo quicumque de filijs Israel, & de
 aduenis, qui peregrinantur apud vos, si
 venatione, atque aucupio ceperit feram
 vel auem; quibus vesci licitum est, fundat
 sanguinem eius, & operiat illum terra.
 * Anima enim omnis carnis in sanguine
 est: vnde dixi filijs Israel: Sanguinem
 vniuersæ carnis non comedetis, quia anima
 carnis in sanguine est: & quicumque
 comederit illum, interibit.
 * Anima, quæ comederit morticinum,
 vel captum a bestia, tam de indigenis,
 quàm de aduenis, lauabit vestimenta sua
 & semetipsum aqua, & contaminatus
 erit vsque ad vespertum: & hoc ordine
 mundus fiet. * Quod si non lauerit
 vestimenta sua & corpus, portabit iniqui-
 tatem suam.

C A P. XVIII.

LOCutus est Dominus ad Moysen, di-
 cens: * Loquere filijs Israel, & dices
 ad eos: Ego Dominus Deus vester: iuxta
 consuetudinem Terræ Ægypti, in qua
 habitastis, non facietis: & iuxta morem
 Regionis Chanaan, ad quam ego
 introducturus sum vos, non ageris,
 nec in legitimis eorum ambulabitis.
 * Facietis iudicia mea, & præcepta mea
 seruabitis, & ambulabitis in eis. ego
 Dominus Deus vester. * Custodite
 leges meas atque iudicia, quæ faciens
 homo, viuet in eis. Ego Dominus.
 * Omnis homo ad proximam sanguinis
 sui non accedet, vt reuelet turpitudi-
 nem eius. Ego Dominus. * Turpitudi-
 nem patris tui & turpitudinem matris
 tuæ non discooperies: mater tua est.
 non reuelabis turpitudinem eius. * Tur-
 pitudinem vxoris patris tui non discoo-
 peries: turpitudinem enim patris tui est.
 * Turpitudinem sororis tuæ ex patre,
 siue ex matre, quæ domi vel foris geni-
 ta est, non reuelabis. * Turpitudinem fi-
 liæ filij tui vel neptis ex filia non reue-
 labis: quia turpitudinem tua est. * Turpi-
 tudinem filie vxoris patris tui, quam
 peperit patri tuo, & est soror tua, non
 reuelabis. * Turpitudinem sororis pa-

tris tui non discooperies: quia caro
 est patris tui. * Turpitudinem sororis
 matris tuæ non reuelabis, eo quod ca-
 ro sit matris tuæ. * Turpitudinem
 patrui tui non reuelabis, nec accedes
 ad vxorem eius, quæ tibi affinitate
 coniungitur. * Turpitudinem nurus tuæ
 non reuelabis, quia vxor filij tui est,
 nec discooperies ignominiam eius. * Tur-
 pitudinem vxoris fratris tui non reue-
 labis: quia turpitudinem fratris tui est.
 * Turpitudinem vxoris tuæ & filie
 eius non reuelabis. Filiam filij eius, &
 filiam filie illius non sumes, vt reueles
 ignominiam eius: quia caro illius sunt,
 & talis coitus incestus est. * Sororem
 vxoris tuæ in pellicatum illius non ac-
 cipies, nec reuelabis turpitudinem
 eius adhuc illa viuentem. * Ad mulie-
 rem, quæ paritur menstrua, non ac-
 cedes, nec reuelabis foeditatem eius.
 * Cum vxore proximi tui non coibis,
 nec seminis commissione maculaberis.
 * De semine tuo non dabis vt con-
 secretur idolo Moloch, nec pollues no-
 men Dei tui. Ego Dominus. * Cum
 masculo non commiscearis coitu fe-
 mingo, quia abominatio est. * Cum
 omni pecore non coibis, nec macula-
 beris cum eo. * Mulier non succum-
 bet iumento, nec miscebitur ei: quia
 scelus est. * Nec polluamini in om-
 nibus his, quibus contaminata sunt vni-
 uersæ gentes, quas ego eieciam ante
 conspectum vestrum, & quibus
 polluta est terra: cuius ego scelera vi-
 sirabo, vt euomat habitatores suos.
 * Custodite legitima mea atque iudicia,
 & non faciatis ex omnibus abomina-
 tionibus istis, tam indigena quam co-
 lonus qui peregrinantur apud vos.
 * Omnes enim execrationes istas fece-
 runt accolæ terræ qui fuerunt ante vos,
 & polluerunt eam. * Cauete ergo ne
 & vos similiter euomat, cum paria
 feceritis, sicut euomit gentem, quæ
 fuit ante vos. * Omnis anima, quæ fe-
 cerit de abominationibus his quippiam,
 peribit de medio populi sui. * Custodite
 mandata mea. Nolite facere quæ
 fecerunt hi qui fuerunt ante vos, & ne
 polluamini in eis. Ego Dominus Deus
 vester.

CAP. XIX.

Locutus est Dominus ad Moysen, dicens: * Loquere ad omnem cœtum filiorum Israel, & dices ad eos: "Sancti estote, quia ego sanctus sum, Dominus Deus vester. * Vnusquisque patrem suum, & matrem suam timeat. Sabbata mea custodite. Ego Dominus Deus vester. * Nolite conuerti ad idola, nec deos conflatiles faciatis vobis. Ego Dominus Deus vester. * Si immolaueritis hostiam pacificorum Domino vt sit placabilis, eo die quo fuerit immolata, comedetis eam, & altero: quidquid autem residuum fuerit in diem tertium, igne comburetis. * si quis post biduum comederit ex ea, profanus erit, & impietatis reus: * portabitq. iniquitatē suam, quia sanctum Domini polluit, & peribit anima illa de populo suo. "Cumq. messueris segetes terræ tuæ, non tondebis vsque ad solum superficiem terræ: nec remanentes spicas colliges. * Neque in vinea tua racemos & grana decidentia congregabis, sed pauperibus & peregrinis carpenda dimittes. ego Dominus Deus vester. * Non facietis furtum. Non mentiemini, nec decipiet vnusquisque proximum suum. * Non periurabis in nomine meo, nec pollues nomen Dei tui. ego Dominus. * Non facies calumniam proximo tuo, nec vi opprimes eum. * Non morabitur opus mercenarij tui apud te vsque mane. * Non maledices surdo, nec coram cæco pones offendiculum: sed timebis Dominum, Deum tuum, quia ego sum Dominus. * Non facies quod iniquum est, nec iniuste iudicabis. * Non consideres personam pauperis, nec honores vultum potentis. Iuste iudica proximo tuo. * Non eris criminator, nec susurro in populo. Non stabis contra sanguinem proximi tui. ego Dominus. * Non oderis fratrem tuum in corde tuo, sed publice argue eum, ne habeas in per illo peccatum. * Non quæras ultionem, nec memor eris iniuriæ ciuium tuorum. * Diliges amicum tuum sicut teipsum. ego Dominus. * Leges meas custodite. Iumentum tuum non facies coire cum alterius generis animantibus.

1. Pet. 1. c. Sup. 1. 2. 44
Ant. 23. d. 22
Exo. 20. b. 7
Eccl. 10. a
Deut. 24. c. 14
Iob 4. c. 15
Deut. 1. c. 17
Eccl. 16. d. 19
12. Iohn. 2. b.
1. & 3. c. 15
Eccl. 19. b. 13
Luc. 17. a.
Matth. 5. g. 44
1. d. 40.
Rom. 13. c. 9

Agrum tuum non feres diuerso semine: Veste, quæ ex duobus texta est, non indueris. * Homo si dormierit cum muliere coitu seminis, quæ sit ancilla etiam nubilis, & tamen pretio non redempta, nec libertate donata: vapulabunt ambo, & non morientur, quia non fuit libera. * pro delicto autem suo offeret Domino ad ostium tabernaculi testimonij arietem: * orabitq. pro eo sacerdos, & pro peccato eius coram Domino, & reprobabitur ei, dimitteturq. peccatum. * Quando ingressi fueritis terram, & plantaueritis in ea ligna pomifera, auferetis præputia eorum: poma, quæ germinant, immunda erunt vobis, nec edetis ex eis. * Quarto autem anno omnis fructus eorum sanctificabitur laudabilis Domino. * Quinto autem anno comedetis fructus, congregantes poma quæ proferunt. ego Dominus Deus vester. * Non comedetis cum sanguine. Non augurabimini, nec obseruabitis somnia. * Neque in rotundum attondebitis comam: nec radetis barbam. * Et super mortuo non incidetis carnem vestram, neque figuras aliquas, aut stigmata facietis vobis. ego Dominus. * Ne prostituas filiam tuam, ne cõtaminetur terra, & impleatur piaculo. * Sabbata mea custodite, & Sactuarium meum metuite. ego Dominus. * Non declinetis ad magos, nec ab ariolis aliquid sciscitemini, vt polluamini per eos. ego Dominus Deus vester. * Coram cano capite consurge, & honora personam senis: & time Dominum, Deum tuum. ego sum Dominus. * Si habitauerit advena in terra vestra, & moratus fuerit inter vos, non exprobreis ei: * sed sit inter vos quasi indigena: & diligetis eum quasi vosmetipsos: fuitis enim & vos aduenæ in Terra Egypti. ego Dominus Deus vester. * Nolite facere iniquum aliquid in iudicio, in regula, in pondere, in mensura. * Statera iusta, & æqua sint pondera, iustus modus, æquusq. sextarius. ego Dominus Deus vester, qui eduxi vos de Terra Egypti. * Custodite omnia præcepta mea, & vniuersa iudicia, & facite ea. ego Dominus.

Exo. 21. c. 21

CAP. XX.

Locutusq. est Dominus ad Moysen, dicens: * Hec loqueris filiis Israel: Homo de filiis Israel, & de aduenis, qui habitant in Israel, * si quis dederit de semine suo idolo Moloch, morte moriatur: populus terræ lapidabit eum. * Et ego ponam faciem meam contra illum: succidamq. eum de medio populi sui, eo quod dederit de semine suo Moloch, & contaminauerit Sanctuarium meum, ac polluerit nomen sanctum meum. * Quod si negligens populus terræ, & quasi paripèdens imperium meum, dimiserit hominem qui dedit de semine suo Moloch, nec volnerit eum occidere: * ponam faciem meam super hominem illum, & super cognationem eius, succidamq. & ipsum, & omnes qui consenserunt ei ut fornicaretur cum Moloch, de medio populi sui. * Anima, quæ declinauerit ad magos & ariolos, & fornicata fuerit cum eis, ponam faciem meam contra eam, & interficiam illam de medio populi sui. * Sanctificamini & estote sancti, quia ego sum Dominus Deus vester. * Custodite præcepta mea, & facite ea: Ego Dominus qui sanctifico vos. * Qui maledixerit patri suo, aut matri, morte moriatur: patri, matriq. maledixit, sanguis eius sit super eum. * Si moechatus quis fuerit cum vxore alterius, & adulterium perpetrauerit cum coniuge proximi sui, morte moriantur & moechus & adultera. * Qui dormierit cum nouerca sua, & reuelauerit ignominiam patris sui, morte moriantur ambo: sanguis eorum sit super eos. * Si quis dormierit cum nuru sua, uterque moriatur, quia scelus operati sunt: sanguis eorum sit super eos. * Qui dormierit cum matrisculo coitu semineo, uterque operatus est nefas, morte moriantur: sit sanguis eorum super eos. * Qui supra vxorem filiam, duxerit matrem eius, scelus operatus est: viuus ardebit cum eis, nec permanebit tantum nefas in medio vestri. * Qui cum iumento & pecore coierit, morte moriatur: pecus quoque occidite. * Mulier, quæ succubuerit cuilibet iumento, simul interficietur

cum eo: sanguis eorum sit super eos. 17 * Qui acceperit sororem suam filiam patris sui, vel filiam matris suæ, & viderit turpitudinem eius, illaq. confpexerit fratris ignominiam: nefariam rem operati sunt: occidentur in conspectu populi sui, eo quod turpitudinem suam mutuo reuelauerint, & portabunt iniquitatem suam. * Qui coierit cum muliere in fluxu menstruo, & reuelauerit turpitudinem eius, ipsaq. aperuerit fontem sanguinis sui, interficiuntur ambo de medio populi sui. * Turpitudinem materteræ, & amitæ tuæ non discooperies: qui hoc fecerit, ignominiam carnis suæ nudauit, portabunt ambo iniquitatem suam. 20 * Qui coierit cū vxore patris, vel auunculi sui, & reuelauerit ignominiam cognationis suæ, portabunt ambo peccatum suum: absque liberis morientur. 21 * Qui duxerit vxorem fratris sui, rem facit illicitam, turpitudinem fratris sui reuelauit: absque liberis erunt. * Custodite leges meas, atque iudicia, & facite ea: ne & vos euomat terra quam intraturi estis & habitaturi. * Nolite ambulare in legitimis nationum, quas ego expulsi sum ante vos. Omnia enim hæc fecerunt, & abominatus sum eas. 24 * Vobis autem loquor: Possidete terram eorum, quam dabo vobis in hereditatem, terram fluentem lacte & melle. ego Dominus Deus vester, qui separavi vos a ceteris populis. * Separate ergo & vos iumentum mundum ab immundo, & a uem mundam ab immunda: ne pollutis animas vestras in pecore, & auibus, & cunctis quæ mouentur in terra, & quæ vobis ostendi esse polluta. * Eritis mihi sancti, quia sanctus sum ego Dominus, & separavi vos a ceteris populis, ut essetis mei. * Vir, siue mulier, in quibus pythonicus, vel diuinationis fuerit spiritus, morte moriantur. lapidibus obruent eos: sanguis eorum sit super illos.

CAP. XXI.

Dixit quoque Dominus ad Moysen: Loquere ad sacerdotes filios Aaron, & dices ad eos: Ne contaminetur sacerdos in mortibus ciuium suorum, nisi tantum in consanguineis, ac propinquis, id est, super patre, & matre, & filio, & filia,

Sup. 11. c. 21

1. Pet. 1. c. 15

Exo. 21. c. 16
Mat. 15. 2. 4
Mar. 7. b. 10

1. Ioan. 3. 2. 5
Deut. 21. d. 23

1. Pet. 1. c. 15

Deut. 10. b. 10
1. Reg. 21. b. 7

filia, fratre quoque, * & sorore vir-
gine quæ non est nupta viro : * sed
nec in principe populi sui contamina-
bitur. * Non radent caput, nec bar-
bam, neque in carnibus suis facient in-
cisuras. * Sancti erunt Deo suo, &
non polluent nomen eius : incensum o-
nim Domini, & panes Dei sui offerunt,
& ideo sancti erunt. * Scortum & vile
prostitutum non ducent uxorem, nec
eam, quæ repudiata est a marito : quia
consecrati sunt Deo suo, * & panes pro-
positionis offerunt. Sint ergo sancti,
quia & ego sanctus sum, Dominus, qui
sanctifico eos. * Sacerdotis filia si depre-
hensa fuerit in stupro, & violauerit no-
men patris sui, flammas exuretur. Pon-
tifex, id est, sacerdos maximus inter fra-
tres suos, super cuius caput fustum est
unctionis oleum, & cuius manus in sa-
cerdotio consecratæ sunt, vestitusque est
sanctis vestibus, caput suum non discoo-
periet, vestimenta non scindet : * & ad
omnem mortuum non ingreditur om-
nino. super patre quoque suo, & matre
non contaminabitur. * Nec egredietur
de sanctis, ne polluat Sanctuarium Do-
mini, quia oleum sanctæ unctionis Dei
sui super eum est. ego Dominus. * Vir-
ginem ducet uxorem : * Viduam autem
& repudiatam, & sordidam, atque me-
rettricem non accipiet, sed puellam de
populo suo : * ne commisceat stirpem
generis sui vulgo gentis suæ : quia ego
Dominus qui sanctifico eum. * Locu-
tusque est Dominus ad Moysen, dicens :
* Loquere ad Aaron : Homo de semine
tuo per familias qui habuerit maculam,
non offeret panes Deo suo, * nec acce-
det ad ministerium eius : si cæcus fuerit,
si claudus, si paruo vel grandi, vel tor-
to naso, * si fracto pede, si manu, * si gib-
bus, si lippus, si albuginem habens in
oculo, * si iugem scabiem, si impetigi-
nem in corpore, vel herniosus. * Om-
nis qui habuerit maculam de semine
Aaron sacerdotis, non accedet offerre
hostias Domino, nec panes Deo suo :
* vescetur tamen panibus, qui offerun-
tur in Sanctuario, * ita dumtaxat, ut in-
tra velum non ingreditur, nec accedat
ad altare, quia maculam habet, & con-
taminare non debet Sanctuarium meum.
Ego Dominus qui sanctifico eos. * Locu-

tus est ergo Moyses ad Aaron, & ad fi-
lios eius, & ad omnem Israel cuncta quæ
fuerant sibi imperata.

C A P. XXII.

Locutus quoque est Dominus ad Moy-
sen, dicens : * Loquere ad Aaron & ad
filios eius, ut caveant ab his quæ consecra-
ta sunt filiorum Israel, & non contami-
nent nomen sanctificatorum mihi, quæ
ipsi offerunt. ego Dominus. * Dic ad eos,
& ad posteros eorum : Omnis homo, qui
acceserit de stirpe vestra ad ea quæ co-
secrata sunt, & quæ obtulerunt filij Is-
rael Domino, in quo est immunditia, pe-
ribit coram Domino. ego sum Domi-
nus. * Homo de semine Aaron, qui fuerit
leprosus, aut patiens fluxum seminis, non
vescetur de his quæ sanctificata sunt mi-
hi donec sanetur. Qui tetigerit immun-
dum super mortuo, & ex quo egreditur
semen quasi coitus, * & qui tangit repti-
le, & quodlibet immundum, cuius tactus
est sordidus, * immundus erit usque ad ve-
esperum, & non vescetur his quæ sancti-
ficata sunt : sed cum laverit carnem suam
aqua, * & occubuerit sol, tunc mundatus
vescetur de sanctificatis, quia cibus illius
est. * Morticinum & caprum a bestia non
comedent, nec polluentur in eis. ego sum
Dominus. * Custodiant præcepta mea,
ut non subiaceant peccato, & moriantur
in Sanctuario, cum polluerint illud. ego
Dominus qui sanctifico eos. * Omnis alic-
nigena non comedet de sanctificatis, in-
quilinus sacerdotis, & mercenarius non
vescetur ex eis. * Quem autem sacerdos
emerit, & qui vernaculus domus eius fue-
rit, hi comedent ex eis. * Si filia sacerdo-
tis cuilibet ex populo nupta fuerit : de
his quæ sanctificata sunt, & de primitiis
non vescetur. * Si autem vidua, vel repu-
diata, & absque liberis reuersa fuerit ad
domum patris sui : sicut puella consueue-
rat, aletur cibus patris sui. Omnis alieni-
gena comedendi ex eis non habet pote-
statem. * Qui comederit de sanctificatis
per ignorantiam, addet quintam partem
cum eo quod comedit, & dabit sacerdo-
ti in Sanctuarium. * Nec contamina-
bunt sanctificata filiorum Israel, quæ of-
ferunt Domino : * ne forte sustineant ini-
quitatem delicti sui, cum sanctificata co-
mede-

Sup. 19. f. 7
Ezec. 44. f. 20

Sup. 19. f. 19

Ezech. 44. f.
22.

Sup. 17. d. 11
Ezec. 44. f. 11
Deut. 14. c. 21

mederint : ego Dominus qui sanctifico
vos. * Locutusq. est Dominus ad Moysen,
dicens : * Loquere ad Aaron & filios eius
& ad omnes filios Israel, dicesq. ad eos :
Homo de domo Israel, & de aduenis qui
habitaſt apud vos, qui obtulerit oblationem
suam, vel vota soluens, vel sponte
offerens, quidquid illud obtulerit in ho-
locaustum Domini, * vt offeratur per
vos, masculus immaculatus erit ex bo-
bus, & ouibus, & ex capris : * si maculam
habuerit, non offeretis, neque erit acce-
ptabile. * Homo qui obtulerit victimam
pacificorum Domino, vel vota soluens,
vel sponte offerens, tam de bobus quam
de ouibus, immaculatum offeret, vt ac-
ceptabile sit : omnis macula non erit in
eo. * Si cæcum fuerit, si fractum, si cica-
tricem habens, si papulas, aut scabiem,
aut impetiginem : non offeretis ea Do-
mino, nec adolebitis ex eis super altare
Domini. * Bouem & ouem, aure, & cau-
da amputatis, voluntarie offerre potes,
votum autem ex eis solui non potest.
* Omne animal, quod vel contritis vel
tuis, vel sectis, ablatisq. testiculis est,
non offeretis Domino, & in terra ve-
stra hoc omnino ne faciatis. * De ma-
nu alienigenæ non offeretis panes Deo
vestro, & quidquid aliud dare voluerit :
quia corrupta, & maculata sunt omnia :
non suscipietis ea. * Locutusq. est Do-
minus ad Moysen, dicens : * Bos, ouis, &
capra cum genita fuerint, septem diebus
erunt sub vberibus matris suæ : die autem
octauo, & deinceps offerri poterunt Do-
mino. * Siue illa bos, siue ouis, non im-
molabuntur vna die cum foetibus suis.
* Si immolaueritis hostiam pro gratia-
rum actione Domino, vt possit esse pla-
cibilis, eodem die comedetis eam, non
remanebit quidquam in mane alterius
diei. ego Dominus. * Custodite manda-
ta mea, & facite ea. ego Dominus. * Ne
polluatis nomen meum sanctum, vt san-
ctificer in medio filiorum Israel. Ego
Dominus qui sanctifico vos, * & eduxi
de Terra Egypti, vt essem vobis in
Deum. ego Dominus.

C A P. XXIII.

Locutusq. est Dominus ad Moysen,
dicens : * Loquere filiis Israel, & dices

A ad eos : Hæ sunt feriæ Domini, quas
vocabitis sanctas. * Sex diebus facietis
opus : dies septimus, quia sabbati requies
est, vocabitur sanctus. omne opus non
facietis in eo. sabbatum Domini est in
cunctis habitationibus vestris. * Hæ sunt
ergo feriæ Domini sanctæ, quas celebra-
re debetis temporibus suis. * Mense pri-
mo, quartadecima die mensis ad vespere-
rum, Phasæ Domini est : * & quintadeci-
ma die mensis huius, sollemnitas ar-
morum Domini est. Septem diebus ar-
ma comedetis. * dies primus erit vobis
celeberrimus, sanctusque : omne opus
seruile non facietis in eo : * sed offeretis
sacrificium in igne Domino septem
diebus. dies autem septimus erit cele-
brior & sanctior : nullumq. seruile opus
facietis in eo. * Locutusq. est Dominus
ad Moysen, dicens : * Loquere filiis Israel,
& dices ad eos : Cum ingressi fueritis
terram, quam ego dabo vobis, & mes-
sueritis segetem, feretis manipulos spi-
carum, primitias messis vestræ ad sacer-
dotem : * qui eleuabit fasciculum cor-
ram Domino, vt acceptabile sit pro vo-
bis, altero die Sabbati, & sanctificabit
illum. * Atque in eodem die quo ma-
nipulus consecratur, cædetur agnus im-
maculatus anniculus in holocaustum Do-
mini. * Et libamenta offerentur cum eo,
duæ decimæ similæ conspersæ oleo in
incensum Domini, odoremq. suauissi-
mum : liba quoque vini, quarta pars hin.
* Panem, & polentam, & pultes non co-
medetis ex segete, vsque ad diem qua
offeretis ex ea Deo vestro. Præceptum
est sempiternum in generationibus, cū-
tisq. habitaculis vestris. * Numerabitis
ergo ab altero die Sabbati, in quo obtu-
listis manipulum primitiarum, septem
hebdomadas plenas, * vsque ad alte-
ram diem expletionis hebdomadæ septi-
mæ, id est quinquaginta dies : & sic of-
feretis sacrificium nouum Domino * ex
omnibus habitaculis vestris, panes pri-
mitiarum duos de duabus decimis simi-
læ fermentatæ, quos coquetis in pri-
mitias Domini. * Offeretisq. cum
panibus septem agnos immaculatos an-
niculos, & vitulum de armento v-
num, & arietes duos, & erunt in
holocaustum cum libamentis suis, in o-
dorem suauissimum Domino. * Facietis
G & hur-

Exo. 12. 2. 3
Nu. 28. c. 26

Deut. 16. b. 9

& hircum pro peccato, duosq. agnos an-
 niculos hostias pacificorum. * Cumq.
 eleuauerit eos sacerdos cum panibus pri-
 mitiarum coram Domino, cedent in
 vsum eius. * Et vocabitis hunc diem ce-
 leberrimum, atque sanctissimum: omne
 opus seruile non facietis in eo. Legiti-
 mum sempiternum erit in cunctis habi-
 taculis, & generationibus vestris. * Post-
 quam autem messueritis segetem terræ
 vestræ, non secabitis eam usque ad so-
 lum: nec remanentes spicas colligietis,
 sed pauperibus & peregrinis dimittetis
 eas. Ego sum Dominus Deus vester.
 * Locutusq. est Dominus ad Moysen, di-
 cens: * Loquere filiis Israel: Mense se-
 ptimo, prima die mensis, erit vobis sab-
 batum, memoriale, clangentibus tubis,
 & vocabitur sanctum: * omne opus ser-
 uile non facietis in eo, & offeretis ho-
 locaustum Domino. * Locutusq. est Do-
 minus ad Moysen, dicens: * Decimo
 die mensis huius septimi, dies expiation-
 um erit celeberrimus, & vocabitur san-
 ctus: affligetisq. animas vestras in eo, &
 offeretis holocaustum Domino. * Omne
 opus seruile non facietis in tempore diei
 huius: quia dies propitiationis est, ut
 propitiatur vobis Dominus Deus vester.
 * Omnis anima, quæ afflicta non fuerit
 die hac, peribit de populis suis: * & quæ
 operis quippiam fecerit, delebo eam de
 populo suo. * Nihil ergo operis facietis
 in eo: legitimum sempiternum erit vo-
 bis in cunctis generationibus, & habi-
 tationibus vestris. * sabbatum requietio-
 nis est, & affligetis animas vestras die no-
 no mensis: A vespera usque ad vesperam
 celebrabitis sabbata vestra. * Et locutus
 est Dominus ad Moysen, dicens: * Loque-
 re filiis Israel: A quintodecimo die me-
 sis huius septimi, erunt feriæ tabernacu-
 lorum septem diebus Domino. * Dies
 primus vocabitur celeberrimus atque
 sanctissimus: omne opus seruile non fa-
 cietis in eo. * Et septem diebus offeretis
 holocausta Domino. dies quoque octa-
 uus erit celeberrimus atque sanctissimus,
 & offeretis holocaustum Domino: est
 enim coctus atque collectus: omne opus
 seruile non facietis in eo. * Hæ sunt feriæ
 Domini, quas vocabitis celeberrimas at-
 que sanctissimas, offeretisq. in eis obla-
 tiones Domino, holocausta & libamenta

11 iuxta ritum vniuscuiusque diei: * excep-
 ptis sabbatis Domini, donisq. vestris, &
 quæ offeretis ex voto, vel quæ sponte
 12 tribuetis Domino. * A quintodecimo er-
 go die mensis septimi, quando congre-
 gaueritis omnes fructus terræ vestræ, ce-
 lebrabitis ferias Domini septem diebus.
 G die primo & die octauo erit sabbatum,
 40 id est requies. * Sumetisq. vobis die pri-
 mo fructus arboris pulcherrimæ, spatul-
 lasq. palmarum, & ramos ligni densarum
 frondium, & salices de torrente, & la-
 41 tabimini corā Domino Deo vestro. * ce-
 lebrabitisq. sollempnitatem eius septem
 diebus per annum. legitimum sempi-
 ternum erit in generationibus vestris.
 42 Mense septimo testa celebrabitis, & ha-
 bitabitis in vmbraculis septem diebus.
 omnis, qui de genere est Israel, manebit
 43 in tabernaculis: ut discant posteri ut stri
 quod in tabernaculis habitare fecerim
 filios Israel, cum educerem eos de Terra
 Egypti. ego Dominus Deus vester.
 44 * Locutusq. est Moyses super sollempni-
 tatibus Domini ad filios Israel.

CAP. XXIIII.

1 E T locutus est Dominus ad Moysen,
 2 dicens: * Præcipe filiis Israel, ut affe-
 A rant tibi oleum de oliuis purissimum, &
 ac lucidum, ad concinnandas lucernas
 iugiter, extra velum testimonij in taber-
 3 naculo foederis. * Ponetq. eas Aaron a
 vespere usque ad mane coram Domino,
 cultu rituq. perpetuo in generationibus
 4 vestris. * Super candelabrum mundissi-
 mum ponentur semper in cōspectu Do-
 5 mini. * Accipies quoque similes, & co-
 ques ex ea duodecim panes, qui singuli
 6 habebunt duas decimas: * quorum se-
 B nos altrinsecus super mensam purissimā
 7 coram Domino statues: * & pones su-
 per eos thus lucidissimum, ut sit panis
 in monimentum oblationis Domini.
 8 * Per singula sabbata mutabuntur coram
 Domino suscepti a filiis Israel foedere,
 9 sempiterno: * eruntq. Aaron & filo-
 rum eius, ut comedant eos in loco san-
 cto: quia Sanctum sanctorum est de sa-
 10 crificijs Domini iure perpetuo. * Ecce
 autem egressus filius mulieris Israeliti-
 dis, quem pepererat de viro Egyptio
 inter filios Israel, iurgatus est in castris
 cum

Sup. 19. b. 9

Num. 29. 2. 7

Sup. 16. b. 29
Num. 29. 2. 7

Ioan. 7. f. 17

cum viro Israelita. *Cumq. blasphemasset nomen, & maledixisset ei, adductus est ad Moysen. (Vocabatur autem mater eius Salumith, filia Dabri de tribu Dan.) * Miseruntq. eum in carcerem, donec nossent quid iuberet Dominus. * Qui locutus est ad Moysen, * dicens: Educ blasphemum extra castra, & ponant omnes qui audierunt, manus suas super caput eius, & lapidet eum populus vniuersus. * Et ad filios Israel loqueris: Homo, qui maledixerit Deo suo, portabit peccatum suum: * & qui blasphemauerit nomen Domini, morte moriatur: lapidibus opprimet eum omnis multitudo, siue ille ciuis, siue peregrinus fuerit. Qui blasphemauerit nomen Domini, morte moriatur. * Qui percusserit, & occiderit hominem, morte moriatur: * Qui percusserit animal, reddet vicarium, id est animam pro anima. * Qui irrogauerit maculam cuilibet ciuium suorum: sicut fecit, sic fiet ei: * fracturam pro fractura, oculum pro oculo, dentem pro dente restituet. qualem inflixerit maculam, talem sustinere cogetur. * Qui percusserit iumentum, reddet aliud. Qui percusserit hominem, punietur. * Aequum iudicium sit inter vos, siue peregrinus, siue ciuis peccauerit: quia ego sum Dominus Deus vester. Locutusq. est Moyses ad filios Israel: & eduxerunt eum, qui blasphemauerat, extra castra, ac lapidibus oppresserunt. Feceruntq. filij Israel sicut praeceperat Dominus Moysi.

C A P. XXV.

Locutusq. est Dominus ad Moysen in monte Sinai, dicens: Loquere filiis Israel, & dices ad eos: Quando ingressi fueritis terram quam ego dabo vobis, sabbatizes sabbatum Domino. * Sex annis seres agrum tuum, & sex annis putabis vineam tuam, colligesq. fructus eius: septimo autem anno sabbatum erit terrae, requietionis Domini: agrum non seres, & vineam non putabis. * Quae sponte gignet humus, non metes: & vvas pruniarum tuarum non colliges quasi vindemiam: annus enim requietionis terrae est: * sed erunt vobis in cibum, tibi & seruo tuo, ancillae & mercenario tuo, & aduenae qui peregrinantur apud te:

* iumentis tuis & pecoribus omnia quae nascuntur, praebebunt cibum. * Numerabis quoque tibi septem hebdomadas annorum, id est, septies septem, quae simul faciunt annos quadraginta nouem: * & clanges buccina mense septimo, decima die mensis, propitiationis tempore in vniuersa terra vestra. * Sanctificabisq. annum quinquagesimum, & vocabis remissionem cunctis habitatoribus terrae tuae: ipse est enim iubilus. Reuertetur homo ad possessionem suam, & vnusquisque rediet ad familiam pristinam: quia iubilus est & quinquagesimus annus. Non seretis, neque metetis sponte in agro nascentia, & primitias vindemiae non colligetis, * ob sanctificationem iubilei, sed statim oblata comedetis. * Anno iubilei redient omnes ad possessiones suas. * quando vendes quippiam ciui tuo, vel emes ab eo, ne contristes fratrem tuum, sed iuxta numerum annorum iubilei emes ab eo, * & iuxta supputationem frugum vendet tibi. * Quanto plures anni remanserint post iubilum, tanto crescet & pretium: & quanto minus temporis numeraueris, tanto minoris & emptio constabit. tempus enim frugum vendet tibi. * Nolite affligere contribules vestros, sed timeat vnusquisque Deum suum, quia ego Dominus Deus vester. * Facite praecepta mea, & iudicia custodite, & implete ea, vt habitare possitis in terra absque vilo pauore, * & gignat vobis humus fructus suos, quibus vescamini vsque ad saturitatem, nullius impetum formidantes. * Quod si dixeritis: Quid comedemus anno septimo, si non seuerimus, neque collegerimus fruges nostras? * Dabo benedictionem meam vobis anno sexto, & faciet fructus trium annorum: * seretisq. anno octauo, & comedetis veteres fruges vsque ad nonum annum: donec noua nascantur, edetis vetera. * Terra quoque non vendetur in perpetuum: quia mea est, & vos aduenae & coloni mei estis. * vnde cuncta regio possessionis vestrae sub redemptionis conditione vendetur. * Si attenuatus frater tuus vendiderit possessionem suam, & voluerit propinquus eius, potest redimere quod ille vendiderat. * sin autem non habuerit proximum, & ipse pretium ad redimendum potuerit in-

Exo. 21. b. 12

Mat. 5. f. 19
Exo. 21. c. 12
Deut. 19. d. 21

Exo. 21. b. 12

rit inuenire : * cōputabuntur fructus ex
 eo tempore quo vendidit : & quod reliquum est, reddet emptori, sicq. recipiet possessionem suam . * quod si non
 inuenerit manus eius ut reddat pretium, habebit emptor quod emerat, vsque ad annum iubileum . In ipso enim omnis venditio redibit ad dominum, & ad possessorē pristinum . * Qui vendiderit domum intra vrbis muros, habebit licentiam redimendi, donec vnus impleatur annus . * si non redemerit, & anni circulus fuerit euolutus, emptor possidebit eam, & posterī eius in perpetuum, & redimi non poterit, etiam in iubileo . * Sin autem in villa fuerit domus, quæ muros non habet, agrorum iure vendetur . si ante redempta non fuerit, in iubileo reuertetur ad dominum . * Ædes Leuitarum, quæ in vrbibus sunt, semper possunt redimi : * si redemptæ non fuerint, in iubileo reuertentur ad dominos, quia domus vrbium Leuitarum pro possessionibus sunt inter filios Israel . * Suburbana autem eorum non veneant, quia possessio sempiterna est . * Si attenuatus fuerit frater tuus, & infirmus manu, & susceperis eum quasi aduenam, & peregrinum, & vixerit tecum, * ne accipias vsuras ab eo, nec amplius quàm dediti . Time Deum tuum, ut viuere possit frater tuus apud te . * Pecuniam tuam non dabis ei ad vsurā, & frugum superabundantiam non exiges . * Ego Dominus Deus vester, qui eduxi vos de Terra Ægypti, ut darem vobis Terram Chanaan, & essem vester Deus . * Si paupertate compulsus vēdiderit se tibi frater tuus, non eū opprimes seruitute famulorum, * sed quasi mercenarius & colonus erit : vsque ad annum iubileum operabitur apud te, * & postea egredietur cum liberis suis, & reuertetur ad cognationem & ad possessionem patrum suorum . * mei enim serui sunt, & ego eduxi eos de Terra Ægypti . non veneant conditione seruorum : * ne affligas eum per potentiam, sed metuito Deū tuum . * Seruus & ancilla sint vobis de nationibus quæ in circuitu vestro sunt . * Et de aduenis qui peregrinantur apud vos, vel qui ex his nati fuerint in terra vestra, hos habebitis famulos : * & hereditario iure trāsmitteris ad posteros, ac posside-

bitis in æternum . fratres autem vestros filios Israel ne opprimatis per potentiam .
 47 * Si inualuerit apud vos manus aduenæ atque peregrini, & attenuatus frater tuus vendiderit se ei, aut cuiquam de stirpe eius : * post venditionem potest redimi . Qui voluerit ex fratribus suis, redimet eum, * & patruus, & patruelis, & consanguineus, & affinis . Sin autem & ipse potuerit, redimet se, * supputatis dumtaxat annis a tempore venditionis suæ vsque ad annum iubileum : & pecunia, qua venditus fuerat, iuxta annorum numerum & rationem mercenarij supputata . * Si plures fuerint anni qui remanent vsque ad iubileum, secundū hos reddet & pretium . * si pauci, ponet rationem cum eo iuxta annorum numerum, & reddet emptori quod reliquum est annorum, * quibus ante seruiuit mercibus imputatis : non affliget eū violenter in conspectu tuo . * Quod si per hæc redimi non potuerit, anno iubileo egredietur cum liberis suis . * Mei enim sunt serui, filij Israel, quos eduxi de Terra Ægypti .

CAP. XXVI.

1 EGO Dominus Deus vester : * Non facietis vobis idolum & sculpsile, nec titulos erigetis, nec insignem lapidem ponetis in terra vestra, ut adoretis eum . ego enim sum Dominus Deus vester .
 2 * Custodite sabbata mea, & pauete ad Sāctuarium meum . ego Dominus . * Si in præceptis meis ambulaueritis, & mandata mea custodieritis, & feceritis ea, dabo vobis pluuias temporibus suis, * & terra gignet germen suū, & pomis arbores replebuntur . Apprehendet messium triturā vindemiā, & vindemia occupabit sementem : & comedetis panem vestrum in saturitate, & absque pauore habitabitis in terra vestra . * Dabo pacem in finibus vestris : dormietis, & non erit qui exterreat . Auferam malas bestias : & gladius non transibit terminos vestros . * Persequemini inimicos vestros, & corrueant coram vobis . * persequentur quinque de vestris centum alienos, & centum de vobis decem millia : cadent inimici vestri gladio in conspectu vestro . * Respiciam vos, & crescere faciā : multiplicabimini, & fir-

Exo. 20. 2. 4
 Deut. 5. 8. 9
 Plal. 96. b. 7

Deut. 28. a. 1

& firmabo pactum meum vobiscum.
 *Comederis verustissima veterum, & ve- 10
 tera novis supervenientibus projicietis.
 * Ponam tabernaculum meum in me- 11
 dio vestri, & non abiciet vos anima mea.
 ¶ Ambulabo inter vos, & ero Deus 12
 vester, vosq. eritis populus meus. * Ego 13
 Dominus Deus vester: qui eduxi vos
 de Terra Ægyptiorum, ne seruiretis eis,
 & qui confregi catenas cervicum vestra-
 rum, ut incederetis erecti.
 ¶ Quod si non 14
 audieritis me, nec feceritis omnia man-
 data mea, si spreueritis leges meas, & iu- 15
 dicia mea contempseritis, ut nō faciatis
 ea quæ a me constituta sunt, & ad irri-
 tum perducatis pactum meum: * ego 16
 quoque hæc faciam vobis: Visitabo vos
 velociter in egestate, & ardore, qui con-
 ficiat oculos vestros, & consumat animas
 vestras. Frustra seretis sementem, quæ
 ab hostibus deuorabitur.
 * Ponam fa- 17
 ciem meam contra vos, & corruetis co-
 ram hostibus vestris, & subiiciemini his
 qui oderunt vos. fugietis, nemine perse-
 quente.
 * Sin autem nec sic obedieritis 18
 mihi, addam correptiones vestras septu-
 plum propter peccata vestra, & conte- 19
 ram superbiam duritiæ vestræ. Daboq.
 vobis cælum desuper sicut ferrum, &
 terram æneam.
 * Consumetur in cas- 20
 sum labor vester, non proferet terra ger-
 men, nec arbores poma præbebunt.
 * Si 21
 ambulaueritis ex aduerso mihi, nec vo-
 lueritis audire me, addam plagas vestras
 in septuplum propter peccata vestra:
 * immittamq. in vos bestias agri, quæ 22
 consumant vos, & pecora vestra, & ad pau-
 citatem cuncta redigant, desertaq. fiant
 vix vestræ.
 * Quod si nec sic volueritis 23
 recipere disciplinam, sed ambulaueritis
 ex aduerso mihi: * ego quoque contra 24
 vos aduersus incedam, & percutiā vos se-
 pties propter peccata vestra.
 * inducāq. 25
 super vos gladium ultorem foederis mei.
 Cumq. confugeritis in vrbes, mittam
 pestilentiam in medio vestri, & trade-
 mini in manibus hostium, * postquam 26
 confregero baculum panis vestri: ita
 ut decem mulieres in vno clibano co-
 quant panes, & reddant eos ad pondus:
 & comederis, & non saturabimini.
 ¶ Sin 27
 autem nec per hæc audieritis me, sed
 ambulaueritis contra me: * & ego inco- 28
 dam aduersus vos in furore contrario, E

& corripiam vos septem plagis propter
 peccata vestra, * ita ut comedatis car-
 nes filiorum vestrorum & filiarum ve- 29
 strarum.
 * destruam excelsa vestra, &
 simulachra confringam. Cadetis inter
 ruinas idolorum vestrorum, & abomi- 31
 nabitur vos anima mea, * in tantum ut
 vrbes vestras redigam in solitudinem,
 & deserta faciam Sanctuaria vestra, nec
 recipiam ultra odorem suauissimum.
 ¶ Disperdamq. terram vestram, & stu- 32
 pebunt super ea inimici vestri, cum ha-
 bitatores illius fuerint.
 * vos autem di- 33
 spergam in Gentes, & euaginabo post
 vos gladium, eritq. terra vestra deserta,
 & ciuitates vestræ dirutæ.
 ¶ Tunc place- 34
 bunt terræ sabbata sua cunctis diebus so-
 litudinis suæ: quando fueritis * in terra
 hostili, sabbatizabit, & requiescet in
 sabbatis solitudinis suæ, eo quod non
 requieverit in sabbatis vestris quando
 habitabatis in ea.
 ¶ Et qui de vobis re- 35
 manserint, dabo pauorem in cordibus
 eorum in regionibus hostium, terrebit
 eos sonitus folij volantis, & ita fugient
 quasi gladium: cadent, nullo persequen- 37
 te, & corruent singuli super fratres
 suos quasi bella fugientes, nemo ve- 38
 strum inimicis audebit resistere.
 ¶ peri-
 bitis inter Gentes, & hostilis vos terra 39
 consumet.
 ¶ Quod si & de ijs aliqui
 remanserint, tabescent in iniquitatibus
 suis, in terra inimicorum suorum, &
 propter peccata patrum suorum & sua 40
 affligentur: * donec confiteantur ini-
 quitates suas, & maiorum suorum,
 quibus præuicati sunt in me, & am- 41
 bulauerunt ex aduerso mihi.
 ¶ Ambu-
 labo igitur & ego contra eos, & indu-
 cam illos in terram hostilem, donec
 erubescat incircumcisa mens eorum:
 tunc orabunt pro impietatibus suis.
 ¶ Et recordabor foederis mei quod pe- 42
 pigi cum Iacob, & Isaac, & Abraham.
 ¶ Terræ quoque memor ero: * quæ cum
 relicta fuerit ab eis, complacebit sibi in
 sabbatis suis, patiens solitudinem
 propter illos. Ipsi vero rogabunt pro
 peccatis suis, eo quod abiecerint iudi-
 cia mea, & leges meas despexerint.
 ¶ Et tamen etiam cum essent in terra
 hostili, non penitus abiici eos, neque sic
 despexi ut consumerentur, & irritum
 facerem pactum meum cum eis. Ego

enim sum Dominus Deus eorum, & recordabor foederis mei pristini, quando eduxi eos de Terra Ægypti in conspectu Gentium, ut essem Deus eorum. ego Dominus. Hæc sunt iudiciaeque præcepta & leges, quas dedit Dominus inter se & filios Israel in monte Sinai per manum Moysi.

CAP. XXVII.

Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens: "Loquere filiis Israel, & dices ad eos: Homo qui votum fecerit, & sponderit Deo animam suam, sub æstimatione dabit pretium. " Si fuerit masculus a vigesimo anno usque ad sexagesimum annum, dabit quinquaginta syclos argenti ad mensuram Sanctuarij: " si mulier, triginta. " A quinto autem anno usque ad vigesimum, masculus dabit viginti syclos: femina decem. " Ab vno mense usque ad annum quintum, pro masculo dabuntur quinque sycli: pro femina, tres. " Sexagenarius & ultra masculus dabit quindecim syclos: femina decem. " Si pauper fuerit, & æstimationem reddere non valebit, stabit coram sacerdote: & quantum ille æstimaverit, & viderit eum posse reddere, tantum dabit. " Animal autem, quod immolari potest Domino, si quis vouerit, sanctum erit, & mutari non poterit, id est, nec melius malo, nec peius bono. quod si mutauerit: & ipsum quod mutatum est, & illud pro quo mutatum est, consecratum erit Domino. " Animal immundum, quod immolari Domino non potest, si quis vouerit, adducetur ante sacerdotem. " qui iudicans utrum bonum an malum sit, statuet pretium. " quod si dare voluerit is, qui offert, addet supra æstimationem quintam partem. " Homo si vouerit domum suam, & sanctificauerit Domino, considerabit eam sacerdos utrum bona an mala sit, & iuxta pretij, quod ab eo fuerit constitutum, vendabitur: " si autem ille, qui vouerat, voluerit redimere eam, dabit quintam partem æstimationis supra, & habebit domum. " Quod si agrum possessionis suæ vouerit, & consecrauerit Domino: iuxta mensuram sementis æstimabitur pretium. si triginta modij hordei scitur terra, quinquaginta syclos vendetur argenti. " Si

statim ab anno incipientis iubilei vouerit agrum, quanto valere potest, tanto æstimabitur. " si autem post aliquantum temporis: supputabit sacerdos pecuniam iuxta annorum, qui reliqui sunt, numerum usque ad iubileum, & detrahetur ex pretio. " Quod si voluerit redimere agrum ille, qui vouerat, addet quintam partem æstimate pecunie, & possidebit eum. " Si autem noluerit redimere, sed alteri cuiuslibet fuerit venundatus, ultra cum qui vouerat redimere non poterit. " quia cum iubilei venerit dies, sanctificatus erit Domino, & possessio consecrata ad ius pertinet sacerdotum. " Si ager emptus est, & non de possessione maiorum sanctificatus fuerit Domino, supputabit sacerdos iuxta annorum numerum usque ad iubileum, pretium: & dabit ille qui vouerat eum, Domino. " in iubileo autem reuertetur ad priorem dominum, qui vendiderat eum, & habuerat in sorte possessionis, suæ. " Omnis æstimatio syclo Sanctuarij, ponderabitur. " Si elus viginti obolos habet. " Primogenita, quæ ad Dominum pertinent, nemo sanctificare poterit & vouere: siue bos, siue ovis fuerit, Domini sunt. " Quod si immundum est animal, redimet qui obtulit, iuxta æstimationem tuam, & addet quintam partem pretij. si redimere noluerit, vendetur alteri quocumque a te fuerit æstimatum. " Omne, quod Domino consecratur, siue homo fuerit, siue animal, siue ager, non vendetur, nec redimi poterit. Quidquid semel fuerit consecratum, sanctum sanctorum erit Domino. " Et omnis consecratio, quæ offertur ab homine, non redimetur, sed morte morietur. " Omnes decimæ terræ, siue de frugibus, siue de pomis arborum, Domini sunt, & illi sanctificantur. " Si quis autem voluerit redimere decimas suas, addet quintam partem earum. " Omnium decimarum bouis & ovium & caprarum, quæ sub pastoris virga transeunt, quidquid decimum venerit, sanctificabitur Domino. " Non eligitur nec bonum nec malum, nec altero commutabitur. si quis mutauerit: & quod mutatum est, & pro quo mutatum est, sanctificabitur Domino, & non redimetur. " Hæc sunt præcepta, quæ mandauit Dominus Moysi ad filios Israel in monte Sinai.

Exo 10. b. 13
Num. 1. g. 47
Ezec 45. d. 12

Ios. 6. c. 17. d. 25.

LIBER NUMERI,

HEBRAICE VAIEDABBER.

CAPVT PRIMVM.

OCVTVSQ. est Dominus ad Moysen in deserto Sinai in tabernaculo foederis, prima die mensis secundi, anno altero egressiois eorum ex Egypto, dicens: ¹ Tollite summam vniuersa congregationis filiorum Israel per cognationes & domos suas, & nomina singulorum, quidquid sexus est masculini a vigesimo anno & supra, omnium virorum fortium ex Israel, & numerabitis eos per turmas suas, tu & Aaron. ² Eruntq. vobiscum principes tribuum, ac domorum in cognationibus suis, quorum ista sunt nomina: De Ruben, Elisur filius Sedeur. * de Simeon, Salamiel filius Surisaddai. * de Iuda, Nahasson, filius Aminadab. * de Issachar, Nathanael filius Suar. * de Zabulon, Eliab filius Helon. * Filiorum autem Ioseph, de Ephraim, Elisama filius Ammiud. de Manasse, Gammaliel filius Phadassur. * De Benjamin, Abidan filius Gedeonis. * de Dan, Ahiezer filius Ammisaddai. * de Aser, Phieguel filius Ochran. * de Gad, Eliasaph filius Ducl. * de Nephthali, Ahira filius Inan. * Hi nobilissimi principes multitudinis per tribus & cognationes suas, & capita exercitus Israel: quos tulerunt Moyses & Aaron cum omni vulgi multitudinis: & congregauerunt primo die mensis secundi, recensentes eos per cognationes, & domos, ac familias, & capita, & nomina singulorum a vigesimo anno & supra, sicut praeceperat Dominus Moysi. Numeratiq. sunt in deserto Sinai. * De Ruben, primogenito Israel per generationes & familias ac domos suas, & nomina capitum singu-

lorum, omne quod sexus est masculini a vigesimo anno & supra, procedentium ad bellum, * quadraginta sex millia quingenti. * De filiis Simeon per generationes & familias ac domos cognationum suarum recensiti sunt per nomina & capita singulorum, omne quod sexus est masculini a vigesimo anno & supra, procedentium ad bellum, * quinquaginta nouem millia trecenti. * De filiis Gad per generationes & familias ac domos cognationum suarum recensiti sunt per nomina singulorum a viginti annis & supra, omnes qui ad bella procederent, * quadragintaquinque millia sexcenti quinquaginta. * De filiis Iuda per generationes & familias ac domos cognationum suarum, per nomina singulorum, a vigesimo anno & supra, omnes qui poterant ad bella procedere, recensiti sunt septuaginta quattuor millia sexcenti. * De filiis Issachar, per generationes & familias ac domos cognationum suarum, per nomina singulorum a vigesimo anno & supra, omnes qui ad bella procederent, recensiti sunt quinquaginta quattuor millia quadringenti. * De filiis Zabulon per generationes, & familias, ac domos cognationum suarum recensiti sunt per nomina singulorum a vigesimo anno & supra, omnes qui poterant ad bella procedere, * quinquaginta septem millia quadringenti. * De filiis Ioseph, filiorum Ephraim per generationes, & familias, ac domos cognationum suarum recensiti sunt per nomina singulorum a vigesimo anno & supra, omnes qui poterant ad bella procedere, * quadraginta millia quingenti. * Porro filiorum Manasse per generationes & familias ac domos cognationum suarum

suarum recensiti sunt per nomina singulorum a viginti annis & supra, omnes qui poterant ad bella procedere, * triginta duo millia ducenti. * De filiis Benjamin per generationes & familias ac domos cognationum suarum recensiti sunt nominibus singulorum a vigesimo anno & supra, omnes qui poterant ad bella procedere, * triginta quinque millia quadringenti. * De filiis Dan per generationes & familias ac domos cognationum suarum recensiti sunt nominibus singulorum a vigesimo anno & supra, omnes qui poterant ad bella procedere, * sexaginta duo millia septingenti. * De filiis Aser per generationes & familias ac domos cognationum suarum recensiti sunt per nomina singulorum a vigesimo anno & supra, omnes qui poterant ad bella procedere, * quadraginta millia & mille quingenti. * De filiis Nephthali per generationes & familias ac domos cognationum suarum recensiti sunt nominibus singulorum a vigesimo anno & supra, omnes qui poterant ad bella procedere, * quinquaginta tria millia quadringenti. * Hi sunt, quos numerauerunt Moyses & Aaron, & duodecim principes Israel, singulos per domos cognationum suarum. * Fueruntque omnis numerus filiorum Israel per domos & familias suas a vigesimo anno & supra, qui poterant ad bella procedere, * sexcenta tria millia virorum quingenti quinquaginta. * Leuitae autem in tribu familiarum suarum non sunt numerati cum eis. * Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens: * Tribum Leui noli numerare, neque pones summam eorum cum filiis Israel: * sed constitue eos super tabernaculum testimonij & cuncta vasa eius, & quidquid ad ceremonias pertinet. Ipsi portabunt tabernaculum & omnia utensilia eius: & erunt in ministerio, ac per gyrum tabernaculi metabuntur. * Cum proficiscendum fuerit, deponent Leuitae tabernaculum: cum castrametandum, erigent. quisque externorum accesserit, occidetur. * Metabuntur autem castra filij Israel unusquisque per turmas & cuneos atque exercitum suum. * Porro Leuitae per gyrum tabernaculi figent tentoria, ne fiat indignatio super multitudinem filiorum Israel, & excubabunt

in custodijs tabernaculi testimonij. * Fecerunt ergo filij Israel iuxta omnia quae praeceperat Dominus Moysi.

CAP. II.

Locutusque est Dominus ad Moysen, & Aaron dicens: * Singuli per turmas, signa, atque vexilla, & domos cognationum suarum, castrametabuntur filij Israel, per gyrum tabernaculi foederis. * Ad Orientem Iudas figent tentoria per turmas exercitus sui: eritque princeps filiorum eius Nahasson filius Aminadab. * & omnis de stirpe eius summa pugnantium, septuaginta quatuor millia sexcenti. * Iuxta eum castrametati sunt de tribu Issachar, quorum princeps fuit Nathanael filius Suar. * & omnis numerus pugnatorum eius quinquaginta quatuor millia quadringenti. * In tribu Zabulon princeps fuit Eliab filius Helon. * Omnis de stirpe eius exercitus pugnatorum, quinquaginta septem millia quadringenti. * Vniuersi qui in castris Iudae enumerati sunt, fuerunt centum octoginta sex millia quadringenti: & per turmas suas primi egredientur. * In castris filiorum Ruben ad meridianam plagam erit princeps Elisur filius Sedeur: * & cunctus exercitus pugnatorum eius qui numerati sunt, quadraginta sex millia quingenti. * Iuxta eum castrametati sunt de tribu Simeon: quorum princeps fuit Salamiel filius Surisaddai. * & cunctus exercitus pugnatorum eius, qui numerati sunt, quinquaginta nouem millia trecenti. * In tribu Gad princeps fuit Eliafaph filius Ducl. * & cunctus exercitus pugnatorum eius, qui numerati sunt, quadraginta quinque millia sexcenti quinquaginta. * Omnes qui recensiti sunt in castris Ruben, centum quinquaginta millia & mille quadringenti quinquaginta per turmas suas: in secundo loco proficiscuntur. * Leuabitur autem tabernaculum testimonij per officia Leuitarum & turmas eorum. quomodo erigetur, ita & deponetur. Singuli per loca & ordines suos proficiscuntur. * Ad occidentalem plagam erunt castra filiorum Ephraim, quorum princeps fuit Elisama filius Ammiud. * cunctus

Aut exercitus pugnatorum eius, qui numerati sunt, quadraginta millia quingenti. * Et cum eis tribus filiorum Manasse, quorum princeps fuit Gamaliel filius Phadassur. * cunctusq. exercitus pugnatorum eius, qui numerati sunt, triginta duo millia ducenti. * In tribu filiorum Benjamin princeps fuit Abidan filius Gedeonis. * & cunctus exercitus pugnatorum eius, qui recensiti sunt, triginta quinque millia, quadringenti. * Omnes qui numerati sunt in castris Ephraim, centum octo millia centum, per turmas suas: tertij proficiscuntur. * Ad Aquilonis partem castrametati sunt filij Dan: quorum princeps fuit Ahiezer filius Ammisaddai. * cunctus exercitus pugnatorum eius, qui numerati sunt, sexaginta duo millia septingenti. * Iuxta cum fixere tentoria de tribu Aser: quorum princeps fuit Phegiel filius Ocran. * cunctus exercitus pugnatorum eius, qui numerati sunt, quadraginta millia & mille quingenti. * De tribu filiorum Nephthali princeps fuit Ahira filius Enan. * cunctus exercitus pugnatorum eius, quinquaginta tria millia quadringenti. * Omnes, qui numerati sunt in castris Dan, fuerunt centum quinquaginta septem millia sexcenti: & nouissimi proficiscuntur. * Hic numerus filiorum Israel, per domos cognationum suarum & turmas diuisi exercitus, sexcenta tria millia quingenti quinquaginta. * Leuitae autem non sunt numerati inter filios Israel: sic enim praeceperat Dominus Moyfi. * Feceruntq. filij Israel iuxta omnia quae mandauerat Dominus. Castrametati sunt per turmas suas, & profecti per familias ac domos patrum suorum.

C A P. III.

Hae sunt generationes Aaron & Moyfi in die qua locutus est Dominus ad Moysen in monte Sinai. * Et haec nomina filiorum Aaron: primogenitus eius Nadab, deinde Abiu, & Eleazar, & Ithamar. * Haec nomina filiorum Aaron sacerdotum qui uicti sunt, & quorum repletz & consecratae manus ut sacerdotio fungerentur. * Mortui sunt enim Nadab & Abiu cum offerret igne

alienum in conspectu Domini in deserto Sinai, absque liberis: functiq. sunt sacerdotio Eleazar & Ithamar coram Aaron patre suo. * Locutusq. est Dominus ad Moysen, dicens: * Applica tribu Leui, & fac stare in conspectu Aaron sacerdotis ut ministrent ei, & excubent, & obseruent quidquid ad cultum pertinet multitudinis coram tabernaculo testimonij, & custodiant uasa tabernaculi, seruientes in ministerio eius. * Dabisq. dono Leuitas * Aaron & filijs eius, quibus traditi sunt a filijs Israel. Aaron autem & filios eius constitues super cultum sacerdotij. Externus, qui ad ministrandum accesserit, morietur. * Locutusq. est Dominus ad Moysen, dicens: * Ego tui Leuitas a filijs Israel pro omni primogenito, qui aperit uulnam in filijs Israel, eruntq. Leuitae mei. * Meum est enim omne primogenitum: ex quo percussi primogenitos in Terra Aegypti: sanctificaui mihi quidquid primum nascitur in Israel ab homine usque ad pecus, mei sunt: ego Dominus. * Locutusq. est Dominus ad Moysen in deserto Sinai, dicens: * Numeram filios Leui per domos patrum suorum & familias, omnem masculum ab vno mense, & supra. * Numerauit Moyses, ut praeceperat Dominus, & inuenti sunt filij Leui per nomina sua, Gerson & Caath & Merari. * Filij Gerson: Lebni & Semei. * Filij Caath: Amram & Iesaa, Hebron, & Oziel. * Filij Merari: Moholi & Musi. * De Gerson fuere familiae duae, Lebnitica, & Semeitica: * quarum numeratus est populus sexus masculini ab vno mense & supra, septem millia quingenti. * Hi post tabernaculum metabuntur ad Occidentem * sub principe Eliasaph filio Lael. * Et habebunt excubias in tabernaculo foederis, * ipsum tabernaculum & operimentum eius, tentorium quod trahitur ante fores tecti foederis, & cortinas atrij: tentorium quoque quod appenditur in introitu atrij tabernaculi, & quidquid ad ritum altaris pertinet, fuses tabernaculi & omnia utensilia eius. * Cognatio Caath habebit populos Amramitas & Iesaa ritas & Hebronitas & Ozielitas. Haec sunt familiae Caathi-

Exo. 11. 2. 3
Leu. 1. 16

Exo. 6. c. 11

Exo. 6. d. 11

Leu. 10. 2. 3

1. Pal. 24. 2. 3

Caathitarum recensitæ per nomina sua:

* omnes generis masculini ab vno mense & supra, octo millia sexcenti habebunt excubias Sanctuarij, * & castrametabuntur ad meridianam plagam. * Princepsq. eorum erit Elisaphan filius Oziel: * & custodient arcam, mensamq. & candelabrum, altaria & vasa Sanctuarij, in quibus ministratur, & velum, cunctamq. huiuscemodi suppellectilem. * Princeps autem principum Levitarum Eleazar filius Aaron sacerdotis, erit super excubitores custodiæ Sanctuarij. * At vero de Merari erunt populi Moholitz & Musitz recensiti per nomina sua: * omnes generis masculini ab vno mense & supra, sex millia ducenti. * Princeps eorum Suriel filius Abihaiel: in plaga septentrionali castrametabuntur. * Erunt sub custodia eorum tabulæ tabernaculi & vestes, & columnæ ac bases earum, & omnia quæ ad cultum huiuscemodi pertinent: * columnæq. atrij per circuitum cum basibus suis, & parilli cum funibus. * Castrametabuntur ante tabernaculum foederis, id est ad orientalem plagam, Moyse & Aaron cum filiis suis, habentes custodiam Sanctuarij in medio filiorum Israel. quisquis alienus accesserit, morietur. * Omnes Levitæ, quos numeraverunt Moyse & Aaron iuxta præceptum Domini per familias suas in genere masculino a mense vno & supra, fuerunt viginti duo millia. * Erant Dominus ad Moysen: Numera primogenitos sexus masculini de filiis Israel ab vno mense & supra, & habebis summam eorum. * Tolleq. Levitas mihi pro omni primogenito filiorum Israel, ego sum Dominus: & pecora eorum pro vniuersis primogenitis pecorum filiorum Israel. * Recensuit Moyse, sicut præceperat Dominus, primogenitos filiorum Israel. * & fuerunt masculi per nomina sua, a mense vno & supra, viginti duo millia ducenti septuaginta tres. * Locutusq. est Dominus ad Moysen, dicens: * Tolle Levitas pro primogenitis filiorum Israel, & pecora Levitarum pro pecoribus eorum, eruntq. Levitæ mei, ego sum Dominus. * In pretio autem ducentorum septuaginta trium, qui excedunt numerum Levitarum de primogenitis filiorum Israel, accipies quinque siclos

per singula capita ad mensuram Sanctuarij. * Siclus habet viginti obolos. * Dabisq. pecuniam Aaron & filiis eius pretium eorum qui supra sunt. * Tulit igitur Moyse pecuniam eorum, qui fuerant amplius, & quos redemerant a Levitis pro primogenitis filiorum Israel, mille trecentorum sexagintaquinque siclorum iuxta pondus Sanctuarij, * & dedit eam Aaron & filiis eius iuxta verbum quod præceperat sibi Dominus.

* Exo. 30. b. 18
Leui 27. e. 25
Exec. 4. d. 20

CAP. IIII.

Locutusq. est Dominus ad Moysen,

& Aaron, dicens: * "Tolle summam filiorum Caath de medio Levitarum per domos & familias suas, * a trigésimo anno & supra, usque ad quinquagesimum annum, omnium qui ingrediuntur ut stent & ministrent in tabernaculo foederis. * Hic est cultus filiorum Caath: Tabernaculum foederis, & Sanctum sanctorum * ingrediuntur Aaron & filij eius, quando mouenda sunt castra, & deponent velum quod pender ante fores, inuoluentq. eo arcam testimonij, * & operient rursus velamine ianthinarum pellium, extendentq. desuper pallium totum hyacinthinum, & inducent vestes. * Mensam quoque propositionis inuoluent hyacinthino pallio, & ponent cum ea thuribula & mortariola, cyathos & crateras ad liba fundenda: patres semper in ea erunt: * extendentq. desuper pallium coccineum, quod rursus operient velamento ianthinarum pellium, & inducent vestes. * Sument & pallium hyacinthinum quo operient candelabrum cum lucernis & forcipibus suis & emunctorijs & cunctis vasculis olei, quæ ad concinnandas lucernas necessaria sunt: * & super omnia ponent operimentum ianthinarum pellium, & inducent vestes. * Nec non & altare aureum inuoluent hyacinthino vestimento, & extendent desuper operimentum ianthinarum pellium, inducentq. vestes. * Omnia vasa, quibus ministratur in Sanctuario, inuoluent hyacinthino pallio, & extendent desuper operimentum ianthinarum pellium, inducentq. vestes. * Sed & altare mundabunt cinere, & inuoluent illud purpureo vestimento,

* 1. Par. 25. b.

mento, * ponentq. cum eo omnia vasa, 14
 quibus in ministerio eius vtuntur, id est,
 ignium receptacula, fuscinulas ac uidē-
 tes, vncinos & bacilla. Cuncta vasa al-
 taris operient simul velamine ianthina-
 rum pelliū, & inducent vestes. * Cumq. 15
 inuoluerint Aaron & filij eius Sanctua-
 rium & omnia vasa eius in commotio-
 ne castrorum, tunc intrabunt filij Caath
 vt portent inuoluta: & non tangent va-
 sa Sanctuarij, ne moriantur. Ita sunt
 onera filiorum Caath in tabernaculo fœ-
 deris: * super quos erit Eleazar filius Aa- 16
 ron sacerdotis, ad cuius curam pertinet
 oleum ad concinnandas lucernas, &
 compositionis incensum, & sacrificium,
 quod semper offertur, & oleum vñctio-
 nis, & quidquid ad cultum tabernaculi
 pertinet, omniumq. vasorum, quæ in Sa-
 ctuario sunt. * Locutusq. est Dominus 17
 ad Moysen, & Aaron, dicens: * Nolite 18
 perdere populum Caath de medio Le-
 uitarum: * sed hoc facite eis, vt viuant, 19
 & non moriantur, si tetigerint Sancta
 sanctorum. Aaron & filij eius intrabūt,
 ipsiq. disponent opera singulorum, &
 diuident quid portare quis debeat. * Alij 20
 nulla curiositate videant quæ sunt in San-
 ctuario priusquam inuoluitur, alioquin
 morientur. * Locutusq. est Dominus ad 21
 Moysen, dicens: * Tolle summam etiā
 filiorum Gerson per domos ac familias 22
 & cognationes suas, * a triginta annis &
 supra, vsque ad annos quinquaginta. C 23
 Numera omnes qui ingrediuntur & mi-
 nistrant in tabernaculo fœderis. * Hoc 24
 est officium familiæ Gersonitarum, * vt 25
 portent cortinas tabernaculi & testum
 fœderis operimentum aliud, & super
 omnia velamen ianthinum tentoriumq.
 quod pēdet in introitu tabernaculi fœ-
 deris, * cortinas atrij, & velum in introi- 26
 tu quod est ante tabernaculum. Omnia
 quæ ad altare pertinent, funiculos, & va-
 sa ministerij, * iubente Aaron & filijs 27
 eius, portabūt filij Gerson: & scient sin-
 guli cui debeant oneri mancipari. * Hic 28
 est cultus familiæ Gersonitarū in taber-
 naculo fœderis, eruntq. sub manu Itha-
 mar filij Aaron sacerdotis. * Filios quo- 29
 que Merari per familias & domos patrū
 suorum recensabis * a triginta annis & 30
 supra, vsque ad annos quinquaginta,
 omnes qui ingrediuntur ad officium mi-

nisterij sui & cultum fœderis testimo-
 nij. * Hæc sunt onera eorum: Portabūt
 tabulas tabernaculi & vestes eius, colū-
 nas ac bases earum, * columnas quoque
 atrij per circuitum cum basibus & pa-
 xillis & funibus suis. Omnia vasa & su-
 pellestilem ad numerum accipient, sicq.
 portabunt. * Hoc est officium familiæ
 Meraritarum & ministerium in taberna-
 culo fœderis: eruntq. sub manu Ithamar
 filij Aaron sacerdotis. * Recensuerunt
 igitur Moyses & Aaron & principes sy-
 nagogæ filios Caath per cognationes &
 domos patrum suorum * a triginta an-
 nis & supra, vsque ad annum quinquā-
 gesimum, omnes qui ingrediuntur ad
 ministerium tabernaculi fœderis: * &
 inuenti sunt duo millia septingēti quin-
 quaginta. * Hic est numerus populi
 Caath qui intrant tabernaculū fœderis:
 hos numerauit Moyses & Aaron iuxta
 sermonem Domini per manum Moysi. 33
 * Numerati sunt & filij Gerson per co-
 gnationes & domos patrum suorum;
 * a triginta annis & supra, vsque ad quin-
 quagesimum annum, omnes qui ingre-
 diuntur vt ministrēt in tabernaculo fœ-
 deris: * & inuenti sunt duo millia sex-
 centi triginta. * Hic est populus Gerso-
 nitarum, quos numerauerunt Moyses &
 Aaron iuxta verbum Domini. * Nume-
 rati sunt & filij Merari per cognationes
 & domos patrum suorum * a triginta
 annis & supra, vsque ad annum quin-
 quagesimum, omnes qui ingrediuntur
 ad explendos ritus tabernaculi fœde-
 ris: * & inuenti sunt tria millia ducen-
 ti. * hic est numerus filiorum Merari,
 quos recensuerunt Moyses & Aaron
 iuxta imperium Domini per manum
 Moysi. * Omnes qui recensiti sunt de
 Leuitis, & quos recenseri fecit ad no-
 men Moyses & Aaron, & principes Ii-
 rael per cognationes & domos patrum
 suorum * a triginta annis & supra, vi-
 que ad annum quinquagesimum, ingre-
 dientes ad ministerium tabernaculi, &
 onera portanda, * fuerunt simul octo
 millia quingenti octoginta. * Iuxta ver-
 bum Domini recensuit eos Moyses, vñ-
 quemque iuxta officium & onera sua,
 sicut præceperat ei Dominus.

CAP. V.

Locutusq. est Dominus ad Moysen, 1
 dicens: * Præcipe filiis Israel, ut ei- 2
 ciant de castris omnem leprosum, & qui A
 semine fluit, pollutusq. est super mor-
 tuo: * tam masculinum quàm feminâ ei- 3
 cice de castris, ne contaminent ea cum
 habitauerim vobiscum. * Feceruntq. ita 4
 filij Israel, & eiecerunt eos extra castra,
 sicut locutus erat Dominus Moysi. * Lo- 5
 cutusq. est Dominus ad Moysen, dicens:
 * Loquere ad filios Israel: Vir, siue mu- 6
 lier, cum fecerint ex omnibus peccatis,
 quæ solent hominibus accidere, & per
 negligentiam transgressi fuerint manda-
 tum Domini, atque deliquerint, * confi- 7
 tebuntur peccatum suum, & reddent ip-
 sum caput, quintamq. partem desuper ei,
 in quem peccauerint. * Sin autem non 8
 fuerit qui recipiat, dabunt Domino, &
 erit sacerdotis, excepto ariete, qui offer-
 tur pro expiatione, ut sit placabilis ho- 9
 stia. * Omnes quoque primitiæ, quas of-
 ferunt filij Israel, ad sacerdotem pertinent:
 * & quidquid in Sanctuarium offertur 10
 singulis, & traditur manibus sacerdotis, B
 ipse erit. * Locutusq. est Dominus ad
 Moysen, dicens: * Loquere ad filios Israel, 11
 & dices ad eos: Vir, cuius vxor errauerit,
 maritumq. contemnens * dormierit cum 12
 altero viro, & hoc maritus deprehende-
 re non quierit, sed latet adulterium, &
 testibus argui non potest, quia non est 13
 inuenta in stupro: * si spiritus zelotypiæ 14
 concitauerit virum contra vxorem suâ,
 quæ vel polluta est, vel falsa suspicio-
 ne appetitur, * adducet eam ad sacerdo- 15
 tem, & offeret oblationem pro illa de-
 cimam partem sati farinæ hordeaceæ:
 non fundet super eam oleum, nec im-
 ponet thus: quia sacrificium zelotypiæ
 est, & oblatio inuestigans adulterium.
 * Offeret igitur eam sacerdos, & statuet 16
 coram Domino. * assumetq. aquam san- 17
 ctam in vase fictili, & pauxillum terræ C
 de pavimento tabernaculi mittet in
 eam. * Cumq. steterit mulier in con- 18
 spectu Domini, discooperiet caput eius,
 & ponet super manus illius sacrificium
 recordationis, & oblationem zelotypiæ:
 ipse autem tenebit aquas amarissimas,
 in quibus cum execratione maledicta

19 congescit. * adiurabitq. eam, & dicet:
 Si non dormiuit vir alienus tecum, &
 si non polluta es deserto mariti thoro,
 non te nocebunt aquæ istæ amarissimæ,
 in quas maledicta congesi. * Sin au- 20
 tem declinasti a viro tuo, atque pollu-
 ta es, & concubisti cum altero viro:
 * his maledictionibus subiacebis: Det 21
 te Dominus in maledictionem, exem-
 plumq. cunctorum in populo suo: pu-
 trefcere faciat femur tuum, & tumens
 22 vterus tuus dirumpatur. * ingrediantur
 aquæ maledictæ in ventrem tuum, &
 vtero tumefcente putrescat semur. Et
 23 respondebit mulier, Amen, amen. * Scri-
 D betq. sacerdos in libello ista maledicta,
 & delebit ea aquis amarissimis, in quas
 24 maledicta congescit, * & dabit ei bibe-
 25 re. Quas cum exhausserit, * tollet sacer-
 dos de manu eius sacrificium zelotypiæ,
 & eleuabit illud coram Domino, impo-
 netq. illud super altare: ita dumtaxat ut
 26 prius, * pugillum sacrificij tollat de eo,
 quod offertur, & incendat super altare:
 & sic potum det mulieri aquas amarif-
 27 simas. * Quas cum biberit, si polluta
 est, & contempto viro adulterij rea, per-
 transibunt eam aquæ maledictionis, &
 inflato ventre cõputrescat semur: eritq.
 mulier in maledictionem, & in exem-
 28 plum omni populo. * Quod si polluta
 non fuerit, erit innoxia, & faciet libe-
 29 ros. * Ista est lex zelotypiæ. Si decli-
 nauerit mulier a viro suo, & si polluta
 30 fuerit, * maritusq. zelotypiæ spiritu con-
 citatus adduxerit eam in conspectu Do-
 mini, & fecerit ei sacerdos iuxta omnia
 31 quæ scripta sunt: * maritus absque culpa
 erit, & illa recipiet iniquitatem suam.

CAP. VI.

Locutusq. est Dominus ad Moysen, 1
 dicens: * Loquere ad filios Israel, & 2
 A dices ad eos: Vir, siue mulier, cum fe-
 cerint votum ut sanctificentur, & se vo-
 3 luerint Domino consecrare: * a vino,
 & omni, quod inebriare potest, absti-
 nebunt. Accum ex vino, & ex quali-
 bet alia potione, & quidquid de vua
 exprimitur, non bibent: vvas recentes
 4 siccasq. non comedent: cunctis diebus
 quibus ex voto Domino consecrantur:
 quidquid ex vinea esse potest, ab vua
 passa

passa usque ad acinum non comedent. **¶** *Exo. 29. 11. 25* * Omni tempore separationis suae non-
 uacula non transibit per caput eius us-
 que ad completum diem, quo Domino
 consecratur. Sanctus erit, crescente cae-
 sarie capitis eius. * Omni tempore co-
 ssecrationis suae super mortuum non in-
 greditur, * nec super patris quidem &
 matris & fratris sororisq. sinere conta-
 minabitur, quia consecratio Dei sui su-
 per caput eius est. * Omnibus diebus
 separationis suae sanctus erit Domino.
 * Sin autem mortuus fuerit subito quis-
 piam coram eo, polluetur caput conse-
 crationis eius: quod radet illico in ead-
 em die purgationis suae, & rursus se-
 ptima. * in octava autem die offeret duos
 turtures, vel duos pullos columbae sacer-
 doti in introitu foederis testimonij. * fa-
 cietq. sacerdos unum pro peccato, & al-
 terum in holocaustum, & deprecabitur
 pro eo, quia peccauit super mortuo: san-
 ctificabitq. caput eius in die illo: * &
 cossecrabit Domino dies separationis il-
 lius, offerens agnum anniculum pro pec-
 cato: ita tamen ut dies priores iriti
 fiant, quoniam polluta est sanctificatio
 eius. * Ista est lex consecrationis. Cum
 dies, quos ex voto decreuerat, comple-
 untur: adducet eum ad ostium taber-
 naculi foederis, * & offeret oblationem
 eius Domino, agnum anniculum imma-
 culatum in holocaustum, & ouem anni-
 culam immaculatam pro peccato, &
 arietem immaculatum, hostiam pacifi-
 cam, * canistrum quoque panum azy-
 morum qui conspersi sint oleo, & lagan-
 na absque fermento vncta oleo, ac liba-
 mina singulorum: * quae offeret sacerdos
 coram Domino, & faciet tam pro pec-
 cato, quam in holocaustum. * Arietem
 vero immolabit hostiam pacificam Do-
 mino, offerens simul canistrum azy-
 morum, & libamenta quae ex more debentur.
¶ *Exo. 29. 24* * Tunc radetur nazaraeus ante ostium ta-
 bernaculi foederis caesarie consecrationis
 suae: tolletq. capillos eius, & ponet super
 ignem, qui est suppositus sacrificio pa-
 cificorum. * Et armum coctum arietis,
 tortamq. absque fermento unam de ta-
 nistro, & laganum azymum unum, &
 eradet in manus nazaraei, postquam ra-
 sum fuerit caput eius. * Susceptaq.
 sum ab eo, eleuabit in conspectu Domi-

ni: & sanctificata sacerdotis erunt, sicut
 pectusculum, quod separari iussu est,
 & femur. post haec potest bibere naza-
 reus vinum. * Ista est lex nazaraei, cum
 vouerit oblationem suam Domino tem-
 pore cossecrationis suae, exceptis his, quae
 inuenerit manus eius. iuxta quod men-
 te deuouerat, ita faciet ad perfectionem
 sanctificationis suae. * Locutusq. est Do-
 minus ad Moysen, dicens: * Loquere Aa-
 ron & filijs eius: Sic benedicetis filijs Is-
 rael, & dicetis eis: * Benedicat tibi Do-
 minus, & custodiat te. * Ostendat Do-
 minus faciem suam tibi, & misereatur
 tui. * Conuertat Dominus vultu suum
 ad te, & det tibi pacem. * Inuoca-
 buntq. nomen meum super filios Israel,
 & ego benedicam eis.

Eccli. 16. c. 19

CAP. VII.

¶ Actum est autem in die qua com- *Exo. 40. b. 16*
 A pleuit Moyses tabernaculum, & ere-
 xit illud: vnxitq. & sanctificauit cu om-
 nibus vasis suis, altare similiter & omnia
 vasa eius. * Obtulerunt principes Israel &
 capita familiarum, qui erant per singu-
 las tribus, praefectiq. eorum, qui nume-
 rati fuerant, * munera coram Domino
 sex plaustra testa cum duodecim bobus.
 Vnum plaustrum obtulere duo duces,
 & unum bouem singuli, obtuleruntq.
 ea in conspectu tabernaculi. * Ait au-
 tem Dominus ad Moysen: * Suscipe ab
 eis ut seruiant in ministerio tabernacu-
 li, & trades ea Leuitis iuxta ordinem
 ministerij sui. * Itaque cum suscepisset
 Moyses plaustra & boues, tradidit eos
 Leuitis. * Duo plaustra & quattuor bo-
 ues dedit filijs Gerson, iuxta id quod ha-
 bebant necessariu. * quattuor alia plau-
 stra, & octo boues dedit filijs Merari se-
 cundum officia & cultum suum, sub ma-
 nu Iehamar filij Aaron sacerdotis. * fi-
 lijs autem Caath non dedit plaustra &
 boues: quia in Sanctuario seruiunt, &
 onera proprijs portant humeris. * Igi-
 tur obtulerunt duces in dedicationem
 altaris, die qua vnctum est, oblationem
 suam ante altare. * Dixitq. Dominus
 ad Moysen: Singuli duces per singu-
 los dies offerant munera in dedicatio-
 nem altaris. * Primo die obtulit oblatio-
 nem suam Nahasson filius Aminadab de
 tribu

tribu Iuda: * fueruntq. in ea acetabulum
 argenteum pondo cetum triginta siclo-
 rum, phiala argentea habens septuagin-
 ta siclos iuxta pondus Sanctuarij, utrū-
 que plenum simila conspersa oleo in sa-
 crificium: * mortariolum ex decem siclis
 aureis plenum incenso: * bouem de ar-
 mento, & arietem, & agnum anniculum
 in holocaustum: * hircumq. pro pecca-
 to: * & in sacrificio pacificorum boues
 duos, arietes quinque, hircos quinque,
 agnos anniculos quinque. hęc est obla-
 tio Nahafon filij Aminadab. * Secun-
 do die obtulit Nathanael filius Suar, dux
 de tribu Issachar, * acetabulum argen-
 teum appendens centum triginta siclos,
 phialam argenteam habentē septuagin-
 ta siclos, iuxta pondus Sanctuarij, verum-
 que plenum simila conspersa oleo in sa-
 crificium: * mortariolum aureum habēs
 decem siclos plenum incenso: * bouem
 de armento, & arietem, & agnum anni-
 culum in holocaustum: * hircumq. pro
 peccato: * & in sacrificio pacificorum
 boues duos, arietes quinque, hircos quin-
 que, agnos anniculos quinque. hęc fuit
 oblatio Nathanael filij Suar. * Terrio
 die princeps filiorum Zabulon Eliab fi-
 lius Helon, * obtulit acetabulum argen-
 teum appendens centum triginta siclos,
 phialam argenteam habentem septua-
 ginta siclos ad pondus Sanctuarij, utrū-
 que plenum simila conspersa oleo in sa-
 crificium: * mortariolum aureum ap-
 pendens decem siclos plenum incenso:
 * bouem de armento, & arietem, &
 agnum anniculum in holocaustū: * hir-
 cumq. pro peccato: * & in sacrificio pa-
 cificorum boues duos, arietes quinque,
 hircos quinque, agnos anniculos quin-
 que. hęc est oblatio Eliab filij Helon.
 * Die quarto princeps filiorum Ruben,
 Elisur filius Sedeur * obtulit acetabulum
 argenteum appendens centum triginta
 siclos, phialam argenteam habentem se-
 ptuaginta siclos ad pondus Sanctuarij,
 utrumque plenum simila conspersa oleo
 in sacrificium: * mortariolum aureū ap-
 pendens decem siclos plenum incenso:
 * bouem de armento, & arietē, & agnum
 anniculum in holocaustum: * hircumq.
 pro peccato: * & in hostias pacificorum
 boues duos, arietes quinque, hircos quin-
 que, agnos anniculos quinque. hęc fuit

16 oblatio Elisur filij Sedeur. * Die quinto
 princeps filiorū Simeon Salamiel filius
 17 Surisaddai * obtulit acetabulum argen-
 teum appendens centum triginta siclos,
 phialam argenteam habentē septuaginta
 siclos ad pondus Sanctuarij, utrūque ple-
 num simila conspersa oleo in sacrificiū:
 18 * mortariolum aureum appendens decē
 19 siclos plenum incenso: * bouem de ar-
 mento, & arietem, & agnum anniculum
 20 in holocaustum: * hircumq. pro pecca-
 21 to: * & in hostias pacificorū boues duos,
 22 D arietes quinque, hircos quinque, agnos
 anniculos quinque. hęc fuit oblatio Sa-
 23 lamiel filij Surisaddai. * Die sexto prin-
 cept filiorum Gad, Eliafaph filius Ducl,
 24 * obtulit acetabulum argenteum appen-
 dens centum triginta siclos, phialam ar-
 genteam habentem septuaginta siclos ad
 pondus Sanctuarij, utrumque plenum si-
 25 mila conspersa oleo in sacrificiū: * mor-
 tariolum aureum appendens decem si-
 26 clos plenum incenso: * bouem de armen-
 to, & arietem, & agnum anniculum in
 27 holocaustum: * hircumq. pro peccato:
 28 * & in hostias pacificorum boues duos,
 arietes quinque, hircos quinque, agnos
 anniculos quinque. hęc fuit oblatio E-
 29 liasaph filij Ducl. * Die septimo prin-
 cept filiorū Ephraim, Elisama filius Am-
 30 miud * obtulit acetabulum argenteum
 appendens centum triginta siclos, phia-
 lam argenteam habentem septuaginta
 31 siclos ad pondus Sanctuarij, utrumque
 plenum simila conspersa oleo in sacri-
 32 ficiū: * mortariolum aureum appen-
 33 dens decem siclos plenum incenso: * bo-
 uem de armento, & arietem, & agnum
 34 anniculum in holocaustum: * hircumq.
 35 pro peccato: * & in hostias pacificorum,
 E boues duos, arietes quinque, hircos quin-
 que, agnos anniculos quinque. hęc fuit
 36 oblatio Elisama filij Ammiud. * Die octa-
 uo, princeps filiorum Manasse, Gama-
 37 liel filius Phadasur, * obtulit acetabu-
 lum argenteum appendens centum tri-
 ginta siclos, phialam argenteam haben-
 tem septuaginta siclos ad pondus San-
 ctuarij, utrumque plenum simila consper-
 38 sa oleo in sacrificium: * mortariolū au-
 39 reum appendens decem siclos, plenum in-
 40 censo: * bouem de armento, & arietem,
 41 & agnum anniculum in holocaustum:
 42 * hircumq. pro peccato: * & in hostias
 pacifi-

pacificorum boues duos, arietes quin-
 que, hircos quinque, agnos anniculos
 quinque. hæc fuit oblatio Gamaliel filij
 Phadassur. * Die nono princeps filiorum
 Benjamin, Abidan filius Gedeonis, * ob-
 tulit acetabulum argenteum appendens
 centum triginta siclos, phialam argen-
 team habentem septuaginta siclos ad pon-
 dus Sanctuarij, vtrumque plenum simi-
 la conspersa oleo in sacrificium: * &
 mortariolum aureum appendens decem
 siclos plenum incenso: * bouem de ar-
 mento, & arietem, & agnum anniculū
 in holocaustū: * hircumq. pro peccato:
 * & in hostias pacificorum boues duos,
 arietes quinque, hircos quinque, agnos
 anniculos quinque. hæc fuit oblatio Abi-
 dan filij Gedeonis. * Die decimo prin-
 cept filiorum Dan, Ahiezer filius Ammi-
 saddai * obtulit acetabulum argenteum
 appendens centum triginta siclos, phia-
 lam argenteam habentem septuaginta
 siclos, ad pondus Sanctuarij, vtrumque
 plenum simila conspersa oleo in sacrifi-
 cium: * mortariolum aureum appendens
 decem siclos plenum incenso: * bouem
 de armento, & arietem, & agnum an-
 niculum in holocaustum: * hircumq.
 pro peccato: * & in hostias pacificorum
 boues duos, arietes quinque, hircos
 quinque, agnos anniculos quinque. hæc
 fuit oblatio Ahiezer filij Ammisaddai.
 * Die vndecimo princeps filiorum Aser,
 Phegiel filius Ochran * obtulit acetabu-
 lum argenteum appendens centum tri-
 ginta siclos, phialam argenteam habē-
 tem septuaginta siclos ad pondus San-
 ctuarij, vtrumque plenum simila con-
 spersa oleo in sacrificium: * mortariolū
 aureum appendens decem siclos plenum
 incenso: * bouem de armento, & arietē,
 & agnum anniculū in holocaustū: * hir-
 cumq. pro peccato: * & in hostias pacifi-
 corū boues duos, arietes quinque, hircos
 quinque, agnos anniculos quinque. hæc
 fuit oblatio Phegiel filij Ochran. * Die
 duodecimo princeps filiorū Nephthali,
 Ahira filius Enan * obtulit acetabulum
 argenteum appendens centum triginta
 siclos, phialam argenteam habentem
 septuaginta siclos ad pondus Sanctuarij,
 vtrumque plenum simila oleo consper-
 sa in sacrificium: * mortariolum aureum
 appendens decem siclos, plenum incen-

so: * bouem de armento, & arietem,
 & agnum anniculum in holocaustum:
 * hircumq. pro peccato: * & in hostias
 pacificorum boues duos, arietes quin-
 que, hircos quinque, agnos anniculos
 quinque. hæc fuit oblatio Ahira filij
 Enan. * Hæc in dedicatione altaris obla-
 ta sunt a principibus Israël, in die qua
 consecratum est. acetabula argētea duo-
 decim: phialæ argēteæ duodecim: mor-
 tariola aurea duodecim: * ita v. centum
 triginta siclos argenti haberet vnum
 acetabulum, & septuaginta siclos habe-
 ret vna phiala: id est, in commune va-
 forum omniū ex argento scli duo mil-
 lia quadringenti, pondere Sanctuarij.
 * mortariola aurea duodecim plena in-
 censo denos siclos appendentia ponde-
 re Sanctuarij: id est, simul auri scli cen-
 tum viginti: * boues de armento in holo-
 caustum duodecim, arietes duodecim,
 agni anniculi duodecim, & libamenta
 eorum: hirci duodecim pro peccato:
 * In hostias pacificorum, boues viginti
 quattuor, arietes sexaginta, hirci sexa-
 ginta, agni anniculi sexaginta. Hæc ob-
 lata sunt in dedicatione altaris, quando
 vñctum est. * Cumq. ingrederetur Moy-
 ses tabernaculum foederis, vt consuleret
 oraculum, audiebat vocem loquentis
 ad se de propitiatorio quod erat super
 arcam testimonij inter duos Cherubim,
 vnde & loquebatur ei.

CAP. VIII.

Locutusq. est Dominus ad Moysen,
 dicens: * Loquere Aaron, & dices ad
 eum: Cum posueris septē lucernas, can-
 delabrum in aulrali parte erigatur. Hoc
 igitur præcipe vt lucernæ contra boreā
 e regione respiciant ad mensam panum
 propositionis, contra eam partem, quā
 candelabrum respicit, lucere debebunt.
 * Fecitq. Aaron, & imposuit lucernas
 super candelabrum, vt præceperat Do-
 minus Moysi. * Hæc autem erat factura
 candelabri, ex auro ductili, tam medius
 stipes, quam cuncta quæ ex vtroque ca-
 lamorum latere nascebantur: iuxta exē-
 plum quod ostendit Dominus Moysi,
 ita operatus est candelabrum. * Et locu-
 tus est Dominus ad Moysen, dicens: * Tol-
 le Leuitas de medio filiorum Israël, &
 purifi-

iugiter: per diem operiebat illud nubes, & per noctem quasi species ignis.* Cumq. 17
ablata fuisset nubes, quæ tabernaculum
protegebat, tunc proficiscebantur filij
Israel: & in loco ubi stetit nubes, ibi
castrametabantur.* Ad imperium Domini 18
proficiscebantur, & ad imperium illius
figebant tabernaculum. * Cunctis
diebus quibus stabat nubes super taber-
naculum, manebant in eodem loco: * & 19
si euenisset vt multo tempore maneret
super illud, erant filij Israel in excubijs
Domini, & non proficiscebantur * quot 20
diebus fuisset nubes super tabernaculum.
Ad imperium Domini erigebant tentoria,
& ad imperium illius deponebant.
* Si fuisset nubes a vespere vsque mane, 21
& statim diluculo tabernaculum reli-
quisset, proficiscebantur: & si post diem
& noctem recessisset, dissipabant tentoria.
* Si vero biduo aut vno mense vel 22
longiori tempore fuisset super tabernaculum,
manebant filij Israel in eodem loco, &
non proficiscebantur: statim autem vt recessisset,
moueabant castra. * Per verbum Domini figebant tentoria, 23
& per verbum illius proficiscebantur:
erantq. in excubijs Domini iuxta imperium
eius per manum Moysi.

C A P. X.

Locusq. est Dominus ad Moysen, 1
dicens: * Fac tibi duas tubas argen-
teas ductiles, quibus conuocare possis
multitudinem quando mouenda sunt ca-
stra. * Cumq. increpaueris tubis, congre-
gabitur ad te omnis turba ad ostium
tabernaculi foederis. * Si semel clangue-
ris, venient ad te principes, & capita
multitudinis Israel. * Si autem prolixior
atque concisus clangor increpauerit, mo-
uebunt castra primi qui sunt ad orientalem
plagam. * In secundo autem sonitu
& pari vlulatu tubæ, leuabunt tentoria
qui habitant ad meridiem. & iuxta
hunc modum reliqui facient, vlulantibus
tubis in profectiōem. * Quando autem
congregandus est populus, simplex tubarum
clangor erit, & non concisus vlulabunt.
* Filij autem Aaron sacerdotes clangent
tubis: eritq. hoc legitimum sempiternum
in generationibus vestris. * Si exieritis
ad bellum de terra vestra contra hostes
qui dimicant

aduersum vos, clangetis vlulantibus tubis,
& erit recordatio vestri coram Domino
Deo vestro, vt eruamini de manibus
inimicorum vestrorum. * Si quando
habebitis epulum, & dies festos, &
calendas, canetis tubis super holocaustis,
& pacificis victimis, vt sint vobis
in recordationem Dei vestri. ego
Dominus Deus vester. * Anno secundo,
mense secundo, vigesima die mensis
eleuata est nubes de tabernaculo
foederis: * profectiq. sunt filij Israel
per turmas suas de deserto Sinai, &
recubuit nubes in solitudine Pharan.
* Moueruntq. castra primi iuxta imperium
Domini in manu Moysi. * Filij
Iuda per turmas suas: quorum princeps
erat Nahasson filius Aminadab.
* In tribu filiorum Issachar fuit princeps
Nathanael filius Suar. * In tribu
Zabulon erat princeps Eliab filius He-
lon. * Deposuitq. est tabernaculum,
quod portantes egressi sunt filij Gerson
& Merari. * Profectiq. sunt & filij
Ruben, per turmas & ordinem suum:
C quorum princeps erat Helisur filius
Seur. * In tribu autem filiorum
Simeon princeps fuit Salamiel filius
Suriadai. * Porro in tribu Gad erat princeps
Eliafaph filius Duel. * Profectiq. sunt
& Gaathitæ portantes Sanctuarium. Tam-
diu tabernaculum portabatur, donec ve-
nissent ad erectionis locum. * Mouerunt
castra & filij Ephraim per turmas suas,
in quorum exercitu princeps erat Elisama
filius Ammiud. * In tribu autem
filiorum Manasse princeps fuit Gamaliel
filius Phadaasur. * & in tribu Benjamin
erat dux Abidan filius Gedeonis. * Nouissimi
castrorum omnium profecti sunt filij
Dan per turmas suas, in quorum exercitu
princeps fuit Ahiezer filius Ammisaddai. *
In tribu autem filiorum Aser erat princeps
Phegiel filius Ochran. * Et in tribu
filiorum Nephthali princeps fuit Ahira
filius Enan. * Hæc sunt castra, &
profectiōes filiorum Israel per turmas
suas quando egrediebantur. * Dixitq.
Moyses Hobab filio Raguel Madianitæ,
cognato suo: Proficiscimur ad locum,
quem Dominus daturus est nobis: Veni
nobiscum, vt beneficiamus tibi: quia
Dominus bona promisit Israeli. * Cui ille
respondit: Non vadam tecum, sed reuertar

in terram meam, in qua natus sum. * Et ille: Noli, inquit, nos relinquere: tu enim nosti in quibus locis per desertum castra ponere debeamus, & eris ductor noster. * Cumq. nobiscum veneris, quid quid optimum fuerit ex opibus, quas nobis traditurus est Dominus, dabimus tibi. * Profecti sunt ergo de Monte Domini viam trium dierum, arcaq. foederis Domini præcedebat eos, per dies tres prouidens castrorum locum. * Nubes quoque Domini super eos erat per diem cum incederent. * Cumq. eleuaretur arca, dicebat Moyses: "Surge Domine, & dissipetur inimici tui, & fugiant qui oderunt te, a facie tua. * Cum autem deponeretur, aiebat: Reuertere Domine ad multitudinem exercitus Israel.

CAP. XI.

¶ Psal. 77. c. 19 Interea ortum est murmur populi, quasi dolentium pro labore, contra A
Dominum. Quod cum audisset Dominus, iratus est. Et accensus in eos ignis Domini deuorauit extremam castrorum partem. * Cumq. clamasset populus ad Moysen, orauit Moyses ad Dominum, & absorptus est ignis. * Vocauitq. nomen loci illius, Incensio: eo quod incensus fuisset contra eos ignis Domini. * Vulgus quippe promiscuum, quod ascenderat cum eis, flagrauit desiderio, sedens & flens, iunctis sibi pariter filiis Israel, & ait: "Quis dabit nobis ad vescendum carnes? * Recordamur piscium quos comedebamus in Aegypto gratis: in mentem nobis veniunt cucumeres, & pepones, porriq. & cepe, & allia. * Anima nostra arida est, nihil aliud respiciunt oculi nostri nisi Man. * Erat autem Man quasi semen coriandri, coloris bdellij. * Circuibatq. populus, & colligens illud, frangebatur mola, siue terebatur in mortario, coquens in olla, & faciens ex eo tortulas saporis quasi panis oleati. * Cumq. descenderet nocte super castra ros, descendebar pariter & Man. * Audiuit ergo Moyses flentem populum per familias, singulos per ostia tentorii sui. Iratusq. est furor Domini valde: sed & Moyse intoleranda res visa est. * & ait ad Dominum: Cur afflixisti seruum tuum? quare non inuenio gratiam C

coram te? & cur imposuisti pondus vniuersi populi huius super me? * Numquid ego concepi omnem hanc multitudinem, vel genui eam, vt dicas mihi: Porta eos in sinu tuo sicut portare solet nutrix infantulum, & defer in terram, pro qua iurasti patribus eorum? * Vnde mihi carnes vt deim tantæ multitudini? flent contra me, dicentes: Da nobis carnes vt comedamus. * Non possum solus sustinere omnem hunc populum, quia grauis est mihi. * Sin aliter tibi videtur, obsecro vt interficias me, & inueniam gratiam in oculis tuis, ne tantis afficiar malis. * Et dixit Dominus ad Moysen: Congrega mihi septuaginta viros de senibus Israel, quos tu nosti quod senes populi sint ac magistri: & duces eos ad ostium tabernaculi foederis, faciesq. ibi stare tecum, vt descendam & loquar tibi: & auferam de spiritu tuo, tradamq. eis, vt sustentent tecum onus populi, & non tu solus graueris. * Populo quoque dicet: Sanctificamini: cras comedetis carnes. ego enim audiui vos dicere: Quis dabit nobis escas carniū? bene nobis erat in Aegypto. Vt det vobis Dominus carnes, & comedatis: non vno die, nec duobus, vel quinque aut decem, nec viginti quidem, sed vsque ad mensem dierum, donec exeat per nares vestras, & vertatur in nauseam, eo quod repuleritis Dominum, qui in medio vestri est, & fleueritis coram eo, dicentes: Quare egressi sumus ex Aegypto? * Et ait Moyses: Sexcenta millia peditum huius populi sunt. & tu dicis: Dabo eis escam carniū mense integro? * Numquid ouium & bouum multitudo exdetur, vt possit sufficere ad cibum? vel omnes pisces maris in vnum congregabuntur, vt eos satient? * Cui respondit Dominus: "Numquid manus Domini inualida est? Iam nunc videbis Vtrum meus sermo opere compleatur. * Venit igitur Moyses, & narrauit populo verba Domini, & congregas septuaginta viros de senibus Israel, quos stare fecit circa tabernaculum. * Descenditq. Dominus per nubem, & locutus est ad eum, auferens de spiritu qui erat in Moyse, & dans septuaginta viris. Cumq. requievisset in eis Spiritus, prophetauerunt, nec ultra cessauerunt. * Remanserant autem in castris

¶ 1. Corin. 10. a. 1

¶ Exod. 16. c

14

Sap. 16. c. 20

¶ Psal. 77. c. 24

Ioan. 6. d. 31

¶ Ioan. 6. b. 10

¶ Isai. 59. a. 1

castris duo viri, quorum vnus vocabatur Eldad, & alter Medad, super quos requieuit Spiritus. nam & ipsi descripti fuerāt, & non exierant ad tabernaculum.

* Cumq. prophetarēt in castris, cucurrit puer, & nunciauit Moyfi, dicens: Eldad & Medad prophetant in castris. * Statim Iosue filius Nun, minister Moyfi, & electus e pluribus, ait: Domine mi Moyfes prohibe eos. * At ille: Quid, inquit, amularis pro me? quis tribuat vt omnis populus prophetet, & det eis Dominus Spiritum suum? * Reuersusq. est Moyfes, & maiores natu Israel in castra.

UPsal. 77. c. 26 * Ventus autē egrediens a Domino arreptus trans mare coturnices detulit, & G demisit in castra itinere quantū vno die confici potest, ex omni parte castrorum per circuitum, volabantq. in aere duobus cubitis altitudine super terram. * Surgens ergo populus toto die illo, & nocte, ac die altero, congregauit coturnicum, qui parum, decem coros: & sicauerunt eas per gyrum castrorū. * Adhuc carnes erant in dentibus eorum, nec defecerat huiuscemodi cibus: & ecce furor Domini concitatus in populum, percussit eum plaga magna nimis. * Vocatusq. est ille locus, Sepulchra concupiscentiæ: ibi enim sepelierunt populū qui desiderauerat. Egressi autem de Sepulchris concupiscentiæ, venerunt in Haferoth, & manserunt ibi.

C A P. XII.

Locutaq. est Maria & Aaron contra Moysem propter vxorē eius Æthiopissam, * & dixerunt: Num per solum Moysem locutus est Dominus? nonne & nobis similiter est locutus? Quod cum audisset Dominus, (* Erat enim Moyse vir mitissimus super omnes homines qui morabantur in terra) * statim locutus est ad eum, & ad Aaron & Mariam: Egredimini vos tantum tres ad tabernaculum foederis. Cumq. fuissent egressi, * descendit Dominus in columna nubis, & stetit in introitu tabernaculi vocans Aaron, & Mariam. Qui cum issent, * dixit ad eos: Audite sermones meos: Si quis fuerit inter vos propheta Domini, in visione apparebo ei, vel per somnium loquar ad illum. * At non talis seruus

meus Moyse, "qui in omni domo mea fidelissimus est: "ore enim ad os loquor ei: & palam, & non per ænigmata & figuras Dominum videt. Quare ergo nō timuistis detrahare seruo meo Moyfi? * Iratusq. contra eos, abiit: * nubes quoque recessit quæ erat super tabernaculū: & ecce Maria apparuit candens lepra, quasi nix. Cumq. respexisset eam Aaron, & vidisset persusam lepra, * ait ad Moysem: Obsecro domine mi, ne imponas nobis hoc peccatum quod stulte commisimus, * ne fiat hæc quasi mortua, & vt abortiuum quod proijcitur de vulua matris suæ. ecce iam medium carnis eius deuoratum est a lepra. * Clamauitq. Moyse ad Dominum, dicens: Deus, obsecro, sana eam. * Cui respondit Dominus: Si pater eius spuisset in faciē illius, nonne debuerat saltem septem diebus rubore suffundi? Separetur septem diebus extra castra, & postea reuocabitur. * Exclusa est itaque Maria extra castra septem diebus: & populus non est motus de loco illo, donec reuocata est Maria.

C A P. XIII.

Rosectusq. est populus de Haferoth A fixis tentorijs in deserto Pharan. * ibiq. locutus est Dominus ad Moysem, dicens: * Mitte viros, qui considerent Terram Chanaan, quam daturus sum, filijs Israel, singulos de singulis tribubus, ex principibus. * Fecit Moyse quod Dominus imperauerat, de deserto Pharan mittens principes viros, quorū ista sunt nomina. * De tribu Ruben, Samua filium Zechur. * De tribu Simeon, Saphat filium Huri. * De tribu Iuda, Caleb filium Iephone. * De tribu Issachar, Igal filium Ioseph. * De tribu Ephraim, Osee filium Nun. * De tribu Benjamin, Phalti filium Raphu. * De tribu Zabulon, Geddiel filium Sodi. * De tribu Ioseph, sceptri Manasse, Gaddi filium Sufi. * De tribu Dan, Ammiel filium Gemalli, * De tribu Aser, Sethur filium Michael. * De tribu Nephthali, Nahab filium Vapfi. * De tribu Gad, Guel filium Machi. * hæc sunt nomina virorum, quos misit Moyse ad considerandam Terram: vocauitq. Osee filiū Nun, Iosue. * misit ergo eos Moyse ad consideran-

siderandam Terram Chanaan, & dixit ad eos : Ascendite per meridianam plagam. Cumq. veneritis ad montes, * considerate Terram, qualis sit : & 19 populum qui habitator est eius, vtrum fortis sit an infirmus : si pauci numero an plures : * ipsa terra, bona an mala : 20 vrbes quales, muratae an absque muris : * humus, pinguis an sterilis, nemorosa 21 an absque arboribus. Confortamini, & afferte nobis de fructibus Terrae. Erat autem tempus quando iam praecoque vix vesci possunt. * Cumq. ascendissent, explorauerunt Terram a deserto D Sin, vsque Rohob intrantibus Emath. * Ascenderuntq. ad meridiem, & venerunt in Hebron, vbi erant Achiman, & Sisai & Tholmai filij Enac. nam Hebron septem annis ante Tanim urbem 24 Aegypti condita est. * Pergentesq. vsque ad Torrentem botri, absciderunt palmitem cum vix sua, quem portauerunt in veste duo viri. De malis quoque granatis & de ficis loci illius tulerunt : * qui appellatus est Nehelescol, 25 id est Torrens botri, eo quod botrum portassent inde filij Israel. * Reuersiq. exploratores Terrae post quadraginta dies, omni regione circumita, * venerunt ad Moysen & Aaron & ad omnem coetum filiorum Israel in desertum Pharan, quod est in Cades. Locutiq. eis & omni multitudini ostenderunt fructus Terrae : * & narrauerunt, dicentes : Venimus in Terram, ad quam misisti nos, F quae re vera fuit lacte & melle, vt ex his fructibus cognosci potest : * sed cultores fortissimos habet, & vrbes grandes atque muratas. Stirpem Enac vidimus ibi. * Amalec habitat in meridie, 30 Hethaeus & Iebusaeus & Amorraeus in montanis : Chanaan vero moratur iuxta mare & circa fluentia Iordanis. * Inter hac Caleb compefcens murmur populi, qui oriebatur contra Moysen, ait : Ascendamus, & possideamus Terram, quoniam poterimus obtinere eam. G * Alij vero, qui fuerant cum eo, dicebant : Nequaquam ad hunc populum valeamus ascendere, quia fortior nobis est. * Detraxeruntq. Terrae, quam inspexerant, apud filios Israel, dicentes : Terram, quam lustrauimus, deuorat habitatores suos : populus, quem aspeximus, proce-

34 22 statum est. * Ibi vidimus monstrum quendam filiorum Enac de genere giganteo : quibus comparati, quasi locustae videbamur.

CAP. XIII.

1 Igitur vociferans omnis turba fleuit nocte illa, * & murmurati sunt A contra Moysen & Aaron cuncti filij Israel, dicentes : * Vtinam mortui essemus in Aegypto : & in hac vasta solitudine vtinam pereamus, & non inducat nos Dominus in Terram istam, ne cadamus gladio, & vxores ac liberi nostri ducantur captiui. Nonne melius est 4 reuerti in Aegyptum ? * Dixeruntq. alter ad alterum : Constituamus nobis ducem, & reuertamur in Aegyptum. 5 * Quo audito Moyses & Aaron ceciderunt proni in terram coram omni 6 multitudine filiorum Israel. * At vero Iosue filius Nun, & Caleb filius Iephone, qui & ipsi lustrauerant terram, sciderunt vestimenta sua, * & B ad omnem multitudinem filiorum Israel locuti sunt : Terra, quam circuitum, valde bona est. * si propitius fuerit Dominus, inducet nos in eam, & tradet humum lacte & melle manantem. * Nolite rebelles esse contra Dominum : neque timeatis populum terrae huius, quia sicut panem ita eos possumus deuorare. recessit ab eis omne praesidium : Dominus nobiscum 10 est, nolite metueret. * Cumq. clamaret omnis multitudo, & lapidibus eos vellet opprimere, apparuit gloria Domini super tectum foederis cunctis 11 filiis Israel. * Et dixit Dominus ad Moysen : Vsquequo detrahet mihi populus iste ? Quousque non credent mihi in omnibus signis, quae feci coram eis ? 12 * Feriam igitur eos pestilentia, atque consumam : te autem faciam principem super gentem magnam, & fortio- 13 rem quam haec est. * Et ait Moyses ad Dominum : Vt audiant Aegyptij, de quorum medio eduxisti populum istum, * & habitatores Terrae hu- 14 ius, qui audierunt quod tu Domine in populo isto sis, & facie videaris ad faciem, & nubes tua protegat illos, & in

Eccli. 46. b. p.
Mach. 2. f. 13
36

Exo. 13. d. 21

columna

columna nubis precedas eos per diem ,
 & in columna ignis per noctem : * quod
 occideris tantā multitudinem quasi vñū
 hominem , & dicant : * Non poterat in-
 troducere populum in Terram , pro qua
 iurauerat : * idcirco occidit eos in solitu-
 dine . * Magnificetur ergo fortitudo Do-
 mini sicut iurasti , dicens : * * Dominus
 patiens & multæ misericordiæ , auferens
 iniquitatem & scelera , nullumq. inno-
 xium derelinquens , qui visitas peccata
 patrum in filios in tertiam & quartam
 generationem . * Dimitte , obsecro , pec-
 catum populi huius secundum magni-
 tudinem misericordiæ tuæ , sicut propi-
 tius fuisti egredientibus de Ægypto vs-
 que ad locū istum . * Dixitq. Dominus :
 Dimisi iuxta verbum tuum . * Viuo ego :
 & implebitur gloria Domini vniuersa
 terra . * Attamen omnes homines qui vi-
 derunt maiestatem meam , & signa quæ
 feci in Ægypto & in solitudine , & ten-
 tauerunt me iam per decem vices , nec
 obedierunt voci meæ , * non videbunt
 Terram pro qua iuraui patribus eorum ,
 nec quiquam ex illis qui detraxit mihi ,
 intuebitur eam . * Seruum meum Caleb ,
 qui plenus alio spiritu secutus est me , in-
 ducam in Terram hanc , quam circuiuit :
 & semen eius possidebit eam . * Quoniā
 Amalecites & Chanaanæ habitant in
 vallibus . Cras mouete castra , & reuer-
 imini in solitudinem per viam Maris ru-
 bri . * Locutusq. est Dominus ad Moysen
 & Aaron , dicens : * Vsquequo multitu-
 do hæc pessima murmurat contra me ?
 querelis filiorum Israel audiui . * Dic er-
 go eis : Viuo ego , ait Dominus : sicut lo-
 cuti estis audiente me , sic faciam vobis .
 * In solitudine hac iacebunt cadauera
 vestra . Omnes qui numerati estis a vi-
 ginti annis & supra , & murmurastis co-
 tra me , * non intrabitis Terram , super
 quam leuaui manum meam vt habita-
 re vos facerem , præter Caleb filium
 Iephone , & Iosue filium Nun . * Paruo-
 los autē vestros , de quibus dixistis quod
 prædæ hostibus forent , introducam : vt
 videant Terram , quæ vobis displicuit .
 * Vestra cadauera iacebunt in solitudi-
 ne . * Filij vestri erunt vagi in deserto
 annis quadraginta , & portabunt forni-
 cationem vestram , donec consumantur
 cadauera patrum in deserto , * iuxta nu-

F merum quadraginta dierum , quibus co-
 siderastis Terram : * annus pro die impu-
 tabitur . * Et quadraginta annis recipietis
 iniquitates vestras , & scietis ultionē meā :
 * quoniam sicut locutus sum , ita faciam
 omni multitudini huic pessimæ , quæ co-
 surrexit aduersum me : in solitudine hac
 deficiet , & morietur . * Igitur omnes
 viri , quos miserat Moyses ad contempla-
 dam Terram , & qui reuersi murmurare
 fecerant contra eum omnem multitudi-
 nem , detrahentes Terræ quod esset ma-
 la , * mortui sunt atque percussi in con-
 spectu Domini . * Iosue autem filius Nun ,
 & Caleb filius Iephone vixerunt ex om-
 nibus , qui perrexerant ad considerandā
 Terram . * Locutusq. est Moyses vniuersa
 verba hæc ad omnes filios Israel , & lu-
 xit populus nimis . * Et ecce mane pri-
 mo surgentes ascenderunt verticem mō-
 tis , atque dixerunt : Parati sumus ascen-
 dere ad locum , de quo Dominus locutus
 est : quia peccauimus . * Quibus Moyses
 Cur , inquit , transgredimini verbum Do-
 mini , quod vobis non cedit in prospe-
 rum ? * Nolite ascendere : non enim est
 Dominus vobiscum : ne corruatis coram
 inimicis vestris . * Amalecites & Chana-
 næx ante vos sunt , quorum gladio cor-
 ruetis , eo quod nolueritis acquiescere
 Domino , nec erit Dominus vobiscum .
 * At illi contenebrati ascenderunt in ver-
 ticem montis . Arca autē testamenti Do-
 mini & Moyses non recesserunt de ca-
 stris . * Descenditq. Amalecites & Cha-
 nanæx , qui habitabat in monte : &
 percutiens eos atque concidens , perle-
 cutus est eos vsque Hormæ .

C A P. XV.

Locutus est Dominus ad Moysen ,
 dicens : * Loquere ad filios Israel , &
 A dices ad eos : Cum ingressi fueritis Ter-
 ram habitationis vestræ , quam ego da-
 bo vobis , * & feceritis oblationem
 Domino in holocaustum , aut victimā ,
 vota soluentes , vel sponte offerentes
 munera , aut in sollemnitatibus vestris
 adolentes odorem suauitatis Domino ,
 de bobus siue de ouibus : * offeret qui-
 cumque immolauerit victimā , sacrificiū
 similz , decimam partem ephi , conspersam
 oleo , quod mensuram habebit quartam

H 3 partem

partem hin : * & vinum ad liba funden-
da eiusdem mensuræ dabit in holocau-
stum siue in victimam . Per agnos singu-
los * & arietes erit sacrificium , similæ
duarum decimarum , quæ conspersa sit
oleo tertiar partis hin : * & vinum ad li-
bamentum tertiar partis eiusdem mensu-
ræ offeret in odorem suauitatis Domi-
no . * Quando vero de bobus feceris ho-
locauftum aut hostiam , vt impleas vo-
tum vel pacificas victimas , * dabis per
singulos boues similæ tres decimas con-
spergæ oleo , quod habeat medium mē-
suræ hin : * & vinum ad liba fundenda
eiusdem mensuræ in oblationem suauis-
simi odoris Domino . * Sic facies * per
singulos boues & arietes & agnos &
hædos . * Tam indigenæ quàm peregrini
eodem ritu offerent sacrificia . * Vnū
præceptum erit atque iudicium tam vo-
bis quàm aduenis terræ . * Locutus est
Dominus ad Moysen , dicens : * Loquere
filijs Israel , & dices ad eos : * Cum ve-
neritis in terram , quam dabo vobis , * &
comederitis de panibus regionis illius ,
separabitis primitias Domino * de cibis
vestris . Sicut de areis primitias separa-
tis , * ita & de pulmentis dabitis primi-
tias Domino . * Quod si per ignorantiam
præterieritis quidquam horum ,
quæ locutus est Dominus ad Moysen ,
* & mandauit per eum ad vos , a die qua
cepit iubere & ultra , * oblitaq. fuerit
facere multitudo : offeret vitulum de ar-
mento , holocaustum in odorem suauis-
simum Domino , & sacrificium eius ac
liba , vt ceremoniar postulant , hircumq.
pro peccato : * & rogabit sacerdos pro
omni multitudine filiorum Israel : & di-
mittetur eis , quoniam non sponte pec-
cauerunt , nihilominus offerentes incē-
sum Domino pro se & pro peccato at-
que errore suo : * & dimittetur vniuer-
sæ plebi filiorum Israel , & aduenis , qui
peregrinantur inter eos : quoniam culpa
est omnis populi per ignorantiam .
* Quod si anima vna nesciens peccaue-
rit , offeret capram anniculam pro pec-
cato suo : * & deprecabitur pro ea sacer-
dos , quod inscia peccauerit coram Do-
mino : impetrabitq. ei veniam , & dimit-
tetur illi . * Tam indigenis quàm adue-
nis vna lex erit omnium , qui peccaue-
rint ignorantes . * Anima vero , quæ per

superbiam aliquid commiserit , siue ci-
uis sit ille , siue peregrinus , (quoniam
aduersus Dominum rebellis fuit) peri-
bit de populo suo : * verbum enim Do-
mini contempsit , & præceptum illius
fecit irritum : idcirco delebitur , & por-
tabit iniquitatem suam . * Factum est au-
tem , cum essent filij Israel in solitudi-
ne , & inuenissent hominem colligentē
ligna in die Sabbati , * obtrulerunt eum
Moysi & Aaron & vniuersa multitudi-
ni . * Qui recluserunt eum in carcerem ,
nescientes quid super eo facere deberēt .
* Dixitq. Dominus ad Moysen : Morte-
moriatur homo iste , obruat eum lapi-
dibus omnis turba extra castra . * Cumq.
eduxissent eum foras , obruerunt lapidi-
bus , & mortuus est sicut præceperat Do-
minus . * Dixit quoque Dominus ad Moy-
sen : * Loquere filijs Israel , & dices ad
eos " vt faciant sibi fimbrias per angulos
palliorum , ponentes in eis vittas hya-
cinthinas : * quas cum viderint , recor-
dentur omnium mandatorum Domini ,
nec sequantur cogitationes suas & oculo-
los per res varias fornicantes , * sed magis
memores præceptorum Domini faciant
ea , sintq. sancti Deo suo . * Ego Domi-
nus Deus vester , qui eduxi vos de Terra
Ægypti , vt essem Deus vester .

Deu. 22. b. 12
Matth. 23. a. 6

C A P. XVI.

Ecce autem Core filius Isaar , filij
Caath , filij Leui , & Dathan atque
Abiron filij Eliab , Hori quoque filius
Pheleth de filijs Ruben , * surrexerunt
contra Moysen , alijq. filiorum Israel
ducenti quinquaginta viri procures syn-
agogæ , & qui tempore concilij per
nomina vocabantur . * Cumq. stetitissent
aduersus Moysen & Aaron , dixerunt :
Sufficiat vobis , quia omnis multitudo
sanctorum est , & in ipsis est Dominus :
Cur eleuamini super populum Domini ?
* Quod cum audisset Moyses , cecidit
pronus in faciem : * locutusq. ad Core
& ad omnem multitudinem : Mane , in-
quit , notum faciet Dominus qui ad se
pertineant , & sanctos applicabit sibi : &
quos elegerit , appropinquabūt ei . * Hoc
igitur facite : Tollat vnusquisque thuri-
bula sua , tu Core , & omne concilium
tuum : * & hausto cras igne , ponite de-
super

Eccl. 45. e. 2
Iudæ 1. c. 12
1. Cor. 10. b.
10

super thymiana coram Domino : & quemcumque elegerit, ipse erit sanctus : multum erigimini filij Leui. Dixitq. rursum ad Core : Audite filij Leui : Num parū vobis est quod separauit vos Deus Israel ab omni populo, & iunxit sibi, vt seruiretis ei in cultu tabernaculi, & straretis coram frequentia populi, & ministraretis ei ? idcirco ad se fecit accedere te & omnes fratres tuos filios Leui, vt vobis etiam sacerdotium vendicetis, * & omnis globus tuus stet contra Dominum : quid est enim Aaron vt murmuretis contra eum ? Misit ergo Moyse vt vocaret Dathan & Abiron filios Eliab. Qui responderūt : Non venimus. numquid parum est tibi quod eduxisti nos de terra, quæ lacte & melle manabat, vt occideres in deserto, nisi & dominatus fueris nostri ? Reuera induxisti nos in terram, quæ fluit riuus lactis & mellis, & dedisti nobis possessiones agrorum & vinearum. an & oculos nostros vis eueruere ? non venimus. Iratusq. Moyse valde, ait ad Dominum : Ne respicias sacrificia eorum : tu scis quod ne asellum quidem vnquam acceperim ab eis, nec afflixerim quempiam eorum. Dixitq. ad Core : Tu, & omnis congregatio tua stete scorsum coram Domino, & Aaron die crastino separati. Tollite singuli thuribula vestra, & ponite super ea incensum, offerentes Domino ducenta quinquaginta thuribula : Aaron quoque teneat thuribulum suum. Quod cum fecissent, stantibus Moyse & Aaron, & coaceruassent aduersum eos omnē multitudinem ad ostium tabernaculi, apparuit cunctis gloria Domini. Locutusq. Dominus ad Moysem & Aaron, ait : Separamini de medio congregationis huius, vt eos repente disperdam. Qui ceciderunt proni in faciem, atque dixerūt : Fortissime Deus spirituum vniuersæ carnis, num vno peccante, contra omnes ira tua defecit ? Et ait Dominus ad Moysem : Præcipe vniuerso populo vt separetur a tabernaculis Core, & Dathan & Abiron. Surrexitq. Moyse, & abiit ad Dathan & Abiron : & sequentibus cum senioribus Israel, dixit ad turbam : Recedite a tabernaculis hominum impiorum, & nolite tangere quæ ad eos pertinent, ne inuoluamini in peccatis

eorum. Cumq. recessissent a tentorijs eorum per circuitum, Dathan & Abiron egressi stabant in introitu papilionum suorum cum vxoribus & liberis, omniq. frequentia. Et ait Moyse : In hoc sciētis, quod Dominus iniserit me vt facerem vniuersa quæ cernitis, & non ex proprio ea corde protulerim. Si consueta hominum morte interierint, & visitauerit eos plaga, quæ & ceteri visitari solent, non misit me Dominus : si autem nouam rem fecerit Dominus, vt aperiens terra os suum deglutiat eos & omnia quæ ad illos pertinent, descenderintq. viuentes in infernum, sciētis quod blasphemauerint Dominum. Confestim igitur vt cessauit loqui, dirupta est terra sub pedibus eorum : & aperiens os suum, deuorauit illos cum tabernaculis suis & vniuersa substantia eorum. descenderuntq. viui in infernum operi humo, & perierunt de medio multitudinis. At vero omnis Israel, qui stabat per gyrum, fugit ad clamorem pereuntium, dicens : Ne forte & nos terra deglutiat. Sed & ignis egressus a Domino, interfecit ducentos quinquaginta viros, qui offerebant incensum. Locutusq. est Dominus ad Moysem, dicens : Præcipe Eleazaro filio Aaron sacerdoti vt tollat thuribula quæ iacent in incendio, & ignem huc illucq. dispergat : quoniam sanctificata sunt in mortibus peccatorum : producatq. ea in laminas, & affigat altari, eo quod oblatum sit in eis incensum Domino, & sanctificata sint, vt cernant ea pro signo & monumento filij Israel. Tulit ergo Eleazar sacerdos thuribula ænea, in quibus obtulerant hi quos incendium deuorauit, & produxit ea in laminas, affigens altari : vt haberent postea filij Israel, quibus commonerentur, ne quis accedat alienigena, & qui non est de semine Aaron ad offerendum incensum Domino, ne patiarur sicut passus est Core, & omnis congregatio eius, loquente Domino ad Moysem. Murmurauit autem omnis multitudo filiorum Israel sequenti die contra Moysem & Aaron, dicens : Vos interfecistis populum Domini. Cumq. oriretur seditio, & tumultus increfceret, Moyse & Aaron

H 4 fugerunt

Ps. 105. b. 17
13.
Deut. 11. a. 6

fugerunt ad tabernaculum foederis. **G**
 Quod, postquam ingressi sunt, operuit
 nubes, & apparuit gloria Domini. **44**
 Dixitq. Dominus ad Moysen: "Recedite **45**
 de medio huius multitudinis, etiā nunc
 delebo eos. Cumq. iacerent in terra,
 dixit Moyses ad Aaron: Tolle thuribu- **46**
 lum, & hausto igne de altari, mitte incen-
 sum desuper, pergens cito ad populum
 ut roges pro eis: "iam enim egressa est
 ira a Domino, & plaga defauit. "Quod **47**
 cum fecisset Aaron, & cucurrisset ad me-
 diam multitudinem, quam iam vastabat
 incendium, obtulit thymiama: " & stans **48**
 inter mortuos ac viuentes, pro populo
 deprecatus est, & plaga cessauit. " Fue- **49**
 runt autem qui percussi sunt, quattuor-
 decim millia hominum, & septingen-
 ti, absque his qui perierant in seditione
 Core. " Reuersusq. est Aaron ad Moy- **50**
 sen ad ostium tabernaculi foederis post-
 quam quieuit interitus.

CAP. XVII.

ET locutus est Dominus ad Moysen, **1**
 dicens: " Loquere ad filios Israel, & **2**
 accipe ab eis virgas singulas per cognationes suas, a cunctis principibus tribuū, **A**
 virgas duodecim, & vnus cuiusque nomen
 superscribes virgæ suæ. " nomen- **3**
 autem Aaron erit in tribu Leui, & vna
 virga cunctas seorsum familias contine-
 bit: " ponesq. eas in tabernaculo foederis **4**
 coram testimonio, vbi loquar ad te. **B**
 "quem ex his elegero, germinabit virga
 eius: & cohibebo a me querimonias filiorum **5**
 Israel, quibus contra vos murmurant. " Locutusq. est Moyses ad filios **6**
 Israel: & dederunt ei omnes principes
 virgas per singulas tribus: fueruntq. vir-
 gæ duodecim absque virga Aarō. " Quas **7**
 cum posuisset Moyses coram Domino **C**
 in tabernaculo testimonij: " sequenti die
 regressus inuenit germinasse virgam Aaron **8**
 in domo Leui: & turgentibus gemmis
 eruperant flores, qui, folijs dilatatis, in amygdalas deformati sunt. " Protulit **9**
 ergo Moyses omnes virgas de conspectu
 Domini ad cunctos filios Israel: videruntq. **10**
 & receperunt. singuli virgas suas. " Dixitq. Dominus ad Moysen: **10**
 Refer virgam Aaron in tabernaculum **D**
 testimonij, " ut seruetur ibi in signum

rebellium filiorum Israel; & quiescant
 querelæ eorum a me, ne moriantur.
 "Fecitq. Moyses sicut præceperat Domi- **11**
 nus. " Dixerunt autem filij Israel ad **12**
 Moysen: Ecce consumpti sumus, om-
 nes periuimus. " quicumque accedit ad **13**
 tabernaculum Domini, moritur. num
 usque ad internecionem cuncti delendi
 sumus?

CAP. XVIII.

Dixitq. Dominus ad Aaron: Tu, & **1**
 filij tui, & domus patris tui tecum **A**
 portabitis iniquitatem Sanctuarij: & tu
 & filij tui simul sustinebitis peccata sacerdotij vestri. " sed & fratres tuos de **2**
 tribu Leui, & sceptrum patris tui sume
 tecum, præstosq. sint, & ministrent tibi: **3**
 tu autem & filij tui ministrabitis in tabernaculo testimonij. " Excubantq. **4**
 Leuitæ ad præcepta tua, & ad cuncta
 opera tabernaculi: ita dumtaxat, ut ad **5**
 vasa Sanctuarij & ad altare non accedant, ne & illi moriantur, & vos pereatis **6**
 simul. " sint autem tecum, & excubent in custodijs tabernaculi, & in omnibus **7**
 ceremonijs eius. Alienigena non miscebitur vobis. " Excubate in custodia **8**
 Sanctuarij, & in ministerio altaris: ne oriatur indignatio super filios Israel. " Ego **9**
 dedi vobis fratres vestros Leuitas de medio filiorum Israel, & tradidi donū Domino, **10**
 ut seruiant in ministerijs tabernaculi eius. " Tu autem & filij tui custodite sacerdotiū vestrum: & omnia quæ **11**
 ad cultum altaris pertinent, & intra velum sunt, per sacerdotes ministrabuntur. **12**
 si quis externus accesserit, occidetur. " Locutusq. est Dominus ad Aaron: **13**
 Ecce dedi tibi custodiam primitiarum, & mearum. Omnia quæ sanctificantur a filiis **14**
 Israel, tradidi tibi & filiis tuis pro officio sacerdotali legitima sempiterna. **15**
 " Hæc ergo accipies de his, quæ sanctificantur & oblata sunt Domino. Omnis **16**
 oblatio, & sacrificium, & quidquid pro peccato atque delicto redditur mihi, & **17**
 cedit in Sancta sanctorum, tuum erit, & filiorum tuorum. " In Sanctuario comedes **18**
 illud: mares tantum edent ex eo, quia **19**
 consecratum est tibi. " Primitias autem, **20**
 quas vouerint & obtulerint filij Israel, **21**
 tibi dedi, & filiis tuis, ac filiabus tuis in re per-

Cap. 17. d. 21

Heb. 9. d. 4

re perpetuo : qui mundus est in domo tua , vescetur eis . * Omnem medullam olei , & vini , ac frumenti , quidquid offerunt primitiarum Domino , tibi dedi . * Vniuersa frugum initia , quas gignit humus , & Domino deportantur , cedent in usus tuos : qui mundus est in domo tua , vescetur eis . * Omne quod ex voto reddiderint filij Israel , tuum erit . * Quidquid primum erumpit e vulua cunctæ carnis , quam offerunt Domino , siue ex hominibus , siue de pecoribus fuerit , tui iuris erit : ita dumtaxat , ut pro hominis primogenito pretium accipias , & omne animal quod immundum est , redimi facias , * cuius redemptio erit post vnum mensem , siclis argenti quinque , pondere Sanctuarij . * Siclus viginti obolos habet . * Primogenitum autem bouis & ouis & capræ non facies redimi , quia sanctificata sunt Domino . sanguinem tantum eorum fundes super altare , & adipes adolebis in suauissimum odorem Domino . * Carnes vero in usum tuum cedent , sicut pectusculum consecratum , & armus dexter , tua erunt . * Omnes primitias Sanctuarij , quas offerunt filij Israel Domino , tibi dedi & filijs , ac filiabus tuis iure perpetuo . Pactum salis est sempiternum coram Domino , tibi ac filijs tuis . * Dixitq. Dominus ad Aaron : In terra eorum nihil possidebitis , nec habebitis partem inter eos : ego pars & hereditas tua in medio filiorum Israel . * Filijs autem Leui dedi omnes decimas Israelis in possessionem pro ministerio quo seruiunt mihi in tabernaculo foederis : * ut non accedant ultra filij Israel ad tabernaculum , nec committant peccatum mortiferum , * solis filijs Leui mihi in tabernaculo seruentibus , & portantibus peccata populi . legitimum sempiternum erit in generationibus vestris . * Nihil aliud possidebunt , * decimarum oblatione contenti , quas in usus eorum & necessaria separauimus . * Locutusq. est Dominus ad Moysen , dicens : * Præcipe Leuitis , atque denuncia : Cum acceperitis a filijs Israel decimas , quas dedi vobis , primitias earum offerte Domino , id est , decimam partem decimæ , * ut reputetur vobis in oblationem primitiuorum , tam de areis quàm de torcularibus : * & vniuersis

quorum accipitis primitias , offerte Domino , & date Aaron sacerdoti . * Omnia quæ offeretis ex decimis , & in donaria Domini separabitis , optima & electa erunt . * Dicesq. ad eos : Si præclara & meliora quæque obtuleritis ex decimis , reputabitur vobis quasi de area & torculari dederitis primitias : * & comedetis eas in omnibus locis vestris , tam vos quàm familia vestra : quia pretium est pro ministerio , quo seruitis in tabernaculo testimonij . * Et non peccabitis super hoc , egregia vobis & pingua referuantes ne polluatis oblationes filiorum Israel , & moriamini .

CAP. XIX.

Locutusq. est Dominus ad Moysen , & Aaron , dicens : * Ista est religio vitæ , quam constituit Dominus . Præcipe filijs Israel , ut adducant ad te vaccam rufam ætatis integræ , in qua nulla sit macula , nec portauerit iugum : * tradetisq. eam Eleazar sacerdoti . * qui eam extra castra , immolabit in conspectu omnium : * & tingens digitum in sanguine eius , asperget contra fores tabernaculi septem vicibus , * comburetq. eam cunctis videntibus , tam pelle & carnibus eius quàm sanguine & fimo flammæ traditis . * Lignum quoque cedrinum , & hyssopum , coccumq. bis tinctum sacerdos mittet in flammam , quæ vaccam vorat . * Et tunc demum , lotis vestibus & corpore suo , ingreditur in castra , commaculatusq. erit usque ad vespertum . * Sed & ille , qui combusserit eam , lauabit vestimenta sua , & corpus , & immundus erit usque ad vespertum . * Colliget autem vir mundus cineres vacæ , & effundet eos extra castra in loco purissimo , ut sint multitudini filiorum Israel in custodiam , & in aquam aspersionis : quia pro peccato vacca combusta est . * Cumq. lauerit qui vacæ portauerat cineres , vestimenta sua , immundus erit usque ad vespertum . Habebunt hoc filij Israel & aduenæ , qui habitant inter eos , sanctum iure perpetuo . * Qui tetigerit cadaver hominis , & propter hoc septē diebus fuerit immundus : aspergetur ex hac aqua die tertio & septimo , & sic mundabitur . Si die tertio asper-

Heb. 13. b. 11

Sup. 3. 248
Exo. 30. b. 13
Leui. 27. c. 25
Ezec. 45. d. 12

Deut. 18. a. 1

sus non fuerit, septimo non poterit o-
 mundari. * Omnis qui tetigerit huma-
 nam animam morticinum, & aspersus hac
 commitione non fuerit, polluet taber-
 naculum Domini, & peribit ex Israel:
 quia aqua expiationis non est aspersus,
 immundus erit, & manebit spurcitia
 eius super eum. * Ista est lex hominis
 qui moritur in tabernaculo: Omnes qui
 ingrediuntur tentorium illius, & uni-
 uersa vasa quae ibi sunt, polluta erunt
 septem diebus. * Vas, quod non ha-
 buerit operculum, nec ligaturam desu-
 per, immundum erit. * Si quis in
 agro tetigerit cadaver occisi hominis,
 aut per se mortui, siue os illius, vel
 sepulchrum, immundus erit septem
 diebus. * Tollentq. de cineribus com-
 bustionis atque peccati, & mittent a-
 quas viuas super eos in vas. * in quibus
 cum homo mundus tinxerit hyssopum,
 asperget ex eo omne tentorium, &
 cunctam suppellectilem, & homines hu-
 iusmodi contagione pollutos: atque
 hoc modo mundus lustrabit immun-
 dum tertio & septimo die. expiatu-
 s. die septimo, lauabit & se & vestimen-
 ta sua, & immundus erit usque ad
 vesperum. * Si quis hoc ritu non
 fuerit expiatus, peribit anima illius de
 medio Ecclesiae: quia sanctuarium Do-
 mini polluit, & non est aqua lustratio-
 nis aspersus. * erit hoc praeceptum le-
 gitimum sempiternum. Ipse quoque
 qui aspergit aquas, lauabit vestimenta
 sua: Omnis qui tetigerit aquas expia-
 tionis, immundus erit usque ad vespere-
 rum. * Quidquid tetigerit immundus,
 immundum faciet: & anima, quae ho-
 rum quippiam tetigerit, immunda erit
 usque ad vesperum.

CAP. XX.

Veneruntq. filij Israel, & omnis
 multitudo in desertum Sin, mense
 primo: & mansit populus in Cades.
 Mortuaq. est ibi Maria, & sepulta in
 eodem loco. * Cumq. indigeret aqua
 populus, conuenerunt aduersum Moy-
 sen & Aaron: * & versi in seditionem,
 dixerunt: Veinam perissemus inter fra-
 tres nostros coram Domino. * Curedu-
 xistis Ecclesiam Domini in solitudinem,

Exo. 17. b. 3

ut & nos & nostra iumenta moriamur.
 1 * Quare nos fecistis ascendere de Aegy-
 pto, & adduxistis in locum istum pesti-
 mum, qui feri non potest, qui nec fi-
 cum gignit, nec vineas, nec malograna-
 ta, insuper & aquam non habet ad bi-
 bendum? * Ingressusq. Moyses & Aaron,
 dimissa multitudo, tabernaculum fce-
 deris, corruerunt proni in terram, cla-
 maueruntq. ad Dominum, atque dixe-
 runt: Domine Deus audi clamorem hu-
 ius populi, & aperi eis thesaurum tuum
 fontem aquae viuae, ut satiati, cesset mur-
 muratio eorum. Et apparuit gloria Do-
 mini super eos. * Locutusq. est Domi-
 nus ad Moysen, dicens: * Tolle virgam,
 & congrega populum, tu & Aaron fra-
 ter tuus, & loquimini ad petram coram
 eis, & illa dabit aquas. Cumq. eduxeris
 aquam de petra, bibet omnis multitudo
 & iumenta eius. * Tulit igitur Moyses
 virgam, quae erat in conspectu Domini,
 sicut praeceperat ei, congregata multi-
 tudine ante petram, dixitq. eis: Audite
 rebelles & increduli: * Num de petra
 hac vobis aquam poterimus eicere?
 11 * Cumq. eleuasset Moyses manum, per-
 cutiens virga bis filicem, egressae sunt
 aquae largissimae, ita ut populus biberet
 & iumenta. * Dixitq. Dominus ad Moy-
 sen & Aaron: * Quia non credidistis mi-
 hi, ut sanctificaretis me coram filiis Is-
 rael, non introducetis hos populos in
 terram, quam dabo eis. * Hae est aqua
 contradictionis, vbi iurgati sunt filij Is-
 rael contra Dominum, & sanctificatus
 est in eis. * Misit interea nuncios Moyses
 de Cades ad regem Edom, qui dicerent:
 Hae mandat frater tuus Israel: Nosti om-
 nem laborem, qui apprehendit nos, quo
 modo descenderint patres nostri in Aegy-
 ptum, & habitauerimus ibi multo tem-
 pore, afflixerintq. nos Aegyptij, & patres
 nostros: * & quo modo clamauerimus
 ad Dominum, & exaudierit nos, miseritq.
 angelum, qui eduxerit nos de Aegypto.
 Ecce in vrbe Cades, quae est in extremis
 finibus tuis, positi, * obsecramus ut no-
 bis transire liceat per terram tuam. Non
 ibimus per agros, nec per vineas, non
 bibemus aquas de puteis tuis, sed gradie-
 mur via publica, nec ad dextram, nec ad si-
 nistram declinantes, donec transeamus ter-
 minos tuos. * Cui respondit Edom: Non
 transibis

Exo. 17. b. 4.

Sap. 11. a. 1.

Psalm. 77. b. 21.

1. Cor. 10. a. 4.

Deut. 1. f. 37

transibis per me, alioquin armatus occurram tibi. * Dixeruntq. filij Israel: Per tritam gradiemur viam: & si biberimus aquas tuas nos & pecora nostra, dabimus quod iustum est: nulla erit in pretio difficultas, tantum velociter transeamus. * At ille respondit: Non transibis. Statimq. egressus est obuius, cum infinita multitudine, & manu forti, * nec voluit acquiescere deprecanti, vt concederet transitu per fines suos. quam ob rem diuerit ab eo Israel. * Cumq. castra mouissent de Cades, venerunt in montem Hor, qui est in finibus terræ Edom: * vbi locutus est Dominus ad Moysen: * Pergat, inquit, Aaron ad populos suos: non enim intrabit Terram, quam dedi filiis Israel, eo quod incredulus fuerit ori meo, ad Aquas contradictionis. * Tolle Aaron & filium eius cum eo, & duces eos in montem Hor. * Cumq. naudaueris patrem veste sua, indues ea Eleazarum filium eius: Aaron colligetur, & morietur ibi. * Fecit Moyses vt præceperat Dominus: & ascenderunt in montem Hor coram omni multitudine. * Cumq. Aaron spoliasset vestibus suis, induit eis Eleazarum filium eius. * Illo mortuo in montis supercilio, descendit cum Eleazaro. * Omnis autem multitudo videns occubuisse Aaron, fleuit super eo triginta diebus per cunctas familias suas.

C A P. X X I.

QUod cum audisset Chanaanxus rex Arad, qui habitabat ad meridiem, venisse scilicet Israel per exploratorum viam, pugnavit contra illum, & victor existens, duxit ex eo prædam. * At Israel voto se Domino obligans, ait: Si tradideris populum istum in manu mea, delebo vrbes eius. * Exaudiuitq. Dominus preces Israel, & tradidit Chanaanum, quem ille interfecit subuersis vrribus eius: & vocauit nomen loci illius Horma, id est, anathema. * Profecti sunt autem & de monte Hor, per viam, quæ ducit ad Mare rubrum, vt circumirent terram Edom. Et cedere cepit populum itineris ac laboris: * locutusq. contra Deum & Moysen, ait: Cur eduxisti nos de Aegypto, vt moreremur

in solitudine? Deest panis, non sunt aquæ: anima nostra iam nauseat super cibo isto leuissimo. * Quamobrem misit Dominus in populum ignitos serpentes, ad quorum plagas & mortes plurimorum, * venerunt ad Moysen, atque dixerunt: Peccauimus, quia locuti sumus contra Dominum & te: ora vt tollat a nobis serpentes. Orauitq. Moyses pro populo, & locutus est Dominus ad eum: * Fac serpentem æneum, & pone eum pro signo: qui percussus aspexerit eum, viuet. * Fecit ergo Moyses SERPENTEM ÆNEVM, & posuit eum pro signo: quem cum percussus aspicerent, sanabantur. * Profectiq. filij Israel castrametati sunt in Oboth. * Vnde egressi fixere tectoria in Ieabarim, in solitudine, quæ respicit Moab contra orientalem plagam. * Et inde mouentes, venerunt ad Torrentem Zared. * Quem relinquētes castrametati sunt contra Arnon, quæ est in deserto, & prominet in finibus Amorrhæi. * siquidem Arnon terminus est Moab, diuidens Moabitas & Amorrhæos. * Vnde dicitur in libro bellorum Domini: Sicut fecit in Mari rubro, sic faciet in torrentibus Arnon. * Scopuli torrentium inclinati sunt, vt requiescerent in Ar, & recumberent in finibus Moabitarum. * Ex eo loco apparuit puteus, super quo locutus est Dominus ad Moysen: Congrega populum, & dabo ei aquam. * Tunc cecinit Israel canticum istud: Ascendat puteus. Concinebant: * Puteus, quem foderunt principes, & parauerunt duces multitudinis, in dare legis, & in baculis suis. De solitudine, Matthana. * De Matthana in Nahaliel: de Nahaliel, in Bamoth. * De Bamoth, vallis est in regione Moab, in vertice Phasga, quod respicit contra desertum. * Misit autem Israel nuncios ad Sehon regem Amorrhæorum, dicens: * Obsecro vt transire mihi liceat per terram tuam: non declinabimus in agros & vineas, non bibemus aquas ex puteis, via regia gradiemur, donec transeamus terminos tuos. * Qui concedere noluit vt transiret Israel per fines suos: quin potius exercitu cōgregato, egressus est obuiam in desertum, & venit in Iasa, pergnauitq. contra eum. * A quo percussus est in ore gladij, & possessa est terra eius

|| Sap. 16. a. g
1. Cor. 13. b. 9
Iudith 8. c. 21

|| Iudic. 11. c.

|| Deut. 32. e. 26
Iudic. 11. d. 20

|| Amos 2. c. 9
Pl. 134. c. 10

ab Arnon vsque Ieboc, & filios Ammon: quia forti praesidio tenebatur termini Ammonitarum. * Tulit ergo Israel omnes ciuitates eius, & habitauit in vr-
 bibus Amorrhæi, in Hesebon scilicet, & viculis eius. * Vrbs Hesebon fuit Schon regis Amorrhæi, qui pugnavit contra regem Moab: & tulit omnem terram, quæ ditionis illius fuerat, vsque Arnon. * Idcirco dicitur in Prouerio: Venite in Hesebon, ædificetur, & construatur ciuitas Schon: * Ignis egressus est de Hesebon, flamma de oppido Schon, & deuorauit Ar Moabitaram, & habitatores excelsorum Arnon. * Væ tibi Moab, peristi popule Chamos. Dedit filios eius in fugam, & filias in captiuitatem regi Amorrhæorum Schon. * Iugum ipsorum disperijt ab Hesebon vsque Dibon, lassæ peruenērūt in Nophe, & vsque Medaba. * Habitauit itaque Israel in Terra Amorrhæi. * Misitq. Moyses qui explorarent Iazer: cuius ceperunt viculos, & possederunt habitatores. * Verteruntq. se, & ascenderunt per viam Basan, & occurrit eis Og rex Basan cum omni populo suo, pugnaturus in Edrai. * Dixitq. Dominus ad Moysen: Ne timeas eum, quia in manu tua tradidi illum, & omnem populum, ac terram eius: faciesq. illi sicut fecisti Schon regi Amorrhæorum habitator? Hesebon. * Percusserūt igitur & hunc cū filiis suis, vniuersumq. populum eius vsque ad internecionem, & possederunt terram illius.

CAP. XXII.

Profectiq. castrametati sunt in camp-
 estribus Moab, vbi trans Iordanem Iericho sita est. * Videns autem Balac filius Sephor omnia quæ fecerat Israel Amorrhæo, & quod pertrinuissent eum Moabitæ, & impetum eius ferre nō possent, dixit ad maiores natu Madian: Ita delebit hic populus omnes, qui in nostris finibus commorantur, quo modo solet bōs herbas vsque ad radices carpere. Ipse erat eo tempore rex in Moab. * Misit ergo nuncios ad Balaam filium Beor ariolum, qui habitabat super flumen terræ filiorum Ammon, vt vocaret eum, & dicerent: Ecce egressus est populus ex Ægypto, qui operuit superfi-

ciem terræ, sedens contra me. * Veni igitur, & maledic populo huic, quia fortior me est: siquo modo possum percutere & eicere eum de terra mea. noui enim quoddā benedictus sit cui benedixeris, & maledictus in quem maledicta cō-
 gesseris. * Perrexeruntq. seniores Moab, & maiores natu Madian, habentes diuinationis pretiū in manibus. Cumq. venissent ad Balaam, & narraissent ei omnia verba Balac: * ille respondit: Mane hic nocte, & respondebo quidquid mihi dixerit Dominus. Manentibus illis apud Balaam, venit Deus, & ait ad eum: * Quid tibi volūt homines isti apud te? * Respondit: Balac filius Sephor rex Moabitaram misit ad me, dicens: Ecce populus qui egressus est de Ægypto, operuit superficiem terræ: veni, & maledic ei, siquo modo possum pugnans abigere eum. * Dixitq. Deus ad Balaam: Noli ire cum eis, neque maledicas populo: quia benedictus est. * Qui mane consurgēs dixit ad principes: Ite in terram vestrā, quia prohibuit me Dominus venire vobiscum. * Reuersi principes dixerunt ad Balac: Noluit Balaam venire nobiscum. * Rursum ille multo plures & nobiliores quā ante miserat, misit. * Qui cū venissent ad Balaam, dixerunt: Sic dicit Balac filius Sephor: Ne cuncteris venire ad me: * paratus sum honorare te, & quidquid volueris dabo tibi: veni, & maledic populo isti. * Respondit Balaam: * Si dederit mihi Balac plenam domum suam argenti & auri, non potero immutare verbum Domini Dei mei, vt vel plus, vel minus loquar. * Obsecro vt hic maneatis etiam hac nocte, & scire queam quid mihi rursum respondeat Dominus. * Venit ergo Deus ad Balaam nocte, & ait ei: Si vocare te venerunt homines isti, surge, & vade cum eis: ita dumtaxat, vt quod tibi præcepero, facias. * Surrexit Balaam mane, & strata asina sua profectus est cum eis. * Et iratus est Deus. Stetitq. angelus Domini in via contra Balaam, qui insidebat asinæ, & duos pueros habebat secum. * Cernens asina angelum stantem in via, euaginato gladio, auertit se de itinere, & ibat per agrum. Quam cum verberaret Balaam, & vellet ad semitam reducere, * stetit angelus in angustijs duarum

Judic. 11. c.

33
3. Reg. 11. b. 7Dent. 3. 2. 3
29. b. 7

Inf. 24. c. 11

Iosue 24. b. 9

2. Pet. 2. c. 13

duarum maceriarum, quibus vineæ cingebantur. * Quem videns asina, iunxit se 25
parieti, & attriuit sedētis pedem. At ille iterum verberabat eam: * & nihilominus 26
angelus ad locum angustum transiens, ubi nec ad dexteram, nec ad sinistram poterat deniare, obuius stetit. * Cumq. vi- 27
disset asina stantem angelū, concidit sub pedibus sedentis. qui iratus, vehementius cadebat fuste latera eius. * Aperuitq. 28
Dominus os asinæ, & locuta est: Quid feci tibi? cur percutis me? ecce iam tertio? * Respondit Balaam: Quia commere- 29
ruisti, & illufisti mihi: utinam haberem F
gladium, ut te percuterem. * Dixit asina 30
asina: Nonne animal tuum sum, cui semper sedere consueuisti vsque in presentē diem? dic quid simile unquam fecerim tibi. At ille ait: Numquam. * Protinus 31
aperuit Dominus oculos Balaam, & vidit angelum stantē in via euaginato gladio, adorauitq. eum pronus in terram. * Cui 32
angelus: Cur, inquit, tertio verberas asinam tuam? Ego veni ut aduersarer tibi, quia peruersa est via tua, mihiq. contraria: * & nisi asina declinasset de via, dans 33
locum resistenti, te occidissem, & illa viueret. * Dixit Balaam: Peccaui, nesciens quod tu stares contra me: & nunc si displicet tibi ut vadam, reuertar. * Ait angelus: 34
Vade cum istis, & caue ne aliud quam præcepero tibi loquaris. Iuit igitur cum principibus. * Quod cum audisset Balac, egressus est in occursum eius 35
in oppido Moabitarum, quod situm est in extremis finibus Arnon. * Dixitq. ad 36
Balaam: Misi nuncios ut vocarem te, cur non statim venisti ad me? an quia mercedem aduentui tuo reddere nequeo? 37
* Cui ille respondit: Ecce adsum: numquid loqui potero aliud, nisi quod Deus posuerit in ore meo? * Perrexerunt ergo simul, & venerunt in urbem, quæ in 38
extremis regni eius finibus erat. * Cumq. occidisset Balac boues & oues, misit ad Balaam, & principes qui cum eo erant, 39
munera. * Mane autem facto duxit eum ad excelsa Baal, & intuitus est extremam 40
partem populi. 41

CAP. XXIII.

Dixitq. Balaam ad Balac: Ædifica mihi hic septem aras, & para totidem vi-

2 tulos, eiusdemq. numeri arietes. * Cumq. fecisset iuxta sermonem Balaam, imposuerunt simul vitulam & arietem super 3
aram. * Dixitq. Balaam ad Balac: Sta paulisper iuxta holocaustum tuum, donec vadam, si forte occurrat mihi Dominus, & quodcumque imperauerit, lo- 4
quar tibi. * Cumq. abiisset velociter, occurrit illi Deus. Locutusq. ad eum, 5
Balaam: Septem, inquit, aras exeri, & imposui vitulum & arietem desuper. 6
* Dominus autem posuit verbum in ore eius, & ait: Reuertere ad Balac, & hæc loqueris. * Reuersus inuenit stantem, 7
Balac iuxta holocaustum suum, & omnes principes Moabitarum: * assumptaq. parabola sua, dixit: De Aram adduxit me Balac rex Moabitarum, de montibus 8
Orientis: Veni, inquit, & maledic Jacob: prospera, & detestare Israel. * Quo 9
modo maledicam, cui non maledixit Deus? Qua ratione detester, quem Dominus non detestatur? * De summis filicibus videbo eum, & de collibus considerabo illum. * Populus solus habitabit, & inter gentes non reputabitur. 10
* Quis dinumerare possit puluerem Jacob, & nosse numerum stirpis Israel? Moriatur anima mea morte iustorum, & fiant nouissima mea horum similia. 11
* Dixitq. Balac ad Balaam: Quid est hoc quod agis? Ut malediceres inimicis meis vocavi te: & tu e contrario benedixis 12
eis. * Cui ille respondit: Num aliud possum loqui, nisi quod iusserit Dominus? 13
* Dixit ergo Balac: Veni mecum in alterum locum vnde partem Israel videas, & totum videre non possis, inde maledicito ei. * Cumq. duxisset eum in locum sublimem, super verticem montis Phasga, ædificauit Balaam septem aras, & 14
impositis supra vitulo atque ariete, * dixit ad Balac: Sta hic iuxta holocaustum tuum, donec ego obuius pergam. * Cui 15
cū Dominus occurrisset, posuissetq. verbum in ore eius, ait: Reuertere ad Balac, & hæc loqueris ei. * Reuersus inuenit eum stantem iuxta holocaustū suum, & principes Moabitarum cum eo. Ad quē 16
Balac: Quid, inquit, locutus est Dominus? * At ille assumpta parabola sua, ait: Sta Balac, & ausculta, audi fili Sephor: 17
* Non est Deus quasi homo, ut mentiat: nec ut filius hominis, ut mutetur. Dixit 18
19

Inf. 24. b. 3

Dixit ergo, & non faciet? locus est, & non implebit? * Ad benedicendum adductus sum, benedictionem prohibere non valeo. * Non est idolum in Iacob, nec videtur simulachrum in Israel. Dominus Deus eius cum eo est, & clangor victoriae regis in illo. * Deus eduxit illum de Aegypto, cuius fortitudo similis est rhinocerotis. * Non est augurium in Iacob, nec diuinitas in Israel. Temporibus suis dicitur Iacob & Israeli quid operatus sit Deus. * Ecce populus ut leona confurget, & quasi leo erigetur: non accubabit donec deuoret praedam, & occisorum sanguine bibat. * Dixitq. Balac ad Balaam: Nec maledicas ei, nec benedicas. * Et ille ait: Nonne dixi tibi quod quidquid mihi Deus imperaret, hoc facerem? * Et ait Balac ad eum: Veni, & ducam te ad alium locum: si forte placeat Deo ut inde maledicas eis. * Cumq. duxisset eum super verticem montis Phogor, qui respicit solitudinem, * dixit ei Balaam: Aedifica mihi hic septem aras, & para totidem vitulos, cuiusdemq. numeri arietes. * Fecit Balac ut Balaam dixerat: imposuitq. vitulos & arietes per singulas aras.

C A P. XXIIII.

Cumq. vidisset Balaam quod placeret Domino ut benediceret Israeli, nequaquam abiit ut ante perrexerat, ut augurium quaereret: sed dirigens contra desertum vultum suum, & eleuans oculos, vidit Israel in tentorijs commorantem per tribus suas: & irruente in se spiritu Dei, * assumpta parabola ait: Dixit Balaam filius Beor: dixit homo, cuius obturatus est oculus: * dixit auditor sermonum Dei, qui visionem Omnipotentis intuitus est, qui cadit, & sic aperiuntur oculi eius: * Quam pulchra tabernacula tua Iacob, & tentoria tua Israel! * ut valles nemorosa, ut horti iuxta fluuios irrigui, ut tabernacula quae fixit Dominus, quasi cedri prope aquas. * Fluat aqua de situla eius, & semen illius erit in aquas multas. Tolleitur propter Agag, rex eius, & auferetur regnum illius. * Deus eduxit illum de Aegypto, cuius fortitudo similis est rhinocerotis. Deuorabunt gentes hostes illius, of-

Sup. 23. d. 23

saq. eorum confringent, & perforabunt sagittis. * Accubans dormiuit ut leo, & quasi leona, quam suscitare nullus audebit. Qui benedixerit tibi, erit & ipse benedictus: qui maledixerit, in maledictione reputabitur. * Iratusq. Balac contra Balaam, complosis manibus ait: Ad maledicendum inimicis meis vocavi te, quibus econtrario tertio benedixisti: * reuertere ad locum tuum. Decreueram quidem magnifice honorare te, sed Dominus priuauit te honore disposito. * Respondit Balaam ad Balac: Nonne cunctis tuis, quos misisti ad me, dixi: * Si dederit mihi Balac plenam domum suam argenti & auri, non potero praeterire sermonem Domini Dei mei, ut vel boni quid, vel mali proferam ex corde meo: sed quidquid Dominus dixerit, hoc loquar. * Verumtamen pergens ad populum meum, dabo consilium, quid populus tuus populo huic faciat extremo tempore. * Sumpta igitur parabola, rursus ait: Dixit Balaam filius Beor: dixit homo, cuius obturatus est oculus: * dixit auditor sermonum Dei, qui nouit doctrinam Altissimi, & visiones Omnipotentis videt, qui cadens apertos habet oculos. * Videbo eum, sed non modo: intuebor illum, sed non prope. * ORIETUR STELLA ex Iacob, & confurget virga de Israel: & percutiet duces Moab, vastabitq. omnes filios Seth. * Et erit Idumaea possessio eius: hereditas Seir cedet inimicis suis: Israel vero fortiter aget. * De Iacob erit qui dominetur, & perdat reliquias ciuitatis. * Cumq. vidisset Amalec, assumens parabola, ait: Principium Gentium Amalec, cuius extrema perdentur. * Vidit quoque Cinzum: & assumpta parabola, ait: Robustum quidem est habitaculum tuum: sed si in petra posueris nidum tuum, & fueris electus de stirpe Cin, quamdiu poteris permanere? Assur enim capiet te. * Assumptaq. parabola iterum locutus est: Hec, quis victurus est, quando ista faciet Deus? * Venient in trieribus de Italia, superabunt Assyrios, vastabuntq. Hebraeos, & ad extremum etiam ipsi peribunt. * Surrexitq. Balaam, & reuersus est in locum suum: Balac quoque via, qua venerat, rediit.

Sup. 22. d. 18

Mat. 2. 2. 2

Dan. 1. 1. 1

CAP. XXV.

Morabatur autem eo tempore Israel in Sertim, & fornicatus est populus cum filiabus Moab, quæ vocauerunt eos ad sacrificia sua. At illi comederunt & adorauerunt deos earum. [¶]Initiatusque est Israel Beelphegor: & iratus Dominus, ait ad Moysen: "Tolle cunctos principes populi, & suspende eos contra solem in patibulis: ut auertatur furor meus ab Israel." Dixitque Moyses ad Iudices Israel: "Occidat unusquisque proximos suos, qui initiati sunt Beelphegor." Et ecce vnus de filiis Israel intravit coram fratribus suis ad scortum Madianitidem, vidente Moysse, & omni turba filiorum Israel, qui stebant ante fores tabernaculi. [¶]Quod cum vidisset Phinees filius Eleazari filij Aaron sacerdotis, surrexit de medio multitudinis, & arrepto pugione, & ingressus est post virum Israelitem in lupanar, & perfodit ambos simul, virum scilicet & mulierem in locis genitalibus. Cessauitque plaga a filiis Israel: & occisi sunt vigintiquattuor millia hominum. [¶]Dixitque Dominus ad Moysen: "Phinees filius Eleazari filij Aaron sacerdotis auertit iram meam a filiis Israel: quia zelo meo commotus est contra eos, ut non ipse delearem filios Israel in zelo meo." Idcirco loquere ad eum: "Ecce do ei pacem foederis mei, & erit tam ipsi quam semini eius pactum sacerdotij sempiternum, quia zelatus est pro Deo suo, & expiauit scelus filiorum Israel." Erat autem nomen viri Israelitarum, qui occisus est cum Madianitide, Zambri filius Salu, dux de cognatione & tribu Simeonis. Porro mulier Madianitis, quæ pariter interfecta est, vocabatur Cozbi filia Sur principis nobilissimi Madianitarum. Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens: "Hostes vos sentiant Madianitæ, & percutite eos: quia & ipsi hostiliter egerunt contra vos, & decipere insidijs per idolum Phogor, & Cozbi filiam ducis Madian sororem suam, quæ percussa est in die plagæ pro sacrilegio Phogor.

CAP. XXVI.

Postquam noxiorum sanguis effusus est, dixit Dominus ad Moysen & Eleazarum filium Aaron sacerdotem: [¶]Numerate omnem summam filiorum Israel a viginti annis & supra, per domos & cognationes suas, cunctos, qui possunt ad bella procedere. Locuti sunt itaque Moyses & Eleazar sacerdos in campestribus Moab super Iordanem contra Iericho, ad eos, qui erant a viginti annis & supra, sicut Dominus imperauerat, quorum iste est numerus: [¶]Ruben primogenitus Israel. [¶]Huius filius, Henoch, a quo familia Henochitarum: & Phallu, a quo familia Phalluitarum: & Hefron, a quo familia Hefronitarum: & Charmi, a quo familia Charmitarum. [¶]Hæ sunt familiae de stirpe Ruben: quarum numerus inuentus est quadraginta tria millia, & septingenti triginta. [¶]Filius Phallu, Eliab. [¶]Huius filij, Namuel & Dathan & Abiron. isti sunt Dathan & Abiron, principes populi, qui surrexerunt contra Moysen & Aaron in seditione Core, quando aduersus Dominum rebelauerunt: & aperiens terra os suum, deuorauit Core, morientibus plurimis, quando combussit ignis ducentos quinquaginta viros. Et factum est grande miraculum, ut Core pereunte, filij illius non perirent. [¶]Filij Simeon per cognationes suas: Namuel, ab hoc familia Namuelitarum: Iamin, ab hoc familia Iaminitarum: Iachin, ab hoc familia Iachinitarum: Zare, ab hoc familia Zareitarum: Saul, ab hoc familia Saulitarum. [¶]Hæ sunt familiae de stirpe Simeon, quarum omnis numerus fuit viginti duo millia ducenti. [¶]Filij Gad per cognationes suas: Sephon, ab hoc familia Sephonitarum: Aggi, ab hoc familia Aggitarum: Suni, ab hoc familia Sunitarum: Orni, ab hoc familia Ozonitarum: Her, ab hoc familia Heritarum: Arod, ab hoc familia Aroditarum: Ariel, ab hoc familia Arielitarum. [¶]Istæ sunt familiae Gad, quarum omnis numerus fuit quadraginta millia quingenti. [¶]Filij Iuda, Her, & Onan, qui ambo mortui sunt in Terra Chanaan. [¶]Fueruntque.

¶Sup. 1. a. 2.3

¶Gen. 46. a. 9
Exo. 6. b. 14
1. Par. 5. a. 3

¶Sup. 16. a. 1

¶Gen. 38. a. 1

runtq. filij Iuda, per cognationes suas: C
 Sela, a quo familia Selaitarum: Phares, a
 quo familia Pharesitarum: Zare, a quo fa-
 milia Zareitarum. * Porro Filij Phares: 21
 Hesron, a quo familia Hesronitarum: &
 Hamul, a quo familia Hamulitarum.
 * Istæ sunt familiae Iuda, quarum omnis 22
 numerus fuit septuaginta sex millia,
 quingenti. * Filij Issachar, per cogna- 23
 tiones suas: Thola, a quo familia Tho-
 laitarum: Phua, a quo familia Phuaita-
 rum: * Iasub, a quo familia Iasubitarum: 24
 Semran, a quo familia Semranitarum. * hæ 25
 sunt cognationes Issachar, quarum nu-
 merus fuit sexaginta quattuor millia,
 trecenti. * Filij Zabulon per cognatio- 26
 nes suas: Sared, a quo familia Saredita-
 rum: Elon, a quo familia Elonitarum:
 Ialel, a quo familia Ialelitarum. * hæ sunt 27
 cognationes Zabulon, quarum numerus
 fuit sexaginta millia quingenti. * Filij 28
 Ioseph per cognationes suas, Manasse &
 Ephraim. * De Manasse ortus est Machir, a quo familia Machiritarum. * Machir genuit Galaad, a quo familia Galaaditarum. * Galaad habuit filios: Iezer, a quo familia Iezeritarum: & Helec, a quo familia Helecitarum: * & Afriel, a quo familia Afrielitarum: & Sechem, a quo familia Sechemitarum: * & Semida, a quo familia Semidaitarum: * & Hephher, a quo familia Hephheritarum. * Fuit autem Hephher pater Salphaad, qui filios non habebat, sed tantum filias, quarum ista sunt nomina: * Maala, & Noa, & Hegla, & Melcha, & Therfa. * hæ sunt familiae Manasse, & numerus earum, quinquaginta duo millia septingenti. * Filij autem Ephraim per cognationes suas fuerunt hi: Suthala, a quo familia Suthalaitarum: Becher, a quo familia Becheritarum: Theben, a quo familia Thebenitarum. * porro filius Suthala fuit Heran, a quo familia Heranitarum. * hæ sunt cognationes filiorum Ephraim, quarum numerus fuit triginta duo millia, quingenti. * Isti sunt filij Ioseph per familias suas. Filij Benjamin in cognationibus suis: Bela, a quo familia Belaitarum: Asbel, a quo familia Asbelitarum: Ahiram, a quo familia Ahiramitarum: * Supham, a quo familia Suphamitarum: Hupham, a quo familia Huphamitarum. * Filij Bela: Hered, & Noeman. De He-

Nof. 17. 2. 1

Nof. 27. 2. 1

Iaf. 27. 2. 1

red, familia Hereditarum: de Noeman,
 41 familia Noemanitarum. * hi sunt filij
 Benjamin per cognationes suas, quorum
 numerus fuit quadraginta quinque mil-
 42 lia sexcenti. * Filij Dan per cognatio-
 nes suas: Suham, a quo familia Suhami-
 43 tarum. hæ sunt cognationes Dan per
 familias suas. * omnes fuere Suamitzæ,
 quorum numerus erat sexaginta quat-
 44 tuor millia quadringenti. * Filij Aser
 per cognationes suas: Iemna, a quo fa-
 milia Iemnaitarum: Iessui, a quo familia
 Iessuitarum: Brie, a quo familia Brieitarum.
 45 * Filij Brie: Heber, a quo familia Heberi-
 tarum: & Melchiel, a quo familia Mel-
 46 chielitarum. * Nomen autem filii Aser,
 47 fuit Sara. * hæ cognationes filiorum
 Aser, & numerus eorum quinquaginta
 48 tria millia quadringenti. * Filij Nephtha-
 li per cognationes suas: Iesiel, a quo fa-
 milia Iesielitarum: Guni, a quo familia
 49 Gunitarum: * Ieser, a quo familia Ieser-
 itarum: Sellem, a quo familia Sellemi-
 50 tarum. * hæ sunt cognationes filiorum
 Nephthali per familias suas: quorum nu-
 51 merus quadraginta quinque millia qua-
 dringenti. * Ista est summa filiorum
 52 Israel, qui recensiti sunt, sexcenta mil-
 lia, & mille septingenti triginta. * Lo-
 cutusq. est Dominus ad Moysen, dicens:
 53 * Istis diuidetur terra iuxta numerum
 54 vocabulorum in possessiones suas. * Plu-
 ribus maiorem partem dabis, & paucio-
 55 ribus minorem: singulis, sicut nunc re-
 censiti sunt, tradetur possessio: * ita
 dumtaxat ut fors Terram tribus diui-
 56 dat & familijs. * Quidquid forte con-
 tingerit, hoc vel plures accipiant, vel pau-
 57 ciores. * Hic quoque est numerus fi-
 liorum Levi per familias suas: Gerson,
 a quo familia Gersonitarum: Caath, a
 quo familia Caathitarum: Merari, a
 58 quo familia Meraritarum. * hæ sunt fa-
 miliae Levi: Familia Lobni, familia
 Hebroni, familia Moholi, familia Mu-
 si, familia Core. At vero Caath genuit
 59 Amram: * qui habuit uxorem Iochabed filiam Levi, quæ nata est ei in Aegy-
 pto. hæc genuit Amram viro suo filios,
 Aaron & Moysen, & Mariam sororem
 60 eorum: * De Aaron orti sunt Nadab &
 61 Abi, & Eleazar & Ichamar: * quo-
 rum Nadab & Abi mortui sunt, cum
 obtulissent ignem alienum coram Do-
 mino.

Exo. 6. c. 17

Sup. 3. 2. 4
 Levit. 10. 2. 2
 1. Par. 24. 2. 3

mino. * Fueruntq. omnes, qui numerati sunt, viginti tria millia generis masculini ab vno mense & supra: quia non sunt recensiti inter filios Israel, nec eis cum ceteris data possessio est. * Hic est numerus filiorum Israel, qui descripti sunt a Moyse & Eleazaro sacerdote, in campetribus Moab supra Iordanem contra Iericho. * " inter quos nullus fuit eorum, qui ante numerati sunt a Moyse & Aaron in deserto Sinai. * " Prædixerat enim Dominus quoddam omnes morerentur in solitudine. Nullusq. remansit ex eis, nisi Caleb filius Iephone, & Iosue filius Nun.

C A P. XXVII.

A Ccesserunt autem filii Salphaad, filij Hepher, filij Galaad, filij Machir, filij Manasse, qui fuit filius Ioseph: quarum sunt nomina, Maala, & Noa, & Hegla, & Melcha, & Therfa. * Steteruntq. coram Moyse & Eleazaro sacerdote, & cunctis principibus populi ad ostium tabernaculi foederis, atque dixerunt: * Pater noster mortuus est in deserto, nec fuit in seditione, quæ concitata est contra Dominum sub Core, sed in peccato suo mortuus est: hic non habuit mares filios. Cur tollitur nomen illius de familia sua, quia non habuit filium? Date nobis possessionem inter cognatos patris nostri. * Retulitq. Moyses causam earum ad iudicium Domini. * Qui dixit ad eum: " Iustam rem postulant filii Salphaad: da eis possessionem inter cognatos patris sui, & ei in hereditatem succedant. * Ad filios autem Israel loqueris hæc: * Homo cum mortuus fuerit absque filio, ad filiam eius transibit hereditas. * Si filia non habuerit, habebit successores fratres suos. * quoddam si & fratres non fuerint, dabitur hereditas fratribus patris eius. * si autem nec patruos habuerit, dabitur hereditas his, qui ei proximi sunt. eritq. hoc filiis Israel sanctum lege perpetua, sicut præcepit Dominus Moyse. * Dixit quoque Dominus ad Moysem: " Ascende in montem istum Abarim, & contemplare inde Terram, quam daturus sum filiis Israel. * cumq. videris eam, ibis & tu ad populum tuum, sicut iuit frater tuus Aaron:

14 * quia offendistis me in deserto Sin in contradictione multitudinis, nec sanctificare me voluistis coram ea super aquas. hæ sunt aquæ contradictionis in Cades deserti Sin. * Cui respondit Moyses: 15 * Prouideat Dominus Deus spirituum omnis carnis, hominū, qui sit super multitudinem hanc: * & possit exire & intrare ante eos, & educere eos vel introducere: ne sit populus Domini sicut 16 oues absque pastore. * Dixitq. Dominus ad eum: " Tolle Iosue filium Nun: in quo est Spiritus, & pone manum 17 tuam super eum. * Qui stabit coram Eleazaro sacerdote & omni multitudine: * & dabis ei præcepta cunctis videntibus, & partem gloriæ tuæ, ut audiat eum 18 omnis synagoga filiorum Israel. * Pro hoc, siquid agendum erit, Eleazar sacerdos consulat Dominum. Ad verbum eius egredietur & ingredietur ipse, & omnes filij Israel cum eo, & cetera multitudo. * Fecit Moyses ut præceperat Dominus. Cumq. tulisset Iosue, statuit eum coram Eleazaro sacerdote & omni 19 frequentia populi. * Et impositis capitibus eius manibus, cuncta replicauit quæ mandauerat Dominus.

C A P. XXVIII.

Dixit quoque Dominus ad Moysem: 1 * Præcipe filiis Israel, & dices ad eos: Oblationem meam & panes, & incensum odoris suauissimi offerre per tempora sua. * Hæc sunt sacrificia quæ offerre debetis: Agnos anniculos immaculatos duos quotidie in holocaustum 2 sempiternum: unum offeretis mane, & alterum ad vespertum: * decimam partem ephi similæ, quæ conspersa sit oleo purissimo, & habeat quartam partem hini. 3 * holocaustum iuge est quod obtulistis in monte Sinai in odorem suauissimum 4 incensi Domini. * & libabitis vini quartam partem hini per agnos singulos in 5 Sanctuario Domini. * Alterumq. agnum similiter offeretis ad vespertam iuxta omnem ritum sacrificij matutini, & 6 libamentorum eius, oblationem suauissimi odoris Domini. * " Dic autem sabbati offeretis duos agnos anniculos immaculatos, & duas decimas similæ 7 oleo consperx in sacrificio, & liba quæ 8

1. Cor. 10. 25

1. Sup. 14. d. 23.

24

1. Sup. 26. d. 12
1. Inf. 36. a. 1
1. Ios. 17. a. 1

1. Sup. 16. a. 1

1. Deu. 32. g. 51
1. Sup. 20. b. 12

1. Deut. 34. 12

1. Mat. 12. a. 5

rite funduntur per singula sabbata in holocaustum sempiternum. * In ca-
 lendis autem offeretis holocaustum Do-
 mino, vitulos de armento duos, arietem
 vnum, agnos anniculos septem immacu-
 latorum, & tres decimas similæ oleo con-
 sperfæ in sacrificio per singulos vitulos:
 & duas decimas similæ oleo consperfæ
 per singulos arietes: * & decimâ decimâ
 similæ ex oleo in sacrificio per agnos
 singulos. holocaustum suauissimi odo-
 ris atque incensi est Domino. * Liba-
 menta autem vini, quæ per singulas fun-
 denda sunt victimas, ista erunt: Media
 pars hin per singulos vitulos, tertia per
 arietem, quarta per agnum. hoc erit
 holocaustum per omnes menses, qui si-
 bi anno vertente succedunt. * Hircus
 quoque offeretur Domino pro peccatis
 in holocaustum sempiternum cum li-
 bamentis suis. * Mense autem primo,
 quartadecima die mensis Phasæ Domi-
 ni erit, * & quintadecima die sollemp-
 nitas: septem diebus vascetur azymis.
 * Quarum dies prima venerabilis &
 sancta erit: omne opus seruile non fa-
 ciatis in ea. * Offeretisq. incensum
 holocaustum Domino, vitulos de ar-
 mento duos, arietem vnum, agnos an-
 niculos immaculatos septem: * & sacri-
 ficia singulorum ex simila quæ consper-
 sa sit oleo, tres decimas per singulos vi-
 tulos, & duas decimas per arietem,
 * & decimam decimam per agnos sin-
 gulos, id est, per septem agnos. * Et hir-
 cum pro peccato vnum, ut expietur pro
 vobis, * præter holocaustum matuti-
 num quod semper offeretis. * Ita facie-
 tis per singulos dies septem dierum in
 fomitent ignis, & in odorem suauissi-
 mum Domino, qui surget de holocau-
 sto, & de libationibus singulorum.
 * Dies quoque septimus celeberrimus
 & sanctus erit vobis: omne opus serui-
 le non facietis in eo. * Dies etiam pri-
 mitiuorum quando offeretis nouas fru-
 ges Domino, expletis hebdomadibus,
 venerabilis & sancta erit: omne opus
 seruile non facietis in ea. * Offere-
 tisq. holocaustum in odorem suauissi-
 mum Domino, vitulos de armento
 duos, arietem vnum, & agnos annicu-
 los immaculatos septem: * atque in sa-
 crificijs eorum, similæ oleo consperfæ

tres decimas per singulos vitulos, per
 arietes duas, * per agnos decimam deci-
 mam, qui simul sunt agni septem. hir-
 cum quoque * qui maciatur pro expia-
 tione: præter holocaustum sempiternum
 & liba eius. * Immaculata offeretis om-
 nia cum libationibus suis.

CAP. XXIX.

Mensis etiam septimi prima dies ve-
 nerabilis & sancta erit vobis. om-
 ne opus seruile non facietis in ea, quia
 dies clangoris est & tubarum. * Of-
 feretisq. holocaustum in odorem su-
 auissimum Domino, vitulum de armen-
 to vnum, arietem vnum, & agnos an-
 niculos immaculatos septem: * & in sa-
 crificijs eorum similæ oleo consperfæ
 tres decimas per singulos vitulos, duas
 decimas per arietem, * vnam decimam
 per agnum, qui simul sunt agni septem:
 * & hircum pro peccato, qui offeretur in
 expiationem populi, * præter holocaustum
 calendarum cum sacrificijs suis, & holo-
 caustum sempiternum cum libationibus
 solitis. eisdem ceremonijs offeretis in
 odorem suauissimum incensum Domi-
 no. * Decima quoque dies mensis hu-
 ius septimi erit vobis sancta atque ve-
 nerabilis, & affligetis animas vestras:
 omne opus seruile non facietis in ea.
 * Offeretisq. holocaustum Domino in
 odorem suauissimum, vitulum de armen-
 to vnum, arietem vnum, agnos annicu-
 los immaculatos septem: * & in sacri-
 ficijs eorum similæ oleo consperfæ tres
 decimas per singulos vitulos, duas de-
 cimas per arietem, * decimam decimam
 per agnos singulos, qui sunt simul agni
 septem: * & hircum pro peccato, absque
 his quæ offerri pro delicto solent in ex-
 piationem, & holocaustum sempiter-
 num, cum sacrificio & libaminibus eo-
 rum. * Quintadecima vero die mensis
 septimi, quæ vobis sancta erit atque ve-
 nerabilis, omne opus seruile non facie-
 tis in ea, sed celebrabitis sollempnitatem
 Domino septem diebus. * offeretisq. ho-
 locaustum in odorem suauissimum Do-
 mino, vitulos de armento tredecim, arie-
 tes duos, agnos anniculos immaculatos
 quattuordecim: * & in libamentis eo-
 rum similæ oleo consperfæ tres decimas
 per

Exo. 12. d. 18

Leu. 23. 25

Leu. 16. g. 10
& 23. c. 24

per vitulos singulos, qui sunt simul vituli tredecim: & duas decimas arietum vno, id est, simul arietibus duobus, * & decimam decimæ agnis singulis, qui sunt simul agni quattuordecim: * & hircum pro peccato, absque holocausto sempiterno, & sacrificio, & libamine eius. C
* In die altero offeretis vitulos de armento duodecim, arietes duos, agnos anniculos immaculatos quattuordecim: * sacrificiaq. & libamina singulorum, per vitulos & arietes & agnos rite celebrabit: * & hircum pro peccato, absque holocausto sempiterno, sacrificioq. & libamine eius. * Die tertio offeretis vitulos undecim, arietes duos, agnos anniculos immaculatos quattuordecim: * sacrificiaq. & libamina singulorum, per vitulos & arietes & agnos rite celebrabit: * & hircum pro peccato, absque holocausto sempiterno, sacrificioq. & libamine eius. * Die quarto offeretis vitulos decem, arietes duos, agnos anniculos immaculatos quattuordecim: * sacrificiaq. & libamina singulorum, per vitulos & arietes & agnos rite celebrabit: * & hircum pro peccato, absque holocausto sempiterno, sacrificioq. eius & libamine. * Die quinto offeretis vitulos novem, arietes duos, agnos anniculos immaculatos quattuordecim: * sacrificiaq. & libamina singulorum, per vitulos & arietes & agnos rite celebrabit: * & hircum pro peccato, absque holocausto sempiterno, sacrificioq. eius & libamine. * Die sexto offeretis vitulos octo, arietes duos, agnos anniculos immaculatos quattuordecim: * sacrificiaq. & libamina singulorum, per vitulos & arietes & agnos rite celebrabit: * & hircum pro peccato, absque holocausto sempiterno, sacrificioq. eius & libamine. * Die septimo offeretis vitulos septem, & arietes duos, agnos anniculos immaculatos quattuordecim: * sacrificiaq. & libamina singulorum, per vitulos & arietes & agnos rite celebrabit: * & hircum pro peccato, absque holocausto sempiterno, sacrificioq. eius & libamine. * Die octavo, qui est celeberrimus, omne opus servile non facietis, * offerentes holocaustum in odorem suavissimum Domino, vitulum vnum, arietem vnum, agnos an-

17 niculos immaculatos septem: * sacrificiaq. & libamina singulorum, per vitulos & arietes & agnos rite celebrabit: * & hircum pro peccato, absque holocausto sempiterno, sacrificioq. eius & libamine. * Hæc offeretis Domino in sollemnitatibus vestris: præter vota & oblationes spontaneas in holocausto, in sacrificio, in libamine, & in hostijs pacificis.

C A P. XXX.

1 N Arrauitq. Moyses filijs Israel omnia quæ ei Dominus imperarat: 2 * & locutus est ad principes tribuum filiorum Israel: Iste est sermo quem præcepit Dominus: * Si quis virorum votum Domino vouerit, aut se constrinxerit iuramento: non faciet irritum verbum suum, sed omne quod promisit implebit. * Mulier si quippiam vouerit, & se constrinxerit iuramento, quæ est in domo patris sui, & in ætate adhuc puellari: si cognouerit pater votum quod pollicita est, & iuramentum quo obligauit animam suam, & tacuerit, voti rea erit: * quidquid pollicita est & iurauit, opere complebit. 6 * si autem statim ut audierit, contradixerit pater: & vota & iuramenta eius irrita erunt, nec obnoxia tenebitur sponsioni, eo quod contradixerit pater. * Si maritum habuerit, & vouerit aliquid, & semel de ore eius verbum egrediens animam eius obligauerit iuramento: * quo die audierit vir, & non contradixerit, voti rea erit, reddetq. quodcumque promiserat. * si autem audiens statim contradixerit, & irritas fecerit pollicitationes eius, verbaque quibus obstrinxerat animam suam: propitius erit ei Dominus. * Vidua & repudiata quidquid vouerit, reddent. * Vxor in domo viri cum se voto constrinxerit & iuramento; * si audierit vir, & tacuerit, nec contradixerit sponsioni, reddet quodcumque promiserat. * si autem extemplo contradixerit, non tenebitur promissionis rea: quia maritus contradixit, & Dominus ei propitius erit. * Si vouerit, & iuramento se constrinxerit, ut per ieiunium, vel ceterarum rerum abstinenciam affli-

quingentæ: * e quibus in partem Do-
mini supputatæ sunt oues sexcentæ se-
ptuaginta quinque. * Et de bobus tri-
ginta sex millibus, boues septuaginta &
duo: * de asinis triginta millibus quin-
gentis, asini sexaginta vnus: * de anima-
bus hominū sedecim millibus, cesserunt
in partem Domini triginta duæ animæ.
* Tradiditq. Moyses numerum primitia-
rū Domini Eleazaro sacerdoti, sicut fue-
rat ei imperatum, * ex media parte fi-
liorum Israel, quam separauerat his, qui
in prælio fuerant. * De media vero par-
te, quæ contigerat reliquæ multitudini,
id est, de ouibus trecentis triginta septē
millibus quingentis, * & de bobus tri-
ginta sex millibus, * & de asinis triginta
millibus quingentis, * & de hominibus
sedecim millibus, * tulit Moyses quin-
quagesimum caput, & dedit Leuitis, qui
excubabant in tabernaculo Domini, si-
cut præceperat Dominus. * Cumq. ac-
cessisset principes exercitus ad Moysen,
& tribuni, centurionesq. dixerunt: * Nos
serui tui recensuimus numerum pugna-
torum, quos habuimus sub manu no-
stra: & ne vnus quidem defuit. * Ob
hanc causam offerimus in donarijs Do-
mini singuli quod in præda auri potui-
mus inuenire, periscelides & armillas,
annulos & dextralia, ac murzulas,
vt deprecetur pro nobis Dominus.
* Susceperuntq. Moyses, & Eleazar sa-
cerdos omne aurum in diuersis specie-
bus, * pondo sedecim millia, septingen-
tos quinquaginta scielos a tribunis & cē-
turionibus. * Vnusquisque enim quod
in præda rapuerat, suum erat. * Et su-
sceptrum intulerunt in tabernaculum tes-
timonij, in monumentum filiorum Is-
rael coram Domino.

C A P. XXXII.

Filij autem Ruben & Gad habebant
pecora multa, & erat illis in iumen-
tis infinita substantia. Cumq. vidissent
Iazer, & Galaad aptas animalibus alen-
dis terras, * venerunt ad Moysen, & ad
Eleazarum sacerdotem, & principes mul-
titudinis, atque dixerunt: * Ataroth, &
Dibon, & Iazer, & Nembra, Hesebon, &
Eleale, & Saban, & Nebo, & Beon,
terra, quam percussit Dominus in con-

specu filiorum Israel, regio vberima,
est ad pastum animalium: & nos serui
tui habemus iumenta plurima: * preca-
murq. si inuenimus gratiam coram te,
vt des nobis famulis tuis eam in posses-
sionem, nec facias nos transire Iorda-
nem. * Quibus respondit Moyses: Num-
quid fratres vestri ibunt ad pugnam, &
vos hic sedebitis? * Cur subuertitis mē-
tes filiorum Israel, ne transire audeant
in locum, quem eis daturus est Domi-
nus? * nonne ita egerunt patres vestri,
quando misi de Cadesbarne ad explorā-
dam Terram? * Cumq. venissent vsque
ad Vallem botri, lustrata omni regione,
subuerterunt cor filiorum Israel, vt non
intrarent fines, quos eis Dominus dedit.
* Qui iratus iurauit, dicens: * Si vide-
bunt homines isti, qui ascenderunt ex
Ægypto a viginti annis & supra, Terrā,
quam sub iuramento pollicitus sum
Abraham, Isaac, & Iacob: & noluerunt
sequi me, * præter Caleb filium Iepho-
ne Cenezam, & Iosue filium Nun: isti
impleuerunt voluntatem meam. * Ira-
tusq. Dominus aduersum Israel, circum-
duxit eum per desertū quadraginta an-
nis, donec consumeretur vniuersa gene-
ratio, quæ fecerat malum in conspectu
eius. * Et ecce, inquit, vos surrexistis
pro patribus vestris, incremēta, & alum-
ni hominum peccatorum, vt augetis
furorem Domini contra Israel. * Quod
si nolueritis sequi eum, in solitudine
populum derelinquet, & vos causa eri-
tis necis omnium. * At illi prope ac-
cidentes, dixerunt: Caulas ouium fabrica-
bimus, & stabula iumentorum, paruulis
quoque nostris vrbes munitas: nos au-
tem ipsi armati & accincti pergemus ad
prælium ante filios Israel, donec intro-
ducamus eos ad loca sua. Paruuli no-
stri, & quidquid habere possumus, erunt
in vrbibus muratis, propter habitato-
rum insidias. * Non reuertemur in do-
mos nostras, vsque dum possideant filij
Israel hereditatē suam: * nec quidquam
quaremus trans Iordanem, quia iam ha-
bemus nostram possessionem in orienta-
li eius plaga. * Quibus Moyses ait: * Si
facitis quod promittitis, expediti pergi-
te coram Domino ad pugnam: * & om-
nis vir bellator armatus Iordanem tran-
seat, donec subuertat Dominus inimi-

Sup. 11. d. 14

Ios. 1. c. 19

cos suos, * & subiiciatur ei omnis Terra : tunc eritis inculpabiles apud Dominum & apud Israel, & obtinebitis regiones, quas vultis coram Domino.

* Sin autem quod dicitis, non feceritis, nulli dubiū est quin peccetis in Deum :

& scitote quoniam peccatum vestrum apprehendet vos. * Edificate ergo vrbes paruulorum vestris, & caulas, & stabula ouibus ac iumentis : & quod polliciti estis implete. * Dixeruntq. filij Gad & Ruben ad Moysen : Serui tui sumus, faciemus quod iubet dominus noster. * Parauolos nostros, & mulieres, & pecora, ac iumenta relinquemus in vrbibus Galaad :

* nos autem famuli tui omnes expediti pergemus ad bellum, sicut tu domine loqueris. * Præcepit ergo Moyses Eleazar sacerdoti, & Iosue filio Nun, & principibus familiarū per tribus Israel,

& dixit ad eos : * Si transferint filij Gad, & filij Ruben vobiscum Iordanem omnes armati ad bellum coram Domino, & vobis fuerit Terra subiecta : date eis Galaad in possessionem. * Sin autē noluerint transire armati vobiscum in Terrā Chanaan, inter vos habitandi accipiant loca.

* Responderuntq. filij Gad, & filij Ruben : Sicut locutus est Dominus seruis suis, ita faciemus : * ipsi armati pergemus coram Domino in Terram Chanaan, & possessionem iam suscepisse nos confitemur trans Iordanem.

* Dedit itaque Moyses filijs Gad & Ruben, & dimidixit tribui Manasse filij Ioseph regnum Schon regis Amorrhæi, & regnum Og regis Basan, & terram eorum cum vrbibus suis per circuitum.

* Igitur extruxerunt filij Gad, Dibon, & Ataroth, & Aroer, * & Etroth, & Sophan, & Iazer, & Iegbaa, * & Bethnura, & Betharan, vrbes munitas, & caulas pecoribus suis.

* Filij vero Ruben ædificauerunt Hesebon, & Eleale, & Cariathaim, * & Nabo, & Baalmeon, versis nominibus, Sabama quoque : imponentes vocabula vrbibus, quas extruxerant.

* Porro filij Machir, filij Manasse perrexerunt in Galaad, & vastauerunt eam interfecto Amorrhæo habitatore eius.

* Dedit ergo Moyses Terram Galaad Machir filio Manasse, qui habitauit in ea. * Iair autem filius Manasse abiit & occupauit vicos eius, quos appellauit

Hauoth Iair, id est, Villas Iair. * Nobe quoque perrexit, & apprehendit Chatham cum viculis suis : vocauitq. eam ex nomine suo Nobe.

CAP. XXXIII.

HÆ sunt mansiones filiorum Israel, qui egressi sunt de Ægypto per turmas suas in manu Moysi & Aaron, quas descripsit Moyses iuxta castrorum loca, quæ Domini iussione mutabant.

* Profecti igitur de Ramesse mense primo, quintadecima die mensis primi, altera die Phase filij Israel in manu excelsa videntibus cunctis Ægyptijs, * & sepelientibus primogenitos, quos percusserat Dominus (nam & in dijs eorum excuerat vltionem) castrametati sunt in Soccoth.

* Et de Soccoth venerunt in Etham, quæ est in extremis sinibus solitudinis.

* Inde egressi venerunt contra Phihahiroth, quæ respicit Beelsepho, & castrametati sunt ante Magdalum.

* Profectiq. de Phihahiroth, transierunt per medium mare in solitudinem : & ambulantes tribus diebus per desertum Etham, castrametati sunt in Mara.

* Profectiq. de Mara venerunt in Elim, vbi erant duodecim fontes aquarum, & palmæ septuaginta : ibiq. castrametati sunt.

* Sed & inde egressi, fixerunt tentoria super Mare rubrum. Profectiq. de Mari rubro, castrametati sunt in deserto Sin.

* Vnde egressi, venerunt in Daphca. * Profectiq. de Daphca, castrametati sunt in Alus.

* Egressiq. de Alus, in Raphidim fixerunt tentoria, vbi populo defuit aqua ad bibendum.

* Profectiq. de Raphidim, castrametati sunt in deserto Sinai.

* Sed & de solitudine Sinai egressi, venerunt ad sepulchra concupiscentiæ.

* Profectiq. de sepulchris concupiscentiæ, castrametati sunt in Haferoth.

* Et de Haferoth venerunt in Rethma. * Profectiq. de Rethma, castrametati sunt in Remmompheares.

* Vnde egressi venerunt in Lebna. * De Lebna castrametati sunt in Resa. * Egressiq. de Resa, venerunt in Ceelatha.

* Vnde profecti castrametati sunt in monte Sepher, venerunt in Arada.

* Inde proficiscentes, castrametati sunt in Maceloth. * Profectiq. de

Nof. 4. c. 12

Nof. 11. b. 8.
& 12. a. 4
Deut. 3. b. 12

Nof. 21. a. 4

Nof. 50. d. 21

Exo. 14. a. 8

Exo. 15. g. 17

Exo. 17. a. 1

Exo. 19. a. 1

Sup. 11. g. 15

Sup. 12. a. 1

de Maceloth, venerunt in Thahath. * De
Thahath castrametati sunt in Thare. * Vnde
de egressi, fixere tentoria in Methca.
* Et de Methca castrametati sunt in Hef-
mona. * Profectiq. de Hefmona, venerunt
in Moseroth. * Et de Moseroth castrame-
tati sunt in Beneiaacan. * Profectiq. de
Beneiaacan, venerunt in montem Gad-
gad. * Vnde profecti, castrametati sunt
in Ietebatha. * Et de Ietebatha venerunt
in Hebrona. * Egressiq. de Hebrona, ca-
strametati sunt in Asiongaber. * Inde
profecti, venerunt in desertum Sin, hæc
est Cades. * Egressiq. de Cades, castrame-
tati sunt in monte Hor, in extremis fi-
nibus Terræ Edom. * Ascenditq. Aaron
sacerdos in montem Hor iubente Do-
mino: & ibi mortuus est anno quadra-
gesimo egressionis filiorum Israel ex Æ-
gypto, mense quinto, prima die mensis,
cum esset annorum centum viginti trium.
* Audiuitq. Chanaan rex Arad, qui ha-
bitabat ad meridiem, in Terram Cha-
naan venisse filios Israel. * Et profecti de
monte Hor, castrametati sunt in Salmo-
na. * Vnde egressi, venerunt in Phunon.
* Profectiq. de Phunon, castrametati sunt
in Oboth. * Et de Oboth, venerunt in
Iicabarim, quæ est in finibus Moabita-
rû. * Profectiq. de Iicabarim, fixere ten-
toria in Dibongad. * Vnde egressi, ca-
strametati sunt in Helmondeblathaim.
* Egressiq. de Helmondeblathaim, vene-
runt ad montes Abarim contra Nabo.
* Profectiq. de montibus Abarim, tran-
sierunt ad campestria Moab, supra Ior-
danem contra Iericho. * Ibiq. castrame-
tati sunt de Bethsimoth vsque ad Abel-
satim in planioribus locis Moabitarum,
ubi locutus est Dominus ad Moysen.
* Præcipe filiis Israel, & dic ad eos: Quan-
do transieritis Iordanem, intrantes Ter-
ram Chanaan, disperdite cunctos habi-
tatores Terræ illius: confringite titulos,
& statuas comminuite, atque omnia ex-
celsa vastate, mundantes terram, & ha-
bitantes in ea. ego enim dedi vobis il-
lam in possessionem, quam diuidetis vo-
bis sorte. Pluribus dabitur latior, &
paucis angustior. Singulis vt fors ce-
ciderit, ita tribuetur hereditas. Per tri-
bus & familias possessio diuidetur. Sin
autem nolueritis interficere habitatores
Terræ: qui remanserint, erunt vobis qua-

si clavi in oculis, & lanceæ in lateribus,
& aduersabuntur vobis in Terra habi-
tationis vestræ: & quidquid illis cogi-
taueram facere, vobis faciam.

C A P. XXXIIII.

Locutusq. est Dominus ad Moysen, di-
cens: Præcipe filiis Israel, & dices
ad eos: Cum ingressi fueritis Terram
Chanaan, & in possessionem vobis sorte
ceciderit, his finibus terminabitur. Pars
meridiana incipiet a solitudine Sin, quæ
est iuxta Edom: & habebit terminos
contra Orientem mare falsissimum. qui
circuibunt australem plagam per ascen-
sum Scorpionis, ita vt transeant in Sen-
na, & perueniant a meridie vsque ad Ca-
desbarne, vnde egredientur confinia ad
villam nomine Adar, & tendent vsque
ad Asemona. * ibitq. per gyrum termi-
nus ab Asemona vsque ad Torrentem
Ægypti, & maris magni littore finietur.
* Plaga autem occidentalis a mari ma-
gno incipiet, & ipso fine claudetur. Por-
ro ad septentrionalem plagam a mari
magno termini incipient, peruenientes
vsque ad montem altissimum, a quo ve-
nient in Emath vsque ad terminos Seda-
da: ibuntq. confinia vsque ad Zephrona,
& villam Enan. hi erunt termini in par-
te Aquilonis. * Inde metabuntur fines
contra orientalem plagam de villa Enan
vsque Sephama, & de Sephama descen-
dent termini in Rebla contra fontem
Daphnim: inde peruenient cōtra Orien-
tem ad mare Cenereth, & tendent vsque
ad Iordanem, & ad vltimum falsissimo
claudentur mari. Hanc habebitis Terram
per fines suos in circuitu. * Præcepitq.
Moyses filiis Israel, dicens: Hæc erit Ter-
ra, quam possidebitis sorte, & quam ius-
sit Dominus dari nouem tribubus, & di-
midia tribui. Tribus enim filiorum Ru-
ben per familias suas, & tribus filiorum
Gad iuxta cognationum numerum, media
quoque tribus Manasse, id est, duæ se-
mis tribus, acceperunt partem suam trans
Iordanem contra Iericho ad orientalem
plagam. * Et ait Dominus ad Moysen:
* Hæc sunt nomina virorum, qui Terram
vobis diuident, Eleazar sacerdos, &
Iosue filius Nun, & singuli principes
de tribubus singulis, quorum ista
sunt

Deut. 10. b. 6

II Sup. 10. 2. 1

II Sup. 20. b. 8
4. 25.
Deut. 12. g. 50

Ios. 15. 4. 1

Deut. 7. 2. 5
Iudic. 2. 2. 3

Ios. 14. 2. 3

sunt vocabula: De tribu Iuda, Caleb fi-
lius Iephone. * De tribu Simeon, Samael
filius Ammiud. * De tribu Benjamin,
Elidad filius Chafelon. * De tribu filio-
rum Dan, Bocci filius Iogli. * Filiorum
Ioseph de tribu Manasse, Hanniel filius
Ephod. * De tribu Ephraim, Camuel
filius Sephtan. * De tribu Zabulon, Eli-
saphan filius Pharnach. * De tribu Issa-
char, dux Phaltiel filius Ozan. * De tri-
bu Aser, Ahiud filius Salomi. * De tri-
bu Nephthali, Phedael filius Ammiud.
* Hi sunt, quibus præcepit Dominus vt
diuiderent filijs Israel Terram Chanaan.

C A P. XXXV.

Hæc quoque locutus est Dominus
ad Moysen in campestribus Moab
supra Iordanem, contra Iericho: * Præ-
cipe filijs Israel vt dent Leuitis de pos-
sessionibus suis * vrbes ad habitandum,
& suburbana earum per circuitum: vt
ipsi in oppidis mancant, & suburbana
sint pecoribus ac iumentis: quæ a mu-
ris ciuitatum forinsecus, per circuitum,
mille passuum spatio tenduntur. * con-
tra Orientem duo millia erunt cubiti,
& contra Meridiem similiter erunt duo
millia: ad mare quoque, quod respicit
ad Occidentem, eadem mensura erit, &
septentrionalis plaga æquali termino fi-
nietur. eruntq. vrbes in medio, & foris
suburbana. * De ipsis autem oppidis,
quæ Leuitis dabitur, sex erunt in fugiti-
uorum auxilia separata, vt fugiat ad ea
qui fuderit sanguinem: & exceptis his,
alia quadraginta duo oppida, * id est, si-
mul quadraginta octo cum suburbanis
suis. * Ipsæq. vrbes, quæ dabuntur de
possessionibus filiorum Israel, ab his, qui
plus habent, plures auferentur: & qui
minus, pauciores. singuli iuxta mensu-
ram hereditatis suæ dabunt oppida Le-
uitis. * Ait Dominus ad Moysen: * Lo-
quere filijs Israel, & dices ad eos: * Qui-
do transgressi fueritis Iordanem in Ter-
ram Chanaan, * decernite quæ vrbes ef-
se debeant in præsidia fugitiuorum, qui
nolentes sanguinem fuderint: * in quibus
eum fuerit profugus, cognatus occisi
non poterit eum occidere, donec stet
in conspectu multitudinis, & causa il-
lius iudicetur. * De ipsis autem vrbi-

bus, quæ ad fugitiuorum subsidia sepa-
rantur, tres erunt trans Iordanem, &
tres in Terra Chanaan, * tam filijs Israel
quàm aduenis atque peregrinis, vt con-
fugiat ad eas qui nolens sanguinem fu-
derit. * Si quis ferro percusserit, & mor-
tuus fuerit qui percussus est: reus erit ho-
mici dij, & ipse morietur. * Si lapidem
iecerit, & ictus occubuerit: similiter pu-
nietur. * Si ligno percussus interierit:
percussoris sanguine vindicabitur. * Pro-
pinquus occisi, homicidam interficiet,
statim vt apprehenderit eum, interficiet.
* Si per odium quis hominem impule-
rit, vel iecerit quippiam in eum per
insidias: * aut cum esset inimicus, ma-
nu percusserit, & ille mortuus fuerit:
percussor, homicidij reus erit. cognatus
occisi statim vt inuenerit eum, iugula-
bit. * Quod si fortuito, & absque odio,
& inimicitijs quidquam horum fece-
rit, * & hoc audiente populo fuerit cõ-
probatum, atque inter percussorem &
propinquum sanguinis questio ventila-
ta: * liberabitur innocens de vltoris ma-
nu, & reducetur per sententiam in vr-
bem, ad quam confugerat, manebitq.
ibi, donec sacerdos magnus, qui oleo
sancto vinctus est, moriatur. * Si inter-
sector extra fines urbium, quæ exilibus
deputatæ sunt, fuerit inuentus, & per-
cussus ab eo qui vltor est sanguinis: abs-
que noxa erit qui eum occiderit. * de-
buerat enim profugus vsque ad mortem
Pontificis in vrbe residere. postquam
autem ille obierit, homicida reuertetur
in terram suam. * Hæc sempiterna erunt,
& legitima, in cunctis habitationibus
vestris. * Homicida sub testibus punie-
tur: ad vnius testimonium nullus con-
demnabitur. * Non accipietis pretium
ab eo, qui reus est sanguinis, statim &
ipse morietur. * Exules & profugi ante
mortem Pontificis nullo modo in vr-
bes suas reuerti poterunt: * ne polluat
terram habitationis vestræ, quæ inson-
tium cruore maculatur: nec aliter ex-
piari potest, nisi per eius sanguinem,
qui alterius sanguinem fuderit. * Atque
ita emundabitur vestra possessio, me cõ-
morante vobiscum. ego enim sum Do-
minus qui habito inter filios Israel.

CAP. XXXVI.

¶ Sup. 17. a. 1

A Cceſſerunt ¶ autem & principes familiarum Galaad filij Machir, filij Manaſſe de ſtirpe filiorum Ioseph: locutiq. ſunt Moyſi coram principibus Iſrael, atque dixerunt: * Tibi domino noſtro præcepit Dominus vt Terram ſorte diuideres filiis Iſrael, & vt filiabus Salphaad fratris noſtri dares poſſeſſionem debitam patri: * quas ſi alterius tribus homines vxores acceperint, ſequetur poſſeſſio ſua, & translata ad aliam tribu de noſtra hereditate minuetur. * atque ita fiet, vt cum iubileus, id eſt quinquageſimus annus remiſſionis aduenerit, cõfundatur fortium diſtributio, & alioru poſſeſſio ad alios tranſeat. * Reſpondit Moyſes filiis Iſrael, & Domino præcipiente, ait: Recte tribus filioru Ioseph

locuta eſt. * & hæc lex ſuper filiabus Salphaad a Domino promulgata eſt: ¶ Nu- ¶ Tob. 7. d. 14
bunt quibus volunt, tantum vt ſux tribus hominibus: * ne commiſceatur poſſeſſio filiorum Iſrael de tribu in tribum. Omnes enim viri ducent vxores de tribu & cognatione ſua: * & cunæ feminae de eadem tribu maritos accipient: ¶ vt hereditas permaneat in familijs, * nec ſibi miſceantur tribus, ſed ita mancant
¶ vt a Domino ſeparatæ ſunt. Feceruntq. filia Salphaad vt fuerat imperatum: * & nupſerunt Maala, & Therſa, & Hegla, & Melcha, & Noa filijs patrui ſui * de familia Manaſſe, qui fuit filius Ioseph: & poſſeſſio, quæ illis fuerat attributa, manſit in tribu & familia patris earum.
¶ Hæc ſunt mandata atque iudicia, quæ mandauit Dominus per manum Moyſi ad filios Iſrael, in campeſtribus Moab ſupra Iordanem contra Iericho.

LIBER DEUTERONOMII,

HEBRAICE ELLE HADDEBARIM.

CAPVT PRIMVM.

HÆC ſunt verba, quæ locutus eſt Moyſes ad omnem Iſrael trans Iordanem in ſolitudine campeſtri, contra Mare rubrum, inter Pharan & Thophel & Laban & Haſeroth, vbi auri eſt plurimum: * vndecim diebus de Horeb per viam montis Seir vſque ad Cadeſbarne. * Quadreſimo anno, vndecimo menſe, prima die menſis locutus eſt Moyſes ad filios Iſrael omnia quæ præceperat illi Dominus vt diceret eis: * ¶ poſtquam percuffit Sehon regem Amorrhæorum, qui habitabat in Heſebon: & Og regem Baſan, qui manſit in Aſtaroth, & in Edræi, * trans Iordanem in Terra Moab.

¶ Ex. 31. c. 24

B Coepitq. Moyſes explanare legem, & dicere: * Dominus Deus noſter locutus eſt ad nos in Horeb, dicens: Sufficit vobis quodd in hoc monte manſiſtis: ¶ reuertimini, & venite ad montem Amorrhæorum, & ad cetera quæ ei proxima ſunt campeſtria, atque montana & humilia loca contra Meridiem, & iuxta littus maris, Terram Chanaanorum, & Libani vſque ad flumen magnum Euphraten. * En, inquit, tradidi vobis: ingredimini & poſſidete eam, ſuper qua iurauit Dominus patribus veſtris Abraham, Iſaac, & Iacob, vt daret illam eis, & ſemini eoru ¶ poſt eos. * Dixi, vobis illo in tempore: * ¶ Non poſſum ſolus ſuſtinere vos: ¶ quia Dominus Deus veſter multiplicauit

¶ Ex. 18. c. 18

vos, & estis hodie sicut stellæ cæli, plu-
rimi. (* Dominus Deus patrum vestrorum
addat ad hunc numerum multa millia,
& benedicat vobis sicut locutus est.) C
* Non valeo solus negotia vestra susti-
nere, & pondus ac iurgia. * Date ex
vobis viros sapientes & gnaros, & quo-
rum conuersatio sit probata in tribubus
vestris, vt ponam eos vobis principes.
* Tunc respondistis mihi: Bona res est,
quam vis facere. * Tuliq. de tribubus
vestris viros sapientes & nobiles, & cõ-
stitui eos principes, tribunos, & centu-
riones, & quinquagenarios ac decanos,
qui docerent vos singula. * Præcepiq.
eis, dicens: Audite illos, & quod ius-
tum est iudicate: siue ciuis sit ille, siue
peregrinus. * Nulla erit distantia per-
sonarum, ita paruum audietis vt magnū:
nec accipietis cuiusquam personam,
quia Dei iudicium est. Quod si diffi-
cile vobis visum aliquid fuerit, referte
ad me, & ego audiam. * Præcepiq. om-
nia quæ facere deberetis. * Profecti autē
de Horeb, transiimus per eremum ter-
ribilem & maximam, quam vidistis, per
viam montis Amorrhæi, sicut præceperat
Dominus Deus noster nobis. Cumq.
venissemus in Cadesbarne, dixi vobis:
Venistis ad montem Amorrhæi, quem
Dominus Deus noster daturus est nobis.
* Vide Terram, quam Dominus Deus
tuus dat tibi: ascende & posside eam,
sicut locutus est Dominus Deus noster
patribus tuis: noli timere, nec quid-
quam pauas. * Et accessistis ad me
omnes, atque dixistis: Mittamus viros
qui considerent Terram: & renuncient
per quod iter debeamus ascendere, &
ad quas pergere ciuitates. * Cumq. mihi
sermo placuisset, misi ex vobis duode-
cim viros, singulos de tribubus suis. * Qui
cum perrexissent, & ascendissent in mō-
tana, venerunt vsque ad Vallem botri: &
considerata terra, sumentes de fructi-
bus eius, vt ostenderent vbertatem, attu-
lerunt ad nos, atque dixerunt: Bona est
terra, quam Dominus Deus noster datu-
rus est nobis. * Et nolulistis ascendere,
sed increduli ad sermonem Domini Dei
nostri * murmurastis in tabernaculis ve-
stris, atque dixistis: Odit nos Dominus,
& idcirco eduxit nos de Terra Ægypti,
vt traderet nos in manu Amorrhæi, at-

que deleret. * Quo ascendemus? nunciij
terruerunt cor nostrum, dicentes: Ma-
xima multitudo est, & nobis statura pro-
cenior: vrbes magnæ, & ad cælum vsque
munitæ, filios Enacim vidimus ibi. * Et
dixi vobis: Nolite metuere, nec timea-
tis eos. * Dominus Deus, qui ductor est
vester, pro vobis ipse pugnabit, sicut fe-
cit in Ægypto cunctis videntibus. * Et
in solitudine (ipse vidisti) portauit te,
Dominus Deus tuus, vt solet homo ge-
stare paruulum filium suum, in omni
via, per quam ambulastis, donec veni-
retis ad locum istum. * Et nec sic quidē
credidistis Domino Deo vestro, * qui
præcessit vos in via, & metatus est locū,
in quo tentoria figere deberetis, nocte
ostendens vobis iter per ignem, & die
per columnam nubis. * Cumq. audisset
Dominus vocem sermonum vestrorum,
iratus iurauit & ait: * Non videbit quis-
piam de hominibus generationis huius
pessimæ Terram bonam, quam sub iura-
mento pollicitus sum patribus vestris:
præter Caleb filium Iephone. ipse enim
videbit eam, & ipsi dabo Terram, quam
calcauit, & filijs eius, quia secutus est
Dominum. * Nec miranda indignatio in
populum, cum mihi quoque iratus Do-
minus propter vos dixerit: Nec tu ingre-
diaris illuc: sed Iosue filius Nun mini-
ster tuus, ipse intrabit pro te. hunc ex-
hortare & robora, & ipse forte Terram
diuidet Israeli. * Paruuli vestri, de quibus
dixistis quoddam captiui ducerentur, & fi-
lij qui hodie boni ac mali ignorant di-
stantiam, ipsi ingredientur: & ipsis da-
bo Terram, & possidebunt eam. * Vos
autem reuertimini & abite in solitudi-
nem per viam Maris rubri. * Et respon-
distis mihi: Peccauimus Domino: ascen-
demus & pugnabimus, sicut præcepit
Dominus Deus noster. Cumq. instructi
armis pergeretis in montem, ait
mihi Dominus: Dic ad eos: * Nolite
ascendere, neque pugnetis, non enim
sum vobiscum; ne cadatis coram ini-
micis vestris. * Locutus sum, & non
audistis: sed aduersantes imperio Do-
mini, & tumentes superbia ascendistis
in montem. * Itaque egressus Amor-
rhæus, qui habitabat in montibus, &
obuiam veniens persecutus est vos, sicut
solent apes persequi: & cecidit de-

Exo. 13. d. 21
Num. 14. c. 14

Nu. 14. d. 22
Psal. 24. c. 12

Nu. 14. f. 40

Nu. 14. g. 42

Seir usque Horma. * Cumq. reuerſi 45
ploraretis coram Domino, non audi-
uit vos, nec voci vestræ voluit acquie-
ſcere. * Sedistis ergo in Cadesbarne 46
multo tempore.

CAP. II.

Profeſtiq. inde venimus in ſolitudi- 1
nem, quæ ducit ad Mare rubrum, ſi- A
cut mihi dixerat Dominus: & circuiui-
mus montem Seir longo tempore. * Di- 2
xitq. Dominus ad me: * Sufficit vobis 3
circuire montem iſtum: ite cõtra Aquil-
lonem: * & populo præcipe, dicens: 4
Transibitis per terminos fratrum vestrò-
rum filiorum Eſau, qui habitant in Seir,
& timebunt vos. * Videte ergo diligen- 5
ter ne moueamini contra eos. neque
enim dabo vobis de terra eorum quan-
tum poteſt vnius pedis calcare veſtigium,
quia in poſſeſſionem Eſau dedi montem 6
Seir. * Cibos emetis ab eis pecunia, &
comedetis: aquam emptam haurietis, &
bibetis. * Dominus Deus tuus benedixit 7
tibi in omni opere manuum tuarum: B
nouit iter tuum, quomodo tranſieris ſol-
itudinem hanc magnā, per quadragin-
ta annos habitans tecum Dominus Deus
tuus, & nihil tibi deſuit. * Cumq. tranſiſ- 8
ſemus fratres noſtros filios Eſau, qui ha-
bitabant in Seir, per viam campeſtrem
de Elath, & de Aſiongaber, venimus ad
iter, quod ducit in deſertum Moab. * Di- 9
xitq. Dominus ad me: Non pugnes cõ-
tra Moabitas, nec in eas aduerſus eos præ-
lium: non enim dabo tibi quidquam de
terra eorum, quia filijs Loth tradidi Ar
in poſſeſſionem. * Emim primi fuerunt 10
habitatores eius, populus magnus, & va-
lidus, & tam excelfus vt de Enacim ſtir-
pe, * quaſi gigantes crederentur, & eſſent 11
ſimiles filiorum Enacim. Denique Moa-
bitæ appellant eos Emim. * In Seir au-
tem prius habitauerunt Horrhæi: quibus C
expulſis atque deletis, habitauerunt filij
Eſau, ſicut fecit Iſrael in terra poſſeſſio-
nis ſuæ, quam dedit illi Dominus. * Sur- 13
gentes ergo vt tranſiremus Torrentem,
Zared, venimus ad eum. * Tempus au- 14
tem, quo ambulauimus de Cadesbarne
uſque ad tranſitum torrentis Zared, tri-
ginta & octo annorum fuit: donec con-
ſumeretur omnis generatio hominum,

bellatorum de caſtris, ſicut iurauerat Do-
minus: * cuius manus fuit aduerſum eos,
vt interirèt de caſtrorum medio. * Poſt-
D quam autem vniuerſi ceciderunt pugna-
tores, * locutus eſt Dominus ad me, di-
cēs: * Tu tranſibis hodie terminos Moab,
19 urbem nomine Ar: * & accedens in vici-
na filiorum Ammon, caue ne pugnes con-
tra eos, nec mouearis ad prælium: non
enim dabo tibi de terra filiorum Am-
mon, quia filijs Loth dedi eam in poſ-
ſeſſionem. * Terra gigantum reputata
eſt: & in ipſa olim habitauerunt gigan-
tes, quos Ammonitæ vocant Zomzom-
21 mim, * populus magnus, & multus, &
proceræ lōgitudinis, ſicut Enacim, quos
deleuit Dominus a facie eorum: & fe-
cit illos habitare pro eis, * ſicut fecerat
filijs Eſau, qui habitant in Seir, delens
Horrhæos, & terram eorum illis tradēs,
23 quam poſſident uſque in præſens. * He-
uzos quoque, qui habitabant in Haſe-
rim uſque Gazan, Cappadoces expule-
E runt: qui egreſſi de Cappadocia deleue-
runt eos, & habitauerunt pro illis. * Sur-
gite, & tranſite torrentem Arnon: ecce
tradidi in manu tua Schon regem Heſe-
bon Amorrhæum, & terram eius incipe
poſſidere, & committe aduerſus eum
25 prælium. * Hodie incipiam mittere
terrorem atque formidinem tuam in po-
pulos, qui habitant ſub omni cælo: vt
audito nomine tuo paucant, & in mo-
rem parturientium contremiſcant, & do-
lore teneantur. * Miſi ergo nuncios de 26
ſolitudine Cademoth ad Schon regem,
& Heſebon verbis pacificis, dicens: * Tranſi-
bimus per terram tuam, publica gradie-
mur via: nõ declinabimus neque ad dex-
28 teram, neque ad ſiniſtram. * Alimenta
pretio vende nobis, vt veſcamur: aquam
pecunia tribue, & ſic bibemus. Tantum
29 eſt vt nobis concedas tranſitum, * ſicut
fecerunt filij Eſau, qui habitant in Seir,
& Moabita, qui morantur in Ar: donec
veniamus ad Iordanem, & tranſeamus ad
Terram, quam Dominus Deus noſter da-
turus eſt nobis. * Noluĩtq. Schon rex
Heſebon dare nobis tranſitum: quia in-
durauerat Dominus Deus tuus ſpiritum
eius, & obfirmauerat cor illius, vt trade-
retur in manus tuas, ſicut nunc vides.
31 * Dixitq. Dominus ad me: * Ecce cõpi
tibi tradere Schon, & terram eius, incipe
poſſidere

Num. 21. c. 21

Amos 2. c. 9

possidere eam. * Egressusq. est Schon
obuiam nobis cum omni populo suo ad
prælium in Iasã. * Et tradidit eum Do-
minus Deus noster nobis: percussimusq.
eum cum filiis suis & omni populo suo.
* Cunctasq. vrbes in tempore illo cepi-
mus, interfectis habitatoribus earum, &
viris ac mulieribus & paruulis. non re-
liquimus in eis quidquam. * Absque iu-
mentis, quæ in partem venere prædan-
tium: & spolijs vrbium, quas cepimus
* ab Aroer, quæ est super ripam torrentis
Arnon, oppido quod in valle situm est,
vsque Galaad. Non fuit vicus & ciuitas,
quæ nostras effugeret manus: omnes tra-
didit Dominus Deus noster nobis. * Abs-
que terra filiorum Ammon, ad quam nõ
accessimus: & cunctis quæ adiacent tor-
renti Ieboc, & vrbibus montanis, vni-
uersisq. locis, a quibus nos prohibuit
Dominus Deus noster.

C A P. III.

¶ Inf. 19. b. 7
¶ Num. 21. g. 33

¶ Nu. 21. c. 21

¶ Nu. 21. g. 33

I Taque conuersi ascendimus per iter
Bafan: * egressusq. est Og rex Bafan in
occursum nobis cū populo suo ad bel-
landum in Edraí. * Dixitq. Dominus ad
me: Ne timeas eum: quia in manu tua
traditus est cum omni populo ac terra
sua: faciesq. ei sicut fecisti Schon regi
Amorrhæorū, qui habitauit in Hesebon.
* Tradidit ergo Dominus Deus noster
in manibus nostris etiam Og regem Ba-
fan, & vniuersum populum eius: percuf-
simusq. eos vsque ad internecionē, * va-
stantes cunctas ciuitates illius vno tem-
pore. non fuit oppidum, quod nos ef-
fugeret: sexaginta vrbes, omnem regio-
nem Argob regni Og in Bafan. * Cun-
ctæ vrbes erant munitæ muris altissimis,
portisq. & vestibulis, absque oppidis in-
numeris, quæ non habebant muros. * Et
deleuimus eos, sicut feceramus Schon
regi Hesebon, disperdentes omnem ci-
uitatem, virosq. ac mulieres & paruulos:
* iumenta autem & spolia vrbium diri-
puimus. * Tulimusq. illo in tempore
terram de manu duorum regum Amor-
rhæorum, qui erant trans Iordanem: a
torrente Arnon vsque ad montem Her-
mon, * quem Sidonij Sarion vocant, &
Amorrhæi Sanir: * omnes ciuitates, quæ
sitz sunt in planitie, & vniuersam Ter-

ram Galaad & Bafan vsque ad Selcha, &
Edraí ciuitates regni Og in Bafan. * So-
lus quippe Og rex Bafan restiterat de
stirpe gigantum. Monstratur lectus eius
ferreus, qui est in Rabbath filiorū Am-
mon, nouem cubitos habens longitudi-
nis, & quattuor latitudinis ad mensurā
cubiti virilis manus. * Terramq. posse-
dimus tempore illo ab Aroer, quæ est
super ripam torrentis Arnon, vsque ad
mediam partem montis Galaad: & ci-
uitates illius dedi Ruben & Gad. * Re-
liquam autem partem Galaad, & omnē
Bafan regni Og, tradidi mediæ tribui
Manasse, omnem regionem Argob: cun-
ctaq. Bafan vocatur Terra gigantum.
* Iair filius Manasse possedit omnem re-
gionem Argob vsque ad terminos Ges-
suri, & Machati. Vocauitq. ex nomine
suo Bafan, Hauoth Iair, id est, Villas Iair,
vsque in præsentē diem. * Machir quo-
que dedi Galaad. * Et tribubus Ruben
& Gad dedi de Terra Galaad vsque ad
Torrentem Arnon medium torrentis, &
confinium vsque ad torrentem Ieboc,
qui est terminus filiorum Ammon: * &
planitiem solitudinis, atque Iordanem,
& terminos Cenereth vsque ad mare de-
serti, quod est salissimū, ad radices mon-
tis Phasga contra orientem. * Præcepiq.
vobis in tempore illo, dicens: Dominus
Deus vester dat vobis terrā hanc in he-
reditatem, expediti præcedite fratres ve-
stros filios Israel omnes viri robusti:
* absque vxoribus, & paruulis atque iu-
mentis. Noui enim quod plura habeatis
pecora, & in vrbibus remanere debebūt,
quas tradidi vobis, * donec requiem tri-
buat Dominus fratribus vestris, sicut vo-
bis tribuit: & possideant ipsi etiam Ter-
ram, quam daturus est eis trans Iordanē:
tūc reuertetur vnusquisque in possessio-
nem suam, quam dedi vobis. * Iosue
quoque in tempore illo præcepi, dicens:
Oculi tui viderunt quæ fecit Dominus
Deus vester duobus his regibus: sic fa-
ciet omnibus regnis, ad quæ transiturus
es. * Ne timeas eos: Dominus enim
Deus vester pugnabit pro vobis. * Pre-
catusq. sum Dominum in tempore illo,
dicens: * Domine Deus tu cœpisti ostē-
dere seruo tuo magnitudinem tuā, ma-
numq. fortissimam. neque enim est alius
Deus vel in cælo, vel in terra, qui possit
facere

¶ Nu. 12. c. 29

¶ Nu. 27. d. 11

facere opera tua, & comparari fortitudi-
dini tuæ. * Transibo igitur, & videbo
Terram hanc optimam trans Iordanem,
& montem istum egregium, & Libanū.
* Iratusq. est Dominus mihi propter vos,
nec exaudivit me, sed dixit mihi: Suffi-
cit tibi: nequaquam ultra loquaris de
hac re ad me. * Ascende cacumen Phasga,
& oculos tuos circumfer ad occidentē,
& ad aquilonem, austrumq. & orientē,
& aspice. * nec enim transibis Iordanem
istum. * Præcipe Iosue, & corrobora
eum atque conforta: quia ipse præcedet
populum istum, & diuidet eis Terram,
quam visurus es. * Mansimusq. in valle
contra sanum Phogor.

CAP. IIII.

ET nunc Israel audi præcepta & iudi-
cia, quæ ego doceo te: ut faciens
ea, viuas, & ingrediens possideas Terrā,
quam Dominus Deus patrum vestrorū
daturus est vobis. * Non addetis ad ver-
bum, quod vobis loquor, nec auferetis
ex eo: custodite mandata Domini Dei
vestri quæ ego præcipio vobis. * Oculi
vestri viderunt omnia quæ fecit Domi-
nus contra Beelphegor, quomodo con-
triuertit omnes cultores eius de medio
vestri. * Vos autem qui adhæretis Domi-
no Deo vestro, viuitis vniuersi vsque in
præsentem diem. * Scitis quod docue-
rim vos præcepta atque iustitias, sicut
mandauit mihi Dominus Deus meus: sic
facietis ea in Terra, quam possessuri es-
tis: & obseruabitis & implebitis ope-
re. Hæc est enim vestra sapientia, & in-
tellectus coram populis, ut audientes
vniuersa præcepta hæc, dicant: En po-
pulus sapiens & intelligens, gens ma-
gna. * Nec est alia natio tam grandis,
quæ habeat deos appropinquantes sibi,
sicut Deus noster adest cunctis obsecra-
tionibus nostris. * Quæ est enim alia
gens sic inclita ut habeat ceremonias,
iustaq. iudicia, & vniuersam legē, quam
ego proponā hodie ante oculos vestros?
* Custodi igitur temetipsum, & animā
tuam solcite. Ne obliuiscaris verborū,
quæ viderunt oculi tui, & ne excidant
de corde tuo cunctis diebus vitæ tuæ.
* Docebis ea filios ac nepotes tuos, a
die in quo stetisti coram Domino Deo

tuo in Horeb, quando Dominus locu-
tus est mihi dicens: Congrega ad me
populum, ut audiant sermones meos,
& discant timere me omni tempore,
quo viuunt in terra, doceantq. filios
suos. * Et accessistis ad radices montis,
qui ardebat vsque ad cælum: erantq. in
eo tenebræ, & nubes, & caligo. * Lo-
cutusq. est Dominus ad vos de medio
ignis. Vocem verborum eius audistis, &
formam penitus non vidistis. * Et ostē-
dit vobis pactum suum, quod præcepit
ut faceretis, & decem verba, quæ scri-
psit in duabus tabulis lapideis. * Mihiq.
mandauit in illo tempore ut docerem
vos ceremonias & iudicia, quæ facere
deberetis in Terra, quam possessuri estis.
* Custodite igitur solcite animas ves-
stras. Non vidistis aliquam similitudinē
in die, qua locutus est vobis Dominus
in Horeb de medio ignis: ne forte de-
cepti faciatis vobis sculptam similitudi-
nem, aut imaginem masculi vel feminæ,
similitudinem omnium iumentorum,
quæ sunt super terram, vel auium sub
cælo volantium, atque reptilium, quæ
mouentur in terra, siue piscium qui sub
terra morantur in aquis: ne forte eleua-
tis oculis ad cælum, videas Solem &
Lunam, & omnia astra cæli, & errore
deceptus adores ea & colas quæ creauit
Dominus Deus tuus in ministerium cū-
ctis gentibus, quæ sub cælo sunt. * Vos
autem tulit Dominus, & eduxit de for-
nace ferrea Egypti, ut haberet populi
hereditarium, sicut est in præsentī die.
* Iratusq. est Dominus contra me pro-
pter sermones vestros, & iurauit ut non
transirem Iordanem, nec ingrederer
Terram optimam, quam daturus est vo-
bis. * Ecce morior in hac humo, non
transibo Iordanem: vos transibitis, &
possidebitis terram egregiam. * Caue-
ne quando obliuiscaris pacti Domini
Dei tui, quod pepigit tecum: & fa-
cias tibi sculptam similitudinem eorum,
quæ fieri Dominus prohibuit: quia
Dominus Deus tuus ignis cōsumens est,
Deus æmulator. * Si genueritis filios ac
nepotes, & morati fueritis in Terra, de-
ceptiq. feceritis vobis aliquam similitu-
dinem, patantes malum coram Domino
Deo vestro, ut eum ad iracundiam pro-
uocetis: testes inuoco hodie cælum &
terram,

U Inf. 31. a. 2.
& 34. b. 4

U Nu. 15. 2. 4

Sup. 1. f. 37

Heb. 12. 7. 29

U Exo. 19. c. 12

terram, cito perituros vos esse de Terra, quam transito Iordane possiduri estis. non habitabitis in ea longo tempore, sed delebit vos Dominus,* atque disperget in omnes gentes, & remanebitis pauci in nationibus, ad quas vos ducturus est Dominus. * ibiq. seruietis dijs, qui hominum manu fabricati sunt, ligno & lapidi qui non vident, nec audiunt, nec comedunt, nec odorantur. * Cumq. quaesieris ibi Dominum Deum tuum, inuenies eum: si tamen toto corde quaesieris, & tota tribulatione animae tuae. * Postquā te inuenerint omnia quae praedicta sunt, nouissimo tempore reuertēris ad Dominum Deum tuum, & audies vocem eius. * Quia Deus misericors Dominus Deus tuus est: non dimittet te, nec omnino delebit, neque obliuiscetur pacti, in quo iurauit patribus tuis. * Interroga de diebus antiquis, qui fuerunt ante te ex die quo creauit Deus hominem super terram, a summo caelo usque ad summum eius, si facta est aliquādo huiusmodi res, aut unquā cognitum est, * vt audiret populus vocē Dei loquentis de medio ignis, sicut tu audisti, & vixisti: * si fecit Deus vt ingrederetur, & tolleretur sibi Gentem de medio nationum, per tentationes, signa, atque portenta, per pugnam, & robustam manum, extentumq. brachium, & horribiles visiones iuxta omnia, quae fecit pro vobis Dominus Deus vester in Aegypto, videntibus oculis tuis: * vt scires quoniam Dominus ipse est Deus, & non est alius praeter eum. * De caelo te fecit audire vocem suam, vt doceret te, & in terra ostendit tibi ignem suum maximū, & audisti verba illius de medio ignis, * quia dilexit patres tuos, & elegit semen eorum post eos. * Eduxitq. te praecedens in virtute sua magna ex Aegypto, * vt deleat nationes maximas & fortiores te in introitu tuo: & introduceret te, daretq. tibi terram earum in possessionem, sicut cernis in praesenti die. * Scito ergo hodie, & cogitato in corde tuo quod Dominus ipse sit Deus in caelo sursum, & in terra deorsum, & non sit alius. * Custodi praecepta eius atque mandata, quae ego praecipio tibi: vt bene sit tibi, & filiis tuis post te, & perman eas multo tempore super Terrā,

quam Dominus Deus tuus daturus est tibi. * Tunc separauit Moyses tres ciuitates trans Iordanem ad Orientalem plagam, * vt confugiat ad eas qui occiderit nolens proximū suum, nec sibi fuerit inimicus ante vnum & alterum diē, & ad harum aliquam urbium possit eundere: * Bosor in solitudine, quae sita est in terra campestri de tribu Ruben: & Ramoth in Galaad, quae est in tribu Gad: & Golan in Basan, quae est in tribu Manasse. * Ista est lex, quam proposuit Moyses coram filiis Israel, * & haec testimonia & ceremoniae atque iudicia, quae locutus est ad filios Israel, quando egressi sunt de Aegypto, trans Iordanem in valle contra fanum Phogor in terra Schon regis Amorrhæi, qui habitauit in Hesebon, quem percussit Moyses. Filij quoque Israel egressi ex Aegypto possederunt terram eius, & terram Og regis Basan, duorum regum Amorrhæorum, qui erant trans Iordanem ad solis ortum: * Ab Aroer, quae sita est super ripam torrentis Arnon, usque ad montem Sion, qui est & Hermon, * omnē planitiem trans Iordanem ad Orientalem plagam, usque ad mare solitudinis, & usque ad radices montis Phasga.

CAP. V.

Vocauitq. Moyses omnem Israel, & dixit ad eum: Audi Israel ceremonias atque iudicia, quae ego loquor in auribus vestris hodie: discite ea, & opere complete. * Dominus Deus noster pepigit nobiscum foedus in Horeb. * Non cum patribus nostris iniit pactū, sed nobiscum qui in praesentiarū sumus, & viuimus. * Facie ad faciem locutus est nobis in monte de medio ignis. * Ego sequester & medius fui inter Dominum & vos in tempore illo, vt annunciarer vobis verba eius. timuistis enim ignem, & non ascendistis in montem, & ait: * Ego Dominus Deus tuus, qui eduxi te de Terra Aegypti de domo seruitutis. * Non habebis deos alienos in conspectu meo. * Non facies tibi sculptile, nec similitudinem omnium, quae in caelo sunt desuper, & quae in terra deorsum, & quae versantur in aquis sub terra. * Non adorabis ea, & non coles. Ego enim

Exo. 11. d. 21

Exo. 20. 2. 1
Leuit. 26. 2. 1
Psal. 80. b. 8
Exo. 20. 2. 3
Psal. 80. b. 7
Leuit. 26. 2. 1
Psal. 96. b. 7
Exod. 20. 2. 4

Exo. 34. c. 4

enim sum Dominus Deus tuus : Deus
 æmulator, reddens iniquitatem patrum
 super filios in tertiam & quartam gene-
 rationem his qui oderunt me, & facies
 misericordiam in multa millia diligen-
 tibus me, & custodientibus præcepta
 mea. * Non usurpabis nomen Domini
 Dei tui frustra : quia non erit impuni-
 tus qui super re vana nomen eius assump-
 serit. * Obserua diem Sabbati, vt san-
 ctifices eum, sicut præcepit tibi Domi-
 nus Deus tuus. * Sex diebus operaberis,
 & facies omnia opera tua. * Septimus
 dies Sabbati est, id est, requies Domi-
 ni Dei tui. Non facies in eo quidquam
 operis tui, & filius tuus, & filia, seruus
 & ancilla, & bos, & asinus, & omne
 iumentum tuum, & peregrinus qui est
 intra portas tuas : vt requiescat seruus
 tuus, & ancilla tua, sicut & tu. * Me-
 mento quòd & ipse seruieris in Egy-
 pto, & eduxerit te inde Dominus Deus
 tuus in manu forti, & brachio extento.
 Idecirco præcepit tibi vt obseruares diē
 Sabbati. * Honora patrem tuū & ma-
 trem, sicut præcepit tibi Dominus Deus
 tuus, vt longo viuas tempore, & bene
 sit tibi in Terra, quam Dominus Deus
 tuus daturus est tibi. * Non occides.
 * Neque moechaberis. * Furtumq. non
 facies. * Nec loqueris contra proximū
 tuum falsum testimonium. * Non
 concupisces vxorem proximi tui : non
 domum, non agrum, non seruum, non
 ancillam, non bouem, non asinum, &
 vniuersa quæ illius sunt. * Hac verba
 locutus est Dominus ad omnem multi-
 tudinem vestram in monte de medio
 ignis & nubis, & caliginis, voce magna,
 nihil addens amplius : & scripsit ea in
 duabus tabulis lapideis, quas tradidit
 mihi. * Vos autem postquam audistis
 vocem de medio tenebrarum, & mon-
 tem ardere vidistis, accessistis ad me
 omnes principes tribuū & maiores na-
 tu, atque dixistis : * Ecce offendit no-
 bis Dominus Deus noster maiestatem
 & magnitudinem suam. vocem eius au-
 diuimus de medio ignis, & probaui-
 mus hodie quòd loquente Deo cum
 homine, vixerit homo. * Cur ergo mo-
 riemur, & deuorabit nos ignis hic ma-
 ximus ? Si enim audierimus vltra vocē
 Domini Dei nostri, moriemur. * Quid

D est omnis caro, vt audiat vocem Dei vi-
 uentis, qui de medio ignis loquitur si-
 cut nos audiuius, & possit viuere.
 * Tu magis accede : & audi cuncta quæ
 dixerit Dominus Deus noster tibi : lo-
 querisq. ad nos, & nos audientes facie-
 mus ea. * Quod cum audisset Dominus,
 ait ad me : Audiui vocem verborum po-
 puli huius quæ locuti sunt tibi : bene
 omnia sunt locuti. * Quis det talem eos
 habere mentem, vt timeant me, & cus-
 todiant vniuersa mandata mea in om-
 ni tempore, vt bene sit eis & filiis eorū
 in sempiternum. * Vade & dic eis : Re-
 uertimini in tentoria vestra. * Tu vero
 hic sta mecum, & loquar tibi omnia
 mandata mea, & ceremonias atque iu-
 dicia : quæ docebis eos, vt faciant ea
 in Terra, quam dabo illis in possessio-
 nem. * Custodite igitur & facite quæ
 præcepit Dominus Deus vobis : non de-
 clinabitis neque ad dexteram, neque
 ad sinistram. * sed per viam, quam præ-
 cepit Dominus Deus vester, ambulabi-
 tis, vt viuatis, & bene sit vobis, & pro-
 telentur dies in terra possessionis vestræ.

CAP. VI.

Hæc sunt præcepta, & ceremoniæ,
 atque iudicia, quæ mandauit Do-
 minus Deus vester vt docerem vos, &
 faciatis ea in Terra, ad quam transgre-
 dimini possidendam : vt timeas Domi-
 num Deum tuum, & custodias omnia
 mandata & præcepta eius, quæ ego præ-
 cipio tibi, & filiis, ac nepotibus tuis,
 cunctis diebus vitæ tuæ, vt prolongentur
 dies tui. * Audi Israel, & obserua vt fa-
 cias quæ præcepit tibi Dominus, & be-
 ne sit tibi, & multipliceris amplius, si-
 cut pollicitus est Dominus Deus patrū
 tuorum tibi terram lacte & melle ma-
 nantem. * Audi Israel, Dominus Deus
 noster, Dominus vnus est. * Diliges
 Dominum Deum tuum ex toto corde
 tuo, & ex tota anima tua, & ex tota
 fortitudine tua. * Eruntq. verba hæc,
 quæ ego præcipio tibi hodie, in corde
 tuo : & narrabis ea filiis tuis, & medi-
 taberis in eis sedens in domo tua, &
 ambulans in itinere, dormiens atque
 confurgens. * Et ligabis ea quasi signū
 in manu tua, eruntq. & mouebuntur
 inter

Exo. 20. b. 7
 Leuit. 19. c. 12
 Matt. 5. c. 33

Exo. 20. b. 10
 Gen. 2. a. 2
 Hebr. 4. b. 4

Exo. 20. c. 12
 Eccl. 3. b. 9
 Matt. 15. a. 4
 Mar. 7. b. 10
 Eph. 6. a. 1

Matt. 5. d. 28
 Rom. 7. b. 7

Matt. 22. d.
 36
 Mar. 12. c. 30
 Luc. 10. c. 27
 Inf. 11. b. 18

inter oculos tuos, * scribesq. ea in li-
mine, & ostijs domus tuæ. * Cumq. in-
troduxerit te Dominus Deus tuus in
Terram, pro qua iuravit patribus tuis
Abraham, Isaac, & Iacob: & dederit ti-
bi ciuitates magnas & optimas, quas
non ædificasti, * domos plenas cuncta-
rum opum, quas non extruxisti, cister-
nas, quas non fodisti, vineta & oliue-
ta, quæ non plantasti, * & comederis, &
saturatus fueris: * caue diligenter ne
obliuiscaris Domini, qui eduxit te de
Terra Ægypti, de domo seruitutis. " Do-
minum Deum tuum timebis, & illi so-
li seruias, ac per nomen illius iurabis.
* Non ibitis post deos alienos cunctarū
Gentium, quæ in circuitu vestro sunt: C
* quoniā Deus æmulator Dominus Deus
tuus in medio tui: nequando irascatur
furor Domini Dei tui contra te, & au-
ferat te de superficie terræ. * Non tenta-
bis Dominum Deum tuum, sicut tenta-
sti in loco tentationis. * Custodi præce-
pta Domini Dei tui, ac testimonia &
ceremonias, quas præcepit tibi: * & fac
quod placitum est & bonum in conspe-
ctu Domini, vt bene sit tibi: & ingressus
possideas terram optimam, de qua iura-
uit Dominus patribus tuis, * vt dele-
ret omnes inimicos tuos coram te, sicut
locutus est. * Cumq. interrogauerit te
filius tuus cras, dicens: Quid sibi vo-
lunt testimonia hæc, & ceremoniæ, at-
que iudicia, quæ præcepit Dominus D
Deus noster nobis? * dices ei: Serui era-
mus Pharaonis in Ægypto, & eduxit
nos Dominus de Ægypto in manu for-
ti: * fecitq. signa atque prodigia magna
& pessima in Ægypto contra Pharaonē,
& omnem domum illius in conspectu
nostro, * & eduxit nos inde, vt introdu-
ctis daret Terram, super qua iurauit pa-
tribus nostris. * Præcepitq. nobis Do-
minus vt faciamus omnia legitima hæc,
& timeamus Dominum Deum nostrū,
vt bene sit nobis cunctis diebus vitæ
nostræ, sicut est hodie. * Eritq. nostri
misericors, si custodierimus & feceri-
mus omnia præcepta eius coram Do-
mino Deo nostro, sicut mandauit nobis.

CAP. VII.

Cum introduxerit te Dominus Deus
tuus in terram, quam possessurus A

ingrederis, & deleuerit Gentes multas
coram te, " Hethæum, & Gergezæum,
& Amorrhæum, Chananæum, & Phe-
rezæum, & Heuzum, & Iebusæum, se-
ptē gentes multo maioris numeri quā
tu es, & robustiores te: * tradideritq.
eas Dominus Deus tuus tibi, percuties
eas vsque ad internecionem. " Non ini-
bis cum eis foedus, nec misereberis ea-
rum, * neque sociabis cū eis coniugia.
Filiam tuam non dabis filio eius, nec fi-
liam illius accipies filio tuo: * quia se-
ducer filium tuum, ne sequatur me, &
vt magis seruiat dijs alienis. irasceturq.
furor Domini, & delebit te cito. " Quin
potius hæc facietis eis: " Aras eorum
subuertite, & confringite statuas, lucosq.
succidite, & sculptilia cōburite. " Quia
populus sanctus es Domino Deo tuo.
Te elegit Dominus Deus tuus, vt sis ei
populus peculiaris de cunctis populis,
qui sunt super terram. * Non quia cun-
ctas gentes numero vincebatis, vobis
iunctus est Dominus, & elegit vos, cum
omnibus fr̄is populis pauciores: * sed
quia dilexit vos Dominus, & custodi-
uit iuramentum, quod iurauit patribus
vestris: eduxitq. vos in manu forti, &
redemit de domo seruitutis, de manu
Pharaonis regis Ægypti. * Et scies quia
Dominus Deus tuus, ipse est Deus for-
tis & fidelis, custodiens pactum & mi-
sericordiam diligentibus se, & his qui
custodiunt præcepta eius in mille gene-
rationes: * & reddens odientibus se sta-
tim, ita vt disperdat eos, & vltra non
differat, protinus eis restituens quod me-
rentur. * Custodi ergo præcepta & ce-
rimonias atque iudicia, quæ ego man-
do tibi hodie vt facias. * Si postquam
audieris hæc iudicia, custodieris ea &
feceris, custodiet & Dominus Deus tuus
pactum tibi, & misericordiā quam iura-
uit patribus tuis: * & diligit te ac mul-
tiplicabit, benedicetq. fructui vēris tui,
& fructui terræ tuæ, frumento tuo, at-
que vindemiæ, oleo, & armentis, gre-
gibus ouium tuarum super Terram, pro
qua iurauit patribus tuis vt daret eam
tibi. * Benedixtus eris inter omnes po-
pulos. " Non erit apud te sterilis vtrius-
que sexus, tam in hominibus quā in
gregibus tuis. * Auferet Dominus a te
omnē languorē: & infirmitates Ægypti
pessimas,

I Matt. 4. b. 7
Luc. 4. b. 12
Ius. 10. d. 20

Exo. 23. e. 11
& 33. a. 3

Exod. 23. f.
32. & 34. b.
15. 16

Inf. 12. a. 3
14. a. 1. 16. d. 21
Exo. 23. e. 24
Inf. 14. a. 3
& 26. d. 17.

Exod. 23. f.
26

peſſimas, quas nouiſti, non inferet tibi, ſed cunctis hoſtibus tuis. * Deuorabis omnes populos, quos Dominus Deus tuus daturus eſt tibi. Non parcat eis oculus tuus, nec ſeruias diſſe eorum, ne ſine in ruinam tui. * Si dixeris in corde tuo: Plures ſunt gentes iſtæ quàm ego, quo modo potero delere eas? * noli metuere, ſed recordare quæ fecerit Dominus Deus tuus Pharaoni, & cunctis Ægyptijs, * plagas maximas, quas viderunt oculi tui, & ſigna atque portenta, manumq. robuſtā, & extētum brachium, vt educeret te Dominus Deus tuus. ſic faciet cunctis populis, quos metuis. * Inſuper & crabrones mittet Dominus Deus tuus in eos, donec deleat omnes atque diſperdat qui te fugerint, & latere potuerint. * Non timebis eos, quia Dominus Deus tuus in medio tui eſt, Deus magnus & terribilis: * ipſe conſumet nationes has in conſpectu tuo paulatim atque per partes. Non poteris eas delere pariter: ne forte multiplicentur contra te beſtiæ terræ. * Dabitq. eos Dominus Deus tuus in conſpectu tuo: & interficiet illos donec penitus deleantur. * Tradetq. reges eorum in manus tuas, & diſperdes nomina eorū ſub calo: nullus poterit reſiſtere tibi, donec conteras eos. * Sculptilia eorum igne combures: non concupiſces argentum & aurum, de quibus facta ſunt, neque aſſumes ex eis tibi quidquam, ne offendas, propterea quia abominatio eſt Domini Dei tui. * Nec inferes quippiam ex idolo in domum tuam, ne ſias anathema, ſicut & illud eſt. Quasi ſpurcitiam deteſtaberis, & velut inquinamentum ac ſordes abominationi habebis, quia anathema eſt.

CAP. VIII.

OMne mandatū, quod ego præcipio tibi hodie, caue diligenter vt facias: A vt poſſis viuere, & multiplicemini, ingreſſiq. poſſideatis Terram, pro qua iurauit Dominus patribus veſtris. * Et recordaberis cuncti itineris, per quod adduxit te Dominus Deus tuus quadraginta annis per deſertum, vt affligeret te, atque tentaret, & nota fierent quæ in tuo animo verſabantur, verum cuſtodires mandata illius, an non. * Afflixit te penuria, & dedit tibi cibum Manna, quod ignorabas

tu & patres tui: vt oſtenderet tibi quod non in ſolo pane viuat homo, ſed in omni verbo quod egreditur de ore Dei. * Veſtimentum tuum, quo operiebaris, nequaquam vetuſtate deſecit, & pes tuus non eſt ſubtritus, en quadageſimus annus eſt. * Vt recogites in corde tuo, quia ſicut erudit filium ſuum homo, ſic Dominus Deus tuus erudiuit te, * vt cuſtodias mandata Domini Dei tui, & ambules in vijs eius, & timeas eum. * Dominus enim Deus tuus introducet te in terram bonam, terram riuorum aquarumq. & fontium: in cuius campis & montibus erumpūt fluuiorum abyſſi: * terram frumenti, hordei, ac vinearum, in qua ficus, & malogranata, & oliueta naſcuntur terram olei ac mellis. * Vbi abſque vlla penuria comedes panem tuum, & rerum omnium abundantia perfrueſis: cuius lapides ferrum ſunt, & de montibus eius aris metalla ſodiuntur: * vt cum comederis, & ſatiatus fueris, benedicas Domino Deo tuo pro terra optima, quam dedit tibi. * Obſerua, & caue nequando obliuiſcaris Domini Dei tui, & negligas mandata eius atque iudicia & ceremonias, quas ego præcipio tibi hodie: * ne poſtquam comederis & ſatiatus fueris, domos pulchras ædificaueris, & habitaueris in eis, * habueriſq. armenta bouum & onium greges, argenti & auri, cunſtarumq. rerum copiam, & eleuetur cor tuum, & non reminiſcaris Domini Dei tui, qui eduxit te de Terra Ægypti, de domo ſeruitutis: * & ductor tuus fuit in ſolitudine magna atque terribili, in qua erat ſerpens ſtatu adurens, & ſcorpio ac diſſas, & nulla omnino aqua: qui eduxit riuos de petra duriffima, & cibauit te Manna in ſolitudine, quod neſcierunt patres tui. Et poſtquam afflixit ac probauit, ad extremum miſertus eſt tui, * ne diceret in corde tuo: Fortitudo mea, & robur manus meæ, hæc mihi omnia præſtiterunt. * Sed recorderis Domini Dei tui, quod ipſe vires tibi præbuerit, vt impletet pactum ſuum, ſuper quo iurauit patribus tuis, ſicut præſens indicat dies. * Sin autem oblitus Domini Dei tui, ſecutus fueris deos alienos, colueriſq. illos & adoraueris: ecce nunc prædico tibi quod omnino diſpereas. * Sicus

Mat. 4. 1. 4
Luc. 4. 3. 4

Exod. 13. c.
21. 13. 2. 2.
Iof. 24. c. 12

2. Mach. 12.
c. 40

Num. 20. b.
9. 21. b. 6
Exod. 16. c. 30
& 17. b. 6

Gentes, quas deleuit Dominus in introitu tuo, ita & vos peribitis, si inobedientes fueritis voci Domini Dei vestri.

CAP. IX.

A Vdi Israel: Tu transgredieris hodie Iordanem, vt possideas nationes maximas & fortiores te, ciuitates ingētes, & ad cælum vsque muratas, * populum magnum atque sublimem, filios Enacim, quos ipse vidisti, & audisti, quibus nullus potest ex aduerso resistere. * Scies ergo hodie quod Dominus Deus tuus ipse transibit ante te, ignis deuorans atque consumens, qui conterat eos & deleat atque disperdat ante faciem tuam velociter, sicut locutus est tibi. * Ne dicas in corde tuo, cum deleuerit eos Dominus Deus tuus in conspectu tuo: Propter iusticiam meam introduxit me Dominus vt terram hanc possiderem, cum propter impietates suas ista deleat sint nationes. * Neque enim propter iusticias tuas, & equitatem cordis tui ingredieris vt possideas terras earum: sed quia illæ egerunt impie, introeunte te deleatæ sunt: & vt compleret verbum suum Dominus, quod sub iuramento pollicitus est patribus tuis Abraham, Isaac, & Iacob. * Scito ergo quod nō propter iusticias tuas Dominus Deus tuus dederit tibi terram hanc optimam in possessionem, cum durissimæ ceruicis sis populus. * Memento, & ne obliuiscaris quomodo ad iracundiam prouocaueris Dominum Deum tuum in solitudine. Ex eo die, quo egressus es ex Ægypto vsque ad locū istum, semper aduersum Dominum cōtendisti. * Nam & in Horeb prouocasti eum, & iratus delere te voluit, * quando ascendi in montem, vt acciperem tabulas lapideas, tabulas pacti quod pepigit vobiscū Dominus: & perseueravi in monte quadraginta diebus ac noctibus, panem non comedens, & aquā non bibēs. * Deditq. mihi Dominus duas tabulas lapideas scriptas digito Dei, & continentes omnia verba quæ vobis locutus est in monte de medio ignis, quādo concio populi congregata est. * Cūq. transissent quadraginta dies, & totidem noctes, dedit mihi Dominus duas tabulas lapideas, tabulas fœderis, * dixitq. mi-

hi: Surge, & descēde hinc cito: quia populus tuus, quem eduxisti de Ægypto, deseruerunt velociter viam, quā demonstrasti eis, feceruntq. sibi cōstatile. * Rursumq. ait Dominus ad me: Cerno quod populus iste duræ ceruicis sit: * dimitte me vt conteram eum, & deleam nomen eius de sub cælo, & constituum te super Gentem, quæ hac maior & fortior sit. * Cumq. de monte ardente descenderē, & duas tabulas fœderis vtrique tenerē manu, * vidissemq. vos peccasse Domino Deo vestro, & fecisse vobis vitulum cōstatilem, ac deseruisse velociter viam eius, quam vobis ostenderat: * proieci tabulas de manibus meis, contregiq. eas in conspectu vestro. * Et proci di ante Dominum sicut prius, quadraginta diebus & noctibus panem non comedens, & aquam non bibens propter omnia peccata vestra quæ gessistis contra Dominum, & cum ad iracundiam prouocastis: * mihi enim indignationem & iram illius, qua aduersum vos concitatus, delere vos voluit. Et exaudiuit me Dominus etiam hac vice. * Aduersum Aaron quoque vehementer iratus, voluit eum conterere, & pro illo similiter deprecatus sum. * Peccatum autem vestrum quod feceratis, id est vitulum, arripens, igne combusti, & in frusta comminuens, omninoq. in puluerem redigens, proieci in torrentem, qui de monte descendit. * In incendio quoque & in tentatione, & in Sepulchris concupiscentiæ prouocastis Dominum: * & quando misit vos de Cadesbarne, dicens: Ascendite, & possidete Terram, quam dedi vobis, & contempsistis imperium Domini Dei vestri, & non credidistis ei, neque vocem eius audire voluistis: * sed semper fuistis rebelles a die qua nosse vos cœpi. * Et iacui coram Domino quadraginta diebus ac noctibus, quibus eum suppliciter deprecabar, ne deleat vos vt fuerat cōminatus: * & orans dixi: Domine Deus, ne disperdas populum tuum, & hereditatem tuam, quam redemisti in magnitudine tua, quos eduxisti de Ægypto in manu forti. * Recordare seruorum tuorum Abraham, Isaac, & Iacob: ne aspicias duritiam populi huius, & impietatem atque peccatum: * ne forte dicant habitatores terræ, de qua eduxisti nos: Non poterat

Exo. 17. b. d.
19. a. 3. 31. d.
11. 31. d. 15

Num. 11. a.
1. 15. a. 1. 28.
2. 5

poterat Dominus introducere eos in Terram, quam pollicitus est eis, & oderat illos: idcirco eduxit, ut interficeret eos in solitudine. * qui sunt populus tuus & hereditas tua, quos eduxisti in fortitudine tua magna, & in brachio tuo extento.

CAP. X.

Exo. 14. 2. 1

IN tempore illo dixit Dominus ad me: Dola tibi duas tabulas lapideas, A sicut priores fuerunt, & ascende ad me in montem: faciesq. arcam ligneam, & scribam in tabulis verba quæ fuerunt in his, quas ante confregisti, ponesq. eas in arca. * Feci igitur arcam de lignis setim. Cumq. dolassem duas tabulas lapideas instar priorum, ascendi in montem, habens eas in manibus. * Scripsitq. in tabulis iuxta id, quod prius scripserat, verba decem, quæ locutus est Dominus ad vos in monte de medio ignis, quando populus congregatus est: & dedit eas mihi.

Nu. 33. d. 31

* Reuersusq. de monte, descendi, & posui tabulas in arcam, quam feceram, quæ hucusq. ibi sunt, sicut mihi præcepit Dominus.

Nu. 20. d. 28

* Filij autem Israel mouerunt castra ex Beroth filiorum Iacan in Mesera, vbi Aaron mortuus ac sepultus est, pro quo, sacerdotio functus est Eleazar filius eius. * Inde venerunt in Gadgad: de quo loco profecti, castrametati sunt in Itebatha, in Terra aquarum atque torrentium. * Eo tempore separauit tribum Leui, ut portaret arcam foederis Domini, & staret coram eo in ministerio, ac benediceret in nomine illius vsque in præsentem diem. * Quam ob rem non habuit Leui partem, neque possessionem cum fratribus suis: quia ipse Dominus possessio eius est, sicut promisit ei Dominus Deus tuus. * Ego autem steti in monte, sicut prius, quadraginta diebus ac noctibus: exaudiuitq. me Dominus etiam hac vice, & te perdere noluit. * Dixitq. mihi: Vade, & præcede populum, ut ingrediat, & possideat Terram, quam iuraui patribus eorum ut traderem eis. * Et nunc Israel, quid Dominus Deus tuus petit a te, nisi ut timeas Dominum Deum tuum, & ambules in vijs eius, & diligas eum, ac seruias Domino Deo tuo in toto corde tuo, & in tota anima tua: * custodiasq.

mandata Domini, & ceremonias eius, quas ego hodie præcipio tibi, ut bene sit tibi? * En Domini Dei tui calum est, & calum cæli, terra & omnia, quæ in ea sunt: * & tamen patribus tuis conglutinatæ sunt, & amauit eos, elegitq. semen eorum post eos, id est vos, de cunctis Gentibus, sicut hodie comprobatur. * Circumcidite igitur præputium cordis vestri, & ceruicem vestram ne induretis amplius: * quia Dominus Deus vester ipse est Deus deorum, & Dominus dominantium, Deus magnus & potens, & terribilis, qui personam non accipit, nec munera. * Facit iudicium pupillo & viduæ, amat peregrinum, & dat ei victum atque vestitum. * & vos ergo amate peregrinos, quia & ipsi fuistis aduenæ in Terra Ægypti. * Dominum Deum tuum timebis, & ei soli seruias: ipsi adhærebis, iurabisq. in nomine illius. * Ipse est laus tua, & Deus tuus, qui fecit tibi hæc magna & terribilia, quæ viderunt oculi tui. * In septuaginta animabus descenderunt patres tui in Ægyptum: & ecce nunc multiplicauit te Dominus Deus tuus sicut astra cæli.

Act. 10. b. 34
2. Para. 19. c. 7
Job 34. b. 19
Sap. 6. b. 9
Eccli. 35. c. 13
Rom. 2. b. 11
Gal. 2. b. 6
1. Sup. 6. c. 13
Matt. 4. b. 10
Luc. 4. b. 8

Gen. 46. c. 27
Exod. 1. a. 5

CAP. XI.

AMa itaque Dominum Deum tuum, & observa præcepta eius & ceremonias, iudicia atque mandata omni tempore. * Cognoscite hodie quæ ignorant filij vestri, qui non viderunt disciplinam Domini Dei vestri, magna eius & robustam manum, extantumq. brachium, signa & opera quæ fecit in medio Ægypti Pharaoni regi, & vniuersæ terræ eius, & omniq. exercitui Ægyptiorum, & equis ac curribus: quo modo operuerint eos aquæ maris rubri, cum vos persequerentur, & deleuerint eos Dominus vsque in præsentem diem: * vobisq. quæ fecerit in solitudine donec veniretis ad hunc locum: * & Dathan atque Abiron filijs Eliab, qui fuit filius Ruben: quos aperto ore suo terra absorbuït cum domibus & tabernaculis, & vniuersa substantia eorum, quam habebant in medio Israel. * Oculi vestri viderunt omnia opera Domini magna quæ fecit, ut custodiatis vniuersa mandata illius, quæ ego hodie præcipio vobis, & possitis introire, & possidere Terram, ad quam ingredimini, multoq.

Nu. 16. a. 1
Nu. 16. c. 31

in ea viuatis tempore: quam sub iuramento pollicitus est Dominus patribus vestris, & semini eorum, lacte & melle manantem. * Terra enim, ad quam ingredereis possidendam, non est sicut Terra Ægypti, de qua existi, ubi iacto semine in hortorum inorem aquæ ducuntur irriguæ: * sed montuosa est & campestris, de celo expectans pluuias. * quam Dominus Deus tuus semper inuist, & oculi illius in ea sunt a principio anni usque ad finem eius. * Si ergo obedieritis mandatis meis, quæ ego hodie præcipio vobis, & diligatis Dominum Deum vestrum, & seruiatis ei in toto corde vestro, & in tota anima vestra: * dabit pluuiam terræ vestræ temporaneam & serotinam, ut colligatis frumentum, & vinū, & oleum, * scenumq. ex agris ad pascenda iumenta, & ut ipsi comedatis ac saturimini. * Cauere ne forte decipiatur cor vestrum, & recedatis a Domino, seruiatisq. dijs alienis, & adoretis eos: * iratusq. Dominus claudat cælum, & pluuiæ non descendant, nec terra det germen suum, pereatisq. velociter de Terra optima, quam Dominus daturus est vobis. * Ponite hæc verba mea in cordibus & in animis vestris, & suspendite ea pro signo in manibus, & inter oculos vestros collocare. * Docete filios vestros ut illa meditentur, quando federis in domo tua, & ambulaueris in via, & accubueris atque surrexeris. * Scribes ea super postes & ianuas domus tuæ: * ut multiplicentur dies tui, & filiorum tuorum in Terra, quam iurauit Dominus patribus tuis, ut daret eis quādiu cælum imminet terræ. * Si enim custodieritis mandata quæ ego præcipio vobis, & feceritis ea, ut diligatis Dominum Deum vestrum, & ambuletis in omnibus vijs eius, adherentes ei, * disperdet Dominus omnes gentes istas ante faciem vestram, & possidebitis eas, quæ maiores & fortiores vobis sunt. * Omnis locus, quem calcauerit pes vester, vester erit: A deserto, & a Libano, a flumine magno Euphrate usque ad mare occidentale erunt termini vestri. * Nullus stabit contra vos: terrorem vestrum & formidinem dabit Dominus Deus vester super omnem terram quam calcaturis estis, sicut locus est vobis. * En propono in conspectu vestro hodie benedi-

ctionem & maledictionē: * benedictionem, si obedieritis mādatis Domini Dei vestri, quæ ego hodie præcipio vobis: * maledictionem, si non obedieritis mādatis Domini Dei vestri, sed recesseritis de via, quam ego nunc ostendo vobis, & ambulaueritis post deos alienos, quos ignoratis. * Cum vero introduxerit te Dominus Deus tuus in Terram, ad quam pergis habitandam, pones benedictionē super montem Garizim, maledictionē super montem Hebal: * qui sunt trans Iordanem post viam, quæ vergit ad solis occubitum in Terra Chananæ, qui habitat in campestribus contra Galgalam, quæ est iuxta vallem tendentem & intrātem procul. * Vos enim transibitis Iordanem, ut possideatis Terram, quā Dominus Deus vester daturus est vobis, & habeatis & possideatis illam. * Videte ergo ut impleatis ceremonias atque iudicia, quæ ego hodie ponam in conspectu vestro.

CAP. XII.

Hæc sunt præcepta atque iudicia, quæ facere debetis in Terra, quam Dominus Deus patrum tuorum daturus est tibi, ut possideas eam cunctis diebus, quibus super humum gradiéris. * Subuerite omnia loca, in quibus coluerunt gentes, quas possessuri estis, deos suos super montes excelsos, & colles, & subter omne lignū frondosum. * Dissipate aras earum, & confringite statuas, lucos igne comburite, & idola comminuite: disperdite nomina eorū de locis illis. * Non facietis ita Domino Deo vestro: * sed ad locum, quem elegerit Dominus Deus vester de cunctis tribubus vestris, ut ponat nomen suū ibi, & habitet in eo, venietis: * & offeretis in loco illo holocausta & victimas vestras, decimas & primitias manū vestrarum, & vota atque donaria, primogenita boū & ouium. * Et comedetis ibi in conspectu Domini Dei vestri: ac lætabimini in cunctis, ad quæ miseritis manū vos & domus vestræ, in quibus benedixerit vobis Dominus Deus vester. * Non facietis ibi quæ nos hic facimus hodie, singuli quod sibi rectum videtur. * Neque enim usque in præsens tempus venistis ad requiem, & possessionem, quā Dominus Deus vester daturus

I Sup. 10. c. 11

II Sup. 6. b. 6

I Io. 1. a. 3

I Sup. 7. d. 25

2 Mach. 12. 8

40

datus est vobis. * Transibitis Iordanem, & habitabitis in Terra, quam Dominus Deus vester daturus est vobis, ut requiescat a cunctis hostibus per circuitum: & absque ullo timore habitetis in loco, quem elegerit Dominus Deus vester, ut sit nomen eius in eo. illuc omnia, quæ præcipio, conferetis, holocausta, & hostias, ac decimas, & primitias manuum vestrarum: & quidquid præcipuum est in muneribus, quæ vouebitis Domino. * Ibi epulabimini coram Domino Deo vestro, vos & filij ac filiae vestrae, famuli & famulae atque Leuites, qui in urbibus vestris commoratur. neque enim habet aliam partem & possessionem inter vos. * Caue ne offeras holocausta tua in omni loco, quem videris: sed in eo, quem elegerit Dominus, in vna tribuum tuarum offeres hostias, & facies quæcumque præcipio tibi. * Sin autem comedere volueris, & te esus carniū delectauerit, occide, & comede iuxta benedictionem Domini Dei tui, quam dedit tibi in urbibus tuis: siue immundum fuerit, hoc est, maculatum & debile: siue mundum, hoc est, integrum & sine macula, quod offerri licet, sicut capream & ceruum, comedes, absque esu dumtaxat sanguinis, quem super terram quasi aquam effundes. * Non poteris comedere in oppidis tuis decimam frumenti, & vini, & olei tui, primogenita armentorum & pecorum, & omnia quæ voueris, & sponte offerre volueris, & primitias manuum tuarum: sed coram Domino Deo tuo comedes ea in loco, quem elegerit Dominus Deus tuus, tu & filius tuus & filia tua, & seruus & famula, atque Leuites, qui manet in urbibus tuis: & lætaberis & reficeris coram Domino Deo tuo in cunctis, ad quæ extenderis manum tuam. * Caue ne derelinquas Leuitem in omni tempore quo versaris in terra. * Quando dilatauerit Dominus Deus tuus terminos tuos, sicut locutus est tibi, & volueris vesci carnibus, quas desiderat anima tua: locus autem, quem elegerit Dominus Deus tuus ut sit nomen eius ibi, si procul fuerit, occides de armentis & pecoribus, quæ habueris, sicut præcepit tibi, & comedes in oppidis tuis, ut tibi placet. * Sicut comeditur caprea & ceruus, ita vesceris eis: & mundus

& immundus in communē vescentur. * Hoc solum caue, ne sanguinem comedas. sanguis enim eorū pro anima est: & idcirco non debes animam comedere cum carnibus: sed super terram fundes quasi aquam, ut bene sit tibi & filiis tuis post te, cum feceris quod placet in conspectu Domini. * Quæ autem sanctificaueris, & voueris Domino, tolles, & venies ad locum, quem elegerit Dominus: & offeres oblationes tuas carnem & sanguinem super altare Domini Dei tui: sanguinem hostiarum fundes in altari: carnibus autem ipse vesceris. * Obserua & audi omnia quæ ego præcipio tibi, ut bene sit tibi & filiis tuis post te in sempiternum, cum feceris quod bonum est & placitum in conspectu Domini Dei tui. * Quando disperdiderit Dominus Deus tuus ante faciem tuam gentes, ad quas ingrederis possidendas, & possederis eas, atque habitaueris in terra earum: caue ne imiteris eas, postquam te fuerint intereunte subuersæ, & requiras ceremonias earum, dicens: Sicut coluerunt gentes istæ deos suos, ita & ego colam. * Nō facies similiter Domino Deo tuo. Omnes enim abominationes, quas auersatur Dominus, fecerunt dijs suis, offerentes filios & filias, & comburentes igni. * Quod præcipio tibi, hoc tantum facito Domino: nec addas quidquam, nec minuas.

CAP. XIII.

SI surrexerit in medio tui propheta, aut qui somnium vidisse se dicat, & prædixerit signum atque portentum, & euenerit quod locutus est, & dixerit tibi: Eamus, & sequamur deos alienos quos ignoras, & seruiamus eis: non audies verba prophetæ illius aut somniatoris: quia tentat vos Dominus Deus vester, ut palam fiat vtrum diligatis eum an nō, in toto corde, & in tota anima vestra. * Dominum Deū vestrū sequimini, & ipsum time, & mandata illius custodite, & audite vocē eius: ipsi seruietis, & ipsi adheribitis. * Propheta autem ille aut fictor somniorū interficietur: quia locutus est ut vos auerteret a Domino Deo vestro, qui eduxit vos de Terra Egypti, & redemit vos de domo seruitutis: ut errare te faceret de via, quā tibi præcepit Dominus

Deus tuus: & auferes malū de medio tui.
 * Si tibi voluerit persuadere frater tuus
 filius matris tuæ, aut filius tuus vel fi-
 lia, siue vxor quæ est in sinu tuo, aut
 amicus, quem diligis vt animam tuam,
 clam dicens: Eamus, & seruiamus dijs
 alienis, quos ignoras tu, & patres tui,
 * cunctarum in circuitu gentium, quæ
 iuxta vel procul sunt, ab initio vsque
 ad finem terræ, * non acquiescas ei, nec
 audias, neque parcat ei oculus tuus vt
 miserearis & occules eum, * sed statim
 interficies. [¶] sit primum manus tua super
 eum, & postea omnis populus mittat
 manum. * Lapidibus obrutus necabitur:
 quia voluit te abstrahere a Domino Deo
 tuo, qui eduxit te de Terra Ægypti de
 domo seruitutis: * vt omnis Israel audiēs
 timeat, & nequaquam vltra faciat quip-
 piam huius rei simile. * Si audieris in
 vna vrbium tuarū, quas Dominus Deus
 tuus dabit tibi ad habitandum, dicen-
 tes aliquos: * Egressi sunt filij Belial de
 medio tui, & auerterunt habitatores vr-
 bis suæ, atque dixerunt: Eamus, & ser-
 uiamus dijs alienis quos ignoratis: quæ-
 re sollicitè & diligenter, rei veritate per-
 specta, si inueneris certum esse quod di-
 citur, & abominationem hanc opere
 perpetratam, * statim percuties habita-
 tores vrbis illius in ore gladij, & dele-
 bis eam ac omnia, quæ in illa sunt, vs-
 que ad pecora. * quidquid etiam supel-
 lectilis fuerit, congregabis in medio pla-
 tearum eius, & cum ipsa ciuitate fue-
 cendes, ita vt vniuersa consumas Do-
 mino Deo tuo, & sit tumulus sempi-
 ternus. non ædificabitur amplius, * &
 non adhærebit de illo anathemate quid-
 quam in manu tua: vt auertatur Domi-
 nus ab ira furoris sui, & misereatur tui,
 multiplicetq. te sicut iurauit patribus
 tuis, * quando audieris vocem Domini
 Dei tui, custodiens omnia præcepta ei-
 us, quæ ego præcipio tibi hodie, vt
 facias quod placitum est in conspectu
 Domini Dei tui.

CAP. XIII.

Filij estote Domini Dei vestri: non
 vos incidetis, nec facietis caluitium
 super mortuo. [¶] quoniam populus san-
 ctus es Domino Deo tuo: & te elegit vt

sis ei in populum peculiarem de cunctis
 gentibus, quæ sunt super terram. * [¶] Ne
 comedatis quæ immunda sunt. * Hoc est
 animal, quod comedere debetis, Bouē,
 & ouem, & capram, * ceruum & capream,
 bubalū, tragelaphū, pygargum, orygem,
 camelopardalū. * Omne animal, quod
 in duas partes findit vngulam, & rumi-
 nat, comedetis. * De his autem, quæ
 ruminant, & vngulam non findunt, co-
 medere non debetis, vt camelum, lepo-
 rem, choerogryllum: hæc quia ruminat,
 & non diuidunt vngulam, immunda
 erunt vobis. * Sus quoque quoniam di-
 uidit vngulam, & non ruminat, immu-
 da erit. carnibus eorum non vescemini,
 & cadauera non tangeris. * Hæc comede-
 tis ex omnibus quæ morantur in aquis:
 Quæ habent pinnulas & squamas, co-
 medite: * quæ absque pinnulis & squa-
 mis sunt, ne comedatis, quia immunda
 sunt. * Omnes aues mundas comedite.
 * Immundas ne comedatis: aquilam sci-
 licet, & gryphem, & halizum, * ixion,
 & vulturem, ac miluum iuxta genus
 suum: * & omne coruini generis, * &
 struthionem, ac noctuam, & larum, at-
 que accipitrem iuxta genus suum: * he-
 rodium ac cygnum, & ibin, * ac mer-
 gulum, porphyriōnē, & nycticoracem,
 * onocrotalum, & charadriū, singula
 in genere suo: vpupam quoque & ve-
 spertilionem. * Et omne quod reptat &
 pennas habet, immundum erit, & nō
 comedetur. * Omne quod mundum est,
 comedite. * Quidquid autē morticinū
 est, ne vescamini ex eo. Peregrino, qui
 intra portas tuas est, da vt comedat, aut
 vende ei: quia tu populus sanctus Domi-
 ni Dei tui es. [¶] Non coques hœdum in
 lacte matris suæ. * Decimam partem se-
 parabis de cunctis fructibus tuis qui na-
 scuntur in terra per annos singulos, * &
 comes in conspectu Domini Dei tui
 in loco, quem elegerit, vt in eo nomen
 illius inuocetur, decimam frumenti tui,
 & vini, & olei, & primogenita de armē-
 tis & ouibus tuis: vt discas timere Do-
 minum Deum tuum omni tempore.
 * Cum autem longior fuerit via, & lo-
 cus quem elegerit Dominus Deus tuus,
 tibiq. benedixerit, nec poteris ad eum
 hæc cuncta portare, * vendes omnia, &
 in pretiū rediges, portabisq. manu tua,
 &,

¶ Is. 17. b. 7

¶ Is. 17. b. 7

¶ Sup. 7. a. 6
¶ Is. 26. d. 13

¶ Gen. 17. 24

¶ Exod. 23. d.
¶ 19. 34. c. 26

& proficisceris ad locum, quem elegerit Dominus Deus tuus: * & emes ex eadem pecunia quidquid tibi placuerit, siue ex armentis, siue ex ouibus, vinum quoque & siceram, & omne quod desiderat anima tua: & comedes coram Domino Deo tuo, & epulaberis tu & domus tua: * & Leuites qui intra portas tuas est, caue ne derelinquas eum, quia non habet aliam partem in possessione tua. * Anno tertio separabis aliam decimam ex omnibus quæ nascuntur tibi eo tempore: & repones intra ianuas tuas. * Venietq. Leuites qui aliam non habet partem nec possessionem tecum, & peregrinus ac pupillus & vidua, qui intra portas tuas sunt, & comedent & saturabuntur: vt benedicat tibi Dominus Deus tuus in cunctis operibus manuum tuarum quæ feceris.

CAP. XV.

Sextimo anno facies remissionem, quæ hoc ordine celebrabitur. Cui debetur aliquid ab amico vel proximo ac fratre suo, repetere non poterit, quia annus remissionis est Domini. * A peregrino & aduena exiges: ciuem & propinquum repetendi non habebis potestatem. * Et omnino indigens & mendicus non erit inter vos: vt benedicat tibi Dominus Deus tuus in terra, quam traditurus est tibi in possessionem. * Si tamen audieris vocem Domini Dei tui, & custodieris vniuersa quæ iussit, & quæ ego hodie præcipio tibi, benedicet tibi, vt pollicitus est. * Poneris gentibus multis, & ipse a nullo accipies mutuum. Dominaberis nationibus plurimis, & tui nemo dominabitur. * Si vnus de fratribus tuis, qui morantur intra portas ciuitatis tuæ in terra, quam Dominus Deus tuus daturus est tibi, ad paupertatem venerit: non obdurabis cor tuum, nec contrahes manum, * sed aperies eam pauperi, & dabis mutuum, quo eum indigere perspexeris. * Caue ne forte subrepat tibi impia cogitatio, & dicas in corde tuo: Appropinquat septimus annus remissionis, & auertas oculos tuos a paupere fratre tuo, nolens ei quod postulat mutuum commodare: ne clamet contra te ad Dominum, & fiat

tibi in peccatu. * Sed dabis ei: nec ages quippiam callide in eius necessitatibus subleuandis: vt benedicat tibi Dominus Deus tuus in omni tempore, & in cunctis ad quæ manum miseris. * Non deerunt pauperes in terra habitationis tuæ: idcirco ego præcipio tibi vt aperias manum fratri tuo egeno & pauperi, qui tecum versatur in terra. * Cum tibi videtur fuerit frater tuus Hebræus, aut Hebræa, & sex annis seruerit tibi, in septimo anno dimittes eum liberum: * & quem libertate donaueris, nequaquam vacuum abire patieris: * sed dabis viaticum de gregibus, & de area, & torculari tuo, quibus Dominus Deus tuus benedixerit tibi. * Memento quod & ipse serueris in Terra Ægypti, & liberauerit te Dominus Deus tuus, & idcirco ego nunc præcipio tibi. * Sin autem dixerit: Nolo egredi: eo quod diligit te, & domum tuam, & bene sibi apud te esse sentiat: * assumes subulam, & perforabis aurem eius in ianua domus tuæ, & seruiet tibi vsque in æternum. ancillar quoque similiter facies. * Non auertas ab eis oculos tuos, quando dimiseris eos liberos: quoniam iuxta mercedem mercenarij per sex annos seruiuit tibi: vt benedicat tibi Dominus Deus tuus in cunctis operibus quæ agis. * De primogenitis, quæ nascuntur in armentis, & in ouibus tuis, quidquid est sexus masculini, sanctificabis Domino Deo tuo. Non operaberis in primogenito bouis, & non tondebis primogenita ouium. * In conspectu Domini Dei tui comedes ea per annos singulos in loco, quem elegerit Dominus, tu & domus tua. * Sin autem habuerit maculam, vel claudum fuerit, vel cæcum, aut in aliqua parte deforme vel debile, non immolabitur Domino Deo tuo. * sed intra portas vrbs tuæ comedes illud: tam mundus quàm immundus similiter vescuntur eis quasi caprea, & ceruo. * Hoc solum obseruabis, vt sanguinem eorum non comedas, sed effundes in terram, quasi aquam.

CAP. XVI.

Obserua mensem nouarum frugum, & verni primû temporis, vt facias

K 4 Phase

Phase Domino Deo tuo : quoniam in isto mense eduxit te Dominus Deus tuus de Ægypto nocte. * Immolabisq. Phase Domino Deo tuo de ouibus, & de bobus in loco, quē elegerit Dominus Deus tuus, ut habitet nomen eius ibi. * Non comes in eo panem fermentatum : Septem diebus comedes absque fermento, afflictionis panem, quoniā in pauore egressus es de Ægypto : ut memineris diei egressionis tuæ de Ægypto, omnibus diebus vitæ tuæ. * Non apparebit fermentū in omnibus terminis tuis septem diebus, & non remanebit de carnibus eius quod immolatum est vespere in die primo usque mane. * Non poteris immolare Phase in qualibet vrbiū tuarum, quas Dominus Deus tuus daturus est tibi, * sed in loco, quem elegerit Dominus Deus tuus, ut habitet nomen eius ibi : immolabis Phase vespere ad solis occasum, quando egressus es de Ægypto. * Et coques, & comes in loco, quē elegerit Dominus Deus tuus, maneq. confurgēs vades in tabernacula tua. * Sex diebus comedes azyma : & in die septima, quia collecta est Domini Dei tui, non facies opus. * Septē hebdomadas numerabis tibras ea de qua falcē in segetē miseris. * & celebrabis diem festum hebdomadarum Domino Deo tuo, oblationem spontaneā manus tuæ, quam offeres iuxta benedictionem Domini Dei tui : * & epulaberis coram Domino Deo tuo, tu, filius tuus, & filia tua, seruus tuus, & ancilla tua, & Leuites qui est intra portas tuas, aduena ac pupillus & vidua, qui morantur vobiscum : in loco quem elegerit Dominus Deus tuus, ut habitet nomen eius ibi : * & recordaberis quoniam seruus fueris in Ægypto : custodiesq. ac facies quæ præcepta sunt. * Sollemnitatem quoque tabernaculorum celebrabis per septē dies, quādo collegeris de area & torculari fruges tuas : * & epulaberis in festiuitate tua, tu, filius tuus, & filia, seruus tuus & ancilla, Leuites quoque & aduena, pupillus ac vidua qui intra portas tuas sunt. * Septem diebus Domino Deo tuo festa celebrabis in loco, quē elegerit Dominus : benedicetq. tibi Dominus Deus tuus in cūctis frugibus tuis, & in omni opere manuum tuarum, erisq. in lætitia. * Tribus vicibus per annum apparebit omne ma-

sculinum tuum in cōspectu Domini Dei tui in loco quem elegerit : in sollemnitate azymorum, in sollemnitate hebdomadarum, & in sollemnitate tabernaculorum. * Non apparebit ante Dominū tuū : * sed offeret vnusquisque secundum quod habuerit iuxta benedictionem Domini Dei sui, quam dederit ei. * Iudices & magistros constitues in omnibus portis tuis, quas Dominus Deus tuus dederit tibi, per singulas tribus tuas : ut iudicent populū iusto iudicio, nec in alterā partem declinent. * Non accipies personam, nec munera : quia munera excæcant oculos sapientum, & mutant verba iustorum. * Iuste quod iustum est persequeris : ut viuas & possideas Terram, quam Dominus Deus tuus dederit tibi. * Non plātabis lucum, & omnem arborem iuxta altare Domini Dei tui. * Nec facies tibi, neque constitues itatuum : quæ odit Dominus Deus tuus.

CAP. XVII.

Non immolabis Domino Deo tuo ouem, & bouem, in quo est macula, aut quippiam vitij : quia abominatio est Domino Deo tuo. * Cum reperti fuerint apud te intra vnā portarum tuarū, quas Dominus Deus tuus dabit tibi, vir aut mulier qui faciant malum in conspectu Domini Dei tui, & trāsgrediantur pactū illius, * ut vadant & seruiant dijs alienis, & adorent eos, solem & lunam, & omnē militiam cæli, quæ non præcepi : * & hoc tibi fuerit nuntiatura, audiensq. inquiseris diligenter, & verum esse repereris, & abominatio facta est in Israël : * educes virum ac mulierem, qui rem sceleratissimā perpetrarunt, ad portas ciuitatis tuæ, & lapidibus obruentur. * In ore duorum, aut trium testium peribit qui interficietur. Nemo occidatur, vno contra se dicente testimonium. * Manus testium prima interficiet eum, & manus reliqui populi extrema mittetur : ut auferas malum de medio tui. * Si difficile & ambiguum apud te iudicium esse perspexeris inter sanguinem & sanguinem, causam & causam, lepram & lepram : & iudicium intra portas tuas videris verba variari : surge, & ascende ad locum, quem elegerit Dominus Deus tuus.

Exod. 23. 6
15. 14. c. 20
Eccli. 35. 2. 6

Sup. 1. c. 17
Leuit. 19. c. 15
Exod. 23. b. 1
Eccli. 20. d. 34

Inf. 19. d. 15
Matt. 18. b. 16
2. Cor. 13. 2. 1
Sup. 13. c. 9

1. Paral. 19. tuis. * Veniesq. ad sacerdotes Leuitici
 a. 10 generis, & ad iudicem, qui fuerit illo tē-
 pore: quaresq. ab eis, qui indicabunt ti-
 bi iudicij veritatem. * Et facies quodcu-
 que dixerint qui præsunt loco, quem ele-
 gerit Dominus, & docuerint te * iuxta
 legem eius; sequerisq. sententiam eorū.
 nec declinabis ad dexteram neque ad si-
 nistram. * Qui autem superbierit, no-
 lens obedire sacerdotis imperio, qui eo
 tempore ministrat Domino Deo tuo, &
 decreto iudicis, morietur homo ille, &
 auferet malum de Israël: * cunctusq. po-
 pulus audiens timebit, vt nullus dein-
 ceptus intumescat superbia. * Cum ingres-
 sus fueris Terram, quam Dominus Deus
 tuus dabit tibi, & possederis eam, habita-
 uerisq. in illa, & dixeris: Constituam su-
 per me regem, sicut habent omnes per
 circuitum nationes: * cum constitues,
 quem Dominus Deus tuus elegerit de
 numero fratrum tuorum. Non poteris
 alterius gentis hominem regem facere,
 qui non sit frater tuus. * Cumq. fuerit
 constitutus, nō multiplicabit sibi equos,
 nec reducet populum in Ægyptum, equi-
 tatus numero subleuatus, præsertim cum
 Dominus præceperit vobis vt nequaquā
 amplius per eandem viam reuertamini.
 * Non habebit vxores plurimas, quæ all-
 ciant animum eius, neque argenti &
 auri immensa pondera. * Postquam au-
 tem sederit in folio regni sui, describet
 sibi Deuteronomium legis huius in volu-
 mine accipiens exemplar a sacerdotibus
 Leuiticæ tribus, & habebit secum, le-
 getq. illud omnibus diebus vitæ suæ, vt
 discat timere Dominum Deum suum,
 & custodire verba & ceremonias eius,
 quæ in lege præcepta sunt. * Nec eleue-
 tur cor eius in superbiam super fratres
 suos, neque declinet in partem dexterā
 vel sinistram, vt longo tempore regnet
 ipse, & filij eius super Israël.

CAP. XVIII.

Non habebunt sacerdotes & Leui-
 tæ, & omnes qui de eadem tribu A
 sunt, partem & hereditatem cum reli-
 quo Israël, quia sacrificia Domini, &
 oblationes eius comedent, & nihil aliud
 accipient de possessione fratrum suo-
 rum: Dominus enim ipse est hereditas

eorum, sicut locutus est illis. * Hoc erit
 iudicium sacerdotum a populo, & ab
 his qui offerunt victimas: siue bouem, si-
 ue ouem immolauerint, dabunt sacerdo-
 ti armum ac ventriculum: * primitias
 frumenti, vini, & olei, & lanarum partē
 ex ouium tonsione. * Ipsum enim elegit
 Dominus Deus tuus de cunctis tribubus
 tuis, vt stet, & ministret nomini Do-
 mini ipse, & filij eius in sempiternum. * Si
 exierit Leuitæ ex vna vrbiū tuarū,
 ex omni Israël in qua habitat, & volue-
 rit venire, desiderans locum quem ele-
 gerit Dominus, ministrabit in nomine
 Domini Dei sui, sicut omnes fratres e-
 ius Leuitæ, qui stabunt eo tempore co-
 ram Domino. * Partem ciborum eam-
 dem accipiet, quam & ceteri: excepto
 eo, quod in vrbe sua ex paterna ei suc-
 cessione debetur. * Quando ingressus fue-
 ris Terram, quam Dominus Deus tuus
 dabit tibi, caue ne imitari velis abo-
 minationes illarum gentium. * nec
 inueniatur in te qui lustret filium suū,
 aut filiam, ducens per ignem: aut
 qui ariolos sciscitetur, & obseruet som-
 nia atque auguria, nec sit maleficus,
 nec incantator, nec qui pythones cō-
 sulat, nec diuinos, aut quærat a mor-
 tuis veritatem. * omnia enim hæc
 abominatur Dominus, & propter
 istiusmodi scelera delebit eos in introi-
 tu tuo. * perfectus eris, & absque ma-
 cula cum Domino Deo tuo. * Gen-
 tes istæ; quarum possidebis terram,
 augures & diuinos adiunt: tu autem
 a Domino Deo tuo aliter institutus es.
 * PROPHE TAM de gente tua
 & de fratribus tuis sicut me, suscitabit
 tibi Dominus Deus tuus: ipsum au-
 dies, * vt petisti a Domino Deo tuo
 in Horeb, quando concio congrega-
 ta est, atque dixisti: Ultra non audiam
 vocem Domini Dei mei, & ignem hunc
 maximū amplius nō videbo, ne moriar.
 * Et ait Dominus mihi: Bene omnia sunt
 locuti. * Prophetam suscitabo eis de
 medio fratrum suorum similem tui: &
 ponam verba mea in ore eius, loqueturq.
 ad eos omnia quæ præcepero illi. * qui
 autē verba eius, quæ loquetur in nomine
 meo, audire noluerit, ego vtor existam.
 * Propheta autem qui arrogancia deprauatus
 voluerit loqui in nomine meo,
 quæ

Sup. 20. b. 9
 Nu. 18. c. 20.
 1. Cor. 9. b. 13

Nu. 18. c. 21

Leu. 20. d. 17

1. Reg. 22.

2. 7

Ios. 1. g. 45

Act. 3. d. 22

Exo. 20. d. 21

Ios. 8. 43

quæ ego non præcepi illi ut diceret, aut ex nomine alienorum decorum, interficietur. * Quod si tacita cogitatione responderis: Quo modo possum intelligere verbum, quod Dominus non est locutus? * hoc habebis signum: Quod in nomine Domini propheta ille prædixerit, & non euenerit: hoc Dominus non est locutus, sed per tumorem animi sui propheta confinxit: & idcirco non timebis eum.

CAP. XIX.

Cum disperdiderit Dominus Deus tuus gentes, quarum tibi traditus est terram, & possideris eam, habitauerisq. in urbibus eius & in ædibus: * tres ciuitates separabis tibi in medio Terræ, quam Dominus Deus tuus dabit tibi in possessionem, * sternens diligenter viam: & in tres æqualiter partes totam Terræ tuæ prouinciam diuides: ut habeat e vicino qui propter homicidiū profugus est, quò possit euadere. * Hæc erit lex homicidæ fugientis, cuius vita seruanda est: Qui percusserit proximum suum nesciens, & qui heri & nudius tertius nullum contra eum odium habuisse cõprobatur: * sed abiisse cum eo simpliciter in siluam ad ligna cædenda, & in succisione lignorū securis fugerit manu, ferrumq. lapsum de manubrio amicum eius percusserit, & occiderit: hic ad vnā supradictarum urbium confugiet, & viuet: * ne forsitan proximus eius, cuius effusus est sanguis, dolore stimulat, persequatur, & apprehendat eum si longior via fuerit, & percutiat animā eius, qui non est reus mortis: quia nullum contra eum, qui occisus est, odium prius habuisse mōstratur. * Idcirco præcipio tibi, ut tres ciuitates æqualis inter se spatij diuidas. * Cum autem dilatauerit Dominus Deus tuus terminos tuos, sicut iurauit patribus tuis, & dederit tibi cunctam Terram, quam eis pollicitus est, (* si tamen custodieris mandata eius, & feceris quæ hodie præcipio tibi, ut diligas Dominum Deum tuum, & ambules in vijs eius omni tempore) addes tibi tres alias ciuitates, & supradictarum trium urbium numerum duplicabis: * ut non effundatur sanguis innoxius in me-

dio Terræ, quam Dominus Deus tuus dabit tibi possidendam, ne sis sanguinis reus. * Si quis autem odio habens proximum suum, insidiatus fuerit vitæ eius, surgensq. percusserit illum, & mortuus fuerit, iugeritq. ad vnā de supradictis urbibus, * mittent seniores ciuitatis illius, & arripiant eum de loco effugij, tradentq. in manu proximi, cuius sanguis effusus est, & morietur. * Non misereberis eius, & auferes innoxium sanguinem de Israel, ut bene sit tibi. * Non assumes, & transferes terminos proximi tui, quos fixerunt priores in possessione tua, quam Dominus Deus tuus dabit tibi in Terra, quam acceperis possidendam. * Non stabit testis vnus cōtra aliquem, quidquid illud peccati, & facinoris fuerit: sed in ore duorum aut trium testium stabit omne verbum. * Si steterit testis mendax contra hominem, accusans eum perzuaricationis, * stabunt ambo, quorum causa est, ante Dominū in conspectu sacerdotum & iudicū qui fuerint in diebus illis. * Cumq. diligentissime perscrutantes, inuenerint falsum testem dixisse contra fratrem suum mendacium: * reddent ei sicut fratri suo facere cogitauit, & auferes malum de medio tui: * ut audientes ceteri timorem habeant, & nequaquam talia audeant facere. * Non misereberis eius, * sed animam pro anima, oculum pro oculo, dentem pro dente, manum pro manu, pedem pro pede exiges.

CAP. XX.

Si exieris ad bellū contra hostes tuos, & videris æquitatus & currus, & maiorem quam tu habeas aduersarij exercitus multitudinem, non timebis eos: quia Dominus Deus tuus tecum est, qui eduxit te de Terra Ægypti. * Appropinquante autem iam prælio, stabit sacerdos ante aciem, & sic loquetur ad populum: * Audi Israel, vos hodie contra inimicos vestros pugnam committitis, non pertimescat cor vestrum, nolite metuere, nolite cedere, nec formidetis eos: * quia Dominus Deus vester in medio vestri est, & pro vobis contra aduersarios dimicabit, ut eruat vos de periculo. * Duces quoque per singulas tuas

¶ Nu. 35. b. 10
Ios. 20. a. 2

¶ Gen. 18. c. 14
Sup. 12. c. 20
Exo. 34. c. 24

¶ Nu. 35. c. 20

¶ Sup. 17. a. 6
Matt. 18. b. 16
2. Cor. 13. a. 1
Sup. 13. c. 9

¶ Dan. 13. g. 62

¶ Exo. 21. c. 23.
24
Leu. 24. c. 19
Matt. 5. f. 19

turmas audiente exercitu proclamabunt:

¶ 1. Macha. 3. **Q**uis est homo, qui edificauit domum
8. 56 nouam, & non dedicauit eam? vadat,
& reuertatur in domum suam, ne forte
moriatur in bello, & alius dedicerit
eam. * Quis est homo qui plantauit vineam,
& necdum fecit eam esse communem,
de qua vesci omnibus liceat? vadat,
& reuertatur in domum suam: ne
forte moriatur in bello, & alius homo
eius fungatur officio. * Quis est homo,
qui despondit uxorem, & non accepit
eam? vadat, & reuertatur in domum
suam, ne forte moriatur in bello, & alius
homo accipiat eam. * His dictis addent
reliqua, & loquentur ad populum: ¶
¶ Iudic. 7. a. 3 **Q**uis est homo formidolosus, &
corde paulo? vadat, & reuertatur in
domum suam, ne pauere faciat corda
fratrum suorum, sicut ipse timore per-
territus est. * Cumque siluerint duces exer-
citus, & finem loquendi fecerint, unus-
quisque suos ad bellandum cuneos pre-
parabit. * Si quando accesseris ad expu-
gnandam ciuitatem, offeres ei primum
pacem. * Si receperit, & aperuerit tibi
portas, cunctus populus, qui in ea est,
saluabitur, & seruiet tibi sub tributo.
* Sin autem foedus inire noluerit, & coe-
perit contra te bellum, oppugnabis
eam. * Cumque tradiderit Dominus Deus
tuus illam in manu tua, percuties omne,
quod in ea generis masculini est, in
ore gladij, * absque mulieribus & infan-
tibus, iumentis & ceteris, quæ in ciui-
tate sunt. Omnem prædam exercitui di-
uides, & comedes de spolijs hostium
tuorum, quæ Dominus Deus tuus de-
derit tibi. * Sic facies cunctis ciuitati-
bus, quæ a te procul valde sunt, & non
sunt de his urbibus, quas in possessione
accepturus es. * De his autem ciuitati-
bus, quæ dabuntur tibi, nullum omni-
no permittes viuere: * sed interficies in
ore gladij, Hethæum videlicet, & Amor-
heum, & Chanaanum, Pherezæum, &
Heuæum, & Iebusæum, sicut præcepit
tibi Dominus Deus tuus: * ne forte doce-
ant vos facere cunctas abominationes,
quas ipsi operati sunt dijs suis: & pec-
cetis in Dominum Deum vestrum. *
¶ Quando obsederis ciuitatem multo tem-
pore, & munitionibus circumdederis ut
expugnes eam, non succides arbores, de

quibus vesci potest, nec securibus per-
circutum debes vastare regionem: quo-
niam lignum est, & non homo, nec po-
test bellantium contra te augere nume-
rum. * Si qua autem ligna non sunt po-
mifera, sed agrestia, & in ceteros apta
usus, succide, & instrue machinas, do-
nec capias ciuitatem, quæ contra te
dimicat.

CAP. XXI.

Quando inuentum fuerit in terra,
A quam Dominus Deus tuus daturus
est tibi, hominis cadauer occisi,
& ignorabitur cadis reus, * egredientur
maiores natu, & iudices tui, & metien-
tur a loco cadaueris singularum per cir-
cuitum spatia ciuitatum: * & quam vi-
ciniorem ceteris esse perspexerint, se-
niores ciuitatis illius tollent vitulam
de armento, quæ non traxit iugum, nec
terram scidit vomere, * & ducent eam
ad vallem asperam atque saxosam, quæ
numquam arata est, nec semetem rece-
pit: & cadent in ea ceruicis vitulæ: * ac-
cedentque sacerdotes filij Leui, quos ele-
gerit Dominus Deus tuus ut ministrant
ei, & benedicant in nomine eius, &
ad verbum eorum omne negotium, &
quidquid mundum, vel immundum est,
iudicetur. * Et venient maiores natu ci-
uitatis illius ad interfectum, lauantque
manus suas super vitulam, quæ in valle
perculsa est, * & dicent: Manus nostræ
non effuderunt sanguinem hunc, nec ocu-
li viderunt. * propitiuss esto populo tuo
Israel, quem redemisti Domine, & ne
reputes sanguinem innocentem in mo-
dio populi tui Israel. Et auferetur ab eis
reatus sanguinis: * tu autem alienus eris
ab innocentis cruore, qui fusus est, cum
feceris quod præcepit Dominus. * Si e-
gressus fueris ad pugnam contra inimicos
tuos, & tradiderit eos Dominus Deus
tuus in manu tua, captiuosque duxeris, * &
videris in numero captiuorum mulierem
pulchram, & adamaueris eam, voluerisque
habere uxorem, * introduces eam in do-
mum tuam: quæ radet cæsariem, & cir-
cuncidet ungues, * & deponet vestem,
in qua capta est: sedensque in domo tua,
flebit patrem & matrem suam vno mē-
se: & postea intrabis ad eam, dormiesque
cum

cum illa, & erit vxor tua. * Si autem
 postea non sederit animo tuo, dimittes
 eam liberam, nec vendere poteris pecu-
 nia, nec opprimere per potentiam: quia
 humiliasti eam. * Si habuerit homo vxo-
 res duas, vnam dilectam, & alteram odio-
 sam, genuerintq. ex eo liberos, & fuerit
 filius odiosæ primogenitus, * volueritq.
 substantiâ inter filios suos diuidere: non
 poterit filium dilectæ facere primogeni-
 tum, & præferre filio odiosæ, * sed filiû
 odiosæ agnoscat primogenitum, dabitq.
 ei de his quæ habuerit cuncta duplicia:
 iste est enim principium liberorû eius,
 & huic debentur primogenita. * Si ge-
 nuerit homo filium cõtumacem & pro-
 tertium, qui non audiat patris aut ma-
 tris imperium, & coercitus obedire con-
 temperit: * apprehendent eum, & du-
 cēt ad seniores ciuitatis illius, & ad por-
 tam iudicij, * dicentq. ad eos: Filius no-
 ster iste proteruius & contumax est, mo-
 nita nostra audire contemnit, commes-
 sationibus vacat, & luxuriæ atque con-
 iuijs: * lapidibus eum obruet populus
 ciuitatis: & morietur, vt auferatis malû
 de medio vestri, & vniuersus Israel au-
 diens pertimescat. * Quando peccaue-
 rit homo quod morte plectendum est,
 & adiudicatus morti appensus fuerit in
 patibulo: * nõ permanebit cadauer eius
 in ligno, sed in eadem die sepelietur:
 quia * maledictus a Deo est qui pendet
 in ligno: & nequaquam contaminabis
 Terram tuam, quam Dominus Deus tuus
 dederit tibi in possessionem.

CAP. XXII.

Exo. 23. 2-4

Non videbis bouem fratris tui, aut
 ouem errantem, & præteribis: sed
 reduces fratri tuo, * etiamsi non est pro-
 pinquus frater tuus, nec nosti eû: duces
 in domum tuam, & erunt apud te quâdiu
 quærat ea frater tuus, & recipiat. * Si
 similiter facies de asino, & de vestimento,
 & de omni re fratris tui, quæ perierit: si
 inueneris eam, ne negligas quasi alienâ.
 * Si videris asinum fratris tui aut bouem
 cecidisse in via, non despicies, sed suble-
 uabis cum eo. * Non induetur mulier
 veste virili, nec vir vtetur veste feminea:
 abominabilis enim apud Deum est qui
 facit hæc. * Si ambulans per viam, in ar-

bore vel in terra nidum auis inueneris,
 & matrem pullis vel ouis desuper incu-
 bantem: non tenebis eam cum filijs, * sed
 abire patieris, captos tenens filios: vt be-
 ne sit tibi, & longo viuas tempore. * Cû
 ædificaueris domum nouam, facies mu-
 rum tecti per circuitum: ne effundatur
 sanguis in domo tua, & sis reus labente
 alio, & in præceps ruente. * Non feres
 vineam tuâ altero semine: ne & semen-
 tis quam seuisi, & quæ nascûtur ex vi-
 nea, pariter sanctificentur. * Non arabis
 in boue simul & asino. * Non indueris
 vestimento, quod ex lana linoq. contex-
 tum est. * Funiculos in fimbrijs facies
 per quattuor angulos pallij tui, quo ope-
 riëris. * Si duxerit vir vxorem, & postea
 odio habuerit eam, * quæsieritq. occasio-
 nes quibus dimittat eam, obijciēs ei no-
 men pessimum, & dixerit: Vxorem hanc
 accepi, & ingressus ad eam non inueni
 virginem: * tollent eam pater & mater
 eius, & ferent secum signa virginittatis
 eius ad seniores vrbs qui in porta sunt:
 & dicet pater: Filiam meam dedi huic
 vxorem: quam quia odit, * imponit ei
 nomen pessimum, vt dicat: Non inueni
 filiam tuam virginem: & ecce hæc sunt
 signa virginittatis filiz meæ. expandent
 vestimentum corâ senioribus ciuitatis:
 & apprehendentq. senes vrbs illius virû,
 & verberabunt illum, * condemnantes
 insuper centum siclis argenti, quos dabit
 patri puellæ: quoniâ diffamauit nomen
 pessimum super virginem Israel: habe-
 bitq. eam vxorem, & non poterit di-
 mittere eam omnibus diebus vitæ suæ.
 * Quod si verum est quod obijcit, & non
 est in puella inuenta virginittas: * eij-
 cient eam extra fores domus patris sui,
 & lapidibus obruent viri ciuitatis illius,
 & morietur: quoniam fecit nefas in Is-
 rael, vt fornicaretur in domo patris sui:
 & auferes malû de medio tui. * Si dor-
 mierit vir cum vxore alterius, vterque
 morietur, id est, adulter & adultera: &
 auferes malum de Israel. * Si puellam
 virginem desponderit vir, & inuenerit
 eam aliquis in ciuitate, & concubuerit
 cum ea, * educes verumque ad portam
 ciuitatis illius, & lapidibus obruentur:
 puella, quia non clamauit, cum esset in
 ciuitate: vir, quia humiliauit vxorē pro-
 ximi sui, & auferes malû de medio tui.

* Sin

1. Par. 5. a. 1

Gal. 3. b. 13

Nu. 15. d. 32

Leu. 20. b. 11

* Sin autem in agro repererit vir puellā, 25
quæ desponsata est, & apprehendens cō-
cubuerit cum ea, ipse morietur solus :
* puella nihil patietur, nec est rea mor- 26
tis : quoniam sicut latro confurgit cōtra
fratrem suum, & occidit animam eius, ita
& puella perpeffa est. * sola erat in agro : 27
clamauit, & nullus affuit qui liberaret
eam. * Si inuenerit vir puellam virginē, 28
quæ non habet sponsum, & apprehendēs
cōcubuerit cum illa, & res ad iudicium
uenerit : * dabit qui dormiuit cum ea, 29
patri puellæ quinquaginta siclos argen-
ti, & habebit eam vxorem, quia humi-
liauit illam : non poterit dimittere eam
cunctis diebus vitæ suæ. * Non accipiet 30
homo vxorem patris sui, nec reuelabit
opercimentum eius.

CAP. XXIII.

Non intrabit eunuchus attritis vel 1
amputatis testiculis & abscisso ve- A
retro, ecclesiam Domini. * Non ingre- 2
diatur manzer, hoc est, de scorto natus,
in ecclesiam Domini, vsque ad decimam 3
generationem. * Ammonites & Moa-
bites etiam post decimam generationē 4
non intrabunt ecclesiā Domini, in æter-
num : * quia noluerunt vobis occurrere 5
cum pane & aqua in via quando egressi
estis de Ægypto : & quia conduxerunt 6
contra te Balaam filium Beor de Meso-
potamia Syriæ, vt malediceret tibi : * & 7
noluit Dominus Deus tuus audire Ba-
laam, vertitq. maledictionem eius in be- 8
nedictionem tuam, eo quod diligeret te.
* Non facies cum eis pacem, nec qua- 9
ras eis bona cunctis diebus vitæ tuæ in
sempiternum. * Non abominaberis Idu- 10
marum, quia frater tuus est : nec Ægy-
ptium, quia advena fuisti in terra eius.
* Qui nati fuerint ex eis, tertia genera- 11
tione intrabunt in ecclesiam Domini.
* Quando egressus fueris aduersus hostes 12
tuos in pugnam, custodies te ab omni
re mala. * Si fuerit inter vos homo, 13
qui nocturno pollutus sit somnio, egre-
diatur extra castra, * & non reuertetur, 14
priusquam ad vespertinam lauetur aqua ;
& post solis occasum regredietur in ca-
stra. * Habebis locum extra castra, ad
quem egrediaris ad requisita naturæ,
* gerens paxillum in balteo. cumq. sede-

ris, fodies per circuitum, & egesta hu-
14 mo operies * quo releuatus es (Dominus
enim Deus tuus ambulat in medio ca-
strorum, vt eruat te, & tradat tibi inimi-
cos tuos) & sint castra tua sancta, & nihil
in eis appareat foeditatis ne derelinquat
15 te. * Non trades seruum Domino suo,
16 qui ad te confugerit. * habitabit tecum
in loco, qui ei placuerit, & in vna vrbiū
tuarum requiescet : ne contristes eum.
17 * Non erit meretrix de filiabus Israel,
18 nec scortator de filiis Israel. * Non of-
feres mercedem prostibuli, nec pretium
canis in domo Domini Dei tui, quid-
quid illud est quod voveris : quia abo-
minatio est verumque apud Dominum
19 Deum tuum. * Non foenerabis fratri
D tuo ad vsuram pecuniam, nec fruges, nec
20 quamlibet aliam rem : * sed alieno. Fra-
tri autem tuo absque vsura id, quo indi-
get, commodabis : vt benedicat tibi Do-
minus Deus tuus in omni opere tuo in
Terra, ad quam ingrediēris possidendam.
21 * Cum votum voveris Domino Deo tuo,
non tardabis reddere : quia requirerit il-
lud Dominus Deus tuus. & si moratus
22 fueris, reputabitur tibi in peccatum. * Si
nolueris polliceri, absque peccato eris.
23 * Quod autem semel egressum est de la-
bijs tuis, obseruabis, & facies sicut pro-
misisti Domino Deo tuo, & propria vo-
luntate & ore tuo locutus es. * Ingres-
sus vineam proximi tui, comedere vinas
quantum tibi placuerit : foras autem ne
24 efferas tecum. * Si intraueris in segetē
amici tui, franges spicas, & manu conte-
res : falce autem non metes.

CAP. XXIII.

Si acceperit homo vxorem, & habue-
rit eam, & non inuenerit gratiā ante
oculos eius propter aliquam foeditatem :
scribet libellum repudiij, & dabit in ma-
nu illius, & dimittet eam de domo sua.
2 * Cumq. egressa alterum maritum du-
xerit, * & ille quoque oderit eam, dede-
ritq. ei libellum repudiij, & dimiserit de
4 domo sua, vel certe mortuus fuerit : * nō
poterit prior maritus recipere eam in
vxorem : quia polluta est, & abomina-
bilis facta est coram Domino : ne pecca-
re facias Terram tuam, quam Dominus
Deus tuus tradiderit tibi possidendam.

* Cum

Exo. 22. c. 17

Neh. 13. 3. 2
Num. 22. 3. 5Matt. 5. c. 32
19. 3. 7
Marc. 10. 3. 4

* Cum acceperit homo nuper uxorem, non procedet ad bellum, nec ei quippiam necessitatis iniungetur publica, sed vacabit absque culpa domi suæ, ut vno anno latetur cum uxore sua. * Non accipies loco pignoris inferiorem, & superiorem molam: quia animam suam opposuit tibi. * Si deprehensus fuerit homo sollicitans fratrem suum de filiis Israel, & vendito eo acceperit pretium, interficietur, & auferes malum de medio tui. * Obserua diligenter ne incurras plagam lepræ, sed facies quæcumque docuerint te sacerdotes Leuitici generis iuxta id, quod præcepi eis, & imple sollicite. * Mementote quæ fecerit Dominus Deus Vester Mariz in via cum egredieremini de Ægypto. * Cum repetes a proximo tuo rem aliquam, quam debet tibi, non ingrediëris domum eius ut pignus auferas: * sed stabis foris, & ille tibi proferet quod habuerit. * si autem pauper est, non pernoctabit apud te pignus, sed statim reddes ei ante solis occasum: ut dormiens in vestimento suo, benedicat tibi, & habeas iusticiam coram Domino Deo tuo. * Non negabis mercedē indigentis, & pauperis fratris tui, siue aduenæ, qui tecum moratur in terra, & intra portas tnas est: sed eadem die reddes ei pretium laboris sui ante solis occasum, quia pauper est, & ex eo sustentat animam suam: ne clamet contra te ad Dominum, & reputetur tibi in peccatum. * Non occidentur patres pro filiis, nec filij pro patribus, sed unusquisque pro peccato suo morietur. * Non peruerteris iudicium aduenæ & pupilli, nec auferes pignoris loco viduæ vestimentum. * Memento quodd serueris in Ægypto, & eruerit te Dominus Deus tuus inde. Idcirco præcipio tibi ut facias hanc rem. * Quando messueris segetem in agro tuo, & obliuis manipulum reliqueris, non reuertëris ut tollas illum: sed aduenam, & pupillum, & viduam auferre patëris, ut benedicat tibi Dominus Deus tuus in omni opere manuum tuarum. * Si fruges collegeris oliuarum, quidquid remanserit in arboribus, non reuertëris ut colligas: sed relinques aduenæ, pupillo, ac viduæ. * Si vindemiaueris vineam tuam, non colliges remanentes racemos, sed

cedent in vsus aduenæ, pupilli, ac viduæ. * Memento quodd & tu serueris in Ægypto, & idcirco præcipio tibi ut facias hanc rem.

CAP. XXV.

SI fuerit causa inter aliquos, & interpellauerint iudices: quem iustum esse perspexerint, illi iustitiæ palmam dabunt: quem impium, cōdemnabunt impietatis. * Sin autem eum, qui peccauit, dignum viderint plagis: prosternēt, & coram se facient verberari. Pro mensura peccati erit & plagarum modus: * ita dumtaxat, ut quadragenarium numerum non excedant: ne forde lacertatus ante oculos tuos abeat frater tuus.

* Non ligabis os bouis terentis in area fruges tuas. * Quando habitauerint fratres simul, & vnus ex eis absque liberis mortuus fuerit, vxor defuncti non nubit alteri: sed accipiet eam frater eius, & suscitabit semen fratris sui: * & primogenitum ex ea filium nomine illius appellabit, ut non deleatur nomen eius ex Israel. * Sin autem noluerit accipere uxorem fratris sui, quæ ei lege debetur, perget mulier ad portam ciuitatis, & interpellabit maiores natu, dicetque:

* Non vult frater viri mei suscitare nomen fratris sui in Israel: nec me in coniugem sumere. * Statimq. accersiri eum facient, & interrogabunt. Si responderit: Nolo eam uxorem accipere: * accedet mulier ad eum coram senioribus, & tollet calceamentum de pede eius, spuetq. in faciem illius, & dicet: Sic fiet homini, qui non ædificat domum fratris sui. * Et vocabitur nomen illius in Israel, Domus discalceati. * Si habuerint inter se iurgium viri duo, & vnus contra alterū rixari coeperit, volensq. vxor alterius eruere virū suū de manu fortioris, miseritq. manum, & apprehenderit verenda eius: * abscides manum illius, nec flectëris super eam vlla misericordia. * Non habebis in sacculo diuersa pondera, maius & minus: * nec erit in domo tua modius maior & minor. * pondus habebis iustum & verum, & modius æqualis & verus erit tibi: ut multo viuas tempore super Terrā, quam Dominus Deus tuus dederit tibi. * abominatur

¶ Nu. 12. c. 10

¶ Leu. 19. c. 13
Tob. 4. c. 13¶ 4. Reg. 14. b. 6
2. Par. 23. a. 4
Ezec. 18. d. 20

¶ 1. Cor. 11. E. 4

¶ 1. Cor. 9. b. 9
1. Tim. 2. c. 18
Mat. 22. c. 14
Mat. 22. b. 19
Luc. 20. d. 28

¶ Ruth 4. b. 1

Exo. 17. c. 1

minatur enim Dominus tuus eum, qui facit hæc, & auerſatur omnem iniuſtiti-
 am. * Memeto quæ fecerit tibi Ama-
 lec in via quando egrediebaris ex Agy-
 pto: quomodo occurrerit tibi: & ex-
 tremos agminis tui, qui laſſi reſidebant,
 ceciderit, quando tu eras fame & labo-
 re confectus, & non timuerit Deum.
 * Cum ergo Dominus Deus tuus dederit
 tibi requiem, & ſubiecerit cunctas per
 circuitum nationes in Terra, quam tibi
 pollicitus eſt: delebis nomen eius ſub
 celo. Caue ne obliuiſcaris.

CAP. XXVI.

Cumq. intraueris Terram, quam Domi-
 nus Deus tuus tibi daturus eſt poſ-
 ſidendam, & obtinueris eam, atque ha-
 bitaueris in ea: * tolles de cunctis frugi-
 bus tuis primitias, & pones in cartallo,
 pergesq. ad locum, quæ Dominus Deus
 tuus elegerit, vt ibi inuocetur nomen
 eius: * accedesq. ad ſacerdotem, qui fue-
 rit in diebus illis, & dices ad eum: Pro-
 ſiteor hodie coram Domino Deo tuo,
 quod ingreſſus ſum in Terram, pro qua
 iurauit patribus noſtris, vt daret eam no-
 bis. * Suſcipiensq. ſacerdos cartallum
 de manu tua, ponet ante altare Domini
 Dei tui: * & loqueris in conſpectu Do-
 mini Dei tui: Syrus perſequebatur pa-
 trem meum, qui deſcendit in Agyptum,
 & ibi peregrinatus eſt in pauciſſimo nu-
 mero: creuitq. in gentem magnam ac ro-
 buſtam & infinitæ multitudinis. * Affli-
 xeruntq. nos Agyptij, & perſecuti ſunt
 imponentes onera grauiffima: * & clama-
 uimus ad Dominum Deum patrum no-
 ſtrorum: qui exaudiuit nos, & reſpexit
 humilitatem noſtram, & laborem, atque
 anguſtiam: * & eduxit nos de Agypto in
 manu forti, & brachio extento, in in-
 genti pauore, in ſignis atque portentis:
 * & introduxit ad locum iſtum, & tra-
 didit nobis Terram lacte & melle manā-
 tem. * Et idcirco nunc offero primitias
 frugum Terræ, quā Dominus dedit mihi.
 Et dimittes eas in cōſpectu Domini Dei
 tui, & adorato Domino Deo tuo. * Et
 epulaberis in omnibus bonis, quæ Do-
 minus Deus tuus dederit tibi, & domui
 tuæ, tu & Leuites, & aduenæ qui tecum
 eſt. * Quando compleueris decimam

Cunctarum frugum tuarum, anno deci-
 marum tertio dabis Leuitæ, & aduenæ,
 & pupillo & viduæ, vt comedant intra
 portas tuas, & ſaturentur: * loquerisq.
 in conſpectu Domini Dei tui: Abſtuli
 quod ſanctificatum eſt de domo mea, &
 dedi illud Leuitæ & aduenæ, & pupillo
 ac viduæ, ſicut iuſiſti mihi: non præ-
 teriui mandata tua, nec ſum oblitus im-
 perij tui. * Non comedi ex eis in luſu
 meo, nec ſeparaui ea in qualibet immū-
 ditia, nec expendi ex his quidquam in
 re funebri. Obediui voci Domini Dei
 mei, & feci omnia ſicut præcepſti mihi.
 * Reſpice de ſanctuario tuo, & de ex-
 celſo calorum habitaculo, & benedic po-
 pulo tuo Iſrael, & Terræ, quam dediſti
 nobis, ſicut iuraſti patribus noſtris, ter-
 ræ lacte & melle mananti. * Hodie Do-
 minus Deus tuus præcepit tibi vt facias
 mandata hæc atque iudicia: & custodias
 & impleas ex toto corde tuo, & ex tota
 anima tua. * Dominum elegiſti ho-
 die, vt ſit tibi Deus, & ambules in vijs
 eius, & custodias ceremonias illius, &
 mandata atque iudicia, & obedias eius
 imperio. * & Dominus elegit te hodie
 vt ſis ei populus peculiaris, ſicut locu-
 tus eſt tibi, & custodias omnia præcepta
 illius: * & faciat te excelfiorem cunctis
 gentibus quas creauit, in laudem, & no-
 men, & gloriā ſuam: vt ſis populus ſan-
 ctus Domini Dei tui, ſicut locutus eſt.

CAP. XXVII.

Præcepit autem Moyses & ſeniores
 Iſrael, populo dicentes: Custodite
 omne mandatum quod præcipio vobis
 hodie. * Cumq. tranſieritis Iordanem
 in Terram, quam Dominus Deus tuus
 dabit tibi, eriges ingentes lapides, &
 calce leuigabis eos, vt poſſis in eis ſcri-
 bere omnia verba legis huius, Iordane
 tranſmiſſo: vt introeas Terram, quā Do-
 minus Deus tuus dabit tibi, terram lacte
 & melle manantem, ſicut iurauit patri-
 bus tuis. * Quando ergo tranſieritis
 Iordanem, erigite lapides, quos ego ho-
 die præcipio vobis in monte Hebal, &
 leuigabis eos calce: * & ædificabis ibi
 altare Domino Deo tuo de lapidibus,
 quos ferrum non tetigit, & de faxis
 informibus & impolitis: & offeres ſuper

Sup. 14. d. 29

Iſa. 63. d. 15
Baruc. 2. d. 16

Sup. 7. 2. 6

Exo. 20. d. 25
Iol. 1. f. 11

co holocausta Domino Deo tuo, * & 7
 immolabis hostias pacificas, comedesq. 8
 ibi, & epulaberis coram Domino Deo 9
 tuo. * Et scribes super lapides omnia 10
 verba legis huius plane & lucide. 11
 * Dixeruntq. Moyses & sacerdotes Le- 12
 uitici generis ad omnem Israel: At- 13
 tende, & audi Israel: Hodie factus es 14
 populus Domini Dei tui: * audies vo- 15
 cem eius, & facies mandata atque ius- 16
 titias, quas ego præcipio tibi. * Præ- 17
 ceptiq. Moyses populo in die illo, di- 18
 cens: * Hi stabunt ad benedicendum po- 19
 pulo super montem Garizim, Iordane 20
 transmissio: Simeon, Levi, Iudas, Issa- 21
 char, Ioseph, & Benjamin. * Et e re- 22
 gione illi stabunt ad maledicendum in 23
 monte Hebal: Ruben, Gad, & Aser, & 24
 Zabulon, Dan & Nephthali. * Et pro- 25
 nuntiabunt Leuitæ, dicentq. ad omnes 26
 viros Israel excelsa voce: * Maledictus 1
 homo, qui facit sculptile & conflatile, 2
 abominationem Domini, opus manuum 3
 artificum, ponetq. illud in abscondito. 4
 & respondebit omnis populus, & dicet: 5
 Amen. * Maledictus qui non honorat 6
 patrem suum, & matrem. & dicet om- 7
 nis populus: Amen. * Maledictus qui 8
 transfert terminos proximi sui. & di- 9
 cet omnis populus: Amen. * Maledi- 10
 ctus qui errare facit cæcum in itinere. 11
 & dicet omnis populus: Amen. * Ma- 12
 ledictus qui peruertit iudicium aduenæ, 13
 pupilli & viduæ. & dicet omnis popu- 14
 lus: Amen. * Maledictus qui dormit 15
 cum vxore patris sui, & reuelat operi- 16
 mentum lectuli eius. & dicet omnis po- 17
 pulus: Amen. * Maledictus qui dor- 18
 mit cum omni iumento. & dicet omnis 19
 populus: Amen. * Maledictus qui dor- 20
 mit cum sorore sua, filia patris sui, vel 21
 matris suæ. & dicet omnis populus: 22
 Amen. * Maledictus qui dormit cum 23
 focu sua. & dicet omnis populus: A- 24
 men. * Maledictus qui clam percusse- 25
 rit proximum suum. & dicet omnis po- 26
 pulus: Amen. * Maledictus qui acci-
 pit munera, vt percutiat animam san-
 guinis innocentis. & dicet omnis po-
 pulus: Amen. * Maledictus qui non
 permanet in sermonibus legis huius, nec
 eos opere perficit. & dicet omnis po-
 pulus: Amen.

Dan. 9. c. 11

1 **S**I autem audieris vocem Domini Dei
 tui, vt facias atque custodias omnia
 madata eius, quæ ego præcipio tibi ho-
 die, faciet te Dominus Deus tuus excel-
 siorem cunctis gentibus, quæ versantur
 in terra. * Venientq. super te vniuersæ
 benedictiones istæ, & apprehendent te:
 si tamen præcepta eius audieris. * Be-
 nedictus tu in ciuitate, & benedictus in
 agro. * Benedictus fructus ventris tui,
 & fructus terræ tuæ, fructusq. iumento-
 rum tuorum, greges armentorum tuo-
 rum, & caulæ ouium tuarum. * Bene-
 dicta horrea tua, & benedictæ reliquæ
 tuæ. * Benedictus eris tu ingrediens &
 egrediens. * Dabit Dominus inimicos
 tuos, qui confurgunt aduersum te, cor-
 ruentes in conspectu tuo: per vnâ viam
 venient contra te, & per septem fugient
 a facie tua. * Emitteret Dominus benedi-
 ctionem super cellaria tua, & super om-
 nia opera manuum tuarum: benedicetq.
 tibi in terra, quam acceperis. * Susci-
 tabit te Dominus sibi in populum san-
 ctum, sicut iurauit tibi: si custodieris
 mandata Domini Dei tui, & ambulaue-
 ris in vijs eius. * Videbuntq. omnes ter-
 rarum populi quoddam nomen Domini in-
 uocatum sit super te, & timebunt te. *
 Abundare te faciet Dominus omnibus
 bonis, fructu vteri tui, & fructu iumen-
 torum tuorum, fructu terræ tuæ, quam
 iurauit Dominus patribus tuis vt daret
 tibi. * Aperiet Dominus thesaurum
 suum optimum, cælum, vt tribuat plu-
 uiam terræ tuæ in tempore suo: bene-
 dicetq. cunctis operibus manuum tua-
 rum. Et foenerabis gentibus multis, &
 ipse a nullo foenus accipies. * Consti-
 tuet te Dominus in caput, & nō in cau-
 dam: & eris semper supra, & non sub-
 ter: si tamen audieris mandata Domini
 Dei tui quæ ego præcipio tibi hodie, &
 custodieris & feceris, * ac non declina-
 ueris ab eis nec ad dexterâ, nec ad sini-
 stram, nec secutus fueris deos alienos,
 neque colueris eos. * Quoddam si audire
 nolueris vocem Domini Dei tui, vt cu-
 stodias, & facias omnia mandata eius &
 ceremonias, quas ego præcipio tibi ho-
 die, venient super te omnes maledictio-
 nes

Leu. 26. b. 14
 Thren. 2. f. 17
 Malach. 2. 2. 2
 Baruc 1. d. 20

nes istæ, & apprehendent te. * Maledi-
ctus eris in ciuitate, maledictus in agro.
* Maledictum horreum tuum, & maledi-
ctæ reliquie tuæ. * Maledictus fructus
uentris tui, & fructus terræ tuæ, armen-
ta boum tuorum, & greges ouium tua-
rum. * Maledictus eris ingrediens, & maledictus egrediens. * Mittere Domi-
nus super te famem & esuriem, & in-
crepationem in omnia opera tua, quæ
tu facies: donec conterat te, & perdat
velociter, propter adinuationes tuas
pessimas in quibus reliquisti me. * Ad-
iungat tibi Dominus pestilentiam, donec
consumat te de terra, ad quam ingredie-
ris possidendam. * Percutiat te Domi-
nus egestate, febris & frigore, ardore &
calu, & aere corrupto ac rubigine, &
persequatur donec pereas. * Sit cælum,
quod supra te est, æneum: & terra,
quam calcas, ferrea. * Det Dominus
imbrem terræ tuæ puluerem: & de cælo
descendat super te cinis, donec conterat
te. * Tradat te Dominus corruentem
ante hostes tuos, per vnam viam egredia-
ris contra eos, & per septem fugias, &
dispergaris per omnia regna terræ. * Sitq.
cadaver tuum in escam cunctis volatili-
bus cæli, & bestiis terræ, & non sit qui
abigat. * Percutiat te Dominus vlcere A-
gypti, & partem corporis, per quam ster-
cora egeruntur, scabie quoque & pruri-
tine: ita vt curari nequeas. * Percutiat te
Dominus amentia & cæcitate ac furore
mentis, & palpes in meridie sicut pal-
pare solet cæcus in tenebris, & non di-
rigas vias tuas. Omniq. tempore calum-
niam sustineas, & opprimaris violentia,
nec habeas qui liberet te. * Vxorem acci-
pias, & alius dormiat cum ea. Domum
ædifices, & non habites in ea. Plantas
vineam, & nō vindemias eam. * Bos tuus
immoletur coram te, & non comedas ex
eo. Asinus tuus rapiatur in cōspectu tuo, D
& non reddatur tibi. Oves tuæ dentur
inimicis tuis, & non sit qui te adiuuet.
* Filij tui & filie tuæ tradantur alteri po-
pulo, videntibus oculis tuis, & deficien-
tibus ad conspectum eorum tota die, &
non sit fortitudo in manu tua. * Fructus
terræ tuæ, & omnes labores tuos comede-
at populus, quem ignoras: & sis semper
calumniam sustinens, & oppressus cun-
ctis diebus, & stupens ad terrorem co-

rum quæ videbunt oculi tui. * Percutiat
te Dominus vlcere pessimo in genibus &
in suris, sanariq. non possis a planta pe-
dis vsque ad verticem tuum. * Ducet
te Dominus, & regem tuum, quem
constitueris super te, in gentem, quam
ignoras tu & patres tui: & seruiēs tibi
dijs alienis, ligno & lapidi. * Et eris
perditus in prouerbiū ac fabulam om-
nibus populis, ad quos te introduce-
rit Dominus. * Sementem multam ia-
cias in terram, & modicum congregabis:
quia locustæ deuorabunt omnia. * Vi-
neam plantabis, & fodies: & vinum nō
bibes, nec colliges ex ea quippiam: quō-
niam vastabitur vermibus. * Oliuas ha-
bebis in omnibus terminis tuis, & non
vngēris oleo: quia defluent, & peribūt.
* Filios generabis & filias, & non fruēris
eis: quoniam ducentur in captiuitatem.
* Omnes arbores tuas & fruges terræ
tuæ rubigo consumet. * Aduena, qui te-
cum versatur in terra, ascendet super te,
eritq. sublimior: tu autem descendes, &
eris inferior. * Ipse fornerabit tibi, & tu
non fornerabis ei. Ipse erit in caput, &
tu eris in caudam. * Et venient super te
omnes maledictiones istæ, & frequen-
tes apprehēdent te, donec intereas: quia
non audisti vocem Domini Dei tui, nec
seruasti mādata eius & ceremonias, quas
præcepit tibi. * Et erunt in te signa atque
prodigia, & in semine tuo vsque in sem-
piternum: eo quod non seruieris Do-
mino Deo tuo in gaudio, cordisq. læti-
tia, propter rerum omnium abundantiam:
* seruies inimico tuo, quem immittet ti-
bi Dominus, in fame, & siti, & nuditate,
& omni penuria: & ponet iugum fer-
reum super ceruicem tuam, donec te
conterat. * Adducet Dominus super te
Gentem de longinquo, & de extremis
terræ sinibus in similitudinem aquilæ vo-
lantis cum impetu: cuius linguam intel-
ligere non possis: * Gentem procacissi-
mam, quæ non deferat seni, nec misere-
atur paruuli, & deuoret fructum iumen-
torum tuorum, ac fruges Terræ tuæ: do-
nec intereas, & non relinquat tibi triti-
cum, vinum, & oleum, armenta boum, &
greges ouium: donec te disperdat, &
conterat in cunctis vrribus tuis, & de-
struantur muri tui firmi atque subli-
mes, in quibus habebas fiduciā in omni

¹Baruc 2. a. 2.
²Thren. 4. b. 10

Terra tua. ¹ Obsideberis intra portas
tuas in omni Terra tua, quam dabit tibi F
Dominus Deus tuus: ² & comedes fru-
ctum vteri tui, & carnes filiorum tuo-
rum & filiarum tuarum, quas dederit ti-
bi Dominus Deus tuus, in angustia & va-
stitate qua opprimit te hostis tuus. ³ Ho-
mo delicatus in te, & luxuriosus valde,
inuidebit fratri suo, & uxori, quæ cubat
in sinu suo, ⁴ ne det eis de carnibus filio-
rum suorum, quas comedit: eo quod
nihil aliud habeat in obsidione & penu-
ria, qua vastauerint te inimici tui intra
omnes portas tuas. ⁵ Tenera mulier &
delicata, quæ super terram ingredi non
valebat, nec pedis vestigium figere pro-
pter molliorem & teneritudinem nimiam,
inuidebit viro suo, qui cubat in sinu
eius, super filij & filiz carnis, ⁶ & il-
lucie secundarum, quæ egrediuntur de
medio feminum eius, & super liberis qui
eadem hora nati sunt. comedent enim
eos clam propter rerum omnium penu-
riam in obsidione & vastitate, qua op-
primit te inimicus tuus intra portas
tuas. ⁷ Nisi custodieris, & feceris om-
nia verba legis huius, quæ scripta sunt
in hoc volumine, & timueris nomen
eius gloriosum & terribile, hoc est, Do-
minum Deum tuum: ⁸ augebit Domi-
nus plagas tuas, & plagas seminis tui, pla-
gas magnas & perseverantes, infirmitates
pessimas & perpetuas. ⁹ & conuertet in
te omnes afflictiones Ægypti, quas ti-
multus, & adhærebunt tibi: ¹⁰ Insuper
vniuersos languores, & plagas, quæ non
sunt scriptæ in volumine legis huius, in-
ducet Dominus super te, donec te con-
terat: ¹¹ & remanebitis pauci numero,
qui prius eratis sicut astra cæli præ mul-
titudine, quoniam non audisti vocem Do-
mini Dei tui. ¹² Et sicut ante lætatus est
Dominus super vos, bene vobis faciens,
vosque multiplicans: sic lætabitur disper-
dens vos atque subuertens, ut auferamini
de Terra, ad quā ingredieris possidendā.
¹³ Disperget te Dominus in omnes popu-
los a summitate terræ usque ad terminos
eius: & seruias ibi dijs alienis, quos & tu
ignoras & patres tui, lignis & lapidibus.
¹⁴ In gentibus quoque illis non quiesces,
neque erit requies vestigio pedis tui.
Dabit enim tibi Dominus ibi cor pau-
dum, & deficientes oculos, & animam

consumptam moerore: ¹⁵ Et erit vita tua
quasi pendens ante te. Timebis nocte &
die, & non credes vitæ tuæ. ¹⁶ Mane di-
ces: Quis mihi det vespertinum? & vespere:
Quis mihi det mane? propter cordis tui
formidinem, qua terreberis, & propter
ea, quæ tuis videbis oculis. ¹⁷ Reducet te
Dominus classibus in Ægyptum per viā,
de qua dixit tibi ut eam amplius nō vi-
deres. Ibi vendēris inimicis tuis in ser-
uos & ancillas, & non erit qui emat.

CAP. XXXIX.

¹ Hæc sunt verba foederis quod præ-
cepit Dominus Moysi ut feriret eis
filij Israel in Terra Moab: præter aliud
foedus, quod cum eis pepigit in Horeb.
² Vocauitque Moyses omnem Israel, & di-
xit ad eos: ³ Vos vidistis vniuersam, quæ
fecit Dominus corā vobis in Terra Ægy-
pti Pharaoni, & omnibus seruis eius, vni-
uersaque terræ illius, ⁴ tērationes magnas,
quas viderunt oculi tui, signa illa, pon-
tentiaque ingentia, ⁵ & non dedit vobis
Dominus cor intelligens, & oculos vi-
dentes, & aures quæ possunt audire, ut
que in præsentem diem. ⁶ Adduxit vos
quadraginta annis per desertum: non suat
attrita vestimenta vestra, nec calceamen-
ta pedum vestrorum vetustate consum-
pta sunt. ⁷ Panem non comedistis, vi-
num & siceram non bibistis: ut sciretis
quia ego sum Dominus Deus vestester. ⁸ Et
venistis ad hunc locum: ⁹ egressusque est
Sehon rex Hesebon, & Og rex Basan,
occurrentes nobis ad pugnam. Et per-
cussimus eos, ¹⁰ & tulimus terram eorū,
ac tradidimus possidendam Ruben &
Gad, & dimidiz tribui Manasse. ¹¹ Cu-
stodite ergo verba pacti huius, & imple-
te ea: ut intelligatis vniuersa quæ faci-
tis. ¹² Vos statis hodie cuncti coram Do-
mino Deo vestro, principes vestri, & tri-
bus, ac maiores natu, atque doctores,
omnis populus Israel, ¹³ liberi & uxores
vestræ, & advena qui tecum moratur in
castris, exceptis lignorum castroribus, &
his, qui comportant aquas: ¹⁴ ut transeas
in foedere Domini Dei tui, & in iurau-
rando quod hodie Dominus Deus tuus
percutit te: ¹⁵ ut suscitet te sibi in po-
pulum, & ipse sit Deus tuus sicut locutus
est tibi, & sicut iurauit patribus tuis,
Abraham,

¹Exo. 19. a. 4

¹Sup. 8. a. 2

¹Sup. 9. a. 1

Abraham, Isaac, & Jacob: * Nec vobis 14
 solis ego hoc foedus facio, & hæc iura-
 menta confirmo, * sed cunctis presentibus 15
 & absentibus: * Vos enim nostis, quo mo- 16
 do habitauerimus in Terra Egypti, & C
 quo modo transferimus per medium na-
 tionum, quas transeuntes * vidistis abo- 17
 minationes, & sordes, id est, idola eorū,
 lignum & lapidem, argentum & aurum,
 quæ colebantur. * Ne forte sit inter vos 18
 vir aut mulier, familia aut tribus, cuius
 cor auersum est: hodie a Domino Deo
 nostro: vt vadat, & seruiat dijs illarum
 Gentium: & sit inter vos radix germinans
 fel, & amaritudinem. * Cumq; audierit 19
 verba iuramenti huius, benedicat sibi in
 corde suo, dicens: Pax erit mihi, & am-
 bulabo in prauitate cordis mei: & absum-
 mat ebria sitientem, * & Dominus non 20
 ignoscat ei: sed tunc quàm maxime fu-
 ror eius fumer, & zelus contra hominē
 illum, & sedebant super eum omnia ma-
 ledicta, quæ scripta sunt in hoc volumi-
 ne: & deleat Dominus nomen eius sub
 cælo, * & consumat eum in perditionem 21
 ex omnibus tribubus Israel, iuxta male-
 dictiones, quæ in Libro legis huius ac
 foederis continentur. * Dicitq; sequens 22
 generatio, & filij qui nascētur deinceps,
 & peregrini, qui de longe venerint, vi-
 dentes plagas Terræ illius, & infirmita- D
 tes, quibus eam afflixerit Dominus, * sul-
 phure, & salis ardore comburens, ita vt
 ultra non feratur, nec virens quippiam:
 I Gen. 19. 24
 germinet, in exēplum * subuersionis So-
 domæ & Gomorrhæ, Adamæ & Seboim,
 quas subuertit Dominus in ira & furore
 suo. * Et dicent omnes Gentes: " Qua- 24
 re sic fecit Dominus Terræ huic? quæ est
 hæc ira furoris eius immensa? * Et re- 25
 spondebunt: Quia dereliquerunt pactū
 Domini, quod pepigit cum patribus eo-
 rum, quando eduxit eos de Terra Egy-
 pti: * & seruiarunt dijs alienis, & adora- 26
 uerunt eos, quos nesciebāt, & quibus non
 fuerant attributi: * ideo iratus est fu-
 ror Domini contra Terram istam, vt in-
 duceret super eā omnia maledicta, quæ
 in hoc volumine scripta sunt: * & eiecit 28
 eos de terra sua in ira & in furore, & in
 indignatione maxima, proiecitq; in ter-
 ram alienam, sicut hodie comprobatur.
 * Abscondita, Domino Deo nostro: quæ 29
 manifesta sunt, nobis & filijs nostris v-

que in sempiternum, vt faciamus vni-
 uersa verba legis huius.

CAP. XXX.

1 C Vm ergo venerint super te omnes
 sermones isti, benedictio, siue male-
 dictio, quam proposui in conspectu tuo:
 & ductus poenitudine cordis tui in vni-
 uersis gentibus, in quas disperferit te
 2 Dominus Deus tuus, * & reuersus fueris
 ad eum, & obedieris eius imperijs, sicut
 ego hodie præcipio tibi, cum filiis tuis,
 in toto corde tuo, & in tota anima tua:
 3 * reducet Dominus Deus tuus captiuita-
 tem tuam, ac miserebitur tui, & rursum
 congregabit te de cunctis populis, in
 4 quos te ante disperfit. * Si ad cardines
 cæli fueris dissipatus, inde te retrahet Do-
 5 minus Deus tuus, * & assumet, atque in-
 troductur in Terram, quam possederunt 12. Mach 1.
 patres tui, & obtinebis eam: & benedi- f. 29
 6 cens tibi, maioris numeri te esse faciet
 quam fuerunt patres tui. * Circumci-
 det Dominus Deus tuus cor tuum, & cor
 seminis tui: vt diligas Dominum Deum
 tuum in toto corde tuo, & in tota ani-
 7 ma tua, vt possis viuere. * Omnes au-
 tem maledictiones has conuerteret super
 inimicos tuos, & eos, qui oderunt te &
 8 persequuntur. * Tu autem reuertēris, &
 audies vocem Domini Dei tui: faciesq;
 9 vniuersa mandata quæ ego præcipio tibi
 hodie: * & abundare te faciet Dominus
 Deus tuus in cunctis operibus manuum
 tuarum, in sobole vteri tui, & in fructu
 iumentorum tuorum, in vbertate terræ
 tuæ, & in rerum omnium largitate. Re-
 uertetur enim Dominus, vt gaudeat su-
 per te in omnibus bonis, sicut gauisus est
 10 in patribus tuis: * si tamen audieris vo-
 cē Domini Dei tui, & custodieris præce-
 C pta eius & ceremonias, quæ in hac lege
 conscriptæ sunt: & reuertaris ad Domi-
 num Deum tuū in toto corde tuo, & in
 11 tota anima tua. * Mandatū hoc, quod ego
 præcipio tibi hodie, nō supra te est, ne-
 12 que procul positū, nec in cælo situm, vt
 possis dicere: " Quis nostrū valet ad cæli
 ascendere, vt deferat illud ad nos, & au-
 13 diamus atque opere cōpleamus? " Neque
 trans mare positum: vt causeris, & dicas:
 Quis ex nobis poterit transire mare,
 & illud ad nos vsque deferre: vt possimus
 L 2 audi-

I Gen. 19. 24

II Reg. 9. b. 1
Ierc. 22. b. 5

Rom. 10. b. 6

audire, & facere quod preceptum est?

* Sed iuxta te est sermo valde, in ore tuo, 14
& in corde tuo, vt facias illum. * Consi- 15
dera quod hodie proposuerim in conspe-
ctu tuo vitam & bonum, & contrario
mortem & malum: * vt diligas Dominum 16
Deum tuum, & ambules in vijs eius, &
custodias mandata illius ac ceremonias
atque iudicia: & viuas, atque multipli- D
cet te, benedicatq. tibi in Terra, ad quam
ingredieris possidendam. * Si autem 17
auerum fuerit cor tuum, & audire no-
lueris, atque errore deceptus adoraueris
deos alienos, & seruieris eis: * prae- 18
dicto tibi hodie quod pereas, & paruo tem-
pore moreris in Terra, ad quam, Iordane
transmisso, ingredieris possidendam.
* Testes inuoco hodie caelum & terram, 19
quod proposui vobis vitam & mor-
tem, benedictionem & maledictionem:
Elige ergo vitam, vt & tu viuas, & feren-
tium: * & diligas Dominum Deum tuum, 20
atque obedias voci eius, & illi adhaereas
(ipse est enim vita tua, & longitudo die-
rum tuorum) vt habitet in Terra, pro qua iu-
rauit Dominus patribus tuis, Abraham,
Isaac, & Iacob, vt daret eam illis.

C A P. XXXI.

A Bije itaque Moyses, & locutus est 11
omnia verba haec ad vniuersum Is- A
rael, * & dixit ad eos: Centum viginti
annorum sum hodie, non possum vltra
egredi, & ingredi, praesertim cum & Do-
minus dixerit in his: Non transibis Ior-
danem istum. * Dominus ergo Deus tuus 3
transibit ante te: ipse delebit omnes gen-
tes has in conspectu tuo, & possidebis eas:
& Iosue iste transibit ante te, sicut locu-
tus est Dominus. * Facietq. Dominus eis 4
sicut fecit Sehon & Og regibus Amor-
rhorum, & terrarum eorum, delebitq. eos.
* Cum ergo & hos tradiderit vobis, si- 5
militer facietis eis sicut precepi vobis:
* Viriliter agite, & confortamini: no- 6
lite timere, nec paueatis ad conspectum B
eorum: quia Dominus Deus tuus ipse est
ductor tuus, & non dimittet, nec dere-
linquet te. * Vocauitq. Moyses Iosue, &
dixit ei coram omni Israhel: * Confortare,
& esto robustus: tu enim introduces po-
pulum istum in Terram, quam daturum
se patribus eorum iurauit Dominus, &

tu ea forte diuides. * Et Dominus qui du-
ctor est vester, ipse erit tecum: non di-
mittet, nec derelinquet te: nolite timere,
nec paueas. * Scripsit itaque Moyses legem
hanc, & tradidit eam sacerdotibus filijs
Leui, qui portabant arcam foederis Do-
mini, & cunctis senioribus Israhel. * Praece-
pitq. eis, dicens: Post septem annos, anno
remissionis, in sollemnitate tabernaculi
rum, * conuenientibus cunctis ex Israhel,
vt appareant in conspectu Domini Dei
tui in loco, quem elegerit Dominus, leges
verba legis huius coram omni Israhel, au-
dientibus eis, * & in vniuerso omni populo
congregato, tam viris quam mulieribus,
parulis, & aduenis, qui sunt intra portas
tuas: vt audientes discant, & timeat Do-
minum Deum vestrum, & custodiant, im-
pleantq. omnes sermones legis huius:
* filij quoque eorum qui nunc ignoscunt
vt audire possint, & timeant Dominum
Deum suum cunctis diebus quibus versan-
tur in Terra, ad quam vos, Iordane trans-
misso, pergitis obtinendi. * Et ait Domi-
nus ad Moysen: * Ecce prope sunt dies
mortis tuae: voca Iosue, & stete in taber-
naculo testimonij, vt praecipia ei. Abie-
runt ergo Moyses & Iosue, & steterunt
in tabernaculo testimonij: * apparuitq.
Dominus ibi in columna nubis, quae stetit
in introitu tabernaculi. * Dixitq. Domi-
nus ad Moysen: Ecce tu dormies cum pa-
tribus tuis, & populus iste confurgens for-
nicabitur post deos alienos in Terra, ad
quam ingreditur vt habitet in ea: ibi dere-
linquet me, & irritum faciet foedus, quod
pepigi cum eo. * Et irascetur furor meus
contra eum in die illo: & derelinqua eum,
& abscondam faciem meam ab eo, &
erit in deuorationem: inuenient eum om-
nia mala & afflictiones, ita vt dicat in
illo die: Vere quia non est Deus mecum,
inuenierunt me haec mala. * Ego autem
abscondam, & celabo faciem meam in
die illo propter omnia mala, quae fecit,
quia secutus est deos alienos. * Nunc ita-
que scribite vobis canticum istud, & do-
cete filios Israhel: vt memoriter teneant,
& ore decantent, & sic mihi canticum
istud pro testimonio inter filios Israhel.
* Introducam enim eum in Terram, pro
qua iuraui patribus eius, lacte & melle
manantem. Cumq. comederint, & satu-
radi, crassiq. fuerint, auertentur ad deos
alienos,

9 Sup. 1. d. 21
Num. 27. c. 13

Num. 21. c. 34

9 Sup. 7. c. 2

9 Ios. 1. b. 6
3 Reg. 2. c. 2

alienos, & seruiant eis: detrahentq. mihi, & irritum facient pactum meum.
 * Postquam inuenerint cum mala multa: & afflictiones, respondebit ei canticum istud pro testimonio, quod nulla delebit oblivio ex ore seminis sui. Scio enim cogitationes eius, quæ facturus sit hodie, antequam introducam eum in Terram, quam ei pollicitus sum. * Scripsit ergo Moyses canticum, & docuit filios Israel. * Præcepitq. Dominus Iosue filio Nun, & ait: Confortare, & esto robustus: tu enim introduces filios Israel in Terram, quam pollicitus sum, & ego ero tecum. * Postquam ergo scripsit Moyses verba legis huius in volumine, atque compleuit: * præcepit Leuitis, qui portabant arcam foederis Domini, dicens: * Tollite librum istum, & ponite eum in latere arcæ foederis Domini Dei vestri: ut sit ibi contra te in testimonium. * Ego enim scio contentionem tuam, & ceruicem tuam durissimam. Adhuc viuentem me & ingrediente vobiscum, semper cõtentiose egistis contra Dominum: quanto magis cum mortuus fuero? * Congregate ad me omnes maiores natu per tribus vestras, atque doctores, & loquar audientibus eis sermones istos, & inuocabo cõtra eos cælum & terram. * Noui enim quodd post mortem meam inique agetis, & declinabitis cito de via, quam præcepi vobis: & occurrent vobis mala in extremo tempore, quando feceritis malum in conspectu Domini, ut irretitis eum per opera manuum vestrarum. * Locutus est ergo Moyses, audiente vniuerso coetu Israel, verba carminis huius, & ad finem vsque compleuit.

CAP. XXXII.

A Vdite cæli quæ loquor, audiat terra verba oris mei. A

* Concresecat vt pluuia doctrina mea, fluat vt ros eloquium meum, quasi imber super herbam, & quasi stillæ super gramina.

* Quia nomen Domini inuocabo: date magnificentiæ Deo nostro.

* Dei perfecta sunt opera, & omnes viæ eius iudicia: Deus fidelis, & absque ulla iniquitate, iustus & rectus.

* Peccauerunt ei, & non filij eius in

sordibus: generatio praua atque peruersa.

* Hæcine reddis Domino popule stulte & insipiens? numquid non ipse est pater tuus, qui possedit te, & fecit, & creauit te?

* Memento dierum antiquorum, cogita generationes singulas: interroga patrem tuum, & annuntiabit tibi: maiores tuos, & dicent tibi. Iob. 1. b. 9

* Quando diuidebat Altissimus gentes: quando separabat filios Adam, constituit terminos populorum iuxta numerum filiorum Israel.

* Pars autem Domini, populus eius: Iacob funiculus hereditatis eius.

* Inuenit eum in terra deserta, in loco horroris, & vastæ solitudinis: circumduxit eum, & docuit: & custodiuit quasi pupillam oculi sui.

* Sicut aquila prouocans ad volandum pullos suos, & super eos volitans, expandit alas suas, & assumpsit eum, atque portauit in humeris suis.

* Dominus solus dux eius fuit: & non erat cum eo Deus alienus.

* Constituit eum super excelsam terram: vt comederet fructus agrorum, vt sugeret mel de petra, oleumq. de saxo durissimo.

* Butyrum de armento, & lac de ouibus cum adipe agnorum, & arietum filiorum Basan: & hircos cum medulla tritici, & sanguinem vix biberet meracissimum.

* Incrassatus est dilectus, & recalcitrauit: incrassatus, impinguatus, dilatatus, dereliquit Deum factorem suum, & recessit a Deo salutari suo.

* Prouocauerunt eum in dijs alienis, & in abominationibus ad iracundiam concitauerunt.

* Immolauerunt dæmonijs & non Deo, dijs, quos ignorabant: noui recentesq. venerunt, quos non coluerunt patres eorum.

* Deum, qui te genuit dereliquisti, & oblitus es Domini creatoris tui.

* Vidit Dominus, & ad iracundiam concitatus est: quia prouocauerunt eum filij sui & filia.

* Et ait: Abscondam faciem meam ab eis, & considerabo nouissima eorum: generatio enim peruersa est, & infidelis filij.

¶ Rom. 10. d. 19
1 Cor. 15. c. 14

* Ipſi me prouocauerunt in eo, qui nō erat Deus, & irritauerunt in vanitatibus ſuis : & ego prouocabo eos in eo, qui non eſt populus, & in gente ſtulta irritabo illos. D

* Ignis ſuccenſus eſt in furore meo, & ardebit uſque ad inferni nouiſſima : deuorabitq. terram cum germine ſuo, & montium fundamenta comburet.

* Congregabo ſuper eos mala, & ſagittas meas complebo in eis.

* Conſumentur fame, & deuorabunt eos aues morſu amariffimo : dentes beſtiarum immittā in eos, cum furore trahentium ſuper terram, atque ſerpentiū.

* Foris vaſtabit eos gladius, & intus pauor, iuuenē ſimul ac virginem, lactentem cum homine ſene.

* Dixi : Vbinam ſunt ? ceſſare faciam ex hominibus memoriam eorum.

* Sed propter iram inimicorū diſtuli : ne forte ſuperbirent hoſtes eorum, & dicerent : Manus noſtra excelsa, & non Dominus, fecit hæc omnia.

* Gens abſque conſilio eſt, & ſine prudentia.

¶ Iere. 9. c. 12

* Vtinam ſaperent, & intelligerent, ac nouiſſima prouiderent.

* Quo modo perſequatur vnus mille, & duo fugent decē millia ? nonne ideo, quia Deus ſuus vendidit eos, & Dominus conſulit illos ? E

* Non enim eſt Deus noſter vt dii eorum : & inimici noſtri ſunt iudices.

* De vinea Sodomorum, vinea eorum, & de ſuburbanis Gomorrhæ : vna eorum vna fellis, & botri amariffimi.

* Fel draconum vinum eorum, & venenum aſpidum inſanabile.

* Nonne hæc condita ſunt apud me, & ſignata in theſauris meis ?

¶ Ecdi. 23. a. 1
R. 11. 12. d. 19
Heb. 10. f. 30

* Mea eſt ultio, & ego retribuam in tempore, vt labatur pes eorum : iuxta eſt dies perditionis, & adeſſe feſtinate tempora.

* Iudicabit Dominus populum ſuū, & in ſeruis ſuis miſerebitur : videbit quod infirmata ſit manus, & clauſi quoque deſecerunt, reſiliuq. conſumpti ſunt.

¶ Iere. 1. c. 16

* Et dicet : Vbi ſunt dii eorū, in quibus habebant fiduciam ?

* De quorū victimis comedebant adipeſ, & bibebant vinum libaminum : ſurgant, & opulentur vobis, & in neceſſitate

ſitate vos protegant.

* Videte quod ego ſum ſolus, & non ſit alius Deus præter me : ego occidam, & ego viuere faciam : percutiam, & ego ſanabo, & non eſt qui de manu mea poſſit eruere. ¶ 1. Reg. 2. c. 6
Tob. 13. a. 2
Sap. 16. b. 11
¶ Iob 10. b. 7

* Leuabo ad cælum manum meam, & dicam : Viuo ego in æternum.

* Si acuero vt fulgur gladium meum, & arripuerit iudicium manus mea : redam ultionem hoſtibus meis, & his qui oderunt me retribuam.

* Inebriabo ſagittas meas ſanguine, & gladius meus deuorabit carnes, de cruore occiſorum, & de captiuitate, nudati inimicorum capitis.

* Laudate gentes populum eius, quia ſanguinem ſeruorum ſuorum vlcifcetur : & vindictam retribuet in hoſtes eorum, & propitiuſ erit terræ populi ſui. ¶ 2. Mac. 7. b. 6

* Venit ergo Moyſes, & locutus eſt omnia verba cæci huius in auribus populi, ipſe & Iſue filius Nun.

* Compleuitq. omnes ſermones iſtos, loquens ad vniuerſum Iſrael.

* & dixit ad eos : Ponite corda veſtra in omnia verba, quæ ego teſtificor vobis hodie : vt mandetis ea filiis veſtris cuſtodire & facere, & implere vniuerſa quæ ſcripta ſunt legis huius :

* quia nō incaſſum præcepta ſunt vobis, ſed vt ſinguli in eis viuerent : quæ faciētes longo perſeueretis tempore in Terra, ad quam, Iordane tranſmiſſo, ingredimini poſſidendam.

* Locutusq. eſt Dominus ad Moyſen in eadem die, dicens :

* Ascende in montem iſtum Abarim, id eſt, tranſituum, in montem Nebo, qui eſt in Terra Moab contra Iericho : & vide Terram Chanaan, quam ego tradam filiis Iſrael obtinendam, & morere in monte.

* Quem conſcendens iungēris populis tuis, ſicut mortuus eſt Aaron frater tuus in monte Hor, & appoſitus populis ſuis :

* quia præuacati eſtis contra me in medio filiorum Iſrael ad Aquas contradictionis in Cades deſerti Sin : & nō ſan-

* cificasti me inter filios Iſrael. * Contra videbis terram, & non ingrediēris in eam, quam ego dabo filiis Iſrael.

¶ Nu. 27. c. 13
¶ 20. d. 16
¶ Num. 10. 24
¶ 27. c. 14

C A P. XXXIII.

Hæc eſt benediſtio, qua benedixit Moyſes, homo Dei, filiis Iſrael ante mortem ſuam.

* Et

¶ Sap. 1. 2. 1

* Et ait: Dominus de Sinai venit, & de Seir ortus est nobis: apparuit de monte Pharan, & cum eo sanctorum millia. In dextera eius ignea lex.

* Dilexit populos, omnes sancti in manu illius sunt: & qui appropinquant pedibus eius, accipiet de doctrina illius.

* Legem præcepit nobis Moyses, hereditatem multitudinis Iacob.

* Erit apud rectissimum rex, congregatis principibus populi cum tribubus Israel.

* Viuat Ruben, & non moriatur, & sit paruus in numero.

* Hæc est Iudæ benedictio: Audi Domine vocem Iudæ, & ad populum suum introduc eum: manus eius pugnabunt pro eo, & adiutor illius contra aduersarios eius erit.

* Leui quoque ait: Perfectio tua, & doctrina tua viro sancto tuo, quem probasti in tentatione, & iudicasti ad Aquas contradictionis. * Qui dixit patri suo, & matri suæ: Nescio vos; & fratribus suis: Ignoro vos: & nescierunt filios suos. Hi custodierunt eloquium tuum, & pactum tuum seruauerunt, * iudicia tua ò Iacob, & legem tuam ò Israel: ponent thymiana in furore tuo, & holocaustum super altare tuum. * Benedic Domine fortitudini eius, & opera manuum illius suscipe. Percute dorsa inimicorum eius: & qui oderunt eum, non confurgent.

* Et Benjamin ait: Amantissimus Domini habitabit confider in eo: quasi in thalamo tota die morabitur, & inter humeros illius requiescet.

* Ioseph quoque ait: De benedictione Domini terra eius, de pomis cæli, & calore, atque abyssu subiacente. * De pomis fructuum solis ac lunæ. * de vertice antiquorum montium, de pomis collium æternorum: * & de frugibus terræ, & de plenitudine eius. Benedictio illius, qui apparuit in rubo, veniat super caput Ioseph, & super verticem nazaræi inter fratres suos. * Quasi primogeniti tauri pulchritudo eius, cornua rhinocerotis cornua illius: in ipsis ventilabit Gentes usque ad terminos terræ. hæc sunt multitudines Ephraim: & hæc millia Manasse.

* Et Zabulon, ait: Latare Zabulon in

exitu tuo, & Issachar in tabernaculis tuis. * Populos vocabunt ad montem: ibi immolabunt victimas iustitiæ. Qui inundationem maris quasi lac sugent, & thesauros absconditos arenarum.

* Et Gad ait: Benedictus in latitudine Gad: quasi leo requieuit, cepitq. brachium & verticem. * Et vidit principatum suum, quod in parte sua doctor esset repositus: qui fuit cum principibus populi, & fecit iustitias Domini, & iudicium suum cum Israel.

* Dan quoque ait: Dan catulus leonis, D fluet largiter de Bafan.

* Et Nephthali dixit: Nephthali abundantia perfruetur, & plenus erit benedictionibus Domini: mare & meridiem possidebit.

* Aser quoque ait: Benedictus in filiis Aser, sit placens fratribus suis, & tingat in oleo pedem suum. * Ferrum & æs calcamentum eius. Sicut dies iuuentutis tuæ, ita & senectus tua. * Non est Deus alius vt Deus rectissimi: ascensor cæli auxiliator tuus. Magnificencia eius discurrent nubes, * habitaculum eius sursum, & subter brachia sempiterna: eiciet a facie tua inimicum, dicetque: Cõterere.

* Habitabit Israel confidenter, & solus. Oculus Iacob in terra frumenti & vini, cæliq. caligabunt rore.

* Beatus es tu Israel: quis similis tui popule, qui saluaris in Domino? securus auxilij tui, & gladius gloriæ tuæ: negabunt te inimici tui, & tu eorum colla calcabis.

CAP. XXXIII.

¶ Exod. 1. 12

1 **A** Scedit ergo Moyses de caestribus Moab super Montem Nebo, in verticem Phasga contra Iericho: ostenditq. ei Dominus omnem Terram Galaad usque

2 Dan, & vniuersum Nephthali, terramq. Ephraim & Manasse, & omnem terram Iudæ usque ad mare nouissimum, & australem partem, & latitudinem campi Iericho

3 ciuitatis palmarum usque Segor. Dixitq. Dominus ad eum: Hæc est terra, pro qua iuraui Abraham, Isaac, & Jacob, dicens: Semini tuo dabo eam. Vidisti eam oculis tuis, & non transibis ad illam.

4 * Mortuusq. est ibi Moyses seruus Domini, in terra Moab, iubente Domino:

* & sepeliuit eum in valle Terræ Moab
contra Phogor : & non cognouit ho-
mo sepulchrum eius vsque in præsentē
diem . * Moyses centum & viginti an-
norum erat quando mortuus est : non
caligauit oculus eius , nec dentes illius
moti sunt . * Fleueruntq. eum filij Israel
in campestribus Moab triginta diebus :
& completi sunt dies planctus lugentiū
Moyſen . * Iosue vero filius Nun reple-
tus est Spiritu sapientiæ , quia Moyses

posuit super eum manus suas . Et obedie-
runt ei filij Israel , feceruntq. sicut præce-
pit Dominus Moyſi . * Et nō surrexit ultra
propheta in Israel sicut Moyses , quē nos-
set Dominus facie ad faciem , * in omni-
bus signis atque portentis , quæ misit per
eum , vt faceret in Terra Ægypti Pharao-
ni , & omnibus seruis eius , vniuersaq.
terræ illius , * & cunctam manum robu-
stam , magna q. mirabilia , quæ fecit Moy-
ses coram vniuerso Israel .

LIBER IOSVE, HEBRAICE IEHOSVA.

CAPVT PRIMVM.

IT factū est post mor-
tem Moyſi serui Do-
mini , vt loqueretur
Dominus ad Iosue
filium Nun , mini-
strum Moyſi , & di-
ceret ei : * Moyses
seruus meus mortuus est : surge , & transi
Iordanem istum tu & omnis populus te-
cum , in Terram , quam ego dabo filiis
Israel . * Omnem locum , quem calca-
uerit vestigium pedis vestri , vobis tra-
dam , sicut locutus sum Moyſi . * A de-
serto & Libano vsque ad fluiuium ma-
gnum Euphraten , omnis terra Hethro-
rum vsque ad mare magnum contra so-
lis occasum erit terminus vester . * Nul-
lus poterit vobis resistere cunctis diebus
vitæ tuæ : sicut fui cum Moyſe , ita ero
tecum : non dimittam , nec derelinquam
te . * Confortare , & esto robustus : tu
enim sorte diuides populo huic Terram ,
pro qua iuravi patribus suis , vt tradere
eam illis . * Confortare igitur , & esto ro-
bustus valde : vt custodias , & facias om-
nem legem , quam præcepit tibi Moyses
seruus meus : ne declines ab ea ad dexte-
ram vel ad sinistram , vt intelligas cuncta

quæ agis . * Non recedat volumen legis
huius ab ore tuo : sed meditaberis in eo
diebus ac noctibus , vt custodias & facias
omnia quæ scripta sunt in eo : tunc diri-
ges viam tuam , & intelliges eam . * Ecce
præcipio tibi , confortare , & esto robustus .
Noli metuere , & noli timere : quoniā te-
cum est Dominus Deus tuus in omnibus
ad quæcumque perrexeris . * Præcepitq.
Iosue principibus populi , dicēs : Transite
per mediū castrorum , & imperate popu-
lo , ac dicite : * Præparate vobis cibaria :
quoniā post diem tertium transibitis Ior-
danem , & intrabitis ad possidendā Ter-
ram , quam Dominus Deus vester datu-
rus est vobis . * Rubenitis quoque & Ga-
ditis , & dimidiæ tribui Manasse ait : * Me-
mentote sermonis , quem præcepit vobis
Moyses famulus Domini , dicens : Domi-
nus Deus vester dedit vobis requiem , &
omnem Terrā . * Vxorēs vestræ , & filij ,
ac iumenta manebunt in Terra , quam
tradidit vobis Moyses trans Iordanē : vos
autem transite armati ante fratres ve-
stros , omnes fortes manu , & pugnate pro
eis , * donec det Dominus requiē fratri-
bus vestris sicut & vobis dedit , & possi-
deant ipsi quoque Terrā , quam Dominus
Deus

Deut. 11. c.
24

Hebr. 13. a. 6
Inf. 3. b. 7

Deut. 31. b.
6. f. 23
1. Reg. 2. a. 2

Num. 32. d. 7

Deus vester daturus est eis: & sic reuertemini in Terram possessionis vestræ, & habitabitis in ea, quam vobis dedit Moyses famulus Domini trans Iordanem contra solis ortum. * Responderuntq. ad Iosue, atque dixerunt: Omnia, quæ præcepisti nobis, faciemus: & quocumque miseris, ibimus. * Sicut obediuius in cunctis Moyfi, ita obediemus & tibi: tantum sit Dominus Deus tuus tecum, sicut fuit cum Moyse. * Qui contradixerit ori tuo, & non obedierit cunctis sermonibus, quos præceperis ei, moriatur. tu tantum confortare, & viriliter age.

CAP. II.

Misit igitur Iosue filius Nun de Setim duos viros exploratores in abscondito: & dixit eis: Ite, & considerate Terram, urbemq. Iericho. * Qui pergentes ingressi sunt domum mulieris meretricis, nomine Rahab, & quieverunt apud eam. * Nunciatumq. est regi Iericho, & dictum: Ecce viri ingressi sunt huc per noctem de filiis Israel, ut explorarent Terram. * Misitq. rex Iericho ad Rahab dicens: Educ viros, qui venerunt ad te, & ingressi sunt domum tuam: exploratores quippe sunt, & omnem Terram considerare venerunt. * Tollensq. mulier viros, abscondit, & ait: Fateor, venerunt ad me, sed nesciebam unde essent: * cumq. porta clauderetur in tenebris, & illi pariter exierunt, nescio quò abierint: persequimini cito, & comprehendetis eos. * Ipsa autem fecit ascendere viros in solarium domus suæ, operuitq. eos stipulini, quæ ibi erat. * Hi autem, qui missi fuerant, secuti sunt eos per viam, quæ ducit ad vadum Iordanis: illisq. egressis statim porta clausa est. * Necdum obdormierant qui latebāt, & ecce mulier ascendit ad eos, & ait: * Noui quòd Dominus tradiderit vobis Terram: etenim irrui in nos terror vester, & elanguerunt omnes habitatores Terræ. * Audiuius quòd siccauerit Dominus aquas Maris rubri ad vestrum introitum, quando egressi estis ex Aegypto: * & quæ feceritis duobus Amorrhæorum regibus, qui erant trans Iordanem: Schon & Og, quos interfecistis. * Et hæc audientes pertinuimus, & elanguit cor nostrum, nec remansit

in nobis spiritus ad introitum vestrum: Dominus enim Deus vester ipse est Deus in celo sursum, & in terra deorsum.

12 * Nunc ergo iurate mihi per Dominum, ut quomodo ego misericordiam feci vobiscum, ita & vos faciatis cum domo patris mei: detisq. mihi verum signum, * vt
13 C saluetis patrem meum & matrem, fratres ac sorores meas, & omnia quæ illorum sunt, & eruatis animas nostras a morte.
14 * Qui responderunt ei: Anima nostra sit pro vobis in mortem, si tamen non prodideris nos. cumq. tradiderit nobis Dominus terram, faciemus in te misericordiam & veritatem. * Demisit ergo eos
15 per funem de fenestra: domus enim eius hærebat muro. * Dixitq. ad eos: Ad montana conscendite, ne forte occurrant vobis reuertentes: ibiq. latitate tribus diebus, donec redeant, & sic ibitis per viam vestram. * Qui dixerunt ad eam: Innoxii
17 erimus a iuramento hoc, quo adiurasti nos: * si ingredientibus nobis Terram, signum fuerit funiculus iste coccineus, & ligaueris eum in fenestra, per quam demisisti nos: & patrem tuum ac matrem,
18 D fratresq. & omnem cognationem tuam congregaueris in domum tuam. * Qui ostium domus suæ egressus fuerit, sanguis ipsius erit in caput eius, & nos erimus alieni. Cunctorum autem sanguis, qui tecum in domo fuerint, redundabit in caput nostrum, si eos aliquis tetigerit.
20 * Quòd si nos prodere volueris, & sermonem istum proferre in medium, erimus mundi ab hoc iuramento, quo adiurasti nos. * Et illa respondit: Sicut locuti estis, ita fiat. dimittensq. eos vt pergerent, appendit funiculum coccineum
22 in fenestra. * Illi vero ambulantes perueniunt ad montana, & manserunt ibi tres dies, donec reuerterentur qui fuerant persecuti: quærentes enim per omnem viam, non repperunt eos. * Quibus urbem ingressis, reuersi sunt, & descenderunt exploratores de monte: & transmissio Iordane, venerunt ad Iosue filium Nun, narraueruntq. ei omnia,
24 quæ acciderant sibi, * atque dixerunt: Tradidit Dominus omnem terram hanc in manus nostras, & timore prostrati sunt cuncti habitatores eius.

Inf. 6. d. 22

Iac. 2. d. 25
Hebr. 11. f. 31

Inf. 6. c. 17

Exo. 14. c. 21

Nu. 21. c. 24

CAP. III.

Igitur Iosue de nocte confurgens mo-
 uit castra: egredientesq. de Setim, ve-
 nerunt ad Iordanem ipse, & omnes filij
 Israel, & morati sunt ibi tres dies. * Qui-
 bus euolutis, transferunt præcones per
 castrorum medium, * & clamare coepe-
 runt: Quando videritis arcam foederis
 Domini Dei vestri, & sacerdotes stirpis
 Leuiticæ portantes eam, vos quoque
 confurgite, & sequimini præcedentes:
 * sitq. inter vos & arcam spatium cubi-
 torum duum millium: vt procul videre
 possitis, & nosse per quam viam ingre-
 diamini: quia prius non ambulastis per
 eam: & caute ne appropinquetis ad ar-
 cam. * Dixitq. Iosue ad populum: San-
 ctificamini: cras enim faciet Dominus
 inter vos mirabilia. * Et ait ad sacerdo-
 tes: Tollite arcam foederis, & præcedi-
 te populum. Qui iussa complentes, tu-
 leiunt, & ambulauerunt ante eos. * Di-
 xitq. Dominus ad Iosue: Hodie inci-
 piam exaltare te coram omni Israel: vt
 sciant quòd sicut cum Moyse fui, ita &
 tecum sim. * Tu autem præcipe sacer-
 dotibus, qui portant arcam foederis, &
 dic eis: Cum ingressi fueritis partem a-
 quæ Iordanis, state in ea. * Dixitq. Io-
 sue ad filios Israel: Accedite huc, & au-
 dite verbum Domini Dei vestri. * Et rur-
 sum: In hoc, inquit, sciatis quòd Do-
 minus Deus viuens in medio vestri est,
 & disperdet in conspectu vestro Chana-
 nezum & Hethæum, Henzum & Phere-
 zæum, Gergeszum quoque & Iebusæum,
 & Amorrahæum. * Ecce, arca foederis
 Domini omnis terræ antecedit vos per
 Iordanem. * Parate duodecim viros de
 tribubus Israel, singulos per singulas tri-
 bus. * Et cum posuerint vestigia pedum
 suorum sacerdotes qui portant arcam
 Domini Dei vniuersæ terræ in aquis Ior-
 danis, aquæ, quæ inferiores sunt, de-
 current atque deficient: quæ autem de-
 super veniunt, in vna mole consistent.
 * Igitur egressus est populus de taber-
 naculis suis, vt transfret Iordanem: &
 sacerdotes, qui portabant arcam foede-
 ris, pergebant ante eum. * Ingressisq. eis
 Iordanem, & pedibus eorum in parte
 aquæ tinctis (Iordanis autem ripas aluei
 sui tempore messis impleuerat) * stete-

runt aquæ descendentes in loco vno, &
 ad instar montis intumescences appa-
 rant procul ab vrbe, quæ vocatur Adom
 vsque ad locum Sarthan: quæ autem
 inferiores erant, in Mare solitudinis
 (quod nunc vocatur mortuum) descen-
 derunt, vsquequo omnino deficerent.
 * Populus autem incedebat contra Ieri-
 cho: & sacerdotes, qui portabant arcam
 foederis Domini, stabant super siccam
 humum in medio Iordanis accincti,
 omnisq. populus per arentem alueum
 transibat.

CAP. IIII.

Quibus transgressis, dixit Dominus
 ad Iosue: * Elige duodecim viros
 singulos per singulas tribus: * & præci-
 pe eis vt tollant de medio Iordanis al-
 ueo, vbi steterunt pedes sacerdotum,
 duodecim durissimos lapides, quos po-
 netis in loco castrorum, vbi fixeritis
 hac nocte tentoria. * Vocauitq. Iosue
 duodecim viros, quos elegerat de filiis
 Israel, singulos de singulis tribubus, * &
 ait ad eos: Ite ante arcam Domini Dei
 vestri ad Iordanis medium, & portate
 inde singuli singulos lapides in humeris
 vestris, iuxta numerum filiorum Israel,
 * vt sit signum inter vos: & quando in-
 terrogauerint vos filij vestri cras, dicē-
 tes: Quid sibi volunt isti lapides? * re-
 spondebitis eis: Defecerunt aquæ Iorda-
 nis ante arcam foederis Domini, cum
 transfret eum: idcirco positi sunt lapi-
 des isti in monumentum filiorum Israel
 vsque in æternum. * Fecerunt ergo filij
 Israel sicut præcepit eis Iosue, portan-
 tes de medio Iordanis alueo duodecim
 lapides, vt Dominus ei imperarat, iux-
 ta numerum filiorum Israel, vsque ad
 locum, in quo castrametati sunt, ibiq.
 posuerunt eos. * Alios quoque duode-
 cim lapides posuit Iosue in medio Ior-
 danis alueo, vbi steterunt sacerdotes,
 qui portabant arcam foederis: & sunt
 ibi vsque in præsentem diem. * Sacer-
 dotes autem, qui portabant arcam, sta-
 bant in Iordanis medio, donec omnia
 complerentur, quæ Iosue, vt loqueretur
 ad populum, præceperat Dominus,
 & dixerat ei Moyses. Festinauitq. popu-
 lus, & transijt. * Cumq. transissent om-
 nes,

nes, transiuit & arca Domini, sacerdos- C
 usq. pergebant ante populum. * Filij 12
 quoque Ruben, & Gad, & dimidia tri-
 bus Manasse, armati precedebant filios
 I Na. 32. c. 21 Israel, sicut eis praeceperat Moyses: * & 13
 quadraginta pugnatorum millia per tur-
 mas, & cuneos, incedebant per plana,
 arque campestria vrbis Iericho. * In die 14
 illo magnificauit Dominus Iosue corā
 omni Israel, vt timerent eum, sicut ti-
 merant Moysen, dum adiuueret. * Di- 15
 xitq. ad eum: * Præcipe sacerdotibus, 16
 qui portant arcam foederis, vt ascendāt
 de Iordane. * Qui praecepit eis, dicēs: 17
 Ascendite de Iordane. * Cumq. ascen- 18
 dissent portantes arcam foederis Domi-
 ni, & siccam humum calcare cœpissent,
 reuersæ sunt aquæ in alueum suum, & D
 fluebant sicut ante consueuerant. * Po- 19
 pulus autem ascendit de Iordane, deci-
 mo die mensis primi, & castrametati
 sunt in Galgalis contra Orientalem pla-
 gam vrbis Iericho. * Duodecim quoque 20
 lapides, quos de Iordanis alueo sum-
 pserant, posuit Iosue in Galgalis, * & 21
 dixit ad filios Israel: Quādo interroga-
 uerint filij vestri cras patres suos, & di-
 xerint eis: Quid sibi volunt lapides isti?
 * docebitis eos, atque dicetis: Per aren- 22
 tem alueum transiuit Israel Iordanem,
 istum, * siccante Domino Deo vestro 23
 aquas eius in conspectu vestro, donec
 Exo. 14. c. 21 transiretis: * sicut fecerat prius in ma- 24
 ri rubro, quod siccauit donec transire-
 mus: * vt discant omnes terrarum popu- 25
 li fortissimam Domini manum, vt &
 vos timeatis Dominum Deum vestrum
 omni tempore.

C A P. V.

Postquam ergo audierunt omnes re-
 ges Amorrhæorum, qui habitabant A
 trans Iordanem ad Occidentalem pla-
 gam, & cuncti reges Chanaan, qui pro-
 pinqua possidebant magni maris loca,
 quod siccaisset Dominus fluentia Iorda-
 nis coram filiis Israel donec transirent,
 dissolutū est cor eorum, & non reman-
 sit in eis spiritus, timentium introitum
 filiorum Israel. * Eo tempore ait Do-
 minus ad Iosue: Fac tibi cultros lapi-
 deos, & circumcide secundū filios Israel.
 * Fecit quod iusserat Dominus, & cir-

cumcidit filios Israel in colle praputio-
 rum. * Hæc autem causa est secundā cir-
 B cumcisionis: Omnis populus, qui egres-
 sus est de Aegypto generis masculini,
 vniuersi bellatores viri, mortui sunt in
 deserto per longissimos viæ circuitus,
 5 * qui omnes circumcisi erant. Populus
 6 autem qui natus est in deserto, * per
 quadraginta annos itineris latissimæ so-
 litudinis incircumcissus fuit: donec con-
 sumerentur qui non audierant vocem
 Domini, & quibus ante iurauerat vt
 non ostenderet eis terram lacte & mel-
 7 le manantem. * Horum filij in locum
 C successerunt patrum, & circumcisi sunt
 a Iosue: quia sicut nati fuerant, in præ-
 putio erant, nec eos in via aliquis cir-
 8 cumciderat. * Postquam autem omnes
 circumcisi sunt, manserunt in eodem
 9 castrorum loco, donec sanaretur. * Di-
 xitq. Dominus ad Iosue: Hodie abstulī
 opprobriū Aegypti a vobis. Vocatumq.
 est nomen loci illius Galgala, vsque in
 10 præsentem diem. * Manseruntq. filij Is-
 rael in Galgalis, & fecerunt Phase,
 quartadecima die mensis ad vespertum,
 11 in campestribus Iericho: * & comederūt
 D de frugibus Terræ die altero, azymos
 12 panes, & polentam eiusdem anni. * De-
 fecitq. manna postquam comederunt de
 frugibus Terræ, nec vti sunt vltra cibo.
 illo filij Israel, sed comederunt de fru-
 gibus præsentis anni Terræ Chanaan.
 13 * Cum autem esset Iosue in agro vrbis
 Iericho, leuauit oculos, & vidit virum
 stantem contra se, euaginatū tenentē
 gladium, perrexitq. ad eum, & ait:
 14 Noster es, an aduersariorum? * Qui re-
 spondit: Nequaquam: sed sum princeps
 15 exercitus Domini, & nunc venio. * Ce-
 cidit Iosue pronus in terram. Et ado-
 rans ait: Quid Dominus meus loquitur
 16 ad seruum suum? * Solue, inquit, cal-
 ceamentum tuum de pedibus tuis: locus
 enim, in quo stas, sanctus est. Fecitq.
 Iosue vt sibi fuerat imperatum.

Exod. 3. b. 5
 Act. 7. d. 33

C A P. VI.

I Ericho autem clausa erat atque muni-
 A ta, timore filiorum Israel, & nullus
 egredi audebat aut ingredi. * Dixitq.
 Dominus ad Iosue: Ecce dedi in manu
 tua Iericho, & regem eius, omnesq.
 fortēs

sortes viros . * Circuite urbem , cuncti bellatores semel per diem : sic facietis sex diebus . * Septimo autem die sacerdotes tollant septem buccinas , quarum usus est in iubileo , & præcedant arcam foederis : septiesq. circuibitis ciuitatem , & sacerdotes clangent buccinis . * Cumq. insonuerit vox tubæ longior atque concisior , & in auribus vestris increpauerit , conclamabit omnis populus vociferatione maxima , & muri funditus corruent ciuitatis , ingredienturq. singuli per locum contra quem steterint . * Vocauit ergo Iosue filius Nun sacerdotes , & dixit ad eos : Tollite arcam foederis : & septem alij sacerdotes tollant septem iubileorū buccinas , & incedant ante arcam Domini . * Ad populum quoque ait : Ite , & circuite ciuitatem , armati , præcedentes arcam Domini . * Cumq. Iosue verba finisset , & septem sacerdotes septem buccinis clangerent ante arcam foederis Domini , * omnisq. præcederet armatus exercitus , reliquum vulgus arcam sequebatur , ac buccinis omnia concrepabāt . * Præceperat autem Iosue populo , dicens : Non clamabitis , nec audietur vox vestra , neque vllus sermo ex ore vestro egredietur : donec veniat dies in quo dicam vobis : Clamate , & vociferamini . * Circuiuit ergo arca Domini ciuitatem semel per diem , & reuersa in castra , mansit ibi . * Igitur Iosue de nocte confurgente , tulerunt sacerdotes arcam Domini , * & septem ex eis septem buccinas , quarum in iubileo usus est : præcedebantq. arcam Domini ambulantes atque clangentes : & armatus populus ibat ante eos , vulgus autem reliquum sequebatur arcam , & buccinis personabat . * Circuiieruntq. ciuitatem secundo die semel , & reuersi sunt in castra . Sic fecerunt sex diebus . * Die autem septimo , diluculo confurgentes , circuiierunt urbem , sicut dispositum erat , septies . * Cumq. septimo circui clangerēt buccinis sacerdotes , dixit Iosue ad omnē Israel : Vociferamini : tradidit enim vobis Dominus ciuitatem : * siq. ciuitas hæc anathema : & omnia quæ in ea sunt , Domino . sola Rahab meretrix viuat cum vniuersis , qui cum ea in domo sunt : abscondit enim nuncios quos direximus . * Vos autem ca-

ute ne de his , quæ præcepta sunt , quipiam contingatis , & sitis prauaricationis rei , & omnia castra Israel sub pec-
 19 cato sint atque turbetur . * Quidquid autem auri & argenti fuerit , & vasorum æneorum ac ferri , Domino consecretur , repositum in thesauris eius . * Igitur omni populo vociferante , & clangentibus tubis , postquam in aures multitudinis vox sonitusq. increpuit , muri illico corruerunt : & ascendit vnusquisque per locum , qui contra se erat : ce-
 20 peruntq. ciuitatem , * & interfecerunt omnia quæ erant in ea , a viro vsque ad mulierem , ab infante vsque ad senē . Boues quoque & oues & asinos in ore
 21 gladij percusserunt . * Duobus autem viris , qui exploratores missi fuerant , dixit Iosue : Ingredimini domum mulieris meretricis , & producite eam , & omnia quæ illius sunt , sicut illi iuramento firmastis . * Ingressiq. iuuenes , edu-
 22 xerunt Rahab , & parentes eius , fratres quoque , & cunctam suppellectilem ac cognationem illius , & extra castra Is-
 24 rael manere fecerunt . * Urbem autem , & omnia , quæ erant in ea , succenderunt ; absque auro & argento , & vasis æneis , ac ferro , quæ in thesaurium Domini consecrarunt . * Rahab vero meretricem , & domum patris eius , & omnia quæ habebat , fecit Iosue viuere , & habitauerūt in medio Israel vsque in presentem diem : eo quod absconderit nuncios , quos miserat vt explorarent Iericho . In tempore illo , imprecatus est Iosue , dicens : * Maledictus vir coram
 25 Domino , qui suscitauerit & ædificauerit ciuitatem Iericho . In primogenito suo fundamenta illius iaciat , & in nouissimo liberorum ponat portas eius .
 27 * Fuit ergo Dominus cum Iosue , & nomen eius vulgatum est in omni terra .

C A P . VII .

Filij autem Israel prauaricati sunt
 A mandatum , & usurpauerunt de anathemate . * Nam Achan filius Charmi , filij Zabdi , filij Zare de tribu Iuda , tulit aliquid de anathemate : iratusq. est Dominus contra filios Israel . * Cumq. mitteret Iosue de Iericho viros contra Hai , quæ est iuxta Bethaunen , ad Orientalem plagam

plagam oppidi Bethel, dixit eis: Ascendite, & explorate Terram. Qui præcepta complentes explorauerunt Hai. * Et reuerſi dixerunt ei: Non ascendat omnis populus, ſed duo vel tria millia virorum pergant, & deleant ciuitatem: quare omnis populus fruſtra vexabitur contra hoſtes pauciſſimos? * Aſcenderunt ergo tria millia pugnatorum. Qui ſtatim terga vertentes, * percuſſi ſunt a viris vrbiſ Hai, & corruerunt ex eiſ triginta ſex homines: perſecutiq. ſunt eos aduerſarij de porta vſque ad Sabarim, & ceciderunt per prona fugientes: pettimuitq. cor populi, & inſtar aquæ liquefactum eſt. * Ioſue vero ſeidit veſtimenta ſua, & pronus cecidit in terram coram arca Domini vſque ad veſperam, tam ipſe quàm omnes feres Iſrael: miſeruntq. puluerem ſuper capita ſua, * & dixit Ioſue: Heu Domine Deus, quid voluiſti traducere populum iſtum Iordanem fluuium, vt traderes nos in manus Amorrhæi, & perderes? vtinam vt cœpiſimus, manſiſſemus trans Iordanem. * Mi Domine Deus quid dicam, videns Iſraelem hoſtibus ſuis terga vertentem? * Audient Chananei, & omnes habitatores Terræ, & pariter conglomerati circumdabunt nos, atque delebunt nomen noſtrum de terra: & quid facies magno nomini tuo? * Dixitq. Dominus ad Ioſue: Surge, cur iaces pronus in terra? * Peccauit Iſrael, & præuaticatus eſt pactum meum: tuleruntq. de anathemate, & furati ſunt atque mentiti, & abſcorderunt inter vaſa ſua. * Nec poterit Iſrael ſtare ante hoſtes ſuos, coſq. fugiet: quia pollutus eſt anathemate. non ero vltra vobiſcum, donec conteratis eum, qui huius ſceleris reus eſt. * Surge, ſanctifica populum, & dic eis: * Sanctificamini in cratiſtinum: hæc enim dicit Dominus Deus Iſrael: Anathema in medio tui eſt Iſrael: non poteris ſtare coram hoſtibus tuis, donec deleatur ex te qui hoſtibus contaminatus eſt ſcelere. * Accedetiq. mane ſinguli per tribus veſtras: & quamcumque tribum ſors inuenerit, accedet per cognationes ſuas, & cognatio per domos, domuſq. per viros. * Et quicumque ille in hoc facinore fuerit deprehenſus, comburetur igni cum omni ſubſtantia ſua: quoniam præuaticatus eſt pactum Domini, & fecit nefas in Iſrael. * Surgens ita-

que Ioſue mane, applicuit Iſrael per tribus ſuas, & inuenta eſt tribus Iuda. * Quæ cum iuxta familias ſuas eſſet oblata, inuenta eſt familia Zare. Illam quoque per domos offerens, reperit Zabdi: cuius domum in ſingulos diuidens viros, inuenit Achan filium Charmi, filij Zabdi: filij Zare de tribu Iuda. * Et ait Ioſue ad Achâ: Fili mi, da gloriam Domino Deo Iſrael, & conſitere, atque indica mihi quid feceris, ne abſcondas. * Reſponditq. Achan Ioſue, & dixit ei: Vere ego peccaui Domino Deo Iſrael, & ſic & ſic feci. * vidi enim inter ſpolia pallium coccineum vnde bonum, & ducentos ſiclos argenti, regulamq. auream quinquaginta ſiclorum: & concupiſcens abſtuli, & abſcondi in terra contra medium tabernaculi mei, argentumq. ſoſſa humo operui. * Miſit ergo Ioſue miniſtros: qui currentes ad tabernaculum illius, repererunt cuncta abſcondita in eodem loco, & argentum ſimul. * Auferentesq. de tentorio tulerunt ea ad Ioſue, & ad omnes filios Iſrael, proieceruntq. ante Dominum. * Tollens itaque Ioſue Achan filium Zare, argentumq. & pallium, & auream regulam, filios quoque & filias eius, boues & aſinos, & oues, ipſumq. tabernaculum, & cunctam ſuppelleſtilem: (& omnis Iſrael cum eo) duxerunt eos ad Vallem Achor: * vbi dixit Ioſue: Quia turbasti nos, exturbet te Dominus in die hac. Lapidauitq. eum omnis Iſrael: & cuncta quæ illius erant, igne conſumpta ſunt. * Congregaueruntq. ſuper eum acervum magnum lapidum, qui permanet vſque in præſentem diem. Et auerſus eſt furor Domini ab eis. Vocatumq. eſt nomen loci illius, Vallis Achor, vſque hodie.

CAP. VIII.

Dixit autem Dominus ad Ioſue: Ne timeas, neque formides: tolle tecum omnem multitudinem pugnatorum, & conſurgens aſcende in oppidum Hai. ecce tradidi in manu tua regem eius, & populum, urbemq. & terram. * Faciesq. vrbi Hai, & regi eius, ſicut feciſti Iericho, & regi illius: prædam vero, & omnia animantia diripietis vobis: pone inſidias vrbi poſt eam. * Surrexitq. Ioſue, & omnis exercitus bellatorum cum eo, vt aſcenderent in Hai: & electa

Sup. 1. b. 5
Leuit. 20. b. 8
Num. 11. b. 18
Reg. 16 b. 5

Sup. 6. d. 24

" Sup. 7. 2. 4

8 & electa triginta millia virorum sortiū
 misit nocte, * præcepitq. eis, dicens: Po- 4
 nite insidias post ciuitatem: nec longius
 recedatis: & critis omnes parati. * ego
 autem, & reliqua multitudo, quæ mecum 5
 est, accedemus ex aduerso contra urbē.
 Cumq. exierint contra nos, sicut ante
 fecimus, fugiemus, & terga vertemus:
 * donec persequentes ab urbe, longius 6
 protrahantur: putabunt enim nos fugere
 sicut prius. * Nobis ergo fugientibus, 7
 & illis persequentibus, consurgetis de
 insidijs, & vastabitis ciuitatem: tradetq.
 eam Dominus Deus vester in manus vestras.
 * Cumq. ceperitis, succendite eā, 8
 & sic omnia facietis, vt iussi. * Dimisitq. 9
 eos, & perrexerunt ad locum insidiarū,
 sederuntq. inter Bethel, & Hai, ad Oc-
 cidentalem plagam vrbs Hai: Iosue
 autem nocte illa in medio mansit populi,
 & surgensq. diluculo recensuit socios, 10
 & ascendit cum senioribus in fronte
 exercitus, vallatus auxilio pugnatorum.
 * Cumq. venissent, & ascendissent ex ad- 11
 uerso ciuitatis, steterunt ad Septentrio-
 nalem vrbs plagam, inter quam & eos
 erat vallis media. * Quinque autē mil- 12
 lia viros elegerat, & posuerat in insidijs
 inter Bethel & Hai ex occidentali parte
 eiusdem ciuitatis: * omnis vero reliquus 13
 exercitus ad aquilonem aciem dirigebat,
 ita vt nouissimi illius multitudinis Oc-
 cidentalem plagam vrbs attingerent.
 Abijt ergo Iosue nocte illa, & stetit in
 vallis medio. * Quod cum vidisset rex 14
 Hai, festinauit mane, & egressus est cum
 omni exercitu ciuitatis, direxitq. aciem
 contra desertum, ignorans quod post
 tergum laterent insidiae. * Iosue vero, & 15
 omnis Israel cesserunt loco, simulantes
 metum, & fugientes per solitudinis
 viam. * At illi vociferantes pariter, & 16
 se mutuo cohortantes, persecuti sunt eos.
 Cumq. recessissent a ciuitate, * & ne vrus
 quidem in vrbe Hai & Bethel remansisset
 qui non persequeretur Israel (sicut
 eruperant aperta oppida relinquentes,)
 * dixit Dominus ad Iosue: Leua clypeū,
 qui in manu tua est, contra urbem Hai,
 quoniam tibi tradam eam. * Cumq. ele- 19
 uasset clypeum ex aduerso ciuitatis, in-
 sidiae, quæ latebant, surrexerunt confe-
 stim: & pergentes ad ciuitatem, cepe-
 runt, & succenderunt eam. * Viri autem 20

ciuitatis, qui persequabantur Iosue, re-
 spicientes & videntes fumum vrbs ad
 calum vsque conscendete, non potue-
 runt ultra huc illucq. diffugere: præfer-
 tim cum hi, qui simulauerant fugam,
 E & tendebant ad solitudinem, contra,
 21 persequentes fortissime restitissent. * Vi-
 densq. Iosue & omnis Israel quod capta
 esset ciuitas, & fumus vrbs ascenderet,
 22 reuersus percussit viros Hai. * Siquidem
 & illi qui ceperant & succenderant ci-
 uitatem, egressi ex vrbe contra suos,
 medios hostium ferire coeperunt. Cum
 ergo ex vtraque parte aduersarij caderēt,
 ita vt nullus de tanta multitudine,
 23 saluaretur, * regem quoque vrbs Hai
 apprehenderunt viucentem, & obtulerunt
 24 Iosue. * Igitur omnibus interfectis, qui
 Israel ad desertum tendentem fuerant
 persecuti, & in eodem loco gladio con-
 uentibus, reuersi filij Israel percusserunt
 25 ciuitatem. * Erant autem qui in eodem
 die conciderant a viro vsque ad mulie-
 rem, duodecim millia hominum, omnes
 26 vrbs Hai. * Iosue vero nō contraxit ma-
 num, quam in sublime porrexerat, te-
 nens clypeum donec interficeretur om-
 nes habitatores Hai. * Lumenta autem,
 F & prædam ciuitatis diuiserunt sibi filij
 Israel, sicut præceperat Dominus Iosue.
 28 * Qui succendit urbem, & fecit eam tu-
 mulum sempiternum: * regem quoque
 eius suspendit in patibulo vsque ad ve-
 speram & solis occasum. Præcepitque
 Iosue, & deposuerunt cadauer eius de
 cruce: proieceruntq. in ipso introitu ci-
 uitatis, cōgesto super eum magno accru-
 30 uo lapidum, qui permanet vsque in præ-
 sentem diem. * Tunc ædificauit Iosue
 altare Domino Deo Israel in monte He-
 31 bal: * sicut præceperat Moyses famulus
 Domini filijs Israel, & scriptum est in
 volumine legis Moyfi: Altare vero de la-
 pidibus impolitis, quos ferrum non te-
 tigit: & obtulit super eo holocausta
 Domino, immolauitq. pacificas victi-
 32 mas. * Et scripsit super lapides Deute-
 33 ronomium legis Moyfi, quod ille diges-
 serat coram filijs Israel. * Omnis autem
 populus, & maiores natu, ducesq. ac
 iudices stabant ex vtraque parte arcæ,
 in conspectu sacerdotum qui portabant
 arcam foederis Domini, vt aduena ita
 & indigena. Media pars eorum iuxta
 montem

" Exod. 20. d

Deut. 27. 4. 4

montem Garizim, & media iuxta montem Hebal, sicut praeceperat Moyses famulus Domini. Et primum quidem benedixit populo Israel. * Post hæc legit omnia verba benedictionis & maledictionis, & cuncta quæ scripta erant in legis volumine. * Nihil ex his, quæ Moyses iusserat, reliquit intactum, sed vniuersa replieauit coram omni multitudine Israel, mulieribus ac paruulis & aduenis, qui inter eos morabantur.

CAP. IX.

Quibus auditis, cuncti reges trans Iordanem, qui versabantur in montanis & campestribus, in maritimis ac litore magni maris, hi quoque qui habitabant iuxta Libanum, Hethæus & Amorrhæus, Chanaanæus, Pherezaus, & Heuzus, & Iebusæus congregati sunt pariter, vt pugnarent contra Iosue & Israel vno animo, eademq. sententia. * At hi, qui habitabant in Gabæon, audientes cuncta quæ fecerat Iosue, Iericho & Hai: * & callide cogitantes tulerunt sibi cibaria, saccos veteres asinis imponentes, & vtres vinarios scissos atque confutos, * calceamenta antiqua quæ ad indicium vetustatis pietatis confuta erant, induti veteribus vestimentis: panes quoque, quos portabāt ob viaticum, duri erant, & in frusta comminuti: * perrexeruntq. ad Iosue, qui tunc morabatur in castris Galgatz, & dixerunt ei, atque simul omni Israeliti: De terra longinqua venimus, pacem vobiscum facere cupientes. Responderuntq. viri Israel ad eos, atque dixerunt: * Ne forte in terra, quæ nobis sorte debetur, habitetis, & non possumus foedus inire vobiscum. * At illi ad Iosue, Serui, inquirunt, tui sumus. Quibus Iosue ait: Qui nam estis vos? & vnde venistis? Responderunt: De terra longinqua, valde venerunt serui tui in nomine Domini Dei tui. Audiuimus enim famam potentie eius, cuncta quæ fecit in Ægypto, * & duobus regibus Amorrhæorum qui fuerunt trans Iordanem, Sehon regi Hesebon, & Og regi Basan, qui erat in Altaroth: * dixeruntq. nobis seniores, & omnes habitatores Terræ nostræ: Tollite in manibus cibaria ob longissimam viam,

& occurrите eis, & dicite: Serui vestri sumus, foedus inite nobiscum. * En, panes quando egressi sumus de domibus nostris, vt veniremus ad vos, calidos sumpsimus, nunc sicci facti sunt, & vetustate nimia comminuti. * vtres vini novos impleuimus, nunc rupei sunt & soluti. vestes & calceamenta quibus induimur, & quæ habemus in pedibus, ob longitudinem longioris viæ trita sunt, & pene consumpta. * Susceperunt igitur de cibarijs eorum, & os Domini non interrogauerunt. * Fecitq. Iosue cum eis pacem, & inito foedere pollicitus est quod non occiderentur: principes quoque multitudinis iurauerunt eis. * Post dies autem tres inicii foederis, audierunt quod in vicino habitarent, & inter eos futuri essent. * Moueruntq. castra filij Israel, & venerunt in ciuitates eorum die tertio, quarum hæc vocabula sunt, Gabæon, & Caphira, & Beroth, & Cariathiarim. * Et non percusserunt eos, eo quod iurassent eis principes multitudinis in nomine Domini Dei Israel. Murmurauit itaque omne vulgus contra principes. * Qui responderunt eis: Iurauimus illis in nomine Domini Dei Israel, & idcirco non possumus eos contingere. * Sed hoc faciemus eis: Reseruentur quidem vt viuant, ne contra nos ira Domini concitetur, si peierauerimus: * sed sic viuunt, vt in vsu vniuersæ multitudinis ligna cædant, aquasq. comportent. Quibus hæc loquentibus: * vocauit Gabæonitas Iosue, & dixit eis: Cur nos decipere fraude voluistis, vt diceretis: Procul valde habitamus a vobis, cum in medio nostri sitis? * Itaque sub maledictione eritis, & non deficiet de stirpe vestra ligna cædens, aquasq. comportans in domum Dei mei. * Qui responderunt: Nunciatum est nobis seruis tuis, quod promississet Dominus Deus tuus Moysi seruo suo vt traderet vobis omnem Terram, & disperderet cunctos habitatores eius. Timuimus igitur valde, & prouidimus animabus nostris, vestro terrore compulsi, & hoc consilium iniuimus. * Nunc autem in manu tua sumus: quod tibi bonum & rectum videtur, fac nobis. * Fecit ergo Iosue vt dixerat, & liberauit eos de manu filiorum Israel, vt non occiderentur. * Decreuitq. in illo die eos esse

1. Reg. 11. 4

in ministerio cuncti populi, & altaris Domini, cedentes ligna, & aquas comportantes, vsque in præsens tempus, in loco, quem Dominus elegerit.

C A P. X.

QUæ cum audisset Adonisedec rex Ierusalem, quod scilicet cepisset Iosue Hai, & subuertisset eam, (sicut enim fecerat Iericho & regi eius, sic fecit Hai, & regi illius) & quod transfugissent Gabaonitæ ad Israel, & essent foederati eorum, * timuit valde. Vrbs enim magna erat Gabaon, & vna ciuitatum regaliū, & maior oppido Hai, omnesq. bellatores eius fortissimi. * Misit ergo Adonisedec rex Ierusalē ad Ohā regem Hebron, & ad Pharam regem Ierimoth, ad Iaphia quoque regem Lachis, & ad Dabir regem Eglon, dicens: * Ad me ascendite, & ferte præsidium, vt expugnemus Gabaon, quare transfugerit ad Iosue, & ad filios Israel. * Congregati igitur ascenderunt quinque reges Amorrhæorum: rex Ierusalem, rex Hebron, rex Ierimoth, rex Lachis, rex Eglon, simul cum exercitibus suis, & castrametati sunt circa Gabaon, oppugnantes eam. * Habitatores autem Gabaon vrbs obsessæ miserunt ad Iosue, qui tunc morabatur in castris apud Galgalam, & dixerunt ei: Ne retrahas manus tuas ab auxilio seruorum tuorum: ascende cito, & libera nōs, ferq. præsidium: conuenerunt enim aduersum nos omnes reges Amorrhæorum, qui habitant in montanis. * Ascenditq. Iosue de Galgalis, & omnis exercitus bellatorum cum eo, viri fortissimi. * Dixitq. Dominus ad Iosue: Ne timeas eos: manus enim tuas tradidi illos: nullus ex eis tibi resistere poterit. * Irruit itaque Iosue super eos repēte, tota nocte ascendēs de Galgalis: * Et conturbauit eos Dominus a facie Israel: cōtriuitq. plaga magna in Gabaon, ac persecutus est eos per viam ascensus Beth horon, & percussit vsque Azeca & Maceda. * Cumq. fugerent filios Israel, & essent in descensu Beth horon, Dominus misit super eos lapides magnos de cælo vsque ad Azeca: & mortui sunt multo plures lapidibus grandinis, quān quos gladio percussis-

11 rant filij Israel: * Tunc locutus est Iosue Domino in die, qua tradidit Amorrhæum in conspectu filiorum Israel, dixitq. coram eis: Sol contra Gabaon ne mouearis, & Luna contra vallem Aialon.

12 * Steteruntq. Sol & Luna, donec viceretur se gens de inimicis suis. Nonne scriptum est hoc in libro iustorum? Stat itaque Sol in medio cæli, & non festinauit occumbere spatio vnus diei.

13 * Non fuit antea nec postea tam longa dies, obediēte Domino voci hominis, & pugnante pro Israel. * Reuerfusq. est Iosue cum omni Israel in castra Galgalæ. * Fugerant enim quinque reges, & se absconderant in spelunca vrbis Maceda. * Nunciatumq. est Iosue quod inueni-

14 erant quinque reges latentes in spelunca vrbis Maceda. * Qui præcepit D locijs, & ait: Voluite saxa ingentia ad os speluncæ, & ponite viros industrios,

15 qui clausos custodiant: * vos autem nolite stare, sed persequimini hostes, & extremos quosque fugientium cædite: nec dimittatis eos vrbiū suarum intrare præsidia, quos tradidit Dominus Deus

16 in manus vestras. * Cæsis ergo aduersarijs plaga magna, & vsque ad inter-

17 necionem pene consumptis, hi, qui Israel effugere potuerunt, ingressi sunt ciuitates munitas. * Reuerfusq. est omnis exercitus ad Iosue in Maceda, vbi tunc erant castra, sani & integro numero: nullusq. contra filios Israel mutire ausus est. * Præcepitq. Iosue, dicens: Apo-

18 nite os speluncæ, & producite ad me quinque reges, qui in ea latitant. * Feceruntq. ministri vt sibi fuerat imperatum: & eduxerunt ad eum quinque reges de spelunca, regem Ierusalem, regē Hebron, regem Ierimoth, regem La-

19 chis, regem Eglon. * Cumq. eduçti essent ad eum, vocauit omnes viros Israel, & ait ad principes exercitus qui secum erant: Ite, & ponite pedes super colla regum istorum. Qui cum perre-

20 xissent, & subiectorum colla pedibus calcarent, * rursum ait ad eos: Nolite timere, nec pauceatis, confortamini & estote robusti: sic enim faciet Dominus cunctis hostibus vestris, aduersum quos dimicatis. * Percussitq. Iosue, & interfecit eos, atque suspendit super quinque stipites: fueruntq. suspensi vsque ad vesperum.

* Isai. 28. f. 27
Eccli. 46. a.

4 Dec. 31. d. 1. 1. sperum. * Cumq. occumberet sol, præcepit socijs vt deponerent eos de paubulis. Qui depositos proiecerunt in speluncam, in qua latuerant, & posuerunt super os eius saxa ingentia, quæ permanent vsque in præsens. * Eodem quoque die Macedam cepit Iosue, & percussit eam in ore gladij, regemq. illius interfecit, & omnes habitatores eius: non dimisit in ea saltem paruas reliquias. Fecitq. regi Maceda, sicut fecerat regi Iericho. * Transiuit autem cum omni Israel de Maceda in Lebna, & pugnabat contra eam: quam tradidit Dominus cū rege suo in manus Israel: percusseruntq. urbem in ore gladij, & omnes habitatores eius. non dimiserunt in ea vllas reliquias. Feceruntq. regi Lebna, sicut fecerant regi Iericho. * De Lebna transiuit in Lachis cum omni Israel: & exercitu per gyrum disposito oppugnabat eam. * Tradiditq. Dominus Lachis in manus Israel, & cepit eam die altero, atque percussit in ore gladij, omnemq. animam, quæ fuerat in ea, sicut fecerat Lebna. * Eo tempore ascendit Horam, rex Gazer, vt auxiliaretur Lachis: quem percussit Iosue cum omni populo eius vsque ad internecionem. * Transiuitq. de Lachis in Eglon, & circumdedit, atque expugnauit eam eadem die: percussitq. in ore gladij omnes animas, quæ erant in ea iuxta omnia quæ fecerat Lachis. * Ascendit quoque cum omni Israel de Eglon in Hebron, & pugnavit contra eam: cepit eam, & percussit in ore gladij, regē quoque eius, & omnia oppida regionis illius, vniuersasq. animas, quæ in ea fuerant commorant: non reliquit in ea vllas reliquias: sicut fecerat Eglon, sic fecit & Hebron, cuncta quæ in ea reperit consumens gladio. * Inde reuersus in Dabir, cepit eam atque vastauit: regem quoque eius atque omnia per circuitum oppida percussit in ore gladij: non dimisit in ea vllas reliquias: sicut fecerat Hebron & Lebna & regibus earum, sic fecit Dabir & regi illius. * Percussit itaque Iosue omnem Terram montanam & meridianam atque campestem, & Afedoth cum regibus suis: non dimisit in ea vllas reliquias, sed omne quod spirare poterat interfecit, sicut præceperat ei Dominus Deus, Is-

41 rael, & Cadesbarne vsque Garam. Omnem Terram Gozen vsque Gabaon, vniuersosq. reges, & regiones eorum vno impetu cepit atque vastauit: Dominus enim Deus Israel pugnavit pro eo. * reuersusq. est cum omni Israel ad locum castrorum in Galgala.

C A P. X I.

1 Q Væ cum audisset Iabin rex Asor, misit ad Iobab regem Madon, & ad regem Semeron, atque ad regem Achsaph: * ad reges quoque Aquilonis, qui habitabant in montanis & in planitie contra meridiem Ceneroth, in campestribus quoque & in regionibus Dor iuxta mare: * Chananzum quoque ab Oriente & Occidente, & Amorrhæum atque Hethæum ac Pherezæum & Iebusæum in montanis: Heuzum quoque qui habitabat ad radices Hermon in Terra Maspha. * Egressi sunt omnes cum turmis suis, populus multus nimis sicut arena, quæ est in litore maris, equi quoque & curius im-
 5 mensæ multitudinis. * Conueneruntq. omnes reges isti in vnum ad Aquas Merom, vt pugnarent contra Israel. * Dixitq. Dominus ad Iosue: Ne timeas eos: cras enim hac eadem hora ego tradam omnes istos vulnerandos in cōspectu Israel: equos eorum subneruabis, & curus igne combures. * Venitq. Iosue, & omnis exercitus cū eo aduersus illos ad Aquas Merom subito, & irruerunt super eos, tradiditq. illos Dominus in manus Israel. Qui percusserunt eos, & persecuti sunt vsque ad Sidonem magnam, & Aquas Maserephoth, campumq. Masphe, qui est ad Orientalem illius partem. Ita percussit omnes, vt nullas dimitteret ex
 9 eis reliquias: * fecitq. sicut præceperat ei Dominus, equos eorum subneruauit, currusq. combussit igni. * Reuersusq. statim cepit Asor: & regem eius percussit gladio. Asor enim antiquitus inter omnia regna hæc principatum tenebat.
 11 * Percussitq. omnes animas, quæ ibidem morabantur: non dimisit in ea vllas reliquias, sed vsque ad internecionem. C vniuersa vastauit, ipsamq. urbem peremit incendio. * Et omnes per circuitum ciuitates, regesq. earum cepit, percussit
 M atque

atque deleuit, sicut praeceperat ei Moyses famulus Domini. Absque urbibus, quae erant in collibus, & in tumulis sitae, ceteras succendit Israel: vnam tantum Asor munitissimam flamma consumpsit. Omnemque praedam istarum urbium, ac iumenta, diuiserunt sibi filij Israel, cunctis hominibus interfectis. Sicut praeceperat Dominus Moyse seruo suo, ita praecepit Moyses Iosue, & ille vniuersa compleuit: non praterijt de vniuersis mandatis, nec vnum quidem verbum quod iusserat Dominus Moyse. Cepit itaque Iosue omnem Terram montanam, & meridianam, terramque Gosen, & planitiem, & Occidentalem plagam, montemque Israel, & campes tria eius: & partem montis, quae ascendit Seir vsque Baalgad per planitiem Libani subter montem Hermon: omnes reges eorum cepit, percussit, & occidit. Multo tempore pugnavit Iosue contra reges istos. Non fuit ciuitas quae se traderet filiis Israel, prater Heuzaum, qui habitabat in Gabaon: omnes enim bellando cepit. Domini enim sententia fuerat, vt indurarentur corda eorum, & pugnarent contra Israel, & caderent, & non mererentur ullam clementiam, ac perirent, sicut praeceperat Dominus Moyse. In illo tempore venit Iosue, & interfecit Enacim de montanis, Hebron, & Dabir, & Anab, & de omni monte Iuda & Israel, vrbesque eorum deleuit. Non reliquit vllum de stirpe Enacim, in Terra filiorum Israel: absque ciuitatibus Gaza, & Geth, & Azoto, in quibus solis relictii sunt. Cepit ergo Iosue omnem Terram, sicut locus est Dominus ad Moysen, & tradidit eam in possessionem filiis Israel secundum partes & tribus suas. quieuitque Terra a praelijs.

C A P. XII.

HI sunt reges, quos percusserunt filij Israel, & possederunt Terram eorum trans Iordanem ad solis ortum, a torrente Arnon vsque ad montem Hermon, & omnem Orientalem plagam, quae respicit solitudinem. Schon rex Amorrhoeorum, qui habitauit in Hesebon, dominatus est ab Aroer, quae sita est super ripam torrentis Arnon, & me-

dia partis in valle, dimidizque Galaad, vsque ad torrentem Iaboc, qui est terminus filiorum Ammon. & a solitudine vsque ad Mare Ceneroth contra Orientem, & vsque ad Mare deserti, quod est mare salissimum, ad Orientalem plagam per viam quae ducit Beethsmoth: & ab australi parte, quae subiacet Asedoth, Phasga. Terminus Og regis Basan, de reliquijs Raphaim, qui habitauit in Astaroth, & in Edrai, & dominatus est in monte Hermon, & in Salecha, atque in vniuersa Basan, vsque ad terminos Gesuri, & Machati, & dimidiz partis Galaad: terminos Schon regis Hesebon. Moyses famulus Domini, & filij Israel percusserunt eos, tradiditque Terram eorum Moyses in possessionem Rubenitis, & Gaditis, & dimidiz tribui Manasse. Hi sunt reges Terrae, quos percussit Iosue & filij Israel trans Iordanem ad Occidentalem plagam, a Baalgad in campo Libani, vsque ad montem, cuius pars ascendit in Seir: tradiditque eam Iosue in possessionem tribubus Israel, singulis partes suas, tam in montanis quam in planis atque campes tribus. In Asedoth, & in solitudine, ac in meridie Hethzus fuit Amorihzus, Chananzus & Pherezus, Heuzaus & Iebuszus. Rex Iericho vnus: rex Hai, quae est ex latere Bethel, vnus: rex Ierusalem vnus, rex Hebron vnus, rex Ierimoth vnus, rex Lachis vnus, rex Eglon vnus, rex Gazer vnus, rex Dabir vnus, rex Gader vnus, rex Herma vnus, rex Hered vnus, rex Lebna vnus, rex Odullam vnus, rex Maceda vnus, rex Bethel vnus, rex Taphua vnus, rex Opher vnus, rex Aphec vnus, rex Saron vnus, rex Madon vnus, rex Asor vnus, rex Semeron vnus, rex Achsaph vnus, rex Thenac vnus, rex Mageddo vnus, rex Cades vnus, rex Iachanan Carmeli vnus, rex Dor, & prouincia Dor vnus, rex Gentium Galgal vnus, rex Therfa vnus: omnes reges triginta vnus.

C A P. XIII.

Iosue senex, prouectusque aetatis erat, & dixit Dominus ad eum: Senuisti, & longaeuus es, terraque latissima derelicta est,

est, quæ necdum forte diuisa est: * om-
nis videlicet Galilæa, Philisthiim, &
vniuersa Gessuri. * A fluuio turbido, qui
irrigat Egyptum, vsque ad terminos
Accaron contra Aquilonem: Terra Cha-
naan, quæ in quinque regulos Philis-
thiim diuiditur, Gazaos, & Azotios,
Ascalonitas, Gethæos, & Accaronitas.
* Ad meridiem vero sunt Heuzi, om-
nis Terra Chanaan, & Maara Sidoniorum
vsque Apheca & terminos Amorrhæi,
* eiusque confinia. Libani quoque regio
contra Orientem a Baalgad sub monte
Hermon, donec ingrediaris Emath.
* Omnium qui habitant in monte a Li-
bano vsque ad Aquas Maserephoth, vni-
uersique Sidonij. Ego sum qui delebo eos
a facie filiorum Israel. Veniat ergo in
partem hereditatis Israel, sicut præcepi
tibi. * Et nunc diuide terram in posses-
sionem nouem tribubus, & dimidiæ tri-
bui Manassæ, * cum qua Ruben & Gad
possederunt terram, quam tradidit eis
Moyse famulus Domini trans fluuenta
Iordanis, ad orientalem plagam. * Ab
Aroer, quæ sita est in ripa torrentis Ar-
non, & in vallis medio, vniuersaque cam-
pestria Medaba, vsque Dibon. * & cun-
ctas ciuitates Schon, regis Amorrhæi,
qui regnauit in Hesebon, vsque ad ter-
minos filiorum Ammon. * & Galaad,
ac terminum Gessuri & Machati, & om-
nem montem Hermon, & vniuersam
Basan, vsque ad Salecha, * omne regnum
Og in Basan, qui regnauit in Astaroth
& Edrai, ipse fuit de reliquijs Raphaim:
percussitque eos Moyse, atque deleuit.
* Nolueruntque disperdere filij Israel Ges-
suri & Machati: & habitauerunt in me-
dio Israel vsque in præsentem diem.
* Tribui autem Leui non dedit posses-
sionem: sed sacrificia & victimæ Domi-
ni Dei Israel, ipsa est eius hereditas, si-
cut locutus est illi. * Dedit ergo Moy-
ses possessionem tribui filiorum Ruben
iuxta cognationes suas. * Fuitque termi-
nus eorum ab Aroer, quæ sita est in ripa
torrentis Arnon, & in valle eiusdem
torrentis media: vniuersam planitiem,
quæ ducit Medaba, * & Hesebon, cun-
ctosque viculos earum, qui sunt in cam-
pestribus: Dibon quoque, & Bamoth-
baal, & oppidum Baalmon, * & Iassa, &
Cedimoth, & Mephaath, * & Cariath-

aim, & Sabama, & Sarathasar in monte
côuallis. * Bethphogor & Asedoth, Phas-
ga & Bethiesimoth, * & omnes vrbes cam-
pestres, vniuersaque regna Schon regis
Amorrhæi, qui regnauit in Hesebon,
quem percussit Moyse cum principi-
bus Madian: Heuzum, & Recem, &
Sur, & Hur, & Rebe duces Schon ha-
bitatores Terræ. * Et Balaam filium Beor
ariolum occiderunt filij Israel gladio cum
ceteris interfectis. * Factusque est termi-
nus filiorum Ruben Iordanis fluuius.
Hæc est possessio Rubenitarum per co-
gnationes suas vrbium & viculorum. * De-
ditque Moyse tribui Gad & filiis eius per
cognationes suas possessionem, cuius hæc
diuisio est. * Terminus Iaser, & omnes
ciuitates Galaad, & dimidiam partem
Terræ filiorum Ammon, vsque ad Aroer,
quæ est contra Rabba. * & ab Hesebon,
vsque Ramoth, Masphe & Betonim: &
a Manaim vsque ad terminos Dabir. * in
valle quoque Betharan, & Bethnemra, &
Socoth, & Saphon reliquam partem re-
gni Schon regis Hesebon: huius quo-
que finis, Iordanis est vsque ad extremam
partem maris Cenereth trans Iordanem ad
orientalem plagam. * hæc est possessio
filiorum Gad per familias suas, ciuita-
tes, & villarum earum. * Dedit & dimidiæ
tribui Manassæ, filijque eius iuxta cogna-
tiones suas possessionem, * cuius hoc prin-
cipium est: a Manaim vniuersam Basan,
& cuncta regna Og regis Basan, omnesque
vicos Iair, qui sunt in Basan, sexaginta
oppida. * & dimidiam partem Galaad,
& Astaroth, & Edrai vrbes regni Og in
Basan: filijs Machir, filij Manassæ dimi-
diæ parti filiorum Machir iuxta cogna-
tiones suas. * Hæc possessionem diuisit Moy-
ses in campestribus Moab trans Iordanem
contra Iericho ad Orientalem plagam.
* Tribui autem Leui non dedit posses-
sionem: quoniam Dominus Deus Israel ip-
se est possessio eius, ut locutus est illi.

CAP. XIII.

Hoc est, quod possederunt filij Is-
rael in Terra Chanaan, quam dede-
runt eis Eleazar sacerdos, & Iosue filius
Nun, & principes familiarum per tri-
bus Israel: * sorte omnia diuidentes, si-
cut præceperat Dominus in manu Moy-
si.

M a nouem

Nu. 32. f. 1

Nu. 32. a. 1

Nu. 31. c. 1

Nu. 32. b. 1

Nu. 32. c. 1

noiem tribubus, & dimidiæ tribui.

* Duabus enim tribubus, & dimidiæ dederat Moyses trans Iordanem possessionem: absque Leuitis, qui nihil terræ acceperunt inter fratres suos: * sed in eorum successerunt locum filij Ioseph in duas diuisi tribus, Manasse & Ephraim: nec acceperunt Leuitæ aliam in Terra partem, nisi vrbes ad habitandum, & suburbana earum ad alenda iumenta & pecora sua. * Sicut præceperat Dominus Moysi, ita fecerunt filij Israel, & diuiserunt Terram. * Accesserunt itaque filij Iuda ad Iosue in Galgala, locutusque est ad eum Caleb filius Iephone Cenezzeus: " Nosti quid locutus sit Dominus ad Moysen hominem Dei de me & te, in Cadesbarne. * Quadraginta annorum eram quando misit me Moyses famulus Domini de Cadesbarne, vt considerare Terram, nunciauique ei quod mihi verum videbatur. * Fratres autem mei, qui ascenderant mecum, dissoluerunt cor populi: & nihilominus ego secutus sum Dominum Deum meum. * Iurauitque Moyses in die illo, dicens: Terra, quam calcauit pes tuus, erit possessio tua, & filiorum tuorum in æternum: quia secutus es Dominum Deum meum. * Concessit ergo Dominus vitam mihi, sicut pollicitus est vsque in præsentem diem. Quadraginta & quinque anni sunt, ex quo locutus est Dominus verbum istud ad Moysen, quando ambulabat Israel per solitudinem: hodie octoginta quinque annorum sum * sic valens, vt covaleram tempore quando ad explorandum missus sum: " illius in me temporis fortitudo vsque hodie perseverat, tam ad bellandum quam ad gradiendum. * Da ergo mihi montem istum, quem pollicitus est Dominus, te quoque audiente, in quo Enacim sunt, & vrbes magnæ atque munitæ: si forte sit Dominus mecum, & potero delere eos: sicut promisit mihi. * Benedixitque ei Iosue: & tradidit ei Hebron in possessionem. * atque ex eo fuit Hebron Caleb filio Iephone Cenezzeo vsque in præsentem diem: quia secutus est Dominum Deum Israel. * Nomen Hebron ante vocabatur Cariath Arbe: Adam maximus ibi inter Enacim situs est: & Terra cessauit a prælijs.

I Gitur¹ sors filiorum Iudæ per cognationes suas ista fuit: A termino Edom, desertum Sin contra Meridiem, & vsque ad extremam partem australis plagæ. * initium eius a summitate maris salissimi, & a lingua eius, quæ respicit Meridiem. * Egrediturque contra Ascensum Scorpionis, & pertransit in Sina: ascenditque in Cadesbarne, & peruenit in Ebron, ascendens ad Addar, & circueiit Carcaa, * atque inde pertransiit in Asmona, & perueniens ad Torrentem Aegypti: eruntque termini eius mare magnū. * hinc erit finis meridiane plagæ. * Ab Oriente vero erit initium, mare salissimū vsque ad extrema Iordanis: & ea quæ respiciunt ad Aquilonem a lingua maris vsque ad eundem Iordanis fluiuium. * ascenditque terminus in Beth Hagla, & transit ab Aquilone in Beth Araba: ascendens ad lapidem Boen filij Ruben. * & tendens vsque ad terminos Debera de Valle Achor, contra Aquilonem respiciens Galgala, quæ est ex aduerso Ascensionis Adommim, ab australi parte torrentis: transiitque aquas, quæ vocantur Fons solis: & erunt exitus eius ad Fontem Rogel. * ascenditque per conuallem filij Ennom ex latere Iebuszi ad Meridiem, hæc est Ierusalem: & inde se erigens ad verticem montis, qui est contra Geennom ad Occidentem in summitate Vallis Raphaim contra Aquilonem. * pertransiitque a vertice montis vsque ad fontem aquæ Nephthoa: & peruenit vsque ad vicos montis Ephron: inclinaturque in Baala, quæ est Cariathiarim, id est, vrbs siluarum. * & circuit de Baala contra Occidentem, vsque ad montem Seir: transiitque iuxta latus montis Iarim ad Aquilonem in Chellon: & descendit in Bethsames, transiitque in Thamma, * & peruenit contra Aquilonem partis Accaron ex latere: inclinaturque Sechrona, & transit montem Baala: peruenitque in Iebneel, & magni maris contra occidentem sine concluditur. * hi sunt termini filiorum Iudæ per circuitum in cognationibus suis. * Caleb vero filio Iephone dedit partem in medio filiorum Iudæ, sicut præceperat ei Dominus: Cariath Arbe patris Enac, ipsa est Hebron. * Delenitque

ex ea Caleb tres filios Enac, Sefai & Ahiman & Tholmai de stirpe Enac. * Atque inde conscendens venit ad habitatores Dabir, quæ prius vocabatur Cariath Sepher, id est, ciuitas litterarum. * Dixitq. Caleb: Qui percusserit Cariath Sepher, & ceperit eam, dabo ei Axam filiam meam uxorem. * Cepitq. eam Othoniel filius Cenez frater Caleb iunior: deditq. ei Axam filiam suam uxorem. * Quæ cum pergerent simul, suasa est a viro suo ut peteret a patre suo agrum, suspirauitq. ut sedebat in asino. Cui Caleb: Quid habes, inquit? * At illa respondit: Da mihi benedictionem: Terram australem & arentem dedisti mihi, iunge & irriguam. Dedit itaque ei Caleb irriguam superius & inferius. * Hæc est possessio tribus filiorum Iuda per cognationes suas. * Erantq. ciuitates ab extremis partibus filiorum Iuda iuxta terminos Edom a Meridie: Cabseel & Eder & Iagur, * & Cina & Dimona & Adada, * & Cades, & Asor, & Iethnam, * Ziph & Telem & Baloth, * Asor noua & Carioth, Hefron, hæc est Asor. * Amam, Sama, & Molada, * & Afergadda & Hassemon & Bethphelet, * & Haferfual & Bersabee & Baziochia * & Baala & Iim & Esem, * & Eltholad & Cefil & Harma, * & Siceleg & Medemena & Sensenna, * Lebaoth & Selim & Aën & Remon. omnes ciuitates vigintioctem, & villæ earum. * In campis tribus vero: Estaol & Sarea & Asena, * & Zanoë & Engannim & Taphua & Enaim, * & Ierimoth & Adullam, Socho & Azeca, * & Saraim & Adithaim & Gederæ & Gederothaim: vrbes quatuordecim, & villæ earum. * Sanan & Hadassa & Magdalgad, * Delean & Masepha & Iethel, * Lachis & Bascath & Eglon, * Chebbon & Leheman & Cethlis * & Gideroth & Bethdagon & Naama, & Maceda: ciuitates sedecim, & villæ earum. * Labana & Ether & Asan, * Iephtha & Esna & Nesib, * & Ceila & Achizib & Maresa: ciuitates nouem, & villæ earum. * Accaron cum vicis & villulis suis. * Ab Accaron vsque ad mare omnia quæ vergunt ad Azotum & viculos eius. * Azotus cum vicis & villulis suis. Gaza cum vicis & villulis suis, vsque ad torrentem Egypti, & mare magnum terminus eius. * Et in monte: Sa-

mir & Iether & Socoth * & Danna & Cariathsenna, hæc est Dabir: * Anab & Istemo & Anim, * Gofen & Olon & Gilo: ciuitates vndecim & villæ earum. * Arab & Ruma & Esan, * & Ianum & Beththaphua & Apheca, * Athmatha & Cariatharbe, hæc est Hebron, & Sior: ciuitates nouem, & villæ earum. * Maon & Carmel & Ziph & Iota, * Iezrael & Iucadam & Zanoë, * Accain, Gabaa & Thamna: ciuitates decem, & villæ earum. * Halhul, & Bessur, & Gedor, * Mareth, & Bethanoth, & Eltecon: ciuitates sex & villæ earum. * Cariathbaal, hæc est Cariathiarim vrbs siluarum, & Arebba: ciuitates duæ, & villæ earum. * In deserto Betharaba, Meddin, & Sachacha * & Nebfan, & ciuitas salis, & Engaddi: ciuitates sex, & villæ earum. * Iebusæum autem habitatorem Ierusalem non potuerunt filij Iuda delere: habitauitq. Iebusæus cum filiis Iuda in Ierusalem vsque in præsentem diem.

CAP. XVI.

I Cecidit quoque fors filiorum Ioseph ab Iordane contra Iericho & aquas eius ab Oriente: solitudo quæ ascendit de Iericho ad montem Bethel: * & egreditur de Bethel Luza: transitq. terminum Archi, Atharoth. * & descendit ad Occidentem iuxta terminum Ephleti, vsque ad terminos Beth horon inferioris, & Gazer: finiunturq. regiones eius mari magno: * possederuntq. filij Ioseph Manasses & Ephraim. * Et factus est terminus filiorum Ephraim per cognationes suas: & possessio eorum contra Orientem Ataroth addar vsque Beth horon superiorem. * Egrediunturq. confinia in mare: Machmethath vero Aquilonem respicit, & circuit terminos contra Orientem in Thanathselo: & pertransit ab Oriente Ianoë. * descenditq. de Ianoë in Ataroth & Naaratha: & peruenit in Iericho, egrediturq. ad Iordanem. * De Taphua pertransit contra mare in Valdem arundineti, suntq. egressus eius in mare salissimum. hæc est possessio tribus filiorum Ephraim per familias suas. * Vrbesq. separatæ sunt filiis Ephraim in medio possessionis filiorum Manasses & villæ earum. * Et non interfecerunt

filij Ephraim Chananeum, qui habitabat in Gazer: habitauitq. Chananeus in medio Ephraim vsque in diem hanc tributarius.

CAP. XVII.

Cecidit autem fors tribui Manasse: (ipse enim est primogenitus Ioseph) Machir primogenito Manasse patri Galaad, qui fuit vir pugnator, habuitq. possessionem Galaad & Basan: & reliquis filiorum Manasse iuxta familias suas, filijs Abiezer, & filijs Helec, & filijs Esriel, & filijs Sechem, & filijs Hepher, & filijs Semida. isti sunt filij Manasse filij Ioseph, mares, per cognationes suas.

¶ Nu. 26. d. 10

¶ Nu. 27. a. 1.
¶ 16. d. 11

* Salphaad vero filio Hepher filij Galaad filij Machir filij Manasse non erant filij, sed solæ filiæ: quarum ista sunt nomina, Maala & Noa & Hegla & Melcha & Thersa. Veneruntq. in conspectu Eleazari sacerdotis, & Iosue filij Nun, & principum dicentes: Dominus præcepit per manum Moyse, vt daretur nobis possessio in medio fratrum nostrorum. Deditq. eis iuxta imperium Domini possessionem in medio fratrum patris earum. Et ceciderunt funiculi Manasse, decem, absque Terra Galaad & Basan trans Iordanem. Filii enim Manasse possederunt hereditatem in medio filiorum eius. Terra autem Galaad cecidit in sortem filiorum Manasse qui reliqui erant. Fuitq. terminus Manasse ab Aser, Machmethath quæ respicit Sichem: & egreditur ad dextram iuxta habitatores Fontis Taphuz. Etenim in sorte Manasse ceciderat Terra Taphuz, quæ est iuxta terminos Manasse filiorum Ephraim. Descenditq. terminus Vallis arundineti in meridiem torrentis ciuitatum Ephraim, quæ in medio sunt vrbium Manasse: terminus Manasse ab Aquilone torrentis, & exitus eius pergit ad mare: ita vt possessio Ephraim sit ab Austro, & ab Aquilone Manasse, & vtramque claudat mare, & coniungantur sibi in tribu Aser ab Aquilone, & in tribu Issachar ab Oriente. Fuitq. hereditas Manasse in Issachar & in Aser, Bethsan & viculi eius, & Iebtaam cum viculis suis, & habitatores Dor cum oppidis suis, habitatores quoque Endor cum

viculis suis: similiterq. habitatores Thernac cum viculis suis, & habitatores Maggedo cum viculis suis, & tertia pars vrbis Nopheth. Nec potuerunt filij Manasse has ciuitates subuercere, sed coepit Chananeus habitare in terra sua. Postquam autem conualuerunt filij Israel, subiecerunt Chananeos, & fecerunt sibi tributarios, nec interfecerunt eos. Locutiq. sunt filij Ioseph ad Iosue, & dixerunt: Quare dedisti mihi possessionem fortis & funiculi vnus, cum sim tantæ multitudinis, & benedixerit mihi Dominus? Ad quos Iosue ait: Si populus multus es, ascende in siluam, & succide tibi spatia in Terra Pherezai & Raphaim: quia angusta est tibi possessio montis Ephraim. Cui responderunt filij Ioseph: Non poterimus ad montana conscendere, cum ferreis curribus vtantur Chananeæ, qui habitant in terra campestri, in qua sicut sunt Bethsan cum viculis suis, & Iezrael mediam possidens vallem. Dixitq. Iosue ad domum Ioseph, Ephraim & Manasse: Populus multus es, & magnæ fortitudinis, non habebis fortem vnam, sed transibis ad montem, & succides tibi, atque purgabis ad habitandum spatia: & poteris ultra procedere cum subuerteris Chananeum, quem dicis ferreos habere currus, & esse fortissimum.

CAP. XVIII.

Congregatiq. sunt omnes filij Israel in Silo, ibiq. fixerunt tabernaculum testimonij, & fuit eis Terra subiecta. Remanserant autem filiorum Israel septem tribus, quæ necdum acceperant possessiones suas. Ad quos Iosue ait: Vsquequo marceitis ignauia, & non intratis ad possidendam Terram, quam Dominus Deus patrum vestrorum dedit vobis? Eligite de singulis tribubus ternos viros, vt mittant eos, & pergant atque circumeant Terram, & describant eam iuxta numerum vniuscuiusque multitudinis: referantq. ad me quod descriperint. Diuidite vobis Terram in septem partes: Iudas sit in terminis suis ab australi plaga, & domus Ioseph ab Aquilone. mediam inter hos Terram in septem partes describite: & huc venietis ad me, vt coram Domino Deo vestro mittam vobis hanc sortem: quia

* quia non est inter vos pars Levitarum, sed sacerdotium Domini est eorū hereditas. Gad autem & Ruben, & dimidia tribus Manasse iam acceperant possessiones suas trans Iordanē ad Orientale plagam: quas dedit eis Moyſes famulus Domini. Cumq; surrexiſſent viri, vt pergerent ad deſcribendam terram, præcepit eis Iofue, dicens: Circuite Terram, & deſcribite eam, ac reuertimini ad me: vt hic coram Domino, in Silo mittam vobis sortem. * Itaque perrexerunt: & luſtrantes eam, in ſeptem partes diuiferūt, ſcribentes in volumine. Reuerſiq; ſunt ad Iofue in caſtra Silo. * Qui miſit ſortes coram Domino in Silo, diuiſitq; Terrā filiis Iſrael in ſeptem partes. * Et aſcēdit ſors prima filiorum Benjamin per familias ſuas, vt poſſiderent Terrā inter filios Iuda & filios Iofeph. * Fuitq; terminus eorum cōtra Aquilonem a Iordane: pergens iuxta latus Iericho ſeptentrionalis plagæ, & inde contra Occidentē ad montana conſcendens, & perueniens ad ſolitudinem Bethauen, * atque pertransiens iuxta Luzam ad Meridiem, ipſa eſt Bethel: deſcenditq; in Ataroth addar in montem, qui eſt ad Meridiem Beth horon inferioris: * Et inclinatur circuiens contra mare ad Meridiem montis qui reſpicit Beth horon contra Africum: ſuntq; exitus eius in Cariath baal, quæ vocatur & Cariathiarim, urbem filiorum Iuda. hæc eſt plaga contra mare, ad Occidentem. * A Meridie autem ex parte Cariathiarim egreditur terminus contra mare, & peruenit vſque ad fontē aquarum Nephtoa. * Deſcenditq; in partem montis, qui reſpicit Vallem filiorum Ennom: & eſt cōtra ſeptentrionalem plagam in extrema parte Vallis Raphaim. Deſcenditq; in Geennom (id eſt, Vallem Ennom) iuxta latus Iebuſai ad Auſtrum: & peruenit ad Fontem Rogel, * transiens ad Aquilonē, & egrediens ad Enſemes, id eſt fontem ſolis: * & pertransit vſque ad tumulos, qui ſunt e regione Aſcenſus Adommini: deſcenditq; ad Abēboen, id eſt, lapidem Boen filij Ruben: & pertransit ex latere Aquilonis ad campeſtria: deſcenditq; in planitiem, * & prætergreditur contra Aquilonem Beth hagla: ſuntq; exitus eius contra linguam maris ſaliſſimi ab Aquilone in fine Iordanis ad auſtalem

plagam: * qui eſt terminus illius ab Oriente. hæc eſt poſſeſſio filiorum Benjamin per terminos ſuos in circuitu, & familias ſuas. * Fueruntq; ciuitates eius: Iericho & Beth hagla & Vallis Cafis; * Beth Araba & Samaraim & Bethel * & Auim & Aphara & Ophera, * Villa Emona & Ophni & Gabee: ciuitates duodecim, & villæ earum. * Gabaon, & Rama & Beroth, * & Meſphe & Caphara, & Amofa * & Recem, Iarephel & Tharela, * & Sela, Eleph, & Iebus, quæ eſt Ieruſalem, Gabaath & Cariath: ciuitates quattuordecim, & villæ earum. Hæc eſt poſſeſſio filiorum Benjamin iuxta familias ſuas.

CAP. XIX.

ET egreſſa eſt ſors ſecunda filiorū Simeon per cognationes ſuas: fuitq; hereditas * eorum in medio poſſeſſionis filiorum Iuda: Berſabee & Sabee & Molada, * & Haſerſual, Bala, & Aſem * & Eltholad, Bethul & Hama * & Siceleg & Bethmarchaboth & Haſerſufa, * & Bethlebaath & Sarohen: ciuitates tredecim, & villæ earum. * Ain & Remmon & Achar & Aſan: ciuitates quattuor, & villæ earum: * omnes viculi per circuitum, vrbium iſtarum vſque ad Baalath Beer Ramath contra auſtalem plagam. Hæc eſt hereditas filiorum Simeon iuxta cognationes ſuas, * in poſſeſſione & funiculo filiorum Iuda: quia maior erat. & idcirco filij Simeon poſſederunt in medio hereditatis eorum. * Ceciditq; ſors tertia filiorum Zabulon per cognationes ſuas: & factus eſt terminus poſſeſſionis eorum vſque Sarid. * Aſcenditq; de Mari & Merala, & peruenit in Debbaſeth, vſque ad torrentem qui eſt contra Ieconam. * Et reuertitur de Sared contra Orientem in fines Ceſeleththabor: & egreditur ad Dabereth, aſcenditq; contra Iaphie. * Et inde pertransit vſque ad orientalem plagam Gethhepher & Thacaſin: & egreditur in Remmon, Amthar & Noa. * Et circuit ad Aquilonē Hanathon: ſuntq; egreſſus eius Vallis Iephtahel, * & Cateth & Naalol & Semeron & Ierala & Bethle-

hem : ciuitates duodecim , & villarum . * Hæc est hereditas tribus filiorum Zabulon per cognationes suas , vrbes & viculi earum . * Issachar egressa est fors quarta per cognationes suas . * fuitq. eius hereditas Iezrael & Casaloth & Sunem * & Hapharaim & Seon , & Anaharath * & Rabboth & Ceffon , Abes , * & Rameth , & Engannim , & Enhadda & Bethpheses . * Et peruenit terminus eius vsque Thabor & Sehesima & Bethfames : erūtq. exitus eius Iordanis : ciuitates sedecim , & villarum earum . * Hæc est possessio filiorum Issachar per cognationes suas , vrbes , & viculi earum . * Ceciditq. fors quinta tribui filiorum Aser per cognationes suas : * fuitq. terminus eorum , Halcath & Chali & Beten & Axaph * & Elmelech & Amiad & Messal : & peruenit vsque ad Carmelum maris & Sihor & Labanath . * Ac reuertitur contra orientem Bethdagon : & pertransit vsque Zabulon & Vallem Iephthael contra Aquilonem in Bethemec & Nehiel . Egre-
diturq. ad Iruam Cabul , * & Abran & Rohob & Hamon & Cana , vsque ad Sidonem magnam . * reuertiturq. in Horma vsque ad ciuitatem munitissimam Tyrum , & vsque Hosa : eruntq. exitus eius in mare de funiculo Achziba : * & Amma & Aphe & Rohob . ciuitates vigintiduz , & villarum earum . * Hæc est possessio filiorum Aser per cognationes suas , vrbesq. & viculi earum . * Filiorum Nephthali sexta fors cecidit per familias suas : * & coepit terminus de Heleph & Elon in Saananim , & Adami , quæ est Neceb , & Iebnael vsque Lecum : & egressus eorum vsque ad Iordanem : * reuertiturq. terminus contra Occidentem in Azanotthabor , atque inde egreditur in Hucuca , & pertransit in Zabulon contra Meridiem , & in Aser contra Occidentem , & in Iuda ad Iordanem contra ortum solis . * ciuitates munitissimæ , Assedim , Ser , & Emath , & Recath & Cenereth , * & Edema & Arama , Afor * & Cedes & Edrai , Enhafor * & Ieron & Magdalel , Horem & Bethanath & Bethfames : ciuitates decem & nouem , & villarum earum . * Hæc est possessio tribus filiorum Nephthali per cognationes suas , vrbes & viculi earum . * Tribui filiorum Dan per familias suas egressa

41 est fors septima : * & fuit terminus possessionis eius Sara & Esthaol , & Hirse-
42 mes , id est ciuitas solis . * Selebin &
43 Aialon & Iethela , * Elon & Themna &
44 Acron , * Elthece , Gebberhon & Balaa-
45 th , * & Iud & Bane & Barach & Geth-
46 remmon : * & Meiarcon & Arecon , cum
47 termino qui respicit Ioppen , * & ipso fi-
ne concluditur . Ascenderuntq. filij Dan ;
& pugnaverunt contra Lesem , ceperuntq. eam : & percusserunt eam in ore gladij , & possederunt , & habitauerunt in ea , vocantes nomen eius Lesem Dan , ex
48 nomine Dan patris sui . * Hæc est possessio tribus filiorum Dan , per cognationes suas , vrbes & viculi earum :
49 * Cumq. compleisset sorte diuidere Terram singulis per tribus suas , dederunt filij Israel possessionem Iosue filio Nun
50 in medio sui , * iuxta præceptum Domini , urbem quam postulauit , Thamnath Saraa in monte Ephraim : & ædificauit
51 ciuitatem , habitauitq. in ea . * Hæc sunt possessiones , quas sorte diuiserunt Eleazar sacerdos , & Iosue filius Nun , & principes familiarum , ac tribuum filiorum Israel in Silo , coram Domino ad ostium tabernaculi testimonij , partitiq. sunt Terram .

CAP. XX.

1 **E**T locutus est Dominus ad Iosue , di-
2 cens : Loquere filiis Israel , & dic
3 eis : * Separate vrbes fugitiuorum , ^{11 Num. 35. 29}
quibus locutus sum ad vos per manum ^{Deut. 19. 2}
4 Moyfi ; * vt confugiat ad eas quicumque
animam percusserit nescius : & possit
5 euadere iram proximi , qui ultor est san-
6 guinis : * cum ad vnam harum confu-
7 gerit ciuitatem , stabit ante portam ciuitatis , & loquetur senioribus vrbs il-
8 lius ea , quæ se comprobent innocentem :
9 sicq. suscipient eum , & dabunt ei locum
10 ad habitandum . * Cumq. ultor sanguinis eum fuerit persecutus , non tradent
11 in manus eius : quia ignorans percussit
12 proximum eius , nec ante biduum , tri-
13 duumve eius probatur inimicus . * Et
14 habitabit in ciuitate illa , donec stet ante
15 iudicium causam reddens facti sui , & moriatur sacerdos magnus , qui fuerit in
16 illo tempore : tunc reuertetur homicida ,
17 & ingreditur ciuitatem & domum suam
18 de qua

de qua fugerat. * Decreueruntq. Cedes 7
in Galilæa montis Nephthali, & Sichem
in monte Ephraim, & Cariatharbe, ipsa
est Hebron in monte Iuda. * Et trans 8
Jordanem contra Orientalem plagam D
Iericho, * statuerunt Bosor, quæ sita est
in campestri solitudine de tribu Ruben,
& Ramoth in Galaad de tribu Gad, &
Gaulon in Basan de tribu Manasse. *
* Hæ ciuitates constitutæ sunt cunctis 9
filijs Israel, & aduenis, qui habitabant
inter eos: vt fugeret ad eas qui animâ
nescius percussisset, & non moreretur
in manu proximi, effusum sanguinem
vindicare cupientis, donec staret ante
populum expositurus causam suam. *

C A P. XXI.

A Ccesseruntq. principes familiarum 1
Leui ad Eleazarum sacerdotem, A
& Iosue filium Nun, & ad duces co-
gnationum per singulas tribus filiorum
Israel: * locutiq. sunt ad eos in Silo Ter- 2
ræ Chanaan, atque dixerunt: * Domi-
nus præcepit per manum Moyfi, vt da-
rentur nobis vrbes ad habitandum, &
suburbana earum ad alenda iumenta: 3
* Dederuntq. filij Israel de possessioni-
bus suis iuxta imperium Domini, ciui-
tates & suburbana earum. * Egressaq. est 4
fors in familiam Caath filiorum Aaron
sacerdotis de tribubus Iuda, & Simeon,
& Benjamin, ciuitates tredecim: * Et 5
reliquis filiorum Caath, id est Leuitis,
qui superfuerant de tribubus Ephraim,
& Dan, & dimidia tribu Manasse, ciui-
tates decem. * Porro filijs Gerson egres- 6
sa est fors, vt acciperent de tribubus
Issachar & Aser & Nephthali, dimidiaq.
tribu Manasse in Basan ciuitates nume-
ro tredecim. * Et filijs Merari per co- 7
gnationes suas de tribubus Ruben &
Gad & Zabulon vrbes duodecim. * De- 8
deruntq. filij Israel Leuitis ciuitates &
suburbana earum, sicut præcepit Domi-
nus per manum Moyfi, singulis sorte
tribuentes. * De tribubus filiorum Iu- 9
da & Simeon dedit Iosue ciuitates: B
* quarum ista sunt nomina, * filijs Aa- 10
ron per familias Caath Leuitici generis
(prima enim fors illis egressa est) * Ca- 11
riatharbe patris Enac, quæ vocatur He-
bron, in monte Iuda, & suburbana eius

¶ Num. 35. a. 2

¶ 1. Par. 6. a. 2

per circuitum. * Agros vero, & villas 12
eius dederat Caleb filio Iephone ad pos- 13
sidendum. * Dedit ergo filijs Aaron sa-
cerdotis Hebron confugij ciuitatem, ac 14
suburbana eius: & Lobnam cum subur- 15
banis suis: * & Iether, & Estemo, * &
16 Holon, & Dabir, * & Ain, & Iera, &
Bethsames, cum suburbanis suis: ciuita-
tes nouem de tribubus, vt dictum est, 17
duabus. * De tribu autem filiorum Ben-
iamin, Gabaon, & Gabæ, * & Ana- 18
thoth & Almon, cum suburbanis suis: 19
ciuitates quattuor. * Omnes simul ciui-
tates filiorum Aaron sacerdotis, trede- 20
cim, cum suburbanis suis. * Reliquis ve-
ro per familias filiorum Caath Leuitici 21
generis hæc est data possessio. *. De tri-
bu Ephraim vrbes confugij, Sichem cū
suburbanis suis in monte Ephraim, &
22 Gazer * & Cibsaim & Beth horon, cum
23 suburbanis suis, ciuitates quattuor. * De
C tribu quoque Dan, Eltheco & Gabathon,
24 * & Aialon & Gethremmon, cum sub-
25 urbanis suis, ciuitates quattuor. * Por-
ro de dimidia tribu Manasse, Thanach
& Gethremmon, cum suburbanis suis
26 ciuitates duæ. * Omnes ciuitates decem,
& suburbana earū, datæ sunt filijs Caath
27 inferioris gradus. * Filijs quoque Ger-
son Leuitici generis dedit de dimidia
tribu Manasse confugij ciuitates, Gau-
lon in Basan, & Bosram, cum suburba-
28 nis suis, ciuitates duas. * Porro de tribu
29 Issachar, Cefion, & Dabereh, * & Iara-
moth, & Engannim, cum suburbanis suis,
30 ciuitates quattuor. * De tribu autē Aser,
31 Masal & Abdon, * & Helcath, & Rohob,
cum suburbanis suis, ciuitates quattuor.
32 * De tribu quoque Nephthali ciuitates
confugij, Cedes in Galilæa, & Ham-
moth Dor, & Carthan, cum subur-
33 banis suis, ciuitates tres. * Omnes
vrbes familiarum Gerson, trede-
34 cim, cum suburbanis suis. * Filijs au-
tem Merari Leuitis inferioris gradus per
familias suas data est de tribu Zabulon,
35 Iecnem & Cartha * & Damna & Naal-
36 lol, ciuitates quattuor cum suburbanis
37 suis. * De tribu Ruben vltra Iordanem
D contra Iericho ciuitates refugij, Bosor
in solitudine, Misfor & Isfer & Ieth-
son & Mephaath, ciuitates quattuor
cum suburbanis suis. * De tribu Gad ci-
uitates confugij, Ramoth in Galaad, &
Manaim

¶ Sup. 14. d. 14

Manaim & Hesebon & Iazer, ciuitates
quattuor cum suburbanis suis. * Omnes
vrbes filiorum Merari per familias
& cognationes suas, duodecim. * Ita
que ciuitates vniuersæ Leuitarum in
medio possessionis filiorum Israel fue-
runt quadraginta octo * cum suburba-
nis suis, singulæ per familias distributæ.
* Deditq. Dominus Deus Israeli omnem
Terram, quam traditurum se patribus
eorum iurauerat: & possederunt illam,
atque habitauerunt in ea. * Dataq. est ab
eo pax in omnes per circuitum nationes:
nullusq. eis hostium resistere ausus
est, sed cuncti in eorum ditionem reda-
cti sunt. * Ne vnum quidem verbum,
quod illis præstiturum se esse promiserat,
irritum fuit, sed rebus expleta sunt
omnia.

CAP. XXII.

Eodem tempore vocauit Iosue Ru-
benitas, & Gaditas, & dimidiam
tribum Manasse, * dixitq. ad eos: Feci-
stis omnia quæ præcepit vobis Moy-
ses famulus Domini: mihi quoque in om-
nibus obedistis, * nec reliquistis fratres
vestros longo tempore, vsque in præ-
sentem diem, custodientes imperium
Domini Dei vestri. * Quia igitur dedit
Dominus Deus vester fratribus vestris
quietem & pacem, sicut pollicitus est:
reuertimini, & ite in tabernacula vestra,
& in terram possessionis, * quam tradi-
dit vobis Moy-
ses famulus Domini trans Iordanem:
ita dumtaxat, vt custodiat
tis attente, & opere compleatis man-
datum & legem quâ præcepit vobis Moy-
ses famulus Domini, vt diligatis Domi-
num Deum vestrum, & ambuletis in
omnibus vijs eius, & obseruetis man-
data illius, adhæreatisq. ei, ac seruiat
is in omni corde, & in omni anima
vestra. * Benedixitq. eis Iosue, & dimi-
sit eos. Qui reuersi sunt in tabernacu-
la sua. * Dimidiz autem tribui Manasse
possessionem Moy-
ses dederat in Basan:
& idcirco mediz, quæ superfluit, de-
dit Iosue sortem inter ceteros fratres
suos trans Iordanem ad Occidentalem
plagam. Cumq. dimitteret eos in ta-
bernacula sua, & benedixisset eis, * dixit
ad eos: In multa substantia atque diui-

tij reuertimini ad sedes vestras, cum ar-
gento & auro, ære ac ferro, & veste
multiplici: diuidite prædam hostium,
cum fratribus vestris. * Reuersiq. sunt, &
abierunt filij Ruben, & filij Gad, & di-
midia tribus Manasse, a filiis Israel de
Silo, quæ sita est in Chanaan, vt intra-
rent Galaad Terram possessionis suæ,
quam obtinuerant iuxta imperium Do-
mini in manu Moy-
si. * Cumq. venissent
ad tumulos Iordanis in Terram Chana-
an, ædificauerunt iuxta Iordanem altare in-
finitæ magnitudinis. * Quod cum audis-
sent filij Israel, & ad eos certi nuncij
detulissent ædificasse filios Ruben, &
Gad, & dimidiz tribus Manasse altare
in Terra Chanaan, super Iordanis tumu-
los, contra filios Israel: * conuenerunt
omnes in Silo, vt ascenderent, & dimi-
carent contra eos. * Et interim miserunt
ad illos in Terram Galaad Phinees fili-
us Eleazari sacerdotis, * & decem principes
cum eo, singulos de singulis tribubus.
* Qui venerunt ad filios Ruben, & Gad,
& dimidiz tribus Manasse in Terrâ Ga-
laad, dixeruntq. ad eos: * Hæc mandat
omnis populus Domini: Quæ est ista
transgressio? Cur reliquistis Dominum
Deum Israel, ædificantes altare sacrilegum,
& a cultu illius recedentes? * An parum
vobis est quod peccastis in Beelphegor,
& vsque in præsentem diem macula hu-
ius sceleris in nobis permanet? multiq.
de populo corruerunt. * Et vos hodie
reliquistis Dominum, & cras in vniuer-
sum Israel ira eius defruet. * Quod si
putatis immundam esse terram posses-
sionis vestræ, transite ad Terram, in qua
tabernaculum Domini est, & habitate
inter nos: tantum vt a Domino, & a no-
stro consortio non recedatis, ædificato
altari præter altare Domini Dei nostri.
* Nonne Achan filius Zare præterijt
mandatum Domini, & super omnem
populum Israel ira eius incubuit? Et il-
le erat vnus homo, atque vti-
nam solus perijisset in scelere suo. * Responderuntq.
filij Ruben & Gad, & dimidia tribus Ma-
nasse principibus legationis Israel: * For-
tissimus Deus Dominus, Fortissimus Deus
Dominus, ipse nouit, & Israel simul in-
telliget: si prauaricationis animo, hoc
altare construximus, non custodiat
nos, sed puniat nos in præsentem: * & si

¶ Num. 32. f. 31
Sup. 13. b. 8

¶ Num. 25. a. 6
Deut. 4. a. 1

¶ Sup. 7. a. 1

ea mente fecimus vt holocausta, & sacrificium, & pacificas victimas super eo imponeremus, ipse quarat & iudicet: * & non ea magis cogitatione atque tractatu, vt diceremus: Cras dicent filij vestri filijs nostris: Quid vobis & Domino Deo Israel? * terminum posuit Dominus inter nos & vos, o filij Ruben, & filij Gad, Iordanem fluuium: & idcirco partem non habetis in Domino. Et per hanc occasionem auertent filij vestri filios nostros a timore Domini. Putauimus itaque melius, * & diximus: Extruamus nobis altare, non in holocausta, neque ad victimas offerendas, * sed in testimonium inter nos & vos, & sobolem nostram vestramq. progeniem, vt seruiamus Domino, & iuris nostri sit offerre & holocausta, & victimas, & pacificas hostias: & nequaquam dicant cras filij vestri filijs nostris: Non est vobis pars in Domino. * Quod si voluerint dicere, respondebunt eis: Ecce altare Domini, quod fecerunt patres nostri, non in holocausta, neque in sacrificium, sed in testimonium nostrum ac vestrum. * Absit a nobis hoc scelus vt recedamus a Domino, & eius vestigia relinquamus extructo altari ad holocausta, & sacrificia, & victimas offerendas, prater altare Domini Dei nostri, quod extructum est ante tabernaculum eius. * Quibus auditis, Phinees sacerdos, & principes legationis Israel, qui erant cum eo, placati sunt: & verba filiorum Ruben, & Gad, & dimidiz tribus Manasse, libentissime susceperunt. * Dixitq. Phinees filius Eleazari sacerdos ad eos: Nunc scimus quod nobiscum sit Dominus, quoniam alieni estis a prauaricatione hac, & liberaistis filios Israel de manu Domini. * Reuersusq. est cum principibus a filijs Ruben & Gad de Terra Galaad, finium Chanaan ad filios Israel, & retulit eis. * Placuitq. sermo cunctis audientibus. Et laudauerunt Deum filij Israel, & nequaquam ultra dixerunt, vt ascenderent contra eos, atque pugnarent, & delerent Terram possessionis eorum. * Vocaueruntq. filij Ruben, & filij Gad altare, quod extruxerant, Testimonium nostrum, quod Dominus ipse sit Deus.

CAP. XXIII.

E Voluto autem multo tempore, postquam pacem dederat Dominus Israeli, subiectis in gyro nationibus vniuersis, & Iosue iam longauo, & senilis ætatis: * vocauit Iosue omnem Israelem, maioresq. natu, & principes ac duces, & magistros, dixitq. ad eos: Ego senui, & progressioris ætatis sum: * vosq. cernitis omnia, quæ fecerit Dominus Deus vester cunctis per circuitum nationibus, quo modo pro vobis ipse pugnauerit: * & nunc quia vobis sorte diuisit omnem Terram, ab Orientali parte Iordanis vsque ad mare magnum, multæq. adhuc supersunt nationes: * Dominus Deus vester disperdet eas & auferet a facie vestra, & possidebitis Terram, sicut vobis pollicitus est. * tantum confortamini, & estote solliciti, vt custodiatis cuncta quæ scripta sunt in volumine legis Moyse: & non declinetis ab eis neque ad dexteram neque ad sinistram: * ne postquam intraueritis ad Gentes, quæ inter vos futuræ sunt, iuretis in nomine deorum earum, & seruiatis eis, & adoretis illos: * sed adheratis Domino Deo vestro: quod fecistis vsque in diem hanc. * Et tunc auferet Dominus Deus in conspectu vestro gentes magnas & robustissimas, & nullus vobis resistere poterit. * Vnus e vobis persequetur hostium mille viros: quia Dominus Deus vester pro vobis ipse pugnabit, sicut pollicitus est. * Hoc tantum diligentissime præcauete, vt diligatis Dominum Deum vestrum. * Quod si volueritis gentium harum, quæ inter vos habitant, erroribus adherere, & cum eis miscere connubia, acque amicitias copulare: * iam nunc scitote quod Dominus Deus vester non eas delectet ante faciem vestram, sed sint vobis in foueam ac laqueum, & offendiculum ex latere vestro, & sudes in oculis vestris, donec vos auferat atque disperdat. Terra hac optima, quam tradidit vobis. * En ego hodie ingredior viam vniuersæ terræ, & toto animo cognoscetis quod de omnibus verbis, quæ se Dominus præstiturum vobis esse pollicitus est, vnum non praterierit incassum. * Sic ergo

ergo impleuit opere quod promisit, & prospera cuncta venerunt: sit adducet super vos quidquid malorum comminatus est, donec vos auferat atque disperdat de Terra hac optima, quam tradidit vobis: eo quod praterieritis pactum Domini Dei vestri, quod pepigit vobiscum, & serueritis dijs alienis, & adoraueritis eos: cito atque velociter confurget in vos furor Domini, & auferemini ab hac Terra optima, quam tradidit vobis.

CAP. XXIIII.

Congregauitq. Iosue omnes tribus Israel in Sichem, & vocauit maiores natu, ac principes, & iudices, & magistros: steteruntq. in conspectu Domini: & ad populum sic locutus est: Hæc dicit Dominus Deus Israel: Trans fluvium habitauerunt patres vestri ab initio, Thare pater Abraham, & Nachor: seruiertq. dijs alienis. * Tuli ergo patrem vestrum Abraham de Mesopotamiz finibus: & adduxi eum in Terram Chanaan: multiplicauiq. semen eius, * & dedi ei Isaac: * Illiq. rursum dedi Iacob & Esau. * E quibus, Esau dedi montem Seir ad possidendum: * Iacob vero, & filij eius descendunt in Ægyptum. * Misq. Moysen & Aaron, & percussit Ægyptum multis signis atque portentis. * Eduxiq. vos & patres vestros de Ægypto, & venistis ad mare: persecutiq. sunt Ægyptij patres vestros cum curribus & equitatu, vsque ad Mare rubrum. * Clamauerunt autem ad Dominum filij Israel: * qui posuit tenebras inter vos & Ægyptios, & adduxit super eos mare, & operuit eos. Viderunt oculi vestri cuncta quæ in Ægypto fecerim, & habitastis in solitudine multo tempore: * & introduxi vos in Terram Amorrhæi, qui habitabat trans Iordanem. * Cumq. pugnarent contra vos, tradidi eos in manus vestras, & possedistis Terram eorum, atque interfecistis eos. * Surrexit autem Balac filius Se-phor rex Moab, & pugnavit contra Israel. Misq. & vocauit Balaam filium Beor, vt malediceret vobis: * & ego nolui audire eum, sed econtrario per illum benedixi vobis, & liberaui vos de manu

eius. * Transistisq. Iordanem, & venistis ad Iericho. Pugnaveruntq. contra vos viri ciuitatis eius, Amorrhæus, & Pherezzæus, & Chananzæus, & Hetthæus, & Gergesæus, & Heuzus, & Iebusæus: & tradidi illos in manus vestras. * Misq. ante vos crabrones: & eieci eos de locis suis, illos reges Amorrhæorum, non in gladio nec in arcu tuo. * Deditq. vobis Terram, in qua non laborastis, & vrbes quas non ædificastis, vt habitaretis in eis: vineas & oliueta, quæ non plantastis. * Nunc ergo timete Dominum, & seruite ei perfecto corde atque verissimo: & auferite deos, quibus seruierunt patres vestri in Mesopotamia & in Ægypto, ac seruite Domino. * Sin autem malum vobis videtur vt Domino seruiatis, optio vobis datur: eligite hodie quod placet, cui seruire potissimum debeatis, verum dijs, quibus seruierunt patres vestri in Mesopotamia, an dijs Amorrhæorum, in quorum Terra habitatis: ego autem & domus mea seruiemus Domino. * Responditq. populus, & ait: Absit a nobis vt relinquamus Dominum, & seruiamus dijs alienis. * Dominus Deus noster ipse eduxit nos, & patres nostros de Terra Ægypti, de domo seruitutis: fecitq. videntibus nobis signa ingentia, & custodiuit nos in omni via, per quam ambulauimus, & in cunctis populis, per quos transiuimus. * Et eiecit vniuersas gentes, Amorrhæum habitatorem Terræ, quam nos intrauimus. Seruiemus igitur Domino, quia ipse est Deus noster. * Dixitq. Iosue ad populum: Non poteritis seruire Domino: Deus enim sanctus, & fortis æmulator est, nec ignosceat sceleribus vestris atque peccatis. * Si dimiseritis Dominum, & seruieritis dijs alienis, conuertet se, & affliget vos, atque subuertet postquam vobis præstiterit bona. * Dixitq. populus ad Iosue: Nequaquã ita vt loqueris, erit, sed Domino seruiemus. * Et Iosue ad populum, Testes, inquit, vos estis, quia ipsi elegeritis vobis Dominum vt seruiatis ei. * Responderuntque: Testes. * Nunc ergo, ait, auferite deos alienos de medio vestri, & inclinate corda vestra ad Dominum Deum Israel. * Dixitq. populus ad Iosue: Domino Deo nostro seruiemus, & obediētes erimus præceptis eius.

* Per-

* Percussit ergo Iosue in die illo foedus, 25
& proposuit populo praecepta atque iudicia in Sichem. * Scripsit quoque omnia verba haec in volumine legis Domini: & tulit lapidem pergrandem, posuitq. eum subter quercum, quae erat in Sanctuario Domini: * & dixit ad omnem 26
populum: En lapis iste erit vobis in testimonium quod audierit omnia verba Domini, quae locutus est vobis: ne forte postea negare velitis, & mentiri Domino Deo vestro. * Dimisitq. populum, 27
singulos in possessionem suam. * Et post haec mortuus est Iosue filius Nun servus Domini, centum & decem annorum: 28
* sepelieruntq. eum in finibus possessionis suae in Thamnathfare, quae est sita in monte Ephraim, a Septentrionali parte montis Gaas. * Serviuitq. Israel Domino cunctis diebus Iosue & seniorum, qui longo vixerunt tempore post Iosue, & qui nouerunt omnia opera Domini quae fecerat in Israel. * Offa quoque Ioseph, quae tulerant filij Israel de Aegypto, sepelierunt in Sichem, in parte agri, quem emerat Iacob a filiis Hemor patris Sichem, centum nouellis ouibus, & fuit in possessionem filiorum Ioseph. 29
* Eleazar quoque filius Aaron mortuus est: & sepelierunt eum in Gabaath Phinees filij eius, quae data est ei in monte Ephraim. 30

G nis suae in Thamnathfare, quae est sita in monte Ephraim, a Septentrionali parte montis Gaas. * Serviuitq. Israel Domino cunctis diebus Iosue & seniorum, qui longo vixerunt tempore post Iosue, & qui nouerunt omnia opera Domini quae fecerat in Israel. * Offa quoque Ioseph, quae tulerant filij Israel de Aegypto, sepelierunt in Sichem, in parte agri, quem emerat Iacob a filiis Hemor patris Sichem, centum nouellis ouibus, & fuit in possessionem filiorum Ioseph. 29
* Eleazar quoque filius Aaron mortuus est: & sepelierunt eum in Gabaath Phinees filij eius, quae data est ei in monte Ephraim. 30

Gen. 50. d. 25
Exo. 12. d. 19

Gen. 33. d. 19

LIBER IVDICVM,

HEBRAICE SOPHETIM.

CAPVT PRIMVM.

POST mortem Iosue consulerunt filij Israel Dominum, dicentes: Quis ascendet ante nos contra Chananzum, & erit dux belli? * Dixitq. Dominus: Iudas ascendet: ecce tradidi Terram in manus eius. * Et ait Iudas Simeoni fratri suo: Ascende mecum in sortem meam, & pugna contra Chananzum, ut & ego pergam tecum in sortem tuam. Et abiit cum eo Simeon. * Ascenditq. Iudas, & tradidit Dominus Chananzum, ac Pherezzum in manus eorum: & percusserunt in Bezec decem millia virorum. * Inueneruntq. Adonibezec in Bezec, & pugnaverunt contra eum, ac percusserunt Chananzum, & Pherezzum. * Fugit autem Adonibezec: quem persecuti comprehenderunt, caesis summitatibus manuum eius ac pedum. * Dixitq. Adonibezec: Septuaginta reges amputatis ma-

num ac pedum summitatibus colligebant sub mensa mea ciborum reliquias: sicut feci, ita reddidit mihi Deus. Adduxeruntq. eum in Ierusalem, & ibi mortuus est. * Oppugnantes ergo filij Iuda Ierusalem, ceperunt eam, & percusserunt in ore gladij, tradentes cunctam incendio ciuitatem. * Et postea descendentes pugnaverunt contra Chananzum, qui habitabat in montanis, & ad meridiem, & in campestribus. * Pergensq. Iudas contra Chananzum, qui habitabat in Hebron, (cuius nomen fuit antiquitus Cariath Arabe) percussit Sefai, & Ahiman, & Tholmai: * atque inde profectus abiit ad habitatores Dabir, cuius nomen vetus erat Cariath Sepher, id est, ciuitas litterarum. * Dixitq. Caleb: Qui percusserit Cariath Sepher, & vastauerit eam, dabo ei Axam filiam meam uxorem. * Cumq. cepisset eam Othoniel filius Cenez frater Caleb minor, dedit ei Axam filiam suam coniugem. * Quam

Ios. 15. d. 19

* Quam pergentem in itinere monuit 14
vir suus vt peteret a patre suo agrum. .
Quæ cum suspirasset sedens in asino, di-
xit ei Caleb: Quid habes? * At illa re- 15
spondit: Da mihi benedictionem, quia D
terram arentem dedisti mihi: da & irri-
guam aquis. Dedit ergo ei Caleb irri-
guum superius, & irriguum inferius.
* Filij autem Cinæ cognati Moyfi ascē- 16
derunt de ciuitate palmarum, cum filijs
Iuda in desertum sortis eius, quod est
ad meridiem Arad, & habitauerunt cum
eo. * Abiit autem Iudas cum Simeone 17
fratre suo, & percusserunt simul Chana-
næum qui habitabat in Sephaath, & in-
terfecerunt eum. . Vocatumq. est no-
men vrbs, Horma, id est, anathema. .
* Cepitq. Iudas Gazam cum finibus suis, 18
& Ascalonem, atque Accaron cum ter-
minis suis. * Fuitq. Dominus cum Iu- 19
da, & montana possedit: nec potuit de-
lere habitatores vallis, quia falcatis cur-
ribus abundabant. * Dederuntq. Caleb 20
Hebron, "sicut dixerat Moyfes, qui dele-
uit ex ea tres filios Enac. * Iebusæum 21
autem habitatorem Ierusalem non dele-
uerunt filij Benjamin: habitauitq. Iebu-
sæus cum filijs Benjamin in Ierusalem,
vsque in præsentem diem. . * Domus 22
quoque Ioseph ascendit in Bethel, fuitq.
Dominus cum eis. * Nam cum obside- 23
rent vrbs, quæ prius Luza vocabatur,
* viderunt hominem egredientem de 24
ciuitate, dixeruntq. ad eum: Ostende
nobis introitum ciuitatis, & faciemus
tecum misericordiam. * Qui cum ostē- 25
disset eis, percusserunt vrbs in ore gla-
dij: hominem autem illum, & omnem
cognationem eius dimiserunt. * Qui di- 26
missus, abiit in Terram Hetthim, & F
ædificauit ibi ciuitatem, vocauitq. eam
Luzam: quæ ita appellatur vsque in præ-
sentem diem. . * Manassæ quoque non 27
deleuit Bethsan, & Thanac cum viculis
suis, & habitatores Dor, & Ieblaam, &
Mageddo cum viculis suis, coepitq. Chana-
næus habitare cum eis. * Postquam 28
autem confortatus est Israel, fecit eos
tributarios, & delere noluit. * Ephraim 29
etiam non interfecit Chananæum, qui
habitabat in Gazer, sed habitauit cum
eo. * Zabulon non deleuit habitatores
Cetron, & Naalol: sed habitauit Chana-
næus in medio eius, factusq. est ei tri-

butarius. * Aser quoque non deleuit ha-
bitatores Accho, & Sidonis, Ahalab, &
Achazib, & Helba, & Aphec, & Rohob: 31
* habitauitq. in medio Chananæi habi-
tatoris illius terræ, nec interfecit eum. 32
* Nephthali quoque non deleuit habi-
tatores Bethsames, & Bethanath: &
habitauit inter Chananæum, habitato-
rem Terræ, fueruntq. ei Bethsamitæ &
Bethanith tributarij. * Arcauitq. A- 34
morphæus filios Dan in monte, nec de-
dit eis locum vt ad planiora descende-
rent: * habitauitq. in monte Hares,
quod interpretatur testaceo, in Aialon
& Salebim. . Et aggravata est manus
domus Ioseph, factusq. est ei tributa-
rius. * Fuit autem terminus Amorrhæi
ab Ascensu Scorpionis, petra, & supe-
riora loca. .

CAP. II.

A Scenditq. Angelus Domini de Gal-
galis ad Locum flentium, & ait:
Eduxi vos de Ægypto, & introduxi in
Terram, pro qua iuravi patribus vestris:
& pollicitus sum vt non facerem irri-
tum pactum meum vobiscum in semp-
ternum: * ita dumtaxat vt non feriretis
foedus cum habitatoribus Terræ huius,
sed aras eorum subuerteretis: & nolui-
stis audire vocem meam: cur hoc feci-
stis? * Quam ob rem nolui delere eos
a facie vestra: vt habeatis hostes, & dij
eorum sint vobis in ruinam. * Cumq.
loqueretur Angelus Domini hæc verba
ad omnes filios Israel: eleuauerunt ipsi
vocem suam, & fleuerunt. * Et voca-
tum est nomen loci illius: Locus flen-
tium, siue lacrymarum: immolaueruntq.
ibi hostias Domino. * Dimisit ergo Io-
sue populū, & abierunt filij Israel vnus-
quisque in possessionem suam, vt obtine-
rent eam: seruieruntq. Domino cunctis
diebus eius, & seniorum, qui longo post
eum vixerunt tēpore, & nouerant omnia
opera Domini, quæ fecerat cum Israel.
* Mortuus est autem Iosue filius Nun, fa-
mulus Domini, centum & decem anno-
rum, & sepelierunt eum in finibus pos-
sessionis suæ in Thamnathare in monte
Ephraim, a Septentrionali plaga mon-
tis Gaas. * Omnisq. illa generatio con-
gregata est ad patres suos: & surrexerūt
alii,

"Nu. 14. d. 24
Ios. 15. c. 14

Ios. 24. g. 28

alij, qui non nouerant Dominum, & opera quæ fecerat cum Israel. * Feceruntq. filij Israel malum in conspectu Domini, & seruiuerunt Baalim. * Ac dimiserunt Dominum Deum patrum suorum, qui eduxerat eos de Terra Ægypti: & secuti sunt deos alienos, deosq. populorum, qui habitabant in circuitu eorum, & adorauerunt eos: & ad iracundiam concitauerunt Dominum, & dimittentes eum, & seruientes Baal & Astaroth. * Iratusq. Dominus contra Israel, tradidit eos in manus diripientium: qui ceperunt eos, & vendiderunt hostibus, qui habitabant per gyrum: nec potuerunt resistere aduersarijs suis: * sed quodcumque pergere voluissent, manus Domini super eos erat, sicut locutus est, & iurauit eis: & vehementer afflicti sunt. * Suscitauitq. Dominus iudices, qui liberarent eos de vastantium manibus: sed nec eos audire voluerunt, * fornicantes cum dijs alienis, & adorantes eos. Cito deseruerunt viam, per quam ingressi fuerant patres eorum: & audientes mandata Domini, omnia fecere contraria. * Cumq. Dominus iudices suscitaret, in diebus eorum flectebatur misericordia, & audiebat afflictorum gemitus, & liberabat eos de cæde vastantium. * Postquam autem mortuus esset iudex, reuertebantur, & multo faciebant peiora quàm fecerant patres eorum, sequentes deos alienos, seruientes eis, & adorantes illos. Non dimiserunt adinventiones suas, & viam durissimam, per quam ambulare consueuerunt. * Iratusq. est furor Domini in Israel, & ait: Quia irritum fecit gens ista pactum meum, quod pepigeram cum patribus eorum, & vocem meam audire contempsit: * & ego non delebo gentes, quas dimisit Iosue, & mortuus est: * vt in ipsis experiar Israel, vtrum custodiant viam Domini, & ambulent in ea, sicut custodierunt patres eorum, an non. * Dimisit ergo Dominus omnes nationes has, & cito subuertere noluit, nec tradidit in manus Iosue.

C A P. III.

Hæ sunt gentes, quas Dominus dereliquit, vt erudiret in eis Israe-

lem, & omnes, qui non nouerant bella Chanaanorum: * vt postea discerent filij eorum certare cum hostibus, & habere consuetudinem praliandi: * quinque satrapas Philistinorum, omnemq. Chananzum, & Sidonium, atque Heuzum, qui habitabat in monte Libano, de monte Baal Hermon vsque ad introitum Emath. * Dimisitq. eos, vt in ipsis experiretur Israel, vtrum audiret mandata Domini quæ præceperat patribus eorum per manum Moyse, an non. * Itaque filij Israel habitauerunt in medio Chananzæ, & Hethæi, & Amorrhæi, & Pherezæi, & Heuzi, & Iebusæi: * & duxerunt vxores filias eorum, ipsiq. filias suas filijs eorum traderunt, & seruiuerunt dijs eorum. * Feceruntq. malum in conspectu Domini, & obliui sunt Dei sui, seruientes Baalim & Astaroth. * Iratusq. contra Israel Dominus, tradidit eos in manus Chusan Rasathaim regis Mesopotamiæ, seruiueruntq. ei octo annis. * Et clamauerunt ad Dominum: qui suscitauit eis saluatorem, & liberauit eos, Othoniel videlicet filium Cenez, fratrem Caleb minorem: * fuitq. in eo Spiritus Domini, & iudicauit Israel. Egressusq. est ad pugnam, & tradidit Dominus in manus eius Chusan Rasathaim regem. * Syria, & oppressit eum. * Quicunq. terra quadraginta annis, & mortuus est Othoniel filius Cenez. * Addiderunt autem filij Israel facere malum in conspectu Domini: qui confortauit aduersum eos Eglon regem Moab: quia fecerunt malum in conspectu eius. * Et copulauit ei filios Ammon, & Amalec: abijtq. & percussit Israel, atque possedit urbem palmarum. * Seruiueruntq. filij Israel Eglon regi Moab decem & octo annis: * & postea clamauerunt ad Dominum: qui suscitauit eis saluatorem, vocabulo Aod, filium Gera, filij Iemini, qui vtraque manu pro dextera utebatur. Miseruntq. filij Israel per illum munera Eglon regi Moab. * Qui fecit sibi gladium ancipitem, habentem in medio caputem longitudinis palmæ manus, & accinctus est eo subter sagum in dextro femore. * Obrulitq. munera Eglon regi Moab. Erat autem Eglon crassus nimis. * Cumq. obrulisset ei mu-

nera,

nera, profecutus est socios, qui cum eo venerant. * Et reuersus de Galgalis, vbi erant idola, dixit ad Regem: Verbum secretum habeo ad te o Rex. Et ille imperauit silentium: egressusq. omnibus, qui circa eum erant, * ingressus est Aod ad eum: sedebat autem in æstiuo coenaculo solus, dixitque: Verbum Dei habeo ad te. Qui statim surrexit de throno. * Extenditq. Aod sinistram manum, & tulit sicam de dextero femore suo, infixitq. eam in ventre eius: tam valide, vt capulus sequeretur ferrum in vulnere, ac pinguisimo adipe stringeretur. Nec eduxit gladium, sed ita vt percussisset, reliquit in corpore: statimq. per secreta naturæ alui stercore proruperunt. * Aod autem clausis diligentissime ostijs coenaculi, & obfirmatis sera, * per posticum egressus est. Seruiq. regis ingressi viderunt clausas fores coenaculi, atque dixerunt: Forsitan purgat aliu in æstiuo cubiculo. * Expectantesq. diu donec erubescerent, & videntes quòd nullus aperiret, tulerunt clauem: & aperientes inuenerunt dominum suum in terra iacentem mortuum. * Aod autem, dum illi turbarentur, effugit, & pertransijt Locum idolorum, vnde reuersus fuerat. Venitq. in Seirath: * & statim insonuit buccina in môte Ephraim: descenderuntq. cum eo filij Israel, ipso in fronte gradiente. * Qui dixit ad eos: Sequimini me: tradidit enim Dominus inimicos nostros Moabitas in manus nostras. Descenderuntq. post eum, & occupauerunt vada Iordanis quæ transmittunt in Moab: & non dimiserunt transire quemquam: * sed percusserunt Moabitas in tempore illo, circiter decem millia, omnes robustos & fortes viros. nullus eorum euadere potuit. * Humiliatusq. est Moab in die illo sub manu Israel: & quieuit Terra octoginta annis. * Post hunc fuit Samgar filius Anath, qui percussit de Philisthij sexcentos viros vomere: & ipse quoque defendit Israel.

CAP. II II.

Addideruntq. filij Israel facere malum in conspectu Domini post mortem Aod, * & tradidit illos Do-

minus in manus Iabin regis Chanaan, qui regnavit in Asor: habuitq. ducem exercitus sui nomine Sisaram, ipse autem habitabat in Haroseth gentium. * Clamaueruntq. filij Israel ad Dominum: nongentos enim habebat falcatos currus, & per viginti annos vehementer oppresserat eos. * Erat autem Debbora prophetis vxor Lapidoth, quæ iudicabat populum in illo tempore. * Et sedebat sub palma, quæ nomine illius vocabatur, inter Rama & Bethel in monte Ephraim: ascendebantq. ad eam filij Israel in omne iudicium. * Quæ misit & vocauit Barac filium Abinoem de Ceddes Nephthali: dixitq. ad eum: Præcepit tibi Dominus Deus Israel, vade, & duc exercitum in montem Thabor, tollesq. tecum decem millia pugnatorum de filiis Nephthali, & de filiis Zabulon: * ego autem adducam ad te in loco torrentis Cison, Sisaram principem exercitus Iabin, & currus eius, atque omnem multitudinem, & tradam eos in manu tua. * Dixitq. ad eam Barac: Si venis mecum, vadam: si nolueris venire mecum, non pergam. * Quæ dixit ad eum: Ibo quidem tecum, sed in hac vice victoria non reputabitur tibi, quia in manu mulieris tradetur Sisara. Surrexit itaque Debbora, & perrexit cum Barac in Ceddes. * Qui, accitis Zabulon & Nephthali, ascendit cum decem millibus pugnatorum, habens Debboram in comitatu suo. * Haber autem Cinrus recesserat quondam a ceteris Cinzais fratribus suis filijs Hobab, cognati Moyfi: & tetenderat tabernacula vsque ad vallē, quæ vocatur Sennim, & erat iuxta Ceddes. * Nunciatusq. est Sisaræ quòd ascendisset Barac filius Abinoem, in montem Thabor: * & congregauit nongentos falcatos currus, & omnem exercitum de Haroseth gentium ad torrentem Cison. * Dixitq. Debbora ad Barac: Surge, hæc est enim dies, in qua tradidit Dominus Sisaram in manus tuas: enim ipse ductor est tuus. Descendit itaque Barac de monte Thabor, & decem millia pugnatorum cum eo. * Perterritusq. Dominus Sisaram, & omnes currus eius, vniuersamq. multitudinem in ore gladij ad conspectum Barac: in tantum, vt Sisara de curru & filiens, pedibus fugeret,

geret, & Barac persequeretur fugientes currus, & exercitum vsque ad Haroseth gentium, & omnis hostium multitudo vsque ad internecionem caderet. * Sisara autem fugiens peruenit ad tentorium Iahel vxoris Haber Cinai. Erat enim pax inter Iabin regem Azor, & domum Haber Cinai. * Egressa igitur Iahel in occursum Sisara, dixit ad eum: Intra ad me domine mi: intra, ne timeas. Qui ingressus tabernaculum eius, & opertus ab ea pallio, * dixit ad eam: Da mihi, obsecro, paululum aquae, quia sitio valde. Quae aperuit vtrum lacus, & dedit ei bibere, & operuit illum. * Dixitq. Sisara ad eam: Sta ante ostium tabernaculi: & cum venerit aliquis interrogans te, & dicens: Numquid hic est aliquis? Respondebis: Nullus est. * Tulit itaque Iahel vxor Haber clauum tabernaculi, assumens pariter & malleum: & ingressa absconditè, & cum silentio posuit supra tempus capitis eius clauum, percussumq. malleo defixit in cerebrum vsque ad terram: qui soporem morti confocians defecit, & mortuus est. * Et ecce Barac sequens Sisaram veniebat: egressaq. Iahel in occursum eius, dixit ei: Veni, & ostendam tibi virum, quem quæris. Qui cum intrasset ad eam, vidit Sisaram iacentem mortuum, & clauum infixum in tempore eius. * Humiliauit ergo Deus in die illo Iabin regem Chanaan coram filiis Israel: * qui crescebant quotidie, & forti manu opprimebant Iabin regem Chanaan, donec delerent eum.

C A P. V.

Cecineruntq. Debbora & Barac filius Abinoem in illo die, dicentes: * Qui sponte obtulistis de Israel animas vestras ad periculum, benedicite Domino. * Audite reges, auribus percipite principes: Ego sum, ego sum quæ Domino canam, psallam Domino Deo Israel. * Domine cum exires de Seir, & transires per regiones Edom, terra mota est, calig. ac nubes distillauerunt aquis. * Montes fluxerunt a facie Domini, & Sinai a facie Domini Dei Israel.

1 * In diebus Samgar filij Anath, in diebus Iahel quieuerunt semitæ: & qui ingrediebantur per eas, ambulauerunt per calles deuios. 2 * Cessauerunt fortes in Israel, & quieuerunt: donec surgeret Debbora, surgeret mater in Israel. 3 * Noua bella elegit Dominus, & portas hostium ipse subuertit: clypeus & hasta si apparuerint in quadraginta milibus Israel. 4 * Cor meum diligit principes Israel: qui propria voluntate obtulistis vos discriminari, benedicite Domino. 5 * Qui ascenditis super nitentes asinos, & sedetis in iudicio, & ambulatis in via, loquimini. 6 * Vbi collisi sunt currus, & hostium suffocatus est exercitus, ibi narrentur iustitiæ Domini & clementia in fortes Israel: tunc descendit populus Domini ad portas, & obtinuit principatum. 7 * Surge, surge Debbora, surge, surge, & loquere canticum: surge Barac, & apprehende captiuos tuos filii Abinoem. 8 * Saluatæ sunt reliquæ populi, Dominus in fortibus dimicauit. 9 * Ex Ephraim deleuit eos in Amalec, & post eum ex Benjamin in populos tuos o Amalec: de Machir principes descenderunt, & de Zabulon qui exercitum ducerent ad bellandum. 10 * Duces Issachar fuere cum Debbora, & Barac vestigia sunt secuti, qui quasi in præceps ac Barathrum se discriminari dedit: diuiso contra se Ruben, magnanimorum reperta est contentio. 11 * Quare habitas inter duos terminos, ut audias sibilos gregum? diuiso contra se Ruben, magnanimorum reperta est contentio. 12 * Galaad trans Iordanem quiescebat, & Dan vacabat nauibus: Aser habitabat in littore maris, & in portubus morabatur. 13 * Zabulon vero & Nephthali obtulerunt animas suas morti in regione Merome. 14 * Venerunt reges & pugnaverunt, pugnaverunt reges Chanaan in Thanach iuxta aquas Mageddo, & tamen nihil tulere prædantes. 15 * De calo dimicatum est contra eos: stellæ manentes in ordine & cursu suo, non aduer-

aduersus Sisaram pugnaverunt .

* Torrens Cifon traxit cadauera eoru .
torrens Cadumim, torrens Cifon : con-
culca anima mea robustos .

* Ungula equorum ceciderunt, fugien-
tibus impetu , & per præceps ruentibus
fortissimis hostium .

* Maledicite terræ Meroz , dixit An-
gelus Domini : maledicite habitatori-
bus eius , quia non venerunt ad auxi-
lium Domini, in adiutorium fortissimo-
rum eius .

* Benedicta inter mulieres lahel vxor
Haber Cinzi , & benedicatur in taber-
naculo suo .

* Aquam petenti lac dedit, & in phia-
la principum obtulit butyrum .

* Sinistram manum misit ad clauum,
& dexteram ad fabrorum malleos,
percussitq. Sisaram quærens in capite
vulneri locum , & tempus valide perfo-
rans .

* Inter pedes eius ruit : defecit , &
mortuus est : voluebatur ante pedes eius,
& iacebat exanimis & miserabilis .

* Per fenestram respiciens , vlulabat
mater eius : & de coenaculo loqueba-
tur : Cur moratur regredi currus eius ?
quare tardauerunt pedes quadrigarum
illius ?

* Vna sapiëntior ceteris vxoribus eius,
hæc socruï verba respondit :

* Forsitan nunc diuidit spolia, & pul-
cherima feminarum eligitur ei : vestes
diuersorum colorum Sisaræ traduntur
in prædam , & supellex varia ad ornan-
da colla congeritur .

* Sic pereant omnes inimici tui Do-
mine : qui autem diligunt te , sicut Sol
in ortu suo splendet, ita rutilent .

* Quieuitq. Terra per quadraginta
annos .

C A P . VI .

Fecerunt autem filij Israel malum in
conspetu Domini : qui tradidit il-
los in manu Madian septem annis , * &
oppressi sunt valde ab eis . Feceruntq.
sibi antra & speluncas in montibus , &
munitissima ad repugnandum loca .

* Cumq. seuisset Israel , ascendebar Ma-
dian & Amalec , ceteriq. Orientalium
nationum : * & apud eos figentes ten-

toria , sicut erant in herbis cuncta vasa-
bant vsque ad introitum Gazæ : nihilq.
omnino ad vitam pertinens relinquebat
in Israel , non oues , non boues , non

asinos . * Ipsi enim & vniuersi greges
eorum veniebant cum tabernaculis suis,
& instar locustarum vniuersa comple-
bant , innumera multitudo hominum ,
& camelorum , quidquid tetigerant de-
uastantes . * Humiliatusq. est Israel val-
de in conspectu Madian . * Et clamauit
ad Dominum postulans auxilium con-
tra Madianitas . * Qui misit ad eos vi-
rum prophetam , & locutus est : Hæc di-
cit Dominus Deus Israel : Ego vos feci
conscendere de Ægypto , & eduxi vos
de domo seruitutis , & liberaui de ma-
nu Ægyptiorum , & omnium inimico-
rum , qui affligebant vos : eiecique eos
ad introitum vestrum , & tradidi vobis

Terram eorum . * Et dixi : Ego Domi-
nus Deus vester , ne timeatis deos A-
morreorum , in quorum terra habita-
tis . Et nolulistis audire vocem meam .
* Venit autem Angelus Domini , & sedit
sub quercu , quæ erat in Ephra , & per-
tinebat ad loas patrem familie Erri .
Cumq. Gedeon filius eius excuteret at-
que purgaret frumenta in torculari , vt
fugeret Madian , * apparuit ei Angelus
Domini , & ait : Dominus tecum virorū
fortissime . * Dixitq. ei Gedeon : Obse-
cro mi Domine , si Dominus nobiscum
est, cur apprehenderunt nos hæc omnia?
vbi sunt mirabilia eius, quæ narrauerunt
patres nostri, atque dixerunt: De Ægy-
pto eduxit nos Dominus? Nunc autem
dereliquit nos Dominus & tradidit in

manu Madian . * Respexitq. ad eum Do-
minus , & ait : Vade in hac fortitudine
tua , & liberabis Israel de manu Ma-
dian : scito quodd miseri te . * Qui re-
spondens ait : Obsecro , mi Domine ,
in quo liberabo Israel? ecce familia mea
infima est in Manasse , & ego minimus
in domo patris mei . * Dixitq. ei Domi-
nus : Ego ero tecum : & percuties Ma-
dian quasi vnum virum . * Et ille, Si in-
ueni , inquit , gratiam coram te , da mihi
signum quodd tu sis qui loqueris ad
me . * Nec recedas hinc , donec re-
uertar ad te , portans sacrificium , &
offerens tibi . Qui respondit : Ego præ-

stolabor aduentum tuum . * Ingressus
est

2. Reg. 1. a. c. 11

est itaque Gedeon, & coxit hœdum, & de farinæ modio azymos panes: carnesq. ponens in canistro, & ius carnis mittens in ollam, tulit omnia sub queru, & obtulit ei. * Cui dixit Angelus Domini: Tolle carnes & azymos panes, & pone supra petram illâ, & ius desuper funde. Cumq. fecisset ita, * extendit Angelus Domini summitatem virgæ, quam tenebat in manu, & tetigit carnes & panes azymos: ascenditq. ignis de petra, & carnes, azymosq. panes consumpsit: Angelus autē Domini euauit ex oculis eius. * Vidensq. Gedeon quod esset Angelus Domini, ait: Heu mi Domine Deus: quia vidi Angelum Domini facie ad faciem. * Dixitq. ei Dominus: Pax tecum: ne timeas, non morieris. * Edificauit ergo ibi Gedeon altare Domino, vocauitq. illud, Domini pax, vsque in præsentem diem. Cumq. adhuc esset in Ephra, quæ est familiaris Buri, * nocte illa dixit Dominus ad eum: Tolle taurum patris tui, & alterum taurum annorum septem, destruesq. aram Baal, quæ est patris tui: & nemus, quod circa aram est, succide: * & edificabis altare Domino Deo tuo in summitate petræ huius, super quam ante sacrificiū posuisti: tollesq. taurum secundum, & offeres holocaustum super struem lignorum, quæ de nemore succideris. * Assumptis ergo Gedeon decem viris de seruis suis, fecit sicut præceperat ei Dominus. Timens autem domum patris sui, & homines illius ciuitatis, per diem noluit id facere, sed omnia nocte compleuit. * Cumq. surrexissent viri oppidi eius mane, viderunt destructam aram Baal, lucumq. succisum, & taurum alterum impositum super altare, quod tunc edificatum erat. * Dixeruntq. ad inuicem: Quis hoc fecit? Cumq. perquirerent auctorem facti, dictum est: Gedeon filius Ioas fecit hæc omnia. * Et dixerunt ad Ioas: Produce filium tuum huc, ut moriatur: quia destruxit aram Baal, & succidit nemus. * Quibus ille respondit: Numquid vltiores estis Baal, ut pugnetis pro eo? qui aduersarius est eius, moriatur atrequam lux crastina veniat: si Deus est, vindicet se de eo, qui suffodit aram eius. * Ex illo die vocatus est Gedeon, Ierobaal, eo quod dixisset Ioas:

Vltiscatur se de eo Baal, qui suffodit aram eius. * Igitur omnis Madian, & Amalec, & Orientales populi congregati sunt simul. & transeuntes Iordanē, castrametati sunt in valle Iezrael. * Spiritus autem Domini induit Gedeon, qui clangens buccina conuocauit domum Abiezer, ut sequeretur se. * Misitq. nuncios in vniuersum Manassē, qui & ipse secutus est eum: & alios nuncios in Aser & Zabulon & Nephthali, qui occurrerunt ei. * Dixitq. Gedeon ad Deum: Si saluum facis per manum meam Israel, sicut locutus es, * ponam hoc vellus lane in area: si ros in solo vellere fuerit, & in omni terra siccitas, sciam quod per manum meam, sicut locutus es, liberabis Israel. * Factumq. est ita. Et de nocte surgens expresso vellere, concham rore impleuit. * Dixitq. rursus ad Deum: Ne irascatur furor tuus contra me si adhuc semel tentauero, signum querens in vellere. Oro ut solum vellus siccum sit, & omnis terra rore madens. * Fecitq. Deus nocte illa ut postulauerat: & fuit siccitas in solo vellere, & ros in omni terra.

CAP. VII.

Igitur Ierobaal qui & Gedeon, de nocte surgens, & omnis populus cum eo, venit ad fontem qui vocatur Harad. erant autem castra Madian in valle ad Septentrionalem plagam collis excelsi. * Dixitq. Dominus ad Gedeon: Multus tecum est populus, nec tradetur Madian in manus eius: ne gloriatur contra me Israel, & dicat: Meis viribus liberatus sum. * Loquere ad populum, & cunctis audientibus prædica: * Qui formidolosus & timidus est, reuertatur. Recesseruntq. de monte Galaad, & reuersi sunt: De populo vigintiduo millia virorum, & tantum decem millia remanserunt. * Dixitq. Dominus ad Gedeon: Adhuc populus multus est, duc eos ad aquas, & ibi probabo illos: & de quo dixero tibi ut tecum vadat, ipse pergat: quem ire prohibuero, reuertatur. * Cūq. descendisset populus ad aquas, dixit Dominus ad Gedeon: Qui lingua lambuerint aquas, sicut solent canes lambere, separabis eos seorsum: qui autem cursu

Deut. 20 b. 8
1. Mach. 3 g.
56

utis genibus biberint, in altera parte erunt. * Fuit itaque numerus eorum, qui manu ad os projiciente, lambue-
rant aquas, trecenti viri: omnis autem reliqua multitudo flexo poplite bibe-
rat. * Et ait Dominus ad Gedeon: In trecentis viris qui lambuerunt aquas, li-
berabo vos, & tradam in manu tua. Madian: omnis autem reliqua multitu-
do reuertatur in locum suum. * Sumptis itaque pro numero cibarijs & tubis, om-
nem reliquam multitudinem abire præcepit ad tabernacula sua: & ipse cum trecentis viris se certamini dedit. Ca-
stra autem Madian erant subter in valle. * Eadem nocte dixit Dominus ad eum: Surge, & descende in castra: quia tradi-
di eos in manu tua. * Sin autem solus ire formidas, descendat tecum Phara-
puer tuus. * Et cū audieris quid loquan-
tur, tunc confortabuntur manus tuæ, & securior ad hostium castra descendes. Descendit ergo ipse & Phara puer eius in partem castrorum, ubi erant armato-
rum vigiliæ. * Madian autem & Amalec, & omnes Orientales populi fusi iacebāt in valle, ut locustarum multitudo: ca-
meli quoque innumerabiles erant, sicut arena quæ iacet in littore maris. * Cūq; venisset Gedeon, narrabat aliquis som-
nium proximo suo: & in hunc modum referebat quod viderat: Vidi somnium, & videbatur mihi quasi subcinericius panis ex hordeo volui, & in castra Madian descendere: cumq; peruenisset ad tabernaculum, percussit illud, atque subuertit, & terræ funditus coæquauit. * Respondit is, cui loquebatur: Non est hoc aliud, nisi gladius Gedeonis filij Ioas viri Israelitæ: tradidit enim Domi-
nus in manus eius Madian, & omnia castra eius. * Cumq; audisset Gedeon somnium, & interpretationem eius, adoraui: & reuersus est ad castra Israel, & ait: Surgite, tradidit enim Dominus in manus nostras castra Madian. * Di-
uisitq; trecentos viros in tres partes, & dedit tubas in manibus eorum, lague-
nasq; vacuas ac lampades in medio lagenarum. * Et dixit ad eos: Quod me facere videritis, hoc facite: ingrediar partem castrorum, & quod fecero secta-
mini. * Quando personuerit tuba in manu mea, vos quoque per castrorum cir-

cuitum clangite, & conclamate, Domi-
no & Gedeoni. * Ingressusq; est Gedeon, & trecenti viri qui erant cum eo in par-
tem castrorum, incipientibus vigilijs noctis mediæ, & custodibus suscitatis, coeperunt buccinis clangere, & complo-
dere inter se lagenas. * Cumq; per gy-
rum castrorum in tribus personarent lo-
cis, & hydrias confregissent, tenuerunt sinistris manibus lampades, & dexteris sonantes tubas, clamaueruntque: Glo-
rius Domini & Gedeonis: * stantes sin-
guli in loco suo per circuitum castrorum hostilium. * Omnia itaque castra turbata sunt, & vociferantes, viulantesq; fugerunt: * & nihilominus insistebant trecenti viri buccinis personantes. * Im-
misitq; Dominus gladium in omnibus castris, & mutua se cade truncabant, & fugientes vsque ad Bethsetta, & crepi-
dinem Abelmehula in Tebbath. Con-
clamantes autem viri Israel de Nephtha-
li, & Aser, & omni Manasse persequen-
bantur Madian. * Misitq; Gedeon nuncios in omnem montem Ephraim, di-
cens: Descendite in occursum Madian, & occupate aquas vsque Bethbera at-
que Iordanem. Clamauitq; omnis Ephraim, & præoccupauit aquas atque Iordanem vsque Bethbera. * Apprehen-
sosq; duos viros Madian, Oreb, & Zeb, interfecit Oreb in Petra Oreb, Zeb vero in Torculari Zeb. Et perse-
cuti sunt Madian, capita Oreb & Zeb portantes ad Gedeon trans fluentia Iordanis.

I I I I I I I I I I

I I I I I I I I I I

CAP. VIII.

DIxeruntq; ad eum viri Ephraim: Quid est hoc quod facere voluisti, ut nos non vocares, cum ad pugnam pergeres contra Madian? iurgantes fortiter, & prope vim inferentes. * Quibus ille respondit: Quid enim tale facere potui, quale vos fecistis? nonne melior est racemus Ephraim, vindemijs Abiezer? In manus vestras Dominus tradidit principes Madian, Oreb, & Zeb: quid tale facere potui, quale vos fecistis? Quod cū locutus esset, requieuit spiritus eorum, quo tuebant contra eum. * Cūq; venisset Gedeon ad Iordanem, transiit eum cū trecentis viris, qui secum erant: & præ-

lassitu-

lassitudine, fugientes persequi non poterant. * Dixitq. ad viros Soccoth : Date, obsecro, panes populo, qui mecum est, quia valde defecerunt : vt possimus persequi Zebec, & Salmana reges Madiā. * Responderunt principes Soccoth : Forsitan palmæ manuum Zebec & Salmana in manu tua sunt, & idcirco postulas vt demus exercitui tuo panes. * Quibus ille ait : Cum ergo tradiderit Dominus Zebec & Salmana in manus meas, conteram carnes vestras cū spinis, tribulisq. deserti. * Et inde conscendens, venit in Phanuel : locutusq. est ad viros loci illius similia. Cui & illi responderunt, sicut responderant viri Soccoth. * Dixit itaque & eis : Cum reuerfus fuero victor in pace, destruam turrim hanc. * Zebec autem & Salmana quiescebant cum omni exercitu suo. Quindecim enim millia viri remanserant ex omnibus turmis Orientalium populorum, caesis centum viginti millibus bellatorum educētium gladium. * Ascendensq. Gedeon, per viam eorū, qui in tabernaculis morabantur, ad Orientalem partem Nobæ, & Iegbaa, percussit castra hostium, qui securi erant, & nihil aduersi suspicabantur. * Fugeruntq. Zebec & Salmana, quos persequens Gedeon comprehendit, turbato omni exercitu eorū. * Reuertensq. de bello ante solis ortum, apprehendit puerum de viris Soccoth : interrogauitq. eum nomina principum & seniorū Soccoth, & descripsit septuaginta septem viros. * Venitq. ad Soccoth, & dixit eis : En Zebec, & Salmana super quibus improbastis mihi, dicentes : Forsitan manus Zebec & Salmana in manibus tuis sunt, & idcirco postulas vt demus viris qui lassi sunt, & defecerunt panes. * Tullit ergo seniores ciuitatis & spinas deserti ac tribulos, & contriuit cum eis, atque comminuit viros Soccoth. * Turrim quoque Phanuel subuertit, occisis habitatoribus ciuitatis. * Dixitq. ad Zebec & Salmana : Quales fuerunt viri, quos occidistis in Thabor ? Qui responderūt : Similes tui, & vnus ex eis quasi filius regis. * Quibus ille respondit : Fratres mei fuerunt, filij matris meæ. vinit Dominus, quia si seruassetis eos, non vos occiderem. * Dixitq. Iether primogenitus suo : Surge, & interfice eos. Qui E

non eduxit gladium : timebat enim, quia adhuc puer erat. * Dixeruntq. Zebec & Salmana : Tu surge, & irruē in nos : quia iuxta atatem robur est hominis. Surrexit Gedeon, & interfecit Zebec & Salmana : & tulit ornamenta ac bullas, quibus colla regaliū camelorū decorari solent. * Dixeruntq. omnes viri Israel ad Gedeon : Dominare nostri tu, & filius tuus, & filius filij tui : quia liberaſti nos de manu Madian. * Quibus ille ait : Non dominabor vestri, nec dominabitur in vos filius meus, sed dominabitur vobis Dominus. * Dixitq. ad eos : Vnam petitionem postulo a vobis : Date mihi in aures ex praeda vestra. In aures enim aureas Ismaelitarū habere consueuerant. * Qui responderunt : Libentissime dabimus. Expandentesq. super terram pallium, proiecerunt in eo in aures de praeda : & fuit pondus postulatorum inaurium, mille septingenti auri sicli, absque ornamentis, & monilibus, & veste purpurea, quibus reges Madian vti soliti erant, & præter torques aureas camelorū. * Fecitq. ex eo Gedeon Ephod, & posuit illud in ciuitate sua Ephra. Fornicatusq. est omnis Israel in eo, & factum est Gedeoni & omni domui eius in ruinam. * Humiliatus est autem Madian coram filiis Israel, nec potuerunt vltra ceruices eleuare : sed quieuit terra per quadraginta annos, quibus Gedeon præfuit. * Abiit itaque Ierobaal filius Ioas, & habitauit in domo sua : habuitq. septuaginta filios, qui egressi sunt de femore eius : eo quod plures haberet vxores. * Concubina autem illius, quam habebat in Sichem, genuit ei filium nomine Abimelech. * Mortuusq. est Gedeon filius Ioas in senectute bona, & sepultus est in sepulchro Ioas patris sui in Ephra de familia Ezri. * Postquam autem mortuus est Gedeon, auersi sunt filij Israel, & fornicati sunt cum Baalim. Percussēruntq. cum Baal foedus, vt esset eis in deum : nec recordati sunt Domini Dei sui, qui eruit eos de manibus inimicorum suorum omnium per circuitum : nec fecerunt misericordiam cum domo Ierobaal Gedeon iuxta omnia bona, quæ fecerat Israeli.

¶ Psal. 12. c. 11

¶ Osee 10. d. 14

C A P. IX.

A Bije autem Abimelech filius Ierobaal in Sichem ad fratres matris suæ, & locutus est ad eos, & ad omnem cognationem domus patris matris suæ, dicens: * Loquimini ad omnes viros Sichem: Quid vobis est melius, ut dominantur vestri septuaginta viri omnes filij Ierobaal, an ut dominetur vnus vir? simulq. considerate quod os vestrum, & caro vestra sum. * Locutiq. sunt fratres matris eius de eo ad omnes viros Sichem vniuersos sermones istos, & inclinauerunt cor eorum post Abimelech, dicentes: Frater noster est. * Dederuntq. illi septuaginta pondo argenti de fano Baalberit. Qui conduxit sibi ex eo viros inopes & vagos, secutiq. sunt eum. * Et venit in domum patris sui in Ephra, & occidit fratres suos filios Ierobaal septuaginta viros, super lapidem vnum: remansitq. Ioatham filius Ierobaal minimus, & absconditus est. * Congregati sunt autem omnes viri Sichem, & vniuersæ familiæ vrbs Mello: abiieruntq. & constituerunt regem Abimelech iuxta quercum, quæ stabat in Sichem. * Quod cum nunciatum esset Ioatham, iuit, & stetit in vertice montis Garizim: eleuataq. voce, clamauit, & dixit: Audite me viri Sichem, ita audiat vos Deus. * Ierunt ligna, ut vngerent super se regem: dixeruntq. oliuæ: Impera nobis. * Quæ respondit: Numquid possum deferere pinguedinem meam, qua & dii vtuntur, & homines, & venire ut inter ligna promouear? * Dixeruntq. ligna ad arborem ficum: Veni, & super nos regnum accipe. * Quæ respondit eis: Numquid possum deferere dulcedinem meam, fructusq. suauissimos, & ire ut inter cetera ligna promouear? * Locutaq. sunt ligna ad vitem: Veni, & impera nobis. * Quæ respondit eis: Numquid possum deferere vinum meum, quod latificat Deum & homines, & inter ligna cetera promoueri? * Dixeruntq. omnia ligna ad rhamnum: Veni, & impera super nos. * Quæ respondit eis: Si vere me regem vobis constituitis, venite, & sub vmbra mea requiescite. si autem non vultis, egrediatur ignis de

rhamno, & deuoret cedros Libani. 16 * Nunc igitur, si recte, & absque peccato constituitis super vos regem Abimelech, & bene egistis cum Ierobaal, & cum domo eius, & reddidistis vicem beneficijs eius, qui pugnavit pro vobis, 17 * & animam suam dedit periculis, ut erueret vos de manu Madian, * qui nunc surrexistis contra domum patris mei, & interfecistis filios eius septuaginta viros super vnum lapidem, & constituitis regem Abimelech filium ancillæ eius super habitatores Sichem, eo quod frater vester sit: * si ergo recte, & absque vicio egistis cum Ierobaal, & domo eius, hodie latamini in Abimelech, & ille lateatur in vobis. * Sin autem peruerse: egrediatur ignis ex eo, & consumat habitatores Sichem, & oppidum Mello: egrediaturq. ignis de viris Sichem, & de oppido Mello, & deuoret Abimelech. 21 * Quæ cum dixisset, fugit, & abiit in Bera: habitauitq. ibi ob metum Abimelech fratris sui. * Regnavit itaque Abimelech super Israel tribus annis. * Misitq. Dominus spiritum pessimum inter Abimelech & habitatores Sichem: qui coeperunt eum detestari, * & scelus interfectionis septuaginta filiorum Ierobaal, & effusionem sanguinis eorum, conferre in Abimelech fratrem suum, & in ceteros Sichimorum principes, qui eum adiuerant. * Posueruntq. insidias aduersus eum in summitate montium: & dum illius præstolabantur aduentum, exercebant latrocinia, agentes prædas de prætereuntibus. nunciatumq. est Abimelech. * Venit autem Gaal filius Obed cum fratribus suis, & transiit in Sichimam. Ad cuius aduentum erecti habitatores Sichem, * egressi sunt in agros vastantes vineas, vasaq. calcantes: & factis cantantium choris, ingressi sunt fanum dei sui, & inter epulas & pocula maledicebant Abimelech, * clamante Gaal filio Obed: Quis est Abimelech, & quæ est Sichem, ut seruiamus ei? numquid non est filius Ierobaal, & constituit principem Zebul seruum suum super viros Emor patris Sichem? Cur ergo seruiemus ei? * vtinam daret aliquis populum istum sub manu mea, ut auferrem de medio Abimelech. Dictumq. est Abimelech: Cõgrega exercitus multitu-

itudinem, & veni. * Zebul enim prin- 30
ceps ciuitatis auditis sermonibus Gaal
filij Obed, iratus est valde, * & misit 31
clam ad Abimelech nuncios, dicens: Ec-
ce, Gaal filius Obed venit in Sichimam
cum fratribus suis, & oppugnat aduer- E
sum te ciuitatem. * Surge itaque nocte 32
cum populo, qui tecum est, & latita in
agro: * & primo mane oriente sole, ir- 33
rue super ciuitatem. illo autem egrediē-
te aduersum te cum populo suo, fac ei
quod potueris. * Surrexit itaque Abime- 34
lech cum omni exercitu suo nocte, &
extendit insidias iuxta Sichimam in quat-
tuor locis. * Egrediensq. est Gaal filius 35
Obed, & stetit in introitu portæ ciuita-
tis. Surrexit autem Abimelech, & om-
nis exercitus cum eo de insidiarum lo-
co. * Cumq. vidisset populum Gaal, di- 36
xit ad Zebul: Ecce de montibus multi-
tudo descendit. Cui ille respondit: Um-
bras montium vides quasi capita homi-
nū, & hoc errore deciperis. * Rursumq. 37
Gaal ait: Ecce populus de umbilico ter-
ræ descendit, & vnus cuneus venit per
viam, quæ respicit quercum. * Cui di- 38
xit Zebul: Vbi est nunc os tuum, quo lo-
quebaris? Quis est Abimelech vt serui-
mus ei? Nonne hic populus est, quem
despiciebas? Egredere, & pugna contra
eum. * Abiit ergo Gaal, spectante Sichi- 39
morum populo, & pugnavit contra Abi-
melech, * qui persecutus est eum fugien- 40
tem, & in urbem compulit: cecideruntq.
ex parte eius plurimi, vsque ad portam
ciuitatis: * & Abimelech sedit in Ruma: 41
Zebul autem, Gaal, & socios eius expulit
de vrbe, nec in ea passus est commorari.
* Sequenti ergo die egressus est populus 42
in campum. Quod cum nunciatum esset
Abimelech, * tulit exercitum suum, & 43
diuisit in tres turmas, tendens insidias in
agris. Vidensq. quod egrederetur popu-
lus de ciuitate, surrexit, & irruit in eos
* cum cuneo suo, oppugnans, & obsidēs 44
ciuitatem: dux autē turmæ palantes per
campum aduersarios persequabantur.
* Porro Abimelech omni die illo oppu- 45
gnabat urbem: quam cepit, interfectis
habitoribus eius, ipsaq. destructa, ita
vt sal in ea dispergeret. * Quod cum au- 46
dissent qui habitabant in turre Sichimo-
rum, ingressi sunt fanum dei sui Berith,
vbi foedus cum eo pepigerant, & ex eo

locus nomē acceperat, qui erat munitus
47 valde. * Abimelech quoque audiens vi-
ros turris Sichimorum pariter conglo-
48 batos, * ascendit in montem Selmon cū
omni populo suo: & arrepta securi, præ-
cidit arboris ramum, impositumq. ferēs
humero, dixit ad socios: Quod me vi-
49 detis facere, cito facite. * Igitur certa-
tim ramos de arboribus præcidentes, se-
quebantur ducem. Qui circumdantes
præsidium, succenderunt: atque ita fa-
cūm est, vt fumo & igne mille homi-
nes necarentur, viri pariter & mulieres,
50 habitatorum turris Sichē. * Abimelech
autem inde proficiscens venit ad oppidū
Thebes, quod circūdans obsidebat exer-
51 citu. * Erat autem turris excelsa in me-
dia ciuitate, ad quam confugerāt simul
viri ac mulieres, & omnes principes ci-
uitatis, clausa firmissime ianua, & super
turris tectum stantes per propugnacula.
52 * Accedensq. Abimelech iuxta turrim,
pugnabat fortiter: & appropinquans o-
53 stio, ignem supponere nitebatur: * &
ecce vna mulier fragmen molæ desuper
iaciens, illisit capiti Abimelech, & con- 21
54 fregit cerebrum eius, * Qui vocauit ci- 1. Reg. 11. b.
to armigerum suum, & ait ad eum: Eua- 4
gina gladium tuū, & percutite me: ne 1. Paral. 10. 2-4
forte dicatur quod a femina interfectus
sim. Qui iussu perficiens, interfecit eū.
55 * Illoq. mortuo, omnes qui cū eo erant
56 de Israel, reuersi sunt in sedes suas: * &
reddidit Deus malum, quod fecerat Abi-
melech contra patrem suum, interfectis
57 septuaginta fratribus suis. * Sichimitis
quoque quod operati erant, retributum
est, & venit super eos maledictio Ioa-
tham filij Ierobaal.

C A P. X.

1 **P**ost Abimelech surrexit dux in Israel
A Thola filius Phua patris Abimelech,
vir de Issachar, qui habitauit in Samir
2 montis Ephraim: * & iudicauit Israël
viginti & tribus annis, mortuusq. est.
3 ac sepultus in Samir. * Huic successit
Iair Galaadites, qui iudicauit Israel
4 per viginti & duos annos, * habens tri-
ginta filios sedentes super triginta pul-
los asinarum, & principes triginta ciui-
tatum, quæ ex nomine eius sunt appel-
latæ Hauoth Iair, id est, oppida Iair,
N 4 vsque

vsque in presentem diem in Terra Galaad. * Mortuusq. est Iair; ac sepultus in loco, cui est vocabulum Camon. * Filij autem Israel peccatis veteribus iungentes noua, fecerunt malum in conspectu Domini, & seruierunt idolis, Baalim & Altaroth, & dijs Syriæ ac Sidonis & Moab & filiorum Ammon & Philisthim: dimiseruntq. Dominum, & non coluerunt eum. * Contra quos Dominus iratus, tradidit eos in manus Philisthim & filiorum Ammon. * Afflictique sunt, & vehementer oppressi per annos decem & octo, omnes qui habitabant trans Iordanem in Terra Amorrhæi, qui est in Galaad: in tantum, vt filij Ammon, Iordane transmissi, vastarent Iudam & Benjamin & Ephraim: afflictusq. est Israel nimis. * Et clamantes ad Dominum, dixerunt: Peccauius tibi, quia dereliquimus Dominum Deum nostrum, & seruauimus Baalim. * Quibus locutus est Dominus: Numquid non Ægyptij & Amorrhæi, filijq. Ammon & Philisthim, Sidonij quoque & Amalec & Chanaan oppresserunt vos, & clamastis ad me, & erui vos de manu eorum? * Et tamen reliquistis me, & coluistis deos alienos: ideo non addam vt ultra vos liberem: * ite, & inuocate deos quos elegistis: ipsi vos liberent in tempore angustiarum. * Dixeruntq. filij Israel ad Dominum: Peccauius, redde tu nobis quicquid tibi placet: tantum nunc libera nos. * Quæ dicentes, omnia de finibus suis alienorum deorum idola proiecerunt, & seruierunt Domino Deo: qui doluit super mercedibus eorum. * Itaque filij Ammon conclamantes in Galaad fixerunt tentoria: contra quos congregati filij Israel, in Maspha castrametati sunt. * Dixeruntq. principes Galaad singuli ad proximos suos: Qui primus ex nobis contra filios Ammon coeperit dimicare, erit dux populi Galaad.

CAP. XI.

Fuit illo tempore Iephthe Galaadites vir fortissimus atque pugnator, filius mulieris meretricis, qui natus est de Galaad. * Habuit autem Galaad uxorem, de qua suscepit filios: qui postquam

creuerant, eiecerunt Iephthe, dicentes: Heres in domo patris nostri esse non poteris, quia de altera matre natus es. * Quos ille fugiens atque deuotans, habitauit in Terra Tob: congregatique sunt ad eum viri inopes, & latrocinantes, & quasi principem sequebantur. * In illis diebus pugnabant filij Ammon contra Israel. * Quibus acriter instantibus perrexerunt maiores natu de Galaad, vt tollerent in auxilium sui Iephthe de Terra Tob: dixeruntq. ad eum: Veni & esto princeps noster, & pugna contra filios Ammon. * Quibus ille respondit: "Nonne vos estis, qui odistis me, & eiecistis de domo patris mei, & nunc venistis ad me necessitate compulsi?" Dixeruntq. principes Galaad ad Iephthe: Ob hanc igitur causam nunc ad te venimus, vt proficiscaris nobiscum, & pugnes contra filios Ammon, sisq. dux omnium qui habitant in Galaad. * Iephthe quoque dixit eis: Si vere venistis ad me, vt pugnet pro vobis contra filios Ammon, tradideritq. eos Dominus in manus meas, ego ero vester princeps? * Qui responderunt ei: Dominus, qui hæc audit, ipse mediator ac testis est quod nostra promissa faciemus. * Abiit itaque Iephthe cum principibus Galaad, fecitq. eum omnis populus principem sui. Locutusq. est Iephthe omnes sermones suos coram Domino in Maspha. * Et misit nuncios ad regem filiorum Ammon, qui ex persona sua dicerent: Quid mihi & tibi est, quia venisti contra me, vt vastares terram meam? * Quibus ille respondit: "Quia tulit Israel terram meam, quando ascendit de Ægypto a finibus Ammon vsque Iaboc atque Iordanem: nunc ergo cum pace redde mihi eam. * Per quos rursus mandauit Iephthe, & imperauit eis vt dicerent regi Ammon: * Hæc dicit Iephthe: Non tulit Israel Terram Moab, nec Terram filiorum Ammon: * sed quando de Ægypto conscenderunt, ambulauit per solitudinem vsque ad Mare rubrum, & venit in Cades. * * Misitq. nuncios ad regem Edom, dicens: Dimitte me vt transeam per terram tuam. Qui noluit acquiescere precibus eius. Misit quoque ad regem Moab, qui & ipse transitum præbere contempsit. Mansit itaque in Cades, & circuiuit ex latere Terram Edom,

Edom, & Terram Moab: venitq. contra
 Orientalem plagam Terræ Moab, &
 castrametatus est trans Arnon: nec vo-
 luit intrare terminos Moab: Arnon. D
 quippe confinium est Terræ Moab. * Mi- 19
 sit itaque Israel nuncios ad Sehon regē
 Amorrhæorum, qui habitabat in Hefe-
 bon, & dixerunt ei: Dimitte vt tran-
 seam per terram tuam vsque ad fluuiū.
 * Qui & ipse Israel verba despiciens, 20
 non dimisit eum transire per terminos
 suos: sed infinita multitudine congrega-
 ta egressus est contra eum in Iasa, &
 fortiter resistebat. * Tradiditq. eum Do- 21
 minus in manus Israel cum omni exer-
 citu suo, qui percussit eum, & possedit
 omnem Terram Amorrhæi habitatoris
 regionis illius, * & vniuersos fines eius 22
 de Arnon vsque Iaboc, & de solitudine
 vsque ad Iordanē. * Dominus ergo Deus 23
 Israel subuertit Amorrhæum, pugnante
 contra illum populo suo Israel, & tu
 nunc vis possidere terram eius? * Non- 24
 ne ea quæ possidet Chamos Deus tuus,
 tibi iure debentur? Quæ autem Domi-
 nus Deus noster victor obtinuit, in no- 25
 stram cedent possessionem: * nisi forte 26
 melior es Balac filio Sephor rege Moab: E
 aut docere potes, quod iurgatus sit con-
 tra Israel, & pugnaverit contra eum,
 * quando habitauit in Hefebon, & vicu- 26
 lis eius, & in Aroer, & villis illius, vel
 in cunctis ciuitatibus iuxta Iordanem,
 per trecentos annos. Quare tanto tem-
 pore nihil super hac repetitione tenta-
 stis? * Igitur non ego pecco in te, sed 27
 tu contra me male agis, indicens mihi
 bella non iusta. Iudicet Dominus arbi-
 ter huius diei inter Israel, & inter filios
 Ammon. * Noluitq. acquiescere rex fi- 28
 liorum Ammon verbis Iephte, quæ per
 nuncios mandauerat. * Factus est ergo 29
 super Iephte Spiritus Domini, & cir-
 cuiens Galaad, & Manasse, Maspha,
 quoque Galaad, & inde transiens ad fi-
 lios Ammon, * vorum vouit Domino, 30
 dicens: Si tradideris filios Ammon in
 manus meas, * quicumque primus fue- 31
 rit egressus de foribus domus meæ, mihi-
 hiq. occurrerit reuertenti cum pace a
 filiis Ammon, eum holocaustum offe-
 ram Domino. * Transiuitq. Iephte ad fi- 32
 lios Ammon, vt pugnaret contra eos:
 quos tradidit Dominus in manus eius.

33 * Percussitq. ab Aroer vsque dum ve-
 nias in Mennith, viginti ciuitates, &
 vsque ad Abel, quæ est vineis confita,
 plaga magna nimis. humiliatiq. sunt fi-
 lii Ammon a filiis Israel. * Reuertente 34
 autem Iephte in Maspha domum suam,
 occurrit ei vnigenita filia sua cum tym-
 panis & choris. non enim habebat alios
 liberos. * Qua visa, scidit vestimenta 35
 sua, & ait: Heu me filia mea decepisti
 me, & ipsa decepta es: aperui enim os
 meum ad Dominum, & aliud facere
 non potero. * Cui illa respondit: Pa- 36
 ter mi, si aperuisti os tuum ad Domi-
 num, fac mihi quodcumque pollicitus
 es, concessa tibi vltione atque victoria
 de hostibus tuis. * Dixitq. ad patrem: 37
 Hoc solum mihi praesta quod deprecor:
 Dimitte me vt duobus mensibus cir-
 cumeam montes, & plangam virginita-
 tem meam cum sodalibus meis. * Cui 38
 ille respondit: Vade. Et dimisit eam
 duobus mensibus. Cumq. abiisset cum
 socijs ac sodalibus suis, flebat virgini-
 tatem suam in montibus. * Expletisq. 39
 duobus mensibus, reuersa est ad patrem
 suum, & fecit ei sicut vouerat, quæ
 ignorabat virum. Exinde mos incre-
 bruit in Israel, & consuetudo serua-
 ta est: * vt post anni circulum conue-
 niant in vnum filia Israel, & plan-
 gant filiam Iephte Galaaditæ diebus
 quattuor.

CAP. XII.

A E Cce autem in Ephraim orta est se-
 ditio. nam transeuntes contra aqui-
 lonem, dixerunt ad Iephte: Quare
 vadens ad pugnam contra filios Am-
 mon, vocare nos noluisti, vt pergere-
 mus tecum? Igitur incendemus do-
 mum tuam. * Quibus ille respondit:
 Disceptatio erat mihi & populo meo
 contra filios Ammon vehemens: voca-
 uiq. vos, vt præberetis mihi auxilium,
 & facere nolulistis. * Quod cernens po-
 sui animam meam in manibus meis,
 transiuiq. ad filios Ammon, & tradi-
 dit eos Dominus in manus meas. Quid
 commerui, vt aduersum me confurgatis
 in prælium? * Vocatis itaque ad se cunctis
 viris Galaad, pugnabat contra Ephraim:
 percusseruntq. viri Galaad Ephraim,
 quia dixerat: Fugitiuus est Galaad de
 Ephraim,

Ephraim, & habitat in medio Ephraim & Manasse. * Occupaueruntq. Galaaditæ vada Iordanis, per quæ Ephraim reuersurus erat. Cumq. venisset ad ea de Ephraim numero, fugiens, atque dixisset: Obsecro vt me transire permittatis: dicebāt ei Galaaditæ: Numquid Ephraizus es? quo dicente: Non sum: interrogabant eum: Dic ergo Scibboleth, quod interpretatur Spica. Qui respondebat, Sibboleth: eadem littera spicam exprimere non valens. Statimq. apprehensum iugulabant in ipso Iordanis transitu. Et ceciderunt in illo tempore de Ephraim quadraginta duo millia. * Iudicauit itaque Iephthe Galaadites Israel sex annis: & mortuus est, ac sepultus in ciuitate sua Galaad. * Post hunc iudicauit Israel Abesā de Bethlehem: qui habuit triginta filios, & totidem filias, quas emittens foras, maritis dedit, & eiusdem numeri filijs suis accepit uxores, introducens in domum suam. Qui septē annis iudicauit Israel. * mortuusq. est, ac sepultus in Bethlehem. * Cui successit Ahialon Zabulonites: & iudicauit Israel decem annis: * mortuusq. est, ac sepultus in Zabulon. * Post hunc iudicauit Israel Abdon, filius Illel Pharaathonites: * qui habuit quadraginta filios, & triginta ex eis nepotes, ascendētes super septuaginta pullos asinarum, & iudicauit Israel octo annis: * mortuusq. est, ac sepultus in Pharaathon terra Ephraim, in monte Amalec.

CAP. XIII.

USup. 10. b. 6 **R**ursumq. filij Israel fecerunt malū in conspectu Domini: qui tradidit eos in manus Philistinorū quadraginta annis. * Erat autem quidam vir de Saraa, & de stirpe Dan, nomine Manue, habens uxorem sterilem. * Cui apparuit Angelus Domini, & dixit ad eam: Sterilis es & absque liberis: sed concipies & paries filium: caue ergo ne bibas vinum ac siceram, nec immundū quidquam comedas: quia concipies, & paries filium, cuius non tanget caput novacula: erit enim nazareus Dei ab infantia sua, & ex matris utero, & ipse incipiet liberare Israel de manu Philis-

thinorum. * **Q**uæ cum venisset ad matritum suum, dixit ei: Vir Dei venit ad me, habens vultum angelicum, terribilis nimis. Quem cum interrogassem, quis esset, & vnde venisset, & quo nomine vocaretur, noluit mihi dicere: sed hoc respondit: Ecce concipies & paries filium: caue ne vinum bibas, nec siceram, & ne aliquo vescaris immundo: erit enim puer nazareus Dei ab infantia sua, ex utero matris suæ usque ad diem mortis suæ. * Orauit itaque Manue Dominum, & ait: Obsecro Domine, vt vir Dei, quem misisti, veniat iterū, & doceat nos quid debeamus facere de puero, qui nasciturus est. * Exaudiuitq. Dominus deprecantem Manue, & apparuit rursum Angelus Dei uxori eius sedenti in agro. Manue autem maritus eius non erat cum ea. Quæ cum vidisset Angelum, festinauit, & cucurrit ad virum suum: nunciauitq. ei, dicens: Ecce apparuit mihi vir, quem ante viderā. * Qui surrexit, & secutus est uxorem suam: veniensq. ad virum, dixit ei: Tu es qui locutus es mulieri? Et ille respondit: Ego sum. * Cui Manue: Quando, inquit, sermo tuus fuerit expletus, quid vis vt faciat puer? aut a quo se obseruare debet? Dixitq. Angelus Domini ad Manue: Ab omnibus, quæ locutus sum uxori tuæ, abstinere se: & quidquid ex vinea nascitur, non comedat: vinum & siceram non bibat, nullo vescatur immundo: & quod ei præcepi, impleat atque custodiat. * Dixitq. Manue ad Angelum Domini: Obsecro te vt acquiescas precibus meis, & faciamus tibi hœdum de capris. * Cui respondit Angelus: Si me cogis, non comedam panes tuos: si autem vis holocaustum facere, offer illud Domino. Et nesciebat Manue quod Angelus Domini esset. * Dixitq. ad eum: Quod est tibi nomen, vt, si sermo tuus fuerit expletus, honoramus te? * Cui ille respondit: Cur quaris nomen meum, quod est mirabile? Tulit itaque Manue hœdum de capris, & libamenta, & posuit super petra, offerens Domino, qui facit mirabilia: ipse autē & uxor eius inuebantur. * Cumq. ascenderet flamma altaris in cælum, Angelus Domini pariter in flamma ascendit. Quod cum vidissent Manue &

St. Reg. i. c. 20
Gen. 16. c. 11
Luc. 1. c. 31.
Num. 6. a. 24

Gen. 22. g. 15

& vxor eius, proni ceciderunt in terrā,
 * & ultra eis non apparuit Angelus Do-
 mini. Statimq. intellexit Manue, Ange-
 lum Domini esse, * & dixit ad vxorem
 suam: Morte moriemur, quia vidimus
 Deum. * Cui respondit mulier: Si Do-
 minus nos vellet occidere, de manibus
 nostris holocaustū & libamenta non sus-
 cepisset, nec ostendisset nobis hæc om-
 nia, neque ea, quæ sunt ventura, dixisset.
 * Peperit itaque filium, & vocauit
 nomen eius Samson. Creuitq. puer, &
 benedixit ei Dominus. * Cœpitq. Spi-
 ritus Domini esse cum eo in castris Dan
 inter Saraz & Esthaol.

CAP. XIII.

Descendit ergo Samson in Thamna-
 tha. vidensq. ibi mulierem de filia-
 bus Philisthijm, * ascendit, & nunciauit
 patri suo, & matri suæ, dicens: Vidi mu-
 lierem in Thamnatha de filiabus Philis-
 thinorum: quam quæso vt mihi acci-
 piatis vxorem. * Cui dixerunt pater &
 mater suæ: Numquid non est mulier in
 filiabus fratrum tuorum, & in omni po-
 pulo meo, quia vis accipere vxorem de
 Philisthijm, qui incircumcisi sunt? Di-
 xitq. Samson ad patrē suum: Hanc mihi
 accipe: quia placuit oculis meis. * Pa-
 rentes autem eius nesciebant quòd res a
 Domino fieret, & quæreret occasionem
 contra Philisthijm. eo enim tempore
 Philisthijm dominabantur Israël. * De-
 scendit itaque Samson cum patre suo &
 matre in Thamnatha. Cumq. venissent
 ad vineas oppidi, apparuit catulus leo-
 nis fræus, & rugiens, & occurrit ei. * Ir-
 ruit autem Spiritus Domini in Samson,
 & dilacerauit leonem, quasi hœdum in
 frusta discerpens, nihil omnino habens
 in manu: & hoc pater & matri noluit
 indicare. * Descenditq. & locutus est
 mulieri, quæ placuerat oculis eius. * Et
 post aliquot dies reuertens vt acciperet
 eam, declinauit vt videret cadauer leo-
 nis, & ecce examen apum in ore leonis
 erat ac fauus mellis. * Quem cum sum-
 pisset in manibus, comedebat in via: ve-
 niensq. ad patrem suum & matrem, de-
 dit eis partem, qui & ipsi comederunt:
 nec tamen eis voluit indicare quòd mel
 de corpore leonis assumpserat. * Descē-

C dit itaque pater eius ad mulierem, & fe-
 cit filio suo Samson conuiuiū. sic enim
 iuuenes facere consueuerant. * Cum er-
 go ciues loci illius vidissent eum, dede-
 rūt ei sodales triginta vt essent cum eo.
 * Quibus locutus est Samson: Proponā
 vobis problema: quod si solueritis mihi
 intra septem dies conuiuij, dabo vobis
 triginta sindones, & totidem tunicas:
 * sin autem non potueritis soluere, vos
 dabitis mihi triginta sindones, & eiusdē
 numeri tunicas. Qui responderunt ei:
 14 Propone problema, vt audiamus. * Di-
 xitq. eis: De comedente exiuit cibus, &
 de forti egressa est dulcedo. nec potue-
 runt per tres dies propositionem solue-
 re. * Cumq. adesset dies septimus, di-
 xerunt ad vxorem Samson: Blandire vi-
 ro tuo, & suade ei vt indicet tibi quid
 significet problema. quod si facere no-
 lueris, incendemus te, & domum patris
 tui. an idcirco vocastis nos ad nuptias
 vt spoliaretis? * Quæ fundebat apud Sā-
 son lacrymas, & querebatur dicens: O-
 disti me, & non diligis: idcirco proble-
 ma, quod proposuisti filijs populi mei,
 non vis mihi exponere. At ille respon-
 dit: Patri meo & matri nolui dicere: &
 tibi indicare potero? * Septē igitur die-
 bus conuiuij flebat ante eum: tandemq.
 die septimo cum ei esset molesta, expo-
 suit. Quæ statim indicauit ciuibz suis.
 * Et illi dixerunt ei die septimo ante so-
 lis occubitus: Quid dulcius melle, &
 quid fortius leone? Qui ait ad eos: Si
 non arassetis in vitula mea, non inuenis-
 setis propositionem meam. * Irruit ita-
 que in eum Spiritus Domini, descēditq.
 Ascalonem, & percussit ibi triginta vi-
 ros. quorum ablatis vestes dedit ijs, qui
 problema soluerant. Iratusq. nimis ascē-
 dit in domum patris sui: * vxor autem
 eius accepit maritum vnum de amicis
 eius & pronubis.

CAP. XV.

Post aliquantulum autem temporis,
 cum dies triticeæ messis instaret, ve-
 nit Samson, inuisere volens vxorē suam,
 & attulit ei hœdum de capris. Cumq.
 cubiculum eius solito vellet intrare,
 prohibuit eum pater illius, dicens: * Pu-
 tavi quòd odisses eam, & ideo tradidi
 illam

illam amico tuo: sed habet sororē, quæ
 junior & pulchrior illa est, sit tibi pro
 ea vxor. * Cui Samson respōdit: Ab hac
 die non erit culpa in me contra Philis-
 thæos: faciam enim vobis mala. * Per-
 rexitq. & cepit trecetas vulpes, caudasq.
 earum iunxit ad caudas, & faces ligauit
 in medio: * quas igne succendens, dimi-
 sit, vt huc illucq. discurrerent. Quæ sta-
 tim perrexerunt in segetes Philisthino-
 rum. Quibus succensis, & comportata
 iam fruges, & adhuc stantes in stipula,
 concremata sunt, in tantū, vt vineas quo-
 que & oliueta flamma cōsumeret. * Di-
 xeruntq. Philisthijm: Quis fecit hanc
 rem? Quibus dictum est: Samson gener
 Thamathæi: quia tulit vxorem eius, &
 alteri tradidit, hæc operatus est. Ascēde-
 runtq. Philisthijm: & combusserunt tam
 mulierem quā patrem eius. * Quibus
 ait Samson: Licet hæc feceritis, tamen
 adhuc ex vobis expetā vltionem, & tunc
 quiescam. * Percussitq. eos ingenti pla-
 ga, ita vt stupentes suram femori impo-
 nerent. Et descendens habitauit in spe-
 lunca petra Etam. * Igitur ascendentes
 Philisthijm in Terram Iuda castrameta-
 ti sunt in loco, qui postea vocatus est
 Lechi, id est, maxilla, vbi eorum effu-
 sus est exercitus. * Dixeruntq. ad eos
 de tribu Iuda: Cur ascendistis aduer-
 sum nos? Qui responderunt: Vt lige-
 mus Samson, venimus, & reddamus ei
 quæ in nos operatus est. * Descende-
 runt ergo tria millia virorum de Iuda,
 ad specum silicis Etam, dixeruntq. ad
 Samson: Nescis quod Philisthijm impe-
 rent nobis? quare hoc facere voluisti?
 Quibus ille ait: Sicut fecerunt mihi, sic
 feci eis. * Ligare, inquit, te venimus,
 & tradere in manus Philisthinorum.
 Quibus Samson, Iurate, ait, & sponde-
 te mihi quod non occidatis me. * Di-
 xerunt: Non te occidemus, sed vinctum
 trademus. Ligauerūtq. eum duobus no-
 uis funibus, & tulerunt eum de petra
 Etam. * Qui cum venisset ad locum Ma-
 xilla, & Philisthijm vociferantes occur-
 rissent ei, irruit Spiritus Domini in eū:
 & sicut solent ad odorem ignis lina con-
 sumi, ita vincula quibus ligatus erat, dis-
 sipata sunt & soluta. * Inuentamq. ma-
 xillam, id est, mandibulam asini, quæ
 iacebat, arripens, interfecit in ea mille

16 viros, * & ait: In maxilla asini, in man-
 dibula pulli asinarum deleui eos, & per-
 17 cussi mille viros. * Cumq. hæc verba ca-
 nens compleisset, proiecit mandibulam
 de manu, & vocauit nomen loci illius
 Ramathlechi, quod interpretatur eleua-
 18 tio maxilla. * Sitiensq. valde, clamauit
 ad Dominum, & ait: Tu dedisti in ma-
 nu serui tui salutem hanc maximam æ-
 que victoriam: en siti morior, incidamq.
 19 in manus incircumcisorum. * Aperuit
 itaque Dominus molarem dentē in ma-
 xilla asini, & egressæ sunt ex eo aquæ.
 Quibus hausitis, refecit spiritum, &
 vires recepit. Idcirco appellatum est no-
 men loci illius, Fons inuocantis de ma-
 20 xilla, vsque in præsentem diem. * Iu-
 dicauitq. Israel in diebus Philisthijm
 viginti annis.

CAP. XVI.

1 **A** Bije quoque in Gazam, & vidit ibi
 A mulierem meretricem, ingressusq.
 2 est ad eam. * Quod cum audissent Phi-
 listhijm, & percubuisse apud eos, in-
 trasse urbem Samson, circūdederunt eū,
 positis in porta ciuitatis custodibus: &
 ibi tota nocte cum silentio prætolātes,
 vt facto mane exeuntem occiderent.
 3 * Dormiuit autem Samson vsque ad me-
 dium noctis: & inde consurgens apprehendit
 ambas portæ fores cum postibus
 suis, & sera, impositasq. humeris suis por-
 tauit ad verticem montis, qui respicit
 4 Hebron. * Post hæc amauit mulierem,
 quæ habitabat in Valle Sorec, & voca-
 5 batur Dalila. * Veneruntq. ad eam prin-
 cipes Philisthinorum, atque dixerunt:
 Decipe eum, & disce ab illo, in quo ha-
 beat tantam fortitudinem, & quo modo
 B eum superare valeamus, & vinctum affli-
 gere. quod si feceris, dabimus tibi sin-
 6 guli mille & centū argenteos. * Locuta
 est ergo Dalila ad Samson: Dic mihi,
 obsecro, in quo sit tua maxima fortitu-
 do, & quid sit quo ligatus erumpere ne-
 7 queas? * Cui respondit Samson: Si se-
 prem neruiceis funibus necdum siccis,
 & adhuc humentibus ligatus fuero, in-
 8 firmus ero vt ceteri homines. * Attule-
 runtq. ad eam satrapæ Philisthinorū se-
 prem funes, vt dixerat: quibus vinxit eū,
 9 * latentibus apud se insidijs, & in cubi-
 culo

tulo finem rei expectantibus, clamauitq. ad eum: Philisthijm super te Samson. Qui rupit vincula, quo modo si rumpat quis filum de stuppæ tortum putamine, cum odorem ignis acceperit: & non est cognitum in quo esset fortitudo eius. * Dixitq. ad eum Dalila: Ecce illufisti mihi, & falsum locutus es: saltem nunc indica mihi quo ligari debeas. * Cui ille respondit: Si ligatus fuero nouis funibus, qui numquam fuerunt in opere, infirmus ero, & aliorum hominum similis. * Quibus rursum Dalila vinxit eum, & clamauit: Philisthijm super te Samson, in cubiculo insidij præparatis. Qui ita rupit vincula quasi fila telarum. * Dixitq. Dalila rursum ad eum: Vsquequo decipis me, & falsum loqueris? ostēde quo vinciri debeas: Cui respondit Samson: Si septem crines capitis mei cum licio plexeris, & clauum his circumligatum terræ fixeris, infirmus ero. * Quod cum fecisset Dalila, dixit ad eum: Philisthijm super te Samson. Qui consurgens de somno extraxit clauum cum crinibus & licio. * Dixitq. ad eum Dalila: Quo modo dicis quod amas me, dum animus tuus non sit mecum? Per tres vices mentitus es mihi, & noluisti dicere in quo sit maxima fortitudo tua. * Cuiq. molesta esset ei, & per multos dies iugiter adhereret, spatium ad quietem non tribuens, defecit anima eius, & & ad mortem vsque lassata est. * Tunc aperiens veritatem rei, dixit ad eam: Ferrum numquam ascendit super caput meum, quia nazareus, id est, consecratus Deo sum de utero matris meæ: si rasum fuerit caput meum, recedet a me fortitudo mea, & deficiam, eroq. sicut ceteri homines. * Vidensq. illa quod confessus ei esset omnem animum suum, misit ad principes Philisthinorum ac mandauit: Ascendite adhuc semel, quia nunc mihi aperuit cor suum. Qui ascenderunt assumpta pecunia, quam promiserant. * At illa dormire eum fecit super genua sua, & in sinu suo reclinare caput. Vocauitq. tonsorem, & rasit septem crines eius, & coepit abigere eum, & a se repellere: statim enim ab eo fortitudo discessit. * dixitque: Philisthijm super te Samson. Qui de somno consurgens, dixit in animo suo: Egrediar si-

cut ante feci, & me excutiam, nesciens quod recessisset ab eo Dominus. * Quæ cum apprehendissent Philisthijm, statim eruerunt oculos eius, & duxerunt Gazam vinculum catenis, & clausum in carcere molere fecerunt. * Iamq. capilli eius renasci coeperat, & principes Philisthinorum conuenerunt in vnum vt immolarent hostias magnificas Dagone deo suo, & epularentur, dicentes: Tradidit Deus noster inimicum nostrum Samson in manus nostras. * Quod etiā populus videns, laudabat deum suum, eademq. dicebat: Tradidit Deus noster aduersarium nostrum in manus nostras, qui deleuit terram nostram, & occidit plurimos. * Latantesq. per conuiuia, sumptis iam epulis, præceperunt vt vocaretur Samson, & ante eos luderet. Qui adductus de carcere ludebat ante eos, & feceruntq. eum stare inter duas columnas. * Qui dixit puero regenti gressus suos: Dimitte me, vt tangam columnas, quibus omnis imminet domus, & recliner super eas, & paululum requiescam. * Domus autem erat plena virorum ac mulierum, & erant ibi omnes principes Philisthinorum, ac de templo & solario circiter tria millia vtriusque sexus spectantes ludentem Samson. * At ille inuocato Domino ait: Domine Deus, memento mei, & redde mihi nunc fortitudinem pristinā Deus meus, vt vlciscar me de hostibus meis, & pro amissione duorum luminum vnam vltionem recipiam. * Et apprehendens ambas columnas, quibus innitebatur domus, alteramq. earum dextera, & alteram laua tenens, ait: Moriaturo anima mea cum Philisthijm. concussisq. fortiter columnis, cecidit domus super omnes principes, & ceteram multitudinē, quæ ibi erat: multoq. plures interfecit moriens, quam ante viuus occiderat. * Descendentes autem fratres eius & vniuersa cognatio tulerunt corpus eius, & sepelierunt inter Saraz & Eithaol in sepulchro patris sui Manue: iudicauitq. Israel viginti annis.

CAP. XVII.

Fuit eo tempore vir quidam de monte Ephraim nomine Michas, qui di-

xit matri suæ: Mille & centū argenteos, A
quos separaueras tibi, & super quibus
me audiente iuraueras, ecce ego habeo,
& apud me sunt. Cui illa respondit:
Benedictus filius meus Domino. * Red-
didit ergo eos matri suæ, quæ dixerat
ei: Consecraui & voui hoc argentum,
Domino, vt de manu mea suscipiat fi-
lius meus, & faciat sculptile atque con-
statile: & nunc trado illud tibi. * Red-
didit igitur eos matri suæ: quæ tulit du-
centos argenteos, & dedit eos argenta-
rio, vt faceret ex eis sculptile atque con-
statile, quod fuit in domo Michæ. * Qui
adiculam quoque in ea Deo separauit,
& fecit ephod, & theraphim, id est, ve-
stem sacerdotalem, & idola: impleuitq.
vnius filiorum suorum manum, & factus
est ei sacerdos. * In diebus illis nō erat
rex in Israel, sed vnusquisque quod sibi
rectum videbatur, hoc faciebat. * Fuit
quoque alter adolescens de Bethlehem
Iuda, ex cognatione eius: eratq. ipse Le-
uitus, & habitabat ibi. * Egressusq. de
ciuitate Bethlehem, peregrinari voluit
vbicumque sibi commodum reperisset.
Cumq. venisset in montē Ephraim, iter
faciens, & declinasset parumper in do-
mum Michæ, interrogatus est ab eo vn-
de venisset. Qui respondit: Leuita sum
de Bethlehem Iuda, & vado vt habitem
vbi potuero, & vtile mihi esse perpexe-
ro. * Dixitq. Michas: Mane apud me, &
esto mihi parens ac sacerdos: daboq. ti-
bi per annos singulos decem argenteos,
ac vestem duplicem, & quæ ad victum
sunt necessaria. * Acquieuit, & mansit
apud hominem, fuitq. illi quasi vnus de
filijs. * Impleuitq. Michas manum eius,
& habuit puerum sacerdotem apud se,
* Nunc scio, dicēs, quoddā benefaciet mihi
Deus habēti Leuitici generis sacerdotē.

CAP. XVIII.

IN diebus illis non erat rex in Israel,
& tribus Dan quærebat possessionem
sibi, vt habitaret in ea: vsque ad illum
enim diem inter ceteras tribus sortem
nō acceperat. * Miserunt ergo filij Dan,
stirpis & familie suæ quinque viros for-
tissimos de Saraa & Esthaol, vt explora-
rent terram, & diligenter inspicereñt
dixeruntq. eis: Ite, & considerate terrā.

Qui cum pergentes venissent in montē
Ephraim, & intrassent domum Michæ,
& requieuerunt ibi: * & agnoscentes vo-
cem adolescentis Leuitæ, vtentesq. illius
diuersorio, dixerūt ad eum: Quis te huc
adduxit? quid hic agis? quam ob cau-
sam huc venire voluisti? * Qui respon-
dit eis: Hæc, & hæc præstitit mihi Mi-
chas, & me mercede conduxit vt sim ei
sacerdos. * Rogauerunt autem eum vt
consuleret Dominum, vt scire possent
an prospero itinere pergerent, & res ha-
beret effectum. * Qui respondit eis: Ite
in pace: Dominus respicit viam vestrā,
& iter quo pergitis. * Eūtes igitur quin-
que viri venerūt Laïs: videruntq. popu-
lum habitantem in ea absque vllō timo-
re, iuxta consuetudinem Sidoniorum, se-
curum & quietum, nullo ei penitus re-
sistente, magnarumq. opum, & protul a
Sidone atque a cunctis hominibus sepa-
ratum. * Reuersiq. ad fratres suos in Sa-
raa & Esthaol, & quid egissent sciscitā-
tibus responderunt: * Surgite, ascenda-
mus ad eos: vidimus enim terram valde
opulentam & vberem: nolite negligere,
nolite cessare. eamus, & possideamus
eam, nullus erit labor. * Intrabimus ad
securos, in regionem latissimā, eradetq.
nobis Dominus locum, in quo nullius
rei est penuria eorum, quæ gignuntur in
terra. * Profecti igitur sunt de cognā-
tione Dan, id est, de Saraa & Esthaol sex-
centi viri accincti armis bellicis, ascen-
dentesq. manserunt in Cariathiarim Iu-
dæ: qui locus ex eo tempore Castrorum
Dan, nomen accepit, & est post tergum
Cariathiarim. * Inde transferunt in mō-
tem Ephraim. Cumq. venissent ad do-
mum Michæ, dixerunt quinque viri,
qui prius missi fuerant ad considerandā
Terram Laïs, ceteris fratribus suis: No-
stis quoddā in domibus istis sit ephod, &
theraphim, & sculptile, atque constatile?
videte quid vobis placeat. * Et cū pau-
lulum declinassent, ingressi sunt domum
adolescentis Leuitæ, qui erat in domo
Michæ: salutaueruntq. eum verbis paci-
ficis. * Sexcenti autem viri ita vt erant
armati, stabant ante ostium. * At illi,
qui ingressi fuerant domū iuuenis, scul-
ptile, & ephod, & theraphim, atque con-
statile tollere nitēbantur, & sacerdos sta-
bat ante ostium, sexcentis viris tortifi-
simis

finis haud procul expectantibus. * Tulerunt igitur qui intraverant, sculptile, ephod, & idola, atque confatile. Quibus dixit sacerdos: Quid facitis? * Cui responderunt: Tace, & pone digitum super os tuum: veni, nobiscum, ut habeamus te patrem, ac sacerdotem. Quid tibi melius est, ut sis sacerdos in domo unius viri, an in una tribu & familia in Israel? * Quod cum audisset, acquievit sermonibus eorum, & tulit ephod, & idola, ac sculptile, & profectus est cum eis. * Qui cum pergerent, & ante se ire fecissent paruulos ac iumenta, & omne quod erat pretiosum, & iam a domo Michæ essent procul, viri qui habitabant in ædibus Michæ conclamantes secuti sunt, & post tergum clamare coeperunt. Qui cum respexissent, dixerunt ad Micham: Quid tibi vis? cur clamas? * Qui respondit: Deos meos, quos mihi feci, tulistis, & sacerdotem, & omnia quæ habeo, & dicitis: Quid tibi est? * Dixeruntque ei filij Dan: Caue ne ultra loquaris ad nos, & veniant ad te viri animo concitati, & ipse cum omni domo tua pereas. * Et sic coepit itinere perrexerunt. Videns autem Michas, quod fortiores se essent, reuersus est in domum suam. * Sexcenti autem viri tulerunt sacerdotem, & quæ supra diximus: veneruntque in Laïs ad populum quiescentem atque securum, & percusserunt eos in ore gladij: urbemque incendio tradiderunt, nullo penitus ferente presidij, eo quod procul habitarent a Sidone, & cum nullo hominum haberent quidquam societatis ac negotij. Erat autem ciuitas sita in regione Rohob: quam rursum extruentes habitauerunt in ea, vocato nomine ciuitatis Dan iuxta vocabulum patris sui, quem genuerat Israel, quæ prius Laïs dicebatur. * Posueruntque sibi sculptile, & Jonathan filium Gersam filij Moyse, ac filios eius sacerdotes in tribu Dan, usque ad diem captiuitatis suæ. * Mansitque apud eos idolum Michæ omni tempore, quo fuit domus Dei in Silo, in diebus illis non erat rex in Israel.

CAP. XIX.

Fuit quidam vir Leuitæ habitans in latere montis Ephraim, qui accepit a

uxorem de Bethlehem Iuda: quæ reliquit eum, & reuersa est in domum patris sui in Bethlehem, mansitque apud eum quattuor mensibus. * Secutusque est eam vir suus, volens reconciliari ei, atque blandiri, & secum reducere, habens in comitatu puerum & duos asinos: quæ suscepit eum, & introduxit in domum patris sui. Quod cum audisset focer eius, eumque vidisset, occurrit ei latus, & amplexatus est hominem. Mansitque gener in domo foceris tribus diebus, comedens cum eo & bibens familiariter. * Die autem quarto de nocte consurgens, proficisci voluit. Quem tenuit focer, & ait ad eum: Gusta prius paulillum panis, & conforta stomachum, & sic proficisceris. * Sederuntque simul, ac comederunt & biberunt. Dixitque pater puellæ ad generum suum: Quæso te ut hodie hic maneas, pariterque lætemur. * At ille consurgens, coepit velle proficisci. Et nihilominus obnixæ eum focer tenuit, & apud se fecit manere. * Mane autem facto, parabat Leuitæ iter. Cui focer rursum: Oro te, inquit, ut paululum cibi capias, & assumptis viribus, donec increseat dies, postea proficiscaris. Comederunt ergo simul. * Surrexitque adolescens, ut pergeret cum uxore sua & puero. Cui rursum locutus est focer: Cōsidera quod dies ad occasum declinior sit, & propinquat ad vespertinum: mane apud me etiam hodie, & duc lætum diem, & cras proficisceris ut vadas in domum tuam. * Noluit gener acquiescere sermonibus eius; sed statim perrexit, & venit contra Iebus, quæ altero nomine vocatur Ierusalem, ducens secum duos asinos onustos, & concubinam. * Iamque erant iuxta Iebus, & dies mutabatur in noctem: dixitque puer ad dominum suum: Veni, obsecro, declinemus ad urbem Iebusorum, & maneamus in ea. * Cui respondit dominus: Non ingrediar oppidum gētis alienæ, quæ non est de filiis Israel, sed transibo usque Gabaa: & cum illuc perueniero, manebimus in ea, aut certe in urbe Rama. * Transierunt ergo Iebus, & coeptum carpebant iter, occubuitque eis sol iuxta Gabaa, quæ est in tribu Beniamin: diueneruntque ad eam, ut manerent ibi. Quo cum intrassent, sedebant in platea ciuitatis, & nullus eos recipere voluit hospitio.

hospitio. * Et ecce, apparuit homo senex, reuertens de agro & de opere suo vesperi, qui & ipse de monte erat Ephraim, & peregrinus habitabat in Gabaa. homines autē regionis illius erant filij Iemini. * Eleuatisq. oculis, vidit senex sedentem hominem cum sarcinulis suis in platea ciuitatis: & dixit ad eū: Vnde venis? & quid vadis? * Qui respondit ei: Profecti sumus de Bethlehem Iudae, & pergimus ad locum nostrum, qui est in latere montis Ephraim, vnde ieramus in Bethlehem: & nunc vadimus ad domum Dei, nullusq. sub testū suum nos vult recipere, * habentes paleas & fœnum in asinorum pabulum, & panē ac vinum in meos & ancillæ tuæ vsus, & pueri, qui mecum est: nulla re indigemus nisi hospitio. * Cui respondit senex: Pax tecum sit, ego præbebo omnia quæ necessaria sunt: tantum, quæso, ne in platea maneas. * Introduxitq. eum in domum suam, & pabulū asinis præbuit: ac postquam lauerunt pedes suos, recepit eos in conuiuium. * Illis epulātibz, & post laborem itineris, cibo & potu reficientibus corpora, venerunt viri ciuitatis illius, filij Belial, (id est, absque iugo) & circumdantes domum senis, fores pulsare cœperunt, clamantes ad dominum domus, atque dicentes: **Gen. 19. b.** * Educ virum, qui ingressus est domum tuam, vt abutamur eo. * Egressusq. est ad eos senex, & ait: Nolite fratres, nolite facere malū hoc: quia ingressus est homo hospitium meum, & cessare ab hac stultitia: * habeo filiam virginem, & hic homo habet concubinam, educā eas ad vos, vt humilietis eas, & vestrā libidinem complectis: tantum, obsecro, ne scelus hoc contra naturam operemini in virum. * Nolebant acquiescere sermonibus illius. quod cernens homo, eduxit ad eos concubinam suam, & eis tradidit illudendam: qua cum tota nocte abusi essent, dimiserunt eam mane. * At mulier, recedentibus tenebris, venit ad ostium domus, vbi manebat dominus suus, & ibi corruit. * Mane factō, surrexit homo, & aperuit ostium, vt cœptam expleret viam: & ecce concubina eius iacebat ante ostium sparsa in limine manibus. * Cui ille, putans eam quiescere, loquebatur: Surge, &

ambulemus. Qua nihil respondente, intelligens quod erat mortua, tulit eam, & imposuit asino, reuersusq. est in domum suam. * Quam cum esset ingressus, arripuit gladium, & cadauer vxoris cum ossibus suis in duodecim partes ac frustra concidens, misit in omnes terminos Israel. * Quod cum vidissent singuli, conclamabant: Numquam res talis facta est in Israel ex eo die, quo ascenderunt patres nostri de Aegypto, vsque in præsens tempus: ferte sententiam, & in commune decernite, quid facto opus sit.

CAP. XX.

Agressi itaque sunt omnes filij Israel, & pariter congregati, quasi vir vnus, de Dan, vsque Bersabee, & Terra Galaad ad Dominum in Maspha: * Omnesq. anguli populorum, & cunctæ tribus Israel in ecclesiam populi Dei conuenerunt quadringenta millia peditum pugnatorum. * Nec latuit filios Beniamin quod ascendissent filij Israel in Maspha. Interrogatusq. Leuita, maritus mulieris interfectæ, quomodo tantū scelus perpetratum esset, * respondit: Veni in Gabaa Benjamin cum vxore mea, illucq. diuerii: * & ecce homines ciuitatis illius circumdederūt nocte domum, in qua manebam, volentes me occidere, & vxorem meam incredibili furore libidinis vexantes, denique mortua est. * Quam arreptam, in frustra cōcidi, misiq. partes in omnes terminos possessionis vestræ: quia numquam tantum nefas, & tam grande piaculum factum est in Israel. * Adestis omnes filij Israel, decernite quid facere debeatis. * Stansq. omnis populus, quasi vnus hominis sermone respondit: Non recedemus in tabernacula nostra, nec suam quisquam intrabit domum: * sed hoc contra Gabaa in commune faciamus. * Decem viri eligantur cētum ex omnibus tribubz Israel, & centum de mille, & mille de decem millibus, vt comportent exercitui cibaria, & possint pugnare contra Gabaa Benjamin, & reddere ei pro scelere, quod meretur. * Cōuenitq. vniuersus Israel ad ciuitatem, quasi homo vnus eadem mente, vnoq. consilio.

consilio. * & miserunt nuncios ad om-
nem tribu Benjamin, qui dicerent: Cur
tantum nefas in vobis repertum est?
* Tradite homines de Gabaa, qui hoc
flagitium perpetrarunt, vt moriantur, &
auferatur malum de Israel. Qui nolue-
runt fratrum suorum filiorum Israel au-
dire mandatum: * sed ex cunctis vrbibus,
quae sortis suae erant, conuenerunt in
Gabaa, vt illis ferrent auxilium, & con-
tra vniuersum populum Israel dimica-
rent. * Inuenti sunt viginti quinque
millia de Benjamin educentium gladiu,
præter habitatores Gabaa, * qui septin-
genti erant viri fortissimi, ita sinistra vt
dextra proeliantes: & sic fundis lapides
ad certum iacientes, vt capillum quo-
que possent percutere, & nequaquam
in alteram partem ictus lapidis deferre-
tur. * Virorum quoque Israel, absque
filijs Benjamin, inuenta sunt quadrin-
genta millia educentium gladios, & pa-
ratorum ad pugnam. * Qui surgentes
venerunt in domum Dei, hoc est, in Si-
lo: consulueruntq. Deus, atque dixerunt:
Quis erit in exercitu nostro princeps
certaminis contra filios Benjamin? Qui-
bus respondit Dominus: Iudas sit dux
vester. * Statimq. filij Israel surgentes
mane, castrametati sunt iuxta Gabaa:
* & inde procedentes ad pugnam con-
tra Benjamin, urbem oppugnare coepe-
runt. * Egressiq. filij Benjamin de Gabaa,
occiderunt de filiis Israel die illo vigin-
ti duo millia viroru. * Rursum filij Is-
rael & fortitudine & numero confiden-
tes, in eodem loco, in quo prius certa-
uerant, aciem direxerunt: * ita tamen vt
prius ascenderent & starent coram Do-
mino vsque ad noctem: consulerentq.
eum, & dicerent: Debeo ultra procede-
re ad dimicandum contra filios Benia-
min fratres meos, an non? Quibus ille
respondit: Ascendite ad eos, & inite
certamen. * Cumq. filij Israel altera die
contra filios Benjamin ad proelium pro-
cessissent, * eruperunt filij Benjamin de
portis Gabaa: & occurrentes eis tanta
in illos cæde bacchati sunt, vt decem &
octo millia virorum educentium gladiu
prosternerent. * Quamobrem omnes fi-
lij Israel venerunt in domum Dei, &
sedentes fiebant coram Domino: ieiun-
aueruntq. die illo vsque ad vespæram,

& obtulerunt ei holocausta, atque paci-
ficas victimas, * & super statu suo inter-
rogauerunt. Eo tempore ibi erat arca
foederis Dei, * & Phinees filius Eleazari
filij Aaron præpositus domus. * Confu-
luerunt igitur Dominum, atque dixerunt:
Exire ultra debemus ad pugnam contra
filios Benjamin fratres nostros, an quies-
cere? Quibus ait Dominus: Ascendite,
eras enim tradam eos in manus vestras.
* Posueruntq. filij Israel insidias per cir-
cuitum vrbis Gabaa: * & tertia vice, si-
cut semel & bis, contra Benjamin exer-
citum producerunt. * Sed & filij Benia-
min audacter eruperunt de ciuitate, &
fugientes aduersarios longius persecuti
sunt, ita vt vulnerarent ex eis sicut pri-
mo die & secundo, & cæderent per
duas semitas vertentes terga, quarum
vna ferebatur in Bethel, & altera in
Gabaa, atque prosternerent triginta
circiter viros: * putauerunt enim so-
lito eos more cedere. Qui fugam
arte simulantes inierunt consilium vt
abstraherent eos de ciuitate, & qua-
si fugientes ad supradictas semitas per-
ducerent. * Omnes itaque filij Israel
surgentes de sedibus suis, tetenderunt
aciem in loco, qui vocatur Baltha-
mar. Insidiae quoque, quae circa vir-
bem erant, paulatim se aperire coepe-
runt, * & ab Occidentali vrbis parte
procedere. Sed & alia decem millia
virorum de vniuerso Israel, habitato-
res vrbis ad certamina prouocabant.
Ingrauatumq. est bellum contra filios
Beniamin: & non intellexerunt quod
ex omni parte illis instaret interitus.
* Percussitq. eos Dominus in conspectu
filiorum Israel, & interfecerunt ex eis
in illo die viginti quinque millia, &
centum viros, omnes bellatores & edu-
centes gladium. * Filij autem Benia-
min cum se inferiores esse viderent,
coeperunt fugere. Quod cernentes fi-
lij Israel, dederunt eis ad fugiendum
locum, vt ad præparatas insidias deue-
nirent, quas iuxta urbem posuerat. * Qui
cum repente de latibulis surrexissent, &
Beniamin terga cædētibz daret, ingres-
si sunt ciuitatem, & percusserunt eam in
ore gladij. * Signum autem dederunt
filij Israel his, quos in insidijs colloca-
uerant, vt postquam urbem cepissent,
ignem

ignem accenderent: vt ascendente in altum fumo, captam urbem demonstrarent. * Quod cum cernerent filij Israel in ipso certamine positi (putauerunt enim filij Benjamin eos fugere, & instatius persequerentur, cæsis de exercitu eorum triginta viris.) * & viderent quasi columnam fumi de ciuitate conscendere. Benjamin quoque aspiciens retro, cum captam cerneret ciuitatem, & flammam in sublimi ferri: * qui prius simulauerant fugam, versa facie fortius resistebant. Quod cum vidissent filij Benjamin, in fugam versi sunt, * & ad viam deserti ire coeperunt, illuc quoque eos aduersarij persequentibus. sed & hi, qui urbem succenderant, occurrerunt eis. * Atque ita factum est, vt ex utraque parte ab hostibus caderentur, nec erat vlla requies morientium. Ceciderunt, atque prostrati sunt ad Orientale plagam urbis Gabaa. * Fuerunt autem qui in eodem loco interfecti sunt, decem & octo millia virorum, omnes robustissimi pugnatores. * Quod cum vidissent, qui remanserant de Benjamin, fugerunt in solitudinem: & pergebant ad Petram, cuius vocabulum est Remmon. In illa quoque fuga palantes, & in diuersa tendentes, occiderunt quinque millia virorum. Et cum ultra tenderent, persecuti sunt eos, & interfecerunt etiam alia duo millia. * Et sic factum est, vt omnes qui ceciderant de Benjamin in diuersis locis, essent viginti quinque millia, pugnatores ad bella promptissimi. * Remanserunt itaque de omni numero Benjamin, qui euadere, & fugere in solitudinem potuerunt, sexcenti viri: sederuntq. in Petra Remmon mensibus quattuor. * Regressi autem filij Israel, omnes reliquias ciuitatis a viris vsque ad iumenta gladio percusserunt, cunctasq. vrbes & viculos Benjamin vorax flamma consumpsit.

CAP. XXI.

I Vrauerunt quoque filij Israel in Maspha & dixerunt: Nullus nostrum dabit filijs Benjamin de filiabus suis uxorem. * Veneruntq. omnes ad domum Dei in Silo, & in conspectu eius sedentes vsque ad vespertim, leuauerunt vocem,

& magno ululatu coeperunt flere, dicentes: * Quare Domine Deus Israel factum est hoc malum in populo tuo, vt hodie vna tribus auferretur ex nobis? * Altera autem die diluculo consurgentes, extruxerunt altare: obtuleruntq. ibi holocausta, & pacificas victimas, & dixerunt: * Quis non ascendit in exercitu Domini de vniuersis tribubus Israel? Grandi enim iuramento se constrinxerant, cum essent in Maspha, interfici eos qui decessissent. * Ductiq. poenitentia filij Israel super fratre suo Benjamin, coeperunt dicere: Ablata est tribus vna de Israel, vnde vxores accipient omnes enim in comune iurauimus, non duros nos his filias nostras. * Idcirco dixerunt: Quis est de vniuersis tribubus Israel, qui non ascendit ad Dominum in Maspha? Et ecce inuenti sunt habitatores Iabes Galaad in illo exercitu non fuisse. (* Eo quoque tempore cum essent in Silo, nullus ex eis ibi repertus est.) * Miserunt itaque decem millia viros robustissimos, & praeceperunt eis: Ite, & percutite habitatores Iabes Galaad in ore gladij, & vxores quam paruulos eorum. * Et hoc erit quod obseruare debebitis: * Omne generis masculini, & mulieres, quæ cognouerunt viros, interficite, virgines autem reseruate. * Inuentæq. sunt de Iabes Galaad quadringentæ virginis, quæ nescierunt viri thorum, & adduxerunt eas ad castra in Silo, in Terram Chanaan. * Miseruntq. nuncios ad filios Benjamin, qui erant in Petra Remmon, & praeceperunt eis, vt eos susciperent in pace. * Veneruntq. filij Benjamin in illo tempore, & datæ sunt eis vxores de filiabus Iabes Galaad: alias autem non repererunt, quas simili modo traderet. * Vniuersusq. Israel valde doluit, & egie poenitentiam super interfensione vnius tribus ex Israel. * Dixeruntq. maiores natu: Quid faciemus reliquis, qui non acceperunt vxores? omnes in Benjamin feminæ conciderunt, * & magna nobis cura, ingenti studio prouidendum est, ne vna tribus deleatur ex Israel. * Filias enim nostras eis dare non possumus, constructi iuramento & maledictione, qua diximus: Maledictus qui dederit de filiabus suis uxorem Benjamin. * Ceperuntq. consilium, atque dixerunt: Ecce sollem-

Nu. 31. c. 17

sollemnitas Domini est in Silo anniuersaria, quæ sita est ad Septentrionem vrbis Bethel, & ad Orientalem plagam, vix, quæ de Bethel tendit ad Sichimā, D & ad Meridiem oppidi Lebona. * Præcepuntq. filijs Beniamin, atque dixerunt: Ite, & latitate in vineis. * Cumq. videritis filias Silo ad ducendos choros ex more procedere, exite repente de vineis, & rapite ex eis singuli vxores singulas, & pergite in Terram Beniamin. * Cumq. venerint patres earum, ac fratres, & aduersum vos queri coeperint, atque iurgari, dicemus eis: Misere mini

eorum: non enim rapuerunt eas iure bellantium atque victorum, sed rogantibus vt acciperent, non dedistis, & a vestra parte peccatum est. * Feceruntq. filij Beniamin, vt sibi fuerat imperatum: & iuxta numerum suum rapuerunt sibi de his, quæ ducebant choros, vxores singulas: tabieruntq. in possessionem suam ædificantes vrbes, & habitantes in eis. * Filij quoque Israel reuersi sunt per tribus, & familias in tabernacula sua. In diebus illis non erat rex in Israel: sed vnusquisque quod sibi rectum videbatur, hoc faciebat.

LIBER R V T H.

CAPVT PRIMVM.

IN diebus vnus iudicis, quando iudices præerant, facta est fames in Terra. Abijtq. homo de Bethlehem Iuda, vt peregrinaretur in regione Moabitude cum vxore sua, ac duobus liberis. * ipse vocabatur Elimelech, & vxor eius Noëmi: & duo filij, alter Mahalon, & alter Chelion, Ephraimæ de Bethlehem Iuda. Ingressiq. regionem Moabitudem, morabantur ibi. * Et mortuus est Elimelech maritus Noëmi: remansitq. ipsa cum filiis. * Qui acceperunt vxores Moabitudas, quarum vna vocabatur Orpha, altera vero Ruth. Manseruntq. ibi decem annis, * & ambo mortui sunt, Mahalon videlicet & Chelion: remansitq. mulier orbata duobus liberis ac marito. * Et surrexit vt in patriam pergeret cum vtraque nuru sua de regione Moabitude: audierat enim quod respexisset Dominus populum suum, & dedisset eis escas. * Egressa est itaque de loco peregrinationis suæ, cū vtraque nuru: & iam in via reuertendi

posita in Terram Iuda, * dixit ad eas: Ite in domū matris vestræ, faciat vobiscum Dominus misericordiam, sicut fecistis cum mortuis & mecum. * Det vobis inuenire requiem in domibus viroꝝ, quos sortituræ estis. Et osculata est eas. * Quæ eleuata voce flere coeperunt, & dicere: Tecum pergemus ad populum tuum. * Quibus illa respondit: Reuertimini filiz meæ, cur venitis mecū? num vltra habeo filios in vtero meo, vt viros ex me sperare possitis? * Reuertimini filiz meæ, & abite: iam enim senectute confecta sum, nec apta vinculo coniugali. etiam si possem hac nocte concipere, & parere filios, * si eos expestare velitis donec crescant, & annos pubertatis impleant, ante eritis vetulæ quàm nubatis. Nolite, quæso, filiz meæ: quia vestra angustia magis me premit, & egressa est manus Domini cōtra me. * Eleuata igitur voce, rursus flere coeperunt, Orpha osculata est socrum, ac reuersa est: Ruth adhæsit socrui suæ. * cui dixit Noëmi: En reuersa est cognata tua ad populum suū, & ad deos suos, vade cum ea. * Quæ respondit: Ne aduerferis

uerferis mihi vt relinq̃a te & abeam :
 quocumque enim perrexeris, pergam :
 & vbi morata fueris, & ego pariter morabor. Populus tuus populus meus, & Deus tuus Deus meus. * Quæ te terra morientem susceperit, in ea moriar : ibiq. locum accipiam sepulturæ. Hæc mihi faciat Dominus, & hæc addat, si non sola mors me & te separauerit. * Videns ergo Noëmi, quod obstinato animo Ruth decreuisset secum pergere, D aduersari noluit, nec ad suos ultra reditum persuadere : * profectiq. sunt simul, & venerunt in Bethlehem. Quibus urbem ingressis, velox apud cunctos fama percrebruit : dicebãtq. mulieres : Hæc est illa Noëmi. * Quibus ait : Ne vocetis me Noëmi (id est, pulchram) sed vocate me Mara (id est, amaram) quia amaritudine valde repleuit me Omnipotēs. * Egressa sum plena, & vacuam reduxit me Dominus. Cur ergo vocatis me Noëmi, quam Dominus humiliavit, & afflixit Omnipotēs ? * Venit ergo Noëmi cū Ruth Moabitide nuru sua, de terra peregrinationis suæ : ac reuersa est in Bethlehem, quando primum hordea metebantur.

C A P. II.

E Rat autem viro Elimelech consanguineus, homo potens, & magnarū opum, nomine Booz. * Dixitq. Ruth Moabitidis ad socrum suam : Si iubes, vadam in agrum, & colligam spicas, quæ fugerint manus metentium, vbiicumque elementis in me patris familias reperero gratiam. Cui illa respondit : Vade filia mea. * Abijt itaque & colligebat spicas post terga metentium. Accidit autē vt ager ille haberet dominum nomine Booz, qui erat de cognatione Elimelech. * Et ecce, ipse veniebat de Bethlehem, dixitq. messoribus : Dominus vobiscum. Qui responderūt ei : Benedicat tibi Dominus. * Dixitq. Booz iuueni, qui messoribus præerat : Cuius est hæc puella ? * Cui respondit : Hæc est Moabitidis, quæ venit cum Noëmi, de regione Moabitide. * & rogauit vt spicas colligeret remanentes, sequens messorum vestigia : & de mane vsque nunc stat in agro, & ne ad momētum quidem domum reuer-

sa est. * Et ait Booz ad Ruth : Audi filia, ne vadas in alterum agrum ad colligendum, nec recedas ab hoc loco : sed iungere puellis meis, * & vbi messuerint, sequerē. Mandauī enim pueris meis, vt nemo molestus sit tibi : sed etiam si sitieris, vade ad sarcinulas, & bibe aquas, de quibus & pueri bibunt. * Quæ cadens in faciem suam & adorans super terram, dixit ad eum : Vnde mihi hoc, vt inuenirē gratiam ante oculos tuos, & nosse me dignareris peregrinā mulierem ? * Cui ille respōdit : Nunciata sunt mihi omnia, C quæ feceris socruī tuæ post mortem viri tui : & quod reliqueris parentes tuos, & terram in qua nata es, & veneris ad populum, quem antea nesciebas. * Reddat tibi Dominus pro opere tuo, & plenā mercedem recipias a Domino Deo Israel, ad quem venisti, & sub cuius con-fugisti alas. * Quæ ait : Inueni gratiā apud oculos tuos domine mi, qui consolatus es me, & locutus es ad cor ancillæ tuæ, quæ non sum similis vnius puellarū tuarum. * Dixitq. ad eam Booz : Quādo hora vespēdi fuerit, veni huc, & comede panem, & intinge buccellam tuam in aceto. Sedit itaque ad messorum latus, & congeffit polentam sibi, comeditq. & saturata est, & tulit reliquias. * Arque inde surrexit, vt spicas ex more colligeret. Præcepit autem Booz pueris suis, dicens : Etiam si vobiscum metere voluerit, ne prohibeatis eam : * & de vestris quoque manipulis proijcite de industria, & remanere permittite, vt absque rubore colligat, & colligentem nemo corripiat. * Collegit ergo in agro vsque ad vespēram : & quæ collegerat virga cadens & excutens, inuenit hordei quasi ephi-mensuram, id est, tres modios. * Quos portans reuersa est in ciuitatē, & ostendit socruī suæ : insuper protulit, & dedit ei de reliquijs cibi sui, quo saturata fuerat. * Dixitq. ei socrus sua : Vbi hodie collegisti, & vbi fecisti opus ? sic benedictus qui misertus est tui. Indicauitq. ei apud quem fuisset operata : & nomen dixit viri, quod Booz vocaretur. * Cui respōdit Noëmi : Benedictus sit a Domino : quoniam eādē gratiā, quam præbuerat viuīs, seruauit & mortuīs. Rursumq. ait : Propinquus noster est homo. * Et Ruth, Hoc quoque, inquit, præcepit mihi,

mihi, vt tamdiu messoribus eius iungerer, donec omnes segetes meterentur. * Cui dixit socrus: Melius est, filia mea, vt cum puellis eius excas ad metendū, ne in alieno agro quispiam resistat tibi. * Iuncta est itaque puellis Booz: & tamdiu cum eis messuit, donec hordea & triticum in horreis conderentur.

C A P. III.

Postquam autem reuerſa est ad ſocrū suam, audiuit ab ea: Filia mea, quam tibi requiem, & prouidebo vt bene ſit tibi. * Booz ille, cuius puellis in agro iuncta es, propinquus noster est, & hac nocte aream hordei ventilat. * La- uare igitur, & ungere, & induere cultio- ribus vestimentis, & descende in aream. non te videat homo, donec esum potūq. finierit. * Quando autē ierit ad dormiē- dum, nota locum in quo dormiat: ve- niesq. & discooperies pallium, quo ope- ritur a parte pedum, & proicies te, & ibi iacebis: ipse autem dicet tibi quid agere debeas. * Quæ respondit: Quid- quid præceperis, faciam. * Descenditq. in aream, & fecit omnia, quæ sibi impera- uerat socrus. * Cumq. comedisset Booz, & bibisset, & factus esset hilarior, isse- q. ad dormiendum iuxta aceruū manipu- lorum, venit absconditē, & discooperto pallio, a pedibus eius se proiecit. * Etece, nocte iam media expauit homo, & conturbatus est: viditq. mulierem iacen- tem ad pedes suos, * & ait illi: Quæ es? Illaq. respondit: Ego sum Ruth ancilla tua: expande pallium tuum super famulā tuam, quia propinquus es. * Et ille, Be- nedicta, inquit, es a Domino filia, & prio- rem misericordiam posteriore superasti: quia nō es secuta iuuenes pauperes, siue diuites. * Noli ergo metuere, sed quidquid dixeris mihi, faciam tibi. Scit enim om- nis populus, qui habitat intra portas vr- bis meæ, mulierem te esse virtutis. * Nec abnuo me propinquum, sed est alius me propinquior. * Quiesce hac nocte: & fa- cto mane, si te voluerit propinquitatis iure retinere, bene res acta est: sin autē il- le noluerit, ego te absque vlla dubitatio- ne suscipiā, viuit Dominus. dormi vsque D mane. * Dormiuit itaque ad pedes eius, 14

vsque ad noctis abscessum. * Surrexit itaque antequam homines se cognosce- rent mutuo, & dixit Booz: Caue ne quis nouerit quod huc veneris. * Et rursum, Expande, inquit, pallium tuū, quo ope- riris, & tene vtraque manu. Quæ extē- dente, & tenente, mensus est sex modios hordei, & posuit super eam. Quæ por- tans ingressa est ciuitatem, * & venit ad ſocrum suam. Quæ dixit ei: Quid egisti filia? Narrauitq. ei omnia, quæ sibi fe- cisset homo. * Et ait: Ecce sex modios hor- dei dedit mihi, & ait: Nolo vacuum te reuerti ad ſocrum tuam. * Dixitq. Noē- mi: Expecta filia donec videamus quem res exitum habeat. neque enim cessabit homo nisi compleuerit quod locutus est.

C A P. IIII.

Ascendit ergo Booz ad portam, & sedit ibi. Cumq. vidisset propin- quum præterire, de quo prius sermo ha- bitus est, dixit ad eum: Declina paulis- per, & sede hic: vocans eum nomine suo. Qui diuertit, & sedit. * Tollens au- tem Booz decem viros de senioribus ci- uitaris, dixit ad eos: Sedete hic. * Qui- bus sedentibus, locutus est ad propin- quum: Partem agri fratris nostri Eli- melec vendet Noēmi, quæ reuerſa est de regione Moabitide: * quod audi- re te volui, & tibi dicere coram cun- ctis sedentibus, & maioribus natu de populo meo. Si vis possidere iure propinquitatis: eme, & posside. sin autem displicet tibi, hoc ipsum indica mihi, vt sciam quid facere debeam. nullus enim est propinquus, excepto te, qui prior es: & me, qui secun- dus sum. At ille respondit: Ego agrum emam. * Cui dixit Booz: Quando e- meris agrum de manu mulieris, Ruth quoque Moabitidem, quæ vxor defun- cti fuit, debes accipere: vt suscites nomen propinqui tui in hereditate sua. * Qui respondit: Cedo iuri propinqui- tatis: neque enim posteritatem familiæ meæ delere debeo. tu meo vtere priui- legio, quo me libenter carere profiteor. * Hic autem erit mos antiquitus in Is- rael inter propinquos, vt si quando alter alteri suo iuri cedebat: vt esset firma concessio, soluebat homo calceamentū suum,

¶ Dat. 1. b. 7

suum, & dabat proximo suo. hoc erat
testimonium cessionis in Israel. * Dixit
ergo propinquo suo Booz: Tolle cal-
ceamentum tuum. Quod statim so-
luit de pede suo. * At ille maioribus
natu, & vniuerso populo, Testes vos,
inquit, estis hodie, quod possederim
omnia quæ fuerunt Elimelech, & Che-
lion & Mahalon, tradente Noëmi:
* & Ruth Moabitidem, vxorem Ma-
halon, in coniugium sumpserim, ut
suscitem nomen defuncti in hereditate
sua, ne vocabulum eius de familia sua
ac fratribus & populo deleatur. Vos,
inquam, huius rei testes estis. * Re-
spondit omnis populus, qui erat in
porta, & maiores natu: Nos testes
sumus: faciat Dominus hanc mulierem,
quæ ingreditur domum tuam, sicut
Rachel, & Liam, quæ ædificauerunt
domum Israel: ut sit exemplum vir-
tutis in Ephratha, & habeat celebre
nomen in Bethlehem: * fiatq. domus
tua, sicut domus Phares, quem Tha-
mar peperit Iudæ, de semine quod ti-
bi dederit Dominus ex hac puella.
* Tulit itaque Booz Ruth, & accepit

D vxorem: ingressusq. est ad eam, &
dedit illi Dominus vt conciperet, &
pareret filium. * Dixeruntq. mulie-
res ad Noëmi: Benedictus Dominus,
qui non est passus vt deficeret successor
familiz tuæ, & vocaretur nomen eius
in Israel. * Et habeas qui consoletur a-
nimam tuam, & enutriet senectutem
de nuru enim tua natus est, quæ te di-
ligit: & multo tibi melior est, quàm
si septem haberes filios. * Susceptumq.
Noëmi puerum posuit in sinu suo, &
nutricis ac gerulæ fungebatur officio.
* Vicinæ autem mulieres congratulan-
tes ei, & dicentes: Natus est filius Noë-
mi: vocauerunt nomen eius Obed: hic est
pater Isai, patris David. * Hæ sunt genera-
tiones Phares: Phares genuit Elron, El-
ron genuit Aram, Aram genuit Ami-
nadab, Aminadab genuit Nahasson,
Nahasson genuit Salmon, Salmon
genuit Booz, Booz ge-
nuit Obed, Obed ge-
nuit Isai, Isai ge-
nuit David.

1. Par. 2. 2-4
& 4. 2. 1
Mat. 1. 2-8

1 Gen. 11. 8

275

LIBER PRIMVS SAMVELIS.

Quem nos
PRIMUM REGVM
Dicimus.

CAPVT PRIMVM.

ERET vir vnus de Ramathaimfophim, de monte Ephraim, & nomen eius Elcana, filius Ieroham, filij Eliu, filij Thohu, filij Suph, Ephraizus: * & habuit duas vxores, nomen vni Anna, & nomen secundæ Phenenna. Fueruntq. Phenennæ filij: Annæ autem non erant liberi. * Et ascēdebat vir ille de ciuitate sua statutis diebus, vt adoraret & sacrificaret Domino exercituum in Silo. Erant autem ibi duo filij Heli, Ophni & Phinees, sacerdotes Domini. * Venit ergo dies, & immolauit Elcana, deditq. Phenennæ vxori suæ, & cūctis filijs eius, & filiabus partes: * Annæ autem dedit partem vnā tristis, quia Annam diligebat. Dominus autem concluderat vuluam eius. * Affligebat quoque eam æmula eius, & vehementer angebat, in tantum, vt exprobraret quod Dominus cōclusisset vuluam eius: * sicq. faciebat per singulos annos, cum redeunte tempore ascenderent ad templū Domini: & sic prouocabat eam. porro illa flebat, & non capiebat cibum. * Dixit ergo ei Elcana vir suus: Anna, cur fles? & quare non comedis? & quam ob rem affligitur cor tuum? numquid non ego melior tibi sum, quā decem filij? Surrexit autem Anna postquam comederat,

& biberat in Silo. Et Heli sacerdote sedente super Sellam ante postes templi Domini, * cum esset Anna amaro animo, orauit ad Dominum, sēns largiter, * & votum vout, dicens: Domine exercituum, si respiciens videris afflictionem famulæ tuæ, & recordatus mei fueris, nec oblitus ancillæ tuæ, dederisq. seruæ tuæ sexum virilem: dabo eū Domino omnibus diebus vitæ eius, & nouacula non ascendet super caput eius. * Factum est autem, cum illa multiplicaret preces coram Domino, vt Heli obseruaret os eius. * Porro Anna loquebatur in corde suo, tantumq. labia illius mouebantur, & vox penitus non audiebatur. * Estimauit ergo eam Heli temulentam, * dixitq. ei: Vsq. quo ebria eris? digere paulisper vinum, quo mades. * Respondens Anna, Nequaquam, inquit, domine mi: nam mulier infelix nimis ego sum, vinumq. & omne quod inebriare potest, non bibi, sed effudi animam meam in conspectu Domini. * Ne reputes ancillam tuam quasi vnā de filiabus Belial: quia ex multitudine doloris, & meroris mei locuta sum vsque in præsens. * Tunc Heli ait ei: Vade in pacē: & Deus Israel det tibi petitionem tuam, quam rogasti eum. * Et illa dixit: Vtinam inueniat ancilla tua gratiā in oculis tuis. Et abiit mulier in viam suā, & comedie

O 4 vultusq.

vultusq. illius non sunt amplius in di-
 uersa mutati. * Et surrexerunt mane, &
 adorauerunt coram Domino: reuersiq.
 sunt, & venerunt in domum suam Ra-
 matha. Cognouit autem Elcana An-
 nam vxorem suam: & recordatus est
 eius Dominus. * Et factum est post cir-
 culum dierum, concepit Anna, & pepe-
 rit filium, vocauitq. nomē eius Samuel:
 eo quod a Domino pōstulasset eū. * Ascē-
 dit autem vir eius Elcana, & omnis do-
 mus eius, vt immolaret Domino ho-
 stiam sollempnem, & votum suum, * &
 Anna non ascendit: dixit enim vir
 suo: Non vadam, donec ablaſterur in-
 fans, & ducam eum, vt appareat ante
 conspectum Domini, & maneat ibi iu-
 giter. * Et ait ei Elcana vir suus: Fac
 quod bonum tibi videtur, & mane do-
 nec ablaſtes eum: precorq. vt impleat
 Dominus verbum suū. Mansit ergo mu-
 lier, & lactauit filiū suum, donec amoue-
 ret eum a lacte. * Et adduxit eum se-
 cum, postquam ablaſtauerat, in virtu-
 lis tribus, & tribus modiis farina, &
 amphora vini, & adduxit eum ad domū
 Domini in Silo. Puer autem erat adhuc
 infans: & immolauerunt vitulum,
 & obulerunt puerum Heli. * Et ait
 Anna: Obsecro mi domine, viuic ani-
 ma tua domine: ego sum illa mulier,
 quæ steti coram te hic orans Dominū.
 * Pro puero isto orauī, & dedit mihi
 Dominus petitionem meam, quam po-
 stulaui eum. * Idcirco & ego commo-
 dati eum Domino cunctis diebus, qui-
 bus fuerit commodatus Domino. Et
 adorauerunt ibi Dominum. Et orauit
 Anna, & ait:

CAP. II.

Exultauit cor meum in Domino, &
 exaltatum est cornu meum in Deo
 meo: dilatatum est os meum super ini-
 micos meos: quia lxtata sum in saluta-
 ri tuo.

* Non est sanctus, vt est Dominus:
 neque enim est alius extra te, & non
 est fortis sicut Deus noster.

* Nolite multiplicare loqui subli-
 mia, gloriantees: recedant vetera de
 ore vestro: quia Deus scientiarum,
 Dominus est, & ipsi pręparantur cogi-
 tationes.

4 * Arcus fortium superatus est, & infir-
 mi accincti sunt robore.

5 * Repleti prius, pro panibus se lo-
 cauerunt: & famelici saturati sunt,
 donec sterilis peperit plurimos: &
 quæ multos habebat filios, infirma-
 ta est.

6 * Dominus mortificat & viuificat,
 B deducit ad inferos & reducit,
 Tob. 13. a. 2
 Sap. 16. b. 18

7 * Dominus pauperem facit & ditat,
 humiliat & subleuat.

8 * Suscitāt de puluere egenum, & de
 stercore eleuat pauperem: vt sedeat cū
 principibus, & solium glorię teneat.
 Domini enim sunt cardines terrę, & po-
 suit super eos orbem.

9 * Pedes sanctorum suorum seruabit,
 & impij in tenebris conticescent:
 quia non in fortitudine sua roborabitur
 vir.

10 * Dominum formidabunt aduersarij
 C eius: & super ipsos in cælis tonabit:
 Dominus iudicabit fines Terrę, & dabit
 imperium regi suo, & sublimabit cornu
 Christi sui.

11 * Et abiit Elcana Ramatha, in domū
 suam: puer autem erat minister in con-
 spectu Domini ante faciem Heli sacer-
 dotes.

12 * Porro filij Heli, filij Belial, nescien-
 tes Dominum, * neque officium sacer-
 dotum ad populum: sed quicumque
 immolasset victimam, veniebat puer sa-
 cerdotis, dum coquerentur carnes, & ha-
 bebat fuscinulam tridentē in manu sua,

13 * & mittebat eam in lebetem, vel in
 ealdariam, aut in ollam, siue in cacabū:
 & omne, quod leuabat fuscinula, tolle-
 bat sacerdos sibi. sic faciebant vniuerso

14 * Israhel venientium in Silo. * Etiam an-
 tequam adoleret adipem, veniebat puer
 sacerdotis, & dicebat immolanti: Da
 mihi carnem, vt coquam sacerdoti: non

D enim accipiam a te carnem coctam, sed
 crudam. * Dicebatq. illi immolans: In-
 cendatur primum iuxta morem hodie

adeps, & tolle tibi quantumcumque
 desiderat anima tua. Qui respondens
 aiebat ei: Nequaquam: nunc enim da-

15 bis, alioquin tollam vi. * Erat ergo
 peccatum puerorum grande nimis co-
 ram Domino: quia retrahebant homi-

16 nes a sacrificio Domini. * Samuel au-
 tem ministrabat ante faciem Domini,
 puer,

puer; actinctus ephod lineo. * Et tu-
 nicam paruum faciebat ei mater sua,
 quam afferebat statutis diebus; ascen-
 dens cum viro suo, ut immolaret ho-
 stiam sollemnem. * Et benedixit Heli
 Elcanæ & uxori eius: dixitque ei: Red-
 dat tibi Dominus semen de muliere
 hac, pro scenore quod commodasti Do-
 mino. Et abierunt in locum suum.
 * Visitauit ergo Dominus Annam, &
 concepit, & peperit tres filios, & duas
 filias: & magnificatus est puer Samuel
 apud Dominum. * Heli autem erat se-
 nex valde, & audiuit omnia quæ facie-
 bant filij sui vniuerso Israel: & quomodo
 dormiebant cum mulieribus quæ obser-
 uabant ad ostium tabernaculi: * & di-
 xit eis: Quare facitis res huiusmodi,
 quas ego audio, res pessimas, ab omni
 populo? * Nolite filij mei: non enim est
 bona fama, quam ego audio, ut transgre-
 di faciatis populum Domini. * Si pec-
 cauerit vir in virum, placari ei potest
 Deus: si autem in Dominum peccaue-
 rit vir, quis orabit pro eo? Et non au-
 dierunt vocem patris sui: quia voluit
 Dominus occidere eos. * Puer autem
 Samuel proficiebat, atque crescebat, &
 placebat tamen Domino quam hominibus.
 * Venit autem vir Dei ad Heli, & ait ad
 eum: Hæc dicit Dominus: Nūquid non
 aperte reuelatus sum domui patris tui,
 cum essent in Ægypto in domo Pharaon-
 is? * Et elegi eum ex omnibus tribu-
 bus Israel mihi in sacerdotem, ut ascen-
 deret ad altare meum, & adoleret mihi
 incensum, & portaret ephod coram me:
 & dedi domui patris tui omnia de sa-
 crificijs filiorum Israel. * Quare calce
 abiicistis victimam meam, & munera
 mea quæ præcepi ut offerrentur in tem-
 plo: & magis honorasti filios tuos quam
 me, ut comederetis primitias omnis sa-
 crificij Israel populi mei? * Propterea
 ait Dominus Deus Israel: "Loquens, lo-
 cutus sum, ut domus tua, & domus pa-
 tris tui ministraret in conspectu meo,
 usque in sempiternum. Nunc autem
 dicit Dominus: Absit hoc a me: sed
 quicumque glorificauerit me, glo-
 rificabo eum: qui autem contemnunt
 me, erunt ignobiles. * Ecce dies ve-
 niunt: & præcidam brachium tuum, &
 brachium domus patris tui, ut non sit

senex in domo tua. * Et videbis amu-
 lum tuum in templo, in vniuersis pro-
 speris Israel: & non erit senex in domo
 tua omnibus diebus. * Verumtamen
 non auferam penitus virum ex te ab al-
 tari meo: sed ut deficiant oculi tui, &
 tabescat anima tua: & pars magna do-
 mus tua morietur cum ad virilem æta-
 tem venerit. * Hoc autem erit tibi si-
 gnum, quod venturum est duobus filiis
 tuis, Ophoi & Phinees: In die vno mo-
 riantur ambo. * Et suscitabo mihi sa-
 cerdotem fidelem, qui iuxta cor meum,
 & animam meam faciet: & ædificabo ei
 domum fidelem, & ambulabit coram
 Christo meo cunctis diebus. * Futurum
 est autem, ut quicumque remanserit in
 domo tua, veniat ut oretur pro eo, &
 offerat nummum argenteum, & tortam
 panis, dicatque: Dimitte me obsecro
 ad vnā partem sacerdotalem, ut co-
 medam buccellam panis.

C A P. III.

P Ver autem Samuel ministrabat Do-
 mino coram Heli, & sermo Domi-
 ni erat pretiosus in diebus illis, non
 erat visio manifesta. * Factum est ergo in
 die quadam, Heli iacebat in loco suo,
 & oculi eius caligauerant, nec poterat
 videre: * lucerna Dei antequam extin-
 gueretur, Samuel dormiebat in templo
 Domini, ubi erat arca Dei. * Et voca-
 uit Dominus Samuel. Qui respondens,
 ait: Ecce ego. * Et cucurrit ad Heli, &
 dixit: Ecce ego: vocasti enim me. Qui
 dixit: Non vocaui: reuertere, & dormi.
 * Et abiit, & dormiuit. * Et adiecit Do-
 minus rursus vocare Samuelem. Con-
 surgensque Samuel, abiit ad Heli, & di-
 xit: Ecce ego: quia vocasti me. Qui re-
 spondit: Non vocaui te fili mi: reuer-
 tere & dormi. * Porro Samuel necdum
 sciebat Dominum, neque reuelatus fue-
 rat ei sermo Domini. * Et adiecit Do-
 minus, & vocauit adhuc Samuelem ter-
 tio. Qui consurgens abiit ad Heli, &
 ait: Ecce ego: quia vocasti me. Intel-
 lexit ergo Heli quia Dominus vocaret
 puerum: & ait ad Samuelem: Vade, &
 dormi: & si deinceps vocauerit te, di-
 ces: Loquere Domine, quia audit ser-
 uus tuus. Abiit ergo Samuel, & dormi-
 uit

uit in loco suo. * Et venit Dominus, & 10
stetit : & vocauit , sicut vocauerat se-
cundo, Samuel, Samuel. Et ait Samuel:
Loquere Domine , quia audit seruus
tuus . * Et dixit Dominus ad Samue- 11
lem : Ecce ego facio verbum in Israel : C
quod quicumque audierit, tinnient am-
bæ aures eius . * In die illa suscitabo ad- 12
uersum Heli omnia quæ locutus sum
super domum eius : incipiam , & com-
plebo . * Prædixi enim ei quodd iudica- 13
tus essem domum eius in æternum ,
propter iniquitatem , eo quodd nouerat
indigne agere filios suos, & non corri-
puerit eos . * Idcirco iuraui Domui He- 14
li quodd non expietur iniquitas domus
eius victimis & muneribus vsque in æter-
nũ . * Dormiuit autẽ Samuel vsque mane, 15
aperuitq. ostia domus Domini . Et Sa-
muel timebat indicare visionem Heli .
* Vocauit ergo Heli Samuelem, & dixit : 16
Samuel fili mi ? Qui respondens, ait:
Præsto sum . * Et interrogauit eum : 17
Quis est sermo , quem locutus est Do-
minus ad te ? oro te ne celaueris me .
hæc faciat tibi Deus , & hæc addat , si
absconderis a me sermonem ex omni-
bus verbis, quæ dicta sunt tibi . * Indi- 18
cauit itaque ei Samuel vniuersos sermo-
nes , & non abscondit ab eo . Et ille
respondit : Dominus est : quod bonum
est in oculis suis faciat . * Creuit autem 19
Samuel , & Dominus erat cum eo , &
non cecidit ex omnibus verbis eius in
terram . * Et cognouit vniuersus Israel a 20
Dan , vsque Bersabee , quodd fidelis Sa-
muel propheta esset Domini . * Et addi- 21
dit Dominus vt appareret in Silo ,
quoniam reuelatus fuerat Dominus Sa-
mueli in Silo, iuxta verbum Domini . Et
euenit sermo Samuelis vniuerso Israeli .

CAP. IIII.

ET factum est in diebus illis, conue- 1
nerunt Philisthij in pugnam : & A
egressus est Israel obviam Philisthij in
prælium , & castrametatus est iuxta La-
pidem adiutorij. Porro Philisthij vene-
runt in Aphec , * & instruxerunt 2
aciem contra Israel . Initio autem cer-
tamine, terga vertit Israel Philisthæis :
& cæsa sunt in illo certamine passim
per agros , quasi quattuor millia viro-

rum . * Et reuersus est populus ad ca-
stra : dixeruntq. maiores natu de Is-
rael : Quare percussit nos Dominus ho-
die coram Philisthij ? Afferamus ad
nos de Silo arcam foederis Domini , &
veniat in medium nostri , vt saluet
nos de manu inimicorum nostrorum .
4 * Misit ergo populus in Silo , & tulerunt inde arcam foederis Domini exercituum sedentis super Cherubim : erantq. duo filij Heli cum arca foederis
5 Dei , Ophni & Phinees . * Cumq. venisset arca foederis Domini in castra , vociferatus est omnis Israel clamore ,
6 grandi , & personuit terra . * Et au-
B dierunt Philisthij vocem clamoris , dixeruntque : Quznam est hæc vox
clamoris magni in castris Hebræorum ?
Et cognouerunt quodd arca Domini
7 venisset in castra . * Timueruntq. Philisthij , dicentes : Venit Deus in
castra . Et ingemuerunt , dicentes :
8 * Væ nobis : non enim fuit tanta exultatio heri & nudius tertius : Væ nobis .
Quis nos saluabit de manu Deorum ?
sublimium istorum ? hi sunt Dij , qui percusserunt Ægyptum omni plaga, in
9 deserto . * Confortamini , & estote viri , Philisthij : ne seruiatis Hebræis ,
sicut & illi seruiert vobis : confortamini , & bellate . * Pugnaverunt ergo
10 Philisthij , & cæsus est Israel , & fugit vnusquisque in tabernaculum suum : & facta est plaga magna nimis : & ceciderunt de Israel triginta millia ped-
11 tum . * Et arca Dei capta est : duo
C quodque filij Heli mortui sunt , Ophni
12 & Phinees . * Currẽs autem vir de Benjamin ex acie, venit in Silo in die illa, scissa veste, & conspersus puluere caput .
13 * Cumq. ille venisset, Heli sedebat super sellam contra viam spectans . Erat enim cor eius pauens pro arca Dei . Vir autem ille postquam ingressus est, nuncia-
14 uit vrbi : & vlulauit omnis ciuitas . * Et audiuit Heli sonitum clamoris , dixitque : Quis est hic sonitus tumultus huius ? At ille festinauit, & venit , & nunti-
15 ciauit Heli . * Heli autem erat nonaginta & octo annorum , & oculi eius caligauerant, & videre non poterat . * Et dixit ad Heli : Ego sum qui veni de prælio, & ego qui de acie fugi hodie . Cui ille ait :
17 Quid actum est fili mi ? * Respondens autem

autem ille, qui nunciabat, Fugit, inquit, Israel coram Philisthiim, & ruina magna facta est in populo : insuper & duo filij tui mortui sunt, Ophni & Phinees : & D
arca Dei capta est . * Cumq. ille nominasset arcam Dei, cecidit de sella retrorsum iuxta ostium, & fractis cernicibus mortuus est . Senex enim erat vir & grandævus : & ipse iudicauit Israel quadraginta annis . * Nurus autē eius, vxor
Phinees, prægnans erat, vicinaq. partui : & audito nuncio quod capta esset arca Dei, & mortuus esset socer suus, & vir suus, incurruauit se & peperit : irruerant enim in eam dolores subiti . * In ipso
autem momento mortis eius, dixerunt ei quæ stabant circa eam : Ne timeas, quia filium peperisti . Quæ non respondit eis, neque animaduertit . * Et vocauit puerum, Ichabod, dicens : Translata est gloria de Israel, quia capta est arca Dei, & pro socero suo & pro viro suo ;
* & ait : Translata est gloria ab Israel, eo quod capta esset arca Dei .

C A P . V .

Philisthiim autem tulerunt arcā Dei, & asportauerunt eam a Lapide adiutorij in Azotum . * Tulerūtq. Philisthiim arcam Dei, & intulerunt eam in templū Dagon, & statuerunt eam iuxta Dagon .
* Cumq. surrexissent diluculo Azotij altera die, ecce Dagon iacebat pronus in terra ante arcam Domini : & tulerunt Dagon, & restituerunt eum in locum suum . * Rursumq. mane die altera con
surgentes, inuenerunt Dagon iacentem super faciem suam in terra coram arca Domini : caput autem Dagon, & duæ palmæ manuum eius abscessæ erant super limen : * porro Dagon solus truncus remanserat in loco suo . Propter hanc causam non calcant sacerdotes Dagon, & omnes qui ingrediuntur templū eius, super limen Dagon in Azoto, vsque in hodiernum diem . * Aggrauata est autem manus Domini super Azotios, & demolitus est eos : * & percussit in secretiori parte natiū Azotum, & fines eius . Et ebullierunt villæ & agri in medio regionis illius, & nati sunt mures, & facta est confusio mortis magnæ in ciuitate . * Videntes autem viri Azotij hu

iuscemodi plagam, dixerunt : Non maneat arca Dei Israel apud nos : quoniam dura est manus eius super nos, & super Dagon deum nostrum . * Et mittentes cōgregauerunt omnes satrapas Philisthinorum ad se, & dixerunt : Quid faciemus de arca Dei Israel ? Responderuntq. Gethæi : Circumducatur arca Dei Israel . Et circumduxerunt arcam Dei Israel .
* Illis autem circumducentibus eam, fiebat manus Domini per singulas ciuitates interfectionis magnæ nimis : & percutiebat viros vniuscuiusque vrbis, a paruo vsque ad maiorem, & computrescebant prominentes extales eorum . Inieruntq. Gethæi consilium, & fecerunt sibi sedes pelliceas . * Miserunt ergo arcam Dei in Accaron . Cumq. venisset arca Dei in Accaron, exclamauerunt Accaronitæ, dicentes : Adduxerunt ad nos arcam Dei Israel, vt interficiat nos & populum nostrum . * Miserunt itaque & congregauerunt omnes satrapas Philisthinorum : qui dixerūt : Dimittite arcam Dei Israel, & reuertatur in locum suum, & non interficiat nos cum populo nostro . * Fiebat enim paupor mortis in singulis vrbibus, & grauissima valde manus Dei . viri quoque, qui mortui non fuerant, percutiebantur in secretiori parte natiū : & ascendebat vlulatus vniuscuiusque ciuitatis in cælum .

C A P . VI .

Vit ergo arca Domini in regione Philisthinorum septē mensibus . * Et vocauerunt Philisthiim sacerdotes & diuinos, dicentes : Quid faciemus de arca Domini ? indicate nobis quomodo remittamus eam in locum suum . Qui dixerunt : * Si remittitis arcam Dei Israel, nolite dimittere eam vacuam, sed quod debetis, reddite ei pro peccato, & tunc curabimini : & scietis quare non recedat manus eius a vobis . * Qui dixerunt : Quid est quod pro delicto reddere debeamus ei ? Responderuntq. illi : * Iuxta numerum prouinciarum Philisthinorum quinque anos aureos facietis, & quinque mures aureos : quia plaga vna fuit omnibus vobis, & satrapis vestris . Facietisq. similitudines anorum vestrorum, & similitudines murium, qui demoliti

moliti sunt terram. & dabitis Deo Israel gloriam: si forte releuet manum suam a vobis, & a dijs vestris, & a terra vestra. * Quare aggrauatis corda vestra, sicut aggrauauit Aegyptus, & Pharao cor suum? nonne postquam percussus est, tunc dimisit eos, & abierunt? * Nunc ergo arripite & facite plaustrum nouum vnum: & duas vaccas foetas, quibus non est impositum iugum, iungite in plastro, & recludite vitulos earum domi. * Toleretis arcam Domini, & ponetis in plastro, & vasa aurea, quae exoluistis ei pro delicto, ponetis in capsella ad latus eius: & dimitte eam vt vadat. * Et aspicietis: & si quidem per viam finium suorum ascenderit contra Bethsames, ipse fecit nobis hoc malum grande: sin autem, minime: sciemus quia nequaquam manus eius tetigit nos, sed casu accidit. * Fecerunt ergo illi hoc modo: & tol-
 10 lentes duas vaccas, quae lactabant vitulos, iunxerunt ad plaustrum, vitulosque earum concluderunt domi. * Et posue-
 11 runt arcam Dei super plaustrum, & cap-
 C psellam, quae habebat mures aureos & similitudines anorum. * Ibant autem
 12 in directum vaccae per viam, quae ducit Bethsames, & itinere vno gradiebantur, pergentes & mugientes: & non declina-
 bant neque ad dextram neque ad sinis-
 tram: sed & satrapae Philisthim seque-
 bantur vsque ad terminos Bethsames. * Porro Bethsamitae merebant triticum
 13 in valle: & eleuant oculos suos, viderunt arcam, & gauisi sunt cum vidis-
 sent. * Et plaustrum venit in agrum Io-
 14 sue Bethsamitae, & stetit ibi. Erat autem ibi lapis magnus, & conciderunt ligna plaustri, vaccasque imposuerunt super ea
 holocaustum Domino. * Leuitae autem
 15 deposuerunt arcam Dei, & capsellam, quae erat iuxta eam, in qua erant vasa aurea, & posuerunt super lapidem gran-
 dem. Viri autem Bethsamitae obtulerunt holocausta, & immolauerunt victimas
 in die illa Domino. * Et quinque sa-
 16 trapae Philisthinorum viderunt, & reuer-
 si sunt in Accaron in die illa. * Hi
 17 sunt autem ani aurei, quos reddiderunt D Philisthim pro delicto, Domino: Azotus vnum, Gaza vnum, Ascalon vnum,
 Geth vnum, Accaron vnum: * & mures
 11 aureos secundum numerum urbium Phi-

listhim, quinque prouinciarum, ab vrbe murata, vsque ad villam, quae erat absque muro, & vsque ad Abelmagnum, super quem posuerunt arcam Domini, quae erat vsque in illum diem in agro
 19 Iosue Bethsamitis. * Percussit autem de viris Bethsamitibus, eo quod vidissent arcam Domini: & percussit de populo septuaginta viros, & quinquaginta mil-
 lia plebis. Luxitque populus, eo quod Dominus percussisset plebem plaga ma-
 20 gna. * Et dixerunt viri Bethsamitae: Quis poterit stare in conspectu Domini Dei sancti huius? & ad quem ascen-
 21 det a nobis? * Miseruntque nuncios ad habitantes Cariathiarim, dicentes: Reduxerunt Philisthim arcam Domini, de-
 scendite, & reducite eam ad vos. P

CAP. VII.

1 Venerunt ergo viri Cariathiarim, A & reduxerunt arcam Domini, & intulerunt eam in domum Abinadab in Gabaa: Eleazarum autem filium eius sanctificauerunt, vt custodiret arcam Domini. * Et factum est, ex qua die
 2 mansit arca Domini in Cariathiarim, multiplicati sunt dies (erat quippe iam annus vigesimus) & requieuit omnis
 3 domus Israel post Dominum. * Ait autem Samuel ad vniuersam domum Is-
 4 rael, dicens: Si in toto corde vestro reuertimini ad Dominum, auferte deos
 5 alienos de medio vestri, Baalim & Astaroth: & praeperate corda vestra Domino, & seruite ei soli, & eruet vos de manu Philisthim. * Abstulerunt ergo filij
 B Israel Baalim & Astaroth, & seruierunt Domino soli. * Dixit autem Samuel: Congregate vniuersum Israel in Mas-
 6 phath, vt orem pro vobis Dominum. * Et conuenerunt in Masphath: hauseruntque aquam, & effuderunt in conspectu Domini, & ieiunauerunt in die illa, atque dixerunt ibi: Peccauimus Domino. Iudicauitque Samuel filios Israel in
 7 Masphath. * Et audierunt Philisthim quod congregati essent filij Israel in Masphath, & ascenderunt satrapae Philisthinorum ad Israel. Quod cum audissent filij Israel, timuerunt a facie Philisthi-
 8 rum. * Dixeruntque ad Samuelem: Necesses pro nobis clamare ad Dominum Deum

Deum nostrum, vt saluet nos de manu C Philisthinorum. * Tulit autem Samuel
agnum lactentem vnum, & obtulit il-
lum holocaustum integrum Domino :
& clamauit Samuel ad Dominum pro
Israel, & exaudiuit eum Dominus. * Fa- 10
ctum est autem, cum Samuel offerret
holocaustum, Philisthij iniere proe-
lium contra Israel: intonuit autem Do-
minus fragore magno in die illa super
Philisthij, & exterruit eos, & cæsi sunt
a facie Israel. * Egressiq. viri Israel de
Masphath persecuti sunt Philisthæos, &
percuferunt eos vsque ad locum, qui
erat subter Bethchar. * Tulit autem Sa- 12
muel lapidem vnum, & posuit eum in-
ter Masphath & inter Sen: & vocauit
nomen loci illius, Lapis adiutorij. Di-
xitque: Hucusque auxiliatus est nobis D
Dominus. * Et humiliati sunt Philis-
thij, nec apposuerunt vltra vt veni-
rent in terminos Israel. Facta est ita-
que manus Domini super Philisthæos,
cunctis diebus Samuelis. * Et redditæ 14
sunt vrbes, quas tulerant Philisthij ab
Israel, Israeli, ab Accaron vsque Geth,
& terminos suos: liberauitq. Israel de
manu Philisthinorum, eratq. pax inter
Israel & Amorrahæum. * Iudicabat 15
quoque Samuel Israelem cunctis diebus
vitæ suæ: & ibat per singulos annos 16
circuiens Bethel & Galgala & Masphath,
& iudicabat Israelem in supradictis lo-
eis. * Reuertebaturq. in Ramatha: ibi
enim erat domus eius, & ibi iudicabat
Israelem: ædificauit etiam ibi altare,
Domino.

C A P. VIII.

Factum est autem cum senuisset Sa- 1
muel, posuit filios suos iudices Israel. A
* Fuitq. nomen filij eius primogeniti
Ioel: & nomen secundi Abia, iudicum
in Bersabee. * Et non ambulauerunt fi-
lij illius in vijs eius: sed declinauerunt
post auaritiam, acceperuntq. munera, &
peruerterunt iudicium. * Congregati 4
ergo vniuersi maiores natu Israel, vene-
runt ad Samuelem in Ramatha. * Di-
xeruntq. ei: Ecce tu senuisti, & filij tui
non ambulant in vijs tuis: "constitue
nobis regem, vt iudicet nos, sicut & vni-
uersæ habent nationes. * Displicuit ser-

B mo in oculis Samuelis, eo quod dixis-
sent: Da nobis regem, vt iudicet nos. Et
7 orauit Samuel ad Dominum. * Dixit
autem Dominus ad Samuelem: Audi vo-
cem populi in omnibus quæ loquuntur
tibi. non enim te abiecerunt, sed me, ne
8 regnem super eos. * Iuxta omnia ope-
ra sua, quæ fecerunt a die qua eduxi eos
de Ægypto vsque ad diem hanc: sicut
dereliquerunt me, & seruiuerunt dijs alie-
9 nis, sic faciunt etiam tibi. * Nunc ergo
vocem eorum audi: verumtamen con-
testare eos, & prædic eis ius regis, qui
10 regnaturus est super eos. * Dixit itaque
Samuel omnia verba Domini ad popu-
11 lum, qui petierat a se regem, * & ait:
C Hoc erit ius regis, qui imperaturus est
vobis: Filios vestros tollet, & ponet in
curribus suis, facietq. sibi equites & præ-
12 cures quadrigarum suarum, * & con-
stituet sibi tribunos, & centuriones, &
aratores agrorum suorum, & messores
segetum, & fabros armorum & curruum
13 suorum. * Filias quoque vestras faciet
sibi vnguentarias, & focarias, & panifi-
14 cas. * Agros quoque vestros, & vineas,
& oliueta optima tollet, & dabit seruis
15 suis. * Sed & segetes vestras, & vinearū
reditus addecimabit, vt det eunuchis &
16 famulis suis. * Seruos etiam vestros, &
ancillas, & iuuenes optimos, & asinos
17 auferet, & ponet in opere suo. * Greges
D quoque vestros addecimabit, vosq. eri-
18 tis ei serui. * Et clamabitis in die illa a
facie regis vestri, quem elegistis vobis:
& non exaudiet vos Dominus in die il-
19 la, quia petistis vobis regem. * Noluit
autem populus audire vocem Samuelis,
sed dixerunt: Nequaquam: rex enim erit
20 super nos, * & erimus nos quoque sicut
omnes gentes: & iudicabit nos rex no-
ster, & egredietur ante nos, & pugnabit
21 bella nostra pro nobis. * Et audiuit Sa-
muel omnia verba populi, & locutus est
22 ea in auribus Domini. * Dixit autem
Dominus ad Samuelem: Audi vocem
eorum, & constitue super eos regem. Et
ait Samuel ad viros Israel: Vadat vnus-
quisque in ciuitatem suam.

C A P. IX.

1 ET erat vir de Benjamin nomine Cis,
A filius Abiel, filij Seror, filij Becho-
rath,

rath, filij Aphia, filij viri Iemini, fortis robore. * Et erat ei filius vocabulo Saul, electus & bonus: & non erat vir de filijs Israel melior illo. ab humero & fursum eminebat super omnem populum. * Perrierant autem afinæ Cis patris Saul: & dixit Cis ad Saul filium suum: Tolle tecum vnum de pueris, & consurgens vade, & quære afinas. Qui cum transissent per montem Ephraim, * & per terram Salisa, & non inuenissent, transierunt etiam per Terram Salim, & non erant: sed & per Terram Iemini, & minime repererunt. * Cum autem venissent in Terram Suph, dixit Saul ad puerum, qui erat cum eo: Veni & reuertamur, ne forte dimiserit pater meus afinas, & sollicitus sit pro nobis. * Qui ait ei: Ecce Vir Dei est in ciuitate hac, vir nobilis: omne, quod loquitur, sine ambiguitate venit. nunc ergo eamus illuc, si forte indicet nobis de via nostra, propter quam venimus. * Dixitq. Saul ad puerum suum: Ecce ibimus: quid feremus ad virum Dei? panis defecit in sitarcijs nostris: & sportulam non habemus, vt demus homini Dei, nec quidquam aliud. * Rursum puer respondit Sauli, & ait: Ecce inuenta est in manu mea quarta pars statæris argenti, demus homini Dei, vt indicet nobis viam nostram. * (Olim in Israel sic loquebatur vnusquisque vadens consulere Deum: Venite, & eamus ad Videntem. Qui enim Propheta dicitur hodie, vocabatur olim Videntis.) * Et dixit Saul ad puerum suum: Optimus sermo tuus, Veni, eamus. Et ierunt in ciuitatem, in qua erat vir Dei. * Cumq. ascenderent cliuum ciuitatis, inuenerunt puellas egredientes ad hauriendam aquam, & dixerunt eis: Num hic est Videntis? Quæ respondentes, dixerunt illis: Hic est: ecce ante te, festina nunc: hodie enim venit in ciuitatem, quia sacrificiū est hodie populi in excelso. * Ingressientes urbem, statim inuenietis eum antequam ascendat excelsum ad vescendum. neque enim comesturus est populus donec ille veniat: quia ipse benedicit hostiæ, & deinceps comedunt qui vocati sunt. Nunc ergo conscende te, quia hodie reperietis eum. * Et ascenderunt in ciuitatem. Cumq. illi ambularent in medio vrbs, apparuit Samuel egrediens

C obuiam eis, vt ascenderet in excelsum.

15 * Dominus autem reuelauerat auriculam Samuelis ante vnam diem quam veniret Saul, dicens: * Hac ipsa hora, quæ nunc est, cras mittā virum ad te de Terra Benjamin, & vnges eum ducem super populum meum Israel: & saluabit populum meum de manu Philistinorum: quia respexi populū meum, venit enim 17 clamor eorum ad me. * Cumq. aspexisset Samuel Saulem, Dominus dixit ei: Ecce, vir, quem dixeram tibi, iste 18 dominabitur populo meo. * Accessit autem Saul ad Samuelem in medio portæ, & ait: Indica, oro, mihi, vbi est domus 19 Videntis. * Et respondit Samuel Sauli dicens: Ego sum Videntis. ascende ante me in excelsum, vt comedatis mecum hodie, & dimittam te mane: & omnia, quæ sunt in corde tuo, indicabo tibi. 20 * Et de afinis, quas nudius tertius perdidisti, ne sollicitus sis, quia inuenta sunt. Et cuius erunt optima quæque Israel? nonne tibi & omni domui patris tui? 21 * Respondens autem Saul, ait: Numquid non filius Iemini ego sum de minima tribu Israel, & cognatio mea nouissima inter omnes familias de tribu Benjamin? quare ergo locutus es mihi sermonem istum? * Assumens itaque Samuel Saulem, & puerum eius, introduxit eos in triclinium, & dedit eis locum in capite eorum, qui fuerant inuitati. erant 23 enim quasi triginta viri. * Dixitq. Samuel coco: Da partem, quam dedi tibi, & præcepi vt reponeres seorsum apud te. * Leuauit autem cocus armum, & posuit ante Saul. Dixitq. Samuel: Ecce quod remansit, pone ante te, & comede: quia de industria seruatum est tibi, quando populum vocaui. Et comedit 25 Saul cum Samuele in die illa. * Et descenderunt de excelso in oppidū, & locutus est cum Saule in solario: strauitq. Saul in solario, & dormiuit. * Cumq. mane surrexissent, & iam elucesceret, vocauit Samuel Saulē in solario, dicens: Surge, & dimittam te. Et surrexit Saul: egressiq. sunt ambo, ipse videlicet, & 27 Samuel. * Cumq. descenderent in extrema parte ciuitatis, Samuel dixit ad Saul: Dic puero: vt antecedeat nos, & transeat: tu autem subsiste paulisper, vt indicem tibi verbum Domini.

CAP. X.

1. **T** Vlit autem Samuel lenticulā olei,
 & effudit super caput eius, & de-
 oscularus est eum, & ait: Ecce, vnxit
 te Dominus super hereditatem suam in
 principem, & liberabis populum suum
 de manibus inimicorum eius, qui in
 circuitu eius sunt. Et hoc tibi signum,
 quia vnxit te Deus in principem. Cum
 abieris hodie a me, inuenies duos viros
 iuxta sepulchrum Rachel in finibus Beni-
 amin, in Meridie, dicentq. tibi: In-
 uenit asina, ad quas ieras perqui-
 rendas: & intermissis pater tuus afinis,
 sollicitus est pro vobis, & dicit: Quid
 faciam de filio meo? Cumq. abieris,
 inde, & ultra transieris, & veneris ad
 quercum Thabor, inuenient te ibi tres
 viri ascendentes ad Deum in Bethel,
 vnus portans tres hoedos, & alius tres
 tortas panis, & alius portans lagenam
 vini. Cumq. te saluauerint, dabunt
 tibi duos panes, & accipies de manu
 eorum. Post hæc venies in collem
 Dei, vbi est statio Philistinorum: &
 cum ingressus fueris ibi urbem, obuium
 habebis gregem prophetarū descenden-
 tium de excelso, & ante eos psalterium
 & tympanum, & tibiam, & citharam,
 ipsosq. prophetantes. Et insiliet in te
 Spiritus Domini, & prophetabis cum
 eis, & mutaberis in virum aliū. Quā-
 do ergo euenerint signa hæc omnia ti-
 bi, fac quæcumque inuenerit manus tua,
 quia Dominus tecum est. Et descendes
 ante me in Galgala, (ego quippe de-
 scendam ad te) vt offeras oblationem,
 & immoles victimas pacificas: septem
 diebus expectabis, donec veniam ad te,
 & ostendam tibi quid facias. Itaque
 cum auertisset humerum suum vt abiiret
 a Samuele, immutauit ei Deus cor aliud,
 & venerunt omnia signa hæc in die il-
 la. Veneruntq. ad prædictum collem,
 & ecce cuneus prophetarum obuuius ei:
 & insiluit super eum Spiritus Domini,
 & prophetauit in medio eorum. Vi-
 dentes autem omnes qui nouerant eum
 heri & nudius tertius, quodd esset cum
 prophetis, & prophetares, dixerunt ad
 iuiceni: Quænam res accidit filio Cis?
 num & Saul inter prophetas? Re-

C sponditq. alius ad alterum, dicens: Et
 quis pater eorum? propterea versum est
 in prouerbiū: Num & Saul inter
 prophetas? Cessauit autem propheta-
 re, & venit ad excelsū. Dixitq. pa-
 trus Saul ad eum, & ad puerum eius:
 Quo abiistis? Qui responderunt: Qua-
 rere asinas: quas cum non reperissemus,
 venimus ad Samuelem. Et dixit ei pa-
 trus suus: Indica mihi quid dixerit
 tibi Samuel. Et ait Saul ad patrum
 suum: Indicauit nobis quia inuenta es-
 sent asina. De sermone autem regni non
 indicauit ei quem locutus fuerat ei Sa-
 muel. Et conuocauit Samuel populum
 ad Dominum in Maspha. & ait ad fi-
 lios Israel: Hæc dicit Dominus Deus Is-
 rael: Ego eduxi Israel de Ægypto, &
 erui vos de manu Ægyptiorum, & de
 manu omnium regum qui affligebant
 vos. Vos autem hodie proiecistis Deū
 vestrum, qui solus saluauit vos de vni-
 uersis malis & tribulationibus vestris:
 & dixistis: Nequaquam: sed regē con-
 stitue super nos. Nunc ergo state co-
 ram Domino per tribus vestras, & per
 familias. Et applicuit Samuel omnes
 tribus Israel, & cecidit fors tribus Beni-
 amin. Et applicuit tribum Benjamin
 & cognationes eius, & cecidit cognatio
 Metri, & peruenit vsque ad Saul filium
 Cis. Quasi erunt ergo eum, & non est
 inuentus. Et consuluerunt post hæc
 Dominum vt rumnam venturus esset il-
 luc. Responditq. Dominus: Ecce ab-
 sconditus est domi. Cucurrerunt ita-
 que & tulerunt eum inde: stetitq. in
 medio populi, & altior fuit vniuerso
 populo ab humero & sursum. Et ait
 Samuel ad omnem populum: Certe vi-
 detis quem elegit Dominus, quoniam
 non sit similis illi in omni populo. Et
 clamauit omnis populus, & ait: Viuat
 rex. Locutus est autem Samuel ad po-
 pulum legem regni, & scripsit in libro, &
 reposuit coram Domino: & dimisit Sa-
 muel omnem populum, singulos in do-
 mum suam. Sed & Saul abiit in domū
 suam in Gabaa: & abiit cum eo pars
 exercitus, quorum tetigerat Deus cor-
 da. Filij vero Belial dixerunt: Num
 saluare nos poterit iste? Et despexerunt
 eum, & non attulerunt ei munera: ille
 vero dissimulabat se audire.

CAP. XI.

ET factum est quasi post mensem, ascendit Naas Ammonites, & pugnare coepit aduersum Iabes Galaad. Dixeruntq. omnes viri Iabes ad Naas: Habeto nos foederatos, & seruiemus tibi. * Et respondit ad eos Naas Ammonites: In hoc seriam vobiscum foedus, vt eruam omnium vestrum oculos dextros, ponamq. vos opprobrium in vniuerso Israel. * Et dixerunt ad eum seniores Iabes: Concede nobis septem dies, vt mittamus nuncios ad vniuersos terminos Israel: & si non fuerit qui defendat nos, egrediemur ad te. * Venerunt ergo nuncij in Gabaa Saulis: & locuti sunt verba hæc, audiente populo: & leuauit omnis populus vocem suam, & fleuit. * Et ecce Saul veniebat, sequens boues de agro, & ait: Quid habet populus quod plorat? Et narrauerunt ei verba virorum Iabes. * Et insiliuit Spiritus Domini in Saul, cum audisset verba hæc, & iratus est furor eius nimis. * Et assumens vtrumque bouem, concidit in frustra, misitq. in omnes terminos Israel per manum nunciorum, dicens: Quicunque non exierit, & secutus fuerit Saul & Samuel, sic fiet bobus eius. Inuasit ergo timor Domini populum, & egressi sunt quasi vir vnus. * Et recensuit eos in Bezech: fueruntq. filiorum Israel trecenta millia: virorum autem Iuda triginta millia. * Et dixerunt nuncijs, qui venerant: Sic dicetis viris, qui sunt in Iabes Galaad: Cras erit vobis salus, cum incaluerit sol. Venerunt ergo nuncij, & annūciauerunt viris Iabes: qui latati sunt. * Et dixerunt: Mane exhibimus ad vos: & facietis nobis omne quod placuerit vobis. * Et factum est, cum dies crastinus venisset, constituit Saul populum in tres partes: & ingressus est media castra in vigilia matutina, & percussit Ammon, vsque dum incalesceret dies: reliqui autem dispersi sunt, ita vt non relinquerentur in eis duo pariter. * Et ait populus ad Samuelem: Quis est iste qui dixit: Saul num regnabit super nos? Date viros, & interficiemus eos. * Et ait Saul: Non occideret quisquam in die hac, quia hodie fecit Dominus sa-

lutem in Israel. * Dixit autem Samuel ad populum: Venite, & eamus in Galgala, & innouemus ibi regnum. * Et perrexit omnis populus in Galgala, & fecerunt ibi regem Saul coram Domino in Galgala, & immolauerunt ibi victimas pacificas coram Domino. Et latatus est ibi Saul, & cuncti viri Israel nimis.

CAP. XII.

Dixit autem Samuel ad vniuersum Israel: Ecce audiui vocem vestram iuxta omnia quæ locuti estis ad me, & constitui super vos regem. * Et nunc rex graditur ante vos: ego autem senui, & incanui: porro filij mei vobiscum sunt: itaque conuersatus coram vobis ab adolescentia mea vsque ad hanc diem, ecce præsto sum. * Loquimini de me coram Domino, & coram Christo eius, vtrum bouem cuiusquam tulerim, aut asinum: si quempiam calumniatus sum, si oppressi aliquem, si de manu cuiusquam munus accepi: & ceteram illud hodie, restituaui vobis. * Et dixerunt: Non es calumniatus nos, neque oppressisti, neque tulisti de manu alicuius quippiam. * Dixitq. ad eos: Testis est Dominus aduersum vos, & testis Christus eius in die hac, quia non inueneritis in manu mea quippiam. * Et dixerunt: Testis. * Et ait Samuel ad populum: Dominus qui fecit Moysen & Aaron, & eduxit patres nostros de Terra Ægypti. * Nunc ergo state, vt iudicio contendam aduersum vos coram Domino de omnibus misericordijs Domini, quas fecit vobiscum, & cum patribus vestris: * quo modo Iacob ingressus est in Ægyptum, & clamauerunt patres vestri ad Dominum: & misit Dominus Moysen & Aaron, & eduxit patres vestros de Ægypto: & collocauit eos in loco hoc. * Qui obliti sunt Domini Dei sui, & tradidit eos in manu Sisaræ magistri militiæ Hafor, & in manu Philisthinorum, & in manu regis Moab, & pugnaverunt aduersum eos. * Postea autem clamauerunt ad Dominum, & dixerunt: Peccauimus, quia dereliquimus Dominum, & seruimus Baalim & Astaroth: nunc ergo erue nos de

de manu inimicorum nostrorum, & seruiemus tibi. * Et misit Dominus Iero-
baal, & Badan, & Iephte, & Samuel, &
eruit vos de manu inimicorum vestrorum
per circuitum, & habitastis confidenter.

Videntes autem quod Naas rex filiorum
Ammon venisset aduersum vos, dixistis
mihi: Nequaquam, sed rex imperabit
nobis: cum Dominus Deus vester regna-
ret in vobis. * Nunc ergo praesto est
rex vester, quem elegistis & petistis: ecce
dedit vobis Dominus regem. * Si timue-
ritis Dominum, & seruiueritis ei, & audie-
ritis vocem eius, & non exasperaueritis
os Domini: eritis & vos, & rex qui im-
perat vobis, sequentes Dominum Deum
vestrum. * si autem non audieritis vocem
Domini, sed exasperaueritis sermones
eius, erit manus Domini super vos, &
super patres vestros. * Sed & nunc state,
& videte rem istam grandem quam factu-
rus est Dominus in conspectu vestro. * Nun-
quid non messis tritici est hodie? inuoca-
bo Dominum, & dabit voces & pluias:
& scietis, & videbitis quia grande malum
feceritis vobis in conspectu Domini, pe-
tentes super vos regem. * Et clamauit Sa-
muel ad Dominum, & dedit Dominus vo-
ces & pluias in illa die. * Et timuit om-
nis populus nimis Dominum & Samue-
lem, & dixit vniversus populus ad Samue-
lem: Ora pro seruis tuis ad Dominum
Deum tuum, vt non moriamur. addidi-
mus enim vniversis peccatis nostris ma-
lum, vt peteremus nobis regem. * Dixit
autem Samuel ad populum: Nolite time-
re, vos fecistis vniversum malum hoc:
veritatem nolite recedere a tergo Domi-
ni, sed seruite Domino in omni corde ves-
tro. * Et nolite declinare post vana, quae
non proderunt vobis, neque eruent vos,
quia vana sunt. * Et non derelinquet Domi-
nus populum suum propter nomen suum
magnum: quia iurauit Dominus facere
vos sibi populum. * Absit autem a me
hoc peccatum in Dominum, vt cessem
orare pro vobis, & docebo vos viam bo-
nam & rectam. * Igitur timete Dominum,
& seruite ei in veritate, & ex toto cor-
de vestro. Vidistis enim magnifica quae
in vobis gesserit. * Quod si perseuera-
ueritis in malitia: & vos & rex vester
pariter peribitis.

CAP. XIII.

Illius vnus anni erat Saul cum re-
gnare coepisset, duobus autem an-
nis regnavit super Israel. * Et elegit si-
bi Saul tria millia de Israel: & erant cum
Saul duo millia in Machmas, & in mon-
te Bethel: mille autem cum Ionatha in
Gabaa Benjamin. porro ceterum popu-
lum remisit vnumquemque in taberna-
cula sua. * Et percussit Ionathas statio-
nem Philisthinorum, quae erat in Ga-
baa. Quod cum audissent Philisthim,
Saul cecinit buccina in omni terra, di-
cens: Audiant Hebraei. * Et vniversus
Israel audiuit huiusmodi famam: Per-
cussit Saul stationem Philisthinorum: &
erexit se Israel aduersus Philisthim.
Clamauit ergo populus post Saul in
Galgala. * Et Philisthim congregati
sunt ad praeliandum contra Israel, tri-
ginta millia currum, & sex millia equi-
tum, & reliquum vulgus, sicut arena
quae est in litore maris plurima. Et
ascendentes castrametati sunt in Mach-
mas ad Orientem Bethaen. * Quod
cum vidissent viri Israel se in arcto po-
sitos, (afflictus enim erat populus) ab-
sconderunt se in speluncis, & in abdi-
tis, in petris quoque, & in antris, &
in cisternis. * Hebraei autem transierunt
Iordanem in Terram Gad & Galaad.
Cumq. adhuc esset Saul in Galgala, vn-
uersus populus perterritus est, qui seque-
batur eum. * Et expectauit septem die-
bus iuxta placitum Samuelis, & non ve-
nit Samuel in Galgala, dilapsusq. est po-
pulus ab eo. * Ait ergo Saul: Afferte
mihi holocaustum, & pacifica. Et obtu-
lit holocaustum. * Cumq. compleisset of-
ferens holocaustum, ecce Samuel venie-
bat: & egressus est Saul obviam ei vt sa-
lutaret eum. * Locutusq. est ad eum Sa-
muel: Quid fecisti? Respondit Saul:
Quia vidi quod populus dilaberetur a
me, & tu non veneras iuxta placitos dies,
porro Philisthim congregati fuerant in
Machmas, dixi: Nunc descendent Phi-
listhim ad me in Galgala, & faciem
Domini non placui. Necessitate com-
pulsus, obtuli holocaustum. * Dixitq.
Samuel ad Saul: Stulte egisti, nec cu-
stodisti mandata Domini Dei tui, quae

1 A2. 11. 1. 22

præcepit tibi. Quod si non fecisses, iam nunc præparasset Dominus regnum tuum super Israel in sempiternum, * sed nequaquam regnum tuum ultra confurgeret. ¹⁴ Quæsiuit Dominus sibi virum iuxta cor suum: & præcepit ei Dominus ut esset dux super populum suum, eo quod non seruaueris quæ præcepit Dominus. ¹⁵ Surrexit autem Samuel, & ascendit de Galgalis in Gabaa Benjamin. Et reliqui populi ascenderunt post Saul obuiam populo, qui expugnabant eos venientes de Galgala in Gabaa, in colle Benjamin. Et recensuit Saul populum, qui inuenti fuerant cum eo, quasi sexcentos viros. * Et Saul & Ionathas filius eius, populusque qui inuentus fuerat cum eis, erat in Gabaa Benjamin: porro Philisthij confederant in Machmas. * Et egressi sunt ad prædandum de castris Philisthinorum tres cunei. Vnus cuneus pergebat contra viam Ephra ad Terram Sual. * porro alius ingrediebatur per viam Beth horon. tertius autem vertebat se ad iter termini imminantis valli Seboim contra desertum. * Porro faber ferrarius non inueniebatur in omni Terra Israel. cauerant enim Philisthij, ne forte facerent Hebræi gladium aut lanceam. * Descendebat ergo omnis Israel ad Philisthij, ut exaceret vnusquisque vomerem suum, & ligonem & securim & sarculum. * Retulæ itaque erant acies vomerum, & ligonum, & tridentum, & securium, vsque ad stimulum corrigendum. * Cumque venisset dies prælij, non est inuentus ensis & lancea in manu totius populi, qui erat cum Saule & Ionatha, excepto Saul & Ionatha filio eius. * Egressa est autem statio Philisthij, ut transcenderet in Machmas.

CAP. XIII.

ET accidit quadam die ut diceret Ionathas filius Saul ad adolescentem armigerum suum: Veni, & transeamus ad stationem Philisthinorum, quæ est trans locum illum. Patri autem suo hoc ipsum non indicauit. * Porro Saul morabatur in extrema parte Gabaa sub malogranato, quæ erat in Magron: & erat populus cum eo quasi sexcentorum vi-

rorum. * Et Achias filius Achitob fratris Ichabod filij Phinees, ¹ qui ortus fuerat ex Heli sacerdote Domini in Silo, portabat ephod. Sed & populus ignorabat quo esset Ionathas. * Erant autem inter ascensus, per quos nitebatur Ionathas transire ad stationem Philisthinorum, eminentes petreæ ex utraque parte, & quasi in modum dentium scopuli hinc & inde prærupti, nomenque vni Bosæ, & nomen alteri Sene: * vnus scopulus prominens ad Aquilonem ex aduerso Machmas, & alter ad Meridiem contra Gabaa. * Dixit autem Ionathas ad adolescentem armigerum suum: Veni, transeamus ad stationem incircumcisorum horum, si forte faciat Dominus pro nobis: quia non est Dominus difficile saluare vel in multis, vel in paucis. * Dixitque ei armiger suus: Fac omnia, quæ placent animo tuo: perge quod cupis, & ero tecum vbicumque volueris. * Et ait Ionathas: Ecce nos transimus ad viros istos. Cumque apparuerimus eis, * si taliter locuti fuerint ad nos, manete donec veniamus ad vos: stemus in loco nostro, nec ascendamus ad eos. * Si autem dixerint: Ascendite ad nos: ascendamus, quia tradidit eos Dominus in manibus nostris, hoc erit nobis signum. * Apparuit igitur vterque stationi Philisthinorum: dixeruntque Philisthij: In Hebræi egrediuntur de cauernis, in quibus absconditi fuerant. * Et locuti sunt viri de statione ad Ionatham, & ad armigerum eius, dixeruntque: Ascendite ad nos, & ostendemus vobis rem. Et ait Ionathas ad armigerum suum: Ascendamus, sequere me: ¹¹ tradidit enim Dominus eos in manus Israel. * Ascendit autem Ionathas manibus & pedibus reptans, & armiger eius post eum. Itaque alij cadebant ante Ionatham, alios armiger eius interficiebat sequens eum. * Et facta est plaga prima, qua percussit Ionathas & armiger eius, quasi viginti virorum in media parte iugeri, quam par boum in die arare consuevit. * Et factum est miraculum in castris, per agros: sed & omnis populus stationis eorum, qui ierant ad prædandum, obstupuit, & conturbata est terra: & accidit quasi miraculum a Deo. * Et respexerunt specula-

1 Sap. 4. d. 29

1 1. Mach. 4. d. 10

speculatores Saul, qui erant in Gabaa Benjamin, & ecce multitudo prostrata, & huc illucq. diffugiens. * Et ait Saul 17 populo, qui erat cum eo: Requirit, & videte quis abierit ex nobis. Cumq. requisissent, repertum est non adesse Ionatham, & armigerum eius. * Et ait 11 Saul ad Achiam: Applica arcam Dei. (Erat enim ibi arca Dei in die illa cum filiis Israel.) * Cumq. loqueretur Saul 19 ad sacerdotem, tumultus magnus exortus est in castris Philistinorum: crescebatq. paulatim, & clarius resonabat. Et ait Saul ad sacerdotem: Contrahe manum tuam. * Conclamauit ergo Saul, 20 & omnis populus, qui erat cum eo, & venerunt vsque ad locum certaminis: & ecce versus fuerat gladius vniuscuiusque ad proximum suum, & cades magna, nimis. * Sed & Hebraei qui fuerant 21 cum Philisthim heri & nudius tertius, D ascenderantq. cum eis in castris, reuersi sunt vt essent cum Israel, qui erant cum Saul & Ionatha. * Omnes quoque Israe- 22 litæ, qui se absconderant in monte Ephraim, audientes quoddam fugissent Philisthi, sociauerunt se cum suis in praelio. Et erant cum Saul, quasi decem millia virorum. * Et saluauit Domi- 23 nus in die illa Israel. pugna autem peruenit vsque ad Bethauen. * Et viri Is- 24 rael sociati sunt sibi in die illa: adiurauit autem Saul populum, dicens: Maledictus vir, qui comederit panem vsque ad vesperam, donec vleiscar de inimicis meis. Et non manducauit vnuerfus populus panem: * omneq. terræ vulgus 25 venit in saltum, in quo erat mel super faciem agri. * Ingressus est itaque po- 26 pulus saltum, & apparuit fluens mel, nullusq. applicuit manum ad os suum. timebat enim populus iuramentum. * Porro Ionathas non audierat cum ad- 27 iuraret pater eius populum: extenditq. summitatem virgæ, quam habebat in manu, & intinxit in fauam mellis: & conuertit manum suam ad os suum, & illuminati sunt oculi eius. * Respon- 28 densq. vnus de populo, ait: Iureiurando constrinxit pater tuus populum, dicens: Maledictus vir, qui comederit panem hodie. (defecerat autem populus) * Dixitq. Ionathas: Turbauit pater meus 29 terram: Vidistis ipsi quia illuminati E

sunt oculi mei, eo quoddam gustauerim 10 paululum de melle isto: * quanto magis si comedisset populus de præda inimicorum suorum, quam reperit? nonne maior plaga facta fuisset in Philisthim? * Percusserunt ergo in die illa 11 Philisthas a Machmis vsque in Aialon. Defatigatus est autem populus nimis: 12 * & versus ad prædam tulit oves, & boues, & vitulos, & mactauerunt in terra: comeditq. populus cum sanguine. * Nunciauerunt autem Sauli dicen- 13 tes quoddam populus peccasset Domino, comedens cum sanguine. Qui ait: Prauricati estis: Voluite ad me iam nunc 14 saxum grande. * Et dixit Saul: Dispergimini in vulgus, & dicite eis vt adducat ad me vnusquisque bouem suum & & arietem occidite super istud, & vescimini, & non peccabitis Domino comedentes cum sanguine. Adduxit itaque omnis populus vnusquisque bouem in manu sua 15 vsque ad noctem: & occiderunt ibi. 16 * Edificauit autem Saul altare Domino, tuncq. primum coepit edificare altare Domino. * Et dixit Saul: Irruamus super Philisthas nocte, & vastemus eos vsquedum illucescat mane, nec relin- 17 quamus ex eis virum. Dixitq. populus: Omne quod bonum videtur in oculis tuis, fac. Et ait sacerdos: Accedamus 18 huc ad Deum. * Et consulit Saul Dominum: Num persequar Philisthim? si trades eos in manus Israel? Et non re- 19 spondit ei in die illa. * Dixitq. Saul: Applicate huc vnuerfos angulos populi: & scitote, & videte per quem acciderit peccatum hoc hodie. * Viuit Do- 20 minus saluator, Israel, quia si per Ionatham filium meum factum est, absque retractatione morietur. Ad quod nullus contradixit ei de omni populo: * Et 40 ait ad vnuerfum Israel: Separamini vos in partem vnā, & ego cum Ionatha filio meo ero in parte altera. Respon- 41 ditq. populus ad Saul: Quod bonum videtur in oculis tuis, fac. * Et dixit Saul ad Dominum Deum Israel: Domine Deus Israel da indicium: quid est quoddam non responderis seruo tuo hodie? Si in me, aut in Ionatha filio meo est iniquitas hæc, da ostensionem: aut si hæc iniquitas est in populo tuo, da sanctitatem. Et deprehensus est Iona- 42

ehas & Saul, populus autem exiuit. * Et ait Saul: Mittite fortem inter me, & inter Ionatham filium meum. Et captus est Ionathas. * Dixit autem Saul ad Ionatham: Indica mihi quid feceris. Et indicauit ei Ionathas, & ait: Gustans gustauit in summitate virgæ, quæ erat in manu mea, paululum mellis, & ecce ego morior. * Et ait Saul: Hæc faciat mihi Deus, & hæc addat, quia morte morieris Ionatha. * Dixitq. populus ad Saul: Ergone Ionathas morietur, qui fecit salutem hanc magnam in Israel? hoc nefas est: viuit Dominus, si ceciderit capillus de capite eius in terram, quia cum Deo operatus est hodie. Liberauit ergo populus Ionatham, ut non moreretur. * Recessitq. Saul, nec persecutus est Philisthim: porro Philisthim abierunt in loca sua. * Et Saul, confirmato regno super Israel, pugnabat per circuitum aduersum omnes inimicos eius, contra Moab, & filios Ammon, & Edom, & reges Soba, & Philisthæos: & quodcumque se verterat, superabat. * Congregatoq. exercitu, percussit Amalec, & eruit Israel de manu vastatorum eius. * Fuerunt autem filij Saul, Ionathas & Iessai, & Melchisua: & nomina duarum filiarum eius, nomen primogenitæ Merob, & nomen minoris Michol. * Et nomen vxoris Saul, Achinoam filia Achimaas: & nomen principis militia eius Abner, filius Ner, patrui Saul. * Porro Cis fuit pater Saul, & Ner pater Abner, filius Abiel. * Erat autem bellum potens aduersum Philisthæos omnibus diebus Saul. Nam quemcumque viderat Saul virum fortem, & aptum ad prælium, sociabat eum sibi.

CAP. XV.

ET dixit Samuel ad Saul: Me misit Dominus, ut vngerem te in regem super populum eius Israel: nunc ergo audi vocem Domini: * Hæc dicit Dominus exercituum: Recensui quæcumque fecit Amalec Israeli "quomodo resistit ei in via cum ascenderet de Ægypto. * Nunc ergo vade, & percutere Amalec, & demolire vniuersa eius: non parcas ei, & non concupiscas ex rebus

ipsius aliquid: sed interfice a viro vsque ad mulierem, & paruulum atque lactentem, bouem & ouem, camelum & asinum. * Præcepit itaque Saul populo, & recensuit eos quasi agnos: ducenta millia peditum, & decem millia virorum Iudæ. * Cumq. venisset Saul vsque ad ciuitatem Amalec, tetendit insidias in torrente. * Dixitq. Saul Cinzo: Abite, recedite, atque descendite ab Amalec: ne forte inuoluam te cum eo. tu enim fecisti misericordiam cum omnibus filiis Israel, cum ascenderent de Ægypto. Et recessit Cinzus de medio Amalec. * Percussitq. Saul Amalec ab Hevila, donec venias ad Sur, quæ est e regione Ægypti. * Et apprehendit Agag regem Amalec viuum: omne autem vulgus interfecit in ore gladij. * Et pepercit Saul, & populus Agag, & optimis gregibus ouium & armentorum, & vestibus & arietibus, & vniuersis, quæ pulchra erant, nec voluerunt disperdere ea: quidquid vero vile fuit & reprobum, hoc demoliti sunt. * Factum est autem verbum Domini ad Samuel, dicens: * Poenitet me quod constituerim Saul regem: quia dereliquit me, & verba mea opere non impleuit. Contristatusq. est Samuel, & clamauit ad Dominum, tota nocte. * Cumq. de nocte surrexisset Samuel, ut iret ad Saul mane, nunciatum est Samueli, eo quod venisset Saul in Carmelum, & crexisset sibi fornicem triumphalem, & reuersus transisset, descendissetq. in Galgala. Venit ergo Samuel ad Saul, & Saul offerebat holocaustum Domino de initijs prædaru, quæ attulerat ex Amalec. * Et cum venisset Samuel ad Saul, dixit ei Saul: Benedictus tu Domino, impleuit verbum Domini. * Dixitq. Samuel: Et quæ est hæc vox gregum, quæ resonat in auribus meis, & armentorum, quam ego audio? * Et ait Saul: De Amalec adduxerunt ea: pepercit enim populus melioribus ouibus & armentis ut immolarentur Domino Deo tuo, reliqua vero occidimus. * Ait autem Samuel ad Saul: Sine me, & indicabo tibi quæ locutus sit Dominus ad me nocte. * Dixitq. ei: Loquere. * Et ait Samuel: Nunc cum paruulus esses in oculis tuis, caput in tribubus Israel factus es: vnxitq. te Dominus in regem super Israel, & misit

te Dominus in viam, & ait: Vade, & interfice peccatores Amalec, & pugna-
bis contra eos vsque ad interuentionem
eorum. * Quare ergo non audisti vo-
cem Domini: sed versus ad pradam es,
& fecisti malum in oculis Domini? * Et
ait Saul ad Samuelem: Immo audiui
vocem Domini, & ambulavi in via per
quam misit me Dominus, & adduxi
Agag regem Amalec, & Amalec inter-
feci. * Tulit autem de prada populus
oues & boues, primitias eorum quæ ca-
sa sunt, vt immolet Domino Deo suo
in Galgalis. * Et ait Samuel: Numquid
vult Dominus holocausta & victimas,
& non potius vt obediatur voci Domi-
ni? MELIOR est enim obedientia
quàm victimæ: & auscultare magis
quàm offerre adipem arietum. * quoniã
quasi peccatum ariolandi est, repugna-
re: & quasi scelus idololatriæ, nolle
acquiescere. Pro eo ergo quòd abieci-
sti sermonem Domini, abiicit te Domi-
nus ne sis rex. * Dixitq. Saul ad Samue-
lem: Peccaui, quia præuaricatus sum
sermonem Domini, & verba tua, ti-
mens populum, & obediens voci eorū.
* Sed nunc porta, quæso, peccatum
meum, & reuertere mecum, vt adorem
Dominum. * Et ait Samuel ad Saul: Non
reuertar tecum, quia proiecasti sermonem
Domini, & proiecit te Dominus ne sis
rex super Israel. * Et conuersus est Sa-
muel vt abiret: ille autem apprehendit
summitatem pallij eius, quæ & scissa est.
* Et ait ad eum Samuel: Scidit Domi-
nus regnum Israel a te hodie, & tradi-
dit illud proximo tuo meliori te. * Por-
ro Triumphator in Israel non parcat, &
poenitudine non flectetur: neque enim
homo est vt agat poenitentiam. * At il-
le ait: Peccaui: sed nunc honora me co-
ram senioribus populi mei, & coram Is-
rael, & reuertere mecum, vt adorem Do-
minum Deum tuum. * Reuersus ergo
Samuel secutus est Saulem: & adorauit
Saul Dominum. * Dixitq. Samuel: Ad-
ducite ad me Agag regem Amalec. Et
oblatus est ei Agag pinguissimus, & tre-
mens. Et dixit Agag: Siccine separat
amara mors? * Et ait Samuel: Sicut fe-
cit absque liberis mulieres gladius tuus,
sic absque liberis erit inter mulieres ma-
ter tua. Et in frustra concidit eum Sa-

14 mul coram Domino in Galgalis. * Abiit
autem Samuel in Ramatha: Saul vero
15 ascendit in domum suam in Gabaa. * Et
non vidit Samuel ultra Saul vsque ad
diem mortis suæ: verumtamen lugebat
Samuel Saulem, quoniam Dominum
poenitebat quòd constituisset eum re-
gem super Israel.

C A P. XVI.

A D Ixitq. Dominus ad Samuelem: Vt
quequo tu luges Saul, cum ego
proiecerim eum ne regnet super Israel?
imple cornu tuum oleo, & veni, &
mittam te ad Isai Bethlehemitem: pro-
uidi enim in filiis eius mihi regem. * Et
ait Samuel: Quo modo vadam? audiet
enim Saul, & interficiet me. Et ait Do-
minus: Vitulum de armento tolles in
manu tua, & dices: Ad immolandum
Domino veni. * Et vocabis Isai ad victi-
mam, & ego ostendam tibi quid facias,
& vnges quemcumque monstrauero ti-
bi. * Fecit ergo Samuel, sicut locutus
est ei Dominus. Venitq. in Bethlehem,
& admirati sunt seniores ciuitatis, oc-
currentes ei, dixeruntque: Pacificusne
est ingressus tuus? * Et ait: Pacificus: ad
immolandum Domino veni, sanctifica-
mini, & venite mecum vt immolem.
Sanctificauit ergo Isai & filios eius, &
vocauit eos ad sacrificium. * Cumq. in-
gressi essent, vidit Eliab, & ait: Num-
coram Domino est Christus eius? * Et
dixit Dominus ad Samuelem: Ne respi-
cias vultum eius, neque altitudinem sta-
turæ eius: quoniam abieci eum, nec iux-
ta intuitum hominis ego iudico: homo
enim videt ea quæ parent, Dominus
autem intuetur cor. * Et vocauit Isai
Abinadab, & adduxit eum coram Sa-
muele. Qui dixit: Nec hunc elegit
Dominus. * Adduxit autem Isai Sam-
ma, de quo ait: Etiam hunc non ele-
git Dominus. * Adduxit itaque Isai se-
ptem filios suos coram Samuele: & ait
Samuel ad Isai: Non elegit Dominus ex
istis. * Dixitq. Samuel ad Isai: Numquid
iam cõpleti sunt filij? Qui respondit: Ad-
huc reliquus est paruulus, & pascit oues.
Et ait Samuel ad Isai: Mitte, & adduc
esi: nec enim discumbemus prius quàm
huc ille veniat. * Misit ergo, & adduxit
eum.

1. Reg. 7. b. 3
Psal. 77. 8. 76.
1. C. 21
Act. 7. f. 46. &
1. C. 16

eu n. Erat autem rufus, & pulcher aspe-
ctu, decoraq. facie. & ait Dominus :
Surge, unge eum, ipse est enim. * Tu-
lit ergo Samuel cornu olei, & unxit eum
in medio fratrum eius : & directus est
Spiritus Domini a die illa in Dauid, &
deinceps : surgensq. Samuel abiit in Ra-
matha. * Spiritus autem Domini recef-
sit a Saul & exagitabat eum spiritus ne-
quam, a Domino. * Dixeruntq. serui
Saul ad eum : Ecce spiritus Dei malus
exagitat te. * Iubeat dominus noster, &
serui tui, qui coram te sunt, quærent ho-
minem scientem psallere cithara, ut
quando arripuerit te spiritus Domini
malus, psallat manu sua, & leuius feras.
* Et ait Saul ad seruos suos : Prouidete
ergo mihi aliquem bene psallentem, &
adducite eum ad me. * Et respondens
vnus de pueris, ait : Ecce vidi filium Isai
Bethlehemitem scientem psallere, & for-
tissimum robore, & virum bellicosum, &
prudentem in verbis, & virum pulchrū ;
& Dominus est cum eo. * Misit ergo
Saul nuncios ad Isai, dicens : Mitte ad
me Dauid filium tuum, qui est in pascuis.
* Tulit itaque Isai asinum plenum pani-
bus, & lagenam vini, & hœdum de ca-
pris vnum, & misit per manum Dauid
filij sui Sauli. * Et venit Dauid ad Saul,
& stetit coram eo : at ille dilexit eum
nimis, & factus est eius armiger. * Mi-
sitq. Saul ad Isai, dicens : Stet Dauid in
conspectu meo : inuenit enim gratiam
in oculis meis. * Igitur quandocumque
spiritus Domini malus arripiebat Saul,
Dauid tollebat citharam, & percutiebat
manu sua, & refocillabatur Saul, & le-
uius habebat. recedebat enim ab eo spi-
ritus malus.

C A P. XVII.

Congregantes autem Philisthim
agmina sua in prælum, conuenie-
runt in Socho Iudz : & castrametati sunt
inter Socho & Azeca in finibus Dom-
mim. * Porro Saul & filij Israel congre-
gati venerunt in Vallem terebinthi, &
direxerunt aciem ad pugnandum con-
tra Philisthim. * Et Philisthim sta-
bant super montem ex parte hac, &
Israel stabat supra montem ex altera
parte : vallisq. erat inter eos. * Et egres-

sus est vir spurius de castris Philisthino-
rum nomine Goliath, de Geth, altitu-
dinis sex cubitorum & palmi : & cas-
sis ærea super caput eius, & lorica squa-
mata induebatur. porro pondus lorice
eius, quinque millia siclorum æris erat :
& ocreas æreas habebat in cruribus : &
clypeus æreus tegebat humeros eius.
* hostile autem hasta eius erat quasi li-
ciatorium texentium. ipsum autem fer-
rum haste eius sexcentos siclos habebat
ferri : & armiger eius antecedeat eum.
* Stansq. clamabat aduersum phalanga
Israel, & dicebat eis : Quare venistis pa-
rati ad prælum ? Numquid ego non
sum Philisthæus, & vos serui Saul ? Eli-
gite ex vobis virum, & descendat ad sin-
gulare certamen. * si quiverit pugnare
mecum, & percussit me, erimus vo-
bis serui : si autem ego præualuerō, &
percussero eum, vos serui eritis, & ser-
uietis nobis. * Et aiebat Philisthæus :
Ego exprobraui agminibus israel hodie.
Date mihi virum, & ineat mecum sin-
gulare certamen. * Audiens autem Saul,
& omnes israelitæ seniores Philisthæi
huiusmodi, stupebant, & metuebant
nimis. * Dauid autem erat filius viri
Ephrathæi, de quo supra dictum est. ^{Sup. 16. a. 1}
de Bethlehem Iuda, cui nomen erat Isai,
qui habebat octo filios, & erat vir in die-
bus Saul. senex, & grandævus inter viros.
* Abierunt autem tres filij eius maiores
post Saul in prælum : & nomina triū
filiorum eius, qui perrexerunt ad bel-
lum, Eliab primogenitus, & secundus
Abinadab, tertiusq. Samma. * Dauid
autem erat minimus. Tribus ergo ma-
ioribus secutis Saulem, abiit Dauid, &
reuerfus est a Saul, ut pasceret gregem
patris sui in Bethlehem. * Proce-
debat vero Philisthæus mane & vespere, &
stabat quadraginta diebus. * Dixit au-
tem Isai ad Dauid filium suum : Acci-
pe fratribus tuis ephi polentæ, & de-
cem panes istos, & curre in castra ad
fratres tuos, & decem formellas casei
has deferens ad tribunum : & fratres tuos
visitabis, si recte agant : & cum quibus
ordinati sunt, discce. * Saul autem, &
illi, & omnes filij israel, in Valle tere-
binthi pugnabant aduersum Philisthim.
* Surrexit itaque Dauid mane, &
commendauit gregem custodi : & onu-
stus

sus abiit, sicut praeceperat ei Isai.
 Et venit ad locum Magala, & ad exerci-
 tum, qui egressus ad pugnam vocife-
 ratus erat in certamine. * Direxerat
 enim aciem Israel, sed & Philisthim,
 ex aduerso fuerant parati. * Dere-
 linquens ergo Dauid vasa, quae attule-
 rat, sub manu custodis ad sarcinas, cu-
 rrit ad locum certaminis, & interro-
 gabat si omnia recte agerentur erga
 fratres suos. * Cumq. adhuc ille loque-
 retur eis, apparuit vir ille spurius
 ascendens, Goliath nomine, Philisthaus,
 de Geth, de castris Philisthinorum: &
 loquente eo haec eadem verba audi-
 uit Dauid. * Omnes autem Israelitae,
 cum vidissent virum, fugerunt a facie
 eius, timentes eum valde. * Et dixit
 vnus quispiam de Israel: Num vidi-
 stis virum hunc, qui ascendit? ad ex-
 probrandum enim Israeli ascendit. Vi-
 dum ergo, qui percussit eum, dita-
 bit rex diuitijs magnis, & filiam suam
 dabit ei, & domum patris eius faciet
 absque tributo in Israel. * Et ait Da-
 uid ad viros, qui stabant secum, dicens:
 Quid dabitur viro, qui percussit Phi-
 listhaum hunc, & tulerit opprobrium
 de Israel? quis enim est hic Philisthaus
 incircumciscus, qui exprobrauit acies
 Dei viuientis? * Referebat autem ei po-
 pulus eundem sermonem, dicens: Haec
 dabuntur viro, qui percussit eum.
 * Quod cum audisset Eliab frater eius
 maior, loquente eo cum alijs, iratus
 est contra Dauid, & ait: Quare veni-
 sti, & quare dereliquisti pauculas oues
 illas in deserto? ego noui superbiam
 tuam, & nequitiam cordis tui: quia
 ut videres praelium, descendisti. * Et
 dixit Dauid: Quid feci? numquid non
 verbum est? * Et inclinavit paululum
 ab eo ad alium: dixitq. eundem sermo-
 nem. Et respondit ei populus verbum
 sicut prius. * Audita sunt autem ver-
 ba, quae locutus est Dauid, & annun-
 ciata in conspectu Saul. * Ad quem
 cum fuisset adductus, locutus est ei:
 Non concidat cor cuiusquam in eo:
 ego seruus tuus vadam, & pugnabo ad-
 uersus Philisthaum. * Et ait Saul ad
 Dauid: Non vales resistere Philisthae
 isti, nec pugnare aduersus eum: quia
 puer es, hic autem vir bellator est ab

14 adolescentia sua. * Dixitq. Dauid ad
 E Saul: * Pascebat seruus tuus patris sui
 gregem, & veniebat leo, vel vrsus, & tol-
 lebat arietem de medio gregis: * & per-
 sequebar eos, & percutiebam, eruebaq.
 de ore eorum: & illi consurgebant ad-
 uersum me, & apprehendebam mentum
 eorum, & suffocabam, interficiebamq.
 eos. * Nam & leonem, & vrsum inter-
 feci ego seruus tuus: erit igitur & Phi-
 listhaus hic incircumciscus, quasi vnus
 ex eis. Nunc vadam, & auferam oppro-
 brium populi: quoniam quis est iste,
 Philisthaus incircumciscus, qui ausus est
 17 maledicere exercitui Dei viuientis? * Et
 ait Dauid: Dominus qui eripuit me de
 manu leonis, & de manu vrsi, ipse me
 liberabit de manu Philisthai huius. Di-
 xit autem Saul ad Dauid: Vade, & Do-
 minus tecum sit. * Et induit Saul Da-
 uid vestimentis suis, & imposuit galeam
 aream super caput eius, & vestiuit eum
 19 lorica. * Accinctus ergo Dauid gladio
 eius super vestem suam, coepit tentare,
 si armatus posset incedere: non enim
 habebat consuetudinem. Dixitq. Da-
 uid ad Saul: Non possum sic incedere,
 quia non vsum habeo. Et deposuit ea,
 40 * & tulit baculum suum, quem semper
 habebat in manibus: & elegit sibi quin-
 que limpidissimos lapides de torrente,
 & misit eos in peram pastorem, quam
 habebat secum, & fundam manu tulit:
 41 & processit aduersum Philisthaum. * Ibat
 F autem Philisthaus incedens, & appropin-
 quans aduersum Dauid, & armiger
 42 eius ante eum. * Cumq. inspexisset Phi-
 listhaus, & vidisset Dauid, despexit eum.
 Erat enim adolescens: rufus, & pulcher
 43 aspectu. * Et dixit Philisthaus ad Da-
 uid: Numquid ego canis sum, quod tu
 venis ad me cum baculo? Et maledixit
 44 Philisthaus Dauid in dijs suis: * dixitq.
 ad Dauid: Veni ad me, & dabo carnes
 45 tuas volatilibus caeli & bestiis terrae. * Di-
 xit autem Dauid ad Philisthaum: Tu
 venis ad me cum gladio, & hasta, &
 clypeo: ego autem venio ad te in nomi-
 ne Domini exercituum, Dei agminum
 46 Israel, quibus exprobasti hodie, &
 dabit te Dominus in manu mea, & per-
 cutiam te, & auferam caput tuum a te:
 & dabo cadauera castrorum Philisthim
 hodie volatilibus caeli, & bestiis terrae:

ut sciat omnis terrâ quia est Deus in Israel. * Et nouerit vniuersa ecclesia hæc: quia non in gladio, nec in hasta saluat Dominus: ipsius enim est bellum, & tradet vos in manus nostras. * Cum ergo surrexisset Philisthæus, & veniret, & appropinquaret cōtra David, festinauit David, & cucurrit ad pugnam ex aduerso Philisthæi. * Et misit manum suam in peram, tulitq. vnum lapidem, & circumducens percussit Philisthæum in fronte: & infixus est lapis in fronte eius, & cecidit in faciem suam super terram. * Præualuitq. David aduersum Philisthæum in funda & lapide, percussumq. Philisthæum interfecit. Cumq. gladium non haberet in manu David, cucurrit, & iterit super Philisthæum, & tulit gladium eius, & eduxit eum de vagina sua: & interfecit eum, præciditq. caput eius. Videntes autem Philisthiim, quod mortuus esset fortissimus eorum, fugerunt. * Et confurgentes viri Israel & Iuda vociferati sunt, & persecuti sunt Philisthæos vsquedum venirent in vallem, & vsque ad portas Accaron, cecideruntq. vulnerati de Philisthiim in via Saraim, & vsque ad Geth, & vsque ad Accaron. * Et reuertentes filij Israel postquam persecuti fuerant Philisthæos, inuaserunt castra eorum. * Assumēs autem David arma Philisthæi, attulit illud in Ierusalē: vno vero eius posuit in tabernaculo suo. * Eo autem tempore, quo viderat Saul David egredientem contra Philisthæum, ait ad Abner principem militiæ: De qua stirpe descendit hic adolescens, Abner? Dixitq. Abner: Viuit anima tua, rex, si noui. * Et ait rex: Interroga tu, cuius filius sit iste puer. * Cūq. regressus esset David, percussio Philisthæo, tulit eum Abner, & introduxit eum coram Saule, caput Philisthæi habentē in manu. * Et ait ad eum Saul: De qua progenie es o adolescens? Dixitq. David: Filius serui tui Isai Bethlehemita ego sum.

CAP. XVIII.

ET factum est cum compleset loqui ad Saul: anima Ionathæ conglutinata est animæ David, & dilexit eum Io-

nathas quasi animam suā. * Tulitq. eum Saul in die illa, & non concessit ei vt reuerteretur in domum patris sui. * Inierunt autem David & Ionathas socius: diligebat enim cum quasi animam suā. * Nam expoliavit se Ionathas tunicā, qua erat indutus, & dedit eam David, & reliqua vestimenta sua vsque ad gladium & arcum suum, & vsque ad balteum. * Egrediebatur quoque David ad omnia quæcumque misisset eum Saul, & prudenter se agebat: posuitq. eū Saul super viros belli, & acceptus erat in oculis vniuersi populi, maximeq. in conspectu famulorum Saul. * Porro cum reuerteretur percussio Philisthæo David, egressæ sunt mulieres de vniuersis vrbibus Israel, cantātes, chorosq. ducentes in occursum Saul regis, in tympanis lætitiæ, & in fistris. * Et præcinebant mulieres ludentes, atque dicentes: Percussit Saul militem, & David decem millia. * Iratus est autem Saul nimis, & displicuit in oculis eius sermo iste: dixitque: Dederunt David decem millia, & mihi mille dederūt quid ei superest, nisi solum regnum? * Non rectis ergo oculis Saul aspiciebat David a die illa, & deinceps. * Post diē autem alteram, inuasit spiritus Dei malus Saul, & prophetabat in medio domus suæ: David autem psallebat manu sua, sicut per singulos dies. tenebatq. Saul lanceam, & misit eam, putans quod cōfigere posset David cum pariete: & declinauit David a facie eius secūdō. * Et timuit Saul David, eo quod Dominus esset cum eo, & a se recessisset. * Amouit ergo eum Saul a se, & fecit eum tribunum super mille viros: & egrediebatur, & intrabat in conspectu populi. * In omnibus quoque vijs suis David prudenter agebat, & Dominus erat cum eo. * Vidit itaque Saul quod prudens esset nimis, & coepit cauere eum. * Omnis autem Israel & Iuda diligebat David: ipse enim ingrediebatur & egrediebatur ante eos. * Dixitq. Saul ad David: Ecce filia mea maior Merob, ipsam dabo tibi vxorē: tantummodo esto vir fortis, & praliare bella Domini. Saul autem reputabat, dicens: Nō sit manus mea in eū, sed sit super eū manus Philisthinorum. * Ait autem David ad Saul: Quis ego sum, aut quæ est vita mea, aut cognatio patris mei in Israel,

¶ Eccli. 4. 2. 4
1. Mach. 4. d.
30

¶ Eccli. 47. 27

Israel, ut siam gener regis? Factum est 19
autem tempus cum deberet dari Merob
filia Saul Dauid, data est Hadrieli Mola-
thiræ vxor. * Dilexit autem Dauid Mi- 20
chol filia Saul altera. Et nunciatum est
Saul, & placuit ei. * Dixitq. Saul: Dabo 21
eam illi, ut fiat ei in scâdulum, & sit su-
per eum manus Philisthinorum. Dixitq.
Saul ad Dauid: In duabus rebus gener
meus eris hodie. * Et mandauit Saul 22
seruis suis: Loquimini ad Dauid clam-
me, dicentes: Ecce places regi, & omnes
serui eius diligunt te. Nunc ergo esto ge-
ner regis. * Et locuti sunt serui Saul in 23
auribus Dauid omnia verba hæc. Et ait F
Dauid: Num parum videtur vobis, gene-
rum esse regis? Ego autem sum vir pau-
per & tenuis. * Et renunciauerunt serui 24
Saul, dicentes: Huiusmodi verba locu-
tus est Dauid. * Dixit autem Saul: Sic lo- 25
quimini ad Dauid: Non habet rex spon-
salia necesse, nisi tantum centum præpu-
tia Philisthinorum, ut fiat vltio de ini-
micis regis. Porro Saul cogitabat tra-
dere Dauid in manus Philisthinorum.
* Cumq. renunciaissent serui eius Da- 26
uid verba, quæ dixerat Saul, placuit ser-
mo in oculis Dauid, ut fieret gener re-
gis. * Et post paucos dies surgens Da- 27
uid, abiit cum viris, qui sub eo erant. G
Et percussit ex Philisthijm ducentos vi-
ros, & attulit eorum præputia, & annu-
merauit ea regi, ut esset gener eius. De-
dit itaque Saul ei Michol filiam suam
vxorem. * Et vidit Saul, & intellexit 28
quod Dominus esset cum Dauid. Michol
autem filia Saul diligebat eum. * Et Saul 29
magis coepit timere Dauid: factusq. est
Saul inimicus Dauid cunctis diebus. * Et 30
egressi sunt principes Philisthinorum. a
principio autem egressionis eorum, pru-
dentius se gerebat Dauid quam omnes
serui Saul, & celebre factum est nomen
eius nimis.

C A P. XIX.

Locutus est autem Saul ad Ionathan 1
filium suum, & ad omnes seruos suos, A
ut occiderent Dauid. Porro Ionathas fi-
lius Saul diligebat Dauid valde. * Et in-
dicauit Ionathas Dauid, dicens: Quærit 2
Saul pater meus occidere te: quapropter
obserua te, quæso, mane, & manebis clâ,

& abscondéris. * Ego autem egrediens
stabo iuxta patrem meum, in agro vbicū-
que fueris: & ego loquar de te ad patrē
meum: & quodcūque videro, nūciabo ti-
bi. * Locutus est ergo Ionathas de Dauid
bona ad Saul patrē suum: dixitq. ad eum
Ne pecces rex in seruum tuum Dauid,
quia nō peccauit tibi, & opera eius bo-
na sunt tibi valde. * Et posuit animam
suam in manu sua, & percussit Philis-
thæum, & fecit Dominus salutem ma-
gnam vniuerso Israeli: vidisti, & læta-
tus es. Quare ergo peccas in sanguine
innoxio, interficiens Dauid, qui est abs-
que culpa? * Quod cum audisset Saul,
B placatus voce Ionathæ, iurauit: Viue
Dominus, quia non occidetur. * Voca-
uit itaque Ionathas Dauid, & indicauit
ei omnia verba hæc: & introduxit Io-
nathas Dauid ad Saul, & fuit ante eum,
sicut fuerat heri & nudius tertius. * Mo-
tum est autem rursus bellum: & egres-
sus Dauid, pugnavit aduersum Philis-
thijm: percussitq. eos plaga magna, &
fugerunt a facie eius. * Et factus est spi-
ritus Domini malus in Saul. sedebat au-
tem in domo sua, & tenebat lanceam i
porro Dauid psallebat manu sua. * Ni-
susq. est Saul configere Dauid lancea in
pariete, & declinavit Dauid a facie
Saul: lancea autem casso vulnere perlata
est in parietem, & Dauid fugit, & sal-
uatus est nocte illa. * Misit ergo Saul sa-
tellites suos in domum Dauid, ut custo-
dirent eum, & interficeretur mane.
Quod cum annunciaisset Dauid Michol
vxor sua, dicens: Nisi saluaueris te no-
cte hac, cras morieris: * deposuit eum
per fenestram. porro ille abiit & aufu-
git, atque saluatus est. * Tulit autē Mi-
C chol statuam, & posuit eam super le-
ctum, & pellem pilosam caprarum po-
suit ad caput eius, & operuit eam vesti-
mentis. * Misit autem Saul apparitores,
qui raperent Dauid: & responsum est
quod ægrotaret. * Rursusq. misit Saul
nuncios ut viderent Dauid, dicens: Af-
ferte cum ad me in lecto, ut occidatur.
* Cumq. venissent nuncij, inuentum est
simulacrum super lectum, & pellis ca-
prarum ad caput eius. * Dixitq. Saul ad
Michol: Quare sic illuxisti mihi, & di-
misti inimicum meum ut fugeret? Et
respondit Michol ad Saul: Quia ipse lo-
cutus

cutus est mihi: Dimitte me, alioquin
interficiam te. * Dauid autem fugiens, 18
saluatus est, & venit ad Samuel in Ra-
matha, & nunciauit ei omnia quæ fecer-
at sibi Saul: & abierunt ipse & Samuel,
& morati sunt in Naioth. * Nunciatum 19
est autem Sauli a dicentibus: Ecce Da-
uid in Naioth in Ramatha. * Misit ergo 20
Saul lictores, ut raperent Dauid: qui
cum vidissent cuneum prophetarum va-
tipicantium, & Samuelem stantem su-
per eos, factus est etiam Spiritus Domini
in illis, & prophetare coeperunt etiā
ipsi. * Quod cum nunciatum esset Sau- 21
li, misit & alios nuncios: prophetaue-
runt autem & illi. Et rursus misit Saul
tertios nuncios: qui & ipsi prophetaue-
runt. Et iratus iracundia Saul, * abiit 22
etiam ipse in Ramatha, & venit usque
ad cisternam magnā, quæ est in Socho,
& interrogauit, & dixit: In quo loco
sunt Samuel & Dauid? Dictumque est ei:
Ecce in Naioth sunt in Ramatha. * Et 23
abiit in Naioth in Ramatha, & factus
est etiam super eum Spiritus Domini,
& ambulabat ingrediens, & propheta-
bat usquedum veniret in Naioth in Ra-
matha. * Et expoliavit etiam ipse se, 24
vestimentis suis, & prophetauit cum ce-
teris coram Samuele, & cecidit nudus
tota die illa & nocte. Vnde & exiuit
prouerbium: " Num & Saul inter pro-
phetas?

Sup. 10. c. 12

C A P. XX.

Fugit autem Dauid de Naioth, quæ
est in Ramatha, veniensque locutus est
coram Ionatha: Quid feci? quæ est ini-
quitas mea, & quod peccatum meum in
patrem tuum, quia quærit animā meā?
Qui dixit ei: Absit, non morieris: ne-
que enim faciet pater meus quidquam
grande vel paruum, nisi prius indicaue-
rit mihi: hūc ergo celauit me pater meus
sermonem tantummodo? nequaquā erit
istud. * Et iurauit rursus Dauidi. Et il-
le ait: Scit profecto pater tuus quia inue-
ni gratiam in oculis tuis, & dicet: Ne-
sciat hoc Ionathas, ne forte tristetur.
Quinimmo viuit Dominus, & viuit ani-
ma tua, quia vno tantū (ut ita dicā) gra-
du, ego morsque diuidimur. * Et ait Iona-
thas ad Dauid: Quodcumque dixerit mihi-

anima tua, faciā tibi. * Dixit autē Dauid
ad Ionathan: Ecce calendæ sunt crasti-
no, & ego ex more sedere soleo iuxta
regem ad vespendum: dimitte ergo me
ut abscondar in agro usque ad vespem
diei tertiæ. * Si respiciēs requisierit me
pater tuus, respondebis ei: rogauit me
Dauid, ut iret celeriter in Bethlehem ci-
uitatem suam: quia victimæ sollemnes
ibi sunt vniuersis contribulibus suis. * Si
dixerit, Bene: pax erit seruo tuo. si au-
tem fuerit iratus, scito quia completa
est malitia eius. * Fac ergo misericor-
diam in seruum tuum: quia foedus Do-
mini me famulum tuum tecum inire
fecisti. si autem est iniquitas aliqua in
me, tu me interfice, & ad patrem tuum
ne introducas me. * Et ait Ionathas:
Absit hoc a te: neque enim fieri potest,
ut si certe cognouero completam esse
patris mei malitiam contra te, non an-
nunciem tibi. * Responditque Dauid ad
Ionathan: Quis renunciabit mihi, si
quid forte responderit tibi pater tuus
dure de me? * Et ait Ionathas ad Da-
uid: Veni, & egrediamur foras in agrum.
Cumque exissent ambo in agrum, ait Iona-
thas ad Dauid: Domine Deus Israel,
si inuestigauero sententiam patris mei
crastino vel perendie: & aliquid boni
fuerit super Dauid, & non statim mise-
ro ad te, & notum tibi fecero, hæc fa-
ciat Dominus Ionathæ, & hæc addat.
Si autem perseuerauerit patris mei ma-
litia aduersum te, reuelabo aurem tuam,
& dimittam te, ut vadas in pace, & sit
Dominus tecum, sicut fuit cum patre
meo. * Et si vixero, facies mihi miseri-
cordiam Domini: si vero mortuus fue-
ro, non auferes misericordiam tuam a
domo mea usque in sempiternum, quan-
do eradicauerit Dominus inimicos Da-
uid, vnumquemque de terra: auferat Iona-
thas de domo sua, & requirat Domi-
nus de manu inimicorum Dauid. * Pe-
pigit ergo Ionathas foedus cum domo
Dauid: & requisitum Dominus de manu
inimicorum Dauid. * Et addidit Iona-
thas deicere Dauid, eo quod diligeret
illum: sicut enim animam suam, ita di-
ligebat eum. * Dixitque ad eum Ionathas:
Cras calendæ sunt, & requireris: requi-
retur enim sessio tua usque perendie.
Descendes ergo festinus, & venies in lo-
cum

tam ubi celandus es in die qua operari
 licet, & sedebis iuxta lapidem, cui no-
 men est Ezel. * Et ego tres sagittas mit-
 tam iuxta eum, & iaciam quasi exercēs
 me ad signum. * Mittam quoque & puerum,
 dicens ei: Vade, & affer mihi sagittas.
 * Si dixerō puero: Ecce sagittæ intra te sunt,
 tolle eas: tu veni ad me, quia pax tibi est,
 & nihil est mali, vivit Dominus. Si autē sic locutus fu-
 ero puero: Ecce sagittæ ultra te sunt: va-
 de in pace, quia dimisit te Dominus.
 * De verbo autē quod locuti sumus ego & tu,
 sit Dominus inter me & te usque in sempiternum.
 * Absconditus est ergo David in agro,
 & venerunt calendæ, & sedit rex ad comedendum panem. E
 * Cumq. sedisset rex super cathedram suam
 (secundum consuetudinem) quæ erat iuxta parietem,
 surrexit Ionathas, & sedit Abner ex latere Saul,
 vacuusq. apparuit locus David. * Et non est locutus
 Saul quidquam in die illa: cogitabat enim quod
 forte evenisset ei, ut nō esset mundus,
 nec purificatus. * Cuiq. illuxisset dies
 secunda post calendæ, rursus apparuit vacuus
 locus David. Dixitq. Saul ad Ionathan filium suum:
 Cur non venit filius Isai nec heri, nec hodie
 ad vescendum? Responditq. Ionathas Sauli:
 Rogavit me obnixè, ne iret in Bethlehem,
 & ait: Dimitte me, quoniam sacrificium sollempne
 est in civitate, unus de fratribus meis
 accersivit me: nunc ergo si inveni gratiam in oculis
 tuis, vadam cito, & videbo fratres meos.
 Ob hanc causam non venit ad mensam regis.
 * Iratus autem Saul adversum Ionathan,
 dixit ei: Fili mulieris virum ultra rapientis,
 numquid ignoro quia diligis filium Isai in
 confusionem tuam, & in confusionē ignominiosæ
 matris tuæ? * Omnibus enim diebus, quibus
 filius Isai vixerit super terram, non stabili-
 ris tu, neque regnum tuum. Itaque iam nunc
 mitte, & adduc eum ad me: quia filius mortis
 est. * Respondens autem Ionathas Sauli patri suo,
 ait: Quare morietur quid fecit? * Et arripuit Saul
 lanceam ut percuteret eum. Et intellexit
 Ionathas quod definitum esset a patre suo,
 ut interficeret David. Surrexit ergo Ionathas a
 mensa in ira furoris, & non comedit in die
 calendarum se-

cunda panem. Contristatus est enim super
 David, eo quod confudisset eum pater
 suus. * Cumq. illuxisset mane, venit
 Ionathas in agrum iuxta placitum David,
 & puer parvulus cum eo, * Sciat ad
 G puerum suum: Vade, & affer mihi sagittas,
 quas ego iacio. Cumq. puer cucurrisset,
 iecit aliam sagittam trans puerum.
 * Venit itaque puer ad locū iaculi, quod
 miserat Ionathas: & clamavit Ionathas
 post tergum pueri, & ait: Ecce ibi est
 sagitta porro ultra te. * Clamavitq.
 iterum Ionathas post tergum pueri, di-
 cens: Festina velociter, ne steteris. Col-
 legit autem puer Ionathæ sagittas, & ar-
 tulit ad dominum suum: * & quid age-
 retur, penitus ignorabat: tantummodo
 enim Ionathas & David rem nouerant.
 * Dedit ergo Ionathas arma sua puero,
 & dixit ei: Vade, & defer in civitatem.
 * Cumq. abiisset puer, surrexit David de
 loco, qui vergebat ad Austrum, & cadēs
 pronus in terram, adoravit tertio: & oscu-
 lantes se alterutrum, fleverunt pa-
 riter, David autem amplius. * Dixit ergo
 Ionathas ad David: Vade in pace: quæcumque
 iuravimus ambo in nomine Domini,
 dicentes: Dominus sit inter me & te,
 & inter semen meum & semen tuum
 usque in sempiternum. * Et surrexit
 David, & abiit: sed & Ionathas ingressus
 est civitatem.

CAP. XXI.

Venit autem David in Nobæ ad Achimelech
 sacerdotem: & obstupuit Achimelech,
 eo quod venisset David. Et dixit ei: Quare
 tu solus, & nullus est tecum? * Et ait David ad
 Achimelech sacerdotem: Rex præcepit mihi
 sermonem, & dixit: Nemo sciat rem,
 propter quam missus es a me, & cuius-
 modi præcepta tibi dederim: nam & pueris
 condixi in illum & illum locum. * Nunc
 ergo si quid habes ad manum, vel quinque
 panes, da mihi, aut quidquid inveneris.
 * Et respondens sacerdos ad David, ait illi:
 Non habeo laicos panes ad manum, sed tantum
 panem sanctum si mundi sunt pueri, maxime a
 mulieribus? * Et respondit David sacerdoti,
 & dixit ei: Equidem, si de mulieribus agitur:
 continuimus nos ab heri & nudius tertius,

* Matt. 12. 4.

certius, quando egrediebamur, & fuerūt
vasa puerorum sancta. porro via hæc
polluta est, sed & ipsa hodie sanctifica-
bitur in vasis. * Dedit ergo ei sacerdos
sanctificatum panem. neque enim erat
ibi panis, nisi tantum panes propositionis,
qui sublari fuerant a facie Domini,
ut ponerentur panes calidi. * Erat au-
tem ibi vir quidam de seruis Saul, in die
illa, intus in tabernaculo Domini: & no-
men eius Doeg Idumæus, potentissimus
pastorum Saul. * Dixit autem Dauid ad
Achimelech: Si habes hic ad manū ha-
stam, aut gladium? quia gladium meū,
& arma mea non tuli mecum. sermo
enim regis vrgebat. * Et dixit sacerdos:
Ecce hic gladius Goliath Philisthæi, quē
percussisti in Valle terebinthi, est inuo-
lutus pallio post ephod: si istum vistol-
lere, tolle. neque enim hic est alius abs-
que eo. Et ait Dauid: Non est huic al-
ter similis, da mihi eum. * Surrexit ita-
que Dauid, & fugit in die illa a facie
Saul: & venit ad Achis regē Geth: * di-
xeruntq. serui Achis ad eum cum vidis-
sent Dauid: Numquid non iste est Da-
uid rex terræ? nōne huic cantabant per-
choros, dicentes: "Percussit Saul mille,
& Dauid decem millia? * Posuit autem
Dauid sermones istos in corde suo, &
extimuit valde a facie Achis regis Geth.
* Et immutauit os suum corā eis, & col-
labebatur inter manus eorum: & impin-
gebat in ostia portæ, desuebantq. saluæ
eius in barbam. * Et ait Achis ad seruos
suos: Vidistis hominem insanum: quare
adduxistis eum ad me? * An desunt no-
bis furiosi, quod introduxistis istum, ut
fureret me præsentē? hincine ingredie-
tur domum meam?

* Sup. 11. b. 7
Ecclesi. 47. 2. 7

CAP. XXII.

ABiit ergo Dauid inde, & fugit in
speluncam Odollam. Quod cum
audissent fratres eius, & omnis domus
patris eius, descenderunt ad eum illuc.
* Et conuenerunt ad eum omnes, qui
erant in angustia constituti, & oppressi
atre alieno, & amaro animo: & factus est
eorum princeps, fueruntq. cum eo quasi
quadringenti viri. * Et profectus est Da-
uid inde in Maspha, quæ est Moab: & di-
xit ad regem Moab: Maneat, oro, pater

meus & mater mea vobiscum, donec
sciam quid faciat mihi Deus. * Et reli-
quit eos ante faciem regis Moab: man-
seruntq. apud eum cunctis diebus, qui-
bus Dauid fuit in præsidio. * Dixitq.
Gad propheta ad Dauid: Noli manere
in præsidio, proficiscere, & vade in Ter-
ram Iuda. Et profectus est Dauid, &
venit in saltum Haret. * Et audiuit Saul
quod apparuisset Dauid, & viri qui erāt
cum eo. Saul autem cum maneret in
Gaba, & esset in nemore, quod est in
Rama, hastam manu tenens, cunctiq.
serui eius circumstarent eum, * ait ad
seruos suos qui assidebant ei: Audite
nūc filij Iemini: numquid omnibus vo-
bis dabit filius Isai agros & vineas, &
vniuersos vos faciet tribunos, & centu-
riones? * quoniā coniurastis omnes ad-
uersum me, & non est qui mihi renun-
ciet, maxime cum & filius meus foedus
inierit cum filio Isai? Non est qui vicē
meā doleat ex vobis, nec qui annunciet
mihi: eo quod suscitauerit filius meus
seruum meum aduersum me, insidiantē
mihi vsque hodie. * Respondens autem
Doeg Idumæus, qui assidebat, & erat
primus inter seruos Saul, Vidi, inquit,
filium Isai in Nobæ apud Achimelech
filium Achitob sacerdotem. * Qui con-
sultuit pro eo Dominum, & cibaria
dedit ei: sed & gladium Goliath Philis-
thæi dedit illi. * Misit ergo rex ad ac-
cessendum Achimelech sacerdotem fi-
lium Achitob, & omnem domum pa-
tris eius, sacerdotum, qui erant in No-
bæ, qui vniuersi venerunt ad regem. * Et
ait Saul ad Achimelech: Audi fili Achitob.
Qui respondit: Præsto sum Domi-
ne. * Dixitq. ad eum Saul: Quare coniurastis
aduersum me, tu & filius Isai, &
dedisti ei panes & gladium, & consu-
luisti pro eo Deum, ut consurgeret ad-
uersum me, insidiator vsque hodie per-
manens? * Respondensq. Achimelech re-
gi, ait: Et quis in omnibus seruis tuis,
sicut Dauid fidelis, & gener regis, &
pergens ad imperium tuum, & glorio-
sus in domo tua? * Num hodie coepi
pro eo consulere Deū? absit hoc a me:
ne suspicetur rex aduersus seruū suum
rem huiuscemodi, in vniuersa domo pa-
tris mei: non enim sciuit seruus tuus
quidquam super hoc negotio, vel mo-
dicum

dicum vel grande. * Dixitq. rex: Morte 16
 morieris Achimelech, tu, & omnis do-
 mus patris tui. * Et ait rex emissarijs, 17
 qui circumstabant eum: Conuertimini,
 & interficite sacerdotes Domini: nam
 manus eorum cum Dauid est: scientes D
 quòd fugisset, & non indicauerunt mihi.
 Noluerunt autem serui regis extendere
 manus suas in sacerdotes Domini. * Et 18
 ait rex ad Doeg: Conuertere tu, & irru-
 e in sacerdotes. Conuersusq. Doeg Idu-
 mæus, irruit in sacerdotes, & trucidauit
 in die illa octogintaquinque viros vesti-
 tos ephod lineo. * Nobe autem ciuita- 19
 tem sacerdotum percussit in ore gladij,
 viros & mulieres, & paruulos, & lacten-
 tes, bouemq. & asinum, & ouem in ore
 gladij. * Euadens autè vnus filius Achi- 20
 melech, filij Achitob, cuius nomen erat
 Abiathar, fugit ad Dauid, * & annūciauit 21
 ei quòd occidisset Saul sacerdotes Do-
 mini. * Et ait Dauid ad Abiathar: Scie- 22
 bam in die illa, quòd cum ibi esset Doeg
 Idumæus, proculdubio annūciaret Sauli:
 ego sum reus omnium animarum patris
 tui. * Mane mecum, ne timeas: si quis 23
 quæserit animam meam, quæret & ani-
 mam tuam, mecumq. seruaberis.

C A P. XXIII.

ET annunciauērunt Dauid, dicentes: 1
 Ecce Philisthij oppugnāt Ceilam, A
 & diripiunt areas. * Consultuit ergo Da-
 uid Dominum, dicens: Num vadam, &
 percutiam Philisthæos istos? Et ait Do-
 minus ad Dauid: Vade, & percuties Phi-
 listhæos, & Ceilam saluabis. * Et dixe-
 runt viri, qui erant cum Dauid, ad eum:
 Ecce nos hic in Iudæa cōsistentes time-
 mus: quanto magis si ierimus in Ceilam
 aduersum agmina Philisthinorū? * Rur- 4
 sum ergo Dauid consultuit Dominum.
 Qui respondens, ait ei: Surge, & vade
 in Ceilam: ego enim tradā Philisthæos
 in manu tua. * Abije ergo Dauid, & viri
 eius in Ceilam, & pugnauit aduersum
 Philisthæos, & abegit iumenta eorum,
 & percussit eos plaga magna: & salua-
 uit Dauid habitatores Ceilæ. * Porro eo
 tempore, quo fugiebat Abiathar filius
 Achimelech ad Dauid in Ceilam, ephod
 secum habens descenderat. * Nuncia- 7
 tum est autem Sauli quòd, venisset Da-

uid in Ceilam: & ait Saul: Tradidit eum
 Deus in manus meas, conclususq. est in-
 trogressus urbem, in qua portæ & seræ
 sunt. * Et præcepit Saul omni populo
 vt ad pugnam descenderet in Ceilam: &
 obsideret Dauid, & viros eius. * Quod
 cum Dauid rescisset quia præpararet ei
 Saul clam malum, dixit ad Abiathar sa-
 cerdotem: Applica ephod. * Et ait Da-
 uid: Domine Deus Israel, audiuit famā
 seruus tuus, quòd disponat Saul venire,
 in Ceilam, vt euertat urbem propter
 me: * Si tradent me viri Ceilæ in ma-
 nus eius? & si descendet Saul, sicut au-
 diuit seruus tuus? Domine Deus Israel
 indica seruo tuo. Et ait Dominus: De-
 scendet. * Dixitq. Dauid: Si tradent me
 viri Ceilæ, & viros qui sunt mecum, in
 manus Saul? Et dixit Dominus: Tradet. 11
 * Surrexit ergo Dauid & viri eius quasi
 sexcenti, & egressi de Ceila, huc atque
 illuc vagabantur incerti: nuntiaturumq.
 est Sauli quòd fugisset Dauid de Ceila,
 & saluatus esset: quam ob rem dissimu-
 lauit exire. * Morabatur autem Dauid 14
 in deserto in locis firmissimis, mansitq.
 in monte solitudinis Ziph, in monte
 opaco: quærebat eum tamen Saul cun-
 ctis diebus: & non tradidit eum Deus
 in manus eius. * Et vidit Dauid quòd
 egressus esset Saul vt quæreret animam
 eius: Porro Dauid erat in deserto Ziph
 in silua. * Et surrexit Ionathas filius
 Saul, & abiit ad Dauid in siluam, & con-
 fortauit manus eius in Deo: dixitq. ei: 17
 * Ne timeas: neque enim inueniet te
 manus Saul patris mei, & tu regnabis su-
 per Israel, & ego ero tibi secūdus, sed &
 Saul pater meus scit hoc. * Percussit ergo
 vterque foedus coram Domino: mansitq.
 Dauid in silua: Ionathas autem re-
 uersus est in domū suam. * Ascenderūt 19
 autē Ziphzi ad Saul in Gabaa, dicentes:
 Nonne ecce Dauid latitat apud nos in
 locis tucissimis siluæ, in Colle Hachila,
 quæ est ad dexterā deserti? * Nunc ergo,
 sicut desiderauit anima tua vt descende-
 res, descende: nostrum autem erit vt tra-
 damus eum in manus regis. * Dixitq.
 Saul: Benedicti vos a Domino, quia do-
 luistis vicem meam. * Abite ergo, oro, &
 diligentius præparate, & curiosius agi-
 te, & considerate locum vbi sit pes eius,
 vt quis viderit eum ibi, recogitat enim
 de

de me, quòd callide insidier ei. * Considerate: & videte omnia latibula eius, in quibus absconditur: & reuertimini ad me ad rem certam, vt vadam vobiscum. quòd si etiam in terram se abstruserit, perscrutabor cum in cunctis millibus Iudae. * At illi surgentes abierunt in Ziph ante Saul: Dauid autè & viri eius erant in deserto Maon, in campestribus ad dexteram Iesimon. * Iuit ergo Saul & socij eius ad querendū eum: & nunciatus est Dauid, statimq. descendit ad petram, & versabatur in deserto Maon. quod cum audisset Saul, persecutus est Dauid in deserto Maon. * Et ibat Saul ad latus montis ex parte vna: Dauid autem & viri eius erant in latere montis ex parte altera: porro Dauid desperabat se posse euadere a facie Saul: itaque Saul, & viri eius in modum coronae cingebant Dauid, & viros eius, vt caperent eos. * Et nuncius venit ad Saul, dicens: Festina, & veni, quoniam insuderunt se Philisthim super terram. * Reuersus est ergo Saul desistens persequi Dauid, & perrexit in occursum Philistinorum. propter hoc vocauerunt locum illum, Petram diuidentem.

CAP. XXIIII.

A Scendit ergo Dauid inde: & habitauit in locis tutissimis Engaddi. * Cumq. reuersus esset Saul, postquam persecutus est Philisthos, nunciauerunt ei, dicentes: Ecce, Dauid in deserto est Engaddi. * Assumens ergo Saul tria millia electorum virorum ex omni Israel, perrexit ad inuestigandum Dauid & viros eius, etiam super abruptissimas petras, quae solis ibicibus peruiae sunt. * Et venit ad caulas ouium, quae se offerebant vianti. eratq. ibi spelunca, quam ingressus est Saul, vt purgaret ventrem: porro Dauid & viri eius in interiore parte speluncae latebant. * Et dixerunt serui Dauid ad eum: Ecce dies, de qua locutus est Dominus ad te: Ego tradam tibi inimicum tuum, vt facias ei sicut placuerit in oculis tuis. Surrexit ergo Dauid, & praecidit oram chlamydis Saul silenter. * Post hæc pertussit cor suum Dauid, eo quòd abscidisset oram chlamydis Saul. * Dixitq. ad vi-

ros suos: Propitius sit mihi Dominus, ne faciam hanc rem domino meo, christo Domini, vt mittam manum meam in eum, quia christus Domini est. * Et confregit Dauid viros suos sermonibus, & non permisit eos vt consurgerent in Saul: porro Saul exurgens de spelunca, pergebat coepto itinere. * Surrexit autem & Dauid post eum: & egressus de spelunca, clamauit post tergum Saul, dicens: Domine mi rex. Et respexit Saul post se: & inclinans se Dauid pronus in terram, adorauit, * dixitq. ad Saul: Quare audis verba hominum loquentium, Dauid quaerit malum aduersum te? * Ecce hodie viderunt oculi tui quòd tradiderit te Dominus in manu mea in spelunca: & cogitavi vt occiderem te, sed pepercit tibi oculus meus. dixi enim: Non extendam manum meam in dominum meum, quia christus Domini est. * Quin potius pater mi, vide, & cognosce oram chlamydis tuae in manu mea: quoniam cum praecinderem summitatem chlamydis tuae, nolui extendere manum meam in te. animaduerte, & vide, quoniam non est in manu mea malum, neque iniquitas, neque peccaui in te: tu autem insidiaris animae meae vt auferas eam. * Iudicet Dominus inter me & te, & vlciscatur me Dominus ex te: manus autem mea non sit in te. * Sicut & in prouerbio antiquo dicitur: AB IMPIIIS egredietur impietas: manus ergo mea non sit in te. * Quem persequeris, rex Israel? quem persequeris? canem mortuum persequeris, & pulicem vnum. * Sit Dominus iudex, & iudicet inter me & te: & videat, & iudicet causam meam, & eruat me de manu tua. * Cum autem complexset Dauid loquens sermones huiusmodi ad Saul, dixit Saul: Numquid vox hæc tua est fili mi Dauid? Et leuauit Saul vocem suam, & fleuit: * dixitq. ad Dauid: Iustior tu es quam ego: tu enim tribuisti mihi bona: ego autem reddidi tibi mala. * Et tu indicasti hodie quae feceris mihi bona: quomodo tradiderit me Dominus in manum tuam, & non occideris me. * Quis enim cum inuenerit inimicum suum, dimittet eum in via bona? Sed Dominus reddat tibi vicissitudinem hanc

hanc pro eo quod hodie operatus es in me. * Et nunc quia scio quod certissime regnaturus sis, & habiturus in manu tua regnum Israel: * iura mihi in Domino, ne deleas semen meum post me, neque auferas nomen meum de domo patris mei. * Et iurauit David Sauli. Abiit ergo Saul in domum suam: & David, & viri eius ascenderunt ad tutiora loca.

C A P. XXV.

Mortuus est autem Samuel, & congregatus est vniuersus Israel, & planxerunt eum, & sepelierunt eum in domo sua in Ramatha. Consurgensque David descendit in desertum Pharani. * Erat autem vir quispiam in solitudine Maon, & possessio eius in Carmelo, & homo ille magnus nimis: erantque ei oves tria millia, & mille capræ: & accidit ut tonderetur grex eius in Carmelo. * Nomen autem viri illius erat Nabal: & nomen uxoris eius Abigail. eratque mulier illa prudentissima & speciosa: porro vir eius durus, & pessimus, & malitiosus: erat autem de genere Caleb. * Cum ergo audisset David in deserto quod tonderet Nabal gregem suum, * misit decem iuvenes, & dixit eis: Ascendite in Carmelum, & venietis ad Nabal, & salutabitis eum ex nomine meo pacifice. * Et dicetis: Sit fratribus meis, & tibi pax, & domui tuæ pax, & omnibus, quæcumque habes, sit pax. * Audiui quod tonderent pastores tui, qui erant nobiscum in deserto: numquam eis molesti fuimus, nec aliquando defuit quidquam eis de grege, omni tempore quo fuerunt nobiscum in Carmelo. * Interroga pueros tuos, & indicabunt tibi. Nunc ergo inueniant pueri tui gratiam in oculis tuis: in die enim bona venimus. quodcumque inuenerit manus tua, da seruis tuis, & filio tuo David. * Cumque venissent pueri David, locuti sunt ad Nabal omnia verba hæc ex nomine David: & siluerunt. * Respondens autem Nabal pueris David, ait: Quis est David? & quis est filius Isai? hodie increuerunt serui qui fugiunt dominos suos. * Tollam ergo panes meos, & aquas meas, & carnes pecorum, quæ occidi tonforibus meis, &

dabo viris quos nescio vnde sint? * Regressi sunt itaque pueri David per viam suam, & reuersi venerunt, & nunciauerunt ei omnia verba quæ dixerat. * Tunc ait David pueris suis: Accingatur vnusquisque gladio suo. Et accincti sunt singuli gladijs suis, accinctusque est & David ense suo: & secuti sunt David quasi quadringenti viri: porro ducenti remanserunt ad sarcinas. * Abigail autem uxori Nabal nunciauit vnus de pueris suis, dicens: Ecce David misit nuncios de deserto, ut benediceret domino nostro: & auersatus est eos. * homines isti, boni satis fuerunt nobis, & non molesti: nec quidquam aliquando periit omni tempore, quo fuimus conuersati cum eis in deserto: * pro muro erant nobis tam in nocte quam in die, omnibus diebus quibus pauius apud eos greges. * Quam ob rem considera, & recogita quid facias: quoniam completa est malicia aduersum virum tuum, & aduersum domum tuam, & ipse est filius Belial, ita ut nemo possit ei loqui. * Festinauit igitur Abigail, & tulit ducentos panes, & duos vtres vini, & quinque arctes coctos, & quinque fata polentæ, & centum ligaturas vix passæ, & ducentas massas caricarum, & posuit super asinos: * dixitque pueris suis: Præcedite me: ecce ego post tergum sequar vos: viro autem suo Nabal non indicauit. * Cum ergo ascendisset asinum, & descenderet ad radices montis, David & viri eius descenderant in occursum eius: quibus & illa occurrit. * Et ait David: Vere frustra seruaui omnia quæ huius erant in deserto, & non periit quidquam de cunctis quæ ad eum pertinebant: & reddidit mihi malum pro bono. * Hæc faciat Deus inimicis David, & hæc addat, si reliquero de omnibus quæ ad ipsum pertinent vsque mane, mingentem ad parietem. * Cum autem vidisset Abigail David, festinauit, & descendit de asino, & prociuit coram David super faciem suam, & adorauit super terram, & cecidit ad pedes eius, & dixit: In me sit, domine mi, hæc iniquitas: loquatur, obsecro, ancilla tua in auribus tuis: & audi verba famulæ tuæ. * Ne ponat, oro, dominus meus rex cor suum super virum istum iniquum Nabal: quoniam secundum

nomen

nomen suum stultus est, & stultitia est cum eo: ego autem ancilla tua non vidi pueros tuos, domine mi, quos misisti. * Nunc ergo domine mi, vivit Dominus, & vivit anima tua, qui prohibuit te ne venires in sanguinem, & salvavit manum tuam tibi: & nunc fiant sicut Nabal inimici tui, & qui quarunt domino meo malum. * Quapropter suscipe benedictionem hanc, quam attulit ancilla tua tibi domino meo: & da pueris qui sequuntur te dominum meum. * Aufer iniquitatem famulæ tuæ, faciens enim faciet Dominus tibi domino meo domum fidelem, quia prælia Domini, domine mi, tu præliaris: malitia ergo non inveniatur in te, omnibus diebus vitæ tuæ. * Si enim surrexerit aliquando homo persequens te, & quærens animam tuam, erit anima domini mei custodita quasi in fasciculo viuentium, apud Dominum Deum tuum: porro inimicorum tuorum anima rotabitur, quasi in impetu & circulo fundæ. * Cum ergo fecerit Dominus tibi domino meo omnia quæ locutus est bona de te, & constituerit te ducem super Israel, * non erit tibi hoc in singultum, & in scrupulum cordis domino meo, quod effuderis sanguinem, innoxium, aut ipse te ultus fueris: & cum benefecerit Dominus domino meo, recordaberis ancillæ tuæ. * Et ait David ad Abigail: Benedictus Dominus Deus Israel, qui misit hodie te in occursum meum, & benedictum eloquium tuum, * & benedicta tu, quæ prohibuisti me hodie ne irem ad sanguinem, & ulciscerer me manu mea. * Alioquin vivit Dominus Deus Israel qui prohibuit me ne malum facerem tibi: nisi cito venisses in occursum mihi, non remansisset Nabal usque ad lucem matutinam, mingens ad parietem. * Suscepit ergo David de manu eius omnia quæ attulerat ei, dixitque ei: Vade pacifice in domum tuam, ecce audiui vocem tuam, & honoravi faciem tuam. * Venit autem Abigail ad Nabal: & ecce erat ei conuiuium in domo eius, quasi conuiuium regis, & cor Nabal iucundum: erat enim ebrius nimis: & non indicavit ei verbum pusillum aut grande usque mane. * Diluculo autem cum digressisset vinum Nabal, indicavit ei vxor sua verba hæc, & emortuum est cor e-

ius intrinsecus, & factus est quasi lapis. * Cumque pertransissent decem dies, percussit Dominus Nabal, & mortuus est. * Quod cum audisset David mortuum Nabal, ait: Benedictus Dominus, qui iudicauit causam opprobrii mei de manu Nabal, & seruum suum custodiuit a malo, & malitiam Nabal reddidit Dominus in caput eius. Misit ergo David, & locutus est ad Abigail, vt sumeret eam sibi in vxorem. * Et venerunt pueri David ad Abigail in Carmelum, & locuti sunt ad eam, dicentes: David misit nos ad te, vt accipiat te sibi in vxorem. * Quæ confurgens adorauit prona in terram, & ait: Ecce famula tua sit in ancillam, vt lauet pedes seruatorum domini mei. * Et festinauit, & surrexit Abigail, & ascendit super asinum, & quinque puellæ ierunt cum ea, pedissequæ eius, & secuta est nuncios David: & facta est illi vxor. * Sed & Achinoam accepit David de Iezrael: & fuit vtraque vxor eius. * Saul autem dedit Michol filiam suam vxorem David Phalti, filio Lais, qui erat de Gallim.

CAP. XXVI.

ET venerunt Ziphæi ad Saul in Gabaa, dicentes: Ecce, David absconditus est in colle Hachila, quæ est ex aduerso solitudinis. * Et surrexit Saul, & descendit in desertum Ziph, & cum eo tria millia virorum de electis Israel, vt quæreret David in deserto Ziph. * Et castrametatus est Saul in Gabaa Hachila, quæ erat ex aduerso solitudinis in via: David autem habitabat in deserto. Videns autem quod venisset Saul post se in desertum, * misit exploratores, & didicit quod illuc venisset certissime. * Et surrexit David clam, & venit ad locum vbi erat Saul: cumque vidisset locum, in quo dormiebat Saul, & Abner filius Ner, princeps militiæ eius, & Saulem dormientem in tentorio, & reliquum vulgus per circuitum eius, * ait David ad Achimelech Hethæum, & Abisai filium Saruiz, fratrem Ioab, dicens: Quis descendet mecum ad Saul in castra? Dixitque Abisai: Ego descendam tecum. * Venerunt ergo David, & Abisai ad populum nocte, & inuenerunt Saul iacentem & dor-

dormientem in tentorio, & hastam fixā in terra ad caput eius: Abner autem & populum dormientes in circuitu eius. **B**
 * Dixitq. Abisai ad David: Concluse **3**
 Deus inimicum tuum hodie in manus tuas: nunc ergo perfodiam eum lancea in terra, semel, & secundo opus non erit. * Et dixit David ad Abisai: Ne interficias eum: quis enim extendet manū suam in christum Domini, & innocens erit? * Et dixit David: Viuit Dominus, **10**
 quia nisi Dominus percussisset eum, aut dies eius venerit vt moriatur, aut in praelium descendens perierit: * propitius sit **11**
 mihi Dominus ne extendam manū meā in christum Domini. nunc igitur tolle hastam, quæ est ad caput eius, & scyphū aquæ, & abeamus. * Tulit igitur David **12**
 hastam, & scyphum aquæ, qui erat ad caput Saul, & abierunt: & nō erat quisquam, qui videret, & intelligeret, & cui-gularer, sed omnes dormiebant, quia sopor Domini irruerat super eos. * Cūq. **13**
 transisset David ex aduerso, & stetisset in vertice montis de longē, & esset grāde interuallum inter eos, * clamauit Da- **14**
 uid ad populum, & ad Abner filiū Ner, dicens: Nonne respondebis Abner? Et respondens Abner, ait: Quis es tu, qui clamas, & inquietas regem? * Et ait Da- **15**
 uid ad Abner: Numquid non vir tu es? **C**
 & quis alius similis tui in Israel? quare ergo non custodisti dominum tuū regē? ingressus est enim vnus de turba vt interficeret regem, dominū tuum. * Non **16**
 est bonum hoc, quod fecisti: viuit Dominus, quoniam filij mortis estis vos, qui non custodistis dominum vestrum, christū Domini. nunc ergo vide vbi sit hasta regis, & vbi sit scyphus aquæ, qui erat ad caput eius. * Cognouit autem **17**
 Saul vocem David, & dixit: Numquid vox hæc tua, fili mi David? Et ait David: Vox mea, domine mi rex. * Et ait: Quā **18**
 ob causam dominus meus persequitur seruū suū? Quid feci? aut quod est malū in manu mea? * Nunc ergo audi, oro, **19**
 domine mi rex, verba serui tui: Si Dominus incitat te aduersum me, odoretur sacrificium: si autem filij hominum, maledicti sunt in conspectu Domini: qui eiecerunt me hodie, vt non habitem in hereditate Domini, dicentes: Vade, ser- **D**
 ui dijs alienis. * Et nunc non effundatur **20**

sanguis meus in terram coram Domino: quia egressus est rex Israel vt quærat publicem vnum, sicut persequitur perdix in montibus. * Et ait Saul: Peccaui, reuertere fili mi David: nequaquam enim ultra tibi malefaciam, eo quod pretiosus fuerit anima mea in oculis tuis hodie: apparet enim quod stulte egerim, & **21**
 ignorauerim multa nimis. * Et respondens David, ait: Ecce hasta regis: transeat vnus de pueris regis, & tollat eam. **22**
 * Dominus autem retribuet vnicuique secundum iustitiam suam, & fidem: tradidit enim te Dominus hodie in manū meam, & nolui extendere manum meā in christum Domini. * Et sicut magnificata est anima tua hodie in oculis meis, sic magnificetur anima mea in oculis Do- **23**
 mini, & liberet me de omni angustia. **24**
 * Ait ergo Saul ad David: Benedictus tu fili mi David: & quidem faciens facies, & potens poteris. Abijt autem David in viam suā, & Saul reuersus est in locū suū. **25**

CAP. XXVII.

A **E**T ait David in corde suo: Aliquando incidā vna die in manus Saul: nonne melius est vt fugiam, & saluer in Terra Philisthinorum, vt desperet Saul, cessetq. me quærere in cūctis sinibus Israel? fugiam ergo manus eius. * Et surrexit David, & abiijt ipse, & sexcenti viri cū eo, ad Achis filiū Maoch regem Geth. * Et habitauit David cū Achis in Geth, ipse & viri eius, vir & domus eius: & David, & duæ vxores eius, Achinoā Iezrahelitis, & Abigail vxor Nabal Carmeli. * Et nunciatum est Sauli quod fugisset David in Geth, & nō addidit ultra quærere eum. **2**
 * Dixit autem David ad Achis: Si inueni gratiam in oculis tuis, detur mihi locus in vna vrbiū regionis huius, vt habitē ibi: cur enim manet seruus tuus in ciuitate regis tecū? * Dedit itaque ei Achis in die illa Siceleg: propter quā causam facta est **3**
 Siceleg regū Iuda, vsque in diē hāc. * Fuit autem numerus dierū, quibus habitauit David in regione Philisthinorū, quattuor **4**
 mensū. * Et ascendit David, & viri eius, & agebant prædas de Gessuri, & de Gerzi, & de Amalecitis: hi enim pagi habitabatur in terra antiquitus, euntibus Sur **5**
 vsque ad Terrā Ægypti. * Et percutiebat **6**
 David

David omnem terram, nec relinquebat
viventem virum & mulierem: tollensq.
ques, & boues, & asinos, & camelos, &
vestes, reuertebatur, & veniebat ad A-
chis. * Dicebat autem ei Achis: In quē
irruisti hodie? Respondebat David:
Contra meridiem Iudæ, & contra me-
ridiem Ierameel, & contra meridiem
Ceni. * Virum & mulierem non vini-
ficabat David, nec adducebat in Geth,
dicens: Ne forte loquantur aduersum
nos: Hæc fecit David: & hoc erat de-
cretum illi omnibus diebus quibus ha-
bitauit in regione Philisthinorum. * Cre-
didit ergo Achis David, dicens: Mul-
ta mala operatus est contra populum
suum Israel: erit igitur mihi seruus sem-
piternus.

CAP. XXVIII.

FActum est autem in diebus illis, cō-
gregauerunt Philisthijm agmina sua,
vt præpararentur ad bellum contra Is-
rael: dixitq. Achis ad David: Sciens nūc
scito, quoniam tecum egredieris in
castris tu, & viri tui. * Dixitq. David
ad Achis: Nunc scies quæ facturus est
seruus tuus. Et ait Achis ad David: Et
ego custodem capitis mei ponam te
cunctis diebus. * Samuel autem mor-
uus est, planxitq. eum omnis Israel, &
sepelierunt eum in Ramatha vrbe sua.
Et Saul abstulit magos, & hariosolos de
terra. * Congregatiq. sunt Philisthijm,
& venerunt, & castrametati sunt in Su-
nam: cōgregauit autem & Saul vniuer-
sum Israel, & venit in Gelboe. * Et vi-
dit Saul castra Philisthijm, & timuit, &
expauit cor eius nimis. * Consuluitq.
Dominum, & non respondit ei neque
per somnia, neque per sacerdotes, ne-
que per prophetas. * Dixitq. Saul seruis
suis: Querite mihi mulierem habentē
pythonem, & vadam ad eam, & sci-
ficabor per illam. Et dixerunt serui ei-
us ad eum: Est mulier pythonem ha-
bens in Endor. * Mutauit ergo habitum
suum: vestitusq. est alijs vestimentis, &
abiit ipse, & duo viri cū eo, veneruntq.
ad mulierē nocte, & ait illi: Diuina mihi
in pythone, & suscita mihi quem dixero
tibi. * Et ait mulier ad eum: Ecce, tu no-
sti quanta fecerit Saul, & quo modo

eraserit magos & hariosolos de terra: qua-
re ergo insidiaris animæ meæ, vt occi-
dar? * Et iurauit ei Saul in Domino, di-
cens: Viuit Dominus, quia non eueniet
tibi quidquam mali propter hanc rem.
* Dixitq. ei mulier: Quem suscitabo ti-
bi? Qui ait: Samuelem mihi suscita.
* Cum autem vidisset mulier Samuelem,
exclamauit voce magna, & dixit ad Saul:
Quare imposuisti mihi? Tu es enim
Saul. * Dixitq. ei rex: Noli timere: quid
vidisti? Et ait mulier ad Saul: Deos vidi
ascendentes de terra. * Dixitq. ei: Qua-
lis est forma eius? Quæ ait: Vir senex
ascendit, & ipse amictus est pallio. Et
intellexit Saul quod Samuel esset, & in-
clinauit se super faciem suam in terra,
& adorauit. * Dixit autē Samuel ad Saul:

Quare inquietasti me vt suscitarer? Et
ait Saul: Coarctor nimis: siquidem Phi-
listhijm pugnant aduersum me, & Deus
recessit a me, & exaudire me noluit ne-
que in manu prophetarū, neque per som-
nia: vocaui ergo te, vt ostenderes mihi
quid faciam. * Et ait Samuel: Quid in-
terrogas me, cum Dominus recesserit a
te, & transferit ad æmulum tuū? Faciet
enim tibi Dominus sicut locutus est in
manu mea, & scindet regnum tuum de
manu tua, & dabit illud proximo tuo
David: * quia non obedisti voci Domi-
ni, neque fecisti irā furoris eius in Ama-
lec. idcirco quod pateris, fecit tibi Do-
minus hodie. * Et dabit Dominus etiā
Israel tecum in manus Philisthijm: cras
autem tu & filij tui mecū eritis: sed &
castra Israel tradet Dominus in manus
Philisthijm. * Statimq. Saul cecidit por-
rectus in terram: extimuerat enim ver-
ba Samuelis, & robur nō erat in eo, quia
non comederat panem tota die illa.
* Ingressa est itaque mulier illa ad Saul,
(conturbatus enim erat valde) dixitq.
ad eum: Ecce obediuit ancilla tua voci
tuæ, & posui animam meam in manu
mea: & audiui sermones tuos, quos lo-
cutus es ad me. * Nunc igitur audi & tu
vocem ancillæ tuæ, & ponam coram te
buccellam panis, vt comedens conuale-
scas, & possis iter agere. * Qui reuinit, &
ait: Non comedam. Coegerunt autem
eum serui sui & mulier, & tandem au-
dita voce eorum surrexit de terra, &
sedit super lectum. * Mulier autem illa
habebat

¶ Sup. 25. a. 1
Eccli. 46. d. 23

¶ Leuit. 20. d.
27
Deut. 12. b. 11
Act. 16. c. 16

¶ Eccli. 46. d.
23

habebat vitulum pascualem in domo, & festinauit, & occidit eum: tollensq. farinam, miscuit eam, & coxit azyma, & posuit ante Saul & ante seruos eius. Qui cum comedissent, surrexerunt, & ambulauerunt per totam noctem illam.

CAP. XXIX.

Congregata sunt ergo Philisthijm vniuersa agmina in Apec: sed & Israel castrametatus est super fontē, qui erat in Iezrahel. Et satrapz quidē Philisthijm incedebant in centurijs & milibus: Dauid autem & viri eius erant in nouissimo agmine cum Achis. Dixeruntq. principes Philisthijm ad Achis: Quid sibi volunt Hebrxi isti? Et ait Achis ad principes Philisthijm: Nū ignoratis Dauid, qui fuit seruus Saul regis Israel, & est apud me multis diebus, vel annis, & non inueni in eo quidquam ex die qua transfugit ad me, vsque ad diē hanc? Irati sunt autem aduersus eum principes Philisthijm, & dixerunt ei: Reuertatur vir iste, & sedeat in loco suo, in quo constituisti eum, & non descendat nobiscum in prælium, ne fiat nobis aduersarius, cum prælari coeperimus: quomodo enim aliter poterit placare dominum suum, nisi in capitibus nostris? Nonne iste est Dauid, cui cantabant in choris, dicentes: Percussit Saul in millibus suis, & Dauid in decem millibus suis? Vocauit ergo Achis Dauid, & ait ei: Viuit Dominus, quia rectus es tu, & bonus in conspectu meo: & exitus tuus, & introitus tuus mecum est in castris: & non inueni in te quidquā mali ex die qua venisti ad me, vsque in diem hanc: sed satrapis non places. Reuerte ergo, & vade in pace, & nō offendas oculos satraparum Philisthijm. Dixitq. Dauid ad Achis: Quid enim feci, & quid inuenisti in me seruo tuo a die qua fui in conspectu tuo vsque in diem hanc, vt nō veniam, & pugnē contra inimicos domini mei regis? Respondens autem Achis, locutus est ad Dauid: Scio quia bonus es tu in oculis meis, sicut Angelus Dei: sed principes Philisthinorū dixerunt: Non ascendet nobiscū in prælium. Igitur confurge mane tu, & serui domini tui, qui venerunt tecum:

& cum de nocte surrexeritis, & coeperit diluescere, pergite. Surrexit itaque de nocte Dauid ipse & viri eius, vt proficiscerentur mane, & reuenterentur ad Terram Philisthijm: Philisthijm autem ascenderunt in Iezrahel.

CAP. XXX.

Cumq. venissent Dauid & viri eius in Siceleg die tertia, Amaleitæ impetum fecerant ex parte australi in Siceleg, & percussant Siceleg, & succenderant eam igni. Et captiuas duxerant mulieres ex ea, a minimo vsque ad magnum: & non interfecerant quemquam, sed secum duxerant, & pergebant itinere suo. Cum ergo venissent Dauid & viri eius ad ciuitatem, & inuenissent eā succensam igni, & vxores suas, & filios suos, & filias ductas esse captiuas, leuauerunt Dauid & populus qui erat cū eo voces suas, & planxerunt donec deficerent in eis lacrymæ. Siquidem & dux vxores Dauid captiuas ductas fuerant, Achinoam Iezrahelites, & Abigail vxor Nabal Carmeli. Et contristatus est Dauid valde: volebat enim eum populus lapidare, quia amara erat anima vniuscuiusque viri super filiis suis, & filiabus: confortatus est autem Dauid in Domino Deo suo. Et ait ad Abiathar sacerdotem filiū Achimelech: Applica ad me ephod. Et applicauit Abiathar ephod ad Dauid, & consuluit Dauid Dominum, dicens: Persequar latrunculos hos, & comprehendam eos, an non? Dixitq. ei Dominus: Persequere absque dubio enim comprehendes eos, & excuties prædam. Abijt ergo Dauid ipse, & sexcenti viri qui erant cum eo, & venerunt vsque ad Torrentem Besor: & lassī quidam substituerunt. Persecutus est autem Dauid ipse, & quadringenti viri: substituerant enim ducenti, qui lassī transire non poterant Torrentem Besor. Et inuenerunt virum Ægyptium in agro, & adduxerunt eum ad Dauid: dederuntq. ei panem vt comederet, & biberet aquam, sed & fragmen massæ caricarum, & duas ligaturas vix passæ. Quæ cum comedisset, reuersus est spiritus eius, & refocillatus est: non enim comederat panem, neque biberat aquā,

tribus diebus & tribus noctibus. * Dixit itaque ei David : Cuius es tu? vel unde? & quo pergis? Qui ait: Puer Aegyptius ego sum, seruus viri Amalecitz: dereliquit autem me dominus meus, quia agrotare coepi nudius tertius. * Siquidem nos erupimus ad australem plagam Cerethi, & contra Iudam, & ad Meridiem Caleb, & Siceleg succedimus igni. * Dixitq. ei David: Potes me ducere ad cuneum istum? Qui ait: Iura mihi per Deum, quod non occidas me, & non tradas me in manus domini mei, & ego ducam te ad cuneum istum. Et iurauit ei David. * Qui cum dixisset eum, ecce illi discumbebant super faciem vniuersae terrae comedentes & bibentes, & quasi festum celebrantes die, pro cuncta praeda, & spolijs quae ceperat de Terra Philisthijm, & de Terra Iudae. * Et percussit eos David a vespere usque ad vesperam alterius diei, & non euasit ex eis quisquam, nisi quadringenti viri adolescentes, qui ascenderant camelos, & fugerant. * Eruit ergo David omnia, quae tulerant Amalecitz, & duas uxores suas eruit. * Nec defuit quidquam a paruo usque ad magnum, tam de filiis quam de filiabus, & de spolijs, & quaecumque rapuerant omnia reduxit David. * Et tulit vniuersos greges & armata, & minauit ante faciem suam: dixeruntque: Haec est praeda David. * Venit autem David ad ducentos viros, qui lassifubstiterant, nec sequi potuerant David, & residere eos iusserat in Torrente Besor: qui egressi sunt obuiam David, & populo qui erat cum eo. Accedens autem David ad populum, salutauit eos pacifice. * Respondensq. omnis vir pessimus, & iniquus de viris, qui ierant cum David, dixit: Quia non venerunt nobiscum, non dabimus eis quidquam de praeda, quam eruiimus: sed sufficiat unicuique uxor sua & filij: quos cum acceperint, recedant. * Dixit autem David: Non sic facietis fratres mei de his, quae tradidit nobis Dominus, & custodiuit nos, & dedit latrunculos, qui eruperant aduersum nos, in manus nostras: nec audiet vos quisquam super sermone hoc. Equanim pars erit descendens ad praedium, & remanens ad sarcinas, & similiter diuident. * Et factum est hoc ex die illa, & deinceps constitutum & praesinitum, &

quasi lex in Israel usque in diem hunc.
 26 Venit ergo David in Siceleg, & misit dona de praeda senioribus Iuda proximis suis, dicens: Accipite benedictionem de praeda hostium Domini: * His, qui erant in Bethel, & qui in Ramoth ad Meridiem, & qui in Iether, & qui in Aroer, & qui in Sephamoth, & qui in Esthamo, & qui in Rachal, & qui in urbibus Ierameel, & qui in urbibus Ceni, & qui in Arama, & qui in lacu Asan, & qui in Athach, & qui in Hebron, & reliquis qui erant in his locis, in quibus commoratus fuerat David ipse, & viri eius.

CAP. XXXI.

1 Philisthijm autem pugnabant aduersum Israel: & fugerunt viri Israel ante faciem Philisthijm, & ceciderunt interfecti in monte Gelboe. * Irrueruntq. Philisthijm in Saul, & in filios eius, & percusserunt Ionathan, & Abinadab, & Melchisua filios Saul, totumq. pondus praelij versum est in Saul: & consecuti sunt eum viri sagittarii, & vulneratus est vehementer a sagittarijs. * Dixitq. Saul ad armigerum suum: Euagina gladium tuum, & percutere me: ne forte veniant incircumcisi isti, & interficiant me, illudentes mihi. Et noluit armiger eius: fuerat enim nimio terrore perterritus. arripuit itaque Saul gladium, & irruit super eum. * Quod cum vidisset armiger eius, videlicet quod mortuus esset Saul, irruit etiam ipse super gladium suum, & mortuus est cum eo. * Mortuus est ergo Saul, & tres filij eius, & armiger illius, & vniuersi viri eius in die illa pariter. * Videtes autem viri Israel, qui erant trans vallem, & trans Iordanem, quod fugissent viri Israelitae, & quod mortuus esset Saul, & filij eius, reliquerunt ciuitates suas, & fugerunt: veneruntq. Philisthijm, & habitauerunt ibi. * Facta autem die altera, venerunt Philisthijm, ut spoliarent interfectos, & inuenerunt Saul & tres filios eius iacentes in monte Gelboe. * Et praeciderunt caput Saul, & spoliauerunt eum armis: & miserunt in Terram Philistinorum per circueum, ut annunciretur in templo idolorum, & in populis. * Et posuerunt arma eius in templo Asa-

5.2. Reg. 1.4.4 Astaroth, corpus vero eius suspende-
runt in muro Bethsan. * Quod cum
audissent habitatores Iabes Galaad, quæ-
cumque fecerant Philisthijm Saul, * sur-
rexerunt omnes viri fortissimi, & am-
bulauerunt tota nocte, & tulerunt ca-

dauer Saul, & cadauera filiorum eius
de muro Bethsan: Veneruntq. Iabes
13 Galaad, & combusserunt ea ibi: * &
tulerunt ossa eorum, & sepelierunt in
nemore Iabes, & ieiunauerunt septem
diebus.

LIBER SECVNDVS SAMVELIS.

Quem nos
SECVNDVM REGVM
Dicimus.

CAPVT PRIMVM.

ACTVM est au-
tem, postquam A
mortuus est Saul, vt
David reuerteretur
a cæde Amalec, &
maneret in Siceleg
duos dies. * In die
autem tertia apparuit homo veniens de
castris Saul veste conscissa, & pulue-
re conspersus caput. & vt venit ad Da-
uid, cecidit super faciem suam, &
adorauit. * Dixitq. ad eum David: Vn-
de Venis? Qui ait ad eum: De ca-
stris Israel fugi. * Et dixit ad eum David: 4
Quod est verbum quod factum est? in-
dica mihi. Qui ait: Fugit populus ex
prælio, & multi corruentes e populo
mortui sunt: sed & Saul & Ionathas
filius eius interierunt. * Dixitq. David 5
ad adolescentem, qui nuntiabat ei:

Vnde scis quia mortuus est Saul, & Io-
nathas filius eius? * Et ait adolescens,
qui nuntiabat ei: Casu veni in montem
Gelboe, & Saul incumbebat super ha-
stam suam: porro currus & equites
7 appropinquabant ei, * & conuersus post
B tergum suum, vidensq. me vocauit.
8 Cui cum respondissem: Adsum: * di-
xit mihi: Quisnā es tu? Et aio ad eum:
9 Amalecites ego sum. * Et locutus est
mihi: Sta super me, & interfice me:
quoniam tenent me angustia, & ad-
10 huc tota anima mea in me est. * Stansq.
super eum, occidi illum: sciebam enim
quod viuere non poterat post ruinam:
& tuli diadema quod erat in capite
eius, & armillam de brachio illius, &
11 attuli ad te dominum meum huc. * Ap-
prehendens autem David vestimenta sua
scidit, omnesq. viri, qui erant cum eo,

* & planxerunt, & fleuerunt, & ieiuna-
uerunt vsque ad vesperam super Saul, &
super Ionathan filium eius, & super po-
pulum Domini, & super domum Israel,
eo quoddam corruissent gladio. * Dixitq.
David ad iuuenem qui nunciauerat ei:
Vnde es tu? Qui respondit: Filius ho-
minis aduenit Amalecitarum ego sum.

Psalm. 104. b.
15

* Et ait ad eum David: Quare non
timuisti mittere manum tuam ut occi-
deres Christum Domini? Vocansq. Da-
uid vnum de pueris suis, ait: Accedens
irruere in eum. Qui percussit illum, &
mortuus est. * Et ait ad eum David:
Sanguis tuus super caput tuum: os e-
nim tuum locutum est aduersum te, di-
cens: Ego interfeci Christum Domini.
* Planxit autem David planctum huius-
cemodi super Saul, & super Ionathan
filium eius, (* & praecepit ut docerent
filios Iuda arcum, sicut scriptum est in Li-
bro iustorum.) Et ait: Considera Israel pro
his, qui mortui sunt super excelsa tua
vulnerati. * Inclyti, Israel, super montes
tuos interfecti sunt: quo modo cecide-
runt fortes? * Nolite annunciare in Geth,
neque annuncietis in compitis Ascalo-
nis: ne forte latentur filii Philisthim,
ne exultent filii incircumcisorum. * Mon-
tes Gelboe, nec ros, nec pluuia veniant
super vos, neque sint agri primitiarum:
quia ibi abiectus est clypeus fortium, cly-
peus Saul, quasi non esset vinctus oleo.
* A sanguine intersectorum, ab adipe for-
tium, sagitta Ionathae numquam rediit
retrosum, & gladius Saul non est re-
uersus inanis. * Saul & Ionathas amabi-
les, & decori in vita sua, in morte quo-
que non sunt diuisi: aquilae velociore,
leonibus fortiores. * Filii Israel super
Saul flete, qui vestiebat vos coccino in
delicijs, qui praebebat ornamenta aurea
cultui vestro. * Quo modo ceciderunt
fortes in praelio? Ionathas in excelsis
tuis occisus est? * Doleo super te fra-
ter mi Ionatha decore nimis, & ama-
bilis super amorem mulierum. Si-
cut mater vnicum amat filium suum,
ita ego te diligebam. * Quo modo
cecidere robusti, & perierunt arma
bellica?

Igitur post haec consuluit David Do-
minum, dicens: Num ascendam in
vnam de ciuitatibus Iuda? Et ait Domi-
nus ad eum: Ascende. Dixitq. David:
Quomodo ascendam? Et respondit ei: In He-
bron. * Ascendit ergo David, & dux
uxores eius, Achinoam Iezraelites, &
Abigail vxor Nabal Carmeli: * sed &
viros, qui erant cum eo, duxit David
singulos cum domo sua: & manserunt in
oppidis Hebron. * Veneruntq. viri Iu-
da, & vixerunt ibi David, ut regnaret
super domum Iuda. Et nunciatum est
David, quoddam viri Iabes Galaad sepelif-
sent Saul. * Misit ergo David nuncios ad
viros Iabes Galaad, dixitq. ad eos: Be-
nedicti vos Domino, qui fecistis mise-
ricordiam hanc cum domino vestro Saul,
& sepelistis eum. * Et nunc retribuet
vobis quidem Dominus misericordiam
& veritatem: sed & ego reddam gratiam,
eo quoddam fecistis verbum istud. * Confor-
tentur manus vestrae, & estote filij forti-
tudinis: licet enim mortuus sit dominus
vester Saul, tamen me vnxit domus Iu-
da in regem sibi. * Abner autem filius
Ner princeps exercitus Saul tulit Isbo-
seth filium Saul, & circumduxit eum
per castra, regemq. constituit super
Galaad & super Gessuri, & super Iez-
rael, & super Ephraim, & super Benia-
min, & super Israel vniuersum. * Qua-
draginta annorum erat Isboseth filius
Saul cum regnare coepisset super Israel,
& duobus annis regnavit: sola autem
domus Iuda sequebatur David. * Et fuit
numerus dierum, quos commoratus est
David, imperans in Hebron super domum
Iuda, septem annorum, & sex mensium.
* Egressusq. est Abner filius Ner, & pue-
ri Isboseth filij Saul de castris in Gabaon.
* Porro Ioab filius Saruiz, & pueri Da-
uid egressi sunt, & occurrerunt eis iux-
ta piscinam Gabaon. Et cum in vnum co-
uenissent, e regione federunt: hi ex vna
parte piscinae, & illi ex altera. * Dixitq.
Abner ad Ioab: Surgant pueri, & lu-
dant coram nobis. Et respondit Ioab:
Surgant. Surrexerunt ergo, & transie-
runt numero duodecim de Benjamin,
& ex parte Isboseth filij Saul, & duodecim
de

1. Mach. 2.
17

de pueris Dauid. * Apprehensoq. vnus-
quisque capite comparis sui, defixit gla-
dium in latus contrarij, & ceciderunt
simul: vocatumq. est nomen loci illius:
Ager robustorum, in Gabaon. * Et or-
tulus est bellum durum satis in die illa:
fugatusq. est Abner, & viri Israel a pue-
ris Dauid. * Erant autem ibi tres filij
Saruiz, Ioab, & Abisai, & Asael: porro
Asael cursor velocissimus fuit, quasi v-
nus de capreis, quæ morantur in siluis.
* Persequebatur autem Asael Abner, &
non declinauit ad dexteram neque ad
sinistram omittens persequi Abner. * Re-
spexit itaque Abner post tergum suum,
& ait: Tunc es Asael? Qui respondit:
Ego sum. * Dixitq. ei Abner: Vade
ad dextram, siue ad sinistram, & ap-
prehende vnum de adolescentibus, &
tolle tibi spolia eius. Noluit autem
Asael omittere quin vrgeret eum.
* Rursumq. locutus est Abner ad Asael:
recede, noli me sequi, ne compellar
confodere te in terram, & leuare non
potero faciem meam ad Ioab fratrem
tuum. * Qui audire contempsit, & no-
luit declinare: percussit ergo eum Ab-
ner auerfa hasta in inguine, & transfo-
dit, & mortuus est in eodem loco: om-
nesq. qui transibant per locum illum,
in quo ceciderat Asael, & mortuus e-
rat, subsistebant. * Persequentibus autē
Ioab, & Abisai fugientem Abner, sol
occubuit: & venerunt vsque ad Collem
aquæ ductus, qui est ex aduerso vallis
itineris deserti in Gabaon. * Congre-
gatiq. sunt filij Benjamin ad Abner: &
conglobati in vnum cuncum, steterunt
in summitate tumuli vnus. * Et exclā-
mauit Abner ad Ioab, & ait: Num vs-
que ad internecionem tuus mucro de-
suet? an ignoras quod periculosa sit
desperatio? vsquequo non dicis populo
vt omittat persequi fratres suos? * &
ait Ioab: Viuit Dominus, si locutus fuisset,
mane recessisset populus persequens
fratrem suum. * Insonuit ergo Ioab
buccina, & stetit omnis exercitus,
nec persecuti sunt ultra Israel, neque
inire certamen. * Abner autem &
viri eius abierunt per campestria, to-
ta nocte illa: & transferunt Iordanem,
& lustrata omni Beth horon, vene-
runt ad castra. * Porro Ioab reuersus,

omisso Abner, congregauit omnem po-
pulum: & defuerunt de pueris Dauid
decem & nouem viri, excepto Asaele.
* Serui autem Dauid percusserunt de
Beniamin, & de viris, qui erant cum
Abner trecentos sexaginta, qui &
mortui sunt. * Tuleruntq. Asael, & sepe-
lierunt eum in sepulchro patris sui
in Bethlehem: & ambulauerunt tota
nocte Ioab & viri qui erant cum eo,
& in ipso crepusculo peruenerunt in
Hebron.

C A P. III.

Acta est ergo longa concertatio in-
ter domum Saul, & inter domum
Dauid: Dauid proficiscens, & semper
seipso robustior, domus autem Saul
decrescens quozidie. * Natiq. sunt fi-
lij Dauid in Hebron: fuitq. primoge-
nitus eius Amnon de Achinoam Iezra-
helitide. * Et post eum Cheleab de
Abigail vxore Nabal Carmeli: porro
tertius Absalon filius Maacha filix Thol-
mai regis Gessur. * Quartus autem A-
donias, filius Haggith: & quintus Sa-
phathia, filius Abital. * Sextus quoque
Iethraam de Egla vxore Dauid. hi nati
sunt Dauid in Hebron. * Cum ergo
esset prælum inter domum Saul & do-
mum Dauid, Abner filius Ner regebat
domum Saul. * Fuerat autem Sauli cō-
cubina nomine Respha, filia Aia. Di-
xitq. Isboseth ad Abner: * Quare in-
gressus es ad concubinam patris mei?
Qui iratus nimis propter verba Isbo-
seth, ait: Numquid caput canis ego
sum aduersum Iudam hodie, qui te-
cerim misericordiam super domum
Saul patris tui, & super fratres & pro-
ximos eius, & non tradidi te in ma-
nus Dauid, & tu requisisti in me quod
argueres pro muliere hodie? * Hæc
faciat Deus Abner, & hæc addat ei, ni-
si quomodo iurauit Dominus Dauid,
sic faciam cum eo, vt transferatur re-
gnum de domo Saul, & eleuetur thro-
nus Dauid super Israel, & super Iudam,
& a Dan vsque Bersabee. * Et non potuit
respondere ei quidquam, quia metuebat
illum. * Misit ergo Abner nuncios ad
Dauid pro se dicentes: Cuius est terra?
Et vt loquerentur: Fac mecum amici-
tias

|| 1. Par. 3. 2. 1

tias, & erit manus mea tecum, & reducam ad te vniuersum Israel. * Qui ait: 13 Optime: ego faciam tecum amicitias: sed vnam rem peto a te, dicens: Non videbis faciem meam antequam adduxeris Michol filiam Saul: & sic venies, & videbis me. * Misit autem Dauid nuncios ad Isboseth filium Saul, dicens: 14 Redde vxorem meam Michol, quam despondi mihi centum præputijs Philisthijm. * Misit ergo Isboseth, & tulit eam 15 a viro suo Phaltiel, filio Lais. * Sequebaturq. eam vir suus, plorans vsque Bahurim: & dixit ad eum Abner: Vade, & reuertere. Qui reuersus est. * Sermonem quoque intulit Abner ad seniores Israel, dicens: Tam heri quam nudius tertius quærebatis Dauid vt regnaret super vos. * Nunc ergo facite: quoniam Dominus 16 locutus est ad Dauid, dicens: In manu serui mei Dauid saluabo populum meum Israel de manu Philisthijm, & omnium inimicorum eius. * Locutus est autem 17 Abner etiam ad Benjamin. Et abiit vt loqueretur ad Dauid in Hebron omnia quæ placuerant Israeli, & vniuerso Benjamin. * Venitq. ad Dauid in Hebron cum viginti viris: & fecit Dauid Abner, & viris eius qui venerant cum eo, conuiuium. * Et dixit Abner ad Dauid: Surgam, vt congregem ad te dominum meum regem, omnem Israel, & ineam tecum foedus, & imperes omnibus, sicut desiderat anima tua. Cum ergo deduxisset Dauid Abner, & ille isset in pace, * statim pueri Dauid, & Ioab venerunt, cassis latronibus, cum præda magna nimis: Abner autem non erat cum Dauid in Hebron, quia iam dimiserat eum, & profectus fuerat in pace. * Et Ioab, & omnis exercitus, qui erat cum eo, postea venerunt: nunciatum est itaque Ioab a narrantibus: 18 Venit Abner filius Ner ad regem, & dimisit eum, & abiit in pace. * Et ingressus est Ioab ad regem, & ait: Quid fecisti? Ecce venit Abner ad te: quare dimisisti eum, & abiit & recessit? * ignoras Abner filium Ner, quoniam ad hoc venit ad te vt deciperet te, & sciret exitum tuum, & introitum tuum, & nosset omnia quæ agis? * Egressus itaque Ioab a Dauid, misit nuncios post Abner, & reduxit eum a cisterna Sira, ignorante Da-

uid: * Cumq. redisset Abner in Hebron, seorsum adduxit eum Ioab ad medium portæ, vt loqueretur ei, in dolo: & percussit illum ibi in inguine, & mortuus est in ultionem sanguinis Asael fratris eius. * Quod cum audisset Dauid rem iam gestam, ait: Mundus ego sum, & regnum meum apud Dominum vsque in sempiternum a sanguine Abner filij Ner, * & veniat super caput Ioab, & super omnem domum patris eius: nec deficiat de domo Ioab fluxum seminis sustinens, & leprosus, & tonens fusum, & cadens gladio, & indigens pane. * Igitur Ioab & Abisai frater eius interfecerunt Abner, eo quod occidisset Asael fratrem eorum in Gabaon in prælio. * Dixit autem Dauid ad Ioab, & ad omnem populum, qui erat cum eo: Scindite vestimenta vestra, & accingimini saccis, & plangite ante exequias Abner. porro rex Dauid sequebatur feretrum. * Cumq. sepelissent Abner in Hebron, leuauit rex Dauid vocem suam, & fleuit super tumulum Abner: fleuit autem & omnis populus. * Plangensq. rex & lugens Abner, ait: Nequaquam vt mori solent ignaui, mortuus est Abner. * Manus tuæ ligatæ non sunt, & pedes tui non sunt cõpedibus aggravati: sed sicut solent cadere coram filiis iniquitatis, sic corruisti. Congeminansq. omnis populus fleuit super eum. * Cũq. venisset vniuersa multitudo cibum capere cum Dauid, clara adhuc die iurauit Dauid, dicens: Hæc faciat mihi Deus, & hæc addat, si ante occasum solis gultauero panem vel aliud quidquam. * Omnisq. populus audiuit, & placuerunt eis cuncta quæ fecit rex in conspectu totius populi. * & cognouit omne vulgus, & vniuersus Israel in die illa quoniam non actum fuisset a rege vt occideretur Abner filius Ner. * Dixit quoque rex ad seruos suos: Num ignoratis quoniam princeps & maximus cecidit hodie in Israel? * Ego autem adhuc delicatus, & vinctus rex: porro viri isti filij Saruix duri sunt mihi: retribuat Dominus facienti malum iuxta malitiam suam.

CAP. IIII.

A Vdiuit autem Isboseth filius Saul quod cecidisset Abner in Hebron: & dissolutæ sunt manus eius, omnisq. Israel perturbatus est. * Duo autem viri principes latronum erant filio Saul, nomen vni Baana, & nomen alteri Rechab, filij Remmon Berothitz de filijs Beniamin: siquidem & Beroth reputata est in Beniamin. * & fugerunt Berothitz in Gethaim, fueruntq. ibi aduentusque ad tempus illud. Erat autem Ionathæ filio Saul filius debilis pedibus: quinquennis enim fuit, quando venit nuncius de Saul & Ionatha ex Iezrahel. tollens itaque eum nutrix sua, fugit: cumq. festinaret vt fugeret, cecidit, & claudus effectus est: habuitq. vocabulum Miphiboseth. * Venientes igitur filij Remmon Berothitz, Rechab & Baana, ingressi sunt feruente die domum Isboseth: qui dormiebat super stratum suum meridie. Et ostiaria domus purgans triticum, obdormiuit. * Ingressi sunt autem domum latenter assumentes spicas tritici, & percusserunt eum in inguine Rechab & Baana frater eius, & fugerunt. * Cum autem ingressi fuissent domum, ille dormiebat super lectum suum in conclauis, & percutientes interfecerunt eum: sublatoq. capite eius, abierunt per viam deserti tota nocte, & attulerunt caput Isboseth ad Dauid in Hebron: dixeruntq. ad regem: Ecce caput Isboseth filij Saul inimici tui, qui quærebat animam tuam: & dedit Dominus domino meo regi vltionem hodie de Saul, & de semine eius. * Respondens autem Dauid Rechab, & Baana fratri eius, filijs Remmon Berothitz, dixit ad eos: Viuit Dominus, qui eruit animam meam de omni angustia, * quoniam eum, qui annunciauerat mihi, & dixerat: Mortuus est Saul: qui putabat se prospera nunciare, tenui, & occidi eum in Si-celeg, cui oportebat mercedem dare pro nuncio. * Quanto magis nunc cum homines impij interfecerunt virum innoxium in domo sua, super lectum suum, non quæram sanguinem eius de manu vestra, & auferam vos de ter-

[1 Sup. 1. b. 14]

ra? * Præcepit itaque Dauid pueris suis, & interfecerunt eos: præcidentesq. manus & pedes eorum, suspenderunt eos super piscinam in Hebron: caput autem Isboseth tulerunt, & sepelierunt in sepulchro Abner in Hebron.

CAP. V.

ET venerunt vniuersæ tribus Israel ad Dauid in Hebron, dicentes: "Ecce nos, os tuum, & caro tua sumus. * Sed & heri & nudius tertius cum esset Saul rex super nos, tu eras educens & reducens Israel: dixit autem Dominus ad te: Tu pasces populum meum Israel, & tu eris dux super Israel. * Venerunt quoque & seniores Israel ad regem in Hebron, & percussit cum eis rex Dauid foedus in Hebron coram Domino: vixeruntq. Dauid in regem super Israel. * Filius triginta annorum erat Dauid, cum regnare cœpisset, * & quadraginta annis regnavit. * In Hebron regnavit super Iudam septem annis & sex mensibus: in Ierusalem autem regnavit triginta tribus annis super omnem Israel & Iudam. * Et abiit rex, & omnes viri qui erant cum eo, in Ierusalem, ad Iebusæum habitatorem terræ: dictuq. est Dauid ab eis: Non ingredieris huc, nisi abstuleris cæcos & claudos dicentes: Non ingredietur Dauid huc. * Cœpit autem Dauid arcem Sion, hæc est ciuitas Dauid. * Proposuerat enim Dauid in die illa præmium, qui percussisset Iebusæum, & retigisset domatum situlas, & abstulisset cæcos & claudos odientes animam Dauid. idcirco dicitur in prouerbio: Cæcus & claudus non intrabunt in templum. * Habitauit autem Dauid in arce, & vocauit eam, Ciuitatem Dauid: & ædificauit per gyrum a Mello & intrinsecus. * Et ingrediebatur proficiens atque succrescens, & Dominus Deus exercituum erat cum eo. * Misit quoque Hiram rex Tyri nuncios ad Dauid, & ligna cedrina, & artifices lignorum, artificesq. lapidum ad parietes: & ædificauerunt domum Dauid. * Et cognouit Dauid quoniam confirmasset eum Dominus regem super Israel, & quoniam exaltasset regnum eius super populum suum Israel. * Accepit ergo

[1. Par. 11. a. 1]

[1. Reg. 1. b. 11]

[1. Par. 1. a. 1]

[1. Par. 3. a. 1]

ergo Dauid adhuc concubinas & vxores de Ierusalem, postquam venerat de Hebron: natiq. sunt Dauid & alij filij & filix: * & hæc nomina eorum, qui 14 nati sunt ei in Ierusalem, Samua, & Sobab, & Nathan, & Salomon, * & Ieha- 15 har, & Elisua, & Nepheg, * & Iaphia, 16 & Elisama, & Elioda, & Eliphaleth. * Audierunt ergo Philisthijm quòd vn- 17 xissent Dauid in regem super Israel: & ascenderunt vniuersi vt quærerent Dauid: quod cum audisset Dauid, descen- dit in præsidium. * Philisthijm autem 18 venientes diffusi sunt in Valle Raphaim. * & consuluit Dauid Dominum, dicens: 19 Si ascendam ad Philisthijm? & si dabis eos in manu mea? Et dixit Dominus ad Dauid: Ascende, quia tradens dabo Philisthijm in manu tua. * Venit ergo 20 Dauid in Baal Pharasim. & percussit D eos ibi, & dixit: Diuisit Dominus inimicos meos coram me, sicut diuiduntur aquæ. Propterea vocatum est nomen loci illius, Baal Pharasim. * Et relique- 21 runt ibi sculptilia sua: quæ tulit Dauid, & viri eius. * Et addiderunt adhuc Philisthijm vt ascenderent, & diffusi sunt in Valle Raphaim. * Consuluit autem Dauid Dominum: Si ascendam contra Philisthæos, & tradas eos in manus meas? Qui respondit: Non ascendas contra eos, sed gyra post tergum eorum, & venies ad eos ex aduerso pyrorum. * Et cum audieris sonitum gradientis in cacumine pyrorum, tunc inibis prælium: quia tunc egredietur Dominus ante faciem tuam, vt percutiat castra Philisthijm. * Fecit itaque Dauid 25 sicut præceperat ei Dominus, & percussit Philisthijm de Gabaa, vsque dum venias Gezer.

CAP. VI.

Congregauit autem rursus Dauid omnes electos ex Israel triginta millia. * Surrexitq. Dauid, & abiit, & vniuersus populus, qui erat cum eo de viris Iuda, vt adducerent arcam Dei, super quam inuocatum est nomen Domini exercituum, sedentis in cherubim super eam. * Et imposuerunt arcam Dei super plaustrum nouum: tuleruntq. eam de domo Abinadab, qui erat in Gabaa:

Oza autem, & Ahio filij Abinadab, minabant plaustrum nouum. * Cumq. tulissent eam de domo Abinadab, quæ erat in Gabaa, custodiens arcam Dei Ahio præcedebat arcam. * Dauid autem, & omnis Israel ludebant coram Domino in omnibus lignis fabrefactis, & citharis & lyris & tympanis & sistris & cymbalis. * Postquam autem venerunt ad Arcam Nachon, extendit Oza manum ad arcam Dei, & tenuit eam: quoniam calcitrabant boues, & declinauerunt eam. * Iratusq. est indignatione Dominus contra Ozam, & percussit eum super temeritate: qui mortuus est ibi iuxta arcam Dei. * Contristatus est autem Dauid, eo quòd percussisset Dominus Ozam, & vocatum est nomen loci illius: Percussio Oze vsque in diem hanc. * Et extimuit Dauid Dominum in die illa, dicens: Quo modo ingreditur ad me arca Domini? * Et noluit diuertere ad se arcam Domini in ciuitatem Dauid: sed diuertit eam in domum Obededom Gethzi. * Et habitauit arca Domini in domo Obededom Gethzi tribus mensibus: & benedixit Dominus Obededom, & omnem domum eius. * Nunciatumq. est regi Dauid quòd benedixisset Dominus Obededom, & omnia eius propter arcam Dei. Abiit ergo Dauid, & adduxit arcam Dei de domo Obededom in ciuitatem Dauid cum gaudio: & erant cum Dauid septem chori, & victima vituli. * Cumq. transcendissent qui portabant arcam Domini sex passus, immolabat bouem & arietem, & Dauid saltabat totis viribus ante Dominum. porro Dauid erat accinctus ephod lineo. * Et Dauid, & omnis domus Israel ducebant arcam testamenti Domini, in iubilo, & in clangore buccinæ. * Cumq. intrasset arca Domini in ciuitatem Dauid, Michol filia Saul prospiciens per fenestram, vidit regem Dauid subsilentem, atque saltantem coram Domino: & despectum eum in corde suo. * Et introduxerunt arcam Domini, & imposuerunt eam in loco suo in medio tabernaculi, quod tetenderat ei Dauid: & obtulit Dauid holocausta, & pacifica coram Domino. * Cumq. compleisset offerens holocausta & pacifica, benedixit populo in nomine Domini exercituum.

Et

* Et partitus est vniuersa multitudini Israel tam viro quam mulieri singulis collyridam panis vnam, & affaturam bubulae carnis vnam, & similam frixam oleo: & abiit omnis populus, vnusquisque in domum suam. * Reuersusque est Dauid vt benediceret domui suae: & egressa Michol filia Saul in occursum Dauid, ait: Quam gloriosus fuit hodie rex Israel discooperiens se ante ancillas seruorum suorum, & nudatus est, quasi si nudetur vnus de scurris. * Dixitque Dauid ad Michol: Ante Dominum, qui elegit me, potius quam patrem tuum, & quam omnem domum eius, & praecepit mihi vt essem dux super populum Domini in Israel, & Iudae, & vilior fiam plus quam factus sum: & ero humilis in oculis meis: & cum ancillis, de quibus locuta es, gloriosior apparebo. * Igitur Michol filia Saul non est natus filius vsque in diem mortis suae.

C A P. V I I.

FACTUM est autem cum sedisset rex in domo sua, & Dominus dedisset ei requiem vndique ab vniuersis inimicis suis, * dixit ad Nathan prophetam: Videsne quod ego habitem in domo cedrina, & arca Dei posita sit in medio pellium? * Dixitque Nathan ad regem: Omne quod est in corde tuo, vade fac: quia Dominus tecum est. * Factum est autem in illa nocte: & ecce sermo Domini ad Nathan, dicens: Vade, & loquere ad seruum meum Dauid: Hec dicit Dominus: Numquid tu aedificabis mihi domum ad habitandum? Neque enim habitavi in domo ex die illa, qua eduxi filios Israel de Terra Aegypti, vsque in diem hanc: sed ambulabam in tabernaculo, & in tentorio. * Per cuncta loca, quae transiui cum omnibus filiis Israel, numquid loquens locutus sum ad vnam de tribubus Israel, cui praecepi, vt pasceret populum meum Israel, dicens: Quare non aedificastis mihi domum cedrinam? * Et nunc haec dices seruo meo Dauid: Hec dicit Dominus exercituum: Ego tuli te de pascuis sequentem greges, vt esses dux super populum meum Israel: & fui tecum in omnibus vbicumque ambulasti, & interfeci vniuersos inimicos tuos a

facie tua: fecique tibi nomen grande, iuxta nomen magnorum, qui sunt in terra. * Et ponam locum populo meo Israel, & plantabo eum, & habitabit sub eo, & non turbabitur amplius: nec addent filij iniquitatis vt affligant eum sicut prius, ex die qua constitui iudices super populum meum Israel: & requiem dabo tibi ab omnibus inimicis tuis. praedicatque tibi Dominus, quod domum faciat tibi Dominus. * Cumque completi fuerint dies tui, & dormieris cum patribus tuis, suscitabo semen tuum post te, quod egredietur de vtero tuo, & firmabo regnum eius. * Ipse aedificabit domum nomini meo, & stabiliam thronum regni eius vsque in sempiternum. * Ego ero ei in patrem, & ipse erit mihi in filium: qui si inique aliquid gesserit, arguam eum in virga virorum, & in plagis filiorum hominum. * Misericordiam autem meam non auferam ab eo, sicut abstuli a Saul, quem amoui a facie mea. * Et fidelis erit domus tua, & regnum tuum vsque in aeternum ante faciem tuam, & thronus tuus erit firmus iugiter. * Secundum omnia verba haec, & iuxta vniuersam visionem istam, sic locutus est Nathan ad Dauid. * Ingressus est autem rex Dauid, & sedit coram Domino, & dixit: Quis ego sum Domine Deus, & quae domus mea, quia adduxisti me hucusque? * Sed & hoc parum visum est in conspectu tuo Domine Deus, nisi loquereris etiam de domo serui tui in longinquum: ista est enim lex Adam, Domine Deus. * Quid ergo addere poterit adhuc Dauid, vt loquatur ad te? tu enim scis seruum tuum Domine Deus. * Propter verbum tuum, & secundum cor tuum fecisti omnia magnalia haec, ita vt notum faceres seruo tuo. * Idcirco magnificatus es Domine Deus, quia non est similis tui, neque est Deus extra te, in omnibus quae audiuiimus auribus nostris. * Quae est autem, vt populus tuus Israel, gens in terra, propter quam iuit Deus, vt redimeret eam sibi in populum, & poneret sibi nomen, faceretque eis magnalia, & horribilia super terram, a facie populi tui, quem redemisti tibi ex Aegypto, gentem, & deum eius. * Firmasti enim tibi populum tuum Israel in populum sempiternum: & tu Domine Deus factus

1. Par. 17. 4. 1

1. Sup. 1. Reg. b. 11
11. 77. g. 76

1. Reg. 1. b. 19

1. Reg. 3. 1. 3

1. Par. 22. c.

Ps. 132. 3. 3

Heb. 1. b. 6

factus es eis in Deum. * Nunc ergo 25
Domine Deus verbum, quod locutus es
super seruum tuum, & super domum
eius, suscita in sempiternum: & fac sicut
locutus es, * vt magnificetur nomen tuum 26
vsque in sempiternum, atque dicatur:
Dominus exercituum, Deus super Israel.
Et domus serui tui Dauid, erit stabilita
coram Domino, * quia tu Domine exer- 27
cituum Deus Israel reuelasti aurem ser-
ui tui, dicens: Domum ædificabo tibi:
propterea inuenit seruus tuus cor suum
vt oraret te oratione hac. * Nunc ergo 28
Domine Deus, tu es Deus, & verba tua
erunt vera: locutus es enim ad seruum
tuum bona hæc. * Incipe ergo, & be- 29
nedic domui serui tui, vt sit in sempi-
ternum coram te: quia tu Domine Deus
locutus es, & benedictione tua benedi-
cetur domus serui tui in sempiternum.

CAP. VIII.

FActum est autem post hæc percussit 1
Dauid Philisthim, & humiliavit eos, A
Et tulit Dauid Frenum tributi de manu 2
Philisthim. * Et percussit Moab, & me- 3
sus est eos funiculo, coæquans terram: me- 4
sus est autem duos funiculos, vnum ad 5
occidendum, & vnum ad viuificandum:
factusq. est Moab Dauid seruiens sub tri- 6
buto. * Et percussit Dauid Adarezer fi- 7
lium Rohob regem Soba, quando pro- 8
fectus est vt dominaretur super flumen
Euphraten. * Et captis Dauid ex parte 9
eius mille septingentis equitibus, & vi- 10
ginti millibus peditum, subnerauit om-
nes iugales curruum: dereliquit autem 11
ex eis centum currus. * Venit quoque
Syria Damasci, vt præsidium ferret Ada-
rezer regi Soba: & percussit Dauid de 12
Syria viginti duo millia virorum. * Et 13
posuit Dauid præsidium in Syria Dama-
sci: factaq. est Syria Dauid seruiens sub 14
tributo: seruauitq. Dominus Dauid in
omnibus ad quæcumque profectus est. 15
* Et tulit Dauid arma aurea, quæ habe-
bant serui Adarezer, & derulit ea in Ie-
rusalem. * Et de Bete, & de Beroth ciui-
tatibus Adarezer tulit rex Dauid æs mul-
tum nimis. * Audiuit autem Thou rex
Emath, quod percussisset Dauid omne
robur Adarezer, * & misit Thou Ioram 16
filium suum ad regem Dauid, vt saluta-

ret eum congratulans, & gratias ageret:
C eo quod expugnasset Adarezer, & per-
cussisset eum. Hostis quippe erat Thou
Adarezer, & in manu eius erant vasa au-
rea, & vasa argentea, & vasa ærea: * quæ
& ipsa sanctificauit rex Dauid Domino
cum argento & auro, quæ sanctificaue-
rat de vniuersis gentibus, quas subegerat
11 * de Syria, & Moab, & filijs Ammon, &
Philisthim, & Amalec, & de manubijs
12 Adarezer filij Rohob regis Soba. * Fe-
cit quoque sibi Dauid nomen cum reuer-
D teretur capta Syria in Valle Salinarum,
13 cæcis decem & octo millibus: * & posuit
in Idumæa custodes, statuitq. præsidium:
14 & facta est vniuersa Idumæa seruiens Da-
uid. & seruauit Dominus Dauid in om-
15 nibus ad quæcumque profectus est. * Et
regnauit Dauid super omnem Israel: fa-
ciebat quoque Dauid iudicium & iusti-
16 tiam omni populo suo. * Ioab autem
filius Saruiz erat super exercitum: por-
ro Iosaphat filius Ahilud erat a cõmen-
17 tarijs: * & Sadoc filius Achitob, & Achi-
melech filius Abiathar, erant sacerdotes:
18 & Saraias, scriba: * Banaia autem filius
Ioiadæ super cerethi & pheleti: filij au-
tem Dauid sacerdotes erant.

CAP. IX.

ET dixit Dauid: Putasne est aliquis qui
A remanserit de domo Saul, vt faciam
cum eo misericordiã propter Ionathan?
2 * Erat autem de domo Saul, seruus no-
mine Siba: quem cum vocasset rex ad
se, dixit ei: Tunc es Siba? Et ille respõ-
3 dit: Ego sum seruus tuus. * Et ait rex:
Nũquid superest aliquis de domo Saul,
vt faciam cum eo misericordiam Dei?
Dixitq. Siba regi: Superest filius Iona-
4 thæ, debilis pedibus. * Vbi, inquit, est?
B Et Siba ad regem, Ecce, ait, in domo
est Machir filij Ammiel in Lodabar.
5 * Misit ergo rex Dauid, & tulit eum de
domo Machir filij Ammiel de Lodabar.
6 * Cum autem venisset Miphiboseth filius
Ionathæ filij Saul ad Dauid, corruit in
faciem suam, & adorauit. Dixitq. Da-
uid: Miphiboseth? Qui respondit: Ad-
7 sum seruus tuus. * Et ait ei Dauid: Ne
timeas, quia faciens faciam in te miseri-
cordiam propter Ionathan patrem tuum,
& restitua tibi omnes agros Saul patris
tui,

tui, & tu comedes panem in mensa mea C
semper. * Qui adorans eum, dixit: 1
Quis ego sum seruus tuus, quoniam re-
spexisti super canem mortuum similem
mei? * Vocauit itaque rex Sibam pue- 2
rum Saul, & dixit ei: Omnia quaecum-
que fuerunt Saul, & vniuersam domum
eius, dedi filio domini tui. * Operare 10
igitur ei terram tu, & filij tui, & serui D
tui: & inferes filio domini tui cibos vt
alatur: Miphibosech autem filius domi-
ni tui comedet semper panem super men-
sam meam. Erant autem Sibæ quinde-
cim filij, & viginti serui. * Dixitq. Si- 11
ba ad regem: Sicut iussisti domine mi
rex seruo tuo, sic faciet seruus tuus: &
Miphibosech comedet super mensam
meam, quasi vnus de filijs regis. * Ha- 12
bebat autem Miphibosech filium paru-
lum nomine Micha: omnis vero co-
gnatio domus Sibæ seruiabat Miphibo-
sech. * Porro Miphibosech habitabat in 13
Ierusalem: quia de mensa regis iugiter
vescebatur: & erat claudus vtroque
pede.

C A P. X.

FActum est autem post hæc, vt mo- 1
reretur rex filiorum Ammon, & re- A
gnauit Hanon filius eius pro eo. * Di-
xitq. David: 11 Faciam misericordiam
cum Hanon filio Naas, sicut fecit pater
eius mecum misericordiam. Misit er-
go David, cōsolans eum per seruos suos
super patris interitu. Cum autem ve-
nissent serui David in terram filiorum
Ammon, * dixerunt principes filiorum 3
Ammon ad Hanon dominum suum: 4
Putas quòd propter honorem patris tui
miserit David ad te consolatores, &
non ideo vt inuestigaret, & exploraret
ciuitatem, & euertetet eam, misit Da-
uid seruos suos ad te? * Tulit itaque 4
Hanon seruos David, rasitq. dimidiam
partem barbæ eorum, & præscidit ve-
stes eorum medias vsque ad nates, & B
dimisit eos. * Quod cum nunciatum 5
esset David, misit in occursum eorum:
erant enim viri confusi turpiter valde,
& mandauit eis David: Manete in Ie-
richo, donec crescat barba vestra, &
tunc reuertimini. * Videntes autem fi-
lij Ammon quòd iniuriam fecissent Da-

uid, miserunt, & conduxerunt merce-
de Syrum Rohob, & Syrum Soba, Vi-
ginti millia peditum, & a rege Maacha
mille viros, & ab Istob duodecim mil-
lia virorum. * Quod cum audisset Da-
uid, misit Ioab & omnem exercitum
bellatorū. * Egressi sunt ergo filij Am-
mon, & direxerunt aciem ante ipsum
introitum portæ: Syrus autem Soba, &
Rohob, & Istob, & Maacha seorsum
erant in campo. * Videns igitur Ioab
quòd præparatū esset aduersum se præ-
lium, & ex aduerso & post tergum, ele-
git ex omnibus electis Israel, & instru-
xit aciem contra Syrum: * reliquam au-
tem partem populi tradidit Abisai fra-
tri suo, qui direxit aciem aduersus filios
Aminon. * Et ait Ioab: Si præualue-
rint aduersum me Syri, eris mihi in ad-
iutorium: si autem filij Ammon præua-
luerint aduersum te, auxiliabor tibi. 11
* Eslo vir fortis, & pugnemus pro po-
pulo nostro, & ciuitate Dei nostri: Do-
minus autem faciet quod bonum est in
conspectu suo. * Inijt itaque Ioab &
populus qui erat cum eo, certamen con-
tra Syros: qui statim fugerunt a facie
eius. * Filij autē Ammon videntes quia
fugissent Syri, fugerunt & ipsi a facie
Abisai, & ingressi sunt ciuitatem: reuer-
susq. est Ioab a filiis Ammon, & venit
Ierusalem. * Videntes igitur Syri quo-
dian corruissent coram Israel, congre-
gati sunt pariter. * Misitq. Adarezer, &
eduxit Syros, qui erant trans fluuium,
& adduxit eorum exercitum: Sobach
autem, magister militiæ Adarezer, erat
princeps eorum. * Quod cum nuncia-
tum esset David, contraxit omnem Is-
raelem, & transiit Iordanem, venitq.
in Helam: & direxerunt aciem Syri ex
aduerso David, & pugnaverunt contra
eum. * Fugeruntq. Syri a facie Israel, &
occidit David de Syris septingētos cur-
rus, & quadraginta millia equitum: &
Sobach principem militiæ percussit: qui
statim mortuus est. * Videntes autem
vniuersi reges, qui erant in præsidio A-
darezer, se victos esse ab Israel, expaue-
runt & fugerunt quinquaginta & octo
millia coram Israel. Et fecerunt pacem
cum Israel: & seruerunt eis, timue-
runtq. Syri auxilium præbere vltra filiis
Ammon.

CAP. XI.

1. Par. 20. A. 1

Factum est autem, ¹vertente anno, eo ¹ tempore quo solent reges ad bella ^A procedere, misit David Ioab, & seruos suos cum eo, & vniuersum Israel, & vastauerunt filios Ammon, & obsederunt Rabba: David autem remansit in Ierusalem. * Dum hæc agerentur, accidit vt ² surgeret David de strato suo post meridiem, & deambulet in solario domus regis: viditq. mulierem se lauante, ex ³ aduerso super solarium suum: erat autem mulier pulchra valde. * Misit ergo ³ rex, & requisivit quæ esset mulier. Nunciatumq. est ei quòd ipsa esset Bethsabee filia Eliam, vxor Vriæ Hethæi. * Mis- ⁴ sis itaque David nuncijs, tulit eam. quæ cum ingressa esset ad illum, dormiuit cū ⁵ ea: ¹ statimq. sanctificata est ab immunditia sua: * & reuersa est in domū suam conceptu foetu. Mittensq. nunciauit Da- ⁶ uid, & ait: Concepti. * Misit autem ⁶ David ad Ioab, dicens: Mitte ad me Vriam Hethæum. Misitq. Ioab Vriam ad David. * Et venit Vrias ad David. ⁷ Quæsiuitq. David quàm recte ageret Ioab, & populus, & quomodo admini- ^B straretur bellum. * & dixit David ad Vriam: Vade in domum tuam, & laua pedes tuos. Et egressus est Vrias de domo regis, secutusq. est cum cibus regius. * Dormiuit autem Vrias ante portā do- ⁹ mus regis cum alijs seruis domini sui, & non descendit ad domum suam. * Nunciatumq. est David a dicentibus: ¹⁰ Non iuit Vrias in domum suam. Et ait David ad Vriam: Numquid non de via venisti? quare non descendisti in domū tuam? * Et ait Vrias ad David: Arca ¹¹ Dei & Israel & Iuda habitant in papi- lionibus, & dominus meus Ioab, & ser- ui domini mei super faciem terræ ma- nent: & ego ingrediar domum meam, vt comedam & bibam, & dormiam cum ¹² vxore mea? per salutem tuam, & per sa- lutem animæ tuæ non faciam rem hanc. * Ait ergo David ad Vriam: Mane hic ¹² etiam hodie, & cras dimittam te. Man- sit Vrias in Ierusalem in die illa & alte- ¹³ ra: * & vocauit eum David vt comede- ret coram se & biberet, & inebriauit eum: qui egressus vespere, dormiuit in

Leu. 15. d. 18

C strato suo cum seruis domini sui, & in ¹⁴ domum suam non descendit. * Factum est ergo mane, & scripsit David episto- lam ad Ioab: misitq. per manum Vriæ, ¹⁵ * scribens in epistola: Ponite Vriam ex aduerso belli, vbi fortissimum est præ- ¹⁶ lium: & derelinquite eum, vt percussus intereat. * Igitur cum Ioab obsideret vr- ¹⁷ bem, posuit Vriam in loco vbi sciebat viros esse fortissimos. * Egressiq. ¹⁷ viri de ciuitate, bellabant aduersum Ioab, & ceciderunt de populo seruorum David, & ¹⁸ mortuus est etiam Vrias Hethæus. ¹⁸ * Misit itaque Ioab, & nunciauit David ¹⁹ omnia verba prælij: * præcepitq. nūcio, dicens: Cum compleueris vniuersos ser- ²⁰ mones belli ad regem, * si eum videris indignari, & dixerit: Quare accessistis ad murum, vt præliaremini? an ignora- ²¹ batis quòd multa desuper ex muro tela mittantur? * Quis percussit Abimelech ²¹ filium Ieroaal? ¹ nōne mulier misit su- per eum fragmen molæ de muro, & in- ²² terfecit eum in Thebes? quare iuxta mu- rum accessistis? dices: Etiam seruus tuus ²² Vrias Hethæus occubuit. * Abijt ergo nuncius, & venit, & narra- i: David om- ²³ nia quæ ei præceperat Ioab. * Et dixit nuncius ad David: Præualuerunt aduersum nos viri, & egressi sunt ad nos in ²⁴ agrum: nos autem facto impetu perfecuti eos sumus vsque ad portam ciuita- ²⁴ tis. * Et direxerunt iacula sagittarij ad seruos tuos ex muro desuper: mortuiq. sunt de seruis regis, quinetiā seruus tuus ²⁵ Vrias Hethæus mortuus est. * Et dixit David ad nunciū: Hæc dices Ioab: Non te frangat ista res: varius enim euentus est belli, nunc hunc, & nunc illum con- sumit gladius: conforta bellatores tuos aduersus urbem, vt destruas eam, & ex- ²⁵ hortare eos. * Audiuit autē vxor Vriæ, quòd mortuus esset Vrias vir suus, & ²⁷ planxit eum. * Transacto autem luctu misit David, & introduxit eam in domū suam, & facta est ei vxor, peperitq. ei fi- ²⁷ lium: & displicuit verbum hoc, quod se- cerat David, coram Domino.

Iud. 9. v. 52

CAP. XII.

¹ **M**isit ergo Dominus Nathan ad Da- ^A uid: qui cū venisset ad eum, dixit ei: Duo viri erant in ciuitate vna, vnus diues,

diues, & alter pauper. * Diues habebat oues, & boues plurimos valde. * Pauper autem nihil habebat omnino, præter ouem vnā paruulā, quam emerat & nutrierat, & quæ creuerat apud eum cū filiis eius simul, de pane illius comedēs, & de calice eius bibens, & in sinu illius dormiens: eratq. illi sicut filia. * Cum autem peregrinus quidam venisset ad diuitem, parcens ille sumere de ouibus & de bobus suis, vt exhiberet conuiuū peregrino illi, qui venerat ad se, tulit ouem viri pauperis, & præparauit cibos homini qui venerat ad se. * Iratus autem indignatione Dauid aduersus hominem illum nimis, dixit ad Nathan: Viuit Dominus, quoniam filius mortis est vir qui fecit hoc. * Quem reddet in quadruplum, eo quod fecerit verbum istud, & non pepercerit. * Dixit autem Nathan ad Dauid: Tu es ille vir. Hæc dicit Dominus: Deus Israel: Ego vñxi te in regē super Israel, & ego erui te de manu Saul, & dedi tibi domum domini tui, & vxores domini tui in sinu tuo, dediq. tibi domum Israel & Iuda: & si parua sunt ista, adjiciam tibi multo maiora. * Quare ergo contempsisti verbum Domini vt faceres malū in conspectu meo? Vriam Hethæum percussisti gladio, & vxorem illius accepisti in vxorem tibi, & interfecisti eum gladio filiorum Ammon. * Quam ob rem non recedet gladius de domo tua vsque in sempiternū, eo quod despexeris me, & tuleris vxorem Vriæ Hethæi, vt esset vxor tua. * Itaque hæc dicit Dominus: Ecce, ego suscitabo super te malū de domo tua, & tollam vxores tuas in oculis tuis, & dabo proximo tuo, & dormiet cum vxoribus tuis in oculis Solis huius. * Tu enim fecisti absconditè: ego autem faciam verbum istud in conspectu omnis Israel, & in conspectu Solis. * Et dixit Dauid ad Nathan: Peccaui Domino. Dixitq. Nathan ad Dauid: Dominus quoque transiit peccatum tuum: non morieris. * Verumtamen, quoniam blasphemare fecisti inimicos Domini, propter verbū hoc, filius, qui natus est tibi, morte morietur. * Et reuersus est Nathan in domum suam. Percussit quoque Dominus paruulum, quem pepererat vxor Vriæ Dauid, & desperatus est. * Depre-

catusq. est Dauid Dominum pro paruulo: & ieiunauit Dauid ieiunio, & ingressus seorsum, iacuit super terram. * Venerunt autem seniores domus eius, cogentes eum vt surgeret de terra: qui noluit, nec comedit cum eis cibum. * Accidit autem die septima vt moreretur infans: timuerūtq. serui Dauid nunciare ei quod mortuus esset paruulus. dixerunt enim: Ecce cum paruulus adhuc viueret, loquebamur ad eum, & non audiebat vocem nostram: quanto magis si dixerimus, Mortuus est puer, se affliget? * Cum ergo Dauid vidisset seruos suos mustitantes, intellexit quod mortuus esset infantulus: dixitq. ad seruos suos: Num mortuus est puer? Qui responderunt ei: Mortuus est. * Surrexit ergo Dauid de terra: & lotus vñctusq. est: cumq. mutasset vestem, ingressus est domum Domini: & adorauit, & venit in domum suam, petiuitq. vt ponerent ei panē, & comedit. * Dixerunt autem ei serui sui: Quis est sermo, quem fecisti? propter infantem, cum adhuc viueret, ieiunasti & flebas: mortuo autem puero, surrexisti, & comedisti panem. * Qui ait: Propter infantem, dum adhuc viueret, ieiunauī & fleui: dicebam enim: Quis scit si forte donet eum mihi Dominus, & viuat infans? * Nunc autem quia mortuus est, quare ieiunem? Numquid potero renouare eum amplius? ego vadā magis ad eum: ille vero non reuertetur ad me. * Et cōsolatus est Dauid Bethabæe vxorem suam, ingressusq. ad eam, dormiuit cum ea: quæ genuit filium, & vocauit nomen eius Salomon, & Dominus dilexit eum. * Misitq. in manu Nathan prophetæ, & vocauit nomen eius, Amabilis Domino, eo quod diligere eum Dominus. * Igitur pugnabat Ioab contra Rabbath filiorum Ammon, & expugnabat urbem regiam. * Misitq. Ioab nuncios ad Dauid, dicens: Dimicauī aduersum Rabbath, & capiendā est Vrbs aquarum. * Nunc igitur congrega reliquam partem populi, & obside ciuitatem, & cape eam: ne, cum a me vastata fuerit vrbs, nomini meo ascribatur victoria. * Congregauit itaque Dauid omnem populum, & profectus est aduersum Rabbath: cumq. dimicasset, co-

Exod. 21. 2.

Infr. 16. d. 21

Ecd. 47. b. 13

1. Par. 10. d. 1

pit eam. * Et tulit diadema regis eorum
de capite eius, pondo auri talentum,
habens gemmas pretiosissimas, & impos-
itum est super caput Dauid. Sed & præ-
dam ciuitatis asportauit multam valde :
* populum quoque eius adducens ferra-
uit, & circumegit super eos ferrata car-
penta: diuinitq. cultris, & traduxit in
typo laterum : sic fecit vniuersis ciuita-
tibus filiorum Ammon : & reuersus est
Dauid, & omnis exercitus in Ierusalem.

CAP. XIII.

Factum est autem post hæc, vt Absa-
lom filij Dauid sororem speciosissi-
mam, vocabulo Thamar, adamaret Am-
non filius Dauid, * & deperiret eam val-
de, ita vt propter amorem eius ægrotar-
et: quia cum esset virgo, difficile ei vi-
debatur vt quippiam inhoneste ageret
cum ea. * Erat autem Amnon amicus,
nomine Ionadab filius Semmaa fratris
Dauid, vir prudens valde. * Qui dixit
ad eum: Quare sic attenuaris macie
fili regis per singulos dies? cur non in-
dicas mihi? Dixitq. ei Amnon: Thamar
sororem fratris mei Absalom amo.
* Cui respondit Ionadab: Cuba super
lectum tuum, & languorem simula:
cumq. venerit pater tuus vt visitet te,
dic ei: Veniat, oro, Thamar soror mea,
vt det mihi cibum, & faciat pulmen-
tum, vt comedam de manu eius. * Ac-
cubuit itaque Amnon, & quasi ægrotar-
e coepit: cumq. venisset rex ad visitan-
dum eum, ait Amnon ad regem: Veni-
at, obsecro, Thamar soror mea, vt fa-
ciat in oculis meis duas sorbitiunculas,
& cibum capiam de manu eius. * Misit
ergo Dauid ad Thamar domum, dicens:
Veni in domum Amnon fratris tui, &
fac ei pulmentum. * Venitq. Thamar in
domum Amnon fratris sui: ille autem
iacebat: quæ tollens farinā commiscuit:
& liquefaciens, in oculis eius coxit sor-
bitiunculas. * Tollensq. quod coxerat,
effudit, & posuit coram eo, & noluit
comedere: dixitq. Amnon: Eiecite vni-
uersos a me. * Cumq. ciecissent om-
nes, * dixit Amnon ad Thamar: Infer
cibum in conclaue, vt vescar de ma-
nu tua. Tulit ergo Thamar sorbitiun-
culas, quas fecerat, & intulit ad Am-

non fratrem suum in conclaue. * Cui
obtulisset ei cibum, apprehendit eam,
& ait: Veni, cuba mecum soror mea.
* Quæ respondit ei: Noli frater mi,
noli opprimere me, neque enim hoc
fas est in Israel: noli facere stultitiam
hanc. * Ego enim ferre non potero op-
probrium meum, & tu eris quasi vnus
de insipientibus in Israel: quin potius
loquere ad regem, & non negabit me
tibi. * Noluit autem acquiescere præ-
cibus eius, sed præualens viribus ob-
pressit eam, & cubauit cum ea. * Et
exosam eam habuit Amnon odio ma-
gno nimis: ita vt maius esset odium,
quo oderat eam, amore quo ante dile-
xerat. Dixitq. ei Amnon: Surge, &
vade. * Quæ respondit ei: Maius est
hoc malum, quod nunc agis aduersum
me, quam quod ante fecisti, expellens
me. Et noluit audire eam: * sed vo-
cato puero, qui ministrabat ei, dixit:
D Eijce hanc a me foras, & claude ostium
post eam. * Quæ induta erat talari tu-
nica: huiusmodi enim filix regis vir-
gines vestibus utebantur. Eiecit itaque
eam minister illius foras: clausitq. fores
post eam. * Quæ aspergens cinerem
capiti suo, scissa talari tunica, impos-
sitq. manibus super caput suum, ibat in-
grediens, & clamans. * Dixit autem ei
Absalom frater suus: Numquid Amnon
frater tuus concubuit tecum? sed nunc
soror tace, frater tuus est: neque affli-
gas cor tuum pro hac re. Mansit ita-
que Thamar contabescens in domo Ab-
salom fratris sui. * Cum autem audis-
set rex Dauid verba hæc, contristatus
est valde, & noluit contristare spiritum
Amnon filij sui, quoniam diligebat eum,
& quia primogenitus erat ei. * Porro non
est locutus Absalom ad Amnon nec ma-
lum, nec bonum: oderat enim Absa-
lom Amnon, eo quod violasset Tha-
mar sororem suam. * Factum est autem
post tempus biennij, vt tonderentur
oues Absalom in Baalhazor, quæ est
iuxta Ephraim: & vocauit Absalom om-
nes filios regis, * venitq. ad regem, &
ait ad eum: Ecce tondentur oues serui
tui: veniat, oro, rex cum seruis suis ad
seruum suum. * Dixitq. rex ad Absalom:
Noli fili mi, noli rogare vt veniamus
omnes, & grauemus te. Cum autem co-
geret

geret eum, & nolisset ire, benedixit ei.
 * Et ait Absalom: Si non vis venire, ve-
 niat, obsecro, nobiscum saltem Amnon
 frater meus. Dixitq. ad eum rex: Non
 est necesse vevadat tecum. * Coegit ita-
 que Absalom eum, & dimisit eum eo
 Amnon & vniuersos filios regis. Feceratq.
 Absalom conuiuium quasi conuiuium
 regis. * Præceperat autem Absalom
 pueris suis, dicens: Obseruate cum te-
 mulentus fuerit Amnon, & dixerō vo-
 bis: Percutite eum, & interficite, nolite
 timere: ego enim sum qui præcipio vo-
 bis: roboramini, & estote viri fortes.
 * Fecerunt ergo pueri Absalom aduer-
 sum Amnon, sicut præceperat eis Absa-
 lom. Surgentesq. omnes filij regis ascen-
 derunt singuli mulas suas, & fugerunt.
 * Cumq. adhuc pergerent in itinere, fa-
 ma peruenit ad Dauid, dicens: Percus-
 sit Absalom omnes filios regis, & non
 remansit ex eis saltem vnus. * Surrexit
 itaque rex, & scidit vestimenta sua: &
 cecidit super terram, & omnes serui il-
 lius, qui assistebant ei, sciderunt vestimē-
 ta sua. * Respondens autem Ionadab fi-
 lius Semmaa fratris Dauid, dixit: Ne zeli
 met dominus meus rex, quod omnes
 pueri filij regis occisi sint: Amnon solus
 mortuus est, quoniā in ore Absalom erat
 positus ex die qua oppressit Thamar so-
 rorem eius. * Nunc ergo ne ponat do-
 minus meus rex super cor suum verbum
 istud, dicens: Omnes filij regis occisi
 sunt: quoniā Amnon solus mortuus est. G
 * Fugit autē Absalom: & eleuauit puer
 speculator oculos suos, & aspexit: & ec-
 ce populus multus veniebat per iter de-
 uium ex latere mōtis. * Dixit autem Io-
 nadab ad regem: Ecce filij regis adsunt:
 iuxta verbum serui tui sic factum est.
 * Cumq. cessasset loqui, apparuerunt &
 filij regis: & intrantes leuauerunt vocem
 suam, & fleuerunt: sed & rex & omnes
 serui eius fleuerunt ploratu magno ni-
 mis. * Porro Absalom fugiens, abiit ad
 Tholomai filium Ammiud regem Ges-
 sur. Luxit ergo Dauid filium suum cū-
 ctis diebus. * Absalom autem cum fugis-
 set, & venisset in Gessur, fuit ibi tribus
 annis. * Cessauitq. rex Dauid persequi
 Absalom, eo quod consolatus esset super
 Amnon interitū.

CAP. XIII.

Intelligens autem Ioab filius Saruiz,
 quod cor regis versum esset ad Ab-
 salom, * misit Thecuam, & tulit inde
 mulierem sapientem: dixitq. ad eam:
 Lūgere te simula, & induere veste lugu-
 bri, & ne vngaris oleo, vt sis quasi mu-
 lier iam plurimo tempore lugens mor-
 tuum: * & ingredieris ad regem, & lo-
 queris ad eum sermones huiusmodi.
 Posuit autem Ioab verba in ore eius.
 * Itaque cū ingressa fuisset mulier The-
 cuitis ad regem, cecidit coram eo su-
 per terram, & adorauit, & dixit: Ser-
 ua me rex. * Et ait ad eam rex: Quid
 causæ habes? Quæ respondit: Heu, mu-
 lier vidua ego sum: mortuus est enim
 vir meus. * Et ancillæ tuæ erant duo fi-
 lij: qui rixati sunt aduersum se in agro,
 nullusq. erat, qui eos prohibere posset:
 & percussit alter alterum, & interfecit
 eum. * Et ecce consurgens vniuersa co-
 gnatio aduersum ancillam tuam, dicit:
 Trade eum, qui percussit fratrem suū,
 vt occidamus eum pro anima fratris sui,
 quem interfecit, & deleamus heredem:
 & quærunt extinguere scintillam meam,
 quæ relicta est, vt non supersit viro
 meo nomen, & reliquæ super terram.
 * Et ait rex ad mulierem: Vade in do-
 mum tuam, & ego iubebo pro te. * Di-
 xitq. mulier Thecuitis ad regem: In me,
 domine mi rex, sit iniquitas, & in do-
 mum patris mei: rex autem & thronus
 eius sit innocens. * Et ait rex: Qui con-
 tradixerit tibi, adduc eum ad me, & vl-
 tra non addet vt tangat te. * Quæ ait:
 Recordetur rex Domini Dei sui, vt non
 multiplicentur proximi sanguinis ad vl-
 ciscendum, & nequaquam interficiant fi-
 lium meum. Qui ait: Viuit Dominus,
 quia non cadet de capillis filij tui super
 terram. * Dixit ergo mulier: Loquatur
 ancilla tua ad dominum meum regem
 verbum. Et ait: Loquere. * Dixitq.
 mulier: Quare cogitasti huiusmodi
 rem contra populum Dei, & locutus
 est rex verbum istud, vt peccet, & non
 reducat eiectum suum? * Omnes mori-
 mur, & quasi aquæ dilabimur in ter-
 ram, quæ non reuertuntur: nec vult
 Deus perire animā, sed retractat cogitās

ne penitus pereat qui abiectus est. * Nunc
igitur veni, vt loquar ad dominū meum
regem verbum hoc, præsente populo.
Et dixit ancilla tua: Loquar ad regem. **D**
si quo modo faciat rex verbum ancillæ
sue. * Et audiuit rex, vt liberaret an-
cillam suam de manu omnium, qui vo-
lebant de hereditate Dei delere me, &
filium meum simul. * Dicat ergo ancil-
la tua, vt fiat verbum domini mei regis
sicut sacrificium. Sicut enim Angelus
Dei, sic est Dominus meus rex, vt nec
benedictione, nec maledictione mouea-
tur: vnde & Dominus Deus tuus est te-
cum. * Et respondens rex, dixit ad mu-
liorem: Ne abscondas a me verbum,
quod te interrogo. Dixitq. ei mulier:
Loquere Domine mi rex. * Et ait rex:
Numquid manus Ioab tecum est in om-
nibus istis? Respondit mulier, & ait:
Per salutem animæ tuæ, domine mi rex,
nec ad sinistram, nec ad dexteram est ex
omnibus his, quæ locutus est dominus
meus rex: seruus enim tuus Ioab, ipse
præcepit mihi, & ipse posuit in os an-
cillæ tuæ omnia verba hæc. * Vt verte-
rem figuram sermonis huius, seruus tuus
Ioab præcepit istud: tu autem domine
mi rex, sapiens es, sicut habet sapien-
tiam Angelus Dei, vt intelligas omnia
super terram. * Et ait rex ad Ioab: Ec-
ce placatus feci verbum tuum: vade
ergo, & reuoca puerum Absalom. * Ca-
densq. Ioab super faciem suam in ter-
ram, adorauit, & benedixit regi: & di-
xit Ioab: Hodie intellexit seruus tuus,
quia inueni gratiam in oculis tuis, do-
mine mi rex: fecisti enim sermonem
serui tui. * Surrexit ergo Ioab & abiit
in Gessur, & adduxit Absalom in Ierusa-
lem. * Dixit autem rex: Reuertatur in
domum suam, & faciem meam non vi-
deat. Reuersus est itaque Absalom in do-
mum suam, & faciem regis non vidit.
* Porro sicut Absalom, vir non erat pul-
cher in omni Israel, & decorus nimis: a
vestigio pedis vsque ad verticem non
erat in eo vlla macula. * Et quando ton-
debat capillum (semel autem in anno
tondebatur, quia grauabat eum cæsaries)
ponderabat capillos capitis sui ducentis
siclis, pondere publico. * Nati sunt autem
Absalom filij tres: & filia vna nomine
Thamar, elegantis formæ. * Mansitq. Ab-

salom in Ierusalem duobus annis, & fa-
ciem regis non vidit. * Misit itaque ad
Ioab, vt mitteret eum ad regem: qui no-
luit venire ad eum. Cumq. secundo mi-
sisset, & ille noluisset venire ad eum, di-
xit seruis suis: Scitis agrum Ioab iuxta
agrum meum, habetum messem hordei:
ite igitur, & succendite eum igni. Suc-
cenderunt ergo serui Absalom segetem
igni. Et venientes serui Ioab, scissis vesti-
bus suis, dixerunt: Succenderunt serui
Absalom partem agri igni. * Surrexitq.
Ioab, & venit ad Absalom in domū eius,
& dixit: Quare succenderunt serui tui
segetem meam igni? * Et respondit Ab-
salom ad Ioab: Misi ad te obsecrans vt
venires ad me, & mitterem te ad regem,
& diceres ei: Quare veni de Gessur?
melius mihi erat ibi esse: obsecro ergo
vt videam faciem regis: quod si memor
est iniquitatis meæ, interficiat me. * In-
gressus itaque Ioab ad regem, nunciavit
ei omnia: vocatusq. est Absalom, & in-
trauit ad regem, & adorauit super fa-
ciem terræ coram eo: osculatusq. est rex
Absalom.

C A P. XV.

Igitur post hæc fecit sibi Absalom cur-
rus, & equites, & quinquaginta viros,
qui præcederent eum. * Et mane con-
surgens Absalom, stabat iuxta introitum
portæ, & omnem virum, qui habebat ne-
gotium vt veniret ad regis iudicium,
vocabat Absalom ad se, & dicebat: De
qua ciuitate es tu? Qui respondens aie-
bat: Ex vna tribu Israel ego sum seruus
tuus. * Respondebatq. ei Absalom: Videtur
mihi sermones tui boni & iusti. Sed
non est qui te audiat constitutus a rege.
dicebatq. Absalom: * Quis me consti-
tuit iudicem super terram, vt ad me ve-
niant omnes, qui habent negotium, &
iuste iudicem? * Sed & cum accederet
ad eum homo vt salutaret illum, exten-
debat manum suam, & apprehendens,
osculabatur eum. * Faciebatq. hoc omni
Israel venienti ad iudicium, vt audiretur
a rege, & sollicitabat corda virorum Is-
rael. * Post quadraginta autem annos,
dixit Absalom ad regem Dauid: Vadam,
& reddam vota mea quæ voui Domino
in Hebron. * Vouens enim vouit seruus
tuus,

tuus, cum esset in Gessur Syrix, dicens: Si reduxerit me Dominus in Ierusalem, sacrificabo Domino. * Dixitq. ei rex Dauid: Vade in pace. Et surrexit, & abiit in Hebron. * Misit autem Absalom exploratores in vniuersas tribus Israel, dicens: Statim vt audieritis clangorem buccinarum, dicite: Regnavit Absalom in Hebron. * Porro cum Absalom ierunt ducenti viri de Ierusalem vocati, euntes simplici corde, & causam penitus ignorantes. * Accersiu it quoque Absalom Achitophel Gilonitem consiliarium Dauid, de ciuitate sua Gilo. Cumq. immolaret victimas, facta est coniuratio valida, populusq. concurrere augebatur cum Absalom. * Venit igitur nuncius ad Dauid, dicens: Toto corde vniuersus Israel sequitur Absalom. * Et ait Dauid seruis suis, qui erant cum eo in Ierusalem: Surgite, fugiamus: neque enim erit nobis effugium a facie Absalom: festinate egredi, ne forte veniens occupet nos, & impellat super nos ruinam, & percutiat ciuitatem in ore gladii. * Dixeruntq. serui regis ad eum: omnia quaecumque praeceperit Dominus noster rex, libenter exequemur serui tui. * Egressus est ergo rex, & vniuersa domus eius pedibus suis: & dereliquit rex decem mulieres concubinas ad custodiendam domum. * Egressusq. rex & omnis Israel pedibus suis, stetit procul a domo: * & vniuersi serui eius ambulabant iuxta eum, & legiones Cerethi, & Phelethi, & omnes Gethai, pugnatore validi, sexcenti viri qui secuti eum fuerant de Geth pedites, praecedebant regem. * Dixit autem rex ad Ethai Gethaem: Cur venis nobiscum? reuerrere, & habita cum rege, quia peregrinus es, & egressus es de loco tuo. * Heri venisti, & hodie compelleris nobiscum egredi? ego autem vadam quod iuratum sum: reuerrere, & reduc tecum fratres tuos, & Dominus faciet tecum misericordiam, & veritatem, quia ostendisti gratiam & fidem. * Et respondit Ethai regi, dicens: Viuit Dominus, & viuit dominus meus rex: quoniam in quocumque loco fueris domine mi rex, siue in morte, siue in vita, ibi erit seruus tuus. * Et ait Dauid Ethai: Veni, & transi. Et transiuit Ethai Gethaem, & omnes viri, qui cum eo erant, & reliqua multitudo.

* Omnesq. stabant voce magna, & vniuersus populus transibat: rex quoque transgrediebatur Torrentem Cedron, & cunctus populus incedebat contra vram, quae respicit ad desertum. * Venit autem & Sadoc sacerdos, & vniuersi Leuitae cum eo, portantes arcam foederis Dei, & deposuerunt arcam Dei: & ascendit Abiathar, donec expletus esset omnis populus, qui egressus fuerat de ciuitate. * Et dixit rex ad Sadoc: Reporta arcam Dei in urbem: si inuenero gratiam in oculis Domini, reducet me, & ostendet mihi eam, & tabernaculum suum. * Si autem F dixerit mihi: Non places: praesto sum, & faciat quod bonum est coram se. * Et dixit rex ad Sadoc sacerdotem: O vident reuerrere in ciuitatem in pace: & Achimaas filius tuus, & Ionathas filius Abiathar duo filij vestri, sint vobiscum. * Ecce ego abscondar in campetribus deserti, donec veniat sermo a vobis indicans mihi. * Reportauerunt ergo Sadoc, & Abiathar arcam Dei in Ierusalem: & manserunt ibi. * Porro Dauid ascendebat Clivum oliuarum, scandens & flens, nudis pedibus incedens, & operito capite, sed & omnis populus, qui erat cum eo, operito capite ascendebat plorans. * Nunciatum est autem Dauid quod & Achitophel esset in coniuratione cum Absalom, dixitq. Dauid: Infatua, quaso, Domine consilium Achitophel. * Cumq. ascenderet Dauid summitatem montis, in quo adoraturus erat Dominum, ecce occurrit ei Chusai Arachites, scissa veste, & terra pleno capite. * Et dixit ei Dauid: Si veneris mecum, eris mihi onerari: * si autem in ciuitatem reuertaris, & dixeris Absalom: Seruus tuus sum, rex: sicut fui seruus patris tui, sic ero seruus tuus: dissipabis consilium Achitophel. * Habes autem tecum Sadoc, & Abiathar sacerdotes: & omne verbum quocumque audieris de domo regis, indicabis Sadoc, & Abiathar sacerdotibus. * Sunt autem cum eis duo filij eorum Achimaas filius Sadoc, & Ionathas filius Abiathar: & mitteris per eos ad me omne verbum quod audieritis. * Veniente ergo Chusai amico Dauid in ciuitatem, Absalom quoque ingressus est Ierusalem.

C A P. XVI.

Cumq. Dauid transisset paululum montis verticem, apparuit Siba puer Miphiboseth in occursum eius, cum duobus asinis, qui onerati erant ducentis panibus, & centum alligaturis vuae passae, & centum massis palatharum, & vtre vini. * Et dixit rex Siba: Quid sibi volunt hæc? Responditq. Siba: Asini, domesticis regis vt sedeant: panes & palathæ ad vescendum pueris tuis: vinum autem vt bibat siquis defecerit in deserto. * Et ait rex: Vbi est filius domini tui? Responditq. Siba regi: Remansit in Ierusalem, dicens: Hodie restituet mihi domus Israel regnum patris mei. * Et ait rex Siba: Tua sint omnia quæ fuerunt Miphiboseth. Dixitq. Siba: Oro vt inueniam gratiam coram te, domine mi rex. * Venit ergo rex Dauid vsque Bahurim: & ecce egrediebatur inde vir de cognatione domus Saul, nomine Semei, filius Gera, procedebatq. egrediens, & maledicebatq. lapides contra Dauid, & contra vniuersos seruos regis Dauid: B omnis autem populus, & vniuersi belatores a dextro, & a sinistro latere regis incedebant. * Ita autem loquebatur Semei cum malediceret regi: Egredere, egredere vir sanguinum, & vir Belial. * Reddidit tibi Dominus vniuersum sanguinem domus Saul: quoniam inuasisti regnum pro eo, & dedit Dominus regnum in manu Absalom filij tui, & ecce premunt te mala tua, quoniam vir sanguinum es. * Dixit autem Abisai filius Saruiz, regi: Quare maledicit canis hic mortuus domino meo regi? vadam, & amputabo caput eius. * Et ait rex: Quid mihi & vobis est filij Saruiz? dimitte eum, vt maledicat: Dominus enim præcepit ei vt malediceret Dauid: & quis est qui audeat dicere, quare sic fecerit? * Et ait rex Abisai, & vniuersis seruis suis: Ecce filius meus, qui egressus est de utero meo, quærit animam meam: quanto magis nunc filius leuini? dimitte eum, vt maledicat iuxta præceptum Domini: * si forte respiciat Dominus afflictionem meam, & reddat mihi Dominus bonum pro

1 maledictione hac hodierna. * Ambulabat itaque Dauid & socij eius per viam cum eo. Semei autem per iugum montis ex latere, contra illum gradiebatur, maledicens, & mittens lapides aduersum eum, terramq. spargens. * Venit itaque rex, & vniuersus populus cum eo lassus, & refocillati sunt ibi. * Absalom autem & omnis populus eius ingressi sunt Ierusalem, sed & Achitophel cum eo. * Cum autem venisset Chusai Arachites amicus Dauid ad Absalom, locutus est ad eum: Salue rex, salue rex. * Ad quem Absalom, Hæc est, inquit, gratia tua ad amicum tuum? quare non iuisti cum amico tuo? Responditq. Chusai ad Absalom: Nequaquam: quia illius ero, quem elegit Dominus, & omnis hic populus, & vniuersus Israel, & cum eo manebo. * Sed vt & hoc inferam, cui ego seruiturus sum? nonne filio regis? sicut parui patri tuo, ita parebo & tibi. * Dixit autem Absalom ad Achitophel: Inite consilij quid agere debeamus. * Et ait Achitophel ad Absalom: Ingredere ad concubinas patris tui, quas dimisit ad custodiendam domum: vt cum audierit omnis Israel quod foedaueris patrem tuum, roborentur tecum manus eorum. * Tetendunt ergo Absalom tabernaculum in solario, ingressusq. est ad concubinas patris sui coram vniuerso Israel. * Consilium autem Achitophel, quod dabat in diebus illis, quasi siquis consuleret Deum: sic erat omne consilium Achitophel, & cum esset cum Dauid, & cum esset cum Absalom.

C A P. XVII.

Dixit ergo Achitophel ad Absalom: Eligam mihi duodecim millia virorum, & consurgens persequar Dauid hac nocte. * Et irruens super eum (quippe qui lassus est, & solutis manibus) percutiam eum: cumq. fugerit omnis populus, qui cum eo est, percutiam regem desolatum. * Et reducam vniuersum populum, quomodo vnus homo reueri solet: vnum enim virum tu quæris? & omnis populus erit in pace. * Placuitq. sermo eius Absalom, & cunctis maioribus natu Israel. * Ait autem Absalom: Vocate Chusai

|| Inf. 19. c. 17

|| 1. Reg. 1. b. 8

|| Sap. 12. c. 11

Chusai Arachiten, & audiamus quid etiā ipse dicat. * Cumq. venisset Chusai ad Absalom, ait Absalom ad eum: Huiusmodi sermonem locutus est Achitophel: facere debemus an non? quod das consilium? * Et dixit Chusai ad Absalom: Non est bonum consilium, quod dedit Achitophel hac vice. * Et rursus intulit Chusai: Tu nosti patrem tuum, & viros, qui cum eo sunt, esse fortissimos & amaro animo, veluti si vrsu rapis catulis in saltu sauiat: sed & pater tuus vir bellator est, nec morabitur cum populo. * Forsitan nunc latitat in foueis, aut in vno, quo voluerit, loco: & cum ceciderit vnus quilibet in principio, audiet quicumque audierit, & dicet: Facta est plaga in populo qui sequebatur Absalom. * Et fortissimus quisque, cuius cor est quasi leonis, pauore soluetur: scit enim omnis populus Israel fortem esse patrem tuum, & robustos omnes qui cum eo sunt. * Sed hoc mihi videtur rectum esse consilium: Cōgregetur ad te vniuersus Israel, a Dan vsque Bersabee, quasi arena maris innumerebilis: & tu eris in medio eorum. * Et irruemus super eum in quocumque loco inuentus fuerit: & operiemus eum, sicut cadere solet ros super terram: & non relinquemus de viris, qui cum eo sunt, ne vnum quidem. * Quod si urbem aliquā fuerit ingressus, circumdabit omnis Israel ciuitati illi funes, & trahemus eam in torrentem, vt non reperiat ne calculus quidem ex ea. * Dixitq. Absalom, & omnes viri Israel: Melius est consiliū Chusai Arachite, consilio Achitophel: Domini autem nutu dissipatum est consiliū Achitophel vtile, vt induceret Dominus super Absalom malum. * Et ait Chusai Sadoc, & Abiathar sacerdotibus: Hoc & hoc modo consilium dedit Achitophel Absalom, & senioribus Israel: & ego tale & tale dedi consilium. * Nunc ergo mittite cito, & nunciate David, dicentes: Ne moreris nocte hac in campestribus deserti, sed absque dilatione transgredere: ne forte absorbeat rex, & omnis populus qui cum eo est. * Ionathas autem & Achimaas stabāt iuxta fontem Erogel: abiit ancilla & nunciauit eis: & illi profecti sunt, vt referrent ad regem David nuncium: non enim poterant vi-

deri, aut introire ciuitatem. * Vidit autem eos quidam puer, & indicauit Absalom: illi vero concito gradu ingressi sunt domum cuiusdam viri in Bahurim, qui habebat puteum in vestibulo suo, & descenderunt in eum. * Tullit autem mulier, & expandit velamen super os putei, quasi siccans pistrinas: & sic latuit res. * Cumq. venissent serui Absalom in domum, ad mulierem dixerunt: Vbi est Achimaas & Ionathas? Et respondit eis mulier: Transierunt festinanter, gustata paululum aqua. At hi qui querebant, cum non reperissent, reuersi sunt in Ierusalem. * Cumq. abiissent, ascenderunt illi de puteo, & pergentes nunciauerunt regi David, & dixerunt: Surgite, & transite cito fluuium: quoniam huiusmodi dedit consilium contra vos Achitophel. * Surrexit ergo David, & omnis populus qui cum eo erat, & transierunt Iordanem, donec dilucesceret: & ne vnus quidem residuus fuit, qui non transisset fluuium. * Porro Achitophel videns quod non fuisset factum consilium suum, strauit asinum suum, surrexitq. & abiit in domum suam & in ciuitatem suam: & disposita domo sua, suspendio interijt, & sepultus est in sepulchro patris sui. * David autem venit in Castra, & Absalom transiit Iordanem, ipse & omnes viri Israel cum eo. * Amasam vero constituit Absalom pro Ioab super exercitum: Amasa autem erat filius viri, qui vocabatur Ietra de Iesraeli, qui ingressus est ad Abigail filiam Naas, sororem Saruiz, quæ fuit mater Ioab. * Et castrametatus est Israel cum Absalom in Terra Galaad. * Cumq. venisset David in Castra, Sobi filius Naas de Rabbath filiorum Ammon, & Machir filius Ammihel de Lodabar, & Berzellai Galaadites de Rogelim, obtulerunt ei stratoria, & tapetia, & vasa fictilia, frumentum, & hordeum, & farinam, & polentam, & fabam, & lentem, & frixum cicer, & mel, & butyrum, oues, & pingues vitulos, dederuntq. David, & populo, qui cum eo erat, ad vescendum: suspicati enim sunt, populum fame, & siti fatigari in deserto.

CAP. XVIII.

Igitur considerato David populo suo
constituit super eos tribunos & cen-
turiones, * & dedit populi tertiam par-
tem sub manu Ioab, & tertiam partem
sub manu Abisai filij Saruiz fratris Ioab,
& tertiam partem sub manu Ethai, qui
erat de Geth, dixitq. rex ad populum:
Egrediar & ego vobiscum. * Et respon-
dit populus: Non exibis: siue enim fu-
gerimus, non magnopere ad eos de no-
bis pertinebit: siue media pars cecide-
rit e nobis, non facis curabunt: quia
tu vnus pro decem millibus computa-
ris: melius est igitur vt sis nobis in vr-
be presidio. * Ad quos rex ait: Quod
vobis videtur rectum, hoc faciam. Ste-
tit ergo rex iuxta portam: egredieba-
turq. populus per turmas suas centeni,
& milleni. * Et praecepit rex Ioab, &
Abisai, & Ethai, dicens: Seruate mihi
puerum Absalom. Et omnis populus
audiebat praecipientem regem cunctis
principibus pro Absalom. Itaque egres-
sus est populus in campum contra Israel,
& factum est praelium in saltu Ephraim.
* Et celsus est ibi populus Israel ab exer-
citu David, factaq. est plaga magna in die
illa, viginti millium. * Fuit autem ibi
praelium dispersum super faciem omnis
terrae, & multo plures erant, quos sal-
tus consumpserat de populo, quam hi,
quos vorauerat gladius in die illa. * Ac-
cidit autem vt occurreret Absalom ser-
uis David, sedens mulo: cumq. ingres-
sus fuisset mulus subter codensam quer-
cum & magnam, adhæsit caput eius
quercui: & illo suspenso inter caelum
& terram, mulus, cui infederat, pertran-
sivit. * Vidit autem hoc quispiam, &
nunciauit Ioab, dicens: Vidi Absalom
pendere de quercu. * Et ait Ioab viro,
qui nunciauerat ei: Si vidisti, quare non
confodisti eum cum terra, & ego dedis-
sem tibi decem argenti sicios, & vnum
balteum? * Qui dixit ad Ioab: Si ap-
penderes in manibus meis mille argen-
teos, nequaquam mitterem manum meam
in filium regis: audientibus enim nobis
praecepit rex tibi, & Abisai, & Ethai, di-
cens: Custodite mihi puerum Absalom.
* Sed & si fecissem contra animam meam

audacter, nequaquam hoc regem latere
potuisset, & tu stares ex aduerso? * Et ait
Ioab: Non sicut tu vis, sed aggrediar eum
coram te. Tulit ergo tres lanceas in ma-
nu sua, & infixit eas in corde Absalom:
cumq. adhuc palpitaret hærens in quer-
cu, * cucurrerunt decem iuvenes armi-
geri Ioab, & percutientes interfecerunt
eum. * Cecinit autem Ioab buccina, &
retinuit populum, ne persequeretur fu-
gientem Israel, volens parcere multitu-
dini. * Et tulerunt Absalom, & proiece-
runt eum in saltu, in foueam grandem,
& comportauerunt super eum aceruum
lapidum magnum nimis: omnis autem
Israel fugit in tabernacula sua. * Porro
Absalom erexerat sibi, cum adhuc vi-
ueret, titulum qui est in Valle regis: di-
xerat enim: Non habeo filium, & hoc
erit monumentum nominis mei. Voca-
uitq. titulum nomine suo, & appellatur
Manus Absalom, vsque ad hanc diem.
* Achimaas autem filius Sadoc, ait: Cur-
ram, & nunciabo regi, quia iudicium
fecerit ei Dominus de manu inimicorum
eius. * Ad quem Ioab dixit: Non eris
nuncius in hac die, sed nunciabis in
E alia: hodie nolo te nunciare, filius enim
regis est mortuus. * Et ait Ioab Chusi:
Vade, & nuncia regi quæ vidisti. Ado-
rauit Chusi Ioab, & cucurrit. * Rursus
autem Achimaas filius Sadoc dixit ad
Ioab: Quid impedit si etiam ego curram
post Chusi? Dixitq. ei Ioab: Quid vis
currere fili mi? non eris boni nuncij ba-
iulus. * Qui respondit: Quid enim si cu-
currero? Et ait ei: Curre. Currens er-
go Achimaas per viam compendij, tran-
sivit Chusi. * David autem sedebat inter
duas portas: speculator vero, qui erat
in fastigio portæ super murum, eleuans
oculos, vidit hominem currentem so-
lum. * Et exclamans indicauit regi: di-
xitq. rex: Si solus est, bonus est nuncius
in ore eius, Properante autem illo, &
accedente propius, * vidit speculator
F hominem alterum currentem, & vocife-
rans in culmine, ait: Apparet mihi al-
ter homo currens solus. Dixitq. rex:
Et iste bonus est nuncius. * Speculator
autem, Contemplor, ait, cursum prio-
ris, quasi cursum Achimaas filijs Sadoc.
Et ait rex: Vir bonus est: & nuncium
portans bonum, venit. * Clamans au-
tem

tem Achimaas, dixit ad regem: Salue
rex. Et adorans regem coram eo pro-
nus in terram, ait: Benedictus Dominus
Deus tuus, qui conclusit homines qui
leuauerunt manus suas contra dominum
meum regem. * Et ait rex: Estne pax
puero Absalom? Dixitq. Achimaas: Vi-
di tumultum magnum, cum mitteret
Ioab seruus tuus, o rex, me seruum
tuum: nescio aliud. * Ad quem rex: 30
Transi, ait, & sta hic. Cumq. ille tran-
sisset, & staret, * apparuit Chusi: & 31
ueniens ait: Bonorum apporto nuncium,
domine mi rex: iudicauit enim pro te
Dominus hodie de manu omnium qui
surrexerunt contra te. * Dixit autem 32
rex ad Chusi: Estne pax puero Absalom?
Cui respondens Chusi, Fiant, inquit, si-
cut puer, inimici domini mei regis, &
vniuersi qui consurgunt aduersus eum
in malum. * Contristatus itaque rex, 33
ascendit coenaculum portæ, & fleuit.
* Inf. 19. 2. 4. Et sic loquebatur, vadens: " Fili mi Ab-
salom, Absalom fili mi: quis mihi tri-
buat vt ego moriar pro te, Absalom fi-
li mi, fili mi Absalom?

C A P. XIX.

Nunciatum est autem Ioab quod rex
fletet & lugeret filium suum: A
* & versa est victoria in luctum in die
illa omni populo: audiuit enim popu-
lus in die illa dici: Dolet rex super fi-
lio suo. * Et inclinauit populus in die
illa ingredi ciuitatem, quomodo decli-
nare solet populus versus & fugiens de
prælio. * Porro rex operuit caput suum,
& clamabat voce magna: Fili mi Absa-
lom, Absalom fili mi, fili mi. * Ingres-
sus ergo Ioab ad regem in domum, di-
xit: Confudisti hodie vultus omnium
seruorum tuorum, qui saluam fecerunt
animam tuam, & animam filiorum
tuorum, & filiarum tuarum, & ani-
mam vxorum tuarum, & animam con-
cubinarum tuarum. * Diligis odientes
te, & odio habes diligentes te: & osten-
disti hodie quia non curas de ducibus
tuis, & de seruis tuis: & vere cognoui
modo, quia si Absalom viueret, & om-
nes nos occubuissimus, tunc placeret B
tibi. * Nunc igitur surge, & procede, 7
& alloquens satisfac seruis tuis: iuro

enim tibi per Dominum, quod si non
exieris, ne vnus quidem remansurus
sit tecum nocte hac: & peius erit hoc
tibi, quam omnia mala, quæ venerunt
super te ab adolescentia tua vsque in-
8 præsens. * Surrexit ergo rex & sedit in
porta: & omni populo nunciatum est
quod rex sederet in porta: venitq. vni-
uersa multitudo coram rege: Israel au-
9 tem fugit in tabernacula sua. * Omnis
quoque populus certabat in cunctis tri-
butus Israël, dicens: Rex liberauit nos
de manu inimicorum nostrorum, ipse
saluauit nos de manu Philistinorum:
& nunc fugit de terra propter Absa-
lom. * Absalom autem, quem vni-
mus super nos, mortuus est in bello:
vsquequo siletis, & non reducit is re-
gem? * Rex vero Dauid misit ad Sa-
10 doc, & Abiathar sacerdotes, dicens:
Loquimini ad maiores natu Iuda, dicen-
C tes: Cur venitis nouissimi ad reducen-
dum regem in domum suam? (Sermo
autem omnis Israel peruenierat ad regem
12 in domo eius.) * Fratres mei vos, os
meum, & caro mea vos, quare nouis-
13 simi reducit is regem? * Et Amasæ dici-
te: Nonne os meum, & caro mea es?
Hæc faciat mihi Deus, & hæc addat, si
non magister militiæ fueris coram me
14 omni tempore pro Ioab. * Et inclina-
uit cor omnium virorum Iuda, quasi
viri vnus: miseruntq. ad regem, dicen-
tes: Reuertere tu, & omnes serui tui.
15 * Et reuersus est rex: & venit vsque ad
Iordanem, & omnis Iuda venit vsque
in Galgalam vt occurreret regi, & tra-
16 duceret eum Iordanem. * " Festinauit 11 Reg. 2. b. 4
autem Semei filius Gera filij Iemini de
Bahurim, & descendit cum viris Iuda
17 in occursum regis Dauid * cum mille
viris de Benjamin, & Siba puer de do-
mo Saul: & quindecim filij eius, ac vi-
D ginti serui erant cum eo: & irrumpen-
tes Iordanem, ante regem * transierunt
13 vada, vt traducerent domum regis, &
facerent iuxta iussionem eius: Semei au-
tem filius Gera prostratus coram rege,
19 cum iam transisset Iordanem, * dixit ad
eum: Ne reputes mihi domine mi ini-
quitatem, neque memineris iniuriarum
serui tui in die qua egressus es domine
mi rex de Ierusalem, neque ponas rex
20 in corde tuo. * Agnosco enim seruus

tuus peccatum meum: & idcirco hodie primus veni de omni domo Ioseph, descendiq. in occursum domini mei regis. * Respondens vero Abisai filius Saruiz, 21 dixit: Numquid pro his verbis non occidetur Semei, quia maledixit christo Domini? * Et ait David: Quid mihi, & 22 vobis filiz Saruiz? cur efficiamini mihi hodie in satan? ergone hodie interficitur vir in Israel? an ignoro hodie me factum regem super Israel? * Et ait rex 23 Semei: Non morieris. Iurauitq. ei. * Miphiboseth quoque filius Saul descendit E in occursum regis illotis pedibus, & in- 24 tonsa barba: vestesq. suas non lauerat a die qua egressus fuerat rex, vsque ad diē reuersionis eius in pace. * Cumq. Ieru- 25 salem occurrisset regi, dixit ei rex: Quare non venisti mecum Miphiboseth? * Et respōdens ait: Domine mi rex, ser- 26 uus meus contempsit me: dixiq. ei ego famulus tuus vt sterneret mihi asinum, & ascendens abirem cum rege: claudus enim sum seruus tuus. * Insuper & ac- 27 cūsauit me seruum tuum ad te dominū meum regem: tu autē domine mi rex, sicut angelus Dei es, fac quod placitum est tibi. * Neque enim fuit domus patris mei, nisi morti obnoxia domino meo regi: tu autem posuisti me seruum tuū inter conuiuas mensę tuę: quid ergo habeo iustę querelę aut quid possum, 28 vltra vociferari ad regem? * Ait ergo ei rex: Quid vltra loqueris? fixū est quod locutus sum: tu, & Siba diuidite possessiones. * Responditq. Miphiboseth regi: 29 Etiam cuncta accipiat, postquam reuersus est dominus meus rex pacifice in domum suam. * Berzellai quoque Galaadites, descendens de Rogelim, traduxit re- 30 gem Iordanem, paratus etiam vltra fluuium prosequi eum. * Erat autem Berzellai Galaadites senex valde, id est octogenarius, & ipse prębuit alimenta regi, cum moraretur in Castris: fuit quippe vir diues nimis. * Dixit itaque rex ad 31 Berzellai: Veni mecum, vt requiescas securus mecum in Ierusalem. * Et ait Berzellai ad regem: Quot sunt dies annorum vitę meę, vt ascendam cum rege in Ierusalem? * Octogenarius sum 32 hodie: numquid vigent sensus mei ad discernendum suauē, aut amarum? aut delectare potest seruum tuum cibus

& potus? vel audire possum vltra vocem cantorum, atque cantatricum? quare seruus tuus sit oneri domino meo regi? * Paululum procedam: famulus tuus ab Iordane procedam: non indigeo hac vicissitudine, * sed obsecro vt reuertar seruus tuus, & moriar in ciuitate mea, & sepeliar iuxta sepulchrū patris mei, & matris meę. Est autem seruus tuus Chamaam, ipse vadat tecum, domine mi rex, & fac ei quid 33 quid tibi bonum videtur. * Dixit itaque ei rex: Mecum transeat Chamaam, & ego faciam ei quidquid tibi placuerit, & omne, quod petieris a me, impetra- 34 bis. * Cumq. transisset vniuersus populus & rex Iordanem, osculatus est rex Berzellai, & benedixit ei: & ille reuersus est in locum suum. * Transiuit ergo rex in Galgalam, & Chamaam cum eo. omnis autem populus Iuda traduxerat regem, & media tantum 40 pars affuerat de populo Israel. * Itaque omnes viri Israel concurrentes ad regē dixerunt ei: Quare te furati sunt fratres nostri viri Iuda, & traduxerunt regem & domum eius Iordanem, omnesq. viros David cum eo? * Et respondit omnis vir Iuda ad viros Israel: Quia mihi propior est rex: cur irasceris super hac re? numquid comedimus aliquid ex rege, 41 aut munera nobis data sunt? * Et respondit vir Israel ad viros Iuda, & ait: Decem partibus maior ego sum apud regem, magisq. ad me pertinet David quā ad te: cur fecisti mihi iniuriam, & non mihi nunciatum est priori, vt reducerem regem meum? Durius autem responderunt viri Iuda viris Israel.

CAP. XX.

Accidit quoque vt ibi esset vir Bo-
lial, nomine Seba, filius Bochri,
vir Iemineus: & cecinit buccina, & ait:
Non est nobis pars in David, neque hereditas in filio Isai: reuertere in tabernacula tua Israel. * Et separatus est omnis Israel a David, secutusq. est Seba filium Bochri: viri autem Iuda adhererunt regi suo a Iordane vsque Ierusalē. * Cumq. venisset rex in domum suam, in Ierusalem, tulit decem mulieres concubinas, quas dereliquerat ad custodiendam

II Sap. 16. 2. 3

II 3. Reg. 2. b. 7

II Sap. 17. 2. 27

dam domum , & tradidit eas in custodiam , alimenta eis præbens : & non est ingressus ad eas , sed erant clausæ vsque in diem mortis suæ in viduitate viuentes . * Dixit autem rex Amasæ : Conuoca mihi omnes viros Iuda in diem tertium , & tu adesto præsens . * Abijt ergo Amasæ vt conuocaret Iudam , & moratus est extra placitum quod ei cõstituerat rex . * Ait autem Dauid ad Abisai : Nunc magis afflicturus est nos Seba filius Bochri quàm Absalom : tolle igitur seruos domini tui , & persequere eum , ne forte inueniat ciuitates munitas , & effugiat nos . * Egressi sunt ergo cum eo viri Ioab , Cerethi quoque & Phelethi : & omnes robusti exierunt de Ierusalem ad persequendum Seba filium Bochri . * Cumq. illi essent iuxta lapidem grandem , qui est in Gabaon , Amasæ veniens occurrit eis . Porro Ioab vestitus erat tunica stricta ad mensuram habitus sui , & desuper accinctus gladio dependente vsque ad ilia , in vagina , qui fabricatus leui motu egredi poterat , & percutere . * Dixit itaque Ioab ad Amasam : Salue mi frater . * Et tenuit manu dextera mētum Amasæ , quasi osculans eum . * Porro Amasæ non obseruauit gladium , quē habebat Ioab , qui percussit eum in latere , & effudit intestina eius in terram , nec secundum vulnus apposuit , & mortuus est . Ioab autem , & Abisai frater eius persecuti sunt Seba filium Bochri . * Interea quidam viri , cū stecissent iuxta cadauer Amasæ , de socijs Ioab , dixerunt : Ecce qui esse voluit pro Ioab comes Dauid . * Amasæ autem conspersus sanguine , iacebat in media via . Vidit hoc quidam vir quod subsisteret omnis populus ad videndum eum , & amouit Amasam de via in agrum , operuitq. eū vestimento , ne subsisterent transeuntes propter eum . * Amoto ergo illo de via , transibat omnis vir sequens Ioab ad persequendum Seba filium Bochri . * Porro ille transferat per omnes tribus Israel in Abelam , & Bethmaacha : omnesq. viri electi congregati fuerant ad eum . * Venerunt itaque & oppugnabant eum in Abela , & in Bethmaacha , & circumdederunt munitionibus ciuitatem , & obsessa est vrbs : omnis autem turba , quæ erat cum Ioab , moliebatur destruere

16 muros . * Et exclamauit mulier sapiens de ciuitate : Audite , audite , dicite Ioab Appropinqua huc , & loquar tecum .
 17 * Qui cum accessisset ad eam , ait illi : Tu es Ioab ? Et ille respondit : Ego . Ad quem sic locuta est : Audi sermones ancillæ tuæ . Qui respondit : Audio . * Rursumq. illa , Sermo , inquit , dicebatur in Veteri prouerbio : Qui interrogant , interrogent in Abela : & sic perficiebāt .
 19 * Nonne ego sum quæ respondeo veritatem in Israel , & tu quæris subuertere ciuitatem , & euertere matrem in Israel ? Quare præcipitas hereditatem Domini ?
 20 * Respondensq. Ioab , ait : Absit , absit hoc a me : non præcipito , neque demolior . * Non sic se habet res , sed homo de monte Ephraim Seba , filius Bochri cognomine , leuauit manum suam contra regem Dauid : tradite illum solum , & recedemus a ciuitate . Et ait mulier ad Ioab : Ecce caput eius mittetur ad te per murum . * Ingressa est ergo ad omnem populum , & locuta est eis sapienter : qui abscissum caput Seba filij Bochri proiecerunt ad Ioab . & ille cecinit tuba , & recesserunt ab vrbe , vnusquisque in tabernacula sua : Ioab autem reuersus est Ierusalem ad regem .
 23 * Fuit ergo Ioab super omnem exercitum Israel : Banaïas autem filius Ioiadæ super Cerethæos & Phelethæos . * Aduram vero super tributa : porro Iosaphat filius Ahilud , a commentarijs . * Siua autem , scriba : Sadoc vero & Abiathar , sacerdotes . * Ira autem Iairites erat sacerdos Dauid .

|| Sup. 3. d. 16

C A P . X X I .

1 **F**Acta est quoque fames in diebus
 A Dauid tribus annis iugiter : & consuluit Dauid oraculum Domini . Dixitq. Dominus : Propter Saul , & domum eius sanguinum , quia occidit Gabaonitas . * Vocatis ergo Gabaonitis rex , dixit ad eos . (Porro Gabaonitæ non erant de filijs Israel , sed reliquæ Amorrhæorum : " filij quippe Israel iurauerant eis , || Ios. 9. c. 16 & voluit Saul percutere eos zelo , quasi pro filijs Israel & Iuda .) * Dixit ergo Dauid ad Gabaonitas : Quid faciam vobis & quod erit vestri piaculum , vt benedicatis hereditati Domini ? * Dixeruntq. ei Ga-

ei Gabaonitæ: Non est nobis super argento & auro quaestio, sed contra Saul, & contra domum eius: neque volumus ut interficiatur homo de Israel. Ad quos rex ait: Quid ergo vultis ut faciam vobis? Qui dixerunt regi: Virum, qui attriuit nos & oppressit inique, ita deleere debemus, ut ne vnus quidē residuus sit de stirpe eius in cunctis finibus Israel.

* Dentur nobis septem viri de filijs eius, ut crucifigamus eos Domino in Gabaa Saul, quondā electi Domini. Et ait rex:

4. Reg. 19. a) Ego dabo. * Pepercitq. rex Miphiboseth filio Ionathæ filij Saul, propter iurandum Domini, quod fuerat inter David & inter Jonathan filium Saul.

* Tulit itaque rex duos filios Respha filix Aia, quos peperit Sauli, Armoni, & Miphiboseth: & quinque filios Michol filix Saul, quos genuerat Hadrieli filio Berzellai, qui fuit de Molathi, & dedit eos in manus Gabaonitarum: qui crucifixerunt eos in monte coram Domino: & ceciderunt hi septem simul occisi in diebus messis primis, incipiente messe hordei.

* Tollēs autem Respha filia Aia, cilicium substrauit sibi supra petram ab initio messis, donec stillaret aqua super eos de caelo: & non dimisit aues lacerare eos per diem, neque bestias per noctem. * Et nunciata sunt David quæ fecerat Respha, filia Aia, concubina Saul. * Et abiit David, & tulit ossa Saul, & ossa Ionathæ filij eius a viris

1. Reg. 31. c) Labes Galaad, qui furati fuerant ea de platea Bethsan, in qua suspenderant eos Philisthij cum interfecissent Saul in Gelboe: & asportauit inde ossa Saul, & ossa Ionathæ filij eius: & colligentes ossa eorum, qui affixi fuerant, sepelierunt ea cum ossibus Saul & Ionathæ filij eius in Terra Beniamin, in latere, in sepulchro Cis patris eius: feceruntq. omnia, quæ præceperat rex, & repropitiatus est Deus terræ post hæc.

* Factū est autem rursum prælium Philisthinorum aduersum Israel, & descendit David, & serui eius cum eo, & pugnabant contra Philisthij. Deficiente autem David, Iesibibenob, qui fuit de genere arapha,

1. Reg. 17. a) cuius ferrum hastæ trecentas vncias appendebat, & accinctus erat ense nouo, nisus est percutere David. * Præsidioq. ei fuit Abisai filius Saruiz, & percussum

Philisthæum interfecit. Tunc iurauerunt viri David, dicentes: Iam non egredieris nobiscum in bellum, ne extinguas lucernam Israel.

* Secundum quoque bellum fuit in Gob contra Philisthæos: tunc percussit Sobochai de Hufati, Saph de stirpe arapha de genere gigantum.

* Tertium quoque fuit bellum in Gob contra Philisthæos, in quo percussit Adeodatus filius Saltus polymitarius Bethlehemites Goliath Gethæum, cuius hastile hastæ erat quasi liciatorium textentiū.

* Quartum bellum fuit in Geth: in quo vir fuit excelsus, qui senos in manibus pedibusq. habebat digitos, id est viginti quattuor, & erat de origine arapha.

* Et blasphemauit Israel: percussit autem eum Ionathan filius Samaa, fratris David. * Hi quattuor nati sunt de arapha in Geth, & ceciderunt in manu David, & seruum eius.

C A P. XXII.

1. Locus est autem David Domino A verba carminis huius, in die qua liberauit eum Dominus de manu omnium inimicorum suorum, & de manu Saul. * & ait:

* Dominus petra mea, & robur meū, Psal. 17. a. b) & saluator meus.

1) * Deus fortis meus sperabo in eum: scutum meum, & cornu salutis meæ: eleuator meus, & refugium meum: saluator meus, de iniquitate liberabis me.

4) * Laudabilem inuocabo Dominum: Psal. 17. a. b) & ab inimicis meis saluus ero.

5) * Quia circūdederunt me contritiones mortis: torrentes Belial terruerunt me.

6) * Funes inferni circumdederunt me: præuenerunt me laquei mortis.

7) * In tribulatione mea inuocabo Dominum, & ad Deum meum clamabo: & exaudiet de templo suo vocem meam, & clamor meus veniet ad aures eius.

8) * Commota est & contremuit terra: fundamenta montium concussa sunt, & conuulsata, quoniam iratus est eis.

9) * Ascendit fumus de naribus eius, & ignis de ore eius vorabit: carbonēs succensi sunt ab eo.

10) * Inclinauit cælos, & descendit: & caligo sub pedibus eius.

11) * Et ascendit super cherubim, & volauit:

lauit: & lapsus est super pennas venti. B

* Posuit tenebras in circuitu suo la- 12
tubulum: cribrans aquas de nubibus cæ-
lorum.

* Præ fulgore in conspectu eius, suc- 13
censi sunt carbones ignis.

* Tonabit de cælo Dominus: & excel- 14
sus dabit vocem suam.

* Misit sagittas & dissipauit eos: ful- 15
gur, & consumpsit eos.

* Et apparuerunt effusiones maris, & 16
reuelata sunt fundamēta orbis ab incre-
patione Domini, ab inspiratione spiri-
tus furoris eius.

* Misit de excelso, & assumpsit me: & 17
extraxit me de aquis multis.

* Liberauit me ab inimico meo po- 18
tentissimo, & ab his qui oderant me:
quoniam robustiores me erant.

* Præuenit me in die afflictionis meæ, 19
& factus est Dominus firmamentum
meum.

* Et eduxit me in latitudinem: libe- 20
rauit me, quia complacui ei.

* Retribuet mihi Dominus secundum 21
iustitiam meam: & secundū mundiciam
manuum mearum reddet mihi.

* Quia custodiui vias Domini, & non 22
egi impie, a Deo meo.

* Omnia enim iudicia eius in con- 23
spectu meo: & præcepta eius non amo-
ui a me.

* Et ero perfectus cum eo: & custo- 24
diam me ab iniquitate mea. C

* Et restituet mihi Dominus secundū 25
iustitiam meam: & secundum mundi-
tiam manuum mearū, in conspectu oculo-
rum suorum.

* Cum sancto sanctus eris: & cum ro- 26
busto perfectus.

* Cum electo electus eris: & cum per- 27
uerso peruerteris.

* Et populum pauperem saluum fa- 28
cies: oculisq. tuis excelsos humiliabis.

* Quia tu lucerna mea Domine: & 29
tu Domine illuminabis tenebras meas.

* In te enim currā accinctus: in Deo 30
meo transiliam murum.

* Deus, immaculata via eius, eloquiū 31
Domini igne examinatum: scutum est
omnium sperantium in se.

* Quis est Deus præter Dominum: & 32
quis fortis præter Deum nostrum?

* Deus qui accinxit me fortitudine: 33

& complanauit perfectam viam meam.

14 * Coæquans pedes meos ceruis, & su-
per excelsa mea statuens me.

15 * Docens manus meas ad prælium, 11 Ps. 143. 2. 1
& componens quasi arcum æreum bra-
chia mea.

16 * Dedisti mihi clypeum salutis tuæ:
& mansuetudo tua multiplicauit me.

17 * Dilatabis gressus meos subtus me:
D & non deficiet tali mei.

18 * Persequar inimicos meos, & conte-
ram: & non conuertar donec consu-
mam eos.

19 * Consumam eos & confringam, & ut
non consurgant: cadent sub pedibus
meis.

20 * Accinxisti me fortitudine ad præ-
lium: incuruasti resistentes mihi sub-
tus me.

21 * Inimicos meos dedisti mihi dorsum:
odientes me, & disperdam eos.

22 * Clamabunt, & non erit qui saluet, ad
Dominum, & non exaudiet eos.

23 * Delebo eos ut puluerem terræ: quasi
lutum platearum cōminuam eos atque
confringam.

24 * Saluabis me a cōtradictionibus po-
puli mei: custodies me in caput Gen-
tium: populus, quem ignoro, seruiet
mihi.

25 * Filij alieni resistent mihi, auditu au-
ris obedient mihi.

26 * Filij alieni defluxerunt, & contrahē-
tur in angustiis suis.

27 * Viuit Dominus, & benedictus Deus
meus: & exaltabitur Deus fortis salutis
meæ.

28 * Deus qui das vindictas mihi, & dei-
cis populos sub me.

29 * Qui educis me ab inimicis meis, &
a resistentibus mihi eleuas me: 11 a viro 11 Ps. 17. d. 52
iniquo liberabis me.

30 * Propterea confitebor tibi Domine 11 Rom. 15. b. 9
in gentibus: & nomini tuo cantabo.

31 * Magnificans salutes regis sui, & fa-
ciens misericordiam christo suo Dauid,
& semini eius in sempiternum.

C A P. XXIII.

1 HÆc autem sunt verba David nouis-
A sima. Dixit Dauid filius Isai: Dixit
vir, cui constitutum est de christo Dei
& Iacob, egregius psalter Israel: * Spiritus
Domini

Domini locutus est per me , & sermo
eius per linguam meam . * Dixit Deus
Israel mihi, locutus est Fortis Israel, Do-
minator hominum, iustus dominator in
timore Dei . * Sicut lux auroræ, orien-
te sole, mane absque nubibus rutilat, &
sicut pluuijs germinat herba de terra .
* Nec tanta est domus mea apud Deum,
ut pactum æternum iniret mecum fir-
mum in omnibus atque munitum . Cū-
cta enim salus mea, & omnis voluntas :
nec est quidquam ex ea quod non ger-
minet . * Præuaricatores autē quasi spi-
næ euellentur vniuersi : quæ non tollun-
tur manibus . * Et si quis tangere volue-
rit eas, armabitur ferro & ligno lancea-
to, igneq. succensæ comburentur, vsque
ad nihilum . * Hæc nomina fortium
Dauid. Sedens in cathedra sapiētissimus
princeps inter tres, ipse est quasi teneri-
mus ligni vermiculus, qui octingentos
interfecit impetu vno . * Post hūc, Elea-
zar filius patruī eius Ahohites inter tres
fortes, qui erant cum Dauid quando ex-
probrauerunt Philisthij, & congregati
sunt illuc in prælium . * Cumq. ascen-
dissent viri Israel, ipse stetit & percussit
Philisthæos donec deficeret manus eius,
& obrigefceret cum gladio: fecitq. Do-
minus salutem magnam in die illa : &
populus, qui fugerat, reuersus est ad ca-
porum spolia detrahenda . * Et post hūc,
Semma filius Age de Arari . & congre-
gati sunt Philisthij in statione : erat
quippe ibi ager lente plenus. Cumq. fu-
gisset populus a facie Philisthij, ste-
rit ille in medio agri, & tuitus est eum,
percussitq. Philisthæos : & fecit Domi-
nus salutem magnam . * Necnon & an-
te descenderant tres qui erant principes
inter triginta, & venerant tempore mes-
sis ad Dauid in speluncam Odollam: ca-
stra autem Philisthinorum erant posita
in Valle gigantum . * Et Dauid erat in
præsidio: porro statio Philisthinorum
tunc erat in Bethlehem . * Desiderauit
ergo Dauid, & ait: O si quis mihi daret
porum aquæ de cisterna, quæ est in Beth-
lehem iuxta portam ! Irruperunt ergo
tres fortes castra Philisthinorum, & hau-
serūt aquam de cisterna Bethlehem, quæ
erat iuxta portam, & attulerunt ad Da-
uid: at ille noluit bibere, sed libauit eā
Domino, * dicēs: Propitijs sit mihi Do-

minus, ne faciam hoc: num sanguinem
hominum istorum, qui profecti sunt, &
animarum periculum bibam? Noluit er-
go bibere. hæc fecerunt tres robustissi-
mi . * Abisai quoque frater Ioab filius
Saruiz, princeps erat de tribus: ipse est
qui leuauit hastam suam contra trecen-
tos, quos interfecit, nominatus in tri-
bus, * & inter tres nobilior, eratq. eo-
rum princeps, sed vsque ad tres primos
non peruenerat . * Et Banaiz filius Io-
iadæ viri fortissimi, magnorum operum,
de Cabseel: ipse percussit duos leones
Moab, & ipse descendit, & percussit leo-
nem in media cisterna in diebus niuis .
* Ipse quoque interfecit virū Ægyptiū,
virum dignum spectaculo, habentem in
manu hastam: itaque cum descendisset
ad eum in virga, vi extorsit hastam de
manu Ægyptij, & interfecit eum hasta
sua . * hæc fecit Banaiz filius Ioiadæ.
* Et ipse nominatus inter tres robustos,
D qui erant inter triginta nobiliores: ve-
rūtamen vsque ad tres non peruenerat:
fecitq. eum sibi Dauid auricularium, a
secreto . * Asael frater Ioab inter trigin-
ta, Elehanan filius patruī eius de Bethle-
hem, * Semma de Harodi, Elica de Ha-
rodi, * Heles de Phalti, Hira filius Ac-
ces de Thecua, * Abiezer de Anathoth,
* Mobonnai de Hufati, * Selmon Ahohi-
tes, Maharai Netophathites, * Heled fi-
lius Baana, & ipse Netophathites, Ithai
filius Ribai de Gabaath filiorum Benia-
min, * Banaia Pharathonites, Heddaï de
Torrente Gaas, * Abialbon Arbathites,
* Azmaueth de Beromi, * Eliaba de Sala-
boni . Filij Iassen, Jonathan, * Semma
de Orori, Aiam filius Sarar Arorites,
* Eliphelet filius Aasbai filij Machati, E-
liam filius Achitophel Gelonites, * Hef-
rai de Carmelo, Pharai de Arbi, * Igaal
filius Nathan de Soba, Bonni de Gadi,
* Selec de Ammoni, Naharai Berorhites
armiger Ioab filij Saruiz, * Ira Iethrites
Gareb & ipse Iethrites, * Vrias Hethæus.
Omnes triginta septem .

C A P . XXIII.

1 **E**T addidit furor Domini irasci con-
2 tra Israel, commouitq. Dauid in eis
dicentem: Vade, numera Israel & Iudā.
3 * Dixitq. rex ad Ioab principem exerci-
tus

tus fui: Perambula omnes tribus Israel
a Dan vsque Bersabee, & numerate po-
pulum, vt sciam numerum eius. * Di-
xitq. Ioab regi: Adaugeat Dominus Deus
tuus ad populum tuum, quantus nunc
est, iterumq. centuplicet in conspectu
domini mei regis: sed quid sibi domi-
nus meus rex vult in re huiusmodi?
* Obtinuit autē sermo regis verba Ioab,
& principum exercitus: egressusq. est
Ioab, & principes militum a facie re-
gis, vt numerarent populum Israel.
* Cumq. pertransissent Iordanem, vene-
runt in Aroër ad dexteram vrbs, quæ
est in Valle Gad: * & per Iazer transie-
runt in Galaad, & in terram inferiorem
Hodsi, & venerunt in Dan siluestria.
Circumeuntesq. iuxta Sidonem, * tran-
sierunt prope moenia Tyri, & omnem
terram Heuzi & Chananæi, veneruntq.
ad meridiem Iuda in Bersabee: * & lu-
strata vniuersa terra, affuerunt post no-
uem mēses & viginti dies in Ierusalem.
* Dedit ergo Ioab numerum descriptio-
nis populi regi, & inuenta sunt de Israel
oclingenta millia virorum fortium, qui
educerent gladium: & de Iuda quingē-
ta millia pugnatorum. * Percussit au-
tem cor Dauid eum, postquam nume-
ratus est populus: & dixit Dauid ad Do-
minum: Peccaui valde in hoc facto:
sed precor Domine, vt transferas iniqui-
tatem serui tui, quia stulte egi nimis.
* Surrexit itaque Dauid mane, & sermo
Domini factus est ad Gad prophetam
& videntem Dauid, dicens: * Vade, &
loquere ad Dauid: Hæc dicit Dominus:
Trium tibi datur optio, elige vnū quod
vuleris ex his, vt faciam tibi. * Cumq.
venisset Gad ad Dauid, nunciauit ei, di-
cens: Aut septem annis veniet tibi fa-
mes in terra tua: aut tribus mēsisbus fu-
gies aduersarios tuos, & illi te perse-
quentur: aut certe tribus diebus erit pe-
stilentia in terra tua. Nunc ergo deli-
bera, & vide quem respondeam ei, qui
me misit, sermonem. * Dixit autem Da-
uid ad Gad: Coarctor nimis: sed me-
lius est vt incidam in manus Domini
(multæ enim misericordiæ eius sunt)
quàm in manus hominum. * Immisitq.

Dominus pestilentiam in Israel, de ma-
ne vsque ad tempus constitutum, &
mortui sunt ex populo a Dan vsque ad
Bersabee septuaginta millia virorum.
16 * Cumq. extendisset manum suam An-
gelus Domini super Ierusalem vt disper-
deret eam, misertus est Dominus super
afflictione, & ait Angelo percutienti
populum: Sufficit: nunc contine ma-
num tuam. erat autem Angelus Domi-
ni iuxta aream Areuna Iebusæi. * Di-
xitq. Dauid ad Dominum cum vidisset
Angelum cadentem populum: Ego sum
qui peccaui, ego inique egi: isti qui
oues sunt, quid fecerunt? vertatur, ob-
secro, manus tua contra me, & contra
domum patris mei. * Venit autem Gad
ad Dauid in die illa, & dixit ei: Ascen-
de, & constitue altare Domino in area
Areuna Iebusæi. * Et ascendit Dauid
iuxta sermonem Gad, quem præcepe-
rat ei Dominus. * Conspiciensq. Areu-
na, animaduertit regem & seruos eius
transire ad se: * & egressus adorauit
regem prono vultu in terram, & ait:
Quid causæ est vt veniat dominus meus
rex ad seruum suum? Cui Dauid ait:
Vt emam a te aream, & ædificem alta-
re Domino, & cesset interfectio quæ gra-
satur in populo. * Et ait Areuna ad Da-
uid: Accipiat, & offerat dominus meus
rex, sicut placet ei: habes boues in ho-
locaustum, & plaustrum, & iuga bouum
in visum lignorum. * Omnia dedit A-
reuna rex regi: dixitq. Areuna ad re-
gem: Dominus Deus tuus suscipiat vo-
tum tuum. * Cui respondens rex, ait:
Nequaquam vt vis, sed emam pretio a
te, & non offeram Domino Deo meo
holocausta gratuita. Emit ergo Da-
uid aream, & boues, argenti siclis quin-
quaginta: * & ædificauit ibi Dauid
altare Domino, & obtulit ho-
locausta & pacifica: &
propitiatus est Do-
minus terræ,
& cohi-
bita
est plaga ab
Israel.

51. Par. 21. b.
11
Dan. 11. c. 23

* Et nunciauerunt regi, dicentes: Adest 23
Nathan propheta. Cumq. introisset in
conspetu regis, & adorasset eum pro-
nus in terram, * dixit Nathan: Domine 24
mi rex, tu dixisti: Adonias regnet post
me, & ipse sedeat super thronum meum?
* Quia descendit hodie, & immolauit 25
boues, & pingua, & arietes plurimos,
& vocauit vniuersos filios regis & prin-
cipes exercitus, Abiathar quoque sacer-
dotem: illisq. vescentibus, & bibentibus
coram eo, & dicentibus: Viuat rex Ado-
nias: * Me seruum tuum, & Sadoc sacer- 26
dotem, & Banaiam filium Ioiadæ, &
Salomonem famulum tuum non voca-
uit. * Numquid a domino meo rege 27
exiuit hoc verbum, & mihi non indi-
casti seruo tuo quis sessurus esset super
thronum domini mei regis post eum?
* Et respondit rex Dauid, dicens: Voca- 28
te ad me Bethsabæ. Quæ cum fuisset
ingressa coram rege, & steterisset ante eum,
* iurauit rex, & ait: Viuit Dominus, qui 29
eruit animam meam de omni angustia,
* quia sicut iuraui tibi per Dominum, 30
Deum Israel, dicens: Salomon filius tuus
regnabit post me, & ipse sedebit super
solum meum pro me: sic faciam hodie.
* Summissoq. Bethsabæ in terram vul- 31
tu, adorauit regem, dicens: Viuat do-
minus meus Dauid in æternum. * Dixit 32
quoque rex Dauid: Vocate mihi Sadoc
sacerdotem, & Nathan prophetam, &
Banaiam filium Ioiadæ. Qui cū ingres-
si fuissent coram rege, * dixit ad eos: 33
Tollite vobiscum seruos domini vestri,
& imponente Salomonem filium meum
super mulam meam: & ducite eum in
Gihon. * & vngat eum ibi Sadoc sacer- 34
dos, & Nathan propheta in regem su-
per Israel: & canetis buccina, atque di-
cetis: Viuat rex Salomon. * Et ascende- 35
tis post eum, & veniet, & sedebit su-
per solum meum, & ipse regnabit pro
me: illiq. præcipiam vt sit dux super Is-
rael, & super Iudam. * Et respondit Ba- 36
naias filius Ioiadæ, regi, dicens: Amen:
sic loquatur Dominus Deus domini mei
regis. * Quomodo fuit Dominus cum 37
domino meo rege, sic sit cum Salomo-
ne, & sublimius faciat solum eius a so-
lio domini mei regis Dauid. * Descen- 38
dit ergo Sadoc sacerdos, & Nathan pro-
pheta, & Banaias filius Ioiadæ, & Cere-

thi, & Phelethi: & imposuerunt Salo-
monem super mulam regis Dauid, & 39
adduxerunt eum in Gihon. * Sumpsitq.
Sadoc sacerdos cornu olei de taberna-
culo, & vnxit Salomonem: & cecinerunt
buccina, & dixit omnis populus: Viuat
rex Salomon. * Et ascendit vniuersa mul-
titudo post eum, & populus canentium
tibijs, & latantium gaudio magno, &
insonuit terra a clamore eorum. * Au-
diuit autem Adonias, & omnes, qui in-
uitati fuerant ab eo, iamq. conuiuium
finitum erat: sed & Ioab, audita voce
tubæ, ait: Quid sibi vult clamor ciuita-
tis tumultuantis? Adhuc illo loquente,
Ionathas filius Abiathar sacerdotis ve-
nit: cui dixit Adonias: Ingredere, quia
41 vir fortis es, & bona nuncians. * Respo-
ditq. Ionathas Adoniam: Nequaquam:
Dominus enim noster rex Dauid regem
42 constituit Salomonem: * misitq. cum eo
Sadoc sacerdotem, & Nathan prophe-
tam, & Banaiam filium Ioiadæ, & Ce-
rethi, & Phelethi, & imposuerunt eum
43 super mulam regis. * Vnixeruntq. eum
Sadoc sacerdos, & Nathan propheta re-
gem in Gihon: & ascenderunt inde la-
tantes, & insonuit ciuitas: hæc est vox,
44 quam audistis. * Sed & Salomon sedet
super solium regni. * Et ingressi serui re-
gis benedixerunt domino nostro regi
Dauid, dicentes: Amplificet Deus nomen
Salomonis super nomen tuum, & ma-
gnificet thronum eius super thronum
tuum. Et adorauit rex in lectulo suo:
45 * & locutus est: Benedixit Dominus
Deus Israel, qui dedit hodie sedentem in
solio meo, videntibus oculis meis.
46 * Territi sunt ergo, & surrexerunt om-
nes, qui inuitati fuerant ab Adonia, &
47 iuit vnusquisque in viam suam. * Ado-
nias autem timens Salomonem, surre-
xit, & abiit, tenuitq. cornu altaris. * Et
nunciauerunt Salomoni, dicentes: Ecce
Adonias timens regem Salomonem,
tenuit cornu altaris, dicens: Iuret mihi
rex Salomon hodie, quod non interfici-
48 ciat seruum suum gladio. * Dixitq. Sa-
lomon: Si fuerit vir bonus, non ca-
det ne vnus quidem capillus eius in ter-
ram: sin autem malum inuentum fue-
49 rit in eo, morietur. * Misit ergo rex
Salomon, & eduxit eum ab altari: &
ingressus adorauit regem Salomonem:
dixitq.

dixitq. ei Salomon: Vade in domum tuam.

CAP. II.

Appropinquauerunt autem dies David ut moreretur, praecepitq. Salomoni filio suo, dicens: * Ego ingredior viam uniuersae terrae: confortare, & esto vir. * Et obserua custodias Domini Dei tui, ut ambules in vijs eius, ut custodias caeremonias eius, & praecepta eius, & iudicia, & testimonia, sicut scriptum est in lege Moysi: ut intelligas uniuersa quae facis, & quocumque te verteris: * ut confirmet Dominus sermones suos, quos locutus est de me, dicens: Si custodierint filij tui vias suas, & ambulauerint coram me in veritate, in omni corde suo, & in omni anima sua, non auferetur tibi vir de solio Israel. * Tu quoque nosti quae fecerit mihi Ioab filius Saruiz, quae fecerit duobus principibus exercitus Israel, Abner filio Ner, & Amasæ filio Iether: quos occidit, & effudit sanguinem belli in pace, & posuit cruorem praelij in balteo suo, qui erat circa lumbos eius, & in calceamento suo, quod erat in pedibus eius. * Facies ergo iuxta sapientiam tuam, & non deduces canitiem eius pacifice ad inferos. * Sed & filijs Berzellai Galaaditis reddes gratiam, eruntq. comedentes in mensa tua: * occurrerunt enim mihi quando fugiebam a facie Absalom fratris tui. * Habes quoque apud te Semei filium Gera filij Iemini de Bahurim, qui maledixit mihi maledictione pessima, quando ibam ad Castra: sed quia descendit mihi in occursum cum transirem Iordanem, & iuraui ei per Dominum, dicens: Non te interficiam gladio: * tu noli pati eum esse innoxium. Vir autem sapiens es, ut scias quae facies ei, deducesq. canos eius cum sanguine ad inferos. * Dormiuit igitur David cum patribus suis, & sepultus est in ciuitate David. * Dies autem, quibus regnauit David super Israel, quadraginta anni sunt: in Hebron regnauit septem annis: in Ierusalé, triginta tribus. * Salomon autem sedit super thronum David patris sui, & firmatum est regnum eius nimis. * Et ingressus est Adonias filius Haggith ad Beth-

sabee matrem Salomonis. Quae dixit ei: Pacificusne est ingressus tuus? Qui respondit: Pacificus. * Addiditque: Sermo mihi est ad te. Cui ait: Loquere. * Et ille: Tu, inquit, nosti, quia meum erat regnum, & me praeposuerat omnis Israel sibi in regem: sed translatum est regnum, & factum est fratris mei: a Domino enim constitutum est ei. * Nunc ergo petitionem unam precor a te: ne confundas faciem meam. Quae dixit ad eum: Loquere. * Et ille ait: Precor vt dicas Salomoni regi (neque enim negare tibi quidquam potest) vt det mihi Abisag Sunamitidem uxorem. * Et ait Bethsabee: Bene, ego loquar pro te regi. * Venit ergo Bethsabee ad regem Salomonem, vt loqueretur ei pro Adonia: & surrexit rex in occursum eius, adorauitq. eam, & sedit super thronum suum: positusq. est thronus matri regis, quae sedit ad dexteram eius. * Dixitq. ei: Petitionem unam paruulam ego deprecor a te, ne confundas faciem meam. Et dixit ei rex: Pete mater mea: neque enim fas est vt auertam faciem tuam. * Quae ait: Detur Abisag Sunamitis Adoniae fratri tuo uxori. * Responditq. rex Salomon, & dixit matri suae: Quare postulas Abisag Sunamitidem Adoniae? postula ei & regnum: ipse est enim frater meus maior me, & habet Abiathar sacerdotem, & Ioab filium Saruiz. * Iurauit itaque rex Salomon per Dominum, dicens: Haec faciat mihi Deus, & haec addat, quia contra animam suam locutus est Adonias verbum hoc. * Et nunc viuit Dominus, qui firmavit me, & collocauit me super solium David patris mei, & qui fecit mihi domum, sicut locutus est, quia hodie occideretur Adonias. * Misitq. rex Salomon per manum Banaia filij Ioiada, qui interfecit eum, & mortuus est. * Abiathar quoque sacerdoti dixit rex: Vade in Anathoth ad agrum tuum, equidem vir mortis es: sed hodie te non interficiam, quia portasti arcam Domini Dei coram David patre meo, & sustinuisti laborem in omnibus, in quibus laborauit pater meus. * Eiecit ergo Salomon Abiathar, vt non esset sacerdos Domini, vt imple-

1. Reg. 2. 31

super

Deut. 17. d. 16

2. Reg. 3. c. 27

2. Reg. 20. c. 10

2. Reg. 19. f. 31

2. Reg. 16. b

3. & 19. d. 19.

1. Act. 2. c. 29

1. Pal. 29. f. 23

super domum Heli in Silo. * Venit autem nuncius ad Ioab, quod Ioab declinasset post Adoniam, & post Salomonem non declinasset: fugit ergo Ioab in tabernaculum Domini, & apprehendit cornu altaris. * Nunciatumque est regi Salomoni quod fugisset Ioab in tabernaculum Domini, & esset iuxta altare: misitque Salomon Banaïam filium Ioïadæ, dicens: Vade, interfice eum. * Et venit Banaïas ad tabernaculum Domini, & dixit ei: Hæc dicit rex: Egredere. Qui ait: Non egrediar, sed hic moriar. Renunciauit Banaïas regi sermonem, dicens: Hæc locutus est Ioab, & hæc respondit mihi. * Dixitque ei rex: Fac sicut locutus est: & interfice eum, & sepeli, & amoue bis sanguinem innocentem, qui effusus est a Ioab, a me, & a domo patris mei. * Et reddet Dominus sanguinem eius super caput eius quia interfecit duos viros iustos, melioresque se: & occidit eos gladio, patre meo David ignorante. * Abner filium Ner principis militum Israel, & * Amasam filium Iether principem exercitus Iudæ: & reuertetur sanguis illorum in caput Ioab, & in caput seminis eius in sempiternum. David autem & semini eius, & domui, & throno illius sit pax usque in æternum a Domino. * Ascendit itaque Banaïas filius Ioïadæ, & aggressus eum interfecit: sepultusque est in domo sua in deserto. * Et constituit rex Banaïam filium Ioïadæ pro eo super exercitum, & Sadoc sacerdos posuit pro Abiathar. * Misit quoque rex, & vocauit Semei, dixitque ei: Edifica tibi domum in Ierusalem, & habita ibi: & non egredieris inde huc atque illuc. * Quacumque autem die egressus fueris, & transferis Torrentem Cedron, scito te interficiendum: sanguis tuus erit super caput tuum. * Dixitque Semei regi: Bonus sermo: sicut locutus est dominus meus rex, sic faciet seruus tuus. Habitauit itaque Semei in Ierusalem diebus multis. * Factum est autem post annos tres ut fugerent serui Semei ad Achis filium Maacha regem Geth: nunciatumque est Semei quod serui eius essent in Geth. * Et surrexit Semei, & strauit asinum suum: iuitque ad Achis in Geth adquirendum seruos suos, & adduxit eos de Geth. * Nunciatum est autem Salomoni quod esset Semei in Geth de Ierusalem, & rediisset. * Et mittens vocauit eum, dixitque illi: Nonne testificatus sum tibi per Dominum, & prædixi tibi: Quacumque die egressus ieris huc & illuc, scito te esse moriturum? Et respondisti mihi: Bonus sermo, quem audiui. * Quare ergo non custodisti iusiurandum Domini, & præceptum quod præceperam tibi? * Dixitque rex ad Semei: Tu nosti omne malum, cuius tibi conscius est cor tuum, quod fecisti David patri meo: reddidit Dominus malitiam tuam in caput tuum. * Et rex Salomon benedictus, & thronus David erit stabilis coram Domino usque in sempiternum. * Iussit itaque rex Banaïæ filio Ioïadæ: qui egressus, percussit eum, & mortuus est.

C A P. III.

Confirmatum est igitur regnum in manu Salomonis, & affinitate coniunctus est Pharaoni regi Egypti: accepit namque filiam eius, & adduxit in ciuitatem David, donec compleret edificans domum suam, & domum Domini, & murum Ierusalem per circuitum. * Attamen populus immolabat in excelsis: non enim ædificatum erat templum nomini Domini usque in diem illum. * Dilexit autem Salomon Dominum, ambulans in præceptis David patris sui, excepto quod in excelsis immolabat, & accendebat thymiamata. * Abiit itaque in Gabaon, ut immolaret ibi: illud quippe erat excelsus maximus: mille hostias in holocaustum obtulit Salomon super altare illud in Gabaon. * Apparuit autem Dominus Salomoni per somnium nocte, dicens: Postula quod vis tibi. * Et ait Salomon: Tu fecisti cum seruo tuo David patre meo misericordiam magnam, sicut ambulauit in conspectu tuo in veritate, & iustitia, & recto corde tecum: custodisti ei misericordiam tuam grandem, & dedisti ei filium sedentem super thronum eius, sicut est hodie. * Et nunc Domine Deus, tu regnare fecisti seruum tuum pro David patre meo: ego autem sum puer paruulus, & ignorans egressum, & introitum

2. PAR. 1. 2. 1

introitum meum. * Et seruus tuus in medio est populi, quem elegisti, populi infiniti, qui numerari & supputari non potest propter multitudinem. * Dabis ergo seruo tuo cor docile, ut populum tuum iudicare possit, & discernere inter bonum & malum. quis enim poterit iudicare populum istum, populum tuum hunc multum? Placuit ergo sermo coram Domino, quod Salomon postulasset huiusmodi rem. * Et dixit Dominus Salomoni: Quia postulasti verbum hoc, & non petisti tibi diuitios, nec diuitias, aut animas inimicorum tuorum, sed postulasti tibi sapientiam ad discernendum iudicium: ecce feci tibi secundum sermones tuos, & dedi tibi cor sapiens & intelligens, in tantum ut nullus ante te similis tui fuerit, nec post te surrecturus sit. * Sed & hæc, quæ non postulasti, dedi tibi: diuitias scilicet, & gloriam, ut nemo fuerit similis tui in regibus cunctis retro diebus. * Si autem ambulaueris in vijs meis, & custodieris præcepta mea, & mandata mea, sicut ambulauit pater tuus, longos faciam dies tuos. * Igitur euigilauit Salomon, & intellexit quod esset somnium: cumq; venisset Ierusalem, stetit coram arca foederis Domini, & obtulit holocausta, & fecit victimas pacificas, & grande conuiuium vniuersis famulis suis. * Tunc venerunt duæ mulieres meretrices ad regem, steteruntq; coram eo, quarum vna ait: Obsecro, mi Domine: ego & mulier hæc habitabamus in domo vna, & peperī apud eam in cubiculo. * Tertia autem die postquā ego peperī, peperit & hæc: & eram simul, nullusq; alius nobiscū in domo, exceptis nobis duabus. * Mortuus est autem filius mulieris huius nocte dormiens quippe oppressit eum. * Et consurgens intempesta noctis silentio, tulit filium meum de latere meo ancillæ tuæ dormientis, & collocavit in sinu suo: suū autem filium, qui erat mortuus, posuit in sinu meo. * Cumq; surrexissem mane ut darem lac filio meo, apparuit mortuus: quem diligentius intuens clara luce, deprehendi non esse meum quem genueram. * Responditq; altera mulier: Non est ita ut dicis, sed filius tuus mortuus est, meus autem viuit. Contrario

illa dicebat: Mentiris: filius quippe meus viuit, & filius tuus mortuus est. Atque in hunc modum contendebant coram rege. * Tunc rex ait: Hæc dicit, Filius meus viuit, & filius tuus mortuus est. Et ista respondit, Non, sed filius tuus mortuus est, meus autem viuit. * Dixit ergo rex: Afferte mihi gladium. Cumq; attulissent gladium coram rege, * Diuidite, inquit, infantem viuū in duas partes, & date dimidiam partem vni, & dimidiam partem alteri. * Dixit autem mulier, cuius filius erat viuus, ad regē: (commota sunt quippe viscera eius super filio suo) Obsecro domine, date illi infantem viuū, & nolite interficere eum. Contrario illa dicebat: Nec mihi, nec tibi sit, sed diuidatur. * Respondit rex, & ait: Date huic infantem viuū, & non occidatur: hæc est enim mater eius. * Audiuit itaque omnis Israel iudicium quod iudicasset rex, & timuerunt regem, videntes sapientiam Dei esse in eo ad faciendum iudicium.

CAP. IIII.

ERat autem rex Salomon regnans super omnem Israel: & hi principes quos habebat: Azarias filius Sadoc sacerdotis: * Elihoreph, & Ahia filij Sise scribæ: Iosaphat filius Ahilud a commetarijs: * Banaias filius Ioiadæ super exercitum: Sadoc autem, & Abiathar sacerdotis. * Azarias filius Nathan super eos qui assistebant regi: Zabud filius Nathan sacerdos, amicus regis: * & Ahisur propositus domus: & Adoniram filius Abda super tributa. * Habebat autem Salomon duodecim præfectos super omnem Israel, qui præbebant annonam regi & domui eius: per singulos enim menses in anno, singuli necessaria ministrabant. * Et hæc nomina eorum: Benhur, in monte Ephraim: * Bederar, in Maaces, & in Salebim, & in Bethsames, & in Elon, & in Bethanan: * Benhesed in Aruboth: ipse erat Socho; & omnis terra Ephraim. * Benabinnadab, cuius omnis Nephath dor, Tapheth filius Salomonis habebat uxorem. * Bana filius Ahilud regebat Thanac & Mageddo, & vniuersam Bethsan, quæ est iuxta Sarchana subter Ieriel, & Bethsan vsque Abelmehula.

mechula e regione Iecmaan . * Bengaber 1)
in Ramoth Galaad : habebat Auothair
filijs Manasse in Galaad , ipse præerat in
omni regione Argob , quæ est in Basan ,
sexaginta ciuitatibus magnis atque mu-
ratis , quæ habebant feras areas . * Ahi- 14
nadab filius Addo præerat in Manaim .
* Achimæas in Nephthali : sed & ipse 15
habebat Basemath filiam Salomonis in
coniugio . * Baana filius Hufi , in Afer , 16
& in Baloch . * Iofaphat filius Pharuë , in
Issachar . * Semei filius Ela , in Benia- 18
min . * Gaber filius Vri , in terra Galaad , 19
in terra Schon regis Amorrhæi & Og
regis Basan , super omnia quæ erant in
illa terra . * Iuda & Israel innumerabi- 20
les , sicut arena maris in multitudine : C
comedentes , & bibentes , atque latan-
tes . * " Salomon autem erat in ditione 21
sua , habens omnia regna a flumine ter-
ræ Philisthijm vsque ad terminum Ægy-
pti : offerentium sibi munera , & serui-
entium ei cunctis diebus vite eius . * Erat 22
autem cibus Salomonis per dies singu-
los triginta cori similæ , & sexaginta co-
ri farinæ , * decem boues pingues , & 23
viginti boues pascuales , & centum arie-
tes , excepta venatione ceruorum , ca-
prearum , atque bubalorum , & auium
altitium . * Ipse enim obtinebat omnem 24
regionem , quæ erat trans flumen , a
Thaphsâ vsque ad Gazan , & cunctos re-
ges illarum regionum : & habebat pacē
ex omni parte in circuitu . * Habitabatq. 25
Iuda , & Israel absque timore villo , vnus-
quisque sub vite sua , & sub ficu sua , a
Dan vsque Bersabee cunctis diebus Sa-
lomonis . * " Et habebat Salomon qua- 26
draginta millia præsepia equorum cur-
rilium , & duodecim millia equestrium .
* Nutriebâtq. eos supradicti regis præ- 27
fecti : sed & necessaria mensæ regis Sa-
lomonis cum ingenti cura , præbebant
in tempore suo . * Hordeum quoque , 28
& paleas equorum , & iumentorum de-
ferebant in locum vbi erat rex , iuxta
constitutum sibi . * Dedit quoque Deus 29
sapientiam Salomoni & prudentiam ,
multam nimis , & latitudinem cordis
quasi arenam , quæ est in litore maris .
* Et præcedebat sapientia Salomonis sa- 30
pientiam omnium Orientalium & Æ-
gyptiorum , * " & erat sapientior cun- 31
ctis hominibus : sapientior Ethan Ezra-

II Ecd. 47. c. 16

II 2. Par. 9. c. 25

II Ecd. 47. c. 16

hita , & Heman , & Chalcol , & Dor-
da filijs Mahol : & erat nominatus in
vniuersis gentibus per circuitum . * Lo-
cutus est quoque Salomon tria millia
parabolas : & fuerunt carmina eius quin-
que & mille . * Et disputauit super li-
gnis a cedro , quæ est in Libano , vsque
ad hyssopum , quæ egreditur de parie-
te : & disseruit de iumentis , & volu-
cribus , & reptilibus , & piscibus . * Et
veniebant de cunctis populis ad au-
diendam sapientiam Salomonis , & ab
vniuersis regibus terræ , qui audiebant
sapientiam eius .

C A P . V .

Misit quoque Hiram rex Tyri seruos
suos ad Salomonem : audiuit enim
quod ipsum vnixissent regem pro patre
eius : quia amicus fuerat Hiram David
omni tempore . * Misit autem Salomon
ad Hiram , dicens : * Tu scis voluntatem
David patris mei , & quia non potuerit
ædificare domum nomini Domini Dei
sui propter bella imminencia per circui-
tum , donec daret Dominus eos sub ve-
stigio pedum eius . * Nunc autem requiē
dedit Dominus Deus meus mihi per cir-
cuitum : & non est satan , neque occur-
sus malus . * " Quamobrem cogito ædi-
ficare templi nomini Domini Dei mei ,
sicut locutus est Dominus David patri
meo , dicens : Filius tuus , quem dabo
pro te super solium tuum , ipse ædifica-
bit domum nomini meo . * Præcipe igitur
ut præcidant mihi serui tui cedros
de Libano , & serui mei sint cum seruis
tuis : mercedem autem seruorum tuorum
dabo tibi quamcumque petieris : scis e-
nim quomodo non est in populo meo
vir qui nouerit ligna cadere sicut Sido-
nij . * Cum ergo audisset Hiram verba
Salomonis , lætatus est valde , & ait : Be-
nedictus Dominus Deus hodie . qui de-
dit David filium sapientissimum super
populum hunc plurimum . * Et misit Hi-
ram ad Salomonem , dicens : Audiui quæ-
cumque mandasti mihi : ego faciam om-
nem voluntatem tuam in lignis cedri-
nis & abiegnis . * Serui mei deponent ea
de Libano ad mare : & ego componam
ea in ratibus in mari vsque ad locum ,
quem significaueris mihi , & applicabo

II. Reg. 7. b. 19
I. Pal. 22. c. 10

ea ibi, & tu tolles ea: præbebisq. necessaria mihi, ut detur cibus domui meæ.
 * Itaque Hiram dabit Salomoni ligna, cedrina, & ligna abiogna, iuxta omnem voluntatem eius. * Salomon autem præbebat Hiram coros tritici, viginti millia, in cibum domui eius, & viginti coros purissimi olei: hæc tribuebat Salomon Hiram per singulos annos. * *
 Dedit quoque Dominus sapientiam Salomoni, sicut locutus est ei: & erat pax inter Hiram & Salomonem, & percusserunt ambo foedus. * Elegitq. rex Salomon operarios de omni Israel, & erat inditio triginta millia virorum. * Mitebatq. eos in Libanum, decem millia per menses singulos vicissim, ita ut duobus mensibus essent in domibus suis: & Adoniram erat super huiusmodi inditione. * Fueruntq. Salomoni septuaginta millia eorum qui onera portabant, & octoginta millia latōmorum in monte: * absque præpositis qui præerant singulis operibus, numero trium millium, & trecentorum præcipientium populo & his qui faciebant opus. * Præcepitq. rex, ut tollerent lapides grandes, lapides pretiosos in fundamentum templi, & quadrarent eos: * quos dolauerunt camentarii Salomonis, & camentarii Hiram: porro Giblij præparauerunt ligna & lapides ad ædificandam domum.

CAP. VI.

Factum est ergo quadringentesimo & octogesimo anno egressionis filiorum Israel de Terra Ægypti, in anno quarto, mense Zio, (ipse est mensis secundus) rogni Salomonis super Israel, ædificari coepit domus Domino. * Domus autē, quā ædificabat rex Salomon Domino, habebat sexaginta cubitos in longitudine, & viginti cubitos in latitudine, & triginta cubitos in altitudine. * Et porticus erat ante templum viginti cubitorum longitudinis, iuxta mensuram latitudinis templi: & habebat decem cubitos latitudinis ante faciem templi. * Fecitq. in templo fenestras obliquas. * Et ædificauit super parietem templi tabulata per gyrum, in parietibus domus per circuitum templi & oraculi, & fecit latera in circuitu. * Tabulatum, quod subter erat,

quinque cubitos habebat latitudinis, & medium tabulatum sex cubitorum latitudinis, & tertium tabulatū septem habens cubitos latitudinis. Trabes autem posuit in domo per circuitū forinsecus, ut non hærerent muris templi. * Domus autem cū ædificaretur, de lapidibus dolatis atque perfectis ædificata est: & malleus, & securis, & omne ferramentū non sunt audita in domo cum ædificaretur. * Ostium lateris mediū in parte erat domus dextra: & per cochleam ascendebat in medium coraculum, & a medio in tertium. * Et ædificauit domum, & consummauit eam: textit quoque domū laquearibus cedrinis. * Et ædificauit tabulatum super omnem domum quinque cubitis altitudinis, & operuit domū lignis cedrinis. * Et factus est sermo Domini ad Salomonem, dicens: * Domus hæc, quam ædificas, si ambulaueris in præceptis meis, & iudicia mea feceris, & custodieris omnia mandata mea, gradiēs per ea: firmabo fermonem meum tibi, quem locutus sum ad David patrem tuum. * Et habitabo in medio filiorum Israel, & non derelinquam populum meū Israel. * Igitur ædificauit Salomon domum, & consummauit eam. * Et ædificauit parietes domus intrinsecus, tabulatis cedrinis, a pavimento domus vsque ad summam partem parietum, & vsque ad laquearia, operuit lignis cedrinis intrinsecus: & textit pavementum domus tabulis abiognis. * Ædificauitq. viginti cubitorum ad posteriorem partem templi tabulata cedrina, a pavimento vsque ad superiora: & fecit interiorem domum oraculi in sanctum Sanctorum. * Porro quadraginta cubitorum erat ipsum templum pro foribus oraculi. * Et cedro omnis domus intrinsecus vestiebatur, habens tornaturas, & iuncturas suas fabrefactas & exalturas eminentes: omnia cedrinis tabulis vestiebantur: nec omnino lapis apparere poterat in pariete. * Oraculum autem in medio domus, in interiori parte fecerat, ut poneret ibi arcam foederis Domini. * Porro oraculū habebat viginti cubitos longitudinis, & viginti cubitos latitudinis, & viginti cubitos altitudinis: & operuit illud atque vestiuit auro purissimo. sed & altare vestiuit cedro. * Domū quoque ante oraculum

Sup. 3. b. 12

2. Pal. 3. a. 1

2. Pal. 3. b. 12

2. Reg. 7. c. 17
1. Pal. 12. b. 9

1. Pal. 12. b. 9

CAP. VII.

lum operuit auro purissimo, & affixit
 laminas clavis aureis. * Nihilq. erat in
 templo quod non auro tegetetur: sed
 & totum altare oraculi textit auro. * Et
 fecit in oraculo duos cherubim de lignis
 oliuarum, decem cubitorum altitudinis.
 * Quinque cubitorum ala cherub vna,
 & quinque cubitorum ala cherub alte-
 ra: id est, decem cubitos habentes, a
 summitate alæ vnus vsque ad alæ alte-
 rius summitatem. * Decem quoque
 cubitorum erat cherub secundus: in-
 mensura pari, & opus vnum erat in duo-
 bus cherubim, * id est, altitudinem ha-
 bebat vnus cherub decem cubitorum,
 & similiter cherub secundus. * Posuitq.
 cherubim in medio templi interioris: D
 extendebant autem alas suas cherubim,
 & tangebant ala vna parietem, & ala
 cherub secundi tangebant parietem alte-
 rum: alæ autem alteræ in media parte
 templi se inuicem contingebant. * Te-
 xit quoque cherubim auro. * Et omnes
 parietes templi per circuitum sculpfit
 varijs calaturis & torno: & fecit in eis
 cherubim, & palmas, & picturas va-
 rias, quasi prominentes de pariete, &
 egredientes. * Sed & panimentum domus
 textit auro intrinsecus & extrinsecus.
 * Et ingressu oraculi fecit ostiola de li-
 gnis oliuarum, postesq. angulorum quin-
 que. * Et duo ostia de lignis oliuarum:
 & sculpfit in eis picturam cherubim, &
 palmarum species, & anaglypha valde
 prominentia: & textit ea auro: & ope-
 ruit tam cherubim quam palmas, & ce-
 tera, auro. * Fecitq. in introitu templi
 postes de lignis oliuarum quadrangula-
 tos: & duo ostia de lignis abiegnis al-
 trinsecus: & verumque ostium duplex
 erat, & se inuicem tenens aperiebatur.
 * Et sculpfit cherubim, & palmas, &
 calaturas valde eminētes: operuitq. om-
 nia laminis aureis opere quadro ad re-
 gulam. * Et edificauit atrium interius
 tribus ordinibus lapidum politorum, &
 vno ordine lignorum cedri. * Anno quarto
 fundata est domus Domini in mense
 Zio: * & in anno vndecimo, mense
 Bul (ipse est mensis octauus) perfecta
 est domus in omni opere suo, & in vni-
 uersis vtenilibus suis: edificauitq. eam
 annis septem.

A Domum autem suam edificauit Sa-
 lomon¹ tredecim annis, & ad per-² Inf. 9. b. 10
 sectū vsque perduxit. * Edificauit quo-
 que domum saltus Libani centum cubi-
 torum longitudinis, & quinquaginta cu-
 bitorum latitudinis, & triginta cubito-
 rum altitudinis: & quattuor deambula-
 cra inter columnas cedrinas: ligna quip-
 pe cedrina exciderat in columnas. * Et
 tabulatis cedrinis vestiuit totam came-
 ram, quæ quadragintaquinque colum-
 nis sustentabatur. Vnus autem ordo ha-
 bebat columnas quindecim³ contra se
 inuicem positas, * & e regione se respi-
 cientes, æquali spatio inter columnas,
 & super columnas quadrangulata ligna
 in cunctis æqualia. * Et porticum colū-
 narum fecit quinquaginta cubitorum
 longitudinis, & triginta cubitorum la-
 titudinis: & alteram porticum in facie
 maioris porticus: & columnas, & epi-
 styliā super columnas. * Porticum quo-
 que solij, in qua tribunal est, fecit: &
 textit lignis cedrinis a pavimento vsque
 ad summitatem. * Et domuncula, in
 qua sedebatur ad iudicandum, erat in
 media porticu, simili opere. Domum
 quoque fecit filiæ Pharaonis (⁴ quam⁵ Sup. 3. 2. 3
 vxorem duxerat Salomon) tali opere,
 quali & hanc porticum. * Omnia lapi-
 dibus pretiosis, qui ad normam quan-
 dam atque mensuram tam intrinsecus
 quam extrinsecus ferrati erant: a funda-
 mento vsque ad summitatē parietum, &
 extrinsecus vsque ad atrium maius. * Fun-
 damenta autē de lapidibus pretiosis, la-
 pidibus magnis decē siue octo cubitorū.
 * Et desuper lapides pretiosi æqualis mē-
 suræ secti erant, similiterq. de cedro. * Et
 atrium maius rotundum trium ordinū
 de lapidibus sectis, & vnus ordinis de
 dolata cedro: necnon & in atrio domus
 Domini interiori, & in porticu domus.
 * Misit quoque rex Salomon, & tulit Hi-
 ram de Tyro, * filium mulieris viduæ de
 tribu Nephthali, patre Tyrio, artificem
 ærarium, & plenū sapientia, & intelligen-
 tia, & doctrina ad faciendū omne opus
 ex ære. Qui cū venisset ad regem Salo-
 monem, fecit omne opus eius. * Et finxit
 duas columnas æreas, decem & octo cu-
 bitorum altitudinis columnā vnā: & ⁶ Ier. 52. c. 17

linea duodecim cubitorū ambiebat co-
lumnā vtramque. * Duo quoque ca-
pitella fecit, quæ ponerentur super ca-
pita columnarum, fusilia ex ære: quin-
que cubitorum altitudinis capitellum
vnum, & quinque cubitorum altitudi-
nis capitellum alterum: * & quasi in
modum retis, & catenarum, sibi in-
uicem miro opere contextarum.
Vtrumque capitellum columnarum fusi-
le erat: septena versuum retiacula in ca-
pitello vno, & septena retiacula in ca-
pitello altero. * Et perfecit columnas,
& duos ordines per circuitum retiacu-
lorum singulorum, vt tegerent capitel-
la, quæ erant super summitem, malo-
granatorum: eodem modo fecit & ca-
pitello secundo. * Capitella autem, quæ
erant super capita columnarum, quasi
opere lilij fabricata erant in porticu
quattuor cubitorum. * Et rursus alia
capitella in summitate columnarum de-
super iuxta mensuram columnæ contra
retiacula: malogranatorum autem du-
centi ordines erant in circuitu capitelli
secundi. * Et statuit duas columnas in
porticu templi: cumq. statuisset colum-
nam dexteram, vocauit eam nomine
Iachin: similiter erexit columnam secun-
dam: & vocauit nomen eius Booz. * Et
super capita columnarum opus in mo-
dum lilij posuit: perfectumq. est opus
columnarum. * Fecit quoque mare fu-
sile decem cubitorum a labio vsque ad
labium, rotundum in circuitu: quinque
cubitorum altitudo eius, & retiacula
triginta cubitorum cingebat illud per
circuitum. * Et sculptura subter la-
bium circuibat illud decem cubitis am-
biens mare: duo ordines sculpturarum
striatarum erant fusiles. * Et stabat su-
per duodecim boues, e quibus tres re-
spiciebant ad Aquilonē, & tres ad Oc-
cidentem, & tres ad Meridiem, & tres
ad Orientem, & mare super eos desuper
erat: quorū posteriora vniuersa intrin-
secus latitabant. * Grossitudo autem lu-
teris, trium vnciarum erat: labiumq. e-
ius, quasi labium calicis, & foliū repandi
lilij: duo millia batos capiebat. * Et fe-
cit decem bases æneas, quattuor cubito-
rum longitudinis bases singulas, & quat-
tuor cubitorum latitudinis, & triū cubi-
torum altitudinis. * Et ipsum opus ba-

sium, interrasile erat: & sculpturæ inter
iuncturas. * Et inter coronulas & plectas,
leones & boues & cherubim: & in iunctu-
ris similiter desuper: & subter leones, &
boues quasi lora ex ære dependentia. * Et
quattuor rotæ per bases singulas, & axes
ærei: & per quattuor partes quasi hume-
ruli subter luterem fusiles, contra se inui-
cem respeciantes. * Os quoque luteris in-
trinfecuserat in capitis summitate: &
quod forinfecus apparebat, vnus cubiti
erat totum rotundum, pariterq. habebat
vnum cubitum & dimidium: in angulis
autem columnarū varix cælaturæ erāt:
& media intercolumnia, quadrata non
rotunda. * Quattuor quoque rotæ, quæ
per quattuor angulos basis erant, cohære-
bant sibi subter basim: vna rota habebat
altitudinis cubitū & semis. * Tales autem
rotæ erant quales solent in curru fieri: &
axes earū, & radij, & canthi, & modioli,
omnia fusilia. * Nā & humeruli illi quat-
tuor per singulos angulos basis vnus, ex
ipsa basi fusiles & coniuncti erant. * In
summitate autem basis erat quadam ro-
tunditas dimidij cubiti, ita fabrefacta, vt
luter desuper posset imponi, habens cælaturas
suas, variasq. sculpturas ex semet-
ipsa. * Sculptis quoque in tabulatis illis,
quæ erāt ex ære, & in angulis, cherubim,
& leones, & palmas, quasi in similitudi-
nem hominis stantis, vt non cælata, sed
apposita per circuitum viderentur. * In
hunc modum fecit decem bases, fusura
vna, & mensura, sculpturaq. consimili.
* Fecit quoque decē luteris æneos: qua-
draginta batos capiebat luter vnus,
eratq. quattuor cubitorū: singulos quo-
que luteris per singulas, id est, decē ba-
ses, posuit. * Et cōstituit decē bases, quin-
que ad dexteram partem templi, & quin-
que ad sinistram: mare autem posuit ad
dexteram partem templi contra Orien-
tem ad Meridiem. * Fecit ergo Hiram
lebetes, & scutras, & hamulas, & perfe-
cit omne opus regis Salomonis in tem-
plo Domini. * Columnas duas, & funi-
culos capitellorum super capitella co-
lumnarum duos: & retiacula duo, vt
operirent duos funiculos, qui erant su-
per capita columnarum. * Et malogra-
nata quadringenta in duobus retiaculis:
duos versus malogranatorum in retiacu-
lis singulis, ad operiendos funiculos ca-
pitellorum,

pitellorum, qui erant super capita columnarum. * Et bases decem, & lute-
res decem super bases. * Et mare vnum, & boues duodecim subter mare. * Et
lebetes, & scutras, & hamulas. omnia, quæ fecit Hiram regi Salomoni in
domo Domini, de aurichalco erant. * In campestri regione Iordanis fudit ea rex
in argillosa terra, inter Sochoth & Sathan. * Et posuit Salomon omnia vasa :
propter multitudinem autem nimiam non erat pondus æris. * Fecitq. Salomon
omnia vasa in domo Domini : altare aureum, & mensam, super quam ponerentur
panes propositionis, auream : & candelabra aurea, quinque ad dexteram,
& quinque ad sinistram contra oraculum ex auro puro : & quasi lilij flores,
& lucernas desuper aureas : & forcipes aureos, & hydrias, & fuscinulas,
& phialas, & mortariola, & thuribula, de auro purissimo : & cardines ostio-
rum domus interioris Sancti sanctorum, & ostiorum domus templi, ex auro
erant. * Et perfecit omne opus quod faciebat Salomon in domo Domini,
& intulit quæ sanctificauerat Dauid pater suus, argentum & aurum, & vasa,
reposita in thesauris domus Domini.

CAP. VIII.

Vnc congregati sunt omnes maiores natu Israel cum principibus
tribuum, & duces familiarum filiorum Israel ad regem Salomonem in Ierusalem :
ut deferrent arcam foederis Domini, de ciuitate Dauid, id est, de Sion.
* Conuenitq. ad regem Salomonem vniuersus Israel in mense Ethanim, in
sollemni die, ipse est mensis septimus. * Veneruntq. cuncti senes de Israel,
& tulerunt arcam sacerdotes, & portauerunt arcam Domini, & tabernaculum
foederis, & omnia vasa Sanctuarij, quæ erant in tabernaculo : & ferebant ea
sacerdotes & Leuitæ. * Rex autem Salomon, & omnis multitudo Israel,
quæ conuenerat ad eum, gradiebatur cum illo ante arcam, & immolabant
oues & boues absque æstimatione & numero. * Et intulerunt sacerdotes
arcam foederis Domini in locum suum, in oraculum templi, in Sanctum sanctorum.

7 subter alas cherubim. * Siquidem cherubim expandebant alas super locum
arcæ, & protegebant arcam, & vestes eius desuper. * Cumque eminere-
nt vestes, & apparerent summitates eorum foris Sanctuarium ante oraculum,
non apparebant ultra extrinsecus, qui fuerunt ibi vsque in præsentem diem.
9 * In arca autem non erat aliud nisi duæ tabulæ lapideæ, quas posuerat
in ea Moyses in Horeb, quando pepigit Dominus foedus cum filiis Israel,
cum egrederentur de Terra Ægypti. * Factum est autem, cum exissent sacer-
dotes de Sanctuario, nebula impleuit domum Domini, & non poterant
sacerdotes stare & ministrare propter nebulam : impleuerat enim gloria
Domini domum Domini. * Tunc ait Salomon : Dominus dixit ut habitaret
in nebula. * Aedificans aedificaui domum in habitaculum tuum,
firmissimum solium tuum in sempiternum. * Conuertitq. rex
faciem suam, & benedixit omni ecclesie Israel : omnis enim ecclesia
Israel stabat. * Et ait Salomon : Benedictus Dominus Deus Israel,
qui locutus est ore suo ad Dauid patrem meum, & in manibus eius
perfecti, dicens : * A die, qua eduxi populum meum Israel de Ægypto,
non elegi ciuitatem de vniuersis tribubus Israel, ut aedificaretur
domus, & esset nomen meum ibi : sed elegi Dauid ut esset super
populum meum Israel. * Voluitq. Dauid pater meus aedificare
domum nomini Domini Dei Israel : * & ait Dominus ad Dauid
patrem meum : Quod cogitasti in corde tuo aedificare domum
nomini meo, bene fecisti, hoc ipsum mente tractans. * Veruntamen
tu non aedificabis mihi domum, sed filius tuus, qui egredietur de
renibus tuis, ipse aedificabit domum nomini meo. * Confirmauit
Dominus sermonem suum, quem locutus est : stetitq. pro Dauid
patre meo, & sedi super thronum Israel, sicut locutus est Dominus :
& aedificaui domum nomini Domini Dei Israel. * Et constitui ibi locum
arcæ, in qua foedus Domini est, quod percussit cum patribus
nostris, quando egressi sunt de Terra Ægypti. * Stetit autem
Salomon ante altare Domini in conspectu eccle-

Exo. 34. d. 17
Heb. 9. a. 4

2. Par. 6. a. 1

2. Reg. 7. a. 5

fix Israel, & expandit manus suas in cælum, * & ait: Domine Deus Israel, non est similis tui Deus in cælo desuper, & super terram deorsum: qui custodis pactum & misericordiam seruis tuis, qui ambulant coram te in toto corde suo.

* Qui custodisti seruo tuo David patri meo quæ locutus es ei: ore locutus es, & manibus perfecisti, vt hæc dies probat. * Nunc igitur Domine Deus Is-

2 Reg. 7. b. 12

rael, conserua famulo tuo David patri meo quæ locutus es ei, dicens: "Non auferetur de te vir coram me, qui sedeat super thronum Israel: ita tamen si custodierint filij tui viam suam, vt ambulent coram me sicut tu ambulasti in conspectu meo. * Et nunc Domine Deus Israel firmentur verba tua, quæ locutus es seruo tuo David patri meo.

* Ergone putandum est quod vere Deus habitet super terram? si enim cælum, & cæli cælorum te capere non possunt, quanto magis domus hæc, quam ædificauimus? * Sed respice ad orationem serui tui, & ad preces eius Domine Deus meus: audi hymnum & orationem, quam seruus tuus orat coram te hodie: * vt sint oculi tui aperti super domum

Deu. 12. b. 11

hanc nocte ac die: super domum, de qua dixisti: "Erit nomen meum ibi: vt exaudias orationem, quam orat in loco isto ad te seruus tuus. * Vt exaudias deprecationem serui tui & populi tui Israel, quodcumque orauerint in loco isto, & exaudies in loco habitaculi tui in cælo, & cum exaudieris, propitius eris. * Si peccauerit homo in proximum suum, & habuerit aliquod iuramentum, quo teneatur astrictus; & venerit propter iuramentum coram altari tuo in domum tuam, * tu exaudies in cælo: & facies, & iudicabis seruos tuos, condemnans inpium, & reddens viam suam super caput eius, iustificansq. iustum, & retribuens ei secundum iustitiam suam. * Si fugerit populus tuus Israel inimicos suos (quia peccaturus est tibi) & agentes poenitentiam, & confitentes nomini tuo, venerint, & orauerint, & deprecati te fuerint in domo hac; * exaudi in cælo, & dimitte peccatum populi tui Israel, & reduces eos in terram, quam dedisti patribus eorum.

* Si clausum fuerit cælum, & non pluerit

propter peccata eorum, & orantes in loco isto, poenitentiam egerint nomini tuo, & a peccatis suis conuersi fuerint propter afflictionem suam: * exaudi eos in cælo, & dimitte peccata seruatorum tuorum, & populi tui Israel: & ostende eis viam bonam per quam ambulent, & da pluuiam super terram tuam, quam dedisti populo tuo in possessionem. * Fames si oborta fuerit in terra, aut pestilentia, aut corruptus aer, aut ærugo, aut locusta, vel rubigo, & afflixerit cum inimicus eius portas obsidens, omnis plaga, vniuersa infirmitas, * cuncta deuotatio, & imprecatio, quæ acciderit homini de populo tuo Israel: si quis cognouerit plagam cordis sui, & expande rit manus suas in domo hac, * tu exaudies in cælo in loco habitationis tuæ, & repropitiaberis, & facies vt des vniciuque secundum omnes vias suas, sicut videris cor eius (quia tu nosti solus cor omnium filiorum hominum). * Vt timeant te cunctis diebus, quibus viuunt super faciem terræ, quam dedisti patribus nostris. * Insuper & alienigena, qui non est de populo tuo Israel, cum venerit de terra longinqua propter nomen tuum (audietur enim nomen tuum magnum, & manus tua fortis, & brachium tuum * extensum vbique) cum venerit ergo, & orauerit in hoc loco, * tu exaudies in cælo, in firmamento habitaculi tui & facies omnia, pro quibus inuocauerit te alienigena: vt discant vniuersi populi terrarum nomen tuum timere, sicut populus tuus Israel, & probent quia nomen tuum inuocatum est super domum hanc, quam ædificauimus. * Si egressus fuerit populus tuus ad bellum contra inimicos suos, per viam, quocumque miseris eos, orabunt te contra viam ciuitatis, quam elegisti, & contra domum, quam ædificauimus nomini tuo, * & exaudies in cælo orationes eorum, & preces eorum, & facies iudicium eorum.

* Quod si peccauerint tibi (non est enim homo qui non peccet) & iratus tradideris eos inimicis suis, & captiui ducti fuerint in terram inimicorum longe vel prope, * & egerint poenitentiam in corde suo in loco captiuitatis, & conuersi deprecati te fuerint in captiuitate sua, dicentes: Peccauimus, inique egimus, impie

2. Par. 6.
1. Ioan. 1. d. 1.
Eccl. 7. 21

impie gessimus: & reuersi fuerint ad te 48
in vniuerso corde suo, & tota anima
sua in terra inimicorum suorum, ad quā
captiui ducti fuerint: & orauerint te, F
contra viam terræ suæ, quam dedisti
patribus eorum, & ciuitatis quam elegisti,
& templi quod ædificauimus nomini
tuo: * exaudies in celo, in firmamento 49
solij tui orationes eorum, & preces eorum,
& facies iudicium eorum: * & 50
propitiaberis populo tuo qui peccauit
tibi, & omnibus iniquitatibus eorum,
quibus præuaticati sunt in te: & dabis
misericordiam coram eis, qui eos capti-
uos habuerint, vt misereantur eis. * Po- 51
pulus enim tuus est, & hereditas tua,
quos eduxisti de Terra Ægypti, de me-
dio fornacis ferreæ. * Vt sint oculi tui 52
aperti ad deprecationem serui tui, & po-
puli tui Israel, & exaudias eos in vni-
uersis pro quibus inuocauerint te. * Tu 53
enim separasti eos tibi in hereditatem
de vniuersis populis terræ, sicut locutus
es per Moysen seruum tuum, quando
eduxisti patres nostros de Ægypto Do-
mine Deus. * Factum est autem, cum, 54
compleisset Salomon orans Dominum
omnem orationem, & deprecationem
hanc, surrexit de conspectu altaris Do-
mini: vtrumque enim genu in terram
fixerat, & manus expanderat in celum.
* Stetit ergo, & benedixit omni ecclesie 55
Israel voce magna, dicens: * Benedictus 56
Dominus, qui dedit requiem populo
suo Israel, iuxta omnia quæ locutus est:
non cecidit ne vnus quidem sermo ex
omnibus bonis, quæ locutus est per Moy-
sen seruum suum. * Sit Dominus Deus 57
noster nobiscum, sicut fuit cum patri-
bus nostris, non derelinquens nos, ne-
que proijciens. * Sed inclinet corda no- 58
stra ad se, vt ambulemus in vniuersis
vijs eius, & custodiamus mandata eius,
& ceremonias eius, & iudicia quæcum-
que mandauit patribus nostris. * Et sint 59
sermones mei isti, quibus deprecatus sum
coram Domino, appropinquantes Do-
mino Deo nostro die ac nocte, vt faciat
iudicium seruo suo, & populo suo Israel
per singulos dies: * vt sciant omnes po- 60
puli terræ, quia Dominus ipse est Deus,
& non est vltra absque eo. * Sit quoque 61
cor nostrum perfectum cum Domino
Deo nostro, vt ambulemus in decre-

tis eius, & custodiamus mandata eius,
sicut & hodie. * Igitur rex, & omnis
Israel cum eo, immolabant victimas
coram Domino. * Mactauitq. Salomon
hostias pacificas, quas immolauit Do-
mino, boum viginti duo millia, &
ouium centum viginti millia: & dedi-
cauerunt templum Domini rex, & fi-
lij Israel. * In die illa sanctificauit rex
medium atrij, quod erat ante domum
Domini: fecit quippe holocaustum ibi,
& sacrificium, & adipem pacificorum:
quoniam altare æreum, quod erat co-
ram Domino, minus erat, & capere
non poterat holocaustum, & sacrifi-
cium, & adipem pacificorum. * Fe-
cit ergo Salomon in tempore illo festi-
uitatem celebrem, & omnis Israel cum
eo, multitudo magna ab introitu E-
math vsque ad Riuum Ægypti, co-
ram Domino Deo nostro, septem die-
bus & septem diebus, id est, quattuor-
decim diebus. * Et in die octaua dimi-
sit populos: qui benedicentes regi, pro-
fecti sunt in tabernacula sua latantes, &
alacri corde super omnibus bonis, quæ
fecerat Dominus Dauid seruo suo, &
Israel populo suo.

C A P. IX.

1 F Actum est autem cum perfecisset Sa-
lomon ædificium domus Domini,
& ædificium regis, & omne quod op-
tauerat & voluerat facere, * apparuit ei
Dominus secundo ^{11. 2. Par. 7. c. 11} sicut apparuerat ei
in Gabaon. * Dixitq. Dominus ad eum: ^{Sup. 3. c. 5}
Exaudiui orationem tuam & deprec-
ationem tuam, quam deprecatus es co-
ram me: sanctificauimus domum hanc,
quam ædificasti, vt ponerem nomen
meum ibi in sempiternum, & erunt
oculi mei & cor meum ibi cunctis die-
bus. * Tu quoque si ambulaueris coram
me, sicut ambulauit pater tuus, in sim-
plicitate cordis, & in æquitate: & fe-
ceris omnia, quæ præcepi tibi, & legi-
tima mea & iudicia mea seruaaueris, * po-
nam thronum regni tui super Israel in, ^{11. 2. Reg. 7. b.}
sempiternum, sicut locutus sum Dauid
patri tuo, dicens: Non auferetur vir de
genere tuo de folio Israel. * Si autem
auersione auersi fueritis vos & filij vo-
stri,

stri; non sequentes me, nec custodientes mandata mea, & ceremonias meas, quas proposui vobis, sed abieritis & colueritis deos alienos, & adoraueritis eos: * auferam Israel de superficie terræ, quam dedi eis: & templum, quod sanctificaui nomini meo, proieciam a conspectu meo, eritq. Israel in prouerbum, & in fabulam cunctis populis. * Et domus hæc erit in exemplum: omnis, qui transierit per eam, stupebit, & sibilabit, & dicet: **¶** Quare fecit Dominus sic terræ huic, & domui huic? * Et respondebunt: Quia dereliquerunt Dominum Deum suum, qui eduxit patres eorum de Terra Ægypti, & secuti sunt deos alienos, & adorauerunt eos, & coluerunt eos: idcirco induxit Dominus super eos omne malum hoc. **¶** Expletis autem annis viginti postquam ædificauerat Salomon duas domos, id est domum Domini, & domum regis, * (Hiram rege Tyri præbente Salomoni ligna cedrina & abiegna, & aurum iuxta omne quod opus habuerat) tunc dedit Salomon Hiram viginti oppida in Terra Galilææ. * Et egressus est Hiram de Tyro, ut videret oppida, quæ dederat ei Salomon, & non placuerunt ei, * & ait: Hæcine sunt ciuitates, quas dedisti mihi, frater? Et appellauit eas Terram chabul, usque in diem hanc. * Misit quoque Hiram ad regem Salomonem centum viginti talenta auri. * Hæc est summa expensarum, quam obtulit rex Salomon ad ædificandam domum Domini & domum suam, & Mello, & murum Ierusalem, & Hefer, & Mageddo, & Gazer. * Pharaon rex Ægypti ascendit, & cepit Gazer, succenditq. eam igni: & Chananzum, qui habitabat in ciuitate, interfecit, & dedit eam in dotē filiz suæ uxori Salomonis. * Ædificauit ergo Salomon Gazer, & Bethoron inferiorem, & Baa-lath, & Palmiram in Terra solitudinis. * Et omnes vicos, qui ad se pertinebant, & erant absque muro, muniuit, & ciuitates curruum & ciuitates equitum, & quodcumque ei placuit ut ædificaret in Ierusalem, & in Libano, & in omni terra potestatis suæ. * Vniuersum populum, qui remanserat de Amorrhæis, & Hechæis, & Pherezzis, & Heuzis, & Iebusæis, qui non sunt de filiis Israel: * horum filios, qui remanserant in terra,

quos scilicet non posuerant filii Israel exterminare: fecit Salomon tributarios, usque in diem hanc. * De filiis autem Israel non constituit Salomon seruire, quemquam, sed erant viri bellatores, & ministri eius, & principes, & duces, & præfecti curruum & equorum. * Erant autem principes super omnia opera Salomonis præpositi quingenti quinquaginta, qui habebat subiectum populum, & statutis operibus imperabant. **¶** Filia autē Pharaonis ascendit de ciuitate David in domum suam, quam ædificauerat ei Salomon: tunc ædificauit Mello. * Offerebat quoque Salomon tribus vicibus per annos singulos holocausta, & pacificas victimas super altare, quod ædificauerat Domino, & adolebat thymiana coram Domino: perfectumq. est templum. **¶** Classē quoque fecit rex Salomon in Asiongaber, quæ est iuxta Ailath in litore Maris rubri, in Terra Idumææ. * Misitq. Hiram in classe illa seruos suos viros nauticos & gnaros maris, cum seruis Salomonis. * Qui cum venissent in Ophir, sumptum inde aurum quadringentorum viginti talentorum, detulerunt ad regem Salomonem.

CAP. X.

S Ed & Regina Saba, audita fama Salomonis in nomine Domini, venit tentare eum in ænigmatibus. * Et ingressa Ierusalem multo cum comitatu, & diuitijs, camelis portantibus aromata, & aurum infinitum nimis, & gemmas pretiosas, venit ad regem Salomonem, & locuta est ei vniuersa quæ habebat in corde suo. * Et docuit eam Salomon omnia verba, quæ proposuerat: non fuit sermo, qui regem posset latere, & non responderet ei. * Videns autem regina Saba omnem sapientiam Salomonis, & domum, quam ædificauerat, & cibos mensæ eius, & habitacula seruorum, & ordines ministrantium, vestesq. eorum, & pincernas, & holocausta, quæ offerebat in domo Domini: non habebat ultra spiritum. * dixitq. ad regem: Verus est sermo, quem audiui in terra mea: super sermonibus tuis, & super sapientia tua: & non credebam narrantibus mihi, donec ipsa

¶ Dent. 29. d.

24
Ier. 22. C. 8

¶ 2. Par. 8. a. 1

¶ 1. Par. 8. b.

11

¶ 2. Par. 9. a. 1
Mat. 12. d. 48
Luc. 11. d. 11

ipfa veni, & vidi oculis meis, & probaui quòd media pars mihi nunciata non fuerit: maior est sapientia & opera tua, quàm rumor, quem audiui. * Beati viri tui, & beati serui tui, qui stant coram te semper, & audiunt sapientiam tuam. * Sit Dominus Deus tuus benedictus, cui complacuiſti, & posuit te super thronum Israel, eo quòd dilexerit Dominus Israel in sempiternum, & constituit te regem, vt faceres iudicium & iustitiam. * Dedit ergo regi centum viginti talenta auri, & aromata multa nimis, & gemmas pretiosas: non sunt allata vltra aromata tam multa, quàm ea quæ dedit regina Saba regi Salomoni. (* Sed & classis Hiram, quæ portabat aurum de Ophir, attulit ex Ophir ligna thyina multa nimis, & gemmas pretiosas. * Fecitq. rex de lignis thyinis fulcra domus Domini, & domus regis, & citharas lyrasq. cantoribus: non sunt allata huiusmodi ligna thyina, neque visâ vsque in præsentem diem.) * Rex autem Salomon dedit reginæ Saba omnia quæ voluit, & petiuit ab eo: exceptis his, quæ vltro obtulerat ei munere regio. Quæ reuerſa est, & abiit in terram suam cum seruis suis. * Erat autem pondus auri, quod afferebatur Salomoni per annos singulos, sexcentorum sexaginta sex talentorum auri: * excepto eo, quod afferebant viri, qui super vestigalia erant, & negotiatores, vniuersiq. scruta vendentes, & omnes reges Arabiæ, ducesq. terræ. * Fecit quoque rex Salomon ducenta scuta de auro purissimo, sexcentos auri siclos dedit in laminas scuti vnus. * Et trecentas peltas ex auro probato: trecentæ minz auri vnâ peltâ vestiebât: posuitq. eas rex in domo saltus Libani. * Fecit etiâ rex Salomon thronum de ebore grandem: & vestiuit eum auro fuluo nimis, * qui habebat sex gradus: & summitas throni rotunda erat in parte posteriori: & duæ manus hinc atque inde tenentes sedile: & duo leones stabât iuxta manus singulas. * Et duodecim leunculi stantes super sex gradus hinc atque inde: non est factum tale opus in vniuersis regnis. * Sed & omnia vasa, quibus potabat rex Salomon, erant aurea: & vniuersa suppellex domus saltus Libani de auro purissimo: non erat argentum, nec alicuius

pretij putabatur in diebus Salomonis, quia classis regis per mare cum classe Hirâ semel per tres annos ibat in Tharsis, deferens inde aurum, & argentum, & dentes elephantorū, & simias, & pauos. * Magnificatus est ergo rex Salomon super omnes reges terræ diuitijs, & sapientia. * Et vniuersa terra desiderabat vultum Salomonis, vt audiret sapientiâ eius, quam dederat Deus in corde eius. * Et singuli deferebant ei munera, vasa argentea & aurea, vestes & arma bellica, aromata quoque, & equos & mulos per annos singulos. * Congregauitq. Salomon currus & equites, & facti sunt ei mille quadringenti currus, & duodecim millia equitum: & disposuit eos per ciuitates munitas, & cum rege in Ierusalem. * Fecitq. vt tanta esset abundantia argenti in Ierusalē, quantæ & lapidum: & cedrorū præbuit multitudinem quasi sycomoros, quæ nascuntur in campestribus. * Et educebantur equi Salomoni de Ægypto, & de Coa. Negotiatores enim regis emebant de Coa, & statuto pretio perducebant. * Egredebatur autem quadriga ex Ægypto sexcentis siclis argenti, & equus centum quinquaginta. Atque in hunc modum cuncti reges Hethæorum & Syriæ equos venundabant.

C A P . X I .

Rex autem Salomon adamauit mulieres alienigenas multas, filiâ quoque Pharaonis, & Moabitidas, & Ammonitidas, Idumæas, & Sidonias, & Hethæas: * de gentibus, super quibus dixit Dominus filiis Israel: * Non ingredimini ad eas, neque de illis ingredientur ad vestras: certissime enim auertent corda vestra vt sequamini deos earum. His itaque copulatus est Salomon ardentissimo amore. * Fueruntq. ei vxores quasi reginæ septingentæ, & concubinæ trecentæ: & auerterunt mulieres cor eius. * Cumq. iam esset senex, deprauatum est cor eius per mulieres, vt sequeretur deos alienos: nec erat cor eius perfectum cum Domino Deo suo, sicut cor David patris eius. * Sed colebat Salomon Astartem deam Sidoniorum, & Moloch idolum Ammonitarum. * Fecitq. Salomon quod non

non placuerat coram Domino, & non adimpleuit vt sequeretur Dominum, sicut David pater eius. * Tunc edificauit Salomon fanum Chamos, idolo Moab, in monte qui est contra Ierusalem, & Moloch idolo filiorum Ammon. * Atque in hunc modum fecit vniuersis vxoribus suis alienigenis, quæ adolebant thura, & immolabant dijs suis. * Igitur iratus est Dominus Salomoni, quod auersa esset mens eius a Domino Deo Israel, qui apparuerat ei secundo, * & præceperat de verbo hoc ne sequeretur deos alienos, & non custodiuit quæ mandauit ei Dominus. * Dixit itaque Dominus Salomoni: Quia habuisti hoc apud te, & non custodisti pactum meum, & præcepta mea, quæ mandauit tibi, disrumpens scindam regnum tuum, & dabo illud seruo tuo. * Verumtamen in diebus tuis non faciam propter David patrem tuum: de manu filij tui scindam illud, * nec totum regnum auferam, sed tributum vnam dabo filio tuo propter David seruum meum, & Ierusalem quam elegi. * Suscitauit autem Dominus aduersarium Salomoni Adad Idumæum de semine regio, qui erat in Edom. * Cum enim esset David in Idumæa, & ascendisset Ioab princeps militiæ ad sepeliendum eos, qui fuerant interfecti, & occidisset omne masculinum in Idumæa, (* sex enim mensibus ibi moratus est Ioab, & omnis Israel, donec interimeret omne masculinum in Idumæa) * fugit Adad ipse, & viri Idumæi de seruis patris eius cum eo, vt ingrederetur Ægyptum: erat autem Adad puer paruulus. * Cumq. surrexissent de Madian, venerunt in Pharan, tuleruntq. secum viros de Pharan, & introierunt Ægyptum ad Pharaonem regem Ægypti: qui dedit ei domum, & cibos constituit, & terram delegauit. * Et inuenit Adad gratiam coram Pharaone valde, in tantum vt daret ei vxorem, sororem vxoris suæ germanam Taphnes reginæ. * Genuitq. ei foror Taphnes Genubath filium, & nutriuit eum Taphnes in domo Pharaonis: eratq. Genubath habitans apud Pharaonem cum filijs eius. * Cumq. audisset Adad in Ægypto, dormisse David cum patribus suis, & mortuum esse Ioab principem militiæ, dixit Pharaoni: Dimit-

te me, vt vadam in terram meam. * Dixitq. ei Pharaon: Qua enim re apud me indiges, vt quæras ire ad terram tuam? At ille respondit: Nulla: sed obsecro te vt dimittas me. * Suscitauit quoque ei Deus aduersarium Razon filium Eliada, qui fugerat Adazer regem Soba dominum suum: * & congregauit contra eum viros, & factus est princeps latronum cum interficeret eos David: abieruntq. Damascum, & habitauerunt ibi, & constituerunt eum regem in Damasco, * eratq. aduersarius Israeli cunctis diebus Salomonis: & hoc est malum Adad, & odium contra Israel, regnauitq. in Syria. * Ieroboam quoque filius Nabath, Ephrathæus, de Sareda, seruus Salomonis, cuius mater erat nomine Sarua, mulier vidua: leuauit manum contra regem. * Et hæc est causa rebellionis aduersus eum, quia Salomon edificauit Mello, & corquauit voraginem ciuitatis David patris sui. * Erat autem Ieroboam vir fortis & potens: vidensq. Salomon adolescentem bonæ indolis & industrium, constituerat eum præfectum super tributa vniuersæ domus Ioseph. * Factum est igitur in tempore illo, vt Ieroboam egrederetur de Ierusalem, & inueniret eum Ahias Silonites propheta in via, opertus pallio nouo: erant autem duo tantum in agro. * Apprehendensq. Ahias pallium suum nouum, quo coopertus erat, scidit in duas decem partes. * Et ait ad Ieroboam: Tolle tibi decem scissuras: hæc enim dicit Dominus Deus Israel: Ecce ego scindam regnum de manu Salomonis, & dabo tibi decem tribus. * Porro vna tribus remanebit ei propter seruum meum David, & Ierusalem ciuitatem, quam elegi ex omnibus tribubus Israel: eo quod dereliquerit me, & adorauit Astarthen deam Sidoniorum, & Chamos deum Moab, & Moloch deum filiorum Ammon: & non ambulauit in vijs meis, vt faceret iustitiam coram me, & præcepta mea, & iudicia sicut David pater eius. * Nec auferam omne regnum de manu eius, sed ducem ponam cum cunctis diebus vitæ suæ, propter David seruum meum, quem elegi, qui custodiuit mandata mea & præcepta mea. * Auferam autem regnum de manu filij eius, & dabo tibi decem

* Sup. 9. 1. 6

* Inf. 12. d. 15

* 2. Reg. 8. d. 14

* 2. Par. 11. d. 6

* 2. Par. 10. d. 15

decem tribus : * filio autē eius dabo tri-
 bum vnam, vt remaneat lucerna Dauid
 seruo meo cunctis diebus coram me in
 Ierusalem ciuitate, quam elegi vt esset G
 nomen meum ibi. * Te autem assumam, 17
 & regnabis super omnia, quæ desiderat
 anima tua, erisq. rex super Israel. * Si 18
 igitur audieris omnia, quæ præcepero
 tibi, & ambulaueris in vijs meis, & fe-
 ceris quod rectum est coram me, custo-
 diens mandata mea & præcepta mea, 19
 sicut fecit Dauid seruus meus: ero tecū,
 & ædificabis tibi domum fidelem, quo-
 modo ædificaui Dauid domum, & tra-
 dam tibi Israel: * & affligam semen Da- 20
 uid super hoc, verumtamen non cunctis
 diebus. * Voluit ergo Salomon interfici-
 cere Ieroboam: qui surrexit, & aufugit
 in Ægyptum ad Sefac regem Ægypti, &
 fuit in Ægypto vsque ad mortem Salo-
 monis. * Reliquum autem verborum Sa-
 lomonis, & omnia quæ fecit, & sapien-
 tia eius: ecce vniuersa scripta sunt in Li-
 bro verborum dierū Salomonis. * Dies 41
 autem, quos regnavit Salomon in Ieru-
 salem super omnem Israel, quadragin-
 ta anni sunt. * Dormiuitq. Salomon 42
 cum patribus suis, & sepultus est in Ci-
 uitate Dauid patris sui, regnavitq. Ro-
 boam filius eius pro eo.

C A P. XII.

VENit autem Roboam in Sichem: il-
 luc enim cōgregatus erat omnis Is-
 rael ad constituendum eum regem. * At
 vero Ieroboam filius Nabat, cum adhuc
 esset in Ægypto profugus a facie regis
 Salomonis, audita morte eius, reuersus
 est de Ægypto. * Miseruntq. & vocaue-
 runt eum: venit ergo Ieroboam, & om-
 nis multitudo Israel, & locuti sunt ad
 Roboam, dicentes: * Pater tuus durissi-
 mum iugum imposuit nobis: tu itaque
 nunc imminue paululū de imperio pa-
 tris tui durissimo, & de iugo grauisimo,
 quod imposuit nobis, & seruiemus tibi.
 * Qui ait eis: Ite vsque ad tertium diem,
 & reuertimini ad me. Cumq. abijs-
 set populus, * iniit consilium rex Ro-
 boam cum senioribus, qui assistebant
 coram Salomone patre eius, cum adhuc
 viveret, & ait: Quod datis mihi con-
 silium, vt respondeam populo huic?

7 * Qui dixerunt ei: Si hodie obediēis
 populo huic, & seruiēis, & petitioni
 eorum cesseris, locutusq. fueris ad eos
 verba lenia, erunt tibi serui cunctis die-
 bus. * Qui dereliquit consilium senum,
 quod dederant ei, & adhibuit adolescen-
 tes, qui nutriti fuerant cum eo, & assi-
 stebant illi, * dixitq. ad eos: Quod mihi
 datis consilium, vt respondeam popu-
 lo huic, qui dixerunt mihi: Leuius fac
 iugum quod imposuit pater tuus super
 nos? * Et dixerunt ei iuuenes qui nu-
 triti fuerant cum eo: Sic loqueris popu-
 lo huic, qui locuti sunt ad te, dicen-
 tes: Pater tuus aggrauauit iugum no-
 strum, tu releua nos. Sic loqueris ad
 eos: Minimus digitus meus grossior est
 11 dorso patris mei. * Et nunc pater meus
 posuit super vos iugum graue, ego au-
 tem addam super iugum vestrum: pa-
 ter meus cecidit vos flagellis, ego au-
 tem cædam vos scorpionibus. * Venit
 ergo Ieroboam, & omnis populus ad
 Roboam die tertia, sicut locutus fuerat
 rex, dicens: Reuertimini ad me die ter-
 tia. * Responditq. rex populo dura, de-
 relicto consilio seniorum, quod ei de-
 derant, * & locutus est eis secundū con-
 silium iuuenum, dicens: Pater meus ag-
 grauauit iugum vestrum, ego autem
 addam iugo vestro: pater meus cecidit
 D vos flagellis, ego autem cædam vos scor-
 15 pionibus. * Et non acquieuit rex popu-
 lo: quoniam auersatus fuerat eum Do-
 minus, vt suscitaret verbum suum, quod
 locutus fuerat in manu Ahiz Silonitæ,
 ad Ieroboam filium Nabat. * Videns ita-
 que populus quod noluiſſet eos audire
 rex, respondit ei dicens: Quæ nobis
 pars in Dauid? vel quæ hereditas in fi-
 lio Isai? Vade in tabernacula tua Israel,
 nunc vide domum tuam Dauid. Et a-
 biit Israel in tabernacula sua. * Super
 filios autem Israel, quicumque habita-
 bant in ciuitatibus Iuda, regnavit Ro-
 18 boam. * Misit ergo rex Roboam Adu-
 ram, qui erat super tributa: & lapidauit
 E eum omnis Israel, & mortuus est. Porro
 rex Roboam festinus ascendit currum,
 19 & fugit in Ierusalem: * recessitq. Is-
 rael a domo Dauid, vsque in præsentem
 20 diem. * Factum est autem cum audisset
 omnis Israel, quod reuersus esset Iero-
 boam, miserunt, & vocauerunt eum con-
 gregato

CAP. XIII.

gregato coetu, & constituerunt eum regem super omnem Israel, nec secutus est quisquam domum Dauid præter tribum Iuda solam. * Venit autem Roboam Ierusalem, & congregavit uniuersam domum Iuda, & tribum Benjamin, centum octoginta millia electorum virorum bellatorum, ut pugnarent contra domum Israel, & reducerent regnum Roboam filio Salomonis. * Factus est autem sermo Domini ad Semeiam virum Dei, dicens: * Loquere ad Roboam filium Salomonis regem Iuda, & ad omnem domum Iuda, & Benjamin, & reliquos de populo, dicens: * Hæc dicit Dominus: Non ascendetis, neque bellabitis contra fratres vestros filios Israel: reuertatur vir in domum suam, a me enim factum est verbum hoc. Audierunt sermonem Domini, & reuersi sunt de itinere sicut eis præceperat Dominus. * Edificauit autem Ieroboam Sichem in monte Ephraim, & habitauit ibi: & egressus inde ædificauit Phaniel. * Dixitq. Ieroboam in corde suo: Nunc reuertetur regnum ad domum Dauid, * si ascenderit populus iste ut faciat sacrificia in domo Domini in Ierusalem: & conuertetur cor populi huius ad dominum suum Roboam regem Iuda, interficientq. me, & reuertentur ad eum. * Et excogitato consilio fecit duos vitulos aureos, & dixit eis: Nolite ultra ascendere in Ierusalem: Ecce dii tui Israel, qui te eduxerunt de Terra Egypti. * Posuitq. vnum in Bethel, & alterum in Dan: & factum est verbum hoc in peccatum: ibat enim populus ad adorandum vitulum vsque in Dan. * Et fecit fana in excelsis, & sacerdotes de extremis populi, qui non erant de filiis Leui. * Constituitq. diem sollempnem in mense octauo, quintadecima die mensis, in similitudinem sollempnitatis, quæ celebrabatur in Iuda. Et ascendens altare, similiter fecit in Bethel, ut immolaret vitulis, quos fabricatus fuerat: constituitq. in Bethel sacerdotes excelsorum, quæ fecerat. * Et ascendit super altare quod extruxerat in Bethel, quintadecima die mensis octauo, quem sinnerat de corde suo: & fecit sollempnitatem filiis Israel, & ascendit super altare, ut adoleret incensum.

AET ecce vir Dei venit de Iuda in sermone Domini in Bethel, Ieroboam stante super altare, & thus iaciente. * Et exclamauit contra altare in sermone Domini, & ait: Altare, altare, hæc dicit Dominus: Ecce filius nascetur domui Dauid, Iosias nomine, & immolabit super te sacerdotes excelsorum, qui nunc in te thura succendunt, & ossa hominum super te incendet. * Deditq. in illa die signum, dicens: Hoc erit signum quod locutus est Dominus: Ecce altare scindetur, & effundetur cinis qui in eo est. * Cumq. audisset rex sermonem hominis Dei, quem inclamauerat contra altare in Bethel, extendit manum suam de altari, dicens: Apprehendite eum. Et exaruit manus eius, quam extenderat contra eum: nec valuit retrahere eam ad se. * Altare quoque scissum est, & effusus est cinis de altari, iuxta signum quod prædixerat vir Dei in sermone Domini. * Et ait rex ad virum Dei: Deprecare faciem Domini tui, & ora pro me, ut restituatur manus mea mihi. Orauitq. vir Dei faciem Domini, & reuersa est manus regis ad eum, & facta est sicut prius fuerat. * Locutus est autem rex ad virum Dei: Veni mecum domum ut prandeas, & dabo tibi munera. * Responditq. vir Dei ad regem: Si dederis mihi mediam partem domus tuæ, non veniam tecum, nec comedam panem, neque bibam aquam in loco isto: sic enim mandatum est mihi in sermone Domini precipientis: Non comedes panem, neque bibes aquam, nec reuertéris per viam, qua venisti. * Abijt ergo per aliam viam, & non est reuersus per iter, quo venerat in Bethel. * Prophetes autem quidam senex habitabat in Bethel, ad quem venerunt filij sui, & narrauerunt ei omnia opera, quæ fecerat vir Dei illa die in Bethel: & verba quæ locutus fuerat ad regem, narrauerunt patri suo. * Et dixit eis pater eorum: Per quam viam abijt? Ostenderunt ei filij sui viam, per quam abierat vir Dei, qui venerat de Iuda. * Et ait filijs suis: Sternite mihi asinum. Qui cum itrauisissent, ascendit, & abijt post virum Dei, & inuenit eum seden-

2. Par. 11. 2. 2

Tob. 1. 2. 3

Exo. 32. 8. 8

2. Par. 11. 2. 3

4. Reg. 21. d. 17

G

G

G

sedentem subrus terebintu : & ait illi :
 Tu ne es vir Dei qui venisti de Iuda? Re-
 spondit ille : Ego sum . * Dixitq. ad
 eum : Veni mecum domum , vt come-
 das panem . * Qui ait : Non possum
 reuerti , neque venire tecum , nec comeda-
 m panem , neque bibam aquam in
 loco isto : * quia locutus est Dominus
 ad me in sermone Domini , dicens : Nō
 comedes panem , & non bibes aquam
 ibi , nec reuertēris per viam , qua ieris .
 * Qui ait illi : Et ego propheta sum si-
 milis tui : & angelus locutus est mihi in
 sermone Domini , dicens : Reduc eum
 tecum in domum tuam , vt comedat pa-
 nem , & bibat aquam . Fecellit eum , * &
 reduxit secum : comedit ergo panem in
 domo eius , & bibit aquam . * Cumq.
 sederent ad mensam , factus est sermo Do-
 mini ad prophetam , qui reducerat eum .
 * Et exclamauit ad virum Dei , qui ve-
 nerat de Iuda , dicens : Hæc dicit Do-
 minus : Quia non obediēs fuisti ori Do-
 mini , & non custodisti mandatum , quod
 præcepit tibi Dominus Deus tuus , * &
 reuersus es , & comedisti panem , & bi-
 bisti aquam in loco in quo præcepit ti-
 bi ne comederes panem , neque biberes
 aquam , non inferetur cadaver tuum in
 sepulchrum patrum tuorum . * Cumq.
 comedisset & bibisset , strauit asinum
 suum propheta , quem reducerat . * Qui
 cum abiisset , inuenit eum leo in via , &
 occidit , & erat cadaver eius proiectum
 in itinere : asinus autem stabat iuxta il-
 lum , & leo stabat iuxta cadaver . * Et
 ecce , viri transeuntes viderunt cadaver
 proiectum in via , & leonem stantē
 iuxta cadaver . Et venerunt & diuulga-
 uerunt in ciuitate , in qua propheta ille
 senex habitabat . * Quod cum audisset
 propheta ille , qui reducerat eum de via ,
 ait : Vir Dei est , qui inobediens fuit ori
 Domini , & tradidit eum Dominus leo-
 ni , & confregit eum , & occidit iuxta
 verbum Domini , quod locutus est ei .
 * Dixitq. ad filios suos : Sternite mihi
 asinum . Qui cum strauissent , * & ille
 abiisset , inuenit cadaver eius proiectum
 in via , & asinum & leonem stantes iux-
 ta cadaver : non comedit leo de cada-
 uere , nec laesit asinum . * Tuli ergo pro-
 pheta cadaver viri Dei , & posuit illud
 super asinum , & reuersus intulit in ciui-

tatem propheta senis vt plangeret eū .
 * Et posuit cadaver eius in sepulchro
 suo : & planxerunt eum : Heu heu mi
 frater . * Cumq. planxissent eum , dixit
 ad filios suos : Cum mortuus fuero , se-
 pelite me in sepulchro , in quo vir Dei
 sepultus est : iuxta ossa eius ponite ossa
 mea . * Profecto enim veniet sermo ,
 quem prædixit in sermone Domini con-
 tra altare quod est in Bethel , & contra
 omnia fana excelsorum , quæ sunt in
 vrbibus Samariæ . * Post verba hæc non
 est reuersus Ieroboam de via sua pessima ,
 sed e contrario fecit de nouissimis
 populi sacerdotes excelsorum : quicum-
 que volebat , implebat manum suam , &
 fiebat sacerdos excelsorum . * Et propter
 hanc causam peccauit domus Ieroboam ,
 & euersa est , & deleta de superficie
 terræ .

C A P . X I I I I .

IN tempore illo agrotauit Abia filius
 Ieroboam . * Dixitq. Ieroboam vxori
 suæ : Surge , & commuta habitum , ne
 cognoscaris quod sis vxor Ieroboam :
 & vade in Silo , vbi est Ahias propheta ,
 qui locutus est mihi , quod regnatus
 essem super populum hunc . * Tolle
 quoque in manu tua decem panes , &
 crustulam , & vas mellis , & vade ad il-
 lum : ipse enim indicabit tibi quid euen-
 turum sit puero huic . * Fecit vt dixerat ,
 vxor Ieroboam : & consurgens abiit in
 Silo , & venit in domum Ahiaz : ac ille
 non poterat videre , quia caligauerant
 oculi eius præ senectute . * Dixit autem
 Dominus ad Ahiam : Ecce vxor Ieroboam
 ingreditur vt consulat te super filio suo
 qui agrotat . hæc & hæc loqueris ei .
 Cum ergo illa intraret , & dissimularet
 se esse quæ erat , * audiuit Ahias sonitum
 pedum eius introeuntis per ostium , &
 ait : Ingredere vxor Ieroboam : quare
 aliam te esse simulas? ego autem missus
 sum ad te durus nuncius . * Vade , &
 dic Ieroboam : Hæc dicit Dominus Deus
 Israel : Quia exaltaui te de medio po-
 puli , & dedi te ducem super populum
 meum Israel : * & scidi regnum domus
 Dauid , & dedi illud tibi , & non fuisti
 sicut seruus meus Dauid , qui custodiuit
 mandata mea , & secutus est me in toto
 corde

corde suo, faciens quod placitum esset C
in conspectu meo: * sed operatus es ma- 9
la super omnes, qui fuerunt ante te, &
fecisti tibi deos alienos & conflabiles, ut
me ad iracundiam prouocares, me autem
proiecasti post corpus tuum: * idcirco 10
ecce ego inducam mala super domum
Ieroboam, & * percutiam de Ieroboam
mingentem ad parietem, & clausum, &
nouissimum in Israel: & mundabo reli-
quias domus Ieroboam, sicut mundari-
solet simus usque ad purum. * Qui mor- 11
tui fuerint de Ieroboam in ciuitate, co-
medent eos canes: qui autem mortui fue-
rint in agro, vorabunt eos aues caeli:
quia Dominus locutus est. * Tu 12
igitur surge, & vade in domum tuam:
& in ipso introitu pedum tuorum in
urbem, morietur puer, & planget cum 13
omnis Israel, & sepeliet: iste enim solus D
inferetur de Ieroboam in sepulchrum,
quia inuentus est super eo sermo bonus
a Domino Deo Israel, in domo Iero-
boam. * Constituet autem sibi Dominus 14
regem super Israel, qui percutiet domum
Ieroboam in hac die, & in hoc tempo-
re: * & percutiet Dominus Deus Israel, 15
sicut moueri solet arundo in aqua: &
euellat Israel de terra bona hac, quam
dedit patribus eorum, & ventilabit eos
trans Flumen: quia fecerunt sibi lucos,
ut irritarent Dominum. * Et tradet Do- 16
minus Israel propter peccata Ieroboam,
qui peccauit, & peccare fecit Israel.
* Surrexit itaque vxor Ieroboam, & 17
abiit, & venit in Therfa: cumq. illa in-
grederetur limen domus, puer mortuus
est, & sepelierunt eum. Et planxit eu 18
omnis Israel iuxta sermonem Domini,
quem locutus est in manu serui sui Ahiz
prophetæ. * Reliqua autem verborum, 19
Ieroboam, quomodo pugnauerit, & quo-
modo regnauerit, ecce scripta sunt in
Libro verborum dierum regum Israel.
* Dies autem, quibus regnauit Iero- 20
boam, viginti duo anni sunt: & dormi-
uit cum patribus suis: regnauitq. Na-
dab filius eius pro eo. * Porro Roboam 21
filius Salomonis regnauit in Iuda. Qua-
draginta & vnus anni erat Roboam,
cum regnare coepisset: decem & septem
annos regnauit in Ierusalem ciuitate,
quam elegit Dominus ut poneret nomen
suum ibi, ex omnibus tribubus Israel.

F Nomen autem matris eius Naama Am-
manitis. * Et fecit Iudas malum coram
Domino, & irritauerunt eum super
omnibus, quæ fecerant patres eorum
in peccatis suis, quæ peccauerunt. * Ai-
dificauerunt enim & ipsi sibi aras, &
statuas, & lucos super omnem col-
lem excelsum, & subter omnem ar-
borem frondosam: * sed & effeminati
fuerunt in terra, feceruntq. omnes abo-
minationes gentium, quas attriuit Do-
minus ante faciem filiorum Ieroboam. * In
quinto autem anno regni Roboam, ascen-
dit Sefac rex Aegypti in Ierusalem, * &
tulit thesauros domus Domini, & the-
sauros regios, & vniuersa diripuit: scu-
ta quoque aurea, quæ fecerat Salomon:
* pro quibus fecit rex Roboam scuta
G ærea, & tradidit ea in manum ducum
scutariorum, & eorum qui excubabant
ante ostium domus regis. * Cumq. in-
grederetur rex in domum Domini, por-
tabant ea qui praeiundi habebant offi-
cium: & postea reportabant ad arma-
mentarium scutariorum. * Reliqua au-
tem sermonum Roboam, & omnia quæ
fecit, ecce scripta sunt in Libro sermo-
num dierum regum Iuda. * Fuitq. bel-
lum inter Roboam & Ieroboam cunctis
diebus. * Dormiuitq. Roboam cum pa-
tribus suis, & sepultus est cum eis in
ciuitate Dauid: nomen autem matris
eius Naama Ammanitis: & regnauit
Abiam filius eius pro eo.

CAP. XV.

Igitur in octauo decimo anno regni
A Ieroboam filij Nabat, regnauit A-
biam super Iudam. * Tribus annis re-
gnauit in Ierusalem: * nomen matris
eius Maacha filia Absalom. * Ambu-
lauitq. in omnibus peccatis patris sui:
quæ fecerat ante eum: nec erat cor eius
perfectum cum Domino Deo suo. * Si-
cut cor Dauid patris eius. * Sed pro-
pter Dauid dedit ei Dominus Deus suus
lucernam in Ierusalem, ut suscicaret fi-
lium eius post eum, & statueret Ierusa-
lem: * eo quod fecisset Dauid rectum:
in oculis Domini, & non declinasset ab
omnibus, quæ præceperat ei cunctis die-
bus vitæ suæ, * excepto sermone Uriæ
Hethæi. * Attamen bellum fuit inter
Roboam,

Inl. 15. f. 29

11. 12. 13. 14. 15.

11. 12. 13. 14. 15.

11

11. Sup. 10. c. 16

11. 12. 13. 14. 15.

11. 12. 13. 14. 15.

Roboam, & Ieroboam omnitempore
vitz eius. * Reliqua autem sermonum
Abiam, & omnia quæ fecit, nonne hæc
1. Par. 13. 2. 1 scripta sunt in Libro verborum dierum
regum Iuda? Fuitq. prælium inter Abiã
& inter Ieroboam. * Et dormiuit Abiam
cum patribus suis, & sepelierunt eum
2. Par. 14. 2. 1 in ciuitate Dauid: regnauitq. Asa filius
eius pro eo. * In anno ergo vigesimo
Ieroboam regis Israel regnauit Asa rex
Iuda, * & quadraginta & vno anno re-
gnauit in Ierusalem. Nomen matris eius
Maacha, filia Abessalom. * Et fecit Asa
rectum ante conspectum Domini, sicut
Dauid pater eius: * & abstulit effemina-
tos de terra, purgauitq. vniuersas sordes
idolorum, quæ fecerant patres eius.
* Insuper & Maacham matrem suam
amouit, ne esset princeps in sacris Pri-
pi, & in luco eius, quem consecraue-
rat: subuertitq. specum eius, & confre-
git simulachrum turpissimum, & com-
bussit in Torrente Cedron: excelsa au-
tem non abstulit. Verumtamen cor Asa
perfectum erat cum Domino cunctis
diebus suis: * & iniecit ea, quæ sanctifi-
cauerat pater suus, & vouerat, in do-
mum Domini, argentum & aurum, &
vasa. * Bellum autem erat inter Asa,
& Baasa regem Israel cunctis diebus eo-
rum. * Ascendit quoque Baasa rex Is-
rael in Iudam, & edificauit Rama, vt
non posset quispiam egredi vel ingredi
de parte Asa regis Iuda. * Tollens ita-
que Asa omne argentum, & aurum, quod
remanerat in thesauris domus Domini,
& in thesauris domus regis, & dedit
illud in manus seruorum suorum: &
misi ad Benadad filium Tabremõ filij
Hezion, regem Syriæ, qui habitabat in
Damasco, dicens: * Foedus est inter me
& te, & inter patrem meum & patrem
tuum: ideo misi tibi munera, argentum
& aurum: & peto vt venias, & irritum
facias foedus, quod habes cum Baasa
rege Israel, & recedat a me. * Acqui-
escens Benadad regi Asa, misit principes
exercitus sui in ciuitates Israel, & per-
cusserunt Ahion, & Dan, & Abeldomum
Maacha, & vniuersam Cenneroth, om-
nem scilicet Terram Nephthali. * Quod
cum audisset Baasa, intermisit ædificare
Rama, & reuersus est in Therfa. * Rex au-
tem Asa nuncium misit in omnem Iu-

dam dicens: Nemo sit excusatus. &
tulerunt lapides de Rama, & ligna eius,
quibus ædificauerat Baasa, & extruxit
de eis rex Asa Gabaa Benjamin, &
Maspha. * Reliqua autem omnium
sermonum Asa, & vniuersæ fortitudi-
nes eius, & cuncta quæ fecit, & ciui-
tates, quas extruxit, nonne hæc scripta
sunt in Libro verborum dierum regum
Iuda? Verumtamen in tempore sen-
ectutis suæ doluit pedes. * Et dormiuit
cum patribus suis, & sepultus est cum
eis in Ciuitate Dauid patris sui. * Re-
gnauitq. Iosaphat filius eius pro eo.
* Nadab vero filius Ieroboam regnauit
super Israel anno secundo Asa regis Iu-
da: regnauitq. super Israel duobus an-
nis. * Et fecit quod malum est in con-
spectu Domini, & ambulauit in vijs pa-
tris sui, & in peccatis eius, quibus pec-
care fecit Israel. * Insidiatus est autem
ei Baasa filius Ahiz de domo Isachar,
& percussit eum in Gebbethon, quæ
est vrbs Philisthinorum: siquidem Na-
dab & omnis Israel obsidebant Geb-
bethon. * Interfecit ergo illum Baasa
in anno tertio Asa regis Iuda, & regna-
uit pro eo. * Cumq. regnasset, per-
cussit omnem domum Ieroboam: non
dimisit ne vnã quidem animam de se-
mine eius, donec deleret eum iuxta
verbum Domini, quod locutus fuerat
in manu serui sui Ahiz Silonitis, pro-
pter peccata Ieroboam, quæ peccau-
rat, & quibus peccare fecerat Israel: &
propter delictum, quo irritauerat Do-
minum Deum Israel. * Reliqua autem
sermonum Nadab, & omnia quæ ope-
ratus est, nonne hæc scripta sunt in Li-
bro verborum dierum regum Israel?
* Fuitq. bellum inter Asa, & Baasa re-
gem Israel cunctis diebus eorum. * An-
no tertio Asa regis Iuda regnauit Baasa
filius Ahiz, super omnem Israel in-
Therfa viginti quattuor annis. * Et fecit
malum coram Domino, ambulauitq. in
via Ieroboam, & in peccatis eius, quibus
peccare fecit Israel.

C A P. XVI.

1 F Actus est autem sermo Domini ad
A Iehu filium Hanani contra Baasa,
T dicens:

dicens: * Pro eo quod exaltaui te de pul-
uere, & posui te ducem super populum
meum Israel, tu autem ambulasti in via
Ierohoam, & peccare fecisti populum
meum Israel, vt me irritares in pecca-
tis eorum: * ecce, ego demetam poste-
riora Baasa, & posteriora domus eius:
& faciam domum tuam sicut domum
Ieroboam filij Nabat. * Qui mortuus
fuerit de Baasa in ciuitate, comedent eu
canes: & qui mortuus fuerit ex eo in
regione, comedent eum volucres caeli.
* Reliqua autem sermonum Baasa,
& quaecumque fecit, & praelia eius,
nonne hae scripta sunt in Libro verborum
dierum regum Israel? * Dormiuit ergo
Baasa cu patribus suis, sepultusq. est
in Therfa: & regnauit Ela filius eius
pro eo. * Cum autem in manu Iehu filij
Hanani prophetae verbum Domini factum
esset contra Baasa, & contra domum eius,
& contra omne malum, quod fecerat
coram Domino, ad irritandum eum in
operibus manu suarum, vt fieret sicut
domus Ieroboam: ob hanc causam occidit
eum, hoc est, Iehu filium Hanani, propheta-
m. * Anno vigesimo sexto Asa regis Iuda,
regnauit Ela filius Baasa super Israel in
Therfa duobus annis. * Et rebellauit
contra eum seruus suus Zambri, dux
mediae partis equitum: erat autem Ela
in Therfa bibens, & temulentus in domo
Asa praefecti Therfa. * Irruens ergo
Zambri, percussit, & occidit eum anno
vigesimo septimo Asa regis Iuda, &
regnauit pro eo. * Cumq. regnasset, &
sedisset super solium eius, percussit
omnem domum Baasa, & non dereliquit
ex ea mingentem ad parietem, & propin-
quos & amicos eius. * Deleuitq. Zambri
omnem domum Baasa, iuxta verbum
Domini, quod locutus fuerat ad Baasa
in manu Iehu prophetae, * propter vniuersa
peccata Baasa, & peccata Ela filij eius,
qui peccauerunt, & peccare fecerunt
Israel prouocantes Dominum Deum
Israel in vanitatibus suis. * Reliqua
autem sermonum Ela, & omnia quae fecit,
nonne hae scripta sunt in Libro verborum
dierum regum Israel? * Anno vigesimo
septimo Asa regis Iuda, regnauit
Zambri septem diebus in Therfa: post
exercitus obsidebat Gebbethon urbem

Philistinorum. * Cumq. audisset rebellasse
Zambri, & occidisse regem, fecit sibi
regem omnis Israel Amri, qui erat princeps
militiae super Israel in die illa in castris.
* Ascendit ergo Amri, & omnis Israel
cum eo de Gebbethon, & obsidebant
Therfa. * Videns autem Zambri quod
expugnanda esset ciuitas, ingressus est
palatium, & succendit se cum domo
regiae: & mortuus est in peccatis suis,
quae peccauerat faciens malum coram
Domino, & ambulans in via Ieroboam,
& in peccato eius, quo fecit peccare
Israel. * Reliqua autem sermonum
Zambri, & insidiarum eius, & tyrannidis,
nonne hae scripta sunt in Libro verborum
dierum regum Israel? * Tunc diuisus est
populus Israel in duas partes: media
pars populi sequebatur Thebni filium
Gineth, vt constitueret eum regem: &
media pars Amri. * Praualuit autem
populus, qui erat cum Amri, populo
qui sequebatur Thebni filium Gineth:
mortuusq. est Thebni, & regnauit Amri.
* Anno trigesimo primo Asa regis Iuda
regnauit Amri super Israel, duodecim
annis: in Therfa regnauit sex annis.
* Emitq. motem Samariae a Somer duobus
talentis argenti: & edificauit eum, &
vocaui nomen ciuitatis, quam extruxerat,
nomine Somer Domini montis Samariae.
* Fecit autem Amri malum in conspectu
Domini, & operatus est nequiter
super omnes, qui fuerunt ante eum.
* Ambulauitq. in omni via Ieroboam
filij Nabat, & in peccatis eius quibus
peccare fecerat Israel: vt irritaret
Dominum Deum Israel in vanitatibus
suis. * Reliqua autem sermonum
Amri, & praelia eius, quae gessit,
nonne hae scripta sunt in Libro verborum
dierum regum Israel? * Dormiuitq.
Amri cum patribus suis, & sepultus est
in Samaria: regnauitq. Achab filius
eius pro eo. * Achab vero filius
Amri regnauit super Israel anno
trigesimo octauo Asa regis Iuda.
* Et regnauit Achab filius Amri
super Israel in Samaria viginti &
duobus annis. * Et fecit Achab
filius Amri malum in conspectu
Domini super omnes, qui fuerunt
ante eum. * Nec suffecit ei vt
ambulet in peccatis Ieroboam
filij Nabat: insuper duxit uxorem
Iezabel filiam Ethbaal regis
Sidoniorum. Et abiit, & seruiuit
Baal,

Baal, & adorauit eum. * Et posuit aram in templo Baal, quod edificauerat in Samaria, * & plantauit lucum: & addidit Achab in opere suo, irritans Dominum Deum Israel super omnes reges Israel, qui fuerunt ante eum. * In diebus eius edificauit Hiel de Bethel, Iericho: in Abiram primitiuo suo fundauit eam, & in Segub nouissimo suo posuit portas eius: iuxta verbum Domini, quod locutus fuerat in manu Iosue filij Nū.

C A P. XVII.

Ecl. 48. a. 1
Iac. 5. d. 17

ET dixit Elias Thesbites de habitatoribus Galaad ad Achab: Viuit Dominus Deus Israel, in cuius conspectu sto, si erit annis his ros & pluuia, nisi iuxta oris mei verba. * Et factum est verbum Domini ad eum, dicens: Recede hinc, & vade contra Orientem, & abscondere in Torrente carith, qui est contra Iordanem, * & ibi de torrente bibes: coruisq. præcepi vt pascant te ibi. * Abijt ergo, & fecit iuxta verbum Domini: cumq. abiisset, sedit in Torrente carith, qui est contra Iordanem. * Corui quoque deferebant ei panem & carnes mane, similiter panem & carnes vesperi, & bibebat de torrente. * Post dies autem siccatus est torrens: non enim pluerat super terram. * Factus est ergo sermo Domini ad eum, dicens: Surge, & vade in Sarephta Sidoniorum, & manebis ibi: præcepi enim ibi mulieri viduæ vt pascat te. * Surrexit, & abiijt in Sarephta. Cumq. venisset ad portam ciuitatis, apparuit ei mulier vidua colligans ligna, & vocauit eam, dixitq. ei: Da mihi paululum aquæ in vase, vt bibam. * Cumq. illa pergeret vt afferret, clamauit post tergum eius, dicens: Affer mihi, obsecro, & buccellâ panis in manu tua. * Quæ respondit: Viuit Dominus Deus tuus, quia non habeo panem, nisi quantum pugillus capere potest farinæ in hydia, & paululum olei in lecytho: en colligo duo ligna vt ingrediar & faciam illum mihi & filio meo, vt comedamus, & moriamur. * Ad quam Elias ait: Noli timere, sed vade, & fac sicut dixisti: verumtamen mihi primum fac de ipsâ farinula subei-

Luc. 4. d. 26

neritium panem paruum, & affer ad me: tibi autem & filio tuo facies porstea. * Hæc autem dicit Dominus Deus Israel: Hydria farinæ non deficiet, nec lecythus olei minuetur vsque ad diem, in qua Dominus daturus est pluuiam super faciem terræ. * Quæ abiijt, & fecit iuxta verbum Eliæ: & comedit ipse, & illa, & domus eius: & ex illa die hydria farinæ non defecit, & lecythus olei non est imminutus, iuxta verbum Domini, quod locutus fuerat in manu Eliæ. * Factum est autem post hæc, aggrauauit filius mulieris matris familias, & erat languor fortissimus ita vt non remaneret in eo habitus. * Dixit ergo ad Eliam: Quid mihi & tibi vir Dei? ingressus es ad me, vt rememorarentur iniquitates meæ, & interficeres filium meum? * Et ait ad eam Elias: Da mihi filium tuum. Tulitq. eum de sinu eius, & portauit in canaculum vbi ipse manebat, & posuit super lectulum suum. * Et clamauit ad Dominum, & dixit: Domine Deus meus, etiam ne viduam, apud quam ego vtrumque sustentor, afflixisti vt interficeres filium eius? * Et expandit se, atque mensus est super puerum tribus vicibus, & clamauit ad Dominum, & ait: Domine Deus meus, reuertatur obsecro anima pueri huius in viscera eius. * Et exaudiuit Dominus vocem Eliæ: & reuersa est anima pueri intra eum, & reuixit. * Tulitq. Elias puerum, & deposuit eum de canaculo in inferiorem domum, & tradidit matri suæ, & ait illi: En viuit filius tuus. * Dixitq. mulier ad Eliam: Nunc, in isto cognoui quoniam vir Dei es tu, & verbum Domini in ore tuo verum est.

C A P. XVIII.

Post dies multos factum est verbum Domini ad Eliam, in anno tertio dicens: Vade, & ostende te Achab, vt dem pluuiam super faciem terræ. * Iuit ergo Elias, vt ostenderet se Achab: erat autem fames vehemens in Samaria. * Vocauitq. Achab Abdiam dispensatorem domus suæ: Abdias autem timebat Dominum valde. * Nam cum interficeret Iezabel prophetas Domini,

T a tulit

rulit ille centum prophetas, & abscondit eos quinquagenos, & quinquagenos in speluncis, & pavit eos pane & aqua. * Dixit ergo Achab ad Abdiam: Vade in terram ad vniuersos fontes aquarum, & in cunctas valles, si forte possimus inuenire herbam, & saluare equos & mulos, & non penitus iumenta interseant. * Diuiseruntq. sibi regiones, vt circuirent eas: Achab ibat per viam vnam, & Abdias per viam alteram seorsum. * Cumq. esset Abdias in via, Elias occurrit ei: qui cum cognouisset eum, cecidit super faciem suam, & ait: Num tu es, domine mi, Elias? * Cui ille respondit: Ego. Vade, & dic domino tuo: Adest Elias. * Et ille, Quid peccaui, inquit, quoniam tradis me seruum tuum in manu Achab, vt interficiat me? * Viuit Dominus Deus tuus, quia non est gens aut regnum, quod non miserit dominus meus te requirens: & respondentibus cunctis: Non est hic: adiurauit regna singula, & gentes, eo quod minime reperireris. * Et nunc tu dicis mihi: Vade, & dic domino tuo: Adest Elias. * Cumq. recessero a te, Spiritus Domini asportabit te in locum, quem ego ignoro: & ingressus nunciabo Achab, & non inueniens te, interficiet me: seruus autem tuus timet Dominum ab infantia sua. * Numquid non indicatum est tibi domino meo, quid fecerim cum interficeret Iezabel prophetas Domini, quodd absconderim de prophetis Domini centum viros, quinquagenos & quinquagenos in speluncis, & pauerim eos pane & aqua? * Et nunc tu dicis: Vade, & dic domino tuo: Adest Elias: vt interficiat me? * Et dixit Elias: Viuit Dominus exercituum, ante cuius vultum sto, quia hodie apparebo ei. * Abijt ergo Abdias in occursum Achab, & indicauit ei: venitq. Achab in occursum Eliae. * Et cum vidisset eum, ait: Tunc es ille, qui conturbas Israel? * Et ille ait: Non ego turbaui Israel, sed tu, & domus patris tui, qui dereliquistis mandata Domini, & secuti estis Baalim. * Verumtamen nunc mitte, & congrega ad me vniuersum Israel in monte Carmeli, & prophetas Baal quadringentos quinquaginta, prophetasq. lucorum

quadringentos, qui comedunt de mensa Iezabel. * Misit Achab ad omnes filios Israel, & congregauit prophetas in monte Carmeli. * Accedens autem Elias ad omnem populum, ait: Vsquequo claudicatis in duas partes? si Dominus est Deus, sequimini eum: si autem Baal, sequimini illu. Et non respondit ei populus, verbum. * Et ait rursus Elias ad populum: Ego remansi propheta Domini solus: prophetae autem Baal quadringenti & quinquaginta viri sunt. * Dentur nobis duo boues, & illi eligant sibi bouem vnum, & in frustra cadentes ponant super ligna, ignem autem non supponant: & ego faciam bouem alterum, & imponam super ligna, ignem autem non supponam. * Inuocate nomina deorum vestrorum, & ego inuocabo nomen Domini mei: & Deus qui exaudierit per ignem, ipse sit Deus. Respondens omnis populus ait: Optima propositio. * Dixit ergo Elias prophetis Baal: Eligite vobis bouem vnum, & facite primi, quia vos plures estis: & inuocate nomina deorum vestrorum, & ignemq. non supponatis. * Qui cum tulissent bouem, quem dederat eis, fecerunt: & inuocabant nomen Baal de mane vsque ad meridiem, dicentes: Baal exaudi nos. Et non erat vox, nec qui responderet: transflicbantq. altare, quod fecerant. * Cumq. esset iam meridies, illudebat illis Elias, dicens: Clamate voce maiore: Deus enim est, & forsitan loquitur, aut in diuersorio est, aut in itinere, aut certe dormit, vt excitetur. * Clamabant ergo voce magna, & incidebant se iuxta ritum suum cultris & lanceolis, donec perfunderetur sanguine. * Postquam autem transijt meridies, & illis prophetantibus venerat tempus, quo sacrificiu offerri solet, nec audiebatur vox, nec aliquis respondebat, nec attendebat orates: * dixit Elias omni populo: Venite ad me. Et accedente ad se populo, curauit altare Domini, quod destructum fuerat. * Et tulit duodecim lapides iuxta numerum tribuum filiorum Iacob, ad quem factus est sermo Domini, dicens: Israel erit nomen tuum. * Et edificauit de lapidibus altare in nomine Domini: fecitq. quatuordecim altaria, quasi per duas axatiunculas in circuitu altaris, & composuit ligna:

gna: diuisitq. per membra bouem, & posuit super ligna, * & ait: Implete quattuor hydrias aqua, & fundite super holocaustum, & super ligna. Rursumq. dixit: Etiam secundò hoc facite. Qui cum fecissent secundò, ait: Etiam tertio idipsum facite. Feceruntq. tertio, & currebant aquæ circum altare, & fossa aqueductus repleta est. * Cumq. iam tempus esset vt offerretur holocaustum, accedens Elias propheta, ait: Domine Deus Abraham, & Isaac, & Israel, ostende hodie quia tu es Deus Israel, & ego seruus tuus, & iuxta præceptum tui feci omnia verba hæc. * Exaudi me Domine, exaudi me: vt discat populus iste, quia tu es Dominus Deus, & tu conuertisti cor eorum iterum. * Cecidit autem ignis Domini, & vorauit holocaustum, & ligna, & lapides, puluerem quoque, & aquam, quæ erat in aqueductu lambens. * Quod cum vidisset omnis populus, cecidit in faciem suam, & ait: Dominus ipse est Deus, Dominus ipse est Deus. * Dixitq. Elias ad eos: Apprehendite prophetas Baal, & ne vnus quidem effugiat ex eis. Quos cum apprehendissent, duxit eos Elias ad Torentem cison, & interfecit eos ibi. * Et ait Elias ad Achab: Ascende, comede, & bibe: quia sonus multæ pluuiæ est. * Ascendit Achab vt comederet & biberet: Elias autem ascendit in verticem Carmeli, & pronus in terram posuit faciem suam inter genna sua, * & dixit ad puerum suum: Ascende, & prospice contra mare. Qui cum ascendisset, & contemplatus esset, ait: Non est quidquam. Et rursum ait illi: Reuertere soprem vicibus. * In septima autem vice, Ecce nubecula parua quasi vestigium hominis ascendebat de mari. Qui ait: Ascende, & dic Achab: Iunge currum tuum & descende, ne occupet te pluuia. * Cumq. se verteret huc atque illuc, ecce cæli contenebrati sunt, & nubes, & ventus, & facta est pluuia grandis. Ascendens itaque Achab abiit in Iezrahel: * & manus Domini facta est super Eliã, accinctisq. lumbis currebat ante Achab, donec veniret in Iezrahel.

CAP. XIX.

Nunciavit autem Achab Iezabel omnia quæ fecerat Elias, & quo modo occidisset vniuersos prophetas gladio. * Misitq. Iezabel nuncium ad Eliã, dicens: Hæc mihi faciant dii, & hæc addant, nisi hac hora cras posuero animam tuam sicut animam vnus ex illis. * Timuit ergo Elias, & surgens abiit quodcumque eum ferebat voluntas: venitq. in Bersabee Iuda, & dimisit ibi puerum suum, * & perrexit in desertum, viam vnus diei. Cumq. venisset, & sederet subter vnam iuniperum, petiuit animæ suæ vt moreretur, & ait: Sufficit mihi Domine, tolle animam meam: neque enim melior sum, quàm patres mei. * Proiecitq. se, & obdormiuit in vmbra iuniperi: & ecce Angelus Domini tetigit eum, & dixit illi: Surge, & comede. * Respexit, & ecce ad caput suum subcinericius panis, & vas aquæ: comedit ergo, & bibit, & rursum obdormiuit. * Reuersusq. est Angelus Domini secundò, & tetigit eum, dixitq. illi: Surge, comede: gradis enim tibi restat via. * Qui cum surrexisset, comedit & bibit, & ambulauit in fortitudine cibi illius quadraginta diebus, & quadraginta noctibus, vsque ad montem Dei Horeb. * Cumq. venisset illuc, mansit in spelunca: & ecce sermo Domini ad eum, dixitq. illi: Quid hic agis Elia? * At ille respondit: Zelo zelatus sum pro Domino Deo exercituum, quia dereliquerunt pactum tuum filij Israel: altaria tua destruxerunt, prophetas tuos occiderunt gladio, derelictus sum ego solus, & querunt animam meam vt auferant eam. * Et ait ei: Egrederere, & ita in monte coram Domino: & ecce Dominus transiet, & spiritus grandis & fortis subuertens montes, & conterens petras ante Dominum: non in spiritu Dominus, & post spiritum commotio: non in commotione Dominus, * & post commotionem ignis: non in igne Dominus, & post ignem sibilus auræ tenuis. * Quod cum audisset Elias, operuit vultum suum pallio, & egressus stetit in ostio speluncæ, & ecce vox ad eum dicens: Quid hic agis Elia? * Et ille respon-

dit: Zelo zelatus sum pro Domino Deo
1 Rom. 11. 2. 3 exercituum. * quia dereliquerunt pactu-
 tum filij Israel: altaria tua destruxe-
 runt, prophetas tuos occiderunt gladijs,
 derelictus sum ego solus, & quærunt
 animam meam vt auferant eam. * Et
 ait Dominus ad eum: Vade, & reuerte-
 re in viam tuam per desertum in Dama-
 scum: cumq. peruenieris illuc, vnges
 Hazael regem super Syriam, * & Iehu
 filium Namsi vnges regem super Israel:
 Eliseum autem filium Saphat, qui est
 de Abelmeula, vnges prophetam pro D
4 Reg. 9. 2. 1 te. * Et erit, quicumque fugerit gla-
 dium Hazael, occidet eum Iehu: &
 quicumque fugerit gladium Iehu, in-
 terficiet eum Eliseus. * Et derelinquam
2 Rom. 11. 2. 4 mihi in Israel septem millia virorum,
 quorum genua non sunt incuruata ante
 Baal, & omne os, quod non adorauit
 eum osculans manus. * Profectus ergo
 inde Elias, reperit Eliseum filium Sa-
 phat, arantem in duodecim iugis boui.
 & ipse in duodecim iugis bouum aranti-
 bus vnus erat: cumq. venisset Elias ad
 eum, misit pallium suum super illum.
 * Qui statim relictis bobus cucurrit post
 Eliam, & ait: Osculer, oro, patrem meum,
 & matrem meam, & sic sequar te. Di-
 xitq. ei: Vade, & reuertere: quod enim
 meum erat, feci tibi. * Reuersus autem
 ab eo, tulit par bouum, & mactauit il-
 lud, & in aratro bouum coxit carnes, &
 dedit populo, & comederunt: consur-
 gensq. abiit, & secutus est Eliam, & mi-
 nistrabat ei.

CAP. XX.

Porro Benadad rex Syriæ, congrega-
 uit omnem exercitum suum, &
 triginta duos reges secum, & equos, &
 currus: & ascendens pugnabat contra
 Samariam, & obsidebat eam. * Mit-
 tensq. nuncios ad Achab regem Israel
 in ciuitatem, * ait: Hæc dicit Benadad:
 Argentum tuum, & aurum tuum meum
 est: & vxores tuæ, & filij tui optimi,
 mei sunt. * Responditq. rex Israel: Lux-
 ta verbum tuum, domine mi rex, tuus
 sum ego, & omnia mea. * Reuertentesq.
 nuncios, dixerunt: Hæc dicit Benadad,
 qui misit nos ad te: Argentum tuum, &
 aurum tuum, & vxores tuas, & filios:

tuos dabis mihi. * Græ igitur hæc ead-
 dem hora mittam seruos meos ad te, &
 scrutabuntur domum tuam, & domum
 seruorum tuorum: & omne, quod eis
 placuerit, ponent in manibus suis, &
 auferent. * Vocauit autem rex Israel
 omnes seniores terræ, & ait: Animadu-
 uertite, & videte quoniam insidietur
 nobis: misit enim ad me pro vxoribus
 meis, & filijs, & pro argento & auro:
 & non abnuui. * Dixeruntq. omnes ma-
 iores natu, & vniuersus populus ad eum:
 Non audias, neque acquiescas illi. * Re-
 spondit itaque nuncijs Benadad: Dicite
 Domino meo regi: Omnia propter quæ
 misisti ad me seruum tuum in initio,
 faciam: hanc autem rem facere non
 possum. * Reuersiq. nuncij retulerunt
 ei: Qui remisit, & ait: Hæc faciant
 mihi dij, & hæc addant, si suffecerit pul-
 uis Samariæ pugillis omnis populi, qui
 sequitur me. * Et respondens rex Is-
 rael, ait: Dicite ei: Ne glorietur accin-
 ctus æque vt discinctus. * Factum est au-
 tem, cum audisset Benadad verbu istud,
 bibebat ipse & reges in vmbraculis, &
 ait seruis suis: Circumdare ciuitatem.
 Et circumdederunt eam. * Et ecce pro-
 pheta vnus accedens ad Achab regem
 Israel, ait ei: Hæc dicit Dominus: Cer-
 te vidisti omnem multitudinem hanc
 nimiam? ecce, ego tradam eam in ma-
 nu tua hodie: vt scias, quia ego sum Do-
 minus. * Et ait Achab: Per quem? Di-
 xitq. ei: Hæc dicit Dominus: Per pe-
 dissequos principum prouinciarum. Et
 ait: Quis incipiet præliari? Et ille di-
 xit: Tu. * Recensuit ergo pueros prin-
 cipum prouinciarum, & reperit nume-
 rum ducentorum triginta duorum: &
 recensuit post eos populū, omnes filios
 Israel, septem millia. * & egressi sunt
 meridie. Benadad autem bibebat remu-
 lentus in vmbraculo suo, & reges tri-
 ginta duo cum eo, qui ad auxilium eius
 venerant. * Egressi sunt autem pueri
 principū prouinciarum in prima fron-
 te. Misit itaque Benadad. Qui nun-
 ciauerunt ei, dicentes: Viri egressi sunt
 de Samaria. * Et ille ait: Siue pro pa-
 ce veniunt, apprehendite eos viuos: si-
 ue vt prælientur, viuos eos capite.
 * Egressi sunt ergo pueri principum pro-
 uinciarum, ac reliquus exercitus seque-
 batur:

batur: * & percussit vnusquisque virum, 10
 qui contra se veniebat: fugeruntq. Syri,
 & persecutus est eos Israel. Fugit quo-
 que Benadad rex Syriz in equo cum e-
 quitibus suis. * Necnon egressus rex Is- 21
 rael percussit equos & currus, & percus-
 sit Syriam plaga magna. (Accedens 22
 autem propheta ad regem Israel, dixit
 ei: Vade; & confortare, & scito, & vi-
 de quid facias: sequenti enim anno rex
 Syriz ascendet contra te.) * Serui ve- 23
 ro regis Syriz dixerunt ei: Dij montiu
 sunt dij eorum, ideo superauerunt nos:
 sed melius est vt. pugnemus contra eos
 in campestribus, & obtinebimus eos.
 * Tu ergo verbum hoc fac: Amoue re- 24
 ges singulos ab exercitu tuo, & pone
 principes pro eis: * & instaura numeru 25
 militum, qui ceciderunt de tuis, &
 equos secundum equos pristinos, & cur-
 rus secundum currus, quos ante habui-
 sti: & pugnabimus contra eos in cam-
 pestribus, & videbis quod obtinebimus
 eos. Credidit consilio eorum, & fecit
 ita. * Igitur postquam annus transierat, 26
 recensuit Benadad Syros, & ascendit in
 Aphec vt pugnaret contra Israel. * Por- 27
 ro filij Israel recensiti sunt, & acceptis
 cibarijs profecti ex aduerso, castraq. me-
 rati sunt contra eos, quasi duo parui gre-
 ges caprarum: Syri autem repleuerunt
 terram. (* Et accedens vnus vir Dei, di- 28
 xit ad regem Israel: Hæc dicit Dominus:
 Quia dixerunt Syri: Deus montium est
 dominus, & non est Deus Valliu: dabo
 omnem multitudinem hanc grandem in
 manu tua, & scietis quia ego sum Do-
 minus.) * Dirigebantq. septem diebus 29
 ex aduerso hi, atque illi acies, septima
 autem die commissum est bellum: per-
 cusseruntq. filij Israel de Syris centum
 millia peditum in die vna. * Fugerunt 30
 autem qui remanserant in Aphec, in ci-
 uitatem: & cecidit murus super viginti
 septem millia hominum, qui remanse-
 rant. Porro Benadad fugiens ingressus
 est ciuitatem, in cubiculum quod erat
 intra cubiculum. * dixeruntq. ei serui 31
 sui: Ecce, audiuius quod reges do-
 mus Israel clementes sint: ponamus ita-
 que saccos in lumbis nostris, & funiculos
 in capitibus nostris, & egrediamur ad
 regem Israel: forsitan saluabit animas 32
 nostras. * Accinxerunt saccis libos suos, &

& posuerunt funiculos in capitibus suis,
 veneruntq. ad regem Israel, & dixerunt
 ei: Seruus tuus Benadad dicit: Viuat, oro
 te, anima mea. Et ille ait: Si adhuc vi- 33
 uit, frater meus est. * Quod acceperunt
 viri pro omine: & festinantes rapuerunt
 verbum ex ore eius, atque dixerunt: Fra- 34
 ter tuus Benadad. Et dixit eis: Ite, & ad-
 ducite eum ad me. Egressus est ergo ad
 eum Benadad, & leuauit eum in currum
 suum. * Qui dixit ei: Ciuitates, quas tu- 35
 lit pater meus a patre tuo, reddam: &
 plateas fac tibi in Damasco, sicut fecit
 pater meus in Samaria, & ego foedera-
 tus recedam a te. Pepigit ergo foedus, 36
 & dimisit eum. * Tunc vir quidam de fi-
 lijs prophetarum dixit ad socium suum
 in sermone Domini: Percute me. At ille
 noluit percutere. * Cui ait: Quia nolui- 37
 sti audire vocem Domini, ecce recedes a
 me, & percutiet te leo. Cumq. paululu
 recessisset ab eo, inuenit eum leo, atque
 percussit. * Sed & alterum inueniens vi- 38
 rum, dixit ad eum: Percute me. Qui per-
 cussit eum, & vulnerauit. * Abijt ergo
 propheta, & occurrit regi in via, & mu- 39
 tauit asperione pulueris os & oculos
 suos. * Cumq. rex transisset, clamauit ad
 regem, & ait: Seruus tuus egressus est ad
 praliandum cominus: cumq. fugisset vir
 vnus, adduxit eum quidam ad me, & ait:
 Custodi virum istum: qui si lapsus fue-
 rit, erit anima tua pro anima eius, aut
 talentum argenti appendes. * Dum au- 40
 tem ego turbatus huc illucq. me verte-
 rem, subito non comparuit. Et ait rex
 Israel ad eum: Hoc est iudicium tuum,
 quod ipse decreuisti. * At ille statim 41
 absterfit puluerem de facie sua, & cogno-
 uit eum rex Israel, quod esset de prophe-
 tis. * Qui ait ad eum: Hæc dicit Domi- 42
 nus: Quia dimisisti virum dignu mor-
 te de manu tua, erit anima tua pro ani-
 ma eius, & populus tuus pro populo
 eius. * Reuersus est igitur rex Israel in
 domum suam, audire contemnens, & fu-
 ribundus venit in Samariam.

Inf. 21. f. 18

CAP. XXI.

1 P OSt verba autem hæc, tempore illo
 A vinea erat Naboth Iezrahelita, qui
 erat in Iezrahel, iuxta palatium Achab
 T 4 regis

regis Samaria. * Locutus est ergo Achab ad Naboth, dicens: Da mihi vineam tuam, ut faciam mihi hortum olerum, quia vicina est, & prope domum meam, daboq. tibi pro ea vineam meliorem: aut si commodius tibi putas, argenti pretium, quanto digna est. * Cui respondit Naboth: Propitius sit mihi Dominus, ne dem hereditatem patrum meorum tibi. * Venit ergo Achab in domum suam indignans, & frendens super verbo, quod locutus fuerat ad eum Naboth Iezrahelites, dicens: Non dabo tibi hereditatem patrum meorum. Et proiciens se in lectulum suum, auertit faciem suam ad parietem, & non comedit panem. * Ingressa est autem ad eum Iezabel vxor sua, dixitq. ei: Quid est hoc, unde anima tua contristata est? & quare non comedis panem? * Qui respondit ei: Locutus sum Naboth Iezrahelitz, & dixi ei: Da mihi vineam tuam, accepta pecunia: aut, si tibi placet, dabo tibi vineam meliorem pro ea. Et ille ait: Non dabo tibi vineam. * Dixit ergo ad eum Iezabel vxor eius: Grandis auctoritatis es, & bene regis regnum Israel. Surge, & comede panem, & exquo animo esto, ego dabo tibi vineam Naboth Iezrahelitz. * Scripsit itaque litteras ex nomine Achab, & signauit eas annulo eius, & misit ad maiores natu, & optimates, qui erant in ciuitate eius, & habitabant cum Naboth. * Litterarum autem hæc erat sententia: Prædicate ieiunium, & sedere facite Naboth inter primos populi, & submittite duos viros filios Belial contra eum, & falsum testimonium dicant: Benedixit Deum & regem: & educite eum, & lapidate, sicut moriatur. * Fecerunt ergo ciues eius maiores natu & optimates, qui habitabant cum eo in vrbe, sicut præceperat eis Iezabel, & sicut scriptum erat in litteris quas miserat ad eos: prædicauerunt ieiunium, & sedere fecerunt Naboth inter primos populi. * Et adducitis duobus viris filiis diaboli, fecerunt eos sedere contra eum: at illi, scilicet viri diabolici, dixerunt contra eum testimonium coram multitudinem: Benedixit Naboth Deum & regem: quam ob rem eduxerunt eum extra ciuitatem, & lapidibus interfecerunt. * Miseruntq. ad Iezabel, dicentes: Lapidatus est Naboth,

& mortuus est. * Factum est autem, cum audisset Iezabel lapidatum Naboth, & mortuum, locuta est ad Achab: Surge, & posside vineam Naboth Iezrahelitz, qui noluit tibi acquiescere, & dare eam accepta pecunia: non enim viuit Naboth, sed mortuus est. * Quod cum audisset Achab, mortuum videlicet Naboth, surrexit, & descendebat in vineam Naboth Iezrahelitz, ut possideret eam. * Factus est igitur sermo Domini ad Eliam Thesbiten, dicens: Surge, & descende in occursum Achab regis Israel, qui est in Samaria: ecce ad vineam Naboth descendit, ut possideat eam. * & loqueris ad eum, dicens: Hæc dicit Dominus: Occidisti, insuper & possidisti. Et post hæc addes: Hæc dicit Dominus: In loco hoc, in quo lixerunt canes sanguinem Naboth, lambent quodque sanguinem tuum. * Et ait Achab ad Eliam: Num inuenisti me inimicum tibi? Qui dixit: Inueni, eo quod venundatus sis, ut faceres malum in conspectu Domini. * Ecce ego inducam super te malum, & demetam posteriora tua, & interficiam de Achab mingentem ad parietem, & clausum & ultimum in Israel. * Et dabo domum tuam sicut domum Ieroboam filij Nabat, & sicut domum Baasa filij Ahia: quia egisti, ut me ad iracundiam prouocares, & peccare fecisti Israel. * Sed & de Iezabel locutus est Dominus, dicens: Canes comedent Iezabel in agro Iezrahel. * Si mortuus fuerit Achab in ciuitate, comedet eum canes: si autem mortuus fuerit in agro, comedet eum volucres cæli. * Igitur non fuit alter talis sicut Achab, qui venundatus est ut faceret malum in conspectu Domini: concitauit enim cum Iezabel vxor sua, & abominabilis factus est, in tantum ut sequeretur idola, quæ fecerant Amorrhæi, quos consumpsit Dominus a facie filiorum Israel. * Itaque cum audisset Achab sermones istos, scidit vestimenta sua, & operuit cilicio carnem suam, ieiunauitq. & dormiuit in sacco, & ambulauit demisso capite. * Et factus est sermo Domini ad Eliam Thesbiten, dicens: Nonne vidiisti humiliatum Achab coram me, quia igitur humiliatus est mei causa, non inducam malum in diebus eius, sed in diebus

diebus filij sui inferam malum domui eius.

C A P. XXII.

2. Par. 18. 1. 1.

Transierunt igitur tres anni absque bello inter Syriam & Israel. * In anno autem tertio, descendit Iosaphat rex Iuda ad regem Israel. (* Dixitq. rex Israel ad seruos suos: Ignoratis quod nostra sit Ramoth Galaad, & negligimus tollere eam de manu regis Syriæ?) * Et ait ad Iosaphat: Veniesne mecum ad praeliandum in Ramoth Galaad? * Dixitq. Iosaphat ad regem Israel: Sicut ego sum, ita & tu: populus meus, & populus tuus vnum sunt: & equites mei, equites tui. Dixitq. Iosaphat, ad regem Israel: Quare, oro te, hodie sermonem Domini. * Congregauit ergo rex Israel prophetas, quadringentos circiter viros, & ait ad eos: Ire debeo in Ramoth Galaad ad bellandum, an quiescere? Qui responderunt: Ascende, & dabit eam Dominus in manu regis. * Dixit autem Iosaphat: Non est hic propheta Domini quispiam, vt interrogemus per eum? * Et ait rex Israel ad Iosaphat: Remansit vir vnus, per quem possumus interrogare Dominum: sed ego odi eum, quia non prophetat mihi bonum, sed malum, Michæas filius Iemla. Cui Iosaphat ait: Ne loquaris ita rex. * Vocauit ergo rex Israel eunuchum quendam, & dixit ei: Festina adducere Michæam filium Iemla. * Rex autem Israel, & Iosaphat rex Iuda sedebat vnusquisque in folio suo vestiti cultu regio, in area iuxta ostium portæ Samariæ, & vniuersi prophetae prophetabant in conspectu eorum. * Fecit quoque sibi Sedecias filius Chanaana cornua ferrea, & ait: Hæc dicit Dominus: His ventilabis Syriam, donec deleas eam. * Omnesq. prophetae similiter prophetabant, dicentes: Ascende in Ramoth Galaad, & vade prospere, & tradet Dominus in manus regis. * Nuncius vero, qui ierat vt vocaret Michæam, locutus est ad eum, dicens: Ecce sermones prophetarum ore vno regi bona prædicant: sit ergo sermo tuus similis eorum, & loquere bona. * Cui Michæas ait: Viuit Dominus, quia quodcumque dixerit mihi Domi-

nus, hoc loquar. * Venit itaque ad regem, & ait illi rex: Michæa, ire debemus in Ramoth Galaad ad praeliandum, C an cessare? Cui ille respondit: Ascende, & vade prospere, & tradet eum Dominus in manus regis. * Dixit autem rex ad eum: Iterum atque iterum adiuro te, vt non loquaris mihi nisi quod verum est, in nomine Domini. * Et ille ait: Vidi cum Iosaphat dispersum in montibus, quasi oues non habentes pastorem. & ait Dominus: Non habent isti dominum: reuertatur vnusquisque in domum suam in pace. (* Dixit ergo rex Israel ad Iosaphat: Numquid non dixi tibi, quia non prophetat mihi bonum, sed semper malum?) * Ille vero addens, ait: Propterea audi sermonem Domini: Vidi Dominum sedentem super solium suum, & omnem exercitum cæli assistentem ei a dextris & a sinistris. * & ait Dominus: Quis decipiet Achab regem Israel, vt ascendat, & cadat in Ramoth Galaad? Et dixit vnus verba huiusmodi, & alius aliter. * Egressus est autem spiritus, & stetit coram Domino, & ait: Ego decipiam illum. Cui locutus est Dominus: In quo? * Et ille ait: Egrediar, & ero spiritus mendax in ore omnium prophetarum eius. Et dixit Dominus: Decipies, & praualebis: egredere, & fac ita. * Nunc igitur, ecce dedit Dominus spiritum mendacij in ore omnium prophetarum tuorum, qui hic sunt, & Dominus locutus est contra te malum. * Accessit autem Sedecias filius Chanaana, & percussit Michæam in maxillam, & dixit: Me ne ergo dimisit spiritus Domini, & locutus est tibi? * Et ait Michæas: Visurus es in die illa, quando ingredieris cubiculum, intra cubiculum vt abscondaris. * Et ait rex Israel: Tollite Michæam, & maneat apud Amom principem ciuitatis, & apud Ioas filium Amelech, & dicite eis: Hæc dicit rex: Mittite virum istum in carcerem, & sustentate eum pane tribulationis, & aqua angustiarum, donec reuertar in pace. * Dixitq. Michæas: Si reuersus fueris in pace, non est locutus in me Dominus. Et ait: Audite populi omnes. * Ascendit itaque rex Israel, & Iosaphat rex Iuda in Ramoth Galaad. * Dixit itaque rex Israel ad Iosaphat: Sume arma, & ingredere praelium,

hum, & induere vestibus tuis: porro
 rex Israel mutauit habitum suum, &
 ingressus est bellum. * Rex autem Syriæ
 præceperat principibus currum triginta
 duobus, dicens: Non pugnabitis contra
 minorem, & maiorem quempiam, nisi
 contra regem Israel, solum. * Cum er-
 go vidissent principes currus Iosaphat,
 suspicati sunt quod ipse esset rex Israel,
 & impetu facto pugnabant contra eum:
 & exclamauit Iosaphat. * Intellexeruntq;
 principes currum quod non esset rex
 Israel, & cessauerunt ab eo. * Vir au-
 tem quidam tetendit arcum, in incer-
 tum sagittam dirigens, & casu percussit
 regem Israel inter pulmonem & sto-
 machum. At ille dixit aurigæ suo: Ver-
 te manum tuam, & eijce me de exerci-
 tu, quia grauius vulneratus sum. * Cõ-
 missum est ergo prælum in die illa,
 & rex Israel stabat in curru suo contra
 Syros, & mortuus est vespere: fluebat
 autem sanguis plagæ in sinum currus,
 * & præco insonuit in vniuerso exerci-
 tu antequam sol occumberet, dicens:
 Vnusquisque reuertatur in ciuitatem,
 & in terram suam. * Mortuus est au-
 tem rex, & perlatus est in Samariam:
 sepelieruntq; regem in Samaria, * &
 lauerunt currum eius in piscina Sama-
 riæ, & lixerunt canes sanguinem ei-
 us, & habenas lauerunt, iuxta verbum
 Domini quod locutus fuerat. * Reliqua
 autem sermonum Achab, & vniuersa
 quæ fecit, & domus eburnea, quam
 edificauit, cunctorumq; vrbium, quas
 extruxit, nonne hæc scripta sunt in Li-
 bro sermonum dierum regum Israel?
 * Dormiuit ergo Achab cum patribus
 suis, & regnavit Ochozias filius eius
 pro eo. * Iosaphat vero filius Asæ re-

gnare coeperat super Iudam anno quar-
 to Achab regis Israel. * Triginta quin-
 que annorum erat cum regnare coepisset,
 & viginti quinque annis regnavit in
 Ierusalem: nomen matris eius Azuba
 filia Salai. * Et ambulauit in omni via
 Asæ patris sui, & non declinauit ex ea:
 fecitq; quod rectum erat in conspectu
 Domini. * Verumtamen excelsa non
 abstulit: adhuc enim populus sacrificaba-
 bat, & adolebat incensum in excelsis.
 * Pacemq; habuit Iosaphat cum rege
 Israel. * Reliqua autem verborum Iosa-
 phat, & opera eius, quæ gessit, & præ-
 lia, nonne hæc scripta sunt in Libro ver-
 borum dierum regum Iuda? * Sed &
 reliquias effeminatorum, qui remanserant
 in diebus Asæ patris eius, abstulit
 de terra. * Nec erat tunc rex constitutus
 in Edom. * Rex vero Iosaphat fecerat
 classes in mari, quæ nauigarent in Ophir
 propter aurum: & ire non potuerunt,
 quia contractæ sunt in Asiongaber. * Tunc
 ait Ochozias filius Achab ad Iosaphat:
 Vadant serui mei cum seruis tuis in na-
 uibus. Et noluit Iosaphat. * Dormiuitq;
 Iosaphat cum patribus suis, & sepultus
 est cum eis in Ciuitate Dauid patris sui:
 regnavitq; Ioram filius eius pro eo.
 * Ochozias autem filius Achab regnare
 coeperat super Israel in Samaria, anno
 septimodecimo Iosaphat regis Iuda, re-
 gnauitq; super Israel duobus annis. * Et
 fecit malum in conspectu Domini, &
 ambulauit in via patris sui & matris
 suæ, & in via Ieroboam filij Nabat, qui
 peccare fecit Israel. * Seruiuit quoque
 Baal, & adorauit eum, & irritauit Do-
 minum Deum Israel, iuxta omnia quæ
 fecerat pater eius.

¶ Sup. 21. c. 19

LIBER REGVM QVARTVS.

Secundum Hebræos

MALACHIM SECVNDVS.

CAPVT PRIMVM.

PRAEVARICATVS est autem Moab in Israel, postquā mortuus est Achab. Ceciditq. Ochozias per cancellos ctenaculi sui, quod habebat in Samaria, & agrotauit: misitq. nuncios, dicens ad eos: Ite, consulite Beelzebub deum Accaron, vtrum viuere queam de infirmitate mea hac. Angelus autem Domini locutus est ad Eliam Thesbiten, dicens: Surge, & ascende in occursum nunciorū regis Samariae, & dices ad eos: Numquid non est Deus in Israel, vt catis ad cōsulendum Beelzebub deum Accaron? Quam ob rem hac dicit Dominus: De lectulo, super quem ascendisti, non descendes, sed morte morieris. Et abiit Elias. Reuersiq. sunt nuncij ad Ochoziam. Qui dixit eis: Quare reuersi estis? At illi responderunt ei: Vir occurrit nobis, & dixit ad nos: Ite, & reuertimini ad regem, qui misit vos, & dicetis ei: Hæc dicit Dominus: Numquid, quia non erat Deus in Israel, mitis vt consulatur Beelzebub deus Accaron? Idcirco de lectulo, super quē ascendisti, non descendes, sed morte morieris. Qui dixit eis: Cuius figuræ & habitus est vir ille, qui occurrit vobis, & locutus est verba hæc? At illi dixerūt: Vir pilosus, & zona pellicea accinctus renibus. Qui ait: Elias Thesbites est. Misitq. ad eum quinquagenarium principem, & quinquaginta qui erant sub eo. Qui ascendit ad eum: sedentiq. in ver-

tice montis. ait: Homo Dei, rex præcepit vt descendas. Respondensq. Elias, dixit quinquagenario: Si homo Dei sū, descendat ignis de cælo, & deuoret te, & quinquaginta tuos. Descendit itaque ignis de cælo, & deuorauit eum, & quinquaginta qui erant cum eo. Rursumq. misit ad eum principem quinquagenarium alterum, & quinquaginta cum eo. Qui locutus est illi: Homo Dei, hæc dicit rex: Festina, descende. Respondens Elias ait: Si homo Dei ego sum, descendat ignis de cælo, & deuoret te, & quinquaginta tuos. Descendit ergo ignis de cælo, & deuorauit illum, & quinquaginta eius. Iterum misit principem quinquagenarium tertium, & quinquaginta qui erant cum eo. Qui cum venisset, enruauit genua contra Eliam, & precatus est eum, & ait: Homo Dei, noli despicere animam meam, & animas seruorum tuorum qui mecum sunt. Ecce descendit ignis de cælo, & deuorauit duos principes quinquagenarios primos, & quinquagenos, qui cum eis erant: sed nunc obsecro vt miserearis animæ meæ. Locutus est autem Angelus Domini ad Eliam, dicens: Descende cum eo, ne timeas. Surrexit igitur, & descendit cum eo ad regem, & locutus est ei: Hæc dicit Dominus: Quia misisti nuncios ad consulendum Beelzebub deum Accaron, quasi non esset Deus in Israel, a quo posles interrogare sermonē, ideo de lectulo, super quem ascendisti, nō descendes, sed morte morieris. Mortuus est ergo iuxta sermonem Domini, quem locutus est

est Elias, & regnauit Ioram frater eius pro eo, anno secundo Ioram filij Iosaphat regis Iudæ: non enim habebat filium. * Reliqua autem verborum Ochoziaz, quæ operatus est, nonne hæc scripta sunt in Libro sermonum dierum regum Israel?

CAP. II.

Factum est autem, cum leuare vellet Dominus Eliam per turbinem in cælum, ibant Elias & Eliseus de Galgalis. * Dixitq. Elias ad Eliseum: Sede hic, quia Dominus misit me vsque in Bethel. Cui ait Eliseus: Viuit Dominus, & viuit anima tua, quia nõ derelinquam te. Cumq. descendissent Bethel, * egressi sunt filij prophetarum, qui erant in Bethel, ad Eliseum, & dixerunt ei: Nūquid nosti, quia hodie Dominus tollet dominum tuum a te? Qui respondit: Et ego noui: filete. * Dixit autem Elias ad Eliseum: Sede hic, quia Dominus misit me in Iericho. Et ille ait: Viuit Dominus, & viuit anima tua, quia non derelinquam te. Cumq. venissent Iericho, * accesserunt filij prophetarum, qui erant in Iericho, ad Eliseum, & dixerunt ei: Numquid nosti, quia Dominus hodie tollet dominum tuum a te? Et ait: Et ego noui: filete. * Dixit autem ei Elias: Sede hic, quia Dominus misit me vsque ad Iordanem. Qui ait: Viuit Dominus, & viuit anima tua, quia nõ derelinquam te. Ierunt igitur ambo pariter, & quinquaginta viri de filiis prophetarum secuti sunt eos, qui & steterunt e contra, longe: illi autem ambo stabant super Iordanem. * Tulitq. Elias pallium suum, & inuoluit illud, & percussit aquas, quæ diuisæ sunt in utramque partem, & transierunt ambo per siccum. * Cumq. transissent, Elias dixit ad Eliseum: Postula quod vis, & faciam tibi, antequam tollar a te. Dixitq. Eliseus: Obsecro vt fiat in me duplex spiritus tuus. * Qui respondit: Rẽ difficilem postulasti: attamen si videris me, quando tollar a te, erit tibi quod petisti: si autem non videris, non erit. * Cumq. pergerent, & incedentes sermocinarentur, ecce currus igneus, & equi ignei diuiserunt utrumque: & ascendit Elias per turbinem in cælum, * Eliseus

C autem videbat, & clamabat: Pater mi, pater mi, currus Israel, & auriga eius. & non vidit eum amplius: apprehenditq. vestimenta sua, & scidit illa in duas partes. * Et leuaui pallium Eliaz, quod ceciderat ei: reuersusq. stetit super ripam Iordanis, & pallio Eliaz, quod ceciderat ei, percussit aquas, & non sunt diuisæ. & dixit: Vbi est Deus Eliaz etiã nunc? Percussitq. aquas, & diuisæ sunt huc, atque illuc, & transiit Eliseus. * Videntes autem filij prophetarum, qui erant in Iericho ecõtra, dixerunt: Requieuit spiritus Eliaz super Eliseum. Et venientes in occursum eius, adorauerunt eum proni in terram, & dixeruntq. illi: Ecce, cū seruis tuis sunt quinquaginta viri fortes, qui possunt ire, & querere dominum tuum, ne forte tulerit eum Spiritus Domini, & proieciderit eum in vnum montium, aut in vnã vallium. Qui ait: Nolite mittere. * Cogeruntq. eum, donec requiesceret, & diceret: Mittite. Et miserunt quinquaginta viros: qui cum quæssissent tribus diebus, non inuenerunt. Et reuersi sunt ad eum: at ille habitabat in Iericho, & dixit eis: Numquid non dixi vobis: Nolite mittere? * Dixerunt quoque viri ciuitatis ad Eliseum: Ecce habitatio ciuitatis huius optima est, sicut tu ipse domine perspicias: sed aquæ pessimæ sunt, & terra sterilis. * At ille ait: Afferte mihi vas nouũ, & mittite in illud sal. Quod cum attulissent, * egressus ad fontem aquarum, misit in illud sal, & ait: Hæc dicit Dominus: Samai aquas has, & non erit vitra in eis mors, neque sterilitas. * Sanatæ sunt ergo aquæ vsque in diem hanc, iuxta verbum Elisei, quod locutus est. * Ascendit autẽ inde in Bethel: cumq. ascenderet per viam, pueri parui egressi sunt de ciuitate, & illudebant ei, dicentes: Ascende calue, ascende calue. * Qui cum respexisset, vidit eos, & maledixit eis in nomine Domini: egressiq. sunt duo vrsi de saltu, & lacerauerunt ex eis quadraginta duos pueros. * Abiit autem inde in montem Carmeli, & inde reuersus est in Samariam.

CAP. III.

Ioram vero filius Achab regnauit super Israel in Samaria anno decimo octauo

octauo Iosaphat regis Iudæ. Regnavitq. duodecim annis. * Et fecit malum coram Domino, sed non sicut pater suus & mater: tulit enim statuas Baal, quas fecerat pater eius. * Verumtamen in peccatis Ieroboam filij Nabat, qui peccare fecit Israel, adhæsit, nec recessit ab eis. * Porro Mesa rex Moab, nutrebat pecora multa, & soluebat regi Israel centum millia agnorum, & centum millia arietum cum velleribus suis. * Cumq. mortuus fuisset Ahab, prauaricatus est foedus, quod habebat cum rege Israel. * Egressus est igitur rex Iorã in die illa de Samaria, & recensuit vniuersum Israel. * Misitq. ad Iosaphat regem Iudæ, dicens: Rex Moab recessit a me, veni mecum contra eum ad prælium. Qui respondit: Ascendam: qui meus est, tuus est: populus meus, populus tuus: & equi mei, equi tui. * Dixitque: Per quam viam ascendemus? At ille respondit: Per desertum Idumæ. * Perrexerunt igitur rex Israel, & rex Iudæ, & rex Edom, & circuierunt per viam septem dierum, nec erat aqua exercitui, & iumentis, quæ sequebantur eos. * Dixitq. rex Israel: Heu heu heu, congregauit nos Dominus tres reges, vt traderet in manus Moab. * Et ait Iosaphat: Est ne hic propheta Domini, vt deprecemur Dominum per eum? Et respondit vnus de seruis regis Israel: Est hic Eliseus filius Saphat, qui fundebat aquam super manus Elie. * Et ait Iosaphat: Est apud eum sermo Domini. Descenditq. ad eum rex Israel, & Iosaphat rex Iudæ, & rex Edom. * Dixit autem Eliseus ad regem Israel: Quid mihi & tibi est? Vade ad prophetas patris tui, & matris tuæ. Et ait illi rex Israel: Quare congregauit Dominus tres reges hos, vt traderet eos in manus Moab? * Dixitq. ad eum Eliseus: Viuit Dominus exercituum, in cuius conspectu sto, quod si non vultum Iosaphat regis Iudæ erubescerem, non attendissem quidem te, nec respexissem. * Nunc autem adducite mihi psalter. Cumq. caneret psalteres, facta est super eum manus Domini, & ait: * Hæc dicit Dominus: Facite alueum torrentis huius fossas, & fossas. * Hæc enim dicit Dominus: Non videbitis ventum, neque pluuiam: & alueus iste replebitur aquis, & bibetis

vos, & familia vestra, & iumenta vestra. * Parumq. est hoc in conspectu Domini: insuper tradet etiam Moab in manus vestras. * Et percutietis omnem ciuitatem munitam, & omnem urbem electam, & vniuersum lignum fructiferum succidetis, cunctosq. fontes aquarum obturabitis, & omnem agrum egregium operietis lapidibus. * Factum est igitur mane, quando sacrificium offerri solet, & ecce, aquæ veniebant per viam Edom, & repleta est terra aquis. * Vniuersi autem Moabitæ audientes quod ascendissent reges vt pugnaret aduersum eos, conuocauerunt omnes qui accincti erant balteo desuper, & steterunt in terminis. * Primoq. mane surgentes, & orto iam sole ex aduerso aquarum, viderunt Moabitæ econtra aquas rubras quasi sanguinem, & dixeruntque: Sanguis gladij est: pugnaverunt reges contra se, & cæsi sunt mutuo: nunc perge ad prædam Moab. * Perrexeruntq. in castra Israel: porro confurgens Israel, percussit Moab: at illi fugerunt coram eis. Venerunt igitur qui vicerant, & percusserunt Moab, & ciuitates destruxerunt: & omnem agrum optimum, mittentes singuli lapides, repleuerunt: & vniuersos fontes aquarum obturauerunt: & omnia ligna fructifera succiderunt, ita vt muri tantum fictiles remanerent: & circumdata est ciuitas a fundibularijs, & magna ex parte percussa. * Quod cum vidisset rex Moab, præualuisse scilicet hostes, tulit secum septingentos viros educentes gladium, vt irumperent ad regem Edom: & non potuerunt. * Arripiensq. filium suum primogenitum, qui regnaturus erat pro eo, obtulit holocaustum super murum: & facta est indignatio magna in Israel, statimq. recesserunt ab eo, & reuersi sunt in terram suam.

CAP. IIII.

A Mvlier autem quædam de vxoribus prophetarum clamabat ad Eliseum, dicens: Seruus tuus vir meus mortuus est, & tu nosti quia seruus tuus fuit timens Dominum: & ecce creditor venit vt tollat duos filios meos ad seruitudinem sibi. * Cui dixit Eliseus: Quid vis

vt faciam tibi ? Dic mihi, quid habes in domo tua ? At illa respondit : Non habeo ancilla tua quidquā in domo mea, nisi parum olei, quo vngar. * Cui ait : Vade, pete mutuo ab omnibus vicinis tuis vasa vacua non pauca. * Et ingredi, & claude ostium tuum, cū intrinsecus fueris tu, & filij tui : & mitte inde in omnia vasa hæc : & cum plena fuerint, tolles. * Iuit itaque mulier, & clausit ostium super se, & super filios suos : illi offerebant vasa, & illa infundebat. * Cumq. plena fuissent vasa, dixit ad filium suum : Affer mihi adhuc vas. Et ille respondit : Non habeo. Stetitq. oleum. * Venit autem illa, & indicauit homini Dei. Et ille, Vade, inquit, vende oleum, & redde creditori tuo : tu autem, & filij tui viuite de reliquo. * Facta est autem quædam dies, & transibat Eliseus per Sunam : erat autem ibi mulier magna, quæ tenuit eum vt comederet panem : cumq. frequenter inde transiret, diuertebat ad eam vt comederet panem. * Quæ dixit ad virum suum : Animaduerto quòd vir Dei sanctus est iste, qui transit per nos frequenter. * Faciamus ergo ei coenaculum paruum, & ponamus ei in eo lectulum, & mensam, & sellam, & candelabrum, vt cum venerit ad nos, maneat ibi. * Facta est ergo dies quædam, & veniens diuertit in coenaculum, & requieuit ibi. * Dixitq. ad Giezi puerum suum : Voca Sunamitidem istam. Qui cum vocasset eam, & illa stetit coram eo, * dixit ad puerum suum : Loquere ad eam : Ecce, sedule in omnibus ministrasti nobis, quid vis vt faciam tibi ? numquid habes negotium, & vis vt loquar regi, siue principi militiæ ? Quæ respondit : In medio populi mei habito. * Et ait : Quid ergo vult vt faciam ei ? Dixitq. Giezi : Ne quæras : filium enim non habet, & vir eius senex est. * Præcepit itaque vt vocaret eam : quæ cum vocata fuisset, & stetit ante ostium, * dixit ad eam : In tempore isto, & in hac eadem hora, si vita comes fuerit, habebis in vtero filium. At illa respondit : Noli quæso domine mi, vir Dei, noli mentiri ancillæ tuæ. * Et concepit mulier, & peperit filium in tempore, & in hora eadē, qua dixerat Eliseus. * Creuit autem puer. Et cum esset quædam

dies, & egressus esset ad patrem suum, ad maiores, * ait patri suo : Caput meum doleo, caput meum doleo. At ille dixit puero : Tolle, & duc eū ad matrē suam. * Qui cum tulisset, & duxisset eū ad matrem suam, posuit eum illa super genua sua vsque ad meridiem, & mortuus est. * Ascendit autem, & collocauit eum super lectulum hominis Dei, & clausit ostium : & egressa, * vocauit virum suum, & ait : Mitte mecum, obsecro, vnum de pueris, & asinam, vt excurram vsque ad hominem Dei, & reuertar. * Qui ait illi : Quam ob causam vadis ad eum ? hodie non sunt Calendæ, neque Sabbatum. Quæ respondit : Vadam : * Strauitq. asinam, & præcepit puero : Mina, & prope-ra, ne mihi moram facias in cundo : & hoc age quod præcipio tibi. * Profecta est igitur, & venit ad virum Dei in montem Carmeli : cumq. vidisset eam vir Dei ecōtra, ait ad Giezi puerum suum : Ecce Sunamitis illa. * Vade ergo in occursum eius, & dic ei : Recte ne agitur circa te, & circa virum tuum, & circa filiū tuum ? Quæ respondit : Recte. * Cumq. venisset ad virum Dei in montē, apprehendit pedes eius : & accessit Giezi vt amoueret eam. Et ait homo Dei : Dimitte illam : anima enim eius in amaritudine est, & Dominus celauit a me, & nō indicauit mihi. * Quæ dixit illi : Numquid petiui filium a Domino meo ? nūquid non dixi tibi : Ne illudas me ? * Et ille ait ad Giezi : Accinge lumbos tuos, & tolle baculum meum in manu tua, & vade. Si occurrerit tibi homo, non salutes eum : & si salutauerit te quispiam, non respondeas illi : & pones baculum meum super faciem pueri. * Porro mater pueri ait : Viuit dominus, & viuit anima tua, non dimittam te. Surrexit ergo, & secutus est eam. * Giezi autem præcesserat ante eos, & posuerat baculū super faciē pueri, & non erat vox, neque sensus : reuersusq. est in occursum eius, & nunciauit ei, dicens : Non surrexit puer. * Ingressus est ergo Eliseus domum, & ecce puer mortuus iacebat in lectulo eius : * ingressusq. clausit ostium super se, & super puerum : & orauit ad Dominū. * Et ascendit, & incubuit super puerum : posuitq. os suum super os eius, & oculos suos super oculos eius, & manus suas

suas super manus eius : & incuruauit se super eum , & calefacta est caro pueri .
 * At ille reuersus , deambulauit in do- 35
 mo , semel huc atque illuc : & ascendit , & incubuit super eum : & oscitauit puer septies , aperuitq. oculos . * At ille voca- 36
 uit Giezi , & dixit ei : Voca Sunamitidē hanc . Quæ vocata , ingressa est ad eum . Qui ait : Tolle filium tuum . * Venit il- 37
 la , & corruit ad pedes eius , & adora- uit super terram : tulitq. filium suum , & egressa est , * & Eliseus reuersus est in 38
 Galgala . Erat autem fames in terra , & filij prophetarum habitabant coram eo . dixitq. vni de pueris suis : Pone ollam 39
 grandem , & coque pulmentum filiis prophetarum . * Et egressus est vnus in 39
 agrum vt colligeret herbas agrestes : in- G
 uenitq. quasi vitem siluestrem , & colle- git ex ea colocynthidas agri , & imple- uit pallium suum , & reuersus concidit in ollam pulmenti : nesciebat enim quid esset . * Infuderunt ergo socijs , vt come- 40
 derent : cumq. gustassent de coctione , clamauerunt , dicentes : Mors in olla vir Dei . Et non potuerunt comedere . * At 41
 ille , Asserte , inquit , farinam . Cumq. tulissent , misit in ollam , & ait : Infunde turbx , vt comedant . Et non fuit am- plius quidquam amaritudinis in olla .
 * Vir autem quidam venit de Baalsalifa 42
 deferens viro Dei panes primitiarum , viginti panes hordeaceos , & frumentū nouum in pera sua . At ille dixit : Da 43
 populo , vt comedat . * Responditq. ei 43
 minister eius : Quantum est hoc , vt apponam centum viris ? Rursum ille ait : Da populo , vt comedat : hæc enim dicit Dominus : Comedent , & supererit . * Po- 44
 suit itaque coram eis : qui comederunt , & superfuit iuxta verbum Domini .

C A P . V .

NAaman princeps militiæ regis Sy- 1
 riæ , erat vir magnus apud dominū A
 suum , & honoratus : per illum enim de- dit Dominus salutem Syriæ : erat autem vir fortis & diues , sed leprosus . * Por- 2
 ro de Syria egressi fuerant latrunculi , & captiuam duxerant de Terra Israel puel- lam paruulam , quæ erat in obsequio vxoris Naaman , * quæ ait ad dominam 3
 suam : Vtinam fuisset dominus meus ad

prophetam , qui est in Samaria : profe- cto curasset eum a lepra , quam habet .
 4 * Ingressus est itaque Naaman ad domi- num suum , & nunciauit ei , dicens : Sic & sic locuta est puella de Terra Israel .
 5 * Dixitq. ei rex Syriæ : Vade , & mittam B
 litteras ad regem Israel : Qui cum pro- fectus esset , & tulisset secum decem ta- lenta argenti , & sex millia aureos , & 6
 decem mutatoria vestimentorum , * de- tulit litteras ad regem Israel , in hæc verba : Cum acceperis epistolam hanc , scito quod miserim ad te Naaman ser- uum meum , vt cures eum a lepra sua .
 7 * Cumq. legisset rex Israel litteras , sci- dit vestimēta sua , & ait : Numquid Deus ego sum , vt occidere possim , & viuifi- care , quia iste misit ad me , vt curē ho- minem a lepra sua ? animaduertite , & 8
 videte quod occasiones querat aduer- sum me . * Quod cum audisset Eliseus vir Dei , scidisse videlicet regem Israel C
 vestimenta sua , misit ad eum , dicens : Quare scidisti vestimenta tua ? veniar ad me , & sciar esse prophetam in Israel .
 9 * Venit ergo Naaman cum equis , & cur- ribus , & stetit ad ostium domus Elisei :
 10 * misitq. ad eum Eliseus nuncium , di- cens : Vade , & laue septies in Iordane , & recipiet sanitatem caro tua , atque 11
 mundaberis . * Iratus Naaman recedebat , dicens : Putabam quod egrederetur ad me , & stans inuocaret nomen Domini Dei sui , & tangeret manu sua locum 12
 lepræ , & curaret me . * Numquid non meliores sunt Abana , & Pharphar flu- uij Damasci omnibus aquis Israel , vt la- D
 uer in eis , & munder ? Cum ergo ver- 13
 tisset se , & abiret indignans , * accesserunt ad eum serui sui , & locuti sunt ei : Pater , & si rem grandem dixisset tibi propheta , certe facere debueras : quanto magis quia nunc dixit tibi : Lauare , & 14
 mundaberis ? * Descēdit , & lauit in Ior- 11 Luc. 4. e. 27
 dane septies iuxta sermonem viri Dei , & restituta est caro eius , sicut caro pue- ri paruuli , & mundatus est . * Reuersusq. ad virum Dei cum vniuerso comitatu suo , venit , & stetit coram eo , & ait : Ve- re scio quod non sit alius Deus in vni- uersa terra , nisi tantum in Israel . Obse- cro itaque vt accipias benedictionem a 15
 seruo tuo . * At ille respondit : Viuit Do- minus , ante quem sto , quia non acci- 16
 piam .

piam. Cumq. vim faceret, penitus nō acquieuit. * Dixitq. Naaman: Vt vis: sed, 17
obsecro, concede mihi seruo tuo vt tollam onus duorum burdonum de terra: non enim faciet vltra seruus tuus holocaustum, aut victimam dijs alienis, nisi domino. * Hoc autem solum est, de quo 18
depreceris Dominū pro seruo tuo, quando ingredietur dominus meus templum Remmon, vt adoret: & illo innitente, super manum meam, si adorauero in templo Remmon, adorante eo in eodem loco, vt ignoret mihi Dominus seruo tuo pro hac re. * Qui dixit ei: Vade in pace. Abijt ergo ab eo electo terrę tempore. * Dixitq. Giezi puer viri Dei: Percutit dominus meus Naaman Syro isti, F
vt non acciperet ab eo quę attulit: viuit Dominus, quia curram post eum, & accipiam ab eo aliquid. * Et secutus est Giezi post tergum Naaman: quem cum vidisset ille currentē ad se, desilijt de curru in occursum eius, & ait: Recte ne sunt omnia? * Et ille ait: Recte. dominus meus misit me ad te, dicens: Modo venerunt ad me duo adolefcētes de monte Ephraim, ex filijs prophetarum: da eis talentum argenti, & vestes mutatorias duplices. * Dixitq. Naaman: Melius est vt accipias duo talenta. Et coēgit eum, ligauitq. duo talenta argenti in duobus saccis, & duplicia vestimenta, & imposuit duobus pueris suis, qui & portauerunt coram eo. * Cumq. venisset iam vesperi, tulit de manu eorum, G
& reposuit in domo, dimisitq. viros, & abierunt. * ipse autē ingressus, stetit corā domino suo. Et dixit Eliseus: Vnde venis Giezi? Qui respondit: Non iuit seruus tuus quidquam. * At ille ait: Nonne cor meum in pręsenti erat, quando reuersus est homo de curru suo in occursum tui? Nunc igitur accepisti argentum, & accepisti vestes vt emas oliuetas, & vineas, & oues, & boues, & seruos, & ancillas. * Sed & lepra Naaman adhærebit tibi, & semini tuo, vsque in sempiternum. Et egressus est ab eo leprosus quasi nix.

CAP. VI.

Dixerunt autem filij prophetarum ad Eliseum: Ecce locus, in quo ha-

bitamus coram te, angustus est nobis. 2
* Eamus vsque ad Iordanem, & tollant singuli de silua materias singulas, vt ædificemus nobis ibi locum ad habitandū. 3
Qui dixit: Ite. * Et ait vnus ex illis: Veni ergo & tu cum seruis tuis. Respondit: Ego veniam. * Et abiit cum eis. Cumq. venissent ad Iordanem, cædebant ligna. * Accidit autem, vt cum vnus materiam succidisset, caderet ferrum securis in aquam: exclamauitq. ille, & ait: Heu heu heu domine mi, & hoc ipsum mutuo acceperam. * Dixit autem homo Dei: Vbi cecidit? At ille monstrauit ei locum. præcidit ergo lignum, & misit illuc: natauitq. ferrum, 7
* & ait: Tolle. Qui extendit manum, & tulit illud. * Rex autem Syrię pugnat contra Israel, consiliūq. iniit cum seruis suis, dicens: In loco illo, & illo ponamus insidias. * Misit itaque vir Dei ad regem Israel, dicens: Caue ne transeas in locum illum: quia ibi Syri in insidijs sunt. * Misit itaque rex Israel ad locum, quem dixerat ei vir Dei, & præoccupauit eum, & obseruauit se ibi nō semel neque bis. * Conturbatumq. est cor regis Syrię pro hac re: & conuocatis seruis suis, ait: Quare non indicatis mihi quis proditor mei sit apud regem Israel? * Dixitq. vnus seruorum eius: C
Nequaquam domine mi rex, sed Eliseus propheta, qui est in Israel, indicat regi Israel omnia verba quęcumque locutus fueris in conclaui tuo. * Dixitq. eis: Ite, & videte vbi sit: vt mittam, & capiam eum. Annunciaueruntq. ei, dicentes: Ecce in Dathan. * Misit ergo illuc equos & currus, & robur exercitus: qui cum venissent nocte, circumdederunt ciuitatem. * Confurgens autem diluculo minister viri Dei, egressus, vidit exercitum in circuitu ciuitatis, & equos & currus: nunciavitq. ei, dicens: Heu heu domine mi, quid faciemus? 16
* At ille respondit: Noli timere: plures enim nobiscum sunt, quā cum illis. 17
* Cumq. orasset Eliseus, ait: Domine, aperi oculos huius, vt videat. Et aperuit Dominus oculos pueri, & vidit: & ecce mons plenus equorum, & currū igneorum, in circuitu Elisei. * Hostes vero descenderunt ad eum: porro Eliseus orauit ad Dominum, dicens: Percute,

ante, obsecro, gentem hanc excitate. Percussitq. eos Dominus, ne viderent, iuxta verbum Elisei. * Dixit autem ad eos Eliseus: Non est hæc via, neque ista est ciuitas: sequimini me, & ostendam vobis virum, quem queritis. Duxit ergo eos in Samariam: * cumq. ingressi fuissent in Samariam, dixit Eliseus: Domine aperi oculos istorum, vt videant. Aperuitq. Dominus oculos eorum, & viderunt se esse in medio Samariz. * Dixitq. rex Israel ad Eliseum, cum vidisset eos: Numquid percuties eos, pater mi? At ille ait: Non percuties: neque enim cepisti eos gladio, & arcu tuo, vt percutias: sed pone panem, & aquam coram eis, vt comedant, & bibant, & vadant ad dominum suum. * Appositaq. est eis ciborum magna preparatio, & comederunt, & biberunt, & dimisit eos, abieruntq. ad dominum suum, & ultra non venerunt latrones Syriz in Terram Israel. * Factum est autem post hæc, congregauit Benadad rex Syriz, vniuersum exercitum suum, & ascendit, & obsidebat Samariam. * Factaq. est fames magna in Samaria: & tandiu obfessa est, donec veniret caput asini octoginta argenteis, & quarta pars cabi stercoreis columbarum, quinque argenteis. * Cumq. rex Israel transiret per murum, mulier quædam exclamauit ad eum, dicens: Salua me domine mi rex. * Qui ait: Non te saluat Dominus: vnde te possum saluare? de area, vel de torculari? Dixitq. ad eam rex: Quid tibi vis? Quæ respodit: * Mulier ista dixit mihi: Da filium tuum, vt comedamus eum hodie, & filium meum comedemus cras. * Coximus ergo filium meum, & comedimus. Dixitq. ei die altero: Da filium tuum, vt comedamus eum. Quæ abscondit filium suum. * Quod cum audisset rex, scidit vestimenta sua, & transibat per murum. Viditq. omnis populus cilicium, quo vestitus erat ad carnem intrinsecus. * Et ait rex: Hæc mihi faciat Deus, & hæc addat, si steterit caput Elisei filij Saphat super ipsum hodie. * Eliseus autem sedebat in domo sua, & senes sedebant cum eo. Præmisit itaque virum: & antequam veniret nūcius ille, dixit ad senes: Numquid scitis quod miserit filius homicidæ hic, vt præcida-

nur caput meum? videte ergo, cum venerit nūcius, claudite ostium, & non sinatis eum introire: ecce enim sonitus pedum domini eius post eum est. * Adhuc illo loquente eis, apparuit nūcius, qui veniebat ad eum. Et ait: Ecce, tantum malum a Domino est: quid amplius expectabo a Domino?

CAP. VII.

Dixit autem Eliseus: Audite verbum Domini: Hæc dicit Dominus: In tempore hoc cras modius similæ vno statere eris, & duo modij hordei statere vno, in porta Samariz. * Respondens vnus de ducibus, super cuius manum rex incumbebat, homini Dei, ait: Si Dominus fecerit etiam cataractas in celo, numquid poterit esse quod loqueris? Qui ait: Videbis oculis tuis, & inde nō comedes. * Quattuor ergo viri erant leprosi iuxta introitum portæ: qui dixerunt ad inuicem: Quid hic esse volumus donec moriamur? siue ingredi voluerimus ciuitatem, fame moriemur: siue manserimus hic, moriendum nobis est. Venite ergo, & transfugiamus ad castra Syriz. si pepercerint nobis, viuemus: si autem occidere voluerint, nihilominus moriemur. * Surrexerunt ergo vespere, vt venirent ad castra Syriz. Cumq. venissent ad principium castrorum Syriz, nullum ibidem reppererunt. * Siquidem Dominus sonitum audiri fecerat in castris Syriz, currum, & equorum, & exercitus plurimi: dixeruntq. ad inuicem: Ecce mercede conduxit aduersum nos rex Israel reges Hethæorum, & Egyptianorum, & venerunt super nos. * Surrexerunt ergo, & fugerunt in tenebris, & dereliquerunt tentoria sua, & equos & asinos in castris, fugeruntq. animas tantum suas saluare cupientes. * Igitur cum venissent leprosi illi ad principium castrorum, ingressi sunt vnum tabernaculum, & comederunt & biberunt: tuleruntq. inde argentum, & aurum, & vestes, & abierunt, & absconderunt: & rursus reuersi sunt ad aliud tabernaculū, & inde similiter auferentes absconderunt. * Dixeruntq. ad inuicem: Non recte facimus: hæc enim dies boni nūcij est. Si tacuerimus, & noluerimus nunciare

nunciare usque mane, sceleris arguemur:
venite, eamus, & nunciemus in aula
regis. * Cumq. venissent ad portam ci- 10
uitatis, narrauerunt eis, dicentes: Iui-
mus ad castra Syriz, & nullum ibidem
reperimus hominem, nisi equos, & as-
nos alligatos, & fixa tentoria. * Ierunt 11
ergo portarij, & nunciauerunt in pala-
tio regis intrinsecus. * Qui surrexit no-
cte, & ait ad seruos suos: Dico vobis
quid fecerint nobis Syri: Sciunt quia
fame laboramus, & ideo egressi sunt
de castris, & latitant in agris, dicentes:
Cum egressi fuerint de ciuitate, capie-
mus eos viuos, & tunc ciuitatem ingre-
di poterimus. * Respondit autem vnus 13
seruorū eius: Tollamus quinque equos,
qui remanserunt in vrbe (quia ipsi tan-
tum sunt in vniuersa multitudine Israel,
alij enim consumpti sunt) & mittentes,
explorare poterimus. * Adduxerunt ergo 14
duos equos, mistiq. rex in castra
Syrorum, dicens: Ite, & videte. * Qui 15
abierunt post eos usque ad Iordanem:
ecce autem omnis via plena erat vesti-
bus, & vasīs, quæ proiecerant Syri cum
turbarentur: reuersiq. nunciij indicaue-
runt regi. * Et egressus populus diri-
puit castra Syriz: factusq. est modius si- 16
milis statere vno, & duo modij hordei
statere vno, iuxta verbum Domini.
* Porro rex ducem illum, in cuius ma- 17
nu incumbibat, constituit ad portam,
quem cōculcauit turba in introitu por-
te, & mortuus est, iuxta quod locutus
fuerat vir Dei, quando descenderat rex
ad eum. * Factumq. est secundum ser- 18
monem viri Dei, quem dixerat regi,
quando ait: Duo modij hordei statere
vno erūt, & modius similis statere vno,
hoc eodem tempore cras in porta Sa-
mariz: * quando responderat dux ille 19
viro Dei, & dixerat: Etiam si Dominus
fecerit cataraclas in cxlo, numquid po-
terit fieri quod loqueris? Et dixit ei:
Videbis oculis tuis, & inde non com-
edes. * Euenit ergo ei sicut prædictum 20
fuerat, & conculcauit eum populus in
porta, & mortuus est.

C A P. V I I I .

10 Sup. 4. f. 15. **E**liseus autem locutus est ad mulie-
rem, cuius viuere fecerat filium, di-

cens: Surge, vade tu & domus tua, &
peregrinare vbicumque repereris: voca-
uit enim Dominus famem, & venit su-
per terram septem annis. * Quæ surre-
xit, & fecit iuxta verbum hominis Dei:
& vadens cum domo sua, peregrinata
est in Terra Philisthijm diebus multis.
* Cumq. finiti essent anni septem, reuer-
sa est mulier de Terra Philisthijm: &
egressa est vt interpellaret regem pro
domo sua, & pro agris suis. * Rex au-
tem loquebatur cum Giezi puero viri
Dei, dicens: Narra mihi omnia magna-
lia quæ fecit Eliseus. * Cumq. ille nar-
raret regi quo modo mortuum suscitaf-
set, apparuit mulier, cuius viuificauerat
filium, clamans ad regem pro domo
sua, & pro agris suis. Dixitq. Giezi:
Domine mi rex, hæc est mulier, & hic
est filius eius, quem suscitauit Eliseus.
* Et interrogauit rex mulierem: quæ
narravit ei. Deditq. ei rex enuchum v-
num, dicens: Restitue ei omnia quæ sua
sunt, & vniuersos redditus agrorū a die,
qua reliquit terram usque ad præsens.
* Venit quoque Eliseus Damascum, &
Benadad rex Syriz agrotabat: nuncia-
ueruntq. ei, dicentes: Venit vir Dei huc.
* Et ait rex ad Hazael: Tolle tecum mu-
nera, & vade in occursum viri Dei, &
consule Dominum per eum, dicens: Si
euadere potero de infirmitate mea hæc?
* Iuit igitur Hazael in occursum eius,
habens secum munera, & omnia bona
Damasci, onera quadraginta camelorū.
Cumq. stetisset corā eo, ait: Filius tuus
Benadad rex Syriz misit me ad te, di-
cens: Si sanari potero de infirmitate
mea hæc? * Dixitq. ei Eliseus: Vade,
dic ei: Sanaberis: porro ostendit mihi
Dominus quia morte morietur. * See-
ditq. cum eo, & conturbatus est usque
ad suffusionem vultus: fleuitq. vir Dei.
* Cui Hazael ait: Quare dominus meus
d flet? At ille dixit: Quia scio quæ factu-
rus sis filiis Israel mala. Ciuitates eorū
munitas igne succendes, & iuuenes eo-
rum interficies gladio, & paruulos eo-
rum elides, & prægnantes diuides. * Di-
xitq. Hazael: Quid enim sum seruus
tuus canis, vt faciam rem istam magnā?
Et ait Eliseus: Ostendit mihi Dominus
te regem Syriz fore. * Qui cum recessis-
set ab Eliseo, venit ad dominum suum.

Qui

CAP. IX.

Qui ait ei: Quid dixit tibi Eliseus? At ille respondit: Dixit mihi: Recipies fanitatem. * Cumq. venisset dies altera, tulit stragulum, & infudit aquam, & expandit super faciem eius: quo mortuo, regnavit Hazael pro eo. * Anno quinto Iorâ filij Achab regis Israel, & Iosaphat regis Iuda, regnavit Iorâ filius Iosaphat rex Iuda. * Triginta duorum annorum erat cum regnare cœpisset, & octo annis regnavit in Ierusalem. * Ambulavitq. in vijs regum Israel, sicut ambulaverat domus Achab: filia enim Achab erat vxor eius: & fecit quod malum est in cōspectu Domini. * Noluit autem Dominus disperdere Iudam, propter David seruū suum, sicut promiserat ei, vt daret illi lucernam, & filijs eius cunctis diebus. * In diebus eius recessit Edom, ne esset sub Iuda, & constituit sibi regem. * Venitq. Ioram Seira, & omnes currus cū eo: & surrexit nocte, percussitq. Idumæos, qui eum circūdederant, & principes currum, populus autem fugit in tabernacula sua. * Recessit ergo Edom ne esset sub Iuda, vsque ad diem hanc. Tunc recessit & Lobna in tempore illo. * Reliqua autem sermonum Ioram, & vniuersa, quæ fecit, nonne hæc scripta sunt in Libro verborum dierum regum Iuda? * Et dormiuit Ioram cum patribus suis, sepultusq. est cum eis in Ciuitate David, & regnavit Ochozias filius eius pro eo. * Anno duodecimo Ioram, filij Achab regis Israel regnavit Ochozias filius Ioram regis Iudæ. * Vincti duorum annorum erat Ochozias cū regnare cœpisset, & vno anno regnavit in Ierusalem: nomen matris eius Athalia filia Amri regis Israel. * Et ambulavit in vijs domus Achab: & fecit quod malum est coram Domino, sicut domus Achab: gener enim domus Achab fuit. * Abijt quoque cum Ioram filio Achab, ad præliandum contra Hazael regē Syriæ in Ramoth Galaad, & vulnerauerūt Syri Ioram: * qui reuersus est vt curaretur, in Iezrahel: quia vulnerauerant eum Syri in Ramoth præliantem contra Hazael regem Syriæ. Porro Ochozias filius Ioram rex Iuda, descendit inuisere Ioram filium Achab in Iezrahel, quia agrotabat ibi.

Eliseus autem propheta vocauit vnum de filijs prophetarum, & ait illi: Accinge lumbos tuos, & tolle lentunculam olei hanc in manu tua, & vade in Ramoth Galaad. * Cumq. veneris illuc, videbis Iehu filium Iosaphat filij Namfi: & ingressus suscitabis eum de medio fratrum suorum, & introduces in interius cubiculum. * Tenensq. lentunculam olei, fundes super caput eius, & dices: Hæc dicit Dominus: Vnxi te regē super Israel. Aperiesq. ostium, & fugies, & non ibi subsistes. * Abijt ergo adolescens puer propheta in Ramoth Galaad, & ingressus est illuc: ecce autem principes exercitus sedebant, & ait: Verbum mihi ad te o princeps. Dixitq. Iehu: Ad quem ex omnibus nobis? At ille dixit: Ad te o princeps. * Et surrexit & ingressus est cubiculum: at ille fudit oleū super caput eius, & ait: Hæc dicit Dominus Deus Israel: Vnxi te regem super populum Domini Israel, & percuties domum Achab domini tui, & vlciscar sanguinem seruorum meorum prophetarum, & sanguinem omnium seruorum Domini de manu Iezabel. * Perdamq. omnem domum Achab: & interficiā de Achab mingentē ad parietē, & clausum, & nouissimū in Israel. * Et dabo domū Achab, sicut domū Ieroboam filij Nabat, & sicut domum Baasa filij Ahia. * Iezabel quoque comedent canes in agro Iezrahel, nec erit qui sepeliat eam. Aperuitq. ostium, & fugit. * Iehu autem egressus est ad seruos domini sui: qui dixerunt ei: Recte ne sunt omnia? quid venit insanus iste ad te? Qui ait eis: Nostis hominem, & quid locutus sit. * At illi responderunt: Falsum est, sed magis narra nobis. Qui ait eis: Hæc & hæc locutus est mihi, & ait: Hæc dicit Dominus: Vnxi te regem super Israel. * Festinauerunt itaque, & vnusquisque tollens pallium suum posuerunt sub pedibus eius, in similitudinem tribunalis, & cecinerunt tuba, atque dixerunt: Regnavit Iehu. * Coniurauit ergo Iehu filius Iosaphat filij Namfi contra Ioram: porro Ioram obsederat Ramoth Galaad, ipse, & omnis Israel

contra Hazael regem Syriæ: * & reuer-
sus fuerat vt curaretur in Iezrahel pro-
pter vulnera, quia percusserant eum
Syri, præstantem contra Hazael re-
gem Syriæ: Dixitq. Iehu: Si placet vo-
bis, nemo egrediatur profugus de ci-
uitate, ne vadat, & nunciet in Iezrahel.
* Et ascendit, & protectus est in Iezra-
hel: Ioram enim ægrotabat ibi, & Ocho-
zias rex Iuda descenderat ad visitan-
dum Ioram. * Igitur speculator, qui sta-
bat super turrim Iezrahel, vidit globum D
Iehu venientis, & ait: Video ego globum.
Dixitq. Ioram: Tolle currum, & mitte in
occursum eorum, & dicat vadens: Recte ne
sunt omnia? Abiit ergo, qui ascenderat
currum, in occursum eius, & ait: Hæc di-
cit rex: Parata ne sunt omnia? Dixitq.
Iehu: Quid tibi & paci? transi, & seque-
re me. Nunciauit quoque speculator, di-
cens: Venit nuncius ad eos, & non reuer-
titur. * Misit etiã currum equorum secundum:
venitq. ad eos, & ait: Hæc dicit rex:
Numquid pax est? Et ait Iehu: Quid tibi
& paci? transi, & sequere me. * Nunciauit
autem speculator, dicens: Venit vsque ad
eos, & non reuertitur: est autem inces-
sus quasi incessus Iehu filij Namsi, præ-
ceps enim graditur. * Et ait Ioram: Iun-
ge currum. Iunxeruntq. currum eius, &
egressus est Ioram rex Israel, & Ochozias
rex Iuda, singuli in curribus suis, egressiq.
sunt in occursum Iehu, & inuenerunt eum
in agro Naboth Iezrahelitarum. * Cumq. vi-
disset Ioram Iehu, dixit: Pax est Iehu? At
ille respondit: Quæ pax? adhuc fornicationes
Iezabel matris tuæ, & veneficia o-
mnia multa vigent. * Conuertit autem Iorã
manum suam, & fugiens ait ad Ocho-
ziam: Insidiat Ochozia. * Porro Iehu te-
tendit arcum manu, & percussit Iorã inter
scapulas: & egressa est sagitta per cor e-
ius, statimq. corruit in curru suo. * Di-
xitq. Iehu ad Badacer ducem: Tolle, proij-
ce eum in agro Naboth Iezrahelitarum: me-
mini enim quando ego & tu sedentes in
curru sequebamur Achab patrem huius,
quod Dominus onus hoc leuauerit super
eum, dicens: * Si non pro sanguine Na-
both, & pro sanguine filiorum eius, quem
vidi heri, ait Dominus, reddam tibi in
agro isto, dicit Dominus. Nunc ergo tol-
le, & proijce eum in agrum iuxta verbum
Domini. * Ochozias autem rex Iuda vi-

dens hoc, fugit per viam domus horti:
persecutusq. est eum Iehu, & ait: Etiam
hunc percute in curru suo. Et percuf-
serunt eum in ascensu Gauer, qui est iuxta
Ieblaam: qui fugit in Mageddo, & mor-
uus est ibi. * Et imposuerunt cum serui
eius super currum suum, & tulerunt in
Ierusalem: sepelieruntq. eum in sepul-
chro cum patribus suis in Ciuitate Da-
uid. * Anno vndecimo Iorã filij Achab,
regnavit Ochozias super Iudam, * ve-
nitq. Iehu in Iezrahel. Porro Iezabel in-
troitu eius audito, depinxit oculos suos
stibio, & ornauit caput suum, & respe-
xit per fenestram * ingredientem Iehu
per portam, & ait: Numquid pax po-
test esse Zambri, qui interfecit dominum
sum? * Leuauitq. Iehu faciem suam,
ad fenestram, & ait: Quæ est ista? &
inclinauerunt se ad eum duo, vel tres
eunuchi. * At ille dixit eis: Præcipitate
eam deorsum. & præcipitauerunt eam,
asperfusq. est sanguine paries, & equorum
ungulæ conculcauerunt eam. * Cumq. in-
trogressus esset, vt comederet, bibe-
retq. ait: Ite, & videte maledictam illam,
& sepelite eam: quia filia regis est.
* Cumq. isseut vt sepelirent eam, non
inuenerunt nisi caluariam, & pedes, &
summas manus. * Reuerfiq. nunciaue-
runt ei. Et ait Iehu: Sermo Domini
est, quem locutus est per seruum suum
Eliam Thesbiten, dicens: In agro Iezra-
hel comedent canes carnes Iezabel, * &
erunt carnes Iezabel sicut sterqus super
faciem terræ in agro Iezrahel, ita vt
prætereuntes dicant: Hæcine est illa
Iezabel?

CAP. X.

ERant autem Achab septuaginta filij
in Samaria: scripsit ergo Iehu litte-
ras, & misit in Samariam, ad optima-
tes ciuitatis, & ad maiores natu, & ad
nutritios Achab, dicens: * Statim vt ac-
ceperitis litteras has, qui habetis filios
domini vestri, & currus, & equos, &
ciuitates firmas, & arma, * eligit me-
liorem, & eum qui vobis placuerit de
filijs domini vestri, & eum ponite super
solum patris sui, & pugnate pro domo
domini vestri. * Timuerunt illi vehementer,
&

& dixerunt : Ecce duo reges nō potuerunt stare coram eo , & quo modo nos valebimus resistere ? * Miserūt ergo prae-
 positi domus , & praefecti ciuitatis , & maiores natu , & nutritij , ad Iehu , dicentes : Serui tui sumus , quaecumque iusseris faciemus , nec constituemus nobis regem : quaecumque tibi placent , fac .
 * Rescripsit autem eis litteras secundo ,
 dicens : Si mei estis , & obeditis mihi , tollite capita filiorum domini vestri , & venite ad me hac eadem hora cras in Iezrahel . Porro filij regis , septuaginta viri apud optimates ciuitatis nutriebantur . * Cumq. venissent litterae ad eos , tulerunt filios regis , & occiderunt septuaginta viros , & posuerunt capita eorum in cophinis , & miserunt ad eum in Iezrahel . * Venit autem nuncius , & indicauit ei , dicens : Attulerunt capita filiorū regis . Qui respondit : Ponite ea ad duos acervos iuxta introitum portae vsque mane . * Cumq. diluxisset , egressus est , & stans dixit ad omnem populum : Iusti estis : si ego coniuraui contra dominum meum , & interfeci eum , quis percussit omnes hos ? * Videte ergo nunc quoniam non cecidit de sermonibus Domini in terram , quos locutus est Dominus super domum Achab , & Dominus fecit quod locutus est in manu serui sui Elia . * Percussit igitur Iehu omnes , qui reliqui erant de domo Achab in Iezrahel , & vniuersos optimates eius , & notos , & sacerdotes , donec non remaneret ex eo reliquiae . * Et surrexit , & venit in Samariam : cumq. venisset ad Cameram pastorum in via , inuenit fratres Ochoziah regis Iuda , dixitq. ad eos : Quinam estis vos ? Qui responderunt : Fratres Ochoziah sumus , & descendimus ad salutandos filios regis , & filios reginae .
 * Qui ait : Comprehendite eos viuos . Quos cum comprehendissent viuos , iugulauerunt eos in cisterna iuxta Cameram , quadraginta duos viros , & non reliquit ex eis quemquam . * Cumq. abiisset inde , inuenit Ionadab filium Rechab in occursum sibi , & benedixit ei . Et ait ad eum : Numquid est cor tuum rectū , sicut cor meum cum corde tuo ? Et ait Ionadab : Est . Si est , inquit , da manum tuam . Qui de die ei manum suam . At ille leuauit et m ad se in currum : * di-

D xitq. ad eum : Veni metum , & vide zelum meum pro Domino . Et impositum
 17 in curru suo * duxit in Samariam . Et percussit omnes qui reliqui fuerant de Achab in Samaria vsque ad vnum , iuxta verbum Domini , quod locutus est per
 18 Elia . * Congregauit ergo Iehu omne populum , & dixit ad eos : Achab coluit Baal parum , ego autem colam eum
 19 amplius . * Nunc igitur omnes prophetas Baal , & vniuersos seruos eius , & cunctos sacerdotes ipsius vocate ad me : nullus sit qui non veniat , sacrificium enim grande est mihi Baal : quicumque defuerit , non viuet . Porro Iehu faciebat hoc infidiose , vt disperderet cultores Baal . * Et dixit : Sanctificate diem
 20 sollempnem Baal . Vocauitq. * & misit in vniuersos terminos Israel , & venerunt cuncti serui Baal : non fuit residuus ne vnus quidem qui nō veniret . Et ingressi sunt templum Baal : & repleta est domus Baal , a summo vsque ad summum .
 21 * Dixitq. his , qui erant super vestes : Proferite vestimenta vniuersis seruis Baal .
 22 Et protulerunt eis vestes . * Ingressusq. Iehu , & Ionadab filius Rechab templū Baal , ait cultoribus Baal : Perquirite , & videte , ne quis forte vobiscum sit de seruis Domini , sed vt sint serui Baal soli .
 23 * Ingressi sunt igitur vt facerēt victimas & holocausta : Iehu autem praeprauerat sibi foris octoginta viros , & dixerat eis : Quicumque fugerit de hominibus his , quos ego adduxero in manus vestras , anima eius erit pro anima illius . * Fa-
 24 cum est autem , cum completum effet holocaustum , praecepit Iehu militibus & ducibus suis : Ingredimini , & percutite eos , nullus euadat . Percusseruntq. eos in ore gladij , & proiecerunt milites & duces : & ierunt in ciuitatem templi Baal , * & protulerunt statuam
 25 de fano Baal , & combusserunt , * & comminuerunt eam . Desruxerunt quoque adem Baal , & fecerunt pro ea latrinas vsque in diem hanc . * Deleuit
 26 itaque Iehu Baal de Israel : * Verumtamen a peccatis Ieroboam filij Nabat , qui peccare fecit Israel , non recessit , nec dereliquit vitulos aureos , qui
 27 erant in Bethel , & in Dan . * Dixit autem Dominus ad Iehu : Quia studiose egisti quod rectum erat , & placebat

1. Reg. 16 g.

1. Reg. 21. g.

29

in oculis meis, & omnia quæ erant in corde meo fecisti contra domum Achab: filij tui usque ad quartam generationem sedebunt super thronum Israel. Porro Iehu non custodiuit ut ambularet in lege Domini Dei Israel in toto corde suo: non enim recessit a peccatis Ieroboam, qui peccare fecerat Israel. In diebus illis coepit Dominus tradere super Israel: percussitq. eos Hazael in vniuersis finibus Israel, a Iordane contra Orientalem plagam, omnem Terram Galaad, & Gad, & Ruben, & Manasse, ab Aroer, quæ est super Torrentem Arnon, & Galaad, & Basan. Reliqua autem verborum Iehu, & vniuersa quæ fecit, & fortitudo eius, nonne hæc scripta sunt in Libro verborum dierum regum Israel? Et dormiuit Iehu cum patribus suis, sepelieruntq. eum in Samaria: & regnauit Ioachaz filius eius pro eo. Dies autem, quos regnauit Iehu super Israel, viginti & octo anni sunt, in Samaria.

CAP. XI.

Athalia vero mater Ochoziz, videns mortuum filium suum, surrexit, & interfecit omne semen regium. Tollens autem Iosaba filia regis Ioram, soror Ochoziz, Ioas filium Ochoziz, furata est eum de medio filiorum regis, qui interficiebantur, & nutricem eius de triclinio: & abscondit eum a facie Athalizæ, ut non interficeretur. Eratq. cum ea sex annis clam in domo Domini: porro Athalia regnauit super terram. Anno autem septimo misit Ioiada, & assumens centuriones, & milites introduxit ad se in templum Domini, pepigitq. cum eis fœdus: & adiurans eos in domo Domini, ostendit eis filium regis: & præcepit illis, dicens: Iste est sermo, quem facere debetis: Tertia pars vestrum introeat sabbato, & obseruet excubias domus regis. Tertia autem pars sit ad portam Sur: & tertia pars sit ad portam, quæ est post habitaculum scutariorum: & custodie tis excubias domus Messæ. Dux vero partes & vobis, omnes egredientes sabbato, custodiât excubias domus Domini circa regem. Et vallabitur eum, habentes arma in manibus vestris: si quis autem ingressus fuerit se-

ptum templi, interficiatur: eritisq. cum rege introeunte & egrediente. Et fecerunt centuriones iuxta omnia, quæ præceperat eis Ioiada sacerdos: & assumptes singuli viros suos, qui ingrediebantur sabbatum, cum his qui egrediebantur sabbato, venerunt ad Ioiadam sacerdotem. Qui dedit eis hastas, & arma regis David, quæ erant in domo Domini. Et steterunt singuli habentes arma in manu sua a parte templi dextera, usque ad partem sinistram altaris, & adis, circum regem. Produxitq. filium regis, & posuit super eum diadema, & testimonium: feceruntq. eum regem, & vixerunt: & plaudentes manu, dixerunt: Viuat rex. Audiuit autem Athalia vocem populi currentis: & ingressa ad turbas in templum Domini, vidit regem stantem super tribunal iuxta morem, & cantores, & tubas prope eum, omnemq. populum terræ lætantem, & canentem tubis: & scidit vestimenta sua, clamauitque: Coniuratio, coniuratio. Præcepit autem Ioiada centurionibus, qui erant super exercitum, & ait eis: Educite eam extra septa templi, & quicumque eam secutus fuerit, feriatur gladio. Dixerat enim sacerdos: Nō occidatur in templo Domini. Imposueruntq. ei manus, & impeerunt eam per viam introitus equorum, iuxta palatium, & interfecta est ibi. Pepigit ergo Ioiada fœdus inter Dominum, & inter regem, & inter populum, ut esset populus Domini, & inter regem & populum. Ingressusq. est omnis populus terræ templum Baal, & destruxerunt aras eius, & imagines contriuerunt valide: Mathan quoque sacerdotem Baal occiderunt coram altari. Et posuit sacerdos custodias in domo Domini. Tulitq. centuriones, & Cereethi & Phelethi legiones, & omnem populum terræ, deduxeruntq. regem de domo Domini: & venerunt per viam portæ scutariorum in palatium, & sedit super thronum regum. Latatusq. est omnis populus terræ, & ciuitas cōquiescit: Athalia autem occisa est gladio in domo regis. Septemq. annorum erat Ioas, cum regnare coepisset.

CAP. XII.

ANno septimo Iehu regnavit Ioas: & quadraginta annis regnavit in Ierusalem. nomen matris eius Sebia de Bersabee. * Fecitq. Ioas rectum coram Domino cunctis diebus, quibus docuit eum Ioiada sacerdos. * Verumtamen excelsa non abstulit: adhuc enim populus immolabat, & adolebat in excelsis incensum. * Dixitq. Ioas ad sacerdotes: Omnem pecuniam sanctorum, quæ illata fuerit in templum Domini a prateritibus, quæ offertur pro pretio animæ, & quam sponte & arbitrio cordis sui inferunt in templum Domini: * accipiant illam sacerdotes iuxta ordinem suum, & instaurent fartatecta domus, siquid necessarium viderint instauratione. * Igitur vsque ad vigesimum tertium annum regis Ioas, non instaurauerunt sacerdotes fartatecta tēpli. * Vocauitq. rex Ioas Ioiadam pontificem & sacerdotes, dicēs eis: Quare fartatecta non instauratis tēpli? nolite ergo amplius accipere pecuniam iuxta ordinem vestrum, sed ad instaurationem templi reddite eam. * Prohibitiq. sunt sacerdotes ultra accipere pecuniam a populo, & instaurare fartatecta domus. * Et tulit Ioiada pontifex gazophylacium vnum, aperuitq. foramen desuper, & posuit illud iuxta altare ad dexteram ingredientium domū Domini, mittebantq. in eo sacerdotes, qui custodiebant ostia, omnem pecuniā, quæ deferabatur ad templum Domini. * Cumq. viderent nimiam pecuniam esse in gazophylacio, ascendebar scriba regis, & pontifex, effundebantq. & numerabant pecuniam, quæ inueniebatur in domo Domini: * & dabant eam iuxta numerum atque mensuram in manuum, qui prærant camentarijs domus Domini: qui impendebant eam in fabris lignorum, & in cāmētarijs ijs, qui operabantur in domo Domini, * & fartatecta faciebant: & in ijs, qui cadebant saxa, & vt emerent ligna, & lapides, qui excidebantur, ita vt impleteretur instauratione domus Domini in vniuersis, quæ indigebant expensa ad muniendam domum. * Verumtamen non fiebant ex eadem pecunia hydrix templi Domini,

& fuscinulæ, & thiuribula, & tubæ, & omne vas aureum & argenteum de pecunia, quæ inferebatur in templum Domini. * Ijs enim, qui faciebant opus, dabatur vt instauraretur templum Domini: * & non fiebat ratio ijs hominibus, qui accipiebant pecuniam vt distribuerent eā artificibus, sed in fide stabat eam. * Pecuniā vero pro delicto, & pecuniam pro peccatis non inferebāt in templum Domini, quia sacerdotum erat. * Tunc ascendit Hazael rex Syriæ, & pugnabat contra Geth, cepitq. eam: & direxit faciem suam vt ascenderet in Ierusalem. * Quam ob rem tulit Ioas rex Iuda omnia sanctificata, quæ consecrauerant Iosaphat, & Ioram, & Ochozias patres eius reges Iudæ, & quæ ipse obtulerat: & vniuersum argentum, quod inueniri potuit in thesauris templi Domini, & in palatio regis: misitq. Hazael regi Syriæ, & recessit ab Ierusalem. * Reliqua autem sermonum Ioas, & vniuersa quæ fecit, nonne hæc scripta sunt in Libro verborum dierum regum Iudæ? * Surrexerunt autem serui eius, & coniurauerunt inter se, percuferuntq. Ioas in Domo Mello in descensu Sella. * Iosachar namque filius Semaath, & Iozabad filius Somer serui eius, percusserunt eum, & mortuus est: & sepelierunt eum cum patribus suis in Ciuitate Dauid, regnavitq. Amasias filius eius pro eo.

CAP. XIII.

ANno vigesimo tertio Ioas filij Ochoziz regis Iudæ, regnavit Iozachaz filius Iehu super Israel in Samaria decem & septem annis. * Et fecit malū coram Domino, secutusq. est peccata Ieroboam filij Nabat, qui peccare fecit Israel, & non declinauit ab eis. * Iratusq. est furor Domini contra Israel, & tradidit eos in manu Hazael regis Syriæ, & in manu Benadad filij Hazael cunctis diebus. * Deprecatus est autem Iozachaz faciem Domini, & audiuit eum Dominus: vidit enim angustiam Israel, quia attriuerat eos rex Syriæ: * & dedit Dominus saluatorem Israeli, & liberatus est de manu regis Syriæ: habitaueruntq. filij Israel in tabernaculis suis sicut heri & nudius tertius. * Verumtamen non recesserunt

cesserunt a peccatis domus Ieroboam, B
qui peccare fecit Israel, sed in ipsis ambu-
lauerunt: siquidem & lucus perman-
sit in Samaria. * Et non sunt derelicti 7
Ioachaz de populo nisi quinquaginta,
equites, & decem currus, & decem mil-
lia peditum: interfecerat enim eos rex
Syriæ, & redegerat quasi puluerem in tri-
tura areæ. * Reliqua autem sermonum 8
Ioachaz, & vniuersa quæ fecit, & forti-
tudo eius, nonne hæc scripta sunt in
Libro sermonum dierum regum Israel?
* Dormiuitq. Ioachaz cum patribus suis, 9
& sepelierunt eum in Samaria: regna-
uitq. Ioas filius eius pro eo. * Anno tri- 10
gesimo septimo Ioas regis Iuda regna-
uit Ioas filius Ioachaz super Israel in
Samaria sedecim annis, * & fecit quod 11
malum est in conspectu Domini: non
declinauit ab omnibus peccatis Ieroboam
filij Nabat, qui peccare fecit Israel, sed
in ipsis ambulauit. * Reliqua autem 12
sermonum Ioas, & vniuersa quæ fecit,
& fortitudo eius, quo modo pugnaue-
rit contra Amasiam regem Iuda, nonne
hæc scripta sunt in Libro sermonum die-
rum regum Israel? * Et dormiuit Ioas 13
cum patribus suis: Ieroboam autem sed-
it super solium eius. Porro Ioas sepul-
tus est in Samaria cum regibus Israel.
* Eliseus autem ægrotabat infirmitate, 14
qua & mortuus est: descenditq. ad eum C
Ioas rex Israel, & flebat coram eo, di-
cebatque: Pater mi, pater mi, currus
Israel & auriga eius. * Et ait illi Eli- 15
seus: Affer arcum, & sagittas. Cumq.
attulisset ad eum arcum, & sagittas, * di- 16
xit ad regem Israel: Pone manum tuam
super arcum. Et cum posuisset ille ma-
num suam, superposuit Eliseus manus
suas manibus regis, * & ait: Aperi fe- 17
nestram orientalem. Cumq. aperuisset,
dixit Eliseus: Iace sagittam. Et iecit.
Et ait Eliseus: Sagitta salutis Domini,
& sagitta salutis contra Syriam: percu-
tiesq. Syriam in Aphec, donec consu-
mas eam. * Et ait: Tolle sagittas. Qui 18
cum tulisset, rursus dixit ei: Percute
iaculo terram. Et cum percussisset tri-
bus vicibus, & stetisset, * iratus est vir 19
Dei contra eum, & ait: Si percussisses
quinquies, aut sexies, siue septies, per-
cussisses Syriam vsque ad consumptio-
nem: nunc autem tribus vicibus per-

cuties eam. * Mortuus est ergo Eli-
D seus, & sepelierunt eum. Latrunculi
autem de Moab venerunt in terram in
ipso anno. * Quidam autem sepelien- 2
tes hominem, viderunt latrunculos, &
proiecerunt cadaver in sepulchro Elisei.
Quod cum tetigisset ossa Elisei, reuixit
22 homo, & stetit super pedes suos. * Igi-
tur Hazael rex Syriæ affixit Israel cum
23 ceteris diebus Ioachaz: * & misertus est
Dominus eorum, & reuersus est ad eos
propter pactum suum, quod habebat
cum Abraham, & Isaac, & Iacob: & no-
24 luit disperdere eos, neque proicere pe-
nitus vsque in præsens tempus. * Mor-
25 tuus est autem Hazael rex Syriæ, & re-
gnauit Benadad filius eius pro eo. * Por-
ro Ioas filius Ioachaz tulit vrbes de
manu Benadad filij Hazael, quas tulerat
de manu Ioachaz patris sui iure prælij,
tribus vicibus percussit eum Ioas, &
reddidit ciuitates Israel.

CAP. XIII.

1 IN anno secundo Ioas filij Ioachaz re-
A gis Israel regnauit Amasias filius Ioas
regis Iuda. * Viginti quinque annorum
erat cum regnare coepisset: viginti au- 2
tem & nouem annis regnauit in Ierusa-
lem, nomen matris eius Ioadan de Ie-
rusalem. * Et fecit rectum coram Do-
mino, verumtamen non ut David pa-
ter eius. Iuxta omnia, quæ fecit Ioas
4 pater suus, fecit: * nisi hoc tantum quod
excelsa non abstulit: adhuc enim popu-
lus immolabat, & adolebat incensum
5 in excelsis. * Cumq. obeinuisset regnum,
II percussit seruos suos, qui interfecerant
6 regem patrem suum: * filios autem eo-
rum, qui occiderant, non occidit, iuxta
quod scriptum est in libro legis Moysi,
sicut præcepit Dominus, dicens: * Non
moriuntur patres pro filiis, neque filij
moriuntur pro patribus: sed vnusquisque
7 in peccato suo morietur. * Ipse percus-
sit Edom in Valle Salinarum decem
millia, & apprehendit petram in prælio,
vocauiq. nomen eius Iechel vsque in
8 præsentem diem. * Tunc misit Amasias
nuncios ad Ioas filium Ioachaz, filij Iehu
regis Israel, dicens: Veni, & videamus
9 nos. Remisitq. Ioas rex Israel ad Ama-
C siam regem Iuda, dicens: Carduus Li-
bani

Eccl. 49. huius

2 Paral. 25. 2-8

Deu. 24. c. 16
Ezec. 18. c. 16

bani misit ad cedrum, quæ est in Libano, dicens: Da filiam tuam filio meo uxorem. Transieruntque bestiarum saltus, quæ sunt in Libano, & conculcauerunt carduum. * Percutiens inualuisti super Edom, & subleuasti te cor tuum: contentus esto gloria, & sede in domo tua: quare prouocas malum, ut cadas tu & Iudas tecum? * Et non acquieuit Amasias: Ascenditque Ioas rex Israel, & viderunt se, ipse & Amasias rex Iudæ in Bethsames oppido Iudæ. * Percussusque est Iuda coram Israel, & fugerunt vnusquisque in tabernacula sua. * Amasiam vero regem Iudæ filium Ioas filij Ochozæ cepit Ioas rex Israel in Bethsames, & adduxit eum in Ierusalem: & interrupit murum Ierusalem, a porta Ephraim vsque ad portam anguli, quadringentis cubitis. * Tulitque omne aurum, & argentum, & vniuersa vasa, quæ inuenta sunt in domo Domini, & in thesauris regis, & obsoles, & reuersus est in Samariam. * Reliqua autem verborum Ioas quæ fecit, & fortitudo eius qua pugnavit contra Amasiam regem Iudæ, nonne hæc scripta sunt in Libro sermonum dierum regum Israel? * Dormiuitque Ioas cum patribus suis, & sepultus est in Samaria cum regibus Israel: & regnavit Ieroboam filius eius pro eo. * Vixit autem Amasias, filius Ioas, rex Iudæ, postquam mortuus est Ioas filius Ioachaz regis Israel quindécim annis. * Reliqua autem sermonum Amasie, nonne hæc scripta sunt in Libro sermonum dierum regum Iudæ? * Factaque est contra eum coniuratio in Ierusalem: at ille fugit in Lachis. Miseruntque post eum in Lachis, & interfecerunt eum ibi. * Et asportauerunt in equis, sepultusque est in Ierusalem cum patribus suis in Ciuitate David. * Tulit autem vniuersus populus Iudæ Azariam annos natum sedecim, & constituerunt eum regem pro patre eius Amasia. * Ipse ædificauit Ælath, & restituit eam Iudæ, postquam dormiuit rex cum patribus suis. * Anno quintodecimo Amasie filij Ioas regis Iudæ, regnavit Ieroboam filius Ioas regis Israel in Samaria, quadraginta & vno anno: & fecit quod malum est coram Domino. Non recessit ab omnibus peccatis Iero-

boam filij Nabat, qui peccare fecit Israel. * Ipse restituit terminos Israel ab introitu Emath, vsque ad Mare solitudinis, iuxta sermonem Domini Dei Israel, quæ locutus est per seruum suum Ionam filium Amathi prophetam, qui erat de Geth, quæ est in Opher. * Vidit enim Dominus afflictionem Israel amaram nimis, & quod consumpti essent vsque ad clausos carcere, & extremos, & non esset qui auxiliaretur Israeli. * Nec locutus est Dominus ut deleteret nomen Israel de sub celo, sed saluauit eos in manu Ieroboam filij Ioas. * Reliqua autem sermonum Ieroboam, & vniuersa quæ fecit, & fortitudo eius, qua præliatus est, & quomodo restituit Damascum, & Emath Iudæ in Israel, nonne hæc scripta sunt in Libro sermonum dierum regum Israel? * Dormiuitque Ieroboam cum patribus suis regibus Israel, & regnavit Zacharias filius eius pro eo.

C A P. XV.

A Nno vigesimo septimo Ieroboam regis Israel regnavit Azarias filius Amasie regis Iudæ. * Sedecim annorum erat cum regnare coepisset, & quinquaginta duobus annis regnavit in Ierusalem: nomen matris eius Iechelia de Ierusalem. * Fecitque quod erat placitum coram Domino, iuxta omnia quæ fecit Amasias pater eius. * Verumtamen excelsa non est demolitus: adhuc populus sacrificabat, & adolebat incensum in excelsis. * Percussit autem Dominus regem, & fuit leprosus vsque in diem mortis sue, & habitabat in domo libera seorsum: Ioathan vero filius regis gubernabat palatium, & iudicabat populum terræ. * Reliqua autem sermonum Azarie, & vniuersa quæ fecit, nonne hæc scripta sunt in Libro verborum dierum regum Iudæ? * Et dormiuit Azarias cum patribus suis: sepelieruntque eum cum maioribus suis in ciuitate David, & regnavit Ioathan filius eius pro eo. * Anno trigésimo octauo Azarie regis Iudæ, regnavit Zacharias filius Ieroboam super Israel in Samaria sex mēsis: & fecit quod malum est coram Domino, sicut fecerant patres eius: non recessit a peccatis Ieroboam filij Nabat, qui peccare fecit Israel. * Coniurauit autem

|| Ion. 1. 2. 1

|| 2. par. 26. d. 21.

autem contra etiam Sellum filius Iabes :
 percussitq. eum palam, & interfecit, reg-
 nauitq. pro eo. * Reliqua autem ver-
 borum Zachariæ, nonne hæc scripta
 sunt in Libro sermonum dierum regum
 Israel? * Ille est sermo Domini, quem
 locutus est ad Iehu, dicens: Filij tui vs-
 que ad quartam generationem sedebunt
 super thronum Israel. Factumq. est ita.
 * Sellum filius Iabes regnavit trigesimo
 anno Azariæ regis Iuda: regnavit
 autem vno mense in Samaria. * Et ascen-
 dit Manahem filius Gadi de Therfa: ve-
 nitq. in Samariam, & percussit Sellum
 filium Iabes in Samaria, & interfecit
 eum, regnavitq. pro eo. * Reliqua au-
 tem verborum Sellum, & coniuratio eius,
 per quam tetendit insidias, nonne hæc
 scripta sunt in Libro sermonum dierum
 regum Israel? * Tunc percussit Manahem
 Thapfam, & omnes qui erant in ea, &
 terminos eius de Therfa. noluerat enim
 aperire ei: & interfecit omnes prægnan-
 tes eius, & scidit eas. * Anno trigesimo
 nono Azariæ regis Iuda regnavit Mana-
 hem filius Gadi super Israel decem an-
 nis in Samaria. * Fecitq. quod erat ma-
 lum coram Domino: non recessit a pec-
 catis Ieroboam filij Nabat, qui pecca-
 re fecit Israel cunctis diebus eius. * Ve-
 niebat Phul rex Assyriorum in terram,
 & dabat Manahem Phul mille talenta
 argenti, vt esset ei in auxilium, & fir-
 maret regnum eius. * Indixitq. Mana-
 hem argentum super Israel cunctis po-
 tentibus & diuitibus, vt daret regi As-
 syriorum quinquaginta ficos argenti per
 singulos: reuersusq. est rex Assyriorum,
 & non est moratus in terra. * Reliqua
 autem sermonum Manahem, & vniuer-
 sa quæ fecit, nonne hæc scripta sunt in
 Libro sermonum dierum regum Israel?
 * Et dormiuit Manahem cum patribus
 suis: regnavitq. Phaceia filius eius pro
 eo. * Anno quinquagesimo Azariæ re-
 gis Iuda regnavit Phaceia filius Mana-
 hem super Israel in Samaria biennio:
 * & fecit quod erat malum coram Do-
 mino: non recessit a peccatis Ieroboam
 filij Nabat, qui peccare fecit Israel.
 * Coniuravit autem aduersus eum Pha-
 ceæ filius Romeliæ, dux eius, & per-
 cussit eum in Samaria in turre domus
 regis iuxta Argob, & iuxta Arie, &

cum eo quinquaginta viros de filiis Ga-
 laaditarum, & interfecit eum, regna-
 uitq. pro eo. * Reliqua autem sermo-
 num Phaceia, & vniuersa quæ fecit,
 nonne hæc scripta sunt in Libro sermo-
 num dierum regum Israel? * Anno
 quinquagesimo secundo Azariæ regis
 Iuda regnavit Phaceæ filius Romeliæ
 super Israel in Samaria viginti annis.
 * Et fecit quod erat malum coram Do-
 mino: non recessit a peccatis Ieroboam
 filij Nabat, qui peccare fecit Israel.
 * In diebus Phaceæ regis Israel venit
 Theglathphalasar rex Assur, & cepit
 Aion, & Abel Domum, Maacha &
 Ianoe, & Cedec, & Asor, & Galaad,
 & Galilæam, & vniuersam Terram
 Nephthali: & transtulit eos in Assyrios.
 * Coniuravit autem, & tetendit insidias
 Ofee filius Ela contra Phaceæ filium Ro-
 meliæ, & percussit eum, & interfecit:
 regnavitq. pro eo vigesimo anno Ioa-
 tham filij Ozis. * Reliqua autem ser-
 monum Phaceæ, & vniuersa quæ fecit,
 nonne hæc scripta sunt in Libro sermo-
 num dierum regum Israel? * Anno
 secundo Phaceæ, filij Romeliæ regis Is-
 rael, regnavit Ioatham filius Ozis re-
 gis Iuda. * Viginti quinque annorum
 erat cum regnare coepisset, & sedecim
 annis regnavit in Ierusalem: nomen
 matris eius Ierusa, filia Sadoc. * Fecitq.
 quod erat placitum coram Domino:
 iuxta omnia, quæ fecerat Ozias pater
 suus, operatus est. * Verumtamen ex-
 celsa non abstulit: adhuc populum im-
 molabat, & adolebat incensum in excel-
 sis: ipse ædificauit portam domus Do-
 mini sublimissimam. * Reliqua autem
 sermonum Ioatham, & vniuersa quæ
 fecit, nonne hæc scripta sunt in Libro
 verborum dierum regum Iuda? * In
 diebus illis coepit Dominus mittere in
 Iudam Rasin regem Syriæ, & Phaceæ
 filium Romeliæ. * Et dormiuit Ioatham
 cum patribus suis, sepultusq. est cum
 eis in Cinitate David patris sui, & re-
 gnauit Achaz filius eius pro eo.

CAP. XVI.

1 A Nno decimo septimo Phaceæ filij
 A Romeliæ regnavit Achaz filius Ioa-
 tham regis Iuda. * Viginti annorum erat
 Achaz

Achaz cum regnare cœpisset, & sedecim annis regnavit in Ierusalem : non fecit quod erat placitum in conspectu Domini Dei sui, sicut David pater eius. * sed ambulavit in via regum Israel : insuper & filium suum consecrauit, transferens per ignem secundum idola Gentium : quæ dissipavit Dominus coram filiis Israel. * Immolabat quoque victimas, & adolebat incensum in excelsis, & in collibus, & sub omni ligno frondoso. * Tūc ascendit Rasin rex Syriæ, & Phacee filius Romeliæ rex Israel in Ierusalem ad præliandum : cumq; obsiderent Achaz, non valuerunt superare eum. * In tempore illo restituit Rasin rex Syriæ, Ailam Syriæ, & eiecit Iudæos de Aila : & Idumæi venerunt in Ailam, & habitauerunt ibi usque in diem hanc. * Misit autē Achaz nuncios ad Theglathphalasar regem Assyriorum, dicens : Servus tuus, & filius tuus ego sum : ascende, & saluum me fac de manu regis Syriæ, & de manu regis Israel, qui cōsurrexerunt aduersum me. * Et cum collegisset argentum & aurū, quod inueniri potuit in domo Domini, & in thesauris regis, misit regi Assyriorum munera. * Qui & acquieuit voluntati eius : ascendit enim rex Assyriorum in Damascum, & vastauit eam : & trāstulit habitatores eius Cyrenen, Rasin autem interfecit. * Perrexitq; rex Achaz in occursum Theglathphalasar regi Assyriorum in Damascum. cumq; vidisset altare Damasci, misit rex Achaz ad Vriā sacerdotem exemplar eius, & similitudinem iuxta omne opus eius. * Extruxitq; Vrias sacerdos altare iuxta omnia, quæ præceperat rex Achaz, de Damasco, ita fecit sacerdos Vrias, donec veniret rex Achaz de Damasco. * Cumq; venisset rex de Damasco, vidit altare, & veneratus est illud : ascenditq; & immolauit holocausta, & sacrificium suum, * & libauit libamina, & fudit sanguinem pacificorum, quæ obtulerat super altare. * Porro altare æreum, quod erat coram Domino, transtulit de facie templi, & de loco altaris, & de loco templi Domini : posuitq; illud ex latere altaris ad Aquilonem. * Præcepit quoque rex Achaz Vriæ sacerdoti, dicens : Super altare maius offer holocaustum matutinum, & sacrificium vespertinum, & holocaustum

D regis, & sacrificium eius, & holocaustum vniuersi populi terræ, & sacrificia eorum, & libamina eorum : & omnem sanguinem holocausti, & vniuersum sanguinem victimæ super illud effundes : altare vero æreum erit paratum ad voluntatem meam. * Fecit igitur Vrias sacerdos iuxta omnia, quæ præceperat rex Achaz. * Tulit autem rex Achaz cælatas bases, & luterem, qui erat desuper : & mare deposuit de bobus æreis, qui sustentabant illud, & posuit super pavimentum stratum lapide. * Musach quoque sabbati, quod edificauerat in templo : & ingressum regis exterius conuertit in templū Domini propter regem Assyriorum. * Reliqua autem verborum Achaz, quæ fecit, nonne hæc scripta sunt in Libro sermonum dierum regum Iudæ ? * Dormiuitq; Achaz cum patribus suis, & sepultus est cum eis in Ciuitate Dauid, & regnavit Ezechias filius eius pro eo.

C A P. XVII.

ANno duodecimo Achaz regis Iudæ, regnavit Osee filius Ela in Samaria super Israel nouem annis. * Fecitq; malum coram Domino : sed non sicut reges Israel, qui ante eum fuerant. * Contra hunc ascendit Salinanasar rex Assyriorū, & factus est ei Osee seruus, reddebaturq; illi tributa. * Cumq; deprehendisset rex Assyriorum Osee, quod rebellare nitens misisset nuncios ad Sui regem Ægypti, ne præstaret tributa regi Assyriorum sicut singulis annis solitus erat, obsedit eum, & vinctum misit in carcerem. * Peruagatusq; est omnem terram : & ascendens Samariam, obsedit eam tribus annis. * Anno autem nono Osee, cepit rex Assyriorum Samariam, & transtulit Israel in Assyrios : posuitq; eos in Hala, & in Habor iuxta fluuium Gozan, in ciuitatibus Medorum. * Factum est enim, cum peccassent filij Israel Domino Deo suo, qui eduxerat eos de Terra Ægypti, de manu Pharaonis regis Ægypti, coluerunt deos alienos. * Et ambulauerunt iuxta ritum Gentium, quas consumpserrat Dominus in conspectu filiorū Israel, & regum Israel : quia similiter fecerant. * Et offenderunt filij Israel verbis non rectis Dominum Deum suum : & edificauerunt

Inf. 18. b. 9
Tob. 1. a. 3

Inf. 18. b. 10

cauerunt sibi excelsa in cunctis vrbibus suis a Turre custodum vsque ad Ciuitatem munitam. * Feceruntq. sibi statuas, & lucos in omni colle sublimi, & subter omne lignum nemorosum: * & adolebant ibi incensum super aras in morem Gentium, quas transtulerat Dominus a facie eorum: feceruntq. verba pessima, irritantes Dominum. * & coluerunt immunditias, de quibus praecepit eis Dominus ne facerent verbum hoc. * Et testificatus est Dominus in Israel & in Iuda per manum omnium Prophetarum & Videntium, dicens: "Reuertimini a vijs vestris pessimis, & custodite praecepta mea, & ceremonias iuxta omnem legem, quam praecepi patribus vestris: & sicut misi ad vos in manu seruorum meorum Prophetarum. * Qui non audierunt, sed indurauerunt ceruicem suam iuxta ceruicem patrum suorum, qui noluerunt obedire Domino Deo suo. * Et abiecerunt legitima eius, & pactum, quod pepigit cum patribus eorum, & testificationes, quibus contestatus est eos: secuti sunt vanitates, & vane egerunt: & secuti sunt Gentes, quae erant per circuitum eorum, super quibus praeceperat Dominus eis vt non facerent sicut & illae faciebant. * Et dereliquerunt omnia praecepta Domini Dei sui: feceruntq. sibi conflatiles duos vitulos, & lucos, & adorauerunt vniuersam militiam caeli: seruieruntq. Baal, * & consecrauerunt filios suos, & filias suas per ignem: & diuinationibus inferuebant, & augurijs: & tradiderunt se vt facerent malum coram Domino, vt irritarent eum. * Iratusq. est Dominus vehementer Israeli, & abstulit eos a conspectu suo, & non remansit nisi tribus Iuda tantummodo. * Sed nec ipse Iuda custodiuit mandata Domini Dei sui: verum ambulauit in erroribus Israel, quos operatus fuerat. * Proiecitq. Dominus omne semen Israel, & afflixit eos, & tradidit eos in manu diripientium, donec proijceret eos a facie sua: * ex eo iam tempore, quo scissus est Israel a domo Dauid, & constituerunt sibi regem Ieroboam filium Nabat: separauit enim Ieroboam Israel a Domino, & peccare eos fecit peccatum magnum. * Et ambulauerunt filij Israel in vniuersis peccatis Ieroboam quae fecerat: &

non recesserunt ab eis, * vsque quo Dominus auferret Israel a facie sua, sicut locutus fuerat in manu omnium seruorum suorum Prophetarum: translatusq. est Israel de terra sua in Assyrios, vsque in diem hanc. * Adduxit autem rex Assyriorum de Babylone, & de Cutha, & de Auah, & de Emath, & de Sepharuaim: & collocauit eos in ciuitatibus Samariae pro filijs Israel: qui possederunt Samariam, & habitauerunt in vrbibus eius. * Cumq. ibi habitare coepissent, non timebant Dominum: & immisit in eos Dominus leones, qui interficiebant eos. * Nunciatumq. est regi Assyriorum, & dictum: Gentes, quas transtulisti, & habitare fecisti in ciuitatibus Samariae, ignorant legitima Dei terrae: & immisit in eos Dominus leones, & ecce interficiunt eos, eo quod ignorent ritum Dei terrae. * Praecepit autem rex Assyriorum, dicens: Ducite illuc vnum de sacerdotibus, quos inde captiuos adduxistis, & vadat, & habitet cum eis: & doceat eos legitima Dei terrae. * Igitur cum venisset vnus de sacerdotibus his, qui captiui ducti fuerant de Samaria, habitauit in Bethel, & docebat eos quomodo colerent Dominum. * Et vnaquaeque Gens fabricata est deum suum: posueruntq. eos in fanis excelsis, quae fecerant Samaritae, Gens & Gens in vrbibus suis, in quibus habitabat. * Viri enim Babylonij fecerunt Sochothbenoth: viri autem Chutzi fecerunt Nergel: & viri de Emath fecerunt Asima. * Porro Heuzi fecerunt Nebahaz & Tharithac. Hi autem, qui erant de Sepharuaim, comburebant filios suos igni, Adramelech & Anamelech dijs Sepharuaim, * & nihilominus colebant Dominum. Fecerunt autem sibi de nouissimis sacerdotes excelsorum, & ponebant eos in fanis sublimibus. * Et cum Dominum colerent, dijs quoque suis seruiebant iuxta consuetudinem Gentium, de quibus translati fuerant Samariam: * vsque in praesentem diem morem sequuntur antiquum: non timeant Dominum, neque custodiunt ceremonias eius, iudicia, & legem, & mandatum, quod praeceperat Dominus filijs Iacob, quem cognominauit Israel: * & percusserat cum eis patrem, & mandauerat eis, dicens: Nolite timere deos alienos, & non adoretis eos, neque

11. Reg. 12. c.

1. Reg. 12. c.

19

Gen. 31. f. 21

neque colatis eos, & non immoletis eis:
 * Sed Dominum Deum vestrum, qui eduxit vos de Terra Aegypti in fortitudine magna, & in brachio extenso, ipsum time-
 & illum adorete, & ipsi immolate.
 * Ceremonias quoque, & iudicia, & legem, & mandatum, quod scripsit vobis, custodite ut faciatis cunctis diebus: &
 non timeatis deos alienos. * Et pactum, quod percussit vobiscum, nolite obliuisci: nec colatis deos alienos, sed Dominum Deum vestrum timeat, & ipse eruet vos de manu omnium inimicorum vestrorum. * Illi vero non audierunt, sed iuxta consuetudinem suam pristina per-
 petrabant. * Fuerunt igitur Gentes istae timeantes quidem Dominum, sed nihilominus & idolis suis seruientes: nam & filij eorum, & nepotes, sicut fecerunt patres sui, ita faciunt usque in praesentem diem.

CAP. XVIII.

Anno tertio Osee filij Ela regis Israel, regnavit Ezechias filius Achaz regis Iuda. * Viginquinque annorum erat, cum regnare coepisset: & viginouem annis regnavit in Ierusalem: nomen matris eius Abi filia Zachariae. * Fecitque quod erat bonum coram Domino, iuxta omnia quae fecerat David pater eius. * Ipse dissipauit excelsa, & contriuit statuas, & succidit lucos, confregitque serpentem aeneum, quem fecerat Moyses: siquidem usque ad illud tempus filij Israel adolebant ei incensum: vocauitque nomen eius Nohestan. * In Domino Deo Israel sperauit: itaque post eum non fuit similis ei de cunctis regibus Iuda, sed neque in his, qui ante eum fuerunt: & adhaesit Domino, & non recessit a vestigijs eius, fecitque mandata eius, quae praeceperat Dominus Moysi. * Vnde & erat Dominus cum eo, & in cunctis, ad quae procedebat, sapienter se agebat. Rebellaui quoque contra regem Assyriorum, & non seruiui ei. * Ipse percussit Philisthaeos usque ad Garam, & omnes terminos eorum, a Turre custodum usque ad Ciuitatem munitam. * Anno quarto regis Ezechiae, qui erat annus septimus Osee filij Ela regis Israel, ascendit Salmanasar rex Assyriorum in Samariam,

& oppugnauit eam, & cepit. Nam post annos tres, anno sexto Ezechiae, id est nono anno Osee regis Israel, capta est Samaria: & transiit rex Assyriorum Ierusalem in Assyrios, collocauitque eos in Halah, & in Habor fluuijs Gozan in ciuitatibus Medorum: quia non audierunt vocem Domini Dei sui, sed praetergressi sunt pactum eius: omnia, quae praeceperat Moyses seruus Domini, non audierunt, neque fecerunt. * Anno quarto-decimo regis Ezechiae, ascendit Sennacherib rex Assyriorum ad vniuersas ciuitates Iuda munitas: & cepit eas. Tunc misit Ezechias rex Iuda nuncios ad regem Assyriorum in Lachis, dicens: Peccaui, recede a me: & omne, quod imposueris mihi, feram. Indixit itaque rex Assyriorum Ezechiae regi Iuda trecenta talenta argenti, & triginta talenta auri. * Deditque Ezechias omne argentum quod repertum fuerat in domo Domini, & in thesauris regis. * In tempore illo confregit Ezechias valuas templi Domini, & laminas auri, quas ipse affixerat, & dedit eas regi Assyriorum. * Misit autem rex Assyriorum Tharshan, & Rabfari, & Rabfacen de Lachis ad regem Ezechiam cum manu valida Ierusalem: qui cum ascendissent, venerunt Ierusalem, & steterunt iuxta aqueductum piscinae superioris, quae est in via Agrifullonis. * Vocaueruntque regem: egressus est autem ad eos Eliacim filius Helciae praepositus domus, & Sobna scriba, & Ioabe filius Asaph a commentarijs. * Dixitque ad eos Rabfaces: Loquimini Ezechiae: Haec dicit rex magnus, rex Assyriorum: Quae est ista fiducia, qua niteris? * Forfitan inisti consilium, ut praepares te ad praelium. In quo confidis, ut audeas rebellare? * an speras in baculo arundineo atque contracto Aegypti, super quem, si incubuerit homo, comminutus ingreditur manum eius, & perforabit eam? sic est Pharaon rex Aegypti omnibus, qui confidunt in se. * Quod si dixeritis mihi: In Domino Deo nostro habemus fiduciam: nonne iste est, cuius abstulit Ezechias excelsa & altaria: & praepit Iuda & Ierusalem: Ante altare hoc adorabitis in Ierusalem? * Nunc igitur transite ad dominum meum regem Assyriorum, & dabo

2. Par. 32. 2. 1
 Isa. 36. 2. 1
 Eccl. 4. 6. 20

2. Par. 32. d.
 27. & 29. 2. 1

2. Num. 21. c. 9

1. Sup. 17. 2. 6
 Tob. 1. 2. 2

dabo vobis duo millia equorum, & videre an habere valeatis ascensores eorū.
 * Et quo modo potestis resistere ante vnum satrapā de seruis domini mei minimis? An fiduciam habes in Aegypto propter currus & equites? * Numquid sine Domini voluntate ascendi ad locū istum, vt demolirer eum? Dominus dixit mihi: Ascende ad terram hanc, & demolire eam. * Dixerunt autem Eliacim filius Helcia, & Sobna, & Ioah Rabfacci: Precamur vt loquaris nobis seruis tuis Syriace: siquidem intelligimus hanc linguam: & non loquaris nobis Iudaice, audiente populo, qui est super murum. * Responditq. eis Rabfaces, dicens: Numquid ad dominum tuum, & ad te misit me dominus meus, vt loquerer sermones hos, & non potius ad viros, qui sedent super murum, vt comedant stercore sua, & bibant vinā suam vobiscum? * Stetit itaque Rabfaces, & exclamauit voce magna Iudaice, & ait: Audite verba regis magni, regis Assyriorum. * Hæc dicit rex: Non vos seducat Ezechias: non enim poterit eruere vos de manu mea. * Neque fiduciam vobis tribuat super Dominum, dicens: Eruens liberabit nos Dominus, & non tradetur ciuitas hæc in manu regis Assyriorum. * Nolite audire Ezechiam. Hæc enim dicit rex Assyriorum: Facite mecum quod vobis est vtile, & egredimini ad me: & comedet vnusquisque de vinea sua, & de ficu sua: & bibetis aquas de cisternis vestris, donec veniam, & transferam vos in terram, quæ similis est terræ vestræ, in terram fructiferam, & fertilem vini, terram panis & vinearum, terram oliuarum, & olei ac mellis, & viuetis, & non moriemini. Nolite audire Ezechiam, qui vos decipit, dicens: Dominus liberabit nos. * Numquid liberauerunt dii Gentium terrā suam de manu regis Assyriorum? * Vbi est Deus Emath, & Arphad? vbi est Deus Sepharuaim, Ana, & Aua? numquid liberauerunt Samariam de manu mea? * Quinam illi sunt in vniuersis dijs terrarum, qui eruerunt regionem suam de manu mea vt possit eruere Dominus Ierusalē de manu mea? * Tacuit itaque populus, & non respondit ei quidquam: siquidem præceptum regis acceperant vt non responderēt ei.

17 * Venitq. Eliacim filius Helcia, præpositus domus, & Sobna scriba, & Ioah, filius Asaph a commentarijs ad Ezechiam scissis vestibus, & nunciauerunt ei verba Rabfacci.

CAP. XIX.

1 QVæ cum audisset Ezechias rex, scilicet Isa. 37. 42. A Quia vestimenta sua, & opertus est sacco, ingressusq. est domum Domini. * Et misit Eliacim præpositū domus, & Sobnam scribam, & senes de sacerdotibus opertos saccis, ad Isaiā prophetam filium Amos. * Qui dixerunt: Hæc dicit Ezechias: Dies tribulationis, & increpationis, & blasphemie dies iste: venerunt filij vsque ad partum, & vires non habet parturiens. * Si forte audiat Dominus Deus tuus vniuersa verba Rabfacci, quem misit rex Assyriorum dominus suus, vt exprobraret Deum viuentem, & argueret verbis, quæ audiuit Dominus Deus tuus: & fac orationem pro reliquijs, quæ reperiuntur. * Venerunt ergo serui regis Ezechiaz ad Isaiā. B Dixitq. eis Isaias: Hæc dicetis domino vestro: Hæc dicit Dominus: Noli timere a facie sermonum, quos audisti, quibus blasphemauerunt pueri regis Assyriorum me. * Ecce, ego immittam ei spiritum, & audiet nuncium, & reuertetur in terram suam, & deiciam eum gladio in terra sua. * Reuersus est ergo Rabfacci, & inuenit regem Assyriorum expugnantem Lobnam: Audierat enim quod recessisset de Lachis. * Cumq. audisset de Tharaca rege Ethiopie, dicentes: Ecce, egressus est vt pugnet aduersum te: & iret contra eum, misit nuncios ad Ezechiam, dicens: * Hæc dicite Ezechiaz regi Iuda: Non te seducat Deus tuus, in quo habes fiduciam: neque dicas: Non tradetur Ierusalem in manus regis Assyriorum. * Tu enim C ipse audisti quæ fecerunt reges Assyriorum vniuersis terris, quo modo vastauerunt eas: num ergo solus poteris liberari? * Numquid liberauerunt dii Gentium singulos, quos vastauerunt patres mei, Gozan videlicet, & Harā, & Reseph, & filios Eden, qui erant in Thelassar? * Vbi est rex Emath, & rex Arphad, & rex ciuitatis Sepharuaim, Ana, & Aua? * Itaque cum

cum accepisset Ezechias litteras de manu nunciorum, & legisset eas, ascendit in domum Domini, & expandit eas coram Domino, * & orauit in conspectu eius, dicens: Domine Deus Israel, qui sedes super cherubim, tu es Deus solus regum omnium terrarum: tu fecisti caelum & terram. * Inclina aurem tuam, & audi: aperi Domine oculos tuos, & vide: audi omnia verba Sennacherib, qui misit ut exprobraret nobis Deum, uiuentem. * Vere Domine dissipauerunt Reges Assyriorum Gētes, & terras omnium. * Et miserunt deos eorum in ignem: non enim erant dii, sed opera manuum hominum ex ligno & lapide, & perdidērunt eos. * Nūc igitur Domine Deus noster, saluos nos fac de manu eius, ut sciant omnia regna terrarum, quia tu es Dominus Deus solus. * Misit autem Isaias filius Amos ad Ezechiam, dicens: Hæc dicit Dominus Deus Israel: Quæ deprecatus es me super Sennacherib rege Assyriorum, audiui. * Iste est sermo, quem locutus est Dominus de eo: Spreuit te, & sublaunauit te virgo filia Sion: post tergum tuum caput mouit, filia Ierusalem. * Cui exprobrasti, & quem blasphemasti? cōtra quem exaltasti vocem tuam, & eleuasti in excelsum oculos tuos? contra sanctum Israel. * Per manum seruorum tuorum exprobrasti Domino, & dixisti: In multitudine curruum meorum ascendi excelsa mōtium in summitate Libani, & succidi sublimēs cedros eius, & electas abietes illius. Et ingressus sum vsque ad terminos eius, & saltum carmeli eius * ego succidi. Et bibi aquas alienas, & siccaui v: stigij pedum meorum omnes aquas clausas. * Numquid non audisti quid ab initio fecerim? Ex diebus antiquis plasmaui illud, & nunc adduxi: eruntque in ruinā collium pugnantium ciuitates munitæ. * Et qui sedent in eis, humiles manu, contremuerūt & confusi sunt, facti sunt velut fœnum agri, & virens herba temporum, quæ arefacta est antequam veniret ad maturitatem. * Habituaculum tuum, & egressum tuum, & introitum tuum, & viam tuam ego præseui, & furorem tuum contra me. * Insanisti in me, & superbia tua ascendit in aures meas: ponam itaque circulum in nari-

bus tuis, & camum in labijs tuis, & reducam te in viam, per quam venisti. * Tibi autem Ezechia hæc erit signum: Comede hoc anno quæ reperiis: in secundo autem anno, quæ sponte nascuntur: porro in tertio anno seminare & metite: plantare vineas, & comedite fructum earum. * Et quodcumque reliquum fuerit de domo Iuda, mittet radicem deorsum, & faciet fructum sursum. * De Ierusalem quippe egredientur reliquæ, & quod saluetur de monte Sion: zelus Domini exercituum faciet hoc. * Quā ob rem hæc dicit Dominus de rege Assyriorum: Non ingreditur urbem hanc, nec mittet in eam sagittam, nec occupabit eam clypeus, nec circumdabit eam munio. * Per viam, quæ venit, reuertetur: & ciuitatem hanc nō ingreditur, dicit Dominus. * Protegamque urbem hanc, & saluabo eam propter me, & propter Dauid seruum meum. * Factum est igitur in nocte illa, venit Angelus Domini, & percussit in castris Assyriorum centum octogintaquinque millia. Cumque diluculo surrexisset, vidit omnia corpora mortuorum: & recedens abiit, & reuersus est Sennacherib rex Assyriorum, & mansit in Ninie. * Cumque adoreret in templo Nefroch deum suum, Adramelech & Sarasar filij eius percusserunt eum gladio, fugeruntque in terram Armeniorum, & regnauit Asarhaddon filius eius pro eo.

C A P. XX.

IN diebus illis ægrotauit Ezechias vsque ad mortem: & venit ad eum, Isaias filius Amos, propheta, dixitque ei: Hæc dicit Dominus Deus: Præcipe domui tuæ: morieris enim tu, & non viues. * Qui conuertit faciem suam ad parietem, & orauit Dominum, dicens: * Obsecro Domine, memento quæso quomodo ambulauerim coram te in veritate, & in corde perfecto, & quod placitum est coram te, fecerim. Fleuit itaque Ezechias fletu magno. * Et antequam egrederetur Isaias mediam partē atrij, factus est sermo Domini ad eum, dicens: * Reuerte te, & dic Ezechia: duci populi mei: Hæc dicit Dominus Deus David

|| Tob. 1. d. 21.
Eccle. 4. d. 16
Isa. 17. g. 36
1. Machab. 7.
f. 41
2. Machab. 8.
d. 19

|| Tob. 1. d. 24

|| 2. Par. 32. f. 39
|| 2. 3. a. 1

David patris tui : Andiuī orationem tuam, & vidi lacrymas tuas: & ecce saluauī te, die tertio ascendes templum Domini. * Et addam diebus tuis quindecim annos: sed & de manu regis Assyriorum liberabo te, & ciuitatem hanc, & protegam urbem istam propter me, & propter David seruum meum. * Dixitq. Isaias: Asserte massam sicorum. Quam cum attulissent, & posuissent super huncus eius, curatus est. * Dixerat autem Ezechias ad Isaiam: Quod erit signum, quia Dominus me sanabit, & quia ascensurus sum die tertia templum Domini? * Cui ait Isaias: Hoc erit signum a Domino, quod facturus sit Dominus sermonem, quem locutus est: Vis ut ascendat umbra decem lineis, an ut reuertatur totidem gradibus? * Et ait Ezechias: Facile est, umbram crescere decem lineis: nec hoc volo ut fiat, sed ut reuertatur retrorsum decem gradibus. * Inuocauit itaque Isaias propheta Dominum, & reduxit umbram per lineas, quibus iam descenderat in horologio Achaz, retrorsum decem gradibus. * In tempore illo misit Berodach Baladan, filius Baladan, rex Babyloniorum litteras & munera ad Ezechiam: audierat enim quod ægrotasset Ezechias. * Latatus est autem in aduentu eorum Ezechias, & ostendit eis domum aromatum, & aurum & argentum, & pigmenta varia, vnguenta quoque, & domum vasorum suorum, & omnia quæ habere poterat in thesauris suis. Non fuit quod non monstraret eis Ezechias in domo sua, & in omni potestate sua. * Venit autem Isaias propheta ad regem Ezechiam, dixitq. ei: Quid dixerunt viri isti? aut unde venerunt ad te? Cui ait Ezechias: De terra longinqua venerunt ad me de Babilone. * At ille respondit: Quid viderunt in domo tua? Ait Ezechias: Omnia quæcumque sunt in domo mea, viderunt: nihil est quod non monstrarem eis in thesauris meis. * Dixit itaque Isaias Echez: Audi sermonem Domini: * Ecce dies venient, & auferentur omnia, quæ sunt in domo tua, & quæ condiderunt patres tui vsque in diem hanc, in Babylonem: non remanebit quidquam, ait Dominus. * Sed & de filiis tuis qui egredientur ex te, quos ge-

nerabis, tollentur, & erunt eunuchi in palatio regis Babylonis. * Dixit Ezechias ad Isaiam: Bonus sermo Domini, quem locutus es: sit pax & veritas in diebus meis. * Reliqua autem sermonum Echez, & omnis fortitudo eius, & quomodo fecerit piscinam, & aqueductum, & introduxerit aquas in ciuitatem, nonne hæc scripta sunt in Libro sermonum dierum regum Iuda? * Dormiuitq. Ezechias cum patribus suis, & regnavit Manasses filius eius pro eo.

CAP. XXI.

D Vodecim annorum erat Manasses cum regnare coepisset, & quinquaginta quinque annis regnavit in Ierusalem: nomen matris eius Haphsiba. * Fecitq. malum in conspectu Domini, iuxta idola Gentium, quas deleuit Dominus a facie filiorum Israel. * Conuersusq. est, & ædificauit excelsa, quæ dissipauerat Ezechias pater eius: & erexit aras Baal, & fecit lucos sicut fecerat Achab rex Israel, & adorauit omnem militiam cæli, & coluit eam. * Extruxitq. aras in domo Domini, de qua dixit Dominus: In Ierusalem ponam nomen meum. * Et extruxit altaria vniuersæ militiæ cæli in duobus atrijs templi Domini. * Et traduxit filium suum per ignem: & atriolatus est, & obseruauit auguria, & fecit pythones, & aruspices multiplicauit, ut faceret malum coram Domino, & irritaret eum. * Posuit quoque idolum luci, quem fecerat in templo Domini, super quod locutus est Dominus ad David, & ad Salomonem filium eius: In templo hoc, & in Ierusalem, quam elegi de cunctis tribubus Israel, ponam nomen meum in sempiternum. * Et ultra non faciam commoueri pedem Israel de terra, quam dedi patribus eorum: si tamen custodierint opere omnia quæ præcepi eis, & vniuersam legem, quam mandauit eis seruus meus Moyses. * Illi vero non audierunt: sed seducti sunt a Manasse, ut facerent malum super Gentes, quas contriuit Dominus a facie filiorum Israel. * Locutusq. est Dominus in manu seruorum suorum Prophetarum, dicens: * Quia fecit Manasses rex Iuda abominationes istas pessimas, super

Isa. 39. 2. 1

2. Pat. 33. 2. 1

Isa. Pat. 33. 2. 9

2. Reg. 7. 4. 10

2. Reg. 7. 4. 10

3. Reg. 1. 4. 16 & 2. 1

Ier. 15. 2. 4

super omnia quæ fecerunt Amorrhæi ante eum, & peccare fecit etiam Iudam in immunditijs suis: * propterea hæc dicit Dominus Deus Israel: Ecce ego inducā mala super Ierusalem & Iudam: ut quicumque audierit, tinniant ambæ aures eius. * Et extendam super Ierusalem funiculum Samarizæ, & pondus domus Achab: & delebo Ierusalem, sicut deleri solent tabulæ: & delens vertam, & ducam crebrius stylum super faciem eius. * Dimittam vero reliquias hereditatis meæ, & tradam eas in manus inimicorum eius: eruntq; in vastitatem, & in rapinam cunctis aduersarijs suis: * eo quod fecerint malum coram me, & perseuerauerint irritantes me, ex die quæ egressi sunt patres eorum ex Ægypto, usque ad hanc diem. * Insuper & sanguinem innoxium fudit Manasses multum nimis, donec impleret Ierusalem usque ad os: absque peccatis suis, quibus peccare fecit Iudam, ut faceret malum coram Domino. * Reliquia autem sermonum Manasse, & vniuersa quæ fecit, & peccatum eius, quod peccauit, nonne hæc scripta sunt in Libro sermonum dierum regum Iudæ? * Dormiuitq; Manasses cum patribus suis, & sepultus est in horto domus suæ, in horto Oza: & regnauit Amon filius eius pro eo. * Viginti duorum annorum erat Amon cum regnare coepisset: duobus quoque annis regnauit in Ierusalem. nomen matris eius Messalemeth filia Harus de Ieteba. * Fecitq; malum in conspectu Domini, sicut fecerat Manasses pater eius. * Et ambulauit in omni via, per quam ambulauerat pater eius: seruiuitq; immunditijs, quibus seruierat pater eius, & adorauit eas, * & dereliquit Dominum Deum patrum suorum, & non ambulauit in via Domini. * Tetenderuntq; ei insidias serui sui, & interfecerunt regem in domo sua. * Percussit autem populus terræ omnes, qui coniurauerant contra regem Amon: & constituerunt sibi regem Iosiam filium eius pro eo. * Reliquia autem sermonum Amon quæ fecit, nonne hæc scripta sunt in Libro sermonum dierum regum Iudæ? * Sepelieruntq; eum in sepulchro suo, in horto Oza: & regnauit Iosias filius eius pro eo.

CAP. XXII.

Octo annorum erat Iosias cum regnare coepisset, triginta & vno anno regnauit in Ierusalem: nomen matris eius Idida, filia Hadaia de Besecath. * Fecitq; quod placitum erat coram Domino, & ambulauit per omnes vias Dauid patris sui: non declinauit ad dexteram, siue ad sinistram. * Anno autem octauo decimo regis Iosias, misit rex Saphan filium Aslia, filij Messulam scribam templi Domini, dicens ei: * Vade ad Helciam sacerdotem magnum, ut consuetur pecunia, quæ illata est in templum Domini, quam collegerunt ianitores templi a populo, * deturq; fabris per præpositos domus Domini: qui & distribuunt eam his qui operantur in templo Domini, ad instauranda fartamenta templi: * tignarijs videlicet & cementarijs, & ijs, qui interrupta componunt: & ut emanent ligna, & lapides de lapidinis ad instaurandum templum Domini. * Verumtamen non supputetur eis argentum quod accipiunt, sed in potestate habeant, & in fide. * Dixit autem Helcias pontifex ad Saphan scribam: Librum Legis reperi in domo Domini: deditq; Helcias volumen Saphan, qui & legit illud. * Venit quoque Saphan scriba ad regem, & renunciavit ei quod præceperat, & ait: Conflauerunt serui tui pecuniam, quæ reperta est in domo Domini: & dederunt ut distribueretur fabris a præfectis operum templi Domini. * Narrauit quoque Saphan scriba regi, dicens: Librum dedit mihi Helcias sacerdos. Quæ cum legisset Saphan coram rege, & audisset rex verba Libri Legis Domini, scidit vestimenta sua. * Et præcepit Helcias sacerdoti, & Ahicam filio Saphan, & Achobor filio Micha, & Saphan scribæ, & Asaiæ seruo regis, dicens: * Ite & consulite Dominum super me, & super populo, & super omni Iudæ, de verbis voluminis istius, quod inuentum est: magna enim ira Domini succensa est contra nos: quia non audierunt patres nostri verba Libri huius, ut facerent omne quod scriptum est nobis. * Ierunt itaque Helcias sacerdos, & Ahicam,

cam, & Achobor, & Saphan, & Afaia, ad Holdam prophetidem uxorem Selum filij Thecuz, filij Araas custodis vestium, quæ habitabat in Ierusalem in. Secunda: locutiq. sunt ad eam. * Et illa respondit eis: Hæc dicit Dominus Deus Israel: Dicite viro, qui misit vos ad me: * Hæc dicit Dominus: Ecce, ego adducam mala super locum istum, & super habitatores eius, omnia verba Legis quæ legit rex Iuda: quia dereliquerunt me, & sacrificauerunt dijs alienis, irritantes me in cunctis operibus manuum suarum: & succendetur indignatio mea in loco hoc, & non exstinguetur. * Regi autem Iuda, qui misit vos ut consuleretis Dominum, sic dicetis: Hæc dicit Dominus Deus Israel: Pro eo quod audisti verba voluminis, & perterritum est cor tuum, & humiliatus es coram Domino, auditis sermonibus contra locum istum, & habitatores eius, quod videlicet fierent in stuporem & in maledictum: & scidisti vestimenta tua, & fleuisti coram me, & ego audiui, ait Dominus: * idcirco colligam te ad patres tuos, & colligaris ad sepulchrum tuum in pace, ut non videant oculi tui omnia mala quæ inducturus sum super locum istum.

CAP. XXIII.

1. Par. 34. f.
29

ET renunciauerunt regi quod dixerat. Qui misit: & congregati sunt ad eum omnes senes Iuda & Ierusalem. * Ascenditq. rex templum Domini, & omnes viri Iuda, vniuersiq. qui habitabant in Ierusalem cum eo sacerdotes & prophetae, & omnis populus a paruo vsque ad magnum: legitq. cunctis audientibus omnia verba libri foederis, qui inuentus est in domo Domini. * Stetitq. rex super gradum: & foedus percussit coram Domino, ut ambularent post Dominum, & custodirent præcepta eius, & testimonia, & ceremonias in omni corde, & in tota anima, & suscitarent verba foederis huius, quæ scripta erant in libro illo: acquieuitq. populus pacto. * Et præcepit rex Helicæ pontifici, & sacerdotibus secundi ordinis, & ianitoribus, ut proijcerent de templo Domini omnia vasa, quæ facta fuerant Baal, & in luto, & vniuersæ militiæ cæli: &

1. Ecl. 49.2.

combussit ea foris Ierusalem in Conualle cedron, & tulit puluerem eorum in Bethel. * Et deleuit aruspices, quos posuerant reges Iuda ad sacrificandum in excelsis per ciuitates Iuda, & in circuitu Ierusalem: & eos, qui adolebant incensum Baal, & Soli, & Lunæ, & duodecim signis, & omni militiæ cæli. * Et effertum fecit lucum de domo Domini foras Ierusalem in Conualle cedron, & combussit eum ibi, & redegit in puluerem, & proiecit super sepulchra vulgi. * Destruxit quoque ædificulos effeminatorum, quæ erant in domo Domini, pro quibus mulieres texebant quasi domunculas luci. * Congregauitq. omnes sacerdotes de ciuitatibus Iuda: & contaminauit excelsa, vbi sacrificabant sacerdotes de Gabaa vsque Bersabee: & destruxit aras portarum in introitu ostij Iosue principis ciuitatis, quod erat ad sinistram portæ ciuitatis. * Verumtamen non ascendebant sacerdotes excelsorum ad altare Domini in Ierusalem: sed tantum comedebant azyma in medio fratrum suorum. * Contaminauit quoque Topheth, quod est in Conualle filij Ennom: ut nemo consecraret filium suum aut filiam per ignem, Moloch. * Abstulit quoque equos, quos dederant reges Iuda, Soli, in introitu templi Domini iuxta exedram Nathanmelech eunuchi, qui erat in Pharurim: currus autem Solis combussit igni. * Altaria quoque, quæ erant super tecta coenaculi Achaz, quæ fecerant reges Iuda, & altaria quæ fecerat Manasses in duobus atrijs templi Domini, destruxit rex: & cucurrit inde, & dispersit cinerem eorum in Torrentem cedron. * Excelsa quoque, quæ erant in Ierusalem ad dexteram partem Montis offensionis, quæ edificauerat Salomon rex Israel, Altaroth idolo Sidoniorum, & Chamos offensioni Moab, & Melchom abominationi filiorum Ammon, polluit rex. * Et contriuit statuas, & succidit lucos: repleuitq. loca eorum ossibus mortuorum. * Insuper & altare, quod erat in Bethel, & excelsum, quod fecerat Ieroboam filius Nabat, qui peccare fecit Israel: & altare illud, & excelsum destruxit, acque combussit, & comminuit in puluerem, succenditq. etiam lucum.

1. Reg. 13.

1. Reg. 13.

lucum . * Et conuersus Iofias , vidit 16
ibi sepulchra , quæ erant in monte : mi-
sitq. & tulit ossa de sepulchris , & com-
bussit ea super altare , & polluit illud
iuxta verbum Domini , quod locutus est
Vir Dei , qui prædixerat verba hæc . * Et 17
ait : Quis est titulus ille , quem video ?
Responderuntq. ei ciues vrbs illius : Sep-
ulchrum est hominis Dei , qui venit
de Iuda , & prædixit verba hæc , quæ fe-
cisti super altare Bethel . * Et ait : Di- 18
mittite eum , nemo commoueat ossa eius .
Et intacta manserunt ossa illius cum os-
sibus propheta , qui venerat de Sama-
ria . * Insuper & omnia fana excelsorum , 19
quæ erant in ciuitatibus Samariæ , quæ
fecerant reges Israel ad irritandum Do-
minum , abstulit Iofias : & fecit eis se-
cundum omnia opera , quæ fecerat in
Bethel . * Et occidit vniuersos sacerdo- 20
tes excelsorum , qui erant ibi super al-
taria : & combussit ossa humana super
ea : reuersusq. est Ierusalem . * Et præ- 21
cepit omni populo , dicens : Facite , E
Phase Domino Deo vestro , secundum
quod scriptum est in libro foederis hu-
ius . * Nec enim factum est Phase tale 22
a diebus iudicum , qui iudicauerunt Is-
rael , & omnium dierum regum Israel ,
& regum Iuda , * sicut in octauo deci- 23
mo anno regis Iosif factum est Phase
istud Domino in Ierusalem . * Sed & 24
pythones , & ariolos , & figuras idolo-
rum , & immunditias , & abominatio-
nes , quæ fuerant in terra Iuda & Ieru-
salem , abstulit Iofias : vt statueret ver-
ba legis , quæ scripta sunt in Libro , quem
inuenit Helcias sacerdos in templo Do-
mini . * Similis illi non fuit ante eum 25
rex , qui reuerteretur ad Dominum in
omni corde suo , & in tota anima sua , &
in vniuersa virtute sua iuxta omnem le-
gem Moyfi : neque post eum surrexit si-
milis illi . * Verumtamen non est auer- 26
sus Dominus ab ira furoris sui magni ,
quo iratus est furor eius contra Iudam :
propter irritationes , quibus prouocau-
rat eum Manasses . * Dixit itaque Do- 27
minus : Etiam Iudam auferam a facie
mea , sicut abstuli Israel : & proijciam
ciuitatem hanc , quam elegi Ierusalem ,
& domum , de qua dixi : Erit nomen
meum ibi . * Reliqua autem sermonum 28
Iosif , & vniuersa quæ fecit , nonne hæc

scripta sunt in Libro verborum dierum
regum Iuda . * In diebus eius ascen- 29
dit Pharaon Nechao rex Ægypti , contra
regem Assyriorum ad flumen Euphra-
tem : & abiit Iofias rex in occursum
eius : & occisus est in Mageddo , cum
vidisset eum . * Et portauerunt eum ser-
ui sui mortuum de Mageddo : & pertu-
lerunt in Ierusalem , & sepelierunt eum
in sepulchro suo . Tulitq. populus ter-
ræ Ioachaz filium Iosif : & vnixerunt
eum , & constituerunt eum regem pro
patre suo . * Viginti trium annorum 31
erat Ioachaz cum regnare coepisset , &
tribus mensibus regnavit in Ierusalem :
nomen matris eius Amital , filia Ieremix
de Lobna . * Et fecit malum coram Do-
mino , iuxta omnia quæ fecerant patres
eius . * Vinxitq. eum Pharaon Nechao in
Rebla , quæ est in terra Emath , ne
regnaret in Ierusalem : & imposuit mul-
tam terræ , centum talentis argenti , &
talento auri . * Regemq. constituit Pha-
raon Nechao Eliacim filium Iosif pro
Iosia patre eius : vertitq. nomen eius
Ioakim . porro Ioachaz tulit , & duxit
in Ægyptum , & mortuus est ibi . * Ar-
gentum autem , & aurum dedit Ioakim
Pharaoni cum indixisset terræ per sin-
gulos , vt conferretur iuxta præceptum
Pharaonis : & vnumquemque iuxta vi-
res suas exegit , tam argentum quam
aurum de populo terræ : vt daret Pha-
raoni Nechao . * Vigintiquinque anno-
rum erat Ioakim cum regnare coepisset :
& vndecim annis regnavit in Ierusalem :
nomen matris eius Zebida filia Phadaia
de Ruma . * Et fecit malum coram
Domino iuxta omnia , quæ fecerant pa-
tres eius .

C A P . XXIIII.

I N diebus eius ascendit Nabuchodo-
A nosor rex Babylonis , & factus est ei
Ioakim seruus tribus annis : & rursus
rebellauit contra eum . * Immisitq. ei
Dominus latrunculos Chaldæorum , &
latrunculos Syriæ , & latrunculos Moab ,
& latrunculos filiorum Ammon : & im-
misit eos in Iudam , vt disperderent eum ,
iuxta verbum Domini , quod locutus 3
fuerat per seruos suos prophetas . * Fa-
ctum est autem hoc per verbum Domini
X a contra

contra Iudam, ut auferret eum coram se propter peccata Manasse vniuersa quæ fecit, * & propter sanguinem innoxium, quem effudit, & impleuit Ierusalem cruore innocentium: & ob hanc rem noluit Dominus propitiari. * Reliqua autem sermonum Ioakim, & vniuersa quæ fecit, nonne hæc scripta sunt in Libro sermonum dierum regum Iuda? Et dormiuit Ioakim cum patribus suis: * & regnauit Ioachin filius eius pro eo. * Et ultra non addidit rex Aegypti, ut egrederetur de terra sua: tulerat enim rex Babylonis a riuo Aegypti vsque ad fluiuium Euphraten, omnia quæ fuerant regis Aegypti. * Decem & octo annorum erat Ioachin cum regnare coepisset, & tribus mensibus regnauit in Ierusalem: nomen matris eius Nohesta filia Elnathan de Ierusalem. * Et fecit malum coram Domino, iuxta omnia quæ fecerat pater eius. * In tempore illo ascenderunt serui Nabuchodonosor regis Babylonis in Ierusalem, & circumdata est vrbs munitionibus. * Venitq. Nabuchodonosor rex Babylonis ad ciuitatem cum seruis suis ut oppugnarent eam. * Egrediusq. est Ioachin rex Iuda ad regem Babylonis, ipse & mater eius, & serui eius, & principes eius, & eunuchi eius: & suscepit eum rex Babylonis anno octauo regni sui. * Et protulit inde omnes thesauros domus Domini, & thesauros domus regis: & concidit vniuersa vasa aurea, quæ fecerat Salomon rex Israel in templo Domini iuxta verbum Domini. * Et transtulit omnem Ierusalem, & vniuersos principes, & omnes fortes exercitus, decem millia, in captiuitatem: & omnem artificem & clusorem: nihilq. relicum est, exceptis pauperibus populi terræ. * Transtulit quoque Ioachin in Babylonem, & matrem regis, & vxores regis, & eunuchos eius: & indices terræ duxit in captiuitatem de Ierusalem in Babylonem. * Et omnes viros robustos, septem millia, & artifices, & clusores mille, omnes viros fortes & bellatores: duxitq. eos rex Babylonis captiuos in Babylonem. * Et constituit Matthaniam patrum eius pro eo: imposuitq. nomen ei Sedeciam. * Vigessimum & primum annum ætatis habebat Sedecias cum regnare coepisset, & vndecim annis re-

gnauit in Ierusalem: nomen matris eius erat Amital, filia Ieremias de Lobna: * Et fecit malum coram Domino, iuxta omnia quæ fecerat Ioakim. * Irascebatur enim Dominus contra Ierusalem & contra Iudam, donec proijceret eos a facie sua: recessitq. Sedecias a rege Babylonis.

C A P. XXV.

F Actum est autem anno nono regni eius, mense decimo, decima die mensis, venit Nabuchodonosor rex Babylonis, ipse & omnis exercitus eius in Ierusalem, & circumdederunt eam: & extruxerunt in circuitu eius munitiones. * Et clausa est ciuitas atque vallata vsque ad vndecimum annum regis Sedecias, * nona die mensis: praualluitq. fames in ciuitate, nec erat panis populo terræ. * Et interrupta est ciuitas: & omnes viri bellatores nocte fugerunt per viam portæ, quæ est inter duplicem murum ad hortum regis (porro Chaldæi obsidebant in circuitu ciuitatem) fugit itaque Sedecias per viam, quæ ducit ad campestria solitudinis. * Et persecutus est exercitus Chaldæorum regem, comprehenditq. eum in planitie Iericho: & omnes bellatores, qui erant cum eo, dispersi sunt, & reliquerunt eum. * Apprehensum ergo regem duxerunt ad regem Babylonis in Reblatha: qui locutus est cum eo iudicium. * Filios autem Sedecias occidit coram eo, & oculos eius effodit, vinxitq. eum catenis, & adduxit in Babylonem. * Mense quinto, septima die mensis, ipse est annus nonus decimus regis Babylonis: venit Nabuzardan princeps exercitus, seruus regis Babylonis, in Ierusalem. * Et succendit domum Domini, & domum regis: & domos Ierusalem, omnemq. domum combussit igni. * Et muros Ierusalem in circuitu destruxit omnis exercitus Chaldæorum, qui erat cum principe militum. * Reliquam autem populi partem, quæ remanserat in ciuitate, & perfugas, qui transfugerant ad regem Babylonis, & reliquum vulgus transtulit Nabuzardan princeps militum. * Et de pauperibus terræ reliquit vitatores & agricolas.

Columnas

Dan. 1.2.1

2. Par. 36. b.

10 Ezech. 2. a. 6.

4. 11. b. 4

Ser. 37. a. 1. &

33. a. 1

1. Pal. 71. b. 9

¶ 12. 27. d. 19 * Columnas autem æreas, quæ erant in templo Domini, & bases, & mare æreum, quod erat in domo Domini, confregunt Chaldæi, & transtulerunt æs omne in Babylonem. * Qllas quoque æreas, & trullas, & tridentes, & scyphos, & mortariola, & omnia vasa ærea, in quibus ministrabant, tulerunt. * Necnon & thuribula, & phialas: quæ aurea, anrea: & quæ argentea, argentea, tulit princeps militiæ, * id est, columnas duas, mare vnum, & bases quas fecerat Salomon in templo Domini: non erat pondus æris omnium vasorum. * Decem & octo cubitos altitudinis habebat columna una: & capitellum æreum super se altitudinis trium cubitorum: & retiaculum, & malogranata super capitellum columnæ, omnia ærea: similem & columna secunda habebat ornatum. * Tulit quoque princeps militiæ Saraiam sacerdotem primum, & Sophoniam sacerdotem secundum, & tres ianitores. * Et de ciuitate eunuchum vnum, qui erat præfectus super bellatores viros: & quinque viros de his, qui steterant coram rege, quos reperit in ciuitate: & Sopher principem exercitus, qui probabat tyrones de populo terræ: & sexaginta viros e vulgo, qui inuenti fuerant in ciuitate. * Quos tollens Nabuzardan princeps militum, duxit ad regem Babylonis in Reblatha. * Percussitq. eos rex Babylonis, & interfecit eos in Reblatha in terra Emath: & translatus est Iuda de terra sua. * Populo autem, qui relictus erat in Terra Iuda, quem dimiserat Nabuchodonosor rex Babylonis, præfecit

Godoliam filium Ahicam filij Saphan. 21 * Quod cum audissent omnes duces militum, ipsi & viri qui erant cum eis, videlicet quod constitisset rex Babylonis Godoliam, venerunt ad Godoliam in Maspha, Ismahel filius Nathanæ, & Iohanan filius Caree, & Sarai filius Thabchumeth Netophathires, & Ieronias filius Maachathi, ipsi & socij eorum. 24 * Iurauitq. Godolias ipsis & socijs eorum, dicens: Nolite timere seruire Chaldæis: manete in terra, & seruite regi Babylonis, & bene erit vobis. * Factum est autem in mense septimo, venit Ismahel filius Nathanæ, filij Elisama de semine regio, & decem viri cum eo: percusseruntq. Godoliam, qui & mortuus est: sed & Iudæos & Chaldæos, qui erant cum eo in Maspha. 26 * Confurgensq. omnis populus a paruo vsque ad magnum, & principes militum venerunt in Ægyptum timentes Chaldæos. 27 * Factum est vero in anno trigésimo septimo transmigrationis Iochin regis Iuda, mense duodecimo, vigesima septima die mensis: subleuauit Euilmerodach rex Babylonis, anno, quo regnare coeperat, caput Iochin regis Iuda de carcere. * Et locutus est ei benigne: & posuit thronum eius super thronum regum, qui erant cum eo in Babylone. 29 * Et mutauit vestes eius, quas habuerat in carcere, & comedebat panem semper in conspectu eius cunctis diebus vite suæ. * Annonam quoque constituit ei sine intermissione, quæ & dabatur ei a rege per singulos dies omnibus diebus vite suæ.

LIBER PRIMVS

PARALIPOMENON,

HEBRAICE DIBRE HAIAMIM.

CAPVT PRIMVM.

Gen. 2. b. 15.
4. d. 21. 5. b. 10

ADAM, Seth, Enos, 1
* Cainan, Malaleel, 2
Iared, * Henoch, 3
Mathusale, Lamech, A
* Noe, Sem, Cham, 4
& Iapheth. * Filij 5
Iapheth: Gomer, &
Magog, & Madai, & Iauan, Thubal, Mo-
soch, Thiras. * Porro filij Gomer: Afce- 6
nez, & Riphath, & Thogorma. * Filij 7
autem Iauan: Elisa & Tharsis, Cethim &
Dodanim. * Filij Cham: Chus, & Mes- 8
raim, & Phut, & Chanaan. * Filij au- 9
tem Chus: Saba, & Heuila, Sabatha, &
Regma, & Sabathacha. Porro filij Reg- 10
ma: Saba, & Dadan. * Chus autem ge-
nuit * Nemrod: iste coepit esse potens 11
in terra. * Mesraim vero genuit Ludim, 12
& Ananim, & Laabim, & Nephtuim,
* Phetrusim quoque, & Casluim: de 13
quibus egressi sunt Philisthijm, & Caph-
torim. * Chanaan vero genuit Sidonem 14
primogenitum suum, Hethzum quo-
que, * & Iebuszum, & Amorrhzum, & 15
Gergeszum, * Heuzumq. & Araczum, 16
& Sinzum. * Aradium quoque, & Sa-
marzum, & Hamathzum. * Filij * Sem: 17
Aelam, & Assur, & Arphaxad, & Lud, &
Aram, & Hus, & Hul, & Gether, & Mo-
soch. * Arphaxad autem genuit Sale, qui 18
& ipse genuit Heber. * Porro Heber na- 19
ti sunt duo filij, nomen vni Phaleg, quia
in diebus eius diuisa est terra; & nomen 20
fratris eius Iectan. * Iectan autem genuit
Elmodad, & Saleph, & Asarmoth, & Ie- 21
re, * Adoram quoque, & Huzal, & De- 22
cla, * Hebaletiam, & Abimael, & Saba, 23

Gen. 10. b. 3

Gen. 10. d.
22. 11. b. 10

23 necnon * & Ophir, & Heuila, & Iobab.
24 omnes isti filij Iectan: * Sem, Arphaxad,
25 Sale, * Heber, Phaleg, Ragau, * Serug,
26 Nachor, Thare, * Abram, iste est Abrahā.
27 * Filij * autem Abraham, Isaac & Isma- 28
hel. * Et hæ generationes eorum. Pri- 29
mogenitus * Ismahelis, Nabaioth, & Ce- 30
dar, & Adbeel, & Mabsam, * & Masma,
31 & Duma, Masla, Hadad, & Thema, * Ie-
32 tur, Naphis, Cedma. hi sunt filij Isma-
33 helus. * Filij autem Ceturz concubinz
Abraham, quos genuit: Zamran, Iecsan,
Madan, Madian, Iesbec, & Sue. Porro
34 filij Iecsan: Saba, & Dadan. Filij autem
Dadi: Assurim, & Larussim, & Laomim.
35 * Filij * autem Madian: Ephā, & Ephē, &
Henoch, & Abida, & Eldaa. omnes hi,
36 filij Ceturz. * Genuit * autem Abraham
Isaac: cuius fuerunt filij Esau, & Israel.
37 * Filij * Esau: Eliphaz, Rahuel, Iehus,
Ihelom, & Core. * Filij Eliphaz: The-
man, Omar, Sephi, Gathan, Cenez, Tham-
38 na, Amalec. * Filij Rahuel: Nahath, Za-
39 ra, Samma, Meza. * Filij Seir: Lotan, So-
40 bal, Sebeon, Ana, Dison, Efer, Disan. * Fi-
lij Lotan: Hori, Homam. Soror autem
41 Lotan fuit Thamna. * Filij Sobal: Alian,
& Manahath, & Ebal, Sephi & Onam.
42 Filij Sebeon: Aia & Ana. Filij Ana:
43 Dison. * Filij Dison: Hamram, & Efe-
ban & Iethran & Charan. * Filij Efer:
Balkan, & Zauan, & Iacan. Filij Disan:
44 Hus & Aran. * Isti sunt reges, qui im-
perauerunt in Terra Edom antequam esset
rex super filios Israel: Bale filius Beor:
& nomen ciuitatis eius, Denaba. * Mor-
tuus est autem Bale, & regnauit pro eo
Iobab

Gen. 11. d. 16

Gen. 25. b. 11

Gen. 25. a. 3

Gen. 25. c. 18

Gen. 36. b. 11

Iobab filius Zare de Bosra. Cumq; & Iobab fuisset mortuus, regnavit pro eo Husam de Terra Themanorum. Obijt quoque & Husam, & regnavit pro eo Adad filius Badad, qui percussit Madian in Terra Moab: & nomen civitatis eius Auith. Cumq; & Adad fuisset mortuus, regnavit pro eo Semla de Masreca. Sed & Semla mortuus est, & regnavit pro eo Saul de Rohoboth, quæ iuxta amnem sita est. Mortuo quoque Saul, regnavit pro eo Balanan filius Achobor. Sed & hic mortuus est, & regnavit pro eo Adad: cuius virbis nomen fuit Phau, & appellata est vxor eius Meetabel filia Matred filiz Mezaab. Adad autem mortuo, duces pro regibus in Edom esse coeperunt: dux Thamna, dux Alua, dux Iether, dux Oolibama, dux Ela, dux Phinon, dux Cenez, dux Theman, dux Mabfar, dux Magdiel, dux Hiram: hi duces Edom.

CAP. II.

Filij autem Israel: Ruben, Simeon, Leui, Iuda, Issachar, & Zabulon, Dan, Ioseph, Benjamin, Nephthali, Gad & Aser. Filij Iuda: Her, Onan, & Sela. hi tres nati sunt ei de filia Sue Chananitide. Fuit autem Her primogenitus Iuda, malus coram Domino, & occidit eum. Tamar autem nurus eius peperit ei Phares & Zara. omnes ergo filij Iuda, quinque. Filij autem Phares: Hefron & Hamul. Filij quoque Zare: Zamri, & Ethan, & Eman, Chalchal quoque, & Dara, simul quinque. Filij Charimi: Achar, qui turbauit Israel, & peccauit in furto anathematis. Filij Ethan: Azarias. Filij autem Hefron qui nati sunt ei: Ierameel, & Ram, & Calubi. Porro Ram genuit Aminadab. Aminadab autem genuit Nahasson, principem filiorum Iuda. Nahasson quoque genuit Salma, de quo ortus est Booz. Booz vero genuit Obed, qui & ipse genuit Isai. Isai autem genuit primogenitum Eliab, secundum Abinadab, tertium Simma, quartum Nathanael, quintum Raddai, sextum Asom, septimum Dauid. quorum sorores fuerunt Saruia, & Abigail. Filij Saruie: Abifai, Ioab, & Asael, tres. Abigail

autem genuit Amasa, cuius pater fuit Iether Israhelites. Caleb vero filius Hefron accepit vxorem nomine Azuba, de qua genuit Ierioth: fueruntq; filij eius Iaser, & Sobab, & Ardon. Cumq; mortua fuisset Azuba, accepit vxorem Caleb, Ephrata: quæ peperit ei Hur. Porro Hor genuit Uri: & Uri genuit Bezelael. Post hæc ingressus est Hefron ad filiam Machir patris Galaad, & accepit eam cum esset annorum sexaginta: quæ peperit ei Segub. Sed & Segub genuit Iair, & possedit viginis tres ciuitates in Terra Galaad. Cepitq; Gessur, & Aram oppida Iair, & Canath, & viculos eius sexaginta ciuitatum. omnes isti, filij Machir patris Galaad. Cum autem mortuus esset Hefron, ingressus est Caleb ad Ephratha. Habuit quoque Hefron vxorem Abia, quæ peperit ei Ashur patrem Thecuæ. Nati sunt autem filij Ierameel primogeniti Hefron, Ram primogenitus eius, & Buna, & Aram, & Asom, & Achia. Duxit quoque vxorem alteram Ierameel, nomine Atara, quæ fuit mater Onam. Sed & filij Ram primogeniti Ierameel, fuerunt Moos, Iamin, & Achar. Onam autem habuit filios Semei, & Iada. Filij autem Semei: Nadab, & Abifur. Nomen vero vxoris Abifur, Abihail, quæ peperit ei Ahobban, & Molid. Filij autem Nadab fuerunt Saled, & Apphaim. Mortuus est autem Saled absque liberis. Filius vero Apphaim, Iesi: qui Iesi genuit Sefan. Porro Sefan genuit Oholai. Filij autem Iada fratris Semei: Iether, & Ionathan. Sed & Iether mortuus est absque liberis. Porro Ionathan genuit Phaleth, & Ziza. Isti fuerunt filij Ierameel. Sefan autem non habuit filios, sed filias: & seruum Ægyptium nomine Ieraa. Deditq; ei filiam suam vxorem: quæ peperit ei Ethei. Ethei autem genuit Nathan, & Nathan genuit Zabab. Zabab quoque genuit Ophlal, & Ophlal genuit Obed, Obed genuit Iehu, Iehu genuit Azariam, Azarias genuit Helles, & Helles genuit Elasa, Elasa genuit Sisamoi, Sisamoi genuit Sellum, Sellum genuit Ieamiam, Ieamia autem genuit Elisama. Filij autem Caleb fratris Ierameel: Mesa primogenitus eius, ipse est pater Ziphi: &

Gen. 29. g. 12
30. a. 5. 15. c. d

Gen. 38. a. 3.
46. b. 12
Inf. 4. 2. 1
Maug. 1. a. 3

Ios. 7. a. 1

Ruth. 4. d. 19

1. Reg. 16. b.
10. 17. b. 12

filij Marefa patris Hebron. * Porro 41
 filij Hebron, Core, & Taphua, & Recem,
 & Samma. * Samma autē genuit Raham, 44
 patrem Iercaam, & Recem genuit Sam-
 mai. * Filius Sammai, Maon : & Maon 45
 pater Bethsur. * Ephā autem concubina 46
 Caleb peperit Haran, & Mofa, & Go-
 zez. Porro Haran genuit Gezez. * Filij 47
 autem Iahaddai, Regom, & Ioathan, &
 Gefan, & Phalet, & Ephā, & Saaph.
 * Concubina Caleb Maacha, peperit Sa- 48
 ber, & Tharana. * Genuit autem Saaph 49
 pater Madmena, Sue patrem Machbena,
 & patrem Gabaa. Filia vero Caleb, fuit
 Achfa. * Hi erant filij Caleb, filij Hur 50
 primogeniti Ephratha, Sobal pater Ca- G
 riathiarim. * Salma pater Bethlehem, 51
 Hariph pater Bethgader. * Fuerunt au- 52
 tem filij Sobal patris Cariathiarim, Qui
 videbat dimidium requietionum. * Et 53
 de cognatione Cariathiarim, Iethrei, &
 Aphuthei, & Semathei, & Maferei. Ex
 his egressi sunt Saraitz, & Elthaolitz.
 * Filij Salma, Bethlehem, & Nerophathi, 54
 Coronaz domus Ioab, & Dimidium re-
 quietionis Sarai. * Cognationes quoque 55
 scribarum habitantium in Iabes, Canen-
 tes atque Resonantes, & In tabernaculis
 commorantes. Hi sunt Cinzi, qui vene-
 runt de Calore patris domus Rechab.

CAP. III.

2. Reg. 1. 2. 1.

David vero hos habuit filios, qui ei
 nati sunt in Hebron; primogenitū A
 Amnon ex Achinoam Iezrahelide, se-
 cundum Daniel de Abigail Carmelici-
 de, * tertium Absalom filium Maacha, 2
 filia Tholmai regis Gessur, quartū Ado-
 niam filium Aggith, * quintum Sapha-
 riam ex Abital, sextum Iezrahā de
 Eglā vxore sua. * Sex ergo nati sunt ei 4
 in Hebron, ubi regnavit septem annis &
 sex mensibus. Triginta autem & tribus
 annis regnavit in Ierusalem. * Porro 5
 in Ierusalem nati sunt ei filij Simmaa, B
 & Sobab, & Nathan, & Salomon,
 quattuor de Bethsabē filia Ammiel,
 * Iebaar quoque & Elisama, * & Eli- 6
 phaleth, & Noge, & Nepheg, & Iaphia,
 * necnon Elisama, & Eliada, & Eli- 8
 pheleth, novem; * omnes hi, filij Da- 9
 vid absque filiis concubinarum: habue-
 runtq. sororem Thamar. * Filius autem 10

2. Reg. 1. 2. 1.

Salomonis; Roboam: cuius Abia filius
 genuit Asa. De hoc quoque natus est
 14 Iosaphat, * pater Ioram: qui Ioram ge-
 nuit Ochoziam, ex quo ortus est Ioas
 15 * & huius Amasias filius genuit Azaria.
 16 Porro Azaria filius Ioathan * procrea-
 17 vit Achaz patrem Ezechiz, de quo na-
 18 tus est Manasses. * Sed & Manasses go-
 19 nuit Amon patrem Iosiz. * Filij autem
 Iosiz fuerunt, primogenitus Iohanā,
 secundus Ioakim, tertius Sedecias, quar-
 20 tus Sellum. * De Ioakim natus est Io-
 21 chonias, & Sedecias. * Filij Iechoniz
 22 fuerunt, Afir, Salathiel, * Melchiram,
 Phadaia, Semeser & Iecemia, Sama, &
 23 Nadabia. * De Phadaia orti sunt Zoro-
 babel & Semei. Zorobabel genuit Mo-
 24 sollam, Hananiam, & Salomith sorore
 eorum: * Hasaban quoque, & Ohol, &
 Barachian, & Hasadian, Iosabhesed, quin-
 25 que. * Filius autem Hanania, Phaltias
 D pater Ieseiz, cuius filius Raphaia huius
 quoque filius, Arnā, de quo natus est
 26 Obdia, cuius filius fuit Sechenias. * Fi-
 lius Secheniz, Semeia: cuius filij Hat-
 tus, & Iegaal, & Baria, & Naaria, & Sa-
 27 phat, sex numero. * Filius Naariz, Elieo-
 28 nai, & Ezechias, & Ezricam, tres. * Filij
 Elieonai, Oduia, & Eliafub, & Pheleia,
 & Accub, & Iohanā, & Dabaia, &
 Anani, septem.

Matt. 1. 1. 1.

CAP. IIII.

Filij Iuda: Phares, Hefron, & Char-
 2 mi, & Hur, & Sobal. * Raia vero fi-
 3 lius Sobal genuit Iahath, de quo nati
 sunt Ahumai, & Laad. hz cognationes
 4 Sarathi. * Ista quoque stirps Etam: Iez-
 rahel, & Iesema, & Iedebos. Nomen
 5 quoque sororis eorum, Asalephuni.
 6 * Phanuel autem pater Gedor, & Ezer
 pater Hosa. isti sunt filij Hur primoge-
 7 niti Ephratha patris Bethlehem. * Assur
 vero patri Thecuz erat dux vxores, Ha-
 8 laa, & Naara. * Peperit autem ei Na-
 9 ra, Gozam, & Hopher, & Themani, &
 10 Ahalthari. isti sunt filij Naara. * Porro
 11 filij Halaa, Sereth, Haar, & Echnan.
 12 * Cos autem genuit Anob, & Soboba,
 & cognationem Aharehel filij Arum.
 13 * Fuit autem Iabes inclutus prae fratri-
 14 bus suis, & mater eius vocavit nomen
 illius Iabes, dicens: Quia peperit eum
 in.

Sup. 2. 2. 4.
Gen. 38. 2. 1.
46. b. 12

in dolore. * Inuocauit uero Iabes Dei 10
Israel, dicens: Si benedicens benedixeris
mihi, & dilataueris terminos meos, &
fuerit manus tua mecum, & feceris me
a malitia nō opprimi. Et præstitit Deus
quæ precatus est. * Caleb autem frater 11
sua genuit Mahir, qui fuit pater Esthon.
* Porro Esthon genuit Bethrapha, & 12
Pheffe, & Tehinna patrem vrbis Naas:
hi sunt viri Recha. * Filij autem Cenez, 13
Othoniel, & Saraia. Porro filij Otho-
niel, Hathath, & Maonathi. * Maonathi 14
genuit Ophra, Saraia autem genuit Ioab
patrem Vallis artificum: ibi quippe ar-
tifices erant. * Filij uero Caleb filij Ie- 15
phone, Hir, & Ela, & Naham. Filij quo-
que Ela: Cenez. * Filij quoque Ialeleel: 16
Ziph, & Zipha, Thiria, & Asrael. * Et fi- 17
lij Ezra, Iether, & Mered, & Ephraim,
Ialon, genuitq. Mariam, & Sammai, &
Iesba patrem Esthamo. * Vxor quoque 18
eius Iudaea, peperit Iared patrem Ged-
dor, & Heber patrē Socho, & Icuthiel
patrem Zanoë. hi autem filij Berhiz fi-
lij Pharaonis, quam accepit Mered. * Et 19
filij vxoris Odaie sororis Naham patris
Ceila, Garmi, & Esthamo, qui fuit de
Machathi. * Filij quoque Simon, Am- 20
non, & Rinna filius Hanan, & Thilon.
Et filij Iessi, Zoheth, & Benzoheth. * Fi- 21
lij Selu, filij Iuda: Her pater Lecha, &
Laada pater Marefa, & cognationes do-
mus operantium byssum in Domo iu-
ramenti. * Et qui stare fecit Solem, vi- 22
riq. Mendacij, & Securus, & Incendens,
qui principes fuerunt in Moab, & qui
reuerfi sunt in Lahem. hæc autem verba
vetera. * Hi sunt figuli habitætes in Plan- 23
tationibus, & in Sepibus, apud regem
in operibus eius, commoratiq. sunt ibi.
* Gen. 13. 2; * Filij Simeon: Namuel & Iamib, 24
Zara, Saul. * Sellum filius eius, Mapfam
filius eius, Masma filius eius. * Filij Ma- 25
ma: Hamuel filius eius, Zachur filius e-
ius, Semei filius eius. * Filij Semei fede- 26
cim, & filia sex: fratres autem eius non
habuerunt filios multos, & vniuersa co-
gnatio non potuit adæquare summam
filiorum Iuda. * Habitauerunt autem 27
in Bersabee, & Molada, & Hasarsuhal,
* & in Bala, & in Asom, & in Tho- 28
lad, * & in Bathuel, & in Horma, & 29
in Siceleg, * & in Bethmarchaboth, & 30
in Hasarsusim, & in Bethberai, & in

Saarim. hæc ciuitates eorum vsque ad re-
gem David. * Villæ quoque eorum: 31
Etam, & Aen, Remmon, & Thochen,
& Afan, ciuitates quinque. * Et vni-
uersi viculi eorum per circuitum ciuita-
tum istarum vsque ad Baal. hæc est ha-
bitatio eorum, & sedium distributio. 32
* Mosobab quoque & Iemlech, & Iosa-
filius Amasie, * & Ioel, & Iehu filius 33
Iosabæ filij Saraie filij Asiel, * & Elioe-
nai, & Iacoba, & Isuhaia, & Asaia, &
Adiel, & Ismiel, & Banaia, * Ziza quo-
que filius Sephei filij Allon filij Idaia, 34
filij Semri filij Samaia. * Isti sunt nomi-
nati principes in cognationibus suis, &
in domo affinitatum suarum multipli-
cati sunt vehementer. * Et profecti sunt
vt ingrederentur in Gad vsque ad O-
rientem vallis, & vt quærent pascua 35
gregibus suis. * Inueneruntq. pascuas
vberes, & valde bonas, & terram la-
cissimam & quietam & fertilem, in qua
ante habitauerant de stirpe Cham. * Hi 36
ergo venerunt, quos supra descripsimus
nominatim, in diebus Ezechie regis Iu-
da: & percusserunt tabernacula eorum,
& habitatores qui inuenti fuerant ibi,
& deleuerunt eos vsque in præsentem
diem: habitaueruntq. pro eis, quoniam
vberimas pascuas ibidem repperunt. 37
* De filiis quoque Simeon abierunt in
montem Seir viri quingenti, habentes
principes Phalthiam & Naariam & Ra-
phaia & Oziel filios Iessi: * & percusse-
runt reliquias, quæ euadere potuerant,
Amalecitarum, & habitauerunt ibi pro
eis vsque ad diem hanc.

CAP. V.

Filij quoque Ruben primogeniti Is-
rael (Ipse quippe fuit primogeni-
tus eius: sed cum violasset thorum pa-
tris sui, data sunt primogenita eius fi-
lij Ioseph filij Israel, & non est ille re-
putatus in primogenitum. * Porro Iu-
das, qui erat fortissimus inter fratres
suos, de stirpe eius principes generati
sunt: primogenita autē reputata sunt Io-
seph.) filij ergo Ruben primogeniti Is-
rael: Enoch, & Phallu, Esro, & Carmi. * Fi-
lij Ioel: Samia filius eius, Gog filius eius,
& Semei filius eius, * Micha filius eius, Reia
filius

Gen. 35. d. 24
49. 2. 4

Gen. 46. b. 9
Exo. 6. c. 14
Numb. 26. a. 5

filius eius, Baal filius eius, * Beera filius
 eius, quem captiuū duxit Thelgathphal-
 nasar rex Assyriorum, & fuit princeps
 in tribu Ruben. * Fratres autem eius, &
 vniuersa cognatio eius, quando nume-
 rabantur per familias suas, habuerunt
 principes Iehiel, & Zachariam. * Por-
 ro Bala filius Azaz, filij Samma, filij
 Ioel, ipse habitauit in Aroer vsque ad
 Nebo, & Beelmeon. * Contra orienta-
 lem quoque plagam habitauit vsque ad
 introitum eremi, & flumen Euphraten.
 Multum quippe iumentorum numerum
 possidebant in Terra Galaad. * In die-
 bus autē Saul praeliati sunt contra Aga-
 reos, & interfecerunt illos, habitaue-
 runtq. pro eis in tabernaculis eorum, in
 omni plaga, quæ respicit ad Orientem
 Galaad. * Filij vero Gad e regione eo-
 rum habitauerunt in Terra Basan vsque
 Selcha: * Ioel in capite, & Saphan secū-
 dus: Ianai autem, & Saphat in Basan.
 * Fratres vero eorum secundum domos
 cognationum suarum, Michael, & Mo-
 sollam, & Sebe, & Iorai, & Iachan, &
 Zie, & Heber, septem. * Hi filij. Abi-
 hail, filij Huri, filij Iara, filij Galaad, fi-
 lij Michael, filij Iesefi, filij Ieddo, filij
 Buz. * Fratres quoque filij Abdiel, filij
 Guni, princeps domus in familijs suis.
 * Et habitauerunt in Galaad, & in Ba-
 san, & in viculis eius, & in cunctis sub-
 urbanis Saron, vsque ad terminos. * Om-
 nes hi, numerati sunt in diebus Ioathan
 regis Iuda, & in diebus Ieroboam regis
 Israel. * Filij Ruben, & Gad, & dimidia
 tribus Manasse viri bellatores, scuta por-
 tantes, & gladios, & tendentes arcum,
 eruditq. ad praelia quadragintaquattuor
 millia, & septingenti sexaginta proce-
 dentes ad pugnam. * Dimicauerunt cō-
 tra Agareos: Iturxi vero, & Naphis, &
 Nodab * præbuerunt eis auxilium. Tra-
 ditq. sunt in manus eorum Agarei, &
 vniuersi, qui fuerant cum eis, quia
 Deum inuocauerunt cum prælarentur:
 & exaudiuit eos, eo quod credidissent
 in eum. * Ceperuntq. omnia quæ posse-
 derant, camelorum quinquaginta mil-
 lia, & ouium ducenta quinquaginta
 millia, & asinos duo millia, & animas
 hominum centum millia. * Vulnerati
 autem multi corruerunt: fuit enim bel-
 lum Domini. Habitaueruntq. pro eis vs-

que ad transmigrationem. * Filij quo-
 que dimidia tribus Manasse possederūt
 terram a finibus Basan vsque Baal, Her-
 mon, & Sanit, & montem Hermon,
 ingens quippe numerus erat. * Et hi fue-
 runt principes domus cognationis eo-
 rum, Ephher, & Iesi, & Eliel, & Ezriel,
 & Jeremia, & Odoia, & Iediel viri for-
 tissimi & potentes, & nominati duces
 in familijs suis. * Reliquerunt autem
 Deum patrum suorum, & fornicati sunt
 post deos populorum terræ, quos abstu-
 lit Deus coram eis. * & suscitauit Deus
 Israel spiritum Phul regis Assyriorum,
 & spiritū Thelgathphalnasar regis Assur:
 & transtulit Ruben, & Gad, & dimidia
 tribus Manasse, & adduxit eos in La-
 hela, & in Habor, & Ara, & fluuium
 Gozan, vsque ad diem hanc.

CAP. VI.

Filij Leui: Gerson, Caath, & Merari. ^{Gen. 46. ii}
 * Filij Caath: Amram, Isaar, Hebron, ^{Inf. 11. b. 4}
 & Oziel. * Filij Amram: Aaron, Moy-
 ses, & Maria: Filij Aaron: Nadab &
 Abiu, Eleazar, & Ithamar. * Eleazar ge-
 nuit Phinees, & Phinees genuit Abisue,
 * Abisue vero genuit Bocci, & Bocci ge-
 nuit Ozi. * Ozi genuit Zariaam, & Za-
 rias genuit Meraioth. * Porro Meraioth
 genuit Amariam, & Amarias genuit A-
 chitob. * Achitob genuit Sadoc, & Sa-
 doc genuit Achimaas, * Achimaas genuit
 Azariam, Azarias genuit Iohanan, * Io-
 hanan genuit Azariam. ipse est qui sa-
 cerdotio functus est in domo, quā adi-
 ficauit Salomon in Ierusalem. * Genuit
 autem Azarias Amariam, & Amarias
 genuit Achitob, * Achitob genuit Sa-
 doc, & Sadoc genuit Sellum, * Sellum
 genuit Helciam, & Helcias genuit Aza-
 B riam, * Azarias genuit Saraam, & Sa-
 rias genuit Iosedec. * Porro Iosedec
 egressus est, quando transtulit Domi-
 nus Iudam, & Ierusalem per manus
 Nabuchodonosor. * Filij ergo Leui: ^{Exo. 6. c. 17}
 Gerson, Caath, & Merari. * Et hæc
 nomina filiorum Gerson: Lobni, &
 Semei. * Filij Caath: Amram, &
 Isaar, & Hebron, & Oziel. * Filij Me-
 rari: Moholi & Musi. Hæ autem cognationes
 Leui secundum familias eorum.
 * Gerson, Lobni filius eius, Iahath filius
 eius,

eius, Zamma filius eius, * Ioah filius eius, 21
 Addo filius eius, Zara filius eius, Iethrai
 filius eius. * Filij Caath, Aminadab fi- 22
 lius eius, Core filius eius, Asir filius eius,
 * Elcana filius eius, Abiafaph filius eius, 23
 Asir filius eius. * Thahath filius eius, 24
 Vriel filius eius, Ozias filius eius, Saul
 filius eius. * Filij Elcana, Amasai & A- 25
 chimoth * & Elcana: Filij Elcana: So- 26
 phai filius eius, Nahath filius eius, * Eliab 27
 filius eius, Ieroham filius eius, Elcana fi-
 lius eius. * Filij Samuel primogenitus 28
 Vasseni, & Abia. * Filij autem Merari, 29
 Moholi: Lobni filius eius, Semei filius C
 eius, Oza filius eius, * Sammaa filius 30
 eius, Haggia filius eius, Asaia filius eius.
 * Isti sunt, quos constituit Dauid super 31
 cantores domus Domini, ex quo collo-
 cata est arca: * & ministrabant coram 32
 tabernaculo testimonij, canentes donec
 edificaret Salomon domum Domini in
 Ierusalem: stabant autem iuxta ordinem
 suum in ministerio. * Hi vero sunt, qui 33
 assistebant cum filiis suis, de filiis Caath,
 Hemam cantor filius Iohel, filij Samuel,
 * filij Elcana, filij Ieroham, filij Eliel, filij 34
 Thohu, * filij Suph, filij Elcana, filij Ma- 35
 hah, filij Amasai, * filij Elcana, filij Io- 36
 hel, filij Azariz, filij Sophoniz, * filij 37
 Thahath, filij Asir, filij Abiafaph, filij Co-
 re, * filij Isaar, filij Caath, filij Leui, filij 38
 Israel. * Et frater eius Asaph, qui stabat 39
 a dextris eius, Asaph filius Barachiz, fi-
 lij Samaa, * filij Michael, filij Basaiz, fi- 40
 lij Melchiz, * filij Athanai, filij Zara, fi- 41
 lij Adaia, * filij Ethan, filij Zamma, filij 42
 Semei, * filij Ieth, filij Gersom, filij Le- 43
 ui. * Filij autem Merari fratres eorum,
 ad sinistram, Ethan filius Cusi, filij Ab- D
 di, filij Maloch, * filij Hafabiz, filij Ama- 45
 siz, filij Helciz, * filij Amasai, filij Boni, 46
 filij Somer, * filij Moholi, filij Musi, filij 47
 Merari, filij Leui. * Fratres quoque eo- 48
 rum Leuita, qui ordinati sunt in eun-
 dum ministerium tabernaculi domus Do- 49
 mini. * Aaron vero, & filij eius adole-
 bant incensum super altare holocausti,
 & super altare thymiamatis, in omne
 opus Sancti sanctorum: & ut precaren-
 tur pro Israel iuxta omnia, quae praece-
 perat Moyses servus Dei. * Hi sunt au- 50
 tem filij Aaron: Eleazar filius eius, Phi-
 nceus filius eius, Abisue filius eius, * Boc- 51
 ci filius eius, Ozi filius eius, Zarahia fi-

lius eius, * Meraioth filius eius, Amarias
 filius eius, Achitob filius eius, * Sadoc
 filius eius, Achimaas filius eius. * Et haec
 habitacula eorum per vicos atque con-
 finia, filiorum scilicet Aaron, iuxta co-
 gnationes Caathitarum: ipsis enim for-
 te contigerant. * Dederunt igitur eis
 E Hebron in terra Iuda, & suburbana eius
 per circuitum: * agros autem ciuita- 52
 tis, & villas, Caleb filio Iephone. * Por-
 ro filijs Aaron dederunt ciuitates ad co-
 fugiendum Hebron, & Lobna, & subur-
 bana eius, * Iether quoque, & Esthemo
 cum suburbanis suis, sed & Helon, &
 Dabir cum suburbanis suis, * Alan quo-
 que, & Bethsemes & suburbana earum.
 * De tribu autem Benjamin, Gabee &
 suburbana eius, & Almath cum subur-
 banis suis, Anathoth quoque cum sub-
 urbanis suis. omnes ciuitates, tredecim,
 per cognationes suas. * Filij autem Caath
 residuis de cognatione sua dederunt ex
 dimidia tribu Manasse in possessionem
 vrbes decem. * Porro filijs Gersom per
 cognationes suas de tribu Issachar, & de
 tribu Aser, & de tribu Nephthali, & de
 tribu Manasse in Basan, vrbes tredecim.
 * Filij autem Merari per cognationes
 suas de tribu Ruben, & de tribu Gad, &
 de tribu Zabulon, dederunt sorte ciuita-
 tes duodecim. * Dederunt quoque filij
 F Israel Leuitis ciuitates, & suburbana ea-
 rum: * dederuntq. per sortem, ex tribu
 filiorum Iuda, & ex tribu filiorum Si-
 meon, & ex tribu filiorum Benjamin vr-
 bes has, quas vocauerunt nominibus suis,
 & his, qui erant de cognatione filio-
 rum Caath, fueruntq. ciuitates in ter-
 minis eorum de tribu Ephraim. * De- 53
 derunt ergo eis vrbes ad cofugiendum,
 Sichem cum suburbanis suis in monte
 Ephraim, & Gazer cum suburbanis suis,
 * Iecmaam quoque cum suburbanis suis,
 & Bethoron similiter, * necnon & He-
 lon cum suburbanis suis, & Gethrem-
 mon in eundem modum. * Porro ex
 dimidia tribu Manasse, Aner & subur-
 bana eius, Balaam & suburbana eius: his
 videlicet, qui de cognatione filiorum
 Caath reliqui erant. * Filij autem Ger-
 som de cognatione dimidia tribus Ma-
 nasse Gaulon in Basan, & suburbana eius,
 & Astharoth cum suburbanis suis. * De
 G tribu Issachar, Cedec & suburbana eius,
 &

10. 11. b. 10

10. 11. b. 10

& Dabereth cum suburbanis suis, * Ramoth quoque & suburbana eius, & Anem cū suburbanis suis. * De tribu vero Aser: Masal cum suburbanis suis, & Abdon similiter, * Hucac quoque & suburbana eius, & Rohob cū suburbanis suis. * Porro de tribu Nephthali, Cedec in Galilæa & suburbana eius, Hamon cum suburbanis suis, & Cariathaim, & suburbana eius. * Filij autē Merari residuis de tribu Zabulon, Remmono & suburbana eius, & Thabor cū suburbanis suis: * trans Iordanem quoque ex aduerso Iericho contra Orientem Iordanis, de tribu Ruben, Bosor in solitudine cum suburbanis suis, & Iassa cū suburbanis suis, * Cademoth quoque & suburbana eius, & Mephaat cum suburbanis suis. * Necnon & de tribu Gad, Ramoth in Galaad & suburbana eius, & Manaim cum suburbanis suis, * sed & Hesebon cum suburbanis suis, & Iezer cum suburbanis suis.

CAP. VII.

¶ Porro filij Issachar: Thola, & Phua, Isab, & Simeron, quattuor. * Filij Thola: Ozi & Raphaia, & Ieriel, & Immai, & Iebsem, & Samuel, principes per domos cognationum suarum. De stirpe Thola viri fortissimi numerati sunt in diebus David, viginti duo millia sexcenti. * Filij Ozi: Izrahia, de quo nati sunt Michael, & Obadia, & Ioel, & Iesia, quinque omnes principes. * Cumq. eis per familias, & populos suos, accincti ad prælium, viri fortissimi, triginta sex millia: multas enim habuerunt vxores, & filios. * Fratres quoque eorum per omnem cognationem Issachar robustissimi ad pugnandum, octoginta septem millia numerati sunt. * Filij Benjamin: Bela, & Bechor, & Iadiel, tres. * Filij Bela: Esbon, & Ozi, & Oziel, & Ierimoth, & Vrai, quinque principes familiarum, & ad pugnandum robustissimi: numerus autem eorum, viginti duo millia & triginta quattuor. * Porro filij Bechor: Zamira, & Ioas, & Eliezer, & Elieonai, & Amri, & Ierimoth, & Abia, & Anathoth, & Almath: omnes hi, filij Bechor. * Numerati sunt autem per familias suas principes cognationum suarum ad bel-

la fortissimi, viginti millia & ducenti. **¶** Porro filij Iadihel: Balan. Filij autem Balan: Ichus, & Beniamin, & Aod, & Chanana, & Zethan, & Tharsis, & Ahisahar. * omnes hi filij Iadihel, principes cognationum suarum, viri fortissimi, decem & septem millia, & ducenti ad prælium procedentes. * Sepham quoque, & Hapham filij Hir: & Hasim filij Aher. * Filij autem Nephthali: Iasiel, & Guni, & Ieser, & Sellum, filij Bala. * Porro filius Manasse, Efriel: concubinaq. eius Syra peperit Machir patrem Galaad. * Machir autem accepit vxores filijs suis Happhim, & Saphan: & habuit sororem nomine Maacha: nomen autem secundi, Salphaad, natq. sunt Salphaad filiz. * & peperit Maacha vxor Machir filium, D vocauit nomen eius Phares: porro nomen fratris eius, Sares: & filij eius, Vlam, & Recen. * Filius autem Vlam, Badan. hi sunt filij Galaad, filij Machir, filij Manasse. * Soror autem eius Regina peperit Virumdecorum, & Abiezer, & Mohola. * Erant autem filij Semida, Ahin, & Sechem, & Leci, & Aniam. * Filij autem Ephraim: Suthala, Bared filius eius, Thahath filius eius, Elada filius eius, Thahath filius eius, huius filius Zabad, & huius filius Suthala, & huius filius Ezer & Elad: occiderunt autem eos viri Geth indigenæ, quia descenderant vt inuaderent possessiones eorum. * Luxit igitur Ephraim pater eorum multis diebus, & venerunt fratres eius vt consolarentur eum. * Ingressusq. est ad vxorem suam: quæ concepit, & peperit filium, & vocauit nomen eius Beria, eo quod in malis domus eius ortus esset: * filia autem eius fuit Sara, quæ ædificauit Bethoron inferiorem & superiorem, & Ozen-sara. * Porro filius eius Rapha, & Reseph, & Thale, de quo natus est Thaan, qui genuit Laadan: huius quoque filius Ammiud, qui genuit Elisama, de quo ortus est Nun, qui habuit filium Iosue. * Possessio autem eorum & habitatio, Bethel cum filiabus suis, & contra orientem Noran ac Occidentalem plagâ Gazzer & filiz eius, Sichem quoque cum filiabus suis, vsque ad Aza cum filiabus eius. * Iuxta filios quoque Manasse Bethsan & filias eius, Thanach & filias eius, Mageddo & filias eius: Dor & filias eius: in his

in his habitauerūt filij Ioseph, filij Israel.

Gen. 46. b. 17 * Filij¹ Aser : Iemna, & Iesua, & Iessui, & 30
Baria, & Sara soror eorum . * Filij au- 31
tem Baria : Heber, & Melchiel : ipse est
pater Barfaith . * Heber autem genuit 32
Iephlat, & Somer, & Hotham, & Suaa
sororem eorum . * Filij Iephlat : Pho- 33
sech, & Chamaal, & Asoth : hi filij Ie- G
phlat . * Porro filij Somer : Ahi, & Roa- 34
ga, & Haba, & Aram . * Filij autem He- 35
lem fratris eius : Supha, & Iemna, & Sel-
les, & Amal . * Filij Supha : Sue, Harna- 36
pher, & Sual, & Beri, & Iamra, * Bosor, 37
& Hod, & Samma, & Salusa, & Iethran,
& Bera . * Filij Iether : Iephone, & Phaf- 38
pha, & Ara . * Filij autem Olla : Aree, 39
& Haniel, & Resia . * Omnes hi filij Aser, 40
principes cognationū, electi atque for-
tissimi duces ducū : numerus autem eo-
rum ætatis, quæ apta esset ad bellum, vi-
ginti sex millia .

CAP. VIII.

Gen. 46. c. 21 **B**eniamin autem genuit Bale primo- 1
Sup. 7. b. 6 genitum suum, Asbel secundum, A
Ahara tertium, * Nohaa quartum, & Ra- 2
pha quintum . * Fueruntq. filij Bale : Ad- 3
dar, & Gera, & Abiud, * Abisue quoque 4
& Naaman, & Ahoe, * sed & Gera, & Se- 5
phuphan, & Hurā . * Hi sunt filij Ahod, 6
principes cognationum habitantium in
Gabaa, qui translati sunt in Manahath .
* Naaman autem, & Achia, & Gera ipse 7
transtulit eos, & genuit Oza, & Ahiud .
* Porro Saharaim genuit in regione, 8
Moab, postquam dimisit Husim & Bara
vxores suas . * Genuit autem de Hodes 9
vxore sua Iobab, & Sebia, & Mofa, &
Molchom, * Iehus quoque, & Sechia, & 10
Marmas . hi sunt filij eius principes in
familijis suis . * Mehufim vero genuit 11
Abitob, & Elphaal . * Porro filij El- 12
phaal : Heber, & Misaam, & Samad : hic B
ædificauit Ono, & Lod, & filias eius .
* Baria autem, & Sama principes cogn- 13
ationum habitantium in Aialon : hi fu-
gauerunt habitatores Geth . * Et Ahio, 14
& Sefac, & Ierimoth, * & Zabadia, & 15
Arod, & Heder, * Michael quoque, & 16
Iespha, & Ioha filij Baria . * Et Zabadia, 17
& Mofollam, & Hezeci, & Heber, * & 18
Iesamari, & Iezlia, & Iobab filij Elphaal, 19
* & Iacim, & Zechri, & Zabdi, * & Elioe- 20

21 nai, & Selethai, & Eliel, * & Adaia, &
22 Baraia, & Samarath filij Semei . * Et Ies-
23 pham, & Heber, & Eliel, * & Abdon, &
24 Zechri, & Hanan, * & Hanania, & Ælam,
25 & Anathothia, * & Iephdaia, & Phaniel
26 filij Sefac . * & Samsari, & Sohoria, &
27 Otholia, * & Iersia, & Elia, & Zechri,
28 filij Ieroham . * hi patriarchæ, & cogna-
C tionum principes, qui habitauerunt in
29 Ierusalem . * in¹ Gabaa autem habitau- **Inf. 9. f. 11**
uerunt Abigabaon, & nomen vxoris eius
30 Maacha : * filiusq. eius primogenitus Ab-
don, & Sur, & Cis, & Baal, & Nadab .
31 * Gedor quoque, & Ahio, & Zacher, &
32 Macelloth : * & Macelloth genuit Samaa :
habitaueruntq. ex aduerso fratrum suoru
33 in Ierusalem cum fratribus suis . * **Ner** **1. Reg. 24.**
autem genuit Cis, & Cis genuit Saul . **g. 51**
Porro Saul genuit Ionathan, & Melchi- **Inf. 9. f. 19**
34 sua, & Abinadab, & Esbaal . * Filius au-
tem Ionathan, Meribbaal : & Meribbaal
35 genuit Micha . * Filij Micha, Phithon,
36 & Melech, & Tharaa, & Ahaz . * & Ahaz
D genuit Ioada : & Ioada genuit Alamath,
& Azmoth, & Zamri : porro Zamri ge-
37 nuit Mofa, * & Mofa genuit Banaa, ci-
us filius fuit Rapha, de quo ortus est
38 Elasa, qui genuit Asel . * Porro Asel sex
filij fuerunt his nominibus, Ezricam,
Bocru, Ismahel, Saria, Obdia, & Hanan .
39 omnes hi filij Asel . * Filij autem Esfec
fratris eius, Vlam primogenitus, & Io-
40 hus secundus, & Eliphalet tertius . * Fue-
runtq. filij Vlam viri robustissimi, & ma-
gno robore tendentes arcum : & mul-
tos habentes filios ac nepotes, usque
ad centum quinquaginta . Omnes hi,
filij Benjamin .

CAP. IX.

VNiuerfus ergo Israel dinumeratus
A est : & summa eorum scripta est in
Libro regum Israel, & Iuda : translatiq.
sunt in Babylonem propter delictum
2 suum . * Qui autem habitauerunt primi
in possessionibus, & in urbibus suis : Is-
rael, & Sacerdotes, & Leuitæ, & Nathi-
3 nazi . * Commorati sunt in Ierusalem de
filijs Iuda, & de filijs Benjamin, de filijs
4 quoque Ephraim, & Manasse . * Othei
filius Ammiud, filij Amri, filij Omrai, filij
5 Bonni, de filijs Phares filij Iuda . * Et de
Siloni : Asaia primogenitus, & filij eius .
* De

* De filiis autem Zara: Ichuel, & fratres eorum, sexcenti nonaginta. * Porro de filiis Benjamin: Salo filius Mosollam, filij Oduia, filij Afana: * & Iobania filius Ieroham: & Ela filius Ozi, filij Mochori: & Mosollam filius Saphatiz, filij Rahuel, filij Iebaniz, * & fratres eorum per familias suas, nongenti quinquaginta, sex. Omnes hi, principes cognationum per domos patrum suorum. * De sacerdotibus autem: Iedaia, Ioairob, & Iachin: * Azarias quoque filius Helciz, filij Mosollam, filij Sadoc, filij Maraioth, filij Achitob, pontifex domus Dei. * Porro Adaia filius Ieroham, filij Phassur, filij Melchiz: & Maasai filius Adiel, filij Iezra, filij Mosollam, filij Mosollamith, filij Emmer. * fratres quoque eorum, principes per familias suas, mille septingenti sexaginta, fortissimi robore ad faciendum opus ministerij in domo Dei. * De Leuitis autem: Semeia filius Haseb, sub filij Ezricam, filij Hasebia de filiis Merari. * Bacbacar quoque carpentarius, & Galal, & Mathania filius Micha, filij Zechri, filij Afaph: * & Obdia filius Semeiz, filij Galal, filij Idithun: & Barachia filius Asa, filij Elcana, qui habitauit in atrijs Nerophati. * Ianitores autem: Sellum, & Accub, & Telmon, & Ahimam: & frater eorum Sellum princeps, * vsque ad illud tempus, in porta regis ad orientem, obseruabant per vices suas de filiis Leui. * Sellum vero filius Core filij Abiafaph, filij Core, cum fratribus suis, & domo patris sui, hi sunt Coritz super opera ministerij, custodes vestibulorum tabernaculi: & familie eorum per vices castrorum Domini custodientes introitum. * Phinees autem filius Eleazari, erat dux eorum coram Domino. * Porro Zacharias filius Mosollamia, ianitor portæ tabernaculi testimonij. * Omnes hi electi in ostiarios per portas, ducenti duodecim: & descripti in villis proprijs: quos constituerunt Dauid, & Samuel Videns, in fide sua * tã ipsos, quàm filios eorum in ostijs domus Domini, & in tabernaculo vicibus suis. * Per quattuor ventos erant ostiarij: id est ad Orientem, & ad Occidentem, & ad Aquilonem, & ad Austrum. * Fratres autem eorum in viculis morabantur, & veniebant in sabbatis suis de tem-

pore vsque ad tempus. * His quattuor Leuitis creditus erat omnis numerus ianitorum, & erant super exedras, & thesauros domus Domini. * Per gyrum quoque templi Domini morabantur in custodijs suis: vt cum tempus fuisset, ipsi mane aperirent fores. * De horum genere erant & super vasa ministerij: ad numerum enim & inferebantur vasa, & efferebantur. * De ipsis & qui credita habebant vtenilia sanctuarij, præerat similis, & vino, & oleo, & thuri, & aromatibus. * Filij autem sacerdotum vnguenta ex aromatibus conficiebant. * Et Mathathias Leuites primogenitus Sellum Coritz, præfectus erat eorum, quæ in sanguine frangebantur. * Porro de filiis Caath fratribus eorum, super panes erant positionis, vt semper novos per singula sabbata præpararent. * Hi sunt principes cantorum per familias Leuitarum, qui in exedris morabantur, vt die ac nocte iugiter suo ministerio deseruirent. * Capita Leuitarum, per familias suas principes, manserunt in Ierusalem. * In Gabaon autem commorati sunt pater Gabaon Ichiel, & nomen vxoris eius Macha. * Filius primogenitus eius Abdon, & Sur, & Cis, & Baal, & Ner, & Nadab, & Gedor quoque, & Ahio, & Zacharias, & Macelloth. * Porro Macelloth genuit Samaan: isti habitauerunt e regione fratrum suorum in Ierusalem, cum fratribus suis. * Ner autem genuit Cis: & Cis genuit Saul: & Saul genuit Ionathan, & Melchisua, & Abinadab, & Esbaal. * Filius autem Ionathan, Meribbaal: & Meribbaal genuit Micha. * Porro filij Micha, Phithon, & Melech, & Tharaa, & Ahaz. * Ahaz autem genuit Iara, & Iara genuit Alamath, & Azmoth, & Zamri. Zamri autem genuit Mofa. * Mofa vero genuit Banaa: cuius filius Raphaia, genuit Elasa: de quo ortus est Afel. * Porro Afel sex filios habuit his nominibus, Ezricam, Bocru, Ismahel, Saria, Obdia, Hanan. hi sunt filij Afel.

CAP. X.

Philisthijm autem pugnabant contra Israel, fugeruntque viri Israel Palæstinos, & ceciderunt vulnerati in monte Gelboe. * Cumque appropinquassent Philisthai ..

1 Sup. 8. c. 19

1 Sup. 1. c. 11

2 Reg. 11. 21

Philisthæi persequentes Saul, & filios eius, percusserunt Ionathan, & Abinadab, & Melchisua filios Saul. * Et aggrauatū est prælium contra Saul, inueneruntq. eū sagittarij, & vulnerauerunt iaculis. * Et dixit Saul ad armigerum suum: Euagina gladium tuum, & interfice me: ne forte veniant incircumcisi isti, & illudāt mihi. Noluī autem armiger eius hoc facere, timore perterritus: arripuit ergo Saul ensē, & irruit in eum. * Quod cū vidisset armiger eius, videlicet mortuum esse Saul, irruit etiam ipse in gladium suum, & mortuus est. * Interijt ergo Saul, & tres filij eius, & omnis domus illius pariter concidit. * Quod cū vidissent viri Israel, qui habitabant in campestribus, fugerunt: & Saul ac filij eius mortuis, dereliquerunt vrbes suas, & huc illucq. dispersi sunt: veneruntq. Philisthij, & habitauerunt in eis. * Die igitur altero detrahētes Philisthij spolia exorū, inuenerunt Saul, & filios eius iacētes in monte Gelboe. * Cumq. spoliassent eum, & ampuassent caput, armisq. nudassent, miserunt in terram suam, vt circumferretur, & ostēderetur idolorum templis, & populis: arma autem eius consecrauerunt in fano dei sui, & caput affixerunt in templo Dagon. * Hoc cum audissent viri Iabes Gailad, omnia scilicet quæ Philisthij fecerant super Saul, & consurrexerunt singuli virorum fortium, & tulerunt cadauera Saul & filiorum eius: attuleruntq. ea in Iabes, & sepelierunt ossa eorum subter quercum, quæ erat in Iabes, & ieiunauerunt septem diebus. * Mortuus est ergo Saul propter iniquitates suas, eo quod prauaricatus sit mandatum Domini quod præceperat, & non custodierit illud: sed insuper etiam pythionissam consuluerit, * nec sperauerit in Domino: propter quod interfecit eum, & transiit regnum eius ad Dauid filium Isai.

CAP. XI.

Congregatus est igitur omnis Israel ad Dauid in Hebron, dicens: Os tuum sumus, & caro tua. * Heri quoque, & nudius tertius cum adhuc regnaret Saul, tu eras qui educebas, & intro-

ducebas Israel: tibi enim dixit Dominus Deus tuus: Tu pascēs populum meum Israel, & tu eris princeps super eum. * Venerunt ergo omnes maiores natu Israel ad regem in Hebron, & iniit Dauid cum eis foedus coram Domino: vnixeruntq. eum regē super Israel, iuxta sermonem Domini, quem locutus est in manu Samuel. * Abijt quoque Dauid, & omnis Israel in Ierusalē. hæc est Iebus, vbi erant Iebusæi habitatores terræ. * Dixeruntq. qui habitabant in Iebus ad Dauid: Non ingredieris huc. Porro Dauid cepit arcem Sion, quæ est Ciuitas Dauid, * dixitque: Omnis qui percusserit Iebusæum in primis, erit princeps & dux. Ascendit igitur primus Ioab filius Saruiz, & factus est princeps. * Habitauit autem Dauid in arce, & idcirco appellata est Ciuitas Dauid. * Edificauitq. urbem in circuitu a Mello vsque ad gym, Ioab autem reliqua vrbis extruxit. * Proficiebatq. Dauid vadens & crescens, & Dominus exercituum erat cum eo. * Hi principes virorum fortium Dauid, qui adiuerunt eum vt rex fieret super omnem Israel iuxta verbum Domini, quod locutus est ad Israel. * Et iste numerus robustorum Dauid: Iesbaam filius Hachamoni princeps inter triginta: iste leuauit hastam suam super trecentos vulneratos vna vice. * Et post eum Eleazar filius patruī eius Ahohites, qui erat inter tres potentes. * Iste fuit cum Dauid in Phesdomim, quando Philisthij congregati sunt ad locum illum in prælium: & erat ager regionis illius plenus hordeo, fugeratq. populus a facie Philisthinorum. * Hi steterunt in medio agri, & defenderunt eum: cumq. percussissent Philisthæos, dedit Dominus salutem magnam populo suo. * Descenderunt autem tres de triginta principibus ad petram, in qua erat Dauid, ad speluncam Odollam, quādo Philisthij fuerant castrametati in Valle raphaim. * Porro Dauid erat in præsidio, & statio Philisthinorum in Bethlehem. * Desiderauit igitur Dauid, & dixit: O si quis daret mihi aquā de cisterna Bethlehem, quæ est in porta. * Tres ergo isti per media castra Philisthinorum perrexerunt, & hauserunt aquam de cisterna Bethlehem, quæ erat in porta, & attulerunt

1. Reg. 15. a.

Exo. 17. d. 14.

1. Reg. 28. b.

b.

1. Reg. 11. a.

2. Reg. 11. b.

runt ad David vt biberet: qui noluit, sed magis libauit illam Domino, * dicens: Absit vt in conspectu Dei mei hoc faciam, & sanguinem istorum virorum bibam: quia in periculo animarum suarum attulerunt mihi aquam. Et ob hanc causam noluit bibere. hæc fecerunt tres robustissimi. * Abisai quoque frater Ioab ipse erat princeps trium, & ipse leuauit hastam suam contra trecentos vulneratos, & ipse erat inter tres nominatissimus, * & inter tres secundos inclutus, & princeps eorum: verumtamen vsque ad tres primos non peruenerat. * Banaias filius Ioiadæ viri robustissimi, qui multa opera perpetrarat, de Cabsael: ipse percussit duos ariel Moab: & ipse descendit, & interfecit leonem in media cisterna tempore niuis. * Et ipse percussit virum Ægyptium, cuius statura erat quinque cubitorum, & habebat lanceam vt liciatorium textentium: descendit igitur ad eum cum virga, & rapuit hastam, quam tenebat manu. & interfecit eum hasta sua. * Hæc fecit Banaias filius Ioiadæ, qui erat inter tres robustos nominatissimus, * inter triginta primus, verumtamen ad tres vsque non peruenerat: posuit autem eum David ad auriculam suam. * Porro fortissimi viri in exercitu Afahel frater Ioab, & Elchanan filius patru eius de Bethlehem, * Sammoth Aronites, Helles Phalonites, * Ira filius Acces Thecutes, Abiezer Anathothites, * Sobbochai Hufathites, Ilai Ahothites, * Maharai Netophathites, Heled filius Baana Netophathites, * Ethai filius Ribai de Gabaath filiorum Benjamin, Banaia Pharatonites, * Hurai de Torrente Gaas, Abiel Arbathites, Azmoth Baaramites, Eliaba Salabonites. * Filij Assem Gezonites, Jonathan filius Sage Ararites, * Ahiam filius Sachar Ararites, * Eliphal filius Vr, * Hephher Mecharithites, Ahia Phelonites, * Hefro Carmelites, Naarai filius Asbai, * Ioel frater Nathan, Mibahar filius Agarai. * Selec Ammonites, Naarai Berothites armiger Ioab filij Saruix. * Ira Iethraus, Gareb Iethraus, * Vrias Hethraus, Zabad filius Oholi, * Adina filius Siza Rubenites principes Rubenitarum, & cum eo triginta: * Hanan filius Maacha, & Iosaphat Mathanites, * Ozia Astarothites, 44

Samma, & Iehiel filij Hotham Aronites, 45 * Iedihel filius Samri, & Ioha frater eius Thosaites, * Eliel Mahumites, & Ieribai, & Iosai filij Elnaem, & Iethma Moabites, Eliel, & Obed, & Isiel de Masobia.

CAP. XII.

HI quoque venerunt ad David in Si-celeg, cum adhuc fugeret Saul filium Cis, qui erant fortissimi & egregij pugnatores, * tendentes arcum, & vtraque manu fundis saxa iacentes, & dirigentes sagittas: de fratribus Saul ex Benjamin. * Princeps Ahiezer, & Ioas filij Samaa Gabaathites, & Iaziel, & Phallet filij Azmoth, & Baracha, & Iehu Anathotites. * Samaias quoque Gabaonites fortissimus inter triginta & super triginta. Ieremias, & Iehziel, & Iohanan, & Iezabad Gaderothites. * & Eluzai & Ierimuth, & Baalia, & Samaria, & Saphatia Haruphites. * Elcana, & Iesia, & Azareel, & Ioezer, & Iesbaam de Carehim: 7 * Ioela quoque, & Zabadia filij Ieroham de Gedor. * Sed & de Gaddi transfugerunt ad David, cum lateret in deserto, viri robustissimi, & pugnatores optimi, tenentes clypeum & hastam: facies eorum quasi facies leonis, & veloces quasi capreae in montibus: * Ezer princeps, 10 Obdias secundus, Eliab tertius, * Mafmana quartus, Ieremias quintus, * Ethiel sextus, Eliel septimus, * Iohanan octauus, 13 Elzebad nonus, * Ieremias decimus, 14 Machbanai vndecimus. * hi de filiis Gad principes exercitus: nouissimus centum militibus præerat, & maximus, mille. 15 * Isti sunt qui transierunt Iordanem mense primo, quando inundare consuevit super ripas suas: & omnes fugauerunt qui morabantur in vallibus ad orientalem plagam & occidentalem. * Venerunt autem & de Benjamin, & de Iuda ad præsidium, in quo morabatur David. * Egrediusq. est David obuiam eis, & ait: Si pacifice venistis ad me vt auxiliemini mihi, cor meum iungatur vobis: si autem insidiimini mihi pro aduersariis meis, cum ego iniquitatem in manibus non habeam, videat Deus patrum nostrorum, & iudicet. * Spiritus vero induit Amasai principem inter triginta, & ait: Tui sumus

sumus o David, & tecum fili Isai: pax, pax tibi, & pax adiutoribus tuis. te enim adiuvat Deus tuus. Suscepit ergo eos David, & constituit principes turmarum. * Porro de Manasse transfugerunt ad David, quando veniebat cum Philisthim aduersus Saul, vt pugnaret: & non dimicauit cum eis. * quia inito consilio remiserunt cum principes Philistinorum, dicentes: Periculo capitis nostri reuertetur ad dominum suum Saul. * Quando igitur reuersus est in Siceleg, transfugerunt ad eum de Manasse, Ednas, & Iozabad, & Iedihel, & Michael, & Ednas, & Iozabad, & Eliu, & Salathi, principes millium in Manasse. * hi praebe- runt auxilium David aduersus latrunculos: omnes enim erant viri fortissimi, & facti sunt principes in exercitu. * Sed & per singulos dies veniebant ad David ad auxiliandum ei, vsque dum fieret grandis numerus, quasi exercitus Dei. * Iste quoque est numerus principum exercitus, qui venerunt ad David, cum esset in Hebron, vt transferrent regnum Saul ad eum, iuxta verbum Domini. * Filij Iuda portantes clypeum & hastam, sex millia octingenti expediti ad praelium. * De filijs Simeon virorum fortissimorum ad pugnandum, septem millia centum. * De filijs Leui, quatuor millia sexcenti. * Ioiada quoque princeps de stirpe Aaron, & cum eo tria millia septingenti. * Sadoc etiam puer egregie indolis, & domus patris eius, principes viginti duo. * De filijs autem Benjamin fratribus Saul, tria millia: magna enim pars eorum adhuc sequebatur domum Saul. * Porro de filijs Ephraim viginti millia octingenti, fortissimi robore, viri nominati in cognationibus suis. * Et ex dimidia tribu Manasse, decem & octo millia, singuli per nomina sua venerunt vt constituerent regem David. * De filijs quoque Issachar viri eruditi, qui nouerant singula tempora ad precipiendum quid facere deberet Israel, principes ducenti: omnis autem reliqua tribus eorum consilium sequebatur. * Porro de Zabulon qui egrediebantur ad praelium, & stabant in acie instructi armis bellicis, quinquaginta millia venerunt in auxilium, non in corde duplici. * Et de Nephthali, principes mille: &

cum eis instructi clypeo & hasta, triginta & septem millia. * De Dan etiam, preparati ad praelium, viginti octo millia sexcenti. * Et de Aser egredientes ad pugnam, & in acie prouocantes, quadraginta millia. * Trans Iordanem autem de filijs Ruben, & de Gad, & dimidia parte tribus Manasse instructi armis bellicis, centum viginti millia. * Omnes isti viri bellatores expediti ad pugnandum, corde perfecto venerunt in Hebron, vt constituerent regem David super vniuersum Israel: sed & omnes reliqui ex Israel, vno corde erant, vt rex fieret David. * Fueruntque ibi apud David tribus diebus comedentes & bibentes. praeprauerant enim eis fratres sui. * Sed & qui iuxta eos erant, vsque ad Issachar, & Zabulon, & Nephthali, afferebant panes in asinis, & camelis, & mulis, & bobus ad vescendum: farinam, palathas, vnam passam, vinum, oleum, boves, arietes ad omnem copiam. gaudium quippe erat in Israel.

CAP. XIII.

I Nijt autem consilium David cum tribunis, & centurionibus, & vniuersis principibus, & ait ad omnem coetum Israel: Si placet vobis: & a Domino Deo nostro egreditur sermo, quod loquor: mitamus ad fratres nostros reliquos in vniuersas regiones Israel, & ad Sacerdotes, & Leuitas, qui habitant in suburbanis vrbiu, vt congregentur ad nos, & reducamus arcam Dei nostri ad nos: non enim requisuimus eam in diebus Saul. * Et respondit vniuersa multitudo vt ita fieret: placuerat enim sermo omni populo. * Congregauit ergo David cunctum Israel a Sihor Aegypti, vsque dum ingrediatis Emath, vt adduceret arcam Dei de Cariathiarim. * Et ascendit David, & omnis vir Israel ad collē Cariathiarim, qui est in Iuda, vt afferret inde arcam Domini Dei sedētis super cherubim, vbi inuocatus est nomen eius. * Imposueruntque arcam Dei super plaustrum nouū, de domo Abinadab: Oza autem, & frater eius minabantur plaustrum. * Porro David, & vniuersus Israel ludebant coram Deo omni virtute in canticis, & in citharis, & psalterijs, & tympanis, & cymbalis, & tubis.

Y Cum

* Cum autem peruenissent ad Arcam, Chidon, tetendit Oza manum suam, ut sustentaret arcam: bos quippe lasciuens paululum inclinauerat eam. * Iratus est itaque Dominus contra Ozam, & percussit eum, eo quod tetigisset arcam: & mortuus est ibi coram Domino. * Contristatusque est Dauid, eo quod diuississet Dominus Ozam: vocauitque locum illum: Diuisio Oze usque in presentem diem. * Et timuit Deum tunc temporis, dicens: Quo modo possum ad me introducere arcam Dei? * Et ob hanc causam non adduxit eam ad se, hoc est, in Ciuitatem Dauid, sed auertit in domum Obededom Gethzi. * Mansit ergo arca Dei in domo Obededom tribus mensibus: & benedixit Dominus domui eius, & omnibus quæ habebat.

CAP. XIII.

Misit quoque Hiram rex Tyri nuncios ad Dauid, & ligna cedrina, & artifices parietum, lignorumque: ut ædificarent ei domum. * Cognouitque Dauid quod confirmasset eum Dominus in regem super Israel, & subleuatum esset regnum suum super populum eius Israel. * "Accepit quoque Dauid alias uxores in Ierusalem: genuitque filios, & filias. * Et hæc nomina eorum, qui nati sunt ei in Ierusalem: Samuas, & Sobad, Nathan, & Salomon, * Iebahar, & Elisua, & Eliphalet, * Noga quoque, & Napheg, & Iaphia, * Elisama, & Baaliada, & Eliphalet. * "Audientes autem Philisthiim eo quod uentus esset Dauid in regem super uniuersum Israel, ascenderunt omnes ut quærerent eum: quod cum audisset Dauid, egressus est obuiam eis. * Porro Philisthiim ueniētes, diffusi sunt in Valle Raphaim. * Consultuitque Dauid Dominum, dicens: Si ascendam ad Philisthios, & si trades eos in manu mea? Et dixit ei Dominus: Ascende, & tradam eos in manu tua. * Cumque illi ascēdisset in Baalpharasin, percussit eos ibi Dauid, & dixit: Diuisit Deus inimicos meos per manum meam, sicut diuiduntur aquæ: & idcirco uocatum est nomen illius loci Baalpharasin. * Dereliqueruntque ibi deos suos, quos Dauid iussit exuri. * Alia etiam

Vice Philisthiim irruerunt, & diffusi sunt in valle. * Consultuitque rursum Dauid Deum, & dixit ei Deus: Non ascendas post eos, recede ab eis, & uenies contra illos ex aduerso pyrorum. * Cuique audieris sonitum gradientis in cacumine pyrorum, tunc egredieris ad bellum. Egressus est enim Deus ante te, ut percutiat castra Philisthiim. * Fecit ergo Dauid sicut præceperat ei Deus, & percussit castra Philisthinorum, de Gabaon usque Gazera. * Diuulgatumque est nomen Dauid in uniuersis regionibus, & Dominus dedit pauorem eius super omnes gentes.

CAP. XV.

Fecit quoque sibi domos in Ciuitate Dauid: & ædificauit locum arcæ Dei, tetenditque ei tabernaculum. * Tunc dixit Dauid: illicitum est ut a quocumque portetur arca Dei nisi a Leuitis, quos elegit Dominus ad portandum eam, & ad ministrandum sibi usque in æternum. * Congregauitque uniuersum Israel in Ierusalem, ut afferretur arca Dei in locum suum, quem præparauerat ei. * Necnon & filios Aaron, & Leuitas. * de filiis Caath, Vriel princeps fuit, & fratres eius centum viginti. * De filiis Merari, Asaia princeps: & fratres eius ducenti viginti. * De filiis Gersom, Ioel princeps; & fratres eius centum triginta. * De filiis Elisaphan, Semeias princeps, & fratres eius ducēti. * De filiis Hebron, Eliel princeps; & fratres eius octoginta. * De filiis Oziel, Aminadab princeps; & fratres eius centum duodecim. * Vocauitque Dauid Sadoc, & Abiathar Sacerdotes, & Leuitas, Vriel, Asaiam, Ioel, Semeiam, Eliel, & Aminadab: & dixit ad eos: Vos qui estis principes familiarum Leuitarum, sanctificamini cum fratribus vestris, & afferte arcam Domini Dei Israel ad locum, qui ei præparatus est: * "ne ut a principio, quia non eratis præfentes, percussit nos Dominus; sic & nunc fiat, illicitum quid nobis agentibus. * Sanctificati sunt ergo Sacerdotes, & Leuitæ, ut portarent arcam Domini Dei Israel. * "Et tulerunt filij Leui arcam Dei, sicut præceperat Moyses iuxta verbum Domini humeris suis in uestibus. Dixitque.

Sup. 11. 4. 10

Num. 4. b. 15

* Dixitq. Dauid principibus Leuitarum, 16
 ut constituerent de fratribus suis cantores in organis musicorum, nablīs videlicet, & lyris, & cymbalis, ut resonaret in excelsis sonitus lætitiæ. * Constitueruntq. Leuitas: Hemam filium Ioel, & de fratribus eius Asaph filiū Barachiaz de filiis vero Merari, fratribus eorum: Ethan filium Casai. * Et cum eis fratres eorum: in secundo ordine, Zachariam, & Ben, & Iaziel, & Semiramoth, & Iahiel, & Ani, Eliab, & Banaïam, & Maasiam, & Mathathiam, & Eliphalu, & Maceniam, & Obededom, & Iehiel, C
 ianitores. * Porro cantores, Heman, 17
 Asaph, & Ethan, in cymbalis zneis concrepantes. * Zacharias autem, & Oziel, 18
 & Semiramoth, & Iahiel, & Ani, & Eliab, & Maasias, & Banaïas in nablīs arcana cantabant. * Porro Mathathias, 19
 & Eliphalu, & Macenias, & Obededom, & Iehiel, & Ozaziu, in citharis pro organa canebant epinicion. * Chonenias autem princeps Leuitarum, prophetiæ præerat, ad præcinendam melodiam: erat quippe valde sapiens. * Et Barachias, & Elcana, ianitores arcæ. * Porro Sebenias, & Iosaphat, & Nathanael, & Amasai, & Zacharias, & Banaïas, & Eliezer sacerdotes, clangebāt tubis coram arcæ Dei: & Obededom, & Iehias erant ianitores arcæ. * Igitur Dauid & omnes maiores natu Israel, & tribuni Dierunt ad deportandam arcam foederis Domini de domo Obededom cum lætitiâ. * Cumq. adiuuisset Deus Leuitas, qui portabant arcam foederis Domini, immolabantur septem tauri, & septem arietes. * Porro Dauid erat indutus stolâ byssina, & vniuersi Leuitæ qui portabant arcam, cantoresq. & Chonenias princeps prophetiæ inter cantores: Dauid autem etiam indutus erat ephod lineo. * Vniuersusq. Israel deducebant arcam foederis Domini in iubilo, & sonitu buccinæ, & tubis, & cymbalis, & nablīs, & citharis concrepantes. * Cumq. peruenisset arcæ foederis Domini vsque ad Ciuitatem Dauid, Michol filia Saul prospiciens per fenestram, vidit regem Dauid saltantem atque ludentem, & despexit eum in corde suo.

CAP. XVI.

- 1 A Tulerunt igitur arcam Dei, & constituerunt eam in medio tabernaculi, quod tetenderat ei Dauid: & obtulerunt holocausta, & pacifica coram Deo. 2
 * Cūq. compleisset Dauid offerēs holocausta, & pacifica, benedixit populo in nomine Domini. * Et diuisit vniuersis per singulos, a viro vsque ad mulierem tortam panis, & partem assæ carnis bubalæ, & frixam oleo similam. * Constituitq. coram arcæ Domini de Leuitis, qui ministrarent, & recordarentur operum eius, & glorificarent, atque laudarent Dominum Deum Israel: * Asaph principem. & secundum eius Zachariâ: Porro Iahiel, & Semiramoth, & Iehiel, & Mathathiam, & Eliab, & Banaïam, & Obededom: Iehiel super organa psalterij, & lyras: Asaph autem ut cymbalis personaret; * Banaïam vero, & Iaziel sacerdotes, canere tuba iugiter coram arca foederis Domini. * In illo die fecit Dauid principem ad constituendum Domino Asaph, & fratres eius. 8
 * Confitemini Domino, & inuocate nomen eius: notas facite in populis ad inuentiones eius. 9
 * Cantate ei, & psallite ei: & narrate omnia mirabilia eius. 10
 * Laudate nomen sanctum eius: lateatur cor quærentium Dominum. 11
 * Quærite Dominum, & virtutem eius: quærite faciem eius semper. 12
 * Recordamini mirabilium eius quæ fecit: signorum illius, & iudiciorum oris eius. 13
 * Semen Israel serui eius: filij Iacob electi eius. 14
 * Ipse Dominus Deus noster: in vniuersa terra iudicia eius. 15
 * Recordamini in sempiternum pacti eius: sermonis, quem præcepit in mille generationes. 16
 * Quem pepigit cum Abraham: & iuramenti illius cum Isaac. 17
 * Et constituit illud Iacob in præceptum: & Israel in pactum sempiternum, 18
 * Dicens: Tibi dabo Terram Chanaan, funiculum hereditatis vestræ. 19
 * Cum essent pauci numero, parui & coloni eius.

* Et transferunt de gente in gentem, 20
 & de regno ad populum alterum.

* Non dimisi: quemquam calumniari 21
 eos, sed increpauit pro eis reges.

* Nolite tangere christos meos: & in 22
 prophetis meis nolite malignari.

Psalm. 95. a * Cantate Domino omnis terra, an- 23
 nunciate ex die in diem salutare eius.

* Narrate in gentibus gloriam eius: 24
 in cunctis populis mirabilia eius.

* Quia magnus Dominus, & laudabi- 25
 lis nimis: & horribilis super omnes deos.

* Omnes enim dii populorum, idola: 26
 Dominus autem celos fecit.

* Confessio & magnificentia coram, 27
 eo: fortitudo & gaudium in loco eius.

* Afferte Domino familiæ populorū: 28
 afferte Domino gloriam & imperium.

* Date Domino gloriam, nomini e- 29
 ius, leuate sacrificium, & venite in cō-
 spectu eius: & adorare Dominum in de-
 core sancto.

* Commouetur a facie eius omnis 30
 terra: ipse enim fundauit orbem immo-
 bilem.

* Latentur cali, & exultet terra: & 31
 dicat in nationibus, Dominus regnauit.

* Tonet mare, & plenitudo eius: exul- 32
 tent agri, & omnia quæ in eis sunt.

* Agri laudabunt ligna saltus coram 33
 Domino: quia venit iudicare terram.

* Confitemini Domino, quoniā bo- 34
 nus: quoniā in æternū misericordia eius.

* Et dicite: Salua nos Deus saluator 35
 noster; & congrega nos, & erue de gē-
 tibus, ut cōfiteamur nomini sancto tuo,
 & exultemus in carminibus tuis.

* Benedictus Dominus Deus Israel ab 36
 æterno vsque in æternum: & dicat om-
 nis populus: Amen, & hymnū Domino.

* Reliquit itaque ibi corā arca foede- 37
 ris Domini Asaph, & fratres eius ut mi-
 nistrarent in conspectu arcæ iugiter per
 singulos dies, & vices suas. * Porro O-
 bededom, & fratres eius sexaginta octo;
 & Obedom filium Idithun, & Hofa;
 constituit ianitores. * Sadoc autē sacer-
 dotem, & fratres eius sacerdotes, coram
 tabernaculo Domini in excelsis, quod
 erat in Gabaon, * ut offerrent holocau-
 sta Domino super altare holocaustoma-
 tis iugiter, mane & vespere, iuxta omnia
 quæ scripta sunt in lege Domini, quam
 præcepit Israeli. * Et post eum Heman, 41

& Idithun, & reliquos electos, vnumquē-
 que vocabulo suo ad confitendum Do-
 mino: Quoniam in æternum misericor-
 dia eius. * Heman quoque, & Idithun ca-
 nentes tuba, & quaticientes cymbala, &
 omnia musicorum organa ad canēdum
 Deo; filios autem Idithun fecit esse
 portarios. * Reuersusq. est omnis popu-
 lus in domum suam: & Dauid, ut be-
 nediceret etiam domui suæ.

CAP. XVII.

1 C Vm autem habitaret Dauid in do- 2 Reg. 7. a. 1
 mo sua, dixit ad Nathan prophetā:
 Ecce ego habito in domo cedrina: arca
 autem foederis Domini sub pellibus est.
 2 * Et ait Nathan ad Dauid: Omnia, quæ
 in corde tuo sunt, fac: Deus enim tecū
 3 est. * Igitur nocte illa factus est sermo
 4 Dei ad Nathan, dicens: * Vade, & loque-
 re Dauid seruo meo: Hæc dicit Domi-
 nus: Non ædificabis tu mihi domum ad
 5 habitandū. * Neque enim mansi in domo
 ex eo tempore, quo eduxi Israel, vsque
 ad diem hanc: sed fui semper mutas lo-
 6 ca tabernaculi, & in tentorio * manens
 cum omni Israel. Numquid locutus sum
 saltem vni Iudicū Israel, quibus præcepe-
 ram, ut pasceret populū meum, & dixi:
 Quare non ædificastis mihi domum ce-
 7 drinam? * Nunc itaque sic loqueris ad
 seruum meum Dauid: Hæc dicit Domi-
 nus exercituum: Ego tuli te, cum in pa-
 8 scuis sequereris gregem, ut esses dux po-
 puli mei Israel. * Et fui tecum quocum-
 9 que perrexisti: & interfeci omnes inimi-
 cos tuos coram te, feciq. tibi nomen,
 quasi vnus magnorum, qui celebrantur
 10 in terra. * Et dedi locū populo meo Is-
 rael: plantabitur, & habitabitabit in eo,
 & ultra non cōmouebitur: nec filij ini-
 11 quitatis atterēt eos, sicut a principio, * ex
 diebus quibus dedi iudices populo meo
 Israel, & humiliaui vniuersos inimicos
 tuos. Annūcio ergo tibi, quod ædificatu-
 12 rus sit tibi Dominus domū. * Cumq. im-
 pleueris dies tuos ut vadas ad patres tuos,
 suscitabo semen tuum post te, quod erit
 de filiis tuis: & stabiliam regnum eius.
 13 * Ipse ædificabit mihi domū, & firmabo
 solū eius vsque in æternū. * Ego ero ei
 in patrem, & ipse erit mihi in filium: &
 misericordiam meam non auferā ab eo,
 sicut

sicut abstuli ab eo, qui ante te fuit.
 * Et statuam eum in domo mea, & in 14
 regno meo usque in sempiternum: &
 thronus eius erit firmissimus in perpe- C
 tuum. * Iuxta omnia verba hæc, & 15
 iuxta vniuersam visionem istam, sic lo-
 cutus est Nathan ad David. * Cumq. ve- 16
 nisset rex David, & sedisset coram Do-
 mino, dixit: Quis ego sum Domine
 Deus, & quæ domus mea, vt præstares
 mihi talia? Sed & hoc parum visum 17
 est in conspectu tuo, ideoq. locutus es
 super domum serui tui etiam in futu-
 rum: & fecisti me spectabilem super
 omnes homines Domine Deus. * Quid 18
 ultra addere potest David, cum ita glo-
 rificaueris seruum tuum, & cognoue-
 ris eum? * Domine propter famulum 19
 tuum iuxta cor tuum fecisti omnem
 magnificentiam hanc, & nota esse vo-
 luisti vniuersa magnalia. * Domine, 20
 non est similis tui: & non est alius Deus
 absque te, ex omnibus, quos audiui-
 mus auribus nostris. * Quis enim est 21
 alius, vt populus tuus Israel, gens vna
 in terra, ad quam perrexerit Deus, vt D
 liberaret, & faceret populum sibi, &
 magnitudine sua atque terroribus ejce-
 ret nationes a facie eius, quem de Æ-
 gypto liberarat? * Et posuisti populum 22
 tuum Israel tibi in populum usque in
 æternum, & tu Domine factus es Deus
 eius. * Nunc igitur Domine, sermo, 23
 quem locutus es famulo tuo, & super
 domum eius, confirmetur in perpetuum,
 & fac sicut locutus es. * Permaneatq. 24
 magnificetur nomen tuum usque in sem-
 piternum: & dicatur: Dominus exerci-
 tum Deus Israel, & domus David ser-
 ui eius permanens coram eo. * Tu enim 25
 Domine Deus meus reuelasti auriculam
 serui tui, vt ædificares ei domum: &
 ideoq. inuenit seruus tuus fiduciam,
 vt oret coram te. * Nunc ergo Domine
 tu es Deus: & locutus es ad seruum tuum
 tanta beneficia. * Et coepisti benedicere 26
 domui serui tui, vt sit semper coram
 te: te enim Domine benedicente, benedi-
 cta erit in perpetuum. 27

CAP. XVIII.

2. Reg. 19. 1

Factum est autem post hæc, vt per- 1
 cuteret David Philisthim, & humi- A

liaret eos, & tolleret Geth, & filias e-
 ius de manu Philisthim, * percuteretq.
 Moab, & fierent Moabitæ serui David,
 offerrentes ei munera. * Eo tempore
 percussit David etiam Adarezer regem
 Soba regionis Hemath, quando perre-
 xit vt dilataret imperium suum usque
 ad flumen Euphraten. * Cepit ergo Da-
 uid mille quadrigas eius, & septem mil-
 lia equitum, ac viginti millia virorum
 peditum, subneruauitq. omnes equos
 curruum, exceptis centum quadrigis,
 quas reseruauit sibi. * Superuenit autem
 B & Syrus Damascenus, vt auxilium præ-
 beret Adarezer regi Soba: sed & huius
 percussit David vigintiduo millia viro-
 rum. * Et posuit milites in Damasco, vt
 Syria quoque seruiret sibi, & offerret
 munera. Aduiuitq. eum Dominus in cun-
 ctis, ad quæ perrexerat. * Tulit quoque
 David pharetras aureas, quas habuerant
 serui Adarezer, & attulit eas in Ierusa-
 lem. * Necnon de Thebath, & Chum,
 vrbibus Adarezer aris plurimū, de quo
 fecit Salomon mare æneum, & colum-
 nas, & vasa ænea. * Quod cum audisset
 C Thou rex Hemath, percussisse videlicet
 David omnem exercitum Adarezer re-
 gis Soba, * misit Adoram filium suum
 ad regem David, vt postulatet ab eo pa-
 cem, & congratularetur ei quod per-
 cussisset, & expugnasset Adarezer: ad-
 uersarius quippe erat Thou Adarezer.
 * Sed & omnia vasa aurea, & argentea,
 & ænea cōsecrauit David rex Domino,
 cum argento & auro, quod tulerat ex
 vniuersis gentibus, tam de Idumæa, &
 Moab, & filiis Ammon, quàm de Phi-
 listhim & Amalec. * Abisai vero filius
 D Saruiz percussit Edom in Valle Salina-
 rum, decem & octo millia: * & consti-
 tuit in Edom præsidium, vt seruiret Idu-
 mæa David: saluauitq. Dominus David
 in cunctis, ad quæ perrexerat. * Regna-
 uit ergo David super vniuersum Israel,
 & faciebat iudicium atque iustitiā cun-
 cto populo suo. * Porro Ioab filius Sar-
 uiz erat super exercitum, & Iosaphat fi-
 lius Ahilud a cōmentarijs. * Sadoc autē
 filius Achitob, & Ahimelec, filius Abi-
 athar, sacerdotes: & Sufa, scriba. * Bana-
 ias quoque filius Ioiaz super legiones
 Cerethi, & Phelethi: porro filij David,
 primi ad manum regis.

CAP. XIX.

2. Reg. 19. 21

Accidit autem ut moreretur Naas rex filiorum Ammon, & regnaret filius eius pro eo. * Dixitq. Dauid: Faciam misericordiam cum Hanon filio Naas: præstitit enim mihi pater eius gratiam. Misitq. Dauid nuncios ad consolandum eum super morte patris sui. Qui cum peruenissent in terram filiorum Ammon, ut consolarentur Hanon, * dixerunt principes filiorum Ammon ad Hanon: Tu forsitan putas, quod Dauid honoris causa in patrem tuum miserit qui consoletur te: nec animaduertis quod ut explorent, & inuestigent, & scrutentur terram tuam, venerint ad te serui eius. * Igitur Hanon pueros Dauid decaluauit, & rase, & præcidit tunicas eorum a natibus usque ad pedes, & dimisit eos. * Qui cum abiissent, & hoc mādassent Dauid, misit in occursum eorum (grandē enim contumeliam sustinuerant) & præcepit ut manerent in Iericho, donec cresceret barba eorum, & tunc reuerterentur. * Videntes autem filij Ammon, quod iniuriam fecissent Dauid, tam Hanon, quam reliquus populus, miserunt mille talenta argenti, ut conducerent sibi de Mesopotamia, & de Syria Maacha, & de Soba currus & equites. * Conduxeruntq. triginta duo millia curruum, & regem Maacha cum populo eius. Qui cum venissent, castrametati sunt e regione Medaba. Filij quoque Ammon congregati de urbibus suis, venerunt ad bellum. * Quod cum audisset Dauid, misit Ioab, & omnem exercitum virorum fortium: * egressiq. filij Ammon, direxerunt aciem iuxta portam ciuitatis: reges autem, qui ad auxilium eius venerant, separatim in agro steterunt. * Igitur Ioab intelligens bellum ex aduerso, & post tergum contra se fieri, elegit viros fortissimos de vniuerso Israel, & perrexit contra Syrum. * Reliquam autem partē populi dedit sub manu Abisai fratris sui, & perrexerunt contra filios Ammon. * Dixitque: Si vicerit me Syrus, auxilio eris mihi: si autem superauerint te filij Ammon, ero tibi in præsidium. * Confortare, & agamus viriliter pro populo nostro, & pro urbibus Dei nostri: Do-

minus autem quod in cōspectu suo bonum est, faciet. * Perrexit ergo Ioab, & populus qui cum eo erat, contra Syrum ad prælium: & fugauit eos. * Porro filij Ammon videntes quod fugisset Syrus, ipsi quoque fugerunt Abisai fratrem eius, & ingressi sunt ciuitatē: reuersusq. est etiam Ioab in Ierusalem. * Videns autem Syrus quod cecidisset coram Israel, misit nuncios, & adduxit Syrum, qui erat trans fluuium: Sophach autem princeps militiæ Adarezer, erat dux eorum. * Quod cum nunciatum esset Dauid, congregauit vniuersum Israel, & transiuit Iordanem, irruitq. in eos, & direxit ex aduerso aciem, illis cōtra pugnantibus. * Fugit autem Syrus Israel: & interfecit Dauid de Syris septem millia curruum, & quadraginta millia peditem, & Sophach exercitus principem. * Videntes autem serui Adarezer se ab Israel esse superatos, transfugerunt ad Dauid, & seruiuerunt ei: noluitq. ultra Syria auxilium præbere filiis Ammon.

CAP. XX.

Factum est autem post anni circuli, eo tempore, quo solent reges ad bella procedere, congregauit Ioab exercitum, & robur militiæ, & vastauit terram filiorum Ammon; perrexitq. & obsedit Rabba: porro Dauid manebat in Ierusalem, quando Ioab percussit Rabba, & destruxit eam. * Tulit autem Dauid corronam Melchom de capite eius, & inuenit in ea auri pondo talentum, & pretiosissimas gemmas, fecitq. sibi inde diadema: manubias quoque urbis plurimas tulit: * populum autem, qui erat in ea, eduxit: & fecit super eos tribulas, & trahas, & ferrata carpenta transire, ita ut diffecarentur, & contererentur: sic fecit Dauid cunctis urbibus filiorum Ammon: & reuersus est cum omni populo suo in Ierusalem. * Post hæc initum est bellum in Gazer aduersum Philisthæos: in quo percussit Sobochai Hufathites, Saphai de genere Raphaim, & humiliavit eos. * Aliud quoque bellum gestum est aduersus Philisthæos, in quo percussit Adeodatus filius Salus Bethlehemitæ fratrem Goliath Gethzi, cuius ha-

tium. * Sed & aliud bellum accidit in Geeth, in quo fuit homo longissimus, D senos habens digitos, id est, simul viginti quattuor: qui & ipse de Rapha fuerat stirpe generatus. * Hic blasphemauit Israel: & percussit eum Ionathan filius Samaa fratris Dauid. Hi sunt filij Rapha in Geeth, qui ceciderunt in manu Dauid & seruorum eius.

CAP. XXI.

2 Reg. 24. 2. 1
Inf. 27. 6. 24

Confurrexit autem Satan contra Israel: & concitauit Dauid vt numeraret Israel. * Dixitq. Dauid ad Ioab, & ad principes populi: Ite, & numerate Israel a Bersabee vsque Dan: & afferte mihi numerum vt sciam. * Responditq. Ioab: Augeat Dominus populum suum centuplum, quam sunt: nonne domine mi rex, omnes serui tui sunt? quare hoc querit dominus meus, quod in peccatu reputetur Israeli? * Sed sermo regis magis prauauit: egressusq. est Ioab, & circuiuit vniuersum Israel; & reuersus est Ierusalem: * Deditq. Dauid numerum eorum, quos circuierrat: & inuentus est omnis numerus Israel, mille millia & centum millia virorum educentium gladium: de Iuda autem quadringenta septuaginta millia bellatorum. * Nam Leui, & Benjamin non numerauit: eo quod Ioab inuitus exequeretur regis imperium. * Displicuit autem Deo quod iussu erat; & percussit Israel. * Dixitq. Dauid ad Deum: Peccaui nimis vt hoc facerem: obsecro aufer iniquitatem serui tui, quia insipienter egi. * Et locutus est Dominus ad Gad Videntem Dauidis, dicens: * Vade, & loquere ad Dauid, & dic ei: Hæc dicit Dominus: Trium tibi optionem do; vnum, quod volueris, elige, & faciam tibi. * Cumq. venisset Gad ad Dauid, dixit ei: Hæc dicit Dominus: Elige quod volueris: aut tribus annis famem: aut tribus mensibus te fugere hostes tuos, & gladium eorum non posse euadere: aut tribus diebus gladium Domini, & pestilentia versari in terra, & angelum Domini interficere in vniuersis finibus Israel: nunc igitur vide quid respondeam ei, qui misit me. * Et dixit Dauid ad Gad: 1)

Ex omni parte me angustia premunt: sed melius mihi est, vt incidam in manus Domini, quia multe sunt miserationes eius, quam in manus hominum. * Misit ergo Dominus pestilentiam in Israel: & ceciderunt de Israel septuaginta millia virorum. * Misit quoque angelum in Ierusalem, vt percuteret eam: cumq. percuteretur, vidit Dominus, & misertus est super magnitudine mali: & imperauit angelo, qui percutiebat: Sufficit, iam cesset manus tua. Porro angelus Domini stabat iuxta aream Ornan Iebusæi. * Leuansq. Dauid oculos suos, vidit angelum Domini stantem inter calum & terram, & euaginatam gladium in manu eius, & versum contra Ierusalem: & ceciderunt tam ipse, quam maiores natu vestiti cilicijs, proni in terram. * Dixitq. Dauid ad Deum: Nonne ego sum, qui iussi vt numeraretur populus? Ego, qui peccaui: ego, qui malum feci: iste grex quid commertit? Domine Deus meus, vertatur obsecro manus tua in me, & in domum patris mei: populus autem tuus non percutiatur. * Angelus autem Domini præcepit Gad vt diceret Dauidi vt ascenderet, extrueretq. altare Domino in area Ornan Iebusæi. * Ascendit ergo Dauid iuxta sermonem Gad, quem locutus ei fuerat ex nomine Domini. * Porro Ornan cum suspexisset, & vidisset angelum, quattuorq. filij eius cum eo, absconderunt se: nam eo tempore terebat in area triticum. * Igitur cum veniret Dauid ad Ornan, conspexit eum Ornan, & processit ei obuiam de area, & adorauit eum pronus in terram. * Dixitq. ei Dauid: Da mihi locum areæ tuæ, vt ædificem in ea altare Domino: ita vt quantum valet argenti accipias, & cesset plaga a populo. * Dixit autem Ornan ad Dauid: Tolle, & faciat dominus meus rex quodcumque ei placet: sed & boues do in holocaustum, & tribulas in ligna, & triticum in sacrificium: Omnia libens præbebo. * Dixitq. ei rex Dauid: Nequaquam ita fiet, sed argentum dabo quantum valet: neque enim tibi auferre debeo, & sic offerre Domino holocausta gratuita. * Dedit ergo Dauid Ornan pro loco sicos auri iustissimi

11. 2. 7. 2. 1. 1 ponderis sexcentos . * Et ædificauit 16
ibi altare Domino : obtulitq. holocau-
sta, & pacifica, & inuocauit Dominum,
& exaudiuit eum in igne de celo super
altare holocausti . * Præcepitq. Domi- 17
nus Angelo : & conuerit gladium suū
in vaginam . * Protinus ergo Dauid, vi- 21
dens quòd exaudisset eum Dominus in
area Ornan Iebusæi, immolauit ibi vi-
ctimas . * Tabernaculum autem Domi- 29
ni, quod fecerat Moyses in deserto, &
altare holocaustorum, ea tempestate
erat in excello Gabaon . * Et non præ- 30
ualuit Dauid ire ad altare ut ibi obse-
craret Deum : nimio enim fuerat in ti-
more perterritus, videns gladium An-
geli Domini .

11. Exod. 16. 1. 2

CAP. XXII.

Dixitq. Dauid : Hæc est domus Dei, 1
& hoc altare in holocaustum Is- A
rael . * Et præcepit ut congregarentur
omnes proselyti de Terra Israel, & con-
stituit ex eis latomos ad cadendos lapi-
des & poliendos, ut ædificaretur domus
Dei . * Ferrum quoque plurimum ad
clauos ianuarum, & ad commissuras at-
que iuncturas præparauit Dauid : & æris
pondus innumerabile . * Ligna quoque 4
cedrina non poterant æstimari, quæ Si-
donij, & Tyrij deportauerant ad Da-
uid . * Et dixit Dauid : Salomon filius 7
meus puer paruulus est & delicatus; do-
mus autem, quam ædificari volo Domi-
no, talis esse debet ut in cunctis regio-
nibus nominetur : præparabo ergo ei ne-
cessaria . Et ob hanc causam ante mor-
tem suam omnes præparauit impensas .
* Vocauitq. Salomonem filium suum : 6
& præcepit ei ut ædificaret domum Do- B
mino Deo Israel . * Dixitq. Dauid ad Sa- 7
lomonem : Fili mi, voluntatis meæ fuit
ut ædificarem domum nomini Domini
Dei mei, * sed factus est sermo Domini 8
ad me, dicens : Multum sanguinem effu-
disti, & plurima bella bellasti : non po-
teris ædificare domum nomini meo, tan-
to effuso sanguine coram me : * filius, 9
qui nascetur tibi, erit vir quietissimus :
faciam enim eum requiescere ab omni-
bus inimicis suis per circuitum : & ob
hanc causam Pacificus vocabitur : & pa-
cem & otium dabo in Israel cunctis die-

10 bus eius . * Ipse ædificabit domum no-
mini meo, & ipse erit mihi in filium, 11. Reg. 7. b. ij
& ego ero illi in patrem : firmaboq. so- Heb. 1. 2. 5
C lium regni eius super Israel in æternum . 1. Reg. 3. 2. 6
11 * Nunc ergo fili mi, sit Dominus tecū,
& prosperare, & ædifica domum Do-
mino Deo tuo, sicut locutus est de te .
12 * Det quoque tibi Dominus prudentiam
& sensum, ut regere possis Israel, & cu-
13 stodire legem Domini Dei tui . * Tunc
enim proficere poteris, si custodieris mā-
data, & iudicia, quæ præcepit Dominus
Moysi ut doceret Israel : confortare &
viriliter age, ne timeas, neque paueas .
14 * Ecce ego in paupertate mea præpara-
ui impensas domus Domini, auri talen-
ta centum millia, & argenti mille mil-
lia talentorum : æris vero, & ferri non
est pondus, vincitur enim numerus ma-
gnitudine : ligna & lapides præparaui
ad vniuersa impendia . * Habes quoque
15 plurimos artifices, latomos, & cæmen-
tarios, artificesq. lignorum, & omnium
artium ad faciendum opus prudentissi-
16 mos, * in auro & argento & ære & ferro,
cuius non est numerus . Surge igitur,
17 & fac, & erit Dominus tecum . * Præ-
cepit quoque Dauid cunctis principibus
Israel, ut adiuuarent Salomonem filium
18 suum . * Cernitis, inquit, quòd Domi-
nus Deus vester vobiscum sit, & dederit
vobis requiem per circuitum, & tradi-
derit omnes inimicos vestros in manus
19 vestras, & subiecta sit terra coram Do-
mino, & coram populo eius . * Præbete
igitur corda vestra & animas vestras, ut
quærat Dominum Deum vestrum : &
consurgite, & ædificate sanctuarium Do-
mino Deo, ut introducatur arca foede-
ris Domini, & vasa Domino consecra-
ta, in domum, quæ ædificatur nomini
Domini .

CAP. XXIII.

Igitur Dauid senex & plenus dierum, A
regem constituit Salomonem filium
1 suum super Israel . * Et congregauit om-
nes principes Israel, & Sacerdotes atque
2 Leuitas . * Numeratiq. sunt Leuitæ a tri-
ginta annis, & supra : & inuenta sunt tri-
3 ginta octo millia virorum . * Ex his ele-
4 cti sunt, & distributi in ministerium,
domus Domini viginti quatuor millia :
præ-

præpositorum autem & iudicum sex millia. * Porro quattuor millia ianitores : & totidem psalter canentes Domino in organis , quæ fecerat ad canendum. * Et distribuit eos David per vires filiorum Leui, Gerson videlicet, & Caath, & Merari. * Filij Gerson : Leodafi, & Semei. * Filij Leedan : princeps Iahiel, & Zethan, & Ioel, tres. * Filij Semei : Salomith, & Hofiel, & Arana, tres : isti principes familiarum Leedan. * Porro filij Semei, Lebeth, & Ziza, & Iaus, & Baria : isti filij Semei, quattuor. * Erat autem Lebeth prior, Ziza secundus : porro Iaus & Baria non habuerunt plurimos filios, & ideo in una familia, vnaque domo computati sunt. * Filij Caath : Amram, & Isaar, Hebron, & Oziel, quattuor. * Filij Amram, Aaron, & Moyses. * Separatusque est Aaron vt ministraret in Sancto sanctorum, ipse & filij eius in sempiternum, & adoleret incensum Domino secundum ritum suum, ac benediceret nomini eius in perpetuum. * Moysi quoque hominis Dei filij annumerati sunt in tribu Leui. * Filij Moysi : Gersom, & Eliezer. * Filij Gersom : Subuel primus. * Fuerunt autem filij Eliezer : Rohobia primus, & non erant Eliezer filij alij. Porro filij Rohobia multiplicati sunt nimis. * Filij Isaar : Salomith primus. * Filij Hebron : Ierai primus, Amarias secundus, Iahaziel tertius, Iecmaam quartus. * Filij Oziel : Micha primus, Iesia secundus. * Filij Merari : Moholi, & Musi. * Filij Moholi : Eleazar, & Cis. * Mortuus est autem Eleazar, & non habuit filios, sed filias : acceperuntque eas filij Cisi fratres earum. * Filij Musi : Moholi, & Eder, & Ierimoth, tres. * Hi filij Leui in cognationibus, & familijs suis, principes per vices, & numerum capitum, singulorum, qui faciebant opera ministerij domus Domini a viginti annis, & supra. * Dixit enim David : Requiem dedit Dominus Deus Israel populo suo, & habitationem Ierusalem vsque in æternum. * Nec erit officij Leuitarum vt ultra portent tabernaculum, & omnia vasa eius ad ministrandum. * Iuxta præcepta quoque David nouissima supputabitur numerus filiorum Leui a viginti annis & supra. * Et erunt sub ma-

nu filiorum Aaron in cultum domus Domini, in vestibulis, & in exedris, & in loco purificationis, & in sanctuario, & in vniuersis operibus ministerij templi Domini. * Sacerdotes autem, super panes propositionis, & ad similia sacrificium, & ad lagana azyma, & sartaginem, & ad torrendum, & super omne pondus atque mensuram. * Leuitæ vero vt stent mane ad confitendum, & canendum Domino : similiterque ad vesperam. * tam in oblatione holocaustorum Domini, quam in sabbatis & Calendis & sollempnitatibus reliquis iuxta numerum, & ceremonias vniuscuiusque rei, iugiter coram Domino. * Et custodiant observationes tabernaculi foderis, & ritum sanctuarij, & observationem filiorum Aaron fratrum suorum, vt ministrent in domo Domini.

CAP. XXIII.

Porro filijs Aaron hæ partitiones erant : **P** Filij Aaron : Nadab, & Abiu, & Eleazar, & Ithamar. * Mortui sunt autem Nadab, & Abiu ante patrem suum absque liberis : sacerdotioque functus est Eleazar, & Ithamar. * Et diuisit eos David, id est Sadoc de filijs Eleazari, & Ahimelech de filijs Ithamar, secundum vices suas & ministerium. * Inuenientque sunt multo plures filij Eleazar : in principibus viris, quam filij Ithamar. Diuisit autem eis, hoc est filijs Eleazar principes per familias sedecim : & filijs Ithamar per familias & domos suas octo. * Porro diuisit utraque inter se familias sortibus : erant enim principes sanctuarij, & principes Dei, tam de filijs Eleazar, quam de filijs Ithamar. * Descripsitque eos Semeias filius Nathanael scriba Leuites, coram rege & principibus, & Sadoc sacerdote, & Ahimelech filio Abiathar, principibus quoque familiarum sacerdotalium & Leuitarum : vnam domum, quæ ceteris præerat, Eleazar : & alteram domum, quæ sub se habebat ceteros, Ithamar. * Exiuit autem sors prima Ioarib, secunda Iedei, * tertia Harim, quarta Seorim, * quinta Melchia, sexta Maiman, * septima Accos, octaua Abia, * nona Iesua, decima

¶ Sup. 6. 2. 1

¶ Sup. 6. 2. 1

¶ Heb. 5. b. 6

¶ Exod. 2. d.
23. & 18. 2. 3

¶ Num. 3. 2. 4

cima Sechenia, * vndecima Eliasib, duo-
decima Iacim, * teriadecima Hoppha,
decimaquarta Isbaab, * decimaquinta
Belga, decimasexta Emmer, * decima-
septima Hezir, decimaoctaua Aphses,
* decimanona Pheteia, vigesima Heze-
chiel, * vigesimaprima Iachin, vigesima-
secunda Gamul, * vigesimatertia Dala-
iau, vigesimaquarta Maaziau. * Hæ vi-
ces eorum secundum ministeria sua, vr
ingrediantur domum Domini, & iuxta
ritum suum sub manu Aaron patris eo-
rum: sicut præceperat Dominus Deus
Israel. * Porro filiorum Leui, qui reli-
qui fuerant, de filiis Amram erat Subael,
& de filiis Subael, Ichedeia. * De filiis
quoque Rohobia princeps Iesias. * Isaa-
ri vero filius Salemoth, filiusq. Salemo-
th Iahath: * filiusq. eius Ieriau primus,
Amarias secundus, Iahaziel tertius, Iec-
maan quartus. * Filius Oziel, Micha: fi-
lius Micha, Samir. * Frater Micha, Iesia:
filiusq. Iesias, Zacharias. * Filij Merari:
Moholi & Musi. Filius Oziau: Benno. D
* Filius quoque Merari: Oziau & Soam
& Zachur & Hebri. * Porro Moholi fi-
lius: Eleazar, qui non habebat liberos.
* Filius vero Cis, Ierameel. * Filij Musi:
Moholi, Eder, & Ierimoth. isti filij Leui
secundum domos familiarum suarum
* Miseruntq. & ipsi sortes contra fratres
suos filios Aaron coram David rege, &
Sadoc, & Ahimelech, & principibus fa-
miliarum Sacerdotalium & Leuiticarum,
tam maiores, quàm minores. omnes
fors æqualiter diuidebat.

CAP. XXV.

Igitur David, & magistratus exerci-
tus segregauerunt in ministerium fi-
lios Asaph, & Heman, & Idithun: qui
prophetarent in citharis, & psalterijs, &
cymbalis secundum numerum suum de-
dicato sibi officio seruientes. * De filiis
Asaph: Zacchur, & Ioseph, & Natha-
nia, & Asarela, filij Asaph: sub manu
Asaph prophetantis iuxta regem. * Por-
ro Idithun: filij Idithun, Godolias, Sori,
Ieseias, & Hasabias, & Mathathias, sex,
sub manu patris sui Idithun, qui in ci-
thara prophetabat super confitentes &
laudantes Dominum. * Heman quoque:
filij Heman, Bocciau, Mathaniau, Oziel, B

Subnel, & Ierimoth, Hananias, Hanani,
Eliatha, Geddelthi, & Romemthiezer, &
Iesbacassa, Mellothi, Othir, Mahazioth:
* omnes isti filij Heman Videntis regis
in sermonibus Dei, vt exaltaret cornu:
deditq. Deus Heman filios quattuorde-
cim, & filias tres. * Vniuersi sub manu
patris sui ad cantandum in templo Do-
mini distributi erant, in cymbalis, &
psalterijs, & citharis, in ministeria do-
mus Domini iuxta regem: Asaph vide-
licet, & Idithun, & Heman. * Fuit au-
tem numerus eorum cum fratribus suis,
qui erudiebant canticum Domini, cur-
ti doctores, ducenti octoginta octo. * Mi-
seruntq. sortes per vices suas, ex aquo tã
maior quàm minor, doctus pariter &
indoctus. * Egressaq. est fors prima Io-
C seph, qui erat de Asaph. Secunda Godo-
lia, ipsi & filijs eius, & fratribus eius
duodecim. * Tertia Zachur, filijs & fra-
tribus eius duodecim. * Quarta Isari, fi-
lijs & fratribus eius duodecim. * Quin-
ta Nathania, filijs & fratribus eius duo-
decim. * Sexta Bocciau, filijs & fratri-
bus eius duodecim. * Septima Isreela,
filijs & fratribus eius duodecim. * Octa-
ua Iesai, filijs & fratribus eius duode-
cim. * Nona Mathania, filijs & fratri-
bus eius duodecim. * Decima Semeia,
filijs & fratribus eius duodecim. * Vnde-
cima Azareel, filijs & fratribus eius duo-
decim. * Duodecima Hasabias, filijs &
fratribus eius duodecim. * Teriadecima
Subael, filijs & fratribus eius duodecim.
* Quartadecima Mathathias, filijs & fra-
tribus eius duodecim. * Quintadecima
Ierimoth, filijs & fratribus eius duode-
cim. * Sextadecima Hanania, filijs &
fratribus eius duodecim. * Septimadeci-
ma Iesbacassa, filijs & fratribus eius
duodecim. * Octauadecima Hanani, fi-
lijs & fratribus eius duodecim. * No-
nadecima Mellothi, filijs & fratribus
eius duodecim. * Vigesima Eliatha, fi-
lijs & fratribus eius duodecim. * Vige-
simaprima Othir, filijs & fratribus eius
duodecim. * Vigesima secunda Geddel-
thi, filijs & fratribus eius duodecim.
* Vigesimatertia Mahazioth, filijs & fra-
tribus eius duodecim. * Vigesimaquar-
ta Romemthiezer, filijs & fratribus eius
duodecim.

CAP. XXVI.

Diuisiones autem ianitorum: de Coritis Meselechia, filius Core, de filiis Asaph. * Filij Meselechia: Zacharias primogenitus, Iadihel secundus, Zabadias tertius, Iathanael quartus, * Elam quintus, Iohanan sextus, Elioenai septimus. * Filij autem Obededom: Semeias primogenitus, Iozabad secundus, Ioaha tertius, Sachar quartus, Nathanael quintus, * Ammiel sextus, Issachar septimus, Phollathi octauus: quia benedixit illi Dominus. * Semei autem filio eius nati sunt filij, praefecti familiarum suarum: erant enim viri fortissimi, * filij ergo Semei: Othni, & Raphael, & Obed, Elzabad, fratres eius viri fortissimi; Eliu quoque, & Samachias. * Omnes hi, de filiis Obededom: ipsi, & filij, & fratres eorum fortissimi ad ministrandum, sexaginta duo de Obededom. * Porro Meselechia filij, & fratres eorum robustissimi, decem & octo. * De Hosia autem, id est de filiis Merari: Semei princeps (non enim habuerat primogenitum, & idcirco posuerat eum pater eius in principem) * Helcias secundus, Tabelias tertius, Zacharias quartus. omnes hi filij, & fratres Hosia, tredecim. * Hi diuisi sunt in ianitores, ut semper principes custodiarum, sicut & fratres eorum ministraret in domo Domini. * Misit ergo sortes ex aequo, & paruis, & magnis, per familias suas in vnamquamque portarum. * Cecidit ergo fors Orientalis, Selemia. Porro Zachariae filio eius, viro prudentissimo, & erudito, sortitò obtigit plaga Septentrionalis. * Obededom vero & filijs eius ad Austrum: in qua parte domus erat seniorum concilium. * Sephim, & Hosia ad Occidentem, iuxta portam, quae ducit ad viam ascensionis: custodia contra custodiam. * Ad Orientem vero Leuitae sex: & ad Aquilonem quattuor per diem: atque ad Meridiem similiter in die quattuor: & ubi erat concilium bini & bini. * In cellulis quoque ianitorum ad Occidentem quattuor in via, & biniq. per cellulas. * Haec sunt diuisiones ianitorum filiorum Core, & Merari. * Porro Achias erat super thesauros

domus Dei, & vasa sanctorum. * Filij Ledan, filij Gersonni: de Ledan principes familiarum, Ledan, & Gersonni, Iehieli. * Filij Iehieli: Zachan, & Ioel fratres eius super thesauros domus Domini, * Amramitis, & Isaaritis, & Hebronitis, & Ozihelitis. * Subael autem filius Gerson, filij Moyse, praepositus thesauris. * Fratres quoque eius Eliezer, cuius filius Rahabia, & huius filius Isaias, & huius filius Ioram, huius quoque filius Zechri. & huius filius Selemith. * Ipse Selemith, & fratres eius super thesauros sanctorum, quae sanctificauit David rex, & principes familiarum, & tribuni, & centuriones, & duces exercitus * de bellis, & manubijs praetiorum, quae consecrauerant ad institutionem, & suppellectilem templi Domini. * Haec autem vniuersa sanctificauit Samuel Videns, & Saul filius Cis, & Abner filius Ner, & Ioab filius Saruie: omnes, qui sanctificauerant ea per manum Selemith, & fratrum eius. * Isaaritis vero praerat Chonenias, & filij eius ad opera forinsecus super Israel ad docendum & iudicandum eos. * Porro de Hebronitis Hasabias, & fratres eius viri fortissimi, mille septingenti praerant Israel trans Iordanem contra Occidentem, in cunctis operibus Domini, & in ministerium regis. * Hebronitarum autem princeps fuit Ieria secundum familias & cognationes eorum. Quadragesimo anno regni David recensiti sunt, & inuenti sunt viri fortissimi in Iazer Galaad, * fratresq. eius robustioris aetatis, duo millia septingenti principes familiarum. Praeposuit autem eos David rex Rubenitis, & Gadditis, & dimidiae tribui Manasse, in omne ministerium Dei, & regis.

CAP. XXVII.

Filij autem Israel secundum numerum suum, principes familiarum, tribuni, & centuriones, & praefecti, qui ministrabant regi iuxta turmas suas, ingredientes & egredientes per singulos menses in anno, viginti quattuor millibus singuli praerant. * Primae turmae in primo mense Iesboam praerat filius Zabdiel, & sub eo viginti quattuor millia. * De filiis Phares, princeps cunctorum princi-

principum in exercitu mense primo .
 * Secundi mensis habebat turmam Du-
 dia Ahothites , & post se alter nomine
 Macelloth , qui regebat partem exerci-
 tus viginti quattuor millium . * Dux
 quoque turmæ tertiæ in mense tertio ,
 erat Banaia filius Ioiadæ sacerdos : &
 in diuisione sua viginti quattuor millia .
 * Ipse est Banaia fortissimus inter tri-
 ginta , & super triginta . præerat autē tur-
 mæ ipsius Amizabad filius eius . * Quar-
 tus , mense quarto , Afahel frater Ioab ,
 & Zabadias filius eius post eum : & in
 turma eius viginti quattuor millia .
 * Quintus , mense quinto , princeps Sa-
 maoh Iezerites : & in turma eius vigin-
 ti quattuor millia . * Sextus , mense sex-
 to , Hira filius Acces Thecuites : & in tur-
 ma eius viginti quattuor millia . * Septi-
 mus , mense septimo , Helles Phalloni-
 tes de filiis Ephraim : & in turma eius
 viginti quattuor millia . * Octauus , men-
 se octauo , Sobochai Hufathites de stir-
 pe Zarai : & in turma eius viginti quat-
 tuor millia . * Nonus , mense nono , Abi-
 ezer Anathothites de filiis Iemini : & in
 turma eius viginti quattuor millia .
 * Decimus , mense decimo , Marai , & ip-
 se Netophathites de stirpe Zarai : & in
 turma eius viginti quattuor millia . * Vir-
 decimus , mense vndecimo , Banaia Pha-
 rathonites de filiis Ephraim : & in tur-
 ma eius viginti quattuor millia . * Duo-
 decimus , mense duodecimo , Holdai Ne-
 topathites , de stirpe Gorthonieli : & in
 turma eius viginti quattuor millia .
 * Porro tribubus præerant Israel , Rube-
 nitis , dux Eliezer filius Zechri : Simeo-
 nitis , dux Saphatias filius Maacha :
 * Leuitis , Hafabias filius Camuel : Aaro-
 nitis , Sadoc : * Iuda , Eliu , frater Dauid :
 Issachar , Amri filius Michael . * Zabu-
 lonitis , Iesmaia filius Abdia : Nephtha-
 litibus , Ierimoth filius Ozriel : * filijs
 Ephraim , Ofee filius Ozai : dimidiæ
 tribui Manasse , Ioel filius Phadaia : * &
 dimidiæ tribui Manasse in Galaad , Iad-
 do filius Zacharia : Benjamin autem , Ia-
 siel filius Abner . * Dan vero , Ezrihel
 filius Ieroham : hi principes filiorum Is-
 rael . . . * Noluit autem Dauid numerare
 eos a viginti annis inferius : quia dixe-
 rat Dominus vt multiplicaret Israel qua-
 si stellas cæli , * Ioab filius Saruia coe-

perat numerare , nec compleuit : quia
 super hoc ira irruerat in Israel : & id-
 circo numerus eorum , qui fuerant recē-
 siti , non est relatus in fastis regis Da-
 uid . * Super thesauros autem regis fuit
 D Azmoth filius Adiel . his autem thesau-
 ris , qui erant in vrbibus , & in vicis , &
 in turribus , præsidebat Ionathan filius
 Ozia . * Operi autem rustico , & agri-
 colis , qui exercebant terram , præerat
 Ezri filius Chelub : * vinearumq. cultori-
 bus , Semeias Romathites : cellis autem
 vinarijs , Zabdiis Aphonites . * Nam su-
 per oliueta & ficeta , quæ erant in cam-
 pestribus , Balanā Gederites : super apo-
 thecas autem olei , Ioas . * Porro armē-
 tis , quæ pascebantur in Saron , præposi-
 tus fuit Setrai Saronites : & super boues
 in vallibus Saphat filius Adli : * super ca-
 melos vero , Vbil Ismahelites : & super
 asinos , Iadias Meronathites . * super oues
 quoque Iaziz Agareus . omnes hi , prin-
 cipes subitantiæ regis Dauid . * Ionathan
 autem patruus Dauid , consiliarius , vir
 prudens & litteratus : Ipse & Iahiel fi-
 lius Hachamoni erant cum filiis regis .
 * Achitophel etiam consiliarius regis , &
 Chusai Arachites amicus regis . * Post
 Achitophel fuit Ioiada filius Banaia , &
 Abiathar . Princeps autem exercitus re-
 gis erat Ioab .

CAP. XXVIII.

CONuocauit igitur Dauid omnes prin-
 cipes Israel , duces tribuum , & præ-
 positos turmarum , qui ministrabant re-
 gi : tribunos quoque & centuriones , &
 qui præerant substantiæ & possessionibus
 regis , filiosq. suos cum eunuchis , & po-
 tentes , & robustissimos quosque in exer-
 citu Ierusalem . * Cumq. surrexisset rex ,
 & stetisset , ait : Audite me fratres mei ,
 & populus meus : Cogitavi vt ædifica-
 rem domum , in qua requiesceret arca
 foederis Domini , & scabellum pedum
 Dei nostri : & ad ædificandum , omnia
 præparavi . * Deus autem dixit mihi :
 Non ædificabis domum nomini meo ;
 eo quod sis vir bellator , & sanguinem
 fuderis . * Sed elegit Dominus Deus Is-
 rael me de vniuersa domo patris mei ,
 vt essem rex super Israel in sempiter-
 num : de Iuda enim elegit principes :
 porro

2. Reg. 7. b. 13

porro de domo Iuda, domū patris mei:
 & de filijs patris mei, placuit ei vt me
 eligeret regem super cunctum Israel.
 * Sed & de filijs meis (filios enim mihi
 multos dedit Dominus) elegit Salomonem
 filium meum, vt federet in throno
 regni Domini super Israel, * dixitq. mihi:
 Salomon filius tuus ædificabit domū
 meam, & atria mea: ipsum enim elegi
 mihi in filium, & ego ero ei in patrem.
 * Et firmabo regnum eius vsque in æternum,
 si perseverauerit facere præcepta mea,
 & iudicia, sicut & hodie. * Nunc
 ergo coram vniuerso cœtu Israel audiēte
 Deo nostro, custodite, & perquirite
 cuncta mandata Domini Dei nostri: vt
 possideatis Terram bonam, & relinqua-
 tis eam filijs vestris post vos vsque in
 sempiternum. * Tu autem Salomon fili
 mi, scito Deum patris tui, & seruito ei
 corde perfecto, & animo volūtario: omnia
 enim corda scrutatur Dominus, &
 vniuersas mentium cogitationes intelli-
 git. Si quæsieris eum, inuenies: si autem
 dereliqueris eum, proijciet te in æternum.
 * Nunc ergo quia elegit te Dominus
 vt ædificares domum Sanctuarij, confortare,
 & perfice. * Dedit autem David Salomoni
 filio suo descriptionē porticus, & templi,
 & cellariorum, & coenaculi, & cubiculorum
 in adytis, & domus propitiationis, * necnon
 & omnium quæ cogitauerat atriorum, & exedrarum
 per circuitum in thesauros domus Domini,
 & in thesauros sanctorū, * diuisionumq.
 Sacerdotum & Leuitarum, in omnia opera
 domus Domini, & in vniuersa vasa ministerij
 templi Domini. * Aurum in pondere per singula
 vasa ministerij. Argenti quoque pondus
 pro vasorum & operum diuersitate. * Sed
 & in candelabra aurea, & ad lucernas
 eorum, aurum pro mensura vniuscuiusque
 candelabri & lucernarum. Similiter & in
 candelabra argentea, & in lucernas eorum,
 pro diuersitate mensuræ, pondus argenti
 tradidit. * Aurum quoque dedit in mensas
 propositionis pro diuersitate mensarum:
 similiter & argentum in alias mensas
 argenteas. * Ad fuscinculas quoque, & phialas,
 & thuribula ex auro purissimo, & leunculos
 aureos pro qualitate mensuræ pondus
 distribuit in leunculum, & leun-

culum. Similiter & in leones argenteos
 diuersum argenti pondus separauit. * Altari
 autem, in quo adoletur incensum, aurum
 purissimum dedit: vt ex ipso fieret
 similitudo quadrigæ cherubim extendentium
 alas, & velantium arcam fœderis Domini.
 * Omnia, inquit, venerunt scripta manu Domini
 ad me, vt intelligerem vniuersa opera
 exemplaris. * Dixit quoque David Salomoni
 filio suo: Viriliter age, & confortare, & fac:
 ne timeas, & ne paueas: Dominus enim
 Deus meus tecum erit, & non dimittet te,
 nec derelinquet donec perficias omne
 opus ministerij domus Domini. * Ecce
 diuisiones Sacerdotum & Leuitarum, in
 omne ministerium domus Domini assistunt
 tibi, & parati sunt, & nouerunt
 tam principes quam populus facere omnia
 præcepta tua.

CAP. XXIX.

Locutusq. est David rex ad omnem
 ecclesiam: Salomonem filiū meum
 vnum elegit Deus, adhuc puerum & tenellum:
 opus namque grande est, neque enim homini
 præparatur habitatio, sed Deo. * Ego autem
 totis viribus meis præparaui impensas
 domus Dei mei. Aurum ad vasa aurea,
 & argentum in argentea, & in ænea, ferrum
 in ferrea, ligna ad lignea: & lapides onychinos,
 & quasi stibinos, & diuersorum colorum,
 omnemq. pretiosum lapidem, & marmor
 parium abundantissime: & super hæc
 quæ obtuli in domum Dei mei de peculio
 meo aurum & argentum, do in templum
 Dei mei, exceptis his, quæ præparaui in
 ædem sanctam. * Tria millia talēta auri
 de auro Ophir: & septem millia talentorum
 argenti probatissimi ad deaurandos parietes
 templi. * Et, vbicumque opus est aurum
 de auro, & vbicumque opus est argentum
 de argento, opera fiant per manus
 artificum: & si quis sponte offert,
 impleat manum suam hodie, & offerat
 quod voluerit Domino. * Polliciti sunt
 itaque principes familiarū, & proceres
 tribuum Israel, tribuni quoque, & centuriones,
 & principes possessionum regis. * Dederuntq.
 in opera domus Dei auri talenta quinque
 millia,

& solidos decem millia : argenti talenta decem millia , & aris talenta decem & octo millia : ferri quoque centum millia talentorum . * Et apud quemcumque inuenti sunt lapides , dederunt in thesauros domus Domini , per manum Iahiel Gerfonitis . * Latatusq. est populus , cum vota sponte promitterent : quia corde toto offerebant ea Domino : sed & Dauid rex latatus est gaudio magno . * Et benedixit Domino coram vniuersa multitudine , & ait : Benedictus es Domine Deus Israel patris nostri ab æterno in æternum . * Tua est Domine magnificentia , & potentia , & gloria , atque victoria : & tibi laus : cuncta enim quæ in celo sunt , & in terra , tua sunt : tuum Domine regnum , & tu es super omnes principes . * Tua diuitiæ , & tua est gloria : tu dominaris omnium , in manu tua virtus & potentia : in manu tua magnitudo , & imperium omnium . * Nunc igitur Deus noster confitemur tibi , & laudamus nomen tuum inclytum . * Quis ego , & quis populus meus , vt possimus hæc tibi vniuersa promittere : tua sunt omnia : & quæ de manu tua accepimus dedimus tibi . * Peregrini enim sumus coram te , & aduenæ , sicut omnes patres nostri . " Dies nostri quasi umbra super terram , & nulla est mora . * Domine Deus noster , omnis hæc copia , quam parauimus vt ædificaretur domus nomini sancto tuo , de manu tua est , & tua sunt omnia . * Scio Deus meus quod probes corda , & simplicitatem diligas , vnde & ego in simplicitate cordis mei lætus obtuli vniuersa hæc : & populum tuum , qui hic repertus est , vidi cum ingenti gaudio tibi offerre donaria . * Domine Deus Abraham , & Isaac , & Israel patrum nostrorum , custodi in æternum hanc voluntatem cordis eorum , & semper in venerationem tui mens ista permaneat . * Salomoni quoque filio meo da cor perfectum , vt custodiat mandata tua , testi-

monia tua , & ceremonias tuas , & faciat vniuersa : & ædificet ædem , cuius impensas parauimus . * Præcepit autem Dauid vniuersæ ecclesiæ : Benedicite Domino Deo nostro . Et benedixit omnis ecclesia Domino Deo patrum suorum : & inclinauerunt se , & adorauerunt Deum , & deinde regem . * Immolaueruntq. victimas Domino : & obtulerunt holocausta die sequenti , tauros mille , arietes mille , agnos mille cum libaminibus suis , & vniuerso ritu abundantissime in omnem Israel . * Et comederunt , & biberunt coram Domino in die illo cum grandi lætitia . " Et vixerunt secundo Salomonem filium Dauid . Vixerunt autem eum Domino in principem , & Sadoc in pontificem . * Seditq. Salomon super solium Domini in regem pro Dauid patre suo , & cunctis placuit : & paruait illi omnis Israel . * Sed & vniuersi principes , & potentes , & cuncti filij regis Dauid dederunt munus , & subiecti fuerunt Salomoni regi . * Magnificauit ergo Dominus Salomonem super omnem Israel : & dedit illi gloriam regni , qualem nullus habuit ante eum rex Israel . * Igitur Dauid filius Isai regnauit super vniuersum Israel . * Et dies , quibus regnauit super Israel , fuerunt quadraginta anni : in Hebron regnauit septem annis , & in Ierusalem annis trigintatribus . * Et mortuus est in senectute bona , plenus dierum , & diuitijs , & gloria . & regnauit Salomon filius eius pro eo . * Gesta autem Dauid regis priora , & nouissima scripta sunt in Libro Samuelis Videntis , & in Libro Nathan propheta , atque in volumine Gad Videntis : * Vniuersiq. regni eius , & fortitudinis , & temporum , quæ transierunt sub eo , siue in Israel , siue in cunctis regnis terrarum .

LIBER SECVNDVS

PARALIPOMENON,

HEBRAICE DIBRE HAIAMIM.

C A P V T P R I M V M.

1. Reg. 11. 2. 1

CONFORTATVS 1
est ergo Salomon fi- A
lius Dauid in regno
suo, & Dominus
Deus eius erat cum
eo, & magnificauit
eum in excelsum.

* Præcepitq. Salomon vniuerso Israeli, 2
tribunis, & centurionibus, & ducibus, &
iudicibus omnis Israel, & principibus
familiarum: * & abiit cum vniuersa 3
multitudine in Excelsum Gabaon, vbi
erat tabernaculum foederis Dei, quod fecit
Moyfes famulus Dei in solitudine.

* Arcam autem Dei adduxerat Dauid de 4
Cariathiarim in locum, quem præpara-
uerat ei, & vbi fixerat illi tabernaculū,
hoc est, in Ierusalem. * Altare quoque 5

Exod. 18. 2. 1

æneum, 6 quod fabricatus fuerat Bese-
leel filius Uri filij Hur, ibi erat coram
tabernaculo Domini: quod & requisiiuit
Salomon, & omnis ecclesia. * Ascen-
ditq. Salomon ad altare æneum, coram
tabernaculo foederis Domini, & obtulit
in eo mille hostias. * Ecce autem in ip-
sa nocte apparuit ei Deus, dicens: Po-
stula quod vis, vt dem tibi. * Dixitq. 8
Salomon Deo: Tu fecisti cum Dauid pa-
tre meo misericordiam magnam: &
constituisti me regem pro eo. * Nunc 9

1. Sap. 9. b. 10

ergo Domine Deus impleatur sermo C
tuus, quem pollicitus es Dauid patri
meo: tu enim me fecisti regem super
populum tuum multum, qui tam innu-
merabilis est, quàm pulvis terræ. * Da-
mihi sapientiam & intelligentiam, vt
ingrediar & egrediar coram populo tuo:

quis enim potest hunc populum tuum
digne, qui tam grandis est, iudicare?

11 * Dixit autem Deus ad Salomonem:
Quia hoc magis placuit cordi tuo, &
non postulasti diuitias, & substantiam,
& gloriam, neque animas eorum qui
te oderant, sed nec dies vitæ plurimos:
petisti autem sapientiam & scientiam,
vt iudicare possis populum meum, su-
per quem constitui te regem. * Sapien-
tia & scientia data sunt tibi: diuitias au-
tem & substantiam & gloriam dabo ti-
bi, ita vt nullus in regibus nec ante te
12 nec post te fuerit similis tui. * Venit 13. Reg. 10. 6

ergo Salomon ab Excelsu Gabaon in 14
Ierusalem coram tabernaculo foederis,
& regnavit super Israel. * Congrega-
uitq. sibi currus & equites, & facti sunt
ei mille quadringenti currus, & duo-
decim millia equitum: & fecit eos esse
in vrbibus quadrigarum, & cum rege 15

in Ierusalem. * Præbuitq. rex argentum
& aurum in Ierusalem quasi lapides, &
cedros quasi sycomoros, quæ nascuntur
in campestribus multitudine magna. 16
* Adducebantur autem ei equi de Egy-
pto, & de Coa a negotiatoribus regis,
qui ibant, & emebant pretio, * quadri-
gam equorum sexcentis argenteis, &
equum centum quinquaginta: similiter
de vniuersis regnis Hethorum, & a re-
gibus Syriæ emptio celebrabatur.

C A P. II.

1 D ^Acreuit autem Salomon ædificare
domum nomini Domini, & pala-
tium

1. Reg. 5. 4. 2

tium sibi. * Et numerauit septuaginta millia virorum portantium humeris, & octoginta millia qui caderent lapides in montibus, prappositosq. eorum tria millia sexcentos. * Misit quoque ad Hiram regem Tyri, dicens: Sicut egisti cum Dauid patre meo, & misisti ei ligna cedrina vt edificaret sibi domum, in qua & habitauit: * sic fac mecum vt edificem domum nomini Domini Dei mei, vt consecrem eam ad adolendum incensum coram illo, & fumiganda aromata, & ad propositionem panum sempiternam, & ad holocausta mane, & vespere, sabbatis quoque, & neomenijs, & sollempnitatibus Domini Dei nostri in sempiternum, quæ mandata sunt Israeli. * Domus enim, quam edificare cupio, magna est: magnus est enim Deus noster super omnes deos. * Quis ergo poterit prauale, vt edificet ei dignam domum? si cælum, & cæli cælorum capere eum nequeunt: quantus ego sum, vt possim edificare ei domum? sed ad hoc tantum, vt adoleatur incensum coram illo. * Mitte ergo mihi virum eruditum, qui nouerit operari in auro, & argento, ære, & ferro, purpura, coccino, & hyacintho, & qui sciat sculpere cælaturas cum his artificibus, quos mecum habeo in Iudæa, & Ierusalem, quos prapparauit Dauid pater meus. * Sed & ligna cedrina mitte mihi, & arcuthina, & pinea de Libano: scio enim quoddam serui tui nouerint cadere ligna de Libano, & erunt serui mei cum seruis tuis, vt parentur mihi ligna plurima. Domus enim, quam cupio edificare, magna est nimis, & inclyta. * Præterea operarijs, qui cæsuri sunt ligna, seruis tuis dabo in cibaria tritici coros viginti millia, & hordei coros totidem, & vini viginti millia, metretas, olei quoque sata viginti millia. * Dixit autem Hiram rex Tyri per litteras, quas misit Salomoni: Quia dilexit Dominus populum suum, idcirco te regnare fecit super eum. * Et addidit, dicens: Benedictus Dominus Deus Israel, qui fecit cælum & terram, qui dedit Dauid regi filium sapientem & eruditum & sensatum atque prudentem, vt edificaret domum Domino, & palatium sibi. * Misit ergo tibi virum pru-

dentem & scientissimum Hiram, patrem meum, * filium mulieris de filiabus Dan, cuius pater fuit Tyrius, qui nouie operari in auro, & argento, ære, & ferro, & marmore, & lignis, in purpura quoque, & hyacintho, & bysso, & coccino: & qui scit cælare omnem sculpturam, & adinuenire prudenter quodcumque in opere necessarium est cum artificibus tuis, & cum artificibus domini mei Dauid patris tui. * Triticum ergo, & hordeum, & oleum, & vinum, quæ pollicitus es domine mi, mitte seruis tuis. * Nos autem cademus ligna de Libano, quot necessaria habueris, & applicabimus ea ratibus per mare in Ioppe: tuum autem erit transferre ea in Ierusalem. * Numerauit igitur Salomon omnes viros proselytos, qui erant in terra Israel, post dinumerationem, quam dinumerauit Dauid pater eius, & inuenti sunt centum quinquaginta millia, & tria millia sexcenti. * Fecitq. ex eis septuaginta millia, qui humeris onera portarent, & octoginta millia, qui lapides in montibus caderent: tria autem millia & sexcentos prappositos operum populi.

CAP. III.

ET coepit Salomon edificare domum Domini in Ierusalem in monte Moria, qui demonstratus fuerat Dauid patri eius, in loco, quem parauerat Dauid in area Ornan Iebusæi. * Coepit autem edificare mense secundo, anno quarto regni sui. * Et hæc sunt fundamenta, quæ iecit Salomon, vt edificaret domus Dei, longitudinis cubitos in mensura prima sexaginta, latitudinis cubitos viginti. * Porticum vero ante frontem, quæ tendebatur in longum iuxta mensuram latitudinis domus, cubitorum viginti: porro altitudo centum viginti cubitorum erat: & deaurauit eam intrinsecus auro mundissimo. * Domum quoque maiorem textit tabulis ligneis abiernis, & laminas auri obrizi affixit per totum: sculpsitq. in ea palmas, & quasi catenulas se inuicem complectentes. * Strauit quoque pauimentum templi pretiosissimo marmore, decore multo. * Porro aurum erat probatissimum, de cuius laminis textit domum, & trabes eius,

eius, & postes, & parietes, & ostia: & exalauit cherubim in parietibus. * Fecit quoque domum Sancti sanctorum: longitudinem iuxta latitudinem domus cubitorum viginti: & latitudinem similiter viginti cubitorum: & laminis aureis texit eam, quasi talentis sexcentis. * Sed & clauos fecit aureos, ita vt singuli clauui siclos quinquagenos appenderent: exanacula quoque texit auro. * Fecit etiam in domo Sancti sanctorum cherubim duos, opere statuario: & texit eos auro. * Ala cherubim viginti cubitis extendebantur, ita vt vna ala haberet cubitos quinque & tangeret parietem domus: & altera quinque cubitos habens, alam tangeret alterius cherub. * Similiter cherub alterius ala, quinque habebat cubitos, & tangebatur parietem: & ala eius altera quinque cubitorum, alam cherub alterius contingebat. * Igitur ala vtriusque cherubim expansa erant, & extendebantur per cubitos viginti: ipsi autem stabant erectis pedibus, & facies eorum erant versa ad exteriorem domum. * Fecit quoque velum ex hyacintho, purpura, cocco, & hyssopo: & intexuit ei cherubim. * Ante fores etiam templi duas columnas, quae triginta & quinque cubitos habebant altitudinis: porro capita earum, quinque cubitorum. * Necnon & quasi catenulas in oraculo, & superposuit eas capitibus columnarum: malogranata etiam centum, quae catenulis interposuit. * Ipsas quoque columnas posuit in vestibulo templi, vnā a dextris, & alteram a sinistris: eam, quae a dextris erat, vocauit iachin: & quae ad laeuam, Booz.

CAP. IIII.

Fecit quoque altare æneum viginti cubitorum longitudinis, & viginti cubitorum latitudinis, & decem cubitorum altitudinis. * Mare etiam fusile decem cubitis a labio vsque ad labium, rotundum per circuitum: quinque cubitos habebat altitudinis, & funiculus triginta cubitorum ambiebat gyrum eius. * Similitudo quoque bouum erat subter illud, & decem cubitis quædam extrinsecus exaltaturæ, quasi duobus ver-

sibus aluum maris circuibant: boues autem erant fusiles: & ipsum Mare super duodecim boues impositum erat, quorum tres respiciebant ad Aquilonem, & alij tres ad Occidentem: porro tres alij Meridiem, & tres qui reliqui erant, Orientem, habentes mare superpositum: posteriora autem bouum erant intrinsecus sub mari. * Porro vastitas eius habebat mensuram palmi, & labium illius erat quasi labium calicis, vel repandi lilij: capiebatque tria millia metretas. * Fecit quoque conchas decem: & posuit quinque a dextris, & quinque a sinistris, vt lauarent in eis omnia, quæ in holocaustum oblaturi erant: porro in mari sacerdotes lauabantur. * Fecit autem & candelabra aurea decem secundum speciem, quæ iussa erant fieri: & posuit ea in templo, quinque a dextris, & quinque a sinistris. * Necnon & mensas decem: & posuit eas in templo, quinque a dextris, & quinque a sinistris: phialas quoque aureas centum. * Fecit etiam atrium sacerdotum, & basilicā grandem: & ostia in basilica, quæ texit ære. * Porro mare posuit in latere dextro contra Orientem ad Meridiem. * Fecit autem Hiram lebetes, & creagras, & phialas: & compleuit omne opus regis in domo Dei: hoc est, columnas duas, & epistylia, & capita, & quasi quædam retacula, quæ capita tegerent super epistylia. * Malogranata quoque quadringenta, & retacula duo ita vt bini ordines malogranatorum singulis retiaculis iungerentur, quæ protegerent epistylia, & capita columnarum. * Bases etiam fecit, & conchas, quas superposuit basibus: mare vnum, boues quoque duodecim sub mari. * Et lebetes, & creagras, & phialas. Omnia vasa fecit Salomoni Hiram pater eius in domo Domini ex ære mundissimo. * In regione Iordanis fudit ea rex in argillosa terra inter Sochor, & Saredatha. * Erat autem multitudo vasorum innumerabilis, ita vt ignoraretur pondus æris. * Fecitque Salomon omnia vasa domus Dei, & altare aureū, & mensas, & super eas panes positionis: candelabra quoque cum lucernis suis vt lucerent ante oraculum iuxta ritum ex auro purissimo: &

florentia quadam, & lucernas, & forci-
pes aureos: omnia de auro mundissimo
facta sunt. * Thymiateria quoque, &
thuribula, & phialas, & mortariola ex
auro purissimo. Et ostia calauit templi
interioris, id est, in Sancta sanctorum:
& ostia templi forinsecus aurea. Sicq.
completum est omne opus, quod fecit
Salomon in domo Domini.

C A P. V.

3. Reg. 7. 8. si.
& c. 8. 2. 1

Intulit igitur Salomon omnia, quæ
vouerat Dauid pater suus, argentum, A
& aurum, & vniuersa vasa posuit in the-
sauris domus Dei. * Post quæ congre-
gauit maiores natu Israel, & cunctos
principes tribuum, & capita familiarum
de filiis Israel in Ierusalem, vt adduce-
rent arcam foederis Domini de Ciuita-
te Dauid, quæ est Sion. * Venerunt ita-
que ad regem omnes viri Israel in die
sollemni mensis septimi. * Cumq. ve-
nissent cuncti seniorum Israel, portaue-
runt Leuitæ arcam, * & intulerunt eam,
& omnem paraturam tabernaculi. Por-
ro vasa sanctuarij, quæ erant in taber-
naculo, portauerunt Sacerdotes cum
Leuitis. * Rex autem Salomon, & vni-
uersus coetus Israel, & omnes, qui fue-
runt congregati ante arcam, immolabât
arietes, & boues absque vlllo numero:
tanta enim erat multitudo victimarum.
* Et intulerunt Sacerdotes arcam foede-
ris Domini in locum suum, id est, ad
oraculum templi, in Sancta sanctorum
subter alas cherubim: * ita vt cherubim
expanderent alas suas super locum, in
quo posita erat arca, & ipsam arcam te-
gerent cum vestibus suis. * Vestium
autem, quibus portabatur arca, quia
paululum longiores erant, capita pare-
bant ante oraculum: si vero quis paulu-
lum fuisset extrinsecus, eos videre non
poterat. Fuit itaque arca ibi vsque in
præsentem diem. * Nihilq. erat aliud in
arca, nisi dux tabulæ, quas posuerat
Moyse in Horeb, quando legem dedit
Dominus filiis Israel egredientibus ex
Ægypto. * Egressis autem Sacerdotibus
de sanctuario (omnes enim Sacerdotes,
qui ibi potuerant inueniri, sanctificati
sunt: nec adhuc in illo tempore vices,
& ministeriorum ordo inter eos diuisus

erat) * tam Leuitæ quàm cætores, id
est, & qui sub Asaph erant, & qui sub
Eman, & qui sub Idiehun, filij, & fra-
D tres eorum vestiti byssinis, cymbalis,
& psalterijs, & citharis concrepabant,
stantes ad Orientalem plagam altaris, &
cum eis Sacerdotes centum viginti ca-
nentes tubis: * Igitur cunctis pariter,
& tubis, & voce, & cymbalis, & or-
ganis, & diuersi generis musicorum con-
cinentibus, & vocem in sublime tollen-
tibus; longe sonitus audiebatur, ita vt
cum Dominum laudare coepissent & di-
cere: Constatimini Domino quoniam
bonus, quoniam in æternum misericor-
dia eius; impleretur domus Dei nube,
14 * nec possent Sacerdotes stare & mini-
strare propter caliginem. Compleuerat
enim gloria Domini domum Dei.

C A P. VI.

Tunc Salomon ait: Dominus polli- 3. Reg. 1. b. 11
A citus est vt habitaret in caligine;
2 * ego autem ædificauit domum nomini
eius, vt habitaret ibi in perpetuum.
3 * Et conuertit rex faciem suam, & be-
nedixit vniuersæ multitudini Israel (nam
4 omnis turba stabat intenta) & ait: * Be-
neditus Dominus Deus Israel, qui quod
locutus est Dauid patri meo, opere cõ-
pleuit, dicens: * A die, qua eduxi po-
pulum meum de Terra Ægypti, non elegi
ciuitatem de cunctis tribubus Israel,
B Vt ædificaretur in ea domus nomini
meo: neque elegi quemquam alium vi-
rum, vt esset dux in populo meo Israel,
6 * sed elegi Ierusalem, vt sit nomen
meum in ea, & elegi Dauid, vt consti-
tuerem eum super populum meum Is-
7 rael. * Cumq. fuisset voluntatis Dauid
patris mei, vt ædificaret domum nomi-
ni Domini Dei Israel, * dixit Dominus
ad eum: Quia hæc fuit voluntas tua,
vt ædificares domum nomini meo,
8 bene quidem fecisti huiuscemodi habere
voluntatem: * sed non tu ædificabis
domum, verum filius tuus, qui egredietur
de lumbis tuis, ipse ædificabit do-
9 mum nomini meo. * Compleuit ergo
10 Dominus sermonem suum, quem lo-
cutus fuerat: & ego surrexi pro Dauid
patre meo, & sedi super thronum Israel,
sicut locutus est Dominus: & ædificauit
domum

domum nomini Domini Dei Israel.

* Et posui in ea arcam, in qua est pactum Domini, quod pepigit cum filiis Israel.

* Sterit ergo coram altari Domini ex aduerso vniuersæ multitudinis Israel, & extendit manus suas.

* Siquidem fecerat Salomion basim æneam, & posuerat eam in medio basilicæ, habentem quinque cubitos longitudinis, & quinque cubitos latitudinis, & tres cubitos altitudinis: stetitq. super eam: & deinceps flexis genibus contra vniuersam multitudinem Israel, & palmis

in cælum leuatis, ait: " Domine Deus Israel, non est similis tui Deus in cælo

& in terra: qui custodis pactum & misericordiam cum seruis tuis, qui ambulant coram te in toto corde suo: * Qui prastitisti seruo tuo Dauid patri meo quæcumque locutus fueras ei: & quæ ore promiseras, opere complesti, sicut & præsens tempus probat. * Nunc ergo Domine Deus Israel, imple seruo tuo patri meo Dauid quæcumque locutus es, dicens: Non deficiet ex te vir coram me, qui sedeat super thronum Israel: ita tamen si custodierint filij tui vias suas, & ambulauerint in lege mea, sicut & tu ambulasti coram me. * Et nunc

Domine Deus Israel, firmetur sermo tuus, quem locutus es seruo tuo Dauid. * Ergone credibile est vt habitet Deus cum hominibus super terram? Si cælum & celi cælorum non te capiunt, quanto magis domus ista, quam ædificauimus? * Sed ad hoc tantum facta est, vt respicias orationem serui tui, & obsecrationem eius Domine Deus meus: & audias preces, quas fundit famulus tuus coram te: * vt aperias oculos tuos super locum, in quo pollicitus es vt inuocaretur nomen tuum, * & exaudires orationem, quam seruus tuus orat in eo: & exaudias preces famuli tui, & populi tui Israel. Quicumque orauerit in loco isto, exaudi de habitaculo tuo, id est, de cælis, & propitiare. * Si peccauerit quispiam in proximum suum, & iurare contra eum paratus venerit, sequens maledicto constrinxerit coram altari in domo ista: * tu audies de cælo, & facies iudicium seruorum tuorum, ita vt reddas iniquo viam suam in caput

propriam, & vlciscaris iustum, retribuens ei secundum iusticiam suam. * Si

superatus fuerit populus tuus Israel ab inimicis (peccabunt enim tibi) & conuersi egerint pœnitentiam, & obsecrauerint nomen tuum, & fuerint deprecati in loco isto, * tu exaudies de cælo, & propitiare peccato populi tui Israel, & reduc eos in terram, quam dedisti eis, & patribus eorum. * Si clauso cælo pluuia non fluxerit propter peccata populi, & deprecati te fuerint in loco isto, & confessi nomini tuo, & conuersi a peccatis suis, cū eos afflixeris, * exaudi de cælo Domine, & dimitte peccata seruis tuis & populi tui Israel, & doce eos viam bonam, per quam ingrediantur: & da pluuiam terræ, quam dedisti populo tuo ad possidendum. * Fa-

mes si orta fuerit in terra & pestilentia, ærugo, & aurugo, & locusta, & bruchus, & hostes, vastatis regionibus, portas obsederint ciuitatis, omnisq. plaga & infirmitas presserit: * si quis de populo tuo Israel fuerit deprecatus, cognoscens plagam & infirmitatem suam, & expanderit manus suas in domo hac, & tu exaudies de cælo, de sublimi scilicet habitaculo tuo, & propitiare, & redde vnique secundum vias suas, quas nosti eum habere in corde suo: (tu enim solus nosti corda filiorum hominum.) * Vt timeant te, & ambulent in vijs tuis cunctis diebus, quibus viuunt super faciem terræ, quam dedisti patri-

bus nostris. * Externum quoque, qui non est de populo tuo Israel, si venerit de terra longinqua, propter nomen tuum magnum, & propter manum tuā robustam, & brachium tuum extensū, & adorauerit in loco isto, * tu exaudies de cælo firmissimo habitaculo tuo, & facies cuncta, pro quibus inuocauerit te ille peregrinus: vt sciant omnes populi terræ nomen tuum, & timeant te, sicut populus tuus Israel. & cognoscant, quia nomen tuum inuocatum est super domum hanc, quam ædificauimus. * Si egressus fuerit populus tuus ad bellum contra aduersarios suos per viam in qua miseris eos, adorabunt te contra viam, in qua ciuitas hæc est, quam elegisti, & domus, quam ædificauimus nomini tuo: * tu exaudies de cælo preces eorum, &

Inf. 1. b. 8

1. Reg. 3. c. 46
Ecc. 7. c. 21
1. Joan. 1. d. 3

obsecrationem, & visciscaris. * Si autem peccauerint tibi (" neque enim est homo, qui non peccet) & iratus fueris eis, & tradideris hostibus, & captiuos duxerint eos in terram longinquam, vel certe quæ iuxta est, * & conuersi in corde suo in terra, ad quam captiui ducti fuerant, egerint poenitentiam, & deprecati te fuerint in terra captiuitatis suæ, dicentes: Peccauimus, inique fecimus, iniuste egimus: * & reuersi fuerint ad te in toto corde suo, & in tota anima sua, in terra captiuitatis suæ, ad quam ducti sunt, adorabunt te contra viam terræ suæ, quam dedisti patribus eorum, & vrbs, quam elegisti, & domus, quam ædificauimus nomini tuo: * tu exaudies de cælo, hoc est, de firmo habitaculo tuo preces eorum, & facias iudicium, & dimittas populo tuo, quauis peccatori: * tu es enim Deus meus: * aperiantur, quæso, oculi tui, & aures tuæ intentæ sint ad orationem, quæ fit in loco isto. * Nunc igitur confurge, Domine Deus in requiem tuam, tu & arca fortitudinis tuæ: Sacerdotes tui Domine Deus induantur salutem, & sancti tui latentur in bonis. * Domine Deus ne auerteris faciem Christi tui: memento misericordiarum Dauid serui tui.

CAP. VII.

Cumque complexer Salomon fundens preces, ignis descendit de cælo, & deuorauit holocausta & victimas: & maiestas Domini impleuit domum. * Nec poterant sacerdotes ingredi templum Domini, eo quod implexer maiestas Domini templum Domini. * Sed & omnes filij Israel videbant descendentem ignem, & gloriam Domini super domum: & corruentes proni in terram super pauimentum stratum lapide, adorauerunt, & laudauerunt Dominum: Quoniam bonus, quoniam in sæculum misericordia eius. * Rex autem, & omnis populus immolabant victimas coram Domino. * Mastrauit igitur rex Salomon hostias, bouum viginti duo milia, arietum centum viginti millia: & dedicauit domum Dei rex, & vniuersus populus. * Sacerdotes autem sta-

2. Mach. 2.
2. 10

1. Reg. 3. c. 8
65

bant in officijs suis: & Leuitæ in organis carminum Domini, quæ fecit Dauid rex ad laudandum Dominum: Quoniam in æternum misericordia eius, hymnos Dauid canentes per manus suas: porro Sacerdotes caneant tubis ante eos, cunctusque Israel stabat. * Sanctificauit quoque Salomon medium atrij ante templum Domini: obtulerat enim ibi holocausta & adipēs pacificorum: quia altare æneum, quod fecerat, non poterat sustinere holocausta & sacrificia & adipēs. * Fecit ergo Salomon sollemnitatem in tempore illo septem diebus, & omnis Israel cum eo, ecclesia magna valde, ab introitu Emath vsque ad Torrentem Egypti. * Fecitque die octauo collectam, eo quod dedicasset altare septem diebus, & sollemnitatem celebrasset diebus septem. * Igitur in die vigesimotertio mensis septimi dimisit populos ad tabernacula sua, lætantes atque gaudentes super bono, quod fecerat Dominus Dauidi, & Salomoni, & Israeli populo suo. * Compleuitque Salomon domum Domini, & domum regis, & omnia quæ disposuerat in corde suo, ut faceret in domo Domini, & in domo sua, & prosperatus est. * Apparuit autem ei Dominus nocte, & ait: Audiui orationem tuam, & elegi locum istum mihi in domum sacrificij. * Si clausero cælum, & pluuia non fluxerit, & mandauero & præcepero locustæ, ut deuoret terram, & misero pestilentiam in populum meum: * conuersus autem populus meus, super quos inuocatum est nomen meum, deprecatus me fuerit, & exquiserit faciem meam, & egerit poenitentiam, a vijs suis pessimis: & ego exaudiam de cælo, & propitiuss ero peccatis eorum, & sanabo terram eorum. * Oculi quoque mei erunt aperti, & aures meæ erectæ ad orationem eius, qui in loco isto orauerit. * Elegi enim, & sanctificauit locum istum, ut sit nomen meum ibi in sempiternum, & permaneant oculi mei, & cor meum ibi cunctis diebus. * Tu quoque si ambulaueris coram me, sicut ambulauit Dauid pater tuus, & feceris iuxta omnia, quæ præcepi tibi, & iustitias meas iudiciaque seruaueris: * suscitabo thronum regni tui, sicut pollicitus sum Dauid patri

1. Reg. 9. c. 1

patri tuo, dicens: Non auferetur de stirpe tua vir, qui sit princeps in Israel. * Si autem auerſi fueritis, & dereliqueritis iustitias meas, & praecepta mea, quae proposui vobis, & abeuntes seruiueritis dijs alienis, & adoraueritis eos, * euellam vos de terra mea, quam dedi vobis: & domum hanc, quam sanctificavi nomini meo, proieciam a facie mea, & tradam eam in parabolam, & in exemplum cunctis populis. * Et domus ista erit in prouerbiū vniuersis transcurrentibus, & dicent stupentes: Quare fecit Dominus sic terrae huic, & domui huic? * Respondebuntque: Quia dereliquerunt Dominum Deum patrum suorum, qui eduxit eos de Terra Aegypti, & apprehenderunt deos alienos, & adorauerunt eos, & coluerunt: idcirco venerunt super eos vniuersa haec mala.

CAP. VIII.

3. Reg. 9. b. 10

Expletis autem viginti annis postquam aedificauit Salomon domum Domini & domum suam: * ciuitates, quas dederat Hiram Salomoni, aedificauit, & habitare ibi fecit filios Israel. * Abijt quoque in Emath Suba, & obtinuit eam. * Et aedificauit Palmiram in deserto, & alias ciuitates munitissimas aedificauit in Emath. * Extruxitq. Bethoron superiorem, & Bethoron inferiorem, ciuitates muratas habentes portas & vectes & seras: * Balaath etiam & omnes vrbes firmissimas, quae fuerunt Salomonis, cunctasq. vrbes quadrigarum, & vrbes equitum. omnia quaecumque voluit Salomon atque disposuit, aedificauit in Ierusalem & in Libano, & in vniuersa terra potestatis suae. * Omnem populum, qui derelictus fuerat de Hebraeis, & Amorrhaeis, & Pherezais, & Heuzaeis, & Iebusaeis, qui non erant de stirpe Israel, * de filiis eorum: & de posteris, quos non interfecerant filij Israel, subiugauit Salomon in tributarios, vsque in diem hanc. * Porro de filiis Israel non posuit vt seruirent operibus regis: ipsi enim erant viri bellatores, & duces primi, & principes quadrigarum & equitum eius. * Omnes autem principes exercitus regis Salomonis fuerunt

ducenti quinquaginta, qui erudiebant populum. * Filiam vero Pharaonis transtulit de Ciuitate Dauid in domum, quam aedificauerat ei. Dixit enim rex: Non habitabit vxor mea in domo Dauid regis Israel, eo quod sanctificata sit: quia ingressa est in eam arca Domini. * Tunc obtulit Salomon holocausta Domino super altare Domini, quod extruxerat ante porticum, * vt per singulos dies offerretur in eo iuxta praeceptum Moysi in sabbatis & in calendis, & in festis diebus, ter per annum, id est, in sollemnitate azymorum, & in sollemnitate hebdomadarum, & in sollemnitate tabernaculorum. * Et constituit iuxta dispositionem Dauid patris sui officia Sacerdotum in ministerijs suis: & Leuitas in ordine suo, vt laudarent, & ministrarent coram Sacerdotibus iuxta ritum vniuscuiusque diei: & ianitores in diuisionibus suis per portam & portam: sic enim praeceperat Dauid homo Dei. * Nec praetergressi sunt de mandatis regis tam Sacerdotes, quam Leuitae ex omnibus, quae praeceperat, & in custodijs thesaurorum. * Omnes impensas preparatas habuit Salomon ex eo die, quo fundauit domum domini vsque in diem, quo perfecit eam. * Tunc abijt Salomon in Asiongaber, & in Ailath ad oram Maris rubri, quae est in Terra Edom. * Misit autem ei Hiram per manus seruorum suorum naues, & nautas gnaros maris, & abierunt cum seruis Salomonis in Ophir, tuleruntque inde quadringenta quinquaginta talenta auri, & attulerunt ad regem Salomonem.

CAP. IX.

Regina quoque Saba, cum audisset famam Salomonis, venit vt tentaret eum in aenigmatibus in Ierusalem, cum magnis opibus & camelis, qui portabant aromata, & auri plurimum, gemasque pretiosas. Cumque venisset ad Salomonem, locuta est ei quaecumque erat in corde suo. * Et exposuit ei Salomon omnia quae proposuerat: nec quidquam fuit, quod non perspicuum ei fecerit. * Quae postquam vidit, sapientiam scilicet Salomonis, & domum quam aedificauerat, necnon & cibaria menae

3. Reg. 10. a. 1
Matt. 12. d. 42
Luc. 1. d. 31

eius, & habitacula feruorum, & officia ministrorum eius, & vestimenta eorum, pincernas quoque & vestes eorum, & victimas quas immolabat in domo Domini: non erat præ stupore ultra in ea spiritus. * Dixitq. ad regem: Verus est sermo, quem audieram in terra mea de virtutibus & sapientia tua. * Non credebam narrantibus donec ipsa venissem, & vidissent oculi mei, & probassem vix medietatem sapientie tue mihi fuisse narratam: vicisti famam virtutibus tuis. * Beati viri tui, & beati serui tui, qui assistunt coram te omni tempore, & audiunt sapientiam tuam. * Sit Dominus Deus tuus benedictus, qui voluit te ordinare super thronum suum, regem Domini Dei tui. Quia diligit Deus Israel, & vult seruare eum in æternum, idcirco posuit te super eum regem ut facias iudicia atque iustitiam. * Dedit autem regi centum viginti talenta auri, & aromata multa nimis, & gemmas pretiosissimas: non fuerunt aromata talia ut hæc, quæ dedit regina Saba regi Salomoni. * Sed & serui Hiram cum seruis Salomonis attulerunt aurum de Ophir, & ligna thyina, & gemmas pretiosissimas: de quibus fecit rex, de lignis scilicet thyinis, gradus in domo Domini, & in domo regia, citharas quoque, & psalteria cantoribus: numquam visa sunt in Terra Iuda ligna talia. * Rex autem Salomon dedit reginæ Saba cuncta quæ voluit, & quæ postulauit, & multo plura quam attulerat ad eum: quæ reuerſa, abiit in terram suam cum seruis suis. * Erat autem pondus auri, quod afferebatur Salomoni per singulos annos, sexcenta sexaginta sex talenta auri: * excepta ea summa, quam legati diuersarum gentium, & negotiatores afferre consueuerant, omnesq. reges Arabiæ, & satrapæ terrarum, qui comportabant aurum, & argentum Salomoni. * Fecit igitur rex Salomon ducentas hastas aureas de summa sexcentorum aureorum, qui in singulis hastis expendebantur: trecenta quoque scuta aurea trecentorum aureorum, quibus tegebantur singula scuta: posuitq. ea rex in armamentario, quod erat consitum nemore. * Fecit quoque rex solium eburneum grande, & vestiuit illud auro mundissimo.

18 * Sex quoque gradus, quibus ascende-
B tur ad solium, & scabellum aureum, &
brachiola duo altrinsecus, & duos leones
19 stâtes iuxta brachiola, * sed & alios duo-
decim leuunculos stâtes super sex gradus
ex vtraque parte: non fuit tale solium
20 in vniuersis regnis. * Omnia quoque
vasa conuiuij regis erant aurea, & vasa
domus saltus Libani ex auro purissimo:
Argentum enim in diebus illis pro mihi-
21 lo reputabatur. * Siquidem naues regis
ibant in Tharsis cum seruis Hiram, se-
mel in annis tribus: & deferebant inde
aurum & argentum, & ebur, & simias,
22 & pauos. * Magnificatus est igitur Sa-
lomon super omnes reges terræ præ di-
23 uitijs & gloria. * Omnesq. reges terra-
F rum desiderabunt videre faciem Salomo-
nis, ut audirent sapientiam, quam dede-
24 rat Deus in corde eius: & deferebant ei
munera, vasa argentea, & aurea, & ve-
25 stes, & arma, & aromata, equos, & mu-
los, per singulos annos. * Habuit quo-
que Salomon quadraginta millia equo-
rum in stabulis, & currum, equitumq.
duodecim millia, constituitq. eos in vr-
bibus quadrigarum, & ubi erat rex in
26 Ierusalem. * Exercuit etiam potestatem
super cunctos reges a flumine Euphrate
vsque ad terram Philistinorum, & vs-
27 que ad terminos Ægypti. * Tantamq.
G copiam præbuit argenti in Ierusalem,
quasi lapidum: & cedrorum tantam
multitudinem velut sycomororum, quæ
28 gignuntur in campatribus. * Adduce-
bantur autem ei equi de Ægypto, cun-
29 ctisq. regionibus. * Reliqua autem ope-
rum Salomonis priorum & nouissimorum
scripta sunt in verbis Nathan Pro-
phete, & in libris Ahie Silonitis, in vi-
sione quoque Addo Videntis, contra Ie-
30 roboam filium Nabat. * Regnavit autem
Salomon in Ierusalem super omnem Is-
31 rael quadraginta annis. * Dormiuitq.
cum patribus suis, & sepelierunt eum in
Ciuitate Dauid: regnavitq. Roboam fi-
lius eius pro eo.

CAP. X.

1 P Rofectus est autem Roboam in Si-
A chem: illuc enim cunctus Israel cõ-
uenerat ut constituerent eum regem.
2 * Quod cum audisset Ieroboam filius
Nabat,

3. Reg. 12. 1.

Nabat, qui erat in Ægypto (fugerat quippe illuc ante Salomonem) statim reuersus est. * Vocaueruntq. cum, & venit cum vniuerso Israel, & locuti sunt ad Roboam, dicentes: * Pater tuus durissimo iugo nos pressit, tu leuiores impera patre tuo, qui nobis imposuit grauem seruitutem, & paululum de onere subleua, vt seruiamus tibi. * Qui ait: Post tres dies reuertimini ad me. Cumq. abiisset populus, * iniit consilium cum senibus, qui steterant coram patre eius Salomone dum adhuc viueret, dicens: Quid datis consilij vt respondeam populo? * Qui dixerunt ei: Si placueris populo huic, & leniueris eos verbis clementibus, seruient tibi omni tempore. * At ille reliquit consilium senum, & cum iuuenibus tractare coepit, qui cum eo nutriti fuerant, & erant in comitatu illius. * Dixitq. ad eos: Quid vobis videtur? vel respondere quid debeo populo huic, qui dixit mihi: Subleua iugum quod imposuit nobis pater tuus? * At illi responderunt vt iuuenes, & nutriti cum eo in delicijs, atque dixerunt: Sic loqueris populo, qui dixit tibi: Pater tuus aggrauauit iugum nostrum, tu subleua: & sic respondebis ei: Minimus digitus meus grossior est lumbis patris mei. * Pater meus imposuit vobis graue iugum, & ego maius pondus apponam: pater meus cecidit vos flagellis, ego vero cecidam vos scorpionibus. * Venit ergo Ieroboam, & vniuersus populus ad Roboam die tertio, sicut praeceperat eis. * Responditq. rex dura, derelicto consilio seniorum: * locutusq. est iuxta iuuenum voluntatem: Pater meus graue vobis imposuit iugum, quod ego grauius faciam: pater meus cecidit vos flagellis, ego vero cecidam vos scorpionibus. * Et non acquieuit populi precibus: erat enim voluntas Dei vt compleretur sermo eius, quem locutus fuerat per manum Ahiz Silonitis ad Ieroboam filium Nabat. * Populus autem vniuersus rege duriora dicente, sic locutus est ad eum: Non est nobis pars in David, neque hereditas in filio Isai. Reuertere in tabernacula tua Israel, tu autem pasce domum tuam David. Et abiit Israel in tabernacula sua. * Super filios autem Israel, qui habitabant

in ciuitatibus Iuda, regnauit Roboam. 18 * Misitq. rex Roboam Aduram, qui praeerat tributis, & lapidauerunt cum filij Israel, & mortuus est: porro rex Roboam curram festinauit ascendere, & fugit in Ierusalem. * Recessitq. Israel a domo David, vsque ad diem hanc.

CAP. XI.

V Enit autem Roboam in Ierusalem, & conuocauit vniuersam domum Iuda & Benjamin, centum octoginta millia electorum atque bellantium, vt dimicaret contra Israel, & conuerteret ad se regnum suum. * Factusq. est sermo Domini ad Semeiam hominem Dei, dicens: * Loquere ad Roboam filium Salomonis regem Iuda, & ad vniuersum Israel, qui est in Iuda & Benjamin: * Hæc dicit Dominus: Non ascendetis, neque pugnabitis contra fratres vestros: reuertatur vnusquisque in domum suam, quia mea hoc gestum est voluntate. B Qui cum audissent sermonem Domini, reuersi sunt, nec perrexerunt contra Ieroboam. * Habitauit autem Roboam in Ierusalem, & edificauit ciuitates munitas in Iuda. * Extruxitq. Bethlehem, & Etam, & Thecue, * Bethsur quoque, & Socho, & Odollam, * necnon & Geth, & Maresa, & Ziph, * sed & Aduram, & Lachis, & Azeca, * Saraz quoque, & Aialon, & Hebron, quæ erant in Iuda & Benjamin, ciuitates munitissimas. * Cumq. clausisset eas muris, posuit in eis principes, ciborumq. horrea, hoc est, olei, & vini. * Sed & in singulis vrbibus fecit armamentarium scutorum & hastarum, firmavitq. eas summa diligentia, & imperauit super Iudam, & Benjamin. * Sacerdotes autem & Leuitæ, qui erant in vniuerso Israel, venerunt ad eum de cunctis sedibus suis, & relinquentes suburbana, & possessiones suas, & transeuntes ad Iudam, & Ierusalem: eo quod abiiecisset eos Ieroboam, & posteri eius, ne sacerdotio Domini fungerentur. * Qui constituit sibi sacerdotes excelsorum, & dæmoniorum, vitulorumq. quos fecerat. * Sed & de cunctis tribubus Israel, quicumque dederant cor suum vt quærerent Dominum Deum Israel,

Israel, venerunt in Ierusalem ad immo-
landum victimas suas coram Domino
Deo patrum suorum. * Et roborau-
erunt regnum Iuda, & confirmauerunt
Roboam filium Salomonis per tres an-
nos: ambulauerunt enim in vijs Dauid
& Salomonis, annis tantum tribus. * Du-
xit autem Roboam vxorem Mahalath, fi-
liam Ierimoth, filij Dauid: Abihail quo-
que filiam Eliab filij Isai, * quæ peperit
ei filios Iehus, & Somoriam, & Zoom.
* Post hanc quoque accepit Maacha fi-
liam Absalom, quæ peperit ei Abia,
& Ethai, & Ziza, & Salomith. * Amauit
autem Roboam Maacha filiam Absalom
super omnes vxores suas, & concubi-
nas: nam vxores decem & octo duxerat,
concubinas autem sexaginta: & genuit
viginti octo filios, & sexaginta filias.
* Continuit vero in capite, Abiam filiū
Maacha ducem super omnes fratres suos:
ipsum enim regem facere cogitabat,
* quia sapientior fuit, & potentior su-
per omnes filios eius, & in cunctis fini-
bus Iuda, & Benjamin, & in vniuersis
ciuitatibus muratis: præbuitq. eis escas
plurimas, & multas petiuit vxores.

CAP. XII.

Cumq. roboratum fuisset regnū Ro-
boam & confortatum, dereliquit
legem Domini, & omnis Israel cum
eo. * Anno autem quinto regni Roboam,
ascendit Sefac rex Aegypti in Ierusalem
(quia peccauerant Domino) * cū mil-
le ducentis curribus, & sexaginta mil-
libus equitum: nec erat numerus vulgi
quod venerat cum eo ex Aegypto, Li-
byes scilicet, & Troglodytæ, & Aethio-
pes. * Cepitq. ciuitates munitissimas in
Iuda, & venit vsque in Ierusalem. * Se-
meias autem propheta ingressus est ad
Roboam, & principes Iuda, qui congre-
gati fuerant in Ierusalem, fugientes Se-
fac, dixitq. ad eos: Hæc dicit Dominus:
Vos reliquistis me, & ego reliqui vos in
manu Sefac. * Consternatiq. principes
Israel & rex dixerunt: Iustus est Domi-
nus. * Cumq. vidisset Dominus, quod
humiliati essent, factus est sermo Do-
mini ad Semeiam, dicens: Quia hu-
miliati sunt, non disperdam eos, da-
boq. eis paucillum auxilij, & non sub-

labit furor meus super Ierusalem, per
manum Sefac. * Verumtamen seruient
ei, vt sciant distantiam seruitutis meæ,
& seruitutis regni terrarum. * Recessit
itaque Sefac rex Aegypti ab Ierusalem,
sublatis thesauris domus Domini, &
domus regis, omniaq. secum tulit, &
clypeos aureos, quos fecerat Salomon,
* pro quibus fecit rex æneos, & tradidit
illos principibus scutariorum, qui cu-
stodiebant vestibulum palatij. * Cumq.
introidet rex domum Domini, veniebant
scutarij, & tollebant eos, iterumq. re-
ferebant eos ad armamentarium suum.
* Verumtamen quia humiliati sunt, auersa
est ab eis ira Domini, nec deleti sunt
penitus: siquidem & in Iuda inuenta
sunt opera bona. * Confortatus est
ergo rex Roboam in Ierusalem, atque
regnauit: quadraginta autem & vnus
anni erat cum regnare coepisset, & de-
cem & septem annis regnauit in Ieru-
salem, vrbe, quam elegit Dominus, vt
confirmaret nomen suum ibi, de cun-
ctis tribubus Israel: nomen autem ma-
tris eius Naama Ammanitis. * Fecit au-
tem malum, & non præparauit cor
suum vt quæreret Dominum. * Opera
vero Roboam prima & nouissima scri-
pta sunt in Libris Semeiæ prophetæ, &
Addo Videntis, & diligenter exposita:
pugnaueruntq. aduersum se Roboam,
& Ieroboam cunctis diebus. * Et dor-
miuit Roboam cum patribus suis, sepul-
tusq. est in Ciuitate Dauid. Et regna-
uit Abia filius eius pro eo.

CAP. XIII.

Anno octauodecimo regis Ieroboam,
regnauit Abia super Iudam. * Tri-
bus annis regnauit in Ierusalem, no-
menq. matris eius Michaia, filia Vriel
de Gabaa: & erat bellum inter Abiam
& Ieroboam. * Cumq. inisset Abia
certamen, & haberet bellicosissimos vi-
ros, & electorum quadringenta millia:
Ieroboam instruxit e contra acie octin-
genta millia virorum, qui & ipsi electi
erant, & ad bella fortissimi. * Stetit er-
go Abia super montem Semeron, qui
erat in Ephraim, & ait: Audi Ieroboam,
& omnis Israel. * Num ignoratis quod
Dominus Deus Israel dederit regnum
Dauid

David super Israel in sempiternum, ipsi
 & filijs eius in pactū salis? * Et surrexit
 Ieroboam filius Nabat, seruus Salomon-
 nis filij David: & rebellauit contra
 dominum suum. * Congregatiq. sunt
 ad eum viri vanissimi, & filij Belial: &
 præualuerunt contra Roboam filiū Sa-
 lomonis: porro Roboam erat rudis, &
 corde pauido, nec potuit resistere eis.
 * Nunc ergo vos dicitis quod resistere
 possitis regno Domini, quod possidet
 per filios David, habetisq. grandem po-
 puli multitudinē, atque vitulos aureos,
 quos fecit vobis Ieroboā in deos. * Et
 eiecistis Sacerdotes Domini, filios Aa-
 ron, atque Leuitas: & fecistis vobis Sa-
 cerdotes sicut omnes populi terrarum:
 quicumque venerit, & initiauerit manū
 suam in tauro de bobus, & in arietibus
 septem, fit sacerdos eorum, qui non
 sunt dij. * Noster autem Dominus, Deus
 est, quem nō relinquimus, Sacerdotesq.
 ministrant Domino de filijs Aaron, &
 Leuitæ sunt in ordine suo: * Holocau-
 ista quoque offerunt Domino per singu-
 los dies mane & vespere, & thymiana
 iuxta legis præcepta confectum, & pro-
 ponuntur panes in mensa mundissima,
 estq. apud nos candelabrum aureum, &
 lucernæ eius, vt accendantur semper ad
 vespæram: nos quippe custodimus præ-
 cepta Domini Dei nostri, quem vos re-
 liquistis. * Ergo in exercitu nostro dux
 Deus est, & Sacerdotes eius, qui clan-
 gunt tubis, & resonant contra vos: filij
 Israel nolite pugnare contra Dominum
 Deum patrum vestrorum, quia non vo-
 bis expedit. * Hæc illo loquente, Iero-
 boam retro moliebatur insidias. Cumq.
 ex aduerso hostium staret, ignorantem
 Iudam suo ambiebat exercitu. * Respi-
 ciensq. Iudas vidit insitare bellum ex ad-
 uerso & post tergum, & clamauit ad
 Dominum: ac Sacerdotes tubis canere
 cœperunt. * Omnesq. viri Iuda vocife-
 rati sunt: & ecce illis clamantibus, per-
 terruit Deus Ieroboam, & omnē Israel
 qui stabat ex aduerso Abia & Iuda. * Fu-
 geruntq. filij Israel Iudam, & tradidit
 eos Deus in manu eorum. * Percussit er-
 go eos Abia, & populus eius plaga
 magna: & corruerunt vulnerati ex Is-
 rael quingenta millia virorum fortium.
 * Humiliatiq. sunt filij Israel in tempo-

re illo, & vehementissime confortati fi-
 lij Iuda eo quod sperassent in Domino
 Deo patrum suorum. * Persecutus est
 autem Abia fugientem Ieroboam, &
 cepit ciuitates eius, Bethel & filias eius,
 & Iefana cū filiabus suis, Ephraim quo-
 que & filias eius: * nec valuit ultra re-
 sistere Ieroboam in diebus Abia: quem
 percussit Dominus, & mortuus est.
 * Igitur Abia, confortato imperio suo,
 accepit vxores quattuordecim: pro-
 creauitq. viginti duos filios, & sedecim
 filias. * Reliqua autem sermonum Abia,
 viarumq. & operum eius, scripta
 sunt diligentissime in Libro Addo Pro-
 phetæ.

CAP. XIII.

Dormiuit autem Abia cum patribus
 suis, & sepelierunt eum in Ciuitate
 David: regnauitq. Afa filius eius pro eo,
 in cuius diebus quieuit terra annis de-
 cem. * Fecit autem Afa quod bonum
 & placitum erat in conspectu Dei sui,
 & subuertit altaria peregrini cultus, &
 excelsa, * & confregit statuas, lucosq.
 succidit: * & præcepit Iudæ vt quæreret
 Dominum Deum patrum suorum, &
 faceret legem, & vniuersa mandata:
 * & abstulit de cunctis vrbibus Iudæ
 aras, & fana, & regnauit in pace. * Æ-
 dificauit quoque vrbes munitas in Iuda,
 quia quietus erat, & nulla temporibus
 eius bella surrexerant, pacem Domino
 largiente. * Dixit autem Iudæ: Ædifi-
 cemus ciuitates istas, & vallemus mu-
 ris, & roboremus turribus, & portis,
 & seris, donec a bellis quæta sunt om-
 nia, eo quod quæserimus Dominum
 Deum patrum nostrorum, & dederit
 nobis pacem per gyrum. Ædificauerunt
 igitur, & nullum in extruendo impe-
 dimentum fuit. * Habuit autem Afa
 in exercitu suo portantū scuta & hastas
 de Iuda trecenta millia, de Benjamin ve-
 ro scutariorū & sagittariorū ducenta,
 octoginta millia, omnes isti viri fortissi-
 mi. * Egressus est autē contra eos Zara
 Æthiops cum exercitu suo, decies cente-
 na millia, & curribus trecentis: & venit
 vsque Marefa. * Porro Afa perrexerat ob-
 uiam ei, & instruxit aciem ad bellū in
 Valle Sephata, quæ est iuxta Marefa:
 &

8: Reg. 14. 2. & inuocauit Dominum Deum, & ait :
 4 Domine non est apud te vlla distantia
 vtrum in paucis auxiliieris, an in pluri-
 bus : adiua nos Domine Deus noster : D
 in te enim, & in tuo nomine habentes
 fiduciam venimus contra hanc multitu-
 dinem. Domine, Deus noster tu es, nō
 praualeat contra te homo. * Exterrit 12
 itaque Dominus Æthiopes coram Asa,
 & Iuda: fugeruntq. Æthiopes. * Et per- 13
 secutus est eos Asa, & populus, qui cum
 eo erat, vsque Gerara: & ruerūt Æthio-
 pes vsque ad internecionem, quia Do-
 mino cædente contriti sunt, & exerci-
 tu illius præliante. Tulerunt ergo spo-
 lia multa, * & percusserunt ciuitates 14
 omnes per circuitum Geraræ: grandis
 quippe cunctos terror inuaserat: & di-
 ripuerunt vrbes, & multam prædam
 asportauerunt. * Sed & caulas ouium, 15
 destruentes, tulerunt pecorum infinitā
 multitudinem, & camelorum: reuersiq.
 sunt in Ierusalem.

CAP. XV.

A Zarias autem filius Oded, facto in 1
 se spiritu Dei, * egressus est in oc- 2
 cursum Asa, & dixit ei: Audite me Asa,
 & omnis Iuda & Benjamin: Dominus A
 vobiscum, quia fuistis cum eo. Si quæ-
 sieritis eum, inuenietis: si autem dere-
 liqueritis eum, derelinquet vos. * Tran- 3
 sibunt autem multi dies in Israel absque
 Deo vero, & absque sacerdote doctore,
 & absque lege. * Cumq. reuersi fuerint 4
 in angustia sua ad Dominum Deum Is-
 rael, & quæsierint eum, reperient eum.
 * In tempore illo non erit pax egrediē- 5
 ti & ingredienti, sed terrores vndique
 in cunctis habitatoribus terrarum: * pu- 6
 gnabit enim gens contra gentem, & ci-
 uitas contra ciuitatem, quia Dominus B
 conturbabit eos in omni angustia. * Vos
 ergo confortamini, & non dissoluantur
 manus vestræ: erit enim merces operi
 vestro. * Quod cum audisset Asa verba 8
 scilicet, & prophetiam Azariz filij Oded
 prophetæ, confortatus est, & abstulit
 idola de omni terra Iuda, & de Benia-
 min, & ex vrbibus, quas ceperat, mon-
 tis Ephraim, & dedicauit altare Domi-
 ni quod erat ante porticum Domini.
 * Congregauitq. vniuersum Iudam & 9

Benjamin, & aduenas cum eis de
 Ephraim, & de Manasse, & de Simeon:
 plures enim ad eum confugerant ex Is-
 C rael, videntes quod Dominus Deus il-
 10 lius esset cum eo. * Cumq. venissent in
 Ierusalem mense tertio, anno decimo-
 11 quinto regni Asa, * immolauerunt Do-
 mino in die illa de manubijs, & præda,
 quam adduxerant, boues septingentos,
 12 & arietes septem millia. * Et intrauit
 ex more ad corroborandum fœdus ut
 quæterent Dominum Deum patrum
 suorum in toto corde, & in tota ani-
 13 ma sua. * Si quis autem, inquit, non
 quæserit Dominum Deum Israel, mori-
 riatur, a minimo vsque ad maximum,
 14 a viro vsque ad mulierem. * Iuraue-
 runtq. Domino voce magna in iubilo,
 & in clangore tubæ, & in sonitu bucci-
 15 narum * omnes qui erant in Iuda cum
 execratione: in omni enim corde suo
 D iurauerunt, & in tota voluntate quæsie-
 runt eum, & inuenerunt: præstitiq. eis
 16 Dominus requiem per circuitum. * Sed
 & Maacham matrem Asa regis ex augu-
 sto deposuit imperio, eo quod fecisset
 in luo simulacrum Priapi: quod omne
 contriuit, & in frustra comminues com-
 17 buisit in Torrente cedron: * Excelsa au-
 tem derelicta sunt in Israel: attamen
 cor Asa erat perfectum cunctis diebus
 18 eius. * Ea, quæ vouerat pater suus, &
 ipse, intulit in domum Domini, argen-
 tum, & aurum, vasorumq. diuersam su-
 19 pellestem. * Bellum vero non fuit vs-
 que ad trigessimum quintum annum re-
 gni Asa.

CAP. XVI.

A Nno autem trigesimo sexto regni
 A eius, ascendit Baasa rex Israel in
 Iudam, & muro circumdabat Rama,
 ut nullus tute posset egredi & ingredi
 2 de regno Asa. * Protulit ergo Asa ar-
 gentum & aurum de thesauris domus
 Domini, & de thesauris regis, misitq. ad
 Benadad regem Syriæ, qui habitabat in
 3 Damasco, dicens: * Fœdus inter me &
 te est, pater quoque meus & pater tuus
 habuere concordiam: quam ob rem
 misi tibi argentum & aurum, ut rupto
 fœdere, quod habes cum Baasa rege Is-
 4 rael, facias eū a me recedere. * Quo com-
 pto

perto, Benadad misit principes exercituum suorum ad vrbes Israel: qui percusserunt Ahion, & Dan, & Abelmaim, & vniuersas vrbes Nephthali muratas. * Quod cum audisset Baasa desijt edificare Rama, & intermisit opus suum. * Porro Asa rex assumpsit vniuersum Iudam, & tulerunt lapides de Rama, & ligna quæ adificationi præparauerat Baasa, edificauitq. ex eis Gabaa, & Maspha. * In tempore illo venit Hanani propheta ad Asa regem Iuda, & dixit ei: Quia habuisti fiduciam in rege Syriæ, & non in Domino Deo tuo, idcirco euasit Syriæ regis exercitus de manu tua. * Nonne Æthiopes, & Libyes multo plures erant quadrigis, & equitibus, & multitudine nimia: quos, cum Domino credidisses, tradidit in manu tua? * Oculi enim Domini contemplantur vniuersam terram, & præbent fortitudinem his, qui corde perfecto credunt in eum. Stulte igitur egisti, & propter hoc ex præsentis tempore aduersum te bella cõsurgent. * Iratusq. Asa aduersus Videntem, iussit eum mitti in neruum: valde quippe super hoc fuerat indignatus: & interfecit de populo in tẽpore illo plurimos. * Opera autem Asa prima & nouissima scripta sunt in Libro regum Iuda & Israel. * Ægrotauit etiam Asa anno trigesimo nono regni sui, dolore pedum vehementissimo, & nec in infirmitate sua quæsiuit Dominum, sed magis in medicorum arte confusus est. * Dormiuitq. cū patribus suis: & mortuus est anno quadragesimo primo regni sui. * Et sepelierunt eum in sepulchro suo quod foderat sibi in Ciuitate Dauid: posueruntq. eum super lectum suum plenum aromatibus & vnguentis meretricijs, quæ erant pigmentariorum arte confecta, & cõbussertunt super eum ambitione nimia.

CAP. XVII.

Regnauit autem Iosaphat filius eius pro eo, & inualuit contra Israel. * Constituitq. militem numeros in cunctis vrbus Iuda, quæ erant vallatæ muris. Præsidiaq. disposuit in terra Iuda, & in ciuitatibus Ephraim, quas ceperat Asa pater eius. * Et fuit Dominus cum

Iosaphath, quia ambulauit in vijs Dauid patris sui primis: & non sperauit in Baalim, * sed in Deo patris sui, & perrexit in præceptis illius & non iuxta peccata Israel. * Confirmauitq. Dominus regnum in manu eius, & dedit omnis Iuda munera Iosaphat: factaq. sunt ei infinitæ diuitiæ, & multa gloria. * Cumq. sumpsisset cor eius audaciam propter vias Domini, etiam excelsa & lucos de Iuda abstulit. * Tertio autem anno regni sui misit de principibus suis Benhail, & Obdian, & Zachariam, & Nathanael, & Michzam vt docerent in ciuitatibus Iuda: * & cum eis Leuitas Semeiam, & Nathaniam, & Zabadiam, Asael quoque, & Semiramoth, & Ionathan, Adoniamq. & Thobiam, & Thobadoniam Leuitas, & cum eis Elisama, & Ioran Sacerdotes, * docebantq. populum in Iuda, habentes librum legis Domini, & circuibant cunctas vrbes Iuda, atque erudiebant populum. * Itaque factus est pavor Domini super omnia regna terrarum, quæ erant per gyrum Iuda, nec audebant bellare contra Iosaphat. * Sed & Philisthiæ Iosaphat munera deferebant, & vestigal argenti, Arabes quoque adducebant pecora, arietum septem millia septingenta, & hircorum totidem. * Creuit ergo Iosaphat, & magnificatus est vsque in sublimem: atque edificauit in Iuda domos ad instar turrium, vrbesq. muratas. * Et multa opera parauit in vrbus Iuda: viri quoque bellatores, & robusti erant in Ierusalem, quorum iste numerus per domos atque familias singulorum: In Iuda principes exercitus, Ednas dux, & cum eo robustissimi viri trecenta millia. * Post hunc Iohanan princeps, & cum eo ducenta octoginta millia. * Post istum quoque Amasias filius Zechri, cõsecratus Domino, & cum eo ducenta millia virorem fortium. * Hunc sequebatur robustus ad prælia Eliada, & cum eo tenentium arcum & clypeum ducenta millia. * Post istum etiam Iorabad, & cum eo centum octoginta millia expeditorum militum. * Hi omnes erant ad manum regis, exceptis alijs, quos posuerat in vrbus muratis, in vniuerso Iuda.

CAP. XVIII.

Fuit ergo Iosaphat diues & inclytus multum, & affinitate coniunctus est Achab. * Descenditq. post annos ad eum in Samariam: ad cuius aduentum matrauit Achab arietes, & boues plurimos ipsi, & populo qui venerat cum eo: persuasitq. illi ut ascenderet in Ramoth Galaad. * Dixitq. Achab rex Israel ad Iosaphat regem Iuda: Veni mecum in Ramoth Galaad. Cui ille respondit: Vt ego, & tu: sicut populus tuus, sic & populus meus: tecumq. erimus in bello. * Dixitq. Iosaphat ad regem Israel: Consule obsecro impraesentiarum sermonem Domini. * Congregauit igitur rex Israel prophetarum quadringentos viros, & dixit ad eos: In Ramoth Galaad ad bellandum ire debemus an quiescere? At illi, Ascende, inquit, & tradet Deus in manu regis. * Dixitq. Iosaphat: Nunquid non est hic propheta Domini, ut ab illo etiam requiramus? * Et ait rex Israel ad Iosaphat: Est vir vnus, a quo possumus querere Domini voluntatem: sed ego odi eum, quia non propheta mihi bonum, sed malum omni tempore: est autem Michas filius Iemla. Dixitq. Iosaphat: Ne loquaris rex hoc modo. * Vocauit ergo rex Israel vnum de eunuchis, & dixit ei: Voca cito Micham filium Iemla. * Porro rex Israel, & Iosaphat rex Iuda vterque sedebant in folio suo, vestiti vltra regio: sedebat autem in area iuxta portam Samariae, omnesq. prophetae vaticinabantur coram eis. * Sedecias vero filius Chanaana fecit sibi cornua ferrea, & ait: Haec dicit Dominus: His ventilabis Syriam, donec conteras eam. * Omnesq. prophetae similiter prophetabant, atque dicebant: Ascende in Ramoth Galaad, & prosperaberis, & tradet eos Dominus in manu regis. * Nuncius autem, qui ierat ad vocandum Micham, ait illi: En verba omnium prophetarum vno ore bona regi annunciant: quare ergo te vt & sermo tuus ab eis non dissentiat, loquarisq. prospera. * Cui respondit Michas: Vult Dominus, quia quodcumque dixerit mihi Deus meus, hoc loquar. * Venit ergo ad regem. Cui rex ait: Michas,

ire debemus in Ramoth Galaad ad bellandum, an quiescere? Cui ille respondit: Ascendite: cuncta enim prospera euenient, & tradentur hostes in manus vestras. * Dixitq. rex: Iterum, atque iterum te adiuro, vt mihi non loquaris, nisi quod verum est in nomine Domini. * At ille ait: Vidi vniuersum Israel dispersum in montibus, sicut oues absque pastore: & dixit Dominus: Non habent isti dominos: reuertatur vnusquisque in domum suam in pace. * Et ait rex Israel ad Iosaphat: Nonne dixi tibi, quod non prophetaret iste mihi quidquam boni, sed ea, quae mala sunt? * At ille, Idcirco, ait, audite verbum Domini: Vidi Dominum sedentem in folio suo, & omnem exercitum caeli assistantem ei a dextris & a sinistris. * Et dixit Dominus: Quis decipiet Achab regem Israel vt ascendat & corruat in Ramoth Galaad? Cumq. diceret vnus hoc modo, & alter alio: processit spiritus, & stetit coram Domino, & ait: Ego decipiam eum. Cui Dominus, In quo, inquit, decipies? * At ille respondit: Egrediar, & ero spiritus mendax in ore omnium prophetarum eius. Dixitq. Dominus: Decipies, & praualebis: egredere, & fac ita. * Nunc igitur, ecce Dominus dedit spiritum mendacij in ore omnium prophetarum tuorum, & Dominus locutus est de te mala. * Accessit autem Sedecias filius Chanaana, & percussit Micham maxillam, & ait: Per quam viam transiit Spiritus Domini a me, vt loqueretur tibi? * Dixitq. Michas: Tu ipse videbis in die illo, quando ingressus fueris cubiculum de cubiculo vt abscondaris. * Praecepit autem rex Israel, dicens: Tollite Micham, & ducite eum ad Amon principem ciuitatis, & ad Ioas filium Amelch. * Et dicetis: Haec dicit rex: Mittite hunc in carcerem, & date ei panis modicum, & aquae paucillum, donec reuertar in pace. * Dixitq. Michas: Si reuersus fueris in pace, non est locutus Dominus in me. * Et ait: Audite omnes populi, * Igitur ascenderunt rex Israel, & Iosaphat rex Iuda in Ramoth Galaad. * Dixitq. rex Israel ad Iosaphat: Mutabo habitum, & sic ad pugnam vadam, tu autem induere vestibus tuis. Mutatoq. rex Israel habitu, venit ad bellum. * Rex

autem

autem Syria præceperat ducibus equita-
tus sui, dicens: Ne pugnetis contra mi-
nimum, aut contra maximum, nisi contra
solum regem Israel. * Itaque cum vidis-
sent principes equitatus Iosaphat, dixe-
runt: Rex Israel est iste. Et circumde-
derunt eum dimicantes: at ille clama-
uit ad Dominum, & auxiliatus est ei,
atque auertit eos ab illo. * Cum enim
vidissent duces equitatus, quod non esset
rex Israel, reliquerunt eum. * Accidit au-
tem ut vnus e populo sagittam in incer-
tum iaceret, & percuteret regem Israel
inter ceruicem & scapulas, at ille auri-
ga suo ait: Conuerte manum tuam, &
educ me de acie, quia vulneratus sum.
* Et finita est pugna in die illo: porro
rex Israel stabat in curru suo contra Sy-
ros vsque ad vesperam, & mortuus est
occidente sole.

CAP. XIX.

Reuersus est autem Iosaphat rex Iu-
da in domum suam pacifice in Ieru-
salem. * Cui occurrit Iehu filius Hanani
Videns, & ait ad eum: Impio præbes au-
xilium, & his qui oderunt Dominum ami-
cicia iungeris, & idcirco iram quidem
Domini merebaris: sed bona opera in-
uenta sunt in te, eo quod abstuleris lu-
cos de terra Iuda, & præparaueris cor-
tuum ut requireres Dominum Deum pa-
trum tuorum. * Habituauit ergo Iosaphat
in Ierusalē: rursusq. egressus est ad po-
pulum de Bersabee vsque ad montem
Ephraim, & reuocauit eos ad Dominum
Deum patrum suorum. * Constituitq.
iudices terræ in cunctis ciuitatibus Iuda
munitis per singula loca, & præcapiens
iudicibus, Videte, ait, quid faciatis: non
enim hominis exercetis iudiciū, sed Do-
mini: & quodcumque iudicaueritis, in
vos redundabit. * Sit timor Domini vo-
biscum, & cum diligentia cuncta facite:
non est enim apud Dominum Deum no-
strum iniquitas, nec personarum acce-
ptio, nec cupido munerum. * In Ierusa-
lem quoque constituit Iosaphat Leuitas,
& Sacerdotes, & Principes familiarum
ex Israel, ut iudicium & causam Domi-
ni iudicarent habitatoribus eius. * Præ-
cepitq. eis, dicens: Sic ageris in timo-
re Domini fideliter & corde perfecto.

10 * Omnem causam, quæ venerit ad vos
fratrum vestrorum, qui habitant in vrbi-
bus suis inter cognationem & cognatio-
nem, vbicumque quaestio est de lege, de
mandato, de ceremonijs, de iustificatio-
nibus: ostendite eis, ut non peccent in
Dominum, & ne veniat ira super vos &
super fratres vestros: sic ergo agentes nō
11 peccabitis. * Amarias autem sacerdos
& pontifex vester, in his, quæ ad Deum
pertinent, præsidebit: porro Zabadias
filius Ismahel, qui est dux in domo Iu-
da, super ea opera erit, quæ ad regis of-
ficium pertinet: habetisq. magistros Le-
uitas coram vobis, confortamini, & agi-
te diligenter, & erit Dominus vobiscum
in bonis.

CAP. XX.

Post hæc congregati sunt filij Moab,
& filij Ammon, & cum eis de Am-
monitis ad Iosaphat ut pugnarent con-
tra eum. * Veneruntq. nuncij, & indi-
cauerunt Iosaphat, dicentes: Venit con-
tra te multitudo magna de his locis, quæ
trans mare sunt, & de Syria, & ecce con-
sistunt in Asafonthamar, quæ est Engad-
di. * Iosaphat autem timore perterri-
tus, totum se contulit ad rogandum Do-
minum, & prædicauit ieiunium vniuer-
4 so Iuda. * Congregatusq. est Iudas ad
deprecandum Dominum: sed & omnes
de vrbibus suis venerunt ad obsecran-
5 dum eum. * Cumq. stetisset Iosa-
phat in medio coetu Iuda, & Ierusalem,
in domo Domini ante atrium nouum,
6 ait: Domine Deus patrum nostrorum,
tu es Deus in cælo, & dominaris cun-
7 tis regnis Gentium, in manu tua est for-
tudo & potentia, nec quisquam tibi
7 potest resistere. * Nonne tu Deus no-
ster interfecisti omnes habitatores ter-
ræ huius coram populo tuo Israel, & de-
disti eam semini Abraham amici tui in
8 sempiternum? * Habitaueruntq. in ea,
& extruxerunt in illa sanctuarium no-
9 mini tuo, dicentes: * Si irruerint super
nos mala, gladius iudicij, pestilentia,
& fames, stabimus coram domo hac in
conspectu tuo, in qua inuocatum est no-
men tuum: & clamabimus ad te in tri-
bulationibus nostris, & exaudies, saluosq.
10 facies. * Nunc igitur ecce filij Ammon,
&

Deu. 10. d. 17
Rom. 2. b. 12
Gal. 2. b. 6
Ephes. 6. b. 9
Coloss. 3. d. 15
A. & 10. d. 34
1. Pet. 1. c. 17
Sap. 6. b. 8
Eccl. 35. b. 16

Deut. 1. 1.

& Moab, & mons Seir, ¹¹ per quos non concessisti Israel ¹² ut transirent quando egrediebantur de Aegypto, sed declinauerunt ab eis, & non interfecerunt illos: ¹³ e contrario agunt, & nituntur eicere nos de possessione, quā tradidisti nobis.

¹⁴ Deus noster, ergo non iudicabis eos? In nobis quidem non est tanta fortitudo, ut possimus huic multitudini resistere, quæ irruit super nos. Sed cum ignoremus quid agere debeamus, hoc solum habemus residui, ut oculos nostros dirigamus ad te. ¹⁵ * Omnis vero Iuda stabat coram Domino cum paruulis, & vxoribus, & liberis suis. ¹⁶ * Erat autem Iahaziel filius Zachariæ, filij Banaïæ, filij Iehiel, filij Mathaniæ, Leuites de filiis Afaph, super quem factus est Spiritus Domini in medio turbæ, ¹⁷ * & ait: Attendite omnis Iuda, & qui habitatis Ierusalem, & tu rex Iosaphat: Hæc dicit Dominus vobis: Nolite timere, nec paucatis hanc multitudinem: non est enim vestra pugna, sed Dei. ¹⁸ * Cras descendetis cōtra eos: ascensuri enim sunt per cliuum nomine Sis, & inuenietis illos in summitate torrentis, qui est contra solitudinem Ieruel. ¹⁹ * Non eritis vos qui dimicabitis, sed tantummodo confidenter state, & videbitis auxilium Domini super vos, o Iuda, & Ierusalem: nolite timere, nec paucatis: cras egrediemini cōtra eos, & Dominus erit vobiscum. ²⁰ * Iosaphat ergo, & Iuda, & omnes habitatores Ierusalem ceciderunt proni in terram coram Domino, & adorauerunt eum. ²¹ * Porro Leuitæ de filiis Caath, & de filiis Core laudabant Dominum Deum Israel voce magna, in excelsum. ²² * Cumq. mane surrexissent, egrediuntur per desertum Thecue: profectisq. eis, stans Iosaphat in medio eorum, dixit: Audite me viri Iuda, & omnes habitatores Ierusalē: credite in Domino Deo vestro, & securi eritis: credite prophetis eius, & cuncta euenient prospera. ²³ * Deditq. consilium populo, & statuit cantores Domini, ut laudarent eum in turmis suis, & antecederent exercitum, ac voce consona dicerent: ²⁴ * Confitemini Domino, quoniā in æternum misericordia eius. ²⁵ * Cumq. coepissent laudes canere, vertit Dominus insidias eorum in semetipsos, filiorum

77. 13. 1.

scilicet Ammon, & Moab, & montis Seir, qui egressi fuerant ut pugnarent contra Iudam, & percussi sunt. ²⁶ * Namque filij Ammon, & Moab consurrexerunt aduersum habitatores montis Seir, ut interficerent & delerent eos: cumq. hoc opere perpetrassent, etiam in semetipsos versi, mutuis concidere vulneribus. ²⁷ * Porro Iuda cum venisset ad speculam, quæ respicit solitudinem, vidit procul omnem late regionem plenam cadaueribus, nec superesse quemquam, qui necem potuisset euadere. ²⁸ * Venit ergo Iosaphat, & omnis populus cum eo ad detrahenda spolia mortuorum: inueneruntq. inter cadauera variam supellectilem, vestes quoque, & vasa pretiosissima, & diuiperunt ita ut omnia portare non possent, nec per tres dies spolia auferre præ prædæ magnitudine. ²⁹ * Die autem quarto congregati sunt in Valle benedictionis: etenim quoniam ibi benedixerant Domino, vocauerunt locum illum Vallis benedictionis usque in præsentem diem. ³⁰ * Reuersusq. est omnis vir Iuda, & habitatores Ierusalem, & Iosaphat ante eos in Ierusalem cū lætitia magna, eo quod dedisset eis Dominus gaudium de inimicis suis. ³¹ * Ingressiq. sunt in Ierusalem cum psalterijs, & citharis, & tubis in domum Domini. ³² * Irruit autē pauor Domini super vniuersa regna terrarum cum audissent quod pugnasset Dominus contra inimicos Israel. ³³ * Quieuitq. regnū Iosaphat, & præbuit ei Deus pacem per circuitum. ³⁴ * Regnavit igitur Iosaphat super Iudā, & erat triginta quinque annorum cum regnare coepisset: viginti autē & quinque annis regnavit in Ierusalem, & nomen matris eius Azuba filia Selahi. ³⁵ * Et ambulauit in via patris sui Asa, nec declinauit ab ea, faciens quæ placita erant coram Domino. ³⁶ * Verumtamen excelsa non abstulit, & adhuc populus non direxerat cor suum ad Dominum Deum patrum suorum. ³⁷ * Reliqua autem gestorum Iosaphat priorum & nouissimorum scripta sunt in verbis Iehu filij Hanani, quæ digessit in Libros regū Israel. ³⁸ * Post hæc iniit amicitias Iosaphat rex Iuda cū Ochozia rege Israel, cuius opera fuerunt impiissima. ³⁹ * Et particeps fuit ut facerent paues, quæ irent in Tharhis: feceruntq.

ceruntq. classē in Asiongaber. * Pro-
phetavit autem Eliezer filius Dodau de
Maresa, ad Iosaphat, dicens: Quia ha-
buiſti foedus cum Ochozia, percussit
Dominus opera tua, contritq. sunt na-
ues, nec potuerunt ire in Tharsis.

CAP. XXI.

3. Reg. 22. g.
11

Dormiuit autem Iosaphat cum pa-
tribus suis, & sepultus est cum eis A
in Ciuitate Dauid: regnauitq. Ioram
filius eius pro eo. * Qui habuit fratres
filios Iosaphat, Azariam, & Iahiel, &
Zachariam, & Azariam, & Michael, &
Saphatiam. omnes hi, filij Iosaphat re-
gis Iuda. * Deditq. eis pater suus multa
munera argenti, & auri, & pensitatio-
nes, cum ciuitatibus munitissimis in
Iuda: regnum autem tradidit Ioram, eo
quod esset primogenitus. * Surrexit ergo
Ioram super regnū patris sui: cumq.
se confirmasset, occidit omnes fratres
suos gladio, & quosdam de principibus
Israel. * Trigintaduorum annorum erat
Ioram cū regnare coepisset: & octo an-
nis regnauit in Ierusalē. * Ambulauitq.
in vijs regum Israel, sicut egerat domus
Achab: filia quippe Achab erat vxor ei-
us, & fecit malum in conspectu Do-
mini. * Noluī autem Dominus disper-
dere domum Dauid propter pactū, quod
inierat cum eo: & quia promiserat vt
daret ei lucernam, & filijs eius omni
tempore. * In diebus illis rebellauit
Edom, ne esset subditus Iudæ, & con-
stituit sibi regem. * Cumq. transisset Io-
ram cum principibus suis, & cuncto
equitatu, qui erat secum, surrexit nocte,
& percussit Edom qui se circum-
dederat, & omnes duces equitatus eius.
* Attamen rebellauit Edom, ne esset sub
ditione Iuda vsque ad hanc diem: eo
tempore & Lobna recessit ne esset sub
manu illius. Dereliquerat enim Domi-
num Deum patrum suorum: * insuper
& excelsa fabricatus est in vrbibus Iu-
da, & fornicari fecit habitatores Ierusa-
lem, & præuicari Iudam. * Allata
sunt autem ei litteræ ab Elia propheta,
in quibus scriptum erat: Hæc dicit Do-
minus Deus Dauid patris tui: Quoniā
nō ambulasti in vijs Iosaphat patris tui,
& in vijs Asa regis Iudæ, sed incesisti

per iter regum Israel, & fornicari feci-
sti Iudam, & habitatores Ierusalē, imi-
tatus fornicationem domus Achab, in-
super & fratres tuos domum patris tui,
meliores te occidisti: * ecce Dominus
percutiet te plaga magna cum populo
tuo, & filijs, & vxoribus tuis, vniuer-
saq. substantia tua. * tu autem ægrotabis
pessimo languore vteri tui, donec egre-
diantur vitalia tua paulatim per singu-
los dies. * Suscitauit ergo Dominus cō-
tra Ioram spiritum Philisthinorum, &
Arabum, qui confines sunt Æthiopibus.
* & ascenderunt in Terram Iuda, & va-
d statuerunt eam, diripueruntq. cunctam
substantiam, quæ inuenta est in domo
regis, insuper & filios eius, & vxores:
nec remansit ei filius, nisi Ioachaz, qui
minimus natu erat. * Et super hæc om-
nia percussit eū Dominusalui languo-
re insanabili. * Cumq. diei succederet
dies, & temporum spatia vluerentur,
duorum annorum expletus est circulus:
& sic longa consumptus tabe, ita vt
egereret etiam viscera sua, languore pa-
riter, & vita caruit. Mortuusq. est in
infirmirate pessima, & non fecit ei po-
pulus secundum morem combustionis,
exequias, sicut fecerat maioribus eius.
* Trigintaduorum annorum fuit, cum
regnare coepisset, & octo annis regna-
uit in Ierusalem. Ambulauitq. non re-
cte, & sepelierunt eum in Ciuitate Da-
uid: verumtamen nō in sepulchro regū.

CAP. XXII.

Constituerunt autem habitatores Ie-
rusalem Ochoziam filium eius mi-
nimum, regē pro eo: omnes enim ma-
iores natu, qui ante eum fuerant, inter-
fecerant latrones Arabum, qui irruerāt
in castra: regnauitq. Ochozias filius Io-
ram regis Iuda. * Quadraginta duorum
annorum erat Ochozias cum regnare
coepisset, & vno anno regnauit in Ierusa-
lē, & nomen matris eius Athalia filia A-
ri. * Sed & ipse ingressus est per vias
domus Achab: mater enim eius impu-
lit eum vt impie ageret. * Fecit igitur
malum in conspectu Domini, sicut do-
mus Achab: ipsi enim fuerunt ei consi-
liarij post mortem patris sui, in interi-
um eius. * Ambulauitq. in consilijs eo-
rum.

4. Reg. 1. 1-4

rum. Et perrexit cū Ioram filio Achab rege Iſrael, in bellum contra Hazael regem Syriæ in Ramoth Galaad: vulnerauerunt. Syri Ioram. * Qui reuerſus eſt vt curaretur in Iezrahel: multas enim plagas acceperat in ſupradicto certamine. Igitur Ochoziaſ filius Ioram rex Iuda, descendit vt inuiſeret Ioram filium Achab in Iezrahel ægrotantem. * Voluntatis quippe fuit Dei aduerſus Ochoziā, vt veniret ad Ioram: & cum veniſſet, & egrederetur cum eo aduerſum Iehu filium Namſi, quem vnxit Dominus vt deleſet domum Achab. * Cum ergo euerteret Iehu domum Achab, inuenit principes Iuda, & filios fratrum Ochoziæ, qui miniſtrabant ei, & interfecit illos. * Ipſum quoque perquirens Ochoziam, comprehendit latitantem in Samaria: adductumq. ad ſe, occidit, & ſepelierunt eum: eo quod eſſet filius Ioſaphat, qui quæſierat Dominum in toto corde ſuo. nec erat vltra ſpes aliqua vt de ſtirpe quis regnaret Ochoziæ. * ſiquidem Athalia mater eius videns quod mortuus eſſet filius ſuus, ſurrexit, & interfecit omnem ſtirpem regiam domus Ioram. * Porro Ioſabeth filia regis tulit Ioas filium Ochoziæ, & ſurata eſt eum de medio filiorum regis, cum interficerentur: abſconditq. eum cum nutrice ſua in cubiculo lectulorum: Ioſabeth autem, quæ abſconderat eum, erat filia regis Ioram, vxor Ioiaðæ pontificis, ſoror Ochoziæ, & idcirco Athalia non interfecit eum. * Fuit ergo cum eis in domo Dei abſconditus ſex annis, quibus regnavit Athalia ſuper terram.

CAP. XXIII.

4. Reg. II. 2. 4. **A**Nno autem ſeptimo cōfortatus Ioiaða, aſſumpſit centuriones, Azariā videlicet filium Ieroham, & Iſmahel filium Iohanā, Azariam quoque filium Obed, & Maſſiam filium Adaiz, & Eliſaphat filium Zechri: & iniit cum eis ſcōdus. * Qui circumeuntēs Iudam, cōgregauerunt Leuitas de cunctis vrbibus Iuda, & principes familiarum Iſrael, veneruntq. in Ieruſalem. * Iniit ergo omnis multitudo pactum in domo Dei cū rege: dixitq. ad eos Ioiaða: Ecce filius regis regnabit, ſicut locutus eſt Domi-

nus ſuper filios Dauid. * Iſte eſt ergo ſermo quem facietis: * Tertia pars veſtrum qui veniunt ad Sabbatum, Sacerdotum, & Leuitarum, & ianitorum erit in portis: tertia vero pars ad domū regis: & tertia ad portam, quæ appellatur Fundamenti: omne vero reliquum vulgus ſit in atrijs domus Domini. * Nec quiſpiam alius ingreditur domum Domini, niſi Sacerdotes, & qui miniſtrant de Leuitis: ipſi tantummodo ingrediantur, quia ſanctificati ſunt: & omne reliquum vulgus obſeruet custodias Domini. * Leuitæ autem circumdant regem, habentes ſinguli arma ſua: (& ſi quis alius ingreſſus fuerit templum, interficiatur) ſintq. cum rege & intrante & egrediente. * Fecerunt ergo Leuitæ, & vniuerſus Iuda iuxta omnia, quæ præceperat Ioiaða pontifex: & aſſumpſerūt ſinguli viros qui ſub ſe erant, & veniebant per ordinem ſabbati, cum his qui impleuerant ſabbatum, & egreſſuri erāt. ſiquidem Ioiaða pontifex non dimiſerat abire turmas, quæ ſibi per ſingulas hebdomadas ſuccedere conſueuerant. * Deditq. Ioiaða ſacerdos centurionibus lanceas, clypeosq. & peltas regis Dauid, quas conſecrauerat in domo Domini. * Conſtituitq. omnem populum tenentium pugiones a parte templi dextræ, vſque ad partem templi ſiniſtram, corā altari, & templo, per circuitum regis. * Et eduxerunt filiū regis, & impoſuerunt ei diadema, & teſtimonium, dederuntq. in manu eius tenendam legem, & conſtituerunt eum regem: vnxit quoque illum Ioiaða pontifex, & filij eius: imprecatiſq. ſunt ei, atque dixerunt: Viuat rex. * Quod cum audiſſet Athalia, vocem ſcilicet currentiū atque laudantium regem, ingreſſa eſt ad populū in templum Domini. * Cumq. vidiffet regem ſtātem ſuper gradum in introitu, & principes, turmasq. circa eum, omnemq. populum terræ gaudentem, atque clangentem tubis, & diuerſi generis organis concinentem, vocemq. laudantium, ſcidit veſtimenta ſua, & ait: Inſidiz, inſidiz. * Egreſſus autem Ioiaða pontifex ad centuriones, & principes exercitus, dixit eis: Educite illam extra ſepta templi, & interficiatur foris gladio. Præcepitq. ſacerdos ne occideretur

in domo Domini, * Et imposuerunt ceruicibus eius manus: cumq. intrasset portam equorum domus regis, interfece-
runt eam ibi. * Pepigit autem Ioiada
foedus inter se, vniuersumq. populū,
& regem, vt esset populus Domini.
* Itaque ingressus est omnis populus
domum Baal, & destruxerunt eam: &
& altaria ac simulacra illius confre-
gunt: Mathan quoque sacerdotem
Baal interfecerunt ante aras. * Con-
stituit autem Ioiada praepositos in domo
Domini, sub manibus Sacerdotum, &
Leuitarum, quos distribuit Dauid in do-
mo Domini: vt offerrent holocausta
Domino, sicut scriptum est in lege
Moysi, in gaudio & canticis, iuxta di-
spositionem Dauid. * Constituit quo-
que ianitores in portis domus Domini,
vt non ingrederetur eam immundus in
omni re. * Assumpsitq. centuriones,
& fortissimos viros ac principes populi,
& omne vulgus terrae, & fecerunt
descendere regem de domo Domini, &
introire per medium portae superioris
in domum regis, & collocauerunt eum
in folio regali. * Latatusq. est omnis
populus terrae, & vrbs quieuit: porro Atha-
lia interfecta est gladio.

CAP. XXIIII.

4. Reg. II. d. 21
& c. 12. & 1

Septem annorum erat Ioas cum re-
gnare coepisset: & quadraginta annis
regnavit in Ierusalem, nomen matris
eius Sebia de Bersabee. * Fecitq. quod
bonum est coram Domino cunctis die-
bus Ioiadae sacerdotis. * Accepit autem
ei Ioiada uxores duas, e quibus genuit
filios & filias. * Post quae placuit Ioas
vt instauraret domum Domini. * Con-
gregauitq. Sacerdotes, & Leuitas, &
dixit eis: Egredimini ad ciuitates Iuda,
& colligite de vniuerso Israel pecuniā
ad fartatecta templi Dei vestri, per sin-
gulos annos, festinatōq. hoc facite: por-
ro Leuitae egere negligentius. * Voca-
uitq. rex Ioiadam principem, & dixit
ei: Quare tibi non fuit curae, vt coge-
res Leuitas inferre de Iuda & de Ieru-
salem pecuniam, quae constituta est a
Moysē seruo Domini, vt inferret eam
omnis multitudo Israel in tabernaculum

testimonij? * Athalia enim impiissima,
& filij eius destruxerunt domum Dei, &
de vniuersis, quae sanctificata fuerant in
templo Domini, ornauerunt sanū Baa-
lim. * Praecepit ergo rex, & fecerunt
arcam: posueruntq. eam iuxta portam
domus Domini forinsecus. * Et prae-
dicatum est in Iuda & Ierusalem vt defer-
rent singuli pretium Domino, quod
constituit Moyses seruus Dei super om-
nem Israel in deserto. * Latatiq. sunt
cuncti principes, & omnis populus: &
ingressi contulerunt in arcam Domini,
atque miserunt ita vt impleteretur. * Cūq.
tempus esset vt deferrent arcam coram
rege per manus Leuitarū (videbant enim
multam pecuniam) ingrediebatur scri-
ba regis, & quem primus sacerdos cō-
stituerat: effundebantq. pecuniam quae
erat in arca: porro arcam reportabant
ad locum suum: sicq. faciebant per sin-
gulos dies, & congregata est infinita pe-
cunia. * Quam dederunt rex & Ioiada
his, qui praeerant operibus domus Do-
mini: at illi conducebant ex ea caesores
lapidum, & artifices operum singulorū
vt instaurarent domum Domini: fabros
quoque ferri & aëris, vt quod cadere
coeperat, fulciretur. * Egeruntq. hi qui
operabantur industriē, & obducebatur
parietum cicatrix per manus eorum, ac
suscitauerūt domum Domini in statum
pristinum, & firmiter eam stare fecerūt.
* Cumq. complessent omnia opera, de-
tulerunt coram rege, & Ioiada reliquā
partem pecuniae: de qua facta sunt va-
sa templi in ministerium, & ad holocau-
sta, phialae quoque, & cetera vasa aurea
& argentea: & offerebantur holocausta
in domo Domini iugiter cunctis diebus
Ioiadae. * Senuit autem Ioiada plenus
dierum, & mortuus est cum esset cen-
tum triginta annorum. * Sepelieruntq.
eum in ciuitate Dauid cum regibus, eo
quod fecisset bonum cum Israel, & cū
domo eius. * Postquam autem obiit Ioiada,
ingressi sunt principes Iuda, & ado-
rauerunt regem, qui delinitus obsequijs
eorum, acquieuit eis. * Et dereliquerunt
templū Domini Dei patrum suorū, ser-
uierūtq. lucis & sculptilibus, & facta est
ira contra Iudam, & Ierusalem propter
hoc peccatum. * Mittebatq. eis prophetas
vt reuerterentur ad Dominū, quos

Exod. 10. b.

11

D

11

A

15

E

16

17

18

19

pro-

A a

pro-

protestantes, illi audire nolebant. * Spiritus itaque Dei induit Zachariam filium Ioiadz sacerdotem, & stetit in conspectu populi, & dixit eis: Hæc dicit Dominus Deus: Quare transgredimini præceptum Domini, quod vobis non proderit, & dereliquistis Dominum ut derelinqueret vos? * Qui congregati aduersus eum, miserunt lapides iuxta regis imperium in atrio domus Domini.

* Et non est recordatus Ioas rex misericordiz, quam fecerat Ioiada pater illius secum, sed interfecit filium eius. Qui cum moreretur, ait: Videat Dominus, & requirat. * Cumq. euolutus esset annus, ascendit contra eum exercitus Syria: venitq. in Iudam & Ierusalê, & interfecit cunctos principes populi, atque vniuersam prædam miserunt regi in Damascum. * Et certe cum permotus venisset numerus Syrorum, tradidit Dominus in manibus eorum infinitam multitudinem, eo quod dereliquissent Dominum Deum patrum suorum: in Ioas quoque ignominiosa exercuere iudicia. * Et abeuntes dimiserunt eum in languoribus magnis: surrexerunt autem contra eum serui sui in ultionem sanguinis filij Ioiadz sacerdotis, & occiderunt eum in lectulo suo, & mortuus est: sepelieruntq. eum in Ciuitate Dauid, sed non in sepulchris regum. * Insidiati vero sunt ei Zabab filius Semmaath Ammanitidis, & Iozabad filius Semaarich Moabitidis. * Porro filij eius, ac summa pecuniæ, quæ adunata fuerat sub eo, & instauratio domus Dei scripta sunt diligentius in Libro regum: regnauit autem Amasias filius eius pro eo.

CAP. XXV.

4. Reg. 14. 22

Vigintiquinque annorum erat Amasias cum regnare coepisset, & viginti nouem annis regnauit in Ierusalê. nomen matris eius Ioaden de Ierusalê. * Fecitq. bonum in conspectu Domini: verumtamen non in corde perfecto. * Cumq. roboratum sibi videret imperium, iugulauit seruos, qui occiderant regem patrem suum, sed filios eorum non interfecit sicut scriptum est in Libro legis Moyfi, vbi præcepit Dominus, dicens: Non occidentur patres pro fi-

lijs, neque filij pro patribus suis, sed vnusquisque in suo peccato morietur.

* Congregauit igitur Amasias Iudam, & constituit eos per familias, tribunosq. & centuriones in vniuerso Iuda, & Beniamin: & recensuit a viginti annis supra, inuenitq. trecenta millia iuuenum, qui egrederebuntur ad pugnam, & tenerent hastam & clypeum: * Mercede quoque conduxit de Israel centum millia robustorum, centum talentis argenti. * Venit autem homo Dei ad illum, & ait: O rex, ne egrediaris tecum exercitus Israel: non est enim Dominus cum Israel, & cunctis filiis Ephraim: * quod si putas in robore exercitus bella consistere, superari te faciet Deus ab hostibus: Dei quippe est & adiuuare, & in fugam conuertere. * Dixitq. Amasias ad hominem Dei: Quid ergo fiet de centum talentis, quæ dedi militibus Israel? Et respondit ei homo Dei: Habet Dominus vnde tibi dare possit multo his plura. * Separauit itaque Amasias exercitum, qui venerat ad eum ex Ephraim, ut reuerteretur in locum suum: at illi contra Iudam vehementer irati, reuersi sunt in regionem suam. * Porro Amasias confidenter eduxit populum suum, & abiit in Vallem salinarum, percussitq. filios Seir decem millia. * Et alia decem millia virorum ceperunt filij Iuda, & adduxerunt ad præruptum cuiusdam petrz, præcipitaueruntq. eos de summo in præceps, qui vniuersi creperunt. * At ille exercitus, quem remisit Amasias ne secum iret ad prælium, diffusus est in ciuitatibus Iuda a Samaria vsque ad Bethoron, & interfectis tribus millibus, diripuit prædam magnam. * Amasias vero post eadem Idumæorum, & allatos deos filiorum Seir, statuit illos in deos sibi, & adorabat eos, & illis adolebat incensum. * Quam ob rem iratus Dominus contra Amasiam misit ad illum prophetam, qui diceret ei: Cur adorasti deos, qui non liberauerunt populum suum de manu tua? * Cumq. hæc ille loqueretur, respondit ei: Num consiliarius regis es? quiesce, ne interficiam te. Discedensq. propheta, Scio, inquit, quod cogitauerit Deus occidere te, quia fecisti hoc malum, & insuper non acquieuisti consilio meo.

Igitur

4. Reg. 14. b. Ezec. 18. c. 12

¶ Matth. 23. d. 35

¶ Deut. 24. c. 16

* Igitur Amasias rex Iuda inico pessimo 17
consilio, misit ad Ioas filium Ioachaz fi-
lij Ichu, regem Israel, dicens: Veni, vi-
deamus nos mutuo. * At ille remisit nū- 18
cios, dicens: Carduus, qui est in Liba-
no, misit ad cedrum Libani, dicens: Da
filiam tuam filio meo uxorem: & ecce
bestiæ, quæ erant in silua Libani, tran-
sierunt, & conculcaverunt carduum. *
Dixisti: Percussi Edom, & idcirco eri- 19
gitur cor tuum in superbiam: sede in
domo tua, cur malum aduersum te pro-
uocas, vt cadas & tu, & Iuda tecum?
* Noluit audire Amasias, eo quod Do- 20
mini esset voluntas vt traderetur in ma-
nus hostium propter deos Edom. * Ascē- 21
dit igitur Ioas rex Israel, & mutuos si-
bi præbuere conspectus: Amasias autē
rex Iuda erat in Bethsames Iuda: * cor- 22
ruitq. Iuda coram Israel, & fugit in
tabernacula sua. * Porro Amasiam re- 23
gem Iuda, filium Ioas filij Ioachaz, ce-
pit Ioas rex Israel in Bethsames, & ad-
duxit in Ierusalem: destruxitq. murum
eius a porta Ephraim vsque ad portam
anguli quadringentis cubitis. * Omne 24
quoque aurum, & argentum, & vniuer-
sa vasa, quæ repperat in domo Dei, &
apud Obededom in thesauris etiam do-
mus regis, necnon & filios obsidum
reduxit in Samariam. * Vixit autem 25
Amasias filius Ioas rex Iuda, postquam
mortuus est Ioas filius Ioachaz rex Is-
rael, quindecim annis. * Reliqua autem 26
sermonum Amasie priorum & nouissi-
morum scripta sunt in Libro regum Iu-
da & Israel. * Qui postquam recessit a
Domino, tetenderunt ei insidias in Ie-
rusalem. Cumq. fugisset in Lachis, mi-
serunt, & interfecerunt eum ibi. * Re- 28
portantesq. super equos, sepelierunt eū
cum patribus suis in Ciuitate David.

CAP. XXVI.

4 Reg. 14. c. 21

Omnis autem populus Iuda filium
eius Oziam annorum sedecim, cō- A
stituit regem pro Amasia patre suo.
* Ipse ædificauit Ailath, & restituit eam
dicioni Iudæ, postquam dormiuit rex
cum patribus suis. * Sedecim annorum
erat Ozias cum regnare cœpisset, &
quingagintaduobus annis regnauit in
Ierusalem, nomen matris eius Iechelia

de Ierusalem. * Fecitq. quod erat rectū
in oculis Domini iuxta omnia, quæ
fecerat Amasias pater eius. * Et exqui-
siuit Dominum in diebus Zachariæ in-
telligentis & videntis Deum: cumq. re-
quireret Dominum, direxit eum in om-
nibus. * Denique egressus est, & pu-
gnauit contra Philisthim, & destruxit
morum Geth, & murum Iabnix, mu-
rumq. Azoti: ædificauit quoque oppida
in Azoto, & in Philisthim. * Et adiu-
uit eum Deus contra Philisthim, &
contra Arabes, qui habitabant in Gur-
baal, & contra Ammonitas. * Apper-
debantq. Ammonitæ munera Ozis: &
diuulgatum est nomen eius vsque ad
introitum Ægypti propter crebras vi-
ctorias. * Edificauitq. Ozias turres in
Ierusalem super portam anguli, & su-
per portam vallis, & reliquas in eo-
dem muri latere, firmavitq. eas. * Ex-
truxit etiam turres in solitudine, &
effodit cisternas plurimas, eo quod ha-
beret multa pecora tam in campestri-
bus, quàm in eremi vastitate: vineas
quoque habuit & vitatores in monti-
bus, & in carmelo: erat quippe homo
agriculturæ deditus. * Fuit autem exer-
citus bellatorum eius, qui procedebant
ad prælia sub manu Ichiel scribæ, Ma-
siazq. doctoris, & sub manu Hananiz,
qui erat de ducibus regis. * Omnisq.
numerus principum per familias virorū
fortium, duorum millium sexcentorū.
* Et sub eis vniuersus exercitus trecent-
torum & septem millium quingentorū:
qui erant apti ad bella, & pro rege
contra aduersarios dimicabant. * Præ-
parauit quoque eis Ozias, id est, cun-
cto exercitui, clypeos, & hastas, & ga-
leas, & loricas, arcusq. & fundas ad ia-
ciendos lapides. * Et fecit in Ierusalem
diuersi generis machinas, quas in tur-
ribus collocauit, & in angulis murorum
vt mitterent sagittas, & laxa grandia:
egressumq. est nomen eius procul, eo
quod auxiliaretur ei Dominus, & cor-
roborasset illum. * Sed cum roboratus
esset, eleuatum est cor eius in interitum
suum, & neglexit Dominum Deum suū:
ingressusq. templum Domini, adolere
voluit incensum super altare thymia-
tis. * Statimq. ingressus post eum
Azarias sacerdos, & cum eo Sacerdotes
Aa 2 Domini

Domini octoginta viri fortissimi, re-
 stiterunt regi, atque dixerunt: Non est
 tui officij Ozias ut adoleas incensum Do-
 mino, sed Sacerdotum, hoc est, filiorum
 Aaron, qui consecrati sunt ad huiusce-
 modi ministerium: egredere de sanctua-
 rio, ne contempseris: quia non reputa-
 bitur tibi gloria hoc a Domino Deo.
 Iratusq. Ozias, tenens in manu thuri-
 bulum ut adoleret incensum, minaba-
 tur Sacerdotibus. Statimq. orta est le-
 pra in fronte eius coram Sacerdotibus,
 in domo Domini super altare thymia-
 matis. Cumq. respexisset eum Azarias
 pontifex, & omnes reliqui Sacerdotes,
 viderunt lepram in fronte eius, & festi-
 nate expulerunt eum. Sed & ipse per-
 territus, acceleravit egredi, eo quod
 sensisset illico plagam Domini. Fuit
 igitur Ozias rex leprosus vsque ad diem
 mortis suæ, & habitauit in domo sepa-
 rata plenus lepra, ob quam eiectus fue-
 rat de domo Domini. Porro Ioatham
 filius eius rexit domum regis, & iudi-
 cabat populum terræ. Reliqua autem
 sermonum Ozias priorum & nouissimo-
 rum scripsit Isaias filius Amos, prophe-
 ta. Dormiuitq. Ozias cum patribus
 suis, & sepelierunt eum in agro rega-
 lium sepulchrorum, eo quod esset le-
 prosus: regnauitq. Ioatham filius eius
 pro eo.

CAP. XXVII.

4. Reg. 15. g.

Viginti quinque annorum erat Io-
 atham cum regnare coepisset, & se-
 decim annis regnauit in Ierusalem: no-
 men matris eius Ierusa filia Sadoc. Fe-
 citq. quod rectum erat coram Domino
 iuxta omnia, quæ fecerat Ozias pater
 suus, excepto quod non est ingressus tem-
 plum Domini, & adhuc populus delin-
 quebat. Ipse ædificauit portam domus
 Domini excelsam, & in muro Ophel
 multa construxit. Vrbes quoque ædi-
 ficauit in montibus Iuda, & in saltibus
 castella, & tures. Ipse pugnavit con-
 tra regem filiorum Ammon, & vicit
 eos, dederuntq. ei filij Ammon in tem-
 pore illo centum talenta argenti, &
 decem millia coros tritici, ac totidem
 coros hordei: hæc ei præbuerunt filij
 Ammon in anno secundo & tertio.

Corroboratusq. est Ioatham eo quod
 direxisset vias suas coram Domino Deo
 suo. Reliqua autem sermonum Io-
 atham, & omnes pugnae eius, & opera,
 scripta sunt in Libro regum Israel &
 Iuda. Viginti quinque annorum erat
 cum regnare coepisset, & sedecim an-
 nis regnauit in Ierusalem. Dormiuitq.
 Ioatham cum patribus suis, & sepelie-
 runt eum in Ciuitate Dauid: & regna-
 uit Achaz filius eius pro eo.

CAP. XXVIII.

Viginti annorum erat Achaz cum
 regnare coepisset: & sedecim an-
 nis regnauit in Ierusalem: non fecit re-
 ctum in conspectu Domini sicut Dauid
 pater eius: sed ambulauit in vijs re-
 gum Israel, insuper & statuas fudit Baalim.
 Ipse est, qui adoleuit incensum
 in Valle benennom, & lustrauit filios
 suos in igne iuxta ritum gentium, quas
 interfecit Dominus in aduentu filiorum
 Israel. Sacrificabat quoque, & thy-
 miama succendebat in excelsis, & in
 collibus, & sub omni ligno frondoso.
 Tradiditq. eum Dominus Deus eius
 in manu regis Syriæ, qui percussit eum,
 magnamq. prædam cepit de eius impe-
 rio, & adduxit in Damascum: manibus
 quoque regis Israel traditus est, &
 percussus plaga grandi. Occiditq. Pha-
 ceæ, filius Romeliz, de Iuda centum
 viginti millia in die vno, omnes vi-
 ros bellatores: eo quod reliquissent Do-
 minum Deum patrum suorum. Eo-
 dem tempore occidit Zechri, vir potens
 ex Ephraim, Maasiam filium regis, &
 Ezricam ducem domus eius, Elcanam
 quoque secundum a rege. Ceperuntq.
 filij Israel de fratribus suis ducenta mil-
 lia mulierum, puerorum, & puella-
 rum, & infinitam prædam: pertuleruntq.
 eam in Samariam. Ea tempestate erat
 ibi propheta Domini, nomine Oded:
 qui egressus obuiam exercitui venien-
 ti in Samariam, dixit eis: Ecce ira-
 tus Dominus Deus patrum vestrorum
 contra Iudæ, tradidit eos in manibus
 vestris, & occidistis eos atrociter,
 ita vt ad cælum pertingeret vestra cru-
 delitas. Insuper filios Iudæ, & Ie-
 rusalem vultis vobis subijcere in seruos
 & an-

& ancillas: quod nequaquam factu opus est: peccastis enim super hoc Domino Deo vestro. * Sed audite consilium meum, & reducite captiuos, quos adduxistis de fratribus vestris, quia magnus furor Domini imminet vobis.

* Steterunt itaque viri de principibus filiorum Ephraim, Azarias filius Iohanan, Barachias filius Mosollamoth, Ezechias filius Sellum, & Amasa filius Adali, contra eos, qui veniebant de praelio, * & dixerunt eis: Non introducatis huc captiuos, ne peccemus Domino. Quare vultis adjicere super peccata nostra, & vetera cumulare delicta: grande quippe peccatum est, & ira furoris Domini imminet super Israel. * Dimiseruntq. viri bellatores pradam, & vniuersa quae ceperant coram principibus, & omni multitudine. * Steteruntq. viri, quos supra memorauimus, & apprehendentes captiuos, omnesq. qui nudi erant, vestierunt de spolijs: cumq. vestissent eos, & calceassent, & refecissent cibo ac potu, vinxissentq. propter laborem, & adhibuissent eis curam: quicunque ambulare non poterant, & erant imbecillo corpore, imposuerunt eot iumentis, & adduxerunt Iericho: Ciuitatem palmarum ad fratres eorum, ipsiq. reuersi sunt in Samariam. * Tempore illo misit rex Achaz ad regem Assyriorum, postulans auxilium. * Veneruntq. Idumizi, & percusserunt multos ex Iuda, & ceperunt pradam magnam. * Philisthim quoque diffusi sunt per vrbes campestris, & ad Meridiem Iuda: ceperuntq. Bethsames, & Aialon, & Gaderoth, Socho quoque, & Thamnan, & Gamzo, cum viculis suis, & habitauerunt in eis. * Humiliauerat enim Dominus Iudam propter Achaz regem Iuda, eo quod nudasset eum auxilio, & contemptui habuisset Dominum. * Adduxitq. contra eum Thelgathphnassar regem Assyriorum, qui & afflixit eum, & nullo resistente vastauit. * Igitur Achaz spoliata domo Domini, & domo regum, ac principum, dedit regi Assyriorum munera, & tamen nihil ei profuit. * Insuper & tempore angustiae suae auxit contemptum in Dominum, ipse per se rex Achaz, * immolauit dijs Damasci victimas percussoribus suis, &

dixit: Dij regum Syriae auxiliantur eis, quos ego placabo hostijs, & aderunt mihi, cum e contrario ipsi fuerint ruinæ ei, & vniuerso Israel. * Direptis itaque Achaz omnibus vasis domus Dei, atque contractis, clausit ianuas templi Dei, & fecit sibi altaria in vniuersis angulis Ierusalem. * In omnibus quoque vrbibus Iuda extruxit aras ad cremandum thus, atque ad iracundiam prouocauit Dominum Deum patrum suorum. * Reliqua autem sermonum eius, & omnium operum suorum priorum & nouissimorum scripta sunt in Libro regum Iuda & Israel. * Dormiuitq. Achaz cum patribus suis, & sepelirunt eum in ciuitate Ierusalem: neque enim receperunt eum in sepulchra regum Israel. Regnavitq. Ezechias filius eius pro eo.

CAP. XXIX.

Igitur Ezechias regnare coepit, cum vigintiquinque esset annorum, & vigintinouem annis regnavit in Ierusalem: nomen matris eius Abia, filia Zachariae. * Fecitq. quod erat placitum in conspectu Domini iuxta omnia, quae fecerat Dauid pater eius. * Ipse anno, & mense primo regni sui aperuit valuas domus Domini, & instaurauit eas. * adduxitq. Sacerdotes atque Leuitas, & congregauit eos in plateam Orientalem. * Dixitq. ad eos: Audite me Leuitae, & sanctificamini, mundate domum Domini Dei patrum vestrorum, & auferte omnem immunditiam de sanctuario. * Peccauerunt patres nostri, & fecerunt malum in conspectu Domini Dei nostri, derelinquentes eum: auerterunt facies suas a tabernaculo Domini, & praeuerunt dorsum. * Clauserunt ostia, quae erant in porticu, & extinxerunt lucernas, incensumq. non adoleuerunt, & holocausta non obrulerunt in sanctuario Deo Israel. * Concitatus est itaque furor Domini super Iudam & Ierusalem, tradiditq. eos in commotionem, & in interitum, & in sibiolum, sicut ipsi cernitis oculis vestris. * En, corruerunt patres nostri gladijs, filij nostri, & filiae nostrae, & coniuges captiuæ ductae sunt propter hoc scelus. * Nunc ergo placet mihi ut ineamus

foedus cum Domino Deo Israel, & auerteret a nobis furorem irae suae. * Filij mei nolite negligere: vos elegit Dominus ut steris coram eo, & ministretis illi, colatisq. eum, & cremetis ei incensum. * Surrexerunt ergo Leuitae: Mahath filius Amasai, & Ioel filius Azariae de filiis Caath: Porro de filiis Merari, Cis filius Abdi, & Azarias filius Isalaeel. De filiis autem Gersom, Ioah filius Zemama, & Eden filius Ioah. * At vero de filiis Elisaphan, Samri, & Iahiel. De filiis quoque Asaph, Zacharias, & Mathanias: * Necnon de filiis Heman, Iahiel, & Semei: Sed & de filiis Idithun, Semeias, & Oziel. * Congregaueruntq. fratres suos, & sanctificati sunt, & ingressi sunt iuxta mandatū regis & imperiū Domini, ut expiarent domum Dei. * Sacerdotes quoque ingressi templum Domini ut sanctificarent illud, extulerunt omnem immunditiam, quam intro repperant in vestibulo domus Domini, quā tulerunt Leuitae, & asportauerunt ad torrentem cedron foras. * Coeperunt autem prima die mensis primi mundare, & in die octauo eiusdem mensis ingressi sunt porticū templi Domini, expiaueruntq. templum diebus octo, & in die sextadecima mensis eiusdem, quod coeperant impleuerunt. * Ingressi quoque sunt ad Ezechiam regem, & dixerunt ei: Sanctificauimus omnem domum Domini, & altare holocausti, vasaq. eius, necnon & mensam propositionis cum omnibus vasis suis, * cūctamq. templi supellestilem. quam polluerat rex Achaz in regno suo, postquam prauaricatus est: & ecce exposita sunt omnia coram altare Domini. * Confurgensq. diluculo Ezechias rex, adunauit omnes principes ciuitatis, & ascendit in domum Domini: * obtuleruntq. simul tauros septem, & arietes septem, agnos septem, & hircos septem pro peccato, pro regno, pro sanctuario, pro Iuda, dixitq. sacerdotibus filijs Aaron ut offerrent super altare Domini. * Mastrauerunt igitur tauros, & susceperunt sanguinem Sacerdotes, & fuderunt illum super altare, mastrauerunt etiam arietes, & illorum sanguinem super altare fuderunt, immolaueruntq. agnos, & fuderunt super altare sanguinem. * Applicauerunt hircos pro peccato coram

rege, & vniuersa multitudine, imposueruntq. manus suas super oos. & immolauerunt illos Sacerdotes, & asperserunt sanguinem eorum coram altare pro piaculo vniuersi Israelis: pro omni quippe Israel praeceperat rex ut holocaustum fieret & pro peccato. * Constituit quoque Leuitas in domo Domini cū cymbalis, & psalterijs, & citharis secundum dispositionem Dauid regis, & Gad Videntis, & Nathan prophetae: siquidē Domini praeceptum fuit per manū prophetarum eius. * Steteruntq. Leuitae tenentes organa Dauid, & Sacerdotes tubas. * Et iussit Ezechias ut offerret holocausta super altare: cumq. offerrentur holocausta, coeperunt laudes canere Domino, & clangere tubis, atque in diuersis organis, quae Dauid rex Israel preparauerat, concinere. * Omni autem turba adorante, cantores, & ij, qui tenebant tubas, erant in officio suo donec compleretur holocaustum. * Cumq. finita esset oblatio, incuruatus est rex, & omnes qui erant cum eo, & adorauerunt. * Praecepitq. Ezechias, & principes Leuitas ut laudarent Dominū sermonibus Dauid, & Asaph Videntis: qui laudauerunt eum magna letitia, & incuruato genu adorauerunt. * Ezechias autem etiam haec addidit: Implestis manus vestras Domino, accedite, & offerre victimas, & laudes in domo Domini. Obtulit ergo vniuersa multitudo hostias, & laudes, & holocausta mēte deuota. * Porro numerus holocaustorum, quae obtulit multitudo, hic fuit, Tauros septuaginta, arietes centum, agnos ducentos. * Sanctificaueruntq. Domino boues sexcētos, & oves tria millia. * Sacerdotes vero pauci erant, nec poterant sufficere ut pelles holocaustorum detraherent: vnde & Leuitae fratres eorū adiuerunt eos, donec impleretur opus, & sanctificarentur anistites: Leuitae quippe faciliiori ritu sanctificantur, quā Sacerdotes. * Fuerunt ergo holocausta plurima, adipēs pacificorum, & libamina holocaustorum: & completus est cultus domus Domini. * Letatusq. est Ezechias, & omnis populus eo quod ministerium Domini esset expletum. De repente quippe hoc fieri placuerat.

CAP. XXX.

Misit quoque Ezechias ad omnem
 Israel & Iudam: scripsitq. episto-
 las ad Ephraim & Manassen vt venirent
 ad domum Domini in Ierusalem, &
 facerēt Phase Domino Deo Israel. * Ini-
 to ergo consilio regis & principum, &
 vniuersi coetus Ierusalem, decreuerunt
 vt facerent Phase mense secundo. * Non
 enim potuerant facere in tempore suo,
 quia sacerdotes, qui possent sufficere,
 sanctificati non fuerant, & populus nō-
 dum congregatus fuerat in Ierusalem.
 * Placuitq. sermo regi, & omni multi-
 tudini. * Et decreuerunt vt mitterent
 nuncios in vniuersum Israel de Bersabee
 vsque Dan vt venirent, & facerent
 Phase Domino Deo Israel in Ierusalem:
 multi enim non fecerant sicut lege prae-
 scriptum est. * Perrexeruntq. cursores
 cum epistolis ex regis imperio, & prin-
 cipum eius, in vniuersum Israel & Iu-
 dam iuxta id, quod rex iusserat, prae-
 dicantes: Filij Israel reuertimini ad Do-
 minum Deum Abraham, & Isaac, &
 Israel: & reuertetur ad reliquias, quae
 effugerunt manum regis Assyriorum. B
 * Nolite fieri sicut patres vestri, & fra-
 tres qui recesserunt a Domino Deo pa-
 trum suorum, qui tradidit eos in inter-
 ritum, vt ipsi cernitis. * Nolite indura-
 re ceruices vestras, sicut patres vestri:
 tradite manus Domino, & venite ad
 sanctuarium eius, quod sanctificauit in-
 aeternum: seruite Domino Deo patrum
 vestrorum, & auertetur a vobis ira fu-
 rois eius. * Si enim vos reuersi fueri-
 tis ad Dominum: fratres vestri, & filij
 habebunt misericordiam coram domi-
 nis suis, qui illos duxerunt captiuos, &
 reuertentur in terram hanc: pius enim
 & clemens est Dominus Deus vester, &
 non auertet faciem suam a vobis, si re-
 uersi fueritis ad eum. * Igitur cursores
 pergebant velociter de ciuitate in ciui-
 tatem per terram Ephraim, & Manasse
 vsque ad Zabulon, illis irridentibus &
 subfannantibus eos. * Attamen quidam
 viri ex Aser, & Manasse, & Zabulon ac-
 quiescentes consilio, venerunt Ierusalē.
 * In Iuda vero facta est manus Domini
 vt daret eis cor vnum, vt facerent iuxta

praeceptum regis, & principum verbū
 Domini. * Congregatiq. sunt in Ierusa-
 lem populi multi vt facerent sollempni-
 tatem azymorum, in mense secundo:
 * & surgentes destruxerunt altaria quae
 erant in Ierusalem, atque vniuersa, in
 quibus, idolis adolebatur incensum,
 subuertentes, proiecerunt in Torrentem
 cedron. * Immolauerunt autem Phase
 quartadecima die mensis secūdi. Sacer-
 dotes quoque, atque Leuitae tandē san-
 ctificati obtulerunt holocausta in domo
 Domini: * Steteruntq. in ordine suo iux-
 ta dispositionem, & legem Moyſi homi-
 nis Dei: Sacerdotes vero suscipiebāt ef-
 fundendum sanguinem de manibus Lei-
 uitarum, * eo quōd multa turba sancti-
 ficata non esset: & idcirco immolarent
 Leuitae Phase his, qui non occurrerant
 sanctificari Domino. * Magna etiā pars
 populi de Ephraim, & Manasse, & Issa-
 char, & Zabulon, quae sanctificata non
 fuerat, comedit Phase, non iuxta quod
 scriptum est: & orauit pro eis Ezechias,
 dicens: Dominus bonus propitiabitur
 cunctis, qui in toto corde requirunt
 Dominum Deum patrum suorum: &
 non imputabit eis quōd minus sanctifi-
 cati sunt. * Quem exaudiuit Dominus,
 & placatus est populo. * Feceruntq. filij
 Israel, qui inuenti sunt in Ierusalē, sol-
 lempnitatem azymorum septem diebus
 in latitia magna, laudantes Dominum
 per singulos dies: Leuitae quoque, &
 Sacerdotes per organa, quae suo officio
 congruebant. * Et locutus est Ezechias
 ad cor omnium Leuitarum, qui habe-
 bant intelligentiam bonam super Do-
 mino: & comederunt septem diebus
 sollempnitatis, immolantes victimas pa-
 cificorum, & laudantes Dominum Deū
 patrum suorum. * Placuitq. vniuersae
 multitudini vt celebrarent etiam alios
 dies septem: quod & fecerunt cum in-
 genti gaudio. * Ezechias enim rex Iu-
 da praeauerat multitudini mille tauros,
 & septem millia ouium: principes ve-
 ro dederant populo tauros mille, &
 oues decem millia: sanctificata est ergo
 sacerdotum plurima multitudo.
 * Et hilaritate, perfusa omnis turba
 Iuda tam Sacerdotum & Leuitarum,
 quā vniuersae frequentiae, quae vene-
 rat ex Israel; proselytorum quoque de

Terra Israel, & habitantium in Iuda.
 Factaq. est grandis celebritas in Ierusa-
 lem, qualis a diebus Salomonis filij Da-
 uid regis Israel in ea vrbe non fuerat.
 Surrexerunt autem Sacerdotes atque
 Leuitæ benedicentes populo: & exaudi-
 ta est vox eorum: peruenitq. oratio in
 habitaculum sanctum cæli.

CAP. XXXI.

Cumq. hæc fuissent rite celebrata,
 egressus est omnis Israel, qui inue-
 tus fuerat in vrbibus Iuda, & fregerunt
 simulacra, succideruntq. lucos, demo-
 liti sunt excelsa, & altaria destruxerunt,
 non solum de vniuerso Iuda & Benia-
 min, sed & de Ephraim quoque & Ma-
 nasse, donec penitus euerterent: reuer-
 sunt omnes filij Israel in possessiones &
 ciuitates suas. * Ezechias autem consti-
 tuit turmas Sacerdotales, & Leuiticas per
 diuisiones suas, vnumquemque in offi-
 cio proprio, tam Sacerdotum videlicet
 quam Leuitarum ad holocausta, & paci-
 fica vt ministrarent & consecrètur, cane-
 rentq. in portis castrorum Domini.
 Pars autem regis erat, vt de propria
 eius substantia offerretur holocaustum,
 mane semper & vespere. Sabbatis quo-
 que, & Calendis, & sollempnitatibus ce-
 teris, sicut scriptum est in lege Moy-
 si. * Præcepit etiam populo habitantium
 Ierusalem vt darent partes Sacerdotibus,
 & Leuitis, vt possent vacare legi Do-
 mini. * Quod cum percrebuisse in au-
 ribus multitudinis, plurimas obtulere
 primitias filij Israel frumenti, vini, &
 olei, mellis quoque: & omnium, quæ gi-
 gnit humus, decimas obtulerunt. * Sed &
 filij Israel & Iuda, qui habitabant in vr-
 bibus Iuda, obtulerunt decimas bonæ &
 ouium, decimasq. sanctorum, quæ voue-
 rant Domino Deo suo: atque vniuersa
 portantes, fecerunt acervos plurimos.
 Mense tertio coeperunt acervorum ia-
 cere fundamenta, & mense septimo com-
 plevierunt eos. * Cumq. ingressi fuissent
 Ezechias, & principes eius, viderunt acer-
 uos, & benedixerunt Domino ac populo
 Israel. * Interrogauitq. Ezechias Sacer-
 dotes, & Leuitas cur ita iacerent acer-
 ui. * Respondit illi Azarias Sacerdos pri-
 mus de stirpe Sadoc, dicens: Ex quo

coeperunt offerri primitiæ in domo Do-
 mini, comedimus, & saturati sumus, &
 remanserunt plurima, eo quod benedi-
 xerit Dominus populo suo: reliqua-
 rum autem copia est ista, quam cernis.
 Præcepit igitur Ezechias vt præpara-
 rent horrea in domo Domini. Quod
 cum fecissent, intulerunt tam primi-
 tias, quam decimas, & quæcumque
 vouerant, fideliter. Fuit autem præ-
 sectus eorum Chonenias Leuita, & So-
 mei frater eius, secundus, post quem
 Jahiel, & Azarias, & Nahath, & A-
 gael, & Ierimoth, Iozabad quoque, &
 Eliel, & Iesmachias, & Mahath, & Ba-
 naias, præpositi sub manibus Choneniz,
 & Semei fratris eius, ex imperio Eze-
 chiaz regis & Azariæ pontificis domus
 Dei, ad quos omnia pertinebant. * Co-
 re vero filius Iemna Leuites & ianitor
 Orientalis portæ, præpositus erat ijs, quæ
 sponte offerebantur Domino, primitijsq.
 & consecratis in Sancta sanctorum. * Et
 sub cura eius Eden, & Benjamin, Iesue,
 & Semeias, Amarias quoque, & Secho-
 nias in ciuitatibus Sacerdotum vt fide-
 liter distribuèrent fratribus suis partes,
 minoribus atque maioribus: * exceptis
 manibus ab annis tribus & supra, cunctis
 qui ingrediebantur templum Domini,
 & quidquid per singulos dies conduce-
 bar in ministerio, atque obseruationi-
 bus iuxta diuisiones suas, * Sacerdoti-
 bus per familias, & Leuitis a vigesimo
 anno & supra, per ordines & turmas
 suas, * Vniuersaq. multitudini tam
 vxoribus, quam liberis eorum vtrius-
 que sexus, fideliter cibi de his, quæ
 sanctificata fuerant, præbebantur. * Sed
 & filiorum Aaron per agros, & subur-
 bana vrbium singularum dispositi erant
 viri, qui partes distribuèrent vniuerso
 sexui masculino de Sacerdotibus, & Le-
 uitis. * Fecit ergo Ezechias vniuersa
 quæ diximus in omni Iuda: operatusq.
 est bonum & rectum, & verum coram
 Domino Deo suo in vniuersa cultu-
 ra ministerij domus Domini, iuxta lo-
 gem & ceremonias, volens requirere
 Deum suum in toto corde suo: fecitq.
 & prosperatus est.

CAP. XXXII.

2. Reg. 19. c. 13
Isa. 35. a. 1
Ecc. 48. c. 20

Post quæ & huiusmodi veritatem, **A**
venit Sennacherib rex Assyriorum, &
& ingressus Iudam, obsedit ciuitates
munitas, volens eas capere. * Quod
rum vidisset Ezechias, venisse scili-
cet Sennacherib, & totum belli im-
petum verti contra Ierusalem, * inito
cum principibus consilio, virisq. for-
tissimis vt obturarent capita fontium,
qui erant extra urbem: & hoc omnium
decernente sententia, * congregauit plu-
rimam multitudinem, & obturauerunt
cunctos fontes, & riuum, qui fluebat
in medio terræ, dicentes: Ne veniant
reges Assyriorum, & inueniant aquarum
abundantiam. * Edificauit quoque,
agens industriæ, omnem murum, qui
fuerat dissipatus, & extruxit turres desu-
per, & forinsecus alterum murum: in-
staurauitq. Mello in Ciuitate David, &
fecit vniuersi generis armaturam & cly-
peos: * constituitq. principes bellatorū
in exercitu: & conuocauit vniuersos in
platea portæ ciuitatis, ac locutus est ad
eorum dicens: * Viriliter agite, &
corfortamini: nolite timere, nec pauca-
tis regem Assyriorum, & vniuersam mul-
titudinem, quæ est cum eo: multo enim
plures nobiscum sunt, quàm cum illo.
* Cum illo enim est brachium cameū:
nobiscum Dominus Deus noster, qui au-
xilior est noster, pugnatq. pro nobis.
Confortatusq. est populus huiusmodi
verbis Ezechiz regis Iuda. * Quæ post-
quam gesta sunt, misit Sennacherib rex
Assyriorum seruos suos in Ierusalem,
(ipse enim cum vniuerso exercitu obsi-
debat Lachis) ad Ezechiam regem Iu-
da, & ad omnem populum, qui erat in
vrbe, dicens: * Hæc dicit Sennacherib
rex Assyriorum: In quo habentes fidu-
ciam sedetis obsessi in Ierusalem? Num
Ezechias decipit vos, vt tractat morti
in fame & siti, affirmans quòd Dominus
Deus vester liberet vos de manu regis
Assyriorum? * Numquid non iste est
Ezechias, qui destruxit excelsa illius, &
altaria, & præcepit Iuda & Ierusalem,
dicens: Coram altari vno adorabitis,
& in ipso comburetis incensum? * An
ignoratis quæ ego secerim, & patres

mei cunctis terrarum populis? num-
quid prauauerunt dii gentium, om-
niumq. terrarum liberare regionem,
14 suam de manu mea? * Quis est de
vniuersis dijs gentium, quas vastauerunt
patres mei, qui potuerit eruere popu-
lum suum de manu mea, vt possit etiam
Deus vester eruere vos de hac manu?
15 * Non vos ergo decipiat Ezechias, nec
vana persuasione deludat, neque creda-
tis ei. Si enim nullus potuit deus cun-
ctarum gentium atque regnorum libe-
rare populum suum de manu mea, &
de manu patrum meorum, consequen-
ter nec Deus vester poterit eruere vos
16 de manu mea. * Sed & alia multa
locuti sunt serui eius contra Dominum
Deum, & contra Ezechiam seruum
17 eius. * epistolas quoque scripsit plenas
blasphemiz in Dominum Deum Israel,
& locutus est aduersus eum: Sicut dii
gentium ceterarum non potuerunt libe-
rare populum suum de manu mea, sic
& Deus Echez eruere non poterit
18 populum suum de manu ista. * Insuper
& clamore magno, lingua Iudaica
contra populum, qui sedebat in muris
Ierusalem, personabat, vt terreret
19 eos, & caperet ciuitatem. * Locu-
tusq. est contra Deum Ierusalem, sicut
aduersum deos populorum terræ, ope-
20 ra manuum hominum. * Orauerunt
igitur Ezechias rex, & Isaias filius A-
mos propheta, aduersum hanc blasphe-
miam, ac vociferati sunt vsq. in ex-
21 lum. * * Et misit Dominus angelum,
qui percussit omnem virum robustum,
& bellatorem, & principem exercitus
regis Assyriorum: Reuersusq. est cum
ignominia in terram suam. Cumq.
ingressus esset domum Dei sui, filij qui
egressi fuerant de vtero eius, interfece-
22 runt eum gladio. * Saluauitq. Domi-
nus Ezechiam & habitatores Ierusalem
de manu Sennacherib regis Assyriorum,
& de manu omnium, & præstitit eis
23 quietem per circuitum. * Multi etiam
deferiebant hostias, & sacrificia Domi-
no in Ierusalem, & munera Echez
F regi Iuda: qui exaltatus est post hæc
24 coram cunctis gentibus. * In diebus
illis ægrotauit Ezechias vsque ad mor-
tem, & orauit Dominum: exaudiuitq.
eum, & dedit ei signum. * Sed non iuxta
benefi-

Tob. 1. d. 21

2. Reg. 20. a. 1
Isa. 38. a. 1

beneficia, quæ acceperat, retribuit, quia eleuatum est cor eius: & facta est contra eum ira, & contra Iudam & Ierusalem: * Humiliatusq. est postea eo quod exaltatum fuisset cor eius, tam ipse, quam habitatores Ierusalem: & ideo non venit super eos ira Domini in diebus Ezechiae. * Fuit autem Ezechias diues, & inclytus valde, & thesauros sibi plurimos congregauit argenti & auri & lapidis pretiosi, aromatum, & armorum, vniuersi generis, & valorum magni pretij. * Apothecas quoque frumenti, vini, & olei, & præsepia omnium iumentorum, causasq. pecorum, & vrbes ædificauit sibi: habebat quippe greges ouium, & armentorum innumerabiles, eo quod dedisset ei Dominus substantiam multam nimis. * Ipse est Ezechias, qui obturauit superiorem fontem aquarum Gihon, & auertit eas subter ad Occidentem Vrbis David: in omnibus operibus suis fecit prospere quæ voluit. * Attamen in legatione principum Babylonis, qui missi fuerant ad eum, ut interrogarent de portento, quod acciderat super terram, dereliquit eum Deus ut tentaretur, & nota fierent omnia, quæ erant in corde eius. * Reliqua autem sermonum Ezechiae, & misericordiarum eius scripta sunt in visione Isaie filij Amos prophetae, & in libro regum Iuda & Israel. * Dormiuitq. Ezechias cum patribus suis, & sepelierunt eum super sepulchra filiorum David: & celebravit eius exequias vniuersus Iuda, & omnes habitatores Ierusalem: regnauitq. Manasses filius eius pro eo.

CAP. XXXIII.

4. Reg. 21. 1. 2

DVodecim annorum erat Manasses cum regnare coepisset, & quinquagintaquinque annis regnauit in Ierusalem. * Fecit autem malum coram Domino iuxta abominationes gentium, quas subuertit Dominus coram filiis Israel: * & conuersus instaurauit excelsa, quæ demolitus fuerat Ezechias pater eius: construxitq. aras Baalim, & fecit lucos, & adorauit omnem militiam cæli, & coluit eam. * Ædificauit quoque altaria in domo Domini, de qua dixerat Dominus: * In Ierusalem erit nomen meum

2. Reg. 7. 2. 30

in æternum. * Ædificauit autem eam cuncto exercitui cæli in duobus atrijs & domus Domini. * Transireq. fecit filios suos per ignem in Valle benennom: obseruabat omnia, & sedebatur auguria, maleficis artibus inserviebat, habebat secum magos, & incantatores: multaq. mala operatus est coram Domino ut irritaret eum. * Sculptile quoque, & conflatile signum posuit in domo Dei, de qua locutus est Deus ad Dauid, & ad Salomonem filium eius, dicens: In domo hac & in Ierusalem, quam elegi de cunctis tribubus Israel, ponam nomen meum in sempiternum. * Et moueri non faciam pedem Israel de terra, quam tradidi patribus eorum: ita dumtaxat si custodierint facere quæ præcepi eis, cunctamq. legem, & ceremonias, atque iudicia per manum Moysi. * Igitur Manasses seduxit Iudam, & habitatores Ierusalem ut facerent malum super omnes gentes, quas subuerterat Dominus a facie filiorum Israel. * Locutusq. est Dominus ad eum, & ad populum illius, & attendere noluerunt. * Idcirco superinduxit eis principes exercitus regis Assyriorum: ceperuntq. Manassen, & vinculum catenis, atque compedibus duxerunt in Babylonem. * Qui postquam coangustatus est, orauit Dominum Deum suum: & egit poenitentiam valde coram Deo patrum suorum. * Deprecatusq. est eum, & obsecrauit intente: & exaudiuit orationem eius, reduxitq. eum Ierusalem in regnum suum, & cognouit Manasses quod Dominus ipse esset Deus. * Post hæc ædificauit murum extra ciuitatem David ad Occidentem Gihon in conualle, ab introitu portæ piscium per circuitum vsque ad Ophel, & exaltauit illum vehementer: constituitq. principes exercitus in cunctis ciuitatibus Iuda munitis: * & abstulit deos alienos, & simulacrum de domo Domini: aras quoque, quas fecerat in monte domus Domini, & in Ierusalem, & proiecit omnia extra urbem. * Porro instaurauit altare Domini, & immolauit super illud victimas, & pacifica, & laudem: præcepitq. Iudz ut seruiret Domino Deo Israel. * Attamen adhuc populus immolabat in excelsis Domino Deo

1. Reg. 1. 1. 3

Deo suo. Reliqua autē gestorum Manasse: & obsecratio eius ad Deum suum: verba quoque Videarum, qui loquebatur ad eum in nomine Domini Dei Israel, continentur in sermonibus regum Israel. * Oratio quoque eius & exauditiō, & cuncta peccata, atque contemptus, loca etiam, in quibus ædificauit excelsa, & fecit iugos, & statuas antequam ageret poenitentiam, scripta sunt in sermonibus Hozai. * Dormiuit ergo Manasses cum patribus suis, & sepelierunt eum in domo sua: regnauitq. pro eo filius eius Amon. * Viginti duorum annorum erat Amon cum regnare coepisset, & duobus annis regnauit in Ierusalem. * Fecitq. malum in conspectu Domini, sicut fecerat Manasses pater eius: & cunctis idolis, quæ Manasses fuerat fabricatus, immolauit atque seruitut. * Et non est reueritus faciem Domini, sicut reueritus est Manasses pater eius: & multo maiora deliquit. * Cumq. cōiurassent aduersus eum serui sui, interfecerunt eū in domo sua. * Porro reliqua populi multitudo, cæcis ijs, qui Amon percusserant, constituit regem Iosiam filium eius pro eo.

C A P . XXXIIII.

Octo annorum erat Iosias cū regnare coepisset, & triginta & vno anno regnauit in Ierusalem. * Fecitq. quod erat rectum in conspectu Domini, & ambulauit in vijs David patris sui: non declinauit neque ad dextram, neque ad sinistram. * Octauo autem anno regni sui, cum adhuc esset puer, coepit querere Deum patris sui David: & duodecimo anno postquam regnare coeperat, mundauit Iudam & Ierusalem ab excelsis, & lucis, simulacrisq. & sculptilibus. * Destruxeruntq. coram eo aras Baalim: & simulacra, quæ superposita fuerant, demoliti sunt: lucos etiam, & sculptilia succidit atque comminuit: & super tumulos eorum, qui eis immolare consueuerant, fragmenta disperfit. * Ossā prætereā sacerdotum combussit in altaribus idolorum, mundauiq. Iudam & Ierusalem. * Sed & in vrribus Manasse, & Ephraim, & Simeon, & usque Nephthali cuncta subuertit. * Cumq. altaria dissi-

passet, & lucos, & sculptilia contriuisset in frusta, cunctaq. delubra demolitus esset de vniuersa Terra Israel, reuersus est in Ierusalem. * Igitur anno octauodecimo regni sui, mundaia iam terra, & templo Domini, misit Saphan filium Esaiæ, & Maasiam principem ciuitatis, & Ioha filium Ioachaz a commentarijs, vt instaurarent domum Domini Dei sui. * Qui venerunt ad Helciam Sacerdotem magnum: acceptamq. ab eo pecuniam, quæ illata fuerat in domum Domini, & quam congregauerant Leuitæ, & ianitores de Manasse, & Ephraim, & vniuersis reliquijs Israel, ab omni quoque Iuda, & Benjamin, & habitatoribus Ierusalem, tradiderunt in manibus eorū, qui præerant operarijs in domo Domini vt instaurarent templum, & infirma quæque sarcirent. * At illi dederunt eam artificibus, & camentarijs vt emerent lapides de lapidinis, & ligna ad commissuras ædificij, & ad contignationem domorū, quas destruxerant reges Iuda. * Qui fideliter cuncta faciebant. Erant autem præpositi operantium, Iahath & Abdias de filijs Merari, Zacharias & Mosollam de filijs Caath, qui vrgebant opus: omnes Leuitæ scientes organis canere. * Super eos vero, qui ad diuersos vsus onera portabant, erant scribæ, & magistri de Leuitis ianitores. * Cumq. efferrent pecuniam, quæ illata fuerat in templum Domini, reperit Helcias Sacerdos Librum legis Domini per manū Moysi. * Et ait ad Saphan scribam: Librum legis inueni in domo Domini: Et tradidit ei. * At ille intulit volumen ad regem, & nūciauit ei dicens: Omnia, quæ dedisti in manu seruatorum tuorum, ecce complentur. * Argentum, quod reperiunt in domo Domini, conflauerūt: datumq. est præfectis artificū, & diuersa opera fabricantium. * Prætereā tradidit mihi Helcias sacerdos hunc librum. * Quem cū rege præsentē recitasset, * audissetq. ille verba legis, scidit vestimenta sua: * & præcepit Helciæ, & Ahicam filio Saphan, & Abdon filio Micha, Saphan quoque scribæ, & Asaz seruo regis, dicens: * Ite, & orate Dominum pro me, & pro reliquijs Israel, & Iuda, super vniuersis sermonibus Libri istius, qui reperiuntur: * magnus enim furor Domini stillauit

stillauit super nos; eo quod non custodierint patres nostri verba Domini, ut facerent omnia, quæ scripta sunt in libro voluminis. * Abiit ergo Helcias, & hi qui simul a rege missi fuerant, ad Oldā prophetidem, uxorem Sellum filij Thecuath, filij Hasra custodis vestium: quæ habitabat in Ierusalē in Secunda: & locuti sunt ei verba, quæ supra narrauimus. * At illa respondit eis: Hæc dicit Dominus Deus Israel: Dicite viro, qui misit vos ad me: * Hæc dicit Dominus: Ecce ego inducam mala super locum istum, & super habitatores eius, cunctaq; maledicta, quæ scripta sunt in Libro hoc, quem legerunt coram rege Iuda. * Quia dereliquerunt me, & sacrificauerunt dijs alienis, vt me ad iracundiam prouocarent in cunctis operibus manuum suarum, idcirco stillabit furor meus super locum istum, & non extinguetur. * Ad regem autē Iuda, qui misit vos pro Domino deprecando, sic loquimini: Hæc dicit Dominus Deus Israel: Quoniam audisti verba voluminis, * atque emollicum est cor tuum, & humiliatus es in conspectu Dei super his, quæ dicta sunt contra locum hunc, & habitatores Ierusalem, reueritusq; faciem meam, scidisti vestimenta tua, & fleuisti coram me: ego quoque exaudiui te, dicit Dominus. * Iam enim colligam te ad patres tuos, & infereris in sepulchrum tuum in pace: nec videbunt oculi tui omne malū, quod ego inducturus sum super locum istum, & super habitatores eius. * Retulerunt itaque regi cuncta quæ dixerat: * At ille conuocatis vniuersis maioribus natu Iuda & Ierusalem, * ascendit in domum Domini, vnaq; omnes viri Iuda & habitatores Ierusalem, Sacerdotes & Leuitæ, & cunctus populus a minimo vsque ad maximum. Quibus audientibus in domo Domini, legit rex omnia verba voluminis: * & stans in tribunali suo, percussit foedus coram Domino vt ambularet post eum, & custodiret præcepta, & testimonia, & iustificationes eius in toto corde suo, & in tota anima sua, faceretq; quæ scripta sunt in volumine illo, quod legerat. * Adiurauit quoque super hoc omnes, qui reperti fuerant in Ierusalem, & Benjamin: & fecerunt habitatores Ierusalem iuxta pactū Domini

Dei patrum suorum. * Abstulit ergo Iosias cunctas abominationes de vniuersis regionibus filiorum Israel: & fecit omnes, qui residui erant in Israel, seruire Domino Deo suo. Cunctis diebus eius non recesserunt a Domino Deo patrum suorum. **CAP. XXXV.**

Fecit autem Iosias in Ierusalem Phase Domino, quod immolatum est quarte decima die mensis primi: * & constituit Sacerdotes in officijs suis, hortatusq; est eos vt ministrarent in domo Domini. * Leuitæ quoque, ad quorum eruditionem omnis Israel sanctificabatur Domino, locutus est: Ponite arcam in sanctuario tēpli, quod edificauit Salomon filius Dauid rex Israel, nequaquam enim eam vltra portabitis: nunc autem ministrare Domino Deo vestro, & populo eius Israel. * Et præparate vos per domos, & cognationes vestras in diuisionibus singulorum, sicut præcepit Dauid rex Israel, & descripsit Salomon filius eius. * Et ministrare in sanctuario per familias turmasq; Leuiticas, * & sanctificati immolate Phase: fratres etiam vestros, vt possint iuxta verba, quæ locutus est Dominus in manu Moyſi facere, præparate. * Dedit præterea Iosias omni populo, qui ibi fuerat inuentus in sollemnitate Phase, agnos & hœdos de gregibus, & reliqui pecoris triginta millia, boum quoque tria millia. hæc de regis vniuersa substantia. * Duces quoque eius, sponte quod vouerant, obtulerunt, tam populo, quàm Sacerdotibus & Leuitis. **B** Porro Helcias, & Zacharias, & Iahiel principes domus Domini, dederunt sacerdotibus ad faciendum Phase pecora commixtim duo millia sexcenta, & boues trecentos. * Chonenias autem, & Semeias, etiam Nathanael fratres eius, necnon Hasabias, & Iehiel, & Iozabad principes Leuitarum, dederunt ceteris Leuitis ad celebrandum Phase quinque millia pecorum, & boues quingentos. * Præparatumq; est ministerium, & steterunt Sacerdotes in officio suo: Leuitæ quoque in turmis, iuxta regis imperiū. * Et immolatum est Phase: asperferuntq; Sacerdotes manu sua sanguinem, & Leuitæ detra-

4. Reg. 23. 41.

4. Reg. 23. 40.

207.

detraxerunt pelles holocaustorum: * & 12
separauerunt ea ut darent per domos &
familias singulorum, & offerrentur Do-
mino, sicut scriptum est in Libro Moyfi:
de bobus quoque fecerunt similiter. * Et 13
assauerunt Phase super ignē, iuxta quod
in lege scriptum est: pacificas vero ho-
stias coxerunt in lebetibus, & cacabis,
& ollis, & festinatō distribuerunt uni-
uersæ plebi: * sibi autem, & Sacerdoti- 14
bus postea parauerunt: nam in oblatio-
ne holocaustorum & adipum usque ad
noctem Sacerdotes fuerunt occupati:
vnde Leuitz sibi, & Sacerdotibus filiis C
Aaron parauerunt nouissimis. * Porro 15
cantores filij Asaph stabant in ordine
suo, iuxta præceptum Dauid, & Asaph,
& Heman, & Idiehun prophetarum re-
gis: Ianitores vero per portas singulas
observabant, ita ut nec puncto quidem
discederent a ministerio: quam ob rem
& fratres eorum Leuitz parauerunt eis
cibos. * Omnis igitur cultura Domini 16
rite cōdpleta est in die illa ut facerent
Phase, & offerrent holocausta super al-
tare Domini, iuxta præceptum regis Io-
siaz. * Feceruntq. filij Israel, qui reperti 17
fuerant ibi, Phase in tempore illo, &
sollemnitatem azymorū septem diebus.
* Non fuit Phase simile huic in Israel 18
diebus Samuelis prophetæ: sed nec quis-
quam de cunctis regibus Israel fecit Pha-
se sicut Iosias, Sacerdotibus, & Leuitis,
& omni Iudæ, & Israel qui repertus fue-
rat, & habitantibus in Ierusalem. * Octa- 19
uodecimo anno regni Iosiaz hoc Phase
celebratum est. * Postquam instaura- 20
uerat Iosias templum, ascendit Nechao
rex Aegypti ad pugnandum in Char-
amis iuxta Euphraten: & processit in oc-
cursum eius Iosias. * At ille, missis ad 21
eum nuncijs, ait: Quid mihi & tibi est
rex Iudæ? non aduersum te hodie ve-
nio, sed contra aliam pugno domum, ad
quam me Deus festinatō ire præcepit:
desine aduersum Deum facere, qui mecum
est, ne interficiat te. * Noluit Iosias 22
reuerti, sed præparauit contra eum bel-
lum, nec acquieuit sermonibus Nechao
ex ore Dei: Verum perrexit ut dimi-
icaret in campo Mageddo. * Ibiq. vul- 23
neratus a sagittarijs, dixit pueris suis:
Educite me de prælio, quia oppido vul-
neratus sum. * Qui transtulerunt eum 24

de curru in alterum curru, qui seque-
batur eum more regio, & asportauerunt
eum in Ierusalem, mortuusq. est, & se-
pultus in mauoleo patrum suorum: &
vniuersus Iuda & Ierusalem luxerunt
eum. * Ieremias maxime: cuius omnes
cantores atque cātatrices, usque in præ-
sentem diem lamentationes super Io-
siam replicant, & quasi lex obtinuit in
Israel: Ecce scriptum fertur in lamen- 16
tationibus. * Reliqua autem sermonum
Iosiaz & misericordiarum eius: quæ le-
ge præcepta sunt Domini: * opera quo-
que illius prima & nouissima, scripta sūt
in Libro regum Iuda & Israel.

C A P. XXXVI.

T Vlit ergo populus terræ Ioachaz fi- 4. Reg. 23.
lium Iosiaz, & constituit regem pro
patre suo in Ierusalem. * Vigintitrium
annorum erat Ioachaz, cum regnare cœ-
pisset, & tribus mensibus regnavit in
Ierusalem. * Amouit autem eum rex
Aegypti cum venisset in Ierusalem, &
cōdemnauit terram centum talentis ar-
genti, & talento auri. * Constituitq. pro
eo regem, Eliakim fratrem eius, super
Iudam & Ierusalem: & vertit nomen
eius Ioakim: ipsum vero Ioachaz tulit
secum, & abduxit in Aegyptum. * Vi-
ginti quinque annorum erat Ioakim cū
regnare cœpisset, & vndecim annis re-
gnauit in Ierusalem: fecitq. malum cor-
am Domino Deo suo. * Contra hunc
ascēdit Nabuchodonosor rex Chaldeo-
rum, & vinctū catenis duxit in Babylo-
nem. * Ad quam & vasa Domini transtu-
lit, & posuit ea in templo suo. * Reliqua
autem verborum Ioakim, & abomina-
tionum eius, quas operatus est, & quæ
inuenta sunt in eo, continentur in Libro
regum Iuda & Israel. Regnavit autem
Ioachin filius eius pro eo. * Octo anno-
rum erat Ioachin cum regnare cœpisset,
& tribus mensibus, ac decem diebus
regnavit in Ierusalem, fecitq. malum in
conspectu Domini. * Cumq. anni cir-
culus volueretur, misit Nabuchodonosor
rex, qui adduxerunt eum in Babylo-
nem, asportatis simul pretiosissimis vasis
domus Domini: Regem vero constituit
Sedeciam patrum eius super Iudam &
Ierusalem. 4. Reg. 24.
d. 15
Ier. 37. 1

4. Reg. 23.
f. 29

2. Zach. 12.
d. 11

Ierusalem. * Viginti & vnus anni erat
 Sedecias cum regnare coepisset, & vnde-
 cim annis regnavit in Ierusalem. * Fe-
 citq. malum in oculis Domini Dei sui,
 nec erubuit faciem Ieremiz prophetæ,
 loquentis ad se ex ore Domini. * A rege
 quoque Nabuchodonosor recessit, qui
 adiurauerat eum per Deum: & indura-
 uit ceruicem suam & cor vt non reuerte-
 retur ad Dominum Deum Israel. * Sed
 & vniuersi principes sacerdotum, & po-
 pulus, præuicati sunt inique iuxta vni-
 uersas abominationes Gentium, & pol-
 luerunt domum Domini, quam sanctifi-
 cauerat sibi in Ierusalem. * Mittebat au-
 tem Dominus Deus patrum suorum ad
 illos per manum nunciorum suorum de
 nocte consurgens, & quotidie commo-
 nens: eo quod parceret populo & habi-
 taculo suo. * At illi subsannabant nun-
 cios Dei, & paruipendebant sermones
 eius, illudebantq. prophetis, donec ascē-
 deret furor Domini in populum eius, &
 esset nulla curatio. * Adduxit enim su-
 per eos regem Chaldaeorum, & interfe-
 cit iuuenes eorum gladio in domo san-
 ctuarij sui, non est misertus adolescentis,
 & virginis, & senis, nec decrepiti qui-

dē, sed omnes tradidit in manibus eius.
 * Vniuersaq. vasa domus Domini tam
 maiora, quam minora, & thesauros tem-
 pli, & regis, & principum transtulit in
 Babylonem. * Incenderunt hostes domū
 Dei, destruxeruntq. murum Ierusalem,
 vniuersas turres combusserunt, & quid-
 quid pretiosum fuerat, demoliti sunt.
 * Siquis euaserat gladium, ductus in Ba-
 bylonem seruiuit regi & filijs eius, do-
 nec imperaret rex Persarum, * & com-
 pleretur sermo Domini ex ore Ieremiz,
 & celebraret terra sabbata sua: cunctis
 enim diebus desolationis egit sabbatum
 vsque dum cōplerentur septuaginta an-
 ni. * Anno autem primo Cyri regis
 Persarum ad explendum sermonem Do-
 mini, quem locutus fuerat per os Iere-
 miz, suscitauit Dominus spiritum Cyri
 regis Persarum: qui iussit prædicari in
 vniuerso regno suo, etiam per scriptu-
 ram, dicens: * Hæc dicit Cyrus rex Per-
 sarum: Omnia regna terræ dedit mihi
 Dominus Deus cæli, & ipse præcepit
 mihi vt ædificarem ei domum in Ieru-
 salem, quæ est in Iudæa: quis ex vobis
 est in omni populo eius? sit Dominus
 Deus suus cum eo, & ascendant.

|| Jer. 25. c. 12
 & 29. c. 11
 1. Esd. 1. 2. 1
 & 6. 2. 3

LIBER PRIMVS

ESDRÆ.

CAPVT PRIMVM.

Jer. 25. c. 12
 & 29. c. 10
 2. Par. 36. d. 22

IN anno primo Cyri
 regis Persarum vt A
 compleretur verbū
 Domini ex ore Ie-
 remiz, suscitauit Do-
 minus spiritum Cy-
 ri regis Persarum: &
 traduxit vocem in omni regno suo, etiā
 per scripturam, dicens: * Hæc dicit Cy-

B rus rex Persarum: Omnia regna terræ
 dedit mihi Dominus Deus cæli, & ipse
 præcepit mihi vt ædificarem ei domum
 in Ierusalem, quæ est in Iudæa. * Quis
 est in vobis de vniuerso populo eius?
 Sit Deus illius cum ipso. Ascendat in
 Ierusalem, quæ est in Iudæa, & ædificet
 domum Domini Dei Israel, ipse est Deus
 qui est in Ierusalem. * Et omnes reliqui
 in

in cunctis locis vbicumque habitant, adiuent eum viri de loco suo argento & auro, & substantia, & pecoribus, excepto quod voluntarie offerunt templo Dei; quod est in Ierusalem. * Et surrexerunt principes patrum de Iuda, & Benjamin, & Sacerdotes, & Levitæ, & omnis, cuius Deus suscitauit spiritum, vt ascenderent ad ædificandum templum Domini, quod erat in Ierusalem. * Vniuersi qui erant in circuitu, adiuerunt manus eorum in vasis argenteis & aureis, in substantia & iumentis, in suppellectili, exceptis his, quæ sponte obtulerant. * Rex quoque Cyrus protulit vasa templi Domini, quæ tulerat Nabuchodonosor de Ierusalem, & posuerat ea in templo Dei sui. * Protulit autem ea Cyrus rex Persarum per manum Mithridatis filij Gazabar, & annumerauit ea Saffabasar principi Iuda. * Et hic est numerus eorum: Phialæ aureæ triginta, phialæ argenteæ mille, cultri vigintinouem, scyphi aurei triginta, * scyphi argentei secundi quadringenti decem: vasa alia mille. * Omnia vasa aurea & argentea quinque millia quadringenta: vniuersa tulit Saffabasar cū his, qui ascendebant de transmigratio-
ne Babylonis in Ierusalem.

CAP. II.

2. Esdr. 7. b. 6

HI sunt autem prouinciæ filij, qui ascenderunt de captiuitate, quam transtulerat Nabuchodonosor rex Babylonis in Babylonem, & reuersi sunt in Ierusalem & Iudam, vnusquisque in ciuitatem suam. * Qui venerunt cum Zorobabel, Iosue, Nehemia, Saraia, Rahelaia, Mardochai, Belsan, Mesp̄har, Beguai, Rehum, Baana. Numerus virorum populi Israel: * Filij Pharos duo millia centum septuagintadu. * Filij Sephatia, trecenti septuagintadu. * Filij Area, septingenti septuagintaquinque. * Filij Phahath Moab, filiorum Iosue: Ioab duo millia octingenti duodecim. * Filij Ælam mille ducenti quinquagintaquatuor. * Filij Zethua, nongenti quadragintaquinque. * Filij Zachai, septingenti sexaginta. * Filij Bani, sexcenti quadragintadu. * Filij Bebai, sexcenti vigintitres. * Filij Azgad, mille ducenti viginti duo. * Filij Adonicam, sexcenti sexagin-

14 tafex. * Filij Beguai, duo millia quinquaginta. * Filij Adin, quadringenti quinquagintaquatuor. * Filij Ather, qui erant ex Ezechia, nonaginta octo. * Filij Belsai, trecenti vigintitres. * Filij Iora, centum duodecim. * Filij Hasum, ducenti vigintitres. * Filij Gebbar, nonagintaquinque. * Filij Bethlehem, centum vigintitres. * Viri Netupha, quinquaginta. * Viri Anathoth, centum vigintiocto. * Filij Azmaueth, quadraginta duo. * Filij Cariathiarim, Cephira, & Beroth, septingenti quadragintatres. * Filij Rama & Gabaa, sexcenti viginti unus. * Viri Machmas, centum vigintiduo. * Viri Bethel & Hai, ducenti vigintitres. * Filij Nebo, quinquagintadu. * Filij Megbis, centum quinquaginta. * Filij Ælam alterius, mille ducenti quinquagintaquatuor. * Filij Harim, trecenti viginti. * Filij Lod Hadid, & Ono, septingenti viginti quinque. * Filij Iericho, trecenti quadragintaquinque. * Filij Senna, tria millia sexcenti triginta. * Sacerdotes: Filij Iadaia in domo Iosue, nongenti septuaginta tres. * Filij Emer, mille quinquagintadu. * Filij Phehur, mille ducenti quadraginta septem. * Filij Harim, mille decem & septem. * Levitæ: Filij Iosue & Cedmihel filiorum Odouia septuagintaquatuor. * Cantores: Filij Asaph, centum vigintiocto. * Filij Ianitorum: filij Sellum, filij Ater, filij Telmon, filij Accub, filij Hatita, filij Sobai: vniuersi centum trigintanouem. * Nathinai: filij Siha, filij Hasupha, filij Tabbaoth, * filij Ceros, filij Siza, filij Phadon, * filij Lebana, filij Hagaba, filij Accub, * filij Hagab, filij Semlai, filij Hanã, * filij Gaddel, filij Gaher, filij Raia, * filij Rafin, filij Necoda, filij Gazam, * filij Aza, filij Phasa, filij Befee, * filij Asena, filij Manim, filij Nephusim, * filij Bacbuc, filij Hacupha, filij Harhur, * filij Bessuth, filij Mahida, filij Harfa, * filij Bercos, filij Sisara, filij Thema, * filij Nasia, filij Hatipha, * filij seruatorum Salomonis, filij Sorai, filij Sophereth, filij Pharuda, * filij Iala, filij Dercon, filij Geddel, * filij Saphatia, filij Hatil, filij Phochereth, qui erant de Asebaïm, filij Ami. * omnes Nathinai, & filij seruatorum Salomonis, trecenti nonagintadu. * Et hi qui ascenderunt de Thelmala, Thel-

Thelharfa, Cherub, & Adon, & Emer :
 & non potuerunt indicare domum pa-
 trum suorum & semen suum, vtrum ex
 Israel essent. * Filij Dalaia, filij Tobia, 60
 filij Necoda, sexcenti quinquagintaduo.
 * Et de filijs Sacerdotum : Filij Hobia, 61
 filij Accos, filij Berzellai, qui accepit de
 filiabus Berzellai Galaaditis, vxorem, & D
 vocatus est nomine eorum : * hi quæ- 62
 sierunt scripturam genealogiæ suæ, &
 non inuenerunt, & cieci sunt de sacer-
 dotio. * Et dixit Atherfatha eis vt non 63
 comederent de Sancto sanctorum, do-
 nec surgeret sacerdos doctus atque per-
 fectus. * Omnis multitudo quasi vnus, 64
 quadraginta duo millia trecenti sexa-
 ginta : * exceptis seruis eorum, & ancil- 65
 lis, qui erant septem millia trecenti tri-
 ginta septem : & in ipsis cantores, atque
 cantatrices ducenti. * Equi eorum se- 66
 ptingenti triginta sex, muli eorum, du-
 centi quadraginta quinque, * cameli eo- 67
 rum, quadringenti triginta quinque, asini
 eorum, sex millia septingenti viginti.
 * Et de principibus patrum, cum ingre- 68
 derentur templum Domini, quod est in
 Ierusalem, sponte obtulerunt in domû
 Dei ad extruendam eam in loco suo.
 * Secundum vires suas dederunt impen- 69
 sas operis, auri solidos sexaginta millia
 & mille, argenti mnas quinque millia, &
 vestes sacerdotales centum. * Habitaue- 70
 runt ergo Sacerdotes, & Leuitæ, & de
 populo, & cantores, & ianitores, & Na-
 thinaï in vrbibus suis, vniuersusq. Israel
 in ciuitatibus suis.

CAP. III.

I Amq. venerat mensis septimus, & 1
 erant filij Israel in ciuitatibus suis : A
 congregatus est ergo populus quasi vir
 vnus in Ierusalem. * Et surrexit Iosue, 2
 filius Iosedec, & fratres eius sacerdotes,
 & Zorobabel filius Salathiel, & fratres 3
 eius, & ædificauerunt altare Dei Israel vt
 offerrent in eo holocaustomata, sicut scri-
 ptum est in lege Moyfi viri Dei : * Col- 4
 locauerunt autem altare Dei super bases
 suas deterrentibus eos per circuitum po-
 pulis terrarum, & obtulerunt super il-
 lud holocaustum Domino mane & ve-
 spere : * Feceruntq. sollemnitatem taber-
 naculorum, sicut scriptum est, & holo-

caustum diebus singulis per ordinem se-
 B cundum præceptum opus diei in die,
 5 suo. * Et post hæc holocaustum iuge,
 tam in Calendis quàm in vniuersis sol-
 lemnitatibus Domini, quæ erant conse-
 cratz, & in omnibus in quibus vltra
 6 offerebatur munus Domino. * A primo
 die mensis septimi coeperunt offerre ho-
 locaustum Domino : porro templû Dei
 7 nondum fundatum erat. * Dederunt au-
 tem pecunias latomis & cementarijs :
 cibum quoque, & potum, & oleum Si-
 donijs, Tyrijsq. vt deferret ligna cedrina
 de Libano ad mare Ioppe, iuxta quod
 8 præceperat Cyrus rex Persarum eis. * An-
 no autem secundo aduentus eorum ad
 C templum Dei in Ierusalem mense securi-
 do, coeperunt Zorobabel filius Salathiel,
 & Iosue filius Iosedec, & reliqui de fra-
 tribus eorum Sacerdotes, & Leuitæ, &
 omnes qui venerant de captiuitate in
 Ierusalem, & constituerunt Leuitas a vi-
 ginti annis & supra, vt vrgerent opus
 9 Domini. * Stetitq. Iosue & filij eius, &
 fratres eius, Cedmihel, & filij eius, & filij
 Iuda, quasi vir vnus, vt instarent super
 eos qui faciebant opus in templo Dei :
 filij Henadad, & filij eorum, & fratres
 10 eorum Leuitæ. * Fundato igitur a ce-
 mentarijs templo Domini, steterunt sa-
 cerdotes in ornatu suo cum tubis : &
 Leuitæ filij Asaph in cymbalis, vt lauda-
 rent Deû per manus Dauid regis Israel.
 11 * Et concinebant in hymnis, & confесси-
 one Domino : Quoniam bonus, quoniam
 D in æternum misericordia eius super Is-
 rael. Omnis quoque populus vocifera-
 batur clamore magno in laudando Do-
 minum, eo quod fundatum esset tem-
 12 plum Domini. * plurimi etiam de Sa-
 cerdotibus & Leuitis, & principes patrû,
 & seniores, qui viderant templum prius
 cum fundatum esset, & hoc templum in
 oculis eorum, stebant voce magna : &
 multi vociferantes in latitia, eleuabant
 13 vocem. * Nec poterat quisquam agnosce-
 re vocem clamoris latantium, & vocem
 fletus populi : commixtim enim populus
 vociferabatur clamore magno, & vox
 audiebatur procul.

CAP. II II.

A Vdierunt autem hostes Iudæ, & Ben-
 iamin, quia filij captiuitatis ædifi-
 carent

erant templum Domino Deo Israel :
 * & accedentes ad Zorobabel, & ad prin-
 cipes patrum dixerunt eis : *Ædificemus*
vobiscum , quia ita ut vos , quærimus
 Deum vestrum : ecce nos immolauimus
 victimas a diebus Asor Haddan regis Af-
 sur, qui adduxit nos huc . * Et dixit eis
 Zorobabel , & Iosue , & reliqui principes
 patrum Israel : Non est vobis & nobis ut
 ædificemus domum Deo nostro, sed nos-
 ipsi soli ædificabimus Domino Deo no-
 stro, sicut præcepit nobis Cyrus rex Per-
 sarum . * Factum est igitur ut populus
 terræ impediret manus populi Iudæ , &
 turbaret eos in ædificando . * Conduxe-
 runt autem aduersus eos consiliatores, ut
 destruerent consilium eorum omnibus
 diebus Cyri regis Persarum, & vsque ad
 regnum Darij regis Persarum . * In regno
 autem Asuæri, in principio regni eius,
 scripserunt accusationem aduersus habi-
 tantes Iudæ & Ierusalem . * Et in diebus
 Artaxerxis scripsit Belsam Mithridates,
 & Thabeel, & reliqui, qui erant in consi-
 lio eorum, ad Artaxerxem regem Persa-
 rum : epistola autem accusationis scripta
 erat Syriace, & legebatur sermone Syro .
 * Reum Beelteem, & Samsai scriba scrip-
 serunt epistolam vnā de Ierusalem
 Artaxerxi regi, huiuscemodi : * Reum
 Beelteem, & Samsai scriba, & reliqui cō-
 siliatores eorum, Dinzi , & Apharsatha-
 chæi , Terphalzi, Apharsæi, Erchuzi, Ba-
 bylonij , Sufanechæi, Dieui, & Ælamitæ,
 * & ceteri de Gentibus , quas transtulit
 Asenaphar magnus & gloriosus : & habi-
 tare eas fecit in ciuitatibus Samariæ, &
 in reliquis regionibus trans Flumen in
 pace : (* Hoc est exemplar epistolæ, quā
 miserunt ad eum) Artaxerxi regi , serui
 tui, viri qui sunt trans Flumen, salutem
 dicunt . * Notum sit regi, quia Iudæi, qui
 ascenderunt a te ad nos, venerunt in Ie-
 rusalem ciuitatem rebellem & pessimā ,
 quam ædificant extruentes muros eius ,
 & parietes componentes . * Nunc igitur
 notum sit regi, quia si ciuitas illa ædifica-
 ta fuerit, & muri eius instaurati, tributū
 & vectigal, & annuos redditus non da-
 bunt, & vsque ad reges hac noxa perue-
 niet . * Nos autem memores salis, quod
 in palatio comedimus , & quia læsiones
 regis videre nefas ducimus, idcirco mi-
 simus & nūciauimus regi, * ut recenseas

in libris historiarum patrum tuorum ,
 & inuenies scriptum in commentarijs :
 & scies quoniam vrbs illa, vrbs rebellis
 est, & nocens regibus & prouincijs, &
 bella concitantur in ea ex diebus anti-
 quis : quam ob rem & ciuitas ipsa de-
 structa est . * Nunciamus nos regi, quo-
 niam si ciuitas illa ædificata fuerit, & mu-
 ri ipsius instaurati , possessionem trans
 Fluum non habebis . * Verbum misit
 rex ad Reum Beelteem, & Samsai scribā,
 & ad reliquos, qui erant in consilio eo-
 rum habitatores Samariæ, & ceteris trans
 Fluum, salutem dicens & pacem . * Ac-
 cusatio, quam misistis ad nos, manifeste
 lecta est coram me . * & a me præceptum
 est : & recensuerunt, inueneruntq. quo-
 niam ciuitas illa a diebus antiquis aduer-
 sum reges rebellat, & seditiones, & præ-
 lia concitantur in ea : * nam & reges for-
 tissimi fuerunt in Ierusalem, qui & do-
 minati sunt omni regioni , quæ trans
 Fluum est : tributum quoque & vecti-
 gal, & redditus accipiebant . * Nunc ergo
 audite sententiam : Prohibeatis viros il-
 los ut vrbs illa non ædificetur, donec si
 forte a me iussum fuerit . * Videte ne
 negligenter hoc impleatis, & paulatim
 crescat malum contra reges . * Itaque
 exemplum edicti Artaxerxis regis le-
 ctum est coram Reum Beelteem, & Sam-
 sai scriba , & consiliarijs eorum : &
 abierunt festini in Ierusalem ad Iudæos,
 & prohibuerunt eos in brachio & robo-
 re . * Tunc intermissum est opus domus
 Domini in Ierusalem, & non fiebat vs-
 que ad annum secundum regni Darij
 regis Persarum .

C A P. V.

Prophetauerunt autem Aggæus Pro-
 pheta, & Zacharias filius Addo pro-
 phetantes ad Iudæos, qui erant in Iudæa
 & Ierusalem, in nomine Dei Israel .
 * Tunc surrexerunt Zorobabel filius Sa-
 lathiel, & Iosue filius Iosedec, & coepe-
 runt ædificare templum Dei in Ierusalē,
 & cum eis prophete Dei adiuuantes eos .
 * In ipso autem tempore venit ad eos
 Thathanai, qui erat dux trans Flumen, &
 Scharbuzanai, & consiliarij eorum :
 sicq. dixerunt eis : Quis dedit vobis con-
 silium ut domum hanc ædificaretis, &

Bb muros

muros eius instauraretis? * Ad quod respondimus eis, quæ essent nomina hominum auctorum ædificationis illius. * Oculis autem Dei eorum factus est super senes Iudæorum, & non potuerunt inhibere eos. Placuitque res ad Darium referretur, & tunc satisfacerent aduersus accusationem illam. * Exemplar epistolæ, quam misit Thathanai dux regionis trans Flumen, & Scharbuzanai, & consiliatores eius Arphasachai, qui erant trans Flumen, ad Darium regem. * Sermo, quem miserant ei, sic scriptus erat: Dario regi pax omnis. * Notum sit regi, isse nos ad Iudæam prouinciam, ad domum Dei magni, quæ ædificatur lapide impolito, & ligna ponuntur in parietibus: opusque illud diligenter extruitur, & crescit in manibus eorum. * Interrogauimus ergo senes illos, & ita diximus eis: Quis dedit vobis potestatem ut domum hanc ædificaretis, & muros hos instauraretis? * Sed & nomina eorum quæsiuimus ab eis, ut nunciaremus tibi: scripsimusque nomina eorum virorum, qui sunt principes in eis. * Huiusmodi autem sermonem responderunt nobis, dicentes: Nos sumus serui Dei cæli & terræ, & ædificamus templum, quod erat extructum ante hos annos multos, quodque rex Israel magnus ædificauerat, & extruxerat. * Postquam autem ad iracundiam prouocauerunt patres nostros Deum cæli, tradidit eos in manus Nabuchodonosor regis Babylonis Chaldæi, domum quoque hanc destruxit, & populum eius transtulit in Babylonem. * Anno autem primo Cyri regis Babylonis, Cyrus rex proposuit edictum ut domus Dei hæc ædificaretur. * Nam & vasa templi Dei aurea & argentea, quæ Nabuchodonosor tulerat de templo, quod erat in Ierusalem, & asportauerat ea in templum Babylonis, protulit Cyrus rex de templo Babylonis, & data sunt Salsabasar vocabulo, quem & principem constituit, * dixitque ei: Hæc vasa tolle, & vade, & pone ea in templo, quod est in Ierusalem, & domus Dei ædificetur in loco suo. * Tunc itaque Salsabasar ille venit & posuit fundamenta templi Dei in Ierusalem, & ex eo tempore usque nunc ædificatur, & necdum completum est. * Nunc ergo, si videtur regi bonum,

recenseat in bibliotheca regis, quæ est in Babylone, verumnam a Cyro rege iussu fuerit ut ædificaretur domus Dei in Ierusalem, & voluntatem regis super hac re mittat ad nos.

CAP. VI.

Tunc Darius rex præcepit: & recensuerunt in bibliotheca librorum, qui erant repositi in Babylone, & inuentum est in Ecbatanis, quod est castrum in Medana prouincia volumen vnum, talisque scriptus erat in eo commentarius: * Anno primo Cyri regis: Cyrus rex decreuit ut domus Dei ædificaretur, quæ est in Ierusalem, in loco ubi immolent hostias, & ut ponant fundamenta supposita altitudinem cubitorum sexaginta, & latitudinem cubitorum sexaginta, * ordines de lapidibus impolitis tres, & sic ordines de lignis nouis: sumptus autem de domo regis dabuntur. * Sed & vasa templi Dei aurea & argentea, quæ Nabuchodonosor tulerat de templo Ierusalem, & attulerat ea in Babylonem, reddantur, & referantur in templum in Ierusalem in locum suum, quæ & posita sunt in templo Dei. * Nunc ergo Thathanai dux regionis, quæ est trans Flumen, Scharbuzanai, & consiliarij vestri Apharsachai, qui estis trans Flumen, procul recedite ab illis, & dimittite fieri templum Dei illud a duce Iudæorum, & a senioribus eorum, ut domum Dei illam ædificent in loco suo. * Sed & a me præceptum est quid oporteat fieri a presbyteris Iudæorum illis ut ædificetur domus Dei, scilicet ut de arca regis, id est, de tributis, quæ dantur de regione trans Flumen, studiosè sumptus dentur viris illis ne impediatur opus. * Quod si necesse fuerit, & vitulos, & agnos, & hœdos in holocaustum Deo cæli, frumentum, sal, vinum, & oleum, secundum ritum Sacerdotum, qui sunt in Ierusalem, detur eis per singulos dies, ne sit in aliquo querimonia, & offerat oblationes Deo cæli, orentque pro vita regis, & filiorum eius. * A me ergo positum est decretum: Ut omnis homo, qui hanc mutauerit iussionem, tollatur lignum de domo ipsius, & erigatur, & configatur in eo, domus autem eius

eius publicetur. * Deus autem, qui ha-
bitare fecit nomen suum ibi, dissipet om-
nia regna, & populum qui extenderit
manum suam ut repugnet, & dissipet
domum Dei illam, quæ est in Ierusa-
lem. Ego Darius statui decretum, quod
studiose impleri volo. * Igitur Thatha-
nai dux regionis trans Flumen, & Schar-
buzanai, & consiliarij eius, secundum
quod præceperat Darius rex, sic diligen-
ter executi sunt. * Seniores autem Iu-
dæorum ædificabant, & prosperaban-
tur iuxta prophetiam Aggæi propheta,
& Zachariæ filij Addo: & ædificauerunt
& construxerunt iubente Deo Israel, &
iubente Cyro, & Dario, & Artaxerxe
regibus Persarum: & compleuerunt do-
mum Dei istam, usque ad diem tertium
mensis Adar, qui est annus sextus regni
Darii regis. * Fecerunt autem filij Israel
Sacerdotes & Leuitæ, & reliqui filiorum
transmigrationis, dedicationem Domus
Dei in gaudio. * Et obtulerunt in dedi-
catione domus Dei, vitulos centum,
arietes ducentos, agnos quadringentos,
hircos caprarum pro peccato totius Is-
rael duodecim, iuxta numerum tribu-
um Israel. * Et statuerunt Sacerdotes in or-
dinibus suis, & Leuitas in vicibus suis
super opera Dei in Ierusalem, sicut scri-
ptum est in libro Moyfi. * Fecerunt au-
tem filij Israel transmigrationis, Pascha,
quartadecima die mensis primi. * Puri-
ficati enim fuerant Sacerdotes & Leuitæ
quasi vnus: omnes mundi ad immolan-
dum pascha vniuersis filiis transmigra-
tionis, & fratribus suis Sacerdotibus, &
sibi. * Et comederunt filij Israel, qui re-
uerfi fuerant de transmigratione, & om-
nes qui se separauerant a coinquinatione
Gentium terræ ad eos, ut quærerent
Dominum Deum Israel. * Et fecerunt
sollemnitatem azymorum septem die-
bus in lætitia, quoniam lætificauerat eos
Dominus, & conuerterat cor regis Assur
ad eos, ut adiunaret manus eorum in
opere domus Domini Dei Israel.

CAP. VII.

Post hæc autem verba in regno Ar-
taxerxis regis Persarum, Esdras filius
Saraïæ, filij Azariæ, filij Helciæ, * filij Sel-
lum, filij Sadoc, filij Achitob, * filij Ama-

riæ, filij Azariæ, filij Maraioth, * filij Za-
rahæ, filij Ozi, filij Bocci, * filij Abisue,
filij Phinees, filij Eleazar, filij Aaron sa-
cerdotis ab initio. * Ipse Esdras ascendit
de Babylone, & ipse scriba velox in le-
ge Moyfi, quam Dominus Deus dedit Is-
rael: & dedit ei rex secundum manum
Domini Dei eius super eum, omnem pe-
titionem eius. * Et ascenderunt de filiis
Israel, & de filiis Sacerdotum, & de filiis
Leuitarum, & de cantoribus, & de ia-
nitoribus, & de Nathinæis in Ierusalem
anno septimo Artaxerxis regis. * Et ve-
nerunt in Ierusalem mense quinto, ipse
est annus septimus regis. * Quia in pri-
mo die mensis primi coepit ascendere
de Babylone, & in primo die mensis
quinti venit in Ierusalem, iuxta manum
Dei sui bonam super se. * Esdras enim
parauit cor suum, ut inuestigaret legem
Domini, & faceret & doceret in Israel
præceptum & iudicium. * Hoc est au-
tem exemplar epistolæ edicti, quod de-
dit rex Artaxerxes Esdræ sacerdoti, scri-
bæ erudito in sermonibus & præceptis
Domini, & ceremonijs eius in Israel.
* Artaxerxes rex regum Esdræ sacerdoti,
scribæ legis Dei cæli doctissimo, salutem.
* A me decretum est, ut cuicumque pla-
cuerit in regno meo de populo Israel, &
de Sacerdotibus eius, & de Leuitis ire in
Ierusalem, tecum vadat. * A facie enim
regis, & septem consiliatorum eius mis-
sus es, ut visites Iudæam & Ierusalem in
lege Dei tui, quæ est in manu tua: &
ut feras argentum & aurum quod rex,
& consiliatores eius sponte obtulerunt
Deo Israel, cuius in Ierusalem taberna-
culum est. * Et omne argentum & aurum
quodcumque inueneris in vniuersa pro-
vincia Babylonis, & populus offerre vo-
luerit, & de Sacerdotibus quæ sponte
obtulerint domui Dei sui, quæ est in Ie-
rusalem, * libere accipe, & studiose
eme de hac pecunia vitulos, arietes,
agnos & sacrificia & libamina eorum,
& offer ea super altare templi Dei ve-
stri, quod est in Ierusalem. * Sed & si
quid tibi, & fratribus tuis placuerit de
reliquo argento & auro ut faciatis, iuxta
voluntatem Dei vestri facite. * Vasa
quoque, quæ dantur tibi in ministerium
domus Dei tui, trade in conspectu Dei
in Ierusalém. * Sed & cetera, quibus opus
Bb a fuerit

fuerit in domum Dei tui, quantumcumque necesse est ut expendas, dabitur de thesauro, & de fisco regis, * & a me. 21
Ego Artaxerxes rex, statui atque decreui omnibus custodibus arcæ publicæ, qui sunt trans Flumen, ut quodcumque petierit a vobis Esdras sacerdos, scribe legis Dei cæli, absque mora detis * vsque 22
ad argenti talenta centum, & vsque ad frumenti coros centum, & vsque ad vini batos centum, & vsque ad batos olei centum, sal vero absque mensura. * Omne, 23
quod ad ritum Dei cæli pertinet, tribuatur diligenter in domo Dei cæli: ne forte irascatur contra regnum regis, & filiorum eius. * Vobis quoque notum, 24
facimus de vniuersis Sacerdotibus, & Leuitis, & cantoribus, & ianitoribus, Nathinæis, & ministris domus Dei huius, ut vectigal, & tributum, & annonas non habeatis potestatem imponendi super eos. * Tu autem Esdra secundum sapientiam 25
Dei tui, quæ est in manu tua, constitue iudices & præsides ut iudicent omni populo, qui est trans Flumen, his videlicet qui nouerunt legem Dei tui, sed & imperitos docere libere. * Et omnis qui 26
non fecerit legem Dei tui, & legem regis diligenter, iudicium erit de eo siue in mortem, siue in exilium, siue in condemnationem substantiæ eius, vel certe in carcerem. * Benedictus Dominus Deus 27
patrum nostrorum, qui dedit hoc in corde regis ut glorificaret domum Domini, quæ est in Ierusalem, * & in me inclinauit misericordiam suam coram rege & consiliatoribus eius, & vniuersis principibus regis potentibus: & ego confortatus manu Domini Dei mei, quæ erat in me, congregaui de Israel principes qui ascenderent mecum.

CAP. VIII.

HI sunt ergo principes familiarum, 1
& genealogia eorum, qui ascenderunt mecum in regno Artaxerxis regis de Babylone. * De filiis Phinees, Gersom. De filiis Ichamar, Daniel. De filiis Dauid, Hattus. * De filiis Secheniæ, filii Pharos, Zacharias: & cum eo numerati sunt viri centum quinquaginta. * De filiis Phahath Moab, Elieoenai filius Zarehe, & cum eo ducenti viri. * De fi-

liis Secheniæ, filius Ezechiel, & cum eo trecenti viri. * De filiis Adan, Abed filius Ionathan, & cum eo quinquaginta viri. 6
7 * De filiis Alam, Isaias filius Athaliæ, & cum eo septuaginta viri. * De filiis Saphatiæ, Zebedia filius Michael, & cum eo octoginta viri. * De filiis Ioab, Obedia 8
9 filius Iahiel, & cum eo ducenti decem & octo viri. * De filiis Selomith, filius Iosphiæ, & cum eo centum sexaginta viri. 10
11 * De filiis Bebai, Zacharias filius Bebai, & cum eo vigintiocto viri. * De filiis Azgad, Iohanan filius Eccecan, & cum eo centum & decem viri. * De filiis Adoniam, qui erant nouissimi: & hæc nomina eorum: Elpheleth, & Ichiel, & Samaias, & cum eis sexaginta viri. * De filiis Begui, Vethai & Zachur, & cum eis septuaginta viri. * Congregauimus autem eos ad fluuium, qui decurrit ad Ahaua, & mansimus ibi tribus diebus: quæsiuique in populo & in sacerdotibus de filiis Leui, & non inueni ibi. * Itaq. misi Eliezer, & Ariel, & Semeiam, & Elnathan, & Iarib, & alterum Elnathan, & Nathan, & Zachariam, & Mosollam principes: & Iarib, & Elnathan sapientes. * Et misi eos ad Eddo, qui est primus in Chasphiæ loco, & posui in ore eorum verba, quæ loquerentur ad Eddo, & fratres eius Nathinæos in loco Chasphiæ ut adducerent nobis ministros domus Dei nostri. * Et adduxerunt nobis per manum Dei nostri bonam super nos, virum doctissimum de filiis Moholi filij Leui filij Israel, & Sarabiam & filios eius & fratres eius decem & octo, * & Hafabiam, & cum eo D Isaiam de filiis Merari, fratresque eius, & filios eius viginti: * & de Nathinæis, quos dederat Dauid & principes ad ministeria Leuitarum, Nathinæos ducentos viginti: omnes hi suis nominibus vocabantur. * Et prædicaui ibi ieiunium iuxta fluuium Ahaua ut affligeremur coram Domino Deo nostro, & peteremus ab eo viam rectam nobis & filiis nostris, vniuersæque substantiæ nostræ. * Erubui enim petere a rege auxilium & equites, qui defenderent nos ab inimico in via: quia dixeramus regi: Manus Dei nostri est super omnes, qui quærunt eum in bonitate: & imperium eius & fortitudo eius, & furor super omnes, qui derelinquunt eum. * Ieiunauimus autem, & rogauimus Deum

Deum nostrum per hoc : & euenit nobis prospere : * Et separavi de principibus Sacerdotum duodecim, Sarabiā, & Habiā, & cum eis de fratribus eorum decem. * appendiq. eis argentum & aurum, & vasa consecrata domus Dei nostri, quæ obtulerat rex & consiliatores eius, & principes eius, vniuersusq. Israel eorum, qui inuenti fuerant : * & appendi in manibus eorum argenti talenta sexcenta quinquaginta, & vasa argentea centum, & auri centum talenta : * & crateres aureos viginti, qui habebant solidos milenos, & vasa æris fulgentis optimi duo, pulchra, vt aurum. * Et dixi eis : Vos sancti Domini, & vasa sancta, & argentum & aurum, quod sponte oblatum est Domino Deo patrum nostrorum : * vigilate & custodite, donec appendatis coram principibus Sacerdotum, & Leuitarum, & ducibus familiarum Israel in Ierusalem, in thesaurum domus Domini. * Susceperunt autem Sacerdotes & Leuitæ pondus argenti, & auri, & vasorum vt deferrent Ierusalem in domum Dei nostri. * Promouimus ergo a flumine Abana duodecimo die mensis primi vt pergeremus Ierusalem : & manus Dei nostri fuit super nos, & liberauit nos de manu inimici & insidiatoris in via. * Et venimus Ierusalem, & mansimus ibi tribus diebus. * Die autem quarta appensum est argentum, & aurum, & vasa in domo Dei nostri per manum Meremoth filij Uriæ Sacerdotis, & cum eo Eleazar filius Phinees, cumq. eis Iozabed filius Iosue, & Noadaia filius Bennoi Leuitæ, iuxta numerum & pondus omnium : descriptumq. est omne pondus in tempore illo. * Sed & qui venerant de captiuitate filij transmigrationis, obtulerunt holocausta Deo Israel, vitulos duodecim pro omni populo Israel, arietes nonaginta sex, agnos septuaginta septem, hircos pro peccato, duodecim : omnia in holocaustum Domino. * Dederunt autem edita regis satrapis, qui erant de conspectu regis & ducibus trans Flumen, & eleuauerunt populum & domum Dei.

Postquam autem hæc completa sunt, accesserunt ad me principes, dicentes : Non est separatus populus Israel, Sacerdotes & Leuitæ a populis terrarum, & abominationibus eorum Chanaan, videlicet, & Hethi, & Pherezzi, & Iebusæi, & Ammonitarum, & Moabitæ, & Egyptiorum, & Amorrhæorum : tulerunt enim de filiabus eorum sibi & filiis suis, & commiscuerunt semen sanctum cum populis terrarum, manus etiam principum & magistratuum fuit in transgressione hac prima. * Cūq. audissem sermonem istum, scidi pallium meum & tunicam, & euelli capillos capitis mei & barbæ, & sedi moerens. * Conuenerunt autem ad me omnes, qui timebant verbum Dei Israel, pro transgressione eorum, qui de captiuitate venerant, & ego sedebam tristis vsque ad sacrificium vespertinum : * & in sacrificio vespertino surrexi de afflictione mea, & scisso pallio & tunica, curuaui genua mea, & expandi manus meas ad Dominum Deum meum, * & dixi : Deus meus confundor & erubescor leuare faciem meam ad te : quoniam iniquitates nostræ multiplicatæ sunt super caput nostrum, & delicta nostra creuerunt vsque ad cælum a diebus patrum nostrorum : sed & nos ipsi peccauimus grauiter vsque ad diem hanc, & in iniquitatibus nostris traditi sumus ipsi, & reges nostri, & Sacerdotes nostri in manum regum terrarum, & in gladium, & in captiuitatem, & in rapinam, & in confusionem vultus, sicut & die hac. * Et nunc quasi patrum & ad momentum facta est deprecatio nostra apud Dominum Deum nostrum, vt dimitterentur nobis reliquiæ, & daretur nobis paxillus in loco sancto eius, & illuminaret oculos nostros Deus noster, & daret nobis vitam modicam in seruitute nostra, * quia serui sumus, & in seruitute nostra nõ dereliquit nos Deus noster, sed inclinauit super nos misericordiam coram rege Persarum, vt daret nobis vitam, & sublimaret domum Dei nostri, & extrueret solitudines eius, & daret nobis sepem in Iuda & Ierusalem. * Et nunc quid dicemus Deus noster :

Bb 3 post

Deut 7.2.1

post hæc : quia dereliquimus mandata tua, * quæ præcepisti in manu seruatorum tuorum prophetarum, dicens : " Terra, ad quam vos ingredimini, vt possideatis eam, terra immunda est iuxta immunditiam populorum, ceterarumq. terrarum, abominationibus eorum quæ replerunt eam ab ore vsque ad os in coinquinatione sua. * Nunc ergo filias vestras ne detis filiis eorum, & filias eorum ne accipiatis filijs vestris, & non queratis pacem eorum, & prosperitatem eorum vsque in æternum : vt confortemini, & comedatis quæ bona sunt terræ, & heredes habeatis filios vestros vsque in sæculum. * Et post omnia quæ venerunt super nos in operibus nostris pessimis, & in delicto nostro magno, quia tu Deus noster liberasti nos de iniquitate nostra, & dedisti nobis salutem sicut est hodie, * vt non conuerteremur, & irrita faceremus mandata tua, neque matrimonia iungeremus cum populis abominationum istarum. Numquid iratus es nobis vsque ad consummationem ne dimitteres nobis reliquias ad salutem? Domine Deus Israel iustus es tu: quoniam derelicti sumus, qui saluaremur sicut die hac. Ecce coram te sumus in delicto nostro. non enim stare potest coram te super hoc.

CAP. X.

Sic ergo orante Esdra, & implorante eo, & flente, & iacente ante templum Dei, collectus est ad eum de Israel coetus grandis nimis virorum & mulierum & puerorum, & fleuit populus fletu multo. * Et respondit Sechenias filius Iehiel de filiis Elam, & dixit Esdras: Nos præuaricati sumus in Deum nostrum, & duximus vxores alienigenas de populis terræ: & nunc, si est poenitentia in Israel super hoc, * percutiamus foedus cum Domino Deo nostro, vt proiciamus vniuersas vxores, & eos qui de his nati sunt iuxta voluntatem Domini, & eorum qui timeant præceptum Domini Dei nostri: secundum legem fiat. * Surge, tuum est discernere, nosq. erimus tecum: confortare, & fac. * Surrexit ergo Esdras, & adiurauit principes Sacerdotum & Leuitarum, & omnem Israel vt facerent secundum verbum hoc.

16 & iurauerunt: * Et surrexit Esdras ante domum Dei, & abiit ad cubiculum Iohanan filij Elasib, & ingressus est illuc, panem non comedit, & aquam non bibat: iugebat enim transgressionem eorum, qui venerant de captiuitate. * & missa est vox in Iudæ & in Ierusalem, omnibus filijs transmigrationis, vt congregarentur in Ierusalem: * & omnis qui non venerit in tribus diebus iuxta consilium principum & seniorum, auferetur vniuersa substantia eius, & ipse abijcietur de coetu transmigrationis. * Conuenerunt igitur omnes viri Iudæ, & Benjamin in Ierusalem tribus diebus, ipse est mensis nonus, vigesimo die mensis: & sedit omnis populus in platea domus Dei, trementes pro peccato, & pluujs. * Et surrexit Esdras sacerdos, & dixit ad eos: Vos transgressi estis, & duxistis vxores alienigenas vt adderetis super delictum Israel. * Et nunc date confessionem Domino Deo patrum vestrorum, & facite placitum eius, & separamini a populis terræ, & ab vxoribus alienigenis. * Et respondit vniuersa multitudo, dixitq. voce magna: Iuxta verbum tuum ad nos, sic fiat. * Verumtamen quia populus multus est, & tempus pluuie, & non sustinemus stare foris, & opus non est dici vnus vel duorum (vehementer quippe peccauimus in sermone isto) * constituantur principes in vniuersa multitudine: & omnes in ciuitatibus nostris qui duxerunt vxores alienigenas veniant in temporibus statutis, & cum his seniores per ciuitatem & ciuitatem, & iudices eius donec auertatur ira Dei nostri a nobis super peccato hoc. * Igitur Jonathan filius Azahel, & Jaasia filius Thecuc steterunt super hoc, & Mesollam & Sebethai Leuites adiunxerunt eos: * Feceruntq. sic filij transmigrationis. Et abierunt Esdras Sacerdos, & viri principes familiarum in domos patrum suorum, & omnes per nomina sua, & sederunt in die primo mensis decimi vt quærerent rem. * Et consummati sunt omnes viri, qui duxerant vxores alienigenas, & nique addiit primam mensis primi. * Et inuenti sunt de filiis sacerdotum qui duxerant vxores alienigenas. De filiis Iosue filij Iosedec, & fratres eius, Maasia, & Eliezer, & Iarib, & Godolia.

doliamur. Et dederunt manus suas. Et
eiecerunt uxores suas, & pro delicto suo
arctem de ouibus offerrent. Et de filiis
Emmer, Hanani, & Zebedia. Et de
filiis Harim, Maasia, & Elia, & Semeia,
& Ichiel, & Ozias. Et de filiis Pheshury,
Elioenai, Maasia, Ismael, Nathanael,
Iozabed, & Elasa. Et de filiis Leuita-
rum, Iozabed, & Semei, & Celaia.
ipse est Calica, Phataia, Iuda, & Eliezer.
Et de captoribus, Eliasib, Et de ianito-
ribus, Sellum, & Telem, & Uri. Et ex
Israel, de filiis Pharos, Remeia, & Ieria,
& Melchia, & Miamin, & Eliezer, & Mel-
chia, & Banca. Et de filiis Elam, Ma-
thania, Zacharias, & Ichiel, & Abdi, &
Ierimoth, & Elia. Et de filiis Zethua,
Elioenai, Eliasib, Mathania, & Ierimuth,
& Zabab, & Aziza. Et de filiis Bebai,
Iohanan, Hanania, Zabbai, Athalai.
Et de filiis Bani, Mofollam, & Mel-

luch, & Adaia, Iafub, & Saal, & Ra-
moth. Et de filiis Phahath Moab, Ed-
na, & Chahal, Banaia, & Maasias, Ma-
thanas, Beseleel, Bennui, & Manasse.
Et de filiis Herem, Eliezer, Iosue, Mel-
chias, Semeias, Simeon, Benjamin, Ma-
loch, Samarias. Et de filiis Hasom,
Mathanai, Mathatha, Zabad, Eliphelet,
Iermai, Manasse, Semei. De filiis Bani,
Mazaddi, Amram, & Vely. Ilaneas, &
Badaias, Cheliau, Vania, Marimuth,
& Eliasib, Mathanias, Mathanai, & Iasi,
& Bani, & Bennui, Semei, & Salmias,
& Nathan, & Adaias, & Mechnede-
bai, Sifai, Sarai, Ezrel, & Selemiau,
Semeria, Sellum, Ainaria, Ioseph.
De filiis Nebo, Ichiel, Mathathias, Za-
bad, Zabina, Ieddu, & Ioel, & Banaia.
Omnes hi acceperant uxores alienige-
nas, & fuerunt ex eis mulieres, quae pe-
pererant filios.

LIBER NEHEMIAE,

Qui &

ESDRAE SECVNDVS

DICITVR.

CAPVT PRIMVM.

VERBA Nehemiae fi-
lij Helchiae. Et fa-
ctum est in mense
Casseu, anno vige-
simo, & ego eram in
Susis castro. Et ve-
nit Hanani vnus de
fratribus meis, ipse & viri ex Iuda: &
interrogavi eos de Iudaeis, qui reman-

serant, & supererant de captiuitate, &
Ierusalem. Et dixerunt mihi: Qui re-
manferunt, & relictii sunt de captiuita-
te ibi in prouincia, in afflictione ma-
gna sunt, & in opprobrio: & murus
Ierusalem dissipatus est, & portae eius
combustae sunt igni. Cumq. audissem
verba huiusmodi, sedi, & fleui, & luxi
diebus multis: ieiunabam, & orabam

I Dan. 9.2.4

ante faciem Dei celi. * Et dixi: "Quæsol Domine Deus celi fortis, magnæ acque terribilis, qui custodis pactum & misericordiam cum his qui te diligunt, & custodiunt mandata tua: "sane aures tuæ auscultantes, & oculi tui aperti ut audias orationem serui tui, quam ego pro coram te hodie nocte & die pro filiis Israel seruis tuis: & confiteor pro peccatis filiorum Israel, quibus peccauerunt tibi: ego, & domus patris mei peccauimus, * vanitate seducti sumus, & non custodiimus mandatum tuum, & ceremonias, & iudicia quæ præcepisti Moyfi famulo tuo. * Memento verbi, quod mandasti Moyfi seruo tuo, dicens: Cū transgressi fueritis, ego dispergam vos in populos: * & si reuertimini ad me, & custodiaris præcepta mea, & faciatis ea, etiam si abducti fueritis ad extrema celi, inde congregabo vos, & reducam in locum, quem elegi ut habitaret nomen meum ibi. * Et ipsi serui tui, & populus tuus: quos redemisti in fortitudine tua magna, & in manu tua valida. * Obsecro Domine, sit aures tuæ attendens ad orationem serui tui, & ad orationem seruorum tuorum, qui volunt timere nomen tuum: & dirige sepulchrum tuum hodie, & da ei misericordiam ante virum hunc, ego enim eram pincerna regis.

C A P. I I.

FActum est autem in mense Nisan, Anno vigesimo Artaxerxis regis: & Avinum erat ante eum, & leuaui vinum, & dedi regi: & erā quasi languidus ante faciem eius. * Dixitq. mihi rex: Quare vultus tuus tristis est, cum te ægrotum non videam? non est hoc frustra, sed malum nescio quod in corde tuo est. Et timui valde, ac nimis: * & dixi regi: Rex in æternum viue: quare non mœrēat vultus meus, quia ciuitas domus sepulchrorum patris mei deserta est, & portæ eius combustæ sunt igni? * Et ait mihi rex: Pro qua re postulas? Et oraui Deum celi, * & dixi ad regem: Si videtur regi bonum, & si placet seruis tuis ante faciem tuam, ut mittas me in Iudæam ad ciuitatem sepulchri patris mei, & ædificabo eam. * Dixitq. mihi rex, &

B. regina quæ sedebat iuxta eum: Vsq. ad quod tempus erit iter tuum, & quando reuertēris? Et placuit ante vultum regis, & misit me: & constitui ei tempus. * Et dixi regi: Si regi videtur bonum, epistolam det mihi ad duces regionis trans Flumen, ut traducant me, donec veniam in Iudæam: * & epistolam ad Asaph custodem satus regis, ut det mihi signa, ut tēgere possim portas turris domus, & muros ciuitatis, & domum, quam ingressus fuero. Et dedit mihi rex iuxta manum Dei mei bonam mecum. * Et veni ad duces regionis trans Flumen, dediq. eis epistolas regis. Miserat autem rex mecum principes militum, & equites. * Et audierunt Sanaballat Horonites, & Tobias seruus Ammanites: & contristati sunt afflictione magna, quod venisset homo, qui quæreret prosperitatem filiorum Israel. * Et veni in Ierusalem, & eram ibi tribus diebus, & surrexi nocte ego, & viri pauci mecum, & non indicaui cuiquam quid Deus dedisset in corde meo ut facerem in Ierusalem, & iumentum non erat mecum, nisi animal, cui sedebam. * Et egressus sum per portam vallis nocte, & ante fontem draconis, & ad portam stercoreis, & considerabam murum Ierusalem dissipatum, & portas eius consumptæ igni. * Et transui ad portam fontis, & ad aqueductum regis, & non erat locus iumento, cui sedebam, ut transiret. * Et ascendi per torrentem nocte, & considerabam murum, & reuersus veni ad portam vallis, & redij. * Magistratus autem nesciebant quod abiissem, aut quid ego facerem: sed & Iudæis & sacerdotibus, & optimatibus, & magistratibus, & reliquis qui faciebāt opus, usque ad id loci nihil indicaueram. * Et dixi eis: Vos nostis afflictionem in qua sumus; quia Ierusalem deserta est, & portæ eius consumptæ sunt igni: venite, & ædificemus muros Ierusalem, & nō simus ultra opprobrium. * Et indicaui eis manum Dei mei, quod esset bona mecum, & verba regis, quæ locutus esset mihi, & aio: Surgamus, & ædificemus. Et confortata sunt manus eorum in bono. * Audierunt autem Sanaballat Horonites, & Tobias seruus Ammahites, & Gosem Arabs, & subsannauerunt nos, & despo-

xerunt,

ixerunt, dixeruntque: Quæ est hæc res, quam facitis? numquid contra regem, vos rebellatis? * Et reddidi eis sermo-
ne, dixique ad eos: Deus cæli ipse nos iuat, & nos serui eius sumus: surgamus & ædificemus: vobis autem non est pars, & iustitia, & memoria in Ierusalem.

CAP. III.

Et surrexit Eliasib sacerdos magnus, & fratres eius sacerdotes, & ædificauerunt portam gregis: ipsi sanctificauerunt eam, & statuerunt valuas eius, & usque ad turrin centum cubitorum sanctificauerunt eam, usque ad turrin Hanneel. * Et iuxta eum ædificauerunt viri Iericho: & iuxta eum ædificauit Zachur filius Amri. * Portam autem piscium ædificauerunt filij Asna: ipsi texerunt eam, & statuerunt valuas eius, & seras, & vestes. Et iuxta eos ædificauit Marimuth filius Vriæ, filij Accus. * Et iuxta eum ædificauit Mosollâ filius Barachiz, filij Mesezebel: & iuxta eos ædificauit Sadoc filius Baana: * Et iuxta eos ædificauerunt Thecueni: optimates autem eorum non supposuerunt colla sua in opere Domini sui. * Et portam veterem ædificauerunt Ioiada filius Phasa, & Mosollam filius Besodia: ipsi texerunt eam, & statuerunt valuas eius, & seras, & vestes. * Et iuxta eos ædificauerunt Meltias Gabaonites, & Iadon Meronathites, viri de Gabaon, & Maspha, pro-
duce qui erat in regione trans Flumen. * Et iuxta eum ædificauit Eziel filius Ataiæ aurifex: & iuxta eum ædificauit Ananias filius pigmentarij: & dimiserunt Ierusalem usque ad murum plateæ latioris. * Et iuxta eum ædificauit Raphaia filius Hur, princeps vici Ierusalem. * Et iuxta eum ædificauit Iedaia filius Haromaph contra domum suam: & iuxta eum ædificauit Hattus filius Haseboniz. * Mediam partem vici ædificauit Melchias filius Herem, & Hasub filius Phahath Moab, & turrin furnorum. * Et iuxta eum ædificauit Sellû filius Alohes princeps medietatis partis vici Ierusalem, ipse & filiz eius. * Et portam vallis ædificauit Hanun, & habitatores Zano: ipsi ædificauerunt eam, & statuerunt valuas eius, & seras, & vestes, & mille cubitos in muro usque

ad portam sterquilinij. * Et portam sterquilinij ædificauit Melchias filius Rechab, princeps vici Bethacharam: ipse ædificauit eam, & statuit valuas eius, & seras, & vestes. * Et portam fontis ædificauit Sellun filius Cholhoza, princeps pagi Maspha: ipse ædificauit eam, & texit, & statuit valuas eius, & seras, & vestes, & muros piscinæ Siloe in hortum regis, & usque ad gradus, qui descendunt de Ciuitate David. * Post eum ædificauit Nehemias filius Azboc princeps dimidiæ partis vici Bethsur usque contra sepulchrum David & usque ad piscinam, quæ grandi opere constructa est, & usque ad domum fortium. * Post eum ædificauerunt Leuita, Rehû filius Benni: post eum ædificauit Hasebias princeps dimidiæ partis vici Ceilæ in vico suo. * Post eum ædificauerunt fratres eorum Bauai filius Enadad, princeps dimidiæ partis Ceilæ. * Et ædificauit iuxta eum Azer filius Iosue, princeps Maspha mensuram secundam, contra ascensum firmissimi anguli. * Post eum in monte ædificauit Baruch filius Zachai mensuram secundam, ab angulo usque ad portam domus Eliasib sacerdotis magni. * Post eum ædificauit Merimuth filius Vriæ filij Haccus, mensuram secundam, a porta domus Eliasib, donec extenderetur domus Eliasib. * Et post eum ædificauerunt sacerdotes viri de campatribus iordanis. * Post eum ædificauit Benjamin & Hasub contra domum suam: & post eum ædificauit Azarias filius Maasiz filij Ananiz contra domum suam. * Post eum ædificauit Bennui filius Henadad mensuram secundam, a domo Azariz usque ad flexuram, & usque ad angulum. * Phalel filius Ozi contra flexuram & turrin, quæ eminet de domo regis excelsa, id est, in atrio carceris: post eum Phadaia filius Pharos. * Nathinzi autem habitabant in Ophel usque contra portam aquarum ad Orientem, & turrin, quæ prominebat. * Post eum ædificauerunt Thecueni mensuram secundam e regione, a turre magna & eminente usque ad murum templi. * Super sum autem a porta equorum ædificauerunt sacerdotes, unusquisque contra domum suam. * Post eos ædificauit Sadoc filius Emmer contra domum suam. Et post

post eum ædificauit Semaia filius Seche-
 mæ, custos portæ Orientalis. * Post eum
 ædificauit Hanania filius Selemiæ, &
 Hanun filius Seleph sextus, mensuram
 secundam: post eum ædificauit Mosol-
 lam filius Barachiz, contra gazophyla-
 cium suum. Post eum ædificauit Mel-
 chias filius aurificis vsque ad domum
 Nathinæorum, & scruta vendentiū con-
 tra portam iudicalem, & vsque ad cœ-
 naculum anguli. * Et inter cœnaculum
 anguli in porta gregis ædificauerunt au-
 rifices & negotiatores.

CAP. IIII.

Factum est autem, cum audisset Sa-
 naballat quod ædificaremus murū, A
 iratus est valde: & motus nimis subfan-
 nauit Iudæos, * & dixit coram fratri-
 bus suis, & frequentia Samaritanorum:
 Quid Iudæi faciūt imbecilles? Num di-
 mittent eos gentes? Num sacrificabunt,
 & complebunt in vna die? Numquid
 ædificare poterunt lapides de æceruis
 pulueris, qui combusti sunt? * Sed &
 Tobias Ammanites proximus eius, ait:
 Ædificent: si ascenderit vulpes, transiliet
 murum eorum lapideum. * Audi Deus
 noster, quia facti sumus despectui: con-
 uerte opprobrium super caput eorum,
 & da eos in despectionem in terra capti-
 uitatis. * Ne operias iniquitatem eorū,
 & peccatum eorum coram facie tua nō
 deleatur, quia irriferunt ædificantes.
 * Itaque ædificauimus murum, & con-
 iunximus totum vsque ad partem dimi-
 diam: & prouocatum est cor populi ad
 operandum. * Factum est autem, cum
 audisset Sanaballat, & Tobias, & Ara-
 bes, & Ammanitæ, & Azotij, quod ob-
 ducta esset cicatrix muri Ierusalem, &
 quod cœpissent interrupta cōcludi, irati
 sunt nimis. * Et congregati sunt omnes
 pariter vt venirent, & pugnarent cōtra
 Ierusalem, & inolirentur insidias. * Et
 orauimus Deum nostrum, & posuimus
 custodes super murum die ac nocte cō-
 tra eos. * Dixit autem Iudas: Debilita-
 ta est fortitudo portantis, & humus ni-
 mia est, & nos non poterimus ædifica-
 re murum. * Et dixerunt hostes nostri:
 Nesciant, & ignorent donec veniamus C
 in medium eorum, & interficiamus eos,

11 & cessare faciamus opus. * Factū est au-
 tem, venientibus Iudæis, qui habitabant
 iuxta eos, & dicentibus nobis per decē
 vices ex omnibus locis quibus venerant:
 12 ad nos, * statui in loco post murum per
 circuitum populum in ordinem cū gla-
 14 dijs suis, & lanceis, & arcibus. * Et per-
 spexi atque surrexi: & aio ad optimates
 & magistratus, & ad reliquam partem
 vulgi: Nolite timere a facie eorū. Do-
 mini magni & terribilis mementote, &
 pugnate pro fratribus vestris, filijs ve-
 stris, & filiabus vestris, & vxoribus ve-
 15 stris, & domibus vestris. * Factum est
 autem, cum audissent inimici nostri nū-
 ciatum esse nobis, dissipauit Deus confu-
 sionem eorū. Et reuersi sumus omnes ad:
 16 muros, vnusquisque ad opus suum. * Et
 factum est a die illa, media pars iuuenū
 eorum faciebat opus, & media parata
 erat ad bellum, & lanceæ, & scuta, & ar-
 17 cus, & lorice, & principes post eos in
 D
 omni domo Iuda ædificantium in mu-
 ro, & portantium onera, & imponen-
 18 tium: vna manu suafaciebat opus, & al-
 18 tera tenebat gladium: ædificantū enim
 vnusquisque gladio erat accinctus renes.
 Et ædificabant, & clangebant buccina
 19 iuxta me. * Et dixi ad optimates, & ad
 magistratus, & ad reliquam partem vul-
 gi: Opus grande est & latum, & nos se-
 parati sumus in muro procul alter ab
 20 altero: in loco quocumque audieritis
 clāgorem tubæ, illuc concurrite ad nos:
 21 Deus noster pugnabit pro nobis. * Et
 nos ipsi faciamus opus: & media pars
 nostrum teneat lanceas ab ascensu auro-
 22 re donec egrediantur astra. * In tempore
 quoque illo dixi populo: Vnusquisque
 cum puero suo maneat in medio Ieru-
 salem, & sint nobis vices per noctem, &
 23 diem, ad operandum. * Ego autem &
 fratres mei, & pueri mei, & custodes,
 qui erant post me, non deponebamus
 vestimenta nostra: vnusquisque tantum
 nudabatur ad baptisum.

CAP. V.

ET factus est clamor populi, & vxorū
 A
 eius magnus aduersus fratres
 2 suos Iudæos. * Et erant qui dicerent:
 Filij nostri, & filiz nostræ multæ sunt ni-
 mis: accipiamus pro pretio eorum fru-
 mentum,

tim, ego & fratres mei antionas, quæ du-
15 cibus debebantur, nõ comedimus. * Du-
ces autem primi, qui fuerant ante me,
grauauerunt populum, & acceperunt ab
eis in pane, & vino, & pecunia quodi-
die sicos quadraginta: sed & ministri
eorum deprefferunt populum. Ego au-
tem non feci ita propter timorem Dei
16 * quin potius in opere muri ædificauĩ,
D & agrum non emi, & omnes pueri mei
17 congregati ad opus erant. * Iudæi quo-
que & inagistratus centum quinquaginta
viri, & qui veniebant ad nos de gen-
tibus, quæ in circuitu nostro sunt, in
18 mensa mea erant. * Parabatur autem
mihi per dies singulos bos vnus, arietes
sex electi, exceptis volatilibus, & inter
dies decem vina diuersa, & alia multa
tribuebam: insuper & annonas ducatus
mei non quæsiui: valde enim attenuatus
19 erat populus. * Memeto mei Deus meus
in bonum secundum omnia, quæ feci
populo huic.

CAP. VI.

A **F**Actum est autem, cum audisset Sanaballat, & Tobias, & Gossenn Arabs, & ceteri inimici nostri, quod edificasset ego murum, & non esset in ipso residua interruptio (usque ad tempus autem illud valuas non posueram in portis) * miserunt Sanaballat, & Gossenn ad me, dicentes: Veni, & percutiamus focdus pariter in viculis in Campo Ono. Ipsi autem cogitabant ut facerent mihi malum. * Misi ergo ad eos nuncios, dicens: Opus grande ego facio, & non possum descendere: ne forte negligatur cum venero, & descendero ad vos. * Miserunt autem ad me secundum verbum hoc per quattuor vices: & respondi eis iuxta sermonem priorem. * Et misi ad me Sanaballat iuxta verbum prius quanta vice puerum suum, & epistolam habebat in manu sua scriptam hoc modo: **E** **I**N GENTIBVS auditum est, & Gossenn dixit, quod tu & Iudæi cogitis rebellare, & propterea edificas murum, & leuare te velis super eos regem: propter quam causam * & prophetas posueris, qui prædicent de te in Ierusalem, dicentes: Rex in Iudæa est. Audientur est rex Verba hæc: idcirco nunc veni,

veni, ut ineamus consilium pariter. * Et misi ad eos, dicens: Non est factum secundum verba hæc, quæ tu loqueris: de corde enim tuo tu cõponis hæc. * Omnes enim hi terrebant nos, cogitantes quodd cessarent manus nostræ ab opere, & quiesceremus. Quam ob causam magis confortavi manus meas: * & ingressus sum domum Semaiz filij Dalaiz filij Metabeel secretò. Qui ait: Tractemus nobiscum in domo Dei in medio templi, & claudamus portas ædis: quia venturi sunt ut interficiant te, & nocte venturi sunt ad occidendum te. * Et dixi: Num quisquam similis mei fugit? & quis ut ego ingredietur templum, & viuet? nõ ingrediar. * Et intellexi quod Deus non misisset eum, sed quasi vaticinans locutus esset ad me, & Tobias, & Sanaballat conduxissent eum. * acceperunt enim pretium, ut territus facerem, & peccarem, & habere malum, quod exprobrarent mihi. * Memento mei Domine pro Tobia & Sanaballat, iuxta opera eorum talia: sed & Noadia propheta, & ceterorum prophetarum, qui terrebant me. * Completus est autem murus vigesimoquinto die mensis Elul, quinquaginta duobus diebus. * Factum est ergo cum audissent omnes inimici nostri, ut timerent vniuersæ gentes, quæ erant in circuitu nostro, & conciderent intra semetipsos, & scirent quod a Deo factum esset opus hoc. * Sed & in diebus illis multæ optimatum Iudæorum epistolæ mittebantur ad Tobiam, & a Tobia veniebant ad eos. * Multi enim erant in Iudæa habentes iuramentum eius, quia gener erat Sechenia filij Area, & Iohanan filius eius acceperat filiam Mosollam filij Barachiz: sed & laudabant eum coram me, & verba mea nunciabant ei: & Tobias mittebat epistolas ut terre-ret me.

CAP. VII.

Ecc. 49. d. 15

Postquam autem ædificatus est murus, & posui valuas, & recensui ianitores, & cantores, & Leuitas: * præcepi Hanani fratri meo, & Hanania principi domus de Ierusalem (ipse enim quasi vir verax & timens Deum plus ceteris videbatur) * & dixi eis: Non aperiantur

portæ Ierusalem vsque ad calorem solis. Cumq. adhuc assisterent, clausæ portæ sunt, & oppilatæ: & posui custodes de habitatoribus Ierusalè, singulos per vi-ces suas, & vnumquemque contra domum suam. * Ciuitas autem erat laza nimis & grandis, & populus paruius in medio eius, & non erant domus ædificatæ. * Deus autem dedit in corde meo, & congregaui optimates, & magistratus, & vulgus, ut recenserem eos: & in-

ueni librum census eorum, qui ascenderant primum, & inuentum est scriptum in eo. * Isti filij prouinciarum, qui ascenderunt de captiuitate migrantium, quos transtulerat Nabuchodonosor rex Babylonis, & reuersi sunt in Ierusalem, & in Iudæam, vnusquisque in ciuitatē suam. * Qui venerunt cum Zorobabel, Iosue, Nehemias, Azarias, Raamias, Nahamani, Mardocheus, Belsam, Mespbarath, Begoi, Nahum, Baana. Numerus virorum populi Israel: * Filij Pharos, duo millia centum septuaginta duo: * Filij Saphatia, trecenti septuaginta duo: * Filij Area, sexcenti quinquaginta duo: * Filij Phathathmoab filiorum Iosue & Ioab, duo millia octingenti decem & octo: * Filij Ælam, mille ducenti quinquagintaquatuor: * Filij Zethua, octingenti quadragintaquinque: * Filij Zachai, septingenti sexaginta: * Filij Bannui, sexcenti quadraginta octo: * Filij Bebai, sexcenti vigintiocto: * Filij Azgad, duo millia trecenti vigintiduo: * Filij Adonicam, sexcenti sexaginta septem: * Filij Beguai, duo millia sexaginta septem: * Filij Adin, sexcenti quinquagintaquinque: * Filij Ater, filij Hezecia, nonaginta octo: * Filij Hasem, trecenti vigintiocto: * Filij Besai, trecenti vigintiquatuor: * Filij Hareph, centum duodecim: * Filij Gabaon, nonagintaquinque: * Filij Bethlehem, & Netupha, centum octoginta octo. * Viri Anathoth, centum vigintiocto. * Viri Bethazmoth, quadragintaduo. * Viri Cariathiarim, Cephira, & Beroth, septingenti quadragintatres. * Viri Rama & Geba, sexcenti viginti unus. * Viri Machmas, centum vigintiduo. * Viri Bethel & Hai, centum vigintitres. * Viri Nebo alterius, quinquagintaduo. * Viri Ælam alterius, mille ducenti quinquagintaquatuor. * Filij Harem, trecenti viginti.

* Filij

* Filij Iericho, trecenti quadragintaquin- 36
que. * Filij Lod Hadid & Ono, septin- 37
genti vigintiunus. * Filij Senaa, tria mil- 38
lia nongenti triginta. * Sacerdotes: Fi- 39
lij Idaia in domo Iosue, nongenti septua-
gintatres. * Filij Emmer, mille quinquag- 40
intaduo. * Filij Phashur, mille ducenti 41
quadraginta septem. * Filij Arem, mille 42
decem & septem. Leuitæ: * Filij Iosue 43
& Cedmihel filiorum * Oduiz, septua- 44
gintaquatuor. Cantores: * Filij Asaph, 45
centum quadraginta octo. * Ianitores: fi- 46
lij Sellum, filij Ater, filij Telmon, filij Ac-
cub, filij Hatia, filij Sobai: centum tri-
ginta octo. * Nathinai: filij Soha, filij 47
Hafupha, filij Tebbaoth, * filij Ceros, filij 48
Siaa, filij Phadon, filij Lebana, filij Haga-
ba, filij Selmai, * filij Hanan, filij Geddel, 49
filij Gaher, * filij Raaia, filij Rasin, filij 50
Necoda, * filij Gezem, filij Aza, filij Pha-
sea, * filij Befai, filij Munim, filij Nephuf-
sim, * filij Baebuc, filij Hacupha, filij Har-
hur, * filij Bestoth, filij Mahida, filij Har-
fa, * filij Bercos, filij Sisara, filij Thema, 55
* filij Nasia, filij Hatipha, * filij seruorum
Salomonis, filij Sorhai, filij Sophereth, 57
filij Pharida, * filij Iahala, filij Darcon, fi- 58
lij Ieddel, * filij Saphatia, filij Hatil, filij 59
Phochereth, qui erat ortus ex Sabaim,
filio Amon. * Omnes Nathinai, & filij 60
seruorum Salomonis, trecenti nonagin-
taduo. * Hi sunt autem, qui ascenderunt 61
de Thelmela, Thelharfa, Cherub, Addon,
& Emmer: & non potuerunt indicare 62
domum patrum suorum, & semen suum,
vtrum ex Israel essent. * Filij Dalaia, fi- 63
lij Tobia, filij Necoda, sexcenti quadra-
gintaduo. * Et de Sacerdotibus, filij Ha- 64
bia, filij Accos, filij Berzellai, qui accepit
de filiabus Berzellai Galaaditis uxorem:
& vocatus est nomine eorum. * Hi quæ 64
fierunt scripturam suam in censu, & non
inueniunt: & eieci sunt de sacerdotio.
* Dixitq. Atherfatha eis vt non mandu- 65
carent de Sanctis sanctorum, donec sta-
ret Sacerdos doctus & eruditus. * Omnis 66
multitudo quasi vir vnus quadraginta-
duo millia trecenti sexaginta, * absque 67
seruis & ancillis eorum, qui erant septē
millia trecenti vigintaseptem, & inter
eos cantores, & cantatrices, duceti qua-
dragintaquinque. * Equi eorum, septin- 68
genti triginta sex: muli eorum, ducenti
quadragintaquinque: * cameli eorum, 69

quadringenti trigintaquinque: asini, sex
millia septingenti viginti.

*Hucusque referuntur quid in commenta-
rio scriptum fuerit, exiit Nehemia
historia texiunt.*

70 * Nonnulli autem de principibus fami-
G liarum dederunt in opus. Atherfatha de-
dit in thesaurum auri drachmas mille,
phialas quinquaginta, tunicas sacerdo-
71 les quingentas triginta. * Et de princi-
pibus familiarum dederunt in thesaurum
operis auri drachmas viginti millia, &
72 argenti mnas duo millia ducentas. * Et
quod dedit reliquus populus, auri drach-
mas viginti millia, & argenti mnas duo
millia, & tunicas sacerdotales sexaginta
73 septem. * Habitauerunt autem Sacerdo-
tes, & Leuitæ, & ianitores, & cantores,
& reliquum vulgus, & Nathinai, & om-
nis Israel in ciuitatibus suis.

CAP. VIII.

1 **E**T venerat mensis septimus: filij au-
A tem Israel erant in ciuitatibus suis.
Congregatusq. est omnis populus quasi
vir vnus ad plateam, quæ est ante portā
aquarum: & dixerunt Esdræ scribæ vt as-
ferret Librum legis Moyfi, quam præce-
2 perat Dominus Israeli. * Attulit ergo Es-
dras sacerdos legem coram multitudine
virorum & mulierum, cunctisq. qui po-
3 terant intelligere, in die prima mēsis se-
ptimi. * Et legit in eo aperte in platea
quæ erat ante portam aquarū, de mane
vsque ad mediam diem, in conspectu vi-
rorum & mulierum, & sapientiū: & au-
res omnis populi erant erectæ ad Librū.
4 * Stetit autem Esdras scriba super gradū
ligneum, quem fecerat ad loquendū: &
B steterunt iuxta eū Mathathias, & Semeia,
& Ania, & Vria, & Helcia, & Maafia, ad
dexteram eius: & ad sinistram, Phadaia,
Misael, & Melchia, & Hasum, & Hasba-
5 dana, Zacharia, & Mosollam. * Et ape-
ruit Esdras Librū coram omni populo:
super vniuerfum quippe populū emine-
bat: & cum aperuisset eum, stetit omnis
6 populus. * Et benedixit Esdras Domino
Deo magno: & respondit omnis popu-
lus: Amen, Amen: eleuans manus suas.
& incuruati sunt, & adorauerunt Deum
7 proni in terram. * Porro Iosue, & Ba-
ni, & Serebia, Iamin, Accub, Septhai,
Odia, Maafia, Celita, Azarias, Iozabed,
Hanan,

Hanan, Phalaia, Leuitæ, silentium faciebant in populo ad audiendam legem: populus autem stabat in gradu suo. * Et legerunt in Libro legis Dei distincte, & aperte ad intelligendum: & intellexerunt cum legeretur. * Dixit autem Nehemias (ipse est Atherfatha) & Esdras sacerdos & scriba, & Leuitæ interpretantes vniuerso populo: Dies sanctificatus est Domino Deo nostro, nolite lugere, & nolite flere. Flebat enim omnis populus cum audiret verba legis. * Et dixit eis: Ite, comedite pinguis, & bibite mulsum, & mittite partes his, qui non præparauerunt sibi: quia sanctus dies Domini est, & nolite contristari: gaudium etenim Domini est fortitudo nostra. * Leuitæ autem silentium faciebant in omni populo, dicentes: Tacete, quia dies sanctus est, & nolite dolere. * Abijt itaque omnis populus vt comederet & biberet, & mitteret partes, & faceret lætitiā magnā: quia intellexerant verba, quæ docuerat eos. * Et in die secundo cōgregati sunt principes familiarum vniuersi populi, Sacerdotes & Leuitæ ad Esdram scribam, vt interpretaretur eis verba Legis. * Et inuenerunt scriptum in Lege præcepisse Dominum in manu Moyfi vt habitent filij Israel in tabernaculis, in die sollempni, mense septimo: * & vt prædicent, & diuulgent vocem in vniuersis vrribus suis, & in Ierusalem, dicentes: Egredimini in montem, & afferte frondes oliuæ, & frondes ligni pulcherrimi, frondes myrti, & ramos palmarum, & frondes ligni nemorosi vt fiant tabernacula, sicut scriptum est. * Et egressus est populus, & attulerunt. Feceruntq. sibi tabernacula vnusquisque in domatē suo, & in atrijs suis, & in atrijs domus Dei, & in platea portæ aquarum. & in platea portæ Ephraim. * Fecit ergo vniuersa ecclesia eorum, qui redierant de captiuitate, tabernacula, & habitauerunt in tabernaculis: non enim fecerant a diebus Iosue filij Nun taliter filij Israel vsque ad diem illum. Et fuit lætitia magna nimis. * Legit autem in Libro legis Dei per dies singulos, a die primo vsque ad diem nouissimum. & fecerunt sollempnitatem septem diebus, & in die octauo collectam iuxta ritum.

CAP. IX.

IN die autem vigesimoquarto mensis huius conuenerunt filij Israel in ieiunio & in faccis, & humus super eos. * Et separatim est semen filiorum Israel ab omni filio alienigena: & steterunt, & confitebantur peccata sua, & iniquitates patrum suorum. * Et consurrexerunt ad standū: & legerunt in volumine Legis Domini Dei sui, quater in die, & quater confitebantur, & adorabant Dominū Deum suum. * Surrexerunt autem super gradum Leuitarum Iosue, & Bani, & Cedmihel, Sabania, Bonni, Sarebias, Bani, & Chanani: & clamauerunt voce magna ad Dominum Deum suum. * Et dixerunt Leuitæ Iosue, & Cedmihel, Bonni, Hasebnia, Serebia, Odaia, Sebnia, Phathahia: Surgite, benedicite Domino Deo vestro ab æterno vsque in æternum: & benedicant nomini gloriæ tuæ excelso in omni benedictione & laude. * Tu ipse, Domine, solus, tu fecisti cælum, & cælum cælorum, & omnē exercitum eorum: terram, & vniuersā quæ in ea sunt: maria, & omnia quæ in eis sunt: & tu viuificas omnia hæc, & exercitus cæli te adorat. * Tu ipse, Domine Deus, qui elegisti Abram, & eduxisti eum de igne Chaldæorum, & posuisti nomen eius Abraham. * Et inuenisti cor eius fidele coram te: & percussisti cum eo foedus vt dares ei Terram Chananī, Hethæi, Amorrhæi, & Pherezzi, & Iebusæi, & Gergesæi, vt dares semini eius: & implesti verba tua, quoniam iustus es. * Et vidisti afflictionem patrum nostrorum in Ægypto: clamoremq. eorum audisti super Mare rubrum. * Et dedisti signa atque portenta in Pharaone, & in vniuersis seruis eius, & in omni populo terræ illius: cognouisti enim quia superbe egerant contra eos: & fecisti tibi nomē, sicut & in hac die. * Et mare diuisti ante eos, & transferunt per medium maris in sicco: persecutores autem eorum proiecisti in profundum, quasi lapidem in aquas validas. * Et in columna nubis ductor eorum fuisti per diem, & in columna ignis per noctem, vt appareret eis via, per quam ingrediebantur. * Ad montem quoque Sinai descendisti, & lo-

& locutus es cum eis de cælo, & dedi-
 sti eis iudicia recta, & legem veritatis,
 ceremonias, & præcepta bona: * & fab-
 14 batum sanctificatum tuum ostendisti eis,
 & mandata, & ceremonias, & legem.
 præcepisti eis in manu Moyfi serui tui.
 * Panem quoque de cælo dedisti eis in
 15 fame eorum, & aquam de petra eduxi-
 sti eis sitientibus, & dixisti eis vt ingre-
 derentur & possiderent terram, super
 quam leuasti manum tuam vt traderes
 eis. * Ipsi vero & patres nostri superbe
 16 egerunt, & indurauerunt ceruices suas,
 & non audierunt mandata tua. * Et non
 17 luerunt audire, & non sunt recordati
 mirabilium tuorum quæ feceras eis. Et
 indurauerunt ceruices suas, & dederunt
 caput vt conuerterentur ad seruitutem
 suam, quasi per contentionem. Tu autē
 Deus propitius, clemens, & misericors, D
 longanimis, & multæ miserationis non
 dereliquisti eos, * & quidem cum fecis-
 18 sent sibi vitulum conflatilem, & dixis-
 sent: Iste est Deus tuus, qui eduxit te
 de Ægypto: feceruntq. blasphemias ma-
 gnas. * Tu autem in misericordijs tuis
 19 multis non dimisisti eos in deserto: co-
 lumna nubis non recessit ab eis per diē
 vt duceret eos in viam, & columna
 ignis per noctem vt ostenderet eis iter
 per quod ingrederentur. * Et spiritum
 20 tuum bonum dedisti qui doceret eos, &
 manna tuum non prohibuisti ab ore
 eorum, & aquam dedisti eis in siti.
 * Quadraginta annis pauisti eos in de-
 21 serto, nihilq. eis defuit: vestimenta eo-
 rum non inueterauerunt, & pedes eo-
 rum non sunt attriti. * Et dedisti eis re-
 22 gna, & populos, & partitus es eis for-
 tes: & possederunt terram Sehon, &
 terram regis Hesebon, & terrā Og re-
 23 gis Basan. * Et multiplicasti filios eorū
 sicut stellas cæli, & adduxisti eos ad ter-
 ram, de qua dixeras patribus eorum vt
 ingrederentur & possiderent. * Et vene-
 24 runt filij, & possederunt terrā, & humi-
 25 liasti corā eis habitatores terræ Chana-
 nez, & dedisti eos in manu eorū & reges
 eorū & populos terræ vt facerēt eis sicut
 placebat illis. * Ceperūt itaque vrbes mu-
 26 nitas & humum pinguem, & possede-
 runt domos plenas cunctis bonis: cister-
 nas ab alijs fabricatas, vineas, & oliue-
 27 ra, & ligna pomifera multa: & come-

derunt, & saturati sunt, & impinguati
 sunt, & abundauerunt delicijs in boni-
 28 tate tua magna. * Prouocauerunt autem
 te ad iracundiam, & recesserunt a te,
 & proiecerunt legem tuam post terga
 sua: & prophetas tuos occiderunt, qui
 contestabantur eos vt reuerterentur ad
 29 te: feceruntq. blasphemias grandes. * Et
 dedisti eos in manu hostium suorum,
 & afflixerunt eos. Et in tempore tribu-
 lationis suæ clamauerunt ad te, & tu de
 cælo audisti, & secundum miserationes
 tuas multas dedisti eis saluatores, qui
 saluarent eos de manu hostium suorū.
 30 * Cumq. requieuisent, reuersi sunt vt
 facerent malum in conspectu tuo: &
 dereliquisti eos in manu inimicorum
 suorum, & possederunt eos. Conuer-
 siq. sunt, & clamauerunt ad te: tu autē
 de cælo exaudisti, & liberaisti eos in
 31 misericordijs tuis, multis temporibus.
 32 * Et contestatus es eos vt reuerterentur
 ad Legem tuam. Ipsi vero superbe ege-
 runt, & non audierunt mandata tua, &
 in iudicijs tuis peccauerunt, quæ faciet
 homo, & viuet in eis: & dederunt hu-
 33 merum recedentem, & ceruicem suam
 indurauerunt, nec audierunt. * Et pro-
 34 traxisti super eos annos multos, & con-
 testatus es eos in spiritu tuo per manū
 prophetarum tuorum: & non audierūt,
 & tradidisti eos in manu populorū ter-
 35 rarum. * In misericordijs autē tuis plu-
 rimis non fecisti eos in consumptionē,
 nec dereliquisti eos: quoniam Deus mi-
 36 serationum, & clemens es tu. * Nunc
 itaque Deus noster magne, fortis, &
 37 terribilis, custodiens pactum & miseri-
 cordiam, ne auertas a facie tua omnem
 laborem, qui inuenit nos, reges nostros,
 & principes nostros, & sacerdotes no-
 38 stros, & prophetas nostros, & patres
 nostros, & omnem populum tuum a
 diebus regis Assur vsque in diem hanc.
 39 * Et tu iustus es in omnibus, quæ vene-
 runt super nos: quia veritatem fecisti,
 40 nos autem impie egimus. * Reges no-
 stri, principes nostri, sacerdotes nostri,
 & patres nostri non fecerunt legem tuā,
 & non attenderunt mandata tua, & tes-
 timonia tua quæ testificatus es in eis.
 41 * Et ipsi in regnis suis, & in bonitate
 tua multa, quam dederas eis, & in ter-
 ra latissima & pingui, quam tradideras
 in

in conspectu eorum, non seruerunt tibi, nec reuersi sunt a studiis suis pessimis. * Ecce nosipsi hodie serui sumus: & terra, quam dedisti patribus nostris ut comederent panem eius, & quæ bona sunt eius, & nosipsi serui sumus in ea. * Et fruges eius multiplicantur regionibus, quos posuisti super nos propter peccata nostra, & corporibus nostris dominantur, & iumentis nostris secundum voluntatem suam, & in tribulatione magna sumus. * Super omnibus ergo his nosipsi percipimus foedus, & scribimus, & signant principes nostri, Leuitæ nostri, & Sacerdotes nostri.

CAP. X.

Signatores autem fuerunt, Nehemias, Atherfatha, filius Hachelai, & Sedecias, * Saraïas, Azarias, Ieremias, * Pheshur, Amarias, Melchias, * Hattus, Sebenia, Melluch, * Harem, Merimuth, Obdias, * Daniel, Genthon, Baruch, * Mosollam, Abia, Miamin, * Maazia, Belgai, Semeia: hi sacerdotes. * Porro Leuitæ, Iosue, filius Azanix, Bennui de filiis Henadad, Cedmihel, & fratres eorum, Sebenia, Odaia, Celita, Phalaia, Hanan, * Micha, Rohob, Hasebia, * Zachur, Serebia, Sabania, * Odaia, Bani, Baninu. * Capita populi, Pharos, Phahathmoab, Aclam, Zethu, Bani, * Bonni, Azgad, Bebai, * Adonia, Begoai, Adin, * Ater, Hezeia, Azur, * Odaia, Hafum, Bessai, * Hareph, Anathoth, Nebai, * Megphias, Mosollam, Hazir, * Meshabel, Sadoc, Ieddua, * Pheltia, Hanan, Anaia, * Osee, Hanania, Hasebia, * Alohes, Phalea, Sobec, * Rehum, Hasebna, Maasia, * Echaia, Hanan, Anan, * Meluch, Haran, Baana: * & reliqui de populo, Sacerdotes, Leuitæ, ianitores, & cantores, Nathinai, & omnes qui se separauerunt de populis terrarum ad legem Dei, uxores eorum, filij eorum, & filie eorum, * omnes qui poterant sapere spondentes pro fratribus suis, optimates eorum, & qui veniebant ad pollicendum, & iurandum ut ambulaurent in lege Dei, quâ dederat in manu Moysi serui Dei, ut facerent & custodirent vniuersa mandata Domini Dei nostri, & iudicia eius &

ceremonias eius, * & ut non daremus filias nostras populo terræ, & filias eorum non acciperemus filijs nostris. * Populi quoque terræ, qui important venalia, & omnia ad usum, per diem sabbati ut vendant, non accipiemus ab eis in sabbato & in die sanctificato. Et dimittemus annum septimum, & exactionem vniuersæ manus. * Et statuemus super nos præcepta, ut demus tertiam partem sicii per annum ad opus domus Dei nostri, * ad panes propositionis, & ad sacrificium sempiternum, & in holocaustum sempiternum in sabbatis, in calædis, in solemnitatibus, & in sanctificatis, & pro peccato: ut exoretur pro Israel, & in omnem usum domus Dei nostri. * Sortes ergo misimus super oblationem lignorum inter Sacerdotes, & Leuitas, & populum, ut inferrentur in domum Dei nostri per domos patrum nostrorum, per tempora, a temporibus anni usque ad annum: ut arderent super altare Domini Dei nostri, sicut scriptum est in lege Moysi: * & ut afferremus primogenita terræ nostræ, & primitiua vniuersi fructus omnis ligni, ab anno in annum, in domo Domini. * & primitiua filiorum nostrorum, & pecorum nostrorum, sicut scriptum est in lege, & primitiua bouum nostrorum, & ouium nostrarum, ut offerrentur in domo Dei nostri, Sacerdotibus qui ministrant in domo Dei nostri: * & primitias ciborum nostrorum, & libaminum nostrorum, & poma omnis ligni, vinemix quoque & olei afferemus Sacerdotibus ad gazophylacium Dei nostri, & decimam partem terræ nostræ Leuitis. Ipsi Leuitæ decimas accipiet ex omnibus ciuitatibus operum nostrorum. * Erit autem Sacerdos filius Aaron cum Leuitis in decimis Leuitarum, & Leuitæ offerent decimam partem decimarum suarum in domo Dei nostri, ad gazophylacium in domum thesauri. * Ad gazophylacium enim deportabunt filij Israel, & filij Leui primitias frumenti, vini, & olei: & ibi erunt vasa sanctificata, & Sacerdotes, & cantores, & ianitores, & ministri, & non dimittemus domum Dei nostri.

CAP. XI.

Habitauerunt autem principes populi in Ierusalem: reliqua vero plebs amisit sortem, ut tollerent unam partem de decem qui habitaturi essent in Ierusalem ciuitate sancta, nouem vero partes in ciuitatibus. * Benedixit autem populus omnibus viris qui se spote obtulerant ut habitarent in Ierusalem. * Hi sunt itaque principes prouinciarum qui habitauerunt in Ierusalem, & in ciuitatibus Iuda. Habitauit autem unusquisque in possessione sua, in urbibus suis, Israel, Sacerdotes, Leuitae, Nethinim, & filij seruorum Salomonis. * Et in Ierusalem habitauerunt de filiis Iuda, & de filiis Benjamin: de filiis Iuda, Athaias filius Aziam, filij Zachariae, filij Amariae, filij Saphariae, filij Malaleel: de filiis Phares, * Maasia filius Baruch, filius Cholhoza, filius Hazia, filius Adaia, filius Ioarib, filius Zachariae, filius Silonitis: * omnes hi filij Phares, qui habitauerunt in Ierusalem, quadringenti sexaginta octo viri fortes. * Hi sunt autem filij Benjamin: Sellum filius Mosollam, filius Ioed, filius Phadaia, filius Colaia, filius Masia, filius Etheel, filius Isaia, * & post eum Gebbai, Sellai, nongenti viginti octo, * & Ioel filius Zechri praepositus eorum, & Iudas filius Senua super ciuitatem secundus. * Et de sacerdotibus, Idaia filius Ioarib, Tachin, * Saraia filius Helciae, filius Mosollam, filius Sadoc, filius Meraioth, filius Achitob princeps domus Dei, * & fratres eorum facientes opera templi: octingenti viginti duo. Et Adaia filius Ieroham, filius Phelelia, filius Amfi, filius Zachariae, filius Pheshur, filius Melchiae, * & fratres eius principes patrum: ducenti quadraginta duo. Et Amassai filius Azreel, filius Ahazi, filius Mosollamoth, filius Emmer, * & fratres eorum potentes nimis: centum viginti octo, & praepositus eorum Zabdiel filius potentium. * Et de Leuitis Semeia filius Hasub, filius Azaricam, filius Hasabia, filius Boni, * & Sabathai & Ioabed, super omnia opera, quae erant forinsecus in domo Dei, a principibus Leuitarum. * Et Mathania filius Michae, filius Zebedei, filius Asaph princeps ad laudandum, & ad confitendum in ora-

tionem, & Bechecia secundus de fratribus eius, & Abda filius Samua, filius Galal, filius Idithum: * omnes Leuitae in ciuitate sancta ducenti octoginta quattuor. * Et ianitores, Accub, Telmon, & fratres eorum, qui custodiebant ostia: centum septuaginta duo. * Et reliqui ex Israel Sacerdotes & Leuitae in vniuersis ciuitatibus Iuda, unusquisque in possessione sua. * Et Nethinim, qui habitabant in Ophel, & Siaha, & Gaspha de Nethinim. * Et episcopus Leuitarum in Ierusalem, Azzi filius Bani, filius Hasabiae, filius Mathaniae, filius Michae. De filiis Asaph, cantores in ministerio domus Dei. * Praeceptum quippe regis super eos erat, & ordo in cantoribus per dies singulos, * & Phathahia filius Mezebel, de filiis Zara filij Iuda in manu regis, iuxta omne verbum populi, * & in domibus per omnes regiones eorum. De filiis Iuda habitauerunt in Cariatharbe & in filiabus eius: & in Dibon, & in filiabus eius: & in Cabseel, & in viculis eius, * & in Iesue, & in Molada, & in Bethphaleth, * & in Hasersual, & in Bersabee, & in filiabus eius, * & in Socleg, & in Mochona, & in filiabus eius, * & in Remmon, & in Sarai, & in Ierimuth, * Zanoa, Odollam, & in villis earum, Lachis & regionibus eius, & Azeca, & filiabus eius. Et manserunt in Bersabee, usque ad vallem Ennom. * Filij autem Benjamin, Geba, Mechmas, & Hai, & Bethel & filiabus eius. * Anathoth, Nob, Anania, * Asor, Rama, Gethaim, * Hadid, Seboim, & Neballat, Lod * & Ono valle artificum. * Et de Leuitis portiones Iudae & Benjamin.

CAP. XII.

Hi sunt autem Sacerdotes & Leuitae, qui ascenderunt cum Zorobabel filio Salathiel, & Iosue: Saraia, Ieremias, Esdras, * Amaria, Melluch, Hattus, * Sebenias, Rheu, Merimuth, * Addo, Genthon, Abia, * Miamin, Madia, Belga, * Semeia, & Ioarib, Idaia, Sellum, Amoc, Helcias, * Idaia. Isti principes Sacerdotum, & fratres eorum in diebus Iosue. * Porro Leuitae, Iesua, Benui, Cedmihel, Sarebia, Iuda, Mathanias, super hymnos ipsi & fratres eorum: * & Bechecia atque Hanni, & fratres eorum unusquisque in officio suo.

suo. Iosue autē genuit Ioacim, & Ioacim
 genuit Eliasib, & Eliasib genuit Ioiada,
 * & Ioiada genuit Ionathan, & Ionathan
 genuit Ieddoā. * In diebus autem Ioa-
 cim erant Sacerdotes & principes fami-
 liarum: Saraiz, Maraiz: Ieremix, Hana-
 nia: * Esdrā, Mosollam: Amariz, Ioha-
 nan: * Milicho, Ionathan, Sebenix, Ioseph:
 * Haram, Edna: Maraioth, Helci: * Adaiz,
 Zacharia, Genthon, Mosollam: * Abix,
 Zechri, Miamin & Moadiz, Phelti: * Bel-
 gā, Sammua: Semaiz, Ionathan, * Ioiā-
 rib, Mathanai: Iodaiz, Azzi: * Sellai, Ce-
 lai: Amoc, Heber: * Helcia, Hasebia:
 Idaiz, Nathanael. * Leuitz in diebus Elia-
 sib, & Ioiada, & Iohanan, & Ieddoā scri-
 pti principes familiarum, & Sacerdo-
 tes in regno Darij Persz. * Filij Leui prin-
 cipes familiarum, scripti in Libro ver-
 borum dierum, & vsque ad dies Iona-
 than, filij Eliasib. * Et principes Leuita-
 rum, Hasebia, Serebia, & Iosue filius
 Cedmihel: & fratres eorum per vices
 suas, vt laudarent & confiterentur iuxta
 praeceptum Dauid viri Dei, & observa-
 rent æque per ordinem. * Mathania, &
 Bebecia, Obedia, Mosollam, Telson,
 Accub custodes portarum & vestibulo-
 rum ante portas. * Hi in diebus Ioacim
 filij Iosue, filij Iosedec, & in diebus Ne-
 hemix ducis, & Esdrā sacerdotis scri-
 bzq. * In dedicatione autem muri Ieru-
 salem requisierunt Leuitas de omnibus
 locis suis vt adducerent eos in Ierusalē,
 & facerent dedicationem & lætitiā in
 actione gratiarum, & cantico, & in cym-
 balis, psalterijs, & citharis. * Congregati
 sunt autem filij cantorum de campestri-
 bus circa Ierusalem, & de villis Nethu-
 phati, * & de domo Galgal, & de regio-
 nibus Geba & Azmaueth: quoniam vil-
 las ædificauerūt sibi cantores in circui-
 tu Ierusalem. * Et mundati sunt Sacer-
 dotes & Leuitz, & mundauerunt popu-
 lum, & portas, & murum. * Ascendere
 autem feci principes Iuda super murū,
 & statui duos magnos choros. laudan-
 tium. Et ierunt ad dexteram super mu-
 rum ad portā sterquilini. * Et iuit post
 eos Ofaas, & media pars principum
 Iuda, * & Azarias, Esdras, & Mosollam,
 Iudas, & Beniamin, & Semeia, & Iere-
 mias. * Et de filiis sacerdotum in tubis,
 Zacharias filius Ionathan, filius Semeiz,

filius Mathaniaz, filius Michaiz, filius Ze-
 chur, filius Asaph, * & fratres eius Seme-
 ia, & Azareel, Malalai, Galalai, Maai, Na-
 thanael, & Iudas, & Hanani, in vasis can-
 tici Dauid viri Dei: & Esdras scriba an-
 te eos in porta Fontis. * Et contra eos
 ascenderunt in gradibus ciuitatis Dauid
 in ascensu muri super domum Dauid;
 & vsque ad portam Aquarum ad Oriē-
 tem. * Et chorus secundus gratias refe-
 rentium ibat ex aduerso, & ego post eū,
 & media pars populi super murum &
 super turrim furnorum, & vsque ad mu-
 rum latissimum, * & super portam
 Ephraim, & super portam antiquam; &
 super portam piscium & turrim Hana-
 neel, & turrim Emath, & vsque ad por-
 tam gregis: & steterunt in porta custo-
 diz, * steteruntq. duo chori laudantium
 in domo Dei, & ego, & dimidia pars
 magistratum mecum. * Et Sacerdotes,
 D Eliachim, Maasia, Miamin, Michea,
 Elioenai, Zacharia, Hanania in tubis,
 * & Maasia, & Semeia, & Eleazar, &
 Azzi, & Iohanan, & Melchiz, & Ae-
 lam, & Ezer. Et clare cecinerunt can-
 tores, & Iezraia prapositus: * & im-
 molauerunt in die illa victimas magnas,
 & lætati sunt: Deus enim lætificauerat
 eos lætitia magna: sed & vxores eo-
 rum & liberi gauisi sunt, & audita est
 lætitia Ierusalem procul. * Recensue-
 runt quoque in die illa viros super ga-
 zophylacia thesauri ad libamina, &
 ad primitias, & ad decimas, vt intro-
 ferrent per eos principes ciuitatis in
 decore gratiarum actionis, Sacerdotes
 & Leuitas: quia lætificatus est Iuda in
 Sacerdotibus & Leuitis assistantibus. * Et
 custodierunt obseruationem Dei sui, &
 obseruationem expiationis, & canto-
 res, & ianitores iuxta praeceptum Da-
 uid, & Salomonis filij eius, * quia in
 diebus Dauid & Asaph ab exordio e-
 rant principes constituti cantorum in
 carmine laudantium, & consentium
 Deo. * Et omnis Israhel, in diebus Zo-
 robabel, & in diebus Nehemix dabane
 partes cantoribus & ianitoribus per
 dies singulos, & sanctificabant Leui-
 tas, & Leuitz sanctificabant filios
 Aaron.

CAP. XIII.

Deut. 29. 1.) **I**N die autem illo lectum est in volumine Moysi audiente populo: & inuentum est scriptum in eo, quod non debeant introire Ammonites & Moabites in ecclesiam Dei usque in æternum: * eo quod non occurrerint filijs Israel cum pane & aqua: & conduxerint aduersum eos Balaam, ad maledicendum eis: & conuertit Deus noster maledictionem in benedictionem. * Factum est autem, cum audissent legem, separauerunt omnem alienigenam ab Israel. * Et super hoc erat Eliasib sacerdos, qui fuerat prepositus in gazophylacio domus Dei nostri, & proximus Tobiz. * Fecit ergo sibi gazophylacium grande, & ibi erant ante eum reponentes munera, & thus, & vasa, & decimam frumenti, vini, & olei, partes Leuitarum, & cantorum, & ianitorum, & primitias sacerdotales. * In omnibus autem his non fui in Ierusalem, quia anno trigesimo secundo Artaxerxis regis Babylonis veni ad regem, & in fine dierum rogaui regem. * Et veni in Ierusalem, & intellexi malum, quod fecerat Eliasib Tobiz ut faceret ei thesaurum in vestibulis domus Dei. * Et malum mihi visum est valde. Et proieci vasa domus Tobiz foras de gazophylacio: * precepiq. & emundauerunt gazophylacia: & retuli ibi vasa domus Dei, sacrificium, & thus. * Et cognoui quod partes Leuitarum non fuissent dactæ: & fugisset vnusquisque in regionem suam de Leuitis, & cantoribus, & de his, qui ministrabant: * & egi causam aduersus magistratus, & dixi: Quare dereliquimus domum Dei? Et congregaui eos, & feci stare in stationibus suis. * Et omnis Iuda apportabat decimam frumenti, vini, & olei in horrea. * Et constituimus super horrea Selemiam Sacerdotem, & Sadoc scribam, & Phadaiam de Leuitis, & iuxta eos Hanan filium Zachur, filium Mathania: quoniam fideles comprobati sunt, & ipsis creditæ sunt partes fratrum suorum. * Memento mei Deus meus pro hoc, & ne deas miserationes meas, quas feci in domo Dei mei, & in ceremonijs eius. * In diebus illis vidi in Iuda calcantes torcularia

in sabbato, portantes æternos, & onerantes super asinos vinum, & vvas, & ficus, & omne onus, & inferentes in Ierusalem die sabbati. Et contestatus sum ut in die qua vendere liceret, venderet. * Et Tyrij habitauerunt in ea inferentes pisces, & omnia venalia: & vendebant in sabbatis filijs Iuda in Ierusalem: * & obiurgauī optimates Iuda, & dixi eis: Quare est hæc res mala, quam vos facitis & profanatis diem Sabbati? * Numquid non hæc fecerunt patres nostri, & addidit Deus noster super nos omne malum hoc, & super ciuitatem hanc? Et vos additis iracundiam super Israel violando Sabbatum. * Factum est autem, cum quieuisset portæ Ierusalem in die Sabbati, dixi: & clausurunt ianuas, & precepi ut non aperirent eas usque post Sabbatum: & de pueris meis constitui super portas ut nullus inferret onus in die Sabbati. * Et manserunt negotiatores, & vendentes vniuersa venalia foris Ierusalem semel & bis. * Et contestatus sum eos, & dixi eis: Quare manetis ex aduerso muri? si secundo hoc feceritis, manum mittam in vos. Itaque ex tempore illo non venerunt in Sabbato. * Dixi quoque Leuitis ut mundarentur, & venirent ad custodiendas portas, & sanctificandam diem Sabbati: & pro hoc ergo memento mei Deus meus, & parce mihi secundum multitudinem miserationum tuarum. * Sed & in diebus illis vidi Iudæos ducentes uxores Azotidas, Ammonitidas, & Moabitidas. * Et filij eorum ex media parte loquebantur Azotice, & nesciebant loqui Iudaice, & loquebantur iuxta linguam populi, & populi. * Et obiurgauī eos, & maledixi. Et cecidi ex eis viros, & decaluaui eos, & adiuraui in Deo, ut non darent filias suas filijs eorum, & non acciperent de filiabus eorum filijs suis, & sibi metipsis, dicens: * Numquid non in huiusmodi re peccauit Salomon rex Israel? & certe in gentibus multis non erat rex similis ei, & dilectus Deo suo erat, & posuit eum Deus regem super omnem Israel: * & ipsum ergo duxerunt ad peccatum mulieres alienigenæ. * Numquid & nos inobedientes faciemus omne malum grande hoc ut prauaricemur in

Deo nostro, & ducamus vxores peregrinas? * De filiis autem Ioiada filij 18
 Eliasib sacerdotis magni, gener erat Sannaballat Horonites, quem fugauit a me. 19
 * Recordare Domine Deus meus aduersum eos, qui polluant sacerdotium, iusq. Sacerdotale & Leuiticum. * Igi- 30

tur mundaui eos ab omnibus alienigenis, & constitui ordines Sacerdotum, & Leuitarum, vnumquemque in ministerio suo: * & in oblatione lignorum in temporibus constitutis, & in primitiis: memento mei Deus meus in bonum. Amen.

LIBER TOBIAE.

CAPVT PRIMVM.

TOBIAS ex tribu, & ciuitate Nephthali (quæ est in superioribus Galilææ supra Naasson, post viam, quæ ducit ad Occidentem, in sinistro habens ciuitatem Sephet) * cum captus esset in diebus Salmanasar regis Assyriorum, in captiuitate tamen positus, viam veritatis non deseruit, * ita vt omnia, quæ habere poterat, quotidie concaptiuis fratribus, qui erant ex eius genere, impertiret. * Cumq. esset iunior omnibus in tribu Nephthali, nihil tamen puerile gessit in opere. * Denique cum irent omnes ad vitulos aureos, quos Ieroboam fecerat rex Israel, hic solus fugiebat consortia omnium, * sed pergebat in Ierusalem ad templum Domini, & ibi adorabat Dominum Deum Israel, omnia primitiua sua, & decimas suas fideliter offerens, * ita vt in tertio anno profelytis & aduenis ministraret omnem decimationem. * Hæc & his similia secūdum legem Dei puerulus obseruabat. * Cum vero factus esset vir, accepit vxorem Annam de tribu sua, genuitq. ex ea filium, nomen suum imponens ei, * quem ab infantia timere Deū docuit, & abstinere ab omni peccato. * Igitur, cum per captiuitatem deuenisset cum vxore sua, & filio in ciuitatem

12 Niniuen cum omni tribu sua, (* cum omnes ederent ex cibis Gentiliū) iste custodiuit animam suā, & numquā contaminatus est in escis eorū. * Et quoniā memor fuit Domini in toto corde suo, dedit illi Deus gratiā in conspectu Salmanasar regis, * & dedit illi potestatem quocumque vellet ire, habens libertatē quacumque facere voluisset. * Pergebat ergo ad omnes, qui erāt in captiuitate, & monita salutis dabat eis. * Cum autē venisset in Rages ciuitatē Medorum, & ex his, quibus honoratus fuerat a rege, habuisset decē talenta argenti: * & cum in multa turba generis sui Gabeli egentem videret, qui erat ex tribu eius, sub chirographo dedit illi memoratū pondus argenti. * Post multū vero temporis, mortuo Salmanasar rege, cum regnaret Sennacherib filius eius pro eo, & filios Israel exosos haberet in conspectu suo: 19 * Tobias quotidie pergebat per omnem cognationem suam, & cōsolabatur eos, diuidebatq. vnicuique, prout poterat, de facultatibus suis: * esurientes alebat, nudisq. vestimenta præbebat, & mortuis atque occisis sepulturam sollicitus exhibebat. * * Denique cum reuersus esset rex Sennacherib fugiens a Iudæa plagam, quam circa eum fecerat Deus propter blasphemiam suam, & iratus multos occideret ex filiis Israel, Tobias sepeliebat corpora eorum. * At vbi nunciatum est

4. Reg. 17. 8.
3. & 18. 9.

8. Reg. 12. 2.
38

4. Reg. 19. 35
Eccl. 4. 1. d. 10

est regi, iussit eum occidi, & tulit omnem substantiam eius. * Tobias vero cum filio suo, & cum vxore fugiens, nudus latuit, quia multi diligebant eum. * Post dies vero quadragintaquinque occiderunt regem filij ipsius, & reuersus est Tobias in domum suam, omnisq. facultas eius restituta est ei.

CAP. II.

Posthæc vero, cum esset dies festus Domini, & factum esset prandium bonum in domo Tobie, dixit filio suo: Vade, & adduc aliquos de tribu nostra, timentes Deum, ut epulentur nobiscum. * Cumq. abiisset, reuersus nunciauit ei, unum ex filijs Israel iugulatum iacere in platea. Statimq. exiliens de accubitu suo, relinquens prandium, ieiunus peruenit ad corpus: tollensq. illud portauit ad domum suam occulte, ut dum sol occubuisset, caute sepeliret eum. * Cumq. occubasset corpus, manducauit panem cum luctu & tremore, memorans illum sermonem, quem dixit Dominus per Amos prophetam: Dies festi vestri conuertentur in lamentationem, & luctum. * Cum vero sol occubuisset, abiit, & sepeliuit eum. * Arguebant autem eum omnes proximi eius, dicentes: Iam huius rei causa interfici iussus es, & vix effugisti mortis imperium, & iterum sepelis mortuos? * Sed Tobias plus timens Deum, quam regem, rapiebat corpora occisorum, & occultabat in domo sua, & medijs noctibus sepeliebat ea. * Contigit autem ut quadam die fatigatus a sepultura, veniens in domum suam, iacisset se iuxta parietem, & obdormisset, & ex nido hirundinum dormienti illi calida stercorea incideret super oculos eius, fieretq. cæcus. * Hanc autem tentationem ideo permisit Dominus euuare illi, ut posteris daretur exemplum patientiæ eius, sicut & sancti Iob. * Nam cum ab infantia sua, semper Deum timuerit, & mandata eius custodierit, non est contristatus contra Deum quod plaga cæcitatis euenerit ei, sed immobilis in Dei timore permansit, agens gratias Deo omnibus diebus vite sue. * Nam sicut beato Iob insultabant reges, ita isti parentes & cognati eius irridebant vitam

eius, dicentes: Vbi est spes tua, pro qua eleemosynas, & sepulturas faciebas? Tobias vero increpabat eos, dicens: Nolite ita loqui: quoniam filij sanctorum sumus, & vitam illam expectamus, quam Deus daturus est his, qui fidem suam nunquam mutant ab eo. * Anna vero vxor eius ibat ad opus textrinum quotidie, & de labore manuum suarum victum, quem consequi poterat, deferbat. * Unde factum est, ut hoedum caprarum accipiens detulisset domi. * Cuius cum vocem balantis vir eius audisset, dixit: Videte, ne forte furtiuus sit, reddite eum dominis suis; quia non licet nobis aut edere ex furto aliquid, aut contingere. * Ad hæc vxor eius irata respondit: Manifeste vana facta est spes tua, & eleemosynæ tuæ modo apparuerunt. * Atque his, & alijs huiusmodi verbis exprobrabat ei.

CAP. III.

Tunc Tobias ingemuit, & cepit orare cum lacrymis, dicens: Iustus es Domine, & omnia iudicia tua iusta sunt, & omnes viæ tuæ, misericordia, & veritas, & iudicium. * Et nunc Domine memor esto mei, & ne vindictam sumas de peccatis meis, neque reminiscaris delicta mea, vel parentum meorum. * Quoniam non obediimus præceptis tuis, ideo traditi sumus in direptionem, & captiuitatem, & mortem, & in fabulam, & in improprium omnibus nationibus, in quibus dispersisti nos. * Et nunc Domine magna iudicia tua, quia non egimus secundum præcepta tua, & non ambulauimus sincere coram te. * Et nunc Domine secundum voluntatem tuam fac mecum, & præcipe in pace recipi spiritum meum: expedit enim mihi mori magis quam viuere. * Eadem itaque die contigit ut Sara filia Raguelis in Rages ciuitate Medorum, & ipsa audiret improprium, ab una ex ancillis patris sui, quoniam tradita fuerat septem viris, & demonium nomine Asmodæus occiderat eos, mox ut ingressi fuissent ad eam. * Ergo cum pro culpa sua increparet puellam, respondit ei, dicens: Amplius ex te non videamus filium, aut filiam super

terram, interfecit virorum tuorum. * Numquid & occidere me vis, sicut iam occidisti septem viros? Ad hanc vocem perrexit in superius cubiculum domus suae: & tribus diebus, & tribus noctibus non manducauit, neque bibit: * sed in oratione persistens cum lacrymis deprecabatur Deum, ut ab isto improperio liberaret eam. * Factum est autem die tertia, dum compleret orationem, benedicens Dominum, * dixit: Benedictum est nomen tuum Deus patrum nostrorum: Cui cum iratus fueris, misericordiam facies, & in tempore tribulationis peccata dimittis his, qui inuocant te. * Ad te Domine faciem meam conuerto, ad te oculos meos dirigo. * Peto Domine ut de vinculo improperij huius absolvas me, aut certe desuper terram eripias me. * Tu scis Domine, quia numquam concupiui virum, & mundam seruavi animam meam ab omni concupiscencia. * Numquam cum ludetibus miscui me: neque cum his, qui in leuitate ambulant, participem me praeui. * Virum autem cum timore tuo, non cum libidine mea consensui suscipere. * Et, aut ego indigna fui illis, aut illi forsitan me non fuerunt digni: quia forsitan viro alij conseruasti me. * Non est enim in hominis potestate consilium tuum. * Hoc autem pro certo habet omnis, qui te colit, quod vita eius, si in probatione fuerit, coronabitur: si autem in tribulatione fuerit, liberabitur: & si in correptione fuerit, ad misericordiam tuam venire licebit. * Non enim delectaris in perditionibus nostris: quia post tempestatem, tranquillum facis: & post lachrymationem & fletum, exultationem infundis. * Sit nomen tuum Deus Israel benedictum in saecula. * In illo tempore exaudite sunt preces amborum in conspectu glorie summi Dei: * & missus est Angelus Domini sanctus Raphael, ut curaret eos ambos, quorum vno tempore sunt orationes in conspectu Domini recitatae.

CAP. II II.

Igitur cum Tobias putaret orationem suam exaudiri ut mori potuisset, vocauit ad se Tobiam filium suum, & dixit ei: Audi fili mi verba oris mei,

& ea in corde tuo, quasi fundamentum construe. * Cum acceperit Deus animam meam, corpus meum sepeli: & honorem habebis matri tuae omnibus diebus vitae eius: memor enim esse debes, quae & quanta pericula passa sit propter te in vtero suo. * Cum autem & ipsa compleuerit tempus vitae suae, sepelias eam circa me. * Omnibus autem diebus vitae tuae in mente habeto Deum: & caue ne aliquando peccato consentias, & praevertas praecepta Domini Dei nostri. * Ex substantia tua fac eleemosynam, & noli auertere faciem tuam ab illo paupere: ita enim fiet ut nec a te auertatur facies Domini. * Quo modo porueris, ita esto misericors. * Si multum tibi fuerit, abundanter tribue: si exiguum tibi fuerit, etiam exiguum libenter impertiri stude. * Praemium enim bonum tibi thesaurizas in die necessitatis. * Quoniam eleemosyna ab omni peccato, & a morte liberat, & non patietur animam ire in tenebras. * Fiducia magna erit coram summo Deo eleemosyna omnibus facientibus eam. * Attende tibi fili mi ab omni fornicatione, & praeuixorem tuam numquam patiaris crimen scire. * Superbiam numquam in tuo sensu, aut in tuo verbo dominari permittas: in ipsa enim initium sumpsit omnis perditio. * Quicumque tibi aliquid operatus fuerit, statim ei mercedem restitue, & merces mercenarij tui apud te omnino non remaneat. * Quod ab alio oderis fieri tibi, vide ne tu aliquid quando alteri facias. * Panem tuum cum esurientibus & egenis comede, & de vestimentis tuis nudos tege. * Panem tuum, & vinum tuum super sepulturam iusti constitue, & noli ex eo manducare, & bibere cum peccatoribus. * Confilium semper a sapiente perquire. * Omni tempore benedic Deum: & pete ab eo, ut vias tuas dirigat, & omnia consilia tua in ipso permaneant. * Indico etiam tibi fili mi dedisse me decem talenta argenti, dum adhuc infantulus esses, Gabelo, in Rages ciuitate Medorum, & chirographum eius apud me habeo: & ideo perquire quo modo ad eum peruenias, & recipias ab eo supra memoratum pondus argenti, & restituas ei chirographum suum. * Noli timere, fili

Luc. 14. c. 11
Prov. 3. b. 9
Eccl. 4. a. 1 &
14. b. 11
Eccl. 35. a. 4

Eccl. 29. c.
11

1. Theol. 4. a. 1

Genes. 1. a. 3
Leu. 19. c. 11
Deut. 24. c. 14
Matth. 7. b. 12

Luc. 6. d. 17

Luc. 14. c. 24

filii mi : pauperem quidem vitam gerimus, sed multa bona habebimus si timuerimus Deum, & recesserimus ab omni peccato, & fecerimus bene.

C A P. V.

Tunc respondit Tobias patri suo, & dixit: Omnia quaecumque praecepi mihi faciam pater. Quo modo autem pecuniam hanc requiram, ignoro. ille me nescit, & ego eum ignoro: quod signum dabo ei? Sed neque viam, per quam pergatur illuc, aliquando cognoui. Tunc pater suus respondit illi, & dixit: Chirographum quidem illius penes me habeo: quod dum illi ostenderit, statim restituet. Sed perge nunc, & inquire tibi aliquem fidelem virum, qui eat tecum salua mercede sua: ut, dum adhuc viuo, recipias eam. Tunc egressus Tobias, inuenit iuuenem splendidum, stantem praecinctum, & quasi paratum ad ambulandum. Et ignorans quod Angelus Dei esset, salutauit eum, & dixit: Vnde te habemus bone iuuenis? At ille respondit: Ex filijs Israel. Et Tobias dixit ei: Nosti viam, quae ducit in regionem Medorum? Cui respondit: Noui: & omnia itinera eius frequenter ambulaui, & mansi apud Gabelum fratrem nostrum: qui moratur in Rages ciuitate Medorum, quae posita est in monte Ecbatanis. Cui Tobias ait: Sustine me obsecro, donec haec ipsa nunciem patri meo. Tunc ingressus Tobias, indicauit vniuersa haec patri suo. Super quae admiratus pater, rogauit ut introiret ad eum. Ingressus itaque salutauit eum, & dixit: Gaudium tibi sit semper. Et ait Tobias: Quale gaudium mihi erit, qui in tenebris sedeo, & lumen tali non video? Cui ait iuuenis: Forti animo esto, in proximo est ut a Deo cureris. Dixit itaque illi Tobias: Numquid poteris perducere filium meum ad Gabelum in Rages ciuitatem Medorum? & cum redieris, restituam tibi mercedem tuam. Et dixit ei Angelus: Ego ducam, & reducam eum ad te. Cui Tobias respondit: Rogo te, indica mihi, de qua domo, aut de qua tribu es tu? Cui Raphael angelus dixit: Genus quæris mercenarij, an ipsum mercena-

rium, qui cum filio tuo eat? Sed ne forte sollicitum te reddam, ego sum. Azarias Ananiae magni filius. Et Tobias respondit: Ex magno genere es tu. Sed peto ne irascaris quod voluerim cognoscere genus tuum. Dixit autem illi Angelus: Ego sanum ducam, & sanum tibi reducam filium tuum. Respondens autem Tobias, ait: Bene ambuletis, & sit Deus in itinere vestro, & Angelus oculus comitetur vobiscum. Tunc paratis omnibus, quae erant in via portanda, fecit Tobias vale patri suo & matri suae, & ambulauerunt ambo simul. Cumque profecti essent, coepit mater eius flere; & dicere: Baculum senectutis nostrae tulisti, & transmisti a nobis. Numquam fuisset ipsa pecunia, pro qua misisti eum. Sufficiebat enim nobis paupertas nostra, ut diuitias computaremus hoc, quod videbamus filium nostrum. Dixitque ei Tobias: Noli flere, saluus perueniet filius noster, & saluus reuertetur ad nos, & oculi tui videbunt illum. Credo enim quod Angelus Dei bonus comitetur ei, & bene disponat omnia, quae circa eum geruntur, ita ut cum gaudio reuertatur ad nos. Ad hanc vocem cessauit mater eius flere, & tacuit.

C A P. VI.

Profectus est autem Tobias, & canis sequutus est eum, & mansit prima mansione iuxta fluuium Tigris. Et exiuit ut lauaret pedes suos, & ecce pisces immanis exiuit ad deuorandum eum. Quem expauescens Tobias clamauit voce magna, dicens: Domine, inuadit me. Et dixit ei Angelus: Apprehende branchiam eius, & trahe eum ad te. Quod cum fecisset, attraxit eum in siccum, & palpitante coepit ante pedes eius. Tunc dixit ei Angelus: Exentera hunc piscem, & cor eius, & fel, & iecur repone tibi: sunt enim haec necessaria ad medicamentum vtiliter. Quod cum fecisset, assauit carnes eius, & secum tulerunt in via: cetera salierunt, quae sufficerent eis, quousque peruenirent in Rages ciuitatem Medorum. Tunc interrogauit Tobias Angelum, & dixit ei: Obsecro te Azaria frater, ut dicas mihi quod remedium habebunt ista, quae de pisce seruare iussisti? Et respondens

Angelus, dixit ei: Cordis eius particu-
lam si super carbones ponas, fumus eius
extricat omne genus dæmoniorum sive
a viro, siue a muliere, ita vt ultra non
accedat ad eos. * Et sel valet ad vngent-
dos oculos, in quibus fuerit albugo, &
sanabuntur. * Et dixit ei Tobias: Vbi
vis vt maneamus? * Respondensq. An-
gelus, ait: Est hic Raguel nomine, vir
propinquus de tribu tua, & hic habet fi-
liam nomine Saram, sed neque masculu,
neque feminā vllam habet aliam præter
eam. * Tibi debetur omnis substantia
eius, & oportet eam te accipere coniugē.
* Pete ergo eam a patre eius, & dabit
tibi eam in vxorem. * Tunc respondit
Tobias, & dixit: Audio quia tradita est
septem viris, & mortui sunt: sed & hoc
audiui, quia dæmonium occidit illos.
* Timeo ergo, ne forte & mihi hæc
eueniant: & cum sim vnicus parentibus
meis, deponam senectutem illorum cū
tristitia ad inferos. * Tunc angelus Ra-
phael dixit ei: Audi me, & ostendam
tibi qui sunt, quibus præuallere potest
dæmonium. * Hi namque qui coniu-
gium ita suscipiunt, vt Deum a se, & a
sua mente excludant, & suæ libidini ita
vacent, sicut equus & mulus, quibus non
est intellectus: habet potestatem dæmo-
nium super eos. * Tu autem cum acce-
peris eam, ingressus cubiculum, per tres
dies continens esto ab ea, & nihil aliud,
nisi orationibus vacabis cum ea. * Ipsa
autem nocte, incenso iecore piscis, fuga-
bitur dæmonium. * Secunda vero nocte
in copulatione sanctorum patriarcha-
rum admittēris. * Tertia autem nocte,
benedictionem consequēris, vt filij ex
vobis procreentur incolumes. * Transa-
cta autem tertia nocte, accipies virgi-
nem cum timore Domini, amore filio-
rum magis quàm libidine ductus, vt in
semine Abraham benedictionem in filiis
consequaris.

CAP. VII.

Ingressi sunt autem ad Raguelem, &
suscepit eos Raguel cum gaudio. A
* Intuensq. Tobiam Raguel, dixit Annæ
uxori suæ: Quàm similis est iuuenis
iste consobrino meo! * Et cum hæc di-
xisset, ait: Vnde estis iuuenes fratres no-

stri? At illi dixerunt: Ex tribu Nephtha-
li sumus, ex captiuitate Ninive. * Di-
xitq. illis Raguel: Nolitis Tobiam fra-
trem meum? Qui dixerunt: Nouimus.
* Cumq. multa bona loqueretur de eo,
dixit Angelus ad Raguelem: Tobias, de
quo interrogas, pater istius est. * Et mi-
sit se Raguel, & cum lacrymis osculatus
est eum, & plorans supra collum eius.
* Dixit: Benedictio sit tibi fili mi, quia
boni & optimi viri filius es. * Et Anna
uxor eius, & Sara ipsorum filia lacryma-
ta sunt. * Postquam autem locuti sunt,
præcepit Raguel occidi arietem, & para-
ri conuiuium. Cumq. hortaretur eos
discumbere ad prandium, Tobias di-
xit: Hic ego hodie non manducabo ne-
que bibam, nisi prius petitionem meam
confirmes, & promittas mihi dare Saram
filiam tuam. * Quo audito verbo Ra-
guel, expauit, sciens quid eueniret illis
septem viris, qui ingressi sunt ad eam: &
timere coepit ne forte & huic similiter
contingeret: & cum nutaret, & non da-
ret petenti vllum responsum, * dixit ei
Angelus: Noli timere dare eam isti,
quoniam huic timentis Deum debetur
coniux filia tua: propterea alius non po-
tuit habere illam. * Tunc dixit Raguel:
Non dubito quod Deus preces & lacry-
mas meas in conspectu suo admiserit.
* Et credo quoniam ideo fecit vos veni-
re ad me, vt ista coniungeretur cognati-
oni suæ secundum legem Moyfi: &
nunc noli dubium gerere quod tibi eā
tradam. * Et apprehendens dexteram fi-
liz suæ, dextræ Tobiae tradidit, dicens:
Deus Abraham, & Deus Isaac, & Deus
Iacob vobiscum sit, & ipse coniungat
vos, impleatq. benedictionem suam in
vobis. * Et accepta charta, fecerunt con-
scriptionem coniugij. * Et post hæc epu-
lati sunt, benedicentes Deum. * Vocauitq.
Raguel ad se Annā uxorem suam, & præ-
cepit ei vt præpararet alterum cubiculū.
* Et introduxit illuc Saram filiam suam,
& lacrymata est. * Dixitq. ei: Forti ani-
mo esto filia mea: Dominus cali det ti-
bi gaudium pro tadio quod perpessa es.

CAP. VIII.

Postquam vero coenauerunt, introdu-
xerunt iuuenem ad eam. * Recordatus
tus.

ms itaque Tobias sermonu Angeli, pro- A
tulit de cassidili suo partem iecoris, po-
suitq. eam super carbones viuos. * Tunc
Raphael Angelus apprehendit dæmo-
nium, & reliquit illud in deserto supe-
rioris Egypti. * Tunc hortatus est vir- 4
ginem Tobias, dixitq. ei: Sara, exurge,
& deprecemur Deum hodie, & cras, &
secundum cras: quia his tribus noctibus
Deo iungimur: tertia autem transacta, E
nocte, in nostro erimus coniugio. * fi-
lij quippe sanctorum sumus, & non pos-
sumus ita coniungi sicut gentes, quæ
ignorant Deum. * Surgentes autem pa-
riter, instanter orabant ambo simul, vt
sanitas daretur eis. * Dixitq. Tobias: Do- 7
mine Deus patrum nostrorum, benedi-
cant te cæli & terræ, mareq. & fontes,
& flumina & omnes creaturæ tuæ, quæ
in eis sunt. * Tu fecisti Adam de limo
terræ, dedistiq. ei adiutorium Heuam. 8
* Et nunc Domine tu scis, quia non luxu-
riæ causâ accipio sororem meam coniu-
gem, sed sola posteritatis dilectione, in
qua benedicatur nomen tuum in sæcula
seculorum. * Dixit quoque Sara: Mife- 10
rere nobis Domine, miserere nobis, &
consenescamus ambo pariter sani. * Et
factum est circa pullorum cantum, ac-
cessitque Raguel seruos suos, & abie-
runt cum eo pariter vt foderent sepul-
chrum. * Dicebat enim: Ne forte simili 12
modo euenerit ei, quo & ceteris illis se-
pitem viris, qui sunt ingressi ad eam. C
Cumq. parassent fossam, reuersus Raguel
ad uxorem suam, dixit ei: * Mitte vnam
ex ancillis tuis, & videat si mortuus est,
vt sepeliat eum antequam illucescat
dies. * At illa misit vnam ex ancillis suis. 15
Quæ ingressa cubiculum, reperit eos sal-
uos & incolumes, secum pariter dormi-
entes. * Et reuersa, nunciauit bonum nun-
cium: & benedixerunt Dominum, Ra-
guel videlicet & Anna vxor eius, * & 17
dixerunt: Benedicimus te Domine,
Deus Israel, quia non contigit quemad-
modum putabamus. * Fecisti enim no-
biscum misericordiam tuam, & exclusi-
sti a nobis inimicum persequentem nos.
* Misertus es autem duobus vniciis. 19
* Fac eos Domine plenius benedicere te: &
sacrificiū tibi laudis tuæ & suæ sanitatis
offerre, vt cognoscat vniuersitas gentiū,
quia tu es Deus solus in vniuersa terra. D

10 * Statimq. præcepit seruis suis Raguel,
vt replerent fossam, quam fecerant prius:
21 quam elucesceret. * Vxori autem suæ di-
xit vt instrueret conuiuium, & præpa-
raret omnia, quæ in cibos erant iteragē-
22 tibus necessaria. * Duas quoque pingues
vaccas, & quattuor arietes occidi fecit,
& parari epulas omnibus vicinis suis,
23 cunctisq. amicis. * Et adiurauit Raguel
Tobiam, vt duas hebdomadas moraretur
24 apud se. * De omnibus autem, quæ pos-
sidebat Raguel, dimidiam partem dedit
Tobias, & fecit scripturam, vt pars dimi-
dia, quæ supererat post obitum eorum,
Tobias dominio deueniret.

C A P. IX.

1 Tunc vocauit Tobias Angelum ad se,
A quem quidem hominem existima-
bat, dixitq. ei: Azaria frater, peto vt
2 auscultes verba mea: * Si me ipsum tra-
dam tibi seruum, non ero condignus
3 prouidentia tuæ. * Tamen obsecro te,
vt assumes tibi animalia siue seruitia, &
vadas ad Gabelum in Rages ciuitatem.
Medorum: reddasq. ei chirographum
suum, & recipias ab eo pecuniam, & ro-
4 ges eum venire ad nuptias meas. * Scis
B enim ipse quoniam numerat pater meus
dies: & si tardauero vna die plus, contri-
5 statur anima eius. * Et certe vides quo
modo adiurauit me Raguel, cuius adiu-
6 ramentū spernere non possum. * Tunc
Raphael assumens quattuor ex seruis Ra-
guelis, & duos camelos, in Rages ciuita-
tem Medorum perrexit: & inueniens
Gabelum, reddidit ei chirographum suū,
7 & recepit ab eo omnem pecuniam. * In-
C dicauitq. ei de Tobia filio Tobias, omnia
quæ gesta sunt: fecitq. eum secum veni-
8 re ad nuptias. * Cumq. ingressus esset
domum Raguelis, inuenit Tobiam discen-
9 bentem: & exiliens, osculati sunt se inui-
cem: & fleuit Gabelus, benedixitq. Deū,
10 & dixit: Benedicat te Deus Israel, quia
filius es optimi viri, & iusti, & timentis
Deum, & eleemosynas facientis: * & di-
D catur benedictio super uxorem tuam, &
11 super parentes vestros: * & videatis filios
vestros, & filios filiorum vestrorū, vsque
in tertiam & quartam generationem:
& sit semen vestrum benedictum a Deo
Israel, qui regnat in sæcula seculorum.
Cumq.

* Cumq. omnes dixissent, Amen, accesserunt ad conuiuium : sed & cum timore Domini nuptiarum conuiuium exercebant .

CAP. X.

CUm vero moras faceret Tobias, causa nuptiarum, sollicitus erat pater eius Tobias dicens : Putas quare moratur filius meus, aut quare detentus est ibi ? Putasne Gabelus mortuus est, & nemo reddet illi pecuniam ? * Coepit autem contristari nimis ipse & Anna, vxor eius cum eo : & coeperunt ambo simul flere : eo quod die statuto minime reuerteretur filius eorum ad eos . * Flebat igitur mater eius irremediabilibus lacrymis, atque dicebat : Heu heu me fili mi, ut quid te misimus peregrinari, lumen oculorum nostrorum, baculum senectutis nostrae, solatium vitae nostrae, spem posteritatis nostrae ? * Omnia simul in te vno habentes, te non debuimus dimittere a nobis . * Cui dicebat Tobias : Tace, & noli turbari, sanus est filius noster : satis fidelis est vir ille, cum quo misimus eum . * Illa autem nullo modo consolari poterat, sed quotidie exiliens circumspiciebat, & circuibat vias omnes, per quas spes remeandi videbatur, ut procul videret eum, si fieri posset, venientem . * At vero Raguel dicebat ad generum suum : Mane hic, & ego mittam nuncium salutis de te ad Tobiam patrem tuum . * Cui Tobias ait : Ego noui quia pater meus & mater mea modo dies computant, & cruciatur spiritus eorum in ipsis . * Cumq. verbis multis rogaret Raguel Tobiam, & ille eum nulla ratione vellet audire, tradidit ei Saram, & dimidiam partem omnis substantiae suae in pueris, in puellis, in pecudibus, in camelis, & in vaccis, & in pecunia multa : & saluum atque gaudentem dimisit eum a se, * dicens : Angelus Domini sanctus sit in itinere vestro, perducaturq. vos incolumes, & inueniatis omnia recte circa parentes vestros, & videant oculi mei filios vestros priusquam moriar . * Et apprehendentes parentes filiam suam, osculati sunt eam, & dimiserunt ire : * monentes eam honorare soceros, diligere maritum, regere

familiam, gubernare domum, & seipsam irreprehensibilem exhibere .

CAP. XI.

CUmq. reuerterentur, peruenerunt ad Charan, quae est in medio itinere contra Niniuen, vndecimo die . * Dixitq. Angelus : Tobia frater, scis quemadmodum reliquisti patrem tuum . * Si placet itaque tibi, praecedamus, & lento gradu sequantur iter nostrum familiae, simul cum coniuge tua, & cum animalibus . * Cumq. hoc placuisset, ut irent, dixit Raphael ad Tobiam : Tolle tecum ex felle piscis : erit enim necessarium . Tulit itaque Tobias ex felle illo, & abierunt . * Anna autem sedebat secus viam, quotidie in supercilio montis, vnde respicere poterat de longinquo . * Et dum ex eodem loco specularetur aduentum eius, vidit a longe, & illico agnouit venientem filium suum : currensq. nunciauit viro suo, dicens : Ecce venit filius tuus . * Dixitq. Raphael ad Tobiam : At ubi introieris domum tuam, statim adora Dominum Deum tuum : & gratias agens ei, accede ad patrem tuum, & osculare eum . * Statimq. lini super oculos eius ex felle isto piscis, quod portas tecum . scias enim quoniam mox aperietur oculi eius, & videbit pater tuus lumen caeli, & in aspectu tuo gaudebit . * Tunc praecurrit canis, qui simul fuerat in via : & quasi nuncius adueniens, blandimento suae caudae gaudebat . * Et confurgens caecus pater eius, coepit offendens pedibus currere : & data manu puero, occurrat obuiam filio suo . * Et suscipiens osculatus est eum cum vxore sua, & coeperunt ambo flere pro gaudio . * Cumq. adorassent Deum, & gratias egissent, confederunt . * Tunc sumens Tobias de felle piscis, liniuit oculos patris sui . * Et sustinuit quasi dimidiam fere horam : & coepit albugo ex oculis eius, quasi membrana oui, egredi . * Quam apprehendens Tobias traxit ab oculis eius, statimq. visum recepit . * Et glorificabant Deum, ipse videlicet, & vxor eius, & omnes qui sciebant eum . * Dicebatq. Tobias : Benedicto te Domine Deus Israel, quia tu castigasti me, & tu saluasti me : & ecce ego vivo deo Tobiam filium meum . * Ingressa est etiam

etiam post septem dies Sara uxor filij eius, & omnis familia sana, & pecora, & cameli, & pecunia multa vxoris: sed & illa pecunia, quam receperat a Gabelo: & narrauit parentibus suis omnia beneficia Dei, quæ fecisset circa eum per hominem, qui eum duxerat. * Veneruntq. Achior & Nabath consobrini Tobiz, gaudentes ad Tobiam, & congratulantes ei de omnibus bonis, quæ circa illum ostenderat Deus. * Et per septem dies epulantes, omnes cum gaudio magno gauisi sunt.

CAP. XII.

Tunc vocauit ad se Tobias filium suum, dixitq. ei: Quid possumus dare viro isti sancto, qui venit tecum? Respondens Tobias, dixit patri suo: Pater, quam mercedem dabimus ei? aut quid dignum poterit esse beneficijs eius? * Me duxit & reduxit sanum, pecuniam a Gabelo ipse recepit, vxorem ipse me habere fecit, & dæmonium ab ea ipse compescuit, gaudium parentibus eius fecit, meipsum a deuoratione piscis eripuit, te quoque videre fecit lumen cæli, & bonis omnibus per eum repleti sumus. Quid illi ad hæc poterimus dignum dare? * Sed peto te pater mi, ut roges eum, si forte dignabitur medietatem de omnibus, quæ allata sunt, sibi assumere. * Et vocantes eum, pater scilicet, & filius, tulerunt eum in partem: & rogare coeperunt ut dignaretur dimidiam partem omnium, quæ attulerant, acceptam habere. * Tunc dixit eis occulte: Benedicite Deum cæli, & coram omnibus viuentibus confitemini ei, quia fecit vobiscum misericordiam suam. * Etenim sacramentum regis abscondere bonum est: opera autem Dei reuelare & confiteri honorificum est. * Bona est oratio cum ieiunio, & eleemosyna magis quam thesauros auri recondere: * quoniam eleemosyna a morte liberat, & ipsa est, quæ purgat peccata, & facit inuenire misericordiam & vitam æternam. * Qui autem faciunt peccatum, & iniquitatem, hostes sunt animæ suæ. * Manifesto ergo vobis veritatem, & non abscondam a vobis occultum sermonem. * Quando orabas cum lacrymis, & sepeliebas mor-

tuos, & derelinquebas prandium tuum, & mortuos abscondebas per diem in domo tua, & nocte sepeliebas eos, ego obtuli orationem tuam Domino. * Et quia acceptus eras Deo, necesse fuit vt tentatio probaret te. * Et nunc misit me Dominus vt curarem te, & Saram vxorem filij tui a dæmonio liberarem. * Ego enim sum Raphael Angelus, vnus ex septem, qui astamus ante Dominum. * Cumq. hæc audissent, turbati sunt, & trementes ceciderunt super terram in faciem suam. * Dixitq. eis Angelus: Pax vobis, nolite timere. * Etenim cum D essem vobiscum, per voluntatem Dei eram: ipsum benedicite, & cantate illi. * Videbar quidem vobiscum manducare, & bibere: sed ego cibo inuisibili, & potu, qui ab hominibus videri non potest, vtior. * Tempus est ergo vt reuertar ad eum, qui me misit: vos autem benedicite Deum, & narrate omnia mirabilia eius. * Et cum hæc dixisset, ab aspectu eorum ablatus est, & ultra eum videre non potuerunt. * Tunc prostrati per horas tres in faciem, benedixerunt Deum: & exurgentes narrauerunt omnia mirabilia eius.

CAP. XIII.

Aperiens autem Tobias senior os suum, benedixit Dominum, & dixit: Magnus es Domine in æternum, & in omnia sæcula regnum tuum: * quoniam tu flagellas, & saluas: deducis ad inferos, & reducis: & non est qui effugiat manum tuam. * Confitemini Domino filij Israel, & in conspectu gentium laudate eum: * quoniam ideo dispersit vos inter gentes, quæ ignorant eum, vt vos enarretis mirabilia eius, & faciatis scire eos, quia non est alius Deus omnipotens præter eum. * Ipse castigauit nos propter iniquitates nostras: & ipse saluabit nos propter misericordiã suam. * Aspicite ergo quæ fecit nobiscum, & cum timore & tremore confitemini illi: regemq. sæculorum exalate in operibus vestris. * Ego autem in terra captiuitatis mex confitebor illi: quoniam ostendit maiestatem suam in gentem peccatricem. * Conuertimini itaque peccatores, & facite iustitiam coram Deo, creden-

Deu. 32. f. 39
1. Reg. 2. a 6
Sap. 16. a. 13

credentes quòd faciat vobiscum miseri-
cordiam suam. * Ego autem, & ani-
ma mea in eo letabimur. * Benedicite
Dominum omnes electi eius: agite dies
lætitie, & constemini illi. * Ierusalem
ciuitas Dei, castigauit te Dominus in o-
peribus manuum tuarum. * Confitere
Domino in bonis tuis, & benedic Deum
sæculorum vt reedificet in te tabernacu-
lum suum, & reuocet ad te omnes ca-
ptiuos, & gaudeas in omnia sæcula sæ-
culorum. * Luce splendida fulgebis: &
omnes fines terræ adorabunt te. * Na-
tiones ex longinquo ad te venient: &
munera deferentes, adorabunt in te Do-
minum, & terram tuam in sanctificatio-
nem habebunt. * Nomen enim magnū
inuocabunt in te. * Maledicti erunt
qui contempserint te: & condemnati
erunt omnes qui blasphemauerint te:
benedicti q. erunt qui ædificauerint te.
* Tu autem lætaberis in filiis tuis, quo-
niam omnes benedicentur, & congre-
gabuntur ad Dominum. * Beati omnes
qui diligunt te, & qui gaudent super pa-
ce tua. * Anima mea benedic Domi-
num, quoniam liberauit Ierusalem ciui-
tatem suā a cunctis tribulationibus eius,
Dominus Deus noster. * Beatus ero si
fuerint reliquie seminis mei ad viden-
dam claritatem Ierusalem. * Portæ Ie-
rusalem ex sapphiro & smaragdo ædifi-
cabitur: & ex lapide pretioso omnis
circuitus murorum eius. * Ex lapide
candido & mundo omnes platee eius
sternentur: & per vicos eius alleluia cā-
tabitur. * Benedictus Dominus, qui exal-
tauit eam, & sit regnum eius in sæcula
sæculorum super eam. Amen.

CAP. XIII.

ET consummati sunt sermones Tobie.
Et postquā illuminatus est Tobias,
vixit annis quadragintaduobus, & vidit
filios nepotum suorum. * Completis
itaque annis centum duobus, sepultus
est honorifice in Ninive. * Quinquaginta
namque & sex annorum lumen
oculorum amisit, sexagenarius vero re-
cepit. * Reliquum vero vite suæ in gau-

dio fuit, & cum bono profectu timoris
Dei perrexit in pace. * In hora autem
mortis suæ vocauit ad se Tobiam filium
suum, & septem iuuenes filios eius ne-
potes suos, dixitq. eis: * Prope erit in-
teritus Ninive: non enim excidit ver-
bum Domini: & fratres nostri, qui di-
persi sunt a terra Israel, reuertentur ad
eam. * Omnis autem deserta terra eius
replebitur, & domus Dei, quæ in ea in-
censa est, iterum reedificabitur: ibiq. re-
uertentur omnes timentes Deum, &
relinquent gentes idola sua, & venient
in Ierusalem, & inhabitabunt in ea, &
gaudebunt in ea omnes reges terræ, ado-
rantes regem Israel. * Audite ergo filij
mei patrem vestrū: Seruite Domino in
veritate, & inquirete vt faciatis quæ pla-
cita sunt illi: & filijs vestris mandate
vt faciant iustitias & elemosynas, vt
sint memores Dei, & benedicant eum in
omni tempore in veritate, & in tota
virtute sua. * Nunc ergo filij audite
me, & nolite manere hic: sed quacum-
que die sepelieritis matrem vestram cir-
ca me in vno sepulchro, ex eo dirigite
gressus vestros vt exeatis hinc: video
enim quia iniquitas eius finem dabit ei.
* Factum est autem post obitum matris
suæ, Tobias abscessit ex Ninive cum vxore
sua, & filijs, & filiorum filijs, & re-
uersus est ad soceros suos. * inuenitq.
eos incolumes in senectute bona: & cu-
ram eorum gessit, & ipse clausit oculos
eorum: & omnem hereditatem domus
Raguelis ipse percepit: viditq. quintam
generationem, filios filiorum suorum.
* Et completis annis nonagintanouem
in timore Domini, cum gaudio sepe-
lierunt eum. * Omnis autem cognatio
eius, & omnis generatio eius in bo-
na vita, & in sancta conuersa-
tione permansit, ita vt
accepti essent tam
Deo, quam
homini-
bus,
& cunctis habitan-
tibus in ter-
ra.

LIBER IVDITH.

CAPVT PRIMVM.

ARPHAXAD itaque, rex Medorum, A subiugauerat multas gentes imperio suo, & ipse ædificauit ciuitatem potentissimam, quam appellauit Ecbatanis, * ex lapidibus quadratis & sectis: fecit muros eius in latitudinem cubitorum septuaginta, & in altitudinem cubitorum triginta, turres vero eius posuit in altitudine cubitorum centum. * Per quadrum vero earum latus utrumque vicenorum pedum spatio tendebatur, posuitq. portas eius in altitudinem turrium: * & gloriabatur quasi potens in potentia exercitus sui, & in gloria quadrigarum suarum. * Anno igitur duodecimo regni sui: Nabuchodonosor rex Assyriorum, qui regnabat in Ninie ciuitate magna, pugnauit contra Arphaxad, & obtinuit eum in campo magno, qui appellatur Ragau, circa Euphraten, & Tigrin, & Iadason in campo Erioch regis Elicorum. * Tunc exaltatum est regnum Nabuchodonosor, & cor eius eleuatum est: & misit ad omnes, qui habitabant in Cilicia, & Damasco, & Libano, * & ad gentes quæ sunt in Carmelo, & Cedar, & inhabitantes Galilæam in campo magno Efdrelon, * & ad omnes qui erant in Samaria, & trans flumen Iordanem vsque ad Ierusalem, & omnem terram Iesse quousque perueniatur ad terminos Æthiopiz. * Ad hos omnes misit nuncios Nabuchodonosor rex Assyriorum: * qui omnes vno animo contradixerunt, & remiserunt eos vacuos, & sine honore abiecerunt. * Tunc indignatus Nabuchodonosor rex aduersus omnem terram illam, iurauit per thronum & regnum

suum quòd defenderet se de omnibus regionibus his.

CAP. II.

ANno tertiodecimo Nabuchodonosor regis, vigesima & secunda die mensis primi, factum est verbum in domo Nabuchodonosor regis Assyriorum ut defenderet se. * Vocauitq. omnes maiores natu, omnesq. duces, & bellatores suos, & habuit cum eis mysterium consilij sui: * dixitq. cogitationem suam in eo esse, ut omnem terram suo subiugaret imperio. * Quod dictum cum placuisset omnibus, vocauit Nabuchodonosor rex Holofernem principem militum suarum, * & dixit ei: Egredere aduersus omne regnum Occidentis, & contra eos præcipue, qui contempserunt imperium meum. * Non parcat oculus tuus vlli regno, omnemq. urbem munitam subiugabis mihi. * Tunc Holofernes vocauit duces, & magistratus virtutis Assyriorum: & dinumerauit viros in expeditionem, sicut præcepit ei rex, centum viginti millia peditum pugnatorum, & equitum sagittariorum duodecim millia. * Omnemq. expeditionem suam fecit præire in multitudine innumerabilium camelorum, cum his quæ exercitibus sufficerent copiose, bouum quoque armenta, gregesq. ouium, quorum non erat numerus. * Frumentum ex omni Syria in transitu suo parari cõstituit. * Aurum vero, & argentum de domo regis assumpsit multum nimis. * Et profectus est ipse, & omnis exercitus cum quadrigis, & equitibus, & sagittarijs, qui cooperuerunt faciem terræ, sicut locustæ. * Cumq. pertransisset fines Assyriorum, venit ad magnos montes Ange, qui sunt a fini-

a sinistro Ciliciz, ascenditq. omnia ca-
 stella eorum, & obtinuit omnem mu-
 nitionem. * Effregit autem ciuitatem
 opinatissimam Melothi, prædauitq. om-
 nes filios Tharsis, & filios Ismael, qui
 erant contra faciem deserti, & ad austrū
 terræ Cellon. * Et transiuit Euphraten,
 & venit in Mesopotamiā: & fregit om-
 nes ciuitates excelsas, quæ erant ibi, a
 torrente Mambre vsquequo perueniatur
 ad mare: * & occupauit terminos eius,
 a Cilicia vsque ad fines Iapheth, qui sunt
 ad austrum. * Abduxitq. omnes filios
 Madian, & prædauit omnem locuple-
 tationem eorum, omnesq. resistentes si-
 bi occidit in ore gladij. * Et post hæc
 descendit in campos Damasci in diebus
 messis, & succendit omnia sata, om-
 nesq. arbores, & vineas fecit incidi: * &
 cecidit timor illius super omnes inha-
 bitantes terram.

CAP. III.

TVnc miserunt legatos suos vniuer-
 sarum vrbium, ac prouinciarum re-
 ges ac principes, Syriæ scilicet Mesopo-
 tamiz, & Syriæ Sobal, & Libyz, atque
 Ciliciz, qui venientes ad Holofernem,
 dixerunt: * Desinat indignatio tua cir-
 ca nos: Melius est enim vt viuentes serui-
 amus Nabuchodonosor regi magno, &
 subditi simus tibi, quam morientes cum
 interitu nostro ipsi seruitutis nostræ dā-
 na patiamur. * Omnis ciuitas nostra, om-
 nisq. possessio, omnes montes, & colles,
 & campi, & armenta bouum, gregesq.
 ouium, & caprarum, equorumq. & ca-
 melorum, & vniuersæ facultates nostræ,
 atque familiæ in conspectu tuo sunt:
 * sint omnia nostra sub lege tua. * Nos,
 & filij nostri, serui tui sumus. * Veni
 nobis pacificus dominus, & vtere serui-
 tio nostro, sicut placuerit tibi. * Tunc
 descendit de montibus cum equitibus in
 virtute magna, & obtinuit omnem ciui-
 tatem, & omnem inhabitantem terram.
 * De vniuersis autem vrbibus assumpsit
 sibi auxilios viros fortes, & electos ad
 bellum. * Tantusq. metus prouincijs il-
 lis incubuit, vt vniuersarum vrbium ha-
 bitatores principes, & honorati simul cū
 populis exirent obuiam venienti, * ex-
 cipientes eum cum coronis, & lampa-

dibus, ducentes choros in tympanis, &
 tibijs. * Nec ista tamen facientes, fero-
 citatē eius pectoris mitigare potuerunt:
 * nam & ciuitates eorum destruxit, & lu-
 cos eorum excidit. * præceperat enim
 illi Nabuchodonosor rex, vt omnes deos
 terræ exterminaret, videlicet vt ipse so-
 lus diceretur Deus ab his nationibus,
 quæ potuissent Holofernis potentia sub-
 iugari. * Pertransiens autem Syriam So-
 bal, & omnem Apameam, omnemq.
 Mesopotamiam, venit ad Idumzos in
 terram Gabaa, * accepitq. ciuitates eor-
 um, & sedit ibi per triginta dies, in qui-
 bus diebus adunari præcepit vniuersum
 exercitum virtutis suæ.

CAP. IIII.

TVnc audientes hæc filij Israel, qui
 habitabant in Terra Iuda, timuerūt
 valde a facie eius. * Tremor, & horror
 inuasit sensus eorum, ne hoc faceret Ie-
 rusalem & templo Domini, quod fece-
 rat ceteris ciuitatibus & templis earum.
 * Et miserunt in omnem Samariam per
 circuitum vsque Iericho, & præoccupa-
 uerunt omnes vertices montium: * &
 muris circumdederunt vicos suos, & cō-
 gregauerunt frumēta in præparationem
 pugnz. * Sacerdos etiam Eliachim scri-
 psit ad vniuersos, qui erant contra Eldre-
 lon, quæ est contra faciem campi magni
 iuxta Dothain, & vniuersos, per quos
 via transitus esse poterat, * vt obtine-
 rent ascensus montium, per quos via ef-
 se poterat ad Ierusalem, & illic custodi-
 rent vbi angustum iter esse poterat in-
 ter montes. * Et fecerunt filij Israel se-
 cundum quod constituerat eis sacerdos
 Domini Eliachim. * Et clamauit omnis
 populus ad Dominum instantia magna,
 & humiliauerūt animas suas in ieiunijs,
 & orationibus, ipsi & mulieres eorum.
 * Et induerunt se Sacerdotes cilicij, &
 infantes prostrauerunt contra faciē tem-
 pli Domini, & altare Domini operue-
 runt cilicio: * & clamauerunt ad Domi-
 num Deū Israel vnanimiter ne darentur
 in prædam infantes eorum, & vxores eo-
 rum in diuisionē, & ciuitates eorum in
 exterminium, & sancta eorum in pollu-
 tionem, & fierent opprobrium Genti-
 bus. * Tunc Eliachim, sacerdos Domini
 magnus,

magnus, circuiuit omnem Israel, allocutusq. est eos, * dicens: Scitote quoniam exaudiet Dominus preces vestras, si manentes permanseritis in ieiunijs, & orationibus in cōspectu Domini. * Memores estote Moysi serui Domini, qui Amalec confidentem in virtute sua, & in potentia sua, & in exercitu suo, & in clypeis suis, & in curribus suis, & in equibus suis, non ferro pugnando, sed precibus sanctis orando deiecit: * sic erunt vniuersi hostes Israel: si perseueraueritis in hoc opere, quod cōcepistis. * Ad hanc igitur exhortationem eius deprecantes Dominum, permangebant in cōspectu Domini, * ita vt etiam hi, qui offerebant Domino holocausta, praeincti cilijs offerrent sacrificia Domino, & erat cinis super capita eorum. * Et ex toto corde suo omnes orabant Deum, vt visitaret populum suum Israel.

C A P. V.

Nunciatumq. est Holoferni principi militiæ Assyriorum, quod filij Israel prępararent se ad resistendum, ac montium itinera concludissent, & furore nimio exarsit in iracundia magna, vocauitq. omnes principes Moab & duces Ammon, * & dixit eis: Dicite mihi quis sit populus iste, qui montana obsidet: aut quæ, & quales, & quantæ sint ciuitates eorum: quæ etiam sit virtus eorum, aut quæ sit multitudo eorum: vel quis rex militiæ illorum: * & quare prę omnibus, qui habitant in Oriente, isti contempserunt nos, & non exierunt obuiam nobis vt susciperent nos pace? * Tunc Achior dux omnium filiorum Ammon respondens, ait: Si digneris audire domine mi, dicam veritatem in cōspectu tuo de populo isto, qui in montanis habitat, & non egredietur verbum falsum ex ore meo. * Populus iste ex progenie Chaldæorum est. * hic primum in Mesopotamia habitauit, quoniam noluerunt sequi deos patrum suorum, qui erant in Terra Chaldæorum. * Deserentes itaque ceremonias patrum suorum, quæ in multitudine eorum erant, vnum Deū cæli coluerunt, qui & pręcepit eis vt exirent inde, & habitarent in Charan. Cumq.

operuisset omnem terram fames, * descenderunt in Ægyptum, illicq. per quadringentos annos sic multiplicati sunt, vt dinumerari eorum non posset exercitus. * Cumq. grauaret eos rex Ægypti, atque in ædificationibus vrbium suarum in luto & latere subiugasset eos, clamauerunt ad Dominum suum, & percussit totam Terram Ægypti plagis varijs. * Cumq. eiecissent eos Ægyptij a se, & cessasset plaga ab eis, & iterum eos vellent capere, & ad suum seruitium reuocare, * fugientibus his Deus cæli mare aperuit, ita vt hinc inde aquæ quasi murus solidarentur, & isti pede sicco fundum maris perambulando transirent. * In quo loco dum innumeralis exercitus Ægyptiorum eos persequeretur, ita aquis coopertus est, vt non remaneret vel vnus, qui factum posteris nunciaret. * Egressi vero mare rubrum, deserta Sina montis occupauerunt, in quibus numquam homo habitare potuit, vel filius hominis requieuit. * Illic fontes amari obdulcati sunt eis ad bibendum, & per annos quadraginta annam de cælo consecuti sunt. * Vbi cumque ingressi sunt sine atcu & sagitta, & absque scuto & gladio, Deus eorum pugnavit pro eis, & viciit. * Et non fuit qui insultaret populo isti, nisi quando recessit a cultu Domini Dei sui. * Quotiescumque autem pręter ipsum Deum suum, alterum coluerunt, dati sunt in prædam, & in gladium, & in opprobrium. * Quotiescumque autem poenituerunt se recessisse a cultura Dei sui, dedit eis Deus cæli virtutem resistendi. * Denique Chananzum regem, & Iebuszum, & Pherezum, & Hethæi, & Heuzum, & Amorrhæum, & omnes potentes in Hesebon prostrauerunt, & terras eorum, & ciuitates eorum ipsi possederunt. * & vsque dum non peccarent in cōspectu Dei sui, erant cum illis bona: Deus enim illorum odit iniquitatem. * Nam & ante hos annos cum recessissent a via, quam dederat illis Deus, vt ambularent in ea, exterminati sunt prælijs a multis nationibus, & plurimi eorum captiui abducti sunt in terram non suam. * Nuper autem reuersi ad Dominum Deum suum, ex dispersione qua dispersi fuerant, adunati sunt, & ascen-

Gen. 46. a 2

Exod. 14. a 1

Exod. 14. g.

29

Exod. 17. d. 12

Gen. 11. d. 11

Gen. 12. d. 1

ascenderunt montana hæc omnia, & iterum possident Ierusalem, ubi sunt sancta eorum. * Nunc ergo mi domine, 14 perquire si est aliqua iniquitas eorum, in conspectu Dei eorum: ascendamus ad illos, quoniam tradens trader illos Deus eorum tibi, & subiugati erunt subiugo potentie tue. * Si vero non est of- 15 fensus populi huius coram Deo suo, non poterimus resistere illis: quoniam Deus eorum defendet illos: & erimus in opprobrium vniuersæ terræ. * Et factum 16 est, cum cessasset loqui Achior verba, hæc, irati sunt omnes magnates Holofernis, & cogitabant interficere eum, dicentes ad alterutrum: * Quis est iste, 17 qui filios Israel posse dicat resistere regi Nabuchodonosor, & exercitibus eius, homines inermes, & sine virtute, & sine peritia artis pugne? * Vt ergo agnoscat Achior quoniam fallit nos, ascen- 18 damus in montana: & cum capti fuerint potentes eorum, tunc cum eisdem gladio transuerberabitur: * vt sciat omnis gens 19 quoniam Nabuchodonosor deus terræ est, & præter ipsum alius non est.

CAP. VI.

Factum est autem cum cessassent loqui, indignatus Holofernes vehementer, dixit ad Achior: * Quoniam prophetaſti nobis dicens, quod gens Israel defendatur a Deo suo, vt ostendam tibi quoniam non est Deus, nisi Nabuchodonosor: * cum percusserimus eos omnes, sicut hominem vnum, tunc & ipse cum illis Assyriorum gladio interibis, & omnis Israel tecum perditione disperiet: * & probabis quoniam Nabuchodonosor dominus sit vniuersæ terræ: tuncque gladius militie mee transiet per latera tua, & confixus cades inter vulneratos Israel, & non respirabis ultra, donec extermineris cum illis. * Porro autem si prophetiam tuam veram existimas, non concidat vultus tuus, & pallor, qui faciem tuam obtinet, abscedat a te, si verba mea hæc putas impleri non posse. * Vt autem noueris quia simul cum illis hæc experieris, ecce ex hac hora illorum populo sociaberis, vt, dum dignas mei gladij poenas exceperint, ipse simul vltioni subiaceas. * Tunc Holofernes præcepit

seruis suis vt comprehenderent Achior, & perducerent eum in Bethuliam, & traderent eum in manus filiorum Israel. 8 * Et accipientes eum serui Holofernis, profecti sunt per campeſtria: sed cum appropinquassent ad montana, exierunt 9 contra eos fundibularij. * Illi autem diuertentes a latere montis, ligauerunt Achior ad arborem manibus & pedibus, & sic vincum restibus dimiserunt eum, 10 & reuersi sunt ad dominum suum. * Porro filij Israel descendentes de Bethulia, venerunt ad eum: Quem soluentes duxerunt ad Bethuliam, atque in medium populi illum statuantes, percunctati sunt quid rerum esset quod illum vincum, 11 Assyrij reliquissent. * In diebus illis erant illic principes, Ozias filius Micha de tribu Simeon, & Charmi, qui & Gothoniel. * In medio itaque seniorum, & in conspectu omnium, Achior dixit omnia quæ locutus ipse fuerat ab Holoferne interrogatus: & qualiter populus Holofernis voluisset propter hoc verbu 12 interficere eum, * & quemadmodum ipse Holofernes iratus iusserit eum Israelitis hac de causa tradi: vt, dum vicerit filios Israel, tunc & ipsum Achior diuersis iubeat interire supplicijs, propter hoc quod dixisset: Deus celi defensor eorum est. * Cumque Achior vniuersis 13 sup. s. b. 13 hæc exposuisset, omnis populus cecidit in faciem, adorantes Dominum, & communi lamentatione & fletu vnanimis preces suas Domino effuderunt, 14 dicentes: Domine Deus cæli & terræ, intueri superbiam eorum, & respice ad nostram humilitatem, & faciem sanctorum tuorum attende, & ostende quoniam non derelinquis præsumentes de te: & præsumentes de se, & de sua virtute gloriantes, humilias. * Finito itaque fletu, & per totam diem oratione populorum 15 completa, consolati sunt Achior, * dicentes: Deus patrum nostrorum, cuius tu virtutem prædicasti, ipse tibi hanc dabit vicissitudinē, vt eorum magis tu interitum videas. * Cum vero Dominus Deus noster dederit hanc libertatem seruis suis, sit & tecum Deus in medio nostri: vt sicut placuerit tibi, ita cum tuis 16 omnibus conuerſeris nobiscum. * Tunc Ozias, finito consilio, suscepit eum in domum suam, & fecit ei coenam magnam.

Et

Et vocatis omnibus presbyteris, simul expleto ieiunio refecerunt. Postea vero conuocatus est omnis populus, & per totam noctem intra ecclesiam orauerunt petentes auxilium a Deo Israel.

CAP. VII.

Holofernes autem altera die praecepit exercitibus suis ut ascenderent contra Bethuliam. Erant autem pedites bellatorum centum viginti millia, & equites viginti duo millia, praeter preparationes virorum illorum, quos occupauerat captiuitas, & abducti fuerant de prouincijs & vrbibus vniuersae iuuentutis. Omnes parauerunt se pariter ad pugnam contra filios Israel, & venerunt per crepidinem montis usque ad apicem, qui respicit super Dothain, a loco qui dicitur Belma usque ad Chelmon, qui est contra Esdrelon. Filij autem Israel ut viderunt multitudinem illorum, prostrauerunt se super terram, mittentes cinerem super capita sua, vniuersi orantes ut Deus Israel misericordiam suam ostenderet super populum suum. Et assumptas arma sua bellica, sederunt per loca, quae ad angustii itineris tramitem dirigunt inter montosa, & erant custodientes ea tota die & nocte. Porro Holofernes, dum circuit per gyrum, reperit quoddam fontem, qui insuebat, aqueductum illorum a parte australi extra ciuitatem dirigeret: & incidi praecepit aqueductum illorum. Erant tamen non longe a muris fontes, ex quibus furtim videbantur haurire aquam ad refocillandum potius quam ad potandum. Sed filij Ammon, & Moab accesserunt ad Holofernem, dicentes: Filij Israel non in lancea, nec in sagitta confidunt, sed montes defendunt illos, & muniunt illos colles in praecipitio constituti. Ut ergo sine congressione pugnae possis superare eos, pone custodes fontium, ut non hauriant aquam ex eis, & sine gladio interficies eos, vel certe fatigati tradent ciuitatem suam, quam putant in montibus positam superari non posse. Et placuerunt verba haec coram Holoferne, & coram satellitibus eius, & constituit per gyrum centenarios per

singulos fontes. Cumque ista custodiam per dies viginti fuisset expleta, descenderunt cisternae, & collectiones aquarum omnibus habitantibus Bethuliam, ita ut non esset intra ciuitatem unde satiarentur vel vna die, quoniam ad mensuram dabatur populis aqua quotidie. Tunc ad Oziam congregati omnes viri, feminaeque, iuuenes, & paruuli, omnes simul vna voce dixerunt: Iudicet Deus inter nos & te, quoniam fecisti in nos mala, nolens loqui pacifice cum Assyrijs, & propter hoc vendidit nos Deus in manibus eorum. Et ideo non est qui adiuuet, cum prosternamur ante oculos eorum in siti, & perditione magna. Et nunc congregate vniuersos, qui in ciuitate sunt, ut sponte tradamus nos omnes populo Holofernis. Melius est enim ut captiui benedicamus Dominum, viuentes, quam moriamur, & simus opprobrium omni carni, cum viderimus uxores nostras, & infantes nostros mori ante oculos nostros. Contestamur hodie caelum & terram, & Deum patrum nostrorum, qui vlciscitur nos secundum peccata nostra, ut iam tradatis ciuitatem in manu militum Holofernis, & sit finis noster brevis in ore gladii, qui longior efficitur in ariditate sitis. Et cum haec dixissent, factus est fletus & violatus magnus in ecclesia ab omnibus, & per multas horas vna voce clamauerunt ad Deum, dicentes: Peccauimus cum patribus nostris, iniuste egimus, iniquitatem fecimus. Tu, quia pius es, miserere nostri, aut in tuo flagello vindica iniquitates nostras, & noli tradere consentes te populo, qui ignorat te, ut non dicant inter Gentes: Vbi est Deus eorum? Et cum fatigati his clamoribus, & his fletibus lassati siluissent, exurgens Ozias infusus lacrymis, dixit: Aequo animo esto te fratres, & hos quinque dies expectemus a Domino misericordiam. Forsitan enim indignationem suam abscindet, & dabit gloriam nomini suo. Si autem transactis quinque diebus non venerit adiutorium, faciemus haec verba, quae locuti estis.

Exod. 3. 21

Eccl. 10. 2. 6

CAP. VIII.

ET factum est, cum audisset hæc ver-
 ba Iudith vidua, quæ erat filia Mera-
 ri, filij Idox, filij Ioseph, filij Ozia, filij
 Elai, filij Iamnor, filij Gedeon, filij Ra-
 phaim, filij Achitob, filij Melchiz, filij
 Enan, filij Nathaniz, filij Salathiel, filij
 Simeon, filij Ruben: * & vir eius fuit
 Manasses, qui mortuus est in diebus mes-
 sis hordeaceæ: * instabat enim super al-
 ligantes manipulos in campo, & venit
 æstus super caput eius, & mortuus est in
 Bethulia ciuitate sua, & sepultus est illic
 cum patribus suis. * Erat autem Iudith
 relicta eius vidua iam annis tribus, &
 mensibus sex. * Et in superioribus domus
 suæ fecit sibi secretum cubiculum, in
 quo cum puellis suis clausa morabatur,
 * & habens super lumbos suos cilicium,
 ieiunabat omnibus diebus vitæ suæ, præ-
 ter sabbata, & neomenias, & festa domus
 Israel. * Erat autem eleganti aspectu ni-
 mis, cui vir suus reliquerat diuitias mul-
 tas, & familiam copiosam, ac possessiones
 armentis bouum, & gregibus ouium ple-
 nas. * Et erat hæc in omnibus famosis-
 sima, quoniam quoniam timebat Dominum val-
 de, nec erat qui loqueretur de illa ver-
 bum malum. * Hæc itaque cum audisset
 quoniam Ozias promississet quoddam transac-
 tio quinto die traderet ciuitatem, misit
 ad presbyteros Chabri, & Charmi. * Et
 venerunt ad illam, & dixit illis: Quod est
 hoc verbum, in quo consensit Ozias, vt
 tradat ciuitatem Assyrijs si intra quin-
 que dies non venerit vobis adiutorium?
 * Et qui estis vos, qui tentatis Dominum?
 * Non est iste sermo, qui misericordiam
 prouocet, sed potius qui iram excitet, &
 furorem accendat. * Posuistis vos tem-
 pus miserationis Domini, & in arbitrium
 vestrum, diem constituistis ei. * Sed
 quia patiens Dominus est, in hoc ipso
 poeniteamus, & indulgentiam eius fufis
 lacrymis postulemus: * non enim quasi
 homo, sic Deus comminabitur, neque
 sicut filius hominis ad iracundiam in-
 flammabitur. * Et ideo humiliemus illi
 animas nostras, & in spiritu constituti
 humiliato, seruientes illi, * dicamus
 stantes Domino, vt secundum volun-
 tatem suam sic faciat nobiscum miseri-

cordiam suam: Vt sicut contritatum
 est cor nostrum in superbia eorum, ita
 etiam de nostra humilitate gloriemur:
 * quoniam non sumus secuti peccata
 patrum nostrorum, qui dereliquerunt
 Deum suum, & adorauerunt deos alie-
 nos, * pro quo scelere dati sunt in gla-
 dium, & in rapinam, & in confusio-
 nem inimicis suis: nos autem alterum
 Deum nescimus præter ipsum. * Expe-
 ctemus humiles consolationem eius, &
 exquiret sanguinem nostrum de afflictio-
 nibus inimicorum nostrorum, & humi-
 liabit omnes Gentes, quæcumque insur-
 gunt contra nos, & faciet illas sine hono-
 re Dominus Deus noster. * Et nunc fra-
 tres, quoniam vos estis presbyteri in po-
 pulo Dei, & ex vobis pendet anima il-
 lorum, ad eloquium vestrum corda eo-
 rum erigite, vt memores sint, quia tenta-
 ti sunt patres nostri vt probarentur, si
 vere colerent Deum suum. * Memores
 res esse debent, quomodo pater noster
 Abraam tentatus est, & per multas tri-
 bulationes probatus, Dei amicus effe-
 ctus est. * Sic Isaac, sic Iacob, sic Moy-
 ses, & omnes qui placuerunt Deo, per
 multas tribulationes transferunt fideles.
 * Illi autem, qui tentationes non susce-
 perunt cum timore Domini, & impa-
 tientiam suam & improprium murmu-
 rationis suæ contra Dominum protule-
 runt, * exterminati sunt ab extermina-
 tore, & a serpentibus perierunt. * Et nos
 ergo non vliscamur nos pro his, quæ pa-
 timur, * sed reputantes peccatis nostris
 hæc ipsa supplicia minora esse flagella
 Domini, quibus quasi serui corripimur
 ad emendationem, & non ad perditio-
 nem nostram euenisse credamus. * Et
 dixerunt illi Ozias, & presbyteri: Om-
 nia, quæ locuta es, vera sunt, & non est
 in sermonibus tuis vlla reprehensio.
 * Nunc ergo ora pro nobis, quoniam
 mulier sancta es, & times Deum. * Et
 dixit illis Iudith: Sicut quod potui lo-
 qui, Dei esse cognoscitis: ita quod fa-
 cere disposui, probate si ex Deo est, &
 orate vt firmum faciat Deus consilium
 meum. * Stabitis vos ad portam nocte
 ista, & ego exeam cum abra mea: &
 orate, vt sicut dixistis, in diebus quin-
 que respiciat Dominus populum suum
 Israel. * Vos autem nolo vt scrutemini
 ædum

Gen. 22. 1

1. Cor. 10. 9

actum meum, & usque dum renunciem vobis, nihil aliud fiat, nisi oratio pro me ad Dominum Deum nostrum. * Et dixit ad eam Ozias princeps Iuda: Vade in pace, & Dominus sit tecum in ultionem inimicorum nostrorum. Et reuer- tentes abierunt.

C A P. IX.

Quibus abscedentibus, Iudith ingres-
sa est oratorium suum: & induens A
se cilicio, posuit cinerem super caput
suum: & prosternens se Domino, cla-
mabat ad Dominum, dicens: * Domi-
ne Deus patris mei Simeon, * qui dedi-
sti illi gladium in defensionem alienige-
narum, qui violatores extiterunt in co-
inquinacione sua, & denudauerunt se-
mur virginis in confusionem: * & dedi-
sti mulieres illorum in praedam, & filias
illorum in captivitatem: & omnem pra-
dam in diuisionem seruis tuis, qui zela-
uerunt zelum tuum: subueni quæso te
Domine Deus meus mihi viduæ. * Tu
enim fecisti priora, & illa post illa co-
gitasti: & hoc factum est quod ipse vo-
luisti. * Omnes enim viri tui parati
sunt, & tua iudicia in tua providentia
posuisti. * Respice castra Assyriorum
nunc, sicut tunc castra Aegyptiorum,
videre dignatus es, quando post seruos
tuos armati currebant, confidentes in
quadrigis, & in equitatu suo, & in mul-
titudine bellatorum. * Sed aspexisti su-
per castra eorum, & tenebræ fatigave-
runt eos. * Tenuit pedes eorum aby-
sus, & aquæ operuerunt eos. * Sic fiant
& isti, Domine, qui cōfidunt in multitu-
dine sua, & in curribus suis, & in cōtis,
& in securis, & in sagittis suis, & in lan-
ceis gloriantur, & nesciunt quia tu ipse
es Deus noster, qui conteris bella ab
initio, & Dominus nomen est tibi. * Eri-
ge brachium tuum sicut ab initio, & al-
lide virtutem illorum in virtute tua:
cadat virtus eorum in iracundia tua, qui
promittūt se violare sancta tua, & pol-
luere tabernaculum nominis tui, & dei-
cere gladio suo cornu altaris tui. * Fac
Domine, vt gladio proprio eius super-
bia amputetur: * capiatur laqueo oculo-
rum suorum in me, & percuties eum ex
labijs charitatis meæ. * Da mihi in animo

constantiam, vt contemnam illum: &
virtutem, vt euertam illum. * Erit enim
D. hoc memoriale nominis tui, cum manus
feminae deiecerit eū. * Non enim in mul-
titudine est virtus tua Domine, neque in
equorum viribus voluntas tua est, nec
superbi ab initio placuerunt tibi: sed
humilium & mansuetorum semper tibi
placuit deprecatio. * Deus celorum, crea-
tor aquarum, & Dominus totius creatu-
re, exaudi me miseram deprecantem, &
de tua misericordia præsumentem. * Mo-
mento Domine testamēti tui, & da ver-
bum in ore meo, & in corde meo con-
siliū corrobora, vt domus tua in san-
ctificatione tua permaneat: * & omnes
Gentes agnoscant quia tu es Deus, &
non est alius præter te.

C A P. X.

Actum est autem, cum cessasset cla-
mare ad Dominum, surrexit de lo-
co, in quo iacuerat prostrata ad Domi-
num. * Vocauitq. abram suam, & descen-
dens in domum suam, abstulit a se cili-
cium, & exiit se vestimentis viduitatis
sue, & lauit corpus suum, & vnxit se
myro optimo, & discriminauit crinem
capitis sui, & imposuit mitram super ca-
put suum, & induit se vestimentis iucun-
ditatis sue, induitq. sandalia pedibus
suis, assumpsitq. dextraliola, & lilia, &
inaures, & annulos, & omnibus ornamen-
tis suis ornavit se. * Cui etiam Dominus
contulit splendorem: quoniam omnis
ista compositio non ex libidine, sed ex
virtute pendebat: & ideo Dominus hanc
in illam pulchritudinem ampliavit, vt
incomparabili decore omnium oculis
appareret. * Imposuit itaque abra sue
ascoperam vini, & vas olei, & polentam,
& palathas, & panes, & caseum, & profo-
da est. * Cumq. venissent ad portam ci-
uitatis, inuenerunt expectantem Oziam
& presbyteros ciuitatis. * Qui cum vidis-
sent eam, stupentes mirati sunt nimis pul-
chritudinem eius. * Nihil tamen interro-
gantes eam, dimiserunt transire, dicentes:
Deus patrum nostrorum det tibi gratiā,
& omne consiliū tui cordis sua virtute
corroborer, vt gloriatur super te Ierusa-
lem, & sit nomen tuum in numero san-
ctorum & iustorum. * Et dixerunt hi
qui

¹ Iud 4. d. 21.
& 5. d. 16

¹ Gen. 14. d. 19

¹ Ezo. 14. b. 9

qui illic erant, omnes una voce: Fiat, fiat. * Iudith vero orans Dominum, transiit per portas ipsa & abra eius. * Factum est autem, cum descenderet montem, circa ortum diei, occurrerunt ei exploratores Assyriorum, & tenuerunt eam, dicentes: Unde venis? aut quo vadis? * Quæ respondit: Filia sum Hebræorum, ideo ego fugi a facie eorum, quoniam futurum agnoui, quod dentur vobis in depredationem, pro eo quod contemnentes vos, noluerunt vltro tradere seipfos vt inuenirent misericordiā in conspectu vestro. * Hac de causa cogitavi mecum, dicens: Vadam ad faciem principis Holofernis, vt indicem illi secreta illorum, & ostendam illi quo aditu possit obtinere eos, ita vt non cadat vir vnus de exercitu eius. * Et cum audissent viri illi verba eius, considerabant faciem eius, & erat in oculis eorum stupor, quoniam pulchritudinem eius mirabantur nimis. * Et dixerunt ad eam: Conseruasti animam tuam eo quod tale reperisti consilium, vt descenderes ad dominum nostrum. * Hoc autem scias, quoniā cum steteris in cōspectu eius, bene tibi faciet, & eris gratissima in corde eius. Duxeruntq. illam ad tabernaculum Holofernis, annunciantes eam. * Cumq. intrasset ante faciē eius, statim captus est in suis oculis Holofernes. * Dixeruntq. ad eum satellites eius: Quis cōtemnat populum Hebræorum, qui tam decoras mulieres habent, vt non pro his merito pugnare contra eos debeamus? * Videns itaque Iudith Holofernem sedentem in conopœo, quod erat ex purpura, & auro, & sinaragdo, & lapidibus pretiosis intextum: & cum in faciem eius intendisset, adorauit eum, prosternens se super terram. Et eleuauerunt eam serui Holofernis, iubente domino suo.

CAP. XI.

TVnc Holofernes dixit ei: Æquo animo esto, & noli pauere in corde tuo: quoniam ego numquam nocui viro, qui voluit seruire Nabuchodonosor regi. * Populus autem tuus, si non contempnisset me, non leuasssem lanceam meam super eum. * Nunc autem dic

mihi, qua ex causa recessisti ab illis, & placuit tibi vt venires ad nos? * Et dixit illi Iudith: Sume verba ancillæ tuæ, quoniam si secutus fueris verba ancillæ tuæ, perfectam rem faciet Dominus tecum. * Viuit enim Nabuchodonosor rex terræ, & viuit virtus eius, quæ est in te ad correptionem omnium animarum errantium: quoniam non solum homines seruiunt illi per te, sed & bestię agri obtemperant illi. * Nunciatur enim animi tui industria vniuersis gentibus, & indicatum est omni sæculo, quoniam tu solus bonus, & potens es in omni regno eius, & disciplina tua omnibus prouincijs prædicatur. * Nec hoc laret, quod locutus est Achior, nec illud ignoratur, quod ei iusseris euenire. * Constat enim, Deum nostrum sic peccatis offensum, vt mandauerit per prophetas suos ad populum, quod tradat eum pro peccatis suis. * Et quoniam sciunt se offendisse Deum suum filij Israel, tremor tuus super ipsos est. * Insuper etiam fames inuasit eos, & ab ariditate aquæ iam inter mortuos computantur. * Denique hoc ordinant, vt interficiant pecora sua, & bibant sanguinem eorum: & sancta Domini Dei sui quæ præcepit Deus non contingi, in frumento, vino, & oleo, hæc cogitauerunt impendere, & volunt consumere quæ nec manibus deberent contingere: ergo quoniam hæc faciunt, certum est quod in perditionem dabuntur. * Quod ego ancilla tua cognoscens, fugi ab illis, & misit me Dominus hæc ipsa nunciare tibi. * Ego enim ancilla tua Deum colo, etiam nunc apud te: & exiet ancilla tua, & orabo Deum, & dicet mihi quando eis reddat peccatum suum, & veniens nunciabo tibi, ita vt ego adducam te per mediam Ierusalem, & habebis omnem populum Israel, sicut oues, quibus non est pastor, & non latrabit vel vnus canis contra te: quoniam hæc mihi dicta sunt per prouidentiam Dei. * Et quoniam iratus est illis Deus, hæc ipsa missa sum nunciare tibi. * Placuerunt autem omnia verba hæc coram Holoferne, & corā pueris eius, & mirabantur sapientiam eius, & dicebāt alter ad alterum: Non est talis mulier super terram in aspectu, in pulchritudine, & in sensu verborum.

Et

* Et dixit ad illam Holofernes: Benefecit Deus, qui misit te ante populum, vt des illum tu in manibus nostris: * & quoniam bona est promissio tua, si fecerit mihi hoc Deus tuus, erit & Deus meus, & tu in domo Nabuchodonosor magna eris, & nomen tuum nominabitur in vniuersa terra.

CAP. XII.

TVnc iussit eam introire vbi repositi erant thesauri eius, & iussit illic manere eam, & constituit quid daretur illi de conuiuio suo. * Cui respondit Iudith, & dixit: Nunc non potero manducare ex his, quæ mihi præcipis tribui, ne veniat super me offensio: ex his autem, quæ mihi detuli, manducabo. * Cui Holofernes ait: Si defecerint tibi ista, quæ tecum detulisti, quid faciemus tibi? * Et dixit Iudith: Viuit anima tua domine meus, quoniam non expendet omnia hæc ancilla tua, donec faciat Deus in manu mea hæc, quæ cogitavi. Et induxerunt illam serui eius in tabernaculum, quod præceperat. * Et petijt dum introiret, vt daretur ei copia nocte & ante lucem egrediendi foras ad orationem, & deprecandi Dominum. * Et præcepit cubicularijs suis vt sicut placeret illi, exiret & introiret ad adorandum Deum suum, per triduum: * & exhibat noctibus in vallem Bethulæ, & baptizabat se in fonte aquæ. * Et vt ascendebat, orabat Dominum Deum Israel, vt dirigeret viam eius ad liberationem populi sui. * Et introiens, munda manebat in tabernaculo vsque dum acciperet escam suam in vespere. * Et factum est, in quarto die Holofernes fecit coenam seruis suis, & dixit ad Vagao eunuchum suum: Vade, & suade Hebræam illam vt sponte consentiat habitare tecum. * Foridum est enim apud Assyrios, si femina irrideat virum agendo vt immunis ab eo transeat. * Tunc introiuit Vagao ad Iudith, & dixit: Non vereatur bona puella introire ad dominum meum, vt honorificetur ante faciem eius, vt manducet cum eo, & bibat vinum in iucunditate. * Cui Iudith respondit: Quæ ego sum, vt contradicam domino meo? * Omne quod erit ante oculos eius bonum & optimū

faciam. Quidquid autem illi placuerit, hoc mihi erit optimum omnibus diebus vitæ meæ. * Et surrexit, & ornauit se vestimento suo, & ingressa stetit ante faciem eius. * Cor autem Holofernis concussus est: erat enim ardens in concupiscentia eius. * Et dixit ad eam Holofernes: Bibe nunc, & accumbe in iucunditate, quoniam inuenisti gratiam coram me. * Et dixit Iudith: Bibam domine, quoniam magnificata est anima mea hodie præ omnibus diebus meis. * Et accipit, & mādauit, & bibit coram ipso ea, quæ parauerat illi ancilla eius. * Et iucundus factus est Holofernes ad eam, bibitque vinum multum nimis, quantum nunquam biberat in vita sua.

CAP. XIII.

VT autem sero factum est, festinauerunt serui illius ad hospitia sua, & conclusit Vagao ostia cubiculi, & abiit: * erant autem omnes fatigati a vino: * eratque Iudith sola in cubiculo. * Porro Holofernes iacebat in lecto, nimia ebrietate sopitus. * Dixitque Iudith puellæ suæ vt staret foris ante cubiculum, & obseruaret. * Stetitque Iudith ante lectum, orans cum lacrymis, & labiorum motu in silentio, * dicens: Confirma me Domine Deus Israel, & respice in hac hora ad opera manuum mearum, vt, sicut promisisti, Ierusalem ciuitatem tuam erigas: & hoc quod credens per te posse fieri cogitavi, perficiam. * Et cum hæc dixisset, accessit ad columnam, quæ erat ad caput lectuli eius, & pugionem eius, qui in ea ligatus pendebat, exoluit. * Cumque euaginasset illum, apprehendit comam capitis eius, & ait: Confirma me Domine Deus in hac hora. * & percussit bis in ceruicē eius, & abscidit caput eius, & abstulit conopœum eius a columnis, & euoluit corpus eius truncū. * Et post pusillum exiuit, & tradidit caput Holofernis ancillæ suæ, & iussit vt mitteret illud in peram suā. * Et exierunt duæ, secundum consuetudinem suā, quasi ad orationem, & transierunt castra, & gyrantes vallem, venerunt ad portam ciuitatis. * Et dixit Iudith a longe custodibus murorum: Aperite portas, quoniam nobiscum est Deus, qui fecit virtutem in Israel. * Et factum est, cū audissent

viri vocem eius; vocauerunt presbyteros ciuitatis. * Et concurrerunt ad eam omnes, a minimo vsque ad maximum: quoniam sperabant eam iam non esse venturam. * Et accendentes luminaria congrauerunt circa eam vniuersi: illa autem ascendens in eminentiorem locum, iussit fieri silentium. Cumque omnes tacuissent, * dixit Iudith: Laudate Dominum Deum nostrum, qui non deseruit sperantes in se: * & in me ancilla sua adimpleuit misericordiam suam, quam promisit domui Israel: & interfecit in manu mea hostem populi sui hac nocte. * Et proferens de peracaput Holofernis, ostendit illis, dicens: Ecce caput Holofernis principis militie Assyriorum, & ecce conopoeum illius, in quo recumbebat in ebrietate sua, ubi per manum femine percussit illum Dominus Deus noster. * Viuit autem ipse Dominus, quoniam custodiuit me Angelus eius & hinc euntem, & ibi commorantem, & inde huc reuertentem, & non permisit me Dominus ancillam suam coinquinari, sed sine pollutione peccati reuocauit me vobis gaudentem in victoria sua, in euasione mea, & in liberatione vestra. * Confitemini illi omnes, quoniam bonus, quoniam in seculum misericordia eius. * Vniuersi autem adorantes Dominum, dixerunt ad eam: Benedixit te Dominus in virtute sua, quia per te ad nihilum redegit inimicos nostros. * Porro Ozias princeps populi Israel, dixit ad eam: Benedicta es tu filia a Domino Deo excelsio prae omnibus mulieribus super terram. * Benedictus Dominus, qui creauit caelum & terram, qui te direxit in vulnera capitis principis inimicorum nostrorum: * quia hodie nomen tuum ita magnificauit, vt non recedat laus tua de ore hominum, qui memores fuerint virtutis Domini in aeternum, pro quibus non pepercisti animae tuae propter angustias & tribulationem generis tui, sed subuenisti ruinam ante conspectum Dei nostri. * Et dixit omnis populus: Fiat, fiat. * Porro Achior vocatus venit, & dixit ei Iudith: Deus Israel, cui tu testimonium dedisti quod vlciscatur se de inimicis suis, ipse caput omnium incredulorum incidit hac nocte in manu mea.

11 * Et vt probes quia ita est, ecce caput Holofernis, qui in contemptu superbiae suae Deum Israel contempsit, & tibi interitum minabatur, dicens: Cum capus fuerit, populus Israel, gladio perforari praecipiam latera tua. * Videns autem Achior caput Holofernis, angustatus prae pauore, cecidit in faciem suam super terram, & restituit animam eius. * Postea vero quam resumpto spiritu recreatus est, procidit ad pedes eius, & adorauit eam, & dixit: Benedicta tu a Deo tuo in omni tabernaculo Iacob, quoniam in omni gente, quae audierit nomen tuum, magnificabitur super te Deus Israel.

CAP. XIII.

1 Dixit autem Iudith ad omnem populum: Audite me fratres, suspendite caput hoc super muros nostros: * Et erit, cum exierit Sol, accipiat vnusquisque arma sua, & exite cum impetu, non vt descendatis deorsum, sed quasi impetum facientes. * Tunc exploratores necesse erit vt fugiant ad principem suum excitandum ad pugnam. * Cumque duces eorum cucurrerint ad tabernaculum Holofernis, & inuenerint eum truncum in suo sanguine volutum, decideret super eos timor. * Cumque cognoueritis fugero eos, ite post illos securi, quoniam Dominus conteret eos sub pedibus vestris. * Tunc Achior videns virtutem, quam fecit Deus Israel, relicto gentilicis ritu, credidit Deo, & circumcidit carnem praeputij sui, & appositus est ad populum Israel, & omnis successio generis eius vsque in hodiernum diem. * Mox autem vt ortus est dies, suspenderunt super muros caput Holofernis, accepitque vnusquisque vir arma sua, & egressi sunt cum grandi strepitu & vlulatu. * Quod videntes exploratores, ad tabernaculum Holofernis cucurrerunt. * Porro hi, qui in tabernaculo erant, venientes, & ante ingressum cubiculi perstreptentes, excitandi gratia, inquietudinem arte moliebantur, vt non ab excitantibus, sed a sonantibus Holofernes euigilaret. * Nullus enim audebat cubiculum virtutis Assyriorum pulsando aut intrando aperire. Sed

¶ Ps. 105. a. v.
¶ 106. a. i

* Sed cum venissent eius duces ac tri-
buni & vniuersi maiores exercitus re-
gis Assyriorum, dixerunt cubicularijs:
Interate, & excitare illum, quoniam
egressi mures de cauernis suis, ausi sunt
prouocare nos, ad praelium. Tunc
ingressus Vagao cubiculum eius, stetit
ante cortinam, & plausum fecit mani-
bus suis: suspicabatur enim illum cum
Iudith dormire. Sed cum nullum mo-
tum iacens sensu aurium caperet, ac-
cessit proximans ad cortinam, & ele-
uans eam, vidensq. cadauer absque ca-
pite Holofernis in suo sanguine tabes-
centum iacere super terram, exclamauit
voce magna cum fletu, & scidit vesti-
menta sua. Et ingressus tabernaculum
Iudith, non inuenit eam, & exiit for-
as ad populum, & dixit: Vna mulier
Hebraea fecit confusionem in domo re-
gis Nabuchodonosor: ecce enim Holo-
fernis iacet in terra, & caput eius non
est in illo. Quod cum audissent prin-
cipes virtutis Assyriorum, sciderunt om-
nes vestimenta sua, & intolerabilis ti-
mor & tremor cecidit super eos, & tur-
bati sunt animi eorum valde. Et fa-
ctus est clamor incomparabilis in medio
castrorum eorum.

C A P. XV.

Cumq. omnis exercitus decollatum
Holofernem audisset, fugit mens
& consilium ab eis, & solo tremore &
metu agitati, fugae praesidium sumunt,
ita vt nullus loqueretur cum proximo
suo, sed inclinato capite, relictis om-
nibus, euadere festinabant Hebræos,
quos armatos super se venire audiebant,
fugientes per vias camporum & semitas
collium. Videntes itaque filij Israel
fugientes, secuti sunt illos. Descende-
runtq. clangentes tubis, & vlulantes post
ipsos. Et quoniam Assyrij non aduna-
ti, in fugam ibant precipites: filij au-
tem Israel vno agmine persequentibus, de-
bilitabant omnes, quos inuenire potuis-
sent. Misit itaque Ozias nuncios per
omnes ciuitates & regiones Israel. Om-
nis itaque regio, omnisq. vrbs electam
iuuentutem armatam misit post eos, &
persecuti sunt eos in ore gladij, quous-
que peruenirent ad extremitatem finiu

HERUI

suorum. Reliqui autem, qui erant
in Bethulia, ingressi sunt castra Assyrio-
rum, & praedam, quam fugientes Assy-
rij reliquerant, abstulerunt, & onustati
sunt valde. Hi vero, qui victores re-
uersi sunt ad Bethuliam, omnia quae
erant illorum attulerunt secum, ita vt
non esset numerus in pecoribus, & iu-
mentis, & vniuersis mobilibus eorum,
vt a minimo vsque ad maximum om-
nes diuites fierent de praedationibus eo-
rum. Ioachim autem summus ponti-
fex de Ierusalem venit in Bethuliam,
cum vniuersis presbyteris suis vt videret
Iudith. Quae cum exisset ad illum,
benedixerunt eam omnes vna voce, di-
centes: Tu gloria Ierusalem, tu latitia
Israel, tu honorificentia populi nostris:
quia fecisti viriliter, & confortatum
est cor tuum, eo quod castitatem ama-
ueris, & post virum tuum, alterum ne-
scieris: ideo & manus Domini confor-
tauit te, & ideo eris benedicta in pter-
num. Et dixit omnis populus: Fiat,
fiat. Per dies autem triginta, vix col-
lecta sunt spolia Assyriorum a populo
Israel. Porro autem vniuersa, quae Ho-
lofernis peculiaria fuisse probata sunt,
dederunt Iudith in auro, & argento, &
vestibus, & gemmis, & omni suppellectili,
& tradita sunt omnia illi a populo. Et
omnes populi gaudebant cum mulieri-
bus, & virginibus, & iuuenibus, in orga-
nis, & citharis.

C A P. XVI.

Tunc cantauit canticum hoc Domi-
no Iudith, dicens:
Incipite Domino in tympanis, can-
tate Domino in cymbalis, modulamini
illi psalmum nouum, exaltate, & inuo-
cate nomen eius.
Dominus conterens bella, Dominus
nomen est illi.
Qui posuit castra sua in medio po-
puli sui, vt eriperet nos de manu omniu
inimicorum nostrorum.
Venit Assur ex montibus ab Aquilone
in multitudine fortitudinis suae:
culus multitudo obturauit torrentes, &
equi eorum cooperuerunt valles.
Dixit se incensurum fines meos, &
iuuenes meos occisurum gladio, infan-

Dd 4 tes

res meos dare in prædam, & virgines in captiuitatem.

* Dominus autem omnipotens nocuit eum, & tradidit eum in manus feminæ, & confodit eum.

* Non enim cecidit potens eorum in iuuenibus, nec filij Titan percusserunt eum, nec excelsi gigantes opposuerunt se illi, sed Iudith filia Merari in specie faciei suæ dissoluit eum.

* Exiit enim se vestimento viduitatis, & induit se vestimento lætitiæ in exultatione filiorum Israel.

* Vnixit faciem suam vnguento, & colligauit cincinnos suos mitra, accepit Bolam nouam ad decipiendum illum.

* Sandalia eius rapuerunt oculos eius, pulchritudo eius captiuam fecit animam eius, amputauit pugione ceruicem eius.

* Horruerunt Persæ constantiam eius, & Medi audaciam eius.

* Tunc vlulauerunt castra Assyriorum, quando apparuerunt humiles mei, arescentes in siti.

* Filij puellarum compunxerunt eos, & sicut pueros fugientes occiderunt eos: perierunt in prælio a facie Domini Dei mei.

* Hymnum cantemus Domino, hymnum nouum cantemus Deo nostro.

* Adonai Domine magnus es tu, & præclarus in virtute tua, & quem superare nemo potest.

* Tibi seruiat omnis creatura tua: quia dixisti, & facta sunt: misisti spiritum tuum, & creata sunt, & non est qui resistat voci tuæ.

* Montes a fundamentis mouebuntur cum aquis: petreæ, sicut cera, liquefcent ante faciem tuam.

* Qui autem timent te, magni erunt

apud te per omnia.

* Vt genti insurgenti super genus meum: Dominus enim omnipotens vindicabit in eis, in die iudicij visitabit illos.

* Dabit enim ignem, & vermes in carnes eorum, & vrantur, & sentiant usque in sempiternum.

* Et factum est post hæc, omnis populus post victoriam venit in Ierusalem adorare Dominum: & mox ut purificati sunt, obtulerunt omnes holocausta, &

vota, & repromissiones suas. Porro Iudith vniuersa vasa bellica Holofernis, quæ dedit illi populus, & conopœum;

quod ipsa sustulerat de cubili ipsius, obrulit in anathema obliuionis.

* Erat autem populus iucundus secundum faciem sanctosum, & per tres menses gaudium huius victoriæ celebratum est cum Iudith.

* Post dies autem illos vnusquisque rediit in domum suam, & Iudith magna facta est in Bethulia, & præclarior erat vniuersæ terræ Israel.

* Erat etiam virtuti castitas adiuncta, ita vt non cognosceret virum omnibus diebus vitæ suæ, ex quo defunctus est Manasses vir eius.

* Erat autem diebus festis procedens cum magna gloria. Mansit autem in domo viri sui annos centum,

quinque, & dimisit abram suam liberam, & defuncta est ac sepulta cum viro suo in Bethulia.

* Luxitq. illam omnis populus diebus septem. In omni autem spatio vitæ eius non fuit qui perturbaret Israel, & post mortem eius annis multis.

* Dies autem victoriæ huius festiuitatis, ab Helanis in numero sanctorum dierum accipitur, & colitur a Iudæis ex illo tempore usque in præsentem diem.

2 Gen. 1.
Ysa. 32. b. 9

LIBER ESTHER.

CAPVT PRIMVM.

AN diebus Assueri, qui regnauit ab India, vsque Aethiopiam, super centum viginti septē prouincias: * quādo fedit in solio regni sui, Susā ciuitas regni eius exordium fuit. * Tercio igitur anno imperij sui fecit grande conuiuium cunctis principibus, & pueris suis, fortissimis Persarum, & Medorum inclytis, & praefectis prouinciarum coram se, * vt ostenderet diuitias gloriae regni sui, ac magnitudinem, atque iactantiam potentiae suae, multo tempore, centum videlicet & octoginta diebus. * Cumq; implerentur dies conuiuij, inuitauit omnem populum, qui inuentus est in Susā, a maximo vsque ad minimum: & iussit septē diebus conuiuium praeparari in vestibulo horti, & nemoris, quod regio cultu & manu cōstitutum erat. * Et pendebrāt ex omni parte tentoria aërij coloris & carbasini ac hyacinthini, sustentata funibus byssinis, atque purpureis, qui eburneis circulis inserti erant, & columnis marmoreis fulciebantur. Lectuli quoque aurei & argentei, super pauimentum smaragdino & pario stratum lapide, dispositi erant: quod mira varietate pictura decorabat. * Bibebant autē qui inuitati erāt, aureis poculis, & alijs atque alijs vasis cibi inferebantur. Vinum quoque, vt magnificentia regia dignum erat, abundans, & praecipuum ponebatur. * Nec erat qui nolentes cogeret ad bibendum, sed sicut rex statuerat, praepōnens mens singulos de principibus suis vt sumeret vnusquisque quod veller. * Vasthi quoque regina fecit cōuiuium feminarum in palatio, vbi rex Assuerus mansue consueuerat. * Itaque die septimo, cū rex esset hilarior, & post nimiam potationem incaluisse merō, praecipit Mau-

C mam, & Bazatha, & Harbona, & Bagatha, & Abgatha, & Zethar, & Charchas, septem eunuchis, qui in conspectu eius ministrabant, * vt introducerent reginā Vasthi coram rege, posito super caput eius diademate, vt ostēderet cunctis populis & principibus pulchritudinē illius: erat enim pulchra valde. * Quae renuit, & ad regis imperium, quod per eunuchos mandauerat, venire cōtempnit. Vnde iratus rex, & nimio furore succensus, * interrogauit sapientes, qui ex more regio semper ei aderant, & illorū faciebat cūcta consilio, sciētiū leges, ac iura maiorum: (* erant autem primi & proximi, Charfena, & Sethar, & Admatha, & Tharsis, & Mares, & Marfana, & Mamuchan, septē duces Persarum, atque Medorum, qui videbant faciem regis, & primi post eum residere soliti erant) * cui sententiae Vasthi regina subiaceret, quae Assueri regis imperiū, quod per eunuchos mādauerat, facere noluisse. * Responditq; Mamuchan, audiente rege, atque principibus, Non solum regē laetit regina Vasthi, sed & omnes populos, & principes, qui sunt in cunctis prouincijs regis Assueri. * Egredietur enim sermo reginae ad omnes mulieres, vt contēnant viros suos, & dicāt: Rex Assuerus iussit vt regina Vasthi intraret ad eū, & illa noluit. * Atque hoc exemplo omnes principū coniuges Persarum atque Medorū, parūpēdēt imperia maritorum: vnde regis iusta est indignatio. * Si tibi placet, egrediatur edictū a facie tua, & scribatur iuxta legem Persarum atque Medorū, quam praeteriri illicitum est, vt nequaquā vltra Vasthi ingrediatur ad regē, sed regnum illius, altera, quae melior est illa, accipiat. * Et hoc in omne (quod latissimum est) prouinciarum tuarum diuulgetur imperium, & cunctae vxores tam maiorum, quam minorum deferant maritis suis honorem. * placuit consiliū eius regi, & princi-

principibus: fecitq. rex iuxta consilium Mamuchan; * & misit epistolas ad vniuersas provincias regni sui, vt quæque gens audire & legere poterat, diuersis linguis & litteris, esse viros principes ac maiores in domibus suis: & hoc per cunctos populos diuulgari.

CAP. II.

His ita gestis, postquam regis Assueri indignatio deferbuerat, recordatus est Vasthi, & quæ fecisset, vel quæ passa esset: * dixeruntq. pueri regis, ac ministri eius: Quærat regi puellæ virgines ac speciosæ, & mittantur qui cōsiderent per vniuersas provincias puellas speciosas & virgines: & adducant eas ad ciuitatem Susan, & tradant eas in domū seminarum sub manu Egei eunuchi, qui est præpositus & custos mulierū regiarum: & accipiant mundum muliebrem, & cetera ad vñs necessaria. * Et quæcūque inter omnes oculis regis placuerit, ipsa regnet pro Vasthi. Placuit sermo regi: & ita, vt suggererant, iussit fieri. * Erat vir Iudæus in Susan ciuitate, vocabulo Mardocheus filius Iair, filij Semai, filij Cis, de stirpe Iemini, * qui translatus fuerat de Ierusalem eo tempore, quo Iechoniam regem Iuda Nabuchodonosor rex Babylonis transtulerat, * qui fuit nutritius filix fratris sui Edissæ, quæ altero nomine vocabatur Esther: & vtrumque parētem amiserat: pulchra nimis, & decora facie. Mortuisq. patre eius ac matre, Mardocheus sibi eam adoptauit in filiam. * Cumq. percrebuisse regis imperium, & iuxta mandatum illius multæ pulchræ virgines adducerentur Susan, & Egeo traderentur Eunuchis; Esther quoque inter ceteras puellas ei tradita est, vt seruaretur in numero seminarum. * Quæ placuit ei, & inuenit gratiam in conspectu illius. Et præcepit eunuchis, vt acceleraret mundum muliebrem, & traderet ei partes suas, & septem puellas speciosissimas de domo regis, & tam ipsam, quam pedissequas eius ornaret atque excoleret. * Quæ noluit indicare ei populum & patriam suam: Mardocheus enim præceperat ei, vt de hac re omnino reticeret: * qui deambulabat quotidie ante vestibulum domus, in qua ele-

Et virgines seruabantur, curam agent salutis Esther, & scire volens quid ei accideret. * Cum autem venisset tempus singularum per ordinem puellarum, vt intrarent ad regem, expletis omnibus, quæ ad cultum muliebrem pertinebant, mēsis duodecimus vertebatur: ita dumtaxat, vt sex mensibus oleo vngerentur myrrhino, & alijs sex quibusdam pigmentis & aromatibus vterentur. * Ingredientesq. ad regem, quidquid postulassent ad ornatū pertinens, accipiebant, & vt eis placuerat, compositæ de triclinio seminarum ad regis cubiculū transibant. * Et quæ intrauerat vespere, egrediebatur mane, atque inde in secundas aedes deducebatur, quæ sub manu Susagazi eunuchi erant, qui concubinis regis præsidebat: nec habebat potestatem ad regem ultra redeundi, nisi voluisset rex, & eam venire iussisset ex nomine. * Euoluto autem tempore per ordinem, instabat dies, quo Esther filia Abihail fratris Mardochei, quam sibi adoptauerat in filiam, deberet intrare ad regem. Quæ non quæsiuit muliebrem cultum, sed quæcumque voluit Egeus eunuchus custos virginum, hæc ei ad ornatum dedit. Erat enim formosa valde, & incredibili pulchritudine, omnium oculis gratiosa & amabilis videbatur. * Ducta est itaque ad cubiculum regis Assueri mense decimo, qui vocatur Tebeth, septimo anno regni eius. * Et admauit eam rex plus quam omnes mulieres, habuitq. gratiam & misericordiam coram eo super omnes mulieres, & posuit diademata regni in capite eius, fecitq. eam regnare in loco Vasthi. * Et iussit conuiuium præparari permagnificum cunctis principibus, & seruis suis pro coniunctione, & nuptijs Esther. Et dedit requiem vniuersis prouincijs, ac dona largitus est iuxta magnificentiam principalem. * Cumq. secundo quærerentur virgines & congregarentur, Mardocheus manebat ad ianuam regis: necdum prodiderat Esther patriam, & populum suum, iuxta mandatum eius. Quidquid enim ille præcipiebat, obseruabat Esther: & ita cuncta faciebat vt eo tempore solita erat, quo eam paruulam nutrebat. * Eo igitur tempore, quo Mardocheus ad regis ianuam

64. Reg. 24. d.
15
In 11. b. 4.

Januam morabatur, irati sunt Bagathan, & Thares duo eunuchi regis, qui ianitores erant, & in primo palatii limine praeidebant: volueruntq. insurgere in regem, & occidere eum. * Quod Mardochaeum non lauit, statimq. nunciauit reginae Esther: & illa regi ex nomine Mardochaei, qui ad se rem detulerat. * Quaesitum est, & inuentum: & appensus est vterque eorum in patibulo. Mandatumq. est historiis, & annalibus traditum coram rege.

CAP. III.

Post hæc rex Assuerus exaltauit Amasileum Amadathi, qui erat de stirpe Agag: & posuit solum eius super omnes principes, quos habebat. * Cunctiq. serui regis, qui in foribus palatii versabantur, flectebant genua, & adorabant Aman: sic enim præceperat eis imperator. solus Mardochaeus non flectebat genu, neque adorabat eum. * Cui dixerunt pueri regis, qui ad fores palatii praeidebant: Cur præter ceteros non obseruas mandatum regis? * Cumq. hoc crebrius dicerent, & ille nollet audire, nunciauerunt Aman, scire cupientes vtrum perseueraret in sententia: dixerat enim eis se esse Iudaeum. * Quod cum audisset Aman, & experimento probasset quod Mardochaeus non flecteret sibi genu, nec se adoraret, iratus est valde, & pro nihilo duxit in vnum Mardochaeum mittere manus suas: audierat enim quod esset gentis Iudaeae. magisq. voluit omnem Iudaeorum, qui erant in regno Assueri, perdere nationem. * Mense primo (cuius vocabulum est Nisan) anno duodecimo regni Assueri, missa est fors in urnam, quæ Hebraice dicitur phur, coram Aman, quo die & quo mense gens Iudaeorum deberet interfici: & exiuit mensis duodecimus, qui vocatur Adar. * Dixitq. Aman regi Assuero: Est populus per omnes prouincias regni tui dispersus, & a se mutuo separatus, nouis vtens legibus & ceremonijs, insuper & regis scita contemnens. Et optime nosti quod non expediat regno tuo vt inoleseat per licentiam. * si tibi placet, decerne, vt pereat, & decem millia talentorum appendam arcarijs gazæ tuæ. * Tu

lit ergo rex annulum, quo utebatur, de manu sua, & dedit eum Aman filio Amadathi de progenie Agag, hosti Iudaeorum, * dixitq. ad eum: Argentum, quod tu polliceris, tuum sit. de populo age quod tibi placet. * Vocatiq. sunt scribae regis mense primo Nisan, tertiadecima die eiusdem mensis: & scriptum est, vt iusserat Aman, ad omnes satrapas regis, & iudices prouinciarum, diuersarumq. gentium, vt quæque gens legere poterat, & audire pro varietate linguarum ex nomine regis Assueri: & litteræ signatæ ipsius annulo, * missæ sunt per cursores regis ad vniuersas prouincias vt occideret atque deleterent omnes Iudaeos, a puero vsque ad senem, paruulos, & mulieres, vno die, hoc est tertiadecimo mensis duodecimi, qui vocatur Adar, & bona eorum diriperent. * Summa autem epistolarum hæc fuit, vt omnes prouinciæ scirent, & pararent se ad prædictam diem. * Festinabant cursores, qui missi erant, regis imperium explere. Statimq. in Susan pependit edictum, rege & Aman celebrante cœuiuium, & cunctis Iudæis, qui in vrbe erant, flentibus.

CAP. IIII.

Quæ cum audisset Mardochaeus, scindit vestimenta sua, & indutus est sacco, spargens cinerem capiti: & in platea mediæ ciuitatis voce magna clamabat, ostendens amaritudinem animi sui, & hoc eiulatu vsque ad fores palatii gradicens. Non enim erat licitum indutum sacco aulam regis intrare. * In omnibus quoque prouincijs, oppidis, ac locis, ad quæ crudele regis dogma peruenerat, plandus ingens erat apud Iudaeos, ieiunium, vlulatus, & fletus sacco & cinere multis pro strato vtentibus. * Ingressæ autem sunt puellæ Esther & eunuchi, nunciaueruntq. ei. Quod audiens consternata est: & vestem misit, vt ablato sacco induerent eum: quam accipere noluit. * Accitoq. Athach eunuchus, quem rex ministrum ei dederat, præcepit ei vt iret ad Mardochaeum, & disceret ab eo cur hoc faceret. * Egrediusq. Athach, iuit ad Mardochaeum stantem in platea ciuitatis, ante ostium palatii: * qui indicauit ei omnia, quæ acciderant.

viderant, quo modo Aman promississet, ut in thesauros regis pro Iudæorum nece inferret argentum. * Exemplar quoque edicti, quod pendebat in Susā, dedit ei, ut reginæ ostenderet, & moneret eam, ut intraret ad regem, & deprecaretur cum pro populo suo. * Regressus Athach, nunciauit Esther omnia, quæ Mardocheus dixerat. * Quæ respondit ei, & iussit ut diceret Mardocheo: * Omnes serui regis, & cunctæ, quæ sub ditione eius sunt, norunt prouinciæ, quod siue vir, siue mulier non vocatus, interius atrium regis intrauerit, absque vlla cunctatione statim interficiatur: nisi forte rex auream Virgam ad eum tetenderit pro signo clementiæ, atque ita possit viuere. Ego igitur quo modo ad regem intrare potero, quæ triginta iam diebus non sum vocata ad eum? * Quod cum audisset Mardocheus, * rursus mandauit Esther, dicens: Ne putes quod animam tuam tantum liberes, quia in domo regis es præ cunctis Iudæis: * si enim nunc silueris, per aliam occasionem liberabuntur Iudæi: & tu, & domus patris tui peribitis. Et quis nouit utrum idcirco ad regnum ueneris, ut in tali tempore parareris? * Rursumq. Esther hæc Mardocheo verba mandauit: * Vade & congrega omnes Iudæos, quos in Susā repperis, & orate pro me. Non comedatis, & non bibatis tribus diebus, & tribus noctibus: & ego cum ancillis meis similiter ieiunabo, & tunc ingrediar ad regem contra legem faciens, non vocata, tradensq. me morti & periculo. * Iuit itaque Mardocheus, & fecit omnia, quæ ei Esther præceperat.

CAP. V.

Die autem tertio induta est Esther regalibus vestimentis, & stetit in atrio domus regis, quod erat interius, contra basilicam regis: at ille sedebat super solium suum in consistorio palatii contra ostium domus. * Cumq. uidisset Esther reginam stantem, placuit oculis eius, & extendit contra eam virgam auream, quam tenebat manu. Quæ accedens, osculata est summitatē virgæ eius. * Dixitq. ad eam rex: Quid vis Esther regina? quæ est petitio tua? etiam si di-

midiam partem regni petieris, dabitur tibi. * At illa respondit: Si regi placet, obsecro ut venias ad me hodie, & Amā tecum ad conuiuium, quod parauī. * Statimq. rex, Vocate, inquit, cito Aman ut Esther obediat voluntati. Venerunt itaque Rex & Aman ad conuiuium, quod eis regina parauerat. * Dixitq. ei rex, postquam Vinum biberat abundanter: Quid petis ut detur tibi? & pro qua re postulas? etiam si dimidiam partem regni mei petieris, impetrabis. * Cui respondit Esther: Petitio mea, & preces sunt istæ: * Si inueni in conspectu regis gratiā, & si regi placet ut det mihi quod postulo, & meam impleat petitionem: veniat rex & Aman ad conuiuium quod parauī eis, & cras aperiam regi voluntatem meam. * Egressus est itaque illo die Aman lætus & alacer. Cumq. vidisset Mardocheum sedentem ante fores palatii, & non solum non assurrexisse sibi, sed nec motum quidem de loco sessionis suæ, indignatus est valde: * & dissimulata ira, reuersus in domum suam, conuocauit ad se amicos suos, & Zares uxorem suam: * & exposuit illis magnitudinem diuitiarum suarum, filiorumq. turbam, & quāta eum gloria super omnes principes & seruos suos rex eleuasset. * Et post hæc ait: Regina quoque Esther nullum alium vocauit ad conuiuium cum rege, præter me: apud quam etiam cras cum rege pransurus sum. * Et cum hæc omnia habeam, nihil me habere puto, quamdiu videro Mardocheum Iudæum sedentē ante fores regias. * Responderuntq. ei Zares vxor eius, & ceteri amici: Iube parari excelsam trabem, habentem altitudinis quinquaginta cubitos, & dic mane regi ut appendatur super eam Mardocheus, & sic ibis cum rege lætus ad conuiuium. Placuit ei consilium, & iussit excelsam parari crucem.

CAP. VI.

Noctem illam duxit rex insomnem, iussitq. sibi afferri historias & annales priorum temporum. Quæ cum illo præsentē legerentur, * ventum est ad illum locum ubi scriptum erat quo modo nunciasset Mardocheus insidias Bagathan, & Thares eunuchorum, regem Assue-

Assuerum iugulare cupietum . * Quod cum audisset rex, ait: Quid pro hac fide honoris ac præmij Mardochæus confectus est? Dixerunt ei serui illius ac ministri: Nihil omnino mercedis accepit. * Statimq. rex, Quis est, inquit, in atrio? Aman quippe interius atrij domus regis intrauerat, vt suggereret regi, & iuberet Mardochæum affigi patibulo, quod ei fuerat præparatum . * Responderunt pueri: Aman stat in atrio . Dixitq. rex: Ingrediatur . * Cumq. esset ingressus, ait illi: Quid debet fieri viro, quem rex honorare desiderat? Cogitans autē in corde suo Aman, & reputans quod nullum alium rex, nisi se, vellet honorare, * respondit: Homo, quem rex honorare cupit, * debet indui vestibus regijs, & imponi super equum, qui de sella regis est, & accipere regium diadema super caput suum, & primus de regijs principibus, ac tyrannis teneat equū eius, & per plateam ciuitatis incedens clamet, & dicat: Sic honorabitur, quemcumque voluerit rex honorare . * Dixitq. ei rex: Festina, & sumpta stola & equo, fac, vt locutus es, Mardochæo Iudæo, qui sedet ante fores palatij. Caue ne quidquā de his, quæ locutus es, prætermittas . * Tulit itaque Aman stolam & equum, indutumq. Mardochæum in platea ciuitatis, & impositum equo præcedebat, atque clamabat: Hoc honore condignus est, quemcumque rex voluerit honorare . * Reuersusq. est Mardochæus ad ianuā palatij: & Aman festinauit ire in domum suam, lugens & aperto capite: * narrauitq. Zares vxori suæ, & amicis omnia quæ euenissent sibi. Cui responderunt sapientes, quos habebat in consilio, & vxor eius: Si de semine Iudæorum est Mardochæus, ante quem cadere coepisti, non poteris ei resistere, sed cades in conspectu eius. * Adhuc illis loquentibus, venerunt eunuchi regis, & cito eum ad conuiuium, quod regina parauerat, pergere compulerunt .

CAP. VII.

Intrauit itaque rex & Aman, vt biberent cum regina . * Dixitq. ei rex etiā secunda die, postquam vino incaluerat: A Quæ est petitio tua Esther vt detur tibi?

& quid vis fieri? etiam si dimidiam partem regni mei petieris, impetrabis . * Ad quem illa respondit: Si inueni gratiam in oculis tuis o rex, & si tibi placeat, dona mihi animam meam pro qua rogo, & populum meum pro quo obsecro . * Traditi enim sumus ego & populus meus, vt conteramur, iugulemur, & pereamus . Atque vtinam in seruos & famulas venderemur: esset tolerabile malum, & gemens tacerem: nunc autem hostis noster est, cuius crudelitas redundat in regem . * Respondensq. rex Assuerus ait: Quis est iste, & cuius potentia, vt hæc audeat facere? * Dixitq. Esther: Hostis & inimicus noster pessimus iste est Aman . Quod ille audiens, illico obstupuit, vultum regis ac reginæ ferre non sustinens . * Rex autem iratus surrexit, & de loco conuiuij intrauit in hortum arboribus consitum . Aman quoque surrexit vt rogaret Esther reginam pro anima sua, intellexit enim a rege sibi paratum malum . * Qui cum reuersus esset de horto nemoribus consito, & intrasset conuiuij locum, reperit Aman super lectulum corruisse, in quo iacebat Esther, & ait: Etiam reginam vult opprimere, me præsentem, in domo mea . Necdum verbum de ore regis exierat, & statim operuerunt faciem eius . * Dixitq. Harbona, vnus de eunuchis, qui stabant in ministerio regis: En lignum, quod parauerat Mardochæo, qui locutus est pro rege, stat in domo Aman, habens altitudinis quinquaginta cubitos . Cui dixit rex: Appendite eum in eo . * Suspensus est itaque Aman in patibulo quod parauerat Mardochæo: & regis ira quieuit .

CAP. VIII.

Die illo dedit rex Assuerus Esther reginæ domum Aman aduersarij Iudæorum, & Mardochæus ingressus est ante faciem regis . Confessa est enim ei Esther quod esset patruus suus . * Tulitq. rex annulum, quem ab Aman recipi iusserat, & tradidit Mardochæo . Esther autem constituit Mardochæum super domum suam . * Nec his contenta, procidit ad pedes regis, flevitq. & locuta ad eum orauit vt malitiam Aman Aga-

Agagitz, & machinationes eius pessimas, quas excogitauerat contra Iudæos, iuberet irritas fieri. * At ille ex more septrum aureum protendit manu, quo signū clementiæ monstrabatur: illaq. con surgens stetit ante eum, * & ait: Si placet regi, & si inueni gratiam in oculis eius, & deprecatio mea non ei videtur esse contraria, obsecro, vt nouis epistolis, veteres Aman litteræ, insidiatoris & hostis Iudæorum, quibus eos in cunctis regis pronincijs perire præceperat, corrigantur. * Quo modo enim potero sustinere necem & interfecionem populi mei? * Responditq. rex Assuerus Esther reginæ, & Mardocheo Iudæo: Domum Aman concessi Esther, & ipsum iussi affigi cruci, quia ausus est manum mittere in Iudæos. * Scribite ergo Iudæis, sicut vobis placet, regis nomine, signantes litteras annulo meo. Hæc enim consuetudo erat, vt epistolis, quæ ex regis nomine mittebantur, & illius annulo signatæ erant, nemo auderet contradicere. * Accitisq. scribis & librarijs regis (erat autem tempus tertij mensis, qui appellatur Siban) vigesima & tertia die illius scriptæ sunt epistolæ, vt Mardocheus voluerat, ad Iudæos, & ad principes, procuratoresq. & iudices, qui centum vigintiseptem prouincijs ab India vsque ad Æthiopiam præsidebant: prouinciæ atque prouinciæ, populo & populo iuxta linguas & litteras suas, & Iudæis, prout legere poterant, & audire. * Ipsaq. epistolæ, quæ regis nomine mittebantur, annulo ipsius obsignatæ sunt, & missæ per veredarios: qui per omnes prouincias discurrentes, veteres litteras nouis nūcijs præuenirēt. * Quibus imperauit rex, vt conuenirent Iudæos per singulas ciuitates, & in vnum præciperent congregari vt starent pro animabus suis, & omnes inimicos suos cum coniugibus ac liberis & vniuersis domibus, interficerent atque delerent, & spolia eorum diriperent. * Et constituta est per omnes prouincias vna ultionis dies, id est tertiadecima mensis duodecimi Adar. * Summaq. epistolæ hæc fuit, vt in omnibus terris ac populis, qui regis Assueri subiacebant imperio, notum fieret, paratos esse Iudæos ad capiendam vindictam de hostibus suis.

14 * Egressiq. sunt veredarij celeres nuncia D perferentes, & edictum regis pendit in Susan. * Mardocheus autem de palatio, & de conspectu regis egrediens, fulgebat vestibibus regijs, hyacinthinis videlicet & aërijs, coronam auream portans in capite, & amictus serico pallio atque purpureo. Omnisq. ciuitas exultauit, atque lætata est. * Iudæis autem noua lux oriri visa est, gaudium, honor, 17 & tripudium. * Apud omnes populos, vrbes, atque prouincias, quocumque regis iussa veniebant, mira exultatio, epulæ atque conuiuia, & festus dies: in tantum vt plures alterius gentis & sectæ eorum religioni & ceremonijs iungerentur. Grandis enim cunctos Iudæi nominis terror inuaserat.

C A P. IX.

1 Igitur duodecimi mensis, quem Adar A vocari ante iam diximus, tertiadecima die, quando cunctis Iudæis interfecio parabatur, & hostes eorum inhiant sanguini, versa vice Iudæi superiores esse cœperunt, & se de aduersarijs vindicare. * Congregatiq. sunt per singulas ciuitates, oppida, & loca vt extenderent manum contra inimicos, & persecutores suos. Nullusq. ausus est resistere, eo quod omnes populos magnitudinis eorū formido penetrarat. * Nam & prouinciarum iudices, & duces, & procuratores, omnisq. dignitas, quæ singulis locis ac operibus præerat, extollebant Iudæos timore Mardochei: * quem principem esse palatii, & plurimum posse cognouerant: fama quoque nominis eius crescebat quotidie, & per cunctorum ora volitabat. * Itaque percusserūt Iudæi inimicos suos plaga magna, & occiderunt eos, reddentes eis quod sibi parauerant facere: * in tantum vt etiam in Susan quingentos viros interficerent, extra decem filios Aman Agagitz hostis Iudæorum: quorum ista sunt nomina: * Pharfandatha, & Delphon, & Esphatha, * & Phoratha, & Adalia, & Aridatha, * & Phermesta & Arisai, & Aridai, & Iezatha. * Quos cum occidissent, prædas de substantijs eorum tangere non luerunt. * Statimq. numerus eorum, qui occisi erant in Susan, ad regē relatus est. * Qui

* Qui dixit reginæ: In vrbe Sufan interfecerunt Iudæi quingentos viros, & alios decem filios Aman: quantam putas eos exercere eadem in vniuersis prouincijs? Quid vltra postulas, & quid vis vt fieri iubeam? * Cui illa respondit: Si regi placet, detur potestas Iudæis, vt sic fecerunt hodie in Sufan, sic & cras faciant, & decem filij Aman in patibulis suspendantur. * Præcepitq. rex vt ira fieret. Statimq. in Sufan pendit edictum, & decem filij Aman suspensi sunt. * Congregatis Iudæis quartadecima die mensis Adar, interfecti sunt in Sufan trecenti viri: nec eorum ab illis direpta substantia est. * Sed & per omnes prouincias, quæ ditioni regis subiacebant, pro animabus suis steterunt Iudæi, interfectis hostibus ac persecutoribus suis: in tantum vt septuagintaquinque millia occisorum implerentur, & nullus de substantijs eorum quidquam contingeret. * Dies autem tertiusdecimus mensis Adar primus apud omnes interfectionis fuit, & quartadecima die cedere desierunt. Quem constituerunt esse sollemnem, vt in eo omni tempore deinceps vacarent epulis, gaudio atque conuiuijs. * At hi, qui in vrbe Sufan eadem exercuerant, tertio decimo & quartodecimo die eiusdem mensis in cæde versati sunt: quintodecimo autem die percutere desierunt. Et idcirco eundem diem constituerunt sollemnem epularum atque lætitiæ. * Hi vero Iudæi, qui in oppidis non muratis ac villis morabantur, quartumdecimū diem mensis Adar conuiuiorum & gaudij decreuerunt, ita vt exultent in eo, & mittant sibi mutuo partes epularum & ciborum. * Scripsit itaque Mardocheus omnia hæc, & litteris comprehensa misit ad Iudæos, qui in omnibus regis prouincijs morabantur, tam in vicino positos, quam procul, * vt quartadecimā & quintadecimā diem mensis Adar pro festis susciperēt, & reuertente semper anno sollemni celebraret honore: quia in ipsis diebus se vti sunt Iudæi de inimicis suis, & luctus atque tristitia in hilaritatem gaudiumq. conuersa sunt, essentq. dies isti epularum atque lætitiæ, & mitterent sibi inuicem ciborum partes, & pauperibus munuscula largirentur. * Suscepe-

runtq. Iudæi in sollemnem ritum cuncta quæ eo tempore facere cœperant, & quæ Mardocheus litteris facienda mandauerat. * Aman enim, filius Amadathi stirpis Agag, hostis & aduersarius Iudæorum, cogitauit contra eos malum, vt occideret illos, atque deleteret: & misit phur, quod nostra lingua vertitur in sortem. * Et postea ingressa est Esther ad regem, obsecrans vt conatus eius, litteris regis irriti fierent: & malū, quod contra Iudæos cogitauerat, reuertetur in caput eius. Denique & ipsum & filios eius affixerunt cruci, * atque ex illo tempore dies isti appellati sunt phurim, id est sortium: eo quod phur, id est fors, in urnam missa fuerit. Et cuncta, quæ gesta sunt, epistolæ, id est libri huius volumine continentur: quæq. sustinuerūt, & quæ deinceps immutata sunt, susceperunt Iudæi super se & semen suum, & super cunctos, qui religioni eorum voluerunt copulari, vt nulli liceat duos hos dies absque sollemnitate transigere: quos scriptura testatur, & certa expectant tempora, annis sibi iugiter succedentibus. * Isti sunt dies, quos nullū, vniquam delebit obliuio: & per singulas generationes cunctæ in toto orbe, prouinciæ celebrabunt: nec est vlla ciuitas, in qua dies phurim, id est sortium, non obseruentur a Iudæis, & ab eorum progenie, quæ his ceremonijs obligata est. * Scripseruntq. Esther regina filia Abihail, & Mardocheus Iudæus etiā secundam epistolam, vt omni studio dies ista sollemnis sanciretur in posterum. * & miserunt ad omnes Iudæos, qui in centum viginti septem prouincijs regis Assueri versabantur, vt haberent pacē, & susciperent veritatem, * obseruantes Dies sortium, & suo tempore cū gaudio celebrarent: sicut cōstituerant Mardocheus & Esther, & illi obseruanda, susceperunt a se, & a semine suo ieiunia, & clamores, & Sortium dies, * & omnia, quæ libri huius, qui vocatur Esther, historia continentur.

C A P. X.

R Ex vero Assuerus omnem terram, & cunctas maris insulas fecit tributarias: cuius fortitudo & imperiū, & dignitas

dignitas atque sublimitas, qua exaltauit Mardocheum, scripta sunt in libris Medorum, atque Persarum: * & quomodo Mardocheus Iudaici generis secundus a rege Assuero fuerit: & magnus apud Iudæos & acceptabilis plebi fratrum suorum, quærens bona populo suo, & loquens ea, quæ ad pacem seminis sui pertinerent.

Qua habentur in Hebræo, plena fide expressi. Hac autem, quæ sequuntur, scripta reperi in editione vulgata, quæ Græcorum lingua & literis continentur: & interim post finem libri hoc capitulum ferebatur: quod iuxta consuetudinem nostram obelo, id est verum prænotauimus.

* Dixitq. Mardocheus: A Deo facta sunt ista. * Recordatus sum somnij, quod videram, hæc eadem significantis: nec eorum quidquam irritum fuit. * Paruus fons, qui creuit in fluuium, & in lucē, solemq. conuersus est, & in aquas plurimas redundauit: Esther est, quam rex accepit uxorem, & voluit esse reginā. * Duo autem dracones: ego sum, & Aman. * Gentes, quæ conuenerant: hi sunt, qui conati sunt delere nomen Iudæorum. * Gens autem mea: Israel est, quæ clamauit ad Dominum, & saluum fecit Dominus populum suum: liberauitq. nos ab omnibus malis, & fecit signa magna atque portenta inter Gētes: * & duas sortes esse præcepit, vnā Populi Dei, & alteram cunctarum Gentium. * Venitq. vtraque sors in statutum ex illo iam tempore diem coram Deo vniuersis gentibus: * & recordatus est Dominus populi sui, ac misertus est hereditatis suæ. * Et obseruabuntur dies isti in mense Adar quartadecima, & quinta-decima die eiusdem mensis, cum omni studio, & gaudio in vnum cœtum populi congregati, in cunctas deinceps generationes populi Israel.

C A P. XI.

ANno quarto regnātibus Ptolemæo, & Cleopatra, attulerūt Dosithæus, qui se Sacerdotem, & Leuitici generis ferebat, & Ptolemæus filius eius hanc epistolam phurim, quam dixerunt interpretatum esse Lyfimachum Ptolemæi filium in Ierusalem.

Hoc quique principium erat in editione vulgata, quod nec in Hebræo, nec apud vllum fertur interpretum.

* Anno secundo, regnante Artaxerxe maximo, prima die mensis Nisan, vidit somnium Mardocheus filius Iairi, filij Semei, filij Cis, de tribu Benjamin: homo Iudæus, qui habitabat in vrbe Susis, vir magnus, & inter primos aula regis. * Erat autem de eo numero captiuorum, quos trāstulerat Nabuchodonosor rex Babylonis de Ierusalem cum Iconia rege Iudæ: * & hoc eius somnium fuit: Apparuerunt voces, & tumultus, & tonitrua, & terramotus, & conturbatio super terram: * & ecce duo dracones magni, paratiq. contra se in prælium. * Ad quorum clamorem cunctæ concitæ sunt nationes, vt pugnarent contra gentem iustorum. * Fuitq. dies illa tenebrarum & discriminis, tribulationis & angustiar, & ingens formido super terram. * Conturbataq. est gens iustorum timentium mala sua, & præparata ad mortem. * Clamaueruntq. ad Deum: & illis vociferantibus, fons paruus creuit in fluuium maximum, & in aquas plurimas redundauit. * Lux & sol ortus est, & humiles exaltati sunt, & deuorauerunt inelytos. * Quod cum vidisset Mardocheus, & surrexisset de strato, cogitabat quid Deus facere vellet: & fixum habebat in animo scire cupiens quid significaret somnium.

C A P. XII.

MOrabatur autem eo tempore in aula regis cum Bagatha & Thara eunuchis regis, qui ianitores erant palatij. * Cumq. intellexisset cogitationes eorum, & curas diligentius peruidisset, didicit quoddā conarentur in regem Artaxerxem manus mittere, & nunciauit super eo regi. * Qui de vtroque, habita quaestione, confessos iussit duci ad mortem. * Rex autem quod gestum erat, scripsit in commentarijs: sed & Mardocheus rei memoriam literis tradidit: * Præcepitq. ei rex, vt in aula palatij moraretur, datis ei pro delatione munericibus. * Aman vero filius Amadathi bugæus erat gloriosissimus coram rege, & voluit nocere Mardocheo, & populo eius

eius pro duobus eunuchis regis, qui fuerant interfecti.

Hucusque proximum.

Qua sequuntur, in eo loco posita erant, ubi scriptum est in volumine, Et diripuērūt bona, vel substantias eorū. Qua in sola vulgata editione reperimus. Epistolæ autem hoc exemplar fuit.

CAP. XIII.

Rex maximus Artaxerxes ab India usque Æthiopiam centum viginti septem prouinciarum principibus, & ducibus, qui eius imperio subiecti sunt, salutem. * Cum plurimis gentibus imperarem, & vniuersum orbem meæ ditioni subiugassē, volui nequaquam abuti potentia magnitudine, sed clementia & lenitate gubernare subiectos, ut absque vllō terrore vitam silentio transigerent, optata cunctis mortalibus pace fruerentur. * Quarente autem me a consiliarijs meis quomodo posset hoc impleri, vnus qui sapientia & fide ceteros præcelleret, & erat post regem secundus, Aman nomine, indicauit mihi in toto orbe terrarum populū esse dispersum, qui nouis vteretur legibus, & contra omnium Gentium consuetudinē faciens, Regum iussa contemneret, & vniuersarum concordiam nationum sua dissensione violaret. * Quod cum didicissemus, videntes vnā gentem rebellem aduersus omne hominū genus peruersis vti legibus, nostrisq. iussionibus contraire, & turbare subiectarum nobis prouinciarum pacem atque concordia, iussimus ut quoscūque Aman, qui omnibus prouincijs præpositus est, & secundus a rege, & quem patris loco colimus, monstrauerit, cum coniugibus ac liberis deleantur ab inimicis suis, nullusq. eorum misereatur quartadecima, & duodecimi mēsis Adar anni præsentis: * ut nefarii homines vno die ad inferos descendentes, reddant imperio nostro pacem, quam turbauerant.

Hucusque exemplar epistola.

Qua sequuntur, post eum locum scripta reperi, ubi legitur, Pergensq. Mardochæus, fecit omnia, quæ ei mandauerat Esther.

Nec tamen habentur in Hebrai-

co, & apud nullum penitus feruntur interpretum.

1 * Mardochæus autem deprecatus est Dominum, memor omnium operum eius,
2 * & dixit: Domine Domine rex omnipotens, in ditione enim tua cuncta sunt posita, & non est qui possit tui resistere voluntati, si decreueris saluare Israel.
10 * Tu fecisti cælum & terram, & quid
11 quid cæli ambitu continetur. * Dominus omnium es, nec est qui resistat maiestati tue. * Cuncta nosti, & scis quia non
12 pro superbia & contumelia, & aliqua gloriæ cupiditate fecerim hoc, ut non
13 adorarem Aman superbissimum, * (Libenter enim pro salute Israel etiam vestigia pedum eius deosculari paratus essem,) * sed timui ne honorem Dei mei transferrem ad hominem, & ne quemquam adorarem, excepto Deo meo. * Et nunc Domine rex Deus Abraham miserere populi tui, quia volunt nos inimici nostri perdere, & hereditatem tuam
16 delere. * Ne despicias partem tuam, quā
17 redemisti tibi de Ægypto. * Exaudi deprecationem meam, & propitius esto sorti & funiculo tuo, & conuertere luctū nostrum in gaudium, ut viuentes laudemus nomen tuum Domine, & ne claudas ora te canentium. * Omnis quoque Israel pari mente & obsecratione clamauit ad Dominum, eo quod eis certa mors impenderet.

CAP. XIII.

1 **E**sther quoque regina cōfugit ad Dominum, pauens periculum, quod imminebat. * Cumq. deposuisset vestes regias, stertibus & luctui apta indumenta suscepit, & pro vnguentis varijs, cinere & stercore impleuit caput, & corpus suum humiliavit ieiunijs: omniaq. loca, in quibus antea latari consueuerat, cri
3 nium laceratione compleuit. * Et deprecabatur Dominum Deum Israel, dicens: Domine mi, qui rex noster es solus, adiuua me solitaria, & cuius præter te nullus est auxiliator alius. * Periculū meū in
5 manibus meis est. * Audiui a patre meo quod tu Domine tulisses Israel de chetibus
6 Gētibus, & patres nostros ex omnibus retro maioribus suis, ut possiderent hereditatē sempiternā, fecistiq. eis sicut locutus es. * Peccauimus in cōspēctū tuo, & idcirco tra-

Deut. 4. e.

co tradidisti nos in manus inimicorum
nostrorum : * coluimus enim deos eorum . Iustus es Domine : * & nunc non
eis sufficit , quod durissima nos oppri-
munt seruitute , sed robur manuum sua-
rum , idolorum potentiz deputantes ;
* volunt tua mutare promissa , & dele-
re hereditatem tuam , & claudere ora
laudantium te , atque extinguere gloria
templi & altaris tui , * vt aperiant ora
Gentium , & laudent idolorum fortitu-
dinem , & prædicent carnalem regem in
sempiternum . * Ne tradas Domine sce-
ptum tuum his , qui non sunt , ne rideat
ad ruinam nostram : sed conuertere con-
siliū eorum super eos , & eum , qui in
Domine , & ostende te nobis in tempo-
re tribulationis nostræ , & da mihi fidu-
ciam Domine rex deorum , & vniuersæ
potestatis : * tribue sermonem compo-
situm in ore meo in cōspectu leonis , &
transfer cor illius in odium hostis no-
stri , vt & ipse pereat , & ceteri , qui ei
consentiunt . * Nos autem libera manu
tua , & adiuua me , nullum aliud auxi-
lium habentem , nisi te , Domine , qui
habes omnium scientiā , * & nosti quia
oderim gloriam iniquorum , & de-
tester cubile incircumcisorum , & om-
nis alienigenæ . * Tu scis necessitatem
meā , quod abominer signum superbiæ
& gloriæ meæ , quod est super caput
meum in diebus ostentationis meæ , &
detester illud quasi pannum mēstruatæ ,
& non portem in diebus silentij mei ,
* & quod non comederim in mensa
Aman , nec mihi placuerit conuiuium
regis , & non biberim vinum libaminū :
* & numquam lætata sit ancilla tua , ex
quo huc translata sum vsque in præsen-
tem diē , nisi in te Domine Deus Abra-
ham . * Deus fortis super omnes , exau-
di vocem eorum , qui nullā aliam spem
habent , & libera nos de manu iniquo-
rum , & erue me a timore meo .

C A P . XV .

*Hæc quoque addita reperi in edi-
tione vulgata .*

E T mandauit ei (haud dubium quin
esset Mardochæus) vt ingrederetur A

ad regem , & rogaret pro populo suo &
pro patria sua . * Memorare (inquit) die-
rum humilitatis tuæ , quomodo nutrita
sis in manu mea , quia Aman secundus
a rege locutus est contra nos in mortē :
* & tu inuoca Dominum , & loquere
regi pro nobis , & libera nos de morte .

Necnon & ista quæ subdita sunt .

4 * Die autem tertio deposuit vestimenta
ornatus sui , & circumdata est gloria sua .
5 * Cumq. regio fulgeret habitu , & inuo-
B casset omnium rectorem & saluatorem
6 Deum , assumpsit duas famulas , * & super
vnam quidem innitebatur , quasi præ de-
licijs & nimia teneritudine corpus suū
7 ferre nō sultinens : * altera autem famu-
larum sequebatur dominam , defluentia
8 in humum indumenta sustentans . * Ipsa
autem roseo colore vultum perfusa , &
gratis ac nitentibus oculis tristem cela-
bat animum , & nimio timore contra-
9 ctum . * Ingressa igitur cuncta per ordi-
nem ostia , stetit contra regem , vbi ille
residebat super solium regni sui , indu-
tus vestibus regijs , auroq. fulgens , &
pretiosis lapidibus , eratq. terribilis aspe-
ctu . * Cumq. eleuasset faciem , & arden-
10 tibus oculis furorem pectoris indicaf-
C set , regina corruit , & in pallorem co-
lore mutato , lassum super ancillulam
11 reclinauit caput . * Cōuertitq. Deus spi-
ritum regis in mansuetudinem , & fe-
stinus ac metuens exiliuit de solio , &
sustentans eam vlnis suis , donec rediret
12 ad se , his verbis blandiebatur : * Quid
habes Esther ? Ego sum frater tuus , noli
13 metuere . * Non morieris : non enim
pro te , sed pro omnibus hæc lex con-
14 stituta est . * Accede igitur , & tange sce-
15 ptum . * Cumq. illa reticeret , tulit au-
D ream virgam , & posuit super collum
eius , & osculatus est eam , & ait : Cur mi-
16 hi non loqueris ? * Quæ respondit : Vidi
te domine quasi Angelum Dei , & con-
turbatum est cor meū præ timore glo-
17 riæ tuæ . * Valde enim mirabilis es do-
mine , & facies tua plena est gratiarum .
18 * Cumq. loqueretur , rursus corruit , &
19 pene exanimata est . * Rex autem turba-
batur , & omnes ministri eius consola-
bantur eam .

CAP. XVI.

Exemplar epistola regis Artaxerxis, quam pro Iudeis ad totas regni sui provincias misit: quod & ipsum in Hebraico volumine non habetur.

46p.11.1.1

Rex magnus Artaxerxes ab India usque Aethiopiam centum vigintis septem provinciarum ducibus ac principibus, qui nostrae iussioni obediunt, salutem dicit. * Multi bonitate principum & honore, qui in eos collatus est, abusi sunt in superbiam: * & non solum subiectos regibus nituntur opprimere, sed datam sibi gloriam non ferentes, in ipsos, qui dederunt, moliantur insidias. * Nec contenti sunt gratias non agere, beneficijs, & humanitatis in se iura violare, sed Dei quoque cuncta cernentis arbitrantur se posse fugere sententiam. * Et in tantum vesaniae proruperunt, ut eos, qui credita sibi officia diligenter observant, & ita cuncta agunt ut omnium laude digni sint, mendaciorum cuniculis conentur subvertere, * dum aures principum simplices, & ex sua natura alios aestimantes, callida fraude decipiunt. * Quae res & ex veteribus probatur historijs, & ex his, quae geruntur quotidie, quo modo malis quorundam suggestionibus regum studia deprauentur. * Vnde providendum est paci omnium provinciarum. * Nec putare debetis, si diversa iubeamus, ex animi nostri venire levitate, sed pro qualitate & necessitate temporum, ut reipublicae poscit utilitas, ferre sententiam. * Et ut manifestius quod dicimus, intelligatis, * Aman filius Amadathi, & animo & gente Macedo, alienusque a Persarum sanguine, & pietatem nostram sua crudelitate commaculans, peregrinus a nobis susceptus est: * & tantam in se expertus humanitatem, ut pater noster vocaretur, & adoraretur ab omnibus post regem

46p.1.1.1

12 secundus: * qui in tantum arrogatiae timore sublatus est, ut regno priuare, nos niteretur & spiritu. * Nam Mardochaeum, cuius fide & beneficijs viuimus, & consortem regni nostri Esther cum omni gente sua nouis quibusdam atque inauditis machinis experit in morte. 14 * hoc cogitans ut illis interfectis, insidiaretur nostrae solitudini, & regnum. 15 Persarum transferret in Macedonas. * Nos autem a pessimo mortalium Iudaeos neci destinatos, in nulla penitus culpa reperimus, sed e contrario iustis utentes legibus, * & filios altissimi & maximi, semperque uiuentis Dei, cuius beneficio & patribus nostris & nobis regnum est traditum, & usque hodie custoditur. 17 * Vnde eas litteras, quas sub nomine nostro ille direxerat, sciatis esse irritas. 18 * Pro quo scelere ante portas huius urbis, id est, Susae, & ipse qui machinatus est, & omnis cognatio eius pender in patibulis: non nobis, sed Deo reddente ei quod meruit. * Hoc autem editum, quod nunc mittimus, in cunctis uribus proponatur, ut liceat Iudaeis uti legibus suis. * Quibus debetis esse adminiculo, ut eos, qui se ad necem eorum parauerant, possint interficere tertidecima die mensis duodecimi, qui vocatur 21 Adar. * hanc enim diem, Deus omnipotens, meroris & luctus, eis vertit in gaudium. * Vnde & vos inter ceteros festos dies, hanc habetote diem, & celebrate eam cum omni letitia, ut & in posterum cognoscatur, * omnes, qui fideliter Persis obediunt, dignam pro fide recipere mercedem: qui autem insidiantur regno eorum, perire pro scelere. * Omnis autem provincia & ciuitas, quae noluerit sollemnitatis huius esse particeps, gladio & igne pereat, & sic deleatur, ut non solum hominibus, sed etiam bestiis inuia sit in sempiternum, pro exemplo contemptus, & inobedientiae.

LIBER IOB.

CAPVT PRIMVM.

VIR erat in Terra, **A** Hus, nomine Iob, & erat vir ille simplex, & rectus, ac timens Deum, & recedens a malo: Natiq. sunt ei septē filij, & tres filiz. * Et fuit possessio eius septem millia ouium, & tria millia camelorum, quingenta quoque iuga bouū, & quingentæ asinæ, ac familia multa nimis: eratq. vir ille magnus inter omnes Orientales. * Et ibant filij eius, & faciebant conuiuium per domos, vnusquisque in die suo. Et mittentes vocabant tres sorores suas vt comederent & biberent cum eis. * Cumq. in orbem transissent dies conuiuij, mittebat ad eos Iob, & sanctificabat illos, consurgensq. diluculo offerebat holocausta pro singulis. Dicebat enim: Ne forte peccauerint filij mei, & benedixerint Deo in cordibus suis. Sic faciebat Iob cunctis diebus. * Quadam autem die cum venissent filij Dei vt assisterent coram Domino, affuit inter eos etiam Satan. * Cui dixit Dominus: Vnde venis? Qui respondens, ait: Circuiui terram, & perambulauī eam. * Dixitq. Dominus ad eum: Numquid considerasti seruum meum Iob, quod non sit ei similis in terra, homo simplex, & rectus ac timens Deum, & recedens a malo? * Cui respondens Satan, ait: Numquid Iob frustra timet Deū? nonne tu vallasti eum, ac domum eius, vniuersamq. substantiam per circuitū, operibus manuum eius benedixisti, & possessio eius creuit in terra? * Sed extende paululum manum tuam, & tange cūcta quæ possidet nisi in faciem benedixerit tibi. * Dixit ergo Dominus ad Satan: Ecce, vniuersa quæ habet, in manu tua sunt: tantum in eum ne extendas manū tuam. Egressusq. est Satan a facie Domini. * Cum autem quadam die filij &

filiz eius comederent & biberēt vinum in domo fratris sui primogeniti, * nuncius venit ad Iob, qui diceret: Boues arabant, & asinæ pascebantur iuxta eos, & irruerunt Sabæi, tuleruntq. omnia, & pueros percusserunt gladio, & euasi ego solus vt nunciare tibi. * Cumq. adhuc ille loqueretur, venit alter, & dixit: Ignis Dei cecidit ex celo, & tactas oues puerosq. consumpsit, & effugi ego solus vt nunciarem tibi. * Sed & illo adhuc loquente, venit alius, & dixit: Chaldaei fecerunt tres turmas, & inuaserunt camelos, & tulerunt eos, necnon & pueros percusserunt gladio, & ego fugi solus vt nunciare tibi. * Adhuc loquebatur ille, & ecce alius intrauit, & dixit: Filij tuis & filiabus vescentibus & bibentibus vinum in domo fratris sui primogeniti, * repente ventus vehemens irruit a regione deserti, & cōcussit quatuor angulos domus, quæ corruens oppressit liberos tuos & mortui sunt, & effugi ego solus vt nunciare tibi. * Tunc surrexit Iob, & scidit vestimenta sua, & tonso capite corruens in terram, adorauit, & dixit: Nudus egressus sum de vtero matris meæ, & nudus reuertar illuc: Dominus dedit, Dominus abstulit: sicut Domino placuit, ita factum est: sit nomen Domini benedictum. * In omnibus his non peccauit Iob labijs suis, neque stultum quid contra Deum locutus est.

^{1. Tim. 6. b. y}
^{1. Tim. 6. b. y}

CAP. II.

Factum est autem cum quadam die venissent filij Dei, & starent coram Domino, venisset quoque Satan inter eos, & staret in conspectu eius, * vt diceret Dominus ad Satan: Vnde venis? Qui respondens ait: Circuiui terram, & perambulauī eam. * Et dixit Dominus ad Satan: Numquid considerasti seruum meum Iob, quod non sit ei similis

similis in terra, vir simplex & rectus, ac timens Deum, & recedens a malo, & adhuc retinens innocentiam. Tu autem commouisti me aduersus eum, ut affligerem eum frustra. * Cui respondens Satan, ait: Pelle propelle, & cuncta quæ habet homo, dabit pro anima sua: * alioquin mitte manum tuam, & tange os eius & carnem, & tunc videbis quod in faciem benedicat tibi. * Dixit ergo Dominus ad Satan: Ecce in manu tua est, verumtamen animam illius serua. * Egressus igitur Satan a facie Domini, percussit Iob vlcere pessimo, a planta pedis vsque ad verticem eius: * qui testa saniem radebat, sedes in sterquilinio. * Dixit autem illi vxor sua: Adhuc tu permanes in simplicitate tua? benedic Deo & morere. * Qui ait ad illam: Quasi vna de stultis mulieribus locuta es. si bona suscepimus de manu Dei, mala quare non suscipiamus? in omnibus his non peccauit Iob labijs suis. * Igitur audientes tres amici Iob omne malum, quod accidisset ei, venerunt singuli de loco suo, Eliphaz Themanites, & Baldad Suhites, & Sophar Naamathites. Condixerant enim, ut pariter venientes visitarent eum, & consolarentur. * Cuique eleuassent procul oculos suos, non cognouerunt eum, & exclamantes plorauerunt, scissisq; vestibus sparserunt puluerem super caput suum in calum. * Et sederunt cum eo in terra septem diebus & septem noctibus, & nemo loquebatur ei verbum: videbant enim dolorem esse vehementem.

C A P. III.

Post hæc aperuit Iob os suum, & maledixit diei suo, * & locutus est.

11c. 10. d. 14. * "Pereat dies in qua natus sum, & nox in qua dictum est: Conceptus est homo.

* Dies ille vertatur in tenebras, non requirat eum Deus desuper, & non illustretur lumine.

* Obscurent eum tenebræ, & umbra mortis, occupet eum caligo, & inuoluatur amaritudine. * Noctem illam tenebrosus turbo possideat, non computetur in diebus anni, nec numeretur in mensibus.

7 * Sit nox illa solitaria, nec laude digna: 8 * Maledicant ei qui maledicunt diei, qui parati sunt suscitare Leuiathan: 9 * Obtenebrentur stellæ caligine eius: expectet lucem & non videat, nec ortum surgentis auroræ: 10 * Quia non conclusit ostia ventris, qui portauit me, nec abstulit mala ab oculis meis. * Quare non in vulua mortuus sum, egressus ex utero non statim perij? 11 * Quare exceptus genibus? cur lactatus vberibus? * Nunc enim dormiens silerem, & somno meo requiescerem: 12 * Cum regibus & consulis terræ, C qui ædificant sibi solitudines: 13 * Aut cum principibus, qui possident aurum, & replent domos suas argento: 14 * Aut sicut abortiuum absconditum non subsisterem, vel qui concepti non viderunt lucem. 15 * Ibi impij cessauerunt a tumultu, & ibi requieuerunt fessi robore. 16 * Et quondam vincti pariter sine molestia, non audierunt vocem exactoris: 17 * Paruus & magnus ibi sunt, & seruus liber a domino suo. * Quare misero data est lux, & vita his, qui in amaritudine animæ sunt? * qui expectant mortem, & non venit, quasi effodientes thesaurum: 18 * Gaudentq; vehementer cum inuenerint sepulchrum. 19 * Viro cuius abscondita est via, & circumdedit eum Deus tenebris? 20 * Antequam comedam suspiro: & tanquam inundantes aquæ, sic rugitus meus: 21 * Quia timor, quem timebam, euenit mihi: & quod verebar accidit. 22 * Nōne dissimulaui? nōne filii? nōne quieui? & venit super me indignatio.

C A P. IIII.

Respondens autem Eliphaz Themanites, dixit:

* Si ceperimus loqui tibi, forsitan moleste accipies, sed conceptum sermonem tenere quis poterit?

* Ecce docuisti multos, & manus lassas roborasti:

* Vacillantes confirmauerunt sermones tui, & genua tremementia confortasti:

* Nunc autem venit super te plaga, & defecisti: tetigit te, & conturbatus es.

* Vbi est timor tuus, fortitudo tua, 4
patientia tua, & perfectio viarum tuarum?

* Recordare obsecro te, quis umquā 7
innocens periit? aut quando recti dele-
ti sunt?

* Quin potius vidi eos, qui operan- 8
tur iniquitatem, & seminant dolores, &
metunt eos,

* Flante Deo perisse, & spiritu iræ 9
eius esse consumptos:

* Rugitus leonis, & vox leonæ, & de- 10
tes catulorum leonum contriti sunt.

* Tigris periit, eo quod non haberet 11
prædam, & catuli leonis dissipati sunt. C

* Porro ad me dictum est verbum ab- 12
scuditum, & quasi furtive suscepit au-
ris mea venas susurri eius.

* In horrore visionis nocturnæ, quan- 13
do solet sopor occupare homines,

* Pavor tenuit me, & tremor, & om- 14
nia ossa mea perterrita sunt:

* Et cum spiritus me præfente transi- 15
ret, inhorruerunt pili carnis meæ.

* Stetit quidam, cuius non agnosce- 16
bam vultum, imago coram oculis meis,
& vocem quasi auræ lenis audiui.

* Inf. 25. 4. * Numquid homo, Dei comparatio- 17
ne iustificabitur, aut factore suo purior D
erit vir?

* Inf. 15. b. 15. 2. Pet. 2. 4. 4. * Ecce qui seruiunt ei, non sunt sta- 18
biles, & in angelis suis reperit prauitatem:

* Quanto magis hi qui habitant do- 19
mos luteas, qui terrenum habent funda-
mentum, consumuntur velut a tineæ?

* De mane usque ad vespertam succi- 20
duntur: & quia nullus intelligit, in æter-
num peribunt.

* Qui autem reliqui fuerint, auferen- 21
tur ex eis: morientur, & non in sa-
pientia.

C A P. V.

Voca ergo, si est qui tibi respon- 1
deat, & ad aliquem sanctorum A
conuertere.

* Vere stultum interficit iracundia, 2
& paruulum occidit inuidia.

* Ego vidi stultum firma radice, & 3
maledixi pulchritudini eius statim.

* Longe fient filij eius a salute, & 4
conterentur in porta, & non erit qui
eruat.

* Cuius messem famelicus comedet, 5
& ipsum rapiet armatus, & bibent si-
tientes diuitias eius. * Nihil in terra sine

causa fit, & de humo non oritur dolor.

* Homo nascitur ad laborem, & aus 6
B ad volatum.

* Quam ob rem ego deprecabor Do- 8
minum, & ad Deum ponam eloquium
meum:

* Qui facit magna & inscrutabilia, 9
& mirabilia absque numero:

* Qui dat pluuiam super faciem ter- 10
ræ, & irrigat aquis vniuersa:

* Qui ponit humiles in sublime, & 11
morescentes erigit sospitate: * Qui dissipat
cogitationes malignorum, ne possint
implere manus eorum quod ceperant:

* Qui apprehendit sapientes in altu- 12
tia eorum, & consilium prauorum dissipat: 13

* Per diem incurrent tenebras, & qua- 14
si in nocte sic palpabunt in meridie.

* Porro saluum faciet egenum a gla- 15
dio oris eorum, & de manu violenti
pauperem.

* Et erit egeno spes, iniquitas autem 16
contrahet os suum.

* Beatus homo, qui corripitur a Deo: 17
increpatione ergo Domini ne reprobes:

* Quia ipse vulnerat, & medetur: 18
percutit, & manus eius sanabunt.

* In sex tribulationibus liberabit te, 19
& in septima non tanget te malum.

* In fame eruet te de morte, & in 20
bello de manu gladij.

* A flagello lingue abscondéris, & 21
D non timebis calamitatem cum venerit.

* In vastitate, & fame ridebis, & be- 22
stias terræ non formidabis.

* Sed cum lapidibus regionum pactu 23
tuum, & bestis terræ pacifice erit tibi.

* Et scies quod pacem habeat taber- 24
naculum tuum, & visitans speciem tuam,
non peccabis.

* Scies quoque quoniam multiplex erit 25
semen tuum, & progenies tua quasi her-
ba terræ.

* Ingredieris in abundantia sepulchrū, 26
sicut infertur aceruus tritici in tempo-
re suo.

* Ecce, hoc, ut inuestigauimus, ita 27
est: quod auditum, mente pertracta.

CAP. VI.

Respondens autem Iob, dixit:
 * Utinam appenderentur peccata
 mea, quibus iram merui: & calamitas,
 quam patior, in statera.

* Quasi arena maris hæc grauior apparet: unde & verba mea dolore sunt plena.

* Quia sagittæ Domini in me sunt, quarum indignatio ebibit spiritum meum, & terrores Domini militat contra me.

* Numquid rugiet onager cum habuerit herbam? aut mugiet bos cum ante præsepe plenum steterit?

* Aut poterit comedi insulsum, quod non est sale conditum? aut potest aliquis gustare, quod gustatum affert mortem?

* Quæ prius nolebat tangere anima mea, nunc præ angustia, cibi mei sunt.

* Quis det ut veniat petitio mea: & quod expecto, tribuat mihi Deus?

* Et qui coepit, ipse me conerit: soluat manum suam, & succidat me?

* Et hæc mihi sit consolatio ut affligens me dolore, non parcat, nec contradicam sermonibus Sancti.

* Quæ est enim fortitudo mea ut sustineam? aut quis finis meus, ut patienter agam?

* Nec fortitudo lapidum fortitudo mea, nec caro inea anea est.

* Ecce, non est auxilium mihi in me, & necessarij quoque mei recesserunt a me.

* Qui tollit ab amico suo misericordiam, timorem Domini derelinquit.

* Fratres mei præterierunt me, sicut torrens qui raptim transit in conuallibus.

* Qui timent pruinam, irruet super eos nix.

* Tempore, quo fuerint dissipati, peribunt: & ut incaluerit, soluentur de loco suo.

* Inuolutæ sunt semitæ gressuum eorum: ambulabunt in vacuum, & peribunt.

* Considerate semitas Thema, itinera Saba, & expectate paulisper.

* Confusi sunt, quia speraui: venerunt

quoque usque ad me, & pudore cooperiti sunt.

21 * Nunc venistis: & modo videntes plagam meam timetis.

22 * Numquid dixi: Afferte mihi, & de substantia vestra donate mihi?

23 * Vel, Liberate me de manu hostis, & de manu robustorum eruite me?

24 * Docete me, & ego tacebo: & siquid forte ignoravi, instruite me.

25 * Quare detraxistis sermonibus veritatis, cum e vobis nullus sit qui possit arguere me?

26 * Ad increpandum tantum eloquia concinnatis, & in ventum verba profertis.

27 * Super pupillum irruitis, & subvertite nitimini amicum vestrum.

28 * Verumtamen quod coepistis explete: præbere aurem, & videte an mentiar.

29 * Respondete obsecro absque contentione: & loquentes id quod iustum est, iudicate.

30 * Et non inuenietis in lingua mea iniquitatem, nec in faucibus meis stultitia personabit.

CAP. VII.

Militia est vita hominis super terram: & sicut dies mercenarij, dies eius.

2 * Sicut seruus desiderat umbram, & sicut mercenarius præsolatur finem operis sui:

3 * Sic & ego habui menses vacuos, & noctes laboriosas enumeraui mihi.

4 * Si dormiero, dicam: Quando cõsurgam? & rursum expectabo vesperam, & replebor doloribus usque ad tenebras.

5 * Induta est caro mea putredine, & sordibus pulueris, cutis mea aruit, & contracta est.

6 * Dies mei velocius transierunt quam a texente tela succiditur, & consumpti sunt absque vlla spe.

7 * Memento quia ventus est vita mea, & non reuertetur oculus meus ut videat bona.

8 * Nec aspiciet me visus hominis: oculi tui in me, & non subsistam.

9 * Sicut consumitur mubes, & pertransit: sic qui descenderit ad inferos, non ascendet.

* Nec reuertetur ultra in domum, 10
suam, neque cognoscat eum amplius lo-
cus eius.

* Quapropter & ego non parcam ori 11
meo, loquar in tribulatione spiritus mei: C
confabulabor cum amaritudine animæ
meæ.

* Numquid mare ego sum, aut cætus, 12
quia circumdedit me carcere?

* Si dixerò: Consolabitur me lectulus 13
meus, & releuabor loquens mecum in
strato meo:

* Terrebis me per somnia, & per visio 14
nes horrore concuties.

* Quam ob rem elegit suspendium, 15
anima mea, & mortem ossa mea.

* Desperavi, nequaquam ultra iam 16
viam: parce mihi, nihil enim sunt D
dies mei.

* Quid est homo, quia magnificas eum? 17
aut quid apponis erga eum cor tuum?

* Visitas eum diluculo, & subito pro- 18
bas illum:

* Vsq̃uequo non parcis mihi, nec di- 19
mittis me vt glutiam saluam meam?

* Peccaui, quid faciam tibi o custos 20
hominum? quare posuisti me contra-
rium tibi, & factus sum mihi metip̃si
grauis?

* Cur non tollis peccatum meum, & 21
quare nō aufers iniquitatem meam? ec-
ce, nunc in puluere dormiam: & si ma-
ne me quæsieris, non subsistam.

C A P. VIII.

R Espondens autem Baldad Suhites, 1
dixit: A

* Vsq̃uequo loqueris talia, & spiritus 2
multiplex sermones oris tui?

* Numquid Deus supplantat iudiciū? 3
aut Omnipotens subuertit quod iustum
est?

* Etiam si filij tui peccauerunt ei, & 4
dimisit eos in manu iniquitatis suæ:

* Tu tamen si diluculo consurrexeris 5
ad Deum, & Omnipotentem fueris de-
precatus:

* Si mundus & rectus incesseris, sta- 6
tim euigilabit ad te, & pacatum reddet B
habitaculum iustitiæ tuæ:

* In tantum, vt si priora tua fuerint 7
parua, & nouissima tua multiplicentur
nimis.

* Interroga enim generationem pri-
stinam, & diligenter inuestiga patrum
memoriam:

* (Hesterni quippe sumus, & ignora- 8
mus quoniam sicut vmbra dies nostri
sunt super terram.) * Ps. 141. 2. 4
Inf. 14. 2. 2

* Et ipsi docebunt te: loquentur tibi, 9
& de corde suo proferent eloquia.

* Numquid virere potest scirpus abs- 10
que humore? aut crescere carectum sine
aqua?

* Cum adhuc sit in flore, nec carpatur 11
manu, ante omnes herbas arefcit:

* Sic viæ omnium, qui obliuiscuntur 12
Deum, & spes hypocritæ peribit:

* Non ei placebit vecordia sua, & si- 13
cut tela araneorum fiducia eius.

* Innitetur super domum suam, & 14
nō stabit: fulciet eam, & non consurget:

* Humectus videtur antequam veniat 15
Sol, & in ortu suo germen eius egre-
diatur.

* Super aceruum petrarum radices 16
D eius densabuntur, & inter lapides com-
morabitur.

* Si absorbuerit eum de loco suo, ne- 17
gabit eum, & dicet: Non noui te.

* Hæc est enim læticia viæ eius, vt rur- 18
sum de terra alij germinetur.

* Deus non proijciat simplicem, nec 19
porriget manum malignis:

* Donec impleatur risu os tuum, & 20
labia tua iubilo.

* Qui oderunt te, induentur confu- 21
sione: & tabernaculum impiorum non
subsistet.

C A P. IX.

E T respondens Iob, ait:

* Vere scio quod ita sit, & quod A
non iustificetur homo compositus Deo:

* Si voluerit contendere cum eo, non 1
poterit ei respondere vnum pro mille.

* Sapiens corde est, & fortis robore: 2
quis restitit ei, & pacem habuit?

* Qui transtulit montes, & nescierunt 3
hi quos subuertit in furore suo.

* Qui commouet terram de loco suo, 4
& columnæ eius concutiuntur.

* Qui præcipit Soli, & non oritur: & 5
stellas claudit quasi sub signaculo:

* Qui extendit cælos solus, & gradi- 6
tur super fluctus maris.

Qui

* Qui facit Arcturum, & Orionem, & Hyadas, & interiora austrum. * Qui facit magna, & incomprehensibilia, & mirabilia, quorum non est numerus.

* Si venerit ad me, non videbo eum: si abierit, non intelligam.

* Si repente interroget, quis respondebit ei? Vel quis dicere potest: Cur ita facis?

* Deus, cuius iræ nemo resistere potest, & sub quo curuantur qui portant orbem.

* Quantus ergo sum ego, ut respondeam ei, & loquar verbis meis cum eo?

* Qui etiam si habuero quippiam iustum, non respondebo, sed meum iudicem deprecabor.

* Et cum inuocantem exaudierit me, non credo quod audierit vocem meam.

* In turbine enim conteret me, & multiplicabit vulnera mea etiam sine causa.

* Non concedit requiescere spiritum meum, & implet me amaritudinibus.

* Si fortitudo quæritur, robustissimus est: si æquitas iudicii, nemo audet pro me testimonium dicere.

* Si iustificare me voluero, os meum condemnabit me: si innocentem ostendero, prauum me comprobabit.

* Etiam si simplex fuero, hoc ipsum ignorabit anima mea, & tædebit me vitæ meæ.

* Vnum est quod locutus sum, & innocentem & impium ipse consumit.

* Si flagellat, occidat semel, & non de poenis innocentem rideat.

* Terra data est in manus impij, vultu iudicium eius operit. quod si non ille est, quis ergo est?

* Dies mei velociores fuerunt cursore: fugerunt, & non viderunt bonum.

* Pertransierunt quasi naues poma, portantes, sicut aquila volans ad escam.

* Cum dixero: Nequaquam ita loquar: commuto faciem meam, & dolore torqueor.

* Verebar omnia opera mea, sciens quod non parceres delinquenti. * Si autem & sic impius sum, quare frustra laboraui?

* Si lotus fuero quasi aquis niuis, & fulserint velut mundissimæ manus meæ:

31 * Tamen sordibus intinges me, & abominabuntur me vestimenta mea.

32 * Neque enim viro qui similis mei est, respondebo: nec qui mecum in iudicio ex æquo possit audiri.

33 * Non est qui utrumque valeat arguere, & ponere manum suam in ambobus.

34 * Auferat a me virgam suam, & pavor eius non me terreat.

35 * Loquar, & non timebo eum: neque enim possum metuens respondere.

C A P. X.

1 **T**ædet animam meam vitæ meæ, dimittam aduersum me eloquium meum, loquar in amaritudine animæ meæ.

2 * Dicam Deo: Noli me condemnare: indica mihi cur me ita iudices.

3 * Numquid bonum tibi videtur, si calumnieris me, & opprimas me opus manuum tuarum, & consilium impiorum adiuues?

4 * Numquid oculi carnei tibi sunt: aut sicut videt homo, & tu videbis?

5 * Numquid sicut dies hominis dies tui, & anni tui sicut humana sunt tempora,

6 * Ut quæras iniquitatem meam, & peccatum meum scruteris?

7 * Et scias quia nihil impium fecerim, cum sit nemo qui de manu tua possit eruere.

8 * Manus tuæ fecerunt me, & plasmauerunt me totum in circuitu: & sic repente

9 præcipitas me? * Memento quæso quod sicut lutum feceris me, & in puluerem

10 reduces me. * Nonne sicut lac mulsisti me, & sicut caseum me coagulasti? * Pelle

11 & carnibus vestisti me: ossibus & nervis compegisti me:

12 * Vitam & misericordiam tribuisti mihi, & visitatio tua custodiuit spiritum meum.

13 * Licet hæc celes in corde tuo, tamen scio quia vniuersorum memineris.

14 * Si peccaui, & ad horam pepercisti mihi: cur ab iniquitate mea mundum

15 me esse non pateris? * Et si impius fuero, vix mihi est: & si iustus, non leuabo caput, saturatus afflictione & miseria.

16 * Et propter superbiam quasi leonem capies me, reuersusque mirabiliter me crucias.

Instauras

* Instauras testes tuos contra me, & 17
multiplicas iram tuam aduersum me, &
poenae militant in me.

* Quare de vulua eduxisti me? qui 18
utinam consumptus essem ne oculus me D
videret.

* Fuissem quasi non essem, de vtero 19
translatus ad tumulum.

* Numquid non paucitas dierum meo- 20
rum finitur breui? dimitte ergo me,
vt plangam paululum dolorem meum:

* Antequam vadam & non reuertar, ad 21
terram tenebrosam, & opertam mortis
caligine:

* Terram miseriae & tenebrarum, vbi 22
vmbra mortis, & nullus ordo, sed sempi-
ternus horror inhabitat.

CAP. XI.

Respondens autem Sophar Naama- 1
thites, dixit:

* Numquid qui multa loquitur, non 2
& audiet? aut vir verbosus iustifica-
bitur?

* Tibi soli tacebunt homines? & 3
cum ceteros irriferis, a nullo confuta-
beris?

* Dixisti enim: Purus est sermo meus, 4
& mundus sum in conspectu tuo.

* Atque utinam Deus loqueretur te- 5
cum, & aperiret labia sua tibi,

* Vt ostenderet tibi secreta sapientiae, 6
& quod multiplex esset lex eius, & intel-
ligeres quod multo minora exigaris ab
eo, quam meretur iniquitas tua.

* Forfitan vestigia Dei comprehen- 7
des, & vsque ad perfectum Omnipotentem
reperies?

* Excellior caelo est, & quid facies? 8
profundior inferno, & vnde cognosces?

* Longior terra mensura eius, & latior 9
mari. * Si subuerterit omnia, vel in vnu 10
coarctauerit, quis contradicet ei?

* Ipse enim nouit hominum vanita- 11
tem, & videns iniquitatem, nonne confi-
derat?

* Vir vanus in superbiam erigitur, & 12
tamquam pullum onagri se liberum na-
tum putat.

* Tu autem firmasti cor tuum, & ex- 13
pandisti ad eum manus tuas.

* Si iniquitatem, quae est in manu tua, 14
abstuleris a te, & non manserit in taber-

naculo tuo iniustitia.

15 * Tunc leuare poteris faciem tuam
absque macula, & eris stabilis, & non ti-
mebis.

16 * Miseriae quoque obliuisceris, & quasi
D aquarum quae praeterierunt recorda-
beris.

17 * Et quasi meridianus fulgor consur-
get tibi ad vespem: & cum te con-
sumptum putaueris, orieris vt lucifer.

18 * Et habebis fiduciam, proposita tibi
spe, & defossus securus dormies.

19 * Requiesces, & non erit qui te ex-
terreat: & deprecabuntur faciem tuam
plurimi.

20 * Oculi autem impiorum deficient, *Leuit. 16. 6*
& effugium peribit ab eis, & spes illo-
rum abominatio animae.

CAP. XII.

Respondens autem Iob, dixit:

2 * Ergo vos estis soli homines, &
A vobiscum morietur sapientia?

3 * Et mihi est cor sicut & vobis, nec *Isa. 10. 2. 1*
inferior vestri sum: quis enim haec, quae
noctis, ignorat?

4 * Qui deridetur ab amico suo sicut *Prou. 14. 2. 2*
ego, inuocabit Deum & exaudiet eum:
deridetur enim iusti simplicitas.

5 * Lapis contempta apud cogitationes
diuitem, parata ad tempus statutum.

6 * Abundant tabernacula praedonum,
& audacter prouocant Deum, cum ipse
dederit omnia in manus eorum.

7 * Nimirum interroga iumenta, & do-
B cebunt te: & volatilia caeli, & indica-
bunt tibi.

8 * Loquere terrae, & respondebit tibi:
& narrabunt pisces maris.

9 * Quis ignorat quod omnia haec ma-
nus Domini fecerit?

10 * In cuius manu anima omnis viu-
tis, & spiritus vniuersae carnis hominis.

11 * Nonne auris verba diiudicat, & sau- *Isa. 14. 2. 1*
ces comedentis, saporem?

12 * In antiquis est sapientia, & in multo
tempore prudentia.

13 * Apud ipsum est sapientia & forti-
tudo, ipse habet consilium & intelli-
gentiam.

14 * Si destruxerit, nemo est qui aedifi- *Isa. 22. f. 22*
cet: si incluserit hominem, nullus est qui *Apoc. 1. b. 7*
aperiat.

Si

* Si continuerit aquas, omnia sicca-
buntur: & si emisit eas, subuertent
terram.

* Apud ipsum est fortitudo & sapien-
tia: ipse nouit & decipientem, & cum
qui decipitur.

* Adducit consiliarios in stultum fi-
nem, & iudices in stuporem.

* Balteum regum dissoluit, & præcin-
git fune renes eorum.

* Ducit sacerdotes inglorios, & opti-
mates supplantat:

* Commutans labium veracium, &
doctrinam senum auferens.

* Effundit despectionem super prin-
cipes, eos, qui oppressi fuerant, rele-
uans.

* Qui reuelat profunda de tenebris,
& producit in lucem umbram mortis.

* Qui multiplicat gētes & perdit eas,
& subuersas in integrum restituit.

* Qui immutat cor principū populi
terræ, & decipit eos ut frustra incedant
per inuium: * Palpabunt quasi in tene-
bris, & non in luce, & errare eos faciet
quasi ebrios.

CAP. XIII.

Ecce omnia hæc vidit oculus meus,
& audiuit auris mea, & intellexi
singula.

* Secundum scientiam vestram & ego
noui: nec inferior vestri sum.

* Sed tamen ad Omnipotentē loquar,
& disputare cum Deo cupio:

* Prius vos ostēdens fabricatores mē-
dacij, & cultores peruersorum dogma-
rum.

* Atque veinam taceretis, ut putare-
mini esse sapientes.

* Audite ergo correptionem meam,
& iudicium labiorum meorum atten-
dite.

* Numquid Deus indiget vestro men-
dacio, ut pro illo loquamini dolos?

* Numquid faciem eius accipitis, &
pro Deo iudicare nitimini? * Aut pla-
cebit ei quē celare nihil potest? aut de-
cipietur ut homo, vestris fraudulentij?

* Ipse vos arguet, quoniam in absco-
dito faciem eius accipitis.

* Sciatim ut se commouerit, turbabit
vos, & terror eius irruet super vos.

* Memoria vestra comparabitur ci-
neri, & redigentur in lutum ceruices
vestre.

* Tacete paulisper ut loquar quodcū-
que mihi mens suggererit. * Quare la-
cero carnes meas dentibus meis, & ani-
mam meam porto in manibus meis?

* Etiam si occiderit me, in ipso spe-
rabo: verumtamen vias meas in conspe-
ctu eius arguam. * Et ipse erit saluator
meus: non enim veniet in cōspectu eius
omnis hypocrita. * Audite sermonem
meum, & ænigmata percipite auribus
vestris.

* Si fuero iudicatus, scio quōd iustus
inueniar.

* Quis est qui iudicetur mecum? ve-
niat: quare tacens consumor?

* Duo tantum ne facias mihi, & tunc
a facie tua non abscondar:

* Manum tuam longe fac a me, &
formido tua non me terreat.

* Voca me, & ego respondebo tibi:
aut certe loquar, & tu responde mihi.

* Quantas habeo iniquitates & pecca-
ta, scelera mea & delicta ostende mihi.

* Cur faciem tuam abscondis, & ar-
bitraris me inimicum tuum?

* Contra folium, quod vento rapitur,
ostendis potentiam tuam, & stipulam
siccā persequeris.

* Scribis enim contra me amaritudi-
nes, & consumere me vis peccatis adoles-
centiæ meæ.

* Posuisti in neruo pedem meum, &
obseruasti omnes semitas meas, & vesti-
gia pedum meorum considerasti:

* Qui quasi putredo cōsumēdus sum,
& quasi vestimentum, quod comeditur
a tineis.

CAP. XIII.

Homo natus de muliere, breui vi-
uens tempore, repletur multis mi-
serijs. * Qui quasi flos egreditur & cō-
teritur, & fugit velut umbra, & num-
quam in eodem statu permanet.

* Et dignum ducis super huiusmodi
aperire oculos tuos, & adducere eum te-
cum in iudicium?

* Quis potest facere mundū de im-
mundo conceptum semine? nonne tu
qui solus es?

¹¹ Sup. 8. b. 9.
¹² Psal. 143. 2. 4.

¹³ Psal. 104. 4.

* Breues dies hominis sunt, numerus mensium eius apud te est : constituisti terminos eius , qui præteriri non poterunt .

* Recede paululum ab eo , vt quiescat, donec optata veniat, sicut mercenarij dies eius .

* Lignum habet spem : si præcisum fuerit, rursus virefcit, & rami eius pululant .

* Si senuerit in terra radix eius, & in puluere emortuus fuerit truncus illius,

* Ad odorem aquæ germinabit, & faciet comam quasi cum primum plantatum est :

* Homo vero cum mortuus fuerit, & nudatus atque consumptus , vbi quæso est ?

* Quomodo si recedant aquæ de mari, & fluius vacuifactus arefcatur :

* Sic homo cum dormierit, nõ resurgat, donec atteratur cælum, non euigilabit, nec consurget de somno suo .

* Quis mihi hoc tribuat , vt in inferno protegas me , & abscondas me, donec pertranseat furor tuus, & cõstituas mihi tempus, in quo recorderis mei ?

* Putasne mortuus homo rursus viuatur ? cunctis diebus, quibus nunc milito , expecto donec veniat immutatio mea .

* Vocabis me , & ego respondebo tibi : operi manuum tuarum porriges dexteram .

* Tu quidem gressus meos dinumerasti, sed parce peccatis meis .

* Signasti quasi in sacco delicta mea, sed curasti iniquitatem meam .

* Mons cadens defluit, & saxum transfertur de loco suo .

* Lapidem excauant aquæ, & alluione paulatim terra cõsumitur : & hominem ergo similiter perdes .

* Roborasti eum paululum vt in perpetuum transiret : immutabis faciẽ eius, & emittes eum .

* Siue nobiles fuerint filij eius , siue ignobiles, non intelliget .

* Attamen caro eius dum viuet dolebit, & anima illius super semetipso lugebit .

C A P . X V .

Respondens autem Eliphaz Themanites, dixit :

* Numquid sapiens respondebit quasi in ventum loquens , & implebit ardore stomachum suum ?

* Arguis verbis eum, qui non est æqualis tibi , & loqueris quod tibi non expedit .

* Quantum in te est, euacuasti timorem, & tulisti preces coram Deo .

* Docuit enim iniquitas tua os tuum, & imitaris linguam blasphemantium .

* Condemnabit te os tuum, & non ego : & labia tua respondebunt tibi .

* Nūquid primus homo tu natus es , & ante colles formatus ?

* Numquid consilium Dei audisti , & inferior te erit eius sapientia ?

* Quid nosti quod ignoremus ? quid intelligis quod nesciamus ?

* Et senes , & antiqui sunt in nobis ^{Eccl. 19. b. 1} multo vetustiores quam patres tui .

* Numquid grande est vt consoletur te Deus ? sed verba tua praua hoc prohibent .

* Quid te eleuat cor tuum , & quasi magna cogitas, attonitos habes oculos ?

* Quid timent contra Deum spiritus tuus, vt proferas de ore tuo huiuscemodi sermones ?

* Quid est homo , vt immaculatus sit , & vt iustus appareat natus de muliere ?

* Ecce inter sanctos eius nemo immutabilis, & cæli non sunt mundi in conspectu eius .

* Quanto magis abominabilis & inutilis homo , qui bibit quasi aquam iniquitatem ?

* Ostendam tibi, audi me : quod vidi narrabo tibi .

* Sapientes consentientur, & non abscondunt patres suos .

* Quibus solis data est terra , & non transiit alienus per eos .

* Cunctis diebus suis impius superbit, & numerus annorum incertus est tyrannidis eius .

* Sonitus terroris semper in auribus illius : & cum pax sit, ille semper insidias suspicatur .

* Non credit quod reuerti possit de tenebris ad lucem, circumspiciens vndique gladium .

* Cum se mouerit ad querendum pacem , nouit quod paratus sit in manu eius

eius tenebrarum dies .
* Terrore cum tribulatio , & angustia
vallabit eum , sicut regem , qui præpara-
tur ad prælium .

* Tetendit enim aduersus Deum ma-
num suam , & contra Omnipotentem ro-
boratus est .

* Cucurrit aduersus eum erecto col-
lo , & pingui ceruice armatus est .

* Operuit faciem eius crassitudo , &
de lateribus eius aruina dependet .

* Habitauit in ciuitatibus desolatis ,
& in domibus desertis , quæ in tumulos
sunt redactæ .

* Nō ditabitur , nec perseverabit sub-
stantia eius , nec mittet in terra radicem
suam .

* Non recedet de tenebris : ramos eius
arefaciet flamma , & auferetur spiritus
oris sui .

* Non credet frustra errore deceptus ,
quod aliquo pretio redimendus sit .

* Antequam dies eius impleantur , pe-
ribit : & manus eius arescent .

* Lædetur quasi vinea in primo flore
botrus eius , & quasi oliua proiciens flo-
rem suum .

* Congregatio enim hypocritæ steri-
lis , & ignis deuorabit tabernacula eorū ,
qui munera libenter accipiunt .

* Conceptit dolorē , & peperit iniqui-
tatem , & uterus eius præparat dolos .

C A P . XVI.

Respondens autem Iob , dixit :
* Audiui frequenter talia , consola-
tores onerosi omnes vos estis .

* Numquid habebunt finē verba ven-
tosa ? aut aliquid tibi molestum est si lo-
quaris ? * Pōteram & ego similia vestri
loqui : atque vtinam esset anima vestra
pro anima mea .

* Consolarer & ego vos sermonibus ,
& mouerem caput meum super vos :

* Roborarem vos ore meo : & moue-
rem labia mea , quasi parcens vobis .

* Sed quid agam ? Si locutus fuero ,
non quiescet dolor meus : & si tacuerō ,
non recedet a me .

* Nunc autē oppressit me dolor meus ,
& in nihilum redacti sunt omnes artus
mei .

* Rugæ meæ testimonium dicunt co-

tra me , & suscitatur falsiloquus aduer-
sus faciem meam contradicens mihi .

* Collegit furorem suum in me , & cō-
minans mihi , infremuit contra me den-
tibus suis : hostis meus terribilibus ocu-
lis me intuitus est .

* Aperuerunt super me ora sua , & ex-
probrantes percusserunt maxillam meā ,
satiati sunt poenis meis .

* Concluserunt me Deus apud iniquum ,
& manibus impiorum me tradidit .

* Ego ille quondam opulentus repen-
te contritus sum : tenuit ceruicē meam ,
confregit me , & posuit me sibi quasi
in signum .

* Circumdedit me lanceis suis , con-
uulnerunt lumbos meos , non pepercit ,
& effudit in terra viscera mea .

* Concidit me vulnere super vulnus ,
inruit in me quasi gigas .

* Saccum confui super cutem meam ,
& operui tinere carnem meam .

* Facies mea intumuit a fletu , & pal-
pebræ meæ caligauerunt .

* Hæc passus sum absque iniquitate ,
D manus meæ , cum haberem mundas ad
Deum preces .

* Terra dei operiās sanguinem meum ,
neque inueniat in te locum latendi cla-
mor meus .

* Ecce enim in cælo testis meus , &
conscius meus in excelsis .

* Verbosi amici mei : ad Deum stillat
oculus meus .

* Atque vtinam sic iudicaretur vir cū
Deo , quomodo iudicatur filius hominis
cum collega suo .

* Ecce enim breues anni transeunt ,
& semitam , per quam non reuertar ,
ambulo .

C A P . XVII.

Spiritus meus attenuabitur , dies mei
breuiabuntur , & solum mihi superest
sepulchrum .

* Non peccaui , & in amaritudinibus
moratur oculus meus .

* Libera me Domine , & pone me
iuxta te , & cuiusuis manus pugnet con-
tra me .

* Cor eorum longe fecisti a discipli-
na , propterea non exaltabuntur .

* Prædam pollicetur socijs , & oculi
filio-

filiorum eius deficient.

* Posuit me quasi in prouerbum vulgi, & exemplum sum coram eis.

* Caligauit ab indignatione oculus meus, & membra mea quasi in nihilum redacta sunt.

* Stupebunt iusti super hoc, & innocens contra hypocritam suscitabitur.

* Et tenebit iustus viam suam, & multis manibus addet fortitudinem.

* Igitur omnes vos conuertimini, & venite, & non inueniam in vobis vllum sapientem.

* Dies mei transierunt, cogitationes meae dissipatae sunt, torquentes cor meum:

* Noctem verterunt in diem, & rursum post tenebras spero lucem.

* Si sustinero, infernus domus mea est, & in tenebris stravi lectulum meum.

* Putredini dixi: Pater meus es, mater mea, & foror mea, vermibus.

* Vbi est ergo nunc praetolatio mea, & patientiam meam quis considerat?

* In profundissimum infernum descendente omnia mea: putasne saltem ibi erit requies mihi?

C A P. XVIII.

R Espondens autem Baldad Suhites, dixit:

* Usque ad quem finem verba iactabitis? intelligite prius, & sic loquamur.

* Quare reputati sumus ut iumenta, & forduimus coram vobis?

* Qui perdis animam tuam in furore tuo, numquid propter te derelinquetur terra, & transferentur rupes de loco suo?

* Nonne lux impij extinguetur, nec splendeat flamma ignis eius?

* Lux obtenebrescet in tabernaculo illius, & lucerna, quae super eum est, extinguetur.

* Arcubuntur gressus virtutis eius, & praecipitabit eum consilium suum.

* Immisit enim in rete pedes suos, & in maculis eius ambulat.

* Tenebitur planta illius laqueo, & exardescet contra eum sitis.

* Abscondita est in terra pedica eius, & decipula illius super semitam.

* Undique terrebunt eum formidines, & inuoluent pedes eius.

* Attenuetur fame robur eius, & in-

dia inuadat costas illius.

* Deuoret pulchritudinem cutis eius, consumat brachia illius primogenita mors.

* Auellatur de tabernaculo suo fiducia eius, & calcet super eum, quasi rex, interitus. * Habitent in tabernaculo illius socij eius, qui non est, aspergatur in tabernaculo eius sulphur.

* Deorsum radices eius siccantur, sursum autem atteratur messis eius.

* Memoria illius pereat de terra, & non celebretur nomen eius in plateis.

* Expellet eum de luce in tenebras, & de orbe transferet eum. * Non erit semen eius, neque progenies in populo suo, nec ullae reliquiae in regionibus eius.

* In die eius stupebunt nouissimi, & primos inuadet horror.

* Haec sunt ergo tabernacula iniqui, & iste locus eius, qui ignorat Deum.

C A P. XIX.

R Espondens autem Iob, dixit:

* Usquequo affligitis animam meam, & atteritis me sermonibus?

* En, decies confunditis me, & non erubescitis opprimentes me.

* Nempe, etsi ignorauim, mecum erit ignorantia mea.

* At vos contra me erigimini, & arguitis me opprobrijs meis.

* Saltem nunc intelligite quia Deus non aequo iudicio afflixerit me, & flagellis suis me cinxerit.

* Ecce clamabo vim patiens, & nemo audiet: vociferabor, & non est qui iudicet.

* Semitam meam circumsepsit, & transire non possum, & in calle meo tenebras posuit.

* Spoliauit me gloria mea, & abstulit coronam de capite meo.

* Destruxit me undique, & pereor, & quasi euulsae arbori abstulit spem meam.

* Iratus est contra me furor eius, & sic me habuit quasi hostem suum.

* Simul venerunt latrones eius, & fecerunt sibi viam per me, & obsederunt in gyro tabernaculum meum.

* Fratres meos longe fecit a me, & noti mei quasi alieni recesserunt a me.

* De-

* Dereliquerunt me propinqui mei: 14

& qui me nouerant, obliui sunt mei.

* Inquilini domus meæ, & ancillæ 15
meæ sicut alienum habuerunt me, & C
quasi peregrinus fui in oculis eorum.

* Seruū meum vocaui, & non respon- 16
dit, ore proprio deprecabar illum.

* Halitum meum exhorruit vxor mea, 17
& orabam filios vteri mei.

* Stulti quoque despiciebant me, & 18
cum ab eis recessissem, detrahebant
mihi.

* Abominati sunt me quondam con- 19
filiarij mei: & quem maxime diligebā,
auerſatus est me.

* Pelli meæ, consumptis carnibus, ad- 20
hæsit os meum, & derelicta sunt tantum-
modo labia circa dentes meos.

* Misere mini mei, misere mini mei, sal- 21
tem vos amici mei, quia manus Domini
tetigit me.

* Quare persequimini me sicut Deus, 22
& carnibus meis saturamini?

* Quis mihi tribuat vt scribantur ser- 23
mōnes mei? quis mihi det vt exarentur D
in libro stylo ferreo, & plumbi lamina, 24
vel cæte sculphantur in silice?

* Scio enim quod Redemptor meus 25
vivit, & in nouissimo die de terra sur-
recturus sum:

* Et rursum circumdabor pelle mea, 26
& in carne mea videbo Deum meum.

* Quem visurus sum ego ipse, & 27
oculi mei conspecturi sunt, & non alius:
reposita est hæc spes mea in sinu meo.

* Quare ergo nunc dicitis: Persequa- 28
mur eum, & radicem verbi inueniamus
contra eum?

* Fugite ergo a facie gladij, quoniam 29
vltor iniquitatum gladius est: & scitote
esse iudicium.

C A P. XX.

Respondens autem Sophar Naama- 1
thites, dixit: A

* Idcirco cogitationes meæ variæ suc- 2
cedunt sibi, & mens in diuersa rapiebat.

* Doctrinam, qua me arguis, audiam, 3
& spiritus intelligentiæ meæ responde-
bit mihi.

* Hoc scio a principio, ex quo positus 4
est homo super terram,

* Quod laus impiorum brevis sit, & 5

gaudium hypocritæ ad instar puncti.

* Si ascenderit vsque ad cælum su- 6
perbia eius, & caput eius nubes teti-
gerit:

7 * Quasi sterquilinium in fine perde-
tur: & qui eum viderant, dicent:
Vbi est?

8 * Velut somnium auolans non inue-
nietur, transiet sicut visio nocturna.

9 * Oculus, qui eum viderat, non vide-
bit, neque vltra intuebitur eum locus
suus.

10 * Filij eius atterentur egestate, & ma-
nus illius reddent ei dolorem suum.

11 * Ossâ eius implebuntur vitijs adole-
scentiæ eius, & cum eo in puluere dor-
mient.

12 * Cum enim dulce fuerit in ore eius
malum, abscondet illud sub lingua
sua.

13 * Parcet illi, & non derelinquet il-
lud, & celabit in gutture suo.

14 * Panis eius in vtero illius vertetur
in fel aspidum intrinsecus.

15 * Diuitias, quas deuorauit, euomet,
& de ventre illius extrahet eas Deus.

16 * Caput aspidum suget, & occidet 17
eum lingua viperæ. * (Non videat ri-
C uulos fluminis, torrentes mellis, &
butyri.)

18 * Luet quæ fecit omnia, nec tamen
consumetur: iuxta multitudinem adin-
ventionum suarum, sic & sustinebit.

19 * Quoniam confringens nudauit pau-
peres: domum rapuit, & non ædificauit
eam.

20 * Nec est satiatus venter eius: & cum 20
habuerit quæ concupierat, possidere
non poterit. Eccl. 1. c.

21 * Non remansit de cibo eius, & pro-
pterea nihil permanebit de bonis eius.

22 * Cum satiatus fuerit, æstabitur,
æstabit, & omnis dolor irruet super
eum.

23 * Vtinam impleatur venter eius, vt
emittat in eum iram furoris sui, & pluat
super illum bellum suum.

24 * Fugiet arma ferrea, & irruet in ar-
D cum æreum.

25 * Eductus, & egrediens de vagina sua,
& fulgurans in amaritudine sua: va-
dent, & venient super eum horribiles.

26 * Omnes tenebræ absconditiæ sunt in
occultis eius: deuorabit eum ignis, qui
non

non succenditur, affligetur relictus in tabernaculo suo.

* Reuelabunt cæli iniquitatem eius, 27
& terra consurget aduersus eum.

* Apertum erit germen domus illius, 28
detrahatur in die furoris Dei.

* Hæc est pars hominis impij a Deo, 29
& hereditas verborum eius a Domino.

C A P. XXI.

R Espondens autem Iob, dixit:

* Audite quæso sermones meos, &
agite poenitentiam.

* Sustinete me, & ego loquar, & post
mea, si videbitur, verba ridete.

* Numquid contra hominem disputa-
tio mea est, ut merito non debeam con-
tristari?

* Attendite me, & obstupefcite, & su-
perponite digitum ori vestro:

* Et ego quando recordatus fuero,
pertimesco, & concutit carnem meam
tremor.

Met. 12. 4. 1
Abac. 1. 2. 1

* Quare ergo impij viuunt, subleua-
ti sunt, confortatiq. diuitijs?

* Semen eorum permanet coram eis,
propinquorum turba, & nepotum in con-
spectu eorum.

* Domus eorum secutæ sunt & paca-
tæ, & non est virga Dei super illos.

* Bos eorum concepit, & nō aborti-
uit: vacca peperit, & non est priuata
fortu suo.

* Egrediuntur quasi greges paruuli
eorum, & infantes eorum exultant lu-
sibus.

* Tenent tympanum, & citharam, &
gaudent ad sonitum organi.

* Ducūt in bonis dies suos, & in pun-
cto ad inferna descendunt.

* Qui dixerunt Deo: Recede a no-
bis, & scientiam viarum tuarum no-
lumus.

Malac. 3. d. 14

* Quid est Omnipotens, ut serui-
mus ei? & quid nobis prodest si oraueri-
mus illum?

* Verumtamen quia non sunt in ma-
nu eorum bona sua, consilium impio-
rum longe sit a me.

* Quoties lucerna impiorum extin-
guetur, & superueniet eis inundatio, & C
dolores diuider furoris sui?

* Erunt sicut paleæ ante faciem venti, 11

& sicut fanilla, quam turbo dispergit.

12 * Deus seruabit filiis illius dolorem
patris: & cum reddiderit, tunc sciet.

13 * Videbunt oculi eius interfectionem
suam, & de furore Omnipotentis bibet.

14 * Quid enim ad eum pertinet de do-
mo sua post se? & si numerus mensium
eius dimidietur?

* Numquid Deum docebit quispiam
scientiam, qui excelsos iudicat?

15 * Ille moritur robustus & sanus, diues
& felix. * Viscera eius plena sunt adipe,
& medullis ossa illius irrigantur:

16 * Alius vero moritur in amaritudine
animæ absque vllis opibus:

17 * Et tamen simul in puluere dormiet,
& vermes operient eos.

18 * Certe noui cogitationes vestras, &
sententias contra me iniquas.

19 * Dicitis enim: Vbi est domus prin-
cipis? & vbi tabernacula impiorum?

20 * Interrogate quemlibet de viatori-
bus, & hæc eadem illum intelligere co-
gnosceitis.

21 * Quia in diem perditionis seruatur
malus, & ad diem furoris ducetur.

22 * Quis arguet coram eo viam eius? &
quæ fecit, quis reddet illi?

23 * Ipse ad sepulchra ducetur, & in con-
gerie mortuorum vigilabit.

24 * Dulcis fuit glareis Cocyi, & post se
omnem hominem trahet, & ante se in-
numerabiles.

25 * Quomodo igitur consolamini me
frustra, cum responsio vestra repugnare
ostensa sit veritati?

C A P. XXII.

R Espondens autem Eliphaz Thema-
nites, dixit:

2 * Numquid Deo potest comparari ho-
mo, etiam cum perfectæ fuerit scientiæ?

3 * Quid prodest Deo si iustus fueris?
aut quid ei confers si immaculata fuerit
via tua?

4 * Numquid timens arguet te, & ve-
niet tecum in iudicium,

5 * Et non propter malitiam tuam plu-
rimam, & infinitas iniquitates tuas?

6 * Abstulisti enim pignus fratrum tuo-
rum sine causa, & nudos spoliasti vestibus.

7 * Aquam lasso non dedisti, & esurien-
ti subtraxisti panem.

* In fortitudine brachij tui possidebas terram, & potentissimus obtinebas eam.

* Viduas dimisisti vacuas, & lacertos pupillorum comminuisti.

* Propterea circumdatus es laqueis, & conturbat te formido subita.

* Et putabas te tenebras non visurum, & impetu aquarum inundantium non oppressum iri?

* An non cogitas quod Deus excelsior celo sit, & super stellarum verticem sublimetur?

* Et dicis: Quid enim nonit Deus? & quasi per caliginem iudicat.

* Nubes latibulum eius, nec nostra considerat, & circa cardines caeli perambulat.

* Numquid semitam saeculorum custodire cupis, quam calcauerunt viri iniqui?

* Qui sublati sunt ante tempus suum, & fluiui subuertit fundamentum eorum:

* Qui dicebant Deo: Recede a nobis: & quasi nihil posset facere Omnipotens, estimabant eum:

* Cum ille impleffet domos eorum bonis, quorum sententia procul sit a me.

* Videbunt iusti, & letabuntur, & innocens subfannabit eos.

* Nonne succisa est erectio eorum, & reliquias eorum deuorauit ignis?

* Acquiesce igitur ei, & habeto pacem; & per haec habebis fructus optimos.

* Suscipe ex ore illius legem, & pone sermones eius in corde tuo.

* Si reuersus fueris ad Omnipotentem, edificaberis, & longe facies iniquitatem a tabernaculo tuo.

* Dabit pro terra silicem, & pro silice torrentes aureos.

* Eritque Omnipotens contra hostes tuos, & argentum coaceruabitur tibi.

* Tunc super Omnipotentem delicijs afflues, & eleuabis ad Deum faciem tuam.

* Rogabis eum, & exaudiet te, & vota tua reddes.

* Decernes rem, & veniet tibi, & in visis tuis splendebit lumen.

* Qui enim humiliatus fuerit, erit in

gloria: & qui inclinauerit oculos, ipse saluabitur.

* Saluabitur innocens, saluabitur autem in munditia manuum suarum.

CAP. XXIII.

Respondens autem Iob, ait:

* Nunc quoque in amaritudine est sermo meus, & manus plagae meae aggravata est super gemitum meum.

* Quis mihi tribuat ut cognoscam & inueniam illum, & veniam usque ad folium eius?

* Ponam coram eo iudicium, & os meum replebo increpationibus.

* Ut sciam verba, quae mihi respondeat, & intelligam quid loquatur mihi.

* Nolo multa fortitudine contendat mecum, nec magnitudinis suae mole me premat.

* Proponat aequitatem contra me, & perueniat ad victoriam iudicium meum.

* Si ad Orientem iero, non apparet: si ad Occidentem, non intelligam eum.

* Si ad sinistram, quid agam? non apprehendam eum: si me vertam ad dexteram, non videbo illum.

* Ipse vero scit viam meam, & probauit me quasi aurum, quod per ignem transit:

* Vestigia eius secutus est pes meus, viam eius custodiui, & non declinaui ex ea.

* A mandatis labiorum eius non recessi, & in sinu meo abscondi verba oris eius.

* Ipse enim solus est, & nemo auerte de potest cogitationem eius: & anima eius quodcumque voluit, hoc fecit.

* Cum expleuerit in me voluntatem suam, & alia multa similia praesto sunt ei.

* Et idcirco a facie eius turbatus sum, & considerans eum, timore sollicitor.

* Deus molliuit cor meum, & Omnipotens conturbauit me.

* Non enim perij propter imminentes tenebras, nec faciem meam operuit caligo.

CAP. XXIIII.

* Omnipotente non sunt abscondita tempora: qui autem nouerunt cum,

eum, ignorant dies illius.

* Alij terminos transfulerunt, diripuerunt greges, & pauerunt eos.

* Asinum pupillorum abegerunt, & abstulerunt pro pignore bouem viduæ.

* Subuerterunt pauperum viam, & oppresserunt pariter mansuetos terræ.

* Alij quasi onagri in deserto egrediuntur ad opus suum: vigilantes ad prædā, præparant panem liberis.

* Agrum non suum demetunt: & vineam eius, quem vi oppresserint, vindemiant.

* Nudos dimittunt homines, indumenta tollentes, quibus non est operimentum in frigore:

* Quos imbres montium rigant: & non habentes velamen, amplexantur lapides.

* Vim fecerunt depradantes pupillos, & vulgum pauperem spoliauerunt.

* Nudis & incedentibus absque vestitu, & esurientibus tulerunt spicas.

* Inter acervos eorum meridiati sunt, qui calcatis torcularibus sitiunt.

* De ciuitatibus tegerunt viros gemitu, & anima vulneratorum clamauit, & Deus inultum abire non patitur.

* Ipsi fuerunt rebelles lumini, nesciunt vias eius, nec reuersi sunt per semitas eius.

* Mane primo confurgit homicida, interficit egenum & pauperem: per noctem vero erit quasi fur.

* Oculus adulteri obseruat caliginem, dicens: Non me videbit oculus: & operiet vultum suum.

* Perfodit in tenebris domos, sicut in die condixerant sibi, & ignorauerunt lucem.

* Si subito apparuerit aurora, arbitrantur umbram mortis: & sic in tenebris quasi in luce ambulant.

* Leuis est super faciem aquæ: maledicta sit pars eius in terra, nec ambulet per viam vinearum.

* Ad nimium calorem transeat ab aquis nivium, & usque ad inferos peccatum illius.

* Obliviscatur eius misericordia: dulcedo illius vermes: non sit in recordatione, sed conteratur quasi lignum infructuosum.

* Paut enim sterilem, quæ non parit, & viduæ bene non fecit.

* Detrahit fortes in fortitudine sua: & cum steterit, non credet vitæ suæ.

* Dedit ei Deus locum poenitentiae, & ille abutitur eo in superbiam: oculi autem eius sunt in vijs illius.

* Eleuari sunt ad modicum, & non subsistent, & humiliabuntur sicut omnia, & auferentur, & sicut summitates spicarum conterentur.

* Quod si non est ita, quis me potest arguere esse mentitum, & ponere ante Deum verba mea?

CAP. XXV.

Respondens autem Baldad Suhites, dixit:

* Potestas & terror apud eum est, qui facit concordiam in sublimibus suis.

* Numquid est numerus militum eius? & super quem non surget lumen illius?

* Numquid iustificari potest homo comparatus Deo, aut apparere mundus natus de muliere?

* Ecce luna etiam non splendet, & stellæ non sunt munda in conspectu eius:

* Quanto magis homo putredo, & filius hominis vermis?

CAP. XXVI.

Respondens autem Iob, dixit:

* Cuius adiutor es? numquid imbecillus? & sustentas brachium eius, qui non est fortis?

* Cui dedisti consilium? forsitan illi, qui non habet sapientiam, & prudentiam tuam ostendisti plurimam.

* Quem docere voluisti? nonne eum, qui fecit spiramentum?

* Ecce gigantes gemunt sub aquis, & qui habitant cum eis.

* Nudus est infernus coram illo, & nullum est operimentum perditioni.

* Qui extendit Aquilonem super vacuum, & appendit terram super nihilum.

* Qui ligat aquas in nubibus suis, ut non erumpant pariter deorsum.

* Qui tenet vultum solij sui, & expandit super illud nebulam suam.

* Terminum circumdedit aquis, usque dum finiantur lux & tenebræ.

* Columnæ cæli contremiscunt, & paudent ad nutum eius.

* In

* In fortitudine illius repente maria congregata sunt, & prudentia eius percussit superbum.

* Spiritus eius ornauit celos: & obstericant manu eius, eductus est coluber tortuosus.

* Ecce, hæc ex parte dicta sunt viarum eius: & cum vix paruam stillam sermonis eius audierimus, quis poterit tonitruum magnitudinis illius intueri?

CAP. XXVII.

Addidit quoque Iob, assumens parabola suam, & dixit:

* Viuit Deus, qui abstulit iudicium meum, & Omnipotens, qui ad amaritudinem adduxit animam meam.

* Quia donec superest halitus in me, & spiritus Dei in naribus meis.

* Non loquentur labia mea iniquitatem, nec lingua mea meditabitur mendacium.

* Absit a me vt iustos vos esse iudicem: donec deficiam, non recedam ab innocentia mea.

* Iustificationem meam, quam coepi tenere, non deferam: neque enim reprehendit me cor meum in omni vita mea.

* Sit vt impius, inimicus meus: & aduersarius meus, quasi iniquus.

* Quæ est enim spes hypocritæ si aua-re rapiat, & non liberet Deus animam eius?

* Nunquid Deus audiet clamorem eius cum venerit super eum angustia?

* Aut poterit in Omnipotente desolari, & inuocare Deum omni tempore?

* Docebo vos per manum Dei quæ Omnipotens habeat, nec abscondam.

* Ecce, vos omnes nostis, & quid sine causa vana loquimini?

* Hæc est pars hominis impij apud Deum, & hereditas violentorum, quam ab Omnipotente suscipient.

* Si multiplicati fuerint filij eius, in gladio erunt, & nepotes eius non saturabuntur pane.

* Qui reliqui fuerint ex eo, sepeliuntur in interitu, & vidux illius non plorabunt.

* Si comportauerit quasi terram argentum, & sicut lutum praparauerit vestimenta:

17 * Præparabit quidē, sed iustus vestietur illis: & argentum innocens diuidet:

18 * Aedificauit sicut tinea domum suā, & sicut custos fecit vmbra-culum.

19 * "Diues cum dormierit, nihil secum auferet: aperiet oculos suos, & nihil inueniet. # Pl. 49. d. 11

20 * Apprehendet eum quasi aqua inopia, nocte opprimeret eum tempestas.

21 * Tollet eum ventus vrens, & auferet, & velut turbo rapiet eum de loco suo:

22 * Et mittet super eum, & non parces: de manu eius fugiens fugiet.

23 * Stringet super eum manus suas, & sibilabit super illum, intuens locum eius.

CAP. XXVIII.

Abet argentum, venarum suarum principia: & auro locus est, in quo conflatur.

* Ferrum de terra tollitur: & lapis solutus calore, in æs vertitur.

* Tempus posuit tenebris, & vniuersorum finem ipse considerat, lapidem quoque caliginis, & vmbra mortis.

4 * Diuidit torrens a populo peregrinante, eos, quos oblitus est pes egentis hominis, & inuius.

5 * Terra, de qua oriebatur panis in loco suo, igni subuersa est.

6 * Locus sapphiri lapides eius, & glorie illius aurum.

* Semitam ignorauit avis, nec intuitus est eam oculus vulturis.

7 * Non calcauerunt eam filij institutorum, nec pertransiuit per eam leæna.

8 * Ad silicem extendit manum suam, & subuertit a radicibus montes.

9 * In petris riuos excidit, & omne pretiosum vidit oculus eius.

10 * Profunda quoque fluuiorum scrutatus est, & abscondita in lucem produxit.

11 * Sapientia vero vbi inuenitur? & quis est locus intelligentiæ?

12 * Nescit homo pretium eius, nec inuenitur in terra suauiter viuentium.

13 * Abyssus dicit: Non est in me: & mare loquitur: Non est mecum.

14 * "Non dabitur aurum obrizum pro ea, nec appendetur argentum in commutatione eius. # Sap. 7. a. 9

* Non conferetur tinctis Indix coloribus, nec lapidi sardonio pretiosissimo, vel sapphiro.

* Non adæquabitur ei aurum vel vitrum, nec commutabuntur pro ea vasa auri:

* Excelsa & eminentia non memorantur comparatione eius: trahitur autem sapientia de occultis.

* Non adæquabitur ei topazius de Æthiopia, nec tinctura mundissima componetur.

* Vnde ergo sapientia venit? & quis est locus intelligentiæ?

* Abscondita est ab oculis omnium viventium, volucres quoque cæli latet.

* Perditio & mors dixerunt: Auribus nostris audiuiamus famam eius.

* Deus intelligit viam eius, & ipse novit locum illius.

* Ipse enim fines mundi intuetur: & omnia, quæ sub cælo sunt, respicit.

* Qui fecit ventis pondus, & aquas appendit in mensurâ.

* Quando ponebat pluuijs legem, & viam procellis sonantibus:

* Tunc vidit illam, & enarrauit, & præparauit, & inuestigauit.

* Et dixit homini: Ecce timor Domini, ipsa est sapientia: & recedere a malo, intelligentia.

CAP. XXIX.

Addidit quoque Iob, assumens parabolam suam, & dixit:

* Quis mihi tribuat, ut sim iuxta mentes pristinos secundum dies, quibus Deus custodiebat me?

* Quando splendebat lucerna eius super caput meum, & ad lumen eius ambulabam in tenebris?

* Sicut fui in diebus adolescentiæ meæ, quando secreto Deus erat in tabernaculo meo?

* Quando erat Omnipotens mecum: & in circuitu meo pueri mei?

* Quando lauabam pedes meos butyro, & petra fundebat mihi riuos olei?

* Quando procedebam ad portam ciuitatis, & in platea parabant cathedram mihi?

* Videbant me iuuenes, & abscondebantur: & senes assurgentes stabant.

* Principes cessabant loqui, & digitum superponebant ori suo.

* Vocem suam cohibebant duces, & lingua eorum gutturi suo adhærebat.

* Auris audiens beatificabat me, & oculus videns testimonium reddebat mihi.

* Eo quod liberafsem pauperem vociferantem, & pupillum, cui non esset adiutor.

* Benedictio perituri super me veniebat, & cor viduæ consolatus sum.

* Iustitia indutus sum: & vestiui me, sicut vestimento & diademate, iudicio meo.

* Oculus fui cæco, & pes claudus.

* Pater eram pauperum: & causam, quam nesciebam, diligentissime inuestigabam.

* Conterebam molas iniqui, & de dentibus illius auferebam prædâ.

* Dicebamque: In nidulo meo moriar, & sicut palma multiplicabo dies.

* Radix mea aperta est secus aquas, & ros morabitur in messione meâ.

* Gloria mea semper innouabitur, & Darcus meus in manu mea instaurabitur.

* Qui me audiebant, expectabant sententiam, & intenti tacebant ad consilium meum.

* Verbis meis addere nihil audebant, & super illos stillabat eloquium meum.

* Expectabant me sicut pluuiam, & os suum aperiebant quasi ad imbrem serotinum.

* Si quando ridebam ad eos, non credebant, & lux vultus mei non cadebat in terram.

* Si voluissem ire ad eos, sedebam primus: cumque sederem quasi rex, circumstante exercitu, eram tamen moerentium consolator.

CAP. XXX.

Nunc autem derident me iuniores tempore, quorum non dignabar patres ponere cum canibus gregis mei:

* Quorum virtus manuum mihi erat pro nihilo, & vita ipsa putabantur indigni.

* Egesset & fame steriles, qui rodebant in solitudine, squallentes calamitate, & miseria.

* Et mandebant herbas, & arborum cortices, & radix iuniperorum erat cibus eorum.

* Qui de conuallibus ista rapientes, cum singula reperissent, ad ea cum clamore currebant.

* In desertis habitabant torrentium, & in cauernis terræ, vel super glacream.

* Qui inter huiuscemodi latabantur, & esse sub sentibus delicias computabant.

* Filij stultorum & ignobilium, & in terra penitus non parentes.

* Nunc in eorum canticum versus sum, & factus sum eis in prouerbium.

* Abominantur me, & longe fugiunt a me, & faciem meam conspuere non verentur.

* Pharetram enim suam aperuit, & affixit me, & frenum posuit in os meum.

* Ad dexteram orientis calamitates meæ illico surrexerunt: pedes meos subuerterunt, & oppræsserunt quasi fluctibus semitis suis.

* Dissipauerunt itinera mea, insidiati sunt mihi, & præualuerunt, & non fuit qui ferret auxilium.

* Quasi rupto muro, & aperta ianua irruerunt super me, & ad meas misericordias deuolui sunt.

* Redactus sum in nihilum: abstulisti quasi ventus desiderium meum: & velut nubes pertransiit salus mea.

* Nunc autem in inemetipso marcescit anima mea, & possident me dies afflictionis.

* Nocte os meum perforatur doloribus: & qui me comedunt, non dormiunt.

* In multitudine eorum consumitur vestimentum meum, & quasi capitio tunicæ succinxerunt me.

* Comparatus sum luto, & assimilatus sum fauillæ & cineri.

* Clamo ad te, & non exaudis me: sto, & non respicis me.

* Mutatus es mihi in crudelem, & in duriciam manus tuæ aduersaris mihi.

* Eleuasti me, & quasi super ventum ponens elisisti me valide.

* Scio quia morti trades me, ubi constituta est domus omni viuenti.

* Verumtamen non ad consumptionem eorum emittis manum tuam: & si corruerint, ipse saluabis.

* Flebam quondam super eo, qui afflictus erat, & compatiebatur anima mea pauperi.

* Expectabam bona, & venerunt mihi mala: præstolabar lucem, & erupunt tenebræ.

* Interiora mea efferbuerunt absque ulla requie, præuenerunt me dies afflictionis.

* Moerens incedebam, sine furore, consurgens, in turba clamaui.

* Frater fui draconum, & socius struthionum.

* Cutis mea denigrata est super me, & ossa mea aruerunt præ caumate.

* Versa est in luctum cithara mea, & organum meum in vocem silentium.

CAP. XXXI.

PEpigi foedus cum oculis meis vt ne cogitarem quidem de virgine.

* Quam enim partem haberet in me Deus desuper, & hereditatem Omnipotens de excelsis?

* Numquid non perditio est iniquo, & alienatio operantibus iniustitiam?

* Nonne ipse considerat vias meas, & cunctos gressus meos dinumerat?

* Si ambulauit in vanitate, & festinauit in dolo pes meus:

* Appendat me in statera iusta, & sciat Deus simplicitatem meam.

* Si declinauit gressus meus de via, & si secutum est oculos meos cor meum, & si manibus meis adhæsit macula:

* Seram, & alius comedat: & progenies mea eradicetur.

* Si deceptum est cor meum super muliere, & si ad ostium amici mei infidiatus sum:

* Scortum alterius sit vxor mea, & super illam incuruentur alij.

* Hoc enim nefas est, & iniquitas maxima.

* Ignis est vsque ad perditionem deuorans, & omnia eradicans genimina.

* Si contempsi subire iudicium cum seruo meo, & ancilla mea, cum disceptarent aduersum me.

* Quid enim faciam cum surrexerit 14
ad iudicandum Deus? & cum quaesierit,
quid respondebo illi?

* Numquid non in vtero fecit me qui 15
& illum operatus est: & formauit me
in vulua vnus?

* Si negaui, quod volebant, pauperi- 16
bus, & oculos viduae expectare feci:

* Si comedi buccellam meam solus, 17
& non comedit pupillus ex ea:

* (Quia ab infantia mea creuit mecum 18
miseratio: & de vtero matris meae egres-
sus est mecum.)

* Si despexi pereuntem, eo quod non 19
habuerit indumentum, & absque operi-
mento pauperem:

* Si non benedixerunt mihi latera eius, 20
& de velleribus ouium mearum calefa-
ctus est:

* Si leuaui super pupillum manum, 21
meam, etiam cum viderem me in por-
ta superiorem:

* Humerus meus a iunctura sua ca- 22
dat, & brachium meum cum suis ossi-
bus confringatur.

* Semper enim quasi tumentes super 23
me fluctus timui Deum, & pondus eius
ferre non potui.

* Si putavi aurum robur meum, & 24
obrizo dixi: Fiducia mea.

* Si lxtatus sum super multis diuitijs 25
meis, & quia plurima reperit manus
mea.

* Si vidi solem cum fulgeret, & lunam 26
incedentem clare:

* Et lxtatum est in abscondito cor 27
meum, & osculatus sum manum meam
ore meo.

* Quae est iniquitas maxima, & nega- 28
tio contra Deum altissimum?

* Si gauisus sum ad ruinam eius, qui 29
me oderat, & exultaui quod inuenisset
eum malum.

* Non enim dedi ad peccandum gut- 30
tur meum, vt expteterem maledicens ani-
mam eius.

* Si non dixerunt Viri tabernaculi 31
mei: Quis det de carnibus eius vt satu-
remur?

* Foris non mansit peregrinus, ostium 32
meum viatori patuit.

* Si abscondi quasi homo peccatum, 33
meum, & celauit in sinu meo iniquitatem
meam.

* Si expaui ad multitudinem nimiam, 34
& despectio propinquorum terruit me:
& non magis tacui, nec egressus sum
ostium.

* Quis mihi tribuat auditorem, vt de- 35
siderium meum audiat Omnipotens: &
librum scribat ipse qui iudicat.

* Vt in humero meo portem illum, & 36
circumdum illum quasi coronam mihi?

* Per singulos gradus meos pronun- 37
ciabo illum, & quasi principi offeram
eum.

* Si aduersum me terra mea clamat, & 38
cum ipsa sulci eius deflent:

* Si fructus eius comedi absque pec- 39
cunia, & animam agricolarum eius as-
flixi:

* Pro frumento oriatur mihi tribulus, 40
& pro hordeo spina.

Finita sunt verba Iob.

C A P. XXXII.

A Miserunt autem tres viri isti respon-
dere Iob, eo quod iustus sibi vide-
retur.

* Et iratus, indignatusque est Eliu filius 2
Barachel Buzites, de cognatione Ram:
iratus est autem aduersum Iob, eo quod
iustum se esse diceret coram Deo.

* Porro aduersum amicos eius indi- 3
gnatus est, eo quod non inuenissent res-
pensionem rationabilem, sed tantum-
modo condemnassent Iob.

* Igitur Eliu expectauit Iob loquen- 4
tem: eo quod seniores essent qui loque-
bantur.

* Cum autem vidisset quod tres re- 5
spondere non potuissent, iratus est ve-
hementer.

* Respondensque Eliu filius Barachel Bu- 6
zites, dixit:

Iunior sum tempore, vos autem anti-
quiore, idcirco demisso capite, veritus
sum vobis indicare meam sententiam.

* Sperabam enim quod aetas prolixior 7
loqueretur, & annorum multitudo do-
ceret sapientiam.

* Sed, vt video, Spiritus est in homini- 8
bus, & inspiratio Omnipotentis dat intel-
ligentiam.

* Non sunt longaeui sapientes, nec se- 9
nes intelligunt iudicium.

* Ideo dicam: Audite me, ostendam 10
vobis

vobis etiam ego ineam sapientiam. C

* Expectaui enim sermones vestros, 11
audiui prudentiam vestram, donec disce-
ptaremini sermonibus:

* Et donec putabam vos aliquid dice- 11
re, considerabam: sed, vt video, non est
qui possit arguere Iob, & respondere ex
vobis sermonibus eius.

* Ne forte dicatis: Inuenimus sapien- 13
tiam, Deus proiecit eum, non homo.

* Nihil locutus est mihi, & ego non 14
secundum sermones vestros responde-
bo illi.

* Extimuerunt, nec responderunt vl- 15
tra, abstuleruntq. a se eloquia.

* Quoniam igitur expectaui, & non, 16
sunt locuti: steterunt, nec vltra respon- D
derunt:

* Respondebo & ego partem meam, 17
& ostendam scientiam meam.

* Plenus sum enim sermonibus, & 18
coarctat me spiritus vteri mei.

* En venter meus quasi mustum abf- 19
que spiraculo, quod lagunculas nouas
disrumpit.

* Loquar, & respirabo paululum: ape- 20
riam labia mea, & respondebo.

* Non accipiam personam viri, & 21
Deum homini non aequabo.

* Nescio enim quamdiu subsistam, etsi 22
post modicum tollat me Factor meus.

C A P. XXXIII.

A Vdi igitur Iob eloquia mea, & 1
omnes sermones meos ausculta. A

* Ecce aperui os meum, loquatur lin- 2
gua mea in faucibus meis.

* Simplici corde meo sermones mei, 3
& sententiam puram labia mea loquen-
tur.

* Spiritus Dei fecit me, & spiraculum 4
Omnipotentis viuificauit me.

* Si potes, responde mihi, & aduersus 5
faciem meam consiste.

* Ecce, & me sicut & te fecit Deus, 6
& de eodem luto ego quoque forma-
tus sum.

* Verumtamen miraculum meum, 7
non te terreat, & eloquentia mea non sit
tibi grauis.

* Dixisti ergo in auribus meis, & vo- 8
cem verborum tuorum audiui:

* Mundus sum ego, & absque deli- 9

B sto: immaculatus, & non est iniquitas
in me.

10 * Quia querelas in me reperit, ideo
arbitratus est me inimicum sibi.

11 * Posuit in neruo pedes meos, custodi-
uit omnes semitas meas.

12 * Hoc est ergo, in quo non es iustifica-
tus: respondebo tibi, quia maior sit Deus
homine.

13 * Aduersus eum contendis quod non
ad omnia verba responderit tibi.

14 * Semel loquitur Deus, & secundo id
ipsum non repetit.

15 * Per somnium in visione nocturna,
quando irruit sopor super homines, &
dormiunt in lectulo:

16 * Tunc aperit aures virorum, & eru-
diens eos instruit disciplina,

17 * Vt auertat hominem ab his, quæ fa-
cit, & liberet eum de superbia:

18 * Eruens animam eius a corruptio-
ne: & vitam illius, vt non transeat in
gladium.

19 * Increpat quoque per dolorem in
lectulo, & omnia ossa eius marcescere
facit.

20 * Abominabilis ei fit in vita sua panis,
& animæ illius cibis ante desiderabilis.

21 * Tabetet caro eius, & ossa, quæ testa
fuerant, nudabuntur.

22 * Appropinquauit corruptioni anima
eius, & vita illius mortiferis.

23 * Si fuerit pro eo Angelus loquens,
vnus de millibus, vt annunciet hominis
æquitatem:

24 * Miserebitur eius, & dicet: Libera
eum, vt non descendat in corruptionem:
inueni in quo ei propitius.

25 * Consumpta est caro eius a supplicijs,
reuertatur ad dies adolescentiæ suæ.

26 * Deprecabitur Deum, & placabilis ei
D erit: & videbit faciem eius in iubilo, &
reddet homini iustitiam suam.

27 * Respiciet homines, & dicet: Peccaui,
& vere deliqui, & vt eram dignus, non
recepi.

28 * Liberauit animam suam ne pergeret
in interitum, sed viuens lucem videret.

29 * Ecce, hæc omnia operatur Deus tri-
bus vicibus per singulos.

30 * Vt reuocet animas eorum a corru-
ptione, & illuminet luce viuentium.

31 * Attende Iob, & audi me: & tace, dum
ego loquor.

* Si autem habes quod loquaris, re-
sponde mihi, loquere: volo enim, te
apparere iustum.

* Quod si non habes, audi me: tace, &
& docebo te sapientiam.

C A P. XXXIII.

Pronuncians itaque Eliu, etiam hæc
locutus est:

* Audite sapientes verba mea, & enu-
diti auscultate me:

¹² Sup. 12. b. 12.

* Auris enim verba probat, & gut-
tur escas gustu diducit.

* Iudicium eligamus nobis, & inter
nos videamus quid sit melius.

* Quia dixit Iob: Iustus sum, & Deus
subuertit iudicium meum.

* In iudicando enim me, mendacium
est: violenta sagitta mea absque vilo
peccato.

* Quis est vir ut est Iob, qui bibit
subfannationem quasi aquam:

* Qui graditur cum operantibus ini-
quitate, & ambulat cum viris impijs?

* Dixit enim: Non placebit vir Deo,
etiam si cucurrerit cum eo.

* Ideo viri cordati audite me, absit
Deo impietas, & ab Omnipotente
iniquitas.

* Opus enim hominis reddet ei, &
iuxta vias singulorum restituet eis.

* Vere enim Deus non condemnabit
frustra, nec Omnipotens subuertet iu-
dicium.

* Quem constituit alium super terrā?
aut quem posuit super orbem, quem
fabricatus est?

* Si direxerit ad eum cor suum, spi-
ritum illius & statum ad se trahet.

* Deficiet omnis caro simul, & homo
in cinerem reuertetur.

* Si habes ergo intellectū, audi quod
dicitur, & ausculta vocem eloquij mei.

* Numquid qui non amat iudicium,
sanari potest? & quomodo tu eum, qui
iustus est, in tantum condemnas?

* Qui dicit regi, apostata: qui vocat
duces impios:

* Qui non accipit personas princi-
pum: nec cognouit tyrannum, cum di-
sceperet contra pauperem: opus enim
manuum eius sunt vniuersi.

* Subito morientur, & in media no-

cte turbabuntur populi, & pertransibunt,
& auferent violentum absque manu.

* Oculi enim eius super vias homi-
num, & omnes gressus eorum considerat.

* Non sunt tenebræ, & non est umbra
mortis, ut abscondantur ibi qui operan-
tur iniquitatem.

* Neque enim ultra in hominis pote-
state est, ut veniat ad Deum in iudiciū.

* Conteret multos, & innumerabiles,
& stare facies alios pro eis.

* Nouit enim opera eorum: & idcir-
co inducet noctem, & conterentur.

* Quasi impios percussit eos in loco
videntium.

* Qui quasi de industria recesserunt
ab eo, & omnes vias eius intelligere
noluerunt:

* Ut peruenire facerent ad eum cla-
morem egeni, & audiret vocem pau-
perum.

* Ipso enim concedente pacem, quis
est qui condemnet? ex quo absconderit
vultum, quis est qui contempletur eum
& super gentes & super omnes ho-
mines?

* Qui regnare facit hominem hypo-
critam propter peccata populi.

* Quia ergo ego locutus sum ad Deū,
te quoque non prohibebo.

* Si erravi, tu doce me: si iniquitatis
locutus sum, ultra non addam.

* Numquid a te Deus expetit eam,
quia displicuit tibi? tu enim coepisti lo-
qui, & non ego: quod si quid nosti me-
lius, loquere.

* Viri intelligentes loquantur mihi,
& vir sapiens audiat me.

* Iob autem stulte locutus est, & ver-
ba illius non sonant disciplinam.

* Pater mi, probetur Iob vsque ad fi-
nem: ne desinas ab homine iniquitatis.

* Quia addit super peccata sua blasphe-
miam, inter nos interim constringatur:
& tunc ad iudicium prouocet sermoni-
bus suis Deum.

C A P. XXXV.

Igitur Eliu hæc rursum locutus est:

* Numquid æqua tibi videtur tua co-
gitatio, ut diceres: Iustior sum Deo?

* Dixisti enim: Non tibi placet quod
rectum est: vel quid tibi proderit, si ego
peccauero?

* Itaque

¹ Deut. 10. d.

¹⁷

² Par. 19. b. 7

³ Sap. 6. b. 8

⁴ Eccli. 15. b. 16

⁵ Rom. 2. b. 11

⁶ Gal. 62. b. 6

⁷ Ephes. 6. b. 9

⁸ Col. 3. d. 26

⁹ Act. 10. c. 34

¹⁰ Pet. 1. c. 17

* Itaque ego respondebo sermonibus tuis, & amicis tuis tecum.

* Suscipe cælum & intueri, & contemplare æthera quòd altior te sit.

* Si peccaueris, quid ei nocebis? & si multiplicatae fuerint iniquitates tuae, quid facies contra eum?

* Porro si iuste egeris, quid donabis ei, aut quid de manu tua accipiet?

* Homini, qui similis tui est, nocebit impietas tua: & filium hominis adiuvabit iustitia tua.

* Propter multitudinem calumniatorum clamabunt: & eiulabunt propter vim brachij tyrannorum.

* Et non dixit: Vbi est Deus, qui fecit me, qui dedit carmina in nocte?

* Qui docet nos super iumenta terræ, & super volucres cæli erudit nos.

* Ibi clamabunt, & non exaudiet, propter superbiam malorum.

* Non ergo frustra audiet Deus, & Omnipotens causas singulorum intuebitur.

* Etiam cum dixeris: Non considerat iudicare coram illo, & expecta cum.

* Nunc enim non infert furorem suum, nec vleiscitur scelus valde.

* Ergo Iob frustra aperit os suum, & absque scientia verba multiplicat.

C A P. XXXVI.

Addēs quoque Eliu, hæc locutus est: * Sustine me paululum, & indicabo tibi: adhuc enim habeo quod pro Deo loquar.

* Repetam scientiam meam a principio, & operatorem meum probabo iustum.

* Vere enim absque mēdacio sermones mei, & perfecta scientia probabitur tibi.

* Deus potentes non abijcit, cum ipse sit potens.

* Sed non saluat impios, & iudicium pauperibus tribuit.

* Non auferet a iusto oculos suos, & reges in folio collocat in perpetuum, & illi eriguntur.

* Et si fuerint in catenis, & vinciantur funibus paupertatis.

* Indicabit eis opera eorum, & scelera eorum, quia violenti fuerunt.

* Reuelabit quoque aurem eorum, ut corripiat: & loquetur, ut reuertantur ab iniquitate.

* Si audierint & obseruauerint, complebunt dies suos in bono, & annos suos in gloria.

* Si autem non audierint, transibunt per gladium, & consumentur in stultitia.

* Simulatores & callidi prouocant iram Dei, neque clamabunt cum vincli fuerint.

* Morietur in tempestate anima eorum, & vita eorum inter effeminatos.

* Eripiet de angustia sua pauperem, & reuelabit in tribulatione aurem eius.

* Igitur saluabit te de ore angusto latissime, & non habente fundamentum subter se: requies autem mensæ tuæ erit plena pinguedine.

* Causa tua quasi impij iudicata est, causam iudiciumque recipies.

* Non te ergo superet ira, ut aliquem opprimas: nec multitudo donorum inclinet te.

* Depone magnitudinem tuam absque tribulatione, & omnes robustos fortitudine.

* Ne protrahas noctem, ut ascendat populi pro eis.

* Caue ne declines ad iniquitatem: hanc enim coepisti sequi post miseriam.

* Ecce, Deus excelsus in fortitudine sua, & nullus ei similis in legislatoribus.

* Quis poterit scrutari vias eius? aut quis potest ei dicere: Operatus es iniquitatem?

* Memento quòd ignores opus eius, de quo cecinerunt viri.

* Omnes homines vident eum, unusquisque intuetur procul.

* Ecce, Deus magnus vincens scientiam nostram: numerus annorum eius inastimabilis.

* Qui aufert stillas pluuiæ, & effundit imbres ad instar gurgitem.

* Qui de nubibus fluunt, quæ prætulerunt cuncta desuper.

* Si volueris extendere nubes quasi tentorium suum.

* Et fulgurare lumine suo desuper, cardines quoque maris operiet.

* Per hæc enim iudicat populos, & dat escas multis mortalibus.

* In

* In manibus abscondit lucem, & præcipit ei vt rursus adueniat.
 * Annunciat de ea amico suo, quodd possessio eius sit, & ad eam possit ascendere.

CAP. XXXVII.

Super hoc expauit cor meum, & mortuum est de loco suo.

* Audite auditionem in terrore vocis eius, & sonum de ore illius procedentem.

* Subter omnes celos ipse considerat, & lumen illius super terminos terræ.

* Post eum rugiet sonitus, tonabit voce magnitudinis suæ, & non inuestigabitur, cum audita fuerit vox eius.

* Tonabit Deus in voce sua mirabiliter, qui facit magna & inscrutabilia.

* Qui præcipit niui vt descendat in terram, & hiemis pluuijs, & imbri fortitudinis suæ.

* Qui in manu omnium hominum signat, vt nouerint singuli opera sua.

* Ingredietur bestia latibulum, & in antro suo morabitur.

* Ab interioribus egredietur tempestas, & ab Arcturo frigus.

* Flante Deo concrefcit gelu, & rursus latissimæ funduntur aquæ.

* Frumentum desiderat nubes, & nubes spargunt lumen suum.

* Quæ lustrant per circuitum, quocumque eas voluntas gubernantis duxerit, ad omne quod præceperit illis super faciem orbis terrarum.

* Siue in vna tribu, siue in terra sua, siue in quocumque loco misericordiae suæ eas iusserit inueniri.

* Ausculta hæc Iob: sta, & considera mirabilia Dei.

* Numquid scis quando præceperit Deus pluuijs, vt ostenderent lucem nubium eius?

* Numquid nosti semitas nubiū magnas, & perfectas scientias?

* Nonne vestimenta tua calida sunt, cum perflata fuerit terra Austro?

* In forsitan cū eo fabricatus es celos, qui solidissimi quasi ære fusi sunt.

* Ostende nobis quid dicamus illi: nos quippe inuoluimur tenebris.

* Quis narrabit ei quæ loquor? etiam

si locutus fuerit homo, deuorabitur.

* At nunc non vident lucem: subito aer cogetur in nubes, & ventus transiens fugabit eas.

* Ab Aquilone aurum venit, & ad Deum formidolosa laudatio.

* Digne eum inuenire non possumus: magnus fortitudine, & iudicio, & iustitia & enarrari non potest.

* Ideo timebunt eum viri, & non audebunt contemplari omnes, qui sibi videntur esse sapientes.

CAP. XXXVIII.

Respondens autem Dominus Iob de turbine, dixit:

* Quis est iste inuoluens sententias sermonibus imperitis?

* Accinge sicut vir lumbos tuos: interrogabo te, & responde mihi.

* Vbi eras quando ponebam fundamenta terræ? indica mihi si habes intelligentiam.

* Quis posuit mensuras eius, si nosti? vel quis tetendit super eam lineam?

* Super quo bases illius solidatæ sunt? aut quis demisit lapidem angularem eius?

* Cum me laudarent simul astra matutina, & iubilarent omnes filij Dei?

* Quis conclusit ostijs mare, quando erumpebat quasi de vulua procedens?

* Cum ponerem nubem vestimentum eius, & caligine illud quasi pannis infantie obuoluerem?

* Circumdedi illud terminis meis, & posui vestem, & ostia;

* Et dixi: Usque huc venies, & non procedes amplius, & hic confringes tu mentes fluctus tuos.

* Numquid post ortū tuum præcepisti diluculo, & ostendisti auroræ locum suum?

* Et tenuisti concutiens extrema terræ, & excussisti impios ex ea?

* Restituetur vt lutum signaculum, & stabit sicut vestimentum.

* Auferetur ab impijs lux sua, & brachium excelsum confringetur.

* Numquid ingressus es profunda maris, & in nouissimis abyssi deambulasti?

* Numquid apertæ sunt tibi portæ mortis,

mortis, & ostia tenebrosa vidisti?

* Numquid considerasti latitudinem terræ? indica mihi, si nosti, omnia,

* In qua via lux habitet, & tenebrarum quis locus sit:

* Ut ducas vnumquodque ad terminos suos, & intelligas semitas domus eius.

* Sciebas tunc quod nasciturus esses? & numerum dierum tuorum noueras?

* Numquid ingressus es thesauros nuius, aut thesauros grandinis aspexisti?

* Quæ præparavi in tempus hostis, in diem pugne & belli?

* Per quam viam spargitur lux, diuiditur æstus super terram?

* Quis dedit vehementissimo imbri cursum, & viam sonantis tonitruum,

* Ut plueret super terram absque homine in deserto, ubi nullus mortalium commoratur,

* Ut impleret inuiam & desolatam, & produceret herbas virentes?

* Quis est pluinæ pater? vel quis genuit stillas roris?

* De cuius vtero egressa est glacies? & gelu de cælo quis genuit?

* In similitudinem lapidis aquæ durantur, & superficies abyssi constringitur.

* Numquid coniungere valebis micantes stellas Pleiadas, aut gyrum Arcturi poteris dissipare?

* Numquid prodacis Luciferum in tempore suo, & Vesperum super filios terræ consurgere facis?

* Numquid nosti ordinem cæli, & potes rationem eius in terrâ?

* Numquid cleuabis in nebula vocem tuam, & impetus aquarum operiet te?

* Numquid mittes fulgura, & ibunt, & reuertentia dicent tibi: Adsumus?

* Quis posuit in visceribus hominis sapientiam? vel quis dedit gallo intelligentiam?

* Quis enarrabit cælorum rationem, & concentum cæli quis dormire faciet?

* Quando fundebatur puluis in terrâ, & glebæ compingebantur?

* Numquid capies leuæ prædam, & animam catulorum eius implebis,

* Quando cubant in antris, & in specubus insidiantur?

* Quis præparat coruo escam suam,

quando pulli eius clamant ad Deum, vagantes, eo quod non habeant cibos?

C A P. XXXIX.

Numquid nosti tēpus partus ibicum in petris, vel parturiētes cernas obseruasti?

* Dinumerasti menses conceptus earum, & scisti tempus partus earum?

* Incuruantur ad foetum, & pariunt, & rugitus emittunt.

* Separantur filij earum, & pergunt ad pastum: egrediuntur, & non reuertuntur ad eas.

* Quis dimisit onagram liberum, & vincula eius quis soluit?

* Cui dedi in solitudine domum, & tabernacula eius in terra saluginis.

* Contemnit multitudinem ciuitatis, clamorem exactoris non audit.

* Circumspicit montes pascuæ suæ, & virentia quæque perquirat.

* Numquid volet rhinoceros seruire tibi, aut morabitur ad præsepe tuum?

* Numquid alligabis rhinocerotam ad arandum loro tuo? aut confringet glebas vallium post te?

* Numquid fiduciam habebis in magna fortitudine eius, & derelinques ei labores tuos?

* Numquid credes illi quod semen tem reddat tibi, & aream tuam congreget?

* Penna struthionis similis est pennis herodij, & accipitris.

* Quando derelinquit oua sua in terra, tu forsitan in puluere calefacies ea?

* Obliviscitur quod pes conculcet eam, aut bestia agri conterat.

* Duratur ad filios suos quasi non sint sui, frustra laborauit nullo timore cogente.

* Priuauit enim eam Deus sapientia, nec dedit illi intelligentiam.

* Cum tempus fuerit, in altum alas erigit: deridet equum & ascensorem eius.

* Numquid præbebis equo fortitudinem, aut circumdabis collo eius hinnitum?

* Numquid suscitabis eum quasi locustas? gloria narium eius terror.

* Terram ungula fodit, exultat audacter:

Ar: in occursum pergit armatis.

* Contemnit pauorē, nec cedit gladio. 11

* Super ipsum sonabit pharetra, vibrabit hasta & clypeus. 12

* Feruens & fremens sorbet terram, nec reputat tubæ sonare clangorem. 13

* Vbi audierit buccinam, dicit: Vah, procul odoratur bellum, exhortationem ducum, & ululatum exercitus. 14

* Numquid per sapientiam tuam plumescit accipiter, expandens alas suas ad Austrum? 15

* Numquid ad præceptum tuum eleuabitur aquila, & in arduis ponet nidum suum? 16

* In petris manet, & in præruptis silicibus commoratur, atque inaccessis rupibus. 17

* Inde contemplatur escam, & de longe oculi eius prospiciunt. 18

* Pulli eius lambent sanguinem: & vbicumque cadauer fuerit, statim adest. 19

* Et adiecit Dominus, & locutus est ad Iob. 20

* Numquid qui contendit cum Deo, tam facile conquiescit? Vtique qui arguit Deum, debet respondere ei. 21

* Respondens autem Iob Domino, dixit: 22

* Qui leuiter locutus sum, responde re quid possum? manum meam ponam super os meum. 23

* Vnum locutus sum, quod vtinā non dixissem: & alterum, quibus ultra non addam. 24

C A P. X L.

Respondens autem Dominus Iob de turbine, dixit: 1

* Accinge sicut vir lumbos tuos: interrogabo te: & indica mihi. 2

* Numquid irritum facies iudicium meum: & condemnabis me, vt tu iustificeris? 3

* Et si habes brachium sicut Deus, & si voce simili tonas? 4

* Circunda tibi decorem, & in sublimē erigere, & esto gloriosus, & speciosis induere vestibus. 5

* Disperge superbos in furore tuo, & respiciens omnem arrogantem humilia. 6

* Respice cunctos superbos, & confunde eos, & contere impios in loco suo. 7

1 * Absconde eos in puluere simul, & facies eorum demerge in foueam:

2 * Et ego confitebor quod saluare te possit dextera tua.

3 * Ecce, Behemoth, quem feci tecum, foenum quasi bos comedet:

4 * Fortitudo eius in lūbis eius, & virtus illius in vmbilico ventris eius.

5 * Stringit caudam suam quasi cedrū, nerui testiculorum eius perplexi sunt.

6 * Ossa eius velut fistulæ aris, cartilago illius quasi laminæ ferreæ.

7 * Ipse est principium viarum Dei, qui fecit eum, applicabit gladium eius.

8 * Huic montes herbas ferunt: omnes bestię agri ludent ibi.

9 * Sub vmbra dormit in secreto calami, & in locis humentibus.

10 * Protegunt vmbre vmbra eius, circumdabunt eum salices torrentis.

11 * Ecce, absorbebit fluuium, & non mirabitur: & habet fiduciam quod influat Iordanis in os eius.

12 * In oculis eius quasi hamo capiet eū, & in sudibus perforabit nares eius.

13 * An extrahere poteris leuiathan hamo, & fune ligabis linguam eius?

14 * Numquid pones circulum in naribus eius, aut armilla perforabis maxillam eius?

15 * Numquid multiplicabit ad te preces, aut loquetur tibi mollia?

16 * Numquid feriet tecum pactum, & accipies eum seruum sempiternum?

17 * Numquid illudes ei quasi aui, aut ligabis eum ancillis tuis?

18 * Concident eum amici, diuident illum negotiatores?

19 * Numquid implebis sagenas pelle eius, & gurgustiu piscium capite illius?

20 * Pone super eum manum tuam: memento belli, nec ultra addas loqui.

21 * Ecce, spes eius frustrabitur eum, & videntibus cunctis præcipitabitur.

C A P. X L I.

Non quasi crudelis suscitabo eū: quis enim resistere potest vultui meo?

2 * Quis ante dedit mihi, vt reddam ei? omnia quæ sub cælo sunt, mea sunt.

3 * Non parcā ei, & verbis potentibus, & ad deprecandum compositis.

4 * Quis reuelabit faciē indumenti eius? & in medium oris eius quis intrabit?

Por-

* Portas vultus eius quis aperiet? per
gyrum dentium eius formido.

* Corpus illius quasi scuta fusilia, cō-
pactum squamis se prementibus.

* Vna vni coniungitur, & ne spiracu-
lum quidem incedit per eas: B

* Vna alteri adhærebit, & tenentes se
nequaquam separabuntur.

* Sternutatio eius splendor ignis, &
oculi eius, vt palpebræ diluculi.

* De ore eius lampades procedunt, si-
cut tedæ ignis accensæ.

* De naribus eius procedit fumus, si-
cut ollæ succensæ atque feruentis.

* Halitus eius prunas ardere facit, &
flamma de ore eius egreditur.

* In collo eius morabitur fortitudo, 19
& faciem eius præcedit egestas.

* Membra carniū eius coherentia, 14
sibi: mittet contra eum sulmina, & ad C
locum alium non ferentur.

* Cor eius indurabitur tamquā lapis, 15
& stringetur quasi malleatoris incus.

* Cum sublatus fuerit, timebunt an- 16
geli, & territi purgabuntur.

* Cum apprehenderit eum gladius, 17
subsistere non poterit neque hasta, ne-
que thorax:

* Reputabit enim quasi paleas ferrū, 18
& quasi lignum putridum, &c.

* Non fugabit eum vir sagittarius, in 19
stipulam versi sunt ei lapides fundæ.

* Quasi stipulam æstimabit malleum, 20
& deridebit vibrantem hastam. D

* Sub ipso erunt radij solis, & sternet 21
sibi aurum quasi lutum.

* Feruescere faciet quasi ollam pro- 22
fundum mare, & ponet quasi cum vn-
guenta bulliunt.

* Post eum lucebit semita, æstimabit 23
abyssum quasi senescentem.

* Non est super terrā potestas, quæ cō- 24
paretur ei, qui factus est vt nullū timeret.

* Omne sublime videt, ipse est rex 25
super vniuersos filios superbix.

C A P. XLII.

Respondens autē Iob Domino, dixit: 1
* Scio quia omnia potes, & nulla
te latet cogitatio. A

* Quis est iste, qui celat consiliū,
absque scientia? ideo insipienter locu-
tus sum, & quæ ultra modum excederēt
scientiam meam.

4 * Audi, & ego loquar: interrogabo
te, & responde mihi.

5 * Auditū auris audiui te, nunc autem
oculus meus videt te.

6 * Idcirco ipse me reprehendo, & ago
pœnitentiam in fauilla & cinere.

7 * Postquam autē locutus est Dominus
B verba hæc ad Iob, dixit ad Eliphaz The-
manitæ: Iratus est furor meus in te, & in
duos amicos tuos, quoniā nō estis locu-
ti corā me rectū, sicut seruus meus Iob.

8 * Sumite ergo vobis septem tauros,
& septem arietes, & ite ad seruum meū
Iob, & offerte holocaustum pro vobis:
Iob autem seruus meus orabit pro vo-
bis: faciem eius suscipiam vt non vobis
imputetur stulticia: neque enim locuti
estis ad me recta, sicut seruus meus Iob.

9 * Abierūt ergo Eliphaz Themanites, &
Baldad Suhites, & Sophar Naamathites,
& fecerunt sicut locutus fuerat Dominus
ad eos, & suscepit Dominus faciem Iob.

10 * Dominus quoque conuersus est ad
C pœnitentiam Iob, cum oraret ille pro
amicis suis. Et addidit Dominus omnia
quæcumque fuerant Iob, duplicia.

11 * Venerunt autem ad eum omnes fra-
tres sui, & vniuersæ sorores suæ, & cun-
cti qui nouerant eum prius, & com-
ederunt cum eo panem in domo eius:
& mouerunt super eum caput, & con-
solati sunt eum super omni malo quod
intulerat Dominus super eum: Et dede-
runt ei vnusquisque ouem vnā, & in-
aurem auream vnā.

12 * Dominus autem benedixit nouissi-
D mis Iob magis quā principio eius. Et
facta sunt ei quattuordecim millia ouīū,
& sex millia camelorum, & mille iuga
bōum, & mille asinæ.

13 * Et fuerunt ei septē filij, & tres filix.

14 * Et vocauit nomen vnus Diem, &
nomen secundæ Cassiam, & nomen ter-
tiæ Cornustibj.

15 * Non sunt autem inuentæ mulieres
speciosæ sicut filix Iob in vniuersa ter-
ra: deditq. eis pater suus hereditatem
inter fratres earum.

16 * Vixit autem Iob post hæc, centum
quadraginta annis, & vidit filios suos, &
filios filiorum suorum vsque ad quar-
tam generationem, & mortuus est se-
nex, & plenus dierum.

LIBER PSALMORVM.

Psal. I.

BEATVS vir,
qui non abiit
in cōsilio im-
piorum, & in
via peccatorū
non stetit, &
in cathedra
pestilētiæ nō
sedit :

Isa. 1. b. 8

ge Domini voluntas eius, & in lege
eius meditabitur die ac nocte.

Isa. 17. b. 8

* Et erit tamquam lignum, quod
plantatum est secus decursus aquarum,
quod fructum suum dabit in tempore
suo :

Et folium eius non defluet : & om-
nia quaecumque faciet, prosperabuntur.

* Non sic impij, non sic : sed tamquā
pulus, quem proijcit ventus a facie
terræ.

* Ideo non resurgent impij in iudi-
cio : neque peccatores in concilio iu-
storum.

* Quoniam nouit Dominus viam iu-
storum : & iter impiorum peribit.

Psal. I I.

AA. 4. c. 23

QVare fremuerunt Gentes, & popu-
li meditati sunt inania :

* Astiterunt reges terræ, & prin-
cipes conuenerunt in vnū aduersus Do-
minum, & aduersus Christum eius.

* Dirumpamus vincula eorum : &
proijciamus a nobis iugum ipsorum.

* Qui habitat in cælis irridebit eos :
& Dominus subsannabit eos.

* Tunc loquetur ad eos in ira sua,

& in furore suo conturbabit eos.

* Ego autem constitutus sum rex ab
eo super Sion montem sanctum eius,
prædicans præceptum eius.

* Dominus dixit ad me : Filius meus
es tu, ego hodie genui te.

AA. 19. c. 13
Heb. 1. b. 5. &
5. b. 5

* Postula a me, & dabo tibi Gentes
hereditatem tuam, & possessionem tuam
terminos terræ.

* Reges eos in virga ferrea, & tam-
quam vas figuli confringes eos.

* Et nunc reges intelligite : erudimi-
ni qui iudicatis terram.

Apoc. 2. g. 27
& 19. c. 15

* Seruite Domino in timore : & exul-
tate ei cum tremore.

* Apprehendite disciplinam nequan-
do irascatur Dominus, & pereatis de
via iustæ.

* Cum exarserit in breui ira eius, bea-
ti omnes, qui confidunt in eo.

Psalmus David, Cum fugeret a facie

Abisalom filij sui. 2. Reg. 15. 14. III.

Domine quid multiplicati sunt qui
tribulant me? multi insurgunt ad-
uersum me.

* Multi dicunt animæ meæ : Non est
salus ipsi in Deo eius.

* Tu autem Domine susceptor meus
es, gloria mea, & exaltans caput meum.

* Voce mea ad Dominum clamaui :
& exaudiuit me de monte sancto suo.

* Ego dormiui, & soporatus sum : &
exurrexi, quia Dominus suscepit me.

* Non timebo millia populi circum-
dantis me : exurge Domine, saluum me
fac Deus meus.

* Quoniam tu percussisti omnes ad-
uersantes mihi sine causa : dentes pecca-
torum contriuiisti.

* Domini

* Domini est salus : & super populum tuum benedictio tua.

In finem in carminibus, Psalmus David. II II.

Cum inuocarem exaudiuit me Deus iustitiz meæ : in tribulatione dilatasti mihi.

Miserere mei, & exaudi orationem meam.

* Filij hominum vsquequo graui corde? ut quid diligitis vanitatem, & queritis mendacium?

* Et scitote quoniam mirificauit Dominus sanctum suum : Dominus exaudiet me cum clamaui ad eum.

* Irascimini, & nolite peccare : quæ dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

* Sacrificate sacrificium iustitiz, & sperate in Domino. multi dicunt : Quis ostendit nobis bonum?

* Signatum est super nos lumen vultus tui Domine : dedisti latitiam in corde meo.

* A fructu frumenti, vini, & olei sui multiplicati sunt.

* In pace in idipsum dormiam, & requiescam.

* Quoniam tu Domine singulariter in spe constituisti me.

In finem pro ea, quæ hereditatem consequitur, Psalmus David. V.

Verba mea auribus percipe Domine, intellige clamorem meum.

* Intende voci orationis meæ, rex meus & Deus meus.

* Quoniam ad te orabo : Domine mane exaudies vocem meam.

* Mane altabo tibi & videbo : quoniam non Deus volens iniquitatem tu es.

* Neque habitabit iuxta te malignus : neque permanebunt iniusti ante oculos tuos.

* Odisti omnes, qui operantur iniquitatem : perdes omnes, qui loquuntur mendacium.

Virum sanguinum & dolosum abominabitur Dominus : ego autem in multitudine misericordiz tuarum.

Introibo in domum tuam : adorabo

ad templum sanctum tuum in timore tuo.

* Domine deduc me in iustitia tua : propter inimicos meos dirige in conspectu tuo viam meam.

* Quoniam non est in ore eorum veritas : cor eorum vanum est.

* Sepulchrum patens est guttur eorum, linguis suis dolose agebant, iudica illos Deus.

Inf. 13. 25
Rom. 1. 25

Decidant a cogitationibus suis, secundum multitudinem impietatum eorum expelle eos, quoniam irritauerunt te Domine.

* Et lætentur omnes, qui sperant in te, in æternum exultabunt : & habitabis in eis.

Et gloriabuntur in te omnes, qui diligunt nomen tuum, * quoniam tu benedices iusto.

Domine, ut scuto bonæ voluntatis tuæ coronasti nos.

In finem in carminibus, Psalmus David, pro octaua. VI.

Domine, ne in furore tuo arguas me, neque in ira tua corripas me,

* Miserere mei Domine quoniam infirmus sum : sana me Domine quoniam conturbata sunt ossa mea.

* Et anima mea turbata est valde : sed tu Domine vsquequo?

* Conuertere Domine, & eripe animam meam : saluum me fac propter misericordiam tuam.

* Quoniam non est in morte qui memor sit tui : in inferno autem quis confitebitur tibi?

* Laboraui in gemitu meo, lauabo per singulas noctes lectum meum : lacrymis meis stratum meum rigabo.

* Turbatus est a furore oculus meus : inueteraui inter omnes inimicos meos.

* Discedite a me omnes qui operamini iniquitatem : quoniam exaudiuit Dominus vocem fletus mei.

Matt. 7. 23
& 25. d. 41
Luc. 13. 27

* Exaudiuit Dominus deprecationem meam, Dominus orationem meam suscepit.

* Erubescant, & conturbentur vehementer omnes inimici mei : conuertantur & erubescant valde velociter.

Psalmus David, quem cantauit Domino pro verbis Chusi filij Iemini. (2. Reg. 16.) VII.

Domine Deus meus in te speraui: saluum me fac ex omnibus persequentibus me, & libera me.

* Nequando rapiat ut leo animam meam, dum non est qui redimat, neque qui saluum faciat.

* Domine Deus meus si feci istud, si est iniquitas in manibus meis:

* Si reddidi retribuentibus mihi mala, decidam merito ab inimicis meis inanis.

* Persequatur inimicus animam meam, & comprehendat, & conculcet in terra vitam meam, & gloriam meam in puluerem deducat.

* Exurge Domine in ira tua: & exaltare in finibus inimicorum meorum.

* Et exurge Domine Deus meus in precepto quod mandasti: & synagoga populorum circumdabit te.

Et propter hanc in altum regredere: * Dominus iudicat populos.

Iudica me Domine secundum iustitiam meam, & secundum innocentiam meam super me.

* Consumetur nequitia peccatorum, & diriges iustum, scrutans corda & renes Deus.

Iustum adiutorium meum a Domino, qui saluos facit rectos corde.

* Deus iudex iustus, fortis, & patiens: numquid irascitur per singulos dies?

* Nisi conuersi fueritis, gladium suum vibrabit: arcum suum tetendit, & parauit illum.

* Et in eo parauit vasa mortis, sagittas suas ardentibus effecit.

* Ecce parturijt iniustitiam: concepit dolorem, & peperit iniquitatem.

* Iacum aperuit, & effodit eum: & incidit in foueam, quam fecit.

* Conuertetur dolor eius in caput eius: & in verticem ipsius iniquitas eius descendet.

* Confitebor Domino secundum iustitiam eius: & psallam nomini Domini altissimi.

In finem pro torcularibus, Psalmus David. VIII.

Domine Dominus noster, quam ad-

mirabile est nomen tuum in vniuersa terra!

Quoniam eleuata est magnificentia tua, super caelos.

* Ex ore infantium & lactetium perfecisti laudem propter inimicos tuos, ut destruas inimicum & viktorem.

* Quoniam videbo caelos tuos, opera digitorum tuorum: lunam & stellas, quae tu fundasti.

* Quid est homo, quod memor es eius? aut filius hominis, quoniam visitas eum?

* Minuisti enim paulominus ab angelis, gloria & honore coronasti eum: Heb. 1. 7

* & constituisti eum super opera manuum tuarum.

* Omnia subiecisti sub pedibus eius, oves & boues vniuersas: insuper & pecora campi. Gen. 1. 26
1. Cor. 15. 26

* Volucres caeli, & pisces maris, qui perambulant semitas maris.

* Domine Dominus noster, quam admirabile est nomen tuum in vniuersa terra!

In finem pro occulis filij, Psalmus David. IX.

Confitebor tibi Domine in toto corde meo: narrabo omnia mirabilia tua.

* Lxtabor & exultabo in te: psallam nomini tuo Altissime,

* In conuertendo inimicum meum, retrorsum: infirmabuntur, & peribunt a facie tua.

* Quoniam fecisti iudicium meum & causam meam: sedisti super thronum qui iudicas iustitiam.

* Increpasti Gentes, & periit impius: nomen eorum factum est in aeternum & in saeculum saeculi.

* Inimici defecerunt frameae in fine: & ciuitates eorum destruxisti.

Perijt memoria eorum cum sonitu:

* & Dominus in aeternum permanet.

Parauit in iudicio thronum suum:

* & ipse iudicabit orbem terrarum in aequitate, iudicabit populos in iustitia.

* Et factus est Dominus refugium pauperi: adiutor in opportunitatibus, in tribulatione.

* Et sperent in te qui nouerunt nomen

Ps. 29. b. 9
Ier. 11. d. 20. &
17. b. 10. & 20
6. 12

Ps. 59. a. 4
Iob 15. d. 15

men tuum : quoniam non dereliquisti
querentes te Domine.

* Psallite Domino , qui habitat in
Sion : annunciate inter Gētes studia eius :

* Quoniam requirens sanguinem eo-
rum recordatus est : non est oblitus cla-
morem pauperum .

* Miserere mei Domine : vide humi-
litem meam de inimicis meis .

* Qui exaltas me de portis mortis , vt
annunciem omnes laudationes tuas in
portis filiz Sion .

* Exultabo in salutari tuo : infixe sunt
Gentes in interitu , quem fecerunt .

In laqueo isto , quem absconderunt ,
comprehensus est pes eorum .

* Cognoscetur Dominus iudicia fa-
ciens : in operibus manuum suarum cō-
prehensus est peccator .

* Conuertantur peccatores in infer-
num , omnes Gentes quæ obliuiscuntur
Deum .

* Quoniam nō in finem obliuio erit
pauperis : patientia pauperum non peri-
bit in finem .

* Exurge Domine , non confortetur
homo : iudicetur Gētes in cōspectu tuo :

* Constitue Domine legislatorem su-
per eos : vt sciant gentes quoniam ho-
mines sunt .

Psalm. X. secundum Hebr.

* Vt quid Domine recessisti longe ,
despicias in opportunitatibus , in tribu-
latione ?

* Dum superbit impius , incenditur
pauper : comprehenduntur in consilijs
quibus cogitant .

* Quoniam laudatur peccator in de-
siderijs animæ suæ : & iniquus benedi-
citur .

* Exacerbauit Dominum peccator ,
secundum multitudinem iræ suæ non
queret .

* Non est Deus in cōspectu eius : in-
quinatz sunt viæ illius in omni tēpore .

Auferuntur iudicia tua a facie eius :
omnium inimicorum suorum domina-
bitur .

* Dixit enim in corde suo : Non mo-
uebor a generatione in generationem ,
sine malo .

* Cuius maledictione os plenum est ,
& amaritudine , & dolo : sub lingua e-
ius labor & dolor .

* Sedet in insidijs cum diuitibus in
occultis , vt interficiat innocentem .

* Oculi eius in pauperem respiciunt :
C insidiatur in abscondito , quasi leo in
spelunca sua .

Insidiatur vt rapiat pauperem : rāpo-
re pauperem dum attrahit eum .

* In laqueo suo humiliabit eum , in-
clinabit se , & cadet cum dominatus
fuerit pauperum .

* Dixit enim in corde suo : Oblitus
est Deus , auertit faciem suam ne videat
in finem .

* Exurge Domine Deus , exaltetur ma-
nus tua : ne obliuiscaris pauperum .

* Propter quid irritauit impius Deū ?
D dixit enim in corde suo : Non requiret .

* Vides , quoniam tu laborem & do-
lorem consideras : vt tradas eos in ma-
nus tuas .

Tibi derelictus est pauper : orphano
tu eris adiutor .

* Cōtere brachium peccatoris & ma-
ligni : quæretur peccatum illius , & non
inuenietur .

* Dominus regnabit in æternum , &
in sæculum sæculi : peribitis Gentes de
terra illius .

* Desiderium pauperū exaudiuit Do-
minus : præparationem cordis eorum
audiuit auris tua .

* Iudicare pupillo & humili , vt non
apponat vltra magnificare se homo su-
per terram .

In finem , Psalmus David . X.

IN Domino confido : quomodo dici-
tis animæ mez : Transmiga in mon-
tem sicut passer ?

* Quoniam ecce peccatores intende-
runt arcum , parauerunt sagittas suas in
pharetra , vt sagittent in obscuro rectos
corde .

* Quoniam quæ perfecisti , destruxe-
runt : iustus autem quid fecit ?

* Dominus in templo sancto suo ,
B Dominus in cælo sedes eius :

* Oculi eius in pauperem respiciunt :
palpebræ eius interrogant filios homi-
num .

* Dominus interrogat iustum & im-
pium : qui autem diligit iniquitatem ,
odit animam suam .

* Pluet super peccatores laqueos :
ignis , & sulphur , & spiritus procellarum pars calicis eorum .

* Quoniam iustus Dominus & iustitias dilexit : aquitatem vidit vultus eius .

In finem pro octaua, Psalmus
David . XI .

Saluum me fac Domine , quoniam defecit sanctus : quoniam diminutæ sunt veritates a filiis hominum .

* Vana locuti sunt vnusquisque ad proximum suum : labia dolosa , in corde & corde locuti sunt .

* Disperdat Dominus vniuersa labia dolosa , & linguam magniloquam .

* Qui dixerunt : Linguam nostram magnificabimus , labia nostra a nobis sunt , quis noster Dominus est ?

* Propter miseriam inopum , & gemitum pauperum nunc exurgam , dicit Dominus .

Ponam in salutari : fiducialiter agam in eo .

Prov. 10.2. * Eloquia Domini , eloquia casta : argentum igne examinatum , probatum terræ purgatum septuplum .

* Tu Domine seruabis nos : & custodies nos a generatione hac in æternum .

* In circuitu impij ambulant : secundum altitudinem tuam multiplicasti filios hominum .

In finem , Psalmus David . XII .

Vsquequo Domine obliuisceris me in finem ? Vsquequo auertis faciem tuam a me ?

* Quamdiu ponam consilia in anima mea , dolorem in corde meo per diem ?

* Vsquequo exaltabitur inimicus meus super me ? respice , & exaudi me Domine Deus meus .

Illumina oculos meos ne vmquam obdormiam in morte : ne quando dicat inimicus meus : Præualui aduersus eum .

Qui tribulant me , exultabunt si mortuus fuero : ego autem in misericordia tua speraui .

Exultabit cor meum in salutari tuo : cantabo Domino qui bona tribuit mihi : & psallam nomini Domini altissimi .

In finem , Psalmus David . XIII .

Dixit insipiens in corde suo : Non est Deus .

Corrupti sunt , & abominabiles facti sunt in studijs suis : non est qui faciat bonum , non est vsque ad vnum .

* Dominus de celo prospexit super filios hominum , vt videat si est intelligens , aut requirens Deum .

* Omnes declinauerunt , simul inutiles facti sunt : non est qui faciat bonum , non est vsque ad vnum .

Sepulchrum patens est guttur eorū : linguis suis dolose agebant , venenum aspidum sub labijs eorum .

Quorum os maledictione & amaritudine plenum est : veloces pedes eorū ad effundendum sanguinem .

Contritio & infelicitas in vijs eorū , & viam pacis non cognouerunt : nō est timor Dei ante oculos eorum .

* Nonne cognoscent omnes qui operantur iniquitatem , qui deuorant plebem meam sicut escam panis ?

* Dominum non inuocauerunt , illic trepidauerūt timore , vbi nō erat timor .

* Quoniam Dominus in generatione iusta est , consilium inopis confudistis : quoniam Dominus spes eius est .

* Quis dabit ex Sion salutare Israel ? cum auerterit Dominus captiuitatem plebis suæ , exultabit Iacob , & lætabitur Israel .

Psalmus David . XIII .

Domine quis habitabit in tabernaculo tuo ? aut quis requiescet in monte sancto tuo ?

* Qui ingreditur sine macula , & operatur iustitiam :

* Qui loquitur veritatem in corde suo , qui non egit dolum in lingua sua : Nec fecit proximo suo malum , & opprobrium non accepit aduersus proximos suos .

* Ad nihilum deductus est in conspectu eius malignus : timentes autem Dominum glorificat :

Qui iurat proximo suo , & non decipit , * qui pecuniam suam non dedit ad usuram , & munera super innocentem non accepit :

Qui

Qui facit hæc, non mouebitur in æternum.

Tituli inscriptio ipsi Dauid. XV.

Conserua me Domine, quoniam speraui in te. * Dixi Domino: Deus meus es tu, quoniam bonorum meorum non eges.

* Sanctis, qui sunt in terra eius, mirificauit omnes voluntates meas in eis.

* Multiplicate sunt infirmitates eorum: postea accelerauerunt.

Non congregabo conuenticula coru de sanguinibus: nec memor ero nominum eorum per labia mea.

* Dominus pars hereditatis meæ, & calicis mei: tu es, qui restitues hereditatem meam mihi.

* Funes ceciderunt mihi in præclaris: etenim hereditas mea præclara est mihi.

* Benedicam Dominum, qui tribuit mihi intellectum: insuper & vsque ad noctem increpauerunt me renes mei.

1 A. 2. d. 25 * Prouidebam Dominum in conspectu meo semper: quoniam a dextris est mihi, ne commouear.

* Propter hoc lætatum est cor meum, & exultauit lingua mea: insuper & caro mea requiescet in spe.

1 A. 2. d. 31 & 11. c. 15 * Quoniam non derelinques animam meam in inferno: nec dabis sanctum tuum videre corruptionem.

Notas mihi fecisti vias vitæ, adimplebis me læticia cum vultu tuo: delectationes in dextera tua vsque in finem.

Oratio Dauid. XVI.

Exaudi Domine iustitiam meam: intendende deprecationem meam.

Auribus percipe orationem meam, non in labijs dolosis.

* De vultu tuo iudicium meum prodeat: oculi tui videant æquitates.

* Probasti cor meum, & visitasti nos: igne me examinasti, & non est inuenta in me iniquitas.

* Vt non loquatur os meum opera hominum: propter verba labiorum tuorum ego custodiui vias duras.

* Perfice gressus meos in semitis tuis: vt non moueantur vestigia mea.

* Ego clamaui, quoniam exaudisti

me Deus: inclina aurem tuam mihi, & exaudi verba mea.

7 * Mirifica misericordias tuas, qui saluos facis sperantes in te.

8 * A resistentibus dexteræ tuæ custodi me, vt pupillam oculi.

Sub vmbra alarum tuarum protege me: a facie impiorum qui me afflixerunt.

C Inimici mei animam meam circumdederunt, adipem suum concluderunt: os eorum locutum est superbiam.

11 * Projicientes me nunc circumdederunt me: oculos suos statuerunt declinare in terram.

12 * Susceperunt me sicut leo paratus ad prædam: & sicut catulus leonis habitans in abditis.

13 * Exurge Domine, præueni eum, & supplantam eum: eripe animam meam ab impio, frameam tuam a inimicis manus tuæ.

Domine a paucis de terra diuide eos in vita eorum: de absconditis tuis adimpletus est venter eorum.

Saturati sunt filijs: & dimiserunt reliquias suas paruulis suis.

15 * Ego autem in iustitia apparebo conspectui tuo: satiabor cum apparuerit gloria tua.

1 In finem puero Domini Dauid, qui locutus est Domino verba cantici huius, in die, qua eripuit eum Dominus de manu omnium inimicorum eius, & de manu Saul, & dixit: (2. Reg. 22. 2.) XVII.

Diligam te Domine fortitudo mea: Dominus firmamentum meum, & refugium meum, & liberator meus.

A * Deus meus adiutor meus, & sperabo in eum. *1 Heb. 1. c. 13*

Protector meus, & cornu salutis meæ, & susceptor meus.

4 * Laudans inuocabo Dominum: & ab inimicis meis saluus ero.

5 * Circumdederunt me dolores mortis: & torrentes iniquitatis conturbauerunt me.

6 * Dolores inferni circumdederunt me: præoccupauerunt me laquei mortis.

7 * In tribulatione mea inuocaui Dominum, & ad Deum meum clamaui:

Gg a Et

Et exarduit de templo sancto suo
vocem meam : & clamor meus in con-
spectu eius, introiuit in aures eius.

* Commota est, & contremuit terra :
fundamenta montium conturbata sunt,
& commota sunt, quoniam iratus est
eis.

* Ascendit fumus in ira eius : & ignis
a facie eius exarsit : carbones succensi
sunt ab eo.

* Inclinauit celos, & descendit : &
caligo sub pedibus eius.

* Et ascendit super cherubim, & vo-
lauit : volauit super pennas ventorum.

* Et posuit tenebras latibulum suum,
in circuitu eius tabernaculum eius : te-
nebrosa aqua in nubibus aeris.

* Præ fulgore in conspectu eius nubes
transferunt, grando & carbones ignis.

* Et insonuit de celo Dominus, &
Altissimus dedit vocem suam : grando
& carbones ignis.

* Et misit sagittas suas, & dissipauit
eos : fulgura multiplicauit, & conturba-
uit eos.

* Et apparuerunt fontes aquarum,
& reuelata sunt fundamenta orbis ter-
rarum :

: Ab increpatione tua Domine, ab in-
spiratione spiritus iræ tuæ.

* Misit de summo, & accepit me : &
assumpsit me de aquis multis.

* Eripuit me de inimicis meis fortif-
simis, & ab his qui oderunt me : quoniam
confortati sunt super me.

* Præuenerunt me in die afflictionis
meæ : & factus est Dominus protector
meus.

* Et eduxit me in latitudinem : saluū
me fecit, quoniam voluit me.

* Et retribuet mihi Dominus secun-
dum iustitiam meam, & secundum puri-
tatem manuum mearum retribuet mihi :

* Quia custodiui vias Domini, nec
impie gessi a Deo meo.

* Quoniam omnia iudicia eius in
conspectu meo : & iustitias eius non re-
puli a me.

* Et ero immaculatus cum eo : & ob-
seruabo me ab iniquitate mea.

* Et retribuet mihi Dominus secun-
dum iustitiam meam : & secundum pu-
ritatem manuum mearum in conspectu
oculorum eius.

16 * Cum sancto sanctus eris, & cum vi-
ro innocente innocens eris :

17 * Et cum electo electus eris : & cum
peruerso peruerteris.

18 * Quoniam tu populum humilem
saluum facies : & oculos superborum
humiliabis.

19 * Quoniam tu illuminas lucernam
meam Domine : Deus meus illumina te-
nebras meas.

20 * Quoniam in te eripiar a tentatione,
& in Deo meo transgrediar murum.

21 * Deus meus impolluta via eius : elo-
quia Domini igne examinata : protector
est omnium sperantium in se.

22 * Quoniam quis Deus præter Domi-
num ? aut quis Deus præter Deum no-
strum ?

23 * Deus qui præcinxit me virtute : &
posuit immaculatam viam meam.

24 * Qui perfecit pedes meos tamquam
cervorum, & super excelsa statuens me. 1. Reg. 12. c. 14-15

25 * Qui docet manus meas ad præliū :
& posuisti, vt arcum æreum, brachia
mea.

26 * Et dedisti mihi protectionem salu-
tis tuæ : & dextera tua suscepit me :
Et disciplina tua correxit me in finē :
& disciplina tua ipsa me docebit.

27 * Dilatasti gressus meos subtus me :
& non sunt infirmata vestigia mea :

28 * Persequar inimicos meos, & com-
prehendam illos : & non conuertar do-
nec deficiant.

29 * Confringam illos, nec poterunt sta-
re : cadent subtus pedes meos.

30 * Et præcinxisti me virtute ad bellū :
& supplantasti insurgentes in me sub-
tus me.

31 * Et inimicos meos dedisti mihi dor-
sum, & odientes me disperdidisti.

32 * Clamauerunt, nec erat qui saluos
faceret, ad Dominum : nec exaudiuit
eos.

33 * Et comminuam eos, vt puluerem
ante faciem venti : vt lutum platearum
delebo eos.

34 * Eripies me de contradictionibus po-
puli : constitues me in caput Gentium.

35 * Populus, quē non cognoui, seruauit
mihi : in auditu auris obediuit mihi.

36 * Filij alieni mentiti sunt mihi, filij
alieni inueterati sunt, & claudicauerunt
a semitis suis.

* Vivit Dominus, & benedictus Deus 47
meus, & exaltetur Deus salutis meae.

* Deus qui das vindictam mihi, & 48
subdis populos sub me, liberator meus
de inimicis meis iracundis.

* Et ab insurgentibus in me exaltabis 49
me: a viro iniquo eripies me.

1. Reg. 11. d. 50
Rom. 15. b. 9
* Propterea confitebor tibi in natio- 50
nibus Domine: & nomini tuo psalmum
dicam.

* Magnificans salutes regis eius, & 51
faciens misericordiam Christo suo Da-
vid, & semini eius usque in saeculum.

In finem, Psalmus David. XVIII.

Celi enarrant gloriam Dei, & ope- 2
ra manuum eius annunciat firma-
mentum.

* Dies dici cruciat verbum, & nox 3
nocti indicat scientiam.

* Non sunt loquelae, neque sermo- 4
nes, quorum non audiantur voces
eorum.

1. Ro. 10. d. 18
* In omnem terram exiit sonus 5
eorum: & in fines orbis terrae verba
eorum.

* In sole posuit tabernaculum suum: 6
* & ipse tamquam sponsus procedens de
thalamo suo:

Exultavit ut gigas ad currendam viam, B
* a summo caelo egressio eius:

Et occursum eius usque ad summum 7
eius: nec est qui se abscondat a calore
eius.

* Lex Domini immaculata conver- 8
tens animas: testimonium Domini fide-
le, sapientiam praestans parvulis.

* Iustitiae Domini rectae, laetificantes 9
corda: praeceptum Domini lucidum; il-
luminans oculos.

* Timor Domini sanctus, permanens 10
in saeculum saeculi: iudicia Domini ve-
ra, iustificata in semetipsa.

* Desiderabilia super aurum & lapi- 11
dem pretiosum multum: & dulciora
super mel & favum.

* Etenim servus tuus custodit ea, in 12
custodiendis illis retributio multa.

* Delicta quis intelligit? ab occultis 13
meis munda me: * & ab alienis parce 14
servo tuo.

Si mei non fuerint dominati, tunc

immaculatus ero: & emundabor a deli-
cto maximo.

15 * Et erunt ut complacent eloquia
oris mei: & meditatio cordis mei in
conspectu tuo semper.

Domine adiutor meus, & redemptor
meus.

1 In finem, Psalmus David. XIX.

Exaudiat te Dominus in die tribula-
tionis: protegat te nomen Dei
Iacob.

3 * Mittat tibi auxilium de sancto: &
de Sion tueatur te.

4 * Memor sit omnis sacrificij tui: &
holocaustum tuum pingue fiat.

5 * Tribuat tibi secundum cor tuum:
& omne consilium tuum confirmet.

6 * Laetabimur in salutari tuo: & in no-
mine Dei nostri magnificabimur.

7 * Impleat Dominus omnes petiti-
ones tuas: nunc cognovi quoniam saluti
fecit Dominus CHRISTVM suum.

Exaudiet illum de caelo sancto suo:
in potentatibus salus dexterae eius.

8 * Hi in curribus, & hi in equis: nos
autem in nomine Domini Dei nostri
inuocabimus.

9 * Ipsi obligati sunt, & ceciderunt:
nos autem surreximus & erecti sumus.

10 * Domine saluam fac regem: & exaudi
nos in die, qua inuocauerimus te.

1 In finem, Psalmus David. XX.

Domine in virtute tua laetabitur rex:
& super salutare tuum exultabit
vehementer.

3 * Desiderium cordis eius tribuisti ei:
& voluntate labiorum eius non fraudasti
eum.

4 * Quoniam praeveneristi eum in bene-
dictionibus dulcedinis: posuisti in capi-
te eius coronam de lapide pretioso.

5 * Vitam petijt a te: & tribuisti ei lon-
gitudinem dierum in saeculum, & in sae-
culum saeculi.

6 * Magna est gloria eius in salutari
tuo: gloriam & magnum decorem im-
pones super eum.

7 * Quoniam dabis eum in benedictio-
nem in saeculum saeculi: laetificabis eum
in gaudio cum vultu tuo.

* Quoniam rex sperat in Domino : & in misericordia Altissimi non commouebitur .

* Inueniatur manus tua omnibus inimicis tuis : dextera tua inueniat omnes qui te oderunt .

* Pones eos vt clibanum ignis in tempore vultus tui : Dominus in ira sua conturbabit eos , & deuorabit eos ignis .

* Fructum eorum de terra perdes : & semen eorum a filiis hominum .

* Quoniam declinauerunt in te mala : cogitauerunt confilia , quæ non poterunt stabilire .

* Quoniam pones eos dorsum : in reliquijs tuis præparabis vultum eorum .

* Exaltare Domine in virtute tua : cantabimus & psallemus virtutes tuas .

In finem pro susceptione matutina ,
Psalmus Dauid . X X I .

Mat. 27. c. 45
Mar. 15. d. 34 **D**eus Deus meus respice in me : quare me dereliquisti ? longe a salute mea verba delictorum meorum .

* Deus meus clamabo per diem , & non exaudies : & nocte , & non ad insipientiam mihi .

* Tu autem in sancto habitas , Laus Israel .

* In te sperauerunt patres nostri : sperauerunt , & liberaisti eos .

* Ad te clamauerunt , & salui facti sunt : in te sperauerunt , & non sunt confusi .

* Ego autem sum vermis , & non homo : opprobrium hominum , & abiectio plebis .

Mat. 27. d. 39
Mar. 15. c. 29 * Omnes videntes me , deriserunt me : locuti sunt labijs , & mouerunt caput .

Mat. 27. c. 43 * Sperauit in Domino , eripiat eum : saluum faciat eum , quoniam vult eum .

* Quoniam tu es , qui extraxisti me de ventre : spes mea ab vberibus matris meæ .

* In te proiectus sum ex utero : de ventre matris meæ Deus meus es tu ,
* ne discesseris a me :

Quoniam tribulatio proxima est : quoniam non est qui adiuuet .

* Circumdederunt me vituli multi : tauri pingues obsederunt me .

* Aperuerunt super me os suum , sicut leo rapiens & rugiens .

15 * Sicut aqua effusus sum : & dispersa sunt omnia ossa mea .

Factum est cor meum tamquam cera liquefscens in medio ventris mei .

16 * Aruit tamquam tella virtus mea , & lingua mea adhæsit faucibus meis : & in puluerem mortis deduxisti me .

17 * Quoniam circumdederunt me canes multi : concilium malignantium obsedit me .

* Foderunt manus meas & pedes meos : Mat. 27. d. 31

18 * dinumerauerunt omnia ossa mea .

Ipsi vero considerauerunt & inspexerunt me : * diuiserunt sibi vestimenta mea , & super vestem meam miserunt sortem . Ioan. 19. d. 23

19 * Tu autem Domine ne elongaueris auxilium tuum a me : ad defensionem meam confice .

20 * Erue a framea Deus animam meam : & de manu canis vnicam meam :

21 * Salua me ex ore leonis : & a cornibus vnicornium humilitatem meam .

22 * Narrabo nomen tuum fratribus meis : in medio ecclesiæ laudabo te . Heb. 2. c. 12

23 * Qui timetis Dominum laudate eum : vniuersum semen Iacob glorificate eum :

24 * Timeat eum omne semen Israel : quoniam non spreuit , neque despexit deprecationem pauperis :

Nec auertit faciem suam a me : & cum clamarem ad eum exaudiuit me .

25 * Apud te laus mea in ecclesia magna : vota mea reddam in conspectu mentium eum .

26 * Edent pauperes , & saturabuntur : & laudabunt Dominum qui requirunt eum : viuent corda eorum in sæculum sæculi .

27 * Remiscentur & conuertentur ad Dominum vniuersi fines terræ :

Et adorabunt in conspectu eius vniuersæ familiæ Gentium .

28 * Quoniam Domini est regnum : & ipse dominabitur Gentium .

29 * Manducauerunt & adorauerunt omnes pingues terræ : in conspectu eius cadent omnes qui descendunt in terram .

30 * Et anima mea illi viuet : & semen meum seruiet ipsi .

31 * Annuntiabitur Domino generatio ventura : & annuntiabunt cali iusticiam eius populo qui nascetur , quem fecit Dominus .

Psalmus

Psalms David, XXII.

Isa. 40. b. 11
Ier. 23. a. 5
Ezech. 34. c.
11. c. 23
1. Pet. 2. d. 25.
& 5. a. 3

Dominus regit me, & nihil mihi A
deerit: * in loco pascuæ ibi me
collocauit.

Super aquam refectionis educavit me:
* animam meam conuertit.

Deduxit me super semitas iustitiæ,
propter nomen suum.

* Nam, & si ambulauero in medio
vmbre mortis, non timebo mala: quo-
niam tu mecum es.

Virga tua, & baculus tuus: ipsa me
consolata sunt.

* Parasti in conspectu meo mensam,
aduersus eos, qui tribulant me.

Impinguasti in oleo caput meum: &
calix meus inebrians quam præclarus
est!

* Et misericordia tua subsequetur me
omnibus diebus vite mee:

Et vt inhabitem in domo Domini, in
longitudinem dierum.

Prima sabbati, Psalmus David.

XXIII.

1. Cor. 10. f. 16
Psalm. 49. b. 12

Domini est terra, & plenitudo eius: A
orbis terrarum, & vniuersi, qui ha-
bitant in eo.

* Quia ipse super maria fundauit eum:
& super flumina præparauit eum.

* Quis ascendet in montem Domini?
aut quis stabit in loco sancto eius?

* Innocens manibus & mundo cor-
de, qui non accepit in vano animam
suam, nec iurauit in dolo proximo
suo.

* Hic accipiet benedictionem a Do-
mino: & misericordiam a Deo saluari
suo.

* Hæc est generatio querentium eum,
querentium faciem Dei Iacob.

* Attollite portas principes vestras, &
eleuamini portæ æternales: & introibit
rex gloriæ.

* Quis est iste rex gloriæ? Dominus
fortis & potens: Dominus potens in
prælio.

* Attollite portas principes vestras,
& eleuamini portæ æternales: & introi-
bit rex gloriæ.

* Quis est iste rex gloriæ? Dominus
virtutum ipse est rex gloriæ.

In finem, Psalmus David.

XXIII.

Ad te Domine leuavi animam meam:
* Deus meus in te confido, non
erubescam:

* Neque irrideant me inimici mei:
etenim vniuersi, qui sustinent te, non
confundentur.

* Confundantur omnes iniqua agen-
tes superuacue.

Vias tuas Domine demonstra mihi:
& semitas tuas edoce me.

* Dirige me in veritate tua, & doce
me: quia tu es Deus saluator meus, & te
sustinui tota die.

* Reminiscere miserationum tuarum
Domine, & misericordiarum tuarum,
quæ a sæculo sunt.

* Delicta iuuentutis meæ, & ignoran-
tias meas ne memineris.

Secundum misericordiam tuam me-
mento mei tu: propter bonitatem tuam
Domine.

* Dulcis & rectus Dominus: propter
hoc legem dabit delinquentibus in
via.

* Diriget mansuetos in iudicio: doce-
bit mites vias suas.

* Vniuersæ viæ Domini, misericordia
& veritas, requirentibus testamentum eius
& testimonia eius.

* Propter nomen tuum Domine pro-
pitius eris peccato meo: multum est
enim.

* Quis est homo qui timet Dominum?
legem statuit ei in via, quam elegit.

* Anima eius in bonis demorabitur:
& semen eius hereditabit terram.

* Firmamentum est Dominus timentibus
eum: & testamentum ipsius vt ma-
nifestetur illis.

* Oculi mei semper ad Dominum:
quoniam ipse euellet de laqueo pedes
meos.

* Respice in me, & miserere mei: quia
unicus & pauper sum ego.

* Tribulationes cordis mei multipli-
catae sunt: de necessitatibus meis erue
me.

* Vide humilitatem meam, & labo-
rem meum: & dimitte vniuersa delicta
mea.

* Respice inimicos meos quoniam

G g 4 multi-

Ios. 15. d. 25

multiplicati sunt, & odio iniquo oderunt me.

* Custodi animam meam, & erue me: non erubescam quoniam speravi in te.

* Innocentes & recti adhaeserunt mihi: quia sustinui te.

* Libera Deus Israel, ex omnibus tribulationibus suis.

In finem, Psalmus David.

X X V.

Iudica me Domine, quoniam ego in innocentia mea ingressus sum: & in Domino sperans non infirmabor.

* Proba me Domine, & tenta me: vires meos & cor meum.

* Quoniam misericordia tua ante oculos meos est: & complacui in veritate tua.

* Non sedi cum concilio vanitatis: & cum iniqua gerentibus non introibo.

* Odiui ecclesiam malignantium: & cum impijs non sedabo.

* Lauabo inter innocentes manus meas: & circumdabo altare tuum Domine:

* Ut audiam vocem laudis, & enarrem universa mirabilia tua.

* Domine dilexi decorem domus tuae, & locum habitationis gloriae tuae.

* Ne perdas cum impijs Deus animam meam, & cum viris sanguinum vitam meam:

* In quorum manibus iniquitates sunt: dextera eorum repleta est muneribus.

* Ego autem in innocentia mea ingressus sum: redime me, & miserere mei.

* Pes meus stetit in directo: in ecclesijs benedicam te Domine.

Psalmus David priusquam limiretur.

X X V I.

Dominus illuminatio mea, & salus mea, quem timebo?

Dominus protector vitae meae, a quo trepidabo?

* Dum appropiant super me nocentes, ut edant carnes meas:

Qui tribulant me inimici mei, ipsi infirmati sunt & ceciderunt.

* Si consistant aduersum me castrae, non timebit cor meum.

B Si exurgat aduersum me praesidium, in hoc ego sperabo.

4 * Vnam petij a Domino, hanc requiram, ut inhabitem in domo Domini omnibus diebus vitae meae:

Ut videam voluptatem Domini, & visitem templum eius.

5 * Quoniam abscondit me in tabernaculo suo: in die malorum protexit me in abscondito tabernaculi sui.

6 * In petra exaltauit me: & nunc exaltauit caput meum super inimicos meos.

C Circuiui, & immolaui in tabernaculo eius hostiam vociferationis: cantabo, & psalmum dicam Domino.

7 * Exaudi Domine vocem meam, quae clamaui ad te: miserere mei, & exaudi me.

8 * Tibi dixit cor meum, exquisiuit te facies mea: faciem tuam Domine requiram.

9 * Ne auertas faciem tuam a me: ne declines in ira a seruo tuo.

Adiutor meus esto: ne derelinquas me, neque despicias me Deus salutaris meus.

10 * Quoniam pater meus, & mater mea dereliquerunt me: Dominus autem assumpsit me.

11 * Legem pone mihi Domine in via tua: & dirige me in semitam rectam propter inimicos meos.

12 * Ne tradideris me in manus tribulantium me: quoniam insurrexerunt in me testes iniqui, & mentita est iniquitas sibi.

13 * Credo videre bona Domini in terra viventium.

14 * Expecta Dominum, viriliter age: & confortetur cor tuum, & sustine Dominum.

Psalmus ipsi David. XXVII.

Ad te Domine clamabo, Deus meus ne files a me: ne quando taceas a me, & assimilabor descendantibus in lacum.

2 * Exaudi Domine vocem deprecationis meae dum oro ad te: dum extollo manus meas ad templum sanctum tuum.

3 * Ne simul trahas me cum peccatoribus: & cum operantibus iniquitatem ne perdas me:

Qui

Qui loquuntur pacem cum proximo suo, mala autem in cordibus eorum.

* Da illis secundum opera eorum, & secundum nequitiam adinventionum ipsorum.

Secundum opera manuum eorum tribue illis: redde retributionem eorum ipsis.

* Quoniam non intellexerunt opera Domini, & in opera manuum eius destrues illos, & non edificabis eos.

* Benedictus Dominus: quoniam exaudiuit vocem deprecationis meae.

* Dominus adiutor meus, & protector meus: in ipso sperauit cor meum, & adiutus sum.

Et reffloruit caro mea: & ex voluntate mea confitebor ei.

* Dominus fortitudo plebis suae: & protector saluationum christi sui est.

* Saluum fac populum tuum Domine, & benedic hereditati tuae: & rege eos, & extolle illos usque in aeternum.

Psalmus David,

In consummatione tabernaculi.

XXVIII.

Afferre Domino filij Dei: afferre Domino filios arietum:

* Afferre Domino gloriam & honorem: afferre Domino gloriam nomini eius: adore Dominum in atrio sancto eius.

* Vox Domini super aquas, Deus maiestatis intonuit: Dominus super aquas multas.

* Vox Domini in virtute: vox Domini in magnificentia.

* Vox Domini confringentis cedros: & confringet Dominus cedros Libani:

* Et comminuet eas tamquam vituli Libani: & dilectus quemadmodum filius vnicornium.

* Vox Domini intercidentis flammam ignis: * Vox Domini concutientis desertum: & commouebit Dominus desertum Cades.

* Vox Domini preparantis ceruos, & reuelabit condensa: & in templo eius omnes dicent gloriam.

* Dominus diluuium inhabitare facit: & sedebit Dominus rex in aeternum.

* Dominus virtutem populo suo dabit: Dominus benedicet populo suo in pace.

Psalmus Cantici

In dedicatione domus David.

XXIX.

Exaltabo te Domine quoniam suscepisti me: nec delecasti inimicos meos super me.

* Domine Deus meus clamaui ad te, & sanasti me.

* Domine eduxisti ab inferno animam meam: saluasti me a descendantibus in lacum.

* Psallite Domino sancti eius: & conuestemini memoriz sanctitatis eius.

* Quoniam ira in indignatione eius: & vita in voluntate eius.

Ad vesperum demorabitur fletus: & ad matutinum letitia.

* Ego autem dixi in abundantia mea: Non mouebo in aeternum.

* Domine in voluntate tua, praestitisti decori meo virtutem.

C Auertisti faciem tuam a me, & factus sum conturbatus.

* Ad te Domine clamabo: & ad Deum meum deprecabor.

* Quare utilitas in sanguine meo, dum descendo in corruptionem?

Numquid constabit tibi puluis, aut annuntiabit veritatem tuam?

* Audiuit Dominus, & misertus est mei: Dominus factus est adiutor meus.

* Conuertisti planctum meum in gaudium mihi: concidisti saccum meum, & circumdedisti me letitia.

* Ut cantet tibi gloria mea: & non compungar: Domine Deus meus in aeternum constitebor tibi.

In finem, Psalmus David, pro extasi.

XXX.

In te Domine speravi non confundar in aeternum: in iustitia tua libera me.

* Inclina ad me aurem tuam, accelera ut eruas me.

Esto mihi in Deum protectorem: & in domum refugij, ut saluum me facias.

* Quoniam fortitudo mea: & refugium meum es tu: & propter nomen tuum deduces me, & erueris me.

* Educes me de laqueo hoc: quem absconde-

Conderunt mihi : quoniam tu es protector meus.

¹⁰ Luc. 21. 45 * In manus tuas commēdo spiritum meum : redemisti me Domine Deus veritatis.

¹¹ * Odisti obseruantes vanitates, super-
tuo.

Ego autē in Domino speraui : * exul-
tabo, & letabor in misericordia tua.

Quoniam respexisti humilitatē meā,
saluasti de necessitatibus animā meam.

* Nec conclusisti me in manibus ini-
mici : statuisti in loco spatioſo pedes
meos.

* Misere mei Domine quoniā tribu-
lor : conturbatus est in ira oculus meus, &
anima mea, & venter meus :

* Quoniā defecit in dolore vita mea : 11
& anni mei in gemitibus.

Infirmata est in paupertate Virtus
mea : & ossa mea conturbata sunt.

* Super omnes inimicos meos factus 12
sum opprobrium & vicinis meis valde :
& timor notis meis.

Qui videbant me, foras fingerunt a C
me : * obliuioni datus sum, tamquam 13
mortuus a corde.

Factus sum tamquam vas perditum :
* quoniam audiui vituperationem mul- 14
torum commorantium in circuitu :

In eo dum conuenirent simul aduer-
sum me, accipere animam meam con-
siliati sunt.

* Ego autem in te speraui Domine : 15
dixi : Deus meus es tu : * in manibus 16
tuis fortes me.

Eripe me de manu inimicorum meo-
rum, & a persequentibus me.

* Illustra faciem tuam super seruum 17
tuum, saluum me fac in misericordia,
tua : * Domine nō confundar, quoniam 18
inuocaui te.

Erubescant impij, & deducantur in
infernum : muta fiant labia dolosa.

Quæ loquuntur aduersus iustum in-
iquitatem, in superbia, & in abusione.

* Quam magna multitudo dulcedinis 20
tuz Domine, quam abscondisti timent-
ibus te.

Perfecisti eis, qui sperant in te, in cō-
spectu filiorum hominum.

* Abscondes eos in abscondito faciei 21
tuz a conturbatione hominum.

Proteges eos in tabernaculo tuo a cō-

traditione linguarum.

22 * Benedictus Dominus : quoniam mi-
sericordiam suam mihi in ci-
uitate munica.

23 * Ego autem dixi in excessu mentis
meæ : Proiectus sum a facie oculorum
tuorum.

Ideo exaudisti vocem orationis meæ,
dum clamarem ad te.

24 * Diligite Dominū omnes sancti eius :
quoniam veritatem requirit Dominus,
& retribuet abundanter facientibus su-
perbiam.

25 * Viriliter agite, & confortetur cor
vestrum, omnes qui speratis in Do-
mino.

Ipsi David intellectus. XXXI.

1 **B**Eati, quorum remissæ sunt iniquita- Rom. 4. 2. 7
tes : & quorum tecta sunt peccata.

2 * Beatus vir, cui non imputauit Do-
minus peccatum, nec est in spiritu eius
dolos.

3 * Quoniam tacui, inueterauerunt of-
sa mea, dum clamarem tota die.

4 * Quoniam die ac nocte grauata est
super me manus tua : conuersus sum in
arumna mea, dum configitur spina.

5 * Delictum meum cognitum tibi fe-
li ci : & iniustitiam meam non abscondi.

* Dixi : Confitebor aduersum me in-
iustitiam meam Domino : & tu remisisti
impietatem peccati mei. Isa. 65. d. 14

6 * Pro hac orabit ad te omnis sanctus,
in tempore opportuno.

Verumtamen in diluio aquarū mul-
tarum, ad eum non approximabunt.

7 * Tu es refugium meum a tribulatio-
ne, quæ circumdedit me : exultatio mea
erue me a circumdantibus me.

8 * Intellectum tibi dabo, & instruam
te in via hac, quæ gradieris : firmabo su-
per te oculos meos.

9 * Nolite fieri sicut equus & mulus,
D quibus non est intellectus.

* In campo & freno maxillas eorū con-
stringe, qui non approximant ad te.

10 * Multa flagella peccatoris, sperantem
autem in Domino misericordia circum-
dabit.

11 * Examinati in Domino & exultate iu-
sti, & gloriamini omnes recti corde.

Psalms David. XXXII.

Exultate iusti in Domino: rectos decet collaudatio. **A**

* Confitemini Domino in cithara: in psalterio decem chordarum psallite illi.

* Cantate ei canticum novum: bene psallite ei in vociferatione.

* Quia rectum est verbum Domini: & omnia opera eius in fide.

* Diligit misericordiam & iudicium: misericordia Domini plena est terra.

* Verbo Domini caeli firmati sunt: & spiritus domus eius omnis virtus eorum.

* Congregans sicut in vitro aquas maris: ponens in thesauris abyssos.

* Timeat Dominum omnis terra: ab eo autem commoveantur omnes inhabitantes orbem.

* Quoniam ipse dixit, & facta sunt: ipse mandavit, & creata sunt.

* Dominus dissipat consilia gentium: reprobatur autem cogitationes populorum, & reprobatur consilia principum.

* Consilium autem Domini in aeternum manet: cogitationes cordis eius in generatione & generationem.

* Beata gens, cuius est Dominus, Deus eius: populus, quem elegit in hereditatem sibi.

* De caelo respexit Dominus: vidit omnes filios hominum.

* De preparato habitaculo suo respexit super omnes, qui habitant terram.

* Qui finxit sigillatim corda eorum: qui intelligit omnia opera eorum.

* Non saluatur rex per multam virtutem: & gigas non saluabitur in multitudine virtutis suae.

* Fallax equus ad salutem: in abundantia autem virtutis suae non saluabitur.

* Ecce oculi Domini super metuentes eum: & in eis, qui sperant super misericordia eius.

* Ut eruat a morte animas eorum: & alat eos in fame.

* Anima nostra sustinet Dominum: quoniam adiutor & protector noster est.

* Quia in eo letabitur cor nostrum: & in nomine sancto eius speravimus.

* Fiat misericordia tua Domine super nos: quemadmodum speravimus in te.

David, cum immutavit vultum suum coram Achimelech, & dimisit eum & abiit. (1. Reg. 21.)

XXXIII.

Benedicam Dominum in omni tempore: semper laus eius in ore meo.

* In Domino laudabitur anima mea: audiant mansueti, & latentur.

* Magnificate Dominum mecum: & exaltemus nomen eius in idipsum.

* Exquisivi Dominum, & exaudiuit me: & ex omnibus tribulationibus meis eripuit me.

* Accedite ad eum, & illuminamini: & facies vestrae non confundentur.

* Ille pauper clamavit, & Dominus exaudiuit eum: & de omnibus tribulationibus eius saluavit eum.

* Immitteret angelus Domini in circuitu timentium eum: & eripiet eos.

* Gustate, & videte quoniam suavis est Dominus: beatus vir, qui sperat in eo.

* Timete Dominum omnes sancti eius: quoniam non est inopia timentibus eum.

* Diuites eguerunt & esurierunt: inquirentes autem Dominum non minuentur omni bono.

* Venite filii, audite me: timorem Domini docebo vos.

* Quis est homo qui vult vitam: diligite dies videre bonos?

* Prohibe linguam tuam a malo: & labia tua ne loquantur dolum.

* Diuerte a malo, & fac bonum: inquire pacem, & persequere eam.

* Oculi Domini super iustos: & aures eius in preces eorum.

* Vultus autem Domini super facientes mala: ut perdat de terra memoriam eorum.

* Clamaverunt iusti, & Dominus exaudiuit eos: & ex omnibus tribulationibus eorum liberauit eos.

* Iuxta est Dominus ijs, qui tribulato sunt corde: & humiles spiritu saluabit.

* Multae tribulationes iustorum: & de omnibus his liberabit eos Dominus.

* Custodit Dominus omnia ossa eorum: unum ex his non conteretur.

* Mors peccatorum pessima: & qui oderunt iustum delinquent.

* Redi-

* Redimet Dominus animas seruorum
suorum : & non delinquent omnes qui
sperant in eo.

Ipsi Dauid. XXXIIII.

Iudica Domine nocentes me, expugna
impugnantes me.

* Apprehende arma & scutum : &
exurge in adiutorium mihi.

* Effunde frameam , & conclud ad-
uersus eos ; qui persequuntur me : dic
animæ meæ : Salus tua ego sum .

* Confundantur & reuereantur, quæ-
rentes animam meam .

Aueantur retrorsum, & confundan-
tur cogitantes mihi mala .

* Fiant tamquam puluis ante faciem
uenti : & angelus Domini coarctans eos .

* Fiat via illorum tenebræ & lubri-
cū : & angelus Domini persequens eos .

* Quoniam gratis absconderunt mihi
interitum laquei sui : superuacue expro-
brauerunt animam meam .

* Veniat illi laqueus , quem ignorat :
& captio , quam abscondit , apprehendat
eum : & in laqueum cadat in ipsum .

* Anima autem mea exultabit in Do-
mino : & delectabitur super salutari suo .

* Omnia ossa mea dicent : Domine ,
quis similis tibi ?

Eripiens inopem de manu fortiorum
eius : egenum & pauperem a diripien-
tibus eum .

* Surgentes testes iniqui, quæ ignora-
bam interrogabant me .

* Retribuebant mihi mala pro bonis :
sterilitatem animæ meæ .

* Ego autem cū mihi molesti essent ,
induebar cilicio .

Humiliabam in ieiunio animam
meam : & oratio mea in sinu meo con-
uertetur .

* Quasi proximum , & quasi fratrem
nostrum , sic complacebam : quasi lugens
& contristatus sic humiliabar .

* Et aduersum me latati sunt , & con-
uenerunt : cōgregata sunt super me fla-
gella , & ignorauī .

* Dissipati sunt , nec compundi , ten-
tauerunt me , subannauerunt me sub-
fannatione : frenduerunt super me den-
tibus suis .

* Domine quando respicies ? restituo

animam meam a malignitate eorum , a
leonibus unicam meam .

* Confitebor tibi in ecclesia magna ,
in populo graui laudabo te .

* Non supergaudeat mihi qui aduer-
santur mihi inique : qui oderunt me
gratis & annunt oculis .

* Quoniam mihi quidem pacifice lo-
quebantur : & in iracundia terræ loquē-
tes , dolos cogitabant .

* Et dilatauerunt super me os suum :
dixerunt : Euge , euge , viderunt oculi
nostri :

* Vidisti Domine , ne fileas : Domine
ne discedas a me .

* Exurge & intende iudicio meo :
Deus meus , & Dominus meus in cau-
sam meam .

* Iudica me secundum iusticiam tuam
Domine Deus meus , & non supergau-
deant mihi .

* Non dicant in cordibus suis : Euge ,
euge , animæ nostræ : nec dicant : Deuo-
rauimus eum .

* Erubescant & reuereantur simul , qui
gratulantur malis meis .

Induantur confusione & reuerentiā
qui magna loquuntur super me .

* Exultent & latentur qui volunt ius-
ticiam meam : & dicant semper : Ma-
gnificetur Dominus , qui volunt pacem
serui eius .

* Et lingua mea meditabitur iustitiā
tuam , tota die laudem tuam .

In finem , seruo Domini ipsi Dauid .
XXXV .

Dixit iniustus vt delinquat in semet-
ipso : non est timor Dei ante ocu-
los eius .

* Quoniam dolose egit in conspe-
ctu eius : vt inueniatur iniquitas eius ad
odium .

* Verba oris eius iniquitas , & dolus :
noluit intelligere vt bene ageret .

* Iniquitatem meditatus est in cubili
suo : altitit omni viæ non bonæ , mali-
tiam autem non odiuit .

* Domine in celo misericordia tua :
& veritas tua vsque ad nubes .

* Iustitia tua sicut montes Dei : iudi-
cia tua abyssus multa .

Homines , & iumenta saluabis Do-
mine :

minis : * quemadmodum multiplicasti
misericordiam tuam Deus.

Filij autem hominum, in tegmine ala-
rum tuarum spectabunt.

* Inebriabuntur ab ubertate domus
tue : & torrente voluptatis tue pota-
bis eos.

* Quoniam apud te est fons vitæ : & in
lumine tuo videbimus lumen.

* Præstende misericordiam tuam sciē-
tibus te, & iusticiam tuam his, qui recto
sunt corde.

* Non veniat mihi pes superbiæ : &
manus peccatoris non moueat me.

* Ibi ceciderunt qui operantur ini-
quitatem : expulsi sunt, nec potuerunt
stare.

Psalms ipsi David. XXXVI.

Noli æmulati in malignantibus : ne-
que zelaueris facientes iniquitatē.

* Quoniam tamquam fœnum vespere
arescent : & quemadmodum olera
herbarum cito decident.

* Spera in Domino, & fac bonitatem :
& inhabita terram, & pascēris in diui-
tijs eius.

* Delectate in Domino : & dabit tibi
petitiones cordis tui.

* Reuelata Domino viam tuam, & spe-
ra in eo : & ipse faciet.

* Et educet quasi lumen iusticiā tuā :
& iudicium eum tamquam meridiem :

* subditus esto Domino, & ora eum.

Noli æmulari in eo, qui prosperatur
in via sua : in homine faciēte iniusticias.

* Desine ab ira, & derelinque furorē :
noli æmulari ut maligneris.

* Quoniam qui malignatur, extermi-
nabuntur : sustinentes autem Dominum,
ipsi hereditabunt terram.

* Et adhuc pusillum, & non erit pec-
cator : & quæres locum eius, & non in-
uenies.

* Mansueti autem hereditabunt ter-
ram, & delectabuntur in multitudine
pacis.

* Observabit peccator iustum : & stri-
debit super eum dentibus suis.

* Dominus autē irridebit eum : quo-
niā prospicit quod veniet dies eius.

* Gladium euaginauerūt peccatores : &
intenderunt arcum suum,

* Ut derelictæ pauperem & inopem : ut
trucident rectos corde.

* Gladius eorum intret in corda ip-
sorum : & arcus eorum confringatur.

* Melius est modicum iusto, super di-
uitias peccatorum multas.

* Quoniam brachia peccatorum con-
terentur : confirmat autem iustos Do-
minus.

* Nouit Dominus dies immaculato-
rum : & hereditas eorum in æternū erit.

* Non confundentur in tēpore malo,
& in diebus famis saturabuntur : * quia

peccatores peribunt.

Inimici vero Domini mox ut hono-
rificati fuerint & exaltati : deficientes,
quemadmodum fumus deficient.

* Mutuabitur peccator, & non soluet :
iustus autem miseretur & tribuet.

* Quia benedictes ei hereditabunt
terram : maledictes autem ei dispe-
ribunt.

* Apud Dominū gressus hominis di-
rigentur : & viam eius volet.

* Cum ceciderit, non collidetur : quia
Dominus supponit manum suam.

* Iunior fili, etenim senui : & non vidi
iustum derelictum, nec semen eius qua-
rens panem.

* Tota die miseretur & commodat :
& semen illius in benedictione erit.

* Declina a malo, & fac bonum : & in-
habita in sæculum sæculi.

* Quia Dominus amat iudicium, &
non derelinquet sanctos suos : in æter-
num conseruabuntur.

Iniusti punientur : & semen impio-
rum peribit.

* Iusti autem hereditabunt terram :
& inhabitabunt in sæculum sæculi super
eam.

* Os iusti meditabitur sapientiam, &
lingua eius loquetur iudicium.

* Lex Dei eius in corde ipsius : & non
supplantabuntur gressus eius.

* Cōsiderat peccator iustum : & qua-
rit mortificare eum.

* Dominus autē non derelinquet eum
in manibus eius : nec damnabit eum cū
iudicabitur illi.

* Expecta Dominum, & custodi viam
eius : & exaltabit te ut hereditate capias
terram : cum perierint peccatores vi-
debis.

* Vidi

* Vidi impium superexaltatum, & eleuatum sicut cedros Libani.

* Et transiui, & ecce nō erat: & quæsiui eum, & non est inuentus locus eius.

* Custodi innocentiam, & vide æquitatem: quoniam sunt reliquæ homini pacifico.

* Iniusti autem disperibunt simul: reliquæ impiorum interibunt.

* Salus autem iustorum a Domino: & protector eorum in tempore tribulationis.

* Et adiuuabit eos Dominus, & liberabit eos: & eruet eos a peccatoribus, & saluabit eos: quia sperauerunt in eo.

Psalms David, in rememorationem de sabbato. XXXVII.

Psalm. 6. 4. 1

Domine ne in furore tuo arguas me, neque in ira tua corripas me.

* Quoniam sagitte tuæ infixæ sunt mihi: & confirmasti super me manū tuā.

* Non est sanitas in carne mea a facie iræ tuæ: non est pax ossibus meis a facie peccatorum meorum.

* Quoniam iniquitates meæ supergressæ sunt caput meum: & sicut onus graue grauata sunt super me.

* Putruerunt & corruptæ sunt cicatrices meæ, a facie insipientiæ meæ.

* Miser factus sum, & curuatus sum vsque in finem: tota die contristatus ingrediebar.

* Quoniam lūbi mei impleti sunt illusionibus: & nō est sanitas in carne mea.

* Afflictus sum, & humiliatus sum nimis: rugiebam a gemitu cordis mei.

* Domine, ante te omne desiderium meum: & gemitus meus a te non est absconditus.

* Cor meum conturbatum est, dereliquit me virtus mea: & lumen oculorū meorum, & ipsum non est mecum.

* Amici mei, & proximi mei aduersum me appropinquauerunt, & steterūt.

Et qui iuxta me erant, de longe steterunt: & vim faciebāt qui quærebant animam meam.

Et qui inquirebant mala mihi, locuti sunt vanitates: & dolos tota die meditabantur.

* Ego autem tamquam surdus non

audiebam: & sicut mutus non aperiens os suum.

* Et factus sum sicut homo non audiens: & non habens in ore suo redargutiones.

* Quoniam in te Domine speraui: tu exaudies me Domine Deus meus.

* Quia dixi: Nequando supergaudeant mihi inimici mei: & dum commouentur pedes mei, super me magna locuti sunt.

* Quoniam ego in flagella paratus sum: & dolor meus in conspectu meo semper.

* Quoniam iniquitatem meā annuntiabo: & cogitabo pro peccato meo.

* Inimici autem mei viuunt, & confirmati sunt super me: & multiplicati sunt qui oderunt me inique.

* Qui retribuunt mala pro bonis, detrahebant mihi: quoniam sequebar bonitatem.

Ne derelinquas me Domine Deus meus: ne discesseris a me.

* Intende in adiutorium meum, Domine Deus salutis meæ.

In finem, ipsi Idithun, Canticum David. XXXVIII.

Dixi: Custodiam vias meas: vt non delinquam in lingua meā.

Posui ori meo custodiam, cum consisteret peccator aduersum me.

* Obmutui, & humiliatus sum, & stui a bonis: & dolor meus renouatus est.

* Concaluit cor meum intra me: & in meditatione mea exardescet ignis.

* Locutus sum in lingua mea: Notū fac mihi Domine finem meum,

Et numerum dierum meorum quis est: vt sciam quid desit mihi.

* Ecce mensurabiles posuisti dies meos: & substantia mea tamquam nihilum ante te.

Verumtamen vniuersa vanitas, omnis homo viuens.

* Verumtamen in imagine pertransit homo: sed & frustra conturbatur.

Thesaurizat: & ignorat cui congregabit ea.

* Et nunc quæ est expectatio mea? nonne Dominus? & substantia mea apud te est.

Ab

* Ab omnibus iniquitatibus meis
erue me : opprobrium insipienti dedisti
me.

* Obmutui , & non aperui os meum , 10
quoniam tu fecisti : * amoue a me pla- 11
gas tuas .

* A fortitudine manus tuæ ego defe- 12
ci in increpationibus : propter iniquita- C
tem corripuisti hominem .

Et tabescere fecisti sicut araneam ani-
mam eius : verumtamen vane conturba-
tur omnis homo .

* Exaudi orationem meam Domine , 13
& deprecationem meam : auribus perci-
pe lacrymas meas .

Ne sileas : quoniam advena ego sum
apud te , & peregrinus , sicut omnes pa-
tres mei .

* Remitte mihi , vt refrigerer prius 14
quàm abeam , & amplius non ero .

In finem , Psalmus ipsi Dauid .
XXXIX.

Expectans expectaui Dominum , &
intendit mihi . A

* Et exaudiuit preces meas : & eduxit
me de lacu miserie , & de luto facis .

Et statuit super petram pedes meos :
& drexit gressus meos .

* Et immisit in os meum canticum 4
nouum , carmen Deo nostro .

Videbunt multi & timebunt : & spe-
rabunt in Domino .

* Beatus vir , cuius est nomen Domini
spes eius : & non respexit in vanitates &
infanias falsas .

* Multa fecisti tu Domine Deus meus
mirabilia tua : & cogitationibus tuis nō
est qui similis sit tibi .

Annunciaui & locutus sum : multipli-
cati sunt super numerum .

^{Heb. 10. b. s} * Sacrificium & oblationem noluisti :
aures autem perfecisti mihi . B

Holocaustum & pro peccato non po-
stulasti : tunc dixi : Ecce venio .

In capite libri scriptum est de me * vt
facerem voluntatem tuam : Deus meus
volui , & legem tuam in medio cor-
dis mei .

* Annunciaui iustitiam tuam in ec- 10
clesia magna , ecce labia mea non pro-
hibebo : Domine tu scisti .

* Iustitiam tuam non abscondi in 11

corde meo : veritatem tuam & salutare
tuum dixi .

C Non abscondi misericordiam tuam ,
& veritatem tuam a concilio multo .

12 * Tu autem Domine ne longe facias
miserationes tuas a me : misericordia
tua & veritas tua semper susceperunt
me .

13 * Quoniam circumdederunt me ma-
la , quorum non est numerus : compre-
henderunt me iniquitates meæ , & non
potui vt viderem .

Multiplicatæ sunt super capillos capi-
tis mei : & cor meum dereliquit me .

14 * Complaceat tibi Domine vt eruas
me : * Domine , ad adiuuandum me re- ^{Inf. 69.1.1}
spice .

15 * Confundatur & reuereantur simul , ^{Sup. 14.1.4}
D qui quærent animam meam , vt aufe-
rant eam .

Conuertantur retrorsum , & reuerean-
tur qui volunt mihi mala .

16 * Ferant confestim confusionem suā ,
qui dicunt mihi : Euge , euge .

17 * Exultent & latentur super te omnes
quærentes te : & dicant semper : Magni-
ficetur Dominus : qui diligunt salutare
tuum .

18 * Ego autem mendicus sum , & pau-
per : Dominus sollicitus est mei .

Adiutor meus , & protector meus tu
es : Deus meus ne tardaueris .

In finem , Psalmus ipsi Dauid . XL.

Beatus qui intelligit super egenum ,
A & pauperem : in die mala liberabit
eum Dominus .

1 * Dominus conseruet eum , & viuifi-
cet eum , & beatum faciat eum in ter-
ra : & non tradat eum in animam ini-
micorum eius .

4 * Dominus opem ferat illi super le-
ctum doloris eius : vniuersum stratum
eius versasti in infirmitate eius .

1 * Ego dixi : Domine miserere mei : sa-
na animam meam , quia peccaui tibi .

6 * Inimici mei dixerunt mala mihi :
Quando morietur , & peribit nomē eius .

7 * Et si ingrediebatur vt videret , vana
II loquebatur , cor eius congregauit iniqui-
tatem sibi .

Egrediebatur foras , & loquebatur
I in idipsum .

Aduersum

Aduersum me susurrabant omnes inimici mei: aduersum me cogitabant mala mihi.

* Verbum iniquum constituerunt aduersum me: Numquid qui dormit non adiciet vt resurgat?

* Etenim homo pacis meæ, in quo speraui: qui edebat panes meos, magnificauit super me supplantationem.

* Tu autem Domine miserere mei, & resuscita me: & retribuam eis.

11 A. 1. c. 16

* In hoc cognoui quoniam voluisti me: quoniam non gaudebit inimicus meus super me.

* Me autem propter innocentiam suscepisti: & confirmasti me in conspectu tuo in æternum.

* Benediclus Dominus Deus Israel a sæculo, & vsque in sæculum: fiat, fiat.

In finem,
Intellectus filijs Core. X L I.

Quemadmodum desiderat ceruus ad fontes aquarum: ita desiderat anima mea ad te Deus.

* Sitiuit anima mea ad Deum fortem viuum: quando veniam & apparebo ante faciem Dei?

* Fuerunt mihi lacrymæ meæ panes die ac nocte: dum dicitur mihi quotidie: Vbi est Deus tuus?

* Hæc recordatus sum, & effudi in me animam meam: quoniam transibo in locum tabernaculi admirabilis, vsque ad domum Dei:

In voce exultationis, & confessionis: sonus epulantis.

* Quare tristis es anima mea? & quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: salutare vultus mei, & Deus meus.

Ad meipsum anima mea conturbata est: propterea memor ero tui de terra Iordanis, & Hermonij a monte modico.

* Abyssus abyssum inuocat, in voce cataractarum tuarum.

Omnia excelsa tua, & fluctus tui super me transferunt.

* In die mandauit Dominus misericordiam suam: & nocte canticum eius.

10 Apud me oratio Deo vitæ meæ, & dicam Deo: Susceptor meus es,

Quare oblitus es mei? & quare contristatus incedo, dum affligit me inimicus?

11 * Dum confringuntur ossa mea, exprobrauerunt mihi qui tribulant me inimici mei:

Dum dicunt mihi per singulos dies: 12 Vbi est Deus tuus? quare tristis es anima mea? & quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: salutare vultus mei, & Deus meus.

1 Psalms David. XLII.

A Iudica me Deus, & discerne causam meam de gente non sancta, ab homine iniquo, & dolofo erue me.

2 * Quia tu es Deus fortitudo mea: quare me repulisti? & quare tristis incedo, dum affligit me inimicus?

3 * Emitte lucem tuam & veritatem tuam: ipsa me deduxerunt, & adduxerunt in montem sanctum tuum, & in tabernacula tua.

4 * Et introibo ad altare Dei: ad Deum, qui lætificat iuuentutem meam.

Confitebor tibi in cithara Deus Deus meus: quare tristis es anima mea? & quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: salutare vultus mei, & Deus meus.

1 In finem, Filijs Core ad intellectum. X L I I I.

A Deus auribus nostris audiuiimus: patres nostri annunciauerunt nobis. Opus, quod operatus es in diebus eorum: & in diebus antiquis.

3 * Manus tua gentes disperdidit, & plantasti eos: afflixisti populos, & expulisti eos:

4 * Nec enim in gladio suo possederunt terram, & brachium eorum non saluauit eos:

Sed dextera tua, & brachium tuum, & illuminatio vultus tui: quoniam complacuisti in eis.

5 * Tu es ipse rex meus & Deus meus: qui mandas salutes Iacob.

In te

* In te inimicos nostros ventilabimus
cornu, & in nomine tuo spernemus in-
surgentes in nobis.

* Non enim in arcu meo sperabo: &
gladius meus non saluabit me.

* Saluasti enim nos de afflictis
nos: & odientes nos confudisti.

* In Deo laudabimur tota die: & in
nomine tuo confitebimur in seculum.

* Nunc autem repulisti & confudisti
nos: & non egredieris Deus in virtuti-
bus nostris.

* Auertisti nos retrorsum post inimi-
cos nostros: & qui oderunt nos, diripie-
bant sibi.

* Dedisti nos tamquam oues escarum:
& in gentibus disperdisti nos.

* Vendidisti populum tuum sine pre-
tio: & non fuit multitudo in commuta-
tionibus eorum.

* Posuisti nos opprobrium vicinis no-
stris, subannationem & derisum his, qui
sunt in circuitu nostro.

* Posuisti nos in similitudinem Genti-
bus: commotionem capitis in popu-
lis.

* Tota die Verecundia mea contra
me est, & confusio faciei meae coope-
ruit me.

* A voce exprobrantis, & obloquētis:
a facie inimici, & persequentis.

* Hæc omnia venerunt super nos, nec
obliti sumus te: & inique non egimus
in testamento tuo.

* Et non recessit retro cor nostrum: &
declinasti semitas nostras a via tua:

* Quoniam humiliasti nos in loco af-
flictionis, & cooperuit nos vmbra mortis.

* Si obliti sumus nomen Dei nostri, &
si expandimus manus nostras ad deum
alienum:

* Nonne Deus requirit ista? ipse enim
nouit abscondita cordis.

Rom. 8. 2. 36

* Quoniam propter te mortificamur
tota die: æstimati sumus sicut oues oc-
cisionis.

* Exurge, quare obdormis Domine?
exurge, & ne repellas in finem.

* Quare faciem tuam auertis, obliui-
sceris inopiæ nostræ & tribulationis no-
stræ?

* Quoniam humiliata est in puluere
anima nostra: conglutinator est in terra
venter noster.

* Exurge Domine, adiuua nos: & re-
dime nos propter nomen tuum.

In finem, pro ijs, qui commutabuntur,
filijs Core, ad intellectum, Canticum
pro dilecto. XLIIII.

Erustauit cor meum verbum bonum:
dico ego opera mea regi.

Lingua mea calamus scribæ, velociter
scribentis.

* Speciosus forma præ filiis hominū,
diffusa est gratia in labijs tuis: propte-
rea benedixit te Deus in æternum.

* Accingere gladio tuo super femur
tuum, potentissime,

* Specie tua & pulchritudine tua in-
tende, prospere procede, & regna,

Propter veritatem & mansuetudinem,
& iusticiam: & deducet te mirabiliter
dextera tua.

* Sagittæ tuæ acutæ, populi sub te ca-
dent, in corda inimicorum regis.

* Sedes tua Deus in seculum seculi: Heb. 1. 8.
virga directionis virga regni tui.

* Dilexisti iusticiam, & odisti iniquita-
tem: propterea vixit te Deus Deus tuus
oleo lætitiæ præ consortibus tuis.

* Mirra, & gutta, & casia a vestimen-
tis tuis, a domibus eburneis: ex quibus
delectauerunt te filia regum in hono-
re tuo.

Astitit regina a dextris tuis in vestitu
deaurato: circumdata varietate.

* Audi filia, & vide, & inclina aurem
tuam: & obliuiscere populum tuum, &
domum patris tui.

* Et concupiscet rex decorem tuum:
quoniam ipse est Dominus Deus tuus, &
adorabunt eum.

* Et filia Tyri in muneribus vultum
tuum deprecabuntur: omnes diuites
plebis.

* Omnis gloria eius filia regis ab in-
tus, in fimbrijs aureis circumamicta va-
rietatibus.

Adducentur regi virgines post eam:
proximæ eius afferentur tibi.

* Afferentur in læticia & exultatione:
adducentur in templum regis.

* Pro patribus tuis nati sunt tibi filij:
constitues eos principes super omnem
terram.

* Memores erunt nominis tui in omni
Hh gene-

generationē & generationem.

Propterea populi confitebuntur tibi
in æternum : & in sæculum sæculi .

In finem , filijs Core pro arcanis,
Pſalmus XLV .

DEVS noster refugium , & virtus :
adiutor in tribulationibus, quæ in-
uenerunt nos nimis .

* Propterea non timebimus dum tur-
babitur terra : & transferentur montes
in cor maris .

* Sonuerunt, & turbatæ sunt aquæ eo-
rum : conturbati sunt montes in fortitu-
dine eius .

* Fluminis impetus lætificat ciuitatem
Dei : sanctificauit tabernaculum suum,
Altissimus .

* Deus , in medio eius , non commo-
uebitur : adiuuabit eam Deus mane di-
luculo .

* Conturbatæ sunt gentes, & inclinata
sunt regna : dedit vocem suam, mota est
terra .

* Dominus virtutum nobiscum : su-
ſceptor noster Deus Iacob .

* Venite , & videte opera Domini ,
quæ posuit prodigia super terram : * au-
ferens bella vsque ad finem terræ .

Arcum conteret , & confringet arma :
& ſcuta comburet igni :

* Vacate , & videte quoniam ego sum
Deus : exaltabor in gentibus , & exalta-
bor in terra .

* Dominus virtutum nobiscum : su-
ſceptor noster Deus Iacob .

In finem , pro filijs Core Pſalmus
XLVI .

OMNES Gentes plaudite manibus : iu-
bilate Deo in voce exultationis .

* Quoniam Dominus excelsus , ter-
ribilis : Rex magnus super omnem ter-
ram .

* Subiecit populos nobis : & gentes
sub pedibus nostris .

* Elegit nobis hereditatem suam : ſpe-
ciem Iacob , quam dilexit .

* Ascendit Deus in iubilo : & Domi-
nus in voce tubæ .

* Pſallite Deo nostro , pſallite : pſallite
Regi nostro , pſallite .

* Quoniam Rex omnis terræ Deus :
pſallite ſapienter .

* Regnabit Deus super gentes : Deus
ſedet super ſedem ſanctam ſuam .

* Principes populorum congregati ſunt
cum Deo Abraham : quoniam diſ fortes
terræ , vehementer eleuati ſunt .

Pſalmus Cantici filijs Core,
ſecunda ſabbati .

XLVII .

MAGNUS Dominus , & laudabilis ni-
mis in ciuitate Dei noſtri , in mon-
te ſancto eius .

* Fundatur exultatione vniuerſæ terræ
mons Sion , latera Aquilonis , ciuitas Re-
gis magni .

* Deus in domibus eius cognoscetur ,
cum ſuſcipiet eam .

* Quoniam ecce reges terræ congre-
gati ſunt : conuenerunt in vnum .

* Ipſi videntes ſic admirati ſunt , con-
turbati ſunt , commoti ſunt : * tremor
apprehendit eos .

Ibi dolores vt parturientis , * in ſpi-
ritu vehementi conteres naues Tharſis .

* Sicut audiuiſmus , ſic vidimus in ci-
uitate Domini virtutum , in ciuitate

Dei noſtri : Deus fundauit eam in æter-
num .

* Suſcepimus Deus miſericordiam
tuam , in medio templi tui .

* Secundum nomen tuum Deus , ſic
& laus tua in fines terræ : iuſticia plena
eſt dextera tua .

* Lætetur mons Sion , & exultent fi-
liæ Iudæ , propter iudicia tua Domine .

* Circumdate Sion , & complectimini
eam : narrate in turribus eius .

* Ponite corda veſtra in virtute eius :
& diſtribuite domos eius , vt enarretis in
progenie altera .

* Quoniam hic eſt Deus , Deus noster
in æternum , & in ſæculum ſæculi : ipſe
reget nos in ſæcula .

In finem , filijs Core Pſalmus .

XLVIII .

AVDITE hæc omnes Gentes : auribus
percipite omnes , qui habitatis orbē :

* Quiq; terrigenæ , & filij hominum :
ſimul in vnum diues & pauper .

Os

* Os meum loquetur sapientiam : & meditatio cordis mei prudentiam.

1 Pf. 77. A. 2
Mat. 13. 2. 53
* Inclina bo in parabolam aurem meam : aperi am in psalterio propositionem meam.

* Cur timebo in die mala ? iniquitas calcanei mei circumdabit me :

* Qui confidunt in virtute sua : & in multitudine diuitiarum suarum gloriantur.

* Frater non redimit, redimet homo : non dabit Deo placationem suam.

* Et pretium redemptionis animæ suæ : & laborabit in æternum, & viuet adhuc in finem.

* Non videbit interitum, cum viderit sapientes morientes : simul insipiens, & stultus peribunt.

Et relinquent alienis diuitias suas : & sepulchra eorum domus illorum in æternum.

Tabernacula eorum in progenie, & progenie : vocauerunt nomina sua in terris suis.

* Et homo, cum in honore esset, non intellexit : comparatus est iumentis insipientibus, & similis factus est illis.

* Hæc via illorum scandalum ipsis : & postea in ore suo complacent.

* Sicut oues in inferno positi sunt : mors depascet eos.

Et dominabuntur eorum iusti in matutino : & auxilium eorum veterascet in inferno a gloria eorum.

* Verumtamen Deus redimet animam meam de manu inferi, cum acceperit me.

* Ne timueris cum diues factus fuerit homo : & cum multiplicata fuerit gloria domus eius.

* Quoniam cum interierit, non sumet omnia : neque descendet cum eo gloria eius.

* Quia anima eius in vita ipsius benedicetur : confitebitur tibi cum benefeceris ei.

* Introibit usque in progenies patrum suorum : & usque in æternum non videbit lumen.

* Homo, cum in honore esset, non intellexit : comparatus est iumentis insipientibus, & similis factus est illis.

Psalmus Asaph. XLIX.

Deus deorum Dominus locutus est : & vocauit terram,

A solis ortu usque ad occasum : * ex Sion species decoris eius.

* Deus manifeste veniet : Deus noster & non silebit.

Ignis in conspectu eius exardescet : & in circuitu eius tempestas valida.

* Aduocabit cælum desursum : & terram discernere populum suum.

* Congregate illi sanctos eius : qui ordinant testamentum eius super sacrificia.

* Et annuntiabunt cæli iustitiam eius : quoniam Deus iudex est.

* Audi populus meus, & loquar : Israel, & testificabor tibi : Deus Deus tuus ego sum.

* Non in sacrificijs tuis arguam te : holocausta autem tua in conspectu meo sunt semper.

* Non accipiam de domo tua vitulos : neque de gregibus tuis hircos.

* Quoniam meæ sunt omnes feræ silvarum, iumenta in montibus & boues.

* Cognoui omnia volatilia cæli : & pulchritudo agri mecum est.

* Si esuriero, non dicam tibi : meus est enim orbis terræ, & plenitudo eius.

* Numquid manducabo carnes tauro- rum ? aut sanguinem hircorum potabo ?

* Immola Deo sacrificium laudis : & redde Altissimo vota tua.

* Et inuoca me in die tribulationis : eruam te, & honorificabis me.

* Peccatori autem dixit Deus : Quare tu enarras iustitias meas, & assumis testamentum meum per os tuum ?

* Tu vero odisti disciplinam : & proiecisti sermones meos retrorsum :

* Si videbas furem, currebas cum eo : & cum adulteris portionem tuam ponebas.

* Os tuum abundauit malicia : & lingua tua concinnabat dolos.

* Sedens aduersus fratrem tuum loquebaris, & aduersus filium matris tuæ ponebas scandalum : * hæc fecisti, & tacui.

Existimasti inique quoddam tui similis : arguam te, & statuam contra faciem tuam.

H h 1 Intelli.

* Intelligite hæc qui obliuiscimini Deum: nequando rapiat, & non sit qui eripiat.

* Sacrificium laudis honorificabit me: & illic iter, quo ostendam illi salutare Dei.

In finem, Psalmus David,

* Cum venit ad eum Nathan Propheta, quando intrauit ad Bethsabee.

(2. Reg. 12.) L.

Miserere mei Deus, secundum magnam misericordiam tuam.

Et secundum multitudinem miserationum tuarum, dele iniquitatem meam.

* Amplius laua me ab iniquitate mea: & a peccato meo munda me.

* Quoniam iniquitatem meam ego cognosco: & peccatum meum contra me est semper.

Rom. 1.4.4

* Tibi soli peccaui, & malum coram te feci: * Ut iustificeris in sermonibus tuis, & vincas cum iudicaris.

* Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum: & in peccatis concepit me mater mea.

* Ecce enim veritatem dilexisti: incerta, & occulta sapientie tue manifestasti mihi.

Leuit. 14.
Num. 19.

* Asperges me hyssopo, & munda- bor: lauabis me, & super niuem dealbabor.

* Auditui meo dabis gaudium & lætiam: & exultabunt ossa humiliata:

* Auerte faciem tuam a peccatis meis: & omnes iniquitates meas dele.

* Cor mundum crea in me Deus: & spiritum rectum innoua in visceribus meis.

* Ne proijcias me a facie tua: & spiritum sanctum tuum ne auferas a me.

* Redde mihi læticiam salutaris tui: & spiritu principali confirma me.

* Doebo iniquos vias tuas: & impii ad te conuerterentur.

* Libera me de sanguinibus Deus, Deus salutis meæ: & exultabit lingua mea iusticiam tuam.

* Domine, labia mea aperies: & os meum annuntiabit laudem tuam.

* Quoniam si voluisses sacrificiū dedissem utique: holocaustis nō delectaberis.

* Sacrificium Deo spiritus cōtribulatus: cor contritum, & humiliatum Deus non despicies.

* Benigne fac Domine in bona voluntate tua Sion: ut rēdificentur muri Ierusalem.

* Tunc acceptabis sacrificium iustitiæ, oblationes, & holocausta: tunc imponent super altare tuum vitulos.

In finem, Intellectus David,

* Cum venit Doeg Idumæus, & nunciauit Saul: Venit David in domum Achimelech.

(1. Reg. 22. 9.) L I.

Quid gloriaris in malicia, qui potes es in iniquitate?

* Tota die iniusticiam cogitauit lingua tua: sicut nouacula acuta fecisti dolum.

* Dilexisti maliciam super benignitatem: iniquitatem magis quam loqui æquitatem.

* Dilexisti omnia verba præcipitationis, lingua dolosa.

* Propterea Deus destruet te in finem, euellat te, & emigrabit te de tabernaculo tuo: & radicem tuam de terra uiuentium.

* Videbunt iusti, & timebunt, & super eum ridebunt, & dicent: * ecce homo, qui non posuit Deum adiutorem suum:

Sed sperauit in multitudine diuitiarum suarum: & præualuit in vanitate sua.

* Ego autem, sicut oliua fructifera in domo Dei, speraui in misericordia Dei in æternum: & in sæculum sæculi.

* Confitebor tibi in sæculum quia fecisti: & expectabo nomen tuum, quoniam bonum est in conspectu sanctorum tuorum.

In finem,

Pro Maeleth intelligentie David.

L I I.

Dixit insipiens in corde suo: Non est Deus.

* Corrupti sunt, & abominabiles facti sunt in iniquitatibus: non est qui faciat bonum.

Deus

11. 11. 2. 1

* Deus de celo prospexit super filios hominum : vt videat si est intelligens , aut requirens Deum .

Rom. 9. b. 13

* Omnes declinauerunt , simul inutiles facti sunt : non est qui faciat bonum , non est vsque ad vnum .

* Nonne scient omnes qui operantur iniquitatem , qui deuorant plebem meam vt cibum panis ?

* Deum non inuocauerunt : illic trepidauerunt timore , vbi non erat timor .

Quoniam Deus dissipauit ossa eorum qui hominibus placent : confusi sunt , quoniam Deus spreuit eos .

* Quis dabit ex Sion salutarem Israel ? cum conuerterit Deus captiuitatem plebis suae , exultabit Iacob , & latabitur Israel .

In finem ,

In carminibus intellectus Dauid ,
* Cum venissent Ziphai , & dixissent ad Saul : Nonne Dauid absconditus est apud nos ? (1. Reg. 23. 19. & 26. 1.)

L I I I.

Deus in nomine tuo saluum me fac : & in virtute tua iudica me .

* Deus exaudi orationem meam : auribus percipe verba oris mei .

* Quoniam alieni insurrexerunt aduersum me , & fortes quaesierunt animam meam : & non proposuerunt Deum ante conspectum suum .

* Ecce enim Deus adiuuat me : & Dominus susceptor est animae meae .

* Auerte mala inimicis meis : & in veritate tua disperse illos .

* Voluntarie sacrificabo tibi , & confitebor nomini tuo Domine : quoniam bonum est :

* Quoniam ex omni tribulatione eripuisti me : & super inimicos meos despexit oculus meus .

In finem , In carminibus intellectus Dauid . L I I I I.

Exaudi Deus orationem meam , & ne despexeris deprecationem meam : A

* intende mihi , & exaudi me .

Contristatus sum in exercitatione

mea : & conturbatus sum a voce inimici , & a tribulatione peccatoris .

Quoniam declinauerunt in me iniquitates : & in ira molesti erant mihi .

* Cor meum conturbatum est in me : & formido mortis cecidit super me .

* Timor & tremor venerunt super me : & contexerunt me tenebrae :

* Et dixi : Quis dabit mihi pennas sicut columbae , & volabo , & requiescam ?

* Ecce elongaui fugiens : & mansi in solitudine .

* Expectabam eum , qui saluum me fecit a pusillanimitate spiritus , & tempestate .

* Praecipita Domine , diuide linguas eorum : quoniam vidi iniquitatem , & contradictionem in ciuitate .

* Die ac nocte circudabit eam super muros eius iniquitas : & labor in medio eius , & iniustitia .

Et non defecit de plateis eius vsura , & dolus .

* Quoniam si inimicus meus maledixisset mihi , sustinuisssem utique .

C Et si is , qui oderat me , super me magna locutus fuisset : abscondissem me forsitan ab eo .

* Tu vero homo vnanimis : dux meus , & notus meus :

* Qui simul mecum dulces capiebas cibos : in domo Dei ambulauimus cum consensu .

* Veniat mors super illos : & descendant in infernum viuentes :

Quoniam nequitiae in habitaculis eorum : in medio eorum .

* Ego autem ad Deum clamaui : & Dominus saluabit me .

* Vespere , & mane , & meridie narabo & annuntiabo : & exaudiet vocem meam .

* Redimet in pace animam meam ab his , qui appropinquant mihi : quoniam inter multos erant mecum .

* Exaudiet Deus , & humiliabit illos , qui D est ante saecula .

Non enim est illis commutatio , & non timuerunt Deum : extendit manum suam in retribuendo .

Contaminauerunt testamentum eius , diuisi sunt ab ira vultus eius : & appropinquauit cor illius .

Molliti sunt sermones eius super oleum : & ipsi sunt iacula .

Hh 3 Iacta

¶ Mat. 6. d. 15
Luc. 12. c. 22
1. Pet. 5. b. 7

* **I**acta super Dominum curam tuā, 23
& ipse te enutriet: non dabit in æter-
num fluctuationem iusto.

* Tu vero Deus deduces eos, in pu- 24
teum interitus.

Viri sanguinum, & dolosi non dimi-
diabunt dies suos: ego autem sperabo in
te Domine.

In finem,

Pro populo, qui a Sanctis longe factus 1
est, David in tituli inscriptionem,
cum tenuerunt eum Allo-
phyli in Geth.

(1. Reg. 21. 12.) LV.

Miserere mei Deus, quoniam con- 2
culcavit me homo: tota die im- A
pugnans tribulavit me.

* Conculcaverunt me inimici mei to- 3
ta die: quoniam multi bellantes aduer-
sum me.

* Ab altitudine dici timebo: ego ve- 4
ro in te sperabo.

* In Deo laudabo sermones meos, in 5
Deo speravi: non timebo quid faciat
mihi caro.

* Tota die verba mea execrabantur: 6
aduersum me omnes cogitationes eo-
rum, in malum.

* Inhabitabunt & abscondent: ipsi 7
calcaneum meum obseruabunt. B

Sicut sustinuerunt animam meam, 8
* pro nihilo saluos facies illos: in ira po-
pulos confringes.

Deus, * vitam meam annunciaui ti- 9
bi: posuisti lacrymas meas in conspectu
tuo,

Sicut & in promissione tua: * tunc 10
conuertentur inimici mei retrorsum:

In quacunque die inuocauero te: ec-
ce cognoui quoniam Deus meus es.

* In Deo laudabo verbum, in Do- 11
mino laudabo sermonem: in Deo spe-
rani, non timebo quid faciat mihi ho-
mo.

* In me sunt Deus vota tua, quæ red- 12
dam, laudationes tibi.

* Quoniam eripuisti animam meam 13
de morte, & pedes meos de lapsu: ut
placeam coram Deo in lumine viuën-
tium.

In finem,

1 Ne disperdas, David in tituli inscriptio-
nem, cum fugeret a facie Saul in
speluncam.

(2. Reg. 22. 1. & 24. 4.) LVI.

Miserere mei Deus, miserere mei: 2
A quoniam in te confidit anima
mea.

Et in vmbra alarum tuarum sperabo,
donec transeat iniquitas.

3 * Clamabo ad Deum altissimum: 3
Deum qui benefecit mihi.

4 * Misit de cælo, & liberauit me: dedit 4
in opprobrium conculcantes me.

Misit Deus misericordiam suam, & 5
veritatem suam, * & eripuit animam
meam de medio cæulorum leonum: 5
dormiui conturbatus.

Filij hominum dentes eorum arma 6
& sagittæ: & lingua eorum gladius acu-
tus.

6 * Exaltare super cælos Deus: & in- 6
B omnem terram gloria tua.

7 * Laqueum parauerunt pedibus meis: 7
& incuruauerunt animam meam.

Foderunt ante faciem meam foueam: 8
& inciderunt in eam.

8 * Paratum cor meum Deus, para- 8
tum cor meum: cantabo, & psalmum
dicam.

9 * Exurge gloria mea, exurge psalte- 9
rium & cithara: exurgam diluculo.

10 * Confitebor tibi in populis Domi- 10
ne: & psalmum dicam tibi in gentibus:

11 * Quoniam magnificata est vsque ad 11
cælos misericordia tua, & vsque ad nu-
bes veritas tua.

12 * Exaltare super cælos Deus: & super 12
omnem terram gloria tua.

In finem,

1 Ne disperdas, David in tituli in-
scriptionem. LVII.

Si vere vtique iusticiam loquimini: re- 1
A sta iudicate filij hominum.

2 * Etenim in corde iniquitates opera- 2
mini: in terra iniusticias manus vestra
concinnant.

4 * Alienati sunt peccatores a vulua, 4
errauerunt ab vtero: locuti sunt fal-
sa.

5 * Furor illis secundum similitudinem 5
serpen-

serpentis : sicut aspidis surdæ , & obturantis aures suas ,

* Quæ non exaudiet vocem incantantium : & venefici incantantis sapienter .

* Deus conteret dentes eorum in ore ipsorum : molas leonum confringet Dominus .

* Ad nihilum devenient tamquam aqua decurrens : intendit arcum suum donec infirmantur .

* Sicut cera , quæ fluit , auferentur : supercecidit ignis , & non viderunt solem .

* Priusquam intelligerent spinæ vestris rhamnum : sicut viuentes , sic in ira absorbet eos .

* Lætabitur iustus cum viderit vindictam : manus suas lauabit in sanguine peccatoris .

* Et dicet homo : Si utique est fructus iusto : utique est Deus iudicans eos in terra .

In finem ,

Ne disperdas , David in tituli inscriptionem , quando misit Saul , & custodiuit domum eius , ut eum interficeret .

(1. Reg. 19. 11.) LVIII.

ERipe me de inimicis meis Deus meus : & ab insurgentibus in me libera me .

* Eripe me de operantibus iniquitatem : & de viris sanguinum salua me .

* Quia ecce ceperunt animam meam : irruerunt in me fortes .

* Neque iniquitas mea , neque peccatum meum Domine : sine iniquitate cucurri , & direxi .

* Exurge in occursum meum , & vide : & tu Domine Deus virtutum , Deus Israel ,

Intende ad visitandas omnes gentes : non miserearis omnibus , qui operantur iniquitatem .

* Conuerterentur ad vesperam : & famem patientur ut canes , & circuibunt ciuitatem .

* Ecce loquentur in ore suo , & gladius in labijs eorum : quoniam quis audiuit ?

* Et tu Domine deridebis eos : ad nihilum deduces omnes gentes .

* Fortitudinem meam ad te custodiâ ,

11 quia Deus susceptor meus es : * Deus meus misericordia eius præueniet me .

12 * Deus ostendet mihi super inimicos meos , ne occidas eos : nequando obliuiscantur populi mei .

Disperge illos in virtute tua : & depone eos protector meus Domine :

13 * Delictum oris eorum , sermonem labiorum ipsorum : & comprehendantur in superbia sua .

Et de execratione & mendacio annuntiabuntur * in consummatione : in ira consummationis , & non erunt .

Et scient quia Deus dominabitur Iacob : & finium terræ .

15 * Conuerterentur ad vesperam , & famem patientur ut canes : & circuibunt ciuitatem .

16 * Ipsi dispergentur ad manducandû : si vero non fuerint saturati , & murmurabunt .

17 * Ego autem cantabo fortitudinem tuam : & exultabo mane misericordiam tuam .

Quia factus es susceptor meus , & refugium meum , in die tribulationis meæ .

18 * Adiutor meus tibi psallam , quia Deus susceptor meus es : Deus meus misericordia mea .

In finem ,

1 Pro his , qui immutabuntur , in tituli inscriptionem ipsi David in doctrinam ,

2 * cum succendit Mesopotamiam Syriæ , & Sobal , & conuertit Ioab , & percussit Idumæam in valle Salinarum duodecim millia . (2. Reg. 8. 1. & 10. 7. & 1. Par. 18. 1.) LIX.

DEus repulisti nos , & destruxisti nos : iratus es , & misertus es nobis .

4 * Commouisti terram , & conturbasti eam : sana contritiones eius , quia commota est .

5 * Ostendisti populo tuo dura : potasti nos vino compunctionis .

6 * Dedisti metuentibus te significationem : ut fugiant a facie arcus :

7 Ut liberentur dilecti tui : saluum fac dextera tua , & exaudi me .

8 * Deus locutus est in sancto suo : Lætabor , & partabor Sichimam : & conuallem tabernaculorum metibor .

Hh 4 Meus

* Meus est Galaad, & meus est Manaf-
 ies: & Ephraim fortitudo capitis mei.
 Iudarex meus: * Moab olla spei meæ. 10
 In Idumæam extendam calceamentum
 meum: mihi alienigenæ subditi sunt.

* Quis deducet me in ciuitatem mu-
 nitam? quis deducet me vsque in Idu-
 mæam?

* Nonne tu Deus, qui repulisti nos: 11
 & non egredieris Deus in virtutibus
 nostris?

* Da nobis auxilium de tribulatione: 12
 quia vana salus hominis.

* In Deo faciemus virtutem: & ipse 14
 ad nihilum deducet tribulantes nos.

In finem,
 In hymnis David. LX.

Exaudi Deus deprecationem meam:
 intende orationi meæ.

* A finibus terræ ad te clamaui: dum
 anxietur cor meum, in petra exalta-
 sti me.

Deduxisti me, * quia factus es spes
 mea: turris fortitudinis a facie inimici.

* Inhabitabo in tabernaculo tuo in
 sæcula: protegar in velamento alarum
 tuarum.

* Quoniam tu Deus meus exaudisti
 orationem meam: dedisti hereditatem
 timentibus nomen tuum.

* Dies super dies regis adjicies: annos
 eius vsque in diem generationis & ge-
 nerationis.

* Permanet in æternum in conspectu
 Dei: misericordiam & veritatem eius
 quis requiret?

* Sic psalmum dicam nomini tuo in
 sæculum sæculi: vt reddam vota mea
 de die in diem.

In finem,
 Pro Idithun, Psalmus David. LXI.

Nonne Deo subiecta erit anima
 mea: ab ipso enim salutare meum.

* Nam & ipse Deus meus, & salutaris
 meus: susceptor meus, non mouebor
 amplius.

* Quousque irruitis in hominem? in-
 terficius vniuersi vos: tamquam parieti
 inclinato & maceræ depulsi?

* Verumtamen pretium meum cogi-

tauerunt repellere, cucurri in siti: ore
 suo benedicebant, & corde suo maledi-
 cebant.

* Verumtamē Deo subiecta esto ani-
 ma mea: quoniam ab ipso patientia mea:

* Quia ipse Deus meus, & saluator
 meus: adiutor meus non emigrabo.

* In Deo salutare meum, & gloria
 mea: Deus auxiliij mei, & spes mea in
 Deo est.

* Sperate in eo omnis congregatio
 populi, effundite coram illo corda ve-
 stra: Deus adiutor noster in æternum.

* Verumtamen vani filij hominum,
 mendaces filij hominum in stateris: vt
 decipiant ipsi de vanitate in idipsum.

* Nolite sperare in iniquitate, & ra-
 pinas nolite concupiscere: diuitiæ si af-
 fluant, nolite cor apponere.

* Semel locutus est Deus, duo hæc
 audiui, quia potestas Dei est, & tibi Do-
 mine misericordia: quia tu reddes vni-
 cuique iuxta opera sua.

Mat. 16. d. 27
 Rom. 2. b. 6
 1. Cor. 13. b. 8
 Gal. 6. b. 5

Psalmus David,

Cum esset in deserto Idumææ. (1. Reg.
 22. 5.) L X I I.

Deus Deus meus ad te de luce vigilo.
 Sitiuit in te anima mea, quàm mul-
 tipliciter tibi caro mea.

* In terra deserta, & inuia, & inaquo-
 sa: sic in sancto apparui tibi, vt viderem
 virtutem tuam, & gloriam tuam.

* Quoniam melior est misericordia
 tua super vitas: labia mea laudabunt te.

* Sic benedicam te in vita mea: & in
 nomine tuo leuabo manus meas.

* Sicut adipe & pinguedine repleatur
 anima mea: & labijs exultationis lau-
 dabit os meum.

* Si memor fui tui super stratum meum,
 in matutinis meditabor in te: * quia fui-
 sti adiutor meus.

Et in velamento alarum tuarum exul-
 tabo, adhæsit anima mea post te: me sus-
 cepit dextera tua.

* Ipsi vero in vanum quæserunt ani-
 mam meam, introibunt in inferiora ter-
 ræ: tradentur in manus gladij, partes
 vulpium erunt.

* Rex vero lætabitur in Deo, laudabun-
 tur omnes qui iurant in eo: quia obstru-
 ctum est os loquentium iniqua.

In fi-

In finem,
Psalmus Dauid. LXIII.

Exaudi Deus orationem meam cum
deprecor: a timore inimici eripe
animam meam.

* Protexisti me a conuentu malignan-
tium: a multitudine operantium iniqui-
tatem.

* Quia exacuerunt vt gladium linguas
suas: intenderunt arcum rem amaram,
vt sagittent in occultis immaculatum.

* Subito sagittabunt eum, & non ti-
mebunt: firmauerunt sibi sermonem,
nequam.

Narrauerunt vt absconderet laqueos:
dixerunt: Quis videbit eos?

* Scrutati sunt iniquitates: defecerunt
scrutantes scrutinio.

Accedet homo ad cor altum: & exal-
tabitur Deus.

Sagittæ paruulorum factæ sunt plagæ
eorum: & infirmatæ sunt contra eos
linguæ eorum.

Conturbati sunt omnes qui videbant
eos: & timuit omnis homo.

Et annunciauerunt opera Dei: & fa-
cta eius intellexerunt.

* Lætabitur iustus in Domino, & spe-
rabit in eo, & laudabuntur omnes re-
cti corde.

In finem, Psalmus Dauid,
Canticum Hieremiæ, & Ezechie-
lis populo transmigrationis,
cum inciperent exire.
LXIIII.

TE decet hymnus Deus in Sion: &
tibi reddetur votum in Ierusalem.

* Exaudi orationem meam: ad te om-
nis caro veniet.

* Verba iniquorum præualuerunt su-
per nos: & impietatibus nostris tu pro-
pitaberis.

* Beatus, quem elegisti, & assumpsisti:
inhabitabit in atrijs tuis.

Replebimur in bonis domus tuæ: san-
ctum est templum tuum, * mirabile
in æquitate.

Exaudi nos Deus salutaris noster, spes
omnium finium terræ, & in mari lon-
ge.

* Præparans montes in virtute tua,

1 accinctus potentia: * qui conturbas pro-
fundum maris sonum fluctuum eius.

9 Turbabuntur gentes, * & timebunt
qui habitant terminos a signis tuis: exi-
tus matutini & vespere delectabis.

10 * Visitasti terram & inebriasti eam:
multiplicasti locupletare eam.

Flumen Dei repletum est aquis, para-
sti cibum illorum: quoniam ita est præ-
paratio eius.

11 * Riuos eius inebria, multiplica geni-
mina eius: in stillicidijs eius lætabitur
germinans.

12 * Benedices coronæ anni benignitatis
tuæ: & campi tui replebuntur vberitate.

13 * Pinguescēt speciosa deserti: & exul-
tatione colles accingentur.

14 * Induti sunt arietes ouium, & valles
abundabunt frumento: clamabunt, ete-
nim hymnum dicent.

In finem,
1 Canticum Psalmi resurrectionis.
LXV.

2 **I**ubilare Deo omnis terra, * psalmum
A dicite nomini eius: date gloriam lau-
di eius.

3 * Dicite Deo quàm terribilia sunt
opera tua Domine! in multitudine vir-
tutis tuæ mentientur tibi inimici tui.

4 * Omnis terra adoret te, & psallat ti-
bi: psalmum dicat nomini tuo.

5 * Venite, & videte opera Dei: ter-
ribilis in cōsilijs super filios hominum.

6 * Qui conuertit mare in aridam, in
flumine pertransibunt pede: ibi læabi-
mur in ipso.

7 * Qui dominatur in virtute sua in
B æternum, oculi eius super gentes respi-
ciunt: qui exasperant non exaltentur
in semetipsis.

8 * Benedicite Gentes Deum nostrum:
& audiam facite vocem laudis eius,

9 * Qui posuit animam meam ad vi-
ram: & non dedit in commotionem pe-
des meos.

10 * Quoniā probasti nos Deus: igne nos
examinasti, sicut examinatur argentum.

11 * Induxisti nos in laqueum, posuisti
12 tribulationes in dorso nostro: * impo-
C suisti homines super capita nostra.

Transiuimus per ignem & aquam: &
eduxisti nos in refrigerium.

* Introi-

* Introibo in domum tuam in holocaustis : reddam tibi vota mea , * quæ 14
distinxerunt labia mea .

Et locutum est os meum , in tribulatione mea .

* Holocausta medullata offeram tibi 15
cum incenso arietum : offeram tibi boves cum hircis .

* Venite , audite , & narrabo , omnes 16
qui timetis Deum , quanta fecit animæ D meæ .

* Ad ipsum ore meo clamaui , & exaltaui 17
sub lingua mea .

* Iniquitatem si aspexi in corde meo , 18
non exaudiet Dominus .

* Propterea exaudiuit Deus , & attendit 19
voci deprecationis meæ .

* Benedictus Deus , qui non amouit 20
orationem meam , & misericordiam suam a me .

In finem ,

In hymnis, Psalmus Cantici David .

L X V I .

Deus misereatur nostri , & benedicat 2
nobis : illuminet vultum suum super nos , & misereatur nostri .

* Ut cognoscamus in terra viam tuam : 3
in omnibus gentibus salutare tuum .

* Confiteantur tibi populi Deus : confiteantur 4
tibi populi omnes .

* Latentur & exultent gentes : quoniam 5
iudicas populos in æquitate , & gentes in terra dirigis .

* Confiteantur tibi populi Deus : confiteantur 6
tibi populi omnes : * terra dedit fructum suum .

Benedicat nos Deus , Deus noster ,
* benedicat nos Deus : & metuant eum 7
omnes fines terræ .

In finem ,

Psalmus Cantici ipsi David .

L X V I I .

Exurgat Deus , & dissipentur inimi- 2
ci eius , & fugiant qui oderunt eum , a facie eius .

* Sicut deficit fumus , deficient : sicut 3
fluit cera a facie ignis , sic pereant peccatores a facie Dei .

* Et iusti epulentur , & exultent in 4
conspectu Dei : & delectentur in læticia .

* Cantate Deo , psalmum dicite 5
omini eius : iter facite ei , qui ascendit super occasum : Dominus nomen illi .

* Exultate in conspectu eius , turbabuntur 6
a facie eius , * patris orphanorum , & iudicis viduarum .

7 * Deus in loco sancto suo : * Deus qui inhabitare facit vnus moris in domo :

Qui educit vinctos in fortitudine ,
similiter eos , qui exasperant , qui habitant in sepulchris .

8 * Deus cum egredereris in conspectu populi tui , cum pertransires in deserto :

9 * Terra mota est , etenim celi distillauerunt a facie Dei Sinai , a facie Dei Israel .

10 * Pluuiam voluntariam segregabis
B Deus hereditari tuæ : & infirmata est , tu vero perfecisti eam .

11 * Animalia tua habitabunt in ea : parasti in dulcedine tua pauperi , Deus .

12 * Dominus dabit verbum euangelizantibus , virtute multa .

13 * Rex virtutum dilecti dilecti : & speciei domus diuidere spolia .

14 * Si dormiatis inter medios cleros , pennæ columbæ deargentatæ , & posteriora dorsi eius in pallore auri .

15 * Dum discernit cælestis reges super eam , niue dealbabuntur in Selmon :

16 * mons Dei , mons pinguis .

17 Mons coagulatus , mons pinguis : * ut quid suspicamini montes coagulatos ?

Mons , in quo beneplacitum est Deo habitare in eo : etenim Dominus habitabit in finem .

18 * Currus Dei decem millibus multiplex , millia latantium : Dominus in eis in Sina in sancto .

19 * Ascendisti in altum , cepisti captiuitatem : accepisti dona in hominibus :
C Etenim non credentes , inhabitare Dominum Deum .

20 * Benedictus Dominus die quotidie : prosperum iter faciet nobis Deus salutarium nostrorum .

21 * Deus noster , Deus saluos faciendi : & Domini Domini exitus mortis .

22 * Verumtamen Deus confringet capita inimicorum suorum : verticem capilli perambulantium in delictis suis .

23 * Dixit Dominus : Ex Basan conuertam , conuertam in profundum maris :

24 * Ut intingatur pes tuus in sanguine : lingua

lingua canum tuorum ex inimicis, ab ipso.

* Viderunt ingressus tuos Deus, ingressus Dei mei: regis mei qui est in sancto.

* Præuenerunt principes cōiuncti psallentibus, in medio iuencularum tympanistiarum.

* In ecclesijs benedicite Deo Domino, de fontibus Israel.

* Ibi Benjamin adolescentulus, in mentis excessu.

Principes Iuda, duces eorum: principes Zabulon, principes Nephthali.

* Manda Deus virtuti tuæ: confirma hoc Deus, quod operatus es in nobis.

* A templo tuo in Ierusalem, tibi offerent reges munera.

* In creta feras arundinis, congregatio taurorum in vaccis populorum: ut excludant eos, qui probati sunt argento.

Disipa gentes, quæ bella volunt: venient legati ex Æthiopia præueniet manus eius Deo.

* Regna terræ, cantate Deo: psallite Domino: psallite Deo, qui ascendit super cælum cæli, ad Orientem.

Ecce dabit voci suæ vocem virtutis, date gloriam Deo super Israel, magnificentia eius, & virtus eius in nubibus.

* Mirabilis Deus in sanctis suis, Deus Israel ipse dabit virtutem, & fortitudinem plebi suæ, benedictus Deus.

In finem, pro ijs, qui commutabuntur, David. L X V I I I.

Saluum me fac Deus: quoniam intrauerunt aquæ usque ad animam meam.

* Infixus sum in limo profundi: & non est substantia.

Veni in altitudinem maris: & tempestas demersit me.

* Laboravi clamans, rauce factæ sunt fauces meæ: defecerunt oculi mei, dum spero in Deum meum.

* Multiplicati sunt super capillos capitis mei, qui oderunt me gratis.

Cōfortati sunt qui persecuti sunt me inimici mei iniuste: quæ non rapui, tunc exoluebam.

* Deus tu scis insipientiam meam: & delicta mea a te non sunt abscondita.

* Non erubescant in me qui expectant

te Domine, Domine virtutum.

Non confundantur super me qui querunt te, Deus Israel.

* Quoniam propter te sustinui opprobrium: operuit confusio faciem meam.

* Extraneus factus sum fratribus meis, & peregrinus filijs matris meæ.

* Quoniam zelus domus tuæ comedie me: & opprobria exprobrantium tibi, ceciderunt super me. || Ioan. 2. d. 17
Rom. 15. 4. 3

* Et operui in ieiunio animam meam: & factum est in opprobrium mihi.

* Et posui vestimentum meum cilicium: & factus sum illis in parabolam.

* Aduersum me loquebantur qui sedebat in porta: & in me psallebant qui bibeant vinum.

* Ego vero orationem meam ad te Domine: tempus beneplaciti Deus.

In multitudine misericordiæ tuæ exaudi me, in veritate salutis tuæ:

* Eripe me de luto, ut non insigam: libera me ab ijs, qui oderunt me, & de profundis aquarum.

* Non me demergat tempestas aquarum, neque absorbeat me profundum: neque urgeat super me puteus os suum.

* Exaudi me Domine, quoniam benigna est misericordia tua: secundum multitudinem miserationum tuarum respice in me.

* Et ne auertas faciem tuam a puero tuo: quoniam tribulor, velociter exaudi me.

* Intende animæ meæ, & libera eam: propter inimicos meos eripe me.

* Tu scis improprium meum, & confusionem meam, & reuerentiam meam.

* In cōspectu tuo sunt omnes qui tribulant me, improprium expectauit cor meum, & miseriam.

Et sustinui qui simul contristaretur, & non fuit: & qui consolaretur, & non inueni.

* Et dederunt in escam meam fel: & in siti mea potauerunt me aceto. || Mat. 27. 48

* Fiat mensa eorum coram ipsis in laqueum, & in retributiones, & in scandalum.

* Obscurentur oculi eorum ne videant: & dorsum eorum semper incurua.

* Effunde super eos iram tuam: & furor iræ tuæ comprehendat eos.

Fiat

I Aq. 1. d. 30

* Fiat habitatio eorum deserta: & in tabernaculis eorum non sit qui inhabitet.

* Quoniam quem tu percussisti, persecuti sunt: & super dolorem vulnerum meorum addiderunt.

* Appone iniquitatem super iniquitatem eorum: & non intrent in iustitiam tuam.

* Deleantur de Libro viuentium: & cum iustis non scribantur.

* Ego sum pauper & dolens: salus tua Deus suscepit me.

* Laudabo nomen Dei cum cantico: & magnificabo eum in laude.

* Et placebit Deo super vitulum novellum: cornua producentem & ungulas.

* Videant pauperes & latentur: quare Deum, & viuet anima vestra:

* Quonia exaudiuit pauperes Dominus: & victos suos non despexit.

* Laudent illum celi & terra, mare, & omnia reptilia in eis.

* Quoniam Deus saluam faciet Sion: & edificabuntur ciuitates Iuda.

Et inhabitabunt ibi, & hereditate acquirant eam.

* Et semen seruorum eius possidebit eam, & qui diligunt nomen eius, habitabunt in ea.

In finem, Psalmus David,
In rememorationem, quod saluum
fecerit eum Dominus.
L X I X.

Deus in adiutorium meum intende: Domine ad adiuuandum me festina.

* Confundantur, & reuertantur, qui querunt animam meam:

* Auertantur retrorsum, & erubescant, qui volunt mihi mala:

Auertantur statim erubescences, qui dicunt mihi: Euge, euge.

* Exultent & latent in te omnes qui querunt te, & dicant semper: Magnificetur Dominus: qui diligunt salutare tuum.

* Ego vero egenus, & pauper sum: Deus adiuua me.

Adiutor meus, & liberator meus es tu: Domine ne moreris.

Psalmus David;

Filiorum Ionadab, & priorum capitulorum.
L X X.

A In te Domine speraui, non confundar in aeternum: in iusticia tua libera me, & eripe me.

Inclina ad me aurem tuam, & salua me.

* Esto mihi in Deum protectorem, & in locum munitum: ut saluum me facias,

Quoniam firmamentum meum, & refugium meum es tu.

* Deus meus eripe me de manu peccatoris, & de manu contra legem agentis & iniqui:

* Quoniam tu es patientia mea Domine: Domine spes mea a iuuentute mea.

* In te confirmatus sum ex utero: de vetre matris meae tu es protector meus:

In te cantatio mea semper: tamquam prodigiū factus sum multis: & tu adiutor fortis.

* Repleatur os meum laude, ut cantem gloriam tuam: tota die magnitudinem tuam.

* Ne proijcias me in tempore senectutis: cum defecerit virtus mea, ne derelinquas me.

* Quia dixerunt inimici mei mihi: & qui custodiebant animam meam, consiliū fecerunt in vnum,

* Dicentes: Deus dereliquit eum, persequimini, & comprehendite eum: quia non est qui eripiat.

* Deus ne elongeris a me: Deus meus in auxilium meum respice.

* Confundantur, & deficiant detrahentes animae meae: operiantur confusione, & pudore qui querunt mala mihi.

* Ego autem semper sperabo: & adjiciam super omnem laudem tuam.

* Os meum annuntiabit iustitiam tuam: tota die salutare tuum.

Quoniam non cognoui litteraturam, introibo in potentias Domini: Domine memorabor iustitiae tuae solius.

* Deus docuisti me a iuuentute mea: & usque nunc pronuntiabo mirabilia tua.

* Et usque in senectam & senium: Deus ne derelinquas me,

Donec

Donec annunciem brachium tuū generationi omni, quæ ventura est:

Potentiam tuam, * & iustitiam tuam 19
Deus vsque in altissima, quæ fecisti magna: Deus quis similis tibi?

* Quantas ostendisti mihi tribulationes multas, & malas: & conuersus viuificasti me: & de abyssis terræ iterum reduxisti me:

* Multiplicasti magnificentiam tuam: 21
& conuersus consolatus es me.

* Nam & ego confitebor tibi in vasis 21
psalmi veritatem tuam: Deus psallam tibi in cithara, sanctus Israel.

* Exultabunt labia mea cum cantauero tibi: & anima mea, quam redemisti.

* Sed & lingua mea tota die meditabitur iustitiam tuam: cum confusi & reueriti fuerint qui quarunt mala mihi.

Psalmus,

In Salomonem. LXXI.

Deus iudicium tuum regi da: & iustitiam tuam filio regis:

Iudicare populum tuum in iustitia, & pauperes tuos in iudicio.

* Suscipiant montes pacem populo: & colles iustitiam.

* Iudicabit pauperes populi, & saluos faciet filios pauperum: & humiliabit calumniatorem.

* Et permanebit cum Sole, & ante Lunam, in generatione & generationem.

* Descendet sicut pluuia in vellus: & sicut stillicidia stillantia super terram.

* Orietur in diebus eius iustitia, & abundantia pacis: donec auferatur luna.

* Et dominabitur a mari vsque ad mare: & a flumine vsque ad terminos orbis terrarum.

* Coram illo procident Æthiopes: & inimici eius terram lingent.

* Reges Tharsis, & insulæ munera offerent: reges Arabum, & Saba dona adducent:

* Et adorabūt eum omnes reges terrarum: omnes gentes seruient ei:

* Quia liberabit pauperē a potente: & pauperem, cui non erat adiutor.

Parcet pauperi & inopi: & animas pauperum saluas faciet.

* Ex viris & iniquitate redimet ani-

mas eorum: & honorabile nomen eorum coram illo.

15 * Et viuet, & dabitur ei de auro Arabia, & adorabunt de ipso semper: tota die benedicent ei.

16 * Et erit firmamentū in terra in summis montium, superextolletur super Libanum fructus eius: & florebut de ciuitate sicut foenum terræ.

17 * Sit nomen eius benedictū in sæcula: ante Solem permanet nomen eius.

Et benedicentur in ipso omnes tribus terræ: omnes gentes magnificabunt eum.

18 * Benedictus Dominus Deus Israel, qui facit mirabilia solus:

19 * Et benedictū nomen maiestatis eius in æternum: & replebitur maiestate eius omnis terra: fiat, fiat.

20 * Defecerunt laudes Dauid filij Iesse.

Psalmus Asaph. LXXII.

A Quam bonus Israel Deus his, qui recto sunt corde:

* Mei autem pene moti sunt pedes: pene effusi sunt gressus mei.

* Quia zelauī super iniquos, pacem peccatorum videns.

* Quia non est responsum morti eorum: & firmamentum in plaga eorum.

* In labore hominum non sunt, & cum hominibus non flagellabuntur:

* Ideo tenuit eos superbia, operiti sunt iniquitate & impietate sua.

* Prodiit quasi ex adipe iniquitas eorum: transierunt in affectum cordis.

* Cogitauerunt, & locuti sunt nequitiam: iniquitatem in excelsis locuti sunt.

* Posuerunt in cælum os suum: & lingua eorum transiit in terra.

* Ideo conuertetur populus meus hic: & dies pleni inuenientur in eis.

* Et dixerunt: Quomodo scit Deus, & si est scientia in excelsis?

* Ecce ipsi peccatores, & abundantes in sæculo, obtinuerunt diuitias.

* Et dixi: Ergo sine causa iustificauī cor meum, & laui inter innocentes manus meas:

* Et fui flagellatus tota die, & castigatio mea in matutinis.

* Si dicebam: Narrabo sic: ecce nationem

tionem filiorum tuorum reprobaui. C
 * Existimabam ut cognoscerem hoc, 16
 labor est ante me:
 * Donec intrem in Sanctuarium Dei: 17
 & intelligam in nouissimis eorum.
 * Verumtamen propter dolos posui- 18
 sti eis: deiecisti eos dum alleuarentur.
 * Quomodo facti sunt in desolatione, 19
 subito defecerunt: perierunt propter ini-
 quitatem suam.
 * Velut somnium surgentium Domi- 20
 ne, in ciuitate tua imaginem ipsorum ad
 nihilum rediges.
 * Quia inflammatum est cor meum, 21
 & renes mei commutati sunt: * & ego 22
 ad nihilum redactus sum, & nesciui.
 * Ut iumentum factus sum apud te: 23
 & ego semper tecum.
 * Tenuisti manum dexteram meam: 24
 & in voluntate tua deduxisti me, & cum D
 gloria suscepisti me.
 * Quid enim mihi est in caelo? & a te 25
 quid volui super terram?
 * Defecit caro mea, & cor meum: 26
 Deus cordis mei, & pars mea Deus in
 æternum.
 * Quia ecce, qui elongant se a te, pe- 27
 ribunt: perdidisti omnes, qui fornican-
 tur abs te.
 * Mihi autem adhærere Deo bonum 28
 est: ponere in Domino Deo spem meam:
 Ut annunciem omnes prædicationes
 tuas, in portis filix Sion.

Intellectus Asaph. LXXIII. 2

VT quid Deus repulisti in finem: A
 iratus est furor tuus super oues pa-
 scuz tuas?
 * Memor esto congregationis tuas, quã 3
 possedisti ab initio.
 Redemisti Virgam hereditatis tuas:
 mons Sion, in quo habitasti in eo.
 * Leua manus tuas in superbias eorũ 4
 in finem: quanta malignatus est inimi-
 cus in sancto!
 * Et gloriati sunt qui oderunt te: in 4
 medio sollempnitatis tuas.
 Posuerunt signa sua, signa: * & non 5
 cognouerunt sicut in exitu super sum-
 mum.
 Quasi in silua lignorum securibus * ex- 6
 ciderunt ianuas eius in idipsum: in se-
 curi, & ascia deiecerunt eam.

7 * Incenderunt igni Sanctuariũ tuum: 14. Reg. 15. 20
 in terra polluerunt tabernaculum nomi-
 nis tui.
 8 * Dixerunt in corde suo cognatio eo-
 rum simul: quiescere faciamus omnes
 dies festos Dei a terra.
 9 * Signa nostra non vidimus, iam non
 est propheta: & nos non cognoscet am-
 plius.
 10 * Usquequo Deus improperebit ini-
 micus: irritat aduersarius nomen tuum
 in finem?
 11 * Ut quid auertis manum tuam, &
 dexteram tuam, de medio sinu tuo in
 finem?
 12 * Deus autem rex noster ante facu- 11. Luc. 1. 3. 70
 la: operatus est salutem in medio terrarũ.
 13 * Tu confirmasti in virtute tua ma-
 re: contribulasti capita draconum in
 aquis.
 14 * Tu confregisti capita draconis: de-
 disti eum escam populis Æthiopum.
 15 * Tu dirupisti fontes, & torrentes: tu
 siccasti fluuios Ethan.
 16 * Tuus est dies, & tua est nox: tu fa-
 bricatus es auroram & solem.
 17 * Tu fecisti omnes terminos terrarũ:
 astatem & ver tu plasmasti eas.
 18 * Memor esto huius, inimicus impro-
 perauit Domino: & populus insipiens
 incitauit nomen tuum.
 19 * Ne tradas bestiis animas confitentes
 D tibi, & animas pauperum tuorum ne
 obliuiscaris in finem.
 20 * Respice in testamentum tuum: quia
 repleti sunt, qui obscurati sunt terrarũ do-
 mibus iniquitatum.
 21 * Ne auertatur humilis factus confu-
 sus: pauper & inops laudabunt nomen
 tuum.
 22 * Exurge Deus, iudica causam tuam:
 memor esto impropriorum tuorum,
 eorum quæ ab insipiente sunt tota die.
 23 * Ne obliuiscaris voces inimicorum
 tuorum: superbia eorum, qui te ode-
 runt, ascendit semper.

In finem, Ne corrumpas,
 Psalmus Cantici Asaph.
 LXXIII.

Confitebimur tibi Deus: confitebi-
 mur, & inuocabimus nomen tuum.
 Narrabimus mirabilia tua: * cum ac-
 cepero

cepero tempus, ego iustitias iudicabo.

* Liquefacta est terra, & omnes qui habitant in ea: ego confirmaui columnas eius.

* Dixi iniquis: Nolite inique agere: & delinquentibus: Nolite exaltare cornu:

* Nolite extollere in altum cornu vestrum: nolite loqui aduersus Deum iniquitatem.

* Quia neque ab Oriente, neque ab Occidente, neque a desertis montibus: B

* quoniam Deus iudex est.

Hunc humiliat, & hunc exaltat: * quia calix in manu Domini vini meri plenus misto.

Et inclinauit ex hoc in hoc: verumtamen fax eius non est exinanita: bibent omnes peccatores terræ.

* Ego autem annuntiabo in sæculum: 10 cantabo Deo Iacob.

* Et omnia cornua peccatorum confringam: & exaltabuntur cornua iusti.

In finem, in Laudibus,

Psalmus Asaph,

Canticum ad Assyrios. LXXV.

NOtus in Iudæa Deus: in Israel magnum nomen eius.

* Et factus est in pace locus eius: & habitatio eius in Sion.

* Ibi confregit potentias arcuum, scutum, gladium, & bellum.

* Illuminans tu mirabiliter a montibus æternis: * turbati sunt omnes insipientes corde.

Dormierunt somnum suum: & nihil inuenerunt omnes viri diuitiarum in manibus suis.

* Ab increpatione tua Deus Iacob dormitauerunt qui ascenderunt equos.

* Tu terribilis es, & quis resistet tibi? ex tunc ira tua.

* De cælo auditum fecisti iudicium: terra tremuit & quieuit.

* Cum exurgeret in iudicium Deus, ut saluos faceret omnes mansuetos terræ.

* Quoniam cogitatio hominis confitebitur tibi: & reliquæ cogitationis diem festum agent tibi.

* Vouete, & reddite Domino Deo vestro: omnes qui in circuitu eius offeris munera.

11 Terribili * & ei qui aufert spiritum principum, terribili apud reges terræ.

In finem, pro Idithun,
Psalmus Asaph, LXXVI.

VOce mea ad Dominum clamaui: A voce mea ad Deum, & intendit mihi.

* In die tribulationis meæ Deum exquisiui, manibus meis nocte contra eum: & non sum deceptus.

4 Renuit consolari anima mea, * memor fui Dei, & delectatus sum, & exercitatus sum: & defecit spiritus meus.

* Anticipauerunt vigilias oculi mei: turbatus sum, & non sum locutus.

* Cogitaui dies antiquos: & annos æternos in mente habui.

7 * Et meditatus sum nocte cum corde meo, & exercitabar, & scopebam spiritum meum.

* Numquid in æternum proijciat Deus: aut non apponet ut complacior sit adhuc?

* Aut in finem misericordiam suam abscindet, a generatione in generationem?

10 * Aut obliuiscetur misereri Deus? aut continebit in ira sua misericordias suas?

11 * Et dixi nunc exæpi: hæc mutatio dextera Excelsi.

12 * Memor fui operum Domini: quia memor ero ab initio mirabilium tuorum.

13 * Et meditabor in omnibus operibus tuis: & in adinventionibus tuis exercebor.

14 * Deus in sancto via tua: quis Deus magnus sicut Deus noster? * tu es Deus qui facis mirabilia.

Notam fecisti in populis virtutem tuam: * redemisti in brachio tuo populum tuum, filios Iacob, & Ioseph.

17 * Viderunt te aquæ Deus, viderunt te aquæ: & timuerunt, & turbatae sunt abyssi.

18 * Multitudo sonitus aquarum: vocem dederunt nubes.

19 Et enim sagittæ tuæ transiunt: * vox tonitru tui in rota.

Illuxerunt conuulsiones tuæ orbi terræ: commota est & contremuit terra.

* In

* In mari via tua , & semita tua in aquis multis : & vestigia tua non cognoscuntur .

^{Exo. 14. c. 19} * Deduxisti sicut oves populum tuum , in manu Moysi & Aaron .

Intellectus Asaphi . LXXVII .

Atendite popule meus legem meam : A inclinare aurem vestram in verba oris mei .

* Aperiam in parabolis os meum : loquar propositiones ab initio .

* Quanta audiuius & cognouimus ea : & patres nostri narrauerunt nobis .

* Non sunt occultata a filiis eorum , in generatione altera .

Narrantes laudes Domini , & virtutes eius , & mirabilia eius quae fecit .

* Et suscitauit testimonium in Iacob : & legem posuit in Israel .

Quanta mandauit patribus nostris nota facere ea filiis suis : * Ut cognoscat generatio altera .

Filij qui nascuntur , & exurgent , & narrabunt filiis suis ,

* Ut ponant in Deo spem suam , & non obliuiscantur operum Dei : & mandata eius exquirant .

* Ne fiant sicut patres eorum : generatio praua & exasperans .

Generatio , quae non direxit cor suum : & non est creditus cum Deo spiritus eius .

* Filij Ephrem intendentes & mittentes arcum : conuersi sunt in die belli .

* Non custodierunt testamentum Dei : & in lege eius noluerunt ambulare .

* Et obliui sunt benefactorum eius , & mirabilium eius quae ostendit eis .

* Coram patribus eorum fecit mirabilia in terra Aegypti , in campo Taneos .

^{Exo. 14. c. 11} * Interruptit mare , & perduxit eos : & statuit aquas quasi in vitro .

* Et deduxit eos in nube diei : & tota nocte in illuminatione ignis .

^{Exo. 17. b. 6} * Interruptit petram in cremo : & ^{Psalm. 104. d. 33.} adaquauit eos velut in abyssu multa .

* Et eduxit aquam de petra : & detulit tamquam flumina aquas .

* Et apposuerunt adhuc peccare ei : in iram excitauerunt Excelsum in iniquosum

* Et tentauerunt Deum in cordibus

fuis : ut peterent escas animabus suis .

¹⁹ * Et male locuti sunt de Deo : dixerunt : Numquid poterit Deus parare mensam in deserto ?

²⁰ * Quoniam percussit petram , & fluxerunt aquae , & torrentes inundauerunt .

Numquid & panem poterit dare , aut parare mensam populo suo ?

²¹ * Ideo audiuit Dominus , & distulit : & ignis accensus est in Iacob , & ira ascendit in Israel : ^{Num. 11. a. 3}

²² * Quia non crediderunt in Deo , nec sperauerunt in salutari eius :

²³ * Et mandauit nubibus desuper , & ianuas caeli aperuit .

²⁴ * Et pluit illis manna ad manducandum , & panem caeli dedit eis . ^{Exod. 16. a. 4}

²⁵ * Panem angelorum manducauit hominibus : cibaria misit eis in abundantia . ^{Num. 11. b. 7}

²⁶ * Transtulit Austrum de caelo : & induxit in virtute sua Africum . ^{Ioan. 6. d. 31}

²⁷ * Et pluit super eos sicut puluerem , carnes : & sicut arenam maris volatilia pennata . ^{1. Cor. 10. a. 8}

²⁸ * Et ceciderunt in medio castrorum eorum : circa tabernacula eorum . ^{Num. 11. g. 31}

²⁹ * Et manducauerunt & saturati sunt nimis , & desiderium eorum attulit eis :

³⁰ * non sunt fraudati a desiderio suo . ^{Num. 11. g. 31}

Adhuc escas eorum erant in ore ipsorum : & ira Dei ascendit super eos .

Et occidit pingues eorum , & electos Israel impediuit .

³¹ * In omnibus his peccauerunt adhuc : & non crediderunt in mirabilibus eius .

³² * Et defecerunt in vanitate dies eorum : & anni eorum cum festinatione .

³³ * Cum occideret eos , quarebatur eum : & reuertebantur , & diluculo veniebant ad eum .

³⁴ * Et rememorati sunt quia Deus adiutor est eorum : & Deus excelsus redemptor eorum est .

³⁵ * Et dilexerunt eum in ore suo , & lingua sua mentiti sunt ei :

³⁶ * Cor autem eorum non erat rectum cum eo : nec fideles habiti sunt in testamento eius .

³⁷ * Ipse autem est misericors , & propitius fiet peccatis eorum : & non disperdet eos .

Et abundauit ut auerteret iram suam : & non accendit omnem iram suam :

³⁸ * Et recordatus est quia caro sunt : spiritus

spiritus vadens, & non rediens.

* Quoties exacerbauerunt eum in deserto, in iram concitauerunt eum in iniquo.

* Et conuersi sunt, & tentauerunt Deum: & sanctum Israel exacerbauerunt.

* Non sunt recordati manus eius, die qua redemit eos de manu tribulantis,

* Sicut posuit in Aegypto signa sua, & prodigia sua in campo Taneos.

Exo. 7. d. 10 * Et conuertit in sanguinem flumina eorum, & imbres eorum, ne biberent.

Exod. 8. a. 6 f. 24 * Misit in eos coenomyiam, & comedit eos: & ranam, & disperdidit eos.

Exo. 10. c. 15 * Et dedit argumini fructus eorum: & labores eorum locustae.

Exod. 9. f. 25 * Et occidit in grandine vineas eorum: & moros eorum in pruina.

* Et tradidit grandini iumenta eorum: & possessionem eorum igni.

* Misit in eos iram indignationis suae: indignationem, & iram, & tribulationem: immisiones per angelos malos.

* Viam fecit semitae irae suae, non percutit a morte animabus eorum: & iumenta eorum in morte conclusit.

Exo. 12. d. 29 * Et percussit omne primogenitum in terra Aegypti: primitias omnis laboris eorum in tabernaculis Cham.

* Et abstulit sicut oves populum suum: & perduxit eos tamquam gregem in deserto.

Exo. 14. c. 27 * Et deduxit eos in spe, & non timuerunt: & inimici eorum operuit mare.

* Et induxit eos in montem sanctificationis suae, montem, quem acquisiuit dextera eius.

Ios. 11. d. 19 * Et eiecit a facie eorum Gentes: & sorte diuisit eis terram in funiculo distributionis.

* Et habitare fecit in tabernaculis eorum tribus Israel.

* Et tentauerunt, & exacerbauerunt Deum excelsum: & testimonia eius non custodierunt.

* Et auerterunt se, & non seruauerunt pactum: quemadmodum patres eorum, conuersi sunt in arcum prauum.

* In iram concitauerunt eum in collibus suis: & in sculpilibus suis ad iramulationem eum prouocauerunt.

* Audiuit Deus, & spreuit: & ad nihilum redegit valde Israel.

* Et repulit tabernaculum Silo, ta-

bernaculum suum, ubi habitauit in hominibus.

61 * Et tradidit in captiuitatem virtutem eorum: & pulchritudinem eorum in manus inimici.

62 * Et conclusit in gladio populum suum: & hereditatem suam spreuit.

63 * Iuuenes eorum comedit ignis: & virgines eorum non sunt lamentatae.

64 * Sacerdotes eorum in gladio ceciderunt: & viduae eorum non plorabantur.

65 * Et excitatus est tamquam dormiens Dominus, tamquam potens crapulatus a vino.

66 * Et percussit inimicos suos in posteriora: opprobrium sempiternum dedit illis.

67 * Et repulit tabernaculum Ioseph: & tribum Ephraim non elegit:

68 * Sed elegit tribum Iuda, montem Sion quem dilexit.

69 * Et edificauit sicut unicornium sanctificium suum in terra, quam fundauit in saecula.

70 * Et elegit Dauid seruum suum, & sustulit eum de gregibus ouium: de post fortantes accepit eum,

71 * Pascere Iacob seruum suum, & Israel hereditatem suam:

72 * Et paut eos in innocentia cordis sui: & in intellectibus manuum suarum deduxit eos.

1 Psalmus Asaph. LXXVIII.

A Deus venerunt Gentes in hereditate tuam, polluerunt templum sanctum tuum: posuerunt Ierusalem in pomorum custodiam.

2 * Posuerunt morticina seruorum tuorum, escas volatilibus caeli: carnes sanctorum tuorum bestiis terrae.

3 * Effuderunt sanguinem eorum tamquam aquam in circuitu Ierusalem: & non erat qui sepeliret.

4 * Facti sumus opprobrium vicinis nostris: subsannatio & illusio his, qui in circuitu nostro sunt.

5 * Usquequo Domine irasceris in fine: accendetur velut ignis zelus tuus?

6 * Effunde iram tuam in Gentes, quae te non nouerunt: & in regna, quae nomen tuum non inuocauerunt: Ier. 10. d. 25.

Ii Quia

* Quia comederunt Iacob : & locum
eius desolauerunt.

11. 64. 69 * "Ne memineris iniquitatum nostrarum antiquarum, cito anticipent nos misericordie tue : quia pauperes facti sumus nimis.

* Adiua nos Deus salutaris noster : & propter gloriam nominis tui Domine libera nos : & propicius esto peccatis nostris, propter nomen tuum :

* Ne forte dicant in Gentibus : Vbi est Deus eorum ? & innotescat in nationibus coram oculis nostris.

Vltio sanguinis feruorum tuorum, qui effusus est : * introeat in conspectu tuo gemitus compeditorum.

Secundum magnitudinem brachij tui, posside filios mortificatorum.

* Et redde vicinis nostris septuplum in sinu eorum : improperium ipsorum, quod exprobrauerunt tibi Domine.

* Nos autem populus tuus, & oves pascue tue, confitebimur tibi in seculum :

In generationem & generationem annuntiabimus laudem tuam.

In finem, Pro ijs, qui commutabuntur, testimonium Asaph, Psalmus.

L X X I X.

Q Vi regis Israel, intende : qui deducis velut ouem Ioseph.

Qui sedes super cherubim, manifestare coram Ephraim, Benjamin, & Manasse.

Excita potentiam tuam, & veni, ut saluos facias nos.

* Deus conuertere nos : & ostende faciem tuam, & salui erimus.

* Domine Deus virtutum, quousque irasceris super orationem serui tui ?

* Cibabis nos pane lacrymarum : & potum dabis nobis in lacrymis in mensura.

* Posuisti nos in contradictionem vicinis nostris : & inimici nostri subsannauerunt nos.

* Deus virtutum conuertere nos : & ostende faciem tuam : & salui erimus.

* Vineam de Egypto transtulisti : eiecisti Gentes, & plantasti eam.

* Dux itineris fuisti in conspectu eius : plantasti radices eius, & impleuit terra.

* Operuit montes umbra eius : & arbusta eius cedros Dei.

* Extendit palmites suos usque ad mare : & usque ad flumen propaggines eius.

* Vt quid destruxisti maceriam eius : & vindemiant eam omnes, qui pratergrediuntur viam ?

* Exterminauit eam aper de filua : & singularis ferus depastus est eam.

* Deus virtutum conuertere : respice de celo, & vide, & visita vineam istam.

* Et perface eam, quam plantauit dextera tua : & super filium hominis, quem confirmasti tibi.

* Incensa igni, & suffossa ab increpatione vultus tui peribunt.

* Fiat manus tua super virum dexterae tue : & super filium hominis, quem confirmasti tibi.

* Et non discedimus a te, viuificabis nos : & nomen tuum inuocabimus.

* Domine Deus virtutum conuertere nos : & ostende faciem tuam, & salui erimus.

In finem,

Pro torcularibus, Psalmus ipsi Asaph.
L X X X.

E Xultate Deo adiutori nostro : iubilate Deo Iacob.

* Sumite psalmum, & date tympanum : psalterium iucundum cum cithara.

* Buccinate in Neomenia tuba, in insigni die sollemnitatis vestrae :

* Quia praeceptum in Israel est : & iudicium Deo Iacob.

* Testimonium in Ioseph posuit illud, cum exiret de Terra Aegypti : linguam, quam non nouerat, audiuit. Gen. 41. f. 27

* Diuertit ab oneribus dorsum eius : manus eius in cophino seruiuerunt.

* In tribulatione inuocasti me, & liberaui te : exaudiui te in abscondito tempestatis : probaui te apud aquam contradictionis.

* Audi populus meus, & contesta- Exo. 17. b. 5

bor te : Israel si audieris me, non erit in te deus recens, neque adorabis deum alienum.

* Ego enim sum Dominus Deus tuus, qui eduxi te de terra Aegypti : dilata os tuum, & implebo illud.

* Et

* Et non audiuit populus meus vocē meam: & Israel non intendit mihi.

1 A 2. 14. c. 16. * Et dimisi eos secundum desideria cordis eorum, ibunt in adinventionibus suis.

1 B 2. c. 1. 11. * Si populus meus audisset me: Israel si in vijs meis ambulasset:

* Pro nihilo forsitan inimicos eorum humiliasset: & super tribulantes eos dimissem manum meam.

* Inimici Domini mentiti sunt ei: & erit tempus eorum in sæcula.

* Et cibavit eos ex adipē frumenti: & de petra, melle saturavit eos.

Psalmus Asaph. LXXXI.

Deus stetit in synagoga deorum: in medio autem deos dijudicat.

* Vsq̃uequo iudicatis iniquitatem: & facies peccatorum sumitis?

* Iudicate egeno, & pupillo: humilem, & pauperem iustificate.

1 Pro. 24. l. 11. * Eripite pauperem: & egenum de manu peccatoris liberate.

* Nescierunt, neque intellexerunt, in tenebris ambulant: movebuntur omnia fundamenta terræ.

1 Psal. 10. g. 14. * Ego dixi: Dij estis, & filij excelsi omnes.

* Vos autem sicut homines moriemini: & sicut vnus de principibus cadetis.

* Surge Deus, iudica terram: quoniam tu hereditabis in omnibus Gentibus.

Canticum Psalmi Asaph. LXXXII.

Deus, quis similis erit tibi? ne timeas, neque compeſcaris Deus:

* Quoniam ecce inimici tui sonuerunt: & qui oderūt te, extulerūt caput.

* Super populum tuū malignauerunt consiliū: & cogitauerunt aduersus sanctos tuos.

* Dixerunt: Venite, & disperdamus eos de gente: & non memoretur nomen Israel ultra.

* Quoniam cogitauerūt vnanimiter: simul aduersum te testamentum disposuerunt, * tabernacula Idumæorum & Amahelitarum:

Moab, & Agareni, * Gebal, & Ammon, & Amalec: alienigenæ cum habitantibus Tyrum.

* Etenim Assur venit cum illis: facti sunt in adiutorium filijs Lot.

10 * Fac illis sicut Madian, * & Sifare: sicut Iabin in torrente Cisson.

11 * Disperierunt in Endor: facti sunt vt stercus terræ.

12 * Pone principes eorum sicut Oreb, & Zeb, & Zebæe, & Salmana:

13 Omnes principes eorum: * qui dixerunt: Hereditate possideamus Sanctuarium Dei.

14 * Deus meus pone illos vt rotam: & sicut stipulam ante faciem venti.

15 * Sicut ignis, qui comburit siluam: & sicut flamma comburens montes:

16 * Ita persequeris illos in tempestate tua: & in ira tua turbabis eos.

17 * Imple facies eorum ignominia: & quærent nomen tuum, Domine.

18 * Erubescant, & conturbentur in sæculum sæculi: & confundantur, & pereant.

19 * Et cognoscant quia nomen tibi Dominus: tu solus Altissimus in omni terra.

In finem,

1 Pro corcularibus filijs Core, Psalmus. LXXXIII.

Quam dilecta tabernacula tua Domine virtutum: * concupiscit, & deficit anima mea in ætria Domini.

Cor meum, & caro mea exultauerūt in Deum viuum.

4 * Etenim passer inuenit sibi domum: & turtur nidum sibi, vbi ponat pullos suos.

5 Altaria tua Domine virtutum: rex meus, & Deus meus.

6 * Beati, qui habitant in domo tua Domine: in sæcula sæculorum laudabunt te.

7 * Beatus vir, cuius est auxilium ab te: ascensiones in corde suo disposuit,

8 * in valle lacrymarum in loco, quem posuit.

9 * Etenim benedictionem dabit legislator, ibunt de virtute in virtutem: videbitur Deus deorum in Sion.

10 * Domine Deus virtutū exaudi orationē meā: auribus percipe Deus Iacob.

11 * Protector noster aspice Deus: & respice in faciem Christi tui:

11 2 Quia

* Quia melior est dies vna in atrijs tuis super millia.

Elegi abiectus esse in domo Dei mei: magis quam habitare in tabernaculis peccatorum.

* Quia misericordiam, & veritatem diligit Deus: gratiam, & gloriam dabit Dominus.

* Non priuabit bonis eos, qui ambulat in innocentia: Domine virtutum, beatus homo, qui sperat in te.

In finem, Filijs Core, Psalmus.

LXXXIII.

Benedixisti Domine terram tuam: auertisti captiuitatem Iacob.

* Remisisti iniquitatem plebis tue: operuisti omnia peccata eorum.

* Mitigasti omnem iram tuam: auertisti ab ira indignationis tue.

* Conuerte nos Deus salutaris noster: & auerte iram tuam a nobis.

* Numquid in æternum irascēris nobis? aut extends iram tuam a generatione in generationem?

* Deus tu conuersus viuificabis nos: & plebs tua latabit in te.

* Ostende nobis Domine misericordiam tuam: & salutare tuum da nobis.

* Audiā quid loquatur in me Dominus Deus: quoniam loquetur pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos: & in eos, qui conuertuntur ad cor.

* Verumtamen prope timentes eum salutare ipsius: vt inhabitet gloria in terra nostra.

* Misericordia, & veritas obuiauerunt tibi: iustitia, & pax oscularæ sunt.

* Veritas de terra orta est: & iustitia de celo prospexit.

* Etenim Dominus dabit benignitatem: & terra nostra dabit fructum suū.

* Iustitia ante eum ambulabit: & ponet in via gressus suos.

Oratio ipsi David. LXXXV.

Inclina Domine aurem tuam, & exaudi me: quoniam inops, & pauper sum ego.

* Custodi animam meam, quoniam sanctus sum: saluum fac seruum tuum,

Deus meus, sperantem in te.

* Miserere mei Domine, quoniam ad te clamaui tota die: * lætifica animam serui tui, quoniam ad te Domine animam meam leuaui.

* Quoniam tu Domine suavis, & mitis: & multæ misericordiæ omnibus inuocantibus te.

* Auribus percipe Domine orationē meam: & intende voci deprecationis meæ.

* In die tribulationis meæ clamaui ad te: quia exaudisti me,

* Non est similis tui in dijs Domine: & non est secundum opera tua.

* Omnes gentes quascumque fecisti, venient, & adorabunt coram te Domine: & glorificabunt nomen tuum.

* Quoniam magnus es tu, & faciens mirabilia: tu es Deus solus.

* Deduc me Domine in via tua, & ingrediar in veritate tua: latetur cor meum vt timeat nomen tuum.

* Cōstebor tibi Domine Deus meus in toto corde meo, & glorificabo nomen tuum in æternum:

* Quia misericordia tua magna est super me: & eruiisti animam meam ex inferno inferiori.

* Deus, iniqui insurrexerunt super me, & synagoga potentium quæsierunt animam meam: & non proposuerunt te in conspectu suo.

* Et tu Domine Deus miserator & misericors, patiens, & multæ misericordiæ, & verax,

* Respice in me, & miserere mei, da imperium tuum puero tuo: & saluum fac filium ancillæ tue.

* Fac mecum signum in bonum, vt videant qui oderunt me, & confundantur: quoniam tu Domine adiuiuisti me, & consolatus es me.

Filijs Core, Psalmus Cantici.

LXXXVI.

Fundamenta eius in montibus sanctis: * diligit Dominus portas Sion super omnia tabernacula Iacob.

* Gloriosa dicta sunt de te, ciuitas Dei.

* Memor ero Rahab, & Babylonis scientium me.

Eccē

Ecce alienigenæ, & Tyrus, & popu- B
lus Æthiopum, hi fuerunt illic.

* Numquid Sion dicet: Homo, & 5
homo natus est in ea: & ipse fundauit
eam Altissimus?

* Dominus narrabit in scripturis po- 6
pulorum, & principum: horum, qui
fuerunt in ea.

* Sicut latantium omnium habitatio 7
est in te.

Canticum Psalmi,
Filijs Core, in finem, pro Maheleth ad 1
respondendum, intellectus Eman
Ezrahitz. LXXXVII.

Domine Deus salutis meæ: in die 2
clamaui, & nocte coram te. A

* Intret in cōspectu tuo oratio mea: 3
inclina aurem tuam ad precem meam:

* Quia repleta est malis anima mea: 4
& vita mea inferno appropinquauit.

* Estimatus sum cum descendētibus 5
in lacum: factus sum sicut homo sine
adiutorio, * inter mortuos liber, 6

Sicut vulnerati dormientes in sepul-
chris, quorum non es memor amplius:
& ipsi de manu tua repulsi sunt.

* Posuerunt me in lacu inferiori: in 7
tenebrosis, & in vmbra mortis. B

* Super me confirmatus est furor 8
tuus: & omnes fluctus tuos induxisti
super me.

* Longe fecisti notos meos a me: po- 9
suerunt me abominationem sibi.

Traditus sum, & non egrediebar:
* oculi mei languerunt præ inopia. 10

Clamaui ad te Domine tota die: ex-
pandi ad te manus meas.

* Numquid mortuis facies mirabilia: 11
aut medici suscitabunt, & confitebun- C
tur tibi?

* Numquid narrabit aliquis in sepul- 12
chro misericordiam tuam, & veritatem
tuam in perditione?

* Numquid cognoscuntur in tenebris 13
mirabilia tua: & iustitia tua in terra
obliuionis?

* Et ego ad te Domine clamaui: & 14
mane oratio mea præueniet te.

* Vt quid Domine repellis orationem 15
meam: auertis faciem tuam a me?

* Pauper sum ego, & in laboribus a 16
iuuentute mea: exaltatus autem, humi- D

liatus sum & conturbatus.

17 * In me transierunt ira tua: & terro-
res tui conturbauerunt me.

18 * Circumdederunt me sicut aqua to-
ta die: circumdederunt me simul.

19 * Elongasti a me amicum, & proxi-
mum: & notos meos a miseria.

Intellectus Ethan Ezrahitz. . .
LXXXVIII.

* **M**isericordias Domini in æternum
cantabo.

In generationem & generationem,
annunciabo veritatem tuam in ore
meo.

3 * Quoniam dixisti: In æternum mi-
sericordia ædificabitur in calis: præpa-
rabitur veritas tua in eis.

4 * Disposui testamentum electis meis,
5 * iuravi David seruo meo: * vsque in æ- 12. Reg. 7. 13
ternum præparabo semen tuum.

Et ædificabo in generationem, & ge-
nerationem sedem tuam.

6 * Confitebuntur cæli mirabilia tua
Domine: etenim veritatem tuam in ec-
clesia sanctorum.

7 * Quoniam quis in nubibus æquabi- B
tur Domino: similis erit Deo in filijs
Dei?

8 * Deus, qui glorificatur in consilio
sanctorum: magnus & terribilis super
omnes qui in circuitu eius sunt.

9 * Domine Deus virtutum quis simi-
lis tibi? potens es Domine, & veritas
tua in circuitu tuo.

10 * Tu dominaris potestati maris: mo-
tum autem fluctuum eius tu mitigas.

11 * Tu humiliasti sicut vulneratum, su-
perbum: in brachio virtutis tuæ disper-
sisti inimicos tuos.

12 * Tui sunt cæli, & tua est terra, or- 12. Gen. 1. 2
bem terræ & plenitudinem eius tu fun-
dasti: * aquilonem, & mare tu creasti.

C Thabor & Hermon in nomine tuo
14 exultabunt: * tuum brachium cum po-
tentia.

Firmetur manus tua, & exaltet dex-
15 tera tua: * iustitia & iudicium præpa-
ratio sedis tuæ.

Misericordia & veritas præcedent fa-
16 ciem tuam: * beatus populus, qui scit
iubilationem.

Domine, in lumine vultus tui ambu-
labunt,

labunt, * & in nomine tuo exultabunt 17
tota die: & in iustitia tua exaltabuntur.

* Quoniam gloria virtutis eorum tu 18
es: & in beneplacito tuo exaltabitur
cornu nostrum.

* Quia Domini est assumptio nostra: 19
& sancti Israel regis nostri.

* Tunc locutus es in visione sanctis 20
tuis, & dixisti: Posui adiutorium in po-
tente: & exaltaui electum de plebe mea.

1. Reg. 16. 2. 1. c. 12
Ad. 11. d. 22

* Inueni David seruum meum: oleo 21
sancto meo unxi eum.

* Manus enim mea auxiliabitur ei: & 22
brachium meum confortabit eum. D

* Nihil proficiet inimicus in eo, & 23
filius iniquitatis non apponet nocere ei.

* Et concidam a facie ipsius inimicos 24
eius: & odientes eum in fugam con-
uertam.

* Et veritas mea, & misericordia mea 25
cum ipso: & in nomine meo exaltabi-
tur cornu eius.

* Et ponam in mari manum eius: & 26
in fluminibus dexteram eius.

* Ipse inuocabit me: Pater meus es 27
tu: Deus meus, & susceptor salutis
meae.

* Et ego primogenitum ponam illi 28
excelsum prae regibus terrae.

* In aeternum seruabo illi misericor- 29
diam meam: & testamentum meum
fidele ipsi.

* Et ponam in saeculum saeculi semen 30
eius: & thronum eius sicut dies caeli. E

* Si autem dereliquerint filij eius le- 31
gem meam: & in iudicijs meis non
ambulauerint:

* Si iustitias meas profanauerint: & 32
mandata mea non custodierint:

* Visitabo in virga iniquitates eorum: 33
& in verberibus peccata eorum.

* Misericordiam autem meam non 34
dispergam ab eo: neque nocebo in ve-
ritate mea:

* Neque profanabo testamentum 35
meum: & quae procedunt de labijs meis
non faciam irritas.

* Semel iuravi in sancto meo, si Da- 36
uid mentiar: * semen eius in aeternum 37
manebit.

1. Reg. 7. 4. 16

* Et thronus eius sicut Sol in conspe- 38
ctu meo, * & sicut Luna perfecta in a- F
eternum: & testis in caelo fidelis.

* Tu vero repulisti & despexisti: di- 39

stulisti Christum tuum.

40 * Euertisti testamentum serui tui: pro-
fanasti in terra Sanctuarium eius.

41 * Destruxisti omnes sepes eius: poi-
suisti firmamentum eius formidinem.

42 * Diripuerunt eum omnes transeun-
tes viam: factus est opprobrium vicinis
suis.

43 * Exaltasti dexteram deprimentium
eum: iustificasti omnes inimicos eius.

44 * Auertisti adiutorium gladij eius: &
G non es auxiliatus ei in bello.

45 * Destruxisti eum ab emundatione:
& sedem eius in terram collisisti.

46 * Minorasti dies temporis eius: per-
fudisti eum confusione.

47 * Usquequo Domine auertis in finem:
exardescet sicut ignis ira tua?

48 * Memorare quae mea substantia: nū-
quid enim vane constituisti omnes filios
hominum?

49 * Quis est homo, qui viuet, & non
videbit mortem: eruet animam suam de
manu inferi?

50 * Vbi sunt misericordiae tuae antiquae
Domine, * sicut iurasti David in verita- 1. Reg. 7. c. 11
te tua?

51 * Memore esto Domine opprobrij ser-
uorum tuorum (quod continui in sinu
meo) multarum gentium.

52 * Quod exprobrauerunt inimici tui
Domine, quod exprobrauerunt com-
mutationem Christi tui.

53 * Benedictus Dominus in aeternum:
fiat, fiat.

2 Oratio Moysi hominis Dei.
L X X X I X.

A D Omine, refugium factus es nobis: a
generatione in generationem.

1 * Priusquam montes fierent, aut for-
maretur terra, & orbis: a saeculo & us-
que in saeculum tu es Deus.

2 * Ne auertas hominem in humilitate:
& dixisti: Conuertimini filij hominum.

3 * Quoniam mille anni ante oculos
tuos, tamquam dies hesternae, quae praeteriit.

4 Et custodia in nocte, * quae pro nihi-
lo habentur, eorum anni erunt.

5 * Mane sicut herba transeat, mane
B floreat, & transeat: vespere decidat, in-
duret, & areseat.

* Quia

* Quia defecimus in ira tua, & in furore tuo turbati sumus.

* Posuisti iniquitates nostras in conspectu tuo: seculum nostrum in illuminatione vultus tui.

* Quoniam omnes dies nostri defecerunt: & in ira tua defecimus.

Anni nostri sicut aranea meditabuntur: * dies annorum nostrorum in ipsis, septuaginta anni.

Si autem in potentibus octoginta anni: & amplius eorum labor & dolor.

Quoniam superuenit mansuetudo: & corripiemur.

* Quis nouit potestatem irae tuae: & praeter timorem tuum iram tuam dinumerare?

Dexteram tuam sic notam fac: & eruditos corde in sapientia.

* Conuertere Domine visquequo? & deprecabilis esto super seruos tuos.

* Repleti sumus mane misericordia tua: & exultauimus, & delectati sumus omnibus diebus nostris.

* Latati sumus pro diebus, quibus nos humiliasti: annis, quibus vidimus mala.

* Respice in seruos tuos, & in opera tua: & dirige filios eorum.

* Et sit splendor Domini Dei nostri super nos, & opera manuum nostrarum dirige super nos: & opus manuum nostrarum dirige.

Laus Cantici David.

X C.

Qui habitat in adiutorio Altissimi, in protectione Dei caeli commorabitur.

* Dicet Domino: Susceptor meus es tu, & refugium meum: Deus meus sperabo in eum.

* Quoniam ipse liberauit me de laqueo venantium, & a verbo aspero.

* Scapulis suis obumbrabit tibi: & sub pennis eius sperabis.

* Scuto circumdabit te veritas eius: non timebis a timore nocturno,

* A sagitta volante in die, a negotio perambulante in tenebris: ab incurso, & dzmonio meridiano.

* Cadent a latere tuo mille, & decem millia a dextris tuis: ad te autem non appropinquabit.

* Verumtamen oculis tuis considerabis: & retributionem peccatorum videbis.

* Quoniam tu es Domine spes mea: Altissimum posuisti refugium tuum.

* Non accedet ad te malum: & flagellum non appropinquabit tabernaculo tuo.

* Quoniam angelis suis mandauit de te: vt custodiant te in omnibus vijs tuis.

* In manibus portabunt te: ne forte offendas ad lapidem pedem tuum.

* Super aspidem, & basiliscum ambulabis: & conculcabis leonem & draconem.

* Quoniam in me sperauit, liberabo eum: protegam eum, quoniam cognouit nomen meum.

* Clamabit ad me, & ego exaudiam eum: cum ipso sum in tribulatione: eripiam eum & glorificabo eum.

* Longitudine dierum replebo eum: & ostendam illi salutare meum.

|| Matt. 4. 2. 6
Luc. 4. 6. 10

Psalmus Cantici,

In die sabbati. X C I.

Bonum est confiteri Domino: & psallere nomini tuo Altissime.

* Ad annuncianum mane misericordiam tuam: & veritatem tuam per noctem.

* In decachordo, psalterio: cum cantico, in cithara.

* Quia delectasti me Domine in factura tua: & in operibus manuum tuarum exultabo.

* Quam magnificata sunt opera tua Domine! nimis profundae factae sunt cogitationes tuae:

* Vir insipiens non cognoscet: & stultus non intelliget haec.

* Cum exorti fuerint peccatores sicut foenum: & apparuerint omnes, qui operantur iniquitatem:

* Vt intereant in seculum saeculi: tu autem Altissimus in aeternum Domine.

* Quoniam ecce inimici tui Domine, quoniam ecce inimici tui peribunt: & dispergentur omnes, qui operantur iniquitatem.

* Et exaltabitur sicut vnicornis cornu meum: & senectus mea in misericordia vberi.

* Et desuper oculus meus inimicos meos : & in insurgentibus in me malignantibus audiet auris mea .

* Iustus , ut palma florebit : sicut cedrus Libani multiplicabitur .

* Plantati in domo Domini , in atrijs domus Dei nostri floreant .

* Adhuc multiplicabuntur in senecta vberi : & bene patientes erunt , * ut annuncient :

Quoniam rectus Dominus Deus noster : & non est iniquitas in eo .

Laus Cantici ipsi David in die ante sabbatum , quando fundata est terra . XCII .

Dominus regnavit , decorem indutus est : indutus est Dominus fortitudinem , & praeinxit se .

Etenim firmavit orbem terrae , qui non commovebitur .

* Parata sedes tua ex tunc : a saeculo tu es .

* Eleuauerunt flumina Domine : eleuauerunt flumina vocem suam .

Eleuauerunt flumina fluctus suos , a vocibus aquarum multarum .

Mirabiles elationes maris , mirabiles in altis Dominus .

* Testimonia tua credibilia facta sunt nimis : domum tuam decet sanctitudo Domine in longitudinem dierum .

Psalmus ipsi David ,
Quarta sabbati . XCIII .

Deus ultionum Dominus : Deus ultionum libere egit .

* Exaltare qui iudicas terram : redde retributionem superbis .

* Usquequo peccatores Dominus : usquequo peccatores gloriabuntur :

* Effabuntur , & loquentur iniquitatem : loquentur omnes , qui operantur iniustitiam ?

* Populum tuum Domine humiliauerunt : & hereditatem tuam vexauerunt .

* Viduam , & aduenam interfecerunt : & pupillos occiderunt .

* Et dixerunt : Non videbit Dominus , nec intelliget Deus Iacob .

* Intelligite insipientes in populo : &

stulti aliquando sapite .

* Qui plantauit aurem , non audiet ? aut qui finxit oculum , non considerat ?

* Qui corripit gentes , non arguet ? qui docet hominem scientiam ?

* Dominus scit cogitationes hominum , quoniam vanae sunt .

* Beatus homo , quem tu erudieris Domine : & de lege tua docueris eum .

* Ut mitiges ei a diebus malis : donec fodiat peccatori fouea .

* Quia non repellet Dominus plebem suam : & hereditatem suam non derelinquet .

* Quoadusque iustitia conuertatur in iudicium : & qui iuxta illam omnes qui recto sunt corde .

* Quis confurget mihi aduersus malignantes ? aut quis stabit mecum aduersus operantes iniquitatem ?

* Nisi quia Dominus adiunxit me : paulominus habitasset in inferno anima mea .

* Si dicebam : Motus est pes meus : Domine misericordia tua Domine adiuuabat me .

* Secundum multitudinem dolorum meorum in corde meo : consolationes tuae latificauerunt animam meam .

* Numquid adharet tibi sedes iniquitatis : qui fingis laborem in praecepto ?

* Captabunt in animam iusti : & sanguinem innocentem condemnabunt .

* Et factus est mihi Dominus in refugium : & Deus meus in adiutorium spei meae .

* Et reddet illis iniquitatem ipsorum : & in malitia eorum disperdet eos : disperdet illos Dominus Deus noster .

Laus Cantici ipsi David .
XCIII .

Venite , exultemus Domino : iubilemus Deo salutari nostro :

* Praeoccupemus faciem eius in confessione : & in psalmis iubilemus ei .

* Quoniam Deus magnus Dominus : & rex magnus super omnes deos .

* Quia in manu eius sunt omnes fines terrae : & altitudines montium ipsius sunt .

* Quoniam ipse est mare , & ipse fecit

fecit illud: & siccam manus eius formauerunt.

* Venite adoremus, & procidamus: & ploremus ante Dominum, qui fecit nos.

* Quia ipse est Dominus Deus noster: & nos populus pascuæ eius, & oues manus eius.

¶ Heb. 3. b. 7 * Hodie si vocem eius audieritis, nolite obdurare corda vestra;

* Sicut in irritatione secundum diem tentationis in deserto: vbi tentauerunt me patres vestri, probauerunt me, & viderunt opera mea.

¶ Num. 14. f. 34 * Quadraginta annis offensus fui generationi illi, & dixi: Semper hi errant corde.

¶ Heb. 4. a. 1 * Et isti non cognouerunt vias meas: ¶ vt iuravi in ira mea: Si introibunt in requiem meam.

Canticum ipsi Dauid,
Quando domus ædificabatur post captiuitatem. (1. Par. 15.) XC V.

C Antate Domino canticum nouum: A
cantate Domino omnis terra.

* Cantate Domino, & benedicite nomini eius: annunciate de die in diem salutare eius.

* Annunciate inter Gentes gloriam eius, in omnibus populis mirabilia eius.

* Quoniam magnus Dominus, & laudabilis nimis: terribilis est super omnes deos.

* Quoniam omnes dij Gentium daemonia: Dominus autem celos fecit.

* Confessio, & pulchritudo in conspectu eius: sanctimonia, & magnificentia in sanctificatione eius.

* Afferte Domino patriæ gentium, afferte Domino gloriam & honorem: afferte Domino gloriam nomini eius.

Tollite hostias, & introite in atria eius: adorare Dominum in atrio sancto eius.

Commoueatur a facie eius vniuersa terra: dicite in Gentibus quia Dominus regnauit.

Etenim correxerit orbem terræ qui non commouebitur: iudicabit populos in æquitate.

* Latentur cæli, & exultet terra, commoueatur mare, & plenitudo eius: gaude-

debunt campi, & omnia, quæ in eis sunt.

Tunc exultabunt omnia ligna fluminum a facie Domini, quia venit: quoniam venit iudicare terram.

Iudicabit orbem terræ in æquitate, & populos in veritate sua.

Huic Dauid,
Quando terra eius restituta est.
X C V I.

A Dominus regnauit, exultet terra: latentur insulæ multæ.

* Nubes, & caligo in circuitu eius: iustitia, & iudicium correctio sedis eius.

* Ignis ante ipsam præcedet, & inflammabit in circuitu inimicos eius.

* Illuxerunt fulgura eius orbi terræ: vidit, & commota est terra.

* Montes, sicut cera fluxerunt a facie Domini: a facie Domini omnis terra.

* Annunciauerunt cæli iustitiam eius: & viderunt omnes populi gloriam eius.

* Confundantur omnes, qui adorant sculptilia: & qui gloriantur in simulachris suis. ¶ Exod. 20. a. 4
Leuit. 26. a. 1
Deut. 5. a. 1

* Adorate eum omnes angeli eius: audiuit, & lætata est Sion.

¶ Heb. 1. c. 6 Et exultauerunt filia: Iudæ, propter iudicia tua Domine:

* Quoniam tu Dominus altissimus super omnem terram: nimis exaltatus es super omnes deos.

* Qui diligitis Dominum, odite malum: custodit Dominus animas sanctorum suorum, de manu peccatoris liberabit eos. ¶ Amos 5. d. 15
Rom. 12. b. 9

* Lux orta est iusto, & rectis corde lætitia.

* Lætamini iusti in Domino: & confitemini memoriæ sanctificationis eius.

Psalmus ipsi Dauid. X C V I I.

A Cantate Domino canticum nouum: quia mirabilia fecit.

Saluauit sibi dextera eius: & brachiū sanctum eius.

* Notū fecit Dominus salutare suū: in conspectu gentiū reuelauit iustitiā suā. ¶ Isa. 55. c. 10
¶ 62. b. 1

* Recordatus est misericordiæ suæ, & veritatis suæ domui Israel.

Viderunt omnes termini terræ salutare Dei nostri.

* Iubilare Deo omnis terra : cantate, 4
& exultate, & psallite. B

* Psallite Domino in cithara, in citha- 5
ra & voce psalmi : * in tubis ductilibus, 4
& voce tubæ cornæ.

Iubilare in conspectu regis Domini :
* moueatur mare, & plenitudo eius : or- 7
bisterrarum, & qui habitant in eo.

* Flumina plaudent manu, simul mon- 8
tes exultabunt * a conspectu Domini : 9
quoniam venit iudicare terram.

Iudicabit orbem terrarum in iustitia,
& populos in æquitate.

Psalmus ipsi David. XCVIII. 1

Dominus regnauit, irascantur popu- A
li : qui sedet super cherubim, mo-
ueatur terra.

* Dominus in Sion magnus : & excel- 2
sus super omnes populos.

* Confiteantur nomini tuo magno : 3
quoniam terribile, & sanctum est : * & 4
honor regis iudicium diligit.

Tu parasti directiones : iudicium &
iustitiam in Iacob tu fecisti.

* Exaltate Dominum Deum nostrum, 5
& adorate scabellum pedum eius : quo-
niam sanctum est.

* Moyses, & Aaron in sacerdotibus 6
eius : & Samuel inter eos, qui inuocant B
nomen eius :

Inuocabant Dominum, & ipse exau-
diebat eos : * in columna nubis loqueba- 7
tur ad eos.

Custodiebant testimonia eius, & præ-
ceptum quod dedit illis.

* Domine Deus noster tu exaudiebas 8
eos : Deus tu propitius fuisti eis, & vici-
scens in omnes adinventiones eorum.

* Exaltate Dominum Deum nostrum, 9
& adorate in monte sancto eius : quoniam
sanctus Dominus Deus noster.

Psalmus in confessione. 1
XCIX.

Iubilare Deo omnis terra : seruite Do- 2
mino in latitia. A

Introite in conspectu eius, in exulta-
tione.

* Scitote quoniam Dominus ipse est 3
Deus : ipse fecit nos, & non ipsi nos :

Populus eius, & oues pascuæ eius :

4 * introite portas eius in confessione, atria
eius in hymnis : confitemini illi.

5 Laudate nomen eius : * quoniam sua-
B uis est Dominus, in æternum misericor-
dia eius, & usque in generationem & ge-
nerationem veritas eius.

1 Psalmus ipsi David. C.

A Misericordiam, & iudicium cantabo
tibi Domine :

1 Psallam, * & intelligam in via imma-
culata, quando venies ad me.

Perambulabam in innocentia cordis
mei, in medio domus meæ.

3 * Non proponebā ante oculos meos
rem iniustam : facientes prauaricationes
odiui.

4 Non adhæsit mihi * cor prauum : de-
clinantem a me malignum non cogno-
scebam.

5 * Detrahentem secreto proximo suo,
B hunc persequabar.

Superbo oculo, & insatiabili corde,
cum hoc non edebam.

6 * Oculi mei ad fideles terræ vt sedeant
mecum : ambulans in via immaculata,
hic mihi ministrabat.

7 * Non habitabit in medio domus meæ
qui facit superbiam : qui loquitur ini-
qua, non direxit in conspectu oculorum
meorum.

8 * In matutino interficiebam omnes
peccatores terræ : vt disperderem de ci-
uitate Domini omnes operantes iniqui-
tatem.

1 Oratio pauperis,
Cum anxius fuerit, & in conspectu Do-
mini effuderit precem suam.

C I.

2 **D**omine exaudi orationem meam :
A & clamor meus ad te veniat.

3 * Non auertas faciem tuam a me : in
quacumque die tribulor, inclina ad me
aurem tuam.

In quacumque die inuocauero te, ve-
lociter exaudi me :

4 * Quia defecerunt sicut fumus dies
mei : & ossa mea sicut cremium aruerunt.

5 * Percussus sum vt foenum, & aruit cor
meum : quia oblitus sum comedere pa-
nem meum.

A voce

* A voce gemitus mei adhæsit os meū
carni meæ.

* Similis factus sum pellicano solitudinis: factus sum sicut nycticorax in domicilio.

* Vigilavi, & factus sum sicut passer solitarius in tecto.

* Tota die exprobrabant mihi inimici mei: & qui laudabant me aduersum me iurabant.

* Quia cinerem tãquam panem manducabam, & potum meum cum fletu miscebam.

* A facie iræ & indignationis tuæ: quia eleuans allisisti me.

* Dies mei sicut umbra declinauerūt: & ego sicut fœnum arui.

* Tu autem Domine in æternum permanes: & memoriale tuum in generationem & generationem.

* Tu exurgens misereberis Sion: quia tempus miserendi eius, quia venit tempus.

* Quoniam placuerunt seruis tuis lapides eius: & terræ eius miserebuntur.

* Et timebunt Gentes nomen tuum Domine, & omnes reges terræ gloriam tuam.

* Quia ædificauit Dominus Sion: & videbitur in gloria sua.

* Respexit in orationem humilium: & non spreuit precem eorum.

* Scribantur hæc in generatione altera: & populus, qui creabitur, laudabit Dominum:

* Quia prospexit de excelso sancto suo: Dominus de cælo in terrâ aspexit:

* Vt audiret gemitus compeditorum: vt solueret filios interemptorum:

* Vt annuncient in Sion nomen Domini: & laudem eius in Ierusalem.

* In conueniendi populos in vnum, & reges vt seruiant Domino.

* Respondit ei in via virtutis suæ: Paucitatem dierum meorum nuncia mihi.

* Ne reuoces me in dimidio dierum meorum: in generationem & generationem anni tui.

* Initio tu Domine terram fundasti: & opera manuum tuarum sunt cæli.

* Ipsi peribunt, tu autem permanes: & omnes sicut vestimentum veterascent.

Et sicut opertorium mutabis eos, &

mutabuntur: tu autem idem ipse es, & anni tui non deficient.

* Filij seruorum tuorum habitabunt: & semen eorum in sæculum dirigetur.

Ipsi David. CII.

A Benedic anima mea Domino: & omnia, quæ intra me sunt, nomini sancto eius.

* Benedic anima mea Domino: & noli obliuisci omnes retributiones eius:

* Qui propitiatur omnibus iniquitatibus tuis: qui sanat omnes infirmitates tuas.

* Qui redimit de interitu vitæ tuam: qui coronat te in misericordia & miserationibus.

* Qui replet in bonis desiderium tuum: renouabitur vt aquila iuuentus tua:

* Faciens misericordias Dominus: & iudicium omnibus iniuriâ patientibus.

* Notas fecit vias suas Moyse, filijs Israel voluntates suas.

* Miserator, & misericors Dominus: longanimis, & multum misericors.

* Non in perpetuum irascetur: neque in æternum comminabitur.

* Non secundum peccata nostra fecit nobis: neque secundum iniquitates nostras retribuit nobis.

* Quoniam secundum altitudinē cæli a terra: corroborauit misericordiâ suam super timentes se.

* Quantum distat Ortus ab occidente: longe fecit a nobis iniquitates nostras.

* Quomodo misereretur pater filiorum, misertus est Dominus timentibus se:

* quoniam ipse cognouit figmentum nostrum.

Recordatus est quoniâ puluis sumus: homo, sicut fœnum dies eius, tamquâ flos agri sic efflorescit.

* Quoniam spiritus pertransibit in illo, & non subsistet: & non cognoscet amplius locum suum.

* Misericordia autē Domini ab æterno, & vsque in æternum super timentes eum.

Et iustitia illius in filios filiorum, his qui seruant testamentum eius:

D Et memores sunt mandatorum ipsius, ad faciendum ea.

* Domi-

* Dominus in celo parauit sedem : 19
suam : & regnum ipsius omnibus do-
minabitur .

* Benedicite Domino omnes angeli 20
eius : potentes virtute , facientes ver-
bum illius , ad audiendam vocem ser-
monum eius .

* Benedicite Domino omnes virtutes 21
eius : ministri eius , qui facitis volunta-
tem eius .

* Benedicite Domino omnia opera 22
eius : in omni loco dominationis eius ,
benedic anima mea Domino .

Ipsi Dauid. CIII.

Benedic anima mea Domino : Do-
mine Deus meus magnificatus es ve-
hementer .

Confessionem , & decorem induisti :

* amictus lumine sicut vestimento :

Extendens calum sicut pellem : * qui

tegis aquis superiora eius .

Qui ponis nubem ascensum tuum : qui

ambulas super pennas ventorum .

* Heb. 1. c. 7

* Qui facis angelos tuos , spiritus : &

ministros tuos ignem vrentem .

* Qui fundasti terram super stabili-

tatem suam : non inclinabitur in sæcu-

lum sæculi .

* Abyssus , sicut vestimentum , amictus

eius : super montes stabunt aquæ .

* Ab increpatione tua fugient : a vo-

ce tonitru tui formidabunt .

* Ascendunt montes : & descendunt

campi in locum , quem fundasti eis .

* Terminum posuisti , quem non trās-

gredientur : neque conuertentur operi-

re terram .

* Qui emittis fontes in conuallibus : 10

inter medium montium pertransibunt

aquæ .

* Potabunt omnes bestię agri : expe-

ctabunt onagri in siti sua .

* Super ea volucres cœli habitabunt : 11

de medio petrarum dabunt voces .

* Rigans mōtes de superioribus suis : 12

de fructu operum tuorum satiabitur

terra :

* Producens foenum iumentis , & her-

bam seruituti hominum :

Vt educaſ panem de terra : * & vinum 13

latificet cor hominis :

Vt exhilaret faciem in oleo : & panis

cor hominis confirmet .

16 * Saturabuntur ligna campi , & cedri
17 Libani , quas plantauit : * illic passeret
nidificabunt .

18 Herodij domus dux est eorū : * mon-
tes excelsi ceruis : petra refugium heri-
nacijs .

19 * Fecit lunam in tempora : sol cogno-
uit occasum suum .

20 * Posuisti tenebras , & facta est nox :
in ipsa pertransibūt omnes bestię siluæ .

21 * Catuli leonum rugientes , vt rapiat ,
& quærant a Deo escam sibi .

22 * Ortus est sol , & congregati sunt : &
in cubilibus suis collocabuntur .

23 * Exhibet homo ad opus suum : & ad
operationem suam vsque ad vesperum .

24 * Quam magnificata sunt opera tua
Domine ! omnia in sapiētia fecisti : im-
pleta est terra possessione tua .

25 * Hoc mare magnum , & spatiosum
manibus : illic reptilia , quorum non est
numerus .

26 Animalia pusilla cum magnis : * illic
naues pertransibunt .

Draco iste , quem formasti ad illuden-
dum ei : * omnia a te expectant vt des
illis escam in tempore .

28 * Dante te illis , colligent : aperiēte
te manum tuam , omnia implebuntur
bonitate .

29 * Auertente autem te faciem , turba-
buntur : auferes spiritum eorum , &
deficient , & in puluerem suum reuer-
tentur .

30 * Emittes spiritum tuum , & creabun-
tur : & renouabis faciem terræ .

31 * Sit gloria Domini in sæculum : læ-
tabitur Dominus in operibus suis :

32 * Qui respicit terrā , & facit eam tre-
mere : qui tangit montes , & fumigant .

33 * Cātabo Domino in vita mea : psal- 116. 145. 4. 4
lam Deo meo quāmdiu sum .

34 * Iucundum sit ei eloquium meum :
ego vero delectabor in Domino .

35 * Deficiant peccatores a terra , & ini-
qui ita vt non sint : benedic anima mea
Domino .

Alleluia (1. Par. 16. 8.) CIIII.

1 **C**onfitemini Domino , & inuocate 1. Par. 16. 8. 8
A nomen eius : annunciate inter Gen- 116. 12. 2. 4
tes opera eius .

* Can-

* Citate ei, & psallite ei: narrate omnia mirabilia eius.

* Laudamini in nomine sancto eius: latetur cor quarentium Dominum.

* Quarite Dominum, & confirmamini: quarite faciem eius semper.

* Mementote mirabilium eius, quae fecit: prodigia eius, & iudicia oris eius.

* Semen Abraham, serui eius: filij Isaac electi eius.

* Ipse Dominus Deus noster: in universa terra iudicia eius.

* Memor fuit in saeculum testamenti sui: verbi, quod mandavit in mille generationes:

Gen. 22. c. 16 * Quod disposuit ad Abraham: & iuramenti sui ad Isaac:

* Et statuit illud Iacob in praeceptum: & Israel in testamentum aeternum:

* Dicens: Tibi dabo Terram Chanaan, funiculum hereditatis vestrae.

* Cum essent numero breui, paucissimi & incolae eius:

* Et pertransierunt de gente in gentem, & de regno ad populum alterum.

* Non reliquit hominem nocere eis: & corripuit pro eis reges.

1. Paul. 16. d. 12 * Nolite tangere christos meos: & in prophetis meis nolite malignari.

1. Reg. 1. c. 14 * Et vocavit famem super terram: & omne firmamentum panis contriuit.

Gen. 37. c. 16 * Misit ante eos virum: in serulum venundatus est Ioseph.

Gen. 39. d. 20 * Humiliauerunt in compedibus pedes eius, ferrum pertransiit animam eius, donec veniret verbum eius.

Eloquium Domini inflammauit eum:

Gen. 41. c. 14 * misit rex, & soluit eum: princeps populorum, & dimisit eum.

* Constituit eum dominum domus suae: & principem omnis possessionis suae:

* Vt erudiret principes eius sicut senectipsum: & senes eius prudentiam doceret.

Gen. 46. d. 6 * Et intrauit Israel in Aegyptum: & Iacob accola fuit in Terra Cham.

Exo. 1. b. 7 * Et auxit populum suum vehementer: & firmauit eum super inimicos eius.

* Conuertit cor eorum ut odiret populum eius: & dolum facerent in seruos eius.

Exo. 3. b. 10. d. 4. d. 29 * Misit Moysen seruum suum: & non, quem elegit ipsum.

Exo. 7. d. 10 * Posuit in eis verba signorum suo-

rum, & prodigiorum in Terra Cham.

Exo. 10. c. 21 * Misit tenebras, & obscurauit: & non exacerbauit sermones suos.

Exo. 7. d. 20 * Conuertit aquas eorum in sanguinem: & occidit pisces eorum.

Exo. 8. b. 6 * Edidit terra eorum ranas in penetralibus regum ipsorum.

Exo. 9. c. 9 * Dixit, & venit cœnomyia: & cines in omnibus sinibus eorum.

* Posuit pluuias eorum grandinem: ignem comburentem in terra ipsorum.

Exo. 9. c. 13 * Et percussit vineas eorum, & ficulneas eorum: & contriuit lignum finium eorum.

Exo. 10. c. 13 * Dixit, & venit locusta, & bruchus, cuius non erat numerus:

Exo. 10. c. 13 * Et comedit omne foenum in terra eorum: & comedit omnem fructum terrae eorum.

Exo. 12. d. 19 * Et percussit omne primogenitum in terra eorum: primitias omnis laboris eorum.

Exo. 13. d. 21 * Et eduxit eos cum argento & auro: & non erat in tribubus eorum infirmus.

* Latata est Aegyptus in protectione eorum: quia incubuit timor eorum super eos.

Psalm. 77. b. 14 * Expandit nubem in protectionem eorum, & ignem ut luceret eis per noctem.

Exo. 16. c. 13 * Petierunt, & venit coturnix: & ne caeli saturauit eos.

Nu. 20. c. 11 * Dirupit petram, & fluxerunt aquae: abierunt in sicco flumina;

Gen. 17. a. 7 * Quoniam memor fuit verbi sancti sui, quod habuit ad Abraham puerum suum.

* Et eduxit populum suum in exultatione, & electos suos in letitia.

* Et dedit illis regiones Gentium: & labores populorum possederunt:

* Vt custodiant iustificationes eius, & legem eius requirant.

Alleluia (*Iudith* 13. 21.) CV.

Confitemini Domino quoniam bonus: quoniam in saeculum misericordia eius.

* Quis loquetur potentias Domini, auditas faciet omnes laudes eius?

* Beati, qui custodiunt iudicium, & faciunt iustitiam in omni tempore.

* Memento nostri Domine, in benedictione placito

placito populi tui : visita nos in salutari tuo :

* Ad videndum in bonitate electorum tuorum , ad letandum in læticia gentis tuæ : vt lauderis cum hereditate tuâ .

¶ Iudæ. 7. d. 19 * Peccauimus cum patribus nostris : iniuste egimus , iniquitatem fecimus .

* Patres nostri in Ægypto non intellexerunt mirabilia tua : non fuerunt memores multitudinis misericordiæ tuæ .

Et irritauerunt ascendentes in mare , Mare rubrum .

* Et saluauit eos propter nomen suum : vt notam faceret potentiam suam .

¶ Exo. 14. c. 23 * Et increpuit Mare rubrum , & exicatum est : & deduxit eos in abyssis sicut in deserto .

* Et saluauit eos de manu odientium : & redemit eos de manu inimici .

¶ Exo. 14. g. 27 * Et operuit aqua tribulantes eos : vnus ex eis non remansit .

* Et crediderunt verbis eius : & laudauerunt laudem eius .

* Cito fecerunt , obliui sunt operum eius : & non sustinuerunt consilium eius .

¶ Exo. 17. a. 2 * Et concupierunt concupiscentiam in deserto : & tentauerunt Deum in iniquo .

¶ Nu. 11. g. 31 * Et dedit eis petitionem ipsorum : & misit saturitatem in animas eorum .

* Et irritauerunt Moysen in castris : Aaron sanctum Domini .

¶ Nu. 16. c. 31 * Aperta est terra , & deglutiuit Dathan : & operuit super congregationem Abiron .

* Et exarsit ignis in synagoga eorum : flamma combussit peccatores .

¶ Exo. 32. a. 4 * Et fecerunt vitulum in Horeb : & adorauerunt sculptile .

* Et mutauerunt gloriam suam in similitudinem vituli comedentis foenum .

* Obliti sunt Deum , qui saluauit eos , qui fecit magnalia in Ægypto , mirabilia in Terra Cham : terribilia in mari rubro .

¶ Exo. 32. c. 10 * Et dixit vt disperderet eos : si non Moyses electus eius stetisset in contradictione in conspectu eius :

Vt auerteret iram eius ne disperderet eos : & pro nihilo habuerunt terram desiderabilem :

Non crediderunt verbo eius , & murmurauerunt in tabernaculis suis : non exaudierunt vocem Domini .

26 * Et elcuaui manum suam super eos : vt prosterneret eos in deserto :

27 * Et vt deiceret semen eorum in Nationibus : & dispergeret eos in regionibus .

28 * Et initiati sunt Beelphegor : & comederunt sacrificia mortuorum .

29 * Et irritauerunt eum in adinuentionibus suis : & multiplicata est in eis ruina .

30 * Et stetit Phinees , & placuit : cessauit quassatio .

31 * Et reputatum est ei in iusticiam : in generationem & generationem vsque in sempiternum .

32 * Et irritauerunt eum ad Aquas contradictionis : & vexatus est Moyses propter eos : quia exacerbauerunt spiritum eius .

34 Et distinxit in labijs suis : non disperdiderunt gentes , quas dixit Dominus illis .

35 * Et commisti sunt inter gentes , & didicerunt opera eorum : & seruierunt sculptilibus eorum : & factum est illis in scandalum .

37 * Et immolauerunt filios suos , & filias suas demonijs .

38 * Et effuderunt sanguinem innocentem : sanguinem filiorum suorum & filiarum , suarum , quas sacrificauerunt sculptilibus Chanaan .

Et infecta est terra in sanguinibus , & contaminata est in operibus eorum : & fornicati sunt in adinuentionibus suis .

40 * Et iratus est furore Dominus in populum suum : & abominatus est hereditatem suam .

42 * Et tradidit eos in manus gentium : & dominati sunt eorum qui oderunt eos :

43 * Et tribulauerunt eos inimici eorum , & humiliati sunt sub manibus eorum :

44 * saepe liberauit eos .
Ipsi autem exacerbauerunt eum in consilio suo : & humiliati sunt in iniquitatibus suis .

44 * Et vidit cum tribularentur : & audiuit orationem eorum .

45 * Et memor fuit testamenti sui : & poenituit eum secundum multitudinem misericordiæ suæ .

46 * Et dedit eos in misericordias in conspectu omnium qui ceperant eos .

*Saluos nos fac Domine Deus noster : 47
 & congrega nos de Nationibus :
 Vt confiteamur nomini sancto tuo : &
 gloriemur in laude tua .

* Benedictus Dominus Deus Israel a 48
 sæculo & vsque in sæculū : & dicet om-
 nis populus : Fiat , fiat .

Alleluia. (*Indish* 13. 21.) C VI.

Confitemini Domino quoniam bo- 1
 nus : quoniam in sæculum miseri- A
 cordia eius .

* Dicant qui redempti sunt a Domi- 2
 no, quos redemit de manu inimici : &
 de regionibus congregauit eos :

* A solis ortu , & occasu : ab aquilo- 3
 ne , & mari .

* Errauerunt in solitudine in inquo- 4
 so : viam ciuitatis habitaculi non inue-
 nerunt ,

* Esurientes , & sitientes : anima eo- 5
 rum in ipsis defecit .

* Et clamauerunt ad Dominum cum 6
 tribularentur : & de necessitatibus eorum
 eripuit eos .

* Et deduxit eos in viam rectam : vt 7
 irent in ciuitatem habitationis .

* Confiteantur Domino misericordie 8
 eius : & mirabilia eius filiis hominum .

* Quia satiauit animam inanem : & 9
 animam esurientem satiauit bonis .

* Sedentes in tenebris , & umbra mor- 10
 tis : victos in mendicitate , & ferro .

* Quia exacerbauerunt eloquia Dei : 11
 & consilium Altissimi irritauerunt .

* Et humiliatum est in laboribus cor 12
 eorum : infirmati sunt , nec fuit qui ad-
 iuaret .

* Et clamauerunt ad Dominum cum 13
 tribularentur : & de necessitatibus eo- B
 rum liberauit eos .

* Et eduxit eos de tenebris , & umbra 14
 mortis : & vincula eorum dirupit .

* Confiteantur Domino misericor- 15
 dia eius : & mirabilia eius filiis homi-
 num .

* Quia contriuit portas zreas : & ve- 16
 tes ferreos confregit .

* Suscepit eos de via iniquitatis eo- 17
 rum : propter iniustitias enim suas hu-
 miliati sunt .

* Omnem escam abominata est ani- 18
 ma eorum : & appropinquauerunt

vsque ad portas mortis .

19 * Et clamauerunt ad Dominum cum
 tribularentur : & de necessitatibus eo-
 rum liberauit eos .

20 * Misit verbum suum , & sanauit eos :
 & eripuit eos de interitionibus eorum .

21 * Confiteantur Domino misericor-
 dia eius : & mirabilia eius filiis homi-
 num .

22 * Et sacrificent sacrificium laudis :
 & annuncient opera eius in exulta-
 tione .

23 * Qui descendunt mare in nauibus ,
 facientes operationem in aquis multis .

24 * Ipsi viderunt opera Domini , & mi-
 rabilia eius in profundo .

25 * Dixit , & stetit spiritus procellæ : &
 exaltati sunt fluctus eius .

26 * Ascendunt vsque ad cælos , & descen-
 dunt vsque ad abyssos : anima eorum ,
 in malis tabescebat .

27 * Turbari sunt , & moti sunt sicut
 ebrius : & omnis sapientia eorum deuorata
 est .

28 * Et clamauerunt ad Dominum cum
 tribularentur , & de necessitatibus eo-
 rum eduxit eos .

29 * Et statuit procellam eius in auram :
 & siluerunt fluctus eius .

30 * Et lætati sunt quia siluerunt : &
 deduxit eos in portum voluntatis eo-
 rum .

31 * Confiteantur Domino misericor-
 dia eius : & mirabilia eius filiis homi-
 num .

32 * Et exalcent eum in ecclesia plebis :
 & in cathedra seniorum laudent eum .

33 * Posuit flumina in desertum : & exi-
 tus aquarum in sitim .

34 * Terram fructiferam in saluginem , &
 D malitiam inhabitantium in ea .

35 * Posuit desertum in stagna aqua-
 rum : & terram sine aqua in exitus
 aquarum .

36 * Et collocauit illic esurientes : &
 constituerunt ciuitatem habitationis .

37 * Et seminauerunt agros , & planta-
 uerunt vineas : & fecerunt fructum nati-
 uitatis .

38 * Et benedixit eis , & multiplicati
 sunt nimis : & iumenta eorum non mi-
 norauit .

39 * Et pauci facti sunt : & vexati sunt
 a tribulatione malorum , & dolore .

* Effusa est contemptio super principes : & errare fecit eos in inuio , & non in via .

* Et adiunxit pauperem de inopia : & posuit sicut oues familias .

112. 22. 6. 19 * Videbunt recti , & lætabuntur : & omnis iniquitas oppilabit os suum .

* Quis sapiens & custodiet hæc ? & intelliget misericordias Domini ?

Canticum Psalmi ipsi Dauid .

(Sup. 56. 8.) CVII.

Paratum cor meum Deus , paratum cor meum : cantabo , & psallam in gloria mea .

* Exurge gloria mea , exurge psalterium , & cithara : exurgam diluculo .

* Confitebor tibi in populis Domine : & psallam tibi in nationibus .

* Quia magna est super cælos misericordia tua : & usque ad nubes veritas tua .

* Exaltare super cælos Deus , & super omnem terram gloria tua : * vt liberentur dilecti tui .

Saluum fac dextera tua , & exaudi me : * Deus locutus est in sancto suo :

Exultabo , & diuidam Sichimam , & conuallem tabernaculorum dimittiar .

* Meus est Galaad , & meus est Manasses : & Ephraim susceptio capitis mei .

Iuda rex meus : * Moab lebes spei meæ .

In Idumæam extendam calceamentum meum : mihi alienigenæ amici facti sunt .

* Quis deducet me in ciuitatem munitam ? quis deducet me usque in Idumæam ?

* Nonne tu Deus , qui repulisti nos , & non exibis Deus in virtutibus nostris ?

* Da nobis auxilium de tribulatione : quia vana salus hominis .

* In Deo faciemus virtutem : & ipse ad nihilum deducet inimicos nostros .

In finem , Psalmus Dauid .

CVIII.

Deus laudem meâ ne tacueris : quia os peccatoris , & os dolosi super me apertum est .

* Locuti sunt aduersum me lingua dolosa , & sermonibus odij circumdederunt me : & expugnaverunt me gratis .

* Pro eo vt me diligerent , detrahebant mihi : ego autem orabam .

* Et posuerunt aduersum me mala pro bonis : & odium pro dilectione mea .

* Constitue super eum peccatorem : & diabolus stet a dextris eius .

* Cum iudicatur , exeat condemnatus . & oratio eius fiat in peccatum .

* Fiant dies eius pauci : & episcopatum eius accipiat alter .

* Fiant filij eius orphani : & vxor eius vidua .

* Nutantes transferantur filij eius , & mendicent : & eijciantur de habitationibus suis .

* Scrutetur fornicator omnem substantiam eius : & diripiant alieni labores eius .

* Non sit illi adiutor : nec sit qui misereatur pupillis eius .

* Fiant nati eius in interitum : in generatione vna deleatur nomen eius .

* In memoriam redeat iniquitas patrum eius in conspectu Domini : & peccatum matris eius non deleatur .

* Fiant contra Dominum semper , & dispereat de terra memoria eorû : * pro eo quod non est recordatus facere misericordiam .

* Et persecutus est hominem inopem , & mendicum , & compunctum corde mortificare .

* Et dilexit maledictionem , & veniet ei : & noluit benedictionem , & elongabitur ab eo .

Et induit maledictionem sicut vestimentum , & intrauit sicut aqua in interiora eius , & sicut oleum in ossibus eius .

* Fiat ei sicut vestimentum , quo operitur : & sicut zona , qua semper præcingitur .

* Hoc opus eorum , qui detrahunt mihi apud Dominum : & qui loquuntur mala aduersus animam meam .

* Et tu Domine , Domine , fac mecum propter nomen tuum : quia suavis est misericordia tua .

Libera me * quia egenus , & pauper ego sum : & cor meum conturbatum est intra me .

Sicut

* Sicut umbra cum declinat, ablatum sum: & excussum sum sicut locustæ.

* Genua mea infirmata sunt a ieiunio: & caro mea immutata est propter oleum.

* Et ego factus sum opprobrium illis: viderunt me, & mouerunt capita sua.

* Adiuta me Domine Deus meus: saluum me secundum misericordiam tuam.

* Et sciant quia manus tua hæc: & tu Domine fecisti eam.

* Maledicent illi, & tu benedices: qui insurgunt in me, confundantur: seruus autem tuus lætabitur.

* Induantur qui detrahunt mihi, pudore: & operiantur sicut diploide confusione sua.

* Confitebor Domino nimis in ore meo: & in medio multorum laudabo eum.

* Quia assistit a dextris pauperis, ut saluam faceret a persequentibus animam meam.

Psalmus David. CIX.

Dixit Dominus Domino meo: Sede a dextris meis:

Donec ponam inimicos tuos, scabellum pedum tuorum.

* Virgam virtutis tuæ emittet Dominus ex Sion: dominare in medio inimicorum tuorum.

* Tecum principium in die virtutis tuæ in splendoribus sanctorum: ex utero ante luciferum genui te.

* Iurauit Dominus, & non poenitebit eum: Tu es sacerdos in æternum secundum ordinem Melchisedech.

* Dominus a dextris tuis, confregit in die iræ suæ reges.

* Iudicabit in nationibus, implebit ruinas: conuassabit capita in terra multorum.

* De torrente in via bibet: propterea exaltabit caput.

Alleluia. CX.

Confitebor tibi Domine in toto corde meo: in consilio iustorum, & in congregatione.

* Magna opera Domini: exquisita in omnes voluntates eius.

* Confessio & magnificètia opus eius: & iustitia eius manet in sæculum sæculi.

* Memoriam fecit mirabilium suorum, misericors & miserator Dominus: & esca dedit timentibus se.

Memor erit in sæculum testamenti sui: virtutem operum suorum annuntiabit populo suo:

* Ut det illis hereditatem gentium: opera manuum eius veritas, & iudicium.

* Fidelia omnia mandata eius: confirmata in sæculum sæculi, facta in veritate & æquitate.

* Redemptionem misit populo suo: mandauit in æternum testamentum suum.

Sanctum, & terribile nomen eius: initium sapientiæ timor Domini.

Intellectus bonus omnibus facientibus eum: laudatio eius manet in sæculum sæculi.

* Prov. 1.2.7.
& 9.17
Eccl. 1.10

Alleluia, Reuerſionis Aggæi,
& Zachariæ. CXI.

Befatus vir, qui timet Dominum: in mandatis eius volet nimis.

* Potens in terra erit semen eius: generatio rectorum benedicetur.

* Gloria, & diuitiæ in domo eius: & iustitia eius manet in sæculum sæculi.

* Exortum est in tenebris lumē rectis: misericors, & miserator, & iustus.

* Lucundus homo qui misereatur & commodat, disponet sermones suos in iudicio: quia in æternum non commouebitur.

* In memoria æterna erit iustus: ab auditione mala non timebit.

Paratum cor eius sperare in Domino, confirmatum est cor eius: non commouebitur donec despiciat inimicos suos.

* Disperſit, dedit pauperibus: iustitia eius manet in sæculum sæculi, cornu eius exaltabitur in gloria.

* Peccator videbit, & irascetur, dentibus suis fremet & tabescet: desiderium peccatorum peribit.

Alleluia. CXII.

Laudate pueri Dominum : laudate
nomen Domini.

* Sit nomen Domini benedictum, ex
hoc nunc, & vsque in seculum.

* A solis ortu vsque ad occasum, lau-
dabile nomen Domini.

Mal. 1. c. 11 * Excelsus super omnes gentes Do-
minus, & super celos gloria eius.

* Quis sicut Dominus Deus noster,
qui in altis habitat, * & humilia respi-
cit in celo & in terra?

* Suscitans a terra inopem, & de ster-
core erigens pauperem:

* Ut collocet eum cum principibus,
cum principibus populi sui.

* Qui habitare facit sterilem in domo,
matrem filiorum latrantem.

Alleluia. CXIII.

Exo. 13. a 3 **I**N exitu Israel de Aegypto, domus Ia-
cob de populo barbaro:

* Facta est Iudæa sanctificatio eius, Is-
rael potestas eius.

* Mare vidit, & fugit: Iordanis con-
uersus est retrorsum.

* Montes exultauerunt vt arietes: &
colles sicut agni ouium.

* Quid est tibi mare quod fugisti: &
tu Iordanis, quia conuersus es retrorsum?

* Montes exultatis sicut arietes, &
colles sicut agni ouium.

* A facie Domini mota est terra, a
facie Dei Iacob.

* Qui conuertit petram in stagna
aquarum, & rupem in fontes aquarum.

* NON NOBIS DOMINE,
NON NOBIS: sed nomini tuo da
gloriam.

* Super misericordia tua, & veritate
tua: nequando dicant Gentes: Vbi est
Deus eorum?

* Deus autem noster in celo: omnia
quæcumque voluit, fecit.

Inf. 14. c. 15 * Simulachra gentium argentum, &
aurum, opera manuum hominum.

Sap. 15. d. 15 * Os habent, & non loquentur: ocu-
los habent, & non videbunt.

* Aures habent, & non audient: na-
res habent, & non odorabunt.

* Manus habent, & non palpabunt:
pedes habent, & non ambulabunt: non

clamabunt in guttore suo.

* Similes illis fiant qui faciunt ea: &
omnes qui confidunt in eis.

* Domus Israel sperauit in Domi-
no: adiutor eorum & protector eorum
est.

* Domus Aaron sperauit in Domino:
adiutor eorum & protector eorum est.

* Qui timent Dominum, sperauerunt
in Domino: adiutor eorum & prote-
ctor eorum est.

* Dominus memor fuit nostri: & be-
nedixit nobis:

Benedixit domui Israel: benedixit
domui Aaron.

* Benedixit omnibus, qui timent Do-
minum, pusillis cum maioribus.

* Adjiciat Dominus super vos: super
vos, & super filios vestros.

* Benedixit vos a Domino, qui fecit
Cælum, & terram.

* Cælum cæli Domino: terram autem
dedit filiis hominum.

* Non mortui laudabunt te Domine: * Baruc. 1. d. 19
neque omnes, qui descendunt in infer-
num.

* Sed nos qui viuimus, benedicimus
Domino, ex hoc nunc & vsque in sa-
culum.

Alleluia. CXIIII.

Dilexi, quoniam exaudiet Dominus
vocem orationis meæ.

* Quia inclinauit aurem suam mihi:
& in diebus meis inuocabo.

* Circumdederunt me dolores mor-
tis: & pericula inferni inuenerunt me.
Tribulationem & dolorem inueni:

* & nomen Domini inuocaui.

O Domine libera animam meam:

* misericors Dominus, & iustus, & Deus
noster miseretur.

* Custodiens paruulos Dominus: hu-
miliatus sum, & liberauit me.

* Conuertere anima mea in requiem
tuam: quia Dominus benefecit tibi.

* Quia eripuit animam meam de
morte: oculos meos a lacrymis, pedes
meos a lapsu.

* Placebo Domino in regione vi-
uorum.

Alleluia.

Alleluia. CXV.

1. Cor. 4. c. 11
Rom. 3. a. 4

C Redidi, propter quod locutus sum : ego autem humiliatus sum nimis.

* Ego dixi in excessu meo : Omnis homo mendax.

* Quid retribuam Domino, pro omnibus, quæ retribuit mihi?

* Calicem salutaris accipiam : & non men Domini inuocabo.

* Vota mea Domino reddam coram omni populo eius : pretiosa in conspectu Domini mors Sanctorum eius :

* O Domine quia ego seruus tuus : ego seruus tuus, & filius ancillæ tuæ.

Dirupisti vincula mea : tibi sacrificabo hostiam laudis, & nomen Domini inuocabo.

* Vota mea Domino reddam in conspectu omnis populi eius : in atrijs domus Domini, in medio tui Ierusalem.

Alleluia. CXVI.

Rom. 15. c. 11

L Audate Dominum omnes Gentes : laudate eum omnes populi :

Hos. 12. c. 14

* Quoniam confirmata est super nos misericordia eius : & veritas Domini manet in æternum.

Alleluia. CXVII.

C onfitemini Domino quoniam bonus : quoniam in sæculum misericordia eius.

* Dicat nunc Israel quoniam bonus : quoniam in sæculum misericordia eius.

* Dicat nunc domus Aaron : quoniam in sæculum misericordia eius.

* Dicant nunc qui timent Dominum : quoniam in sæculum misericordia eius.

* De tribulatione inuocaui Dominum : & exaudiuit me in latitudine Dominus.

* Dominus mihi adiutor : non timebo quid faciat mihi homo.

1. Heb. 13. a. 6

* Dominus mihi adiutor : & ego despiciam inimicos meos.

* Bonum est confidere in Domino, quàm confidere in homine :

* Bonum est sperare in Domino, quàm sperare in principibus.

10 * Omnes gentes circuierunt me : & in nomine Domini quia vltus sum in eos.

11 * Circumdantes circumdederunt me : & in nomine Domini quia vltus sum in eos.

12 * Circumdederunt me sicut apes, & exarserunt sicut ignis in spinis : & in nomine Domini quia vltus sum in eos.

13 * Impulsus euerfus sum vt caderem : & Dominus suscepit me.

14 * Fortitudo mea, & laus mea Dominus : & factus est mihi in salutem. Exod. 15. a. 1

15 * Vox exultationis, & salutis in tabernaculis iustorum.

16 * Dexteræ Domini fecit virtutem : dexteræ Domini exaltauit me, dexteræ Domini fecit virtutem.

17 * Non moriar, sed viuam : & narrabo opera Domini.

18 * Castigans castigauit me Dominus : & morti non tradidit me.

19 * Aperite mihi portas iustitiæ, ingressus in eas confitebor Domino : hæc porta Domini, iusti intrabunt in eam.

21 * Confitebor tibi quoniam exaudisti me : & factus es mihi in salutem.

22 * Lapidem, quem reprobauerunt ædificantes : hic factus est in caput anguli. Matt. 21. a. 42
Luc. 20. c. 17
Act. 4. b. 11

23 * A Domino factum est istud : & est mirabile in oculis nostris. Rom. 9. g. 13
1. Pet. 2. a. 7
1. Sa. 21. d. 16

24 * Hæc est dies, quam fecit Dominus : exultemus, & lætemur in ea.

25 * O Domine saluum me fac, o Domine bene prosperare : benedictus qui venit in nomine Domini.

Benediximus vobis de domo Domini : Deus Dominus, & illuxit nobis.

Constituite diem sollemnem in condensis, vsque ad cornu altaris.

28 * Deus meus es tu, & confitebor tibi : Deus meus es tu, & exaltabo te.

Confitebor tibi quoniam exaudisti me : & factus es mihi in salutem.

29 * Confitemini Domino quoniam bonus : quoniam in sæculum misericordia eius.

Alleluia. CXVIII.

A L E P H.

B eati immaculati in via : qui ambulant in lege Domini.

K k 2 Beati,

* Beati, qui scrutantur testimonia eius: 2
in toto corde exquirunt eum.

* Non enim qui operantur iniquita- 3
tem, in vijs eius ambulauerunt.

* Tu mandasti mandata tua custodiri 4
nimis.

* Utinam dirigantur viæ meæ, ad cu- 5
stodiendas iustificationes tuas.

* Tunc non confundar, cum perspexero 6
in omnibus mandatis tuis.

* Confitebor tibi in directione cordis: 7
in eo quod didici iudicia iustitiæ tuæ.

* Iustificationes tuas custodiam: non 8
me derelinquas usquequaque.

B E T H.

* In quo corrigit adolescentior viam 9
suam? in custodiendo sermones tuos. B

* In toto corde meo exquisivi te: ne 10
repellas me a mandatis tuis.

* In corde meo abscondi eloquia tua: 11
ut non peccem tibi.

* Benedictus es Domine: doce me iu- 12
stificationes tuas.

* In labijs meis, pronunciaui omnia 13
iudicia oris tui.

* In via testimoniorum tuorum dele- 14
ctatus sum, sicut in omnibus diuitijs.

* In mandatis tuis exercebor: & con- 15
siderabo vias tuas.

* In iustificationibus tuis meditabor: 16
non obliuiscar sermones tuos.

G I M E L.

* Retribue seruo tuo, viuifica me: & 17
custodiam sermones tuos. C

* Reuela oculos meos: & considerabo 18
mirabilia de lege tua.

* Incola ego sum in terra: non ab- 19
scundas a me mandata tua.

* Concupiuit anima mea desiderare 20
iustificationes tuas, in omni tempore.

* Increpasti superbos: maledicti qui 21
declinant a mandatis tuis.

* Aufer a me opprobrium, & contem- 22
ptum: quia testimonia tua exquisivi.

* Etenim sederunt principes, & aduer- 23
sum me loquebantur: seruus autem tuus
exercebatur in iustificationibus tuis.

* Nam & testimonia tua meditatio 24
mea est: & consilium meum iustificatio-
nes tuæ.

D A L E T H.

* Adhæsi pauimento anima mea: vi- 25
uifica me secundum verbum tuum. D

* Vias meas enunciaui, & exaudisti 26

me: doce me iustificationes tuas.

27 * Viam iustificationum tuarum instrue
me: & exercebor in mirabilibus tuis.

28 * Dormitauit anima mea præ tadio:
confirma me in verbis tuis.

29 * Viam iniquitatis amoue a me: & de
lege tua miserere mei.

30 * Viam veritatis elegi: iudicia tua non
sum oblitus.

31 * Adhæsi testimonijs tuis Domine: no-
li me confundere.

32 * Viam mandatorum tuorum cucurri,
cum dilatasti cor meum.

H E.

33 * Legem pone mihi Domine viam, 3
E iustificationum tuarum: & exquiram eam
semper.

34 * Da mihi intellectum, & scrutabor
legem tuam: & custodiam illam in to-
to corde meo.

35 * Deduc me in semitam mandatorum
tuorum: quia ipsam volui.

36 * Inclina cor meum in testimonia tua:
& non in auaritiam.

37 * Auerte oculos meos ne videant va-
nitatem: in via tua viuifica me.

38 * Statue seruo tuo eloquium tuum, in
timore tuo.

39 * Amputa opprobrium meum, quod
suspiciatus sum: quia iudicia tua iucun-
da.

40 * Ecce concupiui mandata tua: in æ-
quitate tua viuifica me.

V A V.

41 * Et veniat super me misericordia tua
F Domine: salutare tuum secundum elo-
quium tuum.

42 * Et respondebo exprobrantibus mihi
verbum: quia speraui in sermonibus
tuis.

43 * Et ne auferas de ore meo verbum,
veritatis usquequaque: quia in iudicijs
tuis supersperaui.

44 * Et custodiam legem tuam semper:
in sæculum & in sæculum sæculi.

45 * Et ambulabam in latitudine: quia
mandata tua exquisivi.

46 * Et loquebar de testimonijs tuis in
conspectu regum: & non confundebar.

47 * Et meditabar in mandatis tuis, quæ
dilexi.

48 * Et leuaui manus meas ad mandata
tua, quæ dilexi: & exercebar in iustifi-
cationibus tuis.

Z A I N.

Z A I N.

* Memor esto verbi tui seruo tuo, in quo mihi spem dedisti. G

* Hæc me consolata est in humilitate mea: quia eloquium tuum viuificauit me.

* Superbi inique agebant vsquequaque: a lege autem tua non declinaui.

* Memor fui iudiciorum tuorum Domine: & consolatus sum.

* Defectio tenuit me, pro peccatoribus derelinentibus legem tuam.

* Cantabiles mihi erant iustificationes tuae, in loco peregrinationis meae.

* Memor fui nocte nominis tui Domine: & custodiui legem tuam.

* Hæc facta est mihi: quia iustificationes tuas exquisiui.

H E T H.

* Portio mea Domine, dixi custodire legem tuam. H

* Deprecatus sum faciem tuam in toto corde meo: miserere mei secundum eloquium tuum.

* Cogitavi vias meas: & conuerti pedes meos in testimonia tua.

* Paratus sum, & non sum turbatus: vt custodiam mandata tua.

* Funes peccatorum circumplexi sunt me: & legem tuam non sum oblitus.

* Media nocte surgebam ad confitendum tibi, super iudicia iustificationis tuae.

* Particeps ego sum omnium timendum te: & custodientium mandata tua.

* Misericordia tua Domine plena est terra: iustificationes tuas doce me.

T E T H.

* Bonitatem fecisti cum seruo tuo Domine, secundum verbum tuum. I

* Bonitatem, & disciplinam, & scientiam doce me: quia mandatis tuis credidi.

* Priusquam humiliarer ego deliqui: propterea eloquium tuum custodiui.

* Bonus es tu: & in bonitate tua doce me iustificationes tuas.

* Multiplicata est super me iniquitas superborum: ego autem in toto corde meo scrutabor mandata tua.

* Coagulatum est sicut lac cor eorum: ego vero legem tuam meditatus sum.

* Bonum mihi quia humiliasti me: vt discam iustificationes tuas.

* Bonum mihi lex oris tui, super milia auri, & argenti.

I O D.

* Manus tuae fecerunt me, & plasmauerunt me: da mihi intellectum, & discam mandata tua.

* Qui timent te videbunt me, & labantur: quia in verba tua supersperaui.

* Cognoui Domine quia æquitas iudicia tua: & in veritate tua humiliasti me.

* Fiat misericordia tua vt consoletur me, secundum eloquium tuum seruo tuo.

* Veniant mihi miserationes tuae, & viuam: quia lex tua meditatio mea est.

* Confundantur superbi, quia iniuste iniquitatem fecerunt in me: ego autem exercebor in mandatis tuis.

* Conuertantur mihi timentes te: & qui nouerunt testimonia tua.

* Fiat cor meum immaculatum in iustificationibus tuis, vt non confundar.

C A P H.

* Defecit in salutare tuum anima mea: & in verbum tuum supersperaui.

* Defecerunt oculi mei in eloquium tuum, dicentes: Quando consolaberis me?

* Quia factus sum sicut vter in pruinâ: iustificationes tuas non sum oblitus.

* Quot sunt dies serui tui: quando facies de persequentibus me iudicium?

* Narrauerunt mihi iniqui fabulationes: sed non vt lex tua.

* Omnia mandata tua veritas: inique persecuti sunt me, adiuua me.

* Paulominus consummauerunt me in terra: ego autem non dereliqui mandata tua.

* Secundum misericordiam tuam viuifica me: & custodiam testimonia oris tui.

L A M E D.

* In æternum Domine, verbum tuum permanet in celo.

* In generationem & generationem veritas tua: fundasti terram, & permanet.

* Ordinatione tua perseverat dies: quoniam omnia seruiunt tibi.

* Nisi quod lex tua meditatio mea est: tunc forte perissem in humilitate mea.

* In æternum non obliuiscar iustificationes tuas.

cationes tuas : quia in ipsis uiuificasti me.

* Tuus sum ego, saluum me fac : quoniam iustificationes tuas exquisiui.

* Me expectauerunt peccatores ut perderent me : testimonia tua intellexi.

* Omnis consummationis vidi finem : latum mandatum tuum nimis.

MEM.

* Quomodo dilexi legem tuam Domine, tota die meditatio mea est.

* Super inimicos meos prudentem me fecisti mandato tuo : quia in aeternum mihi est.

* Super omnes docentes me intellexi : quia testimonia tua meditatio mea est.

* Super senes intellexi : quia mandata tua quaesui.

* Ab omni via mala prohibui pedes meos : ut custodiam verba tua.

* A iudicijs tuis non declinaui : quia tu legem posuisti mihi.

* Quam dulcia faucibus meis eloquia tua, super mel ori meo!

* A mandatis tuis intellexi : propterea odiui omnem viam iniquitatis.

N V N.

* Lucerna pedibus meis verbum tuum, & lumen semitis meis.

* Iuravi, & statui custodire iudicia iustitiae tuae.

* Humiliatus sum usquequaque Domine : uiuifica me secundum verbum tuum.

* Voluntaria oris mei beneplacita fac Domine : & iudicia tua doce me.

* Anima mea in manibus meis semper : & legem tuam non sum oblitus.

* Posuerunt peccatores laqueum mihi : & de mandatis tuis non erravi.

* Hereditate acquisiui testimonia tua in aeternum : quia exultatio cordis mei sunt.

* Inclinaui cor meum ad faciendas iustificationes tuas in aeternum, propter retributionem.

S A M E C H.

* Iniquos odio habui : & legem tuam dilexi.

* Adiutor, & susceptor meus es tu : & in verbum tuum supersperaui.

* Declinate a me maligni : & scrutabor mandata Dei mei.

* Suscipe me secundum eloquium tuum, & viam : & non confundas me ab expectatione mea.

* Adiuua me, & saluus ero : & medabor in iustificationibus tuis semper.

* Spreuisti omnes discedentes a iudicijs tuis : quia iniusta cogitatio eorum.

* Præuaricantes reputaui omnes peccatores terræ : ideo dilexi testimonia tua.

* Confige timore tuo carnes meas : a iudicijs enim tuis timui.

A I N.

* Feci iudicium & iusticiam : non tradas me calumniantibus me.

* Suscipe seruum tuum in bonum : non calumnientur me superbi.

* Oculi mei defecerunt in salutare tuum : & in eloquium iustitiae tuae.

* Fac cum seruo tuo secundum misericordiam tuam : & iustificationes tuas doce me.

* Seruus tuus sum ego : da mihi intellectum, ut sciam testimonia tua.

* Tempus faciendi Domine : dissipauerunt legem tuam.

* Ideo dilexi mandata tua, super aurum & topazion.

* Propterea ad omnia mandata tua dirigebar : omnem viam iniquam odio habui.

P H I I.

* Mirabilia testimonia tua : ideo seruata est ea anima mea.

* Declaratio sermonum tuorum illuminat : & intellectum dat paruulis.

* Os meum aperui, & attraxi spiritum : quia mandata tua desiderabam.

* Aspice in me, & miserere mei, secundum iudicium diligentium nomen tuum.

* Gressus meos dirige secundum eloquium tuum : & non dominetur mei omnis iniustitia.

* Redime me a calumnijs hominum : ut custodiam mandata tua.

* Faciem tuam illumina super seruum tuum : & doce me iustificationes tuas.

* Exitus aquarum deduxerunt oculi mei : quia non custodierant legem tuam.

S A D E.

* Iustus es Domine : & rectum iudicium tuum.

* Mandasti iusticiam testimonia tua : & veritatem tuam nimis.

* Tabescere me fecit zelus meus: quia: 139
obliti sunt verba tua inimici mei.

* Ignitum eloquium tuum vehementer: & seruus tuus dilexit illud. 140

* Adolescentulus sum ego, & contemp- 141
tus: iustificationes tuas non sum oblitus.

* Iustitia tua, iustitia in aeternum: & 142
lex tua veritas.

* Tribulatio, & angustia inuenerunt 143
me: mandata tua meditatio mea est.

* Aequitas testimonia tua in aeternum: 144
intellectum da mihi, & viuum.

C O P H.

* Clamaui in toto corde meo, exaudi 145
me Domine: iustificationes tuas requi- T
ram.

* Clamaui ad te, saluum me fac: vt 146
custodiam mandata tua.

* Praueni in maturitate, & clamaui: 147
quia in verba tua supersperaui.

* Prauenerunt oculi mei ad te diluc- 148
lo: vt meditarer eloquia tua.

* Vocem meam audi secundum mise- 149
ricordiam tuam Domine: & secundum
iudicium tuum viuifica me.

* Appropinquauerunt persequentes 150
me iniquitati: a lege autem tua longe
facti sunt.

* Prope es tu Domine: & omnes viae 151
tuae veritas.

* Initio cognoui de testimonijs tuis: 152
quia in aeternum fundasti ea.

R E S.

* Vide humilitatem meam, & eripe 153
me: quia legem tuam non sum oblitus. V

* Iudica iudicium meum, & redime 154
me: propter eloquium tuum viuifica
me.

* Longe a peccatoribus salus: quia: 155
iustificationes tuas non exquisierunt.

* Misericordiae tuae multae Domine: 156
secundum iudicium tuum viuifica me.

* Multi qui persequuntur me, & tri- 157
bulant me: a testimonijs tuis non de-
clinavi.

* Vidi prauaricantes, & tabescebam: 158
quia eloquia tua non custodierunt.

* Vide quoniam mandata tua dilexi 159
Domine: in misericordia tua viuifica
me.

* Principium verborum tuorum, veritas: 160
in aeternum omnia iudicia iustitiae tuae.

S I N.

* Principes persecuti sunt me gratis: 161

X & a verbis tuis formidauit cor meum.

162 * Labor ego super eloquia tua: si-
cut qui inuenit spolia multa.

163 * Iniquitatem odio habui, & abomi-
natus sum: legem autem tuam dilexi.

164 * Septies in die laudem dixi tibi, su-
per iudicia iustitiae tuae.

165 * Pax multa diligentibus legem tua: &
& non est illis scandalum.

166 * Expectabam salutare tuum Domi-
ne: & mandata tua dilexi.

167 * Custodiuit anima mea testimonia
tua: & dilexit ea vehementer.

168 * Seruaui mandata tua, & testimo-
nia tua: quia omnes viae meae in con-
spectu tuo.

T A V.

169 * Appropinquet deprecatio mea in
Y conspectu tuo Domine: iuxta eloquium
tuum da mihi intellectum.

170 * Inret postulatio mea in conspectu
tuo: secundum eloquium tuum eripe
me.

171 * Eructabunt labia mea hymnum,
cum docueris me iustificationes tuas.

172 * Pronunciabit lingua mea eloquium
tuum: quia omnia mandata tua aequitas.

173 * Fiat manus tua vt saluet me: quo-
niam mandata tua elegi.

174 * Concupiui salutare tuum Domine:
& lex tua meditatio mea est.

175 * Viuet anima mea, & laudabit te:
& iudicia tua adiuuabunt me.

176 * Erraui, sicut ouis, quae perijt: qua-
re seruum tuum, quia mandata tua non
sum oblitus.

1 Canticum graduum. CXIX.

A D Dominum cum tribularet cla-
maui: & exaudiuit me.

2 * Domine libera animam meam a
labijs iniquis, & a lingua dolosa.

3 * Quid detur tibi, aut quid appona-
tur tibi ad linguam dolosam?

4 * Sagittae potentis acutae, cum carbo-
nibus desolatorijs.

5 * Heu mihi, quia incolatus meus pro-
B longatus est: habitauit cum habitanti-
bus Cedar: * multum incola fuit ani-
ma mea.

6 * Cum his, qui oderunt pacem, eram
pacificus: cum loquebar illis, impugna-
bant me gratis.

Canticum graduum. CXX.

1. Paral. 126. c. 17

Leuauit oculos meos in montes, unde
veniet auxilium mihi.
* Auxilium meum a Domino, qui fe-
cit cælum & terram.
* Non det in commotionem pedem
tuum: neque dormitet qui custodit te.
* Ecce nō dormitabit neque dormiet,
qui custodit Israël.
* Dominus custodit te, Dominus
protectio tua, super manum dexteram
tuam.
* Per diem sol non vret te: neque lu-
na per noctem.
* Dominus custodit te ab omni ma-
lo: custodiat animam tuam Dominus.
* Dominus custodiat introitum tuum,
& exitum tuum: ex hoc nunc, & vsque
in sæculum.

Canticum graduum. CXXF.

Lætatus sum in his, quæ dicta sunt mi-
hi: In domum Domini ibimus.
* Stantes erant pedes nostri, in atrijs
tuis Ierusalem.
* Ierusalem, quæ ædificatur vt ciui-
tas: cuius participatio eius in idipsum.
* Illuc enim ascenderunt tribus, tri-
bus Domini: testimonium Israël ad cō-
stitendum nomini Domini.
* Quia illic federunt sedes in iudicio,
sedes super domum Dauid.
* Rogate quæ ad pacem sunt Ierusa-
lem: & abundantia diligentibus te:
* Fiat pax in virtute tua: & abundan-
tia in turribus tuis.
* Propter fratres meos, & proximos
meos, loquebar pacem de te:
* Propter domum Domini Dei no-
stri, quæ tibi bona tibi.

Canticum graduum. CXXII.

Ad te leuauit oculos meos, qui habi-
tas in cælis.
* Ecce sicut oculi seruatorum, in manibus
dominorum suorum,
Sicut oculi ancillæ in manibus domi-
ni suæ: ita oculi nostri ad Dominum
Deum nostrum donec misereatur nostri.
* Misere nostri Domine, misere

nostri: quia multum repleti sumus de-
spectione:

* Quia multum repleta est anima no-
stra: opprobrium abundantibus, & de-
spectio superbis.

Canticum graduum. CXXIII.

Nisi quia Dominus erat in nobis,
dicat nunc Israël: * nisi quia Do-
minus erat in nobis,

Cum exurgerent homines in nos,
* forte viuos deglutissent nos:

Cum irasceret furor eorū in nos,
* forsitan aqua absorbuisset nos.

* Torrentem pertransiuit anima no-
stra: forsitan pertransisset anima no-
stra aquam intolerabilem.

* Benedictus Dominus qui non dedit
nos, in captiōem dentibus eorum.

* Anima nostra sicut passer erepta est
de laqueo venantium: Laqueus contri-
tus est, & nos liberati sumus.

* Adiutorium nostrum in nomine
Domini, qui fecit cælum & terram.

Canticum graduum. CXXIIII.

Qui confidunt in Domino, sicut mōs
Sion: non commouebitur in æ-
ternum, qui habitat in Ierusalem.
Montes in circuitu eius: & Dominus
in circuitu populi sui, ex hoc nunc &
vsque in sæculum.

* Quia non relinquet Dominus vir-
gam peccatorum super sortem iustorū:
vt non extendant iusti ad iniquitatem
manus suas.

* Benefac Domine bonis, & rectis
corde.

* Declinantes autem in obligationes,
adducet Dominus cum operantibus ini-
quitatem: pax super Israël.

Canticum graduum. CXXV.

In conuertendo Dominus captiuita-
tem Sion: facti sumus sicut cōsolari:
* Tunc repletum est gaudio os nostrū:
& lingua nostra exultatione.

Tunc dicent inter gentes: Magnifica-
uit Dominus facere cum eis.

* Magnificauit Dominus facere no-
biscum: facti sumus lætantes.

* Conuerte Domine captiuitatem
nostram,

nostram, sicut torrens in Austro.

* Qui seminant in lacrymis, in exultatione metent.

* Euntes ibant & flebant, mittentes semina sua.

Venientes autem venient cum exultatione, portantes manipulos suos.

Canticum graduum Salomonis.
CXCVI.

Nisi Dominus edificauerit domum, in vanum laborauerunt qui edificant eam.

Nisi Dominus custodierit ciuitatem, frustra vigilat qui custodit eam.

* Vanum est vobis ante lucem surgere: surgite postquam federitis, qui manducatis panem doloris.

Cum dederit dilectis suis somnum: * ecce hereditas Domini filij: merces, fructus ventris.

* Sicut sagittæ in manu potentis: ita filij excussorum.

* Beatus vir qui impleuit desiderium suum ex ipsis: non confundetur cum loquetur inimicis suis in porta.

Canticum graduum. CXXVII.

Beatī omnes, qui timent Dominum, qui ambulant in vijs eius.

* Labores manuum tuarum quia manducabis: beatus es, & bene tibi erit.

* Vxor tua sicut vitis abundans, in lateribus domus tuæ.

Filij tui sicut nouellæ oliuarum, in circuitu mensæ tuæ.

* Ecce sic benedicetur homo, qui timet Dominum.

* Benedicat tibi Dominus ex Sion: & videas bona Ierusalem omnibus diebus vitæ tuæ.

* Et videas filios filiorum tuorum, pacem super Israel.

Canticum graduum. CXXVIII.

Sæpe expugnauerunt me iuuentute mea, dicat nunc Israel.

* Sæpe expugnauerunt me a iuuentute mea: etenim non potuerunt mihi.

* Supra dorsum meum fabricauerunt peccatores: prolongauerunt iniquitatem suam.

runt peccatores: prolongauerunt iniquitatem suam.

* Dominus iustus concidit ceruices peccatorum: confundantur & conuertantur retrorsum omnes, qui oderunt Sion.

* Fiant sicut fœnum tectorum: quod priusquam euellatur, exaruit:

* De quo non impleuit manum suam qui metit, & sinum suum qui manipulos colligit.

* Et non dixerunt qui præteribant: Benedictio Domini super vos: benediximus vobis in nomine Domini.

Canticum graduum. CXXIX.

De profundis clamaui ad te Domine: Domine exaudi vocem meam:

Fiant aures tuæ intendentes, in vocem deprecationis meæ.

* Si iniquitates obseruaueris Domine: Domine quis sustinebit?

* Quia apud te propitiatio est: & propter legem tuam sustinui te Domine.

Sustinuit anima mea in verbo eius:

* Sperauit anima mea in Domino.

* A custodia matutina vsque ad noctem: speret Israel in Domino.

* Quia apud Dominum misericordia: & copiosa apud eum redemptio.

* Et ipse redimet Israel, ex omnibus iniquitatibus eius.

Canticum graduum David. CXXX.

Domine non exaltatum cor meum: neque elati sunt oculi mei.

Neque ambulauī in magnis: neque in mirabilibus super me.

* Si non humiliter sentiebam: sed exaltaui animam meam:

Sicut ablactatus est super matre sua, ita retributio in anima mea.

* Speret Israel in Domino, ex hoc nunc & vsque in sæculum.

Canticum graduum. CXXXI.

Memento Domine David, & omnis mansuetudinis eius:

* Sicut iurauit Domino, votum vouit Deo Iacob:

* Si introiero in tabernaculum domus

mus meus, si ascendero in lectum strati mei :

* Si dederō somnum oculis meis, & palpebris meis dormitationem :

* Et requiem temporibus meis : donec inueniam locum Domino, tabernaculum Deo Iacob.

* Ecce audiuiimus eam in Ephrata : inuenimus eam in campis siluz.

* Introibimus in tabernaculum eius : adorabimus in loco, vbi steterunt pedes eius.

II. Pal. 6. 341

* Surge Domine in requiem tuam, tu & arca sanctificationis tue.

* Sacerdotes tui induantur iustitiam : & sancti tui exultent.

* Propter Dauid seruum tuum, non auertas faciem Christi tui.

II. Reg. 7. c. 12

Luc. 1. c. 55.

Act. 2. c. 30

* Iurauit Dominus David veritatem, & non frustrabitur eam : de fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

* Si custodierint filij tui testamentum meum, & testimonia mea hæc, quæ docebo eos :

Et filij eorum vsque in sæculum, sedebunt super sedem tuam.

* Quoniam elegit Dominus Sion : elegit eam in habitationem sibi.

* Hæc requies mea in sæculum sæculi : hic habitabo quoniam elegi eam.

* Viduam eius benedicens benedicam : pauperes eius saturabo panibus.

* Sacerdotes eius induam salutari : & sancti eius exultatione exultabunt.

II. Luc. 1. g. 59

Mal. 3. a. 1

* Illuc producam cornu Dauid, pauperi lucernam Christo meo.

* Inimicos eius induam confusione : super ipsum autem effloreat sanctificatio mea.

Canticum graduum David.

C X X X I I.

Ecce quàm bonum, & quàm iucundum habitare fratres in vnum :

* Sicut vnguentum in capite, quod descendit in barbam, barbam Aaron, Quod descendit in oram vestimenti eius : sicut ros Hermon, qui descendit in montem Sion.

Quoniam illic mandauit Dominus benedictionem, & vitam vsque in sæculum.

1 Canticum graduum. CXXXIII.

Ecce nunc benedicite Dominum, omnes serui Domini :

Qui statis in domo Domini, in atrijs domus Dei nostri,

* In noctibus extollite manus vestras in sancta, & benedicite Dominum.

* Benedicat te Dominus ex Sion, qui fecit caelum & terram.

1 Alleluia. CXXXIIII.

Audate nomen Domini, laudate serui Domini.

* Qui statis in domo Domini, in atrijs domus Dei nostri.

* Laudate Dominum, quia bonus Dominus : psallite nomini eius, quoniam suauis.

* Quoniam Iacob elegit sibi Dominus Israel in possessionem sibi.

* Quia ego cognoui quoddam magnus est Dominus, & Deus noster præ omnibus dijs.

* Omnia quæcumque voluit, Dominus fecit in caelo, in terra, in mari, & in omnibus abyssis.

* Educens nubes ab extremo terræ : fulgura in pluuiam fecit.

Qui producit vêtos de thesauris suis :

* Qui percussit primogenita Ægypti ab homine vsque ad pecus.

* Et misit signa, & prodigia in medio tui Ægypte : in Pharaonem, & in omnes seruos eius.

* Qui percussit gentes multas : & occidit reges fortes :

* Sehon regem Amorrhæorum, & Og regem Basan, & omnia regna Chanaan.

* Et dedit terram eorum hereditatē, hereditatem Israel populo suo.

* Domine nomen tuum in æternum : Domine memoriale tuum in generationem & generationem.

* Quia iudicabit Dominus populum suum : & in seruis suis deprecabitur.

* Simulachra Gentium argentum, & aurum, opera manuum hominum.

* Os habent, & non loquuntur : oculos habent, & non videbunt.

* Aures habent, & non audient : neque enim est spiritus in ore ipsorum.

Similes

* Similes illis fiant qui faciunt ex : & omnes, qui confidunt in eis.

* Domus Israel benedicite Domino : domus Aaron benedicite Domino.

* Domus Levi benedicite Domino : qui timetis Dominum, benedicite Domino.

* Benedictus Dominus ex Sion, qui habitat in Ierusalem.

Alleluia. CXXXV.

Confitemini Domino quoniam bonus : quoniam in æternum misericordia eius.

* Confitemini Deo deorum : quoniam in æternum misericordia eius.

* Confitemini Domino dominorum : quoniam in æternum misericordia eius.

* Qui facit mirabilia magna solus : quoniam in æternum misericordia eius.

Gen. 1.4.1 * Qui fecit celos in intellectu : quoniam in æternum misericordia eius.

* Qui firmavit terram super aquas : quoniam in æternum misericordia eius.

* Qui fecit luminaria magna : quoniam in æternum misericordia eius.

* Solem in potestatem diei : quoniam in æternum misericordia eius.

* Lunam, & stellas in potestatem noctis : quoniam in æternum misericordia eius.

Exo. 11. d. 19 * Qui percussit Ægyptum cum primogenitis eorum : quoniam in æternum misericordia eius.

Exo. 13. d. 17 * Qui eduxit Israel de medio eorum : quoniam in æternum misericordia eius.

* In manu potenti, & brachio excelso : quoniam in æternum misericordia eius.

* Qui diuisit Mare rubrum in diuisiones : quoniam in æternum misericordia eius.

* Et eduxit Israel per medium eius : quoniam in æternum misericordia eius.

Exo. 14. g. 13 * Et excussit Pharaonem, & virtutem eius in Mari rubro : quoniam in æternum misericordia eius.

* Qui traduxit populum suum per desertum : quoniam in æternum misericordia eius.

* Qui percussit reges magnos : quoniam in æternum misericordia eius.

* Et occidit reges fortes : quoniam in æternum misericordia eius.

* Schon regem Amorrhæorum : quoniam in æternum misericordia eius.

* Et Og regem Basan : quoniam in æternum misericordia eius.

* Et dedit terram eorum hereditatem : quoniam in æternum misericordia eius.

* Hereditatem Israel seruo suo : quoniam in æternum misericordia eius.

* Quia in humilitate nostra memor fuit nostri : quoniam in æternum misericordia eius.

* Et redemit nos ab inimicis nostris : quoniam in æternum misericordia eius.

* Qui dat escam omni carni : quoniam in æternum misericordia eius.

* Confitemini Deo cæli : quoniam in æternum misericordia eius.

Confitemini Domino dominorum : quoniam in æternum misericordia eius.

Psalmus David, Hieremix.

CXXXVI.

Super flumina Babylonis, illic sedimus & fleuimus : cum recordaremur Sion :

* In salicibus in medio eius, suspendimus organa nostra.

* Quia illic interrogauerunt nos, qui captiuos duxerunt nos, Verba cantionum :

Et qui abduxerunt nos : Hymnū cantate nobis de canticis Sion.

* Quomodo cantabimus canticū Domini in terra aliena ?

* Si oblitus fuero tui Ierusalem, obliuioni detur dextera mea.

* Adhæreat lingua mea faucibus meis, si non meminero tui :

Si non proposuero Ierusalē, in principio lætitæ meæ.

* Memor esto Domine filiorū Edom, in die Ierusalem :

Qui dicunt : Exinanite, exinanite usque ad fundamentum in eam.

* Filia Babylonis misera : beatus, qui retribuet tibi retributionem tuā, quam retribuisti nobis.

* Beatus, qui tenebit, & allidet paruulos tuos ad petram.

Ipsi David. CXXXVII.

Confitebor tibi Domine in toto corde meo : quoniam audisti verba oris mei .

In conspectu angelorum psallam tibi : adorabo ad templum sanctum tuum , & confitebor nomini tuo .

Super misericordia tua , & veritate tua : quoniam magnificasti super omne , nomen sanctum tuum .

In quacumque die inuocauero te , exaudi me : multiplicabis in anima mea virtutem .

Confiteatur tibi Domine omnes reges terræ : quia audierunt omnia verba oris tui :

Et cantent in vijs Domini : quoniam magna est gloria Domini .

Quoniam excelsus Dominus , & humilia respicit : & alta a lōge cognoscit .

Si ambulauero in medio tribulationis , viuificabis me : & super iram inimicorum meorum extendisti manū tuam , & saluum me fecit dextera tua .

Dominus retribuet pro me : Domine misericordia tua in sæculum : opera manuum tuarum ne despicias .

In finem , Psalmus David .

CXXXVIII.

Domine probasti me , & cognouisti me : tu cognouisti sessionē meam , & resurrectionem meam .

Intellexisti cogitationes meas a lōge : semitam meam , & funiculum meum inuestigasti .

Et omnes vias meas prauidisti : quia non est sermo in lingua mea .

Ecce Domine tu cognouisti omnia nouissima , & antiqua : tu formasti me , & posuisti super me manum tuam .

Mirabilis facta est scientia tua ex me : confortata est , & non potero ad eam .

Quo ibo a spiritu tuo ? & quo a facie tua fugiam ?

Si ascendero in cælum , tu illic es : si descendero in infernum , ades .

Si sumpsero pennas meas diluculo , & habitauero in extremis maris :

Etenim illuc manus tua deducet me : & tenebit me dextera tua .

Et dixi : Forſitan tenebræ conculcabant me : & nox illuminatio mea in delicijs meis .

Quia tenebræ non obscurabuntur a te , & nox sicut dies illuminabitur : sicut tenebræ eius , ita & lumen eius .

Quia tu possedisti renes meos : suscepisti me de utero matris meæ .

Cōfitebor tibi quia terribiliter magnificatus es : mirabilia opera tua , & anima mea cognoscit nimis .

Non est occultatum os meum a te , quod fecisti in occulto : & substantia mea in inferioribus terræ .

Imperfectum meum viderunt oculi tui , & in libro tuo omnes scribentur : dies formabuntur , & nemo in eis .

Mihi autem nimis honorificati sunt amici tui , Deus : nimis confortatus est principatus eorum .

Dinumerabo eos , & super arenam multiplicabuntur : exurrexi , & adhuc sum tecum .

Si occideris Deus peccatores : viri sanguinem declinate a me :

Quia dicitis in cogitatione : accipient in vanitate ciuitates tuas .

Nonne qui oderūt te Domine , oderam : & super inimicos tuos tabescebam ?

Perfecto odio oderam illos : & inimici facti sunt mihi .

Proba me Deus , & scito cor meum : interroga me , & cognosce semitas meas .

Et vide , si via iniquitatis in me est : & deduc me in viam æternam .

In finem , Psalmus David .

CXXXIX.

Eripe me Domine ab homine malo : a viro iniquo eripe me .

Qui cogitauerunt iniquitates in corde : tota die constituebant prælia .

Acuerunt linguas suas sicut serpentes : venenum aspidum sub labijs eorum .

Custodi me Domine de manu peccatoris : & ab hominibus iniquis eripe me .

Qui cogitauerunt supplantare gressus meos : absconderunt superbi laqueum mihi :

Et

Et funes extēderint in laqueum: iux-
ta iter scandalum posuerunt mihi.

* Dixi Domino: Deus meus es tu: 7
exaudi Domine vocem deprecationis
meae.

* Domine, Domine virtus salutis meae: 8
obumbrasti super caput meum in die belli:

* Ne tradas me Domine a desiderio 9
meo peccatori: cogitauerunt contra
me, ne derelinquas me, ne forte exal-
tentur.

* Caput circuitus eorum: labor la- 10
biorum ipsorum operiet eos.

* Cadent super eos carbones, in ignē 11
deiciēs eos: in miserijs non subsistent.

* Vir linguosus non dirigetur in ter- 12
ra: virum iniustum mala capient in in-
teritu.

* Cognoui quia faciet Dominus iudi- 13
cium inopis: & vindictam pauperum.

* Verumtamen iusti cōfitebuntur no- 14
mini tuo: & habitabunt recti cum vul-
tu tuo.

Psalmus David. CXL.

Domine clamaui ad te, exaudi me: A
intende voci meae, cum clamauero
ad te.

* Dirigatur oratio mea sicut incēsum 2
in conspectu tuo: eleuatio manuum mea-
rum sacrificium vespertinum.

* Pone Domine custodiam ori meo: 3
& ostium circumstantiae labijs meis.

* Non declines cor meum in verba 4
malitiae, ad excusandas excusationes in
peccatis.

Cum hominibus operantibus iniqui-
tatem: & non communicabo cum ele-
ctis eorum.

* Corripiet me iustus in misericor- 5
dia, & increpabit me: oleum autem pec-
catoris non impinguet caput meum.

Quoniam adhuc & oratio mea in be- B
neplacitis eorum: * absorpti sunt iuncti
petrae iudices eorum.

Audient verba mea quoniam potue-
runt: * sicut crassitudo terrae erupta est 7
super terram.

Dispersa sunt ossa nostra secus infer-
num: * quia ad te Domine, Domine, 8
oculi mei: in te speraui, nō auferas ani-
mam meam.

9 * Custodi me a laqueo, quem statue-
runt mihi: & a scandalis operantium
iniquitatem.

10 * Cadēt in retiaculo eius peccatores:
singulariter sum ego donec transeam.

1 Intellectus David,
Cum esset in spelunca, oratio.
(1. Reg. 24.) CXLI.

2 **V**oce mea ad Dominum clamaui: ^{1. Sup. 76. a. 1}
A Voce mea ad Dominum depreca-
tus sum:

3 * Effundo in conspectu eius orationē
meam, & tribulationem meam ante ip-
sum pronuncio.

4 * In deficiendo ex me spiritū meum,
& tu cognouisti semitas meas.

In via hac, qua ambulabam, abscon-
derunt laqueum mihi.

5 * Considerabam ad dexteram, & vido-
B bam: & non erat qui cognosceret me.

Perijt fuga a me, & nō est qui requi-
rat animam meam.

6 * Clamaui ad te Domine, dixi: Tu es
spes mea, portio mea in terra viuentiū.

7 * Intende ad deprecationem meam:
quia humiliatus sum nimis.

Libera me a persequentibus me: quia
confortati sunt super me.

8 * Educ de custodia animam meam ad
confitendum nomini tuo: me expectant
iusti, donec retribuas mihi.

Psalmus David,
1 Quando persequeretur cum Aba-
lom filius eius. (2. Reg. 17.)
CXLI.

A **D**omine exaudi orationem meam:
auribus percipe obsecrationē meā
in veritate tua: exaudi me in tua iu-
stitia.

2 * Et non intres in iudicium cum ser-
uo tuo: quia non iustificabitur in con-
spectu tuo omnis viuens.

3 * Quia persecutus est inimicus animā
meam: humiliavit in terra vitā meam.

Collocauit me in obscuris sicut mor-
4 tuos saeculi: * & anxius est super me
spiritus meus, in me turbatum est cor
meum.

5 * Memor fui dierum antiquorū, me-
ditatus sum in omnibus operibus tuis:
in sa-

in factis manuum tuarum meditabar .

* Expandi manus meas ad te : anima mea sicut terra sine aqua tibi :

* Velociter exaudi me Domine : defecit spiritus meus .

Non auertas faciem tuam a me : & similis ero descendentibus in lacum .

* Auditam fac mihi mane misericordiam tuam : quia in te speravi .

Notam fac mihi viam , in qua ambulem : quia ad te leuaui animam meam .

* Eripe me de inimicis meis Domine , ad te confugi : * doce me facere voluntatem tuam , quia Deus meus es tu .

Spiritus tuus bonus deducet me in terram rectam : * propter nomen tuum Domine viuificabis me , in æquitate tua .

Educes de tribulatione animam meam : * & in misericordia tua disperdes inimicos meos .

Et perdes omnes , qui tribulant animam meam : quoniam ego seruus tuus sum .

Psalmus David

Aduersus Goliath. CXLIII.

Benedictus Dominus Deus meus , qui docet manus meas ad prælium , & digitos meos ad bellum .

* Misericordia mea , & refugium meum :ceptor meus , & liberator meus :

Protektor meus , & in ipso speravi : qui subdit populum meum sub me .

* Domine quid est homo , quia innotuisti ei ? aut filius hominis , quia reputas eum ?

* Homo vanitati similis factus est : dies eius sicut umbra prætereunt .

* Domine inclina cælos tuos , & descende : tange montes , & fumigabunt .

* Fulgura conuulsionem , & dissipabis eos : emitte sagittas tuas , & conturbabis eos :

* Emitte manum tuam de alto , eripe me , & libera me de aquis multis : de manu filiorum alienorum .

* Quorum os locutum est vanitatem : & dextera eorum , dextera iniquitatis .

* Deus canticum nouum canticum tibi : in psalterio , decachordo psallam tibi .

* Qui das salutem regibus : qui redemisti Dauid seruum tuum de gladio ma-

ligno : * eripe me .

Et erue me de manu filiorum alienorum , quorum os locutum est vanitatem : & dextera eorum , dextera iniquitatis :

* Quorum filij , sicut nouellæ plantationes in iuuentute sua .

Filiæ eorum compositæ : circumornatæ vt similitudo templi .

* Promptuaria eorum plena , eructantia ex hoc in illud .

Oues eorum fortissimæ , abundantes in egressibus suis : * boues eorum crassæ .

Non est ruina maceriarum , neque transitus : neque clamor in plateis eorum .

* Beatum dixerunt populum , cui hæc sunt : beatus populus , cuius Dominus Deus eius .

Laudatio ipsi Dauid .

CXLIIII.

Exaltabo te Deus meus rex : & benedicam nomini tuo in sæculum , & in sæculum sæculi .

* Per singulos dies benedicam tibi : & laudabo nomen tuum in sæculum , & in sæculum sæculi .

* Magnus Dominus & laudabilis nimis : & magnitudinis eius non est finis .

* Generatio & generatio laudabit opera tua : & potentiam tuam pronuntiabunt .

* Magnificentiam gloriæ sanctitatis tuæ loquentur : & mirabilia tua narrabunt .

* Et virtutem terribilium tuorum dicent : & magnitudinem tuam narrabunt .

* Memoriam abundantiam suauitatis tuæ eructabunt : & iusticia tua exultabunt .

* Misericors & misericors Dominus : patiens , & multum misericors .

* Suauis Dominus vniuersis : & miserationes eius super omnia opera eius .

* Confiteantur tibi Domine omnia opera tua : & sancti tui benedicant tibi .

* Gloriam regni tui dicent : & potentiam tuam loquentur :

* Vt notam faciant filiis hominum potentiam tuam : & gloriam magnificentiam regni tui .

* Regnum tuum regnum omnium sæculorum : & dominatio tua in omni generatione & generationem .

Fidelis Dominus in omnibus verbis suis :

fuis : & sanctus in omnibus operibus suis.

* Alleuat Dominus omnes, qui cor-
runt : & erigit omnes elisos.

* Oculi omnium in te sperant Do-
mine : & tu das escam illorum in tem-
pore opportuno.

* Aperis tu manum tuam : & imples
omne animal benedictione.

* Iustus Dominus in omnibus vijs
suis : & sanctus in omnibus operibus D
suis.

* Prope est Dominus omnibus inuo-
cantibus eum : omnibus inuocantibus
eum in veritate.

* Voluntatem timentium se faciet, &
deprecationem eorum exaudiet : & sal-
uos faciet eos.

* Custodit Dominus omnes diligen-
tes se : & omnes peccatores disperdet.

* Laudationem Domini loquetur os
meum : & benedicat omnis caro nomi-
ni sancto ejus in sæculum, & in sæcu-
lum sæculi.

Alleluia, Aggai, & Zachariz.
CXLV.

Ps. 118. & 144 **L** Auda anima mea Dominum, lau-
dabo Dominum in vita mea : psal-
lam Deo meo quāmdiu fuero.

Nolite confidere in principibus : * in
filijs hominum, in quibus non est salus.

* Exhibe spiritus eius, & reuertetur
in terram suam : in illa die peribunt
omnes cogitationes eorum.

Ad. 14. c. 15.
Apoc. 14. b. 7.

* Beatus, cuius Deus Iacob adiutor
eius, spes eius in Domino Deo ipsius :
* qui fecit cælum & terram, mare, &
omnia, quæ in eis sunt.

* Qui custodit veritatem in sæculum,
facit iudicium iniuriarum patientibus : dat
escam esurientibus.

Dominus soluit compeditos : * Domi-
nus illuminat cæcos.

Dominus erigit elisos, Dominus dili-
git iustos.

* Dominus custodit aduenas, pupil-
lum, & viduam suscipiet : & vias pec-
catorum disperdet.

* Regnabit Dominus in sæcula Deus
tuus Sion, in generationem & gene-
rationem.

Alleluia. CXLVI.

L Audate Dominum quoniam bonus
est psalmus : Deo nostro sit iucun-
da, decoraq. laudatio.

* Edificans Ierusalem Dominus : di-
spersiones Israelis congregabit.

* Qui sanat contritos corde : & alli-
gat contritiones eorum.

* Qui numerat multitudinem stella-
rum : & omnibus eis nomina vocat.

* Magnus Dominus noster, & ma-
gna virtus eius : & sapientie eius non
est numerus.

* Suscipiens mansuetos Dominus : hu-
milis autem peccatores vsque ad ter-
ram.

* Præcinite Domino in confessione :
B psallite Deo nostro in cithara.

* Qui operit cælum nubibus : & pa-
rat terræ pluuiam.

Qui producit in montibus fœnum :
& herbam seruituti hominum.

* Qui dat iumentis escam ipsorum :
& pullis coruorum inuocantibus eum.

* Non in fortitudine equi volunta-
tem habebit : nec in tibijs viri bene-
placitum erit ei.

* Beneplacitum est Domino super ti-
mentes eum : & in eis, qui sperant su-
per misericordia eius.

Alleluia. CXLVII.

L Auda Ierusalem Dominum : lauda
Deum tuum Sion.

* Quoniam confortauit seras porta-
rum tuarum : benedixit filiis tuis in te.

* Qui posuit fines tuos pacem : &
adipe frumenti satiat te.

* Qui emittit eloquium suum ter-
ræ : velociter currit sermo eius.

* Qui dat niuem sicut lanam : nebu-
lam sicut cinerem spargit,

* Mittit crystallum suum sicut buc-
cellas : ante faciem frigoris eius quis
sustinebit ?

* Emitteret verbum suum, & liquefa-
ciet ea : stabit spiritus eius, & fluēt aquæ.

* Qui annunciat verbum suum Iacob :
iustitias, & iudicia sua Israel.

* Non fecit taliter omni nationi : &
iudicia sua non manifestauit eis. Al-
leluia.

Alleluia.

Alleluia. CXLVIII.

Laudate Dominum de cælis : laudate eum in excelsis.

* Laudate eum omnes angeli eius : laudate eum omnes virtutes eius.

* Laudate eum sol & luna : laudate eum omnes stellæ, & lumen.

¶ Dan. 3. c. 59
60 * Laudate eum cæli cælorum : & aquæ omnes, quæ super cælos sunt, * laudent nomen Domini.

Quia ipse dixit, & facta sunt : ipse mandauit, & creata sunt.

* Statuit ea in æternum, & in sæculum sæculi : præceptum posuit, & non præteribit.

* Laudate Dominum de terra, dracones, & omnes abyssi.

* Ignis, grando, nix, glacies, spiritus procellarum : quæ faciunt verbum eius :

* Montes, & omnes colles : ligna frutifera, & omnes cedri.

* Bestiæ, & vniuersa pecora : serpentes, & volucres pennatæ :

* Reges terræ, & omnes populi : principes, & omnes iudices terræ.

* Iuuenes, & virgines : senes cum iunioribus laudent nomen Domini : * quia exaltatum est nomen eius solius.

* Confessio eius super cælum, & terram : & exaltauit cornu populi sui.

Hymnus omnibus sanctis eius : filiis Israel, populo appropinquanti sibi. Alleluia.

Alleluia. CXLIX.

Cantate Domino canticum nouum : A laus eius in ecclesia sanctorum.

1 * Latetur Israel in eo, qui fecit eum : & filij Sion exultent in rege suo.

2 * Laudent nomen eius in choro : in tympano, & psalterio psallant ei :

4 * Quia beneplacitum est Domino in populo suo : & exaltabit mansuetos in salutem.

5 * Exultabunt sancti in gloria : latrabitur in cubilibus suis.

6 * Exaltationes Dei in gutture eorum : & gladij ancipites in manibus eorum :

7 * Ad faciendam vindictam in nationibus : increpationes in populis.

8 * Ad alligandos reges eorum in compedibus : & nobiles eorum in manicis ferreis.

9 * Ut faciant in eis iudicium conscriptum : gloria hæc est omnibus sanctis eius. Alleluia.

Alleluia. CL.

Laudate Dominum in sanctis eius : laudate eum in firmamento virtutis eius.

1 * Laudate eum in virtutibus eius : laudate eum secundum multitudinem magnitudinis eius.

2 * Laudate eum in sono tubæ : laudate eum in psalterio, & cithara.

4 * Laudate eum in tympano, & choro : laudate eum in chordis, & organo.

5 * Laudate eum in cymbalis benesonantibus : laudate eum in cymbalis iubilationis : * omnis spiritus laudet Dominum. Alleluia.

LIBER PROVERBIORVM,

Quem

HEBRAEI MISLE APPELLANT.

CAPVT PRIMVM.

PARABOLÆ Salomonis, filij David, A regis Israel. * Ad sciendam sapientiā, & disciplinam: * ad intelligenda verba prudentiæ: & suscipiendam eruditionem doctrinæ, iustitiæ, & iudicium, & æquitatem: * vt detur paruulis astutia, adolescenti scientia, & intellectus. * Audiens sapiens, sapientior erit: & intelligens, gubernacula possidebit. * Animaduertet parabolam, & interpretationem, verba sapientum, & ænigmata eorū. * Timor Domini principium sapientiæ. Sapientiam, atque doctrinam stulti despiciunt. * Audi, fili mi, disciplinam patris tui, & ne dimittas legem matris tuæ: * vt addatur gratia capiti tuo, & torques collo tuo. * Fili mi, si te lætauerint peccatores, ne acquiescas eis. * Si dixerint: Veni nobiscum, insidiemur sanguini, abscondamus tendiculas contra insontē frustra: * deglutiamus eum sicut infernus viuentem, & integrum quasi descendentem in lacum. * Omnem pretiosam substantiam repariemus, implebimus domos nostras spolijs. * Sortem mitte nobiscum, marsupium vnum sit omnium nostrum. * Fili mi, ne ambules cum eis, prohibe pedē tuum a semitis eorum. * Pedes enim illorum ad malum currunt, & festinant vt effundant sanguinem. * Frustra autem iacitur rete ante oculos pennatorum.

2^a Paral. 1. 10. d. 10
Eccle. 1. b. 16

1^a Gal. 19. b. 7

18 * Ipfi quoque contra sanguinem suum insidiantur, & moliantur fraudes contra animas suas. * Sic semitæ omnis avari, animas possidentium rapiunt. * Sapientia foris prædicat, in plateis dat vocem suam: * in capite barbarum clamat, in foribus portarum vrbis profert verba sua, dicens: * Vsq̃uequo paruuli diligitis infantiam, & stulti ea, quæ sibi sunt noxia, cupient, & imprudentes odibunt scientiam? * Conuertimini ad correptionem meam: en proferam vobis spiritum meum, & ostendam vobis verba mea. * Quia vocaui, & renuistis: extendi manum meam, & non fuit qui aspiceret. * Despexistis omne consilium meum, & increpationes meas neglexistis. * Ego quoque in interitu vestro ridebo, & subsannabo, cum vobis id, quod timebatis, aduenerit. * Cum irruerit repentina calamitas, & interitus quasi tempestas ingruerit: quando venerit super vos tribulatio, & angustia: * Tunc inuocabunt me, & non exaudiam: manebunt confurgent, & non inuenient me: * eo quod exosam habuerint disciplinam, & timorem Domini non susceperint, * nec acquieuerint consilio meo, & detraxerint vniuersæ correptioni meæ. * Comedent igitur fructus viæ suæ, suisq̃ consilijs saturabuntur. * Auersio paruulorum interficiet eos, & prosperitas stultorum perdet illos. * Qui autem me audierit, absque terrore requiescet, & abundantia perfruetur, timore malorum sublato.

1^a Isa. 45. b. 11
& 64. a. 4
Ier. 7. c. 19

CAP. II.

Fili mi, si susceperis sermones meos, & mandata mea absconderis penes te, * vt audiat sapientiam auris tua: inclina cor tuum ad cognoscendam prudentiam. * Si enim sapientiam inuoueris, & inclinaueris cor tuum prudentia: * si quaesieris eam quasi pecuniam, & sicut thesauros effoderis illam: tunc intelliges timorem Domini, & scientia Dei inuenies: quia Dominus dat sapientiam: & ex ore eius prudentia, & scientia. * Custodiet rectorum salutem, & proteget gradientes simpliciter, * seruus semitae iustitiae, & vias sanctorum custodiens. * Tunc intelliges iustitiam, & iudicium, & aequitatem, & omnem semitam bonam. * Si intrauerit sapientia cor tuum, & scientia animae tuae placuerit: * consilium custodiet te, & prudentia seruabit te, * vt eruaris a via mala, & ab homine, qui peruersa loquitur: * qui relinquunt iter rectum, & ambulantes per vias tenebrosas: * qui luctantur cum malefecerint, & exultant in rebus pessimis: * quorum via peruersa sunt, & infames gressus eorum. * Vt eruaris a muliere aliena, & ab extraneis, quae molliet sermones suos, * & relinquit ducem puertatis suae, * & pacti Dei sui oblita est. inclinata est enim ad mortem domus eius, & ad inferos semitae ipsius. * omnes, qui ingrediuntur ad eam, non reuertentur, nec apprehendent semitas vitae. * Vt ambules in via bona: & calles iustorum custodias. * Qui enim recti sunt, habitabunt in terra, & simplices permanebunt in ea. * Impij vero de terra perdentur: & qui inique agunt, auferentur ex ea.

* Tob 11. d. 17

CAP. III.

Fili mi, ne obliuiscaris legis meae, & praecepta mea cor tuum custodiat. * Longitudinem enim dierum, & annos vitae, & pacem apponent tibi. * Misericordia, & veritas te non deserant, circumdanda eas guttur tuo, & describe in tabulis cordis tui: * & inuenies gratiam, & disciplinam bonam coram Deo & hominibus. * Habe fiduciam in Domino ex

toto corde tuo, & ne innitaris prudentiae tuae. * In omnibus vijs tuis cogita illum, & ipse diriget gressus tuos. * Ne sis sapiens apud te ipsum: time Deum, & recede a malo: * sanitas quippe erit vmbilico tuo, & irrigatio ossium tuorum. * Honora Dominum de tua substantia, & de primitijs omnium frugum tuarum da ei: * & implebuntur horrea tua saturitate, & vino torcularia tua redunabunt. * Disciplinam Domini, fili mi, ne abijcias: nec deficias cum ab eo corripis: * quem enim diligit Dominus, corripit: & quasi pater in filio complacet sibi. * beatus homo, qui inuenit sapientiam, & qui affluit prudentia: * melior est acquisitio eius negotiatione argenti, & auri primi & purissimi fructus eius: * pretiosior est cunctis opibus: & omnia, quae desiderantur, huic non valent comparari. * Longitudo dierum in dextera eius, & in sinistra illius diuitiae, & gloria. * Via eius via pulchra, & omnes semitae illius pacificae. * Lignum vitae est his, qui apprehenderint eam, & qui tenuerint eam, beatus. * Dominus sapientia fundauit terram, stabilauit caelos prudentia. * Sapientia illius eruperunt abyssi, & nubes rore conrescunt. * Fili mi, ne effluant haec ab oculis tuis: Custodi legem atque consilium: * & erit vita animae tuae, & gratia faucibus tuis. * tunc ambularis fiducialiter in via tua, & pes tuus non impinget: * si dormieris, non timebis: quiesces, & suavis erit somnus tuus. * ne paueas repentino terrore, & irruentes tibi potentias impiorum. * Dominus enim erit in latere tuo, & custodiet pedem tuum ne capiaris. * Noli prohibere benefacere eum, qui potest: si vales, & ipse benefac: * Ne dicas amico tuo: Vade, & reuertere: cras dabo tibi: cum statim possis dare. * Ne moliaris amico tuo malum, cum ille in te habeat fiduciam. * Ne contendas aduersus hominem frustra, cum ipse tibi nihil mali fecerit. * Ne aemuleris hominem iniustum, nec imiteris vias eius: * quia abominatio Domini est omnis illusor, & cum simplicibus sermocinatio eius. * Egredias a Domino in domo impij: habitacula autem iustorum benedictur. * Ipse deludet illos, & inanimatus dabit gratiam. * Gloriam sapientes

* Ro. 12. d. 16

* Tob. 4. b. 7
* Luc. 14. c. 13* Heb. 12. b. 5
* Apoc. 3. d. 19

* Psal. 16. a. 3

pientes possidebunt: stultorum exaltatio, ignominia.

CAP. IIII.

Avdite filij disciplinam patris, & attendite vt sciatis prudentiam. **A**
 * Donum bonum tribuam vobis, legem meam ne derelinquatis. * Nam & ego filius fui patris mei, tenellus, & vnigenitus corā matre mea: * & docebat me, atque dicebat: Suscipiat verba mea cor tuum, custodi praecepta mea, & viues. * Posside sapientiam, posside prudentiam: ne obliuiscaris, neque declines a verbis oris mei. * Ne dimittas eam, & custodiet te: dilige eam, & conseruabit te. * Principium sapientiae, posside sapientiam, & in omni possessione tua acquire prudentiam: * arripe illam, & exaltabit te: glorificaberis ab ea, cum eam fueris amplexatus. * dabit capiti tuo augmenta gratiarū, & corona inclyta proteget te. * Audi fili mi, & suscipe verba mea, vt multiplicentur tibi anni vitae. * Viam sapientiae monstrabo tibi, ducā te per semitas aequitatis: * quas cum ingressus fueris, non arctabuntur gressus tui, & currens non habebis offendiculum. * Tene disciplinam, ne dimittas eā: custodi illam, quia ipsa est vita tua. * Ne delecteris in semitis impiorum, nec tibi placeat malorum via. * Fuge ab ea, nec transeas per illam: declina, & desere eam. * non enim dormiunt nisi malefecerint: & rapitur somnus ab eis nisi supplantauerint. * comedunt panem impietatis, & vinum iniquitatis bibunt. * Iustorum autē semita, quasi lux splendens, procedit & crescit vsque ad perfectam diem. * Via impiorum tenebrosa: nesciunt vbi corruant. * Fili mi, ausculta sermones meos, & ad eloquia mea inclina aurem tuā. * ne recedant ab oculis tuis, custodi ea in medio cordis tui. * vita enim sunt inuenientibus ea, & vniuersae carni sanitas. * Omni custodia serua cor tuum, quia ex ipso vita procedit. * Remoue a te os prauum, & detrahentia labia sint procul a te. * Oculi tui recta videāt, & palpebrae tuae praecedant gressus tuos. * Dirige semitam pedibus tuis, & omnes vias tuae stabili-sur. * Ne declines ad dexteram, neque

ad sinistram: auerte pedem tuum a malo. vias enim, quae a dextris sunt, nouit Dominus: peruersae vero sunt quae a sinistris sunt. Ipse autē rectos faciet cursus tuos, itinera autē tua in pace producet.

CAP. V.

Fili mi, attende ad sapientiam meam, & prudentiae meae inclina aurem tuā, vt custodias cogitationes, & disciplinam labia tua conseruent. Ne attendas fallaciae mulieris. * fauus enim distillas labia meretricis, & nitidius oleo guttur eius. * nouissima autē illius amara quasi absinthium, & acuta quasi gladius biceps. * Pedes eius descendunt in mortē, & ad inferos gressus illius penetrant. * Per semitam vitae non ambulant, vagi sunt gressus eius, & inuestigabiles. * Nūc ergo fili mi audi me, & ne recedas a verbis oris mei. * Longe fac ab ea viam tuā, & ne appropinques foribus domus eius. * Ne des alienis honorem tuum, & annos tuos crudeli. * ne forte impleatur extranei viribus tuis, & labores tui sint in domo aliena, * & gemas in nouissimis, quando consumpleris carnes tuas & corpus tuum, & dicas: * Cur detestatus sum disciplinam, & increpationibus non acquieuit cor meum, * nec audiui vocem docentium me, & magistris non inclinaui aurem meam? * Pene fui in omni malo, in medio ecclesiae & synagoga. * Bibe aquam de cisterna tua, & fluentia putei tui. * Deriuentur fontes tui foras, & in plateis aquas diuide. * Habeto eas solus, nec sint alieni participes tui. * Sit vena tua benedicta, & latere cum muliere adolescētia tua: * cerua charissima, & gratissimus hinnulus. vbera eius inebrient te in omni tempore, in amore eius delectare iugiter. * Quare sedūceris fili mi ab aliena, & foueris in sinu alterius? * Respicit Dominus vias hominis, & omnes gressus eius cōsiderat. * Iniquitates suae capiunt impium, & funibus peccatorum suorum constringitur. * Ipse morietur, quia non habuit disciplinam, & in multitudine stultitiae suae decipietur.

CAP. VI.

Fili mi, si spopoderis pro amico tuo, defixisti apud extraneum manum tuā,

* illaqueatus es verbis oris tui, & captus proprijs sermonibus. * Fac ergo quod dico fili mi, & temetipsum libera: quia incidisti in manum proximi tui. Discurrere, festina, suscita amicum tuum: ne dederis somnum oculis tuis, nec dormient palpebræ tuæ. * Erucere quasi damula de manu, & quasi avis de manu aucupis. * Vade ad formicam & piger, & considera vias eius, & disce sapientiam: * quæ cum non habeat ducem, nec præceptorem, nec principem, parat in æstate cibum sibi, & congregat in messe quod comedat. * * Vsq̃ue quo piger dormies? quando confurges e somno tuo? * Paululum dormies, paululum dormitabis, paululum conseres manus ut dormias: * & veniet tibi quasi viator, egestas, & pauperies quasi vir armatus. Si vero impiger fueris, veniet ut fons messis tuæ, & egestas longe fugiet a te. * Homo apostata, vir inutilis, graditur ore peruerso, annuit oculis, terit pede, digito loquitur, * prauo corde machinatur malum, & omni tempore iurgia seminat. * huic extemplo veniet perditio sua, & subito conteretur, nec habebit ultra medicinam. * Sex sunt, quæ odit Dominus, & septimum detestatur anima eius: * Oculos sublimis, linguam mendacem, manus effundentes innoxium sanguinem, * cor machinans cogitationes pessimas, pedes veloces ad currendum in malum, * profurentem mendacia testem fallacem, & eunt, qui seminat inter fratres discordias. * Conserua fili mi præcepta patris tui, & ne dimittas legem matris tuæ. * Liga ea in corde tuo iugiter, & circumda gutturi tuo. * Cum ambulaueris, gradiantur tecum: cum dormieris, custodiant te, & euigilans loquere cum eis. * quia mandatum lucerna est, & lex lux, & via vitæ increpatio disciplinæ: * ut custodiant te a muliere mala, & a blanda lingua extraneæ. * Non concupiscat pulchritudinem eius cor tuum, nec capiaris nutibus illius: * pretium enim scorti vix est vnus panis: mulier autem viri pretiosam animam capit. * Numquid potest homo abscondere ignem in sinu suo, ut vestimenta illius non ardeant? * aut ambulare super prunas, ut non comburantur plantæ eius? * sic qui ingredi-

tur ad mulierem proximi sui, non erit mundus cum tetigerit eam. * Non grandis est culpa, cum quis furatus fuerit: furatur enim ut esurietem impleat animam: * deprehensus quoque reddet septuplum, & omnem substantiam domus suæ tradet. * Qui autem adulter est, propter cordis inopiam perdet animam suam: * turpitudinem & ignominiam congregat sibi, & opprobrium illius non delebitur. * quia zelus & furor viri non parcat in die vindictæ, nec acquiescet cuiusquam precibus, nec suscipiet pro redemptione dona plurima.

CAP. VII.

Fili mi, custodi sermones meos, & præcepta mea recondetibi. Fili * serua mandata mea, & viues: & legem meam quasi pupillam oculi tui: * ligam eam in digitis tuis, scribe illam in tabulis cordis tui. * Dic sapientiæ, soror mea es: & prudentiam voca amicum tuum, * ut custodiat te a muliere extranea, & ab aliena, quæ verba sua dulcia facit. * De fenestra enim domus meæ per celos prospexi, * & video paruulos, considero vecordem iuuenem, * qui transiit per plateam iuxta angulum, & prope viam domus illius, graditur * in obscuro, aduersperascente die, in noctis tenebris, & caligine. * Et ecce occurrit illi mulier ornata meretricio, præparata ad capiendas animas: garrula & vaga, * quietis impatiens, nec valens in domo consistere pedibus suis, * nunc foris, nunc in plateis, nunc iuxta angulos insidians. * Apprehensumque deosculatur iuuenem, & protaci vultu blanditur, dicens: * Vidimas pro salute voui, hodie reddidi vota mea. * ideo ego egressa sum in occursum tuum, desiderans te videre, & reperi. * Intexui funibus lectulum meum, stravi tapetibus pictis ex Ægypto. * aspersi cubile meum myrrha, & aloë, & cinnamomo. * Veni, inebriemur vberibus, & fruamur cupitis amplexibus, donec illucescat dies. * non est enim vir in domo sua, abiit via longissima. * facculum pecuniæ secum tulit: in die plenæ lunæ reuersurus est in domum suam. * Irrexit eum multis sermonibus, & blanditijs labiorum protraxit illum. * Statim eam

eam sequitur quasi bos ductus ad victi-
mā, & quasi agnus lasciuens, & ignorās
quod ad vincula stultus trahatur, * do-
nec transfigat sagitta iecur eius: velut si
avis festinet ad laqueum, & nescit quod
de periculo animæ illius agitur. * Nunc
ergo fili mi, audi me, & attende verbis
oris mei: * Ne abstrahatur in vijs illius
mēs tua: neque decipiaris semitis eius.
* multos enim vulneratos deiecit, &
fortissimi quique interfecti sunt ab ea.
* Via inferi domus eius, penetrantes in
intiora mortis.

CAP. VIII.

Numquid non sapientia clamitat, &
prudentia dat vocem suam? * In
summis, excelsisq. verticibus supra viā,
in medijs semitis stans, * iuxta portas
ciuitatis in ipsis foribus loquitur, dicens:
* O viri, ad vos clamito, & vox mea ad
filios hominū. * Intelligite paruulastu-
tiam, & insipientes animaduertite.
* Audite, quoniam de rebus magnis lo-
cutura sum: & aperientur labia mea, vt
recta prædicent. * Veritatem meditabi-
tur guttur meum, & labia mea detesta-
buntur impium. * Iusti sunt omnes ser-
mōnes mei, non est in eis prauū quid,
neque peruersum. * recti sunt intelligen-
tibus, & æqui inuenientibus scientiam.
* Accipite disciplinam meam, & non
pecuniam: doctrinam magis, quam au-
rum eligit. * Melior est enim sapientia
cunctis pretiosissimis: & omne desidera-
bile ei non potest comparari. * Ego sa-
pientia habito in consilio, & eruditio in-
terfusa cogitationibus. * Timor Domi-
ni odit malum: arrogantiam, & super-
biam, & viam prauam, & os bilingue
detestor. * Meum est consilium, & æqui-
tas, mea est prudentia, mea est fortitu-
do. * Per me reges regnāt, & legum
conditores iusta decernunt: * Per me
principes imperant, & potentes decer-
nunt iustitiam. * Ego diligentes me di-
ligo: & qui mane vigilat ad me, in-
uenient me. * Mecum sunt diuitia, &
gloria, opes superbia, & iustitia. * Melior
est enim fructus meus auro, & lapide
pretioso, & genimina mea argento ele-
cto. * In vijs iustitiæ ambulo, in medio
semitarum iudicij, * vt ditem diligētes

me, & thesauros eorum repleam. * Do-
minus possedit me in initio viarum sua-
rum, antequam quidquā faceret a prin-
cipio. * Ab aeterno ordinata sum, & ex
antiquis antequam terra fieret. * Non-
dum erant abyssi, & ego iam concepta
eram: necdum fontes aquarum erupe-
rant: * necdum montes graui mole cō-
stitierant: ante colles ego parturiebar:
* adhuc terram non feterat, & flumina,
& cardines orbis terræ. * Quando præ-
parabat caelos, aderam: quando certa le-
ge, & gyro vallabat abyssos: * quando
æthera firmabat sursum, & librabat fon-
tes aquarum: * quādo circumdabat ma-
ri terminum suum, & legem ponebat
aquis, ne transirent fines suos: quando
appendebat fundamenta terræ. * Cum
eo etiam cuncta componens: & delecta-
bar per singulos dies, ludens coram eo
omni tempore, * ludens in orbe terrarū:
& deliciae meae esse, cum filiis hominū.
* Nunc ergo filij audite me: Beati, qui
custodiunt vias meas. * Audite discipli-
nam, & elioce sapientes, & nolite abij-
cere eam. * Beatus homo qui audit me,
& qui vigilat ad fores meas quotidie, &
observat ad postes ostij mei. * Qui me
inuenierit, inueniet vitam, & hauriet sa-
lutem a Domino: * qui autem in me
peccauerit, laedet animā suam. Omnes,
qui me oderunt, diligunt mortem.

CAP. IX.

Sapientia ædificauit sibi domum, ex-
scidit columnas septem. * Immolauit
victimas suas, miscuit vinum, & propo-
suit mensam suam. * Misit ancillas suas
vt vocarent ad arcem, & ad moenia ci-
uitatis. * Siquis est paruulus, veniat ad
me. Et insipientibus locuta est: * Venite,
comedite panem meum, & bibite vinū
quod miscui vobis. * Relinquitte infan-
tiam, & viuite, & ambulate per vias
prudentiæ. * Qui erudit derisorem, ipse
iniuriam sibi tacit: & qui arguit impiū,
sibi maculā generat. * Noli arguere deri-
sorē, ne oderit te. Argue sapientē, & dili-
get te. * Da sapiēti occasionē, & addetur
ei sapientia. Doce iustū, & festinabit ac-
cipere. * Principiū sapientiæ timor Do-
mini: & scientia sanctorū, prudentia. * Per
me enim multiplicabuntur dies tui, &

Sup. l. 2. 7
Psalm. 110. d. 10
Eccl. 1. b. 16

addentur tibi anni vitæ. * Si sapiens fueris, tibi in teipso eris: si autem illuſor, ſolus portabis malum. * Mulier ſtulta & clamorofa, plenaque, illecebris, & nihil omnino ſciens, ſedit in foribus domus ſuæ ſuper ſellam in excelſo vrſis loco, * vt vocaret tranſeuntes per viam, & pergetes itinere ſuo: * Qui eſt paruulus, declinet ad me. Et vetordi locuta eſt: * Aquæ furtiuæ dulciores ſunt, & panis abſcôditus ſuauior. * Et ignorauit quòd ibi ſint gigantes, & in profundis inferni conuiuæ eius.

Parabola Salomonis.

C A P. X.

Filius ſapiens lætificat patrem: filius vero ſtultus mortificatio eſt matris ſuæ. A
* Nil proderunt theſauri impietatis: iuſtitia vero liberabit a morte.

* Non affliget Dominus fame animã iuſti, & inſidias impiorum ſubuerget.

* Egeſtatem operata eſt manus remiſſa: manus autem fortium diuitias parat.

Qui nititur mendacijs, hic paſcit ventos: idem autem ipſe ſequitur aues volantes.

* Qui congregat in meſſe, filius ſapiens eſt: qui autem ſtertit altare, filius confuſionis.

* Benedictio Domini ſuper caput iuſti: os autem impiorum operit iniquitas.

* Memoria iuſti cum laudibus: & nomen impiorum putreſcet.

* Sapiens corde præcepta ſuſcipit: ſtultus cœditur labijs.

* Qui ambulat ſimpliciter, ambulat confidenter: qui autem deprauat vias ſuas, maniſeſtus erit.

¹ Eccl. 27. c. 25 * Qui annuit oculo, dabit dolorem: & ſtultus labijs verberabitur.

* Vena vitæ, os iuſti: & os impiorum operit iniquitatem.

¹ Pet. 4. b. 2. Cor. 13. b. 4 * Odium ſuſcitatur rixas: & vniuerſa delicta operit charitas.

* In labijs ſapientis inuenitur ſapientia: & virga in dorſo eius qui indiget corde.

* Sapientes abſcôdunt ſcientiam: os autem ſtulti confuſioni proximum eſt.

* Subſtantia diuitis, vrbs fortitudinis

C eius: pauper pauperum, egeſtas eorum. * Opus iuſti ad vitam: fructus autem impij ad peccatum.

* Via vitæ, cuſtodienti diſciplinam: qui autem increpationes relinquit, errat.

* Abſcôdunt odium labia mendacia: qui profert contumeliam, inſipiens eſt.

* In multiloquio non deerit peccatum: qui autem moderatur labia ſua prudentiſſimus eſt.

* Argentum electum, lingua iuſti: cor autem impiorum pro nihilo.

* Labia iuſti erudiunt plurimos: qui autem indocti ſunt, in cordis egeſtate moriuntur.

* Benedictio Domini diuites facit, nec ſociabitur eis afflictio.

* Quasi per riſum, ſtultus operatur deſolus: ſapientia autem eſt viro prudentia.

* Quod timet impius, veniet ſuper eum: deſiderium ſuum iuſtis dabitur.

* Quasi tempeſtas tranſiens non erit impius: iuſtus autem quaiſ fundamentum ſempiternum.

* Sicut acetum dentibus, & fumus oculis, ſic piger his, qui miſerunt eum.

* Timor Domini apponet dies: & anni impiorum breuiabuntur.

* Expectatio iuſtorum lætitia: ſpes autem impiorum peribit.

* Fortitudo ſimplicis via Domini: & pauper his, qui operantur malum.

* Iuſtus in æternum non commouebitur: impij autem non habitabunt ſuper terram.

* Os iuſti parturiet ſapientiam: lingua prauorum peribit.

* Labia iuſti conſiderant placita: & os impiorum peruerſa.

C A P. XI.

Statera dolofa, abominatio eſt apud Dominum: & pondus æquum, voluntas eius.

* Vbi fuerit ſuperbia, ibi erit & contumelia: vbi autem eſt humilitas, ibi & ſapientia.

* Simplicitas iuſtorum diriget eos: & ſupplantatio peruerſorum vaſtabit illos.

* Non proderunt diuitiæ in die ultionis: iuſtitia autem liberabit a morte.

Iuſtitia

* Iusticia simplicis dirigit viam eius: 5
 & in impietate sua corrumpet impius.
 * Iusticia rectorum liberabit eos: & 6
 in insidijs suis capiuntur iniqui.
 * Mortuo homine impio, nulla erit 7
 ultra spes: & expectatio sollicitorum
 peribit.
 * Iustus de angustia liberatus est: & 8
 tradetur impius pro eo.
 * Simulator ore decipit amicum suum: 9
 iusti autem liberabuntur scientia.
 * In bonis iustorum exultabit ciui- 10
 tas: & in perditione impiorum erit
 landatio.
 * Benedictione iustorum exaltabitur 11
 ciuitas: & ore impiorum subuertetur.
 * Qui despicit amicum suum, in- 12
 digens corde est: Vir autem prudens
 tacebit.
 * Qui ambulat fraudulentem, reuelat 13
 arcana: qui autem fidelis est animi, ce-
 lat amici commissum.
 * Vbi non est gubernator, populus 14
 corrumpet: salus autem, vbi multa
 consilia.
 * Affligetur malo, qui fidem facit 15
 pro extraneo: qui autem cauet laqueos,
 securus erit.
 * Mulier gratiosa inueniet gloriam: 16
 & robusti habebunt diuitias.
 * Benefacit animæ suæ vir misericors: 17
 qui autem crudelis est, etiam propin-
 quos abiicit.
 * Impius facit opus instabile: semi- 18
 nati autem iustitiam merces fidelis.
 * Clementia præparat vitam: & secta- 19
 tio malorum mortem.
 * Abominabile Domino cor prauum: 20
 & voluntas eius in ijs, qui simpliciter
 ambulant.
 * Manus in manu non erit innocens 21
 malus: semen autem iustorum salua-
 bitur.
 * Circulus aureus in naribus suis, mu- 22
 lier pulchra & fatua.
 * Desiderium iustorum omne bonum 23
 est: præstolatio impiorum furor.
 * Alij diuidunt propria, & ditiores 24
 sunt: alij rapiunt non sua, & semper
 in egestate sunt.
 * Anima, quæ benedicit, impingui- 25
 bitur: & qui inebriat, ipse quoque in-
 ebriabitur.
 * Qui abscondit frumenta, maledico- 26

tur in populis: benedictio autem super
 caput vendentium.
 * Bene confurgit diluculo qui querit 27
 bona: qui autem inuestigator malorum
 est, opprimetur ab eis.
 * Qui confidit in diuitijs suis, cor- 28
 rumpet: iusti autem quasi virens folium
 germinabunt.
 * Qui conturbat domum suam, pos- 29
 sidebit ventos: & qui stultus est, seruiet
 sapienti.
 * Fructus iusti lignum vitæ: & qui su- 30
 scipit animas, sapiens est.
 * Si iustus in terra recipit, quanto 31
 magis impius & peccator?

C A P. X I I.

Qui diligit disciplinam, diligit sci-
 entiam: qui autem odit increpation-
 es, insipiens est.
 * Qui bonus est, hauriet gratiam a
 Domino: qui autem confidit in cogita-
 tionibus suis, impietatem agit.
 * Non roborabitur homo ex impie-
 tate: & radix iustorum non commouebitur.
 * Mulier diligens, corona est viro
 suo: & putredo in ossibus eius, quæ
 confusione res dignas gerit.
 * Cogitationes iustorum iudicia: &
 consilia impiorum fraudulenta.
 * Verba impiorum insidiatur sangui-
 ni: os iustorum liberabit eos.
 * Verte impios, & non erunt domus
 B autem iustorum permanebit.
 * Doctrina sua noscetur vir: qui au-
 tem vanus & excors est, parebit con-
 temptui.
 * Melior est pauper & sufficiens si- 10
 bi, quam gloriosus & indigens pane.
 * Nouit iustus iumentorum suorum
 animas: viscera autem impiorum cru-
 delia.
 * Qui operatur terram suam, satia- 11
 bitur panibus: qui autem sectatur otium,
 stultissimus est.
 * Qui suauis est in vini demorationi-
 bus, in suis munitionibus relinquit con-
 tumeliam.
 * Desiderium impij munimentum est pes-
 simorum: radix autem iustorum proficiet.
 * Propter peccata labiorum ruina proxi-
 mat malo: effugiet autem iustus de an-
 gustia.

* De fructu oris sui vnusquisque replebitur bonis, & iuxta opera manuum suarum retribuetur ei.

* Via stulti recta in oculis eius : qui autem sapiens est, audit consilia.

* Fatuus statim indicat iram suam : qui autem dissimulat iniuriam, callidus est.

* Qui quod nouit loquitur, index iustitiae est : qui autem mentitur, testis est fraudulentus.

* Est qui promittit, & quasi gladio pungitur conscientiae : lingua autem sapientium sanitas est.

* Labium veritatis firmum erit in perpetuum : qui autem testis est repentinus, concinnat linguam mendacij.

* Dolus in corde cogitantium mala : qui autem pacis ineunt consilia, sequitur eos gaudium.

* Non contristabit iustum quidquid ei acciderit : impij autem replebuntur malo.

* Abominatio est Domino labia mendacia : qui autem fideliter agunt, placet ei.

* Homo versutus celat scientiam : & cor insipientium prouocat stultitiam.

* Manus fortium dominabitur : quae autem remissa est, tributis seruiet.

* Mœror in corde viri humiliabit illum, & sermone bono lætificabitur.

* Qui negligit damnum propter amicum, iustus est : iter autem impiorum decipiet eos.

* Non inueniet fraudulentus lucrum : & substantia hominis erit auri pretium.

* In semita iustitiae, vita : iter autem deuium ducit ad mortem.

C A P. X I I I.

Filius sapiens, doctrina patris : qui autem illusor est, non audit cum arguitur.

* De fructu oris sui homo satiabitur bonis : anima autem prauaricatorum iniqua.

* Qui custodit os suum, custodit animam suam : qui autem inconsideratus est ad loquendum, sentiet mala.

* Vult & non vult piger : anima autem operantium impinguabitur.

* Verbum mendax iustus detestabitur :

impius autem confundit, & confundetur.

* Iustitia custodit innocentis viam : impietas autem peccatorem supplantat.

* Est quasi diues cum nihil habeat : & est quasi pauper, cum in multis diuitijs sit.

* Redemptio animae viri, diuitiae suae : qui autem pauper est, increpationem non sustinet.

* Lux iustorum lætificat : lucerna autem impiorum extinguetur.

* Inter superbos semper iurgia sunt : qui autem agunt omnia cum consilio, reguntur sapientia.

* Substantia festinata minuetur : quae autem paulatim colligitur manu, multiplicabitur.

* Spes, quae differtur, affligit animam : lignum vitae desiderium veniens.

* Qui detrahit alicui rei, ipse se in futurum obligat : qui autem timet praeceptum, in pace versabitur.

Animae dolosae errant in peccatis : iusti autem misericordes sunt, & miserrantur.

* Lex sapientis fons vitae, vt declinet a ruina mortis.

* Doctrina bona dabit gratiam : in itinere contemptorum vorago.

* Astutus omnia agit cum consilio : qui autem fatuus est, aperit stultitiam.

* Nuncius impij cadet in malum : legatus autem fidelis, sanitas.

* Egestas, & ignominia ei, qui deserit disciplinam : qui autem acquiescit arguenti, glorificabitur.

* Desiderium si compleatur, delectat animam : detestantur stulti eos, qui subiungunt mala.

* Qui cum sapientibus graditur, sapiens erit : amicus stultorum similis efficietur.

* Peccatores persequitur malum : & iustis retribuentur bona.

* Bonus relinquit heredes filios, & nepotes : & custoditur iusto substantia peccatoris.

* Multi cibi in noualibus patrum : & alijs congregantur absque iudicio.

* Qui parcit virga, odit filium suum : qui autem diligit illum, instanter erudit.

* Iustus comedit, & replet animam : 25
suam : Venter autem impiorum infaturabilis.

C A P. XIII.

Iob. 12. 2. 4

S Apiens mulier ædificat domū suam : 1
insipiens extructam quoque manibus A
destruet.

* Ambulans recto itinere, & timens 1
Deum, despicitur ab eo, qui infami
graditur via.

* In ore stulti virga superbiæ: labia 3
autem sapientium custodiunt eos.

* Vbi non sunt boues, præsepe vacuum 4
est: vbi autem plurimæ segetes, ibi ma-
nifesta est fortitudo bouis.

* Testis fidelis non mentitur: profert 5
autem mendacium dolosus testis.

* Quærit densor sapientiam, & non 6
inuenit: doctrina prudentium facilis.

* Vade contra virum stultum, & nescit 7
labia prudentiæ.

* Sapientia callidi est intelligere 8
viam suam: & imprudentia stultorum
errans.

* Stultus illudet peccatum, & inter 9
iustos morabitur gratia.

* Cor quod nouit amaritudinem ani- 10
mæ suæ, in gaudio eius non miscebitur
extraneus.

* Domus impiorum delebitur: taber- 11
nacula vero iustorum germinabunt.

* Est via, quæ videtur homini iusta: 12
nouissima autem eius deducunt ad mor-
tem.

* Risus dolore miscebitur, & extrema 13
gaudij luctus occupat.

* Vijs suis replebitur stultus, & super 14
eum erit vir bonus.

* Innocens credit omni verbo: astutus 15
considerat gressus suos.

Filio doloso nihil erit boni: seruo
autem sapienti prosperi erunt actus, &
dirigetur via eius.

* Sapiens timet, & declinat a malo: 16
stultus transiit, & confidit.

* Impatiens operabitur stultitiam: & 17
vir versutus odiosus est.

* Possidebunt paruuli stultitiam, & 18
expectabunt astuti scientiam.

* Iacebunt mali ante bonos: & impij 19
ante portas iustorum.

* Etiam proximo suo pauper odiosus 20

erit: amici vero diuitum multi.

21 * Qui despicit proximum suum, pec-
cat: qui autem miseretur pauperis, bea-
tus erit.

Qui credit in Domino, misericordiā
diligit.

22 * Errant qui operantur malum: mise-
ricordia & veritas præparant bona.

23 * In omni opere erit abundantia: vbi
autem verba sunt plurima, ibi frequen-
ter egestas.

24 * Corona sapientium, diuitiæ eorum:
sacuitas stultorum, imprudentia.

25 * Liberat animas testis fidelis: & pro-
fert mendacia versipellis.

26 * In timore Domini fiducia fortitudi-
nis, & filijs eius erit spes.

27 * Timor Domini fons vitæ, vt decli-
nent a ruina mortis.

28 * In multitudine populi dignitas re-
gis: & in paucitate plebis ignominia
principis.

29 * Qui patiens est, multa gubernatur
prudentia: qui autem impatiens est,
exaltat stultitiam suam.

30 * Vita carniū, sanitas cordis; pu-
tredo ossium, inuidia.

31 * Qui calumniatur egentem, expro- Inf. 17. 2. 5
brat factori eius: honorat autem eum,
qui miseretur pauperis.

32 * In malitia sua expelletur impius:
sperat autem iustus in morte sua.

33 * In corde prudentis requiescit sapien-
tia, & indoctos quosque erudiet.

34 * Iustitia eleuat gentem: miseros au-
tem facit populos peccatum.

35 * Acceptus est regi minister intelligēs:
iracundiam eius inutilis sustinebit.

C A P. XV.

1 **R** Esponsio mollis frangit iram: ser- Inf. 15. 6. 13
mo durus suscitatur furorem.

2 * Lingua sapientium ornat scientiam:
os fatuorum ebullit stultitiam.

3 * In omni loco oculi Domini con-
templantur bonos & malos.

4 * Lingua placabilis, lignum vitæ: quæ
autem immoderata est, conteret spiri-
tum.

5 * Stultus irridet disciplinā patris sui:
qui autem custodit increpationes, astu-
tior fiet.

In abundanti iustitia virtus maxima
est:

est: cogitationes autem impiorum eradicabuntur.

* Domus iusti plurima fortitudo: & in fructibus impij conturbatio.

* Labia sapientium disseminabunt scientiam: cor stultorum dissimile erit.

^{¶ Eccli. 34. d. 21} * Victimæ impiorum abominabiles Domino: vota iustorum placabilia:

* Abominatio est Domino via impij: qui sequitur iustitiam, diligitur ab eo.

* Doctrina mala deferenti viam vitæ: qui increpationes odit, morietur.

* Infernus, & perditio coram Domino: quanto magis corda filiorum hominum.

* Non amat pestilens eum, qui se corripit: nec ad sapientes graditur.

^{¶ Inf. 17. d. 22} * Cor gaudens exultat faciem: in mœrore animi deiecit spiritus.

* Cor sapientis quaerit doctrinam: & os stultorum pascitur imperitia.

* Omnes dies pauperis, mali: secura mens quasi iuge conuiuium.

* Melius est parum cum timore Domini, quam thesauri magni & insatiabiles.

* Melius est vocari ad olera cum charitate: quam ad vitulum saginatum cum odio.

* Vir iracundus prouocat rixas: qui patiens est, mitigat suscitatas.

* Iter pigrorum quasi sepes spinarum: via iustorum absque offendiculo.

* Filius sapiens latificat patrem: & stultus homo despicit matrem suam.

* Stulticia gaudium stulto: & vir prudens dirigit gressus suos.

* Dissipantur cogitationes ubi non est consilium: ubi vero sunt plures consiliorum, confirmantur.

* Latatur homo in sententia oris sui: & sermo opportunus est optimus.

* Semita vitæ super eruditum, ut declinet de inferno nouissimo.

* Domum superbiorum demolietur Dominus: & firmos faciet terminos viduæ.

* Abominatio Domini cogitationes malæ: & purus sermo pulcherrimus firmabitur ab eo.

* Conturbat domum suam qui sectatur auaritiam: qui autem odit munera, viuere.

^{¶ Inf. 16. a. 6} * Per misericordiam & fidem purgan-

tur peccata: per timorem autem Domini declinat omnis a malo.

* Mens iusti meditatur obedientiam: os impiorum redundat malis.

* Longe est Dominus ab impijs: & orationes iustorum exaudiet.

* Lux oculorum latificat animam: fama bona impinguat ossa.

* Auris, quæ audit increpationes vitæ, in medio sapientium commorabitur.

* Qui abiicit disciplinam, despicit animam suam: qui autem acquiescit increpationibus, possessor est cordis.

* Timor Domini, disciplina sapientiæ: & gloriam præcedit humilitas.

C A P. XVI.

¹ **H**ominis est animam præparare: & Domini gubernare linguam.

* Omnes viæ hominis patent oculis eius: spirituum ponderator est Dominus.

* Reuela Domino opera tua, & dirigentur cogitationes tuæ.

* Vniuersa propter semetipsum operatus est Dominus: impium quoque ad diem malum.

* Abominatio Domini est omnis arrogans: etiam si manus ad manum fuerit, non est innocens.

Initium viæ bonæ, facere iustitiam: accepta est autem apud Deum magis, quam immolare hostias.

* Misericordia & veritate redimitur iniquitas: & in timore Domini declinat a malo. ^{¶ Sup. 15. d. 27}

* Cum placuerint Domino viæ hominis, inimicos quoque eius conuertet ad pacem.

* Melius est parum cum iustitia, quam multi fructus cum iniquitate.

* Cor hominis disponit viam suam: sed Domini est dirigere gressus eius.

* Diuinitas in labijs regis, in iudicio non errabit os eius.

* Pædus & statera iudicia Domini sunt: & opera eius omnes lapides sacculi.

* Abominabiles regi qui agunt impie: quoniam iusticia firmatur solum.

* Voluntas regum labia iusta: qui recta loquitur, diligitur.

* Indignatio regis, nuncij mortis: & vir sapiens placabit eam.

* In hilaritate vultus regis, vita: & clementia

clementia eius quasi imber serotinus.

* Posside sapientiam, quia auro melior est: & acquire prudentiam, quia pretiosior est argento.

* Semita iustorum declinat mala: cursus animæ suæ servat viam suam.

* Contritionem præcedit superbia: & ante ruinam exaltatur spiritus.

* Melius est humiliari cum mitibus, quam dilidere spolia cum superbis.

* Eruditus in verbo reperiet bona: & qui sperat in Domino, beatus est.

* Qui sapiens est corde, appellabitur prudens: & qui dulcis eloquio, maiora percipiet.

* Fons vitæ eruditio possidentis: doctrina stultorum, fatuitas.

* Cor sapientis erudiet os eius: & labijs eius addet gratiam.

* Fauus mellis, composita verba: dulcedo animæ, sanitas osium.

* Est via quæ videtur homini recta: & nouissima eius ducunt ad mortem.

* Anima laborantis laborat sibi, quia compulit eum os suum:

* Vir impius fodit malum, & in labijs eius ignis ardescit.

* Homo peruersus suscitatur lites: & verbosus separat principes.

* Vir iniquus lætatur amicum suum: & ducit eum per viam non bonam.

* Qui attonitis oculis cogitat praua, mordens labia sua perficit malum.

* Corona dignitatis senectus, quæ in vijs iustitiæ reperietur.

* Melior est patiens viro forti: & qui dominatur animo suo, expugnatore urbium.

* Sortes mittuntur in sinum, sed a Domino temperantur.

C A P. XVII.

Melior est buccella sicca cum gaudio, quam domus plena victumis A cum iurgio.

* Seruus sapiens dominabitur filiis stultis, & inter fratres hereditatem diuidet.

* Sicut igne probatur argentum, & aurum camino: ita corda probat Dominus.

* Malus obedit linguæ iniquæ & fallax obtemperat labijs mendacibus.

* Qui despicit pauperem, exprobrat factori eius: & qui ruina lætatur alterius, non erit impunitus.

* Corona senum filij filiorum: & gloria filiorum patres eorum.

* Non decent stultum verba composita: nec principem labium mentiens.

* Gemma gratissima, expectatio præstolantis: quocumque se vertit, prudenter intelligit.

* Qui celat delictum, querit amicitias: qui altero sermone repetit, separat fœderatos.

* Plus proficit correptio apud prudentem, quam centum plagæ apud stultum.

* Semper iurgia querit malus: angelus autem crudelis mittetur contra eum.

* Expedi magis vix occurrere raptis fœderibus, quam fatuo confidenti in stultitia sua.

* Qui reddit mala pro bonis, non recedet malum de domo eius.

* Qui dimittit aquam, caput est iurgiorum: & antequam patiatur contumeliam, iudicium deserit.

* Qui iustificat impium, & qui condemnatur iustum, abominabilis est uterque apud Deum.

* Quid prodest stulto habere diuitias, cum sapientiam emere non possit? Qui altam facit domum suam, querit ruinam: & qui euolat discere, incidet in mala.

* Omni tempore diligit qui amicus est: & frater in angustijs comprobatur.

* Stultus homo plaudet manibus cum sponderit pro amico suo.

* Qui meditatur discordias, diligit rixas: & qui exaltat ostium, querit ruinam.

* Qui peruersi cordis est, non inueniet bonum: & qui vertit linguam, incidet in malum.

* Natus est stultus in ignominia sua: sed nec pater in fatuo lætabitur.

* Animus gaudens ætatem floridam facit: spiritus tristis exiccat ossa.

* Munera de sinu impij accipit, & peruerat fœmites iudicij.

* In facie prudentis lucet sapientia: oculi stultorum in sinibus terræ.

* Ira patris, filius stultus: & dolor matris quæ genuit eum.

* Non

* Non est bonum, damnum inferre, iusto: nec percutere principem, qui recta iudicat.

Eccl. 10.19

* Qui moderatur sermones suos, doctus & prudens est: & pretiosi spiritus vir eruditus.

* Stultus quoque si tacuerit, sapiens reputabitur: & si compresserit labia sua, intelligens.

C A P. XVIII.

Occasiones quarit qui vult recedere ab amico: omni tempore erit exprobrabilis.

* Non recipit stultus verba prudentis: nisi ea dixeris quae versantur in corde eius.

* Impius, cum in profundum venerit peccatorum, contemnit: sed sequitur eum ignominia & opprobrium.

* Aqua profunda verba ex ore viri: & torrens redundans fons sapientiae.

* Accipere personam impij non est bonum, ut declines a veritate iudicij.

* Labia stulti miscent se rixis: & os eius iurgia prouocat.

* Os stulti contritio eius: & labia ipsius, ruina animae eius.

* Verba bilinguis, quasi simplicia: & ipsa perueniunt usque ad interiora ventris.

Pigrum deijcit timor: animae autem effeminatum esurient.

* Qui mollis & dissolutus est in opere suo, frater est sua opera dissipantis.

* Turre fortissima, nomen Domini: ad ipsum currit iustus, & exaltabitur.

* Substantia diuitis vrbs roboris eius, & quasi murus validus circumdans eum.

* Antequam conteratur, exaltatur cor hominis: & antequam glorificetur, humiliatur.

Eccl. 11.2.9

* Qui prius respondet quam audiat, stultum se esse demonstrat, & confusio-
ne dignum.

* Spiritus viri sustineat imbecillitatem suam: spiritum vero ad irascendum facilem quis poterit sustinere?

* Cor prudens possidebit scientiam: & auris sapientium quarit doctrinam.

* Donum hominis dilatat viam eius, & ante principes spatium ei facit.

* Iustus, prior est accusator sui: venit

amicus eius, & inuestigabit eum.

* Contradictiones comprimit fors, & inter potentes quoque diiudicat.

* Frater, qui adiunatur a fratre, quasi ciuitas firma: & iudicia quasi vestes vrbium.

* De fructu oris viri replebitur venter eius: & genimina labiorum ipsius saturabunt eum.

* Mors, & vita in manu linguae: qui diligunt eam, comedent fructus eius.

* Qui inuenit mulierem bonam, inuenit bonum: & hauriet iucunditatem a Domino.

Qui expellit mulierem bonam, expellit bonum: qui autem tenet adulteram, stultus est & impius.

* Cum obsecrationibus loquatur pauper: & diues effabitur rigide.

* Vir amabilis ad societatem, magis amicus erit, quam frater.

C A P. XIX.

Melior est pauper, qui ambulat in simplicitate sua, quam diues torquens labia sua, & insipiens.

* Vbi non est scientia animae, non est bonum: & qui festinus est pedibus, offendet.

* Stulticia hominis supplantat gressus eius: & contra Deum feruet animo suo.

* Diuitiae addunt amicos plurimos: a paupere autem & hi, quos habuit, separantur.

* Testis falsus non erit impunitus: & qui mendacia loquitur, non effugiet.

* Multi colunt personam potentis, & amici sunt dona tribuentis.

* Fratres hominis pauperis oderunt eum: insuper & amici procul recesserunt ab eo.

Qui tantum verba sectatur, nihil habebit: qui autem possessor est mentis, diligit animam suam, & custos prudentiae inueniet bona.

* Falsus testis non erit impunitus: & qui loquitur mendacia, peribit.

* Non decent stultum delicias: nec seruum dominari principibus.

* Doctrina viri per patientiam noscitur: & gloria eius est iniqua praetergredi.

* Sicut fremitus leonis, ita & regis ira:

ira: & sicut ros super herbam, ita & hilaritas eius.

* Dolor patris, filius stultus: & recta iugiter perstillantia, litigiosa mulier.

* Domus, & diuitiæ dantur a parentibus: a Domino autem proprie vxor prudens.

* Pigredo immittit soporem, & anima dissoluta esuriet.

* Qui custodit mandatum, custodit animam suam: qui autem negligit viam suam, mortificabitur.

* Ecceatur Domino qui miseretur pauperis: & vicissitudinem suam reddet ei.

* Erudi filium tuum, ne desperes: ad interfectionem autem eius ne ponas animam tuam.

* Qui impatiens est, sustinebit damnum: & cum rapuerit, aliud apponet.

* Audi consilium, & suscipe disciplinam, vt sis sapiens in nouissimis tuis.

* Multæ cogitationes in corde viri: voluntas autem Domini permanebit.

* Homo indigens misericors est: & melior est pauper quàm vir mendax.

* Timor Domini ad vitam: & in plenitudine commorabitur, absque visitatione pessima.

* Abscondit piger manum suam sub ascella, nec ad os suum applicat eam.

* Pestilente flagellato stultus sapientior erit: si autem corripueris sapientem, intelliget disciplinam.

* Qui affligit patrem, & fugat matrem, ignominiosus est & infelix.

* Non cesses fili audire doctrinam, nec ignores sermones scientiæ.

* Testis iniquus deridet iudicium: & os impiorum deorat iniquitatem.

* Parata sunt derisoribus iudicia: & mallei percutientes stultorum corporibus.

C A P. XX.

Luxuriosa res, vinum, & tumultuosa ebrietas: quicumque his delectatur, non erit sapiens.

* Sicut rugitus leonis, ita & terror regis: qui prouocat eum, peccat in animam suam.

* Honor est homini, qui separat se a contentionibus: omnes autem stulti miscentur contumelijs.

4 * Propter frigus piger arare noluit: mendicabit ergo æstate, & non dabitur illi.

5 * Sicut aqua profunda, sic consilium in corde viri: sed homo sapiens exhauriet illud.

6 * Multi homines misericordes vocantur: virum autem fidelem quis inueniet?

7 * Iustus, qui ambulat in simplicitate sua, beatos post se filios derelinquet.

8 * Rex, qui sedet in folio iudicij, dissipat omne malum intuitu suo.

9 * Quis potest dicere: Mundum est cor meum, purus sum a peccato?

10 * Pondus & pondus, mensura & mensura: vtrumque abominabile est apud Deum.

11 * Ex studijs suis intelligitur puer, si munda & recta sint opera eius.

12 * Aurem audientem, & oculum videtem, Dominus fecit vtrumque.

13 * Noli diligere somnum, ne te egestas opprimat: aperi oculos tuos, & saturare panibus.

14 * Malum est, malum est, dicit omnis emptor: & cum recesserit, tunc gloriabitur.

15 * Est aurum, & multitudo gemmarum: & vas pretiosum labia scientiæ.

16 * Tolle vestimentum eius, qui fideiussor extitit alieni, & pro extraneis aufer pignus ab eo.

17 * Suauis est homini panis mendacijs: & postea implebitur os eius calculo.

18 * Cogitationes consilij roborantur: & gubernaculis tractanda sunt bella.

19 * Ei, qui reuelat mysteria, & ambulat fraudulenter, & dilatat labia sua, ne commiscearis.

20 * Qui maledixit patri suo, & matri, extinguetur lucerna eius in medijs tenebris.

21 * Hereditas, ad quam festinatur in principio, in nouissimo benedictione carebit.

22 * Ne dicas: Reddam malum: expe- dit a Dominum, & liberabit te.

23 * Abominatio est apud Dominum pondus & pondus: statera dolosa non est bona.

24 * A Domino diriguntur gressus viri: quis autem hominum intelligere potest viam suam?

25 * Ruina est homini deuorare sanctos, & post

11. Ioan. 1. a. 8
3. Reg. 8. c. 46
2. Par. 6. g. 36

11. Inf. 17. c. 13

11. Exo. 21. c. 16
Leuit. 20. b. 9
Matt. 15. a. 4

11. Rom. 12. d. 17
1. Pet. 3. b. 9
1. Thessal. 5. d. 15

11. Inf. 1. b. 11

11. c. 13

& post vota retrahere.

* Dissipat impios rex sapiens, & incuruat super eos fornicem.

* Lucerna Domini spiraculum hominis, quæ inuestigat omnia secreta ventris.

* Misericordia, & veritas custodiunt regem, & roboratur clementia thronus eius.

* Exultatio iuuenum, fortitudo eorum: & dignitas senum canities.

* Liuior vulneris absterget mala: & plagæ in secretioribus ventris.

C A P. XXI.

Sicut diuisiones aquarum, ita cor regis in manu Domini: quocumque voluerit, inclinabit illud.

* Omnis via viri recta sibi videtur: appendit autem corda Dominus.

* Facere misericordiam & iudicium, magis placet Domino, quàm victima.

* Exaltatio oculorû est dilatio cordis: lucerna impiorum peccatum.

* Cogitationes robusti semper inabundantia: omnis autem piger semper in egestate est.

* Qui cõgregat thesauros lingua mendacij, vanus & excors est, & impingetur ad laqueos mortis.

* Rapinæ impiorum detrahent eos, quia noluerunt facere iudicium.

* Peruersa via viri, aliena est: qui autem mundus est, rectum opus eius.

* Melius est sedere in angulo domus, quàm cum muliere litigiosa, & in domo communi.

* Anima impij desiderat malum, non miserebitur proximo suo.

* Mulctato pestilente sapientior erit paruulus: & si sectetur sapientem, summet scientiam.

* Excogitat iustus de domo impij, ut detrahat impios a malo.

* Qui obturat aurem suam ad clamorem pauperis, & ipse clamabit, & non exaudietur.

* Mundus absconditum extinguit iram: & donum in sinu indignationem maximam.

* Gaudium iusto est facere iudicium: & pauor operantis iniquitatem.

* Vir, qui errauerit a via doctrinæ, in

cœtu gigantum commorabitur.

17 * Qui diligit epulas, in egestate erit: qui amat vinum, & pinguis, non dicabitur.

18 * Pro iusto datur impius: & pro rebus iniquis.

19 * Melius est habitare in terra desertâ, quàm cum muliere rixosa & iracunda. Ecdi. 25. c. 22. Isai. 4. 24

20 * Thesaurus desiderabilis, & oleum in habitaculo iusti: & imprudens homo dissipabit illud.

21 * Qui sequitur iusticiam & misericordiam, inueniet vitam, iusticiam, & gloriam.

22 * Ciuitatem fortium ascendit sapiens, & destruxit robur fiduciæ eius.

23 * Qui custodit os suum, & linguam suam, custodit ab angustijs animam suam.

24 * Superbus & arrogans vocatur indoctus, qui in ira operatur superbiam.

25 * Desideria occidunt pigrum: noluerunt enim quidquam manus eius operari: * tota die concupiscit & desiderat: qui autem iustus est, tribuet, & non cessabit.

27 * Hostiæ impiorû abominabiles, quia offeruntur ex scelere.

28 * Testis mendax peribit: vir obediens loquetur victoriam.

29 * Vir impius procaciter obfirmat vulum suum: qui autem rectus est, corrigit viam suam.

30 * Non est sapientia, non est prudentia, non est consilium contra Dominum.

31 * Equus paratur ad diem belli: Dominus autem salutem tribuit.

C A P. XXII.

1 **M**elius est nomen bonum, quàm diuitiæ multæ: super argentum & aurum, gratia bona. Ecdi. 7. 2. 3

2 * Diues, & pauper obuiauerunt sibi: utriusque operator est Dominus.

3 * Callidus vidit malum, & abscondit se: innocens pertransijt, & afflicus est damno.

4 * Finis modestiæ timor Domini; diuitiæ & gloria & vita.

5 * Arma & gladij in via peruersi: custos autem animæ suæ longe recedit ab eis.

Pro-

* Prouerbiū est: Adoleſcens iuxta viam ſuam, etiam cum ſenuerit, non recedet ab ea.

* Diues pauperibus imperat: & qui accipit miſericordiam, ſeruus eſt ſoſenerantis.

* Qui ſeminat iniquitatem, metet mala, & virga iræ ſuæ conſummabitur.

Eccl. 11. c. 28

* Qui pronus eſt ad miſericordiam, benedicetur de panibus enim ſuis dedit pauperi.

Victoriam & honorem acquirit qui dat munera: animam autem aufert accipientium.

* Elice deriſorem, & exhibit cum eo iurgium, ceſſabuntq. cauſæ & contumeliæ.

* Qui diligit cordis munditiam, propter gratiam labiorum ſuorum habebit amicum regem.

* Oculi Domini cuſtodiuſt ſcientiam: & ſupplantantur verba iniqui.

* Dicit piger: Leo eſt foris, in medio platearum occidendus ſum.

* Fouea profunda, os alienæ: cui iratus eſt Dominus, incidet in eam.

* Stulticia colligata eſt in corde pueri, & virga diſciplinæ fugabit eam.

* Qui calumniatur pauperem, vt augeat diuitias ſuas, dabit ipſe ditioni, & egebit.

* Inclina aurem tuam, & audi verba ſapientium: appone autem cor ad doctrinam meam. * quæ pulchra erit tibi, cum ſeruaueris eam in ventre tuo, & redundabit in labijs tuis:

* Vt ſit in Domino fiducia tua, vnde & oſtendi eam tibi hodie.

* Ecce deſcripſi eam tibi tripliciter, in cogitationibus & ſcientia: * vt oſtenderem tibi firmitatem, & eloquia veritatis, reſpondere ex his illis, qui miſerunt te.

* Non facias violentiam pauperi, quia pauper eſt: neque conteras egenum in porta: * quia iudicabit Dominus cauſam eius, & conſiget eos, qui conſixerunt animam eius.

* Noli eſſe amicus homini iracundo, neque ambules cum viro furioſo: * ne forte diſcas ſemitas eius, & ſumas ſcandalum animæ tuæ.

* Noli eſſe cum his, qui deſigunt manus ſuas, & qui vades ſe offerunt pro debitis: * ſi enim non habes vnde reſtituas,

quid cauſæ eſt vt tollas operimentum de cubili tuo?

* Ne tranſgrediaris terminos antiquos, quos poſuerunt patres tui.

* Vidisti virum velocem in opere ſuo coram regibus ſtabit, nec erit ante ignobiles.

C A P. XXIII.

Q Vando ſederis vt comedas cum principe, diligenter attende quæ appoſita ſunt ante faciem tuam:

* & ſtatue cultrum in gutture tuo, ſi tamen habes in poteſtate animam tuam, * ne deſideres de cibis eius, in quo eſt panis mendacij.

* Noli laborare vt diteris: ſed prudentiæ tuæ pone modum.

* Ne erigas oculos tuos ad opes, quas non poteſ habere: quia facient ſibi penas quaſi aquilæ, & volabunt in celum.

* Ne comedas cum homine inuido, & ne deſideres cibos eius: * quoniam in ſimilitudinem arioli, & conectoris, æſtimat quod ignorat.

Comede & bibe, dicet tibi: & mens eius non eſt tecum.

* Cibus, quos comederas, euomes: & perdes pulchros ſermones tuos.

* In auribus inſipientium ne loquaris: quia deſpicient doctrinam eloquij tui.

* Ne attingas paruulorum terminos: & agrum pupillorum ne introcas:

* Propinquus enim illorum fortis eſt: & ipſe iudicabit contra te cauſam illorum.

* Ingrediatuſ ad doctrinam cor tuū: & aures tuæ ad verba ſcientiæ.

* Noli ſubtrahere a puero diſciplinam: ſi enim percuſſeris eum virga, non morietur. " Sup 13. d. 24
Eccl. 10. a. 3

* Tu virga percuties eum: & animam eius de inferno liberabis.

* Fili mi, ſi ſapiens fuerit animus tuus, gaudebit tecum cor meum: * & exultabunt renes mei, cum locuta fuerint reſtū labia tuæ.

* Non æmuletur cor tuum peccatores: ſed in timore Domini eſto tota die: " Inf. 24. a. 3

* quia habebis ſpē in nouiſſimo, & præſtolatio tua non auferetur.

* Audi fili mi, & eſto ſapiens: & dirige

ge in via animum tuum.

* Noli esse in conuiujs potatorum, nec in comestationibus eorum, qui carnes ad vescendum conferunt: quia videntes potibus, & dantes symbola consumuntur, & vestiuntur pannis dormitatio.

* Audi patrem tuum, qui genuit te: & ne contempnas cum senuerit mater tua.

* Veritatem eme, & noli vendere sapientiam, & doctrinam, & intelligentiam.

* Exultat gaudio pater iusti: qui sapientem genuit, letabitur in eo.

* Gaudeat pater tuus, & mater tua, & exultet quæ genuit te.

* Præbe fili mi cor tuum mihi: & oculi tui vias meas custodiant.

* Fouea enim profunda est meretrix: & puteus angustus, aliena.

* Insidiatur in via quasi latro, & quos incautos viderit, interficiet.

* Cui vix cuius patri vix? cui rix? cui fouez? cui sine causa vulnera? cui diffusio oculorum?

* Nonne his, qui commorantur in vino, & student calicibus epotandis?

* Ne intuearis vinum quando flauescit, cum splenduerit in vitro color eius: ingreditur blande, sed in nouissimo mordebit ut coluber, & sicut regulus venena diffundet.

* Oculi tui videbunt extraneas, & cor tuum loquetur peruersa.

* Et eris sicut dormiens in medio mari, & quasi sopitus gubernator, amisso clauo: & dices: Verberauerunt me, sed non dolui: traxerunt me, & ego non sensi: quando euigilabo, & rursus vna reperiam?

C A P. XXIIII.

Sup. 23. d. 17

NE æmuleris viros malos, nec desideres esse cum eis: quia rapinas mendatur mens eorum, & fraudes labia eorum loquuntur.

* Sapientia ædificabitur domus, & prudentia roborabitur.

* In doctrina replebuntur cellaria, vniuersa substantia pretiosa & pulcherrima.

* Vir sapiens, fortis est: & vir doctus,

robustus & validus.

* Quia cum dispositione initur bellum: & erit salus ubi multa consilia sunt.

* Excelsa stulto sapientia, in porta non aperiet os suum.

* Qui cogitat mala facere, stultus vocabitur.

* Cogitatio stulti peccatum est: & abominatio hominum detractor.

* Si desperaueris lassus in die angustiarum: imminuetur fortitudo tua.

* Erue eos, qui ducuntur ad mortem: & qui trahuntur ad interitum libera, ne cesses.

* Si dixeris: Vires non suppetunt: qui inspector est cordis, ipse intelligit, & seruatorem animæ tuæ nihil fallit, reddetque homini iuxta opera sua.

* Comede, fili mi, mel, quia bonum est, & fauam dulcissimum gutturi tuo:

* Sic & doctrina sapientiæ animæ tuæ: quam cum inueneris, habebis in nouissimis spem, & spes tua non peribit.

* Ne insidieris, & quaras impietatem in domo iusti, neque vastes requiem eius.

* Septies enim cadet iustus, & resurget: impij autem corrueant in malum.

* Cum ceciderit inimicus tuus, ne gaudeas, & in ruina eius ne exultet cor tuum: ne forte videat Dominus, & displiceat ei, & auferat ab eo iram suam.

* Ne contendas cum pessimis, nec æmuleris impios: quoniam non habent futurorum spem mali, & lucerna impiorum extinguitur.

* Time Dominum, fili mi, & regem: & cum detractoribus non commiscearis: quoniam repente confurget perditio eorum: & ruinam vtriusque quis nouit?

* Hæc quoque sapientibus: Cognoscere personam in iudicio non est bonum.

* Qui dicunt impio: Iustus es: maledicent eis populi, & detestabuntur eos tribus.

* Qui arguunt eum, laudabuntur: & super ipsos veniet benedictio.

* Labia deosculabitur, qui recta verba respondet.

* Præpara foris opus tuum, & diligenter

Leuit 19. d. 18
Deut. 1. c. 17.
& 16. d. 19
Eccli 42. 2. 8

ter exerce agrum tuum: vt postea adifices domum tuam.

* Ne sis testis frustra contra proximum tuum: nec laches quemquam labijs tuis.

¹ ^{Sup. 10. d. 11} * Ne dicas: Quomodo fecit mihi, sic faciam ei: reddam vnicuique secundum opus suum.

* Per agrum hominis pigri transiui, & per vineam viri stulti: & ecce totum repleuerant vrticæ, & operuerant superficiem eius spinæ, & maceria lapidum destructa erat.

* Quod cum vidissem, posui in corde meo, & exemplo didici disciplinam.

* Parum, inquam, dormies, modicum dormitabis, pauxillum manus conseres, vt quiescas: & veniet tibi quasi cursor egestas, & mendicitas quasi vir armatus.

C A P. XXV.

HÆ quoque parabola Salomonis, quas transtulerunt Viri Ezechiae A regis Iuda.

* Gloria Dei est celare verbum, & gloria regum inuestigare sermonem.

* Calum sarsum, & terra deorsum, & cor regum inscrutabile.

* Aufer rubiginem de argento, & egredietur vas purissimum:

* Aufer impietatem de vultu regis, & firmabitur iustitia thronus eius.

* Ne gloriosus appareas coram rege, & in loco magnorum ne steteris.

* Melius est enim vt dicatur tibi: Ascende huc; quàm vt humilieris coram principe.

* Quæ viderunt oculi tui, ne proferas in iurgio cito: ne postea emendare non possis, cum dehonestaueris amicum tuum.

* Causam tuam tracta cum amico tuo, & secretum extraneo ne reueles: ne forte insultet tibi cum audierit, & exprobrare non cesset.

Gratia & amicitia liberant: quas tibi serua, ne exprobrabilis fias.

* Mala aurea in lectis argenteis, qui loquitur verbum in tempore suo.

* Inauris aurea, & margaritum fulgens, qui arguit sapientem, & aurem obediẽtem.

11 * Sicut frigus niui in die messis, ita legatus fidelis ei, qui misit eum, animam ipsius requiescere facit.

14 * Nubes, & ventus, & pluuia non sequentes, vir gloriosus, & promissa non complens.

15 * Patientia lenietur princeps, & lingua mollis confringet duritiam. ¹ ^{Sup. 15. h. 1}

16 * Mel inuenisti, comede quod sufficit tibi, ne forte satiatus euomas illud.

17 * Subtrahe pedem tuum de domo proximi tui, nequando satiatus oderit te.

18 * Iaculum, & gladius, & sagitta acuta, homo qui loquitur contra proximum, suum falsum testimonium.

19 * Dens putridus, & pes lassus, qui sperat super infideli in die angustia, amittit pallium in die frigoris.

Acetum in nitro, qui cantat carmina cordi pessimo.

Sicut tineæ vestimento, & vermis ligno: ita tristitia viri nocet cordi.

21 * Si esurierit inimicus tuus, ciba illum: si sitierit, da ei aquam bibere: ¹ ^{Ro. 12. b. 10}

21 * prunas enim congregabis super caput eius, & Dominus reddet tibi.

23 * Ventus aquilo dissipat pluuias, & facies tristis linguam detrahentem.

24 * Melius est sedere in angulo domatis, quàm cum muliere litigiosa, & in domo communi. ¹ ^{Sup. 21. h. 9}

25 * Aqua frigida animæ sicienti, & nuncius bonus de terra longinqua.

26 * Fons turbatus pede, & vena corrupta, iustus cadens coram impio.

27 * Sicut qui mel multum comedit, non est ei bonum: sic qui scrutator est maiestatis, opprimetur a gloria. ¹ ^{Ecdi. 3. e. 23}

28 * Sicut vrbs patens & absque murorum ambitu, ita vir, qui non potest in loquendo cohibere spiritum suum.

C A P. XXVI.

Quomodo nix in æstate, & pluuia in messe: sic indecens est stulto gloria.

* Sicut auis ad alia transuolans, & passer quod libet vadens: sic maledictum frustra prolatum in quempiam superueniet.

* Flagellum equo, & camus asino, & virga in dorso imprudentium.

* Ne respondeas stulto iuxta stultitiam suam, ne efficiaris ei similis.

* Responde stulto iuxta stultitiam suam, ne sibi sapiens esse videatur.

* Claudus pedibus, & iniquitatem bibens, qui mittit verba per nuncium stultum.

* Quomodo pulchras frustra habet claudus tibias: sic indecens est in ore stultorum parabola.

* Sicut qui mittit lapidem in aceruum Mercurij: ita qui tribuit insipienti honorem.

* Quomodo si spina nascatur in manu temulenti: sic parabola in ore stultorum.

* Iudicium determinat causas: & qui imponit stulto silentium, iras mitigat.

1. Pet. 2. d. 22 * Sicut canis, qui reuertitur ad vomitum suum, sic imprudens, qui iterat stultitiam suam.

* Vidisti hominem sapientem sibi videri? magis illo spem habebit insipiens.

* Dicit piger: Leo est in via, & leuina in itineribus: sicut ostium veritatis in tardine suo, ita piger in lectulo suo.

Sup. 19. d. 24 * Abscondit piger manum sub ascella sua, & laborat si ad os suum eam conuerterit.

* Sapientior sibi piger videtur septem viris loquentibus sententias.

* Sicut qui apprehendit auribus canem, sic qui transit impatiens, & commiscetur rixae alterius.

* Sicut noxius est qui mittit sagittas, & lanceas in mortem: ita vir, qui fraudulentè nocet amico suo: & cum fuerit deprehensus, dicit: Ludens feci.

* Cum defecerint ligna, extinguetur ignis: & susurrone subtracto, iurgia conquiescent.

Sup. 15. c. 18 * Sicut carbonem ad prunas, & lignum ad ignem, sic homo iracundus suscitatur rixas.

* Verba susurrionis quasi simplicia, & ipsa perueniunt ad intima ventris.

* Quomodo si argento sordido ornare velis vas fictile, sic labia tumentia cum pessimo corde sociata.

* Labijs suis intelligitur inimicus, cum in corde tractauerit dolos.

* Quando submiserit vocem suam, ne credideris ei: quoniam septem nequitiae sunt in corde illius.

16 * Qui operit odium fraudulentè, reuelabitur malitia eius in concilio.

17 * Qui fodit foueam, incidet in eam: & qui voluit lapidem, reuertetur ad eum.

18 * Lingua fallax non amat veritatem: & os lubricum operatur ruinas.

CAP. XXVII.

1 **N**E glorieris in crastinum, ignorans quid superuentura pariat dies.

2 Laudet te alienus, & non os tuum: extraneus, & non labia tua.

3 * Graue est saxum, & onerosa arena: sed ira stulti utroque grauior.

4 * Ira non habet misericordiam, nec erumpens furor: & impetum concitati ferre quis poterit?

5 * Melior est manifesta correptio, quam amor absconditus.

6 * Meliora sunt vulnera diligētis, quam fraudulenta oscula odientis.

7 * Anima saturata calcabit faenum: anima eliciens etiam amarum pro dulci fumer.

8 * Sicut avis transmigrans de nido suo, sic vir qui derelinquit locum suum.

9 * Unguento & varijs odoribus delectatur cor: & bonis amici consilij anima dulcoratur.

10 * Amicum tuum, & amicum patris tui ne dimiseris: & domum fratris tui ne ingrediaris in die afflictionis tuae.

Melior est vicinus iuxta, quam frater ocul.

11 * Stude sapientiae fili mi, & laetifica cor meum, ut possis exprobranti respondere sermonem.

12 * Astutus videns malum, absconditus est: paruuli transeuntes sustinuerunt dispendia.

13 * Tolle vestimentum eius, qui spondit pro extraneo: & pro alienis, aufer ei pignus.

14 * Qui benedicit proximo suo voce grandi, de nocte consurgens maledicti similis erit.

15 * Testa perstillantia in die frigoris, & litigiosa mulier comparantur: qui retinet eam, quasi qui ventum teneat, & oleum dexterarum suarum vocabit.

17 * Ferrum ferro exacuitur, & homo exacuit faciem amici sui.

Qui

Qui seruat fenum, comedet fructus eius: & qui cultos est domini sui, glorificabitur.

Quomodo in aquis resplendent vultus prospicientium, sic corda hominum manifesta sunt prudentibus.

⁸ *Ecdi. 14. b. 10* Infernus & perditio numquam im-
plentur: similiter & oculi hominum in-
faciabiles:

⁸ *Sup. 17. a. 1* Quomodo probatur in confatorio
argentum, & in fornace aurum: sic pro-
batur homo ore laudantis.

Cor iniqui inquirat mala, cor autem
rectum inquit scientiam.

Si contuderis stultum in pila quasi
pisanas feriente desuper pilo, non ause-
retur ab eo stultitia eius.

Diligenter agnosce vultum pecoris
tui, tuosq; greges considera:

Non enim habebis iugiter potesta-
tem: sed corona tribuetur in generatio-
nem & generationem.

Aperta sunt prata, & apparuerunt
herbz virentes, & collecta sunt scena,
de montibus.

¹ *Tim. 6. b. 1* Agni ad vestimentum tuum: & hoc
di, ad agri pretium.

Sufficiat tibi lac caprarum in cibos
tuos, & in necessaria domus tua: & ad
victum ancillis tuis.

C A P. XXVIII.

FVgit impius, nemine persequente:
iustus autem quasi leo confidens, a
absque terrore erit.

Propter peccata terræ multi princi-
pes eius: & propter hominis sapientiā,
& horum scientiam quæ dicuntur, vita
ducis longior erit.

Vir pauper calumnians pauperes, si-
milis est imbri vehementi, in quo para-
tur fames.

Qui derelinquunt legem, laudat im-
pium: qui custodiunt, succenduntur con-
tra eum.

Viri mali non cogitant iudicium:
qui autem inquirunt Dominum, ani-
maduertunt omnia.

¹ *Sup. 19. a. 1* Melior est pauper ambulans in sim-
plicitate sua, quam dives in pravis iti-
neribus.

Qui custodit legem, filius sapiens
est: qui autem comessatores pascit, con-

fundit patrem suum.

Qui coaceruat diuitias vsuris & for-
nore, liberali in pauperes congregat eas.

Qui declinat aures suas ne audiat
legem, oratio eius erit execrabilis.

Qui decipit iustos in via mala, in
interitu suo corruct: & simplices possi-
debunt bona eius.

Sapiens sibi videtur vir diues: pau-
per autem prudens scrutabitur eum.

In exultatione iustorum multa glo-
ria est: regnantibus impijs ruinæ homi-
num.

Qui abscondit scelera sua, non di-
rigetur: qui autem confessus fuerit, &
reliquerit ea, misericordiam conseque-
tur.

Beatus homo, qui semper est pau-
dus: qui vero mentis est duræ, corruct
in malum.

Leo rugiens, & vsus esuriens, prin-
ceps impius super populum pauperem.

Dux indigens prudentia, multos op-
Crimet per calumniam: qui autem odit
auaritiam, longi fient dies eius.

Hominem, qui calumniatur animæ
sanguinem, si vique ad lacum fugerit,
nemo sustinet.

Qui ambulat simpliciter, saluus erit:
qui peruersis graditur vijs, concidet se-
mel.

Qui operatur terram suam, satiabi-
tur panibus: qui autem sectatur otium,
replebitur egestate. ¹ *Sup. 12. b. 11*
Ecdi. 20. d. 30

Vir fidelis multum laudabitur:
qui autem festinat ditari, non erit in-
nocens. ¹ *Sup. 13. b. 11*
& 10. c. 11

Qui cognoscit in iudicio faciē, non
benefacit: ille & pro buccella panis de-
serit veritatem.

Vir, qui festinat ditari, & alijs inui-
Ddet, ignorat quod egestas superueniet ei.

Qui corripit hominem, gratiam po-
stea inueniet apud eum magis quam il-
le, qui per linguā blandimenta decipit.

Qui subtrahit aliquid a patre suo,
& a matre: & dicit hoc non esse pecca-
tum, particeps homicidæ est.

Qui se iactat, & dilatat, iurgia con-
citat: qui vero sperat in Domino, sa-
nabitur.

Qui confidit in corde suo, stultus
est: qui autem graditur sapienter, ipse
saluabitur.

* Qui dat pauperi, non indigebit: qui despiciit deprecantem, sustinebit penuriam.

* Cum surrexerint impij, abscondentur homines: cum illi perierint, multiplicabuntur iusti.

CAP. XXIX.

Viro, qui corripientem dura ceruice contemnit, repentinus ei superueniet interitus: & eum sanitas non sequetur.

* In multiplicatione iustorum latibetur vulgus: cum impij sumperint principatum, gemet populus.

* Vir, qui amat sapientiam, latificat patrem suum: qui autem nutrit scorta, perdat substantiam.

* Rex iustus erigit terram, vir auarus destruet eam.

* Homo, qui blandis, fletisq. sermonibus loquitur amico suo, rete expandit gressibus eius.

* Peccantem virum iniquum inuoluet laqueus: & iustus laudabit atque gaudebit.

* Nouit iustus causam pauperum: impius ignorat scientiam.

* Homines pestilentes dissipant ciuitatem: sapientes vero auertunt furorem.

* Vir sapiens, si cum stulto contenderit, siue irascatur, siue rideat, non inueniet requiem.

* Viri sanguinum oderunt simplicem: iusti autem quaerunt animam eius.

* Totum spiritum suum profert stultus: sapientis differt, & reseruat in posterum.

* Princeps, qui libenter audit verba mendacij, omnes ministros habet impios.

* Pauper, & creditor obuauerunt sibi: utriusque illuminator est Dominus.

* Rex, qui iudicat in veritate pauperes, thronus eius in aeternum firmabitur.

* Virga atque correptio tribuit sapientiam: puer autem, qui dimittitur voluntari suae, confundit matrem suam.

* In multiplicatione impiorum multiplicabuntur scelera: & iusti ruinas eorum videbunt.

* Erudi filium tuum, & refrigerabit te, & dabit delicias animae tuae.

* Cum prophetia defecerit, dissipabitur populus: qui vero custodit legem, beatus est.

* Seruus verbis non potest erudiri: quia quod dicis intelligit, & respondere contemnit.

* Vidisti hominem velocem ad loquendum? stulticia magis speranda est, quam illius correptio.

* Qui delicate a puericia nutrit seruum suum, postea sentiet eum contumacem.

* Vir iracundus prouocat rixas: & qui ad indignandum facilis est, erit ad peccandum procliuor.

* Superbum sequitur humilitas: & humilem spiritu suscipiet gloria.

* Qui cum fure participat, odit animam suam: adiurantem audit, & non indicat.

* Qui timet hominem, cito corruet: qui sperat in Domino, subleuabitur.

* Multi requirunt faciem principis: & iudiciu a Domino egreditur singulorum.

* Abominantur iusti virum impium: & abominantur impij eos, qui in recta sunt via.

Verbum custodiens filius, extra perditionem erit.

CAP. XXX.

Verba Congregantis filij Vomentis. Visio, quam locutus est vir, cum quo est Deus, & qui Deo secum morante confortatus, ait:

* Stultissimus sum virorum, & sapientia hominum non est mecum.

* Non didici sapientiam, & non noui scientiam sanctorum.

* Quis ascendit in caelum atque descendit? quis continuit spiritum in manibus suis? quis colligauit aquas quasi in vestimento? quis suscitauit omnes terminos terrae? quod nomen est eius, & quod nomen filij eius, si nolti?

* Omnis sermo Dei ignitus, clypeus est sperantibus in se: ne addas quidquam verbis illius, & arguaris, inueniarisq. mendax.

* Duo rogavi te, ne deneges mihi antequam moriar.

Vanita-

* Vanitatem, & verba mendacia longe fac a me.

Mendicitatem, & diuitias ne dederis mihi: tribus tantum victui meo necessaria: * ne forte satiatuſ illiciar ad negandum, & dicam: Quis eſt Dominus? aut egeſtate compulſus furer, & perire nomen Dei mei.

* Ne accuſes ſeruum ad Dominum ſuum, ne forte maledicat tibi, & corruas.

* Generatio, quæ patri ſuo maledicit, & quæ matri ſuæ non benedicit.

* Generatio, quæ ſibi munda videtur, & tamen non eſt lota a ſordibus ſuis.

* Generatio, cuius excelli ſunt oculi, & palpebræ eius in alta ſurrectæ.

* Generatio, quæ pro dentibus gladios habet, & commandit molaribus ſuis, vt comedat inopes de terra, & pauperes ex hominibus.

* Sanguisugæ duæ ſunt filiæ, dicentes: Affe, Affe.

Tria ſunt inſaturabilia, & quartum, quod numquam dicit: Sufficit.

* Infernus, & os vuluæ, & terra, quæ non ſatiatur aqua: ignis vero numquam dicit: Sufficit.

* Oculum, qui ſubſannat patrem, & qui deſpicit partum matris ſuæ, effodiant eum corui de torrentibus, & comedant eum filij aquilæ.

* Tria ſunt difficilia mihi, & quartum penitus ignoro:

* Viam aquilæ in cælo, viam colubri ſuper petram, viam nauis in medio mari, & viam viri in adoleſcentia.

* Talis eſt & via mulieris adulteræ, quæ comedit, & tergens os ſuum dicit: Non ſum operata malum.

* Per tria mouetur terra, & quartum non poteſt ſuſtinere:

* Per ſeruum cum regnauerit: per ſtultum cum ſaturatus fuerit cibo: * per odioſam mulierem cum in matrimonio fuerit aſſumpta: & per ancillam cum fuerit heres dominiæ ſuæ.

* Quattuor ſunt minima terræ, & ipſa ſunt ſapientiora ſapientibus.

* Formicæ, populus infirmus, qui præparat in meſſe cibum ſibi: * lepuleſculus, plebs inualida, qui collocat in petra cubile ſuum: * regem locuſta non habet, & egreditur vniuerſa per turmas ſuas:

* ſtellio manibus nititur, & moratur in ædibus regis.

* Tria ſunt, quæ bene gradiuntur, & quartum, quod incedit feliciter:

* Leo fortiſſimus beſtiarum, ad nullius pauebit occurſum: * gallus ſuccinctus lumbos: & aries: nec eſt rex, qui reſiſtat ei.

* Eſt qui ſtultus apparuit poſtquam eleuatus eſt in ſublime: ſi enim intellexiſſet, ori ſuo impoſuiſſet manum.

* Qui autem fortiter premit vbera ad eliciendum lac, exprimit butyrum: & qui vehementeſ emungit, elicit ſanguinem: & qui prouocat iras, producit diſcordias.

C A P. XXXI.

Verba Lamuelis regis. Viſio, qua erudiuit cum mater ſua.

* Quid dilecte mi, quid dilecte vteri mei, quid dilecte votorum meorum?

* Ne dederis mulieribus ſubſtantiam tuam, & diuitias tuas ad delendos reges.

* Noli regibus, o Lamuel, noli regibus dare vinum: quia nullum ſecretum eſt vbi regnat ebrietas. * & ne forte bibant, & obliuiſcantur iudiciorum, & mutant cauſam filiorum pauperis.

* Date ſicceram moerentibus, & vinum hiſ, qui amaro ſunt animo: * bibant, & obliuiſcantur egeſtatis ſuæ, & doloris ſui non recorderent amplius.

* Aperi os tuum muto, & cauſis omnium filiorum qui pertranſeunt: * aperi os tuum, decerne quod iuſtum eſt, & iudica inopem & pauperem.

* Mulierem fortem quis inueniet? B procul, & de vltimis finibus pretium eius.

* Conſidit in ea cor viri ſui, & ſpolijs non indigebit.

* Reddet ei bonum, & non malum, omnibus diebus vitæ ſuæ.

* Quæſiuit lanam & linum, & operata eſt conſilio manuum ſuarum.

* Facta eſt quaſi nauis inſtitoris, de longe portans panem ſuum.

* Et de nocte ſurrexit, deditq. prædam domeſticis ſuis, & cibaria ancillis ſuis.

* Conſiderauit agrum, & emit eſi: de

fructu manuum suarum plantauit vineam.

* Accinxit fortitudine lumbos suos, & roborauit brachium suum.

* Gustauit, & vidit quia bona est negotiatio eius: non extinguetur in nocte lucerna eius.

* Manum suam misit ad fortia, & digiti eius apprehenderunt fenum.

* Manum suam aperuit inopi, & palmas suas extendit ad pauperem.

* Non timebit domui suae a frigore niuis: omnes enim domestici eius vestiti sunt duplicibus.

* Stragulatam vestem fecit sibi: byssus, & purpura indumentum eius.

* Nobilis in portis vir eius, quando sederit cum senatoribus terrae.

14 * Sindonem fecit, & vendidit, & cingulum tradidit Chanaanæ.

15 * Fortitudo & decor indumentum eius, & ridebit in die nouissimo.

16 * Os suum aperuit sapientiæ, & lex clementiæ in lingua eius.

17 * Considerauit semitas domus suae, & panem otiosa non comedit.

18 * Surrexerunt filij eius, & beatissimam prædicauerunt: vir eius, & laudauit eam.

19 * Multæ filiz congregauerunt diuitias: tu supergressa es vniuersas.

20 * Fallax gratia, & vana est pulchritudo: mulier timens Dominum ipsa laudabitur.

21 * Date ei de fructu manuum suarum: & laudent eam in portis opera eius.

ECCLESIASTES,

Qui ab Hebræis

COHELETH APPELLATUR.

CAPVT PRIMVM.

VERBA Ecclesiastæ, 1
filij Dauid, regis Ierusalem. * Vanitas 2
vanitatum, dixit Ecclesiastes: vanitas, vanitatum, & omnia vanitas. * Quid habet 3
amplius homo de vniuerso labore suo, 4
quo laborat sub sole? * Generatio præterit, & generatio aduenit: terra autem 5
in æternum stat. * Oritur sol, & occidit, 6
& ad locum suum reuertitur: ibique renascens, 7
gyrat per Meridiem, & flectitur ad Aquilonem: lustrans vniuersa in circuitu pergit spiritus, & in circulos suos reuertitur. * Omnia flumina intrant in mare, & mare non redundat: ad locum,

vnde exeunt flumina, reuertuntur ut iterum fluant. * Cunctæ res difficiles: non potest eas homo explicare sermone. Non saturatur oculus visu, nec auris auditu impletur. * Quid est quod fuit? ipsum quod futurum est. Quid est quod factum est? ipsum quod faciendum est. 10 * Nihil sub sole nouum, nec valet quisquam dicere: Ecce hoc recens est: iam enim præcessit in sæculis, quæ fuerunt 11 ante nos. * Non est priorum memoria: sed nec eorum quidem, quæ postea futura sunt, erit recordatio apud eos, qui 12 futuri sunt in nouissimo. * Ego Ecclesiastes fui rex Israel in Ierusalem, & proposui in animo meo querere & inuestigare sapienter de omnibus, quæ sunt sub

sub sole. Hanc occupationem pessimam dedit Deus filiis hominum, ut occuparentur in ea. * Vidi cuncta, quæ sunt sub sole, & ecce vniuersa vanitas, & afflictio spiritus. * Peruersi difficile corriguntur, & stultorum infinitus est numerus. * Locutus sum in corde meo, dicens: Ecce magnus effectus sum, & præcessi omnes sapientia, qui fuerunt ante me in Ierusalem: & mens mea contemplata est multa sapienter, & didici. * Dediq. cor meum ut scirem prudentiam, atque doctrinam, erroresq. & stultitiam: & agnouî quod in his quoque esset labor, & afflictio spiritus, * eo quod in multa sapientia multa sit indignatio: & qui addit scientiam, addit & laborem.

CAP. II.

Dixi ego in corde meo: Vadam, & assuam delicijs, & fruam bonis. Et vidi quod hoc quoque esset vanitas. * Risum reputavi errorem: & gaudio dixi: Quid frustra deciperis? * Cogitavi in corde meo abstrahere a vino carnem meam, ut animum meum transferrem ad sapientiam, deuitaremq. stultitiam, donec viderem quid esset vtile filiis hominum: quo facto opus est sub sole numero dierum vitæ suæ. * Magnificaui opera mea, ædificaui mihi domos, & plantaui vineas, * feci hortos, & pomaria, & conseui ea cuncti generis arboribus, * & extruxi mihi piscinas aquarum, ut irrigarem siluam lignorum germinantium, * possedi seruos & ancillas, multamq. familiam habui: armenta quoque, & magnos ouium greges ultra omnes qui fuerunt ante me in Ierusalem: * coaceruaui mihi argentum, & aurum, & substantias regum, ac prouinciarum: feci mihi cantores, & cantatrices, & delicias filiorum hominum, scyphos, & vtreos in ministerio ad vina fundenda: * & supergressus sum opibus omnes, qui ante me fuerunt in Ierusalem: sapientia quoque perseverauit mecum. * Et omnia, quæ desiderauerunt oculi mei, non negaui eis: nec prohibui cor meum quin omni voluptate frueretur, & oblectaret se in his, quæ præparaueram: & hanc ratus sum partem meam, si vterer labore meo. * Cumq. me conuertissem ad vni-

uersa opera, quæ fecerant manus meæ, & ad labores, in quibus frustra sudaueram, vidi in omnibus vanitatem & afflictionem animi, & nihil permanere sub sole. * Transiui ad contemplandam sapientiam, erroresq. & stultitiam (quid est, inquam, homo, ut sequi possit regem factorem suum?) * & vidi quod tantum præcederet sapientia stultitiam, quantum differt lux a tenebris. * Sapientis oculi in cavea eius: stultus in tenebris ambulat: & didici quod vnus vtriusque esset intentus. * Et dixi in corde meo: Si vnus & stulti & meus occasus erit, quid mihi prodest quod maiorem sapientie dedi operam? Locutusq. cum mente mea, animaduerti quod hoc quoque esset vanitas. * Non enim erit memoria sapientis similiter ut stulti in perpetuum, & futura tempora obliuione cuncta pariter operient: moritur doctus similiter ut indoctus. * Et idcirco reduit me vitæ mez videntem mala vniuersa esse sub sole, & cuncta vanitatem & afflictionem spiritus. * Rursus detestatus sum omnem industriam meam, quæ sub sole studiosissime laboraui, habiturus heredem post me, * quem ignoro, vtrum sapiens an stultus futurus sit, & dominabitur in laboribus meis, quibus desudaui & sollicitus fui. & est quidquam tam vanum? * Vnde cessauî, renunciauiq. cor meum ultra laborare sub sole. * Nam cum alius laboret in sapientia, & doctrina, & solitudine, homini otioso quasita dimittit: & hoc ergo, vanitas, & magnum malum. * Quid enim proderit homini de vniuerso labore suo, & afflictione spiritus, quæ sub sole cruciatus est? * Cuncti dies eius doloribus, & ærumnis pleni sunt, nec per noctem mente requiescit: & hoc nonne vanitas est? * Nonne melius est comedere & bibere, & ostendere animæ suæ bona de laboribus suis: & hoc de manu Dei est. * Quis ita deuorabit, & delicijs affluet ut ego? * Homini bono in conspectu suo dedit Deus sapientiam, & scientiam, & læticiam: peccatori autem dedit afflictionem, & curam superfluam, ut addat, & congreget, & tradat ei qui placuit Deo: sed & hoc vanitas est, & casta sollicitudo mentis.

Inf. 8. a. 1
Prou. 17. d. 24

CAP. III.

Omnia tempus habent, & suis spatijs transeunt vniuersa sub celo. **A**
 * Tempus nascendi, & tempus moriendi.

Tempus plantandi, & tempus euclendi quod plantatum est.

* Tempus occidendi, & tempus sanandi.

Tempus destruendi, & tempus ædificandi.

* Tempus flendi, & tempus ridendi.

Tempus plangendi, & tempus saltandi.

* Tempus spargendi lapides, & tempus colligendi.

Tempus amplexandi, & tempus longe fieri ab amplexibus.

* Tempus acquirendi, & tempus perdendi.

Tempus custodiendi, & tempus abijciendi.

* Tempus scindendi, & tempus con-
 suendi.

Tempus tacendi, & tempus loquendi.

* Tempus dilectionis, & tempus odij.

Tempus belli, & tempus pacis.

* Quid habet amplius homo de labore suo?

* Vidi afflictionem, quam dedit Deus filiis hominum, ut distendantur in ea.

* Cuncta fecit bona in tempore suo, & mundum tradidit disputationi eorum, ut non inueniat homo opus, quod operatus est Deus ab initio vsque ad finem.

* Et cognoui quodd non esset melius nisi latari, & facere bene in vita sua. * Omnis enim homo, qui comedit & bibit, & videt bonum de labore suo, hoc donum Dei est.

* Didici quodd omnia opera, quæ fecit Deus, perseverent in perpetuum: non possumus eis quidquam addere, nec auferre, quæ fecit Deus, ut timeatur.

* Quod factum est, ipsum permanet: quæ futura sunt, iam fuerunt: & Deus instaurat quod abiit. * Vidi sub sole in loco iudicij impietatem, & in loco iustitiæ iniquitatem. * Et dixi in corde meo: Iustam, & impium iudicabit Deus, & tempus omnis rei tunc erit.

* Dixi in corde filiis hominum, ut probaret eos Deus, & ostenderet similes es-

se bestiis. * Idcirco vnus interitus est hominibus, & iumentorum, & aqua vtriusque conditio: sicut moritur homo, sic & illa moriuntur: similiter spirant omnia, & nihil habet homo iumento amplius: cuncta subiacet vanitati, & omnia pergunt ad vnum locum: de terra facta sunt, & in terram pariter reuertuntur. * Quis nouit si spiritus filiorum Adam ascendant sursum, & si spiritus iumentorum descendant deorsum? * Et deprehendi nihil esse melius quam latari hominem in opere suo, & hanc esse partem illius. Quis enim eum adducet, ut post se futura cognoscat?

CAP. IIII.

Verti me ad alia, & vidi calumnias, quæ sub sole geruntur, & lacrymas innocentium, & neminem consolatorum: nec posse resistere eorum violentiæ, cum eorum auxilio destitutos. * Et laudavi magis mortuos, quam viuentes: & feliciorum utroque iudicavi, qui necdum natus est, nec vidit mala quæ sub sole fiunt. * Rursum contemplatus sum omnes labores hominum, & industrias animaduerti patere inuidiæ proximi: & in hoc ergo vanitas, & cura superflua est.

* Stultus complicat manus suas, & comedit carnes suas, dicens: * Melior est pugillus cum requie, quam plena vtraque manus cum labore, & afflictione animi.

* Considerans reperi & aliam vanitatem sub sole: vnus est, & secundum non habet, non filium, non fratrem, & tamen laborare non cessat, nec satiatur oculi eius diuitijs: nec recogitat, dicens:

Cui laboro, & fraudo animam meam bonis? in hoc quoque vanitas est, & afflictio pessima. * Melius est ergo duos esse simul, quam vnum: habent enim emolumentum societatis suæ: si vnus ceciderit, ab altero fulciatur. ut soli: quia cum ceciderit, non habet subleuatem se.

* Et si dormierint duo, fouebuntur mutuo: vnus quomodo calefiat? * Et si quispiam præualuerit contra vnum, duo resistunt ei: funiculus triplex difficile rumpitur.

* Melior est puer pauper & sapiens, rege senex & stulto, qui nescit præuidere in posterum. * Quodd de carcere, catenisq. interdum quis egredietur

ad regnum: & alius natus in regno, inopia consumatur. * Vidi cunctos viuētes, qui ambulant sub sole cum adolescente secundo, qui confurget pro eo. * Infinitus numerus est populi omnium, qui fuerunt ante eum: & qui postea futuri sunt, non letabuntur in eo. sed & hoc, vanitas & afflictio spiritus. * Custodi pedem tuum ingrediens domum Dei, & appropinqua ut audias. * Multo enim melior est obedientia, quam stultorum victima, qui nesciunt quid faciunt mali.

CAP. V.

NE temere quid loquaris, neque cor tuum sit velox ad proferendū sermonem coram Deo. Deus enim in cælo, & tu super terram: idcirco sine paucis sermonibus tui. * Multas curas sequuntur somnia, & in multis sermonibus inuenietur stultitia. * Si quid vouisti Deo, ne moreris reddere: displicet enim ei infidelis & stulta promissio. sed quodcumque voueris, redde: * multoq. melius est non vouere, quam post votum promissa non reddere. * Ne dederis os tuum ut peccare facias carnem tuam: neque dicas coram angelo: Nō est prouidentia: ne forte iratus Deus contra sermones tuos, dissipet cuncta opera manuum tuarum. * Vbi multa sunt somnia, plurimæ sunt vanitates, & sermones innumerari: tu vero Deum time. * Si videris calumnias egenorum, & violenta iudicia, & subueriti iustitiam in prouincia, non mireris super hoc negotio: quia excelsio excelsior est alius, & super hos quoque eminentiores sunt alij, & insuper vniuersæ terræ rex imperat seruienti: * Auarus non implebitur pecunia: & qui amat diuitias, fructum non capiet ex eis: & hoc ergo vanitas. * Vbi multæ sunt opes, multi & qui comedunt eas. Et quid prodest possessori, nisi quod cernit diuitias oculis suis? * Dulcis est somnus operanti, siue parum, siue multum comedat: saturitas autē diuitis non finit eum dormire. * Est & alia infirmitas pessima, quam vidi sub sole: diuitiarum conseruati in malum domini sui. * Pereunt enim in afflictione pessima: generant filium, qui in summa egestate erit.

* Sicut egressus est nudus de utero matris suæ, sic reuertetur, & nihil auferet

secum de labore suo. * Miserrabilis prorsus infirmitas: quo modo venit, sic reuertetur. Quid ergo prodest ei quod laborauit in ventum? * Cunctis diebus vitæ suæ comedit in tenebris & in curis multis, & in arumna atque tristitia. * Hoc itaque visum est mihi bonum ut comedat quis, & bibat, & fruatur latitia ex labore suo, quo laborauit ipse sub sole numero dierum vitæ suæ, quos dedit ei Deus, & hæc est pars illius. * Et omni homini, cui dedit Deus diuitias, arque substantiam, potestatemq. ei tribuit ut comedat ex eis, & fruatur parte sua, & lateatur de labore suo: hoc est donū Dei. * Non enim satis recordabitur dierum vitæ suæ, eo quod Deus occupet delicijs cor eius.

CAP. VI.

Et & aliud malum, quod vidi sub sole, & quidem frequens apud homines: * Vir, cui dedit Deus diuitias, & substantiam, & honorem, & nihil deest animæ suæ ex omnibus, quæ desiderat: nec tribuit ei potestatem Deus ut comedat ex eo, sed homo extraneus vorabit illud. hoc vanitas, & miseria magna est. * Si genuerit quispiam centum liberos, & vixerit multos annos, & plures dies ætatis habuerit, & anima illius non vacetur bonis substantiæ suæ, sepulturaq. careat: de hoc ego pronuncio quod melior illo sit abortiuus. * Frustra enim venit, & pergit ad tenebras, & obliuione delebitur nomen eius. * Non vidit solē, neque cognouit distantia boni & mali: etiam si duobus millibus annis vixerit, & non fuerit perfructus bonis: nonne ad vnum locum properet omnia? * Omnis labor hominis in ore eius: sed anima eius non implebitur. * Quid habet amplius sapiēs a stulto? & quid pauper nisi ut pergat illuc, vbi est vita? * Melius est videre quod cupias, quam desiderare quod nescias. sed & hoc vanitas est, & præsumptio spiritus. * Qui futurus est iam vocatum est nomen eius: & scitur quod homo sit, & non possit contra fortio rem se in iudicio contendere. * Verba sunt plurima, multatq. in disputando habentia vanitatem.

CAP.

1. Reg. 15. 2.

22
Osee 6. 6

Iob 20. 2. 20

Iob 1. d. 21

1. Tim. 6. 7

CAP. VII.

Quid necesse est homini maiora se-
quarere, cum ignoret quid con-
ducatur sibi in vita sua numero die-
rum peregrinationis suae, & tempore,
quod velut umbra praeterit? Aut quis ei
poterit indicare quid post eum futurum
sub sole sit? * Melius est nomen boni,
quàm vnguenta pretiosa: & dies mortis
die natiuitatis. * Melius est ire ad domum
luctus, quàm ad domum conuiuij: in
illa enim finis cunctorum admonetur ho-
minum, & viuens cogitat quid futurum
sit. * Melior est ira risu: quia per tristi-
tiam vultus, corrigitur animus delinquen-
tis. * Cor sapientium ubi tristitia est, &
cor stultorum ubi latitia. * Melius est
a sapiente corripri, quàm a stultorum adu-
lacione decipi. * quia sicut sonitus spi-
narum ardentium sub olla, sic risus stul-
ti: sed & hoc vanitas. * Calumnia con-
turbat sapientem, & perdet robur cor-
dis illius. * Melior est finis orationis,
quàm principium. Melior est patiens ar-
rogante. * Ne sis velox ad irascendum:
quia ira in sinu stulti requiescit. * Ne
dicās: Quid putas causa est quòd prio-
ra tempora meliora fuere quàm nunc
sunt? Stulta enim est huiusmodi inter-
rogatio. * Vtilior est sapientia cum di-
uitijs, & magis prodest videntibus solē.
* Sicut enim protegit sapientia, sic pro-
tegit pecunia. hoc autem plus habet
eruditio & sapientia, quòd vitā eribunt
possessori suo. * Considera opera Dei,
quòd nemo possit corrigere quem ille
despexerit. * In die bona frui bonis,
& malam diem praecave. sicut enim
hanc, sic & illam fecit Deus, ut non
inueniat homo contra eum iustas que-
rimonias. * Hæc quoque vidi in diebus
vanitatis meae: Iustus perit in iustitia
sua, & impius multo viuuit tempore in
malitia sua.

* Noli esse iustus multum: neque plus
sapias quàm necesse est, ne obstupescas.

* Ne impie agas multum: & noli esse
stultus, ne moriaris in tempore non
tuo.

* Bonum est te sustentare iustum, sed
& ab illo ne subtrahas manum tuā: quia
qui timet Deum, nihil negligit. * Sa-

pientia confortauit sapientem super de-
cem principes ciuitatis. * Non est enim
homo iustus in terra, qui faciat bonū,
& non peccet. * Sed & cunctis sermo-
nibus, qui dicuntur, ne accommodes cor-
tuum: ne forte audias seruum tuū ma-
ledicentem tibi. * scit enim conscientia
tua, quia & tu crebro maledixisti alijs.
* Cuncta tentavi in sapientia. Dixi: Sa-
piens efficiar: & ipsa longius recessit
me: multo magis quàm erat: & alta
profunditas, quis inueniet eam? * Lu-
stravi vniuersa animo meo, ut scirem,
& considerarem, & quærerem sapien-
tiam, & rationem: & ut cognoscerem
impietatem stulti, & errorem imprudē-
tium: & inueni amariorem morte mu-
lierem, quæ laqueus venatorum est, &
sagina cor eius, vincula sunt manus il-
lius. qui placet Deo, effugiet illam: qui
autem peccator est, capietur ab illa.
* Ecce hoc inueni, dixit Ecclesiastes, vni
& alterum, ut inuenirē rationem, quā
adhuc quærit anima mea, & non inue-
ni. Virum de mille vnum reperi, mu-
lierem ex omnibus non inueni. * Solū-
modo hoc inueni, quòd fecerit Deus ho-
minem rectum, & ipse se infinitis mi-
scuerit quæstionibus. Quis talis ut sapiens
est? & quis cognouit solutionem verbi?

CAP. VIII.

Sapientia hominis lucet in vultu eius, Supa. c. 14
& potentissimus faciem illius com-
mutabit. * Ego os regis obseruo, &
præcepta iuramenti Dei. * Ne festines re-
cedere a facie eius, neque permanas in
opere malo: quia omne, quod voluerit,
faciet: & sermo illius potestate plenus
est: nec dicere ei quisquā potest: Quare
ita facis? * Qui custodit præcepti, non
experietur quidquā mali. Tempus & re-
sponsionē cor sapientis intelligit. * Om-
ni negotio tēpus est: & opportunitas, &
multa hominis afflictio: quia ignorat
præterita, & futura nullo scire potest nū-
cio. * Non est in hominis potestate pro-
hibere spiritū, nec habet potestatem in die
mortis, nec finitur quiescere ingruente
bello, neque saluabit impietas impium.
* Omnia hæc cōsideraui, & dedi cor meū
in cunctis operibus, quæ sūt sub sole. In-
terdū dominatur homo homini in ma-
lum

lum suum. * Vidi impios sepultos: qui etiam cum adhuc viverent, in loco sancto erant, & laudabantur in ciuitate, quasi iustorum operum. sed & hoc vanitas est. * Etenim quia non profertur cito contra malos sententia, absque timore vlllo filij hominum perpetrare mala. * Attamen peccator ex eo quod centies facit malum, & per patientiam sustinetur, ego cognoui quod erit bonum timentibus Deum, qui verentur faciem eius. * Non fit bonum impio, nec prolongentur dies eius, sed quasi umbra transeant qui non timent faciem Domini. * Est & alia vanitas, quæ fit super terram. sunt iusti, quibus mala proueniunt, quasi opera egerint impiorum: & sunt impij, qui ita securi sunt, quasi iustorum facta habeant. sed & hoc vanissimum iudico. * Laudauit igitur latitiam quod non esset homini bonum sub sole, nisi quod comederet, & biberet, atque gauderet: & hoc solum secum auferret de labore suo in diebus vite sue, quos dedit ei Deus sub sole. * Et apposui cor meum vt scirem sapientiam, & intelligerem distentionem, quæ versatur in terra: est homo, qui diebus & noctibus somnum non capit oculis. * Et intellexi quod omnium operum Dei nullam possit homo inuenire rationem eorum, quæ sunt sub sole: & quanto plus laborauerit ad querendum, tanto minus inueniat: etiam si dixerit sapiens se nosse, non poterit reperire.

CAP. IX.

Omnia hæc tractauit in corde meo, vt curiose intelligerem: Sunt iusti atque sapientes, & opera eorum in manu Dei: & tamen nescit homo vtrum amore, an odio dignus sit: * sed omnia in futurum seruantur incerta, eo quod vniuersa æque eueniant iusto & impio, bono & malo, mundo & immundo, immolanti victimas, & sacrificia contemnenti. sicut bonus, sic & peccator: vt perierint, ita & ille qui verum deiecit. * Hoc est pessimum inter omnia, quæ sub sole sunt, quia eadem cunctis eueniunt. vnde & corda filiorum hominum implentur malitia, & contemptu

B in vita sua, & possunt ad inferos deducuntur. * Nemo est qui semper viuat, & qui huius rei habeat fiduciam: * melior est canis viuus leone mortuo. * Viuentes enim sciunt se esse mortuos, mortui vero nihil nouerunt amplius, nec habent vltra mercedem: quia obliuioni tradita est memoria eorum. * Amor quoque, & odium, & inuidia simul perierunt, nec habent partem in hoc saculo, & in opere, quod sub sole geritur. * Vade ergo & comede in latitia panem tuum, & bibe cum gaudio vinum tuum: quia Deo placent opera tua. * Omni tempore sint vestimenta tua candida, & oleum de capite tuo non deficiat. * Perfrue vita cum vxore, quam diligis, cunctis diebus vite instabilitatis tue, qui dati sunt tibi sub sole omni tempore vanitatis tue: hæc est enim pars in vita, & in labore tuo, quo laboras sub sole. * Quodcumque facere potest manus tua, instatim operare: quia nec opus, nec ratio, nec sapientia, nec scientia erunt apud inferos, quo tu properas. * Verti me ad aliud, & vidi sub sole, nec velocium esse cursum, nec fortium bellum, nec sapientium panem, nec doctorem diuitias, nec artificum gratiam: sed tempus, casumque in omnibus. * Nescit homo finem suum: sed sicut pisces capiuntur hamo, & sicut aues laqueo comprehenduntur, sic capiuntur homines in tempore malo, cum eis extemplo superuenit. * Hanc quoque sub sole vidi sapientiam, & probauit maximam: * Ciuitas parua, & pauci in ea viri: venit contra eam rex magnus, & vallauit eam, extruxitque munitiones per gyrum, & perfecta est obsidio. * Inuentusque est in ea vir pauper & sapiens, & liberauit urbem per sapientiam suam, & nullus deinceps recordatus est hominis illius pauperis. * Et dicebam ego, meliorem esse sapientiam fortitudine: quomodo ergo sapientia pauperis contempta est, & verba eius non sunt audita? * Verba sapientium audiuntur in silentio plus quam clamor principis inter stultos. * Melior est sapientia, quam arma bellica: & qui in vno peccauerit, multa bona perdet.

CAP. X.

M Vscæ morientes perdūt suauitatem
vnguenti. Pretiosior est sapientia
et gloria, parua et ad tempus stultitia.
* Cor sapiētis in dextera eius, et cor stul-
ti in sinistra illius. * Sed et in via stultus
ambulans, cum ipse insipiens sit, omnes
stultos æstimat. * Si spiritus potestatem
habentis ascenderit super te, locū tuum
ne dimiseris: quia curatio faciet cessare
peccata maxima. * Est malum quod vi-
di sub sole, quasi per errorem egrediens
a facie principis: * positiū stultum in di-
gnitate sublimi, et diuites sedere deor-
sum. * Vidi seruos in equis: et principes
ambulantes super terram quasi seruos. **B**
* Qui fodit foueam, incidet in eam: et
qui dissipat sepem, mordebit eum colu-
ber. * Qui transfert lapides, affligetur in
eis: et qui scindit ligna, vulnerabitur ab
eis. * Si reusum fuerit ferrum, et hoc
non vt prius, sed hebetatum, fuerit, mul-
to labore exacuatur, et post industriam
sequetur sapientia. * Si mordeat serpens
in silentio, nihil eo minus habet qui oc-
culte detrahit. * Verba oris sapiētis gra-
tia: et labia insipientis præcipitabunt
eum: * Initium verborum eius stultitia,
et nouissimū oris illius error pessimus.
* Stultus verba multiplicat. Ignorat ho-
mo quid ante se fuerit: et quid post se
futurum sit, quis ei poterit indicare?
* Labor stultorum affliget eos, qui ne-
sciunt in urbem pergere. * Vx tibi ter-
ra, cuius rex puer est, et cuius principes
mane comedunt. * Beata terra, cuius rex
nobilis est, et cuius principes vescuntur
in tempore suo ad reficiendum, et non
ad luxuriam. * In pigritijs humilia-
bitur contignatio, et in infirmitate ma-
nuum perstillabit domus. * In risum fa-
ciunt panem, et vinum vt epulentur vi-
uentes: et pecuniz obediunt omnia.
* In cogitatione tua regi ne detrahas, et
in secreto cubiculi tui ne maledixeris
diuiti: quia et aues cæli portabunt vo-
cem tuam, et qui habet pennas annun-
ciabit sententiam.

CAP. XI.

Mitte panem tuum super transeun-
tes aquas: quia post tempora mul-

ta inuenies illum. * Da partem septem,
necnon et octo: quia ignoras quid futu-
rum sit mali super terram. * Si repleta
fuerint nubes, umbrem super terram ef-
fundent. Si ceciderit lignum ad Austrū,
aut ad Aquilonem, in quocumque loco
cecidit, ibi erit. * Qui obseruat ven-
tum, non seminat: et qui considerat nu-
bes, numquā metet. * Quomodo igno-
ras quæ sit via spiritus, et quæ ratione
compingantur ossa in ventre prægnan-
tis; sic nescis opera Dei, qui fabricator
est omnium. * Mane semina semen tuū,
et vespere ne cesset manus tua: quia ne-
scis quid magis oriatur, hoc aut illud:
et si vtrumque simul, melius erit. * Dul-
ce lumen, et delectabile est oculis vide-
re solem. * Si annis multis vixerit ho-
mo, et in his omnibus lætatus fuerit,
meminisse debet tenebrosi temporis, et
dierum multorum: qui cum venerint,
vanitatis arguentur præterita. * Læta-
re ergo iuuenis in adolescentia tua, et
in bono sit cor tuum in diebus iuuentu-
tis tuæ, et ambula in vijs cordis tui, et
in intuitu oculorum tuorum: et scito
quod pro omnibus his adducet te Deus
in iudicium. * Aufer iram a corde tuo,
et amoue maliciam a carne tuā. Adoles-
centia enim et voluptas vana sunt.

CAP. XII.

MEmēto Creatoris tui in diebus iu-
uentutis tuæ, antequam veniat tē-
pus afflictionis, et appropinquent anni,
de quibus dicas: Non mihi placet, an-
tequam tenebrescat sol, et lumen, et lu-
na, et stellæ, et reuertantur nubes post
pluuiam: * quando commouebuntur cu-
stodes domus, et nutabunt viri fortissi-
mi, et otiosæ erunt molentes in minu-
to numero, et tenebrescent videntes per
foramina: * et claudent ostia in platea,
in humilitate vocis molentis, et confur-
gent ad vocem volucris, et obsurdescent
omnes filiz carminis. * Excelsa quoque
timebunt, et formidabunt in via, flore-
bit amygdalus, impinguabitur locusta,
et dissipabitur capparitis: quoniam ibi
homo in domum æternitatis suæ, et
circuibunt in platea plangentes. * An-
tequam rumpatur funiculus argenteus,
et recutiat vitta aurea, et conteratur
hydria

hydria super fontē, & confringatur rota
super cisternam, * & reuertatur puluis in
terrā suā vnde erat, & spiritus redeat
ad Deum, qui dedit illum. * Vanitas vani-
tatum, dixit Ecclesiastes, & omnia vani-
tas. * Cumq. esset sapientissimus Ec-
clesiastes, docuit populum, & enarrauit
quæ fecerat: & inuestigans composuit
parabolas multas. * Quæsiuit verba vti-
lia, & conscripsit sermones rectissimos,
ac veritate plenos. * Verba sapientium

sicut stimuli, & quasi clauī in altum de-
fixi, quæ per magistrorum consilium da-
ta sunt a pastore vno. * His amplius fili
mi ne requiras. Faciendi plures libros
nullus est finis: frequēsq. meditatio, car-
nis afflictio est. * Finem loquendi pari-
ter omnes audiamus. Deum time, &
mandata eius obserua: hoc est enim om-
nis homo: * & cuncta, quæ fiunt, addu-
cet Deus in iudicium pro omni errato,
siue bonum, siue malum illud sit.

CANTICVM CANTICORVM SALOMONIS.

Quod Hebraice dicitur Sir Hasirim.

CAPVT PRIMVM.

QSCVLETVR me
osculo oris sui: quia
meliora sunt vbera
tua vino, * fragrantia
vnguentis optimis.
Oleum effusum no-
men tuū: ideo ado-
lescentulæ dilexerunt te. * Trahe me:
post te curremus in odorem vnguentorū
tuorū. * Introduxit me rex in cel-
laria sua: exultabimus & latabimur in
te, memores vberum tuorum super vi-
num: recti diligunt te. * Nigra sum,
sed formosa, sicut Ierusalem, sicut taber-
nacula Cedar, sicut pelles Salomonis.
* Nolite me cōsiderare quod fusca sim,
quia decolorauit me sol: filij matris meæ
pugnauerunt contra me, posuerunt me
custodem in vineis: vineam meam non
custodiui. * Indica mihi, quem diligit
anima mea, vbi pascas, vbi cubes in me-

ridie, ne vagari incipiam post greges so-
daliū tuorum. * Si ignoras te o pul-
cherrima inter mulieres, egredere, & abi
post vestigia gregum, & pascē hoedos
tuos iuxta tabernacula pastorū. * Equi-
tatuū meo in curribus Pharaonis assimi-
laui te amica mea. * Pulchræ sunt ge-
næ tuæ sicut turturis: collum tuum sicut
monilia. * Murenulas aureas faciemus
tibi, vermiculatas argento. * Dum esset
rex in accubitu suo, nardus mea dedit
odorem suum. * Fasciculus myrrhæ di-
lectus meus mihi, inter vbera mea com-
morabitur. * Botrus cypri dilectus meus
mihi, in vineis Engaddi. * Ecce tu pul-
chra es amica mea, ecce tu pulchra es,
oculi tui columbarum. * Ecce tu pul-
cher es dilecte mi, & decorus. Lectu-
lus noster floridus: * signa domorum
nostrarum cedrina, laquearia nostra cy-
pressina.

C A P. II.

EGo flos campi, & lilium conuallium. 1
 * Sicut lilium inter spinas, sic amica 2
 mea inter filias. * Sicut malus inter li- 3
 gna siluarum, sic dilectus meus inter fi- 4
 lios. Sub umbra illius, quem desidera-
 ueram, sedi: & fructus eius dulcis gut-
 ture meo. * Introduxit me in cellam vi-
 nariam, ordinauit in me charitatem. 4
 * Fulcite me floribus, stipate me malis: 5
 quia amore languo. * Læua eius sub 6
 capite meo, & dextera illius amplexa- 7
 bitur me. * Adiuro vos filia Ierusalem 7
 per capreas, ceruosq. camporum, ne sus-
 citetis, neque euigilare faciatis dilectam 8
 donec ipsa velit. * Vox dilecti 8
 mei, ecce iste venit saliens in montibus,
 transiliens colles: * similis est dilectus 9
 meus caprea, hinnuloq. ceruorum. en
 ipse stat post parietem nostrum respiciens
 per fenestras, prospiciens per cancellos.
 * En dilectus meus loquitur mihi: Sur- 10
 ge, propera amica mea, columba mea, C
 formosa mea, & veni. * Iam enim hiems 11
 transiit, imber abiit, & recessit. * Flo- 12
 res apparuerunt in terra nostra, tempus
 putationis aduenit: vox turturis audita
 est in terra nostra: * ficus protulit gro- 13
 sos suos: vineæ florentes dederunt odo-
 rem suum. Surge, amica mea, speciosa 14
 mea, & veni: * columba mea in forami-
 nibus petrae, in cauerna maceræ, osten- D
 de mihi faciem tuam, sonet vox tua in
 auribus meis: vox enim tua dulcis, &
 facies tua decora. * Capite nobis vul- 15
 pes paruulas, quæ demoluntur vineas:
 nam vinea nostra floruit. * Dilectus 16
 meus mihi, & ego illi, qui pascitur in-
 ter lilia donec aspiret dies, & inclin- 17
 tur umbræ. Reuertere: similis esto, dile-
 cte mi, caprea, hinnuloq. ceruorum su-
 per montes Bether.

C A P. III.

IN lectulo meo per noctes quæsiui quæ 1
 diligit anima mea: quæsiui illum, & A
 non inueni. * Surgam, & circuibo ci- 2
 uitatem: per vicos & plateas quæram
 quem diligit anima mea: quæsiui illum,
 & non inueni. * Inuenerunt me vigiles, 3
 qui custodiunt ciuitatem: Nunt quem E

4 diligit anima mea, vidistis? * Paululum
 cum pertransissem eos, inueni quem di-
 liget anima mea: tenui eum: nec dimi-
 tam donec introducarn illum in domum
 matris meæ, & in cubiculum genitricis
 5 meæ. * Adiuro vos filia Ierusalem per
 capreas, ceruosq. camporum, ne susci-
 C tetis, neque euigilare faciatis dilectam
 donec ipsa velit. * Quæ est ista, quæ
 ascendit per desertum sicut virgula fu-
 mi ex aromatibus myrrhæ, & thuris, &
 7 vniuersi pulueris pigmentarii? * En le-
 ctulum Salomonis sexaginta fortes am-
 8 biunt ex fortissimis Israel: * omnes te-
 nentes gladios, & ad bella doctissimi:
 vniuscuiusque ensis super femur suum,
 9 propter timores nocturnos. * Ferculum
 D fecit sibi rex Salomon de lignis Libani:
 10 * columnas eius fecit argenteas, reclina-
 torium aureum, ascensum purpureum:
 media charitate constrauit propter filias
 11 Ierusalem: * Egredimini & videte fi-
 lia Sion regem Salomonem in diade-
 mate, quo coronauit illum mater sua
 in die desponsationis illius, & in die læ-
 titiæ cordis eius.

C A P. IIII.

Quam pulchra es amica mea, quàm
 A pulchra es! Oculi tui columba-
 rum, absque eo, quod intrinse-
 cus latet. Capilli tui sicut greges capra-
 rum, quæ ascenderunt de monte Galaad.
 2 * Dentes tui sicut greges tonsarum, quæ
 ascenderunt de lauacro, omnes gemel-
 lis foetibus, & sterilis non est inter eas.
 3 * Sicut vitæ coccinea, labia tua: & clo-
 B quium tuum, dulce. Sicut fragmen
 mali punici, ita genæ tuæ, absque eo,
 4 quod intrinsecus latet. * Sicut turris Da-
 uid collum tuum, quæ ædificata est cum
 propugnaculis: mille clypei pendent ex
 5 ea, omnis armatura fortium. * Duo vbera
 tua, sicut duo hinnuli capreae gemelli,
 6 qui pascuntur in lilijs, * donec aspiret
 dies, & inclinentur umbræ, vadam ad
 montem myrrhæ, & ad collem thuris.
 7 * Tota pulchra es amica mea, & macula
 8 non est in te. * Veni de Libano sponsa
 C mea, veni de Libano, veni: coronaberis
 de capite Amana, de vertice Sanir &
 Hermon, de cubilibus leonum, de mon-
 9 tibus pardorum. * Vulnerasti cor meum
 foror

foror mea sponsa, vulnerasti cor meum in vno oculorum tuorum, & in vno crine colli tui. * Quam pulchre sunt mammarum tuarum foror mea sponsa! pulchriora sunt vbera tua vino, & odor vnguentorum tuorum super omnia aromata. * Fauus distillant labia tua sponsa, mel & lac sub lingua tua: & odor vestimentorum tuorum sicut odor thuris. * Hortus conclusus foror mea sponsa, hortus conclusus, fons signatus. * Emissiones tuarum paradisi malorum puniceorum cum pomorum fructibus. Cypri cum nardo, nardus & crocus, filitula & cinnamomum cum vniuersis lignis Libani, myrrha & aloe cum omnibus primis vnguentis. * Fons hortorum: puteus aquarum viventium, quae fluunt impetu de Libano. * Surge Aquilo, & veni Auster, perfusa hortum meum, & fluant aromata illius.

C A P. V.

Veniat dilectus meus in hortum suum, & comedat fructum pomorum suorum. Veni in hortum meum foror mea sponsa, melli myrrham meam cum aromatibus meis: comedi fauim cum melle meo, bibi vinum meum cum lacte meo: comedite amici, & bibite, & inebriamini charissimi. * Ego dormio, & cor meum vigilat: vox dilecti mei pulsan-
A tis: Aperi mihi foror mea, amica mea, columba mea, immaculata mea: quia caput meum plenum est rore, & cincinni mei guttis nocturnis. * Expoliaui me tunica mea, quomodo induar illa? laui pedes meos, quomodo inquinabo illos? * Dilectus meus misit manum suam per foramen, & venter meus intremuit ad tactum eius. * Surrexi, & aperirem dilecto meo: manus mea stilauerunt myrrham, & digiti mei pleni myrrha probatissima. * Pessulum ostij mei aperui dilecto meo: at ille declinauerat, atque transierat. Anima mea liquefacta est, ut locutus est: quaeui, & non inueni illum: vocaui, & non respondit mihi. * Inuenerunt me custodes qui circumueiunt ciuitatem: percusserunt me, & vulnerauerunt me: tulerunt pallium meum mihi custodes murorum. * Adiuro vos filiae Ierusalem, si inueneritis dilectum meum, ut nunciatis ei quia amo-

re langueo. * Qualis est dilectus tuus ex dilecto, o pulcherrima mulierum? qualis est dilectus tuus ex dilecto, quia sic adiurasti nos? * Dilectus meus candidus & rubicundus, electus ex millibus. * Caput eius aurum optimum: Cornu eius sicut elatae palmarum, nigrae quasi coruus. * Oculi eius sicut columbae super riuulos aquarum, quae lacte sunt lotae, & resident iuxta fluentia plenissima. * Genae illius sicut areolae aromatum constitutae a pigmentariis. Labia eius lilia distillantia myrrham primam. * Manus illius torquantes aureas, plenae hyacinthis. Venter eius eburneus, distinctus sapphiris. * Crura illius columnae marmoreae, quae fundatae sunt super bases aureas. Species eius ut libani, electus ut cedri. * Guttur illius suauissimum, & totus desiderabilis: talis est dilectus meus, & ipse est amicus meus, filiae Ierusalem. * Quo abiit dilectus tuus o pulcherrima mulierum? quo declinauit dilectus tuus, & quaremus eum tecum?

C A P. V I.

Dilectus meus descendit in hortum suum ad areolam aromatum, ut pascatur in hortis, & lilia colligat. * Ego dilecto meo, & dilectus meus mihi, qui pascitur inter lilia. * Pulchra es amica mea, suavis, & decora sicut Ierusalem: terribilis ut castrorum acies ordinata. * Auertere oculos tuos a me, quia ipsi me auolare fecerunt. Capilli tui sicut grex caprarum, quae apparuerunt de Galaad. * Dentes tui sicut grex ouium, quae ascenderunt de lauacro, omnes gemellis foetibus, & sterilis non est in eis. * Sicut cortex mali punici, sic genae tuae absque occultis tuis. * Sexaginta sunt reginae, & octoginta concubinae, & adolescentularum non est numerus. * Vna est columba mea, perfecta mea, vna est matris suae, electa genitrici suae. Viderunt eam filiae, & beatissimam praedicauerunt: reginae & concubinae, & laudauerunt eam. * Quae est ista, quae progreditur quasi aurora surgens, pulchra ut luna, electa ut sol, terribilis ut castrorum acies ordinata? * Descendi in hortum nucum, ut viderem poma conuallium, & inspiccerem si floruisset vinea, & germinassent mala

mala punica. * Nesciui : anima mea , 11
côurbauit me propter quadrigas Ami-
nadab . * Reuertere , reuertere Sula- 12
mitis : reuertere reuertere , vt intuea-
mur te .

CAP. VII.

Quid videbis in Sulamite , nisi cho- 1
ros castrorum . ? Quàm pulchri A
sunt gressus tui in calceamentis ,
filia principis ! Iuncturæ femorum tuo-
rum , sicut monilia , quæ fabricata sunt
manu artificis . * Umbilicus tuus crater
cornatilis , numquam indigens poculis .
Venter tuus sicut aceruus tritici , vallatus B
lilijs . * Duo vbera tua , sicut duo hinnu-
li gemelli caprea . * Collum tuum sicut
turtis eburnea . Oculi tui sicut piscine
in Hesebon , quæ sunt in porta filiarum mul-
titudinis . Nasus tuus sicut turtis Libani ,
quæ respicit contra Damascum . * Caput
tuum vt Carmelus : & comæ capitis tui ,
sicut purpura regis vineta canalibus .
* Quàm pulchra es , & quàm decora cha- 6
rissima , in delicijs ! * Statura tua assimi-
ta est palmæ , & vbera tua botris . * Dixi : 7
Ascendam in palmam , & apprehendam
fructus eius : & erunt vbera tua sicut bo- 8
tri vineæ : & odor oris tui sicut malorū .
* Guttur tuum sicut vinum optimū , di-
gnum dilecto meo ad potandū , labijsq. D
& dentibus illius ad ruminandū . * Ego
dilecto meo , & ad me conuersio eius . 10
* Veni dilecte mi , egrediamur in agrū ,
cōmoremur in villis . * Mane surgamus 11
ad vineas , videamus si floruit vinea , si
flores fructus parturiunt , si floruerunt
mala punica : ibi dabo tibi vbera mea .
* Mandragoræ dederunt odorem . In por- 12
tis nostris omnia poma : noua & vetera ,
dilecte mi , seruauit tibi .

CAP. VIII.

Quis mihi det te fratrem meū sugē-
tem vbera matris meæ , vt inueniā
te toris , & deosculer te , & iam me nemo
despiciat ? * Apprehendam te , & ducam
in domum matris meæ : ibi me docebis ,
& dabo tibi poculum ex vino condito ,
& mustum malorum granatorum meo-
rum . * Laua eius sub capite meo , &
dextera illius amplexabitur me . * Adiuro
vos filiarum Ierusalē , ne suscitetis , neque
euigilare faciatis dilectam donec ipsa
velit . * Quæ est ista , quæ ascendit de de-
serto , delicijs affluens , innixa super dilo-
ctum suū ? Sub arbore malo suscitaui te :
ibi corrupta est mater tua , ibi violata
est genitrix tua . * Pone me vt signaculū
super cor tuum , vt signaculū super bra-
chium tuum : quia fortis est vt mors di-
lectio . dura sicut infernus æmulatio , lā-
pades eius lampades ignis atque flam-
marum . * Aquæ multæ non potuerunt
extinguere charitatē , nec flumina ob-
rument illam : si dederit homo omnem
substantiam domus suæ pro dilectione ,
quasi nihil despiciet eam . * Soror nostra
parua , & vbera non habet . quid facio-
mus sorori nostræ in die quando allo-
quenda est ? * Si murus est , ædificemus
super eum propugnacula argentea : si
ostium est , compingamus illud tabulis
cedrinis . * Ego murus : & vbera mea si-
cut turtis , ex quo facta sum coram eo
quasi pacem reperiens . * Vineam fuit pa-
cifico in ea , quæ habet populos : tradidit
eam custodibus , vir affert pro fructu e-
ius mille argenteos . * Vineam meam coram
me est . Mille tui pacifici , & ducenti his ,
qui custodiunt fructus eius . * Quæ ha-
bitas in hortis , amici auscultant : fac me
audire vocem tuam . * Fuge dilecte mi ,
& assimulare caprea , hinnuloq. ceruo-
rum super montes aromatum .

LIBER SAPIENTIAE.

CAPVT PRIMVM.

¶ 1. Reg. 1. 2. 9

¶ 1. Sai. 56. 2. 1

¶ 1. Pal. 15. 4. 1

¶ Gal. 1. c. 12

¶ 1. Tel. 17. b. 10

¶ 1. Sai. 6. 2. 1

¶ Ezec. 18. 9.
¶ 12. & 13. c. 11

DILIGITE ¹ iustitiam, qui iudicatis terram. ² Sentite de Domino in bonitate, & in simplicitate cordis quærite illum: ³ quoniam inuenitur ab his, qui non tentant illum: apparet autem eis, qui fidem habent in illum: ⁴ peruersæ enim cogitationes separant a Deo: probata autem virtus corripit insipientes. ⁵ quoniam in maleuolam animam non introibit sapientia, nec habitabit in corpore subdito peccatis. ⁶ Spiritus enim sanctus disciplinæ effugiet fictum, & auferet se a cogitationibus, quæ sunt sine intellectu, & corripietur a superueniente iniquitate. ⁷ Benignus est enim spiritus sapientiæ, & non liberabit maledicum a labijs suis: ⁸ quoniam renum illius testis est Deus, & cordis illius scrutator est verus, & linguæ eius auditor. ⁹ Quoniam spiritus Domini repleuit orbem terrarum: & hoc, quod continet omnia, scientiam habet vocis. ¹⁰ Propter hoc qui loquitur iniqua, non potest latere, nec præteriet illum corripiciens iudicium. ¹¹ In cogitationibus enim impij interrogatio erit: sermonum autem illius auditio ad Deum veniet, ad correptionem iniquitatum illius. ¹² Quoniam auris zeli audit omnia, & tumultus murmurationum non abscondetur. ¹³ Custodite ergo vos a murmuratione, quæ nihil prodest, & a detractione parcite linguæ, quoniam sermo obscurus in vacuum non ibit: os autem, quod mentitur, occidit animam. ¹⁴ Nolite zelare mortem in errore vitæ vestræ, neque acquiratis perditionem in operibus manuum vestrarum. ¹⁵ Quoniam

Deus mortem non fecit, nec lætatur in perditione viuorum. ¹⁶ Creauit enim, vt essent omnia: & sanabiles fecit nationes orbis terrarum: & non est in illis medicamentum exterminij, nec inferorum regnum in terra. ¹⁷ Iustitia enim, perpetua est, & immortalis. ¹⁸ Impij autem manibus & verbis accersierunt illam: & æstimantes illam amicam, defluerunt, & sponiones posuerunt ad illam: quoniam digni sunt qui sint ex parte illius.

CAP. II.

Dixerunt enim cogitantes apud se non recte: ¹ Exiguum, & cum tanto est tempus vitæ nostræ, & non est refrigerium in fine hominis, & non est qui agnitus sit reuersus ab inferis: ² quia ex nihilo nati sumus, & post hoc erimus tamquam non fuimus: quoniam sumus. ³ Status est in naribus nostris: & sermo scintilla ad commouendum cor nostrum: ⁴ quæ extincta, cinis erit corpus nostrum, & spiritus diffundetur tamquam mollis aer, & transibit vita nostra tamquam vestigium nubes, & sicut nebula dissoluetur, quæ fugata est a radijs solis, & a calore illius aggrauata: ⁵ & nomen nostrum obliuionem accipiet per tempus, & nemo memoriam habebit operum nostrorum. ⁶ Vmbræ enim transiens est tempus nostrum, & non est reuersio finis nostri: ⁷ quoniam consignata est, & nemo reuertitur. ⁸ Venite ergo, & fruamur bonis quæ sunt, & vtamur creatura tamquam in iuventute celeriter. ⁹ Vino pretioso, & vnguentis nos impleamus: & non prætereant nos flos temporis. ¹⁰ Coronemus nos rosas, antequam marcescant: ¹¹ Nihil nullum

nullum pratum sic, quod non pertranseat luxuria nostra. * Nemo nostrum, exors sic luxurie nostrae: vbique relinquamus signa laticiae: quoniam haec est pars nostra, & haec est fors. * Opprimamus pauperem iustum, & non parcamus viduæ, nec veterani reueremur canos multi temporis. * Sit autem fortitudo nostra lex iustitiæ: quod enim infirmum est, inutile inuenitur. * Circūueniamus ergo iustum, quoniam inutilis est nobis, & contrarius est operibus nostris, & impropere nobis peccata legis, & diffamat in nos peccata disciplinae nostrae. * Promittit se scientiam Dei habere, & filium Dei se nominat. * Factus est nobis in traductionem cogitationum nostrarum. * Grauis est nobis etiam ad videndum, quoniam dissimilis est alijs vita illius, & immutatae sunt viæ eius. * Tamquam nugaces aestimati sumus ab illo, & abstinet se a vijs nostris tamquam ab immunditijs, & præfert nouissima iustorum, & gloria- tur patrem se habere Deū. * Videamus ergo si sermones illius veri sint, & tentemus quæ ventura sunt illi, & sciemus quæ erunt nouissima illius. * Si enim est verus filius Dei, suscipiet illum, & liberabit eum de manibus contrariorū. * Contumelia & tormēto interrogemus eum, vt sciamus reuerentiam eius, & probemus patientiam illius. * Morte turpissima condemnemus eū: erit enim ei respectus ex sermonibus illius. * Hæc cogitauerunt, & errauerunt: excæcavit enim illos malitia eorum. * Et nescierūt sacramenta Dei, neque mercedem sperauerunt iustitiæ, nec iudicauerunt honorem animarum sanctarum. * Quoniam Deus creauit hominē inextimabilem, & ad imaginem similitudinis suæ fecit illum. * Inuidia autem diaboli mors introiuit in orbem terrarū: imitantur autem illum qui sunt ex parte illius.

CAP. III.

Deut. 31. 2. 1
Iud. 3. 2. 4

Iustorum autem animæ in manu Dei sunt, & non tanget illos tormentum mortis. * Visi sunt oculis insipientium mori: & aestimata est afflictio exitus illorum: & quod a nobis est iter, exter-

4 minium: illi autem sunt in pace. * Et si coram hominibus tormenta passi sunt, spes illorum immortalitate plena est. 5 * In paucis vexati, in multis bene disponentur: quoniam Deus tentauit eos, & inuenit illos dignos se. * Tamquam aurum in fornace probauit illos, & quasi holocausti hostiam accepit illos, & in tempore erit respectus illorum. * Fulgebunt iusti, & tamquam scintillæ in arundinetis discurrent. * Iudicabit nationes, & dominabuntur populis, & regnabit Dominus illorum in perpetuum. 9 * Qui confidunt in illo, intelligent veritatem: & fideles in dilectione acquiescent illi: quoniam donum & pax est electis eius. * Impij autem secundum quæ cogitauerunt, correptionem habebunt: qui neglexerunt iustum, & a Domino recesserunt. * Sapientiam enim, & disciplinam qui abiicit, infelix est: & vacua est spes illorum, & labores sine fructu, & inutilia opera eorum. * Mulieres eorum insensatae sunt, & nequissimi filij eorum. * Maledicta creatura eorum, quoniam felix est sterilis: & incoquinata, quæ nesciuit thorum in delicto, habebit fructum in respectione animarum sanctarū: * & spado, qui non operatus est per manus suas iniquitatem, nec cogitauit aduersus Deum, nequissima: dabitur enim illi fidei donū electum, & fors in templo Dei acceptissima. * Bonorum enim laborum gloriosus est fructus, & quæ non concidat radix sapientiæ. * Filij autem adulterorū in inconsummatione erunt, & ab iniquo thoro semen exterminabitur. * Et si quidem longæ vitæ erunt, in nihilum computabuntur, & sine honore erit nouissima senectus illorum. * Et si celerius defuncti fuerint, non habebunt spem, nec in die agnitionis allocutionem. 19 * Nationes enim iniquæ diræ sunt consummationes.

Mat. 13. f. 43
1. Cor. 6. a. 3

Isai. 56. 2. 4

CAP. IIII.

O quam pulchra est casta generatio cum claritate: immortalis est enim memoria illius: quoniam & apud Deū nota est, & apud homines. * Cum præsens est, imitantur illam: & desiderant eam cum se eduxerit, & in perpetuum coro-

CAP. V.

coronata triumphat incoinquinatorum certaminum præmium vincens. * Multi-
 gena autem impiorum multitudo non
 erit vilis, & spuria vitulamina non da-
 bunt radices altas, nec stabile firmamē-
 tum collocabunt. * Et si in ramis in-
 tempore germinauerint, infirmiter po-
 sita, a vento commouebuntur, & a ni-
 mietate ventorum eradicabuntur. * Cō-
 fringentur enim rami inconsummati, &
 fructus illorum inutiles, & acerbi ad
 manducandum, & ad nihilum apti. * Ex
 iniquis enim somni filij, qui nascuntur,
 testes sunt nequitie aduersus parentes in
 interrogatione sua. * Iustus autem si
 morte præoccupatus fuerit, in refrige-
 rio erit. * Senectus enim venerabilis est
 non diuturna, neque annorum numero
 computata: cani autem sunt sensus ho-
 minis, & ætas senectutis vita imma-
 culata. * Placens Deo factus est dile-
 ctus, & viuens inter peccatores transla-
 tus est. * raptus est ne malitia mutaret
 intellectum eius, aut ne fictio deciperet
 animam illius. * Fascinatio enim nuga-
 citatis obscurat bona, & inconstantia
 concupiscentie transuertit sensum sine
 malitia. * Consummatus in breui exple-
 uit tempora multa: * placita enim erat
 Deo anima illius: propter hoc propera-
 uit educere illum de medio iniquitatu:
 populi autem videntes, & non intelli-
 gentes, nec ponentes in præcordijs ta-
 lia: * quoniam gratia Dei, & misericor-
 dia est in sanctos eius, & respectus in
 electos illius. * Condemnat autē iustus
 mortuus viuos impios, & iuuentus ce-
 lerius consummata, longam vitam iniu-
 sti. * Videbunt enim finem sapientis, &
 non intelligent quid cogitauerit de illo
 Deus, & quare munierit illum Domi-
 nus. * Videbunt & contemnent eum: il-
 los autem Dominus irridebit. * & erūt
 post hæc decedentes sine honore, & in
 contumelia inter mortuos in perpetuū:
 quoniam disrumpet illos inflatos sine
 voce, & commouebit illos a fundamen-
 tis & vsque ad supremum desolabūtur:
 & erunt gementes, & memoria illorum
 peribit. * Venient in cogitatione pecca-
 torum suorum timidi, & traducent il-
 los ex aduerso iniquitates ipsorum.

A Tunc stabunt iusti in magna constā-
 tia aduersus eos, qui se angustiaue-
 runt, & qui abstulerunt labores eorū.
 * Videntes turbabūtur timore horribili,
 & mirabuntur in subitatione insperata
 salutis, * dicentes intra se, poenitentiam
 agentes, & præ angustia spiritus gemē-
 tes. Hi sunt, quos habuimus aliquando
 in derisum, & in similitudinem impro-
 perij. * Nos insensati vitam illorū æsti-
 mabamus infaniam, & finem illorum
 sine honore: * ecce quomodo computa-
 ti sunt inter filios Dei, & inter sanctos
 sors illorū est. * Ergo errauimus a via
 veritatis, & iustitie lumen nō luxit no-
 bis, & Sol intelligentie non est ortus
 nobis. * Lassati sumus in via iniquitatis
 & perditionis, & ambulauimus vias dif-
 ficiles, viam autem Domini ignorau-
 mus. * Quid nobis profuit superbia,
 aut diuitiarum iactantia quid contulit
 nobis? * Transferunt omnia illa tam-
 quam vmbra, & tamquam nuncius per-
 currens, * & tamquam naui, quæ per-
 transit fluctuantem aquam: cuius, cum
 præterierit, non est vestigium inuenire,
 neque semitam carinæ illius in flucti-
 bus: * aut tamquam aui, quæ transuo-
 lat in aëre, cuius nullum inuenitur ar-
 gumentum itineris, sed tantum sonitus
 alarum verberans leuem ventum: &
 scindens per vim itineris aërem: com-
 motis alis transuolauit, & post hoc nul-
 lum signum inuenitur itineris illius:
 * aut tamquam sagitta emissa in locum
 destinatum, diuisus aër continuo in se
 reclusus est, vt ignoretur transitus illius:
 * sic & nos nati continuo desuiimus ef-
 fe: & virtutis quidem nullum signum
 valuimus ostendere: in malignitate au-
 tem nostra consumpti sumus. * Talia
 dixerunt in inferno hi, qui peccauerūt:
 * quoniam spes impij tamquam lanu-
 go est, quæ a vento tollitur: & tam-
 quā spuma gracilis, quæ a procella di-
 spergitur: & tamquā fumus, qui a vento
 diffusus est: & tamquā memoria hospi-
 tis vnius diei prætereuntis. * Iusti autem
 in perpetuum viuent, & apud Dominū
 est merces eorum, & cogitatio illorum
 apud Altissimum. * Ideo accipient re-
 gnum decoris, & diadema speciei de

N n 2 manu

1. Cor. 17. b. 4
 Mat. 7. c. 17

Hebr. 11. a. 5

Sup. 1. a. 2

1. Par. 29. c.
 15
 Sup. 2. a. 5
 Prou. 10. c.
 19

1 Prou. 10. d.
 21. & 11. a. 7
 Psal. 1. b. 5

¶ Psal. 17
Eph. 6. b. 13

manu Domini: quoniam dextera sua reg-
get eos, & brachio sancto suo defendet
illos. * Accipiet armaturā zelus illius, &
armabit creaturam ad vltionem ini-
micorum. * Induet pro thorace iustitiā,
& accipiet pro galea iudicium certum.
* sumet scutum inexpugnabile æquitatē:
* acuet autem duram iram in lanceam,
& pugnabit cum illo orbis terrarum.
D contra insensatos. * Ibunt directe emis-
siones fulgurum, & tamquam a bene-
curuato arcu nubium exterminabuntur,
& ad certum locum insilient. * Et a pe-
trosa ira plenæ mittentur grandines, ex-
candescet in illos aqua maris, & flumi-
na concurrēt duriter. * Contra illos sta-
bit spiritus virtutis, & tamquam turbo
venti diuidet illos: & ad cremum per-
ducet omnem terram iniquitas illorum,
& malignitas euertet sedes potentium.

C A P. V I.

Ecdes. 9. d. 13

Melior est sapientia quā vires: &
vir prudens quā fortis. * Audi-
te ergo reges, & intelligite, discite iu-
dices finium terræ. * Præbete aures vos,
qui continetis multitudines, & placetis
vobis in turbis nationum: * quoniam
data est a Domino potestas vobis, & vir-
tus ab Altissimo, qui interrogabit ope-
ra vestra, & cogitationes scrutabitur:
* quoniam cum essetis ministri regni il-
lius, non recte iudicastis nec custodistis
legem iustitiæ, neque secundum volun-
tatem Dei ambulastis. * Horrende & ci-
to apparebit vobis: quoniam iudicium
durissimum his, qui præsumunt, fiet. * Exi-
guo enim conceditur misericordia: po-
tentes autem potenter tormenta patien-
tur. * Non enim subtrahet personam,
cuiusquā Deus, nec verebitur magnitudi-
nē cuiusquam: quoniam pusillū & ma-
gnū ipse fecit, & æqualiter cura est il-
li de omnibus. * Fortioribus autem for-
tior instat cruciatio. * Ad vos ergo re-
ges sunt hi sermones mei, vt discatis
sapientiam, & nō excidatis. * Qui enim
custodierint iusta iuste, iustificabuntur:
& qui didicerint ista, inuenient quid
respondeant. * Cōcupiscite ergo sermo-
nes meos, diligite illos, & habebitis di-
sciplinam. * Clara est, & quæ num-
quam marcescit sapientia, & facile

¶ Deut. 10. d.
17.
2. Par. 19. b. 7
Eccli. 1. 5. b. 16
Rom. 2. b. 11
Gal. 2. b. 6
Eph. 6. b. 9
Colos. 3. d. 25
Act. 10. c. 14
1. Pet. 1. c. 17

videtur ab his qui diligunt eam, & in-
uenitur ab his qui querunt illam.
14 * Præoccupat qui se concupiscunt, vt
15 illis se prior ostendat. * Qui de luce vi-
gilauerit ad illam, non laborabit: assi-
dentem enim illa foribus suis inueniet.
16 * Cogitare ergo de illa, sensus est con-
summatus: & qui vigilauerit propter
17 illam, cito securus erit. * Quoniam di-
gnos se ipsa circūit querens, & in vijs
ostendit se illis hilariter, & in omni
18 prouidentia occurrit illis. * Initium
enim illius verissima est disciplinæ con-
19 cupiscentia. * Cura ergo disciplinæ, di-
lectio est: & dilectio, custodia legum il-
lius est: custodia autem legū, consum-
20 matio incorruptionis est: * incorruptio
21 autem facit esse proximum Deo. * Con-
cupiscentia itaque sapientiæ deducit ad
22 regnū perpetuum. * Si ergo delecta-
mini sedibus, & sceptris o reges popu-
li, diligite sapientiam, vt in perpetuum
23 regnetis. * diligite lumen sapientiæ om-
24 nes qui præestis populis. * quid est au-
tem sapientia, & quemadmodum facta
sit referam: & non abscondam a vobis
sacramenta Dei, sed ab initio natiuita-
tis inuestigabo, & ponam in lucē scien-
tiam illius, & non præteribo veritatē:
25 * neque cum inuidia tabescente iter ha-
bebo: quoniam talis homo nō erit par-
26 ticeps sapientiæ. * Multitudo autem sa-
pientium sanitas est orbis terrarum: &
rex sapiens stabilimentum populi est.
27 * Ergo accipite disciplinam per sermo-
nes meos, & proderit vobis.

C A P. V I I.

Svm quidem & ego mortalis homo,
A similis omnibus, & ex genere terre-
ni illius, qui prior factus est, & in vē-
tre matris figuratus sum caro, * decem
mensium tempore coagulatus sum in
sanguine, ex semine hominis, & dele-
tamento somni conueniente. * Et ego
natus accepi communem aerem, & in
similiter factam decidi terram, & pri-
mam vocem similē omnibus emisit plo-
rans. * in inuolumentis nutritus sum, &
curis magnis. * Nemo enim ex regibus
aliud habuit natiuitatis initium. * Vnus
ergo introitus est omnibus ad vitā, & si-
milis exitus. * Propter hoc optaui, & datus
est

¶ Job. 10. a. 10

¶ Job. 1. c. 21
1. Timot. 6

est mihi sensus: & inuocaui, & venit in
me spiritus sapientie: * & proposui il-
lam regnis & sedibus, & diuitias nihil
esse duxi in comparatione illius. * nec
comparaui illi lapidē pretiosum: quo-
niam omne aurum in comparatione il-
lius, arena est exigua, & tamquam lu-
tum aestimabitur argentum in cōspectu
illius. * Super salutem & speciem dilexi
illam, & proposui pro luce habere il-
lam: quoniam inextinguibile est lumen
illius. * Venerunt autem mihi omnia
bona pariter cum illa, & innumerabilis
honestas per manus illius, * & latatus
sum in omnibus: quoniam antecedebat
me ista sapientia, & ignorabam quoniā
horum omnium mater est. * Quam sine
fitione didici, & sine inuidia commu-
nico, & honestatem illius non abscon-
do. * Infinitus enim thesaurus est ho-
minibus: quo qui vti sunt, participes fa-
cti sunt amicitie Dei, propter discipli-
næ dona commendati. * Mihi autem
dedit Deus dicere ex sententia, & præ-
sumere digna horum, quæ mihi dantur:
quoniam ipse sapientie dux est, & sa-
pientium emendator: * in manu enim
illius & nos, & sermones nostri, & om-
nis sapientia, & operum scientia & di-
sciplina. * Ipse enim dedit mihi horum,
quæ sunt, scientiam veram: vt sciam di-
spōsitionem orbis terrarum, & virtutes
elementorum, * initium, & consumma-
tionem, & medietatem temporum, vi-
cissitudinum permutationes, & commu-
tationes temporum, * anni cursus, &
stellarum dispositiones, * naturas anima-
lium, & iras bestiarum, vim ventorum,
& cogitationes hominum, differentias
virgultorum, & virtutes radicum, * &
quæcumque sunt absconsa & improui-
sa, didici: omnium enim artifex docuit
me sapientia. * est enim in illa spiritus
intelligentiæ, sanctus, vnicus, multiplex,
subtilis, disertus, mobilis, incoquina-
tus, certus, suavis, amans bonum, acu-
tus, quem nihil vetat, benefaciens, hu-
manus, benignus, stabilis, certus, secu-
rus, omnem habens virtutem, omnia
prospiciens, & qui capiat omnes spiri-
tus: intelligibilis, mūdus, subtilis. * Om-
nibus enim mobilibus mobilior est sa-
pientia: attingit autem vbique propter
suam mundiciam. * Vapor est enim vir-

utis Dei, & emanatio quædam est cla-
ritatis omnipotentis Dei sinceræ: &
ideo nihil inquinatum in eam incurrit.
* candor est enim lucis æternæ, & spe-
culum sine macula Dei maiestatis, &
imago bonitatis illius. * Et cū sit vna,
omnia potest: & in se permanens om-
nia innouat, & per nationes in animas
sanctas se transfert, amicos Dei & pro-
phetas constituit. * Neminem enim
diligat Deus, nisi eum, qui cum sapien-
tia inhabitat. * Est enim hæc speciosior
sole, & super omnem dispositionem
stellarum, luci comparata inuenitur
prior. * Illi enim succedit nox, sapien-
tiam autem non vincit malitia.

CAP. VIII.

Attingit ergo a fine vsque ad finem
fortiter, & disponit omnia suauiter.
* Hanc amaui, & exquisiui a iuue-
tute mea, & quasiui sponsam mihi eam
assumere, & amator factus sum formæ
illius. * Generositatem illius glorificat,
contubernium habens Dei: sed & om-
nium Dominus dilexit illam. * doctrix
enim est disciplinæ Dei, & electrix ope-
rum illius. * Et si diuitiæ appetuntur in
vita, quid sapiētia locupletius, quæ ope-
ratur omnia? * Si autem sensus opera-
tur: quis horum, quæ sunt, magis quàm
illa est artifex? * Et si iustitiam quis di-
ligit: labores huius magnas habent vir-
tutes: sobrietatem enim, & prudentiā
docet, & iustitiam, & virtutem, qui-
bus vilius nihil est in vita hominibus.
* Et si multitudinem scientiæ desiderat
quis, scit præterita, & de futuris æsti-
mat: scit versutias sermonum, & disso-
lutiones argumentorum: signa & mon-
stra scit antequam fiant, & euentus tem-
porum & sæculorum. * Proposui ergo
hanc adducere mihi ad conuiuendum:
sciens quoniam mecum communi-
cabit de bonis, & erit allocutio cogi-
tationis & ratiōis mei. * Habebo propter
hanc claritatem ad turbas, & honorem
apud seniores iuuenis: * & acutus in-
ueniar in iudicio, & in cōspectu poten-
tium admirabilis ero, & facies princi-
pum mirabuntur me: * tacentem me sus-
tinebunt, & loquentem me respiciēt, &

sermocinante me plura, manus ori suo imponent. * Præterea habebō per hanc, 13 immortalitatem: & memoriam æternā his, qui post me futuri sunt, relinquā. * Disponam populos: & nationes mihi 14 erunt subditæ. * Timebunt me audiētes 15 reges horrendi: in multitudine videbor bonus, & in bello fortis. * Intrās in domum meam, conquiescam cum illa: nō enim habet amaritudinem conuersatio illius, nec tædium conuictus illius, sed lætitiā & gaudium. * Hæc cogitans 17 apud me, & commemorans in corde, D meo: quoniam immortalitas est in cognatione sapientiæ, * & in amicitia illius delectatio bona, & in operibus manuum illius honestas sine defectione, & in certamine loquelæ illius sapientia, & præclaritas in communicatione sermonum ipsius: circuibam quærens, ut mihi illam assumerem. * Puer autem eram, 19 ingeniosus, & sortitus sum animam bonam. * Et cum essem magis bonus, ueni ad corpus incoinquinatū. * Et ut sciui, 21 quoniam aliter non possem esse continens, nisi Deus det, & hoc ipsum erat sapientiæ, scire cuius esset hoc donum: adiū Dominum, & deprecatus sum illū, & dixi ex totis præcordijs meis.

CAP. IX.

1. Reg. 3. b. 9 **D**eus patrum meorum, & Domine, 1 misericordix, qui fecisti omnia uerbo tuo, * & sapientia tua cōstituisi hominem, ut dominaretur creaturæ, quæ a te facta est, * ut disponat orbem terrarū, in æquitate & iustitia, & in directione, cordis iudicium iudicet: * da mihi sedium tuarum assiltricem sapientiam, & noli me reprobare a pueris tuis: * quoniam seruus tuus sum ego, & filius ancillæ tuæ, homo infirmus, & exigui tēporis, & minor ad intellectū iudicij & legum. * Nam & si quis erit consummatus inter filios hominū, si ab illo abfuerit sapientia tua, in nihilum computabitur. * Tu elegisti me regem populo tuo, & iudicem filiorum tuorum, & filiarum: * & dixisti me ædificare templū in monte sancto tuo, & in ciuitate habitationis tuæ altare, similitudinem tabernaculi sancti tui, quod præparasti ab initio: * & tecū sapientia tua, quæ nouit

opera tua, quæ & affuit tūc cū orbē terrarū faceres, & sciebat quid esset placitū oculis tuis, & quid directū in præceptis tuis. * Mitte illam de cælis sanctis tuis, & a sede magnitudinis tuæ, ut mecum sit & mecum laboret, ut sciam quid acceptum sit apud te: * scit enim illa omnia, & intelligit, & deducet me in operibus meis sobrie, & custodiet me in sua potentia. * Et erunt accepta opera mea, & disponam populum tuum iuste, & ero dignus sedium patris mei. * Quis enim hominum poterit scire consilium Dei? aut quis poterit cogitare quid uelit Deus? * Cogitationes enim mortaliū timidæ, & incertæ prouidentix nostræ. * Corpus enim, quod corrumpitur, aggrauat animam, & terrena inhabitatio deprimit sensum multa cogitantem. * Et difficile æstimamus quæ in terra sunt: & quæ in prospectu sunt, inuenimus cum labore. Quæ autē in cælis sunt quis inuestigabit? * Sensum autē tuū quis sciet, nisi tu dederis sapientiam, & miseris spiritum sanctum tuum de altissimis: * & sic correctæ sint semitæ eorum, qui sunt in terris, & quæ tibi placent didicerint homines? * Nam per sapientiam sanati sunt quicumque placuerunt tibi Domine a principio.

CAP. X.

Hæc illum, qui primus formatus est a Deo pater orbis terrarum, cum solus esset creatus, custodiuit, * & eduxit illū a delicto suo, & dedit illi uirtutem continendi omnia. * Ab hac uirtutem inuoluit in ira sua, per irā homicidij fraterni deperiit. * Propter quē, cum aqua deleteret terram, sanauit iterū sapientia, per contemptibile lignum iustum gubernans. * Hæc & in consensu nequitix cum se nationes contulissent, sciuit iustum, & conseruauit sine querela Deo, & in filij misericordia fortem custodiuit. * Hæc iustum a pereuntibus impijs liberauit fugientem, descendente igne in pentapolim: quibus in testimonium nequitix fumigabūda constat deserta terra, & incerto tempore fructus habentes arbores, & incredibilis animæ memoria stans signum falis. * Sapient-

1. Gen. 1. d. 1
Rom. 11. d. 29
1. Cor. 2. d. 16

Gen. 1. d. 27

Gen. 2. b. 7

Gen. 4. b. 8

Gen. 7. b. 6

Gen. 11. a. 3

Gen. 19. a. 17

1. Par. 29. b.
d. 5
2. Par. 1. b. 9
1. Par. 2. c. 22
d. 27
Joan. 1. a. 1

100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 535
 536
 537
 538
 539
 540
 541
 542
 543
 544
 545
 546
 547
 548
 549
 550
 551
 552
 553
 554
 555
 556
 557
 558
 559
 560
 561
 562
 563
 564
 565
 566
 567
 568
 569
 570
 571
 572
 573
 574
 575
 576
 577
 578
 579
 580
 581
 582
 583
 584
 585
 586
 587
 588
 589
 590
 591
 592
 593
 594
 595
 596
 597
 598
 599
 600
 601
 602
 603
 604
 605
 606
 607
 608
 609
 610
 611
 612
 613
 614
 615
 616
 617
 618
 619
 620
 621
 622
 623
 624
 625
 626
 627
 628
 629
 630
 631
 632
 633
 634
 635
 636
 637
 638
 639
 640
 641
 642
 643
 644
 645
 646
 647
 648
 649
 650
 651
 652
 653
 654
 655
 656
 657
 658
 659
 660
 661
 662
 663
 664
 665
 666
 667
 668
 669
 670
 671
 672
 673
 674
 675
 676
 677
 678
 679
 680
 681
 682
 683
 684
 685
 686
 687
 688
 689
 690
 691
 692
 693
 694
 695
 696
 697
 698
 699
 700
 701
 702
 703
 704
 705
 706
 707
 708
 709
 710
 711
 712
 713
 714
 715
 716
 717
 718
 719
 720
 721
 722
 723
 724
 725
 726
 727
 728
 729
 730
 731
 732
 733
 734
 735
 736
 737
 738
 739
 740
 741
 742
 743
 744
 745
 746
 747
 748
 749
 750
 751
 752
 753
 754
 755
 756
 757
 758
 759
 760
 761
 762
 763
 764
 765
 766
 767
 768
 769
 770
 771
 772
 773
 774
 775
 776
 777
 778
 779
 780
 781
 782
 783
 784
 785
 786
 787
 788
 789
 790
 791
 792
 793
 794
 795
 796
 797
 798
 799
 800
 801
 802
 803
 804
 805
 806
 807
 808
 809
 810
 811
 812
 813
 814
 815
 816
 817
 818
 819
 820
 821
 822
 823
 824
 825
 826
 827
 828
 829
 830
 831
 832
 833
 834
 835
 836
 837
 838
 839
 840
 841
 842
 843
 844
 845
 846
 847
 848
 849
 850
 851
 852
 853
 854
 855
 856
 857
 858
 859
 860
 861
 862
 863
 864
 865
 866
 867
 868
 869
 870
 871
 872
 873
 874
 875
 876
 877
 878
 879
 880
 881
 882
 883
 884
 885
 886
 887
 888
 889
 890
 891
 892
 893
 894
 895
 896
 897
 898
 899
 900
 901
 902
 903
 904
 905
 906
 907
 908
 909
 910
 911
 912
 913
 914
 915
 916
 917
 918
 919
 920
 921
 922
 923
 924
 925
 926
 927
 928
 929
 930
 931
 932
 933
 934
 935
 936
 937
 938
 939
 940
 941
 942
 943
 944
 945
 946
 947
 948
 949
 950
 951
 952
 953
 954
 955
 956
 957
 958
 959
 960
 961
 962
 963
 964
 965
 966
 967
 968
 969
 970
 971
 972
 973
 974
 975
 976
 977
 978
 979
 980
 981
 982
 983
 984
 985
 986
 987
 988
 989
 990
 991
 992
 993
 994
 995
 996
 997
 998
 999
 1000

C A P. X I.

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

* Quoniam tamquam momentum sta-
teræ, sic est ante te orbis terrarum, &
tamquam gutta roris antelucani, quæ
descendit in terram. * Sed misereris
omnium, quia omnia potes, & dissi-
mulas peccata hominum propter poeni-
tentiam. * Diligis enim omnia quæ sunt,
& nihil odisti eorum quæ fecisti: nec
enim odiens aliquid constituisti, aut fe-
cisti. * Quomodo autem posset aliquid
permanere, nisi tu voluisses? aut quod a
te vocatū non esset, conseruaretur? Par-
cis autem omnibus: quoniam tua sunt
Domine, qui amas animas.

C A P. XII.

O Quam bonus, & suavis est Domine
spiritus tuus in omnibus! * Ideoq.
eos, qui exerrant, partibus corripis: &
de quibus peccant, admones & alloque-
ris: vt relicta malitia, credant in te Do-
mine. * Illos enim antiquos inhabita-
tores terræ sanctæ tuæ, quos exhorru-
isti, quoniam odibilia opera tibi facie-
bant per medicamina, & sacrificia iniu-
sta, & filiorum suorum necatores sine
misericordia, & comestores viscerum
hominum, & deuoratores sanguinis a
medio sacramento tuo, & auctores pa-
rentes animarum inauxiliatarum perde-
re voluisti per manus parentum nostro-
rum, * vt dignam perciperent peregri-
nam onem puerorum Dei, quæ tibi om-
nium charior est terra. * Sed & his tam-
quam hominibus pepercisti, & misisti
antecessores exercitus tui vespas, vt
illos paulatim exterminarent. * Non
quia impotens eras in bello subijcere
impios iustis, aut bestiis sanis, aut ver-
bo duro simul exterminare: * sed par-
tibus indicans dabas locum poenitentiae,
non ignorans, quoniam nequam est na-
tio eorum, & naturalis malitia ipsorum,
& quoniam non poterat mutari cogita-
tio illorum in perpetuum. * Semen
enim erat maledictum ab initio: nec ti-
mens aliquem, veniam dabas peccatis
illorum. * Quis enim dicit tibi: Quid
fecisti? aut quis stabit contra iudicium
tuum? aut quis in conspectu tuo veniet
vindex iniquorum hominum? aut quis
tibi imputabit, si perierint nationes, quas
tu fecisti? * Non enim est alius Deus

quàm tu, cui cura est de omnibus, vt ostendas quoniam non iniuste iudicas
iudicium. * Neque rex, neque tyran-
nus in conspectu tuo inquirent de his,
quos perdidisti. * Cum ergo sis iustus,
iuste omnia disponis: ipsum quoque,
qui non debet puniri, condemnare, ex-
terum æstimas a tua virtute. * Virtus
enim tua iustitiæ initium est: & ob hoc
quod omnium Dominus es, omnibus
te parcere facis. * Virtutem enim osten-
dis tu, qui non crederis esse in virtute
consummatus, & horum, qui te nesciunt,
audaciam traducis. * Tu autem domi-
nator virtutis, cum tranquillitate iudi-
cas, & cum magna reuerentia disponis
nos: subest enim tibi, cum volueris, pos-
se. * Docuisti autem populum tuum
per talia opera, quoniam oportet iustum
esse & humanum, & bonæ spei fecisti
filios tuos: quoniam iudicans das locum
in peccatis poenitentiae. * Si enim ini-
micos seruorum tuorum, & debitos
morti, cum tanta cruciali attentione
dans tempus & locum, per quæ possent
mutari a malitia, cum quanta diligen-
tia iudicasti filios tuos, quorum paren-
tibus iuramenta & conuentiones dedisti
bonarum promissionum? * Cum ergo
das nobis disciplinam, inimicos nostros
multipliciter flagellas, vt bonitatem
tuam cogitemus iudicantes: & cum de
nobis iudicatur, speremus misericor-
diam tuam. * Vnde & illis, qui in
vita sua insensate & iniuste vixerunt, per
hæc, quæ coluerunt, dedisti summa tor-
menta. * Etenim in erroris via diutius
errauerunt, deos æstimantes hæc, quæ
in animalibus sunt superuacua, infan-
tium insensatorum more viuentes. * Pro-
pter hoc tamquam pueris insensatis iu-
diciū in derisum dedisti. * Qui autem
ludibrijs & increpationibus non sunt
correcti, dignum Dei iudiciū experti
sunt. * In quibus enim patientes indi-
gnabantur, per hæc quos putabant deos,
in ipsis cum exterminarentur videntes,
illum, quem olim negabant se nosse,
verum Deum agnouerunt: propter
quod & finis condemnationis eorum
venit super illos.

Deut. 9. 2. 3.
12. d. 29. 11. b.
12

Exo. 21. d. 10
Deut. 7. d. 22

Sup. 11. c. 24
Rom. 1. c. 23.

CAP. XIII.

Rom. 1. b. 18.

Deut. 4. c. 11.
17. a. 1.

Rom. 1. c. 21

12. b. c. 21

Msa. 44. b. 9
Ier. 10. a. 3.

V Ani autem sunt omnes homines, in quibus non subest scientia Dei: & de his, quæ videntur bona, non potuerunt intelligere eum, qui est, neque operibus attendentes agnouerunt quis esset artifex: * sed aut ignem, aut spiritum, aut citatum aerem, aut gyrum stellarum, aut nimiam aquam, aut solem & lunam, rectores orbis terrarum deos putauerunt. * Quorum si specie delectati, deos putauerunt: sciant quanto his dominator eorum speciosior est. Speciei enim generator hæc omnia constituit. * Aut si virtutem, & opera eorum mirati sunt, intelligant ab illis, quoniam qui hæc facit, fortior est illis: * a magnitudine enim speciei, & creaturæ cognoscibiliter poterit creator horum videri. * sed tamen adhuc in his minor est querela. Et hi enim fortasse errant, Deum querentes, & volentes inuenire. * Etenim cum in operibus illius conuersentur, inquirunt: & persuasum habent quoniam bona sunt quæ videntur. * Iterum autem nec his debet ignosci. * Si enim tantum potuerunt scire, ut possent æstimare sæculum: quomodo huius Dominum non facilius inueniunt? Infelices autem sunt, & inter mortuos spes illorum est, qui appellauerunt deos opera manuum hominum, aurum & argentum, artis inuentionem, & similitudines animalium, aut lapidem inutilem opus manus antiquæ. * Aut si quis artifex faber de filua lignum rectum secuerit, & huius docte eradat omnem corticem, & arte sua vsus, diligenter fabricet vas vtile in conuersationem vitæ, reliquijs autem eius operis, ad præparationem escæ abutatur: * & reliquum horum, quod ad nullos vsus facit, lignum curuum, & vorticibus plenum, sculpat diligenter per vacuitatem suam, & per scientiam suæ artis figuret illud, & assimilet illud imagini hominis, aut alicui ex animalibus illud comparet, perliniens rubrica, & rubicundum faciens fuso colorem illius, & omnem maculam, quæ in illo est, perliniens: * & faciat ei dignam habitationem, & in pariete ponens illud, & con-

16 firmans ferro, * ne forte cadat, prospiciens illi, sciens quoniam non potest adiuuare se: imago enim est, & opus est illi adiutorium. * Et de substantia sua, & de filiis suis, & de nuptijs votum faciens inquirat. Non erubescit loqui cum illo, qui sine anima est: * & pro sanitate quidem infirmum deprecatur, & pro vita rogat mortuum, & in adiutorium inutilem inuocat: * & pro itinere petit ab eo, qui ambulare non potest: & de acquirendo, & de operando, & de omnium rerum euentu petit ab eo, qui in omnibus est inutilis.

CAP. XIII.

I Terum alius nauigare cogitans, & per feros fluctus iter facere incipiens, ligno portante se, fragilius lignum inuocat. * Illud enim cupiditas acquirendi excogitauit, & artifex sapientia fabricauit sua. * Tua autem, Pater, prouidentia gubernat: quoniam dedisti in mari viam, & inter fluctus semiram firmissimam, * ostendens quoniam potens es ex omnibus saluare, etiam si sine arte aliquis adeat mare. * Sed non essent vacua sapientie tuæ opera: propter hoc etiam & exiguo ligno credunt homines animas suas, & transeuntes mare per ratem liberati sunt: * sed & ab initio cum perirent superbi gigantes, spes orbis terrarum ad ratem confugiens, remisit sæculo semen natiuitatis, quæ manu tua erat gubernata. * Benedictum est enim lignum, per quod fit iustitia. * Per manus autem quod fit idolum, male dictum est & ipsum, & qui fecit illud: quia ille quidem operatus est: illud autem cum esset fragile, deus cognominatus est. * Similiter autem odio sunt Deo impius, & impietas eius. * Etenim quod factum est, cum illo, qui fecit, tormenta patitur. * Propter hoc & in idolis nationum non erit respectus: quoniam creaturæ Dei in odium factæ sunt, & in tentationem animabus hominum, & in muscululam pedibus insipientium. * Initium enim fornicationis est exquisitio idolorum: & adinuentio illorum corruptio vitæ est. * neque enim erant ab initio, neque erunt in perpetuum. * Superuacuitas enim hominum hæc aduenit

Exo. 14. d. 13

Genes. 6. b. 4
7. b. 7.Psal. 1. 1
Baruc. 6. a. 29

nit in orbem terrarum: & ideo brevis illorū finis est inuentus. * Acerbo enim luctu dolens pater, cito sibi rapti filij fecit imaginem: & illam, qui tunc quasi homo mortuus fuerat, nunc tamquam deum colere coepit, & constituit inter seruos suos sacra & sacrificia. * Deinde interueniente tempore, conualescente iniqua consuetudine, hic error tamquā lex custoditus est, & tyrannorum imperio colebantur signa. * Et hos, quos in palam homines honorare non poterant propter hoc quod longe essent, e longinquo figura eorum allata, euidenter imaginem regis, quem honorare volebant, fecerunt: ut illum, qui aberat, tamquam praesentem colerent suā sollicitudine. * Prouexit autem ad horum culturam & hos, qui ignorabant, artificis eximia diligentia. * Ille enim volens placere illi, qui se assumpsit, elaborauit arte sua, ut similitudinem in melius figuraret. * Multitudo autem hominum abducta per speciem operis, eum, qui ante tempus tamquam homo honoratus fuerat, nunc deum aestimauerunt. * Et hæc fuit vitæ humanæ deceptio: quoniam aut affectui, aut regibus deseruiens homines, incommunicabile nomen lapidibus & lignis imposuerunt. * Et non suffecerat errasse eos circa Dei scientiam, sed & in magno viuentes inscientiæ bello, tot & tam magna mala pacē appellant. * Aut enim filios suos sacrificantes, aut obscura sacrificia facientes, aut insanix plenas vigilias habentes, neque vitam, neque nuptias mundas iam custodiunt, sed alius alium per inuidiam occidit, aut adulterans contristat: & omnia commista sunt, sanguis, homicidium, furtum & fœtio, corruptio & infidelitas, turbatio & periurium, tumultus bonorum, * Dei immemoratio, animarum inquinatio, natiuitatis immutatio, nuptiarum inconstantia, inordinatio moechiæ & impudicitix. * Infandorum enim idolorum cultura, omnis mali causa est, & initium & finis. * Aut enim dum lætantur, insaniunt: aut certe vaticinantur falsa, aut viuunt iniuste, aut peierant cito. * Dum enim confidunt in idolis, quæ sine anima sunt, male iurantes noceri se non sperant. * Vtra-

que ergo illis euenient digne, quoniam male senserunt de Deo, attendentes idolis, & iurauerunt iniuste, in dolo contemnentes iusticiam. * Non enim iustorum virtus, sed peccantium poena perambulat semper iniustorum praurationem.

C A P. XV.

TV autem Deus noster, suavis & verus es; patiens, & in misericordia disponens omnia. * Etenim si peccauerimus, cui sumus, scientes magnitudinem tuam: & si non peccauerimus, scimus quoniam apud te sumus computati. * Nosse enim te, consummata iustitia est: & scire iusticiam, & virtutem tuam, radix est immortalitatis. * Non enim in errorem induxit nos hominum malæ artis excogitatio, nec umbra picturæ labor sine fructu, effigies sculpta per varios colores, cuius aspectus insensato dat concupiscentiam, & diligit mortuæ imaginis effigiem sine anima. * Malorum amatores, digni sunt qui spem habeant in talibus, & qui faciunt illos, & qui diligunt, & qui colunt. * Sed & figulus mollem terram premens laboriose fingit ad vsus nostros unumquodque vas, & de eodem luto fingit quæ munda sunt in vsum vasa, & similiter quæ his sunt contraria: horum autem vasorum quis sit vsus, iudex est figulus. * Et cum labore vano deum fingit de eodem luto: ille qui paulo ante de terra factus fuerat, & post pusillum reducit se vnde acceptus est, repetitus animæ debitum quam habebat. * Sed cura est illi, non quia laboraturus est, nec quoniam brevis illi vita est, sed concertatur aurificibus & argentariis: sed & ætarios imitatur, & gloriam præfert, quoniam res superuacuas fingit. * Cinis est enim cor eius, & terra superuacua spes illius, & luto vilior vita eius: quoniam ignorauit qui se finxit, & qui inspirauit illi animam, quæ operatur, & qui insufflauit ei spiritum vitalem. * Sed & aestimauerunt lulum esse vitam nostram, & conuersationem vitæ compositam ad lucrum, & oportere vndecumque etiam ex malo acquirere. * Hic enim scit se super omnes

Idem. 11. b. 10
167. 1. 6

Ro. 9. 4. 11

omnes delinquere, qui ex terra materia fragilia vasa, & sculptilia fingit. * Omnes enim insipientes, & infelices supra modum anime superbisunt inimici populi tui, & imperantes illi: * quoniam omnia idola nationum deos altimaue-
runt, quibus neque oculorum usus est ad videndum, neque nares ad percipiendum spiritum, neque aures ad audien-
dum, neque digiti manuum ad tractan-
dum, sed & pedes eorum pigri ad ambulandum. * homo enim fecit illos: & qui spiritum mutauit, is finxit illos. Nemo enim sibi similem homo poterit Deum fingere. * Cum enim sit
mortalis, mortuum fingit manibus iniquis. Melior enim est ipse his, quos colit, quia ipse quidem vixit, cum esset
mortalis, illi autem numquam. * Sed & animalia miserrima colunt: insensa enim comparata his, illis sunt deterio-
ra. * Sed nec aspectu aliquis ex his animalibus bona potest conspiceret. Effugerunt autem Dei laudem, & benedictionem eius.

C A P. XVI.

Propter hæc, & per his similia passi sunt digne tormenta, & per multitudinem bestiarum exterminati sunt. * Pro quibus tormentis bene disposuisti
populum tuum, quibus dedisti concupiscentiam delectamenti sui nouum saporem, escam parans eis ortygometrâ: * ut illi quidem concupiscentes escam
propter ea, quæ illis ostensa & missa sunt, etiam a necessaria concupiscentia auerterentur. Hi autem in breui inopes facti, nouam gustauerunt escam. * Oportebat enim illis sine excusatione quidam superuenire interitum exercentibus tyrannidem: his autem tantum ostendere
quemadmodum inimici eorum exterminabantur. * Etenim cum illis superuenire sua bestiarum ira, moribus peruerforum colubrorum exterminabatur. * Sed non in perpetuum ira tua permansit, sed ad correptionem in breui turbati sunt, signum habentes salutis ad commemorationem mandati legis tue. * Qui enim conuersus est, non per hoc, quod videbat, sanabatur, sed per te omnium saluatorem: in hoc autem ostendisti

inimicis nostris, quia tu es, qui liberas ab omni malo. * Illos enim locustarum, & muscarum occiderunt morsus, & non est inuenta sanitas anime illorum: quia digni erant ab huiusmodi exterminari. * Filios autem tuos, nec draconum venenatorum vicerunt dentes: misericordia enim tua adueniens sanabat illos. * In memoria enim sermonum tuorum examinabantur, & velociter saluabantur, ne in altam incidentes obliuionem, non possent tuo uti adiutorio. * Etenim neque herba, neque malagma sanauit eos, sed tuus, Domine, sermo, qui sanat omnia. * Tu es enim, Domine, qui vitæ & mortis habes potestatem, & deducis ad portas mortis, & reducis: * homo autem occidit quidem per malitiam, & cum exierit spiritus, non reuertetur, nec renouabitur animam quæ recepta est: * sed tuam manum effugere impossibile est. * Negantes enim te nosse impij, per fortitudinem brachij tui flagellati sunt: nouis aquis, & grandinibus, & pluuijs persecutionem passi, & per ignem consumpti. * Quod enim mirabile erat, in aqua, quæ omnia extinguit, plus ignis valebat: vindex est enim orbis iustorum. * Quodam enim tempore, mansuetabatur ignis, ne comburerentur quæ ad impios missa erant animalia: sed ut ipsi videntes scirent, quoniam Dei iudicio patiuntur persecutionem. * Et quodam tempore in aqua supra virtutem ignis, exardescibat undique, ut iniquæ terræ nationem exterminaret. * Pro quibus angelorum esca nutriuisti populum tuum, & paratum panem de calo prastitisti illis sine labore, omne delectamentum in se habentem, & omnis saporis suauitatem. * Substantia enim tua dulcedinem tuam, quam in filios habes, ostendebat: & deseruiens vniuscuiusque voluntati, ad quod quisque volebat, conuertebatur. * Nix autem & glacies sustinebant vim ignis, & non tabescebant: ut scirent quoniam fructus inimicorum exterminabat ignis ardens in grandine & pluuiâ coruscans. * Hic autem iterum ut nutrentur iusti, etiam suæ virtutis oblitus est. * Creatura enim tibi Factori deseruiens, exardescit in tormentum aduersus iniustos: & lenior fit
ad

Exo. 10. 3. 4
& 1. f. 24
Apoc. 9. b. 7

Deu. 32. f. 19
1. Reg. 1. 2. 6
Tob. 13. 2. 2

Exo. 9. c. 13

Exo. 16. c. 14
Num. 11. b. 7
Psalm. 77. c. 25
Ioan. 6. d. 18

Exo. 9. c. 13

Psalm. 113. b. 4
& 119. c. 13

Num. 11. g. 31

Num. 11. b. 6

Deut. 32. 3
Matt. 4. 4

ad benefaciendum pro his, qui in te cō-
fidunt. * Propter hoc & tunc in omnia
transfigurata omnium nutrice gratiæ tuæ
deserviebat, ad voluntatem eorum, qui a
te desiderabant: * vt scirent filij tui, quos
dilexisti Domine, * quoniam nō natiui-
tatis fructus pascunt homines, sed sermo
tuus hos, qui in te crediderint, cōservat.
* Quod enim ab igne nō poterat exter-
minari, statim ab exiguo radio solis ca-
lesfactū tabescebat: * vt notum omnibus
esset, quoniam oportet præuenire solem
ad benedictionem tuam, & ad ortum lu-
cis te adorare. * Ingrati enim spes tam-
quam hybernalis glacies tabescet, & di-
speriet tamquam aqua superuacua.

CAP. XVII.

Exo. 10. 13
Exo. 10. 13

Magna sunt enim iudicia tua Domi-
ne, & inenarrabilia verba tua: pro-
pter hoc indisciplinata animæ errave-
runt. * Dum enim persuasum habent
iniqui posse dominari nationi sanctæ:
vinculis tenebrarum & longæ noctis cō-
pediti, inclusi sub tectis, fugiuii perpe-
tuz providentiæ iacuerunt. * Et dū pu-
tant se latere in obscuris peccatis, tene-
broso obliuionis velamēto dispersi sunt,
pauentes horrende, & cum admiratione
nimia perturbati. * Neque enim quæ cō-
stinebat illos spelunca, sine timore custo-
diebat: quoniam sonitus descendēs per-
turbabat illos, & personæ tristes illis ap-
parentes pauorem illis præstabant. * Et
ignis quidem nulla vis poterat illis lu-
men præbere, nec siderum limpida flā-
mæ illuminare poterant illam noctem
horredam. * Apparebat autem illis su-
bitaneus ignis, timore plenus: & timore
perculsi illius, quæ non videbatur, faciei,
æstimabant deteriora esse quæ videban-
tur: * & magicæ artis apppositi erant de-
risus, & sapientiæ gloriæ correptio cum
contumelia. * Illi enim qui prōmittebāt
timores & perturbationes expellere se,
ab anima languente, hi cum derisu pleni
timore languebant. * Nam etsi nihil il-
los ex mōstris perturbabat: transitu ani-
malium & serpentium sibilatione com-
moti, tremebundi peribant: & aërem,
quem nulla ratione quis effugere pōsset,
negantes se videre. * Cum sit enim ti-
mida nequitia, dat testimonium cōdem-

nationis: semper enim præsumit sæuā,
perturbata conscientia. * Nihil enim est
timor nisi proditio cogitationis auxilio-
rum. * Et dum ab intus minor est expe-
ctatio, maiorem computat in scientiam
eius causæ, de qua tormentum præstat.
* Illi autem qui impotentem vere noctē,
& ab infimis, & ab altissimis inferis su-
peruenientem, eundem somnū dormien-
tes, * aliquando monstrorum exagitabā-
tur timore, aliquādo animæ deficiebant
traductione: subitaneus enim illis & in-
speratus timor superuenerat. * Deinde si
quisquam ex illis decidisset, custodieba-
tur in carcere sine ferro reclusus. * Si
enim rusticus quis erat, aut pastor, aut
agri labori operarius præoccupatus es-
set, ineffugibilem sustinebat necessitatē.
* Vna enim catena tenebrarum omnes
erant colligati. Siue spiritus sibilans, aut
inter spissos arborum ramos ausu sonus
suavis, aut vis aquæ decurrētis nimium,
* aut sonus validus præcipitarum pe-
trarum, aut ludētium animalium cursus
inuissus, aut mugientium valida bestiarū
vox, aut resonans de altissimis montibus
Echo: deficientes faciebant illos præ ti-
more. * Omnis enim orbis terrarū lim-
pido illuminabatur lumine, & non im-
peditis operibus continebatur. * Solis
autem illis superposita erat grauis nox,
imago tenebrarum, quæ superuentura
illis erat. Ipsi ergo sibi erant grauiorēs
tenebris.

CAP. XVIII.

Exo. 7. 22
& 8. 7

Sanctis autem tuis maxima erat lux,
& horum quidem vocem audiebant,
sed figuram non videbant. Et quia non
& ipsi eadem passi erant, magnificabant
te: * & qui ante læsi erant, quia non læ-
debantur, grātiās agebāt: & vt esset dis-
ferentia, donum petebant. * Propter
quod ignis ardentem columnam ducem
habuerunt ignotæ viæ, & solē sine læsu-
ra boni hospitij præstitisti. * Digni qui-
dem illi carere luce, & pari carcerem te-
nebrarum, qui inclusos custodiebant fi-
lios tuos, per quos incipiebat incorru-
ptum legis lumen sæculo dari. * Cum
& vno exposito filio, & liberato, in tra-
ductionem illorum, multitudinem filio-
rum

Exo. 10. 13
Exo. 14. 24
Psal. 77. b. 14
& 104. d. 19

Exo. 1. c. 16
& 2. a. 1

Exo. 14. f. 17 rum abstulisti, & pariter illos perdidisti in aqua valida. * Illa enim nox ante cognita est a patribus nostris, ut vere scientes quibus iuramentis crederent, animæquiores essent. * Suscepta est autem a populo tuo sanitas quidem iustorum, iniustorum autem exterminatio. * Sicut enim læsisti aduersarios: sic & nos prouocans magnificasti. * Absconse enim sacrificabant iusti pueri bonorum, & iustitæ legem in concordia disposuerunt: similiter & bona & mala recepturos iustos, patrum iam decantantes laudes. * Resonabat autem inconueniens inimicorum vox, & flebilis audiebatur planctus ploratorum infantium. * Simili autem poena seruus cum domino afflictus est, & popularis homo regi similia passus. * Similiter ergo omnes vno nomine mortis mortuos habebat innumera- biles. Nec enim ad sepeliendum viui sufficiebant: quoniam vno momento, quæ erat præclarior natio illorum, exterminata est. * De omnibus enim nõ credentes propter veneficia, tunc vero primum cum fuit exterminium primogenitorum, sponderunt populum Dei esse. * Cum enim quietum silentium contineret omnia, & nox in suo cursu medium iter haberet, omnipotens sermo tuus de cælo a regalibus sedibus, durus debellator in mediâ exterminij terram profiliuit, gladius acutus insimulatum imperium tuum portans, & stans repleuit omnia morte, & vsque ad cælum attingebat stans in terra. * Tunc continuo visus somniorum malorum turbauerunt illos, & timores superuenerunt insperati. * Et alius alibi proiectus seminiuus, propter quam moriebatur, causam demonstrabat mortis. * Visiones enim, quæ illos turbauerunt, hæc præmonebant, ne inscij, quare mala patiebantur, perirent. * Tetigit autem tunc & iustos tentatio mortis, & commotio in eremo facta est multitudinis: sed non diu permāsit ira tua. * Properans enim homo sine querela deprecari pro populis, proferens seruitutis suæ scutum, orationem & per incensum deprecationem allegans, restitit iræ, & finem imposuit necessitati, ostendens quoniam tuus est famulus. * Vicit autem turbas, non in virtute corporis, nec armaturæ poten-

tia, sed verbo illum, qui se vexabat, subiecit, iuramenta parentum, & testamentum commemorans. * Cum enim iam aceruatim cecidissent super alterutrum mortui, interfecit, & amputauit impetum, & diuisit illam, quæ ad viuos ducebat viam. * In veste enim poderis, quam habebat, totus erat orbis terrarum: & parentum magnalia in quattuor ordinibus lapidum erant sculpta, & magnificentia tua in diademate capitis illius sculpta erat. * His autem cessit qui exterminabat, & hæc extimuit. erat enim sola tentatio iræ sufficiens.

Exo. 21. b. 6

CAP. XIX.

A **I**mpijs autem vsque in nouissimum fine misericordia ira superuenit. Præsciebat enim & futura illorum: quoniam cum ipsi permisissent ut se edu- cerent, & cum magna sollicitudine præmisissent illos, consequebantur illos poenitentia acti. * Adhuc enim inter manus habentes luctum, & deplorantes ad monumenta mortuorum, aliam sibi assumpserunt cogitationem insciētix: & quos rogantes proieceraut, hos tamquam fugituios persequebantur: quæ ducebat enim illos ad hunc finem digna necessitas: & horum, quæ acciderant, commemorati- nem amittebant, ut quæ deerant tor- mentis, repleret punitio: & populus quidem tuus mirabiliter transiret, illi autem nouam mortem inuenirent. * Omnis enim creatura ad suum genus ab initio refigurabatur, deseruiens tuis præceptis, ut pueri tui custodirentur illæsi. * Nam nubes castra eorum obumbrabat, & ex aqua, quæ ante erat, terra arida apparuit, & in mari rubro via sine impedimento, & campus germinans de profundo nimio: per quem omnis natio transiuit, quæ tegebatur tua manu, videtes tua mirabilia & monstra. * Tāquam enim equi depauerunt escam, & tamquam agni exultauerunt, magnificantes te Domine, qui liberaſti illos. * Memores enim erant adhuc eorum, quæ in incolatu illorum facta fuerant, quemadmodum pro natione animalium eduxit terra muſcas, & pro piscibus eructauit fluuius multitudinem ranarum. * Nouissime autem viderunt nouam creaturam auium,

Exo. 16. c. 13
Nu. 11. g. 31
Sup. 16. a. 2

cum

cum adducti concupiscentia postulauerunt escas epulationis. * In allocutione enim desiderij, ascendit illis de mari orthometra: & vexationes peccatoribus superuenerunt, non sine illis, quæ ante facta erant, argumentis per vim fulminum: iuste enim patiebantur secundum suas nequitias. * Etenim detestabiliorem inhospitalitatem instituerunt: alij quidem ignotos non recipiebant aduenas, alij autem bonos hospites in seruitutem redigebant. * Et non solum hæc, sed & alius quidam respectus illorū erat: quoniam inuiti recipiebant extraneos. * Qui autem cū læticia receperunt hos, qui eisdem vti erant iustitijs, sœuissimis affligerunt doloribus. * Percussi sunt autē caritate: sicut illi in foribus iusti, cū subi-

D taneis cooperti essent tenebris, unusquisque transitum ostij sui quærebat. * In se enim elementa dum conuertuntur, sicut in organo qualitatis sonus immutatur, & omnia suum sonum custodiunt: vnde æstimari ex ipso visu certo potest. * Agrestia enim in aquatica conuertebatur: & quæcumque erant natantia, in terram transibant. * Ignis in aqua valebat suam virtutem, & aqua extinguentis naturæ obliuisceretur. * Flammæ e contrario, corruptibilium animalium non vexauerunt carnes coambulantium, nec dissoluebant illam, quæ facile dissoluebatur sicut glacies, bonam escam. In omnibus enim magnificasti populum tuum Domine, & honorasti, & non despexisti, in omni tempore, & in omni loco assistens eis.

I N

ECCLESIASTICVM

IESV FILII SIRACH

P R O L O G V S.

MULTORVM nobis, & magnorum per legē, & prophetas, aliosque qui secuti sunt illos, sapientia demonstrata est: in quibus oportet laudare Israel doctrinæ & sapientiæ causa: quia non solum ipsos loquentes necesse est esse peritos, sed etiam extraneos posse & dicentes & scribentes doctissimos fieri. Auus meus Iesus, postquam se amplius dedit ad diligentiam lectionis legis, & prophetarum, & aliorum librorum, qui nobis a parentibus nostris traditi sunt: voluit & ipse scribere aliquid horum, quæ ad doctrinam & sapientiam pertinent: ut desiderantes discere, & illorum periti facti, magis magisque attendant animo, & confirmentur ad legitimam vitam. Hortor itaque venire vos cum beneuolentia, & attentiori studio lectionem facere, & veniam habere in illis, in quibus videmur sequentes imaginem sa-

pientiarum deficere in verborum compositione. Nam deficiunt verba Hebraica, quando fuerint translata ad alteram linguam. Non autem solum hæc, sed & ipsa lex, & prophetæ, ceteraque aliorum librorum, non paruam habent differentiam, quando inter se dicuntur. Nam in octauo & trigésimo anno temporibus Ptolemæi Euergetis regis, postquam perueni in Ægyptum: & cum multum temporis ibi fuisset, inueni ibi libros relictos, non paruæ, neque contemnendæ doctrinæ. Itaque bonum & necessarium putavi & ipse aliquam addere diligentiam & laborem interpretandi librum istum: & multa vigilia attuli doctrinam in spatio temporis ad illa, quæ ad finem ducunt, librum istum dare, & illis qui volunt animum intendere, & discere quemadmodum oporteat instituere mores, qui secundum legem Domini proposuerint vitam agere.

ECCLESIASTICVS.

575

CAPVT PRIMVM.

Reg. 1. b. 9.
& 4. c. 29

OMNIS sapientia
a Domino Deo
est, & cum illo
fuit semper, & est
ante æuum. * Are-
nam maris, &
pluuiæ guttas, &
dies sæculi quis
dinumerauit? Alti-
tudinem cæli, & la-
titudinem terræ, & profundum abyssi
quis dimensus est? * Sapientiam Dei
præcedentem omnia quis inuestigauit?
* Prior omnium creata est sapientia, &
intellectus prudentiæ ab æuo. * Fons
sapientiæ verbum Dei in excelsis, & in-
gressus illius mandata æterna. * Radix
sapientiæ cui reuelata est, & astutias il-
lius quis agnouit? * Disciplina sapien-
tiæ cui reuelata est, & manifestata? &
multiplicationem ingressus illius quis
intellexit? * Vnus est altissimus Creator
omnipotens, & Rex potens, & metuen-
dus nimis, sedens super thronum illius
& dominans Deus. * Ipse creauit illam
in Spiritu sancto, & vidit, & dinumera-
uit, & mensus est. * Et effudit illam
super omnia opera sua, & super omnem
carnem secundum datum suum, & præ-
buit illam diligentibus se. * Timor Do-
mini gloria, & gloriatio, & lætitia, &
corona exultationis. * Timor Domini
delectabit cor, & dabit læticiam, & gau-
dium, & longitudinem dierum. * Ti-
menti Dominum bene erit in extremis,
& in die defunctionis suæ benedicetur.
* Dilectio Dei honorabilis sapientiæ.
* Quibus autem apparuerit in visu, di-
ligunt eam in visione, & in agnitione
magnalium suorum. * Initium sapien-
tiæ, timor Domini, & cum fidelibus in
vulua concreat est, cum electis femi-
nis graditur, & cum iustis & fidelibus
agnoscitur. * Timor Domini, scientiæ

18 religiositas. * Religiositas custodiet &
iustificabit cor, iucunditatem atque gau-
19 dium dabit. * Timenti Dominum bene
erit, & in diebus consummationis illius
20 benedicetur. * Plenitudo sapientiæ est
timere Deum, & plenitudo a fructibus
21 illius. * Omnem domum illius implebit
a generationibus, & receptacula a the-
22 sauris illius. * Corona sapientiæ, timor
Domini, replens pacem, & salutis fru-
23 ctum: & vidit, & dinumerauit eam:
24 vtraque autem sunt dona Dei. * Scien-
tiam, & intellectum prudentiæ sapien-
tia compartietur: & gloriam tenentiū
25 se, exaltat. * Radix sapientiæ est time-
re Dominum: & rami illius longæui.
26 * In thesauris sapientiæ intellectus, &
scientiæ religiositas: execratio autem
27 peccatoribus sapientia. * Timor Domi-
ni expellit peccatum: * nam qui sine ti-
more est, non poterit iustificari: iracun-
dia enim animositatis illius, subuersio il-
29 lius est. * Vsque in tempus sustinebit pa-
tiens, & postea reddet iocunditatis.
30 * Bonus sensus vsque in tempus abscon-
det verba illius, & labia multorum enar-
31 rabunt sensum illius. * In thesauris sa-
32 pientiæ significatio disciplinæ: * execra-
33 tio autem peccatori, cultura Dei. * Fi-
li concupiscens sapientiam, conserua ius-
34 titiam, & Deus præbebit illam tibi.
35 * Sapientia enim & disciplina timor Do-
mini: & quod beneplacitum est illi, fi-
des, & mansuetudo, & adimplebit the-
36 sauros illius. * Ne sis incredibilis timo-
ri Domini: & ne accesseris ad illum du-
37 plici corde. * Ne fueris hypocrita in
conspectu hominum, & non scandali-
38 zeris in labijs tuis. * Attende in illis,
ne forte cadas, & adducas animæ tuæ
39 inhonationem, & reuelet Deus ab-
sconsa tua, & in medio synagogæ eli-
40 dat te: * quoniam accessisti maligne
ad

Prou. 1. a. 7.
Ecc. 10. d. 10

ad Dominum, & cor tuum plenum est dolo & fallacia.

C A P. I I.

Mat. 4. 2. 1
2. Tim. 3. 6. 12

Fili accedens ad seruitutem Dei, sta in iustitia, & timore, & præpara animam tuam ad tentationem. * Deprime cor tuum, & sustine: inclina aurem tuam, & suscipe verba intellectus: & ne festines in tempore obductionis. * Sustine sustentationes Dei: coniungere Deo, & sustine, ut crescat in nouissimo vita tua. * Omne, quod tibi applicitum fuerit, accipe: & in dolore sustine, & in humilitate tua patientiam habe: * quoniam in igne probatur aurum & argentum, homines vero receptibiles in camino humiliationis. * Crede Deo, & recuperabit te. & dirige viam tuam, & spera in illum. Serua timorem illius, & in illo veterasce. * Metuentes Dominum sustinete misericordiam eius: & non deflectatis ab illo ne cadatis. * Qui timetis Dominum, credite illi: & non euacuabitur merces vestra. * Qui timetis Dominum, sperate in illum: & in oblationem veniet vobis misericordia. * Qui timetis Dominum diligite illum, & illuminabuntur corda vestra. * Respicite filij nationes hominum: & scitote, quia nullus sperauit in Domino, & confusus est. * Quis enim permansit in mandatis eius, & derelictus est? aut quis inuocauit eum, & despexit illum? * Quoniam pius & misericors est Deus, & remittet in die tribulationis peccata: & protector est omnibus exquirentibus se in veritate. * Vt duplici corde, & labijs scelestis, & manibus malefacientibus, & peccatori terram ingredienti duabus vijs. * Vt dissolutis corde, qui non credunt Deo: & ideo non protegentur ab eo. * Vt his, qui perdiderunt sustentationem, & qui dereliquerunt vias rectas, & diuerterunt in vias prauas. * Et quid faciem, cum inspicere coeperit Dominus? * Qui timent Dominum, non erunt incredibiles verbo illius: & qui diligunt illum, conseruabunt viam illius. * Qui timent Dominum, inquirent quæ beneplacita sunt ei: & qui diligunt eum, replebuntur lege ipsius. * Qui timent Dominum, præparabunt corda sua, &

1. Sep. 1. 2. 6

1. Ps. 30. 2. 1

1. 3. Reg. 18

1. Ioan. 14. 2. 13

in conspectu illius sanctificabunt animas suas. * Qui timent Dominum, custodiunt mandata illius, & patientiam habebunt vsque ad inspectionem illius, dicentes: Si poenitentiam non egerimus, incidemus in manus Domini, & non in manus hominum. * Secundum enim magnitudinem ipsius, sic & misericordia illius cum ipso est.

C A P. I I I.

Filij sapientie, ecclesia iustorum: & natio illorum, obedientia & dilectio. * Iudicium patris audite filij, & sic facite ut salui sitis. * Deus enim honorauit patrem in filiis: & iudicium matris exquirens, firmavit in filios. * Qui diligit Deum, exorabit pro peccatis, & continebit se ab illis, & in oratione diuini exaudietur. * Et sicut qui thesaurizat, ita & qui honorificat matrem suam. * Qui honorat patrem suum, iucundabitur in filiis, & in die orationis sue exaudietur. * Qui honorat patrem suum, vita viuet longiore: & qui obedit patri, refrigerabit matrem. * Qui timet Dominum honorat parentes, & quasi dominis seruiet his, qui se genuerunt. * In opere & sermone, & omni patientia honorauit patrem tuum, ut superueniat tibi benedictio ab eo, & benedictio illius in nouissimo maneat. * Benedictio patris firmat domos filiorum: maledictio autem matris eradicat fundamenta. * Ne glorieris in contumelia patris tui: non enim est tibi gloria, eius confusio. * gloria enim hominis ex honore patris sui, & dedecus filij pater sine honore. * Fili suscipe senectam patris tui, & non contristes eum in vita illius: & si defecerit sensu, veniam da, & ne spernas eum in virtute tua: eleemosyna enim patris non erit in obliuione. * Nam pro peccato matris restituetur tibi bonum, & in iustitia edificabitur tibi, & in die tribulationis commemorabitur tui: & sicut in sereno glacies soluentur peccata tua. * Quam malæ famæ est, qui derelinquit patrem: & est maledictus a Deo, qui exasperat matrem. * Fili in mansuetudine opera tua perfice, & super hominum gloriam diligéris. * Quanto magnus es, humilia te in omnibus, &

1. Exo. 20. 2. 12
Deut. 5. b. 16
Mat. 15. 2. 4
Mat. 7. b. 10
Eph. 6. a. 2
Gen. 27. d. 27.
& 49. 2. 2

1. Phil. 2. 2. 3
coram

coram Deo inuenies gratiam: quoniam 21
magna potentia Dei solius, & ab hu-
milibus honoratur. * Altiore te ne qua- 22
sieris, & fortiora te ne scrutatus fueris:
sed quæ præcepit tibi Deus, illa cogita
semper, & in pluribus operibus eius ne
fueris curiosus. * Non est enim tibi ne- 23
cessarium ea, quæ abscondita sunt, vi-
dere oculis tuis. * In superuacuis rebus 24
noli scrutari multipliciter, & in pluribus
operibus eius non eris curiosus. * Plu- 25
rima enim super sensum hominum ostē-
sa sunt tibi. * Multos quoque supplan- 26
tauit suspicio illorum, & in vanitate
detinuit sensus illorum. * Cor durum 27
habebit male in nouissimo: & qui amat
periculum, in illo peribit. * Cor ingre- 28
diens duas vias, non habebit successus,
& prauus corde in illis scandalizabitur.
* Cor nequam grauabitur in doloribus, 29
& peccator adijciat ad peccandum. * Sy- 30
nagogæ superborum non erit sanitas:
frutex enim peccati radicabitur in illis,
& non intelligitur. * Cor sapientis in- 31
telligitur in sapientia, & auris bona au-
diat cum omni concupiscentia sapien-
tiam. * Sapiens cor, & intelligibile ab- 32
stinebit se a peccatis, & in operibus iu-
stitiæ successus habebit. * Ignem arden- 33
tem extinguit aqua, & eleemosyna resi-
stet peccatis: & Deus prospector est 34
eius qui reddit gratiam: meminit eius
in polterum, & in tempore casus sui in-
ueniet firmamentum.

CAP. II.

Tob. 4. b. 7

Fili eleemosynam pauperis ne defrau- 1
des, & oculos tuos ne transfueras a
paupere. * Animam esurientem ne de- 2
spexeris: & non exasperes pauperem in
inopia sua. * Cor inopis ne affligeris,
& non protrahas datum angustianti. 3
* Rogationem contribulati ne abijcias:
& non auertas faciem tuam ab egeno.
* Ab inope ne auertas oculos tuos pro- 4
pter iram: & non relinquo querenti-
bus tibi retro maledicere. * maledicen- 5
tis enim tibi in amaritudine animæ exau-
diatur deprecatio illius: exaudiet autem 6
eum, qui fecit illum. * Congregationi
pauperum affabilem te facito, & presby-
tero humilia animam tuam, & magnato
humilia caput tuum. * Declina pauperi 7
sine tristitia aurem tuam, & redde debi-

tum tuum, & responde illi pacifica in- 8
mansuetudine. * Libera eum, qui iniu- 9
riam patitur de manu superbi: & non
acide seras in anima tua. * In iudicando 10
esto pupillis misericors vt pater, & pro
viro matri illorum: & eris tu velut fi- 11
lius Altissimi obediens, & miserebitur
tui magis quam mater. * Sapientia filijs 12
suis vitam inspirat, & suscipit inquiren-
tes se, & præbuit in via iustitiæ. * & qui 13
illam diligit, diligit vitam: & qui vi-
gilauerint ad illam, complectentur pla- 14
corem eius. * Qui tenuerint illam, vi-
tam hereditabunt: & quod introibit, be- 15
nedicet Deus. * Qui seruiunt ei, obse-
quentes erunt sancto: & eos, qui dili- 16
gunt illam, diligit Deus. * Qui audit
illam, iudicabit Gentes: & qui intuetur 17
illam, permanebit confidens. * Si credi-
derit ei, hereditabit illam, & erunt in 18
confirmatione creaturæ illius. * quoniã
in tentatione ambulat cum eo, & in 19
primis eligit eum. * Timorem & me-
tum, & probationem inducet super il-
lum: & cruciabit illum in tribulatione.
doctrinæ suæ, donec tentet eum in cogi- 20
tationibus suis, & credat animæ illius.
* Et firmabit illum, & iter adducet dire- 21
ctum ad illum, & latificabit illum, &
denudabit absconsa sua illi, & thesauri- 22
zabit super illum scientiam & intellectu
iustitiæ. * Si autem oberrauerit, derelin- 23
quet eum, & tradet eum in manus ini-
mici sui. * Fili conserua tempus, & de- 24
uota a malo. * Pro anima tua ne confun-
daris dicere verum. * Est enim confusio 25
adducens peccatum, & est confusio addu-
cens gloriam & gratiam. * Ne accipias
faciem aduersus faciem tuam, nec ad- 26
uersus animam tuam mendacium. * Ne
reuerearis proximum tuum in casu suo:
* Nec retineas verbum in tempore salu- 27
dis. Non abscondas sapientiam tuam in
decore suo. * In lingua enim sapientia
dignoscitur: & sensus, & scientia, & do- 28
ctrina in verbo sensati, & firmamen-
tum in operibus iustitiæ. * Non con- 29
tradicas verbo veritatis villo modo,
& de mendacio ineruditionis tuæ con- 30
fundere. * Non confundaris confiteri
peccata tua, & ne subijcias te omni 31
homini pro peccato. * Noli resistere
contra faciem potentis, nec coneris
contra iectum fluminis. * Pro iustitia agoni- 32
zare

zare pro anima tua , & vsque ad mortem certa pro iustitia , & Deus expugnet pro te inimicos tuos . * Noli citatus esse in lingua tua : & inutilis , & remissus in operibus tuis . * Noli esse sicut leo in domo tua , evertens domesticos tuos , & opprimens subiectos tibi . * Non sit porrecta manus tua ad accipiendum , & ad dandum collecta .

C A P . V .

Noli attendere ad possessiones iniquas , & ne dixeris : Est mihi sufficiens vita : nihil enim proderit in tempore vindictæ & obductionis . * Ne sequaris in fortitudine tua concupiscentiam cordis tui : * & ne dixeris : Quomodo porui ? aut quis me subijciat propter facta mea ? Deus enim vindicans vindicabit . * Ne dixeris : Peccaui , & quid mihi accidit triste ? Altissimus enim est patiens redditor . * De propitiato peccato noli esse sine metu , neque adijcias peccatum super peccatum . * Et ne dicas : Misericordia Domini magna est , multitudinis peccatorum meorum miserebitur . * Misericordia enim , & ira ab illo cito proximant , & in peccatores respicit ira illius . * Non tardes conuertere ad Dominum , & ne differas de die in diem . * Subito enim veniet ira illius , & in tempore vindictæ disperdet te . * Noli anxius esse in diuitiis iniustus : non enim proderunt tibi in die obductionis & vindictæ . * Non ventiles te in omnem ventum , & nō eas in omnem viam . sic enim omnis peccator probatur in duplici lingua . * Esto firmus in via Domini , & in veritate sensus tui & scientia , & prosequatur te verbum patris & iustitiæ . * Esto mansuetus ad audiendum verbum , vt intelligas : & cum sapientia proferas responsum verum . * Si est tibi intellectus , responde proximo : sin autem , sit manus tua super os tuum , ne capiaris in verbo indisciplinato , & confundaris . * Honor & gloria in sermone sensati , lingua vero imprudentis subuersio est ipsius . * Non appelleris susurro , & lingua tua ne capiaris , & confundaris . * Super furem enim est confusio & poenitentia , & denotatio pessima super bilinguem : susurratori

autem odium , & inimicitia , & contumelia . * Iustifica pusillum , & magnum similiter .

C A P . V I .

Noli fieri pro amico inimicus proximo : improprium enim & contumeliam malus hereditabit , & omnis peccator inuidus & bilinguis . * Non te extollas in cogitatione animæ tuæ velut taurus : ne forte elidatur virtus tua , per stultitiam , * & folia tua comedat , & fructus tuos perdat , & relinquare velut lignum aridum in eremo . * Anima enim nequam disperdet qui se habet , & in gaudium inimicis dat illum , & deducet in sortem impiorum . * Verbum dulce multiplicat amicos , & mitigat inimicos : & lingua eucharis in bono homine abundat . * Multi pacifici sint tibi , & confidarius sit tibi vnus de mille . * Si possides amicum , in tentatione posside eum , & ne facile credas ei . * Est enim amicus secundum tempus suum , & non permanebit in die tribulationis . * Et est amicus qui conuertitur ad inimicitiam : & est amicus qui odium & rixam , & conuitia denudabit . * Est autem amicus socius mensæ , & non permanebit in die necessitatis . * Amicus si permanserit fixus , erit tibi quasi corqualis , & in domesticis tuis fiducialiteraget : * si humiliauerit se contra te , & a facie tua absconderit se , vnanimem habebis amicitiam bonam . * Ab inimicis tuis separare , & ab amicis tuis attende . * Amicus fidelis , protectio fortis : qui autem inuenit illum , inuenit thesaurum . * Amico fideli nulla est comparatio , & non est digna ponderatio auri & argenti contra bonitatem fidei illius . * Amicus fidelis , medicamentum vitæ & immortalitatis : & qui metuunt Dominum , inuenient illum . * Qui timet Deum , æque habebit amicitiam bonam : quoniam secundum illum erit amicus illius . * Fili a iuuentute tua excipe doctrinam , & vsque ad canos inuenies sapientiam . * Quasi is qui arat , & seminat , accede ad eam , & sustine bonos fructus illius . * In opere enim ipsius exiguum laborabis , & cito edes de generationibus illius . * Quam aspera est nimium sapientia indoctis hominibus ,

Pro. 10. 24

Pro. 11. d. 19

Ro. 12. c. 16
Phil. 2. 3

minibus, & non permanebit in illa excors. * Quasi lapidis virtus probatio erit in illis, & non demorabuntur proijcere illam. * Sapientia enim doctrinæ secundum nomen est eius, & non est multis manifesta: quibus autem cognita est, permanet vsque ad conspectum Dei. * Audi fili, & accipe consilium intellectus, & ne abijcias consilium meum. * Inijce pedem tuum in compedes illius, & in torques illius collum tuum: * subijce humerum tuum, & porta illa, & ne accedieris vinculis eius. * In omni animo tuo accede ad illam, & in omni virtute tua conserva vias eius. * Inuestiga illam, & manifestabitur tibi, & continens factus ne derelinquas eam: * in nouissimis enim inuenies requiem in ea, & conuertetur tibi in oblectatione. * Et erunt tibi compedes eius in protectionem fortitudinis, & bases virtutis, & torques illius in stolam gloriæ: * decor enim vitæ est in illa, & vincula illius alligatura salutaris. * Stolam gloriæ indues eam, & coronam gratulationis superpones tibi. * Fili, si attenderis mihi, disces: & si accommodaueris animum tuum, sapiens eris. * Si inclinaueris aurem tuam, excipies doctrinam: & si dilexeris audire, sapiens eris. * In multitudine presbyterorum prudentium sta, & sapientiæ illorum ex corde coniungere, ut omnem narrationem Dei possis audire, & prouerbia laudis non effugiant a te. * Et si videris sensatum, euigila ad eum, & gradus ostiorum illius exterat pes tuus. * Cogitatum tuum habe in præceptis Dei, & in mandatis illius maxime assiduus esto: & ipse dabit tibi cor, & concupiscentia sapientiæ dabitur tibi.

CAP. VII.

Noli facere mala, & non te apprehendent. * Discede ab iniquo, & deficient mala abs te. * Fili, non semines mala in sulcis iniustitiæ, & non metes ea in septuplum. * Noli querere a domino ducatum, neque a rege cathedram honoris. * Non te iustifices ante Deum, quoniam agnitor cordis ipse est: & penes regem noli velle videri sapiens. * Noli querere fieri iudex, nisi valeas virtute irumpere iniquitates: ne forte exti-

meas faciem potentis, & ponas scandalum in æquitate tua. * Non pecces in multitudinem ciuitatis, nec te immitas in populum, * neque alliges duplicia peccata: nec enim in vno eris immunis. * Noli esse pusillanimis in animo tuo: * exorare, & facere eleemosynam, ne despicias. * Ne dicas: In multitudine munerum meorum respiciet Deus, & offerente me Deo altissimo, munera mea suscipiet. * Non irrideas hominem in amaritudine animæ: * est enim qui humiliat & exultat, circumspiciet Deus. * Noli arare mendacium aduersus fratrem tuum: neque in amicum similiter facias. * Noli velle mentiri omne mendacium: assiduitas enim illius non est bona. * Noli verbosus esse in multitudine presbyterorum, & non iteres verbum in oratione tua. * Non oderis laboriosa opera, & rusticationem creatam ab altissimo. * Non te reputes in multitudine indiscipulorum. * Memento iræ, quoniam non tardabit. * Humilia valde spiritum tuum: quoniam vindicta carnis impij, ignis & vermis. * Noli prauariari in amicum pecuniam differentem, neque fratrem charissimum auro spreueris. * Noli discedere a muliere sensata & bona, quam forsitus es in timore Domini: gratia enim verecundiæ illius super aurum. * Non lædas seruum in veritate operantem, neque mercenarium dantem animam suam. * Seruus sensatus sit tibi dilectus quasi anima tua, non defraudes illum libertate, neque inopem derelinquas illum. * Pecora tibi sunt? attende illis: & si sunt vitula, perseuerent apud te. * Filij tibi sunt? erudi illos, & curua illos a pueritia illorum. * Filij tibi sunt? serua corpus illarum, & non ostendas hilarem faciem tuam ad illas. * Trade filiam, & grande opus feceris, & homini sensato da illam. * Mulier si est tibi secundum animam tuam, non proijcias illam: & odibili non credas te. * In toto corde tuo * honora patrem tuum, & gemitus matris tuæ ne obliuiscaris: * memento quoniam nisi per illos natus non fuisses: & retribue illis, quomodo & illi tibi. * In tota anima tua time Dominum, & sacerdotes illius sanctifica. * In omni virtute tua dilige eum qui te fecit: & ministros eius ne derelinquas.

O O a Hono-

I. Inf. 1. 2. 9

I. Inf. 1. 2. 3

Eccl. 1. 2. 2
Eccl. 7. c. 17
Iob. 9. a. 1. c.
20
Luc. 18. b. 11

I. Inf. 1. 2. 4. 1

I. Reg. 2. b. 7

I. Leui. 19. c. 13

Tob. 4. a. 1

Deut. 12. c. 18 * "Honora Deum ex tota anima tua, & 11
 honorifica sacerdotes, & propurga te,
 cum brachijs. * Da illis partem, " sicut 14
 Levit. 2. a. 1
 Num. 13. b. 15
 mandatum est tibi, primitiarum & pur-
 gationis: & de negligentia tua purgate
 cum paucis. * Datum brachiorum tuo- 15
 rum & sacrificium sanctificationis offe-
 res Domino, & initia sanctorum: * & 16
 pauperi porrige manum tuam, vt per-
 fiat propitiatio, & benedictio tua.
 * Gratia dati in conspectu omnis viuen- 17
 tis, & mortuo non prohibeas gratiam.
 * Non desis plorantibus in consolatione, 18
 & cum lugentibus ambula. * " Non te 19
 Ro. 12. c. 13
 Mat. 25. d. 16
 pigeat visitare infirmum: ex his enim
 in dilectione firmaberis. * In omnibus
 operibus tuis memorare nouissima tua,
 & in æternum non peccabis.

CAP. VIII.

Non litiges cum homine potente, 1
 ne forte incidas in manus illius. A
 Mat. 15. c. 25
 Inf. 3. a. 6
 * " Non contendas cum viro locuplete,
 ne forte contra te constituat litem tibi.
 * " multos enim perdidit aurum & ar- 3
 gentum, & vsque ad cor regum exten-
 dit, & conuertit. * Non litiges cum ho- 4
 mine linguato, & non strues in ignem
 illius ligna. * Non communices homini 5
 indocto, ne male de progenie tua lo-
 quatur. * Ne despicias hominem auer- 6
 tentem se a peccato, neque imprope-
 res ei. memento quoniam omnes in
 Gal. 6. a. 1
 1. Cor. 2. b. 6
 Leu. 19. g. 16
 correptione sumus. * " Ne spernas homi- 7
 nem in sua senectute: etenim ex nobis
 senescunt. * Noli de mortuo inimico 8
 tuo gaudere: sciens quoniam omnes mori-
 mur, & in gaudium nolumus venire.
 Sup. 6. d. 14
 * " Ne despicias narrationem presbytero- 9
 rum sapientium, & in prouerbijs eorum
 conuersare. * ab ipsis enim discas sapien- 10
 tiam, & doctrinam intellectus, & serui-
 re magnatis sine querela. * Non te præ- 11
 terea narratione seniorum: ipsi enim di-
 dicerunt a patribus suis: * quoniam ab 12
 ipsis discas intellectum, & in tempore
 necessitatis dare responsum. * Non in- 13
 xendas carbones peccatorum arguens eos,
 & ne incendaris flamma ignis peccato- 14
 rum illorum. * Ne contra faciem stes
 contumeliosus, ne sedeat quasi insidiator 15
 ori tuo. * " Noli foenerari homini for-
 tiori te: quod si foeneraueris, quasi per-

16 ditum habe. * Non spondeas super vir-
 tutem tuam: quod si sponderis, quasi
 17 restituens cogita. * Non iudices contra
 iudicem: quoniam secundum quod iu- 18
 dum est iudicatur. * " Cum audace non,
 Gen. 4. b. 1
 eas in via, ne forte grauet mala sua in
 te: ipse enim secundum voluntatem suam
 vadit, & simul cum stultitia illius pe- 19
 rics. * " Cum iracundo non facies rixam,
 Pro. 21. d. 24
 D & cum audace non eas in desertum:
 quoniam quasi nihil est ante illum san-
 guis, & vbi non est adiutorium, elidet
 te. * Cum fatuis consilium non habeas:
 non enim poterunt diligere nisi quæ eis
 21 placent. * Coram extraneo ne facias cõ-
 22 filium: nescis enim quid pariet. * Non
 omni homini cor tuum manifestes: ne
 forte inferat tibi gratiam falsam, &
 conuictetur tibi.

CAP. IX.

Non zeles mulierem sinus tui, ne
 A ostendat super te malitiam doctri-
 na nequam. * Non des mulieri potesta-
 tem animæ tuæ, ne ingrediatur in virtu-
 tem tuam, & confundaris. * Ne respi-
 cias mulierem multiuolam: ne forte,
 4 incidas in laqueos illius. * Cum salta-
 trice ne assiduus sis: nec audias illam,
 ne forte pereas in efficacia illius. * " Vir- 5
 ginem ne conspicias, ne forte scandali- 6
 zeris in decore illius. * " Ne des forni- 7
 carijs animam tuam in vilo: ne perdas
 te, & hereditatem tuam. * Noli cir-
 cumspicere in vicis ciuitatis, nec ober-
 8 raueris in plateis illius. * " Auerte faciem
 tuam a muliere compe, & ne circum-
 9 spicias speciem alienam. * propter spe-
 B ciem mulieris multi perierunt: & ex hoc
 concupiscentia quasi ignis exardescit.
 10 * Omnis mulier, quæ est fornicaria, quasi
 11 stercus in via conculcabitur. * Speciem
 mulieris alienæ multi admirati, reprobi
 facti sunt. colloquium enim illius quasi
 12 ignis exardescit. * Cum aliena muliere
 ne sedeas omnino, nec accumbas cum ea
 13 super cubitum: * & non alterceris cum
 illa in vino, ne forte declinet cor tuum
 in illam, & sanguine tuo labaris in
 14 perditionem. * Ne derelinquas amicum
 C antiquum: nouus enim non erit simi-
 15 lis illi. * Vinum nouum, amicus no-
 uus: veterascet, & cum suauitate bibes
 illud.

Illud. * Non zeles gloriam, & opes peccatoris: non enim scis quæ futura sit illius subuersio. * Non placeat tibi iniuria iniustorum, sciens quoniam vsque ad inferos non placebit impius. * Longe abesto ab homine potestatem habente occidendi, & non suspicaberis timorem mortis. * & si accesseris ad illum, noli aliquid committere, ne forte auferat vitam tuam. * Communionem mortis scito: quoniam in medio laqueorum ingredieris, & super dolentium arina ambulabis. * Secundum virtutem tuam caue te a proximo tuo, & cum sapientibus & prudentibus trahat. * Viri iusti sint tibi cõuiuæ, & in timore Dei sit tibi gloriatio, * & in sensu sit tibi cogitatus Dei, & omnis enarratio tua in præceptis Altissimi. * In manu artificum opera laudabuntur, & princeps populi in sapientia sermonis sui, in sensu vero seniorum verbum. * Terribilis est in ciuitate sua homo linguosus: & temerarius in verbo suo odibilis erit.

CAP. X.

Iudex sapiens iudicabit populum suum, & principatus sensati stabilis erit. * Secundum iudicem populi, sic & ministri eius: & qualis rector est ciuitatis, tales & inhabitantes in ea. * Rex insipiens perdet populum suum: & ciuitates inhabitabuntur per sensum potentium. * In manu Dei potestas terræ: & utilem rectorem suscitabit in tempus super illam. * In manu Dei prosperitas hominis, & super faciem scribæ imponet honorem suum. * Omnis iniuriæ proximi ne memineris, * & nihil agas in operibus iniuriæ. * Odibilis coram Deo est & hominibus superbia: & execrabilis omnis iniquitas gentium. * Regnum a gente in gentem transfertur propter iniustitias, & iniurias, & conuulias, & diuersos dolos. * Avaro autem nihil est scelestius. Quid superbit terra & cinis? * Nihil est iniquius quàm amare pecuniam. hic enim & animam suam venalem habet: quoniam in vita sua proiecit intima sua. * Omnis potentatus brevis vita. Languor prolixior grauat medicum. * Breuem languorem præcidit medicus: sic & rex hodie est, & cras

13 morietur. * Cum enim morietur homo, hereditabit serpentes, & bestias, & vermes. * Initium superbiæ hominis, apostatare a Deo: * quoniam ab eo, qui fecit illum, recessit cor eius. quoniam initium omnis peccati est superbia: qui tenuerit illam, adimplebitur maledictis, & subuertet eum in finem. * Propterea exhonoraui Dominus conuentus malorum, & destruxit eos vsque in finem. * Sedes ducum superborum destruxit Deus, & sedere fecit mites pro eis. * Radices gentium superbarum arefecit Deus, & plantauit humiles ex ipsis gentibus. * Terras gentium euertit Dominus, & perdidit eas vsque ad fundamentum. * arefecit ex ipsis, & disperdidit eos, & cessare fecit memoriam eorum a terra. * Memoriam superborum perdidit Deus, & reliquit memoriam humilium sensu. * Non est creata hominibus superbia: neque iracundia nationi mulierum. * Semen hominum honorabitur hoc, quod timet Deum: semen autem hoc exhonora-bitur, quod præterit mandata Domini. * In medio fratrum rector illorum in honore: & qui timent Dominum, erunt in oculis illius. * Gloria diuitum, honoratorum, & pauperum, timor Dei est: * noli despicere hominem iustum, pauperem, & noli magnificare virum peccatorem diuitem. * Magnus, & iudex, & potens est in honore: & non est maior illo, qui timet Deum. * Seruo sensato liberi seruiunt: * & vir prudens & disciplinatus non murmurabit correptus, & inscius non honorabitur. * Noli extollere te in faciendo opere tuo, & noli cunctari in tempore angustiarum. * Melior est qui operatur, & abundat in omnibus, quam qui gloriatur, & eget pane. * Fili in mansuetudine serua animam tuam, & da illi honorem secundum meritum suum. * Peccantem in animam suam quis iustificabit? & quis honorificabit exhonora-ntem animam suam? * Pauper gloriatur per disciplinam & timorem suum: & est homo qui honorificatur propter substantiam suam. * Qui autem gloriatur in paupertate, quanto magis in substantia? & qui gloriatur in substantia, paupertatem vereatur.

CAP. XI.

Gen. 41. 3. 4
Dan. 6. 2. 3
Ioan. 7. c. 18

Sapientia humiliati exaltabit caput illius, & in medio magnatorum confedere illum faciet. * Non laudes virum in specie sua, neque spernas hominem in visu suo. * brevis in volatilibus est apis, & initium dulcoris habet fructus illius. * In vestitu ne glorieris umquam, nec in die honoris tui extollaris: quoniam mirabilia opera Altissimi solius, & gloriosa, & absconsa, & inuisa opera illius. * Multi tyranni sederunt in throno, & insuspicabilis portauit diadema. * Multi potentes oppressi sunt valide, & gloriosi traditi sunt in manus alterorum. * Priusquam interroges, ne vituperes quemquam: & cum interrogaueris, corripe iuste. * Priusquam audias, ne respondeas verbum: & in medio sermonum ne adicias loqui. * De ea re, quæ te non molestat, ne ceteris: & in iudicio peccantium ne consistas. * Fili ne in multis sine actus tui: & si diues fueris, non eris immunis a delicto. si enim secutus fueris, non apprehendes: & non effugies, si præcurrearis. * Est homo laborans, & festinans, & dolens impius, & tanto magis non abundabit. * Est homo marcidus egens recuperatione, plus deficiens virtute, & abundans paupertate: & oculus Dei respexit illum in bono, & erexit eum ab humilitate ipsius, & exaltauit caput eius: & mirati sunt in illo multi, & honorauerunt Deum. * Bona & mala, vita & mors, paupertas & honestas a Deo sunt. * Sapientia & disciplina, & scientia legis apud Deum. Dilectio, & vix bonorum apud ipsum. * Error & tenebræ peccatoribus concreta sunt: qui autem exultant in malis, conuescunt in malo. * Datio Dei peruenit iustis, & profectus illius successus habebit in æternum. * Est qui locupletatur parce agendo, & hæc est pars mercedis illius: in eo quod dicit: Inueni requiem mihi, & nunc manducabo de bonis meis solus: & nescit quod tempus præteriet, & mors appropinquet, & relinquat omnia alijs, & morietur. * Stans in testamento tuo, & in illo colloquere, & in opere mandatorum tuorum veterasce. * Ne manseris in operibus pecca-

Act. 12. d. 21.
22

1. Reg. 45.
f. 28
Eith. 6. b. 7

Prou. 18. c. 13

1. Tim. 6. b. 9

Prou. 10. c. 23
Iob. 42. c. 10

Iob. 1. c. 21

Luc. 12. c. 19

torum. Confide autem in Deo, & mane in loco tuo. * Facile est enim in oculis Dei subito honestare pauperem. * Benedictio Dei in mercedem iusti festinat, & in hora veloci processus illius fructificat. * Ne dicas: Quid est mihi opus, & quæ erunt mihi ex hoc bona? * Ne dicas: Sufficiens mihi sum: & quid ex hoc pessimabor? * In die bonorum ne immemor sis malorum: & in die malorum ne immemor sis bonorum: quoniam, facile est coram Deo in die obitus retribuere unicuique secundum vias suas. * Malicia horæ obliuionem facit luxuriæ magnæ, & in fine hominis denudatio operum illius. * Ante mortem ne laudes hominem quemquam, quoniam in filijs suis agnoscitur vir. * Non omnem hominem inducas in domum tuam: multæ enim sunt insidiæ dolosi. * Sicut enim eructant præcordia fortentium, & sicut perdix inducitur in caueam, & ut caprea in laqueum: sic & cor superbiorum, & sicut prospector videns casum proximi sui. * Bona enim in mala conuertens insidiatur, & in electis imponet maculam. * A scintilla vna augetur ignis, & ab vno doloso augetur sanguis: homo vero peccator sanguini insidiatur. * Attende tibi a pestifero, fabricatur enim mala: ne forte inducat super te subsannationem in perpetuum. * Admitte ad te alienigenam, & subuertet te in turbine, & abalienabit te a tuis proprijs.

Inf. 11. d. 28

CAP. XII.

Si benefeceris, scito cui feceris, & erit gratia in bonis tuis multa. * Benefac iusto, & inuenies retributionem magnam: & si non ab ipso, certe a Domino. * Non est enim ei bene qui assiduus est in malis, & eleemosynas non danti: quoniam & Altissimus odio habet peccatores, & misertus est poenitentibus. * Da misericordiam, & ne suscipias peccatorem: & impijs & peccatoribus reddet vindictam, custodiens eos in diem vindictæ. * Da bono, & non receperis peccatorem. * Benefac humili, & non dederis impio: prohibe panes illi dari ne in ipso sis potentior te sit: nam duplicia mala inuenies in omnibus bonis, quæcumque feceris illi: quoniam & Altissimus odio habet

Gal. 6. b. 10

habet peccatores, & impijs reddet vindictam. * Non agnosceretur in bonis amicus, & non absconderetur in malis inimicus. * In bonis viri, inimici illius in tristitia: & in malicia illius, amicus agnitus est. * Non credas inimico tuo in æternum: sicut enim aramentum, æruginat nequitia illius: & si humiliatus vadat curuus, adijce animum tuum, & custodi te ab illo. * Non statuas illum penes te, nec sedeat ad dexteram tuam, ne forte conuersus in locum tuum, inquirat cathedram tuam: & in nouissimo agnoscas verba mea, & in sermonibus meis stimuleris. * Quis miserebitur incantatori a serpente percusso, & omnibus, qui appropiant bestiis? & sic qui comitatur cum viro iniquo, & obuolutus est in peccatis eius. * Vna hora tecum permanebit: si autem declinaueris, non supportabit. * In labijs suis indulcat inimicus, & in corde suo insidiatur vt subuertat te in foueam. * In oculis suis lacrymatur inimicus: & si inuenerit tempus, non satiabitur sanguine: & si incurrerint tibi mala, inuenies eum illic priorem. * In oculis suis lacrymatur inimicus, & quasi adiuuans suffodiet plantas tuas. * Caput suum mouebit, & plaudet manu, & multa susurrans commutabit vultum suum.

CAP. XIII.

Qui tetigerit picem, inquinabitur ab ea: & qui communicauerit superbo induet superbiam. * Ponderus super se tollet qui honestiori se comunicat. Et ditiori te ne socius fueris. * Quid communicabit cacabus ad ollam? quando enim se colliserint, confringetur. * Diues iniuste egit, & fremet: pauper autem laesus tacebit. * Si largitus fueris, assumet te: & si non habueris, derelinquet te. * Si habes, conuiuet tecum, & euacuabit te, & ipse non dolebit super te. * Si necessarius illi fueris, supplantabit te, & subridens spem dabit, narrans tibi bona, & dicet: Quid opus est tibi? * Et confundet te in cibis suis, donec te exinaniat bis, & ter: & in nouissimo deridebit te: & postea videns derelinquet te, & caput suum mouebit ad te. * Humiliare Deo, & expe-

sta manus eius. * Attende ne seductus in stultitiam humiliaris. * Noli esse humilis in sapientia tua, ne humiliatus in stultitiam seducaris. * Aduocatus a potentiore discede: ex hoc enim magis te aduocabit. * Ne improbus sis, ne impingaris: & ne longe sis ab eo, ne eas in obliuionem. * Ne retineas ex æquo loqui cum illo: nec credas multis verbis illius. ex multa enim loquela tentabit te, & subridens interrogabit te de absconditis tuis. * Immitis animus illius conferuabit verba tua: & non parcat de malicia, & de vinculis. * Caue tibi, & attende diligenter auditui tuo: quoniam cum subuersione tua ambulas. * Audiens vero illa quasi in somnis vide, & vigilabis. * Omni vita tua dilige Deum, & inuoca illum in salute tua. * Omne animal diligit simile sibi: sic & omnis homo proximum sibi. * Omnis caro ad similem sibi coniungetur, & omnis homo simili sui sociabitur. * Si communicabit lupus agno aliquando, sic peccator iusto. * Quæ communicatio sancto homini ad canem? aut quæ pars diuiti ad pauperem? Venatio leonis onager in eremo: sic & pauper diuitum, sunt pauperes. * Et sicut abominatio est superbo humilitas: sic & execratio diuitis pauper. * Diues commotus confirmatur ab amicis suis: humilis autem cum ceciderit expelletur & a notis. * Diuiti decepto multi recuperatores: locutus est superba, & iustificauerunt illum. * humilis deceptus est, insuper & arguitur: locutus est sensate, & non est datus ei locus. * Diues locutus est, & omnes tacuerunt, & verbum illius vsque ad nubes perducent. * Pauper locutus est, & dicunt: Quis est hic? & si offenderit, subuertent illum. * Bona est substantia, cui non est peccatum in conscientia: & nequissima paupertas in ore impij. * Cor hominis immutat faciem illius, siue in bona, siue in mala. * Vestigium cordis boni, & faciem bonam difficile inuenies, & cum labore.

CAP. XIII.

Beatus vir, qui non est lapsus verbo ex ore suo, & non est stimulatus in tristitia delicti. * Felix, qui non habuit animi sui tristitiam, & non excidit

a spe sua. * Viro cupido & tenaci sine
ratione est substantia, & homini liuido
ad quid animum? * Qui aceruat ex ani-
mo suo iniuste, alijs congregat, & in
bonis illius alius luxuriabitur. * Qui si-
bi nequam est, cui alij bonus erit? &
non iucundabitur in bonis suis. * Qui
sibi invidet, nihil est illo nequius, &
hæc redditio est malitiæ illius: * & si be-
ne feceris, ignoranter, & non volens fa-
cit: & in nouissimo manifestat malitiã
suam. * Nequam est oculus liuidi, &
auertens faciem suam, & despiciens
animam suam. * Infatiabilis oculus cu-
pidi in parte iniquitatis: non satiabitur
donec cõsumat arefaciens animam suã.
* Oculi malus ad mala: & non satiabi-
tur pane, sed indigens & in tristitia erit
super mensam suam. * Fili si habes, be-
nefac tecum, & Deo dignas oblationes
offer. * Memor esto quoniam mors nõ
tardat, & testamentum inferorum quia
demonstratum est tibi: testamentũ enim
huius mundi morte morietur. * Ante
mortem benefac amico tuo, & secundũ
vires tuas exporrigens da pauperi. * Nõ
defrauderis a die bono, & particula bo-
ni domi non te prætereat. * Nonne alijs
relinques dolores & labores tuos in di-
uisione fortis? * Da, & accipe, & iusti-
fica animam tuam. * Ante obitum tuũ
operare iustitiam: quoniã non est apud
inferos inuenire cibum. * Omnis caro
sicut fœnum veterascet, & sicut folium
fructificans in arbore viridi. * Alia ge-
nerantur, & alia deiciuntur: sic gene-
ratio carnis & sanguinis, alia finitur, &
alia nascitur. * Omne opus corrumpebile
in fine deficiet: & qui illud operatur,
ibit cum illo. * Et omne opus electum
iustificabitur: & qui operatur illud, ho-
norabitur in illo. * Beatus vir, qui in
sapientia morabitur, & qui in iustitia
sua meditabitur, & in sensu cogitabit
circumspectionem Dei. * Qui excogitat
vias illius in corde suo, & in abscondi-
tis suis intelligens, vadens post illam
quasi inuestigator, & in vijs illius con-
sistens: * qui respicit per fenestras illius,
& in ianuis illius audiens: * qui requie-
scit iuxta domum illius, & in parietibus
illius figens palum statuet casulam suã
ad manus illius, & requiescent in casu-
la illius bona per animum: * Statuet filios

suos sub tegmine illius, & sub ramis ei-
us morabitur. * protegetur sub tegmi-
ne illius a furore, & in gloria eius re-
quiescet.

CAP. XV.

Qui timet Deum, faciet bona: &
qui continens est iustitiæ, appre-
hendet illã, & obuiabit illi quasi ma-
ter honorificata, & quasi mulier a vir-
ginitate suscipiet illum. * Cibabit illum
pane vitæ & intellectus, & aqua sapien-
tiæ salutaris potabit illum: & firmabi-
tur in illo, & non flectetur: * & conti-
nebit illum, & non confundetur: &
exaltabit illum apud proximos suos,
& in medio Ecclesiæ aperiet os eius,
& adimplebit illum spiritu sapientiæ &
intellectus, & stola gloriæ vestiet illum.
* Iucunditatẽ & exultationem thesauri-
zabit super illũ, & nomine æterno he-
reditabit illum. * Homines stulti non
apprehendent illam, & homines sensa-
ti obuiabunt illi, homines stulti non
videbunt eam: longe enim abest a su-
perbia & dolo. * viri mendaces non
erunt illius memores: & viri veraces
inuenientur in illa, & successum habe-
bunt usque ad inspectionem Dei. * Non
est speciosa laus in ore peccatoris: quon-
iam a Deo profecta est sapientiã, sa-
pientiæ enim Dei altabit laus, & in ore
fidei abundabit, & dominator dabit eã
illi. * Non dixeris: Per Deũ abest: quia
enim odit ne feceris. * Non dicas: Ille
me implanauit: nõ enim necessarij sunt
ei homines impij. * Omne execramen-
tum erroris odit Dominus, & non erit
amabile timentibus eum. * Deus ab ini-
tio constituit hominem, & reliquit illũ
in manu consilij sui. * Adiecit mandata
& præcepta sua: * si volueris mandata
seruare, conseruabunt te, & in perse-
tuam fidem placitam facere. * Apposuit
tibi aquam & ignem: ad quod volueris,
porrige manum tuam. * Ante hominẽ
vita & mors, bonum & malum: quod
plauerit ei, dabitur illi: quoniã mul-
ta sapientiã Dei, & fortis in potentia
videns omnes sine intermissione. * O-
culi Domini ad timentes eum, & ipse
agnoscit omnẽ operam hominis. * Ne-
mini mandauit impie agere, & nemini
dedit

Sup. 4. a. 1
Tob. 4. b. 7
Luc. 16. b. 9

Isai. 40. b. 7
Iac. 1. b. 10
1. Pet. 1. d. 24

Eccl. 1. a. 2

Eccl. 1. a. 2

Ioan. 4. b. 10

1. Pet. 1. d. 24

Mat. 19. c. 17

Ier. 21. b. 7

Psal. 33. c. 10
Heb. 4. c. 10

dedit spatium peccandi : * non enim 22
concupiscit multitudinem filiorum in-
fidelium & inutilem.

CAP. XVI.

NE iucunderis in filiis impijs , si 1
multiplicentur : nec oblecteris su- A
per ipsos , si non est timor Dei in illis.

* Non credas vitæ illorum , & ne respe- 2
xeris in labores eorū . * Melior est enim 3
vnus timēs Deum , quā mille filij im-
pij . * Et vtile est mori sine filijs quā 4
relinquere filios impios . * Ab vno sen-
sato inhabitabitur patria , tribus impio-
rum deferetur . * Multa talia vidit ocu- 6
lus meus , & fortiora horum audiuit

auris mea . * In synagoga peccantium 7
exardebit ignis , & in gente incredibili
exardescet ira . * Nō exorauerunt pro 8
peccatis suis antiqui gigantes , qui de-
struēti sunt confidentes suæ virtuti : * &

non pepercit peregrinationi Loth , &
execratus est eos præ superbia verbi il-
lorum . * Non misertus est illis , gentem 10
totam perdens , & extollentē se in pec-

catis suis . * Et sicut sexcenta millia 11
B
peditem , qui congregati sunt in duri-
tia cordis sui : & si vnus fuisset ceruica-

tus , mirum si fuisset immunis . * miseri- 12
cordia enim & ira est cum illo . Potens
exoratio , & effundens iram : * secundum 13
misericordiam suam , sic correptio illius
hominem secundum opera sua iudicat .

* Non effugiet in rapina peccator , & nō 14
retardabit sufferentia misericordiam fa-
cientis . * Omnis misericordia faciet lo-

cum 15
C
vnicuique secundum meritū ope-
rum suorum , & secundum intellectum
peregrinationis ipsius . * Non dicas : A
Deo abscondar , & ex summo quis mei
memorabitur ? * In populo magno non

agnoscat : quæ est enim anima mea in 16
tam immensa creatura ? * Ecce cælum , 17
& cæli cælorum , abyssus , & vniversa 18
terra , & quæ in eis sunt , in conspectu
illius commouebuntur , * mōtes simul ,
& colles , & fundamenta terræ : cū con-
spexerit illa Deus , tremore concutien-
tur . * Et in omnibus his insensatum est
cor : & omne cor intelligitur ab illo : * &

vias illius quis intelligit , & procellam ,
quam nec oculus videbit hominis ? * Nā
plurima illius opera sunt in absconditis 22

sed opera iustitiæ eius quis enuntiabit ?
aut quis sustinebit ? Lōge enim est testa-
mentum a quibusdam , & interrogatio

23 omnium in consummatione est . * Qui
D minoratur corde , cogitat inania : & vir

24 imprudēs , & errans cogitat stulta . * Au-
di me fili , & discce disciplinam sensus ,
& in verbis meis attende in corde tuo ,

25 * & dicam in æquitate disciplinam , &
scrutabor enarrare sapientiā : & in ver-
bis meis attende in corde tuo , & dico

in æquitate spiritus virtutes , quas po-
suit Deus in opera sua ab initio , & in
26 veritate enuncio scientiam eius . * In iu-
dicio Dei opera eius ab initio , & ab

institutione ipsorum distinxit partes il-
lorum , & initia eorum in gentibus suis .

27 * Ornauit in æternum opera illorū , nec
esurierunt , nec laborauerunt , & nō de-
28 stiterūt ab operibus suis . * Vnusquisque
proximum sibi non angustiat vique ,

29 in æternum . * Non sis incredibilis ver-
bo illius . * Post hæc Deus in terram re-
spexit , & impleuit illam bonis suis .

31 * Anima omnis vitalis denunciavit an-
te faciem ipsius , & in ipsam iterum
reuersio illorum .

CAP. XVII.

DEus creauit de terra hominē , & se- 1
A cundum imaginem suam fecit illū .

2 * Et iterum cōuertit illum in ipsam , &
3 secundum se vestiuit illū virtute . * Nu-
merum dierum , & tempus dedit illi ,

& dedit illi potestatem eorum , quæ sunt
4 super terram . * Posuit timorem illius
super omnem carnem , & dominatus est

5 bestiarum & volatiliū . * Creauit ex 6
ipso adiutorium simile sibi : consilium ,
& linguā , & oculos , & aures , & cor de-
dit illis excogitandi : & disciplina intel-

6 lectus repleuit illos . * Creauit illis sciē-
tiā spiritus , sensu impleuit cor illorū , &
mala & bona ostēdit illis . * Posuit ocu-

lum suū super corda illorū ostēdere illis
7 magnalia operum suorum , * vt nomen
B sanctificationis collaudet : & gloriari in

mirabilibus illius , vt magnalia enarrēt
8 operum eius . * Addidit illis disciplinā ,
9 & legem vitæ hereditauit illos . * Testa-

mentum æternum constituit cum il-
10 lis , & iusticiam & iudicia sua ostendit
illis . * Et magnalia honoris eius vi-

dit oculus illorum , & honorem vocis
audie-

Gen. 1. d. 27

Gen. 2. h. 7
& 3. a. 1

audierunt aures illorum, & dixit illis :
Attendite ab omni iniquo . * Et manda-

uit illis vnique de proximo suo .
* Vix illorum coram ipso sunt semper ,
Rom. 13. a. 2 non sunt absconſe ab oculis ipsius . * In
vnamquamque gētem præpoſuit recto-
rem : * & pars Dei, Iſrael facta eſt mani-

ſeſta . * Et omnia opera illorum Velut
ſol in conſpectu Dei : & oculi eius ſine C
intermiſſione inſpiciētes in vijs eorum .
* Non ſunt absconſa teſtamenta per ini-

quitatem illorum , & omnes iniquitates
eorum in conſpectu Dei . * Eleemoſyna
viri quaſi ſignaculum cum ipſo , & gra-

tiam hominis quaſi pupillam conſerua-
bit : * & poſtea reſurget , & retribuet il-
lis retributionem , Vnicuique in caput
ipſorum , & conuertet in interiores par-

tes terræ . * Poenitentibus autem dedit
viam iuſtitie , & confirmauit deſiciētes
ſuſtinere , & deſtinauit illis ſortem veri-

tatis . * Conuertere ad Dominum , & re-
linque peccata tua : * precare ante faciē
Domini , & minue offendiſcula . * Reuer-

tere ad Dominum , & auertere ab iniu-
ſticia tua , & nimis odito execrationem :
* & cognoſce iuſtitias & iudicia Dei , &

ſta in ſorte propoſitionis , & orationis
altiffimi Dei . * In partes vade ſæculi ſan-
cti , * cum viuus & dantibus conſeſſionē
Deo . * Non demoreris in errore impio-

rum , ante mortem conſitere . A mor-
tuo quaſi nihil , perit conſeſſio . * Con-
ſiteberis viuens , viuus & ſanus conſite-

beris , & laudabis Deum , & gloriaberis
in miſerationibus illius . * Quam magna
miſericordia Domini , & propitiatio il-

lius conuertentibus ad ſe ! * Nec enim
omnia poſſunt eſſe in hominibus , quo-
niam non eſt immortalis filius hominis ,

& in vanitate malitiæ placuerūt . * Quid
lucidius ſole ? & hic deſicet . Aut quid
nequius quàm quod excogitauit caro &

ſanguis ? & hoc arguetur . * Virtutem
altitudinis cæli ipſe conſpicit : & omnes
homines terra & cinis .

C A P . X V I I I .

Gen. 1. 2. 1

Qui viuut in æternum , creauit om-
nia ſimul . Deus ſolus iuſtificabi-
tur , & manet inuictus rex in æter-
num . * Quis ſufficit enarrare opera il-
lius ? * Quis enim inueſtigabit magnalia

4 eius ? * Virtutem autem magnitudinis e-
ius quis enunciabit ? aut quis adijciat
5 enarrare miſericordiam eius ? * Non eſt
minuere , neque adijcere , nec eſt inue-

6 nire magnalia Dei . * Cum conſumma-
uerit homo , tunc incipiet : & cū quie-
7 uerit , aporiabitur . * Quid eſt homo , &

quæ eſt gratia illius ? & quid eſt bonū ,
8 aut quid nequā illius ? * Numerus die-
rum hominum vt multum centum an-

Psal. 139. c. 10

ni : quaſi gutta aquæ maris deputati ſūt :
& ſicut calculus arenæ , ſic exigui anni
9 in die xui . * Propter hoc patiens eſt
B Deus in illis , & effundit ſuper eos mi-

ſericordiam ſuam . * Vidit præſumptio-
nem cordis eorum quoniam mala eſt ,
& cognouit ſubuerſionem illorū quo-

11 niam nequā eſt . * Ideo adimpleuit pro-
pitiatiōem ſuam in illis , & oſtēdit eis
12 viam æquitatis . * Miſeratio hominis cir-
ca proximum ſuum : miſericordia autē

13 Dei ſuper omnem carnem . * Qui miſe-
ricordiam habet , docet , & erudit qua-
14 ſi paſtor gregem ſuum . * Miſeretur ex-

ciipientis doctrinam miſerationis , &
15 qui feſtinat in iudicijs eius . * Fili in bo-
nis non deſ querelam , & in omni dato

16 non deſ triſtitiā verbi mali . * Nonne
ardorem refrigerabit ros ? ſic & verbum
17 melius quàm datum . * Nonne ecce ver-

bum ſuper datum bonum ? ſed vtraque
18 cum homine iuſtificato . * Stultus acri-
C ter improperebit : & datus indiſciplina-

19 ti tabeſcere facit oculos . * Ante iudiciū
para iuſtitiam tibi , & antequam loqua-
20 riſ diſce . * Ante languorem adhibe me-

dicinam , * & ante iudicium interroga
teipſum , & in conſpectu Dei inuenies
21 propitiatiōem . * Ante languorem hu-

milias te , & in tempore infirmitatis oſtē-
22 de conuerſationem tuam . * Non impe-

diaris orare ſemper , & ne verearis vſque
ad mortem iuſtificari : quoniam merces
23 Dei manet in æternū . * Ante orationem
præpara animā tuam : & noli eſſe quaſi

24 homo qui tentat Deū . * Memento iræ
in die conſummationis , & tempus retri-

25 bucionis in conuerſatione faciei . * Me-
mento paupertatis in tēpore abundan-

tiæ , & neceſſitatū paupertatis in die di-
uitiarum . * A mane vſque ad vespēram im-
mutabitur tempus , & hæc omnia citra
27 in oculis Dei . * Homo ſapiens in om-
nibus metuet , & in diebus delictio-
rum

1. Cor. 11. d.

Luc. 18. a. 1

1. Theſ. 5. d. 17

Sup. 7. b. 11

Sup. 11. c. 27

rum attendet ab inertia. * Omnis astu-
 tus agnoscit sapientiam, & inuenienti
 eam dabit confessionem. * Sensati in
 verbis & ipsi sapienter egerunt: & intel-
 lexerunt veritatem & iustitiam, & im-
 pluerunt prouerbia & iudicia. * Post
 concupiscentias tuas non eas, & a volun-
 tate tua auertere. * Si præsles animæ
 tuæ concupiscentias eius, faciet te in
 gaudium inimicis tuis. * Ne oblecteris
 in turbis nec in modicis: assidua enim
 est commissio illorum. * Ne fueris me-
 diocris in contentione ex foenore, &
 est tibi nihil in sacco: eris enim inui-
 dus vitæ tuæ.

CAP. XIX.

O Perarius ebriosus non locupletabitur: & qui spernit modica, paula-
 tim decidet. * Vinum & mulieres apo-
 statate faciunt sapientes, & arguent sen-
 satos: * & qui se iungit fornicarijs, erit
 nequam: putredo & vermes hereditabunt
 illum, & extolletur in exemplum ma-
 ius, & tolletur de numero animæ eius.
 * Qui credit cito, leuis corde est, &
 minorabitur: & qui delinquit in animâ
 suam, insuper habebitur. * Qui gaudet
 iniquitate, denotabitur: & qui odit cor-
 reptionem, minuetur vita: & qui odit
 loquacitatem, extinguit malitiam. * Qui
 peccat in animam suam, poenitebit: &
 qui iucundatur in malicia, denotabitur.
 * Ne iteres verbum nequam & durum,
 & non minoraberis. * Amico & inimi-
 co noli narrare sensum tuum: & si est
 tibi delictum, noli denudare. * audiet
 enim te, & custodiet te, & quasi defen-
 dens peccatum odiet te, & sic aderit tibi
 semper. * Audisti verbum aduersus pro-
 ximum tuum? commoriatur in te, fidēs
 quoniam non te dirumpet. * A facie
 verbi parturit fatuus, tamquam gemitus
 partus infantis. * Sagitta infixâ femori
 carnis, sic verbū in corde stulti. * Cor-
 ripe amicum, ne forte non intellexerit,
 & dicat: Non feci: aut si fecerit, ne ite-
 rum addat facere. * Corripe proximi-
 um, ne forte non dixerit: & si dixerit,
 ne forte iteret. * Corripe amicum: saepe
 enim sic commissio. * Et non omni ver-
 bo credas. est qui labitur lingua, sed nō
 ex animo. * Quis est enim qui non

deliquerit in lingua sua? Corripe pro-
 ximum antequam comminoris. * Et da
 locum timori Altissimi: quia omnis sa-
 pientia timor Dei, & in illa timere
 Deum, & in omni sapientia dispositio
 legis. * Et non est sapientia nequitiae dis-
 ciplina: & non est cogitatus peccatorū
 prudentia. * Est nequitia, & in ipsa
 execratio: & est insipiens qui minuitur
 sapientia. * Melior est homo, qui mi-
 nuatur sapientia, & deficiens sensu in ti-
 more, quam qui abundat sensu, & trans-
 greditur legem Altissimi. * Est solertia
 certa, & ipsa iniqua. * Et est qui emit-
 tit verbum certum enarrans veritatem.
 Est qui nequiter humiliat se, & interio-
 ra eius plena sunt dolo: * & est qui se
 nimium submittit a multa humilitate:
 & est qui inclinat faciem suam, & fingit
 se non videre quod ignoratum est: * &
 si ab imbecillitate virium vetetur pec-
 care, si inuenerit tempus malefaciendi,
 malefaciet. * Ex visu cognoscitur vir,
 & ab occurso faciei cognoscitur sensa-
 tus. * Amictus corporis, & risus den-
 tium, & ingressus hominis enunciant de
 illo. * Est correptio mendax in ira
 contumeliosi: & est iudicium, quod non
 probatur esse bonum: & est tacens, &
 ipse est prudens.

CAP. XX.

Quam bonum est arguere, quam ira-
 sci, & consistentem in oratione non
 prohibere! * Concupiscētia spa-
 donis deuirginabit iuenculam: * sic qui
 facit per vim iudiciū iniquum. * Quam
 bonum est correptum manifestare po-
 nitentiam! sic enim effugies voluntariū
 peccatum. * Est tacens, qui inuenitur
 sapiens: & est odibilis, qui procax est
 ad loquendum. * Est tacens non habēs
 sensum loquelæ: & est tacens sciens tem-
 pus aptum. * Homo sapiens tacebit vs-
 que ad tempus: lasciuus autem, & im-
 prudens non seruabunt tempus. * Qui
 multis vitur verbis, lædet animā suam:
 & qui potestatem sibi sumit iniuste, odie-
 tur. * Est processio in malis viro indi-
 sciplinato; & est inuentio in detrimen-
 tum. * Est datum, quod non est vtile:
 & est datum, cuius retributio duplex.
 * Est propter gloriam minoratio: & est
 qui

qui ab humilitate leuiabit caput. * Est
 qui multa redimat modico pretio, &
 restituens ea in septuplum. * Sapiens in
 verbis seipsum amabilem facit: gratia
 autem fatuorum effunditur. * Datus
 insipientis non erit utilis tibi: oculi enim
 illius septemplices sunt. * exigua dabit,
 & multa improperebit: & apertio oris
 illius inflammatio est. * Hodie foenera-
 tur quis, & cras expetit: odibilis est ho-
 mo huiusmodi. * Fatuo non erit ami-
 cus, & non erit gratia bonis illius. * qui
 enim edunt panem illius: falsa linguarum
 sunt. Quoties, & quanti irridebunt eum?
 * Neque enim quod habendum erat, di-
 recto sensu distribuit: similiter & quod
 non erat habendum. * Lapsus falsa lin-
 guarum, quasi qui in pavimento cadens: sic
 casus malorum festinanter veniet. * Ho-
 mo acharis quasi fabula vana, in ore in-
 disciplinatorum assidua erit. * Ex ore
 fatui reprobabitur parabola: non enim
 dicit illam in tempore suo. * Est qui
 vetatur peccare propter inopiam, & in requie
 sua stimulabitur. * Est qui perdet ani-
 mam suam propter confusionem, & ab impru-
 denti persona perdet eam: personarum au-
 tem acceptione perdet se. * Est qui
 propter confusionem promittit amico, & lu-
 cratus est cum inimicis gratis. * Op-
 probrium nequam in homine mendaci-
 um, & in ore indisciplinatorum assi-
 due erit. * Potior fur quam assiduitas
 viri mendacis. perditionem autem, am-
 bo hereditabunt. * Mores hominum men-
 dacium sine honore: & confusio illorum
 cum ipsis sine intermissione. * Sapiens
 in verbis producet seipsum, & homo
 prudens placebit magnatis. * Qui ope-
 ratur terram suam, inalebit aceruum
 frugum: & qui operatur iustitiam, ipse
 exaltabitur: qui vero placet magnatis,
 effugiet iniquitatem. * Xenia & dona
 excruciant oculos iudicum, & quasi mu-
 tus in ore auertit correptiones eorum.
 * Sapientia absconsa & thesaurus inui-
 sus: quare utilitas in vtriusque? * Melior
 est qui celat insipientiam suam, quam
 homo qui abscondit sapientiam suam.

CAP. XXI.

Fili peccasti? non adicias iterum: sed
 & de pristinis deprecare ut tibi di-

mittantur. * Quasi a facie colubri fuge
 peccata: & si accesseris ad illa, suscipiet
 te. * Dentes leonis, dentes eius, inter-
 ficientes animas hominum. * Quasi rom-
 phæa bis acuta omnis iniquitas, plagæ
 illius non est sanitas. * Obiurgatio &
 iniuriarum annullabunt substantiam: & do-
 mus quæ nimis locuples est, annullabi-
 tur superbia: sic substantia superbi era-
 dicabitur. * Deprecatio pauperis ex ore
 usque ad aures eius perueniet, & iudi-
 cium festinatio adueniet illi. * Qui odit
 correptionem, vestigium est peccatoris:
 & qui timet Deum, conuertetur ad cor
 suum. * Notus a longe potens lingua
 audaci: & sensatus scit labi se ab ipso.
 * Qui ædificat domum suam impendijs
 alienis, quasi qui colligit lapides suos in
 hyeme. * Stuppa collecta synagoga
 peccantium, & consummatio illorum
 flamma ignis. * Via peccantium com-
 planata lapidibus, & in fine illorum in-
 feri, & tenebræ, & poenæ. * Qui custo-
 dit iustitiam, continebit sensum eius.
 * Consummatio timoris Dei, sapientia
 & sensus. * Non eruditur qui non est
 sapiens in bono. * Est autem sapientia,
 quæ abundat in malo: & non est sensus
 ubi est amaritudo. * Scientia sapientis
 tamquam inundatio abundabit, & con-
 silium illius sicut fons vitæ permanet.
 * Cor fatui quasi vas confractum, & om-
 nem sapientiam non tenebit. * Verbum
 sapiens quodcumque audierit sciens lau-
 dabit, & ad se adiciet: audiuit luxurio-
 sus, & displicebit illi, & proijciat illud
 post dorsum suum. * Narratio fatui
 quasi sarcina in via. nam in labijs sen-
 sati inuenietur gratia. * Os prudentis
 queritur in ecclesia, & verba illius co-
 gitabunt in cordibus suis. * Tamquam
 domus exterminata, sic fatuo sapientia:
 & scientia insensati inenarrabilia verba.
 * Compedes in pedibus, stulto doctrina,
 & quasi vincula manuum super manum
 dextram. * Fatuus in risu exultat vocem
 suam: vir autem sapiens vix tacite ride-
 bit. * Ornamentum aureum prudenti
 doctrina, & quasi brachiale in brachio
 dextro. * Pes fatui facilis in domum
 proximi: & homo peritus confunderetur
 a persona potentis. * Stultus a fenestra
 respiciet in domum: vir autem eruditus
 foris stabit. * Stulticia hominis auscul-
 tare

Exo. 21. 2. 3
 Deut. 16. d. 19
 Job. 41. c. 11

irare per ostium : & prudens grauabitur contumelia. * Labia imprudentium stulta 21 narrabunt : verba autem prudentium statera ponderabuntur . * In ore fatuorum 22 cor illorum : & in corde sapientium os illorum . * Dum maledicit impius diabolum , maledicit ipse animam suam . 30 * Sufurro coinquinabit animam suam , 31 & in omnibus odietur : & qui cum eo manserit , odiosus erit : tacitus & sensatus honorabitur .

CAP. XXII.

IN lapide luteo lapidatus est piger , 1 & omnes loquentur super aspernationem illius . * De stercore bouum lapidatus est piger : & omnis , qui tetigerit eum , excutiet manus . * Confusio patris est de filio indisciplinato : filia autem in deminoratione fiet . * Filia prudens hereditas viro suo . nam quæ confundit , in contumeliam fit genitoris . 4 * Patrem & virum confundit audax , & ab impijs non minorabitur : ab vtrisque autem inhonorabitur . * Musica in luctu importuna narratio : flagella & doctrina in omni tempore sapientia . * Qui docet fatuum , quasi qui conglutinat testâ . 7 * Qui narrat verbum non audienti , quasi qui excitat dormientem de graui somno . * Cum dormiente loquitur qui enarrat stulto sapientiam : & in fine narrationis dicit : Quis est hic ? * "Supra mortuum plora , defecit enim lux eius : & supra fatuum plora , defecit enim sensus . 10 * Modicum plora supra mortuum , quoniam 11 niam requieuit . * Nequissimi enim nequissima vita super mortem fatui . * "Luctus 12 mortui septem dies : fatui autem & impij omnes dies vitæ illorum . * Cum 14 stulto ne multum loquaris , & cum insensato ne abieris . * Serua te ab illo , vt 15 non molestiam habeas , & non coinquinaberis peccato illius . * Desiste ab illo , & inuenies requiem , & non acediaberis in stulticia illius . * Super plumbum 17 quid grauabitur ? & quod illi aliud nomen quàm fatuus ? * "Arenam , & salem , 18 & massam ferri facilius est ferre quàm hominem imprudentem , & fatuum , & impium . * Loramentum lignum colligatum in fundamento ædificij non dissoluetur : sic & cor confirmatum in co-

20 gitatione consilij . * Cogitatus sensatus in omni tempore , metu non deprauabitur . 21 * Sicut pali in excelsis , & cæmenta sine impensa posita contra faciem venti non 22 permanebunt : sic & cor timidum in cogitatione stulti contra impetum timoris non resistet . * Sicut cor trepidum in cogitatione fatui , omni tempore non metuet , sic & qui in præceptis Dei permanet semper . * Pungens oculum deducit lacrymas : & qui pungit cor , profert sensum . * Mittes lapidem in volatilia , deiciet illa : sic & qui conuitiatur amico , 24 dissoluit amicitiam . * Ad amicum etsi produxeris gladium , non desperes : est enim regressus . Ad amicum * si aperueris os triste , non timeas . est enim concordatio : excepto conuicio , & improperio , & superbia , & mysterij reuelatione , & plaga dolosa : in his omnibus 28 effugiet amicus . * Fidem posside cum amico in paupertate illius , vt & in bonis illius lateris . * In tempore tribulationis illius permane illi fidelis , vt & in hereditate illius coheres sis . * Ante ignem camini vapor , & fumus ignis inaltatur : sic & ante sanguinem maledicta , & contumelia , & minæ . * Amicum salutare non confundat , a facie illius non me abscondam : & si mala mihi euenerint per illum , sustinebo . * Omnis qui audierit , 33 cauebit se ab eo . * "Quis dabit ori meo custodiam , & super labia mea signaculum certum , vt non cadam ab ipsis , & lingua mea perdat me ?

17 sal. 140. 4.

CAP. XXIII.

Domine pater , & dominator vitæ meæ ne derelinquas me in consilio eorum : nec finas me cadere in illis . 2 * Quis superponet in cogitatu meo flagella , & in corde meo doctrinam sapientia , vt ignorantibus eorum non parcant mihi , & non appareant delicta eorum , 3 * & ne adincrescant ignorantia meæ , & multiplicentur delicta mea , & peccata mea abundent , & incidam in conspectu aduersariorum meorum , & gaudeat super me inimicus meus ? * Domine pater , & Deus vitæ meæ , ne derelinquas me in cogitatu illorum . * Extollentiam oculorum meorum ne dederis mihi , & omne desiderium auerte a me . 5

* Aufer

1 sal. 140. 4.

17 sal. 140. 4.

17 sal. 140. 4.

* Aufer a me ventris concupiscentias, & concubitus concupiscentie ne apprehendant me, & animæ irruerent & infringerent ne tradas me. * Doctrinam oris audite filij: & qui custodierit illam, non periet labijs, nec scandalizabitur in operibus nequissimis. * In vanitate sua apprehenditur peccator, & superbus & maledicus scandalizabitur in illis. * Iurationi non assuescat os tuum, multi enim calui in illa. * Nominatio vero Dei non sit assidua in ore tuo, & nominibus Sanctorum non admiscearis: quoniam non eris immunis ab eis. * Sicut enim seruus interrogatus assidue, a liuore non minuitur: sic omnis iurans, & nominans, in toto a peccato non purgabitur. * Vir multum iurans implebitur iniquitate, & non discedet a domo illius plaga. * Et si frustraerit, delictum illius super ipsum erit: & si dissimulauerit, delinquit dupliciter: * & si in vacuum iurauerit, non iustificabitur: replebitur enim retributione domus illius. * Est & alia loquela contraria morti, non inueniatur in hereditate Iacob. * Etenim a misericordibus omnia hæc auferentur, & in delictis non volutabuntur. * Indisciplinatus loquelæ non assuescat os tuum: est enim in illa verbum peccati. * Memento patris & matris tuæ, in medio enim magnatorum consistis: * ne forte obliuiscatur te Deus in conspectu illorum, & assiduitas tua infatuatus, impropriū patiaris, & maluisses non nasci, & diem natiuitatis tuæ maledicas. * Homo assuetus in verbis improprij, in omnibus diebus suis non erudietur. * Duo genera abundant in peccatis, & tertium adducit iram, & perditionem. * Anima calida quasi ignis ardens non extinguetur donec aliquid glutiat: * & homo nequam in ore carnis suæ non desinet donec incendat ignem. * Homini fornicario omnis panis dulcis, non fatigabitur transgrediens vsque ad finem. * Omnis homo qui transgreditur lectū suum, contemnens in animam suam, & dicens: Quis me videt? * tenebræ circumdant me, & parietes cooperiunt me, & nemo circumspicit me: quem vereor? delictorum meorum non memorabitur Altissimus. * Et non intelligit quoniam omnia videt oculus illius, quoniam expellit

a se timorem Dei huiusmodi hominis timor, & oculi hominum timentes illum: * & non cognouit quoniam oculi Domini multo plus lucidiores sunt super solem, circumspectantes omnes vias hominum, & profundum abyssi, & hominum corda intuentes in absconditis partes. * Domino enim Deo antequam D crearētur, omnia sunt agnita: sic & post perfectum respicit omnia. * Hic in plateis ciuitatis vindicabitur, & quasi pulus equinus fugabitur: & ubi non sperauit, apprehenderetur. * Et erit dedecus omnibus, eo quod non intellexerit timorem Domini. * Sic & mulier omnis relinquens virum suum, & statuens hereditatē ex alieno matrimonio: * primo enim in lege Altissimi incredibilis fuit: secundo in virum suum deliquit: tertio in adulterio fornicata est, & ex alio viro filios statuit sibi. * Hæc in ecclesiam adducetur, & in filios eius respicietur. * Non tradent filij eius radices, & rami eius non dabunt fructum. * derelinquet in maledictum memoriam eius, & dedecus illius non delebitur. * Et agnoscent qui derelicti sunt, quoniam nihil melius est quam timor Dei: & nihil dulcius, quam respicere in mandatis Domini. * Gloria magna est sequi Dominum: longitudo enim dierum assumetur ab eo.

Leu. 20. b. 10
Deut. 21. c. 12

C A P. XXIIII.

Sapientia laudabit animam suam, & in Deo honorabitur, & in medio populi sui gloriabitur, * & in ecclesijs Altissimi aperiet os suum, & in conspectu virtutis illius gloriabitur, * & in medio populi sui exaltabitur, & in plenitudine sancta admirabitur, * & in multitudine electorum habebit laudem, & inter benedictos benedicetur, dicens: * Ego ex ore Altissimi prodiui primogenita, ante omnem creaturam: * Ego feci in celis vt oriretur lumen indeficiens, & sicut nebula texi omnem terram: * Ego in altissimis habitauī, & thronus meus in columna nubis. * Gyrum cæli circuiui sola, & profundum abyssi penetraui, in fluctibus maris ambulauī, * & in omni terra steti: & in omni populo, & in omni gente primatū habui: * & omnium

Exo. 20. b. 7
Mat. 5. d. 31

1. Reg. 16. b. 7

1. Sa. 29. c. 15

nium excellentium & humilium corda
virtute calcaui: & in his omnibus requiē
quasiui, & in hereditate Domini morabor. * Tunc pręcepit, & dixit mihi
Creator omnium: & qui creauit me,
requieuit in tabernaculo meo, * & dixit mihi: In Iacob inhabita, & in Israel
hereditare, & in electis meis mitte radices. * Ab initio, & ante secula creata
sum, & vsque ad futurū seculum non
desinam, & in habitatione sancta corā
ipso ministraui. * Et sic in Sion firmata
sum, & in ciuitate sanctificata similiter
requieui, & in Ierusalem potestas mea.
* Et radicaui in populo honorificato, &
in parte Dei mei hereditas illius, &
in plenitudine sanctorum detentio mea.
* Quasi cedrus exaltata sum in Libano,
& quasi cypressus in mōte Sion: * quasi
palma exaltata sum in Cades, & quasi
plantatio rosę in Iericho: * Quasi oli
uā speciosa in campis, & quasi platanus
exaltata sum iuxta aquā in plateis. * Si
cut cinnamomum, & balsamum aro
matizans odorem dedi: quasi myrrha
electa dedi suauitatem odoris: * & quasi
storax, & galbanus, & vngula, & gut
ta, & quasi Libanus non incisus vapora
ui habitationem meam, & quasi balsa
mum non mistum odor meus. * Ego
quasi terebinthus extendi ramos meos,
& rami mei honoris & gratię. * Ego
quasi vitis fructificaui suauitatem odo
ris: & flores mei fructus honoris & hon
estatis. * Ego mater pulchrę dilectio
nis, & timoris, & agnitionis, & sanctę
spei. * In me gratia omnis vię & veri
tatis, in me omnis spes vię & virtutis.
* Transite ad me omnes qui concupisci
tis me, & a generationibus meis imple
mini: * Spiritus enim meus super mel
dulcis, & hereditas mea super mel &
suum: * Memoria mea in generatio
nes seculorum. * Qui edūt me, adhuc
esurient: & qui bibunt me, adhuc si
tient. * Qui audit me, non confunde
tur: & qui operantur in me, non pec
cabunt. * Qui elucidant me, vitā æter
nam habebunt. * Hęc omnia liber vi
tę, & testamentum Altissimi, & agni
tio veritatis. * Legem mandauit Moy
ses in pręceptis iusticiarum, & heredi
tatem domui Iacob, & Israel promif
siones. * Posuit Dauid puero suo exci

tare regem ex ipso fortissimum, & in
throno honoris sedentem in sempiter
num. * Qui implet quasi Phison sa
pientiam, & sicut Tigris in diebus no
uorum. * Qui adimplet quasi Euphra
tes sensum: * qui multiplicat quasi Tor
danis in tempore messis. * Qui mittit
disciplinam sicut lucē, & assistens quasi
Gehon in die vindemiar. * Qui perficit
primus scire ipsam, & infirmior non
inuestigabit eam. * A mari enim abun
dauit cogitatio eius, & consilium illius
ab abyssu magna. * Ego sapientia effu
di flumina. * Ego quasi trames aquę
immensę de fluuiio, ego quasi fluuij
dyorix, & sicut aqueductus exiui de
paradiso. * dixi: Rigabo hortum meū
plantationum, & inebriabo prati mei
fructum. * Et ecce factus est mihi tra
mes abundans, & fluuius meus appro
pinquauit ad mare: * quoniam doctrinā
quasi antelucanum illumino omnibus,
& enarabo illam vsque ad longinquū.
* Penetrabo omnes inferiores partes
terrę, & inspiciam omnes dormientes,
& illuminabo omnes sperantes in Do
mino. * Adhuc doctrinā quasi prophe
tiam effundam, & relinqū illam quę
rentibus sapientiam, & non desinam in
progenies illorum vsque in æuum san
ctum. * Videte quoniam non soli mi
hi laboraui, sed omnibus exquirentibus
veritatem.

C A P. XXV.

IN tribus placitum est spiritui meo,
quę sunt probata coram Deo, & ho
minibus: * Cōcordia fratrum, & amor
proximorum, & vir & mulier bene fi
bi consentientes. * Tres species odiuit
anima mea, & aggrauor valde animę
illorum: * Pauperem superbum: diui
tem mendacem: senem fatuum & in
sensatum. * Quę in iuuentute tua non
congregasti, quomodo in senectute tua
inuenies? * Quām speciosum caniciei
iudiciū, & presbyteris cognoscere con
siliū! * Quām speciosa veteranis sa
pientia, & gloriosus intellectus, & con
siliū! * Corona senum multa peritia,
& gloria illorum timor Dei. * Nouem
insuspicabilia cordis magnificaui, &
decimum dicam in lingua hominibus:
* Homo,

eatum, Deus parauit eum ad romphaā.

* Dux species difficiles & periculosæ mihi apparuerunt, difficile exiit negotians a negligentia: & non iustificabitur caupo a peccatis laborum.

CAP. XXVII.

Propter inopiam, multi deliquerunt: & qui quærit locupletari, auertit oculum suum. * Sicut in medio compaginis lapidum palus figitur, sic & inter medium venditionis & emptio- nis angustia bitur peccatum. * Contre- tur cum delinquente delictum. * Si nō in timore Domini tenueris te instanter, cito subuertetur domus tua. * Sicut in percussura cribri remanebit puluis, sic aporia hominis in cogitatu illius.

* Vasa figuli probat fornax, & homines iustos tentatio tribulationis. * Sicut rusticatio de ligno ostendit fructum illius, sic verbum ex cogitatu cordis hominis. * Ante sermonem non laudes virum: hæc enim tēatio est hominum.

* Si sequaris iustitiam, apprehendes illam: & indues quasi poderem honoris, & inhabitabis cum ea, & proteget te in sempiternum, & in die agnitionis inuenies firmamentum. * Volatilia ad sibi similia conueniunt: & veritas ad eos, qui operantur illam, reuertetur. * Leo

venationi insidiatur semper: sic peccata operantibus iniquitates. * Homo sanctus in sapientia manet sicut sol: nam stultus sicut luna mutatur. * In medio insensatorum serua verbum temporis: in medio autem cogitantium asfiduus esto. * Narratio peccantium odiosa, & risus illorum in delicijs peccati. * Loquela multum iurans, horripilationem capiti statuet: & irreuerentia ipsius obturatio aurium. * Effusio sanguinis in rixa superborum: & maledictio illorum auditus grauis.

* Qui denudat arcana amici, fidem perdit, & non inueniet amicum ad auxilium suum. * Dilige proximum, & coniungere fide cum illo. * Quod si denudaueris absconsa illius, non persequeris post eum. * Sicut enim homo, qui perdit amicum suum, sic & qui perdit amicitiam proximi sui. * Et si-

cut qui dimittit anem de manu sua, sic dereliquisti proximum tuum, & non eum capies. * non illum sequaris, quoniam longe abest: effugit enim quasi caprea de laqueo: quoniam vulnerata est anima eius. * ultra eum non poteris colligare: & maledicti est concordatio: * denudare autem amici mystēria, desperatio est animæ infelicis. * Annuens oculo fabricat iniqua, & nemo eum abiciet: * in conspectu oculorum tuorum condulcabit os suum, & super sermones tuos admirabitur: nouissime autem peruerteret os suum, & in verbis tuis dabit scandalum. * Multi odiui, & non corquai ei, & Dominus odierit illum. * Qui in altum mittit lapidem, super caput eius cadet: & plaga dolosa dolosi diuidet vulnera. * Et qui foueam fodit, incidet in eam: & qui statuit lapidem proximo, offendet in eo: & qui laqueum alij ponit, peribit in illo. * Facienti nequissimum consilium, super ipsum deuoluetur, & non agnoscerit vnde adueniat illi. * Illusio, & improprium superborum, & vindicta sicut leo insidiabitur illi. * Laqueo peribunt qui oblectantur casu iustorum: dolor autem cōsumet illos antequam moriantur. * Ira & furor, vtraque execrabilia sunt, & vir peccator continens erit illorum.

CAP. XXVIII.

Qui vindicari vult, a Domino inueniet vindictam, & peccata illius seruans seruabit. * Relinque proximo tuo nocenti te: & tunc deprecanti tibi peccata soluentur. * Homo homini reſeruat iram, & a Deo quærit medelam. * In hominem similem sibi non habet misericordiam, & de peccatis suis deprecatur. * Ipse cum caro sit, reſeruat iram, & propitiationem petit a Deo: quis exorabit pro delictis illius? * Memento nouissimorum, & desine inimicari: * tabitudo enim & mors imminet in mandatis eius. * Memorare timorem Dei, & non irascaris proximo. * Memorare testamentum Altissimi, & despice ignorantiam proximi. * Abstine te a lite, & minues peccata: * homo enim

Deu. 32. e. 35
Matth. 6. d. 14
Marc. 11. c. 25
Rom. 12. d. 19

iracundus incendit litem, & vir peccator turbabit amicos, & in medio pacem habentium immittet inimicitiam.

* Secundum ligna, silue sic ignis exardescit: & secundum virtutem hominis, sic iracundia illius erit, & secundum substantiam suam exaltabit iram suam.

* Certamen festinatum incendit ignem: & lis festinans effundit sanguinem: & lingua testificans adducit mortem. * Si sufflaueris in scintilla, quasi ignis exardabit: & si expueris super illam, extinguetur: & utraque ex ore proficiuntur.

* Susurro & bilinguis maledictus: multos enim turbabit pacem habentes. * Lingua tertia multos commouit, & dispersit illos de gente in gentem. * Ciuitates muratas diuitum destruxit, & domos magnatorum effodit. * Virtutes populorum concidit, & gentes fortes dissoluit. * Lingua tertia mulieres viratas eiecit, & priuauit illas laboribus suis.

* qui respicit illam, non habebit requiem, nec habebit amicum, in quo requiescat. * Flagelli plaga liuorem facit: plaga autem lingue comminuet os. * Multi ceciderunt in ore gladii, sed non sic quasi qui interierunt per linguam suam. * Beatus qui reclusus est a lingua nequam, qui in iracundiam illius non transiit, & qui non attraxit iugum illius, & in vinculis eius non est ligatus: iugum enim illius, iugum ferreum est: & vinculum illius, vinculum zreum est. * Mors illius, mors nequissima: & utilis potius infernus quam illa. * Perseuerantia illius non permanebit, sed obtinebit vias iniustorum: & in flamma sua non comburet iustos.

* Qui relinquunt Deum, incident in illam, & exardabit in illis, & non extinguetur, & immittetur in illos quasi leo, & quasi pardus laceret illos. * Sepi aures tuas spinis, linguam nequam non li audire, & ori tuo facito ostia, & feras. * Aurum tuum & argentum tuum confusa, & verbis tuis facito stateram, & frenos ori tuo rectos: & attende ne forte labaris in lingua, & cadas in conspectu inimicorum insidiantium tibi, & sit casus tuus insanabilis in mortem.

CAP. XXIX.

Qui facit misericordiam, foeneratur proximo suo: & qui praualeat manu, mandata seruat. * Foenerare proximo tuo in tempore necessitatis illius, & iterum redde proximo in tempore suo. * Confirma verbum, & fideliter age cum illo: & in omni tempore inuenies quod tibi necessarium est.

* Multi quasi inuentionem aestimauerunt foenus, & prastiterunt molestiam his, qui se adiuuerunt. * Donec accipiant, osculantur manus dantis, & in promissionibus humiliant vocem suam: & in tempore redditionis postulabit tempus, & loquetur verba tardij & murmuratio-

num, & tempus causabitur: si autem potuerit reddere, aduersabitur, solidi vix reddet dimidium, & computabit illud quasi inuentionem: si autem fraudabit illum pecunia sua, & possidebit illum inimicum gratis: & conuitia & maledicta reddet illi, & pro honore & beneficio reddet illi contumeliā. * Multi non causa nequitie non foenerati sunt, sed fraudari gratis timuerunt. * Verumtamen super humilem animo fortior esto, & pro elemosyna non trahas illum.

* Propter mandatum assume pauperem: & propter inopiam eius ne dimittas eum vacuum. * Perde pecuniam propter fratrem & amicum tuum: & non abscondas illam sub lapide in perditionem.

* "Pone thesaurum tuum in preceptis Altissimi, & proderit tibi magis quam aurum. * "Conclude elemosynam in corde pauperis, & hæc pro te exorabit ab omni malo. * Super scutum potentis, & super lanceam aduersus inimicum tuum pugnabit. * Vir bonus fidem facit pro proximo suo: & qui perdiderit confusionem, derelinquet sibi. * Gratiam fideiussoris ne obliuiscaris: dedit enim pro te animam suam. * Repromissorem fugit peccator & immundus. * Bona repromissoris sibi ascribit peccator: & ingratus sensu derelinquet liberantem se.

* Vir repromittit de proximo suo: & cum perdiderit reuerentiam, derelinquetur ab eo. * Repromissio nequissima multos perdidit dirigentes, & commouit illos quasi fluctus maris. * Viros potentes

Tob. 4. b. 10

Sup. 17. c. 10

rentes gyrans migrare fecit, & vagati sunt in gentibus alienis. * Peccator transgrediens mandatum Domini, incidet in promissionem nequam: & qui conatur multa agere, incidet in iudicium. * Recupera proximum secundum virtutem tuā, & attende tibi ne incidas. * Initium vitæ hominis aqua & panis, & vestimentum, & domus protegens turpitudinē. * Melior est victus pauperis sub tegmine asserum, quàm epulæ splendide peregre sine domicilio. * Minimum pro magno placeat tibi, & improprium peregrinationis non audies. * Vita nequæ hospitandi de domo in domum: & ubi hospitabitur, non fiducialiter aget, nec aperiet os. * Hospitabitur, & pascet, & potabit ingratos, & ad hæc amara audiet. * Transi hospes, & orna mensam: & quæ in manu habes, ciba ceteros. * Exi a facie honoris amicorum meorum: necessitudine domus meæ hospitio mihi factus est frater. * Grauius hæc homini habenti sensum: Correptio domus, & improprium sceneratoris.

CAP. XXX.

Pro. 19. d. 24
K 23. b. 18

Deut. 6. a. 7

Qui diligit filium suum, assidue illi flagella, ut lætetur in nouissimo suo, & non palpet proximorum ostia. * Qui docet filium suum, laudabitur in illo, & in medio domesticorum in illo gloriabitur. * Qui docet filium suum, in zelum mittit inimicum, & in medio amicorum gloriabitur in illo. * Mortuus est pater eius, & quasi non est mortuus: similem enim reliquit sibi post se. * In vita sua vidit, & lætatus est in illo: in obitu suo non est contristatus, nec confusus est corā inimicis. * Reliquit enim defensorem domus contra inimicos, & amicis reddentem gratiam. * Pro animabus filiorum colligabit vulnera sua, & super omnem vocem turbabuntur viscera eius. * Equus indomitus euadit durus, & filius remissus euadet præceptis. * Læta filium, & pauentem te faciet: lude cum eo, & contristabit te. * Non corrides illi: ne doleas, & in nouissimo obstupescant dentes tui. * Non des illi potestatem in iuuentute, & ne despicias cogitatus illius. * Curua ceruicem eius in iuuentute, & tunde latera eius

Sup. 7. e. 25

dum infans est, ne forte induret, & non credat tibi, & erit tibi dolor animæ. * Doce filium tuum, & operare in illo, ne in turpitudinem illius offendas. * Melior est pauper sanus, & fortis viribus, quàm diues imbecillis & flagellatus malicia. * Salus animæ in sanctitate iustitiæ. * Melior est omni auro & argēto: & corpus validum quàm census immensus. * Non est census super censum salutis corporis: & non est oblectamentum super cordis gaudium. * Melior est mors quàm vita amara: & requies æterna, quàm languor perseverans. * Bona abscondita in ore clauso, quasi appositiones epularum circumpositæ sepulchro. * Quid proderit libatio idolo? nec enim manducabit, nec odorabit: sic qui effugatur a Domino, portans mercedes iniquitatis: videns oculis, & ingemiscens, sicut spado complexens virginē, & suspirans. * Tristitiam non des animæ tuæ, & non affligas temetipsum in consilio tuo. * Iucunditas cordis hæc est vita hominis, & thesaurus sine defensione sanctitatis: & exultatio viri est longauitas. * Miserere animæ tuæ placens Deo, & contine: congrega cor tuum in sanctitate eius, & tristitiam longe repelle a te. * Multos enim occidit tristitia, & non est utilitas in illa. * Zelus & iracundia minuunt dies, & ante tempus senectam adducet cogitatus. * Splendidum cor, & bonum in epulis est: epulæ enim illius diligenter fiunt.

Dan. 14. a. 6

Pro. 11. d. 15
& 15. b. 11. &
17. d. 23

1. Cor. 7. c. 10

CAP. XXXI.

Vigilia honestatis tabefaciet carnes, & cogitatus illius auferet somnū. * Cogitatus præscientiæ auertit sensum, & infirmitas grauis sobriam facit animam. * Laborauit diues in congregatione substantiæ, & in requie sua replebitur bonis suis. * Laborauit pauper in diminutione victus, & in fine inops fit. * Qui aurum diligit, non iustificabitur: & qui insequitur consumptionem, replebitur ex ea. * Multi dati sunt in auri casus, & facta est in specie ipsius perditio illorum. * Lignum offensionis est aurum sacrificantium: vix illis, qui seclantur illud, & omnis imprudens deperiet in illo. * Beatus diues, qui inuentus est sine macula: & qui post aurum

Sup. 8. a. 9

non abiit, nec sperauit in pecunia, & thesauris. * Quis est hic, & laudabimus eum? fecit enim mirabilia in vita sua. * Qui probatus est in illo, & perfectus est, erit illi gloria æterna: qui potuit transgredi, & non est transgressus: facere mala, & non fecit: * ideo stabilita sunt bona illius in Domino, & eleemosynas illius enarrabit omnis Ecclesia sanctorum. * Supra mensam magnam sedisti? non aperias super illam faucem tuam prior. * Non dicas sic: Multa sunt quæ super illam sunt: * memento quoniam malus est oculus nequam. * Nequius oculo quid creatum est? ideo ab omni facie sua lacrymabitur. cum viderit, * ne extendas manum tuam prior, & inuidia contaminatus erubescas. * Ne comprimaris in conuiuium. * Intellige quæ sunt proximi tui ex teipso: * utere quasi homo frugi his, quæ tibi apponuntur: ne, cum manducas multum, odio habearis. * Cessa prior causa disciplinæ: & noli nimius esse, ne forte offendas. * Et si in medio multorum sedisti, prior illis ne extēdas manum tuam, nec prior potas bibere. * Quam sufficiens est homini erudito vinum exiguum, & in dormiendo non laborabis ab illo, & non senties dolorem. * Vigilia, cholera, & tortura viro infrunito: * somnus sanitatis in homine parco. dormiet usque mane, & anima illius cum ipso delectabitur. * Et si coactus fueris in edendo multum, surge e medio, euome: & refrigerabit te, & nō adduces corpori tuo infirmitatem. * Audi me fili, & ne spernas me: & in nouissimo inuenies verba mea. * In omnibus operibus tuis esto velox, & omnis infirmitas non occurret tibi. * Splendidum in panibus benedicet labia multorum, & testimonium veritatis illius fidele. * Nequissimo in pane murabit ciuitas, & testimonium nequitix illius verum est. * Diligentes in vino noli prouocare: multos enim exterminauit vinum. * Ignis probat ferrum durum: sic vinum corda superbiorum arguet in ebrietate potatum. * Aqua vita hominibus vinum in sobrietate: si bibas illud moderate, eris sobrius. * Quæ vita est ei, qui minuitur vino? * Quid defraudat vitam? Mors. * Vinum in iucunditatem creatum est, & non in ebrietate,

16 ab initio. * Exultatio animæ & cordis vi-
17 num moderate potatum. * Sanitas est
18 animæ & corpori sobrius potus. * Vi-
19 num multum potatum irritationem, &
20 iram, & ruinas multas facit. * Amaritu-
40 do animæ vinum multum potatum. * Ebrie-
tatis animositas, imprudentis offensio,
minorans virtutem, & faciens vulnera.
41 * In cōuiuio vini non arguas proximū:
& non despicias eum in iucunditate il-
42 lius: * verba improprij non dicas illi:
& non premas illum in repetendo.

CAP. XXXII.

1 **R**ectorem te posuerunt? noli extol-
A li: esto in illis quasi vnus ex ipsis.
2 * Curam illorum habe, & sic confide,
3 & omni cura tua explicita recumbe: * ut
laxeris propter illos, & ornamentū gra-
tiæ accipias coronam, & dignationem
4 consequaris corrogationis. * Loquere
5 maior natu: decet enim te * primum
verbum diligenti scientia, & non impe-
6 dias musicam. * Vbi auditus non est, nō
effundas sermonem, & importune noli
7 extolli in sapientia tua. * Gemmula car-
bunculi in ornamento auri, & compa-
8 ratio musicorum in conuiuio vini. * Si
B cut in fabricatione auri signum est smar-
ragdi, sic numerus musicorum in iucun-
9 do & moderato vino. * Audi tacens, &
pro reuerentia accedet tibi bona gratia.
10 * Adolescens loquere in tua causa vix.
11 * Si bis interrogatus fueris, habeat ca-
12 put responsum tuum. * In multis esto
quasi inscius, & audi tacens simul &
13 quærens. * In medio magnatorum non
presumas: & vbi sunt senes, non mul-
14 tum loquaris. * Ante grandinem præ-
bit coruscatio: & ante verecundiam
præbit gratia, & pro reuerentia ac-
15 cedet tibi bona gratia. * Et hora sur-
C gendi non te trices: præcurre autem
prior in domum tuam, & illic auoca-
16 re, & illic lude, & age conceptiones
tuas, & non in delictis & verbo super-
17 bo. * Et super his omnibus benedicto
Dominum, qui fecit te, & inebriantē te
18 ab omnibus bonis suis. * Qui timet Do-
minū, excipiet doctrinā eius: & qui vi-
gilauerint ad illū, inuenient benedictio-
19 nem. * Qui quærit legē, replebitur ab ea:
& qui

& qui infidiose agit, scandalizabitur in ea. * Qui timent Dominum, inuenient iudicium iustum, & iusticias quasi lumen accendent. * Peccator homo vitabit correptionem, & secundum voluntatem suam inueniet comparationem. * Vir consilij non disperdet intelligentiam, alienus & superbus non pertimescet timorem: * etiam postquam fecit cum eo sine consilio, & suis infectionibus arguetur. * Fili sine consilio nihil facias, & post factum non poenitebis. * In via ruinæ non eas, & non offendes in lapides: nec credas te viæ laboriosæ, ne ponas animæ tuæ scandalum: * & filijs tuis caue, & a domesticis tuis attende. * In omni opere tuo crede ex fide animæ tuæ: hoc est enim conseruatio mandatorum. * Qui credit Deo, attendit mandatis: & qui confidit in illo, non minorabitur.

CAP. XXXIII.

Timenti Dominum non occurrent mala, sed in tentatione Deus illum conseruabit, & liberabit a malis. * Sapiens non odit mandata & iusticias, & non illidetur quasi in procella naui. * Homo sensatus credit legi Dei, & lex illi fidelis. * Qui interrogationem manifestat, parabit verbū, & sic deprecatus exaudietur, & conseruabit disciplinam, & tunc respondebit. * Præcordia fatui quasi rota carri: & quasi axis versatilis cogitatus illius. * Equus emissarius, sic & amicus subannator, sub omni supradēte hinnit. * Quare dies diem superat, & iterum lux lucem, & annus annum a sole? * A Domini scientia separati sunt, facto sole, & præceptum custodiēte. * Et immutauit tempora, & dies festos ipsorum, & in illis dies festos celebrauerunt ad horam. * Ex ipsis exaltauit & magnificauit Deus, & ex ipsis posuit in numerum dierum. Et omnes homines de solo, & ex terra, vnde creatus est Adam. * In multitudine disciplinæ Dominus separauit eos, & immutauit vias eorum. * Ex ipsis benedixit, & exaltauit: & ex ipsis sanctificauit, & ad se applicauit: & ex ipsis maledixit, & humiliauit, & conuertit illos a separatione ipsorum.

Quasi lutum figuli in manu ipsius,

14 plasmate illud & disponere. * Omnes viæ eius secundum dispositionem eius: sic homo in manu illius, qui se fecit, & redet illi secundum iudiciū suum. * Contra malum bonum est, & contra mortem vita: sic & contra virū iustum peccator. Et sic intueri in omnia opera Altissimi. 16 Duo & duo, & vnum contra vnum. * Et ego nouissimus euigilaui, & quasi qui colligit acinos post vindemiatores. * In benedictione Dei & ipse spe speraui: & quasi qui vindemiat, repleui torcular. 18 Respicite quoniam non mihi soli laboraui, sed omnibus exquirētibus disciplinam. * Audite me magnates, & omnes populi, & rectores Ecclesiæ auribus percipite. * Filio & mulieri, fratri & amico non des potestatem super te in vita tua: & non dederis alij possessionem tuā: ne forte poeniteat te, & depreceris pro illis. * Dum adhuc superes & aspiras, non immutabit te omnis caro. * Melius est enim ut filij tui te rogent, quam te respicere in manus filiorum tuorum. * In omnibus operibus tuis præcellens esto. 24 Ne dederis maculam in gloria tua. In die cōsummationis dierum vitæ tuæ, & in tempore exitus tui distribue hereditatem tuam. * Cibaria, & virga, & onus asino: panis, & disciplina, & opus seruo. 26 Operatur in disciplina, & querit requiescere: laxa manus illi, & querit libertatem. * Iugū & lorum curuant colulum durum, & seruum inclinant operationes assiduas. * Seruo maleuolo tortura & compedes, mitte illū in operationem, ne vacet: multam enim malitiam docuit otiositas. * In opera constitue eum: sic enim condecet illum. Quod si non obaudierit, curua illum compedibus, & non amplifies super omnem carnem: verum sine iudicio nihil facias graue. * Si est tibi seruus fidelis, sit tibi quasi anima tua: quasi fratrem sic eū tracta: quoniam in sanguine animæ comparasti illum. * Si laeseris eum iniuste, in fugam conuertetur: & si extollens discesserit: quem quæras, & in qua via quæras illum, nescis.

CAP. XXXIII.

Vana spes, & mendacium viro insensato: & somnia extollunt im-

prudentes. * Quasi qui apprehendit vmbra, & persequitur ventum : sic & qui attendit ad visa mendacia. * hoc secundum hoc visio somniorum : ante faciem hominis similitudo hominis. * Ab immundo quid mundabitur ? & a mendace quid verum dicetur ? * Diuinatione erroris, & auguria mendacia, & somnia malefacientium, vanitas est. * Et sicut parturientis, cor tuum phantasias patitur, nisi ab Altissimo fuerit emissio visitatio, ne dederis in illis cor tuum : * multos enim errare fecerunt somnia, & exciderunt sperantes in illis. * Sine mendacio consummabitur verbum legis, & sapientia in ore fidelis complanabitur. * Qui non est tentatus, quid scit ? Vir in multis expertus, cogitabit multa : & qui multa didicit, enarrabit intellectu. * Qui non est expertus, pauca recognoscit : qui autem in multis factus est, multiplicat malitiam. * Qui tentatus non est, qualia scit ? qui implantatus est, abundabit nequitia. * Multa vidi errando, & plurimas verborum consuetudines. * Aliquoties vsque ad mortem periclitatus sum horum causa, & liberatus sum gratia Dei. * Spiritus timentium Deum queritur, & in respectu illius benedicetur. * Spes enim illorum in saluantem illos, & oculi Dei in diligentes se. * Qui timet Dominum, nihil trepidabit, & non pauebit : quoniam ipse est spes eius. * Timentis Dominum beata est anima eius. * Ad quem respicit, & quis est fortitudo eius ? * Oculi Domini super timentes eum, protector potentie, firmamentum virtutis, tegimen ardoris, & vmbraclum meridiani, deprecatio offensionis, & adiutorium casus, exaltans animam, & illuminans oculos, dans sanitatem, & vitam & benedictionem. * Immolantis ex iniquo oblatio est maculata, & non sunt beneplacitae satisfactiones iniustorum. * Dominus solus sustentibus se in via veritatis & iustitie. * Donec iniustorum non probat Altissimus, nec respicit in oblationes iniquorum : nec in multitudine sacrificiorum eorum propitiabitur peccatis. * Qui offert sacrificium ex substantia pauperum, quasi qui victimat filium in conspectu patris sui. * Panis egentium vita pauperum est : qui

defraudat illum, homo sanguinis est. * Qui aufert in sudore panem, quasi qui occidit proximum suum. * Qui effundit sanguinem, & qui fraudem facit mercenario, fratres sunt. * Vnus edificans, & vnus destruens : quid prodest illis nisi labor ? * Vnus orans, & vnus maledicens : cuius vocem exaudiet Deus ? * Qui baptizatur a mortuo, & iterum tangit eum, quid proficit lauatio illius ? * sic homo qui ieiunat in peccatis suis : & iterum eadem faciens, quid proficit humiliando se, orationem illius quis exaudiet ?

C A P. XXXV.

Qui conseruat legem, multiplicat oblationem. * Sacrificium salutare est attendere mandatis, & discedere ab omni iniquitate. * Et propitiationem litare sacrificij super iniustitias, & deprecatio pro peccatis, recedere ab iniustitia. * Retribuet gratiam, qui offert similitudinem : & qui facit misericordiam, offert sacrificium. * Beneplacitum est Domino recedere ab iniquitate : & deprecatio pro peccatis recedere ab iniustitia. * Non apparebis ante conspectum Domini vacuus. * Hec enim omnia propter mandatum Dei sunt. * Oblatio iusti impingat altare, & odor suauitatis est in conspectu Altissimi. * Sacrificium iusti acceptum est, & memoriam eius non obliuiscetur Dominus. * Bono animo gloriam redde Deo : & non minuas primitias manuum tuarum. * In omni dato hilarem fac vultum tuum, & in exultatione sanctifica decimas tuas. * Da Altissimo secundum datum eius, & in bono oculo ad inuentionem facito manuum tuarum : quoniam Dominus retribuens est, & septies tantum reddet tibi. * Noli offerre munerera praua, non enim suscipiet illa. * Et noli inspicere sacrificium iniustum, quoniam Dominus iudex est, & non est apud illum gloria personarum. * Non accipiet Dominus personam in pauperem, & deprecationem iusti exaudiet. * Non despiciet preces pupilli : nec viduam, si effundat loquelam gemitus. * Nonne lacrymarum vidue ad maxillam descendunt, & exclamatio eius super deducentem eas ?

* A ma-

¶ Sal. 11. d. 13

¶ Prov. 21. d. 27

¶ Prov. 15. b. 8

¶ Deu. 24. c. 14
Sup. 7. c. 22

¶ 1. Pet. 2. d. 11

¶ 1. Cor. 7. a. 9

¶ Exod. 23. b.
15. & 34. c. 22
Deut. 16. d. 16

¶ 2. Cor. 9. b. 7
Tob. 4. b. 9

¶ Leu. 22. c. 23
Deu. 15. d. 17

¶ Deut. 10. d. 17
2. Par. 19. c. 7
Iob. 34. b. 19
Sap. 6. b. 4
Rom. 2. b. 11
¶ Gal. 2. b. 6
Col. 3. d. 21
Act. 10. c. 34
1. Pet. 1. c. 17

*A maxilla enim ascendit usque ad ca-
lum, & Dominus exauditor nō delecta-
bitur in illis. * Qui adorat Deū in oble-
tatione, suscipietur, & deprecatio illius
usque ad nubes propinquabit. * Oratio
humiliantis se, nubes penetrabit: & do-
nec propinquet nō consolabitur: & nō
discedet donec Altissimus aspiciat. * Et
Dominus non elongabit, sed iudicabit
iustos, & faciet iudicium: & Fortissi-
mus non habebit in illis patientiam, ut
contribulet dorsum ipsorum: * & Gen-
tibus reddet vindictam donec tollat ple-
nitudinem superbōrum: & sceptrā ini-
quorum contribulet: donec reddat ho-
minibus secundum actus suos, & secun-
dum opera Adā, & secundum præsump-
tionem illius, * donec iudicet iudiciū
plebis suæ, & oblectabit iustos miseri-
cordia sua. * Speciosa misericordia Dei,
in tempore tribulationis, quasi nubes
pluuiæ in tempore siccitatis.

CAP. XXXVI.

Miserere nostri Deus omnium, & re-
spice nos, & ostende nobis lucem
miserationum tuarum: * & immitte timo-
rem tuum super Gentes, quæ nō exqui-
sierunt te, ut cognoscant quia non est
Deus nisi tu, & enarrent magnalia tua.
* Alleluia manū tuam super Gentes alie-
nas, ut videant potentiam tuam. * Sicut
enim in conspectu eorum sanctificatus
es in nobis, sic in conspectu nostro ma-
gnificaberis in eis, * ut cognoscant te, si-
cut & nos cognouimus quoniam non
est Deus præter te Domine. * Innoua si-
gna, & immuta mirabilia. * Glorifica
manum, & brachium dextrum. * Excita
furorem, & effunde iram. * Tolle aduer-
sarium, & afflige inimicum. * Festina tē-
pus, & memento finis, ut enarrent mira-
bilia tua. * In ira flammæ deuoretur qui
saluatur: & qui pessimant plebē tuam,
inueniant perditionem. * Contere caput
principum inimicorum, dicentium: Nō
est alius præter nos. * Congrega omnes
tribus Iacob: ut cognoscant quia non
est Deus nisi tu, & enarrent magnalia
tua: & hereditabis eos, sicut ab initio.
* Miserere plebi tuæ, super quam inuo-
catum est nomen tuum: & Israel, quē
coæquasti primogenito tuo. * Miserere

ciuitati sanctificationis tuæ Ierusalem,
ciuitati requiei tuæ. * Reple Sion in-
narrabilibus verbis tuis, & gloria tua,
populum tuum. * Da testimonium his,
qui ab initio creaturæ tuæ sunt, & su-
scita prædicationes, quas locuti sunt in
nomine tuo prophetæ priores. * Da
mercedem sustententibus te, ut propheta
tui fideles inueniatur: & exaudi ora-
tiones seruorum tuorum. * secundum
benedictionem Aaron de populo tuo,
& dirige nos in viam iustitiæ, & sciant
omnes qui habitant terram, quia tu es
Deus conspector sæculorum. * Omnem
escam manducabit venter, & est cibus
cibo melior. * Fauces contingunt cibū
feræ, & cor sensatum verba mendaciæ.
* Cor prauum dabit tristitiā, & homo
peritus resistet illi. * Omnem masculum
excipiet mulier: & est filia melior filia.
* Species mulieris exhilarat faciem viri
sui, & super omnem concupiscentiam
hominis superducit desiderium. * Si est
lingua curationis, est & mitigationis &
misericordiæ: non est vir illius secundū
filios hominum. * Qui possidet mulierē
bonam, inchoat possessionem: adiuto-
rium secundum illum est, & columna
ut requies. * Vbi non est sepes, diripie-
tur possessio: & vbi non est mulier, in-
gemiscit egens. * Quis credit ei, qui nō
habet nidum, & defleatens vbicumque
obscurauerit, quasi succinctus latro exi-
liens de ciuitate in ciuitatem?

CAP. XXXVII.

Omnis amicus dicit: Et ego amici-
tiam copulaui. sed est amicus so-
lo nomine amicus. Nonne tristitia in-
est usque ad mortem? * Sodalis autem
& amicus ad inimicitiam conuertitur.
* O præsumptio nequissima, unde crea-
ta es cooperire aridam malitia, & dolo-
ritate illius? * Sodalis amico coniunc-
datur in oblectationibus, & in tempore
tribulationis aduersarius erit. * Soda-
lis amico condolet causā ventris, &
contra hostem accipiet scutum.
* Non obliuiscaris amici tui in animo
tuo, & non immemor sis illius in opi-
bus tuis. * Noli consiliari cum eo, qui
tibi insidiatur, & a zelantibus te abscon-
de consilium. * Omnis consiliarius

manet tristitia : & substantia inopis secundum cor eius. * Ne dederis in tristitia cor tuum, sed repelle eam a te : & memento nouissimorum, * noli obliuisci : neque enim est conuersio, & huic nihil proderis, & te ipsum pessimabis. * Memor esto iudicii mei : sic enim erit & tuum : mihi heri, & tibi hodie. * In requie mortui requiescere fac memoria eius, & consolare illum in exitu spiritus sui. * Sapientia scribz in tempore vacuitatis : & qui minoratur actu, sapientiam percipiet : qua sapientia replebitur. * qui tenet aratrum, & qui gloriatur in iaculo, stimulo boues agit, & conuersatur in operibus eorum, & enarratio eius in filiis taurorum. * Cor suum dabit ad versandos sulcos, & vigilia eius in sagina vaccarum. * Sic omnis faber & architectus, qui noctem tamquam diem transigit, qui sculpsit signacula sculptilia, & assiduitas eius variat picturam : cor suum dabit in similitudinem picturæ, & vigilia sua perficiet opus. * Sic faber ferrarius sedens iuxta incudem, & considerans opus ferri : Vapor ignis vret carnes eius, & in calore fornacis concertatur. * Vox mallei innouat aurem eius, & contra similitudinem vasis oculus eius. * Cor suum dabit in consumptionem operum, & vigilia sua ornabit in perfectionem. * Sic figulus sedens ad opus suum, conuertens pedibus suis rotam, qui in sollicitudine positus est semper propter opus suum, & in numero est omnis operatio eius. * In brachio suo formabit lutum, & ante pedes suos curuabit virtutem suam. * Cor suum dabit vt consummet linitionem, & vigilia sua mundabit fornacem. * Omnes hi in manibus suis sperauerunt, & vnusquisque in arte sua sapiens est. * si ne his omnibus non ædificatur ciuitas. * Et non inhabitabunt, nec inambulabunt, & in ecclesiam non transilient. * Super sellam iudicis non sedebunt, & testamentum iudicii non intelligent, neque palam facient disciplinam & iudicium, & in parabolis non inuenientur. * sed creaturam xui confirmabunt, & deprecatio illorum in operatione artis, accommodantes animam suam, & conquirentes in lege Altissimi.

CAP. XXXIX.

Sapientiam omnium antiquorum exquiret sapiens, & in prophetis vacabit. * Narrationem virorum nominatorum conseruabit, & in versutias parabolarum simul introibit. * Occulta prouerbiorum exquiret, & in absconditis parabolarum conuersabitur. * In medio magnatorum ministrabit, & in conspectu præsidis apparebit. * In terram alienigenarum gentium pertransiet : bona enim & mala in hominibus tentabit. * Cor suum tradet ad vigilandum diluculo ad Dominum, qui fecit illum, & in conspectu Altissimi deprecabitur. * Aperiet os suum in oratione, & pro delictis suis deprecabitur. * Si enim Dominus magnus voluerit, spiritu intelligentiæ replebit illum : & ipse tamquam imbres mittet eloquia sapientiæ suæ, & in oratione confitebitur Domino : & ipse diriget consilium eius, & disciplinam, & in absconditis suis consiliabitur. * Ipse palam faciet disciplinam doctrinæ suæ, & in lege testamenti Domini gloriabitur. * Collaudabunt multi sapientiam eius, & vsque in sæculum non delebitur. * Non recedet memoria eius, & nomen eius requireretur a generatione in generationem. * Sapientiam eius enarrabunt gentes, & laudem eius enuntiabit ecclesia. * Si permanserit, nomen derelinquet plus quam mille : & si requiesuerit, proderit illi. * Adhuc consiliabor, vt enarrem : vt furore enim repletus sum. * In voce dicit : Obaudite me diuini fructus, & quasi rosa plantata super riuos aquarum fructificate. * Quasi Libanus odorem suauitatis habete. * Florete flores, quasi lilium, & date odorem, & frondete in gratiam, & collaudate canticum, & benedicite Dominum in operibus suis. * Date nomini eius magnificentiam, & confitemini illi in voce labiorum vestrorum, & in canticis labiorum, & citharis, & sic dicetis in confessione. * Opera Domini vniuersa bona valde. * In verbo eius stetit aqua sicut congeries : & in sermone oris illius sicut exceptoria aquarum : quoniam in præcepto ipsius placor fit, & non est minoratio in salute ipsius. * Opera omnis carnis coram illo, & non

Gen. 1. d. 31

Mat. 7. d. 17

Gen. 1. d. 3

8c non est quidquam absconditum ab oculis eius. * A sæculo vsque in sæculum respicit, & nihil est mirabile in conspectu eius. * Non est dicere: Quid est hoc, aut quid est istud? omnia enim in tempore suo quærentur. * Benedictio illius quasi fluius inundauit. * " quomodo cataclysmus aridam inebriauit, sic ira ipsius gentes, quæ non exquisierunt eum, hereditabit. * " Quomodo conuertit quas in siccitatem, & siccata est terra: & via illius vijs illorum directæ sunt: sic peccatoribus offensiones in ira eius. * Bona bonis creata sunt ab initio, sic nequissimis bona & mala. * " Initium necessariz rei vitæ hominum, aqua, ignis, & ferrum, sal, lac, & panis similigineus, & mel, & botrus vitz, & oleum, & vestimentum. * Hæc omnia sanctis in bona, sic & impijs & peccatoribus in mala conuertentur. * Sunt spiritus, qui ad vindictam creati sunt, & in furore suo confirmauerunt tormenta sua: * in tempore consummationis effundent virtutem: & furem eius, qui fecit illos, placabunt. * Ignis, grando, fames, & mors, omnia hæc ad vindictam creata sunt: * bestiarum dentes, & scorpij, & serpentes, & romphæa vindicans in exterminium impios. * In mandatis eius epulabuntur, & super terram in necessitatem præparabuntur, & in temporibus suis non præterient verbum. * Propterea ab initio confirmatus sum, & consiliatus sum, & cogitavi, & scripta dimisi. * " Omnia opera Domini bona, & omne opus honoris sui subministrabit. * Non est dicere: Hoc illo nequius est: omnia enim in tempore suo comprobabuntur. * Et nunc in omni corde & ore collaudate, & benedicite nomen Domini.

CAP. XL.

Ocupatio magna creata est omnibus hominibus, & iugum graue super filios Adam, a die exitus de ventre matris eorum, vsque in diem sepulture, in matrem omnium. * Cogitationes eorum, & timores cordis, adinuentio expectationis, & dies finitionis: * a residente super sedem gloriosam, vsque ad humiliatum in terra & cinere:

4 * ab eo, qui vititur hyacintho, & portat coronam, vsque ad eum, qui operitur lino crudo: furor, zelus, tumultus, fluctuatio, & timor mortis, iracundia perseuerans, & contentio, * & in tempore refectionis in cubili somnus noctis immutat scientiam eius. * Modicum tamquam nihil in requie, & ab eo in somnis, quasi in die respectus. * Conturbatus est in visu cordis sui, tamquam qui euaserit in die belli. In tempore salutis suæ exurrexit, & admirans ad nullum timorem: * cum omni carne, ab homine vsque ad pecus, & super peccatores septuplum. * " Ad hæc mors, sanguis, contentio, & romphæa, oppressiones, famines, & contritio, & flagella: * super iniquos creata sunt hæc omnia, & propter illos factus est cataclysmus. * Omnia, quæ de terra sunt, in terram conuertentur, & omnes aquæ in mare reuertentur. * Omne munus, & iniquitas delebitur, & fides in sæculum stabit. * Substitit in iustorum sicut fluius siccabuntur, & sicut conitruum magnum in pluuia personabunt. * In aperiendo manus suas lætabitur: sic præuaricatores in consummatione tabescent. * Nepotes impiorum non multiplicabunt ramos, & radices immundæ super cacumen petræ sonant. * Super omnem aquam viriditas, & ad oram fluminis ante omne foenum euelletur. * Gratia sicut paradisi in benedictionibus, & misericordia in sæculum permanet. * Vita sibi sufficientis operarij condulcabitur, & in ea inuenies thesaurum. * Filij, & ædificatio ciuitatis confirmabit nomen, & super hæc mulier immaculata computabitur. * Vinum & musica lætificant cor: & super vtraque dilectio sapientiæ. * Tibiæ, & psalterium suauem faciunt melodiam, & super vtraque lingua suavis. * Gratiam, & speciem desiderabit oculus tuus, & super hæc virides sationes. * Amicus, & sodalis in tempore conuenientes, & super vtrosque mulier cum viro. * Fratres in adiutorium in tempore tribulationis, & super eos misericordia liberabit. * Aurum & argentum est constitutio pedum: & super vtrumque consilium beneplacitum. * Facultates & virtutes exaltant cor, & super hæc timor Domini. * Non est

est in timore Domini minoratio, & non est in eo inquirere adiutorium. * Timor Domini sicut paradifus benedictionis, & super omnem gloriam operuerunt illum. * Fili in tempore vitæ tuæ ne indigeas: melius est enim mori, quàm indigere. * Vir respiciens in mensam alienam, non est vita eius in cogitatione victus. alit enim animam suam cibis alienis. * Vir autem disciplinatus, & eruditus custodiet se. * In ore imprudentis condulcabitur inopia, & in ventre eius ignis ardebit.

CAP. XLI.

O Mors quàm amara est memoria tua homini pacem habenti in substantiis suis: * viro quieto, & cuius vitæ directæ sunt in omnibus, & adhuc valenti accipere cibum! * O mors, bonum est iudicium tuum homini indigenti, & qui minoratur viribus, * defecto ætate, & cui de omnibus cura est, & incredibili, qui perdit patientiam! * Noli metuere iudicium mortis. Memento quæ ante te fuerunt, & quæ superuentura sunt tibi: hoc iudiciũ a Domino omni carni: * & quid superueniet tibi in benedicto Altissimi? siue decem, siue centum, siue mille anni. * Non est enim in inferno accusatio vitæ. * Filij abominationum sunt filij peccatorum, & qui conuersantur secus domos impiorum. * Filiorum peccatorum periet hereditas, & cum semine illorũ asiduitas opprobrij. * De patre impio queruntur filij, quoniam propter illum sunt in opprobrio. * Væ vobis viri impij, qui dereliquistis legem Domini Altissimi. * Et si nati fueritis, in maledictione nascemini: & si mortui fueritis, in maledictione erit pars vestra. * Omnia, quæ de terra sunt, in terram conuertentur: sic impij a maledicto in perditionem. * Luctus hominum in corpore ipsorum, nomen autem impiorum delebitur. * Curam habe de bono nomine: hoc enim magis permanebit tibi, quàm mille thesauri pretiosi & magni. * Bonæ vitæ numerus dierum: bonum autem nomen permanebit in æuum. * Disciplinam in pace conseruare filij. * sapientia enim abscondita, & thesaurus inuisus, quæ vi-

litas in vtrisque? * Melior est homo, qui abscondit stulticiam suam, quàm homo, qui abscondit sapientiam suam. * Verumtamen reueremini in his, quæ procedunt de ore meo. * Non est enim bonum omnem reuerentiam obseruare: & non omnia omnibus bene placent in fide. * Erubescite a patre & a matre de fornicatione: & a præsidente & a potestate de mendacio: * a principe & a iudice de delicto: a synagoga & plebe de iniquitate: * a socio & amico de iniustitia: & de loco, in quo habitas, * de furto, de veritate Dei, & testamento: de discubitu in panibus, & ab obfuscatione dati & accepti: * a salutantibus de silentio: a respectu mulieris fornicariæ: & ab auersione vultus cognati. * Ne auertas faciem a proximo tuo, & ab auferendo partem & non restituendo. * Ne respicias mulierem alieni viri, & ne scruteris ancillam eius, neque steteris ad lectum eius. * Ab amicis de sermonibus improperij: & cum dederis, ne improperes.

CAP. XLII.

N On duplices sermonem auditus de reuelatione sermonis absconditi, & eris vere sine confusione, & inuenies gratiam in conspectu omnium hominum: ne pro his omnibus confundaris, & ne accipias personam vt delinquas. * De lege Altissimi, & testamento, & de iudicio iustificare impium, * de verbo sociorum & viatorum, & de datione hereditatis amicorum, * de æqualitate statæ & ponderum, de acquisitione multorum & paucorum, * de corruptione emptionis, & negotiatorum, & de multa disciplina filiorum, & seruo pessimo latus sanguinare. * Super mulierem nequam bonum est signum. * Vbi manus multæ sunt, claudere, & quodcumque trades, numera, & appende: datum vero, & acceptum omne describere. * De disciplina insensati & fatui, & de senioribus, qui iudicantur ab adolescentibus: & eris eruditus in omnibus, & probabilis in conspectu omnium viuorum. * Filia patris abscondita est vigilia, & sollicitudo eius aufert somnum, ne forte in adolescentia sua adulta efficiatur, & cum

Sup. 40. b. 11

Sup. 20. d. 12

Mat. 5. c. 28

Leu. 19. c. 13
Deut. 1. c. 17
& 16. d. 19
Prou. 24. c. 29
Iac. 2. a. 2

cum viro commorata odibilis fiat: * ne-
quando polluat in virginitate sua, &
in paternis suis grauida inueniatur: ne
forte cum viro commorata transgredia-
tur, aut certe sterilis efficiatur. * Super
filiam luxuriosam confirma custodiam: C
ne quando faciat te in opprobrium ve-
nire inimicis, a detractioe in ciuitate,
& obiectione plebis, & confundat te in
multitudine populi. * Omni homini
noli intendere in specie: & in medio
mulierum noli commemorari: * de vesti-
mentis enim procedit tinea, & a mulie-
re iniquitas viri. * Melior est enim ini-
quitas viri, quam mulier benefaciens, &
mulier confundens in opprobrium. *
* Memor ero igitur operum Domini, &
quæ vidi annuncio. In sermonibus
Domini opera eius. * Sol illuminans
per omnia respexit, & gloria Domini
plenum est opus eius. * Nonne Domi-
nus fecit sanctos enarrare omnia mira-
bilia sua, quæ confirmauit Dominus om-
nipotens stabiliri in gloria sua? * Abyf-
sum, & cor hominum inuestigauit: & D
in astutia eorum excogitauit. * Cogno-
uit enim Dominus omnem scientiam, &
inspexit in signum xui, annuncians quæ
præterierunt, & quæ superuentura sunt,
reuelans vestigia occultorum. * Non præ-
terit illum omnis cogitatus, & non ab-
scendit se ab eo ullus sermo. * Magna-
lia sapientie sue decorauit: qui est ante
seculum & vsque in seculum, neque adie-
ctum est, neque minuitur, & non eget
alicuius consilio. * Quam desiderabilia
omnia opera eius, & tamquam scintilla,
quæ est considerare! * Omnia hæc vi-
uunt, & manent in seculum, & in omni
necessitate omnia obaudiunt ei. * Om-
nia duplicia, vnum contra vnum, & non
fecit quidquam deesse. * Vniuscuiusque
confirmauit bona. Et quis satiabitur vi-
dens gloriam eius?

CAP. XLIII.

Altitudinis firmamentum pulchri-
tudo eius est, species cæli in visio-
ne glorie. * Sol in aspectu annuncians
in exitu, vas admirabile opus excelsi.
* In meridiano exurit terram, & in con-
spectu ardoris eius quis poterit sustine-
re? Fornacem custodiens in operibus

ardoris: * tripliciter sol exurens mōtes,
radios igneos exufflans, & resurgens ra-
dijs suis obsecrat oculos. * Magnus Do-
minus qui fecit illum, & in sermonibus
eius festinavit iter. * Et luna in omni-
bus in tempore suo, ostensio temporis,
& signum xui. * A luna signum diei fe-
sti, luminare quod minuitur in consum-
matione. * Mensis secundum nomen
eius est, crescens mirabiliter in consum-
matione. * Vas castrorum in excelsis,
in firmamento cæli resplendens glorio-
se. * Species cæli gloria stellarum,
mundum illuminans in excelsis Domi-
nus. * In verbis sancti stabunt ad iudi-
cium, & non deficient in vigilijs suis.
* Vide arcum, & benedic eum, qui fe-
cit illum: valde speciosus est in splen-
dore suo. * Gyrauit cælum in circuitu
glorie sue, manus Excelsi aperuerunt
illum. * Imperio suo accelerauit ni-
uem, & accelerat conuersiones emitte-
re iudicij sui. * Propterea aperti sunt
thesauri, & euolauerunt nebule sicut
aues. * In magnitudine sua posuit nu-
bes, & contracti sunt lapides grandinis.
* In conspectu eius commouebuntur mō-
tes, & in voluntate eius aspirabit Notus.
* Vox tonitruum eius verberabit terram,
tempestas aquilonis, & congregatio spi-
ritus: & sicut avis deponens ad seden-
dum, aspergit niuem, & sicut locusta de-
mergens descensus eius. * Pulchritudi-
nem candoris eius admirabitur oculus,
& super imbrem eius expauescet cor.
* Gelu sicut salem effundet super ter-
ram: & dum gelauerit, fiet tamquam ca-
cumina tribuli. * Frigidus ventus aquilo
flauit, & gelauit crystallus ab aqua,
super omnem congregationem aqua-
rum requiescet, & sicut lorica induet se
aquis. * Et deuorabit montes, & exu-
ret desertum, & extinguet viride, sicut
igne. * Medicina omnium in festina-
tione nebule: & ros obuians ab ardore
venienti humilem efficiet eum. * In
sermone eius siluit ventus, & cogitatio-
ne sua placauit abyssum, & plantauit in
illa Dominus insulas. * Qui nauigant
mare, enarrent pericula eius: & audien-
tes auribus nostris admirabimur. * Illic
præclara opera, & mirabilia: varia be-
stiarum genera, & omnium pecorum,
& creatura belluarum. * Propter ipsum
confir-

confirmatus est itineris finis, & in sermone eius cōposita sunt omnia. * Multa dicemus, & deficiemus in verbis; consummatio autem sermonum, ipse est in omnibus. * Gloriantes ad quid valebimus? ipse enim omnipotens super omnia opera sua. * Terribilis Dominus, & magnus vehementer, & mirabilis potentia ipsius. * Glorificantes Dominū quantumcūque potueritis, superualebit enim adhuc, & admirabilis magnificentia eius. * Benedicentes Dominum, exaltate illum quantum potestis: maior enim est omni laude. * Exaltantes eum replemini virtute, ne laboretis: non enim comprehenditis. * Quis videbit eum, & enarrabit? & quis magnificabit eū sicut est ab initio? * Multa abscondita sunt maiora his: pauca enim vidimus operum eius. * Omnia autem Dominus fecit, & pie agentibus dedit sapientiam.

CAP. XLIII.

Laudemus viros gloriosos, & parētes nostros in generatione sua. * Multam gloriam fecit Dominus magnificentia sua a sæculo. * Dominantes in potestatibus suis, homines magni virtute, & prudentia sua præditi, nūciantes in prophetis dignitatem prophetarum, & imperantes in præsentī populo, & virtute prudentiæ populis sanctissima verba. * In peritiā suā requirentes modos musicos, & narrantes carmina scripturarū. * Homines diuites in virtute, pulchritudinis studium habentes: pacificantes in domibus suis. * Omnes isti in generationibus gentis suæ gloriam adepti sunt, & in diebus suis habentur in laudibus. * Qui de illis nati sunt, reliquerunt nomen, narrandi laudes eorum: & sunt quorum non est memoria: perierunt quasi qui non fuerint: & nati sunt, quasi non nati, & filij ipsorum cum ipsis. * Sed illi viri misericordiæ sunt, quorum pietates non defuerunt: cum semine eorum permanent bona, hereditas sancta nepotes eorum, & in testamentis stetit semen eorum: & filij eorum propter illos vsque in æternum manent: semen eorum & gloria eorum non derelinquetur. * Corpora ipsorum in pace sepulta sunt, & nomen eorum

viuit in generationem & generationem. * Sapientiam ipsorum narrent populi, & laudem eorum nunciet ecclesia. * Henoch placuit Deo, & translatus est in paradysum, vt det gentibus poenitentiam. * Noe inuentus est perfectus, iustus, & in tempore iracundiæ factus est reconciliatio. * Ideo dimissum est reliquum terræ, cum factum est diluuium. * Testamenta sæculi posita sunt apud illum, ne deleri possit diluuiō omnis carnis. * Abraham magnus pater multitudinis gentium, & non est inuentus similis illi in gloria: qui conseruauit legem Excelsi, & fuit in testamento cum illo. * In carne eius stare fecit testamentum, & in tentatione inuentus est fidelis. * Ideo iureiurando dedit illi gloriam in gente sua, crescere illum quasi terræ cumulum, & vt stellæ exaltare semen eius, & hereditare illos a mari vsque ad mare, & a flumine vsque ad terminos terræ. * Et in Isaac eodem modo fecit propter Abraham patrem eius. * Benedictionem omnium Gentium dedit illi Dominus, & testamentum confirmauit super caput Iacob. * Agnouit eum in benedictionibus suis, & dedit illi hereditatem, & diuise illi partem in tribubus duodecim. * Et conseruauit illi homines misericordiæ, inuenientes gratiam in oculis omnis carnis.

CAP. XLV.

Dilectus Deo, & hominibus Moyses: cuius memoria in benedictione est. * Similem illum fecit in gloria sanctorum, & magnificauit eum in timore inimicorum, & in verbis suis monstra placuit. * Glorificauit illum in conspectu regum, & iussit illi coram populo suo, & ostendit illi gloriam suam. * In fide & lenitate ipsius sanctum fecit illum, & elegit eum ex omni carne. * Audiuit enim eum, & vocem ipsius, & induxit illū in nubem. * Et dedit illi coram præcepta, & legem vitæ & disciplinæ, docere Iacob testamentum suum, & iudicia sua Israel. * Excelsum fecit Aaron fratrem eius, & similem sibi de tribu Leui: statuit ei testamentū æternum, & dedit illi sacerdotium gentis: & bea-

Gen. 5. c. 22
Hebr. 11. b. 5

Gen. 6. b. 9
7. a. 1
Hebr. 11. b. 7
Gen. 9. b. 9

Gen. 12. a. 3
15. a. 5
Gen. 17. c. 10
21. a. 1
Gal. 3. b. 6

Exo. 21. a. 1

Exo. 6. 7. 8

Num. 12. a. 1. 7

& beatificauit illum in gloria , * & circumcinxit eum zona gloriæ , & induit eum stolam gloriæ , & coronauit eum in vasis virtutis . * ^{Exo. 28.} Circumpedes , & femoralia , & humerale posuit ei , & cinxit illum tincinnabulis aureis plurimis in gyro , * dare sonitum in incessu suo , auditum facere sonitum in templo in memoriam filijs gentis suæ . * Stolam sanctam , auro , & hyacintho , & purpura , opus textile , viri sapientis , iudicio & veritate præditi : * torto cocco opus artificis , gemmis pretiosis figuratis in ligatura auri , & opere lapidarij sculpsit in memoriam secundum numerum tribuum Israel . * Corona aurea super mitram eius expressa signo sanctitatis , & gloria honoris : opus virtutis , & desideria oculorum ornata . * Sic pulchra ante ipsum non fuerunt talia vsque ad originem . * Non est indutus illa alienigena aliquis , sed tantum filij ipsius soli , & nepotes eius per omne tempus . * Sacrificia ipsius consumpta sunt igne quotidie . * ^{Leu. 8. b. 12} Compleuit Moyses manus eius , & vnxit illum oleo sancto . * Factum est illi in testamentum æternum , & semini eius sicut dies cæli , fungi sacerdotio , & habere laudem , & glorificare populum suum in nomine eius . * Ipsum elegit ab omni viuento , offerre sacrificiū Deo , incensum , & bonum odorem , in memoriam placare pro populo suo : * & dedit illi in præceptis suis potestatem , in testamentis iudiciorum , docere Iacob testimonia , & in lege sua lucem dare Israel . * ^{Num. 16. a. 1} Quia contra illum steterunt alieni , & propter inuidiam circumdederunt illum homines in deserto , qui erant cum Dathan & Abiron , & congregatio Core in iracundia . * Vidit Dominus Deus , & non placuit illi , & consumpti sunt in impetu iracundiæ . * Fecit illis monstra , & consumpsit illos in flamma ignis . * Et addidit Aaron gloriam , & dedit illi hereditatem , & primitias frugum terræ diuisit illi . * Panem ipsis in primis parauit in sanctitatem : nam & sacrificia Domini edent , quæ dedit illi , & semini eius . * Ceterum in terra gentes non hereditabit , & pars non est illi in gente : ipse est enim pars eius , & hereditas . * ^{Num. 25. b. 7} ^{1. Mac. 2. f. 54} Phineas filius Eleazari tertius in gloria est ,

19 imitando eum in timore Domini : * & stare in reuerentia gentis : in bonitate & alacritate animæ suæ placuit Deo pro Israel . * Ideo statuit illi testamentum pacis , principem sanctorum & gentis suæ , ut sit illi & semini eius sacerdotij dignitas in æternum . * Et testamentum Dauid regi filio Iessæ de tribu Iudæ , hereditas ipsi & semini eius , ut daret sapientiam in cor nostrum iudicare gentem suam in iustitia , ne abolerentur bona ipsorum , & gloriam ipsorum in gentem eorum æternam fecit .

CAP. XLVI.

1 **F**ortis in bello Iesus Naue successor A Moyfi in prophetis , qui fuit magnus secundum nomen suum , * maximus in salutem electorum Dei , expugnare insurgentes hostes , ut consequeretur hereditatem Israel . * Quam gloriam adeptus est in tollendo manus suas , & iacundo contra ciuitates rôphæas ? ^{Ios. 10. c. 14} Quis ante illum sic restitit ? Nam hostes ipse Dominus perduxit . * An non in iracundia eius impeditus est sol , & una dies facta est quasi duo ? * Inuocauit Altissimum potentem in oppugnando inimicos vndique , & audiuit illum magnus & sanctus Deus in saxis grandinis virtutis valde fortis . * Imperum fecit contra gentem hostilem , & in descendendo su perdidit contrarios , * ut cognoscant Gentes potentiam eius , quia contra Deum pugnare non est facile . Et secutus est a tergo potentis : * & in diebus Moyfi misericordiam fecit ipse , & Caleb filius Iephone , stare contra hostem , & prohibere gentem a peccatis , & perfringere murmur malitiæ . * Et ipsi duo constituti , a periculo liberati sunt a numero sexcentorum millium peditum , inducere illos in hereditatem , in terram , quæ manat lac & mel . * Et dedit Dominus ipsi Caleb fortitudinem , & vsque in senectutem permansit illi virtus , ut ascenderet in excelsum terræ locum , & semen ipsius obtinuit hereditatem : * ut viderent omnes filij Israel quia bonum est obsequi sancto Deo . * Et iudices singuli suo nomine , quorum non est corruptum cor : qui non auersi sunt

sunt a Domino , * vt sit memoria illo-
rum in benedictione, & ossa eorum pul-
lulent de loco suo , * & nomen eorum
permaneat in aeternum , permanens ad
filios illorum, sanctorum virorum glo-
ria . * Dilectus a Domino Deo suo Sa-
muel propheta Domini , renouauit im-
perium, & vnxit principes in gente sua .
* In lege Domini congregationem iudi-
cauit, & vidit Deus Iacob , & in fide
sua probatus est propheta . * Et cogni-
tus est in verbis suis fidelis, quia vidit
Deum lucis : * & inuocauit Dominum
omnipotentem , in oppugnando hostes
circumstantes vndique in oblatione agni
inuiolati . * Et insonuit de caelo Domi-
nus , & in sonitu magno auditam fecit
vocem suam , * & contriuit principes
Tyriorum, & omnes duces Philisthim :
* & ante tempus finis vite sue & seculi,
testimonium præbuit in conspectu
Domini, & Christi, pecunias & vsque
ad calceamenta ab omni carne non ac-
cepit, & non accusauit illum homo . * Et
post hoc dormiuit, & notum fecit regi,
& ostendit illi finem vite sue, & exalta-
uit vocem suam de terra in prophetia
delere impietatem gentis .

CAP. XLVII.

2. Reg. 12. 2. 1

Post hæc surrexit Nathan propheta
in diebus Dauid . * Et quasi adeps
separatus a carne, sic Dauid a filiis Israel .
* Cum leonibus lusit quasi cum agnis :
& in vrsis similiter fecit sicut in agnis
ouium in iuuentute sua . * Numquid
non occidit gigantem, & abstulit oppro-
brium de gente ? * In tollendo manum,
saxo fundæ deiecit exultationem Goliath :
* nam inuocauit Dominum omnipoten-
tem, & dedit in dextera eius tollere ho-
minem fortem in bello, & exaltare cor-
nu gentis sue . * Sic in decem millibus
glorificauit eum, & laudauit eum in be-
nedictionibus Domini in offerendo illi
coronam gloriæ : * contriuit enim ini-
micos vndique, & extirpauit Philisthim
contrarios vsque in hodiernum diem :
contriuit cornu ipsorum vsque in æter-
num . * In omni opere dedit confessio-
nem Sancto, & Excelso in verbo gloriæ .
* De omni corde suo laudauit Dominum,
& dilexit Deum, qui fecit illum : & de-

dit illi contra inimicos potentiam : * &
stare fecit cantores contra altare , & in
sono eorum dulces fecit modos . * Et
dedit in celebrationibus decus, & orna-
uit tempora vsque ad consummationem
vite, vt laudarent nomen sanctum Do-
mini, & amplificarent mane Dei sancti-
tatem . * Dominus purgauit peccata ip-
sius, & exaltauit in æternum cornu eius :
& dedit illi testamentum regni, & sedem
gloriæ in Israel . * Post ipsum surrexit
filius sensatus , & propter illum deiecit
omnem potentiam inimicorum . * Sa-
lomon imperauit in diebus pacis , cui
subiecit Deus omnes hostes , vt conde-
ret domum in nomine suo, & pararet
sanctitatem in sempiternum : quemad-
modum eruditus es in iuuentute tua ,
* & impletus es, quasi flumen, sapien-
tia , & terram retexit anima tua . * Et
C replesti in comparationibus ænigmata :
ad insulas longe diuulgatum est nomen
tuum , & dilectus es in pace tua . * In
cantilenis , & prouerbis , & compara-
tionibus , & interpretationibus mirata
sunt terræ , * & in nomine Domini Dei,
cui est cognomen, Deus Israel . * Col-
legisti quasi aurichalcum aurum, & vt
plumbum complesti argentum , * & in-
clinasti femora tua mulieribus : potesta-
tem habuisti in corpore tuo , * dedisti
maculam in gloria tua , & profanasti
semen tuum inducere iracundiam ad li-
beros tuos, & incitari stultitiam tuam,
* vt faceres imperium bipartitum , * &
ex Ephraim imperare imperium durum .
* Deus autem non derelinquet misericor-
diam suam, & non corrumpet, nec dele-
bit opera sua , neque perdet a stirpe
nepotes electi sui : & semen eius, qui di-
ligit Dominum , non corrumpet . * De-
dit autem reliquum Iacob , & Dauid de
ipsa stirpe . * Et finem habuit Salomon
cum patribus suis . * Et dereliquit post se
de semine suo, gentis stultitiam , * &
imminutum a prudentia, Roboam , qui
auertit gentem consilio suo : * & Iero-
boam filium Nabat, qui peccare fecit Is-
rael, & dedit viam peccandi Ephraim, &
plurima redundauerunt peccata ipsorum .
* Valde auerterunt illos a terra sua . * Et
quæsiuit omnes nequitias vsque dum
perueniret ad illos defensio, & ab omni-
bus peccatis liberauit eos .

CAP. XLVIII.

1. Reg. 17. 21 **E**T surrexit Elias propheta, quasi
 1 ignis, & verbum ipsius quasi facula
 2 ardebat. * Qui induxit in illos famē,
 & irritantes illum inuidia sua pauci fa-
 3 cti sunt. non enim poterant sustinere
 4 praecepta Domini. * Verbo Domini
 5 continuuit caelum, & deiecit de caelo igno-
 6 ter. * sic amplificatus est Elias in mirabi-
 7 libus suis. Et quis potest similiter sic
 8 gloriari tibi? * Qui sustulisti mortuum
 9 ab inferis de sorte mortis in verbo Do-
 10 mini Dei. * Qui deiecisti reges ad per-
 11 niciem, & confregisti facile potentiam
 12 ipsorum, & gloriosos de lecto suo. * Qui
 13 audis in Sina iudicium, & in Horeb iu-
 14 dicia defensionis. * Qui vngis reges ad
 15 poenitentiam, & prophetas facis succes-
 16 sores post te. * Qui receptus es in
 17 turbine ignis, in curru equorum igneo-
 18 rum. * Qui scriptus es in iudicijs tem-
 19 porum lenire iracundiam Domini: con-
 20 ciliare cor patris ad filium, & restituere
 21 tribus Iacob. * Beati sunt, qui te vide-
 runt, & in amicitia tua decorati sunt.
 * nam nos vita viuimus tantum, post
 mortem autem non erit tale nomen no-
 22 strum. * Elias quidem in turbine re-
 23 ctus est, & in Eliseo completus est spi-
 24 ritus eius: in diebus suis non pertimuit
 principem, & potentia nemo vicit il-
 25 lum. * nec superauit illum verbum ali-
 26 quod. * & mortuum prophetauit corpus
 27 eius. * In vita sua fecit monstra, & in
 28 morte mirabilia operatus est. * In omni-
 29 bus istis non poenituit populus, & non
 30 recesserunt a peccatis suis vsque dum
 31 eiectione sunt de terra sua, & dispersi sunt
 in omnem terram. * & relicta est gens
 32 perpauca, & princeps in domo Dauid.
 * Quidam ipsorum fecerunt quod place-
 33 ret Deo: alij autem multa commiserunt
 34 peccata. * Ezechias munivit ciuitatem
 35 suam, & induxit in medium ipsius aqua,
 36 & fodit ferro rupem, & edificauit ad
 37 aquam puteum. * In diebus ipsius ascen-
 38 dit Senacherib, & misit Rabfacem, &
 39 sustulit manum suam contra illos, &
 40 extulit manum suam in Sion, & super-
 41 bus factus est potentia sua. * Tunc mo-
 42 ta sunt corda, & manus ipsorum: &
 43 doluerunt quasi parturientes mulieres.

22 * Et inuocauerunt Dominum misericor-
 23 dem, & expandentes manus suas, extu-
 lerunt ad caelum: & sanctus Dominus
 24 Deus audiuit cito vocem ipsorum. * No-
 25 est commemoratus peccatorum illorum,
 neque dedit illos inimicis suis, sed pur-
 26 gauit eos in manu Isaia sancti prophe-
 27 ta. * Deiecit castra Assyriorum, & con-
 28 trivit illos Angelus Domini. * nam fe-
 29 cit Ezechias quod placuit Deo, & forti-
 30 ter iuit in via Dauid patris sui, quam
 31 mandauit illi Isaia propheta magnus,
 32 & fidelis in conspectu Dei. * In diebus
 33 ipsius retro redijt Sol, & addidit regi
 34 vitam. * Spiritu magno vidit vltima, &
 35 consolatus est lugentes in Sion. Vsque
 36 in sempiternum ostendit futura: & abs-
 37 condita antequam euenirent.

CAP. XLIX.

1 **M**emoria Iosif in compositionem
 2 odoris facta opus pigmentarij.
 3 * In omni ore quasi mel indulcabitur
 4 eius memoria, & vt musica in conuiuio
 5 vini. * Ipse est directus diuinitus in po-
 6 nitentiam gentis, & tulit abominatio-
 7 nes impietatis. * Et gubernauit ad Do-
 8 minum cor ipsius, & in diebus peccato-
 9 rum corroborauit pietatem. * Prater
 10 Dauid, & Ezechiam, & Iosiam, omnes
 11 peccatum commiserunt: nam relique-
 12 runt legem Altissimi reges Iuda, & con-
 13 temperunt timorem Dei. * Dederunt
 14 enim regnum suum alijs, & gloriam
 15 suam alienigenae genti. * Incenderunt
 16 electam sanctitatis ciuitatem, & deser-
 17 tas fecerunt vias ipsius in manu Ieremiae.
 18 * Nam male tractauerunt illum, qui a
 19 ventre matris consecratus est propheta,
 20 euertere, & eruere, & perdere, & iterum
 21 edificare, & renouare. * Ezechiel qui
 22 vidit conspectum glorie, quam ostendit
 23 illi in curru Cherubim. * Nam com-
 24 memoratus est inimicorum in imbre,
 25 benefacere illis, qui ostenderunt rectas
 26 vias. * Et duodecim prophetarum ossa
 27 pullulent de loco suo: nam corrobora-
 28 uerunt Iacob, & redemerunt se in fide
 29 virtutis. * Quomodo amplificem Zo-
 30 robabel? nam & ipse quasi signum in
 31 dextera manu, sic & Iesum filium Io-
 32 sedec? qui in diebus suis edificauerunt
 33 domum, & exaltauerunt templum
 34 sanctum

4. Reg. 19. 2.
 15 Tob. 1. d. 21
 112. 37. 36
 1. Mac. 7. 47
 2. Mac. 6. 19

4. Reg. 23.
 1. 1
 112. 11. 2. 1

4. Reg. 22. 2. 1

4. Reg. 25.
 b. 9

Ezech. 1. 2. 4

1. Esd. 3. 2
 Agg. 1. & 2

I Zach. 1. 2. sanctum Domino, paratum in gloriam sempiternam. * **Et Nehemias** in memoria multi temporis, qui crexit nobis muros euerfos, & stare fecit portas & seras, qui crexit domos nostras. * **Nemo** natus est in terra qualis Henoch: nam & ipse receptus est a terra. * **Neque** ut Ioseph, qui natus est homo, princeps fratrum, firmamentum gentis, rector fratrum, stabilimentum populi: & ossa ipsius visitata sunt, & post mortem prophetauerunt. * **Seth, & Sem** apud homines gloriam adepti sunt: & super omnem animam in origine Adam.

Gen. 41. 1.
40. 42. 43. 45.
a. j. 50. d. 20

Gen. 4.
Gen. 5. d. 13

CAP. L.

1. Mach. 12. **2. Mach. 1. & 4.** **a. 6** **Simon Onia filius**, sacerdos magnus, qui in vita sua suffulsi domum, & in diebus suis corroborauit templum. * **Templi** etiam altitudo ab ipso fundata est, duplex edificatio & excelsi parietes templi. * **In diebus** ipsius emanauerunt putei aquarum, & quasi mare adimpleti sunt supra modum. * **Qui** curauit gentem suam, & liberauit eam a perditione. * **Qui** prauoluit amplificare ciuitatem, qui adeptus est gloriam in conuersatione gentis: & ingressum domus, & atrij amplificauit. * **Quasi** stella matutina in medio nebulae, & quasi luna plena in diebus suis lucet. * **Et quasi** Sol refulgens, sic ille effulsi in templo Dei. * **Quasi** arcus refulgens inter nebulas gloriæ, & quasi flos rosarum in diebus vernis, & quasi lilia quæ sunt in transitu aquarum, & quasi thus redolens in diebus ætatis. * **Quasi** ignis effulgens, & thus ardens in igne. * **Quasi** vas auri solidum, ornatum omni lapide pretioso. * **Quasi** oliua pullulans, & cypressus in altitudinem se extollens, in accipiendo ipsum stolam gloriæ, & vestiri eum in consummationem virtutis. * **In ascensu** altaris sancti, gloriam dedit sanctitatis amictum. * **In accipiendo** autem partes de manu sacerdotum, & ipse stans iuxta aram. **Et circa illum** corona fratrum: quasi plantatio cedri in monte Libano, * sic circa illum steterunt quasi rami palmarum, & omnes filij Aaron in gloria sua. * **Oblatio** autem Domini in manibus ipsorum, coram omni synagoga Israel: & consummatione fungens in ara,

16 amplificare oblationem excelsi regis: porrexit manum suam in libatione, & libauit de sanguine vultus. * **Effudit** in sudamento altaris odorem diuinum excelsi principis. * **Tunc** exclamauerunt filij Aaron, in tubis productilibus sonuerunt, & auditam fecerunt vocem magnam in memoriam coram Deo. * **Tunc** omnis populus simul properauerunt, & ceciderunt in faciem super terram, adorare Dominum Deum suum, & dare preces omnipotenti Deo excelsi. * **Et** amplificauerunt psallentes in vocibus suis, & in magna domo auditus est sonus suauitatis plenus. * **Et rogauit** populus Dominum excelsum in prece, vsquedum perfectus est honor Domini, & munus suum perfecerunt. * **Tunc** descendens, manus suas extulit in omnem congregationem filiorum Israel dare gloriam Deo a labijs suis, & in nomine ipsius gloriar: * & iterauit orationem suam, volens ostendere virtutem Dei. * **Et nunc** orate Deum omnium, qui magna fecit in omni terra, qui auxit dies nostros a ventre matris nostræ, & fecit nobiscum secundum suam misericordiam: * **det** nobis iucunditatem cordis, & fieri pacem in diebus nostris in Israel per dies sempiternos: * **credere** Israel nobiscum esse Dei misericordiam, ut liberet nos in diebus suis. * **Duas** gentes odit anima mea: tertia autem non est gens, quam oderim: * **qui** sedent in monte Seir, & Philisthim, & stultus populus, qui habitat in Sichimis. * **Doctrinam** sapientiæ & disciplinæ scripsit in codice isto Iesus filius Sirach Ierosolymita, qui renouauit sapientiam de corde suo. * **Beatus**, qui in istis versatur bonis: qui ponit illa in corde suo, sapiens erit semper. * **Si** enim hæc fecerit, ad omnia valebit: quia lux Dei, vestigium eius est.

CAP. LI.

1 **O** Ratio Iesu filij Sirach: Confitebor tibi Domine rex, & collaudabo te Deum saluatorem meum. * **Confitebor** nomini tuo: quoniam adiutor & protector factus es mihi, * & liberaisti corpus meum a perditione, a laqueo linguarum iniquarum, & a labijs operantium mendacium,

dacium, & in conspectu astantium fa-
 ctus es mihi adiutor. * Et liberaſti me
 ſecundum multitudinem miſericordiæ
 nominis tui a rugientibus, præparatis
 ad eſcam, * de manibus quærentium ani-
 mam meam, & de portis tribulationum
 quæ circumdederunt me: * a preſſura
 flammæ, quæ circumdedit me, & in
 medio ignis non ſum aſtuatus: * de al-
 titudine ventris inferi, & a lingua co-
 inquinata, & a verbo mendacij, a rege
 iniquo, & a lingua iniuſta: * laudabit
 uſque ad mortem anima mea Dominum,
 * & vita mea appropinquans erat in in-
 ferno deorſum. * Circumdederunt me
 undique, & non erat qui adiuuaret. Re-
 ſpiciens eram ad adiutorium hominum,
 & non erat. * Memoratus ſum miſeri-
 cordiæ tuæ Domine, & operationis tuæ,
 quæ a ſæculo ſunt. * quoniam eruiſi ſu-
 ſtinentes te Domine, & liberas eos de
 manibus gentium. * Exaltaſti ſuper ter-
 ram habitationem meam, & pro morte
 defluente deprecatus ſum. * Inuoca-
 ui Dominum patrem Domini mei, &
 non derelinquat me in die tribulationis
 meæ, & in tempore ſuperborum ſine
 adiutorio. * Laudabo nomen tuum
 aſſidue, & collaudabo illud in confeſ-
 ſione, & exaudita eſt oratio mea. * Et
 liberaſti me de perditione, & eripu-
 iſti me de tempore iniquo. * Propterea
 confitebor, & laudem dicam tibi, &
 benedicam nomini Domini. * Cum ad-
 huc iunior eſſem, priuſquam oberrarem,
 quæſiui ſapientiam palam in oratione
 mea. * Ante templum poſtulabam
 pro illa, & uſque in nouiſſimis in-
 qui-ram eam. Et effloruit tamquam præcox
 vua, * lætatum eſt cor meum in ea. *
 Ambulauit pes meus iter rectum, a iu-

21 uentute mea inueſtigabam eam. * In-
 elinaui modice aurem meam, & excepi
 22 illam. * Multam inueni in meipſo ſa-
 pientiam, & multum profeci in ea.
 23 * Danti mihi ſapientiam, dabo gloriã.
 24 * Conſiliatus ſum enim & facerem il-
 lam: zelatus ſum bonum, & non con-
 25 fundar. * Colluctata eſt anima mea in
 illa, & in faciendo eam confirmatus
 26 ſum. * Manus meas extendi in altum,
 27 & inſipientiam eius luxi. * Animam
 meam direxi ad illam, & in agnitione
 28 inueni eam. * Poſſedi cum ipſa cor ab
 initio: propter hoc non derelinquar.
 29 * Venter meus cõturbatus eſt quærendo
 D illam: propterea bonam poſſidebo poſ-
 30 ſeſſionem. * Dedit mihi Dominus lin-
 guam mercedem meam: & in ipſa lau-
 31 dabo eum. * Appropiate ad me indo-
 cti, & congregate vos in domum diſci-
 32 plinæ. * quid adhuc retardatis? & quid
 dicitis in hiſ? animæ veſtræ ſitiunt &
 33 hementer. * Aperui os meum, & locu-
 tus ſum: Comparete vobis ſine argen-
 34 to, * & collum veſtrum ſubijcite iugo,
 & ſuſcipiat anima veſtra diſciplinam:
 35 in proximo veſtri enim inuenire eam. * Vi-
 dete oculis veſtris quia modicum labo-
 36 raui, & inueni mihi multam requiem.
 37 * Assume diſciplinam in multo nume-
 ro argenti, & copioſum aurum poſſide-
 te in ea. * Lætetur anima veſtra in mi-
 ſericordia eius, & non confun-
 38 demini in laude ipſius. * Ope-
 ramini opus veſtrum an-
 te tempus, & dabit
 vobis merce-
 dem
 veſtram in tempo-
 re ſuo.

PROPHETIA ISAIAE.

CAPVT PRIMVM.

ISIO Isaia filij
Amos, quam vi-
dit super Iudam
& Ierusalem in
diebus Ozia, Io-
athan, Achaz, &
Ezechia regum
Iuda. * Audite

caeli, & auribus percipe terra, quoniam
Dominus locutus est. Filios enutriui,
& exaltaui: ipsi autem spreuerunt me.
* Cognouit bos possessorem suum, &
asinus praesepe Domini sui: Israel autem
me non cognouit, & populus meus non
intellexit. * Vae genti peccatrici, popu-
lo graui iniquitate, semini nequam, fi-
liis sceleratis: dereliquerunt Dominum,
blasphemauerunt sanctum Israel, abalie-
nati sunt retrorsum. * Super quo percu-
tiam vos ultra, addentes prauaricationem
omne caput languidum, & omne
cor moerens. * A planta pedis usque
ad verticem non est in eo sanitas: vul-
nus, & liuor, & plaga tumens, non est
circumligata, nec curata medicamine,
neque fota oleo. * Terra vestra deserta,
ciuitates vestrae succensae igni: regionem
vestram coram vobis alieni deuorant, &
desolabitur sicut in vastitate hostili. * Et
derelinquetur filia Sion vt vmbraculum
in vinea, & sicut tugurium in cucume-
rario, & sicut ciuitas, quae vastatur.
* Nisi Dominus exercituum reliquisset
nobis semen, quasi Sodoma fuissetus,
& quasi Gomorrha similes essemus. * Au-
dite verbum Domini principes Sodo-
morum, percipite auribus legem Dei
nostri populus Gomorrhae. * Quod mi-
hi multitudinem victimarum vestra-
rum, dicit Dominus? plenus sum holocaustis
arietum, & adipem pinguium,
& sanguinem vitulorum, & agnorum,
& hircorum nolui. * Cum veniretis

ante conspectum meum, quis quae-
ruit haec de manibus vestris, vt ambu-
laretis in atrijs meis? * ne offeratis vl-
tra sacrificium frustra: incensum abomi-
natio est mihi. Neomeniam, & sab-
batum, & festiuitates alias non feram,
iniqui sunt coetus vestri: * calendas ve-
stras, & sollempnitates vestras odiuit ani-
ma mea: facta sunt mihi molesta, labo-
raui sustinens. * Et cum extenderitis ma-
nus vestras, auertam oculos meos a vo-
bis: & cum multiplicaueritis orationem,
non exaudiam: manus enim vestrae san-
guine plene sunt. * Lauamini, mundi
estote, auferte malum cogitationum
vestrarum ab oculis meis: quiescite age-
re peruerse, * discite benefacere: qua-
rite iudicium, subuenite oppresso, iudi-
cate pupillo, defendite viduam. * Et ve-
nite, & arguite me, dicit Dominus: si
fuerint peccata vestra vt coccinum,
quasi nix dealbabuntur: & si fuerint ru-
bra quasi vermiculus, velut lana alba
erunt. * Si volueritis, & audieritis me,
bona terrae comedetis. * Quod si nolue-
ritis, & me ad iracundiam prouocauer-
itis: gladius deuorabit vos, quia
Dominus locutus est. * Quomodo facta
est meretrix ciuitas fidelis, plena iudi-
cij? iustitia habitauit in ea, nunc autem
homicida. * Argentum tuum versum
est in scoriā: vinum tuum misum est
aqua. * Principes tui infideles, socij
suum: omnes diligunt munera, sequun-
tur retributiones. * Pupillo non iudi-
cant: & causa viduae non ingreditur ad
illos. * Propter hoc ait Dominus Deus
exercituum fortis Israel: Heu, consolabor
super hostibus meis, & vindicabor
de inimicis meis. * Et conuertam ma-
num meam ad te, & excoquam ad pu-
rum scoriā tuam, & auferam omne
stannum tuum. * Et restitui iudices

Isa. 59. a. 1

1. Pet. 3. d. 11

Inf. 5. b. 6

Rom. 9. f. 29

Gen. 19. c. 24

1. Pet. 6. c. 19

Amos. 5. f. 22

1. Pet. 5. g. 10

tuos ut fuerunt prius, & consiliarios tuos sicut antiquitus: post hæc vocaberis ciuitas iusti, vrbis fidelis. * Sion in iudicio redimetur, & reducent eam in iustitia: * & conteret scelestos, & peccatores simul: & qui dereliquerunt Dominum, confundentur. * Confundentur enim ab idolis, quibus sacrificauerunt: & erubescetis super hortis, quos elegeratis, * cū fueritis velut quæscus defluentibus folijs, & velut hortus absque aqua. * Et erit fortitudo vestra, ut fauilla stuppæ, & opus vestrum quasi scintilla: & succendetur verumque simul, & non erit qui extinguat.

C A P. I I.

Mic. 4. 2. 1

Verbum, quod vidit Isaias, filius Amos, super Iuda & Ierusalem. * Et erit in nouissimis diebus preparatus mons domus Domini in vertice montium, & eleuabitur super colles, & fluent ad eum omnes gentes. * Et ibunt populi multi, & dicent: Venite & ascendamus ad montem Domini, & ad domum Dei Iacob, & docebit nos vias suas, & ambulabimus in semitis eius: quia de Sion exibit lex, & verbum Domini de Ierusalem. * Et iudicabit Gentes, & arguet populos multos: & conflagrant gladios suos in vomeres, & lanceas suas in falces: non leuabit gens contra gentem gladium, nec exercebuntur ultra ad prælium. * Domus Iacob venite, & ambulemus in lumine Domini. * Proieciisti enim populum tuum, domum Iacob: quia repleti sunt ut olim, & augures habuerunt ut Philisthiim, & pueris alienis adhaeserunt. * Repleta est terra argento & auro: & non est finis thesaurorum eius: * & repleta est terra eius equis: & innumerabiles quadrigæ eius. Et repleta est terra eius idolis: opus manuum suarum adorauerunt, quod fecerunt digiti eorum. * Et incurruuit se homo, & humiliatus est vir: ne ergo dimittas eis. * Ingredere in petram, & abscondere in fossa humo a facie timoris Domini, & a gloria maiestatis eius. * Oculi sublimis hominis humiliati sunt, & incuruabitur altitudo virorum: exaltabitur autem Dominus solus in die illa. * Quia dies Domini exercituum super omnem su-

perbum, & excelsum, & super omnem rogantem: & humiliabitur. * Et super omnes cedros Libani sublimes, & erectas, & super omnes quercus Basan. * Et super omnes montes excelsos, & super omnes colles eleuatos. * Et super omnem turrim excelsam, & super omnem murum munitum, * & super omnes naues Tharsis, & super omne, quod visum pulchrum est. * Et incuruabitur sublimitas hominum, & humiliabitur altitudo virorum, & eleuabitur Dominus solus in die illa: * & idola penitus conterentur: * & introibunt in speluncas petrarum, & in voragines terræ a facie formidinis Domini, & a gloria maiestatis eius, cum surrexerit percutere terram. * In die illa proiciet homo idola argenti sui, & simulachra auri sui, quæ fecerat sibi ut adoraret, talpas & vespertilio-nes. * Et ingredietur scissuras petrarum, & in cauernas saxorum a facie formidinis Domini, & a gloria maiestatis eius, cum surrexerit percutere terram. * Quiescite ergo ab homine, cuius spiritus in naribus eius est, quia excelsus reputatus est ipse.

Offe. 10. b. 9
Luc. 23. d. 30
Apoc. 4. 17

C A P. I I I.

Ecce enim dominator Dominus exercituum auferet a Ierusalem, & a Iuda validum & fortem, omne robur patris, & omne robur aquæ: * fortem, & virum bellatorem, iudicem, & prophetam, & ariolum, & senem: * Principem super quinquaginta, & honorabilem vultu, & consiliarium, & sapiētem de architectis, & prudentem eloquij mystici. * Et dabo pueros principes eorum, & effeminati dominabuntur eis. * Et irruet populus, vir ad virum, & vnusquisque ad proximum suum: tumultuabitur puer contra senem, & ignobilis contra nobilem. * Apprehendet enim vir fratrem suum domesticum patris sui: Vestimentum tibi est, princeps esto noster, ruina autem hæc sub manu tua. * Respondebit in die illa, dicens: Non sum medicus, & in domo mea non est panis, neque vestimentum: nolite constituit me principem populi. * Ruit enim Ierusalem, & Iudas concidit: quia lingua eorum & adinventiones eorum

rum

sum contra Dominum, ut prouocarent oculos maiestatis eius. * Agnitio vultus eorum respondit eis: & peccatum suum quasi Sodoma pradicauerunt, nec abscondierunt: vix animarum eorum, quoniam reddita sunt eis mala. * Dicite iusto quoniam bene, quoniam fructum adinventionum suarum comedit. * Vix impio in malum: retributio enim manuum eius fiet ei. * populum meum exatores sui spoliauerunt, & mulieres domus sunt eis. Popule meus, qui te beatum dicunt, ipsi te decipiunt, & viam gressuum tuorum dissipant. * Stat ad iudicandum Dominus, & stat ad iudicandos populos. * Dominus ad iudicium veniet cum senibus populi sui, & principibus eius: vos enim depasti estis vineam, & rapina pauperis in domo vestra. * Quare atteritis populum meum, & facies pauperum commolitis, dicit Dominus Deus exercituum? * Et dixit Dominus: Pro eo quod eleuatae sunt filiae Sion, & ambulauerunt extento collo, & nutibus oculorum ibant, & plaudabant, ambulabant pedibus suis, & composito gradu incedebant: * Decaluabit Dominus verticem filiarum Sion, & Dominus crinem earum nudabit. * In die illa auferet Dominus ornamentum calceamentorum, & lunulas, & torques, & monilia, & armillas, & mitras, & discriminalia, & periscelidas, & murenulas, & olfactoriola, & inaures, & annulos, & gemmas in fronte pendent, & mutatoria, & palliola, & lintamina, & acus, & specula, & sindones, & vitras, & theristras. * Et erit pro suauis odore foetor, & pro zona funiculus, & pro crispante crine caluitium, & pro fascia pectorali cilicium. * Pulcherrimi quoque viri tui gladio cadent, & fortes tui in praelio. * Et moerebunt atque lugebunt portae eius, & desolata in terra sedebit.

C A P. IIII.

ET apprehendent septem mulieres virum vnum in die illa, dicentes: Patrem nostrum comedemus, & vestimentis nostris operiemur: tantummodo inuocetur nomen tuum super nos, aufer opprobrium nostrum. * In die illa erit

germen Domini in magnificentia, & gloria, & fructus terrae sublimis, & exaltatio his, qui saluati fuerint de Israel. * Et erit: Omnis qui relictus fuerit in Sion, & residuus in Ierusalem, sanctus vocabitur, omnis qui scriptus est in vita in Ierusalem. * Si abluerit Dominus sordes filiarum Sion, & sanguinem Ierusalem lauerit de medio eius in spiritu iudicii, & spiritu ardoris. * Et creabit Dominus super omnem locum Montis Sion, & ubi inuocatus est, nubem per diem, & fumum & splendorem ignis flammantis in nocte: super omnem enim gloriam protectio. * Et tabernaculum erit in umbraculum diei ab aestu, & in securitatem, & absconsionem a turbine, & a pluuia.

C A P. V.

Antabo dilecto meo canticum patris mei vineae suae. Vineae facta est dilecto meo in cornu filio olei. * Et sepiuit eam, & lapides elegit ex illa, & plantauit eam electam, & edificauit turrinam in medio eius, & torcular extruxit in ea: & expectauit ut faceret uvas, & fecit labruscas. * Nunc ergo habitatores Ierusalem, & viri Iuda, iudicate inter me & vineam meam. * Quid est quod debui ultra facere vineae meae, & non feci ei? an quod expectaui ut faceret uvas, & fecit labruscas? * Et nunc ostendam vobis quid ego faciam vineae meae, auferam sepem eius, & erit in direptionem: diuam macteriam eius, & erit in conculcationem. * Et ponam eam desertam: non putabitur, & non fodietur: & ascendent vepres & spinae: & nubibus mandabo ne pluant super eam imbrem. * Vineae enim Domini exercituum domus Israel est: & vir Iuda germen eius delectabile: & expectaui ut faceret iudicium, & ecce iniquitas: & iustitiam, & ecce clamor. * Vix qui coniungitis domum ad domum, & agrum agro copulatis usque ad terminum loci: numquid habitabitis vos soli in medio terrae? * In auribus meis sunt haec, dicit Dominus exercituum. Nisi domus multa desertae fuerint grandes, & pulchrae absque habitatore. * Decem enim iugera vinearum facient lagunculam

culam vnam, & triginta modij sementis facient modios tres. * Væ qui consurgitis mane ad ebrietatem sectandam, & potandum vsque ad vesperam, vt vino altuetis. * Cithara, & lyra, & tympanum, & cithara, & vinum in conuiujs vestris: & opus Domini non respicitis, nec opera manuum eius consideratis. * Propterea captiuus ductus est populus meus, quia non habuit scientiam, & nobiles eius interierunt fame, & multitudo eius siti exaruit. * Propterea dilatauit infernus animam suam, & aperuit os suum absque vilo termino: & descendunt fortes eius, & populus eius, & sublimis, gloriosusq. eius ad eum. * Et incuruabitur homo, & humiliabitur vir, & oculi sublimium deprimentur. * Et exaltabitur Dominus exercituum in iudicio, & Deus sanctus sanctificabitur in iustitia. * Et pascentur agni iuxta ordinem suum, & deserta in vbertatem versa aduenæ comedent. * Væ qui trahitis iniquitatē in funiculis vanitatis, & quasi vinculum plaustris peccatum. * Qui dicitis: Festinet, & cito veniat opus eius, & vt videamus: & appropiet, & veniat cōsiliū sancti Israel, & sciemus illud. * Væ qui dicitis malum bonum, & bonum malum: ponentes tenebras lucem, & lucem tenebras: ponentes amarum in dulce, & dulce in amarum. * Væ qui sapientes estis in oculis vestris, & coram vobismetipsis prudentes. * Væ qui potentes estis ad bibendum vinum, & viri fortes ad miscendam ebrietatem. * Qui iustificatis impium pro munerebus, & iusticiam iusti aufertis ab eo. * Propter hoc, sicut deuorat stipulam lingua ignis, & calor flammæ exurit; sic radix eorum quasi fauilla erit, & germen eorum vt puluis ascendet. Abiecerunt enim legem Domini exercituum, & eloquium sancti Israel blasphemaue-
runt. * Ideo iratus est furor Domini in populum suum, & extendit manum suam super eum, & percussit eum: & conturbati sunt montes, & facta sunt morticina eorum quasi sterces in medio platearum. In his omnibus non est auersus furor eius, sed adhuc manus eius extenta. * Et eleuabit signum in nationibus procul, & sibilabit ad eum de finibus terræ: & ecce festinus velociter ve-

niet. * Non est deficiens, neque laborans in eo: non dormitabit, neque dormiet, neque soluetur cingulum renium eius, nec rumpeatur corrigia calceamenti eius. * Sagittæ eius acutæ, & omnes arcus eius extenti. Vngulæ equorum eius vt flix, & rotæ eius quasi impetus tempestatis. * Rugitus eius vt leonis, rugiet vt catuli leonum: & frendet, & tenebit prædā: & amplexabitur, & non erit qui eruat. * Et sonabit super eum in die illa sicut sonitus maris: aspiciemus in terram, & ecce tenebræ tribulationis, & lux obte-
nebrata est in caligine eius.

C A P. V I.

IN anno, quo mortuus est rex Ozias, A vidi Dominum sedentem super soliu excelsum & eleuatū: & ea, quæ sub ipso erant, replebant templū: * Seraphim stabant super illud: sex alæ vni, & sex alæ alteri: duabus velabant faciem eius, & duabus velabāt pedes eius, & duabus volabant. * Et clamabant alter ad alterum, & dicebant: "Sanctus, sanctus, sanctus, Dominus Deus exercituum, plena est omnis terra gloria eius. * Et cōmota sunt superliminaria cardinū a voce clamantis, & domus repleta est fumo. * Et dixi: Væ mihi, quia tacui, quia vir pollutus labijs ego sum, & in medio populi polluta labia habentis ego habito, & regem Dominum exercituum vidi oculis meis. * Et volauit ad me vnus de Seraphim, & in manu eius calculus, quem forcipe tulerat de altari. * Et tetigit os meum, & dixit: Ecce tetigit hoc labia tua, & auferetur iniquitas tua, & peccatum tuum mundabitur. * Et audiui vocem Domini dicentis: Quem mittā? & quis ibit nobis? Et dixi: Ecce ego, mitte me. * Et dixit: Vade, & dices populo huic: "Audite audientes, & nolite intelligere: & videte visionem, & nolite cognoscere. * Excæca cor populi huius, & aures eius aggraua: & oculos eius clauda: ne forte videat oculis suis, & auribus suis audiat, & corde suo intelligat, & conuertatur, & sanem eum. * Et dixi: Vsq. quo Domine? Et dixit: Donec desolentur ciuitates absque habitatore, & domus sine homine, & terra relinquatur deserta. * Et longe faciet Demi-

Proph. 1.2.7
Rom. 12.2.16

"Apoc. 4.6.8

"Mat. 13.14
Mar. 4.12
Luc. 8.10
Io. 12.40
Act. 28.16
Rom. 11.8

Dominus homines, & multiplicabitur quæ derelicta fuerat in medio terræ. * Et adhuc in ea decimatio, & conuertetur, & erit in ostensionem sicut terebinthus, & sicut quercus, quæ expandit ramos suos: semen sanctum erit id, quod steterit in ea.

CAP. VII.

4 Reg. 16.4: **E**T factum est in diebus Achaz filij Ioathan, filij Oziz regis Iuda, ascendit Rasin rex Syriz, & Phacee filius Romeliz rex Israel, in Ierusalem, ad præliandum contra eam: & non potuerunt debellare eam. * Et nunciauerunt domui Dauid, dicentes: Requieuit Syria super Ephraim, & commotum est cor eius, & cor populi eius, sicut mouentur ligna siluarum a facie venti. * Et dixit Dominus ad Isaiam: Egredere in occursum Achaz tu, & qui derelictus est Iasub filius tuus, ad extremum aquæductus piscinæ superioris in via Agri fullonis. * Et dices ad eum: Vide ut fileas: noli timere, & cor tuum ne formidet a duabus caudis titonium fumigantium istorum in ira furoris Rasin regis Syriz, & filij Romeliz: * eo quod consilium inierit contra te Syria in malum Ephraim, & filius Romeliz, dicentes: * Ascendamus ad Iudam, & suscitemus eum, & auellamus eum ad nos, & ponamus regem in medio eius filium Tabeel. * Hæc dicit Dominus Deus: Non stabit, & non erit istud: * sed caput Syriz Damascus, & caput Damasci Rasin: & adhuc sexaginta & quinque anni, & desinet Ephraim esse populus: * & caput Ephraim Samaria, & caput Samariæ filius Romeliz. Si non credideritis, non permanebitis. * Et adiecit Dominus loqui ad Achaz, dicens: * Pete tibi signum a Domino Deo tuo in profundum inferni, siue in excelsum supra. * Et dixit Achaz: Non petam, & non tentabo Dominum. * Et dixit: Audite ergo domus Dauid: Numquid parum vobis est, molestos esse hominibus, quia molesti estis & Deo meo? * Propter hoc dabit Dominus ipse vobis signum.
 11 **E**cce virgo concipiet, & pariet filium, & vocabitur nomen eius Emmanuel. * Butyrum & mel comedet, ut sciat reprobare malum, & eligere bonum.

Mat. 1. d. 23
Luc. 1. c. 31

16 * Quia antequam sciat puer reprobare malum, & eligere bonum, derelinquetur terra, quam tu detestaris a facie duorum regum suorum. * Adducet Dominus super te, & super populum tuum, & super domum patris tui dies, qui non venerunt a diebus separationis Ephraim a Iuda cum rege Assyriorum. * Et erit in die illa: Sibilabit Dominus musæ, quæ est in extremo fluminum Ægypti, & api, quæ est in terra Assur, & venient, & requiescent omnes in torrentibus vallium, & in cauernis petrarum, & in omnibus frutetis, & in vniuersis foraminibus. * In die illa radet Dominus in nouacula conducta in his, qui trans flumen sunt, in rege Assyriorum, caput & pilos pedum, & barbam vniuersam. * Et erit in die illa: Nutriet homo vaccam bouem, & duas oues, & præuertate lactis comedet butyrum: butyrum enim & mel manducabit omnis qui relictus fuerit in medio terræ. * Et erit in die illa: Omnis locus ubi fuerint mille vites, mille argenteis, in spinas & in vepres erunt. * Cum sagittis & arcu ingredientur illuc: vepres enim & spinæ erunt in vniuersa terra. * Et omnes montes, qui in sarculo sarriuntur, non veniet illuc terror spinarum & veprium, & erit in pascua bouis, & in conculcationem pecoris.

CAP. VIII.

1 **E**T dixit Dominus ad me: Sume tibi librum grandem, & scribe in eo stylo hominis: Velociter spolia detrahe, cito prædare. * Et adhibui mihi testes fideles, Vriam sacerdotem, & Zachariam filium Barachiz: * & accessi ad prophetissam, & concepit & peperit filium. Et dixit Dominus ad me: * Voca nomen eius, Accelera spolia detrahare: Festina prædari. * Quia antequam sciat puer vocare patrem suum & matrem suam, auferetur fortitudo Damasci, & spolia Samariæ coram rege Assyriorum. * Et adiecit Dominus loqui ad me adhuc, dicens: * Pro eo quod abiicit populus iste aquas Siloe, quæ vadunt cum silentio, & assumpsit magis Rasin, & filium Romeliz: * propter hoc ecce Dominus adducet super eos aquas fluminis fortes &

Qq 4 multas,

multas, regem Assyriorum, & omnem gloriam eius: & ascendet super omnes riuos eius, & fluet super vniuersas ripas eius, * & ibit per Iudam, inundans, & transiens vsque ad collū veniet. Et erit extensio alarum eius, implens latitudinem terræ tuæ o Emmanuel. * Congregamini populi, & vincimini, & audite vniuersæ procul terræ: confortamini & vincimini, accingite vos & vincimini: * inite consilium, & dissipabitur: loquimini verbum, & non fiet: quia nobiscū Deus. * Hæc enim ait Dominus ad me: Sicut in manu forti erudiuit me, ne irer in via populi huius, dicens: * Non dicitis, coniuratio: omnia enim quæ loquitur populus iste, coniuratio est: & timor eius ne timearis, neque pauearis. * Dominum exercituum ipsum sanctificate: ipse pauor vester, & ipse terror vester. * Et erit vobis in sanctificationem. * In lapidem autem offensionis, & in petram scandali duabus domibus Israel, inqueum & in ruinam habitantibus Ierusalem. * Et offendent ex eis plurimi, & cadent, & conterentur, & irerentur, & capientur. * Liga testimonium, signa legem in discipulis meis. * Et expectabo Dominum, qui abscondit faciem suam a domo Iacob, & præstolabor eum. * Ecce ego & pueri mei, quos dedit mihi Dominus in signum, & in portentū Israel a Domino exercituum, qui habitat in monte Sion. * Et cum dixerint ad vos: Querite a pythonibus, & a diuinis, qui strident in incantationibus suis: Numquid non populus a Deo suo requireret pro viuis a mortuis? * Ad legem magis, & ad testimonium. Quod si non dixerint iuxta verbum hoc, nō erit eis matutina lux. * Et transibit per eam, corruet, & esuriet: & cum esurierit, irascetur, & maledicet regi suo, & Deo suo, & suspiciet fursū. * Et ad terram intuebitur, & ecce tribulatio & tenebræ, dissolutio & angustia, & caligo persequens, & non poterit auolare de angustia sua.

C A P. I X.

Primo tempore alleuiata est Terra Zabulon, & Terra Nephthali: & nouissimo aggrauata est via maris trans Ior-

danem Galilæ Gentium. * Populus, qui ambulabat in tenebris, vidit lucem magnam: habitantibus in regione vmbre mortis, lux orta est eis. * Multiplicasti gentem, & non magnificasti latitudinem. Latabuntur coram te, sicut qui latantur in messe, sicut exultant victores capta præda, quando diuidunt spolia. * Iugum enim oneris eius, & virgā humeri eius, & sceptrum exactoris eius superasti: sicut in die Madian. * Quia omnis violenta prædatio cum tumultu, & vestimentum mistum sanguine, erit in combustionem, & cibus ignis. * P A R V V L V S B enim NATVS est nobis, & filius datus est nobis, & factus est principatus super humerum eius: & vocabitur nomen eius, Admirabilis, consiliarius, Deus, fortis, pater futuri sæculi, princeps pacis. * Multiplicabitur eius imperium, & pacis non erit finis: super solium David, & super regnum eius sedebit: ut confirmet illud, & corroboret in iudicio & iustitia, a modo & vsque in sempiternū: zelus Domini exercituum faciet hoc. * Verbum misit Dominus in Iacob, & cecidit in Israel. * Et sciet omnis populus Ephraim, & habitantes Samariam, in superbia & magnitudine cordis dicentes: * Lateres ceciderunt, sed quadris lapidibus ædificabimus: sycomoros succiderunt, sed cedros immutabimus. * Et eleuabit Dominus hostes Rasin, super eum, & inimicos eius in tumultum vertet: * Syriam ab oriente, & Philisthim ab Occidente: & deuorabunt Israel toto ore. In omnibus his non est auersus furor eius, sed adhuc manus eius extenta: * & populus nō est reuersus ad percutientem se, & Dominū exercituum, non inquisierunt. * Et disperdet Dominus ab Israel caput & caudam, incuruātem & refrenantē die vna. * Longæuus & honorabilis, ipse est caput: & propheta docens mendacium, ipse est cauda. * Erunt, qui beatificant populum istum, seducētes: & qui beatificātur, præcipitantes. * propter hoc super adolescentulis eius non latabitur Dominus: & pupillorum Deus, & viduarum non miserebitur: quia omnis hypocrita est & nequam, & vniuersum os locutum est stultitiam. In omnibus his non est auersus furor eius, sed adhuc manus eius extenta. * Succesa est

1 Luc. 2. c. 34
Rom. 9. 32
1 Cor. 2. 6. 6

1 Iud. 7. 212

est enim quasi ignis impietas, veprent
& spinam vorabit: & succendetur in
densitate saltus, & conuoluetur super
bia fumi. * In ira Domini exercituum
conturbata est terra, & erit populus
quasi esca ignis: vir fratri suo non par
cet. * Et declinabit ad dexteram, &
esuriet: & comedet ad sinistram, & non
saturabitur: vnusquisque carnem brachij
sui vorabit: Manasses Ephraim, & Eph
raim Manassen, simul ipsi contra Iu
dam. * In omnibus his non est auersus
furor eius, sed adhuc manus eius extēta.

C A P. X.

Væ qui condunt leges iniquas: &
scribentes, iniustitiam scripserunt:
* vt opprimerent in iudicio pauperes, &
vim facerent causæ humilium populi
mei: vt essent viduæ præda eorum, &
pupillos diriprent. * Quid facietis in
die visitationis, & calamitatis de longe
venientis? ad cuius confugietis auxiliū?
& vbi dereliqueritis gloriam vestram,
* ne incuruemini sub vinculo, & cum
interfectis cadatis? Super omnibus his
non est auersus furor eius, sed adhuc
manus eius extēta. * Vx Assur, virga
furoris mei & baculus ipse est, in manu
eorum indignatio mea. * Ad gentē fal
laciem mittam eum, & contra populum
furoris mei mandabo illi, vt auferat
spolia, & diripiat prædam, & ponat il
lum in conculcationem quasi lutū pla
tearum. * Ipse autem non sic arbitra
bitur, & cor eius non ita existimabit: sed
ad conterendum erit cor eius, & ad in
terneccionem gētium non paucarū. * Di
cet enim: * Numquid nō principes mei
simul reges sunt? numquid nō vt Char
camis, sic Calano: & vt Arphad, sic E
math? numquid non vt Damascus, sic
Samarita? * Quomodo inuenit manus
mea regna idoli, sic & simulachra eorū
de Ierusalem, & de Samarita. * Numquid
non sicut feci Samaritæ & idolis eius, sic
faciam Ierusalem & simulachris eius?
* Et erit: cum impleuerit Dominus cun
cta opera sua in monte Sion, & in Ie
rusalem, visitabo super fructum magni
fici cordis regis Assur, & super gloriā
altitudinis oculorum eius. * Dixit enim:
In fortitudine manus meæ feci, & in sa

piētia mea intellexi: & abdi
nos populorum, & principes eorum de
prædatus sum, & detraxi quasi potens in
sublimi residentes. * Et inuenit quasi ni
dum manus mea fortitudinē populo
rum: & sicut colligantur oua, quæ de
relicta sunt, sic vnīuersam terram ego
cōgregavi: & non fuit qui moueret pē
nam, & aperiret os, & ganniret. * Nū
quid gloriabitur securis contra eū, qui
secat in ea: aut exaltabitur serra contra
eum, a quo trahitur? quomodo si ele
uetur virga contra eleuantem se, & exal
tetur baculus, qui vtique lignum est.
* Propter hoc mitter dominator Domi
nus exercituum in pinguibus eius tenui
tatem: & subtus gloriam eius succensa
ardebit quasi combustio ignis. * Et erit
lumen Israel in igne, & Sanctus eius in
flamma: & succendetur, & deuorabitur
spina eius, & vepres in die vna. * Et glo
ria saltus eius, & carmeli eius ab anima
vsque ad carnem consumetur, & erit
terrore profugus. * Et reliquæ ligni sal
tus eius præ paucitate numerabuntur, &
puer scribet eos. * Et erit in die illa: nō
adijciēt residuum Israel, & hi, qui su
gerint de domo Iacob, inniti super eo,
qui percutit eos: sed innitetur super Do
minum sanctum Israel in veritate. * Re
liquæ conuerterentur, reliquæ, inquam,
Iacob ad Deum sortem. * Si enim suc
rit populus tuus Israel quasi arena ma
ris, reliquæ conuerterentur ex eo, con
summario abbreviata inundabit iustitiā.
* Consummationem enim & abbrevia
tionem Dominus Deus exercituum fa
ciēt in medio omnis terræ. * Propter
hoc, hæc dicit Dominus Deus exerci
tuum: Noli timere populus meus ha
bitator Sion, ab Assur: in virga per
cutiet te, & baculum suum leuabit su
per te in via Ægypti. * Adhuc enim
paululum modicumq; & consummabi
tur indignatio & furor meus super sce
lus eorum. * Et suscitabit super eum
Dominus exercituum flagellum iuxta
plagam Madian in Petra Oreb, & vir
gam suam super mare, & leuabit eam
in via Ægypti. * Et erit in die illa: Au
feretur onus eius de humero tuo, & in
gum eius de collo tuo, & cōputrescet iu
gum a facie olei. Veniet in Aiath, trāsi
bit in Magron: apud Machmas commo
dabit

dabit vasa sua. * Transferunt cursum Ga-
ba sedes nostra : obstupuit Rama , Ga-
baath Saulis fugit . * Hinni voce tua fi-
lia Gallim , attende Laifa , paupercula
Anathoth . * Migravit Medemena : habi-
tatores Gabim confortamini . * Adhuc
dies est , vt in Nobe stetur : agitabit ma-
num suam super montem filia Sion ,
collem Ierusalē . * Ecce dominator Do-
minus exercituum confringer laguncu-
lam in terrore , & excelsi statura succi-
dentur , & sublimes humiliabuntur . * Et
subuertentur condensa saltus ferro : &
Libanus cum excelsis cadet .

CAP. XI.

AEgredietur virga de radice Iesse ,
& flos de radice eius ascendet . * Et
requiescet super eum spiritus Domini : A
spiritus sapientia , & intellectus , spiritus
consilij , & fortitudinis , spiritus scientia ,
& pietatis . * & replebit eum spiritus ti-
moris Domini : non secundum visionem
oculorum iudicabit , neque secundū au-
ditum aurium arguet : * sed iudicabit in
iustitia pauperes , & arguet in æquitate
pro mansuetis terræ : * & percutiet ter-
ram virga oris sui , & spiritu labiorum
suorum interficiet impium . * Et erit ius-
titia cingulum lumborum eius , & fides
cinctorium renum eius . * Habitabit lupus
cum agno : & pardus cū hœdo ac-
cubabit : vitulus & leo , & ouis simul
morabuntur , & puer paruulus minabit
eos . * Vitulus , & vrsus pascetur : simul
requiescent catuli eorum : & leo quasi
bos comedet paleas . * Et delectabitur
infans ab ubere super foramine aspidis :
& in cauerna reguli , qui ablactatus fue-
rit , manum suam mittet . * Non noce-
bunt , & non occident in vniuerso mōte
sancto meo : quia repleta est terra scien-
tia Domini , sicut aqua maris operien-
tes . * In die illa radix Iesse , qui stat in
signum populorum , ipsum gentes de-
precabuntur , & erit sepulchrū eius glo-
riosum . * Et erit in die illa , Adijciet
Dominus secundo manum suam ad pos-
sidendum residuum populi sui , quod re-
linquetur ab Assyrijs , & ab Ægypto , &
a Phœcios , & ab Æthiopia , & ab Ælam ,
& a Sennaar , & ab Emath , & ab insulis
maris . * Et leuabit signum in nationes ,

& congregabit profugos Israel , & dis-
persos Iuda colliget a quattuor plagis
terræ . * Et auferetur zelus Ephraim , &
hostes Iuda peribūt : Ephraim nō amu-
labitur Iudam , & Iudas non pugnabit
contra Ephraim . * Et volabunt in hu-
meros Philisthim per mare , simul præ-
dabūt filios Oriētis : Idumæa & Moab
præceptum manus eorum , & filij Am-
mon obediētes erūt . * Et desolabit Do-
minus linguam maris Ægypti , & leua-
bit manum suam super flumen in forti-
tudine spiritus sui : & percutiet eum in
septem riujs , ita vt transeant per eum
calceati . * Et erit via residuo populo
meo , qui relinquetur ab Assyrijs : sicut
fuit Israeli in die illa , qua ascendit de
Terra Ægypti .

CAP. XII.

ET dices in die illa : Confitebor tibi
Domine , quoniam iratus es mihi :
conuersus est furor tuus , & consolatus
es me . * Ecce Deus saluator meus , fidu-
cialiter agam , & non timebo : quia
fortitudo mea , & laus mea Dominus , &
factus est mihi in salutem . * Haurietis
aquas in gaudio de fontibus saluatoris :
& dicetis in die illa : Confitemini Do-
mino , & inuocate nomen eius : notas fa-
cite in populis adinventiones eius : me-
mentote quoniam excelsus est nomen
eius . * Cantate Domino quoniam mag-
nifice fecit : annunciate hoc in vniuer-
sa terra . * Exulta , & lauda habitatio
Sion : quia magnus in medio tui san-
ctus Israel .

CAP. XIII.

ONus Babylonis , quod vidit Isaias
filius Amos . * Super montem ca-
liginosum leuate signum , exaltate vocē ,
leuate manum , & ingrediantur portas
duces . * Ego mandavi sanctificatis meis ,
& vocaui fortes meos in ira mea , exul-
tantes in gloria mea . * Vox multitudi-
nis in montibus , quasi populorum fre-
quentium : vox sonitus regum , gentium
congregatarū : Dominus exercitū præ-
cepit militiæ belli , venientibus de ter-
ra procul , a summitate calis : Dominus ,
& vasa furoris eius , vt disperdat omnē
terram . * Vlulate , quia prope est dies
Domini :

Domini : quasi vastitas a Domino veniet . * Propter hoc, omnes manus dissoluentur , & omne cor hominis contabescet , * & conteretur . Torsiones & dolores tenebunt , quasi parturiens , dolent : vnusquisque ad proximum suum stupebit , facies combustæ vultus eorum . * Ecce dies Domini veniet , crudelis , & indignationis plenus , & iræ , furorisque ad ponendam terram in solitudinem , & peccatores eius conterendos de ea .

¶ Ezech. 32. b. 7
Ioel 3. c. 15
Matt. 24. c. 25
Mar. 13. c. 24
Luc. 21. c. 25

* Quoniam stellæ cæli , & splendor cælum non expandent lumen suum : obte-
nebratus est sol in ortu suo , & luna non
splendebit in lumine suo . * Et visitabo
super orbis mala , & contra impios iniquitatem eorum , & quiescere faciam super-
biam infidelium , & arrogantiam forti-
tium humiliabo . * Pretiosior erit vir auro , & homo mundo obrizo . * Super hoc cælum turbabo : & mouebitur terra de loco suo propter indignationem Domini exercituum , & propter diem iræ furoris eius . * Et erit quasi damula fugiens , & quasi ovis : & non erit qui congreget : vnusquisque ad populum suum conuertetur , & singuli ad terram suam fugient . * Omnis , qui inuentus fuerit , occidetur : & omnis , qui superuenerit , cadet in gladio . * Infantes eorum allidentur in oculis eorum : diripientur domus eorum , & vxores eorum violabuntur . * Ecce ego suscitabo super eos Medos , qui argentum non quærant , nec aurum velint : sed sagittis paruulos interficiet , & lactantibus vteris non miserebuntur , & super filios non parcat oculus eorum . * Et erit Babylon illa gloriosa in regnis , inclyta superbia Chaldæorum : sicut subuertit Dominus Sodomam & Gomorham . * Non habitabitur vsque in finem , & non fundabitur vsque ad generationem & generationem : nec ponet ibi tentoria Arabs , nec pastores requiescēt ibi . * Sed requiescent ibi bestię , & replebuntur domus eorum draconibus : & habitabunt ibi struthiones , & pilosi saltabunt ibi : * & respondebunt ibi vlule in ædibus eius , & sirenes in delubris voluptatis .

¶ Psal. 136. b. 9

¶ Gen. 19. c. 24

C A P. XIII.

Prope est vt veniat tempus eius , & dies eius non elongabuntur . Misce

rebitur enim Dominus Iacob , & eliget adhuc de Israel , & requiescere eos faciet super humum suam : adiungetur advena ad eos , & adhærebit domui Iacob . * Et tenebunt eos populi , & adducent eos in locum suum : & possidebit eos domus Israel super terram Domini in seruos & ancillas : & erunt capientes eos , qui se ceperant , & subijcient exactores suos . * Et erit in die illa : cum requiem dederit tibi Deus a labore tuo , & a concussione tua , & a seruitute dura , qua ante seruisti : * sumes parabolam istam contra regem Babylonis , & dices : Quomodo cessauit exactor , quieuit tributum ? * Contriuit Dominus baculum impiorum , virgam dominantium , * cadentem populos in indignatione , plaga insani-
bili , subijcientem in furore gentes , persequentem crudeliter . * Conquieuit & siluit omnis terra , gauisa est & exulta-
uit : * abietes quoque lætati sunt super te , & cedri Libani : ex quo dormisti , non ascendet qui succidat nos . * Infernus subter conturbatus est in occursum aduentus tui , suscitauit tibi gigantes . Omnes principes terræ surrexerunt de solijs suis , omnes principes nationum . * Vniuersi respondebunt , & dicent tibi : Et tu vulneratus es sicut & nos , nostri similis effectus es . * Detracta est ad inferos superbia tua , concidit cadauer tuum : subter te sternetur tinea , & operimentum tuum erunt vermes . * Quomodo cecidisti de cælo lucifer , qui mane oriebaris ? corruisti in terram , qui vulnerabas gentes ? * qui dicebas in corde tuo : In cælum conscendam , super altæ Dei exaltabo solum meum , sedebo in monte testamenti , in lateribus Aquilonis . * Ascendam super altitudinem nubium , similis ero Altissimo . * Verumtamen ad infernum detraheris in profundum lacus : * qui te viderint , ad te inclinabuntur , teque prospicient : Numquid iste est vir , qui conturbauit terram , qui concussit regna , * qui posuit orbem desertum , & vrbes eius destruxit , vineas eius non aperuit in carcerem ? * Omnes reges gentium vniuersi dormierunt in gloria , vir in domo sua . * Tu autem proiectus es de sepulchro tuo , quasi stirps inutilis pollutus , & obuolutus cum his , qui interfecti sunt gladio , & descenderunt ad fundamenta lacus ,

laci, quasi cadaver putridum. * Non habebis consortium, neque cum eis in sepultura: tu enim terram tuam disperdidisti, tu populum tuum occidisti: non vocabitur in aeternum semen pessimorum. * Præparate filios eius occisioni in iniquitate patrum suorum: non confluent, nec hereditabunt terram, neque implebunt faciem orbis ciuitatum. * Et confluent super eos, dicit Dominus exercituum: & perdam Babylonis nomen, & reliquias, & germen, & progeniem, dicit Dominus. * Et ponam eam in possessionem ericij, & in paludes aquarum, & scopabo eam in scopa teres, dicit Dominus exercituum. * Iurauit Dominus exercituum, dicens: Si non, ut putaui, ita erit: & quomodo mente tractaui, sic eueniet: Ut conteram Assyrium in terra mea, & in montibus meis conculcem eum: & auferetur ab eis iugum eius, & onus illius ab humero eorum tolletur. * Hoc consilium, quod cogitaui super omnem terram, & hæc est manus extenta super vniuersas gentes. * Dominus enim exercituum decreuit: & quis poterit infirmare? & manus eius extēta: & quis auertet eam? * In anno, quo mortuus est rex Achaz, factum est onus istud: * ne lateris Philisthæa omnis tu, quoniam comminuta est virga percussoris tui: de radice enim colubri egredietur regulus, & semē eius absorbens volucres. * Et pascuntur primogeniti pauperum, & pauperes fiducialiter requiescent: & interire faciam in fame radicem tuam, & reliquias tuas interficiam. * Vlula porta, clama ciuitas: prostrata est Philisthæa omnis: ab Aquilone enim fumus veniet, & non est qui effugiet agmen eius. * Et quid respondetur nuncijs gentis? Quia Dominus fundauit Sion, & in ipso sperabunt pauperes populi eius.

C A P. XV.

ONus Moab. Quia nocte vastata est Ar Moab, conticuit: quia nocte vastatus est murus Moab, conticuit. * Ascendit domus, & Dibon ad excelsa in planctum super Nabo, & super Medaba, Moab vlulauit: in cunctis capitibus eius caluitium, & omnis barba raderetur.

* In triuijs eius accēdi sunt faccō: super testa eius, & in plateis eius omnis vlulatus descendit in fletum. * Clamabit Hesebon, & Eleale, vsque Iasa audita est vox eorum. super hoc expediti Moab vlulabūt, anima eius vlulabit sibi. * Cor meum ad Moab clamabit, vestes eius vsque ad Segor vitulam conternantem: per ascensum enim Luith flens ascendet, & in via Oronaim clamorem contritionis leuabunt. * Aquæ enim Nemrim defertæ erunt, quia aruit herba, defecit germen, viror omnis interiit. * Secundum magnitudinem operis & visitatio eorum: ad torrentem salicū ducent eos. * Quoniam circuiuit clamor terminum Moab: vsque ad Gallim vlulatus eius, & vsque ad Puteum Elim clamor eius. * Quia aquæ Dibon replete sunt sanguine: ponam enim super Dibon additamenta: his, qui fugerint de Moab leonem, & reliquijs terræ.

C A P. XVI.

Mitte agnum Domine dominatorem terræ, de Petra deserti ad montem filiarum Sion. * Et erit: Sicut avis fugiens, & pulli de nido auolantes, sic erunt filiarum Moab in transensu Arnon. * In consilium, coge concilium: pone quasi noctem umbram tuam in meridie: absconde fugientes, & vagos ne prodas. * Habitabūt apud te profugi mei: Moab esto latibulum eorum a facie vastatoris: finitus est enim pulvis, consummatus est miser: defecit qui conculcabat terram. * Et præparabitur in misericordia solium, & sedebit super illud in veritate in tabernaculo David, iudicans & querēs iudicium, & velociter reddens quod iustum est. * Audiuius superbiam Moab, superbus est valde: superbia eius & arrogantia eius, & indignatio eius plusquam fortitudo eius. * Idcirco vlulabit Moab ad Moab, vniuersus vlulabit: his, qui latantur super muros cocti lateris, loquimini plagas suas. * Quoniam suburbana Hesebon deserta sunt, & vineam Sababam domini Gentium exciderunt: flagella eius vsque ad Iazer peruenerunt: errauerunt in deserto, propaggines eius relictæ sunt, transierunt mare. * Super hoc plorabo in fletu Iazer vineam Sababam:

ma: inebriabo te lacryma mea Hesebō,
& Eleale: quoniam super vindemiam
tuam, & super messem tuam vox calcā-
tium irruit. * Et auferetur letitia &
exultatio de Carmelo, & in vineis non
exultabit neque iubilabit. vinum in tor-
culari non calcabit qui calcare consue-
uerat: vocem calcantium abstuli. * Su-
per hoc venter meus ad Moab quasi ci-
thara sonabit, & viscera mea ad murum
cocti lateris. * Et erit: cum apparuerit
quod laborauit Moab super excelsis suis,
ingredietur ad sancta sua vt obsecret, &
non valebit. * Hoc verbum, quod locu-
tus est Dominus ad Moab ex tunc: * &
nunc locutus est Dominus, dicens: In
tribus annis quasi anni mercenarij aufe-
retur gloria Moab super omni populo
multo, & relinquetur paruus & modi-
cus, nequaquam multus.

CAP. XVII.

ONus Damasci. Ecce Damascus de-
finet esse ciuitas, & erit sicut acer-
uus lapidum in ruina. * Derelictæ ciui-
tates Aroer gregibus erunt, & requiescēt
ibi, & non erit qui exterreat. * Et cessa-
bit adiutorium ab Ephraim, & regnum
a Damasco: & reliquix Syrix sicut glo-
ria filiorum Israel erunt: dicit Dominus
exercituū. * Et erit in die illa: attenua-
bitur gloria Iacob, & pinguedo carnis
eius marcescet. * Et erit sicut congre-
gans in messe quod restiterit, & brachiū
eius spicas leget: & erit sicut quærens
spicas in valle Raphaim. * Et relinque-
tur in eo sicut racemus, & sicut excussio
oleæ duarum vel trium oliuarū in sum-
mitate rami, siue quattuor aut quinque
in cacuminibus eius fructus eius: dicit
Dominus Deus Israel. * In die illa incli-
nabitur homo ad Factorem suū, & oculi
eius ad sanctū Israel respicient: * & non
inclinabitur ad altaria, quæ fecerunt ma-
nus eius: & quæ operati sunt digiti eius
non respiciet, lucos & delubra. * In die
illa erunt ciuitates fortitudinis eius de-
relictæ sicut aratra, & segetes quæ dere-
lictæ sunt a facie filiorū Israel, & eris de-
serta. * Quia oblita es Dei saluatoris tui,
& fortis adiutoris tui non es recordata:
propterea plātabis plantationem fidelē,
& germen alienum seminabis. * In die

plantationis tuæ labrusca, & mane semē
tuum florebit: ablata est messis in die
hereditatis, & dolebit grauiter. * Vt
multitudini populorum multorum, vt
multitudo maris sonantis: & tumultus
turbarum, sicut sonitus aquarum multa-
rum. * Sonabunt populi sicut sonitus a-
quarum inundantium, & increpabit eis,
& fugiet procul: & rapietur sicut puluis
mōtium a facie venti, & sicut turbo co-
ram tempestate. * In tempore vespere,
& ecce turbatio: in matutino, & non
subsistet. hæc est pars eorum, qui vasa-
uerunt nos, & fors diripientium nos.

CAP. XVIII.

VÆ terræ cymbalo alarum, quæ est
trans flumina Æthiopix, * qui mie-
tit in mare legatos, & in vasis papyri su-
per aquas. Ite angeli veloces ad gētem
conuulsam, & dilaceratam: ad populum
terribilem, post quem non est alius: ad
gentem expectantem & cōculcatam, cu-
ius diripuerunt flumina terram eius:
* omnes habitatores orbis, qui morami-
ni in terra, cum eleuatum fuerit signum
in montibus, videbitis, & clangorem tu-
bæ audietis: * quia hæc dicit Dominus
ad me: Quiescam, & considerabo in lo-
co meo sicut meridiana lux clara est, &
sicut nubes roris in die messis. * Ante
messem enim totus effloruit, & imma-
tura perfectio germinabit, & præciden-
tur ramusculi eius falcibus: & quæ de-
relictæ fuerint, abscondentur, & excu-
tientur. * Et relinquentur simul auibus
montium, & bestiis terræ: & æstate per-
petua erunt super eum volucres, & om-
nes bestię terræ super illum hiemabūt.
* In tempore illo deferetur munus Do-
mino exercituum a populo diuulso &
dilacerato: a populo terribili, post quē
non fuit alius, a gente expectante, ex-
pectante & conculcata, cuius diripu-
erunt flumina terram eius, ad locum
nominis Domini exercituum montem
Sion.

CAP. XIX.

ONus Egypti. Ecce Dominus ascen-
det super nubem leuem, & ingre-
dietur Egyptum, & commouebuntur
simu-

simulachra Ægypti a facie eius, & cor Ægypti tabesceat in medio eius. * Et cōcurrere faciam Ægyptios aduersus Ægyptios: & pugnabit vir contra fratrem suum, & vir contra amicum suum, ciuitas aduersus ciuitatem, regnum aduersus regnum. * Et dirumpetur spiritus Ægypti in visceribus eius, & consilium eius precipitabo: & interrogabunt simulachra sua, & diuinos suos, & pythones, & ariolos. * Et tradam Ægyptū in manu dominorum crudelium, & rex fortis dominabitur eorum, ait Dominus Deus exercituum. * Et arefcet aqua de mari, & fluuius desolabitur, atque siccabitur. * Et deficient flumina: attenuabuntur, & siccabuntur riui aggerum. Calamus & iuncus marcescet: * nudabitur aluēus riui a fonte suo, & omnis sementis irrigua siccabitur, arefcet, & non erit. * Et moerebunt piscatores, & lugebunt omnes mittentes in flumen hamum, & expandentes rete super faciem aquarum emarcescent. * Confundentur qui operabantur linum, pestentes, & textentes subtilia. * Et erunt irrigua eius flaccetia: omnes qui faciebant lacunas ad capiendos pisces. * Stulti principes Taneos, sapientes consiliarij Pharaonis deriderunt consiliū inspiens: quomodo dicetis Pharaoni: Filius sapientium ego, filius regum antiquorum. * Vbi nunc sunt sapientes tui? annuncient tibi, & indicēt quid cogitauerit Dominus exercituum super Ægyptum. * Stulti facti sunt principes Taneos, emaruerūt principes Memphis, deceperūt Ægyptum, angulum populorum eius. * Dominus miscuit in medio eius spiritum vertiginis: & errare fecerunt Ægyptum in omni opere suo, sicut errat ebrius & vomens. * Et non erit Ægypto opus, quod faciat caput & caudam incuruantem, & refrenantem. * In die illa erit Ægyptus quasi mulieres, & stupebunt, & timebunt a facie cōmotionis manus Domini exercituum, quam ipse mouebit super eam. * Et erit Terra Iuda Ægypto in pauorem: omnis, qui illius fuerit recordatus, pauebit a facie consilij Domini exercituum, quod ipse cogitauit super eam. * In die illa erunt quinque ciuitates in Terra Ægypti, loquentes lingua Chanaan, & iurantes per Dominum

exercituum: Ciuitas solis vocabitur vna. * In die illa erit altare Domini in medio Terræ Ægypti, & titulus Domini iuxta terminum eius * erit in signum, & in testimonium Domino exercituum in Terra Ægypti. Clamabunt enim ad Dominum a facie tribulantis, & mittet eis saluatorem & propugnatorem, qui liberet eos. * Et cognoscetur Dominus ab Ægypto, & cognoscent Ægyptij Dominum in die illa, & colent eum in hostijs & in muneribus: & vota vouebunt Domino, & soluent. * Et percutiet Dominus Ægyptum plaga, & sanabit eam, & reuertentur ad Dominum, & placabitur eis, & sanabit eos. * In die illa erit via de Ægypto in Assyrios, & intrabit Assyrius Ægyptum, & Ægyptius in Assyrios, & seruient Ægyptij Assur. * In die illa erit Israel tertius Ægyptio & Assyrio: benedictio in medio terræ, cui benedixit Dominus exercituum, dicens: Benedictus populus meus Ægypti, & opus manuum mearum Assyrio: hereditas autem mea Israel.

C A P. XX.

IN anno, quo ingressus est Tharthan in Azotum, cum misisset eum Sargon rex Assyriorū, & pugnasset contra Azotum, & cepisset eam: * in tempore illo locutus est Dominus in manu Isai filij Amos, dicens: Vade, & solue saccum de lumbis tuis, & calcamenta tua tolle de pedibus tuis. Et fecit sic vadens nudus, & discalceatus. * Et dixit Dominus: Sicut ambulauit seruus meus Isaias nudus, & discalceatus, trium annorum signum & portentum erit super Ægyptum, & super Æthiopiam, * sic minabit rex Assyriorum captiuitatem Ægypti, & transmigrationem Æthiopiz, iuuenum & senum, nudam & discalceatam, discooperitis natibus ad ignominiam Ægypti. * Et timebunt, & confundentur ab Æthiopia spe sua, & ab Ægypto gloria sua. * Et dicet habitator insulæ huius in die illa: Ecce hæc erat spes nostra, ad quos confugimus in auxilium, vt liberarent nos a facie regis Assyriorum: & quo modo effugere poterimus nos?

CAP. XXI.

O Nus deserti maris . Sicut turbines
 ab Aphrico: veniunt, de deserto ve-
 nit, de terra horribili . * Visio dura nun-
 ciata est mihi : qui incredulus est , infi-
 deliter agit : & qui depopulator est , va-
 stat . Ascende Aelam, obside Mede : om-
 nem gemitum eius cessare feci . * Pro-
 pterea repleti sunt lumbi mei dolore ,
 angustia possedit me sicut angustia par-
 rurentis : corruui cum audirem , contur-
 batus sum cum viderem . * Emarcui cor
 meum, tenebræ stupefecerunt me : Baby-
 lon dilecta mea posita est mihi in mira-
 culum . * Pone mentem , contemplare
 in specula comedentes & bibentes : sur-
 gite principes , arripite clypeum . * Hæc
 enim dixit mihi Dominus : Vade , &
 pone speculatorem : & quodcumque
 viderit , annunciet . * Et vidit currum
 duorum equitum , ascensorem asini , &
 ascensorem cameli : & contemplatus est
 diligenter multo intuitu . * Et clamavit
 leo : Super speculam Domini ego sum ,
 stans iugiter per diem : & " super custo-
 diam meam ego sum , stans totis nocti-
 bus . * Ecce iste venit ascensor vir bigæ
 equitum , & respondit , & dixit : " Ceci-
 dit, cecidit Babylon , & omnia sculpi-
 lia deorum eius contrita sunt in terrâ .
 * Tritura mea , & filij areæ mæ , quæ
 audiui a Domino exercituum Deo Is-
 rael , annunciaui vobis . * Onus Duma
 ad me clamat ex Seir : Custos quid de
 nocte ? custos quid de nocte ? * Dixit
 custos : Venit mane & nox : si quæritis ,
 quærite : conuertimini , venite . * Onus
 in Arabia . * In saltu ad vesperam dor-
 miatis , in semitis Dedanim . * Occur-
 rentes sitiienti ferte aquam , qui habita-
 tis terram Austri , cum panibus occur-
 rite fugienti . * A facie enim gladiatorum
 fugerunt , a facie gladii imminenti , a
 facie arcus extenti , a facie grauis præ-
 lij : * quoniam hæc dicit Dominus ad
 me : Adhuc in vno anno , quasi in anno
 mercenarij , & auferetur omnis gloria
 Cedar . * Et reliquæ numeri sagittario-
 rum fortium de filiis Cedar imminuen-
 tur : Dominus enim Deus Israel locu-
 tus est .

Hab. 1.2.1

0 Ier. 51. a. f
 Apoc. 14. b. 8

CAP. XXII.

O Nus vallis visionis . Quidnam quo-
 que tibi est , quia ascendisti & tu
 omnis in tecta ? * clamoris plena , vrbs
 frequens, ciuitas exultans : interfecti tui,
 non interfecti gladio , nec mortui in
 bello . * Cuncti principes tui fugerunt si-
 mul , dureq. ligati sunt : omnes , qui in-
 uenti sunt , vincti sunt pariter , procul
 fugerunt . * Propterea dixi : Recedite a
 me , amare flebo : nolite incumbere vt
 consolemini me super vastitate filiz po-
 puli mei . * Dies enim interfectionis , &
 conculcationis , & fletuū Domino Deo
 exercituū in valle visionis scrutans mu-
 rum , & magnificus super montem . * Et
 Aelam sumpsit pharetram , currum ho-
 minis equitis , & parietem nudauit cly-
 peus . * Et erunt electæ valles tuæ plenæ
 quadrigarum , & equites ponent sedes
 suas in porta . * Et reuelabitur operimē-
 tum Iudæ , & videbis in die illa arma-
 mentarium domus saltus . * Et scissuras
 ciuitatis David videbitis , quia multipli-
 cata sunt : & congregastis aquas piscinæ
 inferioris , & domos Ierusalem nume-
 rastis , & destruxistis domos ad muniē-
 dum murum . * Et lacum fecistis inter
 duos muros ad aquam piscinæ veteris :
 & non suspexistis ad eum , qui fecerat
 eam , & operatorem eius de longe non
 vidistis . * Et vocabit Dominus Deus
 exercituum in die illa ad fletum , & ad
 planctum , ad caluitium , & ad cingulū
 sacci : * & ecce gaudium & latitia, occi-
 dere vitulos , & iugulare arietes , come-
 dere carnes , & bibere vinum : " Come-
 damus , & bibamus : cras enim morie-
 mur . * Et reuelata est in auribus meis
 vox Domini exercituum . Si dimittetur
 iniquitas hæc vobis donec moriamini ,
 dicit Dominus Deus exercituum . * Hæc
 dicit Dominus Deus exercituum : Vade ,
 ingredi ad eum , qui habitat in taber-
 naculo , ad Sobnam præpositum templi ,
 & dices ad eum : * Quid tu hic , aut
 E quasi quis hic ? quia excidisti tibi hic se-
 pulchrum , excidisti in excelsio memo-
 riale diligenter , in petra tabernaculum
 tibi . * Ecce Dominus asportari te faciet ,
 sicut asportatur gallus gallinaceus , &
 quasi amicum sic subleuabit te . * Coro-

11 Sap. 2. b. 6
 1. Cor. 15. d. 52

nans coronabit te tribulatione, quasi pilam mittet te in terram latam & spatio-
sam: ibi morieris, & ibi erit curtus gloriæ tuæ, ignominia domus Domini tui.
* Et expellam te de statione tua, & de ministerio tuo deponam te. * Et erit in die illa: Vocabo seruum meum Eliacim filium Helciz, & induam illum tunica tua, & cingulo tuo confortabo eum, & potestatem tuam dabo in manu eius: & erit quasi pater habitantibus Ierusalem, & domui Iuda. * Et dabo clauem domus David super humerum eius: & aperiet, & non erit qui claudat: & claudet, & non erit qui aperiat. * Et figam illum paxillum in loco fideli, & erit in solium gloriæ domui patris eius. * Et suspendent super eum omnem gloriam domus patris eius, vasorum diuersa genera, omne vas paruulum a vasis craterarum vsque ad omne vas musicorum. * In die illa dicit Dominus exercituum: Auferetur paxillus, qui fixus fuerat in loco fideli: & frangetur, & cadet, & peribit quod pependerit in eo, quia Dominus locutus est.

C A P. XXIII.

ONus Tyri. Vlulate, naues maris: quia vastata est domus, vnde venite consueuerant: de Terra Cethim reuelatum est eis. * Tacete qui habitatis in insula: negotiatores Sidonis transfretantes mare, repleuerunt te. * In aquis multis semen Nili, messis fluminis fruges eius: & facta est negotiatio gentium. * Erubescite Sidon: ait enim mare: fortitudo maris dicens: Non parturiui, & non peperui, & non enutriui iuuenes, nec ad incrementum perduxui virgines. * Cū auditum fuerit in Ægypto, dolebunt cū audierint de Tyro: * Transite maria, vlulate qui habitatis in insula: * Numquid non vestra hæc est, quæ gloriabatur diebus pristinis in antiquitate sua: deducet eam pedes sui longe ad peregrinandum. * Quis cogitauit hoc super Tyrū quondam coronatam, cuius negotiatores principes, institores eius in clyti terræ: * Dominus exercituum cogitauit hoc, ut detraheret superbiam omnis gloriæ, & ad ignominiam deduceret vniuersos inclytos terræ. * Transi terram tuā quasi

flumen filia maris, non est cingulum vltra tibi. * Manum suam extendit super mare, conturbauit regna: Dominus madauit aduersus Chanaan, ut contereret fortis eius, & dixit: Non adicies vltra ut glorieris, calumniā sustinens virgo filia Sidonis: in Cethim consurgens transfreta, ibi quoque non erit requies tibi. * Ecce terra Chaldæorum talis populus non fuit, Assur fundauit eam: in captiuitatem traduxerunt robustos eius, suffoderunt domos eius, posuerunt eam in ruinam. * Vlulate naues maris, quia deuastata est fortitudo vestra. * Et erit in die illa: In obliuione eris o Tyre septuaginta annis, sicut dies regis vnus: post septuaginta autem annos erit Tyro quasi canticū meretricis. * Sume citharam, circui ciuitatem meretrix obliuioni tradita: bene cane, frequenta canticū, ut memoria tui sit. * Et erit post septuaginta annos: Visitabit Dominus Tyrum, & reducet eam ad mercedes suas: & rursum fornicabitur cum vniuersis regnis terræ super faciem terræ. * Et erit negotiationes eius, & mercedes eius sanctificatæ Domino: non condentur, neque reponentur: quia his, qui habitauerint coram Domino, erit negotiatio eius, ut manducent in saturitatem, & vestiantur vsque ad vetustatem.

C A P. XXIIII.

ECce Dominus dissipabit terram, & nudabit eam, & affliget faciem eius, & disperget habitatores eius. * Et erit sicut populus, sic sacerdos: & sicut seruus, sic dominus eius: sicut ancilla, sic domina eius: sicut emens, sic ille qui vendit: sicut foenerator, sic is qui mutuū accipit: sicut qui repetit, sic qui debet. * Dissipatione dissipabitur terra, & direptione prædabitur. Dominus enim locutus est verbum hoc. * Luxit, & defluxit terra, & infirmata est: defluxit orbis, infirmata est altitudo populi terræ. * Et terra infecta est ab habitatoribus suis: quia transgressi sunt leges, mutauerunt ius, dissipauerunt sœdus sempiternum. * Propter hoc maledictio vorabit terram, & peccabunt habitatores eius: ideoque infanient cultores eius, & relinquentur homines pauci. * Luxit vindemia,

demia, infirmata est vitis, ingemuerunt omnes qui lætabantur corde. * Cessauit gaudium tympanorum, quicquid sonitus lætantium, conticuit dulcedo citharæ. * Cum cantico non bibent vinum: amara erit potio bibentibus illam. * Atterita est ciuitas vanitatis, clausa est omnis domus nullo introeunte. * Clamor erit super vino in plateis: deserta est omnis læticia: translatus est gaudium terræ. * Relicta est in vrbe solitudo, & calamitas opprimet portas. * Quia hæc erunt in medio terræ, in medio populorum: quomodo si pauca oliuæ, quæ remanserunt, excutiantur ex olea: & racemi, cum fuerit finita vindemia. * Hi leuabunt vocem suam, atque laudabunt: cum glorificatus fuerit Dominus, hincient de mari. * Propter hoc in doctrinis glorificate Dominum: in insulis maris nomen Domini Dei Israel. * A finibus terræ laudes audiuimus, gloriam iusti. Et dixi: Secretum meum mihi, secretum meum mihi, vix mihi: prauaricantes prauaricati sunt, & prauaricatione transgressorum prauaricati sunt. * Formido, & fouea, & laqueus super te, qui habitator es terræ. * Et erit: * Qui fugerit a voce formidinis, cadet in foueam: & qui se explicauerit de fouea, tenebitur laqueo: quia cataraetæ de excelsis apertæ sunt, & concutientur fundamenta terræ. * Confraditione confringetur terra, contritione conteretur terra, commotione commouebitur terra, agitatione agitur terra sicut ebrius, & auferetur quasi tabernaculum vnus notis: & grauabit eam iniquitas sua, & corruet, & non adijciet vt resurgat. * Et erit: In die illa visitabit Dominus super miliciam cæli in excelsis: & super reges terræ, qui sunt super terram. * Et congregabuntur in congregatione vnus facis in lacum, & claudentur ibi in carcere: & post multos dies visitabitur. * Et erubescet luna, & confundetur sol, cum regnauerit Dominus exercituum in monte Sion, & in Ierusalem, & in conspectu senum suorum fuerit glorificatus.

C A P. XXV.

Domine Deus meus es tu, exaltabo te, & confitebor nomini tuo: quoniam fecisti mirabilia, cogitationes an-

tiqvas fideles, amen. * Quia posuisti ciuitatem in tumulum, urbem fortem in ruinam, domum alienorum: vt non sit ciuitas, & in sempiternum non ædificetur. * Super hoc laudabit te populus fortis, ciuitas gentium robustarum timebit te. * Quia factus es fortitudo pauperi, fortitudo egeno in tribulatione sua: spes a turbine, vmbraclum ab æstu. * Spiritus enim robustorum quasi turbo impellens parietem. * Sicut æstus in siti, tumultum alienorum humiliabis: & quasi calore sub nube torrente propaginem fortium marcescere facies. * Et faciet Dominus exercituum omnibus populis in monte hoc conuiuium pinguium, conuiuium vindemiarum, pinguium medullarum, vindemiarum defæcatæ. * Et præcipitabit in morte isto faciem vinculi colligati super omnes populos, & celam, quæ orditus est super omnes nationes. * Præcipitabit mortem in sempiternum: & auferet Dominus Deus lacrymam ab omni facie, & opprobrium populi sui auferet de vniuersa terra: quia Dominus locutus est. * Et dicet in die illa: Ecce Deus noster iste, expectauimus eum, & saluabit nos: iste Dominus, sustinui- mus eum, exultabimus, & lætabimur in salutari eius. * Quia requiescet manus Domini in monte isto: & triturbabitur Moab sub eo, sicuti teruntur paleæ in plastro. * Et extendet manus suas sub eo, sicut extendit natans ad natandum: & humiliabit gloriam eius cum allisio- ne manuum eius. * Et munimenta sublimium murorum tuorum concident, & humiliabuntur, & detrahentur in terram vsque ad puluerem.

C A P. XXVI.

In die illa cantabitur canticum istud in terra Iudæ:

Vrbs fortitudinis nostræ Sion saluator, ponetur in ea murus & antemurale.

* Aperite portas, & ingreditur gens iusta, custodiens veritatem.

* Vetus error abiit: seruabis pacem: pacem, quia in te sperauimus.

* Sperastis in Domino in sæculis æternis, in Domino Deo forti in perpetuum.

* Quia incuruabit habitantes in excelsis,

Rr cello,

celso, ciuitatem sublimem humiliabit.

Humiliabit eam vsque ad terram, detrahet eam vsque ad puluerem.

* Conculcabit eam pes, pedes pauperis, gressus egenorum.

* Semita iusti recta est, rectus callis iusti ad ambulandum.

* Et in semita iudiciorum tuorum Domine sustinuimus te: nomen tuum, & memoriale tuum in desiderio animarum.

* Anima mea desiderauit te in nocte: sed & spiritu meo in præcordijs meis de mane vigilabo ad te.

Cum feceris iudicia tua in terra, iustitiam discant habitatores orbis.

* Misereamur impio, & non discet iustitiam: in terra sanctorum iniqua gestit, & non videbit gloriam Domini.

* Domine exaltetur manus tua, & non videant: videant, & confundantur zelantes populi: & ignis hostes tuos deuoret.

* Domine dabis pacem nobis: omnia enim opera nostra operatus es nobis.

* Domine Deus noster, possederunt nos domini absque te, tantum in te recordemur nominis tui.

* Morientes non uiuant, gigantes non resurgant: propterea uisitasti & contriuisi eos, & perdidisti omnem memoriam eorum.

* Indulxisti genti Domine, indulxisti genti: numquid glorificatus es? elongasti omnes terminos terræ.

* Domine in angustia requisierunt te, in tribulatione murmuris doctrina tua eis.

* Sicut quæ concepit, cum appropinquauerit ad partum, dolens clamat in doloribus suis: sic facti sumus a facie tua Domine.

* Concepimus, & quasi parturiimus, & peperimus spiritum: salutes non fecimus in terra, ideo non ceciderunt habitatores terræ.

* Viuent mortui tui, interfecti mei resurgent: expergiscimini, & laudate, qui habitatis in puluere: quia ros lucis ros tuus, & terram gigantum detrahes in ruinam.

* Vade populus meus, intra in cubacula tua, claude ostia tua super te, abscondere modicum ad momentum, donec pertranscat indignatio.

11 * Ecce enim Dominus egredietur de loco suo, ut uisitet iniquitatem habitatoris terræ contra eum: & reuelabit terræ sanguinem suum, & non operiet ultra interfectos suos.

C A P. XXVII.

1 **I**N die illa uisitabit Dominus in gladio suo duro, & grandi, & forti, super Leuiathan serpentem uestem, & super Leuiathan serpentem tortuosum, & occidet cetum, qui in mari est. * In die illa vinea meri cantabit ei. * Ego Dominus, qui seruo eam, repente propinabo ei: ne forte uisitetur contra eam, nocte & die seruo eam. * Indignatio non est mihi: quis dabit me spinam & uepre in prælio: gradiar super eam, succendā eam pariter? * An potius tenebit fortitudinem meam, faciet pacem mihi, pacem faciet mihi? * Qui ingrediuntur impetu ad Iacob, florebit & germinabit Israel, & implebunt faciem orbis semine. * Numquid iuxta plagam percussit se percussit eum? aut sicut occidit interfectos eius, sic occisus est? * In mensura contra mensuram, cum abiecta fuerit, iudicabis eam: meditatus est in spiritu suo duro per diem æstus. * Idcirco super hoc dimittetur iniquitas domui Iacob: & iste omnis fructus ut auferatur peccatum eius, cum posuerit omnes lapides altaris sicut lapides cineris allisos, non stabunt luci & delubra. * Ciuitas enim munita desolata erit, speciosa relinquetur, & dimittetur quasi desertum: ibi pascetur vitulus, & ibi accubabit, & consumet summitates eius. * In siccitate messes illius coterentur, mulieres venientes, & docentes eam: non est enim populus sapiens, propterea non miserebitur eius, qui fecit eum: & qui formauit eum, non parcat ei. * Et erit: In die illa percutiet Dominus ab alueo fluminis vsque ad torrentem Ægypti, & vos congregabimini vnus & vnus filij Israel. * Et erit: In die illa clangetur in tuba magna, & venient qui perdit fuerant de terra Assyriorum, & qui eiecū erant in Terra Ægypti, & adorabunt Dominum in monte sancto in Ierusalem.

C A P. XXVIII.

VE coronæ superbix, ebrijs Ephraim,
& flori decidenti, gloriæ exultationis eius, qui erant in vertice vallis pinguiſſimæ, errantes a vino. * Ecce validus & fortis Dominus ſicut impetus grandinis: turbo confringens, ſicut impetus aquarum multarum inundatium, & emiſſarum ſuper terram ſpatioſam. * Pedibus conculcabitur corona ſuperbix ebriorum Ephraim. * Et erit ſlos decidens gloriæ exultationis eius, qui eſt ſuper verticem vallis pinguium, quaſi temporaneum ante maturitatem autumnis: quod cum aſpexerit videns, ſtatim vt manu tenuerit, deuorabit illud. * In die illa erit Dominus exercituum coronæ gloriæ, & ſertū exultationis reſiduo populi ſui: * & ſpiritus iudicij ſedenti ſuper iudicium, & fortitudo reuertentibus de bello ad portam. * Verum hi quoque præ vino nescierunt, & præ ebrietate errauerūt: ſacerdos & propheta nescierūt præ ebrietate, abſorpti ſunt a vino, errauerunt in ebrietate, nescierunt videntem, ignorauerunt iudicium. * Omnes enim menſæ repletæ ſunt vomitu ſordiumque, ita vt non eſſet vltra locus. * Quem docebit ſcientiam? & quem intelligere faciet auditum? ablatos a lacte, auulſos ab vberibus. * Quia manda remanda, manda remanda, expecta reexpecta, expecta reexpecta, modicum ibi, modicum ibi. * In loquela enim labij, & lingua altera loquetur ad populum iſtum. * Cui dixit: Hæc eſt requies mea, reſicite laſſum, & hoc eſt meum refrigerium: & noluerunt audire. * Et erit eis verbum Domini: Manda, remanda, manda remanda, expecta reexpecta, expecta reexpecta, modicum ibi, modicum ibi: vt vadant, & cadant retrorſum, & conterantur, & illaqueentur, & capiantur. * Propter hoc audite verbum Domini viri illuſores, qui dominamini ſuper populum meum, qui eſt in Ieruſalem. * Dixiſtis enim: Percuſſimus ſœdus cum morte, & cum inferno fecimus pactum. Flagellum inundans cū tranſierit, nō veniet ſuper nos: quia poſuimus mendacium ſpem noſtram, & mendacio proteſti ſumus. * Idcirco hæc

dicit Dominus Deus: * Ecce ego mittam in fundamentis Sion lapidem, lapidem probatum, angularem, pretioſum in fundamento fundatum. qui crediderit, non feſtinet. * Et ponam in pondere iudiciū, & iuſtitiam in menſura: & ſubuerter grando ſpem mendacij: & proteſtationē aquæ inundabunt. * Et delebitur ſœdus veſtrum cum morte, & pactum veſtrum cum inferno non ſtabit: flagellum inſudans cum tranſierit, eritis ei in conſultatione. * Quodcumque pertranſierit, tollet vos: quoniam mane diluculo pertranſibit in die & in nocte, & tantumodo ſola vexatio intellectu dabit auditui. * Coanguſtatum eſt enim ſtratū, ita vt alter decidat: & pallium breue, vtrumque operire non poteſt. * Sicut enim in monte diuiſionum ſtabit Dominus: ſicut in valle, quæ eſt in Gabon, irasceatur: vt faciat opus ſuum, alienum opus eius: vt operetur opus ſuum, peregrinum eſt opus eius ab eo. * Et nunc nolite illudere, ne forte conſtringantur vincula veſtra. conſummationem enim & abbreviationem audiui a Domino Deo exercituum ſuper vniuerſam terram. * Auribus percipite, & audite vocem meam, attendite, & audite eloquium meum. * Numquid tota die arabit arans vt ſerat, proſcindet & ſarriet humum ſuam? * Nomen cū adrequauerit faciem eius, ſeret gith, & cyminum ſparget, & ponet triticum per ordinem, & hordeum, & milium, & viciam in ſinibus ſuis? * Et erudiet illum in iudicio: Deus ſuus docebit illū. * Non enim in ſerris triturbabitur gith, nec rota plauſtri ſuper cyminum circuibit: ſed in virga excutietur gith & cyminum in baculo. * Panis autem comminuetur: verum non in perpetuum triturans triturabit illum, neque vexabit eum rota plauſtri, nec ungulis ſuis comminuet eū. * Et hoc a Domino Deo exercituum, exiuit, vt mirabile faceret conſilium, & magnificaret iuſtitiam.

C A P. XXIX.

VE Ariel, Ariel ciuitas, quam expugnauit David: additus eſt annus ad annum: ſollemnitates euolutæ ſunt. * Et circuallabo Ariel, & erit triſtis & mor-

rens, & erit mihi quasi Ariel. * Et circumdabo quasi spherā in circuitu tuo, & iaciam contra te aggerem, & ~~ma~~menta ponā in obsidionem tuam. * Humiliaberis, de terra loqueris, & de humo audietur eloquium tuum: & erit quasi pythonis de terra vox tua, & de humo eloquium tuum mulsiabit. * Et erit sicut pulvis tenuis multitudo ventilantiū te: & sicut fauilla pertransiens multitudo eorum, qui contra te prauauerunt: * eritq. repente confestim. A Domino exercituum visitabitur in tonitruo, & commotione terræ, & voce magna turbinis & tempestatis, & flammæ ignis denorantis. * Et erit sicut somniū visionis nocturnæ multitudo omnium Gentium, quæ dimicauerunt contra Ariel, & omnes qui militauerunt, & obsederunt, & prauauerunt aduersus eam. * Et sicut somniat esuriens, & comedit, cum autē fuerit expergefactus, vacua est anima eius: & sicut somniat sitiens, & bibit, & postquā fuerit expergefactus, lassus adhuc fuit, & anima eius vacua est: sic erit multitudo omnium Gentium, quæ dimicauerunt contra montem Sion. * Obstupescite, & admiramini, fluctuate, & vacillate: inebriamini, & non a vino: mouemini, & non ab ebrietate. * Quoniam miscuit vobis Dominus spiritum soporis, claudet oculos vestros, prophetas & principes vestros, qui vident visiones, operiet. * Et erit vobis visio omnium sicut verba libri signati, quem cum dederint scienti litteras, dicent: Lege istum: & respondebit: Non possum, signatus est enim. * Et dabitur liber nescienti litteras, diceturq. ei: Lege: & respondebit: Nescio litteras. * Et dixit Dominus: "Eo quodd appropinquat populus iste ore suo, & labijs suis glorificat me, cor autem eius longe est a me, & timuerunt me mandato hominum & doctrinis: * Ideo ecce ego addam vt admirationē faciam populo huic miraculo grandi & stupendo: "peribit enim sapientia a sapientibus eius, & intellectus prudentiū eius abscondetur. "Vt qui profundi estis corde, vt a Domino abscondatis consilium: quorum sunt in tenebris opera, & dicit: Quis videt nos, & quis nouit nos? * Peruersa est hęc vestra cogitatio: quasi si lutum contra figulum cogites, &

dicat opus factori suo: Non fecisti me: & figmentum dicat fictori suo: Non intelligis. * Nonne adhuc in modico & in breui conuerteretur Libanus in charmel, & charmel in saltum reputabitur? * Et audient in die illa surdi verba libri, & de tenebris & caligine oculi cæcorum videbunt. * Et addent mites in Domino læticiam, & pauperes homines in sancto Israel exultabunt: "quoniam defecit qui praualebat, consummatus est illufor, & iuicifi sunt omnes qui vigilabant super iniquitatem: " qui peccare faciebāt homines in verbo, & arguerent in porta supplantabant, & declinauerunt frustra a iusto. * Propter hoc, hęc dicit Dominus ad domū Iacob, qui redemit Abraham: Non modo cōfundetur Iacob, nec modo vultus eius erubescet: " sed cum viderit filios suos, opera manuum mearum in medio sui sanctificantis nomen meum, & sanctificabunt sanctū Iacob, & Deum Israel prædicabunt, * & scient errantes spiritu intellectum, & musitatores discant legem.

C A P. XXX.

Vt filij desertores, dicit Dominus, vt faceretis consiliū, & non ex me: & ordiremini telam, & non per spiritum meum, vt adderetis peccatū super peccatum: " qui ambulatis vt descendatis in Ægyptum, & os meū non interrogastis, sperantes auxilium in fortitudine Pharaonis, & habētes fiduciā in vmbra Ægypti. * Et erit vobis fortitudo Pharaonis in confusione, & fiducia vmbre Ægypti in ignominia. * Erāt enim in Tani principes tui, & nuncij tui vsque ad Hanes peruenērunt. * Omnes confusi sunt super populo, qui eis prodesse non potuit: nō fuerunt in auxilium & in aliqua utilitatem, sed in confusione & in opprobriū. * Onus iumentorum Austri. In terra tribulationis & angustie læna, & leo ex eis, vipera & regulus volās portantes super humeros iumentorū diuitias suas, & super gibbum camelorum thesauros suos ad populum, qui eis prodesse non poterit. * Ægyptus enim frustra & vane auxiliabitur: ideo clamaui super hoc: Superbia tantum est, quiesce. * Nunc ergo ingressus scribe ei super buxū, & in libro

I Matt. 15. 2.

Mal. 7. b. 6

Pl. Col. 1. c. 19

Abd. 1. c. 8

libro diligenter exara illud, & erit in die nouissimo in testimonium vsque in æternum. * populus enim ad iracundiã prouocans est, & filij mendaces, filij nolentes audire legem Dei. * Qui dicunt videntibus: Nolite videre: & aspicientibus: Nolite aspicere nobis ea, quæ recta sunt: loquimini nobis placentia, videte nobis errores. * Auferte a me viã, declinate a me semitam, cesset a facie nostra sanctus Israel. * Propterea hæc dicit sanctus Israel: Pro eo quod reprobastis verbum hoc, & sperastis in calumnia & in tumultu, & innixi estis super eo: * propterea erit vobis iniquitas hæc sicut interruptio cadens, & requisita in muro excelso, quoniam subito, dum non speratur, veniet contritio eius. * Et comminuetur sicut conteritur lagenæ, figuli contritione perualida: & non inuenietur de fragmentis eius testa, in qua portetur igniculus de incendio, aut hauriatur parum aquæ de fouea. * Quia hæc dicit Dominus Deus sanctus Israel: Si reuertamini & quiescatis, salui eritis: in silentio, & in spe erit fortitudo vestra. Et nolulistis: & dixistis: Nequaquam, sed ad equos fugiemus: ideo fugietis. Et super veloces ascēdemus: ideo velociores erunt, qui persequentur vos. * Mille homines a facie terroris vnius: & a facie terroris quinque fugietis, donec relinquamini quasi malus navis in vertice montis, & quasi signum super collem. * Propterea expectat Dominus ut misereatur vestri: & ideo exaltabitur parcens vobis: quia Deus iudicij Dominus: beati omnes qui expectant eum. * Populus enim Sion habitabit in Ierusalem: plorans nequaquam plorabis, miserans miserebitur tui: ad vocē clamoris tui statim ut audierit, respōdebit tibi. * Et dabit vobis Dominus panem ædum, & aquam breuem: & non faciet auolare a te vltra doctorem tuum: & erunt oculi tui videntes præceptorem tuum. * Et aures tuæ audient verbum post tergum monentis: Hæc est via, ambulate in ea: & non declineris neque ad dexteram, neque ad sinistram. * Et contaminabis laminas sculptiliū argenti tui, & vestimentum conflatilis auri tui, & disperges ea sicut immunditiam mēstruat. Egrederere, dices ei: * Et dabitur

pluvia semini tuo, vbicumque seminaueris in terra: & panis frugū terræ erit abundans, & pinguis. pascetur in possessione tua in die illo agnus spatiose: * & tauri tui, & pulli asinorū, qui operantur terram, commistum migma comedent sicut in area ventilatum est. * Et erunt super omnem montem excelsum, & super omnem collem eleuatum riuus currentium aquarum in die interfectionis multorum cum ceciderint turres. * Et erit lux lunæ sicut lux solis, & lux solis erit septemplex sicut lux septem dierum in die, qua alligauerit Dominus vulnus populi sui, & percussuram plagæ eius sanauerit. * Ecce nomē Domini venit de longinquo, ardens furor eius, & grauis ad portandum: labia eius repleta sunt indignatione, & lingua eius quasi ignis deuorans. * Spiritus eius velut torrens inundans vsque ad medium colli ad perdendas gentes in nihilum, & frenū erroris, quod erat in maxillis populorum. * Canticum erit vobis sicut nox sanctificatæ sollemnitatis, & lætitia cordis sicut qui pergit cum tibia, ut intret in mōtem Domini ad fontem Israel. * Et auditam faciet Dominus gloriam vocis suæ, & terrorem brachij sui ostendet in comminatione furoris, & flamma ignis deuorantis: allidet in turbine, & in lapide grandinis. * A voce enim Domini pauebit Assur virga percussus. * Et erit transitus virgæ fundatus, quam requiescere faciet Dominus super eum in tympanis & citharis: & in bellis præcipuis expugnabit eos. * Præparata est enim ab heri Topheth, a rege præparata, profunda, & dilatata. Nutrimēta eius, ignis & ligna multa: status Domini sicut torrens sulphuris succendens eam.

CAP. XXXI.

Væ qui descendunt in Ægyptum ad auxilium, in equis sperantes, & habentes fiduciam super quadrigis, quia multe sunt: & super equitibus, quia præualidi nimis: & non sunt confisi super sanctum Israel, & Dominum non requisierunt. * Ipse autem sapiens adduxit malum, & verba sua non abstulit: & consurget contra domum pessimorum, & contra auxilium operantiū

iniquitatem. * *Egyptus, homo, & non Deus: & equi eorum, caro, & non spiritus: & Dominus inclinabit manum suam, & corruet auxiliator, & cadet cui prae-
statur auxilium, simulq. omnes confu-
mentur.* * *Quia hæc dicit Dominus ad me: Quomodo si rugiat leo, & catulus
leonis super prædam suam, & cum oc-
currerit ei multitudo pastorum, a voce
eorum non formidabit, & a multitudine
eorum non pauebit: sic descendet Do-
minus exercituum ut prælietur super mō-
tem Sion, & super collem eius.* * *Sicut
aues volantes, sic proteget Dominus
exercituum Ierusalem, protegens & li-
berans, transiens & saluans.* * *Conuer-
tmini sicut in profundum recesseratis fi-
lij Israel.* * *In die enim illa abijciat vir
idola argenti sui, & idola auri sui, quæ
fecerunt vobis manus vestræ in peccatū.*
* *Et cadet Assur in gladio non viri, &
gladius non hominis vorabit eum, &
fugiet non a facie gladij: & iuvenes ei-
us vestigiales erunt:* * *& fortitudo eius
a terrore transibit, & pauebunt fugien-
tes principes eius: dixit Dominus: cu-
ius ignis est in Sion, & caminus eius in
Ierusalem.*

C A P. XXXII.

Ecce in iustitia regnabit rex, & prin-
cipis in iudicio præerunt. * *Et erit
vir sicut qui absconditur a vento, & ce-
lat se a tempestate, sicut riui aquarum
in siti, & umbra petrae prominentis in
terra deserta.* * *Non caligabunt oculi
videntium, & aures audientium diligenter
auscultabunt.* * *Et cor stultorum intelli-
get scientiam, & lingua balborum veloci-
ter loquetur & plane.* * *Non vocabitur
ultra is, qui insipiens est, princeps: ne-
que fraudulentus appellabitur maior:*
* *Stultus enim fatua loquetur, & cor ei-
us faciet iniquitatem, ut perficiat simu-
lationem, & loquatur ad Dominum frau-
dulenter, & vacuam faciat animam efu-
rientis, & potum sitiens auferat.* * *Frau-
dulenti vasa pessima sunt: ipse enim co-
gitationes concinnauit ad perdendos mi-
tes in sermone mendaci, cum loquere-
tur pauper iudicium.* * *Princeps vero ea,
quæ digna sunt principe, cogitabit, &
ipse super duces stabit.* * *Mulieres opu-*

lenti surgite, & audite vocem meam:
filia confidentes percipite auribus elo-
quium meum. * *Post dies enim, & an-
nū vos conturbabimini confidentes: cō-
summata est enim vindemia, collectio
ultra non veniet.* * *Obstupescite opulen-
tæ, conturbamini confidentes: exuite
vos, & confundimini, accingite lum-
bos vestros.* * *Super vbera plangite, su-
per regione desiderabili, super vinea fer-
tili.* * *Super humum populi mei spinæ
& vepres ascendent: quanto magis super
omnes domos gaudij ciuitatis exultan-
tis?* * *Domus enim dimissa est, multitu-
do urbis relicta est, tenebræ & palpacio
factæ sunt super speluncas vsque in æter-
num. Gaudium onagrorum pascua gre-
gum,* * *donec effundatur super nos spi-
ritus de excelso: & erit desertum in
charmel, & charmel in saltum reputa-
bitur.* * *Et habitabit in solitudine iudi-
cium, & iustitia in charmel sedebit.*
* *Et erit opus iustitiæ pax, & cultus iu-
stitiæ silentium, & securitas vsque in
sempiternum.* * *Et sedebit populus meus
in pulchritudine pacis, & in tabernacu-
lis fiduciæ, & in requie opulenta.* * *Grā-
do autem in descensione saltus, & hu-
militate humiliabitur ciuitas.* * *Beati, qui
seminatis super omnes aquas, immitten-
tes pedem bouis & asini.*

C A P. XXXIII.

Væ qui prædaris, nonne & ipse
prædaberis? & qui spernis, nonne
& ipse sperneris? cum consummaueris
deprædationem, deprædaberis: cum fa-
tigatus deseris contemnere, contemnē-
ris. * *Domine miserere nostri: te enim
expectauimus: esto brachium nostrum
in mane, & salus nostra in tempore tri-
bulationis.* * *A voce angeli fugerunt po-
puli, & ab exaltatione tua dispersæ sunt
gentes.* * *Et congregabuntur spolia ve-
stra sicut colligitur bruchus, velut cum
fossæ plenæ fuerint de eo.* * *Magnifica-
tus est Dominus, quoniam habitauit in
excelso: impleuit Sion iudicio & iusti-
tia.* * *Erit fides in temporibus tuis: di-
uitiæ salutis sapientia & scientia: timor
Domini ipse est thesaurus eius.* * *Ecce
videntes clamabunt foris, angeli pacis
amare stebunt.* * *Dissepata sunt, ces-
savit*

sanit transiens per semitam, irritum factum est pactum, proiecit ciuitates, non reputauit homines. * Luxit, & elanguit terra: confusus est Libanus, & obsorduit, & factus est Saron sicut desertum: & concussa est Basan, & Carmelus. * Nunc consurgam, dicit Dominus: nunc exaltabor, nunc subleuabor. * Concipietis ardorem, parietis stipulam: spiritus uester ut ignis vorabit vos. * Et erunt populi quasi de incendio cinis, spinæ congregatæ igni comburentur. * Audite qui longe estis, quæ fecerim, & cognoscite vicini fortitudinem meam. * Conterriti sunt in Sion peccatores, possedit tremor hypocritas. quis poterit habitare de vobis cum igne deuorante? quis habitabit ex vobis cum ardoribus sempiternis? * Qui ambulat in iustitijs, & loquitur veritatem, qui proiecit auaritiam ex calumnia, & excutit manus suas ab omni munere, qui obturat aures suas ne audiat sanguinem, & claudit oculos suos ne videat malum. * Ille in excelsis habitabit, munimenta saxorum sublimitas eius: panis ei datus est, aquæ eius fideles sunt. * Regem in decore suo videbunt oculi eius, cernent terram de longe. * Cor tuum meditabitur timorem: ubi est litteratus? ubi legis verba ponderas? ubi doctor paruulorum? * Populum impudentem non videbis, populum alti sermonis: ita ut non possis intelligere discretitudinem linguæ eius, in quo nulla est sapientia. * Respice Sion, ciuitatem sollempnitatis nostræ: oculi tui videbunt Ierusalém, habitationem opulentam, tabernaculum, quod nequaquam transferri poterit: nec auferentur clauis eius in sempiternum, & omnes funiculi eius non rumpentur: quia solummodo ibi magnificus est Dominus noster: locus fluuiorum riuus latissimi & patentes: non transibit per eum nauis remigum, neque trieris magna transgredietur eum. * Dominus enim iudex noster, Dominus legislifer noster, Dominus rex noster: ipse saluabit nos. * Laxati sunt funiculi tui, & non præualebunt: sic erit malus tuus ut dilatare signum non queas. Tunc diuidentur spolia prædaram multarum: claudi diripient rapinam. * Nec dicet vicinus: Elangui: populus qui habitat in ea, auferetur ab eo iniquitas.

CAP. XXXIIII.

A Ccedite Gentes, & audite, & populi attendite: audiat terra, & plenitudo eius, orbis, & omne germen eius. * Quia indignatio Domini super omnes Gentes, & furor super uniuersam militiam eorum: interfecit eos, & dedit eos in occisionem. * Interfecti eorum proiecientur, & de cadaueribus eorum ascendet foetor: tabescent montes a sanguine eorum. * Et tabescet omnis militia caelorum, & complicabuntur sicut liber caeli: & omnis militia eorum defluet sicut defluit folium de vinea & de ficu. * Quoniam inebriatus est in caelo gladius meus: ecce super Idumæam descendet, & super populum interfectionis meæ iudicium. * Gladius Domini repletus est sanguine, incrassatus est adipe, de sanguine agnorum, & hircorum, de sanguine medullarum arietum: victima enim Domini in Bosra, & interfectio magna in Terra Edom. * Et descendent vnicornes cum eis, & tauri cum potentibus: inebriabitur terra eorum sanguine, & humus eorum adipe pinguium: quia dies ultionis Domini, annus retributionum iudicii Sion. * Et conuertentur torrentes eius in picem, & humus eius in sulphur: & erit terra eius in picem ardentem. * Nocte & die non extinguetur, in sempiternum ascendet fumus eius: a generatione in generationem desolabitur, in sæcula sæculorum non erit transiens per eam. * Et possidebunt illam onocrotalus, & ericius: ibis, & coruus habitabunt in ea: & extendetur super eam mensura, ut redigatur ad nihilum, & perpendicularum in desolationem. * Nobiles eius non erunt ibi: regem potius inuocabunt, & omnes principes eius erunt in nihilum. * Et orientur in domibus eius spinæ, & vrticæ, & paliurus in munitionibus eius: & erit cubile draconum, & pascua struthionum. * Et occurrerunt daemones onocrotauris, & pilosus clamabit alter ad alterum: ibi cubauit lamia, & inuenit sibi requiem. * Ibi habuit foecam ericius, & enutriuut catulos, & circumfodit, & fouit in umbra eius: illuc congregati sunt milui, alter ad alterum. * Requirit diligenter in libro Domini,

& legite: vnum ex eis non defuit, alter alterum non quæsiuit: quia quod ex ore meo procedit, ille mandauit, & spiritus eius ipse congregauit ea. * Et ipse misit eis sortem, & manus eius diuisit eam illis in mensuram: vsque in æternum possidebunt eam, in generationem & generationem habitabunt in ea.

C A P. XXXV.

Lætabitur deserta & inuia, & exultabit solitudo, & florebit quasi lilium. * Germinans germinabit, & exultabit lætabunda & laudans: gloria Libani data est ei: decor Carmeli, & Sarô, ipsi videbunt gloriam Domini, & decorem Dei nostri. * Confortate manus dissolutas, & genua debilia roborate. * Dicite pusillanimis: Confortamini, & nolite timere: ecce Deus vestester vltionem adducet retributionis: Deus ipse veniet, & saluabit vos. * Tunc aperientur oculi cæcorum, & aures surdorum patebunt. * Tunc saliet sicut ceruus claudus, & aperta erit lingua mutorum: quia scissæ sunt in deserto aquæ, & torrentes in solitudine. * Et quæ erat arida, erit in stagnum, & sitiens in fontes aquarum. In cubilibus, in quibus prius dracones habitabant, orietur viror calami & iunci. * Et erit ibi semita & via, & via sancta vocabitur: non transibit per eam pollutus, & hæc erit vobis directæ via, ita vt stulti non errent per eam. * Non erit ibi leo, & mala bestia non ascendet per eam, nec inuenietur ibi: & ambulabunt qui liberati fuerint. * Et redempti a Domino conuertentur, & venient in Sion cum laude: & læticia sempiterna super caput eorum: gaudium & læticiam obtinebunt, & fugiet dolor & gemitus.

C A P. XXXVI.

4. Reg. 19. c. 13
2. Paral. 32. c. 2.

ET factum est in quartodecimo anno regis Ezechie, ascendit Sennacherib rex Assyriorum super omnes ciuitates Iuda munitas, & cepit eas. * Et misit rex Assyriorum Rabfacen de Lachis in Ierusalem, ad regem Ezechiam in manu graui, & stetit in aquæductu piscinæ superioris in via Agri fullonis. * Et egres-

sus est ad eum Eliacim filius Helcia, qui erat super domum, & Sobna scriba, & Ioahel filius Asaph a commentarijs. * Et dixit ad eos Rabfacer: Dicite Ezechie: Hæc dicit rex magnus, rex Assyriorum: **Q**uæ est ista fiducia, qua confidis? aut quo consilio vel fortitudine rebellare, disponis? super quem habes fiduciam, quia recessisti a me? * Ecce confidis super baculum arundineum confractum istum, super Ægyptum: cui si innixus fuerit homo, intrabit in manum eius, & perforabit eam: sic Pharao rex Ægypti omnibus, qui confidunt in eo. * Quod si responderis mihi: In Domino Deo nostro confidimus: nonne ipse est, cuius abstulit Ezechias excelsa & altaria, & dixit Iudæ & Ierusalem: Coram altari isto adorabitis? * Et nunc trade te domino meo regi Assyriorum, & dabo tibi duo millia equorum, nec poteris ex te præbere ascensores eorum. * Et quomodo sustinebis faciem iudicis vnus loci ex seruis domini mei minoribus? Quod si confidis in Ægypto, in quadrigis, & in equitibus: * & nunc numquid sine Domino ascendi ad terram istam, vt disperderem eam? Dominus dixit ad me: Ascende super terram istam, & disperde eam. * Et dixit Eliacim, & Sobna, & Ioahel ad Rabfacen: Loquere ad seruos tuos Syra lingua: intelligimus enim: ne loquaris ad nos Iudaice in auribus populi, qui est super murum. * Et dixit ad eos Rabfacer: Numquid ad dominum tuum & ad te misit me dominus meus, vt loquerer omnia verba ista; & non potius ad viros, qui sedent in muro, vt comedant stercora sua, & bibant vrinam pedum suorum vobiscum? * Et stetit Rabfacer, & clamauit voce magna Iudaice, & dixit: Audite verba regis magni, regis Assyriorum. * Hæc dicit rex: Non seducat vos Ezechias, quia non poterit eruiere vos. * Et non vobis tribuat fiduciam Ezechias super Domino, dicens: Eruens liberabit nos Dominus, non dabitur ciuitas ista in manu regis Assyriorum. * Nolite audire Ezechiam: hæc enim dicit rex Assyriorum: Facite mecum benedictionem, & egredimini ad me, & comedite vnusquisque vineam suam, & vnusquisque ficum suam: & bibite vnusquisque aquam cisternæ

cisternæ suæ , * donec veniam , & , tol-
lam vos ad terram , quæ est vt terra ve-
stra , terram frumenti & vini , terram
panum & vinearum . * Nec conturbet
vos Ezechias , dicens : Dominus libera-
bit nos . Numquid liberauerunt dij gen-
tium vnusquisque terram suam de manu
regis Assyriorum ? * Vbi est deus Emath ,
& Arphad ? vbi est deus Sepharuaim ?
numquid liberauerunt Samariam de ma-
nu mea ? * Quis est ex omnibus dijs
terrarum istarum , qui eruerit terram
suam de manu mea , vt eruat Dominus
Ierusalem de manu mea ? * Et siluerunt ,
& non responderunt ei verbum . Man-
dauerat enim rex , dicens : Ne respon-
deatis ei . * Et ingressus est Eliacim fi-
lius Helcix , qui erat super domum ,
& Sobna scriba , & Ioahs filius A-
saph a commentarijs ad Ezechiam scif-
fis vestibus , & nunciauerunt ei verba
Rabsfacis .

CAP. XXXVII.

Reg. 11. 1 **E**T factum est , cum audisset rex Eze-
chias , scidit vestimenta sua , & ob-
uolutus est sacco , & intrauit in domum
Domini . * Et misit Eliacim , qui erat su-
per domum , & Sobnam scribam , & se-
niores de sacerdotibus opertos saccis ad
Isaiam filium Amos prophetam , * &
dixerunt ad eum : Hæc dicit Ezechias :
Dies tribulationis , & correptionis , &
blasphemix dies hæc : quia venerunt fi-
lij vsque ad partum , & virtus non est
pariendi . * Si quo modo audiat Domi-
nus Deus tuus verba Rabsfacis , quem mi-
sit rex Assyriorum dominus suus ad bla-
sphemandum Deum viuentem , & ex-
probrandum sermonibus , quos audiuit
Dominus Deus tuus : leua ergo oratio-
nem pro reliquijs , quæ repertæ sunt .
* Et venerunt serui regis Ezechix ad Isa-
iam . * & dixit ad eos Isaias : Hæc dice-
tis domino vestro : Hæc dicit Dominus :
Ne timeas a facie verborum , quæ audi-
sti , quibus blasphemauerunt pueri regis
Assyriorum me . * Ecce ego dabo ei spi-
ritum , & audiet nuncium , & reuertetur
ad terram suam , & corruiere eum faciam
gladio in terra sua . * Reuersus est au-
tem Rabsfacs , & inuenit regem Assy-
riorum praliantem aduersus Lobnam .

Audierat enim quia profectus esset de
Lachis , * & audiuit de Tharaca rege
Æthiopix , dicentes : Egressus est vt pu-
gnet contra te . Quod cum audisset ,
misit nuncios ad Ezechiam , dicens : * Hæc
dicetis Ezechix regi Iudæ , loquentes :
Non te decipiat Deus tuus , in quo tu
confidis , dicens : Non dabitur Ierusalem
in manu regis Assyriorum . * Ecce tu
audisti omnia , quæ fecerunt reges As-
syriorum omnibus terris , quas subuer-
terunt , & tu poteris liberari ? * Num-
quid eruerunt eos dij Gentium , quos
subuerterunt patres mei Gozam , & Ha-
ram , & Reseph , & filios Eden , qui erant
in Thalassar ? * Vbi est rex Emath , &
rex Arphad , & rex vrbs Sepharuaim ,
Ana , & Aua ? * Et tulit Ezechias libros
de manu nunciorum , & legit eos , &
ascendit in domum Domini , & expan-
dit eos Ezechias coram Domino . * Et
orauit Ezechias ad Dominum , dicens :
* Domine exercituum Deus Israel , qui
sedes super cherubim : tu es Deus solus
omnium regnorum terræ , tu fecisti ca-
lum & terram . * Inclina Domine aurem
tuam , & audi : aperi Domine oculos
tuos , & vide , & audi omnia verba Sen-
nacherib , quæ misit ad blasphemandum
Deum viuentem . * Vere enim Domine
desertas fecerunt reges Assyriorum ter-
ras , & regiones earum . * Et dederunt
deos earum igni : non enim erant dij ,
sed opera manuum hominum , lignum
& lapis : & comminuerunt eos . * Et nunc
Domine Deus noster salua nos de manu
eius : & cognoscant omnia regna terræ ,
quia tu es Dominus solus . * Et misit
Isaias filius Amos ad Ezechiam , dicens :
Hæc dicit Dominus Deus Israel : Pro
quibus rogasti me de Sennacherib rege
Assyriorum : * hoc est verbum , quod
locutus est Dominus super eum : De-
spexit te , & subannauit te virgo filia
Sion : post te caput mouit filia Ierusa-
lem . * Cui exprobasti , & quem blasphe-
mast , & super quem exaltasti vocem , &
leuasti altitudinem oculorum tuorum ?
Ad sanctum Israel . * In manu seruatorum
tuorum exprobasti Domino : & dixisti :
In multitudine quadrigarum mearum
ego ascendi altitudinem montium , iuga
Libani : & succidam excelsa cedrorum eius ,
& electas abietes illius , & introibo
altitudi-

altitudinem summitatis eius, saltu Carmeli eius. * Ego fodi, & bibi aquam, & exiccaui vestigio pedis mei omnes riuos aggerum. * Numquid non audisti, quæ olim fecerim ei? ex diebus antiquis ego plasmaui illud: & nunc adduxi: & factum est in eradicationem collium compugnantium, & ciuitatum munitarum. * Habitatores earum breuiata manu contremuerunt, & confusi sunt: facti sunt sicut foenum agri, & gramen pascuz, & herba tectorum, quæ exaruit antequam maturefceret. * Habitacionem tuam, & egressum tuum, & introitum tuum cognoui, & infaniam tuam contra me. * Cum fureres aduersum me, superbia tua ascendit in aures meas: ponam ergo circulum in naribus tuis, & frenum in labijs tuis, & reducam te in viam, per quam venisti. * Tibi autem hoc erit signum: Comede hoc anno quæ sponte nascuntur, & in anno secundo pomis vescere: in anno autem tertio seminare, & metite, & plantate vineas, & comedite fructum earum. * Et mittet id, quod saluatum fuerit de domo Iuda, & quod reliquum est, radicem deorsum, & faciet fructum sursum: quia de Ierusalem exibunt reliquæ, & saluatio de monte Sion: zelus Domini exercituum faciet istud. * Propterea hæc dicit Dominus de rege Assyriorum: Non intrabit ciuitatem hæc, & non iaciet ibi sagittam, & non occupabit eam clypeus, & non mittet in circuitu eius aggerem. * In via, qua venit, per eam reuertetur, & ciuitatem hanc non ingredietur, dicit Dominus: * & protegam ciuitatem istam, vt saluem eam propter me, & propter Dauid seruum meum. * Egressus est autem Angelus Domini, & percussit in castris Assyriorum centum octoginta quinque milia. Et surrexerunt mane, & ecce omnes, cadauera mortuorum. * Et egressus est, & abiit, & reuersus est Sennacherib rex Assyriorum, & habitauit in Ninie. * Et factum est, cum adoraret in templo Nefroch deum suum, Adramelech, & Sarasar filij eius percusserunt eum gladio: fugeruntq. in Terram Ararat, & regnauit Asarhaddon filius eius pro eo.

C A P. XXXVIII.

- I**N diebus illis ægrotauit Ezechias vique ad mortem: & introiuit ad eum Isaias filius Amos propheta, & dixit ei: Hæc dicit Dominus: Dispone domui tuæ, quia morieris tu, & non viues. * Et conuertit Ezechias faciem suam ad parietem, & orauit ad Dominum, & dixit: Obsecro Domine, memento quæso quomodo ambulauerim coram te in veritate, & in corde perfecto, & quod bonum est in oculis tuis fecerim. Et fleuit Ezechias fletu magno. * Et factum est verbum Domini ad Isaiam, dicens: * Vade, & dic Ezechia: Hæc dicit Dominus Deus Dauid patris tui: Audiui orationem tuam, & vidi lacrymas tuas: ecce ego adijciam super dies tuos quindecim annos: * & de manu regis Assyriorum eruam te, & ciuitatem istam, & protegam eam. * Hoc autem tibi erit signum a Domino, quia faciet Dominus verbum hoc, quod locutus est: * Ecce ego reueri faciam umbram linearum, per quas descenderat in horologio Achaz in sole, retrorsum decem lineis. Et reuersus est sol decem lineis per gradus, quos descenderat. * Scriptura Ezechia regis Iuda cum ægrotasset, & conualuisset de infirmitate sua. * Ego dixi: In dimidio dierum meorum vadam ad portas inferi. Quasiui residuum annorum meorum. * dixi: Non videbo Dominum Deum in terra viuentium. Non aspiciam hominem ultra, & habitatorem quietis. * Generatio mea ablata est; & conuoluta est a me, quasi tabernaculum pastorum: * Præcisæ est velut a texente, vita mea: dum adhuc ordire, succidit me: de mane vsque ad vespæram finies me. * Sperabam vsque ad mane, quasi leo sic contriuit omnia ossa mea: De mane vsque ad vespæram finies me: sicut pullus hirundinis sic clamabo, meditabor vt columba: Attenuati sunt oculi mei, suspicientes in excelsum: Domine vim patior, responde pro me.

4. Reg. 20. 1
2. Par. 32. 49

1. 4. Reg. 19. 8
35
Tob. 1. d. 21
Eccl. 48. d. 24
1. Mac. 7. f. 4
2. Mac. 8. c. 19

Quid

* Quid dicam, aut quid respondebit mihi, cum ipse fecerit?

Recogitabo tibi omnes annos meos in amaritudine animæ meæ.

* Domine si sic uiuitur, & in talibus vita spiritus mei, corripies me, & uiuificabis me. * Ecce in pace amaritudo mea amarissima:

Tu autem eruisti animam meam ut non periret, proiecisti post tergum tuum omnia peccata mea.

* Quia non infernus confitebitur tibi, neque mors laudabit te: non expectabunt qui descendunt in lacum, Veritatem tuam.

* Viuens uiuens ipse confitebitur tibi, sicut & ego hodie: pater filijs notam faciet veritatem tuam.

* Domine saluum me fac, & psalmos nostros cantabimus cunctis diebus uitæ nostræ in domo Domini.

* Et iussit Isaias ut tollerent massam deficiis, & cataplasmaarent super vulnus, & sanaretur.

* Et dixit Ezechias: Quod erit signum quia ascendam in domum Domini?

CAP. XXXIX.

4. Reg. 20. c. 12

IN tempore illo misit Merodach Baladan filius Baladan rex Babylonis, liberos & munera ad Ezechiam: audierat enim quod ægrotasset, & conualuisset. * Latatus est autem super eis Ezechias, & ostendit eis cellam aromatum, & argenti, & auri, & odoramentorum, & vnguenti optimi, & omnes apothecas suppellectilis suæ, & vniuersa quæ inuenta sunt in thesauris eius. Non fuit verbum, quod non ostenderet eis Ezechias in domo sua, & in omni potestate sua. * Introiuit autem Isaias propheta ad Ezechiam regem, & dixit ei: Quid dixerunt viri isti, & vnde venerunt ad te? Et dixit Ezechias: De terra longinqua venerunt ad me, de Babylone. * Et dixit: Quid viderunt in domo tua? Et dixit Ezechias: Omnia, quæ in domo mea sunt, viderunt: non fuit res, quam non ostenderim eis in thesauris meis. * Et dixit Isaias ad Ezechiam: Audi verbum Domini exercituum. * Ecce dies venient, & auferentur omnia, quæ in domo tua sunt, & quæ thesaurizauerunt patres tui

usque ad diem hanc, in Babylone: non relinquetur quidquam, dicit Dominus.

* Et de filiis tuis, qui exhibunt de te, quos genueris, tollent, & erunt eunuchi in palatio regis Babylonis. * Et dixit Ezechias ad Isaiam: Bonum verbum Domini quod locutus est. Et dixit: Fiat tantum pax, & veritas in diebus meis.

CAP. XL.

Consolamini, consolamini popule meus, dicit Deus vester. * Loquimini ad cor Ierusalem, & aduocate eam: quoniam completa est malitia eius, dimissa est iniquitas illius: suscepit de manu Domini duplicia pro omnibus peccatis suis. * Vox clamantis in deserto: Parate viam Domini, rectas facite in solitudine semitas Dei nostri. * Omnis vallis exaltabitur, & omnis mons & collis humiliabitur, & erunt praua in directam, & aspera in vias planas. * Et reuelabitur gloria Domini, & videbit omnis caro pariter quod os Domini locutum est. * Vox dicentis: Clama. Et dixi: Quid clamabo? * Omnis caro fœcundum, & omnis gloria eius quasi flos agri. * Exiccatum est fœnum, & cecidit flos, quia spiritus Domini sufflauit in eo.

¶ Matt. 3. a. 3
Mar. 1. a. 3
Luc. 3. a. 4
Ioan. 1. c. 15

Vere fœnum est populus: * exiccatum est fœnum, & cecidit flos: Verbum autem Domini nostri manet in æternum. * Super montem excelsum ascende tu, qui euangelizas Sion: exalta in fortitudine vocem tuam, qui euangelizas Ierusalem: exalta, noli timere. Dic ciuitatibus Iuda: Ecce Deus vester: * ecce Dominus Deus in fortitudine veniet, & brachium eius dominabitur: ecce merces eius cum eo, & opus illius coram illo.

¶ Eccl. 14. c. 18
Iac. 1. b. 10
1. Pet. 1. d. 24

* Sicut pastor gregem suum pascet: in brachio suo congregabit agnos, & in sinu suo leuabit, fœtas ipse portabit.

¶ Ioan. 10. b. 11
Ezec. 34. f. 25
& 37. f. 24

* Quis mensus est pugillo aquas, & caelos palmo pederat? quis appendit tribus digitis molem terræ, & librauit in pondere montes, & colles in statera?

* Quis adiunxit spiritum Domini? aut quis consiliarius eius fuit, & ostendit illi? * Cum quo iniit consilium, & instruxit eum, & docuit eum semitam iustitiæ. & erudit eum scientiam, & viam

¶ Ro. 11. d. 34
1. Cor. 2. d. 16
Sap. 9. c. 13

pru-

AAR. 17. E. 19

prudentiæ ostendit illi ? * Ecce Gentes 15
quasi stilla situlae , & quasi momentum D
stateræ reputatæ sunt : ecce insulae quasi
pulvis exiguus . * Et Libanus non suffi- 16
ciet ad succendendum , & animalia eius
non sufficient ad holocaustum . * Om- 17
nes gentes quasi non sint , sic sunt cor-
ram eo , & quasi nihilum & inane repu-
tatæ sunt ei . * " Cui ergo similem feci- 18
stis Deum ? aut quam imaginem pone- E
tis ei ? * Numquid sculpsit conflavit 19
faber ? aut aurifex auro figuravit illud ,
& laminis argenteis argentarius ? * For- 20
te lignum , & impetribile elegit : artifex
sapiens quærit quomodo statuat simula-
chrum , quod non moueatur . * Num- 21
quid non scitis ? numquid non audistis ?
numquid non annunciatum est vobis ab
initio ? numquid non intellexistis fun-
damenta terræ ? * Qui sedet super gy- 22
rum terræ , & habitatores eius sunt quasi
locustæ : qui extendit velut nihilum cæ-
los , & expandit eos sicut tabernaculum
ad inhabitandum . * Qui dat secreto- 23
rum scrutatores quasi non sint , iudices
terræ velut inane fecit : * & quidem ne- 24
que plantatus , neque satus , neque radi-
catus in terra truncus eorum : repente
flauit in eos , & aruerunt , & turbo quasi
stipulam auferet eos . * Et cui assimila- 25
stis me , & adæquastis , dicit sanctus ?
* Leuate in excelsum oculos vestros , & 26
videte quis creauit hæc : qui educit in
numero miliciam eorum , & omnes ex
nomine vocat : præ multitudine forti-
tudinis & roboris , virtutisq. eius , ne-
que vnum reliquum fuit . * Quare di- 27
cis Iacob , & loqueris Israel : Abscon- G
dita est via mea a Domino , & a Deo
meo iudicium meum transiit ? * Num- 28
quid nescis , aut non audisti ? Deus sem-
piternus Dominus , qui creauit termin-
os terræ : non deficit , neque labora-
bit , nec est inuestigatio sapientiæ eius .
* Qui dat lasso virtutem : & his , qui 29
non sunt , fortitudinem & robur mul-
tiplicat . * Deficient pueri , & labora- 30
bunt , & iuuenes in infirmitate cadent .
* Qui autem sperant in Domino , mu- 31
tabunt fortitudinem , assumunt pennas
sicut aquilæ , current & non labora-
bunt , ambulabunt & non deficient .

1 T Aceant ad me insulae , & Gentes mu-
tent fortitudinem : accedant , &
tunc loquantur , simul ad iudicium pro-
pinquemus . * Quis suscitauit ab Orien-
te iustum , vocauit eum vt sequeretur
se ? dabit in conspectu eius Gentes , &
reges obtinebit : dabit quasi puluerem
gladio eius , sicut stipulam vento rap-
tam arcui eius . * Persequetur eos , tran-
sibit in pace , semita in pedibus eius non
apparebit . * Quis hæc operatus est , &
fecit , vocans generationes ab exordio ?
Ego Dominus , " primus & nouissimus
ego sum . * Viderunt insulae , & timue-
runt , extrema terræ obstupuerunt , ap-
propinquauerunt , & accesserunt . * Vnus-
quisque proximo suo auxiliabitur , &
fratri suo dicet : Confortare . * Confor-
tauit faber ærarius percussus malleo
eum , qui cudebat tunc temporis , di-
cens : Glutino bonum est : & conforta-
uit eum clavis , vt non moueretur . * Et
tu Israel serue meus , Iacob quem elegi ,
semen Abraham amici mei : in quo ap-
prehendi te ab extremis terræ , & a lon-
ginq. eius vocaui te , & dixi tibi :
Seruus meus es tu , elegi te , & non ab-
ieci te . * Ne timeas , quia ego tecum
sum : ne declines , quia ego Deus tuus :
confortaui te , & auxiliatus sum tibi ,
& suscepit te dextera iusti mei . * Ecce
confundentur & erubescunt omnes , qui
pugnant aduersum te : erunt quasi non
sint , & peribunt viri , qui contradicunt
tibi . * Quæres eos , & non inuenies , vi-
ros rebelles tuos : erunt quasi non sint :
& veluti consumptio homines bellan-
tes aduersum te . * Quia ego Dominus
Deus tuus apprehendens manum tuam ,
dicensq. tibi : Ne timeas , ego adiuui te .
* Noli timere vermis Iacob , qui mor-
tui estis ex Israel : ego auxiliatus sum
tibi , dicit Dominus : & redemptor tuus
sanctus Israel . * Ego posui te quasi plu-
strum triturans nouum , habens rostra
ferrantia : triturabis montes , & commi-
nues : & colles quasi puluerem pones .
* Ventilabis eos , & ventus tollet , &
turbo disperget eos : & tu exultabis in
Domino , in sancto Israel lætaberis .
* Egeni , & pauperes quærunt aquas , &
non

Inf. 44. a. 6
& 41. b. 11
Apoc. 1. d. 18
& 22. c. 13

non sunt : lingua eorum siti aruit : Ego Dominus exaudiam eos, Deus Israel non derelinquam eos. * Aperiam in supinis 18 collibus flumina, & in medio camporum fontes : ponam desertum in stagna aquarum, & terram inuiam in riuos aquarum. E * Dabo in solitudinem cedrum, & spinam, 19 & myrtum, & lignum oliuæ : ponam in deserto abietem, vlmum, & buxum simul : * Ut videant, & sciant, & recogitent, & intelligant pariter quia manus Domini fecit hoc, & sanctus Israel creauit illud. * Prope facite iudicium vestrum, dicit 21 Dominus : afferte, siquid forte habetis, dixit rex Iacob. * Accedant, & nuncient 22 nobis quæcumque ventura sunt : priora F quæ fuerunt nunciate : & ponemus cor nostrum, & sciemus nouissima eorum, & quæ ventura sunt indicate nobis. * Annunciate quæ ventura sunt in futurum, & sciemus quia dii estis vos. bene quoque aut male, si potestis, facite : & loquamur, & videamus simul. * Ecce, vos estis 24 ex nihilo, & opus vestrum ex eo, quod non est : abominatio est qui elegit vos. * Suscitauit ab Aquilone, & venit ab Ortu solis : vocabit nomen meum, & adducet magistratus quasi lutum, & velut plastes conuersans humum. * Quis annunciat ab exordio vt sciamus : & a principio vt dicamus : Iustus es ? non est neque annuncians, neque prædicens, neque audiens sermones vestros. * Primus 27 ad Sion dicet : Ecce adsunt, & Ierusalem euangelistam dabo. * Et vidi, & non erat neque ex istis quisquam qui iniret consilium, & interrogatus responderet verbum. * Ecce omnes iniusti, & vana 29 opera eorum : ventus & inane simulachra eorum.

CAP. XLII.

Mat. 23. b. 19

Ecce seruus meus, suscipiã eum : electus meus, cõplacuit sibi in illo anima mea : dedi spiritum meum super eum, iudicium Gentibus proferet. * Non clamabit, neque accipiet personam, nec audietur vox eius foris. * Calamum quassatum non conteret, & linum sumigans non extinguet : in veritate educet iudicium. * Non erit tristis, neque turbulentus, donec ponat in terra iudicium : & legem eius insula expectabit.

5 * Hæc dicit Dominus Deus creans caelos, & extendens eos : firmans terram : & quæ germinat ex ea : dans statum populo, qui est super eam, & spiritum calcantibus eam. * Ego Dominus vocaui te in iustitia, & apprehendi manum tuam, & seruaui te. * Et dedi te in foedus populi, in lucem Gentium : 7 * Vt aperires oculos cæcorum, & educes de conclusione vinctum, de domo carceris sedentes in tenebris. * Ego Dominus, hoc est nomen meum : gloriam meam alteri non dabo, & laudem meam sculpsilibus. * Quæ prima fuerunt, ecce venerunt : noua quoque ego annuncio : antequam oriatur, audita vobis faciant. 10 * Cantate Domino canticum nouum, laus eius ab extremis terræ : qui descenditis in mare, & plenitudo eius, insulæ, & habitatores earum. * Subleuetur desertum, & ciuitates eius : in domibus habitabit Cedar : laudate habitatores Petræ, de vertice montium clamabunt. * Ponente Domino gloriam, & laudem eius in insulis egredietur. * Dominus sicut fortis egredietur, sicut vir præliator suscitabit zelum : vociferabitur, & clamabit : super inimicos suos confortabitur. 14 * Tacui semper, filii, patiens fui, sicut parturiens loquar : dissipabo, & absorbebo simul. * Desertos faciam montes, & colles, & omne gramen eorum excidabo : & ponam flumina in insulas, & stagna arefaciam. * Et ducam cæcos in viam, quam nesciunt, & in semitis, quas ignorauerunt, ambulare eos faciam : ponam tenebras coram eis in lucem, & praua in recta : hæc verba feci eis, & non dereliqui eos. * Conuersi sunt retrorsum : confundantur confusione qui confidunt in sculpsili, qui dicunt conflatili : Vos dii nostri. * Surdi audite, & cæci intuemini ad videndum. * Quis cæcus, nisi seruus meus ? & surdus, nisi ad quem nuncios meos misi ? quis cæcus, nisi qui venundatus est ? & quis cæcus, nisi seruus Domini ? * Qui vides multa, nonne custodies ? qui apertas habes aures, nonne audies ? * Et Dominus voluit vt sanctificaret eum, & magnificaret legem, & extolleret. * Ipse autem populus direptus, & vastatus : laqueus iuuenum omnes, & in domibus carcerum absconditi sunt : facti sunt in rapinam,

Inf. 49. h. 11

Inf. 48. b. 11

C parturiens loquar : dissipabo, & absorbebo simul.

rapinam, nec est qui eruat : in direptionem, nec est qui dicat : Redde . * Quis est in vobis qui audiat hoc, attendat & auscultet futura ? * Quis dedit in direptionem Iacob, & Israel vastantibus ? nonne Dominus ipse, cui peccauimus ? Et noluerunt in visis eius ambulare, & non audierunt legem eius . * Et effudit super eum indignationem furoris sui, & forte bellum, & combussit eum in circuitu, & non cognouit : & succendit eum, & non intellexit .

C A P. XLIII.

ET nunc hæc dicit Dominus creans te Iacob, & formans te Israel : Noli timere, quia redemi te, & vocavi te nomine tuo : meus es tu . * Cum transferis per aquas, tecum ero, & flumina non operient te : cum ambulaueris in igne, non combureris, & flamma non ardebit in te : * Quia ego Dominus Deus tuus sanctus Israel saluator tuus, dedi propitiationem tuam Egyptum, Æthiopiam, & Saba pro te . * Ex quo honorabilis factus es in oculis meis, & gloriosus : ego dilexi te, & dabo homines pro te, & populos pro anima tua . * Noli timere, quia ego tecum sum : ab Oriente adducam semen tuum, & ab Occidente congregabo te . * Dicam Aquiloni : Da : & Austro : Noli prohibere : affer filios meos de longinquo, & filias meas ab extremis terræ . * Et omnem, qui inuocat nomen meum, in gloriam meam creauimus, formaui eum, & feci eum . * Educ foras populum cæcum, & oculos habentem : surdum, & aures ei sunt . * Omnes gentes congregatæ sunt simul, & collectæ sunt tribus : quis in vobis annunciet istud, & quæ prima sunt audire nos faciet ? dent testes eorum, iustificentur, & audiant, & dicant : Verum . * Vos testes mei, dicit Dominus, & seruus meus, quem elegi : ut sciatis, & credatis mihi, & intelligatis quia ego ipse sum . Ante me non est formatus Deus, & post me non erit . * Ego sum, ego sum Dominus, & non est absque me saluator . * Ego annunciaui, & saluaui : auditum feci, & non fuit in vobis alienus : vos testes mei, dicit Dominus, & ego Deus . * Et ab initio ego ipse, & non est qui de manu mea

eruat : operabor, & quis auerteret illud ?
 14 * Hæc dicit Dominus redemptor vester, sanctus Israel : Propter vos misi in Babylonem, & detraxi vestes vniuersos, & Chaldaeos in nauibus suis gloriantes .
 15 * Ego Dominus sanctus vester, creans Israel rex vester . * Hæc dicit Dominus, Cui dedit in mari viam, & in aquis torrentibus semitam . * Qui eduxit quadrigam & equum : agmen & robustum, simul obdormierunt, nec resurgent : contriti sunt quasi linum, & extincti sunt .
 18 * Ne memineritis priorum, & antiqua ne intueamini . * Ecce ego facio noua, & nunc orientur, utique cognoscetis eas : ponam in deserto viam, & in inuio flumina . * Glorificabit me bestia agri, dracones & istruhiones : quia dedi in deserto aquas, flumina in inuio, ut darem potum populo meo, electo meo . * Populum istum formaui mihi, laudem meam narrabit . * Non me inuocasti Iacob, nec laborasti in me Israel . * Non obtulisti mihi arietem holocausti tui, & victimis tuis non glorificasti me : non te seruire feci in oblatione, nec laborem tibi præbui in thure . * Non emisti mihi argentum calamum, & adipe victimarum tuarum non inebriasti me . Verumtamen seruire me fecisti in peccatis tuis, præbui mihi laborem in iniquitatibus tuis . * Ego sum, ego sum ipse qui deleo iniquitates tuas propter me, & peccatorum tuorum non recordabor . * Reduc me in memoriam, & iudicemur simul : narra si quid habes ut iustificeris . * Pater tuus primus peccauit, & interpretes tui præuicati sunt in me . * Et contaminaui principes sanctos, dedi ad internecionem Iacob, & Israel in blasphemiam .

C A P. XLIII.

ET nunc audi Iacob serue meus, & Israel quem elegi : * Hæc dicit Dominus faciens & formans te, ab vtero auxiliator tuus : noli timere serue meus Iacob, & rectissime, quem elegi . * Effundam enim aquas super sitientem, & fluet super aridam : effundam spiritum meum super semen tuum, & benedictionem meam super stirpem tuam . * Et germinabunt inter herbas quasi salices iuxta præterfluentes aquas . * Ille dicit : Domini

Sup. 41. b. 4
Inf. 4. b. 12
Apoc. 1. d. 18
& 22. c. 13

Sup. 13. c. 11

mini ego sum : & ille vocabit in nomine Iacob, & hic scribe manu sua : Domino : & in nomine Israel assimilabitur. * Hæc dicit Dominus rex Israel, & redemptor eius Dominus exercituum : Ego primus, & ego nouissimus, & absque me nõ est Deus. * Quis similis mei ? vocet, & annunciet : & ordinem exponat mihi, ex quo constitui populum antiquum : Ventura & quæ futura sunt annuncient eis. * Nolite timere, neque conturbemini : ex tunc audire te feci, & annunciaui : vos estis testes mei. numquid est Deus absque me, & formator, quem ego non nouerim ? * Plasta idoli omnes nihil sunt, & amantissima eorum non proderunt eis. ipsi sunt testes eorum, quia non vident, neque intelligunt, vt confundantur. * Quis formauit Deum, & sculpsit confluuit ad nihil vtile ? Ecce omnes participes eius confundentur : fabri enim sunt ex hominibus : conuenient omnes, stabunt & pauebunt, & confundentur simul. * Faber ferrarius lima operatus est : in prunis, & in malleis formauit illud, & operatus est in brachio fortitudinis suæ : esuriet & deficiet, non bibet aquam, & lassescet. * Artifex lignarius extendit normam, formauit illud in runcina : fecit illud in angularibus, & in circino tornauit illud : & fecit imaginem viri quasi speciosum hominem habitantem in domo. * Succidit cedros, tulit ilicem, & quercum, quæ steterat inter ligna saltus : plantauit pinum, quam pluuia nutriuit. * Et facta est hominibus in focum : sumpsit ex eis, & calefactus est : & succendit, & coxit panes : de reliquo autem operatus est deum, & adorauit : fecit sculpsit, & curuatus est ante illud. * Medium eius combussit igni, & de medio eius carnes comedit : coxit pulmentum, & saturatus est, & calefactus est, & dixit : Vah, calefactus sum, vidi focum. * Reliquum autem eius deum fecit & sculpsit sibi : curuatur ante illud, & adorat illud, & obsecrat, dicens : Libera me, quia Deus meus es tu. * Nescierunt, neque intellexerunt : obliti enim sunt ne videant oculi eorum, & ne intelligant corde suo. * Non recogitant in mente sua, neque cognoscunt, neque sentiunt, vt dicant : Medietatem eius combussit igni,

& coxi super carbonibus eius panes : cori carnes & comedi, & de reliquo eius idolum faciam : ante truncum ligni procidam ? * Pars eius cinis est : cor insipiens adorauit illud, & non liberabit animam suam, neque dicet : Fortè mendacium est in dextera mea. * Memento horum Iacob, & Israel, quoniam seruus meus es tu. formaui te, seruus meus es tu Israel, ne obliuiscaris mei. * Deleui vt nubem iniquitates tuas, & quasi nebulam peccata tua : reuertere ad me, quoniam redemi te. * Laudate cæli, quoniam misericordiam fecit Dominus : iubilare extrema terræ, resonare montes laudationem, saltus & omne lignum eius : quoniam redemit Dominus Iacob, & Israel gloriabitur. * Hæc dicit Dominus redemptor tuus, & formator tuus ex vtero : Ego sum Dominus, faciens omnia, extendens cælos solus, stabiliens terram, & nullus mecum. * Irrita faciens signa diuinorum, & ariolos in furorem vertens. Conuertens sapientes retrorsum : & scientiam eorum stultam faciens. * Suscitans verbum serui sui, & consilium nunciorum suorum complens. Qui dico Ierusalem : Habitaberis, & ciuitatibus Iuda : Ædificabimini, & deserta eius suscitabo. * Qui dico profundo : Desolare, & flumina tua arefaciam : * Qui dico Cyro : Pastor meus es, & omnem voluntatem meam complebis. Qui dico Ierusalem : Ædificaberis ; & templo : Fundaberis.

C A P. XLV.

Hæc dicit Dominus christo meo Cyro, cuius apprehendi dexteram, vt subijciam ante faciem eius Gentes, & dorsa regum vertam, & aperiam coram eo ianuas, & portæ nõ claudentur. * Ego ante te ibo : & gloriosos terræ humiliabo : portas areas conteram, & vestes ferreos confringam. * Et dabo tibi thesauros absconditos, & arcana secretorum vt scias quia ego Dominus, qui voco nomen tuum, Deus Israel. * Propter seruum meum Iacob, & Israel electum meum, & vocaui te nomine tuo : assimilaui te, & non cognouisti me. * Ego Dominus, & non est amplius : extra me non est Deus : accinxi te, & non cognouisti

uisti me: * Ut sciant hi, qui ab ortu
solis, & qui ab occidente, quoniam
absque me non est: Ego Dominus, &
non est alter, * formans lucem, & creans
tenebras, faciens pacem, & creans ma-
lum: ego Dominus faciens omnia hæc.
* Rorate cæli desuper, & nubes pluant
iustum: aperiatur terra, & germinet
saluatorem: & iusticia oriatur simul: ego
Dominus creauit eum. * Vt qui contra-
dicit fictori suo, testa de famijs terræ:
numquid dicet lutum figulo suo: Quid
facis, & opus tuum absque manibus est?
* Vt qui dicit patri: Quid generas? &
mulieri: Quid parturis? Hæc dicit Do-
minus sanctus Israel plastes eius: Ven-
tura interrogate me, super filios meos,
& super opus manuum mearum manda-
te mihi. * Ego feci terram, & hominem
super eam creauit ego: manus meæ te-
tenderunt cælos, & omni militiæ eorum
mandauit. * Ego suscitauit eum ad iusti-
tiam, & omnes vias eius dirigam: ipse
ædificabit ciuitatem meam, & captiui-
tatem meam dimittet, non in pretio,
neque in muneribus, dicit Dominus
Deus exercituum. * Hæc dicit Domi-
nus: Labor Ægypti, & negotiatio Æ-
thiopiz, & Sabaim viri sublimes ad te
transibunt, & tui erunt: Post te ambu-
labunt, vincti manicis pergent: & te
adorabunt, teq. deprecabuntur: Tan-
tum in te est Deus, & non est absque
te Deus. * Vere tu es Deus absconditus,
Deus Israel saluator. * Confusi sunt, &
erubuerunt omnes: simul abierunt in
confusionem fabricatores errorum. * Is-
rael saluatus est in Domino salute æter-
na: non confundemini, & non erubescetis
vsque in sæculum sæculi. * Quia hæc
dicit Dominus creans cælos, ipse Deus
formans terram, & faciens eam, ipse
plastes eius: non in vanum creauit eam:
vt habitaretur, formauit eam. ego Do-
minus, & non est alius. * Non in abscon-
dito locutus sum in loco terræ tenebro-
so: non dixi semini Iacob: Frustra quæ-
rite me. ego Dominus loquens iusticiam,
annuncians recta. * Congregamini, &
venite, & accedite simul qui saluati estis
ex Gentibus: nescierunt qui leuant li-
gnum sculpturæ suæ, & rogant Deum
non saluantem. * Annunciate, & veni-
te, & consiliamini simul: quis auditum

fecit hoc ab initio, ex tunc prædixit il-
lud? numquid non ego Dominus, &
non est vltra Deus absque me? Deus iu-
stus, & saluans non est præter me. * Co-
uertimini ad me, & salui eritis omnes
fines terræ: quia ego Deus, & non est
alius. * In memetipso iuravi, egredie-
tur de ore meo iusticiæ verbum, & non
reuertetur: * quia mihi curuabitur om-
ne genu, & iurabit omnis lingua. * Er-
go in Domino, dicit, meæ sunt iusti-
tiæ & imperium: ad eum venient, &
confundentur omnes qui repugnant ei.
* In Domino iustificabitur, & laudabitur
omne semen Israel.

C A P. XLVI.

Confractus est Bel, contritus est Na-
bo: facta sunt simulachra eorum
bestijs & iumentis, onera vestra graui
pondere vsque ad lassitudinem. * Con-
tabuerunt, & conerita sunt simul: non
potuerunt saluare portantem, & anima
eorum in captiuitatem ibit. * Audite
me domus Iacob, & omne residuum
domus Israel, qui portamini a meo vte-
ro, qui gestamini a mea vulua. * Vsque
ad senectam ego ipse, & vsque ad canos
ego portabo: ego feci, & ego feram:
ego portabo, & saluabo. * Cui assimi-
lastis me, & adæquastis, & comparastis
me, & fecistis similem? * Qui confer-
tis aurum de sacculo, & argentum state-
ra ponderatis: conducentes aurificem,
vt faciat deum: & procidunt, & ado-
rant. * Portant illum in humeris ge-
stantes, & ponentes in loco suo: & sta-
bit, ac de loco suo non mouebitur. sed
& cum clamauerint ad eum, non audiet:
de tribulatione non saluabit eos. * Me-
mentote istud, & confundamini: redite
præuaricatores ad cor. * Recordamini
prioris sæculi, quoniam ego sum Deus,
& non est vltra Deus, nec est similis
mei: * Annuncians ab exordio nouissi-
mum, & ab initio quæ necdum facta
sunt, dicens: Consilium meum stabit, &
omnis voluntas mea fiet: * Vocans ab
Oriente auem, & de terra longinqua
virum voluntatis meæ. & locutus sum,
& adducam illud: creauit, & faciam il-
lud. * Audite me duro corde, qui longe
estis a iusticia. * Prope feci iusticiam
meam,

Rom. 9. d. 29
Jer. 18. a. 6

Rom. 14. b. 11
Phil. 2. b. 10

Bar. 4. b. 25

meam, non elongabitur, & salus mea non morabitur. Dabo in Sion salutem, & in Israel gloriam meam.

CAP. XLVII.

Descende, sede in puluere virgo filia Babylon, sede in terra: non est solium filia Chaldaeorum, quia ultra non vocaberis mollis & tenera. * Tolle molam, & mole farinam: denuda turpitudinem tuam, discooperi humerum, reuela crura, transi flumina. * Reuelabitur ignominia tua, & videbitur opprobrium tuum: ultionem capiam, & non resistet mihi homo. * Redemptor noster, Dominus exercituum nomen illius, sanctus Israel. * Sede tacens, & intra in tenebras filia Chaldaeorum: quia non vocaberis ultra domina regnorum. * Iratus sum super populum meum, contaminaui hereditatem meam, & dedi eos in manu tua: non posuisti eis misericordias: super senem aggrauasti iugum tuum valde. * Et dixisti: In sempiternum ero domina: non posuisti hanc super cor tuum, neque recordata es nouissimi tui. * Et nunc audi hanc delicata, & habitans confideret, quae dicis in corde tuo: Ego sum, & non est prater me amplius: non sededo vidua, & ignorabo sterilitatem. * Venient tibi duo hanc subito in die, una, sterilitas & viduitas. vniuersa venerunt super te, propter multitudinem maleficiorum tuorum, & propter duritiam incantatorum tuorum vehementem. * Et fiduciam habuisti in malitia tua, & dixisti: Non est qui videat me. sapientia tua & scientia tua hanc decepit te. Et dixisti in corde tuo: Ego sum, & prater me non est altera. * Veniet super te malum, & nescies ortum eius: & irruet super te calamitas, quam non poteris expiare: veniet super te repente: miseria, quam nescies. * Sta cum incantatoribus tuis, & cum multitudine maleficiorum tuorum, in quibus laborasti ab adolescentia tua, si forte quid prosit tibi, aut si possis fieri fortior. * Defecisti in multitudine consiliorum tuorum: stent, & saluent te augures caeli, qui contemplantur sidera, & supputabant menses, vt ex eis annuntiarent ventura tibi. * Ecce facti sunt quasi stipula, ignis con-

bussit eos: non liberabunt animam suam de manu flammæ: non sunt prunæ, quibus calefiant, nec focus, vt sedeant ad eum.

Sic facta sunt tibi in quibuscumque laboraueras: negotiatores tui ab adolescentia tua, vnusquisque in via sua errauerunt: non est qui saluet te.

CAP. XLVIII.

Avdite hanc domus Iacob, qui vocamini nomine Israel, & de aquis Iuda existis, qui iuratis in nomine Domini, & Dei Israel recordamini non in veritate, neque in iustitia. * De ciuitate enim sancta vocati sunt, & super Deum Israel constabiliti sunt: Dominus exercituum nomen eius. * Priora ex tunc annunciaui, & ex ore meo exierunt, & audita feci ea: repente operatus sum, & venerunt. * Sciui enim quia durus es tu, & neruus ferreus ceruix tua, & frons tua area. * Prædixi tibi ex tunc: antequam venirent indicaui tibi, ne forte diceres: Idola mea fecerunt hanc, & sculptilia mea, & conflabilia mandauerunt ista. * Quæ audisti, vide omnia: vos autem num annuisti? Audita feci tibi nota ex tunc, & conseruata sunt quæ nescis: nunc creata sunt, & non ex tunc: ante diem, & non audisti ea, ne forte dicas: Ecce ego cognoui ea. * Neque audisti, neque cognouisti, neque ex tunc aperta est auris tua: scio enim quia prauaricans prauaricaberis, & transgressor rem ex vtero vocaui te. * Propter nomen meum longe faciam furorem meum: & laude mea infrenabo te, ne intereas. * Ecce excoxi te, sed non quasi argentum, elegi te in camino paupertatis. * Propter me, propter me faciam, vt non blasphemet: & gloriam meam alteri non dabo. * Audi me Iacob, & Israel quem ego voco: ego ipse, ego primus, & ego nouissimus. * Manus quoque mea fundauit terram, & dextera mea mensa est caelos: ego vocabo eos, & stabunt simul. * Congregamini omnes vos, & audite: quis de eis annunciauit hanc? Dominus dilexit eum, faciet voluntatem suam in Babylone, & brachium suum in Chaldaeis. * Ego ego locutus sum, & vocaui eum: adduxi eum, & dire-

Sta est via eius. * Accedite ad me, & audite

Mat. 1. 6. 8

Apoec. 11. 6. 7

Isa. 51. 1. 19

Sup. 41. 6. 8

Sup. 41. 6. 4. & 44. 2. 6

audite hoc: non a principio in abscondito locutus sum: ex tempore antequam fieret, ibi eram: & nunc Dominus Deus misit me, & spiritus eius. * Hæc dicit Dominus redemptor tuus sanctus Israel: Ego Dominus Deus tuus docens te vitia, gubernans te in via, qua ambulas. * Utinam attendisses mandata mea: facta fuisset sicut flumen pax tua, & iustitia tua sicut gurgites maris. * & fuisset quasi arena semen tuum, & stirps vteri tui vt lapilli eius: non interfisset, & non fuisset atritum nomen eius a facie mea. * Egredimini de Babylone, fugite a Chaldeis, in voce exultationis annunciate: auditum facite hoc, & efferte illud vsque ad extrema terræ. Dicite: * Redemit Dominus seruum suum Iacob. * Non sitierunt in deserto, cum educeret eos: * aquam de petra produxit eis, & scidit petram, & fluxerunt aquæ. * Non est pax impijs, dicit Dominus.

C A P. XLIX.

Avdite insulæ, & attendite populi de longe: Dominus ab vtero vocauit me, de ventre matris meæ recordatus est nominis mei. * Et posuit os meum quasi gladium acutum: in vmbra manus suæ protexit me, & posuit me sicut sagittam electam: in pharetra sua abscondit me. * Et dixit mihi: Seruus meus es tu Israel, quia in te gloriabor. * Et ego dixi: In vacuum laboraui, sine causa, & vane fortitudinem meam consumpsi: ergo iudicium meum cum Domino, & opus meum cum Deo meo. * Et nunc dicit Dominus, formans me ex vtero seruum sibi, vt reducam Iacob ad eum, & Israel non congregabitur: & glorificatus sum in oculis Domini, & Deus meus factus est fortitudo mea. * Et dixit: Parum est vt sis mihi seruus ad suscitandas tribus Iacob, & facies Israel conuertendas. * Ecce dedi te in lucem Gentium, vt sis salus mea vsque ad extremum terræ. * Hæc dicit Dominus redemptor Israel, sanctus eius, ad contemptibilem animam, ad abominatam gentem, ad seruum dominorum: Reges videbunt, & confurgent principes, & adorabunt propter Dominum, quia fidelis est, & sanctum Israel qui elegit te. * Hæc dicit Domi-

nus: In tempore placito exaudiui te, & in die salutis auxiliatus sum tui: & seruauit te, & dedi te in foedus populi, vt suscitares terram, & possideres hereditates dissipatas: * vt diceret his, qui vincti sunt: Exite: & his, qui in tenebris: Reuelamini. Super vias pascuntur, & in omnibus planis pascua eorum. * Non esurient, neque sitient, & non percutiet eos æstus & sol: quia miserator eorum reget eos, & ad fontes aquarum potabit eos. * Et ponam omnes montes meos in viam, & semitæ meæ exaltabuntur. * Ecce isti de longe venient, & ecce illi ab Aquilone & mari, & isti de terra australi. * Laudate cæli, & exulta terra, iubilare montes laudem: quia consolatus est Dominus populum suum, & pauperum suorum miserebitur. * Et dixit Sio: Dereliquit me Dominus, & Dominus oblitus est mei. * Numquid obliuisci potest mulier infantem suum, vt non misereatur filio vteri sui? & si illa oblita fuerit, ego tamen non obliuiscar tui. * Ecce in manibus meis descripsi te: muri tui coram oculis meis semper. * Venerunt structores tui: destruentes te, & dissipantes a te exhibunt. * Leua in circuitu oculos tuos, & vide, omnes isti congregati sunt, venerunt tibi: * vivo ego, dicit Dominus, quia omnibus his velut ornamento vestieris, & circumdabis tibi eos quasi sponsa. * Quia deserta tua, & solitudines tuæ, & terra ruinæ tuæ nunc angusta erunt præ habitatoribus, & longe fugabuntur qui absorbebant te. * Adhuc dicent in auribus tuis filijs sterilitatis tuæ: Angustus est mihi locus, fac spatium mihi vt habitem. * Et F dices in corde tuo: Quis genuit mihi istos? ego sterilis, & non pariens, trans migrata, & captiua: & istos quis enutrit? ego destituta & sola: & isti vbi erant? * Hæc dicit Dominus Deus: Ego leuabo ad Gentes manum meam, & ad populos exaltabo signum meum. Et afferent filios tuos in vlnis, & filias tuas super humeros portabunt. * Et erunt reges nutritij tui, & reginæ nutrices tuæ: vultu in terram demisso adorabunt te, & puluerem pedum tuorum lingent. Et scies quia ego Dominus, super quo non confundentur qui expectant eum. * Numquid tolletur a forti præda? aut quod captum

* Ier. 32. 2. 6

* Exod. 17. b. 6

Num. 20. b. 12

* Inf. 57. d. 21

* Inf. 31. c. 16

* Sup. 42. b. 6

Act. 13. g. 47

* 2. Cor. 6. 2

* Apoc. 7. d. 16

* Inf. 40. a. 4

* Inf. 1

captum fuerit a robusto, saluum esse poterit? Quia hæc dicit Dominus: E-
quidem, & captiuitas a forti tolletur:
& quod ablatum fuerit a robusto, salua-
bitur. Eos vero, qui iudicauerunt te,
ego iudicabo, & filios tuos ego salua-
bo. Et cibabo hostes tuos carnibus
suis: & quasi multo, sanguine suo inebriabuntur: & sciet omnis caro, quia
ego Dominus saluans te, & redemptor
tuus fortis Iacob.

C A P. J.

Hæc dicit Dominus: Quis est hic li-
ber repudij matris vestre, quo di-
misi eam? aut quis est creditor meus, cui
vendi vos? ecce in iniquitatibus vestris
vendi estis, & in sceleribus vestris di-
misi matrem vestram. Quia veni, &
non erat vir: vocavi, & non erat qui
audiret. Numquid abbreviata & parua
facta est manus mea, ut non possim
redimere? aut non est in me virtus ad
liberandum? Ecce in increpatione mea
desertum faciam mare, ponam flumina
in siccum: computrescent pisces sine
aqua, & morientur in siti. Induam ca-
los tenebris, & saccum ponam operimen-
tum eorum. Dominus dedit mihi lin-
guam eruditam ut sciam sustentare eum,
qui lassus est verbo: erigit mane, mane
erigit mihi aurem, ut audiam quasi ma-
gistrum. Dominus Deus aperuit mihi
aurem, ego autem non contradico: re-
trorsum non abiit. Corpus meum de-
didi percutientibus, & genas meas vellen-
tibus: faciem meam non auerti ab in-
crepantibus, & conspuentibus in me.
Dominus Deus auxiliator meus, ideo
non sum confusus: ideo posui faciem
meam ut petram durissimam, & scio
quoniam non confundar. Iuxta est
qui iustificat me, quis contradicet mi-
hi? stemus simul, quis est aduersarius
meus? accedat ad me. Ecce Dominus
Deus auxiliator meus: quis est qui con-
demnet me? Ecce omnes quasi vestimen-
tum conterentur, tinea comedet eos.
Quis ex vobis timens Dominum, au-
diens vocem serui sui? qui ambulauit
in tenebris, & non est lumen ei, speret
in nomine Domini, & innitatur super
Deum suum. Ecce vos omnes accen-

dentes ignem accendi flammis, ambula-
te in lumine ignis vestri, & in flammis,
quas succendistis: de manu mea factum
est hoc vobis, in doloribus dormietis.

C A P. LI.

Audite me qui sequimini quod ius-
tum est, & queritis Dominum:
attendite ad petram vnde excisi estis, &
ad cauernam laci, de qua præcisi estis.
Attendite ad Abraham patrem vestrum,
& ad Saram, quæ peperit vos: quia vnū
vocaui eum, & benedixi ei, & multipli-
caui eum. Consolabitur ergo Domi-
nus Sion, & consolabitur omnes ruinas
eius: & ponet desertum eius quasi deli-
cias, & solitudinem eius quasi hortum
Domini. Gaudium & lætitia inuenietur
in ea, gratiarum actio, & vox laudis.
Attendite ad me popule meus, & tri-
bus mea me audite: quia lxx a me exiit,
& iudicium meum in lucem populorum
requiescet. Prope est iustus meus,
egressus est saluator meus, & brachia
mea populos iudicabunt: me insulæ ex-
pectabunt, & brachium meum sustine-
bunt. Leuate in cælum oculos vestros,
& videte sub terra deorsum: quia cali-
sicut fumus liquefcent, & terra sicut ves-
timentum atteretur, & habitatores eius
sicut hæc interibunt: Salus autem mea
in sempiternum erit, & iustitia mea non
deficiet. Audite me qui scitis iustum,
populus meus lex mea in corde eorum:
nolite timere opprobrium hominum, &
blasphemias eorum ne metuatis. Sicut
enim vestimentum, sic comedet eos ver-
mis: & sicut lanam, sic deuorabit eos ti-
nea: Salus autem mea in sempiternum
erit, & iustitia mea in generationes ge-
nerationum.
Consurge, consurge, induere fortitu-
dinem brachium Domini: consurge si-
cut in diebus antiquis, in generationi-
bus sæculorum. Numquid non tu per-
cussisti superbum, vulnerasti draconem?
Numquid non tu siccasti mare,
aquam abyssi vehementis: qui posuisti
profundum maris viam, ut transirent li-
berati.
Et nunc qui redempti sunt a Domi-
no, reuertentur, & venient in Sion lau-
dantes, & læticia sempiterna super capita
eorum,

eorum, gaudium & lætitiā tenebunt, fugiet dolor & gemitus. * Ego, ego ipse consolabor vos: quis tu? timeres ab homine mortali, & a filio hominis, qui quasi foenum ita arescet? * Et oblitus es Domini factoris tui, qui tetendit caelos, & fundauit terram: & formidasti iugiter tota die a facie furoris eius, qui te tribulabat, & parauerat ad perendum: ubi nunc est furor tribulantis? * cito veniet gradiens ad aperiendum, & non interficiet vsque ad interfectionē, nec deficiet panis eius. * Ego autem sum Dominus Deus tuus, qui conturbo mare, & intumescunt fluctus eius: Dominus exercituum nomen meum. * Posui verba mea in ore tuo, & in vmbra manus meae protexi te, vt plantes caelos, & fundes terram: & dicas ad Sion: Populus meus es tu. * Eleuare, eleuare, consurge Ierusalem, quæ bibisti de manu Domini calicem iræ eius: vsque ad fundum calicis soporis bibisti, & potasti vsque ad fæces. * Non est qui sustentet eam ex omnibus filiis, quos genuit: & non est qui apprehendat manum eius ex omnibus filiis, quos enutriuit. * Duo sunt quæ occurrunt tibi: quis contristabitur super te? vastitas, & contritio, & fames, & gladius, quis consolabitur te? * Filii tui proiecti sunt, dormierunt in capite omnium viarum, sicut oryx illaqueatus: pleni indignatione Domini, increpatione Dei tui. * Idcirco audi hoc paupercula, & ebria non a vino. * Hæc dicit dominator tuus Dominus, & Deus tuus, qui pugnabit pro populo suo: Ecce tuli de manu tua calicem soporis, fundum calicis indignationis meae, non adicies vt bibas illum vltra. * Et ponam illum in manu eorum, qui te humiliauerunt, & dixerunt animæ tuæ: Incuruare, vt transeamus: & posuisti ve terram corpus tuum, & quasi viam transeuntibus.

CAP. LII.

Consurge, consurge, induere fortitudinem tua Sion, induere vestimentis gloriæ tuæ Ierusalem ciuitas sancti: quia non adiciet vltra vt pertranseat per te incircumcisus & immundus. * Excutere de puluere, consurge; sede Ierusalem,

lem: solue vincula colli tui captiuæ filia Sion. * Quia hæc dicit Dominus: Gratis venundati estis, & sine argento redimemini. * Quia hæc dicit Dominus Deus: * In Aegyptum descendit populus meus in principio vt colonus esset ibi: & Assur absque vlla causa calumniatus est eum. * Et numquid mihi est hic, dicit Dominus, quoniam ablati sunt populus meus gratis? Dominatores eius inique agunt, dicit Dominus, & iugiter tota die nomen meum blasphematur. * Propterea hoc sciet populus meus nomen meum in die illa: quia ego ipse qui loquebar, ecce adsum. * Quam pulchri super montes pedes annunciantis & prædicantis pacem: annunciantis bonū, prædicantis salutem, dicentis Sion: Regnabit Deus tuus! * Vox speculatorum tuorum: leuauerunt vocem, simul laudabunt: quia oculo ad oculum videbunt cum conuerterit Dominus Sion. * Gaude, & laudate simul deserta Ierusalem: quia consolatus est Dominus populum suum, redemit Ierusalem. * Parauit Dominus brachium sanctum suum in oculis omnium Gentium: & videbunt omnes fines terræ salutare Dei nostri. * Recedite, recedite, exite inde, pollutum nolite tangere: exite de medio eius, munda mini qui fertis vasa Domini. * Quoniam non in tumultu exibitis, nec in fuga properabitis: præcedet enim vos Dominus, & congregabit vos Deus Israel. * Ecce intelliget seruus meus, exaltabitur, & eleuabitur, & sublimis erit valde. * Sicut obstupuerunt super te multi, sic inglorius erit inter viros aspectus eius, & forma eius inter filios hominū. * Iste asperget gentes multas, super ipsum continebunt reges os suum: quia quibus non est narratum de eo, viderunt: & qui non audierunt, contemplati sunt.

CAP. LIII.

Q Vis credidit auditui nostro? & brachium Domini cui reuelatum est? * Et ascendet sicut virgultum coram eo, & sicut radix de terra sumentis: non est species ei, neque decor: & vidimus eum, & non erat aspectus, & desiderauimus eum: * Despectum, & nouissimum virorum,

virorum, virum dolorum, & scientem infirmitatem: & quasi absconditus vultus eius & despectus, vnde nec reputauimus eum. * Vere languores nostros ipse tulit, & dolores nostros ipse portauit: & nos putauimus eum quasi leprosum, & percussum a Deo & humiliatū. * Ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra: disciplina pacis nostræ super eum, & liuore eius sanati sumus. * Omnes nos quasi oues errauimus, vnusquisque in viam suam declinauit: & posuit Dominus in eo iniquitatem omnium nostrum. * Oblatus est quia ipse voluit, & non aperuit os suum: sicut ouis ad occisionem ducetur, & quasi agnus coram tondente se obmutescet, & non aperiet os suum. * De angustia, & de iudicio sublatus est: generationem eius quis enarrabit? quia abscissus est de terra viuentium: propter scelus populi mei percussus eum. * Et dabit impios pro sepultura, & diuitem pro morte sua: eo quod iniquitatem non fecerit, neque dolus fuerit in ore eius. * Et Dominus voluit conterere eum in infirmitate: si posuerit pro peccato animam suam, videbit semen longæuum, & voluntas Domini in manu eius dirigetur. * Pro eo quod laborauit anima eius, videbit & saturabitur: in scientia sua iustificabit ipse iustus seruus meus multos, & iniquitates eorum ipse portabit. * Ideo disperdiam ei plurimos: & fortium diuidet spolia, pro eo quod tradidit in mortem animam suam, & cum sceleratis reputatus est: & ipse peccata multorum tulit, & pro transgressoribus rogauit.

CAP. LIIII.

Lauda sterilis quæ non parit: decanta laudem, & hinni quæ non paribas: quoniam multi filij desertæ magis quàm eius, quæ habet virum, dicit Dominus. * Dilata locum tentorii tui, & pelles tabernaculorum tuorum extende, ne parcas: longos fac funiculos tuos, & clauos tuos consolida. * Ad dexteram enim, & ad laeuam penetrabis: & semen tuum Gentes hereditabit, & ciuitates desertas inhabitabit. * Noli timere quia non confundèris, neque erubescas: non

enim te pudebit, quia confusionis adolescentiæ tuæ obliuiscèris, & opprobrij viduitatis tuæ non recordaberis amplius. * Quia dominabitur tui qui fecit te, Dominus exercituum nomen eius: & redemptor tuus sanctus Israel, Deus omnis terræ vocabitur. * Quia vt mulierem derelictam & moerentem spiritu vocauit te Dominus, & vxorem ab adolescentia abiectam, dixit Deus tuus. * Ad punctum in modico dereliqui te, & in miserationibus magnis congregabo te. * In momento indignationis abscondi faciem meam pariter a te, & in misericordia semper eterna misertus sum tui: dixit redemptor tuus Dominus. * Sicut in diebus Noe istud mihi est, cui iuraui ne inducerem aquas Noe vltra supra terram: sic iuraui vt non irascar tibi, & non increpem te. * Montes enim commouebuntur, & colles contremiscent: misericordia autem mea non recedet a te, & focus pacis meæ non mouebitur: dixit miserator tuus Dominus. * Paupercula tempestate conuulsa, absque vlla consolatione. Ecce ego sternam per ordinem lapides tuos, & fundabo te in sapphiris, & ponam iaspidem propugnacula tua: & portas tuas in lapides sculptos, & omnes terminos tuos in lapides desiderabiles. * Vniuersos filios tuos doctos a Domino: & multitudinem pacis filijs tuis. * Et in iustitia fundaberis: recede procul a calumnia, quia non timebis: & a pauore, quia non appropinquabit tibi. * Ecce accola veniet, qui non erat mecum, advena quondam tuus adiungetur tibi. * Ecce ego creaui fabrum sufflantem in igne prunas, & proferentem vas in opus suum, & ego creaui interfectorem ad disperdendum. * Omne vas, quod fictum est contra te, non dirigetur: & omnem linguam resistentem tibi in iudicio, iudicabis. Hæc est hereditas seruorum Domini: & iustitia eorum, apud me, dicit Dominus.

CAP. LV.

Omnes sitientes venite ad aquas: & qui non habetis argentum, properate, emite, & comedite: venite, emite absque argento, & absque vlla commutatione vinum & lac. * Quare appetitis

Si 3 argen-

argentum non in panibus, & laborem vestrum non in saturitate. Audite audientes me, & comedite bonum, & delectabitur in crassitudine anima vestra. Inclinate aurem vestram, & venite ad me: audite, & viuere anima vestra, & feriam vobiscum pactum sempiternum, misericordias David fideles. Ecce testem populis dedi eum, ducem ac preceptorem Gentibus. Ecce gentem, quam nesciebas, vocabis: & Gentes, quae te non cognouerunt, ad te current propter Dominum Deum tuum, & sanctum Israel, quia glorificauit te. Querite Dominum, dum inueniri potest: inuocate eum, dum prope est. Derelinquat impius viam suam, & vir iniquus cogitationes suas, & reuertatur ad Dominum, & miserebitur eius, & ad Deum nostrum: quoniam multus est ad ignoscendum. Non enim cogitationes vestrae, cogitationes vestrae: neque via vestra, via mea, dicit Dominus. Quia sicut exaltantur caeli a terra, sic exaltatae sunt viae mea a vijs vestris, & cogitationes mea a cogitationibus vestris. Et quomodo descendit imber, & nix de caelo, & illuc ultra non reuertitur, sed inebriat terram, & infundit eam, & germinare eam facit, & dat semen ferenti, & panem comedenti: Sic erit verbum meum, quod egredietur de ore meo: non reuertetur ad me vacuum, sed faciet quaecumque volui, & prosperabitur in his, ad quae misi illud. Quia in letitia egrediemini, & in pace deducemini: montes & colles cantabunt coram vobis laudem, & omnia ligna regionis plaudent manu. Pro saluunca ascendet abies, & pro vrtica crescit myrtus: & erit Dominus nominatus in signum aeternum, quod non auferetur.

CAP. LVI.

Hec dicit Dominus: Custodite iudicium, & facite iustitiam: quia iuxta est salus mea ut veniat, & iustitia mea ut reueletur. Beatus vir, qui facit hoc, & filius hominis, qui apprehendet istud: custodiens sabbatum ne polluat illud, custodiens manus suas ne faciat omne malum. Et non dicat filius aduenae, qui adharet Domino, dicens: Se-

paratione diuidet me Dominus a populo suo: Et non dicat Eunuchus: Ecce ego lignum aridum. Quia haec dicit Dominus Eunuchis: Qui custodierint sabbata mea, & elegerint quae ego volui, & tenuerint foedus meum: Dabo eis in domo mea, & in muris meis locum, & nomen melius a filiis & filiabus: nomen sempiternum dabo eis, quod non peribit. Et filios aduenae, qui adharent Domino, ut colant eum, & diligant nomen eius, ut sint ei in seruis: omnem custodientem sabbatum ne polluat illud, & tenentem foedus meum: Adducam eos in montem sanctum meum, & laetificabo eos in domo orationis meae: holocausta eorum, & victimae eorum placebunt mihi super altari meo: quia domus mea domus orationis vocabitur cunctis populis. Ait Dominus Deus, qui congregat dispersos Israel: Adhuc congregabo ad eum congregatos eius. Omnes bestiae agri venite ad deuorandum, vniuersae bestiae salus. Speculatores eius caeci omnes, nescierunt vniuersi: canes muti non valentes latrare, videntes vana, dormientes, & amantes somnia. Et canes, impudentissimi nescierunt saturitatem: ipsi pastores ignorauerunt intelligentiam: omnes in viam suam declinauerunt, vnusquisque ad auaritiam suam a summo usque ad nouissimum. Venite, sumamus vinum, & impleamur ebrietate: & erit sicut hodie, sic & cras, & multo amplius.

CAP. LVII.

Iustus perit, & non est qui recogitet in corde suo: & viri misericordiae colliguntur, quia non est qui intelligat, a facie enim malitiae collectus est iustus. Veniat pax, requiescat in cubili suo qui ambulauit in directione sua. Vos autem accedite huc filij auguratricis: semen adulteri, & fornicariae. Super quem iurastis? super quem dilatastis os, & eiecistis linguam? numquid non vos filij scelesti, semen mendax? qui consolamini in dijs subter omne lignum frondosum, immolantes paruulos in torrentibus, subter eminentes petras? In partibus torrentis pars tua, haec est fors tua: & ipsi effudisti libamen, obtulisti sacrificium.

Mat. 21. 5. 13
Mat. 11. c. 17
Luc. 19. g. 46

eum. numquid super his non indignabor? Super montem excelsum & subli-
mem posuisti cubile tuum, & illuc ascen-
disti. Ut immolares hostias. * Et post
ostium, & retro postem posuisti memo-
riale tuum: quia iuxta me discooperv-
isti, & suscepisti adulterum: dilatasti cu-
bile tuum, & pepigisti cum eis foedus:
dilexisti stratum eorum manu aperta.
* Et ornasti te regi vnguento, & multi-
plicasti pigmenta tua. Misisti legatos
tuos procul, & humiliata es usque ad
inferos. * In multitudine vix tui labo-
rast: non dixisti: Quiescam: vitam ma-
nus tuae inuenisti, propterea non roga-
sti. * Pro quo sollicita timuisti, quia
mentita es, & mei non es recordata, ne-
que cogitasti in corde tuo: quia ego ta-
cens, & quasi non videns, & mei oblita
es. * Ego annuntiabo iustitiam tuam, &
opera tua non proderunt tibi. * Cum
clamaueris, liberent te congregati tui,
& omnes eos auferet ventus, tollet aura:
Qui autem fiduciam habet mei, heredita-
bit terram, & possidebit montem san-
ctum meum. * Et dicam: Viam facite,
præbete iter, declinate de semita, aufer-
te offensa de via populi mei. * Quia
hæc dicit Excelsus, & sublimis habitans
æternitatem: & sanctum nomen eius in
excelsis & in sancto habitans, & cum
contrito & humili spiritu: Ut viuificet
spiritum humilium, & viuificet cor con-
tritorum. * Non enim in sempiternum
litigabo, neque usque ad finem irascar:
quia spiritus a facie mea egredietur, &
ilatus ego faciam. * Propter iniquitatem
auaritiæ eius iratus sum, & percussi eum:
abscondi a te faciem meam, & indigna-
tus sum: & abiit vagus in via cordis sui.
* Vias eius vidi, & sanavi eum, & redu-
xi eum, & reddidi consolationes ipsi,
& lugentibus eius. * Creavi fructum la-
biorum pacem, pacem ei, qui longe est,
& qui prope, dixit Dominus, & sanavi
eum. * Impij autem quasi mare feruens,
quod quiescere non potest, & redun-
dant fluctus eius in conculcationem &
lutum. * Non est pax impijs, dicit Do-
minus Deus.

CAP. LVIII.

Clama, ne cesses, quasi tuba exalta
vocem tuam, & annuncia populo

meo scelera eorum, & domui Iacob pec-
cata eorum. * Me etenim de die in diem
quærent, & scire vias meas volunt:
quasi gens, quæ iustitiam fecerit, & iu-
dicium Dei sui non dereliquerit: rogant
me iudicia iustitiæ: appropinquare Deo
volunt. * Quare ieiunauimus, & non
aspexisti: humiliuimus animas nostras,
& nescisti? Ecce in die ieiunij vestri in-
uenitur voluntas vestra, & omnes debi-
tores vestros repetitis. * Ecce ad lites &
contentiones ieiunatis, & percutitis pu-
gno impie. Nolite ieiunare sicut usque
ad hanc diem, ut audiat in excelsis cla-
mor vester. * Numquid tale est ieu-
nium, quod elegi, per diem affligere
hominem animam suam? numquid con-
torquere quasi circulum caput suum, &
saccum & cinerem sternere? numquid
istud vocabis ieiunium, & diem acce-
ptabilem Domino? Nonne hoc est ma-
gis ieiunium, quod elegi? dissolue colli-
gationes impietatis, solue fasciculos de-
primentes, dimitte eos, qui contracti
sunt, liberos, & omne onus dirumpe.
* Frange esurienti panem tuum, & ege-
nos, vagosque induc in domum tuam:
cum videris nudum, operi eum, & car-
nem tuam ne despexeris. * Tunc erum-
pet quasi mane lumen tuum, & sanitas
tua citius orietur, & anteibit faciem tuam
iustitia tua, & gloria Domini colliget
te. * Tunc inuocabis, & Dominus exau-
diat: clamabis, & dicet: Ecce adsum. si
abstuleris de medio tui catenam, & de-
sieris extendere digitum, & loqui quod
non prodest. * Cum effuderis esurienti
animam tuam, & animam afflictam re-
pleueris, orietur in tenebris lux tua, &
tenebræ tuæ erunt sicut merides. * Et
requiem tibi dabit Dominus semper, &
implebit splendoribus animam tuam, &
ossa tua liberabit, & eris quasi hortus ir-
riguus, & sicut fons aquarum, cuius non
deficient aquæ. * Et ædificabuntur in
te deserta sæculorum: fundamenta ge-
nerationis & generationis suscitabis: &
vocaberis ædificator sepium, auer-
tens semitas in quietem. * Si auerteris
a sabbato pedem tuum, facere volunta-
tem tuam in die sancto meo, & vocaue-
ris sabbatum delicatum, & sanctum Do-
mini gloriosum, & glorificaueris eum,
dum non facis vias tuas, & non inue-

Zach. 7. 6. 9

Ezech. 18.

b. 16

Mat. 23. c. 11

Inf. 61. 24

nitur voluntas tua; vt loquaris sermo-
nem: * Tunc delectaberis super Domino, 14
& sustollam te super altitudines terræ,
& cibabo te hereditate Iacob patris tui.
os enim Domini locutum est.

C A P. L I X.

Num. 11. c. 23
Sap. 50. a. 2

Ecce non est abbreviata manus Do-
mini vt saluare nequeat, neque ag-
grauata est auris eius vt non exaudiat:

* Sed iniquitates vestrz diuiserunt inter
vos & Deum vestrum, & peccata vestra
absconderunt faciem eius a vobis ne
exaudiret. * Manus enim vestrz pollu-
tz sunt sanguine, & digiti vestri iniqui-
tate: labia vestra locuta sunt mendaciū,
& lingua vestra iniquitatem fatur. * Nō
est qui inuocet iustitiam, neque est qui
iudicet vere: sed confidunt in nihilo, &
loquuntur vanitates: * conceperunt la-
borem, & pepererunt iniquitatem. * Oua
aspidium ruperunt, & telas aranæ te-
xuerunt: qui comederit de ouis eorum,
moriatur: & quod conforium est, erum-
pet in regulum. * Telæ eorum non erūt
in vestimentum, neque operientur ope-
ribus suis: opera eorum opera inutilia,
& opus iniquitatis in manibus eorum.

Sup. 1. d. 15

Iob 15. d. 35

Prov. 1. b. 16

Rom. 3. c. 15

* Pedes eorum ad malum currunt, &
festinant vt effundant sanguinem inno-
centem: cogitationes eorum cogitatio-
nes inutiles: vastitas & contritio in vijs
eorum. * Viam pacis nescierunt, & nō
est iudicium in gressibus eorum. semitæ
eorum incuruatæ sunt eis: omnis qui
calcat in eis, ignorat pacem. * Propter
hoc elongatum est iudicium a nobis, &
non apprehēdet nos iustitia: expectauimus
lucem, & ecce tenebræ: splendore,
& in tenebris ambulauimus. * Palpauimus
sicut cæci parietem, & quasi absque
oculis attrectauimus: impegimus meri-
die quasi in tenebris, in caliginosis qua-
si mortui. * Rugiemus quasi vrsi omnes,
& quasi columbz meditantes gememus.
expectauimus iudicium, & non est: sa-
lutem, & elongata est a nobis. * Multi-
plicatæ sunt enim iniquitates nostræ co-
ram te, & peccata nostra responderunt
nobis. quia scelera nostra nobiscum, &
iniquitates nostras cognouimus, * pec-
care & mentiri contra Dominum: &
auerſi sumus ne iremus post tergū Dei

noſtri, vt loqueremur calumniam &
transgressionem: concepimus, & locuti
sumus de corde verba mendacij. * Et
conuerſum est retrorſum iudicium, &
iustitia longe ſtetit: quia corruit in pla-
tea veritas, & aq̄uitas non potuit ingre-
di. * Et facta est veritas in obliuionem:
& qui recessit a malo, prædæ patuit: &
vidit Dominus, & malum apparuit in
oculis eius, quia non est iudicium. * &
vidit quia non est vir: & aporiatuſ est;
quia nō est qui occurrat: & saluauit ſi-
bi brachium ſuum, & iustitia eius ipſa
confirmauit eum. * Indutus est iustitia
vt lorica, & galea salutis in capite eius:
indutus est veſtimētis vltionis, & ope-
tus est quaſi pallio zeli. * Sicut ad vin-
dictam quaſi ad retributionem indigna-
tionis hoſtibus ſuis, & viciffitudinem
inimicis ſuis: inſulſi vicem reddet. * Et
timebunt qui ab Occidēte, nomen Do-
mini: & qui ab ortu ſolis, gloria eius:
cum venerit quaſi fluiuius violentus, quē
ſpiritus Domini cogit: * & venerit Sion
redemptor, & eis, qui redeunt ab ini-
quitate in Iacob, dicit Dominus. * Hoc
foedus meum cum eis, dicit Dominus:
ſpiritus meus, qui eſt in te, & verba
mea, quæ poſui in ore tuo, non recedēt
de ore tuo, & de ore ſeminiſ tui, & de
ore ſeminiſ ſeminiſ tui, dicit Dominus,
amodo & vſque in ſempiternum.

Eph. 6. c. 19
1. Theſ. 5. b. 8

Rom. 11. d.
26

C A P. L X.

Svrge illuminare Ierusalem: quia ve-
nit lumen tuum, & gloria Domini
super te orta est. * Quia ecce tenebra
operient terram, & caligo populos: su-
per te autem orietur Dominus, & glo-
ria eius in te videbitur. * Et ambula-
bunt Gentes in lumine tuo, & reges in
splendore ortus tui. * Leua in circuitu
oculos tuos, & vide: omnes isti congre-
gati sunt, venerunt tibi: filij tui de lon-
ge venient, & filiz tuæ de latere surgēt.
* Tunc videbis, & afflues, mirabitur &
dilatabitur cor tuum quando conuerſa
erit ad te multitudo maris, fortitudo
Gentium venerit tibi: * Inundatio ca-
melorum operiet te, dromedarij Ma-
dian & Ephā: omnes de Saba venient,
aurum & thus deferentes, & laudē Do-
mino annūciantes. * Omne pecus Cedar
congre-

Sup. 49. c. 28

congregabitur tibi, arietes Nabaioth ministrabunt tibi: offerentur super placabili altari meo, & domum maiestatis meæ glorificabo. * Qui sunt isti, qui vt nubes volant, & quasi columbæ ad fenestras suas? * Me enim insulæ expectât, & naues maris in principio vt adducâ filios tuos de longe: argentum eorum, & aurum eorum cum eis nomini Domini Dei tui, & sancto Israel, quia glorificauit te. * Et ædificabunt filij peregrinorum muros tuos, & reges eorum ministrabunt tibi: in indignatione enim mea percussi te: & in reconciliatione mea misertus sum tui. * Et aperientur portæ tuæ iugiter: die ac nocte nō claudentur, vt afferatur ad te fortitudo Gētiū, & reges earum adducantur. * Gēs enim & regnum, quod non seruiert tibi, peribit: & Gentes solitudine vastabuntur. * Gloria Libani ad te veniet, abies & buxus, & pinus simul ad ornandum locum sanctificationis meæ, & locum pedum meorum glorificabo. * Et venient ad te curui filij eorum, qui humiliauerunt te, & adorabunt vestigia pedum tuorum omnes, qui detrahebāt tibi, & vocabunt te Ciuitatem Domini, Sion sancti Israel. * Pro eo quodd fuisi derelicta, & odio habita, & nō erat qui per te transiret, ponam te in superbiam sæculorum, gaudium in generationem & generationē: & * fuges lac Gentium, & mamilla regum lactaberis: & scies quia ego Dominus saluans te, & redemptor tuus fortis Iacob. * Pro ære afferā aurum, & pro ferro afferam argentum: & pro lignis æs, & pro lapidibus ferrū: & ponam visitationem tuam pacem, & prapositos tuos iustitiam. * Non audietur vltra iniquitas in terra tua, vastitas & contritio in terminis tuis, & occupabit salus muros tuos, & portas tuas laudatio. * Non erit tibi amplius sol ad lucendum per diem, nec splendor lune illuminabit te: sed erit tibi Dominus in lucem sempiternā, & Deus tuus in gloriam tuam. * Non occidet vltra sol tuus, & luna tua nō minuetur: quia erit tibi Dominus in lucem sempiternam, & complebuntur dies luctus tui. * Populus autem tuus omnes iusti, in perpetuum hereditabunt terram, germen plātationis meæ, opus manus meæ

ad glorificandum. * Minimus erit in mille, & paruulus in gentem fortissimam: ego Dominus in tempore eius subito faciam istud.

CAP. LXI.

Spiritus Domini super me, eo quodd **Luc. 4. c. 18**
A vnxit Dominus me: ad annuncian-
 dum mansuetis misit me, vt mederer
 contritis corde, & prædicarem captiuis
 indulgentiam, & clausis apertionē: * Vt
 prædicarem annum placabilem Domi-
 no, & diem ultionis Deo nostro: * Vt
 consolarer omnes lugentes: * vt ponerē
 lugentibus Sion: & darem eis coronam
 pro cinere, oleum gaudij pro luctu, pal-
 lium laudis pro spiritu moeroris: &
 vocabuntur in ea fortes iustitiæ, plantatio
 Domini ad glorificandū. * Et ædi-
 ficabunt deserta a sæculo, & ruinas anti-
 quas erigent, & instaurabunt ciuitates
 desertas, dissipatas in generationem &
 generationem. * Et stabunt alieni, &
 pascent pecora vestra: & filij peregrino-
 rum agricolæ & vitatores vestri erunt.
 * Vos autem Sacerdotes Domini voca-
 bimini: Ministri Dei nostri, dicetur vo-
 bis: Fortitudinem Gentium comedetis,
 & in gloria earū superbietis. * Pro con-
 fusione vestra duplici, & rubore lauda-
 bunt partem suam: propter hoc in ter-
 ra sua duplicia possidebunt, lætitia sem-
 piterna erit eis. * Quia ego Dominus
 diligens iudiciū, & odio habens ra-
 pinam in holocausto: & dabo opus eo-
 rum in veritate, & foedus perpetuum
 feriam eis. * Et scient in Gentibus se-
 men eorum, & germen eorum in me-
 dio populorum: omnes, qui viderint
 eos, cognoscent illos, quia isti sunt se-
 men, cui benedixit Dominus. * Gaudēs
 gaudebo in Domino, & exultabit ani-
 ma mea in Deo meo: quia induit me
 vestimentis salutis: & indumento iusti-
 tiæ circumdedit me, quasi sponsum de-
 coratum corona, & quasi sponsam or-
 natam monilibus suis. * Sicut enim ter-
 ra profert germen suum, & sicut hortus
 semen suum germinat, sic Dominus
 Deus germinabit iustitiam, & laudem
 coram vniuersis Gentibus.

C A P. LXII.

Propter Sion non tacebo, & propter
Ierusalem nō quiescam, donec egre-
diatur ut splendor iustus eius, & saluator
eius ut lampas accendatur. * Et videbūt
Gentes iustum tuum, & cuncti reges in-
clytum tuum: & vocabitur tibi nomen
nouum, quod os Domini nominabit.
* Et eris corona gloriæ in manu Domi-
ni, & diadema regni in manu Dei tui.
* Non vocaberis ultra Derelicta: & ter-
ra tua non vocabitur amplius Desolata:
sed vocaberis Voluntas mea in ea, &
terra tua inhabitata. quia cōplacuit Do-
mino in te: & terra tua inhabitabitur.
* Habitabit enim iuuenis cum virgine,
& habitabunt in te filij tui. Et gaudebit
sponsus super sponsam, & gaudebit su-
per te Deus tuus. * Super muros tuos
Ierusalem constitui custodes, tota die,
& tota nocte in perpetuū non tacebūt.
Qui reminiscimini Domini, ne taceatis,
* & ne detis silentium ei, donec stabi-
liat, & donec ponat Ierusalem laudem
in terra. * Iurauit Dominus in dextera
sua, & in brachio fortitudinis suæ: Si
dederō triticum tuum ultra cibum inimi-
cis tuis: & si biberint filij alieni vinū
tuum, in quo laborasti. * Quia qui con-
gregant illud, comedent, & laudabunt
Dominum: & qui comportant illud, bi-
bent in atrijs sanctis meis. * Transte,
transte per portas, * præparate viā po-
pulo, planum facite iter, eligite lapides,
& eleuate signum ad Populos. * Ecce
Dominus auditum fecit in extremis ter-
ræ, dicite filia Sion: Ecce saluator tuus
venit: ecce merces eius cum eo, & opus
eius coram illo. * Et vocabunt eos, Po-
pulus sanctus, redempti a Domino. Tu
autem vocaberis: Quæsitā ciuitas, &
non Derelicta.

C A P. LXIII.

Quis est iste, qui venit de Edom, tin-
ctis vestibus de Bosra? iste for-
mosus in stola sua, gradiens in
multitudine fortitudinis suæ. Ego, qui
loquor iustitiam, & propugnator sum
ad saluandum. * Quare ergo rubrum
est indumentum tuum, & vestimenta

tua sicut calcantium in torculari: * Tor-
cular calcaui solus, & de Gentibus non
est vir mecum: calcaui eos in furore
meo, & conculcaui eos in ira mea: &
asperfus est sanguis eorum super vesti-
menta mea, & omnia indumenta mea
inquinaui. * Dies enim ultionis in cor-
de meo annus redemptionis meæ venit.
* Circumspexi, & non erat auxiliator:
quæsiui & non fuit qui adiuuaret: &
saluauit mihi brachium meum, & indi-
gnatio mea ipsa auxiliata est mihi. * Et
conculcaui populos in furore meo, &
inebriaui eos in indignatione mea, &
detraxi in terram virtutem eorum. * Mi-
serationum Domini recordabor, laudē
Domini super omnibus, quæ reddidit
nobis Dominus, & super multitudinem
bonorum domui Israel, quæ largitus est
eis secundum indulgentiam suam, & se-
cundum multitudinem misericordiarū
suarum. * Et dixit: Verumtamen popu-
lus meus est, filij non negantes: & fa-
ctus est eis saluator. * In omni tribula-
tione eorum non est tribulatus, & an-
gelus faciei eius saluauit eos: in dile-
ctione sua, & in indulgentia sua ipse
redemit eos, & portauit eos, & eleua-
uit eos cunctis diebus sæculi. * Ipsi au-
tem ad iracundiam prouocauerunt, &
afflixerunt spiritum sancti eius: & con-
uersus est eis in inimicum, & ipse de-
bellauit eos. * Et recordatus est dierum
sæculi Moysi, & populi sui: * Vbi est qui
eduxit eos de mari cum pastoribus greg-
is sui? vbi est qui posuit in medio eius
spiritū sancti sui? * Qui eduxit ad dex-
teram Moysen brachio maiestatis suæ,
qui scidit aquas ante eos, ut faceret sibi
nomen sempiternum: * Qui eduxit eos
per abyssos, quasi equum in deserto non
impingentem. * Quasi animal in campo
descendēs, spiritus Domini ductor eius
fuit: sic adduxisti populum tuum ut fa-
ceres tibi nomen gloriæ. * Attende de
cælo, & vide de habitaculo sancto tuo,
& gloriæ tuæ: vbi est zelus tuus, & for-
titudo tua, multitudo viscerum tuorum,
& miserationum tuarum? super me cō-
tinuerunt se. * Tu enim pater noster, &
Abraham nesciuit nos, & Israel igno-
rauit nos: tu Domine pater noster, re-
demptor noster, a sæculo nomen tuum.
* Quare errare nos fecisti Domine de
vijs

* Sup. 17. d. 11

* Mat. 21. a. 5
Zach. 9. b. 9

* Apo. 19. c. 11

* Exod. 14. e.

29

* Deut. 10. d. 17
Baru. 2. d. 16

Vijs tuis : indurasti cor nostrum ne timeremus te? conuertere propter seruos tuos , tribus hereditatis tuæ . * Quasi 11 nihilum possederunt populum sanctum tuum : hostes nostri conculcauerunt sanctificationem tuam . * Facti sumus quasi 19 in principio , cum non dominareris nostri , neque inuocaretur nomen tuum super nos .

CAP. LXIIII.

Vtinam dirumperes cælos , & descenderes : a facie tua montes defluerent . * Sicut exustio ignis tabescerent , aquæ arderent igni , vt notum fieret nomen tuum inimicis tuis : a facie tua gentes turbarentur . * Cum feceris mirabilia , nõ sustinebimus : descendisti , & a facie tua montes defluerunt . * A sæculo non audierunt , neque auribus perceperunt : oculus non vidit , Deus absque te , quæ præparasti expectantibus te . * Occurristi latanti , & facienti iustitiam : in vijs tuis recordabuntur tui : ecce tu iratus es , & peccauimus : in ipsis fuimus semper , & saluabimur . * Et facti sumus vt immundus omnes nos , & quasi pannus menstruatz vniuersæ iustitiæ nostræ : & cecidimus quasi folium vniuersi , & iniquitates nostræ quasi ventus abstulerunt nos . * Non est qui inuocet nomen tuum : qui consurgat , & teneat te : abscondisti faciem tuam a nobis , & allististi nos in manu iniquitatis nostræ . * Et nunc Domine , pater noster es tu , nos vero lutum : & fictor noster tu . & opera manuum tuarum omnes nos . * Ne irascaris Domine satis , & ne vltra memineris iniquitatis nostræ : ecce respice , populus tuus omnes nos . * Ciuitas sancti tui facta est deserta , Sion deserta facta est , Ierusalem desolata est . * Domus sanctificationis nostræ , & gloriæ nostræ , vbi laudauerunt te patres nostri , facta est in exustionem ignis , & omnia desiderabilia nostra versa sunt in ruinas . * Numquid super his continebis te Domine , tacebis , & affliges nos vehementer ?

CAP. LXV.

Rom. 10. d. 20 Qvæserunt me qui ante non interrogabant , inuenerunt qui nõ quæ-

sierunt me . dixi : Ecce ego , ecce ego ad Gentem , quæ non inuocabat nomen meum . * Expandi manus meas tota die ad populum incredulum , qui graditur in via non bona post cogitationes suas . * Populus qui ad iracundiam prouocat me ante faciem meam semper : qui immolant in hortis , & sacrificant super latres : * qui habitant in sepulchris , & in delubris idolorum dormiunt : qui comedunt carnem suillam , & ius profanum in vasis eorum . * Qui dicunt : Recede a me , non appropinques mihi , quia immundus es : isti fumus erunt in furore meo , ignis ardens tota die . * Ecce scriptum est coram me : nõ tacebo , sed redam & retribuam in finem eorum * iniquitates vestras , & iniquitates patrum vestrorum simul , dicit Dominus , qui sacrificauerunt super montes , & super colles exprobrauerunt mihi , & remetiatur opus eorum primum in sinu eorum . * Hæc dicit Dominus : Quomodo si inueniatur granum in botro , & dicatur : Ne dissipes illud , quoniam benedictio est : sic faciam propter seruos meos , vt non disperdam torum . * Et educam de Iacob semen , & de Iuda possidentem montes meos : & hereditabunt eam electi mei , & serui mei habitabunt ibi . * Et erunt campestria in caulas gregum , & vallis Achor in cubile armentorum populo meo qui requisierunt me . * Et vos , qui dereliquistis Dominum , qui oblitistis montem sanctum meum , qui ponitis Fortunæ mensam , & libatis super eam . * Numerabo vos in gladio , & omnes in eade corruetis : pro eo quod vocaui , & non respondistis : locutus sum , & non audistis : & faciebatis malum in oculis meis , & quæ nolui , elegistis . * Propter hoc hæc dicit Dominus Deus : Ecce serui mei comedent , & vos esurietis : ecce serui mei bibent , & vos sitietis : * Ecce serui mei latabuntur , & vos confundemini : Ecce serui mei laudabunt præ exultatione cordis , & vos clamabitis præ dolore cordis , & præ contritione spiritus vlulabitis . * Et dimittetis nomen vestrum in iuramentum electis meis : & interficiet te Dominus Deus , & seruos suos vocabit nomine alio . * In quo qui benedictus est super terram , benedicetur in Deo amen : & qui

Pro. 1. c. 24
Ier. 7. c. 23
Inf. 66. b. 4

¶ Inf. 66. g. 22
Apoc. 21. 2. 1

qui iurat in terra, iurabit in Deo amen: quia obliuioni tradita sūt angustiae priores, & quia abscondita sunt ab oculis meis. * Ecce enim ego creo caelos nouos, & terram nouam: & non erunt in memoria priora, & non ascendent super cor. * Sed gaudebitis & exultabitis vique in sempiternū in his, quae ego creo: quia ecce ego creo Ierusalem exultationem, & populum eius gaudium. * Et exultabo in Ierusalē, & gaudebo in populo meo: & non audietur in eo vltra vox fletus & vox clamoris. * Non erit ibi amplius infans dierum, & senex qui nō impleat dies suos: quoniam puer centum annorum morietur, & peccator ceterum annorum maledictus erit. * Et aedificabunt domos, & habitabunt: & plantabunt vineas, & comedent fructus earum. * Non aedificabunt, & alius habitabit: non plantabunt, & alius comedet: secundum enim dies ligni, erunt dies populi mei, & opera manuum eorum inueterabunt: * electi mei non laborabunt frustra, neque generabunt in conturbatione: quia semen benedictorum Domini est, & nepotes eorū cum eis. * Eritque antequam clamet, ego exaudiam: adhuc illis loquentibus, ego audiam. * Lupus & agnus pascuntur simul, leo & bos comedent paleas: & serpenti puluis panis eius: non nocebunt, neque occident in omni monte sancto meo, dicit Dominus.

C A P. LXVI.

Ad. 7. 2. 49

Haec dicit Dominus: Caelum sedes mea, terra autem scabellum pedum meorum: quae est ista Domus, quam aedificabitis mihi? & quis est iste locus quietis meae? * Omnia haec manus mea fecit, & facta sunt vniuersa ista, dicit Dominus. ad quem autem respiciam, nisi ad pauperculum, & contritum spiritu, & tremementem sermones meos? * Qui immolat bouem, quasi qui interficiat virū: qui mactat pecus, quasi qui excerebret canem: qui offert oblationem, quasi qui sanguinem suillum offerat: qui recardatur churis, quasi qui benedicat idolo. Haec omnia elegerunt in vijs suis, & in abominationibus suis anima eorum delectata est. * Vnde & ego eligam illu-

siones eorum: & quae timebant, adducam eis: * quia vocaui, & non erat qui responderet: locutus sum, & non audierunt: feceruntque malum in oculis meis, & quae nolui elegerunt. * Audite verbum Domini, qui tremitis ad verbum eius: dixerunt fratres vestri odiētes vos, & abiicientes propter nomen meum: glorificetur Dominus, & videbimus in latitia vestra: ipsi autem confundentur. * Vox populi de ciuitate, vox de templo, vox Domini reddentis retributionem inimicis suis. * Antequam parturiret, peperit: antequam veniret partus eius, peperit masculum. * Quis audiuit vquam tale? & quis vidit huic simile? numquid parturiet terra in die vna? aut parietur gens simul, quia parturiuit & peperit Sion filios suos? * Numquid ego, qui alios parere facio, ipse non pariam, dicit Dominus? si ego, qui generationē ceteris tribuo, sterilis ero, ait Dominus Deus tuus? * Extamini cum Ierusalem, & exultate in ea omnes qui diligitis eam: gaudete cum ea gaudio vniuersi, qui lugetis super eam. * vt fugatis, & repleamini ab vberē consolationis eius: vt mulgeatis, & delicijs affluatis ab omnimoda gloria eius. * Quia haec dicit Dominus: Ecce ego declinabo super eam quasi fluuium pacis, & quasi torrentem inundantem gloriam Gentium, quam sugetis: ad vbera portabimini, & super genua blandientur vobis. * Quomodo si cui mater blandiatur, ita ego consolabor vos, & in Ierusalem consolabimini. * Videbitis, & gaudebit cor vestrum, & ossa vestra quasi herba germinabunt, & cognoscetur manus Domini seruis eius, & indignabitur inimicis suis. * Quia ecce Dominus in igne veniet, & quasi turbo quadrigae eius: reddere in indignatione furorē suum, & increpationem suam in flamma ignis: * quia in igne Dominus dijudicabit, & in gladio suo ad omnem carnem, & multiplicabuntur interfecti Domino, * qui sanctificabantur, & mundos se putabant in hortis post ianuam intrinsecus, qui comedebant carnē suillam, & abominationem & murem: simul consumentur, dicit Dominus. * Ego autem opera eorum, & cogitationes eorum: venio vt cōgregem cum omnibus gentibus

¶ Pro. 1. c. 24
Ier. 7. c. 13
Sup. 65. b. 12

gentibus & linguis : & venient & videbunt gloriam meam . * Et ponam in eis signum , & mittam ex eis , qui saluati fuerint , ad Gentes in mare , in Africam , & Lydiam tendentes sagittam : in Italiam & Græciam , ad insulas longe , ad eos , qui non audierunt de me , & non viderunt gloriam meam . Et annuntiabunt gloriam meam Gentibus , & adducent omnes fratres vestros de cunctis Gentibus donum Domino in equis , & in quadrigis , & in lecticis , & in mulis , & in carrucis , ad montem sanctum meum Ierusalem , dicit Dominus , quomodo si inferant filij Israel munus

G in vase mundo in domum Domini . * Et assumam ex eis in sacerdotes , & leuitas , dicit Dominus : * Quia sicut celi noui , & terra noua , quæ ego facio stare coram me , dicit Dominus : sic stabit semen vestrum , & nomen vestrum . * Et erit mensis ex mense , & sabbatum ex sabbato : veniet omnis caro vt adoret coram facie mea , dicit Dominus . * Et egredientur , & videbunt cadauera virorum , qui prauaricati sunt in me : * Vermis eorum non morietur , & ignis eorum non extinguetur : & erunt vsque ad satietatem visionis omni carni .

PROPHETIA IEREMIAE

CAPVT PRIMVM.

VERBA Ieremix filij Helciz , de sacerdotibus , qui fuerunt in Anathoth , in Terra Benjamin . * Quod factum est verbum Domini ad eum in diebus Iosif filij Amon regis Iuda , in tertodecimo anno regni eius . * Et factum est in diebus Ioakim filij Iosif regis Iuda , vsque ad consummationem vndecimi anni Sedeciz filij Iosif regis Iuda , vsque ad transmigrationem Ierusalem , in mense quinto . * Et factum est verbum Domini ad me , dicens : * Priusquam te formarem in vtero , noui te : & antequam exires de vulua , sanctificaui te , & prophetam in Gentibus dedi te . * Et dixi , A a a , Domine Deus : ecce nescio loqui , quia puer ego sum . * Et dixit Dominus ad me : Noli dicere : Puer sum : quoniam ad omnia , quæ mittam te , ibis : & vniuersa , quæcumque mandauero tibi , loqueris . * Ne timeas a facie eorum : quia tecum ego sum vt eruam

te , dicit Dominus . * Et misit Dominus manum suam , & tetigit os meum : & dixit Dominus ad me : Ecce dedi verba mea in ore tuo : * ecce constitui te hodie super Gentes , & super regna vt euellas , & destruas , & disperdas , & disipes , & ædifices , & plantes . * Et factum est verbum Domini ad me , dicens : Quid tu vides Ieremias ? Et dixi : Virgam vigilansem ego video . * Et dixit Dominus ad me : Bene vidisti , quia vigilabo ego super verbo meo vt faciam illud . * Et factum est verbum Domini secundo ad me , dicens : Quid tu vides ? Et dixi : Ollam succensam ego video , & faciem eius a facie Aquilonis . * Et dixit Dominus ad me : Ab Aquilone pandetur malum super omnes habitatores terræ . * quia ecce ego conuocabo omnes cognationes regnorum Aquilonis , ait Dominus : & venient & ponent vnusquisque solium suum in introitu portarum Ierusalem , & super omnes muros eius in circuitu , & super vniuersas vrbes Iuda . * Et loquar iudicia mea cum

cum eis super omnem malitiam eorum, qui dereliquerunt me, & libauerunt dijs alienis, & adorauerunt opus manuum suarum. * Tu ergo accinge lumbos tuos, & surge, & loquere ad eos omnia quæ ego præcipio tibi. Ne formides a facie eorum: nec enim timere te faciam vultum eorum. * Ego quippe dedi te hodie in ciuitatem munitam, & in columnam ferream, & in murum æreum, super omnem terram, regibus Iuda, principibus eius, & sacerdotibus, & populo terræ. * Et bellabunt aduersum te, & non praualebunt: quia ego tecum sum, ait Dominus, ut liberem te.

C A P. II.

ET factum est verbum Domini ad me, dicens: * Vade, & clama in auribus Ierusalem, dicens: Hæc dicit Dominus: Recordatus sum tui, miserans adolescentiam tuam, & charitatem desponsationis tuæ, quando secuta es me in deserto, in terra, quæ non seminatur. * Sanctus Israel Domino, primitiæ frugum eius: omnes, qui deuorant eum, delinquunt: mala venient super eos, dicit Dominus. * Audite verbum Domini domus Iacob, & omnes cognationes domus Israel: hæc dicit Dominus: "Quid inuenerunt patres vestri in me iniquitatis, quia elongauerunt a me, & ambulauerunt post vanitatem, & vani facti sunt? * Et nõ dixerunt: Vbi est Dominus, qui ascendere nos fecit de Terra Egypti: qui traduxit nos per desertum, per terram inhabitabilem & inliam, per terram sitis, & imaginem mortis, per terram, in qua non ambulauit vir, neque habitauit homo? * Et induxi vos in terram Carmeli, ut comederetis fructum eius, & optima illius: & ingressi contaminastis terram meam, & hereditatem meam posuistis in abominationem. * Sacerdotes non dixerunt: Vbi est Dominus? & tenentes legem, nescierunt me, & pastores prauaricati sunt in me: & prophetae prophetauerunt in Baal, & idola secuti sunt. * Propterea adhuc iudicio contendam vobiscum, ait Dominus, & cum filiis vestris disceptabo. * Transite ad insulas Cethim, & videte: 10

C & in Cedar mittite, & considerate vehementer: & videte si factum est huiusmodi. * Si mutauit gens deos suos, & certe ipsi non sunt dii: populus vero meus mutauit gloriam suam in idolum. * Obstupescite cæli super hoc, & porta eius desolamini vehementer, dicit Dominus. * Duo enim mala fecit populus meus: Me dereliquerunt fontem aquæ viue, & foderunt sibi cisternas, cisternas dissipatas, quæ continere non valent aquas. * Numquid seruus est Israel, aut vernaculus? quare ergo factus est in prædam? * Super eum rugierunt leones, & dederunt vocem suam, posuerunt terram eius in solitudinem: ciuitates eius exustæ sunt, & non est qui habitet in eis. * Filij quoque Memphis & Taphernes constuprauerunt te vsque ad verticem. * Numquid non istud factum est tibi, quia dereliquisti Dominum Deum tuum eo tempore, quo ducebat te per viam? * Et nunc quid tibi vis in via Egypti, ut bibas aquam turbidam? & quid tibi cum via Assyriorum, ut bibas aquam fluminis? * Arguet te malitia tua, & auersio tua increpabit te. Scito, & vide quia malum & amarum est reliquisse te Dominum Deum tuum, & non esse timorem mei apud te, dicit Dominus Deus exercituum. * A sæculo confregisti iugum meum, rupisti vincula mea, & dixisti: Non seruiam. * In omni enim colle sublimi, & sub omni ligno frondoso tu prosternebaris meretrix. * Ego autem plantavi te vineâ elegam, omne semen verum: quomodo ergo conuersa es mihi in prauum vinea aliena? * Si laueris te nitro, & multiplicaueris tibi herbam borich, maculata es in iniquitate tua coram me, dicit Dominus Deus. * Quomodo dicis: Non sum polluta, post Baalim nõ ambulauit? vide vias tuas in conualle, scito quid feceris: cursor leuis explicans vias suas. * Onager assuetus in solitudine, in desiderio animæ suæ attraxit ventum amoris sui: nullus auertet eam: omnes, qui querunt eam, non deficient: in menstruis eius inuenient eam. * Prohibe pedem tuum a nuditate, & guttur tuum a siti. Et dixisti: Desperavi, nequāquam faciam: adamaui quippe alienos, & post eos ambulabo. * Quomodo confunditur

Inf. 1. b. 6
Ila. 1. a. 1
Matt. 21. d. 31

fir quando deprehenditur, sic confusi sunt domus Israel, ipsi & reges eorum, principes, & sacerdotes, & propheta eorum, * dicentes ligno: Pater meus es tu: 17
 & lapidi: Tu me genuisti. * verterunt ad me tergum, & non faciem, & in tempore afflictionis suae dicent: Surge, & libera nos. * Vbi sunt dii tui, quos fecisti tibi? surgant & liberent te in tempore afflictionis tuae. * secundum numerum quippe ciuitatum tuarum erat dii tui Iuda. * Quid vultis mecum iudicio contendere? omnes dereliquistis me, dicit Dominus. * Frustra percussisti filios vestros, disciplinam non receperunt: deuorauit gladius vester prophetas vestros, quasi leo vastator. * generatio vestra. Videte verbum Domini: Numquid solitudo factus sum Israeli, aut terra serotina? quare ergo dixit populus meus: Recessimus, non veniemus ultra ad te? * Numquid obliuiscetur virgo ornamenti sui, aut sponsa fasciae pectoralis suae? G. populus vero meus oblitus est mei diebus innumeris. * Quid niteris bonam ostendere viam tuam ad querendam dilectionem, quae insuper & malitias tuas docuisti vias tuas, * & in alis tuis inuentus est sanguis animarum pauperum & innocentum? non in fossis inueni eos, sed in omnibus, quae supra memorauimus. * Et dixisti: Absque peccato & innocens ego sum: & propterea auertatur furor tuus a me. Ecce ergo iudicio contendam tecum, eo quod dixeris: Non peccaui. * Quam vilis facta es nimis, iterans vias tuas! & ab Aegypto confunderis, sicut confusa es ab Assur. * Nam & ab ista egredieris, & manus tuae erunt super caput tuum: quoniam obtinuit Dominus confidentiam tuam, & nihil habebis prosperum in ea.

CAP. III.

V. Virgo dicitur: Si dimiserit vir uxorem suam, & recedens ab eo, duxerit virum alterum: numquid non polluta, & contaminata erit mulier illa? tu autem fornicata es cum amatoribus multis: tamen reuere ad me, dicit Dominus, & ego suscipiam te. * Leua oculos tuos in directum, & vide vbi non

prostrata sis: in vijs sedebas, expectans eos quasi latro in solitudine: & polluisti terram in fornicationibus tuis, & in malitijs tuis. * Quam ob rem prohibita sunt illae pluuiarum, & serotinus imber non fuit: frons mulieris meretricis facta est tibi, noluisti erubescere. * Ergo saltem amodo voca me: Pater meus; dux virginitalis meae tu es. * Nunquid irascēris in perpetuum, aut peruerabis in finem? Ecce locuta es, & fecisti mala, & potuisti. * Et dixit Dominus ad me in diebus Iosae regis: Numquid vidisti quae fecerit auerfatrix Israel? abiit sibi met super omnem montem excelsum, & sub omni ligno frondoso, & fornicata est ibi. * Et dixi, cum fecisset haec omnia: Ad me reuere: & non est reuersa. Et vidit prauaricatrix soror eius Iuda, quia pro eo, quod moechata esset auerfatrix Israel, dimissem eam, & dedissem ei libellum repudij: & non timuit prauaricatrix Iuda soror eius, sed abiit, & fornicata est etiam ipsa. * Et facilitate fornicationis suae contaminauit terram, & moechata est tum lapide & ligno. * Et in omnibus his non est reuersa ad me prauaricatrix soror eius Iuda in toto corde suo, sed in mendacio, ait Dominus. * Et dixit Dominus ad me: Iustificauit animam suam auerfatrix Israel, comparatione prauaricatricis Iudae. * Vade, & clama sermones istos contra Aquilonem, & dic: Reuere ad auerfatrix Israel, ait Dominus, & non auertam faciem meam a vobis: quia sanctus ego sum, dicit Dominus, & non irascar in perpetuum. * Verumtamen scito iniquitatem tuam, quia in Dominum Deum tuum prauaricata es: & dispersisti vias tuas alienis sub omni ligno frondoso, & vocē meā non audisti, ait Dominus. * Conuertimini filij reuertentes, dicit Dominus: quia ego vir vester: & assumam vos vni de ciuitate, & duos de cognatione, & introducam vos in Sion. * Et dabo vobis pastores iuxta cor meum, & pascēt vos scientia & doctrina. * Cumque multiplicati fueritis, & creueritis in terra, in diebus illis, ait Dominus: non dicent ultra: Arca testamenti Domini: neque ascendet super cor, neque recordabuntur illius: nec visitabitur, nec fiet ultra.

* In

In tempore illo vocabunt Ierusalem 17
Solu Domini: & congregabuntur ad ea
omnes Gentes in nomine Domini in
Ierusalem, & non ambulabunt post pra-
uitatem cordis sui pessimi. * In diebus 18
illis ibit domus Iuda ad domum Israel,
& venient simul de terra Aquilonis ad
terram, quam dedi patribus vestris.
* Ego autem dixi: Quomodo ponam 19
te in filios, & tribuam tibi terram desi-
derabilem, hereditatem preclaram exer-
citiu Gentium? Et dixi: Patrem vo-
cabis me, & post me ingredi non cessa- 20
bis. * Sed quomodo si contemnat mu-
lier amatorem suum, sic contempsit me
domus Israel, dicit Dominus. * Vox in 21
vijs audita est, ploratus & ululatus fi-
liorum Israel: quoniam iniquam fece-
runt viam suam, obliui sunt Domini Dei
sui. * Conuertimini filij reuertentes, & 22
sanabo aures vestras. Ecce nos ve-
nimus ad te: tu enim es Dominus Deus
noster. * Vere mendaces erant colles, & 23
multitudo montium: vere in Domino G
Deo nostro salus Israel. * Confusio co-
medit laborem patrum nostrorum ab 24
adolescencia nostra, greges eorum, &
armenta eorum, filios eorum, & filias
eorum. * Dormiemus in confusione no- 25
stra, & operiet nos ignominia nostra:
quoniam Domino Deo nostro peccavi-
mus nos, & patres nostri ab adolescen-
tia nostra vsque ad diem hanc: & non
audiuimus vocem Domini Dei nostri.

C A P. IIII.

Si reuerteris Israel, ait Dominus, ad 1
me conuertere: si abstuleris offendi-
cula tua a facie mea, non commouebe-
ris. * Et iurabis: Viuit Dominus in ve- 2
ritate, & in iudicio, & in iustitia: &
benedicent eum Gentes, ipsumq. lauda-
bunt. * Hec enim dicit Dominus viro 3
Iuda, & Ierusalem: "Nouate vobis no-
uale, & nolite ferere super spinas: * cir- 4
cumcidimini Domino, & auferite pra-
putia cordium vestrorum viri Iuda, &
habitatores Ierusalem: ne forte egredia-
tur vt ignis indignatio mea, & succen-
datur, & non sit qui extinguat, propter
malitiam cogitationum vestrarum. * An-
nunciate in Iuda, & in Ierusalem audi- 5
tum facite: loquimini, & canite tuba- 6

in terra: clamate fortiter, & dicite: co-
gregamini, & ingrediamur ciuitates mu-
nitas, * leuate signum in Sion. Coforta-
mini, nolite stare, * quia malum ego 8
adduco ab Aquilone, & contritionem
7 magnam. * Ascendit leo de cubili suo,
& praeo Gentium se leauit: egressus
est de loco suo vt ponat terram tuam
in solitudinem: ciuitates tuae vastabun-
8 tur, remanentes absque habitatore. * Su-
C per hoc accingite vos cilicijs, plangite
9 & ululate: quia non est auersa ira furo-
9 ris Domini a nobis. * Et erit in die il-
la, dicit Dominus: Peribit cor regis, &
cor principum: & obstupescunt sacer-
dotes, & prophetae consternabuntur. 10
* Et dixi: Heu, heu, heu Domine Deus,
ergone decepisti populum istum & Ie-
rusalem, dicens: Pax erit vobis: & ecce 11
peruenit gladius vsque ad animam? * In
tempore illo dicitur populo huic &
Ierusalem: Ventus vrens in vijs, quae
sunt in deserto viarum filiarum populi mei, non
ad ventilandum, & ad purgandum: 12
* Spiritus plenus ex his veniet mihi: &
nunc ego loquar iudicia mea cum eis. 13
* Ecce quasi nubes ascendet, & quasi te-
pestas currus eius: velociores aquila
D equi illius: Vt nobis quoniam vastari
14 sumus. * Laua a malitia cor tuum Ieru-
salem, vt salua fias: vsquequo morabun-
15 tur in te cogitationes noxiae? * Vox e-
nim annunciantis a Dan, & notum fa-
cientis idolum de monte Ephraim. 16
* Dicite gentibus: Ecce auditum est in
Ierusalem custodes venire de terra lon-
gingua, & dare super ciuitates Iuda vo-
cem suam. * Quasi custodes agrorum 17
facti sunt super eam in gyro: quia me
ad iracundiam prouocauit, dicit Domi-
18 nus. * Vix tua, & cogitationes tuae fe-
cerunt haec tibi: ista malitia tua, quia 19
amara, quia tetigit cor tuum. * Ventre
B meum, ventrem meum doleo, sensus
cordis mei turbati sunt in me: non ta-
cebo, quoniam vocem buccinae audiuit
20 anima mea, clamorem praelij. * Contri-
tio super contritionem vocata est, &
vastata est omnis terra: repente vastata
sunt tabernacula mea, subito pelles meae:
21 * Vsquequo videbo fugientem, audiam
22 vocem buccinae? Quia stultus populus
meus me non cognouit: filij insipientes
sunt, & vecordes: sapientes sunt vt fa-
ciant

Sup. l. c. 14

Sup. l. b. 1. f

Offic. io. d. 12

clant mala, bene autem facere nescierunt.
 2 Aspexi terram, & ecce vacua erat, & 21
 nihili: & calos, & non erat lux in eis.
 3 Vidi montes, & ecce mouebantur: & 24
 omnes colles conturbati sunt. * Intui- 25
 tus sum, & non erat homo: & omne 26
 volatile celi recessit. * Aspexi, & ecce 26
 Carmelus desertus: & omnes vrbes e-
 ius destructæ sunt a facie Domini, & a
 facie iræ furoris eius. * Hæc enim dicit 17
 Dominus: Deserta erit omnis terra, sed
 tamen consummationem non faciam. 1
 2 Lugebit terra, & morebunt celi desu- 21
 per: eo quod locutus sum, cogitavi, &
 non poenituit me, nec auersus sum ab
 eo. * A voce equitis, & mittentis sagi- 19
 tam fugiet omnis ciuitas: ingressi sunt
 ardua, & ascenderunt rupes: vniuersæ
 vrbes derelictæ sunt, & non habitat in
 eis homo. * Tu autem vastata quid faci- 19
 cies? cum vestieris te coccino, cum or-
 nata fueris monili aureo, & pinxeris sti-
 bio: oculos tuos, frustra cõponeris: con-
 temperunt te amatores tui, animam tuã
 quærent. * Vocem enim quasi parturiẽ- 11
 tis audiui, angustias vt puerperæ: Vox
 filiz Sion interiorientis, expandentisq.
 manus suas: vñ mihi, quia defecit ani-
 ma mea propter interfectos.

C A P. V.

Circuite vias Ierusalem, & aspici- 1
 te, & considerate, & quærite in pla- 1
 teis eius, an inueniatis virum facientem:
 iudicium, & quærentẽ fidem: & propi- 3
 tius ero ei. * Quod si etiam Viuit Do- 2
 minus, dixerint: & hoc falso iurabunt.
 1 Domine oculi tui respiciant fidem: 1
 percussisti eos, & non doluerunt: attri-
 1 uisti eos, & renuerunt accipere discipli- 1
 nam: indurauerunt facies suas supra po-
 tram, & noluerunt reuerti. * Ego autẽ 4
 dixi: Forsitan pauperes sunt & stulti;
 ignorantes viam Domini, iudicium Dei 12
 sui. * Ibo igitur ad optimates, & loquar 3
 eis: ipsi enim cognouerunt viam Domi- 1
 ni, iudicium Dei sui: & ecce magis hi
 simul confregērunt iugum, ruperunt
 vincula. * Idcirco percussit eos leo de- 6
 siluæ, lupus ad vesperam vastauit eos,
 pardus vigilans super ciuitates eorum:
 omnis, qui egressus fuerit ex eis, capie-
 tur: quia multiplicatæ sunt prauitæ

tionẽs eorum, confortatæ sunt auersio-
 nes eorum. * Super quo propitiũ tibi
 esse potero? filij tui dereliquerunt me;
 & iurant in his, qui non sunt dij: satu-
 rauit eos, & mœchati sunt, & in domo
 meretricis luxuriabantur. * Equi ama-
 tores, & emissarij facti sunt: * Vnusquis-
 que ad vxorem proximi sui hianiebat.
 9 * Numquid super his non visitabo, dicie
 C Dominus? & in gente tali non vleisce-
 10 tur anima mea? * Ascendite muros eius,
 & dissipate, consummationem autem
 nolite facere: auferte propagines eius,
 11 quia non sunt Domini. * Præuacatione
 enim præuacata est in me domus Is-
 12 rael, & domus Iuda, ait Dominus. * Ne-
 gauerunt Dominum, & dixerunt: Non
 est ipse: neque veniet super nos malũ:
 13 gladium & famẽ non videbimus. * Pro-
 phetæ fuerunt in ventum locuti, & re-
 sponsum non fuit in eis: hæc ergo eue-
 14 nient illis. * Hæc dicit Dominus Deus
 exercituum: Quia locuti estis verbum
 illud: ecce ego do verba mea in ore tuo
 in ignem, & populum istum in ligna, &
 15 vorabit eos. * Ecce ego adducam super
 vos gẽtem de longinquo domus Israel;
 D ait Dominus: gentem robustam, gentẽ
 antiquam, gentẽ, cuius ighorabis lin-
 16 guã, nec intelliges quid loquatur. * Pha-
 retia eius quasi sepulchrum patens, vni-
 17 uersi fortes. * Et comedet segetes tuas,
 & panẽm tuum: deuorabit filios tuos,
 & filias tuas: comedet gregem tuum, &
 armenta tua: comedet vineam tuam &
 ficum tuam: & conteret vrbes munitas
 tuas, in quibus tu habes fiduciam, gla-
 18 dio. * Veruntamen in diebus illis, ait
 Dominus, non faciam vos in consum-
 19 mationem. * Quod si dixeritis: Qua-
 E re fecit nobis Dominus Deus noster hæc
 omnia? dices ad eos: Sicut dereliqui-
 stis me, & seruisistis Deo alieno in terra
 vestra, sic seruietis alienis in terra non
 20 vestra. * Annunciate hoc domui Iacob,
 & auditum facite in Iuda, dicentes:
 21 Audi popule stulte, qui non habes cor,
 qui habentes oculos non videtis: & au-
 22 res, & non auditis. * Me ergo non time-
 bitis, ait Dominus: & a facie mea nõ do-
 lebitis? Qui posui arenã terminũ mari,
 2 præceptum sempiternum, quod nõ pro-
 teribit: & commouebuntur, & nõ pote-
 runt: & intumescet fluctus eius, & nõ

Ezec. 22. c. 11

Isa. 16. b. 10

T r transi-

transibunt illud : * populo autem huic
factum est cor incredulum & exasperas, F
recesserunt & abierunt . * Et non dixe- 24
runt in corde suo : Metuamus Dominū
Deum nostrum, qui dat nobis pluuiam
temporaneam & serotinam in tempore
suo : plenitudinem annuæ messis custo-
dientem nobis . * Iniquitates vestre de- 25
clinauerunt hæc : & peccata vestra pro-
hibuerunt bonum a vobis : * Quia inue- 26
ti sunt in populo meo impij insidiates
quasi aucupes, laqueos ponentes, & pe-
dicas ad capiēdos viros . * Sicut decipu- 27
la plena aubus, sic domus eorum plena
dolo : ideo magnificati sunt & ditati .
* Incrassati sunt & impinguati : & præ- 28
terierunt sermones meos pessime . * Cau- G
sam viduæ non iudicauerūt, causam pu-
illi non direxerunt, & iudicium pauperum
non iudicauerūt . * Numquid super 29
his non visitabo, dicit Dominus ? aut su-
per gentem huiuscemodi non vlscetur
anima mea ? * Stupor & mirabilia facta 30
sunt in terra : * prophete prophetabant
mendaciū, & sacerdotes applaudebant
manibus suis : & populus meus dilexit
talia : quid igitur fiet in nouissimo eius ?

C A P . V I .

C onfortamini filij Benjamin in me- 1
dio Ierusalem, & in Thecua clangi- A
te buccina, & super Bethacarem leuate
vexillum : quia malū visum est ab Aquilone,
& contritio magna . * Speciosæ & 2
delicatæ assimilauī filiam Sion . * Ad eā
venient pastores, & greges eorum : fi-
xerunt in ea tentoria in circuitu : pascet
vnusquisque eos, qui sub manu sua sunt .
* Sanctificate super eam bellum : confur- 4
gite, & ascendamus in meridie : vā no-
bis, quia declinauit dies, quia longiores
factæ sunt umbræ vesperi . * Surgite, & 5
ascendamus in nocte, & dissipemus do-
mos eius . * Quia hæc dicit Dominus
exercituum : Cædite lignum eius, & B
fundite circa Ierusalem aggerem : hæc
est ciuitas visitationis, omnis calumnia
in medio eius . * Sicut frigidam fecit ci-
sterna aquam suam, sic frigidam fecit
misericordiam suam : iniquitas & falsitas au-
dietur in ea, coram me semper infirmi-
tas & plaga . * Erudire Ierusalem, ne for-
te recedat anima mea a te, ne forte po-
nam te desertam terram inhabitabilem :

* Hæc dicit Dominus exercituum : Vt-
que ad racemum colligent quasi in vi-
nea reliquias Israel : conuerte manum
tuam quasi vindemiator ad cartallum .
10 * Cui loquar ? & quem contestabor vt
audiat ? ecce incircumcisæ aures eorum,
& audire non possunt : ecce verbū Do-
mini factum est eis in opprobrium : &
11 non suscipient illud . * Idcirco furor
Domini plenus sum, laboraui sustinēs :
effunde super paruulum foris, & super
consilium iuuenum simul : vir enim cum
muliere capietur, senex cum pleno die-
12 rum . * Et transibunt domus eorum ad
alteros, agri & vxores pariter : quia ex-
tendam manum meam super habitantes
13 terram, dicit Dominus . * A minore, 11 Isai. 56. d. 11
quippe vsque ad maiorem omnes auari- Inf. 1. d. 10
tix student : & a propheta vsque ad sa-
cerdotem cuncti faciunt dolum . * Et cu-
14 rabant contritionem filiz populi mei
cum ignominia, dicentes : Pax, pax : &
15 non erat pax . * Confusi sunt, quia abo-
minationem fecerunt : quin potius con-
fusione non sunt confusi, & erubescere
nescierunt . quam ob rem cadent inter
ruentes : in tempore visitationis suæ cor-
16 ruent, dicit Dominus . * Hæc dicit Do-
minus : State super vias, & videte, &
interrogate de semitis antiquis, quæ sit
via bona, & ambulate in ea : * & inuenie- 11 Mai. 11. d. 29
tis refrigerium animabus vestris . Et di-
17 xerunt : Non ambulabimus . * Et consti-
tui super vos speculatores . Audite vocē
18 tybæ . Et dixerūt : Non audiemus . * Ideo
E audite Gentes, & cognosce congrega-
19 tio, quanta ego faciam eis . * Audi terra :
Ecce ego adducam mala super populū
istum, fructum cogitationū eius : quia
verba mea non audierunt, & legem
20 meam proiecerūt . * Vt quid mihi thus 11 Isai. 1. d. 11
de Saba affertis, & calamum suauē olē-
tem de terra longinqua ? holocaustoma-
ta vestra non sunt accepta, & victimæ
21 vestre non placuerunt mihi . * Propter
F rea hæc dicit Dominus : Ecce ego dabo
in populū istum ruinas, & ruent in
eis patres & filij simul, vicinus, & pro-
22 ximus peribunt . * Hæc dicit Dominus :
Ecce populus venit de terra Aquilonis,
& gens magna confurget a finibus ter-
23 ræ . * Sagittam & scutum arripiet : cru-
delis est, & non miserebitur . vox eius
quasi mare sonabit : & super equos ascen-
dent,

11 Isai. 1. f. 23
Zach. 7. 10

dent, præparati quasi vir ad prælium, aduersum te filia Sion. * Audiuius famam eius, dissolutæ sunt manus nostræ: tribulatio apprehendit nos, dolores vt parturientem. * Nolite exire ad agros, & in via ne ambuletis: quoniam gladius inimici pavor in circuitu. * Filia populi mei accingere cilicio, & conspergere cinere: luctum vnigeniti fac tibi, planctum amarum, quia repente veniet vastator super nos. * Probatores dedi te in populo meo robustum: & scies, & probabis viam eorū. * Omnes isti principes declinantes, ambulantes fraudulentem, æs & ferrum: vniuersi corrupti sunt. * Defecit sufflatorium, in igne consumptum est plumbum, frustra conflauit conflator: malitiæ enim eorum non sunt consumptæ. * Argentum reprobum vocate eos, quia Dominus proiecit illos.

C A P. VII.

Verbum, quod factum est ad Ieremiam a Domino, dicens: * Sta in porta domus Domini, & prædica ibi verbum istud, & dic: Audite verbum Domini omnis Iuda, qui ingredimini per portas has, vt adoretis Dominum. * Hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel: * Bonas facite vias vestras, & studia vestra: & habitabo vobiscum in loco isto. * Nolite confidere in verbis mendacij, dicentes: Templum Domini, templum Domini, templum Domini est. * Quoniā si bene direxeritis vias vestras, & studia vestra: si feceritis iudiciū inter virum & proximum eius, aduenz, & pupillo, & viduæ non feceritis calumniam, nec sanguinem innocentem effuderitis in loco hoc, & post deos alienos non ambulaueritis in malum vobismetipsis: * habitabo vobiscum in loco isto: in terra, quam dedi patribus vestris a sæculo & vsque in sæculum. * Ecce vos confiditis vobis in sermonibus mendacij, qui non proderunt vobis: * furari, occidere, adulterari, iurare mendaciter, libare Baalim, & ire post deos alienos, quos ignoratis. * Et venistis, & stetitis coram me in domo hæc, in qua inuocatum est nomen meum, & dixistis: Liberati sumus eo quod feceri-

mus omnes abominationes istas. * **N**ūquid ergo spelunca latronum facta est domus ista, in qua inuocatum est nomen meum in oculis vestris? ego, ego sum: ego vidi, dicit Dominus. * Ite ad locum meum in Silo, vbi habitauit nomen meum a principio: & videte quæ fecerim ei propter malitiam populi mei Israel: * & nunc, quia fecistis omnia opera hæc, dicit Dominus: & locutus sum ad vos mane confurgens, & loquens, & non audistis: * & vocaui vos, & non respondistis: * Faciam domui huic, in qua inuocatum est nomen meum, & in qua vos habetis fiduciam: & loco, quæ dedi vobis & patribus vestris, sicut feci Silo. * Et projiciam vos a facie mea, sicut proieci omnes fratres vestros, vniuersum semen Ephraim. * Tu ergo non li orare pro populo hoc, nec assumes pro eis laudem & orationem, & non obsistas mihi: quia non exaudiam te. * Nonne vides quid isti faciunt in ciuitatibus Iuda, & in plateis Ierusalem? * Filij colligunt ligna, & patres succendunt ignem, & mulieres conspergunt adipem, vt faciant placentas reginæ cæli, & libent dijs alienis, & me ad iracundiam prouocent. * Numquid me ad iracundiam prouocant, dicit Dominus? nonne semetipsos in confusionem vultus sui? * Ideo hæc dicit Dominus Deus: Ecce furor meus, & indignatio mea, conflatur super locum istum, super viros, & super iumenta, & super lignum regionis, & super fruges terræ, & succedet, & non extinguetur. * Hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel: Holocaustomata vestra addite victimis vestris, & comedite carnes. * Quia non sum locutus cum patribus vestris, & non præcepi eis in die, qua eduxi eos de Terra Ægypti, de verbo holocaustomatum, & victimarum. * Sed hoc verbum præcepi eis, dicens: Audite vocem meam, & ero vobis Deus, & vos eritis mihi populus: & ambulate in omni via, quam mandauī vobis, vt bene sit vobis. * Et non audierunt, nec inclinauerunt aurem suam: sed abierunt in voluntatibus, & in prauitate cordis sui mali: factique sunt retrorsum & non in ante, * die qua egressi sunt patres eorum de terra Ægypti, vsque ad diem hanc. Et

Mat. 21. b. 11
Mar. 11. c. 17
Luc. 19. g. 46

Prou. 7. c. 24
Isai. 65. b. 11
1 Reg. 4. a. 2
b. 10

Inf. 14. b. 11

Inf. 26. d. 15

missi ad vos omnes seruos meos prophetas per diem, confurgens diluculo, & mittens. * Et non audierunt me, nec inclinauerunt aurem suam: sed indurauerunt cervicem suam: & peius operati sunt, quam patres eorum. * Et loqueris ad eos omnia verba hæc, & non audient te: & vocabis eos, & non respondebunt tibi. * Et dices ad eos: Hæc est gens, quæ non audiuit vocem Domini Dei sui, nec recepit disciplinam: periit fides, & ablata est de ore eorum. * Tonde capillum tuum, & proijce, & sume in directum planctum: quia proiecit Dominus, & reliquit generationem furoris sui, quia fecerunt filij Iudæ malum in oculis meis, dicit Dominus. Posuerunt offendicula sua in domo, in qua inuocatum est nomen meum, ut polluerent eam: & ædificauerunt excelsa Topheth, quæ est in valle filij Ennom: ut incenderent filios suos, & filias suas igni: quæ non præcepi, nec cogitavi in corde meo. * Ideo ecce dies veniens, dicit Dominus, & nõ dicetur amplius, Topheth, & Vallis filij Ennom: sed Vallis interfectionis: & sepelient in Topheth, eo quod non sit locus. * Et erit morticinum populi huius in cibos volucribus cæli, & bestiis terræ, & non erit qui abigat. * Et quiescere faciam de urbibus Iudæ, & de plateis Ierusalém vocem gaudij, & vocem lætitiæ, vocem sponsi, & vocem sponsæ: in desolationem enim erit terra.

C A P. VIII.

IN illo tempore, ait Dominus: Eijciēt ossa regum Iudæ, & ossa principum eius, & ossa sacerdotum, & ossa prophetarum, & ossa eorum, qui habitauerunt Ierusalem, de sepulchris suis: & expandent ea ad solem, & lunam, & omnem militiam cæli, quæ dilexerunt, & quibus seruierunt, & post quæ ambulauerunt, & quæ quaesierunt, & adorauerunt: non colligentur, & non sepelientur: in sterquilinum super faciem terræ erunt. * Et eligent magis mortem quam vitam omnes qui residui fuerint de cognatione hac passima in vniuersis locis, quæ derelicta sunt, ad quæ eieci eos, dicit Dominus exercituum. * Et dices ad eos: Hæc dicit Dominus: Numquid

qui cadit, non resurget? & qui auersus est, nõ reuerteretur? Quare ergo auersus est populus iste in Ierusalem auersione contumaci? Apprehenderunt mendaciæ, & noluerunt reuerti. Attendi, & auscultavi: nemo quod bonum est loquitur, nullus est qui agat poenitentiam super peccato suo, dicens: Quid feci? Omnes conuersi sunt ad cursum suum, quasi equus impetu vadens ad prælium. Miluus in cælo cognouit tempus suum: tur-tur, & hirundo, & ciconia custodierunt tempus aduentus sui: populus autem meus non cognouit iudicium Domini. * Quomodo dicitis: Sapientes nos sumus, & lex Domini nobiscum est: & vere mendacium operatus est stylus mendax Scribarum. Confusi sunt sapientes, perterriti & capti sunt: verbum enim Domini proiecerunt, & sapientia nulla est in eis. * Propterea dabo mulieres eorum exteris, agros eorum heredibus: quia a minimo vsque ad maximum omnes avaritiæ sequuntur: a propheta vsque ad sacerdotem cuncti faciunt mendacium. * Et sanabant contritionem filiarum populi mei ad ignominiam, dicentes: Pax, pax: cum non esset pax. * Confusi sunt quia abominationem fecerunt: quinimo confusione non sunt confusi, & erubescere nescierunt: idcirco cadent inter corruentes, in tempore visitationis suæ corruent, efficit Dominus. * Congregans congregabo eos, ait Dominus: non est vna in viribus, & non sunt fici in ficulneis, folium defluxit: & dedi eis quæ prætergressa sunt. * Quare sedemus? conuenite, & ingrediamur ciuitatem munitam, & sileamus ibi: quia Dominus Deus noster silere nos fecit, & potum dedit nobis aquam fellis: peccauimus enim Domino. * Ex-peccauimus pacem, & non erat bonum: tempus medelæ, & ecce formido. * Adan auditus est stremitus equorum eius, a voce hinnituum pugnatorum eius commota est omnis terra. & venerunt, & deuorauerunt terram, & plenitudinem eius: urbem & habitatores eius. * Quia ecce ego mittam vobis serpentes regulos, quibus non est incantatio: & mordebunt vos, ait Dominus. * Dolor meus super dolorem, in me cor meum moerens. * Ecce vox clamoris filiarum

Isai. 56. d. 12
Sup. 6. c. 13

Isai. 14. d. 19

filiz populi mei de terra longinqua :
 Numquid Dominus nō est in Sion, aut G
 rex eius non est in ea ? Quare ergo me
 ad iracundiam concitauerunt in sculpi-
 libus suis, & in vanitatibus alienis ?
 * Transiit mēsis, finita est ætas, & nos 20
 saluati non sumus. * Super contritione
 filiz populi mei contritus sum, & con-
 tristatus, stupor obtinuit me. * Num- 21
 quid resina non est in Galaad ? aut me-
 dicus non est ibi ? quare igitur non est
 obducta cicatrix filiz populi mei ?

C A P. I X.

Q Vis dabit capiti meo aquam, & 1
 oculis meis fontem lacrymarū ? A
 & plorabo die ac nocte interfe-
 ctos filiz populi mei. * Quis dabit me
 in solitudine diuersorium viatorum, &
 derelinquam populum meum, & reco-
 dam ab eis ? quia omnes adulteri sunt,
 cœtus prauaricatorum. * Et extenderūt
 linguam suam quasi arcum mendacij &
 non veritatis: confortati sunt in terra,
 quia de malo ad malum egressi sunt, &
 me non cognouerunt, dicit Dominus.
 * Vnusquisque se a proximo suo custo- 4
 diat, & in omni fratre suo non habeat
 fiduciam: quia omnis frater supplantans B
 supplantabit, & omnis amicus fraudu-
 lenter incedet. * Et vir fratrem suū de-
 ridebit, & veritatem non loquētur: do-
 cuerunt enim linguam suam loqui mē-
 dacium: vt inique agerent, laborauerūt.
 * Habitatio tua in medio doli: in dolo 6
 renuerunt scire me, dicit Dominus.
 * Propterea hæc dicit Dominus exerci- 7
 tuum: Ecce ego constabo, & probabo
 eos: quid enim aliud faciam a facie fi-
 liz populi mei? * Sagitta vulnerans lin- 8
 gua eorum, dolum locuta est: in ore C
 suo pacem cum amico suo loquitur, &
 occulte ponit ei insidias. * Numquid su-
 per his non visitabo, dicit Dominus? aut
 in gente huiusmodi non vlsciscetur ani-
 ma mea? * Super montes assumam fletū 10
 ac lamentum, & super speciosa deserti
 planctum: quoniam incensa sunt, eo
 quod non sit vir pertransiens: & nō au-
 dierunt vocem possidentis: a volucre
 celi vsque ad pecora transmigrauerunt
 & recesserunt. * Et dabo Ierusalem in 11
 æceruos arenæ, & cubilia draconum: &

ciuitates Iuda dabo in desolationem, eo
 12 quod non sit habitator. * Quis est vir
 D sapiens, qui intelligat hoc, & ad quem
 verbum oris Domini fiat vt annunciet
 istud, quare perierit terra, & exulta sit
 quasi desertum, eo quod nō sit qui per-
 transeat? * Et dixit Dominus: Quia de-
 13 reliquerunt legem meam, quam dedi
 eis, & non audierunt vocem meam, &
 14 non ambulauerunt in ea: * & abierunt
 post prauitatem cordis sui, & post Baa-
 lim: quod didicerunt a patribus suis.
 15 * Idcirco hæc dicit Dominus exercituū
 Deus Israel: " Ecce ego cibabo populū
 E istum absinthio, & potū dabo eis aquā
 16 fellis. * Et dispergam eos in Gentibus,
 quas non nouerunt ipsi & patres eorū,
 & mittam post eos gladium, donec cō-
 17 sumantur. * Hæc dicit Dominus exerci-
 tuum Deus Israel: Contemplamini, &
 vocate lamentatrices & veniant: & ad
 eas, quæ sapientes sunt, mittite, & pro-
 18 perent: * festinent, & assumant super
 nos lamentum: deducant oculi nostri
 lacrymas, & palpebræ nostræ defluant
 19 aquis. * Quia vox lamentationis audi-
 ta est de Sion: Quomodo vastati su-
 mus & confusi vehementer? quare dere-
 20 liquimus terram, quoniam deiecta sunt
 tabernacula nostra. * Audite ergo mu-
 lieres verbum Domini: & assumant au-
 res vestræ sermonem oris eius: & do-
 cete filias vestras lamentum: & vna-
 21 quæque proximam suam planctum.
 * quia ascendit mors per fenestras no-
 stras, ingressa est domos nostras, di-
 sperdere paruulos deforis, iuuenes de
 22 plateis. * Loquere: Hæc dicit Domi-
 nus: Et cadet morticinum hominis qua-
 si sterces super faciem regionis, & quasi
 foenum post tergum metentis, & nō est
 23 qui colligat. * Hæc dicit Dominus: " Nō
 G gloriatur sapiens in sapientia sua, & nō
 gloriatur fortis in fortitudine sua, &
 24 non gloriatur diues in diuitijs suis: sed
 in hoc gloriatur, qui gloriatur, scire &
 nosse me, quia ego sum Dominus, qui
 facio misericordiam, & iudicium, & iu-
 stitiam in terra: hæc enim placent mihi,
 25 ait Dominus. * Ecce dies veniunt, dicit
 Dominus: & visitabo super omnem, qui
 26 circumcisum habet præputium, * super
 Egyptum, & super Iudæ, & super
 Edom, & super filios Ammon, & super

Inf. 21. c. 15

A

Psal. 27. 2.

1. Cor. 1. d. 31
2. Cor. 10. d. 17

Moab, & super omnes qui attonsi sunt in comam, habitantes in deserto: quia omnes gentes habent præputium, omnis autem domus Israel incircumcisi sunt corde.

CAP. X.

Avdite verbū, quod locutus est Dominus super vos domus Israel. **A**

* Hæc dicit Dominus: Iuxta vias Gentium nolite discere: & a signis cæli nolite metuere, quæ timent Gentes: * quia leges populorum vanæ sunt: quia lignū de saltu præcidit opus manus artificis in ascia. * **A**rgento, & auro decorauit illud: clauis & malleis compegit, vt non dissoluatur. * In similitudinem palmæ fabricata sunt, & non loquentur: portata tollentur, quia incedere non valent. nolite ergo timere ea, quia nec male possunt facere, nec bene. * **N**on est similis tui Dómine: magnus es tu, & magnū nomen tuū in fortitudine. * **Q**uis non timebit te o rex Gentium? tuum est enim decus: inter cunctos sapiētes Gentium, & in vniuersis regnis eorum nullus est similis tui, * Pariter insipientes & fatui probabuntur: doctrina vanitatis eorum lignum est. * **A**rgentum inuolutum de Tharsis affertur, & aurum de Ophaz: **B**

opus artificis, & manus ærarij: hyacinthus & purpura indumentum eorum. * opus artificum vniuersa hæc. * **D**ominus autem Deus verus est: ipse Deus viuens, & rex sempiternus. ab indignatione eius commouebitur terra: & non sustinebunt Gentes comminationem eius. * **S**ic ergo dicetis eis: Dij, qui cælos & terrā non fecerunt, pereāt de terra, & de his, quæ sub cælo sunt. * **Q**ui facit terram in fortitudine sua, præparat orbem in sapientia sua, & prudentia sua extendit cælos. * **A**d vocem suam dat multitudinem aquarum in cælo, & eleuat nebulas ab extremitatibus terræ: * fulgura in pluuiam facit, & educit ventum de thesauris suis. * **S**tultus factus est omnis homo a scientia, confusus est artifex omnis in sculpsili: quoniā falsum est quod confluuit, & nō est spiritus in eis. * **V**ana sunt, & opus risu dignum: in tempore visitationis suæ peribunt. * **N**on est his similis pars Iacob: qui enim forma-

uit omnia, ipse est: & Israel virga hæreditatis eius: Dominus exercituum nomen illi. * **C**ongrega de terra confusionem tuam, quæ habitas in obsidione.

18 * quia hæc dicit Dominus: Ecce ego longe proijciam habitatores terræ in hac vice: & tribulabo eos ita vt inueniatur.

19 * **V**æ mihi super contritione mea, pessima plaga mea. Ego autem dixi: Plane hæc infirmitas mea est, & portabo illā.

20 * **T**abernaculum meum vastatū est, domus funiculi mei dirupti sunt, filij mei exierunt a me, & non subsistunt: non est qui extendat vltra tentorium meum,

21 & erigat pelles meas. * **Q**uia stulte egerunt pastores, & Dominum non quæsi-
runt: propterea non intellexerunt, &

22 omnis grex eorum dispersus est. * **V**ox auditionis ecce venit, & commotio magna de terra Aquilonis: vt ponat ciuitates Iuda solitudinem, & habitaculum draconum. * **S**cio Domine quia non est hominis via eius: nec viri est vt ambulet, & dirigat gressus suos. * **C**orripe

24 me Domine, verumtamen in iudicio: & non in furore tuo, ne forte ad nihilum redigas me. * **E**ffunde indignationem tuam super Gentes, quæ non cognouerunt te, & super prouincias, quæ nomen tuum non inuocauerunt: quia comederunt Iacob, & deuorauerunt eum, & consumpserunt illum, & decus eius dissipauerunt.

CAP. XI.

Verbum, quod factum est a Domino ad Ieremiam, dicens: * **A**udite verba pacti huius, & loquimini ad viros

Iuda, & habitatores Ierusalem, * & dicetis ad eos: Hæc dicit Dominus Deus Israel: Maledictus vir, qui nō audierit verba pacti huius, * quod præcepi patribus vestris in die, quæ eduxi eos de Terra

Egypti, de fornace ferrea, dicens: Audite vocem meam, & facite omnia, quæ præcipio vobis, & eritis mihi in populū, & ego ero vobis in Deum: * **V**t suscité iuramentum, quod iuravi patribus vestris daturum me eis terram fluentem lacte, & melle, sicut est dies hæc. Et respondi, & dixi: Amen Domine. * **E**t dixit Dominus ad me: Vociferare omnia verba hæc in ciuitatibus Iudæ, & foris Ierusa-

Sup. 13. c. 11
& 14. a. 8

Mic. 7. d. 11

1 Apoc. 15. b. 4

Psal. 6. a. 1

Psal. 78. b. 6

Gen. 1. a. 1
Isa. 1. d. 11

Ps. 134. b. 7
Isa. 11. b. 16

Ierusalem, dicēs: Audite verba pacti huius, & facite illa: * quia contestans contestatus sum patres vestros in die, quā eduxi eos de Terra Egypti vsque ad diē hanc: mane confurgēs contestatus sum, & dixi: Audite vocem meam: * & non audierunt, nec inclinauerunt aurem suā: sed abierunt vnusquisque in prauitate cordis sui mali: & induxi super eos omnia verba pacti huius, quod praecepi ut facerent, & non fecerunt. * Et dixit Dominus ad me: Inuenta est coniuratio in viris Iuda, & in habitatoribus Ierusalē. * Reuersi sunt ad iniquitates patrū suorum priores, qui noluerunt audire verba mea: & hi ergo abierunt post deos alienos, ut seruirent eis: irritum fecerūt domus Israel, & domus Iuda pactum meum, quod pepigi cum patribus eorū. * Quam ob rem hęc dicit Dominus: Ecce ego inducam super eos mala, de quibus exire non poterunt: & clamabūt ad me, & non exaudiam eos. * Et ibunt ciuitates Iuda, & habitatores Ierusalē, & clamabunt ad deos, quibus libant, & non saluabunt eos in tempore afflictionis eorum. * Secundum numerū enim ciuitatum tuarum erant dii tui Iuda: & secundum numerum viarum Ierusalem posuisti aras confusionis, aras ad libandum Baalim. * Tu ergo noli orare pro populo hoc, & ne assumes pro eis laudem & orationem: quia non exaudiam in tempore clamoris eorum ad me, in tempore afflictionis eorum. * Quid est, quodd dilectus meus in domo mea fecit scelera multa? numquid carnes sanctę auferēt a te malitias tuas, in quibus gloriata es? Olinam vberem, pulchram, fructiferā, speciosam vocauit Dominus nomen tuum: ad vocem loquelę, grandis exarsit ignis in ea, & combusta sunt frutera eius. * Et Dominus exercituum qui plantauit te, locutus est super te, malum: pro malis domus Israel & domus Iuda, quę fecerunt sibi ad irritandum me, libantes Baalim. Tu autem Domine demonstrasti mihi, & cognoui: tunc ostendisti mihi studia eorum. * Et ego quasi agnus māsuētus, qui portatur ad victimam: & nō cognoui quia cogitauerunt super me consilia, dicētes: Mittamus lignū in panem eius, & eradamus eum de terra viuentium, & nomen

eius non memoretur amplius. * Tu autem Domine Sabaoth, qui iudicas iuste, & probas renes & corda, videam ultionem tuā ex eis: tibi enim reuelauī causam meā. * Propterea hęc dicit Dominus ad viros Anathoth, qui quærūt animam tuam, & dicunt: Non prophetabis in nomine Domini, & non morieris in manibus nostris. * Propterea hęc dicit Dominus exercituum: Ecce ego visitabo super eos: iuuenes morientur in gladio, filij eorum, & filię eorum morientur in fame. * Et reliquię non erunt ex eis: inducam enim malum super viros Anathoth, annum visitationis eorum.

CAP. XII.

Vstus quidem tu es Domine, si dispartem tecum: veruntamen iusta loquar ad te. * Quare via impiorum prosperatur: bene est omnibus, qui prauaricantur, & inique agunt? * Plantasti eos, & radicem miserunt: proficiunt & faciunt fructum: prope es tu ori eorum, & longe a renibus eorum. * Et tu Domine nosti me, vidisti me, & probasti cor meū tecum: congrega eos quasi gregem ad victimam, & sanctifica eos in die occisionis. * Vsquequo lugebit terra, & herba omnis regionis siccabitur propter malitiam habitantium in ea? consumptus est animal, & volucre, quoniam dixerunt: Non videbit nouissima nostra. * Si cum peditibus currens laborasti: quomodo cōtendere poteris cum equis? cū autem in terra pacis securus fueris, quid facies in superbia Iordanis? * Nam & fratres tui, & domus patris tui, etiam ipsi pugnaverūt aduersum te, & clamauerunt post te plena voce: ne credas eis cum locuti fuerint tibi bona. * Reliqui domum meā, dimisi hereditatem meam: dedi dilectam animam meā in manu inimicorū eius. * Facta est mihi hereditas mea quasi leo in silua: dedit contra me vocem, ideo odiui eam. * Numquid auis discolor hereditas mea mihi? numquid auis tincta per totum? venite, congregamini omnes bestię terrę, properate ad deuorandum. * Pastores multi demoliti sunt vineam meā, conculcauerūt partem meam: dederūt portionem meā desiderabilem in desertum solitudinis.

* Posuerunt eā in dissipationem, luxitq. 11
super me : desolatione desolata est om-
nis terra : quia nullus est qui recogitet
corde. * Super omnes vias deserti vene- 12
runt vastatores , quia gladius Domini
deuorabit ab extremo terræ vsque ad
extremum eius : non est pax vniuersæ
carni . * Seminauerunt triticum, & spi- 13
nas messuerunt : hereditatem acceperunt,
& non eis proderit : confundemini a fru-
ctibus vestris, propter iram furoris Do- 14
mini . * Hæc dicit Dominus aduersum
omnes vicinos meos pessimos, qui tan-
gunt hereditatem, quam distribui popu-
lo meo Israel : Ecce ego euellam eos de
terra sua , & domum Iuda euellam de
medio eorum . * Et cum euulsero eos , 15
conuertar, & miserebor eorum : & redu-
cam eos, virum ad hereditatem suam, &
virunt in terram suam . * Et erit : si eru- 16
diti didicerint vias populi mei, vt iurent
in nomine meo : Viuit Dominus, sicut
docuerunt populum meum iurare in
Baal : ædificabunt in medio populi mei .
* Quod si non audierint , euellam gen- 17
tem illam euulsione & perditione , ait
Dominus .

CAP. XIII.

Hæc dicit Dominus ad me : Vade, & 1
posside tibi lumbare lineum , & A
pones illud super lumbos tuos , & in-
quam non interes illud . * Et possedi
lumbare iuxta verbum Domini, & posui
circa lumbos meos . * Et factus est ser- 3
mo Domini ad me , secundò , dicens :
* Tolle lumbare, quod possedisti, quod 4
est circa lumbos tuos , & surgens vade
ad Euphraten , & absconde ibi illud in
foramine petrz . * Et abij , & abscondi 5
illud in Euphrate, sicut præceperat mihi
Dominus . * Et factum est post dies plu- 6
rimos, dixit Dominus ad me : Surge ,
vade ad Euphraten : & tolle inde lumba-
re, quod præcepi tibi vt absconderes il-
lud ibi . * Et abij ad Euphraten, & fodi, 7
& tuli lumbare de loco, vbi absconderam
illud : & ecce computruerat lumbare ,
ita vt nulli vsui aptum esset . * Et factum 8
est verbū Domini ad me, dicens : * Hæc
dicit Dominus : Sic putrescere faciam , B
superbiam Iuda, & superbiam Ierusalem
multam . * Populum istum pessimum, qui 10

nolunt audire verba mea, & ambulant in
prauitate cordis sui : abieruntq. post deos
alienos vt seruiret eis, & adorarent eos :
& erūt sicut lūbare istud, quod nulli vsui
aptū est . * Sicut enim adhæret lumbare
ad lūbos viri, sic agglutinaui mihi om-
nem domum Israel, & omnem domum
Iuda, dicit Dominus : vt essent mihi in
populum , & in nomen , & in laudem, &
in gloriam : & non audierunt . * Dices
ergo ad eos sermonem istum : Hæc dicit
Dominus Deus Israel : Omnis laguncu-
la implebitur vino . Et dicent ad te , t
Numquid ignoramus quia omnis lagun-
cula implebitur vino ? * Et dices ad eos :
Hæc dicit Dominus : Ecce ego implebo
omnes habitatores terræ huius, & reges,
qui sedent de stirpe Dauid super thro-
num eius, & sacerdotes, & prophetas, &
omnes habitatores Ierusalem, ebrietate :
14 * & dispergam eos virum a fratre suo ,
C & patres & filios pariter, ait Dominus :
non parcam, & non concedam : neque
15 miserebor vt non disperdam eos . * Au-
dite, & auribus percipite . Nolite eleua-
16 ri, quia Dominus locutus est . * Date
Domino Deo vestro gloriam antequam
contenebrescat , & antequam offendant
pedes vestri ad montes caliginosos : ex-
pectabitis lucem , & ponet eam in um-
bram mortis , & in caliginem . * Quod
17 si hoc non audieritis, in abscondito plo-
rabit anima mea a facie superbiæ : * plo-
rans plorabit, & deducet oculus meus
lacrymam, quia caput est grex Domi-
ni . * Dic regi, & dominatrici : Humilia-
mini, sedete : quoniam descendit de ca-
19 pite vestro corona gloriæ vestrz . * Ciui-
tates Austri clausæ sunt, & non est qui
aperiat : transata est omnis Iuda trans-
20 migratione perfecta . * Leuate oculos ve-
stros, & videte qui venitis ab Aquilone :
vbi est grex, qui datus est tibi, pecus in-
21 clytum tuum ? * Quid dices cum visita-
D uerit te ? tu enim docuisti eos aduersum
te, & erudisti in caput tuum : numquid
non dolores apprehendent te, quasi mu-
22 lierem parturientem ? * Quod si dixeris
in corde tuo : Quare venerunt mihi hæc ?
* Propter multitudinem iniquitatis tuæ
reuelata sunt verecundiora tua , pollu-
23 ta sunt plantæ tuæ . * Si mutare potest
æthiops pellem suam, aut pardus varietates
suas : & vos poteritis benefacere , cū
didi-

Thom. 1. 22

Isa. 30. 24

didiceritis malum. * Et disseminabo eos 14
quasi stipulam, quæ vento raptatur in
deserto. * Hæc fors tua, parsq. mensura 15
tua a me, dicit Dominus, quia oblita es
mei, & confisa es in mendacio. * vnde & 16
ego nudaui femora tua contra faciem
tuam, & apparuit ignominia tua, * adul- 17
teria tua, & hinnitus tuus scelus fornica-
tionis tuæ: super colles in agro vidi
abominaciones tuas. Væ tibi Ierusalem,
non mundaberis post me: vsquequo
adhuc?

CAP. XIII.

QUOD factum est verbum Domini ad 1
Ieremiam de sermonibus siccitatis. A
* Luxit Iudæa, & porta eius cornuerunt, 2
& obscuratæ sunt in terra, & clamor Ier-
usalem ascendit. * Maiores miserunt 3
minores suos ad aquam: Venerunt ad
hauriendum, non inuenerunt aquam, re-
portauerunt vasa sua vacua: confusi sunt
& afflicti, & operuerunt capita sua. * Pro- 4
pter terræ vastitatem, quia nō venit plu-
uia in terram, cōfusi sunt agricolæ, ope-
ruerunt capita sua. * Nam & cerua in 5
agro peperit, & reliquit: quia non erat
herba. * Et onagri steterunt in rupibus, 6
traxerunt ventum quasi dracones, defece-
runt oculi eorum, quia non erat herba.
* Si iniquitates nostræ responderint no- 7
bis: Domine fac propter nomen tuum,
quoniam multe sunt auersiones nostræ,
tibi peccauimus. * Expectatio Israel, sal- 8
uator eius in tēpore tribulationis: qua-
re quasi colonus futurus es in terra, & 9
quasi viator declinans ad manendum.
* Quare futurus es velut vir vagus, vt 10
fortis qui non potest saluare? tu autem
in nobis es Domine, & nomen tuum in-
uocatum est super nos, ne derelinquas
nos. * Hæc dicit Dominus populo huic, 11
qui dilexit mouere pedes suos, & non
quieuit, & Domino non placuit: Nunc
recordabitur iniquitatum eorum, & visi-
tabit peccata eorum. * Et dixit Dominus 12
ad me: * Noli orare pro populo isto in
bonum. * Cum ieiunauerint, non exau-
diam preces eorum: & si obtrulerint ho-
locautomata, & victimas, non suscipiam
ea: quoniam gladio, & fame, & peste cō-
sumam eos. * Et dixi, Aa, Domine, 13
Deus: Prophetæ dicunt eis: * Non vide-

bitis gladium, & fames non erit in vo-
bis, sed pacem veram dabit vobis in lo-
co isto. * Et dixit Dominus ad me: Fal-
so propheta vaticinatur in nomine meo:
non misi eos, & non præcepi eis, neque
locutus sum ad eos: visionem mendacē,
& diuinationem, & fraudulentiam, &
seductionem cordis sui prophetant vo-
bis. * Idcirco hæc dicit Dominus de 15
prophetis, qui prophetant in nomine
meo, quos ego non misi, dicentes: Gla-
dius, & fames nō erit in terra hæc: In gla-
dio & fame consumentur prophetæ illi.
16 * Et populi, quibus prophetant, erunt
proiecti in vijs Ierusalem præ fame &
gladio, & non erit qui sepeliat eos; ipsi
& vxores eorum, filij & filix eorum, &
17 effundam super eos malum suum. * Et
dices ad eos verbum istud: * Deducant
oculi mei lacrymam per noctem & diē,
& non taceant: quoniam contritione,
magna cōtrita est virgo filia populi mei,
18 plaga pessima vehementer. * Si egressus
fuero ad agros, ecce occisi gladio: &
si introiero in ciuitatem, ecce attenuati
fame. * Propheta quoque & sacerdos
abierunt in terram, quam ignorabant.
19 * Numquid proiciens abiecti Iudam?
aut Sion abominata est anima tua? qua-
re ergo percussisti nos, ita vt nulla sit sa-
nitas? * expectauimus pacem, & non est
20 bonum: & tempus curationis, & ecce
turbatio. * Cognouimus Domine im-
pietates nostras, iniquitates patrum no-
strorum, quia peccauimus tibi. * Ne
21 des nos in opprobrium propter nomen
tuum, neque facias nobis contumeliam
solij gloriæ tuæ: recordare, ne irritum
facias fœdus tuum nobiscum. * Num-
quid sunt in sculptilibus Gentium qui
pluant? aut cæli possunt dare imbres?
22 nonne tu es Dominus Deus noster,
quem expectauimus? tu enim fecisti
omnia hæc.

CAP. XV.

ET dixit Dominus ad me: Si stete-
rit Moyses, & Samuel coram me,
non est anima mea ad populum istum:
eijce illos a facie mea, & egrediantur.
* Quod si dixerint ad te: Quo egredimur?
dices ad eos: Hæc dicit Dominus:
* Qui ad mortem, ad mortem: & qui ad
gladium,

gladium, ad gladium: & qui ad famem, ad famem: & qui ad captiuitatem, ad captiuitatem. * Et uisitato super eos quattuor species, dicit Dominus: Gladium ad occisionem, & canes ad lacandum, & uolantia celi & bestias terre ad deuorandum & dissipandum. * & dabo eos in feruorem vniuersis regnis terre: propter Manasse filium Ezechie regis Iuda, super omnibus quos fecit in Ierusalem. * Quis enim miserebitur tui Ierusalem? aut quis contristabitur pro te? aut quis ibit ad rogandum pro pace tua? * Tu reliquisti me, dicit Dominus, retrorsum abiisti: & extendam manum meam super te, & interficiam te: laboraui rogans. * Et dispergam eos ventilabro in portis terre: interfeci & disperdidi populum meum, & tamen a uis suis non sunt reuersi. * Multiplicata sunt mihi uidue eius super arenam maris: induxi eis super matrem adolescentis vastatorem meridie: misit super ciuitates repente terrorem. * Infirmata est quæ peperit septem, defecit anima eius: occidit ei sol, cum adhuc esset dies: confusa est, & erubuit: & residuos eius in gladium dabo in conspectu inimicorum eorum, ait Dominus. * Væ mihi mater mea: quare genuisti me virum rixæ, virum discordiæ in vniuersa terra? non foeneraui, nec foeneraui mihi quicquam: omnes maledicunt mihi. * Dicit Dominus: Si non reliquisti in bonum, si non occurri tibi in tempore afflictionis, & in tempore tribulationis aduersus inimicum. * Numquid foederabitur ferrum ferro ab Aquilone, & 25? * Diuitias tuas & thesauros tuos in direptionem dabo gratis in omnibus peccatis tuis, & in omnibus terminis tuis. * Et adducam inimicos tuos de terra, quam nescis: quia ignis succensus est in furore meo, super vos ardebit. * Tu scis Domine, recordare mei, & visita me, & tuere me ab his, qui persequuntur me, noli in patientia tua suscipere me: scito quoniam sustinui propter te opprobrium. * Inuenti sunt sermones tui, & comedi eos, & factum est mihi verbum tuum in gaudium & in lætitiā cordis mei: quoniam inuocatum est nomen tuum super me Domine Deus exercituum. * Non sedi in

4. Reg. 21.2.

12

1. Reg. 2. b. 5

Amos 8. c. 9

Psalm. 1. 2. 1. & 25. 2. 4

concilio ludentium, & glorians sum a facie manus tuæ: solus sedebam, quoniam in comminatione replesti me. * Quare factus est dolor meus perpetuus, & plaga mea desperabilis renuit curari? facta est mihi quasi mendacium aquarum infidelium. * Propter hoc hæc dicit Dominus: Si conuerteris, conuertam te, & ante faciem meam stabis: & si separaueris pretiosum a vili, quasi os meum eris: conuertentur ipsi ad te, & tu non conuerteris ad eos. * Et dabo te populo huic in murum æreum, fortem: & bellabunt aduersum te, & non praualebunt: quia ego tecum sum ut saluem te, & eruam te, dicit Dominus. * Et liberabo te de manu pessimorum, & redimam te de manu fortium.

Inf. 10. c. 15

C A P. XVI.

ET factum est verbum Domini ad me, dicens: * Non accipies uxorem, & non erunt tibi filii, & filiz in loco isto. * Quia hæc dicit Dominus super filios & filias, qui generantur in loco isto, & super matres eorum, quæ genuerunt eos: & super patres eorum, de quorum stirpe sunt nati in terra hac: * Mortibus ægrotationum morientur: non plangentur, & non sepelientur, in sterquilinum super faciem terre erunt: & gladio, & fame confumentur: & erit cadaver eorum in escam volatilibus celi, & bestiis terre. * Hæc enim dicit Dominus: Ne ingrediaris domum conuiuii, neque vadas ad plangendum, neque consolaberis eos: quia abituli pacem meam a populo isto, dicit Dominus, misericordiam & miserationes. * Et morientur grandes, & parui in terra ista: non sepelientur neque plangentur, & non se incident, neque caluitium fiet pro eis. * Et non frangent inter eos lugenti panem ad consolandum super mortuo: & non dabunt eis potum calicis ad consolandum super patre suo & matre. * Et domum conuiuii non ingrediaris, ut sed eas cum eis, & comedas & bibas: * quia hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel: Ecce ego auferam de loco isto in oculis vestris, & in diebus vestris vocem gaudij, & vocem lætitiæ, vocem sponsi, & vocem sponsæ. * Et cum annunciaueris

ueris populo huic omnia verba hæc, & dixerint tibi: "Quare locutus est Dominus super nos omne malū grande istud? quæ iniquitas nostra? & quod peccatum nostrū, quod peccauimus Domino Deo nostro?" Dices ad eos: Quia dereliquerunt me patres vestri, ait Dominus: & abierunt post deos alienos, & seruiērūt eis, & adorauerunt eos: & me dereliquerunt, & legem meam non custodierunt. * Sed & vos peius operati estis, quam patres vestri: ecce enim ambulat unusquisque post prauitatem cordis sui mali, vt me non audiat. * Et eiciam vos de terra hæc in terram, quam ignoratis vos, & patres vestri: & seruietis ibi dijs alienis die ac nocte, qui non dabunt vobis requiem. * Propterea ecce dies veniunt dicit Dominus, & non dicetur vltra: Viuit Dominus, qui eduxit filios Israel de Terra Ægypti, * sed, Viuit Dominus, qui eduxit filios Israel de Terra Aquilonis, & de vniuersis terris, ad quas eieci eos: & reducā eos in terram suam, quam dedi patribus eorum. * Ecce ego mitto piscatores multos dicit Dominus, & piscabuntur eos: & post hæc mittam eis multos venatores, & venabuntur eos de omni monte, & de omni colle, & de cauernis petrarū. * Quia oculi mei super omnes vias eorum: non sunt absconditæ a facie mea, & non fuit occultata iniquitas eorū ab oculis meis. * Et reddam primum duplices iniquitates, & peccata eorum: quia contaminauerunt terram meam in morticinis idolorum suorum, & abominationibus suis impleuerunt hereditatem meam. * Domine fortitudo mea, & robur meum, & refugium meum in die tribulationis: ad te Gentes venient ab extremis terræ, & dicent: Vere mendacium possederūt patres nostri, vanitatem, quæ eis non profuit. * Numquid faciet sibi homo deos, & ipsi non sunt dii? * Idcirco ecce ego ostendam eis per vicem hanc, ostendam eis manum meam, & virtutem meam: & scient quia nomen mihi Dominus.

CAP. XVII.

Peccatum Iuda scriptum est stylo ferro in vngue adamantino, exaratum super latitudinem cordis eorum, & in

cornibus ararum eorum. * Cum recordati fuerint filij eorum ararum suarum, & lucorum suorū, lignorumq. frondentium in montibus excelsis, * sacrificantes in agro: fortitudinem tuam, & omnes thesauros tuos in direptionem dabo, excelsa tua propter peccata in vniuersis finibus tuis. * Et relinqueris sola ab hereditate tua, quam dedi tibi: & seruire te faciam inimicis tuis in terra, quam ignoras: quoniam ignem succendisti in furore meo, vsque in æternum ardebit. * Hæc dicit Dominus: "Maledictus homo, qui cōfidit in homine, & ponit carnem brachium suum, & a Domino recedit cor eius. * "Erit enim quasi myricæ in deserto, & non videbit cum venerit bonum: sed habitabit in siccitate in deserto, in terra falsuginis, & inhabitabili. * Benedictus vir, qui cōfidit in Domino, & erit Dominus fiducia eius. * "Et erit quasi lignum quod transplantatur super aquas, quod ad humorem mittit radices suas: & non timebit cum venerit æstus. Et erit folium eius viride, & in tempore siccitatis non erit solum, nec aliquando desinet facere fructum. * Prauum est cor omnium, & inscrutabile: quis cognoscet illud? * Ego Dominus scrutans cor, & probas renes: qui do vnicuique iuxta viam suam, & iuxta fructum adinventionum suarum. * "Perdix fouit quæ non peperit: fecit diuitias, & non in iudicio: in dimidio dierum suorum derelinquet eas, & in nouissimo suo erit insipiens. * Solium gloriæ altitudinis a principio, locus sanctificationis nostræ: * Expectatio Israel Domine: omnes, qui te derelinquunt, confundentur: recedentes a re, in terra scribentur: quoniam dereliquerunt venam aquarum viuientium Dominum. * Sana me Domine, & sanabor: saluum me fac, & saluus ero: quoniam laus mea tu es. * Ecce ipsi dicunt ad me: Vbi est verbum Domini? veniat. * Et ego non sum turbatus, te pastorem sequens: & diem hominis non desideravi, tu scis. Quod egressum est de labijs meis, rectū in conspectu tuo fuit. * Non sis tu mihi formidini, spes mea tu in die afflictionis. * Confundantur qui me persequuntur, & non confundar ego: pauent illi, & non paueam ego: induc super eos diem

II. 10. 2. 1

II. 11. 1. 1

II. 11. 1. 1

II. Apo. 1. f. 13
Ps. 7. c. 10
I. Reg. 16. b. 7

diem afflictionis, & duplici contritione
contere eos. * Hæc dicit Dominus ad 19
me: Vade, & sta in porta filiorum popu-
li, per quam ingrediuntur reges Iuda, &
egrediuntur, & in cunctis portis Ierusa-
lem: * & dices ad eos: Audite verbum 20
Domini reges Iuda, & omnis Iuda, cun-
ctiq. habitatores Ierusalem, qui ingredi-
mini per portas istas. * Hæc dicit Domi- 21
nus: Custodite animas vestras, & nolite
portare pondera in die sabbati: nec in-
feratis per portas Ierusalem. * Et nolite 22
eicere onera de domibus vestris in die
sabbati, & omne opus non facietis: san-
ctificate diem sabbati, sicut præcepi pa-
tribus vestris. * Et nō audierunt, nec in- 23
clinauerunt aurem suam: sed induraue-
runt ceruicem suam ne audirent me, &
ne acciperent disciplinam. * Et erit: Si 24
audieritis me, dicit Dominus, vt nō in-
feratis onera per portas ciuitatis huius in
die sabbati: & si sanctificaueritis diem
sabbati, ne faciatis in eo omne opus:
* Ingrediētur per portas ciuitatis huius 25
reges & principes, sedentes super solium
Dauid, & ascēdentes in curribus & equis,
ipsi & principes eorum, viri Iuda, & ha-
bitatores Ierusalem: & habitabitur ciui-
tas hæc in sempiternum. * Et venient de 26
ciuitatibus Iuda, & de circuitu Ierusalē,
& de terra Benjamin, & de cāpestribus,
& de montuosis, & ab Austro, portantes
holocaustum, & victimam, & sacrificiū,
& thus, & inferent oblationem in do-
mum Domini. * Si autem non audieri- 27
tis me vt sanctificetis diem sabbati, & ne
porteris onus, & ne inferatis per portas
Ierusalem in die sabbati: succēdam ignē
in portis eius, & deuorabit domos Ieru-
salem, & non extinguetur.

C A P. XVIII.

Verbum, quod factum est ad Iere-
miam a Domino, dicens: * Surge, &
descende in domum figuli, & ibi audies
verba mea. * Et descendi in domum fi-
guli, & ecce ipse faciebat opus super ro-
tam. * Et dissipatum est vas, quod ipse
faciebat e luto manibus suis: cōuersusq.
fecit illud vas alterum, sicut placuerat in
oculis eius vt faceret. * Et factum est
verbum Domini ad me, dicens: * Num-
quid sicut figulus iste, non potero vobis

facere, domus Israel, ait Dominus? ecce
sicut lutū in manu figuli, sic vos in ma-
nu mea, domus Israel. * Repente loquar
aduersum gentem & aduersus regnum,
vt eradicem, & destruiam, & disperdam
illud. * Si poenitentiam egerit gens illa
a malo suo, quod locutus sum aduersus
eam: agam & ego poenitentiam super
malo, quod cogitavi vt facerem ei. * Et
subito loquar de gente & de regno, vt
ædificem & plantem illud. * Si fecerit
malum in oculis meis, vt non audiat vo-
cē meam: poenitentiam agam super bo-
no, quod locutus sum vt facerem ei.
* Nunc ergo dic viro Iuda, & habitato-
ribus Ierusalem, dicens: Hæc dicit Do-
minus: * Ecce ego fingō contra vos ma-
lum, & cogito cōtra vos cogitationem:
reuertatur vnusquisque a via sua mala,
& dirigite vias vestras & studia vestra.
* Qui dixerunt: Desperauimus: post co-
gitationes enim nostras ibimus, & vnus-
quisque prauitatem cordis sui mali fa-
ciemus. * Ideo hæc dicit Dominus: In-
terrogate Gētes: Quis audiuit talia hor-
ribilia, quæ fecit nimis virgo Israel?
* Numquid deficiet de petra agri nix Li-
bani? aut euelli possunt aquæ erumpen-
tes frigidæ, & defluentes? * Quia obli-
tus est mei populus meus, frustra liban-
tes, & impingentes in vijs suis, in semi-
tis sæculi, vt ambularent per eas in iti-
nere non trito: * vt fieret terra eorum
in desolationem, & in sibilum sempi-
ternum: omnis qui præterierit per eam
obstupescet, & mouebit caput suum.
* Sicut ventus vrens dispergam eos co-
ram inimico: dorsum, & non faciem
ostendam eis in die perditionis eorum.
* Et dixerunt: Venite, & cogitemus con-
tra Ieremiam cogitationes: non enim
peribit lex a sacerdote, neque consilium
a sapiente, nec sermo a propheta: veni-
te, & percutiamus eum lingua, & non
attendamus ad vniuersos sermones eius.
* Attende Domine ad me, & audi vo-
cē aduersariorum meorum. * Num-
quid redditor pro bono malum, quia
foderunt foueam animæ meæ? Recor-
dare quodd steterim in conspectu tuo, vt
loquerer pro eis bonum, & auerterem
indignationem tuam ab eis. * Propte-
rea da filios eorum in famem, & deduc
eos in manus gladij: fiant vxores eorum
absque

absque liberis; & viduæ: & viri earum interficiantur morte: iuuenes eorum confodiantur gladio in prælio. * Audiatur clamor de domibus eorum: adduces enim super eos latronem repente: quia foderunt foueam ut caperent me, & laqueos absconderunt pedibus meis. * Tu autem Domine &is omne consilium eorum aduersum me in mortem: ne propitieris iniquitati eorum, & peccatum eorum a facie tua non deleatur: fiant corruentes in conspectu tuo, in tempore furoris tui abutere eis.

CAP. XIX.

Hæc dicit Dominus: Vade, & accipe lagunculam figuli testem a senioribus populi, & a senioribus sacerdotibus. * Et egredere ad vallem filij Ennom, quæ est iuxta introitum portæ sibilis: & prædicabis ibi verba, quæ ego loquar ad te. * Et dices: Audite verbum Domini reges Iuda, & habitatores Ierusalem: hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel: Ecce ego inducam afflictionem super locum istum, ita ut omnis, qui audierit illam, tinniant aures eius: * Et quod dereliquerint me, & alienum fecerint locum istum: & libauerunt in eo dijs alienis, quos nescierunt ipsi; & patres eorum, & reges Iuda: & repleuerunt locum istum sanguine innocentium. * Et ædificauerunt excelsa Baalim ad confutandos filios suos igni in holocaustum Baalim: quæ non præcepi, nec locutus sum, nec ascenderunt in cor meum. * Propterea ecce dies veniunt, dicit Dominus: & non vocabitur amplius locus iste, Topheth, & Vallis filij Ennom: sed Vallis occisionis. * Et dissipabo consilium Iuda & Ierusalem in loco isto: & subuertam eos gladio in conspectu inimicorum suorum, & in manu quærentium animas eorum: & dabo cadauera eorum escam volatilibus cæli, & bestiis terræ. * Et ponam ciuitatem hanc in stuporem, & in sibilum: omnis, qui præterierit per eam, obstupescet, & sibilabit super vniuersa plaga eius. * Et cibabo eos carnibus filiorum suorum, & carnibus filiarum suarum: & vnusquisque carnem amici sui comedet in obfidione, & in angustia, in qua concludent eos inimici eorum, &

qui quærunt animas eorum. * Et conteres lagunculam in oculis virorum, qui ibunt tecum. * Et dices ad eos: Hæc dicit Dominus exercituum: Sic conteram populum istum & ciuitatem istam, sicut conteritur vas figuli, quod non potest ultra instaurari: & in Topheth sepeliètur, eo quod non sit alius locus ad sepeliendum. * Sic faciam loco huic, ait Dominus, & habitatoribus eius: & ponam ciuitatem istam sicut Topheth. * Et erunt domus Ierusalem, & domus regum Iuda sicut locus Topheth, immunda: omnes domus, in quarum domatibus sacrificauerunt omni militiæ cæli, & libauerunt libamina dijs alienis. * Venit autem Ieremias de Topheth, quo miserat eum Dominus ad prophetandum, & stetit in atrio domus Domini, & dixit ad omnem populum: * Hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel: Ecce ego inducam super ciuitatem hanc, & super omnes vrbes eius vniuersa mala, quæ locutus sum aduersum eam: quoniam indurauerunt ceruicem suam ut non audirent sermones meos.

CAP. XX.

Et audiuit Phasur filius Emmer sacerdos, qui constitutus erat princeps in domo Domini, Ieremiam prophetantem sermones istos. * Et percussit Phasur Ieremiam prophetam, & misit eum in neruum, quod erat in porta Benjamin superiori, in domo Domini. * Cumque illuxisset in crastinum, eduxit Phasur Ieremiam de neruo. & dixit ad eum Ieremias: Non Phasur vocauit Dominus nomen tuum, sed pauorem vndique. * Quia hæc dicit Dominus: Ecce ego dabo te in pauorem, te & omnes amicos tuos: & corruent gladio inimicorum suorum, & oculi tui videbunt: & omnem Iudam dabo in manum regis Babylonis: & traducet eos in Babylonem, & percutiet eos gladio. * Et dabo vniuersam substantiam ciuitatis huius, & omnem laborem eius, omneque pretium, & cunctos thesauros regum Iuda dabo in manu inimicorum eorum: & diripient eos, & tollent, & ducet in Babylonem. * Tu autem Phasur, & omnes habitatores domus tuæ ibitis in captiuitatem: & in Babylonem venies, & ibi morieris,

rieris, ibique sepelieris tu, & omnes amici tui, quibus prophetasti mendacium. * Seduxisti me Domine, & seductus sum: fortior me fuisti, & inualuisti: factus sum in derisum tota die, omnes subsannant me. * Quia iam olim loquor, vociferans iniquitatem, & vastitatem clamito: & factus est mihi sermo Domini in opprobrium, & in derisum tota die. * Et dixi: Non recordabor eius, neque loquar ultra in nomine illius: & factus est in corde meo quasi ignis exarsuans, claususque in ossibus meis: & defeci, ferre non sustinens. * Audiui enim contumelias multorum, & terrorem in circuitu: Persequimini, & persequamur eum: ab omnibus viris, qui erant pacifici mei, & custodientes latus meum: si quo modo decipiat, & præualeamus aduersus eum, & consequamur ultionem ex eo. * Dominus autem mecum est quasi bellator fortis: idcirco qui persequuntur me, cadent, & infirmi erunt: confundentur vehementer, quia non intellexerunt opprobrium sempiternum, quod nunquam delebitur. * Et tu Domine exercituum, probator iusti, qui vides renes & cor: videam quæso ultionem tuam ex eis: tibi enim reuelavi causam meam. * Cantate Domino, laudate Dominum: quia liberauit animam pauperis de manu malorum. * Maledicta dies, in qua natus sum: dies, in qua peperit me mater mea, non sit benedicta. * Maledictus vir, qui annunciauit patri meo, dicens: Natus est tibi puer masculus: & quasi gaudio lætificauit eum. * Sit homo ille ut sunt ciuitates, quas subuertit Dominus, & non poenituit eum: audiat clamorem mane, & ululatum in tempore meridiano: qui non me interfecit a vulua, ut fieret mihi mater mea sepulchrum, & vulua eius conceptus æternus. * Quare de vulua egressus sum, ut viderem laborem & dolorem, & consumerentur in confusione dies mei?

C A P. X X I.

Verbum, quod factum est ad Ieremiam a Domino, quando misit ad eum rex Sedecias Phassur filium Melchiz, & Sophoniam filium Maasiz sacerdotem, dicens: * Interroga pro nobis Dominum,

quia Nabuchodonosor rex Babylonis præliatur aduersum nos: si forte faciat Dominus nobiscum secundum omnia, mirabilia sua, & recedat a nobis. * Et dixit Ieremias ad eos: Sic dicetis Sedeciz: * Hæc dicit Dominus Deus Israel: Ecce ego conuertam vasa belli, quæ in manibus vestris sunt, & quibus vos pugnatis aduersum regem Babylonis, & Chaldaeos, qui obsident vos in circuitu murorum: & congregabo ea in medio ciuitatis huius. * Et debellabo ego vos in manu extenta, & in brachio forti, & in furore, & in indignatione, & in ira grandi. * Et percutiam habitatores ciuitatis huius, homines & bestiarum pestilentia magna morientur. * Et post hæc ait Dominus: dabo Sedeciam regem Iuda, & seruos eius, & populum eius, & qui derelicti sunt in ciuitate hac a peste & gladio, & fame, in manu Nabuchodonosor regis Babylonis, & in manu inimicorum eorum, & in manu quærentium animam eorum, & percutiet eos in ore gladii, & non flectetur, neque parceret, nec miserebitur. * Et ad populum hunc dices: Hæc dicit Dominus: Ecce ego doceam vobis viam vitæ, & viam mortis. * Qui habitauerit in vrbe hac, morietur gladio, & fame, & peste: qui autem egressus fuerit, & transfugerit ad Chaldaeos, qui obsident vos, viuet, & erit ei anima sua, quasi spoliū. * Posui enim faciem meam super ciuitatem hanc in malum, & non in bonum, ait Dominus: in manu regis Babylonis dabitur, & exuret eam igni. * Et domui regis Iuda: Audite verbum Domini, domus David, hæc dicit Dominus: Iudicate mane iudicium, & eruite oppressum de manu calumniantis: ne forte egrediatur ut ignis indignatio mea, & succendatur, & non sit qui extinguat propter malitiam studiorum vestrorum. * Ecce ego ad te habitatricem vallis solidæ atque campestris, ait Dominus: qui dicitis: Quis percutiet nos? & quis ingreditur domos nostras? * Et visitabo super vos iuxta fructum studiorum vestrorum, dicit Dominus: & succendam ignem in saltu eius: & deuorabit omnia in circuitu eius.

CAP. XXII.

Hæc dicit Dominus: Descende in domum regis Iuda, & loqueris ibi verbum hoc, * & dices: Audi verbum Domini rex Iuda, qui sedes super solium David: tu & serui tui, & populus tuus, qui ingredimini per portas istas. * Hæc dicit Dominus: Facite iudicium & iustitiam, & liberate vi oppressum de manu calumniatoris: & aduenam, & pupillum, & viduam nolite contristare, neque opprimatis inique: & sanguinem innocentem ne effundatis in loco isto. * Si enim facientes feceritis verbum istud: ingredientur per portas domus huius reges sedentes de genere David super thronum eius, & ascendentes currus & equos, ipsi & serui, & populus eorum. * Quod si non audieritis verba hæc: in memetipso iuravi, dicit Dominus, quia in solitudinem erit domus hæc. * Quia hæc dicit Dominus super domum regis Iuda: Galaad tu mihi caput Libani: si non posuero te solitudinem, vrbes inhabitabiles. * Et sanctificabo super te interficientem virum & arma eius: & succident electas cedros tuas, & præcipitabunt in ignem. * Et pertransibunt gentes multæ per ciuitatem hanc: & dicit vnusquisque proximo suo: Quare fecit Dominus sic ciuitati huic grandi? * Et respondebunt: Ho quod dereliquerint pactum Domini Dei sui, & adorauerint deos alienos, & seruerint eis. * Nolite flere mortuum, neque lugeatis super eum fletu: plangite eum, qui egreditur, quia non reuertetur vltra, nec videbit terram natiuitatis suæ. * Quia hæc dicit Dominus ad Sellum filium Iosiaz regem Iuda, qui regnavit pro Iosia patre suo, qui egressus est de loco isto. Non reuertetur huc amplius: * sed in loco, ad quem transtuli eum, ibi morietur, & terram istam non videbit amplius. * Vx qui ædificat domum suam in iniusticia, & coenacula sua non in iudicio: amicum suum opprimet frustra, & mercedem eius non reddet ei. * Qui dicit: Ædificabo mihi domum latam, & coenacula spatiosa: qui aperit sibi fenestras, & facit laquearia cedrina, pingitq. sinopide. * Num-

quid regnabis, quoniam confers te cedro? pater tuus numquid non comedit & bibit, & fecit iudicium & iustitiam? tunc cum bene erat ei? * Iudicauit causam pauperis & egeni in bonum suum: numquid non ideo quia cognouit me, dicit Dominus? * Tui vero oculi & cor ad auaritiam, & ad sanguinem innocentem fundendum, & ad calumniam, & ad cursum mali operis. * Propterea hæc dicit Dominus ad Ioakim filium Iosiaz regem Iuda: Non plangent eum: Vx frater & vx soror: non concrepabunt ei: Vx Domine, & vx inclyte. * Sepultura asini sepelietur, putrefactus & proiectus extra portas Ierusalem. * Ascende Libanum, & clama: & in Basan da vocem tuam, & clama ad transeuntes, quia contriti sunt omnes amatores tui. * Locutus sum ad te in abundantia tua; & dixisti: Non audiam: hæc est via tua ab adolescentia tua, quia non audisti vocem meam: * Omnes pastores tuos pascet ventus, & amatores tui in captiuitatem ibunt: & tunc confundéris, & erubesces ab omni malitia tua. * Quare sedes in Libano, & nidificas in cedris, quomodo congemuisti cum venissent tibi dolores, quasi dolores parturientis? * Viuo ego, dicit Dominus: quia si fuerit Iechonias filius Ioakim regis Iuda, annulus in manu dextera mea, inde euellam eum. * Et dabo te in manu quærentium animam tuam, & in manu quorum tu formidas faciem, & in manu Nabuchodonosor regis Babylonis, & in manu Chaldæorum. * Et mittam te, & matrem tuam, quæ genuit te, in terram alienam, in qua nati non estis, ibique moriemini: * & in terrâ, ad quam ipsi leuant animam suam vt reuertantur illuc: non reuertentur. * Numquid vas fictile atque contritum vir iste Iechonias? numquid vas absque omni voluptate? quare abiecti sunt ipse & semen eius, & proiecti in terrâ, quam ignorauerunt? * Terra, terra, terra, audi sermonem Domini. * Hæc dicit Dominus: Scribe virum istum sterilem, virum, qui in diebus suis non prosperabitur: nec enim erit de semine eius vir, qui sedeat super solium David, & potestatem habeat vltra in Iuda.

CAP. XXIII.

Ezech. 13. 2. 3
& 14. 2. 2

V & pastoribus, qui disperdunt & dilacerant gregem pascuæ meæ, dicit Dominus. * Ideo hæc dicit Dominus Deus Israel ad pastores, qui pascunt populum meum: Vos dispersistis gregem meum, & eiecistis eos, & non visitastis eos: ecce ego visitabo super vos malitiam studiorum vestrorum, ait Dominus. * Et ego congregabo reliquias gregis mei de omnibus terris, ad quas eiecero eos illuc: & conuertam eos ad rura sua: & crescent & multiplicabuntur. * Et fuscitabo super eos pastores, & pascent eos: non formidabunt ultra, & non pauebunt: & nullus quatretur ex numero, dicit Dominus. * Ecce dies veniunt, dicit Dominus: & fuscitabo David germen iustum: & regnabit rex, & sapiens erit: & faciet iudicium & iustitiam in terra. * In diebus illis saluabitur Iuda, & Israel habitabit confidenter: & hoc est nomen, quod vocabunt eum, Dominus iustus noster. * Propter hoc ecce dies veniunt, dicit Dominus, & non dicent ultra: Viuit Dominus, qui eduxit filios Israel de Terra Egypti: * Sed: Viuit Dominus, qui eduxit & adduxit semen domus Israel de Terra Aquilonis, & de cunctis terris, ad quas eieceram eos illuc: & habitabunt in terra sua. * Ad prophetas: Contritum est cor meum in medio mei, contremuerunt omnia ossa mea: factus sum quasi vir ebrius, & quasi homo madidus a vino a facie Domini, & a facie verborum sanctorum eius. * Quia adulteris repleta est terra, quia a facie maledictionis luxit terra, arefacta sunt arua deserti: factus est cursus eorum malus, & fortitudo eorum dissimilis. * Propheta namque & sacerdotes polluti sunt: & in domo mea inueni malum eorum, ait Dominus. * Idcirco via eorum erit quasi lubricum in tenebris: impellentur enim, & corruent in ea: afferam enim super eos mala, annum visitationis eorum, ait Dominus. * Et in prophetis Samariæ vidi fatuitatem: prophetabant in Baal, & decipiebant populum meum Israel. * Et in prophetis Ierusalem vidi similitudinem adulterantium, & iter mendacij: &

1 Inf. 13. c. 14
1sa. 4. b. 2. &
40. c. 11. 45.
b. 3
Ezech. 34. b. 11
Dan. 9. g. 24
102n. 1. g. 4511 Sup. 11. c. 14
Deut. 33. d. 28

confortauerunt manus pessimorum & non conuenteretur vnusquisque a malitia sua: facti sunt mihi omnes vt Sodoma, & habitatores eius quasi Gomoñhi.

15 * Propterea hæc dicit Dominus exercituum ad prophetas: * Ecce ego cibabo eos absinthio, & potabo eos felle: a prophetis enim Ierusalem egressa est pollutio super omnem terram. * Hæc dicit Dominus exercituum: * Nolite audire verba prophetarum, qui prophetant vobis, & decipiunt vos: visionem cordis sui loquuntur, non de ore Domini. * Dicunt his, qui blasphemant me: Locutus est Dominus: Pax erit vobis, & omni, qui ambulat in prauitate cordis sui, dixerunt: Non veniet super vos malum. 16

17 * Quis enim affuit in consilio Domini, & vidit & audiuit sermonem eius? quis considerauit verbum illius & audiuit? 18 * Ecce turbo Dominicæ indignationis egredietur, & tempestas erumpens: super caput impiorum veniet. * Non reuertetur furor Domini vsque dum faciat, & vsque dum compleat cogitationem cordis sui: in nouissimis diebus intelligetis consilium eius. * Non mittebam prophetas, & ipsi currebant: non loquebar ad eos, & ipsi prophetabant. 19

20 * Si iterissent in consilio meo, & nota fecissent verba mea populo meo, auerissem vtique eos a via sua mala, & a cogitationibus suis pessimis. * Putasne Deus in vicino ego sum, dicit Dominus? 21 & non Deus de longe? * Si occultabitur vir in absconditis: & ego non videbo eum, dicit Dominus? numquid non celum & terram ego impleo, dicit Dominus? * Audiui quæ dixerunt prophetae, prophetantes in nomine meo mendacium, atque dicentes: Somniaui, somniaui. * Vsquequo istud est in corde prophetarum vaticinantium mendacium, & prophetantium seductionem cordis sui? * Qui volunt facere vt obliuiscatur populus meus nominis mei propter somnia eorum, quæ narrat vnusquisque ad proximum suum: sicut obliui sunt patres eorum nominis mei propter Baal. * Propheta, qui habet somnium, narret somnium: & qui habet sermonem meum, loquatur sermonem meum vere: quid paleis ad triticum, dicit Dominus? * Numquid non verba mea

11 Sup. 9. c. 11

11 Inf. 13. b. 9.
& 29. b. 811 Sup. 5. c. 12.
& 14. b. 13

11 Inf. 10. c. 14

11 Inf. 9. c. 14

mea sunt quasi ignis, dicit Dominus: & quasi malleus conterens petram? * Propterea ecce ego ad prophetas, ait Dominus: qui furantur verba mea vnusquisque a proximo suo. * Ecce ego ad prophetas, ait Dominus: qui assumunt linguas suas, & aiunt: Dicit Dominus. * Ecce ego ad prophetas somniantes mendacium, ait Dominus: qui narrauerunt ea, & seduxerunt populum meum in mendacio suo, & in miraculis suis: cum ego non misissem eos, nec mandassem eis, qui nihil profuerunt populo huic, dicit Dominus. * Si igitur interrogauerit te populus iste, vel propheta, aut sacerdos, dicens: Quod est onus Domini? dices ad eos: Vos estis onus. proijciam quippe vos, dicit Dominus. * Et propheta, & sacerdos, & populus qui dicit: Onus Domini: visitabo super virum illum, & super domum eius. * Hæc dicetis vnusquisque ad proximum, & ad fratrem suum: Quid respondit Dominus? & quid locutus est Dominus? * Et onus Domini ultra non memorabitur: quia onus erit vnicuique sermo suus: & peruertistis verba Dei viuentis, Domini exercituum Dei nostri. * Hæc dices ad prophetam: Quid respondit tibi Dominus? & quid locutus est Dominus? * Si autem onus Domini dixeritis: propter hoc hæc dicit Dominus: Quia dixistis sermonem istum: Onus Domini: & misi ad vos, dicens: Nolite dicere: Onus Domini: * Propterea ecce ego tollam vos portans, & derelinquam vos, & ciuitatem, quam dedi vobis, & patribus vestris a facie mea. * Et dabo vos in opprobrium sempiternum, & in ignominiam æternam, quæ nunquam obliuione delebitur.

C A P. XXIIII.

O Stendit mihi Dominus: & ecce duo calathi pleni ficis, positi ante templum Domini, postquam transtulit Nabuchodonosor rex Babylonis Iechoniam filium Ioakim regem Iuda, & principes eius, & fabrum, & inclusorem de Ierusalem, & adduxit eos in Babylonem. * Calathus vnus ficus bonas habebat nimis, vt solent ficus esse primi temporis: & calathus vnus ficus habebat malas ni-

isole

mis, quæ comedi non poterant, eo quod essent malæ. * Et dixit Dominus ad me: Quid tu vides Ieremia? Et dixi: Ficus, ficus bonas, bonas valde: & malas, malas valde: quæ comedi non possunt, eo quod sint malæ. * Et factum est verbum Domini ad me, dicens: * Hæc dicit Dominus Deus Israel: Sicut ficus hæ bonæ: sic cognoscam transmigrationem Iuda, quam emisi de loco isto in Terram Chaldæorum, in bonum. * Et ponam oculos meos super eos ad placandum, & reducam eos in terram hanc: & ædificabo eos, & non destruam: & plantabo eos, & non euellam. * Et dabo eis cor vt sciant me, quia ego sum Dominus: & erunt mihi in populum, & ego ero eis in Deum: quia reuertentur ad me in toto corde suo. * Et sicut ficus pessimæ, quæ comedi non possunt, eo quod sint malæ: hæc dicit Dominus, sic dabo Sedeciam regem Iuda, & principes eius, & reliquos de Ierusalem, qui remanserunt in vrbe hac, & qui habitant in Terra Egypti. * Et dabo eos in vexationem, afflictionemq. omnibus regnis terræ: in opprobrium, & in parabolam, & in prouerbium, & in maledictionem in vniuersis locis, ad quæ eieci eos. * Et mittam in eis gladium, & famem, & pestem: donec consumantur de terra, quam dedi eis, & patribus eorum.

C A P. XXV.

V Erbum, quod factum est ad Ieremiam de omni populo Iuda in anno quarto Ioakim filij Iosif regis Iuda, (ipse est annus primus Nabuchodonosor regis Babylonis.) * Quod locutus est Ieremias propheta ad omnem populum Iuda, & ad vniuersos habitatores Ierusalem, dicens: * A tertio decimo anno Iosif filij Ammon regis Iuda vsque ad diem hanc, iste tertius & vigesimus annus, factum est verbum Domini ad me, & locutus sum ad vos de nocte confurgens & loquens: & non audistis. * Et misit Dominus ad vos omnes seruos suos prophetas, confurgens diluculo, mittensq. & non audistis, neque inclinastis aures vestras vt audiretis * cum diceret: * Reuertimini vnusquisque a via sua, mala, & a pessimis cogitationibus vestris:

Sup. 21. d. 11

Inf. 29. d. 17

Sup. 20. c. 11

4. Reg. 17. d.

Sup. 18. c. 11

Inf. 35. c. 15

Vu vestris:

vestris : & habitabitis in terra , quam
 dedit Dominus vobis , & patribus ve-
 stris a saculo & vsque in saculum . * Et
 nolite ire post deos alienos vt seruiatis B
 eis , adoretisq. eos : neque me ad iracun-
 diam prouocetis in operibus manuum
 vestrarum , & nō affligam vos . * Et non
 audistis me , dicit Dominus , vt me ad
 iracundiam prouocaretis in operibus
 manuum vestrarum in malum vestrum .
 * Propterea hæc dicit Dominus exerci-
 tum : Pro eo quod non audistis verba
 mea : * ecce ego mittam , & assumam
 vniuersas cognationes Aquilonis , ait
 Dominus , & Nabuchodonosor regem
 Babylonis seruum meum : & adducam
 eos super terram istam , & super habi-
 tatores eius , & super omnes nationes ,
 quæ in circuitu illius sunt : & interficiam
 eos , & ponam eos in stuporem & in si-
 bilum , & in solitudines sempiternas .
 * Perdamq. ex eis vocem gaudij & vo-
 cem lætitiæ , vocem sponsi , & vocem
 sponsæ , vocem molæ , & lumen lucernæ .
 * Et erit vniuersa terra hæc in solitudi-
 nem , & in stuporem : & seruiant omnes
 gentes istæ regi Babylonis septuaginta
 annis . * Cumq. impleti fuerint septua-
 ginta anni , visitabo super regem Babylo-
 nis , & super gentem illam , dicit Do-
 minus , iniquitatem eorum , & super
 terram Chaldæorum : & ponam illam
 in solitudines sempiternas . * Et addu-
 cam super terram illam , omnia verba
 mea , quæ locutus sum contra eam , om-
 ne quod scriptum est in libro isto , quæ-
 cumque prophetauit Ieremias aduersum
 omnes gentes : * Quia seruierunt eis cū
 essent gentes multæ , & reges magni : &
 reddam eis secundum opera eorum , &
 secundum facta manuum suarum . * Quia
 sic dicit Dominus exercituum Deus Is-
 rael : Sume calicem vini furoris huius
 de manu mea : & propinabis de illo cū-
 ctis gentibus , ad quas ego mittam te .
 * Et bibent , & turbabuntur , & infa-
 nient a facie gladij , quem ego mittam
 inter eos . * Et accepi calicem de manu
 Domini , & propinaui cunctis gentibus ,
 ad quas misit me Dominus : * Ierusalem ,
 & ciuitatibus Iuda , & regibus eius , &
 principibus eius : vt darem eos in soli-
 tudinem , & in stuporem , & in sibilum ,
 & in maledictionem , sicut est dies ista :

19 * Pharaoni regi Egypti , & seruis eius ,
 & principibus eius , & omni populo
 20 eius , & vniuersis generaliter : cunctis re-
 gibus terræ Ausitidis , & cunctis regibus
 terræ Philisthijm , & Ascaloni , & Gazæ ,
 21 & Accaron , & reliquijs Azoti , † & Idu-
 22 mæ , & Moab , & filijs Ammon : * Et
 cunctis regibus Tyri , & vniuersis regi-
 bus Sidonis : & regibus terræ insularū ,
 23 qui sunt trans mare . * Et Dedan , &
 Thema , & Buz , & vniuersis qui attonsi
 24 sunt in comam . * Et cunctis regibus
 Arabiæ , & cunctis regibus Occidentis ,
 25 qui habitant in deserto . * Et cunctis re-
 26 gibus Zambri , & cunctis regibus Elam ,
 & cunctis regibus Medorum : * cunctis
 quoque regibus Aquilonis de prope &
 de longe , vnicuique contra fratrem suū :
 & omnibus regnis terræ , quæ super fa-
 ciem eius sunt : & rex Sefach bibet post
 27 eos . * & dices ad eos : Hæc dicit Domi-
 nus exercituum Deus Israel : Bibite , &
 inebriamini , & vomite : & cadite , neque
 surgatis a facie gladij , quem ego mit-
 28 tam inter vos . * Cumq. noluerint acci-
 pere calicem de manu tua vt bibant , di-
 ces ad eos : Hæc dicit Dominus exerci-
 29 tum : Bibentes bibetis : * quia ecce in
 ciuitate , in qua inuocatum est nomen
 meum , ego incipiam affligere , & vos
 quasi innocentes & immunes eritis : non
 eritis immunes : gladium enim ego vo-
 30 co super omnes habitatores terræ , dicit
 Dominus exercituum . * Et tu prophe-
 tabis ad eos omnia verba hæc , & dices
 ad illos : Dominus de excelso rugiet ,
 & de habitaculo sancto suo dabit vocem
 suam : rugiens rugiet super decorem suū :
 31 celeuma quasi calcantium concinetur
 aduersus omnes habitatores terræ . * Per-
 uenit sonitus vsque ad extrema terræ :
 quia iudicium Domino cum gentibus :
 32 iudicatur ipse cum omni carne , impios
 tradidi gladio , dicit Dominus . * Hæc
 dicit Dominus exercituum : Ecce affli-
 ctio egredietur de gente in gentem : &
 turbo magnus egredietur a summitati-
 33 bus terræ . * Et erunt interfecti Domini
 in die illa a summo terræ vsque ad sum-
 mum eius : non plangentur , & non tolli-
 34 gentur , neque sepelientur : in sterquilini-
 um super faciem terræ iacebunt . * Vlu-
 late pastores , & clamate : & aspergite
 vos cinere optimates gregis : quia com-
 pleti

¶ Dan. 9. 2. 2.
 Inf. 26. b. 6
 2. Pat. 16. d. 25
 2. Eisd. 1. a. 1

¶ 1. Pet. 4. d. 17

¶ 1. Iod. 1. d. 16
 Amos 1. a. 2

pleti sunt dies vestri vt interficiamini :
 & dissipationes vestrae , & cadetis quasi
 vasa pretiosa . * Et peribit fuga a pasto-
 ribus , & saluatio ab optimatibus gregis .
 * Vox clamoris pastorum , & ululatus
 optimatum gregis : quia vastauit Domi-
 nus pascua eorum . * Et conticuerunt
 arua pacis a facie irae furoris Domini .
 * Dereliquit quasi leo vmbraculum suum ,
 quia facta est terra eorum in desolationem
 a facie irae columbarum , & a facie irae
 furoris Domini .

CAP. XXVI.

IN principio regni Ioakim filij Iosiaz
 regis Iuda , factum est verbum istud
 a Domino , dicens : * Hæc dicit Domi-
 nus : Sta in atrio domus Domini , & lo-
 queris ad omnes ciuitates Iuda , & qui-
 bus veniunt vt adorent in domo Domi-
 ni , vniuersos sermones , quos ego man-
 dauit tibi vt loquaris ad eos : noli sub-
 trahere verbum , * si forte audiant &
 conuertantur vnusquisque a via sua ma-
 la : & poeniteat me mali quod cogito
 facere eis propter malitiam studiorum
 eorum . * Et dices ad eos : Hæc dicit
 Dominus : Si non audieritis me vt am-
 buletis in lege mea , quam dedi vobis * vt
 audiat sermo seruorum meorum
 Prophetarum , quos ego misi ad vos de
 nocte confurgens , & dirigens , & non au-
 ditis : * Dabo domum istam sicut Si-
 lo , & urbem hanc dabo in maledictionem
 cunctis gentibus terræ . * Et audie-
 runt sacerdotes , & prophetae , & omnis
 populus Ieremiam loquentem verba
 hæc in domo Domini . * Cumq. com-
 plessset Ieremias loquens omnia , quæ præ-
 ceperat ei Dominus vt loqueretur ad
 vniuersum populum , apprehenderunt eum
 sacerdotes , & prophetae , & omnis po-
 pulus , dicens : Morte moriatur . * Qua-
 re prophetauit in nomine Domini , di-
 cens : Sicut Silo erit domus hæc : & urbs
 ista desolabitur , eo quod non sit habi-
 tator . Et congregatus est omnis popu-
 lus aduersus Ieremiam in domo Domi-
 ni . * Et audierunt principes Iuda verba
 hæc : & ascenderunt de domo regis in
 domum Domini , & sederunt in introitu
 portæ domus Domini nouæ . * Et lo-
 cuti sunt sacerdotes & prophetae ad prin-

cipes , & ad omnem populum , dicentes :
 Iudicium mortis est viro huic : quia
 prophetauit aduersus ciuitatem istam ,
 sicut audistis auribus vestris . * Et ait le-
 remias ad omnes principes , & ad vni-
 uersum populum , dicens : * Dominus
 misit me vt prophetarem ad domum
 istam , & ad ciuitatem hanc omnia ver-
 ba quæ audistis . * Nunc ergo bonas
 facite vias vestras , & studia vestra , &
 audite vocem Domini Dei vestri : &
 poenitebit Dominum mali , quod locu-
 tus est aduersus vos . * Ego autem ecce
 in manibus vestris sum : facite mihi
 quod bonum & rectum est in oculis ve-
 stris : * Verumtamen scitote & cogno-
 scite quod si occideritis me , sanguinem
 innocentem tradetis contra vosmetipsos ,
 & contra ciuitatem istam , & habitato-
 res eius . in veritate enim misit me Do-
 minus ad vos , vt loquerer in auribus ve-
 stris omnia verba hæc . * Et dixerunt
 principes , & omnis populus ad sacer-
 dotes & ad prophetas : Non est viro huic
 iudicium mortis : quia in nomine Domi-
 ni Dei nostri locutus est ad nos . * Sur-
 rexerunt ergo viri de senioribus terræ :
 & dixerunt ad omnem cœtum populi
 loquentes : * Michas de Morasthi fuit
 propheta in diebus Ezechie regis Iuda ,
 & ait ad omnem populum Iuda , dicens :
 Hæc dicit Dominus exercituum : * Sion
 quasi ager arabicus : & Ierusalē in acer-
 uum lapidum erit : & mons domus in
 excelsa siluarum . * Numquid morte cō-
 demnauit eum Ezechias rex Iuda , & om-
 nis Iuda ? numquid non timuerunt Do-
 minum , & deprecati sunt faciem Domi-
 ni : & poenituit Dominum mali , quod
 locutus fuerat aduersus eos ? Itaque nos
 facimus malum grande contra animas
 nostras . * Fuit quoque vir prophetans
 in nomine Domini , Vrias filius Semei
 de Cariathiarim : & prophetauit aduer-
 sus ciuitatem istam , & aduersus terram
 hanc iuxta omnia verba Ieremie . * Et au-
 diuit rex Ioakim , & omnes potentes , &
 principes eius verba hæc : & quasiuit rex
 interficere eum . Et audiuit Vrias , & ti-
 muit , fugitq. & ingressus est Ægyptum .
 * Et misit rex Ioakim viros in Ægyptum ,
 Elnathan filium Achobor , & viros cum
 eo in Ægyptum . * Et eduxerunt Vriam
 de Ægypto : & adduxerunt eum ad re-

gem Ioakim, & percussit eum gladio: & proiecit cadauer eius in sepulchris vulgi ignobilis. * Igitur manus Ahicam filij Saphan fuit cum Ieremia, vt non traderetur in manus populi, & interficerent eum.

C A P. XXVII.

IN principio regni Ioakim filij Iosia regis Iuda, factum est verbum istud A ad Ieremiam a Domino, dicens: * Hæc dicit Dominus ad me: Fac tibi vincula, & catenas: & pones eas in collo tuo. * Et mittes eas ad regem Edom, & ad regem Moab, & ad regem filiorum Ammon, & ad regem Tyri, & ad regem Sidonis: in manu nunciorum, qui venerunt Ierusalem ad Sedeciam regem Iuda. * Et præcipies eis vt ad dominos suos loquantur: Hæc dicit Dominus exercituum, Deus Israel: Hæc dicetis ad dominos vestros: * Ego feci terram, & homines, & iumenta, quæ sunt super faciem terræ, in fortitudine mea magna, & in brachio meo extento: & dedi eam ei, qui placuit in oculis meis. * Et nunc itaque ego dedi omnes terras istas in manu Nabuchodonosor regis Babylonis serui mei: in super & bestias agri dedi ei vt seruiant illi. * Et seruient ei omnes gentes, & filio eius, & filio filij eius: donec veniat tempus terræ eius & ipsius: & seruient ei gentes multæ, & reges magni. * Gens autem & regnum, quod non seruerit Nabuchodonosor regi Babylonis, & quicunque non curauit collum suum sub iugo regis Babylonis: in gladio, & in fame, & in peste visitabo super gentem illam, ait Dominus: donec consumam eos in manu eius. * Vos ergo nolite audire prophetas vestros, & diuinos, & somniatores, & augures, & maleficos, qui dicunt vobis: Non seruietis regi Babylonis. * Quia mendacium prophetant vobis: vt longe vos faciant de terra vestra, & eijciant vos, & pereatis. * Porro gens, quæ subiecerit ceruicem suam sub iugo regis Babylonis, & seruerit ei, dimittam eam in terra sua, dicit Dominus: & colet eam, & habitabit in ea. * Et ad Sedeciam regem Iuda locutus sum secundum omnia verba hæc, dicens: Subijcite colla vestra sub iugo regis Babylonis, &

seruite ei, & populo eius, & viuētis. 13 * Quare moriemini tu & populus tuus gladio, & fame, & peste, sicut locutus est Dominus ad gentem, quæ seruire non luerit regi Babylonis? * Nolite audire verba prophetarum dicentium vobis: Non seruietis regi Babylonis: quia mendacium ipsi loquuntur vobis. * Quia non misi eos, ait Dominus: & ipsi prophetant in nomine meo mendaciter: vt eijciant vos, & pereatis tam vos, quam prophetæ, qui vaticinantur vobis. * Et ad sacerdotes, & ad populum istum locutus sum, dicens: Hæc dicit Dominus: Nolite audire verba prophetarum vestrorum, qui prophetant vobis, dicentes: Ecce vasa Domini reuertentur de Babylone nunc cito, mendacium enim prophetant vobis. * Nolite ergo audire eos, sed seruite regi Babylonis, vt viuatis. quare datur hæc ciuitas in solitudinem? * Et si prophetæ sunt, & est verbum Domini in eis: occurrant Domino exercituum, vt non veniant vasa, quæ derelicta fuerant in domo Domini, & in domo regis Iuda, & in Ierusalem, in Babylone. * Quia hæc dicit Dominus exercituum ad columnas, & ad mare, & ad bases, & ad reliqua vasorum, quæ remanserunt in ciuitate hac: * quæ non tulit Nabuchodonosor rex Babylonis: cum transferret Iechoniam filium Ioakim regem Iuda de Ierusalem in Babylone, & omnes optimates Iuda & Ierusalem. * Quia hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel ad vasa, quæ derelicta sunt in domo Domini, & in domo regis Iuda & Ierusalem: * In Babylone transferentur, & ibi erunt vsque ad diem visitationis suæ, dicit Dominus, & afferri faciam ea, & restitui in loco isto.

C A P. XXVIII.

ET factum est in anno illo, in principio regni Sedecie regis Iuda, in anno quarto, in mense quinto, dixit ad me Hananias filius Azur propheta de Gabaa, in domo Domini coram sacerdotibus & omni populo, dicens: * Hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel: Contritum iugum regis Babylonis. * Adhuc duo anni dierum, & ego referri faciam ad locum istum omnia vasa domus Domini,

Sup. 23. d. 16
Inf. 29. b. 8

Sup. 14. c. 14.
& 23. d. 21
Inf. 29. b. 9

4. Reg. 15. c.
13

Domini, quæ tulit Nabuchodonosor rex Babylonis de loco isto, & transtulit ea in Babylonem. * Et Iechoniam filium Ioakim regem Iuda, & omnem transmigrationem Iuda, qui ingressi sunt in Babylonem, ego conuertam ad locum istum, ait Dominus: conteram enim iugum regis Babylonis. * Et dixit Ieremias propheta ad Hananiam prophetam in oculis sacerdotum, & in oculis omnis populi, qui stabat in domo Domini. * & ait Ieremias propheta: Amen, sic faciat Dominus: suscitet Dominus verba tua, quæ prophetaisti: ut referantur vasa in domum Domini, & omnis transmigratione de Babylone ad locum istum. * Verumtamen audi verbum hoc, quod ego loquor in auribus tuis, & in auribus vniuersi populi: * Prophetæ, qui fuerunt ante me & ante te ab initio, & prophetauerunt super terras multas, & super regna magna de prælio, & de afflictione, & de fame. * Prophetæ, qui vaticinatus est pacem: cum venerit verbum eius, sciatur propheta, quem misit Dominus in veritate. * Et tulit Hananias propheta catenam de collo Ieremie prophetæ, & confregit eam. * Et ait Hananias in conspectu omnis populi, dicens: Hæc dicit Dominus: Sic confringam iugum Nabuchodonosor regis Babylonis post duos annos dierum de collo omnium gentium. * Et abiit Ieremias propheta in viam suam. Et factum est verbum Domini ad Ieremiam, postquam confregit Hananias propheta catenam de collo Ieremie prophetæ, dicens: * Vade, & dices Hanania: Hæc dicit Dominus: Catenas ligneas contriuiisti: & facies pro eis catenas ferreas. * Quia hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel: Iugum ferreum posui super collum cunctorum Gentium istarum, ut seruiant Nabuchodonosor regi Babylonis, & seruiant ei: insuper & bestias terræ dedi ei. * Et dixit Ieremias propheta ad Hananiam prophetam: Audi Hanania: non misit te Dominus, & tu confidere fecisti populum istum in mendacio. * Idcirco hæc dicit Dominus: Ecce ego mittam te a facie terræ: hoc anno morieris: aduersum enim Dominum locutus es. * Et mortuus est Hananias propheta in anno illo, mense septimo.

CAP. XXIX.

AET hæc sunt verba libri, quem misit Ieremias propheta de Ierusalem ad reliquias seniorum transmigrationis, & ad sacerdotes, & ad prophetas, & ad omnem populum, quem traduxerat Nabuchodonosor de Ierusalem in Babylonem: * postquam egressus est Iechonias rex, & domina, & eunuchi, & principes Iuda, & Ierusalem, & faber, & inclusor de Ierusalem: * in manu Elasa filij Saphan, & Gamarie filij Helcia, quos misit Sedecias rex Iuda ad Nabuchodonosor regem Babylonis in Babylonem, dicens: * Hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel omni transmigrationi, quam transtuli de Ierusalem in Babylonem: * Edificate domos, & habitate: & plantate hortos, & comedite fructum eorum. * Accipite vxores, & generate filios & filias: & date filijs vestris vxores, & filias vestras date viris, & pariant filios & filias: & multiplicamini ibi, & nolite esse pauci numero. * Et querite pacem ciuitatis, ad quam transmigrare vos feci: & orate pro ea ad Dominum: quia in pace illius erit pax vobis. * Hæc enim dicit Dominus exercituum Deus Israel: Non vos seducant prophetæ vestri, qui sunt in medio vestrum, & diuini vestri: & ne attendatis ad somnia vestra, quæ vos somnialis: * quia falso ipsi prophetant vobis in nomine meo: & non misi eos, dicit Dominus. * Quia hæc dicit Dominus: Cum coeperint impleri in Babylone septuaginta anni, visitabo vos: & suscitabo super vos verbum meum bonum, ut reducam vos ad locum istum. * Ego enim scio cogitationes, quas ego cogito super vos, ait Dominus, cogitationes pacis, & non afflictionis, ut dem vobis finem & patientiam. * Et innocabitis me, & ibitis: & orabitis me, & ego exaudiam vos. * Quæretis me, & inuenietis: cum quaesieritis me in toto corde vestro. * Et inueniatur a vobis, ait Dominus: & reducam captiuitatem vestram, & congregabo vos de vniuersis gentibus, & de cunctis locis, ad quæ expuli vos, dicit Dominus: & reueri vos faciam de loco, ad quem transmigrare vos feci.

Sup. 14. c. 13
& 23. d. 16

Sup. 25. c. 12
2. Par. 36. d. 21
1. Esdr. 1. a. 1
Dan. 9. a. 2

* Quia dixistis: Suscitauit nobis Domi-
 nus Prophetas in Babylone. * Quia hæc
 dicit Dominus ad regem, qui sedet super
 solium Dauid, & ad omnem populum
 habitantem vrbis huius, ad fratres vo-
 stros, qui non sunt egressi vobiscum in
 transmigrationem. * Hæc dicit Domi-
 nus exercituum: * Ecce mittam in eos
 gladium, & famem, & pestem: & po-
 nam eos quasi ficus malas, quæ comedi
 non possunt, eo quod pessimæ sint. * Et
 persequar eos in gladio, & in fame, &
 in pestilentia: & dabo eos in vexatio-
 nem vniuersis regnis terræ: in maledi-
 ctionem, & in stuporem, & in sibilum,
 & in opprobrium cunctis Gentibus, ad
 quas ego eieci eos: * eo quod non au-
 diebant verba mea, dicit Dominus: quæ
 misi ad eos per seruos meos prophetas
 de nocte consurgens, & mittens: &
 non audistis, dicit Dominus. * Vos ergo
 audite verbum Domini omnis transmi-
 gratio, quam emisi de Ierusalem in Ba-
 bylonem. * Hæc dicit Dominus exer-
 cituum Deus Israel ad Achab filium
 Coliæ, & ad Sedeciam filium Maasæ,
 qui prophetant vobis in nomine meo
 mendaciter: Ecce ego tradam eos in
 manus Nabuchodonosor regis Babylo-
 nis: & percutiet eos in oculis vestris.
 * Et assumetur ex eis, maledictio omni
 transmigrationi Iudæ, quæ est in Baby-
 lone, dicentium: Porat te Dominus si-
 cut Sedeciam, & sicut Achab, quos frixit
 rex Babylonis in igne: * pro eo quod
 fecerint stultitiam in Israel, & moecha-
 ti sunt in vxores amicorum suorum, &
 locuti sunt verbum in nomine meo
 mendaciter, quod non mandauit eis: ego sum
 iudex & testis, dicit Dominus. * Et ad
 Semeian Nehelamiten dices: * Hæc di-
 cit Dominus exercituum, Deus Israel:
 Pro eo quod misisti in nomine tuo li-
 bros ad omnem populum, qui est in
 Ierusalem, & ad Sophoniam filium
 Maasæ sacerdotem, & ad vniuersos sa-
 cerdotes, dicens: * Dominus dedit te
 sacerdotem pro Ioiade sacerdote, vt sis
 dux in domo Domini super omnem vi-
 rum arripitium & prophetantem, vt
 mittas eum in neruum, & in carcerem.
 * Et nunc quare non incepisti Ieremiã
 Anathothiten, qui prophetat vobis.
 * Quia super hoc misit in Babylonem

G ad nos, dicens: Longum est: adificare
 domos, & habitare: & plantare hortos,
 & comedite fructus eorum. * Legit er-
 go Sophonias sacerdos librum istum in
 auribus Ieremiæ prophetæ. * Et factum
 est verbum Domini ad Ieremiam, di-
 cens: * Mitte ad omnem transmigrationem,
 dicens: Hæc dicit Dominus ad
 Semeian Nehelamiten: Pro eo quod
 prophetauit vobis Semeias, & ego non
 misi eum: & fecit vos confidere in men-
 dacio: * idcirco hæc dicit Dominus:
 Ecce ego visitabo super Semeian Nehe-
 lamiten, & super semen eius: non erit
 ei vir sedens in medio populi huius, &
 non videbit bonum, quod ego faciam
 populo meo, ait Dominus: quia pra-
 uaricationem locutus est aduersus Do-
 minum.

C A P. XXX.

Hoc verbum, quod factum est ad
 Ieremiam a Domino, dicens: * Hæc
 dicit Dominus Deus Israel, dicens: Scri-
 be tibi omnia verba, quæ locutus sum
 ad te, in libro. * Ecce enim dies ve-
 niunt, dicit Dominus: & conuertam
 conuersionem populi mei: Israel & Iu-
 da, ait Dominus: & conuertam eos ad
 terram, quam dedi patribus eorum: &
 possidebunt eam. * Et hæc verba, quæ
 locutus est Dominus ad Israel & ad Iu-
 dam: * Quoniam hæc dicit Dominus:
 Vocem terroris audiui: formido, &
 non est pax. * Interrogate, & videte,
 si generat masculus: quare ergo vidi
 omnis viri manum super lumbum suum,
 quasi parturientis, & conuersæ sunt vni-
 uersæ facies in auruginem? * Vx, quia
 magna dies illa, nec est similis eius
 tempusq; tribulationis est Iacob, & ex
 ipso saluabitur. * Et erit in die illa, ait
 Dominus exercituum: conteram iugum
 eius de collo tuo, & vincula eius di-
 rumpam, & non dominabuntur ei
 plius alieni: sed seruient Domino Deo
 suo, & Dauid regi suo, quem suscita-
 bo eis. * Tu ergo ne timeas serui-
 meus Iacob, ait Dominus, neque pa-
 ueas Israel: quia ecce ego saluabo te
 de terra longinqua, & semen tuum de
 terra captiuitatis eorum: & reuertetur
 Iacob, & quiescet, & cunctis affluet bo-
 nis,

Isa. 2. 2. 2. 6.
 Amos. 5. c. 18.
 Soph. 1. d. 11.

Isa. 41. 2. 1. &
 44. 2. 2.
 Luc. 1. 5. 7.

nis, & non erit quem formidet: * quoniam tecum ego sum, ait Dominus, ut saluem te: faciam enim consummationem in cunctis Gentibus, in quibus dispersi te: te autem non faciam in consummationem: sed castigabo te in iudicio, ut non videaris tibi innoxius. * Quia hæc dicit Dominus: Insanabilis fractura tua, pessima plaga tua. * Non est qui indicet iudicium tuum ad alligandum: Curationum utilitas non est tibi. * Omnes amatores tui obliui sunt tui, teque non quaerent: * plaga enim inimici percussit te castigatione crudeli: propter multitudinem iniquitatis tuæ dura facta sunt peccata tua. * Quid clamas super contritione tua? insanabilis est dolor tuus: propter multitudinem iniquitatis tuæ, & propter dura peccata tua feci hæc tibi. * Propterea omnes, qui comedunt te, deuorabuntur: & vniuersi hostes tui in captiuitatem ducentur: & qui te vastant, vastabuntur, cunctosque prædatores tuos dabo in prædam. * Obducam enim cicatricem tibi, & a vulneribus tuis sanabo te, dicit Dominus. Quia eiecisti vocauerunt te Sion: Hæc est, quæ non habebat requirentem. * Hæc dicit Dominus: Ecce ego conuertam conuersionem tabernaculorum Iacob, & relictis eius miserebor, & ædificabitur ciuitas in excelsu suo, & templum iuxta ordinem suum fundabitur. * Et egredietur de eis laus, voxque ludentium: & multiplicabo eos, & non minuentur: & glorificabo eos, & non attenuabuntur. * Et erunt filij eius sicut a principio, & coetus eius coram me permanebit: & visitabo aduersum omnes qui tribulant eum. * Et erit dux eius ex co: & princeps de medio eius producet: & applicabo eum, & accedet ad me. Quis enim iste est, qui applicet cor suum? ut appropinquet mihi, ait Dominus? * Et eritis mihi in populum, & ego ero vobis in Deum. * Ecce turbo Domini, furor egrediens, procella ruens, in capite impiorum conquiescet. * Nihil auertet iram indignationis Dominus, donec faciat & compleat cogitationem cordis sui: in nouissimo dierum intelligetis eas.

CAP. XXXI.

IN tempore illo, dicit Dominus: Ero Deus vniuersis cognationibus Israel, & ipsi erunt mihi in populum. * Hæc dicit Dominus: Inuenit gratiam in deserto populus, qui remanserat a gladio: vadet ad requiem suam Israel. * Longo Dominus apparuit mihi. Et in charitate perpetua dilexi te, ideo attraxi te, & miserans. * Rursumque ædificabo te, & ædificaberis virgo Israel: adhuc ornaberis tympanis tuis, & egredieris in choro ludentium. * Adhuc plantabis vineas in montibus Samariæ: plantabunt plantantes, & donec tempus veniat, non vindemiabunt: quia erit dies, in qua clamabunt custodes in monte Ephraim: Surgite, & ascendamus in Sion ad Deum nostrum. * Quia hæc dicit Dominus: Exultate in læticia Iacob, & hinnite contra caput Gentium: personate, & canite, & dicite: Salua Domine populum tuum reliquias Israel. * Ecce ego adducam eos de terra Aquilonis, & congregabo eos ab extremis terrarum: inter quos erunt cæcus & claudus, pragnans & pariens simul, coetus magnus reuertentium huc. * In fletu venient: & in misericordia reducam eos: & adducam eos per torrentes aquarum in via recta, & non impingent in ea: quia factus sum Israeli pater, & Ephraim primogenitus meus est. * Audite verbum Domini Gentes, & annunciate in insulis, quæ potius sunt, & dicite. Qui dispersit Israel, congregabit eum: & custodiet eum sicut pascor gregem suum. * Redemit enim Dominus Iacob, & liberauit eum de manu potentioris. * Et venient, & laudabunt in monte Sion: & confluent ad bona Domini super frumento, & vino, & oleo, & foetu pecorum & armentorum: eritque anima eorum quasi hortus irriguus, & ultra non esuriens. * Tunc lætabitur virgo in choro, iuuenes & senes simul: & conuertam luctum eorum in gaudium, & consolabor eos, & lætificabo a dolore suo. * Et inebriabo animam sacerdotum pinguedine: & populus meus bonis meis adimplebitur, ait Dominus. * Hæc dicit Dominus: Vox in excelsu

Isa. 2. 2.
Mic. 4. 2.

Mat. 2. 4.

audita est lamentationis, luctus, & fletus Rachel plorantis filios suos, & nolentis consolari super eis, quia non sunt. * Hæc 16 dicit Dominus: Quiescat vox tua a ploratu, & oculi tui a lacrymis: quia est merces operi tuo, ait Dominus: & reuertentur de terra inimici. * Et est spes 17 nouissimis tuis, ait Dominus: & reuertentur filij ad terminos suos. * Audiens 18 audiui Ephraim transmigrañtem: Castigasti me, & eruditus sum, quasi iuenculus indomitus: conuerte me, & conuertar: quia tu Dominus Deus meus. * Post 19 quam enim conueristi me, egi poenitentiam: & postquam ostendisti mihi, percussisti femur meum. Confusus sum, & erubui, quoniam sustinui opprobrium, adolescentiæ meæ. * Si filius honorabilis 20 mihi Ephraim, si puer delicatus: quia ex quo locutus sum de eo, adhuc recordabor eius. Idecirco conturbata sunt viscera mea super eum: miserans miserebor eius, ait Dominus. * Statue tibi speculā, 21 pone tibi amaritudines: dirige cor tuū in viam rectam, in qua ambulasti: reuertere virgo Israel, reuertere ad ciuitates tuas istas. * Usquequo delicijs dissoluē- 22 ris filia vaga? quia creauit Dominus nouum super terram: FEMINA CIR- CUMDABIT VIRVM. * Hæc dicit 23 Dominus exercituum Deus Israel: Adhuc dicent verbum istud in terra Iuda, & in vrbibus eius, cum conuertero ca- 24 pituitatē eorum: Benedicat tibi Dominus pulchritudo iustitiæ, mons sanctus: & habitabunt in eo Iudas, & omnes ci- 25 uitates eius simul: agricolæ & minantes greges. * Quia inebriaui animā lassā, 26 & omnem animam esurientem saturaui. * Ideo quasi de somno suscitatus sum: 27 & vidi, & somnus meus dulcis mihi. * Ecce dies veniunt, dicit Dominus: & 28 seminabo domum Israel & domum Iuda semine hominum, & semine iumentorum. * Et sicut vigilauī super eos ut euellerem, & demolirer, & dissiparem, & disperderem, & affligerem: sic vigilabo super eos ut ædificem, & plantem, ait Dominus. * In diebus illis non dicent 29 ultra: Patres comederunt vnam acerbam, & dentes filiorum obstupuerunt. * Sed vnusquisque in iniquitate sua morietur: omnis homo, qui comederit vnam acerbam, obstupescēt dentes eius. * Ecce 30

ce dies venient, dicit Dominus: & feriet domui Israel & domui Iuda fœdus nouum: * non secundum pactum, quod pepigi cum patribus eorum in die, quā apprehendi manum eorum, ut educerē eos de Terra Ægypti: pactum, quod irritum fecerunt, & ego dominatus sum 31 eorū, dicit Dominus. * Sed hoc erit pactum, quod feriam cū domo Israel: post dies illos dicit Dominus: Dabo legem meam in visceribus eorum, & in corde eorum scribam eam: & ero eis in Deus, 32 & ipsi erunt mihi in populum. * Et nō docebit ultra vir proximum suum, & vir fratrem suum, dicens: Cognosce Dominum: omnes enim cognoscent me a minimo eorum vsque ad maximum, ait Dominus: quia propitiabor iniquitati eorum, & peccati eorum non memorabor amplius. * Hæc dicit Dominus, qui 33 dat solem in lumine diei, ordinem lunæ & stellarum in lumine noctis: qui turbat mare, & sonant fluctus eius, Dominus exercituum nomen illi. * Si defecerint leges istæ coram me, dicit Dominus: tunc & semen Israel deficiet, ut nō 34 sit gens coram me cunctis diebus. * Hæc dicit Dominus: Si mensurari potuerint cæli sursum, & inuestigari fundamenta terræ deorsum: & ego abijciam vniuersum semen Israel propter omnia, quæ 35 fecerunt, dicit Dominus. * Ecce dies veniunt, dicit Dominus: & ædificabitur ciuitas Domino a turre Hananeel vsque 36 ad portam anguli. * Et exibit ultra norma mensuræ in cōspectu eius super collem Gareb: & circuibit Goatha, & 37 omnem vallem cadauerum, & cineris, & vniuersam regionem mortis, vsque ad torrentem Cedron, & vsque ad angulū portæ equorum Orientalis, Sanctum Domini: non euellatur, & non destruetur ultra in perpetuum.

C A P. XXXII.

1 V Erbum, quod factum est ad Ieremiā a Domino in anno decimo Sedeciz regis Iudæ: ipse est annus decimus octauus Nabuchodonosor. * Tunc exercitus regis Babylonis obsidebat Ierusalem: & Ieremias propheta erat clausus in atrio carceris, qui erat in domo regis

Ezech. 11. 21

Heb. 1. 21

gis Iuda. * Clauserat enim eum Sedecias rex Iuda, dicens: Quare vaticinaris, dicens: Hæc dicit Dominus: Ecce ego dabo ciuitatem istam in manus regis Babylonis, & capiet eam? * Et Sedecias rex Iuda non effugiet de manu Chaldaeorum, sed tradetur in manus regis Babylonis: & loquetur os eius cum ore illius, & oculi eius oculos illius videbunt. * Et in Babylonem, ducet Sedeciam: & ibi erit donec visitem eum, ait Dominus. si autem dimicaueritis aduersum Chaldaeos, nihil prosperum habebitis. * Et dixit Ieremias: Factum est verbum Domini ad me, dicens: * Ecce Hanameel filius Selum patruelis tuus veniet ad te, dicens: Eme tibi agrum meum, qui est in Anathoth: tibi enim competit ex propinquitate vt emas. * Et venit ad me Hanameel filius patru mei secundum verbum Domini ad vestibulum carceris, & ait ad me: Posside agrum meum, qui est in Anathoth in terra Benjamin: quia tibi competit hereditas, & tu propinquus es vt possideas. Intellexi autem quod verbum Domini esset. * Et emi agrum ab Hanameel filio patru mei, qui est in Anathoth: & appedi ei argentum septē stateres, & decem argenteos. * Et scripsi in libro, & signaui, & adhibui testes: & appendi argentum in statera. * Et accipi librum possessionis signatū, & stipulationes, & rata, & signa forinsecus. * Et dedi librū possessionis Baruch filio Neri filij Maasiz in oculis Hanameel patruelis mei, in oculis testium, qui scripti erāt in libro emptionis, & in oculis omnium Iudæorum, qui sedebant in atrio carceris. * Et præcepi Baruch corā eis, dicens: * Hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel: Sume libros istos, librum emptionis hunc signatum, & librum hunc, qui apertus est: & pone illos in vase fictili, vt permanere possint diebus multis. * Hæc enim dicit Dominus exercituum Deus Israel: Adhuc possidebuntur domus, & agri, & vinez in terra ista. * Et oravi ad Dominum, postquam tradidi librum possessionis Baruch filio Neri, dicens: * Heu, heu, heu, Domine Deus: ecce tu fecisti calum & terram in fortitudine tua magna, & in brachio tuo extento: nō erit tibi difficile omne verbum: * Qui facis misericordiā in mil-

libus, & reddis iniquitatem patrum in sinum filiorum eorum post eos: Fortissime, magne, & potens, Dominus exercituum nomen tibi. * Magnus consilio, & incomprehensibilis cogitatu: cuius oculi aperti sunt super omnes vias filiorum Adam vt reddas vnicuique secundū vias suas, & secundum fructum adinventionum eius. * Qui posuisti signa & portenta in Terra Egypti vsque ad diem hanc, & in Israel, & in hominibus, & fecisti tibi nomen sicut est dies hæc. * Et eduxisti populum tuum Israel de Terra Egypti, in signis, & in portentis, & in manu robusta, & in brachio extento, & in terrore magno. * Et dedisti eis terrā hanc, quam iurasti patribus eorum vt dares eis terram fluentem lacte & melle. * Et ingressi sunt, & possederunt eā: & non obedierunt voci tuæ, & in lege tua non ambulauerunt: omnia quæ mandasti eis vt facerent, non fecerunt: & euenerunt eis omnia mala hæc. * Ecce munitiones extructæ sunt aduersum ciuitatem vt capiatur: & vrbs data est in manus Chaldaeorum, qui præliantur aduersus eam a facie gladij, & famis, & pestilentiz: & quæcumque locutus es acciderunt, vt tu ipse cernis. * Et tu dicis mihi Domine Deus: Eme agrum argento, & adhibe testes: cum vrbs data sit in manus Chaldaeorum? * Et factum est verbum Domini ad Ieremiam, dicens: * Ecce ego Dominus Deus vniversæ carnis: numquid mihi difficile erit omne verbum? * Propterea hæc dicit Dominus: Ecce ego tradam ciuitatē istam in manus Chaldaeorum, & in manus regis Babylonis, & capient eam. * Et venient Chaldaei præliantes aduersum urbem hanc, & succendent eam igni, & comburent eam, & domos, in quarum domatibus sacrificabant Baal, & libabant dijs alienis libamina ad irritandum meum. * Erant enim filij Israel, & filij Iuda, iungiter facientes malum in oculis meis ab adolescentia sua: filij Israel qui vsque nunc exacerbant me in opere manuum suarum, dicit Dominus. * Quia in furore & in indignatione mea facta est mihi ciuitas hæc, a die qua ædificauerunt eam, vsque ad diem istā, qua auferetur de cōspectu meo. * Propter malitiam filiorū Israel, & filiorū Iuda, quam fecerunt

fecerunt ad iracundiam me prouocantes, ipsi & reges eorum, principes eorum, & sacerdotes eorum, & prophetae eorum, viri Iuda & habitatores Ierusalem. * Et verterunt ad me terga & non facies: cum docerem eos diluculo, & erudirem, & nollent audire vt acciperet disciplinam. * Et posuerunt idola sua in domo, in qua inuocatum est nomen meum, vt polluerent eam. * Et aedificauerunt excelsa Baal, quae sunt in valle filij Ennom vt iniicerent filios suos & filias suas Moloch: quod non mandauimus eis, nec ascendit in cor meum vt facerent abominationem hanc, & in peccatum deducerent Iudam. * Et nunc propter ista, haec dicit Dominus Deus Israel ad ciuitatem hanc, de qua vos dicitis quod tradetur in manus regis Babylonis in gladio, & in fame, & in peste. * Ecce ego congregabo eos de vniuersis terris, ad quas eieci eos in furore meo, & in ira mea, & in indignatione grandi: & reducam eos ad locum istum, & habitare eos faciam confidenter. * Et erunt mihi in populum, & ego ero eis in Deum. * Et dabo eis cor vnum, & viam vnam, vt timeant me vniuersis diebus: & bene sit eis, & filiis eorum post eos. * Et feriam eis pactum sempiternum, & non desinam eis benefacere: & timorem meum dabo in corde eorum vt non recedant a me. * Et laborabo super eis, cum bene eis fecero: & plantabo eos in terra ista in veritate in toto corde meo & in tota anima mea. * Quia haec dicit Dominus: Sicut adduxi super populum istum omne malum hoc grande: sic adducam super eos omne bonum, quod ego loquor ad eos. * Et possidebuntur agri in terra ista: de qua vos dicitis quod deserta sit, eo quod non remanserit homo & iumentum, & data sit in manus Chaldaeorum. * Agri ementur pecunia, & scribentur in libro, & imprimetur signum, & testis adhibebitur: in terra Benjamin, & in circuitu Ierusalem, in ciuitatibus Iuda, & in ciuitatibus montanis, & in ciuitatibus campestribus, & in ciuitatibus quae ad Austrum sunt: quia conuertam captiuitatem eorum, ait Dominus.

ET factum est verbum Domini ad Ieremiam secundo, cum adhuc clausus esset in atrio carceris, dicens: * Haec dicit Dominus qui facturus est, & formaturus illud, & paraturus, Dominus nomen eius. * Clama ad me, & exaudiam te: & annuntiabo tibi grandia, & firma quae nescis. * Quia haec dicit Dominus Deus Israel ad domos vrbs huius, & ad domos regis Iuda, quae destructae sunt, & ad munitiones, & ad gladium venientium vt dimicent cum Chaldaeis, & impleant eas cadaueribus hominum, quos percussi in furore meo & in indignatione mea, abscondens faciem meam a ciuitate hac propter omnem malitiam eorum. * Ecce ego obducam eis cicatricem & sanitatem, & curabo eos: & reuelabo illis deprecationem pacis & veritatis. * Et conuertam conuersionem Iuda, & conuersionem Ierusalem: & aedificabo eos sicut a principio. * Et emundabo illos ab omni iniquitate sua, in qua peccauerunt mihi: & propitius ero cunctis iniquitatibus eorum, in quibus deliquerunt mihi, & spreuerunt me. * Et erit mihi in nomen, & in gaudium, & in laudem, & in exultationem cunctis gentibus terrae, quae audierint omnia bona, quae ego facturus sum eis: & puerbunt, & turbabuntur in vniuersis bonis, & in omni pace, quam ego faciam eis. * Haec dicit Dominus: Adhuc audietur in loco isto (quem vos dicitis esse desertum, eo quod non sit homo nec iumentum: in ciuitatibus Iuda, & foris Ierusalem, quae desolatae sunt absque homine, & absque habitatore, & absque pecore) * vox gaudij & vox laetitiae, vox sponsi & vox sponsae, vox dicentium: Conuertimini Domino exercituum, quoniam bonus Dominus, quoniam in aeternum misericordia eius: & portantium vocem in domum Domini: reducā enim conuersionem terrae sicut a principio, dicit Dominus. * Haec dicit Dominus exercituum: Adhuc erit in loco isto deserto absque homine, & absque iumento, & in cunctis ciuitatibus eius, habitaculum pastorum accubantium gregum. * In ciuitatibus montuosis, & in ciuitatibus campestribus, & in ciuitatibus, quae ad Austrum sunt:

funt: & in terra Benjamin, & in circui-
tu Ierusalem, & in ciuitatibus Iuda ad-
huc transibunt greges ad manum nume-
rantis, ait Dominus. * Ecce dies veniunt, 14
dicit Dominus: & suscitabo verbum bo-
num, quod locutus sum ad domū Israel
& ad domum Iuda. * In diebus illis, & 11
in tempore illo germinare faciam Da-
uid germen iustitiae: & faciet iudicium
& iustitiam in terra. * In diebus illis 16
saluabitur Iuda, & Ierusalem habitabit
confidenter: & hoc est nomen, quod vo-
cabunt eum, Dominus iustus noster.
* Quia hæc dicit Dominus: Non interibi- 17
bit de Dauid vir, qui sedeat super thro-
num domus Israel. * Et de Sacerdoti- 18
bus & de Leuitis non interibit vir a fa-
cie mea, qui offerat holocaustum, &
incendat sacrificium, & cedat victimas
omnibus diebus. * Et factum est verbū 19
Domini ad Ieremiam, dicens: * Hæc di- 20
cit Dominus: Si irritum potest fieri pa-
ctum meum cum die, & pactum meum
cum nocte, vt non sit dies & nox in tē-
pore suo: * Et pactum meum irritum 21
esse poterit cum Dauid seruo meo, (vt
non sit ex eo filius qui regnet in thro-
no eius, & Leuitæ & Sacerdotes mini-
stri mei. * Sicuti enumerari non pos- 22
sunt stellæ cæli, & metiri arena maris:
sic multiplicabo semē Dauid serui mei,
& Leuitas ministros meos. * Et factum 23
est verbum Domini ad Ieremiam, di-
cens: * Numquid non vidisti quid po- 24
pulus hic locutus sit, dicens: Dux co-
gnationes, quas elegerat Dominus, abie-
ctæ sunt: & populum meum despexe-
runt, eo quod non sit ultra gens coram
eis? * Hæc dicit Dominus: Si pactum 25
meum inter diem & noctem, & leges
cælo & terræ non posui: * equidem &
semen Iacob & Dauid serui mei projici- 26
am; vt non assumam de semine eius
principes seminis: Abraham, Isaac, & Ia-
cob: reducam enim conuersionem eo-
rum, & miserebor eis.

C. A. P. XXXIIII.

Verbum, quod factum est ad Iere-
miā a Domino, quando Nabucho- A
donosor rex Babylonis, & omnis exerci-
tus eius, vniuersaq; regna terræ, quæ erāt
sub potestate manus eius, & omnes po-

puli bellabant contra Ierusalem, & con-
tra omnes vrbes eius, dicens: * Hæc di-
cit Dominus Deus Israel: Vade, & lo-
quere ad Sedeciam regem Iuda: & dices
ad eum: Hæc dicit Dominus: Ecce ego
tradam ciuitatem hanc in manus regis
Babylonis, & succendet eam igni. * Et
tu non effugies de manu eius: sed com-
prehensione capieris, & in manu eius tra-
deris: & oculi tui oculos regis Babylo-
nis videbunt, & os eius cum ore tuo lo-
quetur, & Babylonem introibis. * At-
tamē audi verbum Domini Sedecia rex
Iuda: Hæc dicit Dominus ad te: Non
morieis in gladio, * sed in pace morie-
ris, & secundum combustiones patrum
tuorum regum priorum qui fuerūt an-
te te, sic comburent te: & vā Domine,
plangent te: quia verbum ego locutus
sum, dicit Dominus. * Et locutus est
B Ieremias propheta ad Sedeciam regem
Iuda vniuersa verba hæc in Ierusalem.
7 * Et exercitus regis Babylonis pugnabat
contra Ierusalem, & contra omnes ciui-
tates Iuda, quæ reliquæ erant contra La-
chis, & contra Azekia: hæc enim supere-
rant de ciuitatibus Iuda, vrbes munitæ.
8 * Verbum, quod factum est ad Ieremiam
a Domino, postquam percussit rex Se-
decias foedus cum omni populo in Ie-
rusalē, prædicans: * Vt dimitteret vnus-
quisque seruum suum, & vnusquisque
ancillam suam, Hebræum & Hebræam
liberos: & nequaquā dominarentur eis,
10 id est in Iudæo & fratre suo. * Audie-
runt ergo omnes principes & vniuersus
populus, qui inierant pactum vt dimit-
teret vnusquisque seruum suum, & vnus-
quisque ancillam suam liberos, & ultra
non dominarentur eis: audierūt igitur,
11 & dimiserunt. * Et conuersi sunt dein-
C cept: & retraxerunt seruos & ancillas
suas, quos dimiserant liberos, & subi-
12 gaucrunt in famulos & famulas. * Et
factum est verbū Domini ad Ieremiam
13 a Domino, dicens: * Hæc dicit Dominus
Deus Israel: Ego percussi foedus cum
patribus vestris in die, qua eduxi eos de
Terra Ægypti de domo seruitutis, di-
14 cens: * Cum completi fuerint septem
anni, dimittat vnusquisque fratrem suum
Hebræum, qui venditus est ei, & seruiet
tibi sex annis: & dimittes eum a te li-
berum: & non audierunt patres vestri

Exo. 21. a. 3
Deut. 15. c. 12

me: nec inclinauerunt aurem suam. * Et conuersi estis vos hodie, & fecistis quod rectum est in oculis meis, vt prædicaretis libertatem vnusquisque ad amicum suum: & inistis pactum in conspectu meo in domo, in qua inuocatum est nomen meum super eam. * Et reuersi estis, & commaculastis nomen meum: & reduxistis, vnusquisque seruum suum, & vnusquisque ancillam suam, quos dimiseratis vt essent liberi & suæ potestatis: & subiugastis eos vt sint vobis serui & ancillæ. * Propterea hæc dicit Dominus: Vos non audistis me, vt prædicaretis libertatem vnusquisque fratri suo, & vnusquisque amico suo: ecce ego prædico vobis libertatem, ait Dominus ad gladium, ad pestem, & ad famem: & dabo vos in commotionem cunctis regnis terræ. * Et dabo viros, qui præuaricantur foedus meum, & non obseruauerunt verba foederis, quibus assensi sunt in conspectu meo, vitulum quem conciderunt in duas partes, & transferunt inter diuisiones eius: * Principes Iuda & principes Ierusalem, eunuchi & sacerdotes, & omnis populus terræ, qui transferunt inter diuisiones vituli: * Et dabo eos in manus inimicorum suorum, & in manus quærentium animam eorum: & erit morticinum eorum in escam volatilibus cæli, & bestiis terræ. * Et Sedeciam regem Iuda, & principes eius dabo in manus inimicorum suorum, & in manus quærentium animas eorum, & in manus exercituum regis Babylonis, qui recesserunt a vobis. * Ecce ego præcipio, dicit Dominus, & reducam eos in ciuitatem hanc, & præliabuntur aduersus eam, & capient eam, & incendunt igni: & ciuitates Iuda dabo in solitudinem, eo quod non sit habitator.

C A P. XXXV.

Verbum, quod factum est ad Ieremiam a Domino in diebus Ioakim filij Iosæ regis Iuda, dicens: * Vade ad domum Rechabitarum: & loquere eis, & introduce eos in domum Domini in vnam cœdram thesaurorum, & dabis eis bibere vinum. * Et assumpsi Iezoniam filium Ieremæ filij Habsanæ, & fratres eius, & omnes filios eius, & vniuersam

domum Rechabitarum: * Et introduxi eos in domum Domini ad gazophylacium filiorum Hanan, filij Iegedelæ hominis Dei, quod erat iuxta gazophylacium principum, super thesaurum Maasæ filij Sellum, qui erat custos vestibuli. * Et posui coram filiis domus Rechabitarum scyphos plenos vino, & calices: & dixi ad eos: Bibite vinum. * Qui responderunt: Non bibemus vinum: quia Ionadab filius Rechab, pater noster, præcepit nobis, dicens: Non bibetis vinum vos, & filij vestri vsque in sempiternum: * Et domum non ædificabitis, & sementem non seretis, & vineas non plantabitis, nec habebitis: sed in tabernaculis habitabitis cunctis diebus vestris, vt viuatis diebus multis super faciem terræ, in qua vos peregrinamini. * Obediuimus ergo voci Ionadab filij Rechab, patris nostri, in omnibus, quæ præcepit nobis, ita vt non biberemus vinum cunctis diebus nostris nos, & mulieres nostræ, filij, & filiar nostræ: & non ædificaremus domos ad habitandum: & vineam, & agrum, & sementem non habuimus: * sed habitauimus in tabernaculis, & obedientes fuimus iuxta omnia, quæ præcepit nobis Ionadab pater noster. * Cum autem ascendisset Nabuchodonosor rex Babylonis ad terram nostram, diximus: Venite, & ingrediamur Ierusalem a facie exercitus Chaldeorum, & a facie exercitus Syriæ: & mansimus in Ierusalem. * Et factum est verbum Domini ad Ieremiam, dicens: * Hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel: Vade, & dic viris Iuda, & habitatoribus Ierusalem: Numquid non recipietis disciplinam vt obediatis verbis meis, dicit Dominus? * Præualuerunt sermones Ionadab filij Rechab, quos præcepit filiis suis vt non biberent vinum: & non biberunt vsque ad diem hanc, quia obediunt præcepto patris sui: ego autem locutus sum ad vos, de mane consurgens & loquens, & non obedistis mihi. * Misque ad vos omnes seruos meos prophetas, consurgens diluculo, mittensque & dicens: * Conuertimini vnusquisque a via sua pessima, & bona facite studia vestra: & nolite sequi deos alienos, neque colatis eos: & habitabitis in terra, quæ dedi vobis

Sup. 10. b. 13
& 25. b. 5

vobis & patribus vestris: & non inclinastis aurem vestram, neque audistis me. * Firmauerunt igitur filij Ionadab filij Rechab præceptum patris sui, quod præceperat eis: populus autem iste nõ obediuit mihi. * Idcirco hæc dicit Dominus exercituum, Deus Israel: Ecce ego adducam super Iuda, & super omnes habitatores Ierusalem vniuersam afflictionem, quam locutus sum aduersum illos, eo quod locutus sum ad illos, & nõ audierunt: vocaui illos, & non responderunt mihi. * Domui autem Rechabitarum dixit Ieremias: Hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel: Pro eo quod obedistis præcepto Ionadab patris vestri, & custodistis omnia mandata eius, & fecistis vniuersa, quæ præcepit vobis: * Propterea hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel: Non deficiet vir de stirpe Ionadab filij Rechab, stans in conspectu meo cunctis diebus.

CAP. XXXVI.

ET factum est in anno quarto Ioakim filij Iosiaz regis Iuda: factum est verbum hoc ad Ieremiam a Domino, dicens: * Tolle volumen libri, & scribes in eo omnia verba, quæ locutus sum tibi aduersum Israel & Iudam, & aduersum omnes gentes: a die, qua locutus sum ad te ex diebus Iosiaz vsque ad diem hanc: * Si forte audiente domo Iuda, vniuersa mala, quæ ego cogito facere eis, reuertatur vnusquisque a via sua pessima: & propitius ero iniquitati, & peccato eorum. * Vocauit ergo Ieremias Baruch filium Neriz: & scripsit Baruch ex ore Ieremiz omnes sermones Domini, quos locutus est ad eum in volumine libri: * & præcepit Ieremias Baruch, dicens: Ego clausus sum, nec valeo ingredi domum Domini. * Ingredere ergo, & lege de volumine, in quo scripsisti ex ore meo verba Domini audiente populo in domo Domini in die ieiunij: insuper & audiente vniuerso Iuda, qui veniunt de ciuitatibus suis, leges eis: * Si forte cadat oratio eorum in conspectu Domini, & reuertatur vnusquisque a via sua pessima: quoniam magnus furor & indignatio est, quam locutus est Dominus aduersus populum hunc. * Et fe-

cit Baruch filius Neriz iuxta omnia, quæ præceperat ei Ieremias propheta, legens ex volumine sermones Domini in domo Domini. * Factum est autem in anno quinto Ioakim filij Iosiaz regis Iuda, in mense nono: prædicauerunt ieiunium in conspectu Domini omni populo in Ierusalem, & vniuersæ multitudini, quæ confluxerat de ciuitatibus Iuda in Ierusalem. * Legitq. Baruch ex volumine sermones Ieremiz in domo Domini in gazophylacio Gamariz filij Saphan scribæ, in vestibulo superiori, in introitu portæ nouæ domus Domini audiente omni populo. * Cûq. audisset Michas filius Gamariz filij Saphan omnes sermones Domini ex libro: * descendit in domum regis ad gazophylacium scribæ: & ecce ibi omnes principes sedebant: Elisama scriba, & Dalaias filius Semeiz, & Elnathan filius Achobor, & Gamarias filius Saphan, & Sedecias filius Hananiz, & vniuersi principes. * Et nunciavit eis Michas omnia verba, quæ audiuit legente Baruch ex volumine in auribus populi. * Miserunt itaque omnes principes ad Baruch, Iudi filium Nathaniaz filij Selemiz, filij Chusi, dicentes: Volumen, ex quo legisti audiente populo, sume in manu tua, & veni. Tulit ergo Baruch filius Neriz volumen in manu sua, & venit ad eos. * Et dixerunt ad eum: Sede, & lege hæc in auribus nostris. Et legit Baruch in auribus eorum. * Igitur cum audissent omnia verba, obstupuerunt vnusquisque ad proximum suum, & dixerunt ad Baruch: Nunciare debemus regi omnes sermones istos. * Et interrogauerunt eum, dicentes: Indica nobis quomodo scripsisti omnes sermones istos ex ore eius. * Dixit autem eis Baruch: Ex ore suo loquebatur quasi legens ad me omnes sermones istos. & ego scribam in volumine atramento. * Et dixerunt principes ad Baruch: Vade, & abscondere tu & Ieremias, & nemo sciat ubi sitis. * Et ingressi sunt ad regem in atrium: porro volumen commendauerunt in gazophylacio Elisamæ scribæ: & nunciauerunt audiente rege omnes sermones. * Misitq. rex Iudi vt sumeret volumen: qui tollens illud de gazophylacio Elisamæ scribæ, legit audiente rege, & vni-

& vniuersis principibus, qui stabant circa regem. * Rex autem sedebat in domo hiemali in mense nono: & posita erat arula corā eo plena prunis. * Cūq. legisset Iudi tres pagellas vel quattuor, scidit illud scalpello scribæ, & proiecit in ignem, qui erat super arulam donec consumeretur omne volumen igni, qui erat in arula. * Et non timuerunt, neque sciderunt vestimenta sua rex, & omnes serui eius, qui audierunt vniuersos sermones istos. * Verumtamen Elnathan, & Dalaias, & Gamarias contraxerunt regi ne combureret librum: & non audiuit eos. * Et præcepit rex Ieremiel filio Amelech, & Saraiz filio Eziel, & Selemiz filio Abdeel vt comprehenderent Baruch scribam, & Ieremiam prophetam: abscondit autem eos Dominus. * Et factum est verbum Domini ad Ieremiam prophetam, postquam combusserat rex volumen & sermones, quos scripserat Baruch ex ore Ieremiz, dicēs: * Rursum tolle volumen aliud: & scribe in eo omnes sermones priores, qui erāt in primo volumine, quod cōbussit Ioakim rex Iuda. * Et ad Ioakim regem Iuda, dicēs: Hæc dicit Dominus: Tu cōbussisti volumen illud, dicens: Quare scripsisti in eo annuncians: Festinus veniet rex Babylonis, & vastabit terram hanc, & cessare faciet ex illa hominem, & iumentū. * Propterea hæc dicit Dominus contra Ioakim regem Iuda: Non erit ex eo qui sedeat super solium Dauid: & cadauer eius projicietur ad aëstū per diem, & ad gelu per noctem. * Et visitabo contra eum, & cōtra semen eius, & contra seruos eius iniquitates suas, & adducam super eos & super habitatores Ierusalem, & super viros Iuda omne malum, quod locutus sum ad eos, & non audierunt. * Ieremias autem tulit volumen aliud, & dedit illud Baruch filio Neriz scribæ: qui scripsit in eo ex ore Ieremiz omnes sermones libri, quem combusserat Ioakim rex Iuda igni: & insuper additi sunt sermones multo plures, quàm antea fuerant.

C A P. XXXVII.

ET regnauit rex Sedecias filius Iosiaz pro Iechonia filio Ioakim: quē con-

stituit regem Nabuchodonosor rex Babylonis in Terra Iuda: * Et non obediuit ipse, & serui eius, & populus terræ verbis Domini, quæ locutus est in manu Ieremiz propheta. * Et misit rex Sedecias Iuchal filium Selemiz, & Sophoniam filium Maasiz sacerdotem ad Ieremiam prophetam, dicens: Ora pro nobis Dominum Deum nostrum. * Ieremias autem libere ambulabat in medio populi: non enim miserant eum in custodiam carceris. Igitur exercitus Pharaonis egressus est de Ægypto: & audientes Chaldæi, qui obsidebant Ierusalem, huiusmodi nuncium, recesserunt ab Ierusalem. * Et factum est verbum Domini ad Ieremiam prophetam, dicens: * Hæc dicit Dominus Deus Israel: Sic dicetis regi Iuda, qui misit vos ad me interrogandum: Ecce exercitus Pharaonis, qui egressus est vobis in auxilium, reuertetur in terram suam in Ægyptum. * & redient Chaldæi, & bellabunt contra ciuitatem hanc: & capient eam, & succendent eam igni. * Hæc dicit Dominus: Nolite decipere animas vestras, dicentes: Euntes abibunt, & recedent a nobis Chaldæi, quia non abibunt. * Sed & si percusseritis omnem exercitum Chaldæorum, qui præliantur aduersum vos, & derelicti fuerint ex eis aliqui vulnerati: singuli de tentorio suo confluent, & incendunt ciuitatem hanc igni. * Ergo cum recessisset exercitus Chaldæorum ab Ierusalem propter exercitum Pharaonis, egressus est Ieremias de Ierusalem vt iret in Terram Benjamin, & diuideret ibi possessionem in conspectu ciuium. * Cumq. peruenisset ad portam Benjamin, erat ibi custos portæ per vices, nomine Ierias, filius Selemiz filij Hanania, & apprehendit Ieremiam prophetam, dicens: Ad Chaldæos profugis. * Et respondit Ieremias: Falsum est, non fugio ad Chaldæos. Et non audiuit eum: sed comprehendit Ierias Ieremiam, & adduxit eum ad principes. * Quam ob rem irati principes contra Ieremiam, cæsum eum miserunt in carcerem, qui erat in domo Jonathan scribæ: ipse enim præpositus erat super carcerem. * Itaque ingressus est Ieremias in domū laci & in ergastulum: & sedit ibi Ieremias diebus multis.

Mittens

* Mittens autem Sedecias rex tulit eum : 16
 & interrogauit eum in domo sua abscon-
 ditè, & dixit: Putasne est sermo a Do- D
 mino? Et dixit Ieremias: Est. Et ait:
 In manus regis Babylonis tradéris. * Et 17
 dixit Ieremias ad regem Sedeciã: Quid
 peccauit tibi, & seruis tuis, & populo
 tuo, quia misisti me in domum carce- 11
 ris? Vbi sunt prophetae vestri, qui pro-
 phetabant vobis, & dicebant: Non ve-
 niet rex Babylonis super vos, & super
 terram hanc? * Nunc ergo audi obsecro 19
 domine mi rex: Valeat deprecatio mea
 in conspectu tuo: & ne me remittas in
 domum Ionathan scribæ, ne moriar ibi.
 * Præcepit ergo rex Sedecias vt tradere- 20
 tur Ieremias in vestibulo carceris: &
 daretur ei torta panis quotidie, excepto
 pulmento, donec consumerentur om-
 nes panes de ciuitate: & mansit Iere-
 mias in vestibulo carceris.

C A P. XXXVIII.

A Vdiuit autem Saphatias filius Ma- 1
 than, & Gedelias filius Phassur, & A
 Iuchal filius Selemix, & Phassur filius
 Melchiz, sermones, quos Ieremias lo-
 quebatur ad omnem populum, dicens:
 1 Sup. 21. 2. * Hæc dicit Dominus: ^B Quicumque
 manserit in ciuitate hac, morietur gla-
 dio, & fame, & peste: qui autem profu-
 gerit ad Chaldaeos, viuet, & erit anima
 eius sospes & viuens. * Hæc dicit Do- 3
 minus: Tradendo tradetur ciuitas hæc
 in manu exercitus regis Babylonis, &
 capiet eam. * Et dixerunt principes re- 4
 gi: Rogamus vt occidatur homo iste:
 de industria enim dissoluit manus viro-
 rum bellantium, qui remanserunt in ci- 5
 uitate hac, & manus vniuersi populi,
 loquens ad eos iuxta verba hæc: siqui-
 dem homo iste nõ quærit pacem popu-
 lo huic, sed malum. * Et dixit rex Se- 6
 decias: Ecce ipse in manibus vestris est:
 nec enim fas est regem vobis quidquã
 negare. * Tulerunt ergo Ieremiam, &
 proiecerunt eum in lacum Melchiz fi-
 lij Amelech, qui erat in vestibulo carce-
 ris: & submiserunt Ieremiam funibus in
 lacum, in quo non erat aqua, sed lutum:
 descendit itaque Ieremias in coenum.
 * Audiuit autem Abdemelech Æthiops 7
 vir eunuchus, qui erat in domo regis

quod misissent Ieremiam in lacum:
 porro rex sedebat in porta Benjamin.
 8 * Et egressus est Abdemelech de domo
 regis, & locutus est ad regem, dicens:
 9 * Domine mi rex, malefecerunt viri isti
 C omnia quaecumque perpetrarunt contra
 Ieremiam prophetam, mittentes eum in
 lacum vt moriatur ibi fame, non sunt
 10 enim panes ultra in ciuitate. * Præcepit
 itaque rex Abdemelech Æthiopi, dicēs:
 Tolle tecum hinc triginta viros, & leua
 Ieremiam prophetam de lacu antequã
 11 moriatur. * Assumptis ergo Abdemelech
 secum viris, ingressus est domum regis,
 quæ erat sub cellario: & tulit inde ve-
 teres pannos & antiqua, quæ cõputerue-
 rant, & submisit ea ad Ieremiam in la-
 12 cum per funiculos. * Dixitq. Abdeme-
 lech Æthiops ad Ieremiam: Pone vete-
 res pannos, & hæc scissã & putrida sub
 cubito manuum tuarum: & super funes:
 13 fecit ergo Ieremias sic. * Et extraxerunt
 D Ieremiam funibus, & eduxerunt eum
 de lacu: mansit autem Ieremias in ve-
 14 stibulo carceris. * Et misit rex Sedecias,
 & tulit ad se Ieremiam prophetam ad
 ostium tertiũ, quod erat in domo Do-
 mini: & dixit rex ad Ieremiam: Inter-
 rogo ego te sermonem, ne abscondas a
 15 me aliquid. * Dixit autem Ieremias ad
 Sedeciam: Si annunciauero tibi, num-
 quid non interficies me? & si consilium
 16 dederò tibi, non me audies. * Iurauit
 ergo rex Sedecias Ieremix clam, dicēs:
 Viuit Dominus, qui fecit nobis animã
 hanc, si occidero te, & si tradidero te
 in manus virorũ istorum, qui quærunt
 17 animam tuã. * Et dixit Ieremias ad Se-
 deciam: Hæc dicit Dominus exercituum
 Deus Israel: Si profectus exieris ad prin-
 18 cipes regis Babylonis, viuet anima tua,
 & ciuitas hæc non succendetur igni: & tu
 E saluus eris tu, & domus tua. * Si autem
 non exieris ad principes regis Babylo-
 nis, tradetur ciuitas hæc in manus Chal-
 dæorum, & succendet eam igni: & tu
 19 non effugies de manu eorum. * Et di-
 xit rex Sedecias ad Ieremiam: Sollicitus
 sum propter Iudæos, qui transfugerunt
 ad Chaldaeos: ne forte tradar in manus
 20 eorum, & illudant mihi. * Respondit
 autem Ieremias: Non te tradent. audi
 quæso vocem Domini, quam ego lo-
 quor ad te, & bene tibi erit, & viuet
 anima

anima tua. * Quòd si nolueris egredi : 21
 iste est sermo, quem ostendit mihi Do- F
 minus : * Ecce omnes mulieres, quæ re- 22
 manserunt in domo regis Iuda, educen-
 tur ad principes regis Babylonis : & ip-
 sæ dicent : Seduxerunt te, & præualue-
 runt aduersum te viri pacifici tui, de-
 merferunt in cœno, & in lubrico pedes
 tuos, & recesserunt a te. * Et omnes 23
 uxores tuæ, & filij tui educentur ad
 Chaldaeos : & non effugies manus eorū,
 sed in manu regis Babylonis capieris :
 & ciuitatem hanc comburent igni. * Di- 24
 xit ergo Sedecias ad Ieremiam : Nullus
 sciat verba hæc, & nō morieris. * Si au- 25
 tem audierint principes quia locutus
 sum tecum, & venerint ad te, & dixe-
 rint tibi : Indica nobis quid locutus sis
 cum rege, ne celes nos, & non te in-
 terficiamus : & quid locutus est tecum
 rex : * Dices ad eos : Prostravi ego pre- 26
 ces meas coram rege, ne me reduci iu-
 beret in domum Ionathan, & ibi more-
 rer. * Venerunt ergo omnes principes 27
 ad Ieremiam, & interrogauerunt eum :
 & locutus est eis iuxta omnia verba,
 quæ præceperat ei rex, & cessauerunt ab
 eo : nihil enim fuerat auditum. * Mansit
 vero Ieremias in vestibulo carceris vs-
 que ad diem, quo capta est Ierusalem :
 & factum est vt caperetur Ierusalem.

C A P. XXXIX.

4. Reg. 25. 1.
 Inf. 52. a. 4

Anno nono Sedeciz regis Iuda, mē- 1
 se decimo, venit Nabuchodonosor A
 rex Babylonis, & omnis exercitus eius
 ad Ierusalem, & obsidebant eam. * Vn- 2
 decimo autē anno Sedeciz, mēse quar-
 to, quinta mensis aperta est ciuitas. * Et 3
 ingressi sunt omnes principes regis Ba-
 bylonis, & federūt in porta media : Ne-
 regel, Serefer, Semegarnabu, Sarfachim,
 Rabsares, Neregel, Serefer, Rebmag, &
 omnes reliqui principes regis Babylo- 4
 nis. * Cumq. vidisset eos Sedecias rex
 Iuda, & omnes viri bellatores, fugerūt :
 & egressi sunt nocte de ciuitate per viā
 horri regis, & per portam, quæ erat in-
 ter duos muros, & egressi sunt ad viam
 deserti. * Persecutus est autem eos exer- 5
 citus Chaldaeorum : & comprehenderūt
 Sedeciā in campo solitudinis Ierichon- 6
 tinæ, & captū adduxerunt ad Nabucho-

donosor regem Babylonis in Reblatha,
 quæ est in Terra Emath : & locutus est
 ad eum iudicia. * Et occidit rex Baby-
 lonis filios Sedeciz in Reblatha, in oculis
 eius : & omnes nobiles Iuda occidit
 7 rex Babylonis. * Oculos quoque Sede-
 ciz eruit : & vinxit eum compedibus vt
 8 duceretur in Babylonem. * Domū quo-
 que regis, & domum vulgi succenderūt
 Chaldaei igni, & murum Ierusalē sub-
 9 uerterunt. * Et reliquias populi, qui re-
 manserant in ciuitate, & perfugas, qui
 transfugerant ad eum, & superfluos vul-
 gi, qui remanserant, transtulit Nabuzar-
 dan magister militum in Babylonem. 10
 * Et de plebe pauperum, qui nihil pe-
 C nitus habebāt, dimisit Nabuzardan ma-
 gister militum in Terra Iuda : & dedit
 11 eis vineas, & cisternas in die illa. * Præ-
 ceperat autē Nabuchodonosor rex Ba-
 bylonis de Ieremia Nabuzardan magi-
 12 stro militum, dicens : Tolle illum, &
 pone super eum oculos tuos, nihilq. ei
 mali facias : sed, vt voluerit, sic facias
 13 ei. * Misit ergo Nabuzardan princeps
 militiæ, & Nabuzerban, & Rabsares,
 & Neregel, & Serefer, & Rebmag, &
 14 omnes optimates regis Babylonis, mis-
 serunt, & tulerūt Ieremiam de vestibulo
 carceris, & tradiderunt eum Godo-
 liaz filio Ahicam filij Saphan vt intraret
 in domum, & habitaret in populo :
 15 * Ad Ieremiam autem factus fuerat ser-
 D mo Domini cum clausus esset in vesti-
 16 bulo carceris, dicens : Vade, & die Ab-
 demelech Æthiopi, dicens : Hæc dicit
 Dominus exercituum Deus Israel : Ecce
 ego inducam sermones meos super ciui-
 tatem hanc in malum, & non in bonū :
 & erunt in conspectu tuo in die illa :
 17 * Et liberabo te in die illa, ait Domi-
 nus : & non tradēris in manus virorum,
 18 quos tu formidas. * Sed eruens libera-
 bo te, & gladio non cades : sed erit ti-
 bi anima tua in salutem, quia in me ha-
 buisti fiduciā, ait Dominus.

C A P. XL.

Sermo, qui factus est ad Ieremiam 1
 A Domino, postquā dimissus est a Na-
 buzardan magistro militiæ de Rama,
 quando tulit eum vincum catenis in
 medio omnium, qui migrabant de Ie-
 rusalem

rufalem & Iuda , & ducebantur in Babylonem . * Tollens ergo princeps militiæ Ieremiam , dixit ad eum : Dominus Deus tuus locutus est malum hoc super locum istum , * & adduxit : & fecit Dominus sicut locutus est , quia peccastis Domino , & non audistis vocem eius , & factus est vobis sermo hic . * Nunc ergo ecce soluite hodie de catenis , quæ sunt in manibus tuis : si placet tibi ut venias mecum in Babylonem , veni : & ponam oculos meos super te : si autem displicet tibi venire mecum in Babylonem , residue : ecce omnis terra in conspectu tuo est : quod elegeris , & quod placuerit tibi ut vadas , illuc perge . * Et mecum noli venire : sed habita apud Godoliam filium Ahicam filij Saphan , quem præposuit rex Babylonis ciuitatibus Iuda : habita ergo cum eo in medio populi : vel quocumque placuerit tibi ut vadas , vade . Dedit quoque ei magister militiæ cibaria , & munuscula , & dimisit eum . * Venit autem Ieremias ad Godoliam filium Ahicam in Masphath , & habitauit cum eo in medio populi , qui relictus fuerat in terra . * Cumque audissent omnes principes exercitus , qui dispersi fuerant per regiones , ipsi & socij eorum , quod præfecisset rex Babylonis Godoliam filium Ahicam terræ , & quod commendasset ei viros , & mulieres , & paruulos , & de pauperibus terræ , qui non fuerat translatus in Babylonem . * Venerunt ad Godoliam in Masphath : & Ismahel filius Nathanix , & Iohanan filij Caree , & Sareas filius Thanehumeth , & filij Ophi , qui erant de Netophathi , & Iezonias filius Maachathi , ipsi & viri eorum . * Et iurauit eis Godolias filius Ahicam filij Saphan , & comitibus eorum , dicens : Nolite timere seruire Chaldeis , habitate in terra , & seruite regi Babylonis , & bene erit vobis . * Ecce ego habito in Masphath ut respondeam præcepto Chaldeorum , qui mittuntur ad nos : vos autem colligite vindemiã , & messet , & oleum , & condite in vasis vestris , & manete in urbibus vestris , quas tenetis . * Sed & omnes Iudæi , qui erant in Moab , & in filiis Ammon , & in Idumæa , & in vniuersis regionibus , audito quod dedisset rex Babylonis reliquias in Iudæa , & quod præposuisset su-

per eos Godoliam filium Ahicam filij Saphan : * reuersi sunt , inquam , omnes Iudæi de vniuersis locis , ad quæ profugerant , & venerunt in Terram Iuda ad Godoliam in Masphath : & collegerunt vinum , & messet multam nimis . * Iohanan autem filius Caree , & omnes principes exercitus , qui dispersi fuerant in regionibus , venerunt ad Godoliam in Masphath . * Et dixerunt ei : Scito quod Baalis rex filiorum Ammon misit Ismahel filium Nathanix percutere animam tuam . Et non credidit eis Godolias filius Ahicam . * Iohanan autem filius Caree dixit ad Godoliam seorsum in Masphath , loquens : Ibo , & percutiam Ismahel filium Nathanix nullo sciente , ne interficiat animam tuam , & dissipentur omnes Iudæi , qui congregati sunt ad te , & peribunt reliquie Iuda . * Et ait Godolias filius Ahicam ad Iohanan filium Caree : Noli facere verbum hoc : falsum enim tu loqueris de Ismahel .

C A P . X L I .

ET factum est in mense septimo , venit Ismahel filius Nathanix , filij Elisama de femine regali , & optimates regis , & decem viri cum eo , ad Godoliam filium Ahicam in Masphath : & comederunt ibi panes simul in Masphath . * Surrexit autem Ismahel filius Nathanix , & decem viri , qui cum eo erant , & percusserunt Godoliam filium Ahicam filij Saphan gladio , & interfecerunt eum , quem præfecerat rex Babylonis terræ . * Omnes quoque Iudæos , qui erant cum Godolia in Masphath , & Chaldeos , qui reperti sunt ibi , & viros bellatores percussit Ismahel . * Secundo autem die postquam occiderat Godoliam , nullo adhuc sciente , venerunt viri de Sichem , & de Silo , & de Samaria octoginta viri : rasi barba , & scissis vestibus , & squallentes : & munera , & thus habebant in manu , ut offerrent in domo Domini . * Egressus ergo Ismahel filius Nathanix in occursum eorum de Masphath , incedens & plorans ibat : cum autem occurrisset eis , dixit ad eos : Venite ad Godoliam filium Ahicam . * Qui cum venissent ad medium ciuitatis , interfecit

interfecit eos Ismahel filius Nathanix circa medium laci, ipse & viri, qui erat cum eo. * Decem autē viri reperti sunt inter eos, qui dixerunt ad Ismahel: Noli occidere nos: quia habemus thesauros in agro, frumenti, & hordei, & olei, & mellis. Et cessauit: & nō interfecit eos cum fratribus suis. * Lacus autem, in quem proiecerat Ismahel omnia cadauera virorum, quos percussit propter Godoliam, ipse est, quem fecit rex Asa propter Baasa regē Israel: ipsum repleuit Ismahel filius Nathanix occisis. * Et captiuas duxit Ismahel omnes reliquias populi, qui erant in Masphath: filias regis, & vniuersum populum, qui remanserant in Masphath: quos commēdauerat Nabuzardan princeps militiae Godolix filio Ahicam. Et cepit eos Ismahel filius Nathanix, & abiit vt transiret ad filios Ammon. * Audiuit autem Iohanan filius Caree, & omnes principes bellatorum, qui erant cum eo, omne malum, quod fecerat Ismahel filius Nathanix. * Et assumptis vniuersis viris, profecti sunt vt bellarent aduersum Ismahel filium Nathanix, & inuenerūt eum ad aquas multas, quæ sunt in Gabaon. * Cumq. vidisset omnis populus, qui erat cum Ismahel, Iohanan filium Caree, & vniuersos principes bellatorum, qui erant cum eo, lætati sunt. * Et reuersus est omnis populus, quem ceperat Ismahel, in Masphath: reuersusq. abiit ad Iohanan filium Caree. * Ismahel autem filius Nathanix fugit cum octo viris a facie Iohanan, & abiit ad filios Ammon. * Tulit ergo Iohanan filius Caree, & omnes principes bellatorum, qui erant cum eo, vniuersas reliquias vulgi, quas reduxerat ab Ismahel filio Nathanix de Masphath, postquam percussit Godoliam filium Ahicam: fortes viros ad prælium, & mulieres, & pueros, & cunuchos, quos reduxerat de Gabaon. * Et abierūt, & sederunt peregrinantes in Chamaam, quæ est iuxta Bethlechem, vt pergerent, & introirent Ægyptum a facie Chaldeorum: timebant enim eos, quia percussit Ismahel filius Nathanix Godoliam filium Ahicam, quem præposuerat rex Babylonis in Terra Iudæ.

C A P. XLII.

ET accesserunt omnes principes bellatorum, & Iohanan filius Caree, & Iezonias filius Osaia, & reliquum vulgus a paruo vsque ad magnum: * Dixeruntq. ad Ieremiam prophetam: Cadat oratio nostra in conspectu tuo: & ora pro nobis ad Dominum Deum tuum, pro vniuersis reliquijs istis, quia derelicti sumus pauci de pluribus, sicut oculi tui nos intuentur. * Et annunciet nobis Dominus Deus tuus viam, per quam pergamus, & verbum, quod faciamus. * Dixit autem ad eos Ieremias propheta: Audiui: ecce ego oro ad Dominum Deum vestrum secundum verba vestra. omne verbum, quodcumque responderit mihi, indicabo vobis: nec celabo vobis quidquam. * Et illi dixerunt ad Ieremiam: Sit Dominus inter nos testis veritatis & fidei, si non iuxta omne verbum, in quo miserit te Dominus Deus tuus ad nos, sic faciemus. * Siue bonū est, siue malum, voci Domini Dei nostri, ad quem mittimus te, obediemus. vt bene sit nobis cum audierimus vocē Domini Dei nostri. * Cum autem completi essent decem dies, factum est verbum Domini ad Ieremiam. * Vocauitq. Iohanan filium Caree, & omnes principes bellatorum, qui erant cum eo, & vniuersum populum a minimo vsque ad magnum. * Et dixit ad eos: Hæc dicit Dominus Deus Israel, ad quem misistis me, vt prosternerem preces vestras in conspectu eius: * Si quiescentes manseritis in terra hac, ædificabo vos, & nō destruiam; plantabo, & non euellam: iā enim placatus sum super malo quod feci vobis. * Nolite timere a facie regis Babylonis, quem vos pauidi formidatis: nolite metuerē eum, dicit Dominus: quia vobiscum sum ego, vt saluos vos faciam, & eruam de manu eius. * Et dabo vobis misericordias, & miserebor vestri, & habitare vos faciam in terra vestra: * Si autem dixeritis vos: Non habitabimus in terra ista, nec audiemus vocem Domini Dei nostri, * dicentes: Nequaquam, sed ad Terram Ægypti pergemus: vbi non videbimus bellum, & clangorem tubæ non audiemus, & famē

non

non sustinebimus: & ibi habitabimus.
 * Propter hoc nunc audite verbum Do-
 mini reliquæ Iuda: Hæc dicit Dominus
 exercituum, Deus Israel: Si posueritis
 faciem vestram vt ingrediamini Ægy-
 ptum, & intraueritis vt ibi habitetis:
 * gladius, quem vos formidatis, ibi com-
 prehendet vos in Terra Ægypti: & fa-
 mes, pro qua estis solliciti, adhærebit vo-
 bis in Ægypto, & ibi moriemini. * Om-
 nesq. viri, qui posuerunt faciem suam
 vt ingrediantur Ægyptum, vt habitent
 ibi, morientur gladio, & fame, & peste:
 nullus de eis remanebit, nec effugiet a
 facie mali, quod ego afferam super eos.
 * Quia hæc dicit Dominus exercituum,
 Deus Israel: Sicut conflatus est furor
 meus, & indignatio mea super habita-
 tores Ierusalem: sic conflabitur indigna-
 tio mea super vos, cum ingressi fueritis
 Ægyptum, & eritis in iusiurandum, &
 in stuporem, & in maledictum, & in
 opprobrium: & nequaquam vltra vide-
 bitis locum istum. * Verbum Domini su-
 per vos reliquæ Iuda: Nolite intrare
 Ægyptum: scientes scietis quia obtesta-
 tus sum vos hodie, quia decepistis ani-
 mas vestras: Vos enim misistis me ad
 Dominum Deum nostrum dicentes: Ora
 pro nobis ad Dominum Deum nostrum,
 & iuxta omnia quæcumque dixerit tibi
 Dominus Deus noster, sic annuncia no-
 bis, & faciemus. * Et annunciaui vobis
 hodie, & non audistis vocem Domini
 Dei vestri super vniuersis, pro quibus
 misit me ad vos. * Nunc ergo scientes
 scietis quia gladio, & fame, & peste,
 moriemini in loco, ad quem voluistis
 intrare vt habitaretis ibi.

CAP. XLIII.

Factum est autem, cum compleffet
 Ieremias loquens ad populū vniuer-
 sos sermones Domini Dei eorum, pro
 quibus miserat eum Dominus Deus eo-
 rum ad illos, omnia verba hæc: * dixit
 Azarias filius Osaïæ, & Iohanan filius
 Caree, & omnes viri superbi, dicentes
 ad Ieremiam: Mendacium tu loqueris:
 non misit te Dominus Deus noster, di-
 cens: Ne ingrediamini Ægyptum vt ha-
 bitetis illic. * Sed Baruch filius Nerïæ,
 incitat te aduersum nos, vt tradat nos B

in manus Chaldæorum, vt interficiat nos,
 & traduci faciat in Babylonem. * Et nō
 audiuit Iohanan filius Caree, & omnes
 principes bellatorum, & vniuersus po-
 pulus vocem Domini vt manerent in
 Terra Iuda. * Sed tollens Iohanan filius
 Caree, & vniuersi principes bellatorum
 vniuersos reliquiarum Iuda, qui reuerſi
 fuerant de cunctis Gentibus, ad quas fue-
 rant ante dispersi, vt habitarent in Ter-
 ra Iuda: * viros, & mulieres, & paru-
 los, & filias regis, & omnem animam,
 quam reliquerat Nabuzardan princeps
 militiæ cum Godolia filio Ahicam, filij
 Saphan, & Ieremiam prophetam, & Ba-
 ruch filiū Nerïæ. * Et ingressi sunt Ter-
 ram Ægypti, quia non obedierunt vo-
 ci Domini: & venerunt vsque ad Taph-
 nis. * Et factus est sermo Domini ad Ie-
 remiam in Taphnis, dicens: * Sume lapi-
 des grandes in manu tua, & abscondes
 eos in crypta, quæ est sub muro lateri-
 cio in porta domus Pharaonis in Taph-
 nis, cernentibus viris Iudæis: * Et dices
 ad eos: Hæc dicit Dominus exercituum
 Deus Israel: Ecce ego mittam, & assu-
 mam Nabuchodonosor regem Babylo-
 nis seruum meum: & ponam thronum
 eius super lapides istos, quos abscondi,
 & statuet solium suum super eos. * Ve-
 niensq. percutiet Terram Ægypti: quos
 in mortem, in mortem: & quos in ca-
 ptiuitatem, in captiuitatem: & quos in
 gladium, in gladium. * Et succendet
 ignem in delubris deorum Ægypti, &
 comburet ea, & captiuos ducet illos: &
 amicietur Terra Ægypti, sicut amicitur
 pastor pallio suo: & egredietur inde in
 pace. * Et conteret statuas domus Solis,
 quæ sunt in Terra Ægypti: & delubra
 deorum Ægypti comburet igni.

CAP. XLIIII.

Verbum, quod factum est per Iere-
 miam ad omnes Iudæos, qui habi-
 tabant in Terra Ægypti, habitantes in
 Magdalo, & in Taphnis, & in Memphis,
 & in Terra Phatures, dicens: * Hæc di-
 cit Dominus exercituum Deus Israel:
 Vos vidistis omne malum istud, quod
 adduxi super Ierusalem, & super omnes
 vrbes Iuda: & ecce desertæ sunt hodie,
 & nō est in eis habitator: * Propter ma-
 x x a litiam,

litiam, quam fecerunt vt me ad iracundiam prouocarent, & irent vt sacrificarent, & colerent deos alienos, quos nesciebant & illi, & vos, & patres vestri. * Et misi ad vos omnes seruos meos prophetas de nocte consurgens, mittensq. & dicens: Nolite facere verbum abominationis huiuscemodi, quam odiui. * Et non audierunt, nec inclinauerunt aurem suam vt conuerterentur a malis suis, & non sacrificarent dijs alienis. * Et confusa est indignatio mea & furor meus, & succensa est in ciuitatibus Iuda, & in plateis Ierusalem: & versa sunt in solitudinem & vastitatem secundum diem hanc. * Et nunc hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel: Quare vos facietis malum grande hoc cõtra animas vestras, vt intreat ex vobis vir & mulier, paruulus & lactens de medio Iudæ, nec relinquatur vobis quidquam residuum: * Prouocantes me in operibus manuumstrarum, sacrificando dijs alienis in Terra Ægypti, inquam ingressi estis vt habitetis ibi: & dispereatis, & sitis in maledictionem, & in opprobrium cunctis gentibus terræ? * Numquid oblitus estis mala patrum vestrorum, & mala regum Iuda, & mala vxorum eius, & mala vestra, & mala vxorum vestrarum, quæ fecerunt in Terra Iuda, & in regionibus Ierusalem? * Non sunt mundari vsque ad diem hanc: & non timebunt, & non ambulauerunt in lege Domini, & in præceptis meis, quæ dedi coram vobis & coram patribus vestris. * Ideo hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel: * Ecce ego ponam faciem meam in vobis in malum: & disperdã omnem Iudam. * Et assumam reliquias Iudæ, qui posuerunt facies suas vt ingrederentur Terram Ægypti, & habitarent ibi: & consumentur omnes in Terra Ægypti: cadent in gladio & in fame: & consumentur a minimo vsque ad maximum in gladio, & in fame morientur: & erunt in iusurandum, & in miraculum, & in maledictionem, & in opprobrium. * Et visitabo super habitatores Terræ Ægypti, sicut visitauì super Ierusalem in gladio, & fame, & peste. * Et non erit qui effugiat, & sit residuus de reliquijs Iudæorum, qui vadunt vt peregrinentur in Terra Ægypti:

D & reuertantur in Terram Iuda, ad quam ipsi eleuant animas suas vt reuertantur, & habitent ibi: non reuertentur nisi qui fugerint. * Responderunt autem Ieremiæ omnes viri scientes quod sacrificarent vxores eorum dijs alienis: & vniuersæ mulieres, quarum stabat multitudo grandis, & omnis populus habitantium in Terra Ægypti in Phatures, dicentes: * Sermonem, quem locutus es ad nos in nomine Domini, non audiemus ex te: * sed facientes faciemus omne verbum, quod egredietur de ore nostro vt sacrificemus reginæ celi, & libemus ei libamina, sicut fecimus nos, & patres nostri, reges nostri, & principes nostri in vrbibus Iuda, & in plateis Ierusalem: & saturati sumus panibus, & bene nobis erat, malumq. non vidimus. * Ex eo autem tempore, quo cessauimus sacrificare reginæ celi, & libare ei libamina, indigemus omnibus, & gladio, & fame consumpti sumus. * Quod si nos sacrificamus reginæ celi, & libamus ei libamina: numquid sine viris nostris fecimus ei placentas ad colendum eam, & libandum ei libamina? * Et dixit Ieremias ad omnem populum aduersum viros, & aduersum mulieres, & aduersum vniuersam plebem, qui responderant ei verbu, dicens: * Numquid non sacrificiũ, quod sacrificastis in ciuitatibus Iuda, & in plateis Ierusalem vos & patres vestri, reges vestri, & principes vestri, & populus terræ, horum recordatus est Dominus, & ascendit super cor eius? * Et non poterat Dominus ultra portare propter malitiam studiorum vestrorum, & propter abominationes, quas fecistis, & facta est terra vestra in desolationem, & in stuporem, & in maledictum, eo quod non sit habitator, sicut est dies hæc. * Propterea quod sacrificaueritis idolis, & peccaueritis Domino: & non audieritis vocem Domini, & in lege, & in præceptis, & in testimonijs eius non ambulaueritis: idcirco euenerunt vobis mala hæc, sicut est dies hæc. * Dixit autem Ieremias ad omnem populum, & ad vniuersas mulieres: Audite verbum Domini omnis Iuda, qui estis in Terra Ægypti: * Hæc inquit Dominus exercituum Deus Israel, dicens: Vos, & vxores vestras locuti estis ore vestro, & manibus vestris

vestris implestis, dicentes: Faciamus vota nostra, quæ uolumus, ut sacrificemus reginæ cæli, & libemus ei libamina. implestis vota uestra, & opere perpetrastis ea. * Ideo audite uerbum Domini omnis Iuda, qui habitatis in Terra Ægypti: Ecce ego iuravi in nomine meo magno, ait Dominus: quia nequaquam ultra vocabitur nomen meum ex ore omnium viri Iudæi, dicētis: Viuit Dominus Deus in omni Terra Ægypti. * Ecce ego vigilabo super eos in malum, & non in bonum: & confumentur omnes viri Iuda, qui sunt in Terra Ægypti, gladio, & fame donec penitus consumantur. * Et qui fugerint gladium, reuertetur de Terra Ægypti in Terram Iuda viri pauci: & scient omnes reliquæ Iuda ingredientium Terram Ægypti, ut habitent ibi, cuius sermo cōpleatur, meus, an illorum. * Et hoc uobis signum, ait Dominus, quod uisitem ego super vos in loco isto: ut sciatis quia vere complebuntur sermones mei contra vos in malum. * Hæc dicit Dominus: Ecce ego tradam Pharaonem Ephree regē Ægypti in manu inimicorum eius, & in manu quærentium animam illius: sicut tradidi Sedeciam regem Iuda in manu Nabuchodonosor regis Babylonis inimici sui, & quærentis animam eius.

C A P. XLV.

Verbum, quod locutus est Ieremias propheta ad Baruch filium Nerix, cum scripsisset uerba hæc in libro ex ore Ieremix, anno quarto Ioakim filij Iosif regis Iuda, dicens: * Hæc dicit Dominus Deus Israel ad te Baruch: * Dixisti: Væ misero mihi, quoniam addidit Dominus dolorē dolori meo: laboravi in gemitu meo, & requiem non inueni. * Hæc dicit Dominus: Sic dices ad eum: Ecce quos ædificauī, ego destruo: & quos plantaui, ego euello, & uniuersam terram hanc. * Et tu quæris tibi grandia? noli quærere: quia ecce ego adducam malum super omnem carnem, ait Dominus: & dabo tibi animam tuam in salutem in omnibus locis, ad quæcumque perrexeris.

C A P. XLVI.

Quod factum est uerbum Domini ad Ieremiam prophetam contra Gentes * ad Ægyptum aduersum exercitum Pharaonis Nechao regis Ægypti, qui erat iuxta fluium Euphraten in Charcamis, quem percussit Nabuchodonosor rex Babylonis, in quarto anno Ioakim filij Iosif regis Iuda. * Præparate scutum, & clypeum, & procedite ad bellum. * Iungite equos, & ascendite equites: stete in galeis, polite lanceas, induite vos loriceis. * Quid igitur: uidi ipsos pauidos, & terga vertentes, fortes eorum, casos: fugerunt conciti, nec respexerunt: terror undique, ait Dominus. * Non fugiat uelox, nec saluari se putet fortis: Ad Aquilonem, iuxta flumen Euphraten uicti sunt, & ruerunt. * Quis est iste, qui quasi flumen ascendit: & ueluti flumiuorum, intumescunt gurgites eius? * Ægyptus, fluminis instar ascendit, & uelut flumina mouebuntur fluctus eius, & dicet: Ascendens operiam terram: perdam ciuitatem, & habitatores eius. * Ascendite equos, & exultate in curribus, & procedant fortes, Æthiopia, & Libyes tenentes scutum, & Lydij arripientes, & iacentes sagittas. * Dies autem ille Domini Dei exercituum dies ultionis, ut sumat uindictam de inimicis suis: deuorabit gladius, & saturabitur, & inebriabitur sanguine eorum: uictima enim Domini Dei exercituum in Terra Aquilonis iuxta flumen Euphraten. * Ascende in Galaad, & tolle resinam uirgo filia Ægypti: frustra multiplicas medicamina, sanitas non erit tibi. * Audierunt Gentes ignominiam tuam, & ululatus tuus repleuit terram: quia fortis impegit in fortem, & ambo pariter conciderunt. * Verbum quod locutus est Dominus ad Ieremiam prophetam, super eo quod uenturus est Nabuchodonosor rex Babylonis & percussurus Terram Ægypti. * Annunciate Ægypto, & auditu facite in Magdalo, & resonet in Memphis, & in Taphnis, dicite: Sta, & præpara te: quia deuorabit gladius ea, quæ per circuitum tuum sunt. * Quare cōputruit fortis tuus?

non stetit: quoniam Dominus subuertit eum. * Multiplicauit ruentes, ceciditq. 16 vir ad proximum suum: & dicent: Surge, & reuertamur ad populum nostrum, & ad terram natiuitatis nostræ, a facie gladij columbæ. * Vocate nomen Pharaonis regis Ægypti, tumultum adduxit tempus. * Viuo ego (inquit rex, Dominus exercituum nomen eius) quoniam sicut Thabor in montibus, & sicut Carmelus in mari, veniet. * Vasa transmigrationis fac tibi habitatrix filia Ægypti: quia Memphis in solitudinem erit, & deseretur, & inhabitabilis erit. * Vitula elegans atque formosa Ægyptus: stimulator ab Aquilone veniet ei. * Mercenarij quoque eius, qui versabantur in medio eius, quasi vituli faginati versi sunt, & fugerunt simul, nec stare potuerunt: quia dies interfectionis eorum venit super eos, tempus visitationis eorum. * Vox eius quasi æris sonabit: quoniam cum exercitu properabunt, & cum securibus venient ei, quasi cadentes ligna. * Succiderunt saltum eius, ait Dominus, qui supputari non potest: multiplicati sunt super locustas, & non est eis numerus. * Confusa est filia Ægypti, & tradita in manus populi Aquilonis: * Dixit Dominus exercituum Deus Israel: Ecce ego visitabo super tumultum Alexandriæ, & super Pharaonem, & super Ægyptum, & super deos eius, & super reges eius, & super Pharaonem, & super eos, qui confidunt in eo. * Et dabo eos in manus quærentium animam eorum, & in manus Nabuchodonosor regis Babylonis, & in manus seruorum eius: & post hæc habitabitur sicut diebus pristinis, ait Dominus. * Et tu ne timeas serue meus Iacob, & ne paueas Israel: quia ecce ego saluum te faciam de longinquo, & semen tuum de terra captiuitatis tuæ: & reuertetur Iacob, & requiescet, & prosperabitur: & non erit qui exterreat eum. * Et tu noli timere serue meus Iacob, ait Dominus: quia tecum ego sum, quia ego consumam cunctas gentes, ad quas eieci te: te vero non consumam, sed castigabo te in iudicio, nec quasi innocenti parcam tibi.

11 Isai. 43. 2. 1

& 44. 2. 1

CAP. XLVII.

Quod factum est verbum Domini ad Ieremiam prophetam contra Palæstinos, antequam percuteret Pharo Gazam: * Hæc dicit Dominus: Ecce aquæ ascendent ab Aquilone, & erunt quasi torrens inundans, & operient terram, & plenitudinem eius, vrbem & habitatores eius: clamabunt homines, & vlulabunt omnes habitatores terræ. * a strepitu pompæ armorum, & bellatorum eius, a comotione quadrigarum eius, & multitudine rotarum illius. Non respexerunt patres filios matribus dissolutis. * pro aduentu dici, in quo vastabuntur omnes Philistini, & dissipabitur Tyrus, & Sidon cum omnibus reliquis auxilijs suis. depopulatus est enim Dominus Palæstinos, reliquias insulæ Cappadociæ. * Venit caluitium super Gazam: conticuit Ascalon, & reliquæ vallis earum, vsquequo concideris? * O mucro Domini vsquequo nõ quiesces? Ingrederere in vaginam tuam, refrigerare, & file. * Quomodo quiescet cum Dominus præcepit ei aduersus Ascalonem, & aduersus maritimas eius regiones, ibiq. condixerit illi?

CAP. XLVIII.

Ad Moab hæc dicit Dominus exercituum Deus Israel: Væ super Nabob, quoniam vastata est, & confusa: capta est Cariathaim: confusa est fortis, & tremuit. * Non est vltra exultatio in Moab contra Hesebon: cogitauerit malum. Venite, & disperdamus eam de gente. ergo silens conticesces, sequeturque te gladius. * Vox clamoris de Oronaim: vastitas, & contritio magna. * Contrita est Moab: annunciate clamorem parulis eius. * Per ascensum enim Luith plorans ascendet in fletu: quoniam in descensu Oronaim hostes vlulatum contritionis audierunt: * Fugite, saluate animas vestras: & eritis quasi myricæ in deserto. * Pro eo enim quod habuisti fiduciam in munitionibus tuis, & in thesauris tuis, tu quoque capieris: & ibit Chamos in transmigrationem, sacerdotes eius, & principes eius simul. * Et veniet

11 Sup. 17. 2. 6

niet prædo ad omnem urbem , & urbs B
 nulla saluabitur : & peribunt valles , &
 dissipabuntur campeſtria : quoniam di-
 xit Dominus : * Date ſtorem Moab , quia
 ſtorens egredietur : & ciuitates eius de-
 ſertæ erunt , & inhabitabiles . * Maledi-
 ctus , qui facit opus Domini fraudulen-
 ter : & maledictus , qui prohibet gladiū
 ſuum a ſanguine . * Fertilis fuit Moab ab
 adoleſcētia ſua , & requieuit in foecibus
 ſuis : nec tranſuſus eſt de vaſe in vaſ , &
 in tranſmigrationem non abiit : idcirco
 permāſit guſtus eius in eo , & odor eius
 nō eſt immutatus . * Propterea ecce dies
 veniunt , dicit Dominus : & mittam ei
 ordinatores , & ſtratores laguncularum ,
 & ſternent eum , & vaſa eius exhauriēt ,
 & lagunculas eorum collident . * Et cō-
 fundetur Moab a Chamos , ſicut con-
 fuſa eſt domus Iſrael a Bethel , in qua ha-
 bebat fiduciam . * Quomodo dicitis :
 * Fortes ſumus , & viri robuſti ad præ-
 liandum ? * Vaſtata eſt Moab , & ciuita-
 tes illius ſucciderunt : & electi iuuenes
 eius deſcenderūt in occiſionem : ait rex ,
 Dominus exercitū nomen eius . * Pro-
 pe eſt interitus Moab vt veniat : & malū
 eius velociter accurret nimis . * Conſo-
 lamini eum omnes , qui eſtis in circuitu
 eius , & vniuerſi , qui ſcitis nomen eius ,
 dicite : Quomodo confracta eſt virga
 fortis , baculus glorioſus ? * Deſcende de
 gloria , & ſede in ſiti habitatio filiz Di-
 bon : quoniam vaſtator Moab aſcendet
 ad te , diſſipabit munitiones tuas . * In-
 via ſta , & proſpice habitatio Aroer : in-
 terroga fugientem : & ei , qui euafit , dic :
 Quid accidit ? * Cōfuſus eſt Moab , quo-
 niā victus eſt : vlulate , & clamate , annū-
 ciate in Arnon , quoniā vaſtata eſt Moab .
 * Et iudiciū venit ad terrā campeſtrem :
 ſuper Helon , & ſuper Iaſa , & ſuper Me-
 phaath , & ſuper Dibon , & ſuper Nabo ,
 & ſuper domū Deblathaim , * & ſuper
 Cariathaim , & ſuper Bethgamul , & ſuper D
 Bethmaon , * & ſuper Carioth , & ſuper
 Boſra : & ſuper omnes ciuitates terræ
 Moab , quæ longe , & quæ prope ſunt .
 * Abſciſſum eſt cornu Moab , & brachiū
 eius contritum eſt , ait Dominus . * Ine-
 briate eum , quoniam contra Dominum
 erectus eſt : & allidet manum Moab in
 vomitu ſuo , & erit in deriſum etiam
 ipſe : * fuit enim in deriſum tibi Iſrael :

quasi inter fures reperiffes eū : propter
 verba ergo tua , quæ aduerſum illum lo-
 cutus es , captiuus ducēris . * Relinquit
 ciuitates , & habitate in petra habitato-
 res Moab : & eſtote quaſi columba nidi-
 ficans in ſummo ore foraminis . * Audi-
 uimus ſuperbiā Moab , ſuperbus eſt val-
 de : ſublimitatem eius , & arrogantiam ,
 & ſuperbiam , & altitudinem cordis e-
 ius . * Ego ſcio , ait Dominus , iactantiā
 eius : & quod non ſit iuxta eam virtus
 eius , nec iuxta quod poterat conata ſit
 facere . * Ideo ſuper Moab eiulabo , &
 ad Moab vniuerſam clamabo , ad viros
 muri ſictilis lamentantes . * De planctu
 Iazer plorabo tibi vinea Sabama : pro-
 pagines tuæ tranſierunt mare , vſque ad
 mare Iazer peruenerunt : ſuper meſſem
 tuam , & vindemiam tuam prædo irruit .
 * Ablata eſt lætitia & exultatio de Car-
 melo , & de Terra Moab , & vinum de
 torcularibus ſuſtuli : nequaquam calca-
 tor vix ſolitum celeuma cantabit . * De
 clamore Heſebon vſque Eleale , & Iaſa ,
 dederunt vocem ſuam : a Segor vſque
 ad Oronaim vitula conſtante : aquæ
 quoque Nemrim peſſimæ erunt . * Et au-
 feram de Moab , ait Dominus , offerentē
 in excelsis , & ſacrificantem dijs eius .
 * Propterea cor meū ad Moab quaſi ti-
 bix reſonabit : & cor meū ad viros mu-
 ri ſictilis dabit ſonitum tibiarum : quia
 plus fecit quā potuit , idcirco perierūt .
 * Omne enim caput caluitium , & om-
 nis barba rafa erit : in cunctis manibus
 colligatio , & ſuper omne dorſum cili-
 cium . * Super omnia teſta Moab , & in
 plateis eius omnis planctus : quoniam
 contriui Moab ſicut vaſ inutile , ait Do-
 minus . * Quomodo victa eſt , & vlula-
 uerūt ? quomodo deiecit ceruicē Moab ,
 & confuſus eſt ? eritq; Moab in deri-
 ſum , & in exemplum omnibus in
 circuitu ſuo . * Hæc dicit Dominus : Ec-
 ce quaſi aquila volabit , & extendet alas
 ſuas ad Moab . * Capta eſt Carioth , &
 munitiones comprehenſæ ſunt : & erit
 cor fortium Moab in die illa , ſicut
 cor mulieris parturientis . * Et ceſſabit
 Moab eſſe populus : quoniam contra
 Dominum gloriatus eſt . * Pavor , &
 fouea , & laqueus ſuper te o habitator
 Moab , dicit Dominus . * Qui fugerit
 a facie pauoris , cadet in foueam : &

Iſai. 16. c. 10

Iſai. 15. a. 2
Ezec. 7. c. 10

Iſai. 34. c. 10

qui conscenderit de fovea, capietur laqueo: adducam enim super Moab annū visitationis eorum, ait Dominus. * In vmbra Hesebon steterunt de laqueo fugientes: quia ignis egressus est de Hesebon, & flamma de medio Seon, & deuorabit partem Moab, & verticem filiorum tumultus. * Vx tibi Moab, perijisti popule Chamos: quia comprehensi sunt filij tui, & filix tua in captiuitatem. * Et conuertam captiuitatem Moab in nouissimis diebus, ait Dominus. Hucusque iudicia Moab.

C A P. XLIX.

AD filios Ammon. Hæc dicit Dominus: Numquid non filij sunt Israel? aut heres non est ei? Cur igitur hereditate possedit Melchom, Gad: & populus eius in vrbibus eius habitauit? * Ideo ecce dies veniunt, dicit Dominus: & auditum faciam super Rabbath filiorum Ammon fremitum prælij, & erit in tumultu dissipata, filiarq. eius igni succenduntur, & possidebit Israel possessores suos, ait Dominus. * Vlula Hesebō, quoniam vastata est Hai. clamate filix Rabbath, accingite vos cilicijs: plangite & circuite per sepes: quoniam Melchom in transmigrationem ducetur, sacerdotes eius, & principes eius simul. * Quid gloriaris in vallibus? defluxit vallis tua filia delicata, quæ confidebas in thesauris tuis, & dicebas: Quis veniet ad me? * Ecce ego inducam super te terrorem, ait Dominus Deus exercituum, ab omnibus qui sunt in circuitu tuo: & dispergemini singuli a conspectu vestro, nec erit qui congreget fugientes. * Et post hæc reuereti faciam captiuos filiorum Ammon, ait Dominus. * Ad Idumæam. Hæc dicit Dominus exercituum: Numquid non ultra est sapientia in Theman? Perijt cōsiliū a filijs, inutilis facta est sapiētia eorum. * Fugite & terga vertite, descendite in voraginē habitatores Dedan: quoniam perditionem Esau adduxi super eum, tempus visitationis eius. * Si vindemiatores venissent super te, non reliquissent racemum: si fures in nocte, rapuissent quod sufficeret sibi. * Ego vero discooperui Esau, reuelauī abscondita eius, & celari non poterit: vastatum est semen eius, & fratres eius, & vicini eius, &

11 non erit. * Relinque pupillos tuos: ego C faciam eos viuere: & vidux tuæ in me sperabunt. * Quia hæc dicit Dominus: Ecce quibus non erat iudicium vt biberent calicem, bibentes bibent: & tu quasi innocens relinqueris? non eris innocens, 13 sed bibens bibes. * Quia per memetipsum iuravi, dicit Dominus, quodd in solitudine, & in opprobrium, & in desertum, & in maledictionem erit Bosra: & omnes ciuitates eius erunt in solitudines 14 sempiternas. * " Auditum audiui a Domino, & legatus ad Gentes missus est: Congregamini, & venite contra eam, & 15 confurgamus in prælium: * Ecce enim paruulum dedi te in Gentibus contem- 16 ptibilem inter homines. * Arrogantia tua decepit te, & superbia cordis tui: qui habitas in cauernis petrar, & apprehendere niteris altitudinem collis. " cum exaltaueris quasi aquila nidum tuum, inde detraham te, dicit Dominus. * Et erit Idumæa deserta: omnis qui transibit per eā, stupebit, & sibilabit super omnes plagas 17 eius. * " Sicut subuersa est Sodoma, & Gomorrha, & vicinar, ait Dominus: non habitabit ibi vir, & non incolet eam 19 filius hominis. * Ecce quasi leo ascendet de superbia Iordanis ad pulchritudinem robustam: quia subito currere faciam eū ad illam: & quis erit electus, quem præponam ei? quis enim similis mei? & quis sustinebit me? " & quis est iste pastor, qui 20 resistit vultui meo? * Propterea audite consilium Domini, quod iniit de Edom: & cogitationes eius, quas cogitauit de habitatoribus Theman: Si non deiecerint eos paruuli gregis, nisi dissipauerint cum 21 eis habitaculum eorum. * A voce ruinæ eorum commota est terra: clamor in Mari rubro auditus est vocis eius. * Ecce 22 quasi aquila ascendet, & auolabit: & expandet alas suas super Bosran: & erit cor fortium Idumææ in die illa, quasi cor mulieris parturientis. * Ad Damascus: Confusa est Emath, & Arphad: quia auditum pessimum audierunt, turbati sunt in mari: præ solitudine quiescere non 24 potuit. * Dissoluta est Damascus, versa est in fugam, tremor apprehendit eam: angustia & dolores tenuerunt eam quasi 25 parturientem. * Quomodo dereliquerunt ciuitatem laudabilem, vrbem lætitiar! * Ideo cadent iuuenes eius in plateis eius:

" Abd. 1. 4. 3

" Abd. 1. 2. 4

" Gen. 19. c. 20

" Job. 41. 2. 1

eius: & omnes viri praelij conticescent in die illa, ait Dominus exercituum. * Et succendam ignem in muro Damasci, & deuorabit moenia Benadad. * Ad Cedar, & ad regna Asor, quæ percussit Nabuchodonosor rex Babylonis. Hæc dicit Dominus: Surgite, & ascendite ad Cedar, & vassate filios Orientis. * Tabernacula eorum, & greges eorum capient: pelles eorum, & omnia vasa eorum, & camelos eorum tollent sibi: & vocabunt super eos formidinem in circuitu. * Fugite, abite vehementer, in voraginibus sedere, qui habitatis Asor, ait Dominus: iniit enim contra vos Nabuchodonosor rex Babylonis consilium, & cogitauit aduersum vos cogitationes. * Confurgite, & ascendite ad gentem quietam, & habitantem confidenter, ait Dominus, non ostia, nec vestes eis: soli habitant. * Et erunt cameli eorum in direptionem, & multitudo iumentorum in prædam: & dispergam eos in omnem ventum, qui sunt attonsi in comam: & ex omni confinio eorum adducam interitum super eos, ait Dominus. * Et erit Asor in habitaculum draconum, deserta vsque in æternum: non manebit ibi vir, nec incollet eam filius hominis. * Quod factum est verbum Domini ad Ieremiam prophetam aduersus Ælam in principio regni Sedecie regis Iuda, dicens: * Hæc dicit Dominus exercituum: Ecce ego confringam arcum Ælam, & summam fortitudinem eorum. * Et inducam super Ælam quattuor ventos a quattuor plagis celi: & ventilabo eos in omnes ventos istos: & non erit gens, ad quam non perueniant profugi Ælam. * Et pauere faciam Ælam coram inimicis suis, & in conspectu querentium animam eorum: & adducam super eos malum, iram furoris mei, dicit Dominus: & mittam post eos gladium donec consumam eos. * Et ponam solium meum in Ælam, & perdam inde reges & principes, ait Dominus. * In nouissimis autem diebus reuerti faciam captiuos Ælam, dicit Dominus.

C A P. I.

Verbum, quod locutus est Dominus de Babylone, & de terra Chaldaeorum in manu Ieremie prophete. * Au-

nunciate in Gentibus, & auditum facite: leuate signum, prædicate, & nolite celare: dicite: Capta est Babylonia, confusus est Bel, victus est Merodach, confusa sunt sculptilia eius, superata sunt idola eorum. * Quoniam ascendit contra eam gens ab Aquilone, quæ ponet terram eius in solitudinem: & non erit qui habitet in ea ab homine vsque ad pecus: & moti sunt, & abierunt. * In diebus illis, & in tempore illo, ait Dominus: venient filij Israel, ipsi & filij Iuda simul: ambulantes & stantes properabunt, & Dominum Deum suum quærent. * In Sion interrogabunt viam, huc facies eorum. * Venient, & apponentur ad Dominum foedere sempiterno, quod nulla obliuione delebitur. * Grex perditus factus est populus meus: pastores eorum seduxerunt eos, feceruntque vagari in montibus: de monte in collem transferunt, obliti sunt cubilis sui. * Omnes, qui inuenerunt, comederunt eos: & hostes eorum dixerunt: Non peccauimus: pro eo quod peccauerunt Domino decori iusticie, & expectationi patrum eorum Domino. * Recedite de medio Babylonis, & de terra Chaldaeorum egredimini: & esto te quasi hædi ante gregem. * Quoniam ecce ego suscito, & adducam in Babylonem congregationem Gentium magnarum de terra Aquilonis: & præparabuntur aduersus eam, & inde capietur: sagitta eius quasi viri fortis intersectoris, non reuertetur vacua. * Et erit Chaldaea in prædam: omnes vastantes eam replebuntur, ait Dominus. * Quoniam exuletis, & magna loquimini, diripientes hereditatem meam: quoniam effusi estis sicut vituli super herbam, & mugistis sicut tauri. * Confusa est mater vestra nimis, & adæquata pulueri, quæ genuit vos: ecce nouissima erit in Gentibus, deserta, inuia, & arens. * Ab ira Domini non habitabitur, sed redigetur tota in solitudinem: omnis, qui transibit per Babylonem, stupabit, & sibilabit super vniuersis plagis eius. * Præparamini contra Babylonem per circuitum omnes qui tenditis arcum; debellate eam, non parcatis iaculis: quia Domino peccauit. * Clamate aduersus eam, vbique dedit manum, eeciderunt

derunt fundamenta eius , destructi sunt
muri eius , quoniam ultio Domini est :
ultionem accipite de ea , sicut fecit , faci-
te ei . * Disperдите satorem de Babylone , 16
& tenentem falcem in tempore messis :
a facie gladij columbx vnusquisque ad
populum suum conuertetur , & singuli
ad terram suam fugient . * Grex disper- 17
sus Israel , leones eiecerunt eum : primus
comedit eum rex Assur : iste nouissimus
exossauit eum Nabuchodonosor rex Ba-
bylonis . * Propterea hæc dicit Dominus 18
exercituum Deus Israel : Ecce ego visita- D
bo regem Babylonis , & terram eius , si-
cut visitaui regem Assur : * & reducam 19
Israel ad habitaculum suum : & pascetur
Carmeli , & Basan , & in monte Ephraim ,
& Galaad saturabitur anima eius . * In 20
diebus illis , & in tempore illo , ait Do-
minus : quæretur iniquitas Israel , & non
erit : & peccatum Iuda , & non inuenietur :
quoniam propitijs ero eis , quos reli-
quero . * Super terram dominantium , 21
ascende , & super habitatores eius visi-
ta , disipa , & interfice quæ post eos sunt ,
ait Dominus : & fac iuxta omnia quæ
præcepi tibi . * Vox belli in terra , & con- 22
tritio magna . * Quomodo confractus 23
est , & contritus malleus vniuersæ terræ ?
quomodo versa est in desertum Babylon
in Gentibus ? * Illaqueauit te , & capta 24
es Babylon , & nesciebas : inuenta es &
apprehensa : quoniam Dominum pro-
uocasti . * Aperuit Dominus thesaurum 25
suum , & protulit vasa iræ suæ : quoniam
opus est Domino Deo exercituum in
terra Chaldæorum . * Venite ad eam ab 26
extremis finibus , aperite vt exeant qui
E conculcent eam : tollite de via lapides ,
& redigite in acervos , & interficite
eam : nec sit quidquam reliquum . * Dis- 27
sipate vniuersos fortes eius , descendant
in occisionem : vñ eis , quia venit dies
eorum , tempus visitationis eorum . * Vox 28
fugientium , & eorum , qui euaserunt de
terra Babylonis , vt annuncient in Sion
ultionem Domini Dei nostri , ultionem
templi eius . * Annunciate in Babylone 29
nem plurimis omnibus , qui tendunt arcum :
consistite aduersus eum per gy-
rum , & nullus euadat : reddite ei secun-
dum opus suum : iuxta omnia quæ fe-
cit , facite illi : quia contra Dominum
erecta est , aduersum sanctum Israel .

30 * Idcirco cadent iuvenes eius in plateis
eius : & omnes viri bellatores eius con-
31 ticescent in die illa , ait Dominus . * Ec-
ce ego ad te superbe , dicit Dominus
Deus exercituum : quia venit dies tuus ,
32 tempus visitationis tuæ . * Et cadet su-
perbus , & corruet , & non erit qui su-
scitet eum : & succendam ignem in vr-
bibus eius , & deuorabit omnia in circui-
33 tu eius . * Hæc dicit Dominus exerci-
F tuum : Calumniam sustinent filij Israel ,
& filij Iuda simul : omnes , qui cepe-
runt eos , tenent , nolunt dimittere eos .
34 * Redemptor eorum fortis , Dominus
exercituum nomen eius , iudicio defendet
causam eorum , vt exterreat ter-
ram , & commoueat habitatores Baby-
35 lonis . * Gladius ad Chaldæos , ait Do-
minus , & ad habitatores Babylonis , &
36 ad principes , & ad sapientes eius . * Gla-
dius ad diuinos eius , qui stulti erunt :
gladius ad fortes illius , qui timebunt .
37 * Gladius ad equos eius , & ad currus
eius , & ad omne vulgus , quod est in
medio eius : & erunt quasi mulieres :
gladius ad thesauros eius , qui diripien-
38 tur . * Siccitas super aquas eius erit , &
arescent : quia terra sculpsilium est , &
39 in portentis gloriantur . * propterea
habitabunt dracones cum faunis fici-
rijs : & habitabunt in ea struthiones :
& non inhabitabitur ultra vsque in sem-
piternum , nec extruetur vsque ad ge-
40 nationem , & generationem . * Si- ^{Gen. 19. c. 24}
cut subuertit Dominus Sodomam &
Gomorrhæ , & vicinas eius , ait Do-
minus : non habitabit ibi vir , & non
41 inolet eam filius hominis . * Ecce
G populus venit ab Aquilone , & gens
magna , & reges multi consurgent a fi-
42 nibus terræ . * Arcum & scutum appre-
hendent : crudeles sunt & misericordes :
vox eorum quasi mare sonabit , & su-
per equos ascendent : sicut vir paratus
ad prælium contra te filia Babylon .
43 * Audiuit rex Babylonis famam eorum ,
& dissolutæ sunt manus eius : angustia
apprehendit eum , dolor quasi parturien-
44 tem . * Ecce quasi leo ascendet de su-
perbia Iordanis ad pulchritudinem ro-
bustam : quia subito currere faciam eum
ad illam : & quis erit electus , quem
præponam ei ? quis est enim similis mei ?
& quis sustinebit me ? * & quis est iste
pallor ,

pastor, qui resistat vultui meo? * Pro-
pterea audite consilium Domini, quod
mente concepit aduersum Babylonem:
& cogitationes eius, quas cogitauit su-
per terram Chaldaeorum: Nisi detraxe-
rint eos paruuli gregum, nisi dissipatum
fuerit cum ipsis habitaculum eorum.
* A voce captiuitatis Babylonis commo-
ta est terra, & clamor inter Gentes au-
ditus est.

C A P. L I.

HEc dicit Dominus: Ecce ego susci-
tabo super Babylonem & super ha-
bitatores eius, qui cor suum leuauerunt
contra me, quasi ventum pestilentem.
* Et mittam in Babylonem ventilatores,
& ventilabunt eam & demolientur ter-
ram eius: quoniam venerunt super eam
vndique in die afflictionis eius. * Non
tendat qui tendit arcum suum, & non
ascendat loricatus, nolite parcere iuue-
nibus eius, interficite omnem militiam
eius. * Et cadent interfecti in terra Chal-
daeorum, & vulnerati in regionibus eius.
* Quoniam non fuit viduatus Israel &
Iuda a Deo suo Domino exercitu: ter-
ra autem eorum repleta est delicto a san-
cto Israel. * Fugite de medio Babylo-
nis, & saluet vnusquisque animam suam: no-
lite tacere super iniquitatem eius: quo-
niam tempus ultionis est a Domino, vi-
cissitudinem ipse retribuet ei. * Calix
aureus Babylon in manu Domini, ine-
brians omnem terram: de vino eius bi-
berunt Gentes, & ideo commotæ sunt.
* Subito cecidit Babylon, & cōtrita est:
vlulate super eam, tollite resinam ad do-
lorem eius, si forte sanetur. * Curaui-
mus Babylonem, & non est sanata: dere-
linquamus eam, & eamus vnusquisque
in terram suam: quoniam peruenit vs-
que ad cælos iudicium eius, & eleuatum
est vsque ad nubes. * Protulit Dominus
iustitias nostras: venite, & narremus in
Sion opus Domini Dei nostri. * Acuite
sagittas, implete pharetras: suscitauit Do-
minus spiritum regum Medorum: & con-
tra Babylonem mens eius est vt perdat
eam, quoniam ultio Domini est, ultio
templi sui. * Super muros Babylonis le-
uate signum, augeat custodiam: leuate
custodes, præparate insidias: quia cogi-

tauit Dominus, & fecit quæcumque lo-
cutus est contra habitatores Babylonis.
* Quæ habitas super aquas multas, locu-
ples in thesauris: venit finis tuus peda-
lis præcisionis tuæ. * Iurauit Dominus
exercituum per animam suam: Quo-
niam replebo te hominibus quasi bru-
cho, & super te celeuma cantabitur.
* Qui fecit terram in fortitudine sua,
præparauit orbem in sapientia sua, &
prudentia sua extendit cælos. * Dante
eo vocem, multiplicauerunt aquæ in cælo:
qui leuat nubes ab extremo terræ, ful-
gura in pluuiam fecit: & produxit ven-
tum de thesauris suis. * Stultus factus
est omnis homo a scientia: confusus est
omnis confator in sculpsili. quia men-
dax est confatio eorum, nec est spiritus
in eis. * Vana sunt opera, & risu digna,
in tempore visitationis suæ peribunt.
* Non sicut hæc pars Jacob: quia qui fe-
cit omnia ipse est, & Israel sceptrum he-
reditatis eius: Dominus exercituum no-
men eius. * Collidis tu mihi vasa belli,
& ego collidam in te Gentes, & disper-
dam in te regna: & collidam in te
equum, & equitem eius: & collidam in
te currum, & ascensorem eius: & col-
lidam in te virum & mulierem: & col-
lidam in te senem & puerum: & col-
lidam in te iuuenem & virginem: & col-
lidam in te pastorem & gregem eius: &
collidam in te agricolam & iugales eius:
& collidam in te duces & magistratus.
* Et reddam Babylo-
ni, & cunctis ha-
bitatoribus Chalda-
e omne malum suum,
quod fecerunt in Sion,
in oculis vestris,
ait Dominus. * Ecce ego ad te mōs pe-
stifer, ait Dominus, qui corrumpis vni-
uersam terram: & extendam manum
meam super te, & euoluam te de petris,
& dabo te in montem cōbustionis. * Et
non tollent de te lapidem in angulum,
& lapidem in fundamenta, sed perditus
in æternum eris, ait Dominus. * Leuate
signū in terra: clangite buccina in Gen-
tibus, sanctificate super eam Gentes: an-
nunciate contra illam regibus Ararat,
Menni, & Ascenez: numerate cōtra eam
Taphsar, adducite equum quasi bruchum
aculeatū. * Sanctificate contra eam Gen-
tes, reges Mediz, duces eius, & vniuersos
magistratus eius, cunctamq. terram po-
testatis eius. * Et commouebitur terra,
& con-

Isa. 21. c. 9
Apo. 14. b. 8

& conturbabitur: quia euigilabit contra D
 Babylonem cogitatio Domini vt ponat
 Terram Babylonis desertam & inhabita-
 bilem. * Cessauerunt fortes Babylo- 10
 nis a praelio, habitauerunt in praefidijs:
 deuoratum est robur eorum, & facti
 sunt quasi mulieres: incensa sunt taber-
 nacula eius, contriti sunt vestes eius.
 * Currens obuiam currenti venit: & 11
 nuncius obuius nuncianti: vt annunciet
 regi Babylonis quia capta est ciuitas eius
 a summo vsque ad summum: * & vada 12
 praecupata sunt, & paludes incensa
 sunt igni, & viri bellatores conturbati
 sunt. * Quia haec dicit Dominus exer- 13
 cituum, Deus Israel: Filia Babylonis qua-
 si area, tempus triturae eius: adhuc mo-
 dicum, & veniet tempus messonis eius.
 * Comedit me, deuorauit me Nabucho- 14
 donosor rex Babylonis: reddidit me
 quasi vas inane, absorbu it me quasi dra-
 co, repleuit ventrem suum teneritudine
 mea, & eiecit me. * Iniquitas aduersum 15
 me, & caro mea super Babylonem, di-
 cit habitatio Sion: & sanguis meus su-
 per habitatores Chaldaee, dicit Ierusa-
 lem. * Propterea haec dicit Dominus: 16
 Ecce ego iudicabo causam tuam, & vi-
 ciscar vltionem tuam, & desertum fa-
 ciam mare eius, & siccabo venam eius.
 * Et erit Babylon in tumulos, habitatio 17
 draconum, stupor, & sibilus, eo quod
 non sit habitator. * Simul vt leones ru- 18
 gient, excutient comas veluti catuli leo-
 num. * In calore eorum ponam potus 19
 eorum, & inebriabo eos, vt sopiantur,
 & dormiant somnum sempiternum, &
 non consurgant, dicit Dominus. * De- 20
 ducam eos quasi agnos ad victimam, & E
 quasi arietes cum hoedis. * Quomodo 21
 capta est Sefach, & comprehensa est in-
 clyta vniuersae terrae: quomodo facta est
 in stuporem Babylon inter Gentes?
 * Ascendit super Babylonem mare, mul- 22
 titudine fluctuum eius operata est. * Fa- 23
 ctae sunt ciuitates eius in stuporem, ter-
 ra inhabitabilis & deserta, terra in qua
 nullus habitat, nec transeat per eam fi-
 lius hominis. * Et visitabo super Bel in 24
 Babylone, & eiciam quod absorbuerat
 de ore eius, & non confluent ad eum
 vltra Gentes, siquidem & murus Baby-
 lonis corruet. * Egredimini de medio 25
 eius populus meus: vt saluet vnusquis-

que animam suam ab ira furoris Domi-
 ni. * Et ne forte mollescat cor vestrum,
 & timeatis auditum, qui auditur in
 terra: & veniet in anno auditio, & post
 hunc annum auditio: & iniquitas in ter-
 ra, & dominator super dominatorem.
 47 * Propterea ecce dies veniunt, & visita-
 bo super sculptilia Babylonis: & omnis
 terra eius confundetur, & vniuersi inter-
 48 secti eius cadent in medio eius. * Et lau-
 dabunt super Babylonem caeli & terra,
 & omnia quae in eis sunt: quia ab Aquilone
 venient ei praedones, ait Dominus.
 49 * Et quomodo fecit Babylon vt caderent
 occisi in Israel: sic de Babylone cadent
 50 occisi in vniuersa terra. * Qui fugistis
 F gladium, venite, nolite stare: recorda-
 mini procul Domini, & Ierusalem ascen-
 51 dat super cor vestrum. * Confusum sum,
 quoniam audiuius opprobrium: ope-
 ruit ignominia facies nostras: quia vene-
 runt alieni super sanctificationem do-
 52 mus Domini. * Propterea ecce dies veni-
 unt, ait Dominus: & visitabo super
 sculptilia eius, & in omni terra eius mu-
 53 giet vulneratus. * Si ascenderit Babylon
 in caelum, & firmauerit in excello robur
 suum: a me venient vastatores eius, ait
 54 Dominus. * Vox clamoris de Babylone,
 & contritio magna de Terra Chaldaeo-
 55 rum: quoniam vastauit Dominus Baby-
 lonem, & perdidit ex ea vocem magnam:
 & sonabunt fluctus eorum quasi aquae
 56 multae: dedit sonitum vox eorum. * Quia
 venit super eam, id est super Babylonem
 praedo, & apprehensi sunt fortes eius, &
 emarcuit arcus eorum, quia fortis vltor
 57 Dominus reddens retribuet. * Et inebria-
 bo principes eius, & sapientes eius, &
 duces eius, & magistratus eius, & fortes
 eius: & dormient somnum sempiter-
 num, & non expergiscuntur, ait rex,
 58 Dominus exercituum nomen eius. * Haec
 G dicit Dominus exercituum: Murus Ba-
 bylonis ille latissimus suffossione suffo-
 dietur, & portae eius excelsae igni com-
 burentur, & labores populorum ad ni-
 hilum, & gentium in ignem erunt, &
 59 disperibunt. * Verbum, quod praecepit
 Ieremias propheta, Saraiz filio Neriz fi-
 lij Maasiz cum pergeret cum Sedecia
 rege in Babylonem, in anno quarto regi-
 ni eius: Saraiz autem erat princeps
 60 prophetarum. * Et scripsit Ieremias om-
 ne ma-

ne malum, quod venturum erat super Babylonem in libro vno: omnia verba hæc, quæ scripta sunt contra Babylonem. * Et dixit Ieremias ad Saraïam: Cum veneris in Babylonem, & videris, & legeris omnia verba hæc, * dices: Domine tu locutus es contra locum istum vt disperderes eum: ne sit qui in eo habitet ab homine vsque ad pecus, & vt sit perpetua solitudo. * Cumq; compleueris legere librum istum, ligabis ad eum lapidem, & proicies illum in medium Euphraten: * & dices: Sic submergetur Babylon, & non consurget a facie afflictionis, quam ego adduco super eam, & dissoluetur. Hucusque verba Ieremiæ.

CAP. LII.

4. Reg. 24. d.
11.
2. Par. 36. b. 11

Filius viginti & vnus anni erat Sedecias cum regnare cœpisset: & vndecim annis regnavit in Ierusalem, & nomen matris eius Amital, filia Ieremiæ de Lobna. * Et fecit malum in oculis Domini, iuxta omnia quæ fecerat Ioakim. * Quoniam furor Domini erat in Ierusalem & in Iuda vsquequo proiiceret eos a facie sua: & recessit Sedecias a rege Babylonis. * Factum est autem in anno nono regni eius, in mense decimo, decima mensis: Venit Nabuchodonosor rex Babylonis, ipse & omnis exercitus eius aduersus Ierusalem, & obsederunt eam, & ædificauerunt contra eam munitiones in circuitu. * Et fuit ciuitas obsessa vsque ad vndecimum annum regis Sedeciæ. * Mense autem quarto, nona mensis obtinuit fames ciuitatē: & non erant alimenta populo terræ. * Et dirupta est ciuitas, & omnes viri bellatores eius fugerunt, exieruntq; de ciuitate nocte per viam portæ, quæ est inter duos muros, & ducit ad hortum regis (Chaldaeis obsidentibus urbem in gyro) & abierunt per viam, quæ ducit in eremum. * Persecutus est autem Chaldeorum exercitus regem: & apprehenderunt Sedeciam in deserto, quod est iuxta Iericho: & omnis comitatus eius diffugit ab eo. * Cumq; comprehendisset regem, adduxerunt eum ad regem Babylonis in Reblatha, quæ est in terra Emath: & locutus est ad eum iudicia. * Et iugulauit rex Babylonis filios Sede-

ciæ in oculis eius: sed & omnes principes Iuda occidit in Reblatha. * Et oculos Sedeciæ eruit, & vinxit eum compedibus, & adduxit eum rex Babylonis in Babylonem, & posuit eum in domo carceris vsque ad diem mortis eius. * In mense autem quinto, decima mēsis, ipse est annus nonusdecimus Nabuchodonosor regis Babylonis: venit Nabuzardan princeps militiæ, qui stabat coram rege Babylonis in Ierusalem. * Et incendit domum Domini, & domum regis, & omnes domos Ierusalem, & omnem domum magnam igni combussit. * Et totum murum Ierusalem per circuitum destruxit, cunctus exercitus Chaldeorum, qui erat cum magistro militiæ. * De pauperibus autem populi, & de reliquo vulgo, quod remanserat in ciuitate, & de perfugis, qui transfugerant ad regem Babylonis, & ceteros de multitudine, transtulit Nabuzardan princeps militiæ. * De pauperibus vero terræ reliquit Nabuzardan princeps militiæ vitatores, & agricolas. * Columnas quoque æreas, quæ erant in domo Domini, & bases, & mare æneū, quod erat in domo Domini, cōfregērunt Chaldei, & tulerūt omne corū in Babylonem. * Et lebetes, & creagrās, & psalteria, & phialas, & mortariola, & omnia vasa ærea, quæ in ministerio fuerant, tulerunt: & hydrias, & thymiamateria, & vrceos, & pelues, & candelabra, & mortaria, & cyathos: quotquot aurea, aurea: & quotquot argentea, argentea tulit magister militiæ: * & columnas duas, & mare vnum, & vitulos duodecim æreos, qui erant sub basibus, quas fecerat rex Salomon in domo Domini: non erat pondus æris omnium horum vasorum. * De columnis autem, decem & octo cubiti altitudinis erant in columna vna, & funiculus duodecim cubitorum circuibat eam: porro grossitudo eius quattuor digitorum, & intrinsecus caua erat. * Et capitella super vtramque ærea: altitudo capitelli vnus quinque cubitorum: & retiacula, & malogranata super coronam in circuitu, omnia ærea. Similiter columnæ secundæ, & malogranata. * Et fuerunt malogranata nonaginta sex dependentia: & omnia malogranata centum, retiaculis circumdabantur.

Et tulit

* Et tulit magister militiæ Saraiâ sacerdotem primum, & Sophoniam sacerdotem secundû: & tres custodes vestibuli. * Et de ciuitate tulit eunuchum vnû, qui erat præpositus super viros bellatores: & septem viros de his, qui videbant faciem regis, qui inuenti sunt in ciuitate: & scribam principem militum, qui probabat tyrones: & sexaginta viros de populo terræ, qui inuēti sunt in medio ciuitatis. F
* Tulit autem eos Nabuzardan magister militiæ, & duxit eos ad regem Babylonis in Reblatha. * Et percussit eos rex Babylonis, & interfecit eos in Reblatha in terra Emath: & translatus est Iuda de terra sua. * Ille est populus, quē transtulit Nabuchodonosor: In anno septimo Iudæos tria millia & viginti tres: * In anno octauodecimo Nabuchodonosor de Ierusalē animas octingentas triginta duas:

10 * In anno vigesimotertio Nabuchodonosor, transtulit Nabuzardan magister militiæ animas Iudæorum septingentas quadraginta quinque. omnes ergo animæ, quatuor millia sexcentæ. * Et factum est in G
trigesimoseptimo anno transmigrationis Ioachin regis Iudæ, duodecimo mēse, vigesima quinta mensis, eleuauit Euilmerodach rex Babylonis ipso anno regni sui, caput Ioachin regis Iudæ, & eduxit eum de domo carceris. * Et locutus est cum eo bona, & posuit thronum eius super thronos regum, qui erant post se in Babylone. * Et mutauit vestimenta carceris eius, & comedeat panem coram eo semper cunctis diebus vitæ suæ: 14 * & cibaria eius, cibaria perpetua dabantur ei a rege Babylonis statuta per singulos dies, vsque ad diem mortis suæ cunctis diebus vitæ eius.

T H R E N I,

idest

LAMENTATIONES

IEREMIÆ PROPHETÆ.

Et factū est, postquam in captiuitatem redactus est Israel, & Ierusalē deserta est, sedit Ieremias propheta flens, & planxit lamentatione hac in Ierusalem, & amaro animo suspirans, & eiulans dixit:

CAPVT PRIMVM.

A L E P H.

VOMODO sedet sola ciuitas plena populo: facta est quasi vidua domina Gentium: princeps prouinciarum facta est sub tributo.

B E T H.

* Plorans plorauit in nocte, & lacry-

mx eius in maxillis eius: non est qui cōsoletur eam ex omnibus charis eius: omnes amici eius spreuerunt eam, & facti sunt ei inimici.

G H I M E L.

* Migravit Iudas propter afflictionē, & multitudinē seruitutis: habitauit inter gentes, nec inuenit requiē: omnes persecutores eius apprehenderunt eam inter angustias.

D A L E T H.

* Vix Sion lugent eo quod non sint qui veniant ad sollempnitatem: omnes portæ eius destructæ: sacerdotes eius gementes: virgines eius squalidæ, & ipsa oppressa amaritudine.

H E.

H E.

* Facti sunt hostes eius in capite, inimici eius locupletati sunt: quia Dominus locutus est super eam propter multitudinem iniquitatum eius: paruuli eius ducti sunt in captiuitatem ante faciem tribulantis.

V A V.

* Et egressus est a filia Sion omnis decus eius: facti sunt principes eius velut arietes non inuenientes pascua: & abierunt absque fortitudine ante faciem subsequentis.

Z A I N.

* Recordata est Ierusalem dierum afflictionis suæ, & prauaricationis omnium desiderabilium suorum, quæ habuerat a diebus antiquis, cum caderet populus eius in manu hostili, & non esset auxiliator: viderunt eam hostes, & deriserunt sabbata eius.

H E T H.

* Peccatum peccauit Ierusalem, propterea instabilis facta est: omnes, qui glorificabant eam, spreuerunt illam, quia viderunt ignominiam eius: ipsa autem gemens conuersa est retrorsum.

T E T H.

* Sordes eius in pedibus eius, nec recordata est finis sui: deposita est vehementer, non habens consolatorem: vide Domine afflictionem meam, quoniam erectus est inimicus.

I O D.

* Manum suam misit hostis ad omnia desiderabilia eius: quia vidit Gentes ingressas sanctuarium suum, de quibus præceperas ne intrarent in ecclesiam tuam.

C A P H.

* Omnis populus eius gemens, & querens panem: dederunt pretiosa quæque pro cibo ad refocillandam animam. vide Domine & considera, quoniam facta sum vilis.

L A M E D.

* O vos omnes, qui transitis per viam, attendite, & videte si est dolor sicut dolor meus: quoniam vindemiauit me ut locutus est Dominus in die iræ furoris sui.

M E M.

* De excelso misit ignem in ossibus meis, & erudiuit me: expandit rete pedibus meis, conuertit me retrorsum: posuit me desolatam, tota die mœrore confectam.

N V N.

14 * Vigilauit iugum iniquitatum mearum: in manu eius conuolutæ sunt, & imposuit collo meo: infirmata est virtus mea: dedit me Dominus in manu, de qua non potero surgere.

S A M E C H.

15 * Abstulit omnes magnificos meos Dominus de medio mei: vocauit aduersum me tempus, ut contereret electos meos: torcular calcavit Dominus virgini filie Iudæ.

A I N.

16 * Idcirco ego plorās, & oculus meus deducens aquas: quia longe factus est a me consolator, conuertens animam meam: facti sunt filii mei perditum, quoniam inualuit inimicus. || Ier. 14. c. 17

P H E.

17 * Expandit Sion manus suas, non est qui consoletur eam: mandauit Dominus aduersum Iacob in circuitu eius hostes eius: facta est Ierusalem quasi polluta menstruis inter eos.

S A D E.

18 * Iustus est Dominus, quia os eius ad iracundiam prouocauit. audite obsecro vniuersi populi, & videte, dolorem meum: virgines meæ, & iuuenes mei abierunt in captiuitatem.

C O P H.

19 * Vocauit amicos meos, & ipsi deceperunt me: sacerdotes mei, & senes mei in urbe consumpti sunt: quia quaesierunt cibum sibi ut refocillarent animam suam.

R E S.

20 * Vide Domine quoniam tribulor, conturbatus est venter meus: subuersum est cor meum in memetipsa, quoniam amaritudine plena sum. foris interficit gladius, & domi mors similis est.

S I N.

21 * Audierunt quia ingemisco ego, & non est qui consoletur me: omnes inimici mei audierunt malum meum, latrati sunt, quoniam tu fecisti: adduxisti diem consolationis, & sicut similes mei.

T H A V.

22 * Ingrediatur omne malum eorum coram te: & vindemia eos sicut vindemiauisti me propter omnes iniquitates meas: multi enim gemitus mei, & cor meum mœrens.

CAP. II.

ALEPH.

Quomodo obtexit caligine in furore suo Dominus filiam Sion: proiecit de cælo in terram inclytam Israel, & non est recordatus scabelli pedum suorum in die furoris sui.

BETH.

* Præcipitauit Dominus, nec pepercit, omnia speciosa Iacob: destruxit in furore suo munitiones virginis Iuda, & deiecit in terram: polluit regnum, & principes eius.

GHIMEL.

* Confregit in ira furoris sui omne cornu Israel: auertit retrorsum dexteram suâ a facie inimici: & succendit in Iacob quasi ignem flammæ deuorantis in gyro:

DALETH.

* Tetendit arcum suum quasi inimicus, firmavit dexteram suam quasi hostis: & occidit omne, quod pulchrum erat visu in tabernaculo filiarum Sion, effudit quasi ignem indignationem suam.

HE.

* Factus est Dominus velut inimicus: præcipitauit Israel, præcipitauit omnia moenia eius: dissipauit munitiones eius, & repleuit in filia Iuda humiliatum & humiliatam.

VAV.

* Et dissipauit quasi hortum tentorium suum, demolitus est tabernaculum suum: obliuioni tradidit Dominus in Sion festiuitatem, & sabbatum: & in opprobrium, & in indignationem furoris sui regem, & sacerdotem.

ZAIN.

* Repulit Dominus altare suum, maledixit sanctificationi suæ: tradidit in manu inimici muros turrium eius: vocem dederunt in domo Domini, sicut in die sollempni.

HETH.

* Cogitauit Dominus dissipare murum filiarum Sion: tetendit funiculum suum, & non auertit manum suam a perditione: luxitq. antemurale, & murus pariter dissipatus est.

TETH.

* Defixæ sunt in terra portæ eius: perdidit, & contriuit vestes eius: reges eius & principes eius in Gentibus: non est

lex, & prophetæ eius non inuenerunt visionem a Domino.

IOD.

10 * Sederunt in terra, conticuerunt senes filiarum Sion: consperferunt cinere capita sua, accincti sunt cilicijs, abiecerunt in terram capita sua virgines Ierusalem.

CAPH.

11 * Defecerunt præ lacrymis oculi mei, conturbata sunt viscera mea: effusum est in terra iecur meum super contritionem filiarum populi mei, cum deficeret paruulus, & lactens in plateis oppidi.

LAMED.

12 * Matribus suis dixerunt: Vbi est triticum & vinum? cum deficerent quasi vulnerati in plateis ciuitatis: cum exhalarét animas suas in sinu matrum suarum.

MEM.

13 * Cui comparabo te? vel cui assimilabo te filia Ierusalem? cui exequabo te, & consolabor te virgo filia Sion? magna est enim velut mare contritio tua: quis medebitur tui?

NVN.

14 * Prophetæ tui viderunt tibi falsa, & stulta, nec aperiebant iniquitatem tuam, vt te ad poenitentiam prouocarent: viderunt autem tibi assumptiones falsas, & eiectiones.

SAMECH.

15 * Plauserunt super te manibus omnes transeuntes per viam: sibilauerunt, & mouerunt caput suum super filiam Ierusalem: Hæcine est vrbs, dicentes, perfecti decoris, gaudium vniuersæ terræ?

PHE.

16 * Aperuerunt super te os suum omnes inimici tui: sibilauerunt, & fremuerunt dentes, & dixerunt: Deuorabimus: en ista est dies, quam expectabamus: inuenimus, vidimus.

AIN.

17 * Fecit Dominus quæ cogitauit, compleuit sermonem suum, quem præceperat a diebus antiquis: destruxit, & non pepercit, & lætificauit super te inimici, & exaltauit cornu hostium tuorum.

SADE.

18 * Clamauit cor eorum ad Dominum super muros filiarum Sion: Deduc quasi torrentem lacrymas per diem, & noctem: non des requiem tibi neque taceat pupilla oculi tui.

COPH.

Leu. 26. b. 16
Deut. 28. b. 15
Ier. 14. c. 17

Sup. 1. f. 16

C O P H.

* Confurge, lauda in nocte in principio vigiliarum: effunde sicut aquam cor tuum ante conspectum Domini: leua ad eum manus tuas pro anima paruulorum tuorum, qui defecerunt in fame in capite omnium compitorum.

R E S.

* Vide Domine, & considera quem vindemiaueris ita: ergone comedent mulieres fructum suum, paruulos ad mensuram palmæ? si occiditur in sanctuario Domini sacerdos, & propheta?

S I N.

* Iacuerunt in terra foris puer, & senex: virgines meæ, & iuuenes mei ceciderunt in gladio: interfecisti in die furoris tui: percussisti, nec misertus es.

T H A V.

* Vocasti quasi ad diē sollemnem, qui terrent me de circuitu, & non fuit in die furoris Domini qui effugeret, & relinqueretur: quos educaui, & enutriui, inimicus meus consumpsit eos.

C A P. III.

A L E P H.

E Go vir videns paupertatem meam in virga indignationis eius.

A L E P H.

* Me minauit, & adduxit in tenebras, & non in lucem.

A L E P H.

* Tantū in me vertit, & conuertit manum suam tota die.

B E T H.

* Vetus tam fecit pellem meam, & carnem meam, contriuit ossa mea.

H E T H.

* Edificauit in gyro meo, & circumdedit me felle, & labore.

B E T H.

* In tenebrosis collocauit me, quasi mortuos sempiternos.

G H I M E L.

* Circumædificauit aduersum me, & non egrediar: aggrauauit compedem meum.

G H I M E L.

* Sed & cum clamauero, & rogauero, exclusit orationem meam.

G H I M E L.

* Conclusit vias meas lapidibus quadris, semitas meas subuertit.

D A L E T H.

* Vrsus infidians factus est mihi: leo in absconditis.

D A L E T H.

* Semitas meas subuertit, & confregit me: posuit me desolatam.

D A L E T H.

* Tetendit arcum suum, & posuit me quasi signum ad sagittam.

H E.

* Misit in renibus meis filias pharetræ suæ.

H E.

* Factus sum in derisum omni populo meo, canticum eorum tota die.

H E.

* Repleuit me amaritudinibus, inebriauit me absinthio.

V A V.

* Et fregit ad numerum dentes meos, cibauit me cinere.

V A V.

* Et repulsa est a pace anima mea, oblitus sum bonorum.

V A V.

* Et dixi: Periit finis meus, & spes mea a Domino.

C Z A I N.

* Recordare paupertatis, & transgressionis meæ, absinthij, & fellis.

Z A I N.

* Memoria memor ero, & tabescet in me anima mea.

Z A I N.

* Hæc recolens in corde meo, ideo sperabo.

H E T H.

* Misericordiæ Domini quia non sumus consumpti: quia non defecerunt miserationes eius.

H E T H.

* Noui diluculo, multa est fides tua.

H E T H.

* Pars mea Dominus, dixit anima mea: propterea expectabo eum.

T E T H.

* Bonus est Dominus sperantibus in eum, animæ quærenti illum.

T E T H.

* Bonum est prætolari cum silentio salutare Dei.

T E T H.

* Bonum est viro, cum portauerit iugum ab adolescentia sua.

I O D.

* Sedebit solitarius, & tacebit: quia

Yy leuauit

leuauit super se .

I O D .

* Ponet in puluere os suum , si forte 29
sit spes .

I O D .

* Dabit percutienti se maxillam , satu- 30
rabitur opprobrijs .

C A P H .

* Quia non repellet in sempiternum 31
Dominus .

C A P H .

* Quia si abiecit , & miserebitur secundū 31
multitudinem misericordiarum suarum .

C A P H .

* Non enim humiliauit ex corde suo , 33
& abiecit filios hominum ,

L A M E D .

* Vt cōtereret sub pedibus suis omnes 34
vinctos terræ ,

L A M E D .

* Vt declinaret iudicium viri in con- 35
spectu vultus Altissimi .

L A M E D .

* Vt peruerteret hominem in iudicio 36
suo , Dominus ignorauit . E

M E M .

Amos 3. b. 6 * Quis est iste , qui dixit vt fieret , 37
Domino non iubente ?

M E M .

* Ex ore Altissimi nō egredientur nec 38
mala nec bona ?

M E M .

* Quid murmurauit homo viuens , vir 39
pro peccatis suis ?

N V N .

* Scrutemur vias nostras , & quæramus , 40
& reuertamur ad Dominum .

N V N .

* Leuemus corda nostra cum manibus 41
ad Dominum in cælos .

N V N .

* Nos inique egimus , & ad iracundiam 42
prouocauimus : idcirco tu inexorabilis es .

S A M E C H .

* Operuisti in furore , & percussisti 43
nos : occidisti , nec pepercisti .

S A M E C H .

* Opposuisti nubem tibi , ne transeat 44
oratio .

S A M E C H .

* Eradicationem , & abiectionem po- 45
fuiisti me in medio populorum . F

P H E .

* Aperuerunt super nos os suum om- 46

nes inimici .

P H E .

47 * Formido , & laqueus facta est nobis
vaticinatio , & contritio .

P H E .

48 * Diuisiones aquarum deduxit oculus
meus , in contritione filix populi mei .

A I N .

49 * Oculus meus afflictus est , nec tacuit ,
eo quod non esset requies ,

A I N .

50 * Donec respiceret & videret Domi-
nus de cælis .

A I N .

51 * Oculus meus deprædatus est animā
meam in cunctis filiabus vrbs meæ .

S A D E .

52 * Venatione ceperunt me quasi auem
inimici mei gratis .

S A D E .

53 * Lapsa est in lacum vita meæ , & po-
suerunt lapidem super me .

S A D E .

54 * Inundauerunt aquæ super caput
meum : dixi : Perij .

C O P H .

55 * Inuocaui nomen tuum Domine de
lacu nouissimo .

C O P H .

56 * Vocem meam audisti : ne auertas au-
G rem tuam a singultu meo , & clamoribus .

C O P H .

57 * Appropinquasti in die , quando inuo-
caui te : dixisti : Ne timeas .

R E S .

58 * Iudicasti Domine causam animæ
meæ , redemptor vitæ meæ .

R E S .

59 * Vidisti Domine iniquitatem illorum
aduersum me : iudica iudicium meum .

R E S .

60 * Vidisti omnem furorem , vniuersas
cogitationes eorum aduersum me .

S I N .

61 * Audisti opprobrium eorū Domine ,
omnes cogitationes eorū aduersum me :

S I N .

62 * Labia insurgentium mihi ; & medi-
tationes eorum aduersum me tota die .

S I N .

63 * Sessionem eorum , & resurrectionem
eorum vide , ego sum psalmus eorum .

T H A V .

64 * Reddes eis vicem Domine iuxta
opera

opera manuum suarum.

T H A V.

*Dabis eis scutum cordis laborē tuū. 65

T H A V.

*Persequeris in furore, & conteres eos sub cælis Domine.

C A P. IIIII.

A L E P H.

Quomodo obscuratum est aurum, & mutatus est color optimus, dispersi sunt lapides sanctuarij in capite omnium platearum?

B E T H.

*Filij Sion inclyti, & amicti auro primo: quomodo reputati sunt in vasa testea, opus manuum figuli?

G H I M E L.

*Sed & lamia nudauerunt mammam, lactauerunt catulos suos: filia populi mei crudelis, quasi struthio in deserto.

D A L E T H.

*Adhæsit lingua lactentis ad palatum eius in siti: paruuli petierunt panem, & non erat qui frangeret eis.

H E.

*Qui vesecebantur voluptuose, interierunt in vijs: qui nutriebantur in croceis, amplexati sunt stercora.

V A V.

IGen. 19. c. 24

*Et maior effecta est iniquitas filiarum populi mei peccato Sodomorum, quæ subuersa est in momento, & non ceperunt in ea manus.

Z A I N.

*Candidiores Nazaræi eius niue, nitidiores lacte, rubicundiores ebore antiquo, sapphiro pulchriores.

H E T H.

*Denigrata est super carbones facies eorum, & non sunt cogniti in plateis: adhæsit cunctis eorum ossibus: aruit, & facta est quasi factum lignum.

T E T H.

*Melius fuit occisis gladio, quam interfectis fame: quoniam isti extabuerunt consumpti a sterilitate terræ.

I O D.

*Manus mulierum misericordiarum coxerunt filios suos: facti sunt cibus eorum in contritione filiarum populi mei.

C A P H.

*Compleuit Dominus furorem suum,

effudit iram indignationis suæ: & succendit ignem in Sion, & deuorauit fundamenta eius.

L A M E D.

12 *Non crediderunt reges terræ, & vniuersi habitatores orbis, quoniam ingrederetur hostis & inimicus per portas Ierusalem:

M E M.

13 *Propter peccata prophetarum eius, & iniquitates sacerdotum eius, qui effuderunt in medio eius sanguinem iustorum.

N V N.

14 *Errauerunt cæci in plateis, polluti sunt in sanguine: cumque non possent, tenuerunt lacinias suas.

S A M E C H.

15 *Recedite polluti, clamauerunt eis: recedite, abite, nolite tangere: iurgati quippe sunt, & commoti dixerunt inter Gentes: Non addet ultra vt habitet in eis.

P H E.

16 *Facies Domini diuisit eos, non addet vt respiciat eos: facies sacerdotum non erubuerunt, neque senum miseri sunt.

A I N.

17 *Cum adhuc subsisteremus, defecerunt oculi nostri ad auxilium nostrum vanum, cum respiceremus attentius ad gentem, quæ saluare non poterat.

S A D E.

18 *Lubricauerunt vestigia nostra in itinere platearum nostrarum, appropinquauit finis noster: completi sunt dies nostri, quia venit finis noster.

C O P H.

19 *Velocius fuerunt persecutores nostri aquilis cæli: super montes persecuti sunt nos, in deserto insidiati sunt nobis.

R E S.

20 *Spiritus oris nostri Christus Dominus captus est in peccatis nostris: cui diximus in vmbra tua viuemus in Gētibus.

S I N.

21 *Gaude, & lætare filia Edom, quæ habitas in Terra Hus: ad te quoque perueniet calix, inebriaberis, atque nudaberis.

T H A V.

22 *Completa est iniquitas tua filia Sion, non addet ultra vt transmigret te: visitauit iniquitatem tuā filia Edom, disceperuit peccata tua.

Y y 2 O R A.

O R A T I O IEREMIAE PROPHETAE.

CAPVT QVINTVM.

RECORDARE Domine quid acciderit nobis: intueri, & respice opprobrium nostrum. * Hereditas nostra versa est ad alienos: domus nostrae ad extraneos. * Pupilli facti sumus absque patre, matres nostrae quasi viduae. * Aquam nostram pecunia bibimus: ligna nostra pretio comparauimus. * Ceruicibus nostris minabamur, lassissimis non dabatur requies. * Aegypto dedimus manum, & Assyrijs vt saturaremur pane. * Patres nostri peccauerunt, & non sunt: & nos iniquitates eorum portauimus. * Serui dominati sunt nostri: non fuit qui redimeret de manu eorum. * In animabus nostris afferebamus panem nobis, a facie gladij in deserto. * Pellis nostra, quasi clibanus exusta est a facie tempestatis famis. * Mulieres in Sion humi-

liauerunt, & virgines in ciuitatibus Iuda. * Principes manu suspensi sunt: facies senum non erubuerunt. * Adolescentibus impudice abusi sunt: & pueri in ligno corruerunt. * Senes defecerunt de portis: iuuenes de choro psallentium. * Defecit gaudium cordis nostri: versus est in luctum chorus noster. * Cecidit corona capitis nostri: vt nobis, quia peccauimus. * Propterea moestum factum est cor nostrum, ideo contenebrati sunt oculi nostri. * Propter montem Sion quia disperijt, vulpes ambulauerunt in eo. * Tu autem Domine in aeternum permanebis, solium tuum in generationem & generationem. * Quare in perpetuum obliuisceris nostri? dereliques nos in longitudine dierum? * Conuerte nos Domine ad te, & conuertemur: innoua dies nostros, sicut a principio. * Sed proijciens repulisti nos, iratus es contra nos vehementer.

PROPHETIA BARVCH.

CAPVT PRIMVM.

Haec verba libri, quae scripsit Baruch filius Neriae, filij Maasae, filij Sedeciae, filij Sedei, filij Helciae in Babylonia, in anno quinto, in primo die mensis, in tempore quo ce-

perunt Chaldaei Ierusalem, & succenderunt eam igni. * Et legit Baruch verba libri huius ad aures Iechoniz filij Ioakim regis Iuda, & ad aures vniuersi populi venientis ad librum, & ad aures potentium filiorum regum, & ad aures presbyterorum, & ad

& ad aures populi, a minimo usque ad maximum eorum omnium habitantium in Babylonia, ad flumen Sodi. * Qui audientes plorabant, & ieiunabant, & orabant in conspectu Domini. * Et collegerunt pecuniam secundum quod potuit vniuscuiusque manus, & miserunt in Ierusalem ad Ioakim filium Helciz filij Salom sacerdotem, & ad Sacerdotes, & ad omnem populum, qui inuenti sunt cum eo in Ierusalem: cum acciperet vasa templi Domini, quæ ablata fuerant de templo, reuocare in Terram Iuda decima die mensis Sivan, vasa argentea, quæ fecit Sedecias filius Iosiaz rex Iuda, * posteaquàm cepisset Nabuchodonosor rex Babylonis Iechoniam, & principes, & cunctos potentes, & populum terræ ab Ierusalem, & duxit eos victos in Babylonem. * Et dixerunt: Ecce misimus ad vos pecunias, de quibus emite holocaustamenta, & thus, & facite manna, & offerre pro peccato ad aram Domini Dei nostri: & orate pro vita Nabuchodonosor regis Babylonis, & pro vita Balthasar filij eius vt sint dies eorum sicut dies cæli super terram: * & vt det Dominus virtutem nobis, & illuminet oculos nostros vt viuamus sub vmbra Nabuchodonosor regis Babylonis, & sub vmbra Balthasar filij eius, & seruiamus eis multis diebus, & inueniamus gratiam in conspectu eorum. * Et pro nobis ipsi orate ad Dominum Deum nostrum: quia peccauimus Domino Deo nostro, & non est auersus furor eius a nobis usque in hunc diem. * Et legite librum istum, quem misimus ad vos recitari in templo Domini, in die sollempni, & in die opportuno: * & dicetis: Domino Deo nostro iustitia, nobis autem confusio faciei nostræ: sicut est dies hæc omni Iuda, & habitantibus in Ierusalem, * Regibus nostris, & principibus nostris, & sacerdotibus nostris, & prophetis nostris, & patribus nostris. * Peccauimus ante Dominum Deum nostrum, & non credidimus, diffidentes in eum: * & non fuimus subiectibiles illi, & non audiuius vocem Domini Dei nostri vt ambularem in mandatis eius, quæ dedit nobis. * A die, qua eduxit patres nostros de Terra Ægypti usque ad diem

hanc, eramus incredibiles ad Dominum Deum nostrum: & dissipati recessimus, ne audiremus vocem ipsius. * Et adhauserunt nobis multa mala, & maledictiones, quæ constituit Dominus Moyse seruo suo: qui eduxit patres nostros de Terra Ægypti, dare nobis terram fluentem lac & mel, sicut hodierna die. * Et non audiuius vocem Domini Dei nostri secundum omnia verba prophetarum, quos misit ad nos: * & abiuius vnusquisque in sensum cordis nostri maligni, operari dijs alienis, facientes mala ante oculos Domini Dei nostri.

C A P. II.

Propter quod statuit Dominus Deus noster verbum suum, quod locutus est ad nos, & ad iudices nostros, qui iudicauerunt Israel, & ad reges nostros, & ad principes nostros, & ad omnem Israel, & Iuda: * vt adduceret Dominus super nos mala magna, quæ non sunt facta sub cælo, quemadmodum facta sunt in Ierusalem, * secundum quæ scripta sunt in lege Moyse, * vt manducaret homo carnes filij sui, & carnes filiarum suarum. * Et dedit eos sub manu regum omnium, qui sunt in circuitu nostro in improprium, & in desolationem in omnibus populis, in quibus nos disperxit Dominus. * Et facti sumus subter, & non supra: quia peccauimus Domino Deo nostro, non obaudiendo voci ipsius. * Domino Deo nostro iustitia: nobis autem, & patribus nostris confusio faciei, sicut est dies hæc. * Quia locutus est Dominus super nos omnia mala hæc, quæ venerunt super nos: * & non sumus deprecati faciem Domini Dei nostri, vt reuerteremur vnusquisque nostrum a vijs nostris pessimis. * Et vigilauit Dominus in malis, & adduxit ea super nos: quia iustus est Dominus in omnibus operibus suis, quæ mandauit nobis: * & non audiuius vocem ipsius vt iremus in præceptis Domini, quæ dedit ante faciem nostram. * Et nunc Domine Deus Israel, qui eduxisti populum tuum de Terra Ægypti in manu valida, & in signis, & in prodigijs, & in virtute tua magna, & in

Y y 3 brachio

Inf. 2. b. 6

Dan. 9. a. 5

Deu. 28. b. 13

Deu. 28. f. 33

Sup. 1. e. 15

Dan. 9. d. 13

brachio excelso, & fecisti tibi nomen si-
cut est dies iste: * peccauimus, impie- 12
egimus, inique gessimus Domine Deus
noster, in omnibus iustitijs tuis. * Auer- 13
tatur ira tua a nobis: quia derelicti su-
mus pauci inter gentes, vbi dispersisti
nos. * Exaudi Domine preces nostras, 14
& orationes nostras, & educ nos propter
te: & da nobis inuenire gratiam ante fa-
ciem eorum, qui nos abduxerunt: * Ut 15
sciat omnis terra quia tu es Dominus
Deus noster, & quia nomen tuum inuo-
catum est super Israel, & super genus ip-
sius. * Respice Domine de domo sancta 16
tua in nos, & inclina aurem tuam, & exau-
di nos. * Aperis oculos tuos, & vide: 17
quia non mortui, qui sunt in inferno, D
quorum spiritus acceptus est a visceri-
bus suis, dabunt honorem, & iustificatio-
nem Domino: * sed anima, quæ tristis est 18
super magnitudine mali, & incedit cur-
ua, & infirma, & oculi deficientes, & ani-
ma esuriens dat tibi gloriam & iustitiam
Domino. * Quia non secundum iustitias 19
patrum nostrorum nos fundimus preces,
& petimus misericordiam ante conspe-
ctum tuum Domine Deus noster: * sed 20
quia misisti iram tuam, & furorem tuum
super nos, sicut locutus es in manu pue-
rorum tuorum prophetarum, dicis: * Sic 21
dicit Dominus: Inclinate humerum ve-
strum, & ceruicem vestram, & opera fa-
cite regi Babylonis: & sedebitis in terra,
quam dedi patribus vestris. * Quod si nō 22
audieritis vocem Domini Dei vestri ope-
rari regi Babyloniz: defectionem vestram
faciam de ciuitatibus Iuda, & a foris Ie-
rusalem, * & auferam a vobis vocem iu- 23
cunditatis, & vocem gaudij, & vocem
sponsi, & vocem sponsæ, & erit omnis
terra sine vestigio ab inhabitantibus eā.
* & non audierunt vocem tuam, vt ope- 24
rarentur regi Babylonis: & statuisti ver-
ba tua, quæ locutus es in manibus puero-
rum tuorum prophetarum, vt transfer-
rentur ossa regum nostrorum, & ossa pa-
trum nostrorum de loco suo: * & ecce pro- 25
iecta sunt in calore solis, & in gelu no-
ctis: & mortui sunt in doloribus pessimi-
s, in fame & in gladio, & in emis-
sione. * Et posuisti templum, in quo 26
inuocatum est nomen tuum in ipso, si-
cut hæc dies, propter iniquitatem do-
mus Israel, & domus Iuda. * Et fecisti 27

in nobis Domine Deus noster secundum
omnem bonitatem tuam, & secundum
omnem miserationem tuam illam ma-
gnam: * sicut locutus es in manu pueri
tui Moyse in die, qua præcepisti eis scri-
bere legem tuam coram filiis Israel, * di-
cens: * Si non audieritis vocem meam, 28
multitudo hæc magna conuertetur in
minimam inter Gentes, quod ego eos
dispergam: * quia scio quod me non au-
dient populus. populus est enim dura,
ceruice: & conuertetur ad cor suum in
terra captiuitatis suæ: * & scient quia
ego sum Dominus Deus eorum, & dabo
eis cor, & intelligent: aures, & audient.
* Et laudabunt me in terra captiuitatis
suæ, & memores erunt nominis mei. * Et
auertent se a dorso suo duro, & a mali-
gnitatibus suis: quia reminiscuntur viam
patrum suorum qui peccauerunt in me.
* Et reuocabo illos in terram, quam iu-
raui patribus eorum Abraham, Isaac, &
Iacob, & dominabuntur eis: & multi-
plicabo eos, & non minorabuntur. * Et
statuam illis testamentum alterum sem-
piternum, vt sim illis in Deum, & ipsi
erunt mihi in populum: & non moue-
bo amplius populum meum, filios Israel
a terra, quam dedi illis.

C A P. I I I.

ET nunc Domine omnipotens, Deus
Israel, anima in angustijs, & spiritus
anxius clamat ad te: * audi Domine, &
miserere, quia Deus es misericors, & mi-
serere nostri: quia peccauimus ante te.
* Quia tu sedes in sempiternum, &
nos peribimus in xuum. * Domine
omnipotens, Deus Israel, audi nunc
orationem mortuorum Israel, & filio-
rum ipsorum, qui peccauerunt ante
te, & non audierunt vocem Domini
Dei sui, & agglutinata sunt nobis ma-
la. * Noli meminisse iniquitatum pa-
trum nostrorum, sed memento manus
tuas, & nominis tui in tempore isto:
* quia tu es Dominus Deus noster, &
laudabimus te Domine: * quia propter
hoc dedisti timorem tuum in cordibus
nostris, & vt inuocemus nomen tuum,
& laudemus te in captiuitate nostra,
quia conuertimur ab iniquitate patrum
nostrorum, qui peccauerunt ante te.

Et

Deu. 26. d. 15

Ira. 61. d. 15

Ira. 64. c. 9

PL. 113. d. 17

Leu. 26. b. 14
Deu. 28. b. 15

cc. 60

* Et ecce nos in captiuitate nostra sumus
 hodie , qua nos dispersisti in imprope-
 rium , & in maledictum , & in peccatum ,
 secundum omnes iniquitates patrum no-
 strorum , qui recesserunt a te Domine
 Deus noster . * Audi Israel mandata
 vitæ : auribus percipe , vt scias pruden-
 tiam . * Quid est Israel quodd in terra
 inimicorum es ? * inueterasti in terra
 aliena , coinquinatus es cum mortuis :
 deputatus es cum descendentibus in in-
 fernum . * Dereliquisti fontem sapien-
 tiæ . * nam si in via Dei ambulasses , ha-
 bitasses vtique in pace sempiterna . * Di-
 sce vbi sit prudentia , vbi sit virtus , vbi
 sit intellectus : vt scias simul vbi sit lon-
 giturnitas vitæ & victus , vbi sit lumen
 oculorum , & pax . * Quis inuenit lo-
 cum eius ? & quis intrauit in thesauros
 eius ? * Vbi sunt principes Gentium , &
 qui dominantur super bestias , quæ sunt
 super terram ? * qui in auiibus cali lu-
 dunt , * qui argentum thesaurizant , &
 aurum , in quo confidunt homines , &
 non est finis acquisitionis eorum : * qui
 argentum fabricant & solliciti sunt , nec
 est inuentio operum illorum ? * exter-
 minati sunt , & ad inferos descenderunt ,
 & alij loco eorum surrexerunt . * Iuue-
 nes viderunt lumen , & habitauerunt
 super terram : viam autem disciplinæ
 ignorauerunt , * neque intellexerunt se-
 mitas eius , neque filij eorum suscepe-
 runt eam , a facie ipsorum longe facta
 est : * non est audita in Terra Chanaan ,
 neque visa est in Theman . * Filij quo-
 que Agar , qui exquirunt prudentiam ,
 quæ de terra est , negotiatores Merrhæ ,
 & Theman , & fabulatores , & exquisi-
 tores prudentiæ & intelligentiæ : viam
 autem sapientiæ nescierunt , neque com-
 memorati sunt semitas eius . * O Israel
 quàm magna est domus Dei , & ingens
 locus possessionis eius ! * Magnus est ,
 & non habet finem : excelsus & immen-
 sus . * Ibi fuerunt gigantes nominati il-
 li , qui ab initio fuerunt , statura magna ,
 scientes bellum . * Non hos elegit Do-
 minus , neque viam disciplinæ inuene-
 runt : propterea perierunt . * Et quo-
 niam non habuerunt sapientiam , interie-
 runt propter suam insipientiam . * Quis
 ascendit in cælum , & accepit eam , &
 eduxit eam de nubibus ? * Quis trans-

fretauit mare , & inuenit illam ? & at-
 tulit illam super aurum electum ? * Non
 est qui possit scire vias eius , neque qui
 exquirat semitas eius : * sed qui scit vni-
 uersa , nouit eam , & adinuenit eam pru-
 dentia sua : qui præparauit terram in
 æterno tempore , & repleuit eam pecu-
 nibus , & quadrupedibus : * qui emittit
 lumen , & vadit : & vocauit illud , &
 obedit illi in tremore . * Stellæ autem
 dederunt lumen in custodijs suis , & læ-
 tatæ sunt : * vocatæ sunt , & dixerunt :
 Adsumus : & luxerunt ei cum iucundi-
 tate , qui fecit illas . * Hic est Deus no-
 ster , & non æstimabitur alius aduersus
 eum . * Hic adinuenit omnem viam di-
 sciplinæ , & tradidit illam Iacob puero
 suo , & Israel dilecto suo . * Post hæc
 in terris visus est , & cum hominibus
 conuersatus est .

C A P . I I I I .

Hic liber mandatorum Dei , & lex ,
 quæ est in æternum : omnes , qui
 tenent eam , peruenient ad vitam : qui
 autem dereliquerunt eam , in mortem .
 * Conuertere Iacob , & apprehende
 eam , ambula per viam ad splendorem
 eius contra lumen eius . * Ne tradas al-
 teri gloriam tuam , & dignitatem tuam
 genti alienæ . * Beati sumus Israel : quia
 quæ Deo placent , manifesta sunt nobis .
 * Animæquior esto populus Dei , me-
 morabilis Israel : * venundati estis Genti-
 bus non in perditionem : sed propter quod
 in ira ad iracundiam prouocastis Deum ,
 traditi estis aduersarijs . * Exacerbastis
 enim eum , qui fecit vos , Deum æter-
 num , immolantes dæmonijs , & non
 Deo . * Obliti enim estis Deum , qui
 nutriuit vos , & contristastis nutricem
 vestram Ierusalem . * Vidit enim iracun-
 diam a Deo venientem vobis , & dixit :
 Audite confines Sion , adduxit enim
 mihi Deus lucum magnum . * Vidi
 enim captiuitatem populi mei , filiorum
 meorum , & filiarum , quam superduxit il-
 lis æternus . * Nutriui enim illos cum iu-
 cunditate : dimisi autem illos cum fletu
 & luctu . * Nemo gaudeat super me vi-
 duam , & desolatam : a multis derelicta
 sum propter peccata filiorum meorum ,
 quia declinauerunt a lege Dei . * Iustitias

Y y 4 autem

autem ipsius nescierunt, nec ambulaue-
runt per vias mandatorum Dei, neque
per semitas veritatis eius cum iustitia
ingressi sunt. * Veniant confines Sion, 14
& memorentur captiuitatem filiorum,
& filiarum mearum, quam superduxit
illis æternus. * Adduxit enim super il- 15
los gentem de longinquo, gentem im-
probam, & alterius linguæ: * qui non 16
sunt reueriti senem, neque puerorū mi-
seri sunt, & abduxerūt dilectos viduæ,
& a filiis vnicā desolauerunt. * Ego au- 17
tem quid possum adiuuare vos? * Qui 18
enim adduxit super vos mala, ipse vos
eripiet de manibus inimicorum vestro-
rum. * Ambulate filij, ambulate: ego 19
enim derelicta sum sola. * Exui me sto- 20
la pacis, indui autem me sacco obsecra- D
tionis, & clamabo ad Altissimū in die-
bus meis. * Animæquiores estote filij, 21
clamate ad Dominum, & eripiet vos
de manu principum inimicorum. * Ego 22
enim speravi in æternum salutem vest-
stram: & venit mihi gaudium a sancto
super misericordia, quæ veniet vobis ab
æterno saluari nostro. * Emisi enim, 23
vos cum luctu & ploratu: reducet autē
vos mihi Dominus cū gaudio & iucun-
ditate in sempiternum. * Sicut enim vi- 24
derunt vicinæ Sion captiuitatem vestrā E
a Deo, sic videbunt & in celeritate sal-
utem vestram a Deo, quæ superueniet
vobis cum honore magno, & splendo-
re æterno. * Filij patienter sustinete irā, 25
quæ superuenit vobis: persecutus est
enim te inimicus tuus, sed cito videbis
perditionem ipsius: & super ceruices ip-
sius ascendes. * Delicati mei ambulaue- 26
runt vias asperas: ducti sunt enim vt
grex direptus ab inimicis. * Animæquio- 27
res estote filij, & proclamate ad Domi-
num: erit enim memoria vestra ab eo,
qui duxit vos. * Sicut enim fuit sensus 28
vester vt erraretis a Deo: decies tantum
iterum conuertentes requiretis eum.
* Qui enim induxit vobis mala, ipse 29
rursum adducet vobis sempiternam iu- F
cunditatem cum salute vestra. * Anima- 30
quior esto Ierusalem, exhortatur enim
te, qui te nominauit. * Nocentes peri- 31
bunt, qui te vexauerunt: & qui gratu-
lari sunt in tua ruina, punientur. * ci- 32
uitates, quibus seruierunt filij tui, puniē-
tur: & quæ accepit filios tuos. * Sicut 33

enim gauiſa eſt in tua ruina, & lætata,
eſt in caſu tuo, ſic contriſtabitur in ſua
14 deſolatione. * Et amputabitur exultatio
multitudinis eius, & gaudimoniu eius
15 erit in luctum. * Ignis enim ſuperueniet
G ei ab æterno in longiturnis diebus, &
habitaritur a dæmonijs in multitudine
16 temporis. * Circumſpice Ieruſalem ad
Orientem, & vide iucunditatem a Deo
17 tibi venientem. * Ecce enim veniunt fi-
lij tui, quos dimiſiſti diſperſos, veniunt
collecti ab Oriente vſque ad Occiden-
tem, in verbo ſancti gaudentes in ho-
norem Dei.

C A P. V.

1 E Xue te Ierusalem ſtola luctus, &
A vexationis tuæ: & indue te decore,
& honore eius, quæ a Deo tibi eſt ſem-
2 piternæ gloriæ. * Circumdabit te Deus
diploide iuſtiæ, & imponet mitram,
3 capiti honoris æterni. * Deus enim oſtē-
det ſplendorem ſuum in te omni, qui
4 ſub cælo eſt. * Nominabitur enim tibi
nomen tuum a Deo in ſempiternum. :
B Pax iuſtiæ, & honor pietatis. * Exur-
5 ge Ierusalem, & ſta in excelſo: * & cir- 11 Sup. 4. g. 16
cumſpice ad Orientem, & vide colle-
ctos filios tuos ab Oriente ſole vſque,
ad Occidentem, in verbo ſancti gaudē-
6 tes Dei memoria. * Exierunt enim abs
C te pedibus ducti ab inimicis: adducet
autem illos Dominus ad te portatos in
7 honore ſicut filios regni. * Conſtituite-
nim Deus humiliare omnem montem
excelfum, & rupes perennes, & conual-
les replere in æqualitatem terræ: vt am-
bulet Iſrael diligenter in honorem Dei.
8 * Obumbrauerunt autem & ſilvæ, &
D omne lignum ſauitatis Iſrael ex man-
9 dato Dei. * Adducet enim Deus Iſrael
cum iucunditate in lumine maiestatis
ſuæ, cum miſericordia, & iuſtitia, quæ
eſt ex ipſo.

C A P. V I.

A E Xemplar epiſtolæ, quam miſit Iere-
mias ad abducēdos captiuos in Ba-
byloniam a rege Babyſoniorum, vt an-
nunciaret illis ſecundum quod præce-
1 ptū eſt illi a Deo. * 11 PROPTER pec- 11 Ier. 23. b. 9
cata, quæ peccaſtis ante Deum, abduce-
mini in Babyſoniā captiui a Nabucho-
donosor

Isai. 44. b. 10

donosor rege Babyloniorum. * Ingressi
itaque in Babylonē, eritis ibi annis plu-
rimis, & temporibus longis vsque ad
generationes septem: post hoc autem
educam vos inde cum pace. * Nunc
autem videbitis in Babylonia deos au-
reos, & argenteos, & lapideos, & li-
gneos in humeris portari, ostentantes
metum Gentibus. * Videte ergo ne &
vos similes efficiamini factis alienis, &
metuatis, & metus vos capiat in ipsis.
* Visa itaque turba de retro, & ab ante,
adorantes, dicite in cordibus vestris:
Te oportet adorari Domine. * Angelus
enim meus vobiscum est: ipse autē ex-
quiram animas vestras. * Nam lingua
iporum polita a fabro, ipsa etiam inau-
rata, & inargentata falsa sunt, & non
possunt loqui. * Et sicut virgini amanti
ornamenta: ita accepto auro fabricati
sunt. * Coronas certe aureas habent su-
per capita sua dii illorum: vnde subtra-
hunt sacerdotes ab eis aurum, & argen-
tum, & erogant illud in semetipsos.
* Dant autem & ex ipso prostitutis, &
meretrices ornant: & iterum cum rece-
perint illud a meretricibus, ornant deos
suos. * Hi autem non liberantur ab æru-
gine, & tinea. * Opertis autem illis ve-
ste purpurea, extergunt faciem iporum
propter puluerem domus, qui est pluri-
mus inter eos. * Sceptrum autem habet
vt homo, sicut iudex regionis, qui in se
peccantem non interficit. * Habet etiā
in manu gladium, & securim, se autem
de bello, & a latronibus non liberat.
Vnde vobis notum sit quia nō sunt dii.
* Non ergo timueritis eos. Sicut enim
vas hominis confractū inutile efficitur,
tales sunt & dii illorum: * Constitutis
illis in domo, oculi eorum pleni sunt
pulvere a pedibus introeuntium. * Et si
cut alicui, qui regem offendit, circum-
septæ sunt ianux: aut sicut ad sepulchrū
adductum mortuum, ita tutantur sacer-
dotes ostia clausuris, & seris, ne a latro-
nibus expolientur. * Lucernas accendūt
illis, & quidem multas, ex quibus nul-
lam videre possunt: sunt autem sicut tra-
bes in domo. * Corda vero eorum di-
cunt elingere serpentes, qui de terra
sunt, dum comedunt eos, & vestimentū
iporum, & non sentiunt. * Nigræ sunt
facies eorum a fumo, qui in domo fit.

21 * Supra corpus eorū, & supra caput eo-
rum volāt noctuæ, & hirundines, & aues
22 etiam similiter & catæ. * Vnde sciatis
C quia non sunt dii. Ne ergo timueritis
23 eos. * Aurum etiam, quod habent, ad
speciē est. Nisi aliquis extenderit ærugi-
nem, non fulgebunt: neque enim dum
24 conflarentur, sentiebāt. * Ex omni pre-
tio empta sunt, in quibus spiritus non
25 inest ipsis. * Sine pedibus in humeris
portantur, ostentantes ignobiliter suā
hominibus. Confundantur etiā qui co-
26 lunt ea. * Propterea si ceciderint in ter-
ram, a semetipsis non consurgunt: neque
si quis cum statuerit rectū, per semetip-
sum stabit, sed sicut mortuis munera eo-
27 rum illis apponentur. * Hostias illorum
vendunt Sacerdotes iporum, & abutun-
tur: similiter & mulieres eorum decer-
pentes, neque infirmo, neque mendican-
28 ti aliquid impertiunt, de sacrificijs eo-
rum sciet, & menstruatæ contingunt.
Scientes itaque ex his quia non sunt dii,
29 ne timeatis eos. * Vnde enim vocantur
dij? Quia mulieres apponunt dijs argē-
30 teis, & aureis, & ligneis: & in domibus
eorum sacerdotes sedent, habentes tu-
nicas scissas, & capita, & barbam rasam,
31 quorum capita nuda sunt. * Rugiūt au-
tem clamantes contra deos suos, sicut in
32 cœna mortui. * Vestimenta eorum aufe-
D runt sacerdotes, & vestiunt vxores suas,
33 & filios suos. * Neque siquid mali pa-
tiūtur ab aliquo, neque siquid boni, po-
terunt retribuere: neque regem consti-
34 tuere possunt, neque auferre. * Simili-
ter neque dare diuitias possunt, neque
malum retribuere. Siquis illis votum
35 vouerit, & non reddiderit; neque hoc
requirunt. * Hominem a morte non li-
berant, neque infirmum a potēiori eri-
36 piunt. * Hominem cæcum ad visum nō
restituunt, de necessitate hominem non
37 liberabunt. * Viduæ non miserebuntur,
38 neque orphanis beneficient. * Lapidibus
de monte similes sunt dii illorū, lignei,
& lapidei, & aurei, & argentei. Qui au-
39 tem colunt ea, confundentur. * Quomo-
do ergo zlitandum est, aut dicendū,
40 illos esse deos? Adhuc enim ipsis Chal-
dæis nō honorantibus ea: qui cum au-
dierint mutū non posse loqui, offerunt
illud ad Bel, postulantes ab eo loqui:
41 * quasi possint sentire qui non habent
motum,

Isai. 44. b. 4

motum, & ipsi cum intellexerint, relinquent ea: sensum enim non habet ipsi dii illorum. * Mulieres autem circumdantur funibus in vijs sedent, succendentes ossa oliuarum. * Cum autem aliqua ex ipsis attrahat ab aliquo transeunte dormierit cum eo, proxima suar exprobrat quod ea non sit digna habita, sicut ipsa, neque funis eius diruptus sit. * Omnia autem quae illis fiunt, falsa sunt. Quomodo estimandum, aut dicendum est, illos esse deos? * A fabris autem, & ab aurificibus facta sunt. Nihil aliud erunt, nisi id quod volunt esse sacerdotes. * Artifices etiam ipsi, qui ea faciunt, non sunt multi temporis. Numquid ergo possunt ea, quae fabricata sunt ab ipsis, esse dii? * Reliquerunt autem falsa, & opprobrium postea futuris. * Nam cum superuenerit illis praedium, & mala; cogitant sacerdotes apud se, ubi se abscondant cum illis. * Quomodo ergo senti-ri debeant quoniam dii sunt, qui nec de bello se liberant, neque de malis se eripiunt? * Nam cum sint lignea, inaurata, & inargentata, scietur postea quia falsa sunt ab vniuersis Gentibus, & regibus: quae manifesta sunt quia non sunt dii, sed opera manuum hominum, & nullum Dei opus cum illis. * Vnde ergo notum est, quia non sunt dii, sed opera manuum hominum, & nullum Dei opus in ipsis est? * Regem regioni non suscitant, neque pluuiam hominibus dabant. * Iudicium quoque non discernent, neque regiones liberabunt ab iniuria: quia nihil possunt, sicut corniculae inter medium caeli, & terrae. * Etenim cum inciderit ignis in domum deorum ligneorum, argenteorum, & aureorum, sacerdotes quidem ipsorum fugient, & liberabuntur: ipsi vero sicut trabes in medio comburentur. * Regi autem, & bello non resistent. Quomodo ergo estimandum est, aut recipiendum quia dii sunt? * Non a furibus, neque a latronibus se liberabunt dii lignei, & lapidei, & inaurati & inargentati, quibus hi,

qui fortiores sunt, aurum, & argentum, & vestimentum, quo operiti sunt, auferent illis, & abibunt, nec sibi auxilium ferent. * Itaque melius est esse regem, ostentantem virtutem suam: aut vas in domo vile, in quo gloriabitur qui possidet illud: vel ostium in domo, quod custodit quae in ipsa sunt, quam falsi dii. * Sol quidem, & luna, ac sidera cum sint splendida, & emissa ad veilitates, obaudiunt. * Similiter & fulgur cum apparuerit, perspicuum est: id ipsum autem & spiritus in omni regione spirat. * Et nubes, quibus cum imperatum fuerit a Deo perambulare vniuersum orbem, perficiunt quod imperatum est eis. * Ignis etiam missus desuper ut consumat montes, & silvas, facit quod praeceptum est ei. Hae autem neque speciebus, neque virtutibus vni eorum similia sunt. * Vnde neque existimandum est, neque dicendum, illos esse deos, quando non possunt neque iudicium iudicare, neque quidquam facere hominibus. * Scientes itaque quia non sunt dii, ne ergo timeatis eos. * Neque enim regibus maledicent, neque benedicent. * Signa etiam in caelo Gentibus non ostendunt, neque ut sol lucebunt, neque illuminabunt ut luna. * Bestiae meliores sunt illis, quae possunt fugere sub tectum, ac prodesse sibi. * Nullo itaque modo nobis est manifestum quia sunt dii: propter quod ne timeatis eos. * Nam sicut in cucumenario formido nihil custodit: ita sunt dii illorum lignei, & argentei, & inaurati. * Eodem modo & in horto spina alba, supra quam omnis avis sedet. Similiter & mortuo proiecto in tenebris similes sunt dii illorum lignei, & inaurati, & inargentati. * A purpura quoque & murice, quae supra illos tineant, scietis itaque quia non sunt dii. Ipsi etiam postremo comeduntur, & erunt opprobrium in regione. * Melior est homo iustus, qui non habet simulachra: nam erit longae ab opprobriis.

PROPHETIA EZECHIELIS.

CAPVT PRIMVM.

ET factum est in trigesimo anno, in quarto, in quinta mensis, cum essem in medio captiuorum iuxta fluuium Chobar, aperti sunt caeli, & vidi visiones Dei. * In quinta mensis, ipse est annus quintus transmigrationis regis Ioachim, * factum est verbum Domini ad Ezechielem filium Buzi sacerdotem in terra Chaldaeorum, secus flumen Chobar: & facta est super eum ibi manus Domini. * Et vidi, & ecce ventus turbinis veniebat ab Aquilone: & nubes magna, & ignis inuoluens, & splendor in circuitu eius: & de medio eius quasi species electri, id est de medio ignis: * & in medio eius similitudo quattuor animalium: & hic aspectus eorum, similitudo hominis in eis. * Quattuor facies vni, & quattuor pennae vni. * Pedes eorum pedes recti, & planta pedis eorum quasi planta pedis vituli, & scintillae quasi aspectus aris candentis. * Et manus hominis sub penis eorum in quattuor partibus: & facies, & pennas per quattuor partes habebant. * Iunctaeq. erant pennae eorum alterius ad alterum, non reuertebantur cum incederent: sed vnumquodque ante faciem suam gradiebatur. * Similitudo autem vultus eorum: facies hominis, & facies leonis a dextris ipsorum quattuor: facies autem bouis, a sinistris ipsorum quattuor, & facies aquilae desuper ipsorum quattuor. * Facies eorum, & pennae eorum extentae desuper: duae pennae singulorum iungebantur, & duae tegebant corpora eorum: * & vnumquodque eorum coram facie sua ambulabat: ubi erat impetus spiritus, illuc gradiebantur, nec reuertebantur cum.

1) ambularent. * Et similitudo animalium, D aspectus eorum quasi carbonum ignis ardentium, & quasi aspectus lampadarum. Hae erat visio discurrens in medio animalium, splendor ignis, & de igne fulgur egrediens. * Et animalia ibant, & reuertebantur in similitudinem fulguris coruscantis. * Cumq. aspicerem animalia, apparuit rota vna super terram iuxta animalia, habens quattuor facies. * & aspectus rotarum, & opus earum, quasi visio maris: & vna similitudo ipsarum quattuor: & aspectus earum & opera, quasi sit rota in medio rotarum. * Per quattuor partes earum euntes ibant: & non reuertebantur cum ambularent. * Statura quoque erat rotis, & altitudo, & horribilis aspectus: & totum corpus oculis plenum in circuitu ipsarum quattuor. * Cumq. ambularent animalia, ambulabant pariter & rotae iuxta ea: & cum eleuarentur animalia de terra, eleuabantur simul & rotae. * Quocumque ibat spiritus, illuc eunte spiritu, & rotae pariter eleuabantur, sequentes eum. Spiritus enim vitae erat in rotis. * Cum euntibus ibant, & cum stantibus stabant: & cum eleuatis a terra, pariter eleuabantur & rotae, sequentes ea: quia spiritus vitae erat in rotis. * Et similitudo super capita animalium firmamenti, quasi aspectus crystalli horribilis, & extenti super capita eorum desuper. * Sub firmamento autem pennae eorum rectae alterius ad alterum: vnumquodque duabus alis velabat corpus suum, & alterum similiter velabatur. * Et audiebam sonum alarum, quasi sonum aquarum multarum, quasi sonum sublimis Dei: cum ambularent quasi sonus erat multitudinis ut sonus castrorum. cumq. starent, demittebantur pennae eorum.

Nam

Inf. f. 21
12. d. 20

Inf. 10. c. 12

1. 1. 1. 1. 1. 1.

* Nam cum fieret vox super firmamentum, quod erat super caput eorum, stabant, & submittebant alas suas. * Et super firmamentum, quod erat immittens capiti eorum, quasi aspectus lapidis sapphiri similitudo throni: & super similitudinem throni, similitudo quasi aspectus hominis desuper. * Et vidi quasi speciem electi, velut aspectum ignis, intrinsecus eius per circuitum: a lumbis eius & desuper, & a lumbis eius vsque deorsum, vidi quasi speciem ignis splendentis in circuitu: * Velut aspectum arcus cum fuerit in nube in die pluuiz: hic erat aspectus splendoris per gyrum.

C A P. II.

Hæc visio similitudinis gloriæ Domini. & vidi, & cecidi in faciem meam, & audiui vocem loquentis. Et dixit ad me: Fili hominis ista super pedes tuos, & loquar tecum. * Et ingressus est in me spiritus postquam locutus est mihi, & statuit me supra pedes meos: & audiui loquentem ad me, & dicentem: Fili hominis, mitto ego te ad filios Israel, ad Gentes apostatrices, quæ recesserunt a me: ipsi & patres eorum præuicati sunt pactum meum vsque ad diem hæc. * Et filij dura facie, & indomabili corde sunt, ad quos ego mitto te: & dices ad eos: Hæc dicit Dominus Deus: * Si forte vel ipsi audiant, & si forte quiescant, quoniam domus exasperans est: & sciēt quia propheta fuerit in medio eorum. * Tu ergo fili hominis ne timeas eos, neque sermones eorum metuas: quoniam increduli, & subuersores sunt tecum, & cum scorpionibus habitas. verba eorum ne timeas, & vultus eorum ne formides quia domus exasperans est. * Loquens ergo verba mea ad eos, si forte audiant, & quiescant: quoniam irritatores sunt. * Tu autem fili hominis audi quæcumque loquor ad te: & noli esse exasperans sicut domus exasperatrix est: aperi os tuum & comede quæcumque ego do tibi. * Et vidi, & ecce manus missa ad me, in qua erat inuolutus liber: & expandit illum coram me, qui erat scriptus intus, & foris: & scriptæ erant in eo lamentationes, & carmen, & vz.

* Apoc. 5. 1

C A P. III.

ET dixit ad me: Fili hominis quodcumque inueneris comede: comede volumen istud, & vadens loquere ad filios Israel. * Et aperui os meum, & cibauit me volumine illo: * & dixit ad me: Fili hominis venter tuus comedet, & viscera tua complebuntur volumine isto, quod ego do tibi. * Et comedi illud: & factum est in ore meo sicut mel dulce. * Et dixit ad me: Fili hominis vade ad domum Israel, & loqueris verba mea ad eos. * Non enim ad populum profundi sermonis, & ignotæ linguæ tu mitteris ad domum Israel: neque ad populos multos profundi sermonis, & ignotæ linguæ, quorum non possis audire sermones: & si ad illos mitereris, ipsi audirent te. * Domus autem Israel nolunt audire te: quia nolunt audire me. omnis quippe domus Israel attrita fronte est, & duro corde. * Ecce dedi faciem tuam valentiorē faciebz eorum, & frōtem tuam duriorem frontibus eorum. * Vt adamantem, & vt silicem dedi faciē tuam: ne timeas eos, neque metuas a facie eorum: quia domus exasperans est. * Et dixit ad me: Fili hominis omnes sermones meos, quos ego loquor ad te, assume in corde tuo, & auribus tuis audi: * Et vade ingredi ad transmigrationem, ad filios populi tui, & loqueris ad eos, & dices eis: Hæc dicit Dominus Deus: si forte audiant, & quiescant. * Et assumpsit me spiritus, & audiui post me vocem commotionis magnæ: Benedicta gloria Domini de loco suo, & vocem alarum animalium percutientium alteram ad alteram, & vocem rotarum sequentium animalia, & vocem commotionis magnæ. * Spiritus quoque leuauit me, & assumpsit me: & abij amarus in indignatione spiritus mei: manus enim Domini erat mecum, confortans me. * Et veni ad transmigrationem, ad acervum nouarum frugum, ad eos, qui habitabant iuxta flumen Chobar, & sedi vbi illi sedebant: & mansi ibi septem diebus: moerens in medio eorum. * Cum autem pertransissent septem dies, factum est Verbum Domini ad me, dicens: Fili

* Fili

Ez. 1.7

17 * Fili hominis speculatore dedi te do-
mum Israel: & audies de ore meo verbū,
& annuntiabis eis ex me. * Si dicente
me ad impium: Morie morieris: non
annuntiaberis ei, neque locutus fueris
ut auertatur a via sua impia, & viuat: E
ipse impius in iniquitate sua morietur,
sanguinem autem eius de manu tua ro-
quiram. * Si autem tu annunciaueris
impio, & ille non fuerit conuersus ab
impietate sua, & a via sua impia: ipse
quidē in iniquitate sua morietur, tu au-
tem animam tuam liberaſti. * Sed & si
conuersus iustus a iusticia sua fuerit, &
fecerit iniquitatem: ponam offendicu-
lum coram eo, ipse morietur, quia non
annunciasti ei: in peccato suo morietur,
& non erunt in memoria iustitiae eius,
quas fecit: sanguinem vero eius de ma-
nu tua requiram. * Si autem tu annun-
ciaueris iusto ut non peccet iustus, &
ille non peccauerit: viuens viuet, quia
annunciasti ei, & tu animam tuam libe-
raſti. * Et facta est super me manus Do-
mini, & dixit ad me: Surgens egre-
dere in campum, & ibi loquar tecum:
* Et surgens egressus sum in campum:
& ecce ibi gloria Domini stabat quasi
gloria, quam vidi iuxta fluuium Cho-
bar: & cecidi in faciem meam. * Et in-
gressus est in me spiritus, & statuit me
super pedes meos: & locutus est mihi,
& dixit ad me: Ingredere, & includere
in medio domus tuae. * Et tu fili homi-
nis, ecce data sunt super te vincula, &
ligabunt te in eis: & non egredieris de
medio eorum. * Et linguam tuam ad-
haerere faciam palato tuo, & eris mu-
tus, nec quasi vir obiurgans: quia do-
mus exasperans est. * Cum autem lo-
cutus fuero tibi, aperiam os tuum, & di-
ces ad eos: Hæc dicit Dominus Deus:
Qui audit, audiat: & qui quiescit, quie-
ſcat: quia domus exasperans est.

CAP. IIII.

ET tu fili hominis sume tibi laterem,
& pones eum coram te: & descri-
bes in eo ciuitatem Ierusalem. * Et
ordinabis aduersus eam obsidionem, &
ædificabis munitiones, & comportabis
aggerem, & dabis contra eam castra,

1 & pones arietes in gyro. * Et tu sume
tibi sartagine ferream, & pones eam
in murum ferreum inter te, & inter ci-
uitatem: & obfirmabis faciem tuam ad
eam, & erit in obsidionem, & circum-
dabis eam: signum est domui Israel.
4 * Et tu dormies super latus tuum sini-
strum, & pones iniquitates domus Israel
super eo numero dierum, quibus dor-
mies super illud, & assumes iniquita-
tem eorum. * Ego autem dedi tibi an-
nos iniquitatis eorum, numero dierum
trecentos & nonaginta dies: & portabis
iniquitatem domus Israel. * Et cum cō-
pleueris hæc, dormies super latus tuum
dexterum secundò: & assumes iniqui-
tatem domus Iuda quadraginta diebus.
7 diem pro anno, diem, inquam, pro an-
no dedi tibi. * Et ad obsidionem Ieru-
salem conuerſes faciem tuam, & bra-
chium tuum erit extentum: & prophete-
ris aduersus eam. * Ecce circumdedi
te vinculis: & non te conuerſes a latere
tuo in latus aliud, donec compleas dies
obsidionis tuae. * Et tu sume tibi fru-
mentum, & hordeum, & fabam, & len-
tem, & milium, & viciam: & mites ea
in vas vnum, & facies tibi panes nume-
ro dierum, quibus dormies super latus
tuum: trecentis & nonaginta diebus co-
medes illud. * Cibus autem tuus, quo
vescēris, erit in pondere viginti stateres
in die: a tempore vsque ad tempus co-
medes illud. * Et aquam in mensura
bibes, sextam partem hin: a tempore
vsque ad tempus bibes illud. * Et qua-
si subcinericium hordeaceum comedes
illud: & stercore, quod egreditur de
homine, operies illud in oculis eorum.
11 * Et dixit Dominus: Sic comedent filij
Israel panem suum pollutū inter Gen-
tes, ad quas eijciam eos. * Et dixi:
A a a, Domine Deus, ecce anima mea
non est polluta, & morticinum, & lace-
ratum a bestiis non comedi ab infantia
D mea vsque nunc, & non est ingressa in
os meum omnis caro immunda. * Et di-
xit ad me: Ecce dedi tibi finem bouum
pro stercore humanis: & facies panem
tuum in eo. * Et dixit ad me: Fili ho-
minis: Ecce ego cōteram baculum pa-
nis in Ierusalem: & comedent panem in
pondere, & in sollicitudine: & aquam in
mensura, & in angustia bibent: * Ut de-
ficien-

Nu. 14. 34

Ose. 9. 2

Inf. 5. 4. 16
& 14. 4. 13

ficientibus pane & aqua, corruat vnusquisque ad fratrem suum: & contabescant in iniquitatibus suis.

C A P. V.

ET tu fili hominis sume tibi gladium: acutum, radentem pilos: & assumes eum, & duces per caput tuum, & per barbam tuam: & assumes tibi stateram ponderis, & diuides eos. * Tertiam partem igni combures in medio ciuitatis, iuxta completionem dierum obsidionis: & assumes tertiam partem, & concides gladio in circuitu eius: tertiam vero aliam disperges in ventum, & gladium nudabo post eos. * Et sumes inde paruum numerum: & ligabis eos in summitate pallij tui. * Et ex eis rursum tolles, & proicies eos in medio ignis, & combures eos igni: & ex eo egredietur ignis in omnem domum Israel. * Hæc dicit Dominus Deus: Ista est Ierusalem, in medio Gentium posui eam, & in circuitu eius terras. * Et contempsit iudicia mea, vt plus esset impia quàm Gentes: & præcepta mea, vltra quàm terræ, quæ in circuitu eius sunt. iudicia enim mea proiecerunt, & in præceptis meis non ambulauerunt. * Idcirco hæc dicit Dominus Deus: Quia superastis Gentes, quæ in circuitu vestro sunt, & in præceptis meis non ambulastis, & iudicia mea non fecistis, & iuxta iudicia Gentium, quæ in circuitu vestro sunt, non estis operati; * Ideo hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego ad te, & ipse ego faciam in medio tui iudicia in oculis Gentium. * & faciam in te quod non feci, & quibus similia vltra non faciam propter omnes abominationes tuas. * Ideo patres comedent filios in medio tui, & filij comedent patres suos, & faciam in te iudicia, & ventilabo vniuersas reliquias tuas in omnem ventum. * Idcirco viuo ego, dicit Dominus Deus: Nisi pro eo quod sanctum meum violasti in omnibus offensionibus tuis, & in cunctis abominatibus tuis: ego quoque confringam, & non parces oculus meus, & non miserebor. * Tertia pars tui peste morietur, & fame consumetur in medio tui: & tertia pars tui in gladio cadet in cir-

cuitu tuo: tertiam vero partem tuam in omnem ventum dispergam, & gladium euaginabo post eos. * Et complebo furorem meum, & requiescere faciam indignationem meam in eis, & consolabor: & scient quia ego Dominus locutus sum in zelo meo, cum impleuero indignationem meam in eis. * Et dabo te in desertum, & in opprobrium Gentibus, quæ in circuitu tuo sunt, in conspectu omnis prætereuntis. * Et eris opprobrium, & blasphemia, exemplum, & stupor in Gentibus, quæ in circuitu tuo sunt, cum fecero in te iudicia in furore, & in indignatione, & in increpationibus iræ. * Ego Dominus locutus sum: Quando misero sagittas famis pessimas in eos: quæ erunt mortifera, & quas mittam vt disperdam vos: & famem congregabo super vos, & conteram in vobis baculum panis. * Et immittam in vos famem, & bestias pessimas vsque ad internecionem: & pestilentia, & sanguis transibunt per te, & gladium inducam super te. ego Dominus locutus sum.

C A P. VI.

ET factus est sermo Domini ad me, dicens: * Fili hominis pone faciem tuam ad montes Israel, & prophetabis ad eos, & dices: Montes Israel audite verbum Domini Dei: Hæc dicit Dominus Deus montibus, & collibus, rupibus, & vallibus: Ecce ego inducā super vos gladium, & disperdam excelsa vestra, & demoliar aras vestras, & confringentur simulachra vestra: & deiiciam interfectos vestros ante idola vestra. * Et dabo cadauera filiorum Israel ante faciem simulachrorum vestrorum: & dispergam ossa vestra circum aras vestras in omnibus habitationibus vestris. Vrbes desertæ erunt, & excelsa demolientur, & dissipabuntur: & interibunt aræ vestræ, & confringentur: & cessabunt idola vestra, & conterentur delubra vestra, & delebuntur opera vestra. * Et cadet interfectus in medio vestri: & scietis quia ego sum Dominus. * Et relinquam in vobis eos, qui fugerint gladium in Gentibus, cum disperfero vos in terris. * Et recordabuntur mei liberati vestri in

Sup. 4. d. 16
Inf. 14. d. 13

Inf. 16. 2. 2

in Gentibus, ad quas captiui ducti sunt: C
quia contritui cor eorum fornicans, &
recedens a me; & oculos eorum forni-
cantes post idola sua: & displicebunt si-
bimet super malis quæ fecerunt in uni-
uersis abominationibus suis. * Et scient 10
quia ego Dominus non frustra locutus
sum ut facerem eis malum hoc. * Hæc 11
dicit Dominus Deus: Percute manum
tuam, & allide pedem tuum, & dic:
Heu, ad omnes abominationes malorum
domus Israel: quia gladio, fame, & pe-
ste ruituri sunt. * Qui longe est, peste 12
moriatur: qui autem prope, gladio
corruet: & qui relictus fuerit, & obse-
sus, fame morietur: & complebo indi-
gnationem meam in eis. * Et scietis quia 13
ego Dominus, cum fuerint interfecti D
vestri in medio idolorum vestrorum in
circuito ararum vestrarum, in omni col-
le excelsio, & in cunctis summmitatibus
montium, & subtus omne lignum ne-
morosum, & subtus vniuersam quercum
frondosam, locum ubi accenderunt thu-
ra redolentia vniuersis idolis suis. * Et 14
extendam manum meam super eos: &
faciam terram desolatam, & destitutam
a deserto Deblatha in omnibus habita-
tionibus eorum: & scient quia ego
Dominus.

C A P. VII.

E T factus est sermo Domini ad me, I
dicens: * Et tu fili hominis, hæc di-
cit Dominus Deus terræ Israel: Finis ve-
nit, Venit finis super quattuor plagas
terræ. * Nunc finis super te, & immit-
tam furorem meum in te: & iudicabo
te iuxta vias tuas: & ponam contra te
omnes abominationes tuas. * Et non 4
parcet oculus meus super te, & non
miserebor: sed vias tuas ponam super te,
& abominationes tuas in medio tui er-
runt: & scietis quia ego Dominus. * Hæc 5
dicit Dominus Deus: Afflictio vna, af-
flictio ecce venit. * finis venit, venit fi-
nis, euigilaui aduersum te: ecce venit:
* Venit contritio super te, qui habitas 7
in terra: venit tempus, prope est dies
occisionis, & non gloriæ montium.
* Nunc de propinquo effundam iram
meam super te, & complebo furorem
meum in te: & iudicabo te iuxta vias

tuas, & imponam tibi omnia scelera
tua: * Et non parcet oculus meus, nec
C miserebor, sed vias tuas imponam tibi,
& abominationes tuas in medio tui erunt:
& scietis quia ego sum Dominus percu-
tiens. * Ecce dies, ecce venit: egressa est
10 contritio, floruit virga, germinauit su-
perbia: * Iniquitas surrexit in virga im-
pietatis: non ex eis, & non ex populo,
neque ex sonitu eorum: & non erit re-
12 quies in eis. * Venit tempus, appropin-
quauit dies: qui emit, non latetur: &
qui vendit, non lugeat: quia ira super
13 omnem populum eius. * Quia qui ven-
D dit, ad id, quod vendidit, non reuerte-
tur, & adhuc in viucentibus vita eorum.
visio enim ad omnem multitudinem
eius non regreditur: & vir in iniquita-
14 te vitæ suæ non confortabitur. * Canite
tuba, præparentur omnes, & nō est qui
vadat ad prælium: ira enim mea super
15 vniuersum populum eius. * Gladius for-
ris: & peltis, & fames intrinsecus: qui
in agro est, gladio morietur: & qui in
ciuitate, pestilentia, & fame deuorabun-
16 tur. * Et saluabuntur qui fugerint ex eis:
& erunt in motibus quasi columbæ cō-
uallium omnes trepidi, vnusquisque in
17 iniquitate sua. * Omnes manus dissoluē-
18 tur, & omnia genua fluent aquis. * Et 11 Isai. 15. a. 2
E accinget se cilicijs, & operiet eos for-
12 timido, & in omni facie confusio, & in
13 vniuersis capitibus eorum caluitiū. * Ar-
gentum eorum foras projicietur, & au-
rum eorum in sterquiliniū erit. Argen-
tum eorum, & aurum eorum non vale-
bit liberare eos in die furoris Domini.
Animam suam non saturabunt, & ven-
tres eorum non implebuntur: quia scā-
dalum iniquitatis eorum factum est. * Et
10 ornamentum monilium suorum in su-
perbiam posuerunt, & imagines abomi-
nationum suarum, & simulachrorum
fecerunt ex eo: propter hoc dedi eis il-
11 lud in immunditiam: * & dabo illud in
manus alienorum ad diripiendum, &
impijs terræ in prædam, & contamina-
12 bunt illud. * Et auertam faciem meam
ab eis, & violabunt arcanum meum: &
introibunt in illud emissarij, & conta-
13 minabunt illud. * Fac conclusionē: quo-
niam terra plena est iudicio sanguinum,
14 & ciuitas plena iniquitate. * Et adducā
G pessimos de Gentibus, & possidebunt do-
mos

12. 4. f. 17
Prou. 11. a. 4
Soph. 1. d. 18
Eccl. 5. c. 10.

mos eorum. & quiescere faciam super-
biam potentium, & possidebunt sanctua-
ria eorum. * Angustia superueniente,
requirant pacem, & non erit. * Contur-
batio super conturbationem veniet, &
auditus super auditum: & queret visio-
nem de propheta, & lex peribit a sacer-
dote, & consilium a senioribus. * Rex lu-
gebit, & princeps induetur moerore, &
manus populi terræ conturbabuntur.
Secundum viam eorum faciam eis, &
secundum iudicia eorum iudicabo eos:
& scient quia ego Dominus.

C A P. VIII.

ET factum est in anno sexto, in sex-
to mense, in quinta mensis: ego se-
debam in domo mea, & senes Iuda se-
debant coram me, & cecidit ibi super
me manus Domini Dei. * Et vidi, &
ecce similitudo quasi aspectus ignis: ab
aspectu lumborum eius, & deorsum,
ignis: & a lumbis eius, & sursum, qua-
si aspectus splendoris, & visio electri.
* Et emissæ similitudo manus apprehē-
dit me in cinctio capitis mei: & ele-
uauit me Spiritus inter terram, & ca-
lum: & adduxit me in Ierusalem in vi-
sione Dei, iuxta ostium interius, quod
respiciebat ad Aquilonē, ubi erat statu-
tum idolum zeli ad prouocandam æmu-
lationem. * Et ecce ibi gloria Dei Israel
secundum visionem, quam videram in
campo. * Et dixit ad me: Fili hominis,
leua oculos tuos ad viam Aquilonis. Et
leuaui oculos meos ad viam Aquilonis:
& ecce ab Aquilone portæ altaris ido-
lum zeli in ipso introitu. * Et dixit ad
me: Fili hominis, putasne, vides tu quid
istī faciunt, abominationes magnas, quas
domus Israel facit hic, vt procul recedā
a sanctuario meo? & adhuc conuersus
videbis abominationes maiores. * Et in-
trodixit me ad ostium atrij: & vidi, &
ecce foramen vnum in pariete. * Et di-
xit ad me: Fili hominis fode parietem.
Et cum fodissem parietem, apparuit o-
stium vnum. * Et dixit ad me: Ingredere,
& vide abominationes pessimas, quas
istī faciunt hic. * Et ingressus vidi, &
ecce omnis similitudo reptilium, &
animalium, abominatio, & vniuersa

idola domus Israel depicta erant in pa-
riete in circuitu per totum. * Et septua-
ginta viri de senioribus domus Israel,
& Iezonias filius Saphan stabat in me-
dio eorum, stantium ante picturas: &
vnusquisque habebat churibulū in ma-
nu sua: & vapor nebulæ de thure con-
surgebat. * Et dixit ad me: Certe vides
fili hominis quæ seniores domus Israel
faciunt in tenebris, vnusquisque in abs-
condito cubiculi sui: dicunt enim: Nō
videt Dominus nos, dereliquit Dominus
terram. * Et dixit ad me: Adhuc cōuer-
sus videbis abominationes maiores, quas
istī faciunt. * Et introduxit me per ostiū
F portæ domus Domini, quod respiciebat
ad Aquilonem: & ecce ibi mulieres se-
debant plangentes Adonidem. * Et di-
xit ad me: Certe vidisti fili hominis:
adhuc cōuersus videbis abominationes
maiores his. * Et introduxit me in atriū
domus Domini interius: & ecce in ostio
templi Domini inter vestibulum & al-
tare, quasi vigintiquinque viri dorsa,
habentes contra templum Domini, &
facies ad Orientem: & adorabāt ad or-
tum Solis. * Et dixit ad me: Certe vidi-
sti fili hominis: numquid leue est hoc
domui Iuda vt facerent abominationes
istas, quas fecerunt hic: quia replentes
terram iniquitate conuersi sunt ad irri-
tandum me? & ecce applicant ramum
ad nares suas. * Ergo & ego faciam in
furore: non parcat oculus meus, nec mi-
serebor: & cum clamauerint ad aures
meas voce magna, non exaudiam eos.

C A P. IX.

ET clamauit in auribus meis voce,
magna, dicens: Appropinquauerūt
visitationes vrbis, & vnusquisque vas in-
terfectionis habet in manu sua. * Et ec-
ce sex viri veniebant de via portæ supe-
rioris, quæ respicit ad Aquilonem: &
vnus cuiusque vas interitus in manu e-
ius: vir quoque vnus in medio eorum
vestitus erat lineis, & atramentariū scri-
ptoris ad renes eius: & ingressi sunt, &
steterunt iuxta altare æreum: * Et gloria
Domini Israel assumpta est de cherub,
quæ erat super eū ad limen domus: &
vocauit virum, qui indutus erat lineis,
& atramentarium scriptoris habebat in
lumbis

fumbis suis. * Et dixit Dominus ad eum :
 Transi per mediam ciuitatem in medio
 18xol.11.c.7
 Apoc.7.2.1
 Ierusalem : * & signa thau super frontes
 virorum gementium , & dolentium su-
 per cunctis abominationibus , quæ sunt
 in medio eius . * Et illis dixit , audiente
 me : Trásite per ciuitatem sequentes eum ,
 & percutite : non parcat oculus vester ,
 neque misereamini . * Senem , adolescen-
 tulum , & virginem , paruulum , & mu-
 lieres interficite vsque ad internecionem :
 omnem autem , super quem videritis
 thau , ne occidatis , & a sanctuario meo
 incipite . Cœperunt ergo a viris seniori-
 bus , qui erant ante faciem domus . * Et
 dixit ad eos : Contaminate domum , &
 implete atria interfecistis : egredimini . Et
 egressi sunt , & percutiebant eos , qui e-
 rant in ciuitate . * Et cæde completa ,
 remansi ego : ruiq. super faciem meam ,
 & clamans aio : Heu , heu , heu Domine
 Deus : ergone disperdes omnes reliquias
 Israel , effundens furorem tuum super Ie-
 rusalem ? * Et dixit ad me : Iniquitas do-
 mus Israel , & Iuda , magna est nimis
 valde , & repleta est terra sanguinibus ,
 & ciuitas repleta est auersione : dixerunt
 enim : Dereliquit Dominus terram , &
 Dominus non vider . * Igitur & meus
 non parcat oculus , neque miserebor :
 viam eorum super caput eorum reddā .
 * Et ecce vir , qui erat indutus lineis , qui
 habebat atramentarium in dorso suo ,
 respondit verbum , dicens : Feci sicut
 præcepisti mihi .

C A P. X.

ET vidi , & ecce in firmamento , quod
 1
 erat super caput cherubim , quasi la-
 pis sapphirus , quasi species similitudinis
 solij , apparuit super ea . * Et dixit ad vi-
 rum , qui indutus erat lineis , & ait : In-
 gredere in medio rotarum , quæ sunt
 subtus cherubim , & imple manum tuam
 prunis ignis , quæ sunt inter cherubim ,
 & effunde super ciuitatem . Ingressusq.
 est in conspectu meo : * cherubim autē
 stabant a dextris domus cum ingrederetur
 vir , & nubes impleuit atrium interio-
 rius . * Et eleuata est gloria Domini do-
 super cherubim ad limen domus : & reple-
 ta est domus nube , & atrium repletum
 est splendore gloriæ Domini . * Et soni-

tus alarum cherubim audiebatur vsque
 ad atrium exterius , quasi vox Dei om-
 nipotentis loquentis . * Cumq. præcepis-
 set viro , qui indutus erat lineis , dicens :
 Sume ignem de medio rotarum , quæ
 sunt inter cherubim : ingressus ille stetit
 7 iuxta rotam . * Et extendit cherub man-
 num de medio cherubim ad ignem , qui
 erat inter cherubim : & sumpsit , & dedit
 in manus eius , qui indutus erat lineis :
 8 qui accipiens egressus est . * Et apparuit
 in cherubim similitudo manus hominis
 9 subtus pennas eorum . * & vidi , & ecce
 quattuor rotæ iuxta cherubim : rota vna
 iuxta cherub vnum , & rota alia iuxta
 cherub vnum : species autem rotarum ,
 10 erat quasi visio lapidis crysolithi . * &
 aspectus earum similitudo vna quattuor :
 11 quasi sit rota in medio rotæ . * Cumq.
 ambularent , in quattuor partes gradie-
 bantur : & non reuertebantur ambulan-
 tes , sed ad locum , ad quem ire declina-
 bat quæ prima erat , sequebantur & ce-
 12 teræ , nec conuertebantur . * Et omne
 corpus earum , & colla , & manus , &
 pennæ , & circuli plena erant oculis , in
 13 circuitu quattuor rotarum . * Et rotas
 illas vocauit volubiles , audiente me .
 14 * Quattuor autem facies habebat vnum :
 facies vna , facies cherub : & facies secun-
 da , facies hominis : & in tertio facies
 15 leonis : & in quarto facies aquilæ . * Et
 eleuata sunt cherubim : ipsum est ani-
 mal , quod videram iuxta fluuium Cho-
 16 bar . * Cumq. ambularent cherubim ,
 ibant pariter & rotæ iuxta ea : & cum
 eleuarent cherubim alas suas vt exalta-
 rentur de terra , non residebant rotæ , sed
 17 & ipsæ iuxta erant . * Stantibus illis , sta-
 bant : & cum eleuatis eleuabantur . spi-
 18 ritus enim vitæ erat in eis . * Et egressa
 D est gloria Domini a limine templi : &
 19 stetit super cherubim . * Et eleuata che-
 rubim alas suas , exaltata sunt a terra ,
 coram me : & illis egredientibus , rotæ
 quoque subsecutæ sunt : & stetit in in-
 troitu portæ domus Domini orientalis :
 20 & gloria Dei Israel erat super ea . * Ip-
 sum est animal , quod vidi subter Deum
 Israel iuxta fluuiū Chobar : & intellexi
 21 quia cherubim essent . * Quattuor vultus
 vni , & quattuor alæ vni : & similitudo
 22 manus hominis sub alis eorum . * Et
 similitudo vultuum eorum , ipsi vultus
 quos

quos videram iuxta fluuium Chobar, & intuitus eorum, & impetus singulorum ante faciem suam ingredi.

C A P. X I.

ET eleuauit me spiritus, & introduxit me ad portam domus Domini orientalem, quæ respicit ad solis ortum: & ecce in introitu portæ viginti quinque viri: & vidi in medio eorum Iezoniam filium Azur, & Pheltiam filium Banaia, principes populi. * Dixitq. ad me: Fili hominis, hi sunt viri, qui cogitant iniquitatem, & tractant consiliū pessimum in vrbe ista, * dicentes: Nonne dudum ædificatæ sunt domus: hæc est lebes, nos autem carnes. * Idcirco vaticinare de eis, vaticinare fili hominis. * Et irruit in me spiritus Domini, & dixit ad me: Loquere: Hæc dicit Dominus: Sic locuti estis domus Israel, & cogitationes cordis vestri ego noui. * Plurimos occidistis in vrbe hac, & implestis vias eius interfecistis. * Propterea hæc dicit Dominus Deus: Interfeci vestri, quos posuistis in medio eius, hi sunt carnes, & hæc est lebes: & educam vos de medio eius. * Gladium metulistis, & gladium inducam super vos, ait Dominus Deus. * Et eijciam vos de medio eius, daboq. vos in manu hostium, & faciam in vobis iudicia. * Gladio cades: in sinibus Israel iudicabo vos, & scietis quia ego Dominus. * Hæc non erit vobis in lebetem, & vos non eritis in medio eius in carnes: in sinibus Israel iudicabo vos. * Et scietis quia ego Dominus: quia in præceptis meis non ambulastis, & iudicia mea non fecistis, sed iuxta iudicia Gentium, quæ in circuitu vestro sunt, estis operati. * Et factum est, cum prophetarem, Pheltias filius Banaia mortuus est: & cecidi in faciem meam clamans voce magna, & dixi: Heu, heu, heu Domine Deus: consummationē tu facis reliquiari Israel? * Et factum est verbum Domini ad me, dicens: * Fili hominis, fratres tui, fratres tui, viri propinqui tui, & omnis domus Israel, vniuersi, quibus dixerit habitatores Ierusalem: Longe recedite a Domino, nobis data est terra in possessionem. * Propterea hæc dicit Dominus Deus,

quia longe feci eos in Gentibus, & qui dispersi eos in terris: ero eis in sanctificationem modicam in terris, ad quas venerunt. * Propterea loquere: Hæc dicit Dominus Deus: Congregabo vos de populis, & adunabo de terris, in quibus dispersi estis, daboq. vobis humū Israel. * Et ingredientur illuc, & auferent omnes offensiones, cunctasq. abominationes eius de illa. * Et dabo eis cor vnum, & spiritum nouum tribuam in visceribus eorum: & auferam cor lapideū de carne eorum, & dabo eis cor carneū: * Ut in præceptis meis ambulent, & iudicia mea custodiant, faciantq. ea: & sint mihi in populum, & ego sim eis in Deum. * Quorum cor post offendiculā & abominationes suas ambulat, horum viam in capite suo ponam, dicit Dominus Deus. * Et eleuauerunt cherubim, alas suas, & rotæ cum eis: & gloria Dei Israel erat super ea. * Et ascendit gloria Domini de medio ciuitatis, stetitq. super montem, qui est ad Orientem vrbis. * Et spiritus leuauit me, adduxitq. in Chaldaam ad transmigrationem, in visione in spiritu Dei: & sublata est a me visio, quam videram. * Et locutus sum ad transmigrationem omnia verba Domini, quæ ostenderat mihi.

C A P. X I I.

ET factus est sermo Domini ad me, dicens: * Fili hominis in medio domus exasperatis tu habitas: qui oculos habent ad videndum, & non vident: & aures ad audiendum, & non audiunt: quia domus exasperans est. * Tu ergo fili hominis, fac tibi vasa transmigrationis, & transmigrabis per diem eorum: eis: transmigrabis autem de loco tuo ad locum alterum in conspectu eorum, si forte aspiciant: quia domus exasperans est. * Et efferes foras vasa tua quasi vasa transmigrantis per diem in conspectu eorum: tu autem egredieris vespere eorum eis, sicut egreditur migrans. * Ante oculos eorum perfode tibi parietem: & egredieris per eum. * In conspectu eorum in humeris portaberis, in caligine effereis: faciem tuam velabis, & non videbis terram, quia portentum dedi te domui Israel. * Feci ergo sicut præceperat mihi

mihi Dominus : vasa mea protuli quasi
 vasa transmigrantis per diem : & vespere
 perfodi mihi parietem manu : & in caligine
 egressus sum , in humeris portatus in conspectu eorum . * Et factus
 est sermo Domini mane ad me , dicens :
 * Fili hominis , numquid non dixerunt
 ad te domus Israel , domus exasperans :
 Quid tu facis ? * Dic ad eos : Hæc dicit
 Dominus Deus : Super ducè onus istud ,
 qui est in Ierusalem , & super omnem
 domum Israel , quæ est in medio eorû .
 * Dic : Ego portetum vestrum : quomodo
 feci , sic fiet illis . in transmigrati-
 onem , & in captiuitatem ibunt . * Et dux ,
 qui est in medio eorû , in humeris por-
 tabitur , in caligine egredietur : parietem
 perfodient vt educant eum : facies eius
 operietur vt non videat oculo terram .
 * Et extendam rete meum super eum ,
 & capietur in sagena mea : & adducam
 eum in Babylonem in terram Chaldeo-
 rum : & ipsam non videbit , ibiq. morie-
 tur . * Et omnes , qui circa eum sunt , præ-
 sidium eius , & agmina eius dispergam
 in omnem ventum : & gladium euagi-
 nabo post eos . * Et scient quia ego Do-
 minus , quando disperfero illos in Gen-
 tibus , & disseminauero eos in terris . * Et
 relinquam ex eis viros paucos a gladio ,
 & fame , & pestilentia : vt enarrent om-
 nia scelera eorum in Gentibus , ad quas
 ingredientur : & scient quia ego Domi-
 nus . * Et factus est sermo Domini ad
 me , dicens : * Fili hominis , panem tuum
 in conturbatione comede : sed & aqua
 tuam in festinatione , & mœrore
 bibe . * Et dices ad populum terræ : Hæc
 dicit Dominus Deus ad eos , qui habitant
 in Ierusalem in terra Israel : Panem suum
 in solitudine comedent , & aquam suam
 in desolatione bibent : vt desoletur ter-
 ra a multitudine sua , propter iniquitatē
 omnium , qui habitant in ea . * Et ciui-
 tates , quæ nunc habitantur , desolatæ
 erunt , terraq. deserta : & scietis quia
 ego Dominus . * Et factus est sermo Do-
 mini ad me , dicens : * Fili hominis , quod
 est prouerbiū istud vobis in terra Is-
 rael : dicentium : In longum differuntur
 dies , & peribit omnis visio . * Ideo dic
 ad eos : Hæc dicit Dominus Deus : Quie-
 scere faciam prouerbiū istud , neque
 vulgo dicetur vltra in Israel : & loquere

ad eos quod appropinquauerint dies , &
 sermo omnis visionis . * Nō enim erit vltra
 omnis visio cassa , neque diuinatio am-
 bigua in medio filiorum Israel . * Quia
 ego Dominus loquar : & quodcumque
 locutus fuero verbum , fiet , & non pro-
 longabitur amplius : sed in diebus ve-
 stris domus exasperans loquar verbum ,
 & faciam illud , dicit Dominus Deus .
 * Et factus est sermo Domini ad me , di-
 cens : * Fili hominis , ecce domus Israel
 dicētium : Visio , quam hic videt , in dies
 multos : & in tēpora longa iste propheta-
 tat . * Propterea dic ad eos : Hæc dicit
 Dominus Deus : Non prolongabitur vltra
 omnis sermo meus : verbum , quod
 locutus fuero , complebitur , dicit Do-
 minus Deus .

CAP. XIII.

ET factus est sermo Domini ad me ,
 dicens : * Fili hominis , vaticinare ad
 prophetas Israel , qui prophetant : & di-
 ces prophetantibus de corde suo : Audi-
 te verbum Domini : * Hæc dicit Do-
 minus Deus : Vx prophetis insipientibus ,
 qui sequuntur spiritum suum , & nihil
 vident . * Quasi vulpes in desertis , pro-
 phetæ tui Israel erant . * Non ascendistis
 ex aduerso , neque opposuistis murum
 pro domo Israel , vt staretis in prælio in
 die Domini . * Vident vana , & diuinant
 mendacium , dicentes : Ait Dominus : cū
 Dominus non miserit eos : & perseuera-
 uerunt confirmare sermonem . * Num-
 quid non visionem cassam vidistis , &
 diuinationem mendacem locuti estis ? &
 dicitis , ait Dominus : cum ego non sim
 locutus . * Propterea hæc dicit Dominus
 Deus : Quia locuti estis vana , & vidistis
 mendacium : ideo ecce ego ad vos , dicit
 Dominus Deus : * Et erit manus mea su-
 per prophetas , qui vident vana , & diui-
 nant mendaciū : in consilio populi mei
 non erunt , & in scriptura domus Israel
 non scribentur , nec in terram Israel in-
 gredientur : & scietis quia ego Domi-
 nus Deus . * Eo quod deceperint populū
 meum , dicentes : Pax , & non est pax :
 & ipse ædificabat parietem , illi autem
 lineabant eum luto absque temperatu-
 ra , quod casurus sit : erit enim imber

inundans, & dabo lapides prægrâdes desuper irruentes, & ventum procellæ dissipantem. * Siquidē ecce cecidit paries: numquid non dicitur vobis: Vbi est litura, quam liniſtis? Propterea hæc dicit Dominus Deus: Et erumpere faciâ spiritum tempestatū in indignatione mea, & imber inundans in furore meo erit: & lapides grandes in ira in consumptionem. * Et destruam parietem, quem liniſtis absque temperamēto: & adæquabo eum terræ, & reuelabitur fundamētum eius: & cadet, & consumetur in medio eius: & ſciētis quia ego ſum Dominus. * Et complebo indignationē meā in pariete, & in his, qui liniunt eū absque temperamento, dicamq. vobis: Nō est paries, & non ſunt qui liniunt eum. * Prophetæ Israel, qui prophetant ad Ierusalem, & vident ei viſionem pacis: & non est pax, ait Dominus Deus. * Et tu fili hominis, pone faciē tuam contra filias populi tui, quæ prophetāt de corde ſuo: & vaticinare ſuper eas, * & dic: Hæc dicit Dominus Deus: Væ quæ conſuunt puluillos ſub omni cubito manus: & faciunt ceruicalia ſub capite vniuerſæ ætatis ad capiendas animas: & cum caperent animas populi mei, viuificabāt animas eorum. * Et violabant me ad populum meum propter pugillum hordei, & fragmen panis, vt interficerent animas, quæ non moriuntur, & viuificaret animas, quæ non viuunt, mentientes populo meo credenti mendacijs. * Propter hoc hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego ad puluillos veſtros, quibus vos capitis animas volantes: & dirumpam eos de brachijs veſtris: & diſmittā animas, quas vos capitis, animas ad volandum. * Et dirumpam ceruicalia veſtra, & liberabo populum meum de manu veſtra, neque erunt vltra in manibus veſtris ad prædandum: & ſciētis quia ego Dominus. * Pro eo quod mœrere feciſtis cor iuſti mendaciter, quem ego non contriſtaui: & confortaviſtis manus impij, vt non reuerteretur a via ſua mala, & viueret: * propterea vana non videbitis, & diuinationes non diuinabitis amplius, & etiam populum meum de manu veſtra: & ſciētis quia ego Dominus.

CAP. XIII.

ET venerunt ad me viri ſeniorum Israel, & ſederunt coram me. * Et factus eſt ſermo Domini ad me, dicens: * Fili hominis, viri iſti poſuerunt immunditias ſuas in cordibus ſuis, & ſcandalum iniquitatis ſuæ ſtatuērunt contra faciē ſuam: numquid interrogatus reſpondebo eis? * Propter hoc loquere eis, & dices ad eos: Hæc dicit Dominus Deus: Homo homo de domo Israel, qui poſuerit immunditias ſuas in corde ſuo, & ſcandalū iniquitatis ſuæ ſtatuērit contra faciē ſuam, & venerit ad prophetam interrogans per eum me: ego Dominus reſpōdebo ei in multitudine immunditiarum ſuarum: * vt capiatur domus Israel in corde ſuo, quo receſſerūt a me in cunctis idolis ſuis. * Propterea dic ad domum Israel: Hæc dicit Dominus Deus: Conuertimini, & recedite ab idolis veſtris, & ab vniuerſis contaminationibus veſtris auertite faciēs veſtras. * Quia homo homo de domo Israel, & de proſelytis quicumque advena fuerit in Israel, ſi alienatus fuerit a me, & poſuerit idola ſua in corde ſuo, & ſcandalum iniquitatis ſuæ ſtatuērit contra faciē ſuam, & venerit ad prophetam vt interroget per eū me: ego Dominus reſpondebo ei per me. * Et ponā faciē meam ſuper hominem illum, & faciam eum in exemplum, & in prouerbium, & diſperdam eum de medio populi mei: & ſciētis quia ego Dominus. * Et propheta cum errauerit, & locutus fuerit verbū: ego Dominus decepi prophetam illum: & extendā manum meam ſuper illum, & delebo eum de medio populi mei Israel. * Et portabunt iniquitatem ſuā: iuxta iniquitatem interrogatiſ, ſic iniquitas prophetæ erit: * vt non erret vltra domus Israel a me, neque polluat in vniuerſis præuariationibus ſuis: ſed ſint mihi in populū, & ego ſim eis in Deſ, ait Dominus exercitū. * Et factus eſt ſermo Domini ad me, dicens: * Fili hominis, terra cū peccauerit mihi, vt præuarietur præuariicans, extendam manum meā ſuper eam, & conteram virgam panis eius: & immittam in eā ſamem, & interficiā de ea homi-

Sup. 13. 2.

Sup. 4. d. 16
& 5. d. 16

hominem, & iumentum. * Et si fuerint
 tres viri isti in medio eius, Noe, Daniel,
 & Iob: ipsi iusticia sua liberabunt ani-
 mas suas, ait Dominus exercituum.
 * Quod si & bestias pessimas induxero
 super terram vt vasterem eam; & fuerit
 inuia, eo quod non sit pertrāsens pro-
 pter bestias: * Tres viri isti si fuerint in
 ea, viuo ego, dicit Dominus Deus, quia
 nec filios, nec filias liberabunt: sed ipsi
 soli liberabuntur, terra autem desolabi-
 tur. * Vel si gladium induxero super ter-
 ram illam, & dixero gladio: Transi per
 terram: & interfecero de ea hominem,
 & iumentum: * & tres viri isti fuerint
 in medio eius: viuo ego, dicit Dominus
 Deus, non liberabunt filios, neque filias:
 sed ipsi soli liberabuntur. * Si autem &
 pestilentiam immiserō super terram il-
 lam, & effudero indignationem meam
 super eam in sanguine, vt auferam ex
 ea hominem, & iumentum: * Et Noe, &
 Daniel, & Iob fuerint in medio eius: vi-
 uo ego, dicit Dominus Deus, quia filiū,
 & filiam non liberabunt: sed ipsi iusti-
 cia sua liberabūt animas suas. * Quoniā
 hæc dicit Dominus Deus: Quod & si
 quattuor iudicia mea pessima, gladium,
 & famem, ac bestias malas, & pestilen-
 tiam immiserō in Ierusalem vt interfi-
 ciam de ea hominem, & pecus: * tamen
 relinquetur in ea saluatio educientium
 filios, & filias: ecce ipsi ingredientur ad
 vos, & videbitis viam eorum, & adin-
 uentiones eorū, & consolabimini super
 malo, quod induxi in Ierusalē in omni-
 bus, quæ importauī super eam. * Et cō-
 solabuntur vos, cum videritis viam eo-
 rum, & adinventiones eorū: & cognos-
 ceteris quod non frustra fecerim omnia,
 quæ feci in ea, ait Dominus Deus.

C A P. XV.

ET factus est sermo Domini ad me,
 dicens: * Fili hominis, quid fiet de
 ligno vitis ex omnibus lignis nemorū,
 quæ sunt inter ligna siluarum? * Num-
 quid tolletur de ea lignum, vt fiat opus,
 aut fabricabitur de ea parixillus, vt de-
 pendeat in eo quodcumque vas? * Ecce
 igni datum est in escam: vtramque par-
 tem eius consumpsit ignis, & medietas
 eius redacta est in fauillam: numquid

utile erit ad opus? * Etiam cum esset in-
 tegrum, non erat aptum ad opus: quā-
 to magis cum illud ignis deuorauerit,
 & combusserit, nihil ex eo fiet operis?
 * Propterea hæc dicit Dominus Deus:
 Quomodo lignum vitis inter ligna sil-
 uarum, quod dedi igni ad deuorandum,
 sic tradam habitatores Ierusalem. * Et
 ponam faciem meam in eos: de igne
 egredientur, & ignis consumet eos: &
 scietis quia ego Dominus, cum posuero
 faciem meam in eos, * & dederō terrā
 inuiam, & desolatam: eo quod prauari-
 catores extiterint, dicit Dominus Deus.

C A P. XVI.

ET factus est sermo Domini ad me,
 dicens: * Fili hominis notas fac Ieru-
 salem abominationes suas: * & dices:
 Hæc dicit Dominus Deus Ierusalē: Ra-
 dix tua, & generatio tua de terra Cha-
 naan: pater tuus Amorrhæus, & mater
 tua Cethæa. * Et quando nata es in die
 ortus tui non est præcisus vmbilicus
 tuus, & aqua non es lota in salutem,
 nec sale salita, nec inuoluta pannis. * Nō
 pepercit super te oculus vt faceret tibi
 vnum de his, misertus tui: sed proiecta
 es super faciem terræ in abiectione ani-
 mæ tuæ, in die qua nata es. * Transiens
 autem per te, vidi te conculcari in san-
 guine tuo. & dixi tibi cum esses in san-
 guine tuo: Viue. dixi, inquam, tibi: In
 sanguine tuo viue. * Multiplicatam qua-
 si germen agri dedi te: & multiplicata
 es, & grandis effecta, & ingressa es, &
 peruenisti ad mūdum muliebrem: vbera
 tua intumuerunt, & pilus tuus germi-
 nauit: & eras nuda, & cōfusione plena.
 * Et transiui per te, & vidi te: & ecce
 tempus tuum, tempus amantium: & ex-
 pandi amicum meum super te, & ope-
 rui ignominiam tuam. Et iuraui tibi,
 & ingressus sum pactum tecum: ait
 Dominus Deus: & facta es mihi. * Et
 laui te aqua, & emundaui sanguinem
 tuum ex te: & vnxi te oleo. * Et vesti-
 ui te discoloribus, & calceauī te ianthi-
 no: & cinxi te bysso, & indui te subti-
 libus. * Et ornaui te ornamento, & de-
 di armillas in manibus tuis, & torquem
 circa collum tuum. * Et dedi in aurem
 super os tuū, & circulos auribus tuis, &

coronam decoris in capite tuo. * Et or-
nata es auro, & argēto, & vestita es bys-
so, & polymito, & multicoloribus: si-
milam, & mel, & oleum comedisti, &
decora facta es vehementer nimis: &
profecisti in regnum. * Et egressum est
nomen tuum in Gentes propter speciē
tuam: quia perfecta eras in decore meo,
quem posueram super te, dicit Domi-
nus Deus. * Et habens fiduciam in pul-
chritudine tua fornicata es in nomine
tuo: & exposuisti fornicationem tuam
omni transeunti ut eius fieres. * Et su-
mens de vestimentis tuis fecisti tibi ex-
cellā hinc inde confuta: & fornicata es
super eis, sicut non est factum, neque
futurum est. * Et tulisti vasa decoris tui
de auro meo, atque argento meo, quæ
dedi tibi: & fecisti tibi imagines mascu-
linas, & fornicata es in eis. * Et sumpsi-
sti vestimenta tua multicoloria, & ope-
ruisti illas: & oleum meum, & thymia-
ma meum posuisti coram eis. * Et panē
meum, quem dedi tibi, simlā, & oleū,
& mel, quibus enutriui te, posuisti in
conspēctu eorum in odorem suauitatis,
& factum est, ait Dominus Deus. * Et
tulisti filios tuos, & filias tuas, quas ge-
nerasti mihi: & immolasti eis ad deuo-
randum. Numquid parua est fornicatio
tua? * Immolasti filios meos, & dedisti,
illos consecrans, eis. * Et post omnes
abominationes tuas, & fornicationes,
non es recordata dierum adolescentiæ
tuæ, quando eras nuda, & confusione
plena, conculcata in sanguine tuo. * Et
accidit post omnem maliciā tuā (væ,
væ tibi, ait Dominus Deus) * & ædifi-
casti tibi lupanar, & fecisti tibi prosti-
bulum in cunctis plateis. * Ad omne ca-
put viæ ædificasti signum prostitutionis
tuæ: & abominabilem fecisti decorem
tuum: & diuifisti pedes tuos omni trā-
seunti, & multiplicasti fornicationes
tuas. * Et fornicata es cum filiis Ægypti
vicinis tuis magnarum carniū: & mul-
tiplicasti fornicationem tuam ad irritā-
dum me. * Ecce ego extendam manum
meam super te, & auferam iustificatio-
nem tuam: & dabo te in animas odiū-
tium te filiarum Palæstinarum, quæ eru-
bescunt in via tua scelerata. * Et forni-
cata es in filiis Assyriorū, eo quod nec-
dum fueris expleta: & postquam forni-

cata es, nec sic es satiata. * Et multipli-
casti fornicationem tuam in Terra Cha-
naan cum Chaldeis: & nec sic satiata
es. * In quo mundabo cor tuum, ait
Dominus Deus; cum facias omnia hæc
opera mulieris meretricis, & procacis?
* Quia fabricasti lupanar tuum in capi-
te omnis viæ, & excelsum tuum fecisti
in omni platea: nec facta es quasi me-
retrix fastidio augens pretium, * sed
quasi mulier adultera, quæ super virum
suum inducit alienos. * Omnibus mere-
tricibus dantur mercedes: tu autem de-
disti mercedes cunctis amatoribus tuis,
& dona donabas eis ut intrarent ad te,
& vndique ad fornicandum tecum.
* Factumq. est in te contra consuetudi-
nem mulierum in fornicationibus tuis,
& post te non erit fornicatio: in eo o-
nim quod dedisti mercedes, & mercedes
non accepisti, factum est in te contra-
rium. * Propterea meretrix audi verbū
Domini. * Hæc dicit Dominus Deus:
Quia effusum est æs tuum, & reuelata
est ignominia tua in fornicationibus
tuis super amatores tuos, & super idola
abominationum tuarum in sanguine
filiorum tuorum, quos dedisti eis: * Ec-
ce ego cōgregabo omnes amatores tuos,
quibus commista es, & omnes, quos di-
lexisti cum vniuersis, quos oderas: &
congregabo eos super te vndique, & nu-
dabo ignominiam tuam coram eis, &
videbunt omnem turpitudinem tuam.
* Et iudicabo te iudicijs adulterarum,
& effundentium sanguinem: & dabo te
in sanguinem furoris & zeli. * Et dabo
te in manus eorum, & destruent lupanar
tuum: & demolientur prostibulum
tuum: & denudabunt te vestimētis tuis,
& auferent vasa decoris tui: & derelin-
quent te nudam, plenamq. ignominia:
* & adducent super te multitudinem, &
lapidabunt te lapidibus, & trucidabunt
te gladijs suis. * Et comburent domos
tuas igni, & facient in te iudicia in oculis
mulierum plurimarum: & defines
fornicari, & mercedes ultra non dabis.
* Et requiescet indignatio mea in te: &
auferetur zelus meus a te, & quiescam,
& nec irascar amplius. * Eo quod nō fue-
ris recordata dierum adolescentiæ tuæ,
& prouocasti me in omnibus his: qua-
propter & ego vias tuas in capite tuo
dedi,

¶ Inf. 23. b. 10

¶ 4. Reg. 23. 2

dedi, ait Dominus Deus, & nō feci iuxta
 scelera tua in omnibus abominationi-
 bus tuis. * Ecce omnis, qui dicit vulgo
 prouerbiū, in te assumet illud, dicēs:
 Sicut mater, ita & filia eius. * Filia
 matris tuæ es tu, quæ proiecit virum
 suum, & filios suos: & soror sororum
 tuarum es tu, quæ proiecerunt viros
 suos, & filios suos: mater vestra Ce-
 thæa, & pater vester Amorrhæus. * Et
 soror tua maior, Samaria, ipsa & filia
 eius, quæ habitant ad sinistram tuam:
 soror autem tua minor te, quæ habitat
 a dextris tuis, Sodoma, & filia eius. * Sed
 nec in vijs earum ambulasti, neque se-
 cundum scelera earum fecisti pauxillum
 minus: pene sceleratiora fecisti illis in
 omnibus vijs tuis. * Viuo ego, dicit Do-
 minus Deus, quia non fecit Sodoma sor-
 or tua ipsa, & filia eius, sicut fecisti
 tu, & filia tuæ. * Ecce hæc fuit iniqui-
 tas Sodoma sororis tuæ, superbia, satu-
 ritas panis & abundantia, & otium ip-
 sius, & filiarum eius: & manum egeno,
 & pauperi non porrigebant. * Et ele-
 uatæ sunt, & fecerunt abominationes
 coram me: & abstuli eas sicut vidisti.
 * Et Samaria dimidium peccatorū tuo-
 rum non peccauit: sed vicisti eas scele-
 ribus tuis, & iustificasti sorores tuas in
 omnibus abominationibus tuis, quas o-
 perata es. * Ergo & tu porta confusio-
 nem tuam, quæ vicisti sorores tuas pec-
 catis tuis, sceleratius agens ab eis: iusti-
 ficatæ sunt enim a te: ergo & tu cōfun-
 dere, & porta ignominiam tuam, quæ
 iustificasti sorores tuas. * Et conuertam
 restituens eas conuersione Sodomorum
 cum filiabus suis, & conuersione Sama-
 riæ, & filiarum eius: & conuertam re-
 uersionem tuam in medio earum, * vt
 portes ignominiam tuam, & confunda-
 ris in omnibus, quæ fecisti consolans
 eas. * Et soror tua Sodoma, & filia eius
 reuertentur ad antiquitatem suam: &
 Samaria, & filia eius reuertentur ad an-
 tiquitatem suā: & tu, & filia tuæ reuerte-
 mini ad antiquitatē vestram. * Non fuit
 autem Sodoma soror tua audita in ore
 tuo, in die superbæ tuæ, * antequā reue-
 laretur malitia tua: sicut hoc tempore
 in opprobrium filiarum Syriæ, & cun-
 ctarum in circuitu tuo filiarum Palæsti-
 narum, quæ ambiunt te per gyrum.

* scelus tuum, & ignominiam tuam.
 tu portasti, ait Dominus Deus. * Quia
 hæc dicit Dominus Deus: Et faciam
 tibi sicut despexisti iuramentum, vt
 irritum faceres pactum: * & recorda-
 bor ego pacti mei tecum in diebus ado-
 lescentiæ tuæ: & suscitabo tibi pactum
 sempiternum. * Et recordaberis via-
 rum tuarum, & confundēris: cum re-
 ceperis sorores tuas te maiores cum
 minoribus tuis: & dabo eas tibi in fi-
 lias, sed non ex pacto tuo. * Et susci-
 tabo ego pactum meum tecum: & scies
 quia ego Dominus, * vt recorderis, &
 confundaris, & non sit tibi vltra ape-
 rire os præ confusione tua, cum placatus
 tibi fuero in omnibus, quæ fecisti,
 ait Dominus Deus.

CAP. XVII.

ET factum est verbum Domini ad
 me, dicens: * Fili hominis propo-
 ne ænigmā, & narra parabolam ad
 domum Israel, * & dices: Hæc dicit
 Dominus Deus: Aquila grandis magna-
 rum alarum, longo membrorum du-
 ctu, plena plumis, & varietate, ve-
 nit ad Libanum, & tulit medullam ce-
 dri. * Summitatem frondium eius auul-
 sit: & transportauit eam in Terram
 Chanaan, in vrbe negotiatorum po-
 suit illam. * Et tulit de semine terræ,
 & posuit illud in terra pro semine,
 vt firmaret radicem super aquas mul-
 tas: in superficie posuit illud. * Cumq;
 germinasset, creuit in vineam latiore
 humili statura, respicientibus ramis e-
 ius ad eam: & radices eius sub illa
 erant. facta est ergo vinea, & fru-
 ctificauit in palmites, & emisit propa-
 gines. * Et facta est aquila altera gran-
 dis magnis alis, multisq. plumis: &
 ecce vinea ista quasi mittens radices suas
 ad eam, palmites suos extendit ad il-
 lam, vt irrigaret eam de areolis ger-
 minis sui. * In terra bona super aquas
 multas plantata est: vt faciat frondes,
 & portet fructum, vt sit in vineam
 grandem. * Dic: Hæc dicit Dominus
 Deus: Ergone prosperabitur? nonne
 radices eius euellet, & fructus eius di-
 stringet, & siccabit omnes palmites

germinis eius, & arescet: & non in
brachio grandi, neque in populo mul-
to, vt euelleret eam radicitus? * Ecce
plantata est: ergone prosperabitur? non-
ne cum tetigerit eam ventus vrens sicca-
bitur, & in arcis germinis sui arescet?
* Et factum est verbum Domini ad me,
dicens: * Dic ad domum exasperantem:
Nescitis quid ista significant? Dic: Ec-
ce venit rex Babylonis in Ierusalem: &
assumet regem, & principes eius, &
adducet eos ad semetipsum in Babylo-
nem. * Et tollet de semine regni, fe-
rietq. cum eo foedus: & ab eo accipiet
iusurandum. sed & fortes terræ tollet,
vt sit regnum humile, & non eleue-
tur, sed custodiat pactum eius, & ser-
uet illud. * Qui recedens ab eo misit
nuncios ad Ægyptum vt daret sibi equos,
& populum multum. Numquid prospe-
rabitur, vel consequetur salutem qui fe-
cit hæc? & qui dissoluit pactum, num-
quid effugiet? * Viuo ego, dicit Do-
minus Deus: quoniam in loco regis, qui
constituit eum regem, cuius fecit irri-
tum iuramentum, & soluit pactum,
quod habebat cum eo, in medio Baby-
lonis morietur. * Et non in exercitu
grandi, neque in populo multo faciet
contra eum Pharaon prælium: in iactu
aggeris, & in extructione vallorum vt
interficiat animas multas. * Spreuerat
enim iuramentum vt solueret foedus, &
ecce dedit manum suam: & cum omnia
hæc fecerit, non effugiet. * Propterea
hæc dicit Dominus Deus: Viuo ego,
quoniam iuramentum, quod spreuit, &
foedus, quod prauaricatus est, ponam
in caput eius. * Et expandam super
eum rete meum, & comprehendetur
in sagena mea: & adducam eum in Ba-
bylonem, & iudicabo eum ibi in præ-
uaricatione, qua despexit me. * Et om-
nes profugi eius cum vniuerso agmine
suo, gladio cadent: residui autem in om-
nem ventum dispergentur: & scietis quia
ego Dominus locutus sum. * Hæc dicit
Dominus Deus: Et sumam ego de me-
dulla cedri sublimis, & ponam: de ver-
tice ramorum eius tenerum distringam,
& plantabo super montem excelsum,
& eminentem. * In monte sublimi Is-
rael plantabo illud, & crumpet in ger-
men, & faciet fructum, & erit in ce-

drum magnam: & habitabunt sub ea
omnes volucres, & vniuersum volatile
sub vmbra frondium eius nidificabit:
* Et scient omnia ligna regionis, quia
ego Dominus humiliavi lignum subli-
me, & exaltaui lignum humile: & sicca-
ui lignum viride, & frondere feci li-
gnum aridum. Ego Dominus locutus
sum, & feci.

CAP. XVIII.

ET factus est sermo Domini ad me,
dicens: * Quid est quod inter vos
parabolam vertitis in prouerbum istud
in terra Israel, dicentes: * Patres come-
derunt vnam acerbam, & dentes filio-
rum obstupescunt? * Viuo ego, dicit
Dominus Deus, si erit vltra vobis para-
bola hæc in prouerbum in Israel. * Ec-
ce omnes animæ, meæ sunt: vt anima pa-
tris, ita & anima filij mea est: anima,
quæ peccauerit, ipsa morietur. * Et vir
si fuerit iustus, & fecerit iudicium, & iu-
stitiam, * in montibus non comederit,
& oculos suos non leuauerit ad idola,
domus Israel: & uxorem proximi sui
non violauerit, & ad mulierem menstrua-
tam non accesserit: * & hominem non
contristauerit: pignus debitori reddide-
rit, per vim nihil rapuerit: * panem suum
esurienti dederit, & nudum operuerit ve-
stimento: * ad vfuram non commodau-
erit, & amplius non acceperit: ab iniqui-
tate auerterit manum suam, & iudicium
verum fecerit inter virum & virum: * in
præceptis meis ambulauerit, & iudicia
mea custodierit vt faciat veritatem: hic
iustus est, vita viuet, ait Dominus Deus.
* Quod si genuerit filium latroneum ef-
fundentem sanguinem, & fecerit vnum
de istis: * & hæc quidem omnia non fa-
cientem, sed in montibus comedentem,
& uxorem proximi sui polluentem:
* egenum, & pauperem contristantem,
rapientem rapinas, pignus non reddentem,
& ad idola leuantem oculos suos,
abominationem facientem: * ad vfuram
dantem, & amplius accipientem: num-
quid viuet? non viuet. cum vniuersa
hæc detestanda fecerit, morte morie-
tur, sanguis eius in ipso erit. * Quod
si genuerit filium, qui videns omnia
peccata

1 Sup. 12. d. 13
1 Inf. 12. a. 1

11. e. 19

11. b. 7
Mal. 25. c. 15

peccata patris sui, quæ fecit, timuerit, & non fecerit simile eis: * super mon-
tes non comederit, & oculos suos non
leuauerit ad idola domus Israel, & vxo-
rem proximi sui non violauerit: * &
virum non contristauerit, pignus non
retinuerit, & rapinam non rapuerit, pa-
nem suum esurienti dederit, & nudum
operuerit vestimento: * a pauperis iniu-
ria auerterit manum suam, vsuram &
superabundantiam non acceperit, iudi-
cia mea fecerit, in præceptis meis am-
bulauerit: hic non morietur in iniqui-
tate patris sui, sed vita uiuet. * Pater
eius quia calumniatus est, & vim fecit
fratri, & malum operatus est in medio
populi sui, ecce mortuus est in iniqui-
tate sua. * Et dicitis: Quare non por-
tauit filius iniquitatem patris? Videlicet,
quia filius iudicium, & iustitiam opera-
tus est, omnia præcepta mea custodiuit,
& fecit illa, uiuet vita. * Anima, quæ
peccauerit, ipsa morietur: filius non
portabit iniquitatem patris, & pater
non portabit iniquitatem filij: iustitia,
iusti super eum erit, & impietas impij
erit super eum. * Si autem impius ege-
rit poenitentiam ab omnibus peccatis
suis, quæ operatus est, & custodierit
omnia præcepta mea, & fecerit iudiciũ,
& iustitiam: vita uiuet, & non morie-
tur. * Omnium iniquitatum eius, quas
operatus est, non recordabor: in iusti-
tia sua, quam operatus est, uiuet. * Nũ-
quid voluntatis meæ est mors impij, di-
cit Dominus Deus, & non vt conuertatur
a vijs suis, & uiuat? * Si autem auer-
terit se iustus a iustitia sua, & fecerit
iniquitatem secundum omnes abomina-
tiones, quas operari solet impius, num-
quid uiuet? omnes iustitiæ eius, quas
fecerat, non recordabuntur: in præua-
ricatione, qua præuicatus est, & in
peccato suo, quod peccauit, in ipsis mori-
etur. * Et dixistis: Non est aqua via
Domini. Audite ergo domus Israel:
Numquid via mea non est aqua, & non
magis viæ vestræ prauæ sunt? * Cum
enim auerterit se iustus a iustitia sua, &
fecerit iniquitatem, morietur in eis: in
iniustitia, quam operatus est, morietur.
* Et cum auerterit se impius ab impie-
tate sua, quam operatus est, & fecerit
iudicium, & iustitiam: ipse animam

suam uiuificabit. * Considerans enim,
& auertens se ab omnibus iniquitatibus
suis, quas operatus est, vita uiuet, &
non morietur. * Et dicunt filij Israel:
Non est aqua via Domini. Numquid
viæ meæ non sunt aquæ, domus Israel,
& non magis viæ vestræ prauæ? Idcirco
vnumquemque iuxta vias suas iudi-
cabo domus Israel, ait Dominus Deus.
* Conuertimini, & agite poenitentiam
ab omnibus iniquitatibus vestris: & non
erit vobis in ruinam iniquitas. * Proj-
cite a vobis omnes præuaticationes ve-
stras, in quibus præuicati estis, & faci-
te vobis cor nouum, & spiritum nouum:
& quare moriemini domus Israel?
* Quia nolo mortem morientis, dicit
Dominus Deus, reuertimini, & uiuite.

Mal. 3. 20

Sup. 29
Inf. 33. c. 11

C A P. XIX.

ET tu assume planctum super princi-
pes Israel, * & dices: Quare mater
tua leuata inter leones cubauit, in medio
leunculorum enutriuere catulos suos?
* Et eduxit vnum de leunculis suis, &
leo factus est: & didicit capere prædam,
hominemq. comedere. * Et audierunt
de eo Gentes, & non absque vulneribus
suis ceperunt eum: & adduxerunt eum
in catenis in Terram Ægypti. * Quæ
cum vidisset quoniam infirmata est, &
perijt expectatio eius: tulit vnum de
leunculis suis, leonem constituit eum.
* Qui incedebat inter leones, & factus
est leo: & didicit prædam capere, & ho-
mines deuorare. * Didicit viduas face-
re, & ciuitates eorum in desertum ad-
ducere: & desolata est terra, & pleni-
tudo eius a voce rugitus illius. * Et con-
uenerunt aduersus eum Gentes vndique
de prouincijs, & expanderunt super eum
rete suum, in vulneribus earum captus
est. * Et miserunt eum in caueam, in
catenis adduxerunt eum ad regem Baby-
lonis: miseruntq. eum in carcerem, ne
audiretur vox eius vltra super montes
Israel. * Mater tua quasi vinea in sangui-
ne tuo super aquam plantata est: fru-
ctus eius, & frondes eius creuerunt ex
aquis multis. * Et factæ sunt ei vir-
gæ solidæ in sceptrâ dominantium, &
exaltata est statura eius inter frondes: &
vidit

Den. 24. c. 16
4. Reg. 14. b. 6
3. Pal. 25. b. 4

Pl. 29. a. 4
Inf. 33. c. 11

vidit altitudinem suam in multitudine
palmitum suorum. * Et euulsa est in ira, in terramq. proiecta, & ventus vrens siccauit fructum eius: marcuerunt, & arefactæ sunt virgæ roboris eius: ignis comedit eam. * Et nunc transplantata est in desertum, in terram inuiam, & sitienti. * Et egressus est ignis de virga ramorum eius, qui fructum eius comedit: & non fuit in ea virga fortis, sceptrum dominantium. Planctus est, & erit in planctum.

C A P. XX.

ET factum est in anno septimo, in quinto, in decima mensis: Venerunt viri de senioribus Israel vt interrogarent Dominum, & sederunt coram me. * Et factus est sermo Domini ad me, dicens: * Fili hominis loquere senioribus Israel, & dices ad eos: Hæc dicit Dominus Deus: Numquid ad interrogandû me vos venistis? viuo ego quia non respondebo vobis, ait Dominus Deus. * Si iudicas eos, si iudicas fili hominis, abominationes patrum eorum ostende eis. * Et dices ad eos: Hæc dicit Dominus Deus: in die, qua elegi Israel, & leuavi manum meam pro stirpe domus Iacob, & apparui eis in Terra Ægypti, & leuavi manum meam pro eis, dicens: Ego Dominus Deus vester: in die illa leuavi manum meam pro eis, vt educerem eos de Terra Ægypti, in Terram, quam prouideram eis, fluentem lacte, & melle: quæ est egregia inter omnes terras. * Et dixi ad eos: Vnusquisque offensiones oculorum suorum abijciat, & in idolis Ægypti nolite pollui: ego Dominus Deus vester. * Et irritauerunt me, nolueruntq. me audire: vnusquisque abominationes oculorum suorum non proiecit, nec idola Ægypti reliquerunt: & dixi vt effunderem indignationem meam super eos, & implerem iram meam in eis, in medio Terræ Ægypti. * Et feci propter nomen meum, vt non violaretur coram Gentibus, in quarum medio erant, & inter quas apparui eis vt educerem eos de Terra Ægypti. * Eieci ergo eos de Terra Ægypti, & eduxi eos in desertum. * Et dedi eis præcepta mea, & iudicia mea

ostendi eis, quæ faciens homo, viuet in eis. * Insuper & sabbata mea dedi eis, vt essent signum inter me & eos: & scirent quia ego Dominus sanctificans eos. * Et irritauerunt me domus Israel in deserto, in præceptis meis non ambulauerunt, & iudicia mea proiecerunt, quæ faciens homo viuet in eis: & sabbata mea violauerunt vehementer: dixi ergo vt effunderem furorem meum super eos in deserto, & consumerem eos. * Et feci propter nomen meum, ne violaretur coram Gentibus, de quibus eieci eos in conspectu earum. * Ego igitur leuavi manum meam super eos in deserto, ne inducerem eos in Terram, quam dedi eis fluentem lacte, & melle, præcipuam terrarum omnium: * Quia iudicia mea proiecerunt, & in præceptis meis non ambulauerunt, & sabbata mea violauerunt: post idola enim cor eorum gradiebatur. * Et percussit oculus meus super eos vt non interficerem eos: nec consumpsi eos in deserto. * Dixi autem ad filios eorum in solitudine: In præceptis patrum vestrorum nolite incedere, nec iudicia eorum custodiatis, nec in idolis eorum pollui mini: * Ego Dominus Deus vester: in præceptis meis ambulate, iudicia mea custodite, & facite ea: * Et sabbata mea sanctificate vt sint signum inter me & vos, & sciatis quia ego sum Dominus Deus vester. * Et exacerbauerunt me filij, in præceptis meis non ambulauerunt: & iudicia mea non custodierunt vt facerent ea: quæ cum fecerit homo, viuet in eis: & sabbata mea violauerunt: & comminatus sum vt effunderem furorem meum super eos, & implem iram meam in eis in deserto. * Auerti autem manum meam, & feci propter nomen meum, vt non violaretur coram Gentibus, de quibus eieci eos in oculis earum. * Iterum leuavi manum meam in eos in solitudine, vt dispergerem illos in nationes, & ventilarem in terras: * eo quod iudicia mea non fecissent, & præcepta mea reprobasent, & sabbata mea violassent, & post idola patrum suorum fuissent oculi eorum. * Ergo & ego dedi eis præcepta non bona, & iudicia, in quibus non viuent. * Et pollui eos in muneribus suis cum offerrent omne, quod aperit vuluam, propter delicta sua: & scient

Exo. 20. 5.
& 31. c. 13
Deut. 5. 6. 12

Leui. 10. 2. 5
Rom. 10. 2. 5

& scient quia ego Dominus . * Quam- 17
obrem loquere ad domū Israel , fili ho-
minis : & dices ad eos : Hæc dicit Domi-
nus Deus : Adhuc & in hoc blasphema-
uerunt me patres vestri , cum spreuissent
me contemnentes : * & induxissem eos 21
in Terram , super quam leuauī manum
meam ut darem eis : viderunt omnem
collem excelsū , & omne lignum no-
morosum , & immolauerūt ibi victimas
suas : & dederunt ibi irritationem obla-
tionis suæ , & posuerunt ibi odorē sua-
uitatis suæ , & libauerunt libationes suas . 25
* Et dixi ad eos : Quid est excelsū , ad
quod vos ingredimini ? & vocatū est
nomen eius Excelsū vsque ad hanc
diem . * Propterea dic ad domū Israel : 30
Hæc dicit Dominus Deus : Certe in via
patrum vestrorū vos polluimini , & post
offendicula eorum vos fornicamini : * &
in oblatione donorum vestrorum , cum
traducitis filios vestros per ignem , vos
polluimini in omnibus idolis vestris vs-
que hodie : & ego respondebo vobis do-
mus Israel ? Viuo ego , dicit Dominus
Deus , quia non respondebo vobis . * Ne- 32
que cogitatio mentis vestræ fiet , dicen-
tium : Erimus sicut Gentes , & sicut co-
gnationes terræ ut colamus ligna , & la-
pides . * Viuo ego , dicit Dominus Deus , 33
quoniam in manu forti , & in brachio
extento , & in furore effuso regnabo su-
per vos . * Et educam vos de populis : 34
& congregabo vos de terris , in quibus
dispersi estis , in manu valida , & in bra-
chio extento , & in furore effuso regna-
bo super vos . * Et adducam vos in de- 35
sertum populorum , & iudicabor vobis-
cum ibi facie ad faciem . * Sicut iudi- 36
cio contendi aduersum patres vestros in
deserto Terræ Ægypti , sic iudicabo vos ,
dicit Dominus Deus . * Et subijciam vos 37
sceptro meo , & inducam vos in vinculis
foederis . * Et eligam de vobis transgres- 38
sores , & impios , & de terra incolatus
eorum educam eos , & in terram Israel
nō ingredientur : & scietis quia ego Do-
minus . * Et vos domus Israel , Hæc di- 39
cit Dominus Deus : Singuli post idola
vestra ambulate , & seruite eis . Quod si
& in hoc non audieritis me , & nomen
meum sanctum pollueritis vltra in mu-
neribus vestris , & in idolis vestris : * in 40
monte sancto meo , in monte excelsō

Israel , ait Dominus Deus , ibi seruiet mihi
omnis domus Israel ; omnes , inquam , in
terra , in qua placebunt mihi , & ibi qua-
ram primitias vestras , & initium deci-
marum vestrarum in omnibus sanctifi-
cationibus vestris . * In odorem suavi-
tatis suscipiam vos , cum eduxero vos de
populis , & congregauero vos de terris ,
in quas dispersi estis , & sanctificabor in
42 vobis in oculis nationum . * Et scietis
G quia ego Dominus , cum induxero vos
ad terram Israel , in Terram , pro qua le-
uauī manum meam , ut darem eam pa-
tribus vestris . * Et recordabimini ibi
viarum vestrarum , & omnium scelerum
vestrorum , quibus polluti estis in eis : &
displicebitis vobis in cōspectu vestro in
omnibus malitijs vestris , quas fecistis .
44 * Et scietis quia ego Dominus , cum be-
nefecero vobis propter nomen meum ,
& non secundum vias vestras malas , ne-
que secundum scelera vestra pessima do-
mus Israel , ait Dominus Deus . * Et fa-
ctus est sermo Domini ad me , dicens :
46 * Fili hominis , pone faciem tuam con-
tra viam Austri , & stilla ad Aphricum ,
& propheta ad saltum agri meridiano .
47 * Et dices saltui meridiano : Audi verbū
Domini : hæc dicit Dominus Deus : Ec-
ce ego succendam in te ignem , & com-
buram in te omne lignū viride , & omne
lignum aridum : non extinguetur flamma
succensionis : & comburetur in ea
omnis facies ab Austro vsque ad Aquī-
lonem . * Et videbit vniuersa caro quia
ego Dominus succendi eam , nec extin-
49 guetur . * Et dixi : A a a , Domine Deus :
ipsi dicunt de me : Numquid non per
parabolas loquitur iste ?

C A P . X X I .

1 E T factus est sermo Domini ad me ,
2 dicens : * Fili hominis pone faciem
A tuam ad Ierusalem , & stilla ad sanctua-
ria , & propheta contra humum Israel :
3 * Et dices terræ Israel : Hæc dicit Domi-
nus Deus : Ecce ego ad te , & eiijciam gla-
dium meum de vagina sua , & occidam
4 in te iustum , & impium . * Pro eo au-
tem quod occidi in te iustum , & impiū ,
idcirco egredietur gladius meus de va-
gina sua ad omnem carnem ab Austro
5 vsque ad Aquilonem : * Ut sciat omnis
caro

caro quia ego Dominus eduxi gladium meum de vagina sua irreuocabilem .
 * Et tu fili hominis ingemisce in contritione lumborum , & in amaritudinibus ingemisce coram eis . * Cumq. dixerint ad te : Quare tu gemis ? dices : Pro auditu : quia venit , & tabescet omne cor , & dissoluentur vniuersæ manus , & infirmabitur omnis spiritus , & per cuncta genua fluent aquæ : ecce venit , & fiet , ait Dominus Deus . * Et factus est sermo Domini ad me , dicens : * Fili hominis propheta , & dices : Hæc dicit Dominus Deus : Loquere : Gladius , gladius exacutus est , & limatus . * Ut cædat vitimas , exacutus est : ut splendeat , limatus est : qui moues sceptrum filij mei , succidisti omne lignum . * Et dedi eum ad leuigandum ut teneatur manu : iste , exacutus est gladius , & iste limatus est ut sit in manu interficientis . * Clama , & vlula fili hominis , quia hic factus est in populo meo , hic in cunctis ducibus Israel , qui fugerant : gladio traditi sunt cum populo meo , idcirco plaude super foemur , quia probatus est : & hoc , cum sceptrum subuerterit , & non erit , dicit Dominus Deus . * Tu ergo fili hominis propheta , & percutite manu ad manum , & duplicetur gladius , ac triplicetur gladius interfectorum : hic est gladius occisionis magnæ , qui obstupefcere eos facit , & corde tabescere , & multiplicat ruinas . In omnibus gladij acuti , & limati ad fulgendum , amicti ad cædem . * Exacuere , vade ad dexteram , siue ad sinistram , quocumque faciei tuæ est appetitus . * Quin & ego plaudam manu ad manum , & implebo indignationem meam ego Dominus locutus sum . * Et factus est sermo Domini ad me , dicens : * Et tu fili hominis pone tibi duas vias , ut veniat gladius regis Babylonis : de terra vna egredientur ambæ : & manu capiet coniecturam , in capite viæ ciuitatis conijciat . * Viam pones ut veniat gladius ad Rabbath filiorum Ammon , & ad Iudam in Ierusalem munitissimam . * Stetit enim rex Babylonis in biuiis , in capite duarum viarum , diuinationem quærens , commiscens sagittas : interrogauit idola , exta consuluit . * Ad dexteram eius facta est diuination super Ie-

rusalem ut ponat arietes , ut aperiat os in cæde , ut eleuet vocem in vlulatu , ut ponat arietes contra portas , ut comporet aggerem , ut ædificet munitiones .
 * Eritq. quasi cõsulens frustra oraculum in oculis eorum , & sabbatorum otium imitans : ipse autem recordabitur iniquitatis ad capiendum . * Idcirco hæc dicit Dominus Deus : Pro eo quod recordati estis iniquitatis vestræ , & reuelastis prauaricationes vestras , & apparuerunt peccata vestra in omnibus cogitationibus vestris : pro eo , inquam , quod recordati estis , manu capiemini . * Tu autem profane , impie dux Israel , cuius venit dies in tempore iniquitatis præfinita : * Hæc dicit Dominus Deus : Aufer cidarim , tolle coronam : nonne hæc est , quæ humilem subleuauit , & sublimem humiliavit ? * Iniquitatem , iniquitatem ponam eam : & hoc non factum est donec veniret cuius est iudicium , & tradam ei . * Et tu fili hominis propheta , & dic : Hæc dicit Dominus Deus ad filios Ammon , & ad opprobrium eorum , & dices : Mucro , mucro euaginate ad occidendum , limatus ut interficias , & fulgeas , * cum tibi viderentur vana , & diuinarentur mendacia : ut dareris super colla vulneratorum impiorum , quorum venit dies in tempore iniquitatis præfinita . * Reuertere ad vaginam tuam in loco , in quo creatus es , in terra natiuitatis tuæ iudicabo te , & effundam super te indignationem meam : in igne furoris mei sufflabo in te , daboq. te in manus hominū insipientium , & fabricantium interitum .
 * Igni eris cibus , sanguis tuus erit in medio terræ , obliuioni tradæris : quia ego Dominus locutus sum .

C A P . X X I I .

ET factum est verbum Domini ad me , dicens : * Et tu fili hominis nonne iudicas , nonne iudicas ciuitatem sanguinum ? * & ostendes ei omnes abominationes suas , & dices : Hæc dicit Dominus Deus : Ciuitas effundens sanguinem in medio sui ut veniat tempus eius : & quæ fecit idola contra semetipsam ut pollueretur . * In sanguine tuo , qui a te effusus est , deliquisti : & in idolis tuis , quæ

quæ fecisti, polluta es: & appropinquare fecisti dies tuos, & adduxisti tempus annorum tuorum: propterea dedi te opprobrium Gentibus, & irrisiōe vniuersis terris. * Quæ iuxta sunt, & quæ protul a te, triumphabunt de te: sordida, nobilis, grandis interitu. * Ecce principes Israel singuli in brachio suo fuerunt in te ad effundendum sanguinem. * Patrem, & matrem contumelijs affecerunt in te, aduenam calumniati sunt in medio tui, pupillum & viduam contristauerunt apud te: * Sanctuaria mea spreuisti, & sabbata mea polluisti. * Viri detractores fuerunt in te ad effundendum sanguinem, & super montes comederunt in te, scelus operati sunt in medio tui. * Verecundiora patris discooperuerunt in te, immunditiam menstruatæ humiliauerunt in te. * Et vnusquisque in uxorem proximi sui operatus est abominationem, & focer nurum suam polluit nefarie, frater sororem suam filiam patris sui oppressit in te. * Munera acceperunt apud te ad effundendum sanguinem: vsuram, & superabundantiam accepisti, & auare proximos tuos calumniabaris: meiq. oblita es, ait Dominus Deus. * Ecce complosi manus meas super auaritiam tuam, quam fecisti, & super sanguinem, qui effusus est in medio tui. * Numquid sustinebit cor tuum, aut praualebunt manus tuæ in diebus, quos ego faciam tibi? ego Dominus locutus sum, & faciam. * Et dispergam te in nationes, & ventilabo te in terras, & deficere faciam immunditiam tuam a te. * Et possidebo te in conspectu Gentium: & scies quia ego Dominus. * Et factum est verbum Domini ad me, dicens: * Fili hominis, versa est mihi domus Israel in scoriā: omnes isti æs, & stannum, & ferrum, & plumbum in medio fornacis: scoria argenti facti sunt. * Propterea, hæc dicit Dominus Deus: Eo quod versi estis omnes in scoriā, propterea ecce ego congregabo vos in medio Ierusalem, * congregatione argenti, & æris, & stanni, & ferri, & plumbi in medio fornacis: vt succendam in ea ignem ad confundendum. sic congregabo in furore meo, & in ira mea, & requiescam: & constabo vos. * Et congregabo vos, & succendam vos in igne furoris mei, & constabo

bimini in medio eius. * Ut cōfatur argentum in medio fornacis, sic eritis in medio eius: & scietis quia ego Dominus, cum effuderim indignationem meam super vos. * Et factum est verbum Domini ad me, dicens: * Fili hominis, dicei: Tu es terra immunda, & non complacea in die furoris. * Coniuratio prophetarum in medio eius, sicut leo rugiens, rapiensq. prædam, animas deuorauerunt, opes & pretium acceperunt, viduas eius multiplicauerunt in medio illius. * Sacerdotes eius contempserunt legem meam, & polluerunt sanctuaria mea: inter sanctum & profanum nō habuerunt distantiam: & inter pollutum & mundum non intellexerunt: & a sabbatis meis auerterunt oculos suos, & coinquinabar in medio eorum. * Principes eius in medio illius, quasi lupi rapientes prædam ad effundendum sanguinem, & ad perdendas animas, & auare ad sectanda lucra. * Prophetæ autem eius lineabant eos absque temperamento, videntes vana, & diuinantes eis mendaciū, dicentes: Hæc dicit Dominus Deus, cum Dominus non sit locutus. * Populi terræ calumniabantur calumniam, & rapiebant violenter: egenum, & pauperem affligebant, & aduenam opprimebant calumnia absque iudicio. * Et quæsiui de eis virum, qui interponeret sepe, & staret oppositus contra me pro terra, ne dissiparem eam: & non inueni. * Et effudi super eos indignationem meam, in igne iræ meæ consumpsi eos: viam eorum in caput eorum reddidi, ait Dominus Deus.

CAP. XXIII.

ET factus est sermo Domini ad me, dicens: * Fili hominis, duæ mulieres filiæ matris vnius fuerunt, & fornicatæ sunt in Ægypto, in adolescentia sua fornicatæ sunt: ibi subactæ sunt vbera earum, & fractæ sunt mammae pubertatis earum. * Nomina autem earum Oolla maior, & Ooliba soror eius minor: & habui eas, & pepererunt filios, & filias. Porro earum nomina Samaria Oolla, & Ierusalem Ooliba. * Fornicata est igitur super me Oolla, & insanit in amatores suos, in Assyrios propinquantibus, vesti-

* vestitos hyacintho, principes, & magi-
stratus, iuuenes cupidinis, vniuersos equi-
tes, ascensores equorum. * Et dedit for-
nicationes suas: super eos electos, filios
Assyriorum vniuersos: & in omnibus, in
quos infaniuit, in immunditijs eorū pol-
luta est. * Insuper & fornicationes suas,
quas habuerat in Ægypto, non reliquit: B
nam & illi dormierunt cum ea in ado-
lescentia eius, & illi confregerunt vbera
pubertatis eius, & effuderunt fornicatio-
nem suam super eam. * Propterea tra-
didit eam in manus amatorum suorum,
in manus filiorum Assur, super quorum
infaniuit libidine. * Ipsi discooperue-
runt ignominiam eius, filios, & filias eius
tulerunt, & ipsam occiderunt gladio: &
factæ sunt famosæ mulieres, & iudicia
perpetrauerunt in ea. * Quod cum vi-
disset soror eius Ooliba, plusquam illa
infaniuit libidine: & fornicationem suam
super fornicationem sororis suæ * ad fi-
lios Assyriorum præbuit impudenter, du-
cibus, & magistratibus ad se venientibus
indutis veste varia, equitibus qui vecta-
bantur equis, & adolescentibus forma
cunctis egregia. * Et vidi quod polluta
esset via vna ambarum. * Et auxit for-
nicationes suas: cumq. vidisset viros de-
pictos in pariete, imagines Chaldaeorum
expressas coloribus, & accinctos balteis
renes, & tiaras tinctas in capitibus eo-
rum, formam ducum omnium, similitu-
dinem filiorum Babylonis, terræq. Chal-
daeorum, in qua orti sunt, infaniuit su-
per eos concupiscentiam oculorum suorum,
& misit nuncios ad eos in Chaldaeam.
* Cumq. venissent ad eam filij Babylonis
ad cubile mammaram, polluerunt eam
stupris suis, & polluta est ab eis, & satu-
rata est anima eius ab illis. * Denuda-
uit quoque fornicationes suas, & disco-
operuit ignominiam suam: & recessit
anima mea ab ea, sicut recesserat anima
mea a sorore eius. * Multiplicauit enim
fornicationes suas, recordans dies ado-
lescentiæ suæ, quibus fornicata est in
Terra Ægypti. * Et infaniuit libidine
super concubitum eorum, quorum car-
nes sunt vt carnes asinorum: & sicut flu-
xus equorum fluxus eorum. * Et visita-
sti scelus adolescentiæ tuæ, quando suba-
cta sunt in Ægypto vbera tua, & con-
fractæ sunt mammae pubertatis tuæ.

* Propterea Ooliba, hæc dicit Dominus
Deus: Ecce ego suscitabo omnes ama-
tores tuos contra te, de quibus satiata est
anima tua: & congregabo eos aduersum
te in circuitu, * Filios Babylonis, & vni-
uersos Chaldaeos, nobiles, tyrannosq. &
principes, omnes filios Assyriorum, iu-
uenes forma egregia, duces, & magistra-
tus vniuersos, principes principum, &
nominatos ascensores equorum: * & ve-
nient super te instructi curru, & rota,
multitudo populorum: lorica, & clypeo,
& galea armabuntur contra te vndique:
& dabo coram eis iudicium, & iudica-
bunt te iudicijs suis. * Et ponam zelum
meum in te, quem exercet tecum in fu-
rore: nasum tuum, & aures tuas præci-
dent: & quæ remanserint, gladio concie-
dent: ipsi filios tuos, & filias tuas capiet,
& nouissimum tuum deuorabitur igni.
* Et denudabunt te vestimentis tuis, &
tollent vasa gloriæ tuæ. * Et requiescere
faciam scelus tuum de te, & fornicatio-
nem tuam de Terra Ægypti: nec leuabis
oculos tuos ad eos, & Ægypti non re-
cordaberis amplius. * Quia hæc dicit
Dominus Deus: Ecce ego tradam te in
manus eorum, quos odisti, in manus, de
quibus satiata est anima tua. * Et agent
tecum in odio, & tollent omnes labo-
res tuos, & dimittent te nudam, & igno-
minia plenam, & reuelabitur ignominia
fornicationum tuarum, scelus tuum, &
fornicationes tuæ. * Fecerunt hæc tibi
quia fornicata es post Gentes, inter quas
polluta es in idolis earum. * In via so-
roris tuæ ambulasti, & dabo calicem
eius in manu tua. * Hæc dicit Domi-
nus Deus: Calicem sororis tuæ bibes
profundum, & latum: eris in derisum,
& in subsannationem, quæ est capacis-
sima. * Ebrietate, & dolore repleberis:
calice meroris, & tristitiæ, calice sor-
ris tuæ Samaritæ. * Et bibes illud, & epota-
bis usque ad fæces, & fragmenta eius deuorabis,
& vbera tua lacerabis: quia ego
locutus sum, ait Dominus Deus. * Pro-
pterea hæc dicit Dominus Deus: Quia
oblita es mei, & proiecasti me post cor-
pus tuum, tu quoque porta scelus tuum,
& fornicationes tuas. * Et ait Dominus
F ad me, dicens: Fili hominis numquid
iudicas Oollam, & Oolibam, & annun-
cias eis scelera eorū? * Quia adulteratas
sunt,

stant, & sanguis in manibus earum, & cum idolis suis fornicatae sunt: insuper & filios suos, quos genuerunt mihi, obtulerunt eis ad deuorandum. * Sed & hoc fecerunt mihi: Polluerunt sanctuarium meum in die illa, & sabbata mea profanauerunt. * Cumque immolarent filios suos idolis suis, & ingrederentur sanctuarium meum in die illa ut polluerent illud: etiam haec fecerunt in medio domus meae. * Miserunt ad viros nuntiantes de longe, ad quos nuncium miserant: itaque ecce venerunt: quibus te lauisti, & circumlinisti stibio oculos tuos, & ornata es mundo muliebri. * Sediisti in lecto pulcherrimo, & mensa ornata est ante te: thymiama meum, & vnguentum meum posuisti super eam. * Et vox multitudinis exultantis erat in ea: & in viris, qui de multitudine hominum adducebantur, & veniebant de deserto, posuerunt armillas in manibus eorum, & coronas speciosas in capitibus eorum. * Et dixi ei, quae attrita est in adulterijs: Nunc fornicabitur in fornicatione sua etiam haec. * Et ingressi sunt ad eam quasi ad mulierem meretricem: sic ingrediebantur ad Ollam, & Oolibam mulieres nefarias. * Viri ergo iusti sunt: hi iudicabunt eas iudicio adulterarum, & iudicio effusentium sanguinem: quia adulterae sunt, & sanguis in manibus earum. * Haec enim dicit Dominus Deus: Adduc ad eas multitudinem, & trade eas in tumultum, & in rapinam. * Et lapidentur lapidibus populi, & confodiantur gladijs eorum filios, & filias earum interficient, & domos earum igne succendent. * Et auferam scelus de terra, & discent omnes mulieres ne faciant secundum scelus earum. * Et dabunt scelus vestrum super vos, & peccata idolorum vestrorum portabitis: & scietis quia ego Dominus Deus.

C A P. XXIIII.

ET factum est verbum Domini ad me in anno nono, in mense decimo, decima die mensis, dicens: * Fili hominis scribe tibi nomen diei huius, in qua confirmatus est rex Babylonis aduersum Ierusalem hodie. * Et dices per

proverbium ad domum irritatricem parabolam, & loqueris ad eos: Haec dicit Dominus Deus: Pone ollam: pone, quam, & mitte in eam aquam. * Congere frusta eius in eam, omnem partem bonam, femur & armum, electa & ossibus plena. * Pinguissimum pecus assume, compone quoque strues ossium sub ea: effervuit coctio eius, & discocta sunt ossa illius in medio eius. * Propterea haec dicit Dominus Deus: Vt ciuitati sanguinum, ollae, cuius rubigo in ea est, & rubigo eius non exiit de ea: per partes & per partes suas eijce eam, non cecidit super eam sors. * Sanguis enim eius in medio eius est, super limpidissimam petram effudit illum: non effudit illum super terram ut possit operiri puluere. * Vt superinducerem indignationem meam, & vindicta vlciscerer: dedi sanguinem eius super petram limpidissimam ne operiretur. * Propterea haec dicit Dominus Deus: Vt ciuitati sanguinum, cuius ego grandem faciam pyram. * Congere ossa, quae igne succendant: confumentur carnes, & coquetur vniuersa compositio, & ossa tabescent. * Pone quoque eam super prunas vacuum, ut incalcescat, & liquefiat aes eius: & confusetur in medio eius inquinamentum eius, & consumatur rubigo eius: multo labore sudatum est, & non exiit de ea nimia rubigo eius, neque per ignem. * Immunditia tua execrabilis: quia mundare te volui, & non es mundata a sordibus tuis: sed nec mundaberis prius, donec quiescere faciam indignationem meam in te. * Ego Dominus locutus sum: Veniet, & faciam: non transeant, nec parcam, nec placabor: iuxta vias tuas, & iuxta adinventiones tuas iudicabo te, dicit Dominus. * Et factum est verbum Domini ad me, dicens: * Fili hominis, ecce ego tollo a te desiderabile oculorum tuorum in plaga: & non planges, neque plorabis, neque fluent lacrymae tuae. * Ingemisce tacens, mortuorum luctum non facies: corona tua circumligata sit tibi, & calceamenta tua erunt in pedibus tuis, nec amictu ora velabis, nec cibos lugentium comedes. * Locutus sum ergo ad populum manem, & mortua est vxor mea vespere: fecique manem sicut praeceperat mihi. * Et dixit ad

Nah. 1.21
Hab. 2.6. 13

ad eos: Sermo Domini factus est ad me, dicens: * Loquere domui Israel: Hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego polluiam sanctuarium meum, superbiam imperij vestri, & desiderabile oculorum vestrorum, & super quo pauet anima vestra: filij vestri, & filiz vestrz, quas reliquistis, gladio cadent. * Et facietis sicut feci: Ora amictu non velabitur, & cibos lugentium non comedetis. * Coronas habebitis in capitis vestris, & calceamenta in pedibus: non plangetis neque flebitis, sed tabescetis in iniquitatibus vestris, & vnusquisque gemet ad fratrem suum. * Eritq. Ezechiel vobis in portentum: iuxta omnia, quæ fecit, facietis cum venerit istud: & scietis quia ego Dominus Deus. * Et tu fili hominis ecce indie, qua tollam ab eis fortitudinem eorum, & gaudium dignitatis, & desiderium oculorum eorum, super quo requiescunt animæ eorum, filios, & filias eorum: * In die illa cum venerit fugiens ad te, vt annunciet tibi: * In die, inquam, illa aperietur os tuum cum eo, qui fugit: & loqueris, & non fletis vltra: erisq. eis in portentum, & scietis quia ego Dominus.

C A P. XXV.

ET factus est sermo Domini ad me, dicens: * Fili hominis pone faciem tuam contra filios Ammon, & prophetaabis de eis. * Et dices filiis Ammon: Audite verbum Domini Dei: Hæc dicit Dominus Deus: Pro eo quod dixisti: Euge, euge super sanctuarium meum, quia pollutum est: & super terram Israel, quoniam desolata est: & super domum Iuda, quoniam ducti sunt in captiuitatem: * Idcirco ego tradam te filiis orientalibus in hereditatem, & collocabunt caulas suas in te, & ponent in te tentoria sua: ipsi comedent fruges tuas: & ipsi bibent lac tuum. * Daboq. Rabbath in habitaculum camelorum, & filios Ammon in cubile pecorum: & scietis quia ego Dominus. * Quia hæc dicit Dominus Deus: Pro eo quod plauisti manu, & percussisti pede, & gaudia es ex toto affectu super terram Israel: * Idcirco ecce ego extendam manum meam super te, & tradam te in dire-

ptionem Gentium, & interficiam te de populis, & perdam de terris, & contemnam: & scies quia ego Dominus. * Hæc dicit Dominus Deus: Pro eo quod dixerunt Moab, & Seir: Ecce sicut omnes Gentes, domus Iuda: * Idcirco ecce ego aperiam humerum Moab de ciuitatibus, de ciuitatibus, inquam, eius, & de finibus eius inclat terræ Bethiesimoth, & Beelmeon, & Cariathaim, * filijs Orientis cum filijs Ammon, & dabo eam in hereditatem: vt non sit vltra memoria filiorum Ammon in Gentibus. * Et in Moab faciam iudicia: & scient quia ego Dominus. * Hæc dicit Dominus Deus: Pro eo quod fecit Idumæa vltionem vt se vindicaret de filijs Iudæ, peccauitq. delinquens, & vindictam expetiuit de eis: * Idcirco hæc dicit Dominus Deus: Extendam manum meam super Idumæam, & auferam de ea hominem, & iumentum, & faciam eam desertam ab Austro: & qui sunt in Dedan, gladio cadent. * Et dabo vltionem meam super Idumæam per manum populi mei Israel: & facient in Edom iuxta iram meam, & furorem D meum: & scient vindictam meam, dicit Dominus Deus. * Hæc dicit Dominus Deus: Pro eo quod fecerunt Palæstini vindictam, & vlti se sunt toto animo, interficientes, & implentes inimicitias veteres: * propterea hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego extendam manum meam super Palæstinos, & interficiam interfectores, & perdam reliquias maritimæ regionis: * faciamq. in eis vltiones magnas arguens in furore: & sciet quia ego Dominus, cum dederò vindictam meam super eos.

C A P. XXVI.

ET factum est in vndecimo anno, prima mensis, factus est sermo Domini ad me, dicens: * Fili hominis, pro eo quod dixit Tyrus de Ierusalem: Euge contra sunt portæ populorum, conuersa est ad me: implebor, deserta est. * Propterea hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego super te Tyre, & ascendere faciam ad te gentes multas, sicut ascendit mare fluctuans. * Et dissipabunt muros Tyri, & destruent tures eius: & radam puluerem eius de ea, & dabo eam in limpi-

simpidissimam petram. * Siccatio fagenarum erit in medio maris, quia ego locutus sum, ait Dominus Deus: & erit in direptionem Gentibus. * Filiz quoque eius, quæ sunt in agro, gladio interficientur: & scient quia ego Dominus. * Quia hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego adducam ad Tyrum Nabuchodonosor regem Babylonis ab Aquilone regem regum, cum equis, & curribus, & equitibus, & coetu, populoq. magno. * Filias tuas, quæ sunt in agro, gladio interficiet: & circumdabit te munitionibus, & comportabit aggerem in gyro: & eleuabit contra te clypeum. * Et vineas, & arietes temperabit in muros tuos, & turre tuas destruet in armatura sua. * Inundatione equorum eius operiet te puluis eorum: a sonitu equitum, & rotarum, & curruum mouebuntur muri tui, cum ingressus fuerit portas tuas quasi per introitum vrbs dissipata. * Ungulis equorum suorum conculcabit omnes plateas tuas: populum tuum gladio cadet, & statuz tuæ nobiles in terram corruent. * Vastabunt opes tuas, diripient negotiationes tuas: & destruent muros tuos, & domos tuas præclaras subuertent: & lapides tuos, & ligna tua, & puluerem tuum in medio aquarum ponent. * Et quiescere faciam multitudinem canticorum tuorum, & sonitus cithararum tuarum non audietur amplius. * Et dabo te in simpidissimam petram, siccatio fagenarum eris, nec ædificaberis ultra: quia ego locutus sum, ait Dominus Deus. * Hæc dicit Dominus Deus Tyro: Numquid non a sonitu ruinæ tuæ, & gemitu interfectorum tuorum cum occisi fuerint, in medio tui commouebuntur insulæ? * Et descendunt de sedibus suis omnes principes maris: & auferet exuias suas, & vestimenta sua varia abijcient, & induentur stupore: in terra sedebunt, & attoniti super repentino casu tuo admirabuntur. * Et affumentes super te lamentum, dicent tibi: Quomodo peristi, quæ habitas in mari, vrbs incluta, quæ fuisti fortis in mari cum habitatoribus tuis, quos formidabant vniuersi? * Nunc stupescunt naues in die pavoris tui: & turbabuntur insulæ in mari, eo quod nullus egrediatur ex te. * Quia hæc dicit Dominus Deus: Cum dederò te vt-

bem desolatam sicut ciuitates, quæ non habitantur: & adduxero super te abyssum, & operuerint te aquæ multæ: * Et detraxero te cum his, qui descendunt in lacum ad populum sempiternum, & collocauero te in terra nouissima sicut solitudines veteres cum his, qui deducuntur in lacum, vt non habiteris: porro cum dederò gloriam in terra viuentium, in nihilum redigam te, & nõ eris, & requisita non inuenieris vltra in sempiternum, dicit Dominus Deus.

CAP. XXVII.

ET factum est verbu Domini ad me, dicens: * Tu ergo fili hominis assume me super Tyrum lamentum: * Et dices Tyro, quæ habitat in introitu maris, negotiationi populorum ad insulas multas: Hæc dicit Dominus Deus: O Tyre, tu dixisti: Perfecti decoris ego sum, & in corde maris sita. Finitimi tui, qui te ædificauerunt, impleuerunt decorem tuum: * abietibus de Sanir extruxerunt te cum omnibus tabulatis maris: cedru de Libano tulerunt vt facerent tibi malum. * Quercus de Basan dolauerunt in remos tuos: & transtra tua fecerunt tibi ex ebore Indico, & pratoriola de insulis Italiz. * Byssus varia de Aegypto texta est tibi in velum vt poneretur in malo: hyacinthus, & purpura de insulis Elisa facta sunt operimentum tuum. * Habitatores Sidonis, & Aradij fuerunt remiges tui: sapientes tui, Tyre, facti sunt gubernatores tui. * Senes Giblij, & prudentes eius habuerunt nautas ad ministerium variz suppellectilis tuæ: omnes naues maris, & nautæ earum fuerunt in populo negotiationis tuæ. * Persæ, & Lydij, & Libyes erant in exercitu tuo viri bellatores tui: clypeum, & galeam susponderunt in te pro ornatu tuo. * Filij Aradij cum exercitu tuo erant super muros tuos in circitu: sed & Pigmæi, qui erant in turribus tuis, pharetras suas suspenderunt in muris tuis per gyrum: ipsi compleuerunt pulchritudinem tuam. * Chartaginenses negotiatores tui, a multitudine cunctarum diuitiarum, argento, ferro, stannio, plumboq. repleuerunt nundinas tuas. * Gra-

cia, Thubal, & Mosoch, ipsi insti-
tores tui: mancipia, & vasa ærea ad-
uexerunt populo tuo. * De domo Tho-
gorma, equos, & equites, & mulos ad-
duxerunt ad forum tuum. * Filij Dedan
negotiatores tui: insulæ multæ negotia-
tio manus tuæ: dentes eburneos, & he-
beninos commutauerunt in pretio tuo.
* Syrus negotiator tuus propter multi-
tudinem operum tuorum, gemmam, &
purpuram, & scutulata, & byssum, &
sericum, & chodchod proposuerunt in
mercato tuo. * Iuda & terra Israel ipsi
institores tui in frumento primo, balsa-
mum, & mel, & oleum, & refinam,
proposuerunt in nundinis tuis. * Dama-
scenus negotiator tuus in multitudine
operum tuorum, in multitudine diuer-
sarum opum, in vino pingui, in lanis
coloris optimi. * Dan, & Græcia, &
Mosel in nundinis tuis proposuerunt fer-
rum fabrefactum: stacte, & calamus in
negotiatione tua. * Dedan institores tui
in tapetibus ad sedendum. * Arabia, &
vniuersi principes Cedar, ipsi negotia-
tores manus tuæ: cum agnis, & arietibus,
& hoedis venerunt ad te negotiato-
res tui. * Venditores Saba, & Reema,
ipsi negotiatores tui: cum vniuersis pri-
mis aromatibus, & lapide pretioso, &
auro, quod proposuerunt in mercatu
tuo. * Haran, & Chene, & Eden nego-
tiatores tui: Saba, Assur, & Chelmad
venditores tui. * ipsi negotiatores tui
multifariam inuolucris hyacinthi, & po-
lymitorum, gazarumque pretiosarum, quæ
obuolutæ, & strictæ erant funibus: ce-
dros quoque habebant in negotiationi-
bus tuis. * Naues maris, principes tui
in negotiatione tua: & repleta es, & glo-
rificata nimis in corde maris. * In aquis
multis adduxerunt te remiges tui: ven-
tus auster contriuit te in corde maris.
* Diuitiæ tuæ, & thesauri tui, & multi-
plex instrumentum tuum, nautæ tui &
gubernatores tui, qui tenebant supelle-
ctilem tuam, & populo tuo præerant:
viri quoque bellatores tui, qui erant in
te cum vniuersa multitudine tua, quæ
est in medio tui: cadent in corde maris
in die ruinæ tuæ. * A sonitu clamoris
gubernatorum tuorum conturbabuntur
classes: * Et descendent de nauibus suis
omnes, qui tenebant remum: nautæ, &

vniuersi gubernatores maris in terra sta-
bunt: * & eiulabunt super te voce ma-
gna, & clamabunt amare: & superia-
cient puluerem capitibus suis, & cinere
conspergentur. * Et radent super te
caluitium, & accingentur cilicij: &
plorabunt te in amaritudine animæ plo-
ratu amarissimo. * Et assument super
te carmen lugubre, & plangent te:
Quæ est vt Tyrus, quæ obmutuit in
medio maris? * Quæ in exitu negotia-
tionum tuarum de mari implesti popu-
los multos: in multitudine diuitiarum
tuarum, & populorum tuorum ditasti
reges terræ. * Nunc contrita es a mari,
in profundis aquarum opes tuæ, & om-
nis multitudo tua, quæ erat in medio
tui, ceciderunt. * Vniuersi habitatores
insularum obstupuerunt super te: & re-
ges earum omnes tempestate percussi
mutauerunt vultus. * Negotiatores po-
pulorum sibilauerunt super te: ad nihi-
lum deducta es, & non eris vsque in
perpetuum.

CAP. XXVIII.

ET factus est sermo Domini ad me,
dicens: * Fili hominis, dic princi-
pi Tyri: Hæc dicit Dominus Deus: Eo
quod eleuatum est cor tuum, & dixisti:
Deus ego sum, & in cathedra Dei sedi
in corde maris: cum sis homo, & non
Deus, & dedisti cor tuum quasi cor Dei.
* Ecce sapientior es tu Daniele: omne
secretum non est absconditum a te. * In
sapientia & prudentia tua fecisti tibi for-
titudinem: & acquisisti aurum, & argen-
tum in thesauris tuis. * In multitudine
sapientiæ tuæ, & in negotiatione tua,
multiplicasti tibi fortitudinem: & ele-
uatum est cor tuum in robore tuo. * Pro-
pterea hæc dicit Dominus Deus: Eo
quod eleuatum est cor tuum quasi cor
Dei: * idcirco ecce ego adducam super
te alienos robustissimos Gentium: &
nudabunt gladios suos super pulchritu-
dinem sapientiæ tuæ, & polluent deco-
rem tuum. * Interficient, & detrahent
te: & morietis in interitu occisorum in
corde maris. * Numquid dicens loqué-
ris: Deus ego sum, coram interficienti-
bus te: cum sis homo, & non Deus, in
manu occidentium te? * Morte incir-
cumci-

cunciforum morieris in manu alieno- C
rum : quia ego locutus sum , ait Do-
minus Deus . * Et factus est sermo Do- 11
mini ad me , dicens : Fili hominis leua-
placulum super regem Tyri : * & dices 12
ei : Hæc dicit Dominus Deus : Tu signa-
culum similitudinis , plenus sapientia , &
perfectus decore , * in delicijs paradisi 13
Dei fuisti : omnis lapis pretiosus operi-
mentum tuum : sardius , topatius , & ia-
spis , chrysolithus , & onyx , & berillus , sap- D
phirus , & carbunculus , & smaragdus :
aurum opus decoris tui : & foramina tua
in die , qua conditus es , præparata sunt .
* Tu cherub extensus , & protegens , & 14
posui te in monte sancto Dei , in medio
lapidum ignitorum ambulasti . * Perfe- 15
ctus in vijs tuis a die conditionis tuæ ,
donec inuenta est iniquitas in te . * In 16
multitudine negotiationis tuæ repleta
sunt interiora tua iniquitate , & pecca-
sti : & eieci te de monte Dei , & perdi-
di te o cherub protegens , de medio la-
pidum ignitorum . * Et eleuatum est cor 17
tuum in decore tuo : perdidisti sapien-
tiam tuam in decore tuo , in terram pro-
ieci te : ante faciem regum dedi te ut
cernerent te . * In multitudine iniquita- 18
tum tuarum , & iniquitate negotiationis
tuæ polluisti sanctificationem tuam : pro-
ducam ergo ignem de medio tui , qui co-
medat te , & dabo te in cinerem super
terram in conspectu omnium videntium
te . * Omnes , qui viderint te in Gentibus , 19
obstupescunt super te : nihili factus es ,
& non eris in perpetuum . * Et factus est 20
sermo Domini ad me , dicens : * Fili ho-
minis pone faciem tuam contra Sidonē :
& prophetabis de ea , * & dices : Hæc di- 21
cit Dominus Deus : Ecce ego ad te Si-
don , & glorificabor in medio tui : &
scient quia ego Dominus , cum fecero
in ea iudicia , & sanctificatus fuero in
ea . * Et immittam ei pestilentiam , & 22
sanguinem in plateis eius : & corruent
interfecti in medio eius gladio per cir-
cuitum : & scient quia ego Dominus .
* Et non erit vltra domui Israel offen- 24
diculum amaritudinis , & spina dolorem
inferens vnicuique per circuitum eorum ,
qui aduersantur eis : & scient quia ego
Dominus Deus . * Hæc dicit Dominus 25
Deus : Quando congregauero domum G
Israel de populis , in quibus dispersi sunt ,

sanctificabor in eis coram Gentibus : &
habitabunt in terra sua , quam dedi ser-
uo meo Iacob . * Et habitabunt in ea ,
securi : & ædificabunt domos , & planta-
bunt vineas , & habitabunt confidenter ,
cum fecero iudicia in omnibus , qui ad-
uersantur eis per circuitum : & scient
quia ego Dominus Deus eorum .

CAP. XXIX.

1 I N anno decimo , decimo mense , vn-
decima die mensis , factum est verbum
2 Domini ad me , dicens : * Fili hominis po-
ne faciem tuam contra Pharaonem re-
gem Ægypti , & prophetabis de eo , &
de Ægypto vniuersa : * Loquere , & di-
ces : Hæc dicit Dominus Deus : Ecce ego
ad te Pharaon rex Ægypti , draco magne ,
qui cubas in medio fluminum tuorum ,
& dicis : Meus est fluuius , & ego feci me-
metipsum . * Et ponam frenum in maxil-
lis tuis : & agglutinabo pisces fluminum
tuorum squamis tuis : & extraham te de
medio fluminum tuorum , & vniuersi pi-
sces tui squamis tuis adhærebunt . * Et
B projiciam te in desertum , & omnes pi-
sces fluminis tui : super faciem terræ ca-
des , non colligēris , neque congregabe-
ris : bestiis terræ , & volatilibus celi dedi
te ad deuorandum : * Et scient omnes
habitatores Ægypti quia ego Dominus :
pro eo quod fuisti baculus arundineus 116.16.2.5
7 domui Israel . * Quando apprehenderunt
te manu , & confractus es , & lacerasti om-
nem humerum eorum : & innitentibus
eis super te , comminutus es , & dissolui-
sti omnes renes eorum . * Propterea hæc
dicit Dominus Deus : Ecce ego adducā
super te gladium : & interficiam de te ,
9 hominem , & iumentum . * Et erit Ter-
ra Ægypti in desertum , & in solitudi-
nem : & scient quia ego Dominus : pro
eo quod dixeris : Fluuius meus est , &
10 ego feci eum . * Idcirco ecce ego ad te ,
& ad flumina tua : daboq. Terram Ægy-
pti in solitudines , gladio dissipatam , a
turre Syenes , vsque ad terminos Æthio-
piæ . * Non pertransibit eam pes homi-
C nis , neque pes iumentum gradietur in ea : &
12 nō habitabitur quadraginta annis . * Da-
boq. Terram Ægypti desertam in medio
terrarum desertarum , & ciuitates eius in
medio urbium subuersarum , & erunt

desolatæ quadraginta annis ; & dispergam Ægyptios in nationes , & ventilabo eos in terras . * Quia hæc dicit Dominus Deus : Post finem quadraginta annorum congregabo Ægyptum de populis , in quibus dispersi fuerant . * Et reducam captiuitatem Ægypti , & colloca-
bo eos in terra Phathures , in terra natiuitatis suæ : & erunt ibi in regnū humile : * inter cetera regna erit humillima , & non eleuabitur vltra super nationes , & imminuam eos ne imperent Gentibus . * Neque erunt vltra domui Israel in confidentia , docentes iniquitatem , vt fugiant , & sequantur eos : & scient quia ego Dominus Deus . * Et factum est in vigesimo & septimo anno , in primo , in vna mensis : factum est verbum Domini ad me , dicens : * Fili hominis Nabuchodonosor rex Babylonis seruire fecit exercitum suum seruitute magna aduersus Tyrum : omne caput decaluatum , & omnis humerus depilatus est : & merces non est reddita ei , neque exercitui eius de Tyro pro seruitute , qua seruauit mihi aduersus eam . * Propterea hæc dicit Dominus Deus : Ecce ego dabo Nabuchodonosor regem Babylonis in Terra Ægypti : & accipiet multitudinem eius , & deprædabitur manubias eius , & diripiet spolia eius : & erit merces exercitui illius , * & operi , quo seruauit aduersus eam : dedi ei Terram Ægypti , pro eo quod laborauerit mihi , ait Dominus Deus . * In die illo pullulabit cornu domui Israel , & tibi dabo apertū os in medio eorum : & scient quia ego Dominus .

C A P . XXX.

ET factum est verbum Domini ad me , dicens : * Fili hominis propheta , & dic : Hæc dicit Dominus Deus : Vlulate , vx , vx diei : * quia iuxta est dies , & appropinquat dies Domini : dies nubis , tempus Gentium erit . * Et veniet gladius in Ægyptum : & erit pavor in Æthiopia , cum ceciderint vulnerei in Ægypto , & ablata fuerit multitudo illius , & destructa fundamenta eius . * Æthiopia , & Libya , & Lydi , & omne reliquum vulgus , & Chub , & filij terræ foederis , cum eis gladio cadent . * Hæc dicit Dominus Deus : Et corruent

B fulcientes Ægyptum , & destruetur superbia imperij eius : a turre Syenes gladio cadent in ea , ait Dominus Deus exercituum . * & dissipabuntur in medio terrarum desolataram , & vrbes eius in medio ciuitatum desertarum erunt . * Et scient quia ego Dominus : cum dero ignem in Ægypto , & attriti fuerint omnes auxiliares eius . * In die illa egredientur nuncij a facie mea in trieribus ad conterendam Æthiopix confidentiam , & erit pavor in eis in die Ægypti , quia absque dubio Veniet .

C Hæc dicit Dominus Deus : cessare

faciam multitudinem Ægypti in manu

Nabuchodonosor regis Babylonis . * Ipse

& populus eius cum eo fortissimi

Gentium adducentur ad disperdendam

terram : & euaginabunt gladios suos super

Ægyptum : & implebunt terram

interfectis . * Et faciam alueos fluminum

aridos , & tradam terram in manus

peffimorum : & dissipabo terram , & plenitudinem eius manu alienorum , ego

Dominus locutus sum . * Hæc dicit Do-

minus Deus : Et disperdam simulachra ,

& cessare faciam idola de Memphis : &

dux de Terra Ægypti non erit amplius :

& dabo terrorem in Terra Ægypti . * Et

disperdam terram Phathures , & dabo

ignem in Taphnis , & faciam iudicia in

Alexandria . * Et effundam indignationem

meam super Pelusium robur Ægypti ,

& interficiam multitudinem Alexandria ,

& dabo ignem in Ægypto : quasi parturiens

dolebit Pelusium , & Alexandria erit dissipata ,

& in Memphis angustia quotidiana . * Iuuenes He-

liopoleos , & Bubasti gladio cadent , &

ipsæ captiue ducentur . * Et in Taphnis

nigrescet dies , cum contriuero ibi scopra

Ægypti , & defecerit in ea superbia

potentia eius : ipsam nubes operiet ,

filia autem eius in captiuitatem ducentur .

* Et iudicia faciam in Ægypto : &

scient quia ego Dominus . * Et factum

est in vndecimo anno , in primo mense ,

in septima mensis , factum est verbum

Domini ad me , dicens : * Fili hominis

brachium Pharaonis regis Ægypti con-

fregi : & ecce non est obuolutum vt res-

titueretur ei sanitas , vt ligaretur pannis ,

& fasciaretur lintcolis , vt recepto robo-

re posset tenere gladium . * Propterea

hæc

hæc dicit Dominus Deus : Ecce ego ad
Pharaonem regem Ægypti, & comminu
brachium eius forte, sed confractum : &
deiciam gladium de manu eius : * & di
spergam Ægyptum in Gécibus, & venti
labo eos interris . * Et confortabo bra
chia regis Babylonis, daboq. gladium
meum in manu eius : & confringam bra
chia Pharaonis, & gement gemitibus in
terfecti coram facie eius . * Et conforta
bo brachia regis Babylonis, & brachia
Pharaonis concident : & scient quia ego
Dominus, cum dederò gladium meum
in manu regis Babylonis, & extenderit eū
super Terram Ægypti . * Et dispergam Æ
gyptum in nationes, & ventilabo eos in
terras, & scient quia ego Dominus .

C A P. XXXI.

ET factum est in anno vndecimo, ter
tio mense, vna mensis, factum est ver
bum Domini ad me, dicens : * Fili homi
nis dic Pharaoni regi Ægypti, & populo
eius : Cui similis factus es in magnitudi
ne tua ? * Ecce Assur quasi cedrus in Li
bano, pulcher ramis, & frondibus nemo
rosus, excelsusq. altitudine, & inter con
densas frondes eleuatum est cacumen
eius . * Aquæ nutrierunt illum, abyssus
exaltauit illum : flumina eius manabant
in circuitu radicum eius, & riuos suos
emisit ad vniuersa ligna regionis . * Pro
pterea eleuata est altitudo eius super
omnia ligna regionis : & multiplicata
sunt arbuta eius, & eleuati sunt rami
eius præ aquis multis . * Cumq. extendis
set vmbra suam, in ramis eius fecerunt
nidus omnia volatilia cæli, & sub frondi
bus eius genuerunt omnes bestię saltuū,
& sub vmbaculo illius habitabat cœtus
Gentium plurimarum . * Eratq. pulcher
rimus in magnitudine sua, & in dilata
tione arbustorum suorum : erat enim ra
dix illius iuxta aquas multas . * Cedri nō
fuerūt altiōres illo in paradiso Dei, abie
tes non æquauerunt summitatem eius,
& platani non fuerunt æquæ frondibus
illius : omne lignum paradisi Dei non est
assimilatum illi, & pulchritudini eius .
* Quoniam speciosum feci eum, & mul
tis, condensisq. frondibus : & æmulata
sunt eum omnia ligna voluptatis, quæ
erant in paradiso Dei . * Propterea hæc

D dicit Dominus Deus : Pro eo quodd sub
limatus est in altitudine, & dedit sum
mitatem suam virentem atque conden
sam, & eleuatum est cor eius in altitu
dine sua : * Tradidi eum in manu fortis
simi Gentium, faciens faciet ei : iuxta
impietatem eius eieci eum . * Et succi
dent eum alieni, & crudelissimi natio
num, & proijcient eum super montes, &
in cunctis conuallibus corruent rami
eius, & confringentur arbuta eius in
vniuersis rupibus terræ : & rece
dent de vmbaculo eius omnes populi
terræ, & relinquent eum . * In rui
na eius habitauerunt omnia volatilia
cæli, & in ramis eius fuerunt vniuersæ
bestię regionis . * Quam ob rem non
eleuabuntur in altitudine sua omnia li
gna aquarum, nec ponent sublimitatem
suam inter nemorosæ atque frondosæ,
nec stabunt in sublimitate sua omnia,
quæ irrigantur aquis : quia omnes tradi
ti sunt in mortem ad terram vltimam
in medio filiorum hominum ad eos, qui
descendunt in lacum . * Hæc dicit Do
minus Deus : In die quando descendit
ad inferos, induxi luctum, operui eum
abyssus : & prohibui flumina eius, &
coerceui aquas multas : contristatus est
super eum Libanus, & omnia ligna agri
conculsa sunt . * A sonitu ruinæ eius com
moui Gentes, cum deducerem eum ad
infernum cum his, qui descendeabant in
lacum : & consolata sunt in terra infima
omnia ligna voluptatis egregie, atque
præclara in Libano, vniuersa quæ irriga
bantur aquis . * Nam & ipsi cum eo de
scendent in infernum ad interfectos gla
dio : & brachium vniuscuiusque sedebit
sub vmbaculo eius in medio nationum .
* Cui assimilatus es o inclyte atque sub
limis inter ligna voluptatis ? Ecce dedu
ctus es cum lignis voluptatis ad terram
vltimam : in medio incircumcisorum
dormies, cum eis, qui interfecti sunt
gladio, ipse est Pharaon, & omnis multi
tudo eius, dicit Dominus Deus .

C A P. XXXII.

ET factum est, duodecimo anno, in
mense duodecimo, in vna mensis,
factum est verbum Domini ad me, di
cens :

cens: * Fili hominis assume lamentum, **A**
super Pharaonem regem Ægypti, & di-
ces ad eum: Leoni Gentium assimilatus
es, & draconi, qui est in mari: & ven-
tilabas cornu in fluminibus tuis, & con-
turbabas aquas pedibus tuis, & concul-
cabas flumina earum. * Propterea,
hæc dicit Dominus Deus: "Expandam
super te rete meum in multitudine po-
pulorum multorum, & extraham te in
sagena mea. * Et proijciam te in terrā,
super faciem agri abijciam te: & habi-
tare faciam super te omnia volatilia cæ-
li, & saturabo de te bestias vniuersæ
terræ. * Et dabo carnes tuas super mon-
tes, & implebo colles tuos sanie tua. *
Et irrigabo terram fœtore sanguinis
tui super montes, & valles implebun-
tur ex te. * Et operiam, cum extin-
ctus fueris, cælum, & nigrescere faciam
stellas eius: solem nube tegam, & luna
non dabit lumen suum. * Omnia lumi-
naria cæli mœrere faciam super te: &
dabo tenebras super terram tuam, dicit
Dominus Deus, cum ceciderint vulne-
rati tui in medio terræ, ait Dominus
Deus. * Et irritabo cor populorum mul-
torum cum induxero contritionem tuā
in Gentibus super terras, quas nescis. * Et
stupefcere faciam super te populos mul-
tos: & reges eorum horrore nimio for-
midabunt super te, cum volare coeperit
gladius meus super facies eorum: &
obstupefcunt repente singuli pro anima
sua in die ruinæ tuæ. * Quia hæc dicit
Dominus Deus: Gladius regis Babylo-
nis veniet tibi, * in gladijs fortium dei-
ciam multitudinem tuam: inexpugnabi-
les omnes Gentes hæ: & vastabunt su-
perbiam Ægypti, & dissipabitur multitu-
do eius. * Et perdā omnia iumenta eius,
quæ erant super aquas plurimas: & non
conturbabit eas pes hominis ultra, ne-
que vngula iumentorum turbabit eas.
* Tunc purissimas reddam aquas eorum,
& flumina eorum quasi oleum adducā,
ait Dominus Deus: * Cum dederō Ter-
ram Ægypti desolatam: deferetur autem
terra a plenitudine sua, quando percu-
fero omnes habitatores eius: & scient
quia ego Dominus. * Planctus est, &
plangent eum: filiz Gentium plangent
eum: super Ægyptum, & super multi-
tudinem eius plangent eum, ait Domi-

nus Deus. * Et factum est in duodeci-
mo anno, in quintadecima mensis, fa-
ctum est verbum Domini ad me, dicēs:
"Fili hominis cane lugubre super mul-
titudinem Ægypti: & detrahe eam ip-
sam, & filias Gentium robustarum ad
terram vltimam cum his, qui descen-
dunt in lacum. * Quo pulchriores de-
scende, & dormi cum incircumcisis. * In
medio interfectorum gladio cadent: gla-
dius datus est, attraxerunt eam, & om-
nes populos eius. * Loquentur ei poten-
tissimi robustorum de medio inferni, qui
cum auxiliatoribus eius descenderunt,
& dormierunt incircumcisi, interfecti
gladio. * Ibi Assur, & omnis multitu-
do eius: in circuitu illius sepulchra eius:
omnes interfecti, & qui ceciderunt gla-
dio. * Quorum data sunt sepulchra in-
nouissimis lacis: & facta est multitudo
eius per gyrum sepulchri eius: vniuersi
interfecti, cadentesq. gladio, qui dede-
rant quondam formidinem in terra vi-
uentium. * Ibi Ælam, & omnis multi-
tudo eius per gyrum sepulchri sui. om-
nes hi interfecti, ruentesq. gladio: qui
descenderunt incircumcisi ad terram
vltimam: qui posuerunt terrorem suum
in terra viuentium, & portauerunt igno-
miniam suam cum his, qui descendunt
in lacum. * In medio interfectorum po-
suerunt cubile eius in vniuersis populis
eius: in circuitu eius sepulchrum illius:
omnes hi incircumcisi, interfecti q. gla-
dio. dederunt enim terrorem suum in
terra viuentium, & portauerunt igno-
miniam suam cum his, qui descendunt
in lacum: in medio interfectorum posi-
ti sunt. * Ibi Mosoch, & Thubal, &
omnis multitudo eius: in circuitu eius
sepulchra illius. omnes hi incircumcisi,
interfecti q. & cadentes gladio: quia de-
derunt formidinem suam in terra viuē-
tium. * Et non dormient cum fortibus,
cadentibusq. & incircumcisis, qui de-
scenderunt ad infernum cum armis suis,
& posuerunt gladios suos sub capitibus
suis, & fuerunt iniquitates eorum in
ossibus eorum: quia terror fortium fa-
cti sunt in terra viuētium. * Et tu ergo
in medio incircumcisorum contereris,
& dormies cum interfectis gladio. * Ibi
Idumæa, & reges eius, & omnes duces
eius, qui dati sunt cum exercitu suo
cum

"Sup. 12. d. 13
& 17. f. 20

"Isa. 13. b. 10
Ioel. 2. b. 10.
& 3. c. 15
Mat. 24. c. 19

cum interfecit gladio: & qui cum incircumcisi dormierunt, & cum his, qui descendunt in lacum. * Ibi principes Aquilonis omnes, & vniuersi venatores: qui deducti sunt cum interfecit, pauentes, & in sua fortitudine confusi: qui dormierunt incircumcisi cum interfecit gladio, & portauerunt confusionem suam cum his, qui descendunt in lacum. * Vidit eos Pharao, & consolatus est super vniuersa multitudine sua, quæ interfecta est gladio, Pharao, & omnis exercitus eius, ait Dominus Deus: * quia dedi terrorem meum in terra viuentium, & dormiuit in medio incircumcisorum cum interfecit gladio: Pharao & omnis multitudo eius: ait Dominus Deus.

C A P. XXXIII.

ET factum est verbum Domini ad me dicens: * Fili hominis loquere ad filios populi tui, & dices ad eos: Terra cum induxero super eam gladium, & tulerit populus terræ virum vnum de nouissimis suis, & constituerit eum super se speculatorem: * & ille viderit gladium venientem super terram, & cecinerit buccina, & annunciauerit populo: * Audiens autem, quisquis ille est, sonitum buccinæ, & non se obseruauerit, veneritq. gladius, & tulerit eum: sanguis ipsius super caput eius erit. * Sonum buccinæ audiuit, & non se obseruauit, sanguis eius in ipso erit: si autem se custodierit, animam suam saluabit. * Quod si speculator viderit gladium venientem, & non insonuerit buccinæ: & populus se non custodierit, veneritq. gladius, & tulerit de eis animam: ille quidem in iniquitate sua captus est, sanguinem autem eius de manu speculatoris requiram. * Et tu fili hominis, speculatorem dedi te domui Israel: audiens ergo ex ore meo sermonem, annuncabis eis ex me. * Si me dicente ad impium: Impie, morte morieris: non fueris locutus vt se custodiat impius a via sua: ipse impius in iniquitate sua morietur, sanguinem autem eius de manu tua requiram. * Si autem annunciante te ad impium vt a vijs suis conuertatur, non fuerit conuersus a via sua: ipse in

1 Sup. 3. d. 17

iniquitate sua morietur: porro tu animam tuam liberaisti. * Tu ergo fili hominis dic ad domum Israel: Sic locuti estis, dicentes: Iniquitates nostræ, & peccata nostra super nos sunt, & in ipsis nos tabescimus: quomodo ergo viuere poterimus? * Dic ad eos: Viuo ego, & dicit Dominus Deus: nolo mortem impij, sed vt conuertatur impius a via sua, & viuat. Conuertimini, conuertimini a vijs vestris pessimis: & quare moriemini domus Israel? * Tu itaque fili hominis dic ad filios populi tui: Iustitia iusti non liberabit eum in quacumque die peccauerit: & impietas impij non nocet ei, in quacumque die conuersus fuerit ab impietate sua: & iustus non poterit viuere in iustitia sua, in quacumque die peccauerit. * Etiam si dixerio iusto quoddam vita viuat, & confusus in iustitia sua fecerit iniquitatem: omnes iustitiæ eius obliuioni tradentur, & in iniquitate sua, quam operatus est, in ipsa morietur. * Si autem dixerio impio: Morte morieris: & egerit poenitentiam a peccato suo, feceritq. iudicium & iustitiā, & pignus restituerit ille impius, rapinamq. reddiderit, in mandatis vitæ ambulauerit, nec fecerit quidquam iniustum: vita viuat, & non morietur. * Omnia peccata eius, quæ peccauit, non imputabuntur ei: iudicium, & iustitiam fecit, vita viuat. * Et dixerunt filij populi tui: Non est qui ponderis via Domini, & ipsorum via iniusta est. * Cum enim recesserit iustus a iustitia sua, feceritq. iniquitates, morietur in eis. * Et cum recesserit impius ab impietate sua, feceritq. iudicium, & iustitiam, viuat in eis. * Et dicitis: Non est recta via Domini. Vnumquemque iuxta vias suas iudicabo de vobis, domus Israel. * Et factum est in duodecimo anno, in decimo mense, in quinta mensis transmigrationis nostræ, venit ad me qui fugerat de Ierusalem, dicens: Vastata est ciuitas. * Manus autem Domini facta fuerat ad me vespere, antequam veniret qui fugerat: aperuitq. os meum donec veniret ad me mane, & aperto ore meo non filui amplius. * Et factum est verbum Domini ad me, dicens: * Fili hominis, qui habitant in ruinosis his super humum Israel, loquentes aiunt: Vnus erat Abra-

1 Sup. 11. g. 24

1 Sup. 18. g. 25

ham, & hereditate possedit terram: nos autem multi sumus, nobis data est terra in possessionem. * Idcirco dices ad eos: Hæc dicit Dominus Deus: Qui in sanguine comeditis, & oculos vestros leuatis ad immunditias vestras, & sanguinem funditis: numquid terram hereditate possidebitis? * Sterecistis in gladijs vestris, fecistis abominationes, & vnusquisque vxorem proximi sui polluit: & terram hereditate possidebitis? * Hæc dices ad eos: Sic dicit Dominus Deus: Viuo ego, quia qui in ruinosis habitant, gladio cadent: & qui in agro est, bestijs tradetur ad deuorandum: qui autem in præsidijs, & speluncis sunt, peste morietur. * Et dabo terram in solitudinem, & in desertum, & deficiet superba fortitudo eius: & desolabuntur montes Israel, eo quod nullus sit qui per eos transeat. * Et scient quia ego Dominus, cum dederō terram eorum desolatam, & desertam propter vniuersas abominationes suas, quas operati sunt. * Et tu fili hominis: filij populi tui, qui loquuntur de te iuxta muros, & in ostijs domorum, & dicunt vnus ad alterum, vir ad proximū suum loquentes: Venite, & audiamus quis sit sermo egrediens a Domino. * Et veniunt ad te, quasi si ingrediatur populus, & sedent coram te populus meus: & audiunt sermones tuos, & non faciūt eos: quia in canticum oris sui vertunt illos, & auaritiā suā sequitur cor eorum. * Et es eis quasi carmen musicum, quod suauis, dulcisq. sono canitur: & audiunt verba tua, & non faciunt ea. * Et cum venerit quod prædictum est (ecce enim venit) tunc scient quod prophetes fuerit inter eos.

C A P. XXXIII.

ET factum est verbū Domini ad me, dicens: * Fili hominis propheta de pastoribus Israel: propheta, & dices pastoribus Israel: Hæc dicit Dominus Deus: Vx pastoribus Israel, qui pascebant semetipsos: nonne greges a pastoribus pascuntur? * Lac comedebatis, & lanis operiebamini, & quod crassum erat occidebatis: gregem autem meum non pascebatis. * Quod infirmum fuit non consolidastis, & quod ægrotum non sanastis,

quod contractum est non alligastis, & quod abiectum est non reduxistis: & quod perierat non quaesistis: sed cū austeritate imperabatis eis, & cum potestate. * Et dispersæ sunt oues meæ, eo quod non esset pastor: & factæ sunt in deuorationem omnium bestiarum agri, & dispersæ sunt. * Errauerunt greges mei in cunctis montibus, & in vniuerso colle excelsio: & super omnem faciē terræ dispersi sunt greges mei, & non erat qui requireret, non erat, inquam, qui requireret. * Propterea pastores audite verbū Domini: * Viuo ego, dicit Dominus Deus: quia pro eo quod facti sunt greges mei in rapinam, & oues meæ in deuorationem omnium bestiarum agri, eo quod nō esset pastor (neque enim quaesierunt pastores mei gregem meum:) sed pascebant pastores semetipsos, & greges meos nō pascebant: * propterea pastores audite verbum Domini: * Hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego ipse super pastores requiram gregem meum, de manu eorum, & cessare faciam eos vt ultra non pascant gregem, nec pascāt amplius pastores semetipsos: & liberabo gregem meum de ore eorum: & non erit ultra eis in escam. * Quia hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego ipse requiram oues meas, & visitabo eas. * Sicut visitat pastor gregem suum in die, quando fuerit in medio ouium suarum dissipatarum: sic visitabo oues meas, & liberabo eas de omnibus locis, in quibus dispersæ fuerant in die nubis, & caliginis. * Et educam eas de populis, & congregabo eas de terris, & inducam eas in terram suam: & pascam eas in montibus Israel, in riuis, & in cunctis sedibus terræ. * In pascuis vberimis pascam eas, & in montibus excelsis Israel erunt pascua earum: ibi requiescent in herbis virentibus, & in pascuis pinguibus pascuntur super mōtes Israel. * Ego pascam oues meas: & ego eas accubare faciam, dicit Dominus Deus. * Quod perierat requiram, & quod abiectum erat reducam, & quod contractum fuerat alligabo, & quod infirmum fuerat consolidabo, & quod pingue & forte custodiam: & pascam illas in iudicio. * Vos autem greges mei, hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego iudico inter pecus & pecus,

pecus, arietum, & hircorum. * Nonne 18
 satis vobis erat pascua bona depasci? in-
 super & reliquias pascuarum vestrarum E
 conculcastis pedibus vestris: & cum pu-
 rissimam aquam biberetis, reliquam pe-
 dibus vestris turbabatis. * Et oves meæ 19
 his, quæ conculcata pedibus vestris fue-
 rant, pascebantur: & quæ pedes vestri
 turbauerant, hæc bibebant. * Propterea 20
 hæc dicit Dominus Deus ad vos: Ecce
 ego ipse iudico inter pecus pingue, &
 macilentum: * pro eo quòd lateribus, &
 humeris impingebatis, & cornibus vo-
 stris ventilabatis omnia infirma pecora,
 donec dispergerentur foras: * saluabo gre- 21
 gem meum, & non erit ultra in rapinā,
 & iudicabo inter pecus & pecus. * ET 22
 SVSCITABO SVPER EAS PASTO-
 REM VNVM, qui pascat eas, seruū
 meum Dauid: ipse pascet eas, & ipse
 erit eis in pastorem. * Ego autem Do- 24
 minus ero eis in Deum: & seruus meus
 Dauid princeps in medio eorum: ego
 Dominus locutus sum. * Et faciam cum
 eis pactum pacis, & cessare faciam be-
 stias pessimas de terra: & qui habitant
 in deserto, securi dormient in saltibus.
 * Et ponam eos in circuitu collis mei 26
 benedictionem: & deducam imbrem in
 tempore suo: pluuia benedictionis erūt.
 * Et dabit lignum agri fructum suum, 27
 & terra dabit germen suum, & erunt in
 terra sua absque timore: & scient quia
 ego Dominus, cum contriuero catenas
 iugi eorum, & crucro eos de manu im-
 perantium sibi. * Et non erunt ultra in
 rapinam in Gentibus, neque bestia ter-
 ræ deuorabunt eos: sed habitabunt con-
 fidenter absque vilo terrore. * Et sulci- 29
 tabo eis germen nominatum: & non
 erunt ultra imminui fame in terra, ne-
 que portabunt ultra opprobrium Gen-
 tium. * Et scient quia ego Dominus 30
 Deus eorum cum eis, & ipsi populus
 meus domus Israel: ait Dominus Deus.
 * Vos autem greges mei, greges pascuæ 31
 meæ homines estis: & ego Dominus
 Deus vester, dicit Dominus Deus.

C A P. XXXV.

ET factus est sermo Domini ad me, 1
 dicens: * Fili hominis pone faciem 2
 tuam aduersum montem Seir, & pro- A

phetabis de eo, & dices illi: * Hæc dicit
 Dominus Deus: Ecce ego ad te mons
 Seir, & extendam manum meam super
 te, & dabo te desolatum atque desertū.
 4 * Vrbes tuas demoliar, & tu desertus e-
 ris: & scies quia ego Dominus. * Eo
 B quòd fueris inimicus sempiternus, &
 concluseris filios Israel in manus gladij
 in tempore afflictionis eorum, in tem-
 6 pore iniquitatis extremæ. * Propterea
 viuo ego, dicit Dominus Deus: quoniā
 sanguini tradam te, & sanguis te perse-
 quetur: & cum sanguinem oderis, san-
 7 guis persequetur te. * Et dabo montem
 Seir desolatum atque desertum: & au-
 8 feram de eo euntem, & redeuntem. * Et
 implebo montes eius occisorum suorum:
 in collibus tuis, & in vallibus tuis, at-
 que in torrentibus interfecti gladio ca-
 9 dent. * In solitudines sempiternas tradā
 C te, & ciuitates tuæ non habitabuntur:
 10 & scietis quia ego Dominus Deus. * Eo
 quòd dixeris: Dux gentes, & dux terræ
 meæ erunt, & hereditate possidebo eas:
 11 cum Dominus esset ibi: * Propterea vi-
 uo ego, dicit Dominus Deus, quia faciā
 iuxta iram tuam, & secundum zelum
 tuum, quem fecisti odio habens eos:
 & notus efficiar per eos cum te iudica-
 12 uero. * Et scies quia ego Dominus au-
 D diui vniuersa opprobria tua, quæ locu-
 tus es de montibus Israel, dicens: Deser-
 ti, nobis ad deuorandum dati sunt. * Et
 13 insurrexistis super me ore vestro, & de-
 rogastis aduersum me verba vestra: ego
 14 audiui. * Hæc dicit Dominus Deus: La-
 tante vniuersa terra, in solitudinem te
 15 redigam. * Sicuti gauisus es super here-
 ditatem domus Israel, eo quòd fuerit
 dissipata, sic faciam tibi: dissipatus eris
 mons Seir, & Idumæa omnis: & scient
 quia ego Dominus.

C A P. XXXVI.

TV autem fili hominis propheta su-
 A per montes Israel, & dices: * Mon- 8 Sup. 62.3
 tes Israel audite verbum Domini: * Hæc
 dicit Dominus Deus: Eo quòd dixerit
 inimicus de vobis: Euge, altitudines
 sempiternæ in hereditatem data sunt
 nobis: * propterea vaticinare, & dic:
 Hæc dicit Dominus Deus: Pro eo quòd
 desolati estis, & conculcati per circui-
 tum, & facti in hereditatem reliquis Ge-
 tibus,

Ho. 1. g. 45. &
 ro. b. 11
 Isai. 40. c. 18
 Dan. 9. g. 14
 Osee. 3. b. 5

Ho. 10. b. 11

tibus, & ascendistis super labium linguarum, & opprobrium populi: * propterea montes Israel audite verbū Domini Dei: Hæc dicit Dominus Deus montibus, & collibus, torrentibus, vallibusq. & desertis, parietinis, & vrbibus derelictis, quæ depopulatæ sunt, & subfannatæ a reliquis Gentibus per circuitū. * Propterea hæc dicit Dominus Deus: Quoniam in igne zeli mei locutus sum de reliquis Gentibus, & de Idumæa vniuersa, quæ dederunt terram meam sibi in hereditatem cum gaudio, & toto corde, & ex animo: & eiecerunt eam vt vastarent: * idcirco vaticinare super humum Israel, & dices montibus, & collibus, iugis, & vallibus: Hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego in zelo meo, & in furore meo locutus sum, eo quod confusione gentium sustinueritis. * Idcirco hæc dicit Dominus Deus: Ego leuavi manum meam vt Gentes, quæ in circuitu vestro sunt, ipsæ confusione suā portent. * Vos autem montes Israel ramos vestros germinetis, & fructum vestrum afferatis populo meo Israel: prope enim est vt veniat: * Quia ecce ego ad vos, & conuertar ad vos, & arabimini, & accipietis sementem. * Et multiplicabo in vobis homines, omnemq. domum Israel: & habitabuntur ciuitates, & ruinosæ instaurabuntur. * Et replebo vos hominibus, & iumentis: & multiplicabuntur, & crescent: & habitare vos faciam sicut a principio, bonisq. donabo maioribus, quàm habuistis ab initio: & scietis quia ego Dominus. * Et adducā super vos homines populum meum Israel, & hereditate possidebunt te: & eris eis in hereditatem, & non addes vltra vt absque eis sis. * Hæc dicit Dominus Deus: Pro eo quod dicunt de vobis: Deuoratrix hominum es, & suffocans gētem tuam: * Propterea homines non comedes amplius, & gentem tuam non necabis vltra, ait Dominus Deus: * Nec audiam faciam in te amplius confusionem Gentium, & opprobrium populorum nequaquam portabis, & gentē tuam nō amittes amplius, ait Dominus Deus. * Et factum est verbum Domini ad me, dicens: * Fili hominis domus Israel habitauerunt in humo sua, & polluerunt eam in vijs suis, & in studijs suis

iuxta immunditiam menstruata facta est via eorum coram me. * Et effudi indignationem meam super eos pro sanguine, quem fuderunt super terram, & in idolis suis polluerunt eam. * Et dispersi eos in Gentes, & ventilati sunt in terras: iuxta vias eorum, & ad inuentiones eorum iudicaui eos. * Et ingressi sunt ad Gentes, ad quas introierunt, & polluerunt nomen sanctum meum, cum diceretur de eis: Populus Domini iste est, & de terra eius egressi sunt. * Et peperi nomini sancto meo, quod polluerat domus Israel in Gentibus, ad quas ingressi sunt. * Idcirco dices domui Israel: Hæc dicit Dominus Deus: Nō propter vos ego faciam, domus Israel, sed propter nomen sanctum meum, quod polluistis in Gentibus, ad quas intrastis. * Et sanctificabo nomen meum magnū, quod pollutum est inter Gentes, quod polluistis in medio earū: vt sciant Gentes quia ego Dominus, ait Dominus exercituum, cū sanctificatus fuero in vobis corā eis: * Tollā quippe vos de Gentibus, & cōgregabo vos de vniuersis terris, & adducam vos in terram vestram. * Et effundam super vos aquam mundā, & mundābimini ab omnibus inquinamentis vestris, & ab vniuersis idolis vestris mundabo vos. * Et dabo vobis cor nouum, & spiritum nouum ponam in medio vestri: & auferam cor lapideum de carne vestra, & dabo vobis cor carneum. * Et spiritum meum ponam in medio vestri: & faciam vt in præceptis meis ambuletis, & iudicia mea custodiatis, & operemini. * Et habitabitis in terra, quam dedi patribus vestris: & eritis mihi in populū, & ego ero vobis in Deum. * Et saluabo vos ex vniuersis inquinamentis vestris: & vocabo frumentum, & multiplicabo illud, & nō imponam vobis famē. * Et multiplicabo fructum ligni, & genimina agri, vt nō portetis vltra opprobrium famis in Gentibus. * Et recordabimini viarum vestrarū pessimarum, studiorumq. non bonarum: & displicebunt vobis iniquitates vestræ, & scelera vestra. * Non propter vos ego faciam, ait Dominus Deus, notum sit vobis: confundimini, & erubescite super vijs vestris, domus Israel. * Hæc dicit Dominus Deus: In die qua

11. 1. b. 3

Rom. 2. d. 24

11. d. 19

qua mundauero vos ex omnibus iniquitatibus vestris, & inhabitari fecero vrbes, & instaurauero ruinosa, * & terra deferta fuerit exulta, quæ quodam erat desolata in oculus omnis viatoris, * dicent: Terra illa inculta, facta est vt hortus voluptatis: & ciuitates desertæ, & destitutæ atque suffossæ, munitæ federunt. * Et scient Gentes quæcumque derelictæ fuerint in circuitu vestro, quia ego Dominus ædificauî dissipata, plantauîq. inculta, ego Dominus locutus sum, & fecerim. * Hæc dicit Dominus Deus: Ad huc in hoc inuenient me domus Israel, vt faciam eis: Multiplicabo eos sicut gregem hominum, * vt gregem sanctû, vt gregem Ierusalem in sollemnitatibus eius: Sic erunt ciuitates desertæ, plenæ gregibus hominum: & scient quia ego Dominus.

C A P. XXXVII.

Facta est super me manus Domini, & eduxit me in spiritu Domini: & dimisit me in medio campi, qui erat plenus ossibus: * Et circumduxit me per ea in gyro: erant autem multa valde super faciem campi, siccaq. vehementer. * Et dixit ad me: Fili hominis putasne viuunt ossa ista? Et dixi: Domine Deus, tu nosti. * Et dixit ad me: Vaticinare de ossibus istis: & dices eis: Ossia arida audite verbû Domini. * Hæc dicit Dominus Deus ossibus his: Ecce ego intro mittam in vos spiritum, & viuētis. * Et dabo super vos neruos, & succrescere faciam super vos carnes, & superextendam in vobis cutem: & dabo vobis spiritum, & viuētis, & scietis quia ego Dominus. * Et prophetaui sicut præceperat mihi: factus est autem sonitus, prophetante me, & ecce commotio: & accesserunt ossa ad ossa, vnumquodque ad iuncturam suam. * Et vidi, & ecce super ea nerui, & carnes ascenderunt: & extenta est in eis cutis desuper, & spiritum non habebant. * Et dixit ad me: Vaticinare ad spiritû, vaticinare fili hominis, & dices ad spiritum: Hæc dicit Dominus Deus: A quattuor ventis veni spiritus, & insuffla super interfectos istos, & reuiuifcant. * Et prophetaui sicut præceperat mihi: & ingressus est in

ea spiritus, & vixerunt: steteruntq. super pedes suos exercitus grandis nimis valde. * Et dixit ad me: Fili hominis, ossa hæc vniuersa, domus Israel est: ipsi dicunt: Aruerunt ossa nostra, & periit spes nostra, & abscissi sumus. * Propterea, vaticinare, & dices ad eos: Hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego aperiam tumulos vestros, & educam vos de sepulchris vestris populus meus: & inducam vos in terram Israel. * Et scietis quia ego Dominus, cum aperuero sepulchra vestra, & eduxero vos de tumulis vestris popule meus: * Et dederò spiritû meum in vobis, & vixeritis, & requiescere vos faciam super humum vestram: & scietis quia ego Dominus locutus sum, & feci, ait Dominus Deus. * Et factus est sermo Domini ad me, dicens: * Et tu fili hominis sume tibi lignum vnum: & scribe super illud: Iudæ, & filiorum Israel sociorum eius: & tolle lignum alterum, & scribe super illud: Ioseph ligno Ephraim, & cunctæ domui Israel, sociorumq. eius. * Et adiunge illa, vnum ad alterum tibi in lignum vnum: & erunt in vnionem in manu tua. * Cum autem dixerint ad te filij populi tui loquentes: Nonne indicas nobis quid in his tibi velis? * loqueris ad eos: Hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego assumâ lignû Ioseph, quod est in manu Ephraim, & tribus Israel, quæ sunt ei adiunctæ: & dabo eas pariter cum ligno Iudæ, & faciam eas in lignum vnum: & erunt vnum in manu eius. * Erunt autem ligna, super quæ scripseris in manu tua, in oculis eorum. * Et dices ad eos: Hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego assumam filios Israel de medio nationum, ad quas abierunt: & congregabo eos vndique, & adducam eos ad humum suam. * Et faciam eos in gentem vnâ in terra in montibus Israel, & rex vnus erit omnibus imperans: & non erunt vltra duæ gentes, nec diuidentur amplius in duo regna. * Neque polluentur vltra in idolis suis, & abominationibus suis, & cunctis iniquitatibus suis: & saluos eos faciam de vniuersis sedibus, in quibus peccauerunt, & emundabo eos: & erunt mihi populus, & ego ero eis Deus. * Et seruus meus Dauid rex super eos, & pastor vnus erit omnium eorum: in iudicijs meis

11 Is. 10. b. 16

11 Sup. 34. f. 29

Ioan. 1. g. 45

Isa 40. c. 11

Ier. 23. a. 5

Dan. 9. g. 14

meis ambulant, & mandata mea custodient, & facient ea. * Et habitabunt 25
super terram, quam dedi seruo meo Iacob, in qua habitauerunt patres vestri :
& habitabunt super eam ipsi, & filij eorum, & filij filiorum eorum, usque in sempiternum : & David seruus meus princeps eorum in perpetuum. * Et percutiam illis foedus pacis, pactum sempiternum erit eis : & fundabo eos, & multiplicabo, & dabo sanctificationem meam in medio eorum in perpetuum. * Et erit 27
tabernaculum meum in eis : & ero eis Deus, & ipsi erunt mihi populus. * Et 28
scient Gentes quia ego Dominus sanctificator Israel, cum fuerit sanctificatio mea in medio eorum in perpetuum.

C A P. XXXVIII.

ET factus est sermo Domini ad me, 1
dicens : * Fili hominis pone faciem tuam contra Gog, terram Magog, principem capitis Mosoch, & Thubal : & vaticinare de eo, * & dices ad eum : Hæc dicit Dominus Deus : Ecce ego ad te, 2
Gog principem capitis Mosoch & Thubal, * & circumagam te, & ponam frenum in maxillis tuis : & educam te, & omnem exercitum tuum, equos & equites vestitos loriceis vniuersos, multitudinem magnam, hastam & clypeum arripientium & gladium. * Persæ, Æthiopes, & Libyes cum eis, omnes scutati & galeati. * Gomer, & vniuersa agmina eius, domus Thogorma, latera Aquilonis, & totum robur eius, populiq. multi tecum. * Præpara, & instrue te, & omnem multitudinem tuam, quæ coaceruata est ad te : & esto eis in præceptum. * Post dies multos visitaberis : in nouissimo annorum venies ad terram, quæ reuersa est a gladio, & congregata est de populis multis ad montes Israel, qui fuerunt deserti iugiter : hæc de populis educta est, & habitabunt in ea confidenter vniuersi. * Ascendens autem quasi tempestas venies, & quasi nubes, vt operias terram tu, & omnia agmina tua, & populi multi tecum. * Hæc dicit Dominus Deus : In die illa ascendent sermones super eorum, & cogitabis cogitationem pessimam : * & dices : Ascendam ad terram absque muro : veniam ad quiescentes, ha-

bitantesq. secure : hi omnes habitabunt sine muro, vestes, & portæ non sunt eis : * Ve diripias spolia, & inuadas prædam, vt in-
D feras manum tuam super eos, qui deserti fuerant, & postea restituri, & super populum, qui est congregatus ex Gëtibus, qui possidere coepit, & esse habitator 11
vmbilici terræ. * Saba, & Dedan, & negotiatores Tharsis, & omnes leones eius dicent tibi : Numquid ad sumenda spolia tu venis ? ecce ad diripiendam prædam congregasti multitudinem tuam, vt tollas argentum, & aurum, & auferas suppellectilem, atque substantiam, & diripias manubias infinitas. * Propterea 14
E vaticinare fili hominis, & dices ad Gog : Hæc dicit Dominus Deus : Numquid non in die illo, cum habitauerit populus meus Israel confidenter, scies ? * Et venies de loco tuo a lateribus Aquilonis tu & populi multi tecum ascensores equorum vniuersi, coetus magnus, & exercitus vehemens. * Et ascendes super populum meum Israel quasi nubes, vt operias terram. In nouissimis diebus eris, & adducam te super terram meam : vt 16
sciant Gentes me, cum sanctificatus fuero in te in oculis eorum, n Gog. * Hæc 17
F dicit Dominus Deus : Tu ergo ille es, de quo locutus sum in diebus antiquis in manu seruorum meorum prophetarum Israel, qui prophetauerunt in diebus illorum temporum, vt adducerem te super eos. * Et erit in die illa, in die aduentus Gog super terram Israel, ait Dominus Deus, ascendet indignatio mea in furore meo. * Et in zelo meo, in igne iræ meæ locutus sum. Quia in die illa erit commotio magna super terram Israel : * & commonebuntur a facie mea pisces maris, & volucres cali, & bestię agri, & omne reptile, quod mouetur super humum, cunctiq. homines, qui sunt super faciem terræ : & subuertentur montes, & cadent sepes, & omnis murus corruet in terram. * Et conuocabo aduersus eum in cunctis montibus meis gladium, ait Dominus Deus : gladius vniuscuiusque in fratrem suum dirigitur. 22
* Et iudicabo eum peste, & sanguine, & imbre vehementi, & lapidibus immensis : ignem, & sulphur pluam super eum, & super exercitum eius, & super populos multos, qui sunt cum eo. * Et magni-

1 Toi. 12. c. 34
Psal. 109. b. 4
& 105. a. 2

1 Inf. 39. a. 1
Apoc. 20. c. 3

glificabor, & sanctificabor: & notus ero in oculis multarum gentium, & scient quia ego Dominus.

CAP. XXXIX.

TV autem fili hominis vaticinare aduerfum Gog, & dices: Hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego super te Gog principem capitis Mosoch & Thubal: & circumagam te, & educam te, & ascendere te faciam de lateribus Aquilonis: & adducam te super montes Israel. * Et percutiam arcum tuum in manu sinistra tua, & sagittas tuas de manu dextera tua deijciam. * Super montes Israel cades tu, & omnia agmina tua, & populi tui, qui sunt tecum: feris, auib, omniq. volatili, & bestiis terræ dedi te ad deuorandum. * Super faciem agri cades: quia ego locutus sum, ait Dominus Deus. * Et immittam ignem in Magog, & in his, qui habitant in insulis confiderent: & scient quia ego Dominus. * Et nomen sanctum meum notum faciam in medio populi mei Israel, & non polluiam nomen sanctum meum amplius: & scient Gentes quia ego Dominus sanctus Israel. * Ecce venit, & factum est, ait Dominus Deus: hæc est dies, de qua locutus sum. * Et egredientur habitatores de ciuitatibus Israel, & succendent & comburent arma, clypeum, & hastas, arcum, & sagittas, & baculos manuum, & contos: & succendent ea igni septem annis. * Et non portabunt ligna de regionibus, neque succident de saltibus: quoniam arma succendent igni, & deprædabuntur eos, quibus prædæ fuerant, & diripient vastatores suos, ait Dominus Deus. * Et erit in die illa: dabo Gog locum nominatum sepulchrum in Israel: vallem viatorum ad Orientem maris, quæ obstupescere faciet prætereuntes: & sepelient ibi Gog, & omnem multitudinem eius, & vocabitur vallis multitudinis Gog. * Et sepelient eos domus Israel, & mundent terram septem mensibus. * Sepeliet autem cum omnis populus terræ, & erit eis nominata dies, in qua glorificatus sum, ait Dominus Deus. * Et viros iugiter constituent lustrantes terram, qui sepeliant, & requirant eos, qui remanserant super faciem terræ, vt

emundent eam: post menses autem septem quærere incipient. * Et circuibunt peragrantes terram: cumq. viderint os hominis, statuent iuxta illud titulum, donec sepeliant illud polinctores in valle multitudinis Gog. * Nomen autem ciuitatis Amona, & mundabunt terram. * Tu ergo fili hominis, hæc dicit Dominus Deus: Dic omni volucris, & vniuersis auib, cunctisq. E bestiis agri: Conuenite, properate, concurrite vndique ad victimam meam, quam ego immolo vobis, victimam grandem super montes Israel: vt comedatis carnem, & bibatis sanguinem. * Carnes fortium comedetis, & sanguinem principum terræ bibetis: arietum, & agnorum, & hircorum, taurorumq. & altitium, & pinguium omnium. * Et comedetis adipem in saturitatem, & bibetis sanguinem in ebrietatem, de victima, quam ego immolabo vobis: & saturabimini super mensam meam de equo, & equite forti, & de vniuersis viris bellatoribus, ait Dominus Deus. * Et ponam gloriam meam in Gentibus: & videbunt omnes gentes iudicium meum, quod fecerim, & manum meam, quam posuerim super eos. * Et scient domus Israel quia ego Dominus Deus eorum a die illa, & deinceps. * Et scient Gentes quoniam in iniquitate sua capta sit domus Israel, eo quod dereliquerint me, & absconderim faciem meam ab eis: & tradiderim eos in manus hostium, & ceciderint in gladio vniuersi. * Iuxta immunditiam eorum, & scelus feci eis, & abscondi faciem meam ab illis. * Propterea hæc dicit Dominus Deus: Nunc reducam captiuitatem Iacob, & miserebor omnis domus Israel: & assumam zelum pro nomine sancto meo. * Et portabunt confusionem suam, & omnem prauaricationem, qua prauaricati sunt in me, cum habitauerint in terra sua confidenter neminem formidantes: * & reduxero eos de populis, & congregauero de terris inimicorum suorum, & sanctificatus fuero in eis, in oculis gentium plurimarum. * ¹¹ Et scient quia ego Dominus Deus eorum, eo quod transtulerim eos in nationes; & congregauerim eos super terram suam, & non

¹¹Sup. 26. c. 11

dere-

dereliquerim quemquam ex eis ibi. * Et non abscondam ultra faciem meam ab eis, eo quòd effuderim spiritum meum super omnem domum Israel, ait Dominus Deus.

C A P. XL.

IN vigesimo quinto anno transmigracionis nostræ, in exordio anni, decima mensis, quartodecimo anno postquā percussa est ciuitas: in ipsa hac die facta est super me manus Domini, & adduxit me illuc. * In visionibus Dei adduxit me in terram Israel, & dimisit me super montem excelsum nimis: super quem erat quasi ædificium ciuitatis vergentis ad Austrum. * Et introduxit me illuc: & ecce vir, cuius erat species quasi species æris, & funiculus lineus in manu eius, & calamus mensuræ in manu eius: stabat autem in porta. * Et locutus est ad me idem vir: Fili hominis vide oculis tuis, & auribus tuis audi, & pone cor tuum in omnia, quæ ego ostendam tibi: quia ut ostendantur tibi adductus es huc: annuncia omnia, quæ tu vides, domui Israel. * Et ecce murus forinsecus in circuitu domus vndique, & in manu viri calamus mēsuræ sex cubitorum, & palmo: & mensus est latitudinem ædificij calamo vno, altitudinem quoque calamo vno. * Et venit ad portam, quæ respiciebat viam orientalem, & ascendit per gradus eius: & mensus est limen portæ calamo vno latitudinē, id est, limen vnum calamo vno in latitudine: * & thalamum vno calamo in longum, & vno calamo in latum: & inter thalamos, quinque cubitos: * & limen portæ iuxta vestibulum portæ intrinsecus, calamo vno. * Et mensus est vestibulum portæ octo cubitorum, & frontem eius duobus cubitis: vestibulum autē portæ erat intrinsecus. * Porro thalami portæ ad viam Orientalem, tres hinc & tres inde: mensura vna triū, & mensura vna frontiu ex vtraque parte. * Et mensus est latitudinem liminis portæ, decem cubitorum: & longitudinem portæ, tredecim cubitorum: * Et marginem ante thalamos cubiti vnus: & cubitus vnus finis vtrinque: thalami autem, sex cubitorū erant hinc & inde. * Et mensus est portam a te-

cto thalami, vsque ad tectum eius, latitudinem vigintiquinque cubitorum: ostium contra ostium. * Et fecit frontes per sexaginta cubitos: & ad frontem atrium portæ vndique per circuitum. * Et ante faciem portæ, quæ pertingebat vsque ad faciem vestibuli portæ interioris, quinquaginta cubitos. * Et fenestras obliquas in thalamis, & in frontibus eorum, quæ erant intra portam vndique per circuitum: similiter autem erant & in vestibulis fenestræ per gyrum intrinsecus, & ante frontes pictura palmarum. * Et eduxit me ad atrium exterius, & ecce gazophylacia, & pauiētum stratum lapide in atrio per circuitum: triginta gazophylacia in circuitu pauiementi. * Et pauiētum in fronte portarum secundum longitudinem portarum erat inferius. * Et mensus est latitudinem a facie portæ inferioris vsque ad frontem atrij interioris extrinsecus, centum cubitos ad Orientem, & ad Aquilonem. * Portam quoque, quæ respiciebat viam Aquilonis atrij exterioris, mensus est etiam in longitudine, quā in latitudine. * Et thalamos eius tres hinc, & tres inde: & frontem eius, & vestibulum eius secundum mensuram portæ prioris, quinquaginta cubitorum longitudinem eius, & latitudinem viginti quinque cubitorum. * Fenestræ autem eius, & vestibulum, & sculpturæ secundum mensuram portæ, quæ respiciebat ad Orientem: & septem graduum erat ascensus eius, & vestibulum ante eam. * Et porta atrij interioris contra portam Aquilonis, & Orientalem: & mensus est a porta vsque ad portam centum cubitos. * Et eduxit me ad viam australem, & ecce porta, quæ respiciebat ad Austrum: & mensus est frontem eius, & vestibulum eius iuxta mensuras superiores. * Et fenestras eius, & vestibula in circuitu, sicut fenestras ceteras: quinquaginta cubitorum longitudine, & latitudine viginti quinque cubitorum. * Et in gradibus septem ascendebar ad eam: & vestibulum ante fores eius: & calatæ palmæ erant, vna hinc, & altera inde in fronte eius. * Et porta atrij interioris in via australi: & mensus est a porta vsque ad portam in via australi, centum cubitos. * Et introduxit me in atrium interius

ad portam australem: & mēsus est portā iuxta mensuras superiores. * Thalamū eius, & frontē eius, & vestibulū eius eisdē mensuris: & fenestras eius, & vestibulū eius in circuitu quinquaginta cubitos longitudinis, & latitudinis viginti quinque cubitos. * Et vestibulum per gyrum longitudine viginti quinque cubitorum, & latitudine quinque cubitorum. * Et vestibulum eius ad atrium exterius, & palmas eius in fronte: & octo gradus erant, quibus ascendebatur per eam. * Et introduxit me in atriū interius per viam orientalem: & mēsus est portam secundum mensuras superiores. * Thalamum eius, & frontem eius, & vestibulum eius sicut supra: & fenestras eius, & vestibula eius in circuitu, longitudine quinquaginta cubitorum, & latitudine viginti quinque cubitorum. * Et vestibulum eius, id est atriū exterioris: & palmæ cælatæ in fronte eius hinc & inde: & in octo gradibus ascensus eius. * Et introduxit me ad portam, quæ respiciebat ad Aquilonem: & mēsus est secundum mensuras superiores. * Thalamum eius, & frontem eius, & vestibulū eius, & fenestras eius per circuitum, longitudine quinquaginta cubitorum, & latitudine viginti quinque cubitorum. * Et vestibulum eius respiciebat ad atriū exterius: & cælatu: palmarum in fronte eius hinc & inde: & in octo gradibus ascensus eius. * Et per singula gazophylacia ostium in frontibus portarum: ibi lauabant holocaustum. * Et in vestibulo portæ, duæ mensæ hinc, & duæ mensæ inde: ut immoletur super eas holocaustum, & pro peccato, & pro delicto. * Et ad latus exterius, quod ascendit ad ostium portæ, quæ pergit ad Aquilonem, duæ mensæ: & ad latus alterum ante vestibulum portæ, duæ mensæ. * Quattuor mensæ hinc, & quattuor mensæ inde: per latera portæ octo mensæ erant, super quas immolabāt. * Quattuor autem mensæ ad holocaustum, de lapidibus quadris extructæ: longitudine cubiti vnius & dimidij: & latitudine cubiti vnius & dimidij: & altitudine cubiti vnius: super quas ponant vasa, in quibus immolatur holocaustum, & victima. * Et labia earum palmi vnius, reflexa intrinsecus per circuitum: super

44 mēsas autē carnes oblationis. * Et extra portam interiorem gazophylacia cantorum in atrio interiori, quod erat in latere portæ respicientis ad Aquilonem: & facies eorum contra viam Australem, vna ex latere portæ Orientalis, 45 quæ respiciebat ad viam Aquilonis. * Et dixit ad me: Hoc est gazophylacium, quod respicit viam Meridianam, sacerdotum erit, qui excubant in custodijs 46 templi. * Porro gazophylacium, quod respicit ad viam Aquilonis, sacerdotum erit, qui excubant ad ministerium altaris. isti sunt filij Sadoc, qui accedunt de filiis Leui ad Dominum ut ministrēt ei. 47 * Et mēsus est atrium longitudine cētum cubitorum, & latitudine centum cubitorum, per quadrum: & altare 48 ante faciem templi. * Et introduxit me in vestibulum templi: & mēsus est vestibulum quinque cubitis hinc, & quinque cubitis inde: & latitudinem portæ 49 trium cubitorum hinc, & trium cubitorū inde. * Longitudinem autem vestibuli viginti cubitorum, & latitudinem vndecim cubitorum, & octo gradibus ascendebatur ad eam. Et columnæ erant in frontibus: vna hinc, & altera inde.

CAP. XLI.

1 **E**T introduxit me in templum, & 2 mēsus est frontes, sex cubitos latitudinis hinc, & sex cubitos inde, latitudine tabernaculi. * Et latitudo portæ, decem cubitorum erat: & latera portæ, quinque cubitis hinc, & quinque cubitis inde: & mēsus est longitudinē eius quadraginta cubitorū, & latitudinē viginti 3 cubitorum. * Et introgressus intrinsecus mēsus est in fronte portæ duos cubitos: & portam, sex cubitorum: & latitudinē 4 portæ, septem cubitorum. * Et mēsus est longitudinem eius viginti cubitorū, & latitudinem eius viginti cubitorum, ante faciem templi: & dixit ad me: 5 Hoc est sanctum sanctorum. * Et mēsus est parietem domus sex cubitorum: & latitudinem lateris quattuor cubitorum 6 vndique per circuitum domus. * Latera autem, latus ad latus, bis triginta tria: & erant eminentia, quæ ingrederentur per parietem domus, in lateribus per circuitum, ut continerent, & non attingerent

gerent parietem templi. * Et platea erat in rotundum, ascendens sursum per cochleam, & in coenaculum templi deferbat per gyrum: idcirco latius erat templum in superioribus: & sic de inferioribus ascendebatur ad superiora in medium. * Et vidi in domo altitudinem per circuitum, fundata latera ad mensuram calami sex cubitorum spatio: * & latitudinem per parietem lateris forinsecus quinque cubitorum: & erat interior domus in lateribus domus. * Et inter gazophylacia latitudinem viginti cubitorum in circuitu domus undique, * & ostium lateris ad orationem: ostium vnum ad viam Aquilonis, & ostium vnum ad viam Australem: & latitudinem loci ad orationem, quinque cubitorum in circuitu: * Et ædificium, quod erat separatum, versumq. ad viam respicientem ad mare, latitudinis septuaginta cubitorum. paries autem ædificij, quinque cubitorum latitudinis per circuitum: & longitudo eius nonaginta cubitorum. * Et mensus est domus longitudinem, centum cubitorum: & quod separatū erat ædificium, & parietes eius, longitudinis centum cubitorum. * Latitudo autem ante faciem domus: & eius, quod erat separatum contra Orientem, centum cubitorum. * Et mensus est longitudinem ædificij contra faciem eius, quod erat separatum ad dorsum: ethecas ex utraque parte centum cubitorum: & templum interius, & vestibula atrij. * Limina, & fenestras obliquas, & ethecas in circuitu per tres partes, contra vniuscuiusque limen, stratumq. ligno per gyrum in circuitu: terra autem vsque ad fenestras, & fenestraz clausz super ostia. * Et vsque ad domum interiorem, & forinsecus per omnem parietem in circuitu intrinsecus, & forinsecus, ad mensuram. * Et fabrefacta cherubim & palmz: & palma inter cherub & cherub, duasq. facies habebat cherub. * Faciem hominis iuxta palmam ex hac parte, & faciem leonis iuxta palmam ex alia parte: expressam per omnem domum in circuitu. * De terra vsque ad superiora portaz, cherubim, & palmz calatz erant in pariete templi. * Limen quadrangulum, & facies sanctuarij, aspectus contra aspectum. * Altaris lignei trium cubitorum

altitudo: & longitudo eius duorum cubitorum: & anguli eius, & longitudo eius, & parietes eius lignei. Et locutus est ad me: Hæc est mensa coram Domino. * Et duo ostia erant in templo, & in sanctuario. * Et in duobus ostijs ex utraque parte bina erant ostiola, quæ in se inuicem plicabantur: bina enim ostia erant ex utraque parte ostiorum. * Et calata erant in ipsis ostijs templi cherubim, & sculpturæ palmarum, sicut in parietibus quæque expressæ erant: quæ ob rem & grossiora erant ligna in vestibuli fronte forinsecus. * Super quæ fenestraz obliquæ, & similitudo palmarum hinc atque inde in humerulis vestibuli: secundum latera domus, latitudinemq. parietum.

C A P. XLII.

ET eduxit me in atrium exterius per viam educentem ad Aquilonem, & introduxit me in gazophylacium, quod erat contra separatum ædificium, & contra eadem vergentem ad Aquilonem. * In facie longitudinis, centum cubitos ostij Aquilonis: & latitudinis quinquaginta cubitos, * contra viginti cubitos atrij interioris, & contra pavimentum stratum lapide atrij exterioris, vbi erat porticus iuncta portienti triplici. * Et ante gazophylacia deambulatio decem cubitorum latitudinis, ad interiora respiciens viz cubiti vnus. * Et ostia eorum ad Aquilonem: * Vbi erant gazophylacia in superioribus humiliora: quia supportabant porticus, quæ ex illis eminebant de inferioribus, & de medijs ædificij. * Tristega enim erant, & non habebant columnas, sicut erant columnæ atriorum: propterea eminebant de inferioribus, & de medijs a terra cubitis quinquaginta. * Et peribolus exterior secundum gazophylacia, quæ erant in via atrij exterioris ante gazophylacia: longitudo eius quinquaginta cubitorum. * Quia longitudo erat gazophylaciorum atrij exterioris, quinquaginta cubitorum: & longitudo ante faciem templi, centum cubitorum. * Et erat subter gazophylacia hæc introitus ab Oriente ingreditium in ea de atrio exteriori. * In latitudine periboli atrij, quod erat contra viam Orientalem, in faciem ædificij separati,

parati, & erant ante ædificium gazophylacia. * Et via ante faciem eorum, iuxta similitudinem gazophylaciorum, quæ erant in via Aquilonis: secundum longitudinem eorum, sic & latitudo eorum: & omnis introitus eorum, & similitudines, & ostia eorum. * secundum ostia gazophylaciorum, quæ erant in via respiciente ad Notum: ostium in capite viæ: quæ via erat ante vestibulum separatum per viam Orientalem ingredientibus. * Et dixit ad me: Gazophylacia Aquilonis, & gazophylacia Austris, quæ sunt ante ædificium separatum: hæc sunt gazophylacia sancta: in quibus vescuntur sacerdotes, qui appropinquant ad Dominum in sancta sanctorum: ibi ponent sancta sanctorum, & oblationem pro peccato, & pro delicto: locus enim sanctus est. * Cum autem ingressi fuerint sacerdotes, non egredientur de sanctis in atrium exterius: & ibi reponent vestimenta sua, in quibus ministrant, quia sancta sunt: vestiunturque vestimentis alijs, & sic procedent ad populum. * Cumque compleisset mensuras domus interioris, eduxit me per viam portæ, quæ respiciebat ad viam Orientalem: & mensus est eam undique per circuitum. * Mensus est autem contra ventum Orientalem calamo mensuræ, quingentos calamos in calamo mensuræ per circuitum. * Et mensus est contra ventum Aquilonis quingentos calamos in calamo mensuræ per gyrum. * Et ad ventum Australem, mensus est quingentos calamos in calamo mensuræ per circuitum. * Et ad ventum Occidentalem mensus est quingentos calamos in calamo mensuræ. * Per quattuor ventos mensus est murum eius undique per circuitum, longitudinem quingentorum cubitorum, & latitudinem quingentorum cubitorum, diuidentem inter sanctuarium & vulgi locum.

CAP. XLIII.

ET duxit me ad portam, quæ respiciebat ad viam Orientalem. * Et ecce gloria Dei Israel ingrediebatur per viam Orientalem: & vox erat ei quasi

vox aquarum multarum, & terra splende-
bat a maiestate eius. * Et vidi visionem secundum speciem, quam videram, quando venit ut disperderet ciuitatem: & species secundum aspectum, quem videram iuxta fluuium Chobar: & cecidi super faciem meam. * Et maiestas Domini ingressa est templum per viam portæ, quæ respiciebat ad Orientem. * Et eleuauit me spiritus, & introduxit me in atrium interius: & ecce repleta erat gloria Domini domus. * Et audiui loquentem ad me, de domino, & vir qui stabat iuxta me, dixit ad me: Fili hominis, locus solij mei, & locus vestigiorum pedum meorum, ubi habito in medio filiorum Israel in æternum: & non polluent ultra domus Israel nomen sanctum meum, ipsi, & reges eorum in fornicationibus suis, & in ruinis regum suorum, & in excelsis. * Qui fabricati sunt limen suum iuxta limen meum, & postes suos iuxta postes meos: & murus erat inter me & eos: & polluerunt nomen sanctum meum in abominationibus, quas fecerunt: propter quod consumpsi eos in ira mea. * Nunc ergo repellant procul fornicationem suam, & ruinas regum suorum a me: & habitabo in medio eorum semper. * Tu autem fili hominis ostende domui Israel templum, & confundantur ab iniquitatibus suis, & metiantur fabricam. * & erubescant ex omnibus, quæ fecerunt: Figuram domus, & fabricæ eius exitus, & introitus, & omnem descriptionem eius, & vniuersa præcepta eius, cunctumque ordinem eius, & omnes leges eius ostende eis, & scribes in oculis eorum: ut custodiant omnes descriptiones eius, & præcepta illius, & faciant eas. * Ista est lex domus in summitate montis: Omnis finis eius in circuitu, sanctum sanctorum est: hæc est ergo lex domus. * Ista autem mensuræ altaris in cubito verissimo, qui habebat cubitum, & palmum: in sinu eius erat cubitus & cubitus in latitudine, & definitio eius usque ad labium eius, & in circuitu, palmus vnus. hæc quoque erat fossa altaris. * Et de sinu terræ usque ad crepidinem nouissimam duo cubiti, & latitudo cubiti vnus: & a crepidine minore

vsque ad crepidinem maiorem quattuor cubiti, & latitudo cubiti vnus. * Ipse autem Ariel quattuor cubitorum: & ab Ariel vsque ad sursum, cornua quattuor. * Et Ariel duodecim cubitorum in longitudine per duodecim cubitos latitudinis: quadrangulatum, & aquis lateribus. * Et crepido quattuordecim cubitorum longitudinis per quattuordecim cubitos latitudinis in quattuor angulis eius: & corona in circuitu eius dimidij cubiti, & sinus eius vnus cubiti per circuitum: gradus autem eius versi ad Orientem. * Et dixit ad me: Fili hominis, hæc dicit Dominus Deus: Hi sunt ritus altaris in quacumque die fuerit fabricatum: vt offeratur super illud holocaustum, & effundatur sanguis. * Et dabis Sacerdotibus, & Levitis, qui sunt de semine Sadoc, qui accedunt ad me, ait Dominus Deus, vt offerant mihi vitulum de armento pro peccato. * Et assumens de sanguine eius, pones super quattuor cornua eius, & super quattuor angulos crepidinis, & super coronam in circuitu: & mundabis illud, & expiabis. * Et tolles vitulum, qui oblatum fuerit pro peccato: & combures eum in separato loco domus extra sanctuarium. * Et in die secunda offeres hircum caprarum immaculatum pro peccato: & expiabunt altare, sicut expiauerunt in vitulo. * Cumq. compleueris expians illud, offeres vitulum de armento immaculatum, & arietem de grege immaculatum. * Et offeres eos in conspectu Domini: & mittent sacerdotes super eos sal, & offerent eos holocaustum Domino. * Septem diebus facies hircum pro peccato quotidie: & vitulum de armento, & arietem de pecoribus immaculatos offerent. * Septem diebus expiabunt altare, & mundabunt illud: & implebunt manum eius. * Expletis autem diebus, in die octaua & vltra, facient sacerdotes super altare holocausta vestra, & quæ pro pace offerunt: & placatus ero vobis, ait Dominus Deus.

C A P. XLIIII.

ET conuertit me ad viam portæ sanctuarij exterioris, quæ respiciebat A

ad Orientem: & erat clausa. * Et dixit Dominus ad me: Porta hæc clausa erit: non aperietur, & vir non transibit per eam: quoniam Dominus Deus Israel ingressus est per eam, eritq. clausa * principi. Princeps ipse sedebit in ea, vt comedat panem coram Domino: per viam portæ vestibuli ingreditur, & per viam eius egredietur. * Et adduxit me per viam portæ Aquilonis in conspectu domus: & vidi, & ecce impleuit gloria Domini domum Domini: & cecidi in faciem meam. * Et dixit ad me Dominus: Fili hominis pone cor tuum, & vide oculis tuis, & auribus tuis audi omnia, quæ ego loquor ad te de vniuersis ceremonijs domus Domini, & de cunctis legibus eius: & pones cor tuum in vjs templi per omnes exitus sanctuarij. * Et dices ad exasperantem me domum Israel: Hæc dicit Dominus Deus: Sufficiant vobis omnia scelera vestra domus Israel: * eo quod inducitis filios alienos incircumcisos corde, & incircumcisos carne, vt sint in sanctuario meo, & polluant domum meam: & offertis panes meos, adipem, & sanguinem: & dissoluitis pactum meum in omnibus sceleribus vestris. * Et non seruastis præcepta sanctuarij mei: & posuistis custodes obseruationum mearum in sanctuario meo vobismetipsis. * Hæc dicit Dominus Deus: Omnis alienigena incircumcisos corde, & incircumcisos carne, non ingreditur sanctuarium meum, omnis filius alienus qui est in medio filiorum Israel. * Sed & Levitæ, qui longe recesserunt a me in errore filiorum Israel, & errauerunt a me post idola sua, & portauerunt iniquitatem suam: erunt in sanctuario meo aditui, & ianitores portarum domus. & ministri domus: ipsi stabunt holocausta, & victimas populi: & ipsi stabunt in conspectu eorum, vt ministrent eis. * Pro eo quod ministrauerunt illis in conspectu idolorum suorum, & facti sunt domui Israel in offendiculum iniquitatis: idcirco leuaui manum meam super eos, ait Dominus Deus, & portabunt iniquitatem suam: * & nõ appropinquabunt ad me vt sacerdotio fungantur mihi, neque accedent ad omne sanctuarium meum iuxta sancta sanctorum:

eorum : sed portabunt confusionem suam , & scelera sua quæ fecerunt . * Et dabo eos Ianitores domus in omni ministerio eius , & in vniuersis , quæ fient in ea . * Sacerdotes autem & Leuitæ filij Sadoc , qui custodierunt ceremonias sanctuarij mei , cum errarent filij Israel a me , ipsi accedent ad me vt ministrent mihi : & stabunt in conspectu meo vt offerant mihi adipem , & sanguinem , ait Dominus Deus . * Ipsi ingredientur sanctuarium meum , & ipsi accedent ad mensam meam vt ministrent mihi , & custodiant ceremonias meas . * Cumq. ingredientur portas atrij interioris , vestibus lineis induentur : nec ascendet super eos quidquam laneum , quando ministrant in portis atrij interioris & intrinsecus . * Vittæ lineæ erunt in capitibus eorum , & feminalia linea erunt in lumbis eorum , & non accingentur in sudore . * Cumq. egredientur atrium exterius ad populum , exuent se vestimentis suis , in quibus ministrauerant , & reponent ea in gazophylacio sanctuarij , & vestient se vestimentis alijs : & non sanctificabunt populum in vestibus suis . * Caput autem suum non radent , neque comam nutriunt : sed tondentes attondent capita sua . * Et vinum non bibet omnis sacerdos quando ingressurus est atrium interius . * Viduam , & repudiatam non accipiet vxores , sed virgines de semine domus Israel : sed & viduam , quæ fuerit vidua a sacerdote , accipiet . * Et populum meum docebunt quid sit inter sanctum & pollutum , & inter mundum & immundum ostendent eis . * Et cum fuerit controuersia , stabunt in iudicijs meis , & iudicabunt : leges meas , & præcepta mea in omnibus sollemnitatibus meis custodient , & Sabbata mea sanctificabunt . * Et ad mortuum hominem nõ ingredientur , ne polluantur , nisi ad patrem & matrem , & filium & filiam , & fratrem & sororem , quæ alterum virum non habuerit : in quibus contaminabuntur . * Et postquam fuerit emundatus , septem dies numerabuntur ei . * Et in die introitus sui in sanctuarium ad atrium interius vt ministret mihi in sanctuario , offeret pro peccato suo , ait Dominus Deus . * Non erit autem eis hereditas , ego hereditas eo-

rum : & possessionem non dabitis eis in Israel , ego enim possessio eorum . * Victimam & pro peccato & pro delicto ipsi comedent : & omne votum in Israel ipsorum erit . * Et primitiua omnium primogenitorum , & omnia libamenta ex omnibus , quæ offeruntur , sacerdotum erunt : & primitiua ciborum vestrorum dabitis sacerdoti , vt reponat benedictionem domui tuæ . * Omne morticinum , & captum a bestia , de auiibus & de pecoribus non comedent Sacerdotes .

Exo. 32. d. 19

Leuit. 22. b. 9

CAP. XLV.

Cumq. coeperitis terram diuidere , sortitò , separate primitias Domino , sanctificatum de terra , longitudine viginti quinque millia , & latitudine decem millia : sanctificatum erit in omni termino eius per circuitum . * Et erit ex omni parte sanctificatum quingentos per quingentos , quadrifariam per circuitum : & quinquaginta cubitis in suburbana eius per gyrum . * Et a mensura ista mensurabis longitudinem vigintique millium , & latitudinem decem millium , & in ipso erit templum , sanctumq. sanctorum . * Sanctificatum de terra erit sacerdotibus ministris sanctuarij , qui accedunt ad ministerium Domini : & erit eis locus in domos , & in sanctuarium sanctitatis . * Viginti quinque autem millia longitudinis , & decem millia latitudinis erunt Leuitis , qui ministrant domui : ipsi possidebunt viginti gazophylacia . * Et possessionem ciuitatis dabitis quinque millia latitudinis , & longitudinis viginti quinque millia secundum separationem sanctuarij , omni domui Israel . * Principi quoque hinc & inde in separationem sanctuarij , & in possessionem ciuitatis , contra faciem separationis sanctuarij , & contra faciem possessionis vrbis : a latere Maris vsque ad Mare , & a latere Orientis vsque ad Orientem : Longitudinis autem iuxta vnamquamque partem a termino Occidentali vsque ad terminum Orientalem . * De terra erit ei possessio in Israel : & non depulabuntur ultra principes populum meum : sed terram dabunt domui Israel

Bbb 2 secundum

Leuit. 21. c. 24

Deut. 23. a. 1
Num. 29. c. 20

secundum tribus eorum. * Hæc dicit Dominus Deus: Sufficiat vobis principes Israel: iniquitatem & rapinas intermittite, & iudicium & iusticiam facite, separate confinia vestra a populo meo, ait Dominus Deus. * Statera iusta, & ephi iustum, & batus iustus erit vobis. * Ephi, & batus æqualia, & vnus mensuræ erunt: & decimam partem cori batus, & decimam partem cori ephi: iuxta mensuram cori erit æqua libratio eorum. * Siclus autem viginti obolos habet. Porro viginti sicli, & vigintiquinque sicli, & quindecim sicli, mnam faciunt. * Et hæc sunt primitiæ, quas tolletis: sextam partem ephi de coro frumenti, & sextam partem ephi de coro ordei. * Mensura quoque olei, batus olei, decima pars cori est: & decem bati eorum faciunt: quia decem bati implent eorum. * Et arietem vnum de grege ducentorum de his, quæ nutriunt Israel in sacrificium, & in holocaustum, & in pacifica, ad expiandum pro eis, ait Dominus Deus. * Omnis populus terræ tenebitur primitiis his principi in Israel. * Et super principem erunt holocausta, & sacrificium, & libamina in sollemnitatibus, & in Calendis, & in Sabbatis, & in vniuersis sollemnitatibus domus Israel: ipse faciet pro peccato sacrificium, & holocaustum, & pacifica ad expiandum pro domo Israel. * Hæc dicit Dominus Deus: In primo mense, vna mensis sumes vitulum de armento immaculatum, & expiabis sanctuarium. * Et tollet sacerdos de sanguine quod erit pro peccato: & ponet in postibus domus, & in quatuor angulis crepidinis altaris, & in postibus portæ atrij interioris. * Et sic facies in septima mēsis pro vnoquoque, qui ignorauit, & errore deceptus est, & expiabis pro domo. * In primo mense, quartadecima die mensis erit vobis Paschæ sollemnitas: septem diebus azyma comedentur. * Et faciet princeps in die illa pro se, & pro vniuerso populo terræ, vitulum pro peccato. * Et in septem dierum sollemnitate faciet holocaustum Domino septem vitulos, & septem arietes immaculatos quorundie septem diebus: & pro peccato hircum caprarum quotidie. * Et sacrificium ephi per vi-

tulum, & ephi per arietem faciet: & olei hin per singula ephi. * Septimo mense, quintadecima die mensis in sollemnitate faciet sicut supra dicta sunt per septem dies: tam pro peccato, quam pro holocausto, & in sacrificio, & in oleo.

CAP. XLVI.

Hæc dicit Dominus Deus: Portæ atrij interioris, quæ respicit ad Orientem, erit clausa sex diebus, in quibus opus sit: die autem Sabbati aperietur, sed & in die Calendarum aperietur. * Et intrabit princeps per viam vestibuli portæ deforis, & stabit in limine portæ: & facient sacerdotes holocaustum eius, & pacifica eius: & adorabit super limen portæ, & egredietur: porta autem non claudetur vsque ad vesperam. * Et adorabit populus terræ ad ostium portæ illius in Sabbatis, & in Calendis coram Domino. * Holocaustum autem hoc offeret princeps Domino: in die Sabbati sex agnos immaculatos, & arietem immaculatum. * Et sacrificium ephi per arietem: in agnis autem sacrificium quod dederit manus eius: & olei hin per singula ephi. * In die autem Calendarum vitulum de armento immaculatum: & sex agni, & arietes immaculati erunt. * Et ephi per vitulum, ephi quoque per arietem faciet sacrificium: de agnis autem, sicut inuenerit manus eius: & olei hin per singula ephi. * Cumque ingressurus est princeps, per viam vestibuli portæ ingrediatur, & per eandem viam exeat. * Et cum intrabit populus terræ in conspectu Domini in sollemnitatibus: qui ingreditur per portam Aquilonis, vt adoret, egredietur per viam portæ Meridianæ: porro qui ingreditur per viam portæ Meridianæ, egredietur per viam portæ Aquilonis: non reuertetur per viam portæ, per quam ingressus est, sed e regione illius egredietur. * Princeps autem in medio eorum cum ingrediētibz ingreditur, & cum egredientibus egredietur. * Et in nundinis, & in sollemnitatibus erit sacrificium ephi per vitulum, & ephi per arietem: agnis autem erit sacrificium sicut inuenerit manus eius: & olei hin, per

E. 3. 2. 3

Exo. 30. b. 11
Leuit. 27. c. 25
Num. 3. g. 47

per singula ephi. * Cum autem fecerit princeps spontaneum holocaustum, aut pacifica voluntaria Domino : aperietur ei porta, quæ respicit ad Orientem, & faciet holocaustum suum, & pacifica sua, sicut fieri solet in die sabbati : & egredietur, claudeturq. porta postquam exierit. * Et agnum eiusdem anni immaculatum faciet holocaustum, quotidie Domino : semper mane faciet illud. * Et faciet sacrificium super eo cata mane mane sextam partem ephi, & de oleo tertiam partem hin, vt misceatur simila : sacrificium Domino legitimū, iuge atque perpetuum. * Faciet agnum, & sacrificium, & oleum cata mane mane : holocaustum sempiternum. * Hæc dicit Dominus Deus : Si dederit princeps donum alicui de filiis suis : hereditas eius, filiorum suorum erit, possidebunt eam hereditarie. * Si autem dederit legatum de hereditate sua vni seruorum suorum, erit illius vsque ad annum remissionis, & reuertetur ad principem : hereditas autem eius, filijs eius erit. * Et non accipiet princeps de hereditate populi per violentiam, & de possessione eorum : sed de possessione sua hereditatem dabit filiis suis : vt non dispergatur populus meus vnusquisque a possessione sua. * Et introduxit me per ingressum, qui erat ex latere portæ, in gazophylacia sanctuarij ad sacerdotes, quæ respiciebant ad Aquilonem : & erat ibi locus vergens ad Occidentē. * Et dixit ad me : Iste est locus vbi coquent sacerdotes pro peccato, & pro delicto : vbi coquent sacrificium, vt non efferant in atrium exterius, & sanctificetur populus. * Et eduxit me in atrium exterius, & circumduxit me per quattuor angulos atrij : & ecce atrium erat in angulo atrij, atriola singula per angulos atrij. * In quattuor angulis atrij atriola disposita, quadraginta cubitorum per longum, & triginta per latum : mensuræ vnus quattuor erant. * Et paries per circuitum ambiens quattuor atriola : & culinæ fabricatæ erant subter porticus per gyrum. * Et dixit ad me : Hæc est domus culinarum, in qua coquent ministri domus Domini victimas populi.

CAP. XLVII.

ET conuertit me ad portam domus, & ecce aquæ egrediebantur subter limen domus ad Orientem : facies enim domus respiciebat ad Orientem : aquæ autem descēdebant in latus templi dextrum ad Meridiem altaris. * Et eduxit me per viam portæ Aquilonis, & conuertit me ad viam foras portam exterio-rem, viam quæ respiciebat ad Orientem : & ecce aquæ redundantes a latere dextro. * Cum egrederetur vir ad Orientem, qui habebat funiculum in manu sua, & mensus est mille cubitos : & traduxit me per aquam vsque ad talos. * Rursumq. mensus est mille, & traduxit me per aquam vsque ad genua : & mensus est mille, & traduxit me per aquam vsque ad renes. Et mensus est mille, torrentem, quem non potui pertransire : quoniam intumuerat aquæ profundi torrentis, qui nō potest transuadari. * Et dixit ad me : Certe vidisti fili hominis. Et eduxit me, & conuertit ad ripam torrentis. * Cumq. me conuertissem, ecce in ripa torrentis ligna multa nimis ex vtraque parte. * Et ait ad me : Aquæ istæ, quæ egrediuntur ad tumulos sabuli Orientalis, & descendit ad plana deserti, intrabunt mare, & exhibunt, & sanabuntur aquæ. * Et omnis anima viuens, quæ serpit, quocumque venerit torrens, viuet : & erunt pisces multi satis postquam venerint illuc aquæ istæ, & sanabuntur & viuent omnia, ad quæ venerit torrens. * Et stabunt super illas piscatores, ab Engaddi vsque ad Engallim siccatio lagenarum, erit : plurimæ species erunt piscium eius, sicut pisces maris magni, multitudinis nimis : in littoribus autem eius, & in palustribus non sanabuntur, quia in salinas dabuntur. * Et super torrentem orietur in ripis eius ex vtraque parte omne lignum pomiferum : non defluet folium ex eo, & non deficiet fructus eius : per singulos menses afferet primitiua, quia aquæ eius de sanctuario egredientur : & erunt fructus eius in cibum, & folia eius ad medicinā. * Hæc dicit Dominus Deus : Hic est terminus, in quo possidebitis terram, in duode-

cim tribubus Israel: quia Ioseph duplicem funiculum habet. * Possidebitis autem eam singuli æque ut frater suus: super quam leuavi manum meam ut darẽ patribus vestris: & cadet terra hæc vobis in possessionem. * Hic est autem terminus terræ: ad plagam Septentrionalẽ a mari magno via Hethalon, veniẽtibus Sedada, * Emath, Berotha, Sabarim, quæ est inter terminum Damasci & confiniũ Emath, domus Tichon, quæ est iuxta terminum Auran. * Et erit terminus a Mari vsque ad atriũ Enon terminus Damasci, & ab Aquilone ad Aquilonem: terminus Emath plaga Septentrionalis. * Porro plaga Orientalis de medio Auran, & de medio Damasci, & de medio Galaad, & de medio terræ Israel, Iordanis determinans ad mare Orientale, metiemini etiam plagam Orientale. * Plaga autem australis meridiana a Thamar vsque ad aquas contradictionis Cades: & torrens vsque ad mare magnum: & hæc est plaga ad Meridiem australis. * Et plaga Maris, mare magnum a confinio per directum, donec venias Emath: hæc est plaga Maris. * Et diuidetis terram istam vobis per tribus Israel: * & mittetis eam in hereditatem vobis, & aduenis, qui accesserint ad vos, qui genuerint filios in medio vestrum: & erunt vobis sicut indigenæ inter filios Israel: vobiscum diuidet possessionem in medio tribuum Israel. * In tribu autem quacunque fuerit aduena, ibi dabitis possessionem illi, ait Dominus Deus.

CAP. XLVIII.

ET hæc nomina tribuũ a sinibus Aquilonis iuxta viam Hethalon pergentibus Emath, atrium Enan terminus Damasci ad Aquilonem iuxta viã Emath. Et erit ei plaga Orientalis Mare, Dan, vna. * Et super terminum Dan, a plaga Orientali vsque ad plagam Maris, Afer vna: * & super terminum Afer, a plaga Orientali vsque ad plagam Maris, Nephthali vna. * Et super terminũ Nephthali, a plaga Orientali vsque ad plagam Maris, Manasse vna. * Et super terminũ Manasse, a plaga Orientali vsque ad plagam Maris, Ephraim vna. * Et super terminum Ephraim a plaga Orientali

vsque ad plagam Maris, Ruben vna. * Et super terminum Ruben, a plaga Orientali vsque ad plagam Maris, Iuda vna. * Et super terminum Iuda, a plaga Orientali vsque ad plagam Maris, erunt primitiæ, quas separabitis, viginti quinque millibus latitudinis & longitudinis, sicut singulæ partes a plaga Orientali vsque ad plagam Maris: & erit sanctuarium in medio eius. * Primitiæ, quas separabitis Domino: longitudo viginti quinque millibus, & latitudo decem millibus. * Hæ autem erunt primitiæ sanctuarij sacerdotum: ad Aquilonẽ longitudinis viginti quinque millia, & ad Mare latitudinis decem millia, & ad Orientem latitudinis decem millia, & ad Meridiem longitudinis viginti quinque millia: & erit sanctuarium Domini in medio eius. * Sacerdotibus sanctuarium erit de filiis Sadoc, qui custodierunt ceremonias meas, & non errauerunt cum errarent filij Israel, sicut errauerunt & Leuitæ. * Et erunt eis primitiæ de primitijs terræ sancti sanctorum, iuxta terminum Leuitarum. * Sed & Leuitis similiter iuxta fines sacerdotũ viginti quinque millia longitudinis, & latitudinis decem millia. Omnis longitudo viginti & quinque millium, & latitudo decem millium. * Et non venundabunt ex eo, neque mutabunt, neque transferentur primitiæ terræ, quia sanctificatæ sunt Domino. * Quinque millia autem quæ supersunt in latitudine, per viginti quinque millia, profana erũt vrbs in habitaculum, & in suburbana: & erit ciuitas in medio eius. * Et hæc mensuræ eius: ad plagam Septentrionalẽ quingenta & quattuor millia: & ad plagam Meridianam, quingenta & quattuor millia: & ad plagam Orientalem, quingenta & quattuor millia: & ad plagam Occidentalem, quingenta & quattuor millia. * Erunt autem suburbana ciuitatis ad Aquilonem ducenta quinquaginta, & ad Meridiem ducenta quinquaginta, & ad Orientem ducenta quinquaginta, & ad Mare ducenta quinquaginta. * Quod autem reliquum fuerit in longitudine secundum primitias sanctuarij, decem millia in Orientem, & decem millia in Occidentem, erunt sicut primitiæ sanctuarij: & erunt fruges eius in pa-

in panes his, qui seruiunt ciuitati. * Ser-
uientes autem ciuitati, operabuntur ex
omnibus tribubus Israel. * Omnes pri-
mitiæ, viginti quinque millium, per
viginti quinque millia in quadrum, se-
parabuntur in primitias sanctuarij, &
in possessionem ciuitatis. * Quod autem
reliquum fuerit, principis erit ex omni
parte primitiarum sanctuarij, & posses-
sionis ciuitatis e regione viginti quinque
millium primitiarum vsque ad terminū
Orientalem: sed & ad Mare e regione,
viginti quinque millium vsque ad termi-
num maris, similiter in partibus princi-
pis erit: & erunt primitiæ sanctuarij,
& sanctuarium templi in medio eius.
* De possessione autem Leuitarum, &
de possessione ciuitatis in medio partiū
principis: erit inter terminum Iuda, &
inter terminum Benjamin, & ad prin-
cipem pertinebit. * Et reliquis tribubus:
A plaga Orientali vsque ad plagam Oc-
cidentalem, Benjamin vna. * Et contra
terminum Benjamin, a plaga Orientali
vsque ad plagam Occidentalem, Simeon
vna. * Et super terminum Simeonis, a
plaga Orientali vsque ad plagam Occi-
dentalem, Issachar vna. * Et super ter-
minum Issachar, a plaga Orientali vs-

que ad plagam Occidentalem, Zabulon
vna. * Et super terminum Zabulon, a
plaga Orientali vsque ad plagam Maris,
Gad vna. * Et super terminum Gad, ad
plagam Aultri in Meridie: & erit finis
de Thamar vsque ad aquas contradic-
tionis Cades, hereditas contra mare ma-
gnum. * Hæc est terra, quam mittetis
in sortem tribubus Israel: & hæc parti-
tiones earum, ait Dominus Deus. * Et
hi egressus ciuitatis: A plaga Septétrio-
nali quingentos & quattuor millia men-
surabis. * Et portæ ciuitatis ex nomi-
bus tribuum Israel, portæ tres a Septé-
trione, porta Ruben vna, porta Iuda
vna, porta Leui vna. * Et ad plagam
Orientalem, quingentos & quattuor
millia: & portæ tres, porta Ioseph vna,
porta Benjamin vna, porta Dan vna.
* Et ad plagam Meridianam, quingen-
tos & quattuor millia metieris: & por-
tæ tres, porta Simeonis vna, porta Is-
sachar vna, porta Zabulon vna. * Et ad
plagam Occidentalem, quingentos &
quattuor millia, & portæ eorum tres,
porta Gad vna, porta Aser vna, porta
Nephthali vna. * Per circuitum, decem
& octo millia: & nomen ciuitatis ex il-
la die, Dominus ibidem.

PROPHETIA DANIELIS.

CAPVT PRIMVM.

ANNO tertio regni
Ioakim regis Iuda, A-
venit Nabuchodon-
osor rex Babylonis
in Ierusalem, & ob-
sededit eam; * & tra-
didit Dominus in
manu eius Ioakim regem Iuda, & par-
tem vasorum domus Dei: & asportauit
ea in terram Sennaar in domū dei sui,
& vasa inulit in domum Thesauri dei
sui. * Et ait rex Asphenex prapósito Eu-
nuchorū vt introduceret de filiis Israel,
& de semine regio & tyrannorū, * pue-

ros, in quibus nulla esset macula, de-
coros forma, & eruditos omni sa-
pientia, cautos scientia, & doctos di-
sciplina, & qui possent stare in palatio
regis, vt doceret eos litteras, & lin-
guam Chaldaeorum. * Et constituit eis
rex annonam per singulos dies de cibis
suis, & de vino vnde bibebat ipse, vt
enutriti tribus annis, postea starent in
conspectu regis. * Fuerunt ergo inter eos
de filiis Iuda, Daniel, Ananias, Misael,
& Azarias. * Et imposuit eis praposi-
tus eunuchorum, nomina: Danieli,
Balthasar: Ananiz, Sidrach: Misaeli,
Bbb 4 Misach:

Misach: & Azariz, Abdenago. * Pro-
 posuit autem Daniel in corde suo ne
 pollueretur de mensa regis, neque de
 vino potus eius: & rogauit eunuchorum
 prappositum ne contaminaretur.
 * Dedit autem Deus Danieli gratiam &
 misericordiam in conspectu principis
 eunuchorum. * Et ait princeps eunu-
 chorum ad Daniele: Timeo ego do-
 minum meum regem, qui constituit vo-
 bis cibum & potum: qui si viderit vul-
 tus vestros macilentiores prae ceteris
 adolescentibus coeuis vestris, condemna-
 bitis caput meum regi. * Et dixit Da-
 niel ad Malasar, quem constituerat prin-
 ceptis eunuchorum super Daniele, Ana-
 niam, Misaelem, & Azariam: * Tenta-
 nos obsecro seruos tuos diebus decem,
 & dentur nobis legumina ad vescendū,
 & aqua ad bibendum: * & contempla-
 re vultus nostros, & vultus puerorum,
 qui vescuntur cibo regio: & sicut vide-
 ris, facies cum seruis tuis. * Qui, audi-
 to sermone huiuscemodi, tentauit eos
 diebus decem. * Post dies autem decem
 apparuerunt vultus eorum meliores, &
 corpulentiores prae omnibus pueris, qui
 vescebantur cibo regio. * Porro Mala-
 sar tollebat cibaria, & vinum potus co-
 rum: dabatq. eis legumina. * Pueris
 autem his dedit Deus scientiam, & di-
 sciplinam in omni libro, & sapientia:
 Danieli autem intelligentiam omnium
 visionum & somniorum. * Completis
 itaque diebus, post quos dixerat rex vt
 introducerentur: introduxit eos prapo-
 situs eunuchorū in conspectu Nabucho-
 donosor. * Cumq. eis locutus fuisset rex,
 non sunt inuenti tales de vniuersis, vt
 Daniel, Ananias, Misael, & Azarias: &
 steterunt in conspectu Regis. * Et om-
 ne verbum sapientiae & intellectus, quod
 sciscitatus est ab eis Rex, inuenit in eis
 decuplum super cunctos ariolos, & ma-
 gos, qui erant in vniuerso regno eius.
 * Fuit autem Daniel vsque ad annum,
 primum Cyri regis.

C A P. II.

IN anno secundo regni Nabuchodo-
 nosor vidit Nabuchodonosor som-
 nium, & conterritus est spiritus eius, &

somnium eius fugit ab eo. * Pracepit
 autem rex, vt conuocarentur arioli, &
 magi, & malefici, & Chaldaei: vt indi-
 carent regi somnia sua: qui cum venis-
 sent, steterunt coram rege. * Et dixit
 ad eos rex: Vidi somnium: & mente
 confusus ignoro quid viderim. * Re-
 sponderuntq. Chaldaei regi Syriace:
 Rex in sempiternum viue: dic somnium
 seruis tuis, & interpretationem eius in-
 dicabimus. * Et respondens rex ait Chal-
 daeis: Sermo recessit a me: nisi indicaue-
 ritis mihi somnium, & coniecturā eius,
 peribitis vos, & domus vestrae publica-
 buntur. * Si autem somnium, & conie-
 cturam eius narraueritis, praemia, & do-
 na, & honorem multum accipietis a me:
 somnium igitur, & interpretationem eius
 indicate mihi. * Responderunt secundo,
 & atque dixerunt: Rex somnium dicat ser-
 uis suis, & interpretationem illius indi-
 cabimus. * Respondit rex, & ait: Certe
 noui quod tempus redimitis, scientes
 quod recesserit a me sermo. * Si ergo
 somnium non indicaueritis mihi, vna
 est de vobis sententia, quod interpreta-
 tionem quoque fallacem, & deceptione
 plenam composueritis, vt loquamini mi-
 hi donec tempus pertranseat. Somnium
 itaque dicite mihi, vt sciam quod inter-
 pretationem quoque eius veram loqua-
 mini. * Respondentes ergo Chaldaei co-
 ram rege, dixerunt: Non est homo su-
 per terram, qui sermonem tuum, rex,
 possit implere: sed neque regum quis-
 quam magnus & potens verbum huius-
 cemodi sciscitatur ab omni ariolo, &
 mago, & Chaldaeo. * Sermo enim, quem
 tu quaeris, rex, grauis est: nec reperie-
 tur quisquam, qui indicet illum in con-
 spectu regis: exceptis dijs, quorum non
 est cum hominibus conuersatio. * Quo
 audito, rex in furore, & in ira magna,
 praepit vt perirent omnes sapientes Ba-
 bylonis. * Et egressa sententia, sapientes
 interficiebantur: quarebanturq. Daniel,
 & socij eius, vt perirent. * Tunc Daniel
 requisit de lege, atque sententia ab
 Arioch principe militum regis, qui egres-
 sus fuerat ad interficiendos sapientes Ba-
 bylonis. * Et interrogauit eum, qui a
 rege potestatem acceperat, quam ob
 causam tam crudelis sententia a facie
 regis esset egressa. Cum ergo rem-
 indi-

indicasset Arioch Danieli, * Daniel ingressus rogauit regem vt tempus daret sibi ad solutionem indicandam regi. * Et ingressus est domum suam, Ananiamq. & Misaeli, & Azaria socijs suis indicauit negotium: * vt quærerent misericordiam a facie Dei cæli super sacramento isto, & non perirent Daniel, & socij eius cū ceteris sapientibus Babylonis. * Tunc Daniel mysterium per visionem nocte reuelatum est: & benedixit Daniel Deū cæli, * & locutus ait: Sit nomen Domini benedictum a sæculo & vsque in sæculum: quia sapientia & fortitudo eius sunt. * Et ipse mutat tempora, & ætates: transfert regna, atque constituit: dat sapientiam sapientibus, & scientiam intelligentibus disciplinam: * Ipse reuelat profunda, & abscondita, & nouit in tenebris constituta: & lux cum eo est. * Tibi Deus patrum nostrorum confiteor, teq. laudo: quia sapientiam, & fortitudinem dedisti mihi: & nunc ostendisti mihi quæ rogauimus te, quia sermonem regis aperuisti nobis. * Post hæc Daniel ingressus ad Arioch, quem constituerat rex vt perderet sapientes Babylonis, sic ei locutus est: Sapientes Babylonis ne perdas: introduce me in conspectu regis, & solutionem regi narrabo. * Tunc Arioch festinus introduxit Daniele ad regem, & dixit ei: Inueni hominem de filijs transmigrationis Iuda, qui solutionem regi annunciet. * Respondit rex, & dixit Danieli, cuius nomen erat Baltasar: Putasne vere potes mihi indicare somnium, quod vidi, & interpretationem eius? * Et respondens Daniel coram rege, ait: Mysterium, quod rex interrogat, sapientes, magi, arioli, & aruspices nequeunt indicare regi. * Sed est Deus in cælo reuelans mysteria, qui indicauit tibi rex Nabuchodonosor, quæ ventura sunt in nouissimis temporibus. Somnium tuum, & visiones capitis tui in cubili tuo huiusmodi sunt: * Tu rex cogitare coepisti in strato tuo, quid esset futurum post hæc: & qui reuelat mysteria, ostendit tibi quæ ventura sunt. * Mihi quoque non in sapientia, quæ est in me plus quàm in cunctis viuentibus, sacramentum hoc reuelatum est: sed vt interpretatio regi manifesta fieret, & cogitationes mentis tuæ scires.

11 * Tu rex videbas, & ecce quasi statua vna grandis: statua illa magna, & statura sublimis stabat contra te, & intuitus eius erat terribilis. * Huius statuae caput ex auro optimo erat, pectus autem & brachia de argento, porro venter, & femora ex ære. * Tibia autem ferrea, pedum quædam pars erat ferrea, quædam autem fictilis. * Videbas ita, donec abscissus est lapis de monte sine manibus: & percussit statuam in pedibus eius ferreis, & fictilibus, & comminuit eos. * Tunc contrita sunt pariter ferrum, testa, æs, argentum, & aurum, & redacta quasi in fauillam æstiuæ aræ, quæ rapta sunt vento: nullusq. locus inuentus est eis: lapis autem, qui percusserat statuam, factus est mons magnus, & impleuit vniuersam terram. * hoc est somnium: Interpretationem quoque eius dicemus coram te, rex. * Tu rex Regum es: & Deus cæli, regnum, & fortitudinem, & imperium, & gloriam dedit tibi: * & omnia, in quibus habitant filij hominum, & bestia agri: volucres quoque cæli dedit in manu tua, & sub ditione tua vniuersa constituit: tu es ergo caput aureum. * Et post te consurget regnum aliud minus te argenteum: & regnum tertium aliud æreum, quod imperabit vniuersæ terræ. * Et regnum quartum erit velut ferrum. quomodo ferrum comminuit, & domat omnia, sic comminuet, & conteret omnia hæc. * Porro quia vidisti pedum, & digitorum partem testæ figuli, & partem ferream: regnum diuisum erit, quod tamen de plantario ferri oriatur, secundum quod vidisti ferrum mistum testæ ex luto. * Et digitos pedum ex parte ferreos, & ex parte fictiles: ex parte regnum erit solidum, & ex parte contritum. * Quod autem vidisti ferrum mistum testæ ex luto, commiscebuntur quidem humano semine, sed non adhærebunt sibi, sicuti ferrum misceri non potest testæ. * In diebus autem regnorum illorum suscitabit Deus cæli regnum, quod in æternum non dissipabitur, & regnum eius alteri populo non tradetur: comminuet autem, & consummet vniuersa regna hæc: & ipsum stabit in æternum. * Secundum quod vidisti, quod de monte abscissus est lapis sine manibus,

nibus, & comminuit testam, & ferrum, & æs, & argentum, & aurum, Deus magnus ostendit regi quæ ventura sunt postea. & verum est somnium, & fidelis interpretatio eius. * Tunc rex Nabuchodonosor cecidit in faciem suam, & Daniele adorauit, & hostias, & incensum, præcepit vt sacrificarent ei. * Loquens ergo rex, ait Danieli: Vere Deus vester Deus deorum est, & Dominus regum, & reuelans mysteria: quoniam tu potuisti aperire hoc sacramentum. * Tunc rex Daniele in sublime extulit, & munera multa, & magna dedit ei: & constituit eum principem super omnes prouincias Babylonis: & præfectum magistratum super cunctos sapientes Babylonis. * Daniel autem postulauit a rege: & constituit super opera prouinciæ Babylonis, Sidrach, Misach, & Abdenago: Ipse autem Daniel erat in foribus regis.

C A P. III.

Nabuchodonosor rex fecit statuam auream altitudine cubitorum sexaginta, latitudine cubitorum sex, & statuit eam in campo Dura prouinciæ Babylonis. * Itaque Nabuchodonosor rex misit ad congregandos satrapas, magistratus, & iudices, duces, & tyrannos, & præfectos, omnesq. principes regionum, vt conuenirent ad dedicationem statuar, quam erexerat Nabuchodonosor rex. * Tunc congregati sunt satrapæ, magistratus, & iudices, duces, & tyranni, & optimates, qui erant in potestatibus constituti, & vniuersi principes regionum, vt conuenirent ad dedicationem statuar, quam erexerat Nabuchodonosor rex. * Stabant autem in conspectu statuar, quam posuerat Nabuchodonosor rex: & præco clamabat valenter: Vobis dicitur populis, tribubus, & linguis: * In hora, qua audieritis sonitum tubæ, & fistulæ, & citharæ, sambucæ, & psalterij, & symphoniar, & vniuersi generis musicorum, cadentes adorare statuam auream, quam constituit Nabuchodonosor rex. * Si quis autem non prostratus adorauerit, eadem hora mittetur in fornacem ignis ardentis. * Post hæc igitur statim vt audierunt omnes populi sonitum tubæ, fistulæ, & citharæ, sambucæ, & psalterij, & symphoniar,

& omnis generis musicorum: cadentes omnes populi, tribus, & linguæ adorauerunt statuam auream, quam constituerat Nabuchodonosor rex. * Statimq. in ipso tempore accedentes viri Chaldæi accusauerunt Iudæos: * dixeruntq. Nabuchodonosor regi: Rex in æternum vive: * tu rex posuisti decretum, vt omnis homo, qui audierit sonitum tubæ, fistulæ, & citharæ, sambucæ, & psalterij, & symphoniar, & vniuersi generis musicorum, prosterne se, & adoret statuam auream: * si quis autem non procidens adorauerit, mittatur in fornacem ignis ardentis. * Sunt ergo viri Iudæi, quos constituisti super opera regionis Babylonis, Sidrach, Misach, & Abdenago: viri isti contempserunt, rex, decretum tuum: deos tuos non colunt, & statuam auream, quam erexisti, non adorant. * Tunc Nabuchodonosor in furore, & in ira præcepit vt adducerentur Sidrach, Misach, & Abdenago: qui confestim adducti sunt in conspectu regis. * Pronunciansq. Nabuchodonosor rex, ait eis: Verene Sidrach, Misach, & Abdenago deos meos non colitis, & statuam auream, quam constitui, non adoratis? * Nunc ergo si estis parati, quacumq. hora audieritis sonitum tubæ, fistulæ, citharæ, sambucæ, & psalterij, & symphoniar, omnisq. generis musicorum, prosterneite vos, & adorare statuam, quam feci: quod si non adoraueritis, eadem hora mittemini in fornacem ignis ardentis: & quis est Deus, qui eripiet vos de manu mea? * Respondentes Sidrach, Misach, & Abdenago, dixerunt regi Nabuchodonosor: Non oportet nos de hac re respondere tibi. * Ecce enim Deus noster, quem colimus, potest eripere nos de camino ignis ardentis, & de manibus tuis, o rex, liberare. * Quod si noluerit, notum sit tibi, rex, quia deos tuos non colimus, & statuam auream, quam erexisti, non adoramus. * Tunc Nabuchodonosor repletus est furore: & aspectus faciei illius immutatus est super Sidrach, Misach, & Abdenago, & præcepit vt succenderetur fornax septuplum quam succendi consueuerat. * Et viris fortissimè exercitu suo iussit vt ligatis pedibus Sidrach, Misach, & Abdenago mitterent eos in fornacem ignis ardentis. * Et confestim

festim viri illi vincti cum braccis suis, C
& tiaris, & calceamētis, & vestibus mis-
si sunt in medium fornacis ignis arden-
tis. * nam iussio regis vrgebat: fornax 23
autem succensa erat nimis. Porro viros
illos, qui miserant Sidrach, Misach, &
Abdenago, interfecit flamma ignis. * Vi- 24
ri autem hi tres, id est, Sidrach, Misach,
& Abdenago, ceciderunt in medio ca-
mino ignis ardentis, colligati.

*Quæ sequuntur in Hebrais volumi-
nibus non reperi.*

* Et ambulabant in medio flammæ lau- 24
dantes Deum, & benedicentes Domino.
* Stans autē Azarias orauit sic, aperiensq. 25
os suum in medio ignis, ait:

* Benedictus es Domine Deus patrum 26
nostrorum, & laudabile, & gloriosum no-
men tuum in sæcula: * quia iustus es in 27
omnibus, quæ fecisti nobis, & vniuersa
opera tua vera, & via tua recta, & om-
nia iudicia tua vera. * Iudicia enim ve- 28
ra fecisti iuxta omnia, quæ induxisti su-
per nos, & super ciuitatem sanctam pa-
trum nostrorum Ierusalem: quia in ve-
ritate, & in iudicio induxisti omnia hæc
propter peccata nostra. * Peccauimus 29
enim, & inique egimus recedentes a te:
& deliquimus in omnibus: * & præcepta 30
tua non audiuius, nec obseruauimus,
nec fecimus sicut præceperas nobis. Ut
bene nobis esset. * omnia ergo, quæ in- 31
duxisti super nos, & vniuersa, quæ feci-
sti nobis, in vero iudicio fecisti: * & tra- 32
didisti nos in manibus inimicorum no-
strorum iniquorum, & pessimorū, præ-
uaricatorumq. & regi iniusto, & pessimo
vltra omnem terram. * Et nunc non 33
possumus aperire os: confusio, & op-
probrium facti sumus seruis tuis, & his,
qui colunt te. * Ne, quæsumus, tradas 34
nos in perpetuum propter nomē tuum, D
& ne dissipēs testamētum tuum. * neque 35
auferas misericordiā tuam a nobis pro-
pter Abraham dilectum tuum, & Isaac
seruum tuum, & Israel sanctum tuum:
* quibus locutus es pollicens quodd mul- 36
tiplicares semen eorum sicut stellas cæli,
& sicut arenam, quæ est in littore ma-
ris: quia Domine imminui sumus plus 37
quàm omnes gentes, sumusq. humiles in
vniuersa terra hodie propter peccata
nostra. * Et non est in tēpore hoc prin- 38
ceps, & dux, & propheta, neque holo-

caustum, neque sacrificium, neque obla-
tio, neque incensum, neque locus pri-
miarum coram te, * vt possimus inue-
nire misericordiam tuam: sed in animo
contrito, & spiritu humilitatis suscipia-
mur. * Sicut in holocausto arietum, &
taurorum, & sicut in millibus agnorum
pinguium: sic fiat sacrificium nostrum
in conspectu tuo hodie, vt placeat tibi:
quoniam non est confusio confidentibus
in te. * Et nunc sequimur te in toto
corde, & timemus te, & quærimus fa-
ciem tuam. * Ne confundas nos: sed fac
nobiscum iuxta mansuetudinem tuam,
& secundum multitudinem misericordiæ
tuæ. * Et erue nos in mirabilibus tuis,
& da gloriam nomini tuo Domine: * &
confundantur omnes, qui ostendunt ser-
uis tuis mala, cōfundantur in omni po-
tentia tua, & robur eorum conteratur:
* & sciant, quia tu es Dominus Deus so-
lus, & gloriosus super orbem terrarum.
* Et non cessabant qui miserant eos mi-
nistri regis succendere fornacem, naph-
tha, & stuppa, & pice, & malleolis, * &
effundebatur flamma super fornacē cu-
bitis quadraginta nouem: * & erupit, &
incendit quos reperit iuxta fornacem de
Chaldaïs. * Angelus autem Domini de-
scendit cum Azaria, & socijs eius in for-
nacē: & excussit flammam ignis de for-
nace, * & fecit medium fornacis quasi
ventum roris flantem, & non tetigit eos
omnino ignis, neque contristauit, nec
quidquam molestiæ intulit.

* Tunc hi tres quasi ex vno ore lauda-
bant, & glorificabant, & benedicebant
Deum in fornace, dicentes:

* Benedictus es Domine Deus patrum
nostrorum: & laudabilis, & gloriosus,
& superexaltatus in sæcula. & benedi-
ctum nomen gloriæ tuæ sanctum: &
laudabile, & superexaltatum in omnibus
sæculis.

* Benedictus es in templo sancto glo-
riæ tuæ: & superlaudabilis, & superglo-
riosus in sæcula.

* Benedictus es in throno regni tui:
& superlaudabilis, & superexaltatus in
sæcula.

* Benedictus es, qui intueris abyssos,
& sedes super chernubim: & laudabilis,
& superexaltatus in sæcula.

* Benedictus es in firmamento cæli:
& lau-

& laudabilis & gloriosus in sæcula.

* Benedicite omnia opera Domini 57
Domino : laudate & superexaltate eum
in sæcula.

* Benedicite Angeli Domini Domi- 58
no : laudate & superexaltate eum in sæ-
cula.

¶ Psal. 148. 2. 3. * Benedicite cæli Domino : laudate 59
& superexaltate eum in sæcula.

* Benedicite aquæ omnes, quæ super 60
cælos sunt, Domino : laudate & super-
exaltate eum in sæcula.

* Benedicite omnes virtutes Domini 61
Domino : laudate & superexaltate eum
in sæcula.

* Benedicite sol, & luna Domino : lau- 62
date & superexaltate eum in sæcula.

* Benedicite stellæ cæli Domino : lau- 63
date & superexaltate eum in sæcula.

* Benedicite omnis imber, & ros Do- 64
mino : laudate & superexaltate eum in
sæcula.

* Benedicite omnes spiritus Dei Do- 65
mino : laudate & superexaltate eum in
sæcula.

* Benedicite ignis, & æstus Domino : 66
laudate & superexaltate eum in sæcula.

* Benedicite frigus, & æstus Domino : 67
laudate & superexaltate eum in sæcula.

* Benedicite rores, & pruina Domino : 68
laudate & superexaltate eum in sæcula.

* Benedicite gelu, & frigus Domino : 69
laudate & superexaltate eum in sæcula.

* Benedicite glacies, & niues Do- 70
mino : laudate & superexaltate eum in
sæcula.

* Benedicite noctes, & dies Domino : 71
laudate & superexaltate eum in sæcula. F

* Benedicite lux, & tenebræ Domino : 72
laudate & superexaltate eum in sæcula.

* Benedicite fulgura, & nubes Do- 73
mino : laudate & superexaltate eum in
sæcula.

* Benedicat terra Dominum : laudet, 74
& superexaltet eum in sæcula.

* Benedicite montes, & colles Do- 75
mino : laudate & superexaltate eum in
sæcula.

* Benedicite vniuersa germinantia in 76
terra Domino : laudate & superexaltate
eum in sæcula.

* Benedicite fontes Domino : laudate 77
& superexaltate eum in sæcula.

* Benedicite maria, & flumina Do- 78

mino : laudate & superexaltate eum in
sæcula.

79 * Benedicite cete, & omnia, quæ mo-
uentur in aquis, Domino : laudate & su-
perexaltate eum in sæcula.

80 * Benedicite omnes volucres cæli Do-
mino : laudate & superexaltate eum in
sæcula.

81 * Benedicite omnes bestię, & pecora
Domino : laudate & superexaltate eum
in sæcula.

82 * Benedicite filij hominum Domino :
laudate & superexaltate eum in sæcula.

83 * Benedicat Israel Dominum : laudet
& superexaltet eum in sæcula.

84 * Benedicite sacerdotes Domini Do-
mino : laudate & superexaltate eum in
sæcula.

85 * Benedicite serui Domini Domino :
laudate & superexaltate eum in sæcula.

86 * Benedicite spiritus, & animæ iusto-
rum Domino : laudate & superexaltate
eum in sæcula.

87 * Benedicite sancti, & humiles corde
Domino : laudate & superexaltate eum
in sæcula.

88 * Benedicite Anania, Azaria, Misael
Domino : laudate & superexaltate eum
in sæcula.

Quia eruit nos de inferno, & saluos
fecit de manu mortis, & liberauit nos
de medio ardentis flammæ, & de medio
ignis eruit nos.

89 * Confitemini Domino, quoniam bo-
nus : quoniam in sæculum misericordia
eius.

90 * Benedicite omnes religiosi Domi-
no Deo decorum : laudate & confitemi-
ni ei, quia in omnia sæcula misericor-
dia eius.

*Hucusque in Hebræo non habetur : &
quæ posuimus, de Theodotionis edi-
tione translata sunt.*

91 * Tunc Nabuchodonosor rex obstu-
G puit, & surrexit prope, & ait optima-
tibus suis : Nonne tres viros misimus in
medium ignis compeditos ? Qui respō-

92 dentes regi, dixerunt : Vere rex. * Re-
spondit, & ait : Ecce ego video quattuor
viros solutos, & ambulantes in medio
ignis, & nihil corruptionis in eis est, &

93 species quarti similis filio Dei. * Tunc
accessit Nabuchodonosor ad ostium for-
nacis ignis ardentis, & ait : Sidrach, Mi-
sach,

sach, & Abdenago serui Dei excelsi, egredimini, & venite. Statimque egressi sunt Sidrach, Misach, & Abdenago de medio ignis. * Et congregati satrapæ, & magistratus, & iudices, & potentes regis contemplabantur viros illos, quoniam nihil potestatis habuisset ignis in corporibus eorum, & capillus capitis eorum non esset adustus, & sarabala eorum non fuissent immutata, & odor ignis non transisset per eos. * Et erumpens Nabuchodonosor, ait: Benedictus Deus eorum, Sidrach videlicet, Misach, & Abdenago, qui misit angelum suum, & eruit seruos suos, qui crediderunt in eum: & verbum regis immutauerunt, & tradiderunt corpora sua ne seruirent, & ne adorarent omnem deum, excepto Deo suo. * A me ergo positum est hoc decretum, ut omnis populus, tribus, & lingua, quæcunque locuta fuerit blasphemiam contra Deum Sidrach, Misach, & Abdenago, dispereat, & domus eius vastetur: neque enim est alius Deus, qui possit ita saluare. * Tunc rex promouit Sidrach, Misach, & Abdenago in prouincia Babylonis. * NABUCHODONOSOR rex, omnibus populis, gentibus, & linguis, qui habitant in vniuersa terra, pax vobis multiplicetur. * Signa, & mirabilia fecit apud me Deus excelsus. Placuit ergo mihi prædicare signa eius, quia magna sunt: & mirabilia eius, quia fortia: & regnum eius regnum sempiternum, & potestas eius in generationem & generationem.

CAP. IIII.

EGO Nabuchodonosor quietus eram in domo mea, & florens in palatio meo: * somnium vidi, quod perterruit me: & cogitationes meæ in strato meo, & visiones capitis mei conturbauerunt me. * Et per me propositum est decretum ut introducerentur in conspectu meo cuncti sapientes Babylonis, & ut solutionem somnij indicarent mihi. * Tunc ingrediebantur arioli, magi, Chaldæi, & aruspices, & somnium narraui in conspectu eorum: & solutionem eius non indicauerunt mihi: * donec collega ingressus est in conspectu meo Daniel, cui nomen Baltassar secundum nomen Dei

mei, qui habet spiritum deorum sanctorum in semetipso: & somnium coram ipso locutus sum. * Baltassar princeps ariolorum, quoniam ego scio quod spiritum sanctorum deorum habeas in te, & omne sacramentum non est impossibile tibi: visiones somniorum meorum, quas vidi, & solutionem earum narraui. * Visio capitis mei in cubili meo: Videbam, & ecce arbor in medio terræ, & altitudo eius nimia. * Magna arbor, & fortis: & proceritas eius contingens cælum: aspectus illius erat vsque ad terminos vniuersæ terræ. * Folia eius pulcherrima, & fructus eius nimius: & esca vniuersorum in ea. subter eam habitabant animalia, & bestię, & in ramis eius conuersabantur volucres cæli: & ex ea vescabatur omnis caro. * Videbam in visione capitis mei super stratum meum, & ecce vigil, & sanctus de cælo descendit. * Clamauit fortiter, & sic ait: Succidite arborem, & præcidite ramos eius: excutite folia eius, & dispergite fructus eius: fugiant bestię, quæ subter eam sunt, & volucres de ramis eius. * Verumtamen germen radicem eius in terra sinite, & alligetur vinculo ferreo & æreo in herbis, quæ foris sunt, & rore cæli tingatur, & cum feris pars eius in herba terræ. * Cor eius ab humano commutetur, & cor feræ detur ei: & septem tempora mutantur super eum. * In sententia vigilum decretum est, & sermo sanctorum, & petitio: donec cognoscant viuētes quoniam dominatur Excelsus in regno hominum; & cuiusque voluerit, dabit illud, & humillimum hominem constituet super eum. * Hoc somnium vidi ego Nabuchodonosor rex: tu ergo Baltassar interpretationem narra festinus: quia omnes sapientes regni mei non queunt solutionem edicere mihi: tu autem potes, quia spiritus deorum sanctorum in te est. * Tunc Daniel, cuius nomen Baltassar, coepit intra semetipsum tacitus cogitare quasi vna hora: & cogitationes eius conturbabant eum. Respondens autem rex ait: Baltassar, somnium & interpretatio eius non conturbent te. Respondit Baltassar, & dixit: Domine mi, somnium his, qui te oderūt, & interpretatio eius hostibus tuis sit. * Arborem, quam vidisti sublimem, atque

atque robustam, cuius altitudo pertingit D
ad cælum, & aspectus illius in omnem
terram: * & rami eius pulcherrimi, & 18
fructus eius nimius, & esca omnium in
ea, subter eam habitantes bestię agri, &
in ramis eius commorantes aues cæli:
* Tu es rex, qui magnificatus es, & inua- 19
luisti: & magnitudo tua creuit, & per-
uenit vsque ad cælum, & potestas tua in
terminis vniuersę terrę. * Quod autem 20
vidit rex vigilẽ, & sanctum descendere
de cælo, & dicere: Succidite arborem,
& dissipate illam, attamen germen radi-
cum eius in terra dimittite, & vincia-
tur ferro & ære in herbis foris, & rore
cæli conspergatur, & cum feris sit pa-
bulum eius, donec septem tempora mu-
tentur super eum: * Hęc est interpreta- 21
tio sententię Altissimi, quę peruenit su-
per dominum meum regem: * Eijcient
te ab hominibus, & cum bestiis ferisq; 22
erit habitatio tua, & * fœnum vt bos co-
medes, & rore cæli infundēris: septem
quoque tempora mutabuntur super te,
donec scias quod dominetur Excelsus su-
per regnum hominũ, & cuicumque vo-
luerit, det illud. * Quod autem præce- 23
pit vt relinqueretur germen radicũ eius,
id est arboris: regnum tuum tibi mane-
bit postquam cognoueris potestatē esse
cælestem. * Quam ob rem rex consiliũ 24
meum placeat tibi, * & peccata tua ele-
mosynis redime, & iniquitates tuas mi-
sericordijs pauperum: forsitan ignoscet
delictis tuis. * Omnia hęc venerunt su- 25
per Nabuchodonosor regem. * Post si-
nem mensium duodecim, in aula Baby-
lonis deambulabat. * Responditq; rex, 27
& ait: Nonne hęc est Babylon magna, F
quam ego ædificauĩ in domum regni, in
robore fortitudinis meę, & in gloria
decoris mei? * Cumq; sermo adhuc ef- 28
set in ore regis, vox de cælo ruit: Tibi
dicitur Nabuchodonosor rex: Regnum
tuum transibit a te, * & ab hominibus 29
eijcient te, & cum bestiis & feris erit ha-
bitatio tua: fœnum quasi bos comedes,
& septem tempora mutabũtur super te,
donec scias quod dominetur Excelsus in
regno hominum, & cuicumque volue-
rit, det illud. * Eadem hora sermo com- 30
pletus est super Nabuchodonosor, & ex
hominibus abiectus est, & fœnum vt bos
comedit, & rore cæli corpus eius inte-

Inf. 5. f. 21

Eccl. 3. d. 33

etum est: donec capilli eius in similie-
dinem aquilarum crescerent, & ungues
eius quasi auium. * Igitur post finem
dierum ego Nabuchodonosor oculos
meos ad cælum leuaui, & sensus meus
redditus est mihi: & Altissimo benedi-
xi, & viuentem in sempiternum lauda-
ui, & glorificaui: quia potestas eius po- 1
testas sempiterna, & regnum eius in ge-
nerationem & generationem. * Et om-
nes habitatores terrę apud eum in nihi-
lum reputati sunt: iuxta voluntatē enim
suam facit tam in virtutibus cæli quam
in habitatoribus terrę: & non est qui re-
sistat manui eius, & dicat ei: Quare fe-
cisti? * In ipso tẽpore sensus meus re-
uersus est ad me, & ad honorem regni
mei, decoremq; perueni: & figura mea
reuersa est ad me: & optimates mei, &
magistratus mei requisierunt me, & in
regno meo restitutus sum: & magnifi-
centia amplior addita est mihi. * Nunc
igitur ego Nabuchodonosor laudo, &
magnifico, & glorifico regem cæli: quia
omnia opera eius vera, & viz eius iu-
dicia, & gradientes in superbia potest
humiliare.

Sup. 3. g. 100

C A P. V.

1 B Altaffar rex fecit grande conuiuium
A optimatibus suis mille: & vnusquis-
que secundum suam bibebat ætatem.
2 * Præcepit ergo iam temulētus vt affer-
rentur vasa aurea, & argentea, quę as-
portauerat Nabuchodonosor pater eius
de templo, quod fuit in Ierusalem, vt
biberent in eis rex, & optimates eius,
3 vxoresq; eius, & concubinę. * Tunc al-
lata sunt vasa aurea, & argentea, quę as-
portauerat de templo, quod fuerat in Ie-
rusalem: & biberunt in eis rex, & opti-
mates eius, vxores & concubinę illius.
4 * Bibebant vinũ, & laudabant deos suos
aureos, & argenteos, æreos, ferreos, li-
5 gneosq; & lapideos. * In eadem hora
apparuerũt digiti, quasi manus hominis
scribentis contra candelabrum in super-
B ficie parietis aula regię: & rex aspicio-
6 bat articulos manus scribentis. * Tunc
facies regis cõmutata est, & cogitatio-
nes eius conturbabant eum: & compa-
ges renũ eius soluebantur, & genua eius
7 ad seinuicē collidebantur. * Exclamauit
itaque

itaque rex fortiter vt introducerent magos, Chaldæos, & aruspices. Et proloquens rex ait sapiētibz Babylonis: Quicumque legerit scripturam hanc, & interpretationem eius manifestam mihi fecerit, purpura vestietur, & torquem auream habebit in collo, & tertius in regno meo erit. * Tunc ingressi omnes sapientes regis non potuerunt nec scripturam legere, nec interpretationem indicare regi. * Vnde rex Baltassar satis conturbatus est, & vultus illius immutatus est. sed & optimates eius turbabantur. * Regina autem pro re, quæ acciderat regi, & optimatibus eius, domum conuiuij ingressa est: & proloquens ait: Rex in æternum viue: non te conturbent cogitationes tuæ, neque facies tua immutetur. * Est vir in regno tuo, qui spiritum deorum sanctorum habet in se: & in diebus patris tui scientia & sapientia inuentæ sunt in eo: nam & rex Nabuchodonosor pater tuus principem magorū, incantatorum, Chaldæorum, & aruspicum constituit eum, pater, inquam, tuus, o rex: * quia spiritus amplior, & prudentia, intelligentiaq. & interpretatio somniorum, & ostensio secretorum, ac solutio ligatorum inuentæ sunt in eo, hoc est in Daniele: cui rex posuit nomen Baltassar. nunc itaque Daniel vocetur, & interpretationem narrabit. * Igitur introductus est Daniel coram rege. Ad quem præfatus rex ait: Tu es Daniel de filijs captiuitatis Iudæ, quem adduxit pater meus rex de Iudæa? * Audiui de te quoniam spiritum deorum habeas: & scientia, intelligentiaq. ac sapientia ampliores inuentæ sunt in te. * Et nunc introgressi sunt in conspectu meo sapientes magi, vt scripturam hanc legerent, & interpretationem eius indicarent mihi: & nequiuērunt sensum huius sermonis edicere. * Porro ego audiui de te, quod possis obscura interpretari, & ligata dissoluere: si ergo vales scripturam legere, & interpretationem eius indicare mihi, purpura vestieris, & torquem auream circa collum tuum habebis, & tertius in regno meo princeps eris. * Ad quæ respondens Daniel, ait coram rege: E Munera tua sine tibi, & dona domus tuæ alteri da: scripturam autem legam tibi, rex, & interpretationem eius ostē-

dam tibi. * O rex, Deus altissimus regnum, & magnificentiam, gloriam, & honorem dedit Nabuchodonosor patri tuo. 19 * Et propter magnificentiam, quam dederat ei, vniuersi populi, tribus, & linguæ tremebant, & metuebant eum: quos volebat, interficiebat: & quos volebat, percutiebat: & quos volebat, exaltabat: 20 & quos volebat, humiliabat. * Quando autem eleuatum est cor eius, & spiritus illius obfirmatus est ad superbiam, depositus est de folio regni sui, & gloria eius ablata est: * & a filijs hominum, 21 eiectus est, sed & cor eius cum bestiis positum est, & cum onagris erat habitatio eius: foenum quoque vt bos comedebat, & rore cæli corpus eius infectum est, donec cognosceret quod potestatem haberet Altissimus in regno hominum: & quemcumque voluerit, suscitabit super 22 illud. * Tu quoque filius eius Baltassar, non humiliasti cor tuum, cum scires hæc 23 omnia: * sed aduersum Dominatorem cæli eleuatus es: & vasa domus eius alata sunt coram te: & tu, & optimates tui, & vxores tuæ, & concubinae tuæ vinum bibistis in eis: deos quoque argenteos, & aureos, & æreos, ferreos, ligneosq. & lapideos, qui non vident, neque audiunt, neque sentiunt, laudasti: porro Deum, qui habet statum tuum in manu sua, & omnes vias tuas, non glorificasti. 24 * Idcirco ab eo missus est articulus manus, quæ scripsit hoc, quod exaratum est. * Hæc est autem scriptura, quæ digesta est: MANE, THECEL, PHARES. 26 * Et hæc est interpretatio sermonis. MANE: numerauit Deus regnum tuum, 27 & compleuit illud. * THECEL: appensus es in statera, & inuentus es minus 28 habens. * PHARES: diuisum est regnum tuum, & datum est Medis, & Persis. * Tunc iubente rege indutus est Daniel purpura, & circumdata est torques aurea collo eius: & prædicatum est de eo quod haberet potestatem tertius in regno suo. * Eadem nocte interfectus est Baltassar rex 31 Chaldæus. * Et Darius Medus successit in regnum annos natus sexagintaduos.

C A P . V I .

Placuit Dario, & constituit super regnum satrapas centum viginti vt essent

essent in toto regno suo. * Et super eos principes tres, ex quibus Daniel vnus erat: vt satrapæ illis redderent rationē, & rex non sustineret molestiam. * Igitur Daniel superabat omnes principes, & satrapas: quia spiritus Dei amplior erat in illo. * Porro rex cogitabat constituere eum super omne regnum: vnde principes, & satrapæ quærebant occasionem vt inuenerent Danieli ex latere regis: nullamq. causam, & suspicionem reperire potuerunt, eo quod fidelis esset, & omnis culpa, & suspicio non inueniretur in eo. * Dixerunt ergo viri illi: Non inueniemus Danieli huic aliquam occasionem, nisi forte in lege Dei sui. * Tunc principes, & satrapæ surripuerunt regi, & sic locuti sunt ei: Darius rex in æternum viue: consilium iniungunt omnes principes regni tui, magistratus, & satrapæ, senatores, & iudices vt decretum imperatorium exeat, & editum: Vt omnis, qui petierit aliquam petitionem a quocumque deo, & homine vsque ad triginta dies, nisi a te rex, mittatur in lacum leonum. * Nunc itaque rex confirma sententiam, & scribe decretum: vt non immutetur quod statutum est a Medis & Persis, nec prauaricari cuiquam liceat. * Porro rex Darius proposuit edictū, & statuit. * Quod cum Daniel comperisset, id est, constitutam legem, ingressus est domum suam: & fenestris apertis in coenaculo suo contra Ierusalem tribus temporibus in die flectebat genua sua, & adorabat, confitebaturq. corā Deo suo sicut & ante facere consueuerat. * Viri ergo illi curiosius inquirentes inuenerunt Daniele orantem, & obsecrantem Deum suum. * Et accedentes locuti sunt regi super edicto: Rex numquid non constituisti, vt omnis homo, qui rogaret quemquam de dijs, & hominibus vsque ad dies triginta, nisi te, rex, mitteretur in lacum leonum? Ad quos respondens rex, ait: verus est sermo iuxta decretum Medorum, atque Persarum, quod prauaricari non licet. * Tunc respondentes dixerunt coram rege: Daniel de filijs captiuitatis Iuda, non curauit de lege tua, & de edicto, quod constituisti: sed tribus temporibus per diem orat obsecratione sua. * Quod verbum cum audisset rex, scia

contristatus est: & pro Daniele posuit cor vt liberaret eū, & vsque ad occasum solis laborabat vt erueret illum. * Viri autem illi intelligentes regem dixerunt ei: Scito rex, quia lex Medorum, atque Persarum est vt omne decretū, quod constituerit rex, nō liceat immutari. * Tunc rex præcepit: & adduxerunt Daniele, & miserunt eum in lacum leonū. Dixitq. rex Danieli: Deus tuus, quem colis semper, ipse liberabit te. * Allatusq. est lapis vnus, & positus est super os laci: quem obsignauit rex annulo suo, & annulo optimatum suorum, nequid fieret contra Daniele. * Et abiit rex in domum suā, & dormiuit incoenatus, cibiq. non sunt allati coram eo, in super & somnus recessit ab eo. * Tunc rex primo diluculo confurgens, festinus ad lacum leonum perrexit: appropinquansq. lacui, Daniele voce lacrymabili inelamauit, & affatus est eum: Daniel serue Dei viuētis, Deus tuus, cui tu seruis semper, putasne valuit te liberare a leonibus? * Et Daniel regi respondens ait: Rex in æternum viue. * Deus meus misit angelum suum, & conclusit ora leonum, & non nocuerunt mihi: quia coram eo iusticia inuenta est in me: sed & coram te, rex, delictum non feci. * Tunc vehementer rex gauisus est super eo, & Daniele præcepit educi de lacu: eductusq. est Daniel de lacu, & nulla læsio inuenta est in eo, quia credidit Deo suo. * Iubente autem rege, adducti sunt viri illi, qui accusauerāt Daniele: & in lacum leonum missi sunt, ipsi, & filij, & vxores eorum: & non perueniunt vsque ad pavementum laci, donec arriperent eos leones, & omnia ossa eorum comminuerunt. * Tūc Darius rex scripsit vniuersis populis, tribubus, & linguis habitantibus in vniuersa terra: PAX vobis multiplicetur. * A me constitutum est decretum, vt in vniuerso imperio, & regno meo tremiscant, & paueant Deum Danielis. ipse est enim Deus viuens, & æternus in sæcula: & regnū eius nō dissipabitur, & potestas eius vsque in æternū. * Ipse liberator, atque saluator, faciens signa, & mirabilia in cælo, & in terra: qui liberauit Daniele de lacu leonum. * Porro Daniel perseuerauit vsque ad regnum Darij, regnumq. Cyri Persæ.

CAP. VII.

Anno primo Baltassar regis Babylo-
nis, Daniel somnium vidit: visio
autem capitis eius in cubili suo: &
somnia scribens, breui sermone com-
prehendit: summamq. perstringens,
ait: " Videbam in visione mea nocte, &
ecce quattuor venti celi pugnabant in
mari magno. " Et quattuor bestie gran-
des ascendeabant de mari diuersa inter
se. " Prima quasi leona, & alas habebat
aquilæ: aspiciebam donec euulsa sunt
alæ eius, & sublata est de terra, & super
pedes quasi homo stetit, & cor hominis
datum est ei. " Et ecce bestia alia simi-
lis vrsi in parte stetit: & tres ordines
erant in ore eius, & in dentibus eius, &
sic dicebant ei: Surge, comede carnes
plurimas. " Post hæc aspiciebam, &
ecce alia quasi pardus, & alas habebat
quasi auis, quattuor super se, & quat-
tuor capita erant in bestia, & potestas
data est ei. " Post hæc aspiciebam in
visione noctis, & ecce bestia quarta ter-
ribilis, atque mirabilis, & fortis nimis,
dentes ferreos habebat magnos, come-
dens atque comminuens, & reliqua pe-
dibus suis conculcans: dissimilis autem
erat ceteris bestiis, quas videram ante-
eam, & habebat cornua decem. " Con-
siderabam cornua, & ecce cornu aliud
paruulum ortum est de medio eorum:
& tria de cornibus primis euulsa sunt a
facie eius: & ecce oculi, quasi oculi ho-
minis erant in cornu isto, & os loquens
ingentia. " Aspiciebam donec throni
positi sunt, & antiquus dierum sedit:
vestimentum eius candidum quasi nix,
& capilli capitis eius quasi lana munda:
thronus eius flammæ ignis: rotæ eius
ignis accensus. " Fluvius igneus, ra-
pidusq. egrediebatur a facie eius. millia
millium ministrabant ei, & decies mil-
lies centena millia assistebant ei: iudi-
cium sedit, & libri aperti sunt. " Aspi-
ciebam propter vocem sermonum gran-
dium, quos cornu illud loquebatur: &
vidi quoniam interfecta esset bestia, &
perisset corpus eius, & traditum esset ad
comburendum igni: " aliarum quoque
bestiarum ablata esset potestas, & tem-
pora vitæ constituta essent eis usque ad

1) tempus, & tempus. " Aspiciebam ergo
in visione noctis, & ecce cum nubibus
celi quasi filius hominis veniebat, &
usque ad antiquum dierum peruenit: &
14 in conspectu eius obtulerunt eum. " Et
dedit ei potestatem, & honorem, &
regnum: & omnes populi, tribus, &
linguæ ipsi seruiunt: " potestas eius, po-
testas æterna, quæ non auferetur: &
regnum eius, quod non corrumpetur.
15 " Horruit spiritus meus, ego Daniel ter-
E ritus sum in his, & visiones capitis mei
16 conturbauerunt me. " Accessi ad vnum
de assistentibus, & veritatem quærebam
ab eo de omnibus his. Qui dixit mihi
interpretationem sermonum, & docuit
17 me: " Hæ quattuor bestie magnæ:
quattuor sunt regna, quæ consurgent de
18 terra. " Suscipient autem regnum san-
cti Dei altissimi: & obtinebunt regnum
usque in sæculum, & sæculum sæculo-
19 rum. " Post hoc volui diligenter disce-
re de bestia quarta, quæ erat dissimilis
valde ab omnibus, & terribilis nimis:
dentes & ungues eius ferrei: comede-
bat, & comminuebat, & reliqua pedi-
20 bus suis conculcabat: " & de cornibus
decem, quæ habebat in capite: & de
alio, quod ortum fuerat, ante quod
ceciderant tria cornua: & de cornu illo,
quod habebat oculos, & os loquens gran-
21 dia, & maius erat ceteris. " Aspiciebam,
F & ecce cornu illud faciebat bellum ad-
22 versus sanctos, & præualebat eis, donec
venit antiquus dierum, & iudicium de-
dit sanctis Excellsi, & tempus aduenit, &
23 regnum obtinuerunt sancti. " Et sic ait:
Bestia quarta, regnum quartum erit in
terra, quod maius erit omnibus regnis,
& deuorabit vniuersam terram, & cōcul-
24 cabit, & comminuet eā. " Porro cornua
decem ipsius regni, decem reges erunt:
& alius confurget post eos, & ipse potē-
tior erit prioribus, & tres reges humi-
25 liabit. " Et sermones contra Excellsum
loquetur, & sanctos Altissimi conteret:
G & putabit quòd possit mutare tempora,
& leges, & tradentur in manu eius usque
ad tempus, & tempora, & dimidium tem-
26 poris. " Et iudicium sedebit vt auferatur
potentia, & conteratur, & dispereat vs-
27 que in finem. " Regnum autem, & pote-
stas, & magnitudo regni, quæ est subter
omne calum, detur populo sanctorum
C c c Altis-

Luc. 1. c. 11
Mich. 1. c. 7.

Sup. 3. g. 100

Apoc. 1. d. 11

Altissimi: cuius regnum, regnum sempiternum est, & omnes reges seruiant ei, & obediant. * Hucusque finis verbi. Ego Daniel multum cogitationibus meis conturbabar, & facies mea mutata est in me: verbum autem in corde meo conseruavi.

CAP. VIII.

Anno tertio regni Baltassar regis, visio apparuit mihi. Ego post id, quod videram in principio, vidi in visione mea, cum essem in Susis castro, quod est in Ælam regione: vidi autem in visione esse me super portam Vlai. * Et leuaui oculos meos, & vidi: & ecce aries vnus stabat ante paludem, habens cornua excelsa, & vnus excelsius altero atque succrescens. Postea vidi arietem cornibus ventilantem contra Occidentem, & contra Aquilonem, & contra Meridiem, & omnes bestie non poterant resistere ei, neque liberari de manu eius: fecitque secundum voluntatem suam, & magnificatus est. * Et ego intelligebam: ecce autem hircus caprarum veniebat ab Occidente super faciem totius terræ, & non tangebatur terram: porro hircus habebat cornu insigne inter oculos suos. * Et venit vsque ad arietem illum cornutum, quem videram stantem ante portam, & cucurrit ad eum in impetu fortitudinis suæ. * Cumque appropinquasset prope arietem, efferratus est in eum, & percussit arietem: & comminuit duo cornua eius, & non poterat aries resistere ei: cumque cum misisset in terram, conculcauit, & nemo quibat liberare arietem de manu eius. * Hircus autem caprarum magnus factus est nimis: cum creuisset, fractum est cornu magnum, & orta sunt quattuor cornua subter illud per quattuor ventos calii. * De vno autem ex eis egressum est cornu vnum modicum: & factum est grande contra Meridiem, & contra Orientem, & contra fortitudinem. * Et magnificatum est vsque ad fortitudinem calii: & deiecit de fortitudine, & de stellis, & conculcauit eas. * Et vsque ad principem fortitudinis magnificatum est: & ab eo tulit iuge sacrificium, & deiecit locum sanctificationis eius. * Robur autem datum

est ei contra iuge sacrificium propter peccata: & prosterneretur veritas in terra, & faciet, & prosperabitur. * Et audiui vnum de sanctis loquentem: & dixit vnus sanctus alteri nescio cui loquenti: Vsquequo visio, & iuge sacrificium, & peccatum desolationis, quæ facta est: & sanctuarium, & fortitudo conculcabitur? * Et dixit ei: Vsque ad vesperam & mane, dies duo millia trecenti: & munda bitur sanctuarium. * Factum est autem cum viderem ego Daniel visionem, & quærerem intelligentiam: ecce stetit in conspectu meo quasi species viri. * Et audiui vocem viri inter Vlai: & clamauit, & ait: Gabriel fac intelligere istam visionem. * Et venit, & stetit iuxta vbi ego stabam: cumque venisset, pauens corruui in faciem meam, & ait ad me: Intellige fili hominis, quoniam in tempore finis complebitur visio. * Cumque loqueretur ad me, collapsus sum pronus in terram: & tetigit me, & statuit me in gradu meo, * dixitque mihi: Ego ostendam tibi quæ futura sunt in nouissimo maledictionis: quoniam habet tempus finem suum. * Aries, quem vidisti habere cornua, rex Medorum est atque Persarum. * Porro hircus caprarum, rex Græcorum est. & cornu grande, quod erat inter oculos eius, ipse est rex primus. * Quod autem fracto illo surrexerunt quattuor pro eo: quattuor reges de gente eius consurgent, sed non in fortitudine eius. * Et post regnum eorum, cum creuerint iniquitates, consurget rex impudens facie, & intelligens propositiones. * & roborabitur fortitudo eius, sed non in viribus suis: & supra quam credi potest, vniuersa vastabit, & prosperabitur, & faciet. Et interficiet robustos, & populum sanctorum secundum voluntatem suam, & dirigetur dolus in manu eius: & cor suum magnificabit, & in copia rerum omnium occidet plurimos: & contra principem principum consurget, & sine manu conteretur. * Et visio vespere & mane, quæ dicta est, vera est: tu ergo visionem signa, quia post multos dies erit. * Et ego Daniel languui, & ægrotavi per dies: cumque surrexisssem, faciebam opera regis, & stuebam ad visionem, & non erat qui interpretaretur.

CAP. IX.

IN anno primo Darij filij Assueri de semine Medorum, qui imperauit super regnum Chaldæorum: * Anno vno regni eius, ego Daniel intellexi in libris **1**
 "numerum annorum, de quo factus est sermo Domini ad Ieremiam prophetam, ut complerentur desolationis Ierusalem septuaginta anni." * Et posui faciem meam ad Dominum Deum meum rogare & deprecari in ieiunijs, sacco, & cinere. **2**
 * Et oravi Dominum Deum meum, & confessus sum, & dixi: "Obsecro Domine Deus magne & terribilis, custodiens pactum, & misericordiam diligentibus te, & custodiencibus mandata tua." * Peccauimus, iniquitatem fecimus, impie- **3**
 egimus, & recessimus: & declinauimus a mandatis tuis, ac iudicijs. "Non obedi- uimus seruis tuis prophetis, qui locuti sunt in nomine tuo regibus nostris, prin- cipibus nostris, patribus nostris, omni- populo terræ." * Tibi Domine iustitia: nobis autem confusio faciei, sicut est hodie viro Iuda, & habitatoribus Ierusalem, & omni Israel, his qui prope sunt, & his qui procul in vniuersis terris, ad quas eiecisti eos propter iniquitates eorum, in quibus peccauerunt in te. * Domine nobis confusio faciei, regibus nostris, principibus nostris, & patribus nostris, qui peccauerunt. * Tibi autem Domino Deo nostro misericordia, & propitiatio, quia recessimus a te: & non audiuimus vocem Domini Dei nostri ut ambularem in lege eius, quam posuit nobis per seruos suos prophetas. * Et omnis Israel præuicariati sunt legem tuam, & declinauerunt ne audirent vocem tuam, & stillauit super nos maledictio, & detestatio, quæ scripta est in libro Moysei serui Dei, quia peccauimus ei. * Et statuit sermones suos, quos locutus est super nos, & super principes nostros, qui iudicauerunt nos, ut superinduceret in nos magnum malum, quale numquam fuit sub omni cælo, secundum quod factum est in Ierusalem. * "Sicut scriptum est in lege Moysei, omne malum hoc venit super nos: & non rogauius faciem tuam Domine Deus noster, ut reuerteremur ab iniquitatibus nostris, & cogitaremus

14 veritatem tuam. * Et vigilauit Dominus super malitiam, & adduxit eam super nos: iustus Dominus Deus noster in omnibus operibus suis, quæ fecit: **15** non enim audiuius vocem eius. * "Et nunc Domine Deus noster, qui eduxisti populum tuum de Terra Egypti in manu forti, & fecisti tibi nomen secundum diem hanc: peccauimus, iniquitatem fecimus. * Domine in omnem iustitiam tuam: auertat obsecro ira tua, & furor tuus a ciuitate tua Ierusalem, & monte sancto tuo. * Propter peccata enim nostra, & iniquitates patrum nostrorum, Ierusalem, & populus tuus in opprobrium sunt omnibus per circuitum nostrum. * Nunc ergo exaudi Deus noster orationem serui tui, & preces eius: **17** & ostende faciem tuam super sanctuarium tuum, quod desertum est propter temetipsum. * Inclina Deus meus aurem tuam, & audi: aperi oculos tuos, & vide desolationem nostram, & ciuitatem, super quam inuocatum est nomen tuum: neque enim in iustificationibus nostris prosterneamus preces ante faciem tuam, **19** sed in miserationibus tuis multis: * Exaudi Domine, placare Domine: attende & fac: ne moreris propter temetipsum Deus meus: quia nomen tuum inuocatum est super ciuitatem, & super populum tuum. * Cumque adhuc loquerer, & orarem, & confiterer peccata mea, & peccata populi mei Israel, & prosterne- rem preces meas in conspectu Dei mei, **21** pro monte sancto Dei mei: * Adhuc me loquente in oratione, ecce vir Gabriel, quem videram in visione a principio, cito volans tetigit me in tempore sacrificij vespertini. * Et docuit me, & locutus est mihi, dixitque: Daniel nunc egressus sum ut docerem te, & intelligeres. * Ab exordio precum tuarum egressus est sermo: ego autem veni ut indicarem tibi, quia vir desideriorum es: tu ergo animaduerte sermonem, & intellige visionem. * "Septuaginta hebdomades abbreviatur sunt super populum tuum, & super urbem sanctam tuam. Ut consummetur præuicariatio, & finem accipiat peccatum, & deleatur iniquitas, & adducatur iustitia sempiterna, & impleatur visio, & prophetia, & ungatur sanctus sanctorum. * Scito ergo, & animaduerte: **25**

"Baruc 2. c. 18
 Exo. 15. c. 14

"Mat. 24. b. 15
 Ioan. 1. g. 45

uerte: Ab exitu sermonis, ut iterum xdi-
 ficetur Ierusalem, usque ad Christum du-
 cem, hebdomades septem, & hebdoma-
 des sexaginta dux erunt: & rursum xdi-
 ficabitur platea, & muri in angustia
 temporum. * Et post hebdomades sexa-
 ginta duas occidetur Christus: & non
 erit eius populus, qui eum negaturus
 est. Et ciuitatem, & sanctuarium dissipa-
 bunt populus cum duce venturo: & fi-
 nis eius vastitas, & post finem belli sta-
 tuta desolatio. * Confirmabit autem pa-
 cium multis hebdomada una: & in di-
 midio hebdomadis deficiet hostia & sa-
 crificium: & erit in templo abominatio
 desolationis: & usque ad consummationem
 & finem perseverabit desolatio.

C A P. X.

ANno tertio Cyri regis Persarum, i
 verbum reuelatum est Danieli co-
 gnomento Baltasar, & verbum verum, A
 & fortitudo magna: intellexitq. sermo-
 nem: intelligentia enim est opus in vi-
 sione. * In diebus illis ego Daniel lu-
 gebam trium hebdomadarum diebus,
 panem desiderabilem non comedi, &
 caro & vinum non introierunt in os
 meum, sed neque vnguento unctus sum:
 donec complerentur trium hebdoma-
 darum dies. * Die autem vigesima &
 quarta mensis primi eram iuxta fluuium
 magnum, qui est Tigris. * Et leuaui o-
 culos meos, & vidi: & ecce vir vnus ve-
 stitus lineis, & renes eius accincti auro
 obrizo: * & corpus eius quasi chryso-
 lithus, & facies eius velut species fulgu-
 ris, & oculi eius ut lampas ardens: &
 brachia eius, & quæ deorsum sunt usque
 ad pedes, quasi species aris candentis: &
 vox sermonum eius ut vox multitudi-
 nis. * Vidi autem ego Daniel solus vi-
 sionem: porro viri, qui erant mecum, B
 non viderunt: sed terror nimis irruit
 super eos, & ceciderunt in absconditum.
 * Ego autem relictus solus vidi visionem
 grandem hanc: & non remansit in me
 fortitudo, sed & species mea immutata est
 in me, & emarcui, nec habui quidquam
 virium. * Et audiui vocem sermonum
 eius: & audiens iacebam consternatus
 super faciem meam, & vultus meus ha-
 rebat terræ. * Et ecce manus tetigit me, 10

& erexit me super genua mea, & super
 articulos manuum mearum. * Et dixit
 ad me: Daniel vir desideriorum, intel-
 lige verba, quæ ego loquor ad te, & sta
 in gradu tuo: nunc enim sum missus ad
 te. Cumq. dixisset mihi sermonem,
 11 istum, steti tremens. * Et ait ad me:
 C Noli metuere Daniel: quia ex die pri-
 mo, quo posuisti cor tuum ad intelli-
 gendum ut te affligeres in conspectu Dei
 tui, exaudita sunt verba tua: & ego ve-
 12 ni propter sermones tuos. * Princeps au-
 tem regni Persarum restitit mihi viginti
 & vno diebus: & ecce Michael vnus de
 principibus primis venit in adiutorium
 meum, & ego remansi ibi iuxta regem
 13 Persarum. * Veni autem ut docerem te
 quæ ventura sunt populo tuo in nouis-
 14 simis diebus, quoniam adhuc visio in-
 15 dies. * Cumq. loqueretur mihi huiusce-
 modi verbis, deieci vultum meum ad
 16 terram, & tacui. * Et ecce quasi simili-
 tudo filij hominis tetigit labia mea: &
 aperiens os meum locutus sum, & dixi
 ad eum, qui stabat contra me: Domi-
 ne mi, in visione tua dissolutæ sunt cõ-
 pages meæ, & nihil in me remansit vi-
 17 rium. * Et quomodo poterit seruus Do-
 18 mini mei loqui cum Domino meo? ni-
 hil enim in me remansit virium, sed &
 19 halitus meus intercluditur. * Rursum
 ergo tetigit me quasi visio hominis, &
 20 confortauit me, * & dixit: Noli time-
 re vir desideriorum: pax tibi: conforta-
 re, & esto robustus. Cumq. loqueretur
 mecum, conualui, & dixi: Loquere,
 21 Domine mi, quia confortasti me. * Et
 ait: Numquid scis quare venerim ad te?
 & nunc reuertar ut prælior aduersum
 principem Persarum. cum ego egrede-
 rer, apparuit princeps Græcorum veniens.
 22 * Verumtamen annuntiabo tibi quod
 expressum est in scriptura veritatis: &
 nemo est adiutor meus in omnibus his,
 nisi Michael princeps vester.

C A P. XI.

EGO autem ab anno primo Darij Me-
 di stabam ut confortaretur, & ro-
 boraretur. * Et nunc veritatem annun-
 tiabo tibi. Ecce adhuc tres reges stabunt
 in Perside, & quartus ditabitur opibus
 nimis

nimijs super omnes : & cum inualuerit diuitijs suis, concitabit omnes aduersum regnum Græciæ. * Surget vero rex fortis, & dominabitur potestate multa : & faciet quod placuerit ei. * Et cum steterit, coneretur regnum eius, & diuidetur in quattuor ventos cæli : sed non in posterios eius, neque secundum potentiam illius, qua dominatus est. lacerabitur enim regnum eius etiam in externos, exceptis his. * Et confortabitur rex Austri : & de principibus eius præualebit super eum, & dominabitur ditione : multa enim dominatio eius. * Et post finem annorum foederabitur : filiaque regis Austri veniet ad regem Aquilonis facere amicitiam, & non obtinebit fortitudinem brachij, nec stabit semen eius : & tradetur ipsa, & qui adduxerunt eam, adolescentes eius, & qui confortabant eam in temporibus. * Et stabit de germine radicum eius plantatio : & veniet cum exercitu, & ingredietur prouinciam regis Aquilonis : & abutetur eis, & obtinebit. * Insuper & deos eorum, & sculptilia, vasa quoque pretiosa argenti, & auri captiua ducet in Ægyptum : ipse præualebit aduersus regem Aquilonis. * Et intrabit in regnum rex Austri, & reuertetur ad terram suam. * Filij autem eius prouocabuntur, & congregabunt multitudinem exercituum plurimorum : & veniet properans, & inundans : & reuertetur, & concitabitur, & congregietur cum robore eius. * Et prouocatus rex Austri egredietur, & pugnabit aduersus regem Aquilonis, & præparabit multitudinem nimiam, & dabitur multitudo in manu eius. * Et capiet multitudinem, & exaltabitur cor eius, & deiciet multa millia, sed non præualebit. * Conuertetur enim rex Aquilonis, & præparabit multitudinem multo maiorem quam prius : & in fine temporum, annorumque veniet properans cum exercitu magno, & opibus nimijs. * Et in temporibus illis multi consurgent aduersus regem Austri : filij quoque præuaricatorum populi tui extollentur ut impleant visionem, & corruent. * Et veniet rex Aquilonis, & comportabit aggerem, & capiet vrbes munitissimas : & brachia Austri non sustinebunt, & consurgent electi eius ad resistendum,

16 & non erit fortitudo. * Et faciet veniens super eum iuxta placitum suum, & non erit qui stet contra faciem eius : & stabit in terra inclyta, & consumetur in manu eius. * Et ponet faciem suam ut veniat ad tenendum vniuersum regnum eius, & recta faciet cum eo : & filiarum seminarum dabit ei, ut euertat illud : & non stabit, nec illius erit. * Et conuertet faciem suam ad insulas, & capiet multas : & cessare faciet principem opprobrij sui, & opprobrium eius conuertetur in eum. * Et conuertet faciem suam ad imperium terræ suæ, & impinget, & corruet, & non inuenietur. * Et stabit in loco eius vilissimus, & indignus decore regio : & in paucis diebus conteretur, non in furore, nec in prælio. * Et stabit in loco eius despectus, & non tribuetur ei honor regius : & veniet clam, & obtinebit regnum in fraudulentia. * Et brachia pugnantis expugnabuntur a facie eius, & conterentur : insuper & dux foederis. * Et post amicitias, cum eo faciet dolum : & ascendet, & superabit in modico populo. * Et abundantes, & vberes vrbes ingredietur : & faciet quæ non fecerunt patres eius, & patres patrum eius : rapinas, & prædam, & diuitias eorum dissipabit, & contra firmissimas cogitationes inibit : & hoc vsque ad tempus. * Et concitabitur fortitudo eius, & cor eius aduersus regem Austri in exercitu magno : & rex Austri prouocabitur ad bellum multis auxilijs, & fortibus nimis : & non stabunt, quia inibunt aduersus eum consilia. * Et comedentes panem cum eo, conterent illum, exercitusque eius opprimetur : & cadent interfecti plurimi. * Duorum quoque regum cor erit ut malefaciant, & ad mensam vnā mendacium loquentur, & non proficient : quia adhuc finis in aliud tempus. * Et reuertetur in terram suam cum opibus multis : & cor eius aduersus testamentum sanctum, & faciet, & reuertetur in terram suam. * Statuto tempore reuertetur, & veniet ad Austrum : & non erit priori simile nouissimum. * Et venient super eum Trieres, & Romani : & percucietur, & reuertetur, & indignabitur contra testamentum sanctuarij, & faciet : reuerteturque, & cogitabit aduersum eos, qui dere-

liquerunt testamentum sanctuarij . * Et
brachia ex eo stabunt , & polluent san-
ctuarium fortitudinis , & auferent iuge
sacrificium : & dabunt abominationem
in desolationem . * Et impij in testamen-
tum simulabunt fraudulenter : populus
autem sciens Deum suum, obtinebit , &
faciet . * Et docti in populo docebunt
plurimos : & ruent in gladio, & in flam-
ma, & in captiuitate, & in rapina dierum .
* Cumq. corruerint, subleuabuntur auxi-
lio paruulo : & applicabuntur eis pluri-
mi fraudulenter . * Et de eruditis ruent,
vt consulentur, & eligantur, & dealbentur
vsque ad tempus prafinitum : quia adhuc
aliud tempus erit . * Et faciet iuxta volun-
tatem suam rex, & eleuabitur, & magnifi-
cabitur aduersus omnem deum : & aduer-
sus Deum deorum loquetur magnifica ,
& dirigetur, donec compleatur iracundia :
perpetrata quippe est definitio . * Et Deum
patrum suorum non reputabit : & erit in
concupiscentijs seminarum , nec quem-
quam deorum curabit : quia aduersum
vniuersa confurget . * Deum autem Mao-
zim in loco suo venerabitur : & Deum ,
quem ignorauerunt patres eius, colet au-
ro, & argento, & lapide pretioso, rebusq.
pretiosis . * Et faciet vt muniat Maozim
cum Deo alieno, quem cognouit, & mul-
tiplicabit gloriam, & dabit eis potestatem
in multis, & terram diuidet gratuito . * Et
in tempore prafinito praeliabitur aduer-
sus eum rex Austri, & quasi tempestas ve-
niet contra illum rex Aquilonis in cur-
ribus, & in equitibus, & in classe magna,
& ingreditur terras, & conteret, & per-
transiet . * Et introibit in terram glorio-
sam, & multae corruent : hae autem solae
saluabuntur de manu eius, Edom, &
Moab, & principium filiorum Ammon .
* Et mittet manum suam in terras : & Ter-
ra Aegypti non effugiet . * Et dominabi-
tur thesaurorum auri, & argenti, & in
omnibus pretiosis Aegypti : per Libyam
quoque, & Aethiopiam transibit . * Et fa-
ma turbabit eum ab Oriente & ab Aquilone :
& veniet in multitudine magna vt
conterat & interficiat plurimos . * Et si-
get tabernaculum suum Apadno inter
maria, super montem inclutum & san-
ctum : & veniet vsque ad summitatem
eius, & nemo auxiliabitur ei .

CAP. XII.

IN tempore autem illo confurget Mi-
chael princeps magnus, qui stat pro
filijs populi tui : & veniet tempus qua-
le non fuit ab eo ex quo gentes esse coe-
perunt vsque ad tempus illud . Et in
tempore illo saluabitur populus tuus ,
omnis qui inuentus fuerit scriptus in li-
bro . * Et multi de his, qui dormiunt in
terraz puluere, euigilabunt : " alij in
vitam aeternam , & alij in opprobrium
vt videant semper . * Qui autem docti
fuerint , " fulgebunt quasi splendor fir-
mamenti : & qui ad iustitiam erudiunt
multos , quasi stellae in perpetuas aeter-
nitates . * Tu autem Daniel claude ser-
mones , & signa librum vsque ad tem-
pus statutum : plurimi pertransibunt , &
multiplex erit scientia . * Et vidi ego Da-
niel, & ecce quasi duo alij stabant : vnus
hinc super ripam fluminis, & alius inde
ex altera ripa fluminis . * Et dixi viro,
qui erat indutus lineis, qui stabat super
aquas fluminis : Vsquequo finis horum
mirabilium ? * Et audiui virum, qui in-
dutus erat lineis, qui stabat super aquas
fluminis, " cum eleuasset dexteram & si-
nistram suam in caelum , & iurasset per
viventem in aeternum, quia in tempus,
& tempora, & dimidium temporis. Et
cum completa fuerit dispersio manus
populi sancti, complebuntur vniuersae
haec . * Et ego audiui, & non intellexi .
Et dixi : Domine mi, quid erit post haec ?
* Et ait : Vade Daniel, quia clausi sunt,
signatiq. sermone vsque ad prafinitum
tempus . * Eligentur, & dealbabuntur,
& quasi ignis probabuntur multi : &
impie agent impij, neque intelligent
omnes impij, porro docti intelligent .
* Et a tempore cum ablatum fuerit iuge
sacrificium, & posita fuerit abomina-
tio in desolationem, dies mille ducenti
nonaginta . * Beatus, qui expectat , &
peruenit vsque ad dies mille trecentos
trigintaquinque . * Tu autem vade ad
prafinitum : & requiesces , & stabis in
sorte tua in finem dierum .

Hucusque Daniele in Hebraeo Volumine legimus. Qua sequuntur vsque ad finem libri, de Theodotionis editione translata sunt.

CAP. XIII.

ET erat vir habitans in Babylone, & nomen eius Ioakim : * Et accepit uxorem nomine Susannam, filiam Helciz pulchram nimis, & timentem Deū : * parentes enim illius, cum essent iusti, erudierunt filiam suam secundum legem Moyfi. * Erat autem Ioakim diues valde, & erat ei pomarium vicinum domui suæ : & ad ipsum confluebant Iudæi, eo quod esset honorabilior omnium. * Et constituti sunt de populo duo senes iudices in illo anno : de quibus locutus est Dominus : Quia egressa est iniquitas de Babylone a senioribus iudicibus, qui videbantur regere populum. * Isti frequentabant domum Ioakim, & veniebant ad eos omnes, qui habebant iudicia. * Cum autem populus reuertisset per meridiem, ingrediebatur Susanna, & deambulabat in pomario viri sui. * Et videbant eam senes quotidie ingredientem, & deambulantem : & exarserunt in concupiscentiam eius : * & euerterunt sensum suum, & declinauerunt oculos suos ut non viderent cælum, neque recordarentur iudiciorum iustorum. * Erant ergo ambo vulnerati amore eius, nec indicauerunt sibi vicissim dolorem suū : * erubescabant enim indicare sibi concupiscentiam suam, volentes concumbere cum ea : * & obseruabant quotidie sollicitius videre eam. Dixitq. alter ad alterum. * Eamus domum, quia hora prandij est. Et egressi recesserunt a se. * Cumq. reuertissent, venerunt in vnū : & sciscitantes ab inuicem causam, confessi sunt concupiscentiam suam : & tunc in communi statuerunt tempus, quando eam possent inuenire solam. * Factum est autem, cum obseruarent diem aptū, ingressa est aliquando sicut heri & nudius tertius, cum duabus solis puellis, voluitq. lauari in pomario : æstus quippe erat : * & non erat ibi quisquam, præter duos senes absconditos, & contemplantes eam. * Dixit ergo puellis : Afferte mihi oleum, & smigmata, & ostia pomarij claudite, ut lauer. * Et fecerunt sicut præceperat : clauseruntq. ostia pomarij, & egressæ sunt per posticum ut afferrent quæ iusserat. nesciebantq. senes

intus esse absconditos. * Cum autem egressæ essent puellæ, surrexerunt duo senes, & accurrerunt ad eam, & dixerunt : * Ecce ostia pomarij clausa sunt, & nemo nos videt, & nos in concupiscentia tui sumus : quam ob rem assentire nobis, & commiscere nobiscum. * quod si nolueris, dicemus contra te testimonium, quod fuerit tecum iuuenis, & ob hanc causam emisericis puellas a te. * Ingemuit Susanna, & ait : Angustiz sunt mihi vndique : si enim hoc egero, mors mihi est : si autem non egero, non effugiam manus vestras. * Sed melius est mihi absque opere incidere in manus vestras, quam peccare in conspectu Domini. * Et exclamauit voce magna Susanna : exclamauerunt autem & senes aduersus eam. * Et cucurrit vnus ad ostia pomarij, & aperuit. * Cum ergo audissent clamorem famuli domus in pomario, irruerunt per posticum ut viderent quidnam esset. * Postquam autem senes locuti sunt, erubuerunt serui vehementer : quia numquam dictus fuerat sermo huiusmodi de Susanna. Et facta est dies crastina. * Cumq. venisset populus ad Ioakim virum eius, venerunt & duo presbyteri pleni iniqua cogitatione aduersus Susannam ut interficerent eam. * Et dixerunt coram populo : Mittite ad Susannam filiam Helciz uxorem Ioakim. Et statim miserunt. * Et venit cum parentibus, & filijs, & vniuersis cognatis suis. * Porro Susanna erat delicata nimis, & pulchra specie. * At iniqui illi iusserunt ut discooperiretur (erat enim cooperta) ut vel sic satiarentur decore eius. * Flebant igitur sui, & omnes qui nouerant eam. * Consurgentes autem duo presbyteri in medio populi, posuerunt manus suas super caput eius. * Quæ flens suspexit ad cælum : erat enim cor eius fiduciam habens in Domino. * Et dixerunt presbyteri : Cum deambularem in pomario soli, ingressa est hæc cum duabus puellis : & clausit ostia pomarij, & dimisit a se puellas. * Venitq. ad eam adolescens, qui erat absconditus, & concubuit cum ea. * Porro nos cum essemus in angulo pomarij, videntes iniquitatē, cucurrimus ad eos, & vidimus eos pariter commisceri. * Et illum quidem non quiuimus comprehendere, quia fortior

nobis erat, & aperis ostijs exiliuit: * hūc
autem cum apprehendissent, interro-
gauimus, quisnam esset adolescens, &
noluit indicare, nobis: huius rei testes
sumus. * Credidit eis multitudo quasi
senibus & iudicibus populi, & condem-
nauerunt eam ad mortem. * Exclama-
uit autem voce magna Susanna, & di-
xit: Deus æterne, qui absconditorum
es cognitor, qui noli omnia antequam
fiant, tu scis quoniam falsum testimo-
nium tulerunt contra me: & ecce mor-
rior, cum nihil horum fecerim, quæ isti
malitiose composuerunt aduersum me.
* Exaudiuit autē Dominus vocem eius.
* Cumq; duceretur ad mortem, suscita-
uit Dominus spiritum sanctū pueri iu-
nioris, cuius nomen Daniel: * Et exclama-
uit voce magna: Mundus ego sum a
sanguine huius. * Et cōuersus omnis po-
pulus ad eū, dixit: Quis est iste sermo,
quem tu locutus es? * Qui cum staret in
medio eorum, ait: Sic fatui filij Israel,
non iudicantes, neque quod verum est
cognoscentes, condemnastis filiam Is-
rael? * Reuertimini ad iudicium, quia
falsum testimonium locuti sunt aduer-
sus eam. * Reuersus est ergo populus
cum festinatione, & dixerunt ei senes:
Veni, & sede in medio nostrum, & in-
dica nobis: quia tibi Deus dedit hono-
rem senectutis. * Et dixit ad eos Daniel:
Separate illos ab inuicē procul, & di-
judicabo eos. * Cum ergo diuisi essent al-
ter ab altero, vocauit vnum de eis, &
dixit ad eum: Inueterate dierum malo-
rum, nunc venerunt peccata tua, quæ
operaberis prius: * iudicās iudicia iniu-
sta, innocentes opprimens, & dimittens
noxios, dicente Domino: * Innocentem
& iustum non interficies. * Nunc ergo
si vidisti eam, dic sub qua arbore vide-
ris eos colloquentes sibi. Qui ait: Sub
schino. * Dixit autē Daniel: Recte men-
tius es in caput tuum: Ecce enim An-
gelus Dei accepta sententia ab eo, scin-
det te medium. * Et, amoto eo, iussit
venire alium, & dixit ei: Semen Cha-
naan, & non Iuda, species decepit te,
& concupiscentia subuertit cor tuum:
* sic faciebatis filiabus Israel, & illæ ti-
mentes loquebantur vobis: sed filia Iu-
da non sustinuit iniquitatem vestram.
* Nunc ergo dic mihi, sub qua arbore

comprehenderis eos loquentes sibi. Qui
ait: Sub prino. * Dixit autem ei Daniel:
Recte mentitus es & tu in caput tuum:
manet enim Angelus Domini, gladium
habens, vt secet te medium, & interficiat
vos. * Exclamauit itaque omnis cœtus
voce magna, & benedixerunt Deum,
qui saluat sperantes in se. * Et consurre-
xerunt aduersus duos presbyteros (con-
uicerat enim eos Daniel ex ore suo fal-
sum dixisse testimonium) feceruntq; eis
sicut male egerant aduersus proximum,
* vt faceret secundū legem Moysi: &
interfecerunt eos, & saluatus est sanguis
innocius in die illa. * Helcias autem &
vxor eius laudauerunt Deum pro filia
sua Susanna cum Ioakim marito eius, &
cognatis omnibus, quia non esset inue-
ta in ea res turpis. * Daniel autem fa-
ctus est magnus in conspectu populi a
die illa, & deinceps. * Et rex Altyages
appositus est ad patres suos, & suscepit
Cyrus Perses regnum eius.

CAP. XIII.

ERat autem Daniel conuiua regis, &
honoratus super omnes amicos eius.
* Erat quoque idolum apud Babylonios
nomine Bel: & impēdebantur in eo per
dies singulos similæ artabæ duodecim,
& oues quadraginta, viniq; amphoræ
sex. * Rex quoque colebat eum, & ibat
per singulos dies adorare eum: porro
Daniel adorabat Deum suum. Dixitq;
ei rex: Quare non adoras Bel? * Qui
respondens, ait ei: Quia non colo ido-
la manufacta, sed viuentem Deum, qui
creauit cælum, & terram, & habet po-
testatem omnis carnis. * Et dixit rex ad
eum: Non videtur tibi esse Bel viuens
Deus? An non vides quanta comedat,
& bibat quotidie? * Et ait Daniel arri-
dens: Ne erres rex. iste enim interin-
secus luteus est, & forinsecus æreus, ne-
que comedit aliquando. * Et iratus rex
vocauit sacerdotes eius, & ait eis: Nisi
dixeritis mihi, quis est qui comedat im-
pensas has, moriemini. * Si autem ostē-
deritis, quoniam Bel comedat hæc, mo-
rietur Daniel, quia blasphemauit in Bel.
Et dixit Daniel regi: Fiat iuxta verbum
tuum. * Erant autem sacerdotes Bel se-
ptuaginta, exceptis vxoribus, & paru-
lis, &

Exod. 23. 24

lis, & filijs. Et venit rex cum Daniele in templū Bel. * Et dixerunt sacerdotes 10 Bel: Ecce nos egredimur foras: & tu rex pone escas, & vinum misce, & claude ostium, & signa annulo tuo: * & cum 11 ingressus fueris mane, nisi inueneris omnia comesta a Bel, morte moriemur, vel Daniel qui mentitus est aduersum nos. * Contemnebant autem, quia fecerant 12 sub mensa absconditum introitum, & per illum ingrediebantur semper, & deuorabant ea. * Factum est igitur postquam egressi sunt illi, rex posuit cibos ante Bel: præcepit Daniel pueris suis, & attulerunt cinerem, & cribrauit per totum templum coram rege: & egressi clausurunt ostium: & signantes annulo regis abierunt. * Sacerdotes autem ingressi sunt nocte iuxta consuetudinem suam, & vxores, & filij eorum: & comederunt omnia, & biberunt. * Surrexit 15 autem rex primo diluculo, & Daniel cū eo. * Et ait rex: Saluane sunt signacula, 16 Daniel? Qui respondit: Salua, rex. * Statimq. cum aperuisset ostium, inuitus D. rex mensam, exclamauit voce magna: Magnus es Bel, & non est apud te dolus quicquam. * Et risit Daniel: & tenuit 17 regem ne ingrederetur intro: & dixit: Ecce pauimentum, animaduerte cuius vestigia sint hæc. * Et dixit rex: Video 19 vestigia virorum, & mulierum, & infantium. Et iratus est rex. * Tunc apprehendit sacerdotes, & vxores, & filios eorū: & ostenderunt ei abscondita ostiola, per quæ ingrediebantur, & cōsumebant quæ erant super mensam. * Occidit ergo illos rex, & tradidit Bel in potestatem Danielis: qui subuertit eum, & templū eius. * Et erat draco magnus in loco illo, & colebant eum Babylonij. * Et dixit rex Danieli: Ecce nunc non potes dicere, quia iste non sit Deus viuens: adora ergo eum. * Dixitq. Daniel: Dominum Deum meum adoro: quia ipse est Deus viuens: iste autem non est Deus viuens. * Tu autem rex da mihi potestatem, & interficiam draconem absque gladio, & fuisse. Et ait rex: Do tibi. * Tulit ergo Daniel picem, & adipem, & pilos, & co-

xit pariter: fecitq. massas, & dedit in os draconis, & diruptus est draco. Et dixit: 27 Ecce quem colebatis. * Quod cum audissent Babylonij, indignati sunt vehementer: & congregati aduersum regem, dixerunt: Iudæus factus est rex: Bel destruxit, draconem interfecit, & sacerdotes occidit. * Et dixerunt cum venissent ad regem: Trade nobis Danielē, alioquin interficiemus te, & domū tuam. * Vidit ergo rex quod irruerent in eū vehementer: & necessitate compulsus tradidit eis 30 Daniele. * Qui miserunt eum in lacū leonum, & erat ibi diebus sex. * Porro in lacu erāt leones septē, & dabantur eis duo corpora quotidie, & dux oues: & tunc non data sunt eis, vt deuoraret Danielē. * Erat autem Habacuc propheta in Iudæa, & ipse coxerat pulmentum, & intriuerat panes in alueolo: & ibat in campum vt ferret messoribus. * Dixitq. Angelus Domini ad Habacuc: Fer prandium, quod habes, in Babylonē Danieli, qui est in lacu leonum. * Et dixit Habacuc: Domine, Babylonem nō vidi, & lacum nescio. * Et apprehendit eum Angelus Domini in vertice eius, & portauit eum capillo capitis sui, posuitq. eum in Babylone supra lacū in impetu spiritus sui. * Et clamauit Habacuc, dicens: Daniel serue Dei, tolle prandium, quod mihi fit tibi Deus. * Et ait Daniel: Recordatus es mei Deus, & non dereliquisti diligentes te. * Surgensq. Daniel comedit. Porro Angelus Domini restituit Habacuc confestim in loco suo. * Venit ergo rex die septimo vt lugeret Danielē: & venit ad lacū, & introspectit, & ecce Daniel sedens in medio leonū. * Et exclamauit voce magna rex, dicens: Magnus es Domine Deus Danielis. Et extraxit eum de lacu leonum. * Porro illos, qui perditionis eius causa fuerant, intro misit in lacū, & deuorati sunt in momento coram eo. * Tunc rex ait: Paueant omnes habitantes in vniuersa terra Deum Danielis: quia ipse est Saluator, faciens signa, & mirabilia in terra: qui liberauit Daniele de lacu leonum.

Excc. 1. a. 9

778
PROPHETIA OSEE.

CAPVT PRIMVM.

VERBVM Domini, quod factum est ad Osee filium Beer, in diebus Ozia, Ioathan, Achaz, Ezechie regum Iuda, & in diebus Ieroboam filij Ioas regis Israel. * Principium loquendi Domino in Osee: & dixit Dominus ad Osee: Vade, sume tibi uxorem fornicationum, & fac tibi filios fornicationum: quia fornicans fornicabitur terra a Domino. * Et abiit, & accepit Gomer filiam Debelaim: & concepit, & peperit ei filium. * Et dixit Dominus ad eum: Voca nomen eius Iezrahel: quoniam adhuc modicum, & visitabo sanguinem Iezrahel super domum Iehu, & quiescere faciam regnum domus Israel. * Et in illa die conteram arcum Israel in valle Iezrahel. * Et concepit adhuc, & peperit filiam. Et dixit ei: Voca nomen eius Absque misericordia: quia non addam vltra misereri domui Israel, sed obliuione obliuiscar eorum. * Et domui Iuda miserebor, & saluabo eos in Domino Deo suo: & non saluabo eos in arcu, & gladio, & in bello, & in equis, & in equitibus. * Et ablastravit eam, quae erat Absque misericordia. Et concepit, & peperit filium. * Et dixit: Voca nomen eius: Non populus meus: quia vos non populus meus, & ego non ero vester. * Et erit numerus filiorum Israel quasi arena maris, quae sine mensura est, & non numerabitur. * Et erit in loco ubi dicetur eis: Non populus meus vos: dicetur eis: Filij Dei viuentis. * Et congregabuntur filij Iuda, & filij Israel pariter: & ponent sibi met caput vnum, & ascendent de terra: quia magnus dies Iezrahel.

CAP. II.

Dicite fratribus vestris: Populus meus: & sorori vestrae, Misericordiam consecuta. * Iudicate matrem vestram, iudicate: quoniam ipsa non vxor mea, & ego non vir eius. auferat fornicationes suas a facie sua, & adulteria sua de medio verberum suorum. * Ne forte expoliam eam nudam, & statuam eam secundum diem natiuitatis suae: & ponam eam quasi solitudinem, & statuam eam velut terram inuiam, & interficiam eam siti. * Et filiorum illius non miserebor: quoniam filij fornicationum sunt. * quia fornicata est mater eorum, confusa est quae concepit eos: quia dixit: Vadam post amatores meos, qui dant panes mihi, & aquas meas, lanam meam, & linum meum, oleum meum, & potum meum. * Propter hoc ecce ego sepiam viam tuam spinis, & sepiam eam maceria, & semitas suas non inueniet. * Et sequetur amatores suos, & non apprehendet eos: & quæret eos, & non inueniet, & dicet: Vadam, & reuertar ad virum meum priorem: quia bene mihi erat tunc magis quam nunc. * Et hæc nesciuit, quia ego dedi ei frumentum, & vinum, & oleum, & argentum multiplicauit ei, & aurum, quæ fecerunt Baal. * Idcirco conuertar, & sumam frumentum meum in tempore suo, & vinum meum in tempore suo, & liberabo lanam meam & linum meum, quæ operiebant ignominiam eius. * Et nunc reuelabo stultitiam eius in oculis amatorum eius: & vir non eruet eam de manu mea: * & cessare faciam omne gaudium eius, sollemnitatem eius, neomeniam eius, sabbatum eius, & omnia festa temporum eius. * Et corrumpam vineam eius, & ficum eius:

Rom. 9. c. 16

eius: de quibus dixit: Mercedes hæ, meæ C
sunt, quas dederunt mihi amatores mei:
& ponam eam in saltu, & comedet eam
bestia agri. * Et visitabo super eam dies 13
Baalim, quibus accendebat incensum, &
ornabatur in aure sua, & monili suo, &
ibat post amatores suos, & mei obliui-
scebatur, dicit Dominus. * Propter hoc, 14
ecce ego lactabo eam, & ducam eam in
solitudinem: & loquar ad cor eius. * Et 15
dabo ei vinotiores eius ex eodem loco,
& Vallem Achor ad aperiendam spem:
& canet ibi iuxta dies iuuentutis suæ, &
iuxta dies ascensionis suæ de Terra Ægy-
pti. * Et erit in die illa, ait Dominus: 16
vocabit me: Vir meus: & non vocabit
me ultra, Baali. * Et auferam nomina, 17
Baalim de ore eius, & non recordabitur
ultra nominis eorum. * Et percutiam 18
cum eis foedus in die illa, cum bestia, D
agri, & cum volucre cali, & cum rep-
tili terræ: & arcum, & gladium, & bel-
lum conteram de terra: & dormire eos
faciam fiducialiter. * Et sponsabo te, 19
mihi in sempiternum: & sponsabo te
mihi in iusticia, & iudicio, & in miseri-
cordia, & in miserationibus. * Et spon- 20
sabo te mihi in fide: & scies quia ego
Dominus. * Et erit in die illa: Exau- 21
diam, dicit Dominus, exaudiam cælos,
& illi exaudient terram. * Et terra exau- 22
diat triticum, & vinum, & oleum: & hæc
exaudient Iezrahel. * Et seminabo eam 23
mihi in terra, & miserebor eius, quæ fuit
absque misericordia. * Et dicam non 24
populo meo: Populus meus es tu: &
ipse dicet: Deus meus es tu.

CAP. III.

ET dixit Dominus ad me: Adhuc va- 1
de, & dilige mulierẽ dilectam ami- A
co & adulteram: sicut diligit Dominus
filios Israel, & ipsi respiciunt ad deos
alienos, & diligunt vinacia vuarum. * Et 2
sodi eam mihi quindecim argenteis, &
coro hordei, & dimidio coro hordei.
* Et dixi ad eam: Dies multos expecta- 3
bis me: non fornicaberis, & non eris vi- B
ro: sed & ego expectabo te. * quia dies 4
multos sedebunt filij Israel sine rege, &
sine principe, & sine sacrificio, & sine
altari, & sine ephod, & sine theraphim.
* & post hæc reuertentur filij Israel, &

querent Dominum Deum suum, & Da-
uid regem suum: & pauebunt ad Do-
minum, & ad bonum eius in nouissi-
mo dierum.

CAP. IIII.

VDITE verbum Domini filij Israel, A
quia iudicium Domino cum habi-
tatoribus terræ: non est enim veritas, &
non est misericordia, & non est scientia
Dei in terra. * Maledictum, & menda-
cium, & homicidium, & furtu, & adul-
terium inundauerunt, & sanguis sangui-
nem tetigit. * Propter hoc lugebit ter-
ra, & infirmabitur omnis, qui habitat in
ea, in bestia agri, & in volucre cæli: sed
& pisces maris congregabuntur. * Ve-
rumtamen vnusquisque non iudicat: &
non arguatur vir: populus enim tuus fi-
cut hi, qui contradicunt sacerdoti. * Et
B corruet hodie, & corruet etiam prophe-
ta tecum: nocte tacere feci matrẽ tuam.
* Conticuit populus meus, eo quod non
habuerit scientiam: quia tu scientiam re-
pulist, repellam te, ne sacerdotio funga-
ris mihi: & oblita es legis Dei tui, obli-
uiscar filiorum tuorum & ego. * Secun-
dum multitudinem eorum sic peccauerunt
mihi: gloriam eorum in ignomi-
niam cõmutabo. * Peccata populi mei
comedent, & ad iniquitatem eorũ sub-
leuabunt animas eorum. * Et erit sicut
populus, sic sacerdos: & visitabo super
eum vias eius, & cogitationes eius red-
dam ei. * Et comedent, & non satura-
buntur: fornicati sunt, & non cessauerunt:
quoniam Dominum dereliquerunt
in non custodiendo. * Fornicatio, & vi-
num, & ebrietas auferunt cor. * Popu-
lus meus in ligno suo interrogauit, &
baculus eius annunciauit ei: spiritus enim
fornicationum decepit eos, & for-
nicati sunt a Deo suo. * Super capita
montium sacrificabant, & super colles
accendebant thymiana: subtus quercu,
& populum, & terebinthum, quia bona
erat vmbra eius: ideo fornicabuntur fi-
liæ vestræ, & spõsæ vestræ adulteræ erunt.
* Non visitabo super filias vestras cum
D fuerint fornicatæ, & super sponsas ve-
stras cum adulterauerint: quoniam ipsi
cum meretricibus conuersabantur, &
cum effeminatis sacrificabant, & popu-
lus

Ius non intelligens vapulabit. * Si for-
nicaris tu Israel, non delinquat saltem
Iuda: & nolite ingredi in Galgala, & ne
ascenderitis in Bethauen, neque iuraueritis:
Viuat Dominus. * Quoniam si-
cut vacca lasciuens declinauit Israel:
nunc pascet eos Dominus, quasi agnum
in latitudine. * Particeps idolorum
Ephraim, dimitte eum. * Separatum
est conuiuium eorum, fornicatione for-
nicati sunt: dilexerunt asferre ignomi-
niam protectores eius. * Ligauit eum
spiritus in alis suis, & confundentur a
sacrificijs suis.

C A P. V.

Avdite hoc sacerdotes, & attendite
domus Israel, & domus regis au-
scultate: quia vobis iudicium est, quo-
niam laqueus facti estis speculationi, &
rete expansum super Thabor. * Et victi-
mas declinastis in profundum: & ego
eruditor omnium eorum. * Ego scio
Ephraim, & Israel non est absconditus a
me: quia nunc fornicatus est Ephraim,
contaminatus est Israel. * Non dabunt
cogitationes suas ut reuertantur ad Deū
suum: quia spiritus fornicationum in
medio eorum, & Dominum non cogno-
uerunt. * Et respondebit arrogantia Is-
rael in facie eius: & Israel, & Ephraim
ruent in iniquitate sua, ruet etiam Iudas
cum eis. * In gregibus suis, & in armē-
tis suis vadent ad querendum Dominū,
& non inuenient: ablati sunt ab eis. * In
Dominum prauaricati sunt, quia filios
alienos genuerunt: nunc deuorabit eos
mensis cum partibus suis. * Clangite
bugcina in Gabaa, tuba in Rama: vlula-
te in Bethauen, post tergum tuum Ben-
iamin. * Ephraim in desolatione erit
in die correptionis: in tribubus Israel
ostendi fidem. * Facti sunt principes
Iuda quasi assumentes terminum: super
eos effundam quasi aquam iram meam.
* Calumniam patiens est Ephraim, fra-
ctus iudicio: quoniam cepit abire post
sordes. * Et ego quasi tinea Ephraim:
& quasi putredo domui Iuda. * Et vi-
die Ephraim languorem suum, & Iuda
vinculum suum: & abiit Ephraim ad
Assur, & misit ad regē Vltorem: & ipse
non poterit sanare vos, nec soluere po-

14 terit a vobis vinculum. * Quoniam ego
quasi leena Ephraim, & quasi catulus
leonis domui Iuda: ego ego capiam, &
15 vadam: tollā, & non est qui eruat. * Va-
dens reuertar ad locum meum: donec
deficiatis, & queratis faciem meam.

C A P. VI.

IN tribulatione sua mane consurgent
ad me: Venite, & reuertamur ad Do-
minum: quia ipse cepit, & sanabit nos:
percutiet, & curabit nos. * Viuificabit
nos post duos dies: in die tertia suscita-
bit nos, & viuemus in conspectu eius.
Sciemus, sequemurque, ut cognoscamus
Dominū: quasi diluculū pręparatus est
egressus eius, & veniet quasi imber nobis
temporaneus, & serotinus terrę. * Quid
faciam tibi Ephraim? quid faciam tibi
Iuda? misericordia vestra quasi nubes
matutina, & quasi ros mane pertransiēs.
* Propter hoc dolui in prophetis, occi-
di eos in verbis oris mei: & iudicia tua
quasi lux egredientur. * Quia miseri-
cordiam volui, & non sacrificiū, & scien-
tiam Dei plusquā holocausta. * Ipsi
autem sicut Adam transgressi sunt pactū,
ibi prauaricati sunt in me. * Galaad
ciuitas operantium idolum, supplantata
sanguine. * Et quasi fauces virorum la-
tronum, particeps sacerdotum, in via
interficiētū pergentes de Sichem: quia
scelus operati sunt. * In domo Israel vi-
di horrēdū: ibi fornicationes Ephraim:
contaminatus est Israel. * Sed & Iuda
pone messē tibi, cum conuertero ca-
ptiuitatem populi mei.

C A P. VII.

Cum sanare vellem Israel, reuelata est
iniquitas Ephraim, & malitia Sama-
riz, quia operati sunt mendacium: & fur-
ingressus est spoliatus, latrunculus foris.
* Et ne forte dicāt in cordibus suis om-
nem malitiam eorum me recordatum:
nunc circumdederunt eos adinventiones
suz, corā facie mea factę sunt. * In ma-
litia sua lætificauerunt regem: & in mē-
dacijs suis principes. * Omnes adulterā-
tes, quasi clibanus succensus a coquente:
quieuit paululum ciuitas a commistio-
ne fermenti, donec fermentaretur totū.
* Dies

11. Cor. 13. 4

11. Reg. 15.

c. 22

Eccl. 4. d. 17

Matt. 9. b. 13

& 12. a. 7

* Dies regis nostri : coeperunt principes furere a vino : extendit manum suam cum illuforibus . * Quia applicuerunt quasi clibanum cor suum , cum insidiaretur eis : tota nocte dormiuit coquens eos, mane ipse succensus quasi ignis flammæ . * Omnes calefacti sunt quasi clibanus , & deuorauerunt iudices suos : omnes reges eorum ceciderunt : nō est qui clamet in eis ad me . * Ephraim in populis ipse commiscebatur : Ephraim factus est subcinericius panis, qui non reuerfatur . * Comederunt alieni robur eius , & ipse nesciuit : sed & cani effusi sunt in eo, & ipse ignorauit . * Et humiliabitur superbia Israel in facie eius : nec reuersi sunt ad Dominum Deum suum , & non quaesierunt eum in omnibus his . * Et factus est Ephraim quasi columba seducta non habens cor : Ægyptum inuocabant, ad Assyrios abierunt . * Et cum profecti fuerint, expandā super eos rete meum : quasi volucrem cæli detrahā eos, & dā eos secundum auditionē cœtus eorum . * Vx eis, quoniam recesserunt a me : vastabuntur, quia prauaricati sunt in me : & ego redemi eos : & ipsi locuti sunt contra me mendaciā . * Et non clamauerunt ad me in corde suo, sed ululabāt in cubilibus suis : super triticum & vinum ruminabant, recesserunt a me . * Et ego erudiui eos, & confortauī brachia eorum : & in me cogitauerunt malitiam . * Reuersi sunt vt essent absque iugo : facti sunt quasi arcus dolosus : cadent in gladio principes eorū , a furore linguæ suæ . Ista subsannatio eorum in Terra Ægypti .

CAP. VIII.

IN gutture tuo sit tuba quasi aquila super domum Domini : pro eo quod transgressi sunt fœdus meum, & legem meam prauaricati sunt . * Me inuocabunt : Deus meus cognouimus te Israel . * Proiecit Israel bonum, inimicus persequetur eum . * Ipsi regnauerunt, & non ex me : principes extiterunt, & non cognoui : argentum suum, & aurum suum fecerunt sibi idola, vt interirent : proiectus est vitulus tuus Samaria, iratus est furor meus in eos . vsquequo non poterunt emundari ? * Quia ex Israel & ipse

est artifex fecit illum, & non est Deus : quoniam in arancarum telas erit vitulus Samaritæ . * Quia ventum seminabunt, & turbinem metent : culmus stans non est in eo, germen non faciet farinam : quod & si fecerit, alieni comedēt eam . * Deuoratus est Israel : nunc factus est in nationibus quasi vas immundū . * Quia ipsi ascenderunt ad Assur , onager solitarius sibi : Ephraim munera dederunt amatoribus . * Sed & cum mercede conduxerint nationes, nunc cōgregabo eos : & quiescent paulisper ab onere regis, & principū . * Quia multiplicauit Ephraim altaria ad peccandum : factæ sunt ei aræ in delictum . * Scribam ei multiplices leges meas, quæ velut alienæ computatæ sunt . * Hostias offerent, immolabunt carnes, & comedent, & Dominus non suscipiet eas : nunc recordabitur iniquitatis eorum , & visitabit peccata eorum : ipsi in Ægyptū conuertentur . * Et oblitus est Israel factoris sui , & ædificauit delubra : & Iudas multiplicauit vrbes munitas : & mittam ignem in ciuitates eius, & deuorabit ædes illius .

CAP. IX.

NOli lætari Israel, noli exultare sicut populi : quia fornicatus es a Deo tuo , dilexisti mercedem super omnes areas tritici . * Area & torcular non paſcet eos, & vinum mentietur eis . * Non habitabunt in terra Domini : reuersus est Ephraim in Ægyptū , & in Assyrijs polutum comedit . * Non libabunt Domino vinum, & non placebunt ei : sacrificia eorum quasi panis lugentium . omnes, qui comedent eum, contaminabuntur : quia panis eorum animæ ipsorum, non intrabit in domum Domini . * Quid facietis in die sollempni, in die festiuitatis Domini ? * Ecce enim profecti sunt a vastitate : Ægyptus congregabit eos, Memphis sepeliet eos : desiderabile argentum eorū vritica hereditabit, lappa in tabernaculis eorum . * Venerunt dies visitationis, venerunt dies retributionis : scitote Israel stultum prophetam , insanum virum spiritualem, propter multitudinem iniquitatis tuæ, & multitudinē amentitiæ . * Speculator Ephraim cum Deo meo : propheta laqueus ruinæ factus est super omnes

"Isa. 19.

omnes vias eius, infamia in domo Dei eius. "Profunde peccauerunt, sicut in diebus Gabaa: recordabitur iniquitatis eorum, & visitabit peccata eorum. "Quasi vinas in deserto inueni Israel: quasi prima poma ficulneæ in cacumine eius vidi patres eorum: ipsi autem intrauerunt ad Beelphegor, & abalienati sunt in confusionem, & facti sunt abominabiles sicut ea, quæ dilexerunt. "Ephraim quasi auis auolauit, gloria eorum a partu, & ab utero, & a conceptu. "Quod & si enutrierint filios suos, absque liberis eos faciam in hominibus: sed & vix eis cum recessero ab eis. "Ephraim, ut vidi, Tyrus erat fundata in pulchritudine: & Ephraim educet ad interfectorem filios suos. "Da eis Domine. Quid dabis eis? Da eis vuluam sine liberis, & vbera arctia. "Omnes nequitie eorum in Galgal, quia ibi exosos habui eos: propter malitiam adinventionum eorum de domo mea eijciam eos: non addam ut diligam eos, omnes principes eorum recedentes. "Percussus est Ephraim, radix eorum exsiccata est: fructum nequaquam faciet. Quod & si genuerint, interficiam amantissima vteri eorum. "Abijcet eos Deus meus, quia non audierunt eum: & erunt vagi in nationibus.

"1. Reg. 1.

C A P. X.

Vitis frondosa Israel, fructus adæquatus est ei: secundum multitudinem fructus sui multiplicauit altaria, iuxta vbertatem terræ suæ exuberauit simulachris. "Diuisum est cor eorum, nunc interibunt: ipse confringet simulachra eorum, depopulabitur aras eorum. "Quia nunc dicent: Non est rex nobis: non enim timemus Dominum: & rex quid faciet nobis? "Loquimini verba visionis inutilis, & ferietis foedus: & germinabit quasi amaritudo iudicium super sulcos agri. "Vaccas Bethauen coluerunt habitatores Samariæ: quia luxit super eum populus eius, & ædificauit eius super eum exultauerunt in gloria eius, quia migravit ab eo. "Siquidem & ipse in Assur delatus est, munus regi Vltori: confusio Ephraim capiet, & confundetur Israel in voluntate sua. "Transire fecit Samaria regem suum quasi spu-

mam super faciem aquæ. "Et disperdentur excelsa idoli, peccatum Israel: lappa, & tribulus ascendet super aras eorum: & dicent montibus: "Operite nos, & collibus: Cadite super nos. "Ex diebus Gabaa, peccauit Israel, ibi steterunt: non comprehendet eos in Gabaa prælium super filios iniquitatis. "Iuxta desiderium meum corripiam eos: congregabuntur super eos populi, cum corripientur propter duas iniquitates suas. "Ephraim vitula docta diligere trituram, & ego transui super pulchritudinem colli eius: ascendam super Ephraim, arabit Iudas, confringeret sibi sulcos Jacob. "Seminate vobis in iustitia, & metite in ore misericordiarum, innouate vobis nouale: tempus autem requirendi Dominum, cum venerit qui docebit vos iustitiam. "Arastis impietatem, iniquitatem mescuistis, comedistis frugem mendaciarum: quia confusus es in vijs tuis, in multitudine fortium tuorum. "Consurget tumultus in populo tuo: & omnes munitiones tuæ vastabuntur, sicut vastatus est Salmana a domo eius: qui iudicauit Baal in die prælij, matre super filios allisa. "Sic fecit vobis Bethel, a facie malitiarum nequiarum vestrarum.

"Isa. 9. d. 19
Apo. 6. d. 16
Luc. 21. d. 20
Iud. 10.

"Isa. 4. 2. 3

"Iud. 8. c. 11

C A P. XI.

Sicut mane transijt, pertransijt rex Israel. Quia puer Israel, & dilexi eum: & ex Ægypto vocauit filium meum. "Vocauerunt eos, sic abierunt a facie eorum: Baalim immolabant, & simulachris sacrificabant. "Et ego quasi nutricius Ephraim, portabam eos in brachijs meis: & nescierunt quod curarem eos. "In funiculis Adam traham eos, in vinculis charitatis: & ero eis quasi exaltans iugum super maxillas eorum: & declinaui ad eum ut vesceretur. "Non reuertetur in Terram Ægypti, & Assur ipse rex eius: quoniam noluerunt conuertere. "Coepit gladius in ciuitatibus eius, & consummet electos eius, & comedet capita eorum. "Et populus meus pendebit ad reditum meum: iugum autem imponetur eis simul, quod non auferetur. "Quomodo dabo te Ephraim, protegam te Israel: quomodo dabo te, sicut Adama, ponam te, ut Seboim? Conuersum est in

"Matta. c. 15

me cor meum , pariter conturbata est
poenitudo mea . * Non faciam furorem
ira meae : non conuertar vt disperdam
Ephraim : quoniam Deus ego , & non
homo : in medio tui sanctus , & non in-
grediar ciuitatem . * Post Dominū am-
bulabunt , quasi leo rugiet : quia ipse
rugiet , & formidabunt filij maris . * Et
auolabunt quasi auis ex Ægypto , &
quasi columba de Terra Assyriorum : &
collocabo eos in domibus suis , dicit
Dominus . * Circumdedit me in negatio-
ne Ephraim , & in dolo domus Israel :
Iudas autem testis descendit cum Deo ,
& cum sanctis fidelis .

CAP. XII.

Ephraim pascit ventum , & sequitur
astum : tota die mendacium , & va-
stitatem multiplicat : & foedus cum As-
syrijs iniit , & oleum in Ægyptum fere-
bat . * Iudicium ergo Domini cum Iu-
da , & visitatio super Iacob : iuxta vias
eius , & iuxta adinuationes eius reddet
ei . * In vtero supplantauit fratrem suū :
& in fortitudine sua directus est cū an-
gelo . * Et inualuit ad angelum , & cō-
fortatus est : fleuit , & rogauit eum :
in Bethel inuenit eum , & ibi locutus est
nobiscū . * Et Dominus Deus exercitū ,
Dominus memoriale eius . * Et tu ad
Deum tuum conuerteris : misericordiam
& iudiciū custodi , & spera in Deo tuo
semper . * Chanaan , in manu eius statera
dolosa , calumniam dilexit . * Et dixit
Ephraim : Veruntamen diues effectus
sum , inueni idolum mihi : omnes labo-
res mei non inuenient mihi iniquitatē ,
quam peccaui . * Et ego Dominus Deus
tuus ex Terra Ægypti , adhuc sedere
te faciam in tabernaculis , sicut in die-
bus festiuitatis . * Et locutus sum super
prophetas , & ego visionem multiplica-
ui , & in manu prophetarum assimilatus
sum . * Si Galaad idolum , ergo frustra
erant in Galgal bobus immolantes : nam
& altaria eorum quasi acerui super sul-
cos agri : * Fugit Iacob in regionē Sy-
riz , & seruiuit Israel in vxorem , & in
vxorem seruauit . * In propheta autem
eduxit Dominus Israel de Ægypto : &
in propheta seruatus est . * Ad iracundiā
me prouocauit Ephraim in amaritudi-

nibus suis , & sanguis eius super eum
veniet , & opprobrium eius restituet ei
Dominus suus .

CAP. XIII.

Loquente Ephraim , horror inuasit
Israel , & deliquit in Baal , & mor-
tuus est . * Et nunc addiderunt ad peccā-
dum : feceruntq. sibi conflatile de argē-
to suo quasi similitudinem idolorum ,
factura artificum totum est : his ipsi di-
cunt : Immolate homines vitulos ado-
rantes . * Idcirco erunt quasi nubes ma-
tutina , & sicut ros matutinus præteritis ,
sicut pulvis turbine raptus ex area , & si-
cut fumus de fumario . * Ego autē Do-
minus Deus tuus ex Terra Ægypti : &
Deum absque me nescies , & saluator nō
est præter me . * Ego cognoui te in de-
serto , in terra solitudinis . * Iuxta pa-
scua sua adimpleti sunt , & saturati sūt :
& leuauerunt cor suum , & obliui sunt
mei . * Et ego ero eis quasi leuena , sicut
pardus in via Assyriorum . * Occurram
eis quasi vrsa raptis catulis , & dirum-
pam interiora iecoris eorum : & consu-
mam eos ibi quasi leo , bestia agri scin-
det eos . * Perditio tua Israel : tantum-
modo in me auxilium tuum . * Vbi est
rex tuus : maxime nunc saluet te in om-
nibus vrbibus tuis : & iudices tui , de
quibus dixisti : * Da mihi regem , &
principes . * Dabo tibi regem in furore
meo , & auferam in indignatione mea .
* Colligata est iniquitas Ephraim , abs-
conditum peccatū eius . * Dolores par-
turientis venient ei : ipse filius non sa-
piens : nunc enim non stabit in contri-
tione filiorum . * De manu mortis libe-
rabo eos , de morte redimam eos : * ero
mors tua mors , morsus tuus ero in-
ferne : consolatio abscondita est ab oculis
meis . * Quia ipse inter fratres diui-
det : adducet vrentem ventum Domi-
nus de deserto ascendentem : & siccabit
venas eius , & desolabit fontem eius , &
ipse diripiet thesaurum omnis vasis de-
siderabilis .

CAP. XIII.

Ereat Samaria , quoniam ad amari-
tudinem concitauit Deum suum : in
gladio

Gen. 25. 23
Gen. 32. 16

Isai. 41. b. 10

1. Reg. 1. 4. 1

1. Cor. 11. 2

Hcb. 2. d. 12

Exec. 19. d. 13

Gen. 28. 2. 5

Exo. 14. c. 23

11

gladio pereant, paruuli eorum elidantur, & foetæ eius discendantur. * Cōuertere Israel ad Dominum Deum tuum: quoniam corruisti in iniquitate tua. * Tollite vobiscum verba, & conuertimini ad Dominum: & dicite ei: Omne aufer iniquitatem, accipe bonum: & reddemus vitulos labiorum nostrorum. * Assur non saluabit nos, super equum non ascendemus, nec dicemus ultra: Dij nostri opera manuum nostrarum: quia eius, qui in te est, misereberis pupilli. * Sanabo contritiones eorum, diligam eos spontaneæ: quia auersus est furor meus ab eis. * Ero quasi ros, Is-

rael germinabit sicut liliū, & erumpet radix eius vt Libani. * Ibunt rami eius, & erit quasi oliua gloria eius: & odor eius vt Libani. * Conuerterentur sedentes in vmbra eius: viuunt tritico, & germinabunt quasi vinea: memoria le eius sicut vinum Libani. * Ephraim, quid mihi vltra idola? ego exaudiam, & dirigam cum ego vt abietem virentem: ex me fructus tuus inuentus est. * Quis sapiens, & intelliget ista? intelligens, & sciet hæc? quia recta via Domini, & iusti ambulabunt in eis: prauaricatores vero corruent in eis.

PROPHEZIA IOEL.

C A P V T P R I M V M.

VERBUM Domini, quod factum est ad Ioel filiū Phatuel. * Audite hoc senes, & auribus percipite omnes habitatores terræ: si factū est istud in diebus vestris, aut in diebus patrum vestrorum? * Super hoc filijs vestris narrate, & filij vestri filijs suis, & filij eorū generationi alteræ. * Residuū erucæ comedit locusta, & residuum locustæ comedit bruchus, & residuum bruchi comedit rubigo. * Expergiscimini ebrii, & flete, & vlulate omnes, qui bibitis vinū in dulcedine: quoniam periit ab ore vestro. * Gens enim ascendit super terrā meam, fortis & innumerabilis: dentes eius vt dentes leonis: & molares eius vt catuli leonis. * Posuit vineam meam in desertum, & ficum meam decorticauit: nudans spoliavit eam, & proiecit: albi facti sunt rami eius. * Plange quasi virgo accincta sacco super virum pubertatis suæ. * Periit sacrificium, & libatio

de domo Domini: luxerunt sacerdotes ministri Domini. * Depopulata est regio, luxit humus: quoniam deuastatum est triticum, confusum est vinum, elanguit oleum. * Confusi sunt agricolæ, vlulauerunt vitatores super frumento, & hordeo, quia periit messis agri. * Vineam confusa est, & ficus elanguit: malognatum, & palma, & malum, & omnia ligna agri aruerunt: quia confusum est gaudium a filijs hominum. * Accingite vos, & plangite sacerdotes, vlulate ministri altaris: ingredimini, cubate in sacco ministri Dei mei: quoniam interiit de domo Dei vestri sacrificium, & libatio. * Sanctificate ieiunium, vocate coetum, congregate senes omnes habitatores terræ in domum Dei vestri: & clamate ad Dominum. * A 2, diei. quia prope est dies Domini, & quasi vastitas a potente veniet. * Numquid non coram oculis vestris alimenta perierunt de domo Dei nostri, læticia, & exultatio? * Computeruerunt iumenta in stercore

corde suo, demolita sunt horrea, dissipata sunt apothecae: quoniam confusum est triticum. * Quid ingemuit animal, mugierunt greges armenti? Quia non est pascua eis: sed & greges pecorum disperierunt. * Ad te Domine clamabo: quia ignis comedit speciosa deserti, & flamma succendit omnia ligna regionis. * Sed & bestiae agri, quasi area faciens imbrem, suspexerunt ad te: quoniam exsiccati sunt fontes aquarum, & ignis deuorauit speciosa deserti.

C A P. II.

CAnite tuba in Sion, vlulate in monte sancto meo, conturbentur omnes habitatores terrae: Quia venit dies Domini, quia prope est dies tenebrarum, & caliginis, dies nubis, & turbinis: quasi mane expansum super montes populus multus & fortis: similis ei non fuit a principio, & post eum non erit vsque in annos generationis & generationis. * Ante faciem eius ignis vorans, & post eum exurens flamma: quasi hortus voluptatis terra coram eo, & post eum solitudo deserti neque est qui effugiat eum. * Quasi aspectus equorum, aspectus eorum: & quasi equites sic current. * Sicut sonitus quadrigarum super capita montium exilient, sicut sonitus flammæ ignis deuorantis stipulam, velut populus fortis preparatus ad praelium. * A facie eius cruciabantur populi: omnes vultus redigentur in ollam. * Sicut fortes currēt: quasi viri bellatores ascendent murum: viri in visis suis gradietur, & non declinabūt a semitis suis. * Vnusquisque fratrem suum non coarctabit, singuli in calle suo ambulabunt: sed & per fenestras cadent, & non demolientur. * Urbem ingredientur, in muro current: domos conscendent, per fenestras intrabunt quasi fur. * A facie eius contremuit terra, moti sunt caeli: sol & luna obtenebrati sunt & stellæ retraxerunt splendorem suum. * Et Dominus dedit vocem suam ante faciem exercitus sui: C quia multa sunt nimis castra eius, quæ fortia & faciētia verbum eius: magnus enim dies Domini, & terribilis valde: & quis sustinebit eum? * Nunc ergo dicit Dominus: Conuertimini ad me in

toto corde vestro in ieiunio, & in fletu, & in planctu. * Et scindite corda vestra, & non vestimenta vestra, & conuertimini ad Dominum Deum vestrum: quia benignus & misericors est, patiens & multæ misericordiz, & præstabilis super malitia. * Quis scit si conuertatur, & ignoret, & relinquat post se benedictionem, sacrificium, & libamen Domino Deo vestro? * Canite tuba in Sion, sanctificate ieiunium, vocate cœtum, congregate populum, sanctificate ecclesiam, coadunate senes, congregare paruulos, & surgentes vbera: egrediatur sponsus de cubili suo, & sponsa de thalamo suo. * Inter vestibulum & altare plorabunt sacerdotes ministri Domini: & dicent: Parce Domine, parce populo tuo: & ne des hereditatem tuam in opprobrium ut dominetur eis nationes. quare dicunt in populis: Vbi est Deus eorum? * Zelatus est Dominus terram suam, & pepercit populo suo: * Et respondit Dominus, & dixit populo suo: Ecce ego mittam vobis frumentum, & vinum, & oleum, & replebimini eis: & non dabo vos ultra opprobrium in Gentibus. * Et eum, qui ab Aquilone est, procul faciam a vobis: & expellam eum in terram inuiam, & desertam: faciem eius contra mare Orientale, & extremum eius ad mare nouissimum: & ascendet fœtor eius, & ascendet putredo eius, quia superbe egit. * Noli timere terra, exulta & lætare: quoniam magnificauit Dominus ut faceret. * Nolite timere animalia regionis: quia germinauerunt speciosa deserti, quia lignum attulit fructum suum, ficus, & vinea dederunt virtutem suam. * Et filii Sion exultate, & lætaminī in Domino Deo vestro: quia dedit vobis doctorem iustitiæ, & descendere faciet ad vos imbrem matutinum & serotinum sicut in principio. * Et implebuntur areæ frumento, & redundabūt torcularia vino, & oleo. * Et reddam vobis annos, quos comedit locusta, bruchus, & rubigo, & eruca: fortitudo mea magna, quæ misi in vos. * Et comedetis vescentes, & saturabimini: & laudabitis nomen Domini Dei vestri, qui fecit mirabilia vobiscum: & non confundetur populus meus in sempiternum. * Et sciētis quia in medio Israel ego sum: & ego Dominus Deus vester, & nō est amplius: & nō confundetur

Psalm. 135. a. 1
Ion. 1. c. 9. & 4
a. 1

Sup. 1. d. 14

Isa. 1. c. 15
Isa. 13. b. 10
Ezec. 11. b. 7
Mat. 11. c. 24
Luc. 21. c. 25

Isa. 34. b. 7
Amos 1. c. 18
Soph. 1. d. 15

11 sal. 44. c. 1
Act. 2. c. 17

fudetur populus meus in æternum. * Et
erit post hæc : " effundam spiritum meum
super omnem carnem : & prophetabunt
filij vestri , & filiz vestre : senes vestri
somnia somniabunt , & iuvenes vestri vi-
siones videbunt . * Sed & super seruos
meos , & ancillas in diebus illis effundam
spiritum meum . * Et dabo prodigia in
caelo , & in terra , sanguinem , & ignem ,
& vaporem sumi . * Sol conuerteretur
in tenebras , & luna in sanguinem : an-
tequam veniat dies Domini magnus , &
horribilis . " Et erit : " omnis qui inuoca-
uerit nomen Domini , saluus erit : quia
in monte Sion , & in Ierusalem erit sal-
uatio , sicut dixit Dominus , & in resi-
duis , quos Dominus vocauerit .

11 Sup. 2. b. 10
Matt. 24. c. 29
Luc. 21. c. 25

11 Ro. 10. c. 13

C A P . I I I .

Quia ecce in diebus illis , & in tem-
pore illo cum conuertero capti-
uitatem Iuda , & Ierusalem : " Cõ-
gregabo omnes Gentes , & deducam eas
in vallem Iosaphat : & disceptabo cum
eis ibi super populo meo , & heredita-
te mea Israel , quos disperferunt in na-
tionibus , & terram meam diuiserunt .
* Et super populum meum miserunt for-
tem : & posuerunt puerum in prostibu-
lo , & puellam vendiderunt pro vino vt
biberent . * Verum quid mihi & vobis
Tyrus , & Sidon , & omnis terminus Pa-
læsthorum : numquid ultionem vos
reddetis mihi ? & si vlciscimini vos cõ-
tra me , cito velociter reddam vicissitu-
dinem vobis super caput vestrum . * Ar-
gentum enim meum , & aurum tulistis : &
& desiderabilia mea , & pulcherrima in-
tulistis in delubra vestra . * Et filios Iu-
da , & filios Ierusalem vendidistis filiis
Græcorum , vt longe faceretur eos de si-
nibus suis . * Ecce ego suscitabo eos de
loco , in quo vendidistis eos : & conuer-
tam retributionem vestram in caput vestrum .

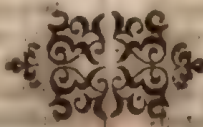
* Et vendam filios vestros , & filias vestras
in manibus filiorum Iuda , & venundabunt
eos Sabæis genti loquax , quia Domi-
nus locutus est . * Clamate hoc in Genti-
bus , sanctificate bellum , suscitare robustos :
accedant , ascendant omnes viri bellato-
res . * Concidite aratra vestra in gladios ,
& ligones vestros in lanceas . Infirmus
dicat : Quia fortis ego sum . * Erumpi-
te , & venite omnes gentes de circuitu ,
& congregamini : ibi occumbere faciet
Dominus robustos tuos . * Confurgant
& ascendant Gentes in vallem Iosaphat :
quia ibi sedebam vt iudicem omnes gen-
tes in circuitu . * Mittite falces , quonia
maturauit messis : venite , & descendite ,
quia plenum est torcular , exuberant tor-
cularia : quia multiplicata est malitia
eorum . * Populi populi in valle concis-
sionis : quia iuxta est dies Domini in
valle concissionis . * Sol & luna obtene-
brati sunt , & stellæ retraxerunt splendor
rem suum . * Et Dominus de Sion ru-
giet , & de Ierusalem dabit vocem suam :
& mouebuntur caeli , & terra : & Domi-
nus spes populi sui , & fortitudo filiorum
Israel . * Et scietis quia ego Dominus
Deus vester habitans in Sion monte san-
cto meo : & erit Ierusalem sancta , &
alieni non transibunt per eam amplius .
* Et erit in die illa : stillabunt montes
dulcedinem , & colles fluent lacte : & per
omnes riuos Iuda ibunt aquæ : & fons
de domo Domini egredietur , & irriga-
bit torrentem spinarum . * Ægyptus in de-
solationem erit , & Idumæa in desertum
perditionis : pro eo quod inique egerint
in filios Iuda , & effuderint sanguinem
innocentem in terra sua . * Et Iudæa in
æternum habitabitur , & Ierusalem in
generationem & generationem . * Et
mundabo sanguinem eorum , quem non
mundaueram : & Dominus commora-
bitur in Sion .

11 Apo. 14. d. 15

11 Sup. 2. b. 10
11 1. g. 11

11 1. c. 25. f. 10
11 Am. 1. d. 2

11 Am. 9. d. 11

PROPHETIA AMOS.

CAPVT PRIMVM.

VERBA Amos, qui fuit in pastoribus de Thecuc: quæ vidit super Israel in diebus Ozia regis Iudæ, & in diebus Ieroboam filij Ioas re-

¹ Zach. 14. 2. 1
² Jer. 25. f. 10
³ Ier. 1. c. 16

gis Israel "ante duos annos terramotus: ¹ Et dixit: " Dominus de Sion rugiet, & de Ierusalem dabit vocem suam: & luxerunt speciosa pastorum, & exiccatus est vertex Carmeli. * Hæc dicit Dominus: Super tribus sceleribus Damasci, & super quattuor non conuertam eum: eo quod triturerint in plaustris ferreis Galaad. * Et mittam ignem in domum Azael, & deuorabit domos Benadad. * Et conteram vestem Damasci: & disperdā habitatorem de campo idoli, & tenentem sceptrum de domo voluptatis: & transferetur populus Syriæ Cyrenen, dicit Dominus. * Hæc dicit Dominus: Super tribus sceleribus Gaxe, & super quattuor non conuertā eum: eo quod transfulerint captiuitatem perfectam, vt concluderent eā in Idumæa. * Et mittam ignem in murum Gaxe, & deuorabit ædes eius. * Et disperdam habitatorem de Azoto, & tenentem sceptrum de Ascalone: & conuertam manum meam super Accaron, & peribunt reliqui Philistinorum, dicit Dominus Deus. * Hæc dicit Dominus: Super tribus sceleribus Tyri, & super quattuor non conuertam eum: eo quod concluderint captiuitatē perfectam in Idumæa, & nō sint recordati fœderis fratrum. * Et mittam ignē in murum Tyri, & deuorabit ædes eius. * Hæc dicit Dominus: Super tribus sceleribus Edom, & super quattuor non conuertam eum: eo quod persecutus sit in gladio fratrem suum, & violauerit misericordiam eius, & tenuerit vltra furorem suum, & indignationem suam

¹² seruauerit vsque in finem. * Mittam ignem in Theman: & deuorabit ædes Bosra. * Hæc dicit Dominus: Super tribus sceleribus filiorum Ammon, & super quattuor non conuertam eum: eo quod dissecuerit prægnantes Galaad ad dilatandum terminum suum. * Et succendam ignem in muro Rabba: & deuorabit ædes eius in vlulatu in die belli, & in turbine in die commotionis. * Et ibit Melchom in captiuitatem, ipse, & principes eius simul, dicit Dominus.

CAP. II.

¹ Hæc dicit Dominus: Super tribus sceleribus Moab, & super quattuor non conuertam eum: eo quod incenderit ossa regis Idumææ vsque ad cinerē. * Et mittam ignem in Moab, & deuorabit ædes Carioth: & morietur in sonitu Moab, in clāgore tubæ: * & disperdam iudicem de medio eius, & omnes principes eius interficiam cum eo, dicit Dominus. * Hæc dicit Dominus: Super tribus sceleribus Iudæ, & super quattuor non conuertā eum: eo quod abiecerit legem Domini, & mandata eius non custodierit: deceperunt enim eos idola sua, post quæ abierant patres eorum. * Et mittam ignem in Iudæ, & deuorabit ædes Ierusalem. * Hæc dicit Dominus: Super tribus sceleribus Israel, & super quattuor non conuertam eum: pro eo quod vendiderit pro argento iustum, & pauperem pro calcamentis. * Qui conterunt super puluerem terræ capita pauperum, & viam humilium declinant: & filius ac pater eius ierunt ad puellam, vt violarent nomen sanctum meum. * Et super vestimentis pignoratīs accubuerunt iuxta

¶ Nu. 21. c. 24
Deut. 1. f. 24

¶ Exo. 14. c. 21
Deut. 1. f. 24

omne altare : & vinum damnatorum bibebant in domo Dei sui . * Ego autem exterminavi Amorrhæum a facie eorum : cuius altitudo , cedrorum altitudo eius , & fortis ipse quasi quercus : & contriui fructum eius desuper , & radices eius subter . * Ego sum , qui ascendere vos feci de Terra Ægypti , & duxi vos in deserto quadraginta annis ut possideretis Terram Amorrhæi . * Et suscitaui de filiis vestris in prophetas , & de iuuenibus vestris nazaræos : numquid non ita est filij Israel dicit Dominus ? * Et propinabitis nazaræis vinum : & prophetis inandabitis , dicentes : Ne prophetetis . * Ecce ego stridebo subter vos , sicut stridet plaustrum onustum fœno . * Et peribit fuga a veloce , & fortis non obtinebit virtutem suam , & robustus non saluabit animam suam : * & tenens arcum non stabit , & velox pedibus suis non saluabitur , & ascensor equi non saluabit animam suam : * & robustus corde inter fortes nudus fugiet in illa die , dicit Dominus .

C A P. III.

A Vdite verbum , quod locutus est Dominus super vos , filij Israel : super omnem cognitionem , quam eduxi de Terra Ægypti , dicens : Tantummodo vos cognoui ex omnibus cognitionibus terræ : idcirco visitabo super vos omnes iniquitates vestras . * Numquid ambulabunt duo pariter , nisi conuenerit eis ? * Numquid rugiet leo in saltu , nisi habuerit prædam ? numquid dabit catulus leonis vocem de cubili suo , nisi aliquid apprehenderit ? * numquid cadet auis in laqueum terræ absque aucupe ? nūquid auferetur laqueus de terra antequam quid ceperit ? * Si clanget tuba in ciuitate , & populus non expauescet ? si erit malum in ciuitate , quod Dominus non fecerit ? * Quia non facit Dominus Deus verbum , nisi reuelauerit secretum suum , ad seruos suos prophetas . * Leo rugiet , quis non timebit ? Dominus Deus locutus est , quis non prophetabit ? * Auditum facite in ædibus Azoti , & in ædibus Terræ Ægypti : & dicite : Congregamini super montes Samariæ , & videte infanias

multas in medio eius , & calumniantes patientes in penetralibus eius . * Et nescierunt facere rectum , dicit Dominus , thesaurizantes iniquitatem , & rapinas in ædibus suis . * Propterea hæc dicit Dominus Deus : Tribulabitur , & circuetur terra : & detrahatur ex te fortitudo tua , & diripientur aedes tuæ . * Hæc dicit Dominus : Quomodo si eruat pastor de ore leonis duo crura , aut extremum auriculæ : sic eruentur filij Israel , qui habitant in Samaria in plaga lechusli , & in Damasci grabato . * Audite , & contestamini in domo Iacob , dicit Dominus Deus exercituum : * quia in die cum visitare coepero prauaricationes Israel , super eum visitabo , & super altaria Bethel : & amputabuntur cornua altaris , & cadent in terram . * Et percutiam domū hiemalem cum domo æstiuæ : & peribunt domus eburnæ , & dissipabuntur aedes multæ , dicit Dominus .

C A P. IIII.

A Vdite verbum hoc vacce pingues , quæ estis in monte Samariæ : quæ calumniam facitis egenis , & confringitis pauperes : quæ dicitis dominis vestris : Afferte , & bibemus . * Iurauit Dominus Deus in sancto suo : quia ecce dies venient super vos , & leuabunt vos in contis , & reliquias vestras in ollis feruentibus . * Et per aperturas exhibitis altera contra alteram , & projiciemini in Armon , dicit Dominus . * Venite ad Bethel , & impie agite : ad Galgalam , & multiplicare prauaricationem : & afferte mane victimas vestras , tribus diebus decimas vestras . * Et sacrificate de fermentato laudem : & vocate voluntarias oblationes , & annunciate : sic enim voluistis filij Israel , dicit Dominus Deus . * Vnde & ego dedi vobis stuporem dentium in cūctis vrbibus vestris , & indigentiam panum in omnibus locis vestris : & non estis reuerſi ad me , dicit Dominus . * Ego quoque prohibui a vobis imbrem , cum adhuc tres menses superessent vsque ad messem : & plui super vnam ciuitatē , & super alterā ciuitatem non plui : pars vna cōpluta est : & pars , super quā non plui , aruit . * Et venerunt duæ & tres ciuitates ad

ad vnam ciuitatem vt biberent aquam ,
& non sunt satiatæ : & non redistis ad
me , dicit Dominus . * Percussi vos in
vento vrente , & in aurugine , multitu-
dinem hortorum vestrorum , & vinearū
vestrarum : oliuet a vestra , & ficeta vestra
comedit eruca : & non redistis ad me ,
dicit Dominus . * Misi in vos mortem
in via Ægypti , percussi in gladio iuue-
nes vestros vsque ad captiuitatē equo-
rum vestrorum : & ascendere feci putre-
dinem castrorum vestrorum in naves ve-
stras : & non redistis ad me , dicit Domi-
nus . * Subueriti vos , sicut subuertit Deus
Sodomam , & Gomorrhā , & facti estis
quasi torris raptus ab incendio : & non
redistis ad me , dicit Dominus . * Qua-
propter hæc faciam tibi Israel : postquā
autem hæc fecero tibi præparare in oc-
cursum Dei tui Israel . * Quia ecce for-
mans montes , & creans ventum , & an-
nuncians homini eloquium suum , fa-
ciens matutinam nebulam , & gradiens
super excelsa terræ : Dominus Deus exer-
cituum nomen eius .

CAP. V.

Avdite verbum istud , quod ego le-
uo super vos planctum . Domus Is-
rael cecidit , & non adiciet vt resurgat .
* Virgo Israel proiecta est in terram suā ,
non est qui suscitaret eam . * Quia hæc di-
cit Dominus Deus : Vrbs , de qua egre-
diebantur mille , relinquuntur in ea cen-
tum : & de qua egrediebantur centum ,
relinquuntur in ea decem in domo Is-
rael . * Quia hæc dicit Dominus domui
Israel : Quærite me , & viuētis . * Et no-
lite querere Bethel , & in Galgalam no-
lite intrare , & in Bersabee non transi-
bitis : quia Galgala captiua ducetur , &
Bethel erit inutilis . * Quærite Dominū ,
& viuite : ne forte comburatur vt ignis
domus Ioseph , & deuorabit , & non e-
rit qui extinguat Bethel . * Qui conuer-
titis in absinthium iudicium , & iustitiā
in terra relinquitis . * Facientem Arctu-
rum , & Orionem , & conuertentem in
mane tenebras , & diem in noctem mu-
tantem : * qui vocat aquas maris , & ef-
fundit eas super faciem terræ : Dominus
nomen est eius . * Qui subridet vastitatē
super robustum , & depopulationem su-

per potentem asserit . * Odio habuerunt
corripientem in porta : & loquentem ,
perfecte abominati sunt . * Idcirco , pro
eo quod diripiebatis pauperem , & præ-
dam electam tollebatis ab eo : domos
quadro lapide ædificabitis , & non habi-
tabitis in eis : vineas plantabitis aman-
tissimas , & non bibetis vinum earum .
* Quia cognoui multa scelera vestra , &
fortia peccata vestra : hostes iusti acci-
pientes munus , & pauperes deprimen-
tes in porta : * Ideo prudens in tempo-
re illo tacebit , quia tempus malum est .
* Quærite bonum , & non malum , vt
viuatis : & erit Dominus Deus exercitū
vobiscum , sicut dixistis . * Odite malum ,
& diligite bonum , & constituite in por-
ta iudicium : si forte misereatur Domi-
nus Deus exercituum reliquijs Ioseph .
* Propterea , hæc dicit Dominus Deus
exercituum dominator , in omnibus
plateis planctus : & in cunctis , quæ fo-
ris sunt , dicitur vx vx : & vocabunt
agricolam ad luctum , & ad planctum
eos , qui sciunt plangere . * Et in om-
nibus vineis erit planctus : quia per-
transibo in medio tui , dicit Dominus .
* Vx desiderantibus diem Domini : ad
quid eam vobis ? dies Domini ista , tene-
bræ , & non lux . * Quomodo si fugiat
vir a facie leonis , & occurrat ei vrsus :
& ingrediatur domum , & innitatur ma-
nu sua super parietem , & mordeat eum
coluber . * Numquid non tenebræ dies
Domini , & non lux : & caligo , & non
splendor in ea ? * Odi , & proieci festi-
uitates vestras : & non capiam odorem
coetuum vestrorum . * Quod si obtuleri-
tis mihi holocaustomata , & munera
vestra , non suscipiam : & vota pinguium
vestrorum non respiciam . * Aufer a me
tumultum carminum tuorum : & canti-
ca lyrae tuae non audiam . * Et reuelabi-
tur quasi aqua iudicium , & iustitia qua-
si torrens fortis . * Numquid hostias &
sacrificiū obtulistis mihi in deserto qua-
draginta annis , domus Israel ? * Et por-
taſtis tabernaculum Moloc vestro , &
imaginem idolorum vestrorum , si-
cus Dei vestri , quæ fecistis vobis . * Et
migrare vos faciam trans Damascum ,
dicit Dominus , Deus exercituum no-
men eius .

Soph. 1. c. 17

Rom. 12. b. 9
Psalm. 94. b. 10Hier. 30. b. 7
Ioel 2. c. 11
Soph. 1. c. 15Isa. 1. d. 11
Ier. 6. c. 10
Mal. 2. c. 18

Act. 7. c. 43

CAP. VIII.

Hæc ostendit mihi Dominus Deus: 1
 & ecce vncinus pomorum. * Et di- 2
 xit: Quid tu vides Amos? Et dixi: Vnci- A
 num pomorum. Et dixit Dominus ad 3
 me: Venit finis super populum meum 4
 Israel: non adijciam ultra vt pertranseā 5
 eum. * Et stridebunt cardines templi in 6
 die illa, dicit Dominus Deus: multi 7
 morientur: in omni loco proijcietur si- 8
 lentiu. * Audite hoc qui conteritis pau- 9
 perem, & deficere facitis egenos terræ, 10
 dicentes: Quando transibit mensis, & 11
 venundabimus merces: & sabbatum, & 12
 aperiemus frumentum: vt imminuamus 13
 mensurā, & augeamus siclum, & suppo- 14
 namus stateras dolosas, vt possideamus 15
 in argento egenos & pauperes pro cal- 16
 ceamentis, & quisquilias frumenti ven- 17
 damus? * Iurauit Dominus in superbiā 18
 Jacob: Si oblitus fuero vsque ad finem 19
 omnia opera eorum. * Numquid super 20
 isto non commouebitur terra, & luge- C
 bit omnis habitator eius: & ascendet 21
 quasi fluius vniuersus, & eijcietur, & 22
 defluet quasi riuus Egypti? * Et erit in 23
 die illa, dicit Dominus Deus: occidet 24
 sol in meridie, & tenebrescere faciam 25
 terram in die luminis: * & conuertam 26
 festiuitates vestras in luctum, & omnia 27
 cantica vestra in planctum: & inducam 28
 super omne dorsum vestrum saccum, & 29
 super omne caput caluitium: & ponam 30
 eam quasi luctum vnigeniti, & nouissi- 31
 ma eius quasi diem amarum. * Ecce dies 32
 veniunt, dicit Dominus: & mittam fa- D
 mem in terram: non famem panis, ne- 33
 que sitim aquæ, sed audiendi verbum 34
 Domini. * Et commouebuntur a Mari 35
 vsque ad mare, & ab Aquilone vsque ad 36
 Orientem: circuibunt querentes verbū 37
 Domini, & non inuenient. * In die il- 38
 la deficient virgines pulchræ, & adole- 39
 scentes in siti. * Qui iurant in delicto 40
 Samariz, & dicūt: Viuit Deus tuus Dan: 41
 & viuit via Bersabee, & cadent, & non 42
 resurgent ultra.

CAP. IX.

Vidi Dominum stantem super alta- 1
 re. & dixit: Percute cardinem, & A 2

commoueantur superliminaria: auaritia 3
 enim in capite omnium, & nouissimum 4
 eorum in gladio interficiam: non erit 5
 fuga eis. Fugient, & non saluabitur ex 6
 eis qui fugerit. * Si descenderint vsque 7
 ad infernum, inde manus mea educet 8
 eos: & si ascenderint vsque in cælum, 9
 inde detrahā eos. * Et si absconditi fue- 10
 rint in vertice Carmeli, inde scrutās au- 11
 feram eos: & si celauerint se ab oculis 12
 meis in profundo maris, ibi mandabo 13
 serpenti, & mordebit eos. * Et si abie- 14
 rint in captiuitatem corā inimicis suis, 15
 ibi mandabo gladio, & occidet eos: & 16
 ponam oculos meos super eos in ma- 17
 lum, & non in bonum. * Et Dominus 18
 Deus exercituum, qui tangit terram, & 19
 tabescet: & lugebunt omnes habitantes 20
 in ea: & ascendet sicut riuus omnis, & 21
 defluet sicut fluius Egypti. * Qui ædi- 22
 ficat in cælo ascensionem suam, & fa- 23
 sciculum suum super terram fundauit: 24
 qui vocat aquas maris, & effundit eas 25
 super faciem terræ, Dominus nomen e- 26
 ius. * Numquid non vt filij Æthiopum 27
 vos estis mihi, filij Israel, ait Dominus? 28
 numquid non Israel ascendere feci de 29
 Terra Egypti: & Palæstinos de Cappa- 30
 docia, & Syros de Cyrene? * Ecce oculi 31
 Domini Dei super regnum peccans, & 32
 conteram illud a facie terræ: verumta- 33
 men conterens non conteram domum 34
 Iacob, dicit Dominus. * Ecce enim mā- 35
 dabo ego, & concutiam in omnibus gē- 36
 tibus domū Israel, sicut concutitur tri- 37
 ticum in cribro: & non cadet lapillus 38
 super terram. * In gladio morietur om- 39
 nes peccatores populi mei: qui dicunt: 40
 Non appropinquabit, & non veniet su- 41
 per nos malum. * In die illa suscitabo 42
 tabernaculum Dauid, quod cecidit: & 1
 reedificabo aperturas murorum eius, & 2
 ea, quæ corruerant, instaurabo: & reedi- 3
 ficabo illud sicut in diebus antiquis. 4
 * Vt possideant reliquias Idumæ, & 5
 omnes nationes, eo quod inuocatum 6
 sit nomen meum super eos: dicit Do- 7
 minus faciens hæc. * Ecce dies veniunt, 8
 dicit Dominus: & comprehendet ara- 9
 tor messorem, & calcator vitz mit- 10
 tentem semen: & stillabunt montes 11
 dulcedinem, & omnes colles culti e- 12
 runt. * Et conuertam captiuitatem po- 13
 puli mei Israel: & ædificabunt ciuitates 14
 desertas,

Eccl. 1. 2. 1

Ier. 44. 21

Sup. 1. 29

A. 15. 2. 16

Ier. 1. 4. 18

desertas, & inhabitabunt: & plantabunt vineas, & bibent vinum earum: & facient hortos, & comedent fructus eorum. * Et plantabo eos super hu-

mum suam: & non euellam eos ultra de terra sua, quam dedi eis, dicit Dominus Deus tuus.

PROPHETIA ABDIÆ.

122.49.C.14

VISIO Abdiæ. 1
Hæc dicit Domi- A
nus Deus ad Edô:
Auditum audiui-
mus a Domino,
& legatum ad gê-
tes misit: Surgi-
te, & consurga-
mus aduersus eum in prælium. * Ecce 2
parvulum dedi te in Gentibus: contem-
ptibilis tu es valde. * Superbia cordis tui
extulit te, habitantem in scissuris pe-
trarum, exaltantem solium tuum: qui B
dicis in corde tuo: Quis detrahet me
in terram? * Si exaltatus fueris vt aquila,
& si inter sidera posueris nidum tuum:
inde detraham te, dicit Dominus. * Si
fures introissent ad te, si latrones per
noctem, quomodo conticuisse? nonne
furati essent sufficientia sibi? si vindemia-
tores introissent ad te, numquid saltem
racemum reliquissent tibi? * Quomodo C
scrutati sunt Esau, inuestigauerunt abs-
condita eius? * Vsque ad terminum
emiserunt te: omnes viri foederis tui il-
luserunt tibi: inualuerunt aduersum te
viri pacis tue: qui comedunt tecum,
ponent insidias subter te: non est pru-
dentia in eo. * Numquid non in die
illa, dicit Dominus, perdam sapientes
de Idumæa, & prudentiam de monte
Esau? * Et timebunt fortes tui a Meri-
die, vt intereat vir de monte Esau.
* Propter interfecionem, & propter 10
iniquitatem in fratrem tuum Iacob, ope-
riet te confusio, & peribis in æternum.
* In die cum stares aduersus eum, quan-
do capiebant alieni exercitum eius, & D
extranei ingrediebantur portas eius, &
super Ierusalem mittebant sortem: tu
quoque eras quasi vnus ex eis. * Et non
despicias in die fratris tui, in die pere-

grinationis eius: & non lataberis super
filios Iuda in die perditionis eorum:
& non magnificabis os tuum in die an-
gustie. * Neque ingredieris portam
populi mei in die ruinæ eorum: neque
despicias & tu in malis eius in die vasti-
tatis illius: & non emitteris aduersus
exercitum eius in die vastitatis illius.
14 * Neque stabis in exitibus vt interficias
eos qui fugerint: & non concludes re-
liquos eius in die tribulationis. * Quo-
niam iuxta est dies Domini super om-
nes gentes: sicut fecisti, fiet tibi: retri-
butionem tuam conuertet in caput tuum.
16 * Quomodo enim bibistis super mon-
tem sanctum meum, bibent omnes Gen-
tes iugiter: & bibent, & absorbebunt,
17 & erunt quasi non sint. * Et in monte
Sion erit saluatio, & erit sanctus: &
possidebit domus Iacob eos qui se pos-
sederant. * Et erit domus Iacob ignis,
& domus Ioseph flamma, & domus
Esau stipula: & succendentur in eis, &
deuorabunt eos: & non erunt reliquie
domus Esau, quia Dominus locutus est.
19 * Et hereditabunt hi, qui ad Austrum
sunt, montem Esau, & qui in campe-
stribus Philisthij: & possidebunt re-
gionem Ephraim, & regionem Sama-
riz: & Benjamin possidebit Galaad.
20 * Et transmigratio exercitus huius filio-
rum Israel, omnia loca Chanaanorum
vsque ad Sareptam: & transmigratio
Ierusalem, quæ in Bosphoro est, possi-
debit ciuitates Austri. * Et ascen-
dent saluatores in montem
Sion iudicare montem
Esau: & erit Do-
minus re-
gnum.

122.49.C.14

Gen. 27.8.42

PROPHETIA IONÆ.

CAPVT PRIMVM.

ET factum est verbum Domini ad Ionam filium Amathi, dicens: * Surge, & vade in Niniuen ciuitatem grandem, & prædica in ea: quia ascendit malitia eius coram me. * Et surrexit Ionas, vt fugeret in Tharsis a facie Domini, & descendit in Ioppen, & inuenit nauem euntem in Tharsis: & dedit naulum eius, & descendit in eam vt iret cum eis in Tharsis a facie Domini. * Dominus autem misit ventum magnum in mare: & facta est tempestas magna in mari, & nauis periclitabatur conteri. * Et timuerunt nautæ, & clamauerunt viri ad deum suum: & miserunt vasa, quæ erant in naui, in mare, vt alleuiaretur ab eis: & Ionas descendit ad interiora nauis, & dormiebat sopore graui. * Et accessit ad eum gubernator, & dixit ei: Quid tu sopore deprimeris? surge, inuoca Deum tuum, si forte recogitet Deus de nobis, & non pereamus. * Et dixit vir ad collegam suum: Venite, & mittamus sortes, & sciamus quare hoc malum sit nobis. Et miserunt sortes: & cecidit fors super Ionam. * Et dixerunt ad eum: Indica nobis cuius causa malum istud sit nobis: quod est opus tuum? quæ terra tua? & quo vadis? vel ex quo populo es tu? * Et dixit ad eos: Hebræus ego sum, & Dominum Deum cæli ego timeo, qui fecit mare & aridam. * Et timuerunt viri timore magno, & dixerunt ad eum: Quid hoc fecisti? (Cognouerunt enim viri quod a facie Domini fugeret, quia indicauerat eis.) * Et dixerunt ad eum: Quid faciemus tibi, & cessabit mare a nobis? quia mare ibat, & intumescibat. * Et dixit ad eos: Tol-

lite me, & mittite in mare, & cessabit mare a vobis: scio enim ego quoniam propter me tempestas hæc grandis venit super vos. * Et remigabant viri vt reuerterentur ad aridam, & non valebant: quia mare ibat, & intumescibat super eos. * Et clamauerunt ad Dominum, & dixerunt: Quæsumus Domine, ne pereamus in anima viri istius, & ne des super nos sanguinem innocentem: quia tu Domine, sicut voluisti, fecisti. Et tulerunt Ionam, & miserunt in mare: & stetit mare a feruore suo. * Et timuerunt viri timore magno Dominum, & immolauerunt hostias Domino, & vouerunt vota.

CAP. II.

ET præparauit Dominus piscem grandem vt deglutiret Ionam: * & erat Ionas in ventre piscis tribus diebus, & tribus noctibus. * Et orauit Ionas ad Dominum Deum suum de ventre piscis. * Et dixit: * Clamaui de tribulatione mea ad Dominum, & exaudiuit me: de ventre inferi clamaui, & exaudisti vocem meam. * Et proiecisti me in profundum in corde maris, & flumen circumdedit me: omnes gurgites tui, & fluctus tui super me transferunt. * Et ego dixi: Abiectus sum a conspectu oculorum tuorum: verumtamen natus videbo templum sanctum tuum. * Circumdederunt me aquæ vsque ad animam: abyssus vallauit me, pelagus operuit caput meum. * Ad extrema montium descendi: terra vestes concluderunt me in æternum: & subleuabis de corruptione vitæ meam, Domine Deus meus. * Cū angustiarerur in me anima mea, Domini recordatus sum: vt veniat ad te oratio

Mat. 11. 2. 4.
& 16. 2. 4.
Luc. 11. 4. 10.

1. Cor. 15. 2. 4.
Psal. 119. 2. 2.

Psal. 69. 2. 1.

oratio mea ad templum sanctum tuum.

* Qui custodiunt vanitates frustra, misericordiam suam derelinquunt.

* Ego autem in voce laudis immolabo tibi: quæcumque voui, reddam pro salute Domino.

* Et dixit Dominus pisci: & euomuit Ionam in aridam.

CAP. III.

ET factum est verbum Domini ad Ionam secundò, dicens: * Surge, & vade in Niniuen ciuitatem magnam: & prædica in ea prædicationem, quam ego loquor ad te. * Et surrexit Ionas, & abiit in Niniuen iuxta verbum Domini: & Niniue erat ciuitas magna itinere trium dierum. * Et cepit Ionas introire in ciuitatem itinere diei vnus: & clamauit, & dixit: Adhuc quadraginta dies, & Niniue subuertetur. * Et crediderunt viri Niniuitæ in Deum: & prædicauerunt ieiunium, & vestiti sunt saccis a maiore vsque ad minorem. * Et peruenit verbum ad regem Niniue: & surrexit de solio suo, & abiicit vestimentum suum a se, & indutus est sacco, & sedit in cinere. * Et clamauit, & dixit in Niniue ex ore regis & principum eius, dicens: Homines, & iumenta, & boues, & pecora non gustent quidquam: nec pascantur, & aquam non bibant. * Et operiantur saccis homines, & iumenta, & clament ad Dominum in fortitudine, & conuertatur vir a via sua mala, & ab iniquitate, quæ est in manibus eorum. * Quis scit si conuertatur, & ignoret Deus: & reuertatur a furore iræ suæ, & non peribimus? * Et vidit Deus opera eorum, quia conuersi sunt de via sua mala: & misertus est Deus super malitiam, quam locutus fuerat ut faceret eis, & non fecit.

CAP. IIII.

ET afflictus est Ionas afflictione magna, & iratus est: * & orauit ad Dominum, & dixit: Obsecro Domine, numquid non hoc est verbum meum, cum adhuc essem in terra mea? propter hoc præoccupauit ut fugerem in Tharsis. * scio enim quia tu Deus clemens, & misericors es, patiens, & multæ miserationis, & ignoscens super malitia. * Et nunc Domine tolle quæso animam meam a me: quia melior est mihi mors quam vita. * Et dixit Dominus: Putasne bene irasceris tu? * Et egressus est Ionas de ciuitate, & sedit contra Orientem ciuitatis: & fecit sibi met umbraculum ibi, & sedebat subter illud in umbra, donec videret quid accideret ciuitati. * Et præparauit Dominus Deus hederam, & ascendit super caput Ionæ, ut esset umbra super caput eius, & protegeret eum: laborauerat enim: & latatus est Ionas super hedera, lætitia magna. * Et parauit Deus vermem ascensu diluculi in crastinum: & percussit hederam, & exaruit. * Et cum ortus fuisset sol, præcepit Dominus vento calido, & vrenti: & percussit sol super caput Ionæ, & æstuabat: & petiuit animæ suæ ut moreretur, & dixit: Melius est mihi mori, quam viuere. * Et dixit Dominus ad Ionam: Putasne bene irasceris tu super hedera? Et dixit: Bene irascor ego vsque ad mortem. * Et dixit Dominus: Tu doles super hederam, in qua non laborasti, neque fecisti ut cresceret. quæ sub vna nocte nata est, & sub vna nocte periit. * Et ego non parcam Niniue ciuitati magnæ, in qua sunt plusquam centum viginti millia hominum, qui nesciunt quid sit inter dexteram & sinistram suam, & iumenta multa?

Psalm. 12. 241
Luc. 11. 4. 13

Mat. 11. b. 11
10. 2. 6. 14

PROPHETIA MICHÆÆ.

CAPVT PRIMVM.

Mich. 2. d. 21

Deut. 32.
Ila. 1. 2. 3

VERBVM Domini, quod factum est ad Michæam Morasthiten, in diebus Ioathan, Achaz, & Ezechiz regum Iudæ: quod vidit super Samariam, & Ierusalem. * Audite populi omnes, & attendat terra, & plenitudo eius: & sit Dominus Deus vobis in testem, Dominus de templo sancto suo. * Quia ecce Dominus egredietur de loco suo: & descendet, & calcabit super excelsa terræ. * Et consumentur montes subtus eum: & valles scindentur sicut cera a facie ignis, & sicut aquæ, quæ decurrunt in præceps. * In scelere Iacob omne istud, & in peccatis domus Israel. quod scelus Iacob? nonne Samaria? & quæ excelsa Iudæ? nonne Ierusalem? * & ponam Samariam quasi acervum lapidum in agro cum plantatur vinea: & & detraham in vallem lapides eius, & fundamenta eius reuelabo. * Et omnia sculptilia eius cöcidentur, & omnes mercedes eius comburentur igne, & omnia idola eius ponam in perditionem: quia de mercedibus meretricis congregata sunt, & usque ad mercedem meretricis reuertentur. * Super hoc plangam, & ululabo: vadam spoliatus, & nudus: faciam plañctum velut draconum, & luctum quasi struthionum. * Quia desperata est plaga eius, quia venit usque ad Iudam, tetigit portam populi mei usque ad Ierusalem. * In Geth nolite annuciare, lacrymis ne ploretis, in domo Pulveris pulvere vos conspergite. * Et transite vobis habitatio Pulchra, confusa ignominia: non est egressa quæ habitat in exitu: planctu Domus vicina accipiet ex vobis, quæ stetit sibi met. * Quia infirmata est in bonum, quæ habitat in

amaritudinibus: quia descendit malum a Domino in portam Ierusalem. * Tumultus quadrigæ stuporis habitanti Lachis: principium peccati est filix Sion, quia in te inuenta sunt scelera Israel. * Propterea dabit emissarios super hereditatem Geth: domus Mendacij in deceptionem regibus Israel. * Adhuc heredem adducam tibi quæ habitas in Maresa: usque ad Odollam veniet gloria Israel. * Decaluare, & tondere super filios deliciarum tuarum: dilata caluitium tuum sicut aquila: quoniam captivi ducti sunt ex te.

CAP. II.

VÆ qui cogitatis inutile, & operamini malum in cubilibus vestris: in luce matutina faciunt illud, quoniam contra Deum est manus eorum. * Et concupierunt agros, & violenter tulorunt, & rapuerunt domos: & calumniabantur virum, & domum eius, virum, & hereditatem eius. * Idcirco hæc dicit Dominus: Ecce ego cogito super familiam istam malum: vnde non auferetis colla vestra, & non ambulabitis superbi, quoniam tempus pessimum est. * In die illa sumetur super vos parabola, & cantabitur canticum cum suauitate, dicentium: Depopulatione vastati sumus: pars populi mei cömutata est: quomodo recedet a me, cum reuertatur, qui regiones nostras diuidat? * Propter hoc non erit tibi mittens funiculum sortis in cœtu Domini. * Ne loquamini loquentes: Non stillabit super istos, non comprehendet confusio. * Dicit domus Iacob: Numquid abbreviatus est spiritus Domini, aut tales sunt cogitationes eius? Nonne verba mea bona sunt cum eo, qui recte graditur? * Et econtrario populus

populus meus in aduersarium consurrexit : desuper tunica pallium sustulistis : & eos, qui transibant simpliciter, cōuertistis in bellum . * Mulieres populi mei eiecistis de domo deliciarum suarum : a paruulis earum tulistis laudem meam in perpetuum . * Surgite, & ite, quia non habetis hic requiem : propter immunditiam eius corruptetur putredine pessima . * Utinam non essem vir habens spiritum, & mendacium potius loquerer : D stillabo tibi in vinum, & in ebrietatem : & erit super quē stillatur populus iste . * Congregatione congregabo Iacob totum te : in vnum conducam reliquias Israel, pariter ponam illum quasi gregem in ouili, quasi pecus in medio caularū, tumultuabuntur a multitudine hominum . * Ascendet enim pandens iter ante eos : diuident, & transibunt portam, & ingredientur per eam : & transibit rex eorum coram eis, & Dominus in capite eorum .

C A P . III.

ET dixi : Audite principes Iacob, & duces domus Israel : Numquid non vestrum est scire iudicium, * qui odio habetis bonum, & diligitis malum : qui violenter tollitis pelles eorum desuper eis, & carnem eorū desuper ossibus eorum ? * Qui comederunt carnem populi mei, & pellem eorum desuper excoctauerunt : & ossa eorum confregerunt, & conciderunt sicut in lebete, & quasi carnem in medio ollæ . * Tunc clamabunt ad Dominum, & nō exaudiet eos : & abscondet faciem suam ab eis in tempore illo, sicut nequiter egerunt in adinventionibus suis . * Hæc dicit Dominus super prophetas, qui seducunt populum meum : qui mordent dentibus suis, & prædicant pacem : & si quis non dederit in ore eorum quippiam, sanctificant super eum prælium . * Propterea nox vobis pro visione erit, & tenebræ vobis pro diuinatione : & occumbet sol super prophetas, & obtenebrabitur super eos dies . * Et confundentur qui vident visiones, & confundentur diuini : & operient omnes vultus suos, quia non est responsum Dei . * Verumtamen ego repletus sum fortitudine spiritus

Domini, iudicio, & virtute : ut annunciem Iacob scelus suum, & Israel peccatum suum . * Audite hoc principes domus Iacob, & iudices domus Israel : qui abominamini iudicium, & omnia recta peruertitis . * Qui edificatis Sion in sanguinibus, & Ierusalem in iniquitate . * Principes eius in muneribus iudicabant, & sacerdotes eius in mercede docebant, & prophetæ eius in pecunia diuinabant : & super Dominum quiescebant, dicentes : Numquid non Dominus in medio nostrum ? non venient super nos mala . * Propter hoc, causa vestri, Sion quasi ager arabitur, & Ierusalem quasi aceruus lapidū erit, & mons templi in excelsa siluarum .

C A P . IIII.

ET erit : In nouissimo dierum erit mons domus Domini præparatus in vertice montium, & sublimis super colles : & fluent ad eum populi . * Et properabunt gentes multæ, & dicent : Venite, ascendamus ad montem Domini, & ad domum Dei Iacob : & docebit nos de vijs suis, & ibimus in semitis eius : quia de Sion egredietur lex, & verbum Domini de Ierusalem . * Et iudicabit inter populos multos, & corripiet gentes fortes usque in longinquum : & concident gladios suos in vomeres, & hastas suas in ligones : non sumet gens aduersus gentem gladium : & non discant ultra belligerare . * Et sedebit vir subtus vitem suam, & subtus ficum suam, & non erit qui deterreat : quia os Domini exercituum locutus est . * Quia omnes populi ambulant unusquisque in nomine Dei sui : nos autem ambulabimus in nomine Domini Dei nostri in æternum & ultra . * In die illa, dicit Dominus, congregabo claudicantem : & eam, quam eieceram, colligam : & quam afflixeram : * Et ponam claudicantem in reliquiis : & eam, quæ laborauerat, in gentem robustam : & regnabit Dominus super eos in monte Sion, ex hoc nunc & usque in æternum . * Et tu turris gregis nebulosa filia Sion usque ad te veniet : & veniet potestas prima, regnum filia Ierusalem . * Nunc quare

quare mœrere contraheris? numquid rex non est tibi, aut consiliarius tuus periit, quia comprehendit te dolor sicut parturientem? * Dole, & satage filia Sion quasi parturiens: quia nunc egredieris de ciuitate, & habitabis in regione; & venies vsque ad Babylonem, ibi liberaberis: ibi redimet te Dominus de manu inimicorum tuorum. * Et nunc congregatae sunt super te gentes multae, quae dicunt: Lapidetur: & aspiciat in Sion oculus noster. * Ipsi autem non cognouerunt cogitationes Domini, & non intellexerunt consilium eius: quia congregauit eos quasi scœnum arae. * Surge, & tritura filia Sion: quia cornu tuum ponam ferreum, & ungulas tuas ponam areas: & comminues populos multos, & interficies Domino rapinas eorum, & fortitudinem eorum Domino vniuersae terrae.

C A P. V.

Nunc vastaberis filia latronis: obfessionem posuerunt super nos, in virga percutiunt maxillam iudicis Israel. * **ET TV BETHLEHEM** Ephrata paruulus es in millibus Iuda: ex te mihi egreditur qui sit dominator in Israel, & egressus eius ab initio, a diebus æternitatis. * Propter hoc dabit eos vsque ad tempus, in quo parturiens pariet: & reliquiae fratrum eius conuertentur ad filios Israel. * Et stabit, & pascet in fortitudine Domini, in sublimitate nominis Domini Dei sui: & conuertentur, quia nunc magnificabitur vsque ad terminos terrae. * Et erit iste pax: cum venerit Assyrius in terram nostram, & quando calcauerit in domibus nostris: & suscitabimus super eum septem pastores, & octo primates homines. * Et pascet terram Assur in gladio, & terram Nemrod in lanceis eius: & liberabit ab Assur cum venerit in terram nostram, & cum calcauerit in finibus nostris. * Et erunt reliquiae Iacob in medio populorum multorum quasi ros a Domino, & quasi stillicula super herbam, quae non expectat virum, & non praestolatur filios hominum. * Et erunt reliquiae Iacob in Gentibus in medio populorum multorum, quasi leo in iumentis siluarum, & quasi catulus

leonis in gregibus pecorum: qui cum transferit, & conculcauerit, & ceperit, non est qui eruat. * Exaltabitur manus tua super hostes tuos, & omnes inimici tui interibunt. * Et erit in die illa, dicit Dominus: Auferam equos tuos de medio tui, & disperdam quadrigas tuas. * Et perdam ciuitates terrae tuae, & destruam omnes munitiones tuas, & auferam maleficia de manu tua, & diuinationes non erunt in te. * Et perire faciam sculptilia tua, & statuas tuas de medio tui: & non adorabis ultra opera manuum tuarum. * Et euellam lucos tuos de medio tui: & conteram ciuitates tuas. * Et faciam in furore & in indignatione ultionem in omnibus gentibus, quae non audierunt.

C A P. VI.

Audite quae Dominus loquitur: Surge, contende iudicio aduersum meos, & audiant colles vocem tuam. * Audiant montes iudicium Domini, & fortia fundamenta terrae: quia iudicium Domini cum populo suo, & cum Israel diiudicabitur. * **Popule meus** quid feci tibi, aut quid molestus fui tibi? responde mihi. * Quia eduxi te de Terra Aegypti, & de domo seruientium liberaui te: & misi ante faciem tuam Moysen, & Aaron, & Mariam? * **Popule meus** memeto quæso quid cogitauerit Balach rex Moab, & quid responderit ei Balaam filius Beor, de Setim vsque ad Galgalam, vt cognosceres iustitias Domini. * Quid dignum offeram Domino? curuabo genu Deo excelso? numquid offeram ei holocaustomata, & vitulos anniculos? * Numquid placari potest Dominus in millibus arietum, aut in multis millibus hircorum pinguium? numquid dabo primogenitum meum pro scelere meo, fructum ventris mei pro peccato animae meae? * Indicabo tibi o homo quid sit bonum, & quid Dominus requirat a te: Vtique facere iudicium, & diligere misericordiam, & sollicitum ambulare cum Deo tuo. * Vox Domini ad ciuitatem clamat, & salus erit timen-
tibus nomen tuum: Audite tribus, & quis approbabit illud? * Adhuc ignis in domo impij thesauri iniquitatis, & mensura

mensura minor fr̃e plena. * Numquid
iustificabo stateram impiam, & saccelli
pondera dolosa? * In quibus diuites
eius repleti sunt iniquitate, & habitan-
tes in ea loquebantur mendacium, &
lingua eorum fraudulenta in ore eorū.
* Et ego ergo corpi percutere te perdi-
tione super peccatis tuis. * Tu come-
des, & non saturaberis: & humiliatio
tua in medio tui: & apprehendes, &
non saluabis: & quos saluaueris, in gla-
dium dabo. * Tu feminabis, & non
metes: tu calcabis oliuam, & non vin-
geris oleo: & mustum, & non bibes vi-
num. * Et custodisti pr̃cepta Amri, &
omne opus domus Achab: & ambulasti
in voluntatibus eorum, vt darem te in
perditionē, & habitantes in ea in sibilū,
& opprobrium populi mei portabitis.

CAP. VII.

VÆ mihi, quia factus sum sicut qui
colligit in autumno racemos vin-
demiz: nō est boerus ad comedendum,
pr̃coquas ficus desiderauit anima mea.
* Perijt sanctus de terra, & rectus in ho-
minibus non est: omnes in sanguine in-
fidentur, vir fratrem suum ad mortem
venatur. * Malum manuum suarum di-
cunt bonum: princeps postulat, & iu-
dex in reddendo est: & magnus locutus
est desiderium animæ suæ, & conturba-
uerunt eam. * Qui optimus in eis est,
quasi paliurus: & qui rectus, quasi spi-
na de sepe. Dies speculationis tuæ, vi-
sitatio tua venit: nunc erit vastitas eo-
rum. * Nolite credere amico: & nolite
confidere in duce: ab ea, quæ dormit
in sinu tuo, custodi claustra oris tui.
* Quia filius contumeliam facit patri,
& filia confurgit aduersus matrē suam,
nurus aduersus socrū suam: & inimici
hominis domestici eius. * Ego autem ad

Dominū aspiciam, expectabo Deum sal-
uatorem meum: audiet me Deus meus.
* Ne lateris inimica mea super me, quia
cecidisti: consurgam, cum sedero in tene-
bris, Dominus lux mea est. * Iram Do-
mini portabo, quoniam peccaui ei, do-
nec causam meam iudicet, & faciat iu-
diciū meum: educet me in lucem, vi-
debo iustitiam eius. * Et aspiciet inimi-
ca mea, & operietur confusione, quæ di-
cit ad me: Vbi est Dominus Deus tuus?
Oculi mei videbūt in eam: nunc erit in
conculcationem vt lutum placearum.
* Dies, vt ædificetur maceriz tuæ: in die
illa longe fiet lex. * In die illa & vsque
ad te veniet de Assur, & vsque ad ciuita-
tes munitas: & a ciuitatibus munitis vs-
que ad flumen, & ad mare de mari, & ad
montem de monte. * Et terra erit in de-
solationem propter habitatores suos, &
propter fructum cogitationum eorum.
* Pasce populum tuum in virga tua, gre-
gem hereditatis tuæ habitantes solos in
saltu, in medio Carmeli: pascuntur Basan
& Galaad iuxta dies antiquos. * Secun-
dum dies egressionis tuæ de Terra Ægy-
pti ostendam ei mirabilia. * Videbunt
gentes, & confundentur super omni for-
titudine sua: ponent manum super os,
aures eorum surdæ erunt. * Linget pul-
uerem sicut serpentes, velut reptilia ter-
ræ perturbabuntur in ædibus suis: Do-
minum Deum nostrum formidabunt, &
timebunt te. * Quis Deus similis tui,
qui aufers iniquitatem, & transis pecca-
tum reliquiarum hereditatis tuæ? non
immitet vltra furorem suum, quoniam
volens misericordiam est. * Reuertetur,
& miserebitur nostri: deponet iniquita-
tes nostras, & proijciat in profundum
maris omnia peccata nostra. * Dabis
veritatem Iacob, misericordiam Abra-
ham: quæ iurasti patribus nostris a die-
bus antiquis.

Deut. 28.
d. 18
Agg. 1. b. 6

Isa. 40.

Mal. 10. c. 11

Mal. 10. d. 10

11. c. 10. a. 6
Ab. 10. g. 41

PROPHETIA NAHV M.

CAPVT PRIMVM.

NVS Niniue: Liber visionis Nahum Elceszi. * Deus amulator, & vlciscens Dominus: vlciscens Dominus, & habens, furorem: vlciscens Dominus in holtes suos, & irascens ipse inimicis suis. * Dominus patiens, & magnus fortitudine, & mundans non faciet innocentem. Dominus in tempestate, & turbine viæ eius, & nebula pulvis pedum eius. * Increpans mare, & exiccans illud: & omnia flumina ad desertum deducens. Infirmatus est Basan, & Carmelus: & flos Libani elanguit. * Montes commoti sunt ab eo, & colles desolati sunt: & contremuit terra a facie eius, & orbis, & omnes habitantes in eo. * Ante faciem indignationis eius quis stabit? & quis resister in ira furoris eius? indignatio eius effusa est vt ignis: & petreæ dissolutæ sunt ab eo. * Bonus Dominus, & confortans in die tribulationis: & sciens sperantes in se. * & in diluuiio prætereunte, consummationem faciet loci eius: & inimicos eius persequentur tenebræ. * Quid cogitatis contra Dominum? consummationem ipse faciet: non consurget duplex tribulatio. * Quia sicut spinæ seinuicé complectuntur, sic conuiuium eorum pariter potantium: consumentur quasi stipula ariditate plena. * Ex te exhibit cogitans contra Dominum malitiam: mente pertractans præuaricationem. * Hæc dicit Dominus: Si perfecti fuerint: & ita plures, sic quoque attondentur, & pertransibit: affixi te, & non affligam te ultra. * Et nunc cõteram virgam eius de dorso tuo, & vincula tua dirumpam. * Et præcipiet super te Dominus, non seminabitur ex nomine tuo amplius: de domo

Dei tui interficiam sculptile, & confutabile, ponam sepulchrum tuum, quia in honoratus es. * Ecce super montes pedes euangelizantis, & annunciantis pacem: celebra Iuda festiuitates tuas, & redde vota tua: quia non adijciat ultra vt pertranscat in te Belial: vniuersus interijt.

CAP. II.

A Scendit qui dispergat coram te, qui custodiat obsidionem: contemplare viam, conforta lumbos, robora virtutem valde. * Quia reddidit Dominus superbiam Iacob, sicut superbiam Israel: quia vastatores dissipauerunt eos, & propagines eorum corruperunt. * Clypeus fortium eius ignitus, viri exercitus in coccineis: igneæ habent currus in die præparationis eius, & agitatores consopiti sunt. * In itineribus conturbati sunt: quadrigæ collisæ sunt in plateis: aspectus eorum quasi lampades, quasi fulgura discurrentia. * Recordabitur fortium suorum, ruent in itineribus suis: velociter ascendent muros eius, & præparabitur vmbaculum. * Portæ fluuiorum apertæ sunt, & templum ad solum dirutum. * Et miles captiuus abductus est: & ancillæ eius minabantur gementes vt columbæ, murmurantes in cordibus suis. * Et Niniue quasi piscina aquarum aquæ eius: ipsi vero sugerunt: state, state, & non est qui reuertatur. * Diripite argentum, diripite aurum: & non est finis diuitiarum ex omnibus vasis desiderabilibus. * Dissipata est, & scissa, & dilacerata: & cor tabescens, & dissolutio genculorum, & defectio in cunctis renibus: & facies omnium eorum sicut nigredo ollæ. * Vbi est habitaculum leonum, & pascua catulorum

11sa. 52. b. 7
Rom. 10. b. 11

lorum leonum, ad quam iuit leo **U**t
ingrederetur illuc, catulus leonis, &
non est qui exterreat? * Leo cepit suf-
ficienter catulis suis, & necauit leonibus
suis: & impleuit præda speluncas suas,
& cubile suum rapina. * Ecce ego ad
te, dicit Dominus exercituum, & suc-
cendam usque ad fumum quadrigas tuas,
& leunculos tuos comedet gladius: &
exterminabo de terra prædam tuam,
& non audietur ultra vox nunciorum
tuorum.

CAP. III.

Isa. 14. b. 9
Hab. 2. 6. 11

Væ ciuitas sanguinum, vniuersa
mendacij dilaceratione plena: non
recedet a te rapina. * Vox flagelli, &
vox impetus rotæ, & equi frementis, &
quadrigæ feruentis, & equitis ascenden-
tis: * & micantis gladij, & fulgurantis
hastæ, & multitudinis interfectæ, & gra-
uis ruina: nec est finis cadauerum, &
corruent in corporibus suis. * Propter
multitudinem fornicationum meretricis
speciosæ, & gratæ, & habentis malefi-
cia, quæ vendidit gentes in fornicatio-
nibus suis, & familias in maleficijs suis:
* Ecce ego ad te, dicit Dominus exer-
citus, & revelabo pudenda tua in fa-
cie tua, & ostendam Gentibus nudita-
tem tuam, & regnis ignominiam tuam.
* Et proijciam super te abominationes,
& contumelijs te afficiam, & ponam te
in exemplum. * Et erit: omnis, qui vi-
derit te, resiliat a te, & dicet: Vastata
est Ninive: quis commouebit super te
caput? unde quæram consolatore tibi?
* Numquid melior es Alexandria po-
pulorum, quæ habitat in fluminibus?
aquæ in circuitu eius: cuius diuitiæ, ma-
re: aquæ muri eius. * Æthiopia fortitu-

do eius, & Ægyptus, & non est finis:
Aphrica, & Libyes fuerunt in auxilio
tuo. * Sed & ipsa in transmigrationem
ducta est in captiuitatem: paruuli eius
elisi sunt in capite omnium viarum, &
super inelytos eius miserunt sortem, &
omnes optimates eius confixi sunt in
compedibus. * Et tu ergo inebriaberis,
& eris despecta: & tu quæres auxi-
lium ab inimico. * Omnes munitiones
quæ sicut ficus cum grossis suis: si con-
cussæ fuerint, cadent in os comedentis:
* Ecce populus tuus mulieres in medio
tui: inimicis tuis adaperitione panden-
tur portæ terræ tuæ, deuorabit ignis vo-
stes tuos. * Aquam propter obsidio-
nem hauri tibi, extrue munitiones tuas:
intra in lutum, & calca, subigens tene-
laterem. * Ibi comedet te ignis: peri-
bis gladio, deuorabit te vt bruchus:
congregare vt bruchus: multiplicare vt
locusta. * Plures fecisti negotiationes
tuas quàm stellæ sint cæli: bruchus ex-
pansus est, & auolauit. * Custodes tui
quasi locustæ: & paruuli tui quasi locu-
stæ locustarum, quæ confidunt in sepi-
bus in die frigoris: sol ortus est, & auo-
lauerunt, & non est cognitus locus earum
ubi fuerint. * Dormitauerunt pa-
stores tui, rex Assur: sepelientur prin-
cipes tui: latitauit populus tuus in mo-
tibus, & non est qui congreget.
* Non est obscura contritio
tua, pessima est plaga
tua: omnes qui au-
dierunt audi-
tionem
tuam, compresserunt manum suam
per te: quia superquem
non transijt mali-
tia tua sem-
per?

PROPHETIA HABACVC.

CAPVT PRIMVM.

HABACVCVS, quod vidit
Habacuc propheta. **A**
* Vsq̃uequo Domi-
ne clamabo, & non
exaudies? Vocife-
rabor ad te vim pa-
tiens, & non salua-
bis? * Quare ostendisti mihi iniquita-
tem, & laborem, videre prædam, &
iniusticiam contra me? & factum est
iudicium, & contradictio potentior.
* Propter hoc lacerata est lex, & non
peruenit vsque ad finem iudicium: quia
impius præualeat aduersus iustum, pro-
pterea egreditur iudicium peruersum.
B **AA. 19. f. 11.** * Aspice in gentibus, & videte: ad-
miramini, & obstupefcite: quia opus
factum est in diebus vestris, quod nemo
credet cum narrabitur. * Quia ecce
ego suscitabo Chaldeos, gentem ama-
ram, & velocem, ambulantem super
latitudinem terræ, vt possideat taberna-
cula non sua. * Horribilis, & terribilis
est: ex semetipsa iudicium, & onus
eius egredietur. * Leuiore p̃ardis equi
eius, & velociore lupis vespertinis; &
diffundentur equites eius: equites nam-
que eius de longe venient, volabunt
quasi aquila festinans ad comedendum.
C * Omnes ad prædam venient, facies
eorum ventus vrens: & congregabit
quasi arenam, captiuitatem. * Et ipse
de regibus triumphabit, & tyranni ri-
diculi eius erunt: ipse super omnem
munitionem ridebit, & comportabit
aggerem, & capiet eam. * Tunc mu-
tabitur spiritus, & pertransibit; & cor-
ruet: hæc est fortitudo eius dei sui.
* Numquid non tu a principio Domine
Deus meus, sancte meus, & non mo-
riemur? Domine in iudicium posuisti
eum: & fortem vt corripere, funda-
sti eum. * Mundi sunt oculi tui, ne vi-

deas malum, & respicere ad iniquitatem
non poteris. quare respicis super ini-
qua agentes, & taces deuorante impio
iustiorē se? * Et facies homines quasi
piscēs maris, & quasi reptile non ha-
bens principem. * Totum in hamo
subleuauit, traxit illud in sagena sua,
& congregauit in rete suam. Super
hoc lætabitur & exultabit. * propterea
immolabit sagenæ suæ, & sacrificabit
reti suo: quia in ipsis incrassata est pars
eius, & cibus eius electus. * Propter
hoc ergo expandit sagenam suam, &
semper interficere Gentes non parcer.

CAP. II.

A **S**uper custodiam meam stabo, & fi-
gam gradum super munitionem:
& contemplabor, vt videam quid
dicatur mihi, & quid respondeam ad
arguentem me. * Et respondit mihi
Dominus, & dixit: Scribe visum, &
explana eum super tabulas: vt percur-
rat qui legerit eum. * Quia adhuc vi-
sus procul, & apparebit in finem, &
non mentietur. si moram fecerit, ex-
pecta illum: quia veniens veniet, &
non tardabit. * Ecce qui incredulus
est, non erit recta anima eius in semet-
ipso: iustus autem in fide sua viuet. *
* Et quomodo vinum potantem deci-
pit: sic erit vir superbus, & non de-
corabitur: qui dilatauit quasi infernus
animam suam: & ipse quasi mors, &
non adimpletur: & congregabit ad
se omnes gentes, & coaceruabit ad
se omnes populos. * Numquid non
omnes isti super eum parabolam su-
ment, & loquelam ænigmatum
eius: & dicetur: Vx ei, qui multiplicat
non sua? vsquequo & aggrauat contra
Ecc se

Mo. 3. d. 16
Rom. 1. b. 17
Gal. 3. b. 11
Heb. 10. d. 38

lorum leonum, ad quam iuic leo ut D
ingrederetur illuc, catulus leonis, &
non est qui exterreat? * Leo cepit suf- 12
ficienter catulis suis, & necauit leonibus
suis: & impleuit præda speluncas suas,
& cubile suum rapina. * Ecce ego ad 13
te, dicit Dominus exercituum, & suc-
cendam usque ad fumum quadrigas tuas,
& leunculos tuos comedet gladius: &
exterminabo de terra prædam tuam,
& non audietur ultra vox nunciorum
tuorum.

CAP. III.

Isa. 14. b. 9
Hab. 2. 6. 11

Væ ciuitas sanguinum, vniuersa
mendacij dilaceratione plena: non
recedet a te rapina. * Vox flagelli, &
vox impetus rotæ, & equi frementis, &
quadrigæ feruentis, & equitis ascenden-
tis: * & micantis gladij, & fulgurantis
hastæ, & multitudinis interfectæ, & gra-
uis ruinæ: nec est finis cadauerum, &
eorruent in corporibus suis. * Propter
multitudinem fornicationum meretricis
speciosæ, & gratæ, & habentis malefi-
cia, quæ vendidit gentes in fornicatio-
nibus suis, & familias in maleficijs suis:
* Ecce ego ad te, dicit Dominus exer-
citus, & reuelabo pudenda tua in fa-
cie tua, & ostendam Gentibus nudita-
tem tuam, & regnis ignominiam tuam.
* Et proijciam super te abominationes,
& contumelijs te afficiam, & ponam te
in exemplum. * Et erit: omnis, qui vi-
derit te, resiliet a te, & dicet: Vastata
est Ninive: quis commouebit super te
caput? unde quæram consolatorem tibi?
* Numquid melior es Alexandria po-
pulorum, quæ habitat in fluminibus?
aqua in circuitu eius: cuius diuitiæ, ma-
re: aquæ muri eius. * Æthiopia fortitu-

do eius, & Ægyptus, & non est finis:
Aphrica, & Libyes fuerunt in auxilio
tuo. * Sed & ipsa in transmigrationem
ducta est in captiuitatem: paruuli eius
elisi sunt in capite omnium viarum, &
super intylos eius miserunt sortem, &
omnes optimates eius confixi sunt in
compedibus. * Et tu ergo inebriaberis,
& eris despecta: & tu quæres auxi-
lium ab inimico. * Omnes munitiones
quæ sicut ficus cum grossis suis: si con-
cussæ fuerint, cadent in os comedentis.
* Ecce populus tuus mulieres in medio
tui: inimicis tuis adaperitione panden-
tur portæ terræ tuæ, deuorabit ignis vo-
ces tuos. * Aquam propter obsidio-
nem hauri tibi, extrue munitiones tuas:
intra in lutum, & calca, subigens tene-
laterem. * Ibi comedet te ignis: peri-
bis gladio, deuorabit te ut bruchus:
congregare ut bruchus: multiplicare ut
locusta. * Plures fecisti negotiationes
tuas quàm stellæ sint cæli: bruchus ex-
pansus est, & auolauit. * Custodes tui
quasi locustæ: & paruuli tui quasi locu-
stæ locustarum, quæ confidunt in sepi-
bus in die frigoris: sol ortus est, & auo-
lauerunt, & non est cognitus locus ca-
rum ubi fuerint. * Dormitauerunt pa-
stores tui, rex Assur: sepelientur prin-
cipes tui: latitauit populus tuus in mo-
tibus, & non est qui congreget.
* Non est obscura contritio
tua, pessima est plaga
tua: omnes qui au-
dierunt audi-
tionem
tuam, compresserunt manum su-
per te: quia superquem
non transiit mali-
tia tua sem-
per?

PROPHETIA HABACVC.

CAPVT PRIMVM.

NV S , quod vidit
Habacuc propheta. A
* Vsq̃uequo Domi-
ne clamabo , & non
exaudies ? Vocife-
rabor ad te vim pa-
tiens , & non salua-
bis ? * Quare ostendisti mihi iniquita-
tem , & laborem , videre prædam , &
iniustitiam contra me ? & factum est
iudicium , & contradictio potentior .
* Propter hoc lacerata est lex , & non
peruenit vsque ad finem iudicium : quia
imp̃ius præualet aduersus iustum , pro-
pterea egreditur iudicium peruersum .

12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31.
* Asp̃icite in gentibus , & videte : ad-
miramini , & obstupescite : quia opus
factum est in diebus vestris , quod nemo
credet cum narrabitur . * Quia ecce
ego suscitabo Chaldeos , gentem ama-
ram , & velocem , ambulantem super
latitudinem terræ , vt possideat taberna-
cula non sua . * Horribilis , & terribilis
est : ex semetipsa iudicium , & onus
eius egredietur . * Leuiore p̃ardis equi
eius , & velociore lupis vespertinis ; &
diffundentur equites eius : equites nam-
que eius de longe venient , volabunt
quasi aquila festinans ad comedendum .
* Omnes ad prædam venient , facies
eorum ventus vrens : & congregabit
quasi arenam , captiuitatem . * Et ipse
de regibus triumphabit , & tyranni ri-
diculi eius erunt : ipse super omnem
munitionem ridebit , & comportabit
aggerem , & capiet eam . * Tunc mu-
tabitur spiritus , & pertransibit ; & cor-
ruet : hæc est fortitudo eius dei sui .
* Numquid non tu a principio Domine
Deus meus , sancte meus , & non mo-
riemur ? Domine in iudicium posuisti
eum : & fortem vt corrip̃eres , funda-
sti eum . * Mundi sunt oculi tui , ne vi-

deas malum , & respicere ad iniquitatem
non poteris . quare respicis super ini-
qua agentes , & taces deuorante imp̃io
iustiorē se ? * Et facies homines quasi
pisces maris , & quasi reptile non ha-
bens principem . * Totum in hamo
subleuauit , traxit illud in sagena sua ,
& congregauit in rete suam . Super
hoc lætabitur & exultabit . * propterea
immolabit sagena suæ , & sacrificabit
reti suo : quia in ip̃is incrassata est pars
eius , & cibus eius electus . * Propter
hoc ergo expandit sagenam suam , &
semper interficere Gentes non parcat .

CAP. II.

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31.
SVper custodiam meam stabo , & fi-
gam gradum super munitionem :
& contemplabor , vt videam quid
dicatur mihi , & quid respondeam ad
arguentem me . * Et respondit mihi
Dominus , & dixit : Scribe visum , &
explana eum super tabulas : vt percur-
rat qui legerit eum . * Quia adhuc vi-
sus procul , & apparebit in finem , &
non mentietur . si moram fecerit , ex-
pecta illum : quia veniens veniet , &
non tardabit . * Ecce qui incredulus
est , non erit recta anima eius in semet-
ip̃so : iustus autem in fide sua viuet .
* Et quomodo vinum potantem deci-
pit : sic erit vir superbus , & non de-
corabitur : qui dilatauit quasi infernus
animam suam : & ipse quasi mors , &
non adimpletur : & congregabit ad
se omnes gentes , & coaceruabit ad
se omnes populos . * Numquid non
omnes isti super eum parabolam su-
ment , & loquelam ænigmatum
eius : & dicetur : Vx ei , qui multiplicat
non sua ? vsquequo & aggrauat contra
E e e se

Mo. 3. d. 16.
Rom. 1. b. 17
Gal. 3. b. 11
Heb. 10. d. 30

se densum lutum? * Numquid non repente consurgent qui mordeant te: & suscitabuntur lacerantes te, & eris in rapinam eis? * Quia tu spoliasti gentes multas, spoliabunt te omnes, qui reliqui fuerint de populis propter sanguinem hominis & iniquitatem terræ ciuitatis, & omnium habitantium in ea.

* Væ qui congregat auaritiā malam domui suæ, vt sit in excelsu nidus eius, & liberari se putat de manu mali. * Cogitasti confusionem domui tuæ, concidisti populos multos, & peccauit anima tua. * Quia lapis de pariete clamabit: & lignum, quod inter iuncturas ædificiorum est, respondebit. * Væ qui ædificat ciuitatem in sanguinibus & præparat urbem in iniquitate. * Numquid non hæc sunt a Domino exercituum? Laborabunt enim populi in multo igne: & gentes in vacuum, & deficient. * Quia replebitur terra, vt cognoscant gloriam Domini, quasi aquæ operientes mare. * Væ qui potum dat amico suo mittens fel suum, & inebrians vt aspiat nuditatem eius. * Repletus es ignominia pro gloria: bibe tu quoque: & consopire: circumdabit te calix dexteræ Domini, & vomitus ignominie super gloriam tuam. * Quia iniquitas Libani operiet te, & vastitas animalium deterrebit eos de sanguinibus hominum, & iniquitate terræ, & ciuitatis, & omnium habitantium in ea. * Quid prodest sculpsile, quia sculpsit illud fictor suus, conflatile, & imaginē falsam? quia sperauit in figmēto fictor eius vt faceret simulachra muta. * Væ qui dicit ligno: Expergiscere: Surge, lapidi tacenti: numquid ipse docere poterit? Ecce iste coopertus est auro, & argento:

& omnis spiritus non est in visceribus eius. * Dominus autem in templo sancto suo: fileat a facie eius omnis terra.

Eze. 24. b. 9
Nah. 1. 2. 1

Ps. 10. b. 4

Isa. 3. 1

O R A T I O

HABACVC PROPHETÆ

PRO IGNORANTIIS.

CAP. III.

DOMINE audiui auditionem tuā, & timui.

Domine opus tuum in medio annorum viuifica illud:

In medio annorum notum facies: cum iratus fueris, misericordie recordaberis.

* Deus ab Austro veniet, & sanctus de monte Pharan:

Operuit celos gloria eius: & laudis eius plena est terra.

* Splendor eius vt lux erit: cornua in manibus eius:

Ibi abscondita est fortitudo eius: ante faciem eius ibit mors.

Et egredietur diabolus ante pedes eius.

* Stetit, & mensus est terram.

Aspexit, & dissoluit Gentes: & contriti sunt montes sæculi.

Incuruati sunt colles mundi, ab itineribus æternitatis eius.

* Pro iniquitate vidi tentoria Æthiopiarum, turbabuntur pelles terræ Madian.

* Numquid in fluminibus iratus es Domine? aut in fluminibus furor tuus? vel in mari indignatio tua?

Qui ascendes super equos tuos: & quadrigæ tuæ saluatio.

* Suscitans suscitabis arcum tuum: iumenta tribubus quæ locutus es:

Fluuios scindes terræ: viderunt te, & doluerunt montes: gurges aquarum transiit.

Dedit abyssus vocem suam: altitudo manus suas leuauit.

* Sol, & luna steterunt in habitaculo suo, in luce sagittarum tuarum, ibunt in splendore fulgurantis hastæ tuæ.

* In fremitu conculcabis terram: in furore obstupefacies Gentes.

* Egredius es in salutem populi tui: in salutem cum Christo tuo:

Percussisti caput de domo impij: denudasti fundamentum eius vsque ad columnam.

Male-

* Maledixisti sceptris eius, capiti bel-
latorum eius, venientibus ut turbo ad
dispergendum me.

Exultatio eorum sicut eius, qui de-
uorat pauperem in abscondito.

* Viam fecisti in mari equis tuis, in
luto aquarum multarum.

* Audiui, & conturbatus est venter
meus: a voce contremuerunt labia
mea.

Ingradiatur putredo in ossibus meis,
& subter me scateat.

Vt requiescam in die tribulationis:
vt ascendam ad populum accinctum

nostrum.

* Ficus enim non florebit: & non
erit germen in vineis.

Mentietur opus oliuæ: & arua non
afferent cibum.

Abscindetur de ouili pecus: & non
erit armentum in præsepibus.

* Ego autem in Domino gaudebo:
& exultabo in Deo Iesu meo.

* Deus Dominus fortitudo mea: &
ponet pedes meos quasi ceruorum.

Et super excelsa mea deducet me vi-
ctor in psalmis canentem.

PROPHETIA SOPHONIÆ.

C A P V T P R I M V M.

VERBUM Domini, quod
factum est ad Sopho-
niam filium Chusi, filij
Godoliz, filij Amariz,
filij Ezechie, in diebus
Iosif filij Amon regis
Iudæ. * Congregans congregabo omnia
a facie terræ, dicit Dominus: * congre-
gans hominem, & pecus, congregans
volatilia cæli, & pisces maris: & ruinæ
impiorum erunt: & disperdam homi-
nes a facie terræ, dicit Dominus. * Et ex-
tendam manum meam super Iudam, &
super omnes habitantes Ierusalem: & di-
spersedam de loco hoc reliquias Baal, &
nomina ædituorum cum sacerdotibus:
* & eos, qui adorant super tecta militiam
cæli, & adorant, & iurant in Domino, &
iurant in Melchom. * Et qui auertuntur
de post tergum Domini, & qui non
quæsierunt Dominum, nec inuestigaue-
runt eum. * Silete a facie Domini Dei:
quia iuxta est dies Domini, quia præpa-
rauit Dominus hostiam, sanctificauit vo-
catos suos. * Et erit: in die hostiæ Do-
mini visitabo super principes, & super

filios regis, & super omnes, qui induti
sunt veste peregrina: * & visitabo super
omnem, qui arroganter ingreditur su-
per limen in die illa: qui complent do-
mum Domini Dei sui iniquitate, & do-
lo. * Et erit in die illa, dicit Dominus,
vox clamoris a porta piscium, & vlula-
tus a Secunda, & contritio magna a col-
libus. * Vlulate habitatores Pila: conti-
cuit omnis populus Chanaan, disperi-
runt omnes inuoluti argento. * Et erit
in tempore illo: scrutabor Ierusalem in
lucernis: & visitabo super viros defixos
in facibus suis: qui dicunt in cordibus
suis: Non faciet bene Dominus, & non
faciet male. * Et erit fortitudo eorum
in direptionem, & domus eorum in de-
sertum: & ædificabunt domos, & non
habitabunt: & plantabunt vineas, &
non bibent vinum earum. * Iuxta est
dies Domini magnus, iuxta est & velox
nimis: vox diei Domini amara, tribula-
bitur ibi fortis. * Dies iræ dies illa, dies
tribulationis & angustię, dies calamita-
tis & miserię, dies tenebrarum & caligi-
nis, dies nebulæ & turbinis, * dies tubæ
Ecc 2 & clan-

Amos. 5. c. 11

Jer. 30. c. 2. 7
Isa. 2. c. 17
Amos. 5. c. 18

& clangoris super ciuitates munitas, & super angulos excelsos. * Et tribulabo homines, & ambulabunt vt cæci, quia Domino peccauerunt: & effunderetur sanguis eorum sicut humus, & corpora eorum sicut stercore. * Sed & argentum eorum, & aurum eorum non poterit liberare eos in die iræ Domini: in igne zeli eius deuorabitur omnis terra, quia consummationem cum festinatione faciet cunctis habitantibus terram.

C A P. II.

Conuenite, congregamini gens non amabilis: Priusquam pariat iussio quasi puluerem transcurrentem diem, antequam veniat super vos ira furoris Domini, antequam veniat super vos dies indignationis Domini. * Querite Dominum omnes mansueti terræ, qui iudicium eius estis operati: querite iustum, querite mansuetum: si quomodo abscondamini in die furoris Domini. * Quia Gaza destructa erit, & Ascalon in desertum, Azotum in meridie ejicient, & Accaron eradicabitur. * Vt qui habitatis funiculum maris, gens perditorum: verbum Domini super vos Chanaan terra Philistinorum, & disperdam te, ita vt non sis inhabitator. * Et erit funiculus maris requies pastorum, & caulæ pecorum: & erit funiculus eius, qui remanserit de domo Iuda: ibi pascuntur, in domibus Ascalonis ad vespem requiescent: quia visitabit eos Dominus Deus eorum, & auertet captiuitatem eorum. * Audiui opprobrium Moab, & blasphemias filiorum Ammon: quæ exprobrauerunt populo meo, & magnificati sunt super terminos eorum. * Propterea viuo ego, dicit Dominus exercituum Deus Israel, quia Moab vt Sodoma erit, & filij Ammon quasi Gomorrha, siccitas spinarum, & acerui salis, & desertum vsque in æternum: reliquæ populi mei diripient eos, & residui gentis meæ possidebunt illos. * Hoc eis eueniet pro superbia sua: quia blasphemauerunt, & magnificati sunt super populum Domini exercituum. * Horribilis Dominus super eos, & attenuabit omnes deos terræ: & adorabunt eum viri de loco suo, omnes insulæ Gentium. * Sed & vos Æthiopes interfestis gladio meo

eritis. * Et extendet manum suam super Aquilonem, & perdet Assur: & ponet speciosam in solitudinem, & in inuium, & quasi desertum. * Et accubabunt in medio eius greges, omnes bestię Gentium: & onocrotalus, & ericius in liminibus eius morabuntur: vox cantantis in fenestra, coruus in superliminari, quoniam attenuabo robur eius. * Hæc est ciuitas gloriosa habitans in confidentia: quæ dicebat in corde suo: Ego sum, & extra me non est alia amplius: quomodo facta est in desertum cubile bestię? omnis, qui transit per eam, sibilabit, & mouebit manum suam.

C A P. III.

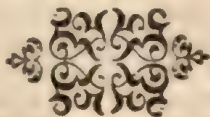
Væ prouocatrix, & redempta ciuitas, columba. * Non audiuit vocem, & non suscepit disciplinam: in Domino non est confisa, ad Deum suum non appropinquauit. * Principes eius in medio eius quasi leones rugientes: iudices eius lupi vespere, non relinquebant in mane. * Prophetæ eius vesani, viri infideles: sacerdotes eius polluerunt sanctum, iniuste egerunt contra legem. * Dominus iustus in medio eius non faciet iniquitatem: mane mane iudicium suum dabit in lucem, & non abscondetur: nesciuit autem iniquus confusionem. * Dispersidi Gentes, & dissipati sunt anguli earum: desertas feci vias eorum, dum non est qui transeat: desolatæ sunt ciuitates eorum, non remanente viro, neque villo habitatore. * Dixi: Attamen timebis me, suscipies disciplinam: & non peribit habitaculum eius propter omnia, in quibus visitaui eam: verumtamen diluculo surgentes corruerunt omnes cogitationes suas. * Quapropter expecta me, dicit Dominus, in die resurrectionis meæ in futurum, quia iudicium meum vt congregem Gentes, & colligam regna: & effundam super eos indignationem meam, omnem iram furoris mei: in igne enim zeli mei deuorabitur omnis terra. * Quia tunc reddam populis labium electum, vt inuocent omnes in nomine Domini, & seruiant ei humero vno. * Ultra flumina Æthiopiz, inde supplices mei, filij disperforum meorum deferent munus mihi. * In die illa non confundèria super

super cunctis adinventionibus tuis, qui-
bus prauaricata es in me: quia tunc au-
feram de medio tui magniloquos super-
bia tua, & non adicies exaltari am-
plius in monte sancto meo. * Et dere-
linquam in medio tui populum paupe-
rem, & egenum: & sperabunt in nomi-
ne Domini. * Reliquiæ Israel non fa-
cient iniquitatem, nec loquentur men-
dacium, & non inuenietur in ore eorum
lingua dolosa: quoniam ipsi pascuntur,
& accubabunt, & non erit qui exterreat.
* Lauda filia Sion: iubila Israel: lætare,
& exulta in omni corde filia Ierusalem.
* Abstulit Dominus iudicium tuum, &
auertit inimicos tuos: rex Israel Domi-
nus in medio tui, non timebis malum
ultra. * In die illa dicetur Ierusalem: 16

Noli timere: Sion, non dissoluantur ma-
nus tua. * Dominus Deus tuus in medio
tui fortis, ipse saluabit: gaudebit super
te in læticia, silebit in dilectione sua, exul-
tabit super te in laude. * Nugas, qui a
lege recesserant, congregabo, quia ex te
erant: ut non ultra habeas super eis op-
probrium. * Ecce ego interficiam om-
nes, qui afflixerunt te in tempore illo: &
saluabo claudicantem: & eam, quæ cie-
cta fuerat, congregabo: & ponam eos in
laudem, & in nomen, in omni terra con-
fusionis eorum. * In tempore illo, quo
adducam vos: & in tempore, quo con-
gregabo vos: dabo enim vos in nomen,
& in laudem omnibus populis terræ,
cum conuertero captiuitatem vestram
coram oculis vestris, dicit Dominus.

PROPHETIA AGGÆI.

C A P V T P R I M V M.

IN anno secundo Da-
rij regis, in mense
sexto, in die vna
mensis, factum est
verbum Domini in
manu Aggæi prophe-
tæ ad Zorobabel fi-
lium Salathiel, ducem Iuda, & ad Ie-
sum, filium Iosedec, sacerdotem ma-
gnum, dicens: * Hæc ait Dominus exer-
cituum, dicens: Populus iste dicit: Non-
dum venit tempus domus Domini ædi-
ficandæ. * Et factum est verbum Domi-
ni in manu Aggæi prophetæ, dicens:
* Numquid tempus vobis est ut habite-
tis in domibus laqueatis, & domus ista
deserta? * Et nunc hæc dicit Dominus
exercituum: Ponite corda vestra super
vias vestras. * Seminaſtis multum, & in-
tulistis parum: comedistis, & non estis
satiati: bibistis, & non estis inebriati:
operuistis vos, & non estis calefacti: & qui

mercedes congregauit, misit eas in saccu-
lum pertusum. * Hæc dicit Dominus
exercituum: Ponite corda vestra super
vias vestras: ascendite in montem, por-
tate ligna, & ædificate domum: & ac-
ceptabilis mihi erit, & glorificabor, di-
cit Dominus. * Respexistis ad amplius,
& ecce factum est minus: & intulistis in
domum, & exufflaui illud: quam ob cau-
sam, dicit Dominus exercituum? quia
domus mea deserta est, & vos festinatis
vnusquisque in domum suam. * Propter
hoc super vos prohibiti sunt cæli ne da-
rent rorem, & terra prohibita est ne da-
ret germen suum: * & vocaui siccita-
tem super terram, & super montes,
& super triticum, & super vinum, &
super oleum, & quæcumque profert
humus, & super homines, & super iu-
menta, & super omnem laborem ma-
nuum. * Et audiuit Zorobabel filius
Salathiel, & Iesus filius Iosedec sacer-
dos

Ecc 3 dos

dos magnus, & omnes reliquæ populi vocem Domini Dei sui, & verba Aggæi propheta, sicut misit eum Dominus Deus eorum ad eos: & timuit populus a facie Domini. * Et dixit Aggæus nuncius Domini de nuncijs Domini, populo dicens: Ego vobiscum sum, dicit Dominus. * Et suscitauit Dominus spiritum Zorobabel filij Salathiel, ducis Iuda, & spiritum Iesu filij Iosedec sacerdotis magni, & spiritum reliquorum de omni populo: & ingressi sunt, & faciebant opus in domo Domini exercituum Dei sui.

C A P. II.

IN die vigesima & quarta mensis, in sexto mense, in anno secundo Darij regis. * In septimo mense, vigesima & prima mensis, factum est verbum Domini in manu Aggæi propheta, dicens: * Loquere ad Zorobabel filium Salathiel, ducem Iuda, & ad Iesum filium Iosedec sacerdotem magnum, & ad reliquos populi, dicens: * Quis in vobis est derelictus, qui vidit domum istam in gloria sua prima? & quid vos videtis hanc nunc? numquid non ita est, quasi non sit in oculis vestris? * Et nunc confortare Zorobabel, dicit Dominus: & confortare Iesu fili Iosedec sacerdos magne, & confortare omnis populus terræ, dicit Dominus exercituum: & facite (quoniam ego vobiscum sum, dicit Dominus exercituum) * verbum quod pepigi vobiscum cum egredere mini de Terra Ægypti: & spiritus meus erit in medio vestrum, nolite timere. * Quia hæc dicit Dominus exercituum: * Adhuc vnum modicum est, & ego commouebo cælum, & terram, & mare, & aridam. * Et mouebo omnes Gentes: ET VENIET DESIDERATVS cunctis Gentibus: & implebo domum istam gloria, dicit Dominus exercituum. * Meum est argentum, & meum est aurum, dicit Dominus exercituum. * Magna erit gloria domus istius nouissimæ plus quam primæ, dicit Dominus exercituum: & in loco isto dabo pacem, dicit Dominus exercituum. * In vigesima & quarta noni mensis, in anno secundo Darij regis, factum est verbum Domini ad Ag-

gæum prophetam, dicens: * Hæc dicite Dominus exercituum: Interroga sacerdotes legem, dicens: * Si tulerit homo carnem sanctificatam in ora vestimenti sui, & tetigerit de summitate eius panem, aut pulmentum, aut vinum, aut oleum, aut omnem cibum: numquid sanctificabitur? Respondentes autem sacerdotes, dixerunt: Non. * Et dixit Aggæus: Si tetigerit pollutus in anima ex omnibus his, numquid contaminabitur? Et responderunt sacerdotes, & dixerunt: Contaminabitur. * Et respondit Aggæus, & dixit: Sic populus iste, & sic gens ista ante faciem meam, dicit Dominus, & sic omne opus manuum eorum: & omnia quæ obtulerunt ibi, contaminata erunt. * Et nunc ponite corda vestra a die hac & supra, antequam poneretur lapis super lapidem in templo Domini. * Cum accederetis ad acceruum viginti modiorum, & fierent decem: & intraretis ad torcular, vt exprimeretis quinquaginta lagenas, & fiebant viginti. * Percussi vos vento vrentis, & aurugine, & grandine omnia opera manuum vestrarum: & non fuit in vobis, qui reuerteretur ad me, dicit Dominus. * Ponite corda vestra ex die ista, & in futurum, a die vigesima & quarta noni mensis: a die, qua fundamenta iacta sunt templi Domini, ponite super cor vestrum. * Numquid iam semen in germine est: & adhuc vinea, & ficus, & malogranatum, & lignum oliuæ non floruit? ex die ista benedicam. * Et factum est verbum Domini secundo ad Aggæum in vigesima & quarta mensis, dicens: * Loquere ad Zorobabel ducem Iuda, dicens: Ego mouebo cælum pariter & terram. * Et subuertam solium regnorum, & contetram fortitudinem regni Gentium: & subuertam quadrigam, & ascensorem eius: & descendant equi, & ascensores eorum: vir in gladio fratris sui. * In die illa, dicit Dominus exercituum, assumam te Zorobabel fili Salathiel serue meus, dicit Dominus: & ponam te quasi signaculum, quia te elegi, dicit Dominus exercituum.

¶ Heb. 12. g. 16

¶ Amos. 4. c. 9

¶ Eccl. 49. c. 10

PROPHETIA ZACHARIÆ.

CAPVT PRIMVM.

IN mense octauo in anno secundo Darij regis, factum est verbum Domini ad Zachariam, filium Barachiz filij Addo, prophetam, dicens:

* Iratus est Dominus super patres vestros iracundia. * Et dices ad eos: Hæc dicit Dominus exercituum: * Conuertimini ad me, ait Dominus exercituum: & conuertar ad vos, dicit Dominus exercituum. * Ne sitis sicut patres vestri, ad quos clamabant propheta priores, dicentes: Hæc dicit Dominus exercituum: Conuertimini de vijs vestris malis, & de cogitationibus vestris pessimis: & non audierunt, neque attenderunt ad me, dicit Dominus. * Patres vestri ubi sunt? & propheta numquid in sempiternum viuunt? * Verumtamen verba mea, & legitima mea, quæ mandauī seruis meis prophetis, numquid nō comprehenderunt patres vestros, & conuersi sunt, & dixerunt: Sicut cogitauit Dominus exercituum facere nobis secundum vias nostras, & secundum adinventiones nostras fecit nobis. * In die vigesima & quarta vndecimi mensis Sabath, in anno secundo Darij, factum est verbum Domini ad Zachariam filium Barachiz, filij Addo, prophetam, dicens: * Vidi per noctem, & ecce vir ascendens super equum rufum, & ipse stabat inter myrteta, quæ erant in profundo: & post eum equi rufi, varij, & albi. * Et dixi: Quid sunt isti, Domine mi? & dixit ad me Angelus, qui loquebatur in me: Ego ostendam tibi quid sint hæc. * Et respondit vir, qui stabat inter myrteta, & dixit: Isti sunt, quos misit Dominus vt perambulent terram. * Et responderunt Angelo Do-

mini, qui stabat inter myrteta, & dixerunt: Perambulauimus terram, & ecce omnis terra habitatur, & quiescit. * Et respondit Angelus Domini, & dixit: Domine exercituum vsquequo tu non misereberis Ierusalem, & vrbium Iuda, quibus iratus es? iste iam septuagesimus annus est. * Et respondit Dominus angelo, qui loquebatur in me, verba bona, verba consolatoria. * Et dixit ad me angelus, qui loquebatur in me: Clama, dicens: Hæc dicit Dominus exercituum: * Zelatus sum Ierusalem, & Sion zelo magno. * Et iratus magna ego irascor super gentes opulentas: quia ego iratus sum parum, ipsi vero adiuerunt in malum. * Propterea hæc dicit Dominus: Reuertar ad Ierusalem in misericordijs: & domus mea ædificabitur in ea, ait Dominus D exercituum: & perpendicularum extendetur super Ierusalem. * Adhuc, clama dicens: Hæc dicit Dominus exercituum: Adhuc affluent ciuitates meæ bonis: & consolabitur adhuc Dominus Sion, & eliget adhuc Ierusalem. * Et leuauī oculos meos, & vidi: & ecce quattuor cornua. * Et dixi ad angelum, qui loquebatur in me: Quid sunt hæc? & dixit ad me: Hæc sunt cornua, quæ ventilauerunt Iudam, & Israel, & Ierusalem. * Et ostendit mihi Dominus quattuor fabros. * Et dixi: Quid isti veniunt facere? Qui ait, dicens: Hæc sunt cornua, quæ ventilauerunt Iudam per singulos viros, & nemo eorum leuauit caput suum: & venerunt isti deterrere ea, vt deiciant cornua gentium, quæ leuauerunt cornu super terram Iuda vt dispergerent eam.

CAP. II.

ET leuavi oculos meos, & vidi: & ecce vir, & in manu eius funiculus mensurum. * Et dixi: Quid tu vadis? Et dixit ad me: Vt metiar Ierusalem, & videam quanta sit latitudo eius, & quanta longitudo eius. * Et ecce angelus, qui loquebatur in me, egrediebatur, & angelus alius egrediebatur in occursum eius. * Et dixit ad eum: Curre, loquere ad puerum istum, dicens: Absque muro habitabitur Ierusalem propter multitudinem hominum, & iumentorum in medio eius. * Et ego ero ei, ait Dominus, murus ignis in circuitu: & in gloria ero in medio eius. * O, o fugite de terra Aquilonis, dicit Dominus: quoniam in quattuor ventos cæli dispersi vos, dicit Dominus. * O Sion, fuge quæ habitas apud filiam Babylonis: * quia hæc dicit Dominus exercituum: Post gloriā misit me ad gentes, quæ spoliauerunt vos: qui enim tetigerit vos, tangit pupillam oculi mei: * quia ecce ego leuo manum meam super eos, & erunt prædæ his, qui seruiebant sibi: & cognoscetis quia Dominus exercituum misit me. * Lauda, & lætare filia Sion: quia ecce ego venio, & habitabo in medio tui, ait Dominus. * Et applicabuntur Gentes multæ ad Dominum in die illa, & erunt mihi in populum, & habitabo in medio tui: & scies quia Dominus exercituum misit me ad te. * Et possidebit Dominus Iudam partem suam in terra sanctificata: & eliget adhuc Ierusalem. * Sileat omnis caro a facie Domini: quia consurrexit de habitaculo sancto suo.

CAP. III.

ET ostendit mihi Dominus Iesum sacerdotem magnum stantem coram angelo Domini: & satan stabat a dextris eius ut aduersaretur ei. * Et dixit Dominus ad satan: Increpet Dominus in te, satan: & increpet Dominus in te, qui elegit Ierusalem: numquid non iste torris est erutus de igne? * Et Iesus erat indutus vestibus sordidis: & stabat ante faciem angeli. * Qui respondit, & ait ad eos, qui stabant coram se, dicens:

Auferte vestimenta sordida ab eo. Et dixit ad eum: Ecce abstuli a te iniquitatem tuam, & indui te mutatorijs. * Et dixit: Ponite cidarim mundam super caput eius. Et posuerunt cidarim mundam super caput eius, & induerunt eum vestibus: & angelus Domini stabat. * Et contestabatur angelus Domini Iesum, dicens: * Hæc dicit Dominus exercituum: Si in vijs meis ambulaueris, & custodiam meam custodieris: tu quoque iudicabis domum meam, & custodies atria mea, & dabo tibi ambulantes de his, qui nunc hic assistunt. * Audi Iesu sacerdos magne, tu & amici tui, qui habitant coram te, quia viri portendentes sunt. ecce enim ego **ADDV CAM** ^{Luc. 1. 8-71} **SEKVVM MEVM ORIENTEM.** * Quia ecce lapis, quem dedi corā Iesu: super lapidem vnum septem oculi sunt: ecce ego cælabo sculpturam eius, ait Dominus exercituum: & auferam iniquitatem terræ illius in die vna. * In die illa, dicit Dominus exercituum, vocabit vir amicum suum subter vitem, & subter ficum.

CAP. IIII.

ET reuersus est angelus, qui loquebatur in me, & suscitauit me, quasi virum, qui suscitatur de somno suo. * Et dixit ad me: Quid tu vides? Et dixi: Vidi, & ecce candelabrum aureum totum, & lampas eius super caput ipsius, & septem lucernæ eius super illud: & septem infusoria lucernis, quæ erant super caput eius. * Et dux oliuæ super illud: vna a dextris lampadis, & vna a sinistris eius. * Et respondi, & aio ad angelum, qui loquebatur in me, dicens: Quid sunt hæc, domine mi? * Et respondit angelus, qui loquebatur in me, & dixit ad me: Numquid nescis quid sunt hæc? Et dixi: Non, domine mi. * Et respondit, & ait ad me, dicens: Hoc est verbum Domini ad Zorobabel, dicens: Non in exercitu, nec in robore, sed in spiritu meo, dicit Dominus exercituum. * Quis tu magne coram Zorobabel? in planum: & educet lapidem primum, & exaquabit gratiam gratiæ eius. * Et factum est verbum Domini ad me, dicens: * Manus Zorobabel fundauerunt domum istam,

CAP. VI.

istam, & manus eius perficient eam: & scietis quia Dominus exercituum misit me ad vos. * Quis enim despexit dies paruos? & letabuntur, & videbunt lapidem stanneum in manu Zorobabel. Septem isti oculi sunt Domini, qui discurrunt in vniuersam terram. * Et respondi, & dixi ad eum: Quid sunt duæ oliuæ ad dexteram candelabri, & ad sinistram eius? * Et respondi secundo, & dixi ad eum: Quid sunt duæ spicæ oliuarum, quæ sunt iuxta duo rostra aurea, in quibus sunt suffusoria ex auro? * Et ait ad me, dicens: Numquid nescis quid sunt hæc? Et dixi: Non, domine mi. * Et dixit: Isti sunt duo filij olei, qui assistunt Dominatori vniuersæ terræ.

CAP. V.

ET conuersus sum, & leuaui oculos meos: & vidi, & ecce volumen volans. * Et dixit ad me: Quid tu vides? Et dixi: Ego video volumen volans: longitudo eius viginti cubitorum, & latitudo eius decem cubitorum. * Et dixit ad me: Hæc est maledictio, quæ egreditur super faciem omnis terræ: quia omnis fur, sicut ibi scriptum est, iudicabitur: & omnis iurans, ex hoc similiter iudicabitur. * Educam illud, dicit Dominus exercituum: & veniet ad domum furis, & ad domum iurantem in nomine meo mendaciter: & commorabitur in medio domus eius, & cõsumet eam, & ligna eius, & lapides eius. * Et egressus est angelus, qui loquebatur in me: & dixit ad me: Leua oculos tuos, & vide quid est hoc, quod egreditur. * Et dixi: Quidnam est? Et ait: Hæc est amphora egrediens. Et dixit: Hæc est oculus eorum in vniuersa terra. * Et ecce talentum plumbi portabatur, & ecce mulier vna sedens in medio amphoræ. * Et dixit: Hæc est impietas. Et proiecit eam in medio amphoræ, & misit massam plumbeam in os eius. * Et leuaui oculos meos, & vidi: & ecce duæ mulieres egredientes, & spiritus in alis earum, & habebat alas quasi alas milui: & leuaerunt amphoram inter terram, & cælum. * Et dixi ad angelum, qui loquebatur in me: Quomodo ista deferunt amphoram? * Et dixit ad me: Ut ædificetur ei domus in terra Sennaar, & stabiliatur, & ponatur ibi super basem suam.

ET conuersus sum, & leuaui oculos meos, & vidi: & ecce quattuor quadrigæ egredientes de medio duorum montium: & montes, montes ærei. * In quadriga prima equi rufi, & in quadriga secunda equi nigri, * & in quadriga tertia equi albi, & in quadriga quarta equi varij, & fortes. * Et respondi, & dixi ad angelum, qui loquebatur in me: Quid sunt hæc, domine mi? * Et respondit angelus, & ait ad me: Isti sunt quattuor venti cæli, qui egrediuntur ut stent coram Dominatore omnis terræ. * In qua erant equi nigri, egrediebantur in terram Aquilonis: & albi egressi sunt post eos: & varij egressi sunt ad terram Austri. * Qui autem erant robustissimi, exierunt, & quærebant ire, & discurrere per omnem terram. Et dixit: Ite, perambulate terram: & perambulauerunt terram. * Et vocauit me, & locutus est ad me, dicens: Ecce qui egrediuntur in terram Aquilonis, requiescere fecerunt spiritum meum in terra Aquilonis. * Et factum est verbum Domini ad me, dicens: * Sume a transmigratione ab Holdai, & a Tobia, & ab Idaia: & venies tu in die illa, & intrabis domum Iosif, filij Sophoniz, qui venerunt de Babylone. * Et sumes aurum, & argentum: & facies coronas, & pones in capite Iesu filij Iosedec sacerdotis magni, * & loqueris ad eum, dicens: Hæc ait Dominus exercituum, dicens: "ECCE VIR ORIENS NOMEN EIVS: * Luc. 1. 6. 71 & subter eum orietur, & ædificabit templum Domino. * Et ipse extruet templum Domino: & ipse portabit gloriam, & sedebit, & dominabitur super solio suo: & erit sacerdos super solio suo, & consilium pacis erit inter illos duos. * Et coronæ erunt Helem, & Tobiz, & Idaiz, & Hem, filio Sophoniz, memoriale in templo Domini. * Et qui procul sunt, venient, & ædificabunt in templo Domini: & scietis quia Dominus exercituum misit me ad vos. Erit autem hoc, si audieritis vocem Domini Dei vestri.

CAP. VII.

ET factum est in anno quarto Darij regis, factum est verbum Domini ad

ad Zachariam , in quarta mensis noni ,
 qui est Casleu . * Et miserunt ad dñm
 Dei Sarasar , & Rogommelech , & viri ,
 qui erant cum eo ad deprecandam faciẽ
 Domini : * vt dicerent sacerdotibus do-
 mus Domini exercituum , & prophetis
 loquentes : numquid flendum est mihi
 in quinto mense , vel sanctificare me de-
 beo , sicut iam feci multis annis ? * Et fa-
 ctum est verbum Domini exercituum
 ad me , dicens : * Loquere ad omnem po-
 pulum terræ , & ad sacerdotes , dicens :
 Cũ ieiunaretis , & plangeretis in quin-
 to & septimo per hos septuaginta an-
 nos : numquid ieiunium ieiunastis mihi ?
 * & cum comedistis , & bibistis , nũquid
 non vobis comedistis , & vobismetipsis
 bibistis : * Numquid non sunt verba , quæ
 locutus est Dominus in manu prophe-
 tarum priorum , cum adhuc Ierusalem
 habitaretur , & esset opulenta , ipsa &
 vrbes in circuitu eius , & ad Austrum , &
 in campestribus habitaretur ? * Et factũ
 est verbum Domini ad Zachariam , di-
 cens : * Hæc ait Dominus exercituum ,
 dicēs : Iudiciũ verum iudicate , & mi-
 sericordiam , & miserationes facite , vnus-
 quisque cum fratre suo . * Et viduam ,
 & pupillum , & aduenam , & pauperem
 nolite calumniari : & malum vir fratri
 suo non cogitet in corde suo . * Et no-
 luerunt attendere , & auerterunt scapu-
 lam recedentem , & aures suas aggraua-
 uerunt ne audirent . * Et cor suum po-
 suerunt vt adamantem ne audirent le-
 gem , & verba quæ misit Dominus exer-
 cituum in spiritu suo per manum pro-
 phetarum priorum : & facta est indigna-
 tio magna a Domino exercituum . * Et
 factum est sicut locutus est , & non au-
 dierunt : sic clamabunt , & non exaudia ,
 dicit Dominus exercituum . * Et disper-
 si eos per omnia regna , quæ nesciunt :
 & terra desolata est ab eis , eo quod nõ
 esset transiens & reuertens : & posuerũt
 terram desiderabilem in desertum .

C A P . V I I I .

ET factum est verbum Domini exer-
 cituum , dicens : * Hæc dicit Domi-
 nus exercituum : Zelatus sum Sion zelo
 magno , & indignatione magna zelatus
 sum eam . * Hæc dicit Dominus exerci-

tuum : Reuersus sum ad Sion , & habita-
 bo in medio Ierusalem : & vocabitur
 Ierusalem Ciuitas veritatis , & Mons
 Domini exercituum mons sanctificatus .
 4 * Hæc dicit Dominus exercituum : Ad-
 huc habitabunt senes , & anus in pla-
 teis Ierusalem : & viri baculus in ma-
 nu eius præ multitudine dierum . * Et
 plateæ ciuitatis complebuntur infantibus
 , & puellis ludentibus in plateis ei-
 6 ius . * Hæc dicit Dominus exercituum :
 Si videbitur difficile in oculis reliquia-
 rum populi huius in diebus illis , num-
 quid in oculis meis difficile erit , dicit
 7 Dominus exercituum ? * Hæc dicit Do-
 minus exercituum : Ecce ego saluabo po-
 pulum meum de terra Orientis , & de
 8 terra Occasus solis . * Et adducam eos ,
 9 & habitabunt in medio Ierusalem : &
 erunt mihi in populum , & ego ero eis
 in Deum in veritate , & in iustitia .
 10 * Hæc dicit Dominus exercituum : Con-
 fortentur manus vestræ , qui auditis in
 his diebus sermones istos per os pro-
 phetarum in die , quæ fundata est domus
 Domini exercituum , vt templũ ædifica-
 11 retur . * Siquidem ante dies illos merces
 hominũ non erat , nec merces iumentor-
 um erat , neque introeunti , neque exeunti
 erat pax præ tribulatione : & dimisi om-
 12 nes homines , vnumquemque cõtra pro-
 ximum suũ . * Nunc autẽ non iuxta dies
 priores ego faciã reliquijs populi huius ,
 13 dicit Dominus exercituum , * sed semen
 pacis erit : vinea dabit fructum suum , &
 terra dabit germen suum , & cæli dabũt
 14 rorem suum : & possidere faciã reliquias
 15 populi huius vniuersa hæc . * Et erit : si-
 cut eratis maledictio in Gentibus , do-
 16 mus Iuda , & domus Israel : sic saluabo
 vos , & eritis benedictio : nolite timere ,
 17 confortetur manus vestræ . * Quia hæc di-
 cit Dominus exercituum : Sicut cogitavi
 vt affligerẽ vos , cum ad iracundiã pro-
 uocassent paues vestri me , dicit Domi-
 nus , * & non sum misertus : sic cõuersus
 cogitavi in diebus istis vt benefaciã do-
 mu Iuda , & Ierusalem : nolite timere .
 18 * Hæc sunt ergo verba , quæ facietis : * Lo-
 quimini veritatẽ , vnusquisque cũ proxi-
 mo suo : veritatẽ , & iudiciũ pacis iudi-
 cate in portis vestris . * Et vnusquisque
 malũ contra amicum suum ne cogiteris
 in cordibus vestris : & iuramentũ men-
 dax

Iſai. 58. 2. 5

Exo. 22. d. 22
 Iſai. 1. f. 23
 Ier. 5. g. 28

Ephes. 4. f. 25

dax ne diligatis: omnia enim hæc sunt,
 quæ odi, dicit Dominus. * Et factum est
 verbum Domini exercituum ad me, di-
 cens: * Hæc dicit Dominus exercituum:
 Ieiunium quarti, & ieiunium quinti, &
 ieiunium septimi, & ieiunium decimi
 erit domui Iuda in gaudium, & lætiti-
 am, & in sollemnitates præclaras: veritatem
 tantum, & pacem diligite. * Hæc di-
 cit Dominus exercituum: Vtiquequo ve-
 niant populi, & habitent in ciuitatibus
 multis, & vadant habitatores, vnus ad
 alterum, dicentes: Eamus, & deprece-
 mur faciem Domini, & quæramus Do-
 minum exercituum: vadam etiam ego.
 * Et venient populi multi, & gentes ro-
 bustæ ad quærendum Dominum exerci-
 tum in Ierusalem, & deprecandam fa-
 ciem Domini. * Hæc dicit Dominus
 exercituum: In diebus illis, in quibus
 apprehendent decem homines ex omni-
 bus linguis Gentium, & apprehendent
 fimbriam viri Iudæi, dicentes: Ibimus
 vobiscum: audiuiimus enim quoniam
 Deus vobiscum est.

CAP. IX.

ONus verbi Domini in terra Had-
 rach, & Damasci requiei eius: quia
 Domini est oculus hominis, & omnium
 tribuum Israel. * Emath quoque in ter-
 minis eius, & Tyrus, & Sidon: assump-
 serunt quippe sibi sapientiam valde.
 * Et edificauit Tyrus munitionem suam,
 & coaceruauit argentum quasi humum,
 & aurum vt lutum platearum. * Ecce
 Dominus possidebit eam, & percutiet in
 mari fortitudinem eius, & hæc igni de-
 uorabitur. * Videbit Ascalon, & time-
 bit: & Gaza, & dolebit nimis: & Acca-
 ron, quoniam confusa est spes eius: &
 peribit rex de Gaza, & Ascalon non ha-
 bitabitur. * Et sedebit separator in Azo-
 to, & disperdam superbiam Philistinorum.
 * Et auferam sanguinem eius de ore
 eius, & abominationes eius de me-
 dio dentium eius, & relinquetur etiam
 ipse Deo nostro, & erit quasi dux in Iu-
 da, & Accaron quasi Iebusæus. * Et cir-
 cumdabo domum meam ex his, qui mi-
 litant mihi cunctes & reuertentes, & non
 transibit super eos vltra exactor: quia
 nunc vidi in oculis meis. * Exulta sa-

tis filia Sion, iubila filia Ierusalem:
 ECCE REX TVVS veniet tibi ius-
 tus, & saluator: ipse pauper, & ascen-
 dens super asinam, & super pullum si-
 lium asinæ. * Et disperdam quadrigam
 ex Ephraim, & equum de Ierusalem, &
 dissipabitur arcus belli: & loquetur pa-
 cem Gentibus, & potestas eius a mari
 vsque ad mare, & a fluminibus vsque ad
 fines terræ. * Tu quoque in sanguine
 testamenti tui emisisti vindictas tuas de
 lacu, in quo non est aqua. * Conuer-
 timini ad munitionem vincti spei, hodie
 quoque annuncians duplicia reddam ti-
 bi. * Quoniam extendi mihi Iudæ quasi
 arcum, impleui Ephraim: & suscitabo fi-
 lios tuos Sion super filios tuos Græcia:
 & ponam te quasi gladium fortium.
 * Et Dominus Deus super eos videbitur,
 & exhibit vt fulgur, iaculum eius: & Do-
 minus Deus in tuba canet, & vadet in
 turbine Austri. * Dominus exercituum
 proteget eos: & deuorabunt, & subij-
 cient lapidibus fundæ: & bibentes ine-
 briabuntur quasi a vino, & replebuntur
 vt phialæ, & quasi cornua altaris. * Et
 saluabit eos Dominus Deus eorum in
 die illa, vt gregem populi sui: quia la-
 pides sancti eleuabuntur super terram
 eius. * Quid enim bonum eius est, &
 quid pulchrum eius, nisi frumentum ele-
 ctorum, & vinum germinans virgines?

CAP. X.

PEtite a Domino pluuiam in tempo-
 re serotino, & Dominus faciet ni-
 ues, & pluuiam imbris dabit eis, singu-
 lis herbam in agro. * Quia simulachra
 locuta sunt inutile, & diuini viderunt
 mendacium, & somniatores locuti sunt
 frustra: vane consolabantur: idcirco ab-
 ducti sunt quasi grex: affligentur, quia
 non est eis pastor. * Super pastores ira-
 tus est furor meus, & super hircos visi-
 tabo: quia visitauit Dominus exercituum
 gregem suum, domum Iuda, & posuit
 eos quasi equum gloriæ suæ in bello.
 * Ex ipso angulus, ex ipso paxillus, ex
 ipso arcus prælij, ex ipso egredietur om-
 nis exactor simul. * Et erunt quasi for-
 tes conculcantes lutum viarum in præ-
 lio: & bellabunt, quia Dominus cum
 eis: & confundentur ascensores equorum.
 * Et

* Et confortabo domum Iuda, & domū Ioseph saluabo: & conuertam eos, quia miserebor eorum: & erunt sicut fuerunt quando non proieceram eos: ego enim Dominus Deus eorum, & exaudiam eos. * Et erunt quasi fortes Ephraim, & lætabitur cor eorum quasi a vino: & filij eorum videbunt, & lætabuntur, & exultabit cor eorum in Domino. * Si bilabo eis, & congregabo illos, quia redemi eos: & multiplicabo eos sicut ante fuerant multiplicati. * Et seminabo eos in populis, & de longe recordabuntur mei: & viuent cum filiis suis, & reuertentur. * Et reducam eos de Terra Ægypti, & de Assyrijs congregabo eos, & ad Terram Galaad & Libani adducam eos, & non inuenietur eis locus: * & transibit in maris freto, & percutiet in mari fluctus, & cōfundentur omnia profunda fluminis, & humiliabitur superbia Assur, & sceptrum Ægypti recedet. * Confortabo eos in Domino, & in nomine eius ambulabunt, dicit Dominus.

C A P. XI.

A Peri Libane portas tuas, & comedat ignis cedros tuas. * Vlula abies, quia cecidit cedrus, quoniam magnifici vastati sunt: vlulate quercus Basan, quoniam succisus est salus munitus. * Vox vlulatus pastorum, quia vastata est magnificentia eorum: vox rugitus leonum, quoniam vastata est superbia Iordanis. * Hæc dicit Dominus Deus meus: Pasce pecora occisionis, quæ qui possederant, occidebant, & non dolebant, & vendebant ea, dicentes: Benedictus Dominus, diuites facti sumus: & pastores eorum non parcebant eis. * Et ego non parcam vltra super habitantes terram, dicit Dominus: ecce ego tradam homines, vnūquemque in manu proximi sui, & in manu regis sui: & concident terram, & non eruam de manu eorum. * Et pascam pecus occisionis propter hoc, o pauperes gregis: & assumpsi mihi duas virgas, vnā vocaui Decorem, & alteram vocaui Funiculum: & paui gregē. * Et succidi tres pastores in mense vno, & contracta est anima mea in eis: siquidem & anima eorum variavit in me.

* Et dixi: Non pascam vos: quod moritur, moriatur: & quod succiditur, succidatur: & reliqui deuorent vnusquisque carnem proximi sui. * Et tuli virgam meam, quæ vocabatur Decus, & abscidi eam vt irritum facerem fœdus meum, quod percussi cum omnibus populis. * Et in irritum deductum est in die illa: & cognouerūt sic pauperes gregis, qui custodiunt mihi, quia verbum Domini est. * Et dixi ad eos: Si bonum est in oculis vestris, asserite mercedem meam: & si non, quiescite. * Et appenderunt mercedem meam triginta argenteos. * Et dixit Dominus ad me: Projice illud ad statuariū, decōrum pretium, quo appetiatus sum ab eis. Et tuli triginta argenteos: & proieci illos in domum Domini ad statuariū. * Et præcidi virgam meam secundam, quæ appellabatur Funiculus, vt dissoluerem iugum manitatem inter Iudam, & Israel. * Et dixit Dominus ad me: Adhuc fume tibi vasa pastoris stulti. * Quia ecce ego suscitabo pastorem in terra, qui derelicta non visitabit, dispersum non quæret, & contritum non sanabit, & id quod stat non enutriet, & carnes pinguium comedet, & ungulas eorum dissoluēt. * O pastor, & idolum, derelinquens gregem: gladius super brachium eius, & super oculum dextrū eius: brachium eius ariditate siccabitur, & oculus dexter eius tenebrēscens obscurabitur.

C A P. XII.

O Nis verbi Domini super Israel. Dicit Dominus extendens cælum, & fundans terram, & fingens spiritum hominis in eo: * Ecce ego ponam Ierusalem superliminare crapulæ omnibus populis in circuitu: sed & Iuda erit in obidione contra Ierusalem. * Et erit: In die illa ponam Ierusalem lapidem oneris cunctis populis: omnes, qui leuabūt eam, concisione lacerabuntur: & colligentur aduersus eam omnia regna terræ. * In die illa, dicit Dominus, percutiam omnem equum in stuporem, & ascensorem eius in amentiam: & super domum Iuda aperiam oculos meos, & omnem equum populorum percutiam cæcitate. * Et dicent duces Iuda in corde

corde suo: Confortentur mihi habitatores Ierusalem in Domino exercituum Deo eorum. * In die illa ponam duces Iuda sicut caminum ignis in lignis, & sicut faciem ignis in foeno: & deuorabunt ad dexteram, & ad sinistram omnes populos in circuitu: & habitabitur Ierusalem rursus in loco suo in Ierusalem. * Et saluabit Dominus tabernacula Iuda, sicut in principio: vt non magnifice gloriatur domus Dauid, & gloria habitantium Ierusalem contra Iudam. * In die illa proteget Dominus habitatores Ierusalem, & erit qui offenderit ex eis in die illa, quasi Dauid: & domus Dauid quasi Dei, sicut angelus Domini in conspectu eorum. * Et erit in die illa: quærã contere omnes Gentes, quæ veniunt cõtra Ierusalem. * Et effundam super domum Dauid, & super habitatores Ierusalem spiritum gratiæ, & precũ: & aspicient ad me, quem confixerunt: & plangẽt eum planctu quasi super vni-
11 genitum, & dolebunt super eum, vt doleri solet in morte primogeniti. * In die illa magnus erit planctus in Ierusalem, D
12 sicut planctus Adadremmon in campo Mageddon. * Et planget terra: familiæ & familiæ seorsum: familiæ domus Dauid seorsum, & mulieres eorũ seorsum: * familiæ domus Nathan seorsum, & mulieres eorum seorsum: familiæ domus Leui seorsum, & mulieres eorum seorsum: familiæ Semei seorsum, & mulieres eorum seorsum. * Omnes familiæ reliquæ, familiæ & familiæ seorsum, & mulieres eorum seorsum.

CAP. XIII.

IN die illa erit fons patens domui Dauid, & habitatibus Ierusalem in ablutionem peccatoris, & menstruatz. * Et erit in die illa, dicit Dominus exercituum: Disperdam nomina idolorum de terra, & non memorabuntur vltra: & pseudo-
1 prophetas, & spiritum immundum auferam de terra. * Et erit, cum prophetauerit quispiam vltra, dicẽt ei pater eius, & mater eius, qui genuerunt eum: Non viues: quia mendaciũ locutus es in nomine Domini. & configent eum pater eius, & mater eius, genitores eius, cum prophetauerit. * Et erit: In die illa cõ-
4

fundentur prophetz, vnusquisque ex visione sua cum prophetauerit: nec operientur pallio saccino, vt mentiantur: * sed dicet: Non sum propheta, homo agricola ego sum: quoniam Adam exemplum meum ab adolescentia mea. * Et dicetur ei: Quid sunt plagæ istæ in medio manuum tuarum? Et dicet: His plagatus sum in domo eorũ, qui diligebant me. * Framea suscitare super pastorem meum, & super virum coherẽtem mihi, dicit Dominus exercituum: percute pastorem, & dispergentur oues: & conuertam manum meam ad paruulos. * Et erũt in omni terra, dicit Dominus: partes duæ in ea dispergentur, & deficient: & tertia pars relinquetur in ea. * Et ducam tertiam partem per ignem, & vram eos sicut vritur argentum: & probabo eos sicut probatur aurum. Ipse vocabit nomen meum, & ego exaudiam eum. Dicam: Populus meus es, & ipse dicet: Dominus Deus meus.

CAP. XIII.

ECce venient dies Domini, & diuidetur spolia tua in mediotui. * Et cõgregabo omnes Gentes ad Ierusalem in prælum, & capietur ciuitas, & vastabuntur domus, & mulieres violabuntur: & egredietur media pars ciuitatis in captiuitatem, & reliquum populi non auferetur ex vrbe. * Et egredietur Dominus, & prælabitur contra Gentes illas, sicut prælatus est in die certaminis. * Et stabunt pedes eius in die illa super Montem oliuarum, qui est contra Ierusalem ad Orientem: & scindetur Mons oliuarum ex media parte sui ad Orientem, & ad Occidentem prærup-
1 to grandi valde, & separabitur medium montis ad Aquilonem, & medium eius ad Meridiem. * Et fugietis ad vallem montium eorum, quoniam coniungetur vallis montium vsque ad proximum: & fugietis sicut fugistis a facie terramotus in diebus Ozia regis Iuda: & veniet Dominus Deus meus, omnesq. sancti cum eo. * Et erit in die illa: Non erit lux, sed frigus & gelus. * Et erit dies vna, quæ nota est Domino, non dies neque nox: & in tẽpore vesperi erit lux. * Et erit in die illa: Exhibunt aquæ viuæ de Ierusalem: mediũ earum
ad ma-

Mat. 26. c. 12
 Marc. 14. c. 13

Amos 1. c. 1

Isa. 19. c. 17

2. Paral. 35.
 c. 12

Esa. 38. d. 11

ad mare Orientale, & medium earum
ad mare nouissimum: in æstate & in hie-
me erunt. * Et erit Dominus Rex super
omnē terram: in die illa erit Dominus
vñus, & erit nomen eius vñum. * Et re-
uertetur omnis terra vsque ad desertum,
de colle Remmon ad Austrum Ierusalē:
& exaltabitur, & habitabit in loco suo
a porta Benjamin vsque ad locum por-
tæ prioris, & vsque ad portam angulo-
rum: & a turre Hananeel vsque ad tor-
cularia regis. * Et habitabunt in ea, &
anathema non erit amplius: sed sedebit
Ierusalē secura. * Et hæc erit plaga, qua
percutiet Dominus omnes Gentes, quæ
pugnauerunt aduersus Ierusalem: Tabe-
scet caro vniuscuiusque stantis super pe-
des suos, & oculi eius contabescunt in
foraminibus suis, & lingua eorum con-
tabescet in ore suo. * In die illa erit tu-
multus Domini magnus in eis: & appre-
hendet vir manum proximi sui, & con-
feretur manus eius super manum proxi-
mi sui. * Sed & Iudas pugnabit aduer-
sus Ierusalem: & congregabuntur diui-
tiæ omnium Gentium in circuitu, aurū,
& argentum, & vestes multæ satis. * Et
sic erit ruina equi, & muli, & cameli, &

asini, & omnium iumentorum, quæ fue-
rint in castris illis, sicut ruina hæc. * Et
omnes, qui reliqui fuerint de vniuersis
Gentibus, quæ venerunt contra Ierusa-
lem, ascendent ab anno in annum, vt ado-
rent Regem, Dominum exercituum, &
celebrent festiuitatem tabernaculorum.
* Et erit: Qui nō ascenderit de familijs
terræ ad Ierusalem, vt adoret Regem,
Dominum exercituum, non erit super eos
imber. * Quodd & si familia Ægypti nō
ascenderit, & nō venerit: nec super eos
erit, sed erit ruina, qua percutiet Do-
minus omnes Gentes, quæ non ascende-
rint ad celebrandam festiuitatem taber-
naculorum. * Hoc erit peccatum Ægy-
pti, & hoc peccatum omnium Gentium,
quæ non ascenderint ad celebrandam fe-
stiuitatem tabernaculorum. * In die il-
la erit quod super frenum equi est, san-
ctum Domino: & erunt lebētes in do-
mo Domini quasi phialæ coram altari.
* Et erit omnis lebes in Ierusalem, & in
Iuda sanctificatus Domino exercituum:
& venient omnes immolantes, & sumē
ex eis, & coquent in eis: & nō erit mer-
cator vltra in domo Domini exercituum
in die illo.

PROPHETIA MALACHIÆ.

C A P V T P R I M V M.

QUONIAM NVS verbi Domini
ad Israel in manu A
Malachiæ. * Dilexi
vos, dicit Dominus,
& dixistis: In quo
dilexistis nos? Non-
ne frater erat Esau

¹ Rom. 9. c. 13. Iacob, dicit Dominus, & dilexi Iacob,
* Esau autem odio habui? & posui mō-
tes eius in solitudinem, & hereditatem
eius in dracones deserti. * Quodd si di-
xerit Idumæa: Destructi sumus, sed re-
uertentes ædificabimus quæ destructa

sunt: Hæc dicit Dominus exercituum:
Isti ædificabunt, & ego destruiam: & vo-
cabuntur termini impietatis, & popu-
lus, cui iratus est Dominus vsque in æter-
nū. * Et oculi vestri videbunt: & vos di-
cetis: Magnificetur Dominus super ter-
minum Israel. * Filius honorat patrem,
& seruus dominum suum: si ergo Pater
ego sum, vbi est honor meus: & si Do-
minus ego sum, vbi est timor meus, di-
cit Dominus exercituum? ad vos, o sa-
cerdotes, qui despiciatis nomen meum,
& dixistis: In quo despeximus nomen
tuum?

rum? * Offeritis super altare meum panem pollutum, & dicitis: In quo polluimus te? In eo quod dicitis: Mensa Domini despecta est. * Si offeratis cacu ad immolandum, nonne malum est? & si offeratis claudum, & languidum, nonne malum est? offer illud duci tuo, si placuerit ei, aut si susceperit faciem tuam, dicit Dominus exercituum. * Et nunc deprecamini vultum Dei ut misereatur vestri (de manu enim vestra factum est hoc) si quomodo suscipiat facies vestras, dicit Dominus exercituum. * Quis est in vobis, qui claudat ostia, & incendat altare meum gratuito? non est mihi voluntas in vobis, dicit Dominus exercituum: & munus non suscipiam de manu vestra. * Ab ortu enim solis usque ad occasum, magnum est nomen meum in Gentibus, & in omni loco sacrificatur, & offertur nomini meo oblatio munda: quia magnum est nomen meum in Gentibus, dicit Dominus exercituum. * Et vos polluistis illud in eo, quod dicitis: Mensa Domini contaminata est: & quod superponitur, contemptibile est cum igne, qui illud deuorat. * Et dixistis: Ecce de labore, & exussistis illud, dicit Dominus exercituum, & intulistis de rapinis claudum, & languidum, & intulistis munus: numquid suscipiam illud de manu vestra, dicit Dominus? * Maledictus dolosus, qui habet in grege suo masculum, & votum faciens immolat debile Domino: quia Rex magnus ego, dicit Dominus exercituum, & nomen meum horribile in Gentibus.

C A P. I I.

ET nunc ad vos mandatum hoc, o sacerdotes. * Si nolueritis audire, & si nolueritis ponere super cor ut detis gloriam nomini meo, ait Dominus exercituum: mittam in vos egestatem, & maledicam benedictionibus vestris, & maledicam illis: quoniam non posuistis super cor. * Ecce ego proijciam vobis brachium, & dispergam super vultum vestrum stercus sollempnitatum vestrarum, & assumet vos secum. * Et sciatis quia misi ad vos mandatum istud, ut esset pactum meum cum Leui, dicit Dominus exercituum. * Pactum meum fuit cum

eo vitæ & pacis: & dedi ei timorem, & timuit me, & a facie nominis mei pauebat. * Lex veritatis fuit in ore eius, & iniquitas non est inuenta in labijs eius: in pace, & in æquitate ambulauit mecum, & multos auertit ab iniquitate. * Labia enim sacerdotis custodiunt scientiam, & legem requirunt ex ore eius: quia angelus Domini exercituum est. * Vos autem recessistis de via, & scandalizastis plurimos in lege: irritum fecistis pactum Leui, dicit Dominus exercituum. * Propter quod & ego dedi vos contempnibiles, & humiles omnibus populis, sicut non seruastis vias meas, & accepistis faciem in lege. * Numquid non pater vnus omnium nostrum? numquid non Deus vnus creauit nos? quare ergo despicit vnusquisque nostrum fratrem suum, violans pactum patrum nostrorum? * Transgressus est Iuda, & abominatio facta est in Israel, & in Ierusalem: quia cõtaminauit Iudas sanctificationem Domini, quam dilexit, & habuit filiam dei alieni. * Disperdet Dominus virum, qui fecerit hoc, magistrum, & discipulum de tabernaculis Iacob, & offerentem munus Domino exercituum. * Et hoc rursus fecistis, operiebatis lacrymis altare Domini, fletu, & mugitu, ita ut non respiciam vltra ad sacrificium, nec accipiam placabile, quid de manu vestra. * Et dixistis: Quam ob causam? quia Dominus testificatus est inter te, & uxorem pubertatis tuæ, quam tu despexisti: & hæc particeps tuæ, & uxor foederis tui. * Nonne vnus fecit, & rediduum spiritus eius est? Et quid vnus querit, nisi semen Dei? Custodite ergo spiritum vestrum, & uxorem adolescentiæ tuæ noli despiciere. * Cum odio habueris, dimitte, dicit Dominus Deus Israel: operiet autem iniquitas vestimentum eius, dicit Dominus exercituum: custodite spiritum vestrum, & nolite despiciere. * Laborare fecistis Dominum in sermonibus vestris, & dixistis: In quo eum fecimus laborare? In eo quod dicitis: Omnis qui facit malum, bonus est in conspectu Domini, & tales ei placent: aut certe ubi est Deus iudicij?

Mat. 23. 2. 9
Ephes. 4. 2. 5

Leui. 26. b. 14
Deut. 28. b. 15

CAP. III.

Mat. 11. b. 10
 Mat. 1. a. 2
 Luc. 1. b. 17. &
 7. d. 27

Ecce ego mitto angelum meum, & 1
 A praparabit viam ante faciem meam. Et statim veniet ad templum suū Do-
 minator, quem vos quæritis, & ange-
 lus testamenti, quem vos vultis. Ec-
 ce venit, dicit Dominus exercituum: * & 2
 quis poterit cogitare diem aduentus ei-
 us, & quis stabit ad videndum eum? Ipse enim quasi ignis confans, & quasi 3
 herba fullonum: * & sedebit confans, & emundans argentum, & purgabit filios 4
 Leui, & colabit eos quasi aurum, & qua-
 si argentum, & erunt Domino offerentes sacrificia in iustitia. * Et placebit Do-
 mino sacrificium Iuda, & Ierusalem si-
 cut dies sæculi, & sicut anni antiqui. * Et 5
 accedam ad vos in iudicio, & ero testis velox maleficis, & adulteris, & periuris, 6
 & qui calumniantur mercedem mercenarij, viduas, & pupillos, & opprimunt peregrinum, nec timuerunt me, dicit 7
 Dominus exercituum. * Ego enim Do-
 minus, & non mutor: & vos filij Iacob non estis consumpti. * A diebus enim, 8
 patrum vestrorum recessistis a legitimis meis, & nō custodistis. * Reuertimini ad me, & reuertat ad vos, dicit Dominus exercituum. Et dixistis: In quo reuerte-
 mur? * Si affiget homo Deum, quia vos 9
 configitis me? Et dixistis: In quo confi-
 gimus te? In decimis, & in primitijs. 10
 * Et in penuria vos maledicti estis, & me vos configitis gens tota. * Inferte 11
 omnem decimam in horreum, & sit ci-
 bus in domo mea, & probate me super hoc, dicit Dominus: si non aperuero vobis cataractas cæli, & effudero vobis benedictionem vsque ad abundantiam, 12
 * & increpabo pro vobis deuorantem, & non corrumpet fructū terræ vestræ: nec erit sterilis vinea in agro, dicit Do-
 minus exercituum. * Et beatos vos dicet omnes Gentes: eritis enim vos terra de-

2. 2. 1. 2. 1.

siderabilis, dicit Dominus exercituum. 13
 * Inualuerunt super me verba vestra, 14
 dicit Dominus. * Et dixistis: Quid locuti sumus contra te? Dixistis: Vanus est, qui seruie Deo: & quod emolumentum quia custodiuius præcepta eius, 15
 & quia ambulauimus tristes coram Domino exercituum? ergo nunc beatos dicimus arrogantes: siquidē ædificati sunt facientes impietatem, & tentauerunt 16
 Deum, & salui facti sunt. * Tunc locuti sunt timentes Dominum, vnusquisque cum proximo suo: Et attēdit Dominus, & audiuit: & scriptus est liber monu-
 menti coram eo timentibus Dominum, 17
 & cogitantibus nomen eius. * Et erunt mihi, ait Dominus exercituum, in die, qua ego facio, in peculium: & parcam eis, sicut parciat vir filio suo seruienti si-
 bi. * Et conuertemini, & videbitis quid sit inter iustum, & impium: & inter seruientem Deo, & non seruientem ei.

CAP. IIII.

Ecce enim dies veniet succensa quasi 1
 A caminus: & erunt omnes superbi, & omnes facientes impietatem stipula: & inflammabit eos dies veniens, dicit Do-
 minus exercituum, quæ non derelinquet 2
 eis radicem, & germen. * Et orietur vobis timentibus nomen meum Sol ius-
 titiæ, & sanitas in pennis eius: & egre-
 diemini, & salietis sicut vituli de armē-
 to. * Et calcabitis impios, cum fuerint cinis sub planta pedum vestrorum in-
 die, qua ego facio, dicit Dominus exer-
 cituum. * Mementote legis Moyfi serui 3
 mei, quā mandauī ei in Horeb ad omnē 4
 Israel præcepta, & iudicia. * Ecce ego 5
 mittam vobis Eliam prophetam, ante-
 quam veniat dies Domini magnus, & 6
 horribilis. * Et conuertet cor patrum ad filios, & cor filiorum ad patres eorum: ne forte veniam, & percutiam terram anathemate.

Io. 21. b. 19

Luc. 1. g. 71

Exod. 19

Deut. 4. 1-6

Mat. 17. b. 20

Mat. 9. c. 11

Luc. 1. b. 17

LIBER PRIMVS

MACHABAEORVM.

CAPVT PRIMVM.

ET factum est, postquam percussit Alexander Philippi Macedo, qui primus regnavit in Græcia, egressus de terra Cethim, Darium regem Persarum, & Medorum: * constituit prælia multa, & obtinuit omnium munitiones, & interfecit reges terræ, * & pertransiit usque ad fines terræ: & accepit spolia multitudinis Gentium: & siluit terra in conspectu eius. * Et congregavit virtutem, & exercitum fortem nimis: & exaltatum est, & eleuatum cor eius: * & obtinuit regiones Gentium, & tyrannos: & facti sunt illi in tributum. * Et post hæc decedit in lectum, & cognouit quia moreretur. * Et vocauit pueros suos nobiles, qui secum erant nutriti a iuuentute: & diuisit illis regnum suum, cum adhuc viveret. * Et regnavit Alexander annis duodecim, & mortuus est. * Et obtinuerunt pueri eius regnum, unusquisque in loco suo: * & imposuerunt omnes sibi diademata, post mortem eius, & filij eorum post eos annis multis, & multiplicata sunt mala in terra. * Et exiit ex eis radix peccatrix, Antiochus illustris, filius Antiochi regis, qui fuerat Romæ obses: & regnavit in anno centesimo trigesimo septimo regni Græcorum. * In diebus illis exierunt ex Israel filij iniqui, & suaserunt multis, dicentes: Eamus, & disponamus testamentum cum Gentibus, quæ circa nos sunt: quia ex quo recessimus ab eis, inuenerunt nos multa mala. * Et bonus visus est sermo in oculis eorum. * Et destinauerunt aliqui de populo, & abie-

runt ad regem: & dedit illis potestatem, ut facerent iustitiam Gentium. * Et ædificauerunt gymnasium in Ierosolymis secundum leges Nationum: * & fecerunt sibi præputia, & recesserunt a testamento sancto, & iuncti sunt Nationibus, & venundati sunt ut facerent malum. * Et paratum est regnum in conspectu Antiochi, & coepit regnare in terra Ægypti ut regnaret super duo regna. * Et intrauit in Ægyptum in multitudine graui, in curribus, & elephantis, & equitibus, & copiosa nauium multitudine: * & constituit bellum aduersus Ptolemæum regem Ægypti, & veritus est Ptolemæus a facie eius, & fugit, & ceciderunt vulnerati multi. * Et comprehendit ciuitates munitas in Terra Ægypti: & accepit spolia Terræ Ægypti. * Et conuertit Antiochus, postquam percussit Ægyptum in centesimo & quadragesimo tertio anno: & ascendit ad Israel, & ascendit Ierosolymam in multitudine graui. * Et intrauit in sanctificationem cum superbia, & accepit altare aureum, & candelabrum luminis, & vniuersa vasa eius, & mensam propositionis, & libatoria, & phialas, & mortariola aurea, & velum, & coronas, & ornamentum aureum, quod in facie templi erat: & comminuit omnia. * Et accepit argentum, & aurum, & vasa concupiscibilia: & accepit thesauros occultos, quos inuenit: & sublati omnibus abiit in terram suam. * Et fecit eadem hominum, & locutus est in superbia magna. * Et factus est plañctus magnus in Israel, & in omni loco eorum: * & ingemuerunt principes, & seniores: virgines, & iuuenes infir-

mati sunt : & speciositas mulierum immutata est . * Omnis maritus sumpsit lamentum : & quæ sedebant in thoro maritali, lugebant : * & commota est terra super habitantes in ea , & vniuersa domus Iacob induit confusionem . * Et post duos annos dierum misit rex principem tributorum in ciuitates Iuda , & venit Ierusalem cum turba magna . * Et locutus est ad eos verba pacifica in dolo : & crediderunt ei . * Et irruit super ciuitatem repente, & percussit eam plaga magna, & perdidit populum multum ex Israel . * Et accepit spolia ciuitatis : & succendit eam igni , & destruxit domos eius , & muros eius in circuitu : * & captiuas duxerunt mulieres : & natos , & pecora possederunt . * Et ædificauerunt ciuitatem David muro magno , & firmo , & turribus firmis , & facta est illis in arcem : * & posuerunt illic gentem peccatricem viros iniquos , & conualuerunt in ea . & posuerunt arma , & escas , & congregauerunt spolia Ierusalem : * & reposuerunt illic : & facti sunt in laqueum magnum . * Et factum est hoc ad insidias sanctificationi , & in diabolium malum in Israel : * & effuderunt sanguinem innocentem per circuitum sanctificationis , & contaminauerunt sanctificationem . * Et fugerunt habitatores Ierusalem propter eos , & facta est habitatio exterorum , & facta est externa semini suo , & nati eius reliquerunt eam . * Sanctificatio eius desolata est sicut solitudo , dies festi eius conuersi sunt in luctum , sabbata eius in opprobrium , honores eius in nihilum . * Secundum gloriam eius multiplicata est ignominia eius : & sublimitas eius conuersa est in luctum . * Et scripsit rex Antiochus omni regno suo vt esset omnis populus , vnus : & relinqueret vnusquisque legem suam . * Et consenserunt omnes Gentes secundum verbum regis Antiochi : * & multi ex Israel consenserunt seruituti eius , & sacrificauerunt idolis , & coinquinauerunt sabbatum . * Et misit rex libros per manus nunciorum in Ierusalem , & in omnes ciuitates Iuda : vt sequerentur leges Gentium terræ , * & prohiberent holocausta , & sacrificia , & placationes fieri in templo Dei , * & prohiberent celebrari sabbatum ,

& dies sollemnes : * & iussit coinquinari sancta , & sanctum populum Israel . * Et iussit ædificari aras , & templa , & idola , & immolari carnes suillas , & pecora , & communia , * & relinquere filios suos incircumcisos , & coinquinari animas eorum in omnibus immundis , & abominationibus , ita vt obliuiscerentur legem , & immutarent omnes iustificationes Dei . * Et quicumque non fecissent secundum verbum regis Antiochi , morerentur . * Secundum omnia verba hæc scripsit omni regno suo : & præposuit principes populo , qui hæc fieri cogerent . * Et iusserunt ciuitatibus Iuda sacrificare . * Et congregati sunt multi de populo ad eos , qui dereliquerant legem Domini : & fecerunt mala super terram : * & effugauerunt populum Israel in abditis , & in absconditis fugitiuorum locis . * Die quintadecima mensis Casleu , quinto & quadagesimo & ceteresimo anno ædificauit rex Antiochus abominandum idolum desolationis super altare Dei , & per vniuersas ciuitates Iuda in circuitu ædificauerunt aras : * & ante ianuas domorum , & in plateis incendebant thura , & sacrificabant : * & libros legis Dei combusserunt igni , scindentes eos : * & apud quemcumque inueniebatur libri testamenti Domini , & quicumque obseruabat legem Domini , secundum edictum regis trucidabant eum . * In virtute sua faciebant hæc populo Israel , qui inueniebatur in omni mense & mense in ciuitatibus . * Et quinta & vigesima die mensis sacrificabant super aram , quæ erat contra altare . * Et mulieres , quæ circumcidebant filios suos , trucidabantur secundum iussum regis Antiochi , * & suspendebant pueros a ceruicibus per vniuersas domos eorum : & eos , qui circumciderant illos , trucidabant . * Et multi de populo Israel definierunt apud se , vt non manducarent immunda : & elegerunt magis mori , quam cibis coinquinari immundis : * & noluerunt infringere legem Dei sanctam , & trucidati sunt : * & facta est ira magna super populum valde .

CAP. II.

IN diebus illis surrexit Machathias filius Ioannis , filij Simeonis , sacerdos

ex filijs Ioarib ab Ierusalem, & confedit in mote Modin: * & habebat filios quinque, Ioannē, qui cognominabatur Gad-
dis: * & Simonem, qui cognominabatur Thasi: * & Iudā, qui vocabatur Machab-
zeus: * & Eleazarum, qui cognomi-
nabatur Abaron: & Jonathan, qui cogno-
minabatur Apphus. * hi viderunt mala,
quæ fiebāt in populo Iuda, & in Ierusalē.
* Et dixit Mathathias: Væ mihi, vt quid
natus sum videre contritionem populi
mei, & contritionem ciuitatis sanctæ,
& sedere illic, cum datur in manibus
inimicorū? Sancta in manu extraneo-
rum facta sunt: templum eius sicut ho-
mo ignobilis. * Vasa gloriæ eius capti-
ua abducta sunt: trucidati sunt senes e-
ius in plateis, & iuuenes eius ceciderūt
in gladio inimicorum. * Quæ gens non
hereditauit regnum eius, & non obti-
nuit spolia eius? * Omnis compositio e-
ius ablata est. Quæ erat libera, facta est
ancilla. * Et ecce sancta nostra, & pul-
chritudo nostra, & claritas nostra deso-
lata est, & coinquinauerunt ea Gentes.
* Quò ergo nobis adhuc viuere? * Et
scidit vestimenta sua Mathathias, & filij
eius: & operuerunt se cilicijs, & plan-
xerunt valde. * Et venerunt illuc qui
missi erant a rege Antiocho, vt cogerēt
eos, qui confugerant in ciuitatem Mo-
din, immolare, & accendere thura, & a
lege Dei discedere. * Et multi de popu-
lo Israel cōsentientes acceperunt ad eos:
sed Mathathias, & filij eius constanter
steterunt. * Et respondentes qui missi e-
rant ab Antiocho, dixerunt Mathathia:
Princeps & clarissimus, & magnus es in
hac ciuitate, & ornatus filijs, & fratri-
bus. * ergo accede prior, & fac iussu
regis, sicut fecerunt omnes Gentes, &
viri Iuda, & qui remanserunt in Ieru-
salem: & eris tu, & filij tui inter amicos
regis, & amplificatus auro, & argento,
& muneribus multis. * Et respōdit Ma-
thathias, & dixit magna voce: Et si om-
nes Gentes regi Antiocho obediunt, vt
discedat vnusquisque a seruitute legis pa-
trum suorum, & consentiat mandatis ei-
us: ego & filij mei, & fratres mei obe-
diemus legi patrum nostrorum. * pro-
pitius sit nobis Deus: non est nobis vti-
le relinquere legem, & iustitias Dei:
* non audiemus verba regis Antiochi, 21

C nec sacrificabimus transgredientes legis
nostræ mandata, vt eamus altera via.
23 * Et vt cessauit loqui verba hæc, accef-
sit quidam Iudæus in omnium oculis
sacrificare idolis super aram in ciuitate
24 Modin, secundum iussu regis: * &
vidit Mathathias, & doluit, & con-
tremuerunt renes eius, & accensus est
furor eius secundum iudicium legis,
& insiliens trucidauit eum super aram:
25 * sed & virum, quem rex Antiochus
miserat, qui cogebar immolare, oc-
cidit in ipso tempore, & aram destru-
xit, * & zelatus est legem, sicut fecit
26 Phinees Zamri filio Salomi. * Et exclau-
mauit Mathathias voce magna in ciui-
tate, dicens: Omnis, qui zelum ha-
bet legis statuens testamentum, exeat
28 post me. * Et fugit ipse, & filij eius
in montes, & reliquerunt quæcumque
29 habebant in ciuitate. * Tunc descende-
runt multi querentes iudicium, & iu-
30 stitiam, in desertum: * & federunt ibi
ipsi, & filij eorum, & mulieres eorum,
& pecora eorum: quoniam inundaue-
31 runt super eos mala. * Et renunciatum
est viris regis, & exercitui, qui erat in
Ierusalem ciuitate David quoniam dis-
cessissent viri quidam, qui dissipau-
erunt mandatum regis in loca occulta
in deserto, & abiissent post illos mul-
32 ti. * Et statim perrexerunt ad eos, &
constituerunt aduersus eos prælum in
33 die sabbatorum, * & dixerunt ad eos:
Resistitis & nunc adhuc? exite, & fa-
cite secundum verbum regis Antiochi,
34 & viuetis. * Et dixerunt: Non exhibimus,
neque faciemus verbum regis, vt pol-
35 luamus diem sabbatorum. * Et concita-
uerunt aduersus eos prælum. * Et non
responderunt eis, nec lapidem miserunt
in eos, nec oppilauerunt loca occulta,
37 * dicentes: Moriamur omnes in simplici-
tate nostra: & testes erunt super nos
cælum, & terra, quòd iniuste perditis
38 nos. * Et intulerunt illis bellum sabbatis:
& mortui sunt ipsi, & vxores eo-
rum, & filij eorum, & pecora eorum
39 vsque ad mille animas hominum. * Et
cognouit Mathathias, & amici eius, &
40 luctum habuerunt super eos valde. * Et
dixit vir proximo suo: Si omnes fece-
rimus sicut fratres nostri fecerunt, &
non pugnauerimus aduersus gentes pro
Fff a anima-

N. 11. 6. 10

animabus nostris, & iustificationibus nostris: nunc citius disperdent nos a terra. * Et cogitauerunt in die illa, dicentes: Omnis homo, quicumque venerit ad nos in bello die sabbatorum, pugnemus aduersus eum: & non moriemur omnes, sicut mortui sunt fratres nostri in occultis. * Tunc congregata est ad eos synagoga Assidorum fortis viribus ex Israel, omnis voluntarius in lege: * & omnes, qui fugiebant a malis, additi sunt ad eos, & facti sunt illis ad firmamentum. * Et collegerunt exercitum, & percusserunt peccatores in ira sua, & viros iniquos in indignatione sua: & ceteri fugerunt ad nationes, & ceciderunt. * Et circuiuit Mathathias, & amici eius, & destruxerunt aras: * & circumciderunt pueros incircumcisos quotquot inuenerunt in finibus Israel: & in fortitudine. * Et persecuti sunt filios superbix, & prosperatum est opus in manibus eorum: * & obtinuerunt legem de manibus gentium, & de manibus regum: & non dederunt cornu peccatori. * Et appropinquauerunt dies Mathathix moriendi, & dixit filiis suis: Nunc confortata est superbia, & castigatio, & tempus euersionis, & ira indignationis: * Nunc ergo, o filij, & mulatores estote legis, & date animas vestras pro testamento patrum vestrorum, * & mementote operum patrum, quæ fecerunt in generationibus suis: & accipietis gloriam magnam, & nomen æternum. * Abraham nonne in tentatione inuentus est fidelis, & reputatum est ei ad iusticiam? * Ioseph in tempore angustix suæ custodiuit mandatū, & factus est dominus Ægypti. * Phinees pater noster, zelando zelum Dei, accepit testamentum sacerdotij æterni. * Iesus dum impleuit verbum, factus est dux in Israel. * Caleb, dum testificatur in ecclesia, accepit hereditatem. * David in sua misericordia consecutus est sedem regni in sæcula. * Elias, dum zelat zelum legis, receptus est in cælum. * Ananias & Azarias & Misael credentes, liberati sunt de flamma. * Daniel in sua simplicitate liberatus est de ore leonum. * Et ita cogitate per generationem, & generationem: quia omnes qui sperant in eum, non

infirmantur. * Et a verbis viri peccatoris ne timueritis: quia gloria eius sterilis, & vermis est: hodie extollitur, & cras non inuenietur: quia conuersus est in terram suam, & cogitatio eius periit. * Vos ergo filij confortamini, & viriliter agite in lege: quia in ipsa gloriosi eritis. * Et ecce Simon frater vester, scio quoddam vir consilij est: ipsum audite semper, & ipse erit vobis pater. * Et Iudas Machabæus fortis viribus a iuuenute sua, sit vobis princeps militix, & ipse aget bellum populi. * Et adducetis ad vos omnes factores legis: & vindicate vindictam populi vestri. * Retribuite retributionem Gentibus, & intendite in præceptum legis. * Et benedixit eos, & appositus est ad patres suos. * Et defunctus est anno centesimo & quadragesimo sexto: & sepultus est a filiis suis in sepulchris patrum suorum in Modin, & planxerunt eum omnis Israel planctu magno.

CAP. III.

ET surrexit Iudas, qui vocabatur Machabæus filius eius pro eo: * & adiuuabat eum omnes fratres eius: & vniuersi, qui se coniunxerant patri eius, & præliabantur prælium Israel cum latitia. * Et dilatauit gloriam populo suo, & induit se lorica sicut gigas, & succinxit se arma bellica sua in præliis, & protegebat castra gladio suo. * Similis factus est leoni in operibus suis, & sicut catulus leonis rugiens in venatione. * Et persequutus est iniquos perscrutans eos: & qui conturbabant populum suum, eos succendit flammis: * & repulsi sunt inimici eius præ timore eius, & omnes operarij iniquitatis conturbati sunt: & directæ sunt salus in manu eius. * Et exacerbabat reges multos, & lætificabat Iacob in operibus suis, & in sæculum memoria eius in benedictione. * Et perambulauit ciuitates Iuda, & perdidit impios ex eis, & auertit iram ab Israel. * Et nominatus est vsque ad nouissimū terræ, & congregauit per-euntes. * Et cōgregauit Apollonius Gentibus, & a Samaria virtutem multā & magnā ad bellandū cōtra Israel. * Et cognouit Iudas, & exiit obuiā illi: & percussit, & occidit illū: & ceciderunt vulnerati multi,

multi, & reliqui fugerunt. * & accepit
 spolia eorum: & gladium Apollonij ab-
 stulit Iudas, & erat pugnans in eo om-
 nibus diebus. * Et audiuit Seron prin-
 ceptus exercitus Syriæ, quod congregauit
 Iudas congregationem fidelium, & ec-
 clesiam secum, * & ait: Faciam mihi
 nomen, & glorificabor in regno, &
 debellabo Iudam, & eos, qui cum ip-
 so sunt, qui spernebant verbum regis.
 * Et præparauit se: & ascenderunt cum
 eo castra impiorum fortes auxiliarij vt
 facerent vindictam in filios Israel. * Et
 appropinquauerunt vsque ad Bethoron:
 & exiuit Iudas obuiam illi cum paucis.
 * Vt autem viderunt exercitum venien-
 tem sibi obuiam, dixerunt Iudæ: Quo-
 modo poterimus pauci pugnare contra
 multitudinem tantam, & tam fortem,
 & nos fatigati sumus ieiunio hodie?
 * Et ait Iudas: Facile est concludi mul-
 tos in manus paucorum: & non est dif-
 ferentia in conspectu Dei cæli liberare
 in multis, & in paucis: * quoniam non
 in multitudine exercitus victoria belli,
 sed de cælo fortitudo, est. * Ipsi veniunt
 ad nos in multitudine contumaci, &
 superbia vt disperdant nos, & uxores
 nostras, & filios nostros, & vt spoli-
 ent nos: * nos vero pugnabimus pro anima-
 bus nostris, & legibus nostris: * & ipse
 Dominus conteret eos ante faciem no-
 stram: vos autem ne timueritis eos. * Vt
 cessauit autem loqui, insiluit in eos su-
 bito: & contritus est Seron, & exerci-
 tus eius in conspectu ipsius: * & perse-
 cutus est eum in descensu Bethoron vs-
 que in campum, & ceciderunt ex eis
 octingenti viri, reliqui autem fuge-
 runt in terram Philisthij. * Et cecidit
 timor Iudæ, ac fratrum eius, & formi-
 do super omnes gentes in circuitu eo-
 rum. * & peruenit ad regem nomen e-
 ius, & de prælijs Iudæ narrabant omnes
 gentes. * Vt audiuit autem rex Antio-
 chus sermones istos, iratus est animo:
 & misit, & congregauit exercitum vni-
 uersi regni sui, castra fortia valde: * &
 aperuit xarium suum, & dedit stipen-
 dia exercitui in annu: & mandauit il-
 lis vt essent parati ad omnia. * Et vi-
 dit quod defecit pecunia de thesauris
 suis, & tributa regionis modica propter
 dissensionem, & plagam, quam fecit in

terra, vt tolleretur legitima, quæ erant a
 primis diebus: * & timuit ne non ha-
 beret vt semel & bis, in sumptus & do-
 naria, quæ dederat ante larga manu: &
 abundauerat super reges, qui ante eum
 fuerant. * Et consternatus erat animo
 valde, & cogitauit ire in Persidem, &
 accipere tributa regionum, & congre-
 gare argentum multum. * Et reliquit
 Lysiam hominem nobilem de genere
 regali, super negotia regia, a flumine
 Euphrate vsque ad flumen Egypti: * &
 vt nutrirer Antiochum filium suum, do-
 nec rediret. * Et tradidit ei medium
 exercitum, & elephantos: & mandauit
 ei de omnibus, quæ volebat, & de in-
 habitantibus Iudæam, & Ierusalem: * &
 vt mitteret ad eos exercitum ad conte-
 rendam, & extirpandam virtutem Israel,
 & reliquias Ierusalem, & auferendam
 memoriam eorum de loco: * & vt con-
 stitueret habitatores filios alienigenas in
 omnibus finibus eorum, & sorte distri-
 bueret terram eorum. * Et rex assump-
 sit partem exercitus residui, & exiuit
 ab Antiochia ciuitate, regni sui anno
 centesimo & quadragesimo septimo: &
 transfretauit Euphratē flumen, & per-
 ambulabat superiores regiones. * Et ele-
 git Lysias Ptolemæum filium Dorymi-
 ni, & Nicanorem, & Gorgiam, viros
 potentes ex amicis regis: * & misit cum
 eis quadraginta millia virorum, & septē
 millia equitum vt venirent in terram
 Iudæ, & disperderent eam secundum
 verbum regis. * Et processerunt cum
 vniuersa virtute sua, & venerunt, &
 applicuerunt Emmaum in terra cam-
 pestri. * Et audierunt mercatores regio-
 num nomen eorū: & acceperunt argē-
 tum, & aurum multū valde, & pueros:
 & venerunt in castra vt acciperēt filios
 Israel in seruos, & additi sunt ad eos
 exercitus Syriæ, & terræ alienigenarū.
 * Et vidit Iudas, & fratres eius, quia mul-
 tiplicata sunt mala, & exercitus applica-
 bant ad fines eorū: & cognouerūt ver-
 ba regis, quæ mandauit populo facere in
 interitum, & consummationē: * & dixe-
 runt vnusquisque ad proximū suū: Eri-
 gamus deiectionem populi nostri, & pu-
 gnemus pro populo nostro, & sanctis no-
 stris. * Et cōgregatus est cōuentus vt es-
 sent parati in pralium: & vt orarent, &

peterent misericordiam, & miserationes. * Et Ierusalem non habitabatur, sed erat sicut desertum: non erat qui ingrederetur & egrederetur de natis eius: & sanctum conculcatur: & filij alienigenarum erant in arce, ibi erat habitatio Gentium: & ablata est voluptas a Iacob, & defecit ibi tibia, & cithara. * Et congregati sunt, & venerunt in Maspha contra Ierusalem: quia locus orationis erat in Maspha ante in Israel. * Et ieiunauerunt illa die, & induerunt se cilicijs, & cinerem imposuerunt capiti suo: & disciderunt vestimenta sua: * & expanderunt libros legis, de quibus scrutabantur Gentes similitudinem simulachrorum suorum: * & attulerunt ornamenta sacerdotalia, & primitias, & decimas: & suscitauerunt Nazaræos, qui impleuerant dies: * & clamauerunt voce magna in cælum, dicentes: Quid faciemus istis, & quo eos ducem? * & sancta tua concalcata sunt, & contaminata sunt, & sacerdotes tui facti sunt in luctum, & in humilitatem. * & ecce Nationes conuenerunt aduersum nos ut nos disperdant: tu scis quæ cogitant in nos. * Quomodo poterimus subsistere ante faciem eorum, nisi tu Deus adiuues nos? * Et tubis exclamauerunt voce magna. * Et post hæc constituit Iudas duces populi, tribunos, & centuriones, & pentacontarchos, & decuriones. * Et dixit his, qui ædificabant domos, & sponsabant uxores, & plantabant vineas, & formidolosus, ut redirent unusquisque in domum suam secundum legem. * Et mouerunt castra, & collocauerunt ad Austrum Emmaum. * Et ait Iudas: Accingimini, & estote filij potentes, & estote parati in mane, ut pugnetis aduersus Nationes has, quæ conuenerunt aduersus nos disperdere nos, & sancta nostra: * quoniam melius est nos mori in bello, quam videre mala gentis nostræ, & sanctorum. * Sicut autem fuerit voluntas in cælo, sic fiat.

CAP. IIII.

ET assumpsit Gorgias quinque milia virorum, & mille equites cleos: & mouerunt castra nocte * ut applicarent ad castra Iudæorum, & percuterent eos subito: & filij, qui erant ex

arce, erant illis duces. * Et audiuit Iudas, & surrexit ipse, & potentes percutere virtutum exercituum regis, qui erant in Emmaum. * Adhuc enim dispersus erat exercitus a castris. * Et venit Gorgias in castra Iudæ noctu, & neminem inuenit, & quærebat eos in montibus: quoniam dixit: Fugiunt hi a nobis. * Et cum dies factus esset, apparuit Iudas in campo cum tribus millibus virorum tantum: qui tegumenta, & gladios non habebant: * & viderunt castra Gentium valida, & loricatos, & equitatus in circuitu eorum, & hi docti ad prælium. * Et ait Iudas viris, qui secum erant: Ne timueritis multitudinem eorum, & impetum eorum ne formiditis. * Mementote qualiter salui facti sunt patres nostri in mari rubro, cum sequeretur eos Pharao cum exercitu multo. * Et nunc clamemus in cælum: & miserebitur nostri Dominus, & memor erit testamenti patrum nostrorum, & conteret exercitum istum ante faciem nostram. hodie: * & scient omnes gentes quia est qui redimat, & liberet Israel. * Et eleuauerunt alienigenæ oculos suos, & viderunt eos venientes ex aduerso. * Et exierunt de castris in prælium, & tuba cecinerunt hi, qui erant cum Iuda: * Et congressi sunt: & contrita sunt Gentes, & fugerunt in campum. * Nouissimi autem omnes ceciderunt in gladio, & persecuti sunt eos usque Gezeron, & usque in campos Idumæ, & Azoti, & Iamnia: & ceciderunt ex illis usque ad tria millia virorum. * Et reuersus est Iudas, & exercitus eius, sequens eum. * Dixitque ad populum: Non concupiscatis spolia: quia bellum contra nos est, * & Gorgias & exercitus eius propè nos in monte: sed state nunc contra inimicos nostros, & expugnate eos, & sumetis postea spolia securi. * Et adhuc loquente Iuda hæc, ecce apparuit pars quædam prospiciens de monte. * Et vidit Gorgias quod in fugam conuersi sunt sui, & succenderunt castra: sumus enim, qui videbatur, declarabat quod factum est. * Quibus illi conspectis timuerunt valde, aspicientes simul & Iudam, & exercitum in campo paratum ad prælium. * Et fugerunt omnes in campum alienigenarum: * & Iudas reuersus est ad spolia

Deut. 10. 2.
5. 6
Iud. 7. 2. 3

Exod. 14. b. 9

lia castrorum, & acceperunt aurū multum, & argentum, & hyacinthum, & purpuram marinam, & opes magnas. ¹⁴ * Et conuersi, hymnum canebant, & benedicebant Deum in cælum, quoniā bonus est, quoniam in sæculum misericordia eius. * Et facta est salus magna in Israel in die illa. * Quicumque autem alienigenarum euaserunt, venerunt, & nunciauerunt Lysiz vniuersa, quæ acciderant. * Quibus ille auditis consternatus animo deficiebat: quod non qualia voluit, talia contigerunt in Israel, & qualia mandauit rex. * Et sequenti anno congregauit Lysias virorum electorum sexaginta millia, & equitum quinque millia, vt debellaret eos. * Et venerunt in Iudæam, & castra posuerunt in Bethoron, & occurrit illis Iudas cum decem millibus viris. * Et viderunt exercitum fortem, & orauit, & dixit: Benedictus es saluator Israel, qui contriuisi impetum potentis in manu serui tui David, & tradidisti castra alienigenarum in manu Ionathæ filij Saul, & armigeri eius. * Conclude exercitum istū in manu populi tui Israel, & confundatur in exercitu suo, & equitibus. * Da illis formidinem, & tabefac audaciam virtutis eorum, & commoueantur contritione sua. * Deice illos gladio diligentium te: & collaudent te omnes, qui nouerunt nomen tuum in hymnis. * Et commiserunt prælium: & ceciderunt de exercitu Lysiz quinque millia virorū. * Videns autem Lysias fugam suorum, & Iudæorum audaciam, & quod parati sunt aut viuere, aut mori fortiter, abiit Antiochiam, & elegit milites, vt multiplicati rursus venirent in Iudæam. * Dixit autem Iudas, & fratres eius: Ecce contriti sunt inimici nostri: ascendamus nunc mundare sancta, & renouare. * Et congregatus est omnis exercitus, & ascenderunt in montem Sion. * Et viderunt sanctificationem desertam, & altare profanatum, & portas exustas, & in atrijs virgulta nata sicut in saltu, vel in montibus, & pastophoria diruta. * Et sciderunt vestimenta sua, & planxerunt planctu magno, & imposuerunt cinerem super caput suum. * & ceciderunt in faciem super terram, & exclamauerunt tubis signorum, & clamaue-

runt in cælum. * Tunc ordinauit Iudas viros vt pugnarent aduersus eos, qui erant in arce, donec emundarent sancta. * Et elegit sacerdotes sine macula, voluntatem habentes in lege Dei: & mundauerunt sancta, & tulerunt lapides contaminationis in locum immundum. * Et cogitauit de altari holocaustorum, quod profanatum erat, quid de eo faceret. * Et incidit illis consilium bonum vt destruerent illud: ne forte illis esset in opprobrium, quia contaminauerunt illud Gentes, & demoliti sunt illud. * Et reposuerunt lapides in monte domus in loco apto, quoadusque veniret propheta, & responderet de eis. * Et acceperunt lapides integros secundum legem, & ædificauerunt altare nouum secundum illud, quod fuit prius: & ædificauerunt sancta, & quæ intra domum erant intrinsecus: & ædem, & atria sanctificauerunt. * Et fecerunt vasa sancta noua, & intulerunt candelabrum, & altare incensorum, & mensam in templū. * Et incensum posuerunt super altare, & accenderunt lucernas, quæ super candelabrum erant, & lucebant in templo. * Et posuerunt super mensam panes, & appenderunt vela, & consummauerunt omnia opera, quæ fecerant. * Et antequam matutinum surrexerunt quinta & vigesima die mensis noni (hic est mensis Casleu) centesimi quadragesimi octauo anni: & obtulerunt sacrificium secundum legem super altare holocaustorum nouum, quod fecerunt. * Secundumque tempus & secundum diem, in quo contaminauerunt illud gentes, in ipsa renouatum est in canticis, & citharis, & cinyris, & in cymbalis. * Et cecidit omnis populus in faciem, & adorauerunt, & benedixerunt in cælum, qui prosperauit eis. * Et fecerunt dedicationem altaris diebus octo, & obtulerunt holocausta cum lætitiis, & sacrificium salutaris, & laudis. * Et ornauerunt faciem templi coronis aureis, & scutulis: & dedicauerunt portas, & pastophoria, & imposuerunt eis ianuas. * Et facta est lætitia in populo magna valde, & auersum est opprobrium Gentium. * Et statuit Iudas, & fratres eius, & vniuersa ecclesia Israel vt agatur dies dedicationis

1. Reg. 17. f.

10

1. Reg. 14. b.

11

D

E

40

10. 10. c. 12

altaris in temporibus suis ab anno in annum per dies octo a quinta & vigesima die mensis Casleu, cū lætitia & gaudio. * & ædificauerunt in tempore illo mon-
tem Sion, & per circuitum muros altos, & turres firmas, nequando venirent Gentes, & conculcarent eum sicut antea fecerunt. * Et collocauit illic exercitum, ut serua-
rent eum, & muniuit eum ad custodiendam Bethsuram, ut haberet populus munitionem contra faciem Idumæ.

CAP. V.

ET factum est, ut audierunt Gentes in circuitu quia ædificatum est altare, & sanctuarium sicut prius, iratæ sunt valde: * & cogitabant tollere genus Iacob, qui erant inter eos, & coeperunt occidere de populo, & persequi. * Et debellabat Iudas filios Esau in Idumæa, & eos, qui erant in Acrabathane: quia circum-
sedebant Israelitas, & percussit eos plaga magna. * Et recordatus est malitiam filiorum Bean, qui erant populo in laqueum, & in scandalum, insidiantes ei in via. * Et conclusi sunt ab eo in turribus, & applicuit ad eos, & anathematizauit eos, & incendit turres eorum igni cū omnibus, qui in eis erant. * Et transiuit ad filios Ammon, & inuenit manum fortem, & populum copiosum, & Timotheum ducem ipsorum: * & commisit cum eis prælia multa, & contriti sunt in conspectu eorum, & percussit eos: * & cepit Gazer ciuitatem, & filias eius, & reuersus est in Iudæam. * Et congregatæ sunt gentes, quæ sunt in Galaad aduersus Israelitas, qui erant in sinibus eorum ut tollerent eos: & fugerunt in Datheman munitionem, * & miserunt litteras ad Iudam, & fratres eius, dicentes: Congregatæ sunt aduersum nos gentes per circuitum, ut nos auferant: * & parant venire, & occupare munitionem, in quam confugimus: & Timotheus est dux exercitus eorum. * Nunc ergo veni, & eripe nos de manibus eorum, quia cecidit multitudo de nobis. * Et omnes fratres nostri, qui erant in locis Tubin, interfecti sunt: & captiuas duxerunt uxores eorum, & natos, & spolia, & peremerunt illic fere mille viros. * Et

adhuc epistolæ legebantur, & ecce alij nuncij venerunt de Galilæa conscissis tunicis, nunciantes secundum verba hæc: * dicentes conuenisse aduersum se a Ptolemaida, & Tyro, & Sidone: & repleta est omnis Galilæa alienigenis, ut nos consumant. * Ut audiuit autem Iudas, & populus, sermones istos, conuenit ecclesia magna cogitare quid facerent fratribus suis, qui in tribulatione erant, & expugnabantur ab eis. * Dixitq. Iudas Simoni fratri suo: Elige tibi viros, & vade, & libera fratres tuos in Galilæa: ego autem, & frater meus Ionathas ibimus in Galaaditum. * Et reliquit Iosephum filium Zachariæ, & Azariam duces populi cum residuo exercitu in Iudæa ad custodiam: * & præcepit illis, dicens: Præstote populo huic: & nolite bellum committere aduersum gentes, donec reuertamur. * Et partiti sunt Simoni viri tria millia, ut iret in Galilæam: Iudæ autem octo millia in Galaaditum. * Et abiit Simon in Galilæam, & commisit prælia multa cum gentibus: & contritæ sunt gentes a facie eius, & persecutus est eos vsque ad portam. * Ptolemaidis: & ceciderunt de gentibus fere tria millia virorum, & accepit spolia eorum, * & assumpsit eos, qui erant in Galilæa, & in Arbatis cum vxoribus, & natis, & omnibus, quæ erant illis, & adduxit in Iudæam cum lætitia magna. * Et Iudas Machabæus, & Ionathas frater eius transferunt Iordanem, & abierunt viam trium dierum per desertum. * Et occurrerunt eis Nabuthæi, & susceperunt eos pacifice, & narrauerunt eis omnia, quæ acciderant fratribus eorum in Galaaditide, * & quia multi ex eis comprehensi sunt in Barasa, & Bosfor, & in Alimis, & in Casphor, & Mageth, & Carnaim: hæc omnes ciuitates munitæ, & magnæ. * Sed & in ceteris ciuitatibus Galaaditis tenentur comprehensi, & in crastinum constituerunt ad mouere exercitum ciuitatibus his, & comprehendere, & tollere eos in vna die. * Et conuertit Iudas, & exercitus eius, viam in desertum Bosfor repente, & occupauit ciuitatem: & occidit omnem masculum in ore gladij, & accepit omnia spolia eorum, & succendit eam igni. * Et surrexerunt inde nocte

nocte, & ibant vsque ad munitionem.
 * Et factum est diluculo, cum eleuassent 30
 oculos suos, ecce populus multus, cui D
 ius non erat numerus, portantes scalas,
 & machinas vt comprehenderent mu-
 nitionem, & expugnarent eos. * Et vi- 31
 dit Iudas quia coepit bellum, & clamor
 belli ascendit ad cælum sicut tuba, &
 clamor magnus de ciuitate: * & dixit 32
 exercitui suo: Pugnate hodie pro fra-
 tribus vestris. * Et venit tribus ordini- 33
 bus post eos, & exclamauerunt tubis, &
 clamauerunt in oratione. * Et cognouerunt 34
 castra Timothei quia Machabæus est, &
 refugerunt a facie eius: & percusserunt
 eos plaga magna. & ceciderunt ex eis in
 die illa fere octo millia virorum. * Et diuer- 35
 tit Iudas in Maspha, & expugnauit, &
 cepit eam: & occidit omnem mascu-
 lum eius, & sumpsit spolia eius, & suc-
 cendit eam igni. * Inde perrexit, & 36
 cepit Casbon, & Mageth, & Bosor, &
 reliquas ciuitates Galaaditidis. * Post 37
 hæc autem Verba congregauit Timo-
 theus exercitum alium, & castra posuit
 contra Raphon trans torrentem. * Et 38
 misit Iudas specularem exercitum: & re-
 nunciauerunt ei, dicentes: Quia conue-
 nerunt ad eum omnes gentes, quæ in
 circuitu nostro sunt, exercitus multus
 nimis: * & Arabas conduxerunt in au- 39
 xilium sibi, & castra posuerunt trans
 torrentem, parati ad te venire in præ-
 lium. Et abiit Iudas obuiam illis. * Et 40
 ait Timotheus principibus exercitus sui:
 Cum appropinquauerit Iudas, & exer-
 citus eius ad torrentem aquæ: si transie-
 rit ad nos prior, non poterimus sustine-
 re eum: quia potens poterit aduersum
 nos. * si vero timuerit transire, & po- 41
 fuerit castra extra flumen, transfrete-
 mus ad eos, & poterimus aduersus il-
 lum. * Vt autem appropinquauit Iudas 42
 ad torrentem aquæ, statuit scribas po-
 puli secus torrentem, & mandauit eis,
 dicens: Neminem hominum reliqueri-
 tis: sed veniant omnes in prælium.
 * Et transfretauit ad illos prior, & om- 43
 nis populus post eum, & contritæ sunt
 omnes gentes a facie eorum, & proiece-
 runt arma sua, & fugerunt ad fanum,
 quod erat in Carnaim. * Et occupauit 44
 ipsam ciuitatem, & fanum succendit
 igni cum omnibus, qui erant in ipso:

& oppressa est Carnaim, & non potuit
 45 sustinere contra faciem Iudæ. * Et con-
 gregauit Iudas vniuersos Israelitas, qui
 erant in Galaaditide, a minimo vsque
 ad maximum, & vxores eorum, & na-
 tos, & exercitum magnum valde vt
 46 venirent in terram Iudæ. * Et vene-
 runt vsque Ephron: & hæc ciuitas ma-
 gna in ingressu posita, munita valde, &
 non erat declinare ab ea dextera vel si-
 47 nistra, sed per mediam iter erat. * Et
 F incluserunt se qui erant in ciuitate, &
 obstruxerunt portas lapidibus: & misit
 48 ad eos Iudas verbis pacificis, * dicens:
 Transeamus per terram vestram, vt ea-
 mus in terram nostram: & nemo vobis
 nocebit: tantum pedibus transibimus.
 49 Et nolebant eis aperire. * Et præcepit
 Iudas prædicare in castris, vt applica-
 50 rent vnusquisque in quo erat loco. * &
 applicuerunt se viri virtutis: & oppu-
 gnauit ciuitatem illam tota die, & to-
 ta nocte, & tradita est ciuitas in manu
 51 eius: * & peremerunt omnem mascu-
 lum in ore gladij, & eradicauit eam,
 & accepit spolia eius, & transiit per
 52 totam ciuitatem super interfectos. * Et
 transgressi sunt Iordanem in campo ma-
 53 gno, contra faciem Bethsan. * Et
 erat Iudas congregans extremos, & ex-
 hortabatur populum per totam viam,
 54 donec venirent in terram Iudæ: * &
 ascenderunt in montem Sion cum læti-
 tia, & gaudio, & obtulerunt holocau-
 sta, quod nemo ex eis cecidisset donec
 55 reuerterentur in pace. * Et in diebus,
 quibus erat Iudas, & Ionathas in terra
 Galaad, & Simon frater eius in Galilæa
 56 contra faciem Ptolemaidis, * audiuit
 Iosephus Zachariæ filius, & Azarias
 princeps virtutis, res bene gestas, & præ-
 57 lia quæ facta sunt, * & dixit: Faciamus
 & ipsi nobis nomen, & eamus pugnare
 aduersus gentes, quæ in circuitu nostro
 58 sunt. * Et præcepit his, qui erant in exer-
 59 citu suo, & abierunt Iamnam. * Et exiit
 G Gorgias de ciuitate, & viri eius obuiam
 60 illis in pugnam. * Et fugati sunt Iose-
 phus, & Azarias vsque in fines Iudæ: &
 ceciderunt illo die de populo Israel ad
 duo millia viri, & facta est fuga ma-
 61 gna in populo: * quia non audierunt
 Iudam, & fratres eius, existimantes forti-
 62 ter se facturos. * Ipsi autem non erant de
 semine

semine virorum illorum, per quos salus facta est in Israel. * Et viri Iuda magnificati sunt valde in conspectu omnis Israel, & gentium omnium ubi audiebatur nomen eorum. * Et conuenerunt ad eos fausta acclamantes. * Et exiuit Iudas, & fratres eius, & expugnabant filios Esau in terra, quæ ad Austrum est, & percussit Chebron & filias eius: & muros eius, & turres succendit igni in circuitu. * Et mouit castra vt iret in terram alienigenarum, & perambulabat Samariam. * In die illa ceciderunt sacerdotes in bello, dum volunt fortiter facere, dum sine consilio exeunt in prælium. * Et declinauit Iudas in Azotum in terram alienigenarum, & diruit aras eorum, & sculptilia deorum ipsorum succendit igni: & cepit spolia ciuitatum, & reuersus est in terram Iudæ.

CAP. VI.

ET rex Antiochus perambulabat superiores regiones, & audiuit esse ciuitatem Elymaidem in Perside nobilissimam, & copiosam in argento, & auro, templūq. in ea locuples valde: & illic velamina aurea, & lorica, & scuta, quæ reliquit Alexander Philippi rex Macedo, qui regnauit primus in Græciâ. * Et venit, & quærebat capere ciuitatē, & depradari eam: & non potuit, quoniam innotuit sermo his, qui erant in ciuitate: * & insurrexerunt in præliū, & fugit inde, & abiit cum tristitia magna, & reuersus est in Babyloniam. * Et venit qui nunciaret ei in Perside, quia fugata sunt castra, quæ erant in terra Iudæ: * & quia abiit Lysias cum virtute forti in primis, & fugatus est a facie Iudæorum, & inualuerunt armis, & viribus, & spolijs multis, quæ ceperunt de castris, quæ exciderunt: * & quia diruerunt abominationem, quam ædificauerat super altare, quod erat in Ierusalem, & sanctificationem, sicut prius, circumdederunt muris excelsis, sed & Bethsuram ciuitatem suam. * Et factum est vt audiuit rex sermones istos, expauit, & commotus est valde: & decidit in lectum, & incidit in languorem præ tristitia, quia non factum est ei sicut cogitabat. * Et erat illic per dies multos: quia renoua-

ta est in eo tristitia magna, & arbitratu est se mori. * Et vocauit omnes amicos suos, & dixit illis: Recessit somnus ab oculis meis, & concidi, & corruui corde præ solitudine: * & dixi in corde meo: In quantam tribulationem deueni, & in quos fluctus tristitiæ, in qua nunc sum: qui iucundus eram, & dilectus in potestate mea! * Nunc vero reminiscor malorum, quæ feci in Ierusalem, vnde & abstuli omnia spolia aurea, & argentea, quæ erant in ea, & misi auferre habitantes Iudæam sine causa. * Cognoui ergo quia propterea inuenerunt me mala ista: & ecce pereo tristitia magna in terra aliena. * Et vocauit Philippum, vnum de amicis suis, & proposuit eum super vniuersum regnum suum: * & dedit ei diademata, & stolam suam, & anulum, vt adduceret Antiochum filium suū, & nutritet eum, & regnaret. * Et mortuus est illic Antiochus rex anno centesimo quadagesimo nono. * Et cognouit Lysias, quoniam mortuus est rex, & constituit regnare Antiochum filium eius, quem nutriuit adulescentē: & vocauit nomen eius Eupator. * Et hi, qui erant in arce, concluderant Israel in circuitu sanctorum: & quærebant eis mala semper, & firmamentum Gentium. * Et cogitauit Iudas disperdere eos: & conuocauit vniuersum populum, vt considerent eos. * Et conuenerunt simul, & obsederunt eos anno centesimo quinquagesimo, & fecerunt balistas, & machinas. * Et exierunt quidam ex eis, qui obsidebantur: & adiunxerunt se illis aliqui impij ex Israel, * & abierunt ad regem, & dixerunt: Quousque non facis iudicium, & vindicas fratres nostros? * Nos decreuimus seruire patri tuo, & ambulare in præceptis eius, & obsequi edictis eius: * & filij populi nostri propter hoc alienabant se a nobis, & quicumque inueniebantur ex nobis, interficiebantur, & hereditates nostræ diripiebantur. * Et non ad nos tantum extenderunt manū, sed & in omnes fines nostros. * & ecce applicuerunt hodie ad arcem Ierusalem occupare eam, & munitionem Bethsuram munierunt: * & nisi præueneris eos velocius, maiora, quàm hæc, facient, & non poteris obtinere eos. * Et iratus est rex, vt hæc audiuit: & conuocauit omnes

omnes amicos suos, & principes exercitus sui, & eos, qui super equites erant. * sed & de regnis alijs, & de insulis maritimis venerunt ad eum exercitus cōditijs. * Et erat numerus exercitus eius, centum millia peditum, & viginti millia equitum, & elephanti trigintaduo, docti ad prælium. * Et venerunt per Iudæam, & applicuerunt ad Bethsuram, & pugnauerunt dies multos, & fecerunt machinas & exierunt, & succenderunt eas igni, & pugnauerunt viriliter. * Et recessit Iudas ab arce, & mouit castra ad Bethzacharam contra castra regis. * Et surrexit rex ante lucem, & concitauit exercitus in impetum cōtra viam Bethzacharam: & comparauerunt se exercitus in prælium, & tubis cecinerunt: * & elephantis ostenderunt sanguinem vultus & mori, ad acuendos eos in prælium: * & diuiserunt bestias per legiones: & astiterunt singulis elephantis mille viri in loriceis concatenatis, & galeæ æreæ in capitibus eorum: & quingenti equites ordinati vnicuique bestie electi erant. * Hi ante tempus vbicumque erat bestia, ibi erant: & quocumque ibat, ibant, & non discedebant ab ea. * Sed & turres lignæ super eos firmæ protectes super singulas bestias: & super eas machinæ: & super singulas viri virtutis triginta duo, qui pugnabant desuper: & Indus magister bestiarum. * Et residuum equitatum hinc & inde statuit in duas partes, tubis exercitum commouere, & perurgere constipatos in legionibus eius. * Et ut refulsit sol in clypeos aureos, & arcus, resplenderunt montes ab eis, & resplenderunt sicut lampades ignis. * Et distincta est pars exercitus regis per montes excelsos, & alia per loca humilia: & ibant caute & ordinate. * Et commouebantur omnes inhabitantes terram a voce multitudinis, & incessu turbæ, & collisione armorum: erat enim exercitus magnus valde, & fortis. * Et appropiauit Iudas, & exercitus eius in prælium: & ceciderunt de exercitu regis sexcenti viri. * Et vidit Eleazar filius Sauræ vnam de bestiis loriceatam loriceis regis: & erat eminens super ceteras bestias. & visum est ei quod in ea esset rex: * & dedit se ut liberaret populum suum, & acquire-

ret sibi nomen æternum. * Et cucurrit ad eam audacter in medio legionis interficiens a dextris, & a sinistris, & cadebant ab eo huc atque illuc. * Et iuit sub pedes elephantis, & supposuit se ei, & occidit eum: & cecidit in terram super ipsum, & mortuus est illic. * Et videntur virtutem regis, & impetum exercitus eius, diuerterunt se ab eis. * Castra autem regis ascenderunt contra eos in Ierusalem, & applicuerunt castra regis ad Iudæam, & montem Sion. * Et fecit pacem cum his, qui erant in Bethsura: & exierunt de ciuitate, quia non erant eis ibi alimenta cōclusis, quia sabbata erant terræ. * Et comprehendit rex Bethsuram: & constituit illic custodiam seruare eam. * Et conuertit castra ad locum sanctificationis dies multos: & statuit illic balistas, & machinas, & ignis iacula, & tormenta ad lapides iactandos, & spicula, & scorpiones ad mittendas sagittas, & fundibula. * Fecerunt autem & ipsi machinas aduersus machinas eorum, & pugnauerunt dies multos. * Escæ autem non erant in ciuitate, eo quod septimus annus esset: & qui remanserant in Iudæa de Gentibus, consumpserant reliquias eorum, quæ repositæ fuerant. * Et remanserunt in sanctis viri pauci, quoniam obtinuerat eos fames: & dispersi sunt vnusquisque in locum suum. * Et audiuit Lysias quod Philippus, quem constituerat rex Antiochus, cum adhuc viueret, ut nutrirer Antiochum filium suum, & regnaret, reuersus esset a Perside, & Media, & exercitus qui abierat cum ipso, & quia quærebatur suscipere regni negotia: * festinauit ire, & dicere ad regem, & duces exercitus: Deficimus quotidie, & escæ nobis modica est, & locus, quem oblidemus, est munitus, & incumbit nobis ordinare de regno. * Nunc itaque demus dexteras hominibus istis, & faciamus cum illis pacem, & cum omni gente eorum: * & constituamus illis ut ambulent in legitimis suis sicut prius. propter legitima enim ipsorum, quæ despeximus, irati sunt, & fecerunt omnia hæc. * Et placuit sermo in conspectu regis, & principum: & misit ad eos pacem facere: & receperunt illam. * Et iurauit illis rex, & principes: & exierunt de

de munitione. * Et intrauit rex montem Sion, & vidit munitionem loci : & rupit citius iuramentum, quod iurauit : & mandauit destruere murum in gyro. * Et discessit festinanter, & reuersus est Antiochiam, & inuenit Philippum dominantem ciuitati : & pugnauit aduersus eum, & occupauit ciuitatem.

CAP. VII.

ANno centesimo quinquagesimo primo exijt Demetrius Seleuci filius ab vrbe Roma, & ascendit cum paucis viris in ciuitatem maritimam, & regnauit illic. * Et factum est, vt ingressus est domum regni patrum suorum, comprehendit exercitus Antiochum, & Lysiam, vt adducerent eos ad eum. * Et res ei innotuit : & ait : Nolite mihi ostendere faciem eorum. * Et occidit eos exercitus. Et sedit Demetrius super sedem regni sui : & venerunt ad eum viri iniqui & impij ex Israel : & Alcimus dux eorum, qui volebat fieri sacerdos. * Et accusauerunt populum apud regem, dicentes : Perdidit Iudas, & fratres eius omnes amicos tuos, & nos dispersit de terra nostra. * Nunc ergo mitte virum, cui credis, vt eat, & videat exterminiu omne, quod fecit nobis, & regionibus regis : & puniat omnes amicos eius, & adiutores eorum. * Et elegit rex ex amicis suis Bacchidem, qui dominabatur trans flumen magnum in regno, & fidelem regi : & misit eum, * vt videret exterminium, quod fecit Iudas : sed & Alcimum impium constituit in sacerdotium, & mandauit ei facere vltionem in filios Israel. * Et surrexerunt, & venerunt cum exercitu magno in terram Iuda : & miserunt nuncios, & locuti sunt ad Iudam, & ad fratres eius verbis pacificis in dolo. * Et non intenderunt sermonibus eorum : viderunt enim quia venerunt cum exercitu magno. * Et conuenerunt ad Alcimum, & Bacchidem congregatio scribe- rum requirere quæ iusta sunt : * & primi, Assidzi qui erant in filiis Israel, & exquirebant ab eis pacem. * Dixerunt enim : Homo facerdos de semine Aaron venit, non decipiet nos : * & locutus est cum eis verba pacifica : & iurauit illis, dicens : Non inferemus vobis malum,

neque amicis vestris. * Et crediderunt ei : C Et comprehendit ex eis sexaginta viros, & occidit eos in vna die secundum verbum, quod scriptum est : * " Carnes sanctorum tuorum, & sanguinem ipsorum effuderunt in circuitu Ierusalem, & non erat qui sepeliret. * Et incubuit timor, & tremor in omnem populum : quia dixerunt : Non est veritas, & iudicium in eis : transgressi sunt enim constitutum, & iusiurandum quod iurauerunt. * Et mouit Bacchides castra ab Ierusalem, & applicuit in Bethzecha : & misit, & comprehendit multos ex eis, qui a se effugerant, & quosdam de populo mactauit, & in puteum magnum proiecit. * Et commisit regionem Alcimo, & reliquit cum eo auxilium in adiutorium ipsi. Et abiit Bacchides ad regem : * & satis agebat Alcimus pro principatu sacerdotij sui. * & conuenerunt ad eum omnes, qui perturbabant populum suum, & obtinuerunt terram Iuda, & fecerunt plagam magnam in Israel. * Et vidit Iudas omnia mala quæ fecit Alcimus, & qui cum eo erant, filijs Israel, multo plus quam Gentes. * & exijt in omnes fines Iudæ in circuitu, & fecit vindictam in viros desertiores, & cessauerunt ultra exire in regionem. * Vidit autem Alcimus quod præualuit Iudas, & qui cum eo erant : & cognouit quia non potest sustinere eos, & regressus est ad regem, & accusauit eos multis criminibus. * " Et misit rex Nicanorem, vnum ex principibus suis nobilioribus : qui erat inimicitias faciens contra Israel : & mandauit ei euertere populum. * Et venit Nicanor in Ierusalem cum exercitu magno, & misit ad Iudam & ad fratres eius verbis pacificis cum dolo, * dicens : Non sit pugna inter me & vos : veniam cum viris paucis, vt videam facies vestras cum pace. * Et venit ad Iudam, & salutauerunt se inuicem pacifice : & hostes parati erant rapere Iudam. * Et innotuit sermo Iudæ quoniam cum dolo venerat ad eum : & cõterritus est ab eo, & amplius noluit videre faciem eius. * Et cognouit Nicanor quoniam denudatum est consilium eius : & exiuit obuiam Iudæ in pugnam iuxta Capharsalama. * Et ceciderunt de Nicanoris exercitu fere quinque milia viri, & fugerunt in ciuitatem David. * Et

1. Mach. 15.
2. 1

* Et post hæc verba ascendit Nicanor in montem Sion : & exierunt de sacerdotibus populi salutare eum in pace , & demonstrare ei holocaustomata , quæ offerebantur pro rege . * Et irridens spreuit eos , & polluit : & locutus est superbe , * & iurauit cum ira , dicens : Nisi traditus fuerit Iudas , & exercitus eius in manus meas , continuo cum regressus fuero in pace , succendam domum istam . Et exiit cum ira magna . * & intrauerunt sacerdotes , & steterunt ante faciem altaris & templi : & flentes dixerunt : * Tu Domine elegisti domum istam ad inuocandum nomen tuum in ea , ut esset domus orationis & obsecrationis populo tuo . * fac vindictam in homine isto , & exercitu eius , & cadant in gladio : memento blasphemias eorum , & ne dederis eis ut permaneant . * Et exiit Nicanor ab Ierusalem , & castra applicuit ad Bethoron : & occurrit illi exercitus Syriæ . * Et Iudas applicuit in Adarsa cum tribus millibus viris : & orauit Iudas , & dixit : * Qui missi erant a rege Sennacherib , Domine , quia blasphemauerunt te , exiit angelus , & percussit ex eis centum octogintaquinque millia : * sic conteret exercitum istum in conspectu nostro hodie : & sciant ceteri quia male locutus est super sancta tua : & iudica illum secundum malitiam illius . * Et commiserunt exercitus prælium tertiadecima die mensis Adar : & contrita sunt castra Nicanoris , & cecidit ipse primus in prælio . * Ut autem vidit exercitus eius quia cecidisset Nicanor , proiecerunt arma sua , & fugerunt : * & persecuti sunt eos viam vnius diei ab Adazer vsquequoueniatur in Gazara , & tubis cecinerunt post eos cum significationibus : * & exierunt de omnibus castellis Iudææ in circuitu , & ventilabant eos cornibus , & conuertebantur iterum ad eos , & ceciderunt omnes gladio , & non est relictus ex eis nec vnus . * Et acceperunt spolia eorum in prædam : & caput Nicanoris amputauerunt , & dexteram eius , quam extenderrat superbe , & attulerunt & suspenderunt contra Ierusalem . * Et lætatus est populus valde , & egerunt diem illum in læticia magna . * Et constituit agi omnibus

annis diem istam tertiadecima die mensis Adar . * Et siluit terra Iuda dies paucos .

CAP. VIII.

ET audiuit Iudas nomen Romanorum , quia sunt potentes viribus , & acquiescunt ad omnia , quæ postulantur ab eis : & quicumque accesserunt ad eos , statuerunt cum eis amicitias , & quia sunt potentes viribus . * Et audierunt prælia eorum , & virtutes bonas , quas fecerunt in Galatia , quia obtinuerunt eos , & duxerunt sub tributum : * & quanta fecerunt in regione Hispaniæ , & quod in potestatem redegerunt metalla argenti & auri , quæ illic sunt , & possederunt omnem locum consilio suo , & patientia : * loca quæ longe erant valde ab eis , & reges , qui superuenerant eis ab extremis terræ , contriuerunt , & percusserunt eos plaga magna : ceteri autem dant eis tributum omnibus annis . * & Philippum & Persen Ceteorum regem , & ceteros , qui aduersum eos arma tulerant , contriuerunt in bello , & obtinuerunt eos : * & Antiochum magnum regem Asiæ , qui eis pugnam intulerat habens centum viginti elephantos , & equitatum , & currus , & exercitum magnum valde , contritum ab eis . * & quia ceperunt eum viuum , & statuerunt ei ut daret ipse , & qui regnarent post ipsum , tributum magnum , & daret obsides , & constitutum , * & regionem Indorum , & Medos , & Lydos de optimis regionibus eorum : & acceptas eas ab eis , dederunt Eumeni regi . * & quia qui erat apud Helladam , voluerunt ire , & tollere eos : & innotuit sermo his , * & miserunt ad eos ducem vnum , & pugnaverunt contra illos , & ceciderunt ex eis multi , & captiuas duxerunt vxores eorum , & filios , & diripuerunt eos , & terram eorum possederunt , & destruxerunt muros eorum , & in seruitutem illos redegerunt vsque in hunc diem : * & residua regna , & insulas , quæ aliquando restiterant illis , exterminauerunt , & in potestatem redegerunt . * Cum amicis autem suis , & qui in ipsis requiem habebant , conseruauerunt amicitiam , & obtinuerunt regna , quæ erant proxima , & quæ erant longe : quia quicumque audiebant nomen eorum ,

4. Reg. 19.
2. 35
Tob. 1. d. 21
Eccli. 48. d. 25
Isa. 37. g. 36
1. Machab. 8.
c. 19

rum, timebant eos. * quibus vero vellent
 auxilio esse vt regnarent, regnabant :
 quos autem vellent, regno deturbabant :
 & exaltati sunt valde. * Et in omnibus
 istis nemo portabat diadema, nec indue-
 batur purpura, vt magnificaretur in ea.
 * Et quia curiam fecerunt sibi, & quoti-
 die consulebant trecentos viginti consi-
 lium agentes semper de multitudine, vt
 quæ digna sunt, gerant : * & committunt
 vni homini magistratum suum per sin-
 gulos annos dominari vniuersæ terræ
 suæ, & omnes obediunt vni, & non est
 inuidia, neque zelus inter eos. * Et ele-
 git Iudas Eupolemus, filium Ioannis,
 filij Iacob, & Iasonem, filium Eleazari,
 & misit eos Romam constituere cum il-
 lis amicitiam, & societatem : * & vt au-
 ferrent ab eis iugum Græcorum, quia
 viderunt quod in seruitutem premerent
 regnum Israel. * Et abierunt Romam
 viam multam valde, & introierunt cu-
 riam, & dixerunt : * Iudas Machabeus,
 & fratres eius, & populus Iudæorum mi-
 serunt nos ad vos statuere vobiscum so-
 cietatem, & pacem, & conscribere nos
 socios, & amicos vestros. * Et placuit
 sermo in conspectu eorum. * Et hoc re-
 scriptum est, quod rescripserunt in ta-
 bulis æreis, & miserunt in Ierusalem,
 vt esset apud eos ibi memoriale pacis,
 & societatis. * **BENE SIT ROMA-
 NIS,** & genti Iudæorum in mari, & in
 terra in æternū : gladiusq; hostis pro-
 cul sit ab eis. * Quod si intiterit bel-
 lum Romanis prius, aut omnibus socijs
 eorum in omni dominatione eorum :
 * auxilium feret gens Iudæorum, prout
 tempus distauerit, corde pleno : * & præ-
 liantibus non dabunt, neque submini-
 strabunt triticum, arma, pecuniam, na-
 ues, sicut placuit Romanis : & custodient
 mandata eorum, nihil ab eis accipientes.
 * Similiter autem & si genti Iudæorum
 prius acciderit bellum, adiuuabunt Ro-
 mani ex animo, prout eis tempus per-
 miserit : * & adiuuantibus non dabitur
 triticum, arma, pecunia, naues, sicut pla-
 cuit Romanis : & custodient mandata
 eorum absque dolo. * secundum hæc
 verba constituerunt Romani populo Iu-
 dæorum. * Quod si post hæc verba hi
 aut illi addere, aut demere ad hæc ali-
 quid voluerint, faciet ex proposito suo :

& quæcumque addiderint, vel dempse-
 rint, rata erunt. * Sed & de malis, quæ
 Demetrius rex fecit in eos, scripsimus
 ei, dicentes : Quare grauasti iugum tuum
 super amicos nostros, & socios Iudæos ?
 * Si ergo iterum adierint nos, aduersum
 te faciemus illis iudicium, & pugnabi-
 mus tecum mari terraq.

CAP. IX.

Interea vt audiuit Demetrius quia ce-
 cidit Nicanor, & exercitus eius in
 prælio, apposuit Bacchidem, & Alci-
 mum rursum mittere in Iudæam, &
 dextrum cornu cum illis. * Et abierunt
 viam, quæ ducit in Galgalā, & castra po-
 suerunt in Masaloth, quæ est in Arbel-
 lis : & occupauerunt eam, & peremerunt
 animas hominum multas. * In mense
 primo anni centesimi & quinquagesimi
 secundi applicuerunt exercitum ad Ie-
 rusalem : * & surrexerunt, & abierunt in
 Beream viginti millia virorum, & duo
 millia equitum. * Et Iudas posuerat ca-
 stra in Laifa, & tria millia viri electi cū
 eo : * & viderūt multitudinem exercitus
 quia multi sunt, & timuerunt valde : &
 multi subtraxerunt se de castris, & non
 remanserunt ex eis nisi octingenti viri.
 * Et vidit Iudas quod defluxit exercitus
 suus, & bellum perurgebat eum, & con-
 fractus est corde : quia non habebat tē-
 pus congregandi eos, & dissolutus est.
 * Et dixit his, qui residui erant : Surga-
 mus, & eamus ad aduersarios nostros, si
 poterimus pugnare aduersus eos. * Et
 auertebant eum, dicentes : Non poteri-
 mus, sed liberemus animas nostras mo-
 do, & reuertamur ad fratres nostros, &
 tunc pugnabimus aduersus eos : nos au-
 tem pauci sumus. * Et ait Iudas : Absit
 istam rem facere vt fugiamus ab eis : &
 si appropiauit tempus nostrum, moria-
 mur in virtute propter fratres nostros,
 & non inferamus crimen gloriæ nostræ.
 * Et mouit exercitus de castris, & stete-
 runt illis obuiam : & diuisi sunt equites
 in duas partes, & fundibularij, & sagitta-
 rij præbant exercitum, & primi certa-
 minis omnes potentes. * Bacchides au-
 tem erat in dextro cornu, & proximauit
 legio ex duabus partibus, & clamabant
 tubis : * exclamauerunt autem & hi, qui
 erant

erant ex parte Iudæ, etiam ipsi, & com-
 mota est terra a voce exercituum: & cō-
 missum est prælum a mane vsque ad ve-
 speram. * Et vidit Iudas, quod firmior
 est pars exercitus Bacchidis in dextris, &
 conuenerunt cum ipso omnes constan-
 tes corde: * & contrita est dextera pars
 ab eis, & persecutus est eos vsque ad
 montem Azoti. * Et qui in sinistro cor-
 nu erant, viderunt quod contritum est
 dextrum cornu, & secuti sunt post Iu-
 dam, & eos, qui cum ipso erant, a tergo:
 * & ingratum est prælum, & cecide-
 runt vulnerati multi ex his, & ex illis.
 * Et Iudas cecidit, & ceteri fugerunt.
 * Et Ionathas, & Simon tulerunt Iudam
 fratrem suum, & sepelierunt eum in se-
 pulchro patrum suorum in ciuitate Mo-
 din. * Et fleuerunt eum omnis populus
 Israel planctu magno, & lugebant dies
 multos, * & dixerunt: Quomodo ceci-
 dit potens, qui saluum faciebat popu-
 lum Israel! * Et cetera verba bellorum
 Iudæ, & virtutum, quas fecit, & magni-
 tudinis eius, non sunt descripta: multa
 enim erant valde. * Et factum est: post
 obitum Iudæ emerferunt iniqui in om-
 nibus finibus Israel, & exorti sunt om-
 nes, qui operabantur iniquitatem. * In
 diebus illis facta est fames magna valde,
 & tradidit se Bacchidi omnis regio eo-
 rum cum ipsis. * Et elegit Bacchides vi-
 ros impios, & constituit eos dominos
 regionis: * & exquirebant, & perseruta-
 bantur amicos Iudæ, & adducebant eos
 ad Bacchidem, & vindicabat in illos, &
 illudebat. * Et facta est tribulatio magna
 in Israel, qualis non fuit ex die, qua non
 est visus propheta in Israel. * Et congre-
 gati sunt omnes amici Iudæ, & dixerunt
 Ionathæ: * Ex quo frater tuus Iudas de-
 functus est, vir similis ei nō est, qui exeat
 contra inimicos nostros, Bacchidem, &
 eos, qui inimici sunt gentis nostræ. * Nūc
 itaque te hodie elegimus esse pro eo no-
 bis in principem, & ducem ad bellan-
 dum bellum nostrum. * Et suscepit Io-
 nathas tempore illo principatum, & sur-
 rexit loco Iudæ fratris sui. * Et cognouit
 Bacchides, & quærebat eum occidere.
 * Et cognouit Ionathas, & Simon frater
 eius, & omnes, qui cum eo erant: & D
 fugerunt in desertum Theturæ, & conse-
 derunt ad aquam lacus Asphar. * Et co-

gnouit Bacchides, & die sabbatorum
 venit ipse, & omnis exercitus eius trans-
 Iordanem. * Et Ionathas misit fratrem
 suum ducem populi, & rogauit Nabu-
 thæos amicos suos, vt commodarent illis
 apparatus suum, qui erat copiosus. * Et
 exierunt filij Iambri ex Madaba, & com-
 prehenderunt Ioannem, & omnia, quæ
 habebat, & abierunt habentes ea. * Post
 hæc verba, renunciatum est Ionathæ, &
 Simoni fratri eius, quia filij Iambri fa-
 ciunt nuptias magnas, & ducunt sponsam
 ex Madaba filiam vnus de magnis prin-
 cipibus Chanaan cum ambitione magna.
 * Et recordati sunt sanguinis Ioannis fra-
 tris sui: & ascenderunt, & absconderunt
 se sub tegumento montis. * Et eleuaue-
 runt oculos suos, & viderunt: & ecce tu-
 multus, & apparatus multus: & sponsus
 processit, & amici eius, & fratres eius
 obuiam illis cum tympanis, & musicis,
 & armis multis. * Et surrexerunt ad eos
 ex insidijs, & occiderunt eos, & cecide-
 runt vulnerati multi, & residui fugerunt
 in montes: & acceperunt omnia spolia
 eorum: * & conuersæ sunt nuptiæ in lu-
 dum, & vox musicorum ipsorum in la-
 mentum. * Et vindicauerunt vindictam
 sanguinis fratris sui: & reuersi sunt ad
 ripam Iordanis. * Et audiuit Bacchides,
 & venit die sabbatorum vsque ad oram
 Iordanis in virtute magna. * Et dixit ad
 suos Ionathas: Surgamus, & pugnemus
 contra inimicos nostros: non est enim
 hodie sicut heri, & nudius tertius. * ecce
 enim bellum ex aduerso, aqua vero Ior-
 danis hinc & inde, & ripæ, & paludes, &
 saltus: & non est locus diuertendi. * Nūc
 ergo clamate in cælum, vt liberemini de
 manu inimicorum vestrorum. Et com-
 missum est bellum. * Et extendit Iona-
 thas manum suam percutere Bacchidem,
 & diuertit ab eo retro: * & diffilij Iona-
 thas, & qui cum eo erant in Iordanem,
 & transfugerunt ad eos Iordanem: * &
 ceciderunt de parte Bacchidis die illa
 mille viri: & reuersi sunt in Ierusalem.
 * & ædificauerunt ciuitates munitas in
 Iudæa, munitionem, quæ erat in Ieri-
 cho, & in Ammaum, & in Bethoron,
 & in Bethel, & Thamnara, & Phara, &
 Thopo muris excelsis, & portis, & feris.
 * Et posuit custodiam in eis, vt inimici-
 tias exercerent in Israel: & muniuit ci-
 uitatem

1. PAR. 30. 1-3

uitatem Bethsuram, & Gazaram, & arcem, & posuit in eis auxilia, & apparatus escarum: * & accepit filios principum regionis obsides, & posuit eos in arce in Ierusalem in custodiam. * Et anno centesimo quinquagesimo tertio, mense secundo, præcepit Alcimus destrui muros domus sanctæ interioris, & destrui opera prophetarum: & coepit destruere. * In tempore illo percussus est Alcimus: & impedita sunt opera illius, & occlusum est os eius, & dissolutus est paralyti, nec ultra potuit loqui verbum, & mandare de domo sua. * Et mortuus est Alcimus in tempore illo cū tormento magno. * Et vidit Bacchides quoniam mortuus est Alcimus: & reuersus est ad regem, & siluit terra annis duobus. * Et cogitauerunt omnes iniqui dicentes: Ecce Ionathas, & qui cum eo sunt, in silentio habitant confidenter: nunc ergo adducamus Bacchidem, & comprehendet eos omnes vna nocte. * Et abierunt, & consilium ei dederunt. * Et surrexit vt veniret cum exercitu multo: & misit occulte epistolas socijs suis, qui erant in Iudæa, vt comprehenderent Ionathan, & eos, qui cum eo erant: sed non potuerunt, quia innotuit eis consilium eorum. * Et apprehendit de viris regionis, qui principes erant malitiæ, quinquaginta viros, & occidit eos: * & secessit Ionathas, & Simon, & qui cum eo erant in Bethbessen, quæ est in deserto: & extruxit diruta eius, & firmauerunt eam. * Et cognouit Bacchides, & congregauit vniuersam multitudinem suam: & his, qui de Iudæa erant, denunciauit. * Et venit, & castra posuit desuper Bethbessen: & oppugnauit eam dies multos, & fecit machinas. * Et reliquit Ionathas Simonem fratrem suum in ciuitate, & exiit in regionem, & venit cum numero, * & percussit Odaren, & fratres eius, & filios Phaferon in tabernaculis ipsorum, & coepit cedere, & crescere in virtutibus. * Simon vero, & qui cū ipso erant, exierunt de ciuitate, & succenderunt machinas, * & pugnaverunt contra Bacchidem, & contritus est ab eis: & affixerunt eum valde, quoniam consilium eius, & congressus eius erat inanis. * Et iratus contra viros iniquos,

qui ei consilium dederant vt veniret in regionem ipsorum, multos ex eis occidit: ipse autem cogitauit cum reliquis abire in regionem suam. * Et cognouit Ionathas: & misit ad eum legatos componere pacem cum ipso, & reddere ei captiuitatem. * Et libenter accepit, & fecit secundum verba eius, & iurauit se nihil facturum ei mali omnibus diebus vitæ eius. * Et reddidit ei captiuitatem, quam prius erat prædatus de terra Iuda: & conuersus abiit in terram suam, & non apposuit amplius venire in fines eius: * Et cessauit gladius ex Israel: & habitauit Ionathas in Machmas, & coepit Ionathas ibi iudicare populum, & exterminauit impios ex Israel.

CAP. X.

ET anno centesimo sexagesimo ascendit Alexander Antiochi filius, qui cognominatus est Nobilis: & occupauit Ptolemaidam: & receperunt eum, & regnauit illic. * Et audiuit Demetrius rex, & congregauit exercitum copiosum valde, & exiit obuiam illi in prælium. * Et misit Demetrius epistolam ad Ionathan verbis pacificis, vt magnificaret eum. * Dixit enim: Anticipemus facere pacem cum eo, priusquam faciat cum Alexandro aduersum nos. * recordabitur enim omnium malorum, quæ fecimus in eum, & in fratrem eius, & in gentem eius. * Et dedit ei potestatem congregandi exercitum, & fabricare arma, & esse ipsum socium eius: & obsides, qui erant in arce, iussit tradi ei. * Et venit Ionathas in Ierusalem, & legit epistolas in auditu omnis populi, & eorum, qui in arce erant. * Et timuerunt timore magno, quoniam audierunt quodd dedit ei rex potestatem congregandi exercitum. * Et traditi sunt Ionathæ obsides, & reddidit eos parentibus suis: * & habitauit Ionathas in Ierusalem, & coepit ædificare, & in nouare ciuitatem. * Et dixit facientibus opera vt extruerent muros, & montem Sion in circuitu lapidibus quadratis ad munitionem: & ita fecerunt. * Et fugerunt alienigenæ, qui erant in munitionibus, quas Bacchides ædificauerat & re-

12 & reliquit unusquisque locum suum, 13
 & abiit in terram suam: " tantum in 14
 Bethsura remanserunt aliqui ex his, qui
 reliquerant legem, & præcepta Dei.
 erat enim hæc eis ad refugium. " Et 15
 audiuit Alexander rex promissa, quæ pro- B
 misit Demetrius Ionathæ: & narraue-
 runt ei prælia, & virtutes, quas ipse
 fecit, & fratres eius, & labores, quos la-
 borauerunt. " & ait: Numquid inue- 16
 niemus aliquem virum talem? & nunc
 faciemus eum amicum, & socium no-
 strum. " Et scripsit epistolam, & misit 17
 ei secundum hæc verba, dicens: " REX 18
 Alexander fratri Ionathæ salutem. " Au- 19
 diuimus de te quod vir potens sis viri-
 bus, & aptus es ut sis amicus noster:
 " & nunc constituimus te hodie sum- 20
 mum sacerdotem gentis tuæ, & ut ami-
 cus voceris regis, (& misit ei purpu-
 ram, & coronam auream) & quæ no-
 stra sunt sentias nobiscum, & conserues
 amicitias ad nos. " Et induit se Iona- 21
 thas stola sancta septimo mense, anno
 centesimo sexagesimo in die sollemni
 scenopegiæ: & congregauit exercitum,
 & fecit arma copiosa. " Et audiuit De- 22
 metrius verba ista, & contristatus est
 nimis, & ait: " Quid hoc fecimus, quod
 præoccupauit nos Alexander apprehen- 23
 dere amicitiam Iudæorum ad munimen-
 tum sui? " Scribam & ego illis verba depre- 24
 catoria, & dignitates, & dona: ut sint
 mecum in adiutorium. " Et scripsit eis 25
 in hæc verba: Rex Demetrius genti Iu-
 dæorum salutem: " Quoniam seruastis
 ad nos pactum, & mansistis in amicitia 26
 nostra, & non accessistis ad inimicos
 nostros, audiuius, & gauisi sumus.
 " Et nunc perseuerate adhuc conseruare 27
 ad nos fidem, & retribuemus vobis bo-
 na pro his, quæ fecistis nobiscum: " & 28
 remitemus vobis præstationes multas,
 & dabimus vobis donationes. " Et nunc 29
 absoluo vos, & omnes Iudæos a tribu-
 tis, & pretia salis indulgeo, & coronas
 remitto, & tertias seminis: " & dimi- 30
 diam partem fructus ligni, quod est por-
 tionis meæ, relinquo vobis ex hodierno
 die, & deinceps, ne accipiatur a terra
 Iuda, & a tribus ciuitatibus, quæ additæ
 sunt illi ex Samaria, & Galilæa ex hodie-
 na die & in totum tempus: " & Ierusa- 31
 lem sit sancta, & libera cum finibus suis:

11 & decimæ, & tributa ipsius sint. " Re-
 mitto etiam potestatem arcis, quæ est in
 Ierusalem: & do eam summo sacerdoti,
 ut constituat in ea viros quoscunque,
 12 ipse elegerit, qui custodiant eam. " Et
 omnem animam Iudæorum, quæ capti-
 ua est a terra Iuda in omni regno meo,
 relinquo liberam gratis, ut omnes a tri-
 butis soluantur, etiam pecorum suorum.
 14 " Et omnes dies sollemnes, & sabbata, &
 neomeniæ, & dies decreti, & tres dies
 ante diem sollemnem, & tres dies post
 diem sollemnem sint omnes immunita-
 tis & remissionis omnibus Iudæis, qui
 15 sunt in regno meo: " & nemo habebit
 potestatem agere aliquid, & mouere ne-
 gotia aduersus aliquem illorum in omni
 16 causa. " Et ascribantur ex Iudæis in exer-
 citu regis ad triginta millia virorum: &
 dabuntur illis copiæ ut oportet omnibus
 exercitibus regis, & ex eis ordinabuntur
 qui sint in munitionibus regis magni:
 17 " & ex his constituentur super negotia
 regni, quæ aguntur ex fide, & principes
 sint ex eis, & ambulent in legibus suis, si-
 18 cut præcepit rex in terra Iuda. " Et tres
 D ciuitates, quæ additæ sunt Iudææ ex re-
 gione Samariæ, cum Iudæa reputentur:
 ut sint sub vno, & non obediant alij pote-
 19 stati, nisi summi sacerdotis. " Ptolemai-
 da, & confines eius, quas dedi donum
 sanctis, qui sunt in Ierusalem ad neces-
 20 sarios sumptus sanctorum. " Et ego do
 singulis annis quindecim millia siclorum
 argenti de rationibus regis, quæ
 21 me contingunt: " & omne, quod reli-
 quum fuerit, quod non reddiderant qui
 super negotia erant annis prioribus, ex
 22 hoc dabunt in opera domus. " Et su-
 per hæc quinque millia siclorum argen-
 ti, quæ accipiebant de sanctorum ratio-
 ne per singulos annos: & hæc ad sacer-
 23 dotes pertineant, qui ministerio fungun-
 24 tur. " Et quicumque confugerint in templum,
 quod est Ierosolymis, & in omni-
 bus finibus eius, obnoxij regi in omni
 negotio dimittantur, & vniuersa, quæ sunt
 25 eis in regno meo, libera habeant. " Et ad
 ædificanda vel restauranda opera sanctorum,
 sumptus dabuntur de ratione regis:
 26 " & ad extruendos muros Ierusalem,
 & communiendos in circuitu, sumptus
 dabuntur de ratione regis, & ad con-
 27 struendos muros in Iudæa. " Ut audiuit
 G E G autem

Sup. 7. b. 12

autem Ionathas , & populus sermones istos , non crediderunt eis , nec receperunt eos : quia recordati sunt malitiæ magnæ , quam fecerat in Israel , & tribulauerat eos valde . * Et complacuit eis in Alexandrum , quia ipse fuerat eis princeps sermonum pacis , & ipsi auxilium ferebant omnibus diebus . * Et congregauit rex Alexander exercitum magnū , & admouit castra contra Demetrium . * Et commiserunt prælium duo reges , & fugit exercitus Demetrii , & insecutus est eum Alexander , & incubuit super eos . * Et inualuit prælium nimis , donec occidit sol : & cecidit Demetrius in die illa . * Et misit Alexander ad Ptolemæum regem Ægypti legatos secundum hæc verba , dicens : * QVONIAM regressus sum in regnum meum , & sedi in sedepatrum meorum , & obtinui principatum , & contriui Demetrium , & possedi regionem nostram , & commisi pugnam cum eo , & contritus est ipse , & castra eius a nobis , & sedimus in sede regni eius : * & nunc statuamus adinui- cem amicitiam : & da mihi filiam tuam uxorem , & ego ero gener tuus , & dabo tibi dona , & ipsi digna te . * Et respondit rex Ptolemæus , dicens : F E L I X dies , in qua reuersus es ad terram patrum tuorum , & sedisti in sede regni eorum . * Et nunc faciam tibi quod scripsisti : sed occurre mihi Ptolemaidam , vt videamus inuicem nos , & spondeam tibi sicut dixisti . * Et exiuit Ptolemæus de Ægypto , ipse & Cleopatra filia eius , & venit Ptolemaidam anno centesimo sexagesimo secundo . * Et occurrit ei Alexander rex , & dedit ei Cleopatram filiam suam : & fecit nuptias eius Ptolemaidæ , sicut reges , in magna gloria . * Et scripsit rex Alexander Ionathæ , vt veniret obuiam sibi . * Et abiit cum gloria Ptolemaidam , & occurrit ibi duobus regibus , & dedit illis argentum multū , & aurum , & dona : & inuenit gratiam in conspectu eorum . * Et conuenerunt aduersus eum viri pestilentes ex Israel , viri iniqui interpellantes aduersus eum : & non intendit ad eos rex . * Et iussit spoliari Ionathan vestibus suis , & indui eum purpura : & ita fecerunt . Et collocauit eum rex sedere secum . * Dixitque principibus suis : Exite cum eo in mediū

ciuitatis , & prædicate , vt nemo aduersus eum interpellat de vilo negotio , nec quisquam sit de vlla ratione . * Et factum est , vt viderunt qui interpellabant gloriam eius , quæ prædabatur , & opertum eum purpura , fugerunt omnes : * & magnificauit eum rex , & scripsit eum inter primos amicos , & posuit eum ducem , & participem principatus . * Et reuersus est Ionathas in Ierusalem cum pace , & lætitia . * In anno centesimo sexagesimo quinto venit Demetrius filius Demetrii a Creta in terram patrum suorum . * Et audiuit Alexander rex , & contristatus est valde , & reuersus est Antiochiam . * Et constituit Demetrius rex Apollonium ducem , qui præerat Coelestis : & congregauit exercitum magnum , & accessit ad Iamniam : & misit ad Ionathan summum sacerdotem , * dicens : Tu solus resistis nobis : ego autem factus sum in derisum , & in opprobrium , propterea quia tu potestatem aduersus nos exerces in montibus . * Nunc ergo si cōfidis in virtutibus tuis , descende ad nos in campum , & comparemus illic inuicem : quia mecum est virtus bellorum . * Interroga , & disc quis sum ego , & ceteri , qui auxilio sunt mihi , qui & dicunt quia non potest stare pes vester ante faciem nostram , quia bis in fugam conuersi sunt patres tui in terra sua : * & nunc quomodo poteris sustinere equitatum & exercitum tantum in campo , vbi non est lapis , neque saxum , & neque locus fugiendi ? * Vt audiuit autem Ionathas sermones Apollonij , motus est animo : & elegit decem millia virorum , & exiit ab Ierusalem , & occurrit ei Simon frater eius in adiutorium : * & applicuerunt castra in Ioppen , & exclusit eum a ciuitate : quia custodia Apollonij Ioppe erat , & oppugnauit eam . * Et exterriti qui erant in ciuitate , aperuerunt ei , & obtinuit Ionathas Ioppen . * Et audiuit Apollonius , & admouit tria millia equitum , & exercitum multum . * Et abiit Azotum tamquam iter faciens , & statim exiit in campum , eo quod haberet multitudinem equitum , & consideret in eis . Et insecutus est eum Ionathas in Azotum , & commiserunt prælium . * Et reliquit Apollonius in castris mille equites

res post eos occulere. * Et cognouit Io-
 nathas quoniam insidiz sunt post se, &
 circueuerunt castra eius, & eiecerunt ia-
 tula in populum a mane vsque ad ve-
 speram. * Populus autem stabat, sicut
 praeceperat Ionathas: & laborauerunt
 equi eorum. * Et eiecit Simon exerci-
 tum suum, & commisit contra legio-
 nem. equites enim fatigati erant: &
 contriti sunt ab eo, & fugerunt. * Et qui
 dispersi sunt per campum, fugerunt in
 Azotum, & intrauerunt in Bethdagon.
 idolum suum, vt ibi se liberarent. * Et
 succendit Ionathas Azotum, & ciuitates,
 quæ erant in circuitu eius, & accepit
 spolia eorum, & templum Dagon: &
 omnes, qui fugerunt in illud, succen-
 dit igni. * Et fuerunt qui ceciderunt
 gladio cum his, qui succensi sunt, fere
 octo millia virorum. * Et mouit inde
 Ionathas castra, & applicuit ea Ascalo-
 nem: & exierunt de ciuitate obuiam
 illi in magna gloria. * Et reuersus est
 Ionathas in Ierusalem cum suis, habenti-
 bus spolia multa. * Et factum est: vt
 audiuit Alexander rex sermones istos,
 addidit adhuc glorificare Ionathan.
 * Et misit ei fibulam auream, sicut con-
 fuerudo est dari cognatis regum. Et
 dedit ei Accaron, & omnes fines eius in
 possessionem.

C A P. X I.

ET rex Egypti congregauit exerci-
 tum, sicut arena, quæ est circa
 oram maris, & naues multas: & quæ-
 rebat obtinere regnum Alexandri dolo, &
 addere illud regno suo. * Et exiit in Sy-
 riam verbis pacificis, & aperiebant ei
 ciuitates, & occurrebant ei: quia man-
 dauerat Alexander rex exire ei obuiam,
 eo quod focer suus esset. * Cum autem
 introiret ciuitatem Ptolemæus, ponebat
 custodias militum in singulis ciuitati-
 bus. * Et vt appropiauit Azoto, osten-
 derunt ei templum Dagon succensum
 igni, & Azotum, & cetera eius demoli-
 ta, & corpora proiecta, & eorum, qui
 cæsi erant in bello, tumultos quos fece-
 rant secus viam. * Et narrauerunt regi
 quia hæc fecit Ionathas, vt inuidiam fa-
 cerent ei: & tacuit rex. * Et occurrit
 Ionathas regi in Ioppen cum gloria, &

inuicem se salutauerunt, & dormierunt
 illic. * Et abiit Ionathas cum rege vs-
 que ad fluuium, qui vocatur Eleuthe-
 rus: & reuersus est in Ierusalem. * Rex
 autem Ptolemæus obtinuit dominium
 ciuitatum vsque Seleuciam maritimam,
 & cogitabat in Alexandrum consilia
 mala. * Et misit legatos ad Demetrium,
 dicens: VENI, componamus inter nos
 pactum, & dabo tibi filiam meam, quæ
 habet Alexander, & regnabis in regno
 patris tui. * pœnitit enim me quod de-
 derim illi filiam meam: quæsiuit enim
 me occidere. * Et vituperauit eum, pro-
 pterea quod concupierat regnum eius.
 * Et abstulit filiam suam, & dedit eam
 Demetrio, & alienauit se ab Alexandro,
 & manifestatae sunt inimicitiae eius. * Et
 intrauit Ptolemæus Antiochiam, & im-
 posuit duo diademata capiti suo, Egyp-
 ti, & Asiæ. * Alexander autem rex
 erat in Cilicia illis temporibus: quia re-
 bellabant qui erant in locis illis. * Et
 audiuit Alexander, & venit ad eum in
 bellum: & produxit Ptolemæus rex exer-
 citum, & occurrit ei in manu valida, &
 fugauit eum. * Et fugit Alexander in
 Arabiam, vt ibi protegeretur: rex autem
 Ptolemæus exaltatus est. * Et abstulit
 Zabdiel Arabs caput Alexandri: et misit
 Ptolemæo. * Et rex Ptolemæus mortuus
 est in die tertia: et qui erant in muni-
 tionibus, perierunt ab his, qui erant
 intra castra. * Et regnauit Demetrius an-
 no centesimo sexagesimo septimo. * In
 diebus illis congregauit Ionathas eos,
 qui erant in Iudæa, vt expugnarent arcem,
 quæ est in Ierusalem: et fecerunt
 contra eam machinas multas. * Et abje-
 runt quidam qui oderant gentem suam
 viri iniqui ad regem Demetrium, et re-
 nunciauerunt ei quod Ionathas obside-
 ret arcem. * Et vt audiuit, iratus est: et
 statim venit ad Ptolemaidam, et scripsit
 Ionathæ ne obsideret arcem: sed occur-
 reret sibi ad colloquium festinato. * Vt
 audiuit autem Ionathas, iussit obsidere:
 et elegit de senioribus Israel, et de sa-
 cerdotibus, et dedit se periculo. * Et
 accepit aurum, et argentum, et vestem,
 et alia xenia multa, et abiit ad regem
 Ptolemaidam, et inuenit gratiam in con-
 spectu eius. * Et interpellabant aduer-
 sus eum quidam iniqui ex gente sua.

* Et fecit ei rex sicut fecerant ei, qui ante eum fuerant : & exaltauit eum in conspectu omnium amicorum suorum, * & statuit ei principatum sacerdotij, & quæcumque alia habuit prius pretiosa, & fecit eum principem amicorum. * Et postulauit Ionathas a rege vt immunem faceret Iudæam, & tres toparchias, & Samariam, & confines eius : & promisit ei talenta trecenta. * Et consensit rex : & scripsit Ionathæ epistolas de his omnibus, hunc modum continentis : * REX Demetrius fratri Ionathæ salutem, & genti Iudæorum. * Exemplum epistolæ, quam scripsimus Latheni parenti nostro de vobis, misimus ad vos vt sciretis : * Rex Demetrius Latheni parenti salutem. * Genti Iudæorum amicis nostris, & conseruantibus quæ iusta sunt apud nos, decreuimus benefacere propter benignitatem ipsorum, quam erga nos habent. * Statuimus ergo illis omnes fines Iudææ, & tres ciuitates, Lydan, & Ramathan, quæ additæ sunt Iudææ ex Samaria, & omnes confines earum sequestrari omnibus sacrificantibus in Ierosolymis pro his, quæ ab eis prius accipiebat rex per singulos annos, & pro fructibus terræ, & pomorum. * Et alia, quæ ad nos pertinebant decimarum, & tributorum ex hoc tempore remittimus eis : & areas salinarum, & coronas, quæ nobis deferebantur, * omnia ipsis concedimus : & nihil horum irritum erit ex hoc, & in omne tempus. * Nunc ergo curate facere horum exemplum, & detur Ionathæ, & ponatur in monte sancto, in loco celebri. * Et vidēs Demetrius rex quod siluit terra in conspectu suo, & nihil ei resistit, dimisit totum exercitum suum, vnumquemque in locum suum, excepto peregrino exercitu, quem contraxit ab insulis Gentium : & inimici erant ei omnes exercitus partium eius. * Tryphon autem erat quidā partium Alexandri prius : & vidit quoniā omnis exercitus murmurabat contra Demetrium, & iuit ad Emalchuel Arabem, qui nutrebat Antiochum filium Alexandri : * & assidebat ei, vt traderet eum ipsi, vt regnaret loco patris sui : & enunciauit ei quæta fecit Demetrius, & inimicitias exercituum eius aduersus illum. * Et mansit ibi diebus multis. * Et

misit Ionathas ad Demetrium regem, vt eijceret eos, qui in arce erant in Ierusalem, & qui in præsidij erant : quia impugnabant Israel. * Et misit Demetrius ad Ionathan, dicens : Non hæc tantum faciam tibi, & genti tuæ, sed gloria illustrabo te, & gentem tuam cum fuerit opportunum. * Nunc ergo recte feceris, si miseris in auxilium mihi viros : quia discessit omnis exercitus meus. * Et misit ei Ionathas tria millia virorum fortium Antiochiam : & venerunt ad regem, & delectatus est rex in aduentu eorum. * Et conuenerunt qui erant de ciuitate, centum viginti millia virorum, & volebant interficere regem. * Et fugit rex in aulam : & occupauerunt qui erant de ciuitate, itinera ciuitatis, & coeperunt pugnare. * Et vocauit rex Iudæos in auxilium, & conuenerunt omnes simul ad eum, & dispersi sunt omnes per ciuitatem : * & occiderunt in illa die centum millia hominum, & succenderunt ciuitatem, & ceperunt spolia multa in die illa, & liberauerunt regem. * Et viderunt qui erant de ciuitate, quod obtinissent Iudæi ciuitatem sicut volebant : & infirmati sunt mente sua, & clamauerunt ad regem cū precibus, dicentes : * Da nobis dexteram, & cessent Iudæi oppugnare nos, & ciuitatem. * Et proiecerunt arma sua, & fecerunt pacem, & glorificati sunt Iudæi in conspectu regis, & in conspectu omnium, qui erant in regno eius, & nominati sunt in regno : & regressi sunt in Ierusalem habentes spolia multa. * Et sedit Demetrius rex in sede regni sui : & siluit terra in conspectu eius. * Et mentitus est omnia quacumque dixit, & abalienauit se a Ionathas, & non retribuit ei secundum beneficia, quæ sibi tribuerat, & vexabat eum valde. * Post hæc autem reuersus est Tryphon, & Antiochus cum eo puer adolescens, & regnauit, & imposuit sibi diadema. * Et congregati sunt ad eum omnes exercitus, quos disperferat Demetrius, & pugnaverunt contra eum : & fugit, & terga vertit. * Et accepit Tryphon bestias, & obtinuit Antiochum : * & scripsit Antiochus adolescens Ionathæ, dicens : Constituo tibi sacerdotium, & constituo te super quatuor ciuitates, vt sis de amicis regis. * Et misit illi

illi vasa aurea in ministerium , & dedit ei potestatem bibendi in auro, & esse in purpura, & habere fibulam auream : * & Simonem fratrem eius constituit ducem a terminis Tyri vsque ad fines Ægypti . * Et exiit Ionathas , & perambulabat trans flumen ciuitates : & congregatus est ad eum omnis exercitus Syriæ in auxilium, & venit Ascalonem , & occurrunt ei honorifice de ciuitate . * Et abiit inde Gazam : & concluderunt se qui erant Gazæ : & obsedit eam , & succedit quæ erant in circuitu ciuitatis, & prædatus est ea . * Et rogauerunt Gazenses Ionathan, & dedit illis dexteram : & accepit filios eorum obfides, & misit illos in Ierusalem : & perambulauit regionem vsque Damascus . * Et audiuit Ionathas quod præuaricati sunt principes Demetrij in Cades , quæ est in Galilæa , cum exercitu multo , volentes eum remouere a negotio regni : * & occurrit illis : fratrem autem suum Simonem reliquit intra provinciam . * Et applicuit Simon ad Bethsuram, & expugnabat eam diebus multis, & concludit eos . * Et postulauerunt ab eo dexteras accipere, & dedit illis : & eiecit eos inde , & cepit ciuitatem , & posuit in ea præsidium . * Et Ionathas , & castra eius applicuerunt ad aquam Genesar , & ante lucem vigilauerunt in campo Asor . * & ecce castra alienigenarum occurrebant in campo , & tendebant ei insidias in montibus : ipse autem occurrit ex aduerso . * Insidiæ vero exurrexerunt de locis suis , & commiserunt prælium . * Et fugerunt qui erant ex parte Ionathæ omnes , & nemo relictus est ex eis , nisi Mathathias filius Absolomi , & Iudas filius Calphi, princeps militiæ exercitus . * Et scidit Ionathas vestimenta sua , & posuit terram in capite suo , & orauit . * Et reuersus est Ionathas ad eos in prælium, & conuertit eos in fugam , & pugnaverunt . * Et viderunt qui fugiebant partis illius , & reuersi sunt ad eum, & insequerantur cum eo omnes vsque Cades ad castra sua , & peruenerunt vsque illuc . * & ceciderunt de alienigenis in die illa tria milia virorum : & reuersus est Ionathas in Ierusalem .

CAP. XII.

ET vidit Ionathas quia tempus eum iuuat , elegit viros, & misit eos Romam statuere, & renouare cum eis amicitiam : * & ad Spartiatas, & ad alia loca misit epistolas secundum eandem formam : * & abierunt Romam , & intrauerunt curiam , & dixerunt : Ionathas summus sacerdos , & gens Iudæorum miserunt nos , vt renouaremus amicitiam , & societatem secundum pristinum . * Et dederunt illis epistolas ad ipsos per loca , vt deducerent eos in terram Iuda cum pace . * Et hoc est exemplum epistolarum , quas scripsit Ionathas Spartiatis : * IONATHAS summus sacerdos , & seniores gentis , & sacerdotes, & reliquus populus Iudæorum Spartiatis fratribus salutem . * Iampridem, missæ erant epistolæ ad Oniam summum sacerdotem ab Ario , qui regnabat apud vos , quoniam estis fratres nostri , sicut rescriptum continet , quod subiectum est . * Et suscepit Onias virum, qui missus fuerat, cum honore : & accepit epistolas, in quibus significabatur de societate , & amicitia . * Nos, cum nullo horum indigeremus , habentes solatio sanctos libros, qui sunt in manibus nostris, * maluimus mittere ad vos renouare fraternitatem , & amicitiam , ne forte alieni efficiamur a vobis : multa enim tempora transierunt , ex quo misistis ad nos . * Nos ergo in omni tempore sine intermissione in diebus sollemnibus , & ceteris, quibus oportet, memores sumus vestri in sacrificijs, quæ offerimus , & in obseruationibus, sicut fas est , & decet meminisse fratrum . * Letamur itaque de gloria vestra . * Nos autem circumdederunt multæ tribulationes, & impugnaverunt nos reges , qui sunt in circuitu nostro . * Noluimus ergo vobis molesti esse, neque ceteris socijs, & amicis nostris in his prælijs . * habuimus enim de cælo auxilium , & liberati sumus nos, & humiliati sunt inimici nostri . * Elegimus itaque Numenium Antiochi filium , & Antipatrem Iasonis filium , & misimus ad Romanos renouare cum eis amicitiam, & societatem pristinam . * Mādauimus itaque

eis vt veniant etiam ad vos , & saluent
 vos : & reddant vobis epistolas nostras
 de innouatione fraternitatis nostræ. * Et
 nunc benefacietis respondentes nobis ad
 hæc . * Et hoc est rescriptum epistola-
 rum , quod miserat Oniæ : * Arius , rex
 Spartiatarum Oniæ sacerdoti magno sa-
 lutem . * Inuentum est in scriptura de
 Spartiatis , & Iudæis , quoniam sunt fra-
 tres , & quod sunt de genere Abraham .
 * Et nunc ex quo hæc cognouimus , be-
 nefacitis scribentes nobis de pace ves-
 tra : * Sed & nos rescripsimus vobis :
 Pecora nostra , & possessiones nostræ ,
 vestræ sunt : & vestræ , nostræ : mandau-
 imus itaque hæc nunciari vobis . * Et
 audiuit Ionathas quoniam regressi sunt
 principes Demetrii cum exercitu multo
 supra quam prius , pugnare aduersus eū .
 * & exiit ab Ierusalem , & occurrit eis
 in Amathite regione : non enim de-
 derat eis spatium vt ingrederentur re-
 gionem eius . * Et misit speculatores in
 caltra eorum : & reuersi renunciauerunt
 quod constituunt superuenire illis no-
 ñe . * Cum occidisset autem sol , præ-
 cepit Ionathas suis vigilare , & esse in
 armis paratos ad pugnam tota nocte ,
 & posuit custodes per circuitum castro-
 rum . * Et audierunt aduersarii quod
 paratus est Ionathas cum suis in bello :
 & timuerunt , & formidauerunt in cor-
 de suo : & accenderunt focos in castris
 suis . * Ionathas autem , & qui cum eo
 erant , non cognouerunt vsque mane :
 videbant autem luminaria ardentia , &
 secutus est eos Ionathas , & non com-
 prehendit eos : transierant enim flumen
 Eleutherum . * Et diuertit Ionathas ad
 Arabas , qui vocantur Zabadæ , & per-
 cussit eos , & accepit spolia eorum . * Et
 iunxit , & venit Damascum , & peram-
 bulabat omnem regionem illam . * Si-
 mon autem exiit , & venit vsque ad
 Ascalonem , & ad proxima præsidia : &
 declinauit in Ioppen , & occupauit eam
 (* audiuit enim quod vellent præsidium
 tradere partibus Demetrii) & posuit ibi
 custodes vt custodirent eam . * Et reuer-
 sus est Ionathas , & conuocauit seniores
 populi , & cogitauit cum eis ædificare
 præsidia in Iudæa , * & ædificare muros
 in Ierusalem , & exaltare altitudinem
 magnam inter medium arcis & ciuita-

tis , vt separaret eam a ciuitate , vt esset
 ipsa singulariter , & neque emanet , neque
 vendant . * Et conuenerunt , vt ædifica-
 rent ciuitatem : & cecidit murus , qui erat
 super torrentem ab ortu solis , & repa-
 rauit eum , qui vocatur Caphetetha : * &
 Simon ædificauit Adiada in Sephela , &
 muniuit eam , & imposuit portas , &
 seras . * Et cum cogitasset Tryphon re-
 gnare Asiæ , & assumere diadema , & ex-
 tendere manum in Antiochum regem :
 * timens ne forte non permitteret eum
 Ionathas , sed pugnaret aduersus eum ,
 quærebat comprehendere eum , & occi-
 dere . Et exurgens abiit in Bethsan . * Et
 exiuit Ionathas obuiam illi cum quadra-
 ginta millibus virorum electorum in
 prælium , & venit Bethsan . * Et vidit
 Tryphon quia venit Ionathas cum exer-
 citu multo vt extenderet in eum manus ,
 timuit . * & excepit eum cum honore ,
 & commendauit eum omnibus amicis
 suis , & dedit ei munera : & præcepit
 exercitibus suis vt obedirent ei , sicut
 sibi . * Et dixit Ionathæ : Vt quid vexa-
 sti vniuersum populum , cum bellum
 nobis non sit ? * Et nunc remitte eos in
 domos suas : elige autem tibi viros pau-
 cos , qui tecum sint , & veni mecum
 Ptolemaidam , & tradam eam tibi , & reli-
 qua præsidia , & exercitum , & vniuersos
 præpositos negotij , & conuersus abibo :
 propterea enim veni . * Et credidit ei ,
 & fecit sicut dixit : & dimisit exercitum ,
 & abierunt in terram Iudæa . * retinuit
 autem secum tria millia virorum : ex qui-
 bus remisit in Galilæam duo millia , mil-
 le autem venerunt cum eo . * Vt autem
 intrauit Ptolemaidam Ionathas , clausu-
 runt portas ciuitatis Ptolemenses : & cō-
 prehenderunt eum : & omnes , qui cum
 eo intrauerant , gladio interfecerunt .
 * Et misit Tryphon exercitum , & equi-
 tes in Galilæam , & in campum magnum
 vt perderent omnes socios Ionathæ . * At
 illi cum cognouissent quia comprehen-
 sus est Ionathas , & periit , & omnes ,
 qui cum eo erant , horati sunt semetip-
 sos , & exierunt parati in prælium . * Et
 videntes hi , qui insecuti fuerant , quia
 pro anima res est illis , reuersi sunt : * illi
 autem venerunt omnes cum pace in ter-
 ram Iudæa . Et planxerunt Ionathan , &
 eos , qui cum ipso erant , valde : & luxit
 Israel

Israel luctu magno. * Et quæsierunt omnes gentes, quæ erant in circueu eorum, contere eos. dixerunt enim: "Non habent principem, & adiuuantem: nunc ergo expugnemus illos, & tollamus de hominibus memoriam eorum."

CAP. XIII.

ET audiuit Simon quòd congregauit Tryphon exercitum copiosum. Vt veniret in terrâ Iuda, & attereret eam. * Videns quia in tremore populus est, & in timore, ascendit Ierusalem, & congregauit populum: * & adhortans dixit: Vos scitis quanta ego, & fratres mei, & domus patris mei fecimus pro legibus, & pro sanctis prælia, & angustias quales vidimus: * horum gratia perierunt fratres mei omnes propter Israel, & relictus sum ego solus. * Et nunc non mihi contingat parcere animæ meæ in omni tempore tribulationis: non enim melior sum fratribus meis. * Vindicabo itaque gentem meam, & sancta, natos quoque nostros, & uxores: quia congregatæ sunt vniuersæ gentes contere nos inimicitia gratia. * Et accensus est spiritus populi simul vt audiuit sermones istos: * & responderunt voce magna dicentes: Tu es dux noster loco Iudæ, & Ionathæ fratris tui: * pugna prælium nostrum: & omnia, quæcunque dixeris nobis, faciemus. * Et congregans omnes viros bellatores, accelerauit consummare vniuersos muros Ierusalem, & munivit eam in gyro. * Et misit Ionathan filium Abfalomi, & cum eo exercitum nouum in Ioppen, & eiecit his, qui erant in ea, remansit illic ipse. * Et mouit Tryphon a Ptolemaida cum exercitu multo, vt veniret in terram Iudæ, & Ionathas cum eo in custodia. * Simon autem applicuit in Addus contra faciem campi. * Et vt cognouit Tryphon quia surrexit Simon loco fratris sui Ionathæ: & quia commissurus esset cum eo prælium, misit ad eum legatos, * dicens: Pro argento, quod habebat frater tuus Ionathas in ratione regis, propter negotia, quæ habuit, detinuimus eum. * Et nunc mitte argenti talenta centum, & duos filios eius obfides, vt non dimissus fugiat a nobis, & remitemus

eum. * Et cognouit Simon quia cum dolo loqueretur secû, iussit tamen dari argentum, & pueros: ne inimicitiam magnam sumeret ad populum Israel, dicentem: * Quia non misit ei argentum, & pueros, propterea periit. * Et misit pueros, & centum talenta: & mentitus est, & non dimisit Ionathan. * Et post hæc venit Tryphon intra regionem, vt contereret eam: & gyrauerunt per viam, quæ ducit Ador: & Simon, & castra eius ambulant in omnem locum quocumque ibant. * Qui autem in arce erant, miserunt ad Tryphonem legatos, vt festinaret venire per desertum, & mitteret illis alimonias. * Et paruic Tryphon omnem equitatum, vt veniret illa nocte: erat autem nix multa valde, & non venit in Galaaditim. * Et cum appropinquasset Bascaman, occidit Ionathan, & filios eius illic. * Et conuertit Tryphon, & abiit in terram suam. * Et dimisit Simon, & accepit ossa Ionathæ fratris sui, & sepeliuit ea in Modin ciuitate patrum eius. * Et planxerunt cum omnis Israel planctu magno, & luxerunt eum dies multos. * Et ædificauit Simon super sepulchrum patris sui & fratrum suorum ædificium altum visu, lapide polito retro & ante: * Et statuit septem pyramidas, vnâ contra vnâ patri & matri, & quattuor fratribus: * & his circumposuit columnas magnas: & super columnas arma, ad memoriam æternam: & iuxta arma naues scriptas, quæ viderentur ab omnibus nauigantibus mare. * hoc est sepulchrum, quod fecit in Modin, vsque in hunc diem. * Tryphon autem cum iter faceret cum Antiocho rege adolescente, dolo occidit eum. * Et regnauit loco eius, & imposuit sibi diadema Asiæ, & fecit plagam magnam in terra. * Et ædificauit Simon præsidia Iudæ, muniens ea turribus excelsis, & muris magnis, & portis, & seris: & posuit alimenta in munitionibus. * Et elegit Simon viros, & misit ad Demetrium regem vt faceret remissionem regioni: quia actus omnes Tryphonis per direptionem fuerant gesti. * Et Demetrius rex ad verba ista respondit ei, & scripsit epistolam talem: * REX Demetrius Simoni summo sacerdoti, & amico regum, & senioribus, & Genti Iu-

dæorum salutem. * Coronam auream, 17
 & bahem, quam misistis, suscepimus:
 & parati sumus facere vobiscum pacem
 magnam, & scribere præpositis regis
 remittere vobis quæ indulsimus. * Quæ 18
 cumque enim constituimus, vobis con-
 stant. Munitiones, quas ædificastis, vo-
 bis sint. * remittimus quoque ignoran- 19
 tias, & peccata vsque in hodiernum
 diem, & coronam, quam debebatis: &
 siquid aliud erat tributarium in Ierusa-
 lem, iam non sit tributarium. * Et siqui 40
 ex vobis apti sunt conscribi inter no-
 stros, conscribantur, & sit inter nos pax.
 * Anno centesimo septuagesimo ablatu 41
 est iugum Gentium ab Israel. * Et coe- 42
 pit populus Israel scribere in tabulis, & F
 gestis publicis, anno primo sub Simone
 summo sacerdote, magno duce, & prin-
 cipe Iudæorum. * In diebus illis appli- 43
 cuit Simon ad Gazam, & circumdedit
 eam castris, & fecit machinas, & appli-
 cuit ad ciuitatem, & percussit turrem, 44
 vnam, & comprehendit eam. * Et eru-
 perant qui erant intra machinam in ci-
 uitate: & factus est motus magnus in
 ciuitate. * Et ascenderunt qui erant in 45
 ciuitate cum vxoribus, & filiis supra
 murum scissis tunicis suis, & clamaue-
 runt voce magna, postulantes a Simo-
 ne dexteras sibi dari, * & dixerunt: Non 46
 nobis reddas secundum malitias nostras,
 sed secundum misericordias tuas. * Et fle- 47
 xus Simon non debellauit eos: eiecit ta-
 men eos de ciuitate, & mundauit ædes, G
 in quibus fuerant simulacra, & tunc in-
 traui in eam cum hymnis benedicens
 Dominum: * & eiecit ab ea omni im- 48
 munditiam, collocauit in ea viros, qui
 legem facerent: & muniuit eam, & fe-
 cit sibi habitationem. * Qui autem erat 49
 in arce Ierusalem, prohibebantur egredi
 & ingredi regionem, & emere, ac ven-
 dere: & esurierunt valde, & multi ex eis
 fame perierunt, * & clamauerunt ad Si- 50
 monem vt dexteras acciperent: & dedit
 illis: & eiecit eos inde, & mundauit ar-
 cem a contaminationibus: * & intraue- 51
 runt in eam tertia & vigesima die secu-
 di mensis, anno centesimo septuagesimo
 primo cum laude, & ramis palmarum,
 & cinyris, & cymbalis, & nablīs, &
 hymnis, & canticis, quia contritus est
 iniunius magnus ex Israel. * Et consti- 52

tuit vt omnibus annis agerentur dies hi
 cum læticia. * Et muniuit montem tem-
 pli, qui erat secus arcem, & habitauit
 ibi ipse, & qui cum eo erant. * Et vidit
 Simon Ioannem filium suum, quod for-
 tis prælij vir esset: & posuit eum du-
 cem virtutum vniuersarum: & habita-
 uit in Gazaris.

CAP. XIII.

1 **A**nno centesimo septuagesimo secu-
 A do cōgregauit rex Demetrius exer-
 citum suum, & abiit in Mediam ad con-
 trahenda sibi auxilia, vt expugnaret Try-
 2 phonem. * Et audiuit Artaces rex Per-
 sidis, & Mediæ, quia intrauit Demetrius
 confines suos, & misit vnum de princi-
 3 pibus suis vt comprehenderet eum vi-
 uum, & adduceret eum ad se. * Et abiit,
 & percussit castra Demetrii: & compre-
 4 hendit eum, & duxit eum ad Artacem,
 * & posuit eum in custodiam. * Et siluit
 omnis terra Iudæ, omnibus diebus Si-
 monis, & quæsiuit bona genti suæ: &
 placuit illis potestas eius, & gloria eius
 5 omnibus diebus. * Et cum omni gloria
 sua accepit Ioppen in portum, & fecit
 6 introitum in insulis maris. * Et dilata-
 uit fines gentis suæ, & obtinuit regionē.
 7 * Et congregauit captiuitatem multam,
 & dominatus est Gazaræ, & Bethsuræ,
 & arci: & abstulit immunditias ex ea,
 8 & non erat qui resisteret ei. * Et vnus-
 9 quisque colebat terram suam cum pa-
 ce: & terra Iudæ dabat fructus suos, &
 10 ligna camporum fructum suum. * Se-
 niores in plateis sedebant omnes, & de
 bonis terræ tractabāt, & iuuenes indue-
 11 bant se gloriam, & stolas belli. * Et ci-
 uitatibus tribuebat alimonias, & consti-
 12 tuebat eas vt essent vasa munitionis
 quoadusque nominatū est nomen glo-
 13 riæ eius vsque ad extremum terræ. * Fe-
 cit pacem super terram, & latatus est
 14 Israel læticia magna. * Et sedit vnusquis-
 que sub vite sua, & sub ficulnea sua:
 15 & non erat qui eos terreret. * Defecit
 impugnans eos super terram: reges cō-
 16 triti sunt in diebus illis. * Et confirma-
 uit omnes humiles populi sui, & legem
 exquisiuit, & abstulit omnem iniquum
 & malum: * sancta glorificauit, & mul-
 tiplicauit vasa sanctorum. * Et auditum
 est

est Romæ quia defunctus esset Ionathas :
 & usque in Spartiatis : & cōtritali sunt
 valde . * Vt audierūt autem quodd Simon 17
 frater eius factus esset summus sacerdos
 loco eius , & ipse obtineret omnē regio-
 nē , & ciuitates in ea ; * scripserunt ad eū 18
 in tabulis æreis , vt renouarent amicitias , C
 & societatem quam fecerant cū Iuda , &
 cum Ionatha fratribus eius . * Et lectæ 19
 sunt in conspectu ecclesiæ in Ierusalem .
 Et hoc exemplum epistolarum , quas
 Spartiatæ miserunt : * SPARTIANO- 20
 RVM principes , & ciuitates , Simoni
 Sacerdoti magno , & senioribus , & sa-
 cerdotibus , & reliquo populo Iudæo-
 rum , fratribus , salutem . * Legati , qui 21
 missi sunt ad populum nostrum , nun-
 ciauerunt nobis de vestra gloria , & ho-
 nore , ac lætitia : & gauisi sumus in in-
 troitu eorum . * Et scripsimus quæ ab eis 22
 erant dicta in concilijs populi , sic : Nu-
 menius Antiochi , & Antipater Iasonis
 filius , legati Iudæorum , Venerunt ad
 nos , renouantes nobiscum amicitiam ,
 pristinam . * Et placuit populo excipe- 23
 re viros gloriose , & ponere exemplum
 sermonum eorum in segregatis populi
 libris , vt sit ad memoriam populo Spar-
 tiatarum . Exemplum autem horum ,
 scripsimus Simoni magno sacerdoti . D
 * Post hæc autem misit Simon Nume- 24
 nium Romam , habentem clypeum au-
 reum magnum , pondem mmarum mille ,
 ad statuendam cum eis societatem . Cū
 autem audisset populus Romanus * ser- 25
 mones istos , dixerunt : Quam gratiarū
 actionem reddemus Simoni , & filiis ei-
 us ? Restituit enim ipse fratres suos , 26
 & expugnauit inimicos Israel ab eis , &
 statuerunt ei libertatem , & descripse-
 runt in tabulis æreis , & posuerunt in-
 titulis in monte Sion . * Et hoc est e- 27
 xemplum scripturæ : OCTAVA de-
 cima die mensis Elul , anno centesimo
 septuagesimo secundo , anno tertio sub
 Simone sacerdote magno in Asaramel ,
 * in conuentu magno sacerdotum , & 28
 populi , & principum gentis , & senio-
 rum regionis , nota facta sunt hæc : Quo-
 niam frequenter facta sunt prælia in
 regione nostra . * Simon autem Ma- 29
 thathæ filius ex filiis Iarib , & fratres E
 eius dederunt se periculo , & restite-
 runt aduersarijs gentis suæ , vt starent

sancta ipsorum , & lex : & gloria ma-
 30 gna glorificauerunt gentem suam . * Et
 congregauit Ionathas gentem suam , &
 factus est illis sacerdos magnus , & ap-
 31 positus est ad populum suum . * Et vo-
 luerunt inimici eorum calcare , & at-
 terere regionem ipsorum , & extende-
 32 re manus in sancta eorum . * Tunc re-
 stitit Simon , & pugnavit pro gente
 sua , & erogauit pecunias multas , &
 armauit viros virtutis gentis suæ , &
 33 dedit illis stipendia : * & muniuit ci-
 uitates Iudææ , & Bethsuram , quæ e-
 rat in finibus Iudææ , vbi erant arma
 hostium antea : & posuit illic præsi-
 34 dium viros Iudæos . * Et Ioppen mu-
 niuit , quæ erat ad mare : & Gazaram ,
 quæ est in finibus Azor , in qua hostes
 antea habitabant , & collocauit illic Iu-
 dæos : & quæcumque apta erant ad
 correptionem eorum , posuit in eis .
 35 * Et vidit populus actum Simonis , &
 gloriam , quam cogitabat facere gen-
 ti suæ , & posuerunt eum ducem suum ,
 & principem sacerdotum , eo quod
 ipse fecerat hæc omnia , & iusticiam ,
 & fidem , quam conseruauit genti suæ ,
 F & exquisiuit omni modo exaltare po-
 36 pulum suum . * Et in diebus eius pro-
 speratum est in manibus eius , vt tol-
 lerentur gentes de regione ipsorum ,
 & qui in ciuitate David erant in Ieru-
 salem in arce , de qua procedebant ,
 & contaminabant omnia , quæ in cir-
 cuitu sanctorum sunt , & inferebant pla-
 37 gam magnam castitati : * & colloca-
 uit in ea viros Iudæos ad tutamen-
 tum regionis , & ciuitatis , & exalta-
 38 uit muros Ierusalem . * Et rex Do-
 metrius statuit illi summum sacerdo-
 39 tium . * Secundum hæc fecit cum ami-
 cum suum , & glorificauit eum gloria
 40 magna . * Audiuit enim quod appel-
 lati sunt Iudæi a Romanis amici , &
 socij , & fratres , & quia susceperunt
 41 legatos Simonis gloriose : * & quia
 Iudæi , & sacerdotes eorum consense-
 runt eum esse ducem suum , & sum-
 mum sacerdotem in æternum , donec
 42 surgat propheta fidelis : * & vt sit su-
 G per eos dux , & vt cura esset illi pro
 sanctis , & vt constitueret præpositos
 super opera eorum , & super regio-
 nem , & super arma , & super præsi-
 dia :

dia: & cura sit illi de sanctis: & ut au-
diatur ab omnibus, & scribantur in no-
mine eius omnes conscriptiones in re-
gione: & ut operiatur purpura, & au-
ro: & ne liceat ulli ex populo, & ex
sacerdotibus irritum facere aliquid ho-
rum, & contradicere his, quæ ab eo
dicuntur, aut conuocare conuentum in
regione sine ipso: & vestiri purpura, &
uti fibula aurea. * qui autem fecerit ex-
tra hæc, aut irritum fecerit aliquid ho-
rum, reus erit. * Et complacuit omni
populo statuere Simonem, & facere
secundum verba ista. * Et suscepit Si-
mon, & placuit ei ut summo sacerdo-
tio fungeretur, & esset dux, & princeps
gentis Iudzorum, & sacerdotum, &
præfesset omnibus. * Et scripturam istam
dixerunt ponere in tabulis æreis, & po-
nere eas in peribolo sanctorum, in lo-
co celebri: * exemplum autem eorum
ponere in ærario, ut habeat Simon,
& filij eius.

CAP. XV.

ET misit rex Antiochus filius Deme-
trij epistolas ab insulis maris Simo-
ni sacerdoti, & principi gentis Iudæo-
rum, & vniuersæ genti: & erant conti-
nentes hunc modum: REX Antiochus
Simoni sacerdoti magno, & genti Iu-
dzorum salutem. * Quoniam quidem
pestilentes obtinuerunt regnum patrum
nostrorum, volo autem vendicare re-
gnum, & restituere illud sicut erat an-
tea: & electam feci multitudinem exer-
citus, & feci naues bellicas. * Volo au-
tem procedere per regionem ut vlciscar
in eos, qui corruerunt regionem no-
stram, & qui desolauerunt ciuitates mul-
tas in regno meo. * Nunc ergo statuo
tibi omnes oblationes, quas remiserunt
tibi ante me omnes reges, & quæcum-
que alia dona remiserunt tibi: * & per-
mitto tibi facere percussuram proprii
numismatis in regione tua: * Ierusalem
autem sanctam esse, & liberam: & om-
nia arma, quæ fabricata sunt, & præsi-
dia, quæ construxisti, quæ tenes, ma-
neant tibi. * Et omne debitum regis: &
quæ futura sunt regi, ex hoc, & in totū
tempus remittuntur tibi. * Cum autem
obtinuerimus regnum nostrum, glorifi-

cabimus te, & gentem tuam, & tem-
plum gloria magna ita ut manifestetur
gloria vestra in vniuersa terra. * Anno
cētesimo septuagesimo quarto exijt An-
tiochus in terram patrum suorum, &
conuenerunt ad eum omnes exercitus,
ita ut pauci reliqui essent cum Trypho-
ne. * Et insecutus est eum Antiochus
rex, & venit Doram fugiens per mari-
timam. * sciebat enim quod congrega-
ta sunt mala in eum, & reliquit eum
exercitus. * & applicuit Antiochus su-
per Doram cum centum viginti milli-
bus virorum belligeratorum, & octo
millibus equitum: * & circuiuit ciuita-
tem, & naues a mari accesserunt: & ve-
xabant ciuitatem a terra, & mari, &
neminem sinebant ingredi, vel egredi.
* Venit autem Numenius, & qui cum
eo fuerant, ab vrbe Roma, habentes
epistolas regibus, & regionibus scri-
ptas, in quibus cōtinebantur hæc: * LV-
CIVS consul Romanorum, Ptolemæo
regi salutem. * Legati Iudzorum vene-
runt ad nos amici nostri, renouātes pri-
stinam amicitiam, & societatem, missi
a Simone principe Sacerdotum, & po-
pulo Iudzorum. * Attulerunt autem
& clypeum aureum mmarum mille.
* Placuit itaque nobis scribere regibus,
& regionibus, ut non inferant illis
mala, neque impugnent eos, & ci-
uitates eorum, & regiones eorum: &
ut non ferant auxilium pugnantibus ad-
uersus eos. * Visum autem est nobis ac-
cipere ab eis clypeum. * Siqui ergo pe-
stilentes refugerunt de regione ipsorum
ad vos, tradite eos Simoni principi sa-
cerdotum, ut vindicet in eos secun-
dum legem suam. * Hæc eadem scripta
sunt Demetrio regi, & Attalo, & Aria-
rathi, & Arsaci, & in omnes regiones:
& Lampfaci, & Spartiatis, & in De-
lum, & in Myndum, & in Sicyonem,
& in Cariam, & in Samum, & in
Pamphyliam, & in Lyciam, & in Ali-
carnassum, & in Coo, & in Siden,
& in Aradon, & in Rhodum, & in
Phaselidem, & in Gortynam, & Gni-
dum, & Cyprum, & Cyrenen. * Exem-
plum autem eorum scripserunt Simo-
ni principi sacerdotum, & populo Iu-
dzorum. * Antiochus autem rex appli-
cuit castra in Doram secundo, admo-
uens

uens ei semper manus, & machinas faciens: & concludit Tryphonem, ne procederet. * & misit ad eum Simon duo millia virorum electorum in auxilium, & argentum, & aurum, & vasa copiosa: * & noluit ea accipere, sed rupit omnia, quæ pactus est cum eo antea, & alienauit se ab eo. * Et misit ad eum Athenobium vnum de amicis suis, vt tractaret cum ipso, dicens: Vos tenetis Ioppen, & Gazaram, & arcem, quæ est in Ierusalem, ciuitates regni mei: * fines earum desolastis, & fecistis plagam magnam in terra, & dominati estis per loca multa in regno meo. * Nunc ergo tradite ciuitates, quas occupastis, & tributa locorum, in quibus dominati estis extra fines Iudææ. * sin autem, date pro illis quingenta talenta argenti, & exterminij, quod exterminastis, & tributorum ciuitatum alia talenta quingenta: sin autem, veniemus, & expugnabimus vos. * Et venit Athenobius amicus regis in Ierusalem, & vidit gloriam Simonis, & claritatem in auro, & argento, & apparatus copiosum: & obstupuit: & retulit ei verba Regis. * Et respondit ei Simon, & dixit ei: Neque alienam terram sumpsimus, neque aliena detinemus: sed hereditatem patrum nostrorum, quæ iniuste ab inimicis nostris aliquo tempore possessa est. * Nos vero tempus habentes, vindicamus hereditatem patrum nostrorum. * Nam de Ioppe, & Gazara quæ exoptulas, ipsi faciebant in populo plagam magnam, & in regione nostra: horum damus talenta centum. Et non respondit ei Athenobius verbum. * Reuersus autem cum ira ad regem, renunciauit ei verba ista, & gloriam Simonis, & vniuersa, quæ vidit, & iratus est rex ira magna. * Tryphon autem fugit naui in Orthosiadæ. * Et constituit rex Cendebæum ducem maritimū, & exercitum peditum & equitum dedit illi. * Et mandauit illi mouere castra contra faciē Iudææ: & mandauit ei edificare Gedorem, & obstruere portas ciuitatis, & debellare populum. Rex autem periequebatur Tryphonē. * Et peruenit Cendebæus Iamnam, & coepit irritare plebem, & conculcare Iudæam, & captiuare populum, & interficere, & edificare Gedorem. * Et collocauit illic

equites, & exercitum: vt egressi perambularent viam Iudææ, sicut constituit ei rex.

CAP. XVI.

ET ascendit Ioannes de Gazaris, & nunciauit Simoni patri suo quæ fecit Cendebæus in populo ipsorum. * Et vocauit Simon duos filios seniores, Iudam, & Ioannem, & ait illis: Ego, & fratres mei, & domus patris mei expugnauimus hostes Israel ab adolescentia vsque in hunc diem: & prosperatum est in manibus nostris liberare Israel aliquoties. * Nunc autem senui, sed esto te loco meo, & fratres mei, & egressi pugnate pro gente nostra: auxilium vero de cælo vobiscum sit. * Et elegit de regione viginti millia virorum bellicarum, & equites; & profecti sunt ad Cendebæum: & dormierunt in Modin. * Et surrexerunt mane, & abierunt in campum: & ecce exercitus copiosus in obuiam illis peditum, & equitum, & fluuius torrens erat inter medium ipsorum. * Et admouit castra contra faciem eorum ipse, & populus eius, & vidit populum trepidantem ad transfretandum torrentem, & transfretauit primus: & viderunt eum viri, & transierunt post eum. * Et diuisit populum, & equites in medio peditum: erat autem equitatus aduersariorum copiosus nimis. * Et exclamauerunt sacris tubis, & in fugam conuersus est Cendebæus, & castra eius: & ceciderunt ex eis multi vulnerati: residui autem in munitionem fugerunt. * Tunc vulneratus est Iudas frater Ioannis: Ioānes autem insecutus est eos, donec venit Cedronem, quam edificauit: & fugerunt vsque ad turres, quæ erant in agris Azoti, & succendit eas igni. Et ceciderunt ex illis duo millia virorum, & reuersus est in Iudæam in pace. * & Ptolemæus filius Abobi constitutus erat dux in campo Iericho, & habebat argentum, & aurum multum. * erat enim gener summi sacerdotis. * Et exaltatum est cor eius, & volebat obtinere regionem, & cogitabat dolum aduersus Simonem, & filios eius, vt tolleret eos. * Simon autem, perambulans ciuitates, quæ erant in regione Iudææ, & solitudinem

dinem gerens earum, descendit in Iericho ipse, & Mathathias filius eius, & Iudas, anno centesimo septuagesimo septimo, mense vndecimo: hic est mensis Sabbath. * Et suscepit eos filius Abobi in municiunculam, quæ vocatur Doch, cum dolo, quam ædificauit: & fecit eis conuiuium magnum, & abscondit illic viros. * Et cum inebriatus esset Simon, & filij eius, surrexit Ptolemæus cū suis, & sumperunt arma sua, & intrauerunt in conuiuium, & occiderunt eum, & duos filios eius, & quosdam pueros eius. * & fecit deceptionē magnam in Israel, & reddidit mala pro bonis. * Et scripsit hæc Ptolemæus, & misit regi vt mitteret ei exercitum in auxilium, & traderet ei regionem, & ciuitates eorum, & tributum. * Et misit alios in Gazaram

tollere Ioannem: & tribunis misit epistolas, vt venirent ad se, & daret eis argentum, & aurum, & dona. * Et D alios misit occupare Ierusalem, & montem templi. * Et præcurrens quidam, nunciauit Ioanni in Gazara, quia perijt pater eius, & fratres eius, & quia misit te quoque interfici. * Vt audiuit autem, vehementer expauit: & comprehendit viros, qui venerant perdere eum, & occidit eos: cognouit enim quia quærebāt eum perdere. * Et cetera sermonum Ioannis, & bellorum eius, & bonarum virtutum, quibus fortiter gessit, & ædificij murorum, quos extruxit, & rerum gestarum eius: ecce hæc scripta sunt in libro dierum sacerdotij eius, ex quo factus est princeps sacerdotum post patrem suum.

LIBER SECVNDVS

MACHABAEORVM.

CAPVT PRIMVM.

FRATRIBVS, qui sunt per Ægyptum, A Iudæis, salutem dicunt fratres, qui sunt in Ierosolymis, Iudæi, & qui in regione Iudææ, & pacem bonam. * Benefaciat vobis Deus, & meminerit testamenti sui, quod locutus est ad Abraham, & Isaac, & Iacob seruorum suorum fidelium: * & det vobis cor omnibus vt colatis eum, & faciatis eius voluntatem corde magno, & animo volēti. * Adaperiat cor vestrum in lege sua, & in præceptis suis, & faciat pacem. * Exaudiat orationes vestras, & reconcilietur vobis, nec vos deserat in tempore malo. * Et nunc hic sumus orantes pro vobis.

7 * Regnante Demetrio, anno cētesimo sexagesimo nono, nos Iudæi scripsimus vobis in tribulatione, & impetu, qui superuenit nobis in istis annis, ex quo recessit Iafon a sancta terra, & a regno. * Portam succenderunt, & effuderunt sanguinem innocentem: & orauimus ad Dominum, & exauditi sumus, & obtulimus sacrificium, & similaginem, & accendimus lucernas, & proposuimus panes. 9 * Et nunc frequentate dies scenopęgiæ mensis Calleu. * Anno centesimo octogesimo octauo, populus, qui est Ierosolymis, & in Iudæa, Senatusq. Iudas, Aristobolo magistro Ptolemæi regis, qui est de genere christorum sacerdotum, & his, qui in Ægypto sunt, Iudæis salutem, & sanitatem. * De magnis pericu-

periculis a Deo liberati, magnifice gratias agimus ipsi, vt pote qui aduersus talem regem dimicauimus. * Ipse enim
 11 ebullire fecit de Perside eos, qui pugnauerunt contra nos, & sanctam ciuitatem. * Nam cum in Perside esset dux
 12 ipse, & cum ipso immensus exercitus, cecidit in templo Nanæ, consilio deceptus sacerdotum Nanæ. * etenim cum
 13 ea habitaturus venit ad locum Antiochus, & amici eius, & vt acciperet pecunias multas dotis nomine. * Cumq. pro
 14 posuissent eas sacerdotes Nanæ, & ipse D cum paucis ingressus esset intra ambitum
 15 fani, clausurunt templum, * cum intrasset Antiochus: apertoque occulto aditu
 16 templi, mittentes lapides percusserunt ducem, & eos qui cum eo erant, & diuiserunt membratim, & capitibus amputatis foras proiecerunt. * Per omnia
 17 benedictus Deus, qui tradidit impios. * Facturi igitur quinta & vigesima die
 18 mensis Casleu purificationem templi, necessarium duximus significare vobis: vt
 & vos quoque agatis diem scenopægiæ, & diem ignis, qui datus est quando Nehemias ædificato templo & altari obtulit sacrificia. * Nam cum in Persidem
 19 ducerentur patres nostri, sacerdotes, qui E tunc cultores Dei erant, acceptum ignem de altari occulte absconderunt in valle, ubi erat puteus altus, & siccus, & in eo cõcutati sunt eum, ita vt omnibus ignotus esset locus. * Cum autem præterissent
 20 anni multi, & placuit Deo vt mitteretur Nehemias a rege Persidis: nepotes sacerdotum illorum, qui absconderant, misit ad requirendum ignem: & sicut narrauerunt nobis, non inuenerunt ignem, sed aquam crassam. * Et iussit eos haurire, & asferre sibi: & sacrificia, quæ imposita erant, iussit sacerdos
 21 Nehemias aspergi ipsa aqua, & ligna, & quæ erant superposita. * Vtq. hoc factum est, & tempus affuit, quo sol refulsit, qui prius erat in nubilo, accessus est ignis magnus, ita vt omnes mirarentur. * Orationem autem faciebant
 22 omnes sacerdotes, dum consummaretur sacrificium, Ionatha inchoante, ceteris autem respondentibus. * Et Nehemias
 23 erat oratio hunc habens modum: DOMINE Deus omnium creator, terribilis, & fortis, iustus, & misericors, qui

24 solus es bonus rex, * solus præstans, solus iustus, & omnipotens, & æternus, qui liberas Israel de omni malo, qui fecisti patres electos, & sanctificasti eos:
 25 * accipe sacrificium pro vniuerso populo tuo Israel, & custodi partem tuam, & sanctifica. * Congrega dispersionem nostram, libera eos, qui seruiunt Gentibus, & contemptos & abominatos respice: vt sciant Gentes quia tu es Deus
 26 noster. * Afflige opprimentes nos, & contumeliam facientes in superbia.
 27 * Constitue populum tuum in loco sancto tuo, sicut dixit Moyses. * Sacerdotes autem psallebant hymnos, vsquequo
 28 consumptum esset sacrificium. * Cum autem consumptum esset sacrificium, ex residua aqua Nehemias iussit lapides maiores perfundi. * Quod vt factum est, ex eis flamma accensa est: sed ex lumine, quod refulsit ab altari, consumpta
 29 est. * Vt vero manifestata est res, renunciatum est regi Persarum quoddam loco, in quo ignem absconderant hi, qui translati fuerant, sacerdotes, aqua apparuit, de qua Nehemias, & qui cum eo
 30 erant, purificauerunt sacrificia. * Considerans autem rex, & rem diligenter examinans, fecit ei templum, vt probaret quod factum erat. * & cum probasset, sacerdotibus donauit multa bona, & alia atque alia munera, & accipiens manu sua, tribuebat eis. * Appellauit autem Nehemias hunc locum Nephthar, quod interpretatur Purificatio. Vocatur autem apud plures Nephi.

CAP. II.

1 I Nuenitur autem in descriptionibus A Ieremiæ prophete, quod iussit eos ignem accipere qui transmigrabant: vt significatum est, & vt mandauit transmigratis. * Et dedit illis legem ne obliuiscerentur præcepta Domini, & vt non exerrarent metibus. videntes simulachra aurea, & argentea, & ornamenta eorum. * Et alia huiusmodi dicens, hortabatur ne legem amouerent a corde suo.
 2 * Erat autem in ipsa scriptura, quomodo tabernaculum, & arcam iussit propheta diuino responso ad se facto comitari secum, vsquequo exiit in montem, in quo Moyses ascendit, & vidit Dei
 3 here-

Deut. 10. 6

Inf. 2. d. 18

Deut. 34. 4. 1

hereditatem. * Et veniens ibi Ieremias
inuenit locum speluncæ: & tabernacu-
lum, & arcam, & altare incensi intulit il-
luc, & ostium obstruxit. * Et acceffe-
runt quidam simul, qui sequebantur, vt
notarent sibi locum: & non potuerunt
inuenire. * Vt autem cognouit Iere-
mias, culpans illos, dixit: Quod igno-
tus erit locus, donec congreget Deus cō-
gregationem populi, & propitius fiat:
* & tunc Dominus ostendet hæc, & ap-
parebit maiestas Domini, & nubes erit,
sicut & Moyse manifestabatur, & sicut
cum Salomon petijt vt locus sanctifica-
retur magno Deo, manifestabat hæc.
* Magnifice etenim sapiētiam tractabat:
& vt sapiētiam habens, obtulit sacri-
ficium dedicationis, & consummationis
templi. * Sicut & Moyse orabat ad Do-
minum, & descendit ignis de celo, &
consumpsit holocaustum, sic & Salo-
mon orauit, & descendit ignis de celo,
& consumpsit holocaustum. * Et dixit
Moyse, eo quod non sit comestum
quod erat pro peccato, consumptum
est. * Similiter & Salomon octo diebus
celebrauit dedicationem. * Infereban-
tur autem in descriptionibus, & com-
mentarijs Nehemix hæc eadem: & vt
construens bibliothecam cōgregauit de
regionibus libros, & Prophetarum, &
David, & epistolas Regum, & de do-
narijs. * Similiter autem & Iudas ea,
quæ deciderant per bellum, quod nobis
acciderat, congregauit omnia, &
sunt apud nos. * Si ergo desideratis hæc,
mittite qui perferant vobis. * Acturi
itaque purificationem scripsimus vobis:
D bene ergo facietis, si egeritis hos dies.
* Deus autem, qui liberauit populum
suum, & reddidit hereditatem omni-
bus, & regnum, & sacerdotium, & san-
ctificationem, sicut promisit in lege,
speramus quod cito nostri miserebitur,
& congregabit de sub celo in locū san-
ctum. * Eripuit enim nos de magnis
periculis, & locum purgauit. * De Iu-
da vero Machabæo, & fratribus eius, &
de templi magni purificatione, & de
arz dedicatione: * sed & de prælijs,
quæ pertinent ad Antiochum Nobilem, &
filium eius Eupatorem: * & de illu-
minationibus, quæ de celo factæ sunt ad
eos, qui pro Iudæis fortiter fecerunt, ita

vt vniuersam regionem, cum pauci es-
sent, vindicaret, & barbaram multitu-
dinem fugarent, & famosissimum in
toto orbe templum recuperarent, & ci-
uitatem liberarent, & leges, quæ aboli-
tæ erant, restituerentur, Domino cum
omni tranquillitate propitio facto illis.
* Itemq; ab Iasone Cyrenæo quinque li-
bris comprehensa tentauimus nos vno
volumine breuiare. * Considerantes
enim multitudinem librorum, & diffi-
cultatem volentibus aggredi narrationes
historiarum propter multitudinem re-
rum, curauimus volentibus quidem
legere, vt esset animi oblectatio: studio-
sis vero, vt facilius possint memoriæ cō-
mendare: omnibus autem legentibus
vtilitas conferatur. * Et nobis quidem
ipsis, qui hoc opus breuiandi causâ sus-
cepimus, non facilem laborem, immo
vero negotium plenum vigiliarum, &
sudoris assumpsimus. * Sicut hi, qui præ-
parant conuiuium, & quærunt aliorum
voluntati parere propter multorum gra-
tiam, libenter laborem sustinemus. * Veri-
tatem quidem de singulis auctoribus
concedentes, ipsi autem secundum da-
tam formam breuitati studentes. * Sicut
enim nouæ domus architecto de vni-
uersa structura curandum est: ei vero,
qui pingere curat, quæ apta sunt ad or-
natum, exquirenda sunt: ita æstimandum
est & in nobis. * Etenim intellectum
colligere, & ordinare sermonem, & cu-
riosius partes singulas quascumque disquire-
re, historiæ congruit auctori: * breuita-
tē vero dictionis sectari, & executiones
rerum vitare, breuianti concedendū est.
* Hinc ergo narrationē incipiemus: de
præfatione tantum dixisse sufficiat. Stul-
tum etenim est ante historiam effluere,
in ipsa autem historia succingi.

CAP. III.

Igitur cum sancta ciuitas habitaretur
in omni pace, leges etiam adhuc op-
time custodirentur, propter Oniæ pon-
tificis pietatem, & animos odio habentes
mala, fiebat vt & ipsi reges, & prin-
cipes locum summo honore dignum du-
cerent, & templum maximis muneribus
illustrarent: ita vt Seleucus Asix rex
de redditibus suis præstaret omnes sum-
ptus

ptus ad ministerium sacrificiorum per-
 tinentes. * Simon autem de tribu Ben-
 iamin præpositus templi constitutus,
 contendebat, obfistente sibi principe sa-
 cerdotum, iniquum aliquid in ciuitate
 moliri. * Sed cum vincere Oniam non
 posset, Venit ad Apollonium Tharsæ
 filium, qui eo tempore erat dux Cœ-
 lesyriæ, & Phœnicis: * & nunciauit ei,
 pecunijs innumerabilibus plenum esse
 ærarium Ierosolymis, & communes co-
 pias immensas esse, quæ non pertinent
 ad rationem sacrificiorum: esse autem
 possibile sub potestate regis cadere vni-
 uersa. * Cumq. retulisset ad regē Apol-
 lonius de pecunijs, quæ delatæ erant, il-
 le accitum Heliodorum, qui erat super
 negotia eius, misit cum mandatis, vt
 prædictam pecuniâ transportaret. * Sta-
 timq. Heliodorus iter est aggressus, spe-
 cie quidem quasi per Cœlesyriam, &
 Phœnicen ciuitates esset peragraturus,
 re vera autem regis propositum perfe-
 cturus. * Sed, cum venisset Ierosolymā,
 & benigne a summo sacerdote in ciui-
 tate esset exceptus, narrauit de dato in-
 dicio pecuniarum: & cuius rei gratia
 adesset, aperuit: interrogabat autem, si
 vere hæc ita essent. * Tunc summus sa-
 cerdos ostendit deposita esse hæc, & vi-
 ctualia viduarum, & pupillorum: quæ-
 dam vero esse Hircani Tobiz viri valde
 eminentis, in his, quæ detulerat impius
 Simon: vniuersa autem argenti talenta
 esse quadringenta, & auri ducenta. * de-
 cipi vero eos, qui credidissent loco, &
 templo, quod per vniuersum mundum
 honoratur, pro sui veneratione, & san-
 ctitate omnino impossibile esse. * At il-
 le pro his, quæ habebat in mandatis a
 rege, dicebat omni genere regi ea esse
 deferenda. * Constituta autem die in-
 trabat de his Heliodorus ordinaturus.
 Non modica vero per vniuersam ciuita-
 tem erat trepidatio. * Sacerdotes autē
 ante altare cum stolis sacerdotalibus ia-
 ctauerunt se, & inuocabant de czlo eū,
 qui de depositis legē posuit, vt his, qui
 deposuerant ea, salua custodiret. * Iam
 vero qui videbat summi sacerdotis vul-
 tum, mente vulnerabatur: facies enim,
 & color immutatus declarabat internū
 animi dolorem. * Circumsusa enim erat
 moestitia quædam viro, & horror cor-

poris, per quem manifestus aspicienti-
 bus dolor cordis eius efficiebatur. * Alij
 etiam gregatim de domibus confluebāt,
 publica supplicatione obsecrantes, pro
 eo quod in contemptū locus esset ven-
 turus. * Accinctæq. mulieres cilicijs pe-
 ctus, per plateas confluebant. sed &
 virgines, quæ conclusæ erant, procur-
 rebant ad Oniam, aliz autem ad muros,
 quædam vero per fenestras aspiciebant:
 vniuersæ autem protendentes manus
 in cælum, deprecabantur. * erat enim
 misera commixta multitudinis, & ma-
 gni sacerdotis in agone constituti exp-
 ctatio. * Et hi quidem inuocabant om-
 nipotentem Deum, vt credita sibi his,
 qui crediderant, cum omni integritate
 conseruarentur. * Heliodorus autem,
 quod decreuerat, perficiebat eodem lo-
 co ipse cum satellitibus circa ærarium
 præfens. * Sed spiritus omnipotentis Dei
 magnam fecit suæ ostensionis euidentiā,
 ita vt omnes, qui ausi fuerant parere
 ei, ruentes Dei virtute, in dissolutionē,
 & formidinem conuerterentur. * Appa-
 ruit enim illis quidam equus terribilem
 habens sessorem, optimis operimentis
 adornatus: isq. cum impetu Heliodoro
 priores calces elisit. qui autem ei fede-
 bat, videbatur arma habere aurea. * Alij
 etiam apparuerunt duo iuuenes virtute
 decori, optimi gloria, speciosiq. ami-
 ctu: qui circumfeterunt eum, & ex vtra-
 que parte flagellabant, sine intermissio-
 ne multis plagis verberantes. * Subito
 autem Heliodorus concidit in terram,
 eumq. multa caligine circumfusus ra-
 puerunt, atque in sella gestatoria posi-
 tum eiecerunt. * Et is, qui cum mul-
 tis cursoribus, & satellitibus prædictum
 ingressus est ærarium, portabatur nul-
 lo sibi auxilium ferente, manifesta Dei
 cognita virtute: * & ille quidem per di-
 uinam virtutem iacebat mutus, atque
 omni spe & salute priuatus. * Hi autem
 Dominum benedicebant, quia magnifi-
 cabat locum suum: & templum, quod
 paulo ante timore ac tumultu erat ple-
 num, apparente omnipotente Domino,
 gaudio & lætitia impletum est. * Tunc
 vero ex amicis Heliodori quidam roga-
 bant confestim Oniam, vt inuocaret Al-
 tissimum, vt vitam donaret ei, qui in
 supremo spiritu erat constitutus. * Con-
 siderans

sideras autem summus sacerdos ne forte rex suspicaretur malitiam aliquam, ex ludæis circa Heliodorū consummatam, obtulit pro salute viri hostiam salutarē. * Cumq. summus sacerdos exoraret, isdem iuvenes eisdem vestibus amicti, astantes Heliodoro, dixerunt: Oniæ sacerdoti gratias age: nam propter eum Dominus tibi vitam donauit. * tu autē a Deo flagellatus, nuncia omnibus magnalia Dei, & potestatem. Et his dictis, non comparuerunt. * Heliodorus autē, hostia Deo oblata, & votis magnis promissis ei, qui viuere illi concessit, & Oniæ gratias agens, recepto exercitu, repedabat ad regem. * Testabatur autem omnibus ea quæ sub oculis suis viderat opera magni Dei. * Cum autem rex interrogasset Heliodorum, quis esset apud adhuc semel Ierosolymā mitti, ait: * Si quem habes hostem, aut regni tui insidiatorem, mitte illuc, & flagellatum eum recipies, si tamen euaserit: eo quod in loco sit vere Dei quædam virtus. * Nam ipse, qui habet in cælis habitationem, visitator, & adiutor est loci illius, & venientes ad malefaciendum percutit, ac perdit. * Igitur de Heliodoro, & ararij custodia ita res se habet.

CAP. IIII.

Simon autem prædictus pecuniarum, & patriæ delator, male loquebatur de Onia, tamquam ipse Heliodorum instigasset ad hæc, & ipse fuisset incensor malorum: * prouisoremq. ciuitatis, ac defensorem gentis suæ, & æmulatorem legis Dei audebat insidiatorem regni dicere. * Sed, cum inimicitia tantum procederent, ut etiam per quosdam Simonis necessarios homicidia fieret: cōsiderans Onias periculum contentionis, & Apollonium insanire, utpote ducem Coelestrix, & Phoenicis, ad augendam malitiam Simonis, ad regem se contulit, * non ut ciuium accusator, sed cōmunem vtilitatē apud semetipsum vniuersæ multitudinis considerans. * Videbat enim sine regali prouidentia impossibile esse pacem rebus dari, nec Simonem posse cessare a stultitia sua. * Sed post Seleuci vitæ excessum, cum suscepisset regnum Antiochus, qui Nobilis

appellabatur, ambiebat Iason, frater Oniæ summum sacerdotiū: * adito rege, promittens ei argenti talenta trecenta sexaginta, & ex redditibus alijs talenta octoginta, * super hæc promittebat & alia centum quinquaginta, si potestati eius concederetur gymnasium, & ephēbiam sibi constituit, & eos, qui in Ierosolymis erant, Antiochenos scribere. * Quod cum rex annuisset, & obtinuisset principatum, statim ad gentilem ritum contribules suos transferre cepit. * & amotis his, quæ humanitatis causa ludæis a regibus fuerat constituta, per Ioannem patrem Eupolemi, qui apud Romanos de amicitia, & societate fundus est legatione legitima, ciuium iura destituens, praua instituta sanciebat. * Etenim ausus est sub ipsa arce gymnasium constituere, & optimos quosque ephēborū in lupanaribus ponere. * Erat autem hoc non initium, sed incrementum quoddam, & profectus gentilis, & alienigenæ conuersationis, propter impij, & non sacerdotis Iasonis nefarium, & inauditum scelus: * ita ut sacerdotes iam non circa altaris officia dediti essent, sed contempto templo, & sacrificijs neglectis festinarent participes fieri palæstræ, & præbitionis eius iniustæ, & in exercitijs disci. * & patrios quidem honores nihil habentes, Græcas glorias optimas arbitrabantur: * quarum gratia periculosa eos contentio habebat, & eorum instituta æmabantur, ac per omnia his consimiles esse cupiebant, quos hostes, & peremptores habuerant. * In leges enim diuinas impie agere impune non cedit: sed hoc tempus sequens declarabit. * Cum autē quinquennalis agon Tyri celebraretur, & rex præsens esset, * misit Iason facinorosus ab Ierosolymis viros peccatores, portantes argenti didrachmas trecentas in sacrificium Herculis, quas postulauerunt hi, qui asportauerant ne in sacrificijs erogarentur, quia non oporteret, sed in alios sumptus eas deputari. * Sed hæc oblata sunt quidem ab eo, qui miserat, in sacrificium Herculis: propter præsentem autem datæ sunt in fabricam nauium triremium. * Misso autem in Ægyptum Apollonio Mnesthei filio propter primates Ptolemæi Philometo-

ris regis ; cum cognouisset Antiochus alienum se a negotijs regni effectum , proprijs vtilitatibus consulens , profectus inde venit Ioppen , & inde Ierosolymā .
 * Et magnifice ab Iafone , & ciuitate suscep- 23
 tus , cum facularum luminibus , & D laudibus ingressus est : & inde in Phoenicen exercitū conuertit . * Et post trien- 24
 nij tempus misit Iason Menelaū supradicti Simonis fratrem portantem pecunias regi , & de negotijs necessarijs responsa perlaturum . * At ille commendatus regi , cum magnificasset faciem potestatis eius , in semetipsum retorfit summum sacerdotium , superponens Iasoni talenta argenti trecenta . * Acceptisq. a 25
 rege mandatis , venit , nihil quidem habens dignum sacerdotio : animos vero crudelis tyranni , & feræ beluæ iram gerens . * Et Iason quidem , qui proprium 26
 fratrem captiuauerat , ipse deceptus profugus in Ammanitē expulsus est regionem . * Menelaus autem principatum , 27
 quidem obtinuit : de pecunijs vero regi promissis , nihil agebat , cum exactiorem faceret Sosstratus , qui arci erat præpositus . * nam ad hunc exactio vectigalium pertinebat : quam ob causam vtrique ad regem sunt euocati . * Et Menelaus amotus est a sacerdotio , succedente 29
 Lyfimacho fratre suo : Sosstratus autem prælatus est Cyprijs . * Et cum hæc agerentur , contigit , Tharsenses , & Mallotas E seditionem mouere , eo quod Antiochidi regis concubinae dono essent dati .
 * Festinanter itaque rex venit sedare illos , relicto suffecto vno ex comitibus suis Andronico . * Ratus autem Menelaus accepisse se tempus opportunum , aurea quædam vasa e templo furatus donauit Andronico , & alia venderat Tyri , & per vicinas ciuitates . * Quod cum 31
 certissime cognouisset Onias , arguebat eum , ipse in loco tuto se continens Antiochiæ secus Daphnem . * Vnde Menelaus accedens ad Andronicum , rogabat vt Oniam interficeret . Qui cum venisset ad Oniam , & datis dextris cum iureiurando (quamuis esset ei suspectus) suassisset de asylo procedere , statim eum peremit , non veritus iustitiam . * Ob quam 35
 causam non solum Iudæi , sed aliz quoque nationes indignabantur , & moleste

36 ferebant de nece tanti viri iniusta . * Sed regressum regem de Ciliciæ locis adierunt Iudæi apud Antiochiam , simul & Græci : conquerentes de iniqua nece
 37 Oniæ . * Contristatus itaque animo Antiochus propter Oniam , & flexus ad misericordiam , lacrymas fudit , recordatus defuncti sobrietatem , & modestiam .
 38 * accensisq. animis Andronicum purpura exutum , per totam ciuitatem iubet circumduci : & in eodem loco , in quo in Oniam impietate commiserat , sacrilegum vitæ priuari , Domino illi condignam retribuente poenam . * Multis autem sacrilegijs in templo a Lyfimacho commissis Menelai consilio , & diuulgata fama , congregata est multitudo aduersum Lyfimachum multo iam auro exportato . * Turbis autem insurgentibus , & animis ira repletis , Lyfimachus armatis fere tribus millibus iniquis manibus vti cœpit , duce quodam tyranno , ætate pariter , & dementia prouecto .
 41 * Sed , vt intellexerunt conatum Lyfimachi , alij lapides , alij siles validos arripuerunt : quidam vero cinerem in Lyfimachum iecere . * Et multi quidē vulnerati , quidam autem & prostrati , omnes vero in fugam conuersi sunt : ipsum etiam sacrilegum secus ararium interfecerunt . * De his ergo cœpit iudicium
 42 aduersus Menelaum agitari . * Et cum venisset rex Tyrum , ad ipsum negotium detulerunt missi tres viri a senioribus .
 43 * Et cum superaretur Menelaus , promissit Ptolemæo multas pecunias dare ad suadendum regi . * Itaque Ptolemæus in quodam atrio positum quasi refrigerandi gratia regem adiit , & deduxit a sententia : & Menelaū quidem vniuersæ malitiæ reum criminibus absoluit : miseros autem , qui , etiam si apud Scythas causam dixissent , innocentes iudicarentur ,
 44 hos morte damnauit . * Cito ergo iniustam poenam dederunt , qui pro ciuitate & populo , & sacris vasis causam profecuti sunt . * Quam ob rem Tyrij quoque indignati , erga sepulturam eorum
 45 liberalissimi extiterunt . * Menelaus autem , propter eorum , qui in potentia erant , avaritiam , permanebat in potestate , crescens in malitia ad insidias ciuium .

Hhh CAP.

CAP. V.

Eodem tempore Antiochus secundā
 profectionem parauit in Ægyptum. A
 *Contigit autem per vniuersam Ieroso-
 lymorum ciuitatem videri diebus qua-
 draginta per aera equites discurrentes,
 auratas stolas habentes, & hastis, quasi
 cohortes, armatos, & cursus equorum
 per ordines digestos, & congressiones
 fieri cominus, & scutorum motus, & ga-
 leatorum multitudinē gladijs districtis,
 & telorum iactus, & aureorum armorū
 splendorem, omnisq. generis loricarum.
 * Quapropter omnes rogabant in bonū
 monstra conuerti. * Sed cum falsus ru-
 mor exisset, tamquā vita excessisset An-
 tiochus, assumptis Iason nō minus mil-
 le viris, repente aggressus est ciuitatem:
 & ciuibus ad murum conuolantibus ad
 vltimum apprehensa ciuitate, Menelaus
 fugit in arcem: * Iason vero non parce-
 bat in eade ciuibus suis, nec cogitabat
 prosperitatem aduersum cognatos malū
 esse maximum, arbitrans hostium & nō
 ciuium se trophæa capturum. * Et prin-
 cipatum quidem non obtinuit, sinē ve-
 ro insidiarum suarum confusionem ac-
 cepit, & profugus iterum abiit in Am-
 maniten. * Ad vltimum, in exitium sui
 conclusus ab Areta Arabum tyranno fu-
 giens de ciuitate in ciuitatem, omnibus
 odiosus, vt refuga legum & execrabilis,
 vt patriæ & ciuium hostis, in Ægyptū
 extrusus est: * & qui multos de patriā
 sua expulerat, peregre perijt, Lacedæ-
 monas profectus, quasi pro cognatione
 ibi refugiū habiturus: * & qui insepul-
 tos multos abiecerat, ipse & illamenta-
 tus, & insepultus abijcitur, sepultura no-
 que peregrina vsus, neque patrio sepul-
 chro participans. * His itaque gestis, su-
 spicatus est rex societate deserturos Iu-
 dæos: & ob hoc profectus ex Ægypto
 efferatis animis, ciuitatem quidem ar-
 mis cepit. * Iussit autē militibus inter-
 ficere, nec parcere occurrentibus, & per
 domos ascendentes trucidare. * Fiebant
 ergo cades iuuenum, ac seniorum, &
 mulierum, & natorum exterminia, vir-
 ginumq. & paruulorum neces. * Erant
 autem toto triduo octoginta millia in-

terfecti, quadraginta millia vincti, non
 minus autem venundati. * Sed nec ista
 sufficiūt: ausus est etiam intrare templū
 vniuersa terra sanctius, Menelao ducto-
 re, qui legum, & patriæ fuit proditor:
 * & scelestis manibus sumens sancta va-
 sa, quæ ab alijs regibus, & ciuitatibus e-
 rant posita ad ornatum loci, & gloriā,
 contrectabat indigne, & contaminabat.
 * Ita alienatus mente Antiochus, non
 considerabat quōd propter peccata ha-
 bitantium ciuitatē, modicum Deus fue-
 rat iratus: propter quod & accidit circa
 locum despectio: * alioquin nisi contig-
 isset eos multis peccatis esse inuolutos,
 sicut Heliodorus, qui missus est a Seleu-
 co rege ad expoliandum arariū, etiam
 hic statim adueniens flagellatus, & re-
 pulsus vtrique fuisset ab audacia. * Verū
 non propter locū, gentem: sed propter
 gentem, locum Deus elegit. * Ideoq. &
 ipse locus particeps factus est populi
 malorum. postea autem fiet socius bo-
 norum. & qui derelictus in ira Dei om-
 nipotentis est, iterum in magni Domini
 reconciliatione cum summa gloria exal-
 tabitur. * Igitur Antiochus mille & o-
 D ttingentis ablatis de templo talentis, ve-
 lociter Antiochiam regressus est, existi-
 mans se præ superbia terram ad nauigā-
 dum, pelagus vero ad iter agendum de-
 ducturum propter mentis elationē. * Re-
 liquit autem & præpositos ad affligen-
 dam gentem: Ierosolymis quidem Phi-
 lippum genere Phrygem, moribus cru-
 deliorem eo ipso, a quo constitutus est:
 * in Garizim autem Andronicū, & Me-
 nelaum, qui grauius quā ceteri immi-
 nebant ciuibus. * Cumq. appositus esset
 contra Iudæos, misit odiosum principē
 Apollonium cū exercitu viginti & duo-
 bus millibus, præcipiens ei omnes perfe-
 ctæ ætatis interficere, mulieres, ac iuue-
 nes vëdere. * Qui cum venisset Ierosoly-
 mam, pacem simulans, quieuit vsque ad
 diem sanctum sabbati: & tunc feriatīs
 Iudæis arma capere suis præcepit. * Om-
 nesq. qui ad spectaculum processerant,
 trucidauit: & ciuitatem cum armatis di-
 scurrens, ingentem multitudinem pere-
 mit. * Iudas autem Machabæus, qui de-
 cimus fuerat, secesserat in desertum lo-
 cum, ibiq. inter feras vitam in montibus
 cum

A. Sup. 3. c. 31

27

cum suis agebat : & fœni cibo vefcentes , demorabantur , ne participes essent coinquinationis .

CAP. VI.

Sed non post multum temporis misit rex senem quendam Antiochenū , A qui compelleret Iudæos vt se transferrent a patrijs , & Dei legibus : * cōtaminare etiam quod in Ierosolymis erat templum , & cognominare Iouis Olympij : & in Garizim , prout erant hi , qui locū inhabitabant , Iouis hospitalis . * Pessima autem & vniuersis grauis erat malorum incurfio : * nam templum luxuria , & comessationibus Gentium erat plenum , & scortantium cum meretricibus : sacratissq. ædibus mulieres se vltro ingerebāt , intro ferentes ea , quæ non licebat . * Altare etiam plenum erat illicitis , quæ legibus prohibebantur . * Neque autē sababata custodiebantur , neque dies sollemnes patrij seruabantur , nec simpliciter Iudæum se esse quisquam confitebatur . * Ducebantur autem cum amara necessitate in die natalis regis ad sacrificia : & , cum Liberi sacra celebrarentur , cogebātur hedera coronati Libero circuire . * Decretum autem exijt in proximas Gentilium ciuitates , suggerentibus Ptolemæis , vt pari modo & ipsi aduersus Iudæos agerent , vt sacrificaret : * eos autem , qui nollent transire ad instituta Gentium , interficerent : erat ergo videre miseriam . * Dux enim mulieres delatas sunt natos suos circumcidisse : quas , infantibus ad vbera suspensis , cum publice per ciuitatem circumduxissent , per muros præcipitauerunt . * Alij vero , ad proximas coeuntes speluncas , & latēter sabbati diem celebrantes , cum indicati essent Philippo , flammis succensi sunt , eo quod verebantur propter religionem & obseruantiam , manu sibi met auxiliū ferre . * Obsecro autem eos , qui hunc Librū lecturi sunt , ne abhorrescant propter aduersos casus , sed reputent , ea , quæ acciderunt , non ad interitum , sed ad correctionem esse generis nostri . * Etenim , multo tempore nō sinere peccatoribus ex sententia agere , sed statim vltiones adhibere , magni beneficij est indicium .

14 * Non enim , sicut in alijs nationibus , Dominus patienter expectat , vt eas , cū Iudicij dies aduenerit , in plenitudine
15 peccatorū puniat : * ita & in nobis statuit , vt , peccatis nostris in finem deuolutis , ita demum in nos vindicet . * Propter quod numquā quidem a nobis misericordiam suā amouet : corripiens vero in aduersis populum suum non derelinquit . * Sed hæc nobis ad commonitionem legētium dicta sint paucis . Iam autem veniendum est ad narrationem .
18 * Igitur Eleazarus vnus de primoribus scribarum , vir ætate prouectus , & vultu decorus , aperto ore hians compellebatur carnem porcinam manducare . * An ille gloriosissimā mortem magis quā odibilem vitam complectens , voluntarie præibat ad supplicium . * Intuens autem , quemadmodum oporteret accedere , patienter sustinens , destinauit non admittere illicita propter vitæ amorē .
21 * Hi autem , qui altabant , iniqua miseratione commoti , propter antiquam viri amicitiam , tollentes eum secreto rogabant afferri carnes , quibus vesci ei licebat , vt simularetur manducasse , sicut rex imperauerat de sacrificij carnibus :
22 * vt , hoc facto , a morte liberaretur : & propter veterem viri amicitiam , hanc in eo faciebant humanitatem . * At ille cogitare cœpit ætatis ac senectutis suæ eminentiam dignam , & ingenitæ nobilitatis canitiem , atque a puero optimæ conuersationis actus : & secundum sanctæ & a Deo conditæ legis constituta , respondit cito , dicens , præmitti se vel
24 le in infernum . * Non enim ætati nostræ dignum est , inquit , fingere : vt multi adolescentium , arbitantes Eleazarum nonaginta annorum transisse ad vitam alienigenarum : * & ipsi propter meam simulationem , & propter modicum corruptibilis vitæ tempus decipiantur , & per hoc maculam , atque execrationem meæ senectuti conquiram . * Nam , etsi in præsentī tempore supplicij hominum eripiar , sed manum Omnipotentis nec viuus , nec defunctus effugiā .
27 * Quam ob rem fortiter vita excedendo , senectute quidem dignum apparebo :
28 * adolescentibus autem exemplum forte relinquam , si prompto animo , ac fortiter

titer pro grauissimis ac sanctissimis legibus honesta morte perfungar. His dictis, confestim ad supplicium trahebatur. * Hi autem, qui eum ducebant, & paulo ante fuerant mitiores, in iram conuerſi sunt propter sermones ab eo dictos, quos illi per arrogantiam prolatos arbitrabantur. * Sed, cum plagis perimere-
 tur, ingemuit, & dixit: Domine, qui habes sanctam scientiam, manifeste tu ſcis, quia, cum a morte possem liberari, duos corporis sustineo dolores: secundum animam vero propter timorem tuum libenter hæc patior. * Et iste quidem hoc modo vita decessit, non solum iuuenibus, sed & vniuersæ genti memoriam mortis suæ ad exemplum virtutis & fortitudinis derelinquens.

CAP. VII.

Contigit autem & septem fratres vna cum matre sua apprehensos compelli a rege edere contra fas carnes porcinas, flagris, & taureis cruciatos. * Vnus autem ex illis, qui erat primus, sic ait: Quid queris, & quid vis discere a nobis? parati sumus mori, magis, quam patrias Dei leges præuaricari. * Iratus itaque rex iussit sartagine, & ollas æneas succendi: quibus statim succensis, * iussit, ei, qui prior fuerat locutus, amputari linguam: & , cute capitis abstracta, sum nas quoque manus & pedes ei præscindi, ceteris eius fratribus, & matre insipientibus. * Et, cum iam per omnia inutilis factus esset, iussit ignem adioueri, & adhuc spirantem torrerī in sartagine: in qua cū diu cruciaretur, ceteri vna cum matre inuicem se hortabantur mori fortiter, dicentes: Dominus Deus aspiciet veritatem, & consolabitur in nobis, quemadmodum in protestatione cantici declarauit Moyses: Et in seruis suis consolabitur. * Mortuo itaque illo primo, hoc modo, sequentem deducebant ad illudendum: &, cute capitis eius cum capillis abstracta, interrogabant, si manducaret prius, quam toto corpore per membra singula puniretur. * At ille, respondens patria voce, dixit: Non faciam. Propter quod & iste, sequenti

loco, primi tormenta suscepit: * & in ultimo spiritu constitutus, sic ait: Tu quidem sceleratissime in præſenti vitam nos perdis: sed Rex mundi defunctos nos pro suis legibus in æternæ vitæ resurrectione suscitabit. * Post hunc tertius illuditur, & linguam postulatus cito protulit, & manus constanter extendit: * & cum fiducia ait: E cælo ista possideo, sed propter Dei leges nunc hæc ipsa despicio, quoniam ab ipso me recepturum spero: * ita vt rex, & qui cum ipso erant, mirarentur adolescentis animum, quod tamquam nihilum duceret cruciatus. * Et hoc, ita defuncto, quartū vexabant similiter torquentes. * Et, cum iam esset ad mortem, sic ait: Potius est ab hominibus mortis datos spem expectare a Deo, iterum ab ipso resuscitandos: tibi enim resurrectionis ad vitam non erit. * Et cum admoouissent quantum, vexabant eum. At ille, respiciens in eum, * dixit: Potestatem inter homines habens, cum sis corruptibilis, facis quod vis: noli autem putare genus nostrum a Deo esse derelictum. * tu autem patienter sustine, & videbis magnam potestatem ipsius, qualiter te, & semen tuum torquebit. * Post hunc ducebant sextum, & is, mori incipiens, sic ait: Noli frustra errare: nos enim propter nosmetipsos hæc patimur, peccantes in Deum nostrum, & digna admiratione facta sunt in nobis: * tu autem ne existimes tibi impune futurum, quod contra Deum pugnare tentaueris. * Supra modum autem mater, mirabilis, & bonorum memoria digna, quæ pereuntes septem filios sub vnius diei tempore conspiciens, bono animo ferebat propter spem, quam in Deum habebat: * singulos illorum hortabatur voce patria fortiter, repleta sapientia: &, femineæ cogitationi masculinum animum inferens, dixit ad eos: Nescio qualiter in vtero meo apparuistis: neque enim ego spiritum & animam donavi vobis & vitam, & singulorum membra non ego ipsa compegi, sed enim mundi Creator, qui formauit hominis natiuitatem, qui quousque inuenit originem, & spiritum vobis iterum cum misericordia reddet & vitam,

Vitam, sicut nunc vos meripfos despici-
 eis propter leges eius. * Antiochus au-
 tem, contemni se arbitratu, simul & ex-
 24 probrantis voce despecta, cum adhuc a
 E dolescentior superesset, non solum ver-
 bis hortabatur, sed & cum iuramento af-
 firmabat se diuitem & beatum facturum,
 & translatum a patris legibus amicum
 habiturum, & res necessarias ei præbiturum.
 * Sed ad hæc cum adolescens nequaquam
 25 inclinaretur, vocauit rex matrem, & sua-
 debat ei ut adoleſcēti fieret in salutem.
 * Cum autem multis eam verbis esset
 26 hortatus, promisit suam se filio suo.
 * Itaque inclinata ad illum, irridens cru-
 27 delem tyrannum, ait patria voce: Fili
 mi, miserere mei, quæ te in vtero no-
 uem mensibus portavi, & lac triennio
 dedi & alui, & in ætatem istam perdu-
 xi. * Peto, nate, ut aspicias ad cælum
 28 & terram, & ad omnia quæ in eis sunt: F
 & intelligas, quia ex nihilo fecit illa
 Deus, & hominum genus: * ita fiet, ut
 29 non timeas carnificem istum, sed dignus
 fratribus tuis effectus particeps, suscipe
 mortem, ut in illa miseratione cum
 fratribus tuis te recipiam. * Cum hæc
 30 illa adhuc diceret, ait adolescens: Quem
 sustinetis? non obedio præcepto regis,
 sed præcepto legis, quæ data est nobis
 per Moysen. * Tu vero, qui inuentor
 31 omnis malitiæ factus es in Hebræos, non
 effugies manum Dei. * Nos enim pro
 32 peccatis nostris hæc patimur. * Et si no-
 33 bis propter increpationem, & correptionem
 Dominus Deus noster modicum
 iratus est: sed iterum reconciliabitur ser-
 uis suis. * Tu autem, o scelestè, & om-
 24 nium hominum flagitiosissime, noli fru-
 stra extolli vanis spebus in seruos eius
 inflammatus. * nondum enim omni-
 35 tentis Dei, & omnia insipientis, iudi-
 G cium effugisti. * Nam fratres mei, modi-
 36 co nunc dolore sustentato, sub testamen-
 to æternæ vitæ effecti sunt: tu vero iudi-
 cio Dei iustas superbiz tuæ pœnas exol-
 ues. * Ego autem, sicut & fratres mei,
 37 animam, & corpus meum trado pro pa-
 tris legibus: inuocans Deum matu-
 rius genti nostræ propitium fieri, teq-
 cum tormentis & verberibus confiteri
 quod ipse est Deus solus. * In me vero
 & in fratribus meis desinet omni-
 po-

tentis ira, quæ super omne genus no-
 38 strum iuste superducta est. * Tunc rex
 accensus ira in hunc super omnes cru-
 delius defauit, indigne ferens se deri-
 40 sum. * Et hic itaque mundus obiit, per
 41 omnia in Domino confidens. * Nouis-
 me autem post filios & mater consum-
 42 pta est. * Igitur de sacrificijs, & de
 nimijs crudelitatibus satis dictum est.

CAP. VIII.

1 Iudas vero Machabæus, & qui cum il-
 A lo erant, introibant latenter in castel-
 la: & conuocantes cognatos, & amicos,
 & eos, qui permanserunt in Iudaismo,
 assumentes, eduxerunt ad se sex millia,
 2 viro-um. * Et inuocabant Dominum, ut
 respiceret in populum, qui ab omnibus
 calcabatur: & misereretur templo, quod
 3 contaminabatur ab impijs: * miserere-
 tur etiam exterminio ciuitatis, quæ esset
 illico complananda, & vocem sangui-
 4 nis ad se clamantis audiret: * memora-
 retur quoque iniquissimas mortes paru-
 ulorum innocentum, & blasphemias
 nomini suo illatas, & indignaretur su-
 5 per his. * At Machabæus, congregata
 B multitudo, intolerabilis gentibus effi-
 ciebatur: ira enim Domini in misericor-
 6 diam conuersa est. * Et superueniens cas-
 tellis, & ciuitatibus improuisus, succen-
 debat eas: & opportuna loca occupans,
 7 non paucas hostium strages dabat: * ma-
 xime autem noctibus ad huiusmodi
 excursus ferebatur, & fama virtutis eius
 8 vbique diffundebatur. * Videns autem
 Philippus paulatim virum ad profectum
 venire, ac frequentius res ei cedere pro-
 sperè, ad Ptolemæum ducem Coelefy-
 riæ, & Phœnicis scripsit ut auxilium
 9 ferret regis negotijs. * At ille veloci-
 ter misit Nicanorem Patrocli de primo-
 ribus amicis, datis eis de permixtis gen-
 tibus, armatis non minus viginti mil-
 libus, ut vniuersum Iudæorum ge-
 nus dele- ret, adiuncto ei & Gorgia
 C viro militari, & in bellicis rebus expe-
 10 rientissimo. * Constituit autem Nica-
 nor, ut regi tributum, quod Romanis
 erat dandum, duo millia talentorum de
 11 captiuitate Iudæorum suppleret: * sta-
 timq- ad maritimas ciuitates misit, conuo-

cans ad coemptionem Iudaicorum mancipiorum, promittens se nonaginta mancipia talento distrahendum, non respiciens ad vindictam, quæ cum ab Omnipotente esset consecutura. * Iudas autem ubi comperit, indicauit his, qui secum erant, Iudæis Nicanoris aduentum. * Ex quibus quidam formidantes, & non credentes Dei iustitiæ, in fugam vertebantur: * alij vero si quid ei supererat vendebant, simulque Dominum deprecabantur ut eriperet eos ab impio Nicanore, qui eos prius quam cominus veniret, vendiderat: & si non propter eos, propter testamentum tamen quod erat ad patres eorum, & propter inuocationem sancti & magnifici nominis eius super ipsos. * Conuocatis autem Machabæus septē millibus, qui cum ipso erant, rogabat ne hostibus reconciliarentur, neque metuerent inique venientium aduersum se hostium multitudinem, sed fortiter contenderet, ante oculos habentes contumeliam, quæ loco sancto ab his iniuste esset illata, itemque & ludibrio habitæ ciuitatis iniuriam, adhuc etiam veterum instituta conuulsa. * Nam illi quidem armis confidunt, ait, simul & audacia: nos autem in omnipotente Domino, qui potest & venientes aduersum nos, & vniuersum mundum vno nutu delere, confidimus. * Admonuit autem eos & de auxilijs Dei, quæ facta sunt erga parentes: & quod sub Sennacherib centum octoginta quinque millia perierunt: & de prælio, quod eis aduersus Galatas fuit in Babylonia, ut omnes, ubi ad rem ventum est, Macedonibus socijs hæsitantibus, ipsi sex millia soli peremerunt centum viginti millia propter auxilium illis datum de cælo, & beneficia pro his plurima consecuti sunt. * His verbis constantes effecti sunt, & pro legibus, & patria mori parati. * Constituit itaque fratres suos duces utrique ordini, Simonem, & Iosephum, & Ionathan, subiectis unicuique millenis & quingentis. * Ad hoc etiam ab Esdra lecto illis sancto libro, & dato signo adiutorij Dei, in prima acie ipse dux commisit cum Nicanore. * Et facto sibi adiutore Omnipotente, interfecerunt super

nouem millia hominum: maiorem autem partem exercitus Nicanoris vulneribus debilem factam fugere compulerunt. * Pecunijs vero eorum, qui ad coemptionem ipsorum venerant, sublati, ipsos usquequaque persecuti sunt, sed reuersi sunt hora conclusi: nam erat ante sabbatum: quam ob causam non perseuerauerunt insequentes. * Arma autem ipsorum, & spolia congregantes, sabbati agebant: benedicentes Dominum, qui liberauit eos in isto die, misericordiæ initium stillans in eos. * Post sabbatum vero debilibus, & orphanis, & viduis diuiserunt spolia: & residua ipsi cum suis habuere. * His itaque gestis, & communiter ab omnibus facta obsecratione, misericordem Dominum postulabant, ut in finem seruis suis reconciliaretur. * Et ex his, qui cum Timotheo, & Bacchide erant contra se contententes, super viginti millia interfecerunt, & munitiones excelsas obtinuerunt: & plures prædas diuiserunt, æquam portionem debilibus, pupillis, & viduis, sed & senioribus facientes. * Et cum arma eorum diligenter collegissent, omnia composuerunt in locis opportunis, residua vero spolia Ierusalem detulerunt: & Philarchen, qui cum Timotheo erat, interfecerunt, virum scelestum, qui in multis Iudæos afflixerat. * Et cum epinicia agerent Ierosolymis, eum, qui sacras ianuas incenderat, id est, Callisthenem, cum in quodam domiciliū refugisset, incenderunt, digna ei mercede pro impietatibus suis reddita. * Facinorosissimus autem Nicanor, qui mille negotiantes ad Iudæorum venditionem adduxerat, humiliatus auxilio Domini ab his, quos nullos existimauerat, deposita veste gloriæ, per mediterranea fugiens, solus venit Antiochiam, summam infelicitatem de interitu sui exercitus consecutus. * Et qui promiserat Romanis se tributum restituere de captiuitate Ierosolymorum, prædicabat nunc protectorem Deum habere Iudæos, & ob ipsum inuulnerabiles esse, eo quod sequerentur leges ab ipso constitutas.

4. Reg. 19. g.

Tob. 1. d. 21

Ecc. 48. d. 24

1. Mac. 7. f. 41

Ilat. 17. g. 16

CAP. IX.

Eodem tempore Antiochus inhoneste reuertebatur de Perside. * Intrauerat enim in eam, quæ dicitur Persopolis, & tentauit expoliare templum, & ciuitatem opprimere: sed multitudinem ad arma concurrentem, in fugam versi sunt: & ita cōtiguit vt Antiochus post fugam turpiter rediret. * Et cum venisset circa Ecbatanā, recognouit quæ erga Nicanorem, & Timotheum gesta sunt. * Elatus autem in ira, arbitrabatur se iniuriam illorum, qui se fugauerant, posse in Iudæos retorquere: ideoque iussit agitari currum suum, sine intermissione agens iter, cælesti eum iudicio perurgente, eo quod ita superbe locutus est se venturum Ierosolymam, & congeriem sepulchri Iudæorum eam facturum. * Sed qui vniuersa conspicit Dominus Deus Israel, percussit eum insanabili, & inuisibili plaga. Vt enim finiuit hunc ipsum sermonem, apprehendit eum dolor dirus viscerum, & amara internorum tormenta: & quidem satis iuste, quippe qui multis, & nouis cruciatibus aliorum torserat viscera, licet ille nullo modo a sua malitia cessaret. * Super hoc autem superbia repletus, ignem spirans animo in Iudæos, & præcipiens accelerari negotium, contigit illum impetu euntem de curru cadere, & graui corporis collisione membra vexari. * Isq. qui sibi videbatur etiā fluctibus maris imperare, supra humanum modum superbia repletus, & montium altitudines in statera appendere, nunc humiliatus ad terram in gestatorio portabatur, manifestam Dei virtutē in semetipso contestans: ita vt de corpore impij vermes scaturirent, ac viuētis in doloribus carnes eius effluerent, odore etiam illius & fœtore exercitus grauaretur. * & qui paulo ante sidera cæli cōtingere se arbitrabatur, eū nemo poterat propter intolerantiam fœtoris portare. * Hinc igitur cœpit ex graui superbia deductus ad agnitionē sui venire, diuina admonitus plaga, per momenta singula doloribus suis augmēta capientibus. * & cum nec ipse iam fœtorem

suum ferre posset, ita ait: Iustus est subditum esse Deo, & mortalem non patria Deo sentire. * Orabat autem hic sceleratus Dominum, a quo non esset misericordiam consecuturus. * Et ciuitatem, ad quam festinans veniebat vt eam ad solum deduceret, ac sepulchrum congestorum faceret, nūc optat liberam redere: & Iudæos, quos nec sepultura quidem se dignos habiturum, sed auiibus ac feris diripiendos traditurum, & cum paruulis exterminaturum dixerat, æquales nunc Atheniensibus facturum pollicetur: * templum etiam sanctum, quod prius expoliauerat, optimis donis ornaturum, & sancta vasa multiplicaturum, & pertinentes ad sacrificia sumptus de redditibus suis præstaturum: * super hæc, & Iudæum se futurum, & omnem locum terræ perambulaturum, & prædicaturum Dei potestatem. * Sed non cessantibus doloribus (superuenerat enim in eum iustum Dei iudicium) desperans scripsit ad Iudæos in modum deprecationis epistolam hæc continentem:

* OPTIMIS ciuibus Iudæis plurimam salutem, & bene valere, & esse felices, rex & princeps Antiochus. * Si bene valeatis, & filij vestri, & ex sententia vobis cuncta sunt, maximas agimus gratias. * Et ego in infirmitate constitutus, vestri autē memor benigne reuersus de Persidis locis, & infirmitate graui apprehensus, necessarium duxi pro communi vtilitate curam habere: non desperans memetipsum, sed spem multam habens effugiendi infirmitatē. * Redspiciens autē quod & pater meus, quibus tēporibus in locis superioribus ducebat exercitum, ostendit qui post se susciperet principatum: vt si quid contrarium accideret, aut difficile nunciaretur, scientes hi, qui in regionibus erant, cui esset rerum summa derelicta, non turbarentur. * Ad hæc, considerans de proximo potentes quosque, & vicinos temporibus insidiantes, & euentum expectantes, designaui filium meum Antiochum regem, quem sæpe recurrens in superiora regna multis vestrum commendabam: & scripsi ad eum quæ subiecta sunt. * Oro itaque vos, &

peto memores beneficiorum publice
& priuatim, vt vnusquisque conseruet
fidem ad me & ad filium meum. * Con- 17
fido enim, cum modeste & humane
acturum, & sequentem propositum meū,
& communem vobis fore. * Igitur ho- 11
micida, & blasphemus pessime percus-
sus, & vt ipse alios tractauerat, pere-
gre in montibus miserabili obitu vita
functus est. * Transferebat autem cor- 19
pus Philippus collactaneus eius: qui,
metuens filium Antiochi, ad Ptole-
mzum Philometorem in Ægyptum
abiit.

C A P. X.

Machabzus autem, & qui cum eo 1
erant, Domino se protegente, A
templum quidem, & ciuitatem recepit:
* aras autem, quas alienigenæ per pla-
teas extruxerant, itemq. delubra demo-
litus est. * & purgato templo, aliud al-
tare fecerunt: & de ignitis lapidibus
igne concepto sacrificia obtulerunt post
biennium, & incensum, & lucernas, &
panes propositionis posuerunt. * Qui- 4
bus gestis, rogabant Dominum prostra-
ti in terram, ne amplius talibus malis
inciderent: sed & si quando peccassent,
vt ab ipso mitius corriperebantur, & non
barbaris, ac blasphemis hominibus tra-
derentur. * Qua die autem templum ab 5
alienigenis pollutum fuerat, contigit ea-
dem die purificationem fieri, vigesima
quinta mensis, qui fuit Casleu. * Et cum
lætitia diebus octo egerunt in modum B
tabernaculorum, recordantes quod ante
modicum temporis diem sollemnem ta-
bernaculorum in montibus, & in spe-
luncis more bestiarum egerant. * Pro- 7
pter quod Thyrsos, & ramos virides, &
palmas præferebant ei, qui prosperauit
mundari locum suum. * Et decreue- 8
runt communi præcepto, & decreto,
vniuersæ genti Iudzorum omnibus an-
nis agere dies istos. * Et Antiochi qui- 9
dem, qui appellatus est Nobilis, vitæ
excessus ita se habuit. * Nunc autem de 10
Eupatore Antiochi impij filio, quæ ge-
sta sunt narrabimus, breuiantes mala,
quæ in bellis gesta sunt. * Hic enim su- 11

C scepto regno, constituit super negotia
regni Lyfiam quendam, Phœnicis, &
12 Syriæ militiæ principem. * Nam Pto-
lemæus, qui dicebatur Macer, iusti te-
nax, erga Iudæos esse constituit, &
præcipue propter iniquitatem, quæ fa-
cta erat in eos, & pacifice agere cum
13 eis. * Sed ob hoc accusatus ab amicis
apud Eupatorem, cum frequenter pro-
ditor audiret, eo quod Cyprum credi-
tam sibi a Philometore deseruisset, &
ad Antiochum Nobilem translatus etiam
ab eo recessisset, veneno vitam finiuit.
14 * Gorgias autem, cum esset dux loco-
rum, assumptis aduenis frequenter Iu-
dæos debellabat. * Iudæi vero, qui te-
nebant opportunas munitiones, fuga-
tos ab Ierosolymis suscipiebant, & bel-
16 lare tentabant. * Hi vero, qui erant
cum Machabzo, per orationes Domi-
D num rogantes vt esset sibi adiutor, im-
petum fecerunt in munitiones Idumæo-
rum: * multaq. vi insistentes, loca ob-
17 tinuerunt, occurrentes interemerunt, &
omnes simul non minus viginti milli-
18 bus trucidauerunt. * Quidam autem,
cum confugissent in duas turres valde
munitas, omnem apparatus ad repu-
19 gnandum habentes, * Machabzus ad eo-
rum expugnationem, relicto Simone,
& Iosepho, itemq. Zachæo: eisq. qui
cum ipsis erant satis multis, ipse ad eas,
quæ amplius perurgebant, pugnas con-
20 uersus est. * Hi vero, qui cum Simo-
E ne erant, cupiditate ducti, a quibus-
dam, qui in turribus erant, suasi sunt
pecunia: & septuaginta millibus di-
drachmis acceptis, dimiserunt quos-
21 dam effugere. * Cum autem Macha-
bzo nunciatum esset quod factum est,
principibus populi congregatis, accu-
savit, quod pecunia fratres vendidif-
22 sent, aduersarijs eorum dimissis. * Hos
igitur proditores factos interfecit, &
23 confestim duas turres occupauit. * Ar-
mis autem ac manibus omnia prospere
agendo in duabus munitionibus plus
24 quàm viginti millia peremit. * At Ti-
motheus, qui prius a Iudæis fuerat su-
peratus, conuocato exercitu peregrina-
rum multitudinis, & congregato equi-
tatu Asiæ, aduenit quasi armis Iu-
25 dæam capturus. * Machabzus autem,
&

& qui cum ipſo erant, appropinquantē illo, deprecabantur Dominum, caput terra aſpergentes, lumbosq. cilicijs præcincti, * ad altaris crepidinem pro-
uoluti, Vt ſibi propitijs, inimicis autem eorum eſſet inimicus, & aduerſarijs aduerſaretur, ſicut lex dicit. * Et
ita poſt orationem, ſumptis armis, lon-
gius de ciuitate procedentes, & proximi hoſtibus effecti reſederunt. * Primo
autem ſolis ortu vtrique commiſerunt: iſti quidem victoriæ, & proſperitatis ſponſorem cum virtute Dominum habentes: illi autem ducem belli animum habebant. * Sed, cum vehemens pugna eſſet, apparuerunt aduerſarijs de
caelo viri quique in equis, frenis aureis decori, ducatum Iudæis præſtantes: * ex
quibus duo Machabæum medium habentes, armis ſuis circumſeptum incolumem conſeruabant: in aduerſarios autem tela, & fulmina iaciebant, ex quo
& cæcitate conſuſi, & repleti perturbatione cadebant. * Interfecti ſunt autem
viginti millia quingenti, & equites ſexcenti. * Timotheus vero conſugit in
Gazaram præſidium munitum, cui præerat Chæreas. * Machabæus autem, &
qui cum eo erant, lætantes obſederunt præſidium diebus quattuor. * At hi,
qui intus erant, loci firmitate conſiſi, ſupra modum maledicebant, & ſermoneſ nefandos iactabant. * Sed cum dies
quinta illuſceſceret, viginti iuuenes ex his, qui cum Machabæo erant, accenſi animis propter blaſphemiam, viriliter acceſſerunt ad murum, & feroci animo incedentes aſcendebant: * ſed
& alij ſimiliter aſcendentes, turres, portasq. ſuccendere aggreſſi ſunt, atque ipſos maledicos viuos concremare.
* Per continuum autem biduum præſidio vaſtato, Timotheum occultantem ſe in quodam repertum loco peremerunt: & fratrem illius Chæream, &
Apollophonem occiderunt. * Quibus geſtis, in hymnis & confeſſionibus benedicebant Dominum, qui magna fecit in Iſrael, & victoriam dedit illis.

CAP. XI.

A Sed paruo poſt tempore, Lyſias procurator regis, & propinquus, ac negotiorum præpoſitus, grauitè ferens de
his, quæ acciderant, * congregatis octoginta millibus, & equitatu vniuerſo, veniebat aduerſus Iudæos, exiſtimans ſe ciuitatem quidem captam Gentibus habitaculum facturum, * templum vero in pecuniæ quaſtum, ſicut cetera delubra Gentium, habiturum, & per ſingulos
annos vñale ſacerdotium: * nuſquam recogitans Dei poteſtatem, ſed mente effrenatus in multitudine peditum, & in millibus equitum, & in octoginta elephantis conſidebat. * Ingreſſus autem Iudæam, & appropians Bethſuræ, quæ erat in anguſto loco, ab Ieroſolyma intervallo quinque ſtadiorum, illud præſidiū expugnabat. * Vt autem Machabæus, &
B qui cum eo erant, cognouerunt expugnari præſidia, cum ſletu & lacrymis rogabāt Dominum, & omnis turba ſimul, vt bonum angelum mitteret ad ſalutē Iſrael.
* Et ipſe primus Machabæus, ſumptis armis, ceteros adhortatus eſt ſimul ſecum periculum ſubire, & ferre auxilium
fratribus ſuis. * Cumq. pariter prompto animo procederent, Ieroſolymis apparuit præcedens eos eques in veſte candida, armis aureis haſtam vibrans.
* Tunc omnes ſimul benedixerunt miſericordem Dominum, & conualuerunt animis: non ſolum homines, ſed & beſtias ferociſſimas, & muros ferreos parati penetrare. * Ibant igitur prompti, de
caelo habentes adiutorem, & miſerantem ſuper eos Dominum. * Leonem autem more impetu irruentes in hoſtes, proſtrauerunt ex eis vñdecim millia peditum, & equitum mille ſexcentos: * vniuerſos autem in fugam verterunt, plures autē ex eis vulnerati nudi euaserunt. Sed
& ipſe Lyſias turpiter fugiens euasiſit. * Et quia non inſenſatus erat, ſecum ipſe reputans, factam erga ſe diminutionem, & intelligens inuiſtos eſſe Hebræos, omnipotentis Dei auxilio innitentes, miſit ad
eos: * promiſitq. ſe conſenſurum omnibus, quæ iuſta ſunt, & regem compulſurum amicum fieri. * Annuic autem,
Macha-

Machabæus precibus Lysæ, in omnibus utilitati consulens: & quæcumque Machabæus scripsit Lysæ de Iudæis, ea rex concessit. * Nam erant scriptæ Iudæis 16
epistolæ a Lysa quidem hunc modum continentes:

LYSIAS populo Iudæorum salutem. * Ioannes, & Abesalom, qui missi 17
fuerant a vobis, tradentes scripta, postulabant ut ea, quæ per illos significabantur, implem. * Quæcumque igitur regi potuerunt perferri, exposui: & quæ res permittebat, concessi. * Si igitur in negotijs fidem conseruaueritis, & deinceps bonorum vobis causa esse tentabo. * De ceteris autem per singula 20
verbo mandavi & istis, & his, qui a me missi sunt, colloqui vobiscum. * Bene ne valete. Anno centesimo quadragesimo octauo mensis Dioscori, die vigesima & quarta.

* Regis autem epistola ista continebat: REX Antiochus Lysæ fratri salutem. * Patre nostro inter deos translato, nos volentes eos, qui sunt in regno nostro sine tumultu agere, & rebus suis adhibere diligentiam, * audiuius Iudæos non consensisse patri meo ut transferrentur ad ritum Græcorum, sed tenere velle suum institutum, ac propterea postulare a nobis concedi sibi legitima sua. * Volentes igitur hanc quoque 25
gentem quietam esse, statuentes iudicauimus, templum restitui illis, ut agerent secundum suorum maiorum consuetudinem. * Bene igitur feceris, si miseris ad eos, & dexteram dederis: ut cognita nostra voluntate, bono animo sint, & utilitatibus proprijs deserviant.

* Ad Iudæos vero regis epistola talis erat:

REX Antiochus senatui Iudæorum, & ceteris Iudæis salutem. * Si valetis, sic estis ut volumus: sed & ipsi bene valeamus. * Adijce nos Menelaus, dicens 29
velle vos descendere ad vestros, qui sunt apud nos. * His igitur, qui commeant vsque ad diem trigessimum mensis Xanthici, damus dexteras securitatis, * ut Iudæi vtantur cibis, & legibus suis, sicut & prius: & nemo eorum vlllo modo molestiam patiat de his, quæ per igno-

rantiam gesta sunt. * Misimus autem & Menelaum, qui vos alloquatur. * Valete. Anno centesimo quadragesimo octauo, Xanthici mensis quintadecima die.

14 * Miserunt autem etiam Romani epistolam, ita se habentem:

QVINTVS Memmius, & Titus Manilius legati Romanorum, populo Iudæorum salutem. * De his, quæ Lysias cognatus regis concessit vobis, & nos concessimus. * De quibus autem ad regem iudicauit referendum, confestim aliquem mittite, diligentius inter vos conferentes, ut decernamus, sicut congruit vobis: nos enim Antiochiam accedimus. * Ideoque festinate rescribere, ut nos quoque sciamus cuius estis voluntatis. * Bene valete. Anno centesimo quadragesimo octauo, quintadecima die mensis Xanthici.

CAP. XII.

1 HIs factis pactionibus, Lysias pergebat ad regem, Iudæi autem agriculturæ operam dabant. * Sed hi, qui resederant, Timotheus, & Apollonius Gennæ filius, sed & Hieronymus, & Demophon super hos, & Nicanor Cypriarches, non sinebant eos in silentio agere, & quiete. * Ioppitæ vero tale quoddam flagitium perpetrarunt: rogauerunt Iudæos, cum quibus habitabant, ascendere scaphas, quas parauerant, cum vxoribus, & filiis, quasi nullis inimicis inter eos subiacentibus. * Secundum commune itaque decretum ciuitatis, & ipsis acquiescentibus, pacisq. causa nihil suspectum habentibus: cum in altum processissent, submerserunt non minus ducentos. * Quam crudelitatem Iudas in suæ gentis homines factam ut cognouit, præcepit viris, qui erant cum ipso: & inuocato iusto iudice Deo, venit aduersus interfectores fratrum, & portum quidem noctu succendit, scaphas exussit, eos autem, qui ab igne refugerant, gladio peremit. * Et cum hæc ita egisset, discessit quasi iterum reuersurus, & vniuersos Ioppitas eradicaturus. 8 * Sed cum cognouisset & eos, qui erant Iamniæ,

Iamnia, velle pari modo facere habitantibus secum Iudæis, * Iamnis quoque nocte superuenit, & portum cum nauibus succendit: ita vt lumen ignis appareret Ierosolymis a stadijs ducentis quadraginta. * Inde cum iam abiissent nouem stadijs, & iter facerent ad Timotheum, commiserunt cum eo Arabes quinq; millia viri, & equites quingenti. * Cumq; pugna valida fieret, & auxilio Dei prospere cessisset, residui Arabes victi, petebant a Iuda dextram sibi dari, promittentes se pascua daturus, & in ceteris profuturos. * Iudas autem, arbitratus vere in multis eos viles, promisit pacem: dextrisq; acceptis, discessere ad tabernacula sua. * Aggressus est autem & ciuitatem quandam firmam pontibus murisq; circumseptam, quæ a turbis habitabatur gentium promiscuarum, cui nomen Casphin. * Hi vero, qui intus erant, confidentes in stabilitate murorum, & apparatu alimoniarum, remissius agebant, maledictis lacerantes Iudam, & blasphemantes, ac loquentes quæ fas nō est. * Machabæus autem, inuocato magno mundi Principe, qui sine arietibus, & machinis temporibus Iesu præcipit Iericho, irrumpit ferociter muris: * & capta ciuitate per Domini voluntatem innumerabiles cædes fecit, ita vt adiacens stagnum stadiorum duorum latitudinis, sanguine & interfectorum fluere videretur. * Inde discesserunt stadia septingenta quinquaginta, & venerunt in Characa ad eos, qui dicuntur Tubianxi, Iudæos: * & Timotheum quidem in illis locis non comprehenderunt, nulloq; negotio perfectō regressus est, relicto in quodam loco firmissimo præsidio. * Dositheus autem, & Sosipater, qui erant duces cum Machabæo, peremerunt a Timotheo relicto in præsidio, decem millia viros. * At Machabæus, ordinatis circum sex millibus, & constitutis per cohortes, aduersus Timotheum processit, habentem secum centum viginti millia peditum, equitumq; duo millia quingentos. * Cognito autem Iudæ aduentu, Timotheus præmisit mulieres, & filios, & reliquum apparatus, in præsidium, quod Carnion dicitur: erat enim in ex-

pugnabile, & accessu difficile propter locorum angustias. * Cumq; cohors Iudæ prima apparuisset, timor hostibus incussus est, ex præsentia Dei, qui vniuersa conspicit, & in fugam versi sunt alius ab alio, ita vt magis a suis deicerentur, & gladiatorum suorum ictibus debilitarentur. * Iudas autem vehementer instabat puniens profanos, & prostrauit ex eis triginta millia virorum. * Ipse vero Timotheus incidit in partes Dosithei, & Sosipatris: & multis precibus postulabat vt viuus dimitteretur, eo quod multorum ex Iudæis parentes haberet, ac fratres, quos morte eius decipi eueniret. * Et cum fidem dedisset restitutum se eos secundum constitutum, illatum eum dimiserunt propter fratrum salutem. * Iudas autem egressus est ad Carnion, interfectis viginti quinque millibus. * Post horum fugam, & necem, mouit exercitum ad Ephron ciuitatem munitam, in qua multitudo diuersarum gentium habitabat: & robusti iuvenes pro muris consistentes fortiter repugnabant: in hac autem machinæ multæ, & telorum erat apparatus. * Sed, cū Omnipotentem inuocassent, qui potestate sua vires hostium confringit, ceperunt ciuitatem: & ex eis, qui intus erant, viginti quinque millia prostrauerunt. * Inde ad ciuitatem Scytharū abierunt, quæ ab Ierosolymis sexcentis stadijs aberat. * Contestantibus autem his, qui apud Scythopolitas erant, Iudæis, quod benigne ab eis haberentur, etiam temporibus infelicitatis quod modeste secum egerint: * gratias agentes eis, & exhortati etiam de cetero erga genus suum benignos esse, venerunt Ierosolymam die sollempni septimanarum instante. * Et post Pentecosten abierunt contra Gorgiam præpositum Idumææ. * Iuxit autem cum peditibus tribus millibus, & equitibus quadringentis. * Quibus congressis, contigit paucos rueri Iudæorum. * Dositheus vero quidam de Bacenoris eques, vir fortis, Gorgiam tenebat: & cum vellet illum capere viuum, eques quidam de Thracibus irrumpit in eum, humerumq; eius amputauit: atque ita Gorgias effugit in Maresia. * At illis, qui cum Esdrin erant, diuicias pugnauit.

pugnantibus & fatigatis, inuocauit Iudas Dominum adiutorem, & ducem belli fieri: * incipiens voce patria, & cum hymnis clamorem extollens, fugam Gorgiæ militibus incussit. * Iudas autem collecto exercitu venit in ciuitatem Odollam: & cum septima dies superueniret, secundum consuetudinem purificati, in eodem loco sabbatum egerunt. * Et sequenti die venit cum suis Iudas, ut corpora prostratorum tolleretur, & cum parentibus poneret in sepulchris paternis. * Inuenerunt autem sub tunicis interfectorum de donariis idolorum, quæ apud Iamniam fuerunt, a quibus lex prohibet Iudæos: omnis ergo manifestum factum est, ob hanc causam eos corruisse. * Omnes itaque benedixerunt iustum iudicium Domini, qui occulta fecerat manifesta. * Atque ita ad preces conuersi, rogauerunt ut id, quod factum erat, delictum obliuioni traderetur. At vero fortissimus Iudas hortabatur populum conseruare se sine peccato, sub oculis videntes quæ facta sunt pro peccatis eorum, qui prostrati sunt. * Et facta collatione, duodecim millia drachmas argenti misit Ierosolymam offerri pro peccatis mortuorum sacrificium, bene & religiose de resurrectione cogitans. (* nisi enim eos, qui ceciderant, resurrecturos speraret, superfluum videretur, & vanum orare pro mortuis) * & quia considerabat quod hi, qui cum pietate dormitionem acceperant, optimam haberent repositam gratiam. * Sancta ergo, & salubris est cogitatio pro defunctis exorare, ut a peccatis soluantur.

CAP. XIII.

Anno centesimo quadagesimonono, cognouit Iudas Antiochum Eupatorem venire cum multitudine aduersus Iudæam, & cum eo Lysiam procuratorem, & præpositum negotiorum, secum habentem peditum centum decem millia, & equitum quinque millia, & elephantos viginti duos, currus cum falcibus trecentos. * Commisit autem se illis & Menelaus: & cum mul-

ta fallacia deprecabatur Antiochum, non pro patriæ salute, sed sperans se constitui in principatum. * Sed Rex regum suscitauit animos Antiochi in peccatorem: & suggerente Lysia hunc esse causam omnium malorum, iussit (ut eis est consuetudo) apprehensum in eodem loco necari. * Erat autem in eodem loco turris quinquaginta cubitorum, aggestum vndique habens cineris: hæc prospectum habebat in præcep. * inde in cinerem deiçi iussit sacrilegum, omnibus eum propellentibus ad interitum. * Et tali lege præuicacitorem legis contigit mori, nec terræ dari Menelaum. * Et quidem satis iuste: nam quia multa erga aram Dei delicta commisit, cuius ignis, & cinis erat sanctus: ipse in cineris morte damnatus est. * Sed rex mente effrenatus veniebat, nequiores se patre suo Iudæis ostensurus. * Quibus Iudas cognitis, præcepit populo ut die ac nocte Dominum inuocarent, quo, sicut semper, & nunc adiuuaret eos: * quippe qui lege, & patriâ, sanctoque templo priuari vererentur: ac populum, qui nuper paululum respirasset, ne fineret blasphemis rursus nationibus subdi. * Omnibus itaque simul id facientibus, & petentibus a Domino misericordiam cum fletu, & ieiunijs, per triduum continuum prostratis, hortatus est eos Iudas ut se præparent. * Ipse vero cum senioribus cogitauit prius quam rex admoueret exercitum ad Iudæam, & obtineret ciuitatem, exire, & Domini iudicio committere exitum rei. * Dans itaque potestatem omnium Deo mundi creatori, & exhortatus suos ut fortiter dimicarent, & usque ad mortem pro legibus, templo, ciuitate, patriâ, & ciuibus starent, circa Modin exercitum constituit. * Et dato signo suis Dei victoriæ, iuuenibus fortissimis electis, nocte aggressus aulam regiam, in castris interfecit viros quattuor millia, & maximum elephantorum cum his, qui superpositi fuerant: * summoque metu, ac perturbatione hostium castra replentes, rebus prosperè gestis, abierunt. * Hoc autem factum est die illucescente, adiuuante, cum Domini protectione. * Sed rex, accepto

accepto gustu audacia Iudæorum, arte difficultatem locorum tentabat: * & Bethsuræ, quæ erat Iudæorum præsidium munimentum, castra admouebat: sed fugabatur, impingebat, minorabatur. * His autem, qui intus erant, Iudas necessaria mittebat. * Enunciauit autem mysteria hostibus Rhodocus quidam de Iudaico exercitu, qui requisitus comprehensus est, & conclusus. * Iterum rex sermonem habuit ad eos, qui erant in Bethsuris: dextram dedit: accepit: abiit. * commisit cum Iuda, superatus est. Ut autem cognouit rebellasse Philippum Antiochiæ, qui relictus erat super negotia, mente consternatus Iudæos deprecans, subditusque eis, iurat de omnibus, quibus iustum visum est: & reconciliatus obtulit sacrificium, honorauit templum, & munera posuit: * Machabæum amplexatus est, & fecit eum a Ptolemaide usque ad Gerrenos ducem & principem. * Ut autem venit Ptolemaidam, grauiterebant Ptolemenses amicitia conuentionem, indignantes ne forte foedus irrumperet. * Tunc ascendit Lysias tribunal, & exposuit rationem, & populum sedauit, regressusque est Antiochia: & hoc modo regis profectio, & reditus processit.

CAP. XIII.

SED post triennij tempus cognouit Iudas, & qui cum eo erant, Demetrium Seleuci cum multitudine valida, & nauibus, per portum Tripolis ascendisse ad loca opportuna, * & tenuisse regiones aduersus Antiochum, & ducem eius Lysiam. * Alcimus autem quidam, qui summus sacerdos fuerat, sed voluntarie coinquinatus est temporibus commissionis, considerans nullo modo sibi esse salutem, neque accessum ad altare, * venit ad regem Demetrium centesimo quinquagesimo anno, offerens ei coronam auream, & palmam, super hæc & thallos, qui templi esse videbantur. Et ipsa quidem die filuit. * Tempus autem opportunum demetris suæ nactus, conuocatus a Demetrio

ad consilium, & interrogatus quibus rebus & consilij Iudæi niterentur, * respondit: Ipsi, qui dicuntur Assidæ Iudæorum, quibus præest Iudas Machabæus, bella nutriunt, & seditiones mouent, nec patiuntur regnum esse quietum. * nam & ego defraudatus parentum gloria (dico autem summo sacerdotio) huc veni: * primò quidem utilitatibus regis fidem seruans, secundo autem etiam ciuibus consulens: nam illorum prauitate vniuersum genus nostrum non minime vexatur. * Sed oro his singulis o rex cognitis, & regioni, & generi secundum humanitatem tuam peruulgatam omnibus prospice. * nam, quamdiu superest Iudas, impossibile est, pacem esse negotijs. * Talibus autem ab hoc dictis, & ceteri amici, hostiliter se habentes aduersus Iudam, inflammauerunt Demetrium. * Qui statim Nicanorem præpositum elephantorum ducem misit in Iudæam: * datis mandatis ut ipsum quidem Iudam caperet: eos vero, qui cum illo erant, dispergeret, & constitueret Alcimum maximum templi summum sacerdotem. * Tunc gentes, quæ de Iudæa fugerant Iudam, gregatim se Nicanori miscebant, miserrimas, & clades Iudæorum prosperitates rerum suarum existimantes. * Audito itaque Iudæi Nicanoris aduentu, & conuentu nationum, conspersi terra rogabant eum, qui populum suum constituit, ut in æternum custodiret, quique suam portionem signis euidentibus protexit. * Imperante autem duce, statim inde mouerunt, conueneruntque ad castellum Dessau. * Simon vero frater Iudæ commiserat cum Nicanore: sed conterritus est repentino aduentu aduersariorum. * Nicanor tamen, audiens virtutem comitum Iudæ, & animi magnitudinem, quæ pro patriæ certaminibus habebant, sanguine iudicium facere metuebat. * Quam ob rem præmisit Posidonium, & Theodotium, & Matthiam, ut darent dextras atque acciperent. * Et cum diu de his consilium ageretur, & ipse dux ad multitudinem retulisset, omnium vna fuit sententia amicitijs annuere. * Itaque diem constituerunt, qua secreto inter se agerent: & singulis sellæ prolatæ

prolatæ sunt, & positæ. * Præcepit autem Iudas armatos esse locis opportunis, ne forte ab hostibus repente mali aliquid oriretur: & congruum colloquium fecerunt. * Morabatur autem Nicanor Ierosolymis, nihilq. inique agebat, gregesq. turbarum, quæ congregatæ fuerant, dimisit. * Habebat autem Iudam semper charum ex animo, & erat viro inclinatus. * Rogauitq. eum ducere uxorem, filiosq. procreare. Nuptias fecit: quiete egit, communiterq. vivebant. * Alcimus autem, videns charitatem illorum adinuicem, & conuentiones, venit ad Demetrium, & dicebat, Nicanorem rebus alienis assentire, Iudamq. regni insidiatorem successorem sibi destinasse. * Itaque rex exasperatus, & pessimis huius criminationibus irritatus, scripsit Nicanori, dicens, grauiter quidem se ferre de amicitie conuentione, iubere tamen Machabæum citius vincitum mittere Antiochiam. * Quibus cognitis, Nicanor consternabatur, & grauiter ferebat, si ea, quæ conueniant, irrita faceret, nihil læsus a viro. * sed, quia regi resistere non poterat, opportunitatem obseruabat, qua præceptum perficeret. * At Machabæus, videns se cum austerius agere Nicanorem, & consuetum occursum ferocius exhibentem, intelligens non ex bono esse austeritatem istam, paucis suorum congregatis, occultauit se a Nicanore. * Quod cum ille cognouit fortiter se a viro prauentum, venit ad maximum & sanctissimum templum: & sacerdotibus solitas hostias offerentibus, iussit sibi tradi virum. * quibus cum iuramento dicentibus nescire se vbi esset qui quærebatur, extendens manum ad templum, iurauit, dicens: Nisi Iudam mihi vincitum tradideritis, istud Dei sanum in planitiem deducam, & altare effodiam, & templum hoc Libero patri consecrabo. * Et his dictis abiit. Sacerdotes autem protendentes manus in cælum, inuocabant eum, qui semper propugnator esset gentis ipsorum, hæc dicentes: * Tu Domine vniuersorum, qui nullius indiges, voluisti templum habitationis tuæ fieri in nobis. * Et nunc sancte sanctorum omnium Domine, conserva in æternum impollutam

domum istam, quæ nuper mundata est. * Razias autem quidam de senioribus ab Ierosolymis delatus est Nicanori, vir amator ciuitatis, & bene audiens: qui pro affectu pater Iudæorum appellabatur. * Hic multis temporibus continentie propositum tenuit in Iudaismo, corpusq. & animam tradere contentus perseverantia. * Volens autem Nicanor manifestare odium, quod habebat in Iudæos, misit milites quingentos, ut cum comprehenderent. * putabat enim, si illum decepisset, se cladem Iudæis maxime illaturum. * Turbis autem irruere in domum eius, & ianuam disrumpere, atque ignem admouere cupientibus, cum iam comprehenderetur, gladio se petiit; * eligens nobiliter mori potius, quam subditus fieri peccatoribus, & contra natales suos indignis iniurijs agi. * Sed, cum per festinationem non certo ictu plagam dedisset, & turbæ intra ostia irrumperet, recurrens audacter ad murum, præcipitavit semetipsum viriliter in turbas: * quibus velociter locum dantibus casui eius, venit per medium ceruicæ: * & cum adhuc spiraret, accensus animo, surrexit: & cum sanguis eius magno fluxu deflueret, & grauissimis vulneribus esset saucius, cursu turbam pertransiit: * & stans supra quandam petram præruptam, & iam exanguis effectus, complexus intestina sua, utrisque manibus proiecit super turbas, inuocans dominatorem vitæ ac spiritus, ut hæc illi iterum redderet: atque ita vita defunctus est.

CAP. XV.

Nicanor autem, ut comperit Iudam esse in locis Samariæ, cogitavit cum omni impetu die sabbati committere bellum. * Iudæis vero, qui illum per necessitatem sequebantur, dicentibus: Ne ita ferociter, & barbare feceris, sed honorem tribue diei sanctificationis, & honora eum, qui vniuersa conspicit: * ille infelix interrogauit, si est potens in cælo, qui imperauit agi diem sabbatorum. * Et respondentibus illis, Est Dominus viuis ipse in cælo potens, qui iussit agi septinam diem. * At ille

1. Machab. 7.
d. 26

ille ait: Et ego potens sum super terram, qui impero sumi arma, & negotia regis impleri. Tamen non obtinuit ut consilium perficeret. * Et Nicanor quidem cum summa superbia erectus, cogitauerat commune trophæum statuere de Iuda. * Machabæus autem semper confidebat cum omni spe auxilium sibi a Deo affuturum. * & hortabatur suos ne formidarent ad aduentum nationum, sed in mente haberent adiutoria sibi facta de celo, & nunc sperarent ab Omnipotente sibi affuturam victoriam. * Et allocutus eos de lege, & prophetis, admonens etiam certamina, quæ fecerant prius, promptiores constituit eos: * & ita animis eorum erectis simul ostendebat Gentium fallaciam, & iuramentorum prauaricationem. * Singulos autem illorum armauit, non clypei, & hastæ munitione, sed sermonibus optimis, & exhortationibus, exposito digno fide somnio, per quod vniuersos latificauit. * Erat autem huiusmodi visus: Oniam, qui fuerat summus sacerdos, virum bonum & benignum, verecundum visu, modestum moribus, & eloquio decorum, & qui a puero in virtutibus exercitatus sit, manus protendentem, orare pro omni populo Iudzorum: * Post hoc apparuisse & alium virum ætate, & gloria mirabilem, & magni decóris habitudine circa illum: * Respondentem vero Oniam dixisse: Hic est fratrum amator, & populi Israel: hic est, qui multum orat pro populo, & vniuersa sancta ciuitate, Ieremias propheta Dei. * Extendisse autem Ieremiam dextram, & dedisse Iudz gladium aureum, dicentem: * Accipe sanctum gladii munus a Deo, in quo deijcies aduersarios populi mei Israel. * Exhortati itaque Iudz sermonibus bonis valde, de quibus extolli posset impetus, & animi iuuenum confortari, statuerunt dimicare & configere fortiter: ut virtus de negotijs iudicaret, eo quòd ciuitas sancta, & templum periclitarentur. * Erat enim pro vxoribus, & filijs, itemque pro fratribus, & cognatis minor sollicitudo: maximus vero & primus pro sanctitate timor erat templi. * sed & eos, qui in ciuitate erant, non minima sollicitudo habebat pro his, qui congressu-

ri erant. * Et, cum iam omnes sperarent iudicium futurum, hostesque adessent, atque exercitus esset ordinatus, bellique, equitesque opportuno in loco compositi, * considerans Machabæus aduentum multitudinis, & apparatus varium armorum, & ferocitatem bestiarum, extendens manus in cælum, prodigia facientem Dominum inuocauit, qui non secundum armorum potentiam, sed prout ipsi placet, dat dignis victoriam. * Dixit autem inuocans hoc modo: "Tu Domine, qui misisti angelum tuum sub Ezechia rege Iuda, & interfecisti de castris Sennacherib centum octogintaquinque millia: * & nunc dominator cælorum, mitte angelum tuum bonum ante nos in timore, & tremore magnitudinis brachij tui, * ut metuant qui cum blasphemia veniunt aduersus sanctum populum tuum. . Et hic quidem ita perorauit. * Nicanor autem, & qui cum ipso erant, cum tubis & canticis admovebant. * Iudas vero, & qui cum eo erant, inuocato Deo, per orationes congressi sunt: * manu quidem pugnantes, sed Dominum cordibus orantes, prostrauerunt non minus trigintaquinque millia, præsentia Dei magnifice delectati. * Cumque cessassent, & cum gaudio redirent, cognouerunt Nicanorem ruisse cum armis suis. * Facto itaque clamore, & perturbatione excitata, patria voce omnipotentem Dominum benedicebant. * Præcepit autem Iudas, qui per omnia corpore & animo mori pro ciuibus paratus erat, caput Nicanoris, & manum cum humero abscissam, Ierosolymam perferri. * Quò cum peruenisset, conuocatis contribulibus, & sacerdotibus ad altare, accersit & eos, qui in arce erant. * Et ostenso capite Nicanoris, & manu nefaria, quam extendens contra domum sanctam omnipotentis Dei, magnifice gloriatus est. * Linguam etiam impij Nicanoris præcisam iussit particulatim auibis dari: manum autem dementis contra templum suspendi. * Omnes igitur cæli benedixerunt Dominum, dicentes: Benedictus, qui locum suum incontaminatum seruauit. * Suspendit autem Nicanoris caput in summa arce, ut euidens esset, & manifestum signum auxilij Dei. * Itaque

Sup. 1. c. 19

que

que omnes communi consilio decreuerunt nullo modo diem istum absque celebritate præterire : * habere autem celebritatem tertiadecima die mensis Adar, quod dicitur voce Syriaca, pridie Machabæi diei. * Igitur his erga Nicanorem gestis, & ex illis temporibus ab Hebræis ciuitate possessa, ego quoque in his faciam finem sermonis. * Et si

quidem bene, & ut historię competit, hoc & ipse velim: sin autem minus dignum, concedendum est mihi. * Sicut enim vinum semper bibere, aut semper aquam, contrarium est: alternis autem uti, delectabile: ita legentibus si semper exactus sit sermo, non erit gratus. Hic ergo erit consummatus.

F I N I S.

SANCTVM IESV CHRISTI EVANGELIVM

SECUNDVM MATTHÆVM.

CAPVT PRIMVM.

IBER generationis Iesu Christi filij
David, filij
Abraham.
Abraham genuit Isaac.
Isaac autem
genuit Iacob.
Iacob autem

genuit Iudam, & fratres eius.
Iudas autem genuit Phares, & Zaram de Thamar.

Phares autem genuit Efron.
Efron autem genuit Aram.

Aram autem genuit Aminadab.
Aminadab autem genuit Naasson.

Naasson autem genuit Salmon.
Salmon autem genuit Booz de Rahab.
Booz autem genuit Obed ex Ruth.
Obed autem genuit Iesse.

Iesse autem genuit David regem.

David autem rex genuit Salomonem ex ea, quæ fuit Urix.

Salomon autem genuit Roboam.

Roboam autem genuit Abiam.

Abias autem genuit Asa.

Asa autem genuit Iosaphat.

Iosaphat autem genuit Ioram.

Ioram autem genuit Ozias.

Ozias autem genuit Ioatham.

Ioatham autem genuit Achaz.

Achaz autem genuit Ezechiam.

Ezechias autem genuit Manassæ.

Manassæ autem genuit Amon.

Amon autem genuit Iosiam.

Iosias autem genuit Iechoniam, & fratres eius in transmigratione Babylonis.

Et post transmigrationem Babylonis: Iechonias genuit Salathiel.

Salathiel autem genuit Zorobabel.

Zorobabel autem genuit Abiud.

Abiud autem genuit Eliacim.

Eliacim autem genuit Azor.

Azor autem genuit Sadoc.

Sadoc autem genuit Achim.

Achim autem genuit Eliud.

Eliud autem genuit Eleazar.

Eleazar autem genuit Mathan.

Mathan autem genuit Iacob.

Iacob autem genuit Ioseph virum Mariæ, de qua natus est Iesus, qui vocatur Christus.

Omnes itaque generationes ab Abraham usque ad David, generationes quattuordecim: & a David usque ad transmigrationem Babylonis, generationes quattuordecim: & a transmigratione Babylonis usque ad Christum, generationes quattuordecim.

Christi autem generatio sic erat: Cum esset desponsata mater eius Maria Ioseph, antequam convenirent, inuenta est in utero habens de Spiritu sancto.

Ioseph autem vir eius cum esset iustus, & nollet eam traducere: voluit occulte dimittere eam.

Hæc autem eo cogitante, ecce Angelus Domini apparuit in somnis ei, dicens: Ioseph fili David,

Iii noli

Luc. 1. c. 1

Gen. 11. 23

Gen. 25. d. 26

Gen. 19. d. 35

Gen. 38. g. 29
1. Par. 2. a. 5

1. Par. 1. a. 5
Ruth. 4. d. 18

Num. 7. b. 12

1. Reg. 16

Ruth. 4. d. 18

2. Reg. 12. f.

24

1. Reg. 11. g.

43

1. Reg. 14. g.

31

1. Reg. 15. b. 9

2. Par. 26. d.

21

2. Par. 27. d. 9

2. Par. 28. d. 27

2. Par. 32.

2. Par. 33. d.

20. 55 25

que omnes communi consilio decreuerunt nullo modo diem istum absque celebritate præterire : * habere autem celebritatem tertiadecima die mensis Adar, quod dicitur voce Syriaca, pridie Mardochozi diei. * Igitur his erga Nicanorem gestis, & ex illis temporibus ab Hebræis ciuitate possessa, ego quoque in his faciam finem sermonis. * Et si

quidem bene, & ut historiarum competit, hoc & ipse velim: fin autem minus dignæ, concedendum est mihi. * Sicut enim vinum semper bibere, aut semper aquam, contrarium est: alternis autem uti, delectabile: ita legentibus si semper exactus sit sermo, non erit gratus. Hic ergo erit consummatus.

F I N I S.

SANCTVM IESV CHRISTI EVANGELIVM

SECUNDVM MATTHÆVM.

CAPVT PRIMVM.

UBER ge-
nerationis Ie-
su Christi filij
"Dauid, filij
Abraham.
"Abrahā ge-
nuit Isaac.
"Isaac autem
genuit Iacob.
"Iacob autem

genuit Iudam, & fratres eius.
"Iudas autem genuit Phares, & Zaram
de Thamar.

"Phares autem genuit Efron.
Efron autem genuit Aram.

"Aram autem genuit Aminadab.

"Aminadab autem genuit Naasson.

Naasson autem genuit Salmon.

"Salmon autem genuit Booz de Rahab.

Booz autem genuit Obed ex Ruth.

Obed autem genuit Iesse.

"Iesse autem genuit David regem.

"David autem rex genuit Salomonem
ex ea, quæ fuit Uri.

"Salomon autem genuit Roboam.

"Roboam autem genuit Abiam.

"Abias autem genuit Asa.

"Asa autem genuit Iosaphat.

Iosaphat autem genuit Ioram.

Ioram autem genuit Oziam.

"Ozias autem genuit Ioatham.

"Ioatham autem genuit Achaz.

Achaz autem genuit Ezechiam.

"Ezechias autem genuit Manassæ.

"Manassæ autem genuit Amon.

Amon autem genuit Iosiam.

"Iosias autem genuit Iechoniam, &
fratres eius in transmigratione Baby-
lonis.

"Et post transmigrationem Babylonis:
Iechonias genuit Salathiel.

Salathiel autem genuit Zorobabel.

"Zorobabel autem genuit Abiud.

Abiud autem genuit Eliacim.

Eliacim autem genuit Azor.

"Azor autem genuit Sadoc.

Sadoc autem genuit Achim.

Achim autem genuit Eliud.

"Eliud autem genuit Eleazar.

Eleazar autem genuit Mathan.

C Mathan autem genuit Iacob.

"Iacob autem genuit Ioseph virum Ma-
ritz, de qua natus est Iesus, qui vocatur
Christus.

"Omnes itaque generationes ab Abra-
ham vsque ad Dauid, generationes quat-
tuordecim: & a Dauid vsque ad trans-
migrationem Babylonis, generationes
quattuordecim: & a transmigratione
Babylonis vsque ad Christum, generatio-
nes quattuordecim.

"Christi autem generatio sic erat: "Cum
esset desponsata mater eius Maria Io-
seph, antequam conuenirent, inuenta
est in utero habens de Spiritu sancto.

"Ioseph autem vir eius cum esset ius-
tus, & nollet eam traducere: voluit oc-
culte dimittere eam.

"Hæc autem eo co-
gitante, ecce Angelus Domini apparuit
in somnis ei, dicens: Ioseph fili David,

Iii noli

Luc. 3. 23

Gen. 11. 23

Gen. 25. d. 26

Gen. 19. d. 33

Gen. 38. g. 19
1. Par. 2. a. 5

1. Par. 1. a. 5
Ruth. 4. d. 18

Num. 7. b. 12

1. Reg. 16

Ruth. 4. d. 18

2. Reg. 12. f.

24

1. Reg. 11. g.

41

1. Reg. 14. g.

31

1. Reg. 15. b. 9

2. Par. 26. d.

31

2. Par. 27. d. 9

2. Par. 28. d. 27

2. Par. 32.

2. Par. 33. d.

20. & 25

Luc. 1. c. 31
Act. 4. b. 12

noli timere accipere Mariam coniugem tuam : quod enim in ea natum est, de Spiritu sancto est. * pariet autē filiū : & vocabis nomen eius IESVM : ipse enim saluum faciet populum suum a peccatis eorum. * Hoc autem totum factum est, vt adimpleretur quod dictum est a Domino per Prophetam dicentem : * Ecce virgo in vtero habebit, & pariet filium : & vocabunt nomen eius Emmanuel, quod est interpretatum Nobiscum Deus. * Exurgens autem Ioseph a somno, fecit sicut praecepit ei angelus Domini, & accepit coniugem suam. * Et non cognoscebat eam donec peperit filium suum primogenitum : & vocauit nomen eius Iesum.

Mat. 7. c. 14

C A P. II.

Luc. 2. a. 7

CVm ergo natus esset Iesus in Bethlehem Iuda in diebus Herodis regis, ecce Magi ab oriente venerunt Ierosolymam, * dicentes : Vbi est qui natus est rex Iudaeorum ? vidimus enim stellam eius in oriente, & venimus adorare eum. * Audiens autem Herodes rex, turbatus est, & omnis Ierosolyma cum illo. * Et congregans omnes principes sacerdotum, & Scribas populi, sciscitabatur ab eis vbi Christus nasceretur. * At illi dixerunt ei : In Bethlehem Iudae : Sic enim scriptum est per Prophetam : * Et tu Bethlehem terra Iuda, nequaquam minima es in principibus Iuda : ex te enim exiet dux, qui regat populum meum Israel. * Tunc Herodes clam vocatis Magis diligenter didicit ab eis tempus stellae, quae apparuit eis : * & mittens illos in Bethlehem, dixit : Ire, & interrogate diligenter de puero : & cum inueneritis, renunciate mihi, vt & ego veniens adorem eum. * Qui cum audissent regem, abierunt. & ecce stella, quam viderant in oriente, antecedebat eos, vsque dum veniens staret supra, vbi erat puer. * Videntes autem stellam gauisi sunt gaudio magno valde. * Et intrantes domum, inuenerunt puerum cum Maria matre eius, & procidentis adorauerunt eum : & apertis thesauris suis obtulerunt ei munera, aurum, thus, & myrrham. * Et responso accepto in somnis ne redirent

Mich. 5. a. 2
Ioan. 7. f. 42

Psal. 71. b. 10

ad Herodem, per aliam viam reuersi sunt in regionem suam. * Qui cum recessissent, ecce angelus Domini apparuit in somnis Ioseph, dicens : Surge, & accipe puerum, & matrem eius, & fuge in Aegyptum, & esto ibi vsque dum dicam tibi. Futurum est enim, vt Herodes quærat puerum ad perdendum eum. * Qui confurgens accepit puerum, & matrem eius nocte, & secessit in Aegyptum : & erat ibi vsque ad obitum Herodis : vt adimpleretur quod dictum est a Domino per Prophetam dicentem : * Ex Aegypto vocaui filium meum. * Tunc Herodes videns quoniam illusus esset a Magis, iratus est valde, & mittens occidit omnes pueros, qui erant in Bethlehem, & in omnibus finibus eius a bimatu & infra secundum tempus, quod exquiserat a Magis. * Tunc adimpletum est quod dictum est per Ieremiam prophetam dicentem : * Vox in Rama audita est ploratus, & vultus multus : Rachel plorans filios suos, & noluit consolari, quia non sunt. * Defuncto autem Herode, ecce angelus Domini apparuit in somnis Ioseph in Aegypto, * dicens : Surge, & accipe puerum, & matrem eius, & vade in terram Israel : defuncti sunt enim, qui querebant animam pueri. * Qui confurgens, accepit puerum, & matrem eius, & venit in terram Israel. * Audiens autem quod Archelaus regnaret in Iudaea pro Herode patre suo, timuit illud ire : & admonitus in somnis, secessit in partes Galilaeae. * Et veniens habitauit in ciuitate, quae vocatur Nazareth : vt adimpleretur quod dictum est per Prophetas : Quoniam Nazareus vocabitur.

Isa. 11. a. 3

Jer. 31. d. 15

Mat. 2. 1. 18

Mat. 2. 1. 19

Mat. 2. 1. 20

Mat. 2. 1. 21

Mat. 2. 1. 22

Mat. 2. 1. 23

Mat. 2. 1. 24

Mat. 2. 1. 25

Mat. 2. 1. 26

Mat. 2. 1. 27

Mat. 2. 1. 28

Mat. 2. 1. 29

Mat. 2. 1. 30

Mat. 2. 1. 31

Mat. 2. 1. 32

Mat. 2. 1. 33

Mat. 2. 1. 34

Mat. 2. 1. 35

Mat. 2. 1. 36

Mat. 2. 1. 37

Mat. 2. 1. 38

Mat. 2. 1. 39

C A P. III.

IN diebus autem illis venit Ioannes Baptista praedicans in deserto Iudae, * & dicens : Poenitentiam agite : appropinquauit enim regnum caelorum. * Hic est enim, qui dictus est per Isaiam prophetam dicentem : Vox clamantis in deserto : Parate viam Domini : rectas facite semitas eius. * Ipse autem Ioannes habebat vestimentum de pilis camelorum, & zonam pelliceam circa lumbos suos : esca autem eius erat locustae, & mel siluestre. * Tunc exibat ad eum Ierosolyma, & omnis

Mat. 3. a. 1

Luc. 3. a. 3

Isa. 40. a. 3

Mat. 3. a. 4

Luc. 3. a. 4

& omnis Iudæa, & omnis regio circa Iordanem; & baptizabantur ab eo in Iordane, confitentes peccata sua. Videns autem multos Phariseorum, & Sadduceorum venientes ad baptismum suum, dixit eis: Progenies viperarum, quis demonstravit vobis fugere a ventura ira? Facite ergo fructum dignum poenitentiz. Et ne velitis dicere intra vos: Patrem habemus Abraham. dico enim vobis quoniam potens est Deus de lapidibus istis suscitare filios Abraham. Iam enim securis ad radicem arborum posita est. Omnis ergo arbor, quæ non facit fructum bonum, excidetur, & in ignem mittetur. Ego quidem baptizo vos in aqua in poenitentiam: qui autem post me venturus est, fortior me est, cuius non sum dignus calcamenta portare: ipse vos baptizabit in Spiritu sancto, & igni. Cuius ventilabrum in manu sua: & permundabit aream suam: & congregabit triticum suum in horreum, paleas autem comburet igni inextinguibili. Tunc venit Iesus a Galilæa in Iordanem ad Ioannem, ut baptizaretur ab eo. Ioannes autem prohibebat eum, dicens: Ego a te debeo baptizari, & tu venis ad me? Respondens autem Iesus, dixit ei: Sine modo: sic enim decet nos implere omnem iustitiam. Tunc dimisit eum. Baptizatus autem Iesus, confestim ascendit de aqua. & ecce aperti sunt ei caeli: & vidit spiritum Dei descendentem sicut columbam, & venientem super se. Et ecce vox de caelis dicens: Hic est filius meus dilectus, in quo mihi complacui.

CAP. IIII.

Tunc Iesus ductus est in desertum a Spiritu, ut tentaretur a diabolo. Et cum ieiunasset quadraginta diebus, & quadraginta noctibus, postea esuriit. Et accedens tentator dixit ei: Si filius Dei es, dic ut lapides isti panes fiant. Qui respondens dixit: Scriptum est: Non in solo pane vivit homo, sed in omni verbo, quod procedit de ore Dei. Tunc assumpsit eum diabolus in sanctam civitatem, & statuit eum super pinnaculum templi, & dixit ei: Si filius Dei es, mitte te deorsum. Scriptum est enim: Quia angelis suis mandavit

de te, & in manibus tollent te, ne forte offendas ad lapidem pedem tuum. Ait illi Iesus: Rursum scriptum est: Non tentabis Dominum Deum tuum. Iterum assumpsit eum diabolus in montem excelsum valde: & ostendit ei omnia regna mundi, & gloriam eorum, & dixit ei: Hæc omnia tibi dabo, si cadens adoraveris me. Tunc dicit ei Iesus: Vade Satana: Scriptum est enim: Dominum Deum tuum adorabis, & illi soli servies. Tunc reliquit eum diabolus: & ecce angeli accesserunt, & ministrabant ei. Cum autem audisset Iesus quod Ioannes traditus esset, secessit in Galilæam: & relicta civitate Nazareth, venit, & habitavit in Capharnaum maritima, in finibus Zabulon, & Nephthalim: ut adimpleretur quod dictum est per Isaiam prophetam: Terra Zabulon, & terra Nephthalim, via maris trans Iordanem, Galilæa gentium: populus, qui sedebat in tenebris, vidit lucem magnam: & sedentibus in regione umbræ mortis, lux orta est eis. Exinde coepit Iesus prædicare, & dicere: Poenitentiam agite: appropinquavit enim regnum celorum. Ambulans autem Iesus iuxta mare Galilææ, vidit duos fratres, Simonem, qui vocatur Petrus, & Andream fratrem eius, mittentes rete in mare, (erant enim piscatores) & ait illis: Venite post me, & faciam vos fieri piscatores hominum. At illi continuo relictis retibus secuti sunt eum. Et procedens inde, vidit alios duos fratres, Iacobum Zebedæi, & Ioannem fratrem eius in navi cum Zebedæo patre eorum, resicientes retia sua: & vocavit eos. Illi autem statim relictis retibus & patre, secuti sunt eum. Et circuibat Iesus totam Galilæam, docens in synagogis eorum, & prædicans evangelium regni: & sanans omnem languorem, & omnem infirmitatem in populo. Et abiit opinio eius in totam Syriam, & obtulerunt ei omnes male habentes, varijs languoribus, & tormentis comprehensos, & qui dæmonia habebant, & lunaticos, & paralyticos, & curavit eos. & secutæ sunt eum turba multa de Galilæa, & Decapoli, & de Ierosolymis, & de Iudæa, & de trans Iordanem.

CAP. V.

Videns autem Iesus turbas, ascendit
in montem, & cum sedisset, accesserunt ad eum discipuli eius, & aperiens os suum docebat eos dicens: "Beati pauperes spiritu: quoniam ipsorum est regnum celorum." "Beati mites: quoniam ipsi possidebunt terram." "Beati, qui lugent: quoniam ipsi consolabuntur." "Beati, qui esuriunt, & sitiunt iustitiam: quoniam ipsi saturabuntur." "Beati misericordes: quoniam ipsi misericordiam consequentur." "Beati mundo corde: quoniam ipsi Deum videbunt." "Beati pacifici: quoniam filij Dei vocabuntur." "Beati, qui persecutionem patiuntur propter iustitiam: quoniam ipsorum est regnum celorum." "Beati estis cum maledixerint vobis, & persecuti vos fuerint, & dixerint omne malum aduersum vos mentientes, propter me: gaude te, & exultate, quoniam merces vestra copiosa est in calis. sic enim persecuti sunt prophetas, qui fuerunt ante vos." "Vos estis sal terræ." "Quod si sal euauerit, in quo salictur? ad nihilum valet vltra, nisi vt mittatur foras, & conculcetur ab hominibus." "Vos estis lux mundi. Non potest ciuitas abscondi supra montem posita." "neque accendunt lucernam, & ponunt eam sub modio, sed super candelabrum vt luceat omnibus, qui in domo sunt." "Sic luceat lux vestra coram hominibus: vt videant opera vestra bona, & glorificent patrem vestrum, qui in calis est." "Nolite putare quoniam veni soluere legem, aut prophetas: non veni soluere, sed adimplere." "Amen quippe dico vobis, donec transeat calum & terra, iota vnum, aut vnus apex non præteribit a lege, donec omnia fiant." "Qui ergo soluerit vnum de mandatis istis minimis, & docuerit sic homines, minimus vocabitur in regno celorum: qui autem fecerit & docuerit, hic magnus vocabitur in regno celorum." "Dico enim vobis, quia nisi abundauerit iustitia vestra plus quam Scribarum, & Phariseorum, non intra bitis in regnum celorum." "Audistis quia dictum est antiquis: "Non occides qui autem occiderit, reus erit iudicio."

"Ego autem dico vobis: quia omnis, qui irascitur fratri suo, reus erit iudicio. Qui autem dixerit fratri suo, raca: reus erit concilio. Qui autem dixerit, fatue: reus erit gehennæ ignis." "Si ergo offers munus tuum ad altare, & ibi recordatus fueris quia frater tuus habet aliquid aduersum te: relinque ibi munus tuum ante altare, & vade prius reconciliari fratri tuo: & tunc veniens offeres munus tuum." "Esto consentiens aduersario tuo cito dum es in via cum eo: ne forte tradat te aduersarius iudici, & iudex tradat te ministro: & in carcerem mittaris." "Amen dico tibi, non exies inde, donec reddas nouissimum quadrantem." "Audistis quia dictum est antiquis: "Non moechaberis." Ego autem dico vobis: quia omnis, qui viderit mulierem ad concupiscendum eam, iam moechatus est eam in corde suo." "Quod si oculus tuus dexter scandalizat te, erue eum, & proijce abs te: expedit enim tibi vt pereat vnum membrorum tuorum, quam totum corpus tuum mittatur in gehennam." "Et si dextra manus tua scandalizat te, absceide eam, & proijce abs te: expedit enim tibi vt pereat vnum membrorum tuorum, quam totum corpus tuum eat in gehennam." "Dictum est autem: "Quicumque dimiserit uxorem suam, det ei libellum repudij." Ego autem dico vobis: Quia omnis, qui dimiserit uxorem suam, excepta fornicationis causa, facit eam moechari: & qui dimissam duxerit, adulterat." "Iterum audistis quia dictum est antiquis: "Non periurabis: reddes autem Domino iuramenta tua." Ego autem dico vobis, non iurare omnino, neque per calum, quia thronus Dei est: neque per terram, quia scabellum est pedum eius: neque per Ierosolymam, quia ciuitas est magni regis: neque per caput tuum iuraueris, quia non potes capillum album facere, aut nigrum." "Sit autem sermo vestre, est, est: non, non: quod autem his abundantius est, a malo est." "Audistis quia dictum est: "Oculum pro oculo, & dentem pro dente." Ego autem dico vobis, non resistere malo: sed si quis te percussit in dexteram maxillam tuam, præbe illi & alteram: " & ei, qui vult tecum iudicio contendere, & tunicam tuam tollere, dimitte

dimitte ei & pallium. * & quicumque
te angariauerit mille passus, vade cum
illo & alia duo. * Qui petit a te, da ei
& volenti mutuari a te, ne auertaris. * Au
distis quia dictum est: Diliges proxi
mum tuum, & odio habebis inimicum
tuum. * Ego autem dico vobis: Diligi
te inimicos vestros, benefacite his, qui
oderunt vos: & orate pro persequentibus,
& calumniantibus vos: * ut sitis fili
lij patris vestri, qui in caelis est: qui so
lem suum oriri facit super bonos, & ma
los: & pluit super iustos & iniustos. * Si
enim diligitis eos, qui vos diligunt, quam
mercedem habebitis? nonne & publicani
hoc faciunt? * Et si salutaueritis fratres
vestros tantum, quid amplius facitis?
nonne & ethnici hoc faciunt? * Estote
ergo vos perfecti, sicut & pater vester
caelestis perfectus est.

C A P. VI.

At tendite ne iusticiam vestram facia
tis coram hominibus, ut videamini
ab eis: alioquin mercedem non
habebitis apud patrem vestrum, qui in
caelis est. * Cum ergo facis eleemosynam,
noli tuba canere ante te, sicut hypocri
tae faciunt in synagogis, & in vicis,
ut honorificentur ab hominibus: Amen di
co vobis, receperunt mercedem suam.
* Te autem faciente eleemosynam, ne
sciat sinistra tua quid faciat dextera tua:
* ut sit eleemosyna tua in abscondito, &
pater tuus, qui videt in abscondito, red
det tibi. * Et cum oratis, non eritis si
cut hypocritae, qui amant in synagogis,
& in angulis platearum stantes orare,
ut videantur ab hominibus: amen dico
vobis, receperunt mercedem suam.
* Tu autem cum oraueris, intra in cu
biculum tuum, & clauso ostio, ora pa
trem tuum in abscondito: & pater tuus
qui videt in abscondito, reddet tibi.
* Orantes autem, nolite multum loqui,
sicut ethnici. putant enim quod in mul
tiloquio suo exaudiantur. * Nolite ergo
assimilari eis. scit enim pater vester,
quid opus sit vobis, antequam petatis
cum. * Sic ergo vos orabitis: Pater
noster, qui es in caelis: sanctificetur no
men tuum. * Adueniat regnum tuum. 10
Fiat voluntas tua, sicut in caelo, & in

11 terra. * Panem nostrum supersubstan
tiale da nobis hodie. * Et dimitte
nobis debita nostra, sicut & nos dimit
timus debitoribus nostris. * Et ne nos
inducas in tentationem. Sed libera
nos a malo. Amen. * Si enim di
miseritis hominibus peccata eorum: di
mittet & vobis pater vester caelestis de
bita vestra. * Si autem non dimiseri
tis hominibus: nec pater vester dimittet
vobis peccata vestra. * Cum autem
ieiunatis, nolite fieri sicut hypocritae
tristes. exterminant enim facies suas,
ut appareant hominibus ieiunantes.
Amen dico vobis, quia receperunt mer
cedem suam. * Tu autem, cum ieiu
nas, unge caput tuum, & faciem tuam
laua, ne videaris hominibus ieiunans,
sed patri tuo, qui est in abscondito: &
pater tuus, qui videt in abscondito, red
det tibi. * Nolite thesaurizare vobis
thesauros in terra: vbi arugo, & tinea
demolitur: & vbi fures effodiunt, &
furantur. * Thesaurizate autem vobis
thesauros in caelo: vbi neque arugo, ne
que tinea demolitur, & vbi fures non
effodiunt, nec furantur. * Vbi enim
est thesaurus tuus, ibi est & cor tuum.
* Lucerna corporis tui est oculus tuus.
Si oculus tuus fuerit simplex: totum
corpus tuum lucidum erit. * Si autem
oculus tuus fuerit nequam: totum cor
pus tuum tenebrosus erit. Si ergo lu
men, quod in te est, tenebrae sunt: ip
sae tenebrae quantae erunt? * Nemo
potest duobus dominis seruire: aut
enim vnum odio habebit, & alterum
diliget: aut vnum sustinebit, & alterum
contemnet. Non potestis Deo seruire,
& mammon. * Ideo dico vobis, ne
soliciti sitis animae vestrae quid mandu
cetis, neque corpori vestro quid indua
mini. Nonne anima plus est quam esca:
& corpus plus quam vestimentum?
* Respicite volatilia caeli, quoniam non
serunt, neque metunt, neque congre
gant in horrea: & pater vester caelestis
pascit illa. Nonne vos magis pluri
estis illis? * Quis autem vestrum cogi
tans potest adiacere ad staturam suam cu
bitum vnum? * Et de vestimento quid
soliciti estis? Considerate lilia agri quo
modo crescunt: non laborant, neque
nunt. * Dico autem vobis, quoniam nec

Mat. 19. b. 7

Luc. 19. d. 11

Luc. 6. d. 17

Ro. 12. d. 10

Act. 7. g. 60

Luc. 23. c. 34

Mat. 19. d. 11
Mar. 11. c. 25
Ecd. 28. a. 3.
4-5

Luc. 12. e. 33
1. Tim. 6. d. 19

Luc. 11. e. 34

Luc. 16. c. 11

Luc. 12. c. 22
1. Pet. 5. b. 7
Psal. 54. d. 25
Phil. 4. b. 6
1. Tim. b. 7

Luc. 11. a. 3

Salomon in omni gloria sua coopertus
est sicut vnum ex istis . * Si autem foe-
num agri, quod hodie est, & cras in cli-
banum mittitur, Deus sic vestit: quan-
to magis vos modicæ fidei? * Nolite,
ergo solliciti esse, dicentes: Quid man-
ducabimus, aut quid bibemus, aut quo
operiemur? * hæc enim omnia gentes
inquirunt. Scit enim pater vester, quia
his omnibus indigeritis. * Quærite ergo
primum regnum Dei, & iustitiam eius:
& hæc omnia adjicientur vobis. * Noli-
te ergo solliciti esse in crastinum. Cra-
stinus enim dies sollicitus erit sibiipso.
sufficit diei malitia sua.

C A P. VII.

Luc. 6. 37
Rom. 2. 1

Mat. 4. 24

Inf. 21. 22
Mat. 11. 24
Luc. 11. 9
Joan. 14. 13
Iac. 1. 6

Luc. 6. 31
Tob. 4. 16

Luc. 11. 24

Luc. 6. 44

Nolite iudicare, ut non iudicemi-
ni. * In quo enim iudicio iudi-
caueritis, iudicabimini. * & in qua men-
sura mensi fueritis, remetietur vobis.
* Quid autem vides festucam in oculo
fratris tui: & trabem in oculo tuo non
vides? * Aut quomodo dicis fratri tuo:
Sine eijciam festucam de oculo tuo: &
ecce trabs est in oculo tuo? * Hypocri-
ta, eijce primum trabem de oculo tuo,
& tunc videbis eijcere festucam de ocu-
lo fratris tui. * Nolite dare sanctum
canibus: neque mittatis margaritas ve-
stras ante porcos, ne forte conculcent
eas pedibus suis, & conuersi dirumpant
vos. * Petite, & dabitur vobis: quæ-
rite, & inuenietis: pulsate, & aperie-
tur vobis. * Omnis enim, qui petit, ac-
cipit: & qui quærit, inuenit: & pulsan-
ti aperietur. * Aut quis est ex vobis
homo, quem si petierit filius suus pa-
nem, numquid lapidem porriget ei?
* Aut si piscem petierit, numquid ser-
pentem porriget ei? * Si ergo vos, cum
sitis mali, nostis bona dare filiis
vestris: quanto magis pater vester, qui
in cælis est, dabit bona petentibus se?
* Omnia ergo quæcumque vultis ut fa-
ciant vobis homines, & vos facite illis.
Hæc est enim lex, & Prophetarum. * In-
trate per angustam portam: quia lata
porta, & spatiosa via est, quæ ducit ad
perditionem, & multi sunt qui intrant
per eam. * Quam angusta porta, &
arcta via est, quæ ducit ad vitam: &
pauci sunt, qui inveniunt eam! * At-

C tendite a falsis prophetis, qui veniunt
ad vos in vestimentis ovium, intrinse-
cus autem sunt lupi rapaces: * a fructi-
bus eorum cognoscetis eos. Numquid
colligunt de spinis uvas, aut de tribu-
lis ficus? * Sic omnis arbor bona fru-
ctus bonos facit: mala autem arbor ma-
los fructus facit. * Non potest arbor
bona malos fructus facere: neque ar-
bor mala bonos fructus facere. * Om-
nis arbor, quæ non facit fructum bo-
num, excidetur, & in ignem mitte-
tur. * Igitur ex fructibus eorum co-
gnoscetis eos. * Non omnis, qui di-
cit mihi, Domine, Domine, intra-
bit in regnum cælorum: sed qui facit
voluntatem Patris mei, qui in cælis est,
ipse intrabit in regnum cælorum. * Mul-
ti dicent mihi in illa die: Domine, Do-
mine, nonne in nomine tuo propheta-
uimus, & in nomine tuo demonia eie-
cimus, & in nomine tuo virtutes mul-
tas fecimus? * Et tunc confitebor illis:
Quia numquam noui vos: discedite a
me, qui operamini iniquitatem. * Om-
nis ergo, qui audit verba mea hæc, &
facit ea, assimilabitur viro sapienti, qui
ædificauit domum suam supra petram,
& descendit pluuia, & venerunt flumina,
& flauerunt venti, & irruerunt
in domum illam, & non cecidit: funda-
ta enim erat super petram. * Et omnis,
qui audit verba mea hæc, & non facit ea,
similiserit viro stulto, qui ædificauit do-
mum suam super arenam: * & descendit
pluuia, & venerunt flumina, & flauerunt
venti, & irruerunt in domum illam, &
cecidit, & fuit ruina illius magna. * Et
factum est: cum consummasset Iesus ver-
ba hæc, admirabantur turbæ super do-
ctrina eius. * Erat enim docens eos si-
cut potestatem habens, & nõ sicut Scri-
bæ eorum, & Pharisei.

C A P. VIII.

Cum autem descendisset de monte,
sequebatur eum turba multarum:
* & ecce leprosus veniens, adorabat
eum, dicens: Domine, si vis, potes
me mundare. * Et respondens Iesus
manum, tetigit eum, dicens: Volo.
Mundare. Et confestim mundata est
lepra eius. * Et ait illi Iesus: Vide, ne-
mini dixeris: sed vade, ostende te sacer-
doti,

doti, & offer munus, quod præcepit Moy-
ses, in testimonium illis. * Cum autem
introisset Capharnaum, accessit ad eum
Centurio, rogans eum, & dicens: Domi-
ne, puer meus iacet in domo paraly-
ticus, & male torquetur. * Et ait illi Ie-
sus: Ego veniam, & curabo eum. * Et
respondens Centurio, ait: Domine non
sum dignus vt intres sub tectū meum:
sed tantum dic verbo, & sanabitur puer
meus. * Nam & ego homo sum sub po-
testate constitutus, habens sub me mili-
tes, & dico huic: Vade, & vadit: & alij,
Veni, & venit: & seruo meo, Fac hoc, &
facit. * Audiens autem Iesus miratus
est, & sequentibus se dixit: Amen dico
vobis, nō inueni tantam fidem in Israel.
* Dico autem vobis, quōd multi ab
Oriente, & Occidente venient, & recum-
bent cum Abraham, & Isaac, & Iacob
in regno calorum: * filij autem regni
eijcietur in tenebras exteriores: ibi erit
fletus, & stridor dentium. * Et dixit
Iesus Centurioni: Vade, & sicut credi-
disti, fiat tibi. Et sanatus est puer in il-
la hora. * Et cum venisset Iesus in do-
mum Petri, vidit socrum eius iacentem,
& febricitantem: * & tetigit manū eius,
& dimisit eam febris, & surrexit, & mi-
nistrabat eis. * Vespere autem facto,
obuoluerunt ei multos dæmonia habentes:
& eijciebat spiritus verbo: & omnes
male habentes curauit: vt adimple-
retur quod dictum est per Isaiam pro-
phetam, dicentem: Ipse infirmitates no-
stras accepit: & ægrotationes nostras
portauit. * Videns autem Iesus turbas
multas circum se, iussit ire trans fretum.
* Et accedens vnus scriba, ait illi: Magi-
ster, sequar te, quocumque ieris. * Et di-
xit ei Iesus: Vulpes foueas habent, &
volucres cæli nidos: filius autem homi-
nis non habet vbi caput reclinet. * Alius
autem de discipulis eius ait illi: Domi-
ne, permitte me primum ire, & sepeli-
re patrē meum. * Iesus autem ait il-
li: Sequere me, & dimitte mortuos sepe-
lire mortuos suos. * Et ascendente eo
in nauiculam, secuti sunt eum discipuli
eius: * & ecce motus magnus factus est
in mari ita vt nauicula operiretur flu-
ctibus, ipse vero dormiebat. * Et acce-
ferunt ad eum Discipuli eius, & suscita-
uerunt eum, dicētes: Domine, salua nos,

perimus. * Et dicit eis Iesus: Quid ti-
midi estis, modicæ fidei? Tunc surgens,
imperauit ventis, & mari, & facta est
tranquillitas magna. * Porro homines
mirati sunt, dicētes: Qualis est hic, quia
venti & mare obediunt ei? * Et cum
venissent trans fretum in regionem Ge-
rasenorum, occurrerunt ei duo habentes
dæmonia, de monumentis exeuntes, & ui-
nimis, ita vt nemo posset transire per
viam illam. * Et ecce clamauerunt, di-
centes: Quid nobis, & tibi, Iesu fili Dei?
Venisti huc ante tempus torquere nos?
* Erat autem non longe ab illis grex
multorum porcorum pascens. * Dæmo-
nes autem rogabant eum, dicentes: Si
eijcis nos hinc, mitte nos in gregem
porcorum. * Et ait illis: Ite. At illi
exeuntes abierunt in porcos, & ecce
impetu abiit totus grex per præceps in
mare: & mortui sunt in aquis. * Pasto-
res autem fugerunt: & venientes in ci-
uitatem, nunciauerunt omnia, & de
eis, qui dæmonia habuerant. * Et ecce
tota ciuitas exiit obuiam Iesu: &
viso eo rogabant, vt transiret a fini-
bus eorum.

C A P. I X.

ET ascendens in nauiculam, transfre-
tauit, & venit in ciuitatem suam.
* Et ecce offerebant ei paralyticum ia-
centem in lecto. Et videns Iesus fidem
illorum, dixit paralytico: Confide fili,
& remittuntur tibi peccata tua. * Et ecce
quidam de Scribis dixerūt intra se: Hic
blasphematur. * Et cum vidisset Iesus cogi-
tationes eorum, dixit: Vt quid cogita-
tis mala in cordibus vestris? * Quid est
facilius dicere: Dimittuntur tibi pecca-
ta tua: an dicere: Surge, & ambula?
* Vt autem sciatis, quia filius hominis
habet potestatem in terra dimittendi pec-
cata, tunc ait Paralytico: Surge, tolle
lectum tuum, & vade in domum tuam.
* Et surrexit, & abiit in domum suam.
* Videntes autem turbæ timuerunt, &
glorificauerunt Deum, qui dedit pote-
statem talem hominibus. * Et, cum
transiret inde Iesus, vidit hominem se-
dentem in telonio, Matthæum nomine.
Et ait illi: Sequere me. Et surgens, secu-
tus est eum. * Et factum est discum-

bente eo in domo, ecce multi publicani, & peccatores venientes discumbabant cum Iesu, & discipulis eius. * Et videntes Pharisei, dicebant discipulis eius: Quare cum publicanis, & peccatoribus manducat Magister vester? * At Iesus audiens, ait: Non est opus valentibus medicus, sed male habentibus.

¶ Osce 6. c. 4
Inf. 12. a. 7

¶ 1. Tim. 1. c. 27

¶ Mar. 1. c. 13
Luc. 1. c. 33

* Eunt autem discite quid est: Misericordiam volo, & non sacrificium. Non enim veni vocare iustos, sed peccatores. * Tunc accesserunt ad eum discipuli Ioannis, dicentes: Quare nos, & Pharisei ieiunamus frequenter: discipuli autem tui non ieiunant? * Et ait illis Iesus: Numquid possunt filij sponsi lugere, quamdiu cum illis est sponsus? Venient autem dies cum auferetur ab eis sponsus: & tunc ieiunabunt. * Nemo autem immittit commissuram, panni rudis in vestimentum vetus: tollit enim plenitudinem eius a vestimento: & peior scissura fit. * Neque mittunt vinum novum in vres veteres, alioquin rumpuntur vres, & vinum effunditur, & vres pereunt. Sed vinum novum in vres novos mittunt: & ambo conservantur. * Hæc illo loquente, ad eos, ecce princeps vnus accessit, & adorabat eum, dicens: Domine, filia mea modo defuncta est: sed veni, impone manum tuam super eam, & viuet. * Et surgens Iesus, sequebatur eum, & discipuli eius. * Et ecce mulier, quæ sanguinis fluxum patiebatur duodecim annis, accessit retro, & tetigit simbriam vestimenti eius. * Dicebat enim intra se: Si tetigero tantum vestimentum eius: salua ero. * At Iesus conuersus, & videns eam, dixit: Confide filia, fides tua te saluam fecit. Et salua facta est mulier ex illa hora. * Et cum venisset Iesus in domum principis, & vidisset tibicines & turbam tumultuantem, dicebat: Recedite: non est enim mortua puella, sed dormit. Et detidebant eum. * Et cum eiecta esset turba, intrauit: & tenuit manum eius. Et surrexit puella. * Et exiit fama hæc in vniuersam terram illam. * Et transeunte inde Iesu, secuti sunt eum duo cæci, clamantes, & dicentes: Misere nostri, fili Dauid. * Cum autem venisset domum, accesserunt ad eum cæci. Et dicit eis Iesus: D

¶ Mar. 5. b. 22
Luc. 8. c. 43

¶ Mar. 5. c. 24
Luc. 8. c. 43

Creditis quia hoc possum facere vobis? Dicunt ei: Vtique, Domine. * Tunc tetigit oculos eorum, dicens: Secundum fidem vestram fiat vobis. * Et aperti sunt oculi eorum: & comminatus est illis Iesus, dicens: Videte ne quis sciat. * Illi autem exeuntes, diffamauerunt eum in tota terra illa. * Egressis autem illis, ecce obrulerunt ei hominem, mutum, dæmonium habentem. * Et eiecto dæmonio, locutus est mutus, & miratæ sunt turbæ, dicentes: Numquam apparuit sic in Israel. * Pharisei autem dicebant: In principe dæmoniorum eiecit dæmones. * Et circuibat Iesus omnes ciuitates, & castella, docens in synagogis eorum, & prædicans euangelium regni, & curans omnem languorem, & omnem infirmitatem. * Videns autem turbas, misertus est eis: quia erant vexati, & iacentes sicut oves non habentes pastorem. * Tunc dicit discipulis suis: Messis quidem multa, operarij autem pauci. * Rogate ergo Dominum messis, ut mittat operarios in messem suam.

¶ Inf. 12. b. 23
Luc. 11. b. 14

¶ Mar. 6. c. 6

¶ Luc. 10. a. 3

C A P. X.

ET conuocatis duodecim discipulis suis, dedit illis potestatem spirituum immundorum, ut eiecerent eos, & curarent omnem languorem, & omnem infirmitatem. * Duodecim autem Apostolorum nomina sunt hæc. Primus: Simon, qui dicitur Petrus, & Andreas frater eius, * Iacobus Zebedæi, & Ioannes frater eius, Philippus, & Bartholomæus, Thomas, & Mattheus publicanus, Iacobus Alphæi, & Thaddæus, * Simon Chananeus, & Iudas Iscariotes, qui & tradidit eum. * Hos duodecim misit Iesus: præcipiens eis, dicens: In viam gentium ne abieritis, & in ciuitates Samaritanorum ne intraueritis: sed potius ite ad oues, quæ perierunt domus Israel. * Euntes autem prædicate, dicentes: Quia appropinquauit regnum celorum. * Infirmos curate, mortuos suscite, leprosos mundate, dæmones eiecite: gratis accepistis, gratis date. * Nolite possidere aurum, neque argentum, neque pecuniam in zonis vestris: non peram

¶ Mar. 3. b. 19
Luc. 9. b. 13. &
9. a. 1. & 10. a. 1

¶ Mar. 6. a. 9
Luc. 9. a. 3. &
10. a. 4
Act. 13. c. 46

in

in via, neque duas tunicas, neque calceamenta, neque virgam: dignus enim est operarius cibo suo. * In quamcumque autem ciuitatem, aut castellum intraueritis, interrogate, quis in ea dignus sit: & ibi manete donec exeatis. * Intrantes autem in domum, salutate eam, dicentes: Pax huic domui. * Et si quidem fuerit domus illa digna, veniet pax vestra super eam: si autem non fuerit digna, pax vestra reuertetur ad vos. * Et quicumque non receperit vos, neque audierit sermones vestros: exeuntes foras de domo, vel ciuitate, excutite puluerem de pedibus vestris. * Amen dico vobis: Tolerabilius erit terræ Sodomorum, & Gomorrhæorum in die iudicii, quam illi ciuitati. * Ecce ego mitto vos sicut oves in medio luporum. Estote ergo prudentes sicut serpentes, & simplices sicut columbæ. * Cauete autem ab hominibus. * Tradent enim vos in concilijs, & in synagogis suis flagellabunt vos: & ad præfides, & ad reges ducemini propter me in testimonium illis, & gentibus. * Cum autem erant vos, nolite cogitare quomodo, aut quid loquamini: dabitur enim vobis in illa hora, quid loquamini. * non enim vos estis qui loquimini, sed Spiritus Patris vestri, qui loquitur in vobis. * Tradet autem frater fratrem in mortem, & pater filium: & insurgent filij in parentes, & morte eos afficient: & eritis odio omnibus propter nomen meum: qui autem perseverauerit usque in finem, hic saluus erit. * Cum autem persequantur vos in ciuitate ista, fugite in aliam. Amen dico vobis, non consummabitis ciuitates Israel, donec veniat Filius hominis. * Non est discipulus super magistrum, nec seruus super dominum suum. * sufficit discipulo, vt sit sicut magister eius: & seruo, sicut domino eius. Si Patrem familias Beelzebub vocauerunt: quanto magis domesticos eius? * Ne ergo timueritis eos: Nihil enim est opertum, quod non reuelabitur: & occultum, quod non sciatur. * Quod dico vobis in tenebris, dicite in lumine: & quod in aure auditis, prædicare super tecta. * Et nolite timere eos, qui occidunt corpus, animam autem non possunt occidere: sed

potius timeate eum, qui potest & animam, & corpus perdere in gehennam. * Nonne duo passeret assidue venduntur: & vnus ex illis non cadet super terram sine patre vestro? * Vestri autem capilli capitis omnes numerati sunt. * Nolite ergo timere: multis passeribus meliores estis vos. * Omnis ergo, qui confitebitur me coram hominibus, confitebor & ego eum coram Patre meo, qui in calis est: * qui autem negauerit me coram hominibus, negabo & ego eum coram Patre meo, qui in calis est. * Nolite arbitrari quia D pacem venerim mittere in terram: non veni pacem mittere, sed gladium. * Veni enim separare hominem aduersus patrem suum, & filiam aduersus matrem suam, & nurum aduersus socrum suam: & inimici hominis, domestici eius. * Qui amat patrem, aut matrem plus quam me, non est me dignus. & qui amat filium, aut filiam super me, non est me dignus. * Et qui non accipit crucem suam, & sequitur me, non est me dignus. * Qui inuenit animam suam, perdet illam: & qui perdidit animam suam propter me, inueniet eam. * Qui recipit vos, me recipit: & qui me recipit, recipit eum, qui me misit. * Qui recipit prophetam in nomine prophetæ, mercedem prophetæ accipiet: & qui recipit iustum in nomine iusti, mercedem iusti accipiet. * Quicumque potum dederit vni ex minimis istis calicem aquæ frigidæ tantum in nomine discipuli: amen dico vobis, non perdet mercedem suam.

C A P. XI.

ET factum est, cum consummasset Iesus, præcipiens duodecim discipulis suis, transire inde vt doceret, & prædicaret in ciuitatibus eorum. * Ioannes autem cum audisset in vinculis opera Christi, mittens duos de discipulis suis, ait illi: Tu es, qui venturus es, an alium expectamus? * Et respondens Iesus ait illis: Euntes renunciate Ioanni quæ audistis, & vidistis. * Cæci vident, claudi ambulant, leprosi mundantur, surdi

Luc. 10. 4. 3

Luc. 11. b. 11

Luc. 6. f. 40
Ioan. 13. b. 16
& 15. c. 20

Mar. 4. c. 22
Luc. 8. c. 17. &
12. a. 2

Mat. 27. f. 36
1. Reg. 14. c. 1

Mar. 2. d. 28
Luc. 9. c. 26. &
12. b. 8
1. Tim. 2. b. 15

Luc. 12. f. 51
Mat. 7. b. 6

Luc. 14. f. 26

Mat. 8. d. 14
Inf. 16. d. 24
Luc. 9. c. 24. &
14. f. 26. & 16
f. 31
Ioan. 12. d. 28

Luc. 10. c. 16
Ioan. 13. c. 10
Mar. 9. f. 41

Luc. 7. c. 18

Isai. 35. a. 9.
& 61. a. 1

surdi audiunt, mortui resurgunt, pau-
 peres euangelizantur: * & beatus est, qui
 non fuerit scandalizatus in me. * Illis
 autem abeuntibus, coepit Iesus dicere,
 ad turbas de Ioanne: Quid existis in-
 desertum videre? arundinem vento agi-
 tatam? Sed quid existis videre? homi-
 nem mollibus vestitum? Ecce qui mol-
 libus vestiuntur, in domibus regu sunt.
 Sed quid existis videre? prophetam?
 Etiam dico vobis, & plus quam pro-
 phetam. Hic est enim, de quo scriptu
 est: Ecce ego mitto angelum meum,
 ante faciem tuam, qui praeprabit viam
 tuam ante te. Amen dico vobis, non
 surrexit inter natos mulieru maior Ioan-
 ne Baptista: qui autem minor est in re-
 gno calorum, maior est illo. A die-
 bus autem Ioannis Baptiste vsque nunc,
 regnum calorum vim patitur, & vio-
 lenti rapiunt illud. Omnes enim pro-
 phetae, & lex vsque ad Ioannem prophe-
 tauerunt: & si vultis recipere, ipse
 est Elias, qui venturus est. Qui habet
 aures audiendi, audiat. Cui autem
 similem ultimabo generationem istam?
 Similis est pueris sedentibus in foro:
 qui clamantes coequalibus dicunt: Ce-
 cinimus vobis, & non saltastis: lamen-
 tauimus, & non planxistis. Venit enim
 Ioannes neque manducans, neque bibens,
 & dicunt: Daemonium habet. Venit
 filius hominis manducans, & bibens, &
 dicunt: Ecce homo vorax, & potator
 vini, publicanorum, & peccatorum
 amicus. Et iustificata est sapientia a fi-
 liis suis. Tunc coepit exprobrare ciui-
 tatibus, in quibus factae sunt plurimae
 virtutes eius, quia non egissent poenite-
 tiam. Vx tibi Corozain, vx tibi Beth-
 saida: quia, si in Tyro, & Sidone factae
 essent virtutes, quae factae sunt in vobis,
 olim in cilicio, & cinere poenitentiam
 egissent. Verumtamen dico vobis Ty-
 ro, & Sidoni remissius erit in die iudi-
 cij, quam vobis. Et tu Capharnaum,
 numquid vsque in caelum exaltaberis?
 vsque in infernum descendes. quia, si
 in Sodomis factae fuissent virtutes, quae
 factae sunt in te, forte mansissent vsque
 in hanc diem. Verumtamen dico vobis,
 quia terra Sodomorum remissius
 erit in die iudicij, quam tibi. In illo
 tempore respondens Iesus dixit: Confi-

teor tibi, Pater, Domine caeli & ter-
 ra, quia abscondisti haec a sapientibus,
 & prudentibus, & reuelasti ea paruulis.
 Ita Pater: quoniam sic fuit placitum,
 ante te. Omnia mihi tradita sunt a
 Patre meo. Et nemo nouit Filium, nisi
 Pater: neque Patrem quis nouit, nisi Fi-
 lius, & cui voluerit filius reuelare.
 Venite ad me omnes, qui laboratis, &
 onerati estis, & ego reficiam vos. Tol-
 lite iugum meum super vos, & discite
 a me, quia mitis sum, & humilis cor-
 de: & inuenietis requiem animabus ve-
 stris. Iugum enim meum suauis est,
 & onus meum leue.

CAP. XII.

IN illo tempore abiit Iesus per sabbato:
 discipuli autem eius esurientes coeperunt
 vellere spicas, & manducare. Pharisei
 autem videntes, dixerunt ei: Ecce discipuli
 tui faciunt quod non licet facere sabbatis.
 At ille dixit eis: Non legistis quid fecerit
 Dauid, quando esuriit, & qui cum eo erant:
 quomodo intrauit in domum Dei, &
 panes propositionis comedit, quos non
 licebat ei edere, neque his, qui cum eo
 erant, nisi solis sacerdotibus? Aut non
 legistis in lege quia sabbatis sacerdotes
 in templo sabbatum violant, & sine cri-
 mine sunt? Dico autem vobis, quia
 templo maior est hic. Si autem sciretis,
 quid est: Misericordiam volo, & non
 sacrificium: numquam condemnas-
 setis innocentes. Dominus enim est fi-
 lius hominis etiam sabbati. Et cum
 inde transisset, venit in synagogam eo-
 rum. Et ecce homo manum habens ari-
 dam, & interrogabant eum, dicentes: Si
 licet sabbatis curare, vt accusarent eum.
 Ipse autem dixit illis: Quis erit ex vo-
 bis homo, qui habeat ouem vnā, &
 si ceciderit haec sabbatis in foueam, non
 tenebit, & leuabit eam? Quanto
 magis melior est homo oue? Itaque li-
 cet sabbatis benefacere. Tunc ait homi-
 ni: Extende manum tuam. Et extendit,
 & restituta est sanitati sicut altera.
 Exeuntes autem Pharisei, consilium
 faciebant aduersus eum, quomodo per-
 derent eum. Iesus autem sciens recessit
 inde: & secuti sunt eum multi, & eu-
 raut

rauit eos omnes : * & præcepit eis ne 16
manifestum eum facerent . * Ut adim- 17
pleretur quod dictū est per Isaiam pro-
phetam , dicentem : * " Ecce puer meus , 11
quem elegi , dilectus meus , in quo bene
complacuit animæ meæ . Ponam spiri-
tum meum super eum , & iudicium ge-
nibus nuntiabit . * Non contendet , ne- 19
que clamabit , neque audiet aliquis in-
plateis vocem eius : * arundinem quas- 20
satam non confringet , & linum sumi-
gans non extinguet , donec eiciat ad vi-
ctoriam iudicium : * & in nomine eius 21
Gentes sperabunt . * Tunc oblatus est ei 22
dæmonium habens , cæcus , & mutus , &
curauit eum ita vt loqueretur , & vide-
ret . * Et stupebant omnes turbæ , & di- 23
cebant : Numquid hic est filius Dauid ?
* " Pharisei autem audientes , dixerunt : 24
Hic non eijcit dæmones nisi in Beelze-
bub principe dæmoniorum . * Iesus au- 25
tem sciens cogitationes eorū , dixit eis :
" Omne regnum diuisum contra se , de- 1
solabitur : & omnis ciuitas , vel domus
diuisa contra se , non stabit . * Et si sa- 26
tanæ satanam eijcit , aduersus se diuisus
est : quomodo ergo stabit regnum eius ?
* Et si ego in Beelzebub eijcio dæmo- 17
nes , filij vestri in quo eijciunt ? Ideo ipsi
iudices vestri erunt . * Si autem ego in 28
spiritu Dei eijcio dæmones , igitur per-
uenit in vos regnum Dei . * aut quomo- 29
do potest quisquam intrare in domum
fortis , & vasa eius diripere , nisi prius
alligauerit fortem ? & tunc domum il-
lius diripiet . * Qui non est mecum , con- 30
tra me est : & qui non congregat me-
cum , spargit . * " Ideo dico vobis :
Omne peccatum , & blasphemia remit-
tetur hominibus , spiritus autem blasphe-
mia non remittetur . * Et quicumque 32
dixerit verbum contra filium hominis ,
remittetur ei : qui autem dixerit contra
Spiritus sanctum , non remittetur ei
neque in hoc sæculo , neque in futuro .
* Aut facite arborem bonam , & fructum 33
eius bonum : aut facite arborem malam ,
& fructum eius malum : siquidem ex fru-
ctu arbor agnoscitur . * Progenies vipe- 34
rarum , quomodo potestis bona loqui ,
cum sitis mali ? " ex abundantia enim cor-
dis os loquitur . * Bonus homo de bono 35
thesauro profert bona : & malus homo
de malo thesauro profert mala . * Dico 36

autē vobis quoniam omne verbū otio-
sum , quod locuti fuerint homines , red-
dent rationem de eo in die iudicij . * Ex
verbis enim tuis iustificaberis , & ex ver-
bis tuis condemnaberis . * Tunc respon-
derunt ei quidā de Scribis & Phariseis ,
dicentes : Magister , volumus a te signum
videre . * Qui respondens ait illis : " Ge-
neratio mala , & adultera signum quærit :
& signum non dabitur ei , nisi signum
Ionæ prophetæ . * Sicut enim fuit Iona
in ventre ceti tribus diebus , & tri-
bus noctibus ; sic erit Filius hominis in
corde terræ tribus diebus , & tribus no-
ctibus . * " Viri Niniuite surgent in iudi-
cio cum generatione ista , & condemna-
bunt eam : quia poenitentiam egerunt in
prædicatione Ionæ . Et ecce plus quàm
42 Ionas hic . * Regina austri surget in iu-
dicio cum generatione ista , & condem-
nabit eam : " quia venit a finibus terræ
audire sapientiā Salomonis , & ecce plus
43 quàm Salomon hic . * " Cum autem im-
mundus spiritus exierit ab homine , am-
bulat per loca arida , quærens requiem ,
44 & non inuenit . * Tunc dicit : Reuertar
in domum meam , vnde exiui . Et veniēs
inuenit eam vacantem , scopis mūdātam ,
45 & ornatam . * Tunc vadit , & assumit se-
ptem alios spiritus secum nequiores se ,
& intrātes habitant ibi : " & sunt nouis-
sima hominis illius peiora prioribus . Sic
46 erit & generationi huic pessimæ . * " Ad-
huc eo loquente ad turbas , ecce mater
eius , & fratres stabant foris , quærentes
47 loqui ei . * Dixit autem ei quidam : Ecce
mater tua , & fratres tui foris stant quæ-
48 rentes te . * At ipse respondens dicenti
sibi , ait : Quæ est mater mea , & qui sunt
49 fratres mei ? * Et extendens manum in
discipulos suos , dixit : Ecce mater mea ,
50 & fratres mei . * Quicumque enim fe-
cerit voluntatem Patris mei , qui in cæ-
lis est : ipse meus frater , & soror , & ma-
ter est .

C A P . XIII .

1 I N illo die exiens Iesus de domo , se- 1
2 debat secus mare . * " Et congregatæ 1
A sunt ad eum turbæ multæ , ita vt in na-
uiculam ascendēs sederet : & omnis tur-
3 ba stabat in littore , * & locutus est eis
multa in parabolis , dicens : Ecce exiit
qui

¶ Inf. 16. a. 4
Luc. 11. c. 29
1. Cor. 1. d. 22

¶ Ion. 2. a. 2

¶ Ion. 3. b. 3

¶ 1. Reg. 10. a. 1
2. Par. 9. a. 1

¶ Luc. 11. c. 29

¶ 1. Pet. 2. d. 10

¶ Mar. 1. d. 31
Luc. 1. c. 20

¶ Mar. 4. a. 2
Luc. 1. a. 4

¶ Isa. 43. 1

¶ Mar. 3. c. 22
Luc. 11. b. 14
Sup. 9. d. 14

¶ Luc. 11. b. 17

¶ Mar. 1. d. 28
Luc. 11. b. 17

¶ Luc. 6. g. 45

qui seminat, seminare. * Et dum seminat, quædam ceciderunt secus viam, & venerunt volucres cæli, & comederunt ea. * Alia autem ceciderunt in petrosa, vbi non habebant terram multam: & continuo exorta sunt, quia non habebant altitudinem terræ. * sole autē orto æstiuauerunt: & quia non habebant radicem, aruerunt. * Alia autem ceciderunt in spinas: & creuerunt spinæ, & suffocauerunt ea. * Alia autem ceciderunt in terram bonam: & dabant fructum, aliud centesimum, aliud sexagesimum, aliud trigesimum. * Qui habet aures audiendi, audiat. * Et accedentes discipuli dixerunt ei: Quare in parabolis loqueris eis? * Qui respondens, ait illis: Quia vobis datū est nosse mytheria regni cælorum: illis autē non est datum. * Qui enim habet, dabitur ei, & abundabit: qui autem non habet, & quod habet auferetur ab eo. * Ideo in parabolis loquor eis: quia videntes nō vident, & audientes non audiunt, neque intelligunt. * Et adimpletur in eis prophetia Isaia dicentis: "Auditū audietis, & non intelligetis: & videntes videbitis, & non videbitis." * Incrassatum est enim cor populi huius, & auribus grauiter audierūt, & oculos suos clausuerunt: ne quando videant oculis, & auribus audiant, & corde intelligant, & conuertantur, & saluentur eos. * Vestrī autem beati oculi vident, & aures vestræ quia audiunt. * Amen quippe dico vobis, quia multi propheta, & iusti cupierunt videre quæ videtis, & non viderunt: & audire quæ auditis, & non audierunt. * Vos ergo audite parabolam seminantis. * Omnis, qui audit verbum regni, & non intelligit, venit malus, & rapit quod seminatum est in corde eius: hic est qui secus viam seminatus est. * Qui autem super petrosa seminatus est, hic est, qui verbum audit, & continuo cum gaudio accipit illud: non habet autem in se radicem, sed est temporalis. facta autem tribulatione & persecutione propter verbum, continuo scandalizatur. * Qui autem seminatus est in spinis, hic est, qui verbum audit, & sollicitudo sæculi istius, & fallacia diuitiarum suffocant verbum, & sine fructu efficitur. * Qui vero in terram bonam seminatus

est, hic est qui audit verbum, & intelligit, & fructum affert, & facit aliud quidem centesimum, aliud autem sexagesimum, aliud vero trigesimum. * Aliam parabolam proposuit illis, dicens: Simile factum est regnum cælorum homini, qui seminauit bonum semen in agro suo. * cum autem dormirent homines, venit inimicus eius, & superfeminauit zizania in medio tritici, & abiit. * Cum autem creuisset herba, & fructum fecisset, tunc apparuerunt & zizania. * Accedentes autem serui patrisfamilias, dixerunt ei: Domine, nonne bonum semen seminasti in agro tuo? Vnde ergo habet zizania? * Et ait illis: Inimicus homo hoc fecit: Serui autem dixerunt ei, Vis, imus, & colligimus ea? * Et ait: Non: ne forte colligentes zizania, eradicetis simul cum eis & triticum. * Sinite vtrique crescere vsque ad messem, & in tempore messis dicam messoribus: Colligite primum zizania, & alligate ea in fasciculos ad comburendum, triticum autem congregate in horreum meum. * Aliam parabolam proposuit eis dicens: Simile est regnum cælorum grano sinapis, quod accipiens homo seminauit in agro suo: quod minimum quidem est omnibus seminibus: cum autem creuerit, maius est omnibus olivis, & fit arbor, ita vt volucres cæli veniant, & habitent in ramis eius. * Aliam parabolam locutus est eis. * Simile est regnum cælorum fermento, quod acceptum mulier abscondit in farinæ satis tribus, donec fermentatum est totum. * Hæc omnia locutus est Iesus in parabolis ad turbas: & sine parabolis nō loquebatur eis: vt impleretur quod dictum erat per Prophetam dicentem: "Aperiam in parabolis os meum, & erubescabo abscondita a constitutione mundi." * Tunc, dimissis turbis, venit in domum: & accesserunt ad eum discipuli eius, dicentes: Ediffere nobis parabolam zizaniorum agri. * Qui respondens ait illis: Qui seminat bonum semen, est Filius hominis. * Ager autem, est mundus. Bonum vero semen, hi sunt filij regni. Zizania autem, filij sunt nequam. * Inimicus autem, qui seminauit ea, est diabolus. * Messis vero, consummatio sæculi est. Messores autem, angeli sunt.

* Sicut

Mat. 13. c. 23

Mat. 13. c. 23
Mar. 4. b. 14
Luc. 8. b. 10
Ioan. 12. c. 40
Act. 13. f. 36
Rom. 11. b. 5
Luc. 8. b. 11

Luc. 10. d. 14

Mar. 4. d. 10
Luc. 11. c. 11

Luc. 11. c. 11

Psalm. 77. a. 3
Mar. 4. d. 11

Apo. 14. c. 15

* Sicut ergo colliguntur zizania, & igni
comburuntur: sic erit in consummatione
seculi. * mittet filius hominis ange-
los suos, & colligent de regno eius om-
nia scandala, & eos, qui faciunt iniqui-
tatem: & mittent eos in caminū ignis.
Ibi erit fletus, & stridor dentiū. * Tunc
iusti fulgebunt sicut sol in regno Patris
eorum. Qui habet aures audiendi, au-
diat. * Simile est regnum celorum the-
sauro abscondito in agro: quem qui in-
uenit homo, abscondit, & prae gaudium il-
lius vadit, & vendit vniuersa quae habet,
& emit agrum illum. * Iterum simile
est regnum celorum homini negotiato-
ri, quarenti bonas margaritas. * Inuen-
ta autem vna pretiosa margarita, abiit,
& vendidit omnia quae habuit, & emit
eam. * Iterum simile est regnum celo-
rum sagenae missae in mare, & ex omni
genere piscium congreganti. * quam, cū
impleta esset, educentes, & secus litus
sedentes, elegerunt bonos in vala, malos
autem foras miserunt. * Sic erit in con-
summatione saeculi: exibunt angeli, &
separabunt malos de medio iustorum,
& mittent eos in caminum ignis: ibi
erit fletus, & stridor dentium. * Intel-
lexistis haec omnia? Dicunt ei: Etiam. G
* Ait illis: Ideo omnis scriba doctus in
regno celorum, similis est homini patri-
familias, qui profert de thesauro suo no-
ua & vetera. * Et factum est, cum con-
summasset Iesus parabolas istas, transijt
inde. * Et veniens in patriam suam, do-
cebat eos in synagoga eorum, ita vt mi-
rarentur, & dicerent: Vnde huic sapien-
tia haec, & virtutes? * Nonne hic est fa-
bri filius? Nonne mater eius dicitur Ma-
ria, & fratres eius Iacobus, & Ioseph, &
Simon, & Iudas: * & sorores eius, nonne
omnes apud nos sunt? Vnde ergo huic
omnia ista? * Et scandalizabantur in eo.
Iesus autem dixit eis: Non est propheta
sine honore nisi in patria sua, & in do-
mo sua. * Et non fecit ibi virtutes mul-
tas propter incredulitatem illorum.

C A P. XIII.

IN illo tempore audiuit Herodes te-
trarcha famam Iesu: * & ait pueris
suis: Hic est Ioannes Baptista: ipse sur-
rexit a mortuis, & ideo virtutes operan-

tur in eo. * Herodes enim tenuit Ioan-
nem, & alligauit eum: & posuit in car-
cerem propter Herodiadem uxorem fra-
tris sui. * Dicebat enim illi Ioannes:
Non licet tibi habere eam. * Et volens
illum occidere, timuit populum: quia
sicut prophetam eum habebant. * Die
autem natalis Herodis saltauit filia He-
rodiadis in medio, & placuit Herodi.
* Vnde cum iuramento pollicitus est ei
dare quodcūque postulasset ab eo. * At
illa praemonita a matre sua, Da mihi, in-
quit, hic in disco caput Ioannis Bap-
tistae. * Et contristatus est rex: propter iu-
ramentum autem, & eos, qui pariter re-
cumbabant, iussit dari. * Misitq. & de-
collauit Ioannem in carcere. * Et alla-
tum est caput eius in disco, & datum est
puellae, & attulit matri suae. * Et acce-
perunt discipuli eius, tulerunt corpus
eius, & sepelierunt illud: & venientes
nunciauerunt Iesu. * Quod cum audisset
Iesus, secessit inde in nauicula, in lo-
cum desertum seorsum: & cum audis-
sent turbae, secutae sunt eum pedestres de
ciuitatibus. * Et exiens vidit turbam mul-
tam, & misertus est eis, & curauit lan-
guidos eorum. * Vespere autem facto,
accesserunt ad eum discipuli eius, dicen-
tes: Desertus est locus, & hora iam praeterijt:
dimitte turbas, vt euntes in castel-
la, emant sibi escas. * Iesus autem dixit
eis: Non habet necesse ire: date illis vos
manducare. * Responderunt ei: Non ha-
bemus hic nisi quinque panes, & duos
piscis. * Qui ait eis: Afferte mihi illos
huc. * Et cum iussisset turbam discum-
bere super foenum, acceptis quinque pa-
nibus, & duobus piscibus, aspiciens in ca-
elum benedixit, & fregit, & dedit disci-
pulis panes, discipuli autem turbis. * Et
manducauerunt omnes, & saturati sunt.
Et tulerunt reliquias, duodecim cophi-
nos fragmentorum plenos. * Manducan-
tium autem fuit numerus, quinque mil-
lia virorum, exceptis mulieribus, & par-
uulis. * Et statim compulit Iesus disci-
pulos ascendere in nauiculam, & praecedere
eum trans fretum, donec dimi-
teret turbas. * Et dimissa turba, ascen-
dit in montem solus orare. Vespere au-
tem facto solus erat ibi. * nauicula autē
in medio mari iactabatur fluctibus: erat
enim contrarius ventus. * Quarta autem
vigilia

Mar. 6. c. 17
Luc. 9. d. 19

Mat. 21. c. 26

Luc. 9. b. 10
Mar. 6. d. 17
Ioan. 6. b. 9

Mar. 6. a. 1
Luc. 4. c. 16
Ioan. 6. c. 42

Mar. 6. f. 43
Ioan. 6. b. 9

Ioan. 6. b. 17

Mat. 6. b. 14
Luc. 9. a. 7

vigilia noctis, venit ad eos ambulans super mare. * Et videntes eum super mare ambulantem, turbati sunt, dicentes: Quia phantasma est. Et præ timore clamauerunt. * Statimq. Iesus locutus est eis, dicens: Habete fiduciam: ego sum, nolite timere. * Respondens autem Petrus dixit: Domine, si tu es, iube me ad te venire super aquas. * At ipse ait: veni. Et descendens Petrus de nauicula, ambulabat super aquam vt veniret ad Iesum. * Videns vero ventum validum, timuit: & cum coepisset mergi, clamauit dicens: Domine, saluum me fac. * Et continuo Iesus extendens manum, apprehendit eum: & ait illi: Modicæ fidei, quare dubitasti? * Et cum ascendissent in nauiculam, cessauit ventus. * Qui autem in nauicula erant, venerunt, & adorauerunt eum, dicentes: Vere filius Dei es. * Et cum transfretassent, venerunt in terram Genesar. * Et cum cognouissent eum viri loci illius, miserunt in vniuersam regionem illam, & obtulerunt ei omnes male habentes: & rogabant eum vt vel fimbriam vestimenti eius tangerent. Et quicumque tetigerunt, salui facti sunt.

C A P. XV.

Mal. 7. 21

Tunc accesserunt ad eum ab Ierosolymis Scribæ, & Pharisei, dicentes: * Quare discipuli tui transgrediuntur traditionem seniorum? non enim lauant manus suas cum panem manducant. * Ipse autem respondens ait illis: Quare & vos transgredimini mandatum Dei propter traditionem vestram? Nam Deus dixit: * Honora patrem, & matrem. & Qui maledixerit patri, vel matri, morte moriatur. * Vos autem dicitis: Quicumque dixerit patri, vel matri, Munus quodcumque est ex me, tibi proderit: & non honorificabit patrem suum, aut matrem suam: & irritum fecistis mandatum Dei propter traditionem vestram. * Hypocrytæ, bene prophetauit de vobis Isaias, dicens: * Populus hic labijs me honorat: cor autem eorum longe est a me. * Sine causa autem colunt me, docentes doctrinas, & mandata hominum. * Et conuocatis ad se turbis, dixit eis: Audite, & intelligite. * Non quod intrat in

os, coinquinat hominem: sed quod pro-
cedit ex ore, hoc coinquinat hominem.

12 * Tunc accedentes discipuli eius, dixerunt ei: Scis quia Pharisei audito verbo hoc, scandalizati sunt? * At ille respondens ait: * Omnis plantatio, quam non plantauit Pater meus celestis, eradicabitur. 13
14 * Sinite illos: * cæci sunt, & duces cæcorum. cæcus autem si cæco ducatur præstet, ambo in foueam cadunt. * Respondens autem Petrus dixit ei: Ediffere nobis parabolam istam. * At ille dixit: Adhuc & vos sine intellectu estis? * Non intelligitis quia omne, quod in os intrat, in ventrem vadit, & in secessum emittitur? * Quæ autem procedunt de ore, de corde exeunt, & ea coinquant hominem: * de corde enim exeunt cogitationes malæ, homicidia, adulteria, fornicationes, furta, falsa testimonia, blasphemix. * hæc sunt, quæ coinquant hominem. Non lotis autem manibus manducare, non coinquant hominem.
21 * Et egressus inde Iesus secessit in partes Tyri, & Sidonis. * Et ecce mulier Chananæ a finibus illis egressa clamauit, dicens ei: Misere mei Domine fili David: filia mea male a dæmonio vexatur.
23 * Qui non respondit ei verbum. Et accedentes discipuli eius rogabant eum dicentes: Dimitte eam: quia clamat post nos. * Ipse autem respondens ait: Non sum missus nisi ad oues, quæ perierunt domus Israel. * At illa venit, & adorauit eum, dicens: Domine, adiuua me.
26 * Qui respondens ait: Non est bonum sumere panem filiorum, & mittere canibus. * At illa dixit: Etiam Domine: nam & catelli edunt de micis, quæ cadunt de mensa dominorum suorum.
28 * Tunc respondens Iesus, ait illi: O mulier, magna est fides tua: fiat tibi sicut vis. Et sanata est filia eius ex illa hora.
29 * Et cum transisset inde Iesus, venit secus Mare Galilææ: & ascendens in montem, sedebat ibi. * Et accesserunt ad eum turbæ multæ, habentes secum mutos, cæcos, claudos, debiles, & alios multos: & proiecerunt eos ad pedes eius, & curauit eos: * ita vt turbæ mirarentur videntes mutos loquentes, claudos ambulantes, cæcos videntes: & magnificabant Deum Israel. * Iesus autem, conuocatis discipulis suis, dixit: Misereor turbæ, quia triduo

Exo. 20. c. 12
Deut. 5. b. 16
Eph. 6. a. 2
Exo. 21. c. 16
Leu. 19. b. 9
Prou. 20. c. 20

Isa. 29. d. 13
Mal. 7. a. 6

Sup. 10. a. 6
Ioan. 10. a. 1

Isa. 33. b. 9

Mal. 1. a. 1

triduo iam perseverant mecum, & non habent quod manducent: & dimittere eos ieiunos nolo, ne deficient in via.

* Et dicunt ei discipuli: Vnde ergo nobis in deserto panes tantos, vt saturemus turbam tantā? * Et ait illis Iesus: Quot habetis panes? At illi dixerunt: Septē, & paucos pisciculos. * Et præcepit turba: vt discumberent super terram. * Et accipiens septē panes, & pisces, & gratias agens, fregit, & dedit discipulis suis, & discipuli dederunt populo. * Et comederūt omnes, & saturati sunt. Et quod superfuit de fragmentis, tulerunt septem sportas plenas. * Erant autem qui manducauerunt, quattuor millia hominum, extra paruulos, & mulieres. * Et, dimissa turba, ascendit in nauiculam: & venit in fines Magedan.

C A P. XVI.

ET accesserunt ad eum Pharisei, & Sadducei tentantes: & rogauerunt eum vt signum de cælo ostenderet eis. * At ille respondens, ait illis: Facto vespere dicitis: Serenum erit, rubicundū est enim cælum. * Et mane: Hodie tempestas, rutilat enim triste cælum. * Faciem ergo cæli dijudicare nostis: signa autem temporum non potestis scire. * Generatio mala & adultera signū quærīt: & signum non dabitur ei, nisi signum Ionæ prophætæ. Et relictis illis, abiit. * Et cum venissent discipuli eius trans fretum, obliui sunt panes accipere. * Qui dixit illis: Intuemini, & caute a fermento Phariseorum, & Sadduceorum. * At illi cogitabant intra se dicentes: Quia panes non accepimus. * Sciens autem Iesus, dixit: Quid cogitatis intra vos modicæ fidei, quia panes non habetis? * Nondum intelligitis, neque recordamini quinquē panum in quinque millia hominum, & quot cophinos sumpsistis? * neque septem panum in quattuor millia hominum, & quot sportas sumpsistis? * Quare non intelligitis, quia non de pane dixi vobis: Cauete a fermento Phariseorum, & Sadduceorum. * Tunc intellexerunt quia non dixerit cauendum a fermento panum, sed a doctrina Phariseorum, & Sadduceorum. * Venit

autem Iesus in partes Cæsareæ Philippi: & interrogabat discipulos suos, dicens: Quem dicunt homines esse Filium hominis? * At illi dixerunt: Alij Ioannem Baptistam, alij autem Eliam, alij vero Ieremiam, aut vnum ex prophetis. * Dicit illis Iesus: Vos autem quem me esse dicitis? * Respondens Simon Petrus dixit: Tu es Christus, filius Dei viui. * Respondens autem Iesus, dixit ei: Beatus es Simon Bar Iona: quia caro, & sanguis non reuelauit tibi, sed Pater meus, qui in cælis est. * Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, & super hanc petram ædificabo ecclesiam meam, & portæ inferi non præualebunt aduersus eā. * Et tibi dabo clauēs regni cælorum. Et quodcumque ligaueris super terram, erit ligatum & in cælis: & quodcūque solueris super terram, erit solutum & in cælis. * Tunc præcepit discipulis suis vt nemini dicerent quia ipse esset Iesus Christus. * Exinde cœpit Iesus ostendere discipulis suis, quia oporteret eum ire Ierosolymā, & multa pati a senioribus, & Scribis, & principibus sacerdotum, & occidi, & tertia die resurgere. * Et assumens eum Petrus, cœpit increpare illum dicens: Absit a te, Domine: non erit tibi hoc. * Qui conuersus, dixit Petro: Vade post me satana, scandalum es mihi: quia non sapiſ ea, quæ Dei sunt, sed ea, quæ hominum. * Tunc Iesus dixit discipulis suis: Si quis vult post me venire, abneget semetipsum, & tollat crucem suam, & sequatur me. * Qui enim voluerit animam suam saluam facere, perdet eam. qui autē perdidit animam suam propter me, inueniet eam. * Quid enim prodest homini, si mundum vniuersum lucretur, animæ vero suæ detrimentum patiatur? Aut quam dabit homini commutationē pro anima sua? * Filius enim hominis venturus est in gloria Patris sui cum angelis suis: & tunc reddet vnicuique secundum opera eius. * Amen dico vobis, sunt quidam de hic stantibus, qui non gustabunt mortem, donec videant Filium hominis venientē in regno suo.

C A P. XVII.

ET post dies sex assumpsit Iesus Petrum, & Iacobum, & Ioannem fratrem

379
Luc. 12. 10

Mar. 8. 12
Luc. 12. 54

Sup. 12. 8. 19
Iona 2

Mar. 8. 14
Luc. 12. 21

Sup. 14. c. 17
Iona 6. 10
Sup. 15. d. 34

Mar. 9. c. 27
Luc. 9. c. 18

Joan. 6. 2. 69

Joan. 17. 2. 42

Isai. 22. 2. 24
Joan. 20. c. 23

Mar. 8. d. 11

Sup. 10. d. 18
Luc. 9. g. 21.
& 14. f. 17. &
17. g. 33
Io. 12. d. 23

A. 17. g. 31
Rom. 2. 4. 6
Mar. 9. a. 1
Luc. 9. c. 27

Mar. 9. a. 2
Luc. 9. d. 28

trem eius, & ducit illos in montem excelsum seorsum. * & transfiguratus est ante eos. Et resplenduit facies eius sicut sol: vestimenta autē eius facta sunt alba sicut nix. * Et ecce apparuerunt illis Moyses, & Elias cum eo loquentes.

* Respondens autem Petrus, dixit ad Iesum: Domine, bonum est nos hic esse: si vis, faciamus hic tria tabernacula, tibi vnum, Moyſi vnum, & Eliæ vnum.

* Adhuc eo loquente, ecce nubes lucida obumbravit eos. * Et ecce vox de nube, dicens: Hic est Filius meus dilectus, in quo mihi bene complacui: ipsum audite. * Et audientes discipuli ceciderunt in faciem suam, & timuerunt valde. * Et accessit Iesus, & tetigit eos: dixitq. eis: Surgite, & nolite timere.

* Leuantes autem oculos suos, neminē viderunt, nisi solum Iesum. * Et descendit illis de monte, præcepit eis Iesus, dicens: Nemini dixeritis visionem, donec Filius hominis a mortuis resurgat. * Et interrogauerunt eum discipuli, dicentes: "Quid ergo Scribæ dicunt quod Eliam oporteat primum venire?"

* At ille respondens, ait eis: Elias quidem venturus est, & restituet omnia. * dico autem vobis, quia Elias iam venit, & non cognouerunt eum, sed fecerunt in eo quæcumque voluerunt. Sic & Filius hominis passurus est ab eis.

* Tunc intellexerunt discipuli, quia de Ioanne Baptista dixisset eis. * Et cum venisset ad turbam, accessit ad eum homo genibus prouolutus ante eum, dicens: Domine, miserere filio meo, quia lunaticus est, & male patitur: nam sæpe cadit in ignem, & crebro in aqua. * & obtuli eum discipulis tuis, & non potuerunt curare eum. * Respondens autē Iesus, ait: O generatio incredula, & peruersa, quousque ero vobiscum? vsquo patiar vos? Afferte huc illū ad me.

* Et increpauit illum Iesus, & exiit ab eo demonium, & curatus est puer ex illa hora. * Tunc accesserunt discipuli ad Iesum secreto, & dixerunt: Quare nos non potuimus eicere illum? * Dixit illis Iesus: Propter incredulitatem vestrā.

* Amen quippe dico vobis, si habueritis fidem, sicut granum sinapis, dicetis monti huic, Transi hinc illuc, & transibit, & nihil impossibile erit vobis.

10 * Hoc autem genus non eicitur nisi per
11 orationem, & ieiunium. * Conuersantibus autem eis in Galilæa, dixit illis Iesus: "Filius hominis tradendus est in manus hominum: & occident eum, & tertia die resurget. Et contristati sunt vehementer." * Et cum venissent Capharnaū, accesserunt qui didrachma accipiebant, ad Petrum, & dixerunt ei: Magister vester non soluit didrachma? * Ait: Etiam. * Et cum intrasset in domū, præuenit eum Iesus, dicens: Quid tibi videtur Simon? Reges terræ a quibus accipiunt tributum vel censum a filiis suis, an ab alienis? * Et ille dixit: Ab alienis. Dixit illi Iesus: Ergo liberi sunt filij. * Vt autem non scandalizemus eos, vade ad mare, & mitte hamum: & cum piscem, qui primus ascenderit, tolle: & aperto ore eius, inuenies statерem: illum sumens, da eis pro me, & te.

CAP. XVIII.

1 IN illa hora accesserunt discipuli ad Iesum, dicentes: Quis putas, maior est in regno cælorum? * Et aduocans Iesus paruulum, statuit eum in medio eorum, & dixit: Amen dico vobis, nisi cōuersi fueritis, & efficiamini sicut paruuli, non intrabitis in regnum cælorum. * Quicumque ergo humiliauerit se sicut paruulus iste, hic est maior in regno cælorum. * Et qui susceperit vnū paruulum talem in nomine meo, me suscipit.

* "Qui autem scandalizauerit vnum de pusillis istis, qui in me credunt, expedit ei vt suspendatur mola asinaria in collo eius, & demergatur in profundū maris. * Vt mundo a scandalis. Necessesse est enim vt veniant scandala: Verumtamen vix homini illi, per quem

scandalum venit. * "Si autē manus tua, vel pes tuus scandalizat te: abscide eū, & proijce abs te: bonum tibi est ad vitam ingredi debilem, vel claudū, quā duos manus, vel duos pedes habentem mitti in ignem æternum. * Et si oculus tuus scandalizat te, erue eum, & proijce abs te: bonum tibi est cum vno oculo in vitam intrare, quā duos oculos habentem mitti in gehennam ignis.

10 * Videte ne contemnatis vnum ex his pusillis: dico enim vobis, quia angeli eorum

¶ Mar. 9. e. 11
Luc. 9. a. 44
Inf. 20. c. 18

¶ Mar. 9. e. 34
Luc. 9. f. 48
Inf. 19. b. 14
1. Cor. 14. d. 20

¶ Mar. 9. f. 43
Luc. 17. a. 1

¶ Sup. 5. e. 10
Mar. 9. g. 43

¶ Gal. 3. a. 1

eorum in cælis semper vident faciem
patris mei, qui in cælis est. * Venit enim
filius hominis saluare quod perierat.
* Quid vobis videtur? si fuerint alii
centum oues, & errauerit vna ex
eis: nonne relinquit nonagintanouem,
in montibus, & vadit querere eam, quæ
errauit? & si contigerit vt inueniat eam:
amen dico vobis, quia gaudet super eam
magis quam super nonagintanouem,
quæ non errauerunt. * Sic non est volun-
tas ante Patrem vestrum, qui in cælis est,
vt pereat vnus de pusillis istis. * Si autem
peccauerit in te frater tuus, vade,
& corripe eum inter te, & ipsum solū.
si te audierit, lucratus eris fratrem tuū.
si autem te non audierit, adhibe tecū
adhuc vnum, vel duos, vt in ore duo-
rum, vel trium testimonium stet omne ver-
bum. * Quod si non audierit eos: dic
ecclesiæ. si autem ecclesiam non audie-
rit: sit tibi sicut ethnicus, & publi-
canus. * Amen dico vobis, quacumque
alligaueritis super terrā, erunt ligata &
in cælo: & quæcumque solueritis super
terram, erunt soluta & in cælo. * Iterum
dico vobis, quia si duo ex vobis consen-
serint super terram, de omni re quamcumque
petierint, fiet illis a patre meo, qui in
cælis est. * Vbi enim sunt duo, vel tres
congregati in nomine meo, ibi sum in
medio eorum. * Tunc accedens Petrus ad
eum, dixit: Domine quoties peccabit in me
frater meus, & dimittam ei? vsque septies?
Dicit illi Iesus: Nō dico tibi vsque septies:
sed vsque septuagies septies. * Ideo assimi-
lum est regnū cælorum homini regi, qui
voluit rationē ponere cū seruis suis. * Et
cum cœpisset rationē ponere, oblatus est
ei vnus, qui debebat ei decē millia talēta.
* Cū autem non haberet vnde redderet,
iussit eū dominus eius venūdari, & vxorē
eius, & filios, & omnia, quæ habebat, &
reddi. * Procidens autē seruus ille, ora-
bat eum, dicens: Patientiā habe in me, &
omnia reddam tibi. * Misertus autem
dominus serui illius, dimisit eum, & de-
bitum dimisit ei. * Egressus autem ser-
uus ille inuenit vnum de conseruis suis,
qui debebat ei centum denarios: & re-
nens suffocabat eū, dicens: Redde quod
debes. * Et procidens conseruus eius, ro-
gabat eum, dicens: Patientiam habe

in me, & omnia reddam tibi. * Ille au-
tem noluit: sed abiit, & misit eum in
carcerem donec redderet debitum. * Vi-
dentes autem conserui eius quæ fiebant,
contristati sunt valde: & venerunt, &
narrauerunt domino suo omnia, quæ
facta fuerant. * Tunc vocauit illum do-
minus suus: & ait illi: Serue nequam,
omne debitum dimisi tibi quoniā ro-
gasti me: nōne ergo oportuit & te mi-
sereri cōserui tui, sicut & ego tui miser-
tus sum? * Et iratus dominus eius tradi-
dit eū tortoribus, quoadusque redderet
vniuersum debitum. * Sic & Pater meus
cælestis faciet vobis, si non remiseritis
vnusquisque fratri suo de cordibus
vestris.

C A P. XIX.

ET factum est, cum consummasset Ie-
sus sermones istos, migravit a Gali-
læa, & venit in fines iudææ trans iorda-
nem: & secutæ sunt eū turbe multe, &
curauit eos ibi. * Et accesserunt ad eū
Pharisæi tentantes eū, & dicentes: Si li-
cet homini dimittere vxorē suam, qua-
cumque ex causa? * Qui respondens, ait
eis: Nō legistis, quia qui fecit hominē
ab initio, masculū, & feminam fecit eos?
& dixit: Propter hoc dimittet homo
patrē, & matrē, & adhærebit vxori suæ,
& erunt duo in carne vna. * itaque iam
non sunt duo, sed vna caro. Quod ergo
Deus coniunxit, homo nō separet. * Di-
cunt illi: Quid ergo Moyses mandauit
dare libellum repudij, & dimittere? Ait
illis: Quoniā Moyses ad duritiā cordis
vestri permisit vobis dimittere vxores
vestras: ab initio autē non fuit ita. * Di-
co autem vobis, quia quicumque dimi-
serit vxorē suam, nisi ob fornicationem,
& aliam duxerit, moechatur: & qui di-
missam duxerit, moechatur. * Dicit ei di-
scipuli eius: Si ita est causa hominis eū
vxore, nō expedit nubere. * Qui dixit il-
lis: Non omnes capiunt verbū istud, sed
quibus datum est. * Sunt enim eunuchi,
qui de matris utero sic nati sunt: & sūt
eunuchi, qui facti sunt ab hominibus:
& sunt eunuchi, qui seipsos castrauerunt
propter regnū cælorum. Qui potest
capere capiat. * Tunc oblatus sunt ei par-
uuli, vt manus eis imponeret, & oraret.

K k k Disci-

Luc. 19. b. 10
Luc. 19. a. 4

Luc. 17. a. 1
Leuit. 19. d. 17
Eccl. 19. b. 11
Iac. 5. d. 19

Deut. 19. b. 15
2. Cor. 13. a. 1
Heb. 10. c. 28
Joan. 8. c. 17

2. The. 3. d. 14
1. Cor. 9. b. 9
Joan. 20. c. 23

Luc. 17. a. 4

Mar. 10. a. 1

Mar. 10. a. 2

Gen. 1. d. 27

Gen. 2. d. 11
Ephel. 5. g. 11
1. Cor. 6. d. 16

Deut. 24. a. 1

Sup. 1. c. 12
Mar. 10. b. 11
Luc. 16. d. 18
1. Cor. 7. b. 19

Mar. 10. b. 13
Luc. 18. c. 15

Discipuli autem increpabant eos. * Iesus vero ait eis: "Sinite paruulos, & nolite eos prohibere ad me venire: talium est enim regnum celorum." Et cum imposuisset eis manus, abiit inde. * Et ecce vnus accedens, ait illi: Magister bone, quid boni faciam vt habeam vitam æternam? Qui dixit ei: Quid me interrogas de bono? Vnus est bonus, Deus. Si autem vis ad vitam ingredi, serua mandata. * Dicit illi: Quæ? Iesus autem dixit: "Non homicidiû facies: Non adulterabis: Non facies furtû: Non falsum testimonium dices: * Honora patrem tuum, & matrem tuam, & diliges proximum tuum sicut teipsum." Dicit illi adolescens: Omnia hæc custodiui a iuuentute mea, quid adhuc mihi deest? Ait illi Iesus: Si vis perfectus esse, vende, vende quæ habes, & da pauperibus, & habebis thesaurum in calo: & veni, sequere me. * Cum audisset autem adolescens verbum, abiit tristis: erat enim habens multas possessiones. * Iesus autem dixit discipulis suis: Amen dico vobis, quia diues difficile intrabit in regnum celorum. * Et iterum dico vobis: Facilius est camelum per foramen acus transire, quàm diuitem intrare in regnum celorum. * Auditis autem his, discipuli mirabantur valde, dicentes: Quis ergo poterit saluus esse? Aspiciens autem Iesus, dixit illis: Apud homines hoc impossibile est: apud Deum autem omnia possibilia sunt. * Tunc respondens Petrus, dixit ei: Ecce nos reliquimus omnia, & secuti sumus te: quid ergo erit nobis? Iesus autem dixit illis: Amen, dico vobis, quod vos, qui secuti estis me, in regeneratione cum sederit filius hominis in sede maiestatis suæ, sedebitis & vos super sedes duodecim, iudicâtes duodecim tribus Israel. * Et omnis, qui reliquerit domum, vel fratres, aut sorores, aut patrem, aut matrem, aut vxorẽ, aut filios, aut agros propter nomen meum, centuplum accipiet, & vitam æternam possidebit. * Multi autem erunt primi nouissimi, & nouissimi primi.

C A P. XX.

Simile est regnum celorum homini: patrifamilias, qui exiit primo mane A

conducere operarios in vineam suam. * Conuentione autem facta cum operarijs ex denario diurno, misit eos in vineam suam. * Et egressus circa horam tertiam, vidit alios stantes in foro otiosos, & dixit illis: Ite & vos in vineam meam, & quod iustum fuerit dabo vobis. * Illi autem abierunt. Iterum autem exiit circa sextam, & nonam horam: & fecit similiter. * Circa vndecimam vero exiit, & inuenit alios stantes, & dicit illis: Quid hic statis tota die otiosi? Dicunt ei: Quia nemo nos conduxit. Dicit illis: Ite & vos in vineam meam. Cũ sero autem factum esset, dicit dominus vineæ procuratori suo: Voca operarios, & redde illis mercedem incipiens a nouissimis vsque ad primos. * Cum venissent ergo qui circa vndecimam horam venerant, acceperunt singulos denarios. * Venientes autem & primi, arbitrati sunt quod plus essent accepturi: acceperunt autem & ipsi singulos denarios. * Et accipientes murmurabant aduersus patrẽ familias, dicentes: Hi nouissimi vna hora fecerunt, & pares illos nobis fecisti, qui portauimus pondus diei, & æstus. * At ille respondens vni eorũ, dixit: Amice non facio tibi iniuriam: nõne ex denario conuenisti mecum? Tolle quod tuum est, & vade: volo autem & huic nouissimo dare sicut & tibi. * Aut non licet mihi quod volo, facere? an oculus tuus nequã est, quia ego bonus sum? * Sic erunt nouissimi primi, & primi nouissimi. multi enim sunt vocati, pauci vero electi. * Et ascendens Iesus Ierosolymam, assumpsit duodecim discipulos secreto, & ait illis: Ecce ascēdimus Ierosolymam, & filius hominis tradetur principibus sacerdotũ, & strĩbis, & condemnabunt eum morte, & tradent eum Gentibus ad illudendũ, & flagellandum, & crucifigendum, & tertia die resurget. * Tunc accessit ad eũ mater filiorũ Zebedæi cum filijs suis, adorans & petens aliquid ab eo. * Qui dixit ei: Quid vis? Ait illi: Dic vt sedeant hi duo filij mei, vnus ad dexteram tuam, & vnus ad sinistram in regno tuo. * Respondens autem Iesus, dixit: Nescitis quid petatis. Potestis bibere calicem, quem ego bibiturus sum? Dicunt ei: Possumus. * Ait illis: Calicem quidem incum

¶ Sup. 19. d. 30
Mar. 10. d. 38
Luc. 19. f. 31
Mar. 10. d. 31
Luc. 19. c. 31

¶ Mar. 10. c. 35

¶ Inf. 20. b. 16
Mar. 10. d. 31
Luc. 19. f. 30
& 18. c

meum bibetis: sedere autem ad dexterā
meam vel sinistram non est meum dare
vobis, sed quibus paratum est a Patre
meo. * Et audientes decem, indignati
sunt de duobus fratribus. * Iesus autem
vocauit eos ad se, & ait: Scitis quia prin-
cipes gentium dominantur eorum: &
qui maiores sunt, potestatem exercent
in eos. * Non ita erit inter vos: sed qui-
cumque voluerit inter vos maior fieri,
sit vester minister: * & qui voluerit in-
ter vos primus esse, erit vester seruus.
* sicut filius hominis non venit mini-
strari, sed ministrare, & dare animam
suam, redemptionem pro multis. * Et
egredientibus illis ab Iericho, secuta est
eum turba multa, * & ecce duo cæci se-
dentes secus viam, audierunt, quia Iesus
transiret: & clamauerunt, dicentes: Do-
mine miserere nostri, fili David. * Tur-
ba autem increpabat eos vt tacerent.
At illi magis clamabant, dicentes: Do-
mine, miserere nostri, fili David. * Et
stetit Iesus, & vocauit eos, & ait: Quid
vultis vt faciam vobis? * Dicite illi: Do-
mine, vt aperiantur oculi nostri. * Mi-
serus autem eorum Iesus, tetigit ocu-
los eorum. Et confestim viderunt, &
secuti sunt eum.

C A P. XXI.

ET cum appropinquassent Ierosoly-
mis, & venissent Bethphage ad Mô-
tem oliueti: tunc Iesus misit duos disci-
pulos, * dicens eis: Ite in castellū, quod
contra vos est, & statim inuenietis asinā
alligatam, & pullum cum ea: soluite,
& adducite mihi: * & si quis vobis ali-
quid dixerit, dicite quia Dominus his
opus habet: & confestim dimittet eos.
* Hoc autem totum factum est, vt adim-
pleretur quod dictum est per Prophetā
dicentem: * Dicite filiæ Sion: Ecce rex
tuus venit tibi mansuetus, sedens super
asinam, & pullum filium subiugalis.
* Euntes autem discipuli fecerunt sicut
præcepit illis Iesus. * Et adduxerunt asi-
nam, & pullum: & imposuerunt super
eos vestimenta sua, & eum desuper se-
dere fecerunt. * Plurima autem turba
strauerunt vestimenta sua in viā: alij
autem cædebant ramos de arboribus, &
sternebant in viā: * turbæ autem, quæ

præcedebant, & quæ sequebantur, cla-
mabant, dicentes: Hosanna filio David: *
benedictus, qui venit in nomine Domi-
ni: hosanna in altissimis. * Et cū intras-
set Ierosolymam, commota est vniuersa
ciuitas, dicēs: Quis est hic? * Populi au-
tem dicebant: Hic est Iesus propheta a
Nazareth Galilææ. * Et intrauit Iesus
in templum Dei, & eiciebat omnes
vendentes, & ementes in templo, &
mensas numulariorum, & cathedras ve-
dētium columbas euertit: * & dicit eis:
Scriptum est: Domus mea domus ora-
tionis vocabitur: vos autem fecistis illā
speluncam latronum. * Et accesserunt ad
eum cæci, & claudi in templo: & sana-
uit eos. * Videntes autem principes sa-
cerdotum, & Scribæ mirabilia, quæ
fecit, & pueros clamantes in templo,
& dicentes: Hosanna filio David: in-
dignati sunt, * & dixerunt ei: Audis quid
isti dicunt? Iesus autem dixit eis: Vti-
que. numquam legistis: Quia ex ore
infantium, & lactentium perfecisti lau-
dem? * Et relictis illis, abiit foras extra
Ciuitatem in Bethaniam: ibique mansit.
* Mane autem reuertens in Ciuitatem,
esuriit. * Et videns fici arborem vnam
secus viam, venit ad eam: & nihil inue-
nit in ea nisi folia tantum, & ait illi:
Numquā ex te fructus nascatur in sem-
piternum: Et arfacta est continuo fi-
culnea. * Et videntes discipuli, mirati
sunt, dicētes: Quomodo continuo aruit?
* Respondens autem Iesus, ait eis: Amen
dico vobis, si habueritis fidem, & non
hesitaueritis, non solum de ficulnea fa-
cietis, sed & si monti huic dixeritis, Tol-
le, & iacta te in mare, fiet. * Et omnia
quæcumque petieritis in oratione cre-
dentes, accipietis. * Et cum venisset in
templum, accesserunt ad eum docentē,
principes sacerdotum, & seniores popu-
li, dicentes: In qua potestate hæc facis?
Et quis tibi dedit hanc potestatem? * Re-
spondēs Iesus dixit eis: Interrogabo vos
& ego vnum sermonem: quem si dixe-
ritis mihi, & ego vobis dicam in qua
potestate hæc facio. * Baptismus Ioan-
nis vnde erat? In celo, an ex homini-
bus? At illi cogitabant inter se, dicen-
tes: Si dixerimus, e celo, dicet nobis:
Quare ergo non credidistis illi? Si au-
tem dixerimus, ex hominibus, timemus

Mar. 10. g. 41

Luc. 22. c. 25

Phil. 2. a. 7

Mar. 10. g. 46
Luc. 18. f. 35

Mat. 11. d. 26
Mar. 11. b. 9
Luc. 19. g. 18

Ioan. 2. c. 14

Deu. 14. c. 23
Isai. 56. c. 7
Ierem. 7. b. 11

Psal. 8. b. 3

Mar. 11. b. 13

Mar. 11. c. 20

Sup. 7. a. 7
1. Io. 3. d. 22

Mat. 23. d. 24
Luc. 20. a. 2

Mat. 11. d. 2. 7
Luc. 19. c. 20

Isa. 61. d. 11
Zach. 9. b. 9
Ioan. 12. b. 15

Sup. 14. a. 1 turbam: omnes enim habebant Ioannē
 sicut prophetam. Et respondentes Iesu,
 dixerunt: Nescimus. Ait illis & ipse:
 Nec ego dico vobis in qua potestate
 hæc facio. Quid autem vobis videtur?
 Homo quidam habebat duos filios, &
 accedens ad primum, dixit: Fili, vade
 hodie, operare in vinea mea. Ille au-
 tem respondens, ait: Nolo. Postea autē,
 poenitentia motus, abiit. Accedens au-
 tem ad alterum, dixit similiter. At ille
 respondens, ait: Eo, domine, & non iuit.
 Quis ex duobus fecit voluntatem pa-
 tris? Dicunt ei: Primus. Dicit illis Iesus:
 Amen dico vobis, quia publicani, &
 meretrices præcedent vos in regnum
 Dei. Venit enim ad vos Ioannes in via
 iustitiæ, & non credidistis ei. publicani
 autem, & meretrices crediderunt ei: vos
 autem videntes nec poenitentiam habui-
 stis postea, ut crederetis ei. Aliam pa-
 rabolam audite. Homo erat paterfami-
 lias, qui plantavit vineam, & septem cir-
 cumdedit ei, & fodit in ea torcular, &
 edificavit turrim, & locavit eam agrico-
 lis, & peregre profectus est. Cum autē
 tempus fructuum appropinquasset, misit
 servos suos ad agricolas, ut acciperent
 fructus eius. Et agricolæ, apprehensis
 servis eius, alium ceciderunt, alium oc-
 ciderunt, alium vero lapidaverunt. Re-
 rum misit alios servos plures prioribus,
 & fecerunt illis similiter. Notissime
 autem misit ad eos filium suum, dicens:
 Verebuntur filium meum. Agricolæ au-
 tem videntes filium, dixerunt intra se:
 Hic est heres, venite, occidamus eum,
 & habebimus hereditatem eius. Et ap-
 prehensum eum ciecerunt extra vineam,
 & occiderunt. Cum ergo venerit do-
 minus vineæ, quid faciet agricolis illis?
 Aiunt illi: Malos male perdet, & vi-
 neam suam locabit alijs agricolis, qui
 reddant ei fructum temporibus suis. Di-
 cit illis Iesus: Numquam legistis in Scri-
 pturis: Lapidem, quem reprobaverunt
 ædificantes, hic factus est in caput angu-
 li? A Domino factum est istud, & est
 mirabile in oculis nostris: ideo dico
 vobis, quia auferetur a vobis regnum
 Dei, & dabitur genti facienti fructus e-
 ius. Et qui ceciderit super lapidem
 istum, confringetur: super quem vero
 ceciderit, conteret eum. Et cum au-

discent principes sacerdotum, & Phari-
 sæi parabolas eius, cognoverunt quòd
 de ipsis diceret. Et querentes eum te-
 nere, timuerunt turbas: quoniam sicut
 prophetam eum habebant.

CAP. XXII.

ET respondens Iesus, dixit iterum in
 parabolis eis, dicens: Simile factū
 est regnum celorum homini regi, qui
 fecit nuptias filio suo. Et misit servos
 suos vocare inuitatos ad nuptias, &
 volebāt venire. Iterum misit alios ser-
 uos, dicens: Dicite inuitatis: Ecce pran-
 dium meum paraui, tauri mei, & alticia
 occisa sunt, & omnia parata: venite ad
 nuptias. Illi autem neglexerunt: &
 abierunt, alius in villam suam, alius ve-
 ro ad negotiationem suam: reliqui ve-
 ro tenuerunt servos eius, & contumelijs
 affectos occiderunt. Rex autem cum
 audisset, iratus est: & missis exercitibus
 suis, perdidit homicidas illos, & civi-
 tatem illorum succendit. Tunc ait ser-
 vis suis: Nuptiæ quidē paratæ sunt, sed
 qui inuitati erant, non fuerunt digni.
 Ite ergo ad exitus viarum, & quoscū-
 que inueneritis, vocate ad nuptias. Et
 egressi servi eius in vias, congregaverūt
 omnes, quos inuenerunt, malos & bo-
 nos: & impletæ sunt nuptiæ discumbē-
 tium. Intrauit autem rex, ut videret
 discumbentes, & vidit ibi hominem nō
 vestitum veste nuptiali. Et ait illi:
 Amice, quomodo huc intrasti non ha-
 bens vestem nuptialem? At ille obmu-
 tuit. Tunc dixit rex ministris: Liga-
 tis manibus, & pedibus eius, mittite
 eum in tenebras exteriores: ibi erit fle-
 tus, & stridor dentium. Multi enim
 sunt vocati, pauci vero electi. Tunc
 abeuntes Pharisei, consilium inierunt ut
 caperent eum in sermone. Et mittunt
 ei discipulos suos cū Herodianis dicen-
 tes: Magister, scimus quia verax es, &
 viam Dei in veritate doces, & nō est ti-
 bi cura de aliquo: nō enim respicis per-
 sonam hominum: dic ergo nobis quid
 tibi videtur, licet censum dare Cæsari, an
 non? Cognita autem Iesus nequitia
 eorū, ait: Quid me tentatis hypocritæ?
 ostēdite mihi numisma census. At illi
 obtulerunt ei denarium. Et ait illis Ie-
 sus:

Luc. 14. d. 16
 Apoc. 19. b. 9

Mat. 12. a. 1
 Luc. 20. b. 9
 Isai. 5. a. b
 Jer. 2. d. 21

Inf. 26. a. 2.
 & 27. a. 2
 Ioan. 12. g. 51

Sup. 8. b. 12
 & 13. f. 42
 Inf. 25. c. 10

Ps. 117. d. 21
 Act. 4. b. 11
 Rom. 9. g. 33
 1. Cor. 2. a. 7

Mat. 12. b. 29
 Luc. 20. d. 20

fus: Cuius est imago hæc, & superscrip-
 tio? Dicunt ei: Cæsaris. Tunc ait il-
 lis: Reddite ergo quæ sunt Cæsaris, Cæ-
 sari: & quæ sunt Dei, Deo. Et audien-
 tes mirati sunt, & relicto eo abierunt. C
 In illo die accesserunt ad eum Saddu-
 cæi, qui dicunt non esse resurrectionem:
 & interrogauerunt eum, dicentes: Ma-
 gister, Moyses dixit: Si quis mortuus
 fuerit non habens filium, ut ducat fra-
 ter eius uxorem illius, & suscitet semen
 fratri suo. Erant autem apud nos se-
 ptem fratres: & primus, uxore ducta,
 defunctus est: & non habens semen, re-
 liquit uxorem suam fratri suo. Simili-
 ter secundus, & tertius usque ad septi-
 mum. Nouissime autem omnium &
 mulier defuncta est. In resurrectione
 ergo cuius erit de septem vxor? omnes
 enim habuerunt eam. Respondens au-
 tem Iesus, ait illis: Erratis nescientes Scri-
 pturas, neque virtutem Dei. In resur-
 rectione enim neque nubent, neque nu-
 bentur: sed erunt sicut angeli Dei in cæ-
 lo. De resurrectione autem mortuorum
 non legistis quod dictum est a Deo di-
 cente vobis: Ego sum Deus Abraham,
 & Deus Isaac, & Deus Iacob? Non est
 Deus mortuorum, sed viuentium. Et
 audientes turbæ, mirabantur in doctri-
 na eius. Pharisei autem audientes quod
 silentium imposuisset Sadducæis, conue-
 nerunt in vnum: & interrogauit eum
 vnus ex eis legis doctor, tentans eum:
 Magister, quod est mandatum magnū
 in Lege? Ait illi Iesus: Diliges Domi-
 num Deum tuum ex toto corde tuo, &
 in tota anima tua, & in tota mente tua.
 Hoc est maximum, & primum man-
 datum. Secundum autem simile est huic:
 Diliges proximum tuum, sicut teip-
 sum. In his duobus mandatis vniuer-
 sa lex pendet, & prophetæ. Congrega-
 tis autem Phariseis, interrogauit eos Ie-
 sus, dicens: Quid vobis videtur de
 Christo? cuius filius est? Dicunt ei: Da-
 uid. Ait illis: Quomodo ergo Dauid
 in spiritu vocat eum Dominum, dicēs:
 Dixit Dominus Domino meo: sede
 a dextris meis, donec ponam inimicos
 tuos scabellum pedum tuorum? Si er-
 go Dauid vocat eum Dominum, quo-
 modo filius eius est? & nemo poterat
 ei respondere verbum: neque ausus fuit

quisquam ex illa die eum amplius in-
 terrogare.

CAP. XXIII.

Tunc Iesus locutus est ad turbas, &
 ad discipulos suos, dicens: Super
 cathedram Moysei federunt Scribæ, &
 Pharisei. Omnia ergo quæcumque
 dixerint vobis, seruare, & facite: secundū
 opera vero eorum nolite facere: dicunt
 enim, & non faciunt. Alligant enim
 onera grauia, & importabilia, & impo-
 nunt in humeros hominum: digito au-
 tem suo nolunt ea mouere. Omnia
 vero opera sua faciunt ut videantur ab
 hominibus: dilatant enim phylacteria
 sua, & magnificant simbrias. Amant
 autem primos recubitus in cœnis, &
 primas cathedras in synagogis, & sa-
 lutationes in foro, & vocari ab homi-
 nibus Rabbi. Vos autem nolite voca-
 ri Rabbi. vnus enim Magister vester,
 omnes autem vos fratres estis. Et pa-
 trem nolite vocare vobis super terrā:
 vnus est enim Pater vester, qui in cælis
 est. Nec vocemini magistri: quia Ma-
 gister vester vnus est, Christus. Qui
 maior est vestrum, erit minister vester.
 Qui autem se exaltauerit, humiliabi-
 tur: & qui se humiliauerit, exaltabitur.
 Vx autem vobis Scribæ, & Pharisei
 hypocritæ: quia clauditis regnum cælo-
 rum ante homines. vos enim nō intra-
 tis, nec introeuntes finitis intrare. Vx
 vobis Scribæ & Pharisei hypocritæ:
 quia comeditis domos viduarum, ora-
 tiones longas orantes: propter hoc am-
 plius accipietis iudicium. Vx vobis
 Scribæ, & Pharisei hypocritæ: quia cir-
 cuitis mare, & aridam, ut faciatis vnum
 profelytum: & cum fuerit factus, facitis
 eum filium gehennæ duplo quàm vos.
 Vx vobis duces cæci, qui dicitis: Qui-
 cumque iurauerit per templū, nihil est:
 qui autē iurauerit in auro templi, debet.
 Stulti, & cæci: Quid enim maius est, au-
 rū, an templū, quod sanctificat aurū? Et
 quicumque iurauerit in altari, nihil est:
 quicumque autē iurauerit in dono, quod
 est super illud, debet. Cæci: Quid enim
 maius est, donum, an altare, quod sancti-
 ficat donum? Qui ergo iurat in altari,
 iurat in eo, & in omnibus, quæ super
 illud sunt. & quicumque iurauerit in

Kkk 3 templo,

CAP. XXIII.

templo, iurat in illo, & in eo, qui habitat in ipso: * & qui iurat in celo, iurat in throno Dei, & in eo, qui sedet super eum. * Vx vobis Scribæ, & Pharisei hypocritæ: qui decimatis mentham, & anethum, & cuminum, & reliquistis quæ grauiora sunt legis, iudicium, & misericordiam, & fidem. hæc oportuit facere, & illa non omittere. * Duces cæci, excolantes culicem, camelum autem glutientes. * Vx vobis Scribæ, & Pharisei hypocritæ, quia mundatis quod de foris est calicis, & paropsidis: intus autem pleni estis rapina, & immunditia. * Pharisee cæce, munda prius quod intus est calicis, & paropsidis, vt fiat id, quod de foris est, mundum. * Vx vobis Scribæ, & Pharisei hypocritæ: quia similes estis sepulchris dealbatis, quæ a foris parèt hominibus speciosa, intus vero plena sunt ossibus mortuorum, & omni spurcitia. * sic & vos a foris quidè paretis hominibus iusti: intus autem pleni estis hypocrisi, & iniquitate. * Vx vobis Scribæ, & Pharisei hypocritæ, qui ædificatis sepulchra prophetarum, & ornatis monumenta iustorum, * & dicitis: Si fuissetis in diebus patrum nostrorum, non essemus socij eorum in sanguine prophetarum. itaque testimonio estis vobismet ipsis, quia filij estis eorum, qui prophetas occiderunt. * Et vos implete mensuram patrum vestrorum. * Serpentes genimina viperarum, quomodo fugietis a iudicio gehennæ? * Ideo ecce ego mitto ad vos prophetas, & sapientes, & scribas, & ex illis occiditis, & crucifigitis, & ex eis flagellabitis in synagogis vestris, & persequemini de ciuitate in ciuitatem: * vt veniat super vos omnis sanguis iustus, qui effusus est super terram, a sanguine Abel iusti vsque ad sanguinem Zachariæ, filij Barachiz, quæ occidistis inter templū & altare. * Amē dico vobis, veniēt hæc omnia super generationem istam. * Ierusalem Ierusalē, quæ occidis prophetas, & lapidas eos, qui ad te missi sunt, quoties volui congregare filios tuos, quemadmodū gallina congregat pullos suos sub alas, & noluit: * Ecce relinquetur vobis domus vestra deserta. * Dico enim vobis, non me videbitis amodo, donec dicatis: Benedictus, qui venit in nomine Domini.

ET egressus Iesus de templo, ibat. Et accesserunt discipuli eius, vt ostenderet ei ædificationes templi. * Ipse autem respondens dixit illis: Videtis hæc omnia? Amen dico vobis, non relinquetur hic lapis super lapidem, qui nō destruat. * Sedente autē eo super Montem oliueti, accesserunt ad eum discipuli secreto, dicentes: Dic nobis, quando hæc erunt? & quod signum aduētus tui, & consummationis sæculi? * Et respondens Iesus, dixit eis: Videte nequis vos seducat. * multi enim venient in nomine meo, dicentes: Ego sum Christus: & multos seducent. * Audituri enim estis prælia, & opiniones præliorum. Videte ne turbemini. oportet enim hæc fieri, sed nondum est finis. * confurget enim gens in gentem, & regnum in regnum, & erunt pestilentiz, & fames, & terræ motus per loca. * hæc autem omnia initia sunt dolorum. * Tunc tradent vos in tribulationem, & occidēt vos: & eritis odio omnibus gentibus propter nomen meum. * Et tunc scandalizabuntur multi, & inuicem tradent, & odio habebunt inuicem. * Et multi pseudoprophetae surgent, & seducent multos. * Et quoniam abundauit iniquitas, refrigeret charitas multorum. * qui autem perseverauerit vsque in finem, hic saluus erit. * Et prædicabitur hoc Euangelium regni in vniuerso orbe, in testimonium omnibus gentibus: & tunc veniet consummatio. * Cum ergo videritis abominationem desolationis, quæ dicta est a Daniele propheta, stantem in loco sancto, qui legit, intelligat: * tūc qui in Iudæa sunt, fugiant ad montes: * & qui in tecto, nō descendat tollere aliquid de domo sua: * & qui in agro, non reuertatur tollere tunicam suam. * Vx autem prægnantibus, & nutriendis in illis diebus. * Orate autem vt non fiat fuga vestra in hieme, vel sabbato. * erit enim tunc tribulatio magna, qualis non fuit ab initio mundi vsque modo, neque fiet. * Et nisi breuiati fuissent dies illi, non fieret salua omnis caro: sed propter electos breuiabuntur dies illi. * Tunc si quis vobis dixerit: Ecce hic est Christus, aut illic: nolite

Luc. 11. f. 43

889. p. b. 7

Gen. 4. b. 9
Hebr. 11. a. 4
1. Par. 24. f.
22
Luc. 13. g. 14

Mar. 13. a. 1
Luc. 21. b. 5

Luc. 19. g. 44

Eph. 5. b. 6
Col. 2. d. 18

Ioan. 15. c.
20. & 16. a. 2
Sup. 10. c. 17
Luc. 21. c. 13

Mar. 13. b. 14
Luc. 21. d. 20
Dan. 9. g. 27

A. 2. b. 12

Mar. 13. c. 21
Luc. 17. c. 3

nolite credere. * Surgent enim pseudo- 24
christi, & pseudopropheta: & dabunt si-
gna magna, & prodigia, ita vt in errore
inducantur (si fieri potest) etiam electi.

* Ecce prædixi vobis. * Si ergo dixerint 25
vobis, Ecce in deserto est, nolite exire: 26
ecce in penetralibus, nolite credere.

* Sicut enim fulgur exit ab Oriente, & 27
paret vsque in Occidentem: ita erit &

aduentus Filij hominis. * Vbicumque 28
fuerit corpus, illic congregabuntur &

aquila: * Statim autem post tribulatio- 29
nem dierum illorum sol obscurabitur,

& luna non dabit lumen suum, & stel-
la cadent de cælo, & virtutes cælorum

commouebuntur: * & tunc parebit signū 30
Filij hominis in cælo: & tunc plangent

omnes tribus terræ: & videbunt Filium
hominis venientem in nubibus cæli cū

virtute multa, & maiestate. * Et mit- 31
tet angelos suos cum tuba, & voce ma-

gna: & congregabunt electos eius a
quattuor ventis, a summis cælorum vs-

que ad terminos eorum. * Ab arbore 32
autem fici discite parabolam: cum iam

ramus eius tener fuerit, & folia nata,
scitis quia prope est æstas: * ita & vos 33

cum videritis hæc omnia, scitote quia
prope est inianis. * Amen dico vobis, 34

quia non præteribit generatio hæc, do-
nec omnia hæc fiant. * Cælum, & terra 35

transibunt, verba autem mea non præte-
ribunt. * De die autem illa, & hora ne- 36

mo scit, neque angeli cælorum, nisi so-
lus Pater. * Sicut autē in diebus Noe, 37

ita erit & aduentus Filij hominis. * si-
cut enim erant in diebus ante diluuium 38

comedentes & bibentes, nubentes & nu-
ptui tradentes, vsque ad eum diem, quo

intrauit Noe in arcam, & non cogno- 39
uerunt donec venit diluuium, & tulit

omnes: ita erit & aduentus Filij homi-
nis. * Tunc duo erunt in agro: vnus as- 40

sumetur, & vnus relinquetur. * dux mo-
lentes in mola: vna assumetur, & vna 41

relinquetur. * Vigilate ergo, quia nesci-
tis qua hora Dominus vester venturus 42

fit. * Illud autem scitote, quoniam si 43
sciret paterfamilias qua hora fur ventu-
rus esset, vigilaret vtique, & non sine-

ret perfodi domum suam. * Ideo & 44
vos estote parati: quia qua nescitis hora

Filius hominis venturus est. * Quis, pu- 45
tas, est fidelis seruus, & prudens, quem

constituit dominus suus super familiam
suam, vt det illis cibum in tempore?

46 * Beatus ille seruus, quem cum vene- 8 Apo. 16. c. 11
rit dominus eius, inuenerit sic facientē.

47 * amen dico vobis, quoniam super om-
nia bona sua constituet eum. * Si autem

dixerit malus seruus ille in corde suo:
48 Morā facit dominus meus venire: * &

coeperit percutere conseruos suos, man-
ducet autem, & bibat cum ebriosis: ve-

49 niet dominus serui illius in die, qua nō
50 sperat, & hora, qua ignorat: * & diui-

det eum, partemq. eius ponet cū hypo- 8 Sup. 13. f. 42
critis. * illic erit fletus, & stridor dentiū. Inf. 25. c. 10

C A P. XXV.

1 Tunc simile erit regnum cælorum,
A decem virginibus: quæ accipientes

lampades suas exierunt obuiam sponso,
1 & sponse. * Quinque autem ex eis erāt

3 fatuæ, & quinque prudentes: * sed quin-
que fatuæ, acceptis lampadibus, nō sum-

4 pserunt oleum secum: * prudentes vero
acceperūt oleum in vasis suis cum lam-

5 padibus. * Moram autem faciente spon-
so, dormitauerunt omnes & dormierūt.

6 * Media autem nocte clamor factus est:
Ecce sponsus venit, exite obuiam ei.

7 * Tunc surrexerunt omnes virgines illæ,
8 & ornauerūt lampades suas. * Fatuæ au-

tem sapientibus dixerunt: Date nobis
de oleo vestro: quia lampades nostræ

9 extinguuntur. * Responderunt pruden-
tes, dicentes: Ne forte nō sufficiat nobis,

& vobis, ite potius ad vendentes, & e-
10 mite vobis. * Dum autem irent emere,

venit spūs: & quæ paratæ erant, intra-
uerunt cum eo ad nuptias, & clausa est

11 ianua. * Nouissime vero veniunt & reli-
quæ virgines, dicentes: Domine, Domi-

12 ne, aperi nobis. * At ille respondens, ait:
Amen dico vobis, nescio vos. * Vigilate 8 Mar. 13. d. 33

itaque, quia nescitis diē, neque horam. 8 Luc. 19. b. 12

13 * Sicut enim homo peregre proficiscēs,
vocaui seruos suos, & tradidit illis bo-

14 na sua. * Et vni dedit quinque talēta, alij
autē duo, alij vero vnum, vniqueque se-

cundum propriam virtutē, & profectus
15 est statim. * Abiit autē qui quinque ta-

16 lucratus est alia quinque. * Similiter &
qui duo acceperat, lucratus est alia duo.

17 * Qui autem vnum acceperat, abiens fo-
dit in terram, & abscondit pecuniam

K k k 4 domini

8 Luc. 17. g. 16

8 Mar. 13. c. 24
Luc. 21. c. 25
Ezec. 52. b. 7
Isai. 13. b. 10
Iod. 3. c. 15
Apo. 1. b. 7

8 1. Cor. 15. g.
31

8 Mar. 13. d. 31

8 Luc. 17. f. 26
6 ca. 7. b. 5

8 1. Thef. 4. d.
17
Mar. 13. d. 32
Luc. 12. c. 39

domini tui . * Post multum vero tem-
poris venit dominus seruorum illorum,
& posuit rationem cum eis . * Et acce-
dens qui quinque talenta acceperat, ob-
tulit alia quinque talenta , dicens : Do-
mine , quinque talenta tradidisti mihi ,
ecce alia quinque superlucratus sum .
* Ait illi dominus eius : Euge serue bo-
ne , & fidelis , quia super pauca fuisti fi-
delis , super multa te constituam , intra
in gaudium domini tui . * Accessit au-
tem & qui duo talenta acceperat , &
ait : Domine , duo talenta tradidisti mi-
hi, ecce alia duo lucratus sum . * Ait illi
dominus eius : Euge serue bone , & fide-
lis , quia super pauca fuisti fidelis , super
multa te constituam , intra in gaudium
domini tui . * Accedens autem & qui
vnum talentum acceperat , ait : Domine ,
scio quia homo durus es , metis vbi non
seminasti , & congregas vbi non sparsisti :
* & timens abij , & abscondi talentum
tuum in terra : ecce habes quod tuum
est . * Respondens autem dominus eius ,
dixit ei : Serue male , & piger , sciebas quia
meto vbi non semino , & congrego vbi
non sparsi : * oportuit ergo te commit-
tere pecuniam meam numularijs , & ve-
niens ego recepissem vtique quod meum
est cum vsura . * Tollite itaque ab eo ta-
lentum , & date ei , qui habet decem ta-
lenta . * " omni enim habenti dabitur , &
abundabit : ei autem , qui non habet , &
quod videtur habere , auferetur ab eo . * Et
inutilem seruum eijcite in tenebras exte-
riores : illic erit fletus , & stridor dentiũ .
* Cum autem venerit Filius hominis in
maiestate sua , & omnes angeli cum eo ,
tunc sedebit super sedem maiestatis sue :
* & congregabuntur ante eum omnes
gentes , & separabit eos ab inuicem , sicut
pastor segregat oues ab hoedis : * & sta-
tuet oues quidem a dextris suis , hoedos
autem a sinistris . * Tunc dicet rex his ,
qui a dextris eius erunt : Venite benedi-
cti Patris mei , possidete paratum vobis
regnum a constitutione mundi . * " esu-
riui enim , & dedistis mihi manducare :
situi , & dedistis mihi bibere : hospes
eram , & collegistis me : " nudus , & coo-
peruistis me : " infirmus , & visitastis
me : in carcere eram , & venistis ad me .
* Tunc respondebunt ei iusti , dicentes :
Domine , quando te vidimus esurien-

tem , & pauius te : sitientem , & do-
dimus tibi potum ? * quando autem te
vidimus hospitem , & collegimus te : aut
nudum , & cooperuimus te ? * aut quan-
do te vidimus infirmum : aut in carce-
re , & venimus ad te ? * Et respondens
rex , dicet illis : Amen dico vobis , quam-
diu fecistis vni ex his fratribus meis mi-
nimis , mihi fecistis . * Tunc dicet &
his , qui a sinistris erunt : " Discedite a
me maledicti in ignem æternum , qui pa-
ratus est diabolo , & angelis eius . * esu-
riui enim , & non dedistis mihi mandu-
care : situi , & non dedistis mihi po-
tum : * hospes eram , & non collegistis
me : nudus , & non cooperuistis me : in-
firmus , & in carcere , & non visitastis
me . * Tunc respondebunt ei & ipsi , di-
centes : Domine , quando te vidimus esu-
rientem , aut sitientem , aut hospitem ,
aut nudum , aut infirmum , aut in car-
cere , & non ministrauimus tibi ? * Tunc
respondebit illis dicens : Amen dico vo-
bis : Quamdiu non fecistis vni de mino-
ribus his , nec mihi fecistis . * " Et ibunt
hi in supplicium æternum : iusti autem
in vitam æternam .

CAP. XXVI.

ET factum est : cum consummasset Ie-
sus sermones hos omnes , dixit di-
scipulis suis : " Scitis quia post bidden
Pascha fiet , & Filius hominis tradetur
vt crucifigatur . * Tunc congregati sunt
principes sacerdotum , & seniores popu-
li in atrium principis sacerdotum , qui
dicebatur Caiphas : * & consilium fece-
runt vt Iesum dolo tenerent , & occide-
rent . * Dicebant autem : Non in die fe-
sto , ne forte tumultus fieret in populo .
* " Cum autem Iesus esset in Bethania ,
in domo Simonis leprosi , * accessit ad
eum mulier habens alabastrum vnguen-
ti pretiosi , & effudit super caput ipsius
recumbentis . * Videntes autem discipu-
li , indignati sunt dicentes : Vt quid per-
ditio hæc ? potuit enim istud vnzunda-
ri multo , & dari pauperibus . * Sciens
autem Iesus , ait illis : Quid molesti estis
huic mulieri ? opus enim bonum opera-
ta est in me . * nam semper pauperes ha-
betis vobiscum : me autem non semper
habebis . * Mittens enim hæc vnguentum
hoc

Sup. 13. b. 12
Mar. 4. c. 25
Luc. 8. c. 18. &
39. d. 26

Jo. 11. b. 7
Ezech. 11. b. 7

Ezech. 7. d. 31

UPL. c. 9
Sup. 7. d. 23
Luc. 13. d. 27

Ioan. 5. c. 18
Dan. 1. d. 22

Mar. 14. d. 2
Luc. 22. d. 1

Ioan. 11. d. 2
& 12. d. 3
Mar. 14. d. 3

hoc in corpus meum: ad sepeliendum,
me fecit. * Amen dico vobis, vbi-
que prædicatum fuerit hoc euangelium
in toto mundo, dicetur & quòd hæc fe-
cit in memoriam eius. * Tunc abiit
vnus de duodecim, qui dicebatur Iudas
Iscariotes, ad principes sacerdotum:
* & ait illis: Quid vultis mihi dare, &
ego vobis eum tradam? At illi consti-
tuerunt ei triginta argenteos. * Et exin-
de quærebat opportunitatem vt eum tra-
deret. * Prima autem die Azymorum
acceperunt discipuli ad Iesum, dicentes:
Vbi vis paremus tibi comedere Pascha?
* At Iesus dixit: Ite in ciuitatem ad quæ-
dam, & dicite ei: Magister dicit: Tem-
pus meum prope est, apud te facio Pa-
scha cum discipulis meis. * Et fecerunt
discipuli sicut constituit illis Iesus, &
parauerunt Pascha. * Vespere autem fa-
cto, discumbebat cum duodecim discipu-
lis suis. * Et edentibus illis, dixit: Amen
dico vobis, quia vnus vestrum me tradi-
turus est. * Et contristati valde, coepe-
runt singuli dicere: Numquid ego sum
Domine? * At ipse respondens, ait:
Qui intingit mecum manum in paropsi-
de, hic me tradet. * Filius quidem ho-
minis vadit, sicut scriptum est de illo:
Vt autem homini illi, per quem Filius
hominis tradetur: bonum erat ei, si na-
tus non fuisset homo ille. * Respondens
autem Iudas, qui tradidit eum, dixit:
Numquid ego sum Rabbi? Ait illi: Tu
dixisti. * Coenantibus autem eis, acce-
pit Iesus panem, & benedixit, ac fregit,
deditq. discipulis suis, & ait: Accipite,
& comedite: hoc est corpus meum. * Et
accipiens calicem gratias egit: & dedit
illis, dicens: Bibite ex hoc omnes. * Hic
est enim sanguis meus noui testamenti,
qui pro multis effundetur in remissio-
nem peccatorum. * Dico autem vobis:
non bibam amodo de hoc genimine vi-
tis vsque in diem illum, cum illud bi-
bam vobiscum nouum in regno Patris
mei. * Et hymno dicto, exierunt in
Montem oliueti. * Tunc dicit illis Ie-
sus: Omnes vos scandalum patiemini
in me, in ista nocte. Scriptum est enim:
Percutiam pastorem, & dispergēt oues
gregis. * Postquam autem resurrexero, præ-
cedam vos in Galilæam. * Respon-
dens autem Petrus, ait illi: Et si omnes

scandalizati fuerint in te, ego numquam
scandalizabor. * Ait illi Iesus: Amen di-
co tibi, quia in hac nocte antequam Gal-
lus canteret, me negabis. * Ait illi Pe-
trus: Etiam si oportuerit me mori tecum,
non te negabo. Similiter & omnes disci-
puli dixerunt. * Tunc venit Iesus cum il-
lis in villam, quæ dicitur Gethsemani, &
dixit discipulis suis: Sedete hic donec
vadam illuc, & orem. * Et assumpto Pe-
tro, & duobus filiis Zebedæi, coepit con-
tristari & maestus esse. * Tunc ait illis: Tri-
stis est anima mea vsque ad mortem: su-
stinete hic, & vigilate mecum. * Et pro-
gressus pusillū, procidit in faciem suam,
orans, & dicens: Pater mi, si possibile est,
transeata me calix iste. verumtamen non
sicut ego volo, sed sicut tu. * Et venit ad
discipulos suos, & inuenit eos dormien-
tes, & dicit Petro: Sic non potuisti vna
hora vigilare mecum? * Vigilare, &
orare vt non intretis in tentationem. Spi-
ritus quidem promptus est, caro autem
infirmā. * Iterum secundo abiit, & ora-
uit, dicens: Pater mi, si non potest hic ca-
lix transire nisi bibam illum, fiat volun-
tas tua. * Et venit iterum, & inuenit eos
dormientes: erant enim oculi eorū gra-
uati. * Et relictis illis, iterum abiit, & ora-
uit tertio, eundem sermonem dicens.
* Tunc venit ad discipulos suos, & dicit
illis: Dormite iam, & requiescite: ecce
appropinquauit hora, & Filius hominis
tradetur in manus peccatorum. * Surgi-
te eamus: ecce appropinquauit qui me
tradet. * Adhuc eo loquente, ecce Iudas
vnus de duodecim venit, & cum eo turba
multa cū gladijs, & fustibus, missi a prin-
cipibus sacerdotum, & senioribus popu-
li. * Qui autem tradidit eum, dedit illis
signum, dicens: Quemcumque osculatus
fuero, ipse est, tenete eum. * Et confestim
accedens ad Iesum, dixit: Aue Rabbi. Et
osculatus est eum. * Dixitq. illi Iesus: Ami-
ce, ad quid venisti? Tunc acceperunt, &
manus iniecerunt in Iesum, & tenuerunt
eum. * Et ecce vnus ex his, qui erant cum
Iesu, extendens manum, exemit gladium
suum, & percussit seruum principis sa-
cerdotū amputauit auriculam eius. * Tūc
ait illi Iesus: Conuerte gladium tuum in
locum suum. omnes enim, qui accepe-
runt gladium, gladio peribūt. * An putas,
quia non possum rogare patrem meum,
& exhi-

Ioan. 13. d. 18
Mar. 14. d. 98
Luc. 22. d. 39

Luc. 22. d. 39

Mar. 14. d. 43
Luc. 22. d. 47
Ioan. 18. d. 3

Gen. 9. d. 6
Apoc. 13. c. 13

11a. 53. c. 10 & exhibebit mihi modo plusquam duodecim legiones angelorum. * Quo-
 modo ergo implebuntur Scripturae, quia
 sic oportet fieri? * In illa hora dixit
 Iesus turbis: Tamquam ad latronem
 existis cum gladijs, & fustibus compre-
 hendere me: quotidie apud vos sede-
 bam docens in templo, & non me te-
 nuistis. * Hoc autem totum factum est,
 ut adimplerentur Scripturae propheta-
 rum. Tunc discipuli omnes, relicto
 eo, fugerunt. * At illi tenentes Iesum,
 duxerunt ad Caipham principem sacer-
 dotum, ubi Scribae & seniores conuene-
 rant. * Petrus autem sequebatur eum a
 longe, usque in atrium principis sacer-
 dotum. Et ingressus intro, sedebat
 cum ministris, ut videret finem. * Prin-
 cipes autem sacerdotum, & omne concilium
 querebant falsum testimonium
 contra Iesum, ut eum morti traderent:
 & non inuenerunt, cum multi falsi tes-
 tes accessissent. Nouissime autem ve-
 nerunt duo falsi testes, & dixerunt:
 Hic dixit: Possum destruere templum
 Dei, & post triduum reaedificare illud.
 * Et surgens princeps sacerdotum, ait
 illi: Nihil respondes ad ea, quae isti ad-
 uersum te testificantur? * Iesus autem
 tacebat. Et princeps sacerdotum ait il-
 li: Adiuro te per Deum viuum, ut di-
 cas nobis si tu es Christus filius Dei. * Di-
 cit illi Iesus: Tu dixisti. verumtamen
 dico vobis, amodo videbitis filium homi-
 nis sedentem a dextris virtutis Dei, &
 venientem in nubibus caeli. * Tunc prin-
 ceptis sacerdotum scidit vestimenta sua,
 dicens: Blasphemaui: quid adhuc ege-
 mus testibus? ecce nunc audistis blasphemiam:
 * quid vobis videtur? At illi re-
 spondentes dixerunt: Reus est mortis.
 * Tunc expuerunt in faciem eius, &
 colaphis eum ceciderunt, alij autem pal-
 mas in faciem eius dederunt, dicentes:
 Prophetiza nobis Christe, quis est qui te
 percussit? * Petrus vero sedebat foris
 in atrio: & accessit ad eum vna ancilla,
 dicens: Et tu cum Iesu Galilaeo eras. * At
 ille negauit coram omnibus, dicens: Nes-
 cio quid dicis. * Exeunte autem illo
 ianuam, vidit eum alia ancilla, & ait
 his, qui erant ibi: Et hic erat cum Ie-
 su Nazareno. * Et iterum negauit cum
 iuramento: Quia non noui hominem.

Thrs. 4. d. 10

Mar. 14. f. 53

Luc. 22. f. 54

Ioan. 18. c. 24

Ioan. 2. d. 19

Sup. 16. d. 27

2. Thrs. 4. d. 14

Rom. 14. b. 10

11a. 50. c. 6

Mar. 14. g. 65

Luc. 22. f. 55

Ioan. 18. c. 25

73 * Et post pusillum accesserunt qui sta-
 bant, & dixerunt Petro: Vere & tu ex
 illis es: nam & loquela tua manifestum
 te facit. * Tunc coepit detestari, & iu-
 rare quia non nouisset hominem. Et
 continuo gallus cantauit. * Et recorda-
 tus est Petrus verbi Iesu, quod dixerat:
 Prius quam gallus cantet, ter me nega-
 bis. Et egressus foras, fleuit amare.

CAP. XXVII.

1 M Ane autem facto, consilium ini-
 runt omnes principes sacerdotum,
 & seniores populi aduersus Iesum, ut
 eum morti traderent. * Et vinctum
 adduxerunt eum, & tradiderunt Pontio
 Pilato praefidi. * Tunc videns Iudas, qui
 eum tradidit, quod damnatus esset; poe-
 nitentia ductus, retulit triginta argen-
 teos principibus sacerdotum, & senio-
 ribus, dicens: Peccaui, tradens san-
 guinem iustum. At illi dixerunt: Quid
 ad nos? tu videris. * Et proiecitis ar-
 genteis in templo, recessit: & abiens
 laqueo se suspendit. * Principes autem
 sacerdotum, acceptis argenteis, dixe-
 runt: Non licet eos mittere in corbo-
 nam: quia pretium sanguinis est. * Con-
 silio autem inito, emerunt ex illis agrum
 figuli, in sepulturam peregrinorum.
 * Propter hoc vocatus est ager ille,
 Haceldama, hoc est, ager sanguinis, us-
 que in hodiernum diem. * Tunc imple-
 tum est quod dictum est per Ieremiam
 prophetam, dicentem: Et acceperunt tri-
 ginta argenteos pretium appretiati, quae
 appretiauerunt a filiis Israel: & dede-
 runt eos in agrum figuli, sicut constituit
 mihi Dominus. * Iesus autem stetit ante
 praefidem, & interrogauit eum praefes,
 dicens: Tu es Rex Iudaeorum? Dicit il-
 li Iesus: Tu dicis. * Et cum accusaretur
 a principibus sacerdotum, & seniori-
 bus, nihil respondit. * Tunc dicit illi
 Pilatus: Non audis quanta aduersum te
 dicunt testimonia? * Et non respondit ei
 ad vllum verbum, ita ut miraretur praefes
 vehementer. * Per diem autem sollempne
 consueuerat praefes populo dimittere
 vnum vinctum, quem voluissent. * ha-
 bebat autem tunc vinctum insignem,
 qui dicebatur Barabbas. * Congregatis
 ergo

Mar. 15. a. 16

Luc. 23. a. 1

Ioan. 18. c. 28

Act. 1. c. 18

Aq. 1. c. 19

Zach. 11. c. 13

Mar. 15. a. 2

Luc. 23. a. 1

Ioan. 18. c. 28

ergo illis, dixit Pilatus: Quem vultis
dimittam vobis: Barabbam, an Iesum,
qui dicitur Christus? * Sciebat enim,
quod per inuidiam tradidissent eum.
* Sedente autem illo pro tribunali, mi-
sit ad eum vxor eius, dicens: Nihil tibi,
& iusto illi. multa enim passa sum ho-
die per visum propter eum. * "Princi-
pes autem sacerdotum, & seniores per-
suaserunt populis vt peteret Barabbam,
Iesum vero perderent. * Respōdens au-
tem p̄ses, ait illis: Quem vultis vobis
de duobus dimitti? At illi dixerunt: Ba-
rabbam. * Dicit illis Pilatus: Quid igitur
faciam de Iesu, qui dicitur Christus?
* Dicunt omnes: Crucifigatur. Ait illis
p̄ses: Quid enim mali fecit? At illi
magis clamabant dicētes: Crucifigatur.
* Videns autem Pilatus quia nihil profi-
ceret, sed magis tumultus fieret: accepta
aqua, lauit manus coram populo, dicens:
Innocens ego sum a sanguine iusti hu-
ius: vos videritis. * Et respondens vni-
uersus populus, dixit: Sanguis eius su-
per nos, & super filios nostros. * Tunc
dimisit illis Barabbam: Iesum autem fla-
gellatum tradidit eis vt crucifigeretur.
* Tunc milites p̄sidis suscipientes Ie-
sum in p̄torium, congregauerunt ad
eum vniuersam cohortem: & exuentes
eum, chlamydem coccineam circumde-
derunt ei, & plectentes coronam de
spinis, posuerunt super caput eius, &
arundinem in dextera eius. Et genu fle-
xo ante eum, illudebant ei, dicentes:
Aue rex Iudæorum. * Et expuentes in
eum, acceperunt arundinem, & percu-
tiebant caput eius. * Et postquam illu-
serunt ei, exuerunt eum chlamyde, &
induerunt eum vestimentis eius, & du-
xerunt eum vt crucifigerent. * "Exeu-
ntes autem inuenerunt hominem Cyre-
næum, nomine Simonem: hunc anga-
riauerunt vt tolleret crucem eius. * "Et
venerunt in locum, qui dicitur Golgo-
tha, quod est Caluarie locus. * Et de-
derunt ei vinum bibere cum felle mi-
stum. Et cum gustasset, noluit bibere.
* Postquam autem crucifixerūt eum, di-
uiserunt vestimenta eius, sortem mittentes:
vt impleretur quod dictum est per
Prophetam dicentem: "Diuiserunt sibi
vestimenta mea, & super vestem meam
miserunt sortē. * Et sedentes seruabant

37 eum. * Et imposuerunt super caput eius
E causam ipsius scriptā: HIC EST IESUS
38 SVS REX IVDÆORVM. * Tunc
crucifixi sunt cum eo duo latrones: vnus
39 a dextris, & vnus a sinistris. * Præter-
euntes autem blasphemabant eum mo-
40 uentes capita sua, * & dicentes: "Vah
qui destruis templum Dei, & in triduo
illud reedificas: salua teipsum: si fi-
41 lius Dei es, descende de cruce. * Si-
militer & principes sacerdotum illu-
dentes eum Scribis, & senioribus dice-
42 bant: * Alios saluos fecit, seipsum non
potest saluum facere: "si rex Israel est,
descendat nunc de cruce, & credimus
43 ei: * "confidit in Deo: liberet nunc, si
vult eum: dixit enim: Quia filius Dei
44 sum. * Idipsum autem & latrones, qui
crucifixi erant cum eo, improperebant
45 ei. * A sexta autem hora tenebræ factæ
sunt super vniuersam terram vsque ad
46 horam nonam. * Et circa horam non-
am clamaui Iesus voce magna, dicens:
"Eli, Eli, lamma sabasthani? hoc est:
Deus meus, Deus meus vt quid dereli-
47 quisti me? * Quidam autem illic stan-
tes, & audientes, dicebant: Eliam vo-
48 cat iste. * Et continuo currens vnus ex
F eis acceptam spongiam impleuit aceto,
& imposuit arundini, & dabat ei bibere.
49 * Ceteri vero dicebant: Sine videamus
an veniat Elias liberans eum. * Iesus au-
tem iterum clamans voce magna, emi-
51 sit spiritum. * "Et ecce velum templi
scissum est in duas partes a summo vs-
que deorsum. & terra mota est, & pe-
52 tra scissæ sunt, * & monumenta aperta
sunt: & multa corpora sanctorum, qui
53 dormierant, surrexerunt. * Et exeuntes
de monumentis post resurrectionē eius,
venerunt in sanctam ciuitatem, & appa-
54 ruerunt multis. * Centurio autem, &
qui cum eo erant, custodientes Iesum,
viso terramotu & his, quæ fiebant, ti-
muerunt valde, dicentes: Vere Filius Dei
55 erat iste. * Erant autem ibi mulieres
multæ a longe, quæ secutæ erant Iesum
56 a Galilæa, ministrantes ei: * inter quas
erat Maria Magdalene, & Maria Iacobi,
& Ioseph mater, & mater filiorum Ze-
57 bedæi. * "Cum autem sero factum es-
set, venit quidam homo diues ab Arima-
thæa, nomine Ioseph, qui & ipse disci-
58 pulus erat Iesu. * hic accessit ad Pilatū,
& pe-

"Ioan. 8. d. 19

"Sep. 2. d. 18

"Psal. 21. 29

"Psal. 21. 2. 1

"2. Par. 3. d. 14

"Mar. 15. d. 43
Luc. 23. g. 50
Ioan. 19. e. 38

& petijt corpus Iesu. Tunc Pilatus iussit reddi corpus. * Et accepto corpore, Ioseph inuoluit illud in sindone munda. * & posuit illud in monumento suo nouo, quod exciderat in petra. Et aduoluit saxum magnum ad ostium monumenti, & abiit. * Erat autem ibi Maria Magdalene, & altera Maria, sedentes contra sepulchrum. * Altera autem die, quæ est post Parasceuen, conuenerunt principes sacerdotum, & Pharisei ad Pilatum, * dicentes: Domine, recordati sumus, quia seductor ille dixit adhuc uiuens: Post tres dies resurgam. * Iube ergo custodiri sepulchrum usque in diem tertium: ne forte veniant discipuli eius, & furentur eum, & dicant plebi: Surrexit a mortuis: & erit nouissimus error peior priore. * Ait illis Pilatus: Habebis custodiam, ite, custodite sicut scitis. * Illi autem abeuntes, munierunt sepulchrum, signantes lapidem, cum custodibus.

CAP. XXVIII.

Mar. 16. b. 6
Ioan. 20. c. 11

Vespere autem sabbati, quæ lucefcit in prima sabbati, venit Maria Magdalene, & altera Maria Videre sepulchrum. * Et ecce terræmotus factus est magnus. Angelus enim Domini descendit de cælo: & accedens reuoluit lapidem, & sedebat super eum: * erat autem aspectus eius sicut fulgur: & vestimentum eius sicut nix. * Præ timore autem eius exterriti sunt custodes, & facti sunt velut mortui. * Respondens autem angelus dixit mulieribus: Nolite timere vos: scio enim, quod Iesum, qui crucifixus est, quæritis: * non est hic:

B surrexit enim, sicut dixit. venite, & videte locum, vbi positus erat Dominus. * Et cito euntes, dicite discipulis eius quia surrexit: & ecce præcedit vos in Galilæam: ibi eum videbitis. ecce prædixi vobis. * Et exierunt cito de monumento cum timore, & gaudio magno, currentes nunciare discipulis eius. * Et ecce Iesus occurrit illis, dicens: Aue. Illæ autem accesserunt, & tenuerunt pedes eius, & adorauerunt eum. * Tunc ait illis Iesus: Nolite timere. ite, nunciate fratribus meis ut eant in Galilæam, ibi me videbunt. * Quæ cum abiissent, ecce quidam de custodibus venerunt in ciuitatem, & nunciauerunt principibus sacerdotum omnia, quæ facta fuerant. * Et congregati cum senioribus consilio accepto, pecuniam copiosam dederunt militibus, * dicentes: Dicite quia discipuli eius nocte venerunt, & furati sunt eum, nobis dormientibus. * Et si hoc auditum fuerit a præside, nos suadebimus ei, & securos vos faciemus. * At illi accepta pecunia, fecerunt sicut erant edocti. Et diuulgatum est verbum istud apud Iudæos, usque in hodiernum diem. * Undecim autem discipuli abierunt in Galilæam in montem, vbi constituerat illis Iesus. * Et videntes eum adorauerunt: quidam autem dubitauerunt. * Et accedens Iesus locutus est eis, dicens: Data est mihi omnis potestas in cælo, & in terra. * Euntes ergo docete omnes gentes: baptizantes eos in nomine Patris, & Filij, & Spiritus sancti: * docentes eos seruare omnia quacumque mandavi vobis: & ecce ego vobiscum sum omnibus diebus, usque ad consummationem sæculi.

Mar. 16. d. 9

SANCTVM IESV CHRISTI
EVANGELIVM

SECVNDVM MARCVM.

CAPVT PRIMVM.

Matt. 3. 2. 7
NITIVUM Euangelij Iesu Christi, Filij Dei. * Sicut scriptum est in Isaia propheta: * Ecce ego mitto angelum meum ante faciem tuam, qui præparabit viam tuam ante te. * Vox clamantis in deserto: Parate viam Domini, rectas facite semitas eius. * Fuit Ioannes in deserto baptizans, & prædicans baptismum poenitentiae in remissionem peccatorum. * Et egrediebatur ad eum omnis Iudæa regio, & Ierosolymitarum universi, & baptizabantur ab illo in Iordanis flumine, confitentes peccata sua. * Et erat Ioannes vestitus pilis cameli, & zona pellicea circa lumbos eius, & locustas, & mel siluestre edebat. Et prædicabat dicens: * Venit fortior me post me: cuius non sum dignus procumbere soluere corrigiam calceamentorum eius. * Ego baptizavi vos aqua, ille vero baptizabit vos Spiritu sancto. * Et factum est: in diebus illis venit Iesus a Nazareth Galilæe: & baptizatus est a Ioanne in Iordane. * Et statim ascendens de aqua, vidit celos apertos, & Spiritum tamquam columbam descendentem, & manentem in ipso. * Et vox facta est de celis: Tu es filius meus dilectus, in te complacui. * Et statim Spiritus expulit eum in desertum. * Et erat in deserto quadraginta diebus, & quadraginta noctibus: & tentabatur a satana: eratque cum bestiis, & angeli ministrabant illi. * Postquam autem traditus est Ioannes, venit Iesus in Galilæam, prædicans Evangelium regni Dei, & dicens: Quoniam impletum est tempus, & appropinquavit regnum Dei: poenitentiamini, & credite Evangelio. * Et præteriens secus Mare Galilæe, vidit Simonem, & Andream fratrem eius, mittentes retia in mare, (erant enim piscatores) & dixit eis Iesus: Venite post me, & faciam vos fieri piscatores hominum. * Et protinus relinquentes retibus, secuti sunt eum. * Et progressus inde pusillum, vidit Iacobum Zebedæi, & Ioannem fratrem eius, & ipsos componentes retia in navibus: & statim vocavit illos. Et relicto patre suo Zebedæo in navibus cum mercenariis, secuti sunt eum. * Et ingrediuntur Capharnaum: & statim sabbatis ingressus in synagogam, docebat eos. * Et stupebant super doctrina eius: erat enim docens eos, quasi potestatem habens, & non sicut scriba. * Et erat in synagoga eorum homo in spiritu immundo: & exclamavit, dicens: Quid nobis, & tibi Iesu Nazarene: venisti perdere nos? scio qui sis, Sanctus Dei. * Et comminatus est ei Iesus, dicens: Obmutescere, & exi de homine. * Et discerpens eum spiritus immundus, & exclamans voce magna exiit ab eo. * Et mirati sunt omnes, ita ut cōquirerent inter se dicentes: Quidnam est hoc? quoniam doctrina hæc nova? quia in potestate etiam spiritibus immundis imperat, & obediunt ei. * Et processit rumor eius statim in omnem regionem Galilæe. * Et protinus egredientes de synagoga, venerunt in domum Simonis, & Andree cum Iacobo, & Ioanne. * Decumbabat autem socrus Simonis febricitans: & statim

statim dicunt ei de illa. * Et accedens
 eleuauit eam, apprehensa manu eius: &
 cōtinuo dimisit eam febris, & ministrabat
 eis. * Vespere autem facto cum occidisset
 sol, afferebāt ad eum omnes male habentes,
 & dæmonia habentes: * & erat omnis ciuitas
 congregata ad ianuā. * Et curauit multos,
 qui vexabantur varijs languoribus, & dæmonia multa
 eieciēbat, & non sinebat ea loqui, quoniā
 sciebant eum. * Et diluculo valde surgens,
 egressus abiit in desertum locum, D
 ibiq; orabat. * Et persecutus est eū Simon,
 & qui cum illo erant. * Et cum inuenissent
 eum, dixerunt ei: Quia omnes quærunt te.
 * Et ait illis: Eamus in proximos vicos,
 & ciuitates, vt & ibi prædicē: ad hoc enim
 veni. * Et erat prædicans in synagogis eorum,
 & in omni Galilæa, & dæmonia eieciens. * Et
 venit ad eum leprosus deprecans eum: &
 genu flexo dixit ei: Si vis, potes me
 mundare. * Iesus autem misertus eius,
 extendit manum suam: & tangens eum,
 ait illi: Volo: Mundare. * Et cum dixisset,
 statim discessit ab eo lepra, & mundatus
 est. * Et comminatus est ei, statimq;
 eiecit illū: * & dicit ei: Vide ne mini
 dixeris: sed vade, ostende te principi
 sacerdotum, & offer pro emundatione tua,
 quæ præcepit Moyses in testimonium
 illis. * At ille egressus coepit prædicare,
 & diffamare sermonem, ita vt iam non
 posset manifeste introire in ciuitatem,
 sed foris in desertis locis esset, &
 conueniebat ad eum vndique.

C A P. II.

Matt. 9. 2. 1
 Luc. 5. d. 18

ET iterum intrauit Capharnaum post
 dies, & auditum est quod in domo
 esset, & conuenerunt multi, ita vt non
 caperet neque ad ianuam, & loquebatur
 eis verbum. * Et venerunt ad eum ferētes
 paralyticum, qui a quattuor portabatur.
 * Et cum non possent offerre eū illi
 præ turba, nudauerunt tectum vbi
 erat: & patefacientes submiserūt grabatum,
 in quo paralyticus iacebat. * Cum
 autem vidisset Iesus fidem illorum, ait
 paralytico: Fili, dimittuntur tibi peccata
 tua. * Erant autem illic quidam de Scribis
 sedentes, & cogitantes in cordibus
 suis: * Quid hic sic loquitur? blasphemat.

Quis potest dimittere peccata, nisi
 solus Deus? * Quo itatim cognito Iesus
 spiritu suo quia sic cogitarent intra se,
 dicit illis: Quid ista cogitatis in cordibus
 vestris? * Quid est facilius dicere
 paralytico: Dimittuntur tibi peccata:
 an dicere: Surge, tolle grabatum tuum,
 & ambula? * Vt autem sciatis quia
 Filius hominis habet potestatem in terra
 dimittendi peccata, (ait paralytico)
 tibi dico: Surge, tolle grabatum tuum,
 & vade in domum tuam. * Et itatim
 surrexit ille: & sublatō grabato, abiit
 coram omnibus, ita vt mirarentur omnes,
 & honorificarent Deum, dicentes: Quia
 numquam sic vidimus. * Et egressus est
 rursus ad mare: omnisq; turba veniebat
 ad eū, & docebat eos. * Et cum præteriret,
 vidit Leui Alphaei sedentem ad teloniū,
 & ait illi: Sequere me. * Et surgens
 secutus est eum. * Et factum est, cum
 accūberet in domo illius, multi publicani
 & peccatores simul discumbebant cum
 Iesu, & discipulis eius: erat enim multi,
 qui & sequebantur eū. * Et Scribae,
 & Pharisei videntes quia manducaret
 cum publicanis, & peccatoribus, dicebant
 discipulis eius: Quare cum publicanis,
 & peccatoribus manducat & bibit
 Magister vester? * Hoc auditō Iesus ait
 illis: Non necesse habent sani medico,
 sed qui male habent: non enim veni
 vocare iustos, sed peccatores. * Et erant
 discipuli Ioannis, & Pharisei ieiunantes:
 & veniunt, & dicunt illi: Quare
 discipuli Ioannis, & Phariseorum ieiunant,
 tui autem discipuli non ieiunant?
 * Et ait illis Iesus: Numquid possunt
 filij nuptiarum, quamdiu sponsus cum
 illis est, ieiunare? Quanto tempore habent
 secum sponsum, nō possunt ieiunare.
 * Venient autem dies cum auferetur
 ab eis sponsus: & tunc ieiunabunt in illis
 diebus. * Nemo assumentum panni rudis
 assuit vestimēto veteri: alioquin aufert
 supplementum nouum a veteri, & maior
 scissura fit. * Et nemo mittit vinum
 nouum in vtres veteres: alioquin dirūpet
 vinum vtres, & vinum effundetur, &
 vtres peribūt: sed vinum nouum in vtres
 novos mitti debet. * Et factum est iterum
 cum Dominus sabbatis ambularet per
 sata, & discipuli eius coeperūt progredi,
 & vellere spicas. * Pha-

Job 14. 2. 4
 Luc. 4. d. 21

Luc. 4. f. 42

Matt. 9. 2. 2
 Luc. 15. c. 12

Luc. 14. 2. 1

Matt. 9. 2. 9
 Luc. 5. f. 27

1. Tim. 1. c. 11

Matt. 9. b. 15
 Luc. 5. f. 35

Matt. 12. 2. 3
 Luc. 6. a. 1

Mat. 23. 13. b. 6

* Pharifai autem dicebant ei: Ecce, quid 14
faciunt fabbatis quod non licet? * Et ait 15
illis: " Numquam legistis quid fecerit
David, quando necessitate habuit, &
esurijt ipse, & qui cum eo erant? * quo- 16
modo introiuit in domum Dei sub Abia-
thar principe sacerdotum, & panes pro-
positionis manducauit, quos non lice-
bat manducare, nisi sacerdotibus, &
dedit eis, qui cum eo erant? * Et dice- 17
bat eis: Sabbatum propter hominem
factum est, & non homo propter sab-
batum. * Itaque Dominus est filius homi- 18
nis, etiam sabbati.

C A P. III.

Mat. 23. 13. b. 6

ET introiuit iterum in synagogam: 1
& erat ibi homo habens manum, 2
aridam. * Et obseruabant eum, si sabba- 3
tis curaret, vt accusarent illum. * Et ait 4
homini habenti manum aridam: Surge
in medium. * Et dicit eis: Licet sabbatis 5
benefacere, an male? animam saluam fa-
cere, an perdere? At illi tacebat. * Et cir- 6
cumspiciens eos cum ira, contristatus su-
per cecitate cordis eorum, dicit homi-
ni: Extende manum tuam. Et extendit, 7
& restituta est manus illi. * * Exeuntes
autem Pharifai, statim cum Herodianis
consilium faciebant aduersus eum quo- 8
modo eum perderent. * Iesus autem cu
discipulis suis secessit ad mare: & multa
turba a Galilza, & Iudza secuta est eu, 9
& ab Ierosolymis, & ab Idumza, &
trans Iordanem: & qui circa Tyrum, &
Sidonem, multitudo magna, audientes,
quz faciebat, venerunt ad eum. * Et di- 10
xit discipulis suis vt nauicula sibi deser-
uiret propter turbam, ne comprimerent
eum. * multos enim sanabat ita vt irru- 11
rent in eum vt illum tangerent quotquot
habebant plagas. * Et spiritus immundi, 12
cum illum videbant, procidebant ei: &
clamabant dicentes: * Tu es Filius Dei. 13
Et vehemeter comminabatur eis ne ma-
nifestarent illu. * * Et ascendens in mon- 14
tem vocauit ad se quos voluit ipse: &
venerunt ad eum. * Et fecit vt essent 15
duodecim cum illo: & vt mitteret eos
pradicare. * Et dedit illis potestatem 16
curandi infirmitates, & eiiciendi damo-
nia. * Et imposuit Simoni nomen Pe- 17
trus: * & Iacobum Zebedzi, & Ioannem

Mat. 10. 2. 1
Luc. 6. 13

fratrem Iacobi, & imposuit eis nomina
18 Boanerges, quod est, Filij tonitru: * &
C Andream, & Philippum, & Bartholo-
maum, & Matthaeum, & Thomam, & Ia-
cobum Alphai, & Thaddaeum, & Simo-
19 nem Cananazum, * & Iudam Iscariotem,
20 qui & tradidit illum. * Et veniunt ad
domum: & conuenit iterum turba, ita
vt non possent neque panem manduca-
21 re. * Et cum audissent sui, exierunt tene-
re eum: dicebant enim: Quoniam in su-
22 rorem versus est. * Et Scribz, qui ab Ie-
rosolymis descenderant, dicebat: " Quo-
niam Beelzebub habet, & quia in princi-
23 pe demoniorum eiicit demonia. * Et co-
uocatis eis in parabolis dicebat illis:
Quomodo potest satanas satanam eiice-
24 re? * Et si regnum in se diuidatur, non
25 potest regnum illud stare. * Et si domus
super semetipsam disperit, non po-
26 test domus illa stare. * Et si satanas con-
surrexerit in semetipsum, disperitus est,
& non poterit stare, sed finem habet.
27 * Nemo potest vasa fortis ingressus in-
domum diripere, nisi prius fortem alli-
28 get, & tunc domu eius diripiet. * * Amen
D dico vobis, quoniam omnia dimittentur
filijs hominum peccata, & blasphemiz,
29 quibus blasphemauerint: * qui autem bla-
sphemauerit in Spiritum sanctum, non
habebit remissionem in aeternum, sed
30 reus erit aeterni delicti. * Quoniam dice-
31 bant: Spiritum immundum habet. * * Et
veniunt mater eius & fratres: & foris
stantes miserunt ad eum vocantes eum,
32 * & sedebat circa eum turba: & di-
cunt ei: Ecce mater tua, & fratres tui
33 foris quaerunt te. * Et respondens eis,
ait: Quz est mater mea, & fratres mei?
34 * Et circumspiciens eos, qui in circuitu
eius sedebant, ait: Ecce mater mea, &
35 fratres mei. * Qui enim fecerit volunta-
tem Dei, hic frater meus, & soror mea,
& mater est.

Mat. 9. 14

Mat. 23. 13. b. 6
Luc. 12. 10
Ioan. 5. 16

Mat. 12. 46
Luc. 8. 19

C A P. IIII.

ET iterum coepit docere ad mare: &
A congregata est ad eum turba mul-
ta, ita vt nauim ascendens sederet in ma-
ri, & omnis turba circa mare super ter-
ram erat: * & docebat eos in parabolis
multa, & dicebat illis in doctrina sua:
* Audite: ecce exijt seminans ad semi-
nandum.

Mat. 13. 2. 1
Luc. 8. 4

nandum. * Et dum seminat, aliud cecidit circa viam, & venerunt volucres cæli, & comederunt illud. * Aliud vero cecidit super petrosam, ubi non habuit terram multam: & statim exortum est, quoniam non habebat altitudinem terræ: & quando exortus est sol, exsternuit: & eo quod non habebat radicem, exaruit. * Et aliud cecidit in spinas: & ascenderunt spinæ, & suffocauerunt illud, & fructum non dedit. * Et aliud cecidit in terram bonam: & dabit fructum ascendentem, & crescentem, & afferebat vnum triginta, vnum sexaginta, & vnum centum. * Et dicebat: Qui habet aures audiendi, audiat. * Et cum esset singularis, interrogauerunt eum hi, qui cum eo erant duodecim, parabolam. * Et dicebat eis: Vobis datum est nosse mysterium regni Dei: illis autem, qui foris sunt, in parabolis omnia fiunt: * vt videntes videant, & non videant: & audientes audiant, & non intelligant: nequando conuertantur, & dimittantur eis peccata. * Et ait illis: Nescitis parabolam hanc? & quomodo omnes parabolas cognoscetis? * Qui seminat, verbum seminat. * Hi autem sunt, qui circa viam, ubi seminatur verbum, & cum audierint, confestim venit satanas, & aufert verbum, quod seminatum est in cordibus eorum. * Et hi sunt similiter, qui super petrosam seminantur: qui cum audierint verbum, statim cum gaudio accipiunt illud: & non habent radicem in se, sed temporales sunt: deinde orta tribulatione & persecutione propter verbum, confestim scandalizantur. * Et alij sunt, qui in spinis seminantur: hi sunt, qui verbum audiunt, & ærumnæ sæculi, & deceptio diuitiarum, & circa reliqua concupiscentiæ intereuntes suffocant verbum, & sine fructu efficitur. * Et hi sunt, qui super terram bonam seminati sunt, qui audiunt verbum, & suscipiunt, & fructificant, vnum triginta, vnum sexaginta, & vnum centum. * Et dicebat illis: Numquid venit lucerna vt sub modio ponatur, aut sub lecto? nonne vt super candelabrum ponatur? * Non est enim aliquid absconditum, quod non manifestetur: nec factum est occultum, sed vt in palam veniat. * Si quis habet aures audiendi, audiat. * Et dicebat illis: Videte quid au-

diatis. * In qua mensura mensi fueritis, remetietur vobis, & adjicietur vobis. * Qui enim habet, dabitur illi: & qui non habet, etiam quod habet auferetur ab eo. * Et dicebat: Sic est regnum Dei, quemadmodum si homo iaciat semen in terram, & dormiat, & exurgat nocte & die, & semen germinet, & increseat dum nescit ille. * Vltro enim terra fructificat, primum herbam, deinde spicam, deinde plenum frumentum in spica. * Et cum produxerit fructus, statim mittit falcem, quoniam adest messis. * Et dicebat: Cui assimilabimus regnum Dei? aut cui parabolæ comparabimus illud? * Sicut granum sinapis, quod cum seminatum fuerit in terra, minus est omnibus seminibus, quæ sunt in terra: & cum seminatum fuerit, ascendit, & fit maius omnibus oleribus, & facit ramos magnos, ita vt possint sub umbra eius aues cæli habitare. * Et talibus multis parabolis loquebatur eis verbum, prout poterant audire: * sine parabola autem non loquebatur eis. seorsum autem discipulis suis diserebat omnia. * Et ait illis in illa die, cum sero esset factum: Transeamus contra. * Et dimittentes turbam, assumunt eum ita vt erat in naui: & alie naues erant cum illo. * Et facta est procella magna venti, & fluctus mittebat in nauim, ita vt impleteretur naui. * Et erat ipse in puppi super ceruicem dormiens: & excitant eum, & dicunt illi: Magister, non ad te pertinet, quia perimus? * Et exurgens obmutescit, & dixit mari: Tace, obmutescet. * Et cessauit ventus: & facta est tranquillitas magna. * Et ait illis: Quid timidi estis? necdum habetis fidem? Et timuerunt timore magno, & dicebant ad alterutrum: Quis, putas, est iste, quia & ventus & mare obediunt ei?

C A P. V.

ET venerunt trans fretum maris in regionem Gerasenorum. * Et exiit ei de naui, statim occurrit de monumētis homo in spiritu immundo, qui domicilium habebat in monumentis, & neque catenis iam quisquam poterat eum ligare: * quoniam sæpe compedibus & catenis victus, dirupisset catenas, & compe-

Mat. 6. c. 9
Mat. 13. b. 14
Ioan. 12. f. 40
Act. 23. f. 26
Rom. 11. b. 8

1. Tim. 6. c. 17

Mat. 5. b. 15
Luc. 8. c. 16. &
11. c. 33.

Mat. 10. c. 26
Luc. 8. c. 17

Mat. 3. d. 28
Luc. 8. d. 26

Mat. 13. c. 14

Mat. 8. c. 23
Luc. 8. c. 23

compedes comminuisset, & nemo poterat eum domare. * & semper die ac nocte in montibus erat, clamans, & concidens se lapidibus. * Videns autem Iesum a longe, cucurrit, & adorauit eum: * & clamans Voce magna dixit: Quid mihi, & tibi, Iesu fili Dei altissimi? adiuro te per Deum, ne me torqueas. * Dicebat enim illi: Exi spiritus immunde ab homine. * Et interrogabat eum: Quod tibi nomen est? Et dicit ei: Legio mihi nomen est, quia multi sumus. * Et deprecabatur eum multum, ne se expelleret extra regionem. * Erat autem ibi circa montem grex porcorum magnus, pascens. * Et deprecabantur eum spiritus, dicentes: Mitte nos in porcos ut in eos introeamus. * Et concessit ei statim Iesus. * Et exeuntes spiritus immundi introierunt in porcos: & magno impetu grex precipitatus est in mare ad duo millia, & suffocati sunt in mari. * Qui autem pascebant eos, fugerunt, & nunciauerunt in ciuitatem, & in agros. Et egressi sunt videre quid esset factum: * & veniunt ad Iesum: & vident illum, qui a daemonio vexabatur, sedentem, vestitum, & sanæ mentis, & timuerunt. * Et narrauerunt illis, qui viderant, qualiter factum esset ei, qui daemonium habuerat, & de porcis. * Et rogare coeperunt eum ut discederet de finibus eorum. * Cumq. ascenderet nauim, coepit illum deprecari, qui a daemonio vexatus fuerat, vt esset cum illo, * & non admisit eum, sed ait illi: Vade in domum tuam ad tuos, & annuncia illis quanta tibi Dominus fecerit, & misertus sit tui. * Et abiit, & coepit prædicare in Decapoli, quanta sibi fecisset Iesus: & omnes mirabantur. * Et cum transcendisset Iesus in nauim rursus trans fretum, conuenit turba multa ad eum, & erat circa mare. * Et venit quidam de archisynagoga nomine Iairus: & videns eum, procidit ad pedes eius, * & deprecabatur eum multum, dicens: Quoniam filia mea in extremis est, Veni, impone manum super eam, vt salua sit, & viuat. * Et abiit cum illo, & sequebatur eum turba multa, & comprimebant eum. * Et mulier, quæ erat in profluuiis sanguinis annis duodecim, * & fuerat multa perpeffa a compluribus medicis: & erogauerat omnia sua, nec quidquam profe-

27 cerat, sed magis deterius habebat: * cum audisset de Iesu, venit in turba retro, & tetigit vestimentum eius: * dicebat enim: Quia si vel vestimentum eius tetigero, salua ero. * Et confestim siccatus est fons sanguinis eius: & sensit corpore quia sanata esset a plaga. * Et statim Iesus in se demetipso cognoscens virtutem, quæ exierat de illo, conuersus ad turbam, aiebat: Quis tetigit vestimenta mea? * & dicebant ei discipuli sui: Vides turbam comprimentem te, & dicis: Quis me tetigit? * Et circumspiciebat videre eam, quæ hoc fecerat. * Mulier vero timens & tremens, sciens quod factum esset in se, venit & procidit ante eum, & dixit ei omnem veritatem. * Ille autem dixit ei: Filia, fides tua te saluam fecit: vade in pace, & esto sana a plaga tua. * Adhuc eo loquente, veniunt ab archisynagogo, dicentes: Quia filia tua mortua est: quid ultra vexas Magistrum? * Iesus autem audito verbo, quod dicebatur, ait archisynagogo: Noli timere: tantummodo crede. * Et non admisit quemquam se sequi nisi Petrum, & Iacobum, & Ioannem fratrem Iacobi. * Et veniunt in domum archisynagogi, & videt tumultum, & flentes, & eiulantes multum. * Et ingressus, ait illis: Quid turbamini, & ploratis? puella non est mortua, sed dormit. * Et irridebant eum. Ipse vero eiecit omnibus assumit patrem, & matrem puellæ, & qui secum erant, & ingreditur vbi puella erat iacens. * Et tenens manum puellæ, ait illi: Talitha cumi, quod est interpretatum: Puella (tibi dico) surge. * & confestim surrexit puella, & ambulabat: erat autem annorum duodecim: & obstupuerunt stupore magno. * Et præcepit illis vehementer vt nemo id sciret: & dixit dari illi manducare.

Luc. 7. 50

C A P. VI.

1 ET egressus inde, abiit in patriam suam: & sequebantur eum discipuli sui: * & facto sabbato coepit in synagoga docere: & multi audientes admirabantur in doctrina eius, dicentes: Vnde huic hæc omnia? & quæ est sapiëntia, quæ data est illi: & virtutes tales, quæ per

Mat. 13. 54
Luc. 4. c. 16
Ioan. 4. f. 44

manus eius efficiuntur. * Nonne hic est
 faber, filius Mariæ, frater Iacobi, & Io-
 seph, & Iudæ, & Simonis? nonne & so-
 res eius hic nobiscum sunt? Et scandali-
 zabantur in illo. * Et dicebat illis Ie-
 sus: Quia non est propheta sine hono-
 re nisi in patria sua, & in domo sua; &
 in cognatione sua. * Et non poterat ibi
 virtutem ullam facere, nisi paucos infir-
 mos impositis manibus curauit: & mi-
 rabatur propter incredulitatem eorum,
 & circuibat castella in circuitu docens.
 * Et vocauit duodecim: & coepit eos
 mittere binos, & dabat illis potestatem
 spirituum immundorum. * Et præcepit
 eis ne quid tollerent in via, nisi virgam
 tantum: non peram, non panem, neque
 in zona æs, * sed calceatos sandalijs, &
 ne induerentur duabus tunicis. * Et di-
 cebat eis: Quocumque introieritis in
 domum: illic manete donec exeatis in-
 de: * quicumque non receperint vos,
 nec audierint vos, * exeuntes inde, ex-
 cutite puluerem de pedibus vestris in
 testimonium illis. * Et exeuntes prædi-
 cabant ut poenitentiam agerent: * &
 demonia multa eiiciebant, * & ungebat
 oleo multos ægros, & sanabant. * Et
 audiuit rex Herodes, (manifestum enim
 factum est nomen eius) & dicebat: Quia
 Ioannes Baptista resurrexit a mortuis: &
 propterea virtutes operantur in illo.
 Alij autem dicebant: Quia Elias est.
 Alij vero dicebant: Quia propheta est,
 quasi vnus ex prophetis. * Quo audito
 Herodes ait: Quem ego decollauit Ioan-
 nem, hic a mortuis resurrexit. * Ipse
 enim Herodes misit, ac tenuit Ioannem,
 & vinxit eum in carcere propter Hero-
 diadem uxorem Philippi fratris sui, quia
 duxerat eam. * Dicebat enim Ioannes
 Herodi: Non licet tibi habere uxorem
 fratris tui. * Herodias autem insti-
 gabatur illi: & volebat occidere eum,
 nec poterat. * Herodes enim metuebat
 Ioannem, sciens eum virum iustum &
 sanctum: & custodiebat eum, & audito
 eo multa faciebat, & libenter eum au-
 diebat. * Et cum dies opportunus acci-
 disset, Herodes natalis sui coenam fecit
 principibus, & tribunis, & primis Ga-
 lilææ. * cumq; introisset filia ipsius He-
 rodiadis, & saltasset, & placuisset He-
 rodi, simulq; recumbentibus; rex ait

puellæ: Pete a me quod vis, & dabo ti-
 bi: & iurauit illi: Quia quidquid pe-
 tieris dabo tibi, licet dimidium regni
 mei. * Quæ cum exisset, dixit matri
 suæ: Quid petam? At illa dixit: Caput
 Ioannis Baptistæ. * Cumq; introisset sta-
 tim cum intentione ad regem, petiuit
 dicens: Volo vt protinus des mihi in-
 disco caput Ioannis Baptistæ. * Et con-
 tristatus est rex: propter iurandum, &
 propter simul discumbentes noluit eam
 contristare: sed misso spiculatore præ-
 cepit afferri caput eius in disco. Et de-
 collauit eum in carcere, * & attulit ca-
 put eius in disco: & dedit illud puellæ,
 & puella dedit matri suæ. * Quo audi-
 to, discipuli eius venerunt, & tulerunt
 corpus eius: & posuerunt illud in monu-
 mento. * Et conuenientes Apostoli ad Ie-
 sum, renunciauerunt ei omnia, quæ ege-
 rant, & docuerant. * Et ait illis: Venite
 seorsum in desertum locum, & requie-
 scite pusillum. Erant enim qui veniebāt
 & redibant multi: & nec spatium man-
 ducandi habebant. * Et ascendentes in
 nauim, abierunt in desertum locū seor-
 sum. * Et viderunt eos abeuntes, & co-
 gnouerunt multi: & pedestres de omni-
 bus ciuitatibus concurrerunt illuc, &
 præuenerunt eos. * Et exiens vidit tur-
 bam multam Iesus: & misertus est super
 eos, quia erant sicut oues non habentes
 pastorem, & coepit illos docere multa.
 * Et cum iam hora multa fieret, accesserunt
 discipuli eius, dicentes: Desertus
 est locus hic, & iam hora præterijt: * di-
 mitte illos, vt euntes in proximas villas,
 & vicos, emant sibi cibos, quos mandu-
 cent: * Et respondens ait illis: Dare illis
 vos manducare. Et dixerunt ei: Euntes
 emamus ducentis denarijs panes, & da-
 bimus illis manducare. * Et dicit eis:
 Quot panes habetis? ite, & videte. Et
 cum cognouissent, dicunt: Quinque,
 & duos pisces. * Et præcepit illis vt ac-
 cumbere facerent omnes secundum con-
 tubernia super viride scœnū. * Et discu-
 buerunt in partes per centenos, & quin-
 quagenos. * Et acceptis quinque pani-
 bus & duobus piscibus, intuens in cœ-
 lum, benedixit, & fregit panes, & de-
 dit discipulis suis, vt ponerent ante eos:
 & duos pisces diuisit omnibus. * Et man-
 ducauerunt omnes, & saturati sunt.

Et

* Et sustulerunt reliquias, fragmentorum 43
duodecim cophinos plenos, & de pisci-
bus. * Erant autem qui manducauerunt 44
quinque millia virorum. * Et statim 45
coegit discipulos suos ascendere nauim,
vt præcederent eum trans fretū ad Beth-
saidam, dum ipse dimitteret populum.
* Et cum dimisisset eos, abiit in mon- 46
tem orare. * Et cum sero esset, erat 47
nauis in medio mari, & ipse solus in
terra. * Et videns eos laborantes in 48
remigando, (erat enim ventus contra-
rius eis) & circa quartam vigiliam no-
ctis venit ad eos ambulans supra mare :
& volebat præterire eos. * At illi vt vi- 49
derunt eum ambulantem supra mare,
putauerunt phantasma esse, & exclama-
uerunt. * Omnes enim viderunt eum, 50
& conturbati sunt. Et statim locutus est
cum eis, & dixit eis : Confidite, ego
sum, nolite timere. * Et ascendit ad il- 51
los in nauim, & cessauit ventus. Et plus
magis intra se stupebant : * non enim, 52
intellexerunt de panibus : erat enim cor
eorum obcæcatum. * Et cum transfre- 53
tassent, venerunt in terram Genesareth,
& applicuerunt. * Cumq. egressi essent 54
de naui, continuo cognouerunt eum :
* & percurrentes vniuersam regionem, 55
illam, cœperunt in grabatis eos, qui se
male habebant, circumferre, vbi audie-
bant eum esse. * Et quocumque introi- 56
bat, in vicos, vel in villas, aut ciuitates,
in plateis ponebant infirmos, & depreca-
bantur eum, vt vel simbriam vestimenti
eius tangerent, & quotquot tangebant
eum, salui fiebant.

C A P. VII.

ET conueniunt ad eum Pharisei, & 1
quidam de Scribis, venientes ab Ie-
rosolymis. * Et cum vidissent quosdam 2
ex discipulis eius communibus manibus,
idest non lotis, manducare panes, vitu-
perauerunt. * Pharisei enim, & omnes 3
Iudæi, nisi crebro lauerint manus, non
manducant, tenentes traditionem senio-
rum : * & áforo nisi baptizentur, non 4
comedunt : & alia multa sunt, quæ tra-
dita sunt illis seruare, baptismata cali-
cum, & vrceorum, & xramentorum, &
lectorum : * & interrogabant eum Phari- 5
sæi, & Scribæ : Quare discipuli tui non

ambulant iuxta traditionem seniorum,
sed communibus manibus manducant
panem ? * At ille respondens, dixit eis :
Bene prophetauit Isaias de vobis hypo-
critis, sicut scriptum est : ¹ Populus hic
labijs me honorat, cor autem eorum
longe est a me. * in vanum autem me
colunt, docentes doctrinas, & præcepta
hominum. * Relinquentes enim manda-
tum Dei, tenetis traditionem hominum,
baptismata vrceorum, & calicum : & alia
similia his facitis multa. * Et dicebat
illis : Bene irritum facitis præceptū Dei,
vt traditionem vestram seruetis. * Moy-
ses enim dixit : ² Honora patrem tuum,
& matrem tuam. Et : Qui maledixerit
patri, vel matri, morte moriatur. * Vos
autem dicitis : Si dixerit homo patri,
aut matri, Corban, (quod est donum)
quodcumque ex me, tibi profuerit : * &
vltra non dimittitis eum quidquam fa-
cere patri suo, aut matri, * rescindentes
verbum Dei per traditionem vestram,
quam tradidistis : & similia huiusmodi
multa facitis. * Et aduocans iterum tur-
bam, dicebat illis : Audite me omnes, &
intelligite. * Nihil est extra hominem,
& introiens in eum, quod possit eum co-
inquinare, sed quæ de homine proce-
dunt illa sunt, quæ communicant ho-
minem. * Si quis habet aures audiendi,
audiat. * Et cum introisset in domum a
turba, interrogabant eum discipuli eius
parabolam. * Et ait illis : Sic & vos im-
prudentes estis ? Non intelligitis quia
omne extrinsecus introiens in hominē,
non potest eum communicare : * quia
non intrat in cor eius, sed in ventrem
vadit, & in secessum exit, purgans om-
nes escas ? * Dicebat autem, quoniam
quæ de homine exeunt, illa communi-
cant hominē. * Abintus enim de corde
hominum malæ cogitationes procedūt,
adulteria, fornicationes, homicidia,
furta, auaritiæ, nequitie, dolus, impu-
diciæ, oculus malus, blasphemia, super-
bia, stultitia. * Omnia hæc mala abin-
tus procedunt, & communicant homi-
nem. * Et inde surgens abiit in fines
Tyri, & Sidonis : & ingressus domum,
neminem voluit scire, & non potuit
latere. * Mulier enim statim vt audiuit
de eo, cuius filia habebat spiritum im-
mundum, intrauit, & procidit ad pedes
eius.

Mat. 23. d. 10

Exo. 20. c. 12
Deut. 5. b. 16
Eph. 6. a. 2
Exo. 21. c. 16
Leuit. 20. b. 9
Prou. 20. c. 10

Mat. 13. b. 10

Gen. 4. a. 6

Mat. 15. c. 24

eius. * Erat enim mulier Gentilis, Syro-
phoenissa genere. Et rogabat eum vt dæ-
monium eijceret de filia eius. * Qui dixit
illi: Sine prius saturari filios: nō est enim
bonum sumere panem filiorum, & mitte-
re canibus. * At illa respondit, & dixit il-
li: Vtique Domine, nam & catelli comē-
dunt sub mensa de micis puerorum.
* Et ait illi: Propter hunc sermonem,
vade, exijt dæmonium a filia tua. * Et cū
abiisset domum suam, & inuenit puellam
iacentem supra lectum, & dæmonium
exiisse. * Et iterum exiens de finibus Ty-
ri, venit per Sidonem ad Mare Galilæe
inter medios fines Decapoleos. * Et ad-
ducunt ei surdum, & mutum, & deprecā-
bantur eum, vt imponat illi manum.
* Et apprehendens eum de turba seorsum,
misit digitos suos in auriculas eius: &
expuens, tetigit linguam eius: * & suspi-
ciens in calum, ingemuit, & ait illi: Eph-
phetha, quod est adaperire. * Et statim
apertæ sunt aures eius, & solutum est vin-
culum linguæ eius, & loquebatur recte.
* Et præcepit illis ne cui dicerent. Quā-
to autem eis præcipiebat, tanto magis
plus prædicabant: * & eo amplius admi-
rabantur, dicentes: Bene omnia fecit: &
surdos fecit audire, & mutos loqui.

C A P. VIII.

IN diebus illis iterum cum turba mul-
ta esset, nec haberent quod manduca-
rent conuocatis discipulis, ait illis: * Mi-
sereor super turbam: quia ecce iam tri-
duo sustinent me, nec habent quod man-
ducent: * & si dimiserō eos ieiunos in-
domum suam, deficient in via: quidam
enim ex eis de longe venerunt. * Et re-
sponderūt ei discipuli sui: Vnde illos
quis poterit hic saturare panibus in soli-
tudine? * Et interrogauit eos: Quot pa-
nes habetis? Qui dixerunt: Septem. * Et
præcepit turbæ discumbere super terrā.
Et accipiens septem panes, gratias agens
fregit, & dabat discipulis suis vt appone-
rent, & apposuerunt turbæ. * Et habebant
pisciculos paucos: & ipsos benedixit, &
iussit apponi. * Et manducauerunt, & sa-
turati sunt, & sustulerunt quod supera-
uerat de fragmentis, septem sportas.
* Erant autem qui manducauerant, quasi
quattuor millia: & dimisit eos. * Et sta-

tim ascendens nauim cum discipulis suis;
11 venit in partes Dalmanutha. * Et exierunt Pharisei, & cœperunt conqui-
rere cum eo, quærentes ab illo signum
12 de celo, tentantes eum. * Et ingemi-
scens spiritu, ait: Quid generatio ista
signum quærit? Amen dico vobis, si da-
13 bitur generationi isti signum. * Et dimit-
tens eos, ascendit iterum nauim, & abiit
14 trans fretum. * Et obliti sunt panes sum-
mere: & nisi vnum panem non habe-
15 bant secum in naui. * Et præcipiebat
eis, dicens: Videte, & caute a fermento
Phariseorum, & fermento Herodis.
16 * Et cogitabant ad alterutrum, dicentes:
17 Quia panes non habemus. * Quo cogi-
tato, ait illis Iesus: Quid cogitatis,
quia panes non habetis? nondum cognos-
18 citis nec intelligitis? adhuc cæcæ sumus
habetis cor vestrum? * oculos habentes
non videtis? & aures habentes non audi-
19 tis? * Nec recordamini, * quando quin-
que panes fregi in quinque millia: quot
cophinos fragmentorum plenos sustuli-
20 stis? Dicunt ei: Duodecim. * Quando
C & septem panes in quattuor millia:
quot sportas fragmentorum tulistis? Et
21 dicunt ei: Septē. * Et dicebat eis: Quo-
modo nondum intelligitis? * Et veniunt
Bethsaidam, & adducunt ei cæcum, &
22 rogabant eum vt illum tangeret. * Et
apprehensa manu cæci, eduxit eum ex-
tra vicum: & expuens in oculos eius
impositis manibus suis, interrogauit eum
23 si quid videret. * Et aspiciens, ait: Vi-
deo homines velut arbores ambulantes.
24 * Deinde iterum imposuit manus super
oculos eius: & cœpit videre. & restitutus
25 est ita vt clare videret omnia. * Et
misit illum in domum suam, dicens: Va-
de in domum tuam: & si in vicum intro-
26 ieris, nemini dixeris. * Et egressus est
Iesus, & discipuli eius in castella Cæsareæ
Philippi: & in via interrogabat discipu-
los suos, dicens eis: * Quem me dicunt
27 esse homines? * Qui responderunt illi,
dicentes: Ioannem Baptistam, alij Eliā,
alij vero quasi vnum de prophetis.
28 * Tunc dicit illis. Vos vero quem me es-
se dicitis? Respondens Petrus, ait ei: Tu
29 es Christus. * Et comminatus est eis, ne
cui diceret de illo. * Et cœpit docere eos
D quoniam oportet filium hominis pati
multa, & reprobari a senioribus, & a
summis

Mat. 9. d. 32
Luc. 11. b. 14

Mat. 16. a. 7
Luc. 11. g. 34

Mat. 16. a. 5

Sup. 6. f. 41
Ioan. 6. b. 11

Mat. 16. b. 19

Luc. 9. c. 11

summis sacerdotibus, & Scribis, & occi-
di: & post tres dies resurgere. * Et pa-
lam verbum loquebatur. Et apprehen-
dens eum Petrus, coepit increpare eum.
* Qui conuersus, & videns discipulos
suos, comminatus est Petro, dicens: Vade
retro me satana, quoniam non sapis quæ
Dei sunt, sed quæ sunt hominum. * Et
conuocata turba cum discipulis suis, di-
xit eis: "Si quis vult me sequi, deneget
semetipsum: & tollat crucem suam, &
sequatur me. * Qui enim voluerit ani-
mam suam saluam facere, perdet eam:
qui autem perdidit animam suam propter
me, & Euangelium, saluam faciet
eam. * Quid enim proderit homini, si
lucreretur mundum totum: & detrimen-
tum animæ suæ faciat? * Aut quid da-
bit homo commutationis pro anima
sua? * Qui enim me confusus fuerit, &
verba mea in generatione ista adultera
& peccatrice: & filius hominis confun-
detur eum, cum venerit in gloria patris
sui cum angelis sanctis. * Et dicebat illis:
"Amen dico vobis, quia sunt quidam de
hic stantibus, qui non gustabunt mortem
donec videant regnum Dei veniens in
virtute. "

C A P. I X.

ET post dies sex assumit Iesus Petrum,
& Iacobum, & Ioannem: & ducit
illos in montem excelsum seorsum so-
los, & transfiguratus est coram ipsis. * Et
vestimenta eius facta sunt splendentia,
& candida nimis velut nix, qualia fullo
non potest super terram candida facere.
* Et apparuit illis Elias cum Moyse: &
erant loquentes cum Iesu. * Et respon-
dens Petrus, ait Iesu Rabbi, bonum est
nos hic esse: & faciamus tria tabernacu-
la, Tibi vnum, & Moyse vnum, & Eliae
vnum. * Non enim sciebat quid dice-
ret: erant enim timore exterriti: * &
facta est nubes obumbrans eos: & venit
vox de nube, dicens: Hic est filius meus
charissimus: audite illum. * Et statim
circumspicientes, neminem amplius vi-
derunt, nisi Iesum tantum secum. * Et
descendentibus illis de monte, præcepit
illis ne cuiquam quæ vidissent, narraret:
nisi cum Filius hominis a mortuis resur-
rexerit. * Et verbum continuerunt apud

se: conquirentes quid esset: Cum a mor-
tuis resurrexerit. * Et interrogabat eum,
dicentes: " Quid ergo dicunt Pharisei,
& Scribæ, quia Eliam oportet venire
primum? * Qui respondens, ait illis:
Elias cum venerit primo, restituet om-
nia: & quo modo scriptum est in Filium
hominis, ut multa patiatur & contem-
natur. * Sed dico vobis quia & Elias ve-
nit (& fecerunt illi quæcumque volue-
runt) sicut scriptum est de eo. * Et
veniens ad discipulos suos, vidit turbam
magnam circa eos, & Scribas conqui-
rentes cum illis. * Et confestim omnis
populus videns Iesum, stupefactus est,
& expauerunt, & accurrentes salutabant
eum. * Et interrogauit eos: Quid inter
vos conquiritis? * Et respondens vnus
de turba, dixit: Magister, attuli filium
meum ad te habentem spiritum mutum:
qui vbicumque eum apprehenderit, al-
lidit illum, & spumat, & stridet denti-
bus, & arescit: & dixi discipulis tuis ut
eijcerent illum, & non potuerunt. * Qui
respondens eis, dixit: O generatio incre-
dula, quamdiu apud vos ero? quamdiu
vos patiar? afferite illum ad me. * Et at-
tulerunt eum. Et cum vidisset eum, sta-
tim spiritus conturbauit illum: & elisus
in terram, volutabatur spumans. * Et in-
terrogauit patrem eius: Quantum tem-
poris est ex quo ei hoc accidit? At ille
ait: Ab infantia: * & frequenter eum in
ignem, & in aquas misit ut eum perderet.
sed si quid potes, adiuua nos, misere-
re nostri. * Iesus autem ait illi: Si
potes credere, omnia possibilia sunt cre-
denti. * Et continuo exclamans pater
pueri, cum lacrymis aiebat: Credo, Do-
mine: adiuua incredulitatem meam. * Et
cum videret Iesus concurrentem turbam,
comminatus est spiritui immundo, di-
cens illi: Surde, & mute spiritus, ego præ-
cipio tibi, exi ab eo: & amplius ne in-
troeas in eum. * Et exclamans, & multum
discerpens eum, exiit ab eo, & factus est
sicut mortuus, ita ut multi dicerent: Quia
mortuus est. * Iesus autem tenens ma-
num eius, eleuauit eum, & surrexit. * Et
cum introisset in domum, discipuli eius
secreto interrogabant eum: Quare nos
non potuimus eijcere eum? * Et dixit il-
lis: Hoc genus in nullo potest exire, nisi
in oratione, & ieiunio. * Et inde pro-

fecit pratergredebantur Galilæam : nec
 volebat quemquam scire . * " Docebat
 autem discipulos suos , & dicebat illis :
 Quoniam filius hominis tradetur in ma-
 nus hominum , & occident eum , & occi-
 sus tertia die resurget . * At illi ignora-
 bant verbum : & timebant interrogare
 eum . * Et venerunt Capharnaum . Qui
 cum domi essent , interrogabat eos : Quid
 in via tractabatis ? * At illi tacebant . si-
 quidem in via inter se disputauerant ,
 " quis eorum maior esset . * Et residens
 vocauit duodecim , & ait illis : Si quis
 vult primus esse , erit omnium nouissi-
 mus , & omnium minister . * Et accipiens
 puerum , statuit eum in medio eorum :
 quem cum complexus esset , ait illis :
 * Quisquis vnum ex huiusmodi pueris
 receperit in nomine meo , me recipit : &
 quicumque me susceperit , non me susci-
 pit , sed eum , qui misit me . * " Respondit
 illi Ioannes , dicens : Magister , vidimus
 quemdam in nomine tuo eijcientem dæ-
 monia , qui non sequitur nos , & prohi-
 buimus eum . * Iesus autem ait : Nolite
 prohibere eum . " nemo est enim qui fa-
 ciat virtutem in nomine meo , & possit
 cito male loqui de me . * qui enim non
 est aduersum vos , pro vobis est . * " Quis-
 quis enim potum dederit vobis calicem
 aquæ in nomine meo , quia Christi estis :
 amen dico vobis , non perdet mercedem
 suam . * " Et quisquis scandalizauerit vnū
 ex his pusillis credentibus in me : bonum
 est ei magis si circumdaretur mola asina-
 ria collo eius , & in mare mitteretur .
 * " Et si scandalizauerit te manus tua , ab-
 scide illam : bonum est tibi debilem in-
 troire in vitam , quàm duas manus habē-
 tem ire in gehennam , in ignem inextin-
 guibilem : * vbi vermis eorum nō mori-
 tur , & ignis non exstinguitur . * Et si pes
 tuus te scandalizat , amputa illum : bonum
 est tibi claudum introire in vitam æter-
 nam , quàm duos pedes habentem mitti
 in gehennam ignis inextinguibilis : * " vbi
 vermis eorum non moritur , & ignis non
 exstinguitur . * Quod si oculus tuus scan-
 dalizat te , eiice eum : bonum est tibi lu-
 scum introire in regnum Dei , quàm duos
 oculos habentem mitti in gehennā ignis :
 * vbi vermis eorum non moritur , &
 ignis non exstinguitur . * " Omnis enim
 igne salietur , & omnis victima sale sa-

lietur . * " Bonum est sal : quod si sal in-
 salsum fuerit : in quo illud condietis ?
 Habete in vobis sal , & pacem habete
 inter vos .

C A P . X .

ET inde exurgens venit in fines Iu-
 dææ ultra Iordanem : & conueniunt
 iterum turbæ ad eum : & sicut consueue-
 rat , iterum docebat illos . * Et acceden-
 tes Pharisei interrogabant eum : Si licet
 viro vxorem dimittere : tentantes eum .
 * At ille respondens , dixit eis : Quid vo-
 bis præcepit Moyses ? * Qui dixerunt :
 " Moyses permisit libellum repudij scri-
 bere , & dimittere . * Quibus respondens
 Iesus , ait : Ad duritiam cordis vestri scri-
 psit vobis præceptum istud . * ab initio
 autem creaturæ masculum , & feminam
 fecit eos Deus . * Propter hoc relinquet
 homo patrem suum , & matrem , & adha-
 rebit ad vxorem suam : * & erunt duo in
 carne vna . Itaque iam non sunt duo , sed
 vna caro . * Quod ergo Deus coniunxit ,
 homo non separet . * Et in domo iterum
 discipuli eius de eodem interrogauerunt
 eum . * Et ait illis : Quicumque dimiserit
 vxorem suam , & aliam duxerit , adulteriū
 committit super eam . * Et si vxor dimi-
 serit virum suū , & alij nupserit , moecha-
 tur . * Et offerebant illi paruulos vt tan-
 geret illos . Discipuli autem commina-
 bantur offerentibus . * Quos cum videret
 Iesus , indigne tulit , & ait illis : Sinite
 paruulos venire ad me , & ne prohibueri-
 tis eos : talium enim est regnum Dei .
 * Amen dico vobis : Quisquis non rece-
 perit regnum Dei velut paruulus , non in-
 trabit in illud . * Et complexans eos , &
 imponens manus super illos , benedice-
 bat eos . * Et cum egressus esset in viam ,
 procurrens quidam genu flexo ante eū ,
 rogabat eum : " Magister bone , quid fa-
 ciam vt vitam æternam percipiam ? " Ie-
 sus autem dixit ei : Quid me dicis bonū ?
 Nemo bonus , nisi vnus Deus . * " Præce-
 pta nostra : Ne adulteris , Ne occidas , Ne
 fureris , Ne falsum testimonium dixeris ,
 Ne fraudem feceris , Honora patrem tuū
 & matrem . * At ille respondens , ait
 illi : Magister , hæc omnia obseruauī a
 iuuentute mea . * Iesus autem intui-
 tus eum , dilexit eum , & dixit ei : Vnum
 tibi

tibi deest: vade, quæcumque habes vende, & da pauperibus, & habebis thesaurum in celo: & veni, sequere me.

* Qui contristatus in verbo, abiit moriens: erat enim habens multas possessiones. * Et circumspiciens Iesus, ait discipulis suis: Quam difficile qui pecunias habent, in regnum Dei introibunt!

* Discipuli autem obstupescabant in verbis eius. At Iesus rursus respondens ait illis: Filioli, quam difficile est, confidentes in pecunijs, in regnum Dei introire!

* Facilius est, camelum per foramen acus transire, quam diuitem intrare in regnum Dei. * Qui magis admirabantur, dicentes ad semetipsos: Et quis potest saluus fieri?

* Et intuens illos Iesus, ait: Apud homines impossibile est, sed non apud Deum: omnia enimabilia sunt apud Deum. * Et coepit ei Petrus dicere: Ecce nos dimisimus omnia, & secuti sumus te.

* Respondens Iesus, ait: Amen dico vobis: Nemo est, qui reliquerit domum, aut fratres, aut sorores, aut patrem, aut matrem, aut filios, aut agros propter me, & propter Euangelium, qui non accipiat centies tantum, nunc in tempore hoc: domos, & fratres, & sorores, & matres, & filios, & agros, cum persecutionibus, & in saeculo futuro vitam æternam. * Multi autem erunt primi nouissimi, & nouissimi primi. * Erant autem in via ascendentes Ierosolymam: & precedebat illos Iesus, & stupebant: & sequentes timebant. * Et assumens iterum duodecim, coepit illis dicere quæ essent ei euentura.

* Quia ecce ascendimus Ierosolymam, & Filius hominis tradetur principibus sacerdotum, & Scribis, & senioribus, & damnabunt eum morte, & tradent eum gentibus: & illudent ei, & conspuent eum, & flagellabunt eum, & interficient eum: & tertia die resurget. * Et accedunt ad eum Iacobus, & Ioannes filij Zebedæi, dicentes: Magister, volumus ut quodcumque petierimus, facias nobis.

* At ille dixit eis: Quid vultis ut faciam vobis? * Et dixerunt: Da nobis ut vnus ad dexteram tuam, & alius ad sinistram tuam sedeamus in gloria tua.

* Iesus autem ait eis: Nescitis quid petatis: potestis bibere calicem, quem ego bibo: aut baptismo, quo ego ba-

ptizor, baptizari? * At illi dixerunt ei: Possumus. Iesus autem ait eis: Calicem quidem, quem ego bibo, bibetis; & baptismo, quo ego baptizor, baptizabimini: * sedere autem ad dexteram meam, vel ad sinistram, non est meum dare vobis, sed quibus paratum est. * Et audientes decem coeperunt indignari de-

Iacobo, & Ioanne. * Iesus autem vocans eos, ait illis: Scitis quia hi, qui videntur principari gentibus, dominantur eis: & principes eorum potestatem habent ipsorum. * Non ita est autem in vobis, sed quicumque voluerit fieri maior, erit vester minister: * & quicumque voluerit in vobis primus esse, erit omnium seruus. * Nam & Filius hominis non venit ut ministraretur ei, sed ut ministraret, & daret animam suam redemptionem pro multis. * Et veniunt Iericho: & proficiscente eo de Iericho, & discipulis eius, & plurima multitudo, filius Timæi Bartimæus cæcus, sedebat iuxta viam mendicans. * Qui cum audisset quia Iesus Nazarenus est, coepit clamare, & dicere: Iesu fili David, miserere mei. * Et comminabantur ei multi ut taceret. At ille multo magis clamabat: Fili David miserere mei. * Et stans Iesus præcepit illum vocari. Et vocant cæcum dicentes ei: Animæquior esto: surge, vocat te. * Qui proiecito vestimento suo exiliens, venit ad eum. * Et respondens Iesus dixit illi: Quid tibi vis faciam? Cæcus autem dixit ei: Rabboni, ut videam. * Iesus autem ait illi: Vade, fides tua te saluum fecit. Et confestim vidit, & sequebatur eum in via.

C A P. X I.

ET cum appropinquaret Ierosolymæ, & Bethaniam ad montem oliuarum, mittit duos ex discipulis suis, & ait illis: Ite in castellum, quod contra vos est, & statim introeuntes illuc, inuenietis pullum ligatum, super quem nemo adhuc hominum sedit: soluite illum, & adducite. * Et si quis vobis dixerit: Quid facitis? dicite, quia Domino necessarius est: & continuo illum dimittet hic. * Et abeuntes inuenerunt pullum ligatum, ante ianuam foris in biuio: & soluunt eum. * Et quidam de illic stantibus

dicebant illis : Quid facitis soluentes pullum ? * Qui dixerunt eis sicut praeceperat illis Iesus , & dimiserunt eis .

11o. 12. b. 14

* Et duxerunt pullum ad Iesum : & imponunt illi vestimenta sua , & sedit super eum . * Multi autem vestimenta sua strauerunt in via : alij autem frondes caedebant de arboribus , & sternerant in via . * Et qui praebant , & qui sequebantur clamabant , dicentes : Hosanna : * Benedictus , qui venit in nomine Domini : benedictum quod venit regnum patris nostri David : Hosanna in excelsis . * Et introiuit Ierosolymam in templum : & circumspexit omnibus , cum iam vespera esset hora , exiit in Bethaniam cum duodecim . * Et alia die cum exiret a Bethania , egressus . * Cumque vidisset a longe ficum habentem folia , venit si quid forte inueniret in ea . & cum venisset ad eam , nihil inuenit praeter folia : non enim erat tempus fidorum .

11o. 21. b. 9

Luc. 19. g. 38

Psalm. 117. d. 25

11o. 21. b. 10

* Et respondens dixit ei : Iam non amplius in aeternum ex te fructum quisquam manducet . Et audiebant discipuli eius . * Et veniunt Ierosolymam . Et cum introisset in templum , coepit eiecere vendentes , & ementes in templo : & mensas numulariorum , & cathedras vendentium columbas euertit . * & non sinebat ut quisquam transferret vas per templum : * & docebat , dicens eis : Non scriptum est : * Quia domus mea , domus orationis vocabitur omnibus gentibus : Vos autem fecistis eam speluncam latronum . * Quo audito principes sacerdotum , & Scribae querebant quomodo eum perderent : timebant enim eum , quoniam vniuersa turba admirabatur super doctrina eius . * Et cum vespera facta esset , egrediebatur de ciuitate . * Et cum mane transirent , viderunt ficum aridam factam a radicibus .

11o. 26. c. 7

Luc. 7. b. 11

* Et recordatus Petrus , dixit ei : Rabbi , ecce ficus , cui maledixisti , aruit . * Et respondens Iesus ait illis : Habete fidem Dei . * amen dico vobis , quia quicumque dixerit huic monti : Tollere , & mittere in mare , & non haesitauerit in corde suo , sed crediderit , quia quodcumque dixerit , fiat , fiet ei . * Propterea dico vobis , omnia quaecumque orantes petitis , credite quia accipietis , & euenient vobis . * Et cum stabitis

11o. 27. a. 7

Luc. 21. c. 23

ad orandum , dimittite si quid habetis aduersus aliquem : ut & Pater vester qui in caelis est , dimittat vobis peccata vestra . * Quod si vos non dimiseritis : nec Pater vester , qui in caelis est , dimittet vobis peccata vestra . * Et veniunt rursus Ierosolymam . Et cum ambularet in templo , accedunt ad eum summi sacerdotes , & Scribae , & seniores : * & dicunt ei : In qua potestate haec facis ? & quis dedit tibi hanc potestatem ut ista facias ? * Iesus autem respondens , ait illis : Interrogabo vos & ego vnum verbum , & respondete mihi : & dicam vobis in qua potestate haec faciam . * Baptismus Ioannis : de caelo erat , an ex hominibus ? Respondete mihi . * At illi cogitabant secum , dicentes : Si dixerimus , De caelo , dicit , quare ergo non credidistis ei ? * Si dixerimus , Ex hominibus , timeamus populum . omnes enim habebant Ioannem quia vere propheta esset . * Et respondens Iesus ait illis : Neque ego dico vobis in qua potestate haec faciam .

11o. 28. b. 9

Luc. 21. c. 14

Psalm. 117. d. 25

C A P . XII.

1 **E**T coepit illis in parabolis loqui : Vinea pastinavit homo , & circumdedit sepem , & fodit lacum , & aedificauit turrim , & locauit eam agricolis , & peregre profectus est . * Et misit ad agricolas in tempore seruum vt ab agricolis acciperet de fructu vineae . * Qui apprehensum eum ceciderunt , & dimiserunt vacuum . * Et iterum misit ad illos alium seruum : & illum in capite vulnerauerunt , & contumelijs affecerunt . * Et rursus alium misit , & illum occiderunt : & plures alios : quosdam caedentes , alios vero occidentes . * Adhuc ergo vnum habens filium charissimum : & illum misit ad eos nouissimum , dicens : Quia reuerentur filium meum . * Coloni autem dixerunt ad inuicem : Hic est heres : venite , occidamus eum : & nostra erit hereditas . * Et apprehendentes eum , occiderunt : & eiecerunt extra vineam . * Quid ergo faciet Dominus vineae ? Veniet , & perdet colonos : & dabit vineam alijs . * Nec scripturam hanc legistis : * Lapidem , quem repro-

Mat. 21. d. 33

Luc. 20. b. 9

Isai. 5. a. 7

Luc. 2. d. 25

Psalm. 117. d. 25

bauerunt

161. 28. d. 16 bauerunt edificantes, hic factus est in-
 Act. 4. b. 11 caput anguli : * A Domino factum est
 Rom. 9. g. 33 istud, & est mirabile in oculis nostris
 1. Pet. 1. 2. 5 * Et quærebant eum tenere : & timuerunt
 Matt. 21. d. 42 turbam. cognouerunt enim quoniam
 ad eos parabolam hanc dixerit. Et reli-
 cto eo abierunt. * Et mittunt ad eum
 quosdam ex Phariseis, & Herodianis,
 ut eum caperent in verbo. * Qui venie-
 tes dicunt ei : Magister, scimus quia ve-
 rax es, & non curas quemquam : nec e-
 nim vides in faciem hominum, sed in
 veritate viam Dei doces. licet dari tri-
 butum Cæsari, an non dabimus? * Qui
 sciens versutiam illorum, ait illis : Quid
 me tentatis? afferte mihi denarium
 ut videam. * At illi attulerunt ei. Et ait il-
 lis : Cuius est imago hæc, & inscriptio?
 Dicunt ei : Cæsaris. * Respondens autem
 Iesus dixit illis : Reddite igitur quæ sūt
 Cæsaris, Cæsari : & quæ sunt Dei, Deo.
 Et mirabantur super eo. * Et venerunt
 ad eum Sadducei, qui dicunt resurre-
 ctionem non esse : & interrogabant eum
 dicentes : * Magister, Moyses nobis scrip-
 sit, ut si cuius frater mortuus fuerit,
 & dimiserit uxorem, & filios non reli-
 querit, accipiat frater eius uxorem ip-
 sius, & resuscitet semen fratri suo. * Se-
 ptem ergo fratres erant : & primus ac-
 cepit uxorem, & mortuus est non reli-
 cto semine. * Et secundus accepit eam,
 & mortuus est : & nec iste reliquit se-
 men. * Et tertius similiter. * Et accepe-
 runt eam similiter septem : & non reli-
 querunt semen. Nouissima omnium de-
 functa est & mulier. * In resurrectione
 ergo cum resurrexerint, cuius de his e-
 rit vxor? septem enim habuerunt eam
 uxorem. * Et respondens Iesus, ait illis :
 Nonne ideo erratis, non scientes Scri-
 pturas, neque virtutem Dei? * Cum e-
 nim a mortuis resurrexerint, neque nu-
 bent, neque nubentur, sed sunt sicut an-
 geli in cælis. * De mortuis autem quod
 resurgant, non legistis in libro Moysi,
 C super rubi quomodo dixerit illi Deus,
 inquiens : Ego sum Deus Abraham, &
 Deus Isaac, & Deus Iacob? * Non est
 Deus mortuorum, sed viuorum. Vos er-
 go multum erratis. * Et accessit vnus
 de Scribis, qui audierat illos conquiren-
 tes, & videns quoniam bene illis respō-
 derit, interrogauit eum quod esset pri-

29 mum omnium mandatum. * Iesus autē
 respondit ei : Quia primum omnium
 mandatum est : Audi Israel, Dominus
 Deus tuus, Deus vnus est : * & diliges
 Dominum Deum tuum ex toto corde,
 tuo, & ex tota anima tua, & ex tota
 mente tua, & ex tota virtute tua. Hoc
 est primum mandatum. * Secundū au-
 tem simile est illi : Diliges proximum
 tuum tamquam teipsum. Maius horum
 aliud mandatū non est. * Et ait illi Scri-
 ba : Bene Magister, in veritate dixisti,
 quia vnus est Deus, & nō est alius præ-
 ter eum. * Et ut diligatur ex toto cor-
 de, & ex toto intellectu, & ex tota ani-
 ma, & ex tota fortitudine : & diligere
 proximum tamquam seipsum, maius est
 omnibus holocaustis, & sacrifici-
 is. * Iesus autem videns quod sapien-
 ter respondisset, dixit illi : Non es lon-
 ge a regno Dei. Et nemo iam audebat
 eum interrogare. * Et respondens Iesus
 dicebat, docens in templo : Quomodo
 dicunt Scribæ Christum filium esse Da-
 uid? * Ipse enim Dauid dicit in Spiritu
 sancto : Dixit Dominus Domino meo,
 sede a dextris meis, donec ponam ini-
 micos tuos scabellum pedum tuorum.
 * Ipse ergo Dauid dicit eum Dominū,
 & vnde est filius eius? Et multa turba
 eum libenter audiuit. * Et dicebat eis in
 doctrina sua : Cauete a Scribis, qui vo-
 lunt in stolis ambulare, & saluari in
 foro, * & in primis cathedris sedere in
 synagogis, & primos discubitus in coe-
 nis : * qui deuorant domos viduarū sub
 obtentu prolixæ orationis : hi accipient
 prolixius iudicium. * Et sedens Iesus
 contra gazophylacium, aspiciebat quo-
 modo turba iactaret æs in gazophyla-
 cium, & multi diuites iactabant multa.
 * Cum venisset autē vidua vna pauper,
 misit duo minuta, quod est quadrans,
 & conuocans discipulos suos, ait illis :
 Amen dico vobis, quoniam vidua hæc
 pauper plus omnibus misit, qui miserūt
 in gazophylacium. * Omnes enim ex
 eo, quod abundabat illis, miserunt : hæc
 vero de penuria sua omnia quæ habuit
 misit totum victum suum.

C A P. XIII.

1 E T cum egrederetur de templo, ait
 A illi vnus ex discipulis suis : Magister,
 alpice

Matt. 24. 2. 1
 Luc. 19. 44
 & 21. 6. 5

1. Len. 19. d. 18
 Matt. 23. d. 39
 Rom. 13. c. 9
 Galat. 5. c. 14
 Luc. 2. b. 8

Mat. 22. d. 43
 Luc. 20. g. 41
 Psal. 109. a. 1

Mat. 23. 2. b
 Luc. 11. f. 13
 & 20. g. 46

Luc. 21. 2. 1

aspice quales lapides, & quales stru-
 cturæ. * Et respondens Iesus, ait illi: Vides
 has omnes magnas ædificationes? Non
 relinquetur lapis super lapidem, qui
 non destruat. * Et cum sederet in
 Monte oliuarum contra templum, in-
 terrogabant eum separatim Petrus, &
 Iacobus, & Ioannes, & Andreas: * Dic
 nobis, quando ista fient? & quod si-
 gnum erit, quando hæc omnia incipiet
 consummari? * Et respondens Iesus cœ-
 pit dicere illis: * Videte ne quis vos se-
 ducat: * multi enim venient in nomine
 meo dicentes, quia ego sum: & multos
 seducent. * Cum audieritis autem bella,
 & opiniones bellorum, ne timueritis:
 oportet enim hæc fieri: sed nondum fi-
 nis. * Exurget enim gens contra gen-
 tem, & regnum super regnum, & erūt
 terremotus per loca, & fames. Ini-
 tium dolorum hæc. * Videte autem
 vosmetipsos. Tradent enim vos in con-
 cilijs, & in synagogis vapulabitis, &
 ante præfides, & reges stabitis propter
 me, in testimonium illis. * Et in om-
 nes gentes primum oportet prædicari
 Euangelium. * * Et cum duxerint vos
 tradentes, nolite præcogitare quid lo-
 quamini: sed quod datum vobis fuerit
 in illa hora, id loquimini. non enim
 vos estis loquentes, sed Spiritus sanctus.
 * Tradet autem frater fratrem in mortē,
 & pater filium: & confurgent filij in
 parentes, & morte afficient eos. * Et
 eritis odio omnibus propter nomen
 meum. Qui autem sustinuerit in finē,
 hic saluus erit. * * Cum autem videritis
 abominationem desolationis stantem,
 vbi non debet, qui legit, intelligat: tūc
 qui in Iudæa sunt, fugiant in montes:
 * & qui super tectum, ne descendat in
 domum, nec introeat vt tollat quid de
 domo sua: * & qui in agro erit, non
 reuertatur retro tollere vestimentum
 suum. * Vt autem prægnantibus, &
 nutrientibus in illis diebus. * Orate ve-
 ro vt hieme non fiant. * Erunt enim dies
 illi tribulationes tales, quales non fue-
 runt ab initio creaturæ, quam condidit
 Deus vsque nunc, neque fient. * Et nisi
 breuiasset Dominus dies, non fuisset sal-
 ua omnis caro: sed propter electos, quos
 elegit, breuiavit dies. * * Et tunc si quis
 vobis dixerit: Ecce hic est Christus,

ecce illic, ne credideritis. * Exurgent
 enim pseudochristi, & pseudoprophe-
 tæ, & dabunt signa, & portenta ad se-
 ducendos, si fieri potest, etiam electos:
 * Vos ergo videte: ecce prædixi vobis
 omnia. * * Sed in illis diebus post tri-
 bulationem illam sol contenebrabitur,
 & luna non dabit splendorem suum:
 * & stellæ cæli erunt decedentes, & vir-
 tutes, quæ in cælis sunt, mouebuntur:
 * Et tunc videbunt filium hominis ve-
 nientem in nubibus cum virtute multa,
 & gloria. * * Et tunc mittet angelos
 suos, & cōgregabit electos suos a quat-
 tuor ventis, a summo terræ vsque ad
 summum cæli. * A sic autem discite
 parabolam. Cum iam ramus eius tener
 fuerit, & nata fuerint folia, cognosci-
 tis quia in proximo sit æstas: * sic &
 vos cum videritis hæc fieri, scitote
 quod in proximo sit in ostijs. * Amen
 dico vobis, quoniam non transibit ge-
 neratio hæc, donec omnia ista fiant.
 * Cælum, & terra transibunt, verba au-
 tem mea non transibunt. * De die autem
 illo, vel hora nemo scit, neque angeli
 in cælo, neque Filius, nisi Pater. * * Vi-
 dete, vigilate, & orate: nescitis enim
 quando tempus sit. * Sicut homo, qui
 peregre profectus reliquit domum suā,
 & dedit seruis suis potestatem cuiusque
 operis, & ianitori præcepit vt vigilet.
 * Vigilate ergo, (nescitis enim quando
 dominus domus veniat: sero an media
 nocte, an galli cantu, an mane) * ne
 cum venerit repente, inueniat vos dor-
 mientes. * Quod autem vobis dico, om-
 nibus dico: Vigilate.

CAP. XIII.

E Rat autem Pascha & Azyma post
 biduum: & quærebant summi sa-
 cerdotes, & Scribæ quomodo cum
 dolo tenerent, & occiderent. * Dice-
 bant autem: Non in die festo, ne for-
 te tumultus fieret in populo. * * Et cum
 esset Bethaniz in domo Simonis lepro-
 si, & recūberet: venit mulier habens ala-
 bastrum vnguenti nardi spicati pretiosi,
 & fracto alabaistro, effudit super caput
 eius. * Erant autem quidam indigne fe-
 rentes intra semetipsos, & dicentes: Vt
 quid perditio ista vnguenti facta est?

* Poterat

¶ Eph. 5. b. 6
 2. Thes. 2. a. 3

¶ Mat. 10. b. 19
 Luc. 12. b. 11
 & 21. d. 14

¶ Dan. 9. g. 27
 Mat. 24. b. 16
 Luc. 21. d. 21

¶ Mat. 24. b. 23
 Luc. 21. b. 3

¶ Ezech. 32. b. 7
 Isai. 13. b. 10
 Ioc. 2. b. 10

¶ Mat. 24. c. 31

¶ Mat. 24. d. 48

Mat. 26. a. 2
 Luc. 22. a. 1

¶ Mat. 26. a. 6
 Ioan. 12. a. 1

*Poterat enim vnguentum istud vñnundari plus quàm trecentis denarijs, & dari pauperibus. Et fremebant in eam. * Iesus autem dixit: Sinite eam, quid illi molesti estis? Bonum opus operata est in me. * semper enim pauperes habetis vobiscum: & cum volueritis, potestis illis benefacere: me autem nō semper habetis. * Quod habuit hæc, fecit: præuenit vngere corpus meum in sepulturam. * Amen dico vobis: Vbi cumque prædicatum fuerit Euangelium istud in vniuerso mundo, & quod fecit hæc, narrabitur in memoriam eius. * Et Iudas Iscariotes vnus de duodecim abiit ad summos sacerdotes, vt proderet eum illis. * Qui audientes gauisi sunt: & promiserunt ei pecuniam se daturus. Et quærebat quomodo illum oportune traderet. * Et primo die Azymorum quando Pascha immolabant, dicunt ei discipuli: Quo vis eamus, & paremus tibi vt manduces Pascha? * Et mittit duos ex discipulis suis, & dicit eis: Ite in ciuitatem: & occurret vobis homo lagenam aquæ baiulans, sequimini eum: & quocumque introierit, dicite domino domus, quia magister dicit: Vbi est refectio mea, vbi Pascha cum discipulis meis manducem? * Et ipse vobis demonstrabit coenaculum grande, stratum: & illic parate nobis. * Et abierunt discipuli eius, & venerunt in ciuitatem: & inuenerunt sicut dixerat illis, & parauerunt Pascha. * Vespere autem facto, venit cum duodecim. * Et discumbentibus eis, & manducantibus, ait IESVS: Amen dico vobis, quia vnus ex vobis tradet me, qui manducat mecum. * At illi coeperunt contristari, & dicere ei singulatim: Numquid ego? * Qui ait illis: Vnus ex duodecim, qui intingit mecum manum in catino. * Et Filius quidem hominis vadit sicut scriptum est de eo: vñ autem homini illi, per quem Filius hominis tradetur. bonum erat ei, si non esset natus homo ille. * Et manducantibus illis, accepit Iesus panem: & benedicens fregit, & dedit eis, & ait: Sumite, hoc est corpus meum. * Et accepto calice, gratias agens dedit eis: & biberunt ex illo omnes. * Et ait illis: Hic est sanguis meus noui testamenti, qui pro multis effundetur. * Amen dico vobis, quia iam nō bibam

de hoc genimine vitis vsque in diem illum, cum illud bibam nouum in regno Dei. * Et hymno dicto exierunt in Montem oliuarum. * Et ait eis Iesus: Omnes scandalizabimini in me in nocte ista: quia scriptum est: Percutiam pastorem, & dispergentur oues. * Sed postquam resurrexero, præcedam vos in Galilæam. * Petrus autem ait illi: Et si omnes scandalizati fuerint in te: sed non ego. * Et ait illi Iesus: Amen dico tibi, quia tu hodie in nocte hac, priusquàm gallus vocem bis dederit, ter me es negaturus. * At ille amplius loquebatur: Et si oportuerit me simul commori tibi, non te negabo: Similiter autem & omnes dicebant. * Et veniunt in prædium, cui nomen Gethsemani. Et ait discipulis suis: Sedete hic donec orem. * Et assumpsit Petrum, & Iacobum, & Ioannem secum: & coepit pauere, & tædere. * Et ait illis: Tristis est anima mea vsque ad mortem: sustinete hic, & vigilate. * Et cum processisset paululum, procidit super terram: & orabat, vt si fieri posset, transiret ab eo hora. * & dixit: Abba pater, omnia tibi possibilia sunt, transfer calicem hunc a me, sed non quod ego volo, sed quod tu. * Et venit, & inuenit eos dormientes. Et ait Petro: Simon, dormis? nō potuisti vna hora vigilare? * Vigilate, & orate vt non intretis in temptationem. Spiritus quidē promptus est, caro vero infirma. * Et iterum abiens orauit eundem sermonem, dicens: * Et reuersus, denuo inuenit eos dormientes, (erant enim oculi eorum grauati) & ignorabant quid responderent ei. * Et venit tertio, & ait illis: Dormite iam, & requiescite. Sufficit: venit hora: ecce Filius hominis tradetur in manus peccatorum. * Surgite, eamus. ecce qui me tradet, prope est. * Et, adhuc eo loquente, venit Iudas Iscariotes vnus de duodecim, & cum eo turba multa cum gladijs, & lignis, a summis sacerdotibus, & Scribis, & senioribus. * Dederat autem traditor eius signum eis, dicens: Quemcumque osculatus fuero, ipse est, tenete eum, & ducite caute. * Et cum venisset, statim accedens ad eum, ait: Aue Rabbi: & osculatus est eum. * At illi manus iniecerunt in eum, & tenuerunt eum. * Vnus autem quidam de circumstantibus educens

Mat. 26. b. 14

Mat. 26. b. 16
Luc. 22. a. 6

Mat. 26. b. 20
Luc. 22. b. 14
Ioan. 13. c. 11

Mat. 26. c. 10
A. 1. c. 10

Mat. 26. b. 24
1. Cor. 11. c. 24

Ioan. 16. g. 48

Zach. 11. c. 7

Mat. 26. d. 36
Luc. 22. d. 40

Mat. 26. c. 47
Luc. 22. c. 47
Ioan. 13. a. 3

educens gladium, percussit seruum summi sacerdotis: & amputauit illi auriculam. * Et respondens Iesus, ait illis: Tamquam ad latronem existis cum gladijs, & lignis comprehendere me? * quotidie eram apud vos in templo docens, & nō me tenuistis. Sed vt impleantur Scripturæ.

¶ Mat. 26. f. 56
* "Tunc discipuli eius relinquentes eum, omnes fugerunt. * Adolescens autem quidam sequebatur eū amictus sindone super nudo: & tenuerunt eum. * At ille reiecta sindone, nudus profugit ab eis. * "Et adduxerūt Iesum ad summum sacerdotem: & conuenerunt omnes sacerdotes, & Scribæ, & seniores. * Petrus autem a longe secutus est eum vsque intro in atrium summi sacerdotis: & sedebat cum ministris ad ignē, & calefaciebat se. * "Sūmi vero sacerdotes, & omne concilium quærebant aduersus Iesum testimonium, vt eum morti traderent, nec inueniebant. * Multi enim testimonium falsum dicebant aduersus eum: & conuenientia testimonia non erant. * Et quidam surgentes, falsum testimoniū ferebant aduersus eum, dicentes: "Quoniam nos audiuiimus eū dicentem: "Ego dissoluam templum hoc manu factum, & per triduum aliud non manu factum ædificabo. * Et non erat conueniens testimonium illorum. * Et exurgens summus sacerdos in mediū, interrogauit Iesum, dicens: Non respondes quidquam ad ea, quæ tibi obijciuntur ab his? * Ille autem tacebat, & nihil respondit. Rursum summus sacerdos interrogabat eū, & dixit ei: Tu es Christus filius Dei benedicti? * Iesus autē dixit illi: Ego sum: & videbitis Filium hominis sedentem a dextris virtutis Dei, & venientem cum nubibus cæli. * Summus autem sacerdos scindens vestimenta sua, ait: Quid adhuc desideramus testes? * Audistis blasphemiam: quid vobis videtur? Qui omnes condemnauerunt eum esse reum mortis. * Et coeperunt quidam conspuere eum, & velare faciem eius, & colaphis eū cadere, & dicere ei: Prophetiza: & ministri alapis eum cadebant. * "Et cū esset Petrus in atrio deorsum, venit vna ex ancillis summi sacerdotis: * & cum vidisset Petrum calefacientem se, aspiciens illū, ait: Et tu cū Iesu Nazareno eras. * At ille negauit, dicens: Neque scio, neque

noui quid dicas. Et exiit foras ante atrium, & gallus cantauit. * "Rursus autē cum vidisset illum ancilla, coepit dicere circumstantibus: Quia hic ex illis est. * At ille iterum negauit. * Et post pusillum rursus qui astabant, dicebant Petro: Vere ex illis es: nam & Galilæus es. * Ille autē coepit anathematizare, & iurare: Quia nescio hominem istum, quem dicitis. * Et statim gallus iterum cantauit. * Et recordatus est Petrus verbi, quod dixerat ei Iesus: Prius quā gallus cantet bis, ter me negabis. Et coepit flere.

C A P. XV.

1. **E**T confestim, mane consilium facientes summi sacerdotes cum senioribus, & Scribis, & vniuerso concilio, vincientes Iesum, duxerunt, & tradiderunt Pilato. * Et interrogauit eum Pilatus: Tu es rex Iudæorum? At ille respondens, ait illi: Tu dicis. * Et accusabant eum summi sacerdotes in multis. * Pilatus autem rursus interrogauit eum, dicens: Non respondes quidquam? vide in quantis te accusant. * Iesus autem amplius nihil respondit, ita vt miraretur Pilatus. * Per diem autem festum solebat dimittere illis vnum ex vincis, quemcumque petissent. * Erat autē qui dicebatur Barabbas, qui cum seditiosis erat vincus, qui in seditione fecerat homicidium. * Et cum ascendisset turba, coepit rogare, sicut semper faciebat illis. * Pilatus autem respondit eis, & dixit: Vultis dimittam vobis regem Iudæorum? * Sciebat enim quod per inuidiam tradidissent eum summi sacerdotes. * Pontifices autem concitauerunt turbam, vt magis Barabbam dimitteret eis. * Pilatus autem iterum respondens, ait illis: Quid ergo vultis faciam regi Iudæorum? * At illi iterum clamauerunt: Crucifige eum. * Pilatus vero dicebat illis: Quid enim mali fecit? At illi magis clamabāt: Crucifige eum. * Pilatus autē volens populo satisfacere, dimisit illis Barabbam, & tradidit Iesum flagellis cæsum, vt crucifigeretur. * Milites autem duxerunt eum in atrium prætorij, & cōuocant totam cohortē, & induunt eum purpura, & imponunt ei plectentes spineam coronam. * Et coeperunt salutare eum: Aue rex Iudæorum.

arundine: & conspuebant eum, & ponētes genua, adorabant eum. * Et postquā illuserunt ei, exuerunt illum purpura, & induerunt eum vestimentis suis: & educunt illum vt crucifigerent eum. * Et angariauerūt prātereuntem quempiam, Simonem Cyrenāum venientē de villa, patrē Alexandri, & Rufi, vt tollerēt crucem eius. * Et perducunt illum in Golgotha locum: quod est interpretatum Caluarie locus. * Et dabant ei bibere myrrhatum vinum: & non accepit. * Et crucifigentes eum, diuiserunt vestimenta eius, mittentes fortē super eis, quis quid tolleret. * Erat autē hora tertia: & crucifixerunt eum. * Et erat titulus causae eius inscriptus: REX IVDÆORVM. * Et cum eo crucifigunt duos latrones: vnum a dextris, & alium a sinistris eius. * Et impleta est scriptura, quae dicit: Et cum iniquis reputatus est. * Et prātereuntes blasphemabant eum, mouentes capita sua, & dicentes: Vah qui destruis templum Dei, & in tribus diebus reedificas: saluum fac te ipsum descendens de cruce. * Similiter & summi sacerdotes illudentes, ad alterutrum cum Scribis dicebant: Alios saluos fecit, seipsum non potest saluū facere. * Christus rex Israel descendat nunc de cruce, vt videamus, & credamus. Et qui cum eo crucifixi erant, conuitiabantur ei. * Et facta hora sexta, tenebrae factae sunt per totam terram vsque in horam nonam. * Et hora nona exclamauit Iesus voce magna, dicens: Eloi, eloi, lamma sabachthani: quod est interpretatum: Deus meus, Deus meus, vt quid dereliquisti me? * Et quidam de circumstantibus audientes, dicebant: Ecce Eliam vocat. * Currēns autem vnus, & implens spongiā aceto, circumponensq. calamo, potum dabat ei, dicens: Sinite, videamus si veniat Elias ad deponendum eum. * Iesus autem emissā voce magna expirauit. * Et velum templi scissum est in duo, a summo vsque deorsum. * Videns autem Centurio, qui ex aduerso stabat, quia sic clamans expirasset, ait: Vere hic homo Filius Dei erat. * Erant autem & mulieres de longe aspicientes: inter quas erat Maria Magdalene, & Maria Iacobi minoris, & lo-

41 seph mater, & Salome: & cum esset in Galilaea, sequebantur eum, & ministrabant ei, & aliae multae, quae simul cum eo ascenderant Ierosolymam. * Et cum iam sero esset factum (quia erat parasceue, quod est ante sabbatum) venit Ioseph ab Arimathaea nobilis decurio, qui & ipse erat expectans regnū Dei, & audacter introiuit ad Pilatum, & petiit corpus Iesu. * Pilatus autem mirabatur si iam obijisset. Et accersito centurione, interrogauit eum si iam mortuus esset. * Et cum cognouisset a centurione, donauit corpus Ioseph. * Ioseph autem mercatus sindonem, & deponens eum inuoluit sindone, & posuit eum in monumento, quod erat excisum de petra, & aduoluit lapidem ad ostium monumenti. * Maria autem Magdalene, & Maria Ioseph aspiciebant vbi poneretur.

C A P. XVI.

1 **E**T cum transisset sabbatum, Maria Magdalene, & Maria Iacobi, & Salome emerunt aromata vt venientes vngerent Iesum. * Et valde mane vna sabbatorum, veniunt ad monumentum, orto iam sole. * Et dicebant ad inuicem: Quis reuoluet nobis lapidem ab ostio monumenti? * Et respicientes viderunt reuolutū lapidem. Erat quippe magnus valde. * Et introeuntes in monumentum viderūt iuuenem sedentem in dextris, coopertum stola candida, & obstupuerunt. * Qui dicit illis: Nolite expauescere: Iesum quaeritis Nazarenum, crucifixum: surrexit, non est hic, ecce locus vbi posuerunt eum. * Sed ite, dicite discipulis eius, & Petro quia praedicat vos in Galilaeam: ibi eum videbitis, sicut dixit vobis. * At illae exeuntes, fugerunt de monumento: inuaserat enim eas tremor & pavor: & nemini quidquam dixerunt: timebant enim. * Surgens autem mane, prima sabbati, apparuit primo Mariae Magdalene, de qua eiecerat septē dzmonia. * Illa vadens nuntiavit his, qui cum eo fuerant, lugentibus, & flentibus. * Et illi audientes quia viueret, & visus esset ab ea, non crediderunt. * Post haec autem duobus ex his ambu-

Luc. 8. 23

Mat. 27. 65
Luc. 23. 50
Ioan. 19. 39

Mat. 28. 21
Luc. 24. 21
Ioan. 20. 21

Mat. 28. 25
Luc. 24. 24
Ioan. 20. 12

Sup. 14. 23

Ioan. 20. 16

Luc. 24. 19

ambulantibus ostensus est in alia effigie,
euntibus in villam: * & illi euntes nun- 11
ciauerunt ceteris: nec illis crediderunt.
* Nouissime recumbentibus illis vnde- 14
cim apparuit: & exprobrauit increduli-
tatem eorum & duritiam cordis: quia
ijs, qui viderant eum resurrexisse, non
crediderunt. * Et dixit eis: Euntes in 15
mundum vniuersum prædicate Euange-
lium omni creaturæ. * Qui crediderit, 16
& baptizatus fuerit, saluus erit: qui vero D
non crediderit, condemnabitur. * Signa 17

autem eos, qui crediderint, hæc sequen-
tur: " In nomine meo dæmonia ejiciet: || A. 2. 14. d. 18
18 linguis loquentur nouis: * serpentes tol- & 2. 2. 4. &
lent: & si mortiferum quid biberint, 10. 8. 46
non eis nocebit: super ægros manus im- A. 2. 25. 2. 5. 8
19 ponent, & bene habebunt. * Et Domi-
nus quidem Iesus postquam locutus est
eis, " assumptus est in cælum, & sedet a || Luc. 24. 2. 51
20 dextris Dei. * Illi autem profecti præ-
dicauerunt vbique Domino cooperan-
te, & sermonem confirmante, sequen-
tibus signis.

SANCTVM IESV CHRISTI

E V A N G E L I V M

SECUNDVM LVCAM.

C A P V T P R I M V M.

QVONIAM quidem 1
multi conati sūt or- A
dinare narrationem,
quæ in nobis com-
pletæ sunt, rerum: 2
* sicut tradiderūt no-
bis, qui ab initio ipsi
viderunt, & ministri fuerunt sermonis:
* visum est & mihi, affecuto omnia a 3
principio diligenter, ex ordine tibi scri-
bere, optime Theophile, * vt cognoscas 4
eorum verborum, de quibus eruditus es,
veritatem. * Fuit in diebus Herodis,
regis Iudæ, sacerdos quidam nomine
Zacharias " de vice Abia, & vxor illius
de filiabus Aaron, & nomen eius Elis-
beth. * Erant autem iusti ambo ante 6
Deum, incedentes in omnibus manda-
tis, & iustificationibus Domini sine que-
rela, * & nō erat illis filius eo quod esset 7
Elisabeth sterilis, & ambo processissent
in diebus suis. * Factum est autem, cum 8
sacerdotio fungeretur in ordine vicis

9 suæ ante Deum, * secundum consuetudi-
nem sacerdotij, sorte exijt vt incensum
poneret, ingressus in templum Domini:
10 * & " omnis multitudo populi erat orans || Exo. 30. 2. 7
11 foris hora incensi. * Apparuit autē illi || Luc. 1. 6. 17
Angelus Domini, stans a dextris altaris
12 incensi. * Et Zacharias turbatus est vi-
dens, & timor irruit super eum. * Ait
13 illi autem ad illum Angelus: Ne timeas Za-
charias, quoniam exaudita est deprecatio
tua: & vxor tua Elisabeth pariet tibi fi-
lium, & vocabis nomen ejus Ioannem:
14 * & erit gaudium tibi, & exultatio, &
15 multi in natiuitate eius gaudebūt: * erit
enim magnus coram Domino: & vinū,
& ficeram non bibet, & Spiritu sancto
replebitur adhuc ex vtero matris suæ:
16 * & multos filiorum Israel conuertet ad
17 Dominū Deum ipsorum: * & ipse præ-
cedet ante illum in spiritu, & virtute,
Eliz: " vt conuertat corda patrum in fi- || Md. 4. b. 6
lios, & incredulos ad prudentiam iusto- || Mat. 11. b. 10
rum, parare Domino plebem perfectam.

* Et

" 1. Paral. 24.
2. 10

" Md. 4. b. 6
Mat. 11. b. 10

* Et dixit Zacharias ad Angelum: Vnde 11
hoc sciam? ego enim sum senex, &
vxor mea processit in diebus suis. * Et 19
respondens Angelus dixit ei: Ego sum
Gabriel, qui alto ante Deum: & missus
sum loqui ad te, & hæc tibi euangeliza-
re. * Et ecce eris tacens, & non poteris 20
loqui vsque in diem, quo hæc fiant, pro
eo quod non credidisti verbis meis, quæ
implebuntur in tempore suo. * Et erat 21
plebs expectans Zachariam: & miraba-
tur quod tardaret ipse in templo. * Egres- 22
sus autem non poterat loqui ad illos, & C
cognouerunt quod visionem vidisset in
templo. Et ipse erat innuēs illis, & per-
mansit mutus. * Et factum est, vt imple- 23
ti sunt dies officij eius abiit in domum
suam. * post hos autem dies concepit 24
Elisabeth vxor eius, & occultabat se
mensibus quinque, dicens: * Quia sic fe- 25
cit mihi Dominus in diebus, quibus re-
spexit auferre opprobrium meum inter
homines. * In mense autem sexto, mis- 26
sus est Angelus Gabriel a Deo in ciuita-
tem Galilææ, cui nomen Nazareth, * ad 27
Virginem desponsatam viro, cui nomen
erat Ioseph, de domo Dauid, & nomen
virginis Mariæ. * Et ingressus Angelus 28
ad eam dixit: Ave gratia plena: Domi-
nus tecum: Benedicta tu in mulieribus.
* Quæ cum audisset, turbata est in ser- 29
mone eius, & cogitabat qualis esset ista
salutatio. * Et ait Angelus ei: Ne ti- 30
meas Mariæ, inuenisti enim gratiā apud
Deum: * ecce concipies in vtero, & 31
paries filium, & vocabis nomen eius
I E S V M. * hic erit magnus, & Filius 32
Altissimi vocabitur, & dabit illi Domi-
nus Deus sedem Dauid patris eius: * & D
regnabit in domo Iacob in æternum,
* & regni eius non erit finis. * Dixit au- 33
tem Mariæ ad Angelum: Quomodo fiet
istud, quoniam virum non cognosco? 34
* Et respondens Angelus dixit ei: Spiri- 35
tus sanctus superueniet in te, & virtus
Altissimi obumbrabit tibi. Ideoq. &
quod nascetur ex te Sanctum, vocabitur
Filius Dei. * Et ecce Elisabeth cognata 36
tua, & ipsa concepit filium in senectute
sua: & hic mēsis sextus est illi, quæ vo-
catur sterilis: * quia non erit impossibi- 37
le apud Deum omne verbum. * Dixit 38
autem Mariæ: Ecce ancilla Domini, fiat
mihi secundum verbum tuū. Et disces-

39 sit ab illa Angelus. * Exurgens autem,
Mariæ in diebus illis abiit in montana,
40 cum festinatione, in ciuitatem Iudæ: * Et
intrauit in domum Zachariæ, & saluta-
41 uit Elisabeth. * Et factum est, vt audiuit
E salutationem Mariæ Elisabeth, exultauit
infans in vtero eius: & repleta est Spi-
42 ritu sancto Elisabeth: * & exclamauit vo-
ce magna, & dixit: Benedicta tu inter
mulieres, & benedictus fructus ventris
43 tui. * Et vnde hoc mihi vt veniat mater
44 Domini mei ad me? * Ecce enim vt fa-
cta est vox salutationis tuæ in auribus
meis, exultauit in gaudio infans in vte-
45 ro meo. * & beata, quæ credidisti, quo-
niam perficientur ea, quæ dicta sunt ti-
46 bi a Domino. * Et ait Mariæ:

Magnificat anima mea Dominum:

47 * & exultauit spiritus meus in Deo salu-
tari meo.

48 * Quia respexit humilitatem ancillæ
suæ: ecce enim ex hoc beatam me dicēt
omnes generationes.

49 * Quia fecit mihi magna qui potens
est: & sanctum nomen eius.

50 * Et misericordia eius a progenie in
progenies timentibus eum.

51 * Fecit potētiam in brachio suo: di-
spersit superbos mente cordis sui.

¶ Isai. 51. b. 9
¶ Sal. 12. b. 10

52 * Deposuit potentes de sede, & exal-
tauit humiles.

53 * Esurientes impleuit bonis: & diui-
tes dimisit inanes.

¶ Psal. 11. a. 11
¶ Reg. 2. b. 5

54 * Suscepit Israel puerum suum, recor-
datus misericordiæ suæ.

55 * Sicut locutus est ad patres nostros,
Abraham, & semini eius in sæcula.

56 * Mansit autem Mariæ cum illa quasi
mensibus tribus: & reuersa est in domū
57 suam. * Elisabeth autem impletum est
58 tempus pariendi, & peperit filium. * Et
audierunt vicini, & cognati eius quia
59 magnificauit Dominus misericordiam
suam cum illa, & congratulabantur ei.

¶ Isai. 41. b. 8
¶ Psal. 111. c. 11
Gen. 17. c. 9. &
22. c. 10

59 * Et factum est in die octauo, venerunt
circumcidere puerum, & vocabant eum
60 nomine patris sui Zachariæ. * Et respon-
dens mater eius, dixit: Nequaquam, sed
61 vocabitur Ioannes. * Et dixerunt ad il-
lam: Quia nemo est in cognatione tua,
62 qui vocetur hoc nomine. * Innuebant
autem patri eius, quem vellet vocari
63 eum. * Et postulans pugillarem scripsit,
¶ dicens: Ioannes est nomen eius. Et ¶ Sup. b. 14

mirati

¶ Isai. 7. c. 14

¶ Mat. 2. c. 21

¶ Dan. 7. d. 14

¶ Mich. 4. c. 7

mirati sunt vniuersi . * Apertum est au- 44
tem illico os eius, & lingua eius, & lo-
quebatur benedicens Deum . * Et factus 45
est timor super omnes vicinos eorum :
& super omnia montana Iudæ diuul-
gabantur omnia verba hæc : * & posue- 46
runt omnes, qui audierat in corde suo,
dicentes : Quis, putas, puer iste erit ? G
Etenim manus Domini erat cum illo .
* Et Zacharias pater eius repletus est 47
Spiritu sancto : & prophetauit, dicens :

¶ Ps. 73. c. 12.
& 131. d. 17

* " Benedictus Dominus Deus Israel , 48
quia visitauit , & fecit redemptionem
plebis suæ :

* Et erexit cornu salutis nobis : in do- 49
mo Dauid pueri sui .

¶ Jer. 23. a. 6
& 30. b. 10

* " Sicut locutus est per os sanctorum, 50
qui a sæculo sunt, prophetarum eius :

* Salutem ex inimicis nostris, & de 51
manu omnium, qui oderunt nos :

* Ad faciendam misericordiam cum 52
patribus nostris : & memorari testamen-
ti sui sancti .

¶ Gen. 22. c. 16
Jer. 21. f. 33
Hebr. 6. c. 13
d. 17

* " Iusiurandū, quod iurauit ad Abra- 53
ham patrem nostrum, daturum se
nobis :

* Vt sine timore, de manu inimico- 54
rum nostrorum liberati, seruiamus illi .

* In sanctitate, & iustitia coram ipso, 55
omnibus diebus nostris .

* Et tu puer, propheta Altissimi vo- 56
caberis : præbis enim ante faciem Do-
mini parare vias eius :

¶ Mat. 4. a. 5
Sup. b. 17

* " Ad dandam scientiam salutis ple- 57
bi eius : in remissionem peccatorum
eorum :

¶ Zach. 2. d. 9
Mal. 4. a. 2

* Per viscera misericordiz Dei no- 58
stri : in quibus visitauit nos, oriens
ex alto :

* Illuminare his, qui in tenebris, & 59
in umbra mortis sedent : ad dirigendos
pedes nostros in viam pacis .

* Puer autem crescebat, & conforta- 60
batur spiritu : & erat in desertis vsque
in diem ostensionis suæ ad Israel .

C A P. II.

Factum est autē in diebus illis, exiit 1
edictum a Cæsare Augusto vt descri-
beretur vniuersus orbis . * Hæc descri- 2
ptio prima, facta est a præside Syriæ
Cyrino : * & ibant omnes vt profiteren- 3
tur singuli in suam ciuitatem . * Ascendit 4

autem & Ioseph a Galilæa de ciuitate,
Nazareth in Iudæam in ciuitate Dauid,
quæ vocatur Bethlehem : eo quod esset 5
de domo, & familia Dauid, vt profi-
teretur cum Maria desponsata sibi vxo-
re prægnante . * Factum est autem, cum 6
essent ibi, impleti sunt dies vt pareret .

* Et peperit filium suum primogenitū,
& pannis eum inuoluit, & reclinauit eū 7
in præsepio : quia non erat eis locus in

diuersorio . * Et pastores erant in regio- 8
ne eadem vigilantes, & custodientes vi-
gilias noctis super gregem suum . * Et 9
ecce angelus Domini stetit iuxta illos,

& claritas Dei circumfulsit illos, & ti- 10
muerunt timore magno . * Et dixit illis
angelus : Nolite timere : ecce enim euā-
gelizo vobis gaudium magnum, quod 11
erit omni populo : * quia natus est vo-
bis hodie Saluator, qui est Christus Do-
minus in ciuitate Dauid . * Et hoc vobis 12
signum : Inuenietis infantem pannis in-
uolutum, & positum in præsepio . * Et 13
subito facta est cum angelo multitudo
militiæ cælestis laudantium Deum, & 14
dicentium : * Gloria in altissimis Deo,
& in terra pax hominibus bonæ volun-
tatis . * Et factum est, vt discesserunt ab 15
eis Angeli in cælum : pastores loquebā-
tur ad inuicem : Transeamus vsque Beth-
lehem, & videamus hoc verbum, quod 16
factum est, quod Dominus ostendit no-
bis . * Et venerunt festinantes : & inuen-
erunt Mariam, & Ioseph, & infantem 17
positum in præsepio . * Videntes autem
cognouerunt de verbo, quod dictum 18
erat illis de puero hoc . * Et omnes, qui
audierunt, mirati sunt : & de his, quæ 19
dicta erant a pastoribus ad ipsos . * Ma-
ria autem conseruabat omnia verba, &
hæc, conferens in corde suo . * Et reuersi 20
sunt pastores glorificantes, & laudantes
Deum in omnibus, quæ audierant, & 21
viderant sicut dictum est ad illos . * Et
postquam consummati sunt dies octo vt
circumcideretur puer : vocatum est no-
men eius Iesus, quod vocatum est ab
angelo prius quàm in vtero concipere-
tur . * Et postquā impleti sunt dies pur-
gationis eius secundum legem Moysei, tu-
lerunt illum in Ierusalem, vt sifterent
eum Domino : sicut scriptum est in le-
ge Domini : Quia omne masculinum
adaperiens vuluam, sanctum Domino
vocabi-

¶ Mich. 5. a. 3
Mat. 2. a. 6

¶ Gen. 17. b. 12
Leuit. 12. a. 3

¶ Sup. d. 31
Mat. 1. c. 23

¶ Leuit. 12. a. 6

¶ Exod. 13. a. 3
Num. 8. c. 16

Luc. 11. 2. 1
vocabitur. * & vt darent hostiam secundum quod dictum est in lege Domini par turturum, aut duos pullos columbarum. * Et ecce homo erat in Ierusalem, cui nomen Simeon, & homo iste iustus, & timoratus, expectans consolationem Israel, & Spiritus sanctus erat in eo. * Et responsum acceperat a Spiritu sancto, non visurum se mortem, nisi prius videret Christum Domini. * Et venit in spiritu in templum. Et cum inducerent puerum Iesum parentes eius, vt faceret secundum consuetudinem legis pro eo: * & ipse accepit eum in vlnas suas, & benedixit Deum, & dixit:
* Nunc dimittis seruum tuum Domine, secundum verbum tuum in pace: **E**
* Quia viderunt oculi mei salutare tuum,
* Quod paraſti ante faciem omnium populorum.
* Lumen ad reuelationem gentium, & gloriam plebis tuæ Israel.
* Et erat pater eius & mater mirantes super his, quæ dicebantur de illo. * Et benedixit illis Simeon, & dixit ad Mariam matrem eius: "Ecce positus est hic in ruinam, & in resurrectionem multorum in Israel: & in signum, cui contradicetur: * & tuam ipsius animam pertransibit gladius vt reuelentur ex multis cordibus cogitationes. * Et erat Anna prophetissa, filia Phanuel, de tribu Aſer: hæc processerat in diebus multis, & vixerat cum viro suo annis septem a virginitate sua. * Et hæc vidua vsque ad annos octoginta quattuor: quæ non discedebat de templo, ieiunijs, & obsecrationibus seruans nocte, ac die. * Et hæc, ipsa hora superueniens, cõfitebatur Domino: & loquebatur de illo omnibus, qui expectabant redemptionem Israel. * Et vt perfecterunt omnia secundum legem Domini; reuersi sunt in Galilæam in ciuitatem suam Nazareth. * Puer autem crescebat, & confortabatur plenus sapientia: & gratia Dei erat in illo. * Et ibant parentes eius per omnes annos in Ierusalem, in die sollempni Paschæ. * Et cum factus esset annorum duodecim, ascendentibus illis Ierosolymam secundum consuetudinem diei festi, consummatisq. diebus, cum redirent, remansit puer Iesus in Ierusalem, & non cognouit illum esse in comitatu, Venerunt iter diei, & requirebant eum inter cognatos, & notos. * Et non inuenientes, regressi sunt in Ierusalem, requirentes eum. * Et factum est, post triduum inuenerunt illum in templo sedentem in medio doctorum, audientem illos, & interrogantem eos. * Stupebant autem omnes, qui eum audiebant, super prudentia, & responsis eius. * Et videtes admirati sunt. Et dixit mater eius ad illum: Fili, quid fecisti nobis sic? ecce pater tuus, & ego dolentes quærebatimus te. * Et ait ad illos: Quid est quoddam me quærebatis? nesciebatis quia in his, quæ patris mei sunt, oportet me esse? * Et ipsi non intellexerunt verbum, quod locutus est ad eos. * Et descendit cum eis, & venit Nazareth: & erat subditus illis. Et mater eius cõseruabat omnia verba hæc in corde suo. * Et Iesus proficiebat sapientia, & ætate, & gratia apud Deum, & homines.

Isai. 9. c. 14
Rom. 9. g. 12
1. Pet. 2. h. 2

Isai. 23. c. 15
& 34. d. 17
Deut. 16. a. 1

uerunt parentes eius. * Existimantes autem illum esse in comitatu, Venerunt iter diei, & requirebant eum inter cognatos, & notos. * Et non inuenientes, regressi sunt in Ierusalem, requirentes eum. * Et factum est, post triduum inuenerunt illum in templo sedentem in medio doctorum, audientem illos, & interrogantem eos. * Stupebant autem omnes, qui eum audiebant, super prudentia, & responsis eius. * Et videtes admirati sunt. Et dixit mater eius ad illum: Fili, quid fecisti nobis sic? ecce pater tuus, & ego dolentes quærebatimus te. * Et ait ad illos: Quid est quoddam me quærebatis? nesciebatis quia in his, quæ patris mei sunt, oportet me esse? * Et ipsi non intellexerunt verbum, quod locutus est ad eos. * Et descendit cum eis, & venit Nazareth: & erat subditus illis. Et mater eius cõseruabat omnia verba hæc in corde suo. * Et Iesus proficiebat sapientia, & ætate, & gratia apud Deum, & homines.

C A P. III.

A Nno autem quintodecimo imperij Tiberij Cæsaris, procurante Pontio Pilato Iudæam, tetrarcha autem Galilææ Herode, Philippo autem fratre eius tetrarcha Ituræ, & Trachonitidis regionis, & Lyſania Abilinæ tetrarcha, * sub principibus sacerdotum Anna, & Caipha: factum est verbum Domini super Ioannem, Zachariæ filium, in deserto. * Et venit in omnem regionem Iordanis, prædicans baptismum poenitentiae in remissionem peccatorum, * sicut scriptum est in Libro sermonum Isaïæ propheta: "Vox clamantis in deserto: Parate viam Domini: rectas facite semitas eius: * omnis vallis implebitur: & omnis mons, & collis humiliabitur: & erunt praua in directa: & aspera in vias planas: * & videbit omnis caro salutare Dei. * Dicebat ergo ad turbas quæ exibant vt baptizarentur ab ipso: "Genimina viperarum quis ostendit vobis fugere a ventura ira? * Facite ergo fructus dignos poenitentiae, & ne coeperitis dicere: Patre habemus Abraham. Dico enim vobis quia potens est Deus de lapidibus istis suscitare

A 2. 4. c. 6
Mat. 3. a. 1
Mat. 1. c. 4
Isai. 40. a. 1
Ioan. 1. c. 23
Mat. 3. b. 7

M m m suscitare

fuscitare filios Abraham. * Iam enim securis ad radicem arborum posita est. Omnis ergo arbor non faciens fructum bonum, excidetur, & in ignem mittetur.

* Et interrogabant eum turbae, dicentes: Quid ergo faciemus? Respondens au-

91. Io. 3. c. 17
Luc. 2. 4. 15

tem dicebat illis: Qui habet duas tunicas, det non habenti: & qui habet escas, similiter faciat. * Venerunt autem & publicani ut baptizarentur, & dixerunt ad illum: Magister, quid faciemus?

* At ille dixit ad eos: Nihil amplius, quam quod constitutum est vobis, faciat. * Interrogabant autem eum & milites, dicentes: Quid faciemus & nos? Et ait illis: Neminem conculcatis, neque calumniam faciat. & contenti estote stipendijs vestris. * Exultante autem populo, & cogitationibus omnibus in cordibus suis de Ioanne, ne forte ipse esset Christus: respondit Ioannes,

91. Matt. 3. c. 11
Mat. 1. b. 8
Io. 1. d. 26

dicens omnibus: Ego quidem aqua baptizo vos: veniet autem fortior me, cuius non sum dignus soluere corrigiam calceamentorum eius: * ipse vos baptizabit in Spiritu sancto, & igni: cuius

91. Act. 1. 5. &
11. c. 16. & 19
2. 4
Matt. 3. c. 12

ventilabrum in manu eius, & purgabit aream suam, & congregabit triticum in horreum suum, paleas autem comburet igni inextinguibili. * Multa quidem, & alia exhortans euangelizabat populo. * Herodes autem tetrarcha cum corripere-
 91. Matt. 14. 2. 3
Mar. 6. c. 17

tur ab illo de Herodiade uxore fratris sui, & de omnibus malis, quae fecit Herodes, adiecit & hoc super omnia, & inclusit Ioannem in carcere.

91. Matt. 3. d. 19
Mar. 1. b. 9
Io. 1. c. 32

* Factum est autem cum baptizaretur omnis populus, & Iesu baptizato, & orante, apertum est caelum: & descendit Spiritus sanctus corporali specie sicut columba in ipsum: & vox de caelo facta est: Tu es filius meus dilectus, in-

91. Mat. 3. d. 17
& 17. 2. 5
Ius. 9. f. 35
2. Pet. 1. d. 19

te complacui mihi. * Et ipse Iesus erat incipiens quasi annorum triginta, ut putabatur, filius Ioseph, qui fuit Heli, qui fuit Mathat, qui fuit Levi, qui fuit Melchi, qui fuit Ianne, qui fuit Ioseph, qui fuit Mathathias, qui fuit Amos, qui fuit Nahum, qui fuit Heli, qui fuit Nagge,

* qui fuit Mahathi, qui fuit Mathathias, qui fuit Semei, qui fuit Ioseph, qui fuit Iuda, * qui fuit Ioanna, qui fuit Refa, qui fuit Zorobabel, qui fuit Salathiel, qui fuit Neri, * qui fuit Melchi, qui fuit Ad-

di, qui fuit Cofan, qui fuit Elmadai, qui fuit Her, * qui fuit Iesu, qui fuit Eliezer, qui fuit Iorim, qui fuit Mathat, qui fuit Levi, * qui fuit Simeon, qui fuit Iudas, qui fuit Ioseph, qui fuit Iona, qui fuit Eliakim, * qui fuit Melea, qui fuit Mengna, qui fuit Mathatha, qui fuit Nathan, qui fuit David, * qui fuit Iesse, qui fuit Obed, qui fuit Booz, qui fuit Salmon, qui fuit Naasson, * qui fuit Aminadab, qui fuit Aram, qui fuit Efron, qui fuit Phares, qui fuit Iudex, * qui fuit Jacob, qui fuit Isaac, qui fuit Abraham, qui fuit Thare, qui fuit Nachor, * qui fuit Sarug, qui fuit Ragau, qui fuit Phaleg, qui fuit Heber, qui fuit Sale, * qui fuit Cainan, qui fuit Arphaxad, qui fuit Sem, qui fuit Noe, qui fuit Lamech, * qui fuit Mathusale, qui fuit Henoch, qui fuit Jared, qui fuit Malaleel, qui fuit Cainan, * qui fuit Henos, qui fuit Seth, qui fuit Adai, qui fuit Dei.

C A P. IIII.

I Iesus autem plenus Spiritu sancto regressus est a Iordane: & agebatur a

91. Matt. 4. 2. 1
Mar. 1. b. 12

Spiritu in desertum: diebus quadraginta, & tentabatur a diabolo. Et nihil inducauit in diebus illis: & consummatis

illis esurire. * Dixit autem illi diabolus: Si filius Dei es, dic lapidi huic ut panis fiat. * Et respondit ad illum Iesus: Scriptum est: Quia non in solo pane vivit

91. Deut. 8. 2. 3
Mat. 4. 2. 4

homo, sed in omni verbo Dei. * Et duxit illum diabolus in montem excelsum, & ostendit illi omnia regna orbis terrarum

in momento temporis, * & ait illi: Tibi dabo potestatem hanc universam, & gloriam illorum: quia mihi tradita sunt: & cui volo do illa. * Tu ergo si adoraveris coram me, erunt tua omnia.

* Et respondens Iesus, dixit illi: Scriptum est: Dominum Deum tuum adorabis, & illi soli servies. * Et duxit illum in Ierusalem, & statuit eum super pinnam templi, & dixit illi: Si filius Dei es, mitte te hinc deorsum. * Scriptum est enim quod Angelis suis mandavit de

91. Deut. 10. c. 13
& 10. d. 10

te, ut conseruet te: & quia in manibus tollent te, ne forte offendas ad lapidem pedem tuum. * Et respondens Iesus, ait illi: Distum est: Non tentabis Dominum Deum tuum. * Et consummata omni tentatione, diabolus recessit ab illo,

91. Ps. 90. c. 13

* Et respondens Iesus, ait illi: Distum est: Non tentabis Dominum Deum tuum. * Et consummata omni tentatione, diabolus recessit ab illo,

91. Deut. 6. c. 16

Mat. 4. b. 13
Mat. 1. b. 14
Mat. 13. p. 34
Mat. 6. a. 1
Ioan. 4. f. 45
Mat. 1. d. 14
1. Reg. 17. a
1. Reg. 5. d. 14
Mat. 4. b. 13
Mat. 1. c. 25
Mat. 7. d. 25
Mat. 1. c. 23

illo, usque ad tempus. * Et regressus est Iesus in virtute Spiritus in Galilæā, & fama exiit per vniuersam regionem de illo. * Et ipse docebat in synagogis eorum, & magnificabatur ab omnibus: C
* Et venit Nazareth, vbi erat nutritus, & intrauit secundum consuetudinem suam die sabbati in synagogam, & surrexit legere. * Et traditus est illi Liber Isaie prophetæ. Et vt reuoluit librum, inuenit locum vbi scriptum erat: * Spiritus Domini super me: propter quod vinxit me, euangelizare pauperibus misit me, sanare contritos corde, * prædicare captiuis remissionem, & cæcis visum, dimittere confractos in remissionem, prædicare annum Domini acceptum, & diem retributionis. * Et cum plicuisset librum, reddidit ministro, & sedit. Et omnium in synagoga oculi erant intendentes in eum. * Coepit autem dicere ad illos: Quia hodie impleta est hæc scriptura in auribus vestris. * Et omnes testimonium illi dabant: & mirabantur in verbis gratiæ, quæ procedebant de ore ipsius, & dicebant: Nonne hic est filius Ioseph? * Et ait illis: Vtique dicitis mihi hanc similitudinem: Medice, cura teipsum: quanta audiuius facta in Capharnaû, fac & hic in patria tua. * Ait autem: Amen dico vobis, quia nemo propheta acceptus est in patria sua. * In veritate dico vobis, multæ viduæ erant in diebus Elize in Israel, quando clausum est cælum annis tribus, & mensibus sex: cum facta esset fames magna in omni terra: * & ad nullam illarum missus est Elias, nisi in Sarepta Sidoniæ, ad mulierem viduam. * Et multi leprosi erant in Israel sub Elifzo propheta: & nemo eorū mundatus est nisi Naaman Syrus. * Et repleti sunt omnes in synagoga ira, hæc audientes. * Et surrexerunt, & eiecerunt illum extra ciuitatem: & duxerunt illum vsque ad supercilium montis, super quem ciuitas illorum erat ædificata vt præcipitarent eum. * Ipse autem transiens per medium illorum, ibat. * Et descendit in Capharnaum ciuitatē Galilææ, ibiq. docebat illos fabaris. * Et stupebant in doctrina eius, quia in potestate erat sermo ipsius. * Et in synagoga erat homo habens dæmonium immundum, & exclamauit voce

14 magna, * dicens: Sine, quid nobis, & F tibi Iesu Nazarene? venisti perdere nos? 15 scio te quis sis, Sanctus Dei. * Et increpauit illum Iesus, dicens: Obmutescere, & exi ab eo. Et cum proiecisset illum dæmonium in medium, exiit ab illo, nihilq. illum nocuit. * Et factus est pavor in omnibus, & colloquebantur ad inuicem, dicentes: Quod est hoc verbū, quia in potestate & virtute imperat im- 17 mundis spiritibus, & exiunt? * Et diuulgabatur fama de illo in omnem locum regionis. * Surgens autem Iesus de synagoga, introiuit in domum Simonis. 18 G Socrus autem Simonis tenebatur magnis febribus: & rogauerunt illum pro ea. * Et stans super illam imperauit fe- 19 bri: & dimisit illam. Et continuo surgens, ministrabat illis. * Cum autem sol occidisset: omnes, qui habebant infirmos varijs languoribus, ducebant illos ad eum. At ille singulis manus imponens, cura- 41 bat eos. * Exibant autem dæmonia multis clamantia, & dicentia: Quia tu es filius Dei: & increpans nō sinebat ea loqui: quia sciebant ipsum esse Christū. 42 * Facta autem die egressus ibat in desertum locum, & turbæ requirebant eum, & venerunt vsque ad ipsum: & detinebant illum ne discederet ab eis. * Quibus ille ait: Quia & alijs ciuitatibus oportet me euangelizare regnū Dei: quia 44 ideo missus sum. * Et erat prædicans in synagogis Galilææ.

C A P. V.

1 Factum est autem, cum turbæ irruerent in eum, vt audirent verbū Dei, & ipse stabat secus stagnum Genesareth. 2 * Et vidit duas naues stantes secus stagnum: piscatores autem descenderant, & lauabant retia. * Ascendens autem in vnā nauim, quæ erat Simonis, rogauit eum a terra reducere pusillum. Et sedens docebat de nauicula turbas. * Vt cessauit autem loqui, dixit ad Simonem: Duc in altum, & laxate retia vestra in capturam. * Et respondens Simon, dixit illi: Præceptor, per totam noctem laborantes, nihil cepimus: in verbo autem tuo laxabo rete. * Et cum hoc fecissent, concluderunt piscium multitudinem copiosam, rumpebatur autem rete 2 eorum.

Mat. 1. b. 14
Mat. 1. c. 25

Mat. 1. d. 14

Mat. 4. c. 19
Mat. 1. c. 26

eorū. * Et annuerunt socijs, qui erant in alia naui vt venirent, & adiuuarent eos. Et venerunt, & impleuerunt ambas nauiculas, ita vt pene mergeretur. * Quod cum videret Simon Petrus, procidit ad genua Iesu, dicens: Exi a me, quia homo peccator sum, Domine. * Stupor enim circumdederat eum, & omnes, qui cum illo erant, in captura piscium, quam ceperant: * Similiter autem Iacobum, & Ioannem, filios Zebedai, qui erant socij Simonis. Et ait ad Simonem Iesus: Noli timere: ex hoc iam homines eris capiens. * Et subductis ad terram nauibus, relictis omnibus secuti sunt eum. * Et factum est, cum esset in vna ciuitatum, & ecce vir plenus lepra, & videns Iesum, & procidens in facie, rogauit eum, dicens: Domine, si vis, potes me mundare. * Et extendens manum, tetigit eum dicens: Volo: Mundare. Et confestim lepra discessit ab illo. * & ipse praecepit illi vt nemini diceret: sed, Vade, ostende te sacerdoti, & offer pro emundatione tua, sicut praecepit Moyses, in testimonium illis. * Perambulabat autem magis sermo de illo: & conueniebant turbae multae vt audirent, & curaretur ab infirmitatibus suis. * Ipse autem secedebat in desertum, & orabat. * Et factum est in vna dierum, & ipse sedebat docens. Et erant Pharisei sedentes, & legis doctores, qui venerant ex omni castello Galilae, & Iudae, & Ierusalem: & virtus Domini erat ad sanandum eos. * Et ecce viri portantes in lecto hominem, qui erat paralyticus: & quaerebant eum inferre, & ponere ante eum. * Et non inuenientes qua parte illum inferrent praeter turbam, ascenderunt supra tectum, & per tegulas summiserunt eum cum lecto in medium ante Iesum. * Quorum fidem vt vidit, dixit: Homo remittuntur tibi peccata tua. * Et coeperunt cogitare Scribae, & Pharisei, dicentes: Quis est hic, qui loquitur blasphemias? Quis potest dimittere peccata, nisi solus Deus? * Vt cognouit autem Iesus cogitationes eorum, respondens, dixit ad illos: Quid cogitatis in cordibus vestris? * Quid est facilius dicere: Dimittuntur tibi peccata: an dicere: Surge, & ambula? * Vt autem sciatis quia Filius hominis habet

potestatem in terra dimittendi peccata, (ait paralytico) Tibi dico, surge, tolle lectum tuum, & vade in domum tuam: * Et confestim confurgens coram illis, tulit lectum, in quo iacebat: & abiit in domum suam, magnificans Deum. * Et stupor apprehendit omnes, & magnificabant Deum. Et repleti sunt timore, dicentes: Quia vidimus mirabilia hodie. * Et post haec exiit, & vidit publicanum nomine Leui, sedentem ad Taulonium, & ait illi: Sequere me. * Et relictis omnibus, surgens secutus est eum. * & fecit ei conuiuium magnum Leui in domo sua: & erat turba multa publicanorum, & aliorum, qui cum illis erant discumbentes. * Et murmurabant Pharisei, & Scribae eorum dicentes ad discipulos eius: Quare cum publicanis, & peccatoribus manducatis, & bibitis? * Et respondens Iesus, dixit ad illos: Non egent qui sani sunt medico, sed qui male habent. * Non veni vocare iustos, sed peccatores ad poenitentiam. * At illi dixerunt ad eum: Quare discipuli Ioannis ieiunant frequenter, & obsecrationes faciunt, similiter & Phariseorum: tui autem edunt, & bibunt? * Quibus ipse ait: Numquid potestis filios sponsi, dum cum illis est sponsus, facere ieiunare? Venient autem dies: cum ablatu fuerit ab illis sponsus, tunc ieiunabunt in illis diebus. * Dicebat autem & similitudinem ad illos: Quia nemo commixturam a nouo vestimento immittit in vestimentum vetus: alioquin & nouum rumpit, & veteri non conuenit commixtura a nouo. * Et nemo mittit vinum nouum in vtres veteres: alioquin rumpeat vinum nouum vtres, & ipsum effundetur, & vtres peribunt. * sed vinum nouum in vtres novos mittendum est. & vtraque conseruantur. * Et nemo bibens vetus, statim vult nouum, dicit enim: Vetus melius est.

C A P. VI.

F Actum est autem in sabbato secundo, primo, cum transiret per sata, vellebant discipuli eius spicas, & manducabant confricantes manibus. * Quidam autem Phariseorum, dicebant illis: Quid

Mat. 9. 1-2
Mar. 2. 40

Leu. 14. 2-4

Mat. 9. 1-3
Mar. 2. 3

Mat. 9. 1-2
Mar. 2. 40

Mat. 2. 23

Mat. 12. 1-7
Mar. 2. d. 23

Quid facitis quod nō licet in sabbatis?

* Et respondens Iesus ad eos, dixit: Nec hoc legistis quod fecit Dauid, cum esurisset ipse, & qui cum illo erant? ¹ ² ³ ⁴ ⁵ ⁶ ⁷ ⁸ ⁹ ¹⁰ ¹¹ ¹² ¹³ ¹⁴ ¹⁵ ¹⁶ ¹⁷ ¹⁸ ¹⁹ ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰ ¹⁰¹ ¹⁰² ¹⁰³ ¹⁰⁴ ¹⁰⁵ ¹⁰⁶ ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ ¹⁰⁹ ¹¹⁰ ¹¹¹ ¹¹² ¹¹³ ¹¹⁴ ¹¹⁵ ¹¹⁶ ¹¹⁷ ¹¹⁸ ¹¹⁹ ¹²⁰ ¹²¹ ¹²² ¹²³ ¹²⁴ ¹²⁵ ¹²⁶ ¹²⁷ ¹²⁸ ¹²⁹ ¹³⁰ ¹³¹ ¹³² ¹³³ ¹³⁴ ¹³⁵ ¹³⁶ ¹³⁷ ¹³⁸ ¹³⁹ ¹⁴⁰ ¹⁴¹ ¹⁴² ¹⁴³ ¹⁴⁴ ¹⁴⁵ ¹⁴⁶ ¹⁴⁷ ¹⁴⁸ ¹⁴⁹ ¹⁵⁰ ¹⁵¹ ¹⁵² ¹⁵³ ¹⁵⁴ ¹⁵⁵ ¹⁵⁶ ¹⁵⁷ ¹⁵⁸ ¹⁵⁹ ¹⁶⁰ ¹⁶¹ ¹⁶² ¹⁶³ ¹⁶⁴ ¹⁶⁵ ¹⁶⁶ ¹⁶⁷ ¹⁶⁸ ¹⁶⁹ ¹⁷⁰ ¹⁷¹ ¹⁷² ¹⁷³ ¹⁷⁴ ¹⁷⁵ ¹⁷⁶ ¹⁷⁷ ¹⁷⁸ ¹⁷⁹ ¹⁸⁰ ¹⁸¹ ¹⁸² ¹⁸³ ¹⁸⁴ ¹⁸⁵ ¹⁸⁶ ¹⁸⁷ ¹⁸⁸ ¹⁸⁹ ¹⁹⁰ ¹⁹¹ ¹⁹² ¹⁹³ ¹⁹⁴ ¹⁹⁵ ¹⁹⁶ ¹⁹⁷ ¹⁹⁸ ¹⁹⁹ ²⁰⁰ ²⁰¹ ²⁰² ²⁰³ ²⁰⁴ ²⁰⁵ ²⁰⁶ ²⁰⁷ ²⁰⁸ ²⁰⁹ ²¹⁰ ²¹¹ ²¹² ²¹³ ²¹⁴ ²¹⁵ ²¹⁶ ²¹⁷ ²¹⁸ ²¹⁹ ²²⁰ ²²¹ ²²² ²²³ ²²⁴ ²²⁵ ²²⁶ ²²⁷ ²²⁸ ²²⁹ ²³⁰ ²³¹ ²³² ²³³ ²³⁴ ²³⁵ ²³⁶ ²³⁷ ²³⁸ ²³⁹ ²⁴⁰ ²⁴¹ ²⁴² ²⁴³ ²⁴⁴ ²⁴⁵ ²⁴⁶ ²⁴⁷ ²⁴⁸ ²⁴⁹ ²⁵⁰ ²⁵¹ ²⁵² ²⁵³ ²⁵⁴ ²⁵⁵ ²⁵⁶ ²⁵⁷ ²⁵⁸ ²⁵⁹ ²⁶⁰ ²⁶¹ ²⁶² ²⁶³ ²⁶⁴ ²⁶⁵ ²⁶⁶ ²⁶⁷ ²⁶⁸ ²⁶⁹ ²⁷⁰ ²⁷¹ ²⁷² ²⁷³ ²⁷⁴ ²⁷⁵ ²⁷⁶ ²⁷⁷ ²⁷⁸ ²⁷⁹ ²⁸⁰ ²⁸¹ ²⁸² ²⁸³ ²⁸⁴ ²⁸⁵ ²⁸⁶ ²⁸⁷ ²⁸⁸ ²⁸⁹ ²⁹⁰ ²⁹¹ ²⁹² ²⁹³ ²⁹⁴ ²⁹⁵ ²⁹⁶ ²⁹⁷ ²⁹⁸ ²⁹⁹ ³⁰⁰ ³⁰¹ ³⁰² ³⁰³ ³⁰⁴ ³⁰⁵ ³⁰⁶ ³⁰⁷ ³⁰⁸ ³⁰⁹ ³¹⁰ ³¹¹ ³¹² ³¹³ ³¹⁴ ³¹⁵ ³¹⁶ ³¹⁷ ³¹⁸ ³¹⁹ ³²⁰ ³²¹ ³²² ³²³ ³²⁴ ³²⁵ ³²⁶ ³²⁷ ³²⁸ ³²⁹ ³³⁰ ³³¹ ³³² ³³³ ³³⁴ ³³⁵ ³³⁶ ³³⁷ ³³⁸ ³³⁹ ³⁴⁰ ³⁴¹ ³⁴² ³⁴³ ³⁴⁴ ³⁴⁵ ³⁴⁶ ³⁴⁷ ³⁴⁸ ³⁴⁹ ³⁵⁰ ³⁵¹ ³⁵² ³⁵³ ³⁵⁴ ³⁵⁵ ³⁵⁶ ³⁵⁷ ³⁵⁸ ³⁵⁹ ³⁶⁰ ³⁶¹ ³⁶² ³⁶³ ³⁶⁴ ³⁶⁵ ³⁶⁶ ³⁶⁷ ³⁶⁸ ³⁶⁹ ³⁷⁰ ³⁷¹ ³⁷² ³⁷³ ³⁷⁴ ³⁷⁵ ³⁷⁶ ³⁷⁷ ³⁷⁸ ³⁷⁹ ³⁸⁰ ³⁸¹ ³⁸² ³⁸³ ³⁸⁴ ³⁸⁵ ³⁸⁶ ³⁸⁷ ³⁸⁸ ³⁸⁹ ³⁹⁰ ³⁹¹ ³⁹² ³⁹³ ³⁹⁴ ³⁹⁵ ³⁹⁶ ³⁹⁷ ³⁹⁸ ³⁹⁹ ⁴⁰⁰ ⁴⁰¹ ⁴⁰² ⁴⁰³ ⁴⁰⁴ ⁴⁰⁵ ⁴⁰⁶ ⁴⁰⁷ ⁴⁰⁸ ⁴⁰⁹ ⁴¹⁰ ⁴¹¹ ⁴¹² ⁴¹³ ⁴¹⁴ ⁴¹⁵ ⁴¹⁶ ⁴¹⁷ ⁴¹⁸ ⁴¹⁹ ⁴²⁰ ⁴²¹ ⁴²² ⁴²³ ⁴²⁴ ⁴²⁵ ⁴²⁶ ⁴²⁷ ⁴²⁸ ⁴²⁹ ⁴³⁰ ⁴³¹ ⁴³² ⁴³³ ⁴³⁴ ⁴³⁵ ⁴³⁶ ⁴³⁷ ⁴³⁸ ⁴³⁹ ⁴⁴⁰ ⁴⁴¹ ⁴⁴² ⁴⁴³ ⁴⁴⁴ ⁴⁴⁵ ⁴⁴⁶ ⁴⁴⁷ ⁴⁴⁸ ⁴⁴⁹ ⁴⁵⁰ ⁴⁵¹ ⁴⁵² ⁴⁵³ ⁴⁵⁴ ⁴⁵⁵ ⁴⁵⁶ ⁴⁵⁷ ⁴⁵⁸ ⁴⁵⁹ ⁴⁶⁰ ⁴⁶¹ ⁴⁶² ⁴⁶³ ⁴⁶⁴ ⁴⁶⁵ ⁴⁶⁶ ⁴⁶⁷ ⁴⁶⁸ ⁴⁶⁹ ⁴⁷⁰ ⁴⁷¹ ⁴⁷² ⁴⁷³ ⁴⁷⁴ ⁴⁷⁵ ⁴⁷⁶ ⁴⁷⁷ ⁴⁷⁸ ⁴⁷⁹ ⁴⁸⁰ ⁴⁸¹ ⁴⁸² ⁴⁸³ ⁴⁸⁴ ⁴⁸⁵ ⁴⁸⁶ ⁴⁸⁷ ⁴⁸⁸ ⁴⁸⁹ ⁴⁹⁰ ⁴⁹¹ ⁴⁹² ⁴⁹³ ⁴⁹⁴ ⁴⁹⁵ ⁴⁹⁶ ⁴⁹⁷ ⁴⁹⁸ ⁴⁹⁹ ⁵⁰⁰ ⁵⁰¹ ⁵⁰² ⁵⁰³ ⁵⁰⁴ ⁵⁰⁵ ⁵⁰⁶ ⁵⁰⁷ ⁵⁰⁸ ⁵⁰⁹ ⁵¹⁰ ⁵¹¹ ⁵¹² ⁵¹³ ⁵¹⁴ ⁵¹⁵ ⁵¹⁶ ⁵¹⁷ ⁵¹⁸ ⁵¹⁹ ⁵²⁰ ⁵²¹ ⁵²² ⁵²³ ⁵²⁴ ⁵²⁵ ⁵²⁶ ⁵²⁷ ⁵²⁸ ⁵²⁹ ⁵³⁰ ⁵³¹ ⁵³² ⁵³³ ⁵³⁴ ⁵³⁵ ⁵³⁶ ⁵³⁷ ⁵³⁸ ⁵³⁹ ⁵⁴⁰ ⁵⁴¹ ⁵⁴² ⁵⁴³ ⁵⁴⁴ ⁵⁴⁵ ⁵⁴⁶ ⁵⁴⁷ ⁵⁴⁸ ⁵⁴⁹ ⁵⁵⁰ ⁵⁵¹ ⁵⁵² ⁵⁵³ ⁵⁵⁴ ⁵⁵⁵ ⁵⁵⁶ ⁵⁵⁷ ⁵⁵⁸ ⁵⁵⁹ ⁵⁶⁰ ⁵⁶¹ ⁵⁶² ⁵⁶³ ⁵⁶⁴ ⁵⁶⁵ ⁵⁶⁶ ⁵⁶⁷ ⁵⁶⁸ ⁵⁶⁹ ⁵⁷⁰ ⁵⁷¹ ⁵⁷² ⁵⁷³ ⁵⁷⁴ ⁵⁷⁵ ⁵⁷⁶ ⁵⁷⁷ ⁵⁷⁸ ⁵⁷⁹ ⁵⁸⁰ ⁵⁸¹ ⁵⁸² ⁵⁸³ ⁵⁸⁴ ⁵⁸⁵ ⁵⁸⁶ ⁵⁸⁷ ⁵⁸⁸ ⁵⁸⁹ ⁵⁹⁰ ⁵⁹¹ ⁵⁹² ⁵⁹³ ⁵⁹⁴ ⁵⁹⁵ ⁵⁹⁶ ⁵⁹⁷ ⁵⁹⁸ ⁵⁹⁹ ⁶⁰⁰ ⁶⁰¹ ⁶⁰² ⁶⁰³ ⁶⁰⁴ ⁶⁰⁵ ⁶⁰⁶ ⁶⁰⁷ ⁶⁰⁸ ⁶⁰⁹ ⁶¹⁰ ⁶¹¹ ⁶¹² ⁶¹³ ⁶¹⁴ ⁶¹⁵ ⁶¹⁶ ⁶¹⁷ ⁶¹⁸ ⁶¹⁹ ⁶²⁰ ⁶²¹ ⁶²² ⁶²³ ⁶²⁴ ⁶²⁵ ⁶²⁶ ⁶²⁷ ⁶²⁸ ⁶²⁹ ⁶³⁰ ⁶³¹ ⁶³² ⁶³³ ⁶³⁴ ⁶³⁵ ⁶³⁶ ⁶³⁷ ⁶³⁸ ⁶³⁹ ⁶⁴⁰ ⁶⁴¹ ⁶⁴² ⁶⁴³ ⁶⁴⁴ ⁶⁴⁵ ⁶⁴⁶ ⁶⁴⁷ ⁶⁴⁸ ⁶⁴⁹ ⁶⁵⁰ ⁶⁵¹ ⁶⁵² ⁶⁵³ ⁶⁵⁴ ⁶⁵⁵ ⁶⁵⁶ ⁶⁵⁷ ⁶⁵⁸ ⁶⁵⁹ ⁶⁶⁰ ⁶⁶¹ ⁶⁶² ⁶⁶³ ⁶⁶⁴ ⁶⁶⁵ ⁶⁶⁶ ⁶⁶⁷ ⁶⁶⁸ ⁶⁶⁹ ⁶⁷⁰ ⁶⁷¹ ⁶⁷² ⁶⁷³ ⁶⁷⁴ ⁶⁷⁵ ⁶⁷⁶ ⁶⁷⁷ ⁶⁷⁸ ⁶⁷⁹ ⁶⁸⁰ ⁶⁸¹ ⁶⁸² ⁶⁸³ ⁶⁸⁴ ⁶⁸⁵ ⁶⁸⁶ ⁶⁸⁷ ⁶⁸⁸ ⁶⁸⁹ ⁶⁹⁰ ⁶⁹¹ ⁶⁹² ⁶⁹³ ⁶⁹⁴ ⁶⁹⁵ ⁶⁹⁶ ⁶⁹⁷ ⁶⁹⁸ ⁶⁹⁹ ⁷⁰⁰ ⁷⁰¹ ⁷⁰² ⁷⁰³ ⁷⁰⁴ ⁷⁰⁵ ⁷⁰⁶ ⁷⁰⁷ ⁷⁰⁸ ⁷⁰⁹ ⁷¹⁰ ⁷¹¹ ⁷¹² ⁷¹³ ⁷¹⁴ ⁷¹⁵ ⁷¹⁶ ⁷¹⁷ ⁷¹⁸ ⁷¹⁹ ⁷²⁰ ⁷²¹ ⁷²² ⁷²³ ⁷²⁴ ⁷²⁵ ⁷²⁶ ⁷²⁷ ⁷²⁸ ⁷²⁹ ⁷³⁰ ⁷³¹ ⁷³² ⁷³³ ⁷³⁴ ⁷³⁵ ⁷³⁶ ⁷³⁷ ⁷³⁸ ⁷³⁹ ⁷⁴⁰ ⁷⁴¹ ⁷⁴² ⁷⁴³ ⁷⁴⁴ ⁷⁴⁵ ⁷⁴⁶ ⁷⁴⁷ ⁷⁴⁸ ⁷⁴⁹ ⁷⁵⁰ ⁷⁵¹ ⁷⁵² ⁷⁵³ ⁷⁵⁴ ⁷⁵⁵ ⁷⁵⁶ ⁷⁵⁷ ⁷⁵⁸ ⁷⁵⁹ ⁷⁶⁰ ⁷⁶¹ ⁷⁶² ⁷⁶³ ⁷⁶⁴ ⁷⁶⁵ ⁷⁶⁶ ⁷⁶⁷ ⁷⁶⁸ ⁷⁶⁹ ⁷⁷⁰ ⁷⁷¹ ⁷⁷² ⁷⁷³ ⁷⁷⁴ ⁷⁷⁵ ⁷⁷⁶ ⁷⁷⁷ ⁷⁷⁸ ⁷⁷⁹ ⁷⁸⁰ ⁷⁸¹ ⁷⁸² ⁷⁸³ ⁷⁸⁴ ⁷⁸⁵ ⁷⁸⁶ ⁷⁸⁷ ⁷⁸⁸ ⁷⁸⁹ ⁷⁹⁰ ⁷⁹¹ ⁷⁹² ⁷⁹³ ⁷⁹⁴ ⁷⁹⁵ ⁷⁹⁶ ⁷⁹⁷ ⁷⁹⁸ ⁷⁹⁹ ⁸⁰⁰ ⁸⁰¹ ⁸⁰² ⁸⁰³ ⁸⁰⁴ ⁸⁰⁵ ⁸⁰⁶ ⁸⁰⁷ ⁸⁰⁸ ⁸⁰⁹ ⁸¹⁰ ⁸¹¹ ⁸¹² ⁸¹³ ⁸¹⁴ ⁸¹⁵ ⁸¹⁶ ⁸¹⁷ ⁸¹⁸ ⁸¹⁹ ⁸²⁰ ⁸²¹ ⁸²² ⁸²³ ⁸²⁴ ⁸²⁵ ⁸²⁶ ⁸²⁷ ⁸²⁸ ⁸²⁹ ⁸³⁰ ⁸³¹ ⁸³² ⁸³³ ⁸³⁴ ⁸³⁵ ⁸³⁶ ⁸³⁷ ⁸³⁸ ⁸³⁹ ⁸⁴⁰ ⁸⁴¹ ⁸⁴² ⁸⁴³ ⁸⁴⁴ ⁸⁴⁵ ⁸⁴⁶ ⁸⁴⁷ ⁸⁴⁸ ⁸⁴⁹ ⁸⁵⁰ ⁸⁵¹ ⁸⁵² ⁸⁵³ ⁸⁵⁴ ⁸⁵⁵ ⁸⁵⁶ ⁸⁵⁷ ⁸⁵⁸ ⁸⁵⁹ ⁸⁶⁰ ⁸⁶¹ ⁸⁶² ⁸⁶³ ⁸⁶⁴ ⁸⁶⁵ ⁸⁶⁶ ⁸⁶⁷ ⁸⁶⁸ ⁸⁶⁹ ⁸⁷⁰ ⁸⁷¹ ⁸⁷² ⁸⁷³ ⁸⁷⁴ ⁸⁷⁵ ⁸⁷⁶ ⁸⁷⁷ ⁸⁷⁸ ⁸⁷⁹ ⁸⁸⁰ ⁸⁸¹ ⁸⁸² ⁸⁸³ ⁸⁸⁴ ⁸⁸⁵ ⁸⁸⁶ ⁸⁸⁷ ⁸⁸⁸ ⁸⁸⁹ ⁸⁹⁰ ⁸⁹¹ ⁸⁹² ⁸⁹³ ⁸⁹⁴ ⁸⁹⁵ ⁸⁹⁶ ⁸⁹⁷ ⁸⁹⁸ ⁸⁹⁹ ⁹⁰⁰ ⁹⁰¹ ⁹⁰² ⁹⁰³ ⁹⁰⁴ ⁹⁰⁵ ⁹⁰⁶ ⁹⁰⁷ ⁹⁰⁸ ⁹⁰⁹ ⁹¹⁰ ⁹¹¹ ⁹¹² ⁹¹³ ⁹¹⁴ ⁹¹⁵ ⁹¹⁶ ⁹¹⁷ ⁹¹⁸ ⁹¹⁹ ⁹²⁰ ⁹²¹ ⁹²² ⁹²³ ⁹²⁴ ⁹²⁵ ⁹²⁶ ⁹²⁷ ⁹²⁸ ⁹²⁹ ⁹³⁰ ⁹³¹ ⁹³² ⁹³³ ⁹³⁴ ⁹³⁵ ⁹³⁶ ⁹³⁷ ⁹³⁸ ⁹³⁹ ⁹⁴⁰ ⁹⁴¹ ⁹⁴² ⁹⁴³ ⁹⁴⁴ ⁹⁴⁵ ⁹⁴⁶ ⁹⁴⁷ ⁹⁴⁸ ⁹⁴⁹ ⁹⁵⁰ ⁹⁵¹ ⁹⁵² ⁹⁵³ ⁹⁵⁴ ⁹⁵⁵ ⁹⁵⁶ ⁹⁵⁷ ⁹⁵⁸ ⁹⁵⁹ ⁹⁶⁰ ⁹⁶¹ ⁹⁶² ⁹⁶³ ⁹⁶⁴ ⁹⁶⁵ ⁹⁶⁶ ⁹⁶⁷ ⁹⁶⁸ ⁹⁶⁹ ⁹⁷⁰ ⁹⁷¹ ⁹⁷² ⁹⁷³ ⁹⁷⁴ ⁹⁷⁵ ⁹⁷⁶ ⁹⁷⁷ ⁹⁷⁸ ⁹⁷⁹ ⁹⁸⁰ ⁹⁸¹ ⁹⁸² ⁹⁸³ ⁹⁸⁴ ⁹⁸⁵ ⁹⁸⁶ ⁹⁸⁷ ⁹⁸⁸ ⁹⁸⁹ ⁹⁹⁰ ⁹⁹¹ ⁹⁹² ⁹⁹³ ⁹⁹⁴ ⁹⁹⁵ ⁹⁹⁶ ⁹⁹⁷ ⁹⁹⁸ ⁹⁹⁹ ¹⁰⁰⁰

* Factum est autem & in alio sabbato, vt intraret in synagogam, & doceret. ¹ ² ³ ⁴ ⁵ ⁶ ⁷ ⁸ ⁹ ¹⁰ ¹¹ ¹² ¹³ ¹⁴ ¹⁵ ¹⁶ ¹⁷ ¹⁸ ¹⁹ ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰ ¹⁰¹ ¹⁰² ¹⁰³ ¹⁰⁴ ¹⁰⁵ ¹⁰⁶ ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ ¹⁰⁹ ¹¹⁰ ¹¹¹ ¹¹² ¹¹³ ¹¹⁴ ¹¹⁵ ¹¹⁶ ¹¹⁷ ¹¹⁸ ¹¹⁹ ¹²⁰ ¹²¹ ¹²² ¹²³ ¹²⁴ ¹²⁵ ¹²⁶ ¹²⁷ ¹²⁸ ¹²⁹ ¹³⁰ ¹³¹ ¹³² ¹³³ ¹³⁴ ¹³⁵ ¹³⁶ ¹³⁷ ¹³⁸ ¹³⁹ ¹⁴⁰ ¹⁴¹ ¹⁴² ¹⁴³ ¹⁴⁴ ¹⁴⁵ ¹⁴⁶ ¹⁴⁷ ¹⁴⁸ ¹⁴⁹ ¹⁵⁰ ¹⁵¹ ¹⁵² ¹⁵³ ¹⁵⁴ ¹⁵⁵ ¹⁵⁶ ¹⁵⁷ ¹⁵⁸ ¹⁵⁹ ¹⁶⁰ ¹⁶¹ ¹⁶² ¹⁶³ ¹⁶⁴ ¹⁶⁵ ¹⁶⁶ ¹⁶⁷ ¹⁶⁸ ¹⁶⁹ ¹⁷⁰ ¹⁷¹ ¹⁷² ¹⁷³ ¹⁷⁴ ¹⁷⁵ ¹⁷⁶ ¹⁷⁷ ¹⁷⁸ ¹⁷⁹ ¹⁸⁰ ¹⁸¹ ¹⁸² ¹⁸³ ¹⁸⁴ ¹⁸⁵ ¹⁸⁶ ¹⁸⁷ ¹⁸⁸ ¹⁸⁹ ¹⁹⁰ ¹⁹¹ ¹⁹² ¹⁹³ ¹⁹⁴ ¹⁹⁵ ¹⁹⁶ ¹⁹⁷ ¹⁹⁸ ¹⁹⁹ ²⁰⁰ ²⁰¹ ²⁰² ²⁰³ ²⁰⁴ ²⁰⁵ ²⁰⁶ ²⁰⁷ ²⁰⁸ ²⁰⁹ ²¹⁰ ²¹¹ ²¹² ²¹³ ²¹⁴ ²¹⁵ ²¹⁶ ²¹⁷ ²¹⁸ ²¹⁹ ²²⁰ ²²¹ ²²² ²²³ ²²⁴ ²²⁵ ²²⁶ ²²⁷ ²²⁸ ²²⁹ ²³⁰ ²³¹ ²³² ²³³ ²³⁴ ²³⁵ ²³⁶ ²³⁷ ²³⁸ ²³⁹ ²⁴⁰ ²⁴¹ ²⁴² ²⁴³ ²⁴⁴ ²⁴⁵ ²⁴⁶ ²⁴⁷ ²⁴⁸ ²⁴⁹ ²⁵⁰ ²⁵¹ ²⁵² ²⁵³ ²⁵⁴ ²⁵⁵ ²⁵⁶ ²⁵⁷ ²⁵⁸ ²⁵⁹ ²⁶⁰ ²⁶¹ ²⁶² ²⁶³ ²⁶⁴ ²⁶⁵ ²⁶⁶ ²⁶⁷ ²⁶⁸ ²⁶⁹ ²⁷⁰ ²⁷¹ ²⁷² ²⁷³ ²⁷⁴ ²⁷⁵ ²⁷⁶ ²⁷⁷ ²⁷⁸ ²⁷⁹ ²⁸⁰ ²⁸¹ ²⁸² ²⁸³ ²⁸⁴ ²⁸⁵ ²⁸⁶ ²⁸⁷ ²⁸⁸ ²⁸⁹ ²⁹⁰ ²⁹¹ ²⁹² ²⁹³ ²⁹⁴ ²⁹⁵ ²⁹⁶ ²⁹⁷ ²⁹⁸ ²⁹⁹ ³⁰⁰ ³⁰¹ ³⁰² ³⁰³ ³⁰⁴ ³⁰⁵ ³⁰⁶ ³⁰⁷ ³⁰⁸ ³⁰⁹ ³¹⁰ ³¹¹ ³¹² ³¹³ ³¹⁴ ³¹⁵ ³¹⁶ ³¹⁷ ³¹⁸ ³¹⁹ ³²⁰ ³²¹ ³²² ³²³ ³²⁴ ³²⁵ ³²⁶ ³²⁷ ³²⁸ ³²⁹ ³³⁰ ³³¹ ³³² ³³³ ³³⁴ ³³⁵ ³³⁶ ³³⁷ ³³⁸ ³³⁹ ³⁴⁰ ³⁴¹ ³⁴² ³⁴³ ³⁴⁴ ³⁴⁵ ³⁴⁶ ³⁴⁷ ³⁴⁸ ³⁴⁹ ³⁵⁰ ³⁵¹ ³⁵² ³⁵³ ³⁵⁴ ³⁵⁵ ³⁵⁶ ³⁵⁷ ³⁵⁸ ³⁵⁹ ³⁶⁰ ³⁶¹ ³⁶² ³⁶³ ³⁶⁴ ³⁶⁵ ³⁶⁶ ³⁶⁷ ³⁶⁸ ³⁶⁹ ³⁷⁰ ³

in oculo tuo est, non consideras? * Aut
quomodo potes dicere fratri tuo: Fra-
ter sine eijsiam festucam de oculo tuo:
ipse in oculo tuo trabem non videns?
Hypocrita eijsce primū trabem de ocu-
lo tuo: & tunc perspicies vt educas fe-
stucam de oculo fratris tui. * Non est
enim arbor bona, quæ facit fructus ma-
los: neque arbor mala, faciens fructum
bonū. * Vnaquæque enim arbor de fru-
ctu suo cognoscitur. Neque enim de
spinis colligūt ficus: neque de ruba vin-
demiant vnam. * Bonus homo de bono
thesauro cordis sui profert bonum: &
malus homo de malo thesauro profert
malum. Ex abundantia enim cordis os
loquitur. * Quid autem vocatis me?
Domine, Domine: & non facitis quæ
dico? * Omnis, qui venit ad me, & au-
dit sermones meos, & facit eos: osten-
dā vobis cui similis sit: * similis est ho-
mini ædificanti domum, qui fodit in al-
tum, & posuit fundamentum super pe-
tram. inundatione autem facta, illisum
est flumen domui illi, & non potuit eā
mouere: fundata enim erat super petrā.
* Qui autem audit, & non facit: similis
est homini ædificanti domum suam su-
per terram sine fundamento: in quam
illisus est fluuius, & continuo cecidit: &
facta est ruina domus illius magna.

C A P. VII.

Cum autem impleisset omnia verba
sua in aures plebis, intrauit Caphar-
naum. * Centurionis autem cuiusdam
seruus male habens, erat moriturus: qui
illi erat pretiosus. * Et cum audisset de
Iesu, misit ad eum seniores Iudæorum,
rogans eum vt veniret, & saluaret seruū
eius. * At illi cum venissent ad Iesum,
rogabant eum sollicitè, dicētes ei: Quia
dignus est vt hoc illi præstes. * diligit
enim gentem nostram: & synagogam
ipse ædificauit nobis. * Iesus autem ibat
cum illis. Et cum iam non longe esset
a domo, misit ad eum Ceterio amicos,
dicens: Domine noli vexari: Nō enim
sum dignus vt sub tectum meum intres.
* propter quod & meipsum non sum
dignum arbitratus vt venirem ad te: sed
dic verbo, & sanabitur puer meus.
* nam & ego homo sum sub potestate

B constitutus, habens sub me milites: &
dico huic vade, & vadit: & alij veni, &
venit: & seruo meo, fac hoc, & facit.
* Quo audito Iesus miratus est: & con-
uersus sequētibus se turbis, dixit: Amen
dico vobis, nec in Israel tantam fidē in-
ueni. * Et reuersi, qui missi fuerant do-
mum, inuenerunt seruum, qui languerat,
sanum. * Et factū est: deinceps ibat in
ciuitatem, quæ vocatur Naim: & ibant
cum eo discipuli eius, & turba copio-
sa. * Cum autem appropinquaret portæ
ciuitatis, ecce defunctus efferebatur fi-
lius vnicus matris suæ: & hæc vidua e-
rat: & turba ciuitatis multa cum illa.
* Quam cum vidisset Dominus, miseri-
cordia motus super eam, dixit illi: No-
li flere. * Et accessit, & tetigit loculum.
(Hi autem, qui portabant, itererunt) Et
ait: Adolescens, tibi dico, surge. * Et re-
sedit qui erat mortuus, & coepit loqui.
Et dedit illum matri suæ. * Accepit au-
tē omnes timor: & magnificabant Deū,
dicentes: Quia propheta magnus sur-
rexit in nobis: & quia Deus visitauit
plebem suam. * Et exijt hic sermo in
vniuersam Iudæam de eo, & in omnem
circa regionem. * Et nunciauerunt Ioā-
ni discipuli eius de omnibus his. * Et
conuocauit duos de discipulis suis Ioā-
nes, & misit ad Iesum, dicens: Tu es qui
uenturus es, an alium expectamus? * Cū
autem venissent ad eum viri, dixerunt:
Ioannes Baptista misit nos ad te dicens:
Tu es, qui venturus es, an alium expe-
ctamus? * (in ipsa autem hora multos
curauit a languoribus, & plagis, & spi-
ritibus malis, & cæcis multis donauit
visum.) * Et respondens, dixit illis: Eū-
tes renunciate Ioanni quæ audistis, &
vidistis: Quia cæci vident, claudi am-
bulant, leprosi mundantur, surdi audiūt,
mortui resurgunt, pauperes euangelizā-
tur: & beatus est quicumque nō fue-
rit scandalizatus in me. * Et cum disces-
sissent nuncij Ioannis, coepit de Ioanne
dicere ad turbas: Quid existis in deser-
tum videre? arundinem vento agita-
tam? Sed quid existis videre? homi-
nem mollibus vestimentis indutum?
Ecce qui in veste pretiosa sunt & deli-
ciji, in domibus regum sunt. * Sed quid
existis videre? prophetam? Vtique
dico vobis, & plusquam Prophetam:
hic

Mat. 7. c. 16
& 12. c. 33

Mat. 7. c. 21
Rom. 2. b. 13
Iac. 1. b. 12

Mat. 8. c. 1

Mat. 8. c. 1

Inf. 14. c. 19
Ioan. 4. c. 19

Mat. 11. c. 2

Isai. 35. b. 1

Mal. 3. 2. 7
Matt. 11. b. 10
Mal. 1. 2. 2

17 "hic est, de quo scriptum est: Ecce, 17
mitto angelum meum ante faciem tuā,
qui præparabit viam tuam ante te. "Di- 18
co enim vobis: Maior inter natos mul-
lierum propheta Ioanne Baptista nemo
est. qui autem minor est in regno Dei,
maior est illo. "Et omnis populus au- 29
diens & publicani, iustificauerunt Deū, E
baptizati baptismo Ioannis. "Pharisæi 30
autem, & legis periti consiliū Dei spre-
uerunt in semetipsos, non baptizati ab
eo. "Ait autem Dominus: "Cui ergo si- 31
miles dicam homines generationis hu-
ius? & cui similes sunt? "Similes sunt 32
pueris sedentibus in foro, & loquenti-
bus adinucem, & dicentibus: Cantavi-
mus vobis tibijs, & non saltastis: lamē-
tauimus, & non plorastis. "Venit enim 33
Ioannes Baptista, neque manducans pan-
em, neque bibens vinum, & dicitis: 34
Dæmonium habet. "Venit Filius homi-
nis manducans, & bibens, & dicitis: Ec-
ce homo deuorator, & bibens vinum,
amicus publicanorum, & peccatorum.
"Et iustificata est sapientia ab omnibus 35
filijs suis. "Rogabat autem illum quidā 36
de Pharisæis vt manducaret cum illo. F
Et ingressus domum Pharisæi discubuit.
"Et ecce mulier, quæ erat in ciuitate 37
peccatrix, vt cognouit quòd accubuisset
in domo Pharisæi, attulit alabastrū
vnguenti: " & stans retro secus pedes 38
eius, lacrymis coepit rigare pedes eius,
& capillis capitis sui tergebat, & oscu-
labatur pedes eius, & vnguento vnge-
bat. "Videns autem Pharisæus, qui vo- 39
cauerat eum, ait intra se dicens: Hic si
esset propheta, sciret vtique, quæ, &
qualis est mulier, quæ tangit eum: quia
peccatrix est. "Et respondens Iesus, di- 40
xit ad illum: Simon, habeo tibi aliquid
dicere. At ille ait: Magister, dic. "Duo 41
debitorum erant cuidam sceneratori: v-
nus debebat denarios quingentos, & al-
lius quinquaginta. "Non habentibus il- 42
lis vnde redderent, donauit vtisque.
Quis ergo eum plus diligit? "Respon- 43
dens Simon dixit: Æstimo quia is, cui G
plus donauit. At ille dixit ei: Recte
iudicasti. "Et conuersus ad mulierem, 44
dixit Simoni: Vides hanc mulierem? In-
traui in domum tuam, aquam pedibus
meis non dedisti: hæc autem lacrymis
rigauit pedes meos, & capillis suis terxit.

Matt. 11. b. 16

Matt. 3. 2. 4
Mar. 1. 2. 6

Matt. 26. 2. 7
Mar. 14. 2. 3
Ioan. 12. 2. 3

45 "Osculum mihi non dedisti: hæc autē
ex quo intrauit, non cessauit osculari
46 pedes meos. "Oleo caput meum non
vnxisti: hæc autem vnguento vnxit pe-
47 des meos. "Propter quod dico tibi: Re-
mittuntur ei peccata multa, quoniam
dilexit multum. Cui autem minus di-
48 mittitur, minus diligit. "Dixit autem
ad illam: "Remittuntur tibi peccata. Matt. 9. 2. 2
49 "Et coeperunt qui simul accubebant,
dicere intra se: Quis est hic, qui etiam
50 peccata dimittit? "Dixit autē ad mulie-
rē: Fides tua te saluā fecit: vade in pace.

C A P. V I I I.

1 E T factum est deinceps, & ipse iter
A faciebat per ciuitates, & castella,
prædicans, & euāgelizans regnum Dei:
2 & duodecim cum illo, " & mulieres ali-
quæ, quæ erant curatæ a spiritibus ma-
lignis, & infirmitatibus: "Maria, quæ Matt. 16. c. 9
vocatur Magdalene, de qua septem dæ-
monia exierant, " & Ioanna vxor Chusæ
procuratoris Herodis, & Susanna, & aliz
multæ, quæ ministrabant ei de facultati-
3 bus suis. "Cum autem turba plurima
conuenirent, & de ciuitatibus propera-
rent ad eum, dixit per similitudinem:
5 "Exijt qui seminat, seminare semen. Matt. 13. 2. 3
suum: & dum seminat, aliud cecidit se-
cus viam, & conculcatum est, & volu-
6 cres cæli comederunt illud. "Et aliud
cecidit supra petrā: & natum aruit, quia
7 non habebat humorem. "Et aliud ceci-
dit inter spinas, & simul exortæ spinæ
8 suffocauerunt illud. "Et aliud cecidit in
terram bonam: & ortum fecit fructum
9 centuplum. "Hæc dicens clamabat: Qui
10 habet aures audiendi, audiat. "Interro-
B gabant autē eum discipuli eius, quæ es-
11 set hæc parabola. "Quibus ipse dixit:
Vobis datum est nosse mysterium regni
Dei, ceteris autem in parabolis: "vt vi-
dentes non videant, & audientes non in-
12 telligant. "Est autē hæc parabola: Semē
13 est verbum Dei. "Qui autē secus viam,
hi sunt qui audiunt: deinde venit dia-
bolus, & tollit verbum de corde eo-
14 rum, ne credentes salui fiant. "Nam qui
supra petram: qui cum audierint, cum
gaudio suscipiunt verbum: & hi radices
non habent: qui ad tempus credunt, &
15 in tempore tentationis recedūt. "Quod

Mal. 6. c. 9
Mat. 13. b. 14
Mar. 4. b. 12
Ioan. 12. f. 40
A. 28. l. 26
Rom. 11. b. 3

M m m 4 autem

autem in spinas cecidit: hi sunt, qui audierunt, & a sollicitudinibus, & diuitijs, & voluptatibus vitæ euntes, suffocantur, & non referunt fructum. * Quod autem in bonam terram: hi sunt, qui in corde bono & optimo audientes verbis retinent, & fructum afferunt in patientia. * Nemo autem lucernam accendens, operit eam vase, aut subtus lectum ponit: sed supra candelabrum ponit, ut intrantes videant lumen. * Non est enim occultum, quod non manifestetur: nec absconditum, quod non cognoscatur, & in palam veniat. * Videte ergo quomodo audiat? Qui enim habet, dabitur illi: & quicumque non habet, etiam quod putat se habere, auferetur ab illo. * Venerunt autem ad illum mater, & fratres eius, & non poterant adire eum præ turba. * Et nuntiatum est illi: Mater tua, & fratres tui stant foris, volentes te videre. * Qui respondens, dixit ad eos: Mater mea, & fratres mei hi sunt, qui verbum Dei audiunt, & faciunt. * Factum est autem in una die: & ipse ascendit in nauiculam, & discipuli eius, & ait ad illos: Transfretum est stagnum. Et ascenderunt. * Et nauigantibus illis, obdormiuit, & descendit procella venti in stagnum, & complebantur, & periclitabantur. * Accedentes autem suscitauerunt eum, dicentes: Præceptor, perimus. At ille surgens, increpauit ventum, & tempestatem aquæ, & cessauit: & facta est tranquillitas. * Dixit autem illis: Vbi est fides vestra? Qui timentes, mirati sunt ad inuicem, dicentes: Quis putas hic est, quia & ventis, & mari imperat, & obediunt ei? * Et nauigauerunt ad regionem Gerasensorum, quæ est contra Galilæam. * Et cum egressus esset ad terram, occurrit illi vir quidam, qui habebat demonium iam temporibus multis, & vestimento non induebatur, neque in domo manebat, sed in monumentis. * Is, ut vidit Iesum, procidit ante illum: & exclamans voce magna, dixit: Quid mihi, & tibi est Iesu Fili Dei Altissimi? obsecro te, ne me torqueas. * Præcipiebat enim spiritui immundo ut exiret ab homine. Multis enim temporibus arripiebat illum, & vincebatur catenis, & compedibus custoditus. & ruptis vincu-

lis agebatur a demonio in deserto. * Interrogauit autem illum Iesus, dicens: Quod tibi nomen est? At ille dixit: Logio: quia intrauerant demonia multa in eum. * Et rogabant illum ne imperaret illis ut in abyssum irent. * Erat autem ibi grex porcorum multorum pascentium in monte: & rogabant eum, ut permitteret eis in illos ingredi. Et permisit illis. * Exierunt ergo demonia ab homine, & intrauerunt in porcos: & impetu abiit grex per præceps in stagnum, & suffocatus est. * Quod ut viderunt factum qui pascebant, fugerunt, & nunciauerunt in ciuitatem, & in villas. * Exierunt autem videre quod factum est, & venerunt ad Iesum: & inuenerunt hominem sedentem, a quo demonia exierant, vestitum, ac sana mente ad pedes eius, & timuerunt. * Nunciauerunt autem illis & qui viderant, quomodo sanus factus esset a legione: & rogauerunt illum omnis multitudo regionis Gerasensorum ut discederet ab ipsis: quia magno timore tenebantur. Ipse autem ascendens nauim, reuersus est. * Et rogabat illum vir, a quo demonia exierant, ut cum eo esset. Dimisit autem eum Iesus, dicens: Redi in domum tuam, & narra quanta tibi fecit Deus. Et abiit per vniuersam ciuitatem, prædicans quanta illi fecisset Iesus. * Factum est autem cum redisset Iesus, excepit illum turba. erant enim omnes expectantes eum. * Et ecce venit vir, cui nomen Jairus, & ipse princeps synagogæ erat: & cecidit ad pedes Iesu, rogans eum ut intraret in domum eius, quia vnica filia erat ei fere annorum duodecim, & hæc moriebatur. Et contigit, dum iret, a turbis comprimebatur. * Et mulier quædam erat in fluxu sanguinis ab annis duodecim, quæ in medicos erogauerat omnem substantiam suam, nec ab villo potuit curari: accessit retro, & tetigit fimbriam vestimenti eius: & confestim stetit fluxus sanguinis eius. * Et ait Iesus: Quis est, qui me tetigit? Negantibus autem omnibus, dixit Petrus, & qui cum illo erant: Præceptor, turbæ te comprimunt, & affligunt, & dicis: Quis me tetigit? * Et dixit Iesus: Tetigit me aliquis. nam ego noui virtutem de me exiisse. * Videns autem mulier, quia non lauit,

Mat. 9. b. 15
Mat. 4. c. 21

Mat. 10. c. 26
Mat. 4. c. 22

Mat. 13. b. 12.
& 25. c. 29

Mat. 12. d. 46
Mat. 4. c. 21

Mat. 8. d. 23
Mat. 4. d. 26

Mat. 9. c. 18
Mat. 5. b. 22

latuit, tremens venit, & procidit ante
pedes eius: & ob quam causam tetige-
rit eum, indicauit coram omni populo:
& quemadmodum confestim sanata sit.
* At ipse dixit ei: Filia, fides tua saluam
te fecit: vade in pace. * Adhuc illo lo-
quente, venit quidam ad principem sy-
nagogæ, dicens ei: Quia mortua est fi-
lia tua, noli vexare illum. * Iesus autem,
audito hoc verbo, respondit patri puel-
læ: Noli timere, crede tantum, & salua
erit. * Et cum venisset domum, non per-
misit intrare secum quemquam, nisi Pe-
trum, & Iacobum, & Ioannem, & patrē,
& matrem puellæ. * Flebant autem om-
nes, & plangebant illam. At ille dixit:
Nolite flere, non est mortua puella, sed
dormit. * Et deridebant eum, scientes
quod mortua esset. * Ipse autem tenens
manum eius clamaui, dicens: Puella,
surge. * Et reuersus est spiritus eius, &
surrexit continuo. Et iussit illi dari mā-
ducare. * Et stupuerunt parentes eius,
quibus præcepit ne alicui dicerent quod
factum erat.

C A P. I X.

Mat. 10. 2. 1
Mat. 3. C. 13

Conuocatis autem duodecim Apo-
stolis, dedit illis virtutem, & pote-
statem super omnia dæmonia, & ut lan-
guores curarent. * Et misit illos prædi-
care regnum Dei, & sanare infirmos.
* Et ait ad illos: Nihil tuleritis in via,
neque virgam, neque peram, neque panem,
neque pecuniam, neque duas tunicas
habeatis. * Et in quamcumque do-
mum intraueritis, ibi manete, & inde
ne exeatis. * Et quicumque non recepe-
rint vos: exeuntes de ciuitate illa, etiam
puluerem pedum vestrorum excutite in
testimonium supra illos. * Egressi autem
circuibant per castella euangelizantes, &
curantes vbique. * Audiuit autem He-
rodes tetrarcha omnia, quæ fiebant ab
eo, & hæsitabat eo quod diceretur * a
quibusdā: Quia Ioannes surrexit a mor-
tuis: a quibusdā vero: Quia Elias ap-
paruit: ab alijs autem: Quia propheta
vnius de antiquis surrexit. * Et ait Hero-
des: Ioannem ego decollavi: Quis est
autem iste, de quo ego talia audio? Et
quererebat videre eum. * Et reuersi Apo-
stoli, narrauerunt illi quæcumque fece-

Mat. 10. 2. 9
Mat. 6. 2. 8

Mat. 11. 8. 11

Mat. 14. 2. 1
Mat. 6. 2. 14

runt: & assumptis illis secessit seorsum
in locum desertum, qui est Bethsaida.
11 * Quod cum cognouissent turbæ, secutæ
sunt illum: & excepit eos, & loquebatur
illis de regno Dei, & eos, qui cura indi-
gebant, sanabat. * Dies autem coeperat
declinare. Et accedentes duodecim dixe-
runt illi: 12 Dimitte turbas, ut euntes in
castella, villasq. quæ circa sunt, diuertant,
& inueniant escas: quia hic in loco de-
13 seruo sumus. * Ait autem ad illos: Vos
date illis manducare. At illi dixerunt:
14 Non sunt nobis plus quàm quinque
panes, & duo pisces: nisi forte nos ea-
mus, & emamus in omnem hanc turbam
15 escas. * Erant autē fere viri quinque mil-
lia. Ait autem ad discipulos suos: Facite
illos discumbere per conuiuia quinquag-
16 genos. * Et ita fecerunt. Et discumbere
fecerunt omnes. * Acceptis autem quin-
que panibus, & duobus piscibus, respec-
xit in cælum, & benedixit illis: & fregit,
& distribuit discipulis suis, ut ponerent
17 ante turbas. * Et manducauerunt omnes,
& saturati sunt. Et sublatum est quod
superfuit illis, fragmentorum copiosi
18 duodecim. * Et factum est cum solus
esset orans, erant cum illo & discipuli: &
interrogauit illos, dicens: Quem me di-
cunt esse turbæ? * At illi responderunt,
19 & dixerunt: Ioannem Baptistam, alij au-
tem Eliam, alij vero quia vnus Propheta
de prioribus surrexit. * Dixit autem illis:
20 Vos autem quem me esse dicitis? Respon-
dens Simon Petrus dixit: Christum Dei.
21 * At ille increpans illos, præcepit ne cui
dicerent hoc, * dicens: 22 Quia oportet
filiū hominis multa pati, & reprobari a
senioribus, & principibus sacerdotum,
& Scribis, & occidi, & tertia die resur-
gere. * Dicebat autē ad omnes: Si quis
23 vult post me venire, abneget semetipsum,
& tollat crucem suam quotidie, & sequa-
tur me. * Qui enim voluerit animam suā
saluam facere, perdet illam: nam qui per-
diderit animam suam propter me, saluam
faciet illam. * quid enim proficit homo,
si lucretur vniuersum mundum, se autem
ipsum perdat, & detrimentum sui faciat?
24 * Nam qui me erubuerit, & meos ser-
mones: hunc Filius hominis erubescet
cum venerit in maiestate sua, & Patris,
25 & sanctorum Angelorū. * Dico autem
vobis verè: sunt aliqui hic stantes, qui
non

Mat. 14. b. 19
Mat. 6. d. 16

Mat. 6. 2. 9

Mat. 16. b. 13
Mat. 1. a. 17

Mat. 17. d. 19
Mat. 8. c. 11

Mat. 10. d. 18
& 16. d. 14
Mat. 8. d. 14
Inf. 14. f. 8
17. g. 13
Ioan. 12. d. 25

Mat. 10. d. 23
Mat. 8. d. 18
2. Tim. 1. b. 13

Mat. 16. d. 28
Mat. 9. a. 1

1 Mar. 17. c. 1
Mar. 9. 2-2

non gustabunt mortem donec videant regnum Dei. * Factum est autem post hæc verba fere dies octo, & assumpsit Petrum, & Iacobum, & Ioannem, & ascendit in montem vt oraret. * Et facta est, dum oraret, species vultus eius altera: & vestitus eius albus & resurgens. * Et ecce duo viri loquebantur cum illo. Erant autem Moyses, & Elias, * visi in maiestate: & dicebant excessum eius, quem completurus erat in Ierusalem. * Petrus vero, & qui cum illo erant, grauati erant somno. Et euigilantes viderunt maiestatem eius, & duos viros, qui stabant cum illo. * Et factum est cum discederent ab illo, ait Petrus ad Iesum: Præceptor, bonum est nos hic esse: & faciamus tria tabernacula, vnum Tibi, & vnum Moyse, & vnum Eliaz: nesciens quid diceret. * Hæc autem illo loquente, facta est nubes, & obumbravit eos: & timuerunt, intransibis illis in nubem. * Et vox facta est de nube, dicens: "Hic est Filius meus dilectus, ipsum audite. * Et dum fieret vox, inuentus est Iesus solus. Et ipsi tacuerunt, & nemini dixerunt in illis diebus quidquam ex his, quæ viderant. * Factum est autem in sequenti die, descendentibus illis de monte, occurrit illis turba multa. * Et ecce vir de turba exclamauit, dicens: Magister, obsecro te, respice in filium meum quia vnicus est mihi: * & ecce spiritus apprehendit eum, & subito clamat, & elidit, & dissipat eum cum spuma, & vix discedit dilanians eum: * & rogauit discipulos tuos vt eicerent illum, & non potuerunt. Respondens autem Iesus, dixit: O generatio infidelis, & peruersa, vsquequo ero apud vos, & patiar vos? Adduc huc filium tuum. * Et cum accederet, elisit illum dæmonium, & dissipauit. * Et increpauit Iesus spiritum immundum, & sanauit puerum, & reddidit illum patri eius. * Stupebant autem omnes in magnitudine Dei: omnibusq. mirantibus in omnibus, quæ faciebat, dixit ad discipulos suos: Ponite vos in cordibus vestris sermones istos: Filius enim hominis futurum est vt tradatur in manus hominum. * At illi ignorabāt verbum istud, & erat velatum ante eos vt non sentirent illud: & timebant eum interrogare de hoc verbo. * Intrauit au-

1 Mar. 19. a. 1
Mar. 9. c. 17

tem cogitatio in eos, quis eorum maior esset. * At Iesus videns cogitationes cordis illorum, apprehendit puerum, & stauit illum secus se, * & ait illis: Quicumque susceperit puerum istum in nomine meo, me recipit: & quicumque me receperit, recipit eum, qui me misit. Nā qui minor est inter vos omnes, hic maior est. * Respondens autem Ioannes dixit: Præceptor, vidimus quendam in nomine tuo eicientem dæmonia, & prohibuimus eum: quia non sequitur nobiscum. * Et ait ad illum Iesus: Nolite prohibere: qui enim non est aduersum vos, pro vobis est. * Factum est autem, dum complerentur dies assumptionis eius, & ipse faciem suam firmavit vt iret in Ierusalem. * Et misit nuncios ante, conspectum suum: & euntes intrauerunt in ciuitatem Samaritanorum vt pararent illi. * Et non receperunt eum, quia facies eius erat euntis in Ierusalem. * Cum viderent autem discipuli eius Iacobus, & Ioannes, dixerunt: Domine, vis dicimus vt ignis descendat de cælo, & consumat illos? * Et conuersus increpauit illos, dicens: Nescitis cuius spiritus estis. * Filius hominis non venit animas perdere, sed saluare. Et abierunt in aliud castellum. * Factum est autem: ambulantibus illis in via, dixit quidam ad illum: Sequar te quocumque ieris. * Dixit illi Iesus: Vulpes foveas habent, & volucres cæli nidus: Filius autem hominis nō habet vbi caput reclinet. * Ait autem ad alterum: Sequere me. ille autem dixit: Domine permittite mihi primum ire, & sepelire patrem meum. * Dixitq. ei Iesus: Sine vt mortui sepeliant mortuos suos: tu autem vade, & annuncia regnū Dei. * Et ait alter: Sequar te Domine, sed permittite mihi primū renūciare his, quæ domi sunt. * Ait ad illum Iesus: Nemo mittens manum suam ad aratrum, & respiciens retro, aptus est regno Dei.

1 Mar. 2. 19
Ioan. 9. 2-1

C A P . X .

1 P O S T hæc autem designauit Dominus & alios septuaginta duos. & misit illos binos ante faciem suam in omnem ciuitatem, & locum, quod erat ipse venturus. * Et dicebat illis: "Messis quidem multa, operarij autē pauci. Rogate ergo domi-

1 Mar. 4. 17

dominum messis vt mittat operarios in
 messim suam. * Ite : " ecce ego mitto
 vos sicut agnos inter lupos. " Nolite
 portare sacculum, neque peram, neque
 calceamenta, " & neminem per viam sa-
 lutaueritis. " In quacumque domum
 intraueritis, primū dicite: pax huic do-
 mui: " & si ibi fuerit filius pacis, requie-
 scet super illum pax vestra: sin autem,
 ad vos reuertetur. " In eadem autē do-
 mo manere edentes, & bibētes quæ apud
 illos sunt: " dignus est enim operarius
 mercede sua. Nolite transire de domo
 in domum. " Et in quacumque ciui-
 tatem intraueritis, & susceperint vos,
 manducate quæ apponuntur vobis: " &
 curate infirmos, qui in illa sunt, & dici-
 te illis: Appropinquauit in vos regnum
 Dei. " In quacumque autem ciuita-
 tem intraueritis, & non susceperint vos,
 exeuntes in plateas eius, dicite: " Etiam
 puluerem, qui adhæsit nobis de ciuitate
 vestra, extergimus in vos: tamen hoc
 scitote, quia appropinquauit regnū Dei.
 " Dico vobis, quia Sodomis in die illa
 remissius erit, quā illi ciuitati. " Vx
 tibi Corozain, vx tibi Bethsaida: quia si
 in Tyro, & Sidone factæ fuissent virtutes,
 quæ factæ sunt in vobis, olim in cilicio,
 & cinere sedentes poeniterent. " Verum-
 tamen Tyro, & Sidoni remissius erit in
 iudicio, quā vobis. " Et tu Caphar-
 naum vsque ad cælum exaltata, vsque ad
 infernum demergēris. " Qui vos au-
 dit, me audit: & qui vos spernit, me
 spernit. Qui autem me spernit, spernit
 eum, qui misit me. " Reuersi sunt au-
 tem septuaginta duo cum gaudio, dicē-
 tes: Domine, etiam dæmonia subiiciun-
 tur nobis in nomine tuo. " Et ait illis:
 Videbam satanam sicut fulgur de cælo
 cadentem. " Ecce dedi vobis potestatem
 calcandi supra serpentes, & scorpiones,
 & super omnem virtutem inimici: &
 nihil vobis nocebit. " Verumtamen in
 hoc nolite gaudere quia spiritus vobis
 subiiciuntur: gaudete autem, quod no-
 mina vestra scripta sunt in cælis. " In
 ipsa hora exultauit Spiritu sancto, & di-
 xit: Confiteor tibi pater, Domine cæli
 & terræ, quod abscondisti hæc a sapien-
 tibus, & prudentibus, & reuelasti ea par-
 uulis. Etiam Pater: quoniam sic placuit
 ante te. " Omnia mihi tradita sunt a

Patre meo. Et nemo scit quis sit Filius,
 nisi Pater: & quis sit Pater, nisi Filius, &
 cui voluerit Filius reuelare. " Et con-
 uersus ad discipulos suos, dicit: " Beati
 oculi, qui vident quæ vos videtis. " Di-
 co enim vobis, quod multi prophetae, &
 reges voluerunt videre quæ vos videtis,
 & non viderunt: & audire quæ auditis,
 & non audierunt. " Et ecce quidā Le-
 gisperitus surrexit tentans illum, & di-
 cens: Magister, quid faciendo vitā æter-
 nam possidebo? " At ille dixit ad eum:
 In lege quid scriptum est? quomodo le-
 gis? " Ille respondens dixit: " Diliges
 Dominum Deum tuum ex toto corde,
 tuo, & ex tota anima tua, & ex omni-
 bus viribus tuis, & ex omni mente tua:
 & proximum tuum sicut teipsum. " Di-
 xitq. illi: Recte respondisti: hoc fac, &
 viues. " Ille autem volens iustificare se-
 ipsum, dixit ad Iesum: Et quis est meus
 proximus? " Susciciens autem Iesus, di-
 xit: Homo quidam descendeat ab Ie-
 rusalem in Iericho, & incidit in latro-
 nes, qui etiam despoliauerunt eum: &
 plagis impositis abierunt semiuivo reli-
 cto. " Accidit autem vt sacerdos quidam
 descenderet eadem via: & viso illo præ-
 teriuit. " Similiter & Leuita, cum esset
 secus locum, & videret eum, pertransiit.
 " Samaritanus autē quidam iter faciens,
 venit secus eum: & videns eum, miseri-
 cordia motus est. " Et appropians alli-
 gauit vulnera eius, infundens oleum, &
 vinum: & imponens illum in iumentum
 suum, duxit in stabulum, & curam eius
 egit. " Et altera die protulit duos de-
 narios, & dedit stabulario, & ait: Cu-
 ram illius habe: & quodcumque super-
 erogaueris, ego cum rediero reddam ti-
 bi. " Quis horum trium videtur tibi
 proximus fuisse illi, qui incidit in latro-
 nes? " At ille dixit: Qui fecit miseri-
 cordiam in illum. Et ait illi Iesus: Va-
 de, & tu fac similiter. " Factum est au-
 tem, dum irens, & ipse intrauit in quod-
 dam castellum: & mulier quædam Mar-
 tha nomine, excepit illum in domum
 suam, " & huic erat soror nomine Ma-
 ria, quæ etiam sedens secus pedes Do-
 mini, audiebat verbum illius. " Martha
 autem satagebat circa frequens ministre-
 rium: quæ stetit, & ait: Domine, nō est
 tibi curæ quod soror mea reliquit me
 solam

Mat. 13. b. 16

Mat. 22. d. 35
Mat. 23. c. 23Deut. 6. a. 9
Mat. 23. c. 23

solam ministrare? dic ergo illi, vt me adiuuet. * Et respondens dixit illi Domine : Martha, sollicita es, & turbaris erga plurima. * Porro vnum est necessarium. Maria optimam partem elegit, quæ non auferetur ab ea.

C A P. XI.

ET factum est : cum esset in quodam loco orans, vt cessauit, dixit vnus ex discipulis eius ad eum : Domine, doce nos orare, sicut docuit & Ioannes discipulos suos. * Et ait illis : Cum oratis, dicite : Pater, sanctificetur nomen tuum. Adueniat regnum tuum. * Panem nostrum quotidianum da nobis hodie. * Et dimitte nobis peccata nostra, siquidem & ipsi dimittimus omni debenti nobis. Et ne nos inducas in tentationem. * Et ait ad illos : Quis vestrum habebit amicum, & ibit ad illum media nocte, & dicet illi : Amice, comoda mihi tres panes, quoniam amicus meus venit de via ad me, & non habeo quod ponam ante illum, * & ille deintus respondens dicat : Noli mihi molestus esse, iam ostium clausum est, & pueri mei mecum sunt in cubili, non possum surgere, & dare tibi. * Et si ille perseuerauerit pulsans : dico vobis, etsi non dabit illi surgens eo quod amicus eius sit, propter improbitatem tamen eius surget, & dabit illi quotquot habet necessarios. * Et ego dico vobis : Petite, & dabitur vobis : quærite, & inuenietis : pulsate, & aperietur vobis. * Omnis enim, qui petit, accipit : & qui quærit, inuenit : & pulsanti aperietur. * Quis autem ex vobis patrem petit panem, numquid lapidẽ dabit illi ? Aut piscem : numquid pro pisce serpentem dabit illi ? * Aut si petierit ouum : numquid porriget illi scorpionem ? * Si ergo vos cum suis mali, nostis bona data dare filiis vestris : quanto magis Pater vester de cælo dabit spiritum bonum petentibus se ? * Et erat eiiciens dæmonium, & illud erat mutum. Et cū eiecisset dæmonium, locutus est mutus, & admiratæ sunt turbæ. * Quidam autem ex eis dixerunt : In Beelzebub principe dæmoniorum eiicit dæmonia. * Et alij tentantes, signum de cælo quærebant ab eo. * Ipse autem vt vidit cogitationes eorū, dixit

eis : Omne regnum in seipsum diuisum desolabitur, & domus supra domum cadet. * Si autem & Satanas in seipsum diuisus est, quomodo stabit regnum eius ? quia dicitis in Beelzebub me eiicere dæmonia. * Si autem ego in Beelzebub eiicio dæmonia : filij vestri in quo eiiciunt ? Ideo ipsi iudices vestri erunt. * Porro si in digito Dei eiicio dæmonia : profecto peruenit in vos regnū Dei. * Cum fortis armatus custodit atrium suum, in pace sunt ea, quæ possidet. * Si autem fortior eo superueniens vicerit eum, vniuersa arma eius auferet, in quibus confidebat, & spolia eius distribuet. * Qui non est mecum, contra me est : & qui non colligit mecum, dispergit. * Cum immundus spiritus exierit de homine, ambulat per loca inaquosa, quærens requiem : & non inueniens dicit : Reuertar in domū meam vnde exiui. * Et cum venerit, inuenit eam scopis mūdātam, & ornatam. * Tunc vadit, & assumit septē alios spiritus secum, nequiores se, & ingressi habitant ibi. Et sunt nouissima hominis illius peiora prioribus. * Factum est autem, cum hæc diceret : extollens vocem quædam mulier de turba dixit illi : Beatus venter, qui te portauit, & vbera, quæ suxisti. * At ille dixit : Quinimmo beati, qui audiunt verbum Dei, & custodiunt illud. * Turbis autem concurrentibus coepit dicere : Generatio hæc, generatio nequam est : signum quærit, & signū non dabitur ei, nisi signum Ionæ prophetæ. * Nam sicut fuit Ionas signum Niniuitis : ita erit & Filius hominis generationi isti. * Regina Austri surget in iudicio cum viris generationis huius, & condemnabit illos : quia venit a finibus terræ audire sapiētiam Salomonis : & ecce plus quàm Salomon hic. * Viri Niniuitæ surgent in iudicio cum generatione hac, & condemnabunt illam : quia poenitentiam egerunt ad prædicationē Ionæ, & ecce plus quàm Ionas hic. * Nemo lucernam accendit, & in abscondito ponit, neque sub modio : sed supra candelabrum, vt qui ingrediuntur, lumen videant. * Lucerna corporis tui, est oculus tuus. Si oculus tuus fuerit simplex, totum corpus tuum lucidum erit : si autem nequam fuerit, etiam corpus tuum tenebrosū erit. * Vide ergo ne lumen, quod

Matt. 4. b. 9

|| Matt. 7. a. 7
& 21. c. 22
Mat. 11. c. 24
Ioan. 14. b. 13
Iac. 1. a. 5
Matt. 7. b. 9

|| Matt. 9. d. 32
& 12. b. 22
Mat. 13. c. 22

|| Mat. 12. c. 19

|| Ion. 2. a. 2

|| 1. Reg. 10. a. 1

2. Par. 9. a. 1

|| Ion. 3. b. 5

|| Mat. 5. b. 13

Mat. 4. c. 11

|| Mat. 6. c. 11

quod in te est, tenebræ sint. * Si ergo corpus tuum totum lucidum fuerit, non habēs aliquam partem tenebrarum, erit lucidum totum, & sicut lucerna fulgoris illuminabit te. * Et cum loqueretur, rogauit illum quidam Phariseus vt praderet apud se. Et ingressus recubuit. * Phariseus autem coepit intra se reputans dicere, quare non baptizatus esset ante prandium. * Et ait Dominus ad illum: * Nunc vos Pharisei quod deforis est calicis, & catini, mundatis: quod autem intus est vestrum, plenum est rapina, & iniquitate. * Stulti nonne qui fecit quod deforis est, etiam id, quod deintus est, fecit? * Verumtamen quod superest, date eleemosynam: & ecce omnia munda sunt vobis. * Sed vix vobis Phariseis, quia decimatis mentham, & rutam, & omne olus, & prateritis iudiciū, & charitatem Dei: hæc autem oportuit facere, & illa non omittere. * Vix vobis Phariseis, quia diligitis primas cathedras in synagogis, & salutationes in foro. * Vix vobis, quia estis vt monumenta, quæ nō apparent, & homines ambulantes supra, nesciunt. * Respondens autem quidam ex Legisperitis, ait illi: Magister, hæc dicens etiam contumeliam nobis facis. * At ille ait: Et vobis Legisperitis vix: quia oneratis homines oneribus, quæ portare non possunt, & ipsi vno digito vestro non tangitis sarcinas. * Vix vobis, qui edificatis monumenta Prophetarum: patres autem vestri occiderunt illos. * Profecto testificamini quod consentiens operibus patrum vestrorū: quoniam ipsi quidē eos occiderunt, vos autem edificatis eorum sepulchra. * Propterea & sapiētia Dei dixit: Mittam ad illos Prophetas, & Apostolos, & ex illis occident, & persequentur. * Vt inquiratur sanguis omnium Prophetarum, qui effusus est a constitutione mundi a generatione ista, * a sanguine Abel, vsque ad sanguinem Zachariæ, qui periit inter altare, & ædem. Ita dico vobis, requiratur ab hac generatione. * Vix vobis Legisperitis, quia tulistis clauem scientiæ, ipsi non introiistis, & eos, qui introibant, prohibuistis. * Cum autem hæc ad illos diceret, coeperunt Pharisei, & Legisperiti grauiter insilire, & os eius opprimere de multis, * insidantes

ei, & querentes aliquid capere de ore eius, vt accusarent eum.

C A P. XII.

Multis autem turbis circūstantibus, ita vt se inuicem cōcularent, coepit dicere ad discipulos suos: * Attendite a fermēto Phariseorum, quod est hypocrisis. * Nihil autem operū est, quod non reueletur: neque absconditum, quod non sciatur. * Quoniam quæ in tenebris dixistis, in lumine dicentur: & quod in aurem locuti estis in cubiculis, prædicabitur in testis. * Dico autem vobis amicis meis: Ne terreamini ab his, qui occidunt corpus, & post hæc non habēt amplius quid faciant. * Ostendam autem vobis quem timeatis: timeate eum, qui, postquam occiderit, habet potestatem mittere in gehennā. ita dico vobis, hunc timeate. * Nonne quinque passerēs vixneunt dipondio, & vnus ex illis non est in obliuione corā Deo? * Sed & capilli capitis vestri omnes numerati sunt. Nolite ergo timere: muleis passeribus pluris estis vos. * Dico autem vobis: Omnis, quicumque confessus fuerit me coram hominibus, & Filius hominis cōfitebitur illum coram Angelis Dei: * qui autem negauerit me coram hominibus, negabitur coram Angelis Dei. * Et omnis, qui dicit verbū in Filium hominis, remittetur illi: ei autem, qui in Spiritū sanctum blasphemauerit, nō remittetur. * Cum autem inducent vos in synagogas, & ad magistratus, & potestates, nolite solliciti esse qualiter, aut quid respondeatis, aut quid dicatis. * Spiritus enim sanctus docebit vos in ipsa hora quid oporteat vos dicere. * Ait autē ei quidam de turba: Magister, dic fratri meo vt diuidat mecum hereditatem. * At ille dixit illi: Homo, quis me constituit iudicem, aut diuisorem super vos? * Dixitq. ad illos: Videte, & cauete ab omni auaritia: quia non in abundantia cuiusquam vita eius est ex his quæ possidet. * Dixit autem similitudinem ad illos, dicens: * Hominis cuiusdam diuitis vberes fructus ager attulit: * & cogitabat intra se dicens: Quid faciam, quia non habeo quo congregē fructus meos? * Et dixit: Hoc faciam: Destruam horrea mea, &

maiora

Mat. 16. 26
Mat. 1. b. 15
Mat. 10. c. 16
Mat. 4. c. 23

Mat. 10. b. 45
Mat. 12. d. 18
Mat. 23. a. 6

Mat. 23. 24

Gen. 4. b. 9
Mat. 24. b. 23

Mat. 10. d. 28
Mat. 8. d. 11
1. Tim. 2. b. 12

Mat. 12. c. 33
Mat. 1. b. 18

Ecd. 11. c. 10

maiora faciam: & illuc cōgregabo omnia, quæ nata sunt mihi, & bona mea, * & dicam animæ meæ: Anima, habes multa bona posita in annos plurimos: requiesce, comede, bibe, epulare. * Dixit autem illi Deus: Stulte, hac nocte animam tuam repetunt a te: quæ autem parasti, cuius erūt? * Sic est qui sibi thesaurizat, & non est in Deum diues. * Dixitq. ad discipulos suos: Ideo dico vobis: Nolite solliciti esse animæ vestræ quid manducetis: neque corpori quid induamini. * Anima plus est quàm esca, & corpus plus quàm vestimentū. * Considerate coruos quia non seminant, neque metunt, quibus non est cellarium, neque horreum, & Deus pascit illos. Quanto magis vos pluris estis illis? * Quis autem vestrum cogitando potest adijcere ad staturam suam cubitum vnum? * Si ergo neque quod minimum est potestis, quid de ceteris solliciti estis? * Considerate lilia quomodo crescunt: non laborant, neque nent: dico autem vobis, nec Salomon in omni gloria sua vestiebatur sicut vnum ex istis. * Si autem foenum, quod hodie est in agro, & cras in clibanum mittitur, Deus sic vestit: quanto magis vos pusillæ fidei? * Et vos nolite quærere quid manducetis, aut quid bibatis: & nolite in sublimē tolli: hæc enim omnia gentes mundi quærūt. Pater autem vester scit quoniam his indigetis. * Verumtamen quærite primum regnum Dei, & iustitiam eius: & hæc omnia adijcientur vobis. * Nolite timere pusillus grex, quia complacuit patri vestro dare vobis regnum. * Vendite quæ possidetis, & date elemosynam. Facite vobis sacculos, qui non veterascunt, thesaurum non deficientem in cælis: quo fur non appropriat, neque tinea corrumpit. * Vbi enim thesaurus vester est, ibi & cor vestrum erit. * Sint lumbi vestri præcincti, & lucernæ ardentes in manibus vestris, & vos similes hominibus expectantibus dominum suum quando reuertatur a nuptijs: vt, cum venerit, & pulsauerit, confestim aperiant ei. * Beati serui illi, quos cum venerit dominus, inuenit vigilantes: amen dico vobis, quod præcinct se, & faciet illos discumbere, & transiens ministrabit illis. * Et si ve-

nerit in secunda vigilia, & si in tertia vigilia venerit, & ita inuenerit, beati sunt serui illi. * Hoc autem scitote, quoniam si sciret paterfamilias, qua hora fur veniret, vigilaret vtique, & non sineret perfodi domum suam. * Et vos estote parati: quia qua hora non putatis, Filius hominis veniet. * Ait autem ei Petrus: Domine, ad nos dicis hanc parabolam: an & ad omnes? * Dixit autem Dominus: Quis, putas, est fidelis dispensator, & prudens, quem constituit Dominus supra familiam suam, vt det illis in tempore tritici mensuram? * Beatus ille seruus, quem cum venerit Dominus, inuenit ita facientem. * Vere dico vobis, quoniam supra omnia, quæ possidet, constituet illum. * Quod si dixerit seruus ille in corde suo: Moram facit dominus meus venire: & cœperit percutere seruos, & ancillas, & edere, & bibere, & inebriari: veniet dominus serui illius in die, qua nō sperat, & hora, qua nescit, & diuidet eum, partemq. eius cum infidelibus ponet. * Ille autem seruus, qui cognouit voluntatem domini sui, & non præparauit, & non fecit secundum voluntatem eius, vapulabit multis: qui autem non cognouit, & fecit digna plagis, vapulabit paucis. Omni autem, cui multum datum est, multum quæretur ab eo: & cui commendauerunt multum, plus petent ab eo. * Ignem veni mittere in terram, & quid volo nisi vt accendatur? * Baptismo autem habeo baptizari: & quomodo coarctor vsquedum perficiatur? * Putatis quia pacem veni dare in terram? Non, dico vobis, sed seditionem: erunt enim ex hoc quinque in domo vna diuisi, tres in duos, & duo in tres diuidentur: pater in filiū, & filius in patrē suum, mater in filiam, & filia in matrem, socrus in nurū suam, & nurus in socrum suam. * Dicebat autem & ad turbas: Cum videritis nubem orientem ab occasu, statim dicitis: Nimbis venit: & ita fit. * & cum austrum flantem, dicitis: Quia aestus erit: & ita fit. * Hypocritæ faciem cæli, & terræ nostis probare: hoc autem tempus quo a vobis ipsis non iudicatis quod iustum est? * Cum autem vadis cum aduersario tuo ad principem, in via da operam liberari

¶ Psal. 14. d. 25
Matt. 6. c. 25
1. Pet. 5. b. 7

¶ Matt. 6. c. 20
& 19. c. 21

¶ Mat. 24. d. 41

¶ Apo. 16. c. 15

¶ Mat. 10. d. 14

¶ Mat. 16. c. 28

¶ Mat. 5. d. 35

liberari ab illo, ne forte trahat te ad iudicem, & iudex tradat te exactori, & exactor mittat te in carcerem. * Dico tibi, non exies inde, donec etiam nouissimum minutum reddas.

CAP. XIII.

ADerant autem quidam ipso in tempore, nunciantes illi de Galilæis, quorum sanguinem Pilatus miscuit cum sacrificijs eorum. * Et respondens dixit illis: Putatis quod hi Galilæi præ omnibus Galilæis peccatores fuerint, quia talia passi sunt? * Non, dico vobis: sed nisi poenitentiam habueritis, omnes similiter peribitis. * Sicut illi decem & octo, supra quos cecidit turris in Siloe, & occidit eos: putatis quia & ipsi debitores fuerint præter omnes homines habitantes in Ierusalem? * Non, dico vobis: sed si poenitentiam non egeritis, omnes similiter peribitis. * Dicebat autem & hanc similitudinem: Arborem, fici habebat quidam plantatam in vinea sua, & venit quærens fructum in illa, & non inuenit. * Dixit autem ad cultorem vineæ: Ecce anni tres sunt ex quo venio quærens fructum in ficulnea hac, & non inuenio: succide ergo illam: ut quid etiam terram occupat? * At ille respondens, dicit illi: Domine dimitte illam & hoc anno, usque dum fodiam circa illam, & mittam stercora: * & si quidem fecerit fructum: sin autem, in futurum succides eam. * Erat autem docens in synagoga eorum sabbatis. * Et ecce mulier, quæ habebat spiritum infirmitatis annis decem & octo: & erat inclinata, nec omnino poterat sursum respicere. * Quam cum videret Iesus, vocauit eam ad se, & ait illi: Mulier, dimissa es ab infirmitate tua. * Et imposuit illi manus, & confectim erecta est, & glorificabat Deum. * Respondens autem archisynagogus, indignans quia sabbato curasset Iesus: dicebat turbæ: Sex dies sunt, in quibus oportet operari: in his ergo venite, & curamini, & non in die sabbati. * Respondens autem ad illum Dominus dixit: Hypocritæ, vnusquisque vestrum sabbato non soluit bouem suum, aut asinum a præsepio, & ducit adquare? * Hanc autem si-

liam Abraham, quam alligauit satanas, ecce decem & octo annis non oportuit solui a vinculo isto die sabbati? * Et cum hæc diceret, erubescerant omnes aduersarij eius: & omnis populus gaudebat in vniuersis, quæ gloriose fiebant ab eo.
 18 * Dicebat ergo: Cui simile est regnum Dei, & cui simile æstimabo illud? * Simile est grano sinapis, quod acceptum homo misit in hortum suum, & creuit, & factum est in arborem magnam: & volucres cæli requieuerunt in ramis eius.
 20 * Et iterum dixit: Cui simile æstimabo regnum Dei? * Simile est fermento, quod acceptum mulier abscondit in farinae facta tria, donec fermentaretur totum.
 21 * Et ibat per ciuitates, & castella docens, & iter faciens in Ierusalem. * Ait autem illi quidam: Domine, si pauci sunt, qui saluantur? Ipse autem dixit ad illos:
 24 * Contendite intrare per angustam portam: quia multi, dico vobis, quarent intrare, & non poterunt. * Cum autem intrauerit paterfamilias, & clauerit ostium, incipietis foris stare, & pulsare ostium, dicentes: Domine, aperi nobis: & respondens dicet vobis: Nescio vos vnde sitis: tunc incipietis dicere: Maf ducauimus coram te, & bibimus, & in plateis nostris docuisti. * Et dicet vobis: Nescio vos vnde sitis: discedite a me omnes operarij iniquitatis. * Ibi erit fletus, & stridor dentium: cum videritis Abraham, & Isaac, & Iacob, & omnes Prophetas in regno Dei, vos autem expelli foras. * Et venient ab Oriente, & Occidente, & Aquilone, & Austro, & accumbent in regno Dei. * Et ecce sunt nouissimi qui erunt primi, & sunt primi qui erunt nouissimi. * In ipsa die accesserunt quidam Phariseorum, dicentes illi: Exi, & vade hinc: quia Herodes vult te occidere. * Et ait illis: Ite, & dicite vulpi illi: Ecce eiicio dæmonia, & sanitates perficio hodie, & cras, & tertio die consummor. * Verumtamē oportet me hodie & cras & sequenti die ambulare: quia non capit prophetam perire extra Ierusalem. * Ierusalem, Ierusalem, quæ occidis Prophetas, & lapidas eos, qui mittuntur ad te, quoties volui congregare filios tuos quemadmodum auis nidum suum sub pennis, & noluiti? * Ecce relinquetur vobis domus vestra, deserta.

Mat. 13. d. 31
Mat. 4. c. 30

Mat. 13. c. 13

Mat. 7. b. 13

Mat. 23. a. 10

Mat. 7. c. 23
& 23. d. 41
Mat. 23. c. 23

Mat. 19. d. 30
& 20. b. 15
Mat. 10. d. 11

Mat. 23. d. 37

deserta. Dico autem vobis, quia non videbitis me donec veniat cum vobis : Benedictus, qui venit in nomine Domini .

CAP. XIII.

ET factum est cum intraret Iesus in domum cuiusdam principis Phariseorum sabbato manducare panem, & ipsi observabant eum . * Et ecce homo quidam hydropicus erat ante illum . * Et respondens Iesus dixit ad Legisperitos, & Phariseos, dicens: Si licet sabbato curare? * At illi tacuerunt. Ipse vero apprehensum sanavit eum, ac dimisit . * Et respondens ad illos dixit: Cuius vestrum asinus, aut bos in puteum cadet, & non continuo extrahit illum die sabbati? * Et non poterant ad hæc respondere illi . * Dicebat autem & ad inuitatos parabolam, intendens quomodo primos accubitus eligerent, dicens ad illos . * Cum inuitatus fueris ad nuptias, non discumbas in primo loco, ne forte honoratis te sit inuitatus ab illo, * & veniens is, qui te & illum vocavit, dicat tibi: Da huic locum: & tunc incipias cum rubore nouissimum locum tenere . * sed cum vocatus fueris, vade, recumbe in nouissimo loco: vt, cum venerit qui te inuitauit, dicat tibi: "Amice, ascende superius . Tunc erit tibi gloria coram simul discumbentibus: " * quia omnis, qui se exalat, humiliabitur: & qui se humiliat, exaltabitur . * Dicebat autem & ei, qui se inuitauerat: " Cum facis prandium, aut coenam, noli vocare amicos tuos, neque fratres tuos, neque cognatos, neque vicinos diuites: ne forte te & ipsi reinuicent, & fiat tibi retributio . * sed cum facis conuiuium, voca pauperes, debiles, claudos, & cæcos: * & beatus eris, quia non habent retribuere tibi: retribuatur enim tibi in resurrectione iustorum . * Hæc cum audisset quidam de simul discumbentibus, dixit illi: Beatus, qui manducabit panem in regno Dei . * At ipse dixit ei: " Homo quidam fecit coenam magnam, & vocauit multos . * Et misit seruum suum hora coenæ dicere inuitatis vt venirent, quia iam parata sunt omnia . * Et coeperunt simul omnes ex-

cusare . Primus dixit ei: Villam emi, & necesse habeo exire, & videre illam: rogo te habe me excusatum . * Et alter dixit: Iuga bouum emi quinque, & eo probare illa: rogo te habe me excusatum . * Et alius dixit: Vxorem duxi, & ideo non possum venire . * Et reuersus E seruus nunciauit hæc domino suo . Tunc iratus paterfamilias, dixit seruo suo: Exi cito in plateas, & vicos ciuitatis: & pauperes, ac debiles, & cæcos, & claudos introduce huc . * Et ait seruus: Domine, factum est vt imperasti, & adhuc locus est . * Et ait dominus seruo: Exi in vias, & sepes: & compelle intrare, vt impleatur domus mea . * Dico autem vobis quod nemo virorum illorum, qui vocati sunt, gustabit coenam meam . * Ibant autem turbæ multæ cum eo: & conuersus dixit ad illos: " Si quis venit ad me, & non odit patrem suum, & matrem, & uxorem, & filios, & fratres, & sorores, adhuc autem & animam suam, non potest meus esse discipulus . * Et qui non baiulat crucem suam, & venit post me, non potest meus esse discipulus . * Quis enim ex vobis volens turrim ædificare, non prius sedens computat sumptus, qui necessarij sunt, si habeat ad perficiendum, * ne, posteaquàm posuerit fundamentum, & non potuerit perficere, omnes, qui videt, incipiant illudere ei, * dicentes: Quia hic homo coepit ædificare, & non potuit consummare? Aut quis rex iurus committere bellum aduersus alium regem, non sedens prius cogitat, si possit cum decem millibus occurrere ei, qui cum viginti millibus venit ad se? * alioquin adhuc illo longe agente, legationem mittens rogat ea, quæ pacis sunt . * Sic ergo omnis ex vobis, qui non renunciat omnibus, quæ possidet, non potest meus esse discipulus . * Bonum est sal . Si autem sal euauerit, in quo condietur? * Neque in terram, neque in sterquilinum vtile est, sed foras mittetur . Qui habet aures audiendi, audiat.

CAP. XV.

ERant autem appropinquantibus ei publicani, & peccatores vt audirent illum . * Et murmurabant Pharisei, & Scribæ, dicentes: Quia hic peccatores reci-

"Prou.25.2.7

Mat.23.12

Mat.10.14

"Tob.4.17
Prou.1.19

"Mat.22.12
Agoc.19.19

"Mat.10.17

"Mat.10.18
& 16.14

"Mat.1.17
Mat.9.10

recipit, & manducat cum illis. * Et ait
ad illos parabolam istā dicens: * Quis
ex vobis homo, qui habet centum oues:
& si perdidit vnā ex illis, nonne
dimittit nonagintanouem in deserto, &
vadit ad illam, quæ perierat, donec in-
ueniat eam? * Et cum inuenerit eam,
imponit in humeros suos gaudens: * &
veniens domum conuocat amicos, & vi-
cinos, dicens illis: Congratulamini mi-
hi quia inueni ouem meam, quæ perio-
rat? * Dico vobis quòd ita gaudium
erit in cælo super vno peccatore poenit-
entiam agente, quàm super nonaginta-
nouem iustis, qui non indigent poenit-
entia. * Aut quæ mulier habens drach-
mas decem, si perdidit drachmam
vnā, nonne accendit lucernam, &
euerit domum, & querit diligenter,
donec inueniat? * Et cum inuenerit con-
uocat amicas, & vicinas, dicens: Con-
gratulamini mihi quia inueni drachmā,
quam perdideram? * Ita dico vobis,
gaudium erit coram angelis Dei super
vno peccatore poenitentiam agente.
* Ait autem: Homo quidam habuit duos
filios: * & dixit adolescentior ex illis
patri: Pater, da mihi portionem substan-
tiæ, quæ me contingit. Et diuisit illis
substantiam. * Et non post multos dies,
cōgregatis omnibus, adolescentior filius
peregre profectus est in regionem lon-
ginquam, & ibi dissipauit substantiam
suam viuendo luxuriose. * Et postquam
omnia consummasset, facta est fames va-
lida in regione illa, & ipse coepit egere.
* Et abiit, & adhaesit vni ciuium regio-
nis illius. Et misit illum in villam suam
vt pasceret porcos. * Et cupiebat imple-
re ventrem suum de siliquis, quas porci
manducabant: & nemo illi dabat. * In
se autem reuersus, dixit: Quanti merce-
narij in domo patris mei abundant pani-
bus, ego autem hic fame pereor! * Sur-
gam, & ibo ad patrem meum, & dicam
ei: Pater, peccaui in cælum, & coram
te: * iam non sum dignus vocari filius
tuus: fac me sicut vnum de mercenarijs
tuis. * Et surgens venit ad patrem suum.
Cum autem adhuc longe esset, vidit il-
lum pater ipsius, & misericordia motus
est, & accurrens cecidit super collum
eius, & osculatus est eum. * Dixitq. ei
filius: Pater, peccaui in cælum, & co-

ram te, iam non sum dignus vocari fi-
lius tuus. * Dixit autem pater ad seruos
suos: Cito proferte stolam primam, &
induite illum, & date annulum in ma-
num eius, & calceamenta in pedes eius:
* & adducite vitulum saginatum, & oc-
cidite, & manducemus, & epulemur:
* quia hic filius meus mortuus erat, &
reuiuit: perierat, & inuentus est. Et coe-
perunt epulari. * Erat autem filius eius
senior in agro: & cum veniret, & ap-
propinquaret domui, audiuit sympho-
niam, & chorum: * & vocauit vnum de
seruis, & interrogauit quid hæc essent.
* Isq. dixit illi: Frater tuus venit, & oc-
cidit pater tuus vitulum saginatum, quia
saluum illum recepit. * Indignatus est
autem, & volebat introire. Pater ergo
illius egressus, coepit rogare illum. * At
ille respondens, dixit patri suo: Ecce
tot annis seruo tibi, & numquam man-
datum tuum præterui, & numquam de-
disti mihi hoedum vt cum amicis meis
epularer: * sed postquam filius tuus hic,
qui deuorauit substantiam suam cum
meretricibus, venit, occidisti illi vitulū
saginatum. * At ipse dixit illi: Fili, tu
semper mecum es, & omnia mea tua
sunt: * epulari autem, & gaudere oport-
ebat, quia frater tuus hic, mortuus erat,
& reuiuit: perierat, & inuentus est.

C A P. XVI.

Dicebat autem & ad discipulos
suos: Homo quidam erat diues,
qui habebat villicum: & hic diffamatus
est apud illum quasi dissipasset bona ip-
sius. * Et vocauit illum, & ait illi:
Quid hoc audio de te? redde rationem
villicationis tuæ: iam enim non pote-
ris villicare. * Ait autem villicus intra-
se: Quid faciam quia dominus meus au-
fert a me villicationem? fodere non va-
leo, mendicare erubescio. * Scio quid fa-
ciam, vt, cum amotus fuero a villicatio-
ne, recipiant me in domos suas. * Conuo-
catis itaque singulis debitoribus domini
sui, dicebat primo: Quantum debes do-
mino meo? * At ille dixit: Centum ca-
dos olei. Dixitq. illi: Accipe cautio-
nem tuam: & sede cito, scribe quin-
quaginta. * Deinde alij dixit: Tu vero
quantum debes? Qui ait: Centum coros

N n tritici.

trici. Ait illi: Accipe litteras tuas, & scribe octoginta. * Et laudauit Dominus villicum iniquitatis, quia prudenter fecisset: quia filij huius sæculi prudentiores filijs lucis in generatione sua sunt. * Et ego vobis dico: facite vobis amicos de mammona iniquitatis: vt, cum defeceritis, recipiant vos in æterna tabernacula. * Qui fidelis est in minimo, & in maiori fidelis est: & qui in modico iniquus est, & in maiori iniquus est. * Si ergo in iniquo mammona fideles non fuistis: quod verum est, quis credet vobis? * Et si in alieno fideles non fuistis: quod vestrum est, quis dabit vobis? * Nemo seruus potest duobus dominis seruire: aut enim vnum odiet, & alterum diligit: aut vni adhærebit, & alterum contemnet: non potestis Deo seruire, & mammonæ. * Audiebant autem omnia hæc Pharisei, qui erant auari: & deridebant illum. * Et ait illis: Vos estis, qui iustificatis vos coram hominibus: Deus autem nouit corda vestra: quia quod hominibus altum est, abominatio est ante Deum. * Lex, & prophetæ vsque ad Ioannem: ex eo regnū Dei euangelizatur, & omnis in illud vim facit. * Facilius est autem calum, & terram prættere, quàm de Lege vnum apicem cadere. * Omnis, qui dimittit uxorem suam, & alteram ducit, moechatur: & qui dimissam a viro ducit, moechatur. * Homo quidam erat diues, qui induebatur purpura, & bysso: & epulabatur quotidie splendide. * Et erat quidam mendicus, nomine Lazarus, qui iacebat ad ianuam eius, vlceribus plenus, cupiens saturari de micis, quæ cadebant de mensa diuitis, & nemo illi dabat: sed & canes veniebant, & lingebant vlcera eius. * Factum est autem vt moreretur mendicus, & portaretur ab Angelis in sinum Abraham. Mortuus est autem & diues, & sepultus est in inferno. * Eleuans autem oculos suos, cum esset in tormentis, vidit Abraham a longe, & Lazarum in sinu eius: & ipse clamans dixit: Pater Abraham, miserere mei, & mitte Lazarum vt intingat extremum digiti sui in aquam vt refrigeret linguam meam, quia crucior in hac flamma. * Et dixit illi Abraham: Fili, recordare quia receperisti bona in vita tua, & Lazarus si-

militer mala: nunc autem hic consolatur, tu vero cruciaris. * & in his omnibus inter nos, & vos chaos magnum firmatum est: vt hi, qui volunt hinc transire ad vos, non possint, neque inde huc transmeare. * Et ait: Rogo ergo te pater vt mittas eum in domum patris mei. * habeo enim quinque fratres, vt testetur illis, ne & ipsi veniant in hunc locum tormentorum. * Et ait illi Abraham: Habent Moysen, & prophetas: audiant illos. * At ille dixit: Non, pater Abraham: sed si quis ex mortuis ierit ad eos, poenitentiam agent. * Ait autem illi: Si Moysen, & prophetas non audiuit, neque si quis ex mortuis resurrexerit, credent.

CAP. XVII.

ET ait ad discipulos suos: Impossibile est vt non veniant scandala: vñ autem illi, per quem veniunt. * Vilius est illi si lapis molaris imponatur circa collum eius, & proijciatur in mare, quàm vt scandalizet vnum de pusillis istis. * Attendite vobis: Si peccauerit in te frater tuus, increpa illum: & si poenitentiam egerit, dimitte illi. * Et si septies in die peccauerit in te, & septies in die conuersus fuerit ad te, dicens: Poenitet me, dimitte illi. * Et dixerunt Apostoli Domino: Adauge nobis fidem. * Dixit autem Dominus: Si habueritis fidem, sicut granum sinapis, dicetis huic arbori moro: Eradicare, & transplantare in mare: & obediet vobis. * Quis autem vestrum habens seruum arantem aut pascentem, qui regresso de agro dicat illi: Statim transi, recumbe: & non dicat ei: Para quod coenam, & præcinge te, & ministra mihi donec manducem, & bibam, & post hæc tu manducabis, & bibes? * Numquid gratiam habet seruo illi, quia fecit quæ ei imperauerat? * Non puto. Sic & vos cum feceritis omnia, quæ præcepta sunt vobis, dicite: Serui inutiles sumus: quod debuimus facere, fecimus. * Et factum est, dum iret in Ierusalem, transibat per mediam Samariam, & Galilæam. * Et cum ingrederetur quoddam castellum, occurrerunt ei decem viri leprosi, qui steterunt a longe: & leuauerunt

Mat. 6. c. 24

Mat. 11. b. 12

Mat. 5. c. 12

Mat. 10. b. 11

1. Cor. 7. b. 10

Mat. 11. a. 7

Mat. 9. b. 41

Mat. 11. b. 11

Leu. 19. d. 17

Eccl. 19. b. 3

Mat. 17. c. 30

runt vocem, dicentes : Iesu praeceptor,
miserere nostri. * Quos vt vidit, dixit : 14
"Ite, ostendite vos sacerdotibus. Et factum est, dum irent, mundati sunt. * Vnus 15
autem ex illis, vt vidit quia mundatus est,
regressus est, cum magna voce magnificans
Deum, * & cecidit in faciem ante pedes 16
eius, gratias agens : & hic erat Samaritanus. * Respondens autem Iesus, dixit : Non 17
ne decem mundati sunt ? & nouem vbi
sunt ? * Non est inuentus qui rediret, & 18
daret gloriam Deo, nisi hic alienigena.
* Et ait illi : Surge, vade : quia fides tua te 19
saluum fecit. * Interrogatus autem a Phari- 20
saeis : Quando venit regnum Dei ? re-
spondens eis, dixit : Non venit regnum 21
Dei cum obseruatione : neque dicent :
Ecce hic, aut ecce illic. Ecce enim regnum 22
Dei intra vos est. * Et ait ad discipulos
suos : Venient dies quando desideretis vi-
dere vnum diem Filij hominis, & non vi-
debitis. * Et dicent vobis : Ecce hic, & ec- 23
ce illic. Nolite ire, neque sectemini. * Nam, 24
sicut fulgur coruscans de sub caelo in ea,
quae sub caelo sunt, fulget : ita erit Filius
hominis in die sua. * Primum autem oportet 25
illum multa pati, & reprobari a gene-
ratione hac. * Et sicut factum est in 26
diebus Noe, ita erit & in diebus Filij ho-
minis. * Edebant, & bibebant : vxores du- 27
cebant, & dabantur ad nuptias, vsque in
diem, qua intrauit Noe in arcam : & venit
diluuium, & perdidit omnes. * Similiter 28
sicut factum est in diebus Lot : Ede-
bant, & bibebant : emebant, & vendebat :
plantabant, & edificabant : * qua die au- 29
tem exiit Lot a Sodomis, pluit ignem, &
sulphur de caelo, & omnes perdidit : * se- 30
cundum haec erit qua die Filius hominis
reuelabitur. * In illa hora qui fuerit inte- 31
cto, & vasa eius in domo, ne descendant tol-
lere illa : & qui in agro, similiter non re-
deat retro. * Memores estote vxoris Lot. 32
* Quicumque quixerit animam suam sal-
uam facere, perdet illam : & quicumque
perdiderit illam, viuificabit eam. * Dico 34
vobis : in illa nocte erunt duo in lecto
vno : vnus assumetur, & alter relinquetur :
* duz erunt molentes in vnum : vna assu-
metur, & altera relinquetur : duo in agro :
vnus assumetur, & alter relinquetur. * Re-
spondentes dicunt illi : Vbi Domine ?
* Qui dixit illis : Vbicumque fuerit cor-
pus, illuc congregabuntur & aquilae.

C A P. XV III.

Dicebat autem & parabolam ad il-
los, quoniam oportet semper ora-
re & non deficere, * dicens : Iudex qui-
dam erat in quadam ciuitate, qui Deum
non timebat, & hominem non reueren-
batur. * Vidua autem quidam erat in
ciuitate illa, & veniebat ad eum, dicens :
4 Vindica me de aduersario meo. * Et no-
lebat per multum tempus. Post haec au-
tem dixit intra se : Etsi Deum non ti-
5 meo, nec hominem reuereor : * tamen
quia molesta est mihi haec vidua, vindica-
bo illam, ne in nouissimo veniens su-
6 gillet me. * Ait autem Dominus : Audi-
7 te quid iudex iniquitatis dicit : * Deus
B autem non faciet vindictam electorum
suorum clamantium ad se die ac nocte,
8 & patientiam habebit in illis ? * Dico
vobis quia cito faciet vindictam illo-
rum. Verumtamen Filius hominis veni-
ens, putas, inueniet fidem in terra ?
9 * Dixit autem & ad quosdam, qui in se
confidebant tamquam iusti, & asperna-
10 bantur ceteros, parabolam istam : * Duo
homines ascenderunt in templum vt ora-
rent : vnus Phariseus, & alter publicanus.
11 * Phariseus stans, haec apud se orabat :
C Deus gratias ago tibi, quia non sum sicut
ceteri hominum : raptores, iniusti,
adulteri : velut etiam hic publicanus.
12 * Ieiuno bis in sabato : decimas do om-
nium, quae possideo. * Et publicanus a
13 longe stans, nolebat nec oculos ad cae-
lum leuare : sed percutiebat pectus suum,
dicens : Deus propitius esto mihi pecca-
14 tori. * Dico vobis, descendit hic iusti-
ficatus in domum suam ab illo, * quia
omnis, qui se exaltat, humiliabitur : &
15 qui se humiliat, exaltabitur. * Affere-
bant autem ad illum & infantes, vt eos
tangeret. Quod cum viderent discipu-
16 li, increpabant illos. * Iesus autem,
conuocans illos, dixit : Sinite pueros
venire ad me, & nolite vetare eos. ta-
17 lium est enim regnum Dei. * Amen.
Dico vobis : Quicumque non acceperit
regnum Dei sicut puer, non intrabit in
18 illud. * Et interrogauit eum quidam
D princeps, dicens : Magister bone, quid
19 faciens vitam aeternam possidebo ? * Di-
xit autem ei Iesus : Quid me dicis bo-
num ?

Eccl. 18. c. 17
1. Thess. 5. d. 17

Sup. 14. b. 11
Mat. 23. b. 12
Mat. 19. b. 13
Mat. 10. b. 13

Mat. 19. b. 16

Leui. 14. d. 3

Mat. 24. b. 25
Mat. 13. c. 21

Mat. 24. d. 17
Gen. 7. b. 5

Gen. 19. c. 25

Sup. 9. c. 24
Mat. 10. d. 39
Mat. 1. d. 35
Ioan. 12. d. 25

Mat. 24. d. 40
1. Thess. 4. d. 17

num. ? nemo bonus nisi solus Deus.
 * Mandata nosti : Non occides : Non moechaberis : Non furtum facies : Non falsum testimonium dices : Honora patrem tuum , & matrem . * Qui ait : Hæc omnia custodivi a iuventute mea . * Quo audito , Iesus ait ei : Adhuc vñ tibi deest : omnia quæcumque habes vende , & da pauperibus , & habebis thesaurum in celo : & veni , sequere me . * His ille auditis , contristatus est : quia dives erat valde . * Videns autem Iesus illum tristem factum , dixit : Quàm difficile , qui pecunias habent , in regnum Dei intrabunt . * Facilius est enim camelum per foramen acus transire , quam diuitem intrare in regnum Dei . * Et dixerunt qui audiebant : Et quis potest saluus fieri ? * Ait illis : Quæ impossibilia sunt apud homines , possibilia sunt apud Deum . * Ait autem Petrus : Ecce nos dimisimus omnia , & secuti sumus te . * Qui dixit eis : Amen dico vobis , nemo est , qui reliquit domum , aut parentes , aut fratres , aut uxorem , aut filios propter regnum Dei , & non recipiat multo plura in hoc tempore , & in sæculo venturo vitam æternam . * Assumpsit autem Iesus duodecim , & ait illis : Ecce ascendimus Ierosolimam , & consummabuntur omnia , quæ scripta sunt per prophetas de Filio hominis . * tradetur enim Gentibus , & illudetur , & flagellabitur , & conspuetur : & postquam flagellaverint , occident eum , & tertia die resurget . * Et ipsi nihil horum intellexerunt , & erat verbum istud absconditum ab eis , & non intelligebant quæ dicebantur . * Factum est autem , cum appropinquaret Iericho , cæcus quidā sedebat secus viam , mendicans . * Et cum audiret turbam prætereuntem , interrogabat quid hoc esset . * Dixerunt autem ei : quod Iesus Nazareus transiret . * Et clamavit , dicens : Iesu fili David miserere mei . * Et qui præibant , increpabant eum vt taceret . Ipse vero multo magis clamabat : Fili David misere mei . * Stans autem Iesus iussit illum adduci ad se . Et cum appropinquasset , interrogavit illum , * dicens : Quid tibi vis faciam ? At ille dixit : Domine vt videam . * Et Iesus dixit illi : Respice , fides tua

te saluum fecit . * Et confestim vidit , & sequebatur illum magnificans Deum . Et omnis plebs vt vidit , dedit laudem Deo .

CAP. XIX.

ET ingressus perambulabat Iericho . * Et ecce vir nomine Zachæus : & hic princeps erat publicanorum , & ipse dives : * & quærebat videre Iesum , quis esset : & non poterat præ turba , quia statura pusillus erat . * Et præcurrens ascendit in arborem sycomorum vt videret eum : quia inde erat transiturus . * Et cū venisset ad locum , suspiciens Iesus vidit illum , & dixit ad eum : Zachæe festinas descende : quia hodie in domo tua oportet me manere . * Et festinans descendit , & excepit illum gaudens . * Et cum viderent omnes , murmurabant , dicentes quod ad hominem peccatorem diuertisset . * Stans autem Zachæus , dixit ad Dominum : Ecce dimidium bonorum meorum , Domine , do pauperibus : & si quid aliquem defraudaui , reddo quadruplum . * Ait Iesus ad eum : Quia hodie salus domui huic facta est : eo quod & ipse filius sit Abraham . * Venit enim Filius hominis quærere , & saluum facere quod perierat . * Hæc illis audientibus adiiciens , dixit parabolam , eo quod esset prope Ierosalem : & quia existimarent quod confestim regnum Dei manifestaretur . * Dixit ergo : Homo quidam nobilis abiit in regionem longinquam accipere sibi regnum , & reueri . * Vocatis autem decem servis suis , dedit eis decem mnas , & ait ad illos : Negotiamini dum venio . * Ciues autem eius oderant eum : & miserunt legationem post illum , dicentes : Nolumus hunc regnare super nos . * Et factum est vt rediret accepto regno : & iussit vocari servos , quibus dedit pecuniam , vt sciret quantum quisque negotiatus esset . * Venit autem primus dicens : Domine , mna tua decem mnas acquisiuit . * Et ait illi : Euge bone serue , quia in modico fuisti fidelis , eris potestatem habens super decem ciuitates . * Et alter venit , dicens : Domine , mna tua fecit quinque mnas . * Et huic ait : Et tu esto super quinque ciuitates . * Et alter venit , dicens : Domine , ecce mna tua , quam

Mat. 10. b. 17
Mat. 10. c. 12

Mat. 20. d. 19
Mat. 20. g. 45

Mat. 11. b. 18

Mat. 21. b. 11

quam habui repositam in sudario : * ti- 21
mui enim te , quia homo austerus : D
tollis quod non posuisti , & metis quod
non seminasti . * Dicit ei : De ore tuo 22
te iudico serue nequam . sciebas quod
ego homo austerus sum , tollens quod
non posui , & metens quod non semi-
naui : * & quare non dedisti pecuniam , 23
meam ad mentiam , vt ego veniens cum
vsuris vtique exegissem illam . ? * Et 24
astantibus dixit : Auferte ab illo mnam ,
& date illi , qui decem mnas habet . * Et 25
dixerunt ei : Domine , habet decem
mnas . * Dico autem vobis , quia omni 26
habenti dabitur , & abundabit : ab eo au-
tem , qui non habet , & quod habet au-
feretur ab eo . * Verumtamen inimicos 27
meos illos , qui noluerunt me regnare , E
super se , adducite huc : & interficite
ante me . * Et his dictis , precedebat 28
ascendens Ierosolymam . * Et factum 29
est , cum appropinquasset ad Bethpha-
ge , & Bethaniam ad montem , qui vo-
catur Oliueti , misit duos discipulos suos ,
* dicens : Ite in castellum , quod contra 30
est : in quod introeuntes , inuenietis pul-
lum asinae alligatum , cui nemo vmquam
hominum sedit : soluite illum , & addu-
cite . * Et si quis vos interrogauerit : 31
Quare soluitis ? sic dicetis ei : Quia Do-
minus operam eius desiderat . * Abie- 32
runt autem qui missi erant : & inuene-
runt , sicut dixit illis , stantem pullum .
* Soluentibus autem illis pullum , dixe- 33
runt domini eius ad illos : Quid soluitis
pullum ? * At illi dixerunt : Quia Do- 34
minus cum necessarium habet . * Et 35
duxerunt illum ad Iesum . Et iactantes F
vestimenta sua supra pullum , imposue-
runt Iesum . * Eunte autem illo , subiter-
nebant vestimenta sua in via . * Et cum 37
appropinquaret iam ad descensum Mon-
tis oliueti , coeperunt omnes turbæ disci-
pulorum gaudentes laudare Deum voce
magna super omnibus , quas viderant ,
virtutibus , * dicentes : Benedictus , qui 38
venit rex in nomine Domini , pax in cæ-
lo , & gloria in excelsis . * Et quidam 39
Phariseorum de turbis , dixerunt ad il-
lum : Magister , increpa discipulos tuos .
* Quibus ipse ait : Dico vobis , quia si 40
hi tacuerint , lapides clamabunt . * Et vt 41
appropinquauit , videns ciuitatem fleuit
super illam , dicens : * Quia si cognouisses 42

& tu , & quidem in hac die tua , quæ ad pa-
cem tibi , nunc autem abscondita sunt ab
oculis tuis . * Quia venient dies in te : &
circumdabunt te inimici tui vallo , & cir-
cumdabunt te : & coangustabunt te vn-
dique : * & ad terram prosternent te , &
filios tuos , qui in te sunt , * & non re-
linquent in te lapidem super lapidem :
eo quod non cognoueris tempus visita-
tionis tuæ . * Et ingressus in templum ,
coepit eijcere vendentes in illo , & emen-
tes , * dicens illis : Scriptum est : Quia
domus mea domus orationis est . Vos
autem fecistis illam speluncam latronum .
* Et erat docens quotidie in templo .
Principes autem sacerdotum , & Scribæ ,
& Principes plebis quærebant illum per-
dere : * & non inueniebant quid facerent
illi . Omnis enim populus suspensus erat ,
audiens illum .

C A P . X X .

ET factum est in vna dierum , docente
illo populum in templo , & euange-
lizante , conuenerunt principes sacerdotum ,
& Scribæ cum senioribus , * & aiunt di-
centes ad illum : Dic nobis , in qua po-
testate hæc facis ? aut : Quis est , qui dedit
tibi hanc potestatem ? Respondens au-
tem Iesus , dixit ad illos : Interrogabo vos
& ego vnum verbum . Respondete mihi :
* Baptismus Ioannis de cælo erat , an ex
hominibus ? * At illi cogitabant intra se ,
dicentes : Quia si dixerimus , de cælo , di-
cet , Quare ergo non credidistis illi ?
* Si autem dixerimus , Ex hominibus ,
plebs vniuersa lapidabit nos : certi sunt
enim , Ioannem prophetam esse . * Et
responderunt se nescire vnde esset . * Et
Iesus ait illis : Neque ego dico vobis
in qua potestate hæc facio . * Coepit
autem dicere ad plebem parabolâ hanc :
* Homo plâtauit vineâ , & locauit eam
colonis : & ipse peregre fuit multis tem-
poribus . * Et in tempore misit ad cul-
tores seruum , vt de fructu vineæ darent
illi . Qui cæsum dimiserunt eum ina-
nem . * Et addidit alterum seruum mi-
tere . Illi autem hunc quoque credentes ,
& afficientes contumelia , dimiserunt ina-
nem . * Et addidit tertium mittere : qui
& illum vulnerantes eiecerunt . * Dixit
autem dominus vineæ : Quid faciam ?

Nnn 3 mittam

Sup. 8. c. 18
Mat. 13. b. 12.
& 25. c. 29
Mat. 4. c. 25

Mat. 21. a. 1
Mat. 11. a. 1

Hom. 12. b. 14

Mat. 14. a. 2
Mat. 13. a. 2
Inf. 21. b. 6

Mat. 21. b. 12
Mat. 11. b. 7
Ila. 56. c. 7
Ier. 7. b. 11

Mat. 21. c. 23
Mat. 11. d. 27

Mat. 21. d. 13
Mat. 12. a. 11
Ila. 5. a. 1
Ier. 2. d. 21

mittam filium meum dilectum : forsitan , cum hunc viderint , verebuntur .
 * Quem cum vidissent coloni , cogita-
 uerunt intra se , dicentes : Hic est heres ,
 occidamus illum , ut nostra fiat heredi-
 tas . * Et eiecimus illum extra vineam ,
 occiderunt . Quid ergo faciet illis do-
 minus vineæ ? * veniet , & perdet colo-
 nos istos , & dabit vineam alijs . Quo-
 audito , dixerunt illi : Absit . * Ille au-
 tem aspiciens eos ait : Quid est ergo
 hoc , quod scriptum est : " Lapidem , quē
 reprobauerunt ædificantes , hic factus est
 in caput anguli ? " Omnis , qui ceciderit
 super illum lapidem , conquassabitur : su-
 per quem autem ceciderit , comminuet
 illum . * Et quærebant principes sacer-
 dotum , & Scribæ mittere in illum ma-
 nus illa hora : & timuerunt populum :
 cognouerunt enim quoddam ad ipsos dixe-
 rit similitudinem hanc . * " Et obseruan-
 tes miserunt insidiatores , qui se iustos
 simularent , ut caperent eum in sermone ,
 ut traderent illum principatui , & pote-
 stati præsidis . * Et interrogauerunt eum ,
 dicentes : Magister , scimus quia recte
 dicis , & doces : & non accipis personam ,
 sed viam Dei in veritate doces : * licet
 nobis tributum dare Cæsari , an non ?
 * Considerans autem dolum illorum ,
 dixit ad eos : Quid me tentatis ? * Osten-
 dite mihi denarium : Cuius habet ima-
 ginem , & inscriptionem ? Respondentes
 dixerunt ei : Cæsaris . * Et ait illis : " Red-
 dite ergo quæ sunt Cæsaris , Cæsari : &
 quæ sunt Dei , Deo . * Et non potuerunt
 verbum eius reprehendere coram plebe :
 & mirati in responso eius , tacuerunt .
 * " Accesserunt autem quidam Saddu-
 cæorum , qui negant esse resurrectionem ,
 & interrogauerunt eum , * dicentes : Ma-
 gister , Moyses scripsit nobis : " Si frater
 alicuius mortuus fuerit habens uxorem ,
 & hic sine liberis fuerit , ut accipiat eam
 frater eius uxorem , & suscitet semen fra-
 tri suo : " septem ergo fratres erant : &
 primus accepit uxorem , & mortuus est
 sine filijs . * Et sequens accepit illam , &
 ipse mortuus est sine filio . * Et tertius
 accepit illam . Similiter & omnes septē ,
 & nō reliquerunt semen , & mortui sunt .
 * Nouissime omnium mortua est & mu-
 lier . * In resurrectione ergo , cuius eo-
 rum erit uxor ? siquidem septem habue-

runt eam uxorem . * Et ait illis Iesus :
 F Filij huius sæculi nubunt , & traduntur
 ad nuptias : * illi vero , qui digni habe-
 buntur sæculo illo , & resurrectione ex
 mortuis , neque nubent , neque ducent
 uxores : * neque enim ultra mori pote-
 runt : æquales enim Angelis sunt , & filij
 sunt Dei : cum sint filij resurrectionis .
 * Quia vero resurgant mortui , & Moy-
 ses ostendit secus rubum , " sicut dicit
 Dominum , Deum Abraham , & Deum
 Isaac , & Deum Iacob . * Deus autem non
 est mortuorum , sed viuorum : omnes
 enim viuunt ei . * Respondentes autem
 quidam Scribarum , dixerunt ei : Magi-
 ster , bene dixisti . * Et amplius non au-
 debant eum quidquam interrogare .
 * Dixit autem ad illos : Quomodo di-
 cunt Christum , filium esse David ? * &
 G ipse David dicit in libro Psalmorum :
 " Dixit Dominus Domino meo , sede a
 dextris meis , * donec ponam inimicos
 tuos , scabellum pedum tuorum ? " David
 ergo Dominum illum vocat : & quomo-
 do filius eius est ? * Audiente autem om-
 ni populo , dixit discipulis suis : " Atten-
 dite a Scribis , qui volunt ambulare in
 stolis , & amant salutationes in foro , &
 primas cathedras in synagogis , & pri-
 mos discubitus in conuiujs : * qui deuorant
 domos viduarum , simulantes longam
 orationem . Hi accipient damnationem
 maiorem .

C A P . X X I .

R Espiciens autem vidit eos , qui mit-
 tebant munera sua in gazophyl-
 acium , diuites . * Vidit autem & quan-
 dam viduam pauperculam mittentem ,
 zra minuta duo . * Et dixit : Vere dico
 vobis , quia vidua hæc pauper , plus quàm
 omnes misit . * Nam omnes hi ex abun-
 danti sibi miserunt in munera Dei : hæc
 autem ex eo , quod deest illi , omnem vi-
 ctum suum , quem habuit , misit . * Et
 quibusdam dicentibus de templo quoddam
 bonis lapidibus , & donis ornatum esset ,
 dixit : * Hæc , quæ videtis , * venient dies ,
 in quibus non relinquetur lapis super la-
 pidem , qui non destruat . * Interro-
 gaauerunt autem illum , dicentes : Præ-
 ptor , quando hæc erunt , & quod si-
 gnum cum fieri incipient ? Qui dixit :
 Videte

27. 117. d. 21
 Act. 4. b. 11
 Rom. 9. 8. 33
 1. Pet. 2. 2. 8
 Ma. 23. d. 16

Mat. 22. b. 15
 Mar. 12. b. 33

Rom. 13. 27

Mat. 22. c. 23
 Mar. 12. b. 33

Deut. 15. b. 5

Mat. 22. d. 44
 Mar. 13. d. 36
 Pl. 109. a. 1

Mat. 23. a. 6
 Mar. 12. d. 36
 Sup. 11. f. 48

Mar. 12. d. 42

Mat. 24. a. 1
 Mar. 13. a. 1
 Sup. 19. g. 44

Videte ne seducamini: multi enim venient in nomine meo, dicentes quia ego sum: & tempus appropinquauit: nolite ergo ire post eos. Cum autem audieritis praelia, & seditiones, nolite terreri: C oportet primum hæc fieri, sed nondum statim finis. Tunc dicebat illis: Surge gens contra gentem, & regnum aduersus regnum. Et terræmotus magni erunt per loca, & pestilentia, & fames, terroresq; de cælo, & signa magna erunt. Sed ante hæc omnia iniicient vobis manus suas, & persequentur tradentes in synagogas, & custodias, trahentes ad reges, & praesides propter nomen meum: continget autem vobis in testimoniū. Ponite ergo in cordibus vestris non praemeditari quemadmodum respondeatis. ego enim dabo vobis os, & sapientiam, cui non poterunt resistere, & contradicere omnes aduersarij vestri. Trademini autem a parentibus, & fratribus, & cognatis, & amicis, & morte afficient ex vobis: & eritis odio omnibus propter nomen meum: & capillus de capite vestro non peribit. In patientia vestra possidebitis animas vestras. Cum autem videritis circumdari ab exercitu Ierusalem, tunc scitote quia appropinquauit desolatio eius: tunc qui in Iudæa sunt, fugiant ad montes: & qui in medio eius, discedant: & qui in regionibus, non intrent in eam. quia dies ultionis hi sunt, vt impleantur omnia, quæ scripta sunt. Vt autem tem prægnantibus, & nutriendis in illis diebus. erit enim pressura magna super terram, & ira populo huic. Et cadent in ore gladij: & captiui ducentur in omnes Gentes. & Ierusalem calcabitur a Gentibus: donec impleantur tempora nationum. Et erunt signa in sole, & luna, & stellis, & in terris pressura Gentium præ confusione sonitus maris, & fluctuum: arescentibus hominibus præ timore, & expectatione, quæ superuenient vniuerso orbi: nam virtutes cælorum mouebuntur: & tunc videbunt filium hominis venientem in nube cum potestate magna, & maiestate. His autem fieri incipientibus, respicite, & leuate capita vestra: quoniam appropinquat redemptio vestra. Et dixit illis similitudinem: Videte ficulneam, &

omnes arbores: cum producant iam ex se fructum, scitis quoniam prope est æstas. Ita & vos cum videritis hæc fieri, scitote quoniam prope est regnum Dei. Amen dico vobis, quia non præteribit generatio hæc, donec omnia fiant. Cælum, & terra transibunt: verba autem mea non transibunt. Attendite autem vobis, ne forte grauentur corda vestra in crapula, & ebrietas, & curis huius vitæ: & superueniat in vos repentina dies illa: tamquam laqueus enim superueniet in omnes, qui sedent super faciem omnis terræ. Vigilate itaque, omni tempore orantes, vt digni habeamini fugere ista omnia, quæ futura sunt, & stare ante Filium hominis. Erat autem diebus docens in templo: noctibus vero exiens, morabatur in monte, qui vocatur Oliueti. Et omnis populus manicabat ad eum in templo audire eum.

C A P. XXII.

Appropinquabat autem dies festus Azymorum, qui dicitur Pascha: & quærebant principes sacerdotum, & Scribæ, quomodo Iesum interficerent: timebant vero plebem. Intrauit autem satanas in Iudam, qui cognominabatur Iscariotes, vnum de duodecim. & abiit, & locutus est cum principibus sacerdotum, & magistratibus, quemadmodum illum traderet eis. Et gauisi sunt, & pacti sunt pecuniam illi dare. Et spondit. Et quærebat opportunitatem vt traderet illum sine turbis. Venit autem dies Azymorum, in qua necesse erat occidi pascha. Et misit Petrum, & Ioannem, dicens: Euntes parate nobis pascha, vt manducemus. At illi dixerunt: Vbi vis paremus? Et dixit ad eos: Ecce introeuntibus vobis in ciuitatem, occurret vobis homo quidam amphoram aquæ portans: sequimini eum in domum, in quam intrat, & dicetis patrifamilias domus: Dicit tibi Magister: Vbi est diuerforium, vbi pascha cum discipulis meis manducemus? Et ipse ostendet vobis oenaculum magnum stratum, & ibi parate. Euntes autem inuenerunt sicut dixit illis, & parauerunt pascha. Et cum facta esset hora, discubuit, &

Mat. 26. 2. 2
Mat. 14. 2. 1

Mat. 26. b. 14
Mat. 14. b. 10

Mat. 26. b. 10
Mat. 14. b. 17

Mat. 24. b. 15
Mat. 11. b. 14
Dan. 9. g. 27

Mat. 24. c. 29
Mat. 13. c. 24
Isa. 13. b. 10
Ezech. 32. b. 7
Isa. 1. c. 15

Rom. 1. d. 21

duodecim Apostoli cum eo. * & ait illis: Desiderio desideravi hoc pascha mādūcare vobiscum, antequā patiar. * Dico enim vobis, quia ex hoc non manducabo illud, donec impleatur in regno Dei. * Et accepto calice gratias egit, & dixit: Accipite, & diuidite inter vos. * dico enim vobis quod non bibam de generatione vitis, donec regnum Dei veniat. * Et accepto pane gratias egit, & fregit, & dedit eis, dicens: Hoc est corpus meum, quod pro vobis datur: hoc facite in meam commemorationē. * Similiter & calicem, postquam coenauit, dicens: Hic est calix nouū testamentum in sanguine meo, qui pro vobis fundetur. * Verūtamen ecce manus tradentis me, mecum est in mensa. * Et quidem Filius hominis, secundū quod definitum est, vadit: verūtamē vā homini illi, per quem tradetur. * Et ipsi coeperunt quærere inter se, quis esset ex eis, qui hoc facturus esset. * Facta est autem & contentio inter eos, quis eorum videretur esse maior. * Dixit autem eis: Reges Gentium dominantur eorum: & qui potestatem habent super eos, benefici vocantur. * Vos autem nō sic: sed qui maior est in vobis, fiat sicut minor: & qui præcessor est, sicut ministrator. * Nam quis maior est, qui recumbit, an qui ministrat? nōne qui recumbit? Ego autem in medio vestrum sum, sicut qui ministrat: * vos autem estis, qui permāstis mecum in tentationibus meis: * Et ego dispono vobis sicut disposuit mihi Pater meus regnum, * vt edatis, & bibatis super mensam meā in regno meo: & sedeat is super thronos iudicātes duodecim tribus Israel. * Ait autem Dominus: Simon, Simon, ecce satanas expetuit vos vt cribraret sicut triticum: * ego autem rogaui pro te vt non deficiat fides tua: & tu aliquando conuersus, confirma fratres tuos. * Qui dixit ei: Domine, tecum paratus sum & in carcerem, & in mortem ire. * At ille dixit: Dico tibi Petre, nō cantabit hodie gallus, donec ter abneges nosse me. Et dixit eis: * Quando misi vos sine sacculo, & peram, & calceamētis, numquid aliquid defuit vobis? At illi dixerunt: Nihil. Dixit ergo eis: Sed nunc qui habet sacculum, tollat similiter & peram: & qui nō

habet, vendat tunicam suā, & emat gladium. * Dico enim vobis, quoniam adhuc hoc, quod scriptum est, oportet impleri in me: * Et cū iniquis deputatus est. Etenim ea, quæ sunt de me, finem habent. * At illi dixerunt: Domine, ecce duo gladij hic. At ille dixit eis: Satis est. * Et egressus ibat secundum consuetudinem in Montem oliuarum. * Secuti sunt autē illum & discipuli. * Et cum peruenisset ad locum, dixit illis: Orate ne intretis in tentationem. * Et ipse auulsus est ab eis quantū iactus est lapidis: & positis genibus orabat, * dicens: Pater si vis, transfer calicem istū a me: Verūtamen non mea voluntas, sed tua fiat. Apparuit autem illi Angelus de cælo, confortans eum. Et factus in agonia, prolixius orabat. * Et factus est sudor eius, sicut guttæ sanguinis decurrentis in terram. * Et cum surrexisset ab oratione, & venisset ad discipulos suos, inuenit eos dormientes præ tristitia. * Et ait illis: Quid dormitis? surgite, orate, ne intretis in tentationem. * Adhuc eo loquēte ecce turba: & qui vocabatur Iudas, vnus de duodecim, antecedebat eos: & appropinquauit Iesu vt oscularetur eum. * Iesus autem dixit illi: Iuda, osculo Filium hominis tradis? * Videntes autem hi, qui circa ipsum erant, quod futurum erat, dixerunt ei: Domine, si percutimus in gladio? * Et percussit vnus ex illis seruum principis sacerdotum, & amputauit auriculam eius dexteram. * Respondens autem Iesus, ait: Sinite vsque huc. Et cum tetigisset auriculam eius, sanauit eum. * Dixit autem Iesus ad eos, qui venerant ad se, principes sacerdotum, & magistratus templi, & seniores: Quasi ad latronem existis cum gladijs, & fustibus? * Cum quotidie vobiscum fuerim in templo, non extendistis manus in me: sed hæc est hora vestra, & potestas tenebrarum. * Comprehendentes autem eum, duxerunt ad domum principis sacerdotum: Petrus vero sequebatur a longe. * Accenso autem igne in medio atrij, & circumsedentibus illis, erat Petrus in medio eorum. * Quem cum vidisset ancilla quædam sedentē ad lumē, & eum fuisset intuita, dixit: Et hic cum illo erat. * At ille negauit eum, dicens:

Mulier,

1. Cor. 11. c.
24

Mat. 26. b. 21
Mar. 14. b. 20
Io. 13. c. 18
Psal. 40. c. 10

Mat. 20. d. 25
Mar. 10. f. 43

Mat. 26. c. 14
Mar. 14. c. 10

Mat. 10. b. 9

Isai. 53. d. 12

Mat. 26. c. 16
Mar. 14. c. 13
Ioan. 18. a. 1

Mat. 26. d. 19
Mar. 14. d. 15

Mat. 26. c. 47
Mar. 14. c. 43
Ioan. 18. a. 1

Mat. 26. f. 17
Mar. 14. f. 43
Ioan. 18. c. 24

Mat. 26. b. 69
Mar. 14. g. 66
Io. 18. c. 25

Mulier, non noui illum. * Et post pusi-
lum alius videns eum, dixit: Et tu de-
illis es. Petrus vero ait: O homo, non
sum. * Et interuallo facto quasi horæ
vnius, alius quidam affirmabat, dicens:
Vere & hic cum illo erat: nam & Ga-
lilæus est. * Et ait Petrus: Homo, nescio
quid dicis. Et continuo adhuc illo lo-
quente cantauit gallus. * Et conuersus
Dominus respexit Petrum. Et recorda-
tus est Petrus verbi Domini, sicut di-
xerat: Quia prius quàm gallus cantet,
ter me negabis: * Et egressus foras Pe-
trus fleuit amare. * Et viri, qui tenebant
illum, illudebant ei, cadentes. * Et vela-
uerunt eum, & percutiebant faciem ei-
us: & interrogabant eum, dicentes: Pro-
phetiza, quis est, qui te percussit? * Et alia
multa blasphemantes dicebant in eum.
* Et vt factus est dies, conuenerunt se-
niores plebis, & principes sacerdotum,
& Scribæ, & duxerunt illum in concilium
suum, dicentes: Si tu es Christus, dic nobis.
* Et ait illis: Si vobis dixero, non credetis mihi:
* si autem & interrogauero, non respondebitis mihi,
neque dimittetis. * Ex hoc autem erit Fi-
lius hominis sedens a dextris virtutis Dei.
* Dixerunt autem omnes: Tu ergo es Filius Dei?
* Qui ait: Vos dicitis, quia ego sum.
* At illi dixerunt: Quid adhuc desideramus testimonium,
ut ipsi eum audiuius de ore eius.

C A P. XXIII.

ET surgens omnis multitudo eorum,
duxerunt illum ad Pilatum. * Cœperunt autem illum accusare, dicentes:
Hunc inuenimus subuertentem gentem nostram,
& prohibentem tributa dare Cæsari,
& dicentem se Christum regem esse. * Pilatus autem interrogauit eum,
dicens: Tu es rex Iudæorum? At ille respondens ait:
Tu dicis. * Ait autem Pilatus ad principes sacerdotum,
& turbas: Nihil inuenio causæ in hoc homine.
* At illi inualescebant, dicentes: Cōmouet
populum docens per vniuersam Iudæam,
incipiens a Galilæa vsque huc. * Pilatus autem audiens Galilæam,
interrogauit si homo Galilæus esset. * Et vt cognouit
quod de Herodis potestate esset, remisit eum ad Herodem,
qui & ipse

Ierosolymis erat illis diebus. * Herodes autem viso Iesu, gauisus est valde.
erat enim cupiens ex multo tempore videre eum,
eo quod audierat multa de eo, & sperabat signum aliquod videre ab eo fieri.
* Interrogabat autem eum multis sermonibus.
At ipse nihil illi respondēbat. * Stabant autem principes sacerdotum,
& Scribæ constanter accusantes eum. * Spreuit autem illum Herodes cum exercitu suo:
& illudit induit veste alba, & remisit ad Pilatum.
* Et facti sunt amici Herodes & Pilatus in ipsa die:
nam antea inimici erant ad inuicem. * Pilatus autem conuocatis principibus sacerdotum,
& magistratibus, & plebe, dixit ad illos: Obrulistis mihi
hunc hominem, quasi auertentem populum, & ecce ego coram vobis
interrogans, nullam causam inueni in homine isto
ex his, in quibus eum accusatis. * Sed neque Herodes:
nam remisit vos ad illum, & ecce nihil dignum morte actum
est ei. * Emendatum ergo illum dimittam. * Necesse autem habebat
dimittere eis per diem festum, vnum. * Exclamauit autem
simul vniuersa turba, dicens: Tolle hunc, & dimitte nobis
Barabbam, qui erat propter seditionem quandam factam
in ciuitate & homicidium, missus in carcerem. * Iterum autem
Pilatus locutus est ad eos, volens dimittere Iesum. * At illi
succlamabant, dicentes: Crucifige, crucifige eum. * Ille autem
tertio dixit ad illos: Quid enim mali fecit iste? nullam
causam mortis inuenio in eo: corripiam ergo illum, & dimittam.
* At illi instabant vocibus magnis postulantes vt crucifigeretur:
& inualecebant voces eorum. * Et Pilatus adiudicauit fieri
petitionem eorum. * Dimisit autem illis eum, qui propter homicidium,
& seditionem missus fuerat in carcerem, quem petebant,
Iesum vero tradidit voluntati eorum. * Et cum ducerent eum,
apprehenderunt Simonem quandam Cyrenensem
venientem de villa: & imposuerunt illi crucem portare post Iesum.
* Sequebatur autem illum multa turba populi, & mulierum:
quarum plangebant, & lamentabantur eum. * Conuersus autem ad illas
Iesus, dixit: Filie Ierusalem, nolite flere super me,
sed super vos ipsas flere, & super filios vestros. * Quoniam ecce
venient dies, in quibus dicent: Beate steriles,

To. 18. c. 28

Mat. 26. c. 34
Mar. 14. c. 30
Ioan. 13. d. 38

Mat. 27. a. 1
Mar. 15. a. 1
Ioan. 18. c. 28

To. 18. g. 38
& 19. a. 4

Mat. 27. c. 23
Mar. 15. b. 14

Mat. 22. b. 21
Mar. 12. b. 17

Mat. 27. b. 11
Mar. 15. a. 2
Ioan. 18. f. 33

Mat. 27. d. 32
Mar. 15. b. 21

1 Iſai. 2. d. 19
Oſec 10. b. 8
Apoc. 6. d. 16

ſteriles, & ventres, qui non genuerunt, & vbera, quæ non lactauerunt. * Tunc incipiente dicere montibus: "Cadite super nos. & collibus: Operite nos." Quia si in viridi ligno hæc faciunt, in arido quid fiet? * Ducebantur autem & alij duo nequam cum eo, vt interficerentur.

Mat. 27. d. 13
Mar. 15. b. 22
Ioan. 19. c. 17

* Et postquam venerunt in locum, qui vocatur Caluariz, ibi crucifixerunt eum: & latrones, vnum a dextris, & alterum a sinistris. * Iesus autem dicebat: Pater, dimitte illis: non enim sciunt quid faciunt. Diuidentes vero vestimenta eius, miserunt sortes. * Et stabat populus spectans, & deridebant eum principes cum eis, dicentes: Alios saluos fecit, se saluum faciat, si hic est Christus Dei electus. * Illudabant autem ei & milites accedentes, & acetum offerentes ei, * & dicentes: Si tu es rex Iudæorum, saluum te fac. * Erat autem & superscriptio scripta super eum litteris Græcis, & Latinis, & Hebraicis: Hic est rex Iudæorum.

* Vnus autem de his, qui pendebant, latronibus, blasphemabat eum, dicens: Si tu es Christus, saluum fac te ipsum, & nos. * Respondens autem alter increpabat eum, dicens: Neque tu times Deum, quod in eadem damnatione es. * Et nos quidem iuste, nam digna factis recipimus: hic vero nihil mali gessit. * Et dicebat ad Iesum: Domine, memento mei, cum veneris in regnum tuum. * Et dixit illi Iesus: Amen dico tibi: Hodie mecum eris in paradiso. * Erat autem fere hora sexta, & tenebræ factæ sunt in vniuersam terram vsque in horam nonam. * Et obscuratus est sol: & velum templi scissum est medium. * Et clamans voce magna Iesus ait: "Pater, in manus tuas commendo spiritum meum." Et hæc dicens, expirauit. * videns autem Centurio quod factum fuerat, glorificauit Deum, dicens: Vere hic homo iustus erat. * Et omnis turba eorum, qui simul aderant ad spectaculum istud, & videbant quæ fiebant, percutientes pectora sua reuertebantur. * Stabant autem omnes noti eius a longe: & mulieres, quæ secutæ eum erant a Galilæa hæc videntes. * Et ecce vir nomine Ioseph, qui erat decurio, vir bonus, & iustus:

Psalm. 10. a. 6

Mat. 27. g. 57
Mar. 15. d. 45
Ioan. 19. g. 18

hic non cōsenſerat consilio, & actibus eorum, ab Arimathæa ciuitate Iudææ,

qui expectabat & ipse regnum Dei. hic accessit ad Pilatum, & petijt corpus Iesu: * & depositum inuoluit sindone, & posuit eum in monumento exciso, in quo nondum quisquam positus fuerat. * Et dies erat parasceues, & sabbatum illucescebat. * Subsecutæ autem mulieres, quæ cum eo venerant de Galilæa, viderunt monumentum, & quem admodum positum erat corpus eius. * Et reuertentes parauerunt aromata, & vnguenta: & sabbato quidem siluerunt secundum mandatum.

C A P. XXIIII.

V Na autem sabbati valde diluculo venerunt ad monumentum, portantes, quæ parauerant, aromata: * & inuenerunt lapidem reuolutum a monumento. * Et ingressæ non inuenerunt corpus Domini Iesu. * Et factum est, dum mente consternatæ essent de isto, ecce duo viri steterunt secus illas in veste fulgenti. * Cum timerent autem, & declinarent vultum in terram, dixerunt ad illas: Quid queritis viuentem cum mortuis? * non est hic, sed surrexit: recordamini qualiter locutus est vobis, cum adhuc in Galilæa esset, * dicens: "Quia oportet filium hominis tradi in manus hominum peccatorum, & crucifigi, & die tertia resurgere." * Et recordatæ sunt verborum eius. * Et regressæ a monumento nunciauerunt hæc omnia illis vndecim, & ceteris omnibus. * Erat autem Maria Magdalene, & Ioanna, & Maria Iacobi, & ceteræ, quæ cum eis erant, quæ dicebant atque Apostolos hæc. * Et visæ sunt ante illos, sicut deliramentum verba ista: & non crediderunt illis. * Petrus autem surgens cucurrit ad monumentum: & procumbens vidit linteamina sola posita, & abiit secum mirans quod factum fuerat. * Et ecce duo ex illis ibant ipsa die in castellum, quod erat in spatio stadiorum sexaginta ab Ierusalem, nomine Emmaus. * & ipsi loquebatur ad inuicem de his omnibus, quæ acciderant. * Et factum est, dum fabularentur, & secum quærerent: & ipse Iesus appropinquans ibat cum illis: oculi autem illorum tenebantur ne eum agnoscerent.

Mat. 28. a. 1
Mar. 16. a. 8
Ioan. 20. a. 1

Mat. 27. d. 11
Mar. 9. c. 31
Sup. 9. c. 18

Mat. 26. c. 18

* Et

* Et ait ad illos : Qui sunt hi sermones, 17
quos confertis ad inuicem ambulantes, C
& estis tristes ? * Et respondens vnus, 18
cui nomen Cleophas, dixit ei : Tu solus
peregrinus es in Ierusalem, & non co-
gnouisti quæ facta sunt in illa his die-
bus ? * Quibus ille dixit : Quæ ? Et di- 19
xerunt : De Iesu Nazareno, qui fuit vir
propheta, potens in opere, & sermone
coram Deo, & omni populo : * Et quo- 20
modo eum tradiderunt summi sacerdo-
tes, & principes nostri in damnationem
mortis, & crucifixerunt eum . * nos au- 21
tem sperabamus quia ipse esset redem-
pturus Israel : & nunc super hæc omnia,
tertia dies est hodie quod hæc facta sūt.
* Sed & mulieres quædam ex nostris ter- 22
ruerunt nos, quæ ante lucem fuerunt ad
monumentum, & non inuento corpo- 23
re eius, venerunt, dicentes se etiam vi-
sionem angelorum uidisse, qui dicunt
eum viuere . * Et abierunt quidam ex 24
nostris ad monumentum : & ita inuene-
runt sicut mulieres dixerunt, ipsum vero
non inuenerunt . * Et ipse dixit ad eos : 25
O stulti, & tardi corde ad credendum in
omnibus, quæ locuti sunt Prophetae !
* Nonne hæc oportuit pati Christum, & 26
ita intrare in gloriam suam ? * Et inci-
piens a Moyse, & omnibus Prophetis,
interpretabatur illis in omnibus scriptu- 27
ris, quæ de ipso erant . * Et appropin-
quauerunt castello quo ibant : & ipse se
finxit longius ire . * Et coegerunt il- 28
lum, dicentes : Mane nobiscum, quoniam
aduersa fecit, & inclinata est iam dies .
Et intrauit cum illis . * Et factum est, 29
dum recumberet cum eis, accepit pa-
nem, & benedixit, ac fregit, & porrige-
bat illis . * Et aperti sunt oculi eorum, 30
& cognouerunt eum : & ipse euauit ex
oculis eorum . * Et dixerunt ad inuicem : 31
Nonne cor nostrum ardens erat in no-
bis dum loqueretur in via, & aperiret
nobis Scripturas ? * Et surgentes eadem 32
hora regressi sunt in Ierusalem : & in-
uenerunt congregatos undecim, & eos,
qui cum illis erant, * dicentes : Quod 33
surrexerat Dominus vere, & apparuit Si-

moni . * Et ipsi narrabant quæ gesta 34
erant in via : & quomodo cognouerunt
eum in fractione panis . * "Dum autem 35
hæc loquuntur, stetit Iesus in medio eo-
rum, & dicit eis : Pax vobis : ego sum,
36 nolite timere . * Conturbati vero, &
conterriti, existimabant se spiritum vi-
dere . * Et dixit eis : Quid turbati estis,
37 & cogitationes ascendunt in corda ve-
stra ? * Videte manus meas, & pedes,
quia ego ipse sum : palpate, & videte :
38 quia spiritus carni, & ossa non habet,
sicut me videtis habere . * Et cum hoc
dixisset, ostendit eis manus, & pedes .
39 * Adhuc autem illis non credentibus, &
mirantibus præ gaudio, dixit : Habetis
40 hic aliquid, quod manducetur ? * At illi
obtulerunt ei partem piscis assi, & fa-
uum mellis . * Et cum manducasset co-
ram eis, sumens reliquias dedit eis . * Et
41 dixit ad eos : Hæc sunt verba, quæ locu-
tus sum ad vos, cum adhuc essem vo-
biscum, quoniã necesse est impleri om-
nia, quæ scripta sunt in lege Moyse, &
42 Prophetis, & Psalmis de me . * Tunc
aperuit illis sensum vt intelligerent Scri-
pturas . * & dixit eis : " Quoniam sic scri- 43
ptum est, & sic oportebat Christum pa-
ti, & resurgere a mortuis tertia die :
44 * & prædicari in nomine eius poeniten-
tiam, & remissionem peccatorum in
omnes gentes, incipientibus ab Ieroso-
45 lyma . * " Vos autem testes estis ho-
rum . * " Et ego mitto promissum Pa-
tris mei in vos . Vos autem sedete in
ciuitate, quoadusque induamini virtu-
te ex alto . * Eduxit autem eos foras in
Bethaniam : & eleuatis manibus suis be-
nedixit eis . * " Et factum est, dum be- 46
nediceret illis, recessit ab eis, & fereba-
tur in cælum . * Et ipsi adorantes
regressi sunt in Ierusalem cum
gaudio magno : * & erant
semper in templo,
laudantes, &
benedi-
cen-
tes Deum .
Amen .

Mat. 16. c. 14
Ioan. 20. c. 19

Psalm. 118. b. 7

Mat. 23. a. 3

Ioan. 14. d. 16

Mat. 23. a. 4

Mat. 16. d. 19

SANCTVM IESV CHRISTI EVANGELIVM

SECUNDVM IOANNEM.

CAPVT PRIMVM.

IN principio erat ver-
bum, & verbum erat
apud Deum, & Deus
erat verbum. * Hoc
erat in principio a-
pud Deum. * Om-
nia per ipsum facta
sunt: & sine ipso factum est nihil, quod
factum est, in ipso vita erat, & vita erat
lux hominum: * & lux in tenebris lu-
cet, & tenebrae eam non comprehende-
runt. * Fuit homo missus a Deo, cui
nomen erat Ioannes. * Hic venit in te-
stimonium vt testimonium perhiberet de
lumine, vt omnes crederent per illum.
* non erat ille lux, sed vt testimonium
perhiberet de lumine. * Erat lux vera,
quae illuminat omnem hominem veni-
entem in hunc mundum. * in mudo erat,
& mundus per ipsum factus est, & mu-
dus eum non cognouit. * In propria
venit, & sui eum non receperunt. * quo-
quot autem receperunt eum, dedit eis po-
testatem filios Dei fieri, his, qui credunt
in nomine eius: * qui non ex sanguini-
bus, neque ex voluntate carnis, neque
ex voluntate viri, sed ex Deo nati sunt.
* Et verbum caro factum est, & habita-
uit in nobis: & vidimus gloriam eius,
gloriam quasi vnigeniti a patre plenum
gratiae, & veritatis. * Ioannes testimo-
nium perhibet de ipso, & clamat dicens:
Hic erat, quem dixi: Qui post me ven-
turus est, ante me factus est: quia prior
me erat. * Et de plenitudine eius nos
omnes accepimus, & gratiam pro gra-
tia. * quia lex per Moysen data est, gra-
tia, & veritas per Iesum Christum facta

est. * Deum nemo vidit vmquam:
vnigenitus filius, qui est in sinu pa-
tris, ipse enarrauit. * Et hoc est testi-
monium Ioannis, quando miserunt Iu-
dai ab Ierosolymis sacerdotes & Leuitas
ad eum vt interrogarent eum: Tu quis
es? * Et confessus est, & non negauit:
& confessus est: Quia non sum ego Chri-
stus. * Et interrogauerunt eum: Quid
ergo? Elias es tu? Et dixit: Non sum.
Propheta es tu? Et respondit: Non.
Dixerunt ergo ei: Quis es vt respon-
sum demus his, qui miserunt nos? quid
dicis de teipso? * Ait: Ego vox cla-
mantis in deserto: Dirigite viam Domi-
ni, sicut dixit Isaias propheta. * Et qui
missi fuerant, erant ex Phariseis. * Et
interrogauerunt eum, & dixerunt ei:
Quid ergo baptizas, si tu non es Chri-
stus, neque Elias, neque Propheta?
* Respondit eis Ioannes, dicens: Ego
baptizo in aqua: medius autem vestrum
stetit, quem vos nescitis. * Ipse est, qui
post me venturus est, qui ante me factus
est: cuius ego non sum dignus vt sol-
uam eius corrigiam calceamenti. * Hae
in Bethania facta sunt trans Iordanem,
vbi erat Ioannes baptizans. * Altera
die vidit Ioannes Iesum venientem ad
se, & ait: Ecce agnus Dei, ecce qui tol-
lit peccatum mundi. * Hic est, de quo
dixi: Post me venit vir, qui ante me
factus est: quia prior me erat. * & ego
nesciebam eum, sed vt manifestetur in
Israel, propterea veni ego in aqua ba-
ptizans. * Et testimonium perhibuit Io-
annes, dicens: Quia vidi Spiritum de-
scendentem quasi columbam de caelo, &
mansit

¶ Matt. 3. 1. 2.
¶ Marc. 1. 2. 3.

¶ Inf. 1. c. 19.

¶ Heb. 11. 2. 3.

¶ Mat. 1. c. 16.
¶ Luc. 2. b. 7.

¶ 1. Tim. 6. d. 17.
¶ 1. Ioan. 4. c. 13.

¶ Isa. 40. 2. 3.
¶ Matt. 3. 2. 3.
¶ Marc. 1. 2. 3.
¶ Luc. 3. 2. 4.

¶ Matt. 3. b. 12.
¶ Marc. 1. b. 7.
¶ Luc. 3. c. 16.
¶ Act. 1. 2. 5. &
2. 2. 2. & 11.
¶ c. 16. & 19. 2. 4.

¶ Matt. 3. d. 16.
¶ Marc. 1. b. 10.
¶ Luc. 1. d. 23.

manfit super eum. * Et ego nesciebam
eū : sed qui misit me baptizare in aqua, E
ille mihi dixit : Super quem videris Spi-
ritum descendentem, & manentem super
eum, hic est, qui baptizat in Spiritu san-
cto. * Et ego vidi : & testimonium per-
hibui quia hic est Filius Dei. * Altera
die iterum stabat Ioannes, & ex discipu-
lis eius duo. * Et respiciens Iesum am-
bulantem, dixit : Ecce agnus Dei. * Et
audierunt eum duo discipuli loquentem,
& secuti sunt Iesum. * Conuersus autē
Iesus, & videns eos sequentes se, dicit
eis : Quid queritis ? Qui dixerunt ei :
Rabbi, (quod dicitur interpretatum Ma-
gister) vbi habitas ? * Dicit eis : Venite,
& videte. Venerunt, & viderunt vbi
maneret, & apud eum manserunt die
illo : hora autem erat quasi decima.
* Erat autem Andreas frater Simonis Pe-
tri vnus ex duobus, qui audierāt a Ioan-
ne, & secuti fuerant eum. * Inuenit hic
primum fratrem suum Simonem, & di-
cit ei : Inuenimus Messiam. (quod est
interpretatum Christus.) * Et adduxit
eum ad Iesum. Intuitus autem eum Ie-
sus, dixit : Tu es Simon filius Iona : tu
vocaberis Cephas, quod interpretatur
Petrus. * In crastinum voluit exire in
Galilæam, & inuenit Philippum. Et di-
cit ei Iesus : Sequere me. * Erat autem
Philippus a Bethsaida, ciuitate Andreæ,
& Petri. * Inuenit Philippus Nathanael,
& dicit ei : Quem scripsit Moyses in
lege, & Prophetæ, inuenimus Iesum fi-
lium Ioseph a Nazareth. * Et dixit ei
Nathanael : A Nazareth potest aliquid
boni esse ? Dicit ei Philippus : Veni, &
vide. * Vidit Iesus Nathanael venien-
tem ad se, & dicit de eo : Ecce vere
Israelita, in quo dolus non est. * Dicit
ei Nathanael : Vnde me nosti ? Respon-
dit Iesus, & dixit ei : Priusquam te Phi-
lippus vocaret, cum esses sub ficu, vidi
te. * Respondit ei Nathanael, & ait :
Rabbi, tu es Filius Dei, tu es Rex Israel.
* Respondit Iesus, & dixit ei : Quia di-
xi tibi : Vidi te sub ficu, credis : maius his
videbis. * Et dicit ei : Amen, amen dico
vobis, videbitis cælum apertum, & An-
gelos Dei ascendentes, & descendentes
supra Filium hominis.

CAP. II.

ET die tertia nuptiæ factæ sunt in Ca-
na Galilææ : & erat mater Iesu ibi.
* Vocatus est autem & Iesus, & discipu-
li eius ad nuptias. * Et deficiente vino,
dicit mater Iesu ad eum : Vinum non
habent. * Et dicit ei Iesus : Quid mihi,
& tibi est mulier ? nondum venit ho-
ra mea. * Dicit mater eius ministris :
Quodcumque dixerit vobis, facite.
* Erant autē ibi lapideæ hydriæ sex pos-
itæ secundum purificationem Iudæorū,
capiētes singulæ metretas binas vel ter-
nas. * Dicit eis Iesus : Implete hydrias
aqua. * Et impleuerunt eas vsque ad
summum. * Et dicit eis Iesus : Haurite
nunc, & ferte architriclino. Et tulerunt.
* Ut autem gustauit architriclinus
aquam vinum factam, & non sciebat vnde
esset, ministri autē sciebant, qui hau-
serant aquam : vocat sponsum architri-
clinus, & dicit ei : Omnis homo pri-
mum bonum vinum ponit : & cum ine-
briati fuerint, tūc id, quod deterius est :
Tu autem seruasti bonum vinum vsque
adhuc. * Hoc fecit initium signorum :
Iesus in Cana Galilææ : & manifestauit
gloriam suam, & crediderunt in eum
discipuli eius. * Post hoc descendit Ca-
pharnaum ipse, & mater eius, & fratres
eius, & discipuli eius : & ibi manserunt
non multis diebus. * Et prope erat Pa-
scha Iudæorum, & ascendit Iesus Iero-
solymam : & inuenit in templo venden-
tes, boues, & oues, & columbas, & nu-
mularios sedentes. * Et cū fecisset qua-
si flagellum de funiculis, omnes eiecit
de templo, oues quoque, & boues, & nu-
mulariorum effudit as, & mensas sub-
uertit. * Et his, qui colūbas vendebant,
dixit : Auferte ista hinc, & nolite facere
domum patris mei, domum negotiationi-
nis. * Recordati sunt vero discipuli eius
quia scriptū est : Zelus domus tuæ co-
medit me. * Responderunt ergo Iu-
dæi, & dixerunt ei : Quod signum ostē-
dis nobis quia hæc facis ? Respondit Ie-
sus, & dixit eis : Soluite templum hoc,
& in tribus diebus excitabo illud. * Di-
xerunt ergo Iudæi : Quadraginta & sex
annis ædificatum est templum hoc, & tu
in tribus diebus excitabis illud ? Ille
autem dicebat de templo corporis sui.
* Cum

1 Gen. 49. b. 10
Deut. 18. c. 18
Ila. 40. c. 10
& 45. b. 3
Ier. 23. a. 5
Ezec. 34. f. 23
& 17. f. 24
Dan. 9. f. 24.
25

1 Psal. 69. b. 10

1 Mat. 26. f. 21

& 27. c. 40

Mar. 14. f. 58.

& 15. c. 29

"Cum ergo resurrexisset a mortuis, recordati sunt discipuli eius, quia hoc dicebat, & crediderunt scripturæ, & sermoni, quem dixit Iesus. * Cum autem esset Ierosolymis in pascha in die festo, multi crediderunt in nomine eius, vidētes signa eius, quæ faciebat. * Ipse autem Iesus non credebat semetipsum eis, eo quod ipse nosset omnes, * & quia opus ei non erat ut quis testimonium perhiberet de homine: ipse enim sciebat quid esset in homine.

C A P. III.

ERat autem homo ex Pharisæis, Nicodemus nomine, princeps ludæorum. * Hic venit ad Iesum nocte, & dixit ei: Rabbi, scimus quia a Deo venisti magister, nemo enim potest hæc signa facere, quæ tu facis, nisi fuerit Deus cum eo. * Respondit Iesus, & dixit ei: Amen, amen dico tibi, nisi quis renatus fuerit denuo, non potest videre regnum Dei. * Dicit ad eum Nicodemus: Quomodo potest homo nasci, cum sit senex? numquid potest in ventrē matris suæ iterato introire, & renasci? * Respondit Iesus: Amen, amen dico tibi, nisi quis renatus fuerit ex aqua, & Spiritu sancto, nō potest introire in regnū Dei. * Quod natum est ex carne, caro est: & quod natū est ex spiritu, spiritus est. * Non mireris quia dixi tibi: oportet vos nasci denuo. * Spiritus ubi vult spirat: & vocem eius audis, sed nescis unde veniat, aut quo vadat: sic est omnis, qui natus est ex spiritu. * Respondit Nicodemus, & dixit ei: Quomodo possunt hæc fieri? * Respondit Iesus, & dixit ei: Tu es magister in Israel, & hæc ignoras? * Amen, amen dico tibi, quia quod scimus loquimur, & quod vidimus testamur, & testimonium nostrum non accipitis. * Si terrena dixi vobis, & non creditis: quomodo, si dixerō vobis cælestia, credetis? * Et nemo ascendit in cælum, nisi qui descendit de cælo, Filius hominis, qui est in cælo. * Et sicut Moyses exaltauit serpentem in deserto, ita exaltari oportet Filium hominis: * ut omnis, qui credit in ipsum, non pereat, sed habeat vitam æternam. * Sic enim Deus dilexit mundum, ut Filium suum vnigenitum daret: ut omnis, qui

credit in eum, non pereat, sed habeat vitam æternam. * Non enim misit Deus Filium suum in mundū, ut iudicet mundum, sed ut saluetur mundus per ipsum. * Qui credit in eum, non iudicatur: qui autem non credit, iam iudicatus est: quia non credit in nomine vnigeniti Filij Dei. * Hoc est autem iudiciū: quia lux venit in mundum, & dilexerunt homines magis tenebras, quàm lucem: erant enim eorum mala opera. * Omnis enim, qui male agit, odit lucem, & non venit ad lucem, ut non arguantur opera eius: * qui autem facit veritatem, venit ad lucem, ut manifestentur opera eius, quia in Deo sunt facta. * Post hæc venit Iesus, & discipuli eius in terram Iudæam: & illic demorabatur cum eis, & baptizabat. * Erat autem & Ioannes baptizans in Aennon, iuxta Salim: quia aquæ multæ erant illic, & veniebant, & baptizabantur. * Nondum enim missus fuerat Ioannes in carcerem. * Facta est autem quæstio ex discipulis Ioannis cum Iudæis de Purificatione. * Et venerunt ad Ioannem, & dixerunt ei: Rabbi, qui erat tecum trans Iordanem, cui tu testimonium perhibuisti, ecce hic baptizat, & omnes veniunt ad eum. * Respondit Ioannes, & dixit: Non potest homo accipere quidquam, nisi fuerit ei datum de cælo. * Ipsi vos mihi testimonium perhibetis, quod dixerim: Non sum ego Christus: sed quia missus sum ante illum. * Qui habet sponsam, sponsus est: amicus autem sponsi, qui stat, & audit eum, gaudio gaudet propter vocem sponsi. Hoc ergo gaudium meum impletū est. * Illum oportet crescere, me autem minui. * Qui desursum venit, super omnes est. Qui est de terra, de terra est, & de terra loquitur. Qui de cælo venit, super omnes est. * Et quod vidit, & audiuit, hoc testatur: & testimonium eius nemo accipit. * Qui accepit eius testimonium, signavit quia Deus verax est. * Quem enim misit Deus, verba Dei loquitur: non enim ad mensuram dat Deus spiritum. * Pater diligit Filium: & omnia dedit in manu eius. * Qui credit in Filium, habet vitam æternam: qui autem incredulus est Filio, non videbit vitam, sed ira Dei manet super eum.

CAP. IIII.

VT ergo cognouit Iesus quia audierunt Pharisei quod Iesus plures discipulos facit, & baptizat, quam Ioannes, (quamquam Iesus non baptizaret, sed discipuli eius) reliquit Iudæam, & abiit iterum in Galilæam. oportebat autem eum transire per Samariam. Venit ergo in ciuitatem Samariæ, quæ dicitur Sichar: iuxta prædium, quod dedit Iacob Ioseph filio suo. Erat autem ibi fons Iacob. Iesus ergo fatigatus ex itinere, sedebat sic supra fontem. Hora erat quasi sexta. Venit mulier de Samaria haurire aquam. Dicit ei Iesus: Da mihi bibere. (Discipuli enim eius abierant in ciuitatem ut cibos emerent.) Dicit ei mulier illa Samaritana: Quomodo tu Iudæus cum sis, bibere a me potes, quæ sum mulier Samaritana? non enim contuntur Iudæi Samaritanis. Respondit Iesus, & dixit ei: Si scires donum Dei, & quis est, qui dicit tibi: Da mihi bibere: tu forsitan petisses ab eo, & dedisset tibi aquam viuam. Dicit ei mulier: Domine, nequē in quo haurias habes, & puteus altus est: unde ergo habes aquam viuam? Numquid tu maior es patre nostro Iacob, qui dedit nobis puteum, & ipse ex eo bibit, & filij eius, & pecora eius? Respondit Iesus, & dixit ei: Omnis, qui bibit ex aqua hac, sitiet iterum: qui autem biberit ex aqua, quam ego dabo ei, non sitiet in æternum: sed aqua, quam ego dabo ei, fiet in eo fons aquæ salientis in vitam æternam. Dicit ad eum mulier: Domine, da mihi hanc aquam, ut non sitiam: neque veniā huc haurire. Dicit ei Iesus: Vade, voca virum tuum, & veni huc. Respondit mulier, & dixit: Non habeo virum. Dicit ei Iesus: Bene dixisti, quia nō habeo virum: quinque enim viros habuisti, & nunc, quem habes, non est tuus vir: hoc vere dixisti. Dicit ei mulier: Domine, video quia Propheta es tu. Patres nostri in monte hoc adorauerunt, & vos dicitis, quia Ierosolymis est locus, ubi adorare oportet. Dicit ei Iesus: Mulier crede mihi, quia venit hora, quando neque in monte hoc, neque

in Ierosolymis adorabitis Patrem. Vos adoratis quod nescitis: nos adoramus quod scimus, quia salus ex Iudæis est. Sed venit hora, & nunc est, quando veri adoratores adorabunt Patrem in spiritu & veritate. Nam & Pater tales querit, qui adorent eum. Spiritus est Deus: & eos, qui adorant eum, in spiritu & veritate oportet adorare. Dicit ei mulier: Scio quia Messias venit, (qui dicitur Christus.) cum ergo venerit ille, nobis annuntiabit omnia. Dicit ei Iesus: Ego sum, qui loquor tecum. Et continuo venerunt discipuli eius: & mirabatur quia cum muliere loquebatur. Nemo tamen dixit: Quid queris, aut quid loqueris cum ea? Reliquit ergo hydriam suam mulier, & abiit in ciuitatem, & dicit illis hominibus: Venite, & videte hominem, qui dixit mihi omnia quæcumque feci: numquid ipse est Christus? Exierunt ergo de ciuitate, & veniebant ad eum. Interea rogabant eum discipuli, dicentes: Rabbi, manduca. Ille autem dicit eis: Ego cibum habeo manducare, quem vos nescitis. Dicebant ergo discipuli ad invicem: Numquid aliquid attulit ei manducare? Dicit eis Iesus: Meus cibus est, ut faciam voluntatem eius, qui misit me, ut perficiam opus eius. Nonne vos dicitis, quod adhuc quattuor menses sunt, & messis venit? Ecce dico vobis: Leuate oculos vestros, & videte regiones, quia alba sunt iam ad messem. Et qui metit, mercedem accipit, & congregat fructum in vitam æternam: ut, & qui seminat, simul gaudeat, & qui metit. In hoc enim est verbum verum: quia alius est qui seminat, & alius est qui metit. Ego misi vos metere, quod vos non laborastis: alij laborauerunt, & vos in labores eorum introistis. Ex ciuitate autem illa multi crediderunt in eum Samaritanorum, propter verbum mulieris testimonium perhibentis: Quia dixit mihi omnia quæcumque feci. Cum venissent ergo ad illum Samaritani, rogauerunt eum ut ibi maneret. Et mansit ibi duos dies. Et multo plures crediderunt in eum propter sermonem eius. Et mulieri dicebant: Quia iam nō propter tuam loquelam credimus: ipsi enim audiuiimus, & scimus quia hic est vere

8 Sup. 3. c. 22

1 Gen. 33. d. 6
& 41. d. 22
Ios. 24. g. 31

1 Dea. 12. a. 6

11. Cor. 1. d. 17

11 Mat. 9. d. 17
Luc. 10. a. 1

Mat. 13. g. 37

Mat. 6. a. 4

Luc. 4. c. 24

Mat. 4. b. 12

Mat. 1. b. 14

Luc. 4. c. 14

Sup. 2. 29

vere Saluator mudi . * Post duos autem 4
dies exijt inde : & abiit in Galilæam .
* Ipse enim Iesus testimoniū perhibuit 44
quia Propheta in sua patria honorem
non habet . * Cum ergo venisset in Ga- 45
lilæam, exceperunt eum Galilæi, cū om-
nia vidissent quæ fecerat Ierosolymis in
die festo : & ipsi enim venerāt ad diem
festum . * Venit ergo iterū in Cana Ga- 46
lilææ, vbi fecit aquam vinum . Et erat
quidam regulus, cuius filius infirmaba-
tur Capharnaum . * Hic cum audisset 47
quia Iesus adueniret a Iudæa, in Gali-
læam, abiit ad eum, & rogabat eum vt
descenderet, & sanaret filium eius : inci-
piebat enim mori . * Dixit ergo Iesus ad 48
eum : nisi signa, & prodigia videritis, nō
creditis . * Dicit ad eum regulus : Domi- 49
ne, descende prius quā moriatur filius
meus . * Dicit ei Iesus : Vade, filius tuus
viuit . Credidit homo sermoni, quem
dixit ei Iesus, & ibat . * Iam autem eo 51
descendente, serui occurrerunt ei, &
nunciauerunt dicentes, quia filius eius
viueret . * Interrogabat ergo horam ab 52
eis, in qua melius habuerit . Et dixerūt
ei : Quia heri hora septima reliquit eū
febris . * Cognouit ergo pater, quia il- 53
la hora erat, in qua dixit ei Iesus : Fi-
lius tuus viuit : & credidit ipse, & do-
mus eius tota . * Hoc iterum secundum 54
signum fecit Iesus, cum venisset a Iu-
dæa in Galilæam .

C A P. V.

Leuit. 23. 2. 5

Deut. 16. 2. 1

Post hæc erat dies festus Iudæorum, 1
& ascendit Iesus Ierosolymam . * Est 2
autem Ierosolymis Probatica piscina, A
quæ cognominatur Hebraice Bethesda,
quinque porticus habens . * In his iace- 3
bat multitudo magna languentium, cæ-
corum, claudorum, aridorum expectan-
tium aquæ motum . * Angelus autem, 4
Domini descendeat secundum tempus
in piscinam : & mouebatur aqua . Et qui
prior descendisset in piscinam post mo-
tionem aquæ, sanus fiebat a quacumque
detinebatur infirmitate . * Erat autē qui- 5
dam homo ibi triginta & octo annos
habens in infirmitate sua . * Hunc cum
vidisset Iesus iacentem, & cognouisset 6
quia iam multum tempus haberet, di- 7
xit ei : Vis sanus fieri ? Respondit ei

languidus : Domine, hominem non ha-
beo, vt cum turbata fuerit aqua, mit-
tat me in piscinam : dum venio enim,
ego, alius ante me descendit . * Dicit ei
Iesus : Surge, tolle grabatum tuum, &
ambula . * Et statim sanus factus est ho-
mo ille : & sustulit grabatum suum, &
ambulabat . Erat autem sabbatum in die
illo . * Dicebant ergo Iudæi illi, qui sa-
natus fuerat : Sabbatum est, non licet
tibi tollere grabatum tuum . * Respon- Exo. 20. b. 11
dit eis : Qui me sanum fecit, ille mihi
dixit : Tolle grabatum tuum, &ambu-
la . * Interrogauerunt ergo eum : Quis
est ille homo, qui dixit tibi, Tolle gra-
batum tuum, & ambula ? Is autem,
quis sanus fuerat effectus, nesciebat quis
esset . Iesus enim declinauit a turba cō-
stituta in loco . * Postea inuenit eum Ie-
sus in templo, & dixit illi : Ecce sanus
factus es : iam noli peccare, ne deterius
tibi aliquid cōtingat . * Abiit ille homo,
& nunciauit Iudæis quia Iesus esset, qui
fecit eum sanum . * Propterea perseque-
bantur Iudæi Iesum, quia hæc faciebat
in sabbato . * Iesus autem respondit eis :
Pater meus vsque modo operatur, &
ego operor . * Propterea ergo magis
queriebant eum Iudæi interficere : quia
non solum soluebat sabbatum, sed &
patrem suum dicebat Deum, æqualem
se faciens Deo . Respondit itaque Iesus,
& dixit eis : Amen, amen dico vobis :
non potest Filius a se facere quidquam,
nisi quod viderit Patrem facientē : quæ-
cumque enim ille fecerit, hæc & Filius
similiter facit . * Pater enim diligit Filiū,
& omnia demonstrat ei, quæ ipse facit :
& maiora his demonstrabit ei opera, vt
vos miremini . * Sicut enim Pater susci-
tat mortuos, & viuificat : sic & Filius,
quos vult, viuificat . * Neque enim Pa-
ter iudicat quemquam : sed omne iudi-
cium dedit Filio, vt omnes honorifi-
cent Filium, sicut honorificant Patrē :
qui non honorificat Filium, non hono-
rificat Patrem, qui misit illum . * Amen,
amen dico vobis, quia qui verbum meū
audit, & credit ei, qui misit me, habet
vitam æternam, & in iudiciū non veniet,
sed transijt a morte in vitam . * Amen,
amen dico vobis, quia venit hora, &
nunc est, quando mortui audient vocē
Filij Dei : & qui audierint, viuent .

* Sicut

CAP. VI.

* Sicut enim Pater habet vitam in semet-
ipso: sic dedit & Filio habere vitam in E
semetipso: * & potestatem dedit ei iu-
diciū facere, quia Filius hominis est.
* Nolite mirari hoc, quia venit hora,
in qua omnes, qui in monumentis sunt,
audient vocem Filij Dei: * & procedēt
qui bona fecerunt, in resurrectionem
vitæ: qui vero mala egerunt, in resurre-
ctionem iudicij. * Non possum ego a
meipso facere quidquam. Sicut audio,
iudico: & iudiciū meum iustum est:
quia non quero voluntatem meam, sed
voluntatem eius, qui misit me. * Si ego
testimonium perhibeo de meipso, testi-
monium meum nō est verum. * Alius
est, qui testimonium perhibet de me:
& scio quia verum est testimonium,
quod perhibet de me. * Vos misistis ad
Ioannem: & testimonium perhibuit ve-
ritati. * Ego autem non ab homine te-
stimonium accipio: sed hæc dico vt vos
salui sitis. * Ille erat lucerna ardens, &
lucens. Vos autem voluistis ad horam
exultare in luce eius. * Ego autē habeo
testimonium maius Ioāne. Opera enim,
quæ dedit mihi Pater vt perficiam ea:
ipsa opera, quæ ego facio, testimonium
perhibent de me, quia Pater misit me:
* & qui misit me Pater, ipse testimo-
nium perhibuit de me: neque vocem
eius vñquam audistis, neque speciem
eius vidistis. * & verbum eius non ha-
betis in vobis manens: quia quem misit
ille, huic vos non creditis. * Scrutamini
Scripturas, quia vos putatis in ipsis vitā
æternam habere: & illæ sunt, quæ testi-
monium perhibent de me: * & nō vul-
tis venire ad me vt vitā habeatis. * Cla-
ritatem ab hominibus nō accipio. * Sed
cognoui vos, quia dilectionem Dei non
habetis in vobis. * Ego veni in nomine
Patris mei, & non accipitis me: si alius
venierit in nomine suo, illum accipietis.
* Quomodo vos potestis credere, qui
gloriam abinuicē accipitis: * & gloriā,
quæ a solo Deo est, non queritis? * No-
lite putare quia ego accusaturus sim vos
apud Patrem. est qui accusat vos Moy-
ses, in quo vos speratis. * Si enim cre-
deretis Moysi, crederetis forsitan & mi-
hi: de me enim ille scripsit. * Si autem
illius litteris nō creditis: quomodo ver-
bis meis crederis?

Post hæc abiit Iesus trans mare Ga-
lilææ, quod est Tiberiadis: * & seque-
batur eum multitudo magna, quia vide-
bant signa, quæ faciebat super his, qui
infirmabantur. * Subijt ergo in montem
Iesus: & ibi sedebat cum discipulis suis.
* Erat autem proximum Pascha dies fe-
stus Iudæorum. * Cum subleuasset ergo
oculos Iesus, & vidisset quia multitudo
maxima venit ad eum, dixit ad Philip-
pum: Vnde ememus panes, vt manducēt
hi? * Hoc autē dicebat tentans eū: ipse
enim sciebat quid esset factururus. * Respō-
dit ei Philippus: Ducentorū denariorū
panes non sufficiunt eis, vt vnusquisque
modicum quid accipiat. * Dicit ei vnus
ex discipulis eius, Andreas frater Simo-
nis Petri: * Est puer vnus hic, qui habet
quinque panes ordeaceos, & duos pi-
scis: sed hæc quid sunt inter tātos? Di-
xit ergo Iesus: Facite homines discum-
bere. Erat autem fœnum multum in lo-
co. Discubuerūt ergo viri, numero qua-
si quinque millia. * Accepit ergo Iesus
panes: & cum gratias egisset, distribuit
discumbentibus: similiter & ex piscibus
quantum volebant. * Vt autem impleti
sunt, dixit discipulis suis: Colligite quæ
superauerūt fragmēta, ne pereant. * Col-
legerunt ergo, & impleuerūt duodecim
cophinos fragmētorum ex quinque pa-
nibus ordeaceis, quæ superfuerunt his,
qui manducauerant. * Illi ergo homines
cum vidissent quod Iesus fecerat signū,
dicebant: Quia hic est vere propheta,
qui venturus est in mūdum. * Iesus er-
go cum cognouisset quia venturi essent
vt raperent eum, & facerent eum regē,
fugit iterum in mōtem ipse solus. * Vt
autem sero factum est, descenderunt di-
scipuli eius ad mare. * Et cum ascendis-
sent nauim, venerunt trans mare in Ca-
pharnaum: & tenebræ iā factæ erant: &
nō venerat ad eos Iesus. * Mare autem,
veto magno flāte, exurgebat. * Cū remi-
cassent ergo quasi stadia viginti quin-
que aut triginta, vidēt Iesum ambulantē
supra mare, & proximū naui fieri, & ti-
muerunt. * Ille autē dicit eis: Ego sum,
nolite timere. * Voluerunt ergo accipe-
re eū in nauim: & statim navis fuit ad
O o o terram,

Mat. 14. b. 9
Mar. 6. c. 12
Luc. 9. b. 10

Mat. 14. c. 29
Mar. 6. l. 46

Mat. 13. d. 16

Mat. 13. d. 17
Sup. l. 6. 15

Mat. 13. d. 17
& 17. a. 5

Deut. 4. b. 13

1. Cor. 4. a. 9

Gen. 1. c. 15
23. d. 18. 49. b. 30
Deut. 18. c. 15

terram, in quam ibant. * Altera die, tur-
 ba, quæ stabat trans mare, vidit quia na-
 uicula alia non erat ibi nisi una, & quia
 non introisset cum discipulis suis Iesus
 in nauim, sed soli discipuli eius abijs-
 sent: * alix vero superuenerunt naues
 Tiberiade iuxta locum vbi manducaue-
 rant panem, gratias agente Domino. * Cū
 ergo vidisset turba quia Iesus non esset
 ibi, neque discipuli eius, ascenderunt in
 nauiculas, & venerunt Capharnaū qua-
 rentes Iesum. * Et cum inuenissent eum
 trans mare, dixerunt ei: rabbi, quando
 huc venisti? * Respondit eis Iesus, & dixit:
 Amen, amen dico vobis: queritis me nō
 quia vidistis signa, sed quia manducastis
 ex panibus, & saturati estis. * Operami-
 ni non cibum, qui perit, sed qui perma-
 net in vitam æternam, quem Filius ho-
 minis dabit vobis. * Hūc enim Pater si-
 gnauit Deus. * Dixerunt ergo ad eum: Quid
 faciemus vt operemur opera Dei?
 * Respondit Iesus, & dixit eis: Hoc est
 opus Dei, vt credatis in eum quem mi-
 sit ille. * Dixerunt ergo ei: Quod ergo
 tu facis signum vt videamus, & creda-
 mus tibi? quid operaris? * Patres nostri
 manducauerunt manna in deserto, sicut
 scriptum est: "Panem de celo dedit eis
 manducare." * Dixit ergo eis Iesus: A-
 men, amen dico vobis: Non Moyſes de-
 dit vobis panem de celo, sed Pater meus
 dat vobis panem de celo verum. * Pa-
 nis enim Dei est, qui de celo descendit,
 & dat vitam mundo. * Dixerūt ergo ad
 eum: Domine, semper da nobis panem
 hunc. * Dixit autem ei Iesus: Ego sum
 panis vitæ: qui venit ad me, non esu-
 riet: & qui credit in me, non sitiet vm-
 quam. * Sed dixi vobis quia & vidistis
 me, & non creditis. * Omne, quod dat
 mihi Pater, ad me venit: & eum, qui
 venit ad me, non eiiciam foras: * quia
 descendi de celo, non vt faciam volun-
 tatem meam, sed voluntatem eius, qui
 misit me. * Hæc est autem voluntas eius,
 qui misit me, Patris: vt omne, quod de-
 dit mihi, non perdam ex eo, sed resusci-
 tem illud in nouissimo die. * Hæc est
 autē voluntas Patris mei, qui misit me:
 vt omnis, qui videt Filium, & credit in
 eum, habeat vitam æternam, & ego re-
 suscitabo eum in nouissimo die. * Mur-
 murabant ergo Iudæi de illo, quia di-

xisset: Ego sum panis viuus, qui de ce-
 lo descendi, * & dicebant: "Nonne hic
 est Iesus filius Ioseph, cuius nos noui-
 mus patrem, & matrem? Quomodo er-
 go dicit hic: Quia de celo descendi?"
 * Respondit ergo Iesus, & dixit eis: No-
 lite murmurare in inuicem: nemo po-
 test venire ad me, nisi Pater, qui misit
 me, traxerit eum: & ego resuscitabo eū
 in nouissimo die. * Est scriptum in Pro-
 phetis: "Et erunt omnes docibiles Dei."
 Omnis, qui audiuit a Patre, & didicit,
 venit ad me. * Non quia Patrem vidit
 quisquam, nisi is, qui est a Deo, hic vi-
 dit Patrem. * Amen, amen dico vobis:
 Qui credit in me, habet vitam æternā.
 * Ego sum panis vitæ. * Patres vestri
 manducauerunt manna in deserto, &
 mortui sunt. * Hic est panis de celo de-
 scendens: vt si quis ex ipso manduca-
 uerit, non moriatur. * Ego sum panis
 viuus, qui de celo descendi. * Si quis
 manducauerit ex hoc pane, viuet in æ-
 ternum: & panis, quem ego dabo, caro
 mea est pro mundi vitā. * Litigabant
 ergo Iudæi ad inuicem, dicentes: Quo-
 modo potest hic nobis carnem suam
 dare ad manducandum? * Dixit ergo
 eis Iesus: Amen, amen dico vobis: Ni-
 si manducaueritis carnem Filij hominis,
 & biberitis eius sanguinem, non habe-
 bitis vitam in vobis. * Qui manducat
 meā carnem, & bibit meum sanguinē,
 habet vitam æternam: & ego resuscita-
 bo eum in nouissimo die. * Caro enim
 mea, vere est cibus: & sanguis meus,
 vere est potus. * qui manducat meam
 carnem, & bibit meum sanguinem, in
 me manet, & ego in illo. * Sicut mi-
 sit me viuens Pater, & ego viuo propter
 Patrem: & qui manducat me, & ipse
 viuet propter me. * Hic est panis, qui
 de celo descendit. Non sicut manduca-
 uerunt patres vestri manna, & mortui
 sunt. Qui manducat hunc panem, vi-
 uet in æternum. * Hæc dixit in synago-
 ga docens, in Capharnaum. * Multi er-
 go audientes ex discipulis eius, dixerūt:
 Durus est hic sermo, & quis potest eum
 audire? * Sciens autem Iesus apud se-
 metipsum quia murmuraret de hoc di-
 scipuli eius, dixit eis: Hoc vos scanda-
 lizat? * Si ergo videritis Filium hominis
 ascendentem vbi erat prius? * Spiritus
 est,

Sup. 1. c. 12
 Mat. 1. d. 17. &
 17. a. 5

Joan. 1. d. 23

Exo. 16. c. 14
 Num. 11. b. 7
 Psal. 77. c. 24
 Sap. 16. c. 20

Mat. 24. c. 29

Mat. 13. g. 19

Isa. 54. c. 13

Mat. 11. d. 27

Exo. 16. c. 13

1. Cor. 11. f.

Sup. 1. b. 19

est, qui viuificat: caro nō prodest quidquam. verba, quæ ego locutus sum vobis, spiritus & vita sunt. * Sed sunt quidam ex vobis, qui non credunt. Sciebat enim ab initio Iesus qui essent non credentes, & quis traditurus esset eum. * Et dicebat: Propterea dixi vobis, quia nemo potest venire ad me, nisi fuerit ei datum a Patre meo. * Ex hoc multi discipulorum eius abierunt retro: & iam non cum illo ambulaabant. * Dixit ergo Iesus ad duodecim: Nūquid & vos vultis abire? Respondit ergo ei Simon Petrus: Domine, ad quem ibimus? verba vitæ æternæ habes. * & nos credidimus, & cognouimus quia tu es Christus Filius Dei. Respondit eis Iesus: Nōne ego vos duodecim elegi: & ex vobis vnus diabolus est? Dicebat autem Iudam Simonis Iscariotem: hic enim erat traditurus eum, cum esset vnus ex duodecim.

C A P. VII.

Post hæc autem ambulaabat Iesus in Galilæam, non enim volebat in Iudæam ambulare: quia quærebant eum Iudæi interficere. * Erat autem in proximo dies festus Iudæorum, Scenopegia. * Dixerunt autem ad eum fratres eius: Transi hinc, & vade in Iudæam, vt & discipuli tui videant opera tua, quæ facis. * Nemo quippe in occulto quid facit, & quærit ipse in palam esse: si hæc facis, manifesta te ipsum mundo. * Neque enim fratres eius credebant in eum. * Dicit ergo eis Iesus: Tempus meum nondum aduenit: tempus autem vestrum semper est paratum. * Non potest mundus odisse vos: me autem odit: quia ego testimonium perhibeo de illo quod opera eius mala sunt. * Vos ascendite ad diem festum hunc, ego autem non ascendo ad diem festum istum: quia meum tempus nondum impletum est. * Hæc cum dixisset, ipse mansit in Galilæa. * Vt autem ascenderunt fratres eius, tunc & ipse ascendit ad diem festum non manifeste, sed quasi in occulto. * Iudæi ergo quærebant eum in die festo, & dicebant: Vbi est ille? * Et murmur multum erat in turba de eo. Quidam enim dicebant: Quia bonus est. Alii autem dicebant: Non, sed seducit turbas. * Nemo tamen

palam loquebatur de illo propter metum Iudæorum. * Iam autem die festo mediantes, ascendit Iesus in templum, & docebat. * Et mirabatur Iudæi, dicentes: Quomodo hic litteras scit, cum nō didicerit? * Respondit eis Iesus, & dixit: Mea doctrina non est mea, sed eius, qui misit me. * Si quis voluerit voluntatem eius facere: cognoscet de doctrina, verum ex Deo sit, an ego a me ipso loquar. * Qui a semetipso loquitur, gloriā propriam quærit. qui autem quærit gloriā eius, qui misit eum, hic verax est, & iniustitia in illo nō est. * Nonne Moyses dedit vobis legem: & nemo ex vobis facie legem? * Quid me quæritis interficere? Respondit turba, & dixit: Dæmonium habes: quis te quærit interficere? Respondit Iesus, & dixit eis: Vnum opus feci, & omnes miramini: * Propterea Moyses dedit vobis circumcisionem: (non quia ex Moyse est, sed ex patribus) & in sabbato circumciditis hominem. * Si circumcisionem accipit homo in sabbato, vt non soluatur lex Moyse: mihi indignamini quia totum hominem sanum feci in sabbato? * Nolite iudicare secundum faciem, sed iustum iudiciū iudicate. * Dicebant ergo quidam ex Ierosolymis: Nonne hic est, quæ quærent interficere? * Et ecce palam loquitur, & nihil ei dicunt. Numquid vere cognouerunt principes quia hic est Christus? * Sed hunc scimus vnde sit: Christus autem cum venerit, nemo scit vnde sit. * Clamabat ergo Iesus in templo docens, & dicens: Et me scitis, & vnde sim scitis: & a me ipso non veni, sed est verus, qui misit me, quem vos nescitis. * Ego scio eum: quia ab ipso sum, & ipse me misit. * Quærebant ergo eum apprehendere: & nemo misit in illum manus, quia nondum venerat hora eius. * De turba autem multi crediderunt in eum, & dicebant: Christus cum venerit, numquid plura signa faciet quàm quæ hic facit? Audierunt Pharisei turbam murmurantem de illo hæc: & miserunt principes, & Pharisei ministros vt apprehenderent eum. * Dixit ergo eis Iesus: Adhuc modicum tempus vobiscum sum: & vado ad eum, qui me misit. * Quæretis me, & non inuenietis: & vbi ego sum, vos non potestis venire. * Dixerunt ergo Iudæi ad semetipsos:

O o o a Quo

Mat. 16. c. 16
Mar. 8. c. 29
Luc. 9. b. 20

Leu. 23. f. 32

Exo. 24. a. 1
Sup. 5. c. 11

Leu. 12. a. 9
Gen. 17. b. 10

Deut. 1. c. 16

Isa. 4. 11

Quò hic iturus est, quia nò inueniemus eum? numquid in dispersione Gentium iturus est, & docturus Gentes? Quis est hic sermo, què dixit: Quæretis me, & nò inuenietis: & ubi sum ego, vos non potestis venire? In nouissimo autem die magno festiuitatis stabat Iesus, & clamabat, dicens: Si quis sitit, veniat ad me, & bibat. Qui credit in me, sicut dicit Scriptura, flumina de ventre eius fluent aquæ viuæ. Hoc autè dixit de Spiritu, quem accepturi erant credentes in eum: nondum enim erat Spiritus datus, quia Iesus nondum erat glorificatus. Ex illa ergo turba cum audissent hos sermones eius, dicebant: Hic est vere propheta. Alij dicebant: Hic est Christus. Quidam autem dicebant: Numquid a Galilæa venit Christus? Nòne Scriptura dicit: Quia ex semine David, & de Bethlehem castello, ubi erat David, venit Christus? Dissensio itaque facta est in turba propter eum. Quidam autem ex ipsis volebāt apprehendere eum: sed nemo misit super eum manus. Venerunt ergo ministri ad Pontifices, & Phariseos. Et dixerunt eis illi: Quare non adduxistis illum? Responderunt ministri: Numquā sic locutus est homo, sicut hic homo. Responderunt ergo eis Pharisei: Numquid & vos seducti estis? Numquid ex principibus aliquis credidit in eum, aut ex Phariseis? sed turba hæc, quæ non nouit legem, maledicti sunt. Dixit Nicodemus ad eos, ille, qui venit ad eum nocte, qui vnus erat ex ipsis: Numquid lex nostra iudicat hominem, nisi prius audierit ab ipso, & cognouerit quid faciat? Responderunt, & dixerunt ei: Numquid & tu Galilæus es? Scrutare Scripturas, & vide quia a Galilæa propheta non surgit. Et reuersi sunt vnusquisque in domum suam.

C A P. VIII.

Iesus autem perrexit in montem Oliueti: & diluculo iterum venit in templum, & omnis populus venit ad eum, & sedens docebat eos. Adducunt autem Scribæ, & Pharisei mulierem in adulterio deprehensam: & statuerunt eam in medio, & dixerunt ei: Magister, hæc mulier modo deprehensa est in adulterio. In le-

ge autem Moyses mādauit nobis huiusmodi lapidare. Tu ergo quid dicis? Hoc autem dicebant tentantes eum, vt possent accusare eum. Iesus autè inclinans se deorsum, digito scribebat in terra. Cum ergo perseverarent interrogantes eum, exivit se, & dixit eis: Qui sine peccato est vestrum, primus in illam lapidem mittat. Et iterum se inclinans, scribebat in terra. Audientes autè vnus post vnum exibant, incipientes a senioribus: & remansit solus Iesus, & mulier in medio stans. Erigens autem se Iesus, dixit ei: Mulier, ubi sunt, qui te accusabant? nemo te condemnauit? Quæ dixit: Ne. Bmo, Domine. Dixit autè Iesus: Nec ego te condemnabo: Vade, & iam amplius noli peccare. Iterum ergo locutus est eis Iesus, dicens: Ego sum lux mundi: qui sequitur me, nò ambulat in tenebris, sed habebit lumen vitæ. Dixerunt ergo ei Pharisei: Tu de te ipso testimonium perhibes: testimonium tuum nò est verum. Respondit Iesus, & dixit eis: Et si ego testimonium perhibeo de meipso, verum est testimoniū meum: quia scio vnde veni, & quò vado: vos autem nescitis vnde venio, aut quò vado. Vos secundum carnem iudicatis: ego non iudico quemquam: & si iudico ego, iudicium meum verum est, quia solus non sum: sed ego, & qui misit me, Pater. Et in lege vestra scriptum est, quia duorum hominum testimonium verum est. Ego sum, qui testimonium perhibeo de me ipso: & testimonium perhibet de me, qui misit me, Pater. Dicebant ergo ei: Vbi est Pater tuus? Respondit Iesus: Neque me scitis, neque Patrem meum: si me sciretis, forsitan & Patrem meum sciretis. Hæc verba locutus est Iesus in gazophylacio, docens in templo: & nemo apprehendit eum, quia necdum venerat hora eius. Dixit ergo iterum eis Iesus: Ego vado, & quæretis me, & in peccato vestro moriemini. Quò ego vado, vos non potestis venire. Dicebant ergo Iudæi: Numquid interficiet semetipsum, quia dixit: Quò ego vado, vos non potestis venire? Et dicebat eis: Vos de deorsum estis, ego de supernis sum. Vos de mundo hoc estis, ego nò sum de hoc mundo:

Leu. 23. f. 27

Deut. 18. c. 14
Joel 2. g. 28
Act. 2. c. 17Mich. 5. a. 2
Matt. 2. a. 6

Sep. 1. a. 2

Deut. 17. b. 3
& 19. b. 15

Deut. 17. b. 17

1. Ioan. 1. b. 9

Deut. 17. b. 6
& 19. c. 15
Mat. 18. b. 16
2. Cor. 13. a. 1
Heb. 10. c. 20

munus. * Dixi ergo vobis quia mori. 24
 miri in peccatis vestris: si enim nō cre- 25
 di'eritis quia ego sum, moriemini in 26
 peccato vestro. * Dicebant ergo ei: Tu 27
 quis es? Dixit eis Iesus: Principium, qui 28
 & loquor vobis. * Multa habeo de vobis 29
 loqui, & iudicare. sed qui me misit, ve- 30
 rax est: & ego quæ audiui ab eo, hæc 31
 loquor in mundo. * Et non cognouerūt 32
 quia Patrem eius dicebat Deum. * Di- 33
 xit ergo eis Iesus: Cum exaltaueritis 34
 Filium hominis, tunc cognoscetis quia 35
 ego sum, & a meipso facio nihil, sed 36
 sicut docuit me Pater, hæc loquor: * & 37
 qui me misit, mecū est, & non reliquit 38
 me solum: quia ego quæ placita sunt ei, 39
 facio semper. * Hæc illo loquente, mul- 40
 ti crediderunt in eum. * Dicebat ergo 41
 Iesus ad eos, qui crediderūt ei, Iudæos: 42
 Si vos manseritis in sermone meo, vere 43
 discipuli mei eritis: * & cognoscetis ve- 44
 ritatem, & veritas liberabit vos. * Respo- 45
 derunt ei: Semen Abraham sumus, & ne- 46
 mini seruimus vniquam: quomodo 47
 tu dicis: Liberi eritis? * Respondit eis Ie- 48
 sus: Amen, amen dico vobis: quia om- 49
 nis, qui facit peccatum, seruus est pecca- 50
 ti. * seruus autem non manet in domo 51
 in æternum: filius autem manet in æter- 52
 num. * si ergo vos filius liberauerit, vere 53
 liberi eritis. * Scio quia filij Abraham 54
 estis: sed queritis me interficere, quia ser- 55
 mo meus nō capit in vobis. * Ego quod 56
 vidi apud Patrem meum, loquor: & vos 57
 quæ vidistis apud patrem vestrum, faci- 58
 tis. * Responderunt, & dixerunt ei: Pa- 59
 ter noster Abraham est. Dicit eis Iesus: 60
 Si filij Abraham estis, opera Abraham faci- 61
 te. * Nunc autem queritis me interfice- 62
 re, hominem, qui veritatem vobis locu- 63
 tus sum, quā audiui a Deo: hoc Abra- 64
 ham non fecit. * Vos facitis opera pa- 65
 tris vestri. Dixerunt itaque ei: Nos ex 66
 fornicatione non sumus nati: vnum pa- 67
 trem habemus Deum. * Dixit ergo eis 68
 Iesus: Si Deus pater vester esset: dilige- 69
 retis vtique me. ego enim ex Deo pro- 70
 cessi, & veni: neque enim a me ipso ve- 71
 ni, sed ille me misit. * Quare loquebam 72
 meā non cognoscitis? Quia nō potestis 73
 audire sermonem meū. * Vos ex patre 74
 diabolo estis: & desideria patris vestri 75
 vultis facere. ille homicida erat ab ini- 76
 tio, & in veritate non stetit: quia nō est F

[Rom. 9.4.]

[Rom. 6.2.15]
[1. Pet. 2. d. 19]

[1. Joan. 1. b.]

veritas in eo: cum loquitur mendacii,
 ex proprijs loquitur, quia mendax est, &
 pater eius. * Ego autem si veritatem di-
 co, nō creditis mihi. * Quis ex vobis ar-
 guet me de peccato? Si veritatem dico
 vobis, quare non creditis mihi? * Qui
 ex Deo est, verba Dei audit. Propterea
 vos non auditis, quia ex Deo non estis.
 * Responderunt ergo Iudæi, & dixerunt
 ei: Nōne bene dicimus nos quia Sama-
 ritanus es tu, & dæmonium habes? * Re-
 spondit Iesus: Ego dæmonium non ha-
 beo: sed honorifico Patrem meum, &
 vos inhonorastis me. * Ego autem non
 quero gloriam meam: est qui querat, &
 iudicet. * Amen, amen dico vobis: si quis
 sermonem meum seruauerit, mortē non
 videbit in æternū. * Dixerunt ergo Iu-
 dæi: Nunc cognouimus quia dæmoniū
 habes. Abraham mortuus est, & Prophe-
 tæ: & tu dicis: Si quis sermonem meū
 seruauerit, nō gustabit mortem in æter-
 num. * Numquid tu maior es patre no-
 stro Abraham, qui mortuus est? & Pro-
 phetæ mortui sunt. Quem te ipsum fa-
 cis? * Respondit Iesus: Si ego glorifico
 me ipsum, gloria mea nihil est: est Pater
 meus, qui glorificat me, quem vos dici-
 tis quia Deus vester est, & nō cognou-
 istis eum: ego autem noui eum: Et si
 dixero quia non scio eum, ero similis
 vobis, mendax. Sed scio eum, & sermo-
 nem eius seruo. * Abraham pater vester
 exultauit vt videret diem meum: vidit,
 & gauisus est. * Dixerunt ergo Iudæi ad
 eum: Quinquaginta annos nondum ha-
 bes, & Abraham vidisti? * Dixit eis Iesus:
 Amen, amen dico vobis, antequā Abra-
 ham fieret, ego sum. * Tulerunt ergo la-
 pides, vt iacerent in eum: Iesus autem
 abscondit se, & exiit de templo.

C A P. IX.

ET præteriens Iesus vidit hominem
 cæcum a natiuitate: * & interroga-
 uerunt eum discipuli eius: Rabbi, quis
 peccauit, hic, aut parentes eius, vt
 cæcus nasceretur? * Respondit Iesus: Ne-
 que hic peccauit, neque parentes eius:
 sed vt manifestentur opera Dei in illo.
 * Me oportet operari opera eius, qui mi-
 sit me, donec dies est: venit nox, quando
 nemo potest operari. * quamdiu sum in
 mūdo, lux sum mūdi. * Hæc cū dixisset,
 Ooo 3 expuit

expiit in terram, & fecit lutum ex spu-
 10, & liniuit lutum super oculos eius,
 * & dixit ei: Vade, laua in natatoria Si-
 7 loe (quod interpretatur Missus,) Abijt B
 ergo, & lauit, & venit videns. * Itaque
 8 vicini, & qui viderant eum prius quia
 mendicus erat, dicebant: Nonne hic est,
 qui sedebat, & mendicabar? Alij dice-
 9 bant: Quia hic est. * Alij autem: Nequa-
 quam, sed similis est ei. Ille vero dice-
 10 bar: Quia ego sum. * Dicebant ergo ei:
 11 Quomodo aperti sunt tibi oculi? Re-
 spondit: Ille homo, qui dicitur Iesus,
 lutum fecit: & vnxit oculos meos, &
 dixit mihi: Vade ad natatoria Siloe, &
 12 laua. Et abij, laui, & video. * Et dixe-
 13 rūt ei: Vbi est ille? Ait: Nescio. * Addu-
 14 cunt eum ad Phariseos, qui cæcus fue-
 15 rat. * Erat autem sabbatum quando lu-
 16 tum fecit Iesus, & aperuit oculos eius. C
 * Iterum ergo interrogabant eum Pha-
 17 risæi quomodo vidisset. Ille autem di-
 xit eis: Lutum mihi posuit super ocu-
 18 los, & laui, & video. * Dicebant ergo
 19 ex Phariseis quidam: Nō est hic homo
 a Deo, qui sabbatum non custodit. Alij
 autem dicebant: Quomodo potest ho-
 20 mo peccator hæc signa facere? Et schis-
 21 ma erat inter eos. * Dicunt ergo cæco
 22 iterum: Tu quid dicis de illo, qui ape-
 23 ruit oculos tuos? Ille autem dixit: Quia
 24 propheta est. * Non crediderūt ergo Iu-
 25 dæi de illo, quia cæcus fuisset & vidis-
 26 set, donec vocauerunt parentes eius, qui
 27 viderat: * & interrogauerunt eos, dice-
 28 tes: Hic est filius vester, quem vos dici-
 29 tis quia cæcus natus est? Quomodo er-
 30 go nunc videt? * Responderunt eis pa-
 31 rentes eius, & dixerunt: Scimus quia
 hic est filius noster, & quia cæcus natus
 est: * quomodo autem nunc videat, ne-
 scimus: aut quis eius aperuit oculos, nos
 nescimus: ipsum interrogate: ætatē ha-
 32 bent, ipse de se loquatur. * Hæc dixerunt
 33 parentes eius, quoniam timebāt Iudæos:
 iam enim conspirauerant Iudæi, vt si
 34 quis eum confiteretur esse Christum, ex-
 35 tra synagogam fieret. * Propterea parē-
 36 tes eius dixerunt: Quia æratem habet,
 ipsum interrogate. * Vocauerunt ergo
 37 rursum hominem, qui fuerat cæcus, &
 dixerunt ei: Da gloriam Deo. nos sci-
 38 mus quia hic homo peccator est. * Di-
 39 xit ergo eis ille: Si peccator est, nescio:

vnium scio, quia cæcus eum esset, mo-
 26 do video. * Dixerunt ergo illi: Quid fe-
 27 cit tibi? quomodo aperuit tibi oculos?
 28 * Respondit eis: Dixi vobis iam, & au-
 distis: quid iterum vultis audire? num-
 29 quid & vos vultis discipuli eius fieri?
 30 * Maledixerunt ergo ei, & dixerunt: Tu
 31 discipulus illius sis: nos autem Moyfi di-
 32 scipuli sumus. * Nos scimus quia Moy-
 33 si locutus est Deus: hunc autem nesci-
 34 mus vnde sit. * Respondit ille homo, &
 35 dixit eis: In hoc enim mirabile est quia
 36 vos nescitis vnde sit, & aperuit meos o-
 37 culos: * scimus autem quia peccatores
 38 Deus non audit: sed si quis Dei cultor
 39 est, & voluntatē eius facit, hunc exau-
 40 dit. * A sæculo non est auditum quia
 41 quis aperuit oculos cæci nati. * Nisi es-
 42 set hic a Deo, non poterat facere quid-
 43 quam. * Responderunt, & dixerunt ei:
 44 In peccatis natus es totus, & tu doces
 45 nos? Et eiecerunt eum foras. * Audiuit
 46 Iesus quia eiecerunt eum foras: & cum
 47 inuenisset eum, dixit ei: Tu credis in Fi-
 48 liū Dei? * Respondit ille, & dixit: Quis
 49 est, Domine, vt credam in eum? * Et di-
 50 xit ei Iesus: Et vidisti eum, & qui lo-
 51 quitur tecum, ipse est. * At ille ait: Cro-
 52 do Domine. Et procidens adorauit eū.
 53 * Et dixit Iesus: In iudiciū ego in hunc
 54 mundum veni: vt qui nō vident videāt,
 55 & qui vident cæci fiant. * Et audierunt
 56 quidam ex Phariseis, qui cū ipso erant,
 57 & dixerunt ei: Numquid & nos cæci
 58 sumus? * Dixit eis Iesus: Si cæci essetis,
 59 non haberetis peccatum. nunc vero
 60 dicitis: Quia videmus. Peccatum vo-
 61 strum manet.

CAP. X.

1 A Men, amen dico vobis: qui non in-
 2 trat per ostium in ostiū ouīū, sed
 3 ascendit aliunde: ille fur est, & latro.
 4 * Qui autem intrat per ostium, pastor
 5 est ouium. * Huic ostiarius aperit, & o-
 6 ues vocē eius audiunt, & proprias oues
 7 vocat nominatim, & educit eas. * Et cū
 8 proprias oues emisit, ante eas vadit: &
 9 oues illum sequuntur, quia sciunt vocē
 10 eius. * Alienum autem non sequuntur,
 11 sed fugiunt ab eo: quia non nouerunt
 12 vocem alienorum. * Hæc prouerbiū di-
 13 xit eis Iesus. Illi autem non cognoue-
 14 runt

runt quid loqueretur eis: * Dixit ergo
eis iterum Iesus: Amen, amen dico vo-
bis, quia ego sum ostium ouium. * Om-
nes quotquot venerunt, fures sunt, & la-
trones, & nō audierunt eos oues. * Ego
sum ostiū. Per me si quis introierit, sal-
uabitur: & ingredietur, & egredietur, &
pascua inueniet. * Fur nō venit nisi ut fu-
retur, & mactet, & perdat: Ego veni ut
vitā habeāt, & abundantius habeāt. * Ego
sum pastor bonus. * Bonus pastor ani-
mam suam dat pro ouibus suis. * Mer-
cenarius autem, & qui non est pastor,
cuius non sunt oues propriæ, videt lupū
venientem, & dimittit oues, & fugit: &
lupus rapit, & dispergit oues: * merco-
narius autē fugit, quia mercenarius est,
& nō pertinet ad eum de ouibus. * Ego
sum pastor bonus: & cognosco meas, &
cognoscunt me meæ. * Sicut nouit me
Pater, & ego agnosco Patrem: & animā
meā pono pro ouibus meis. * Et alias
oues habeo, quæ non sunt ex hoc ouili:
& illas oportet me adducere, & vocē
meam audient, & fiet vnum ouile, &
vna pastor. * Propterea me diligit Pa-
ter: quia ego pono animā meam, ut
iterum sumam eam. * Nemo tollit eam
a me: sed ego pono eam a meipso, &
potestatem habeo ponendi eam: & po-
testatem habeo iterum sumendi eam.
Hoc mandatum accepi a Patre meo.
* Dissensio iterum facta est inter Iudæos
propter sermones hos. * Dicebant autē
multi ex ipsis: Dæmonium habet, & in-
sanit: quid eum auditis? * Alij dicebāt:
Hæc verba non sunt dæmonium haben-
tis: numquid dæmonium potest cæcorū
oculos aperire? * Facta sunt autem En-
cania in Ierosolymis: & hiems erat.
* Et ambulabat Iesus in templo, in por-
ticu Salomonis: * Circumdederunt ergo
eum Iudæi, & dicebant ei: Quousque a-
nimam nostram tollis? si tu es Christus,
dic nobis palam. * Respondit eis Iesus:
Loquor vobis, & non creditis: opera,
quæ ego facio in nomine Patris mei,
hæc testimonium perhibēt de me: * sed
vos non creditis, quia non estis ex ouib-
us meis. * Oves meæ vocem meam au-
diunt: & ego cognosco eas, & sequun-
tur me: * & ego vitā æternam do eis: &
non peribunt in æternum, & non rapiet
eas quisquā de manu mea. * Pater meus

quod dedit mihi, malus omnibus est: &
Nemo potest rapere de manu Patris mei:
* Ego, & Pater vnus sumus. * Sustulerūt
ergo lapides Iudæi, ut lapidarent eum:
* Respondit eis Iesus: Multa bonæ ope-
ra ostendi vobis ex Patre meo, propter
quod eorū opus me lapidatis? * Respon-
derunt ei Iudæi: De bono opere nō la-
pidamus te, sed de blasphēmiis: & quia
tu homo cum sis, facis teipsum Deum.
* Respondit his Iesus: Nonne scriptum
est in lege vestra, quia Ego dixi, dis-
stis? * Si illos dixit deos, ad quos ser-
mo Dei factus est, & non potest solui
scriptura: * quæ Pater sanctificauit, &
G misit in mundum, vos dicitis: Quia bla-
sphēmas: quia dixi, Filius Dei sum? * Si
non facio opera Patris mei, nolite cro-
dere mihi. * Si autē facio: & si mihi nō
vultis credere, operibus credite, ut co-
gnoscat, & credatis quia Pater in me
est, & ego in Patre. * Quarebant ergo
eum apprehendere: & exiuit de mani-
bus eorum. * Et abiit iterum trans Ior-
danem in eum locum, vbi erat Ioannes
baptizans primum: & mansit illic. * Et
multi venerunt ad eum, & dicebant:
Quia Ioannes quidem signum fecit nul-
lum. * Omnia autem quæcumque dixit
Ioannes de hoc, verā erant: Et multi
crediderunt in eum.

C A P. XI.

ERat autem quidā languens Lazarus
a Bethania, de castello Mariæ, &
Marthæ sororis eius. * (Mariæ autē erat,
quæ vnxit Dominum vnguento, & ex-
terisit pedes eius capillis suis: cuius fra-
ter Lazarus infirmabatur.) * Miserūt er-
go sorores eius ad eum dicētes: Domi-
ne, ecce quæ amas infirmatur. * Audiens
autem Iesus dixit eis: Infirmitas hæc nō
est ad mortē, sed pro gloria Dei, ut glo-
rificetur Filius Dei per eam. * Diligebat
autē Iesus Martham, & sororē eius Ma-
riam, & Lazarū. * Ut ergo audīit quia
infirmabatur, tunc quidem mansit in eo-
dem loco duobus diebus. * deīndē post
hæc dixit discipulis suis: Eamus in Iu-
dæam iterū. * Dicunt ei discipuli: Rab-
bi, nunc quarebant te Iudæi lapidare, &
iterum vadis illuc? * Respondit Iesus:

O O O 4 Nonne

¶ 1. Jo. 4. c. 17
Ezec. 34. c. 23
¶ 37. l. 24

¶ Mat. 11. d. 27
Luc. 10. d. 22

¶ 1. Jo. 3. b. 7

¶ 1. Mac. 4. l.
16. g. 19

¶ 1. Jo. 3. b. 7

¶ Mat. 26. a. 7
Inf. 12. a. 3
Luc. 7. f. 37

Nonne duodecim sunt horæ diei? Si quis ambulauerit in die, non offendit; quia lucem huius mundi videt: si autem ambulauerit in nocte, offendit, quia lux non est in eo. Hæc ait, & post hæc dixit eis: Lazarus amicus noster dormit: sed vado ut a somno excitem eum. Dixerunt ergo discipuli eius: Domine, si dormit, saluus erit. Dixerat autem Iesus de morte eius: illi autem putauerunt quia de dormitione somni diceret. Tunc ergo Iesus dixit eis manifeste: Lazarus mortuus est: & gaudeo propter vos, ut credatis, quoniam non eram ibi, sed eamus ad eum. Dixit ergo Thomas, qui dicitur Didymus, ad discipulos: Eamus & nos, ut moriamur cum eo. Venit itaque Iesus: & inuenit eum quattuor dies iam in monumento habentem. (Erat autem Bethania iuxta Ierosolimam quasi stadiis quindecim.) Multi autem ex Iudæis venerant ad Martham, & Mariam, ut consolarentur eas de fratre suo. Martha ergo, ut audiuit quia Iesus venit, occurrit illi: Maria autem domi sedebat. Dixit ergo Martha ad Iesum: Domine, si fuisses hic, frater meus non fuisset mortuus: sed & nunc scio quia quicumque poposceris a Deo, dabit tibi Deus. Dicit illi Iesus: Resurget frater tuus. Dicit ei Martha: Scio quia resurget in resurrectione in nouissimo die. Dixit ei Iesus: Ego sum resurrectio, & vita: qui credit in me, etiam si mortuus fuerit, uiuet: & omnis, qui uiuit, & credit in me, non morietur in æternum. Credis hoc? Ait illi: Vtique Domine, ego credidi, quia tu es Christus filius Dei uiui, qui in hunc mundum venisti. Et cum hæc dixisset, abiit, & vocauit Mariam sororem suam silentio, dicens: Magister adest, & vocat te. Illa ut audiuit, surgit cito, & venit ad eum: non dum enim venerat Iesus in castellum: sed erat adhuc in illo loco, ubi occurrerat ei Martha. Iudæi ergo, qui erant cum ea in domo, & consolabantur eam, cum vidissent Mariam quia cito surrexit, & exiit, secuti sunt eam dicentes: Quia vadit ad monumentum, ut ploret ibi. Maria ergo, cum venisset ubi erat Iesus, videns eum, cecidit ad pedes eius, & dixit ei: Domine, si fuisses hic, non

esset mortuus frater meus. Iesus ergo, ut vidit eam plorantem, & ludens, qui venerant cum ea, plorantes, infremuit spiritu, & turbauit seipsum, & dixit: Vbi posuistis eum? Dicunt ei: Domine, veni, & vide. Et lacrymans est Iesus. Dixerunt ergo Iudæi: Ecce quomodo amabat eum. Quidam autem ex ipsis dixerunt: Non poterat hic, qui aperuit oculos cæci nati, facere ut hic non moreretur? Iesus ergo rursus fremens in semetipso, venit ad monumentum. erat autem spelunca: & lapis superpositus erat ei. Ait Iesus: Tollite lapidem. Dicit ei Martha soror eius, qui mortuus fuerat: Domine, iam foetet, quatruiduanus est enim. Dicit ei Iesus: Nonne dixi tibi quoniam si credideris, videbis gloriam Dei? Tulerunt ergo lapidem: Iesus autem eleuatis sursum oculis, dixit: Pater gratias ago tibi quoniam audisti me. ego autem sciebam quia semper me audis, sed propter populum, qui circumstat, dixi ut credant quia tu me misisti. Hæc cum dixisset, voce magna clamauit: Lazare veni foras. Et statim prodijt qui fuerat mortuus, ligatus pedes, & manus inditæ, & facies illius sudario erat ligata. Dixit eis Iesus: Soluite eum, & sinite abire. Multi ergo ex Iudæis, qui venerant ad Mariam, & Martham, & viderant quæ fecit Iesus, crediderunt in eum. Quidam autem ex ipsis abierunt ad Phariseos, & dixerunt eis quæ fecit Iesus. Collegerunt ergo Pontifices & Pharisei concilium, & dicebant: Quid facimus, quia hic homo multa signa facit? Si dimittimus eum sic, omnes credent in eum: & venient Romani, & tollent nostrum locum, & gentem. Vnus autem ex ipsis Caiphas nomine, cum esset Pontifex anni illius, dixit eis: Vos nescitis quidquam, nec cogitatis quia expedit vobis ut vnus moriatur homo pro populo, & non tota gens pereat. Hoc autem a semetipso non dixit: sed cum esset Pontifex anni illius, prophetauit, quod Iesus moriturus erat pro gente, & non tantum pro gente, sed ut filios Dei, qui erant dispersi, congregaret in vnum. Ab illo ergo die cogitauerunt ut interficerent eum. Iesus ergo iam non in palam ambu-

Sup. 9. c. 19
Luc. 14. c. 14

Sup. 9. c. 19

Sup. 9. c. 6

Inf. 11. c. 14

ambulabat apud Iudzos, sed abiit in regionem iuxta desertum, in ciuitatem, quæ dicitur Ephrem, & ibi morabatur cum discipulis suis. * Proximum autem erat Pascha Iudzorū: & ascenderunt multi Ierosolymam de regione ante Pascha, vt sanctificarent se ipsos. * Quærebant ergo Iesum: & colloquebantur ad inuicem, in templo stantes: Quid putatis, quia non venit ad diem festum? Dederant autem Pontifices, & Pharisei mandatum, vt si quis cognouerit vbi sit, indicet, vt apprehendant eum.

C A P. XII.

Iesus ergo ante sex dies Paschæ venit Bethaniam, vbi Lazarus fuerat mortuus, quem suscitauit Iesus. * Fecerunt autem ei coenam ibi: & Martha ministrabat, Lazarus vero vnus erat ex discipulis cum eo. * Maria ergo accepit libram vnguenti nardi pistici, pretiosi, & vnxit pedes Iesu, & extersit pedes eius capillis suis: & domus impleta est ex odore vnguenti. * Dixit ergo vnus ex discipulis eius, Iudas Iscariotes, qui erat eum traditurus: * Quare hoc vnguentum non vnxit trecentis denarijs, & datum est egenis? * Dixit autem hoc, non quia de egenis pertinebat ad eum, sed quia fur erat, & loculos habens, ea, quæ mittebantur, portabat. * Dixit ergo Iesus: Sinite illam vt in diem sepulture mee seruet illud. * Pauperes enim semper habetis vobiscum: me autem non semper habetis. * Cognouit ergo turba multa ex Iudæis quia illic est: & venerunt, non propter Iesum tantum, sed vt Lazarum viderent, quem suscitauit a mortuis. * Cogitauerunt autem principes sacerdotum vt & Lazarum interficerent: * quia multi propter illum abibant ex Iudæis, & credebant in Iesum. * In crastinum autem turba multa, quæ venerat ad diem festum, cum audissent quia venit Iesus Ierosolymam: * acceperunt ramos palmarum, & processerunt obuiam ei, & clamabant: Hosanna, benedictus, qui venit in nomine Domini, Rex Israel. * Et inuenit Iesus asellum, & sedit super eum, sicut scriptum est: * Noli timere filia Sion: ecce rex tuus venit sedens super pullum

asinæ. * Hæc non cognouerunt discipuli eius primum: sed quando glorificatus est Iesus, tunc recordati sunt quia hæc erant scripta de eo: & hæc fecerunt ei. * Testimonium ergo perhibebat turba, quæ erat cum eo quando Lazarum vocauit de monumento, & suscitauit eum a mortuis. * Propterea & obuiam venit ei turba: quia audierunt eum fecisse hoc signum. * Pharisei ergo dixerunt ad semetipsos: Videtis quia nihil proficimus? ecce mundus totus post eum abiit. * Erant autem quidam Gentiles ex his, qui ascenderant vt adorarent in die festo. * Hi ergo accesserunt ad Philippum, qui erat a Betsaida Galilææ, & rogabant eum, dicentes: Domine, volumus Iesum videre. * Venit Philippus, & dicit Andreæ: Andreas rursum, & Philippus dixerunt Iesu. * Iesus autem respondit eis, dicens: Venit hora, vt clarificetur Filius hominis. * Amen, amen dico vobis, nisi granum frumenti cadens in terram, mortuum fuerit, ipsum solum manet: si autem mortuum fuerit, multum fructum affert. * Qui amat animam suam, perdet eam: & qui odit animam suam in hoc mundo, in vitam æternam custodit eam. * Si quis mihi ministrat, me sequatur: & vbi sum ego, illic & minister meus erit. Si quis mihi ministrauerit, honorificabit eum Pater meus. * Nunc anima mea turbata est. Et quid dicam? Pater, saluifica me ex hac hora. Sed propterea veni in horam hanc. * Pater, clarifica nomen tuum. Venit ergo vox de cælo: Et clarificauit, & iterum clarificabo. * Turba ergo, quæ stabat, & audierat, dicebat tonitruum esse factum. Alij dicebant: Angelus ei locutus est. * Respondit Iesus, & dixit: Non propter me hæc vox venit, sed propter vos. * Nunc iudicium est mundi: nunc princeps huius mundi eiicietur foras. * Et ego si exaltatus fuero a terra, omnia traham ad me ipsum. * (hoc autem dicebat, significans quia morte esset mortuus.) * Respondit ei turba: Nos audiimus ex lege, quia Christus manet in æternum: & quomodo tu dicis, Oportet exaltari Filium hominis? Quis est iste Filius hominis? * Dixit ergo eis Iesus: Adhuc modicum, lumen in vobis est. Ambulate dum lucem habetis, vt non vos tenebræ

com-

Mat. 26. 11. 6
Mat. 14. 2. 1

Mat. 10. d. 39
& 16. d. 25
Mar. 1. d. 35
Luc. 9. c. 24. &
17. g. 33

Mat. 21. 2. 7
Mar. 11. 2. 7
Luc. 19. f. 35
Zach. 9. b. 9

Ps. 109. b. 4.
& 116. a. 2
Mat. 23. 2. 6
Ezec. 17. g. 23

comprehendant : & qui ambulat in tenebris, nescit quo vadat . * Dum lucem habetis, credite in lucem, ut filij lucis sitis. Hæc locutus est Iesus : & abiit, & abscondit se ab eis . * Cum autem tanta signa fecisset coram eis, non credebant in eum : * ut sermo Isaia propheta impleretur, quem dixit : " Domine, quis credidit auditui nostro ? & brachium Domini cui reuelatum est ? " Propterea non poterant credere, quia iterum dixit Isaïas : * " Excæcavit oculos eorum, & indurauit cor eorum : ut non videant oculis, & non intelligant corde, & conuertantur, & sanem eos . " Hæc dixit Isaïas, quando vidit gloriam eius, & locutus est de eo . * Verumtamen & ex principibus multi crediderunt in eum : sed propter Phariseos non confitebantur, ut e synagoga non eijcerentur . * dilexerunt enim gloriam hominum magis, quam gloriam Dei . * Iesus autem clamauit, & dixit : Qui credit in me, non credit in me, sed in eum, qui misit me . * Et qui videt me, videt eum, qui misit me . * Ego lux in mundum veni : ut omnis, qui credit in me, in tenebris non maneat . * Et si quis audierit verba mea, & non custodierit : ego non iudico eum . non enim veni ut iudicem mundum, sed ut saluificem mundum . * Qui spernit me, & non accipit verba mea : habet qui iudicet eum . * sermo, quem locutus sum, ille iudicabit eum in nouissimo die . * Quia ego ex me ipso non sum locutus, sed qui misit me Pater, ipse mihi mandatum dedit quid dicam, & quid loquar . * Et scio quia mandatum eius vita æterna est . Quæ ergo ego loquor, sicut dixit mihi Pater, sic loquor .

CAP. XIII.

ANte diem festum Paschæ, sciens Iesus quia venit hora eius ut transeat ex hoc mundo ad Patrem : cum dilexisset suos, qui erant in mundo, in finem dilexit eos . * Et coena facta, cum diabolus iam misisset in cor ut traderet eum Iudas Simonis Iscariotæ : * sciens quia omnia dedit ei Pater in manus, & quia a Deo exiuit, & ad Deum vadit : * surgit a coena, & ponit vestimenta sua : & cum accepisset linteam, pracinxit se .

1 * Deinde mittit aquam in peluim, & cepit lauare pedes discipulorum, & extergere linteo, quo erat pracinctus . * Venit ergo ad Simonem Petrum . Et dicit ei Petrus : Domine, tu mihi lauas pedes ? * Respondit Iesus, & dixit ei : Quod ego facio, tu nescis modo, scies autem postea . * Dicit ei Petrus : Non lauabis mihi pedes in æternum . Respondit ei Iesus : Si non lauero te, non habebis partem mecum . * Dicit ei Simon Petrus : Domine, non tantum pedes meos, sed & manus, & caput . * Dicit ei Iesus : Qui lotus est, non indiget nisi ut pedes lauet, sed est mundus totus . Et vos mundi estis, sed non omnes . * Sciebat enim quisnam esset qui traderet eum : propterea dixit : Non estis mundi omnes . * Postquam ergo lauit pedes eorum, & accepit vestimenta sua : cum recubuisset iterum, dixit eis : Scitis quid fecerim vobis ? * Vos vocatis me Magister, & Domine : & bene dicitis : sum etenim . * Si ergo ego laui pedes vestros, Dominus, & Magister : & vos debetis alter alterius lauare pedes . * Exemplum enim dedi vobis, ut quemadmodum ego feci vobis, ita & vos faciatis . * Amen, amen dico vobis : Non est seruus maior Domino suo : neque apostolus maior est eo, qui misit illum . * Si hæc scitis, beati eritis si feceritis ea . * Non de omnibus vobis dico : ego scio quos elegerim : sed ut adimpleatur Scriptura : " Qui manducat mecum panem, leuabit contra me calcaneum suum . " A modo dico vobis, priusquam fiat : ut cum factum fuerit, credatis, quia ego sum . * Amen, amen dico vobis : Qui accipit si quem misero, me accipit : qui autem me accipit, accipit eum, qui me misit . * Cum hæc dixisset Iesus, turbatus est spiritu : & protestatus est, & dixit : " Amen, amen dico vobis : Quia vnus ex vobis tradet me . " Aspiciebant ergo ad inuicem discipuli, hæsitantes de quo diceret . * Erat ergo recumbens vnus ex discipulis eius in sinu Iesu, quem diligebat Iesus . * Innuit ergo huic Simon Petrus : & dixit ei : Quis est, de quo dicis ? * Itaque cum recubuisset ille supra pedes Iesu, dicit ei : Domine quis est ? * Respondit Iesus : Ille est, cui ego intinctum panem porrexero . Et cum intinxisset panem, dedit Iudæ Simonis Iscariotæ .

Et

¶ Isa. 55. a. 1
Rom. 10. d. 16

¶ Isa. 6. c. 19
Rom. 11. b. 8
Mat. 13. b. 14
Mat. 14. b. 12
Luc. 8. b. 10
Act. 28. f. 27

¶

¶ Mat. 16. b. 16

¶ Inf. 15. c. 20
Mat. 10. c. 24
Luc. 6. f. 49

¶ Luc. 40. c. 10

¶ Mat. 10. d. 49
Luc. 10. c. 16

Mat. 26. a. 1
Mat. 14. a. 1
Luc. 22. a. 1

¶ Mat. 26. b. 13
Mat. 14. a. 1
Luc. 22. a. 4

¶ Luc. 22. b. 31

* Et post buccellam, introiuit in eum sa-
tan. Et dixit ei Iesus : Quod facis,
fac citius. * Hoc autem nemo sciuit di-
scumbentium ad quid dixerit ei. * Qui-
dam enim putabant, quia loculos habe-
bat Iudas, quod dixisset ei Iesus : Eme
ea, quæ opus sunt nobis ad diem festum :
aut egenis ut aliquid daret. * Cum er-
go accepisset ille buccellam, exiuit con-
tinuo. Erat autem nox. * Cum ergo
exisset, dixit Iesus : Nunc clarificatus est
filius hominis : & Deus clarificatus est in
eo. * Si Deus clarificatus est in eo, &
Deus clarificabit eum in semetipso : &
continuo clarificabit eum. * Filioli, ad-
huc modicum vobiscum sum. * Qua-
retis me : & sicut dixi Iudæis : Quod ego
vado, vos non potestis venire : & vobis
dico modo. * Mandatum nouum do
vobis : Ut diligatis inuicem, sicut dilexi
vos, ut & vos diligatis inuicem. * In
hoc cognoscent omnes quia discipuli
mei estis, si dilectionem habueritis ad
inuicem. * Dicit ei Simon Petrus : Do-
mine, quo vadis ? Respondit Iesus : Quod
ego vado, non potes me modo sequi :
sequeris autem postea. * Dicit ei Petrus :
Quare non possum te sequi modo : ani-
mam meam pro te ponam. * Respondit
ei Iesus : Animam tuam pro me pones ?
Amen, amen dico tibi : Non cantabit gal-
lus, donec ter me neges.

CAP. XIII.

Non turbetur cor vestrum. Creditis
in Deum, & in me credite. * In
domo Patris mei mansiones multe sunt. A
si quo minus dixissem vobis : Quia va-
do parare vobis locum. * Et si abiero,
& preparauero vobis locum : iterum ve-
nio, & accipiam vos ad meipsum, ut vbi
sum ego, & vos sitis. * Et quod ego va-
do scitis, & viam scitis. * Dicit ei Tho-
mas : Domine, nescimus quò vadis : &
quo modo possumus viam scire ? * Di-
cit ei Iesus : Ego sum via, & veritas, &
vita. nemo venit ad Patrem, nisi per me.
* Si cognouissetis me, & Patrem meum
utique cognouissetis : & amodo cogno-
sceris eum, & vidistis eum. * Dicit ei
Philippos : Domine, ostende nobis Pa-
trem, & sufficit nobis. * Dicit ei Iesus :
Tanto tempore vobiscum sum : & non

cognouistis me ? Philippe, qui videt me,
videt & Patrem. Quomodo tu dicis :
Ostende nobis Patrem ? * Non creditis
quia ego in Patre, & Pater in me est ?
Verba, quæ ego loquor vobis, a me ipso
non loquor. Pater autem in me manens,
ipse facit opera. * Non creditis quia
ego in Patre, & Pater in me est ? * Alio-
quin propter opera ipsa credite. Amen,
amen dico vobis, qui credit in me, ope-
ra, quæ ego facio, & ipse faciet, & ma-
iora horum faciet : quia ego ad Patrem
vado. * Et quodcumque petieritis Pa-
trem in nomine meo, hoc faciam : Ut
glorificetur Pater in Filio. * Si quid pe-
tieritis me in nomine meo, hoc faciam.
* Si diligitis me : mandata mea seruate.
* Et ego rogabo Patrem, & alium para-
clitum dabit vobis, ut maneat vobiscum
in æternum, Spiritum veritatis, quem
mundus non potest accipere, quia non
videt eum, nec scit eum. vos autem co-
gnosceris eum : quia apud vos manebit,
& in vobis erit. * Non relinquam vos
orphanos : veniam ad vos. * Adhuc mo-
dicum : & mundus me iam non videt.
Vos autem videtis me : quia ego vivo,
& vos viuetis. * In illo die vos cogno-
scetis quia ego sum in Patre meo, & vos
in me, & ego in vobis. * Qui habet man-
data mea, & seruat ea : ille est, qui dili-
git me. Qui autem diligit me, dilige-
tur a Patre meo : & ego diligam eum, &
manifestabo ei meipsum. * Dicit ei Iudas,
non ille Iscariotes : Domine, quid factum
est, quia manifestaturus es nobis teip-
sum, & non mundo ? * Respondit Iesus,
& dixit ei : Si quis diligit me, sermonem
meum seruabit, & Pater meus diliget
eum, & ad eum veniemus, & mansionem
apud eum faciemus : qui non diligit
me, sermones meos non seruat. Et ser-
monem, quem audistis, non est meus :
sed eius, qui misit me, Patris. * Hæc lo-
cutus sum vobis apud vos manens. * Pa-
raclitus autem Spiritus sanctus, quem mi-
tet Pater in nomine meo, ille vos doce-
bit omnia, & suggeret vobis omnia,
quæcumque dixerò vobis. * Pacem re-
linquo vobis, pacem meam do vobis :
non quomodo mundus dat, ego do vo-
bis. Non turbetur cor vestrum, neque
formidet. * Audistis quia ego dixi vo-
bis : Vado, & venio ad vos. Si diligeretis
me,

¶ Inf. 16. c. 23
Matt. 7. a. 8
& 11. b. 12
Mat. 11. c. 24

¶ Sup. 7. c. 14
Leu. 19. d. 18

¶ Mat. 22. d. 19
Inf. 15. b. 12

¶ Mat. 26. d. 35
Mat. 14. c. 19
Luc. 22. c. 31

me, gauderetis utique, quia vado ad Patrem: quia Pater maior me est. * Et nunc dixi vobis: prius quam fiat: ut cum factum fuerit, credatis. * Iam non multa loquar vobiscum. Venit enim princeps mundi huius, & in me non habet quidquam. * Sed ut cognoscat mundus quia diligo Patrem, & sicut mandatum dedit mihi Pater, sic facio. Surgite, examus hinc.

* Act. 2. 4. 11

C A P. XV.

EGO sum vitis vera: & Pater meus agricola est. * Omnem palmitem in me non ferentem fructum, tollet eum: & omnem, qui fert fructum, purgabit eum, ut fructum plus afferat. * Iam vos mundi estis propter sermonem, quem locutus sum vobis. * Manete in me: & ego in vobis. Sicut palmes non possunt ferre fructum a semetipso, nisi manserint in vite: sic nec vos, nisi in me manseritis. * Ego sum vitis, vos palmites: qui manet in me, & ego in eo, hic fert fructum multum: quia sine me nihil potestis facere. * Si quis in me non manserit: mittetur foras sicut palmes, & arefcet, & colligent eum, & in ignem mittent, & ardet. * Si manseritis in me, & verba mea in vobis manserint: quodcumque volueritis petetis, & fiet vobis. * In hoc clarificatus est Pater meus, ut fructum plurimum afferatis, & efficiamini mei discipuli. * Sicut dilexit me Pater, & ego dilexi vos. Manete in dilectione mea. * Si praecepta mea seruaueritis, manebitis in dilectione mea, sicut & ego Patris mei praecepta seruauit, & maneo in eius dilectione. * Hec locutus sum vobis: ut gaudium meum in vobis sit, & gaudium vestrum impleatur. * Hoc est praeceptum meum ut diligatis inuicem, sicut dilexi ad vos. * Maiorem hac dilectionem nemo habet, ut animam suam ponat quis pro amicis suis. * Vos amici mei estis, si feceritis quae ego precipio vobis. * Iam non dicam vos seruos: quia seruus nescit quid faciat dominus eius. * Vos autem dixi amicos: quia omnia quaecumque audiui a Patre meo, nota feci vobis. * Non vos me elegistis: sed ego elegi vos, & posui vos, ut eatis, & fructum afferatis: & fructus vester maneat: ut quodcumque

* 1. Cor. 1. 1

* 1. Cor. 1. 1

* 1. Cor. 1. 1
* Eph. 5. 2. 9
* 1. Thess. 4. 9

* Mat. 23. 4. 19

petieritis Patrem in nomine meo, det vobis. * Hec mando vobis, ut diligatis inuicem. * Si mundus vos odit: scitote quia me prioribus vobis odio habuit. * Si de mundo fuissetis: mundus quod sum erat diligeret: quia vero de mundo non estis, sed ego elegi vos de mundo, propterea odit vos mundus. * Mementote sermonis mei, quem ego dixi vobis: Non est seruus maior domino suo. Si me persecuti sunt, & vos persequetur: si sermonem meum seruauerunt, & vestrum seruabunt. * Sed haec omnia facient vobis propter nomen meum: quia nesciunt eum, qui misit me. * Si non venissem, & locutus fuisset eis, peccatum non haberent: nunc autem excusationem non habent de peccato suo. * Qui me odit: & Patrem meum odit. * Si opera non fecissem in eis, quae nemo alius fecit, peccatum non haberent: nunc autem & viderunt, & oderunt & me, & Patrem meum. * Sed ut adimpleatur sermo, qui in lege eorum scriptus est: Quia odio habuerunt me gratis. * Cum autem venerit Paraclitus, quem ego mitto vobis a Patre, spiritum veritatis, qui a Patre procedit, ille testimonium perhibebit de me: & vos testimonium perhibebitis, quia ab initio mecum estis.

* 1. Ioan. 3. 2. 3
* 4. 7* 1. Cor. 1. 1
* 1. Cor. 1. 1
* 1. Cor. 1. 1* Psal. 34. 1. 19
* Luc. 24. 8. 49

C A P. XVI.

HEC locutus sum vobis, ut non scandalizemini. * Absque synagogis facient vos: sed venit hora, ut omnis, qui interficit vos, arbitretur obsequium se praestare Deo. * & haec faciet vobis, quia non nouerunt Patrem, neque me. * Sed haec locutus sum vobis: ut cum venerit hora eorum reminiscamini, quia ego dixi vobis. * Haec autem vobis ab initio non dixi, quia vobiscum eram: Et nunc vado ad eum, qui misit me; & nemo ex vobis interrogat me, Quod vadis? * Sed quia haec locutus sum vobis, tristitia impleuit cor vestrum. * Sed ego veritatem dico vobis: expedit vobis ut ego vadam: si enim non abiero, Paraclitus non veniet ad vos: si autem abiero, mittam eum ad vos. * Et cum venerit ille, arguet mundum de peccato, & de iustitia, & de iudicio. * de peccato quidem: quia non crediderunt in me: * de iustitia vero: quia ad Patrem vado:

vado: & iam non videbitis me: * De iudicio autem: quia princeps huius mundi iam iudicatus est. * Adhuc multa habeo vobis dicere: sed non potestis portare modo. * Cum autem venerit ille Spiritus veritatis, docebit vos omnem veritatem: non enim loquetur a semetipso: sed quaecumque audiet loquetur, & quae ventura sunt annuntiabit vobis. * Ille me clarificabit: quia de meo accipiet, & annuntiabit vobis. * Omnia quaecumque habet Pater, mea sunt. Propterea dixi: quia de meo accipiet, & annuntiabit vobis. * Modicum, & iam non videbitis me: & iterum modicum, & videbitis me: quia vado ad Patrem. * Dixerunt ergo discipulis eius ad inuicem: Quid est hoc, quod dicit nobis: Modicum, & non videbitis me: & iterum modicum, & videbitis me, & quia vado ad Patrem? * Dicebant ergo: Quid est hoc, quod dicit, Modicum? nescimus quid loquitur. * Cognovit autem Iesus, quia volebant eum interrogare, & dixit eis: De hoc queritis inter vos quia dixi, Modicum, & non videbitis me: & iterum modicum, & videbitis me. * Amen, amen dico vobis: quia plorabitis, & flebitis vos, mundus autem gaudebit: vos autem contristabimini, sed tristitia vestra vertetur in gaudium. * Mulier cum parit, tristitiam habet, quia venit hora eius: cum autem pepererit puerum, iam non meminit pressurae propter gaudium: quia natus est homo in mundum. * Et vos igitur nunc quidem tristitiam habetis, iterum autem videbo vos, & gaudebit cor vestrum: & gaudium vestrum nemo tollet a vobis. * Et in illo die me non rogabitis quidquam. * Amen, amen dico vobis: si quid petieritis Patrem in nomine meo, dabit vobis. * Usque modo non petistis quidquam in nomine meo: Petite, & accipietis, ut gaudium vestrum sit plenum. * Hae in prouerbis locutus sum vobis. Venit hora cum iam non in prouerbis loquar vobis, sed palam de Patre annuntiabo vobis. * In illo die in nomine meo petetis: & non dico vobis quia ego rogabo Patrem de vobis: * Ipse enim Pater amat vos, quia vos me amastis, & credidistis, quia ego a Deo exiui. * Exiui a Patre, & veni in mundum: iterum relinquo mundum, & vado ad Patrem. * Dicunt ei discipuli eius: Ecce

nunc palam loqueris, & prouerbiu nullum dicis. * nunc scimus quia scis omnia, & non opus est tibi ut quis te interroget: in hoc credimus quia a Deo existi. * Respondit eis Iesus: Modo creditis? * Ecce venit hora, & iam venit, ut dispergami vniuersique in propria, & me solu relinquantis: & non sum solus, quia Pater mecum est. * Hae locutus sum vobis, ut in me pacem habeatis. In mundo pressuram habebitis: sed confidite, ego vici mundum.

Mat. 26. c. 31
Mat. 14. c. 11

CAP. XVII.

Hae locutus est Iesus: & subleuatis oculis in caelum, dixit: Pater venit hora, clarifica filium tuum, ut filius tuus clarificet te. * Sicut dedisti ei potestatem omnis carnis, ut omne, quod dedisti ei, det eis vitam aeternam. * Hae est autem vita aeterna: Ut cognoscant te, solum Deum verum, & quem misisti Iesum Christum. * Ego te clarificaui super terram: opus consummaui, quod dedisti mihi ut faciam. * & nunc clarifica me tu Pater apud te ipsum, claritate, quam habui prius, quam mundus esset, apud te. * Manifestaui nomen tuum hominibus, quos dedisti mihi de mundo: tui erant, & mihi eos dedisti: & sermonem tuum seruauerunt. * Nunc cognouerunt quia omnia, quae dedisti mihi, abs te sunt: * quia verba, quae dedisti mihi, dedi eis: & ipsi acceperunt, & cognouerunt vere quia a te exiui, & crediderunt quia tu me misisti. * Ego pro eis rogo: Non pro mundo rogo, sed pro his, quos dedisti mihi: quia tui sunt: & mea omnia tua sunt, & tua mea sunt: & clarificatus sum in eis. * Et iam non sum in mundo, & hi in mundo sunt, & ego ad te venio. Pater sancte, serua eos in nomine tuo, quos dedisti mihi: ut sint vnum, sicut & nos. * Cum essem cum eis, ego seruabam eos in nomine tuo. * Quos dedisti mihi, custodiui: & nemo ex eis periit, nisi filius perditionis, ut Scriptura impleatur. * Nunc autem ad te venio: & hae loquor in mundo, ut habeant gaudium meum impletum in semetipsis. * Ego dedi eis sermonem tuum, & mundus eos odio habuit, quia non sunt de mundo, sicut & ego non sum de mundo. * Non rogo ut tollas

Mat. 23. d. 18

Jo. 1. c. 17

Inf. 1. b. 9

Psal. 101. b. 9

Sup. 14. b. 13
Mat. 7. d. 7
Jo. 1. c. 23
Mat. 11. c. 24
Luc. 11. b. 9
Luc. 1. a. 9

eos de mundo, sed vt serues eos a malo.

* De mundo non sunt, sicut & ego non sum de mundo. * Sanctifica eos in veritate. Sermo tuus veritas est. * Sicut tu me misisti in mundum, & ego misi eos in mundum. * Et pro eis ego sanctifico meipsum: Vt sint & ipsi sanctificati in veritate. * Non pro eis autē rogo tantū, sed & pro eis, qui credituri sunt per verbum eorum in me: * vt omnes vnū sint, sicut tu Pater in me, & ego in te, vt & ipsi in nobis vnū sint: vt credat mundus, quia tu me misisti. * Et ego claritatem, quam dedisti mihi, dedi eis: vt sint vnum, sicut & nos vnum sumus. * Ego in eis, & tu in me: vt sint consummati in vnum: & cognoscat mundus quia tu me misisti, & dilexisti eos, sicut & me dilexisti. * Pater, quos dedisti mihi, volo vt vbi sum ego, & illi sint mecum: vt videant claritatem meam, quam dedisti mihi: quia dilexisti me ante cōstitutionem mundi. * Pater iuste, mundus te nō cognouit. ego autem te cognoui: & hi cognouerunt, quia tu me misisti. * Et notum feci eis nomen tuum, & notum faciam: vt dilectio, qua dilexisti me, in ipsis sit, & ego in ipsis.

C A P. XVIII.

Mat. 26. c. 36
Mar. 14. c. 31
Luc. 22. d. 30
1. Reg. 15. c. 23

Hæc cum dixisset Iesus, egressus est cum discipulis suis trans Torrentē Cedron, vbi erat hortus, in quem introiuit ipse, & discipuli eius. * Sciebat autem & Iudas, qui tradebat eum, locum: quia frequenter Iesus conuenerat illuc cum discipulis suis. * Iudas ergo cum accepisset cohortem, & a Pontificibus, & Pharizæis ministros, venit illuc cum laternis, & facibus, & armis. * Iesus itaque sciens omnia, quæ ventura erant super eum, processit, & dixit eis: Quem queritis? * Responderunt ei: Iesum Nazarenum. Dicit eis Iesus: Ego sum. Stabat autem & Iudas, qui tradebat eum, cum ipsis. * Vt ergo dixit eis: Ego sum: abierunt retrorsum, & ceciderunt in terram. * Iterum ergo interrogauit eos: Quem queritis? Illi autem dixerunt: Iesum Nazarenum. * Respondit Iesus: Dixi vobis, quia ego sum: si ergo me queritis, finite hos abire. * Vt impleretur sermo, quem dixit: Quia quos dedisti

mihi, non perdidisti ex eis quemquam. * Simon ergo Petrus habens gladiū eduxit eum: & percussit pontificis seruum: & absceidit auriculam eius dexterā. Erat autem nomen seruo Malchus. * Dixit ergo Iesus Petro: Mitte gladium tuum in vaginam. Calicem, quem dedit mihi Pater, non bibam illum? * Cohors ergo, & tribunus, & ministri Iudæorum comprehenderunt Iesum, & ligauerunt eum: * Et adduxerunt eum ad Annam primum, erat enim focer Caiphæ, qui erat pontifex anni illius. * Erat autem Caiphæ, qui consilium dederat Iudæis: Quia expedit, vnum hominem mori pro populo. * Sequebatur autem Iesum Simon Petrus, & alius discipulus. Discipulus autem ille erat notus pontifici, & introiuit cum Iesu in atrium pontificis. * Petrus autem stabat ad ostium foris. * Exiit ergo discipulus alius, qui erat notus pontifici, & dixit ostiariæ: & introduxit Petrum. * Dicit ergo Petro ancilla ostiaria: Numquid & tu ex discipulis es hominis istius? Dicit ille: Non sum. * Stabant autem serui, & ministri ad prunas: quia frigus erat, & calefaciebant se: erat autem cum eis & Petrus stans, & calefaciens se. * Pontifex ergo interrogauit Iesū de discipulis suis, & de doctrina eius. * Respondit ei Iesus: Ego palam locutus sum mūdo: ego semper docui in synagoga, & in templo, quo omnes Iudæi conueniunt: & in occulto locutus sum nihil. * Quid me interrogas? interroga eos, qui audierunt quid locutus sim ipsis: ecce hi sciunt quæ dixerim ego. * Hæc autem cum dixisset, vnus assistens ministrorum dedit alapam Iesu, dicens: Sic respondes pontifici? * Respondit ei Iesus: Si male locutus sum, testimonium perhibe de malo: si autem bene, quid me cedis? * Et misit eum Annas ligatum ad Caiphæ pontificem. * Erat autem Simon Petrus stans, & calefaciens se. * Dixerunt ergo ei: Numquid & tu ex discipulis eius es? Negauit ille, & dixit: Non sum. * Dicit ei vnus ex seruis pontificis, cognatus eius, cuius absceidit Petrus auriculam: Nonne ego te vidi in horto cū illo? * Iterū ergo negauit Petrus: & statim gallus cantauit. * Adducunt ergo Iesum a Caiphæ in pratorium. Erat autē mane:

Luc. 3. 2. 2

Sup. 11. E. 40

Mat. 26. f. 58
Mar. 14. f. 54
Luc. 22. f. 54

Mat. 26. f. 59
Mar. 14. f. 53
Luc. 22. f. 54

Mat. 26. g. 60
Mar. 14. g. 67
Luc. 22. f. 56

Sup. 17. c. 12. sermo, quem dixit: Quia quos dedisti

mane : & ipsi non introierunt in pratorium, ¹¹ vt non contaminarentur, sed vt manducarent Pascha. * Exiuit ergo Pilatus ad eos foras, & dixit: Quam accusationem affertis aduersus hominem hunc? * Responderunt, & dixerunt ei: Si non esset hic malefactor, non tibi tradidissimus eum. * Dixit ergo eis Pilatus: Accipite eum vos, & secundum legem vestram iudicate eum. Dixerunt ergo ei Iudæi: Nobis non licet interficere quemquam. ¹² * Vt sermo Iesu impleretur, quem dixit, significans qua morte esset moriturus. * Introiuit ergo iterum in pratorium Pilatus, & vocauit Iesum, & dixit ei: Tu es rex Iudæorum? * Respondit Iesus: A temetipso hoc dicis, an alij dixerunt tibi de me? * Respondit Pilatus: Numquid ego Iudæus sum? Gens tua, & pontifices tradiderunt te mihi: quid fecisti? * Respondit Iesus: Regnum meum non est de hoc mundo. si ex hoc mundo esset regnum meum, ministri mei utique decertarent vt non traderet Iudæis: nunc autem regnum meum non est hinc. * Dixit itaque ei Pilatus: Ergo rex es tu? Respondit Iesus: Tu dicis quia rex sum ego. Ego in hoc natus sum, & ad hoc veni in mundum, vt testimonium perhibeam veritati: omnis, qui est ex veritate, audit vocem meam. * Dicit ei Pilatus: Quid est veritas? Et cum hoc dixisset, iterum exiit ad Iudæos, & dicit eis: Ego nullam inuenio in eo causam. * Est autem consuetudo vobis vt vnum dimittam vobis in Pascha: vultis ergo dimittam vobis regem Iudæorum? * Clamauerunt ergo rursus omnes, dicentes: Non hunc, sed Barabbam. Erat autem Barabbas latro.

C A P. XIX.

TVnc ergo apprehendit Pilatus Iesum, & flagellauit. * Et milites plestentes coronam de spinis, imposuerunt capiti eius: & veste purpurea circumdederunt eum. * Et veniebant ad eum, & dicebant: Aue rex Iudæorum: & dabant ei alapas. * Exiit ergo iterum Pilatus foras, & dicit eis: Ecce adduco vobis eum foras, vt cognoscatis quia nullam inuenio in eo causam. (* Exiuit ergo Iesus portans coronam spineam, & pur-

pureum vestimentum:) Et dicit eis: Ecce homo. * Cum ergo vidissent eum Pontifices, & ministri, clamabant, dicentes: Crucifige, crucifige eum. Dicit eis Pilatus: Accipite eum vos, & crucifigite: ego enim non inuenio in eo causam. * Responderunt ei Iudæi: Nos legem habemus, & secundum legem debet mori, quia filium Dei se fecit. * Cum ergo audisset Pilatus hunc sermonem, magis timuit. * Et ingressus est pratorium iterum: & dixit ad Iesum: Vnde es tu? Iesus autem responsum non dedit ei. * Dicit ergo ei Pilatus: Mihi non loqueris? nescis quia potestatem habeo crucifigere te, & potestatem habeo dimittere te? * Respondit Iesus: Non haberes potestatem aduersum me ullam, nisi tibi datum esset desuper. Propterea qui me tradidit tibi, maius peccatum habet. * Et exinde quærebat Pilatus dimittere eum. Iudæi autem clamabant dicentes: Si hunc dimittis, non es amicus Cæsaris. omnis enim, qui se regem facit, contradicit Cæsari. * Pilatus autem cum audisset hos sermones, adduxit foras Iesum: & sedit pro tribunali, in loco, qui dicitur Lithóstratos, Hebraice autem Gabbatha. * Erat autem parasceue Paschæ, hora quasi sexta, & dicit Iudæis: Ecce rex vester. * Illi autem clamabant: Tolle, tolle, crucifige eum. Dicit eis Pilatus: Regem vestrum crucifigam? Responderunt Pontifices: Non habemus Regem, nisi Cæsarem. * Tunc ergo tradidit eis illum vt crucifigeretur. * Susceperunt autem Iesum, & eduxerunt. * Et baiulans sibi crucem exiuit in eum, qui dicitur Caluariz, locum, Hebraice autem Golgotha: * vbi crucifixerunt eum, & cum eo alios duos hinc, & hinc, medium autem Iesum. * Scripsit autem & titulum Pilatus: & posuit super crucem. Erat autem scriptum: Iesus Nazarenus, Rex Iudæorum. * Hunc ergo titulum multi Iudæorum legerunt: quia prope ciuitatem erat locus, vbi crucifixus est Iesus: Et erat scriptum Hebraice, & Græce, & Latine. * Dicebant ergo Pilato Pontifices Iudæorum: Noli scribere, Rex Iudæorum: sed quia ipse dixit: Rex sum Iudæorum. * Respondit Pilatus: Quod scripsi, scripsi. * Milites ergo cum crucifixissent eum, acceperunt vestimenta

Mat. 27. 2. 2
Mar. 15. 2. 1
Luc. 23. 2. 1
Act. 10. 24
1. 11. 2. 3

Mat. 20. 19

Mat. 27. b. 11
Mar. 15. 2. 2
Luc. 23. 2. 4

Mat. 27. c. 15
Mar. 15. b. 6
Luc. 23. b. 17

Mat. 27. c. 27
Mar. 15. b. 16

Mat. 27. d. 11
Mar. 15. b. 22
Luc. 23. c. 22

Mat. 27. d. 11
Mar. 15. b. 22
Luc. 23. c. 24

stimenta eius, (& fecerunt quattuor partes: vniqueque militi partem) & tunicam. Erat autem tunica inconsutilis, desuper contexta per totum. * Dix-
 runt ergo ad inuicem: Non scindamus eam, sed fortiamur de illa cuius sit. Vt E
 Scriptura impleteretur, dicens: " Partiti sunt vestimenta mea sibi: & in vestem meam miserunt sortem. Et milites qui-
 dem hæc fecerunt. * Stabant autem iux-
 ta crucem Iesu mater eius, & soror ma-
 tris eius, Maria Cleophæ, & Maria Mag-
 dalene. * Cum vidisset ergo Iesus ma-
 trem, & discipulum stantem, quem dili-
 gebat, dicit matri suæ: Mulier, ecce fi-
 lius tuus. * Deinde dicit discipulo: Ec-
 ce mater tua. Et ex illa hora accepit
 eam discipulus in sua. * Postea sciens
 Iesus quia omnia consummata sunt, " vt F
 consummaretur Scriptura, dixit: Sitio.
 * Vas ergo erat positum aceto plenum. *
 Illi autem spongiam plenam aceto, hyf-
 sopo circumponentes, obtulerunt ori
 eius. * Cum ergo accepisset Iesus ace-
 tum, dixit: Consummatum est. Et in-
 clinato capite tradidit spiritum. * Iudæi
 ergo, (quoniam Parasceue erat) vt non
 remaneret in cruce corpora sabbatho,
 (erat enim magnus dies ille Sabbati)
 rogauerunt Pilatum vt frangerentur eo-
 rum crura, & tollerentur. * Venerunt
 ergo milites: & primi quidem fregerunt
 crura, & alterius, qui crucifixus est cum
 eo. * Ad Iesum autem cum venissent, vt
 viderunt eum iam mortuum, non frege-
 runt eius crura, sed vnus militum lan-
 cea latus eius aperuit, & continuo exi-
 uit sanguis, & aqua. * Et qui vidit, te-
 stimonium perhibuit: & verum est testimo-
 nium eius. Et ille scit quia vera dicit: G
 vt & vos credatis. * Facta sunt enim hæc
 vt Scriptura impleteretur: " Os non com-
 minuētis ex eo. * Et iterum alia Scri-
 ptura dicit: " Videbunt in quem transfi-
 xerunt. * Post hæc autem rogauit Pi-
 latum Ioseph ab Arimathæa, (eo quod
 esset discipulus Iesu, occultus autem,
 propter metum Iudæorum) vt tolleret
 corpus Iesu. Et permisit Pilatus. Venit
 ergo, & tulit corpus Iesu. * Venit au-
 tem & Nicodemus, " qui venerat ad Ie-
 sum nocte primum, ferens mixturam
 myrrhæ, & aloes, quasi libras centum.
 * Acceperunt ergo corpus Iesu, & liga-

uerunt illud linteis cum aromatis, si-
 cut mos est Iudæis sepelire. * Erat
 autem in loco, vbi crucifixus est, hortus:
 & in horto monumentum nouum, in
 quo nondum quisquam positus erat.
 * Ibi ergo propter Parasceuen Iudæo-
 rum, quia iuxta erat monumentum, po-
 suerunt Iesum.

C A P. X X.

V Na autem sabbati, Maria Magdale-
 ne venit mane, cum adhuc tene-
 bræ essent, ad monumentum: & vidit
 lapidem sublatum a monumento. * Cu-
 currit ergo, & venit ad Simonem Pe-
 trum, & ad alium discipulum, quem
 amabat Iesus, & dicit illis: Tulerunt
 Dominum de monumento, & nescimus
 vbi posuerunt eum. * Exiit ergo Petrus,
 & ille alius discipulus, & venerunt ad mo-
 numentum. * Currebant autem duo simul,
 & ille alius discipulus præcurrebat citius
 Petro, & venit primus ad monumentum.
 * Et cum se inclinasset, vidit posita lin-
 teamina, non tamen introiuit. * Venit
 ergo Simon Petrus sequens eum, & in-
 troiuit in monumentum, & vidit linte-
 mina posita, * & sudarium, quod fue-
 rat super caput eius, non cum linteami-
 nibus positum, sed separatim inuolu-
 tum in vnum locum. * Tunc ergo in-
 troiuit & ille discipulus, qui venerat pri-
 mus ad monumentum: & vidit, & cre-
 didit: * nondum enim sciebant Scriptu-
 ram, quia oportebat eum a mortuis re-
 surgere. * Abierunt ergo iterum disci-
 pli ad semetipsos. * Maria autem sta-
 bat ad monumentum foris, plorans: Dū
 ergo fletet, inclinauit se, & prospexit
 in monumentum: * & vidit duos ange-
 los in albis, sedentes, vnum ad caput, &
 vnum ad pedes, vbi positum fuerat cor-
 pus Iesu. * Dicunt ei illi: Mulier, quid
 ploras? Dicit eis: Quia tulerunt Domi-
 num meum: & nescio vbi posuerunt
 eum. * Hæc cum dixisset, conuersa est
 retrorsum, & vidit Iesum stantem: &
 non sciebat quia Iesus est. * Dicit ei Ie-
 sus: Mulier, quid ploras? quem queris?
 Illa existimans quia hortulanus esset, di-
 cit ei: Domine, si tu sustulisti eum, di-
 cito mihi vbi posuisti eum: & ego cum
 tollam. * Dicit ei Iesus: Maria. Con-
 uersa

¶ Matt. 28. 1. &
 Mar. 16. 2. &
 Luc. 24. 1.

¶ Matt. 28. 1. &
 Mar. 16. 2. &
 Luc. 24. 2. &

¶ Exo. 12. d. 46
 Num. 9. b. 12

¶ Zac. 12. c. 10

¶ Mat. 27. g. 57

Mar. 15. d. 42

Luc. 23. g. 50

¶ Sup. 3. a. 1

uerfa illa, dicit ei: Rabboni (quod dicitur Magister.) * Dicit ei Iesus: Noli me tangere, nondum enim ascendi ad Patrem meum: vade autem ad fratres meos, & dic eis: Ascendo ad Patrem meum, & Patrem vestrum, Deum meum, & Deum vestrum. * Venit Maria Magdalene annuncians discipulis: Quia vidi Dominum, & hæc dixit mihi. * Cum ergo sero esset die illo, vna sabbatorum, & fores essent clausæ, vbi erant discipuli congregati propter metum Iudæorum: venit Iesus, & stetit in medio, & dixit eis: Pax vobis. * Et cum hoc dixisset, ostendit eis manus, & latus. Gaui sunt ergo discipuli, viso Domino. * Dixit ergo eis iterum: Pax vobis. Sicut misit me Pater, & ego mitto vos. * Hæc cum dixisset, insufflauit: & dixit eis: Accipite Spiritum sanctum: quorum remisistis peccata, remittuntur eis: & quorum retinueritis, retenta sunt. * Thomas autem vnus ex duodecim, qui dicitur Didymus, non erat cum eis quando venit Iesus. * Dixerunt ergo ei alij discipuli: Vidimus Dominum. Ille autem dixit eis: Nisi videro in manibus eius fixuram clauorum, & mittam digitum meum in locum clauorum, & mittam manum meam in latus eius, non credam. * Et post dies octo, iterum erant discipuli eius intus: & Thomas cum eis. Venit Iesus ianuis clausis, & stetit in medio, & dixit: Pax vobis. * Deinde dicit Thomæ: Infer digitum tuum huc, & vide manus meas, & affer manum tuam, & mitte in latus meum: & noli esse incredulus, sed fidelis. * Respondit Thomas, & dixit ei: Dominus meus, & Deus meus. * Dixit ei Iesus: Quia vidisti me Thomas, credidisti: beati qui non viderunt, & crediderunt. * Multa quidem, & alia signa fecit Iesus in conspectu discipulorum suorum, quæ non sunt scripta in libro hoc. * Hæc autem scripta sunt vt credatis, quia Iesus est Christus Filius Dei: & vt credentes, vitam habeatis in nomine eius.

C A P. XXI.

Postea manifestauit se iterum Iesus discipulis ad mare Tiberiadis. Manifestauit autem sic: * Erant simul Si-

mon Petrus, & Thomas, qui dicitur Didymus, & Nathanael, qui erat a Cana Galilææ, & filij Zebedæi, & alij ex discipulis eius duo. * Dicit eis Simon Petrus: Vado piscari. Dicunt ei: Venimus & nos tecum. Et exierunt, & ascenderunt in nauim: & illa nocte nihil prendiderunt. * Mane autem factus stetit Iesus in littore: non tamen cognouerunt discipuli quia Iesus est. * Dixit ergo eis Iesus: Pueri numquid pulmentarium habetis? Responderunt ei: Non. * Dicit eis: Mittite in dexteram nauigij rete: & inuenietis. Miserunt ergo: & iam non valebant illud trahere præ multitudine piscium. * Dixit ergo discipulus ille, quem diligebat Iesus, Petro: Dominus est. Simon Petrus cum audisset quia Dominus est, tunica succinxit se (erat enim nudus) & misit se in mare. * Alij autem discipuli nauigio venerunt: (non enim longe erant a terra, sed quasi cubitis ducentis) trahentes rete piscium. * Vt ergo descenderunt in terram, viderunt prunas positas, & piscem superpositum, & panem. * Dicit eis Iesus: Afferte de piscibus, quos prendidistis nunc. * Ascendit Simo Petrus, & traxit rete in terram, plenum magnis piscibus centum quinquaginta tribus. Et cum tanti essent, non est scissum rete. * Dicit eis Iesus: Venite, prandete. Et nemo audebat discumbentium interrogare eum: Tu quis es? * scientes, quia Dominus est. * Et venit Iesus, & accipit panem, & dat eis, & piscem similiter. * Hoc iam tertio manifestatus est Iesus discipulis suis cum resurrexisset a mortuis. * Cum ergo prandissent, dicit Simoni Petro Iesus: Simon Ioannis diligis me plus his? Dicit ei: Etiam Domine, tu scis quia amo te. Dicit ei: Pasce agnos meos. * Dicit ei iterum: Simon Ioannis diligis me? Ait illi: Etiam Domine, tu scis quia amo te. Dicit ei: Pasce agnos meos. * Dicit ei tertio: Simon Ioannis, amas me? Contristatus est Petrus, quia dixit ei tertio, Amas me? & dixit ei: Domine tu omnia nosti: tu scis quia amo te. Dixit ei: Pasce oues meas. * Amen, amen dico tibi: cum esses iunior, cingebas te, & ambulabas vbi volebas: cum autem senueris, extends

Ppp manus

1. Pet. 1. c. 14

Mat. 16. c. 14
Luc. 24. c. 36
1. Cor. 15. c. 2

Mat. 10. c. 18

Mat. 28. c. 18

manus tuas, & alius te cinget, & ducet
quò tu non vis. * Hoc autem dixit signi-
ficans qua morte clarificaturus esset Deū. D
Et cum hoc dixisset, dicit ei: Sequere
me. * Conuersus Petrus vidit illum
discipulum, quem diligebat Iesus, se-
quentem, "qui & recubuit in cœna su-
per pectus eius, & dixit: Domine quis
est qui tradet te? * Hunc ergo cum vi-
disset Petrus, dixit Iesu: Domine hic
autem quid? * Dicit ei Iesus: Sic eum
volo manere donec veniam, quid ad te?

23 tu me sequere. * Exijt ergo sermo iste
inter fratres quia discipulus ille non
moritur. Et non dixit ei Iesus: Non
moritur. sed: Sic cum volo manere do-
nec veniam, quid ad te? * Hic est disci-
pulus ille, qui testimonium perhibet de
his, & scripsit hæc: & scimus, quia ve-
rum est testimonium eius. * " Sunt au-
tem & alia multa, quæ fecit Iesus: quæ
si scribantur per singula, nec ipsum ar-
bitror mundum capere posse eos, qui
scribendi sunt, libros.

d Sup. 13. c. 13

" Sup. 20. a. 10

ACTVS APOSTOLORVM.

CAPVT PRIMVM.

PRIMVM quidem
sermonem feci de
omnibus o Theophi-
le, quæ cepit Iesus
facere, & docere
* vsque in diem, qua
præcipiens Aposto-
lis per Spiritum sanctum, quos elegit,
assumptus est: * quibus & præbuit seip-
sum viuum post passionem suam in mul-
tis argumentis, per dies quadraginta,
apparens eis, & loquens de regno Dei.
* Et conuescens, " præcepit eis ab Iero-
solymis ne discederent, sed expectarent
promissionem Patris, " quam audistis
(inquit) per os meum: * quia Ioannes
quidem baptizauit aqua, vos autem ba-
ptizabimini Spiritu sancto nõ post mul-
tos hos dies. * Igitur qui conuenerant,
interrogabant eum, dicentes: Domine si
in tempore hoc restitues regnum Israel?
* Dixit autem eis: Non est vestrum nos-
se tempora vel momenta, quæ Pater po-
tuit in sua potestate: * " sed accipietis
virtutem superuenientis Spiritus sancti
in vos, & eritis mihi testes in Ierusalem,
& in omni Iudæa, & Samaria, & vsque
ad vltimum terræ. * Et cum hæc dixisset,

videntibus illis, eleuatus est: & nubes su-
scepit eum ab oculis eorum. * Cumq. in-
tuerentur in cælum euntem illum, ecce
duo viri astiterunt iuxta illos in vestibus
albis, * qui & dixerunt: Viri Galilæi
quid statis aspicientes in cælum? hic Iesus,
qui assumptus est a vobis in cælum, sic
veniet quemadmodum vidistis eum eun-
tem in cælum. * Tunc reuersi sunt Iero-
solymam a monte, qui vocatur Oliue-
ti, qui est iuxta Ierusalem, sabbati ha-
bens iter. * Et cum introissent in coena-
culum, ascenderunt vbi manebant Pe-
trus, & Ioannes, Iacobus, & Andreas,
Philippus, & Thomas, Bartholomæus, &
Matthæus, Iacobus Alphæi, & Simon
Zelotes, & Iudas Iacobi. * hi omnes
erant perseuerantes vnanimiter in oratio-
ne cum mulieribus, & Maria matre Ie-
su, & fratribus eius. * In diebus illis
exurgens Petrus in medio fratrum dixit
(erat autem turba hominum simul, se-
re centum viginti.) * Viri fratres, oportet
impleri Scripturam, " quam prædi-
xit Spiritus sanctus per os Dauid de Iu-
da, " qui fuit dux eorum, qui compre-
henderunt Iesum: * " qui connumeratus
erat in nobis, & sortitus est sortem mi-
nisterij

8 Luc. 24. g. 49
Io. 14. d. 168 Mat. 3. c. 11
Mar. 1. b. 8
Luc. 3. c. 16
Ioan. 1. d. 268 Inf. 2. a. 2
Luc. 24. g. 48

" Psal. 40. c. 9

" Ioan. 13. b. 18

Mat. 27. 8. 7

ministerium huius. * Et hic quidem possedit agrum de mercede iniquitatis, & suspensus crepuit medius: & diffusa sunt omnia viscera eius. * Et notum factum est omnibus habitantibus Ierusalem, ita ut appellaretur ager ille, lingua eorum, Haceldama, hoc est, ager sanguinis. * Scriptum est enim in libro Psalmorum: * Fiat commoratio eorum deserta, & non sit qui inhabitet in ea: * & episcopatum eius accipiat alter. * Oportet ergo ex his viris, qui nobiscum sunt congregati in omni tempore, quo intrauit & exiuit inter nos Dominus Iesus, * incipiens a baptismo Ioannis usque in diem, qua assumptus est a nobis, testem resurrectionis eius nobiscum fieri vnum ex istis. * Et statuerunt duos, Ioseph, qui vocabatur Barsabas, qui cognominatus est Iustus: & Mathiam. * Et orantes dixerunt: Tu Domine, qui corda nostri omnium, ostende, quem elegeris ex his duobus vnum accipere locum ministerij huius, & apostolatus, de quo prauaricatus est Iudas ut abiret in locum suum. * Et dederunt sortes eis, & cecidit fors super Mathiam, & annumeratus est cum vndecim Apostolis.

CAP. II.

Mat. 3. c. 11

Mar. 1. b. 8
Luc. 3. c. 16
Io. 7. d. 39
Sup. r. a. 8
Inf. 1. b. 15.
& 19. a. 6

ET cum complerentur dies Pentecostes, erant omnes pariter in eodem loco: * & factus est repente de caelo sonus, tamquam aduenientis spiritus vehementis, & repleuit totam domum ubi erant sedentes. * Et apparuerunt illis dispersae linguae tamquam ignis, seditque supra singulos eorum: * & repleti sunt omnes Spiritu sancto, & coeperunt loqui varijs linguis, prout Spiritus sanctus dabat eloqui illis. * Erant autem in Ierusalem habitantes Iudaei, viri religiosi ex omni natione, quae sub caelo est. * Facta autem hac voce, conuenit multitudo, & mente confusa est, quoniam audiebat unusquisque lingua sua illos loquentes. * Stupebant autem omnes, & mirabantur, dicentes: Nonne ecce omnes isti, qui loquuntur, Galilaei sunt, & quomodo nos audiuius unusquisque linguam nostram, in qua nati sumus? * Parthi, & Medi, & Aelamitae, & qui habitant Mesopotamiam, Iudaeam,

& Cappadociam, Pontum, & Asiam, & Phrygiam, & Pamphylia, Aegyptum, & partes Libyae, quae est circa Cyrenen, & aduentum Romani, Iudaei quoque, & Profelyti, Cretes, & Arabes: audiuius eos loquentes nostris linguis magnalia Dei. * Stupebant autem omnes, & mirabantur ad inuicem dicentes: Quidnam vult hoc esse? * Alij autem irridentes dicebant: Quia musto pleni sunt isti. * Stans autem Petrus cum vndecim leuauit vocem suam, & locutus est eis: Viri Iudaei, & qui habitatis Ierusalem vniuersi, hoc vobis notum sit, & auribus percipite verba mea. * Non enim, sicut vos aestimatis, hi ebrii sunt, cum sit hora diei tertia: sed hoc est, quod dictum est per prophetam Ioel: * Et erit in novissimis diebus (dicit Dominus) effusio de Spiritu meo super omnem carnem; & prophetabunt filij vestri, & filiae vestrae, & iuvenes vestri visiones videbunt, & seniores vestri somnia somniant. * Et quidem super seruos meos, & super ancillas meas in diebus illis effundam de Spiritu meo, & propheta bunt: * & dabo prodigia in caelo sursum, & signa in terra deorsum, sanguinem, & ignem, & vaporem fumi: * Sol conuerteretur in tenebras, & luna in sanguinem, antequam veniat dies Domini magnus & manifestus. * Et erit: omnis, quicumque inuocauerit nomen Domini, saluus erit. * Viri Israelitae, audite verba haec: Iesum Nazarenum, virum approbatum a Deo in vobis, virtutibus, & prodigijs, & signis, quae fecit Deus per illum in medio vestri, sicut & vos scitis: * hunc definito consilio, & praescientia Dei traditum, per manus iniquorum asilientes interemistis: * quem Deus suscitauit, solutis doloribus inferni, iuxta quod impossibile erat teneri illum ab eo. * David enim dicit in eum: * Proindebam Dominum in conspectu meo semper: quoniam a dextris est mihi ne commouear: * Propter hoc laetatum est cor meum, & exultauit lingua mea, in super & caro mea requiescet in spe: * Quoniam non derelinques animam meam in inferno, nec dabis Sanctum tuum videre corruptionem. * Notas mihi fecisti vias vitae: & replebis me iucunditate cum facie tua. * Viri fratres, liceat audere

Moel. 2. g. 18
Isa. 44. 1. 1

Rom. 10. c. 13

Ps. 13. c. 10

ter dicere ad vos de patriarcha David
 1. Reg. 2. b. 10 " quoniam defunctus est, & sepultus: &
 sepulchrum eius est apud nos vsque in
 hodiernum diem. * Propheta igitur cum 10
 1. Reg. 13. c. 11 esset, & sciret quia iureiurando " iurasset E
 illi Deus de fructu lumbi eius sedere su-
 per sedem eius: * prouidens locutus est 11
 1. Reg. 15. c. 10 de resurrectione Christi, quia " neque
 1. Reg. 13. c. 23 derelictus est in inferno, neque caro eius
 vidit corruptionem. * Hunc Iesum resu- 12
 scitauit Deus, cuius omnes nos testes su-
 mus. * Dexteram igitur Dei exaltatus, & 13
 promissione Spiritus sancti accepta a Pa-
 tre, effudit hunc, quem vos videtis, &
 auditis. * Non enim David ascendit in 14
 1. Reg. 10. c. 1 cælum: dixit autem ipse: " Dixit Domi-
 nus Domino meo, sede a dextris meis
 * donec ponam inimicos tuos scabellum 15
 pedum tuorum. * Certissime fiat ergo 16
 omnis domus Israel, quia & Dominum
 eum, & Christum fecit Deus, hunc Ie-
 sum, quem vos crucifixistis. * His autem 17
 auditis, compuncti sunt corde, & dixe-
 runt ad Petrum, & ad reliquos Aposto-
 los: Quid faciemus, viri fratres? * Petrus 18
 vero ad illos: Poenitentiam (inquit) agi-
 te, & baptizetur vnusquisque vestrum in
 nomine Iesu Christi in remissionem pec-
 catorum vestrorum: & accipietis donum
 Spiritus sancti. * Vobis enim est repro-
 missio, & filii vestris, & omnibus, qui
 longe sunt, quoscumque aduocauerit
 Dominus Deus noster. * Alijs etiam 40
 verbis plurimis testificatus est, & exhor-
 tabatur eos, dicens: Saluamini a genera-
 tione ista praua. * Qui ergo receperunt
 sermonem eius, baptizati sunt: & appo-
 siterunt in die illa animarum circiter tria
 millia. * Erant autem perseverantes in 41
 doctrina Apostolorum, & communica-
 tione fractionis panis, & orationibus.
 * Fiebat autem omni animarum timor: mul-
 ta quoque prodigia, & signa per Apo-
 42 stolos in Ierusalem fiebant, & metus erat
 magnus in vniuersis. * Omnes etiam, qui
 credebant, erant pariter, & habebant om-
 nia communia. * Possessiones & substan-
 43 tias vendebant, & diuidebant illa omni-
 bus, prout cuique opus erat. * Quotidie
 44 quoque perdurantes vnanimiter in tem-
 plo, & frangentes circa domos panem,
 sumebant cibum cum exultatione, &
 simplicitate cordis, * collaudantes Deum,
 47 & habentes gratiam ad omnem plebem.

Dominus autem augebat qui salui fi-
 rent quotidie in idipsum.

CAP. III.

1 Petrus autem, & Ioannes ascendebant
 A in templum ad horam orationis no-
 2 nam. * Et quidam vir, qui erat claudus
 ex utero matris suæ, baiulabatur: quem
 ponebant quotidie ad portam templi,
 quæ dicitur Speciosa, vt peteret eleemo-
 synam ab introeuntibus in templum. 3
 4 * Is cum vidisset Petrum, & Ioannem in-
 cipientes introire in templum, rogabat
 vt eleemosynam acciperet. * Intuens au-
 tem in eum Petrus cum Ioanne, dixit:
 5 Respice in nos. * At ille intendebat in
 eos, sperans se aliquid accepturum ab
 6 eis. * Petrus autem dixit: Argentum &
 aurum non est mihi: quod autem ha-
 beo, hoc tibi do: In nomine Iesu Chri-
 7 sti Nazareni surge, & ambula. * Et ap-
 prehensa manu eius dextera, alleuauit
 eum, & prorinus consolidatæ sunt ba-
 8 ses eius, & plantæ. * Et exiliens stetit,
 & ambulabat: & intrauit cum illis in
 templum ambulans, & exiliens, & lau-
 9 dans Deum. * Et vidit omnis populus
 eum ambulantem, & laudantem Deum.
 10 * Cognoscebant autem illum, quod ip-
 B se erat, qui ad eleemosynam sedebat ad
 Speciosam portam templi: & impleti
 sunt stupore & extasi in eo, quod con-
 11 tigerat illi. * Cum teneret autem Pe-
 trum, & Ioannem, cucurrit omnis popu-
 lus ad eos ad porticum, quæ appellatur
 12 Salomonis, stupentes. * Videns autem
 Petrus, respondit ad populum: Viri Is-
 raelitæ quid miramini in hoc, aut nos
 quid intuemini, quasi nostra virtute aut
 potestate fecerimus hunc ambulare?
 13 * Deus Abraham, & Deus Isaac, & Deus
 Iacob, Deus patrum nostrorum glorifi-
 cauit filium suum Iesum, quem vos
 quidem tradidistis, & negastis ante fa-
 ciem Pilati, iudicantis illo dimitti.
 14 * Vos autem sanctum, & iustum nega-
 stis, & petistis virum homicidam do-
 15 nari vobis: * auctorem vero vitæ inter-
 fecistis, quem Deus suscitauit a mor-
 16 tuis, cuius nos testes sumus. * Et in fide
 C nominis eius, hunc, quem vos vidistis,
 & nostis, confirmauit nomen eius: &
 fides, quæ per eum est, dedit integram
 sanitatem

11 Mat. 27. c. 20
 Mar. 15. b. 15
 Luc. 23. c. 15
 Ioan. 18. g. 40

sanctatem istam in conspectu omnium vestrum. * Et nunc fratres scio quia per ignorantiam fecistis, sicut & principes vestri. * Deus autem, quæ prænuñciauit per os omnium prophetarum, pati Christum suum, sic impleuit. * Poenitemini igitur, & conuertimini vt deleantur peccata vestra: * vt cum venerint tempora refrigerij a conspectu Domini, & miserit eum, qui prædicatus est vobis, Iesum Christum, quem oportet quidem celum suscipere vsque in tempora restitutionis omnium, quæ locutus est Deus per os sanctorum suorum a sæculo Prophetarum. * Moyses quidem dixit: Quoniam Prophetam suscitabit vobis Dominus Deus vester de fratribus vestris, tamquam me, ipsum audietis iuxta omnia quæcumque locutus fuerit vobis. * Erit autem: omnis anima, quæ non audierit Prophetam illum, exterminabitur de plebe. * Et omnes prophetae a Samuel, & deinceps, qui locuti sunt, annunciauerunt dies istos. * Vos estis filij prophetarum & testamenti, quod disposuit Deus ad patres nostros, dicens ad Abraham: * Et in semine tuo benedicentur omnes familiae terræ. * Vobis primum Deus suscitans filium suum, misit eum benedicentem vobis: vt conuertat se vnusquisque a nequitia sua.

CAP. IIII.

Loquentibus autem illis ad populum, supervenerunt sacerdotes, & magistratus templi, & Sadducei, dolentes quod docerent populum, & annuntiarent in Iesu resurrectionem ex mortuis: * & iniecerunt in eos manus, & posuerunt eos in custodiam in crastinum: erat enim iam vespere. * Multi autem eorum, qui audierant verbum, crediderunt: & factus est numerus virorum quinque millia. * Factum est autem in crastinum, vt congregarentur principes eorum, & seniores, & scribæ in Ierusalem. * & Annas princeps sacerdotum, & Caiphas, & Ioannes, & Alexander, & quotquot erant de genere sacerdotali. * Et statuentes eos in medio, interrogabant: In qua virtute, aut in quo nomine fecistis hoc vos? * Tunc repletus Spiritu sancto Petrus, dixit ad eos: Prin-

cipes populi, & seniores audite: * Si nos hodie dijudicamur in beneficio hominis infirmi, in quo iste saluus factus est, * notum sit omnibus vobis, & omni plebi Israel: quia in nomine Domini nostri Iesu Christi Nazareni, quem vos crucifixistis, quem Deus suscitavit a mortuis, in hoc iste astat coram vobis sanus. * Hic est lapis, qui reprobatus est a vobis ædificantibus, qui factus est in caput anguli: * & non est in alio aliquo salus. Nec enim aliud nomen est sub celo datum hominibus, in quo oporteat nos salvos fieri. * Videntes autem Petri constantiam, & Ioannis, comperito quod homines essent sine litteris, & idiotæ, admirabantur, & cognoscebant eos quoniam cum Iesu fuerant: * hominem quoque videntes stantem cum eis, qui curatus fuerat, nihil poterant contradicere. * Iusserunt autem eos foras extra concilium secedere: & conferebant ad inuicem, * dicentes: Quid faciemus hominibus istis? quoniam quidem notum signum factum est per eos, omnibus habitantibus Ierusalem: manifestum est, & non possumus negare. * Sed ne amplius diuulgetur in populum, comminemur eis, ne ultra loquantur in nomine hoc ulli hominum. * Et vocantes eos, denunciauerunt ne omnino loquerentur, neque docerent in nomine Iesu. * Petrus vero, & Ioannes respondentes, dixerunt ad eos: Si iustum est in conspectu Dei, vos potius audire quam Deum, iudicate. * non enim possumus quæ vidimus & audiimus non loqui. * At illi comminantes dimiserunt eos: non inuenientes quomodo punirent eos propter populum, quia omnes clarificabant id, quod factum fuerat in eo quod acciderat. * Annorum enim erat amplius quadraginta homo, in quo factum fuerat signum istud sanitatis. * Dimissi autem venerunt ad suos: & annunciauerunt eis quanta ad eos principes sacerdotum, & seniores dixissent. * Qui cum audissent, vnanimiter leuauerunt vocem ad Deum, & dixerunt: Domine, tu es qui fecisti celum, & terram, mare, & omnia, quæ in eis sunt: * qui Spiritu sancto per os patris nostri David, pueri tui, dixisti: Quare fremuerunt Gentes, & populi meditati sunt inania?

Ps. 117. d. 22
Matt. 21. d. 42
Mar. 12. a. 10
Luc. 20. c. 17
Ista. 28. d. 16
1. Pet. 2. a. 7
Rom. 9. g. 13

Ps. 117. a. 1

* Astiterunt reges terræ, & principes
conuenerunt in vnum aduersus Domi-
num, & aduersus Christum eius? * cō-
uenerunt enim vere in ciuitate ista ad-
uersus sanctum puerum tuum Iesum,
quem vnixisti, Herodes, & Pontius Pi-
latus cum Gentibus, & populis Israel,
facere quæ manus tua, & consilium
tuum decreuerunt fieri. * Et nunc Do-
mine respice in minas eorum, & da ser-
uis tuis cum omni fiducia loqui verbum
tuum, * in eo quod manum tuam ex-
tendas ad sanitates, & signa, & prodig-
ia fieri per nomen sancti filij tui Iesu.
Et cum orassent, motus est locus, in
quo erant congregati: & repleti sunt
omnes Spiritu sancto, & loquebantur
verbum Dei cum fiducia. * Multitudi-
nis autem credentium erat cor vnum, &
anima vna: nec quisquam eorum, quæ
possidebat, aliquid suum esse dicebat,
sed erant illis omnia communia. * Et
virtute magna reddebant Apostoli testi-
monium resurrectionis Iesu Christi Do-
mini nostri: & gratia magna erat in
omnibus illis. * Neque enim quisquam
egens erat inter illos. Quotquot enim
possessores agrorum, aut domorū erant
vendere afferebant pretia eorum, quæ
vendeabant, & ponebant ante pedes
Apostolorum. Diuidebatur autem sin-
gulis prout cuique opus erat. * Ioseph
autem, qui cognominatus est Barnabas
ab Apostolis, (quod est interpretatum
Filius consolationis) Leuites, Cyprius
genere, * cum haberet agrum, vendidit
eum, & attulit pretium, & posuit ante
pedes Apostolorum.

CAP. V.

V Ir autem quidam nomine Ananias,
cum Saphira vxore sua vendidit
agrum, * & fraudauit de pretio agri,
conscia vxore sua: & afferens partem
quamdam, ad pedes Apostolorum po-
suit. * Dixit autem Petrus: Anania,
cur tentauit satanas cor tuum, mentiri
de Spiritui sancto, & fraudare de pretio
agri? * Nonne manens tibi manebat,
& venundatum in tua erat potestate?
Quare posuisti in corde tuo hanc rem?
Non es mentitus hominibus, sed Deo.
* Audiens autem Ananias hæc verba, ce-

cidit, & expirauit. Et factus est timor
magnus super omnes, qui audierunt.
* Surgentes autem iuuenes amouerunt
eum, & efferrantes sepelierunt. * Factum
est autem quasi horarum trium spatium,
& vxor ipsius, nesciens quod factum fu-
erat, introiuit. * Dixit autem ei Petrus:
Dic mihi mulier, si tanti agrum vendi-
distis? At illa dixit: Etiam tanti. * Petrus
autem ad eam: Quid vtique conuenit
vobis tentare Spiritum Domini? Ecce
pedes eorum, qui sepelierunt virum tuū
ad ostium, & efferrant. * Confestim
cecidit ante pedes eius, & expirauit. In-
trantes autem iuuenes inuenerunt illam
mortuam: & extulerunt, & sepelierunt
ad virum suum. * Et factus est timor
magnus in vniuersa ecclesia, & in omnes,
qui audierunt hæc. * Per manus autem
Apostolorum fiebant signa, & prodigia
multa in plebe. Et erant vnanimiter om-
nes in porticu Salomonis. * Ceterorum
autem nemo audebat se coniungere illis:
sed magnificabat eos populus. * Magis
autem augebatur credentium in Domi-
no multitudo virorum, ac mulierū, * ita
vt in plateas eijcerent infirmos, & pone-
rent in lectulis ac grabatis, vt, ve-
niente Petro, saltem vmbra illius obum-
braret quemquam illorum, & liberaren-
tur ab infirmitatibus suis. * Concorrebat
autem & multitudo vicinarum ciuitatū
Ierusalem, afferentes agros, & vexatos
spiritibus immundis: qui curabantur om-
nes. * Exurgens autem princeps sacerdo-
tum, & omnes, qui cum illo erant, (quæ
est hæresis Sadducæorum) repleti sunt
zelo: * & iniecerunt manus in Aposto-
los, & posuerunt eos in custodia publica.
* Angelus autem Domini per noctem
aperiens ianuas carceris, & educens eos,
dixit: * Ite, & stantes loquimini in tem-
plo plebi omnia verba vitæ huius. * Qui
cum audissent, intrauerunt diluculo in
templum, & docebant. Adueniens autem
princeps sacerdotum, & qui cū eo erant,
conuocauerunt concilium, & omnes se-
niores filiorum Israel: & miserunt ad car-
cerem vt adducerentur. * Cum autem
venissent ministri, & aperto carcere
non inuenissent illos, reuersi nunciaue-
runt, * dicentes: Carcerem quidem in-
uenimus clausum cum omni diligentia,
& custodes stantes ante ianuas: aperien-

tes autem neminem intus inuenimus.
 * Ut autem audierunt hos sermones magistratus templi, & principes sacerdotum ambigebant de illis quidnam fieret. * Adueniens autem quidam nunciavit eis: Quia ecce viri, quos posuistis in carcerem, sunt in templo stantes, & docentes populum. * Tunc abiit magistratus cum ministris, & adduxit illos sine vi: timebant enim populum ne lapidarentur. * Et cum adduxissent illos, statuerunt in concilio: Et interrogauit eos princeps sacerdotum, * dicens: Principiando praecepimus vobis ne doceretis in nomine isto: & ecce replestis Ierusalem doctrina vestra: & vultis inducere super nos sanguinem hominis istius. * Respondens autem Petrus, & Apostoli, dixerunt: Obedire oportet Deo magis, quam hominibus. * Deus patrum nostrorum suscitauit Iesum, quem vos interemistis, suspendentes in ligno. * Hunc principem, & saluatorem Deus exaltauit dextera sua ad dandam poenitentiam Israeli, & remissionem peccatorum. * & nos sumus testes horum verborum, & Spiritus sanctus, quem dedit Deus omnibus obediensibus sibi. * Haec cum audissent, discabantur, & cogitabant interficere illos. * Surgens autem quidam in concilio Phariseus, nomine Gamaliel, legis doctor honorabilis vniuersae plebi, iussit foras ad breue homines fieri. * dixitque ad illos: Viri Israelitae attendite vobis super hominibus istis quid acturi sitis. * Ante hos enim dies extitit Theodas, dicens se esse aliquem, cui consensit numerus virorum circiter quadringentorum: qui occisus est: & omnes, qui credebant ei, dissipati sunt, & redacti ad nihilum. * Post hunc extitit Iudas Galilaeus in diebus professionis, & auertit populum post se, & ipse periit: & omnes, quotquot consenserunt ei, dispersi sunt. * Et nunc itaque dico vobis, discedite ab hominibus istis, & finite illos: quoniam si est ex hominibus consilium hoc, aut opus, dissoluetur: * si vero ex Deo est, non poteritis dissolvere illud, ne forte & Deo repugnare inueniamini. Consenserunt autem illi. * Et conuocantes Apostolos, causis denunciauerunt ne omnino loquerentur in nomine Iesu, & dimiserunt eos. * Et illi quidem ibant

gaudentes a conspectu concilij, quoniam digni habiti sunt pro nomine Iesu contumeliam pati. * Omni autem die non cessabant in templo, & circa domos docentes, & euangelizantes Christum Iesum.

CAP. VI.

IN diebus autem illis, crescente numero discipulorum, factum est murmur Graecorum aduersus Hebraeos, eo quod despicerentur in ministerio quotidiano viduae eorum. * Conuocantes autem duodecim multitudinem discipulorum dixerunt: Non est æquum nos derelinquere verbum Dei, & ministrare men-
 sis. * Considerate ergo fratres, viros ex vobis boni testimonij septem, plenos Spiritu sancto, & sapientia, quos constituamus super hoc opus. * Nos vero orationi, & ministerio verbi instantes erimus. * Et placuit sermo coram omni multitudine. Et elegerunt Stephanum, virum plenum fide, & Spiritu sancto, & Philippum, & Prochorum, & Nicanorem, & Timonem, & Parmenam, & Nicolaum aduenam Antiochenum. * Hos statuerunt ante conspectum Apostolorum: & orantes imposuerunt eis manus.
 * Et verbum Domini crescebat, & multiplicabatur numerus discipulorum in Ierusalem valde: inuata etiam turba sacerdotum obediens fidei. * Stephanus autem plenus gratia, & fortitudine faciebat prodigia, & signa magna in populo. * Surrexerunt autem quidam de synagoga, quæ appellatur Libertinorum, & Cyrenensium, & Alexandrinorum, & eorum qui erant a Cilicia, & Asia, disputantes cum Stephano: * & non poterant resistere sapientiae, & Spiritui, qui loquebatur. * Tunc summisserunt viros, qui dicerent se audiuisse eum dicentem verba blasphemiae in Moysen, & in Deum. * Commouerunt itaque plebem, & seniores, & Scribas: & concurrentes rapuerunt eum, & adduxerunt in concilium. * & statuerunt falsos testes, qui dicerent: Homo iste non cessat loqui verba aduersus locum sanctum, & legem. * audiuius enim eum dicentem: quoniam Iesus Nazareus hic, destruet locum istum, & mutabit traditiones,

quas tradidit nobis Moyses. * Et intuentes cum omnes, qui sedebat in concilio, viderunt faciem eius tamquam faciem Angeli.

CAP. VII.

Dixit autem princeps sacerdotum: Si hæc ita se habent? * Qui ait: Viri fratres, & patres audite: Deus gloriæ apparuit patri nostro Abraham cum esset in Mesopotamia, prius quam moraretur in Charan, * & dixit ad illum: "Exi de terra tua, & de cognatione tua, & veni in terram, quam monstrauero tibi." * Tunc exiit de terra Chaldaeorum, & habitauit in Charan. Et inde, postquam mortuus est pater eius, transtulit illum in terram illam, in qua nunc vos habitatis. * Et non dedit illi hereditarem in ea, nec passum pedis: sed repromisit dare illi eam in possessionem, & semini eius post ipsum, cum non haberet filium. * Locutus est autem ei Deus: "Quia erit semen eius accola in terra aliena, & seruituti eos subiicient, & male tractabunt eos annis quadringentis: * & gentem cui seruiert, iudicabo ego, dixit Dominus. & post hæc exibunt, & seruient mihi in loco isto." * Et dedit illi testamentum circumcisionis: * & sic genuit Isaac, & circumcidit eum die octauo: * & Isaac, Jacob: & Jacob, duodecim Patriarchas. * Et Patriarchæ amulantes, Ioseph vendiderunt in Ægyptum. & erat Deus cum eo: * & eripuit eum ex omnibus tribulationibus eius: & dedit ei gratiam, & sapientiam in conspectu Pharaonis regis Ægypti, & constituit eum præpositum super Ægyptum, & super omnem domum suam. * Venit autem fames in vniuersam Ægyptum, & Chanaan, & tribulatio magna: & non inueniebant cibos patres nostri. * Cum audisset autem Jacob esse frumentum in Ægypto: misit patres nostros primum: * & in secundo cognitus est Ioseph a fratribus suis, & manifestatum est Pharaoni genus eius. * Mittens autem Ioseph accersuit Jacob patrem suum, & omnem cognationem suam in animabus septuagintaquinque. * Et descendit Jacob in Ægyptum, & defunctus est ipse, & patres postea. * Et translati sunt in Sichem, &

positi sunt in sepulchro, * quod emiserat Abraham pretio argenti a filiis Hemor filij Sichem. * Cum autem appropinquaret tempus promissionis, quam confessus erat Deus Abraham, * creuit populus, & multiplicatus est in Ægypto, * quoadusque surrexit alius rex in Ægypto, qui non sciebat Ioseph. * Hic circumueniens genus nostrum, afflixit patres nostros ut exponerent infantes suos ne viuificarentur. * Eodem tempore natus est Moyses & fuit gratus Deo, qui nutritus est tribus mensibus in domo patris sui. * Exposito autem illo, sustulit eum filia Pharaonis, & nutriuit eum sibi in filiū. * Et eruditus est Moyses omni sapientia Ægyptiorum, & erat potens in verbis, & in operibus suis. * Cum autem impleretur ei quadraginta annorum tempus, ascendit in cor eius ut visitaret fratres suos filios Israel. * Et cum vidisset quendam iniuriam patientem, vindicauit illum: & fecit ultionem ei, qui iniuriam sustinebat, percussio Ægyptio. * Exultimabat autem intelligere fratres, quoniam Deus per manum ipsius daret salutem illis: at illi non intellexerunt. * Sequenti vero die apparuit illis litigantibus: & reconciliabat eos in pace, dicens: Viri, fratres estis, ut quid nocetis alterutrum? * Qui autem iniuriam faciebat proximo, repulit eū, dicens: Quis te constituit principem, & iudicem super nos? numquid interficere me tu vis, quemadmodum interfecisti heri Ægyptium? * Fugit autem Moyses in verbo isto: & factus est aduena in terra Madian, ubi genuit filios duos. * Et expletis annis quadraginta, apparuit illi in deserto montis Sina Angelus in igne flammæ rubi. * Moyses autem videns, admiratus est visum, & accedente illo ut consideraret, facta est ad eum vox Domini, dicens: * Ego sum Deus patrum tuorum, Deus Abraham, Deus Isaac, & Deus Jacob. Tremefactus autem Moyses, non audebat considerare. * Dixit autē illi Dominus: Solue calcamentum pedum tuorum: locus enim in quo stas, terra sancta est. * Videns vidi afflictionem populi mei, qui est in Ægypto, & gemitum eorum audiui, & descendi liberare eos. Et nunc veni, & mittam te in Ægyptum. * Hunc Moysen, quē negauerunt, dicentes: Quis te con-

Gen. 12. 1

Gen. 15. 13

Gen. 17. 10

Gen. 21. 8. 2. 4

Gen. 25. 2. 14

Gen. 29. 12

Gen. 35. 10

Gen. 37. 18

Gen. 41. 17

Gen. 42. 1

Gen. 43. 1

Gen. 46. 1

Gen. 49. 1

Gen. 12. 1. 7
Ios. 14. 8. 13
Gen. 21. 4. 16

Exo. 1. 2. 7

Exo. 2. 2. 2
Heb. 11. 2. 19

Exo. 1. 10. 22

Exo. 2. 13. 19

Exo. 3. 2. 2

et constituit principem & iudicem hunc
Deus principem & redemptorem misit,
cum manu Angeli, qui apparuit illi in
rubro. ¹³ Hic eduxit illos faciens prodigia, & signa in terra Ægypti, & in rubro mari, & in deserto annis quadraginta.

¹⁴ Hic est Moyses, qui dixit filijs Israel:

¹⁵ Prophetam suscitabit vobis Deus de fratribus vestris, tamquam me, ipsum audietis.

¹⁶ Hic est, qui fuit in Ecclesia in solitudine cum Angelo, qui loquebatur ei in monte Sina, & cum patribus nostris: qui accepit verba vite dare nobis.

¹⁷ Cui noluerunt obedire patres nostri: sed repulerunt, & auersi sunt cordibus suis in Ægyptum, dicentes ad Aaron:

¹⁸ Fac nobis deos, qui præcedat nos: Moyses enim hic, qui eduxit nos de terra Ægypti, nescimus quid factum sit ei.

¹⁹ Et vitulum fecerunt in diebus illis, & obtulerunt hostiam simulachro, & latabantur in operibus manuum suarum.

²⁰ Conuertit autem Deus, & tradidit eos seruire militie cali, sicut scriptum est in Libro Prophetarum: Numquid victimas, & hostias obtulistis mihi annis quadraginta in deserto, domus Israel?

²¹ Et suscepistis tabernaculum Moloch, & sidus Dei vestri Rempham, figuras, quas fecistis, adorare eas. Et transferam vos trans Babylonem.

²² Tabernaculum testimonij fuit cum patribus nostris in deserto, sicut disposuit illis Deus, loquens ad Moysen, ut faceret illud secundum formam, quam viderat.

²³ Quod & induxerunt, suscipientes patres nostri cum Iesu in possessionem Gentium, quas expulit Deus a facie patrum nostrorum, usque in diebus David, qui inuenit gratiam ante Deum, & petijt vt inueneret tabernaculum Deo Iacob.

²⁴ Salomon autem edificauit illi domum. Sed non excelsus in manufactis habitat, sicut Propheta dicit: Calum mihi sedes est: terra autem scabellum pedum meorum.

²⁵ Quam domum edificabitis mihi, dicit Dominus: aut quis locus reuocationis meæ est? Nonne manus mea fecit hæc omnia? Dura ceruice, & incircumcisis cordibus, & auribus, vos semper Spiritui sancto resistitis, sicut Patres vestri, ita & vos. Quem Prophetarum non sunt persecuti patres vestri: Et occiderunt eos, qui prænuunciabat de aduentu Iusti, cuius

vos nunc proditores, & homicidæ fuistis:

¹³ qui accepistis legem in dispositione Angelorum, & non custodistis.

¹⁴ Audientes autem hæc dissecabantur cordibus suis, & stridebant dentibus in eum.

¹⁵ Cum autem esset plenus Spiritu sancto, intendens in cælum, vidit gloriam Dei, & Iesum stantem a dextris Dei. Et ait: Ecce video cælum apertos, & filium hominis stantem a dextris Dei.

¹⁶ Exclamantes autem voce magna continuerunt aures suas, & impetum fecerunt vniuersim in eum.

¹⁷ Et eiciens eum extra ciuitatem lapidabant: & testes deposuerunt vestimenta sua secus pedes adolescentis, qui vocabatur Saulus.

¹⁸ Et lapidabant Stephanum inuocantem, & dicentem: Domine Iesu suscipe spiritum meum.

¹⁹ Positis autem genibus, clamauit voce magna, dicens: Domine ne statuas illis hoc peccatum. Et cum hoc dixisset, obdormiuit in Domino. Saulus autem erat consentiens neci eius.

CAP. VIII.

¹ Facta est autem in illa die persecutio magna in Ecclesia, quæ erat Ierosolymis, & omnes dispersi sunt per regiones Iudææ, & Samaritæ præter Apostolos.

² Curauerunt autem Stephanum viri timorati, & fecerunt planctum magnum super eum.

³ Saulus autem devastabat Ecclesiam per domos intrans, & trahens viros, ac mulieres, trahens in custodiam.

⁴ Igitur qui dispersi erant pertransibant, euangelizantes verbum Dei.

⁵ Philippus autem descendens in ciuitatem Samaritæ, prædicabat illis Christum.

⁶ Intendebant autem turbæ his, quæ a Philippo dicebantur vniuersim audientes, & videntes signa quæ faciebat.

⁷ Multi enim eorum, qui habebant spiritus immundos, clamantes voce magna exhibant.

⁸ Multi autem paralytici, & claudi curati sunt.

⁹ Factum est ergo gaudium magnum in illa ciuitate.

¹⁰ Vir autem quidam nomine Simon, qui antefuerat in ciuitate magus, seducens gentem Samaritæ, dicens se esse aliquem magnum:

¹¹ cui auscultabant omnes a minimo usque ad maximum, dicentes: Hic est virtus Dei, quæ vocatur magna.

¹² Attendebant autem eum: propter quod multo

Exo. 7. 8. 9. 10

11. 14

Exo. 16. 2. 1

Deut. 18. 15

Exo. 19. 2. 1

Exo. 32. 2. 1

Amos. 5. 8.

21

Exo. 25. d. 40

Heb. 8. b. 9

Ios. 3. c. 14

1. Reg. 16. c.

11

Psal. 131. a. 5

1. Par. 17. c. 12

1. Reg. 6. a. 1

1. In. 17. f. 25

Mat. 66. a. 1

multo tempore magijs suis dementasset eos. * Cum vero credidissent Philippo euangelizanti de regno Dei, in nomine Iesu Christi baptizabantur viri, ac mulieres. * Tunc Simon & ipse credidit: & cum baptizatus esset, adhærebat Philippo. Videns etiam signa, & virtutes maximas fieri, stupens admirabatur. * Cū autem audissent Apostoli, qui erant Ierosolymis, quodd recepisset Samaria verbum Dei, miserunt ad eos Petrum, & Ioannem: * Qui cum venissent, orauerūt pro ipsis vt acciperent Spiritum sanctū: * Nondum enim in quemquam illorum venerat, sed baptizati tantum erant in nomine Domini Iesu. * Tunc imponebant manus super illos, & accipiebant Spiritum sanctum. * Cum vidisset autē Simon, quia per impositionem manus Apostolorum daretur Spiritus sanctus, obtulit eis pecuniam, * dicens: Date & mihi hanc potestatem, vt cuiumque imposuero manus, accipiat Spiritum sanctum. Petrus autem dixit ad eum: * Pecunia tua tecum sit in perditionē: quoniam donum Dei existimasti pecunia possideri. * Non est tibi pars, neque fors in sermone isto. cor enim tuum nō est rectum coram Deo. * Poenitentiam itaque age ab hac nequitia tua: & roga Deum, si forte remittatur tibi hæc cogitatio cordis tui. * In felle enim amaritudinis, & obligatione iniquitatis video te esse. * Respondens autem Simon, dixit: Precamini vos pro me ad Dominum, vt nihil veniat super me horum, quæ dixistis. * Et illi quidem testificati, & locuti verbum Domini, redibant Ierosolymā, & multis regionibus Samaritanorū euangelizabant. * Angelus autem Domini locutus est ad Philippum, dicens: Surge, & vade contra meridianū ad viam, quæ descendit ab Ierusalem in Gazā: hæc est deserta. * Et surgens abiit. Et ecce vir Æthiops, eunuchus, potens Candacis Reginae Æthiopum, qui erat super omnes gazas eius: venerat adorare in Ierusalem: & reuertebatur sedēs super currum suum, legensq. Isaiam prophetam. * Dixit autem Spiritus Philippo: Accede, & adiunge te ad currum istum. * Accurrens autem Philippus, audiuit eum legentem Isaiam prophetam, & dixit: Putasne intelligis quæ

legis? * Qui ait: Et quomodo possum, si nō aliquis ostēderit mihi? Rogauitq. Philippum vt ascenderet, & sederet secum. * Locus autem Scripturæ, quam legebat, erat hic: * Tamquam ouis ad occisionē ductus est: & sicut agnus coram tondēte se, sine voce, sic non aperuit os suum. * In humilitate iudicium eius sublatum est. Generationem eius quis enarrabit, quoniam tolletur de terra vita eius? * Respondens autem eunuchus Philippo, dixit: Obsecro te, de quo Propheta dicit hoc? de se, an de alio aliquo? * Aperies autem Philippus os suum, & incipiens a Scriptura ista, euangelizauit illi Iesum. * Et dum irent per viam, Venerunt ad quandam aquam: & ait Eunuchus: Ecce aqua, quid prohibet me baptizari? Dixit autem Philippus: Si credis ex toto corde, licet. Et respondens ait: Credo, Filium Dei esse Iesum Christum. * Et iussit stare currum: & descenderunt vterque in aquam, Philippus, & Eunuchus, & baptizauit eum. * Cum autem ascendissent de aqua, Spiritus Domini rapuit Philippum, & amplius non vidit eum Eunuchus. Ibat autem per viam suam gaudens. * Philippus autem inuentus est in Azoto, & pertransiens euangelizabat ciuitatibus cunctis, donec veniret Cæsaream.

CAP. IX.

S Aulus autem adhuc spirans minarū, & cædis in discipulos Domini, accessit ad principem Sacerdotum, & petijt ab eo epistolas in Damascum ad synagogas: vt si quos inuenisset huius viæ viros, ac mulieres, victos perduceret in Ierusalem. * Et cum iter faceret, contigit vt appropinquaret Damasco: & subito circumfulsit eum lux de cælo. * Et cadens in terram, audiuit vocem dicentem sibi: Saule, Saule, quid me persequeris? * Qui dixit: Quis es Domine? Et ille: Ego sum Iesus, quem tu persequeris. durum est tibi contra stimulum calcitrare. * Et tremens, ac stupens dixit: Domine, quid me vis facere? Et Dominus ad eū: Surge, & ingredere ciuitatem, & ibi dicetur tibi

Iſai. 53. 7

Iſai. 22. 26
1. Cor. 15. b. 8
2. Cor. 12. 2

tibi quid te oporteat facere. Viri autem illi, qui comitabantur cum eo, stabant stupefacti, audientes quidem vocem, neminem autem videtes. Surrexit autem Saulus de terra, apertisque oculis nihil videbat. Ad manus autem illum trahentes, introduxerunt Damascum. Et erat ibi tribus diebus non videns, & non manducauit, neque bibit. Erat autem quidam discipulus Damasci, nomine Ananias: & dixit ad illum in visu Dominus: Anania. At ille ait: Ecce ego, Domine. Et Dominus ad eum: Surge, & vade in vicum, qui vocatur rectus: & quære in domo Iudæ Saulum nomine Tarsensem: ecce enim orat. Et vidit virum Ananiam nomine, introeuntem, & imponentem sibi manus ut visum recipiat. Respondit autem Ananias: Domine, audiui a multis de viro hoc, quanta mala fecerit sanctis tuis in Ierusalem: & hic habet potestatem a principibus sacerdotum alligandi omnes, qui inuocant nomen tuum. Dixit autem ad eum Dominus: Vade, quoniam vas electionis est mihi iste, ut porret nomen meum coram gentibus, & regibus, & filiis Israel. Ego enim ostendam illi quanta oporteat eum pro nomine meo pati. Et abiit Ananias, & introiuit in domum: & imponens ei manus, dixit: Saule frater, Dominus misit me Iesus, qui apparuit tibi in via, qua veniebas, ut videas, & implearis Spiritu sancto. Et confestim ceciderunt ab oculis eius tamquam squamæ, & visum recepit: & surgens baptizatus est. Et cum accepisset cibum, confortatus est. Fuit autem cum discipulis, qui erant Damasci, per dies aliquot. Et continuo in synagogis prædicabat Iesum, quoniam hic est Filius Dei. Stupebant autem omnes, qui audiebant, & dicebant: Nonne hic est, qui expugnabat in Ierusalem eos, qui inuocabant nomen istud: & huc ad hoc venit ut vinclos illos duceret ad principes sacerdotum? Saulus autem multo magis conualefcebat, & confundeabat Iudæos, qui habitabant Damasci, affirmans quoniam hic est Christus. Cum autem implerentur dies multi, consilium fecerunt in unum Iudæi ut eum interficerent. Notæ autem factæ sunt Saulo insidiarum. Custodiebant autem & portas

die ac nocte, ut eum interficerent. Accipientes autem eum discipuli nocte, per murum dimiserunt eum, submittentes in sporta. Cum autem venisset in Ierusalem, tentabat se iungere discipulis, & omnes timebant eum, non credentes quod esset discipulus. Barnabas autem apprehensum illum duxit ad Apostolos: & narrauit illis quomodo in via vidisset Dominum, & quia locutus est ei, & quomodo in Damasco fiducialiter egerit in nomine Iesu. Et erat cum illis intras, & exiens in Ierusalem, & fiducialiter agens in nomine Domini. Loquebatur quoque Gentibus, & disputabat cum Græcis: illi autem quærebant occidere eum. Quod cum cognouissent fratres, deduxerunt eum Cæsaream, & dimiserunt Tarsum. Ecclesia quidem per totam Iudæam, & Galilæam, & Samariam habebat pacem, & ædificabatur ambulans in timore Domini, & consolatione sancti Spiritus replebatur. Factum est autem, ut Petrus dum pertransiret vniuersos, deueniret ad sanctos, qui habitabant Lyddæ. Inuenit autem ibi hominem quendam, nomine Æneam, ab annis octo iacentem in grabato, qui erat paralyticus. Et ait illi Petrus: Ænea, sanat te Dominus Iesus Christus: surge, & sterno tibi. Et continuo surrexit. Et viderunt eum omnes, qui habitabant Lyddæ, & Saronæ: qui conuersi sunt ad Dominum. In Ioppe autem fuit quædam discipula, nomine Tabitha, quæ interpretata dicitur Dorcas. Hæc erat plena operibus bonis, & eleemosynis, quas faciebat. Factum est autem in diebus illis, ut infirmata moreretur. Quam cum lauissent, posuerunt eam in coenaculo. Cum autem prope esset Lydda ad Ioppen, discipuli audientes quia Petrus esset in ea, miserunt duos viros ad eum, rogantes: Ne pigriteris venire usque ad nos. Exurgens autem Petrus venit cum illis. Et cum aduenisset, duxerunt illum in coenaculum: & circumsteterunt illum omnes viduæ sistentes, & ostendentes ei tunicas, & vestes, quas faciebat illis Dorcas. Eiectis autem omnibus foras: Petrus ponens genua orauit: & conuersus ad corpus, dixit: Tabitha, surge. At illa aperuit oculos suos: & viso Petro, resedit. Dans autem illi manum, erexit eam.

cām . Et cum vocasset sanctos , & vi-
duas , assignauit eam viam . * Notum
autem factū est per vniuersam Ioppen :
& crediderunt multi in Domino . * Fa-
ctum est autem vt dies multos moraretur
in Ioppe , apud Simonem quendam
coriariū .

CAP. X.

V Ir autem quidam erat in Cafarea ,
nomine Cornelius , Centurio co-
hortis , quæ dicitur Italica , * religiosus ,
ac timens Deum cum omni domo sua ,
faciens eleemosynas multas plebi , & de-
precans Deum semper : * is vidit in visu
manifeste , quasi hora diei nona , Angelum
Dei introeuntem ad se , & dicentem
sibi , Corneli . * At ille intuens eum ,
timore correptus , dixit : Quid est , Do-
mine ? Dixit autem illi : Orationes tuæ ,
& eleemosynæ tuæ ascenderunt in me-
moriā in conspectu Dei . * Et nunc
mitte viros in Ioppen , & accersi Simo-
nem quendam , qui cognominatur Petrus :
* hic hospitatur apud Simonem
quendam coriariū , cuius est domus iux-
ta mare : hic dicet tibi quid te oporteat
facere . * Et cum discessisset Angelus ,
qui loquebatur illi , vocauit duos dome-
sticos suos , & militem metuentem Do-
minum ex his , qui illi parebant . * Qui-
bus cum narraisset omnia , misit illos in
Ioppen . * Postera autē die iter illis fa-
cientibus , & appropinquantibus ciuita-
ti , ascendit Petrus in superiora vt oraret
circa horam sextam . * Et cum esuriret ,
voluit gustare . Parantibus autem illis ,
cecidit super eum mentis excessus : * &
vidit cælum apertum , & descendens vas
quoddam , velut linteum magnum , quat-
tuor inijs submitti de cælo in terram ,
* in quo erant omnia quadrupedia , &
serpentina terræ , & volatilia cæli . * Et fa-
cta est vox ad eum : Surge Petre , occide ,
& manduca . * Ait autem Petrus : Absit
Domine , quia nūquam manducaui omne
commune , & immundum . * Et vox
iterū secundo ad eum : Quod Deus pu-
rificauit , tu commune ne dixeris . * Hoc
autem factum est per ter : & statim re-
ceptum est vas in cælum . * Et dum in-
tra se hæsitaret Petrus quidnam esset vi-
sio , quam vidisset : ecce viri , qui missi

erant a Cornelio , inquirentes domum
Simonis , altiterunt ad ianuam . * Et cum
vocassent , interrogabant , si Simon , qui
cognominatur Petrus , illic haberet ho-
spitium . * Petro autem cogitante de vi-
sione , dixit Spiritus ei : Ecce Viri tres
querunt te . * Surge itaque , descende , &
vade cum eis nihil dubitans : quia ego
misi illos . * Descendens autem Petrus
ad viros , dixit : Ecce ego sum , quæ qua-
ritis : quæ causa est , propter quam veni-
stis ? * Qui dixerunt : Cornelius Centu-
rio , vir iustus , & timens Deum , & testi-
monium habens ab vniuersa gente Iu-
dæorum , responsum accepit ab Angelo
sancto accersire te in domum suam , &
audire verba abs te . * Introducens ergo
eos , recepit hospitio . Sequenti autē die
surgens profectus est cum illis : & qui-
dam ex fratribus ab Ioppe comitati sunt
eum . * Altera autem die introiuit Ca-
saream . Cornelius vero expectabat il-
los , conuocatis cognatis suis , & necessa-
rijs amicis . * Et factum est cum introis-
set Petrus , obuius venit ei Cornelius , &
proci dens ad pedes eius adorauit . * Pe-
trus vero eleuauit eum , dicens : Surge , &
ego ipse homo sum . * Et loquens cum
illo intrauit , & inuenit multos , qui con-
uenerant : * dixitq. ad illos : Vos scitis
quomodo abominatum sit viro Iudæo
coniungi , aut accedere ad alienigenam :
sed mihi ostendit Deus , neminem com-
munem aut immundum dicere hominē .
* Propter quod sine dubitatione veni ac-
cersitus . Interrogo ergo , quam ob cau-
sam accersistis me ? * Et Cornelius ait :
* A nudius quarta die vsque ad hanc horā ,
orans eram hora nona in domo mea , &
ecce vir stetit ante me in veste candida ,
& ait : * Corneli , exaudita est oratio tua ,
& eleemosynæ tuæ commemoratæ sunt
in conspectu Dei . * Mitte ergo in Iop-
pen , & accersi Simonem , qui cognomi-
natur Petrus : hic hospitatur in domo
Simonis coriarij iuxta mare . * Confe-
stim ergo misi ad te : & tu bene fecisti
veniendo . Nunc ergo omnes nos in cō-
spectu tuo adsumus audire omnia qua-
cumque tibi præcepta sunt a Domino .
* Aperiens autem Petrus os suum , dixit :
In veritate comperi quia non est per-
sonarum acceptor Deus , * sed in omni
gente qui timet eum , & operatur iusti-
tiam ,

* Deu. 10. d. 17
1. Par. 19. c. 7
Iob 34. b. 19
Sap. 6. b. 3
Eccli. 35. b. 16
Rom. 2. b. 11
Gal. 2. b. 6
Eph. 6. b. 9
Col. 3. d. 25
1. Pet. 1. c. 17

tiam, acceptus est illi. * Verbum misit 16
Deus filijs Israel, annuncians pacem per
Iesum Christum: (hic est omnium Do-
minus.) * Vos scitis quod factum est 17
verbū per vniuersam Iudæam: incipiens
enim a Galilæa post baptismum, quod
prædicauit Ioannes, Iesum a Nazareth: 18
quomodo vnixit eum Deus Spiritu san-
cto, & Virtute, qui pertransiit benefa-
ciendo, & sanando omnes oppressos a
diabolo, quoniam Deus erat cum illo.
* Et nos testes sumus omnium, quæ fecit 19
in regione Iudæorum, & Ierusalē, quem
occiderunt suspendentes in ligno. * Hūc 20
Deus suscitauit tertia die, & dedit eum
manifestum fieri non omni populo, sed 21
testibus præordinatis a Deo: nobis, qui
manducauimus, & bibimus cū illo post-
quam resurrexit a mortuis. * Et præce- 22
pit nobis prædicare populo, & testifica-
ri quia ipse est, qui cōstitutus est a Deo
iudex viuorum, & mortuorum. * Huic 23
omnes Prophetæ testimonium perhibēt
remissionem peccatorum accipere per
nomen eius omnes, qui credunt in eum.
* Adhuc loquente Petro verba hæc, ce- 24
cidit Spiritus sanctus super omnes, qui
audiebant verbum. * Et obstupuerunt 25
ex circumcisione fideles, qui Venerant
cum Petro: quia & in nationes gratia
Spiritus sancti effusa est. * Audiebant 26
enim illos loquentes linguis; & magni-
ficantes Deū. * Tunc respondit Petrus: 27
Numquid aquam quis prohibere potest
vt non baptizentur hi, qui Spiritum san-
ctum acceperunt sicut & nos? * Et ius- 28
sit eos baptizari in nomine Domini Ie-
su Christi. Tunc rogauerunt eū vt ma-
neret apud eos aliquot diebus.

CAP. XI.

Avdierunt autem Apostoli, & fra- 1
tres, qui erant in Iudæa: quoniam A
& Gentes receperunt verbum Dei.
* Cum autem ascendisset Petrus Ieroso- 2
lymam, disceptabat aduersus illum,
qui erant ex circumcisione, dicentes: 3
Quare introisti ad viros præputium ha-
bentes, & manducaisti cum illis? Inci- 4
piens autem Petrus exponebat illis ordi-
nem, dicens: * Ego eram in ciuitate 5
Ioppe orans, & vidi in excessu mentis
visionem, descendens vas quoddam ve-

lut lineum magnum quattuor inijs
summitti de calo, & venit vsque ad me.
* In quod intuens considerabam, & vi-
di quadrupedia terræ, & bestias, & re-
ptilia, & volatilia cali. * Audiui autem
& vocem dicentem mihi: Surge Petre,
& occide, & manduca. * Dixi autem:
Nequaquam Domine: quia commune
aut immundum numquam introiuit in
os meum. * Respondit autem vox secū-
do de calo: Quæ Deus mundaui, tu ne
commune dixeris. * Hoc autem factum
est per ter: & recepta sunt omnia rur-
sum in calum. * Et ecce viri tres con-
festim asciterunt in domo, in qua eram,
missi a Cæsarea ad me. * Dixit autem
Spiritus mihi vt irem cū illis, nihil ha-
sitans. Venerunt autem mecum & sex
fratres isti, & ingressi sumus in domum
viri. * Narrauit autem nobis, quomo-
do vidisset Angelum in domo sua, stan-
tem & dicentem sibi: Mitte in Ioppen,
& accersi Simōnem, qui cognominatur
Petrus, qui loquetur tibi verba, in qui-
bus saluus eris tu, & vniuersa domus
tua. * Cum autem cœpisssem loqui, ce-
cidit Spiritus sanctus super eos, sicut &
in nos in initio. * Recordatus sum au-
tem verbi Domini, sicut dicebat: Ioan-
nes quidem baptizauit aqua, vos autem
baptizabimini Spiritu sancto. * Si ergo
eandem gratiam dedit illis Deus, sicut
& nobis, qui credidimus in Dominum
Iesum Christum; ego quis eram, qui
possem prohibere Deum? * His audi-
tis, tacuerunt: & glorificauerunt Deum,
dicentes: Ergo & Gentibus poenitentiā
dedit Deus ad vitam. * Et illi quidem,
qui dispersi fuerant a tribulatione, quæ
facta fuerat sub Stephano, perambulaue-
runt vsque Phœnicen, & Cyprum, & An-
tiochiam, nemini loquentes verbum, nisi
solis Iudæis. * Erant autem quidam ex
eis viri Cyprij, & Cyrenzi, qui cum in-
troissent Antiochiam, loquebantur &
ad Græcos, annunciantes Dominum Ie-
sum. * Et erat manus Domini cum eis:
multusq. numerus credentium conuer-
sus est ad Dominum. * Peruenit au-
tem sermo ad aures ecclesiæ, quæ erat
Ierosolymis super istis: & miserunt Bar-
nabam vsque ad Antiochiam. * Qui
cum peruenisset, & vidisset gratiam
Dei, gauisus est: & hortabatur omnes in
propo-

Luc. 4. c. 14

Ier. 31. f. 34
Mich. 7. d. 18Sup. 1. a. 1
Mat. 3. c. 18
Mat. 1. b. 8
Luc. 3. c. 16
Ioan. 1. d. 16
Iul. 19. a. 4

proposito cordis permanere in Domi-
 24 nitio : " quia erat vir bonus, & plenus Spi-
 ritu sancto, & fide. Et apposita est
 multa turba Domino. " Profectus est
 25 autem Barnabas Tarsum, ut quæreretur
 Saulum : quem cum inuenisset, perdu-
 26 xit Antiochiam. " Et annum totum con-
 uersati sunt ibi in Ecclesia : & docuerunt
 turbam multam, ita ut cognominaren-
 tur primum Antiochiarum discipuli, Chri-
 27 stiani. " In his autem diebus superue-
 nerunt ab Ierosolymis prophetae Antio-
 28 chiam : " & surgens vnus ex eis nomine
 Agabus, significabat per spiritum famem
 magnam futuram in vniuerso orbe ter-
 29 rarum, quae facta est sub Claudio. " Di-
 scipuli autem, prout quis habebat, pro-
 posuerunt singuli in ministerium mittere
 habitantibus in Iudaea fratribus : " quod
 30 & fecerunt, mittentes ad seniores per
 manus Barnabae, & Sauli.

CAP. XII.

Eodem autem tempore misit Hero-
 1 des rex manus, ut affligeret quosdam
 2 de Ecclesia. " Occidit autem Iacobum
 fratrem Ioannis gladio. " Videns autem
 3 quia placeret Iudaeis, apposuit ut apprehenderet
 & Petrum. Erant autem dies
 4 Azymorum. " Quem cum apprehen-
 disse, misit in carcerem, tradens quat-
 tuor quaternionibus militum custodi-
 5 dum, volens post Pascha producere eum
 populo. " Et Petrus quidem seruabatur
 in carcere. Oratio autem fiebat sine
 intermissione ab Ecclesia ad Deum pro
 6 eo. " Cum autem producturus eum es-
 set Herodes, in ipsa nocte erat Petrus
 dormiens inter duos milites, vinctus ca-
 7 tenis duabus : & custodes ante ostium
 custodiebant carcerem. " Et ecce Ange-
 8 lus Domini astitit : & lumen resulsit in
 habitaculo : percussitque Iacobum Petri,
 9 excitauit eum, dicens : Surge velociter.
 Et ceciderunt catenae de manibus eius.
 " Dixit autem Angelus ad eum : Praeci-
 gere, & calcea te caligas tuas. Et fecit
 sic. Et dixit illi : Circumda tibi vesti-
 mentum tuum, & sequere me. " Et
 exiens sequebatur eum, & nesciebat quia
 verum est, quod fiebat per angelum :
 existimabat autem se visum videre.

10 " Transcentes autem primam & secun-
 dam custodiam, Venerunt ad portam
 ferream, quae ducit ad ciuitatem : quae
 vltro aperta est eis. Et exeuntes proces-
 11 serunt vicum vnum : & continuo disces-
 sit Angelus ab eo. " Et Petrus ad se re-
 12 uersus, dixit : Nunc scio vere quia misit
 Dominus Angelum suum, & eripuit
 me de manu Herodis, & de omni expe-
 13 ctatione plebis Iudaeorum. " Confide-
 ransque Venit ad domum Mariae matris
 Ioannis, qui cognominatus est Marcus,
 vbi erant multi congregati, & orantes.
 14 " Pulsante autem eo ostium ianuae, pro-
 cessit puella ad audiendum, nomine
 15 Rhode. " Et ut cognouit vocem Pe-
 tri, pro gaudio non aperuit ianuam, sed
 intro currens nunciauit stare Petrum an-
 16 te ianuam. " At illi dixerunt ad eam :
 Insanis. Illa autem affirmabat sic se ha-
 17 bere. " Illi autem dicebant : Angelus
 eius est. " Petrus autem perseuerabat
 pulsans. Cum autem aperuissent, vide-
 18 runt eum, & obstupuerunt. " Annuens
 autem eis manu ut tacerent, narrauit
 quomodo Dominus eduxisset eum de
 carcere, dixitque : Nunciate Iacobo, &
 fratribus hanc. Et egressus abiit in alium
 19 locum. " Facta autem die, erat non par-
 ua turbatio inter milites, quidnam fa-
 20 ctum esset de Petro. " Herodes autem
 cum requisisset eum, & non inuenisset,
 inquisitione facta de custodibus, iussit
 21 eos duci : descendensque a Iudaea in Ca-
 saream, ibi commoratus est. " Erat au-
 tem iratus Tyrijs, & Sidonijs. At illi
 vnanimes venerunt ad eum, & persuaso
 22 Blaſto, qui erat super cubiculum regis,
 postulabant pacem, eo quod alerentur
 23 regiones eorum ab illo. " Statuto au-
 tem die Herodes vestitus veste regia, se-
 dit pro tribunali, & concionabatur ad
 24 eos. " Populus autem acclamabat : Dei
 25 voces, & non hominis. " Conſestim au-
 tem percussit eum Angelus Domini, eo
 quod non dedisset honorem Deo : &
 26 consumptus a vermis, expirauit. Ver-
 bum autem Domini crescebat, & multi-
 27 plicabatur. " Barnabas autem & Saulus
 reuersi sunt ab Ierosolymis, expleto mi-
 28 nisterio, assumpto Ioanne, qui cognomi-
 29 natus est Marcus.

CAP. XIII.

ERant autem in Ecclesia, quæ erat in Antiochiæ, prophetae, & doctores, in quibus Barnabas, & Simon, qui vocabatur Niger, & Lucius Cyrenensis, & Manahen, qui erat Herodis Tetrarchæ collactaneus, & Saulus. Ministrantibus autem illis Domino, & ieiunantibus, dixit illis Spiritus sanctus: Segregate mihi Saulum, & Barnabam in opus, ad quod assumpsi eos. Tunc ieiunantes, & orantes, imponentesque eis manus, dimiserunt illos. Et ipsi quidem missi a Spiritu sancto abierunt Seleuciam; & inde nauigauerunt Cyprum. Et cum venissent Salaminam, prædicabant verbum Dei in synagogis Iudæorum. Habebant autem & Ioannem in ministerio. Et cum perambulassent vniuersam insulam usque Paphum, inuenerunt quendam virum magum pseudoprophetam, Iudæum, cui nomen erat Bariesu, qui erat cum Proconsule Sergio Paulo viro prudēte. Hic, accersitis Barnaba, & Saulo, desiderabat audire verbum Dei. Resistebat autē illis Elymas magus, (sic enim interpretatur nomen eius) quærens auertere Proconsulem a fide. Saulus autē, qui & Paulus, repletus Spiritu sancto, intuens in eum, dixit: O plene omni dolo, & omni fallacia, fili diaboli, inimice omnis iustitiæ, non desinis subuerrere vias Domini rectas. Et nunc ecce manus Domini super te, & eris cæcus, non videns solem usque ad tempus. Et confestim cecidit in eum caligo, & tenebræ, & circuiens quærebat qui ei manum daret. Tunc Proconsul cum vidisset factum, credidit admirans super doctrina Domini. Et cum a Papho nauigassent Paulus, & qui cum eo erant, venerunt Pergen, Pamphylia. Ioannes autem discedens ab eis, reuersus est Ierosolymam. Illi vero pertranseuntes Pergen, venerunt Antiochiam Pisidia: & ingressi synagogam die sabbatorum, sederunt. Post lectionem autem legis, & Prophetarum, miserunt principes synagogæ ad eos, dicentes: Viri fratres, si quis est in vobis sermo exhortationis ad plebem, dicite. Surgens autē Paulus, & manu silentium indicēs, ait: Vi-

ri Israelitæ, & qui timetis Deum, audite: Deus plebis Israel elegit patres nostros, & plebem exaltauit cum essent incolæ in terra Ægypti, & in brachio excelso eduxit eos ex ea, & per quadraginta annorum tempus mores eorū sustinuit in deserto. Et destruens gentes septem in terra Chanaan, sorte distribuit eis terram eorum, quasi post quadringentos & quinquaginta annos: & post hæc dedit iudices, usque ad Samuel Prophetam. Et exinde postulerunt regem: & dedit illis Deus Saul filium Cis, virum de tribu Benjamin, annis quadraginta. & amoto illo, suscitauit illis Dauid regem: cui testimonium perhibens, dixit: Inueni Dauid filium Iesse, virum secundum cor meum, qui faciet omnes voluntates meas. Huius Deus ex semine secundum promissionem eduxit Israel saluatorem Iesum, prædicante Ioanne ante faciem aduentus eius baptismum poenitentiae omni populo Israel. Cum impletet autem Ioannes cursum suum, dicebat: Quem me arbitramini esse, non sum ego, sed ecce venit post me, cuius non sum dignus calcamenta pedum soluere. Viri fratres, filij generis Abraham, & qui in vobis timent Deum, vobis verbum salutis huius missum est. Qui enim habitabant Ierusalem, & principes eius hunc ignorantes, & voces prophetarū, quæ per omne sabbatum leguntur, iudicantes impleuerunt, & nullam causam mortis inuenientes in eo, petierunt a Pilato, vt interficerent eum. Cumque consummassent omnia, quæ de eo scripta erant, deponētes eum de ligno, posuerunt eum in monumento. Deus vero suscitauit eum a mortuis tertiam die: qui visus est per dies multos his, qui simul ascenderant cum eo de Galilæa in Ierusalem: qui usque nunc sunt testes eius ad plebem. Et nos vobis annunciamus eam, quæ ad patres nostros repromissio facta est: quoniam hanc Deus adimpleuit filiis nostris resuscitans Iesum, sicut & in Psalmo secundo scriptum est: Filius meus es tu, ego hodie genui te. Quod autem suscitauit eum a mortuis, amplius iam non reuersurum in corruptionem, ita dixit: Quia dabo vobis sancta Dauid fidelia.

* Ideoq.

Act. 13. b. 10 * Ideoq. & alias dicit : " Non dabis Sanctum tuum videre corruptionem . " Dauid enim in sua generatione cum administrasset, voluntati Dei dormiuit : & appositus est ad patres suos, & vidit corruptionem . " Quem vero Deus suscitauit a mortuis, non vidit corruptionem . " Notu igitur sit vobis viri fratres, quia per hunc vobis remissio peccatorum annuntiatur, & ab omnibus, quibus non potuistis in lege Moysei iustificari, in hoc omnis, qui credit, iustificatur . " Videte ergo ne superueniat vobis quod dictum est in Prophetis : " Videte contemptores, & admiramini, & disperdimini : quia opus operor ego in diebus vestris, opus quod non credetis, si quis enarrauerit vobis . " Exeuntibus autem illis rogabant ut sequenti sabbato loquerentur sibi verba hæc . " Cumq. dimissa esset synagoga, secuti sunt multi Iudzorum, & colentium aduenarum, Paulum, & Barnabam : qui loquentes suadebant eis ut permanerent in gratia Dei . " Sequenti vero sabbato pene vniuersa ciuitas conuenit audire verbum Dei . " Videntes autem turbas Iudæi, repleti sunt zelo, & contradicebant his, quæ a Paulo dicebantur, blasphemantes . " Tunc constanter Paulus & Barnabas dixerunt : Vobis oportebat primum loqui verbum Dei : sed quoniam repellitis illud, & indignos vos iudicatis æternæ vitæ, ecce conuertimur ad Gentes . " sic enim præcepit nobis Dominus : " Posui te in lucem Gentium, ut sis in salutem vsque ad extremum terræ . " Audientes autem Gentes gauisæ sunt, & glorificabant verbum Domini : & crediderunt quotquot erant præordinati ad vitam æternam . " Disseminabatur autem verbum Domini per vniuersam regionem . " Iudæi autem concitauerunt mulieres religiosas, & honestas, & primos ciuitatis, & excitauerunt persecutionem in Paulum, & Barnabam : & eiecerunt eos de finibus suis . " At illi excusso puluere pedum in eos, venerunt Iconium . " Discipuli quoque replebantur gaudio, & Spiritu sancto .

CAP. XIII.

Factum est autem Iconij, ut simul introirent in synagogam Iudzorum, A

& loquerentur, ita ut crederet Iudzorum, & Græcorum copiosa multitudo .
 2 * Qui vero increduli fuerunt Iudæi, suscitauerunt, & ad iracundiam concitauerunt animas Gentium aduersus fratres . * Multo igitur tempore demorati sunt, fiducialiter agentes in Domino, testimoniū perhibēte verbo gratiæ suæ, dante signa, & prodigia fieri per manus eorum . * Diuisa est autem multitudo ciuitatis : & quidam quidem erant cum Iudæis, quidam vero cum Apostolis .
 3 * Cum autem factus esset impetus Gentilium, & Iudzorum cum principibus suis, ut contumelijs afficerent, & lapidarent eos, intelligentes cōfugerunt ad ciuitates Lycaoniæ Lystram, & Derben, & vniuersam in circuitu regionem, & ibi euangelizantes erant . * Et quidam vir Lystris infirmus pedibus sedebat, claudus ex utero matris suæ, qui numquam ambulauerat . * Hic audiuit Paulum loquentem . Qui intuitus eum, & videns quia fidem haberet ut saluus fieret, dixit magna voce : Surge super pedes tuos rectus . Et exiliuit, & ambulabat . * Turbæ autem cum vidissent quod fecerat Paulus, leuauerunt vocem suam Lyconicè dicentes : Dij similes facti hominibus, descenderunt ad nos .
 11 * Et vocabant Barnabam Iouem, Paulum vero Mercurium : quoniam ipse erat dux verbi . * Sacerdos quoque Iouis, qui erat ante ciuitatem, tauros, & coronas ante ianuas afferens, cum populo volebat sacrificare . * Quod ubi audierunt Apostoli, Barnabas & Paulus, conscissis tunicis suis exilierunt in turbas clamantes, & dicentes : Viri, quid hæc facitis ? & nos mortales sumus, similes vobis homines, annunciantes vobis ab his vanis conuerti ad Deum viuum, qui fecit cælum, & terram, & mare, & omnia quæ in eis sunt : qui in præteritis generationibus dimisit omnes gentes ingredi vias suas . * Et quidem nõ sine testimonio semetipsum reliquit benefaciens de cælo, dans pluuias, & tempora fructifera implens cibo, & lætitia corda nostra . * Et hæc dicentes, vix sedauerunt turbas ne sibi immolarent . * Superuenerunt autem quidam ab Antiochia, & Iconio Iudæi : & persuasis turbis, lapidantesq. Paulum, traxerunt

1 Mar. 6. b. 11
 Mat. 10. b. 14
 Luc. 9. a. 5

1 Reg. 14. 5. 6
 Apoc. 14. b. 7

rerunt extra ciuitatem, existimantes eum mortuum esse. * Circumdantibus autem cum discipulis, surgens intrauit ciuitatem, & postera die profectus est cum Barnaba in Derben. * Cumque euangelizassent ciuitati illi, & docuissent multos, reuersi sunt Lystram, & Iconium, & Antiochiam, * confirmandes animas discipulorum, exhortantesque ut permanerent in fide: & quoniam per multas tribulationes oportet nos intrare in regnum Dei. * Et cum constituissent illis per singulas ecclesias presbyteros, & orassent cum ieiunationibus, commendauerunt eos Domino, in quem crediderunt. * Transeuntesque Pisidiam, uenerunt in Pamphyliam, & loquentes uerbum Domini in Perge, descenderunt in Attaliam: * & inde nauigauerunt Antiochiam, unde erant traditi gratiae Dei in opus, quod compleuerunt. * Cum autem uenissent, & congregassent Ecclesiam, retulerunt quanta fecisset Deus cum illis, & quia aperuisset Gentibus ostium fidei. * Morati sunt autem tempus non modicum cum discipulis.

CAP. XV.

ET quidam descendentes de Iudaea, docebant fratres: * Quia nisi circumcidamini secundum morem Moysi, non potestis saluari. * Facta ergo seditione non minima Paulo, & Barnabae aduersus illos, statuerunt ut ascenderent Paulus, & Barnabas, & quidam alij ex alijs ad Apostolos, & presbyteros in Ierusalem super hac quaestione. * Illi ergo deducti ab Ecclesia pertransibant Phoenicem, & Samariam, narrantes conuersionem Gentium: & faciebant gaudium magnum omnibus fratribus. * Cum autem uenissent Ierosolyma, suscepti sunt ab Ecclesia, & ab Apostolis, & senioribus annunciantes quanta Deus fecisset cum illis. * Surrexerunt autem quidam de haeresi Phariseorum, qui crediderunt, dicentes: Quia oportet circumcidi eos, praecipere quoque seruare legem Moysi. * Conueneruntque Apostoli, & seniores videre de verbo hoc. * Cum autem magna conquisitio fieret, surgens Petrus dixit ad eos: * Viri fratres, vos scitis quoniam ab antiquis diebus Deus in-

nobis elegit, per os meum audire Gentibus uerbum Euangelij, & credere. * Et qui nouit corda Deus, testimonium perhibuit, dans illis Spiritum sanctum, & cum nobis, & nihil discreuit inter nos & illos, fide purificans corda eorum. * Nunc ergo quid tentatis Deum, imponere iugum super ceruices discipulorum, quod neque patres nostri, neque nos portare potuimus? * Sed per gratiam Domini Iesu Christi credimus saluari, quemadmodum & illi. * Tacuit autem omnis multitudo: & audiebant Barnabam, & Paulum narrantes quanta Deus fecisset signa, & prodigia in Gentibus per eos. * Et postquam tacuerunt, respondit Iacobus, dicens: Viri fratres, audite me. * Simon narrauit quemadmodum primum Deus uisitauit sumere ex Gentibus populum nomini suo. * Et huic concordant uerba Prophetarum, sicut scriptum est: * Post haec reuertar, & reedificabo tabernaculum David, quod decidit: & diruta eius reedificabo, & erigam illud: * ut requirant ceteri hominum Dominum, & omnes gentes, super quas inuocatum est nomen meum; dicit Dominus faciens haec. * Notum a saeculo est Domino opus suum. * Propter quod ego iudico non inquietari eos, qui ex Gentibus conuertuntur ad Deum, sed scribere ad eos ut abstineant se a contaminationibus simulachrorum, & fornicationis, & suffocatis, & sanguine. * Moyses enim a temporibus antiquis habet in singulis ciuitatibus qui eum praedicant in synagogis, ubi per omne sabbatum legitur. * Tunc placuit Apostolis, & senioribus cum omni Ecclesia, eligere viros ex eis, & mittere Antiochiam cum Paulo, & Barnaba, Iudam, qui cognominabatur Barsabas, & Silam, viros primos in fratribus, scribentes per manus eorum. APOSTOLI & seniores fratres, his, qui sunt Antiochiae, & Syriae, & Ciliciae fratribus ex Gentibus, salutem. * Quoniam audiuius quia quidam ex uobis exeuntes, turbauerunt uos uerbis, euercentes animas uestras, quibus non mandauimus: placuit nobis collectis in unum, eligere viros, & mittere ad uos cum charissimis nostris Barnaba, & Paulo, hominibus,

Qq q qui

qui tradiderunt animas suas pro nomine Domini nostri Iesu Christi . * Misimus 27 ergo Iudam , & Silam , qui & ipsi vobis verbis referent eadem . * Visum est 28 enim Spiritui sancto , & nobis nihil ultra imponere vobis oneris quàm hæc necessaria : * vt abstineatis vos ab immo- 29 latis simulachrorum , & sanguine , & suffocato , & fornicatione , a quibus cuncto- 30 dantes vos , bene ageris . Valete . * Illi 31 ergo dimissi , descenderunt Antiochiã : & congregata multitudo tradiderunt epistolam . * Quam cum legissent , gauisi sunt super consolatione . * Iudas autem , & Silas , & ipsi cum essent Prophetæ , verbo plurimo cõsolati sunt fratres , & confirmauerunt . * Facto autem ibi aliquanto tempore , dimissi sunt cum pace a fratribus ad eos , qui miserant illos . * Visum est autem Silæ ibi remanere : Iudas autem solus abiit Ierusalem . * Paulus autem , & Barnabas demorabantur Antiochiæ docentes : & euangelizantes cum alijs pluribus verbum Domini . * Post aliquot autem dies , dixit ad Barnabam Paulus : Reuertètes visitemus fratres , per vniuersas ciuitates , in quibus prædicauimus verbum Domini , quomodo se habeant . * Barnabas autem volebat secum assumere & Ioannem , qui cognominabatur Marcus . * Paulus autem rogabat eum (vt qui discessisset ab eis de Pamphylia , & non isset cum eis in opus) non debere recipi . * Facta est autem dissensio , ita vt discederent ab inuicem , & Barnabas quidem assumpto Marco nauigaret Cyprum . * Paulus vero electo Sila profectus est , traditus gratiæ Dei a fratribus . * Perambulabat autem Syriam , & Ciliciam , confirmans Ecclesias : præcipiens custodire præcepta Apostolorum , & seniorum .

CAP. XVI.

PEruenit autem Derben , & Lystram . Et ecce discipulus quidam erat ibi nomine Timotheus , filius mulieris Iudææ fidelis , patre Gentili . * Huic testimonium bonum reddebant qui in Lystris erant , & Iconio fratres . * Hunc voluit Paulus secum proficisci : & assumens circumcidit eum propter Iudæos , qui erant in illis locis . Sciebant enim

omnes quòd pater eius erat Gentilis . 4 * Cum autem pertransirèt ciuitates , trahebant eis custodire dogmata , quæ erant decreta ab Apostolis & senioribus , qui erant Ierosolymis . * Et Ecclesiæ quidem confirmabantur fide , & abundabant numero quotidie . * Transeuntes autem Phrygiam , & Galatiæ regionem , vetati sunt a Spiritu sancto loqui verbum Dei in Asia . * Cum venissent autem in Mysiam , tentabant ire in Bithyniam : & non permisit eos Spiritus Iesu . * Cum autem pertransissent Mysiam , descenderunt Troadem : * & visio per noctem Paulo ostensa est : Vir Macedo quidam erat stans , & deprecans eum , & dicens : Transiens in Macedoniam , adiua nos . * Vt autem visum vidit , statim quasiuimus proficisci in Macedoniam , certi facti quòd vocasset nos Deus euangelizare eis . * Nauigantes autem a Troade , recto cursu venimus Samothraciam , & sequenti die Neapolim : * & inde Philippos , quæ est prima partis Macedoniæ ciuitas , colonia . Eramus autem in hac Vrbe diebus aliquot , conferentes . * Die autem sabbatorum egressi sumus : foras portâ iuxta flumen , vbi videbatur oratio esse : & sedentes loquebamur mulieribus , quæ conuenerant . * Et quædam mulier nomine Lydia , purpuraria ciuitatis Thyatirenorum , colens Deum , audiuit : cuius Dominus aperuit cor intendere his , quæ dicebantur a Paulo . * Cum autem baptizata esset , & domus eius , deprecata est dicens : Si iudicastis me fidelem , Domino esse , introite in domum meâ , & manete . Et coegit nos . * Factum est autem euntibus nobis ad orationem , puellam quandam habentem spiritum pythonem obuiare nobis , quæ quæstum magnû præstabat dominis suis diuinando . * Hæc subsecuta Paulum , & nos , clamabat dicēs : Isti homines serui Dei excellenti sunt , qui annunciant vobis viam salutis . * Hoc autē faciebat multis diebus . Dolens autem Paulus , & conuersus , spiritui dixit : Præcipio tibi in nomine Iesu Christi exire ab ea . Et exiit eadem hora . * Videntes autem domini eius quia exiit spes quæstus eorum , apprehendentes Paulum , & Silam perduxerunt in forum ad principes : * & offe-

offerentes eos magistratibus, dixerunt: Hi homines conturbant ciuitatem nostram, cum sint Iudæi: * & annunciant morem, quem non licet nobis suscipere, neque facere, cum simus Romani.

* Et cucurrit plebs aduersus eos: & magistratus, scissis tunicis eorum, iusserunt eos virgis cædi. * Et cum multas plagas eis imposuissent, miserunt eos in carcerem, præcipientes custodi vt diligenter custodiret eos. * Qui cum tale præceptum accepisset, misit eos in interiorem carcerem, & pedes eorum strinxit ligno. * Media autem nocte Paulus, & Silas orantes, laudabant Deum: & audiebant eos, qui in custodia erant.

* Subito vero terræmotus factus est magnus, ita vt mouerentur fundamenta carceris. Et statim aperta sunt omnia ostia: & vniuersorū vincula soluta sunt.

* Expergefactus autē custos carceris, & videns ianuas apertas carceris, euaginato gladio volebat se interficere, ætimās fugisse vinctos. * Clamauit autem Paulus voce magna, dicens: Nihil tibi mali feceris: vniuersi enim hic sumus. * Petitoq. lumine, introgressus est: & tremefactus procidit Paulo & Silæ ad pedes:

* & producens eos foras, ait: Domini, quid me oportet facere, vt saluus fiam?

* At illi dixerunt: Crede in Dominum Iesum: & saluus eris tu, & domus tua.

* Et locuti sunt ei verbum Domini cum omnibus, qui erant in domo eius. * Et tollens eos in illa hora noctis, lauit plagas eorum: & baptizatus est ipse, & omnis domus eius continuo.

* Cumq. perduxisset eos in domum suam, apposuit eis mensam, & lætatus est cum omni domo sua credens Deo. * Et cum dies factus esset, miserunt magistratus lictores, dicentes: Dimitte homines illos.

* Nunciauit autem custos carceris hæc Paulo: Quia miserunt magistratus vt dimittamini, nunc igitur exeuntes, ite in pace. * Paulus autē dixit eis: Cæsos nos publice, indemnatos, homines Romanos miserunt in carcerem, & nūc occulte nos eijciunt? Non ita: sed veniant, * & ipsi nos eijciant. * Nunciauerūt autem magistratibus lictores verba hæc. Timueruntq. audito quod Romani essent: * & venientes deprecati sunt eos, & educantes rogabant vt e-

grederentur de Vrbe. * Exeuntes autem de carcere, introierunt ad Lydiam: & visis fratribus consolati sunt eos, & profecti sunt.

CAP. XVII.

CUM autem perambulassent Amphipolim, & Apolloniam, venerunt Thessalonicam, vbi erat synagoga Iudæorum. * Secundum consuetudinem autem Paulus introiuit ad eos, & per sabbata tria differebat eis de Scripturis, * adaperiens & insinuans quia Christum oportuit pati, & resurgere a mortuis: & quia hic est Iesus Christus, quem ego annuncio vobis. * Et quidam ex eis crediderunt, & adiuncti sunt Paulo, & Silæ, & de colentibus, Gentilibusq. multitudo magna, & mulieres nobiles non paucæ. * Zelantes autem Iudæi, assumptesq. de vulgo viros quosdam malos, & turba facta, concitauerunt ciuitatem: & assistentes domui Iasonis quærebant eos producere in populum.

* Et cum non inuenissent eos, trahebant Iasonem, & quosdam fratres ad principes ciuitatis, clamantes: Quoniam hi, qui Urbem concitant, & huc veniunt, quos suscepit Iason, & hi omnes contra decreta Cæsaris faciunt, regem alium dicentes esse, Iesum. * Concitauerunt autem plebem, & principes ciuitatis audientes hæc. * Et accepta satisfactione a Iasone, & a ceteris, dimiserunt eos. * Fratres vero confestim per noctem dimiserunt Paulum, & Silam in Berceam. Qui cum venissent, in synagogam Iudæorum introierunt.

* Hi autem erant nobiliores eorum, qui sunt Thessalonicæ, qui susceperunt verbum cum omni auiditate, quotidie scrutantes Scripturas, si hæc ita se haberent. * Et multi quidem crediderunt ex eis, & mulierum Gentilium honoratum, & viri non pauci. * Cum autem cognouissent in Thessalonica Iudæi, quia & Berceæ prædicatum est a Paulo verbum Dei, venerunt & illuc commouentes, & turbantes multitudinem. * Statimq. tunc Paulum dimiserunt fratres, vt iret vsque ad mare: Silas autem, & Timotheus remanserunt ibi. * Qui autem deducebant Paulum,

perduxerunt eum vsque Athenas, & accepto mādato ab eo ad Silam, & Timotheum vt quā celeriter venirēt ad illum, profecti sunt. * Paulus autem cum Athenis eos expectaret, incitabatur spiritus eius in ipso, videns idololatriæ deditam ciuitatem. * Disputabat igitur in synagoga cum Iudæis, & colentibus, & in foro, per omnes dies ad eos, qui aderant. * Quidam autem Epicurei, & Stoici philosophi differebant cum eo, & quidam dicebant: Quid vult seminiuerbius hic, dicere? Alij vero: Nouorum dæmoniorum videtur annunciator esse: quia Iesum, & resurrectionem annuntiabat eis. * Et apprehensum eum ad Areopagum duxerunt, dicentes: Possumus scire quæ est hæc noua, quæ a te dicitur, doctrina? * noua enim quædam inferis auribus nostris: Volumus ergo scire quidnam velint hæc esse. (* Athenienses autem omnes, & adueniæ hospites, ad nihil aliud vacabant nisi aut dicere, aut audire aliquid noui.) * Stans autem Paulus in medio Areopagi, ait: Viri Athenienses per omnia quasi supersticiosiores vos video. * Præteriens enim, & videns simulachra vestra, inueni & aram, in qua scriptum erat: IGNOTO DEO. Quod ergo ignorantes colitis, hoc ego annuncio vobis. quæ in eo sunt, hic cæli & terræ cum sit Dominus, non in manufactis templis habitat, nec manibus humanis colitur indigens aliquo, cum ipse det omnibus vitam, & inspirationem, & omnia: * fecitq. ex vno omne genus hominum inhabitare super vniuersam faciem terræ, definiens statuta temporæ, & terminos habitationis eorum, * querere Deum si forte attingent eum, aut inueniant, quamuis non longe sit ab vnoquoque nostrum. * In ipso enim viuimus, & mouemur, & sumus: sicut & quidam vestrorum Poetarū dixerunt: Ipsius enim & genus sumus. * Genus ergo cum simus Dei, non debemus estimare auro, aut argento, aut lapidi, sculpturæ artis, & cogitationis hominis, Diuinum esse simile. * Et tempora quidem huius ignorantie despiciens Deus, nunc annunciat hominibus

vt omnes vbique poenitentiam agant, * eo quod statuit diem, in quo iudicaturus est orbem in æquitate, in viro, in quo statuit, fidem præbens omnibus, suscitans eum a mortuis. * Cum audissent autem resurrectionem mortuorū, quidam quidem irridebant, quidam vero dixerant: Audiemus te de hoc iterum. * Sic Paulus exiuit de medio eorum. * Quidam vero viri adherentes ei, crediderunt: in quibus & Dionysius Areopagita, & mulier nomine Damaris, & alij cum eis.

CAP. XVIII.

Post hæc egressus ab Athenis, venit Corinthum: & inueniens quendam Iudæum nomine Aquilam, Ponticum genere, qui nuper venerat ab Italia, & Priscillam vxorem eius, (eo quod præcepisset Claudius discedere omnes Iudæos a Roma) accessit ad eos. * Et quia eiusdem erat artis, manebat apud eos, & operabatur: (erant autem scenofactoriæ artis.) * Et disputabat in synagoga per omne sabbatum, interponēs nomen Domini Iesu, suadebatq. Iudæis, & Græcis. * Cum venissent autem de Macedonia Silas & Timotheus, instabat verbo Paulus, testificans Iudæis esse Christum Iesum. * Contradicientibus autem eis, & blasphemantibus, excutens vestimenta sua, dixit ad eos: Sanguis vester super caput vestrum: mundus ego, ex hoc ad Gentes vadam. * Et migrans inde, intrauit in domum cuiusdam, nomine Titi Iusti, colentis Deū, cuius domus erat coniuncta synagogæ. * Crispus autem archisynagogus credit Domino cum omni domo sua: & multi Corinthiorum audientes credebant, & baptizabantur. * Dixit autem Dominus nocte per visionē Paulo: Noli timere, sed loquere, & ne taceas: * propter quod ego sum tecum: & nemo apponetur tibi vt noceat te: quoniam populus est mihi multus in hac ciuitate. * Sedit autē ibi annū & sex menses, docens apud eos verbū Dei. * Gallione autē præconsule Achaiæ, insurrexerunt vno animo Iudæi in Paulū, & adduxerunt eū ad tribunal, dicētes: Quia contra legem hic persuadet hominibus colere

Gen. i. 1.

Sup. 7. f. 48

F

G

colere Deum . * Incipiente autem Pau- 14
lo aperire os , dixit Gallio ad Iudæos :
Si quidem esset iniquum aliquid , aut
facinus pessimum o viri Iudæi , recte
vos sustinerem . * Si vero quæstiones 15
sunt de verbo , & nominibus , & lege
vestra , vos ipsi videritis : Iudex ego
horum nolo esse . * Et minauit eos a 16
tribunali . * Apprehendentes autem om- 17
nes Sosithenem principem synagogæ , per-
cutiebant eum ante tribunal : & nihil eo-
rum Gallioni curæ erat . * Paulus vero 18
cum adhuc sustinuisset dies multos , fra-
tribus valescens , nauigauit in Syriam ,
(& cum eo Priscilla , & Aquila) qui si-
bi totonderat in Cenchris caput : habe-
bat enim votum . * Deuenit Ephesum , 19
& illos ibi reliquit . Ipse vero ingressus
synagogam , disputabat cum Iudæis .
* Rogantibus autem eis vt ampliori tē- 20
pore maneret , non consensit , * sed va- 21
lescens , & dicens , Iterum reuertar ad
vos Deo volente , profectus est ab E-
pheso . * Et descendens Cæsaream , ascen- 22
dit , & salutauit Ecclesiam , & descen-
dit Antiochiam . * Et facta ibi aliquanto 23
tempore profectus est , perambulans ex
ordine Galaticam regionem , & Phry-
giam , confirmans omnes discipulos .
* Iudæus autem quidam , Apollo nomi- 24
ne , Alexandrinus genere , vir eloquens ,
deuenit Ephesum , potens in scripturis .
* Hic erat edoctus viam Domini : & 25
& feruens spiritu loquebatur , & doce-
bat diligenter ea , quæ sunt Iesu , sciens
tantum baptisma Ioannis . * Hic ergo 26
cepit fiducialiter agere in synagoga . G
Quem cum audissent Priscilla & Aquila ,
assumpserunt eum , & diligentius
exposuerunt ei viam Domini . * Cum 27
autem vellet ire Achaïam , exhortati
fratres , scripserunt discipulis vt suscipe-
rent eum . Qui cum venisset , contulit
multum his , qui crediderant . * Vehe- 28
menter enim Iudæos reuincebat publi-
ce , ostendens per Scripturas , esse Chri-
stum Iesum .

CAP. XIX.

Factum est autem , cum Apollo esset 1
Corinthi , vt Paulus peragrans su- A
perioribus partibus veniret Ephesum , &

inueniret quosdam Discipulos : * dixitq-
ad eos : Si Spiritum sanctum accepistis
credentes ? At illi dixerunt ad eum : Sed
neque si Spiritus sanctus est , audiuius .
1 * Ille vero ait : In quo ergo baptizati es-
istis ? Qui dixerunt : In Ioannis baptisma-
4 te . * Dixit autem Paulus : Ioannes ba-
ptizauit baptismo poenitentiae populū ,
dicens : In eum , qui venturus esset post
ipsum , vt crederent , hoc est , in Ie-
5 sum . * His auditis , baptizati sunt in
6 nomine Domini Iesu . * Et cum impo-
B fuisset illis manus Paulus , venit Spiritus
sanctus super eos , & loquebantur
7 linguis , & prophetabant . * Erant autem
8 omnes viri fere duodecim . * Introgres-
sus autem synagogam , cum fiducia lo-
quebatur per tres menses , disputans , &
9 suadens de regno Dei . * Cum autem
quidam indurarentur , & non crederent ,
maledicentes viam Domini coram mul-
titudine , discedens ab eis , segregauit
discipulos , quotidie disputans in scho-
10 la tyranni cuiusdam . * Hoc autem
factum est per biennium , ita vt om-
nes , qui habitabant in Asia , audirent
verbum Domini , Iudæi atque Genti-
11 les . * Virtutesq- non quassibet faciebat
12 Deus per manum Pauli : * ita vt etiam
C super languidos deferrentur a corpore
eius sudaria , & semicinctia , & re-
cedebant ab eis languores , & spiritus
13 nequam egrediebantur . * Tentauerunt
autem quidam & de circumeuntibus
Iudæis exorcistis , inuocare super eos ,
qui habebant spiritus malos , nomen
Domini Iesu , dicentes : Adiuro vos per
14 Iesum , quem Paulus prædicat . * Erant
autem quidam Iudæi Sceuæ principis
sacerdotum septem filij , qui hoc facie-
15 bant . * Respondens autem spiritus ne-
quam dixit eis : Iesum noui , & Pau-
16 lum scio : Vos autem qui estis ? * Et
infiliens in eos homo , in quo erat dæ-
monium pessimum , & dominatus am-
borum , inualuit contra eos , ita vt
nudi , & vulnerati effugerent de domo
17 illa . * Hoc autem notum factū est om-
D nibus Iudæis , atque Gentilibus , qui ha-
bitabant Ephesi : & cecidit timor super
omnes illos , & magnificabatur nomen
18 Domini Iesu . * Multiq- credentium ve-
niebant cōfitestes , & annūciātes actus
19 suos . * Multi autem ex eis , qui fuerant

Mat. 3. c. 11

Mar. 1. a. 8

Luc. 3. c. 16

Ioan. 1. d. 26

Sup. r. a. 5. &

11. c. 16

curiosa sectari, contulerunt libros, & combusserunt coram omnibus: & computatis pretijs illorum, inuenerunt pecuniam denariorum quinquaginta milium. * Ita fortiter creſcebat verbū Dei, & confirmabatur. * His autem expletis, proposuit Paulus in Spiritu, transire Macedonia & Achaia ire Ierosolymam, dicens: quoniam postquam fuero ibi, oportet me & Romam videre. * Mittens autem in Macedoniam duos ex ministrantibus sibi, Timotheum, & Erastum, ipse remansit ad tempus in Asia. * Facta est autem illo tempore turbatio non minima de via Domini. * Demetrius enim quidam nomine, argentarius, faciens ædes argenteas Dianæ, præstabat artificibus non modicum quæstū: quos conuocans, & eos, qui huiusmodi erant opifices, dixit: Viri, scitis quia de hoc artificio est nobis acquisitio: & videris, & auditis quia non solum Ephesi, sed pene totius Asiæ, Paulus hic suadens auertit multam turbam, dicens: Quoniam non sunt dii, qui manibus fiunt. * Non solum autem hæc periclitabitur nobis pars in redargutionem venire, sed & magnæ Dianæ templum in nihilum reputabitur, sed & destrui incipiet maiestas eius, quam tota Asia, & orbis colit. * His auditis, repleti sunt ira, & exclamauerunt dicentes: Magna Diana Ephesiorum. * Et impleta est ciuitas confusione, & impetum fecerunt vno animo in theatrum, rapto Gaio, & Aristarcho Macedonibus, comitibus Pauli. * Paulo autem volente intrare in populum, non permiserunt discipuli. * Quidam autem & de Asiæ principibus, qui erant amici eius, miserunt ad eum rogantes ne se daret in theatrum: alij autem aliud clamabant. Erat enim Ecclesia confusa: & plures nesciebant qua ex causa conuenissent. * De turba autem detraxerunt Alexandrum, propellentibus eum Iudæis. Alexander autem manu silentio postulato, volebat reddere rationem populo. * Quem vt cognouerunt Iudæum esse, vox facta vna est omnium, quasi per horas duas clamantium: Magna Diana Ephesiorum. * Et cum sedasset scriba turbas, dixit: Viri Ephesij, quis enim est hominum, qui nesciat

Ephesiorum ciuitatem culericem esse magnæ Dianæ, Iouisq. prolis? * Cum ergo his contradici non possit, oportet vos sedatos esse, & nihil temere agere. * Adduxistis enim homines istos, neque sacrilegos, neque blasphemantes deam vestram. * Quod si Demetrius, & qui cum eo sunt artifices, habent aduersus aliquem causam, conuentus forenses aguntur, & proconsules sunt, accusent inuicem. * Si quid autem alterius rei quæritis: in legitima Ecclesia poterit absolui. * Nam & periclitamur argui seditionis hodiernæ: cum nullus obnoxius sit (de quo possimus reddere rationem) concursus istius. Et cum hæc dixisset, dimisit Ecclesiam.

CAP. XX.

Postquam autem cessauit tumultus, vocatis Paulus discipulis, & exhortatus eos, valedixit, & profectus est vt iret in Macedoniam. * Cum autem perambulasset partes illas, & exhortatus eos fuisset multo sermone, venit ad Græciā: vbi cum fecisset menses tres, factæ sunt illi insidiæ a Iudæis nauigaturo in Syriam: habuitq. consilium vt reuerteretur per Macedoniam. * Comitatus est autem eum Sopater Pyrrhi Beroënsis, Thessalonicensium vero Aristarchus, & Secundus, & Gaius Derbeus, & Timotheus: Asiani vero Tychicus, & Trophimus. * Hi cum præcessissent, sustinuerunt nos Troade: nos vero nauigauimus post dies Azymorum a Philippis, & venimus ad eos Troadem in diebus quinque, vbi demorati sumus diebus septem. * Vna autem Sabbati cum conuenissemus ad frangendum panem, Paulus disputabat cum eis profecturus in crastinum, protraxitq. sermonem vsque in mediam noctem. * Erant autem lampades copiosæ in cœnaculo, vbi eramus congregati. * Sedens autem quidā adulescens nomine Eutychus super fenestrā, cum mergeretur somno graui, disputante diu Paulo, ductus somno cecidit de tertio cœnaculo deorsum, & sublatuſ est mortuus. * Ad quem cum descendisset Paulus, incubuit super eum: & complexus dixit: Nolite turbari, anima enim ipsius in ipso est. * Ascendens autem, fran-

frangensq. panem, & gustans, satisq. al-
 locutus vsque in lucē, sic profectus est.
 * Adduxerunt autem puerum viuētem, 12
 & consolati sunt nō minimē. * Nos au- 13
 tem ascendentes nauem, nauigauimus in
 Asson, inde suscepturi Paulum: sic enim
 disposuerat ipse per terrā iter faciurus.
 * Cum autem conuenisset nos in Asson, 14
 assumpto eo, venimus Mitylenē. * Et 15
 inde nauigantes, sequenti die venimus
 contra Chium, & alia applicuimus Sa-
 mum, & sequēti die venimus Miletum.
 * proposuerat enim Paulus transnauiga- 16
 re Ephesum, nequa mora illi fieret in-
 Asia. Festinabat enim, si possibile sibi D
 esset, vt diem Pentecostes faceret Iero-
 solymis. * A Miletō autē mittens Ephe- 17
 sum, Vocauit Maiores natu Ecclesię.
 * Qui cum venissent ad eum, & simul 18
 essent, dixit eis: Vos scitis a prima die,
 qua ingressus sum in Asiam, qualiter vo- 19
 biscum per omne tempus fuerim, * ser-
 uiens Domino cum omni humilitate, &
 lacrymis, & tentationibus, quę mihi ac-
 ciderunt ex insidijs Iudæorum: * quo- 20
 modo nihil subtraxerim vtilium, quo
 minus annunciarem vobis, & docerem
 vos publice, & per domos, * testificans 21
 Iudæis, atque Gentilibus in Deum pœ-
 nitentiā, & fidem in Dominum nostrū
 Iesum Christum. * Et nunc ecce alliga- 22
 tus ego spiritu, vado in Ierusalem: quę E
 in ea ventura sint mihi, ignorans: * nisi
 quod Spiritus sanctus per omnes ciuita- 23
 tes mihi protestatur, dicens: quoniam
 vincula, & tribulationes Ierolymis
 me manent. * Sed nihil horum vereor: 24
 nec facio animam meam pretiosiores
 quā me, dummodo consummem cur-
 sum meum, & ministerium verbi, quod
 accepi a Domino Iesu, testificari Euan-
 gelium gratiæ Dei. * Et nunc ecce ego 25
 scio quia amplius non videbitis faciem
 meā vos omnes, per quos transui prę-
 dicans regnum Dei. * Quapropter con- 26
 tellor vos hodierna die, quia mundus
 sum a sanguine omnium. * Non enim 27
 subterfugi, quominus annūciarem om-
 ne consilium Dei vobis. * Attendite, 28
 vobis, & vniuerso gregi, in quo vos
 Spiritus sanctus posuit episcopos regere
 Ecclesiam Dei, quam acquisiuit sangui-
 ne suo. * Ego scio quoniam intrabunt 29
 post discessionem meam lupi rapaces in

vos, non parcentes gregi. * Et ex vobis
 30 ipsis exurgent viri loquentes peruerſa,
 31 vt abducant discipulos post se. * Pro-
 pter quod vigilate memoria retinentes:
 quoniam per triennium nocte & die
 non cessauī, cum lacrymis monens vnū-
 32 quemque vestrum. * Et nunc commen-
 do vos Deo, & verbo gratiæ ipsius, qui
 potens est ædificare, & dare hereditatē
 33 in sanctificationis omnibus. * Argentum, &
 aurum, aut vestem nullius concupini, si-
 34 cut * ipsi scitis: quoniā ad ea, quę mi- 1. Cor. 4. c. 12
 hi opus erant, & his, qui mecum sunt, 2. Thel. 3. b. 1
 35 ministrauerunt manus istę. * Omnia
 G ostendi vobis, quoniam sic laborantes,
 oportet suscipere infirmos, ac meminisse
 verbi Domini Iesu, quoniam ipse
 dixit: Beatus est magis dare, quā
 36 accipere. * Et cum hæc dixisset, positis
 genibus suis orauit cum omnibus illis.
 37 * Magnus autē fletus factus est omnium:
 & procumbentes super collum Pauli,
 38 osculabantur eum, * dolentes maxime
 in verbo, quod dixerat, quoniam am-
 plius faciem eius non essent visuri. Et
 deducebant eum ad nauem.

CAP. XXI.

1 C Vm autem factum esset vt nauiga-
 A remus abstracti ab eis, recto cursu
 venimus Coum, & sequenti die Rhodū,
 2 & inde Pataram. * Et cum inuenissemus
 nauem transfretantē in Phoenicem, ascen-
 3 dentes nauigauimus. * Cum apparuis-
 semus autem Cyp̄ro, relinquentes eam
 ad sinistram, nauigauimus in Syriam, &
 venimus Tyrum: ibi enim naus expo-
 4 situra erat onus. * Inuentis autem disci-
 pulis, mansimus ibi diebus septem: qui
 Paulo dicebant per Spiritum ne ascen-
 5 deret Ierolymam. * Et expletis diebus
 profecti ibāmus, deducētibz nos om-
 nibz cum vxoribz, & filijs vsque for-
 B ras ciuitatem: & positis genibus in lit-
 6 tore, orauimus. * Et cum valescēsissemus
 inuicem, ascendimus nauem: illi autem
 7 redierunt in sua. * Nos vero nauigatio-
 ne expleta a Tyro descendimus Prole-
 maidam: & salutatis fratribz, mansi-
 8 mus die vna apud illos. * Alia autem
 die profecti, venimus Cæsaream. Et
 intrantes domum Philippi euangelistę,

Serp. 6. b. 5

"qui erat vnus de septem, mansimus apud eum. * Huic autem erant quatuor filie virgines prophetantes. * Et cum moraremur per dies aliquot, superuenit quidam a Iudæa propheta, nomine Agabus. * Is cum venisset ad nos, tulit zonam Pauli: & alligans sibi pedes, & manus dixit: Hæc dicit Spiritus sanctus: Virum, cuius est zona hæc, sic alligabunt in Ierusalem Iudæi, & tradent in manus Gentium. * Quod cum audissemus, rogabamus nos, & qui loci illius erant, ne ascenderet Ierusalem. * Tunc respondit Paulus, & dixit: Quid facitis stantes, & affligentes cor meum? Ego enim non solum alligari, sed & mori in Ierusalem paratus sum propter nomen Domini Iesu. * Et cum ei suadere non possemus, quiescimus, dicentes: Domini voluntas fiat. * Post dies autem istos præparati, ascendebamus in Ierusalem. * Venerunt autem & ex discipulis a Cæsarea nobiscum, adducentes secum apud quem hospitaremur Mnasonem quendam Cyprium, antiquum discipulum. * Et cum venissemus Ierusalem, libenter exceperunt nos fratres. * Sequenti autem die introibat Paulus nobiscum ad Iacobum, omnesque collecti sunt seniores. * Quos cum salutasset, narrabat per singula, quæ Deus fecisset in Gentibus per ministerium ipsius. * At illi cum audissent, magnificabant Deum, dixeruntque ei: Vides frater, quot millia sunt in Iudæis, qui crediderunt, & omnes æmulatores sunt legis. * Audierunt autem de te quia discessionem doceas a Moysæ eorum, qui per Gentes sunt, Iudæorum: dicens non debere eos circumcidere filios suos, neque secundum consuetudinem ingredi. * Quid ergo est? Vtique oportet conuenire multitudinem: audient enim te superuenisse. * Hoc ergo fac quod tibi dicimus: Sunt nobis viri quattuor, votum habentes super se. * His assumptis, sanctifica te cum illis: & impende in illis. * Ut radant capita: & sciunt omnes quia quæ de te audierunt, falsa sunt, sed ambulas & ipse custodiens legem. * De his autem, qui crediderunt ex Gentibus, nos scripsimus iudicantes ut abstineant se ab idolis, immolato, & sanguine, & suffocato, &

fornicatione. * Tunc Paulus, assumptis viris, postera die purificatus cum illis intrauit in templum, annuncians expletionem dierum purificationis, donec offerretur pro vnoquoque eorum oblatio. * Dum autem septem dies consummarentur, hi, qui de Asia erant, Iudæi, cum vidissent eum in templo, concitauerunt omnem populum, & iniecerunt ei manus, clamantes: * Viri Israelitæ, adiungete: hic est homo, qui aduersus populum, & legem, & locum hunc, omnes ubique docens, insuper & Gentiles induxit in templum, & violauit sanctum locum istum. * Viderant enim Trophimum Ephesium in ciuitate cum ipso, quem astimauerunt quoniam in templum introduxisset Paulus. * Commotaque est ciuitas tota, & facta est concursio populi. Et apprehendentes Paulum, trahebant eum extra templum: & statim clausæ sunt ianæ. * Quærentibus autem eum occidere, nunciatum est tribuno cohortis: Quia tota confunditur Ierusalem. * Qui statim assumptis militibus, & centurionibus, decurrit ad illos. Qui cum vidissent tribunum, & milites, cessauerunt percutere Paulum. * Tunc accedens tribunus apprehendit eum, & iussit eum alligari catenis duabus: & interrogabat quis esset, & quid fecisset. * Alij autem aliud clamabant in turba. Et cum non posset certum cognoscere præ tumultu, iussit duci eum in castra. * Et cum venisset ad gradus, contigit ut portaretur a militibus propter vim populi. * Sequebatur enim multitudo populi, clamans: Tolle eum. * Et cum coepisset induci in castra Paulus, dicit tribuno: Si licet mihi loqui aliquid ad te? Qui dixit: Gracè nosti? * Nōne tu es Ægyptius, qui ante hos dies tumultum concitasti, & eduxisti in desertum quattuor millia virorum scario- rum? * Et dixit ad eum Paulus: Ego homo sum quidem Iudæus a Tarso Cili- ciæ, non ignotæ ciuitatis municeps. Rogo autem te, permitte mihi loqui ad populum. * Et cum ille permisisset, Paulus stans in gradibus, annuit manu ad plebem, & magno silentio facto, alloquitur est lingua Hebræa, dicens:

Num. 6. c. 18
Sup. 18. c. 3

Sup. 15. d. 20
c. 20

CAP. XXII.

Viri fratres, & patres, audite quam
ad vos nunc reddo rationem. **A**
Cum audissent autem quia Hebræa
lingua loqueretur ad illos, magis præ-
stiterunt silentium. Et dicit: Ego sum
vir Iudæus, natus in Tarso Ciliciæ, nu-
tritrus autem in ista ciuitate, secus pedes
Gamaliel eruditus iuxta veritatem pa-
ternæ legis, æmulator legis, sicut & vos
omnes estis hodie: qui hanc viam
persecutus sum vsque ad mortem, alligans
& tradens in custodias viros ac mu-
lieres, sicut princeps sacerdotum mihi
testimonium reddit, & omnes maiores
nati, a quibus & epistolas accipiens
ad fratres Damascum pergebam, vt ad-
ducerem inde vinctos in Ierusalem vt
punirentur. Factum est autem, eunte
me, & appropinquante Damasco media
die, subito de cælo circumfudit me lux
copiosa: & decedens in terram, audiui
vocem dicentem mihi: Saule, Saule,
quid me persequeris? Ego autem re-
spondi: Quis es Domine? Dixitq. ad
me: Ego sum Iesus Nazarenus, quem tu
persequeris. Et qui mecum erant, lu-
men quidem viderunt, Vocem autem
non audierunt eius, qui loquebatur me-
cum. Et dixi: Quid faciam, Domi-
ne? Dominus autem dixit ad me: Sur-
gens vade Damascum: & ibi tibi dice-
tur de omnibus, quæ te oporteat face-
re. Et cum non viderem præ claritate
luminis illius, ad manum deductus a co-
mitibus, veni Damascum. Ananias au-
tem quidam, vir secundum legem testi-
monium habens ab omnibus cohabitanti-
bus Iudæis, veniens ad me, & astans
dixit mihi: Saule frater respice. Et ego
eadem hora respexi in eum. At ille
dixit: Deus patrum nostrorum præor-
dinauit te, vt cognosceres voluntatem
eius, & videres iustum, & audires vo-
cem ex ore eius: quia eris testis illius
ad omnes homines eorum, quæ vidisti,
& audisti. Et nunc quid moraris? Exur-
ge, & baptizare, & ablue peccata tua
inuocato nomine ipsius. Factum est
autem reuertenti mihi in Ierusalem, &
oranti in templo, fieri me in stupore
mentis, & videre illum dicentem mihi:

E Festina, & exi velociter ex Ierusalem:
quoniam non recipient testimonium tuum
de me. Et ego dixi: Domine ipsi sciunt
quia ego eram concludens in carcerem,
& cædens per synagogas eos, qui crede-
bant in te: & cum sunderetur sanguis
Stephani testis tui, ego astabam, & cõ-
sentiebam, & custodiebam vestimenta
interficientium illum. Et dixit ad me:
Vade quoniam ego in nationes longe
mittam te. Audiebant autem eum vs-
que ad hoc verbum, & leuauerunt vocem
suam dicentes: Tolle de terra huiusmo-
di: non enim fas est eum viuere. Vociferantibus autem eis, & proiicientibus
vestimenta sua, & puluerem iactantibus
in aerem, iussit tribunus induci eum
in castra, & flagellis cædi, & torqueri
eum, vt sciret propter quam causam sic
acclamarent ei. Et cum astrinxissent
eum loris, dicit astanti sibi Centurioni
Paulus: Si hominem Romanum, & in-
demnatum licet vobis flagellare? Quo
audito, Centurio accessit ad tribunum,
& nunciauit ei, dicens: Quid acturus
es? hic enim homo ciuis Romanus est.
Accedens autem tribunus, dixit illi:
Dic mihi si tu Romanus es? At ille di-
xit: Etiam. Et respondit tribunus: Ego
multa summa ciuilitatem hanc consecutus
sum. Et Paulus ait: Ego autem &
natus sum. Protinus ergo discesserunt
ab illo, qui eum torturi erant. Tribu-
nus quoque timuit postquam resciauit;
quia ciuis Romanus esset, & quia alligasset eum. Postera autem die vo-
lens scire diligentius qua ex causa ac-
cusaretur a Iudæis, soluit eum, & iussit
sacerdotes conuenire, & omne concilium,
& producens Paulum, statuit
inter illos.

CAP. XXIII.

Intendens autem in concilium Paulus ait: Viri fratres, ego omni con-
scientia bona conuersatus sum ante
Deum vsque in hodiernum diem. Princeps autem sacerdotum Ananias præcepit
astantibus sibi percutere os eius.
Tunc Paulus dixit ad eum: Percutiet
te Deus, paries dealbare. Et tu se-
dens iudicas me secundum legem, &
cõtra legem iubes me percuti? Et qui
astabant

astabant dixerunt : Summum sacerdotem Dei maledicis ? * Dixit autem, **Paulus** : Nesciebam fratres quia princeps est sacerdotum . Scriptum est enim : **Exo. 22. d. 21** " Principem populi tui non maledices . * Sciens autem Paulus quia vna pars esset Sadducæorum , & altera pharisæorum , exclamauit in concilio : Viri fratres , **Phil. 1. b. 1** " ego Phariseus sum , filius pharisæorum , de spe & resurrectione mortuorum ego iudicor . * Et cum hæc dixisset , facta est dissensio inter Phariseos , & sadducæos , & soluta est multitudo . **Mat. 22. c. 33** " Sadducæi enim dicunt , non esse resurrectionem , neque Angelum , neque Spiritum : Pharisei autem vtrique confitentur . * Factus est autem clamor magnus . Et surgentes quidam pharisæorum , pugnabant , dicentes : Nihil mali inuenimus in homine isto : quid si Spiritus locutus est ei , aut Angelus ? * Et cum magna dissensio facta esset , timens tribunus ne discerperetur Paulus ab ipsis , iussit milites descendere , & rapere eum de medio eorum , ac deducere eum in castra . * Sequenti autem nocte assistens ei Dominus , ait : Constans esto : sicut enim testificatus es de me in Ierusalem , sic te oportet & Romæ testificari . * Facta autem die collegerunt se quidam ex Iudæis , & deuouerunt se , dicentes , neque manducatuos , neque bibituos donec occiderent Paulum . * Erant autem plus quam quadraginta viri , qui hanc coniurationem fecerant : * qui acceperunt ad principes sacerdotum , & seniores , & dixerunt : Deuotione deuouimus nos nihil gustatuos , donec occidamus Paulum . * Nunc ergo vos notum facite tribuno cum concilio , vt producat illum ad vos , tamquam aliquid certius cognituri de eo . Nos vero prius quam appropiet , parati sumus interficere illum . * Quod cum audisset filius sororis Pauli insidias , venit , & intrauit in castra , nunciauitq. Paulo . * Vocans autem Paulus ad se vnum ex Centurionibus , ait : Adolescentem hunc perduc ad tribunal , habet enim aliquid indicare illi . * Et ille quidem assumens eum duxit ad tribunal , & ait : Vinculus Paulus rogauit me hunc adolescentem perducere ad te , habentem aliquid loqui tibi . * Apprehendens autem tribunus

E manum illius , secessit cum eo seorsum , & interrogauit illum : Quid est , quod habes indicare mihi ? * Ille autem dixit : Iudæis conuenit rogare te , vt crastina die producas Paulum in concilium , quasi aliquid certius inquisituri sint de illo : * tu vero ne credideris illis , insidiantur enim ei ex eis viri amplius quam quadraginta , qui se deuouerunt non manducare , neque bibere donec interficiant eum : & nunc parati sunt , expectantes promissum tuum . * Tribunus igitur dimisit adolescentem , præcipiens ne cui loqueretur quoniam hæc nota sibi fecisset . * Et vocatis duobus Centurionibus , dixit illis : Parate milites ducentos vt eant vsque Cæsaream , & equites septuaginta , & læcarios ducentos a tertia hora noctis : * & iumenta præparate vt imponentes Paulum , saluum perducerent ad Felicem præsidem , (* Timuit enim ne forte raperent cum Iudæi , & occiderent , & ipse postea calumniam sustineret , tamquam accepturus pecuniam .) * scribens epistolam continentem hæc : **CLAVDIVS** Lysias optimo Præfidi , Felici salutem . * Virum hunc comprehensum a Iudæis , & incipientem interfici ab eis , superueniens cum exercitu eripui , cognito quia Romanus est : * Volensq. scire causam , quam obiciebant illi , deduxi eum in concilium eorum . * Quem inueni accusari de questionibus legis ipsorum , nihil vero dignum morte aut vinculis habentem criminis . * Et cum mihi perlatum esset de insidijs , quas parauerant illi , misi eum ad te denuncians : & accusatoribus vt dicant apud te , Vale . * Milites ergo secundum præceptum sibi , assumentes Paulum , duxerunt per noctem in Aneipatridem . * Et postera die dimissis equitibus vt cum eo irent , reuersi sunt ad castra . * Qui cum venissent Cæsaream , & tradidissent epistolam præfidi , statuerunt ante illum & Paulum . * Cum legisset autem , & interrogasset de qua prouincia esset : & cognoscens quia de Cilicia , * Audiam te , inquit , cum accusatores tui venerint . Iussitq. in prætorio Herodis custodiri eum .

CAP. XXIIII.

Post quinque autem dies descendit princeps sacerdotum, Ananias, cum senioribus quibusdam, & Tertullo quodam oratore, qui adierunt praesidem aduersus Paulum. Et citato Paulo coepit accusare Tertullus, dicens: Cum in multa pace agamus per te, & multa corrigantur per tuam prouidentiam; semper & vbique suscipimus, optime Felix, cum omni gratiarum actione. Ne diutius autem te protraham, oro, breuiter audias nos pro tua clementia. B Inuenimus hunc hominem pestiferum, & concitantem seditiones omnibus Iudaeis in vniuerso orbe, & auctorem seditionis sectae Nazarenorum: qui etiam templum violare conatus est, quem & apprehensum volumus secundum legem nostram iudicare. Superueniens autem tribunus Lysias, cum vi magna eripuit eum de manibus nostris, iubens accusatores eius ad te venire: a quo poteris ipse iudicans, de omnibus illis cognoscere, de quibus nos accusamus eum. Adiecerunt autem & Iudaei, dicentes haec ita se habere. Respondit autem Paulus, (annuente sibi Praeside dicere) Ex multis annis te esse iudicem genti huic sciens, bono animo pro me satisfaciam. Potes enim cognoscere quia non plus sunt mihi dies quam duodecim, ex quo ascendi adorare in Ierusalem: & neque in templo inuenerunt me cum aliquo disputantem, aut concursum facientem turbae, neque in synagogis, neque in ciuitate: neque probare possunt tibi de quibus nunc me accusant. Confiteor autem hoc tibi, quod secundum sectam, quam dicunt haereticam, sic deseruio Patri, & Deo meo, credens omnibus, quae in Lege, & Prophetis scripta sunt: spem habens in Deum, quam & hi ipsi expectant, resurrectionem futuram iustorum, & iniquorum. In hoc & ipse studeo sine offendiculo conscientiam habere ad Deum, & ad homines semper. Post annos autem plures elemosynas facturum in gentem meam, veni, & oblationes, & vota. in quibus inuenerunt me puri-

ficatum in templo: non cum turba, neque cum tumultu. Quidam autem ex Asia Iudaei, quos oportebat apud te praesto esse, & accusare siquid haberent aduersum me: aut hi ipsi dicant siquid inuenerunt in me iniquitatis cum item in concilio, nisi de vna hac solummodo voce, qua clamaui inter eos istas: Quoniam de resurrectione mortuorum ego iudicor hodie a vobis. Distulit autem illos Felix, certissime sciens de via hac, dicens: Cum Tribunus Lysias descendere, audiam vos. Iussitque Centurioni custodire eum, & habere requiem, nec quemquam de suis prohibere ministrare ei. Post aliquot autem dies veniens Felix cum Drusilla vxore sua, quae erat Iudaea, vocauit Paulum, & audiuit ab eo fidem, quae est in Christum Iesum. Disputante autem illo de iustitia, & castitate, & de iudicio futuro, tremefactus Felix respondit: Quod nunc attinet, vade: tempore autem opportuno accersam te: simul & sperans, quod pecunia ei daretur a Paulo, propter quod & frequenter accersens eum, loquebatur cum eo. Biennio autem expleto, accepit successorem Felix Portium Festum. Volens autem gratiam praestare Iudaeis Felix, reliquit Paulum vincitum.

CAP. XXV.

Festus ergo cum venisset in prouinciam, post triduum ascendit Ierusalem a Caesarea. Adieruntque cum principes sacerdotum, & primi Iudaeorum aduersus Paulum: & rogabant eum, postulantes gratiam aduersus eum, ut iuberet perducere eum in Ierusalem, insidias tendentes ut interficerent eum in via. Festus autem respondit seruari Paulum in Caesarea: se autem maturius profecturum. Qui ergo in vobis (ait) potentes sunt, descendentes simul, si quod est in viro crimen, accusent eum. Demoratus autem inter eos dies non amplius quam octo, aut decem, descendit Caesaream, & altera die sedit pro tribunali, & iussit Paulum adduci. Qui cum perductus esset, circumsteterunt eum, qui ab Ierosolyma descenderant Iudaei, multas, & graues causas obijcientes, quas non poterant probare, Paulo rationem reddente:

reddente: Quoniam neque in legem Iudæorum, neque in templum, neque in Cæsarem quidquā peccaui. * Festus autem volens gratiam præstare Iudæis, respondens Paulo, dixit: Vis Ierosolymā ascendere, & ibi de his iudicari apud me? * Dixit autem Paulus: Ad tribunal Cæsaris isto, ibi me oportet iudicari: Iudæis non nocui, sicut tu melius nosti. * Si enim nocui, aut dignum morte aliquid feci, nō recuso mori: si vero nihil est eorum, quæ hi accusant me, nemo potest me illis donare. Cæsarem appello. * Tunc Festus cum concilio locutus, respondit: Cæsarem appellasti? ad Cæsarem ibis. * Et cum dies aliquot transisset essent: Agrippa rex, & Bernice descendebant ad salutandum Festum. * Et cum dies plures ibi demorentur, Festus regi indicauit de Paulo, dicens: Vir quidam est derelictus a Felice vincitus, de quo cum essem Ierosolymis, adierunt me principes sacerdotum, & seniores Iudæorum, postulantes aduersus illū damnationem. * Ad quos respondi: Quia non est Romanis consuetudo damnare aliquem hominem priusquam is, qui accusatur, præsentem habeat accusatores, locumque defendendi accipiat ad abluenda crimina. * Cum ergo huc conuenissent sine ulla dilatione, sequenti die sedens pro tribunali, iussi adduci virum. * De quo, cum iterissent accusatores, nullam causam defererebant, de quibus ego suspicabar malum: * Quæstiones vero quasdam de sua superstitione habebant aduersus eū, & de quodam Iesu defuncto, quem affirmabat Paulus viuere. * Hæsitans autem ego de huiusmodi quæstione, dicebam si vellet ire Ierosolymam, & ibi iudicari de istis. * Paulo autem appellante vt seruaretur ad Augusti cognitionem, iussi seruari eū, donec mittam eum ad Cæsare. * Agrippa autem dixit ad Festum: Volebam & ipse hominem audire. Cras, inquit, audies eum. * Altera autem die cum venisset Agrippa, & Bernice cum multis ambitione, & introissent in auditorium cum tribunis, & viris principalibus ciuitatis, iubente Festo, adductus est Paulus. * Et dicit Festus: Agrippa rex, & omnes, qui simul adestis nobiscum viri, videtis hunc, de quo omnis multitudo

Iudæorū interpellauit me Ierosolymis, petentes & acclamantes non oportere, cum viuere amplius. * Ego vero compari nihil dignū morte cum admisisse. Ipso autem hoc appellante ad Augustū, iudicari mittere. * De quo quid certum scribam domino, non habeo. Propter quod produxi eum ad vos, & maxime ad te rex Agrippa, vt interrogatione facta habeam quid scribam. * Sine ratione enim mihi videtur mittere vincum, & causas eius non significare.

CAP. XXVI.

Agrippa vero ad Paulum ait: Permittitur tibi loqui pro temetipso. Tunc Paulus extenta manu cepit rationem reddere. * De omnibus, quibus accusor a Iudæis, rex Agrippa, æstimo me beatum, apud te cum sis defensusus me hodie, maxime te scientem omnia, & quæ apud Iudæos sunt consuetudines, & quæstiones: propter quod obsecro patienter me audias. * Et quidem vitam meam a iuuentute, quæ ab initio fuit in gente mea in Ierosolymis, nouerūt omnes Iudæi: præscientes me ab initio (si velint testimonium perhibere) quoniam secundum certissimam sectam nostræ religionis vixi Phariseus. * Et nunc in spe, quæ ad patres nostros repromissionis facta est a Deo, isto iudicio subiectus: in quam duodecim tribus nostræ nocte ac die deseruiens, sperant deuenire. De qua spe accusor a Iudæis, rex. * Quid incredibile iudicatur apud vos, si Deus mortuos suscitatur? * Et ego quidem existimaueram, me aduersus nomen Iesu Nazareni debere multa contraria agere. * quod & feci Ierosolymis, & multos sanctorum ego in carceribus inclusi, a principibus sacerdotum potestate accepta: & cum occiderentur, detuli sententiam. * Et per omnes synagogas frequenter puniens eos, compellebam blasphemare: & amplius infaniens in eos, persequabar vsque in externas ciuitates. * In quibus dum irem Damascus cum potestate, & permissu principum sacerdotum, die media in via, vidi, rex, de cælo supra splendorem solis circumfulsisse me lumen, & eos, qui mecum simul erant. * Omnesque

nos enim decidissemus in terram, audi- D
ui vocem loquentem mihi Hebraica
lingua: Saule, Saule, quid me perse-
queris? durum est tibi contra stimulum
calcitrare. * Ego autem dixi: Quis es 15
Domine? Dominus autem dixit: Ego
sum Iesus, quem tu persequeris. * Sed 16
exurge, & sta super pedes tuos: ad hoc
enim apparui tibi, vt constituam te mi-
nistrum, & testem eorum, quæ vidisti,
& eorum, quibus apparebo tibi. * eri- 17
piens te de populo, & gentibus, in quas
nunc ego mitto te, * aperire oculos eo- 18
rum, vt conuertantur a tenebris ad lucem,
& de potestate satanæ ad Deum,
vt accipiant remissionem peccatorum,
& sortem inter sanctos per fidem, quæ
est in me. * Vnde rex Agrippa, non 19
fui incredulus celesti visioni: * sed his, 20
qui sunt Damasci primum, & Ierosoly-
mis, & in omnem regionem Iudææ, &
Gentibus annuntiabam, vt poenitentiam
agerent, & conuerterentur ad Deum, di-
gna poenitentiae opera facientes. * Hac 21
ex causa me Iudæi, cum essem in tem- F
plo, comprehensum tentabant interfice-
re. * Auxilio autem adiutus Dei vs- 22
que in hodiernum diem sto, testificans
— minori, atque maiori, nihil extra dicens
quàm ea, quæ Prophetæ locuti sunt fu-
tura esse, & Moyses, * si passibilis Chri- 23
stus, si primus ex resurrectione mortuo-
rum, lumen annuntiaturus est populo,
& Gentibus. * Hæc loquente eo, & 24
rationem reddente, Festus magna vo-
ce dixit: Insanis Paule: multæ te litte-
ræ ad insaniam conuertunt. * Et Pau- 25
lus: Non insanio (inquit) optime Fe-
ste, sed veritatis, & sobrietatis verba lo-
quor. * Scit enim de his rex, ad quem 26
& constanter loquor: latere enim cum
nihil horum arbitror. Neque enim in
angulo quidquam horum gestum est.
* Credis rex Agrippa prophetis? Scio 27
quia credis. * Agrippa autem ad Pau- 28
lum: In modico suades me Christia- G
num fieri. * Et Paulus: Opto apud Deū,
& in modico, & in magno, non tan-
tum te, sed etiam omnes, qui audiunt,
hodie fieri tales, qualis & ego sum, ex-
ceptis vinculis his. * Et exurrexit rex, 30
& præses, & Bernice, & qui assidebant
eis. * Et cum secessissent, loquebantur 31
ad inuicem, dicentes: Quia nihil mor-

te, aut vinculis dignum quid fecit ho-
mo iste. * Agrippa autem Festo dixit:
Dimitti poterat homo hic, si non ap-
pellasset Cæsarem.

CAP. XXVII.

1 V T autem iudicatum est nauigare cum
A in Italiam, & tradi Paulum cum re-
liquis custodijs centurioni nomine Lu-
2 lio cohortis Augustæ, * ascendentes na- ^{2. Cor. 11.}
uem Adrumetinam, incipientes nauiga- ^{E 26}
re circa Asiæ loca, sustulimus, perseue-
rante nobiscum Aristarcho Macedone,
3 Thessalonicensi. * Sequenti autem die
deuenimus Sidonem. Humane autem
tractans Iulius Paulum, permisit ad a-
4 micos ire, & curam sui agere. * Et in-
de cum sustulissemus, subnauigauimus
Cyprum, propterea quod essent venti
5 contrarij. * Et pelagus Ciliciæ, & Pam-
B phyliz nauigantes, Venimus Lystram,
6 quæ est Lyciæ: * & ibi inueniens centu-
rio naucm Alexandrinam nauigatem in
7 Italiam, transposuit nos in eam. * Et
cum multis diebus tarde nauigaremus,
& vix deuenissemus contra Gnidum,
prohibente nos vento, adnauigauimus
8 Cretæ iuxta Salmónem: * & vix iuxta
nauigantes, Venimus in locum quen-
dam, qui vocatur Boniportus, cui iux-
9 ta erat ciuitas Thalassæ. * Multo au-
tem tempore peracto, & cum iam non
esset tuta nauigatio, eo quod & ieiunium
iam præterisset, consolabatur eos
10 Paulus, * dicens eis: Viri, video quo-
niam cum iniuria, & multo damno non
solum oneris, & naui, sed etiam ani-
marum nostrarum incipit esse nauigatio.
11 * Centurio autem gubernatori & nau-
C clero magis credebatur, quàm his, quæ a
12 Paulo dicebantur. * Et cum aptus por-
tus non esset ad hienandum, plurimi
statuerunt consilium nauigare inde, si
quomodo possent, deuenientes Phœni-
cen, hiemare, portum Cretæ respicien-
13 tem ad Africum, & ad Corum. * Aspi-
rante autem Austro, æstimantes propo-
situm se tenere, cum sustulissent de Af-
14 son, legebant Cretam. * Non post mul-
tum autem misit se contra ipsam ventus
Typhonicus, qui vocatur Euroaquilo.
15 * Cumq. arrepta esset naui, & non pos-
set conari in ventum, data naue flatibus,
fere-

ferebamur. * In insulam autem quan- 16
dam decurrentes, quæ vocatur Cauda,
potuimus vix obtinere scapham. * Qua 17
sublata, adiutorijs utebantur, accingen- D
tes nauem, timentes ne in Syrtim inci-
derent, summisso vase sic ferebantur.
* Valida autem nobis tempestate iacta- 18
tis, sequenti die iactum fecerunt: * & 19
tertia die suis manibus armamēta nauis
proiecerunt. * Neque autem sole, neque 20
sideribus apparentibus per plures dies,
& tempestate non exigua imminente,
iam ablata erat spes omnis salutis no-
stræ. * Et cum multa ieiunatio fuisset, 21
tunc stans Paulus in medio eorum, di-
xit: Oportebat quidem, o viri, audito
me, non tollere a Creta, luctuq. facere
iniuriam hanc, & iacturam. * Et nunc 22
suadeo vobis bono animo esse. amissio
enim nullius animæ erit ex vobis, præ-
terquam nauis. * Astitit enim mihi hac 23
nocte Angelus Dei, cuius sum ego, & cui
deserui, * dicens: Ne timeas Paule, Cæ- 24
sari te oportet assistere: & ecce donauit
tibi Deus omnes, qui nauigant tecum.
* Propter quod bono animo estote viri: 25
credo enim Deo, quia sic erit, quemad-
modum dictum est mihi. * In insulam 26
autem quandam oportet nos deuenire. E
* Sed posteaquàm quartadecima nox su- 27
peruenit, nauigantibus nobis in Adria
circa mediam noctē, suspicabantur nau-
tæ apparere sibi aliquam regionem.
* Qui & summittentes bolidem, inue- 28
nerunt passus viginti: & pusillum inde
separati, inuenerunt passus quindecim.
* Timentes autem ne in aspera loca in- 29
cideremus, de puppi mittentes anchoras
quattuor, optabant diem fieri. * Nau- 30
tis vero querentibus fugere de nauī,
cum misissent scapham in mare, sub
obtentu quasi inciperent a prora an-
choras extendere, * dixit Paulus Cen- 31
turioni, & militibus: Nisi hi in nauī
manserint, vos salui fieri non potestis.
* Tunc absciderunt milites funes sca- 32
phæ, & passi sunt eam excidere. * Et 33
cum lux inciperet fieri, rogabat Paulus F
omnes sumere cibum, dicens: Quarta-
decima die hodie expectātes ieiuni per-
manetis, nihil accipientes. * Propter 34
quod rogo vos accipere cibum pro salu-
te vestra: quia nullius vestrum capillus
de capite peribit. * Et cum hæc dixisset, 35

sumens panem, gratias egit Deo in con-
spectu omnium: & cum fregisset, coepit
manducare. * Animæ quiores autem fa- 36
cti omnes, & ipsi sumpserunt cibum.
* Eramus vero vniuersæ animæ in nauī 37
ducentæ septuaginta sex. * Et satiati ci- 38
bo alleuiabant nauem, iactantes triticum
in mare. * Cum autem dies factus esset, 39
G terram non agnoscebant: sinū vero quē-
dam considerabant habentem littus, in
quem cogitabant, si possent, eijcere na-
uem. * Et cum anchoras sustulissent, 40
committebant se mari, simul laxantes
iuncturas gubernaculorum: & leuato ar-
temone secundum auræ flatū tendebant
ad littus. * Et cum incidissemus in lo- 41
cum dithalassum, impeerunt nauem:
& prora quidem fixa manebat immobi-
lis, puppis verò soluebatur a vi maris.
* Militum autem consilium fuit vt cu- 42
stodias occiderent: nequis cum enata-
set, effugeret. * Centurio autem volens 43
seruare Paulum, prohibuit fieri: iussitq.
eos, qui possent natare, emittere se pri-
mos, & euadere, & ad terram exire: * & 44
ceteros alios in tabulis ferebant: quos-
dam super ea, quæ de nauī erant. Et sic
factum est, vt omnes animæ euaderent
ad terram.

C A P. XXVIII.

1 E T cum euasissemus, tūc cognouimus
A quia Melira insula vocabatur. Bar-
bari vero præstabant non modicam hu-
manitatem nobis. * Accensa enim py-
ra, resiciebant nos omnes propter im-
brem, qui imminebat, & frigus. * Cum 3
congregasset autem Paulus sarmetorum
aliquantam multitudinem, & imposuif-
set super ignem, vipera a calore cum 4
processisset, inuasit manum eius. * Vt
vero viderunt Barbari pendentem be-
B stiam de manu eius, ad inuicem dice-
bant: Vtique homicida est homo hic,
qui cum euaserit de mari, ultio non si-
nit eum viuere. * Et ille quidem excu- 5
tiens bestiam in ignem, nihil mali pas-
sus est. * At illi exultabant eum in 6
tumorem conuertendum, & subito casu-
rum, & mori. Diu autē illis expectan-
tibus, & videntibus nihil mali in eo fie-
ri, conuertentes se, dicebant eum esse 7
Deum. * In locis autem illis erant præ-
dia

dia principis insulæ, nomine Publij, qui nos suscipiens, triduo benigne exhibuit. * Contigit autem, patrem Publij febris, & dysenteria vexatum iacere. Ad quem Paulus intrauit: & cum orasset, & imposuisset ei manus, saluauit eum. * Quo facto, omnes, qui in insula habebant infirmitates, accedebant, & curabantur: * qui etiam multis honoribus nos honorauerunt, & nauigantibus imposuerunt quæ necessaria erant. * Post menses autem tres nauigauimus in nauì Alexandrina, quæ in insula hiemauerat, cui erat insigne Castorum. * Et cum venissemus Syracusam, mansimus ibi triduo. * Inde circumlegentes deuenimus Rhegium: & post vñ diem flante Austro, secūda die venimus Puteolos; * vbi inuentis fratribus rogati sumus manere apud eos dies septem: & sic venimus Romam. * Et inde cum audissent fratres, occurrerunt nobis vsque ad Appij forum, ac tres Tabernas. Quos cum vidisset Paulus, gratias agens Deo, accipit fiduciam. * Cum autem venissemus Romam, permissum est Paulo manere sibi cum custodiente se milite. * Post tertium autem diem cōuocauit primos Iudæorum. Cumq. conuenissent, dicebat eis: Ego, viri fratres, nihil aduersus plebem faciens, aut morem paternum, vinctus ab Ierosolymis traditus sum in manus Romanorum, * qui cum interrogationem de me habuissent, voluerunt me dimittere, eo quòd nulla esset causa mortis in me. * Contradicentibus autem Iudæis, coactus sum appellare Cæsarem, non quasi gentem meam habens aliquid accusare. * Propter hanc

igitur causam rogaui vos videre, & alloqui. Propter spem enim Israel catena hac circumdatus sum. * At illi dixerūt ad eum: Nos neque litteras accepimus de te a Iudæa, neque adueniens aliquis fratrum nunciauit, aut locutus est quid de te malum. * Rogamus autem te audire quæ sentis: nam de secta hac notum est nobis quia vbique ei contradicitur. * Cum constituissent autem illi diem, venerunt ad eum in hospitium plurimi, quibus exponebat testificans regnum Dei, suadensq. eis de Iesu ex Lege Moysi, & Prophetis a mane vsque ad vesp̄am. * Et quidam credebant his, quæ dicebantur: quidam vero non credebant. * Cumq. inuicem non essent consentientes, discdebant dicente Paulo vñum verbum: Quia bene Spiritus sanctus locutus est per Isaiam prophetam ad Patres nostros, * dicens: "Vade ad populum istum, & dic ad eos: Aure audietis, & non intelligetis: & videntes videbitis, & non perspicietis. * Inerascatū est enim cor populi huius, & auribus grauius audierunt, & oculos suos compresserunt: ne forte videant oculis, & auribus audiant, & corde intelligant, & conuertantur, & sanem eos." Notum ergo sit vobis, quoniam Gentibus missum est hoc salutare Dei, & ipsi audient. * Et cum hæc dixisset, exierunt ab eo Iudæi, multam habentes inter se quæstionem. * Mansit autem biennio toto in suo conducto: & suscipiebat omnes, qui ingrediebantur ad eum, * prædicans regnum Dei, & docens quæ sunt de Domino Iesu Christo cum omni fiducia, sine prohibitione.

|| Isa. 6. c. 9
Mat. 13. b. 14
Mar. 14. b. 12
Luc. 8. b. 10
Ioan. 12. f. 40
Rom. 11. b. 8

E P I S T O L A

BEATI PAVLI APOSTOLI

A D R O M A N O S .

C A P V T P R I M V M .

¶ A. 11. 11

PAVLVS, seruus Iesu Christi, vocatus Apostolus, ¶ segregatus in Euangelium Dei, * quod ante promiserat per Prophetas suos in Scripturis sanctis * de Filio suo, qui factus est ei ex semine Dauid secundum carnem, * qui prædestinatus est Filius Dei in virtute secundum spiritum sanctificationis ex resurrectione mortuorum Iesu Christi Domini nostri: * per quem accepimus gratiam, & Apostolatam ad obediendum fidei in omnibus Gentibus pro nomine eius, * in quibus estis & vos vocati Iesu Christi: * omnibus qui sunt Romæ, dilectis Dei, vocatis sanctis. Gratia vobis, & pax a Deo Patre nostro, & Domino Iesu Christo. * Primū quidem gratias ago Deo meo per Iesum Christum pro omnibus vobis: quia fides vestra annuntiatur in vniuerso mundo. * Testis enim mihi est Deus, cui seruo in spiritu meo in Euangelio filij eius, quod sine intermissione memoria vestri facio * semper in orationibus meis: obsecrans, si quomodo tandem aliquando prosperum iter habeam in voluntate Dei veniendi ad vos. * Desidero enim videre vos: vt aliquid imperari vobis gratiæ spiritualis ad confirmandos vos: * id est, simul consolari in vobis per eam, quæ inuicem est, fidem vestram, atque meam. * Nolo autem vos ignorare fratres: quia sæpe

proposui venire ad vos, (& prohibitus sum vsque adhuc) vt aliquem fructum habeam & in vobis, sicut & in ceteris gentibus. * Græcis ac Barbaris, sapientibus, & insipientibus debitor sum: * ita (quod in me) promptum est & vobis, qui Romæ estis, euangelizare. * Non enim erubescō Euangelium. Virtus enim Dei est in salutem omni credenti, Iudæo primum, & Græco. * Iustitia enim Dei in eo reuelatur ex fide in fidem: sicut scriptum est: ¶ Iustus autem ex fide viuunt. * Reuelatur enim ira Dei de cælo super omnem impietatem, & iniustitiam hominum eorum, qui veritatem Dei in iniustitia detinent: * quia quod notum est Dei, manifestum est in illis. Deus enim illis manifestauit. * Inuisibilia enim ipsius, a creatura mundi, per ea quæ facta sunt, intellecta, conspiciuntur: sempiterna quoque eius virtus, & diuinitas: ita vt sint inexcusabiles. * ¶ Quia cum cognouissent Deum, non sicut Deum glorificauerunt, aut gratias egerunt: sed euauerunt in cogitationibus suis, & obscuratum est insipiens cor eorum: * dicentes enim se esse sapientes, stulti facti sunt. * Et mutauerunt gloriam incorruptibilis Dei in similitudinem imaginis corruptibilis hominis, & volucrum, & quadrupedum, & serpentium. * Propter quod tradidit illos Deus in desideria cordis eorum, in immundiciam: vt contumelijs afficiant corpora sua in semetipsis: * qui commutauerunt veritatem Dei in mendacium:

¶ Heb. 2. 4
Heb. 10. 29
Gal. 3. 11

¶ Eph. 2. 17

cium : & coluerunt , & seruiuerunt crea-
turæ potius quàm Creatori , qui est be-
nedictus in sæcula . Amen . * Propterea
tradidit illos Deus in passiones ignomi-
niæ . Nam femine eorum immutauerunt
naturalem vsum in eum vsum , qui
est contra naturam . * Similiter autem
& masculi , relicto naturali vsum femine ,
exarserunt in desideriis suis in inuicem ,
masculi in masculos turpitudinem ope-
rantes , & mercedem , quam oportuit ,
erroris sui in semetipsis recipientes . * Et
sicut non probauerunt Deum habere in
notitia : tradidit illos Deus in reprobū
sensum : vt faciant ea , quæ non conue-
niunt , * repletos omni iniquitate , mali-
tia , fornicatione , avaritia , nequitia , ple-
nos inuidia , homicidio , contentione , do-
lo , malignitate , furriones , * detracto-
res , Deo odibiles , contumeliosos , super-
bos , elatos , inuectores malorum , parenti-
bus non obediētes , * insipientes , incō-
positos , sine affectione , absque fœdere ,
sine misericordia . * Qui cum iustitiam
Dei cognouissent , non intellexerunt quo-
niam qui talia agunt , digni sunt morte :
& non solum qui ea faciunt , sed etiam
qui consentiunt facientibus .

CAP. II.

Propter quod inexcusabilis es o ho-
mo omnis , qui iudicas . * In quo
enim iudicas alterum , teipsum condem-
nas : eadem enim agis quæ iudicas . * Sci-
mus enim quoniam iudicium Dei est se-
cundum veritatem in eos , qui talia agunt .
* Existimas autem hoc o homo , qui iu-
dicas eos , qui talia agunt , & facis ea , quia
tu effugies iudicium Dei ? * An diuitias
bonitatis eius , & patientiæ , & longani-
mitatis contemnis ? ignoras quoniam
benignitas Dei ad poenitentiam te addu-
cit ? * Secundum autem duritiam tuam ,
& impoenitēs cor , thesaurizas tibi iram
in die iræ , & reuelationis iusti iudicii
Dei , * qui reddet vnicuique secundum
opera eius : ijs quidem , qui secundum
patientiam boni operis , gloriam , &
honorem , & incorruptionem querunt ,
vitam æternam : * ijs autem , qui sunt
ex contentione , & qui non acquiescunt
veritati , credunt autem iniquitati , ira ,
& indignatio . * Tribulatio , & angus-

stia in omnem animam hominis operā-
tis malum , Iudæi primum , & Græci :
* gloria autem , & honor , & pax omni
operanti bonum , Iudæo primum , &
Græco : * non enim est acceptio perso-
narum apud Deum . * Quicumque enim
sine lege peccauerunt , sine lege peri-
bunt : & quicumque in lege peccaue-
runt , per legem iudicabuntur : * Non
enim auditores legis iusti sunt apud Deū ,
sed factores legis iustificabuntur . * Cum
enim Gentes , quæ legem non habent , na-
turaliter ea , quæ legis sunt , faciunt ,
eiusmodi legem non habentes , ipsi sibi
sunt lex : * qui ostendunt opus legis scri-
ptum in cordibus suis , testimoniū red-
dente illis conscientia ipsorum , & inter
se inuicem cogitationibus accusantibus ,
aut etiam defendentibus , * in die , cum
iudicabit Deus occulta hominum , secū-
dum Evangelium meū per Iesum Chri-
stum . * Si autem tu Iudæus cognomi-
naris , & requiescis in lege , & gloriaris
in Deo , * & nosti voluntatem eius , &
probas vtiliora , instructus per legem ,
* confidis teipsum esse ducem cæcorū ,
lumen eorū , qui in tenebris sunt , * eru-
ditorem insipientium , magistrum infan-
tium , habentem formam scientiæ , &
veritatis in lege . * Qui ergo alium do-
ces , teipsum non doces : qui prædicas
non furandum , furaris : * qui dicis non
moechandum , moecharis : qui abomina-
ris idola , sacrilegium facis : * qui in le-
ge gloriaris , per præuocationem legis
Deum inhonoras . * (Nomen enim Dei
per vos blasphematur inter Gentes , si-
cut scriptum est .) * Circumcisio qui-
dem prodest , si legem obserues : si au-
tem præuicator legis sis , circumcisio
tua præputium facta est . * Si igitur præ-
putium iusticiæ legis custodiat : nonne
præputium illius in circumcisione repu-
tabitur ? * & iudicabit id , quod ex na-
tura est præputium , legem consum-
mans , te , qui per litteram , & circum-
cisionem præuicator legis es ? * Non
enim qui in manifesto , Iudæus est : ne-
que quæ in manifesto , in carne , est cir-
cumcisio : * sed qui in abscondito , Iu-
dæus est : & circumcisio cordis in spiri-
tu , non littera : cuius laus non ex ho-
minibus , sed ex Deo est .

Deu. 10. d. 17
2. Par. 12. c. 9
Iob. 34. b. 89
Act. 10. c. 14
Mat. 7. d. 11

1. Cor. 14. a

1. Isa. 52. b. 9
Ezec. 36. c. 20

CAP. III.

Quid ergo amplius Iudæo est? aut quæ utilitas circumcisionis? Multum per omnem modum. Primum quidem quia credita sunt illis eloquia Dei. * quid enim si quidam illorum non crediderunt? Numquid incredulitas illorum fidem Dei euacuabit? Absit. * Est autem Deus verax: omnis autem homo mendax, sicut scriptum est: * Ut iustificeris in sermonibus tuis: & vincas cum iudicaris. * Si autem iniquitas nostra iustitiam Dei commendat, quid dicemus? Numquid iniquus est Deus, qui infert iram? * (secundum hominem dico.) * Absit. alioquin quomodo iudicabit Deus hunc mundum? * Si enim veritas Dei in meo mendacio abundauit in gloriam ipsius: quid adhuc & ego tamquam peccator iudicor? * & non (sicut blasphemamur, & sicut aiunt quidam nos dicere) faciamus mala ut veniant bona: quorum damnatio iusta est. * Quid ergo? præcellimus eos? Nequaquam. * Causati enim sumus Iudæos, & Græcos omnes sub peccato esse, * sicut scriptum est: * Quia non est iustus quisquam: * non est intelligens, non est requirens Deum. * Omnes declinauerunt, simul inutiles facti sunt, non est qui faciat bonum, non est usque ad vñ. * Sepulchrum patens est guttur eorum, linguis suis dolose agebant: Venenum aspidum sub labijs eorum: * Quorum os maledictione, & amaritudine plenum est: * Veloces pedes eorum ad effundendum sanguinem: * Contritio, & infelicitas in vijs eorum: * & viam pacis non cognouerunt: * Non est timor Dei ante oculos eorum. * Scimus autem quoniam quæcumque lex loquitur, ijs, qui in lege sunt, loquitur: ut omne os obstruatur, & subditus fiat omnis mundus Deo: * quia ex operibus legis non iustificabitur omnis caro coram illo. Per legem enim cognitio peccati. * Nunc autem sine lege iustitia Dei manifestata est: testificata a lege & Prophetis. * Iustitia autem Dei per fidem Iesu Christi in omnes, & super omnes, qui credunt in eum: non enim est distinctio: * Omnes enim peccauerunt, & egent gloria

Dei. * Iustificari gratis per gratiam ipsius, per redemptionem, quæ est in Christo Iesu, * quem proposuit Deus propitiationem per fidem in sanguine ipsius, ad ostensionem iustitiæ suæ propter remissionem præcedentium delictorum, * in sustentatione Dei, ad ostensionem iustitiæ eius in hoc tempore: ut sit ipse iustus, & iustificans eum, qui est ex fide Iesu Christi. * Vbi est ergo gloriatio tuæ? Exclusa est. Per quam legem? Factorum? Non: sed per legem fidei. * Arbitramur enim iustificari hominem per fidem sine operibus legis. * An Iudæorum Deus tantum? nonne & Gentium? Immo & Gentium. * quoniam quidem vnus est Deus, qui iustificat circumcisionem ex fide, & præputium per fidem. * Legem ergo destruimus per fidem? Absit: sed legem statuiamus.

CAP. IIII.

Quid ergo dicemus inuenisse Abraham patrem nostrum secundum carnem? * Si enim Abraham ex operibus iustificatus est, habet gloriam, sed non apud Deum. * Quid enim dicit Scriptura? * Credidit Abraham Deo: & reputatum est illi ad iustitiam. * Ei autem, qui operatur, merces non imputatur secundum gratiam, sed secundum debitum. * Ei vero, qui non operatur, credenti autem in eum, qui iustificat impium, reputatur fides eius ad iustitiam secundum propositum gratiæ Dei. * Sicut & David dicit beatitudinem hominis, cui Deus accepto fert iustitiam sine operibus: * Beati, quorum remissæ sunt iniquitates, & quorum tecta sunt peccata. * Beatus vir, cui non imputauit Dominus peccatum. * Beatitudo ergo hæc in circumcisione tantum manet, an etiam in præputio? Dicimus enim quia reputata est Abraham fides ad iustitiam. * Quomodo ergo reputata est in circumcisione, an in præputio? Non in circumcisione, sed in præputio. * Et signum accepit circumcisionis, signaculum iustitiæ fidei, quæ est in præputio: ut sit pater omnium credentium per præputium, ut reputetur & illis ad iustitiam: & sit pater circumcisionis non ijs tantum, qui sunt ex circumcisione, sed & ijs, qui sectantur

sedantur vestigia fidei, quæ est in præ-
 putio patris nostri Abraham. "Non enim
 per legem promissio Abraham, aut semini
 eius ut heres esset mundi: sed per iusti-
 tiam fidei. "Si enim qui ex lege, here-
 des sunt: exinanita est fides, abolita est
 promissio. "Lex enim iram operatur.
 Vbi enim non est lex: nec præuaricatio.
 "Ideo ex fide, ut secundum gratiam fir-
 ma sit promissio omni semini, non ei,
 qui ex lege est solum, sed & ei qui ex fi-
 de est Abraham, qui pater est omnium no-
 strum ("sicut scriptum est: "Quia pa-
 trem multarum gentium posui te) ante
 Deum, cui credidit, qui viuificat mor-
 tuos, & vocat ea quæ non sunt, tamquæ
 ea quæ sunt. "qui contra spem in spem
 credidit, ut fieret pater multarum gentium
 secundum quod dictum est ei: "Sic erit
 semen tuum. "Et non infirmatus est fi-
 de, nec considerauit corpus suum emor-
 tuum, cum iam fere centum esset anno-
 rum: & emortuam vuluam Saræ: "In
 repromissione etiam Dei non hæsitauit
 dissidentia, sed confortatus est fide, dans
 gloriam Deo: "plenissime sciens quia
 quæcumque promissit, potens est & face-
 re. "Ideo & reputatum est illi ad iusti-
 tiam. "Non est autem scriptum tantum
 propter ipsum quia reputatum est illi ad
 iustitiam: "sed & propter nos, quibus
 reputabitur credentibus in eum, qui sus-
 citauit Iesum Christum Dominum no-
 strum a mortuis, "qui traditus est pro-
 pter delicta nostra, & resurrexit propter
 iustificationem nostram.

CAP. V.

Iustificati ergo ex fide, pacem habea-
 mus ad Deum per Dominum nostrum
 Iesum Christum: "per quem & habemus
 accessum per fidem in gratiam istam,
 in qua stamus, & gloriamur in spe glo-
 riæ filiorum Dei. "Non solum autem,
 sed & gloriamur in tribulationibus:
 "scientes quod tribulatio patientiam
 operatur: "patientia autem probationem,
 probatio vero spem, "spes autem non
 confundit: "quia charitas Dei diffusa est
 in cordibus nostris per Spiritum sanctum,
 qui datus est nobis. "Ut quid enim Chri-
 stus, cum adhuc infirmi essemus secun-
 dum tempus pro impijs mortuus est?

7 "Vix enim pro iusto quis moritur: nam
 pro bono forsitan quis atideat mori.
 8 "Commendat autem charitatem suam
 Deus in nobis: quoniam cum adhuc pec-
 9 catores essemus, secundum tempus. "Chri-
 stus pro nobis mortuus est: multo igitur
 10 magis nunc iustificati in sanguine,
 ipsius, salui erimus ab ira per ipsum. "Si
 enim cum inimici essemus, reconciliati
 sumus Deo per mortem filij eius: mul-
 to magis reconciliati, salui erimus in vi-
 11 ta ipsius. "Non solum autem: sed &
 C gloriamur in Deo per Dominum nostrum
 Iesum Christum, per quem nunc recon-
 12 ciliationem accepimus. "Propterea sicut
 per vnum hominem peccatum in hunc
 mundum intrauit, & per peccatum mors,
 & ita in omnes homines mors pertran-
 13 sijt, in quo omnes peccauerunt: "Vtique
 ad legem enim peccatum erat in mun-
 do: peccatum autem non imputabatur,
 14 cum lex non esset. "Sed regnauit mors
 ab Adam vsque ad Moysen etiam in eos,
 qui non peccauerunt in similitudinem
 præuaricationis Adæ, qui est forma futu-
 15 ri. "Sed non sicut delictum, ita & do-
 num. si enim vnus delicto multi mor-
 tui sunt: multo magis gratia Dei & do-
 16 num in gratia vnus hominis Iesu Chri-
 D sti in plures abundauit. "Et non sicut
 per vnum peccatum, ita & donum. nam
 iudicium quidem ex vno in condemna-
 tionem: gratia autem ex multis delictis
 17 in iustificationem. "Si enim vnus deli-
 cto mors regnauit per vnum: multo ma-
 gis abundantiam gratiæ, & donationis,
 & iustitiæ accipientes, in vita regnabunt
 18 per vnum Iesum Christum. "Igitur si-
 cut per vnus delictum in omnes homi-
 nes in condemnationem: sic & per vnus
 iustitiam in omnes homines in iustifica-
 19 tionem vitæ. "Sicut enim per inobedi-
 tiam vnus hominis, peccatores consti-
 tuti sunt multi: ita & per vnus obedi-
 20 tionem, iusti constituentur multi. "Lex
 autem subintrauit ut abundaret delictum.
 Vbi autem abundauit delictum, super-
 21 abundauit gratia. "ut sicut regnauit pec-
 catum in mortem: ita & gratia regnet
 per iustitiam in vitam æternam, per Ie-
 sum Christum Dominum nostrum.

CAP. VI.

Quid ergo dicemus? permanebimus in peccato ut gratia abundet? Absit. Qui enim mortui sumus peccato, quomodo adhuc viuemus in illo? An ignoratis quia quicumque baptizati sumus in Christo Iesu, in morte ipsius baptizati sumus? * Consepulti enim sumus cum illo per baptismum in mortem: ut quomodo Christus surrexit a mortuis per gloriam Patris, ita & nos in nouitate vite ambulemus. * Si enim coplantati facti sumus similitudini mortis eius: simul & resurrectionis erimus. * Hoc scientes, quia vetus homo noster simul crucifixus est, ut destrueretur corpus peccati, & ultra non seruiamus peccato. * Qui enim mortuus est, iustificatus est a peccato. * Si autem mortui sumus cum CHRISTO: credimus quia simul etiam viuemus cum Christo: scientes quod Christus resurgens ex mortuis iam non moritur, mors illi ultra non dominabitur. * Quod enim mortuus est peccato, mortuus est semel: quod autem uiuit, uiuit Deo. * Ita & vos existimate, vos mortuos quidem esse peccato, uiuentes autem Deo, in Christo Iesu Domino nostro. * Non ergo regnet peccatum in vestro mortali corpore ut obediat concupiscentiis eius. * Sed neque exhibeatis membra vestra arma iniquitatis peccato: sed exhibete vos Deo, tamquam ex mortuis uiuentes: & membra vestra arma iustitiæ Deo. * Peccatum enim vobis non dominabitur: non enim sub lege estis, sed sub gratia. * Quid ergo? peccabimus, quoniam non sumus sub lege, sed sub gratia? Absit. * Nescitis quoniam cui exhiberis vos seruos ad obediendum, serui estis eius, cui obeditis, siue peccati ad mortem, siue obeditionis ad iustitiam? * Gratiarum autem Deo quod fuistis serui peccati, obedistis autem ex corde in eam formam doctrinæ, in quam traditi estis. * Liberati autem a peccato, serui facti estis iustitiæ. * Humanum dico, propter infirmitatem carnis vestræ: sicut enim exhibuistis membra vestra seruire immunditiæ, & iniquitati ad iniquitatem, ita nunc exhibete membra

vestra seruire iustitiæ in sanctificatione.

10 * Cum enim serui essetis peccati, liberi fuistis iustitiæ. * Quem ergo fructum habuistis tunc in illis, in quibus nunc erubescitis? Nam finis illorum mors est. 11 * Nunc vero liberati a peccato, serui autem facti Deo, habetis fructum vestrum in sanctificationem, finem vero vitam æternam. * Stipendia enim peccati, mors. Gratia autem Dei, vita æterna, in Christo Iesu Domino nostro.

CAP. VII.

AN ignoratis fratres (scientibus enim legem loquor) quia lex in homine dominatur quanto tempore uiuit? * Nam quæ sub viro est mulier, uiuente viro, alligata est legi: si autem mortuus fuerit vir eius, soluta est a lege viri. * Igitur, uiuente viro, vocabitur adultera si fuerit cum alio viro: si autem mortuus fuerit vir eius, liberata est a lege viri: ut nō sit adultera si fuerit cum alio viro. * Itaque fratres mei & vos mortificati estis legi per corpus Christi: ut sitis alterius, qui ex mortuis resurrexit, ut fructificemus Deo. * Cum enim essemus in carne, passionibus peccatorum, quæ per legem erant, operabantur in membris nostris, ut fructificarent morti. * nunc autem soluti sumus a lege mortis, in qua detinebamur, ita ut seruamus in nouitate spiritus, & non in uetustate litteræ. * Quid ergo dicemus? B lex peccatum est? Absit. Sed peccatum non cognoui, nisi per legem: nam concupiscentiam nesciebam, nisi lex diceret: 8 * Non concupisces. * Occasione autem accepta, peccatum per mandatum operatum est in me omnem concupiscentiam. Sine lege enim peccatum mortuum erat. * Ego autem uiuebam sine lege aliquando. Sed cum uenisset mandatum, peccatum reuixit. * Ego autem mortuus sum: & inuentum est mihi mandatum, quod erat ad vitam, hoc esse ad mortem. 11 * Nam peccatum occasione accepta per mandatum, seduxit me, & per illud occidit. * Itaque lex quidem sancta, & mandatum sanctum, & iustum, & bonum. * Quod ergo bonum est, mihi factum est mors? Absit. Sed peccatum, ut appareat peccatum, per bonum operatum est

Gal. 1. b. 17
Colos. 2. b. 12

Eph. 4. c. 2
Heb. 12. 2. 1
1. Pet. 2. 2. 1

1. Cor. 7. 2. 39

Exo. 10. 2. 17
Deut. 5. 6. 19

Moan. 9. d. 34
1. Pet. 2. d. 19

1. Tim. 1. b. 3

est mihi mortem : vt fiat supra modum
peccans peccatum per mandatum . * Sci- 14
mus enim quia lex spiritualis est : ego
autem carnalis sum venundatus sub pec-
cato . * Quod enim operor , non intel- 15
ligo . non enim quod volo bonum , hoc
ago : sed quod odi malum , illud facio .
* Si autem quod nolo , illud facio : con- 16
sentio legi , quoniam bona est . * Nunc 17
autem iam non ego operor illud , sed
quod habitat in me peccatum . * Scio 18
enim quia non habitat in me , hoc est
in carne mea , bonum . Nam velle , adia-
cet mihi : perficere autem bonum , non
inuenio . * Non enim quod volo bonū , 19
hoc facio : sed quod nolo malum , hoc
ago . * Si autem quod nolo , illud facio : 20
iam non ego operor illud , sed quod
habitat in me , peccatum . * Inuenio igitur
legem , volenti mihi facere bonum ,
quoniam mihi malum adiacet : * conde- 22
lector enim legi Dei secundum interio-
rem hominem : * video autem aliam le- 23
gem in membris meis , repugnantem legi
mentis meae , & captiuantem me in lege
peccati , quæ est in membris meis . * In- 24
felix ego homo , quis me liberabit de
corpore mortis huius ? * Gratia Dei per
Iesum Christum Dominum nostrum .
Igitur ego ipse mente seruo legi Dei :
carne autem , legi peccati .

CAP. VIII.

Nihil ergo nunc damnationis est iis ,
qui sunt in Christo Iesu : qui non
secundum carnem ambulant . * Lex enim
spiritus vitæ in Christo Iesu liberavit
me a lege peccati & mortis . * Nā quod
impossibile erat legi , in quo infirmaba-
tur per carnem : Deus filium suum mit-
tens in similitudinem carnis peccati , &
de peccato damnauit peccatum in car-
ne , * vt iustificatio legis impleteretur in
nobis , qui non secundum carnem ambu-
lamus , sed secundū spiritum . * Qui enim
secundum carnem sunt : quæ carnis sunt ,
sapiunt . qui vero secundum spiritum
sunt : quæ sunt spiritus , sentiunt . * Nam
prudentia carnis , mors est : prudentia
autem spiritus , vita , & pax . * quoniam
sapientia carnis inimica est Deo : legi
enim Dei non est subiecta : nec enim
potest . * Qui autem in carne sunt , Deo

9 placere non possunt . * Vos autem in
carne non estis , sed in spiritu : sitamen
spiritus Dei habitat in vobis . Siquis
autem Spiritum Christi non habet : hic
10 non est eius . * Si autem Christus in
vobis est : corpus quidem mortuum est
propter peccatum , spiritus vero viuus
11 propter iustificationem . * Quod si Spi-
ritus eius , qui suscitauit Iesum a mor-
tuis , habitat in vobis : qui suscitauit Ie-
sum Christum a mortuis , viuificabit &
12 mortalia corpora vestra , propter inha-
bitantem Spiritum eius in vobis . * Er-
go fratres debitores sumus non carni , vt
13 secundum carnem viuamus . * Si enim
secundum carnem vixeritis , moriemini :
si autem spiritu facta carnis mortifica-
14 ueritis , viuetis . * Quicumque enim
spiritu Dei aguntur , ij sunt filij Dei .
15 * Non enim accepistis spiritum serui-
tutis iterum in timore , sed accepistis
spiritum adoptionis filiorum , in quo
16 clamamus : Abba (Pater .) Ipse enim
Spiritus testimonium reddit spiritui no-
stro quod sumus filij Dei . * Si autem
17 filij , & heredes : heredes quidem Dei ,
coheredes autem Christi : si tamen cō-
18 patimur , vt & conglorificemur . * Exi-
stimus enim quod non sunt condignæ
passiones huius temporis ad futuram
19 gloriam , quæ reuelabitur in nobis . * Nā
expectatio creaturæ , reuelationem filio-
rum Dei expectat . * Vanitati enim crea-
tura subiecta est non volens , sed propter
20 eum , qui subiecit eam in spe : * quia &
ipsa creatura liberabitur a seruitute cor-
ruptionis in libertatem gloriæ filiorum
21 Dei . * Scimus enim quod omnis creatu-
ra ingemiscit , & parturit vsque adhuc .
22 * Non solum autem illa , sed & nos ipsi
primitias spiritus habentes : & ipsi intra
nos gemimus adoptionem filiorum Dei
expectantes , redemptionem corporis
23 nostri . * Spe enim salui facti sumus .
E Spes autem , quæ videtur , non est spes :
24 nam quod videt quis , quid sperat ? * Si
autem quod non videmus , speramus :
25 per patientiam expectamus . * Simili-
ter autem & Spiritus adiuvat infirmita-
tem nostram : nam quid oremus , sicut
oportet , nescimus : sed ipse Spiritus pos-
tulat pro nobis gemitibus inenarrabili-
26 bus . * Qui autem scrutatur corda , scit
quid desideret Spiritus : quia secundum

1. Tim. 1. b. 7
Gal. 4. a. 6

Deum postulat pro sanctis. * Scimus autem quoniam diligentibus Deum omnia cooperantur in bonum, ijs, qui secundum propositum vocati sunt sancti. * Nam quos præsciuit, & prædestinavit conformes fieri imaginis Filij sui, ut sit ipse primogenitus in multis fratribus. * Quos autem prædestinavit, hos & vocavit: & quos vocavit, hos & iustificavit: quos autem iustificavit, illos & glorificavit. * Quid ergo dicemus ad hæc? si Deus pro nobis, quis contra nos? * Qui etiam proprio Filio suo non pepercit, sed pro nobis omnibus tradidit illum: quo modo non etiam cum illo omnia nobis donavit? * Quis accusabit adversus electos Dei? Deus qui iustificat; * quis est qui condemnet? Christus Iesus, qui mortuus est, immo qui & resurrexit, qui est ad dexteram Dei, qui etiam interpellat pro nobis. * Quis ergo nos separabit a charitate Christi? tribulatio? an angustia? an fames? an nuditas? an periculum? an persecutio? an gladius? * (sicut scriptum est: * Quia propter te mortificamur tota die: æstimari sumus sicut oves occisionis:.) * Sed in his omnibus superamus propter eum, qui dilexit nos. * Certus sum enim quia neque mors, neque vita, neque angeli, neque principatus, neque virtutes, neque instantia, neque futura, neque fortitudo, * neque altitudo, neque profundum, neque creatura alia poterit nos separare a charitate Dei, quæ est in Christo Iesu Domino nostro.

CAP. IX.

Veritatem dico in Christo, non mentior: testimoniū mihi perhibente conscientia mea in Spiritu sancto: * quoniam tristitia mihi magna est, & cōtinuus dolor cordi meo. * Optabam enim ego ipse anathema esse a Christo pro fratribus meis, qui sunt cognati mei secundum carnem, * qui sunt Israelitæ, quorum adoptio est filiorum, & gloria, & testamentum, & legislatio, & obsequium, & promissa: * quorum patres, & ex quibus est Christus secundum carnem, qui est super omnia Deus benedictus in sæcula. Amen. * Non autem quod exciderit verbum Dei. Non enim om-

nes qui ex Israel sunt, ij sunt Israelitæ: * neque qui semen sunt Abraham, omnes filij: * sed in Isaac vocabitur tibi semen: * id est, non qui filij carnis, hi filij Dei: * sed qui filij sunt promissionis, æstimantur in semine. * Promissionis enim verbum hoc est: * Secundum hoc tempus veniam: & erit Saræ filius. * Non solum autem illa: * sed & Rebecca ex vno concubitu habens, Isaac patris nostri. * Cum enim nondum nati fuissent, aut aliquid boni egissent, aut mali, (ut secundum electionem propositum Dei maneret) non ex operibus, sed ex vocante dictum est ei: * Quia maior serviet minori, sicut scriptum est: Iacob dilexi, Esau autem odio habui. * Quid ergo dicemus? numquid iniquitas apud Deum? Absit. * Moyse enim dicit: * Miserebor cuius misereor: & misericordiam præstabo cuius miserebor. * Igitur non volentis, neque currentis, sed misereantis est Dei. * Dicit enim Scriptura Pharaoni: * Quia in hoc ipsum excitavi te, ut ostendam in te virtutem meam: & ut annuncietur nomen meum in vniuersa terra. * Ergo cuius vult misereatur, & quem vult inducat. * Dicis itaque mihi: Quid adhuc queritur? voluntati enim eius quis resistit? * O homo, tu quis es, qui respondeas Deo? * Numquid dicis figmentum ei, qui se finxit: Quid me fecisti sic? * An non habet potestatem figulus luti ex eadem massa facere aliud quidem, vas in honorem, aliud vero in contumeliam? * Quod si Deus volens ostendere iram, & notam facere potentiam suam, præparavit in gloria, vasa iræ; apta in interitum, * ut ostenderet diuitias gloriæ suæ in vasa misericordiæ, quæ præparavit in gloriam. * Quos & vocavit nos non solum ex Iudeis, sed etiam ex Gentibus, * sicut in Osæ dicit: * Vocabo non plebem meam, plebem meam: & non dilectam, dilectam: & non misericordiam consecutam, misericordiam consecutam. * Et erit: in loco, ubi dictum est eis: Non plebs mea vos: ibi vocabuntur filij Dei viui. * Isaias autem clamat pro Israel: * Si fuerit numerus filiorum Israel tamquam arena maris, reliquæ saluæ fient. * Verbum enim consummans, & abbrevians in æquitate: quia verbum breuiatum faciet Dominus

Gal. 4. 1. 1

A. 9. 2. 2
1. Cor. 15. 6. 91. Sap. 15. b. 7
Isa. 45. b. 9
Ier. 18. a. 61. Osee. 1. d. 13
1. Pet. 2. b. 10

1. Osee. 1. b. 10

Isa. 10. c. 13

Dominus super terram : * & sicut præ-
dixit Isaias : " Nisi Dominus sabaoth re-
liquisset nobis semen, sicut Sodoma fa-
cti essemus, & sicut Gomorrha similes
fuissemus. * Quid ergo dicemus? Quod
gentes, quæ non sectabantur iustitiam,
apprehenderunt iustitiam : iustitiam au-
tem, quæ ex fide est. * Israel vero se-
ctando legem iustitiæ, in legem iustitiæ
non peruenit. * Quare? Quia non ex
fide, sed quasi ex operibus : offenderunt
enim in lapidem offensionis, * sicut scri-
ptum est : " Ecce pono in Sion lapidem
offensionis, & petram scandali : &
omnis, qui credit in eum, non con-
fundetur.

CAP. X.

Fratres, voluntas quidem cordis mei,
& obsecratio ad Deum, sit pro illis
in salutem. * Testimonium enim perhi-
beo illis quod æmulationem Dei habet,
sed non secundum scientiam. * Igno-
rantes enim iustitiam Dei, & suam quæ-
rentes statuere, iustitiæ Dei non sunt
subiecti. * Finis enim legis, Christus,
ad iustitiam omni credenti. * Moyses
enim scripsit, quoniam iustitiam, quæ
ex lege est, " qui fecerit homo, viuet in
ea. * Quæ autem ex fide est iustitia, sic
dicit : " Ne dixeris in corde tuo : quis
ascendit in cælum? id est, Christum de-
ducere : * Aut quis descendit in abyf-
sum? hoc est, Christum a mortuis re-
uocare. * Sed quid dicit Scriptura?
" Prope est verbum in ore tuo, & in cor-
de tuo : hoc est verbum fidei, quod præ-
dicamus. * Quia si confitearis in ore
tuo Dominum Iesum, & in corde tuo
credideris quod Deus illum suscitauit a
mortuis, saluus eris. * Corde enim
creditur ad iustitiam : ore autem con-
fessio fit ad salutem. * Dicit enim
Scriptura : " Omnis, qui credit in illum,
non confundetur. * Non enim est dis-
tinctio Iudæi, & Græci : nam idem Do-
minus omnium, diues in omnes, qui in-
uocant illum. * " Omnis enim, quicum-
que inuocauerit nomen Domini, saluus
erit. * Quomodo ergo inuocabunt, in
quem non crediderunt? Aut quomo-
do credent ei, quem non audierunt?
Quomodo autem audient sine prædi-

cante? * Quomodo vero prædicabunt
nisi mittantur? sicut scriptum est : " Quam
speciosi pedes euangelizantium pacem,
euangelizantium bona! * Sed non om-
nes obediunt Euangelio. Isaias enim di-
cit : " Domine quis credidit auditui no-
stro? * Ergo fides ex auditu, auditus au-
tem per verbum Christi. * Sed dico :
D Numquid non audierunt? * Et quidem
in omnem terram exiuit sonus eorum,
& in fines orbis terræ verba eorum.
* Sed dico : Numquid Israel non cogno-
uit? Primus Moyses dicit : " Ego ad æmu-
lationem vos adducam in non gentem :
in gentem insipientem, in iram vos mit-
tam. * Isaias autem audeat, & dicit : " In-
uentus sum a non quærentibus me : pa-
lam apparui ijs, qui me non interroga-
bant. * Ad Israel autem dicit : " Tota die
expandi manus meas ad populum non
credentem, & contradicentem.

CAP. XI.

Dico ergo : Numquid Deus repulit
populum suum? Absit. Nam & ego
Israelita sum ex semine Abraham, de
tribu Benjamin : * Non repulit Deus ple-
bem suam, quam præsciuit. An nescitis
in Elia quid dicit Scriptura : quemad-
modum interpellat Deum aduersum Is-
rael? * Domine, Prophetas tuos occide-
runt, altaria tua suffoderunt : & ego re-
lictus sum solus, & quæruunt animam
meam. * Sed quid dicit illi diuinum
responsum? " Reliqui mihi septem mil-
lia virorum, qui non curauerunt genua
ante Baal. * Sic ergo & in hoc tempo-
re reliquæ secundum electionem gratiæ
salutis factæ sunt. * Si autem gratia, iam
non ex operibus : alioquin gratia iam non
est gratia. * Quid ergo? quod quærebat
Israel, hoc non est consecutus : electio
autem consecuta est : ceteri vero exca-
cati sunt : * sicut scriptum est : " Dedit il-
lis Deus spiritum compunctionis : oculos
ut non videant, & aures ut non au-
diant, usque in hodiernum diem. * Et
David dicit : Fiat mensa eorum in la-
queum, & in captionem, & in scanda-
lum, & in retributionem illis. * Ob-
scurentur oculi eorum ne videant : &
dorsum eorum semper incurua. * Dico
ergo : Numquid sic offenderunt ut cade-

Rrr 4 rent?

Ilsa. 52. b. 7
Nah. 1. d. 15Ilsa. 53. a. 1
Ioan. 12. f. 38

Ps. 18. a. 5

Deu. 32. c. 21

Ilsa. 65. a. 1

Ilsa. 65. a. 2

Ils. Reg. 19. d. 10

Ils. Reg. 19. d. 18

Ilsa. 6. c. 9
Matt. 13. b. 14
Ioan. 12. f. 40
Act. 28. f. 26

Ps. 68. c. 23

Ilsa. 1. c. 9

Ilsa. 1. c. 14. &
28. d. 26
1. Pet. 2. b. 7Leuit. 19. a. 3
Ezec. 20. b. 11

Deu. 10. c. 12

Deu. 10. c. 14

Ilsa. 28. d. 16

Hos. 2. g. 22
Act. 2. c. 21

rent? Absit. Sed illorum delicto, salus est Gentibus ut illos amulentur.

* Quod si delictum illorum diuitiarum sunt mundi, & diminutio eorum diuitiarum Gentium: quanto magis plenitudo eorum? Vobis enim dico Gentibus: Quamdiu quidem ego sum Gentium Apostolus, ministerium meum honorificabo, si quomodo ad amulandum pro nocem carnem meam, & saluos faciam aliquos ex illis. Si enim amissio eorum, reconciliatio est mundi: quare assumptio, nisi vita ex mortuis? Quod si delibatio sancta est, & massa: & si radix sancta, & rami. Quod si aliqui ex ramis fracti sunt, tu autem cum oleaster esses, insertus es in illis, & socius radicis, & pinguedinis oliuæ factus es, noli gloriari aduersus ramos. Quod si gloriaris: non tu radicem portas, sed radix te.

* Dices ergo: Fracti sunt rami ut ego inferar. Bene: propter incredulitatem fracti sunt. Tu autem fide stas: noli altum sapere, sed time. Si enim Deus naturalibus ramis non pepercit: ne forte nec tibi parcat. Vide ergo bonitatem, & seueritatem Dei: in eos quidem, qui ceciderunt, seueritatem: in te autem bonitatem Dei, si permanseris in bonitate, alioquin & tu excideris. Sed & illi, si non permanserint in incredulitate, inferentur potes est enim Deus iterum inferere illos. Nam si tu ex naturali excisus es oleastro, & contra naturam insertus es in bonam oliuam: quanto magis ij, qui secundum naturam, inferentur suæ oliuæ? Nolo enim vos ignorare fratres mysterium hoc: (ut non sitis vobisipfis sapientes) quia cæcitas ex parte contigit in Israel, donec plenitudo Gentium intraret, & sic omnis Israel saluus fieret, sicut scriptum est: Veniet ex Sion, qui eripiat, & auertat impietatem a Iacob. Et hoc illis a me testamentum: cum abstulero peccata eorum. Secundum Euangelium quidem, inimici propter vos: secundum electionem autem, charissimi propter patres.

* Sine poenitentia enim sunt dona, & vocatio Dei. Sicut enim aliquando & vos non credidistis Deo, nunc autem misericordiam consecuti estis propter incredulitatem illorum: ita & isti nunc non crediderunt in vestram misericor-

diam: ut & ipsi misericordiam consequantur. Conclufit enim Deus omnia in incredulitate: ut omnium miseretur. O altitudo diuitiarum sapientiarum, & scientiarum Dei: quam incomprehensibilia sunt iudicia eius, & inuestigabiles viæ eius! Quis enim cognouit sensum Domini? Aut quis consiliarius eius fuit? Aut quis prior dedit illi, & retribuetur ei? Quoniam ex ipso, & per ipsum, & in ipso sunt omnia: ipsi gloria in sæcula. Amen.

CAP. XII.

Obscuro itaque vos fratres per misericordiam Dei, ut exhibeatis corpora vestra hostiam viuentem, sanctam, Deo placentem, rationabile obsequium vestrum. Et nolite conformari huic sæculo, sed reformamini in nouitate sensus vestri: ut probetis quæ sit voluntas Dei bona, & beneplacens, & perfecta. Dico enim per gratiam quæ data est mihi, omnibus qui sunt inter vos: Non plus sapere quam oportet sapere, sed sapere ad sobrietatem: & unicuique sicut Deus diuise mensuram fidei.

Sicut enim in vno corpore multa membra habemus, omnia autem membra non eundem actum habent: ita multi vnus corpus sumus in Christo, singuli autem alter alterius membra. Habentes autem donationes secundum gratiam, quæ data est nobis, differentes: siue prophetiæ secundum rationem fidei, siue ministerium in ministrando, siue qui docet in doctrina, qui exhortatur in exhortando, qui tribuit in simplicitate, qui præest in sollicitudine, qui misereatur in humilitate. Dilectio sine simulatione.

Odientes malum, adhærentes bono: Charitate fraternitatis inuicem diligentes: Honore inuicem præuenientes: Sollicitudine non pigri: Spiritu feruentes: Domino seruientes: Spe gaudentes: In tribulatione patientes: Orationi instantes: Necessitatibus sanctorum communicantes: Hospitalitatem sectantes. Benedicite persequentibus vos: benedicite te, & nolite maledicere. Gaudere cum gaudentibus, flere cum flentibus: Idipsum inuicem sentientes: Non alta sapien-

Isai. 59. d. 20

Sap. 9. c. 11
Isai. 40. d. 31
1. Cor. 1. d. 16Eph. 5. d. 17
1. Thes. 4. a. 11. Cor. 12. b
Eph. 4. b. 7

Amos 5. d. 25

Eph. 4. a. 1

1. Pet. 2. c. 17

Hebr. 11. a. 1
1. Pet. 4. b. 9

sapientes, sed humilibus consentientes. D

Nolite esse prudētes apud vosmetipfos:

1 *Nulli malū pro malo reddentes: **17** pro-
videntes bona non tantum coram Deo,
sed etiam coram omnibus hominibus.

11 *Si fieri potest, quod ex vobis est, cū
omnibus hominibus pacem habentes:

19 *Non vosmetipfos defendentes charis-
simi, sed date locum iræ. scriptum est
enim: **1** Mihi vindicta: ego retribuam,
dicit Dominus. * Sed si esurierit inimi-
cus tuus, ciba illum: si sitit, potum da
illi: hoc enim faciens, carbones ignis
congeres super caput eius. * Noli vinci
a malo, sed vince in bono malum. **31**

CAP. XIII.

1 Omnis anima potestatibus sublimio-
ribus subdita sit: Non est enim po-
testas nisi a Deo: quæ autem sunt, a Deo
ordinatæ sunt. * Itaque qui resistit po-
testati, Dei ordinationi resistit. Qui au-
tem resistit, ipsi sibi damnationē acqui-
runt: * nam principes non sunt timori
boni operis, sed mali. Vis autem non
timere potestatem? Bonum fac: & ha-
bebis laudem ex illa: * Dei enim mini-
ster est tibi in bonum. Si autem malū
feceris, time: non enim sine causa gla-
diū portat. Dei enim minister est: vin-
dex iræ ei, qui malum agit. * Ideo
necessitate subditi estote non solū pro-
pter iram, sed etiam propter conscien-
tiam. * Ideo enim & tributa præstatis:
ministri enim Dei sunt, in hoc ipsum
servientes. * Reddite ergo omnibus de-
bita: cui tributum, tributum: cui vesti-
gal, vestigal: cui timorem, timorem:
cui honorem, honorem. * Nemini
quidquam debeatis: nisi ut inuicem di-
ligatis: qui enim diligit proximum, le-
gem implevit. * Nam: **1** Non adultera-
bis: Non occides: Non furaberis: Non
falsum testimonium dices: Non concu-
piscēs: & si quod est aliud mandatum,
in hoc verbo instauratur: **1** Diliges pro-
ximum tuum sicut teipsum. * Dilectio
proximi malum non operatur. Plenitu-
do ergo legis est dilectio. * Et hoc sci-
tes tempus: quia hora est iam nos de
somno surgere. Nunc enim propior est
nostra salus, quam cum credidimus.
* Nox præcessit, dies autem appropin-

quavit. Abijciamus ergo opera tenebra-
rum, & induamur arma lucis. * Sicut in
die honeste ambulemus: **1** nō in comes-
sationibus, & ebrietatibus, non in car-
nibus, & impudicijs, non in conten-
tione, & emulatione: * **1** sed induimini
Dominum Iesum Christum, & carnis
curam ne feceritis in desiderijs.

CAP. XIII.

1 Infirum autem in fide assumite, nō
A **1** in disceptationibus cogitationum. **1**
* Alius enim credit se manducare om-
nia: qui autem infirmus est, olus man-
ducet. * Is, qui manducat, non mandu-
cantem non spernat: & qui nō mandu-
cat, manducantem non iudicat: Deus e-
nim illum assumpsit. * **1** Tu quis es, qui
iudicas alienum servum? Domino suo
stat, aut cadit: stabit autem: potens est
enim Deus statuere illum. * Nam alius
iudicat diem inter diem: alius autem
iudicat omnem diem: unusquisque in
suo sensu abundet. * Qui sapit diem,
B Domino sapit: Et qui manducat, Domi-
no manducat: gratias enim agit Deo.
Et qui non manducat, Domino non
manducat, & gratias agit Deo. * Nemo
enim nostrum sibi vivit, & nemo sibi
morigitur. * Siue enim vivimus, Domino
vivimus: siue morimur, Domino mo-
rimur. Siue ergo vivimus, siue mori-
mur, Domini sumus. * In hoc enim
Christus mortuus est, & resurrexit: ut &
mortuorum & viuorū dominetur. * Tu
autem quid iudicas fratrem tuum? aut
tu quare spernis fratrem tuum? **1** Omnes
enim stabimus ante tribunal Christi. **1**
* Scriptū est enim: **1** Vni ego, dicit Do-
minus, quoniā mihi flectetur omne ge-
nu: & omnis lingua confitebitur Deo.
C **1** Itaque unusquisque nostrū pro se ra-
tionem reddet Deo. * Nō ergo amplius
inuicē iudicemus: sed hoc iudicate ma-
gis, ne ponatis offendiculū fratri, vel scā-
dalum. * Scio, & confido in Domino Ie-
su, quia nihil commune per ipsum, nisi
ei qui existimat quid commune esse, illi
commune est. * Si enim propter cibum
frater tuus contristatur: iam non secun-
dum charitatē ambulas. **1** Noli cibo tuo
illū perdere, pro quo Christus mortuus
est. **1** Non ergo blasphemetur bonum
nostrum.

1 Cor. 13. d. 11

1 Heb. 12. d. 14

1 Eccl. 10. a. 1

1 Mat. 5. g. 19

1 Deu. 32. c. 15

1 Hebr. 10. f. 10

1 Rom. 13. c. 11

1 Sap. 2. 4

1 1. Cor. 2. c. 13

1 Mat. 22. c. 21

1 Exo. 20. c. 14

1 Deut. 5. b. 18

1 Gen. 19. d. 18

1 Matt. 22. d. 39

1 Mar. 12. c. 31

1 Gal. 5. c. 14

1 Luc. 2. b. 8

1 Luc. 21. f. 14

1 Gal. 5. c. 16

1 1. Pet. 2. c. 18

1 1. Cor. 4. d. 12

1 1. Cor. 6. 10

1 Mai. 45. d. 23

1 Phil. 2. b. 10

1 1. Cor. 6. 4

nostrum. * Non est enim regnum Dei
 esca, & potus: sed iustitia, & pax, &
 gaudium in Spiritu sancto: * qui enim
 in hoc seruit Christo, placet Deo, &
 probatus est hominibus. * Itaque quæ
 pacis sunt, sectemur: & quæ ædificatio-
 nis sunt, in inuicem custodiamus. * No-
 li propter escam destruere opus Dei.
 * omnia quidem sunt munda: sed malū
 est homini, qui per offendiculum man-
 ducat. * Bonum est non manducare
 carnem, & non bibere vinum, neque
 in quo frater tuus offenditur, aut scan-
 dalizatur, aut infirmatur. * Tu fidei
 habes? penes te ipsum habe coram
 Deo: Beatus, qui non iudicat semetip-
 sum in eo, quod probat. * Qui autem
 discernit, si māducauerit, damnatus est:
 quia non ex fide. Omne autem, quod
 non est ex fide, peccatum est.

CAP. XV.

DEbemus autem nos firmiores im-
 becillitates infirmorum sustinere,
 & non nobis placere. * Vnusquisque
 vestrum proximo suo placeat in bonū,
 ad ædificationem. * Etenim Christus nō
 sibi placuit, sed sicut scriptum est: Im-
 propria impropertium tibi cecide-
 runt super me. * Quæcumque enim
 scripta sunt, ad nostram doctrinam scri-
 pta sunt: vt per patientiam, & conso-
 lationem Scripturarū, spem habeamus.
 * Deus autem patientiæ, & solati
 vobis id ipsum sapere in alterutrum se-
 cundum Iesum Christum: * vt vnani-
 mes, vno ore honorificetis Deum, &
 patrē Domini nostri Iesu Christi. * Pro-
 pter quod suscipite inuicē, sicut & Chri-
 stus suscepit vos in honorem Dei. * Di-
 co enim Christum Iesum ministrū fuisse
 circumcisionis propter veritatē Dei,
 ad confirmandas promissiones patrum:
 * Gentes autem super misericordia ho-
 norare Deum, sicut scriptum est: * Pro-
 pterea confitebor tibi in Gentibus Do-
 mine, & nomini tuo cantabo. * Et ite-
 rum dicit: Latamini Gentes cum plebe
 eius. * Et iterum: Laudate omnes Gē-
 tes Dominum: & magnificate eum omnes
 populi. * Et rursus Isaias ait: * Erit
 radix Iesse, & qui exurget regere Gētes,
 in eum Gentes sperabunt. * Deus autem

spei repleat vos omni gaudio, & pace
 in credendo: vt abundetis in spe, &
 virtute Spiritus sancti. * Certus sum au-
 tem fratres mei & ego ipse de vobis,
 quoniam & ipsi pleni estis dilectione,
 repleti omni scientia, ita vt possitis al-
 terutrum monere. * Audacius autem
 scripsi vobis fratres ex parte, tamquam
 in memoriā vos reducens: propter gra-
 tiam, quæ data est mihi a Deo, * vt sim
 minister Christi Iesu in Gētibus: sancti-
 ficans Euangelium Dei, vt fiat oblatio
 Gentium accepta, & sanctificata in Spi-
 ritu sancto. * Habeo igitur gloriam in
 Christo Iesu ad Deum. * Non enim au-
 deo aliquid loqui eorum, quæ per me
 non efficit Christus in obedientiā Gen-
 tium, verbo & factis: * in virtute signo-
 rum, & prodigiorum, in virtute Spiritus
 sancti: ita vt ab Ierusalem per cir-
 cuitum vsque ad Illyricum repleuerim
 Euangelium Christi. * Sic autem prædi-
 caui Euangelium hoc, non vbi nomi-
 natus est Christus, ne super alienū fun-
 damentum ædificarem: sed sicut scriptū
 est: * Quibus non est annunciatum de
 eo, videbunt: & qui non audierunt, in-
 telligent. * Propter quod & impediēbar
 plurimum, venire ad vos, & prohibitus
 sum vsque adhuc. * Nunc vero ulterius
 locum non habens in his regionibus,
 cupiditate autem habens veniendi ad
 vos ex multis iam præcedentibus annis:
 * cum in Hispaniam proficisci cœpero,
 spero quod præteriens videam vos, &
 a vobis deducar illuc, si vobis primum
 ex parte fruius fuero. * Nūc igitur pro-
 ficiscar in Ierusalem ministrare sanctis.
 * Probauerūt enim Macedonia, & Acha-
 ia collationem aliquā facere in paupe-
 res sanctorum, qui sunt in Ierusalem.
 * Placuit enim eis: & debitores sunt eo-
 rum. * Nam si spiritualiū eorum partici-
 pes facti sunt Gētilēs: debet & in car-
 nalibus ministrare illis. * Hoc igitur cū
 cōsummauero, & assignauero eis fructū
 hunc: per vos proficiscar in Hispaniā.
 * Scio autem quoniā veniens ad vos, in
 abundantia benedictionis Euāgelij Chri-
 sti veniā. * Obsecro ergo vos fratres per
 Dominum nostrū Iesum Christū, & per
 charitatē sancti Spiritus, vt adiuvetis me
 in orationibus vestris pro me ad Deū, * vt
 liberer ab infidelibus, qui sunt in Iudæa,

& obsequij mei oblatio accepta fiat in Ierusalem sanctis, * vt veniam ad vos in gaudio per voluntatem Dei, & refrigeret vobiscum. * Deus autem pacis sit cum omnibus vobis. Amen.

CAP. XVII.

Commendo autē vobis Phœben sororem nostram, quæ est in ministerio Ecclesiæ, quæ est in Cenchris: * vt cā suscipiatis in Domino digne sanctis: & assistatis ei in quocumque negotio vestri indigerit: etenim ipsa quoque assistit multis, & mihi ipsi. * Salutate Priscam, & Aquilam adiutores meos in Christo Iesu; (* qui pro anima mea suas cervices supposuerunt: quibus non solus ego gratias ago, sed & cunctæ Ecclesiæ Gentium) * & domesticam Ecclesiæ eorum. Salutate Epænetum dilectum mihi, qui est primitivus Asia in Christo. * Salutate Mariam, quæ multum laboravit in vobis. * Salutate Andronicum, & Iuniam cognatos, & concaptivos meos: qui sunt nobiles in Apostolis, qui & ante me fuerunt in Christo. * Salutate Ampliarum dilectissimum mihi in Domino. * Salutate Urbanum adiutorem nostrum in Christo Iesu, & Stachyn dilectum meum. * Salutate Appellen probum in Christo. * Salutate eos, qui sunt ex Aristoboli domo. Salutate Herodionem cognatum meum. Salutate eos, qui sunt ex Narcissi domo, qui sunt in Domino. * Salutate Tryphnam, & Tryphosam: quæ laborant in Domino. Salutate Persidem charissimā, quæ multum laboravit in Domino. * Salutate Rufum electum in Domino, & matrem eius, & meam. * Salutate Asyn-

critum, Rhlegontem, Hermam, Patrobam, Hermen: & qui cum eis sunt, fratres. * Salutate Philologum, & Iuliam, Nereum, & sororem eius, & Olympiadem, & omnes, qui cum eis sunt, sanctos. * Salutate invicem in osculo sancto. Salutant vos omnes Ecclesiæ Christi. * Rogo autem vos fratres, vt observetis eos, qui dissensiones, & offendicula præter doctrinam, quam vos didicistis, faciunt, & declinate ab illis. * Huiusmodi enim Christo Domino nostro non serviunt, sed suo ventri: & per dulces sermones, & benedictiones seducunt corda innocentium. * Vestra enim obedientia in omnem locum divulgata est. Gaudeo igitur in vobis. Sed volo vos sapientes esse in bono, & simplices in malo. * Deus autem pacis conterat Satanam sub pedibus vestris velociter. Gratia Domini nostri Iesu Christi vobiscum. * Salutat vos Timotheus adiutor meus, & Lucius, & Iason, & Sosipater cognati mei. * Saluto vos ego Tertius, qui scripsi epistolam, in Domino. * Salutat vos Caius hospes meus, & universa Ecclesiæ. Salutat vos Erastus arcarius civitatis, & Quartus, frater. * Gratia Domini nostri Iesu Christi cum omnibus vobis. Amen. * Ei autem, qui potens est vos confirmare iuxta Evangelium meum, & prædicationem Iesu Christi, secundum revelationem mysterij temporibus æternis taciti; (* quod nunc patefactum est per Scripturas Prophetarum secundum præceptum æterni Dei, ad obedientiam fidei) in cunctis Gentibus cogniti, * soli sapienti Deo, per Iesum Christum, cui honor, & gloria in sæcula sæculorum. Amen.

EPISTOLA BEATI PAVLI APOSTOLI AD CORINTHIOS PRIMA.

CAPVT PRIMVM.

PAVLVS vocatus A-
postolus Iesu Christi
per voluntatem Dei,
& Sosihenes frater,
Ecclesie Dei, quæ
est Corinthi, sanctifi-
catis in Christo Iesu,
vocatis sanctis, cum omnibus, qui inuo-
cant nomen Domini nostri Iesu Christi,
in omni loco ipsorum, & nostro. * Gra-
tia vobis, & pax a Deo Patre nostro, &
Domino Iesu Christo. * Gratias ago
Deo meo semper pro vobis in gratia
Dei, quæ data est vobis in Christo Iesu:
* quod in omnibus diuites facti estis in
illo, in omni verbo, & in omni scientia:
* sicut testimonium Christi confirmatum
est in vobis: * ita vt nihil vobis desit in
vlla gratia, expectantibus reuelationem
Domini nostri Iesu Christi, * qui & cõ-
firmabit vos vsque in finem sine crimi-
ne, in die aduentus Domini nostri Iesu
Christi. * "Fidelis Deus: per quæ vocati
estis in societatem filij eius Iesu Christi
Domini nostri. * Obsecro autem vos fra-
tres per nomẽ Domini nostri Iesu Chri-
sti: vt idipsum dicatis omnes, & nõ sine
in vobis schismata: sitis autem perfecti in
eodem sensu, & in eadem sententia. * Si-
gnificatum est enim mihi de vobis fra-
tres mei ab ijs, qui sunt Chloes, quia cõ-
tentiones sunt inter vos. * Hoc autem
dico, quod vnusquisque vestrum dicit:
Ego quidem sum Pauli: ego autem "Apol-
lo: ego vero Cepha: ego autem Christi.
* Diuisus est Christus? Numquid Paulus
crucifixus est pro vobis? aut in nomine

14 Pauli baptizati estis? * Gratias ago Deo,
C quod neminem vestrum baptizauit, "nisi
15 Crispũ, & Caium: "nequis dicat quidd in
16 nomine meo baptizati estis. * Baptiza-
ui autem & Stephanæ domum: ceterũ
nescio si quem alium baptizauerim.
17 * Non enim misit me Christus baptiza-
re, sed euangelizare: " non in sapientia
verbi, vt non euacuetur crux Christi.
18 * Verbum enim crucis pereuntibus qui-
dem stulticia est: ijs autem, qui salui sũt,
19 id est nobis, Dei virtus est. * Scriptum
est enim: "Perdam sapientiam sapien-
tium, & prudentiam prudentium repro-
20 babo. * "Vbi sapiens? vbi scriba? vbi
conquistor huius sæculi? Nonne stul-
tam fecit Deus sapientiam huius mudi?
21 * Nam quia in Dei sapientia non co-
gnouit mundus per sapientiam Deum:
placuit Deo per stultitiam predicationis
22 saluos facere credentes. * Quoniam
& Iudæi signa petunt, & Græci sapien-
23 tiam quærunt: * nos autem prædicamus
Christum crucifixum: Iudæis quidem
scandalum, Gentibus autem stultitiam,
24 * ipsis autem vocatis Iudæis, atque Græ-
cis Christum Dei virtutem, & Dei sa-
25 pientiam: * quia quod stultum est Dei,
sapientius est hominibus: & quod infir-
mum est Dei, fortius est hominibus.
26 * Videte enim vocationem vestram fra-
tres, quia nõ multi sapientes secundum
carnem, non multi potentes, non mul-
27 ti nobiles: * sed quæ stulta sunt mundi
elegit Deus, vt confundat sapientes: &
infirma mundi elegit Deus, vt confun-
28 dat fortia: * & ignobilia mundi, & con-
tempri-

11. Thessal. 1.
c. 24

11. Thessal. 1.
c. 24

"11. Thessal. 1.
c. 24

"2. Pet. 1. c. 18
1. Inf. 2. a. 14

"Rom. 1. b. 18
1. Inf. 2. c. 14

"Ma. 11. c. 18

tempubilia elegit Deus, & ea, quæ non sunt, ut ea quæ sunt destrueret: * ut non glorietur omnis caro in conspectu eius.

Ex ipso autem vos estis in Christo Iesu, qui factus est nobis sapientia a Deo, & iustitia, & sanctificatio, & redemptio: * ut quemadmodum scriptum est: "Qui gloriatur, in Domino gloriatur."

CAP. II.

ET ego, cum venissem ad vos, fratres, veni non in sublimitate sermonis, aut sapientie, annuncians vobis testimonium Christi. * Non enim iudicavi me scire aliquid inter vos, nisi Iesum Christum, & hunc crucifixum. * Et ego in infirmitate, & timore, & tremore multo fui apud vos: & sermo meus, & prædicatio mea non in persuasibilibus humanæ sapientie verbis, sed in ostensione spiritus, & virtutis: * ut fides vestra non sit in sapientia hominum, sed in virtute Dei. * Sapientiam autem loquimur inter perfectos: sapientiam vero non huius sæculi, neque principum huius sæculi, qui destruuntur: * sed loquimur Dei sapientiam in mysterio, quæ abscondita est, quam prædestinavit Deus ante sæcula in gloriam nostram, quam nemo principum huius sæculi cognovit: si enim cognovissent, numquam Dominum gloriæ crucifixissent. * Sed sicut scriptum est: "Quod oculus non vidit, nec auris audiuit, nec in cor hominis ascendit, quæ præparavit Deus ijs, qui diligunt illum: * nobis autem revelavit Deus per spiritum suum: Spiritus enim omnia scrutatur, etiam profunda Dei. * Quis enim hominum scit quæ sunt hominis, nisi spiritus hominis, qui in ipso est? ita & quæ Dei sunt, nemo cognovit, nisi Spiritus Dei. * Nos autem non spiritum huius mundi accepimus, sed Spiritum, qui ex Deo est, ut sciamus quæ a Deo donata sunt nobis: * quæ & loquimur non in doctis humanæ sapientie verbis, sed in doctrina Spiritus, spiritualibus spiritualia comparantes. * Animalis autem homo non percipit ea, quæ sunt Spiritus Dei: stulti- tia enim est illi, & non potest intelligere: quia spiritualiter examinatur. * Spi- ritualis autem iudicat omnia: & ipse a

16 nemine iudicatur. * "Quis enim cognovit sensum Domini, qui instruat eum? Nos autem sensum Christi habemus."

CAP. III.

ET ego, fratres, non potui vobis loqui quasi spiritualibus, sed quasi carnalibus. Tamquam paruulis in Christo, lac vobis potum dedi, non escam: nondum enim poteratis: sed nec nunc quidem potestis: adhuc enim carnales estis. * Cum enim sit inter vos zelus, & contentio: nonne carnales estis, & secundum hominem ambulatis? * Cum enim quis dicat: Ego quidem sum Pauli. Alius autem: Ego Apollo: nonne homines estis? Quid igitur est Apollo? quid vero Paulus? * Ministri eius, cui credidistis, & unicuique sicut Dominus dedit. * Ego plantaui, Apollo rigavit: sed Deus incrementum dedit. * Itaque neque qui plantat est aliquid, neque qui rigat: sed, qui incrementum dat, Deus. * Qui autem plantat, & qui rigat, vnum sunt. * Vnusquisque autem propriam mercedem accipiet secundum suum laborem. * Dei enim sumus adiutores: Dei agricultura estis, Dei edificatio estis. * Secundum gratiam Dei, quæ data est mihi, ut sapiens architectus fundamentum posui: alius autem superædificat. Vnusquisque autem videat quomodo superædificet. * Fundamentum enim aliud nemo potest ponere præter id, quod positum est, quod est Christus Iesus. * Si quis autem superædificat super fundamentum hoc, aurum, argentum, lapides pretiosos, ligna, fœnum, stipulam, * unuscuiusque opus manifestum erit: Dies enim Domini declarabit, quia in igne revelabitur: & unuscuiusque opus quale sit, ignis probabit. * Si cuius opus manserit, quod superædificavit, mercedem accipiet. * Si cuius opus arserit, detrimentum patietur: ipse autem salvus erit: sic tamen quasi per ignem. * Nescitis quia templum Dei estis, & Spiritus Dei habitat in vobis? * Si quis autem templum Dei violaverit, disperdet illum Deus. * Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos. * Nemo se seducat: si quis videtur inter

11sa. 40. d. 21
Sap. 9. c. 13
Rom. 11. d. 34

11sa. 61. d. 13
Gal. 6. b. 3

11sa. 6. d. 19
2. Cor. 6. c. 16

inter vos sapiens esse in hoc seculo, stultus fiat ut sit sapiens. * Sapiencia enim huius mundi, stulticia est apud Deum. ¹⁹ Scriptum est enim: * Comprehendam sapientes in altitudo eorum. * Et iterum: ²⁰ Dominus nouit cogitationes sapientium quonia vanæ sunt. * Nemo itaque gloriatur in hominibus. * Omnia enim vestra sunt, siue Paulus, siue Apollo, siue Cephas, siue mundus, siue vita, siue mors, siue presentia, siue futura: omnia enim vestra sunt: * vos autem Christi: ²¹ Christus autem Dei.

CAP. IIII.

¹ **S**ic nos existimet homo ut ministros Christi: & dispensatores mysteriorum Dei. * Hic iam queritur inter dispensatores ut fidelis quis inueniatur. * Mihi autem pro minimo est ut a vobis iudicer, aut ab humano die: sed neque me ipsum iudico. * Nihil enim mihi conscius sum: sed non in hoc iustificatus sum: qui autem iudicat me, Dominus est. * Itaque nolite ante tempus iudicare, quoadusque veniat Dominus: qui & illuminabit abscondita tenebrarum, & manifestabit consilia cordium: & tunc laus erit unicuique a Deo. * Hæc autem, fratres, transfiguraui in me & Apollo, propter vos: ut in vobis discatis, ne supra quam scriptum est, vnus aduersus alterum inseratur pro alio. * Quis enim te discernit? Quid autem habes quod non accepisti? Si autem accepisti, quid gloriaris quasi non acceperis? * Iam saturati estis, iam diuites facti estis: sine nobis regnatis: & vti nam regnetis, ut & nos vobiscum regnemus. * Puto enim quod Deus nos Apostolos nouissimos ostendit, tamquam morti destinatos: quia spectaculum facti sumus mundo, & Angelis, & hominibus. * Nos stulti propter Christum, vos autem prudentes in Christo: nos infirmi, vos autem fortes: vos nobiles, nos autem ignobiles. * Vique in hanc horam & esurimus, & sitimus, & nudi sumus, & colaphis cedimur, & instabiles sumus, * & laboramus operantes manibus nostris: maledicimur, & benedicimur: persecutionem patimur, & sustinemus: * blasphemamur, & obsecramus: tamquam purgamenta huius mundi facti

sumus, omnium peripsema usque adhuc. ¹⁴ * Non ut confundam vos, hæc scribo, sed ¹⁵ ut filios meos charissimos moneo. * Nā ¹⁶ si decem millia pædagogorum habeatis in Christo: sed non multos patres. Nam in Christo Iesu per Euangelium ego vos ¹⁷ genui. * Rogo ergo vos, imitatores mei estote, sicut & ego Christi. * Ideo mihi ad vos Timotheum, qui est filius meus charissimus, & fidelis in Domino: qui vos commonefaciet vias meas, quæ sunt in Christo Iesu, sicut vbiq; in omni ¹⁸ Ecclesia doceo. * Tamquam non venturus sim ad vos, sic inflati sunt quidam. ¹⁹ * Veniam autem ad vos cito, si Dominus voluerit: & cognoscam non sermonem eorum, qui inflati sunt, sed virtutem. * Non enim in sermone est regnum ²⁰ Dei, sed in virtute. * Quid vultis? in virga veniam ad vos, an in charitate, & spiritu mansuetudinis?

CAP. V.

¹ **O**mnino auditur inter vos fornicatio, & talis fornicatio, qualis nec inter ² Gentes, ita ut uxorem patris sui aliquis habeat. * Et vos inflati estis: & non magis luctum habuistis ut tollatur de medio vestrum qui hoc opus fecit. * Ego ³ quidem absens corpore, præsens autem spiritu, iam iudicaui. ut præsens, eum, qui sic operatus est, in nomine Domini nostri Iesu Christi, congregatis vobis & meo spiritu, cum virtute Domini nostri Iesu, * tradere huiusmodi satanæ in interitum carnis, ut spiritus saluus sit in die Domini nostri Iesu Christi. * Non est bona gloriatio vestra. * Nescitis quia ⁴ modicum fermentum totam massam corrumpit? * Expurgate vetus fermentum, ut sitis noua conspersio, sicut estis azyymi. Etenim Pascha nostrum immolatus ⁵ est Christus. * Itaque epulemur: non in fermento veteri, neque in fermento malitiæ, & nequitie: sed in azymis sinceritatis, & veritatis. * Scripsi vobis in epistola: Ne cōmiscamini fornicariis. ⁶ * non vtrique fornicariis huius mudi, aut avaris, aut rapacibus, aut idolis seruientibus: alioquin debueratis de hoc mundo exiisse. * Nunc autem scripsi vobis ⁷ non cōmisceri: si is, qui frater nominatur, est fornicator, aut avarus, aut idolis seruens,

feruiens, aut maledicus, aut ebriosus, aut rapax: cum eiusmodi nec cibum sumere. * Quid enim mihi de ijs, qui foris sunt, iudicare? Nonne de ijs, qui intus sunt, vos iudicatis? * nam eos, qui foris sunt, Deus iudicabit. Auferte malum ex vobisipfis.

CAP. VI.

A Vdet aliquis vestrum habens negotium aduersus alterum, iudicari apud iniquos, & non apud sanctos? An nescitis quoniam sancti de hoc mundo iudicabunt? Et si in vobis iudicabitur mundus, indigni estis qui de minimis iudicetis? * Nescitis quoniam angelos iudicabimus? quanto magis secularia? * Secularia igitur iudicia si habueritis: contemptibiles, qui sunt in Ecclesia, illos constituite ad iudicandum. * Ad verecundiam vestram dico. Sic non est inter vos sapiens quisquam, qui possit iudicare inter fratrem suum? * Sed frater cum fratre iudicio contendit: & hoc apud infideles? * Iam quidem omnino delictum est in vobis, quod iudicia habetis inter vos. Quare non magis iniuriam accipitis? quare non magis fraudem patimini? * Sed vos iniuriam facitis, & fraudatis: & hoc fratribus. * An nescitis quia iniqui regnum Dei non possidebunt? Nolite errare: Neque fornicarij, neque idolis seruientes, neque adulteri, neque molles, neque masculorum concubito- res, neque fures, neque auari, neque ebriosi, neque maledici, neque rapaces regnum Dei possidebunt. * Et hæc quidam fuistis: sed abluti estis, sed sanctificati estis, sed iustificati estis in nomine Domini nostri Iesu Christi, & in Spiritu Dei nostri. * Omnia mihi licent, sed non omnia expediunt: Omnia mihi licent, sed ego sub nullius redigar potestatem. * Esca ventri, & venter escis: Deus autem hunc, & has destruet: corpus autem non fornicationi, sed Domino: & Dominus corpori. * Deus vero & Dominum suscitauit: & nos suscitabit per virtutem suam. * Nescitis quoniam corpora vestra membra sunt Christi? Tollens ergo membra Christi, faciam membra meretricis? Absit. * An nescitis quoniam qui adhæret meretrici, vnū

corpus efficitur? * Erunt enim (inquit) duo in carne vna. * Qui autem adhæret Domino, vnus spiritus est. * Fugite fornicationem. Omne peccatum, quodcumque fecerit homo, extra corpus est: qui autem fornicatur, in corpus suum peccat. * An nescitis quoniam membra vestra, templum sunt Spiritus sancti, qui in vobis est, quem habetis a Deo, & non estis vestri? * Empti enim estis pretio magno. Glorificate, & portate Deum in corpore vestro.

CAP. VII.

DE quibus autem scripsistis mihi: Bonum est homini mulierem non tenere: * propter fornicationem autem vnusquisque suam uxorem habeat, & vnaquæque suum virum habeat. * Vxori vir debitum reddat: similiter autem & vxor viro. * Mulier sui corporis potestatem non habet, sed vir. Similiter autem & vir sui corporis potestatem non habet, sed mulier. * Nolite fraudare inuicem, nisi forte ex consensu ad tempus, vt vacetis orationi: & iterum reuertimini in idipsum, ne tentet vos Satanas propter incontinentiam vestram. * Hoc autem dico secundum indulgentiam, non secundum imperium. * Volo enim omnes vos esse sicut meipsum: sed vnusquisque propriū donum habet ex Deo: alius quidem sic, alius vero sic. * Dico autem non nuptis, & viduis: bonum est illis si sic permaneant, sicut & ego. * Quod si non se continent, nubant. * Melius est enim nubere, quam viri. * Ijs autem, qui matrimonio iuncti sunt, precipio non ego, sed Dominus, uxorem a viro non discedere: quod si discesserit, manere inuictam, aut viro suo reconciliari. Et vir uxorem non dimittat. * Nam ceteris ego dico, non Dominus. Si quis frater uxorem habet infidelem, & hæc consentit habitare cum illo, non dimittat illam. * Et si qua mulier fidelis habet virum infidelem, & hic consentit habitare cum illa, non dimittat virum: sanctificatus est enim vir infidelis per mulierem fidem, & sanctificata est mulier infidelis per virum fidem: alioquin filij vestri immundi essent, nunc autem sancti sunt. * Quod si infidelis

Gen. 2. d. 24
Matt. 19. 24
Mat. 10. 2. 8
Ephes. 5. 2. 11

1. Cor. 6. c. 16

1. Cor. 7. d. 23
1. Pet. 2. d. 11

1. Pet. 3. b. 7

Mat. 5. c. 11
& 19. b. 9
Mat. 10. b. 9
Lec. 16. d. 11

1. Mat. 5. f. 19
Luc. 6. c. 29
Rom. 12. d. 17
1. The. 4. b. 6

infidelis discedit, discedat: non enim
 seruituti subiectus est frater, aut soror
 in huiusmodi: in pace autē vocauit nos
 Deus. * Vnde enim scis mulier, si virū
 saluum facies? aut vnde scis vir, si mu-
 lierem saluam facies? nisi vnicuique
 sicut diuisit Dominus, vnumquemque
 sicut vocauit Deus, ita ambulet, & si-
 cut in omnibus Ecclesijs doceo. * Cir-
 cumcisis aliquis vocatus est? non addu-
 cat præputium. In præputio aliquis vo-
 catus est? nō circumcidatur. * Circum-
 cisio nihil est, & præputium nihil est:
 sed observatio mandatorum Dei. * V-
 nusquisque in qua vocatione vocatus
 est, in ea permaneat. * Seruus vocatus
 es? non sit tibi curæ: sed & si potes fie-
 ri liber, magis vttere. * Qui enim in
 Domino vocatus est seruus, libertus est
 Domini: similiter qui liber vocatus est,
 seruus est Christi. * Precio empri estis,
 nolite fieri serui hominum. * Vnusquis-
 que in quo vocatus est, fratres, in hoc
 permaneat apud Deum. * De virginibus
 autem præceptum Domini non habeo:
 consilium autem do, tamquam miseri-
 cordiam consecutus a Domino, vt sim
 fidelis. * Existimo ergo hoc bonum esse
 propter instantem necessitatem, quoniā
 bonum est homini sic esse. * Alligatus
 es vxori? noli querere solutionem. So-
 lutus es ab vxore? noli querere vxorē.
 * Si autem acceperis vxorem: non pec-
 casti. Et si nupserit virgo, non peccauit.
 tribulationē tamen carnis habebunt hu-
 iusmodi. Ego autem vobis parco. * Hoc
 itaque dico, fratres: Tempus breue est:
 reliquū est, vt & qui habent vxores, tā-
 quam non habentes sint: & qui flent,
 tamquam non flentes: & qui gaudent,
 tamquam non gaudentes: & qui emūt,
 tamquam non possidentes: & qui vtū-
 tur hoc mundo, tamquam non vtantur: F-
 præterit enim figura huius mūdi. * Vo-
 lu autem vos sine sollicitudine esse. Qui
 sine vxore est, sollicitus est quæ Domini
 sunt, quomodo placeat Deo. * Qui au-
 tem cum vxore est, sollicitus est quæ
 sunt mundi, quomodo placeat vxori, &
 diuisus est. * Et mulier innupta, & virgo
 cogitat quæ Domini sunt, vt sit sancta
 corpore, & spiritu. Quæ autem nupta
 est, cogitat quæ sunt mundi, quomodo
 placeat viro. * Porro hoc ad vtilitatem

vestram dico: non vt laquei vobis ini-
 ciam, sed ad id, quod honestum est, &
 quod facultatem præbeat sine impedi-
 mento Dominum obsecrandi. * Si quis
 autem turpem se videri existimat super
 virgine sua, quod sit superadulta, & ita
 oportet fieri: quod vult faciat: nō pec-
 cat, si nubat. * Nam qui statuit in cor-
 de suo firmus, non habens necessitatem,
 potestatem autem habens suæ volunta-
 tis, & hoc iudicauit in corde suo, ser-
 uare virginem suam, bene facit. * Igi-
 tur & qui matrimonio iungit virginem
 suam, bene facit: & qui non iungit, me-
 lius facit. * Mulier alligata est legi
 quanto tempore vir eius viuit. quod si
 dormierit vir eius, liberata est: cui vult
 nubat: tantū in Domino. * Beatior au-
 tem erit si sic permanferit secundum
 meum consilium: puto autem quod &
 ego Spiritum Dei habeam.

CAP. VIII.

A DE ijs autem, quæ idolis sacrifican-
 tur, scimus quia omnes scientiam
 habemus. Scientiæ inflat, charitas vero
 ædificat. * Si quis autē se existimat sci-
 re aliquid, nondum cognouit quemad-
 modum oporteat eum scire. * Si quis
 autem diligit Deum, hic cognitus est ab
 eo. * De escis autem, quæ idolis immo-
 lantur, scimus quia nihil est idolum in
 mundo, & quod nullus est Deus, nisi v-
 nus. * Nam etsi sunt qui dicantur dii si-
 ue in cælo, siue in terra (siquidem sunt
 dii multi, & domini multi:) * nobis
 tamen vnus Deus, Pater, ex quo omnia,
 & nos in illum: & vnus Dominus Iesus
 Christus, per quem omnia, & nos per
 ipsum. * Sed non in omnibus est scientia.
 Quidam autem cum conscientia
 vsque nunc idoli, quasi idolothyta
 manducant: & conscientia ipsorum cū
 sit infirma, polluitur. * Esca autem nos
 non commendat Deo. Neque enim si
 manducauerimus, abundabimus: neque
 si non māducauerimus, deficiemus. * Vi-
 dete autem ne forte hæc licentia vestra
 offendiculū fiat infirmis. * Si enim quis
 viderit eum, qui habet scientiam, in ido-
 lio recumbentem: nonne conscientia
 eius, cum sit infirma, ædificabitur ad
 manducandum idolothyta? * Et peribit
 infirmus

Eph. 4. 1

Sup. 6. d. 20

1. Pet. 1. d. 18

Rom. 7. 2-4

Ro. 14. 21

infirmus in tua scientia frater, propter quem Christus mortuus est? Sic autem peccantes in fratres, & percutientes conscientiam eorum infirmam, in Christum peccatis. * Quapropter si esca- scandalizat fratrem meum: non manducabo carnem in æternum, ne fratrem meum scandalizem.

CAP. IX.

Non sum liber? Non sum Apostolus? Nonne Christum Iesum Dominum nostrum vidi? Nonne opus meum vos estis in Domino? * Et si alijs non sum Apostolus, sed tamen vobis sum: nam signaculum Apostolatus mei vos estis in Domino. * mea defensio apud eos, qui me interrogant, hæc est. * Numquid non habemus potestatem manducandi, & bibendi? * Numquid non habemus potestatem mulierem sororem circumducendi sicut & ceteri Apostoli, & fratres Domini, & Cephas? * Aut ego solus, & Barnabas, non habemus potestatem hoc operandi? * Quis militat suis stipendijs unquam? Quis plantat vineam, & de fructu eius non edit? Quis pascit gregem, & de lacte gregis non manducat? * Numquid secundum hominem hæc dico? An & lex hæc non dicit? * Scriptum est enim in lege Moyse: "Non alligabis os boui trituranti. Numquid de bobus cura est Deo?" * An propter nos utique hoc dicit? Nam propter nos scripta sunt. quoniam debet in spe qui arat, arare: & qui triturat, in spe fructus percipiendi. * Si nos vobis spiritualia seminavimus, magnum est si nos carnalia vestra metamus? * Si alij potestatis vestre participes sunt, quare non potius nos? Sed non usi sumus hac potestate: sed omnia sustinemus, ne quod offendiculum demus Evangelio Christi. * Nescitis quoniam qui in sacrario operantur, quæ de sacrario sunt, edunt: & qui altari deseruiunt, cum altari participat? * Ita & Dominus ordinavit ijs, qui Evangelium annunciant, de Evangelio vivere. * Ego autem nullo horum usus sum. Non autem scripsi hæc ut ita fiant in me: bonum est enim mihi magis mori, quam ut gloriam meam quis euacuet. * Nam si euangelizauero, non est mihi

gloria: necessitas enim mihi incumbit: ut enim mihi est, si non euangelizauero. * Si enim volens hoc agere, mercedem habeo: si autem inuitus, dispensatio mihi credita est. * Quæ est ergo merces mea? Ut Evangelium prædicans, sine sumptu ponam Evangelium, ut non abutar potestate mea in Evangelio. * Nam cum liber essem ex omnibus, omnium me seruum feci, ut plures lucrifacerem. * Et factus sum Iudæis tamquam Iudæus, ut Iudæos lucrarer. * ijs qui sub lege sunt, quasi sub lege essem (cum ipse non essem sub lege) ut eos, qui sub lege erant, lucrifacerem. ijs, qui sine lege erant, tamquam sine lege essem (cum sine lege Dei non essem: sed in lege essem Christi) ut lucrifacerem eos, qui sine lege erant. * Factus sum infirmis infirmus, ut infirmos lucrifacerem. Omnibus omnia factus sum, ut omnes facerem saluos. * Omnia autem facio propter Evangelium: ut particeps eius efficiar. * Nescitis quod ijs, qui in stadio currunt, omnes quidem currunt, sed unus accipit præmium? Sic currite ut comprehendatis. * Omnis autem, qui in agone contendit, ab omnibus se abstinet, & illi quidem ut corruptibilem coronam accipiat: nos autem incorruptam. * Ego igitur sic curro, non quasi in incertum: sic pugno, non quasi aerem verberans: sed castigo corpus meum, & in seruitutem redigo: ne forte cum alijs prædicauerim, ipse reprobus efficiar.

CAP. X.

Nolo enim vos ignorare fratres quoniam etiam patres nostri omnes sub nube fuerunt, & omnes mare transierunt, & omnes in Moyse baptizati sunt in nube, & in mari: * & omnes eandem escam spiritalem manducaverunt, * & omnes eundem potum spiritalem biberunt: (bibebant autem de spiritali, consequente eos, petra: petra autem erat Christus) sed non in plumbis eorum beneficium est Deo: * nam prostrati sunt in deserto. * Hæc autem in figura facta sunt nostri, ut non simus concupiscentes malorum, sicut & illi concupiscunt. * neque idololatræ efficiamini, sicut quidam ex ipsis: quemadmodum scriptum est:

Sff Sedite

¶ Exo. 12. b. 6 "Sedit populus manducare, & bibere, & surrexerunt ludere. * Neque for-
 ¶ Num. 25. a. 1 nicemur, " sicut quidam ex ipsis fornicati sunt, & ceciderunt vna die viginti tria millia. * Neque tentemus Christum: " sicut quidam eorum tentaerunt, & a serpentibus perierunt. * Ne-
 ¶ Num. 11. a. 1 & 14. a. 1 que murmuraueritis, sicut quidam eorum murmurauerunt, & perierunt ab exterminatore. * Hæc autem omnia in figura contingebant illis: scripta sunt autem ad correptionem nostram, in quos fines sæculorum deueniunt. * Itaque qui se existimat stare, videat ne cadat. * Tentatio vos non apprehendat nisi humana: fidelis autem Deus est, qui non patietur vos tentari supra id, quod potestis, sed faciet etiam cum tentatione prouentum ut possitis sustinere. * Propter quod charissimi mihi, fugite ab idolorum cultura: " Ut prudentibus loquor, vos ipsi iudicate quod dico. * Calix benedictionis, cui benedicimus, nonne communicatio sanguinis Christi est? & panis, quem frangimus, nonne participatio corporis Domini est? * Quoniam vnus panis, vnum corpus multi sumus, omnes, qui de vno pane participamus. * Videte Israel secundum carnem: nonne qui edunt hostias, participes sunt altaris? * Quid ergo? dico quòd idolis immolatum sit aliquid? aut quòd idolum, sit aliquid? * Sed quæ immolant Gentes, dæmoniis immolant, & non Deo. Nolo autem vos socios fieri dæmoniorum: non potestis calicem Domini bibere, & calicem dæmoniorum: * non potestis mensæ Domini participes esse, & mensæ dæmoniorum. * An æmulamur Dominum? Numquid fortiores illo sumus? * Omnia mihi licent, sed non omnia expediunt. * Omnia mihi licent, sed non omnia ædificant. * Nemo quod suum est querat, sed quod alterius. * Omne, quod in macello vñit, manducate, nihil interrogantes propter conscientiam. * Domini est terra, & plenitudo eius. * Si quis vocat vos infidelium, & vultis ire: omne, quod vobis apponitur, manducate, nihil interrogantes propter conscientiam. * Si quis autem dixerit: Hoc immolatum est idolis: nolite manducare propter illum, qui indicauit,

29 & propter conscientiam: * conscientiam autem dico non tuam, sed alterius. Ut quid enim libertas mea iudicatur ab aliena conscientia? * Si ego cum gratia participo, quid blasphemor pro eo quòd gratias ago? * Siue ergo manducatis, siue bibitis, siue aliud quid facitis: omnia in gloriam Dei facite. * Sine offensione estote Iudæis, & Gentibus, & Ecclesiæ Dei: * sicut & ego per omnia omnibus placeo, non querens quod mihi vtile est, sed quod multis: ut salui fiant.

¶ Colos. 1. 4. 7

CAP. XI.

1 Mitatores mei estote, sicut & ego Christi. * Laudo autem vos fratres quòd per omnia mei memores estis: & sicut tradidi vobis, præcepta mea tenetis. * Volo autem vos scire quòd omnis viri caput, Christus est: caput autem mulieris, vir: caput vero Christi, Deus. * Omnis vir orans, aut prophetans velato capite, deturpat caput suum. * Omnis autem mulier orans, aut prophetans non velato capite, deturpat caput suum: vnum enim est ac si decaluetur. * Nam si non velatur mulier, tondeatur. Si vero turpe est mulieri tonderi, aut decaluari, velet caput suum. * Vir quidem non debet velare caput suum: quoniam imago & gloria Dei est, mulier autem gloria viri est. * Non enim vir ex muliere est, sed mulier ex viro. * Etenim non est creatus vir propter mulierem, sed mulier propter virum. * Ideo debet mulier potestatem habere supra caput propter Angelos. * Verumtamen neque vir sine muliere: neque mulier sine viro in Domino. * Nam sicut mulier de viro, ita & vir per mulierem: omnia autem ex Deo. * Vos ipsi iudicate: decet mulierem non velatam orare Deum? * Nec ipsa natura docet vos, quòd vir quidem si comā nutriat, ignominia est illi: * mulier vero si comā nutriat, gloria est illi: quoniam capilli pro velamine ei dati sunt. * Si quis autem videtur contentiosus esse: nos talem consuetudinem non habemus, neque Ecclesiæ Dei. * Hoc autem præci-

¶ Eph. 5. c. 19

¶ Gen. 1. 4. 21

¶ Sup. 6. c. 12

¶ Eccl. 17. d. 31

¶ Psal. 25. a. 1

pio:

pio : non laudans quòd non in melius,
sed in deterius conuenitis . * Primum
quidem conuenientibus vobis in Eccle-
siam, audio scissuras esse inter vos, &
ex parte credo . * Nam oportet & hære-
ses esse, vt & qui probati sunt, manife-
sti fiant in vobis . * Conuenientibus er-
go vobis in vnum, iam non est Domi-
nicam coenam manducare . * Vnusquis-
que enim suam coenā præsumit ad mā-
ducandum . Et alius quidē esurit : alius
autem ebruius est . * Numquid domos nō
habetis ad manducandum, & bibēdum? E
aut Ecclesiam Dei contemnitis, & con-
funditis eos, qui non habent? Quid di-
cam vobis? Laudo vos? in hoc non lau-
do . * Ego enim accepi a Domino quod
& tradidi vobis, quoniam Dominus Ie-
sus in qua nocte tradēbatur, accepit pa-
nem, * & gratias agens fregit, & dixit :
"Accipite, & manducate: hoc est cor-
pus meū, quod pro vobis tradetur: hoc
facite in meam commemorationē . * Si-
militer & calicem, postquam coenauit,
dicens : Hic calix nouum testamentum
est in meo sanguine . hoc facite quoties-
cumque bibetis, in meam commemora-
tionem . * Quotiescumque enim man-
ducabitis panem hunc, & calicem bibe-
tis: mortem Domini annunciabitis do-
nec veniat . * " Itaque quicumque man-
ducauerit panem hunc, vel biberit cali-
cem Domini indigne: reus erit corporis,
& sanguinis Domini . * " Probet autem
seipsum homo : & sic de pane illo
edat, & de calice bibat . * Qui enim mā-
ducet, & bibit indigne, iudiciū sibi mā-
ducet, & bibit : non dijudicans corpus
Domini . * Ideo inter vos multi infirmi
& imbecilles, & dormiūt multi . * Quòd
si nosmetipfos dijudicaremus, non uti-
que iudicaremur . * Dum iudicamur au-
tem, a Domino corripimur, vt non cum
hoc mundo damnemur . * Itaque fratres
mei, cum conuenitis ad manducandum,
inuicem expectate . * Si quis esurit, do-
mi manducet: vt non in iudicium con-
ueniatis . Cetera autem, cum venero,
disponam .

CAP. XII.

DE spiritualibus autem, nolo vos
ignorare fratres . * Scitis quoniam

A cum Gentes essetis, ad simulachra muta
prout ducebamini euntes . * Ideo notū
vobis facio, quòd nemo in Spiritu Dei
loquens, dicit anathema Iesu . Et nemo
potest dicere, Dominus Iesus, nisi in Spi-
ritu sancto . * Diuisiones vero gratiarū
sunt, idem autem Spiritus : * Et diuisio-
nes ministracionum sunt, idem autem
Dominus : * Et diuisiones operationum
sunt, idem vero Deus, qui operatur om-
nia in omnibus . * Vnicuique autem da-
tur manifestatio Spiritus ad vtilitatem .
* Alij quidem per Spiritum datur ser-
mo sapientiæ: alij autem sermo scien-
tiæ secundum eundem Spiritum : * alte-
ri fides in eodem Spiritu: alij gratia fa-
nitatum in vno Spiritu : * alij operatio
virtutum, alij prophetia, alij discretio
spirituum, alij genera linguarum, alij
interpretatio sermonum . * " Hæc autem
omnia operatur vnus atque idem Spi-
ritus, diuidens singulis prout vult . * Sicut
enim corpus vnum est, & membra ha-
bet multa, omnia autem membra cor-
poris cum sint multa, vnum tamen cor-
pus sunt: ita & Christus . * Etenim in
vno Spiritu omnes nos in vnum corpus
baptizati sumus, siue iudei, siue Gen-
tiles, siue serui, siue liberi: & omnes in
vno Spiritu potati sumus . * Nam &
corpus non est vnum membrum, sed
multa . * Si dixerit pes : Quoniam non
sum manus, non sum de corpore: num
ideo non est de corpore? * Et si dixerit
C auris: Quoniam non sum oculus, non
sum de corpore: num ideo non est de
corpore? * Si totum corpus oculus: vbi
auditus? Si totū auditus: vbi odoratus?
* Nunc autem posuit Deus membra,
vnumquodque eorum in corpore sicut
voluit . * Quòd si essent omnia vnum
membrum, vbi corpus? * Nunc autem
multa quidem membra, vnum autē cor-
pus . * Non potest autem oculus dicere
manui: Opera tua nō indigeo: aut ite-
rum caput pedibus: Non estis mihi ne-
cessarij . * Sed multo magis quæ viden-
tur membra corporis infirmiora esse,
necessariora sunt; & quæ putamus
ignobiliora membra esse corporis, his
honorem abundantiorē circudamus:
& quæ inhonestæ sunt nostræ, abundan-
tiorē honestatem habent . * Honestæ
autē nostræ nullius egent: sed Deus tem-
perauit

Mac. 9. f. 19

Rom. 12. a. 6
Ephel. 4. b. 6Mat. 26. c. 26
Mar. 14. c. 22
Luc. 22. b. 17

Joan. 6. f. 59

1. Cor. 13. b. 5

perauit corpus, ei, cui deerat, abundan-
torem tribuendo honorem, * vt non
fit schisma in corpore, sed idipsum pro
inuicem sollicita sint membra. * Et si
quid patitur vnum membrum, compa-
tiuntur omnia membra: siue gloriatur
vnum membrum, congaudent omnia
membra. * Vos autē estis corpus Chri-
sti, & membra de membro. * Et quos-
dam quidem posuit Deus in Ecclesia
primū Apostolos, secundō Prophetas,
tertiō Doctores, deinde virtutes, exinde
gratias curationum, opitulationes, gu-
bernationes, genera linguarum, interpre-
tationes sermonum. * Numquid omnes
Apostoli? numquid omnes Prophetæ?
numquid omnes Doctores? * numquid
omnes virtutes? numquid omnes gratiā
habent curationū? numquid omnes lin-
guis loquuntur? numquid omnes inter-
pretantur? * Emulamini autem charis-
mata meliora. Et adhuc excellentiorē
viam vobis demonstrō.

CAP. XIII.

Si linguis hominum loquar, & ange-
lorum, charitatem autem non habē, A
factus sum velut æs sonans, aut cym-
balum tinniens. * Et si habuero prophe-
tiam, & nouerim mysteria omnia, &
omnem scientiam: & si habuero omnē
fidem ita vt montes transferam, chari-
tatem autem non habuero, nihil sum.
* Et si distribuero in cibos pauperū om-
nes facultates meas, & si tradidero cor-
pus meum ita vt ardeam, charitatē au-
tem non habuero, nihil mihi prodest.
* Charitas patiens est, benigna est: Cha-
ritas non æmulatur, non agit perperam,
non inflatur, * non est ambitiosa, non
querit quæ suæ sunt, non irritatur, non
cogitat malum, * non gaudet super ini-
quitate, congaudet autē veritati: * om-
nia suffert, omnia credit, omnia sperat,
omnia sustinet. * Charitas numquā ex-
cidit: siue prophetiæ euacuabuntur, siue
linguæ cessabunt, siue scientia destrue-
tur. * Ex parte enim cognoscimus, &
ex parte prophetamus. * Cum autem
venerit quod perfectum est, euacuabitur
quod ex parte est. * Cum essē paru-
lus, loquebar vt paruulus, sapiebam vt
paruulus, cogitabam vt paruulus. Quā-

do autem factus sum vir, euacuauī quæ
erant paruuli. * Videmus nunc per spo-
culum in ænigmatē: tunc autem facie
ad faciem. Nunc cognosco ex parte:
tunc autem cognoscam sicut & cogni-
tus sum. * Nunc autem manent, fides,
spes, charitas: tria hæc. maior autem
horum est charitas.

CAP. XIII.

Examinini charitatem, æmulamini spi-
ritalia: magis autem vt prophete-
tis. * Qui enim loquitur lingua, non
hominibus loquitur, sed Deo: nemo
enim audit. Spiritu autē loquitur my-
steria. * nam qui prophetat, homini-
bus loquitur ad ædificationem, & ex-
hortationem, & consolationem. * Qui
loquitur lingua, semetipsum ædificat:
qui autem prophetat, Ecclesiam Dei æ-
dificat. * Volo autem omnes vos loqui
linguis: magis autem prophetare. Nam
maior est qui prophetat, quā qui lo-
quitur linguis: nisi forte interpretetur
vt Ecclesia ædificationē accipiat. * Nunc
autem, fratres, si venero ad vos linguis
loquens: quid vobis prodero, nisi vobis
loquar aut in reuelatione, aut in scientia,
aut in prophetia, aut in doctrina?
* Tamen quæ sine anima sunt vocē dan-
tia, siue tibia, siue cithara: nisi distin-
ctionem sonituum dederint, quomodo
scietur id, quod canitur, aut quod ci-
tharizatur? * Etenim si incertam vocem
det tuba, quis parabit se ad bellum?
* Ita & vos per linguam nisi manifestū
sermonem dederitis: quomodo scietur
id, quod dicitur? eritis enim in æra
loquentes. * Tam multa, vtputa gene-
ra linguarum sunt in hoc mundo: &
nihil sine voce est. * Si ergo nesciero
virtutem vocis, ero ei, cui loquor,
barbarus: & qui loquitur, mihi barbarus:
* Sic & vos, quoniam æmulatores estis
spirituum, ad ædificationem Ecclesiæ
querite vt abundetis. * Et ideo qui lo-
quitur lingua: oret vt interpretetur.
* Nam si orem lingua, spiritus meus
orat, mens autem mea sine fructu est.
* Quid ergo est? Orabo spiritu, orabo &
mente: psallam spiritu, psallam & men-
te. * Ceterum si benedixeris spiritu: qui
supplet

supplet locum idiota, quomodo dicet, Amen, super tuam benedictionem? quoniam quid dicas, nescit. * nam tu qui- 17 dem bene gratias agis: sed alter nō adifi- D ficatur. * Gratias ago Deo meo, quod 18 omnium vestrum lingua loquor. * Sed 19 in Ecclesia volo quinque verba sensu meo loqui, ut & alios instruam: quam decem millia verborū in lingua. * Fra- 20 tres, nolite pueri effici sensibus, sed ma- litia paruuli estote: sensibus autem perfecti estote. * In lege scriptum est: " Quoniam in alijs linguis & labijs alijs loquar populo huic: & nec sic ex- 21 audient me, dicit Dominus. " Itaque 22 linguæ in signum sunt non fidelibus, sed E infidelibus: prophetiæ autem non infidelibus, sed fidelibus. * Si ergo conue- 23 niat vniuersa Ecclesia in vñ, & omnes linguis loquantur, intrent autem idio- 24 ta, aut infideles: nonne dicent quod in- fanitis? * Si autem omnes prophetent, 24 intret autem quis infidelis, vel idio- 25 ta, conuincitur ab omnibus, dijudicatur ab omnibus: * occulta cordis eius manife- 25 sta fiunt: & ita cadens in faciem adora- bit Deum, pronuncians quod vere Deus in vobis sit. * Quid ergo est, fratres? cū 26 conuenitis, vnusquisque vestrum psalmū F habet, doctrinam habet, apocalypsim ha- bet, linguam habet, interpretationem habet: omnia ad ædificationem fiant. * Siue lingua quis loquitur, secundum 27 duos, aut ut multum tres, & per par- tes, & vnus interpretetur. * Si autem 28 non fuerit interpres, taceat in Ecclesia, sibi autem loquatur, & Deo. * Prophe- 29 tæ autem duo, aut tres dicant, & ceteri dijudicent. * Quod si alij reuelatū fue- 30 rit sedenti, prior taceat: * Potestis enim 31 omnes per singulos prophetare: ut om- nes discant, & omnes exhortentur: * & 32 spiritus prophetarum prophetis subiecti sunt. * Non enim est dissensionis Deus, 33 sed pacis: sicut & in omnibus Ecclesijs G sanctorum doceo. * Mulieres in Eccle- 34 sijs taceant, non enim permittitur eis loqui, sed subditas esse, sicut & lex dicit. * Si quid autem volunt discere, 35 domi viros suos interroget. Turpe est enim mulieri loqui in Ecclesia. * An a 36 vobis verbum Dei processit? aut in vos solos peruenit? * Si quis videtur pro- 37 pheta esse, aut spiritualis, cognoscat

quæ scribo vobis, quia Domini sunt 38 mandata. * Si quis autem ignorat, igno- 39 rabitur. * Itaque fratres æmulamini pro- phetare: & loqui linguis nolite prohi- 40 bere. * Omnia autem honeste, & secun- dum ordinem fiant.

CAP. XV.

Notum autem vobis facio, fratres, 1 Euangelium, quod prædicaui vo- 2 bis, quod & accepistis, in quo & stæ- 3 tis, * per quod & saluamini: qua ratio- 4 ne prædicaui vobis, si tenetis, nisi 5 frustra credidistis. * Tradidi enim vo- 6 bis in primis quod & accepi: quoniam 7 Christus mortuus est pro peccatis no- 8 stris * secundum Scripturas: * & quia 9 sepultus est, & quia resurrexit tertia 10 die secundum Scripturas: * & quia 11 visus est Cephæ, & post hoc vñdecim: 12 * Deinde visus est plus quàm quingen- 13 tis fratribus simul: ex quibus multi ma- 14 nent vsque adhuc, quidam autem dor- 15 mierunt: * Deinde visus est Iacobo, 16 deinde Apostolis omnibus: * Nouissi- 17 me autem omnium tamquam abortiuo, 18 visus est & mihi. * Ego enim sum minimus Apostolorum, qui non sum dignus vocari Apostolus, quoniam 19 persecutus sum Ecclesiam Dei. * Gra- 20 tia autem Dei sum id, quod sum, & 21 gratia eius in me vacua non fuit, sed 22 abundantius illis omnibus laboraui: nō ego autem, sed gratia Dei mecum: 23 * Siue enim ego, siue illi: sic prædica- 24 mus, & sic credidistis. * Si autem Chri- 25 stus prædicatur quod resurrexit a mor- 26 tuis, quomodo quidam dicunt in vo- 27 bis, quoniam resurrectio mortuorum 28 non est? * Si autem resurrectio mor- 29 tuorum non est: neque Christus resur- 30 rexit. * Si autem Christus non resurre- 31 xit, inanis est ergo prædicatio nostra, 32 inanis est & fides vestra: * inuenimur 33 autem & falsi testes Dei: quoniam tes- 34 timonium diximus aduersus Deum, quod suscitauerit Christum, quem non 35 suscitauit, si mortui non resurgunt. * Nā si mortui non resurgunt, neque Chri- 36 stus resurrexit. * Quod si Christus non 37 resurrexit, vana est fides vestra, adhuc 38 enim estis in peccatis vestris. * Ergo & qui dormierunt in Christo, perierunt.

Sff 3 * Si in

Gal. 1. 6. 11

|| Isai. 53. b. 3
|| Io. 2. 2. 2
|| Io. 20. c. 19

|| Act. 9. 3. 3
Ephes. 1. b. 3

|| Gal. 2. c. 11

|| Gen. 3. c. 16

19 * Si in hac vita tantum in Christo spe-
 rantes sumus, miserabiliores sumus om-
 nibus hominibus. * Nunc autem Chri-
 20 stus resurrexit a mortuis primitiæ dor-
 mientium, * quoniam quidem per
 21 hominem mors, & per hominem
 resurrectio mortuorum. * Et sicut in
 22 Adam omnes moriuntur, ita & in
 23 Christo omnes viuificabuntur. * Vnus-
 24 quisque autem in suo ordine, primi-
 tiæ Christus deinde iij, qui sunt
 Christi, qui in aduentu eius credide-
 runt. * Deinde finis: cum tradiderit
 25 regnum Deo & Patri, cum euacuaue-
 rit omnem principatum, & potesta-
 tem, & virtutem. * Oportet autem
 26 illum regnare, donec ponat omnes
 inimicos sub pedibus eius. * Nouissi-
 27 ma autem inimica destruetur mors:
 28 Omnia enim subiecit sub pedibus e-
 ius. Cum autem dicat: Omnia subie-
 cta sunt ei, sine dubio præter eum, qui
 subiecit ei omnia. * Cum autem subiecta
 fuerint illi omnia: tunc & ipse Filius
 subiectus erit ei, qui subiecit sibi om-
 nia, vt sit Deus omnia in omnibus.
 * Alioquin quid facient qui baptizan-
 tur pro mortuis, si omnino mortui non
 resurgunt? vt quid & baptizantur pro
 30 illis? * Vt quid & nos periclitamur
 31 omni hora? * Quotidie morior per
 vestram gloriam, fratres, quam ha-
 beo in Christo Iesu Domino nostro.
 * Si (secundum hominem) ad bestias
 32 pugnaui Ephesi, quid mihi prodest, si
 mortui non resurgunt? manducemus,
 33 & bibamus, cras enim moriemur.
 * Nolite seduci: Corruptunt mores
 34 bonos colloquia mala. * Euigilate
 iusti, & nolite peccare: ignorantiam
 enim Dei quidam habent, ad reueren-
 35 tiam vobis loquor. * Sed dicet aliquis:
 Quomodo resurgunt mortui? qualive
 corpore venient? * Inspiciens, tu quod
 36 seminas non viuificatur, nisi prius mori-
 riatur. * Et quod seminas, non cor-
 37 pus, quod futurum est, seminas, sed
 nudum granum, vt puta tritici, aut
 alicuius ceterorum. * Deus autem dat
 38 illi corpus sicut vult: & unicuique se-
 minum proprium corpus. * Non om-
 39 nis caro, eadem caro: sed alia quidem
 hominum, alia vero pecorum, alia
 40 volucrum, alia autem piscium. * Et

corpora cælestia, & corpora terrestria:
 sed alia quidem cælestium gloria, a-
 41 lia autem terrestrium. * Alia claritas
 F solis, alia claritas lune, & alia clari-
 42 tas stellarum. Stella enim a stella dif-
 fert in claritate: * sic & resurrectio
 mortuorum. Seminatur in corruptio-
 43 ne, surget in incorruptione. * Se-
 minatur in ignobilitate, surget in glo-
 44 ria: Seminatur in infirmitate, surget
 45 in virtute: Seminatur corpus animale,
 surget corpus spiritale. Si est corpus a-
 nimale, est & spiritale, sicut scriptum
 46 est: * Factus est primus homo Adam
 in animam viuentem, nouissimus A-
 47 dam in spiritum viuificantem. * Sed
 non prius quod spiritale est, sed quod
 48 animale: deinde quod spiritale. * Pri-
 mus homo de terra, terrenus: secun-
 49 dus homo de cælo, cælestis. * Qualis
 terrenus, tales & terreni: & qualis cæ-
 50 lestis, tales & cælestes. * Igitur, sicut
 portauimus imaginem terreni, porte-
 mus & imaginem cælestis. * Hoc au-
 tem dico, fratres: quia caro & sanguis
 regnum Dei possidere non possunt: ne-
 que corruptio incorruptelam posside-
 51 bit. * Ecce mysterium vobis dico: Om-
 nes quidem resurgemus, sed non om-
 52 nes immutabimur. * In momento, in
 53 ictu oculi, in nouissima tuba: canet
 enim tuba, & mortui resurgent incor-
 54 rupti: & nos immutabimur. * Opor-
 tet enim corruptibile hoc induere in-
 corruptionem: & mortale hoc indu-
 55 re immortalitatem. * Cum autem mor-
 tale hoc induerit immortalitatem, tunc
 fiet sermo, qui scriptus est: * Absor-
 56 pta est mors in victoriam. * Vbi est
 mors victoria tua? Vbi est mors sti-
 57 mulus tuus? * Stimulus autem mortis
 peccatum est: virtus vero peccati lex.
 58 * Deo autem gratias, qui dedit no-
 bis victoriam per Dominum nostrum
 Iesum Christum. * Itaque fratres mei
 dilecti, stabiles estote, & immobiles:
 abundantes in opere Domini semper,
 scientes quod labor vester non est ina-
 nis in Domino.

CAP. XVI.

1 DE collectis autem, quæ sunt in
 A sanctos, sicut ordinaui Ecclesijs
 Galatiæ,

Col. 1. c. 11
 Apo. 1. b. 5

1. The. 4. b. 15

Ps. 109. a. 1
 Heb. 1. d. 13. &
 10. c. 11

Psal. 1. c. 8
 Heb. 2. d. 8

Isai. 22. a. 13
 Sap. 2. b. 6

Gec. 2. b. 7

Osee. 13. d. 14
 Heb. 2. d. 14

Ios. 1. a. 5

Galatiz, ita & vos facite. * Per vnam
 sabbati vnusquisque vestrum apud se
 seponat, recondens quod ei bene pla-
 cuerit: vt non, cum venero, tunc col-
 lectz fiant. * Cum autem præsens fue-
 ro: quos probaueritis per epistolas, hos
 mittam perferre gratiam vestram in Ie-
 rusalem. * Quod si dignum fuerit vt
 & ego eam, mecum ibunt. * Veniam
 autem ad vos, cum Macedoniam per-
 transiero: nam Macedoniam pertransi-
 bo. * Apud vos autem forsitan mane-
 bo, vel etiam hiemabo: vt vos me
 deducaris quocumque iero. * Nolo e-
 nim vos modo in transitu videre, spe-
 ro enim me aliquatulum temporis ma-
 nere apud vos, si Dominus permiserit.
 * Permanebo autem Ephesi vsque ad
 Pentecosten. * Ostium enim mihi a-
 pertum est magnum, & euident: &
 aduersarij multi. * Si autem venerit
 Timotheus, videte vt sine timore sit
 apud vos: opus enim Domini opera-
 tur, sicut & ego. * Nequis ergo il-
 lum spernat: deducite autem illum in
 pace, vt veniat ad me: expecto enim
 illum cum fratribus. * De Apollo au-
 tem fratre vobis notum facio, quoniam
 multum rogaui eum vt veniret ad vos
 cum fratribus: & vtique non fuit vo-
 luntas vt nunc veniret: veniet autem,

13 cum ei vacuum fuerit. * Vigilate, sta-
 te in fide, viriliter agite, & confor-
 14 tamini. * omnia vestra in charitate
 15 fiant. * Obsecro autem vos fratres, no-
 stis domum Stephanz, & Fortunati, &
 Achaici: quoniam sunt primitiz Acha-
 iz, & in ministerium sanctorum ordi-
 16 nauerunt seipsos: * vt & vos subditi si-
 tis eiusmodi, & omni cooperanti, &
 17 laboranti. * Gaudeo autem in præsenti-
 tia Stephanz, & Fortunati, & Achaici:
 quoniam id, quod vobis deerat, ipsi
 18 suppleuerunt: * refecerunt enim &
 meum spiritum, & vestrum. Cogno-
 19 scite ergo qui huiusmodi sunt. * Salu-
 tant vos Ecclesiz Asia. Salutant vos in
 Domino multum, Aquila, & Priscil-
 la cum domestica sua ecclesia: apud
 20 quos & hospitor. * Salutant vos om-
 nes fratres. Salutate inuicem in osculo
 21 sancto. * Salutatio, mea manu Pauli.
 22 * Si quis non amat Dominum nostrum
 Iesum Christum, sit anathema,
 23 Maran Atha. * Gratia Domi-
 ni nostri Iesu Christi
 24 vobiscum. * Cha-
 ritas mea cū
 omni-
 bus vobis in Chri-
 sto Iesu. A-
 men.

EPISTOLA
 BEATI PAVLI APOSTOLI
 AD CORINTHIOS SECVNDA.

CAPVT PRIMVM.

PAVLVS Apostolus Ie-
 su Christi per voluntatē A
 Dei, & Timotheus fra-
 4 ter, Ecclesiz Dei, quz
 est Corinthi cum om-
 nibus sanctis, qui sunt
 in vniuersa Achaia. * Gratia vobis, &
 5 pax a Deo Patre nostro, & Domino Ie-
 su Christo. * Benediclus Deus & Pater

Domini nostri Iesu Christi, Pater mi-
 sericordiarum, & Deus totius consolati-
 4 onis, * qui consolatur nos in omni tri-
 bulatione nostra: vt possimus & ipsi
 cōsolari eos, qui in omni pressura sunt,
 per exhortationem, qua exhortamur &
 ipsi a Deo. * Quoniam sicut abundant
 5 passiones Christi in nobis: ita & per
 Christum abundat consolatio nostra,

ss f 4 Siue

* Siue autem tribulamur pro vestra exhortatione & salute, siue cōsolamur pro vestra cōsolatione, siue exhortamur pro vestra exhortatione & salute, quæ operatur tolerantiam earundem passionum, quas & nos patimur: * vt spes nostra firma sit pro vobis: scientes quod sicut socij passionum estis, sic eritis & cōsolationis. * Non enim volumus ignorare vos fratres de tribulatione nostra, quæ facta est in Asia, quoniam supra modum grauati sumus supra virtutem, ita vt caderet nos etiam viuere: * Sed ipsi in nobis in seipsum responsum mortis habuimus, vt non simus fidentes in nobis, sed in Deo, qui suscitatur mortuos: * qui de tantis periculis nos eripuit, & eruit: in quem speramus quoniam & adhuc eripiet, * adiuantibus & vobis in oratione pro nobis: vt ex multorum personis, eius quæ in nobis est donationis, per multos gratiæ agantur pro nobis. * Nam gloria nostra hæc est, testimoniū conscientiæ nostræ, quod in simplicitate cordis & sinceritate Dei: & non in sapientia carnali, sed in gratia Dei conuersati sumus in hoc mundo: abundantius autem ad vos. * Non enim alia scribimus vobis, quam quæ legistis, & cognouistis. Spero autem quod vsque in finem cognoscetis, * sicut & cognouistis nos ex parte, quod gloria vestra sumus, sicut & vos nostra, in die Domini nostri Iesu Christi. * Et hac confidentia volui prius venire ad vos, vt secundum gratiam haberetis: * & per vos transire in Macedoniam, & iterum a Macedonia venire ad vos, & a vobis deduci in Iudeam. * Cum ergo hoc voluissem, nūquid leuitate vsus sum? Aut quæ cogito, secundum carnem cogito, vt sit apud me EST, & NON? * Fidelis autem Deus, quia sermo noster, qui fuit apud vos, non est in illo EST, & NON. * Dei enim filius Iesus Christus, qui in vobis per nos prædicatus est, per me, & Siluanum, & Timotheum, non fuit EST & NON, sed EST in illo fuit. * Quotquot enim promissiones Dei sunt, in illo EST: ideo & per ipsum Amen Deo ad gloriam nostram. * Qui autem confirmat nos vobiscum in Christo, & qui vixit nos Deus: qui & signauit nos, & dedit pignus Spiritus

in cordibus nostris. * Ego autem testem Deum inuoco in animam meam, quod parcens vobis, non veni ultra Corinthum: non quia dominamur fidei vestræ, sed adiutores sumus gaudiij vestri: nam fide statis.

CAP. II.

S Tatui autem hoc ipsum apud me, ne iterum in tristitia venirem ad vos. * Si enim ego contristo vos: & quis est, qui me lætificet, nisi qui contristatur ex me? * Et hoc ipsum scripsi vobis, vt non cum venero, tristitiam super tristitiam habeam, de quibus oportuerat me gaudere: confidens in omnibus vobis, quia meū gaudium, omnium vestrū est. * Nam ex multa tribulatione, & angustia cordis scripsi vobis per multas lacrymas: non vt contristemini: sed vt sciatis, quam charitatem habeam abundantius in vobis. * Si quis autem contristauit, non me contristauit: sed ex parte, vt non onerem omnes vos. * Sufficit illi, qui eiusmodi est, oburgatio hæc, quæ fita pluribus: * ita vt e contrario magis donetis, & cōsolamini, ne forte abundantiori tristitia absorbeat qui eiusmodi est. * Propter quod obsecro vos, vt confirmetis in illū charitatem. * Ideo enim & scripsi, vt cognoscam experimentum vestrum, an in omnibus obediens sitis. * Cui autē aliquid donastis, & ego: nam & ego quod donauī, si quid donauī, propter vos in persona Christi, * vt non circumueniamur a satana: non enim ignoramus cogitationes eius. * Cum venissem autem Troadem propter Euangelium Christi, & ostium mihi apertum esset in Domino, * non habui requiem spiritui meo, eo quod non inuenerim Titum fratrem meū, sed valefaciens eis, profectus sum in Macedoniam. * Deo autem gratias, qui semper triūphat nos in Christo Iesu, & odore notitiæ suæ manifestat per nos in omni loco: * quia Christi bonus odor sumus Deo in ijs, qui salui sunt, & in ijs, qui pereunt: * alijs quidem odor mortis in mortem: alijs autem odor vitæ in vitam. Et ad hæc quis tam idoneus? * Nō enim sumus sicut plurimi, adulterantes verbū Dei, sed ex sinceritate, sed sicut ex Deo, coram Deo, in Christo loquimur.

CAP. III.

Incipimus iterum nosmetipsos com-
mendare: aut quid digneus (si-
cut quidam) commendare ijs epistolis
ad vos, aut ex vobis? * Epistola nostra
vos etis, scripta in cordibus nostris, quæ
scitur, & legitur ab omnibus hominibus:
* manifestati quod epistola etis Christi,
ministrata a nobis, & scripta non a ra-
mento, sed spiritu Dei viui: non in ta-
bulis lapideis, sed in tabulis cordis car-
nalius. * Fiduciam autem talem ha-
bemus per Christum ad Deum: * non,
quod sufficientes sinis cogitare aliquid
a nobis, quasi ex nobis: sed sufficientia
nostra ex Deo est: * qui & idoneos nos
fecit ministros noui testamenti: non li-
tera, sed Spiritu: littera enim occidit,
Spiritus autem viuificat. * Quod si mi-
nistratio mortis litteris deformata in la-
pidibus, fuit in gloria, ita vt non pos-
sent intedere filij Israel in faciem Moy-
si propter gloriam vultus eius, quæ euacuatur:
* quomodo non magis mini-
stratio Spiritus erit in gloria? * Nam si
ministratio damnationis gloria est: mul-
to magis abundat ministerium iustitiæ in
gloria. * Nā nec glorificatum est, quod
claruit in hac parte, propter excellentem
gloriam. * Si enim quod euacuatur, per
gloriam est: multo magis quod manet,
in gloria est. * Habentes igitur talem
spem, multa fiducia vtimur: * & non
sicut Moyses ponebat velamen super fa-
ciem suam, vt non intenderent filij Israel
in faciem eius, quod euacuatur, * sed ob-
tusi sunt sensus eorum. Vsq̃ue in hodie-
num enim diem, id ipsum velamen in le-
ctione veteris testamenti manet non reue-
latum, (quoniam in Christo euacuatur)
* sed vsque in hodiernum diem, cum le-
gitur Moyses, velamen positum est su-
per cor eorum. * Cum autem conuer-
sus fuerit ad Dominum, auferetur vela-
men. * Dominus autem Spiritus est:
Vbi autem Spiritus Domini: ibi liber-
tas. * Nos vero omnes, reuelata facie,
gloriam Domini speculantes, in ean-
dem imaginem transformamur a clari-
tate in claritatem, tamquam a Domini
Spiritu.

CAP. IIIII.

I Deo habentes administrationem, iux-
ta quod misericordiam consecuti su-
mus, non deficimus, * sed abdicamus
occulta dedecoris, non ambulantes in
astutia, neque adulterantes verbum Dei,
sed in manifestatione veritatis commen-
dantes nosmetipsos ad omnem conscien-
tiam hominum coram Deo. * Quod si
etiam opertum est Euangelium nostrum
in ijs, qui pereunt, est opertum: * in
quibus Deus huius sæculi excecavit mē-
tes infidelium, vt non fulgeat illis illu-
minatio Euangelij gloriæ Christi, qui
est imago Dei. * Non enim nosmetip-
sos prædicamus, sed Iesum Christum
Dominum nostrum: nos autem seruos
vestros per Iesum: * quoniam Deus, qui
dixit de tenebris lucem splendescere, ip-
se illuxit in cordibus nostris ad illumi-
nationem scientiæ claritatis Dei, in facie
Christi Iesu. * Habemus autem thesau-
rum istum in vasis fictilibus: vt subli-
mitas sit virtutis Dei, & non ex nobis,
* In omnibus tribulationem patimur,
sed non angustiamur: aporiamur, sed
non destituimur: * persecutionem pati-
mur, sed non derelinquimur: deijcimus,
sed non perimus: * semper mortificatio-
nem Iesu in corpore nostro circumfer-
rentes, vt & vita Iesu manifestetur in
corporibus nostris. * Semper enim nos,
qui viuimus, in mortem tradimur pro-
pter Iesum: vt & vita Iesu manifestetur
in carne nostra mortali. * Ergo mors in
nobis operatur, vita autem in vobis.
* Habentes autem eundem spiritum fi-
dei, sicut scriptum est: * Credidi, Propter
quod locutus sum: & nos credimus,
propter quod & loquimur: * scientes
quoniam qui suscitauit Iesum, & nos cū
Iesu suscitabit, & constituet vobiscum.
* Omnia enim propter vos: vt gratia
abundans, per multos in gratiarum actio-
ne, abundet in gloriam Dei. * Propter
quod non deficimus: sed licet is, qui
foris est, noster homo corrumpatur: ta-
men is, qui intus est, renouatur de die
in diem. * Id enim, quod in presenti est
momentaneum & leue tribulationis
nostræ, supra modum in sublimitate
æternæ gloriæ pōdus operatur in no-
bis,

Exo. 34. d. 33

1. Cor. 4. c. 24

Ps. 115. 21

bis, * non contēplantibus nobis quæ vi-
dentur, sed quæ nō videntur. Quæ enim
videntur, temporalia sunt : quæ autem
non videntur, æterna sunt .

CAP. V.

S Cimus enim quoniam si terrestris do-
mus nostra huius habitationis dissol-
uatur, quod ædificationem ex Deo ha-
bemus, domum non manufactam, æter-
nam in cælis. * Nam & in hoc ingemi-
scimus, * habitationem nostram, quæ de
cælo est, superindui cupientes : * si ta-
men vestiti, non nudi inueniamur. * Nā
& qui sumus in hoc tabernaculo, inge-
miscimus grauati : eo quod nolumus ex-
poliari, sed superuestiri, vt absorbeatur
quod mortale est, a vita. * Qui autem,
efficit nos in hoc ipsum, Deus, qui dedit
nobis pignus spiritus. * Audentes igitur
semper, scientes quoniam dum sumus
in corpore, peregrinamur a Domino :
(* per fidem enim ambulamus, & non
per speciem) * audemus autem, & bo-
nam voluntatem habemus magis pere-
grinari a corpore, & præsentes esse ad
Dominum. * Et ideo contendimus siue
absentes, siue præsentes placere illi.
* Omnes enim nos manifestari oportet
ante Tribunal Christi, vt referat vnus-
quisque propria corporis, prout gessit, si-
ue bonum, siue malum. * Scientes ergo
timorem Domini hominibus suademus,
Deo autem manifesti sumus. Spero au-
tem & in conscientijs vestris manifestos
nos esse. * Non iterum commendamus
nos vobis, sed occasionem damus vo-
bis gloriandi pro nobis : vt habeatis
ad eos, qui in facie gloriantur, & non
in corde. * Siue enim mente excedimus,
Deo : siue sobrii sumus, vobis. * Chari-
tas enim Christi, vrget nos : æstimantes
hoc, quoniam si vnus pro omnibus mor-
tuus est, ergo omnes mortui sunt : * &
pro omnibus mortuus est Christus : vt,
& qui viuunt, iam non sibi viuunt, sed ei,
qui pro ipsis mortuus est & resurrexit.
* Itaque nos ex hoc neminem nouimus
secundum carnem. Et si cognouimus se-
cundum carnem Christum : sed nūc iam
non nouimus. * Si qua ergo in Christo
noua creatura, vetera transierunt : ecce

facta sunt omnia noua. * Omnia autem
ex Deo, qui nos reconciliauit sibi per
Christum : & dedit nobis ministeriū re-
conciliationis. * quoniam quidem Deus
erat in Christo mundum reconcilians si-
bi, non reputans illis delicta ipsorum, &
posuit in nobis verbū reconciliationis.
* Pro Christo ergo legatione fungimur,
tāquam Deo exhortante per nos. Obse-
cramus pro Christo, recōciliamini Deo.
* Eum, qui non nouerat peccatum, pro
nobis peccatum fecit, vt nos efficeremur
iustitia Dei in ipso.

CAP. VI.

A Diuantes autem exhortamur ne in
vacuum gratiā Dei recipiatis. * Ait
enim : * Tempore accepto exaudiui te, &
in die salutis adiuui te. Ecce nunc tem-
pus acceptabile, ecce nunc dies salutis.
* nemini dantes vllam offensionem, vt
non vituperetur ministerium nostrum :
* sed in omnibus exhibeamus nosmetip-
sos sicut Dei ministros in multa patien-
tia, in tribulationibus, in necessitatibus,
in angustijs, * in plagis, in carceribus, in
seditionibus, in laboribus, in vigilijs, in
ieiunijs, * in castitate, in scientia, in lon-
ganimitate, in suauitate, in Spiritu san-
cto, in charitate non flecta, * in verbo ve-
ritatis, in virtute Dei, per arma iustitiæ
a dextris, & a sinistris, * per gloriam, &
ignobilitatem, per infamiam, & bonam
famam : vt seductores, & veraces, sicut
qui ignoti, & cogniti : * quasi morien-
tes, & ecce viuimus : vt castigati, & non
mortificati : * quasi tristes, semper autem
gaudentes : sicut egentes, multos autem
locupletantes : tamquam nihil habentes,
& omnia possidentes. * Os nostrum pa-
tet ad vos o Corinthij, cor nostrum di-
latatum est. * Non angustiamini in no-
bis : angustiamini autem in visceribus
vestris : * eandem autem habentes remu-
nerationem, tamquam filijs dico : dila-
tami & vos. * Nolite iugum ducere
cum infidelibus. Quæ enim participa-
tio iustitiæ cum iniquitate ? Aut quæ
societas luci ad tenebras ? * Quæ autem
conuentio Christi ad Belial ? Aut quæ
pars fidei cum infidei ? * Qui autem
consensus templo Dei cum idolis ? * Vos
enim

enim estis templum Dei viui , sicut dicit Deus : " Quoniam inhabitabo in illis , & inambulabo inter eos , & ero illorum Deus , & ipsi erunt mihi populus . " Propter quod exite de medio eorum , & separamini , dicit Dominus , & immundum ne tetigeritis : " & ego recipiam vos : " & ero vobis in patrem , & vos eritis mihi in filios , & filias , dicit Dominus omnipotens .

CAP. VII.

HAs ergo habentes promissiones , charissimi , mudemus nos ab omni inquinamento carnis , & spiritus perficientes sanctificatione in timore Dei . " Capite nos . Neminem laemus , neminem corrupimus , neminem circumuenimus . " Non ad condemnationem vestram dico . praxidimus enim quod in cordibus nostris estis ad commoriendum , & ad conuiuendum . " Multa mihi fiducia est apud vos , multa mihi gloriatio pro vobis , repletus sum consolatione , superabundo gaudio in omni tribulatione nostra . " Nam & cum venissemus in Macedoniam , nullam requiem habuit caro nostra , sed omnem tribulationem passi sumus : foris pugnae , intus timores . " Sed qui consolatur humiles , consolatus est nos Deus in aduentu Titi . " Non solum autem in aduentu eius , sed etiam in consolatione , qua consolatus est in vobis , referens nobis vestrum desiderium , vestrum fletum , vestram emulationem pro me , ita ut magis gauderem . " Quoniam etsi contristavi vos in epistola , non me poenitet : etsi poeniteret , videns quod epistola illa (etsi ad horam) vos contristauit ; " nunc gaudeo : non quia contristati estis , sed quia contristati estis ad poenitentiam . Contristati enim estis secundum Deum , ut in nullo detrimentum patiamini ex nobis . " Quae enim secundum Deum tristitia est , poenitentiam in salutem stabilem operatur : saeculi autem tristitia mortem operatur . " Ecce enim hoc ipsum , secundum Deum contristari vos , quantam in vobis operatur sollicitudinem : sed defensionem , sed indignationem , sed timorem , sed desiderium , sed emulationem , sed vindictam . in omnibus exhibuistis vos , incontaminatos esse

negotio . " Igitur , etsi scripsi vobis , non propter eum , qui fecit iniuriam , nec propter eum , qui passus est : sed ad manifestandam sollicitudinem nostram , quam habemus pro vobis " coram Deo : ideo consolati sumus . In consolatione autem nostra , abundantius magis gauisi sumus super gaudio Titi , quia resectus est spiritus eius ab omnibus vobis . " & si quid apud illum de vobis gloriatus sum , non sum confusus : sed sicut omnia vobis in veritate locuti sumus , ita & gloriatio nostra , quae fuit ad Titum , veritas facta est , " & viscera eius abundantius in vobis sunt : reminiscens omnium vestrum obedientiam : quomodo cum timore , & tremore exceperitis illum . " Gaudeo quod in omnibus confido in vobis .

CAP. VIII.

NOtam autem facimus vobis , fratres , gratiam Dei , quae data est in Ecclesijs Macedoniz : " quod in multo experimento tribulationis abundancia gaudij ipsorum fuit , & altissima paupertas eorum abundauit in diuitias simplicitatis eorum : " quia secundum virtutem testimonium illis reddo , & supra virtutem voluntarij fuerunt , " cum multa exhortatione obsecrantes nos gratiam , & communicationem ministerij , quod sit in sanctos . " Et non sicut sperauimus , sed semetipsos dederunt primum Domino , deinde nobis per voluntatem Dei , " ita ut rogaremus Titum : ut quemadmodum coepit , ita & perficiat in vobis etiam gratiam istam . " Sed sicut in omnibus abundatis fide , & sermone , & scientia , & omni sollicitudine , insuper & charitate vestra in nos , ut & in hac gratia abundetis . " Non quasi imperas dico : sed per aliorum sollicitudinem , etiam vestrae charitatis ingenium bonum comprobas . " Scitis enim gratiam Domini nostri Iesu Christi , quoniam propter vos egenus factus est , cum esset diues , ut illius inopia vos diuites essetis . " Et consilium in hoc do : hoc enim vobis utile est , qui non solum facere , sed & velle coepistis ab anno priore : " nunc vero & facto perficite : ut quemadmodum propius est animus voluntatis , ita sit & perficiendi ex eo , quod habetis . " Si enim voluntas prompta

prompta est, secundum id, quod habet, & accepta est, non secundum id, quod non habet. * Non enim ut alijs sit remissio, 11 vobis autem tribulatio, sed ex æqualitate. * In præsentì tempore vestra abundantia illorum inopiam suppleat: ut & illorum abundantia vestræ inopiæ sit supplementum, ut fiat æqualitas, sicut scriptum est: * Qui multum non abundavit: & qui modicum, non minoravit. * Gratias autem Deo, qui dedit eandem 16 sollicitudinem pro vobis in corde Titi, * quoniam exhortationem quidem suscepit: sed cum sollicitior esset, sua voluntate profectus est ad vos. * Misimus etiam cum illo fratrem, cuius laus est D 12 in Evangelio per omnes Ecclesias: * non solum autem, sed & ordinatus est ab Ecclesijs comes peregrinationis nostræ in hanc gratiam, quæ ministratur a nobis ad Domini gloriam, & destinatam voluntatem nostram: * deuitantes hoc, ne 20 quis nos vituperet in hac plenitudine, quæ ministratur a nobis. * Prouidemus enim bona non solum coram Deo, sed etiam coram hominibus. * Misimus autem cum illis & fratrem nostrum, quem probauimus in multis sæpe sollicitum esse: nunc autem multo sollicitiorem, confidentia multa in vos, siue pro Tito, 23 qui est socius meus, & in vos adiutor, siue fratres nostri, Apostoli Ecclesiarum, gloria Christi. * Ostemionem ergo, 24 quæ est charitatis vestræ, & nostræ gloriæ pro vobis, in illos ostendite in faciem Ecclesiarum.

С Л Р. IX.

NAm de ministerio, quod sit in sanctos ex abundanti est mihi scribere vobis. * Scio enim promptum animum vestrum: pro quo de vobis glorior apud Macedones. Quoniam & Achaia parata est ab anno praterito, & vestra emulatio prouocauit plurimos. * Misi autem fratres: vt ne quod gloriamur de vobis, euacuetur in hac parte, & vt (quemadmodum dixi) parati sitis: * ne cum venerint Macedones mecum, & inuenerint vos imparatos, erubescamus nos (& non dicam vos) in hac substantia. * Necessarii ergo existimaui rogare fratres, vt praeueniant ad vos, &

6 prepararent reprobissimam benedictionem hanc paratam esse sic, quasi benedictionem, nō tamquam avaritiam. * Hoc autem dico : Qui parce seminat, parce & metet : & qui seminat in benedictionibus, de benedictionibus & metet. * Vnusquisque prout destinavit in corde suo, non ex tristitia, aut ex necessitate. ¹¹hil. ¹²Ecdi. 35. b. i
 7 rem enim datorē diligit Deus. * Potens est autem Deus omnem gratiam abundare facere in vobis : vt in omnibus semper omnem sufficientiam habentes, abundetis in omne opus bonum, * sicut scriptum est : ¹³Dispersit, dedit pauperibus : iustitia eius manet in sæculum sæculi. ¹⁴Psal. 111. b. 9
 10 * Qui autē administrat semen sanctis : & panem ad manducandū præstabit, & multiplicabit semen vestrum, & augebit incrementa frugum iustitiæ vestræ :
 11 * vt in omnibus locupletati abundetis in D omnem simplicitatem, quæ operatur per
 12 nos gratiarum actionem Deo. * Quoniam ministerium huius officij non solum supplet ea, quæ defunt sanctis, sed etiam abundat per multas gratiarum
 13 actiones in Domino, * per probationem ministerij huius, glorificantes Deum in obedientia confessionis vestræ, in Evangelium Christi, & simplicitate communionis in illos, & in omnes, * & in ipsorum obsecratione pro vobis, desiderantium vos propter eminentem gratiam Dei in vobis. * Gratias Deo super
 14 inenarrabili dono eius.

С А Р. X.

1 **I**psē autem ego Paulus obsecro vos per
A mansuetudinem, & modestiam Chri-
sti, qui in facie quidem humilis sum in-
ter vos, absens autem confido in vobis.
2 * **R**ogo autem vos ne praesens audeam
per eam confidentiā, qua existimor au-
dere in quosdam, qui arbitrantur nos
tamquam secundū carnem ambulamus:
3 * **I**n carne enim ambulantes, non secun-
4 dum carnem militamus. * **N**am arma
B militiæ nostræ nō carnalia sunt, sed po-
tentia Deo ad destructionem municio-
5 num, consilia destruentes. * & omnem
altitudinē extollentem se aduersus scien-
tiam Dei, & in captiuitatem redigentes
omnem intellectum in obsequiū Christi,
6 * & in promptu habentes vlcisci omnem
inobe-

inobedientiam, cum impleta fuerit vestra obedientia. * Quæ secundum faciunt sunt, videre. Si quis confidit sibi Christi se esse, hoc cogitet iterum apud se: quia sicut ipse Christi est, ita & nos. * Nā, & si amplius aliquid gloriatus fuero de potestate nostra, quam dedit nobis Dominus in ædificationem, & non in destructionem vestram: non erubescam. * Ut autem non existimer tamquam terere vos per epistolas: * quoniam quidē epistolæ, inquit, graues sunt & fortes: præsentia autem corporis infirma, & sermo contemptibilis: * hoc cogitet qui eiusmodi est, quia quales sumus verbo per epistolas absentes, tales & præsentem in facto. * Non enim audemus inferere, aut comparare nos quibusdam, qui seipsum commendant: sed ipsi in nobis nosmetipsos metientes, & comparantes nosmetipsos nobis. * Nos autem non in immensum gloriabimur, sed secundum mensuram regulæ, qua mensus est nobis Deus, mensuram pertingendi usque ad vos. * Non enim quasi non pertingentes ad vos, superextendimus nos: usque ad vos enim peruenimus in Euangelio Christi. * non in immensum gloriantes in alienis laboribus: spēs autem habentes crescentis fidei vestræ, in vobis magnificari secundum regulam nostram in abundantiam, etiam in illa, quæ ultra vos sunt, euangelizare, non in aliena regula in ijs quæ præparata sunt gloriari. * Qui autē gloriatur, in Domino gloriatur. * Non enim qui seipsum commendat, ille probatus est: sed quem Deus commendat.

CAP. XI.

Vtinam sustineretis modicum quid insipientiæ meæ, sed & supportate me: * Æmulor enim vos Dei æmulatione. Despondi enim vos vni viro virginem castam exhibere Christo. * Timeo autem ne sicut serpens Heuam seduxit astutia sua, ita corrumpantur sensus vestri, & excidant a simplicitate, quæ est in Christo. * Nam si is, qui venit, alium Christum prædicat, quem non prædicauimus, aut alium spiritum accipitis, quæ non accepistis: aut aliud Euangelium,

quod non recepistis: recte pateremini. * Existimo enim nihil me minus fecisse a magnis Apostolis. * Nam etsi impetrus sermone, sed non scientia, in omnibus autem manifestati sumus vobis. * Aut numquid peccatum feci, me ipsum humilians, ut vos exaltemini? quoniam gratis Euangelium Dei euangelizavi vobis? * Alias Ecclesias expoliavi, accipiens stipendium ad ministerium vestrum. * Et cum essem apud vos, & egerem; nulli onerosus fui: nam quod mihi deerat, suppleuerunt fratres, qui venerunt a Macedonia: & in omnibus sine onere me vobis seruavi, & seruabo. * Est veritas Christi in me, quoniam hæc gloriatio non infringitur in me in regionibus Achaiz. * Quare? quia non diligo vos? Deus scit. * Quod autem facio, & faciam: ut amputem occasionem eorum, qui volunt occasionem, ut in quo gloriantur, inueniantur sicut & nos. * Nam eiusmodi pseudoapostoli, sunt operarij subdoli, transfigurantes se in apostolos Christi. * Et non mirum: ipse enim satanas transfigurat se in angelum lucis. * non est ergo magnum, si ministri eius transfigurentur velut ministri iustitiæ: quorum finis erit secundum opera ipsorum. * Iterum dico, (ne quis me putet insipientem esse, alioquin velut insipientem accipite me, ut & ego modicum quid glorier) * quod loquor, non loquor secundum Deum, sed quasi in insipientia, in hac substantia gloriæ. * Quoniam multi gloriantur secundum carnem: & ego gloriabor. * Libenter enim suffertis insipientes: cū sitis ipsi sapientes. * Sustinetis enim si quis vos in seruitutem redigit, si quis deuorat, si quis accipit, si quis extollitur, si quis in faciem vos cadit. * Secundum ignobilitatem dico, quasi nos infirmi fuerimus in hac parte. In quo quis audet (in insipientia dico) audeo & ego: * Hebræi sunt, & ego: Israelitæ sunt, & ego: Semen Abraham sunt, & ego: * Ministri Christi sunt, (ut minus sapiens dico) plus ego: in laboribus plurimis, in carceribus abundantius, in plagis supra modum, in mortibus frequenter. * A Iudæis quinquies, quadragenas, vna minus, accepi. * Ter virgis caesus sum, semel lapidatus sum, ter naufragiū feci, nocte & die in profundo

Eph. 4. b. 9

1 Pet. 2. g. 29
1 Cor. 1. d. 1

1 Gen. 3. a. 4

Deut. 25. a. 9
A. 2. 16. c. 23
A. 2. 14. c. 18
A. 2. 17. a. 1

fundo maris fui, in itineribus sæpe, periculis fluminum, periculis latronum, periculis ex genere, periculis ex Gentibus, periculis in ciuitate, periculis in solitudine, periculis in mari, periculis in falsis fratribus: in labore, & ærumna, in vigilijs multis, in fame, & siti, in ieiunijs multis, in frigore, & nuditate, præter illa, quæ extrinsecus sunt, instantia mea quotidiana, sollicitudo omnium Ecclesiarum. Quis infirmatur, & ego non infirmor? quis scandalizatur, & ego non vror? Si gloriari oportet: quæ infirmitatis meæ sunt, gloria bor. Deus & Pater Domini nostri Iesu Christi, qui est benedictus in sæcula, scit quod non mentior. Damasci præpositus Gentis Aræ regis, custodiebat ciuitatem Damascenorum vt me comprehenderet: & per fenestram in porta dimissus sum per murum, & sic effugi manus eius.

CAP. XII.

SI gloriari oportet (non expedit quidem:) veniam autem ad visiones, & reuelationes Domini. Scio hominem in Christo ante annos quattuordecim, siue in corpore nescio, siue extra corpus nescio, Deus scit, raptum huiusmodi vsque ad tertium cælum. Et scio huiusmodi hominem siue in corpore, siue extra corpus nescio, Deus scit: quoniam raptus est in Paradisum: & audiuit arcana verba, quæ non licet homini loqui. Pro huiusmodi gloriabor: pro me autem nihil gloriabor nisi in infirmitatibus meis. Nam, & si voluero gloriari, non ero insipiens: veritatē enim dicam: parco autē, ne quis me existimet supra id, quod videt in me, aut aliquid audit ex me. Et ne magnitudo reuelationū extollat me, datus est mihi stimulus carnis meæ angelus saanæ, qui me colaphizet. Propter quod ter Dominum rogaui vt discederet a me: & dixit mihi: Sufficit tibi gratia mea: nam virtus in infirmitate perficitur. Libenter igitur gloriabor in infirmitatibus meis, vt inhabitet in me virtus Christi. Propter quod placeo mihi in infirmitatibus meis, in contumelijs, in necessitatibus, in persecucionibus, in angustijs pro Chri-

sto: Cum enim infirmor, tunc potens sum. Factus sum insipiens, vos me coegistis. Ego enim a vobis debui commendari: nihil enim minus fui ab ijs, qui sunt supra modū Apostoli: tamen nihil sum: signa tamen Apostolatus mei facta sunt super vos in omni patientia, in signis, & prodigijs, & virtutibus. Quid est enim, quod minus habuistis præ ceteris Ecclesijs, nisi quod ego ipse non grauavi vos? Donate mihi hanc iniuriam. Ecce tertio hoc paratus sum venire ad vos: & non ero grauis vobis. Non enim quero quæ vestra sunt, sed vos. Nec enim debent filij parentibus thesaurizare, sed parentes filiis. Ego autem libentissime impendam, & superimpendar ipse pro animabus vestris: licet plus vos diligens, minus diligar. Sed esto: ego vos non grauavi: sed cum essem astutus, dolo vos cepi. Numquid per aliquem eorum, quos misi ad vos, circumueni vos? Rogavi Titum, & misi cum illo fratrem meum. Numquid Titus vos circumuenit? nonne eodem spiritu ambulauimus? nonne iisdem vestigijs? Olim putatis quod excusemus nos apud vos? Coram Deo in Christo loquimur: omnia autem charissimi propter ædificationem vestram. Timeo enim ne forte cum venero, non quales volo, inueniam vos: & ego inueniar a vobis, qualem non vultis: ne forte contentiones, emulationes, animositates, dissensiones, detractiones, suffurationes, inflationes, seditiones sint inter vos: ne iterum cum venero, humiliet me Deus apud vos, & lugeam multos ex ijs, qui ante peccauerunt, & non egerunt poenitentiam super immundicia, & fornicatione, & impudicitia, quam gesserunt.

CAP. XIII.

Ecce tertio hoc venio ad vos: In ore duorum, vel trium testium stabit omne verbum. Prædixi, & prædico, vt præsens, & nunc absens ijs, qui ante peccauerunt, & ceteris omnibus, quoniam si venero iterum, non parcam. An experimentum queritis eius, qui in me loquitur Christus, qui in vobis non infirmatur, sed potens est in vobis?

* Nam

Deu. 19. b. 18
Matt. 18. b. 16
Ioan. 8. c. 17
Heb. 10. c. 28

* Nam etsi crucifixus est ex infirmitate: 4
sed viuit ex virtute Dei. Nam & nos B
infirmi sumus in illo: sed viuemus cum
eo ex virtute Dei in vobis. * Vosmet- 5
ipso tentate si estis in fide: ipsi vos pro-
bate. An non cognoscitis vosmetipsos
quia Christus Iesus in vobis est? nisi
forte reprobi estis. * Spero autem quod 6
cognoscetis, quia nos non sumus repro-
bi. * Oramus autem Deum vt nihil ma- 7
li faciatis, non vt nos probati appareamus, C
sed vt vos quod bonum est facia-
tis: nos autem vt reprobi simus. * Non 8
enim possumus aliquid aduersus verita-
tem, sed pro veritate. * Gaudemus enim, 9

quoniam nos infirmi sumus, vos autem
potentes estis. Hoc & oramus vestram
10 consummationem. * Ideo hæc absens
scribo, vt non præsens durius agam se-
cundum potestatem, quam Dominus
11 dedit mihi in ædificationem, & non in
destructionem. * De cetero, fratres,
D gaudete, perfecti estote, exhortamini,
idem sapite, pacem habete, & Deus
paci, & dilectionis erit vobiscum. 12
* Salutate inuicem in osculo sancto.
13 Salutant vos omnes sancti. * Gratia Do-
mini nostri Iesu Christi, & charitas Dei,
& communicatio sancti Spiritus sit cum
omnibus vobis. Amen.

E P I S T O L A

BEATI PAVLI APOSTOLI

A D G A L A T A S.

C A P V T P R I M V M.

PAVLVS Apostolus 1
non ab hominibus, A
neque per hominē,
sed per Iesum Chri-
stum, & Deum Pa-
trem, qui suscitauit
eum a mortuis: * & 2
qui mecum sunt omnes fratres, Eccle-
sijs Galatiæ. * Gratia vobis, & pax a 3
Deo Patre, & Domino nostro Iesu Chri-
sto, qui dedit semetipsum pro peccatis 4
nostris, vt eriperet nos de præsentī sa-
culo nequam, secundum voluntatem
Dei & Patris nostri, * cui est gloria in 5
sæcula sæculorum: Amen. * Miror quod
sic tam cito transferimini ab eo, qui vos
vocauit in gratiam Christi in aliud Euā-
gelium: * quod non est aliud, nisi sunt 7

aliqui, qui vos conturbant, & volunt
8 conuertere Euangelium Christi. * Sed
licet nos, aut Angelus de cælo euange-
lizet vobis præterquàm quod euangeli-
zauimus vobis, anathema sit. * Sicut
prædiximus, & nunc iterum dico: Si
quis vobis euangelizauerit præter id,
10 quod accepistis, anathema sit. * Modo
enim hominibus suadeo, an Deo? An
quæro hominibus placere? Si adhuc ho-
minibus placere, Christi seruus non es-
sem. * Notum enim vobis facio, fra- 11
tres, Euangelium, quod euangelizatum
est a me, quia non est secundum homi-
nem: * neque enim ego ab homine 12
accepi illud, neque didici, sed per reue-
lationem Iesu Christi. * Audistis enim
13 conuersationem meam aliquando in
Iudaismo:

11. Cor. 13. 2. 7

12. Eph. 3. 2. 9

Judaismo: quoniam supra modum persequabar Ecclesiam Dei, & expugnabam illam, * & proficiebam in Iudaismo supra multos coetaneos meos in genere meo, abundantius æmulator existens paternarum mearum traditionum. * Cum autem placuit ei, qui me segregauit ex utero matris meæ, & vocauit per gratiam suam, * ut reuelaret Filium suum in me, ut euangelizarem illum in Gentibus: continuo non acquieui carni & sanguini, * neque veni Ierosolymam ad antecessores meos Apostolos: sed abij in Arabiam: & iterum reuersus sum Damasci: * deinde post annos tres veni Ierosolymam videre Petrum, & mansi apud eum diebus quindecim: * alium autem Apostolorum vidi neminem, nisi Iacobum fratrem Domini. * Quæ autem scribo vobis, ecce coram Deo quia non mentior. * Deinde veni in partes Syriæ, & Ciliciæ. * Eram autem ignotus facie Ecclesijs Iudæ, quæ erant in Christo: * tantum autem auditu habebant: Quoniam qui persequabatur nos aliquando, nunc euangelizat fidem, quam aliquando expugnabat: * & in me clarificabant Deum.

CAP. II.

Deinde post annos quattuordecim, iterum ascendi Ierosolymam cum Barnaba, assumpto & Tito. * Ascendi autem secundum revelationem: & contuli cum illis Euangelium, quod prædico in Gentibus, seorsum autem ijs, qui videbantur aliquid esse: ne forte in vacuum currem, aut cucurrissem. * Sed neque Titus, qui mecum erat, cum esset Gentilis, compulsus est circumcidi: * sed propter subintroductos falsos fratres, qui subintroierunt explorare libertatem nostram, quam habemus in Christo Iesu, ut nos in seruitutem redigerent. * Quibus neque ad horam cessimus subiectione, ut veritas Euangelij permaneat apud vos: * ab ijs autem, qui videbantur esse aliquid, (quales aliquando fuerint, nihil mea interest). * Deus personam hominis non accipit: mihi enim qui videbantur esse aliquid, nihil contulerunt. * Sed econtra cum vidissent quod creditum est mihi Euangelium præputij, si-

cut & Petro circumcisionis: (* qui enim operatus est Petro in Apostolatam circumcisionis, operatus est & mihi inter Gentes) * & cum cognouissent gratiam, quæ data est mihi, Iacobus, & Cephas, & Ioannes, qui videbantur columnæ esse, dexteras dederunt mihi, & Barnabæ societatis: ut nos in Gentes, ipsi autem in circumcisionem: * tantum ut pauperum memores essemus, quod etiam sollicitus fui hoc ipsum facere. * Cum autem venisset Cephas Antiochiam: in faciem ei restiti, quia reprehensibilis erat. * Prius enim quam venirent quidam a Iacobo, cum Gentibus edebat: cum autem venissent, subtrahebat, & segregabat se timens eos, qui ex circumcisione erant. * Et simulationi eius consenserunt ceteri Iudæi, ita ut & Barnabas duceretur ab eis in illam simulationem. * Sed cum vidissem quod non recte ambulant ad veritatem Euangelij, dixi Cephæ coram omnibus: Si tu, cum Iudæus sis, gentiliter viuis, & non Iudaice: quomodo Gentes cogis Iudaizare? * Nos natura Iudæi, & non ex Gentibus peccatores. * Scientes autem quod non iustificatur homo ex operibus legis, nisi per fidem Iesu Christi: & nos in Christo Iesu credimus, ut iustificemur ex fide Christi, & non ex operibus legis: * propter quod ex operibus legis non iustificabitur omnis caro. * Quod si quærentes iustificari in Christo, iniuncti sumus & ipsi peccatores, nūquid Christus peccati minister est? Absit. * Si enim quæ destruxi, iterum hæc ædifico: prævaricatorem me constituo. * Ego enim per legem, legi mortuus sum, ut Deo viuam: Christo confixus sum cruci. * Vivo autem, iam non ego: vivit vero in me Christus. Quod autem nunc vivo in carne: in fide vivo filij Dei, qui dilexit me, & tradidit semetipsum pro me. * Non abijcio gratiam Dei. Si enim per legem iustitia, ergo gratis Christus mortuus est.

CAP. III.

Insensati Galatæ, quis vos fascinauit non obedire veritati, ante quorum oculos Iesus Christus præscriptus est, in vobis crucifixus? * Hoc solum a vobis volo discere: Ex operibus legis Spiritum

Deut. 10. d. 17
Iob. 34. b. 19
Sap. 6. b. 8
Eccl. 35. b. 16
Rom. 2. b. 15
Eph. 6. b. 9
Col. 3. d. 25
Act. 16. c. 12
1. Pet. 1. c. 17

Spiritum accepistis, an ex auditu fidei?

* Sic stulti estis, ut cum spiritu coeperitis, nunc carne consummemini? * Tan-
ta passi estis sine causa? si tamen sine
causa. * Qui ergo tribuit vobis Spiritum,
& operatur virtutes in vobis: ex operi-
bus legis, an ex auditu fidei? * Sicut scrip-
tum est: ¹ Abraham credidit Deo, &

reputatum est illi ad iustitiam. * Cogno-
scite ergo quia qui ex fide sunt, ij sunt
filij Abrahæ. * Prouidens autem Scriptu-
ra quia ex fide iustificat Gentes Deus,

pronunciauit Abrahæ: ² Quia benedicetur
in te omnes Gentes. * Igitur qui ex
fide sunt, benedicentur cum fideli Abra-
ham. * Quicumque enim ex operibus

legis sunt, sub maledicto sunt. Scriptum
est enim: ³ Maledictus omnis, qui non
permanerit in omnibus, quæ scripta sunt
in Libro legis ut faciat ea. * Quoniam
autem in lege nemo iustificatur apud

Deum, manifestum est: ⁴ quia iustus ex
fide uiuit. * Lex autem non est ex fide,
sed, ⁵ Qui fecerit ea, uiuet in illis.

* Christus nos redemit de maledicto le-
gis, factus pro nobis maledictum: quia
scriptum est: ⁶ Maledictus omnis qui pē-
det in ligno: * ut in Gentibus benedi-

ctio Abrahæ fieret in Christo Iesu, ut
pollicitationem Spiritus accipiamus per
fidem. * Fratres (secundum hominem)

dico: ⁷ tamen hominis confirmatum te-
stamentum nemo spernit, aut superordi-
nat. * Abrahæ dictæ sunt promissiones,
& semini eius. Non dicit: Et seminibus,

quasi in multis: sed quasi in vno: Et se-
mini tuo, qui est Christus. * Hoc autem
dico, testamentum confirmatum a Deo:

quæ post quadringentos & triginta an-
nos facta est Lex, non irritum facit ad
euacuandam promissionem. * Nam si ex
lege hereditas, iam non ex promissione.

Abrahæ autem per repromissionem do-
nauit Deus. * Quid igitur lex? Propter
transgressionem posita est donec veniret
semen, cui promiserat, ordinata per an-
gelos in manu mediatoris. * Mediator

autem vnus non est: Deus autem vnus
est. * Lex ergo aduersus promissam
Absit. Si enim data esset lex, quæ posset
uiuificare, vere ex lege esset iustitia.

* Sed cōcluse Scriptura omnia sub pec-
cato, ut promissio ex fide Iesu Christi da-
reatur credentibus. * Prius autem quàm

veniret fides, sub lege custodiebamur cō-
clusi in eam fidem, quæ reuelanda erat.

²⁴ Itaque lex pædagogus noster fuit in
Christo, ut ex fide iustificemur. * At ubi
venit fides, iam non sumus sub pæda-
gogo. * Omnes enim filij Dei estis per

fidem, quæ est in Christo Iesu. * Qui
cumque enim in Christo baptizati estis,

Christum induistis. * Non est Iudæus,
neque Græcus: non est seruus, neque li-
ber: non est masculus, neque femina.

Omnes enim vos vnus estis in Christo
Iesu. * Si autem vos Christi. ergo se-
men Abrahæ estis, secundum promissio-
nem heredes.

CAP. IIII.

¹ Dico autem: Quanto tempore heres
paruulus est, nihil differt a seruo,

cum sit dominus omnium: * sed sub tu-
toribus, & actoribus est vsque ad præ-
finitum tempus a patre: * ita & nos cum
essemus paruuli, sub elementis mundi

eramus seruientes. * At ubi venit plenitudo
temporis, misit Deus Filiū suum factū ex
muliere, factū sub lege, ut eos, qui sub le-
ge erāt, redimeret, ut adoptionem filiorū

reciperemus. * Quoniam autē estis filij,
misit Deus Spiritum filij sui in corda ve-
stra clamantem: Abba, Pater. * Itaque

iam non est seruus, sed filius: Quod si
filius: & heres per Deū. * Sed tunc qui-
dem ignorantes Deum, ijs, qui natura
non sunt dij, seruiebatis. * Nunc autem

cum cognoueritis Deum, immo cogniti
sitis a Deo: quomodo conuertimini ite-
rum ad infirma, & egena elementa, qui-
bus denuo seruire vultis? * Dies obser-
uatis, & menses, & tempora, & annos.

* Timeo vos, ne forte sine causa labora-
uerim in vobis. * Estote sicut ego, quia &
ego sicut vos: fratres obsecro vos: Nihil

me læsistis. * Scitis autem quia per infir-
mitatem carnis euangelizauī vobis iam-
pridem: & tentationem vestrā in carne

mea non spreuistis, neque respuistis: sed
sicut Angelum Dei exceperitis me, sicut
Christū Iesum. * Vbi est ergo beatitudo
vestra? Testimoniū enim perhibeo vobis,

quia, si fieri posset, oculos vestros cruisse-
tis, & dedissetis mihi. * Ergo inimicus vo-
bis factus sum, verum dicens vobis: * E-
mulantur vos non bene: sed excludere

Tet vos

Gen. 15. b. 6
Rom. 4. 3
Iac. 1. d. 23

Gen. 12. 2. 1
Eccli. 44. d. 20

Deu. 27. d. 26

Hab. 1. 6. 4
Rom. 1. b. 17

Leuit. 18. 2

Deut. 31. d. 23

Heb. 9. d. 17

Rom. 3. b. 9

vos volunt, vt illos *x*mulamini. * Bonum autem *x*mulamini in bono semper: & non tantum cum præsens sum apud vos. * Filioli mei, quos iterum parturio, donec formetur Christus in vobis. * Vellem autem esse apud vos modo, & mutare vocem meam: quoniam confundor in vobis. * Dicite mihi qui sub lege vultis esse: legem non legistis? Scriptum est enim: Quoniam Abraham duos filios habuit: vnum de ancilla, & vnum de libera. * Sed qui de ancilla, secundum carnem natus est: qui autem de libera, per repromissionem: quæ sunt per allegoriam dicta. Hæc enim sunt duo testamenta. Vnum quidem in monte Sina, in seruitutem generans: quæ est Agar: * Sina enim mons est in Arabia, qui coniunctus est ei, quæ nunc est Ierusalem, & seruit cum filiis suis. * Illa autem, quæ sursum est Ierusalem, libera est, quæ est mater nostra. * Scriptum est enim: Lætare sterilis, quæ non paris: erumpe, & clama, quæ non parturis: quia multi filij desertæ, magis quam eius, quæ habet virum. * Nos autem fratres secundum Isaac promissionis filij sumus. * Sed quomodo tunc is, qui secundum carnem natus fuerat, persequeretur eum, qui secundum spiritum: ita & nunc. * Sed quid dicit Scriptura? Eijce ancillam, & filium eius: non enim heres erit filius ancillæ cum filio liberæ. * Itaque, fratres, non sumus ancillæ filij, sed liberæ: quia libertate Christus nos liberauit.

CAP. V.

State, & nolite iterum iugo seruitutis contineri. * Ecce ego Paulus dico vobis: quoniam si circumcidamini, Christus vobis nihil proderit. * Testificor autem rursus omni homini circumcidenti se, quoniam debitor est vniuersæ legis faciendæ. * Euacuati estis a Christo, qui in lege iustificamini: a gratia excidistis. * Nos enim spiritu ex fide, spem iustitiæ expectamus. * Nam in Christo Iesu neque circumcisio aliquid valet, neque præputium: sed fides, quæ per charitatem operatur. * Currebatis bene: quis vos impediuit veritati non obedire? * Persuasio hæc non est ex eo, qui vocat vos. * Modicum fermentum

totam massam corrumpit. * Ego confido in vobis in Domino, quodd nihil aliud sapietis: qui autem conturbat vos, portabit iudicium, quicumque est ille. * Ego autem, fratres, si circumcisionem adhuc prædico: quid adhuc persecutionem patior? Ergo euacuatum est scandalum crucis. * Veinam & absceindantur qui vos conturbant. * Vos enim in libertatem vocati estis fratres: tantum ne libertatem in occasionem detis carnis, sed per charitatem Spiritus seruite inuicem. * Omnis enim lex in vno sermone impletur: Diliges proximum tuum sicut te ipsum. * Quod si inuicem mordetis, & comeditis: videte ne ab inuicem consumamini. * Dico autem: Spiritu ambulate, & desideria carnis non perficietis. * Caro enim concupiscit aduersus spiritum: spiritus autem aduersus carnem: hæc enim sibi inuicem aduersantur: vt non quæcumque vultis, illa faciat. * Quod si spiritu ducimini, non estis sub lege. * Manifesta sunt autem opera carnis: quæ sunt fornicatio, immunditia, impudicitia, luxuria, idolorum seruitus, veneficia, inimicitia, contentiones, amulationes, iræ, rixæ, dissensiones, sectæ, inuidia, homicidia, ebrietates, comestitationes, & his similia, quæ prædico vobis, sicut prædixi: quoniam quia talia agunt, regnum Dei non consequentur. * Fructus autem Spiritus est: charitas, gaudium, pax, patientia, benignitas, bonitas, longanimitas, mansuetudo, fides, modestia, continentia, castitas. Aduersus huiusmodi non est lex. * Qui autem sunt Christi, carnem suam crucifixerunt cum vitijs, & concupiscentijs. * Si spiritu viuimus, spiritu & ambulemus. * Non efficiamur inanis gloriæ cupidi, inuicem prouocantes, inuicem inuidentes.

CAP. VI.

Fratres, & si preoccupatus fuerit homo in aliquo delicto, vos, qui spirituales estis, huiusmodi instruite in spiritu lenitatis, considerans te ipsum, ne & tu teteris. * Alter alterius onera portate, & sic adimplebitis legem Christi. * Nam si quis existimat se aliquid esse, cum nihil sit, ipse se seducit. * Opus autem suum probeat vnusquisque, & sic

in

in semetipso tantum gloriam habebit, & B
non in altero. * Vnusquisque enim onus
suum portabit. * Communicez autem
is, qui catechizatur verbo, ei, qui se ca-
techizat, in omnibus bonis. * Nolite er-
rare: Deus non irridetur. * Quae enim
seminauerit homo, haec & metet. Quo-
niam qui seminat in carne sua, de carne
& metet corruptionem: qui autem se-
minat in spiritu, de spiritu metet vitam
aeternam. * Bonum autem facientes,
non deficiamus: tempore enim suo me-
temus non deficientes. * Ergo dum tem-
pus habemus, operemur bonum ad om-
nes, maxime autem ad domesticos fidei.
* Videte qualibus litteris scripsi vobis
mea manu. * Quicumque enim volunt
placere in carne, hi cogunt vos circum-

13 cidi, tantum ut crucis Christi persecu-
tionem non patiantur. * Neque enim
qui circumciduntur, legem custodiunt:
sed volunt vos circumcidi, ut in carne
14 vestra glorientur. * Mihi autem absit
D gloriari, nisi in cruce Domini nostri Ie-
su Christi: per quem mihi mundus cru-
15 cifixus est, & ego mundo. * In Christo
enim Iesu neque circumcisio aliquid va-
let, neque praeputium, sed noua creatu-
16 ra. * Et quicumque hanc regulam secu-
ti fuerint, pax super illos, & misericor-
17 dia, & super Israel Dei. * De cetero
nemo mihi molestus sit: ego enim stig-
mata Domini Iesu in corpore meo por-
18 to. * Gratia Domini nostri Iesu Christi,
cum spiritu vestro, fratres. Amen.

EPISTOLA

BEATI PAVLI APOSTOLI

AD EPHESIOS.

CAPVT PRIMVM.

PAVLVS Apostolus
Iesu Christi per vo-
luntatem Dei, omni-
bus sanctis, qui sunt
Ephesi, & fide-
libus in Christo Iesu.

* Gratia vobis, & pax
a Deo Patre nostro, & Domino Iesu Chri-
sto. * Benedictus Deus & Pater Domini
nostri Iesu Christi, qui benedixit nos in
omni benedictione spirituali in caelesti-
bus in Christo, * sicut elegit nos in ipso
ante mundi constitutionem, ut essemus
sancti & immaculati in conspectu eius in
charitate. * Qui praedestinavit nos in ado-

B ptionem filiorum per Iesum Christum in
ipsum: secundum propositum voluntatis
suae, * in laudem gloriae gratiae suae, in
qua gratificauit nos in dilecto filio suo.
* In quo habemus redemptionem per san-
guinem eius, remissionem peccatorum
secundum diuitias gratiae eius, * quae su-
perabundauit in nobis in omni sapien-
tia, & prudentia: * ut notum faceret no-
bis sacramentum voluntatis suae, secundum
beneplacitum eius, quod proposuit in eo,
* in dispensatione plenitudinis temporum,
instaurare omnia in Christo, quae in cae-
lis, & quae in terra sunt, in ipso: * In quo
etiam & nos sorte vocati sumus prae-
destinati

Tit 2 sinati

Amati secundum propostum eius, qui operatur omnia secundum consiliū voluntatis suæ: * vt simus in laudem gloriæ eius nos, qui ante sperauimus in Christo: * In quo & vos, cum audissetis verbum veritatis, (Euangelium salutis vestræ) in quo & credentes signati estis Spiritu promissionis sancto, * qui est pignus hereditatis nostræ, in redemptionem acquisitionis, in laudē gloriæ ipsius. * Propterea & ego audiens fidem vestram, quæ est in Domino Iesu, & dilectionem in omnes sanctos, * non cesso gratias agens pro vobis, memoriam vestri faciens in orationibus meis: * vt Deus, Domini nostri Iesu Christi pater gloriæ, det vobis spiritū sapientiæ & reuelationis, in agnitione eius: * illuminatos oculos cordis vestri, vt sciatis quæ sit spes vocationis eius, & quæ diuitiæ gloriæ hereditatis eius in sanctis, * & quæ sit supereminens magnitudo virtutis eius in nos, qui credimus secundum operationem potentie virtutis eius, * quam operatus est in Christo, suscitans illum a mortuis, & constituens ad dexteram suam in cælestibus: * supra omnem principatum & potestatem, & virtutem, dominationē, & omne nomen, quod nominatur non solum in hoc sæculo, sed etiam in futuro. * Et omnia subiecit sub pedibus eius: & ipsum dedit caput supra omnem Ecclesiam, * quæ est corpus ipsius, & plenitudo eius, qui omnia in omnibus adimpletur.

CAP. II.

ET vos, cum effectis mortui delictis, & peccatis vestris, * in quibus aliquando ambulastis secundum sæculum mundi huius, secundum principem potestatis aeris huius, spiritus, qui nunc operatur in filios dissidenciæ, * in quibus & nos omnes aliquando conuersati sumus in desiderijs carnis nostræ, facientes voluntatem carnis, & cogitationum, & eramus natura filij ire, sicut & ceteri: * Deus autem, qui diues est in misericordia, propter nimiam charitatem suam, qua dilexit nos, * & cum essemus mortui peccatis, conuiuificauit nos in Christo, (cuius gratia estis saluati) * & conresuscitauit, & consedere fecit in cælestibus in Christo Iesu: * vt ostenderet in sæculis super-

uenientibus abundantes diuitias gratiæ suæ in bonitate super nos in Christo Iesu. * Gratia enim estis saluati per fidem, & hoc non ex vobis: Dei enim donū est, * non ex operibus, vt nequis glorietur. * Ipsi enim sumus factura, creati in Christo Iesu in operibus bonis, quæ præparauit Deus vt in illis ambulemus. * Propter quod memores estote, quod aliquando vos Gentes in carne, qui dicimini præputium ab ea, quæ dicitur circumcisio in carne, manu facta: * quia eratis illo in tempore sine Christo, alienati a conuersatione Israel, & hospites testamentorū, promissionis spem non habentes, & sine Deo in hoc mundo. * Nunc autem in Christo Iesu vos, qui aliquando eratis longe, facti estis prope in sanguine Christi. * Ipse enim est pax nostra, qui fecit vtraque vnum, & medium parietem mæceriæ soluens, inimicitias in carne sua: * legem mandatorum decretis euacuans, vt duos condat in semetipso in vnum nouum hominem, faciens pacem, * & reconciliet ambos in vno corpore, Deo per crucem, interficiens inimicitias in semetipso. * Et veniens euangelizauit pacem vobis, qui longe fuistis, & pacem ijs, qui prope. * quoniam per ipsum habemus accessum ambo in vno Spiritu ad Patrem. * Ergo iam non estis hospites, & aduenæ: sed estis ciues sanctorum, & domestici Dei: * superædificati super fundamentum Apostolorum, & Prophetarum, ipso summo angulari lapide Christo Iesu: * in quo omnis ædificatio constructa crescit in templum sanctum in Domino, * in quo & vos cœdificamini in habitaculum Dei in Spiritu.

CAP. III.

Huius rei gratia, ego Paulus vinc-tus Christi Iesu, pro vobis Gentibus, * si tamen audistis dispensationem gratiæ Dei, quæ data est mihi in vobis: * quoniam secundum reuelationem notum mihi factum est sacramentum, sicut supra scripsi in breui: * prout potestis legentes intelligere prudentiam meam in mysterio Christi: * quod alijs generationibus non est agnitus filiis hominum, sicuti nunc reuelatum est sanctis Apostolis eius, & Prophetis in Spiritu, Gentes

* Gentes esse coheredes, & concorporales, & comparticipes promissionis eius in Christo Iesu per Euangelium: * Cuius factus sum minister secundum donum gratiae Dei, quae data est mihi secundum operationem virtutis eius. * Mihi omnium sanctorum minimo data est gratia haec: In Gentibus euangelizare inuestigabiles diuitias Christi, & illuminare omnes, quae sit dispensatio sacramenti absconditi a saeculis in Deo, qui omnia creauit. * vt innotescat principatibus, & potestatibus in caelestibus per Ecclesiam, multiformis sapientia Dei, secundum praefinitionem saeculorum, quam fecit in Christo Iesu Domino nostro: * In quo habemus fiduciam, & accessum in confidentia per fidem eius. * Propter quod peto ne deficiatis in tribulationibus meis pro vobis: quae est gloria vestra. * Huius rei gratia flecto genua mea ad Patrem Domini nostri Iesu Christi, ex quo omnis paternitas in caelis, & in terra nominatur, vt det vobis secundum diuitias gloriae suae, virtute corroborari per Spiritum eius in interiorem hominem, * Christum habitare per fidem in cordibus vestris: in charitate radicati, & fundati, * vt possitis comprehendere cum omnibus sanctis, quae sit latitudo, & longitudo, & sublimitas, & profundum: scire etiam supereminentem scientiae charitatem Christi, vt impleamini in omnem plenitudinem Dei. * Ei autem, qui potens est omnia facere superabundanter quam petimus, aut intelligimus, secundum virtutem, quae operatur in nobis: * Ipsi gloria in Ecclesia, & in Christo Iesu in omnes generationes saeculi saeculorum. Amen.

CAP. IIII.

O Bsecro itaque vos ego vinctus in Domino, vt digne ambuletis vocatione, qua vocati estis, * cum omni humilitate, & mansuetudine, cum patientia, supportantes inuicem in charitate, * solliciti seruare vnitatem Spiritus in vinculo pacis. * Vnum corpus, & vnus Spiritus sicut vocati estis in vna spe vocationis vestrae. * Vnus Dominus, vna fides, vnum baptisma. * Vnus Deus & Pater omnium, qui est super omnes, &

per omnia, & in omnibus nobis. * Vnicuique autem nostrum data est gratia secundum mensuram donationis Christi. * Propter quod dicit: * Ascendens in altum captiuam duxit captiuitatem: dedit dona hominibus. * Quod autem ascendit, quid est, nisi quia & descendit primum in inferiores partes terrae? * Qui descendit, ipse est & qui ascendit super omnes caelos, vt impleat omnia. * Et ipse dedit quosdam quidem Apostolos, quosdam autem Prophetas, alios vero Euangelistas, alios autem pastores, & doctores * ad consummationem sanctorum in opus ministerij, in aedificationem corporis Christi: * donec occurramus omnes in vnitatem fidei, & agnitionis filij Dei, in virum perfectum, in mensuram aetatis plenitudinis Christi: * vt iam non simus paruuli fluctantes, & circumferamur omni vento doctrinae in nequitia hominum, in astutia ad circumventionem erroris. * Veritatem autem facientes in charitate, crescamus in illo per omnia, qui est caput Christus: * ex quo totum corpus compactum, & connexum per omnem iuncturam subministrationis, secundum operationem in mensuram vniuscuiusque membri, augmentum corporis facit in aedificationem sui in charitate. * Hoc igitur dico, & testificor in Domino, vt iam non ambuletis, sicut & Gentes ambulant in vanitate sensus sui, in tenebris obscuratum habentes intellectum, alienati a vita Dei per ignorantiam, & quae est in illis, propter caecitatem cordis ipsorum, * qui desperantes, semetipsos tradiderunt impudicitiae, in operationem immunditiae omnis in auaritiam. * Vos autem non ita didicistis Christum, si tamen illum audistis, & in ipso edocti estis, sicut est veritas in Iesu. * deponere vos secundum pristinam conuersationem veterem hominem, qui corrumpitur secundum desideria erroris. * Renouamini autem spiritu mentis vestrae, & induite nouum hominem, qui secundum Deum creatus est in iustitia, & sanctitate veritatis. * Propter quod deponentes mendacium, loquimini veritatem vnusquisque cum proximo suo: quoniam sumus inuicem membra. * Irascimini, & nolite peccare: sol non occidat super iracundiam vestram. * Nolite

locum dare diabolo: "qui furabatur, iam non furetur: magis autem laboret, operando manibus suis, quod bonum est, ut habeat unde tribuat necessitatē patienti. "Omnis sermo malus ex ore vestro non procedat: sed si quis bonus ad ædificationem fidei ut det gratiam audientibus. "Et nolite contristare Spiritum sanctum Dei: in quo signati estis in diem redemptionis. "Omnis amaritudo, & ira, & indignatio, & clamor, & blasphemia tollatur a vobis cum omni malitia. "Estote autem inuicem benigni, misericordes, donantes inuicem sicut & Deus in Christo donauit vobis.

CAP. V.

Estote ergo imitatores Dei, sicut filij charissimi: " & ambulate in dilectione, sicut & Christus dilexit nos, & tradidit semetipsum pro nobis oblationem, & hostiam Deo in odorem suauitatis. "Fornicatio autem, & omnis immunditia, aut auaritia nec nominetur in vobis, sicut decet sanctos: aut turpitudinis, aut stultiloquium, aut scurrilitas, quæ ad rem non pertinet: sed magis gratiarum actio. "Hoc enim scitote intelligentes: quod omnis fornicator, aut immundus, aut auarus, quod est idolorum seruitus, non habet hereditatem in regno Christi, & Dei. "Nemo vos seducat inanibus verbis: propter hæc enim venit ira Dei in filios diffidentiae. "Nolite ergo effici participes eorum. "Eratis enim aliquando tenebræ: nunc autem lux in Domino. Ut filij lucis ambulate: "fructus enim lucis est in omni bonitate, & iustitia, & veritate: "probantes quid sit beneplacitum Deo: " & nolite communicare operibus infructuosis tenebrarum, magis autem redarguite. "Quæ enim in occulto sunt ab ipsis, turpe est & dicere. "Omnia autem, quæ arguuntur, a lumine manifestantur: omne enim, quod manifestatur, lumen est. "Propter quod dicit: Surge qui dormis, & exurge a mortuis, & illuminabit te Christus. "Videte itaque fratres, quomodo caute ambuletis: "non quasi insipientes, "sed ut sapientes: redimentes tempus, quoniam dies mali sunt. "Propterea nolite fieri imprudentes: sed intelligentes quæ sit

voluntas Dei. "Et nolite inebriari vino, in quo est luxuria: sed implemini Spiritu sancto, loquentes vobismetipsis in psalmis, & hymnis, & canticis spiritualibus, cantantes, & psallentes in cordibus vestris Domino, "gratias agentes semper pro omnibus, in nomine Domini nostri Iesu Christi Deo & Patri. "Subiecti inuicem in timore Christi. "Mulieres viris suis subditæ sint, sicut Dominus: "quoniam vir caput est mulieris: sicut Christus caput est Ecclesiæ: Ipse, saluator corporis eius. "Sed sicut Ecclesiæ subiecta est Christo, ita & mulieres viris suis in omnibus. "Viri diligite uxores vestras, sicut & Christus dilexit Ecclesiam, & seipsum tradidit pro ea, ut illam sanctificaret, mundans lauacro aquæ in verbo vitæ, ut exhiberet ipse sibi gloriosam Ecclesiam, non habentem maculam, aut rugam, aut aliquid huiusmodi, sed ut sit sancta & immaculata. "Ita & viri debent diligere uxores suas ut corpora sua. Qui suam uxorem diligat, seipsum diligit. "Nemo enim unquam carnem suam odio habuit: sed nutrit, & fouet eam, sicut & Christus Ecclesiam: "quia membra sumus corporis eius, de carne eius, & de ossibus eius. "Propter hoc relinquet homo patrem, & matrem suam, & adhærebit uxori suæ: & erunt duo in carne una. "Sacramentum hoc magnum est, ego autem dico in Christo & in Ecclesia. "Verumtamen & vos singuli, unusquisque uxorem suam, sicut seipsum diligit: uxor autem timeat virum suum.

CAP. VI.

Filij, obedite parentibus vestris in Domino: hoc enim iustum est. "Honora patrem tuum, & matrem tuam. quod est mandatum primum in promissione: ut bene sit tibi, & sis longæuus super terram. "Et vos patres nolite ad iracundiam prouocare filios vestros: sed educate illos in disciplina, & correptione Domini. "Serui obedite dominis carnalibus cum timore, & tremore, in simplicitate cordis vestri, sicut Christo: "non ad oculum seruientes, quasi hominibus placetis, sed ut serui Christi, facientes voluntatem Dei ex animo, cum bona voluntate

luntate seruientes, sicut Domino, & non hominibus. * scientes quoniam vnusquisque quodcumque fecerit bonum, hoc recipiet a Domino, siue seruus, siue liber. * Et vos domini eadem facite illis, remittentes minas: scientes quia & illorum, & vester Dominus est in celis: & personarum acceptio non est apud eum. * De cetero fratres confortamini in Domino, & in potentia virtutis eius. * Induite vos armaturam Dei, vt possitis stare aduersus insidias diaboli. * quoniam non est nobis colluctatio aduersus carnem & sanguinem: sed aduersus principes, & potestates, aduersus mundi rectores tenebrarum harum, contra spiritualia nequitiae, in caelestibus. * Propterea accipite armaturam Dei, vt possitis resistere in die malo, & in omnibus perfecti stare. * State ergo succincti lumbos vestros in veritate, & induti lorica iustitiae, & calceati pedes in preparatione Euangelij pacis: in omnibus sumentes scutum fidei, in quo possitis om-

nia tela nequissimi ignea extinguere: & galeam salutis assumite: & gladium spiritus (quod est verbum Dei) * per omnem orationem, & obsecrationem orantes omni tempore in spiritu: & in ipso vigilantes in omni instantia, & obsecratione pro omnibus sanctis: & pro me, vt detur mihi sermo in aperitione oris mei cum fiducia, notum facere mysterium Euangelij: * pro quo legatione fungor in catena, ita vt in ipso audeam, prout oportet me, loqui. * Ve autem & vos sciatis quae circa me sunt, quid agam: omnia vobis nota faciet Tychicus, charissimus frater, & fidelis minister in Domino: * quem misi ad vos in hoc ipsum, vt cognoscatis quae circa nos sunt, & consoletur corda vestra. * Pax fratribus, & charitas cum fide a Deo Patre, & Domino Iesu Christo. * Gratia cum omnibus, qui diligunt Dominum nostrum Iesum Christum in incorruptione. Amen.

11a. co. c. 11
1. Thef. 3. b. 1

Colof. 4. 2. 3
1. Thef. 3. a. 1

EPISTOLA

- BEATI PAVLI APOSTOLI
AD PHILIPPENSES.

quodcumque fecerit bonum, hoc recipiet a Domino, siue seruus, siue liber.

11a. co. c. 11
1. Thef. 3. b. 1

CAPVT PRIMVM.

PAVLVS, & Timotheus serui Iesu Christi, omnibus sanctis in Christo Iesu, qui sunt Philippis, cum episcopis, & diaconibus. * Gratia vobis, & pax a Deo Patre nostro, & Domino Iesu Christo. * Gratias ago Deo meo in omni memoria vestri, semper in cunctis orationibus meis pro omnibus vobis, cum gaudio deprecatio-

nem faciens, * super communicatione vestra in Euangelio Christi a prima die vsque nunc. * confidens hoc ipsum, quia qui coepit in vobis opus bonum, perficiet vsque in diem Christi Iesu. * sicut est mihi iustum hoc sentire pro omnibus vobis: eo quod habeam vos in corde, & in vinculis meis, & in defensione, & confirmatione Euangelij, socios gaudij mei omnes vos esse. * Testis enim mihi est Deus, quomodo cupiam om-

nes vos in visceribus Iesu Christi. * Et
hoc oro vt charitas vestra magis ac magis
abundet in scientia, & in omni sensu:
* vt probetis poriora, vt sitis sinceri,
& sine offensa in diem Christi, * repleti
fructu iustitiæ per Iesum Christum, in
gloriam & laudem Dei. * Scire autem
vos volo fratres, quia quæ circa me
sunt, magis ad profectum venerunt Euan-
gelij: * ita vt vincula mea manifesta fie-
rent in Christo in omni prætorio, & in
ceteris omnibus, * & plures e fratribus
in Domino confidentes vinculis meis,
abundantius auderent sine timore ver-
bum Dei loqui. * Quidam quidem &
propter inuidiam, & contentione: qui-
dam autem & propter bonam volunta-
tem Christum prædicant: * quidam ex
charitate: scientes quoniam in defensionem
Euangelij positi sum. * Quidam
autem ex contentione Christum annun-
ciant non sincere, existimantes pressuram
se suscitare vinculis meis. * Quid enim
Dum omni modo siue per occasionem,
siue per veritatem Christum annūciatur:
& in hoc gaudeo, sed & gaudebo. * Scio
enim quia hoc mihi progeniet ad salu-
tem, per vestram orationem, & submi-
nistrationem Spiritus Iesu Christi * secū-
dum expectationem, & spem meam,
quia in nullo cōfundar: sed in omni fi-
ducia sicut semper, & nunc magnifica-
bitur Christus in corpore meo, siue per
vitam, siue per mortem: * Mihi enim
vivere Christus est, & mori lucrum.
* Quod si vivere in carne, hic mihi fru-
ctus operis est, & quid eligam ignoro. *
* Coarctor autem e duobus: desiderium
habens dissolui, & esse cū Christo, mul-
to magis melius: * permanere autem in
carne, necessarium propter vos. * Et hoc
confidens scio quia manebo, & perma-
nebo omnibus vobis ad profectum ve-
strum, & gaudium fidei: * vt gratulatio
vestra abundet in Christo Iesu in me,
per meum aduentum iterum ad vos.
* Tantum digne Euangelio Christi cō-
uersamini: vt siue cum venero, & vide-
ro vos, siue absens audiam de vobis quia
statis in vno spiritu vnanimes, collabo-
rantes fidei Euangelij: * & in nullo ter-
reamini ab aduersarijs: quæ illis est cau-
sa perditionis, vobis autem salutis, &
hoc a Deo: * quia vobis donatum est pro

Christo, non solum vt in eum credatis,
sed vt etiam pro illo patiamini: * idem
certamen habentes, quale & vidistis in
me, & nunc audistis de me.

CAP. II.

SI qua ergo consolatio in Christo, si
quod solatiū charitatis, si qua socie-
tas spiritus, si qua viscera miserationis:
* implete gaudium meū vt idem sapi-
tis, eandem charitatem habentes, vnani-
mes, id ipsum sentientes, * nihil per con-
tentionem, neque per inanem gloriam
sed in humilitate superiores sibi inuicē
arbitrantes, * non quæ sua sunt singuli
considerantes, sed ea, quæ aliorum. * Hoc
enim sentite in vobis, quod & in Chri-
sto Iesu: * qui cum in forma Dei esset,
non rapinam arbitratus est esse se æqua-
lem Deo: * sed semetipsum exinaniuit
formam serui accipiens, in similitudinē
hominum factus, & habitum inuentus vt
homo. * Humiliauit semetipsum factus
obediens vsque ad mortem, mortem au-
tē crucis. * Propter quod & Deus exal-
tauit illum, & donauit illi nomen, quod
est super omne nomen: * vt in nomi-
ne Iesu omne genu flectatur cælestium,
terrestrium, & infernorum, * & omnis
lingua confiteatur quia Dominus Iesus
Christus in gloria est Dei Patris. * Ita-
que charissimi mei (sicut semper obe-
distis): non vt in præsentia mei tantum,
sed multo magis nunc in absentia mea,
cum metu & tremore vestram salutem
operamini. * Deus est enim, qui opera-
tur in vobis & velle, & perficere pro
bona voluntate. * Omnia autem facite
sine murmurationibus, & hæitationi-
bus: * vt sitis sine querela, & simplices
filij Dei, sine reprehensione in medio na-
tionis prauæ, & peruersæ: inter quos lu-
cetis sicut luminaria in mundo, * verbis
vitæ continentibus ad gloriam meam in
die Christi, quia nō in vacuum cucurri,
neque in vacuum laboraui. * Sed & si
immolator supra sacrificium, & obsequiū
fidei vestræ, gaudeo, & congratulor om-
nibus vobis. * Id ipsum autem & vos
gaudete, & congratulamini mihi. * Spe-
ro autem in Domino Iesu, Timotheū
me cito mittere ad vos: vt & ego bono
animo sim, cognitis quæ circa vos sūt.

Nemi-

¶ Ephes. 4. 2. 1
Col. 1. b. 10
3. Thess. 2. c. 13

¶ Heb. 1. b. 9

¶ Isai. 45. d. 21
Ro. 14. b. 11

¶ 1. Pet. 4. c. 9

¶ Act. 14. c. 1

*Neminem enim habeo tam vnanimē, 10
qui sincera affectione pro vobis solici-
tus sit. *Omnes enim quæ sua sunt quæ- 11
runt, non quæ sunt Iesu Christi. *Expe-
rimentum autē eius cognoscite, quia si-
cut patri filius, mecum seruiuit in Euā-
gelio. *Hunc igitur spero me mittere, 12
ad vos, mox ut videro quæ circa me
sunt. *Confido autem in Domino quo-
niam & ipse veniā ad vos cito. *Neces-
sarium autem existimaui Epaphroditū
fratrem, & cooperatōrē, & commilitonē
meum, vestrū autem apostolū, & mi-
nistṛū necessitatis meæ, mittere ad vos :
*quoniam quidem omnes vos desidera-
bat : & morētus erat, propterea quod au-
dieratis illum infirmatum. *Nam &
infirmatus est vsque ad mortē : sed Deus
misertus est eius : non solum autē eius,
verum etiam & mei, ne tristitiam super
tristitiam haberem. *Festinantiū ergo
misi illum, ut viso eo iterum gaudeatis,
& ego sine tristitia sim. *Excipite ita-
que illum cum omni gaudio in Domi-
no, & eiusmodi cum honore habetore.
*quoniam propter opus Christi vsque
ad mortem accessit, tradens animam
suam ut impleret id, quod ex vobis
decebat erga meum obsequium.

CAP. III.

DE cetero fratres mei gaudete in
Domino. Eadē vobis scribere, mi-
hi quidem non pigrum, vobis autē ne-
cessarium. *Videte canes, videte malos
operarios, videte concisionem. *Nos e-
nim sumus circumcisio, qui spiritu ser-
uimus Deo, & gloriamur in Christo Ie-
su, & non in carne fiduciam habentes,
*quamquam ego habeam confidentiam
& in carne. Si quis alius videtur confi-
dere in carne, ego magis, *circumcisus
octauo die, ex genere Israel, de tribu
Beniamin, Hebræus ex Hebræis, *secun-
dum legem Phariseus, *secundū emu-
lationem persequens Ecclesiam Dei, se-
cundum iustitiam, quæ in lege est, con-
uersatus sine querela. *Sed quæ mihi
fuerunt lucra, hæc arbitratus sum pro-
pter Christum detrimenta. *Verumta-
men existimo omnia detrimentum esse
propter eminentē scientiam Iesu Chri-
sti Domini mei : propter quæ omnia de-
trimentum feci, & arbitror ut stercora,

ut Christum lucrificā, * & inueniar in
illo nō habens meam iusticiā, quæ ex le-
ge est, sed illā, quæ ex fide est Christi Ie-
su : quæ ex Deo est iustitia in fide * ad
Cognoscendum illum, & virtutē resurre-
ctionis eius, & societate passionū illius :
11 configuratus morti eius : * si quo modo
occurram ad resurrectionem, quæ est ex
12 mortuis : * nō quod iam acceperim, aut
iam perfectus sim : sequor autē, si quo-
modo comprehendā in quo & compre-
13 hensus sum a Christo Iesu. * Fratres, ego
me nō arbitror cōprehendisse. Vnū au-
tem : quæ quidē retro sunt obliuiscens,
ad ea vero, quæ sunt priora, extendens
14 meipsum, * ad destinatum persequor, ad
brauiū supernæ vocationis Dei in Chri-
sto Iesu. *Quicumque ergo perfecti su-
mus, hoc sentiamus : & si quid aliter sa-
15 pitis, & hoc vobis Deus reuelabit. *Ve-
rumtamen ad quod peruenimus ut idē
sapiamus, & in eadem permaneamus re-
17 gula. *Imitatores mei estote fratres, &
obseruate eos qui ita ambulāt, sicut ha-
18 betis formā nostrā. *Multi enim am-
bulant, quos sæpe dicebam vobis (nunc
autē & flēs dico) inimicos crucis Chri-
19 sti : quorū finis interitū : quorū Deus
venter est : & gloria in confusione ipso-
rum, qui terrena sapiunt. *Nostra autē
20 conuersatio in cælis est : vnde etiā Sal-
uatorem expectamus Dominiū nostrum
Iesum Christū, *qui reformabit corpus
humilitatis nostræ, cōfiguratum corpo-
ri claritatis suæ, secundum operationē,
qua etiam possit subijcere sibi omnia.

CAP. II.

Itaque fratres mei charissimi, & desi-
deratissimi, gaudium meū, & corona
mea : sic stete in Domino, charissimi :
*Euodiam rogo, & Syntyche deprecor
* id ipsum sapere in Domino. *Etiam ro-
go & te germane compar, adiua illas,
quæ mecum laborauerunt in Euāgelio
cum Clemente, & ceteris adiutoribus
meis, quorum nomina sunt in libro vi-
4 tæ. *Gaudete in Domino semper : iterū
1 dico gaudete. *Modestia vestra nota sit
omnibus hominibus : Dominus prope
6 est. *Nihil solliciti sitis : sed in omni ora-
B tione, & obsecratione, cum gratiarum
actione petitiones vestræ innotescant a-
7 pud Deum. *Et pax Dei, quæ exuperat
omnem

omnem sensum, custodiat corda vestra,
 & intelligentias vestras in Christo Iesu.
 * De cetero fratres, quæcumque sunt ve-
 ra, quæcumque pudica, quæcumque
 iusta, quæcumque sancta, quæcumque
 amabilia, quæcumque bonæ famæ, si qua
 virtus, si qua laus disciplinæ, hæc cogi-
 tate. * Quæ & didicistis, & accepistis, &
 audistis, & vidistis in me, hæc agite: &
 Deus pacis erit vobiscum. * Gaudius sum
 autem in Domino vehementer, quoniã
 tandem aliquando restorulistis pro me
 sentire, sicut & sentiebatis: occupati au-
 tem eratis. * Non quasi propter penu-
 riam dico: ego enim didici, in quibus
 sum, sufficiens esse. * Scio & humiliari,
 scio & abundare: (vbique & in omni-
 bus institutus sum) & satiari, & esurire,
 & abundare, & penuriam pati. * omnia
 possum in eo, qui me confortat. * Ve-
 rumtamen bene fecistis, communicâtes
 tribulationi meæ. * Scitis autem & vos

D Philippenses, quodd in principio Euan-
 gelij, quando profectus sum a Macedo-
 nia, nulla mihi Ecclesia communicauit
 in ratione dati & accepti, nisi vos soli:
 16 * quia & Thessalonicam semel & bis in
 17 vsum mihi misistis. * Non quia quæro
 datum, sed requiro fructum abundantiæ
 18 in ratione vestra. * Habeo autem omnia,
 & abundo: repletus sum, acceptis ab
 Epaphrodito quæ misistis odorem suauitatis,
 hostiam acceptam, placentem
 19 Deo. * Deus autem meus impleat omne
 desiderium vestrum secundum diuitias
 20 suas in gloria in Christo Iesu. * Deo
 autem & Patri nostro gloria in sæcula
 21 sæculorum: Amen. * Salutate omnem
 22 sanctum in Christo Iesu. * Salutant vos,
 qui mecum sunt, fratres. Salutant vos
 omnes sancti, maxime autem qui de
 23 Cæsaris domo sunt. * Gratia Domini
 nostri Iesu Christi cum spiritu vestro.
 Amen.

(Rom. 12.2)

E P I S T O L A BEATI PAULI APOSTOLI AD COLOSSENSES.

CAPVT PRIMVM.

PAVLVS Apostolus
 Iesu Christi per vo-
 luntatem Dei, & Ti-
 motheus frater: * eis,
 qui sunt Colossis,
 sanctis, & fidelibus
 fratribus in Christo
 Iesu. * Gratia vobis, & pax a Deo Pa-
 tre nostro, & Domino Iesu Christo.
 Gratias agimus Deo, & Patri Domini
 nostri Iesu Christi semper pro vobis o-
 rantes: * audientes fidem vestrã in Chri-
 sto Iesu, & dilectionem, quam habetis
 in sanctos omnes * propter spẽ, quæ re-
 posita est vobis in cælis: quam audistis

6 in verbo veritatis Euangelij: * quod per-
 uenit ad vos, sicut & in vniuerso mun-
 do est, & fructificat, & crescit sicut in
 vobis, ex ea die, qua audistis, &
 cognouistis gratiam Dei in veritate,
 7 * sicut didicistis ab Epaphra charissimo
 conseruo nostro, qui est fidelis pro vo-
 8 bis minister Christi Iesu, * qui etiam
 B manifestauit nobis dilectionem vestram
 9 in spiritu: * ideo & nos ex qua die
 audiuiimus, non cessamus pro vobis o-
 rantes, & postulâtes vt impleamini agni-
 tione voluntatis eius, in omni sapientia
 10 & intellectu spiritali: * vt ambuletis di-
 gne Deo per omnia placentes: in omni
 opere

operē bono fructificantes, & crescentes in scientia Dei: * in omni virtute cōfortati secundum potentiam claritatis eius in omni patiētia, & longanimitate cum gaudio * gratias agentes Deo Patri, qui dignos nos fecit in partem sortis sanctorum in lumine: * qui eripuit nos de potestate tenebrarum, & transtulit in regnū filij dilectionis suæ, in quo habemus redemptionem per sanguinem eius, remissionem peccatorū: * qui est imago Dei inuisibilis, primogenitus omnis creaturæ: * quoniam in ipso cōdita sunt vniuersa in malis, & in terra, visibilia, & inuisibilia, siue throni, siue dominationes, siue principatus, siue potestates: omnia per ipsū, & in ipso creata sunt: * & ipse est ante omnes, & omnia in ipso constant. * Et ipse est caput corporis Ecclesiæ, qui est principium, primogenitus ex mortuis: vt sit in omnibus ipse primatū tenens. * quia in ipso complacuit, omnem plenitudinē inhabitare: * & per eū reconciliare omnia in ipsum, pacificans per sanguinē crucis eius, siue quæ in terris, siue quæ in cælis sunt. * Et vos cum essetis aliquando alienati, & inimici sensu in operibus malis: * nunc autem reconciliauit in corpore carnis eius per mortem, exhibere vos sanctos, & immaculatos, & irreprehensibiles coram ipso: * si tamen permanetis in fide fundati, & stabiles, & immobiles a spe Euangelij, quod audistis, quod prædicatum est in vniuersa creatura, quæ sub cælo est, cuius factus sum ego Paulus minister. * Qui nunc gaudeo in passionibus pro vobis, & adimpleo ea, quæ defunt passionum Christi, in carne mea pro corpore eius, quod est Ecclesia: * cuius factus sum ego minister secundum dispensationem Dei, quæ data est mihi in vos, vt impleam verbum Dei: * mysterium, quod absconditum fuit a sæculis, & generationibus, nunc autem manifestatum est sanctis eius, * quibus voluit Deus notas facere diuitias gloriæ sacramenti huius in Gentibus, quod est Christus, in vobis spes gloriæ, * quem nos annunciamus, corripientes omnem hominem, & docentes omnem hominem, in omni sapientia, vt exhibeamus omnem hominem perfectum in Christo Iesu. * in quo & laboro, certando secundum ope-

rationem eius, quam operatur in me, in virtute.

CAP. II.

VOlo enim vos scire qualem solitudinem habeam pro vobis, & pro ijs, qui sunt Laodicæ, & quicumque non viderunt faciē meam in carne: * vt consolentur corda ipsorum, instructi in charitate, & in omnes diuitias plenitudinis intellectus, in agnitionem mysterij Dei Patris & Christi Iesu: * in quo sunt omnes thesauri sapientiæ, & scientiæ absconditi. * Hoc autē dico, vt nemo vos decipiat in sublimitate sermonum. * Nam etsi corpore absens sum, sed spiritu vobiscum sum: gaudens, & vidēs ordinem vestrum, & firmamentum eius, quæ in Christo est, fidei vestræ. * Sicut ergo accepistis Iesum Christum Dominum, in ipso ambulate, * radicati, & superædificati in ipso, & confirmati fide, sicut & didicistis, abundantes in illo in gratiarū actione: * Videte ne quis vos decipiat per philosophiam, & inanem fallaciā secundum traditionem hominum, secundum elementa mundi, & non secundum Christum: * quia in ipso inhabitat omnis plenitudo diuinitatis corporaliter: * & estis in illo repleti, qui est caput omnis principatus, & potestatis: * in quo & circumcisi estis circumcissione nō manu facta in expoliatione corporis carnis, sed in circūcissione Christi: * consepulti ei in baptismo, in quo & resurrexistis per fidem operationis Dei, qui suscitauit illum a mortuis. * Et vos cum mortui essetis in delictis, & præputio carnis vestræ, conuiuificauit cum illo, donans vobis omnia delicta: * delens quod aduersus nos erat chirographū decreti, quod erat contrarium nobis, & ipsum tulit de medio, affigens illud cruci: * & expoliā principatus, & potestates traduxit confidenter, palam triumphans illos in semetipso. * Nemo ergo vos iudicet in cibo, aut in potu, aut in parte diei festi, aut neomeniæ, aut sabbatorū: * quæ sunt vmbra futurorum: corpus autem Christi. * Nemo vos seducat, volens in humilitate, & religione angelorū, quæ non vidit ambulās, frustra inflatus sensu carnis suæ, & non teneas caput, ex quo

eorum

Joan. 1. 2.

1. Corint. 11.
c. 21
Apo. 1. b.

1. Cor. 5. 2.

Eph. 1. 2.

Mate. 24. 4.

totum corpus per nexus, & coniunctiones subministratum, & constructum cre-
scit in augmentum Dei. * Si ergo mor-
tui estis cum Christo ab elementis huius
mundi: quid adhuc tamquam viuentes
in mundo decernitis? * Ne tetigeritis,
neque gustaueritis, neque contrectaue-
ritis: * quæ sunt omnia in interitum ip-
so vñu, secundum præcepta, & doctrinas
hominum: * quæ sunt rationem quidem
habentia sapientiæ in superstitione, &
humilitate, & non ad parcendum cor-
pori, non in honore aliquo ad saturita-
tem carnis.

CAP. III.

Igitur, si consurrexistis cum Christo:
quæ sursum sunt querite, vbi Christus
est in dextera Dei sedens: * quæ sursum
sunt sapite, non quæ super terram.
* Mortui enim estis, & vita vestra est
abscondita cum Christo in Deo. * Cum
Christus apparuerit, vita vestra: tunc &
vos apparebitis cum ipso in gloria.
* Mortificate ergo membra vestra, quæ
sunt super terram: fornicationem, im-
munditiam, libidinem, concupiscentiam
malam, & auaritiam, quæ est simulacro-
rum seruitus: * propter quæ venit ira
Dei super filios incredulitatis: * in qui-
bus & vos ambulastis aliquando, cum
viueretis in illis. * Nunc autem depo-
nite & vos omnia: iram, indignationem,
malitiam, blasphemiam, turpem sermo-
nem de ore vestro. * Nolite mentiri in-
uicem, expoliantes vos veterem homi-
nem cum actibus suis, & induentes
nouum hominem, qui renouatur in agnitio-
nem secundum imaginem eius, qui crea-
uit illum. * vbi non est Gentilis, & Iu-
dæus, circumcisio, & præputium, Bar-
barus, & Scythæ, seruus, & liber: sed
omnia, & in omnibus Christus. * In-
duite vos ergo sicut electi Dei, sancti,
& dilecti, viscera misericordiæ, benigni-
tatem, humilitatem, modestiam, pacien-
tiam: * supponentes inuicem, & donan-
tes vobismetipsis si quis aduersus aliquem
habet querelam: sicut & Dominus do-
nauit vobis, ita & vos. * Super omnia
autem hæc, charitatem habete, quod est
vinculum perfectionis: * & pax Christi
exultet in cordibus vestris, in qua & vo-

cati estis in vno corpore: & grati esto-
re. * Verbum Christi habitet in vobis
abundanter, in omni sapientia, docen-
tes, & commonentes vosmetipsos, psal-
mis, hymnis, & canticis spiritualibus,
in gratia cantantes in cordibus vestris
Deo. * Omne, quodcumque facitis in
verbo aut in opere, omnia in nomine
Domini Iesu Christi, gratias agentes Deo
& Patri per ipsum. * Mulieres subdi-
te estote viris, sicut oportet, in Domi-
no. * Viri diligite uxores vestras, &
nolite amari esse ad illas. * Filij obe-
dite parentibus per omnia: hoc enim
placitum est in Domino. * Patres, no-
lite ad indignationem prouocare filios ve-
stros, vt non pusillo animo fiant. * Ser-
ui obedite per omnia dominis carnali-
bus, non ad oculum seruientes, quasi ho-
minibus placentes, sed in simplicitate
cordis, timentes Deum. * Quodcumque
facitis, ex animo operamini sicut Domi-
no, & non hominibus: * scientes quod
a Domino accipietis retributionem he-
reditatis. Domino Christo seruite.
* qui enim iniuriam facit, recipiet id,
quod inique gessit: & non est persona-
rum acceptio apud Deum.

CAP. IIII.

Domini, quod iustum est & æquum,
seruis præstate: scientes quod & vos
Dominum habetis in cælo. * Orationi
instare, vigilantes in ea in gratiarum a-
ctione: * orantes simul & pro nobis, vt
Deus aperiat nobis ostium sermonis ad
loquendum mysterium Christi (propter
quod etiam vinculus sum) * vt manifestetur
illud ita vt oportet me loqui. * In sa-
pientia ambulate ad eos, qui foris sunt:
tempus redimētes. * Sermo vester sem-
per in gratia sale sit conditus, vt sciatis
quomodo oporteat vos vnique respo-
dere. * Quæ circa me sunt, omnia vo-
bis nota faciet Tychicus charissimus fra-
ter, & fidelis minister, & conseruus in
Domino: * quem misi ad vos ad hoc ip-
sum vt cognoscat, quæ circa vos sunt, &
consoletur corda vestra, * cum Onesimo
charissimo, & fideli fratre, qui ex vobis
est. Omnia, quæ hic aguntur, nota fa-
cient vobis. * Salutat vos Aristarchus
concaptiuus meus, & Marcus consobri-
nus

Eph. 5. a. 3

Rom. 6. a. 4

Eph. 4. c. 23

Heb. 12. a. 1

1. Pet. 2. a. 1

& 4. a. 2

Eph. 6. b. 12

6. a. 1. 57. 1

12. Cor. 10. a.

8. 11

Eph. 5. c. 23

1. Cor. 1. a. 1

Eph. 6. a. 1

Eph. 6. a. 4

Tit. 2. c. 9

1. Pet. 2. c. 10

Rom. 2. b. 1

Luc. 12. a. 1

1. Thess. 5. d. 17

Eph. 6. c. 10

2. Thess. 1. a. 1

Eph. 5. d. 15

mus Barnabæ, de quo accepistis manda-
ta: si venerit ad vos, excipite illum: * &
Iesus, qui dicitur Iustus: qui sunt ex cir-
cumcisione: hi soli sunt adiutores mei
in regno Dei, qui mihi fuerunt solatio.
* Salutat vos Epaphras, qui ex vobis est,
seruus Christi Iesu, semper sollicitus pro
vobis in orationibus, vt steteris perfecti, &
pleni in omni voluntate Dei. * Testi-
monium enim illi perhibeo quodd habet
multum laborem pro vobis, & pro ijs,
qui sunt Laodiciæ, & qui Hierapoli. * Sa-

lutat vos Lucas medicus charissimus, &
15 Demas. * Salutate fratres, qui sunt Lao-
diciæ, & Nympham, & quæ in domo
16 eius est, Ecclesiam. * Et cum lecta fue-
rit apud vos epistola hæc, facite vt & in
Laodicensium Ecclesia legatur: & eam,
17 quæ Laodicensium est, vos legatis. * Et
dicite Archippo: Vide ministeriũ, quod
accepisti in Domino, vt illud impleas.
18 * Salutatio, mea manu Pauli. Memores
estote vinculorum meorum. Gratia vo-
biscum. Amen.

EPISTOLA BEATI PAULI APOSTOLI AD THESSALONICENSES

PRIMA.

CAPVT PRIMVM.

PAVLVS, & Siluanus, & Timotheus Ecclesia
Theſſalonicenſium in
Deo Patre, & Domino
Ieſu Chriſto. * Gratia
vobis, & pax. Gratias
agimus Deo ſemper pro omnibus vobis,
memoriam veſtri facientes in orationi-
bus noſtris ſine intermiſſione, * memo-
res operis fidei veſtræ, & laboris, & cha-
ritatis, & ſuſtinentiæ ſpei Domini noſtri
Ieſu Chriſti, ante Deum & Patrem no-
ſtrum: * ſcientes fratres, dilecti a Deo,
electionem veſtram: * quia Euangelium
noſtrum non fuit ad vos in ſermone tan-
tum, ſed & in virtute, & in Spiritu ſan-
cto, & in plenitudine multa, ſicut ſciſ
ſciſ quales fuerimus in vobis propter vos.
* Et vos imitatores noſtri facti eſtis, &
Domini, excipientes verbum in tribula-

tionem multa, cum gaudio Spiritus ſancti:
7 * ita vt facti ſitis forma omnibus creden-
8 tibus in Macedonia, & in Achaia. * A vo-
bis enim diſſamatus eſt ſermo Domini,
non ſolum in Macedonia, & in Achaia,
ſed & in omni loco fides veſtra, quæ eſt
ad Deum, profecta eſt, ita vt non ſit no-
bis neceſſe quidquam loqui. * Ipſi enim
de nobis annunciant qualem introitum
habuerimus ad vos: & quomodo con-
uerſi eſtis ad Deum a ſimulacris, ſerui-
re Deo viuo, & vero, * & expectare Fi-
lium eius de cælis (quem ſuſcitauit ex
mortuis) Ieſum, qui eripuit nos ab ira
ventura.

CAP. II.

NAm ipſi ſciſ, fratres, introitum no-
ſtrum ad vos, quia non inanis fuiſ
ſed

1 **AA. 16.4.19** * sed ante passi, & cōtumelijs affecti (si-
cut scitis) in Philippis, fiduciam habui-
mus in Deo nostro loqui ad vos Euāge-
liū Dei in multa sollicitudine. * Exhor-
tatio enim nostra non de errore, neque
de immunditia, neque in dolo, * sed sicut
probatī sumus a Deo ut crederetur nobis
Euangelium: ita loquimur nō quasi
hominibus placentes, sed Deo, qui pro-
bat corda nostra. * Neque enim ali-
quando fuimus in sermone adulationis,
sicut scitis: neque in occasione auaritiæ
Deus testis est: * nec quærentes ab ho-
minibus gloriam, neque a vobis, neque
ab alijs. * Cum possemus vobis oneri
esse ut Christi Apostoli: sed facti sumus
paruuli in medio vestrum, tamquam si
nutrix foueat filios suos. * Ita desiderā-
tes vos, cupide volebamus tradere vobis
non solum Euangelium Dei, sed etiam
animas nostras: quoniam charissimi nobis
facti estis. * Memores enim estis fra-
tres laboris nostri, & fatigationis: **1** no-
cte ac die operantes, ne quem vestrum
grauaremus, prædicauimus in vobis Euā-
gelium Dei. * Vos testes estis, & Deus, **2** quā
sancte, & iuste, & sine querela, vo-
bis, qui credidistis, fuimus: * sicut scitis,
qualiter vnumquemque vestrum (sicut
pater filios suos) * deprecantes vos, &
consolantes, testificati sumus, ut ambula-
retis digne Deo, qui vocauit vos in suū
regnum, & gloriam. * Ideo & nos gra-
tias agimus Deo sine intermissione: quo-
niam cum accepissetis a nobis verbum
auditus Dei, accepistis illud, non ut ver-
bum hominum, sed (sicut est vere) ver-
bum Dei, qui operatur in vobis, qui cre-
didistis. * vos enim imitatores facti estis
fratres Ecclesiarum Dei, quæ sunt in Iu-
dæa in Christo Iesu: quia eadem passi
estis & vos a contri-
bulibus vestris, sicut
& ipsi a Iudæis: * qui & Dominum oc-
ciderunt Iesum, & Prophetas, & nos per-
secuti sunt, & Deo non placent, & om-
nibus hominibus aduersantur, * prohi-
bentes nos Gentibus loqui ut saluæ fiat,
ut impleant peccata sua semper: perue-
nit enim ira Dei super illos vsque in fi-
nem. * Nos autem fratres desolati **3** a
vobis ad tempus horæ, aspectu, non cor-
de, abundantius festinauimus faciem
vestram videre cum multo desiderio:
* quoniam volumus venire ad vos: ego **4**

1 AA. 10. g. 14
1. Cor. 4. c. 12
2. Thess. 1. b. 1

quidem Paulus, & semel, & iterum, sed
impediuit nos satanas. * Quæ est enim
nostra spes, aut gaudiū, aut corona glo-
riæ? Nōne vos ante Dominum nostrum
Iesum Christum estis in aduentu eius?
* vos enim estis gloria nostra & gaudiū.

CAP. III.

1 **A** Propter quod nō sustinentes amplius,
placuit nobis remanere Athenis, To-
lis: * & misimus Timotheum fratrem **AA. 16.4.1**
nostrum, & ministrum Dei in Euangelio
Christi ad confirmandos vos, & exhor-
tandos pro fide vestra: * ut nemo mo-
ueatur in tribulationibus istis: ipsi enim
scitis quod in hoc positi sumus. * Nam
& cum apud vos essemus, prædiceba-
mus vobis passuros nos tribulationes, si-
cut & factum est, & scitis. * Propterea
& ego amplius non sustinens, misi ad
cognoscendam fidem vestram: ne forte
tentauerit vos is, qui tentat, & inanis
fiat labor noster. * Nunc autem venien-
te Timotheo ad nos a vobis, & annun-
tiantem nobis fidem & charitatē vestram,
& quia memoriam nostri habetis bonā
semper, desiderantes nos videre, sicut &
nos quoque vos: * ideo consolati sumus
fratres in vobis in omni necessitate, &
tribulatione nostra per fidem vestram,
* quoniam nunc viuimus, si vos statis in
Domino. * Quam enim gratiarū actio-
nem possumus Deo retribuere pro vo-
bis in omni gaudio, quo gaudemus pro-
pter vos ante Deum nostrum, * nocte ac
die abundantius orantes, ut videamus
faciem vestram, & compleamus ea, quæ
desunt fidei vestræ? * Ipse autem Deus,
& Pater noster, & Dominus noster Iesus
Christus dirigat viam nostram ad vos.
* Vos autem Dominus multiplicet, &
abundare faciat charitatem vestram in-
in vicem, & in omnes, quemadmodum
& nos in vobis: * ad confirmanda cor-
da vestra sine querela in sanctitate, ante
Deum & Patrem nostrum, in aduentu
Domini nostri Iesu Christi cum omni-
bus sanctis eius. Amen.

CAP. IIII.

1 **A** De cetero ergo, fratres, rogamus vos
& obsecramus in Domino Iesu, ut
quemad-

quemadmodum accepistis a nobis quomodo oporteat vos ambulare, & place-
re Deo, sic & ambuletis ut abundetis ma-
gis. * Scitis enim quæ præcepta dederim
vobis per Dominum Iesum. " Hæc est enim
voluntas Dei, sanctificatio vestra: ut
abstineatis vos a fornicatione, * ut
sciat unusquisque vestrum vas suum possi-
dere in sanctificatione, & honore: * non
in passione desiderij, sicut & Gætes, quæ
ignorât Deum: * & nequis supergredia-
tur, neque circumueniat in negotio fra-
trem suum: quoniâ vindex est Dominus
de his omnibus, sicut prædiximus vobis,
& testificati sumus. * non enim vocauit
nos Deus in immunditiâ, sed in sanctifi-
cationem. " Itaque qui hæc spernit, non
hominem spernit, sed Deum: qui etiâ de-
dit Spiritum suum sanctum in nobis. " De
charitate autem fraternitatis non neces-
se habemus scribere vobis: ipsi enim
vos a Deo didicistis ut diligatis inuicem.
* Etenim illud facitis in omnes fratres
in vniuersa Macedonia. Rogamus autem
vos fratres ut abundetis magis, * & ope-
ram detis ut quieti sitis, & ut vestrum
negotium agatis, & operemini manibus
vestris, sicut præcepimus vobis: & ut
honeste ambuletis ad eos, qui foris sunt:
& nullius aliquid desideretis. " Nolumus
autem vos ignorare fratres de dormi-
entibus, ut non contristemini sicut & cete-
ri, qui spem non habent. " Si enim cre-
dimus quod Iesus mortuus est, & resur-
rexit: ita & Deus eos, qui dormierunt
per Iesum, adducet cum eo. " Hoc enim
vobis dicimus in verbo Domini, " quia
nos, qui viuimus, qui residui sumus in
aduentum Domini, non præueniemus
eos, qui dormierunt. " Quoniâ ipse Do-
minus in iussu, & in voce Archangeli,
& in tuba Dei descendet de cælo: &
mortui, qui in Christo sunt, resurgent
primi. " Deinde nos, qui viuimus, qui
relinquimur, simul rapiemur cum illis
in nubibus obuiam Christo in aera, &
sic semper cum Domino erimus. " Ita-
que cōsolamini inuicem in verbis istis.

CAP. V.

DE temporibus autem, & momentis
fratres non indigetis ut scribamus
vobis. " Ipsi enim diligenter scitis quia

dies Domini; sicut fur in nocte, ita ve-
niet. * cum enim dixerint pax, & secu-
ritas: tunc repentinus eis superueniet in-
teritus, sicut dolor in vtero habenti, &
non effugient. * Vos autem fratres non
estis in tenebris, ut vos dies illa tamquā
fur comprehendat: * omnes enim vos
filij lucis estis, & filij diei: non sumus
noctis, neque tenebrarum. * Igitur non
dormiamus sicut & ceteri, sed vigile-
mus, & sobrij simus. * Qui enim dor-
miunt, nocte dormiunt: & qui ebrij sunt,
noctē ebrij sunt. * Nos autem, qui diei
sumus, sobrij simus, " induiti loriceam fi-
dei, & charitatis, & galeam spem salu-
tis: " quoniam non posuit nos Deus in
iram, sed in acquisitionē salutis per Do-
minum nostrum Iesum Christum, * qui
mortuus est pro nobis: ut siue vigile-
mus, siue dormiamus, simul cum illo vi-
uamus. " Propter quod consolamini in-
uicem: & ædificate alterutrum, sicut &
facitis. " Rogamus autem vos fratres ut
noueritis eos, qui laborant inter vos, &
præsunt vobis in Domino, & monent
vos, * ut habeatis illos abundantius in
charitate propter opus illorum: pacem
habete cum eis. " Rogamus autem vos
fratres, corripite inquietos, consolami-
ni pusillanimes, suscipite infirmos, patiē-
tes estote ad omnes. " Videte ne quis
malū pro malo alicui reddat: sed sem-
per quod bonum est sectamini in inui-
cem, & in omnes. " Semper gaudete,
" sine intermissione orate. " In omni-
bus gratias agite: hæc est enim volūtas
Dei in Christo Iesu in omnibus vobis.
" Spiritum nolite extinguere. " Prophe-
tias nolite spernere. " Omnia autem pro-
bate: quod bonum est tenete. " Ab om-
ni specie mala abstinete vos: " Ipse autem
Deus pacis sanctificet vos per omnia: ut
integer spiritus vester, & anima, & cor-
pus sine querela in aduentu Domini no-
stri Iesu Christi seruetur. " Fidelis est,
qui vocauit vos: qui etiam faciet. " Fra-
tres orate pro nobis. " Salutate fratres
omnes in osculo sancto. " Adiuro vos
per Dominum ut legatur epistola
hæc omnibus sanctis fratribus.
" Gratia Domini nostri
Iesu Christi vobis-
cum. Amen.

111. 59. c. 17
Ephes. 6. c. 17

11Prou. 17. c. 19
& 20. d. 22
Ro. 12. d. 17
1. Pet. 3. b. 9
Eccles. 29. c. 22
11Luc. 18. d. 1
Col. 4. d. 2

111. Cor. 1. b. 9

EPISTOLA BEATI PAVLI APOSTOLI AD THESSALONICENSES SECUNDA.

CAPVT PRIMVM.

PAVLVS, & Siluanus, & A Timotheus : Ecclesie Thessalonicensium in Deo Patre nostro, & Domino Iesu Christo. * Gra-
tia vobis, & pax a Deo Patre nostro, & Domino Iesu Christo. * Gratias agere debemus semper Deo pro vobis, fratres, ita ut dignum est, quoniam supercrevit fides vestra, & abundat charitas vniuscuiusque vestrum in inuicem : ita ut & nos ipsi in vobis gloriamur in Ecclesijs Dei, pro patientia vestra, & fide, & in omnibus persecutionibus vestris, & tribulationibus, quas sustineris in exemplum iusti iudicij Dei, ut digni habeamini in regno Dei, pro quo & patimini. * si tamen iustum est apud Deum retribuere tribulationem ijs, qui vos tribulant : & vobis, qui tribulamini, requiem nobiscum in reuelatione Domini Iesu de celo cum angelis virtutis eius, in flamma ignis dantis vindictam ijs, qui non nouerunt Deum, & qui non obediunt Euangelio Domini nostri Iesu Christi. * qui penas dabunt in interitu æternas a facie Domini, & a gloria virtutis eius : cum venerit glorificari in sanctis suis, & admirabilis fieri in omnibus, qui crediderunt, quia creditum est testimonium

11 nostrum super vos in die illo. * In quo etiam oramus semper pro vobis : ut dignetur vos vocatione sua Deus noster, & impleat omnem voluntatem bonitatis, & opus fidei in virtute, * ut clarificetur nomen Domini nostri Iesu Christi in vobis, & vos in illo secundum gratiam Dei nostri, & Domini Iesu Christi.

CAP. II.

Rogamus autem vos fratres per aduentum Domini nostri Iesu Christi, & nostre congregationis in ipsum :
1 * ut non cito moueamini a vestro sensu, neque terreamini, neque per spiritum, neque per sermonem, neque per epistolam tamquam per nos missam, quasi in-
2 stet dies Domini. * Ne quis vos seducat illo modo : quoniam nisi venerit discessio primum, & reuelatus fuerit homo
3 peccati, filius perditionis, qui aduersatur, & extollitur supra omne, quod dicitur Deus, aut quod colitur, ita ut in
4 templo Dei sedeat ostendens se tamquam sic Deus. * Non retinetis quod cum adhuc essem apud vos, hæc dicebam vobis ?
5 * Et nunc quid detineat scitis, ut reuelatur in suo tempore. * Nam mysterium iam operatur iniquitatis : tantum ut qui tenet nunc, teneat, donec de medio fiat.
6 * Et tunc reuelabitur ille iniquus, quem
7 Dominus Iesus interficiet spiritu oris sui, & destruet illustratione aduentus sui

¶ Ephes. 3. b. 6

¶ 1. Cor. 11. 24

fui eum : * cuius est aduentus secundum
 operationem satanæ in omni virtute, & C
 signis, & prodigijs mendacibus, * & in 10
 omni seductione iniquitatis ijs, qui pe-
 reunt: eo quòd charitatem veritatis nò
 receperunt vt salui fierent. Ideo mittet
 illis Deus operationem erroris vt cre-
 dant mendacio, * vt iudicentur omnes, 11
 qui nò crediderunt veritati, sed consense-
 runt iniquitati. * Nos autem debemus 12
 gratias agere Deo semper pro vobis fra-
 tres dilecti a Deo, quòd elegerit vos
 Deus primitias in salutem in sanctifica-
 tione spiritus, & in fide veritatis: * in 13
 qua & vocauit vos per Euangelium no-
 strum in acquisitionem gloriæ Domini
 nostri Iesu Christi. * Itaque fratres sta- 14
 te: & tenete traditiones, quas didicistis,
 siue per sermonem, siue per epistolam
 nostram. * Ipse autem Dominus noster 15
 Iesus Christus, & Deus & Pater noster,
 qui dilexit nos, & dedit consolationem
 æternam, & spem bonam in gratia, *
 * exhortetur corda vestra, & confirmet 16
 in omni opere, & sermone bono.

C A P. III.

DE cetero fratres orate pro nobis vt
 sermo Dei currat, & clarificetur, si A
 cur & apud vos: * & vt liberemur ab
 importunis, & malis hominibus: non
 enim omnium est fides. * Fidelis autem
 Deus est, qui confirmabit vos, & custo-
 diet a malo. * Confidimus autem de 4
 vobis, in Domino, quoniam quæ præ-
 cipimus, & facitis, & facietis. * Domi-
 nus autem dirigat corda vestra in cha- B
 ritate Dei, & patientia Christi. * De-

nunciamus autem vobis fratres in nomi-
 ne Domini nostri Iesu Christi, vt sub-
 trahatis vos ab omni fratre ambulante
 inordinate, & non secundum traditio-
 nem, quam acceperunt a nobis. * Ipse
 enim scitis quemadmodum oporteat imi-
 tari nos: quoniam non inquieti fuimus
 inter vos: * neque gratis panem man-
 ducavimus ab aliquo, sed in labore, &
 in fatigatione, nocte & die operantes,
 ne quem vestrum grauaremus. * Non
 quasi non habuerimus potestatem, sed
 vt nosmetipsos formam daremus vobis
 ad imitandum nos. * Nam & cum esse-
 mus apud vos, hoc denunciabamus vo-
 bis: quoniam si quis non vult operari,
 nec manducet. * Audiuius enim inter
 vos quosdam ambulare inquiete, nihil
 operantes, sed curiose agentes. * Ijs au-
 tem, qui eiusmodi sunt, denunciamus,
 & obsecramus in Domino Iesu Chri-
 sto, vt cum silentio operantes, suum pa-
 nem manducent. * Vos autem fratres
 nolite deficere beneficientes. * Quòd si
 quis non obedit verbo nostro per epi-
 stolam, hunc notate, & ne commiscea-
 mini cum illo vt confundatur: * & no-
 lite quasi inimicum existimare, sed cor-
 ripite vt fratrem. * Ipse autem Domi-
 nus pacis det vobis pacem sempiternā
 in omni loco. Dominus sit cum omni-
 bus vobis. * Salutatio, mea manu Pau-
 li: quod est signum in omni epi-
 stola. ita scribo. * Gratia Do-
 mini nostri Iesu Christi
 cum omnibus vo-
 bis. Amen.

* Ad. 20. 8-14
 1 Cor. 4. 12
 1. Thes. 2. 5-9

Gal. 6. 1-9

Eph. 6. 2-11
 Col. 4. 2-3

EPISTOLA BEATI PAVLI APOSTOLI AD TIMOTHEVM PRIMA.

CAPVT PRIMVM.

PAVLVS Apostolus
Iesu Christi secun-
dum imperium Dei
Saluatoris nostri, &
Christi Iesu spei no-
stræ: * Timotheo
dilecto filio in fide.

Gratia, misericordia, & pax a Deo Pa-
tre, & Christo Iesu Domino nostro.

* Sicut rogaui te vt remaneres Ephesi
cum irem in Macedoniam, vt denun-
ciare quibusdam ne aliter docerent,

* neque intenderent fabulis, & genealo-
gijs interminatis: quæ quæstiones præ-
stant magis quàm ædificationem Dei,

quæ est in fide. * Finis autem præce-
pti est charitas de corde puro, & con-
scientia bona, & fide non ficta. * A

quibus quidam aberrantes, conuersi sunt
in vaniloquium, * Volentes esse legis

doctores, non intelligentes neque quæ
loquuntur, neque de quibus affirmant.

* Scimus autem quia bona est lex, si

quis ea legitime vtatur: * sciens hoc
quia lex iusto non est posita, sed inius-
tis, & non subditis, impijs, & pecca-

toribus, sceleratis, & contaminatis,
parricidis, & matricidis, homicidis,

* fornicarijs, masculorum concubitori-
bus, plagiarijs, mendacibus, & periur-

is, & si quid aliud sanæ doctrinæ ad-
uersatur, * quæ est secundum Euange-
lium gloriæ beati Dei, quod creditum

est mihi. * Gratias ago ei, qui me
confortauit Christo Iesu Domino no-

stro, quia fidelem me existimauit, po-

nens in ministerio: * qui prius blas-
phemus fui, & persecutor, & contu-
meliosus: sed misericordiam Dei con-

secutus sum, quia ignorans feci in

incredulitate. * Superabundauit au-
tem gratia Domini nostri cum fide,

& dilectione, quæ est in Christo Ie-
su. * Fidelis sermo, & omni acceptio-

ne dignus: * quodd Christus Iesus venit
in hunc mundum peccatores saluos fa-

cere, quorum primus ego sum: * Sed
ideo misericordiam consecutus sum:

vt in me primo ostenderet Christus Ie-
sus omnem patientiam ad informatio-

nem eorum, qui credituri sunt illi,

in vitam æternam. * Regi autem sæ-
culorum immortalis, inuisibili, soli Deo

honor, & gloria in sæcula sæculorum.
Amen. * Hoc præceptum commendo

tibi fili Timothee, secundum præceden-
tes in te prophetias, vt milites in illis

bonam militiam, * habens fidem,
& bonam conscientiam, quam quidam

repellentes, circa fidem naufragauerunt:
ex quibus est Hymeneus, & Alexan-

der: quos tradidi Satanæ, vt discant
non blasphemare.

CAP. II.

Obscuro igitur primùm omnium
fieri obsecrationes, orationes, po-

stulationes, gratiarum actiones pro om-
nibus hominibus: * pro regibus, &

omnibus, qui in sublimitate sunt, vt
quietam, & tranquillam vitam agamus

in

1 Ad. 14. 2

1 Rom. 7. c. 12

1 Mart. 6. b. 17
Mal. 2. c. 17

in omni pietate, & castitate. * hoc enim bonum est, & acceptum coram Saluatore nostro Deo, * qui omnes homines vult saluos fieri, & ad agnitionem veritatis venire. * Vnus enim Deus, vnus & mediator Dei & hominum homo Christus Iesus: * qui dedit redemptionem semetipsum pro omnibus, testimonium temporibus suis: * in quo positus sum ego prædicator, & Apostolus (veritatem dico, non mentior) doctor Gentium in fide, & veritate. * Volo ergo viros orare in omni loco, leuantes puras manus sine ira, & disceptatione. * Similiter & mulieres in habitu ornato, cum verecundia, & sobrietate ornantes se, & non in tortis crinibus, aut auro, aut margaritis, vel veste pretiosa: * sed quod decet mulieres, promittentes pietatem per opera bona. * Mulier in silentio discat cum omni subiectione. * Docere autem mulieri non permitto, neque dominari in virum: sed esse in silentio. * Adam enim primus formatus est: deinde Heua. * & Adam non est seductus: mulier autem seducta in prauaricatione fuit. * Saluabitur autem per filiorum generationem, si permanserit in fide, & dilectione, & sanctificatione cum sobrietate.

CAP. III.

Fidelis sermo: Si quis episcopatum desiderat, bonum opus desiderat. * Oportet ergo episcopum irreprehensibilem esse, vnus vxoris virum, sobrium, prudentem, ornatum, pudicum, hospitalem, doctorem, * non vinolentum, non percussorem, sed modestum: non litigiosum, non cupidum, sed suæ domui bene præpositum: filios habentem subditos cum omni castitate. * Si quis autem domui suæ præesse nescit, quomodo Ecclesiæ Dei diligentiam habebit? * Non neophytum: ne in superbiâ elatus, in iudicium incidat diaboli. * Oportet autem illum & testimonium habere bonum ab ijs, qui foris sunt, vt non in opprobrium incidat, & in laqueum diaboli. * Diaconos similiter pudicos, non bilingues, non multo vino deditos, nõ turpe lucrum sectâtes: * ha-

bentes mysterium fidei in conscientia, pura. * Et hi autem probentur primum: & sic ministrent, nullum crimen habentes. * Mulieres similiter pudicas, non detrahentes, sobrias, fideles in omnibus. * Diaconi sint vnus vxoris viri: qui filiis suis bene præsent, & suis domibus. * Qui enim bene ministrauerint, gradum bonum sibi acquirunt, & multam fiduciam in fide, quæ est in Christo Iesu. * Hæc tibi scribo, sperans me ad te venire cito. * si autem tardauero, vt scias quomodo oporteat te in domo Dei conuersari, quæ est Ecclesia Dei viui, columna & firmamentum veritatis. * Et manifeste magnum est pietatis sacramentum, quod manifestatum est in carne, iustificatum est in spiritu, apparuit angelis, prædicatum est Gentibus, creditum est in mundo, assumptum est in gloria.

CAP. IIII.

Spiritus autem manifeste dicit, quia in nouissimis temporibus discedent quidam a fide, attendentes spiritibus erroris, & doctrinis demoniorum, in hypocrisi loquentium mendacium, & cauteriatam habentium suam conscientiam, * prohibentium nubere, abstinere a cibis, quos Deus creauit ad percipiendum cum gratiarum actione fidelibus, & ijs, qui cognouerunt veritatē. * Quia omnis creatura Dei bona est, & nihil reiiciendum quod cum gratiarum actione percipitur: * sanctificatur enim per verbum Dei, & orationem. * Hæc proponens fratribus, bonus eris minister Christi Iesu nutritus verbis fidei, & bonæ doctrinæ, quā affectus es. * Ineptas autem, & aniles fabulas deuita: exerce autem te ipsum ad pietatem. * Nam corporalis exercitatio, ad modicum utilis est: pietas autem ad omnia utilis est, promissionem habens vitæ, quæ nunc est, & futuræ. * Fidelis sermo, & omni acceptione dignus. * In hoc enim laboramus, & maledicimur, quia speramus in Deum viuum, qui est Saluator omnium hominum, maxime fidelium. * Præcipe hæc, & doce. * Nemo adolescentiam tuā contemnat: sed exemplum esto fidelium in verbo, in conuer-

Vuu a fatione,

1. Pet. 3. 1.

1. Cor. 14. 34

1. Gen. 2. d. 17

1. Gen. 3. b. 6

1. Tit. 1. b. 7

1. Tim. 3. a. 1
1. Pet. 3. a. 3
Iud. 6. 18

1. Tit. 2. d. 11
Tit. c. 2.

satione, in charitate, in fide, in castitate. * Dum venio, attēde lectioni, exhortationi, & doctrinæ. * Noli negligere gratiam, quæ in te est, quæ data est tibi per prophetiam, cum impositione manuum presbyterij. * Hæc meditare, in his esto: * Ut profectus tuus manifestus sit omnibus. * Attende tibi, & doctrinæ: instā in illis. Hoc enim faciens, & te ipsum saluum facies, & eos, qui te audiunt.

CAP. V.

Seniores ne increpaueris, sed obsecra ut patrem: iuuenes, ut fratres: * anus, ut matres: iuueniculas, ut sorores in omni castitate: * Viduas honora, quæ vere viduæ sunt. * Si qua autem vidua filios, aut nepotes habet: discat primum domum suam regere, & mutuam vicem reddere parentibus: hoc enim acceptum est coram Deo. * Quæ autem vere vidua est, & desolata, speret in Deum, & instet obsecrationibus, & orationibus nocte ac die. * Nam quæ in delicijs est, viuens mortua est. * Et hoc præcipe ut irreprehensibiles sint. * Si quis autem suorum, & maxime domesticorum curam non habet, fidem negauit, & est infideli deterior. * Vidua eligatur non minus sexaginta annorū, quæ fuerit vnius viri vxor, in operibus bonis testimonium habēs, si filios educauit, si hospitio recepit, si sanctorum pedes lauit, si tribulationem patientibus subministravit, si omne opus bonum subsecuta est. * Adolescentiores autem viduas deuota: Cum enim luxuriatæ fuerint in Christo, nubere volunt: * habentes damnationem, quia primam fidem irritam fecerunt. * simul autem & otiosæ discunt circuire domos: non solum otiosæ, sed & verbosæ, & curiosæ, loquentes quæ non oportet. * Volo ergo iuniores nubere, filios procreare, matresfamilias esse, nullam occasionem dare aduersario maledicti gratia. * Iam enim quædam conuersæ sunt retro satanam. * Si quis fidelis habet viduas, subministret illis, & non grauetur Ecclesia: ut ijs, quæ vere viduæ sunt, sufficiat. * Qui bene præsunt presbyteri, duplici honore digni habeantur: maxime qui laborant in verbo & doctrinā. * Dicit

enim Scriptura: * Non alligabis os boui triturati. Et: * Dignus est operarius mercedē suā. * Aduersus presbyterum accusationem noli recipere, nisi sub duobus aut tribus testibus. * Peccantes coram omnibus argue: ut & ceteri timorem habeant. * Testis coram Deo & Christo Iesu, & electis angelis, ut hæc custodias sine præiudicio, nihil faciens in alteram partem declinando. * Manus cito nemini imposueris, neque cōmunicaueris peccatis alienis. Te ipsum castum, custodi. * Noli adhuc aquam bibere, sed modico vino vtēre propter stomachum tuum, & frequentes tuas infirmitates. * Quorundam hominum peccata manifesta sunt, præcedentia ad iudicium: quosdam autem & subsequuntur. * Similiter & facta bona manifesta sunt: & quæ aliter se habēt, abscondi nō possunt.

CAP. VI.

Quicumque sunt sub iugo serui, dominos suos omni honore dignos arbitrentur, ne nomen Domini & doctrina blasphemetur. * Qui autem fideles habent dominos, non contemnunt, quia fratres sunt: sed magis seruiāt, quia fideles sunt & dilecti, qui beneficij participes sunt. Hæc doce, & exhortare. * Si quis aliter docet, & non acquiescit sanis sermonibus Domini nostri Iesu Christi, & ei, quæ secūdum pietatem est, doctrinæ: * superbus est, nihil sciens, sed languens circa quæstiones, & pugnas verborum: ex quibus oriuntur inuidiæ, contentiones, blasphemix, suspensiones malæ, * confustiones hominum mentis, corruptorum, & qui veritate priuati sunt, existimantium quæstum esse pietatem. * Est autem quæstus magnus pietas cum sufficientia. * Nihil enim intulimus in hunc mundum: haud dubium quod nec auferre quid possumus. * Habentes autem alimenta, & quibus tegamur, his contenti simus. * Nam qui volunt diuites fieri, incidunt in tentationē, & in laqueum diaboli, & desideria multa inutilia, & nociua quæ mergunt homines in interitum, & perditionem. * Radix enim omnium malorum est cupiditas: quam quidam appetentes errauerunt a fide, & inseruerunt se doloribus

Deut. 25. 14

1. Cor. 9. 2. 9

Mat. 10. 6. 10

Luc. 10. 2. 7

1. Tob. 1. 4. 11

Eccl. 5. 2. 14

1. Pro. 17. 4. 16

bus multis. * Tu autē o homo Dei hęc 11
fuge : seclare vero iustitiam, pietatem,
fidem, charitatem, patientiam, mansue-
tudinē. * Certa bonum certamen si- 12
dei, apprehende vitam æternam, in qua
vocatus es, & confessus bonam confes-
sionem coram multis testibus. * Præci- 13
pio tibi coram Deo, qui viuificat om-
nia, & Christo Iesu, qui testimonium
reddidit sub Pontio Pilato, bonā con- 14
fessionem : * vt serues mandatum sine
macula, irreprehensibile vsque in ad-
uentū Domini nostri Iesu Christi, * quē 15
suis temporibus ostendet beatus & so-
lus potens, Rex regum, & Dominus
dominātium : * qui solus habet immor- 16
talitatem, & lucem inhabitat inaccessi- D

Mat. 27. b. 10
Ioan. 18. g. 17

Apo. 17. d. 14
& 19. c. 16

bilem : " quē nullus hominum vidit, sed 17
nec videre potest : cui honor, & impe-
rium sempiternum : Amen. * Diuitibus
huius sæculi præcipe non sublime sapere,
neque sperare in incerto diuitiarū, 18
sed in Deo viuo (qui præstat nobis om-
nia abunde ad fruendum) * bene agere,
diuites fieri in bonis operibus, facile 19
tribuere, communicare, * thesaurizare,
sibi fundamentum bonum in futurum,
vt apprehendant veram vitam. * O Ti-
mothee, depositum custodi, deuotans
profanas vocum nouitates, & opposi-
tiones falsi nominis scientiæ, * quam 21
quidam promittentes, circa fidem exci-
derunt. Gratia tecum. Amen.

Joan. 1. c. 19
1. Ioan. 4. c. 12

Luc. 12. b. 19

EPISTOLA BEATI PAVLI APOSTOLI AD TIMOTHEVM SECVNDA.

CAPVT PRIMVM.

PAVLVS Apostolus :
Iesu Christi per vo- A
luntatem Dei, secū-
dum promissionem
vitæ, quæ est in Chri-
sto Iesu : * Timotheo
charissimo filio, gra-
tia, misericordia, pax a Deo Patre, &
Christo Iesu Domino nostro. * Gratias
ago Deo, cui serui a progenitoribus in
conscientia pura, quòd sine intermissio-
ne habeam tui memoriam in orationi-
bus meis, nocte ac die * desiderans te vi- 4
dere, memor lacrymarū tuarum, vt gau-
dio implear, * recordationem accipiens
eius fidei, quæ est in te non ficta, quæ & B
habitauit primum in auiā tua Loide, &
matre tua Eunice, certus sum autem
quòd & in te. * Propter quam causam

admoneo te vt resuscites gratiam Dei,
quæ est in te per impositionem manū
7 mearum. * " Non enim dedit nobis
Deus spiritum timoris : sed virtutis, &
8 dilectionis, & sobrietatis. * Noli itaque
erubescere testimonium Domini nostri,
neque me vinctum eius : sed collabora
Euangelio secundum virtutem Dei :
9 * qui nos liberauit, & vocauit vocatio-
ne sua sancta, " non secundum opera no- 10
stra, sed secundum propositum suum,
& gratiam, quæ data est nobis in Chri-
sto Iesu ante tempora sæcularia. * Ma-
nifestata est autem nunc per illumina-
tionem Saluatoris nostri Iesu Christi,
qui destruxit quidem mortem, illumi-
nauit autem vitam, & incorruptionem
11 per Euangelium : * in quo " positus sum
ego prædicator, & Apostolus, & magister
Vuu 3 Gen-

Rom. 8. c. 15

Tit. 1. b. 1

1. Tim. 2. c. 9

Gentium . * Ob quam causam etiam 12
hæc patior , sed non confundor . Scio
enim cui credidi , & certus sum quia D
potens est depositum meum seruare in
illum diem . * Formam habeo sanorum 13
verborum , quæ a me audisti in fide ,
& in dilectione in Christo Iesu . * Bo- 14
num depositum custodi per Spiritum
sanctum , qui habitat in nobis . * Scis hoc , 15
quod auersi sunt a me omnes , qui in
Asia sunt , ex quibus est Phigellus , &
Hermogenes . * Det misericordiam Do- 16
minus Onesiphori domui : quia sæpe
me refrigerauit , & catenam meam non
erubuit : * sed cum Romam venisset , so- 17
licite me quæsiuit , & inuenit . * Det illi 18
Dominus inuenire misericordiam a Do-
mino in illa die . Et quanta Ephesi mi-
nistravit mihi , tu melius nosti .

Inf. 4. d. 19

C A P. II.

TV ergo fili mi confortare in gratia , 1
quæ est in Christo Iesu : * & quæ 2
audisti a me per multos testes , hæc cõ- A
menda fidelibus hominibus , qui idonei
erunt & alios docere . * Labora sicut 3
bonus miles Christi Iesu . * Nemo mili- 4
tans Deo implicat se negotijs sæculari-
bus : vt ei placeat , cui se probauit . * Nã 5
& qui certat in agone , non coronatur
nisi legitime certauerit . * Laborantem 6
agricolam oportet primum de fructibus
percipere . * Intellige quæ dico : dabit 7
enim tibi Dominus in omnibus intelle-
ctum . * Memor esto Dominum I E- 8
SVM CHRISTVM resurrexisse , a
mortuis ex semine Dauid , secundum 9
Euangelium meum , * in quo laboro
vsque ad vincula , quasi male operans : 10
sed verbum Dei non est alligatum .
* Ideo omnia sustineo propter electos , 11
vt & ipsi salutem consequantur , quæ
est in Christo Iesu , cum gloria cælesti .
* Fidelis sermo : Nam si commortui su- 12
mus , & conuiuemus : * si sustinebimus , 13
& conregnabimus : * si negauerimus , &
ille negabit nos : * si non credimus , il- 14
le fidelis permanet , negare seipsum non
potest . * Hæc commune : testificans co-
ram Domino . Noli contendere ver-
bis : ad nihil enim vtile est , nisi ad sub-
uersionem audientium . * Solicite cura 15
teipsum probabilem exhibere Deo , o-

Mat. 10. d. 13
Mar. 8. d. 34
Rom. 3. a. 3

perarium inconfusibilem , recte tra-
stantem verbum veritatis : * Profana
C autem , & vaniloquia deuota : multum
17 enim proficiunt ad impietatem : * &
sermo eorum vt cancer serpit : ex qui-
18 bus est Hymenezus , & Philetus , * qui
a veritate exciderunt , dicentes resurre-
ctionem esse iam factam , & subuertere-
19 runt quorundam fidem . * Sed firmum
fundamentum Dei stat , habens signacu-
lum hoc : Cognouit Dominus qui sunt
eius , & discedat ab iniquitate omnis ,
20 qui nominat nomen Domini . * In ma-
gna autem domo non solum sunt vasa
aurea , & argentea , sed & lignea ,
& fictilia : & quædam quidem in ho-
norem , quædam autem in contume-
21 liam . * Si quis ergo emundauerit se
D ab istis , erit vas in honorem sanctifica-
tum , & vtile Domino ad omne opus
22 bonum paratum . * Iuuenilia autem
desideria fuge , sectare vero iustitiam ,
fidem , spem , charitatem , & pacem
cum ijs , qui inuocant Dominum de
23 corde puro . * Stultas autem , & sine
disciplina quæstiones deuota : sciens quia 11. Tim. 1. b. 7
24 generant lites . * Seruum autem Domi-
ni non oportet litigare : sed mäsuetum
esse ad omnes , docibilem , patientem ,
25 * cum modestia corripientem eos , qui
resistunt veritati : nequando Deus det
illis poenitentiam ad cognoscendam
26 veritatem , * & respiciant a diaboli la-
queis , a quo captiui tenentur ad ipsius
voluntatem .

C A P. III.

HOc autem scito , quod in nouissi- 1. Tim. 4. 2. 8
A mis diebus instabunt tempora pe-
riculosa : * erunt homines seipsos amā-
tes , cupidi , elati , superbi , blasphemæ ,
parentibus non obediens , ingrati , sce-
lesti , * sine affectione , sine pace , cri-
minatores , incontinentes , immites , fi-
4 ne benignitate , * proditores , proterui ,
tumidi , & voluptatum amatores magis
5 quàm Dei : * habentes speciem quidem
B pietatis , virtutem autem eius abnegan-
tes . Et hos deuota : * ex his enim sunt ,
qui penetrant domos , & captiuas ducunt
mulierculas oneratas peccatis , quæ du-
7 cuntur varijs desiderijs : * semper discē-
tes , & numquam ad scientiam veritatis
perue-

Exod. 7. b. 21

peruenientes. * Quemadmodum autem
 Iannes, & Mambres resistunt Moy-
 si: ita & hi resistunt veritati, homines
 corrupti mente, reprobi circa fidem,
 * sed ultra non proficient: insipientia,
 enim eorum manifesta erit omnibus, si-
 cut & illorum fuit. * Tu autem assecu-
 tus es meam doctrinam, institutionem,
 propositum, fidem, longanimitatem,
 dilectionem, patientiam, * persecutio-
 nes, passiones: qualia mihi facta sūt An-
 tiochiæ, Iconij, & Lystis: quales per-
 secutiones sustinui, & ex omnibus eri-
 puit me Dominus. * Et omnes, qui pie
 volunt viuere in Christo Iesu, persecu-
 tionem patientur. * Mali autem homi-
 nes, & seductores proficient in peius,
 errantes, & in errorem mittentes. * Tu
 vero permane in ijs, quæ didicisti, &
 credita sunt tibi: sciēs a quo didiceris.
 * & quia ab infantia sacras litteras no-
 sti, quæ te possunt instruere ad salutem,
 per fidem, quæ est in Christo Iesu.
 * Omnis scriptura diuinitus inspirata,
 utilis est ad docendum, ad arguendum,
 ad corripiendum, ad erudiendum in iu-
 stitia: * vt perfectus sit homo Dei, ad
 omne opus bonum instructus.

CAP. IIII.

Testificor coram Deo, & Iesu Chri-
 sto, qui iudicaturus est viuos, & A
 mortuos, per aduentum ipsius, & regnū
 eius: * prædica verbum, instā opportu-
 ne, importune: argue, obsecra, incre-
 pa in omni patientia, & doctrina. * E-
 rit enim tempus, cum sanam doctrinā
 non sustinebunt, sed ad sua desideria
 coaceruabunt sibi magistros, prurientes
 auribus, * & a veritate quidem auditum
 auertent, ad fabulas autem conuer-
 tentur.

Tu vero vigila, in omnibus labo-
 ra, opus fac Euangelistæ, ministerium
 tuum imple. Sobrius esto. * Ego e-
 nim iam delibor, & tempus resolutio-
 nis meæ instat. * Bonum certamen cer-
 tauī, cursum consummaui, fidem serua-
 ui. * In reliquo reposita est mihi coro-
 na iustitiæ, quam reddet mihi Dominus
 in illa die iustus iudex: non solum au-
 tem mihi, sed & ijs, qui diligunt ad-
 uentum eius. Festina ad me venire cito.
 * Demas enim me reliquit, diligens hoc
 sæculum, & abiit Thessalonicam: * Cres-
 cens in Galatiam, Titus in Dalmatiam.
 * Lucas est mecum solus. Marcum as-
 sume, & adduc tecum: est enim mihi
 utilis in ministerium. * Tychicum autē
 misi Ephesum. * Penulam, quam reli-
 qui Troade apud Carpum, veniens af-
 fer tecum, & libros, maxime autem
 membranas. * Alexander ararius multa
 mala mihi ostendit: reddet illi Domi-
 nus secundum opera eius: * quem &
 tu deuota valde enim restitit verbis no-
 stris. * In prima mea defensione nemo
 mihi affuit, sed omnes me dereliquerūt:
 non illis imputetur. * Dominus autem
 mihi assistit, & confortauit me, vt per
 me prædicatio impleatur, & audiant
 omnes Gentes: & liberatus sum de ore
 Leonis. * Liberauit me Dominus ab om-
 ni opere malo: & saluum faciet in re-
 gnum suum cæleste, cui gloria in sæcu-
 la sæculorum. Amen. * Saluta Priscam,
 & Aquilam, & Onesiphori domum.
 * Erastus remansit Corinthi. Trophimū
 autem reliqui infirmum Mileti. * Festi-
 na ante hiemem venire. Salutant te Eu-
 bulus, & Pudens, & Linus, & Claudia,
 & fratres omnes. * Dominus Iesus Chri-
 stus cum spiritu tuo. Gratia vobiscum.
 Amen.

Col. 4. d. 14

Sup. 1. d. 16

EPISTOLA

BEATI PAVLI APOSTOLI

AD TITVM.

CAPVT PRIMVM.

PAVLVVS seruus Dei, Apostolus autem Iesu Christi secundum fidem electorum Dei, & agnitionem veritatis, quæ secundum pietatem est
 * in spem vitæ æternæ, quam promisit qui non mentitur, Deus, ante tempora secularia: * manifestauit autem temporibus suis verbum suum in prædicatione, quæ credita est mihi secundum præceptum Saluatoris nostri Dei: * Tiro dilecto filio secundum communem fidem, gratia, & pax a Deo Patre, & Christo Iesu Saluatore nostro. * Huius rei gratia reliqui te Cretæ, vt ea, quæ desunt, corrigas, & constituas per ciuitates presbyteros, sicut & ego disposui tibi.
 * Si quis sine crimine est, vnius uxoris vir, filios habens fideles, non in accusatione luxuriæ, aut non subditos. * Oportet enim episcopum sine crimine esse, sicut Dei dispensatorem: non superbum, non iracundum, non vinolentum, non percussorem, non turpis lucræ cupidum: * sed hospitalem, benignum, sobrium, iustum, sanctum, continentem, * amplectentem eum, qui secundum doctrinam est, fidelem sermonem: vt potens sit exhortari in doctrina sana, & eos, qui contradicunt, arguere. * Sunt enim multi etiam inobedientes, vaniloqui, & seductores: maxime qui de circumcisione sunt: * quos oportet redargui: qui vniuersas domos subuertunt, docentes quæ non oportet, turpis lucigratia. * Dixit quidam ex illis, proprius

Dipsorum propheta: Cretenses semper mendaces, malæ bestię, ventres pigri.
 13 * Testimonium hoc verum est. Quam ob causam increpa illos dure, vt sani sint in fide, * non intendentes Iudaicis fabulis, & mandatis hominum, auersantium se a veritate. * Omnia munda mundis: coinquinatis autem, & infidelibus nihil est mundum, sed inquinatæ sunt eorum & mens, & conscientia.
 16 * Confitentur se nosse Deum, factis autem negant: cum sint abominati, & incredibiles, & ad omne opus bonum reprobi.

CAP. II.

TV autem loquere quæ decent sanam doctrinam: * Senes vt sobrii sint, pudici, prudentes, sani in fide, in dilectione, in patientia: * Anus similiter in habitu sancto, non criminatrices, non multo vino seruientes, bene docentes: * vt prudentiam doceant adolescentulas, vt viros suos ament, filios suos diligant, * prudentes, castas, sobrias, domus curam habentes, benignas, subditas viris suis, vt non blasphemetur verbum Dei: * Iuvenes similiter hortare vt sobrii sint.
 7 * In omnibus te ipsum præbe exemplum bonorum operum, in doctrina, in integritate, in grauitate, * verbum sanum, irreprehensibile: vt is, qui ex aduerso est, vereatur, nihil habens malum dicere de nobis: * Seruos dominis suis subditos esse, in omnibus placentes, non contradicentes, * non fraudantes, sed in omnibus

11. Tim. 3. 2. 2

Ro. 14. 14. 20

Eph. 6. 2. 5
Colos. 3. 1. 22
1. Pet. 2. c. 18

omnibus fidem bonam ostendentes : vt doctrinam Saluatoris nostri Dei ornent in omnibus . * Apparuit enim gratia Dei Saluatoris nostri omnibus hominibus , * erudiens nos , vt abnegantes impietatem , & secularia desideria : sobrie , D & iuste , & pie viuamus in hoc sæculo , * expectantes beatam spem , & aduentum gloriæ magni Dei , & Saluatoris nostri Iesu Christi : * qui dedit semet- 14 ipsum pro nobis , vt nos redimeret ab omni iniquitate , & mundaret sibi populum acceptabilem , sectatorem bonorum operum . * Hæc loquere , & exhortare , & 15 argue cum omni imperio . Nemo te cõtemnat .

CAP. III.

Admone illos principibus , & potestatibus subditos esse , dicto obedire , ad omne opus bonum paratos esse : * neminem blasphemare , non litigiosos esse , sed modestos , omnem ostendentes mansuetudinem ad omnes homines . * Eramus enim aliquando & nos insipientes , increduli , errantes , seruientes desiderijs , & voluptatibus varijs , in malitia & inuidia agentes , odibiles , odientes inuicem . * Cum autem benignitas , & humanitas apparuit Saluatoris nostri Dei : * non ex operibus iu-

stitiæ , quæ fecimus nos , sed secundum suam misericordiam saluos nos fecit per lauacrum regenerationis , & renouationis Spiritus sancti , * quem effudit in nos abunde per Iesum Christum Saluatorem nostrum : * vt iustificati gratia ipsius , heredes simus secundum spem vitæ æternæ . * Fidelis sermo est : & de his volo te confirmare : vt curent bonis operibus præesse qui credunt Deo . Hæc sunt bona , & vitia hominibus . * Stultas autem quæstiones , & genealogias , & contentiones , & pugnas legis deuota . sunt enim inutiles , & vanæ . * Hæreticum hominem post vnam , & secundam correptionem deuota : * sciens quia subuersus est , qui eiusmodi est , & delinquit , cum sit proprio iudicio condemnatus . 12 * Cum misero ad te Artemam , aut Tydchicum , festina ad me venire Nicopolim : ibi enim statui hiemare . * Zenam legisperitum , & Apollo solícite præmitte , vt nihil illis desit . * Discant autem & nostri bonis operibus præesse ad vsus necessarios : vt non sint infructuosi .

15 * Salutant te qui mecum sunt omnes : saluta eos , qui nos amant in fide .
Gratia Dei
cum
omnibus vobis .
Amen .

2. Tim. 13. 4
11

1. Tim. 4. b. 7
2. Tim. 1. c. 2

EPISTOLA BEATI PAVLI APOSTOLI AD PHILEMONEM.

PAVLVS vin-
ctus Christi Ie-
su, & Timotheus frater :
Philemoni dilecto, & adiutori nostro,
& Appiae sorori charissimae, & Archipo
commilitoni nostro, & Ecclesiae, quae
in domo tua est. * Gratia vobis, & pax
a Deo Patre nostro, & Domino Iesu
Christo. * Gratias ago Deo meo, semper
memoriam tui faciens in orationibus
meis, * audiens charitatem tuam, &
fidem, quam habes in Domino Iesu,
& in omnes sanctos : * ut communicatio
fidei tuae evidens fiat in agnitione
omnis operis boni, quod est in vobis
in Christo Iesu. * Gaudium enim magnum
habui, & consolationem in charitate
tua : quia viscera sanctorum requie-
uerunt per te, frater. * Propter quod
multam fiduciam habens in Christo Iesu
imperandi tibi quod ad rem pertinet :
* propter charitatem magis obsecro,
cum sis talis, ut Paulus senex, nunc
autem & vincus Iesu Christi : * Obsecro
te pro meo filio, quem genui in
vinculis, Onesimo, * qui tibi aliquan-

1 C do inutilis fuit, nunc autem & mihi,
12 & tibi utilis, * quem remisi tibi. Tu autem
illum, ut mea viscera, suscipe :
13 * quem ego volueram mecum detinere,
ut pro te mihi ministraret in vinculis
14 Evangelij : * sine consilio autem tuo nihil
volui facere, uti ne velut ex necessitate
bonum tuum esset, sed voluntarium.
15 * Forsitan enim ideo discessit ad
horam a te, ut aeternum illum recipere-
16 res : * iam non ut seruum, sed pro ser-
D uo charissimum fratrem, maxime mihi :
quanto autem magis tibi & in carne, &
17 in Domino ? * Si ergo habes me socium,
18 suscipe illum sicut me : * Si autem aliquid
nocuit tibi, aut debet : hoc mihi
19 imputa. * Ego Paulus scripsi mea manu :
ego reddam, ut non dicam tibi, quod
20 & te ipsum mihi debes : * ita frater. Ego
te fruor in Domino : Refice viscera mea
21 in Domino. * Confidens in obedientia
tua scripsi tibi : sciens quoniam & super
id, quod dico, facies. * Simul autem
& para mihi hospitium : nam spero
per orationes vestras donari me vo-
23 bis. * Salutat te Epaphras concaptivus
24 meus in Christo Iesu, * Marcus, Aristarchus,
Demas, & Lucas, adiutores mei.
25 * Gratia Domini nostri Iesu Christi cum
spiritu vestro. Amen.

E P I S T O L A

BEATI PAVLI APOSTOLI

A D H E B R A E O S.

C A P V T P R I M V M.

MULTIFARIAM, multisq. modis olim A
Deus loquens patri-
bus in Prophetis:
* nouissime, diebus
istis locutus est no-
bis in Filio, quem

constituit heredem vniuersorum, per
quē fecit & sæcula: * "qui cum sit splen-
dor gloriæ, & figura substantiæ eius, por-
tansq. omnia verbo virtutis suæ, purga-
tionem peccatorū faciens, sedet ad dex-
teram maiestatis in excelsis: " tanto me-
lior Angelis effectus, quanto differentius B
præ illis nomen hereditauit. * Cui enim
dixit aliquando Angelorū: " Filius meus
es tu, ego hodie genui te? Et rursum:
" Ego ero illi in patrem, & ipse erit mi-
hi in filium. * Et cum iterum intro-
ducit primogenitum in orbem terræ, di-
cit: " Et adorēt eum omnes Angeli Dei.
* Et ad Angelos quidem dicit: " Qui fa-
cit Angelos suos spiritus, & ministros C
suos flammam ignis. * Ad filium autē:
" Thronus tuus Deus in sæculum sæculi:
virga æquitatis, virga regni tui. * Di-
lexisti iustitiam, & odisti iniquitatem:
propterea vnxit te Deus, Deus tuus oleo
exultationis præ participibus tuis. * Et: 10
" Tu in principio Domine terram funda-
sti: & opera manuum tuarum sunt cæli.
* Ipsi peribunt, tu autem permanebis, 11
& omnes vt vestimentum veterascent: D
* & velut amictum mutabis eos, & mu-
tabuntur: tu autem idem ipse es, & an-
ni tui non deficient. * Ad quem autem 13
Angelorum dixit aliquando: " Sede a

dextris meis, quoadusque ponam inimi-
cos tuos scabellum pedum tuorum. ?

14 * Nonne omnes sunt administratorij spi-
ritus, in ministerium missi propter eos,
qui hereditatem capient salutis?

C A P. II.

PROPTEREA abundantius oportet ob-
seruare nos ea, quæ audiui-
mus. * Si enim qui per
Angelos dictus est sermo, factus est fir-
mus, & omnis præuaticatio, & inobe-
dientia accepit iustam mercedis retribu-
tionem: * quomodo nos effugiemus si
tantam neglexerimus salutem? quæ cū
initium accepisset enarrari per Dominū
ab eis, qui audierunt, in nos confirma-
ta est, * contestante Deo signis & por-
tentis, & varijs virtutibus, & Spiritus fan-
cti distributionibus secundum suam vo-
luntatem. * Non enim Angelis subiecit
Deus orbem terræ futurum, de quo lo-
quimur. * Testatus est autem in quodā
B loco quis, dicens: " Quid est homo quod
memor es eius, aut filius hominis quo-
niam visitas eum? * Minuisti eum pau-
lominus ab Angelis: gloria & honore,
coronasti eum: & constituisti eum su-
per opera manuum tuarum. * " Omnia
subiecisti sub pedibus eius: In eo enim
quod omnia ei subiecit, nihil dimisit nō
subiectum ei. Nunc autem necdum vi-
demus omnia subiecta ei. * " Eum au-
tem, qui modico quā Angelis minora-
tus est, videmus Iesum propter passio-
nem mortis, gloria & honore corona-
tum:

8 Sap. 7. d. 26

1 Psal. 2. b. 7

2 Reg. 7. b. 14

1 Psal. 96. c. 8

2 Psal. 103. a. 4

1 Psal. 44. b. 7

1 Psal. 101. d. 26

1 Psal. 109. a. 1
2 Cor. 13. d. 25

1 Mar. 16. d. 20

1 Psal. 8. c. 5

1 Mar. 28. d. 18
1 Cor. 15. d. 26

1 Phil. 2. b. 8

tum: ut gratia Dei, pro omnibus gustaret mortem. * Decebat enim eum, propter quem omnia, & per quem omnia, qui multos filios in gloriam adduxerat, auctorem salutis eorum per passionem consummare. * Qui enim sanctificat, & qui sanctificantur, ex vno omnes. Propter quam causam non confunditur fratres eos vocare, dicens: * "Nuncio nomen tuum fratribus meis: in medio Ecclesie laudabo te. * Et iterum: "Ego ero fidens in eum. Et iterum: "Ecce ego, & pueri mei, quos dedit mihi Deus. * Quia ergo pueri communicauerunt carni, & sanguini, & ipse similiter participauit eisdem: "ut per mortem destrueret eum, qui habebat mortis imperium, id est, diabolus: * & liberaret eos, qui timore mortis per totam vitam obnoxij erant seruaturi. * Nisquam enim Angelos apprehendit, sed semen Abraham apprehendit. * Vnde debuit per omnia fratribus similari, ut misericors fieret, & fidelis pontifex ad Deum, ut repropitiaret delicta populi. * In eo enim, in quo passus est ipse & tentatus, potens est & eis, qui tentantur, auxiliari.

CAP. III.

Vnde fratres sancti, vocationis celestis participes, considerate Apostolum, & pontificem confessionis nostrae Iesum, qui fidelis est ei, qui fecit illum sicut & Moyses in omni domo eius. * Amplioris enim glorie iste prae Moyse dignus est habitus, quanto ampliorem honorem habet domus, qui fabricauit illam. * Omnis namque domus fabricatur ab aliquo: qui autem omnia creat, Deus est. * Et Moyses quidem fidelis erat in tota domo eius tamquam famulus, in testimonium eorum, quae dicenda erant: * Christus vero tamquam filius in domo sua: quae domus sumus nos, si fiduciam, & gloriam spei usque ad finem firmam retineamus. * Quapropter sicut dicit Spiritus sanctus: "Hodie si vocem eius audieritis, nolite obdurare corda vestra, sicut in exacerbatione secundum diem tentationis in deserto, ubi tentauerunt me patres vestri: probauerunt, & viderunt opera mea quae

draginta annis: Propter quod insensus fui generationi huic, & dixi: Semper errant corde. Ipsi autem non cognouerunt vias meas, * sicut iuraui in ira mea: Si introibunt in requiem meam. * Videte fratres, ne forte sit in aliquo vestrum malum incredulitatis, discedendi a Deo viuo: * sed adhortamini vosmetipsos per singulos dies, donec Hodie cognominatur, ut non obduretur quis ex vobis fallacia peccati. * Participes enim Christi effecti sumus: si tamen initium substantiae eius usque ad finem firmum retineamus. * Dum dicitur: Hodie si vocem eius audieritis, nolite obdurare corda vestra, quemadmodum in illa exacerbatione. * Quidam enim audientes exacerbauerunt: sed non vniuersi qui profecti sunt ex Aegypto per Moysen. * Quibus autem insensus est quadraginta annis? Nonne illis, qui peccauerunt, quorum cadauera prostrata sunt in deserto? * Quibus autem iurauit non introire in requiem ipsius, nisi illis, qui increduli fuerunt? * Et videmus, quia non potuerunt introire propter incredulitatem.

CAP. IIII.

Timeamus ergo ne forte relicta pollicitatione introeundi in requiem eius, existimetur aliquis ex vobis deesse. * Etenim & nobis nunciatum est, quemadmodum & illis. sed non profuit illis sermo auditus, non admittus fidei ex ijs, quae audierunt. * Ingrediemur enim in requiem, qui credidimus: quemadmodum dixit: "Sicut iuraui in ira mea: Si introibunt in requiem meam: & quidem operibus ab institutione mundi perfectis. * Dixit enim in quodam loco de die septima sic: "Et requieuit Deus die septima ab omnibus operibus suis. * Et in isto rursum: Si introibunt in requiem meam. * Quoniam ergo superest introire quosdam in illam, & ij, quibus prioribus annunciatum est, non introierunt propter incredulitatem: * iterum terminat diem quendam, Hodie, in David dicendo, post tantum temporis, sicut supra dictum est: "Hodie si vocem eius audieritis, nolite obdurare corda vestra. * Nam si eis Iesus requiem praestitisset, nunquam de alia loqueretur, posthac, die.

* Itaque

* Itaque relinquitur sabbatismus populo Dei. * Qui enim ingressus est in requiem eius : etiam ipse requieuit ab operibus suis, sicut a suis Deus. * Festinemus ergo ingredi in illam requiem : Ut ne in idipsum quis incidat incredulitatis exemplum. * Viuus est enim sermo Dei, & efficax, & penetrabilior omni gladio anticipi : & pertungēs vsque ad diuisionem animæ ac spiritus, compagum quoque ac medullarum, & discretor cogitationum & intentionum cordis. * Et non est vlla creatura inuisibilis in conspectu eius : omnia autem nuda & aperta sunt oculis eius, ad quem nobis sermo. * Habentes ergo pōtificem magnum, qui penetrauit celos, Iesum filium Dei : teneamus confessionem. * Non enim habemus pontificem, qui non possit compati infirmitatibus nostris : tētatū autem per omnia pro similitudine absque peccato. * Adeamus ergo cum fiducia ad thronum gratiæ : ut misericordiam consequamur, & gratiam inueniamus in auxilio opportuno.

CAP. V.

Omnis namque Pontifex ex hominibus assumptus, pro hominibus constituitur in ijs, quæ sunt ad Deum, ut offerat dona, & sacrificia pro peccatis : * qui condolere possit ijs, qui ignorant, & errant : quoniam & ipse circumdatus est infirmitate : * & propterea debet, quemadmodum pro populo, ita etiam & pro semetipso offerre pro peccatis. * Nec quisquam sumit sibi honorem, sed qui vocatur a Deo, tāquam Aaron. * Sic & Christus non semetipsum clarificauit ut pontifex fieret : sed qui locutus est ad eum : " Filius meus es tu, ego hodie genui te. " Quemadmodum & in alio loco dicit : " Tu es sacerdos in æternum, secundum ordinem Melchisedech. " Qui in diebus carnis suæ preces, supplicationesq. ad eum, qui possit illum saluum facere a morte cum clamore valido, & lacrymis offerens, exauditus est pro sua reuerentia : * Et quidem cum esset Filius Dei, didicit ex ijs, quæ passus est, obedientiam : * & consummatus, factus est omnibus obtemperantibus sibi, causa salutis æternæ, ap-

pellatus a Deo pontifex iuxta ordinem Melchisedech. * De quo nobis grandis sermo, & ininterpretabilis ad dicendum : quoniam imbecilles facti estis ad audiendum. * Etenim cum deberetis magistri D esse propter tempus : rursus indigetis ut vos doceamini quæ sine elementis exordij sermonum Dei : & facti estis quibus lacte opus sit, non solido cibo. * Omnis enim, qui lactis est particeps, expers est sermonis iustitiæ : paruulus enim est. * Perfectionum autem est solidus cibus : eorum, qui pro consuetudine exercitatos habent sensus ad discretionem boni ac mali.

CAP. VI.

Quapropter intermittentes inchoationis Christi sermonem, ad perfectiora feramur, nō rursus incipientes fundamentū poenitentiae ab operibus mortuis, & fidei ad Deum, * baptismatum doctrinæ, impositionis quoque manuum, ac resurrectionis mortuorum, & iudicii æterni. * Et hoc faciemus, si quidem permiserit Deus. * Im-

possibile est enim eos, qui semel sunt illuminati, gustauerunt etiam donum celeste, & participes facti sunt Spiritus sancti, gustauerunt nihilominus bonum Dei verbum, virtutesq. sæculi venturi, & prolapsi sunt ; rursus renouari ad poenitentiam, rursus crucifigentes sibi metipsos filium Dei, & ostentui habentes. * Terra enim sæpe venientem super se bibens imbrem, & generans herbam opportunam illis, a quibus colitur : accipit benedictionem a Deo. * proferens autem spinas, ac tribulos, reprobata est, & maledictio proxima : cuius consummatio in combustionem. * Confidimus autem de vobis dilectissimi meliora, & viciniore salutis : tamen si ita loquimur. * Non enim iniustus Deus, ut obliuiscatur operis vestri, & dilectionis, quā ostendistis in nomine ipsius, qui ministrastis sanctis, & ministratis. * Cupimus autem c vnumquemque vestrum eandem ostentare sollicitudinem ad expletionem spei vsque in finem : * ut non segnes efficiamini, verum imitatores eorum, qui fide, & patientia hereditabunt promissiones. * Abrahæ namque promittēs Deus, quo-

Mat. 12. d. 43
1. Pet. 1. d. 20
Inf. 10. c. 26

1. Pet. 1. d. 20
Ecdi. 15. d. 20

Exo. 21. d. 1
1. Pet. 1. d. 20

1. Pet. 1. d. 20

1. Pet. 1. d. 20

niam neminem habuit, per quem iuraret, maiorem, iuravit per semetipsum, ^{Gen. 22.6.16} "dicens: "Nisi benedicens benedicam te, & multiplicans multiplicabo te." Et sic longanimiter ferens, adeptus est repromissionem. "Homines enim per maiorem sui iurant: & omnis controuersia eorum finis, ad confirmationem, est iuramentum. "In quo abundantius volens Deus ostendere pollicitationis hereditibus immobilitatem consilij sui, interposuit iusiurandum: "Vt per duas res immobiles, quibus impossibile est mentiri Deum, fortissimum solatium habeamus, qui confugimus ad tenendam propositam spem, quam sicut anchoram habemus animæ tutam ac firmam, & incidentem vsque ad interiora velaminis, ubi præcursor pro nobis introiuit Iesus, secundum ordinem Melchisedech pontifex factus in æternum.

CAP. VII.

^{Gen. 14.4.18} **H**ic enim Melchisedech, rex Salem, sacerdos Dei summi, qui obuiavit Abraham regresso a cæde regum, & benedixit ei: "cui & decimas omnium diuinitus Abraham: primum quidem qui interpretatur rex iustitiæ: deinde autem & rex Salem, quod est, rex pacis, sine patre, sine matre, sine genealogia, neque initium dierum, neque finem vitæ habens, assimilatus autem Filio Dei, manet sacerdos in perpetuum. "Intuemini autem quantus sit hic, cui & decimas dedit de præcipuis Abraham patriarcha. "Et quidem de filiis Leui sacerdotium accipientes, ^{Deut. 18.2.3} "mandatum habent decimas sumere a populo secundum legem, id est, a fratribus suis: quamquam & ipsi exierint de lumbis Abraham. "Cuius autem generatio non annumeratur in eis, decimas sumpsit ab Abraham, & hunc, qui habebat repromissiones, benedixit. "Sine vlla autem contradictione, quod minus est, a meliore benedicatur. "Et hic quidem, decimas morientes homines accipiunt: ibi autem contestatur, quia viuunt. "Et (vt ita dictum sit) per Abraham, & Leui, qui decimas accepit, decimatus est: adhuc enim in lumbis patris erat, quando obulauit ei Melchi-

sedech. "Si ergo consummatio per sacerdotium Leuiticum erat (populus enim sub ipso legem accepit) quid adhuc necessarium fuit secundum ordinem Melchisedech, alium surgere sacerdotem, & non secundum ordinem Aaron dici? "Translato enim sacerdotio, necesse est vt & legis translatio fiat. "In quo enim hæc dicuntur, de alia tribu est, de qua nullus altari præsto fuit. "Manifestum est enim quoddam ex Iuda ortus sit Dominus noster: in qua tribu nihil de sacerdotibus Moyses locutus est. "Et amplius adhuc manifestum est: si secundum similitudinem Melchisedech exurgat alius sacerdos, qui non secundum legem mandati carnalis factus est, sed secundum virtutem vitæ insolubilis. "Contestatur enim: "Quoniam tu es sacerdos in æternum, secundum ordinem Melchisedech. "Reprobatio quidem sit præcedentis mandati, propter infirmitatem eius, & inutilitatem: nihil enim ad perfectum adduxit lex: introductio vero melioris spei, per quam proximus ad Deum. "Et quantum est non sine iureiurando (alii quidem sine iureiurando sacerdotes facti sunt, hic autem cum iureiurando per eum, qui dixit ad illum: "Iuravit Dominus, & non poenitebit eum: tu es sacerdos in æternum:)" in tantum melioris testamenti sponsor factus est Iesus. "Et alij quidem plures facti sunt sacerdotes, idcirco quod morte prohiberentur permanere: hic autem eo quod maneat in æternum, sempiternum habet sacerdotium. "Vnde & saluare in perpetuum potest accedentes per semetipsum ad Deum: semper viuens ad interpellandum pro nobis. "Talis enim decebat vt nobis esset pontifex, sanctus, innocens, impollutus, segregatus a peccatoribus, & excelsior cælis factus: qui non habet necessitatem quotidie, quemadmodum sacerdotes, prius pro suis delictis hostias offerre, deinde pro populi: hoc enim fecit semel, seipsum offerendo. "Lex enim homines constituit sacerdotes infirmitatem habentes: sermo autem iurisiurandi, qui post legem est, Filium in æternum perfectum.

CAP. VIII.

Capitulum autem super ea, quæ dicuntur: Talem habemus Pontificē, A qui confedit in dextera sedis magnitudinis in cælis, * sanctorum minister, & tabernaculi veri, quod fixit Dominus, & non homo. * Omnis enim pontifex, ad offerendum munera, & hostias constituitur: vnde necesse est & hunc habere aliquid, quod offerat: * si ergo esset super terram, nec esset sacerdos: cum essent qui offerrent secundum legem munera, * qui exemplari, & vmbra deferuiunt cælestium. Sicut responsum est Moysi, cū consummaret tabernaculum: "Vide (inquit) omnia facito secundum exemplar, quod tibi ostensum est in monte." Nunc autem melius sortitus est ministerium, C quanto & melioris testamenti mediator est, quod in melioribus repromissionibus sancitum est. * Nam si illud prius culpa vacasset: nō vtiq; secundi locus inquireretur. * Vituperans enim eos dicit: 7 "Ecce dies venient, dicit Dominus: & consummabo super domum Israel, & super domum Iuda testamentum nouū, * non secundum testamentum, quod feci patribus eorum in die, qua apprehendi manū eorum vt educerem illos de Terra Egypti: quoniam ipsi non permanserunt in testamento meo: & ego neglexi eos, dicit Dominus: * Quia hoc 10 est testamentum, quod disponam domui D Israel post dies illos, dicit Dominus: Dando leges meas in mentem eorum, & in corde eorum superscribam eas: & ero eis in Deum, & ipsi erunt mihi in populum: * & non docebit vnusquisque proximum suum, & vnusquisque fratrem suum, dicens: Cognosce Dominum: quoniam omnes scient me a minore usque ad maiorem eorum: * quia propitius 12 ero iniquitatibus eorum, & peccatorum eorum iam non memorabor. * Dicendo autem nouum: Veterauit 13 prius. Quod autem antiquatur, & senescit, prope interitum est.

CAP. IX.

Habuit quidem & prius, iustificatio- nes culturæ, & Sanctum sæculare. A

2 * Tabernaculum enim factum est pri- mum, in quo erant candelabra, & men- sa, & propositio panum, quæ dicitur Sā- cta. * Post velamentum autem secundū, tabernaculum, quod dicitur Sancta san- ctorum: * aureum habens thuribulum, & arcam testamenti circumtectam ex omni parte auro, in qua vna aurea ha- bens manna, & virga Aaron, quæ fron- duerat, & tabulæ testamenti, * superque eam erant Cherubim gloriæ obumbrantia propitiatorium: de quibus non est modo dicendum per singula. * His ve- ro ita compositis: in priori quidem ta- bernaculo semper introibant sacerdotes, 7 sacrificiorum officia consummantes: * in secundo autem semel in anno solus pō- tifex non sine sanguine, quem offert pro sua, & populi ignorantia: * hoc significā- te Spiritu sancto, nondum propalatum esse sanctorum viam, adhuc priore taber- naculo habente statum. * quæ parabola 9 est temporis instantis: iuxta quam mu- nera, & hostiæ offeruntur, quæ non pos- sunt iuxta conscientiam perfectum face- re seruientem, solummodo in cibis, & 10 in potibus, * & varijs baptismatibus, & iustitijs carnis usque ad tempus corre- ctionis impositis. * Christus autem assi- stens pontifex futurorum bonorum, per amplius & perfectius tabernaculum non manufactum, id est, non huius creatio- nis: * neque per sanguinem hircorum, 12 aut vitulorum, sed per proprium sangui- nem introiuit semel in Sancta, æterna, 13 redemptione inuenta. * Si enim sanguis hircorum, & taurorum, & cinis vitulæ aspersus inquinatos sanctificat ad emun- dationem carnis: * quanto magis san- guis Christi, qui per spiritum sanctum semetipsum obtulit immaculatum Deo, emundabit conscientiam nostram ab ope- ribus mortuis, ad seruendum Deo vi- uenti? * Et ideo noui testamenti media- tor est: * vt morte intercedente, in re- demptionem earum prauaricationum, quæ erant sub priori testamento, repro- missionē accipiant qui vocati sunt æter- næ hereditatis. * Vbi enim testamentum 16 est: mors necesse est intercedere testato- ris. * Testamentum enim inuoluntatis confirmatum est: alioquin nondum va- let, dum viuere qui testatus est. * Vnde nec primum quidem sine sanguine dedi- catum

Exo. 25. d. 40
Act. 7. f. 44

Heb. 13. c. 11

Exo. 30. b. 10
Leuit. 16. a. 2

Leuit. 16. e. 14

1. Pet. 1. d. 19
1. Ioan. 1. c. 7
Apoc. 1. b. 5

Gal. 3. b. 15

catum est. * Lecto enim omni mandato legis a Moyse vniuerso populo: accipies sanguinem vitulorum, & hircorum cum aqua & lana coccinea, & hyssopo: ipsum quoque librum, & omnem populum asperisit, * dicens: " Hic sanguis testamen-
 ti, quod mandauit ad vos Deus. * Etiam tabernaculum, & omnia vasa ministerij sanguine similiter asperisit: * Et omnia pene in sanguine secundum legem mundantur: & sine sanguinis effusione non fit remissio. * Necesse est ergo exemplaria quidem caelestium his mundari: ipsa autem caelestia melioribus hostijs quam istis. * Non enim in manufacta Sanctus Iesus introiuit exemplaria verorum: sed in ipsum caelum, vt appareat nunc vultui Dei pro nobis: * Neque vt saepe offerat semetipsum, quemadmodum Pontifex intrat in Sancta per singulos annos in sanguine alieno: * alioquin oportebat eum frequenter pati ab origine mundi: nunc autem semel in consummatione saeculorum, ad destitutionem peccati, per hostiam suam apparuit. * Et quemadmodum statutum est hominibus semel mori, post hoc autem iudicium: * sic & Christus semel oblatus est ad multorum exhaurienda peccata: secundo sine peccato apparebit expectantibus se, in salutem.

C A P. X.

V Mbram enim habens lex futurorum bonorum, non ipsam imaginem rerum: per singulos annos eisdem ipsis hostijs, quas offerunt indefinenter, numquam potest accedentes perfectos facere: * alioquin cessassent offerri: ideo quod nullam haberent vltra conscientiam peccati, cultores semel mundati: * sed in ipsis commemoratio peccatorum per singulos annos fit. * impossibile enim est sanguine taurorum & hircorum auferri peccata. * Ideo ingrediens mundum dicit: " Hostiam, & oblationem nolui: corpus autem aptasti mihi: * holocaustomata pro peccato non tibi placuerunt. * Tunc dixi: Ecce venio: " in capite libri scriptum est de me: Vt faciam, Deus, voluntatem tuam. * Superius dicens: Quia hostias, & oblationes, & holocaustomata pro peccato nolui,

nec placita sunt tibi, quae secundum legem offeruntur, * tunc dixi: Ecce venio, vt faciam, Deus, voluntatem tuam: aufert primum, vt sequens statuatur. * In qua voluntate sanctificati sumus per oblationem corporis Iesu Christi semel. * Et omnis quidem sacerdos praesto est quotidie ministrans, & eisdem saepe offerens hostias, quae numquam possunt auferre peccata: * hic autem vnā pro peccatis offerens hostiam, in sempiternum sedet in dextera Dei, * de cetero expectans donec ponantur inimici eius scabellum pedum eius. * Vna enim oblatione, consummauit in sempiternum sanctificatos. * Contestatur autem nos & Spiritus sanctus. Postquam enim dixit: * " Hoc autem testamentum, quod testabor ad illos post dies illos, dicit Dominus, Dando leges meas in cordibus eorum, & in mentibus eorum superscribam eas: * & peccatorum, & iniquitatum eorum iam non recordabor amplius. * Vbi autem horum remissio: iam non est oblatio pro peccato. * Habentes itaque fratres fiduciam in introitu sanctorum in sanguine Christi, * quam initiauit nobis viam nouam, & viuētem per uelamen, id est, carnem suam, * & sacerdotem magnum super domum Dei: * accedamus cum vero corde in plenitudine fidei, aspersi corda a conscientia mala, & abluti corpus aqua munda, * teneamus spei nostrae confessionem indeclinabilem, (fidelis enim est qui repromisit) * & consideremus inuicem in prouocationem charitatis, & bonorum operum: * non deferentes collectionem nostram, sicut consuetudinis est quibusdam, sed consolantes, & tanto magis quanto uideritis appropinquantem diem. * Voluntarie enim peccatis nobis post acceptam notitiam veritatis, iam non relinquitur pro peccatis hostia, * terribilis autem quaedam expectatio iudicij, & ignis amulatio, quae consumptura est aduersarios. * Irritam quis faciens legem Moyse, sine vlla miseratione duobus vel tribus testibus moritur: * quanto magis putatis deteriora mereri supplicia qui filium Dei conculcauerit, & sanguinem testamenti pollutum duxerit, in quo sanctificatus est, & spiritui gratiae contumeliam fecerit? * Scimus enim qui dixit:

* Exo. 24. 8

* Rom. 1. 11
* 1. Cor. 1. 13

* 1. Cor. 1. 17

* Ibidem.

* 1. Cor. 1. 13
* 1. Cor. 1. 13* 1. Cor. 1. 13
* 1. Cor. 1. 13

* 1. Cor. 1. 13

* 1. Cor. 1. 13
* 1. Cor. 1. 13
* 1. Cor. 1. 13

11 **Gen. 12. c. 9;** **Rom. 12. d. 19** **11** **12** **13** **14** **15** **16** **17** **18** **19**
 xit: "Mihī vindicta, & ego retribuam.
 Et iterum: Quia iudicabit Dominus popu-
 lum suum. * Horrendum est incidere
 in manus Dei viuentis. * Rememorami-
 ni autem pristinos dies, in quibus illu-
 minati, magnum certamen sustinistis
 passionum: * & in altero quidem oppro-
 brijs, & tribulationibus spectaculum fa-
 cti: in altero autem socij taliter conuer-
 santium effecti. * Nam & vinctis com-
 passi estis, & rapinam bonorum vestro-
 rum cum gaudio suscepistis, cognoscen-
 tes vos habere meliorem, & manentem
 substantiam. * Nolite itaque amittere
 confidentiam vestram, quæ magnam ha-
 bet remunerationem. * Patientia enim
 vobis necessaria est: vt voluntatem Dei
 facientes, reportetis promissionem.
 * "Adhuc enim modicum aliquantulū,
 qui venturus est, veniet, & non tardabit.
 * "Iustus autem meus ex fide viuī. quod
 si subtraxerit se, non placebit animæ mez.
 * Nos autem non sumus subtractionis fi-
 lij in perditionem, sed fidei in acqui-
 sitionem animæ.

CAP. XI.

1 **2** **3** **4** **5** **6** **7** **8** **9**
Est autem fides sperandarum substan-
 tia rerum, argumentum non appa-
 rentium. * In hac enim testimonium cō-
 secuti sunt senes. * "Fide intelligimus
 aptata esse sæcula verbo Dei: vt ex inui-
 sibilibus visibilia fierent. * "Fide pluri-
 mam hostiam Abel, quàm Cain, obtulit
 Deo, "per quam testimonium consecu-
 tus est esse iustus, testimonium perhiben-
 te muneribus eius Deo, & per illam de-
 functus adhuc loquitur. * "Fide Henoch
 translatus est ne videret mortem, & non
 inueniebatur: quia transfudit illum Deus:
 ante translationem enim testimonium
 habuit placuisse Deo. * Sine fide autem
 impossibile est placere Deo. Credere
 enim oportet accedentem ad Deū quia
 est, & inquirentibus se remunerator sit.
 * "Fide Noe responso accepto de ijs, quæ
 adhuc non videbantur, metuens aptauit
 arcam in salutem domus suæ, per quam
 damnauit mundum: & iustitiæ, quæ per
 fidem est, heres est institutus. * "Fide qui
 vocatur Abraham obediuit in locū exi-
 re, quem accepturus erat in hereditatē:
 & exiit, nesciens quo iret. * Fide de-

10 **11** **12** **13** **14** **15** **16** **17** **18** **19** **20** **21** **22** **23** **24** **25** **26** **27** **28** **29**
 moratus est in Terra repromissionis,
 tamquam in aliena, in casulis habitan-
 do cum Isaac, & Iacob coheredibus re-
 promissionis eiusdem. * Expectabat
 C enim fundamenta habentem ciuitatem:
 cuius artifex, & conditor Deus. * "Fide
 & ipsa Sara sterilis virtutem in conce-
 ptionem seminis accepit, etiam præter
 tempus ætatis: quoniam fidelem credi-
 dit esse cum, qui repromiserat. * Pro-
 pter quod & ab vno orti sunt (& hoc
 emortuo) tamquam sidera cæli in mul-
 titudinem, & sicut arena, quæ est ad
 oram maris, innumerabilis. * Iuxta fi-
 dem defuncti sunt omnes isti, non ac-
 ceptis repromissionibus, sed a longe
 eas aspicientes, & salutantes, & confitētes
 quia peregrini, & hospites sunt super
 terram. * Qui enim hæc dicunt, signifi-
 cant se patriam inquirere. * Et si qui-
 dem ipsius meminissent de qua exierūt,
 habebant vtiq; tempus reuertendi.
 * "nunc autem meliorem appetunt, id est,
 D cælestem. Ideo non confunditur Deus
 vocari Deus eorum: paruū enim illis
 ciuitatem. * "Fide obrulit Abraham
 Isaac, cum tentaretur, & vnigenitum of-
 ferebat, qui susceperat repromissiones;
 "ad quem dictum est: "Quia in Isaac vo-
 cabitur tibi semen: "arbitrans quia & a
 mortuis suscitare potens est Deus: vnde
 eum & in parabolam accepit. * "Fide
 & de futuris benedixit Isaac Iacob, &
 Esau. * "Fide Iacob, moriens, singulos fi-
 liorum Ioseph benedixit: " & adorauit
 fastigium virgæ eius. * "Fide Ioseph, mo-
 riens, de professione filiorum Israel me-
 moratus est, & de ossibus suis mandauit.
 * "Fide Moyses, natus, occultatus est mē-
 sibus tribus a parentibus suis, eo quod vi-
 dissent elegantem infantem, " & non ti-
 muerunt regis edictum. * "Fide Moyses
 grandis factus negauit se esse filium filiz
 Pharaonis, "magis eligens affligi cum po-
 pulo Dei, quàm temporalis peccati habe-
 re iucunditatem, "maiores diuitias æsti-
 mans thesauro Ægyptiorum, impropē-
 rium Christi: aspiciebat enim in remu-
 nationem. * Fide reliquit Ægyptum,
 non veritus animositatem regis: inuisibi-
 lem enim tamquā videns sustinuit. * "Fi-
 de celebrauit pascha, & sanguinis effusio-
 nem: ne qui vastabat primitiua, tange-
 ret eos. * "Fide transierunt Mare rubrum

XXX tamquam

1106.6. d. 10 tamquam per aridam terram: quod ex- F
 10 perti Ægyptij, deuorati sunt. * " Fide 10
 1106.2. d. 3 muri Iericho corruerunt, circuitu die-
 11 rum septem. * Fide Rahab meretrix non 11
 12 periit cum incredulis, " excipiens explo-
 13 ratores cum pace. * Et quid adhuc di- 12
 14 cam? Deficiet enim me tempus enarran-
 15 tem de Gedeon, Barac, Samson, Iephthe,
 16 David, Samuel, & Prophetis: * qui per 11
 17 fidem vicerunt regna, operati sunt iusti-
 18 tiam, adepti sunt repromissiones, obtu-
 19 rauerunt ora leonum, * extinxerunt im- 14
 20 petum ignis, effugerunt aciem gladij,
 21 conualuerunt de infirmitate, fortes fa- G
 22 cti sunt in bello, castra venterunt exte-
 23 rorum: * acceperunt mulieres de resur- 15
 24 rectione mortuos suos: alij autem di-
 25 stenti sunt non suscipientes redemptionem,
 26 ut meliorem inuenirent resurre-
 27 ctionem. * Alij vero ludibria, & ver- 16
 28 bera experti, insuper & vincula, & car-
 29 ceres: * lapidati sunt, secti sunt, tentari 17
 30 sunt, in occisione gladij mortui sunt,
 31 circueierunt in melotis, in pellibus ca-
 32 prinis, egentes, angustijati, afflicti: * qui 18
 33 bus dignus non erat mundus: in solitu-
 34 dinibus errantes, in montibus, & spe-
 35 luncis, & in cauernis terræ. * Et hi om- 19
 36 nes testimonio fidei probati, non acce-
 37 perunt repromissionem, * Deo pro no- 40
 38 bis melius aliquid prouidente, ut non
 39 sine nobis consummarentur.

CAP. XII.

1106.6. d. 3.4 I Deoque & nos tantam habentes im- 1
 2 positam nubem testium, " deponen- A
 3 tes omne pondus, & circumstans nos
 4 peccatum, per patientiam curramus ad
 5 propositum nobis certamen: * aspicien- 2
 6 tes in Auctorem fidei, & consummato-
 7 rem Iesum, qui proposito sibi gaudio
 8 sustinuit crucem, confusione contempta,
 9 atque in dextera sedis Dei sedet. * Re- 3
 10 cogitate enim cum, qui talem sustinuit B
 11 peccatoribus aduersum semetipsum,
 12 contradiccionem: ut ne fatigemini, ani-
 13 mis vestris deficientes. * Nondum enim 4
 14 vsque ad sanguinem restitistis, aduersus
 15 peccatum repugnantes: * & obliuisti
 16 consolationis, quæ vobis tamquam filijs
 17 loquitur, dicens: " Filii mi, noli negligere
 18 disciplinam Domini: neque fatigeris
 19 dum ab eo argueris. * Quem enim dili-

git Dominus, castigat: flagellat autem 5
 7 omnem filium, quem recipit. * In di-
 8 sciplina perseuerate. Tamquam filijs
 9 vobis offert se Deus: quis enim filius,
 10 quem non corripit pater? * Quod si ex-
 11 tra disciplinam estis, cuius participes fa-
 12 cti sunt omnes: ergo adulteri, & non- 2
 13 filij estis. * Deinde patres quidem car-
 14 nis nostræ, eruditores habuimus, & re-
 15 uerebamur eos. non multo magis ob-
 16 temperabimus Patri spirituum, & viue-
 17 mus? * Et illi quidem in tempore pau-
 18 corum dierum, secundum voluntatē suā
 19 erudiebant nos: hic autem ad id, quod
 20 vtile est in recipiendo sanctificationem
 21 eius. * Omnis autem disciplina in præ-
 22 senti quidem videtur non esse gaudij,
 23 sed moeroris: postea autem fructum pa-
 24 catissimum exercitatis per eam, reddet
 25 iustitiæ. * Propter quod remissas ma-
 26 nus, & soluta genua, erigite, * & gres-
 27 sus rectos facite pedibus vestris: ut non
 28 claudicans quis erret, magis autem sa-
 29 nctur. * " Pacem sequimini cum omni- 14
 30 bus, & sanctimoniam, sine qua nemo
 31 videbit Deum: * contemplantes ne quis
 32 desit gratiæ Dei: nequa radix amaritu-
 33 dinis sursum germinans impediatur, &
 34 per illam inquinentur multi. * Ne quis
 35 fornicator, aut profanus " ut Esau: qui
 36 propter vnā escam vendidit primiti- 15
 37 uas sua: * scitote enim quoniam " & pos-
 38 tea cupiens hereditare benedictionem,
 39 reprobatus est: non enim inuenit po-
 40 nitentis locum, quamquam cum lacry-
 41 mis inquisisset eam. * " Non enim acces-
 42 sistis ad tractabilem montem, & accen-
 43 sibilem ignem, & turbinem, & caligi-
 44 nem, & procellam, " & tubæ sonum, &
 45 vocem verborum, quam qui audierunt,
 46 excusauerunt se, ne eis fieret verbum. 10
 47 " Non enim portabant quod dicebatur:
 48 " Et si bestia tetigerit montem, lapida- 11
 49 bitur. * Et ita terribile erat quod vide-
 50 batur. Moyses dixit: Exterritus sum, &
 51 tremebundus. * Sed accessistis ad Sion
 52 montem, & ciuitatem Dei viuentis, Ie-
 53 rusalem cælestem, & multorum millium
 54 Angelorum frequentiam, " & Ecclesiam
 55 primitiuorum, qui conscripti sunt in cæ-
 56 lis, & iudicem omnium Deum, & spi-
 57 ritus iustorum perfectorum, * & testa-
 58 menti noui mediatorem Iesum, & san-
 59 guinis aspercionem melius loquentem
 60 quam

1106.6. d. 3.4
 Colof. 3. b. 8
 Eph. 4. c. 23
 1. Pet. 2. a. 1. & c.
 4. a. 1

1106.6. d. 3.4
 Apoc. 3. d. 19

1106.12. b. 8

1106.25. d. 33

1106.27. f. 38

1106.19. b. 12
 & 20. c. 21

1106.19. a. 1

quàm Abel . * Videte ne recusetis lo-
quentem . Si enim illi non effugerunt , G
recusantes eum , qui super terram loque-
batur : multo magis nos , qui de celis
loquentem nobis auertimus . * cuius vox
mouit terram tunc : nunc autem repro-
mittit , dicens : " Adhuc semel : & ego
mouebo non solū terram , sed & cælum .
* Quod autem , Adhuc semel , dicit : de-
clarat mobilium translationem tanquā
factorum , vt maneat ea , quæ sunt im-
mobilia . * Itaque regnum immobilitatis
susipientes , habemus gratiam : per quā
seruiamus placentes Deo , cum metu &
reuerentia . * " Etenim Deus noster ignis
consumens est .

CAP. XIII.

CHARITAS fraternitatis maneat in vo-
bis . * " Et hospitalitatem nolite
obliuisci , per hanc enim " latuerunt qui-
dam , Angelis hospitio receptis . * Me-
mentote victorum , tamquam simul
vincti : & laborantium , tamquam &
ipsi in corpore morantes . * Honorabi-
le connubium in omnibus , & chorus
immaculatus . Fornicatores enim , &
adulteros iudicabit Deus . * Sine mores
sine auaricia , contenti presentibus : ipse
enim dixit : " Non te deseram , neque
derelinquam . * ita vt confidenter dica-
mus : " Dominus mihi adiutor : non ti-
mebo quid faciat mihi homo . * Me-
mentote prapositorum vestrorum , qui
vobis locuti sunt verbum Dei : quorum
intuentes exitum conuersationis , imita-
mini fidem . * Iesus Christus heri , &
hodie : ipse & in sæcula . * Doctrinis va-
rijs , & peregrinis nolite abduci . Opti-
mum est enim gratia stabilire cor , non
escis : quæ non profuerunt ambulanti-
bus in eis . * Habemus altare , de quo edere

non habent potestatem , qui tabernacu-
lium deseruiunt . * " Quorum enim anima-
lium inferitur sanguis pro peccato in
Sancta per pontificem , horum corpora
tremantur extra castra . * Propter quod
& Iesus , vt sanctificaret per suum san-
guinem populum , extra portam passus
est . * Excamus igitur ad eum extra ca-
stra , improprium eius portantes . * " Nō
enim habemus hic manentem ciuitatem ,
sed futuram inquirimus . * Per ipsum
ergo offeramus hostiam laudis semper
Deo , idest , fructum labiorum confiten-
tium nomini eius . * Beneficentiæ autē ,
& communionis nolite obliuisci : talibus
enim hostijs promeretur Deus . * Obedi-
te praposis vestris , & subiaceate eis .
Ipsi enim peruigilant quasi rationem
pro animabus vestris reddituri , vt cum
gaudio hoc faciant , & non gementes :
hoc enim non expedit vobis . * Orate
pro nobis : confidimus enim quia bo-
nam conscientiam habemus in omnibus
bene volentes conuersari . * Amplius
autem deprecor vos hoc facere , quod ce-
lerius restituar vobis . * Deus autem
pacis , qui eduxit de mortuis pastorem
magnum ouium , in sanguine testamen-
ti æterni , Dominum nostrum Iesum
Christum , aptet vos in omni bono , vt
faciatis eius voluntatem : faciens in vo-
bis quod placeat coram se per Iesum
Christum : cui est gloria in sæcula sæcu-
lorum . Amen . * Rogo autem vos fra-
tres , vt sufferatis verbum solatij . Ete-
nim per paucis scripsi vobis . * Cogno-
scite fratrem nostrum Timotheum di-
missum : cum quo (si celerius venerit)
videbo vos . * Salutate omnes praposi-
tos vestros , & omnes sanctos . Salutant
vos de Italia fratres . * Gratia cum om-
nibus vobis . Amen .

EPISTOLA CATHOLICA

B. IACOBI APOSTOLI.

CAPVT PRIMVM.

IACOBVS Dei, & Domini nostri Iesu Christi seruus, duodecim tribubus, quæ sunt in dispersione, salutem. * Omne gaudium existimate fratres mei, cum in tentationes varias incideritis: * "Scientes quòd probatio fidei vestræ patientiam operatur. * Patientia autem opus perfectum habet: ut sitis perfecti & integri in nullo deficientes. * Si quis autem vestrum indiget sapientia, postulet a Deo, qui dat omnibus affluenter, & non impropert: & dabitur ei. * "Postulet autem in fide nihil hæsitans: qui enim hæsitat, similis est fluctui maris, qui a vento mouetur & circumfertur. * non ergo ælmet homo ille quòd accipiat aliquid a Domino. * Vir duplex animo inconstans est in omnibus vijs suis. * Glorietur autem frater humilis in exaltatione sua: * diues autem in humilitate sua, "quoniam sicut flos sceni transibit: * exortus est enim sol cum ardore, & arefecit scenum, & flos eius decidit, & decor vultus eius deperijt: ita & diues in itineribus suis marcescet. * "Beatus vir, qui sustinet tentationem: quoniam cum probatus fuerit, accipiet coronam vitæ, quam repromisit Deus diligentibus se. * Nemo cum tentatur, dicat quoniam a Deo tentatur: Deus enim intentator malorum est: ipse autem neminem tentat. * Vnusquisque vero tentatur a concupiscentia sua abstractus, & illeceus. * Deinde concupiscentia cum conceperit, parit peccatum: peccatum vero cum consummatum fuerit, generat mortem. * Nolite itaque errare

17 fratres mei dilectissimi. * Omne datum optimum, & omne donum perfectum, defursum est, descendens a Patre luminum, apud quem non est transmutatio, nec vicissitudinis obumbratio. * Voluntarie enim genuit nos verbo veritatis, ut simus initium aliquod creaturæ eius. 19 * Scitis fratres mei dilectissimi. "Sit autem omnis homo velox ad audiendum: tardus autem ad loquendum, & tardus ad iram. * Ira enim viri, iustitiam Dei non operatur. * Propter quod abijcietes omnem immunditiam, & abundantiam malitiæ, in mansuetudine suscipite insitum verbum, quod potest saluare animas vestras. * "Estote autem factores verbi, & non auditores tantum: fallentes vosmetipsos. * Quia si quis auditor est verbi, & non factor: hic comparabitur viro consideranti vultum nauitatis suæ in speculo: * considerauit enim se, & abiit, & statim oblitus est qualis fuerit. * Qui autem perpexerit in legem perfectam libertatis, & permanferit in ea, non auditor obliuiosus factus, sed factor operis: hic beatus in facto suo erit. 26 * Si quis autem putat se religiosum esse, non refrenans linguam suam, sed seducens cor suum, huius vana est religio. 27 * Religio munda, & immaculata apud Deum & Patrem, hæc est: Visitare pupillos, & viduas in tribulatione eorum, & immaculatum se custodire ab hoc sæculo.

CAP. II.

Fratres mei, nolite in personarum acceptione habere fidem Domini nostri Iesu Christi gloriæ. * Etenim si introierit in conuentum vestrum vir aureum

Rom. 5. 2. j

Mat. 7. 7. &
21. C. 22
Mat. 11. C. 24
Luc. 11. b. 9
Ioan. 14. b. 13
& 16. c. 23. f.
24

Eccl. 14. C. 18
Isa. 40. b. 6
1. Pet. 1. d. 24

Job. 5. C. 17

Prou. 17. d. 27

Mat. 7. d. 21
Rom. 2. b. 11

Leui. 19. c. 19
Deut. 1. c. 16
& 16. d. 19
Prou. 24. c. 23
Eccl. 42. a. 1

zureum anulum habens in veste candi-
da, introierit autem & pauper in sordi-
do habitu, * & intendatis in eum, qui
indutus est veste præclara, & dixeritis
ei: Tu sede hic bene: pauperi autem di-
catis: Tu sta illic; aut sede sub scabello
pedum meorum: * nonne iudicatis apud
vosmetipsos, & facti estis iudices cogi-
tationum iniquarum? * Audite fratres
mei dilectissimi, nonne Deus elegit pau-
peres in hoc mundo, diuites in fide, &
heredes regni, quod repromisit Deus di-
ligentibus se? * Vos autem exhonoraſtis
pauperem. Nonne diuites per poten-
tiam opprimunt vos, & ipsi trahunt vos
ad iudicia? * Nonne ipsi blasphemant
bonum nomen, quod inuocatum est su-
per vos? * Si tamen legem perficitis re-
galem secundum Scripturas: "Diliges pro-
ximum tuum sicut teipsum: bene faci-
tis: * si autem personas accipitis, pecca-
tum operamini, redarguti a lege quasi
transgressores: * "Quicumque autem
totam legem seruauerit, offendat autem
in vno, factus est omnium reus. * Qui
enim dixit, Non moechaberis, dixit &
Non occides. Quod si non moechabe-
ris, occides autem, factus es transgres-
sor legis. * Sic loquimini, & sic facite
sicut per legem libertatis incipientes iu-
dicari. * Iudicium enim sine misericor-
dia illi, qui non fecit misericordiam:
superexaltat autem misericordia iudi-
cium. * Quid proderit fratres mei si fi-
dem quis dicat se habere, opera autem
non habeat? Numquid poterit fides sal-
uare eum? * "Si autem frater, & soror
nudi sint, & indigeant victu quotidia-
no, * dicat autem aliquis ex vobis illis:
Ite in pace, calefacimini & saturamini:
non dederitis autem eis, quarum necessaria
sunt corpori, quid proderit? * Sic &
fides, si non habeat opera, mortua est
in semetipsa. * Sed dicet quis: Tu fidem
habet, & ego opera habeo. ostende
mihi fidem tuam sine operibus: & ego
ostendam tibi ex operibus fidem meam.
* Tu credis quoniam vnus est Deus: Be-
ne facis: & dæmones credunt, & contre-
dunt. * Vis autem scire o homo inani-
s, quoniam fides sine operibus morta-
tua est? * "Abraham pater noster nonne
ex operibus iustificatus est, offerens Isaac
filium suum super altare? * Vides quo-

niam fides cooperabatur operibus illius:
& ex operibus fides consummata est?
23 * Et suppleta est Scriptura, dicens: "Cre-
didit Abraham Deo, & reputatum est il-
li ad iusticiam, & amicus Dei appellatus
est. * Videtis quoniam ex operibus iu-
stificatur homo, & non ex fide tantum?
25 * Similiter & Rahab meretrix, nonne
ex operibus iustificata est suscipiens nū-
cios, & alia via eiciens? * Sicut enim
corpus sine spiritu mortuum est, ita &
fides sine operibus mortua est.

"Gen. 22. b. 6
Rom. 4. 2. 1
Gal. 3. 6. 6

"Ios. 2. 10

C A P. I I I.

Nolite plures magistri fieri fratres
mei, scientes quoniam maius iu-
dicium sumitis. * In multis enim of-
fendimus omnes. Si quis in verbo non
offendit: hic perfectus est vir. potest
etiam freno circumducere totum cor-
pus. * Si autem equis frena in ora mit-
timus ad consentiendum nobis, & om-
ne corpus illorum circumferimus. * Ec-
ce & naues, cum magnæ sint, & a ven-
tis validis minentur, circumferuntur a
modico gubernaculo vbi impetus diri-
gentis voluerit. * Ita & lingua modi-
cum quidem membrum est, & magna
exaltat. Ecce quantus ignis quam ma-
gnam siluam incendit! * Et lingua ignis
est, vniuersitas iniquitatis. Lingua con-
stituitur in membris nostris, quæ macu-
lat totum corpus, & inflammata rotam
natiuitatis nostræ inflammata a gehem-
na. * Omnis enim natura bestiarum, &
volucrum, & serpentium, & ceterorum
domantur, & domita sunt a natura hu-
mana: * linguam autem nullus homi-
num domare potest: inquietum malum,
plena veneno mortifero. * In ipsa bene-
dicimus Deum & Patrem: & in ipsa
maledicimus homines, qui ad similitu-
dinem Dei facti sunt. * Ex ipso ore pro-
cedit benedictio, & maledictio. Non
oportet, fratres mei, hæc ita fieri. * Num-
quid fons de eodem foramine emanat
dulcem, & amaram aquam? * Numquid
potest, fratres mei, ficus vvas facere, aut
vitis ficus? Sic neque falsa dulcem po-
test facere aquam. * Quis sapiens, & di-
sciplinatus inter vos? Ostendat ex bo-
na conuersatione operationem suam in
mansuetudine sapietiz. * Quod si zelum

Mat. 23. 2. 1

Meni. 19. d. 16
Mat. 22. d. 19
Mar. 12. c. 31
Rom. 13. c. 9
Gal. 5. c. 14
Leuit. 19. c. 15
Deut. 17. c. 13
Mat. 5. c. 19

I. Io. 3. c. 17

I. Gen. 22. b. 9

amarum habetis, & contentiones sine D
in cordibus vestris: nolite gloriari, &
mendaces esse aduersus veritatem. * non 15
est enim ista sapientia desursum descen-
dens: sed terrena, animalis, diabolica.
* Vbi enim zelus & contentio: ibi in- 16
constantia, & omne opus prauum.
* Quæ autem desursum est sapientia, 17
primum quidem pudica est, deinde paci-
fica, modesta, suadibilis, bonis consen-
tiens, plena misericordia, & fructibus bo-
nis, non iudicans, sine simulatione.
* Fructus autem iustitiæ, in pace semina- 18
tur, facientibus pacem.

CAP. IIII.

Vnde bella, & lites in vobis? Non- 1
ne hinc? ex concupiscentijs ve- A
stris, quæ militant in membris vestris?
* Concupiscitis, & non habetis: occidi- 2
tis, & zelatis: & non potestis adipisci:
litigatis, & belligeratis, & non habetis,
propter quod non postulatis. * Petitis, 3
& non accipitis: eo quod male petatis:
vt in concupiscentijs vestris infumatis.
* Adulteri nescitis quia amicitia huius 4
mundi, inimica est Dei? Quicunque ergo
voluerit amicus esse sæculi huius, inimi- 5
cus Dei constituitur. * An putatis quia
inaniter Scriptura dicat: Ad inuidiam
concupiscit spiritus, qui habitat in vo- 6
bis? * Maiorem autem dat gratiam. Pro-
pter quod dicit: Deus superbis resistit,
humilibus autem dat gratiam. * Subdi- 7
ti ergo estote Deo, resistite autem dia-
bolo, & fugiet a vobis. * Appropinqua- 8
te Deo, & appropinquabit vobis. Emu-
date manus, peccatores: & purificate C
corda, duplices animo. * Miseri estote,
& lugeate, & plorate: risus vester in lu-
ctum conuertatur, & gaudium in moe-
rorem. * Humiliamini in conspectu 10
Domini, & exaltabit vos. * Nolite de-
trahere alterutrum fratres. Qui detra- 11
hit fratri, aut qui iudicat fratrem suum,
detrahit legem, & iudicat legem. Si au-
tem iudicas legem: non es factor legis,
sed iudex. * Vnus est legislator, & iudex, 12
qui potest perdere, & liberare. * Tu 13
autem quis es, qui iudicas proximum?
Ecce nunc qui dicitis: Hodie, aut cra-
stino ibimus in illam ciuitatem, & fa-
ciemus ibi quidem annum, & mercabi-

14 mur, & lucrum faciemus: * qui ignora-
tis quid erit in crastino. * Quæ est enim
vita vestra? vapor est ad modicum pa-
rens, & deinceps exterminabitur; pro
eo vt dicatis: Si Dominus voluerit. Et:
Si vixerimus, faciemus hoc, aut illud.
16 * Nunc autem exultatis in superbij ve-
stris. Omnis exultatio talis, maligna
17 est. * Scienti igitur bonum facere, &
non facienti, peccatum est illi.

CAP. V.

A Gite nunc diuites, plorate vlulan-
tes in miserijs vestris, quæ adue-
nient vobis. * Diuitiæ vestræ putrefa-
ctæ sunt: & vestimenta vestra a tineis
comesta sunt. * Aurum, & argentum
vestrum ruginavit: & rugo eorum
in testimonium vobis erit, & mandu-
cabit carnes vestras sicut ignis. Thesau-
rizastis vobis iram in nouissimis diebus.
4 * Ecce merces operariorum, qui messue-
runt regiones vestras, quæ fraudata est
a vobis, clamat: & clamor eorum in
aures Domini sabaoth introiit. * Epu-
lati estis super terram, & in luxurijs
enutristis corda vestra in die occisionis.
6 * Addixistis, & occidistis iustum, & non
restitit vobis. * Patientes igitur estote
B fratres vsque ad aduentum Domini. Ecce
agricola expectat pretiosum fructum
terræ, patienter ferens donec accipiat
temporaneum, & serotinum. * Patientes
igitur estote & vos, & confirmate corda
vestra: quoniam aduentus Domini ap-
propinquauit. * Nolite ingemiscere fra-
tres in alterutrum, vt non iudicemini.
10 Ecce iudex ante ianuam affistit. * Exem-
plum accipite, fratres, exitus mali, la-
boris, & patientiæ, Prophetas: qui locu-
ti sunt in nomine Domini. * Ecce bea-
11 tificamus eos, qui sustinuerunt. Suffe-
rentiam Iob audistis, & finem Domini
vidistis, quoniam misericors Dominus
est, & miserator. * Ante omnia autem
12 fratres mei nolite iurare, neque per æ-
lum, neque per terram, neque aliud
quodcumque iuramentum. Sic autem
sermo vester: Est, est: Non, non: vt
13 non sub iudicio decidatis. * Tristatur
aliquis vestrum? oret: Aequo animo
14 est? psallat. * Infirmatur quis in vo-
bis? inducat presbyteros Ecclesiæ, &
orent

6 Prou. 3. d. 14

81. Pet. 1. b. 6

Rom. 14. a. 4

Matt. 5. 14

orent super eum, & ungentes eum oleo D
in nomine Domini: * & oratio fidei sal- 15
uabit infirmum, & alleuiabit eum Do-
minus: & si in peccatis sit, remittentur
ei. * Confitemini ergo alterutrum pec- 16
cata vestra, & orate pro inuicem vt sal-
uemini: multum enim valet deprecatio
iusti assidua. * Elias homo erat similis 17
nobis passibilis: & oratione orauit vt
non plueret super terram, & non pluit

annos tres, & menses sex. * Et rursum
11 orauit: & cælum dedit pluuiam, & ter-
ra dedit fructum suum. * Fratres mei,
12 si quis ex vobis errauerit a veritate, &
conuerterit quis eum: * scire debet quo-
13 niam qui conuerterit peccatorem
ab errore viæ suæ, saluabit animam eius
a morte, & operiet multitudinem pec-
catorum.

EPISTOLA BEATI PETRI APOSTOLI P R I M A.

CAPVT PRIMVM.

ETRVS Apostolus 1
Iesu Christi, electis A
aduenis dispersionis
Ponti, Galatiæ, Cap-
padociæ, Asiæ, & Bi-
thyniæ * secundum 2
præscientiam Dei Pa-

tris, in sanctificationem Spiritus, in obe-
dientiam, & asperionem sanguinis Iesu
Christi: Gratia vobis, & pax multipli-
cetur. * Benedictus Deus & Pater Do- 3
mini nostri Iesu Christi, qui secundum
misericordiam suam magnam regenera-
uit nos in spem viuam, per resurrectio- 4
nem Iesu Christi ex mortuis, * in here-
ditatem incorruptibilem, & incontami-
natam, & immarcescibilem, conserua-
tam in cælis in vobis, * qui in virtute 5
Dei custodimini per fidem in salutem, B
paratam reuelari in tempore nouissimo.
* In quo exultabitis, modicum nunc si 6
oportet contristari in varijs tentationi-
bus: * vt probatio vestræ fidei multo 7
pretiosior auro (quod per ignem pro-
batur) inueniatur in laudem, & glo-
riam, & honorem in reuelatione Iesu

Christi: * quem cum non videritis,
diligitis: in quem nunc quoque non vi-
dentes creditis: credentes autem exulta-
bitis lætitia inenarrabili, & glorificata:
9 * reportantes finem fidei vestræ, salu-
tem animarum. * De qua salute exqui-
sierunt, atque scrutati sunt prophetae,
qui de futura in vobis gratia propheta-
11 uerunt: * scrutantes in quod, vel qua-
le tempus significaret in eis Spiritus Chri-
sti: prænuncians eas quæ in Christo sunt
12 passiones, & posteriores glorias: * qui-
C bus reuelatum est quia non sibi metip-
sis, vobis autem ministrabant ea, quæ
nunc nunciata sunt vobis per eos, qui
euangelizauerunt vobis, Spiritu sancto
misso de cælo, in quem desiderant An-
13 geli prospicere. * Propter quod suc-
cincti lumbos mentis vestræ, sobrii
perfecte sperate in eam, quæ offertur
vobis, gratiam, in reuelationem Iesu
14 Christi: * quasi filij obedientiæ, non
15 stræ desiderijs: * sed secundum eum, qui
16 conuersatione sancti sitis: * quoniam scri-

ptum est: "Sancti eritis, quoniam ego
 & 19. a. 2. & Sanctus sum. * Et si patrem inuocatis 17
 20. b. 7 eum, qui " sine acceptione personarum
 Deu. 10. d. 17 iudicat secundum vniuscuiusque opus,
 Rom. 2. b. 11 in timore incolatus vestri tempore con-
 Galat. 2. b. 6 uersamini. * Scientes quod non corru-
 ptibilibus auro, vel argento redempti
 estis de vana vestra cōuersatione pater-
 11. Cor. 6. d. 20. & 7. d. 23 nae traditionis: " sed pretioso sanguine
 Hebr. 9. d. 12 quasi agni immaculati Christi, & incō-
 1. Ioan. 1. b. 7 taminati: " praeogniti quidē ante mun-
 Apoc. 1. b. 5 di constitutionem, manifestati autem
 nouissimis tēporibus propter vos, * qui
 per ipsum fideles estis in Deo, qui sus-
 citauit eum a mortuis, & dedit ei glo-
 riam, vt fides vestra, & spes esset in
 Deo: * Animas vestras castificantes in
 obedientia charitatis, in fraternitatis a-
 more, simplici ex corde inuicem dilige-
 te attentius: * renati non ex semine cor-
 ruptibili, sed incorruptibili per verbum
 Dei viui, & permanentis in æternum:
 " quia omnis caro vt foenum: & om-
 nis gloria eius tamquā flos sceni: exau-
 ruit foenum, & flos eius decidit. * Ver-
 bum autem Domini manet in æternū:
 hoc est autem verbum, quod euangeli-
 zatum est in vos.

CAP. II.

Rom. 6. 2. 4 D Eponentes igitur omnem malitiā,
 Ephes. 4. c. 22 & omnem dolum, & simulatio-
 Col. 3. b. 8 nes, & inuidias, & omnes detractiones,
 Heb. 12. a. 1 * sicut modo geniti infantes, rationabi-
 le, sine dolo lac concupiscite: vt in eo
 crescatis in salutem: * si tamen gustastis
 quoniam dulcis est Dominus. * Ad quē
 accedentes lapidem viuum, ab homini-
 bus quidem reprobatum, a Deo autem
 electum, & honorificatum: * & ipsi tā-
 quam lapides viui superædificamini, do-
 mus spiritualis, sacerdotium sanctum,
 offerre spirituales hostias, acceptabiles
 Deo per Iesum Christū: * Propter quod
 continet Scriptura: " Ecce pono in Sion
 lapidem summū angularem, electū, pre-
 tiosum: & qui crediderit in eū, non cō-
 fundetur. * Vobis igitur honor credēti-
 bus: non credentibus autem " lapis, quē
 reprobauerunt ædificantes, hic factus est
 in caput anguli: * & lapis offensionis, &
 petra scandali his, qui offendunt verbo,

9 nec credunt in quo & positi sunt. * Vos
 autem genus electum, regale sacerdo-
 tium, gens sancta, populus acquisitio-
 nis: vt virtutes annuncietis eius, qui de
 tenebris vos vocauit in admirabile lu-
 10 men suum. * " Qui aliquādo non popu-
 lus, nunc autem populus Dei: qui non
 consecuti misericordiam, nunc autem
 11 misericordiam consecuti. * " Charissi-
 mi, obsecro vos tamquam aduenas &
 C peregrinos abstinere Vos a carnalibus
 desiderijs, quæ militant aduersus animā,
 12 * conuersationem vestram inter Gentes
 habentes bonam: Vt in eo, quod de-
 trectant de vobis tamquam de malefa-
 ctoribus, ex bonis operibus vos confi-
 derantes, glorificent Deum in die visita-
 13 tionis. * " Subiecti igitur estote omni
 humanæ creaturæ propter Deum: siue
 14 regi quasi præcellent: siue ducibus tā-
 quam ab eo missis ad vindictam male-
 15 factorum, laudem vero bonorū: * quia
 sic est voluntas Dei, vt benefaciētes ob-
 muteſcere faciatis imprudētium homi-
 16 num ignorantiam: * quasi liberi, & non
 quasi velamen habentes malitiæ liber-
 17 tatem, sed sicut serui Dei. * Omnes ho-
 norate: " fraternitatem diligite: Deum
 18 time: Regem honorificate. * " Serui
 subditi estote in omni timore dominis,
 non tantum bonis & modestis, sed etiā
 19 dyscolis. * Hæc est enim gratia, si pro-
 pter Dei conscientiam sustinet quis tri-
 20 stitias, patiens iniuste. * Quæ enim est
 gloria, si peccantes, & colaphizati suf-
 fertis? Sed si bene facientes patienter
 sustinetis: hæc est gratia apud Deum.
 21 " In hoc enim vocati estis: quia & Chri-
 stus passus est pro nobis, vobis relin-
 quens exemplum vt sequamini vestigia
 22 eius. * " qui peccatum non fecit, nec in-
 23 uentus est dolus in ore eius: * qui cum
 malediceretur, non maledicebat: cum
 pateretur, non comminabatur: tradebat
 24 autem iudicanti se iniuste: * " qui pec-
 cata nostra ipse pertulit in corpore suo
 super lignum: Vt peccatis mortui,
 iustitiæ viuamus: cuius liuore sana-
 25 ti estis. * Eratis enim sicut oves erran-
 tes, sed conuersi estis nunc ad pasto-
 rem, & episcopum animarum ve-
 strarum.

CAP. III.

Col. 3. c. 12
Ephes. 5. c. 25

2. Tim. 2. c. 9

Gen. 18. b. 13

1. Cor. 7. a. 3

Pro. 17. c. 13
Ro. 12. d. 17
1. Thef. 5. d. 15

Psal. 33. c. 13

Isai. 1. c. 11

Mat. 5. a. 10

Sup. 2. c. 12
Rom. 5. b. 6
Heb. 9. d. 28

Similiter & mulieres subditz sint vi-
ris suis: vt & si qui nō credunt ver-
bo, per mulierum conuersationem sine
verbo lucrifiāt, * cōsiderantes in timo-
re castam cōuersationem vestrā. * Qua-
rum non sit extrinsecus capillatura, aut
circumdatio auri, aut indumenti vesti-
mentorum cultus: * sed qui abscondi-
tus est cordis homo, in incorruptibili-
tate quieti, & modesti spiritus, qui est
in conspectu Dei locuples. * Sic enim
aliquando & sanctæ mulieres, speran-
tes in Deo, ornabant se, subiectæ pro-
prijs viris. * Sicut Sara obediebat Abra-
hæ, dominum eum vocans: cuius estis
filiz benefacientes, & non pertinentes
vllam perturbationem. * Viri simili-
ter cohabitantes secundum scientiam, B
quasi infirmiori vasculo muliebris im-
partientes honorem, tamquam & co-
heredibus gratiæ vitæ: vt non impediā-
tur orationes vestræ. * In fine autem
omnes vnanimis, compatientes, frater-
nitatis amatores, misericordes, mode-
sti, humiles: * non reddentes malum
pro malo, nec maledictum pro maledi-
cto, sed econtrario benedicentes: quia
in hoc vocati estis, vt benedictionem
hereditate possideatis. * Qui enim vult
vitam diligere, & dies videre bonos,
coerceat linguam suam a malo, & la-
bia eius ne loquantur dolum. * Declin-
et a malo, & faciat bonum: inquirat
pacem, & sequatur eam: * Quia oculo
Domini super iustos, & aures eius in
preces eorum: Vultus autem Domini
super facientes mala. * Et quis est qui
vobis noceat, si boni æmulatores fue-
ritis? * Sed & si quid patimini pro-
pter iustitiam, beati. Timorem autem
eorum ne timueritis, & non contur-
bemini. * Dominum autem Christum
sanctificate in cordibus vestrīs, parati
semper ad satisfactionem omni poscen-
ti vos rationem de eā, quæ in vobis
est, spe. * sed cum modestia, & ti-
more, conscientiam habentes bonam:
vt in eo, quod detrahunt vobis, confun-
dantur, qui calumniantur vestram bonam
in Christo conuersationem. * Melius
enim benefacientes (si voluntas D

Dei velit) pati, quàm malefacientes.

18 * quia & Christus semel pro peccatis
nostris mortuus est, iustus pro iniustis,
vt nos offerret Deo, mortificatus qui-
dem carne, viuificatus autem spiritu.
19 * In quo & his, qui in carcere erant, spi-
ritibus veniens prædicaui: * qui incre-
duli fuerant aliquando, * quando expe-
ctabant Dei patientiam in diebus Noe,
cum fabricaretur arca: in qua pauci, id
est octo animæ saluæ factæ sunt per a-
quam. * Quod & vos nunc similis for-
mæ saluos facit baptisma: nō carnis de-
positio sordium, sed conscientiæ bonæ
interrogatio in Deum per resurrectio-
nem Iesu Christi, * qui est in dextera
Dei, deglutiens mortem vt vitæ æternæ
heredes efficeremur: profectus in calū
subiectis sibi angelis, & potestatibus, &
virtutibus.

Gen. 6. b. 14
Mat. 24. d. 37
Luc. 17. f. 26

CAP. IIII.

Christo igitur passo in carne, & vos
eadem cogitatione armamini: quia
qui passus est in carne, desijt a peccatis:
* Vt iam non desiderijs hominū, sed vo-
luntati Dei, quod reliquum est in carne
viuat temporis. * Sufficit enim præteri-
tum tēpus ad voluntatem Gentium con-
summandam his, qui ambulauerunt in
luxurijs, desiderijs, vinolentijs, comesta-
tionibus, potationibus, & illicitis idolo-
rum cultibus. * In quo admirantur non
concurrentibus vobis in eandē luxuriæ
confusionem, blasphemātes. * Qui red-
dent rationem ei, qui paratus est iudi-
care viuos & mortuos. * Propter hoc e-
nim & mortuis euangelizatū est: vt iu-
dicentur quidem secundum homines in
carne, viuant autem secundum Deum in
Spiritu. * Omnium autem finis appropin-
quauit. Estote itaque prudentes, &
vigilate in orationibus. * Ante omnia
autem, mutuam in vobismetipsis chari-
tatem continuā habentes: quia charitas
operit multitudinem peccatorum. * Hos-
pitales inuicem sine murmuratione:
* Vnusquisque, sicut accepit gratiā, in
alterutrum illam administrans, sicut bo-
ni dispensatores multiformis gratiæ Dei.
* Si quis loquitur, quasi sermones Dei:
si quis ministrat, tamquam ex virtute,
quam administrat Deus: vt in omnibus
hono-

Ephes. 4. c. 23

Pro. 10. b. 12
Rom. 12. c. 13
Heb. 13. a. 2
Phil. 2. b. 14
Ro. 12. b. 6
1. Cor. 4. a. 2

honorificetur Deus per Iesum Christū :
 cui est gloria , & imperium in sæcula
 sæculorum : Amen . * Charissimi , nolite
 peregrinari in seruire , qui ad tentatio-
 nem vobis sit , quasi noui aliquid vobis
 contingat : * sed communicantes Chri-
 sti passionibus gaudete , vt & in reuelatione
 gloriæ eius gaudeatis exultantes .
 * Si exprobramini in nomine Christi ,
 beati eritis : quoniam quod est honoris , D
 gloriæ , & virtutis Dei , & qui est eius
 Spiritus , super vos requiescit . * Nemo
 autem vestrū patiatut vt homicida , aut
 fur , aut maledicus , aut alienorum appetitor .
 * Si autem vt Christianus , non
 erubescat : glorificet autē Deum in isto
 nomine . * quoniam tempus est vt inci-
 piat iudicium a domo Dei . Si autem
 primū a nobis : quis finis eorum , qui
 non credunt Dei Euangelio ? * Et si iu-
 stus vix saluabitur , impius , & peccator
 vbi parebunt ? * Itaque & hi , qui patiū-
 tur secundum voluntatem Dei , fide-
 li Creatori commendent animas suas in
 benefactis .

CAP. V.

Seniores ergo , qui in vobis sunt , ob-
 secro , consenior & testis Christi
 passionum : qui & eius , quæ in futuro
 reuelanda est , gloriæ communicator :
 * pascite qui in vobis est gregem Dei ,
 prouidentes non coacte , sed sponta-
 nee secundum Deum : neque turpis lu-
 cri gratia , sed voluntarie : * neque vt

dominantes in cleris , sed formæ facti
 gregis ex animo . * Et cum apparuerit
 princeps pastorum , percipietis immar-
 cescibilem gloriæ coronam . * Similiter
 adolescentes subditi estote senioribus .

Omnes autem inuicem humilitatem
 insinuate , quia Deus superbis resistit ,
 humilibus autem dat gratiam . * Humi-
 liamini igitur sub potenti manu Dei ,
 vt vos exaltet in tempore visitationis :
 * omnem sollicitudinem vestram proij-
 cientes in eum , quoniam ipsi cura est
 de vobis . * Sobrii estote , & vigilate :
 quia aduersarius vester diabolus tam-
 quam leo rugiens circuit , quærens quē
 deuoret : * Cui resistite fortes in fide :
 scientes eandem passionem ei , quæ in
 mundo est , vestræ fraternitati fieri .
 * Deus autem omnis gratiæ , qui voca-
 uit nos in æternam suam gloriam in
 Christo Iesu , modicum passos ipse per-
 ficiet , confirmabit , solidabitque . * Ip-
 si gloria , & imperium in sæcula sæ-
 culorum : Amen . * Per Siluanum fi-
 delem fratrem vobis , vt arbitror , bre-
 uiter scripsi : obsecrans & testans ,
 hanc esse veram gratiam Dei , in
 qua statis . * Salutat vos Ecclesia , quæ
 est in Babylone coelestis , & Marcus fi-
 lius meus . * Salutate inuicem in
 osculo sancto : Gratia vobis
 omnibus , qui estis in
 Christo Iesu .

Amen .

• •

E P I S T O L A

BEATI PETRI APOSTOLI

S E C V N D A .

C A P V T P R I M V M .

SIMON Petrus, ser-
uus, & Apostolus Ie-
su Christi, ihs, qui co-
æqualem nobiscum
fortiti sunt fidem in
iustitia Dei nostri, &
Saluatoris Iesu Chri-
sti. * Gratia vobis, & pax adimpleatur
in cognitione Dei, & Christi Iesu Do-
mini nostri: * quomodo omnia nobis
diuinæ virtutis suæ, quæ ad vitā, & pie-
tatem donata sunt, per cognitionē eius,
qui vocauit nos propria gloria, & virtu-
te, * per quem maxima, & pretiosa no-
bis promissa donauit: vt per hæc effici-
mini diuinæ consortes naturæ: fugien-
tes eius, quæ in mundo est, concupiscē-
tiæ corruptionem. * Vos autem curam
omnem subinferentes, ministrare in fide
vestra virtutem, in virtute autem scien-
tiam, * in scientia autem abstinentiam,
in abstinentia autem patientiam, in pa-
tientia autem pietatem, * in pietate au-
tem amorem fraternitatis, in amore au-
tem fraternitatis charitatem. * Hæc
enim si vobiscum adsint, & superent,
non vacuos, nec sine fructu vos consti-
tuent in Domini nostri Iesu Christi co-
gnitione. * Cui enim non præsto sunt
hæc, cæcus est, & manu tentans, obli-
uionem accipiens purgationis veterum
suorum delictorum. * Quapropter frat-
res magis satagite vt per bona opera
certam vestram vocationem, & electio-
nem faciat: hæc enim facientes, non
peccabitis aliquando. * Sic enim abun-
danter ministrabitur vobis introitus in

æternum regnum Domini nostri, &
Saluatoris Iesu Christi. * Propter quod
incipiam vos semper commonere de
his: & quidem scientes & confirmatos
vos in præsentī veritate. * Iustum au-
tem arbitror quamdiu sum in hoc taber-
naculo, suscitare vos in commonitio-
ne: * certus quòd velox est depositio
tabernaculi mei secundum quod & Do-
minus noster Iesus Christus "significa- "Ioan. 21. f. 19
uit mihi. * Dabo autem operam & fre-
quenter habere vos post obitum meum,
vt horum memoriam faciatis. * "Non "1. Cor. 1. c. 7
enim doctas fabulas secuti notam feci-
mus vobis Domini nostri Iesu Christi
virtutem, & præsentiam: sed speculato-
res facti illius magnitudinis. * Acci-
piens enim a Deo Patre honorem, &
gloriam, voce delapsa ad eum huiusce-
modi a magnifica gloria: "Hic est Fi- "Matt. 17. a. 5
lius meus dilectus, in quo mihi com-
placui, ipsum audite. * Et hanc vocem
nos audiuius de cælo allatam, cum es-
semus cum ipso in monte sancto. * Et
habemus firmiorem propheti-
cū sermonem: cui benefacitis attendentes quasi
lucernæ lucenti in caliginoso loco do-
nec dies elucescat, & lucifer oriatur in
cordibus vestris: * "hoc primum intel- "2. Timot. 3.
ligentes quòd omnis prophetia Scriptu- d. 16
ræ propria interpretatione non fit.
* Non enim voluntate humana allata
est aliquando prophetia: sed Spiritu san-
cto inspirati, locuti sunt sancti Dei ho-
mines.

CAP. II.

FVerunt vero & pseudoprophetae in populo, sicut & in vobis erunt magistri mendaces, qui introducent sectas perditionis, & eum, qui emit eos, Dominum negant: superducentes sibi celerem perditionem. * Et multi sequentur eorum luxurias, per quos via veritatis blasphemabitur: * & in avaritia fictis verbis de vobis negotiabuntur: quibus iudicium iam olim non cessat: & perditio eorum non dormitat. * Si enim Deus angelis peccantibus non pepercit, sed rudentibus inferni detractos in tartarum tradidit cruciandos, in iudicium reservari. * Et originali mundo non pepercit, sed octauum Noe iustitiae praecone custodiuit, diluvium mundo impiorum inducens. * Et ciuitates Sodomorum, & Gomorrhæorum in cinerem redigēs, euerfione damnauit: exemplum eorum, qui impie acturi sunt, ponens: * & iustum Lot oppressum a nefandorum iniuria, ac luxuriosa conuersatione eripuit: * aspectu enim, & auditu iustus erat: habitans apud eos, qui de die in diem animam iustam iniquis operibus cruciabant. * Nouit Dominus pios de tentatione eripere: iniquos vero in diem iudicii reservare cruciandos: * magis autem eos, qui post carnem in concupiscentia immunditiae ambulant, dominationemque contemnunt, audaces, sibi placentes, sectas non metuunt introducere blasphemantes: * Vbi angeli fortitudine, & virtute cum sint maiores, non portant aduersum se execrabile iudicium. * Hi vero velut irrationabilia pecora, naturaliter in captionem, & in perniciem in his quae ignorant blasphemantes in corruptione sua peribunt, * percipientes mercedem iniustitiae, voluptatem existimantes dei delicias: coinquinationes, & maculae delictis affluentes, in conuiuijs suis luxuriantes vobiscum, * oculos habentes plenos adulterij, & incessabilis delicti. Pellicientes animas instabiles, cor exercitatum avaritia habentes, maledictionis filij: * derelinquentes rectam viam errauerunt, secuti viam Balaam ex Bofor, qui mercedem iniquitatis amauit: * corruptionem vero habuit suae vesaniae: sub-

ingale mutum animal, hominis voce loquens, prohibuit prophetam insipientiam. * Hi sunt fontes sine aqua, & nebulae turbinibus exagitatae, quibus caligo tenebrarum referuatur. * Superba enim vanitatis loquentes, pelliciunt in desiderijs carnis luxuriae eos, qui paululum effugiunt, qui in errore conuersantur: * libertatem illis promittentes, cum ipsi serui sint corruptionis: a quo enim quis superatus est, huius & seruus est. * Si enim refugientes coinquinationes mundi in cognitione Domini nostri, & Saluatoris Iesu Christi, his rursus implicati superantur: facta sunt eis posteriora deteriora prioribus. * Melius enim erat illis non cognoscere viam iustitiae, quam post agnitionem, retrorsum conuertere ab eo, quod illis traditum est sancto mandato. * Contigit enim eis illud veri prouerbij: * Canis reuersus ad suum vomitum: &, Sus lota in volutabro luti.

CAP. III.

HAnc ecce vobis, charissimi, secundam scribo epistolam, in quibus vestram excito in commonitione sinceram mentem: * ut memores scitis eorum, quae praedixi verborum a sanctis Prophetis, & Apostolorum vestrorum, praecptorum Domini & Saluatoris. * hoc primum scientes, quod veniet in nouissimis diebus in deceptione illudores, iuxta proprias concupiscentias ambulantes, * dicentes: * Vbi est promissio, aut aduentus eius? ex quo enim patres dormierunt, omnia sic perseverant ab initio creaturae. * Latet enim eos hoc volentes, quod caeli erant prius, & terra, de aqua, & per aquam consistens Dei verbo: * per quae, ille tunc mundus aqua inundatus periit. * Caeli autem, qui nunc sunt, & terra eodem verbo repositi sunt, igni reservati in diem iudicii, & perditionis impiorum hominum. * Vnum vero hoc non lateat vos, charissimi, quia vnus dies apud Dominum sicut mille anni, & mille anni sicut dies vnus. * Non tardat Dominus promissionem suam, sicut quidam existimant: sed patienter agit propter vos, nolens aliquos perire, sed omnes ad poenitentiam reuerti.

* Aduer-

Iob 4. d. 18
Iud. b. 6

Gen. 7. a. 1

Gen. 19. b. 25

Ios. 2. d. 24
Rom. 16. c. 20
Hebr. 6. a. 4
Matt. 12. d. 45

Prov. 29. b. 28

1. Tim. 4. a. 1
2. Tim. 3. a. 5
Iud. f. 18

Eze. 12. f. 27

Nu. 22. d. 31
Iud. d. 11

11. Theſ. 1. 2. 2
Apoc. 3. 2. 1
8c 16. 2. 15

* "Adueniet autem dies Domini vt fur: 10
in quo cali magno impetu transient, ele- C
menta verò calore soluentur, terra au-
tē & quæ in ipsa sunt opera, exurentur.
* Cum igitur hæc omnia dissoluenda, 11
sint, quales oportet vos esse in sanctis
conuersationibus, & pietatibus, * expe- 12
ctantes, & properantes in aduentum diei
Domini, per quem cali ardentes soluen-
tur, & elementa ignis ardore tabescunt?
* "Nouos vero calos, & nouam terram 13
secūdum promissa ipsius expectamus, in
quibus iustitia habitat. * Propter quod 14
charissimi hæc expectantes, satagite im-
maculati, & inuiolati ei inueniri in pa-

11sa. 65. c. 17
8c 66. g. 21
Apo. 21. 2. 1

15 ce. * & "Domini nostri longanimita- Rom. 1. 2. 4
tem, salutem arbitremini: sicut & cha-
rissimus frater noster Paulus secundum
16 datam sibi sapientiam scripsit vobis, * si-
cut & in omnibus epistolis, loquens in
eis de his, in quibus sunt quædam diffi-
cilia intellectu, quæ indocti, & instabiles
deprauant, sicut & ceteras Scripturas, ad
17 suam ipsorum perditionem. * Vos igitur
fratres præscientes custodite, ne infi-
pientiū errore traducti excidatis a pro-
18 pria firmitate. * crescite vero in gratia,
& in cognitione Domini nostri, & Sal-
uatoris Iesu Christi. Ipsi gloria & nunc,
& in diem æternitatis. Amen.

EPISTOLA

B. IOANNIS APOSTOLI

P R I M A.

CAPVT PRIMVM.

QUOD fuit ab ini- 1
tio, quod audiui- A
mus, quod vidimus oculis
nostris, quod perspe-
ximus, & manus no-
stræ contrectauerunt
de verbo vitæ: * & 2
vita manifestata est, & vidimus, & testa-
mur, & annunciamus vobis vitam æter-
nam, quæ erat apud Patrem, & apparuit
nobis: * quod vidimus & audiui- 3
mus, annunciamus vobis, vt & vos societatem
habeatis nobiscum, & societas nostra sit
cum Patre, & cum Filio eius Iesu Chri-
sto. * Et hæc scribimus vobis vt gau- 4
deatis, & gaudium vestrum sit plenum.
* Et hæc est annunciatio, quam audiui- 5
mus ab eo, & annūciamus vobis: " Quo-
niam Deus lux est, & tenebræ in eo non C
sunt vllæ. * Si dixerimus quoniam so-

cietatem habemus cum eo, & in tenebris
ambulamus, mentimur, & veritatem non
7 facimus. * Si autem in luce ambulamus
sicut & ipse est in luce, societatem ha-
bemus ad inuicem, " & sanguis Iesu Chri-
sti, Filij eius, emundat nos ab omni pec-
8 cato. * " Si dixerimus quoniam pecca-
tum non habemus, ipsi nos seducimus,
9 & veritas in nobis non est. * Si confi-
teamur peccata nostra: fidelis est, & iu-
stus, vt remittat nobis peccata nostra, 10
& emundet nos ab omni iniquitate. * Si
dixerimus quoniam non peccaui-
mus, mendacem facimus eum, & verbum eius
non est in nobis.

11 Heb. 9. d. 14
1. Pet. 1. d. 19
Apoc. 1. b. 5
1. Reg. 1. c. 45
1. Par. 6. g. 36
Prou. 20. b. 9
Eccl. 7. c. 27

CAP. II.

Filioli mei, hæc scribo vobis, vt non
peccetis. Sed & si quis peccauerit,
adu-

1 Ioan. 3. b. 12

aduocatum habemus apud Patrem, Iesum Christum iustum: & ipse est propitiatio pro peccatis nostris: non pro nostris autem tantum, sed etiam pro totius mundi. * Et in hoc scimus quoniam cognouimus eum, si mandata eius obseruamus. * Qui dicit se nosse eum, & mandata eius non custodit, mendax est, & in hoc veritas non est. * Qui autem seruat verbum eius, vere in hoc charitas Dei perfecta est: & in hoc scimus quoniam in ipso sumus. * Qui dicit se in ipso manere, debet, sicut ille ambulauit, & ipse ambulare. * Charissimi, nō mandatum nouum scribo vobis, sed mādatum vetus, quod habuistis ab initio: Mandatum verus est verbum, quod audistis. * Iterum mandatum nouum scribo vobis, quod verum est & in ipso, & in vobis: quia tenebræ transferunt, & verum lumen iam lucet. * Qui dicit se in luce esse, & fratrem suum odit, in tenebris est vsque adhuc. * Qui diligit fratrem suum, in lumine manet, & scandalum in eo non est. * Qui autem odit fratrem suum, in tenebris est, & in tenebris ambulat, & nescit quo eat: quia tenebræ obexauerunt oculos eius. * Scribo vobis, filioli, quoniam remittuntur vobis peccata propter nomē eius. * Scribo vobis patres, quoniam cognouistis eum, qui ab initio est. Scribo vobis adulescentes, quoniam vicistis malignum. * Scribo vobis infantes, quoniam cognouistis patrem. Scribo vobis iuuenes, quoniam fortes estis, & verbum Dei manet in vobis, & vicistis malignū. * Nolite diligere mundum, neque ea, quæ in mundo sunt. Si quis diligit mundum, non est charitas Patris in eo: quoniam omne, quod est in mundo, concupiscentia carnis est, & concupiscentia oculorum, & superbia vitæ: quæ non est ex Patre, sed ex mundo est. * Et mundus transiit, & concupiscentia eius. Qui autem facit voluntatem Dei, manet in æternum. * Filioli, nouissima hora est: & sicut audistis quia Antichristus venit: & nunc Antichristi multi facti sunt; unde scimus, quia nouissima hora est. * Ex nobis prodierunt, sed non erant ex nobis. nam, si fuissent ex nobis, permansissent utique nobiscum: sed ut manifesti sunt quoniam non sunt omnes ex nobis.

¶ Io. 13. d. 34
& 15. b. 12

¶ Inf. 3. c. 14

10 * Sed vos vnctionem habetis a Sancto,
11 & nostis omnia. * Non scripsi vobis
quasi ignorantibus veritatem, sed quasi
scientibus eam: & quoniam omne men-
12 dacium ex veritate non est. * Quis est
mendax, nisi is, qui negat quoniam Ie-
13 sus est Christus? Hic est Antichristus,
qui negat Patrem, & Filium. * Omnis,
qui negat Filium, nec Patrem habet. qui
14 cōfiteatur Filium, & Patrem habet. * Vos
quod audistis ab initio, in vobis perma-
neat: Si in vobis permanferit quod au-
distis ab initio, & vos in Filio, & Pa-
15 tre manebitis. * Et hæc est repromissio,
quam ipse pollicitus est nobis, vitam
16 æternam. * Hæc scripsi vobis de his,
17 qui seducunt vos. * Et vos vnctionem,
quam accepistis ab eo, maneat in vobis.
Et non necesse habetis ut aliquis doceat
vos: sed sicut vnctio eius docet vos de
omnibus, & verum est, & non est men-
dacium. Et sicut docuit vos: manete in
18 eo. * Et nunc filioli manete in eo: ut
cum apparuerit, habeamus fiduciam, &
nō confundamur ab eo in aduentu eius.
19 * Si scitis quoniam iustus est, scitote,
quoniam & omnis, qui facit iustitiam,
ex ipso natus est.

C A P. III.

1 **V** Idete qualem charitatem dedit no-
bis Pater, ut filij Dei nominemur
& simus. Propter hoc mundus non no-
uit nos: quia non nouit eum. * Charis-
simi, nunc filij Dei sumus: & nondum
apparuit quid erimus. Scimus quoniam
cum apparuerit, similes ei erimus: quo-
niam videbimus eum sicuti est. * Et om-
nis, qui habet hanc spem in eo, sancti-
ficat se, sicut & ille sanctus est. * Om-
nis, qui facit peccatum, & iniquitatem
facit: & peccatum est iniquitas. * Et
scitis quia ille apparuit ut peccata nos-
tra tolleretur: & peccatum in eo non est.
6 * Omnis, qui in eo manet, non peccat:
& omnis, qui peccat, non vidit eum,
7 nec cognouit eum. * Filioli, nemo vos
B seducat. Qui facit iustitiam, iustus est:
8 sicut & ille iustus est. * Qui facit pec-
catum, ex diabolo est: quoniam ab initio
diabolus peccat. In hoc apparuit Filius
9 Dei, ut dissoluat opera diaboli. * Om-
nis, qui natus est ex Deo, peccatum non
facit:

¶ Isa. 59. c. 12
1. Pet. 2. d. 28

¶ Ioan. 1. c. 44

facit: quoniam semen ipsius in eo manet, & non potest peccare, quoniam ex Deo natus est. * In hoc manifesti sunt Filij Dei, & filij diaboli. Omnis qui non est iustus, non est ex Deo, & qui non diligit fratrem suum: quoniam hæc est annuntiatio, quam audistis ab initio, " Ut diligatis alterutrum. " Non sicut Cain, qui ex maligno erat, & occidit fratrem suum. Et propter quid occidit eum? Quoniam opera eius maligna erant: fratris autem eius, iusta. * Nolite mirari fratres, si odit vos mundus. * Nos scimus quoniam translati sumus de morte ad vitam, quoniam diligimus fratres. " Qui non diligit, manet in morte: " omnis, qui odit fratrem suum, homicida est. Et scitis quoniam omnis homicida nõ habet vitam æternam in semetipso manentem. " In hoc cognouimus charitatem Dei, quoniam ille animam suam pro nobis posuit: & nos debemus pro fratribus animas ponere. " Qui habuerit substantiam huius mundi, & viderit fratrem suum necessitatem habere, & clausit viscera sua ab eo: quomodo charitas Dei manet in eo? " Filioli mei, non diligamus verbo, neque lingua, sed opere & veritate. " in hoc cognoscimus quoniam ex veritate sumus: & in conspectu eius suadebimus corda nostra. " Quoniam si reprehenderit nos cor nostrum: maior est Deus corde nostro, & nouit omnia. " Charissimi, si cor nostrum non reprehenderit nos, fiduciam habemus ad Deum: " & quicquid petierimus, accipiemus ab eo: quoniam mandata eius custodimus, & ea, quæ sunt placita coram eo, facimus. " Et hoc est mandatum eius: Ut credamus in nomine Filij eius Iesu Christi: & diligamus alterutrum, sicut dedit mandatum nobis. " Et qui seruat mandata eius, in illo manet, & ipse in eo: & in hoc scimus quoniam manet in nobis de Spiritu, quem dedit nobis.

CAP. IIII.

Charissimi, nolite omni spiritui credere, sed probate spiritus si ex Deo A sunt: quoniam multi pseudoprophetae exierunt in mundum. " in hoc cognosci-

tur spiritus Dei: omnis spiritus qui confitetur Iesum Christum in carne venisse, ex Deo est: * & omnis spiritus, qui soluit Iesum, ex Deo non est, & hic est Antichristus, de quo audistis quoniam venit, & nunc iam in mundo est. * Vos ex Deo estis filioli, & vicistis eum, quoniam maior est qui in vobis est, quam qui in mundo. " Ipsi de mundo sunt: ideo de mundo loquuntur, & mundus eos audit. * Nos ex Deo sumus. Qui nouit Deum, audit nos: qui non est ex Deo, nõ audit nos: in hoc cognoscimus Spiritum veritatis, & spiritum erroris. " Charissimi, diligamus nos inuicem: quia charitas ex Deo est. Et omnis, qui diligit, ex Deo natus est, & cognoscit Deum. " Qui non diligit, non nouit Deum: quoniam Deus charitas est. " In hoc apparuit charitas Dei in nobis, quoniam Filium suum vnigenitum misit Deus in mundum, ut viuamus per eum. " In hoc est charitas: non quasi nos dilexerimus Deum, sed quoniam ipse prior dilexit nos, & misit Filium suum propitiationem pro peccatis nostris. " Charissimi, si sic Deus dilexit nos: & nos debemus alterutrum diligere. " Deus nemo vidit umquam. Si diligamus inuicem, Deus in nobis manet, & charitas eius in nobis perfecta est. " In hoc cognoscimus quoniam in eo manemus, & ipse in nobis: quoniam de Spiritu suo dedit nobis. " Et nos vidimus, & testificamur quoniam Pater misit Filium suum Saluatorem mundi. " Quisquis confessus fuerit quoniam Iesus est Filius Dei, Deus in eo manet, & ipse in Deo. " Et nos cognouimus, & credidimus charitati, quam habet Deus in nobis. Deus Charitas est: & qui manet in charitate, in Deo manet, & Deus in eo. " In hoc perfecta est charitas Dei nobiscum, ut fiduciam habeamus in die iudicii: quia sicut ille est, & nos sumus in hoc mundo. " Timor non est in charitate: sed perfecta charitas foras mittit timorem, quoniam timor poenam habet. qui autem timet, non est perfectus in charitate. " Nos ergo diligamus Deum, quoniam Deus prior dilexit nos. " Si quis dixerit quoniam diligo Deum, & fratrem suum oderit, mendax est. Qui enim nõ diligit fratrem suum quem videt, Deum, quem

1 Io. 13. d. 34
& 15. b. 12
1 Gen. 4. b. 8

1 Lea. 19. d. 17

1 Io. 15. b. 13

1 Luc. 2. c. 15

1 Mat. 21. c. 22

1 Io. 6. d. 29. &
17. a. 3

1 Io. 13. d. 34
& 15. b. 12

1 Ioan. 8. f. 47

1 Ioan. 3. b. 16

1 Ioan. 9. c. 18
1. Tim. 6. c. 17

II Ioan. 7. d.
34 & 15. b. 12
Ephel. 5. a. 2

quem non videt, quomodo potest diligere? * Et hoc mandatum habemus a Deo: vt qui diligit Deum, diligat & fratrem suum.

CAP. V.

Omnis, qui credit, quoniam Iesus est Christus, ex Deo natus est. Et A omnis, qui diligit eum qui genuit, diligit & eum qui natus est ex eo. * In hoc cognoscimus quoniā diligimus natos Dei, cum Deum diligamus, & mandata eius faciamus. * Hæc est enim charitas Dei, vt mandata eius custodiamus: & mandata eius graua non sunt. * Quoniam omne, quod natum est ex Deo, vincit mundum: & hæc est victoria, quæ vincit mundum, fides nostra. * Quis est, qui vincit mundum, nisi qui credit quoniā Iesus est filius Dei? * hic est, qui venit per aquam & sanguinem, Iesus Christus: non in aqua solum, sed in aqua & sanguine. Et Spiritus est, qui testificatur, quoniam Christus est veritas. * Quoniam tres sunt, qui testimonium dant in celo: Pater, Verbum, & Spiritus sanctus: & hi tres vnum sunt. * Et tres sunt, qui testimonium dant in terra: Spiritus, & aqua, & sanguis: & hi tres vnum sunt. * Si testimonium hominum accipimus, testimonium Dei maius est: quoniam hoc est testimonium Dei, quod maius est, quoniam testificatus est de Filio suo. * Qui credit in

C filium Dei, habet testimonium Dei in se. * Qui non credit Filio, mendacem facit eum: quia non credit in testimonium quod testificatus est Deus de Filio suo. * Et hoc est testimonium, quoniā vitam æternā dedit nobis Deus. Et hæc vita in Filio eius est. * Qui habet Filium, habet vitam: qui non habet Filium, vitam non habet. * Hæc scribo vobis: vt sciatis quoniam vitam habetis æternā, qui creditis in nomine Filij Dei. * Et hæc est fiducia, quam habemus ad eum: Quia quodcumque petierimus: secundum voluntatem eius, audit nos. * Et scimus quia audit nos quidquid petierimus: scimus quoniā habemus petitiones quas postulamus ab eo. * Qui scit fratrem suum peccare peccatum non ad mortem, petat, & dabitur ei vita peccanti non ad mortem. Est peccatum ad mortem: non pro illo dico vt roget quis. * Omnis iniquitas, peccatum est: & est peccatum ad mortem. * Scimus quia omnis, qui natus est ex Deo, non peccat: sed generatio Dei conseruat eum, & malignus non tangit eum. * Scimus quoniam ex Deo sumus: & mūdus totus in maligno positus est. * Et scimus quoniam Filius Dei venit, & dedit nobis sensum vt cognoscamus verum Deū, & simus in vero Filio eius. Hic est verus Deus, & vita æterna. * Filioli, custodite vos a simulacris. Amen.

II Ioan. 1. d. 14

II 1. Cor. 15. d.
57

II Luc. 24. d. 41

EPISTOLA

BEATI IOANNIS

APOSTOLI

SECUNDA.

SENIOR Electz dominz, & natis eius, A quos ego diligo in veritate, & non ego solus, sed & omnes, qui cognouerunt veritatem, * propter veritatem, quz permanet in nobis, & nobiscum erit in aeternum. * Sic vobiscum gratia, misericordia, pax a Deo Patre, & a Christo Iesu Filio Patris in veritate, & charitate. * Gaudius sum valde, quoniam inueni de filiis tuis ambulantes in veritate, sicut mandatum accepimus a Patre. * Et nunc rogo te domina, non tamquam mandatum nouu scribens tibi, sed quod habuimus ab initio, * vt diligamus alterutrum. * Et hæc est charitas, vt ambulemus secundum mandata eius. Hoc est enim mandatum, vt quemadmodum audistis ab initio, in eo ambuletis: * quoniam multi seductores exierunt in mundum, qui non consentunt Iesum Christum venisse in carnem: hic est seductor, & antichristus. * Videte vosmetipsos, ne perdatis quz operati estis: sed vt mercedem plenam accipiat. * Omnis, qui recedit, & non permanet in doctrina Christi, Deum non habet: qui permanet in doctrina, hic & Patrem & Filium habet. * Si quis venit ad vos, & hanc doctrinam non affert, nolite recipere eum in domum, nec AVE ei dixeritis. * Qui enim dicit illi AVE, communicat operibus eius malignis. * Plura habens vobis scribere, nolui per chartam, & atramentum: spero enim me futurum apud vos, & os ad os loqui: vt gaudium vestrum plenum sit. * Salutant te filii sororis tuæ Electz.

Ma. 13. b. 13

EPISTOLA

BEATI IOANNIS

APOSTOLI

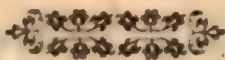
TERTIA.

SENIOR Gaio charissimo, quem ego diligo in veritate. * Charissime, de omnibus orationem facio prospere te ingredi, & valere, sicut prospere agit anima tua. * Gaudius sum valde venientibus fratribus, & testimonium perhibentibus veritati tuæ, sicut tu in veritate ambulas. * Maiorem horum non habeo gratiam, quam vt audiam filios meos in veritate ambulare. * Charissime, fideliter facis quidquid operaris in fratres, & hoc in peregrinos, * qui testimonium reddiderunt charitati tuæ in conspectu Ecclesiz: quos, benefaciens, deduces digne Deo. * Pro nomine enim eius profecti sunt, nihil accipientes a Gentibus. * Nos ergo debemus suscipere huiusmodi, vt cooperatores simus veritatis. * Scripsissem forsitan Ecclesiz: sed is, qui amat primatum gerere in eis, Diotrophes, non recipit nos. * propter hoc si venero, commonebo eius opera, quz facit: verbis malignis garruens in nos: & quasi non ei ista sufficiant: neque ipse suscipit fratres: & eos, qui suscipiunt, prohibet, & de Ecclesia eicit. * Charissime, noli imitari malum, sed quod bonum est. Qui beneficit, ex Deo est: qui malefacit, non vidit Deum. * Demetrio testimonium redditur ab omnibus, & ab ipsa veritate, sed & nos testimonium perhibemus: & nosti quoniam testimonium nostrum verum est. * Multa habui tibi scribere: sed nolui per atramentum, & calamus scribere tibi. * Spero autem protinus te videre, & os ad os loquemur. Pax tibi. Salutant te amici. Saluta amicos nominatim.

EPISTOLA CATHOLICA

BEATI IVDÆ APOSTOLI.

IVDAS Iesu Christi seruus, frater autem Iacobi, his, qui sunt in Deo Patre dilectis, & Christo Iesu conseruatis, & vocatis. * Misericordia, vobis, & pax, & charitas adimpleatur. * Charissimi, omnem sollicitudinem faciens scribendi vobis de communi vestra salute, necesse habui scribere vobis: deprecas supercertari semel tradita sanctis fidei. * Subintroierunt enim quidam homines (qui olim præsripti sunt in hoc iudicium) impij, Dei nostri gratia transferentes in luxuriam, & solum Dominatorem, & Dominum nostrum Iesum Christum negantes. * Commonere autem vos volo, scientes semel omnia, quoniam Iesus populum de terra Ægypti saluans, "secundò eos, qui non crediderunt, perdidit: * Angelos vero, qui non seruauerunt suum principatum, sed dereliquerunt suum domicilium, in iudicium magni diei, vinculis æternis sub caligine referuauit. * Sicut Sodoma, & Gomorrha, & finitimæ ciuitates simili modo exfornicatæ, & abeûtes post carnem alteram, factæ sunt exemplû, ignis æterni pœnam sustinentes. * Similiter & hi carnem quidem maculât, dominationem autem spernût, maiestatem autem blasphemant. * "Cum Michael Archangelus cum diabolo disputans altercetur de Moyse corpore, non est ausus iudicium inferre blasphemix: sed dixit: Imperet tibi Dominus. * Hi autem quæcumque quidem ignorant, blasphemant: quæcumque autem naturaliter, tamquàm muta animalia, norût, in his corrumpuntur. * Væ illis, quia in "via Cain abierût, & "errore Balaam mercede effusi sunt, & in contradictione "Core perierunt: * Hi sunt in epulis suis maculat, conuiuentes sine timore, semetipsos pascetes,

nubes sine aqua, quæ a ventis circumferuntur, arbores autumnales, infructuosæ, bis mortuæ, eradicatæ, * fluctus ferimarum, dispumantes suas confusiones, sidera errantia: quibus procella tenebrarum seruata est in æternum. * Prophetauit autem & de his septimus ab Adam Enoch, dicens: "Ecce venit Dominus in sanctis millibus suis * facere iudicium, contra omnes, & arguere omnes impios de omnibus operibus impietatis eorum, quibus impie egerunt, & de omnibus duris, quæ locuti sunt contra Deum peccatores impij. * Hi sunt murmuratores querulosi, secundum desideria sua ambulantes, " & os eorû loquitur superba, mirantes personas quæstus causa. * Vos autem charissimi memores estote verborû, "quæ prædicta sunt ab Apostolis Domini nostri Iesu Christi, * qui dicebant vobis, quoniam in nouissimo tempore venient illusores, secundum desideria sua ambulantes in impietatibus. * Hi sunt, qui segregant semetipsos, animales, Spiritum non habentes. * Vos autem charissimi superædificantes vosmetipsos sanctissimæ vestræ fidei, in Spiritu sancto orantes, * vosmetipsos in dilectione Dei seruare, expectantes misericordiam Domini nostri Iesu Christi in vitam æternam. * Et hos quidem arguite iudicatos: * illos vero saluate, de igne rapientes. Alijs autem miseremini in timore: odientes & eam, quæ carnalis est, maculatam tunicam. * Hi autem, qui potens est vos conseruare sine peccato, & constituere ante conspectum gloriæ suæ immaculatos in exultatione in aduentu Domini nostri Iesu Christi. * Soli Deo Saluatori nostro, per Iesum Christum Dominum nostrum, gloria & magnificentia, imperiû & potestas ante omne sæculum, & nunc, & in omnia sæcula sæculorum. Amen.

"Apo. 1. 5. 7

"Psal. 16. c. 10

"1. Tim. 4. a. 1
2. Tim. 3. a. 1
2. Pet. 3. a. 3

"Mat. 14. f. 17

"Zach. 1. 2. 3

"Gen. 4. b. 2

"Num. 22. d. 13

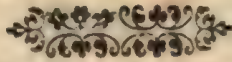
"Num. 16. a. 1

"1. Pet. 2. d. 17

APOCALYPSIS

B. IOANNIS APOSTOLI

CAPVT PRIMVM.

POCALYPSIS Iesu
Christi, quam dedit illi A
Deus palā facere seruis
suis, quæ oportet fieri
cito: & significauit, mit-
tens per Angelum suū

seruo suo Ioanni, * qui testimoniū per-
hibuit verbo Dei, & testimonium Iesu
Christi, quæcumque vidit. * Beatus, qui
legit, & audit verba prophetiæ huius:
& seruat ea, quæ in ea scripta sunt: tem-
pus enim prope est. * Ioannes septem,

Ecclsijs, quæ sunt in Asia. Gratia vobis,
& pax ab eo, * qui est, & qui erat, & qui
uenturus est: & a septem spiritibus, qui
in conspectu throni eius sunt: * & a Ie-
su Christo, qui est testis fidelis, * primo-

genitus mortuorum, & princeps regum
terræ, qui dilexit nos, & lauit nos a pec-
catis nostris * in sanguine suo, * & fecit
nos regnum, & sacerdotes Deo & Patri
suo: ipsi gloria, & imperium in sæcula
sæculorum: Amen. * * Ecce venit cum

nubibus, & videbit eum omnis oculus,
& qui eum pupugerunt. Et plangent se
super eum omnes tribus terræ: Etiam:
Amen. * * Ego sum a, & ω, principiu,

& finis, dicit Dominus Deus: qui est, &
qui erat, & qui venturus est, omnipotēs.

* Ego Ioannes frater vester, & particeps
in tribulatione, & regno & patientia in
Christo Iesu: fui in insula, quæ appella-
tur Patmos propter verbum Dei, & tes-
timonium Iesu: * Fui in spiritu in Do-

minica die, & audiui post me vocem,
magnum tamquā tubæ, * dicentis: Quod
vides, scribe in libro: & mitte septem

Ecclsijs, quæ sunt in Asia, Epheso, &
Smyrnæ, & Pergamo, & Thyatiræ, &
Sardis, & Philadelphiz, & Laodiciæ:
* Et conuersus sum vt viderem vocem, *
quæ loquebatur mecum: Et conuersus

vidi septem candelabra aurea: * & in
medio septem candelabrorum aureorū
similem filio hominis, vestitum podere,
& præcinctum ad mamillas zona aurea:
* caput autem eius, & capilli erant can-
didi tamquam lana alba, & tamquam
nix, & oculi eius tamquā flamma ignis,
* & pedes eius similes aurichalco, sicut
in camino ardenti, & vox illius tamquā
vox aquarum multarum: * & habebat in
dextera sua stellas septem: & de ore e-
ius gladius vtrique parte acurus exibat:
& facies eius sicut sol lucet in virtute.
* Et cum vidissem eum, cecidi ad
pedes eius tamquā mortuus. Et posuit
dexteram suam super me, dicens: Noli
timere: * ego sum primus, & nouissi-
mus, * & viuus, & fui mortuus, & ec-
ce sum viuens in sæcula sæculorum, &
habeo clauēs mortis, & inferni. * Scri-
be ergo quæ vidisti, & quæ sunt, &
quæ oportet fieri post hæc. * Sacramen-
tum septem stellarum, quas vidisti in
dextera mea, & septem candelabra au-
rea: septem stellæ Angeli sunt septem
Ecclesiarum: & candelabra septem, se-
ptem Ecclesiæ sunt.

CAP. II.

1 A ngelo Ephesi Ecclesiæ scribe: Hæc
A dicit, qui tenet septem stellas in
dextera sua, qui ambulat in medio se-
ptem candelabrorum aureorum: * Scio
opera tua, & laborem, & patientiam
tuam, & quia non potes sustinere ma-
los: & tentasti eos, qui se dicunt Apo-
stolos esse, & non sunt: & inuenisti eos
mendaces: * & patientiam habes, & su-
stinuisti propter nomen meum, & non
defecisti. * Sed habeo aduersum te,
B quod charitatem tuam primā reliquisti.

Yyy a Memor

Exo. 3. d. 14

1. Cor. 15. c.

Col. 1. c. 11

Heb. 9. d. 14

1. Pet. 1. d. 10

1. Ioan. 1. d. 7

1. Thim. 3. c. 13

Matt. 24. c. 20

Iud. c. 14

1. Thim. 4. d. 6

Inf. 21. b. 6. &

11. c. 13

1. Thim. 4.1. b. 4
& 14. d. 6

* Memor esto itaque vnde excideris : & age poenitentiam ; & prima opera fac . sin autem , venio tibi , & mouebo candelabrum tuum de loco suo , nisi poenitentiam egeris . * Sed hoc habes , quia odisti facta Nicolaitarum , quæ & ego odi . * Qui habet aurem , audiat quid Spiritus dicat Ecclesijs : Vincenti dabo edere de ligno vitæ , quod est in Paradiso Dei mei . * Et Angelo Smyrnæ Ecclesiæ scribe : Hæc dicit primus , & nouissimus , qui fuit mortuus , & viuit : * Scio tribulationem tuam , & paupertatem tuam , sed diues es : & blasphemaris ab his , qui se dicunt Iudæos esse , & non sunt , sed sunt synagoga satanæ . * Nihil horum timeas quæ passurus es . Ecce missurus est diabolus aliquos ex vobis in carcerem vt tentemini : & habebitis tribulationem diebus decem . Esto fidelis vsque ad mortem , & dabo tibi coronam vitæ . * Qui habet aurem , audiat quid Spiritus dicat Ecclesijs : Qui vicerit , non lædetur a morte secunda . * Et Angelo Pergamæ Ecclesiæ scribe : Hæc dicit qui habet rhomphæam vtraque parte acutam : * Scio vbi habitas , vbi sedes est satanæ : & tenes nomen meum , & non negasti fidem meam . Et in diebus illis Antipas testis meus fidelis , qui occisus est apud vos , vbi satanas habitat . * Sed habeo aduersus te pauca : quia habes illic tenentes doctrinam Balaam , qui docebat Balac mittere scandalum coram filiis Israel , edere , & fornicari : * ita habes & tu tenentes doctrinam Nicolaitarum . * Similiter poenitentiam age : si quo minus veniam tibi cito , & pugnabo cum illis in gladio oris mei . * Qui habet aurem , audiat quid Spiritus dicat Ecclesijs : Vincenti dabo manna absconditum , & dabo illi calculum candidum : & in calculo nomen nouum scriptum , quod nemo scit , nisi qui accipit . * Et Angelo Thyatiræ Ecclesiæ scribe : Hæc dicit Filius Dei , qui habet oculos tamquam flammam ignis , & pedes eius similes aurichalco : * Noui opera tua , & fidem , & charitatem tuam , & ministerium , & patientiam tuam , & opera tua nouissima plura prioribus . * Sed habeo aduersus te pauca : quia permittis mulierem Iezabel , quæ se dicit propheten , docere , & seducere seruos meos , fornicari , & manducare de idolothytis . * Et

dedit illi tempus vt poenitentiam ageret : & nō vult poenitere a fornicatione sua . * Ecce mittam eam in lectum : & qui moechantur cum ea , in tribulatione maxima erunt , nisi poenitentiam ab operibus suis egerint . * & filios eius interficiam in morte , & scient omnes Ecclesiæ , quia ego sum scrutans renes , & corda : & dabo vnicuique vestrum secundum opera sua . Vobis autem dico , & ceteris quia Thyatiræ estis : Quicumque non habent doctrinam hanc , & qui non cognouerunt altitudines satanæ , quemadmodum dicunt , non mittam super vos aliud pondus : * tamen id , quod habetis , tenete donec veniam . * Et qui vicerit , & custodierit vsque in finem opera mea , dabo illi potestatem super Gentes , & reget eas in virga ferrea , & tamquam vas figuli confringentur , sicut & ego accepi a Patre meo : & dabo illi stellam matutinam . * Qui habet aurem , audiat quid Spiritus dicat Ecclesijs .

CAP. III.

ET Angelo Ecclesiæ Sardis scribe : Hæc dicit qui habet septem Spiritus Dei , & septem stellas : Scio opera tua , quia nomen habes quod viuas , & mortuus es . * Esto vigilans , & confirma cetera , quæ moritura erant . Nō enim inuenio opera tua plena coram Deo meo . * In mente ergo habe qualiter acceperis , & audieris , & serua , & poenitentiam age . Si ergo non vigilaueris , Veniam ad te tamquam fur , & nescies qua hora veniam ad te . * Sed habes pauca nomina in Sardis , qui non inquinauerunt vestimenta sua : & ambulabunt mecum in albis , quia digni sunt . * Qui vicerit , sic vestietur vestimentis albis , & non delebo nomen eius de Libro vitæ , & cōfitebor nomen eius coram Patre meo , & coram angelis eius . * Qui habet aurem , audiat quid Spiritus dicat Ecclesijs . * Et Angelo Philadelphię Ecclesiæ scribe : Hæc dicit Sanctus & Verus , qui habet clauem David : qui aperit , & nemo claudit : claudit , & nemo aperit : * Scio opera tua . Ecce dedi coram te ostium apertum , quod nemo potest claudere : quia modicam habes virtutem , & seruaisti verbum meum , & non negasti nomen meum . * Ecce dabo de syna-

V Num. 24. 2.
& 25. 2.

1. Reg. 16.
b. 7
1. Sal. 7. c. 10
1. Pet. 1. b. 10

1. Inf. 16. c. 19
1. Thel. 5. a. 2
1. Pet. 3. c. 10

1. Isa. 22. f. 22
1. Job 12. b. 14

synagoga satanz, qui dicunt se Iudæos
esse, & non sunt, sed mentiuntur: Ecce
faciam illos vt veniant, & adorent ante
pedes tuos: & scient quia ego dilexi te
* quoniam seruasti verbum patientiæ
meæ, & ego seruabo te ab hora tenta-
tionis, quæ ventura est in orbem vniuer-
sum tentare habitantes in terra. * Ecce
venio cito: tene quod habes, vt nemo ac-
cipiat coronam tuâ. * Qui vicerit, faciâ
illû columnam in templo Dei mei, &
foras non egredietur amplius: & scribâ
super eum nomen Dei mei, & nomen ci-
uitatis Dei mei nouæ Ierusalem, quæ
descendit de cælo a Deo meo, & nomen
meum nouum. * Qui habet aurem, au-
diat quid Spiritus dicat Ecclesijs. * Et
Angelus Laodicenæ ecclesiæ scribe: " Hæc
dicit: Amen, testis fidelis, & verus, qui
est principiû creaturæ Dei. * Scio ope-
ra tua: quia neque frigidus es, neque ca-
lidus: veinam frigidus esses, aut calidus:
* sed quia tepidus es, & nec frigidus, nec
calidus, incipiam te euomere ex ore
meo. * quia dicis: quod diues sum, &
locupletatus, & nullius egeo: & nescis
quia tu es miser, & miserabilis, & pau-
per, & cæcus, & nudus. * Suadeo tibi
emere a me aurum ignitum probatum
vt locuples fias, & vestimentis albis in-
duaris, & non appareat confusio nudita-
tis tuæ, & collyrio inunge oculos tuos
vt videas. * " Ego quos amo, arguo, &
castigo. * Emulare ergo, & poenitentiam
age. * Ecce sto ad ostiû, & pulso: si quis
audierit vocem meam, & aperuerit mihi
ianuam, intrabo ad illum, & cenabo
cum illo, & ipse mecum. * Qui vicerit,
dabo ei sedere mecum in throno meo:
sicut & ego vici, & sedi cum patre meo
in throno eius. * Qui habet aurem, au-
diat quid Spiritus dicat Ecclesijs.

CAP. IIII.

Post hæc vidi: & ecce ostium apertû
in cælo, & vox prima, quam audiui
tamquam tubæ loquentis mecum, di-
cens: Ascende huc, & ostendam tibi quæ
oportet fieri post hæc. * Et statim fui in
spiritu: & ecce sedes posita erat in cælo,
& supra sedem sedens. * Et qui sedebat
similis erat aspectui lapidis iaspidis, &
sardinis: & iris erat in circuitu sedis si-

4 milis visioni smaragdina. * Et in circui-
tu sedis sedilia vigintiquattuor: & super
thronos vigintiquattuor seniores seden-
tes, circumamicti vestimentis albis, & in
capitibus eorum coronæ aureæ: * Et de
throno procedebant fulgura, & voces, &
tonitrua: & septem lampades ardentes
ante thronum, qui sunt septem spiritus
Dei. * Et in conspectu sedis tamquam
mare vitreum simile crystallo: & in me-
dio sedis, & in circuitu sedis quattuor
animalia plena oculis ante & retro. * Et
animal primum simile leoni, & secun-
dum animal simile vitulo, & tertium ani-
mal habens faciem quasi hominis, &
quartum animal simile aquilæ volanti.
* Et quattuor animalia, singula eorum
habebant alas senas: & in circuitu, &
intus plena sunt oculis: & requiem non
habebant die ac nocte, dicentia: " San-
ctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus
omnipotens, qui erat, & qui est, & qui
venturus est. * Et cum darent illa ani-
malia gloriam, & honorem, & benedi-
ctionem sedenti super thronum, viuenti
in sæcula sæculorum, * procidebant vi-
gintiquattuor seniores ante sedentem in
throno, & adorabant viuentem in sæcu-
la sæculorum, & mittebant coronas suas
ante thronum dicentes: * Dignus es Do-
mine Deus noster accipere gloriam, &
honorem, & virtutem: quia tu creasti
omnia, & propter voluntatem tuam
erant, & creata sunt.

CAP. V.

ET vidi in dextera sedentis supra
thronum, librum scriptum intus
& foris, signatum sigillis septem. * Et
vidi Angelum fortem, prædicantem
voce magna: Quis est dignus aperire
librum, & soluere signacula eius? * Et
nemo poterat neque in cælo, neque in
terra, neque subter terram aperire li-
brum, neque respicere illum. * Et ego
flebam multum, quoniam nemo dignus
inuentus est aperire librum, nec videre
eum. * Et vnus de senioribus dixit mihi:
Ne fleueris: ecce vicit leo de tribu Iu-
da, radix David, aperire librum, & soluere
septem signacula eius. * Et vidi: & ecce
in medio throni & quattuor animalium,
& in medio seniorum, agnum stantem
tamquam occisum, habentem cornua

septem, & oculos septem: qui sunt septem spiritus Dei, missi in omnem terram. * Et venit: & accepit de dextera sedentis in throno librum. * Et cum aperuisset librum, quattuor animalia, & vigintiquattuor seniores ceciderunt coram agno, habentes singuli citharas, & phialas aureas plenas odoremorum, quæ sunt orationes sanctorum: * & cantabant canticum nouum, dicentes: Dignus es Domine accipere librum, & aperire signacula eius: quoniam occisus es, & redemisti nos Deo in sanguine tuo ex omni tribu, & lingua, & populo, & natione: * & fecisti nos Deo nostro regnū, & sacerdotes: & regnabimus super terram. * Et vidi, & audiui vocem angelorum multorum in circuitu throni, & animalium, & seniorum: & erat numerus eorum¹¹ millia millium, * dicentium voce magna: Dignus est Agnus, qui occisus est, accipere virtutem, & diuinitatem, & sapientiam, & fortitudinem, & honorem, & gloriam, & benedictionem. * Et omnem creaturam, quæ in cælo est, & super terram, & sub terra, & quæ sunt in mari, & quæ in eo: omnes audiui dicentes: Sedenti in throno, & Agno: benedictio, & honor, & gloria, & potestas in sæcula sæculorum. * Et quattuor animalia dicebant: Amen. Et viginti quattuor seniores ceciderunt in facies suas: & adorauerunt viuentem in sæcula sæculorum.

CAP. VI.

ET vidi quod aperuisset Agnus vnum de septem sigillis, & audiui vnum de quattuor animalibus, dicens, tamquam vocem tonitruui: Veni, & vide. * Et vidi: & ecce equus albus, & qui sedebat super illum habebat arcum, & data est ei corona, & exiuit vincens vt vinceret. * Et cum aperuisset sigillum secundum, audiui secundum animal, dicens: Veni, & vide. * Et exiuit alius equus rufus: & qui sedebat super illum, datum est ei vt sumeret pacem de terra, & vt inuicem se interficerent, & datus est ei gladius magnus. * Et cum aperuisset sigillum tertium, audiui tertium animal, dicens: Veni, & vide. Et ecce equus niger: & qui sedebat super illum, habebat

6 stateram in manu sua. * Et audiui tamquam vocem in medio quattuor animalium dicentium: Bilibris tritici denario, & tres bilibres hordei denario, & vinū, & oleum ne læseris. * Et cum aperuisset sigillum quartum, audiui vocem quarti animalis dicentis: Veni, & vide. * Et ecce equus pallidus: & qui sedebat super eum, nomen illi Mors, & infernus sequebatur eum, & data est illi potestas super quattuor partes terræ, interficere gladio, fame, & morte, & bestiis terræ. * Et cum aperuisset sigillum quintum: vidi subtus altare animas interfectorum propter verbum Dei, & propter testimonium, quod habebant, * & clamabant voce magna, dicentes: Vtique Domine, (sanctus, & verus) non iudicas, & non vindicas sanguinem nostrum de ijs, qui habitant in terra? * Et data sunt illis singulæ stolæ albæ: & dictum est illis vt requiescerent adhuc tempus modicum donec cōpleantur conserui eorum, & fratres eorum, qui interficiendi sunt sicut & illi. * Et vidi cum aperuisset sigillum sextum: & ecce terramotus magnus factus est, & sol factus est niger tamquam saccus cilicinus: & luna tota facta est sicut sanguis: * & stellæ de cælo ceciderunt super terram, sicut ficus emittit grossos suos cum a vento magno mouetur. * & cælum recessit sicut liber inuolutus: & omnis mons, & insulæ de locis suis motæ sunt: * & reges terræ, & principes, & tribuni, & diuites, & fortes, & omnis seruus, & liber absconderunt se in spelūcis, & in petris montium: * & dicunt montibus, & petris: Cadite super nos, & abscondite nos a facie sedentis super thronum, & ab ira Agni: * quoniam venit dies magnus iræ ipsorum: & quis poterit stare?

CAP. VII.

Post hæc vidi quattuor Angelos stantes super quattuor angulos terræ, tenentes quattuor ventos terræ ne flarent super terram, neque super mare, neque in villam arborem. * Et vidi alterum Angelum ascendentem ab ortu solis, habentem signum Dei viui: & clamauit voce magna quattuor Angelis, quibus datum est nocere terræ, & mari, * dicens: Nolite nocere

Ms. a. d. 19
Osc. 10. b. 8
Luc. 21. d. 10

nocere terræ, & mari, neque arboribus, quoadusque signemus seruos Dei nostri in fratribus eorum. * Et audiui numerum signatorum, centum quadraginta quatuor millia signati, ex omni tribu filiorum Israel. * Ex tribu Iuda duodecim millia signati: Ex tribu Ruben duodecim millia signati: Ex tribu Gad duodecim millia signati: * Ex tribu Aser duodecim millia signati: Ex tribu Nephthali duodecim millia signati: Ex tribu Manasse duodecim millia signati: * Ex tribu Simeon duodecim millia signati: Ex tribu Leui duodecim millia signati: Ex tribu Issachar duodecim millia signati: * Ex tribu Zabulon duodecim millia signati: Ex tribu Ioseph duodecim millia signati: Ex tribu Benjamin duodecim millia signati. * Post hæc vidi turbam magnam, quam dinumerare nemo poterat ex omnibus gentibus, & tribubus, & populis, & linguis: stantes ante thronum, & in conspectu Agni, amicti stolis albis, & palmæ in manibus eorum: & clamabant voce magna dicentes: Salus Deo nostro, qui sedet super thronum, & Agno. * Et omnes Angeli stabant in circuitu throni, & seniorum, & quattuor animalium: & ceciderunt in conspectu throni in facies suas, & adorauerunt Deum, * dicentes, Amen. Benedictio, & claritas, & sapientia, & gratiarum actio, honor, & virtus, & fortitudo Deo nostro in sæcula sæculorum, Amen. * Et respondit vnus de senioribus, & dixit mihi: Hi, qui amicti sunt stolis albis, qui sunt? & vnde venerunt? * Et dixi illi: Domine mi, tu scis. * Et dixit mihi: Hi sunt, qui venerunt de tribulatione magna, & lauerunt stolas suas, & dealbauerunt eas in sanguine Agni. * ideo sunt ante thronum Dei, & seruiunt ei die ac nocte in templo eius: & qui sedet in throno, habitabit super illos: * non esurient, neque sitient amplius, nec cadet super illos sol, neque villus æstus: * quoniam Agnus, qui in medio throni est, reget illos, & deducet eos ad vitæ fontes aquarum, & absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum.

C A P. VIII.

ET cum aperuisset sigillum septimū, factum est silentium in cælo, quasi A

media hora. * Et vidi septem Angelos stantes in conspectu Dei: & data sunt illis septem tubæ. * Et alius Angelus venit, & stetit ante altare habens thuribulum aureū: & data sunt illi incensa multa, vt daret de orationibus sanctorum omnium super altare aureum, quod est ante thronum Dei. * Et ascendit fumus incensorum de orationibus sanctorum de manu Angeli coram Deo. * Et accepit Angelus thuribulum, & impleuit illud de igne altaris, & misit in terram, & facta sunt tonitrua, & voces, & fulgura, & tremor magnus. * Et septem Angeli, qui habebant septem tubas, præparauerunt se vt tuba canerent. * Et primus Angelus tuba cecinit, & facta est grādo, & ignis, mista in sanguine, & missum est in terram, & tertia pars terræ combusta est, & tertia pars arborum concremata est, & omne fœnum viride combustum est. * Et secundus Angelus tuba cecinit: & tamquam mons magnus igne ardens missus est in mare, & facta est tertia pars maris sanguis, & mortua est tertia pars creaturæ eorum, quæ habebant animas in mari, & tertia pars nauium interijt. * Et tertius Angelus tuba cecinit: & cecidit de cælo stella magna, ardens tamquam facula, & cecidit in tertiam partem fluminum, & in fontes aquarum: * & nomen stellæ dicitur Absinthium; & facta est tertia pars aquarum in absinthiū: & multi hominum mortui sunt de aquis, quia amara factæ sunt. * Et quartus Angelus tuba cecinit: & percussa est tertia pars solis, & tertia pars lunæ, & tertia pars stellarum, ita vt obscuraretur tertia pars eorum, & diei non lucret pars tertia, & noctis similiter. * Et vidi, & audiui vocem vnus aquilæ volantis per medium cæli, dicentis voce magna: Væ, væ, væ habitantibus in terra de ceteris vocibus trium Angelorum, qui erant tuba canituri.

C A P. IX.

ET quintus Angelus tuba cecinit: & vidi stellam de cælo cecidisse in terram, & data est ei clavis putei abyssi. * Et aperuit puteum abyssi: & ascendit fumus putei, sicut fumus fornacis magnæ: & obscuratus est sol, & aer de fumo putei:

Yyy 4 Et

IIa. 49. c. 10

IIa. 25. c. 8
IIa. 1. b. 4

* Et de fumo putei exierunt locustæ in terram, & data est illis potestas, sicut habent potestatem scorpiones terræ: * & præceptum est illis ne læderent foenum terræ, neque omne viride, neque omnem arborem: nisi tantum homines, qui non habent signum Dei in frontibus suis. * & datum est illis ne occiderent eos: sed ut cruciarent mensibus quinque: & cruciatus eorum, ut cruciatus scorpionum cum percutit hominem. * Et in diebus illis quærent homines mortem, & non inuenient eam: & desiderabunt mori, & fugiet mors ab eis. * Et similitudines locustarum, similes equis paratis in prælium: & super capita earum tamquam coronæ similes auro: & facies earum tamquam facies hominum. * Et habebant capillos sicut capillos mulierum. & dentes earum, sicut dentes leonum erant: * & habebant loricas sicut loricas ferreas, & vox alarum earum sicut vox curruum equorum multorum currentium in bellum: * & habebant caudas similes scorpionum, & aculei erant in caudis earum: & potestas earum nocere hominibus mensibus quinque: * & habebant super se regem angelum abyssi, cui nomen Hebraice Abaddon, Græce autem Apollyon, Latine habens nomen Exterminans. * Væ vnum abijt, & ecce veniunt adhuc duo væ post hæc. * Et sextus Angelus tuba cecinit: & audiui vocem vnâ ex quattuor cornibus altaris aurei, quod est ante oculos Dei, * dicentem sexto Angelo, qui habebat tubam: Solue quattuor angelos, qui alligati sunt in flumine magno Euphrate. * Et soluti sunt quattuor Angeli, qui parati erant in horam, & diem, & mensem, & annum: ut occiderent tertiam partem hominum. * Et numerus equestris exercitus vicies millies dena millia. Et audiui numerum eorum. * Et ita vidi equos in visione: & qui sedebant super eos, habebant loricas igneas, & hyacinthinas, & sulphureas, & capita equorum erant tamquam capita leonum: & de ore eorum procedit ignis, & fumus, & sulphur. * Et ab his tribus plagis occisa est tertia pars hominum de igne, & de fumo, & sulphure, quæ procedebant de ore ipsorum. * Potestas enim equorum in ore eorum est, & in caudis eorum, nam caudæ eorum similes serpentibus,

habentes capita: & in his nocent. * Et ceteri homines, qui non sunt occisi in his plagis, neque poenitentiam egerunt de operibus manuum suarum, ut non adorarent dæmonia, & simulacra aurea, & argentea, & ærea, & lapidea, & lignea, quæ neque videre possunt, neque audire, neque ambulare, * & non egerunt poenitentiam ab homicidijs suis, neque a veneficijs suis, neque a fornicatione sua, neque a furtis suis.

C A P. X.

ET vidi alium Angelum fortem descendentem de cælo amictum nube, & iris in capite eius, & facies eius erat ut sol, & pedes eius tamquam columnæ ignis: * & habebat in manu sua libellum apertum: & posuit pedem suum dextrum super mare, sinistrum autem super terram: * & clamauit voce magna, quem admodum leo rugit. Et cum clamasset, locuta sunt septem tonitrua voces suas. * Et cum locuta fuissent septem tonitrua voces suas, ego scripturus eram: & audiui vocem de cælo dicentem mihi: Signa quæ locuta sunt septem tonitrua: & noli ea scribere. * Et angelus, quem vidi stantem super mare, & super terram, leuauit manum suam ad cælum: * & iurauit per viuentem in sæcula sæculorum, qui creauit cælum, & ea quæ in eo sunt: & terram, & ea quæ in ea sunt: & mare, & ea quæ in eo sunt: Quia tempus non erit amplius: * sed in diebus vocis septimi angeli, cum coeperit tuba canere, consummabitur mysterium Dei, sicut euangelizauit per seruos suos Prophetas. * Et audiui vocem de cælo iterum loquentem mecum, & dicentem: Vade, & accipe librum apertum de manu angeli stantis super mare, & super terram. * Et abijt ad angelum, dicens ei, ut daret mihi librum. Et dixit mihi: "Accipe librum, & deuora illum: & faciet amaricari ventrem tuum, sed in ore tuo erit dulce tamquam mel." * Et accepi librum de manu angeli, & deuoravi illum: & erat in ore meo tamquam mel dulce: & cum deuorasssem eum, amaricatus est venter meus: * & dixit mihi: Oportet te iterum prophetare Gentibus, & populis, & linguis, & regibus multis.

C A P.

Mt. 2. d. 19

Ose. 10. b. 1

Luc. 23. d. 30

Isap. 16. b. 9

Dan. 12. 7

Ezec. 2. 1

CAP. XI.

ET datus est mihi calamus similis vir-
 gæ, & dictum est mihi: Surge, & A
 metire templum Dei, & altare, & adorā-
 tes in eo. * atrium autem, quod est foris
 templum, eijce foras, & ne metiaris illud:
 quoniam datum est Gentibus, & ciuita-
 tem sanctam calcabunt mensibus qua-
 draginta duobus: * & dabo duobus testi-
 bus meis, & prophetabunt diebus mille
 ducētis sexaginta, amicti faccis. * Hi sunt
 dux oliuz, & duo candelabra in conspe-
 ctu Domini terræ stantes. * Et si quis vo-
 luerit eos nocere, ignis exiet de ore eo-
 rum, & deuorabit inimicos eorum: & si
 quis voluerit eos lædere, sic oportet eum
 occidi. * Hi habent potestatem clauden-
 di cælum, ne pluat diebus prophetiæ ip-
 sorū: & potestatem habent super aquas
 conuertendi eas in sanguinem, & percu-
 tere terram omni plaga quotiescumque
 voluerint. * Et cum finierint testimoniū
 suum, bestia, quæ ascendit de abyſſo, fa-
 ciēt aduersum eos bellum, & vincet il-
 los, & occidet eos. * Et corpora eorum
 iacebunt in plateis ciuitatis magnæ, quæ
 vocatur spiritualiter Sodoma, & Ægy-
 ptus, vbi & Dominus eorum crucifixus
 est. * Et videbunt de tribubus, & popu-
 lis, & linguis, & Gentibus corpora eorū
 per tres dies, & dimidium: & corpora
 eorum non sinent poni in monumentis.
 * & inhabitantes terram gaudebunt su-
 per illos, & iucundabuntur: & munera C
 mittent inuicem, quoniam hi duo pro-
 phetæ cruciauerunt eos, qui habitabant
 super terram. * Et post dies tres, & di-
 midium, spiritus vitæ a Deo intrauit in
 eos. Et steterunt super pedes suos, & ti-
 mor magnus cecidit super eos, qui vide-
 runt eos. * Et audierunt vocem magnam
 de cælo, dicentem eis: Ascendite huc. Et
 ascenderunt in cælum in nube: & vide-
 runt illos inimici eorum. * Et in illa ho-
 ra factus est terramotus magnus, & deci-
 ma pars ciuitatis cecidit: & occisa sunt
 in terramotu nomina hominum septem
 millia: & reliqui in timorem sunt missi,
 & dederunt gloriam Deo cæli. * Væ se-
 cundum abiit: & ecce væ tertium veniet
 cito. * Et septimus angelus tuba cecinit:
 & factæ sunt voces magnæ in cælo dicē-

D tes: Factum est regnum huius mundi, Do-
 mini nostri & Christi eius, & regnabit
 16 in sæcula sæculorum: Amen. * Et vigin-
 ti quattuor seniores, qui in conspectu
 Dei sedent in sedibus suis, ceciderunt in
 facies suas, & adorauerunt Deum, dicen-
 tes: * Gratias agimus tibi Domine Deus
 omnipotens, qui es, & qui eras, & qui vē-
 turus es: quia accepisti virtutem tuam
 18 magnam, & regnasti. * Et iratæ sunt Gen-
 tes, & aduenti ira tua, & tempus mortuo-
 rum iudicari, & reddere mercedem ser-
 uis tuis Prophetis, & sanctis, & timentibus
 nomen tuum pusillis, & magnis, &
 exterminandi eos, qui corruperunt terrā.
 19 * Et apertum est templum Dei in cælo: &
 visa est arca testamenti eius in templo
 eius, & facta sunt fulgura, & voces, & ter-
 ramotus, & grando magna.

CAP. XII.

ET signum magnum apparuit in cæ-
 lo: Mulier amicta sole, & luna sub
 pedibus eius, & in capite eius corona
 stellarum duodecim: * & in vtero ha-
 bens, clamabat parturiens, & cruciabatur
 vt pariat. * Et visum est aliud signum
 in cælo: & ecce draco magnus rufus ha-
 bens capita septem, & cornua decem: &
 4 in capitibus eius diademata septem, * &
 cauda eius trahebat tertiam partem stel-
 larum cæli, & misit eas in terram, &
 draco stetit ante mulierem, quæ erat pa-
 ritura: Vt cum peperisset, filium eius
 deuoraret. * Et peperit filium mascu-
 lum, qui reſturus erat omnes Gentes
 in virga ferrea: & raptus est filius eius
 6 ad Deum, & ad thronum eius, * & mu-
 lier fugit in solitudinem vbi habebat lo-
 cum paratum a Deo, vt ibi pascant eam
 7 diebus mille ducentis sexaginta. * Et
 factum est prælium magnum in cælo:
 Michael, & angeli eius præliabantur
 cum dracone, & draco pugnabat, &
 8 angeli eius: * & non valuerunt, neque
 locus inuentus est eorum amplius in cæ-
 9 lo. * Et proiectus est draco ille ma-
 gnus, serpens antiquus, qui vocatur
 diabolus, & satanas, qui seducit vniuer-
 sum orbem: & proiectus est in terram,
 10 & angeli eius cum illo missi sunt. * Et
 C audiui vocem magnam in cælo dicen-
 tem: Nunc facta est salus, & virtus, &
 regnum

regnum Dei nostri, & potestas Christi eius: quia proiectus est accusator fratrum nostrorum, qui accusabat illos ante conspectum Dei nostri die ac nocte. * Et ipsi vicerunt eum propter sanguinem Agni, & propter verbum testimonij sui, & non dilexerunt animas suas usque ad mortem. * propterea lxtamini celi, & qui habitatis in eis. Vx terræ, & mari, quia descendit diabolus ad vos, habens iram magnam, sciens quod modicum tempus habet. * Et postquam vidit draco quod proiectus esset in terram, persecutus est mulierem, quæ peperit masculum: & data sunt mulieri alæ duæ aquilæ magnæ ut volaret in desertum in locum suum, ubi alitur per tempus & tempora, & dimidium temporis a facie serpentis. * Et misit serpens ex ore suo post mulierem, aquam tamquam flumen, ut eam faceret trahi a flumine. * Et adiuvit terra mulierem, & aperuit terra os suum, & absorbuit flumen, quod misit draco de ore suo. * Et iratus est draco in mulierem: & abiit facere prælium cum reliquis de femine eius, qui custodiunt mandata Dei, & habent testimonium Iesu Christi. * Et stetit supra arenam maris.

CAP. XIII.

ET vidi de mari bestiam ascendentem, habentem capita septem, & cornua decem, & super cornua eius decem diademata, & super capita eius nomina blasphemiarum. * Et bestia, quam vidi, similis erat pardo, & pedes eius sicut pedes ursi, & os eius sicut os leonis. Et dedit illi draco virtutem suam, & potestatem magnam. * Et vidi unum de capitibus suis quasi occisum in mortem: & plaga mortis eius curata est. Et admirata est uniuersa terra post bestiam. * Et adorauerunt draconem, qui dedit potestatem bestie: & adorauerunt bestiam, dicentes: Quis similis bestie? & quis poterit pugnare cum ea? * Et datum est ei os loquens magna, & blasphemias: & data est ei potestas facere menses quadraginta duos. * Et aperuit os suum in blasphemias ad Deum, blasphemare nomen eius, & tabernaculum eius, & eos, qui in celo habitant. * Et est datum illi bellum facere cum sanctis, & vincere eos.

Et data est illi potestas in omnem tribum, & populum, & linguam, & gentem, * & adorauerunt eam omnes, qui inhabitant terram: quorum non sunt scripta nomina in Libro vitæ Agni, qui occisus est ab origine mundi. * Si quis habet aurem, audiat. * Qui in captiuitatem duxerit, in captiuitatem vadit: qui in gladio occiderit, oportet eum gladio occidi. Hic est patientia, & fides sanctorum. * Et vidi aliam bestiam ascendentem de terra, & habebat cornua duo similia Agni, & loquebatur sicut draco. * Et potestatem prioris bestie omnem faciebat in conspectu eius: & fecit terram, & habitantes in ea, adorare bestiam primam, cuius curata est plaga mortis. * Et fecit signa magna, ut etiam ignem faceret de celo descendere in terram in conspectu hominum. * Et seduxit habitantes in terra propter signa, quæ data sunt illi facere in conspectu bestie, dicēs habitantibus in terra, ut faciant imaginem bestie, quæ habet plagam gladii, & vixit. * Et datum est illi ut daret spiritum imagini bestie, & ut loquatur imago bestie: & faciat ut quicumque non adorauerint imaginem bestie, occidantur. * Et faciet omnes pusillos, & magnos, & diuites, & pauperes, & liberos, & seruos habere characterem in dextera manu sua, aut in frontibus suis. * & ne quis possit emere, aut vendere, nisi qui habet characterem, aut nomen bestie, aut numerum nominis eius. * Hic sapientia est. Qui habet intellectum, computet numerum bestie. Numerus enim hominis est: & numerus eius sexcenti sexaginta sex.

CAP. XIII.

ET vidi: & ecce Agnus stabat supra montem Sion, & cum eo centum quadraginta quattuor millia habentes nomen eius, & nomen Patris eius scriptum in frontibus suis. * Et audiui vocem de celo, tamquam vocem aquarum multarum, & tanquam vocem tonitruui magni: & vocem, quam audiui, sicut citharædorum citharizantium in citharis suis. * Et cantabant quasi canticum nouum ante sedem, & ante quattuor animalia, & seniores: & nemo poterat

Gen. 9. 4. 6
Mat. 24. 2. 3

terat dicere canticum , nisi illa centum
quadragintaquattuor millia , qui empti
sunt de terra. * Hi sunt , qui cum mulie-
ribus non sunt coinquinati : Virgines e-
nim sunt. Hi sequuntur Agnum quocū-
que ierit . Hi empti sunt ex hominibus
primitiæ Deo , & Agno , * & in ore eo-
rum non est inuentum mendacium : sine
macula enim sunt ante thronum Dei .

* Et vidi alterum Angelū volantem per
medium cæli , habentem Euangelium æ-
ternum , vt euangelizaret sedentibus su-
per terram , & super omnem gentem , &
tribum , & linguam , & populum : * di-
cens magna voce : " Timete Dominum ,

& date illi honorē , quia venit hora iu-
dicii eius : & adorare eū , " qui fecit cæ-
lum , & terram , mare , & fontes aqua-
rum . * Et alius Angelus secutus est di-
cens : " Cecidit , cecidit Babylon illa ma-
gna : quæ a vino iræ fornicationis suæ
potauit omnes gentes . * Et tertius An-
gelus secutus est illos , dicens voce ma-
gna : Si quis adorauerit bestiam , & ima-
ginem eius , & acceperit characterem in
fronte sua , aut in manu sua : * & hic bi-
bet de vino iræ Dei , quod mistū est me-
ro in calice iræ ipsius , & cruciabitur
igne , & sulphure in conspectu Angelo-
rum sanctorum , & ante conspectum A-
gni : * & fumus tormentorum eorum
ascendet in sæcula sæculorum : nec ha-
bent requiem die ac nocte , qui adoraue-
runt bestiam , & imaginē eius , & si quis
acceperit characterem nominis eius .

* Hic patiētia Sanctorum est , qui custo-
diunt mandata Dei , & fidem Iesu . * Et
audiui vocem de cælo , dicentem mihi :
Scribe : Beati mortui , qui in Domino
moriuntur . Amodo iam dicit Spiritus ,
vt requiescant a laboribus suis : opera
enim illorum sequuntur illos . * Et vidi
& ecce nubem candidam : & super nu-
bem sedentem similem Filio hominis , ha-
bentem in capite suo coronam auream ,

& in manu sua falcē acutam . * Et alius
Angelus exiuit de templo , clamans vo-
ce magna ad sedentem super nubem :

" Mitte falcem tuam , & mete quia venit
hora vt metatur , quoniam aruit messis
terræ . * Et misit qui sedebat super nu-
bem , falcem suam in terram , & demessa
est terra . * Et alius Angelus exiuit de
templo , quod est in cælo , habens & ipse

18 falcem acutam . * Et alius Angelus exi-
uit de altari , qui habebat potestatem su-
pra ignem : & clamauit voce magna ad
eum , qui habebat falcem acutam , dicens :
Mitte falcem tuam acutam , & vindemia
botros vineæ terræ : quoniam maturæ
19 sunt vix eius . * Et misit Angelus fal-
cem suam acutam in terram , & vinda-
mianit vineam terræ , & misit in lacum
20 iræ Dei magnum : * & calcatus est lacus
extra ciuitatem , & exiuit sanguis de la-
cu vsque ad frenos equorum per stadia
mille sexcenta .

CAP. XV.

1 ET vidi aliud signum in cælo magnū ,
A & mirabile , Angelos septem , habentes
plagas septem nouissimas : Quoniam
2 in illis consummata est ira Dei . * Et
vidi tamquam mare vitreum mistum
igne , & eos , qui vicerunt bestiam , &
imaginem eius , & numerum nominis
B eius , stantes super mare vitreum , habentes
citharas Dei : * & cantantes canticum
Moyfi serui Dei , & canticum Agni , di-
centes : Magna , & mirabilia sunt opera
tua Domine Deus omnipotens : iustæ &
veræ sunt viæ tuæ , Rex sæculorum .

4 * " Quis non timebit te Domine , & ma-
gnificabit nomen tuum ? quia solus pius
C es : quoniam omnes gentes venient , &
adorabunt in conspectu tuo , quoniam
5 iudicia tua manifesta sunt . * Et post hæc
vidi , & ecce apertum est templum ta-
6 bernaculi testimonij in cælo : * & exie-
runt septem Angeli habentes septē pla-
gas de templo , vestiti lino mundo , &
candido , & præcincti circa pectora zo-
7 nis aureis . * Et vnum de quattuor ani-
malibus dedit septem Angelis septem
D phialas aureas , plenas iracundiæ Dei vi-
uentis in sæcula sæculorum . * Et im-
pletum est templum fumo a maiestate
Dei , & de virtute eius : & nemo pote-
rat introire in templum , donec consum-
marentur septem plagæ septem Ange-
lorum .

CAP. XVI.

1 ET audiui vocem magnam de tēplo ,
A dicentem septem Angelis : Ite , & ef-
fundite septē phialas iræ Dei in terram .
* Et

1 A 2. 14. c. 14

1 I 2. 27. c. 9
12. 31. a. 8

1 Mar. 13. c. 19

1 Joel 3. c. 13

1 Ier. 17. a. 7

* Et abiit primus, & effudit phialam suā in terram, & factum est vulnus saeuum, & pessimum in homines, qui habebant characterem bestiae: & in eos, qui adorauerunt imaginem eius. * Et secundus Angelus effudit phialam suam in mare, & factus est sanguis tamquam mortui: & omnis anima viuens mortua est in mari. * Et tertius effudit phialam suam super flumina, & super fontes aquarum, & factus est sanguis. * Et audiui Angelum aquarum dicentem: Iustus es Domine qui es, & qui eras sanctus, qui haec iudicasti: * quia sanguinem Sanctorum, & Prophetarum effuderunt, & sanguine eis dedisti bibere: digni enim sunt. * Et audiui alterum ab altari dicentem: Etiam Domine Deus omnipotens vera, & iusta iudicia tua. * Et quartus Angelus effudit phialam suam in solem, & datum est illi aestu affligere homines, & igni: * & aestuauerunt homines aestu magno, & blasphemauerunt nomen Dei habentis potestatem super has plagas, neque egerunt poenitentiam ut darent illi gloriam. * Et quintus Angelus effudit phialam suam super sedem bestiae: & factum est regnum eius tenebrosus, & commandauerunt linguas suas pro dolore: * & blasphemaucrunt Deum caeli pro doloribus, & vulneribus suis, & non egerunt poenitentiam ex operibus suis. * Et sextus Angelus effudit phialam suam in flumen illud magnus Euphraten: & siccauit aquam eius, ut prepararetur via regibus ab ortu solis. * Et vidi de ore draconis, & de ore bestiae, & de ore pseudoprophetae spiritus tres immundos in modum ranarum. * Sunt enim spiritus demoniorum facientes signa, & procedunt ad reges totius terrae congregare illos in praelium ad diem magnum omnipotentis Dei. * Ecce venio sicut fur. Beatus qui vigilat, & custodit vestimenta sua, ne nudus ambulet, & videant turpitudinem eius. * Et congregabit illos in locum, qui vocatur Hebraice Armagedon. * Et septimus Angelus effudit phialam suam in aerem, & exiuit vox magna de templo a throno, dicens: Factum est. * Et facta sunt fulgura, & voces, & tonitrua, & terramotus factus est magnus, qualis numquam fuit ex quo homines fuerunt super terram: talis terramotus, sic magnus. * Et

facta est ciuitas magna in tres partes: & ciuitates Gentium ceciderunt. & Babylon magna venit in memoriam ante Deum, dare illi calicem vini indignationis irae eius. * Et omnis insula fugit, & montes non sunt inuenti. * Et grando magna sicut talentum descendit de caelo in homines: & blasphemaucrunt Deum homines propter plagam grandinis: quoniam magna facta est vehementer.

CAP. XVII.

ET venit vnus de septem Angelis, qui habebant septem phialas, & locutus est mecum, dicens: Veni ostendam tibi damnationem meretricis magnae, quae sedet super aquas multas, cum qua fornicati sunt reges terrae, & inebriati sunt qui inhabitant terram de vino prostitutionis eius. * Et abstulit me in spiritu in desertum. Et vidi mulierem sedentem super bestiam coccineam, plenam nominibus blasphemiarum, habentem capita septem, & cornua decem. * Et mulier erat circumdata purpura, & coccino, & inaurato auro, & lapide pretioso, & margaritis, habens poculum aureum in manu sua, plenum abominatione, & immundicia fornicationis eius: * Et in fronte eius nomen scriptum: Mysterium: Babylon magna, mater fornicationum, & abominationum terrae. * Et vidi mulierem ebriam de sanguine sanctorum, & de sanguine martyrum Iesu. Et miratus sum cum vidissem illam admiratione magna. * Et dixit mihi Angelus: Quare miraris? Ego dicam tibi sacramentum mulieris; & bestiae, quae portat eam, quae habet capita septem, & cornua decem. * Bestia, quam vidisti, fuit, & non est, & ascensura est de abyssu, & in interitum ibit: & mirabuntur inhabitantes terram (quorum non sunt scripta nomina in Libro vitae a constitutione mundi) videntes bestiam, quae erat, & non est. * Et hic est sensus, qui habet sapientiam. Septem capita: septem montes sunt, super quos mulier sedet, & reges septem sunt. * Quinque ceciderunt, vnus est, & alius nondum venit: & cum venerit, oportet illum breue tempus manere. * Et bestia, quae erat, & non est: & ipsa

octaua

octaua est: & de septem est, & in interitum vadit. * Et decem cornua, quæ vidisti, decem reges sunt: qui regnum nõdum acceperunt, sed potestatem tamquã reges vna hora accipient post bestiam. * Hi vnum consilium habent, & virtutem, & potestatem suam bestię tradent. D * Hi cum Agno pugnabũt, & Agnus vincet illos: " quoniam Dominus dominorum est, & Rex regum, & qui cum illo sunt, vocati, electi, & fideles. * Et dixit mihi: Aqua, quas vidisti vbi meretrix sedet, populi sunt, & Gentes, & linguæ. * Et decem cornua, quæ vidisti in bestia: hi odient fornicariam, & desolatam facient illam, & nudam, & carnes eius manducabunt, & ipsam igni concremabunt. * Deus enim dedit in corda eorum vt faciant quod placitum est illi: vt dent regnum suum bestię donec consummentur verba Dei. * Et mulier, quã vidisti, est ciuitas magna, quæ habet regnum super reges terræ.

CAP. XVIII.

ET post hæc vidi alium Angelum descendentem de cælo, habentem potestatem magnam: & terra illuminata est a gloria eius. * Et exclamauit in fortitudine dicens: " Cecidit, cecidit Babylon magna: & facta est habitatio demoniorum, & custodia omnis spiritus immundi, & custodia omnis volucris immundæ, & odibilis: " quia de vino iræ fornicationis eius biberunt omnes gentes: & reges terræ cum illa fornicati sunt: & mercatores terræ de virtute deliciarum eius diuites facti sunt. * Et audiui aliam vocem de cælo, dicentem: Exite de illa populus meus: vt ne participes firis delictorum eius, & de plagis eius non accipiatis. * Quoniam peruenerunt peccata eius vsque ad cælum, & recordatus est Dominus iniquitatum eius. * Reddite illi sicut & ipsa reddidit vobis: & duplicate duplicia secundum opera eius: in poculo, quo miscuit, miscete illi duplicium. * Quantum glorificauit se, & in delicijs fuit, tantum date illi tormentum & luctum: quia in corde suo dicit: "Sedeo regina: & vidua non sum: & luctum non videbo. * Ideo in vna die venient plagæ eius, mors, & luctus, & fa-

mes, & igne comburetur: quia fortis est Deus, qui iudicabit illam. * Et flebunt, & plangent se super illam reges terræ, qui cū illa fornicati sunt, & in delicijs vixerunt, cum viderint fumum incendij eius: " longe stantes propter timorem tormentorum eius, dicentes: Væ, væ ciuitas illa magna Babylon, ciuitas illa fortis: quoniam vna hora venit iudiciũ tuum. * Et negotiatores terræ flebunt, & lugebunt super illam: quoniam merces eorum nemo emet amplius: " merces auri, & argenti, & lapidis pretiosi, & margaritæ, & byssi, & purpuræ, & serici, & cocci, (& omne lignum thyinum, & omnia vasa eboris, & omnia vasa de lapide pretioso, & æramento, & ferro, & marmore, * & cinnamomum) & odoramentorum, & vnguenti, & thuris, & vini, & olei, & similitæ, & tritici, & iumentorum, & ouium, & equorum, & rhedarum, & mancipiorum, & animalium marum hominum. * Et poma desiderij animæ tuæ discesserunt a te, & omnia pinguis, & præclara perierunt a te, & amplius illa iam non inueniet. * Mercatores horum, qui diuites facti sunt, ab ea longe stabunt propter timorem tormentorum eius, flentes, ac lugentes, & dicentes: Væ, væ ciuitas illa magna, quæ amicta erat bysso, & purpura, & cocco, & deaurata erat auro, & lapide pretioso, & margaritis: " quoniam vna hora destitutæ sunt tantæ diuitiæ, & omnis gubernator, & omnis, qui in lacum nauigat, & nautæ, & qui in mari operantur, longe steterunt, & clamauerunt videntes locum incendij eius, dicentes: 19 Quæ similis ciuitati huic magnæ? * Et miserunt puluerem super capita sua, & clamauerunt flentes, & lugentes, dicentes: Væ, væ ciuitas illa magna, in qua diuites facti sunt omnes, qui habebant naues in mari de pretijs eius: quoniam vna hora desolata est. * Exultauit super eam cælum, & sancti Apostoli, & Prophetæ: quoniam iudicauit Deus iudicium vestrum de illa. * Et sustulit vnus Angelus fortis lapidem quasi molarem magnum, & misit in mare, dicens: Hoc impetu mittetur Babylon ciuitas illa magna, & vltra iam non inuenietur. * Et vox citharædorum, & musicorum, & tibia canentium, & tuba non audietur

11. Tim. 6. c. 1
Inf. 19. c. 16

11. Tim. 6. c. 19
1. Cor. 13. a. 3
Sup. 14. b. 3

11. Tim. 17. b. 3

dictur in te amplius : & omnis artifex
omnis artis nō inuenietur in te amplius :
& vox molæ non audietur in te am-
plius : * & lux lucernæ non lucebit in te
amplius : & vox sponsi , & sponsæ non
audietur adhuc in te : quia mercatores
eui erant principes terræ , quia in vene-
ficijs tuis errauerunt omnes gentes . * Et
in ea sanguis prophetarum & sanctorū
inuentus est : & omnium , qui interfecti
sunt in terrā .

C A P . XIX.

Post hæc audiui quasi vocem turba-
rum multarum in cælo dicentium : A
Alleluia : Salus , & gloria , & virtus Deo
nostro est : * quia vera , & iusta iudicia
sunt eius , qui iudicauit de meretrice
magna , quæ corripuit terram in prosti-
tutione sua , & vindicauit sanguinē ser-
uorum suorum de manibus eius . * Et
iterū dixerunt : Alleluia . Et fumus eius
ascendit in sæcula sæculorum . * Et ce-
ciderunt seniores viginti quattuor , &
quattuor animalia , & adorauerūt Deum
sedentem super thronū , dicentes : Amen :
Alleluia . * Et vox de throno exiuit , di-
cens : Laudem dicite Deo nostro omnes
serui eius : & qui timetis eum pusilli , &
magni . * Et audiui quasi vocem turbæ
magnæ , & sicut vocem aquarum multa-
rum , & sicut vocem tonitruorum ma-
gnorum , dicentium : Alleluia : quoniam
regnavit Dominus Deus noster omnipo-
tens . * Gaudeamus , & exulemus : & de-
mus gloriam ei : quia venerunt nuptiæ
Agni , & vxor eius præparauit se . * Et
datū est illi vt cooperiat se byssino splē-
denti , & candido . Byssinum enim iusti-
ficationes sunt Sanctorum . * Et dixit
mihi : Scribe : " Beati , qui ad cœnam nu-
pitiarū Agni vocati sunt : & dixit mihi :
Hæc verba Dei vera sunt . * Et cecidi an-
te pedes eius , vt adorarem eum . Et di-
xit mihi : Vide ne feceris : cōseruus tuus
sum , & frater tuorum habentium tes-
timonium Iesu . Deum adora . Testimo-
nium enim Iesu est spiritus prophetiæ .
* Et vidi cælum apertam , & ecce equus
albus , & qui sedebat super eum , voca-
batur Fidelis , & Verax , & cum iustitia
iudicat , & pugnat . * Oculi autem eius
sicut flamma ignis , & in capite eius dia-

demata multa , habens nomen scriptum ,
13 quod nemo nouit nisi ipse . * " Et vo-
C stitutus erat veste aspersa sanguine : & vo-
14 catur nomen eius , Verbū Dei . * Et exer-
citus qui sunt in cælo , sequebantur eum
in equis albis , vestiti byssino albo , &
15 mundo . * Et de ore eius procedit gla-
dius ex utraque parte acutus : vt in ipso
percutiat Gentes . * Et ipse reget eas in
16 furoris iræ Dei omnipotentis . * Et ha-
bet in vestimēto , & in fœmore suo scri-
ptum : " Rex regum , & Dominus domi-
17 nantium . * Et vidi vnum Angelū stantē
in sole , & clamauit voce magna , dicens
omnibus auibz , quæ volabant per me-
dium cæli : Venite , & congregamini ad
18 cœnam magnam Dei : * vt manducetis
D carnes regum , & carnes tribunorum , &
carnes fortium , & carnes equorum , & se-
dentium in ipsis , & carnes omnium li-
berorum , & seruorum , & pusillorum , &
19 magnorum . * Et vidi bestiam , & reges
terræ , & exercitus eorum cōgregatos ad
faciendum præliū cum illo , qui sedebat
20 in equo , & cum exercitu eius . * Et ap-
prehēsa est bestia , & cum ea pseudopro-
pheta : qui fecit signa coram ipso , quibus
seduxit eos , qui acceperunt charactērem
bestiæ , & qui adorauerunt imaginē eius .
Viuui missi sunt hi duo in stagnum ignis
21 ardentis sulphure : * Et ceteri occisi sunt
in gladio sedētis super equum , qui pro-
cedit de ore ipsius : & omnes aues satu-
ratæ sunt carnibus eorum .

C A P . XX.

ET vidi Angelum descendentē de cæ-
A lo , habentem clauem abyssi , & cato-
nam magnam in manu sua . * Et appre-
hendit draconem , serpentem antiquum ,
qui est diabolus , & satanas , & ligauit
eum per annos mille : * & misit eum in
abyssum , & clausit , & signauit super il-
lum vt non seducat amplius gentes , do-
nec confluuerint mille anni : & post
hæc oportet illum solui modico tem-
4 pore . * Et vidi sedes , & sederunt super
eas , & iudicium datū est illis : & animas
B decollatorum propter testimonium Ie-
su , & propter verbum Dei , & qui non
adorauerunt bestiam , neque imaginem
eius , nec acceperunt charactērem eius in fron-

frontibus, aut in manibus suis, & vixerunt, & regnauerunt cum Christo mille annis. * Ceteri mortuorum non vixerunt, donec consummentur mille anni: Hæc est resurrectio prima. * Beatus, & sanctus, qui habet partem in resurrectione prima: in his secunda mors non habet potestatem: sed erunt sacerdotes Dei & Christi, & regnabunt cum illo mille annis. * Et cum consummati fuerint mille anni, soluetur satanas de carcere suo, & exibit, & seducet Gentes, quæ sunt, super quatuor angulos terræ, Gog, & Magog, & congregabit eos in prælum, quorum numerus est sicut arena maris. * Et ascenderunt super latitudinem terræ, & circumierunt castra sanctorum, & ciuitatem dilectam. * Et descendit ignis a Deo de cælo, & deuorauit eos: & Diabolus, qui seducebat eos, missus est in stagnum ignis, & sulphuris, vbi & bestia, & pseudopropheta cruciabitur die ac nocte in sæcula sæculorum. * Et vidi thronum magnum candidum, & sedentem super eum, a cuius conspectu fugit terra, & cælum, & locus non est inuentus eis. * Et vidi mortuos magnos, & pusillos stantes in conspectu throni, & libri aperti sunt: & alius Liber apertus est qui est vitæ: & iudicati sunt mortui ex his, quæ scripta erant in libris secundum opera ipsorum. * & dedit mare mortuos, qui in eo erant: & mors, & infernus dederunt mortuos suos, qui in ipsis erant: & iudicatum est de singulis secundum opera ipsorum. * Et infernus, & mors missi sunt in stagnum ignis. Hæc est mors secunda. * Et qui non inuentus est in Libro vitæ scriptus, missus est in stagnum ignis.

CAP. XXI.

ET vidi cælum nouum, & terram nouam. Primum enim cælum, & prima terra abiit, & mare iam non est. * Et ego Ioannes vidi sanctam ciuitatem Ierusalem nouam descendente de cælo a Deo, paratam, sicut sponsam ornata viro suo. * Et audiui vocem magnam de throno dicentem: Ecce tabernaculum Dei cum hominibus, & habitabit cum eis. Et ipsi populus eius erunt, & ipse Deus cum eis erit eorum Deus: * & absterget Deus omnem lacrymam ab oculis eorum:

& mors ultra non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultra, quia prima abierunt. * Et dixit qui sedebat in throno: Ecce noua facio omnia. Et dixit mihi: Scribe, quia hæc verba fidelissima sunt, & vera. * Et dixit mihi: Factum est. ego sum a, & ω: initium, & finis. Ego sitienti dabo de fonte aquæ vitæ, & gratis. * Qui vicerit, possidebit hæc, & ero illi Deus, & ille erit mihi filius. * Timentibus autem, & incredulis, & execratis, & homicidis, & fornicatoribus, & veneficis, & idololâtris, & omnibus mendacibus, pars illorum erit in stagno ardenti igne, & sulphure: quod est mors secunda. * Et venit vnus de septem Angelis habentibus phialas plenas septem plagis nouissimis, & locutus est mecum, dicens: Veni, & ostendam tibi sponfam, uxorem Agni. * Et sustulit me in spiritu in montem magnum, & altum, & ostendit mihi ciuitatem sanctam Ierusalem descendente de cælo a Deo, habentem claritatē Dei: & lumē eius simile lapidi pretioso tamquam lapidi iaspidis, sicut crystallum. * Et habebat murum magnum, & altum, habentem portas duodecim: & in portis Angelos duodecim, & nomina inscripta, quæ sunt nomina duodecim tribuum filiorum Israel. * Ab Oriente portæ tres: & ab Aquilone portæ tres: & ab Austro portæ tres: & ab Occasu portæ tres. * Et murus ciuitatis habens fundamenta duodecim, & in ipsis duodecim nomina duodecim Apostolorum. * Agni. * Et qui loquebatur mecum, habebat mensuram arundineam auream, vt metiretur ciuitatem, & portas eius, & murum. * & ciuitas in quadro posita est, & longitudo eius tanta est quanta & latitudo: & mensus est ciuitatem de arundine aurea per stadia duodecim millia: & longitudo, & altitudo, & latitudo eius æqualia sunt. * Et mensus est murum ciuitatis centum quadraginta quattuor cubitorum, mensura hominis, quæ est angeli. * Et erat structura muri eius ex lapide iaspide: ipsa vero ciuitas aurum mundum simile vitro mundo. * Et fundamenta muri ciuitatis omni lapide pretioso ornata. Fundamentum primum, iaspis: secundum, saphirus: tertium, chalcidonium: quartum, smaragdus: quintum, sardonyx: sextum, sardius: septimum, chrysolithus:

Ecc. 39. 2. 1

116. 41. 2. 19
2. Cor. 5. 4. 17116. 41. 2. 19
2. Cor. 5. 4. 17116. 41. 2. 19
2. Cor. 5. 4. 17

lithus: octauum, beryllus: nonum, topazius: decimum, chrysoprasus: vndecimum, hyacinthus: duodecimum, amethystus. * Et duodecim portæ, duodecim margaritæ sunt, per singulas: & singulæ portæ erant ex singulis margaritis: & platea ciuitatis aurum mundum, tamquam vitrum perlucidum. * Et templum non vidi in ea. Dominus enim Deus omnipotens templum illius est, & Agnus.

11a. 60. d. 19 * Et ciuitas non eget sole, neque luna vt luceant in ea. nam claritas Dei illuminauit eam, & lucerna eius est Agnus. * Et ambulabunt gentes in lumine eius: & reges terræ afferent gloriam suam, & honorem in illam. * Et portæ eius non claudentur per diem: nox enim non erit illis. * Et afferent gloriam, & honorem gentium in illam. Non intrabit in eam aliquod coinquinatum, aut abominationem faciens, & mendacium, nisi qui scripti sunt in libro vitæ Agni.

CAP. XXII.

ET ostendit mihi fluuium aquæ vitæ, splendidum tamquam crystallum, procedentem de sede Dei & Agni. * In medio plateæ eius, & ex vtraque parte fluminis lignum vitæ, afferens fructus duodecim, per menses singulos reddens fructum suum, & folia ligni ad sanitatem Gentium. * Et omne maledictum non erit amplius: sed sedes Dei, & Agni in illa erunt, & serui eius seruiunt illi. * Et videbunt faciem eius: & nomen eius in frontibus eorum. * Et nox ultra non erit: & non egebunt lumine lucernæ, neque lumine solis, quoniam Dominus Deus illuminabit illos, & regnabunt in sæcula sæculorum. * Et dixit mihi: Hæc verba fidelissima sunt, & veræ. Et Dominus Deus spirituum prophetarum misit Angelum suum ostendere,

7 seruis suis quæ oportet fieri cito. * Et ecce venio velociter. Beatus, qui custodit verba prophetiæ libri huius. * Et ego Ioannes, qui audiui, & vidi hæc. Et postquam audissem, & vidissem, cecidi vt adorarem ante pedes angeli, qui mihi hæc ostendebat: * & dixit mihi: Vide ne feceris: conseruus enim tuus sum, & fratrum tuorum prophetarum, & eorum, qui seruant verba prophetiæ libri huius: Deum adora. * Et dicit mihi: C Ne signaueris verba prophetiæ libri huius: tempus enim prope est. * Qui nocet, noceat adhuc: & qui in sordibus est, sordescat adhuc: & qui iustus est, iustificetur adhuc: & sanctus, sanctificetur adhuc. * Ecce venio cito, & merces mea, mecum est, reddere unicuique secundum opera sua. * Ego sum a, & o, primus, & nouissimus, principium, & finis. * Beati, qui laudat stolas suas in sanguine Agni: vt sit potestas eorum in ligno vitæ, & per portas intrent in ciuitatem. * Foris canes, & venefici, & impudici, & homicidæ, & idolis seruientes, & omnis, qui amat, & facit mendacium. * Ego Iesus misi Angelum meum, testificari vobis hæc in Ecclesijs. Ego sum radix, & genus Dauid, stella splendida, & matutina. * Et spiritus, & sponsa dicunt: Veni. Et qui audit, dicat: Veni. Et qui sitit, veniat: & qui vult, accipiat aquam vitæ, gratis. * Confessor enim omni audienti verba prophetiæ libri huius: Si quis apposuerit ad hæc, apponet Deus super illum plagas scriptas in libro isto. * Et si quis diminuerit de verbis libri prophetiæ huius, auferet Deus partem eius de libro vitæ, & de ciuitate sancta, & de his, quæ scripta sunt in libro isto. * dicit qui testimonium perhibet istorum. Etiam venio cito: Amen. Veni Domine Iesu. * Gratia Domini nostri Iesu Christi cum omnibus vobis. Amen.

11a. 41. b. 4.
 & 44. a. 6
 Sup. 1. b. 1. &
 21. b. 6

11a. 19. a. 1

Oratio Manassa, necnon Libri duo, qui sub libri Tertij & Quarti Esdræ nomine circumferuntur, hoc in loco, extra scilicet seriem Canoniorum Librorum, quos sancta Tridentina Synodus suscepit, & pro Canonicis suscipiendos decreuit, sepositi sunt, ne prorsus interirent, quippe qui a nonnullis sanctis Patribus interdum citantur, & in aliquibus Biblijs Latinis tam manuscriptis quàm impressis reperiuntur.

ORATIO MANASSAE REGIS IVDA, CVM CAPTVS TENERETVR IN BABYLONE.

DOMINE omnipotens Deus patrum nostrorum, Abraham, & Isaac, & Iacob, & seminis eorum iusti, qui fecisti caelum, & terram cum omni ornatu eorum, qui ligasti mare verbo præcepti tui, qui conclusisti abyssum, & signasti eam terribili & laudabili nomine tuo: quem omnia pavent, & tremunt a vultu virtutis tue, quia importabilis est magnificentia gloriæ tuæ, & insistentabilis ira comminationis tuæ super peccatores: immensa vero & inuestigabilis misericordia promissionis tuæ: quoniam tu es Dominus, altissimus, benignus, longanimis, & multum misericors, & poenitens super malitias hominum. Tu Domine, secundum multitudinem bonitatis tuæ promissisti poenitentiam, & remissionem ijs, qui peccaverunt tibi, & multitudinem miserationum tuarum decreuisti poenitentiam peccatoribus, in salutem. Tu igitur Domine Deus iustorum, non posuisti poenitentiam iustis, Abraham, & Isaac, & Iacob, ijs qui tibi non peccaverunt: sed

posuisti poenitentiam propter me peccatorem: quoniam peccavi super numerum arenæ maris: multiplicatae sunt iniquitates meæ Domine, multiplicatae sunt iniquitates meæ, & non sum dignus intueri & aspicere altitudinem cæli, præ multitudine iniquitatum mearum. incuratus sum multo vinculo ferreo, ut non possim attollere caput meum, & non est respiratio mihi: quia excitavi iracundiam tuam, & malum coram te feci: non feci voluntatem tuam, & mandata tua non custodivi: statui abominaciones, & multiplicavi offensiones. Et nunc flexio genu cordis mei, precans a te bonitatem. Peccaui Domine, peccaui, & iniquitates meas agnosco. Quare peto rogans te, remitte mihi Domine, remitte mihi, & ne simul perdas me cum iniquitatibus meis, neque in æternum, iratus, referas mala mihi, neque damnes me in infima terræ loca: quia tu es Deus, Deus, inquam, poenitentium: & in me ostendes omnem bonitatem tuam, quia indignum saluabis me secundum magnam misericordiam tuam, & laudabo te semper omnibus diebus vitæ meæ: quoniam te laudat omnis virtus calorum, & tibi est gloria in sæcula sæculorum. Amen.

LIBER ESDRAE TERTIVS.

CAPVT PRIMVM.

ET fecit Iosias Pascha in Ierosolymis Domino, & immolauit Pascha quarta decima luna primi mensis: statuens sacerdotes per vices dierum stolis amictos in templo Domini. * & dixit Levitis sacris servis Israel, ut sanctificarent se Domino in positione sanctæ arcæ Domini, in domo, quam ædificauit Salomon filius David rex. * Non erit vobis tollere super humeros eam. Et nunc deferuite Domino vestro, & curam agite gentis illius Israel ex parte secundum pagos & tribus vestras, * secundum scripturam David regis Israel, & secundum magnificentiam Salomonis filij eius, omnes in templo, & secundum particulam principatus paternam vestram eorum, qui stant in conspectu fratrum filiorum Israel. * Immolate Pascha, & sacrificia parate fratribus vestris, & facite secundum præceptum Domini quod da-

7 tum est Moysi. * Et donauit Iosias in plebem, quæ inuenta est, ouium, agnorum, & hœdorum, & caprarum triginta millia, vitulos tria millia. * hæc de regalibus data sunt secundum promissionem populo: & sacerdotibus in Pascha, oues numero duo millia, ac vituli centum. * Et Iechonias, & Semeias, & Naïhanad fratres, & Habaïas, & Oziel, & Coraba in Pascha, oues quinque millia, vitulos quingentos. * Et hæc cum haberent eleganter, steterunt sacerdotes & Levitæ habentes azyma per tribus. * Et secundum partes principatus patrum in conspectu populi offerebant Domino, secundum ea quæ in libro Moysi scripta sunt: * & afflauerunt Pascha igni prout oportebat: & hostias coxerunt in cineribus, & in ollis cum benevolentia: * & attulerunt omnibus qui erant ex plebe: & post hæc parauerunt sibi & sacerdotibus: * Sacerdotes enim offerebant adipem, usque dum finita esset hora: & Levitæ parauerunt sibi & fratribus suis, filijs Aaron. * Et sacri cantores filij Asaph

Asaph erant per ordinem secundum preceptum Dauid, & Asaph, & Zacharias, & Iedidimus, qui erat a rege. * Et ostiarii per singulas ianuas, ita ut non prauaricaretur vnusquisque suam: fratres enim illorum parauerunt illis. * Et consummata sunt quæ pertinebant ad sacrificium Domini. * In illa die egerunt Phase, & offeriebant hostias super Domini sacrificium, secundum preceptum regis Iosif. * Egerunt filij Israel, qui inuenti sunt in tempore illo, Phase: & diem festum azymorum per dies septem: * & non est celebratum Phase tale in Israel, a temporibus Samuelis prophete: * & omnes reges Israel non celebrauerunt tale Pascha quale egit Iosias, & Sacerdotes, & Leuitæ, & Iudæi, & omnis Israel, qui inuenti sunt in commemoratione Ierosolymis. * Octauo decimo anno, regnante Iosia, celebratum est Phase. * Et directa sunt opera Iosif in conspectu Domini sui in corde pleno metuentis: * & quæ circa illum quidem conscripta sunt, in pristinis temporibus de eis, qui peccauerunt, quique irreligiosi fuerunt in Dominum præ omni gente, & qui nõ quæsierunt verba Domini super Israel. * Et post omnem actum hunc Iosif, ascendit Pharao rex Aegypti, veniens in Charcanis ab itinere super Euphratem, & exiit obviam illi Iosias. * Et misit rex Aegypti ad Iosiam, dicens: Quid mihi & tibi est rex Iudæ? * Non sum missus a Domino ut pugnem contra te: super Euphratē enim bellum meum est, festinans descende. * Et non est reuersus Iosias super cursum: sed expugnare eum conabatur, non attendens verbum prophete ex ore Domini: * sed constituit ad eum bellum in campo Mageddo. Et descenderunt principes ad regem Iosiam. * Et dixit rex pueris suis, Amouete me a prælio, infirmatus sum enim valde. Et statim amouit eum pueri ipsius de acie. * Et ascendit super cursum secundarium suum: & perueniens Ierosolymam, vita fundus est, & sepultus est in paterno sepulchro. * Et in tota Iudæa lugebant Iosiam: & qui præsidebant, cum vxoribus lamentabant eum vsque in hunc diem. Et datum est hoc nunciū semper in omne gentem Israel. * Hæc autem præscripta sunt in libro historiarum regum Iudæ: & singula gesta actus Iosif, & eius gloria & intellectus eius in lege Domini: quæque gesta sunt ab eo, & quæ non scripta sunt in libro regum Israel & Iudæ: * Et assumentes, qui erant ex gente Iechoniam filium Iosif, constituerunt regem pro Iosia patre suo, cum esset annorum trigintaannus. * Et regnavit super Israel mensibus tribus. Et amouit eum rex Aegypti, & regnavit in Ierosolymis: * & multauit gentem argenti talenta centum, & auri talentum vnum. * Et constituit rex Aegypti Ioaicm fratrem ipsius, regi Iudæ & Ierusalem: * & alligauit magistratus Ioaicm, & Zazacelem fratrem suum, & apprehendens reduxit in Aegyptum. * Annorum erat Ioaicm viginti quinque, cum regnare coepisset in terra Iudæ & Ierusalem: & fecit malum in conspectu Domini. * Post hunc autem ascendit Nabuchodonosor rex Babylonis, & alligans eum in æreo vinculo, perduxit in Babyloniam: * & sacra vasa Domini accepit Nabuchodonosor, & tulit & consecrauit in templo suo in Babyloniam. * Nam de immunditia illius, & irreligiositate scriptum est in libro temporum regum. * Et regnavit Ioaicm filius eius pro eo. Cum autem constitutus esset rex, erat annorum decē & octo. * Regnavit autem menses tres, & dies decem in Ierusalem, & fecit malum in conspectu Domini: * & post annum mittens Nabuchodonosor, transfrauit eum in Babyloniam simul cū sacris vasibus Domini. * Et constituit Sedeciam regem Iudæ, & Ierusalem, cum esset annorum viginti vnus: regnavit autem annis vndecim. * Et fecit malum in conspectu Domini, & non est veritus a verbis, quæ dicta sunt ab Ieremia propheta ex ore Domini: * & adiuratus a rege Nabuchodonosor, periurans discessit: & indurata ceruicē suā, & corde suo, transgressus est legitimam Domini Dei Israel. * Et duces populi Domini multa ini- que gesserunt, & impie egerunt super omnes imminu-

ditas gentium: & polluerunt templum Domini quod sanctum erat in Ierosolymis. * Et misit Deus patrum ipsorum per angelum suum reuocare eos, propter quod parceret illis. & tabernaculo suo. * Ipsi vero subfannabant in angelis suis: & quā die locutus est Dominus, erant illudentes prophetis eius. * Qui vsque ad uacillam concitatus est super gentem suam propter irreligiositatem suam, & præcepit ascendere reges Chaldaeorum. * Hi occiderunt iuuenes eorum in gladio, in circuitu sancti templi eorum, & non pepercerunt iuueni, & seni, & virgini, & adolescenti: * sed omnes traditi sunt in manus ipsorum: & omnia sacra vasa Domini, & regales apothecas resistentes, tulerunt in Babyloniam, & incendierunt domum Domini, & demolierunt muros Ierusalem: & turres eius incendierunt igne, * & consummauerunt omnia honorifica eius, & ad nihilum redegerunt, & reliquos a gladio duxerunt in Babylonem. * Et erant serui illius vsque dum regnarent Periz in repletionē verbi Domini in ore Ieremiz: * quousque benigne ageret terra sabbata sua, omni tempore delictionis suæ sabbatizauit in applicatione annorum septuaginta septem.

CAP. I I.

Regnante Cyro rege Persarum in consummatione verbi Domini in ore Ieremiz, * suscitauit Dominus spiritum Cyri regis Persarum, & prædixit in toto regno suo simul per scripturam, * dicens: Hæc dicit Cyrus rex Persarum: Me constituit regem orbi terrarum Dominus Israel, Dominus excelsus, * & significauit mihi edificare domum sibi in Ierusalem, quæ est in Iudæa. * Si quis est ex genere vestro, dominus ipsius ascendat cum eo in Ierusalem. * Quotquot ergo circa loca habitant, adiunget eos qui sunt in loco ipso, in auro & argento, * in donationibus cum equis & iumentis, cumque alijs quæ secundum vota apponantur in ædem Domini quæ est in Ierusalem. * Et stantes principes tribuum, pagorum, & Iudææ ex tribu Beniamin, & Sacerdotes & Leuitæ, quos excitauit Dominus ascendere & edificare domum Domini quæ est in Ierusalem, & qui erant in circuitu eorum, * adiunxerunt in omni auro & argento eius, & iumentis, & votis compluribus multi quoniam sensus excitatus est. * Et Cyrus rex protulit vasa sacra Domini, quæ trāslulit Nabuchodonosor rex Babylonis ex Ierusalem, & consecrauit ea idolo suo. * & proferens ea Cyrus rex Persarum, tradidit Mithridato, qui erat super thesauros ipsius. * Per hunc autem tradita sunt Salmanaſar præſidi Iudææ. * Horum autem hic numerus. Libatoria argentea duo millia quadringenta, athlicæ argenteæ triginta: phialæ aureæ triginta, item argenteæ duæ millia quadringentæ, & alia vasa mille. * omnia autē vasa aurea & argentea, quinque millia octingenta sexaginta. * Et enumerata sunt Salmanaſaro simul cum his qui ex captiuitate Babyloniz venerant in Ierosolymam. * In Artaxerxis autem regis Persarum temporibus scripserunt ei de his qui habitabant in Iudæa & Ierusalem, Ballamus, & Mithridatus, & Sabellius, & Rathimus, Balchemus, Samelius scriba, & reliqui habitantes in Samiria, & ceteris locis subiectam epistolā regi Artaxerxi. * DOMINI, pueri tui Rathimus ab accidentibus, & Sabellius scriba, & reliqui curiæ tuæ iudices in Coeleſyria, & Phœnicie. * Et nunc notum sit domino regi, quoniam Iudæi qui ascenderunt a vobis ad nos, venientes in Ierusalem ciuitatem refugam & pessimā, edificauit furnos eius, & statuit muros, & templum suscitauit. * Quod si ciuitas ista, & muri consummati fuerint, non tantum tributa non sustinebunt pendere, sed etiā rebus resistēt. * Et quia id agitur circa templum, recte haberi arbitratum sumus nõ despiciere hoc ipsum: * sed notum facere domino regi, ut ille videbitur, rex, quæritur in libris patrum tuorum, * & inuenies in admonitionibus scripta de his, & scies quoniam ciuitas ista fuit refusa, & reges, & ciuitates conquiens, * & Iudæi refugæ, & prælia

prælia committentes in ea ab æterno, ob quam cau-
sam ciuitas ista deserta est. * Nunc ergo notum faci-
mus, domine rex, quoniam si ciuitas hæc ædificata
fuerit, & huius muri erecti fuerint, descensus tibi non
erit in Coelefyriam, & Phœniciem: * Tunc scripsit rex
Rathimo, qui scribebat accidentia, & Balthemo, & Sa-
bellio scribæ, & ceteris constitutis, & habitantibus in
Syria, & Phœnice, ea quæ subiecta sunt. * Legi epi-
stolam quam misisti mihi. Præcepi ergo inquiri, &
inuentum est, quoniam ciuitas illa est ab æno regibus
resistens, & homines refugæ, & prælia in ea efficien-
tes, & reges fortissimi erant in Ierusalem dominantes, &
tributa exigentes a Coelefyria, & Phœnice. * Nunc ergo
præcepi prohibere homines illos ædificare ciuitatem, &
prohibere ne quid ultra hæc fiant: * sed nec procedant
in plurimum, ex quo sunt malitix, ita ut regibus ino-
lestin imporetur. * Tunc recitatis his quæ a rege Ana-
xerxe scripta fuerant, Rathimus, & Sabellius scriba, &
qui cum his constituti erant iungentes festinanter vene-
runt in Ierusalem cum equitatu, & turba, & agmine:
* cœperuntque ædificantes prohibere, & vacabant ab ædi-
ficatione templi in Ierusalem, vsque secundo anno reg-
ni Darii regis Persarum.

CAP. III.

REX Darius fecit coenam magnam omnibus verna-
culis suis, & omnibus magistratibus Media & Per-
sidis, & omnibus purpuratis, & prætoribus, & con-
sulibus, & præfectis sub illo ab India vsque Æthiopia,
centum viginti septem prouincijs. * Et cum manduca-
ssent, & bibissent, & laeti reuertenterentur, tunc Da-
rius rex ascendit in cubiculum suum, & dormiuit, &
expergefactus est. * Tunc illi tres iuuenes corporis cus-
todes, qui custodiebant corpus regis, dixerunt alter
alteri: * Dicamus vniuique nostrum sermonem qui
præcellat: & cuiuscumque apporuerit sermo sapientior
alterius, dabit illi rex Darius dona magna, * purpura
cooperiri, & in auro bibere, & super aurum dormire,
& currum aureo strano, & cydarim byssinam, & tor-
quem circa collum: & secundo loco sedebit a Dario
propter sapientiam suam, & cognatus Darius vocabitur.
* Tunc scribentes singuli suum verbum signauerunt, &
posuerunt subter ceticulum Darii regis. * & dixerunt,
Cum surrexit rex, dabimus illi scripta nostra: & quod-
cumque iudicauerit rex eritibus, & magistratus Persi-
dis, quoniam verbum eius sapientius est, ipsi dabitur
victoria sicut scriptum est. * Vnus scripsit, Forte est vi-
num. * Alius scripsit, Fortior est rex. * Tertius scrip-
sit, Fortiores sunt mulieres: super omnia autem vincit
veritas. * Et cum surrexisset rex, acceperunt scripta sua,
& dederunt illi, & legit. * Et mirans vocauit omnes
magistratus Persarum, & Medos, & purpuratos, &
prætores, & præfectos: * & sederunt in concilio: & le-
cta sunt scripta coram ipsis. * Et dixit, Vocate adole-
scentes, & ipsi indicabunt verba sua. Et vocati sunt, &
introierunt. * Et dixit illis, Indicate nobis de his quæ
scripta sunt. Et cepit prior, qui dixerat de fortitudi-
ne vini, * & dixit, Viri, quam præualeat vinum omni-
bus hominibus qui bibunt illud: seducit mentem.
* Itemque regis & orphanis facit mentem vanam. Item
serui ac liberi, pauperis ac diuitis, * & omnem men-
tem conuertit in securitatem & iucunditatem, & non
meminit omnem iustitiam & debitum, * & omnia
præcordia facit honesta, & non meminit regem nec ma-
gistratum, & omnia per talenta loqui facit. * Et non
meminerunt, cum biberunt, amicitiam, nec fraternita-
tem: sed non multum post funiunt gladios. * Et cum
a vino meruerint & surrexerint, non meminerunt quæ
gesserunt. * O viri, num præcellit vinum? quis sic co-
gitat facere? Et tacuit hoc dicto.

CAP. IIIII.

ET inchoauit sequens dicere, qui dixit de fortitudi-
ne regis. * O viri, num præcellunt homines, qui ter-
ram & mare obtinent, & omnia quæ in eis sunt? * Rex
autem super omnia præcellit, & dominatur eorum: &
omne quodcumque dixerit illis, faciunt. * Et si miserit
illos ad bellatores, vadunt, & demoliantur montes, &
muros, & turres. * Iugulantur, & iugulant, & regis ver-
bum non prætereunt. nam si vicerint, afferunt regi om-
nia quæcumque prædati fuerint. * Similiter & alij om-
nes, & quorquor non militant, nec pugnant, sed colunt
terram: rursum cum fuerint metentes, afferunt tributa
regi: * & ipse vnus solus si dixerit occidite, occidunt:
dixerit reminite, remittunt: * dixerit percutite, percu-
tiunt: dixerit exterminate, exterminant: dixerit ædifi-
care, ædificant: * dixerit excidite, excidunt: dixerit
plantate, plantant: * & omnis plebs, & virtutes eum
obaudiunt, & super hoc ipse recumbit, & bibit, & dormit.
* Hi autem custodiunt in circuitu eum, & non possunt
ire singuli, & facere opera sua, sed in dicto obaudientes
sunt ei. * Viri, quomodo non præcellit rex qui sic diffu-
satur? Et tacuit. * Tertius qui dixerat de mulieribus
& veritate, hic est Zorobabel, cepit loqui. * Viri, non
magnus rex, & multi homines, nec vinum præcellit. Quis
est ergo qui dominatur eorum? * Nonne mulieres ge-
nuerunt regem, & omnem populum, qui dominatur
mari & terra: * & ex illis nati sunt, & ipsæ educauerunt
eos qui plantauerunt vineas ex quibus vinum fit? Et ipsæ
faciunt stolas omnium hominum, & ipsæ faciunt glori-
am hominibus, & non possunt homines separari a mu-
lieribus. * Si congregauerint aurum & argentum, & om-
nem rem speciosam, & viderint mulierem vnā bono
habitu & bona specie, * omnia hæc relinquentes in eam
intendunt, & aperto ore conspiciunt, & eam allicient
magis quam aurum & argentum, & omnem rem pretio-
sam. * Homo patrem suum relinquit qui enutriit illū,
& suam regionem, & ad mulierem se coniungit. * Et
cum muliere remittit animam: & neque patrem memi-
nit, neque matrem, neque regionem. * Et hinc oportet
vos scire: quoniam mulieres dominantur vestris. Non-
ne doletis? * Et accipit homo gladium suum, & vadit
in viam facere furta, & homicidia, & mare nauigare &
flumina, & leonem videt, & in tenebris ingreditur: &
cum furum fecerit, et fraudes et rapinas amabili suæ af-
fert. * Et iterum, diligit homo uxorem suā magis quam
patrem aut matrem. * Et multi dementes facti sunt
propter uxores suas: & serui facti sunt propter illas: * &
multi perierunt & iugulati sunt, & peccauerunt propter
mulieres. * Et nunc credite mihi, quia magnus est rex
in potestate sua: quoniam omnes regiones veniunt ta-
gere eum. * Videbam tamen Apemen filium Bezacis,
ministri concubinarum regis, sedentem iuxta regem ad de-
xteram, * & auferentem diadema de capite eius, & im-
ponentem sibi, & palmis cadebat regem de sinistra ma-
nu. * Et super hæc aperto ore inuehaure eam: & si ar-
riferit ei, ridet. nam si indignata ei fuerit, blanditur, do-
net reconcilietur in gratiam. * O viri, cur non sunt for-
tiores mulieres? Magna est terra, & excelsum est calum:
quis ista agit? * Et tunc rex, & purpurati inuebantur in
alterutrum. Et inchoauit loqui de veritate. * O viri, non-
ne fortes sunt mulieres? Magna est terra, & excelsum est
calum: & velox cursus solis conuertit in gyro calum:
in locum suum in vna die. * Nonne magnificus est qui
hæc facit, & veritas magna, & fortior præ omnibus?
* Omnis terra veritatem inuocat, calum etiam ipsam be-
nedicit, & omnia opera mouentur, & tremunt eam, &
non est cum ea quicquam iniquum. * Vinum iniquum,
iniquus rex, iniquæ mulieres, iniqui omnes filij hominis,
& iniqua illorum omnia opera, & nõ est in ipsis veritas,
& in sua iniquitate peribunt: * & veritas manet, & in-
ualefcit in æternum, & viuunt, & obtinent in sæcula sacra-
torum. * Nec est apud eam accipere personas, neque
differentias: sed quæ iusta sunt faciunt omnibus, iniustus

ac malignis, & omnes benignantur in operibus eius. * Et non est in iudicio eius iniquitas, sed fortitudo, & regnum, & potestas & maiestas omnium aeternum. Benedictus Deus veritatis. * Et desistit loquendo. Et omnes populi clamauerunt, & dixerunt, Magna est veritas, & praeualer. * Tunc rex ait illi, Pete, si quid vis amplius, quam quae scripta sunt, & dabo tibi, secundum quod inuentus es sapientior proximis, & proximus mihi sedebis, & cognatus meus vocaberis. * Tunc ait regi, Memor esto voti tui, quod vouisti, aedificare Ierusalem, in die qua regnum acceperis. * & omnia vasa quae accepta sunt ex Ierusalem, remittere, quae separauit Cyrus, quando destruxit Babyloniam, & voluit remittere ea ibi. * Et tu vouisti aedificare templum quod incenderunt Idumaei, quando exterminata est Iudaea a Chaldaeis. * Et nunc hoc est quod postulo Domine, & quod peto, hoc est maiestas quod a te postulo, ut facias votum quod vouisti regi caeli ex ore tuo. * Tunc surgens Darius rex, osculatus est illum: & scripsit epistolas ad omnes dispensatores, & praefectos, & purpuratos, ut deducerent eum, & eos qui cum illo erant, omnes ascendentes aedificare Ierusalem. * Et omnibus praefectis, qui erant in Syria, & Phoenice, & Libano scripsit epistolas, ut traherent ligna cedrina a Libano in Ierusalem, ut aedificarent cum eis ciuitatem. * Et scripsit omnibus Iudaeis qui ascendeant a regno in Iudaeam pro libertate, omnem potentem, & magistratum, & praefectum non superuenire ad ianuam ipsorum, & omnem regionem quam obtinuerant immunitatem esse eis, & Idumaei relinquunt castra quae obtinent Iudaeorum, & in structuram templi dare per singulos annos talenta viginti, vique dum peraedificaretur: & super sacrarium holocaustorum a visitare quotidie, sicut habent praeceptum: alia talenta decem offerre per singulos annos, & omnibus qui procedunt a Babylonia condere ciuitatem: ut esset libertas tam ipsis quam filiis eorum, & omnibus facerdotibus qui praecedunt. * Scripsit autem & quantitatem, & sacram stolum iussit dari, in qua deferrentur: & Leuitis scripsit dare praecepta, vsque in diem qua consummabitur domus, & Ierusalem extruetur: & omnibus custodientibus ciuitatem scripsit dari ei sortes & stipendia. * Et dimisit omnia vasa quaecumque separauerat Cyrus a Babylonia, & omnia quaecumque dixit Cyrus, & ipse praecepit fieri, & mitti Ierusalem. * Et cum processisset ille adolefcens, eleuans faciem in Ierusalem, benedixit regem caeli, & dixit, Abs te est victoria, & abs te est sapientia & claritas. Et ego seruus tuus sum. * Benedixit es qui dedisti mihi sapientiam, & tibi confitebor Domine Deus patrum nostrorum. * Et accepit epistolas, & profectus est in Babylonium. Et venit, & nunciavit fratribus suis omnibus qui fuerunt in Babylonia: & benedixit Deum patrum suorum, quoniam dedit illis remissionem & refrigerium, & ut ascenderent & aedificarent Ierusalem, & templum ubi nominatus est nomen eius in ipso, & exultaret cum musicis & lictia diebus septem.

C A P. V.

Post haec autem electi sunt, ut ascenderent principes pagorum per domos, & tribus suas, & uxores illorum, & filij & filiae eorum, & serui & ancillae ipsorum, & pecora eorum. * Et Darius rex misit vna cum eis equites mille, donec deducerent eos in Ierusalem cum pace, & cum musicis & cum tympanis & tibijs. * & omnes fratres erant iuvenes, & fecit eos ascendere simul cum eis. * Et haec sunt nomina virorum, qui ascenderunt per pagos suos in tribus, & in partem principatus ipsorum. * Sacerdotes: Filij Phineas, filij Aaron, Iesus filius Iosedec, Ioachim filius Zorobabel filij Salathiel de domo Dauid, ex progenie Phares, de tribu Iuda, * qui locutus est sub Dario rege Persarum sermones mirificos in secundo anno regni ipsius mense Nisan primo. * Sunt autem hi, qui ascenderunt ex Iudaea de captiuitate transmigrationis, quos transmigrationis Nabuchodonosor rex Babyloniz in Babylonem, & reuersus est in Ierusalem. * Et requisitum patre

Iudae vniuersisque in claritatem suam, qui uenerunt cum Zorobabel, & Iesu, Nehemias, Ateries, Elimeo, Esmannio, Mardocheo, Beelsurus, Mechphatochor, Oltoro. * Emonia vnus de principibus eorum. * Et numerus & gentilibus eorum, ex praepositis eorum filij Phares, duo millia centum septuaginta duo: filij Ater, tria millia centum quinquaginta septem: filij Phemo centum quadraginta duo: in filijs Iesu & Ioabes, mille trecenti duo: filij Demu, duo millia quadringenti septuaginta: filij Choraba, ducenti quinque: filij Banica, centum sexaginta octo: filij Bebech, quadringentis: filij Archad, 14 quadringenti viginti septem: filij Cham, triginta septem: filij Zoroar, duo millia sexaginta septem: filij Adin, quadringenti sexaginta vnus: filij Aderecis, centum octo: filij Ciaso & Zelas, centum septem: filij Azoroc, quadringenti triginta nouem: filij Iedarbone, centum triginta duo: filij Ananias, centum triginta: filij Asoni, nonaginta: filij Marfar, quadringenti viginti duo: filij Zabarus, nonaginta quinque: filij Sepolemon, centum viginti tres: filij Nepopas, quinquaginta quinque: filij Nechanus, centum quinquaginta octo: filij Cebothamus, centum triginta duo: filij Cearpatros, qui Enocades, & Modiz, quadringenti vigintis: qui ex Gramas & Gabea, centum viginti vnus: qui ex Besselon, & Ceage, sexaginta quinque: qui ex Baktar, centum vigintiduo: qui ex Bechenobes, quinquaginta quinque: filij Liptis, centum quinquaginta quinque: filij Labonni, trecenti quinquaginta septem: filij Sicheim, trecenti septuaginta: filij Sudaon, & Clomus, trecenti septuaginta octo: filij Erics, duo millia centum quadraginta quinque: filij Anas, trecenti septuaginta. Sacerdotes: filij Iedus, filij Buthar, filij Eliafib, trecenti septuaginta duo: filij Emerus, ducenti quinquaginta duo: filij Phasurij, trecenti quinquaginta septem: filij Caree, ducenti vigintis septem. * Leuitae: filij Iesu in Caduhal, & Bamis, & Serebias, & Edias, septuaginta quatuor. omnia numerus a duodecimo anno, triginta millia quadringenti sexaginta duo, filij, & filiae, & uxores, omnis computatio, quadraginta millia ducenti quadraginta duo. * Filij sacerdotum, qui psallebant in templo: filij Aaph, centum vigintiocto. * Offitij vero: filij Esmeani, filij Azer, filij Amon, filij Accuba, Topa filij Tobij, omnes centum triginta nouem. * Sacerdotes seruientes in templo: filij Sel, filij Galspha, filij Tobloeh, filij Cariz, filij Su, filij Hellu, filij Labana, filij Armacha, filij Accub, filij Vtha, filij Cetha, filij Aggab, filij Obai, filij Anani, filij Canna, filij Geddu, filij An, filij Radin, filij Desanon, filij Nachoba, filij Casaba, filij Gaze, filij Ozui, filij Sinone, filij Attre, filij Hasten, filij Asiana, filij Manel, filij Nasidim, filij Accusa, filij Agisth, filij Azui, filij Fauon, filij Phasalon, filij Meedda, filij Phusa, filij Caree, filij Barcus, filij Saree, filij Coeli, filij Nasith, filij Agisti, filij Pedon, filij Salomon filij eius, filij Alosoph, filij Phasida, filij Celi, filij Dedon, filij Gaddahel, filij Sephegi, filij Aggia, filij Sachareth, filij Sabathen, filij Caroneth, filij Malsith, filij Amz, filij Satus, filij Addus, filij Suba, filij Eura, filij Rahotis, filij Phasphat, filij Malmon. * Omnes sacro seruientes, & pueri Salomonis, quadringenti octoginta duo. * Hi sunt filij qui ascenderunt a Thelmela, Telharis: principes eorum, Carmelam, & Careth: & non poterant edicere ciuitates suas, & progenies suas, quemadmodum sint ex Israel. Filij Dalari, filij Tubal, filij Nechodaici, ex sacerdotibus, qui fungebantur sacerdotio: & non sunt inuenerunt filij Obia, filij Achisof, filij Addin, qui accepit uxorem ex filiabus Phargeleu: & vocati sunt nomine eius, & horum quaelibet est generis scriptura in praedicta, & non est inuenta, & prohibiti sunt sacerdotio fungi. * Et dixit illis Nehemias & Ashtaras, Ne participantur sancta, donec exurgat pontifex doctus in ostensionem & veritatem. * Omnis autem Israel erat exceptis seruis & ancillis, quadraginta duo millia trecenti quadraginta. * Serui horum & ancillae, septem millia trecenti triginta septem. Cantores & cantatrices, ducenti sexaginta quinque. * Cameli,

* Cameli, quadringenti trigintaquinque. Equi septem
 milia triginta sex. Muli, ducenta milia quadragintaquin-
 que. Subiugalia, quinque milia viginti quinque. * Et de
 perpositis ipsis per pagos, dum venirent in templum Dei,
 quod erat in Ierusalem, innovare & suscitare templum in
 loco suo, secundum suam virtutem: * Et d. a. i. in templum
 thesaurum operum. sacrum auti mnas duodecim milia,
 & mnas argenti quinque milia, & stolas sacerdotes co-
 tum. * Et habitaverunt Sacerdotes & Levitae, & qui exie-
 rant de plebe in Ierusalem & in regione, & facti cano-
 res, & olivarii, & omnes Israel in regionibus suis. * Inila-
 te auti septimo mense, cum q. essent filii Israel unusquis-
 que in suis rebus, convenerunt vnanimes in atriu, quod
 erat ante ianuam Orientalem. * Et stantes Iesus filius
 Iosedec, & fratres eius sacerdotes, & Zorobabel filius
 Salathiel, & huius fratres, parauerunt altare, * vt offer-
 rent super illud holocausta, secundum quod in libro
 Moyi hominis Dei scripta sunt. * Et convenerunt ibi
 ex alijs nationibus terrae, & erexerunt sacrificium in loco
 suo omnes gentes terrae, & offerrebant hostias, & holocau-
 tata Domino matutina. * Et egerunt scenopogiani,
 & diem solennem, sicut praeceptum est in lege: & sa-
 crificia quotidie, sicut oportebat: * & post haec obla-
 tiones institutas, & hostias sabbathorum, & neomenia-
 rum, & dierum solennium omnium sanctificationum.
 * Et quotquot vocabant Domino a neomenia septimi
 mensis, coeperunt hostias offerre Deo, & templum Do-
 mini nondum erat edificatum. * Et dederunt pecunia
 lapidarijs & fabris, & porum & pabula cum gaudio.
 * Et dederunt castra Sidonijs, & Tyrijs, vt transiret
 illis de Libano arbes cedinas, & facerent rates in lop-
 pe portu, secundum decretum quod scriptum erat eis
 a Cyro rege Persarum. * Et in secundo anno venie-
 tes in templum Dei in Ierusalem, mense secundo in-
 choavit Zorobabel filius Salathiel, & Ioseph filius Iose-
 dec, & fratres ipsorum, & sacerdotes & Levitae, &
 omnes qui venerant de captivitate in Ierusalem: * &
 fundaverunt templum Dei novilunio secundi mensis
 secundi anni cum venissent in Iudaeam & Ierusalem. * Et
 statuerunt Levitae a viginti annis, super opera Domini:
 & sicut Iesus & filius eius, & fratres omnes Levitae con-
 spirantes, & executores legis, facientes opera in domo Do-
 mini. * Et steterunt sacerdotes habentes stolas cum tu-
 bis: & Levitae filij Asaph habentes cymbala, * collau-
 dantes Dominum, & benedicentes secundum David re-
 gem Israel. * Et cantabant canticum Domino, quoniam
 dulcedo eius, & honor in saecula super omnem Israel.
 * Et omnis populus tuba cecinerunt, & proclamaverunt
 voce magna, collaudantes Dominum in suscitacione
 domus Domini. * Et venerunt ex sacerdotibus & Leui-
 tis, & praesidentibus secundum pagos senioribus, qui vi-
 derant primitiam domum: * & ad huius edificationem
 cum clamore & planctu magno, & multi cum tubis &
 gaudii magno: * in tantum vt populus non audiret tu-
 bas propter planctum populi. Turba enim erat tubis ca-
 pens magnitudo, ita vt longe audiretur. * Et audierunt
 inimici tribus Iuda, & Beniamin, & venerunt scire quae
 esset vox tubarum. * Et cognoverunt quoniam qui e-
 rant ex captivitate, edificantes templum Domino Deo Is-
 rael. * Et accedentes ad Zorobabel & Iesum, praepo-
 sitos pagorum, dixerunt eis, Edificabimus vna vobiscum:
 * Similiter enim audivimus Dominum vestrum, & ipsi
 pariter incedimus a diebus Asbazzareth regis Assyriorum,
 qui transiungit nos huc. * Et dixit illis Zorobabel, &
 Iesus, & principes pagorum Israel, * Non est nobis &
 vobis edificare domum Dei nostri, nos enim soli edi-
 ficabimus Domino Israel secundum ea quae praecepit no-
 bis Cynis rex Persarum. * Gentes autem terrae incon-
 dentes his qui sunt in Iudaea, & levantes opus edifica-
 tionis & invidiae, & populos adducentes prohibebant
 eos edificare, * & aggregatas exercentes impediunt,
 ne consummaretur edificium omni tempore vitae Cy-
 ni regis, & protractum structuram per biennium vs-
 que ad Danij regnum.

I N secundo autem anno regni Danij prophetavit Ag-
 gaeus, & Zacharias filius Addin propheta apud Iuda-
 dam & Ierusalem in nomine Dei Israel super eos.
 * Tunc stans Zorobabel filius Salathiel, & Iesus filius
 Iosedec, inchoaverunt edificare domum Domini, quae
 est in Ierusalem: * cum adessent eis prophetae Domini,
 & adiuverant eos. In ipso tempore venit ad illos Silen-
 nes subregulus Syriae, & Phoenices, & Sarrabuzanes, & so-
 dales eius, * & dixerunt eis, Quo praecipiente vobis
 domum hanc edificatis, & rectum istud, & alia omnia
 periculis? & qui sunt structores qui haec aedificant? * Et
 habuerunt gratiam visitatione facta super eos, quia erant
 ex captivitate a Domino seniores Iudaeorum. * & non
 sunt impediti aedificare, donec significaretur Dano de
 omnibus istis, & responsum acciperetur. * Exemplum
 epistolae, quam miserunt Dario. **S** SARRABUZANES subregu-
 lus Syriae, & Phoenices, & Sarrabuzanes, & sodales eius
 in Syria, & Phoenice praesides, regi Dano salutem. * Om-
 nia nota sunt domino regi, quod cum venissemus in re-
 gionem Iudaeae, & introissemus in Ierusalem, inven-
 imus aedificantes domum Dei magnam: * & templum
 ex lapidibus politis, & magnis & pretiosis materijs in pa-
 rietibus, * & opera illa instantes fieri, & sustinere, &
 prosperare in manibus eorum, & in omni gloria, quam
 diligentissime persequi. * Tunc interrogavimus seniores,
 dicentes, Quo permittente vobis aedificatis domum
 istam, & opera haec fundatis? Ideo autem interroga-
 vimus eos, vt notum faceremus ubi homines & praepo-
 sitos, & nomen scripturam praepositorum positi-
 laimus illos. * At illi responderunt nobis, dicentes,
 Nos sumus servi Domini, qui fecit caelum & terram,
 & aedificabatur haec domus ante annos istos multos
 a rege Israel magno & fortissimo, & consummata est.
 * Et quoniam patres nostri exacerbantes erant de pec-
 caverunt in Deum Israel, tradidit eos in manus Nabu-
 chodonosor regis Babylonis, regis Chaldeorum, * &
 domum istam demolientes incendunt, & populum
 captivum duxerunt in Babylonem. * In primo anno re-
 gnante Cyro rege Babylonis, scripsit Cyrus rex dona-
 hanc aedificare, & illa sacra vasa aurea & argentea,
 quae extulerat Nabuchodonosor de domo quae est in
 Ierusalem, & consecraverat ea in suo templo, rursus
 protulit ea Cyrus rex de templo quod erat in Babylo-
 nia, & tradita sunt Zorobabel, & Salmanassar subregu-
 lo: * Et praeceptum est eis vt offerrent haec vasa, & re-
 ponerent in templo quod erat in Ierusalem, & ipsum
 templum Dei aedificare in loco suo. * Tunc Salmanas-
 sar subiecit fundamenta domus Domini, quae est in
 Ierusalem: & exinde vsque nunc aedificatur, & non ac-
 cepit consummationem. * Nunc ergo si iudicatur a re-
 ge, perquiratur in regalibus bibliothecis Cyri regis,
 quae sunt in Babylonia: * & si inventum fuerit consilio
 Cyri regis ceptum esse structuram domus Domini, quae
 est in Ierusalem, & iudicatur a Domino rege nostro, scri-
 bat de his nobis. * Tunc Darius rex praecepit inquiri in
 bibliothecis: & inventum est in Ecabathanis oppido, quod
 est in media regione locus vnus, in quo scripta erat ista
 * ANNO primo regnante Cyro, rex Cyrus praecepit do-
 mum Domini quae est in Ierusalem aedificare, vbi incen-
 debant igni assiduo, * cuius altitudo sit cubitorum dode-
 cem, & latitudo cubitorum sexaginta, quadratum la-
 pilibus politis tribus, & meniano ligneo eiusdem re-
 gionis, & meniano vno mouro, & impendia dari de
 domo Cyri regis: * & sacra vasa domus Domini tam
 aurea quam argentea, quae extulit Nabuchodonosor in
 domum Domini, quae est in Ierusalem, vbi erant posi-
 ta, vt ponantur illae: * & praecepit curam agere Siennae
 subregulum Syriae, & Phoenices, & Sarrabuzanem, & so-
 dales eius, & qui ordinati erant in Syria & Phoenice pra-
 sides, vt abstinerent se ab eodem loco. * Et ego quo-
 que praecepit in totum aedificare: & prospere, vt adiu-
 uent eos qui sunt ex captivitate Iudaeorum, donec consum-
 metur templum aedis Domini: * & a vexatione tributorum

Coelesyria & Phoenicia, diligenter quantitatem dari his hominibus ad sacrificium Domini, Zorobabel praefecto, ad tauros, & arietes, & agnos, * similiter autem & frumentum, & sal, & vinum, & oleum instanter per singulos annos, prout sacerdotes qui sunt in Ierusalem, dictauerunt consumi quotidie sine ulla dilatione, * vt offeratur libationes summo Deo pro rege & pueris eius, & orent pro ipsorum vita: * & denunciatur, vt quicumque transgressi fuerint aliquid ex his quae scripta sunt, aut spreuerint, accipiat lignum de suis proprijs, & suspendantur, & bona ipsorum regi ascribantur. * Propterea & Dominus, cuius nomen inuocatum est ibi, exterminet omnem regem & gentem, qui manum suam extenderit prohibere, aut male tractare domum Domini illam quae est in Ierusalem. * Ego Darius rex decreui quam diligentissime secundum haec fieri.

C A P. VII.

Tunc Sisennes subregulus Coelesyriae, & Phoeniciae, & Sarrabuzanes, & sodales obsecuti his, quae a Dario rege erant decreta, * insisterant sacrosanctis operibus diligentissime, cooperantes cum senioribus Iudaeorum principibus Syriae. * & prosperata sunt sacrosancta opera propterantibus Aggae & Zacharia prophetis. * Et consummaverunt omnia per praecceptum Domini Dei Israel, & ex consilio Cyri, & Darij, & Artaxerxis regis Persarum. * Et consummata est domus nostra usque ad tertiam & vicissimam diem mensis Adar, sexto anno Darij regis. * Et fecerunt filij Israel & sacerdotes & Leuitae, & ceteri qui erant ex captiuitate, qui appositi sunt secundum ea quae scripta sunt in libro Moysi. * Et obrulerunt in dedicationem templi Domini, tauros centum, arietes ducentos, agnos quadringentos, * & haedos pro peccatis vniuersi Israel, duodecim, secundum numerum tribuum Israel. * Et steterunt sacerdotes & Leuitae amicti stolis per tribus super omnia opera Domini Dei Israel secundum librum Moysi, & osianij per singulas ianuas. * Et egerunt filij Israel cum his qui erant ex captiuitate, illud Phasae quartadecima luna mensis primi, quando sanctificati sunt sacerdotes & Leuitae. * Omnes filij captiuitatis non sunt simul sanctificati, quia Leuitae omnes simul sanctificati sunt. * Et immolauerunt Phale vniuersi filij captiuitatis, & fratres suis sacerdotibus, & subimipis. * Et manducauerunt filij Israel, qui erant ex captiuitate omnes qui remanserant ab omnibus exactionibus gentium terrae quae erant Domini, * & celebrauerunt diem festum azymorum septem diebus epulantes in conspectu Domini, * quoniam conuerit consilium regis Assyriorum in eos, confortare manus eorum ad opera Domini Dei Israel.

C A P. VIII.

Post hunc regnante Artaxerxe Persarum rege, accessit Eldras filius Azariz, filij Helciae, filij Solome, * filij Sadoc, filij Achitob, filij Ameri, filij Azabel, filij Bocci, filij Abitue, filij Phineas, filij Eleazari, filij Aaron primi sacerdotis: * hic Eldras ascendit de Babylonia, cum esset scriba & ingeniosus in lege Moysi, quae data est a Domino Deo Israel docere & facere. * Et dedit ei rex gloriam, quod inuenisset gratiam in omni dignitate & desiderio in conspectu eius. * Et ascenderunt simul cum ipso ex filiis Israel, & sacerdotibus & Leuitis, & sacris cantoribus templi, & osianis, & leuitis templi in Ierusalem. * Anno septimo regnante Artaxerxe, in quinto mense, hic annus septimus est regni, exeuntes de Babylonia nouilunio quinti mensis, * venerunt Ierosolymam iuxta praecceptum illius secundum prosperitatem itineris a Domino ipsorum datam eis. * In his enim Eldras magnam disciplinam obinebat, ne praeatermitteret quidquam eorum, quae essent ex lege Domini & praecceptis, & docendo vniuersum Israel praeceptum iustitiae & iudicium. * Accedentes autem,

qui scribebant scripta Artaxerxis regis tradiderunt scriptum quod obuenerat ab Artaxerxe rege ad Eldram sacerdotem, & lectorem legis Domini, cuius exemplum subiectum est. * Rex Artaxerxes Eldrae sacerdoti, & leuitori legis Domini salutem. * Humanior ego iudicans in beneficijs, praecipi eis qui desiderant ex gente Iudaeorum sua sponte, & ex sacerdotibus & Leuitis, qui sunt in regno meo, comitari tecum in Ierusalem. * Si qui ergo cupiunt ire tecum, conueniant, & proficiantur sicut placuit mihi & septem amicis meis consiliarijs, * vt viuant ea quae aguntur secundum Iudaeam & Ierusalem, obstantes sicut habes in lege Domini, * & ferant munera Domino Deo Israel, quae vni ego & amici Ierusalem, & omne aurum & argentum, quod inuentum fuerit in regione Babyloniae Domino in Ierusalem cum illo, * quod est donatum pro ipsa gente in templum Domini eorum quod est in Ierusalem: vt colligatur hoc aurum & argentum ad tauros, & arietes, & agnos, & haedos, & quae his sunt congruenta, * vt offerant hostias Domino super altare Domini ipsum quod est in Ierusalem. * Et omnia quaecumque volueris cum fratribus tuis facere, auro & argento, perice pro voluntate tua secundum praecceptum Domini Dei tui: * & sacrosancta vasa, quae data sunt tibi ad opera domus Domini Dei tui, quae est in Ierusalem: * & cetera quaecumque tibi subuenerint ad opera templi Dei tui, dabis de regali gazophylacio: * cum volueris cum fratribus tuis facere auro & argento, perice secundum voluntatem Domini. * Et ego quidem rex Artaxerxes praecipi custodibus thesaurorum Syriae & Phoeniciae, vt quaecumque scripserit Eldras sacerdos, & lector legis Domini, diligenter deuri ei vique ad argenti talenta centum, similiter & auri: * & vique ad frumenti modios centum, & vini amphoras centum, & alia quaecumque abundant line taxatione. * Omnia secundum legem Dei fiant Deo altissimo, ne forte exurgat ira in regno regis, & filij, & filiorum eius. * Vobis autem dicitur, vt omnibus sacerdotibus & Leuitis, & sacris cantoribus, & seruis templi, & scribis templi huius, * nullum tributum, neque vlla alia indictio itrogetur, nec habeat quisquam potestatem obijcere eis quicquam. * Tu autem Eldras secundum sapientiam Dei constituat iudices & arbitros in tota Syria, & Phoenice: & omnes qui legem Dei tui non nouerunt, doce: * vt quotquot transgressi fuerint legem, diligenter peccentur sine morte, sine cruciatu, sine etiam pecuniae multatione vel abductione. * Et dixit Eldras scriba: Benedixus Deus patrum nostrorum, qui dedit hanc voluntatem in cor regis, clarificare domum suam, quae est in Ierusalem: * & me honorificauit in conspectu regis, & consiliariorum, & amicorum, & purpuratorum eius. * & ego constans animo factus sum secundum opulationem Domini Dei mei, & congregaui ex Israel viros, vt simul ascenderent mecum. * Et hi sunt praepositi secundum suas patrias, & principatus portiones eorum qui mecum ascenderunt de Babylonia in regno Artaxerxis. * Et ex filiis Phares, Gesomus: ex filiis Siemanth, Amenus: filiorum Dauid, Accus filius Seecilix: * ex filiis Phares, Zacharias, & cum eo reuersti sunt viri centum quinquaginta: * ex filiis ductoris Moabilonis Zarai, & cum ipso viri ducenti quinquaginta: * ex filiis Zachues, Iechonias Zecholei, & cum ipso viri ducenti quinquaginta: * ex filiis Sala, Manassas Gotholix, & cum ipso viri septuaginta: * ex filiis Saphaux, Zaras Michel, & cum ipso viri octoginta: * ex filiis Iob, Abdias Ieheli, & cum ipso viri ducenti duodecim: * ex filiis Bani, Salmoth, filius Iosaphaz, & cum ipso viri centum sexaginta: * ex filiis Beer, Zacharias Bebei, & cum ipso viri ducenti octo: * ex filiis Ezead, Ioannes Ecetian, & cum ipso viri centum decem: * ex filiis Adoniam ipsi postremis, & haec sunt nomina eorum, Eliphalm filius Gebel, & Semias, & cum ipso viri septuaginta. * Et congregaui eos in sinum qui dicitur Thia, & metati sumus illic iuduo, & recognoui eos. * Et ex filiis sacerdotum & Leuitarum non inueni illic. * Et misi ad Eleazarum, & Eccelon, & Masman, & Maloban, & Eneathan, & Samea, & Ioribum, Nathan.

Nathan, & Ennauam, & Zachariam, & Mosolamum ipsos
 duces & peritos: & dixi eis vt venirent ad Loddeu, 46
 qui erat apud locum gazophylaci. & mandauit eis vt 47
 dicerent Loddeo, & fratribus eius, & illis qui erant in ga-
 zophylacio, vt mitterent nobis eos qui sacerdotio funge-
 rentur in domo Domini Dei nostri: & adduxerunt no- 48
 bis secundum manum validam Domini Dei nostri viros
 peritos: ex filiis Moholi, filij Leui, filij Israel, Sebebian,
 & filios & fratres, qui erant decem & octo: * Asbiam, 49
 & Amin ex filiis huiorum Chananai, & filij eorum viri
 viginti. * Et ex his qui templo seruiebant, quos dedit Da- 50
 uid, & ipsi principes ad operationem Leuitis templo ser-
 uientium ducenti viginti. Omnia nomina significata
 sunt in scripturis. * Et voui illic ieiunium iuuenibus in 51
 conspectu Dei, vt quzerent ab eo bonum uer nobis, &
 qui uobiscum erant, & filijs, & pecoribus propter infidias.
 * Erubui enim petere a rege pedites & equites in comi- 52
 tatu, tunc graui contra aduersarios nostros. * Diximus
 enim regi, quoniam uirtus Domini erit cum eis qui in- 53
 quierunt eum in omni affectu. * Et iterum deprecati su-
 mus Dominum Deum nostrum secundum hac: quem 54
 & propicium habuimus, & compotes facti sumus Deo
 nostro. * Et separauit ex plebis prappositis, & sacerdotibus 55
 templi viros duodecim, & Sebebian, & Afannam, & cum
 eis ex fratribus eorum viros decem: & appendi eis au- 56
 rum & argentum & uasa sacerdotalia domus Dei nostri,
 quae donauerat rex, & consiliarii eius, & principes, &
 omnis Israel. * Et cum appendissem, tradidi argenti ta- 57
 lenta centum quinquaginta, & uasa argentea talentorum
 centum, & auri talenta centum, & uasorum aureorum 58
 septies viginti, & uasa aerea de bono aramento splenden-
 tia, duodecim, auri speciem reddentia. * & dixi eis: Et 59
 vos sancti estis Domino, & uasa sunt sancta, & aurum, &
 argentum uorum est Domino Deo patrum nostrorum.
 * Vigilate & custodite, donec tradatis ex plebis prapposi- 60
 tis, & sacerdotibus & Leuitis, & principibus ciuitatum
 Israel in Ierusalem, in pastophorio domus Dei nostri.
 * Et hi qui susceperunt sacerdotes & Leuitis aurum & ar- 61
 gentum & uasa, intulerunt in Ierusalem in templum Domi-
 ni. * Et promouimus a fluuio Thia, die duodecima, 62
 mensis primi, usque quo introiimus in Ierusalem. * Et 63
 cum factus fuisset tertius dies, quarta autem die ponde-
 ratum aurum, & argentum traditum est in domo Domini
 Dei nostri, Marmoth filio Iori sacerdoti: & cum ipso 64
 erat Eleazar filius Phineas: & erant cum ipsis Iosadas
 filius Iesu, & Medias, & Banni filius Leuitae ad numeru,
 & ad pondus uenerunt. * Et scriptum est pondus ipso- 65
 rum eadem hora. * Qui autem uenerunt ex captiuitate,
 obtulerunt sacrificium Domino Deo Israel, tauros duo- 66
 decim pro omni Israel, arietes octoginta sex, * agnos se-
 ptuaginta duos, hircos pro peccato duodecim, & pro salu- 67
 te vaccae duodecim, omnia in sacrificium Domini. * Et 68
 relegerunt praecepta regis regalibus dispensatoribus, &
 subregulis Coelestis, & Phoenicis: & honorificauerunt
 gentem, & templum Domini. * Et consummatis his, 69
 accesserunt ad me prappositi, dicentes: Non segregau-
 runt genus Israel, & principes, & sacerdotes, & Leuitae,
 * & alienigenae gentes & nationes terrae immunditias 70
 suas a Chananais, & Hethais, & Pherezais, & Iebuzzis,
 & Moabitibus, & Aegyptijs, & Idumzais. * coniuncti enim 71
 sunt filiabus eorum & ipsi, & filij eorum. & mistum est
 semen sanctum alienigenis gentibus terrae: & participes
 erant prappositi, & magistratus iniquitatis eius ab initio 72
 ipsius regni. * Et mox vt audiui ista, confidi uestimenta
 & sacram tunicam: & lacerans capillos capitis, & barba,
 sedi dolens & moerens. * Et conueniunt quotquot tunc 73
 mouebantur in verbo Domini Dei Israel, ad me iugen-
 tem super iniquitatem istam, & sedebam tristis usque ad
 sacrificium uespertinum. * Et confurgens a ieiunio, con- 74
 scissa habens uestimenta & sacram tunicam, ingenicu-
 lans, & extendens manus ad Dominum, dicebam: 75
 Domine confusus sum, & reuertus sum ante faciem
 tuam. * Peccata enim nostra multiplicata sunt super ca- 76
 pita nostra, & iniquitates nostrae exaltatae sunt usque ad
 caelum. * Quoniam a temporibus patrum nostrorum 77

sumus in magno peccato usque ad diem hunc. * Et pro-
 pter peccata nostra, & patrum nostrorum sumus traditi
 cum fratribus nostris, & cum sacerdotibus nostris, regi-
 bus terrae in gladium & captiuitatem, & deprauidationem
 79 cum confusione usque in hodiernum diem. * Et nunc
 quantum est hoc quod contigit nobis misericordia abs te
 Domine Deus, & relinque nobis radicem, & nomen in
 80 locum sanctificationis tuae, & detegere luminare nostrum
 in domo Domini Dei nostri, dare nobis cibum in omni
 81 tempore seruitutis nostrae. * Et cum seruierimus, non
 fuimus derelicti a Domino Deo nostro: sed constituit
 nos in gratia, ponens nobis reges Persarum dare cibum,
 82 & clarificare templum Domini Dei nostri, & edificare
 desertam Sion, dare nobis stabilitatem in Iudaea, & Ierusa-
 83 lem. * Et nunc quid dicimus Domine habentes hac
 Transgressi enim sumus praecepta tua, quae dedisti in ma-
 84 nus puerorum tuorum prophetarum, & dicens: Quoniam
 terra, in quam introitis possidere hereditatem eius, ter-
 ra polluta est coinquinationibus alienigenarum terrae,
 & immunditiae illorum repleuerunt eam totam immundi-
 85 tia sua. * Et nunc filias vestras non coniungetis filiis
 86 eorum, & filias eorum non accipietis filijs uestris, &
 non inquiretis pacem habere cum illis omni tempore, vt
 inualecentes manducetis optima terrae, & hereditatem
 87 distribuatis filijs uestris usque in aeuum. * Et quae con-
 tingunt nobis, omnia sunt propter opera nostra maligna,
 88 & magna peccata nostra. * Et dedisti nobis talem iusti-
 cem, & rursum reueri sumus transgressi legittima tua, uti
 commiseremur immunditiae alienigenarum gentium
 89 terrae huius. * Nonne iustificas nobis perdere nos, quo-
 90 adusque non relinquitur radix & nomen nostrum? * Do-
 mine Deus Israel uerax es. Derelicta est enim radix us-
 91 que in hodiernum diem. * Ecce, nunc sumus in con-
 spectu tuo in iniquitatibus nostris. Non est enim adhuc
 92 stare ante te in his. * Et cum adorando confiteretur Es-
 dras, fletus, humi prostratus ante templum, congregati
 sunt ante eum ex Ierusalem turba magna valde, uiri, &
 mulieres, & iuuenes, & iuenculae. Fletus enim erat ma-
 93 gnus in ipsa multitudine. * Et cum clamasset, techonias
 Iecheli ex filiis Israel, dixit Esdras: Nos in Dominum pec-
 94 cauimus, quod collocauimus nobis in matrimonium mu-
 lieres alienigenas ex gentibus terrae. * Et nunc es super
 omnem Israel. In his ergo sit iusiurandum a Domino
 expellere omnes uxores nostras quae alienigenis sunt
 95 cum filiis earum. * Sicut tibi decretum est a maioribus
 96 secundum legem Domini exurgens explicita. * Ad te
 enim spectat negotium, & nos tecum sumus: uirriter
 97 fac. * Et exurgens Esdras adiurauit principes sacerdo-
 rum & Leuitas, & omnem Israel facere secundum hac,
 & iurauerunt.

CAP. IX.

1 **E**T exurgens Esdras ab ante atrium templi, abiit in
 pastophorium Ionathae filij Natabi, * & hospitatus
 illic non gustauit panem, nec aquam bibit super iniqui-
 3 tatem multitudinis. * Et facta est praedicatio in omni Iu-
 da, & in Ierusalem omnibus qui erant ex captiuitate in
 4 Ierusalem congregati. * Vt quicumque non occurrerit
 biduo, vel triuo diei secundum iudicium assidentium
 seniorum, tolleretur facultas sua, & ipse alienus iudi-
 5 caretur a multitudine captiuitatis. * Et congregati sunt
 omnes qui erant ex tribu Iuda, & Benjamin in tribus die-
 6 bus in Ierusalem. hic mensis est nonus, dies mensis uicesi-
 7 mus. * Et fedit omnis multitudo in area templi ure-
 8 mentes, propter hyemen praesentem. * Et exurgens Es-
 9 dras, dixit illis: Vos inique fecistis collocantes uobis in
 10 matrimonium uxores alienigenas, vt adderetis ad pecca-
 11 ta Israel. * Et nunc date confessionem, & magnifica-
 uiam Domino Deo patrum nostrorum. * & perficite uo-
 luntatem ipsius, & dilectae a gentibus terrae, & ab ux-
 12 oribus alienigenis. * Et clamauit omnis multitudo, &
 dixerunt uoce magna: Sicut dixisti, faciemus. * Sed quo-
 niam multitudo magna est, & tempus hybernum, & non
 possumus insubditiui stare: & hoc opus non est nobis
 A 4 vnus

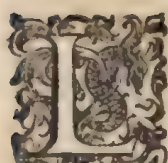
vnus diei, neque bidui: multum enim in his peccauimus: * stent prappositi multitudinis, & omnes qui nobiscum inhabitant, & quotquot habent vxores apud se alienigenas, * & assistant accepto tempore ex omni loco presbyteri, & iudices vsquequo soluant iram Domini negotij huius. * Ionathas autem filius Ezeli, & Ozias Thecam susceperunt secundum hac: & Bosoramus, & Leuis, & Sabbathans simul cooperati sunt cum illis. * Et steterunt secundum hac omnia vnuerſi qui erant ex captiuitate. * Et elegit sibi viros Esdras sacerdos principes magnos de patribus eorum secundum nomina: & confederunt nouilunio mensis decimi examinare negotium istud. * Et determinatum est de viris qui habebant vxores alienigenas, vsque ad noemeniam primi mensis: * & inuenti sunt ex sacerdotibus permixti qui habebant alienigenas vxores. * Ex filiis Iesu filij Ioledec, & fratribus eius: Mafcas, & Elizerus, & Ioribus, & Ioadus, * & iulicerunt manus vt expellerent vxores suas: & ad litandum in exoracionem, arietem pro ignorantia sua. * & ex filiis Semmeri: Mafcas & Elies & Ieelech, Azarias. * & ex filiis Folere: Limosias, Hismaenis, & Nathane, Iussio, Reddus, & Thalias. * & ex Leuitis: Iorabbus, & Semeis, & Colnis, & Calitas, & Fasteas, & Coluas, & Elionas. * & ex sacris cantoribus, Eliaſib, Zaccarus. * & ex offitijs: Salumus, & Tolbanes. * & ex Israel: ex filiis Foro, Ozi, & Remias, & Geddias, & Melchias, & Michelus, Eleazarus, & Iamcebias, & Bannas. * & ex filiis Iolaman: Chamas, & Zacharias, & Iezreus, & Iodius, & Erimoth, & Helias. * & ex filiis Zathoim: Eliadas, & Lialumus, Zochias, & Larimoth, & Zabbis, & Tebedias. * & ex filiis Zebes: Ioannes, & Amanias, & Zabbias, & Emeus. * & ex filiis Banni: Olamus, & Maluchus, & Ieddus, & Isabib, & Azabus, & Erimoth. * & ex filiis Addin: Naathus, & Moofias, & Galeus, & Raanas, Maſſeas, Mathathias, & Beſeel, & Bonnus, & Manasles. * & ex filiis Nuac: Noncas, & Aſcas, & Melchias, & Sameas, & Simon, Beniamin, & Malchus, & Marras. * & ex filiis Aſom: Carianeus, Mathathias, & Bannus, & Eliphalach, & Manasles, & Semei. * & ex filiis Banni: Ieremias, & Moadras, & Abramus, & Iohel, & Baneas, & Peltas, & Ionas, & Manimoth, & Eliaſib, & Mathaneus, & Eliaſis, & Orizas, & Dielus, & Semedius, & Zambus, & Iosephus. * & ex filiis Nobei: Idelus, & Mathathias, & Sabadus, & Zecheda, Sedmi, & Iessei,

36 Baneas. * omnes isti coniungerent sibi vxores alienigenas, & dimiserunt eas cum filiis. * Et inhabitauerunt sacerdotes & Leuitae: & qui erant ex Israel in Ierusalem, & in tota vna regione nouilunio mensis septimi. Et erant filij Israel in commorationibus suis. * Et congregata est omnis multitudo simul in aream, quæ est ab oriente, & porta sacra: * & dixerunt Eldras pontifici, & lectori, vt afferret legem Moyſi, quæ tradita est a Domino Deo Israel. * Et attulit Esdras pontifex legem omni multitudini eorum a viro vique ad mulierem, & omnibus sacerdotibus audire legem nouilunio mensis septimi. * Et legebat in area, quæ est ante facram portam templi, a prima luce vique ad vesperam coram viris & mulieribus. * Et dederunt omnes sensum ad legem. * Et stetit Esdras sacerdos, & lector legis super lignum tribunal quod fabricatum erat. * Et steterunt ad eum Mathathias, & Sannus, Ananias, Azarias, Vrias, Ezechias, & Balsamus ad dexteram: * & ad sinistram Faldeus, Misael, Malachias, Abullhas, Sabus, Nabadias, & Zacharias. * Et assumpsit Esdras librum coram omni multitudine: præfidebat enim in gloria in conspectu omnium. * Et cum absoluisse legem, omnes credi steterunt: et benedixit Eldras Dominum Deum altissimum, Deum Sabaoth omnipotentem. * Et respondit omnis populus, Amen. Et eleuatis sursum manibus procedentes in terram, adorauerunt Dominum. * Iesus, et Baneas, et Sarebias, et Iaddimus, et Accubus, et Sabbathaus, et Calithes, et Azarias, et Ioradus, et Ananias, et Philias Leuitæ. * qui docebant legem Domini, et in multitudine legebant legem Domini, et præferebant singuli eos, qui intelligebant lectionem. * Et dixit Atanathes Eldras pontifici, et lectori, et cunctis, qui docebant multitudinem, * dicens. Dies hic sanctus est Domino. Et omnes stabant, cum audissent legem. * Et dixit Esdras, Digressi ergo manducate pinguiſſima quæque, et bibite dulciſſima quæque, et muite munera his qui non habent. * Sanctus enim est hic dies Domini, et nolite mortui esse. Dominus enim clarificabit vos. * Et Leuitæ denunciabant in publico omnibus, dicentes, Dies hic factus est, nolite mortui esse. * Et abierunt omnes inanducare, et bibere, et epulari, et dare munera his qui non habebant, vt epularentur. Magnifice enim sunt exaltati verbis quibus edocuerunt. * et congregati sunt vnuerſi in Ierusalem celebrare laetiam, secundum testamentum Domini Dei Israel.

LIBER ESDRÆ QVARTVS.

CAPVT PRIMVM.

LIBER Esdræ prophete secundus, filij Sarei, filij Azarei, filij Helciz, filij Sadanias, filij Sadoch, filij Achiorob, * filij Achiz, filij Phinees, filij Heli, filij Ameriz, filij Aſiel, filij Marimoth, filij Arna, filij Oziz, filij Borith, filij Abisei, filij Phinees, filij Eleazar, * filij Aaron ex tribu Leui, qui sunt captiui in regione Medorum, in regno Artaxerxis regis Persiarum. * Et factum est verbum Domini ad me, dicens, * Vade, & nuncia populo meo facinoroso, & filijs eorum iniquitates, quas in me admiſerunt, vt nuntient filijs filiorum: * quia peccata parentum ipsorum in illis creuerunt. Obliti enim mei sacrificauerunt filijs alienis. * Nonne ego eduxi eos de terra Aegypti de domo seruitutis? Ipsi autem irritauerunt me, et consilia

mea spreuerunt. * Tu autem excute comam capitis tui, et projice omnia mala super illos: quoniam non obediunt legi meæ. Populus autem est indisciplinatus. * Vsquequo eos sustinebo, quibus tanta beneficia contuli? * Reges multos propter eos subuerſi. Pharaonem cum pueris suis, et omnem exercitum eius percussus. * Omnes gentes a facie eorum perdidit, et in Oriente provinciarum duarum populos Tyri et Sidonis disſipauit, et omnes aduerſarios eorum interfecit. * Tu vero loquere ad eos, dicens: Hæc dicit Dominus: * Nempe ego vos per mare transieui, et plateas vobis initio munus exhibui. ducem vobis dedi Moyſen, et Aaron sacerdotem: * lucem vobis per columnam ignis præstiti, et magna mirabilia feci in vobis: vos autem mei obliuisti, dicit Dominus. * Hæc dicit Dominus omnipotens: Cernite vobis in signo fuit, callite vobis ad caudam edei, et illic murmuratis: & non

& non triumphastis in nomine meo de perditione iri-
 micorum vestrorum, sed adhuc nunc vsque murmurastis.
 Vbi sunt beneficia, quae praestiti vobis? Nonne in de-
 serto cum esuriretis, proclamastis ad me, * dicentes, Vt
 quid nos in desertum istud adduxisti interficere nos? me-
 lius nobis fuerat seruire Aegyptijs, quam mori in des-
 erto hoc. * Ego dolui gemitum vestros, & dedi vobis manna
 in escam. Panem angelorum manducaastis. * Nonne cum
 sitiretis, petram excidi, & fluxerunt aquae in latunare?
 propter istud folijs arborum vos texi. * Diuisi vobis ter-
 ras pingues: Chananzos, & Pherezcos, & Philisthaos a
 facie vestra proieci: quid faciam vobis adhuc: dicit Do-
 minus? * Hae dicit Dominus omnipotens. In deserto
 cum essetis in flumine Amorrhao luentes, & blasphemantes
 nomen meum, * non ignea vobis pro blasphemijs dedi,
 sed mittens lignum in aquam, dulce feci flu-
 men. * Quid tibi faciam Iacob? Noluisti obedire Iuda.
 Transferam me ad alias gentes, & dabo eis nomen meum,
 ut custodiant legitima mea. * Quoniam me dereliquis-
 tis, & ego vos derelinquam. Revertentibus vobis a me
 misericordiam, non miserebor. * Quando inuocabitis
 me, ego non exaudiam vos. Maculatis enim manus
 vestras sanguine, & pedes vestri impigri sunt ad com-
 mittenda homicidia. * Non quasi me dereliquistis, sed
 vos ipsos, dicit Dominus. * Hae dicit Dominus omni-
 potens. Nonne ego vos rogavi, Vt pater filios, & vt
 mater filias, & vt nutrix paruulos suos, * vt essetis mi-
 hi in populum, & ego vobis in Deum, & vos mihi in
 filios, & ego vobis in patrem? Ita vos collegi, vt galli-
 na pullos suos sub alas suas. Modo autem quid faciam
 vobis? Projiciam vos a facie mea. * Oblationem cum
 mihi attuleritis, auertam faciem meam a vobis. Dies enim
 festos vestros, & neomencias & circuncisiones repu-
 diaui. * Ego misi pueros meos prophetas ad vos, quos
 acceptos interfecistis, & sanialtis corpora eorum, quorum
 sanguinem exquiram, dicit Dominus. * Hae dicit Do-
 minus omnipotens. Dominus vestra defensa est: Projeci
 vos sicut ventus stipulam, * & filij procreationem non
 facient: quoniam mandatum meum neglexerunt, &
 quod malum est coram me, fecerunt. * Tradam domos
 vestras populo venienti, qui me non audientes credunt:
 quibus signa non ostendi, facient quae praeci. * Pro-
 phetas non viderunt, & memorabuntur iniquitatum
 eorum. * Testor populi venientes gratiam, culus paru-
 uli exultant cum letitia, me non videntes oculis carna-
 libus, sed spiritu credentes quae dixi. * Et nunc frater
 aspicere, quae gloria: & vide populum venientem ab
 oriente, * quibus dabo ducatum Abraham, Isaac, &
 Iacob, & Osee, & Amos, & Michae, & Ioel, & Ab-
 dia, & Ionas, & Nahum, & Habacuc, Sophonias, Ag-
 gaei, Zacharias, & Malachias, qui & angelus Domini
 vocatus est.

CAP. II.

Hae dicit Dominus: Ego eduxi populum istum de
 seruitute, quibus mandata dedi per pueros meos
 prophetas, quos audire noluerunt, sed irrita fecerunt
 mea consilia. * Mater quae eos generauit, dicit illis, Ite
 filij, quia ego vidua sum & derelicta. * Educaui vos
 cum letitia, & amisi vos cum luctu & tristitia, quoniam
 peccastis coram Domino Deo vestro, & quod malum
 est coram eo, fecistis. * Modo autem quid faciam vo-
 bis: Ego vidua sum & derelicta: ite filij, & petite a Do-
 mino misericordiam. * Ego autem te pater testem in-
 uoco super matrem filiorum, qui noluerunt testamen-
 tum meum seruare, * vt des eis confusioem, & matre
 eorum in direptionem, ne generatio eorum fiat. * Di-
 spersantur in gentes nomina eorum, deleantur a terra:
 quoniam spreuerunt sacramentum meum. * Vx tibi
 Assur, qui abscondis iniquos penes te. Gens mala, me-
 morare quid fecerim Sodomae & Gomorrhae, * quorum
 terra iacet in precibus glebis & aggeribus cinerum. sic da-
 bo eos, qui me non audierunt, dicit Dominus omni-
 potens. * Hae dicit Dominus ad Esdras, Nuncia po-

pulo meo, quoniam dabo eis regnum Ierusalem, quod
 daturus eram Israel. * Et sumam mihi gloriam illorum,
 & dabo eis tabernacula aeterna, quae praeparaueram il-
 lis. * Lignum vitae erit illis in odore vnguenti, & non la-
 borabunt, neque fatigabuntur. * Ite, & accipietis. Roga-
 te vobis dies paucos, vt immorentur. Iam paratum est
 vobis regnum: vigilate. * Testare eorum & terra. Con-
 tritui enim malum, & creauit bonum, quia viuo ego, dicit
 Dominus. * Mater amplectere filios tuos, educa illos cum
 letitia. Sicut columba confirmata pedes eorum: quoniam
 te elegi, dicit Dominus. * Et reuiscitabo mortuos de lo-
 cis suis, & de monumentis educam illos, quoniam cogno-
 ui nomen meum in Israel. * Noli timere mater filiorum
 quoniam te elegi, dicit Dominus. * Mittam tibi aduocato-
 rum pueros meos Iaiam & Ieremiam, ad quorum con-
 silium sanctificauit, & parauit tibi arbores duodecim gra-
 uatas varijs fructibus. * & totidem fontes fluentes lac &
 mel: & montes immenses septem, habentes rosam & li-
 lium, in quibus gaudio implebo filios tuos. * Viduam
 iustitica, pupillo iudica, egeni da, orphanum tuere, nu-
 dum vesti, * confractum & debilem cura, claudum irri-
 dere noli, tutare mancum, & caecum ad visionem clara-
 tus meae admitte. * Senem & iuuenem intra muros tuos
 serua: * mortuos vbi inueneris, signans commenda se-
 pulchro, & dabo tibi primam sessionem in resurrectione
 mea. * Pausa & quiesce populus meus, quia venit re-
 quies tua. * Nutrix bona nutri filios tuos, confirma pe-
 des eorum. * Seruos, quos tibi dedi, nemo ex eis inter-
 net: eos ego enim requiram de numero tuo. * Noli sati-
 gari. Cum enim venerit dies pressurae & angustiae, alij
 plorabunt: & tristes erunt: tu autem hilans & copiosa
 eris. * Zelabunt gentes, & nil aduersus te poterunt, dicit
 Dominus. * Manus meae regent te, ne filij tui gehenna
 videant. * Iucundare mater cum filiis tuis, quia ego te
 cepim, dicit Dominus. * Filios tuos dormientes me-
 morare, quoniam ego eos educam de latibibus terrae, &
 misericordiam cum illis faciam: quoniam misericors sum,
 dicit Dominus omnipotens. * Amplectere natos tuos vi-
 que dum venio, & praestem illis misericordiam: quon-
 iam exuberant fontes mei, & gratia mea non deficiet.
 * Ego Esdras praecipium accepi a Domino in monte
 Oreb, vt irem ad Israel: ad quos cum venirem, repro-
 bauerunt me, & respuerunt mandatum Domini. * Ideo
 quae vobis dico gentes, quae auditis, & intelligiti, Expe-
 cte pastorem vestrum, requiem aeternitatis dabit vobis:
 quoniam in proximo est ille, qui in fine saeculi adueniet.
 * Parati estote ad pramiam regni, quia lux perpetua luce-
 bit vobis per aeternitatem temporis. * Fugite umbram
 saeculi huius: accipite iucunditatem gloriae vestrae. Ego
 testor palam saluatorem meum. * Commendatum do-
 num accipite & iucundamini, gratias agentes ei qui vos
 ad caelestia regna vocauit. * Surgite & stete & videte nu-
 merum signatorum in conspectu Domini. * Qui se de
 umbra saeculi transiuerunt, splendidas tunicas a Domi-
 no acceperunt. * Recipe Sion numerum tuum, & con-
 clude candidatos tuos qui legem Domini compleuerunt.
 * Filiorum tuorum, quos optabas, plenus est numerus.
 Roga imperium Domini vt sanctificetur populus tuus
 qui vocatus est ab initio. * Ego Esdras vidi in monte
 Sion turbam magnam, quam numerare non potui, &
 omnes canticis collaudabant Dominum. * Et in medio
 eorum erat iuuenis statura celsus, eminentior omnibus
 illis, & singulis eorum capitibus imponebat coronas,
 & magis exaltabatur: Ego autem miraculo tenebar.
 * Tunc interrogauit angelum, & dixi: Qui sunt hi,
 Domine? * Qui respondens dixit mihi: Hi sunt qui
 mortalem tunicam deposuerunt, & immortalem sum-
 pserunt, & confessi sunt nomen Dei: Modo coronan-
 tur, & accipiunt palmas. * Et dixi angelo: Ille iuuenis,
 quis est, qui eis coronas imponit, & palmas in manus
 tradit? * Et respondens dixit mihi: Ipse est filius Dei,
 quem in saeculo confessi sunt: ego autem magnificare
 eos coepi, qui steterunt pro nomine Domini steterunt.
 * Tunc dixit mihi angelus: Vade, annuncia populo meo,
 qualia & quanta mirabilia Domini Dei vidisti.

festines tu super Altissimum. Tu enim festinas inaniter esse super ipsum. nam excessus tuus multus. * Nonne 35
 eius interrogauerunt animæ iustorum in promptuariis suis, dicentes, Viquequo spero sic? & quando veniet fructus aræ mercedis nostræ? * Et respondit ad eam Ieremias archangelus, & dixit: Quando impletus fuerit numerus feminum in vobis, quoniam in statera ponderabit sæculum, * & mensura mensurauit tempora, & numero numerauit tempora, & non continuit, nec excitauit vsquemadmodum impletur prædicta mensura. * Et respondi, 36
 & dixi: O dominator Domine, sed & nos omnes pleni sumus impietate. * Et ne forte propter nos non impleantur iustorum aræ, propter peccata inhabitantium super terram. * Et respondit ad me, & dixit: Vade, & interroga prægnantem, si quando impleuerit nouē menses suos, adhuc poterit matrix eius retinere partum in semetipsa? * Et dixi, Non potest Domine. Et dixit ad me, In inferno promptuariorum animarum matrix assimilata sunt. * Quemadmodum enim illa festinat quæ parit 42
 effugere necessitatem partus: sic & hæc festinat reddere ea quæ commendata sunt. * Ab initio tibi demonstrabitur de his quæ concupiscis videre. * Et respondi, 43
 & dixi: Si inueni gratiam ante oculos tuos, & si possibile est, & si idoneus sum, * demonstra mihi, si plusquam præteritum sit habere venire, aut plura pertransierunt supra quam futurum est. * Quid pertransiuit, scio: quid autem futurum sit, ignoro. * Et dixit ad me: Sta super dexteram partem, & demonstrabo tibi interpretationem similitudinis. * Et steti, & vidi: & ecce fornax ardens 48
 transiit coram me. & factum est, cum transiret flamma, vidi, & ecce superauit fumus. * Post hæc transiit coram me nubes plena aquæ, & immisit pluuiam impetu multam: & cum transiisset impetus pluuiæ, superauerunt in ea guttæ. * Et dixit ad me: Cogita tibi: sicut crescit 50
 pluuiæ amplius quam guttæ, & ignis quam fumus: sic superabundauit quæ transiuit mensura. Superauerunt autem guttæ, & fumus: * & orauit, & dixi, Putas viuo vsque in diebus illis? vel quid erit in diebus illis? * Respondit ad me, & dixit, De signis, de quibus me interrogas, ex parte possum tibi dicere: de vita autem tua non sum misus dicere tibi, sed nescio.

CAP. V.

DE signis autem: ecce dies venient, in quibus apprehendentur qui inhabitant terram in censu multo: & abscondetur veritatis vis: & steriles erit a fide regio: * & multiplicabitur iniustitia super hanc quam ipse tu 2
 vides, & super quam audisti olim: * & erit imposito vestigio quam nunc vides regnare regionem, & videbunt eam desertam. * Si autem tibi dederit Altissimus viuere, videbis post tertiam tubam, & relucescet subito sol noctu, & luna ter in die, * & de ligno sanguis stillabit, 5
 & lapis dabit vocem suam, & populi commouebuntur: * & regnabit, quem non sperant qui inhabitant super terram, & volatilia commigrationem facient: * & mare 6
 sodomiticum pisces rejiciet, & dabit vocem noctu, quam non noverant multi. omnes autem audient vocem eius, * & chaos fiet per loca multa, & ignis frequenter remittetur, & bestię agrestes transmigraunt, & mulieres 7
 mœstruæ patient monstra, * & in auleibus aquis salz inuenientur, & amiel omnes semetipsos expugnabunt: & abscondetur tunc sensus, & intellectus separabitur in promptuarium suum: * & queretur a multis, & non inuenietur: & multiplicabitur iniustitia, & incontinentia 10
 super terram. * Et interrogabit regio proximam suam, & dicet, Numquid per te pertransiit iustitia iustum faciens? Et hoc negabit. * Et erit in illo tempore, & sperabunt homines, & non impetrabit: laborabunt, & non diligenter vix eorum. * Hæc signa dicere tibi permisum est mihi: & si oraueris iterum & ploraueris, licet 13
 & nunc, & ieiunaueris septem diebus, audies iterum horum innotata. * Et euigilauit, & corpus meum horruit valde: & anima mea laborauit, vt diceret: * & tenuit me qui venit angelus, qui loquebatur in me, & cō-

16 fortauit me, & statuit me super pedes. * Et factum est in nocte secunda, & venit ad me Salathiel dux populi, 17
 & dixit mihi, Vbi eras? & quare vultus tuus tristis? * An nescis, quoniam tibi creditus est Israel in regione transmigrationis eorum? * Exurge ergo, & gusta panem, & non derelinquas nos, sicut pastor gregem suum in manibus luporum malignorum. * Et dixi ei, Vade a me, 19
 & non appropies ad me. Et audiuit, vt dixi: & recessit a me. * Et ego ieiunavi diebus septem viuens & plorans, sicut mihi mandauit Vriel angelus. * Et factum est post dies septem, & iterum cogitationes cordis mei 22
 molestæ erant mihi valde, * & resumpsit anima mea spiritum intellectus: & iterum cœpi loqui coram Altissimo sermones. * & dixi, Dominator Domine ex omni silua terræ, & omnibus arboribus eius, elegisti vineam 23
 vnicam: * & ex omni terra orbis, elegisti tibi fontem vnam: & ex omnibus floribus orbis, elegisti tibi lilium 25
 vnum: * & ex omnibus abyssis maris, replesti tibi nium vnum: & ex omnibus ædificatis ciuitatibus, sanctificasti tibi metipsi Sion: * & ex omnibus creatis volatilibus, nominasti tibi columbam vnam: & ex omnibus plasmatis peconibus, prouidisti tibi ouem vnam: * & ex omnibus multiplicatis populis, acquisisti tibi populum vnum: & ab omnibus probata lege donasti huic, 28
 quem desiderasti populo. * Et nunc Domine, vt quid tradidisti vnum pluribus? Et præparasti super vnam radicem alias, & disperdidisti vnicum tuum in multis: * & conculcauerunt eum, qui contradicebant sponsonibus tuis, quique tuis testamentis non credebant. * Et si odiens 30
 odisti populum tuum, tuis manibus deber castigari. * Et factum est, cum locutus essem sermones, & missus est angelus ad me, qui ante venerat ad me præterita nocte, * & dixit mihi, Audi me, & instrua te: & intende mihi, & adijciam coram te. * Et dixi, Loquere Domine meas. Et dixit ad me, Valde tu in excessu mentis factus es pro Israel: an plus dilexisti eum, quam qui eum 34
 fecit? * Et dixi ad eum, Non Domine, sed dolens locutus sum. Torquent enim me renes mei per ornatum horam, querentem apprehendere semitam Altissimi, & inuestigare partem iudicii eius. * Et dixit ad me, Non potes. Et dixi, Quare Domine? Ad quid nascebar, aut quare non fiebat matrix matris meæ mihi sepulchrum, vt non viderem laborem Iacob, & defatigationem generis Israel? * Et dixit ad me, Numeram mihi quæ necdum 36
 venerant, & collige mihi dispersas guttas, & reuirta mihi aridos flores, * & aperi mihi clausa promptuariorum, & produc mihi inclusos in eis status: demonstra mihi vocis imaginem: & tunc ostendam tibi laborem quem 38
 rogas videre. * Et dixi, Dominator Domine, quis enim est qui potest hæc scire, nisi qui cum hominibus habitationem non habet? * Ego autem insipiens: & quomodo 39
 potero dicere de his, quibus me interrogasti? * Et dixit ad me, Quomodo non potes facere vnum de his quæ dicta sunt: sic non poteris inuenire iudicium meum, aut in fine charitatem, quam populo promisi. * Et dixi, 41
 Sed ecce Domine tu prope es mihi in finem sunt: & quid facient qui ante me fuerunt, aut nos, aut hi qui post nos? * Et dixit ad me, Corona assimila iudicium meum. Sicut non nouissimorum tarditas, sic nec priorum velocitas. * Et respondi, & dixi, Nec poteris facere eos qui facti sunt, & qui sunt, & qui futuri sunt, in vnum, vt celerius iudicium tuum ostendas? * Et respondi ad me, & dixi, Non potest festinare creatura super creatorem, nec sustinere sæculum eos qui in eo 45
 creandi sunt, in vnum. * Et dixi, Quo modo dixisti seruo tuo, quoniam viuificans viuificasti a te creatam creaturam in vnum, & sustinebat creatura: poterit & nunc portare præsentem in vnum. * Et dixit ad me, Interroga marricem mulieris, & dices ad eam, Et si paris, quare per tempus? Roga ergo eam, vt det decem in vnum. 47
 * Et dixi, Non vti que poterit: sed secundum tempus. 48
 * Et dixit ad me, Et ego dedi matricem terræ his qui seminati sunt super eam per tempus. * Quemadmodum enim infans non parit ea, quæ senum sunt: sic ego dedit spoliū a me creatum sæculum. * Et interrogauit, & dixi, 50
 Cum

Cum iam dederis mihi viam, loquar coram te: nam mater nostra, de qua dixisti mihi, adhuc iuuenis est: iam senectuti appropinquat. * Et respondit ad me, & dixit, Interroga eam quæ parit, & dicet tibi. * Dices enim ei, Quare quos peperisti, nunc non sunt similes his qui ante te, sed minores statuta? * Et dicet tibi & ipsa, Alij sunt qui in iuuentute virtutis nati sunt: & alij qui sub tempore senectutis, deficiente matrice sunt nati. * Considera ergo & tu quoniam minori statuta es: præ his qui ante vos, & qui post vos, minori quam vos, quali iam senescentes creaturæ, & fortitudinem iuuentutis prætereuntes. Et dixi, Rogo Domine, si inueni gratiam ante oculos tuos, demonstra seruo tuo, per quem visites creaturam tuam.

CAP. VI.

ET dixit ad me, Initio terreni orbis & antequam fierent exitus sæculi, & antequam spirarent conuentiones ventorum, & antequam sonarent voces tonitruum, & antequam splenderent nitores coruscationum, & antequam confirmarentur fundamenta paradisi, & antequam viderentur decori flores, & antequam confirmarentur mota virtutes, & antequam colligerentur innumerabiles militiæ angelorum, & antequam extollerentur altitudines æeris, & antequam nominarentur mensuræ firmamentorum, & antequam æstuant camini in Sion, & antequam inuelligarentur præsentis anni, & antequam abalienarentur eorum qui nunc peccant ad inuentiones, & consignati essent, qui fidem thesaurizauerunt: * tunc cogitavi, & facta sunt per me solum, & non per alium: & finis per me, & non per alium. * Et respondi, & dixi, Quæ erit separatio temporum? aut quando prioris finis, & sequentis initium? * Et dixit ad me, Ab Abraham usque ad Isaac, quando nati sunt ab eo Iacob & Esau, manus Iacob tenebat ab initio calcaneum Esau, * finis enim huius sæculi Esau, & principium sequentis Iacob. * Hominis manus inter calcaneum & manum. Aliud noli querere Esdra. * Et respondi, & dixi, O dominator Domine, si inueni gratiam ante oculos tuos, * oro ut demonstres seruo tuo finem signorum tuorum, quorum partem mihi demonstrasti nocte præcedenti. * Et respondit, & dixit ad me, Surge super pedes tuos, & audi vocem plenissimum tonitus. * Et erit sicut commotio, nec commouebitur locus, in quo stes super eum. * Ideo cum loquitur, tu non expauescas, quoniam de sine verbis & fundamentum terræ intelligitur, * quoniam de ipsis scemo tremiscent & commouetur, scit enim quoniam finem eorum oportet commutari. * Et factum est, cum audissem, surrexi super pedes meos, & audiui: & ecce vox loquens, & sonus eius sicut sonus aquarum multarum, & dixit, Ecce dies veniunt, & erit quando appropinquare incipiam, ut visum habitantes in terra: * & quando inquirere incipiam ab eis qui iniuste nocuerunt iniustitia sua, & quando suppleta fuerit humilitas Sion. * & cum superdignabitur sæculum quod incipient pertransire, hæc signa faciam, Libri aperientur ante faciem firmamenti, & omnes videbunt simul, * & anniculi infantes loquentur vocibus suis, & prægnantes immaturos parient infantes trium & quatuor mensium, & viuent, & suscitabuntur. * Et subito apparebunt seminata loca non seminata, & plena promptuaria subito inuenientur vacua: & tuba canet cum sono: quam cum omnes audierint, subito expauescent. * Et erit in illo tempore, debellabunt amici amicos ut inimici, & expauescet terra cum his: & venæ fontium stabunt, & non decurrunt in horis tribus: * & erit, omnis qui derelictus fuerit ex omnibus istis quibus dixi tibi, ipse saluabitur, & videbit salutem meum, & finem sæculi vestri. * Et videbunt qui recepti sunt homines, qui mortem non gustauerunt a natiuitate sua, & mutabitur cor inhabitantium, & conuertetur in sensum alium. * Delebitur enim malum, & extinguetur dolus. * Florebit autem fides, & vincetur corruptela, & ostendetur veritas quæ sine fructu fuit diebus ianuis. * Et factum

est, cum loqueretur mihi, & ecce paulatim intrabar super eum ante quam scissam, * & dixit ad me hæc, Veni ubi ostendere tempus venturæ nobis. * Si ego iterum rogaueris, & iterum ieiunaueris septem diebus, iterum ubi renuntiabo horum maiora per diem quam audiui. * Audita est enim vox tua apud Altissimum. Vidit enim fortis directionem tuam, & prouidit pudicitiam, quam a iuuentute tua habuisti: * & propter hoc misit me demonstrare tibi hæc omnia, & dicere tibi, Confide, & noli timere, * & noli festinare cum prioribus temporibus cogitare vana, ut non properes a nonisimis temporibus. * Et factum est post hæc, & fleui iterum: & similiter ieiunavi septem diebus, ut suppleam tres hebdomadas, quæ dicta sunt mihi. * Et factum est in octaua nocte, & cor meum turbabatur iterato in me, & coepi loqui coram Altissimo. * Inflammabatur enim spiritus meus valde, & anima mea anxietabatur. * Et dixi, O Domine, loquens locutus es ab initio creaturæ in primo die dicens, Fiat caelum & terra: & tuum verbum opus perfectum. * Et erat tunc spiritus, & tenebræ circumferebantur, & silentium, sonus vocis hominis nondum erat abs te. * Tunc dixisti de thesauro tuis proferri lumen luminosum, quo appareret opus tuum. * Et die secundo creasti spiritum firmamenti, & imperasti ei ut diuideret & diuisionem faceret inter aquas, ut pars quadam sursum recederet, pars vero deorsum maneret. * Et tertia die imperasti aquis congregari in septima parte terræ: sex vero partes siccalli & conseruasti, ut ex his sint coram te ministrantia feminata a Deo, & culta. * Verbum enim tuum processit, & opus statim fiebat. * Processit enim subito fructus multitudinis immensus, & concupiscentiæ gustus multiformes, & flores colore immutabili, & odores odoramenti inuelligabiles, & die tertia hæc facta sunt. * Quarta autem die imperasti fieri solis splendorem, lunæ lumen, stellarum dispositionem: * & imperasti eis, ut deservirent futuro plasmato homini. * Quinta autem die dixisti septimæ parti, ubi erat aqua congregata, ut procrearet animalia, & volatilia, & pisces: & ita fiebat. * aqua muta, & sine anima quæ Dei nutu iubebantur, animalia fiebat, ut ex hoc mirabilia tuarum nationes enarent. * Et tunc conseruasti duas animas: nomen vni vocasti Henoch, & nomen secundæ vocasti Leuiathan, & separasti ea ab alterutro. Non enim poterat septima pars, ubi erat aqua congregata, capere ea. * Et dedisti Henoch vnam partem, quæ siccata est tertio die, ut habitet in ea ubi sunt montes nulle. * Leuiathan autem dedisti septimam partem humidam, & seruasti eam, ut fiat in deuorationem quibus vis, & quando vis. * Sexto autem die imperasti terræ, ut crearet coram te iumenta, & bestias, & reptilia: * & super his Adam, quem constituisti ducent super omnibus factis quæ fecisti, & ex eo educimur nos omnes, quemque elegisti populum. * Hæc autem omnia dixi coram te Domine, quia propter nos creasti sæculum. * Residuas autem gentes ab Adam natas dixisti eas nil esse, & quoniam salubri assimilatae sunt, & quasi stulticidium de vase similitas abundantiam eorum. * Et nunc Domine, ecce, istæ gentes quæ in nihilum deputatæ sunt, coeperunt dominari nostris, & deuorare: * nos autem populus tuus quem vocasti primogenium vniuersum simulatorem tuum, tradisti finis in manibus eorum: * & si propter nos creatum est sæculum, quare non hereditatem possidemus cum sæculo? Visnequo hæc?

CAP. VII.

ET factum est, cum finissem loqui verba hæc, missus est ad me angelus qui missus fuerat ad me primis nobis, * & dixit ad me, Surge Esdra, & audi sermones quos venit loqui ad te. * Et dixi, Loquere Deus meus. Et dixit ad me, Mare positum est in spatio loco, ut esset altum & immensum: * erit autem ei introitus in angusto loco positus, ut esset similis fluminibus. * Quis enim volens voluerit ingredi mare, & videre eum, vel dominari eius: si non transierit angustum, in latitudinem

dinem quomodo venire poterit? * Item aliud, Civitas est edificata, & posita in loco campestri: est autem plena omnium bonorum. * Introitus eius angustus & in principii positus, ut esset a dextris quidem ignis, a sinistris aqua alta: * semita autem est una sola inter eos posita, hoc est, inter ignem & aquam, vt non capiat semita, nisi solummodo vestigium hominis. * Si autem dabitur civitas homini in hereditatem, si numquam antepositum periculum pertranxerit, quomodo accipiet hereditatem suam? * Et dixit, Sic Domine. Et dixit ad me, sic est: & Israel pars. * Propter eos enim feci seculum, & quando transgressus est Adam constitutiones meas, iudicatum est quod factum est. * Et facti sunt introitus huius seculi angusti, & dolentes, & laboriosi: pauci autem & mali, & periculum pleni: & laboriose magnopere sunt. * nam maioris seculi introitus spatiosi & securi, & facientes immortalitatis fructum. * Si ergo ingredientes non fuerint ingressi qui vivunt, angusta & vana hæc: non poterunt recipere quæ sunt reposita. * Nunc ergo quare tu cõturbaris, cum sis corruptibilis? & quid moueris tu, cum sis mortalis? * Et quare non accepisti in corde tuo quod est futurum, sed quod in præsentia? * Respondi & dixi, Dominator Domine, ecce disposuisti lege tua, quoniam iusti hereditabunt hæc, impij autem peribunt. * Iusti autem ferent angusta, sperantes spatiose, qui enim impie gesserunt, & angusta passi sunt, & spatiose non videbunt. * Et dixit ad me, Non est iudex super Deum, neque intelligens super Altissimum. * Pereunt enim multi præsentia, quia negligitur quæ anteposita est Dei rex. * Mandans enim inuadunt Deus venientibus, quãdã venerunt, quid facientes viderent, & quid obseruantes non punirentur. * Hi autem non sunt persuasi, & contradixerunt ei, & constituerunt sibi cogitationem vanitatis, & proposuerunt sibi circumuentiones delictorum, & superdixerunt Altissimo non esse, & vias eius nõ cognouerunt. * & legem eius spreuerunt, & sponciones eius abnegauerunt, & in legitimis eius fidem non habuerunt, & opera eius non perfecerunt. * propter hoc Elia vana vacuis, & plena plenis. * Ecce tempus veniet, & erit quando venient signa quæ prædixi tibi, & apparebit sponcia, & apparebit ostenditur quæ nunc subiucit terra: * & in his qui liberatus est de prædictis malis, ipse videbit mirabilia mea. * Reuelabitur enim filius meus Iesus cum his qui cum eo sunt, & iucundabuntur qui relictis sunt in annis quadringentis. * Et erit post annos 420, & morietur filius meus Christus, & omnes qui spiramentum habent homines: * & conuertetur seculum in antiquum silentium diebus septem, sicut in prioribus iudicijs, ita nemo derelinquatur. * Et erit post dies septem, & excitabitur quod nondum vigilat seculum, & morietur corruptum: * & terra reddet quæ in ea dormiunt, & puluis qui in eo silentio habitant, & promptuarie reddent quæ eis commendatæ sunt animæ. * Et reuelabitur Altissimo super sedem iudicij, & pertransibunt miseræ, & longanimitas congregabitur. * Iudiciũ autem solum remanebit, veritas stabit, & fides conualescet, & opus subsequetur, & merces ostenditur, & iustitiæ vigilabunt, & intuitu non dominabuntur. * Et dixi, Primus Abraham propter Sodomiticos orauit, & Moyses pro patribus qui in deserto peccauerunt, & qui post eum pro Israel in diebus Achaz, & Samuelis, * David pro consuetudine, & Salomon pro eis qui venerunt in sanctificationem. * Et Elias pro his qui pleuiam acceperunt, & pro mortuo vt viveret, & Ezechias pro populo in diebus Sennacherib, & multi pro multis. * Si ergo modo quando corruptibile increuit, & iniustitia multiplicata est, & orauerunt iusti pro impijs: quare & nunc sic non erit? * Et respondit ad me, & dixit, Præiens seculum non est finis, gloria in eo frequens manet: propter hoc orauerunt pro iniustis. * Dies enim iudicij erit finis temporis huius, & initium temporis futuræ immortalitatis, in quo transiit corruptela: soluta est intemperantia, abscissa est incandelitas: creuit autem iustitia, orta est veritas. * nunc enim nemo poterit saluare eum qui perijt, neque demerere qui vici. Et respondi, * &

dixi, Hic est sermo meus primus & nouissimus, quoniam melius erat non dare terram Adam, vel cum iam dedisset, coercere eum vt non peccaret. * Quid enim prodest hominibus in præsentia vivere in tristitia, & mortuos sperare punitionem? * O tu quid fecisti Adam? Si enim tu peccasti, non est factus solus tuus casus, sed & noster qui ex te aduenimus. * Quid enim prodest nobis, si promissum est nobis immortale tempus: nos autem mortalia opera egimus? * Et quoniam prædicta est nobis perennis spes, nos vero pessimi vani facti sumus. * Et quoniam reposita sunt nobis habitacula sanitatis & securitatis: nos vero male conuersati sumus. * Et quoniam reposita est gloria Altissimi protegere eos qui tarde conuersati sunt: nos autem pessimis vijs ambulauimus. * Et quoniam ostenditur paradisi, cuius fructus incorruptus perseverat, in quo est securitas & modela: * nos vero non ingrediemur, in ingratis enim locis conuersati sumus. * Et quoniam super stellas fulgebunt facies eorum qui abstinentiam habuerunt: nostræ autem facies super tenebras nigrae. * non enim cogitauimus viuentes quando iniquitatem faciebamus, quod incipiemus post mortem pati. * Et respondit, & dixit, Hoc est cogitamentum certaminis quod certabit qui super terram natus est homo, vt si victus fuerit, patietur quod dixisti: si autem vicerit, recipiet quod dico: * quoniam hæc est vita quam Moyses dixit cum viveret, ad populum, dicens, Elige tibi vitam, vt viuas. * Non crediderunt autem ei, sed nec post eum propheta: sed nec mihi qui locutus sum ad eos, * quoniam non esset tristitia in perditionem eorum, sicut futurum est gaudium super eos, quibus persuasa est salus. * Et respondi, & dixi, Scio Domine, quoniam vocatus est Altissimus misericors in eo, quod miseretur his qui nondum in seculo aduerunt, & quod miseretur illis qui conversionem faciunt in lege eius: * & longanimitas est, quoniam longanimitatem præstat his qui peccauerunt quasi suis operibus: & munificus est, quoniam quidem donare vult pro exigentibus: * & multæ misericordias, quoniam multiplicat magis misericordias his qui præsentia sunt, & qui præterierunt, & qui futuri sunt. * Si enim non multiplicauerit misericordias suas: non viuificabitur seculum cum his qui inhereditabant in eo. * Et donat: quoniam si nõ donauerit de bonitate sua, vt alleuerit hi qui iniquitatem fecerunt, de suis iniquitatibus non poterit decies millefima pars viuificari minimum. * Et iudex si non ignouerit his qui curati sunt verbo eius, & deleuerit multitudinem contentionum: non fortassis derelinquerentur in innumerabili multitudine, nisi pauci valde.

CAP. VIII.

ET respondit ad me, & dixit: Hoc seculum fecit Altissimus propter multos, futurum autem propter paucos. * Dicam autem coram te similitudinem Efdra. Quomodo autem interrogabis terram, & dicet tibi, quoniam dabit terram multam magis vnde fiat hẽtile, paruum autem puluerem vnde aurum sit: sic & actus præsentis seculi. * Multi quidem creati sunt, pauci autem saluabuntur. * Et respondi, & dixi: Absorbe ergo anima sensum, & denota quod sapit. * conuenisti enim obaudire, & prophetare volens. Nec enim tibi datũ est spatium, nisi solummodo viuere. * O Domine, si non permittes seruo tuo, vt oremus coram te, & des nobis semen cordi, & sensui culturæ, vnde fructus fiat, vnde viuere possit oronibus corruptus, qui portabit locũ hominis? * Solus enim es, & vna plasmatio nõ finis manuum tuarum, sicut locutus es: * & quomodo nunc in matrice plasmatus est corpus, & prællas membra: conseruatur in igne & aqua tua creatio: & nõ uentibus patitur tua plasmatio tuã creaturam quæ in ea creata est? * ipsum autem quod seruat, & quod seruat, vtraque seruabuntur: seruataque, quandoque iterum redit matrici, quæ in ea creauerunt. * Imperasti enim ex ipsis membris, hoc est mamillis præbere lac fructui mamillarum, vt nutriatur id quod plasmatum est vsque in tempus aliquod, & postea disponas

eum tuæ misericordie. * **E**ntristi eum tua iustitia, & erudisti eum in lege tua, & corripuisti eum tuo intellectu: & mortificabis eum, ut tuam creaturam: & visitabis eum, ut opus tuum. * Si ergo perideris eum qui tantis laboribus plasmatus est: ut iussu facile est ordinari, ut & id quod hebet leuaretur. * Et nunc Domine dicam, de omni homine tu magis scis: de populo autem tuo, ob quem doleo: & de hereditate tua, propter quam lugeo: & propter Israel, propter quem tristis sum: & de Iacob, propter quem doleo: * ideo incipiam orare coram te pro me, & pro eis: quoniam video lapsus nostros qui inhabitamus terram. * Sed audiui celeritatem iudicii qui futurus est. * Ideo audi vocem meam & intellige sermonem meum, & loquar coram te. * Initium verborum Esdræ priusquam assumeretur: & dixi, Domine, qui inhabitas sæculum, cuius oculi eleuati in suprema & aere: & cuius thronus inaccessibilis, & gloria incomprehensibilis: cui astat exercitus angelorum cum tremore, * quorum seruat in vento & igni conuertitur: cuius verbum verum, & dicta perseverantia: * cuius iussu fortis, & dispositio terribilis: cuius aspectus arescit abyssos, & indignatio tabescere facit montes, & veritas testificatur: * exaudi orationem serui tui, & auribus percipe precationem signamenti tui. * Dum enim vivo, loquar: & dum sapio, respondebo: * nec respicias populi tui delicta, sed qui tibi in veritate seruiunt. * Nec intendas impia gentium studia sed qui tua testimonia cum doloribus cultodierunt. * Nec cogites qui in conspectu tuo false conuersati sunt, sed memorare qui ex voluntate tua timorem cognouerunt. * Neque volueris perdere, qui pecudum mores habuerunt: sed respicias eos qui legem tuam splendide docuerunt. * Nec indigneris eis qui bellis peiores iudicati sunt: sed diligas eos qui semper in tua iustitia confidunt, & gloria. * Quoniam nos & patres nostri talibus morbis languemus: tu autem propter nos peccatores misericors vocaberis. * Si enim delictaueris ut nostri miseraris, tunc misericors vocaberis, nobis autem non habebitis opera iustitiae. * Iusti enim, quibus sunt opera multa reposita, ex propriis operibus recipient mercedem. * Quid est enim homo, ut ei indigneris: aut genus corruptibile, ut ita amaris sis de ipso? * In veritate enim nemo de genitis est qui non inipie gessit, & de contentibus qui non deliquit. * In hoc enim annuntiabitur iustitia tua, & bonitas tua Domine, cum miseris fueris eis qui non habent substantiam bonorum operum. * Et respondi ad me, & dixi: Recte locutus es aliqua: & iuxta sermones tuos, sic & fiet. * quoniam non vere cogitabo super plasmam eorum qui peccauerunt ante mortem, ante iudicium, ante perditionem: sed iucundabor super iustorum signum, & memorabor peregrinationis quoque, & saluationis & mercedis receptionis. * Quomodo ergo locutus sum, sic & est. * Sicut enim agricola semit super terram semina multa, & plantationes multitudinis plantat, sed non in tempore omnia quæ seminata sunt, saluantur, sed nec omnia quæ plantata sunt, radicantur: sic & qui in sæculo seminati sunt, non omnes saluabuntur. * Et respondi, & dixi: Si inveni gratiam, loquar. * Quomodo semen agricolæ si non ascendit aut non acceperit pluuiam tuam in tempore, aut si corruptum fuerit multitudo pluuiæ, sic perit: & similiter homo qui manibus tuis plasmatus est, & tu ei imago nominatus: quoniam similis es ei, propter quem omnia plasmasti, & similis tui semini agricolæ. * Non ita facis super nos, sed parces populo tuo, & miserere hereditati tuæ. Tu autem creaturæ tuæ misereris. * Et respondi ad me, & dixi: Quæ sunt præsentia præsentibus, & quæ futura futuris? * Multum enim tibi restat, ut possis diligere meam creaturam super me: tibi autem frequenter & ipsi proximant, iniustus autem nunquam. * Sed & in hoc mirabilis es coram Altissimo, * quoniam humilisti te sicut decet te. & non iudicasti te, ut inter iustos plurimum glorificeris. * Propter quod miseris multæ, & miserabiles efficiuntur eis qui habitant sæculum in nouissimis: quia in multa superbia ambulauerunt. * Tu autem pro te intellige, & de humilibus tuis inquire glo-

riam. * **V**obis enim apertus est paradysus, plantata est arbor vitæ, præparatum est futurum tempus, præparata est abundantia, edificata est ciuitas, probata est requies, perfecta est bonitas & perfecta sapientia. * Radix mali signata est a vobis: infirmitas, & tinea a vobis absconsa est: & in infernū fugit corruptio in obliuione. * Transierunt dolores, & offensus est in fine thesaurus immortaliæ. * Noli ergo adiacere inquirendo de multitudine eorum qui pereunt. * Nam & ipsi accipientes libertatem, spreuerunt Altissimum, & legem eius contempserunt, & vias eius dereliquerunt. * Adhuc autem iustos eius conculcauerunt, & se dixerunt in corde suo non esse Deum: & quidem scientes quoniam moriuntur. * Sicut enim vos suscipite quæ prædicta sunt: sic eos scitis, & cruciatis, quæ præparata sunt. non enim voluit hominem disperdi. * Sed & ipsi qui creati sunt, conquinauerunt nomen eius qui fecit eos: & ingrati fuerunt ei qui præparauit eis vitam. * Quapropter iudicium meum modo appropinquat. * Quæ non omnibus demonstrata, nili tibi, & tibi similibus paucis. Et respondi, & dixi: * Ecce nunc Domine demonstrasti mihi multitudinem signorum, quæ incipies facere in nouissimis: sed non demonstrasti mihi quo tempore.

CAP. IX.

Et respondi ad me, & dixi, Metiens metire tempus in semetipso: & erit cum videris, quando transieris pars quædam signorum quæ prædicta sunt. * tunc intelliges quoniam ipsum est tempus in quo incipit Altissimus visitare sæculum quod ab eo factum est. * Et quando videbitur in sæculo motio locorum, & populorum turbatio, * tunc intelliges quoniam de his erat Altissimus locutus a diebus qui fuerunt ante te ab initio. * Sicut enim omne quod factum est in sæculo initium habet, pariter & consummationem, & consummatio est manifesta: * sic & Altissimi tempora initia habent manifesta in prodigijs & virtutibus, & consummationes in actu & in signis. * Et erit, omnis qui saluus factus fuerit, & qui poterit effugere per opera sua & per fidem in qua credidisti, * relinquatur de prædictis periculis, & videbit salutare meum in terra mea, & in anibus meis, quoniam sanctificauit me a sæculo. * Et tunc miserebuntur qui nunc abusi sunt vias meas: & in tormentis commorabuntur hi qui eas proiecerunt in contemptum. * Qui enim non cognouerunt me, videntes beneficia consecuti: & qui fastidierant legem meam, cum adhuc erant habentes libertatem, & cum adhuc esset eis apertus poenitentiarum locus, non intellexerunt, sed spreuerunt: hos oportet post mortem in cruciamento cognoscere. * Tu ergo noli adhuc curiosus esse, quomodo impij cruciabuntur: sed inquire quomodo iusti saluabuntur, & quorum sæculi, & propter quos sæculum, & quando. * Et respondi, & dixi, * Olim locutus sum, & nunc dico, & postea dicant quoniam plures sunt qui pereunt, quam qui saluabuntur: * sicut multipliciter fluctus super gunt. Et respondi ad me, & dixi, * Qualis ager, talia & semina: & quales flores, tales & tincturæ: & qualis operator, talis & creatio: & qualis agricola, talis cultura: quoniam tempus erat sæculi. * Et nunc cum essem parans eis his qui nunc sunt, antequam fieret sæculum, in quo habitaret: & nemo mihi contradixit. * tunc enim quique, & nunc creator in mundo hoc parato, & messe indelicenti, & lege inuestigabili corrupti sunt mores eorum. * Et considerauit sæculum, & ecce erat periculum propter cogitationes quæ in eo aduenerunt. * Et vidi, & peccati ei valde: & seruauit mihi acinum de botro, & plantationem de tribu multa. * Pereat ergo multitudo quæ sine causa nata est, & seruetur acinus meus, & plantatio mea: quia cum multo labore perfeci. * Tu autem si adhuc intromissas septem dies alios, sed non ieiunabis in eis: * Ibis in campum floridum, vbi domus non est edificata: & manducabis solummodo de floribus campi, & carnem non gustabis, & vinum non bibes, sed solummodo flores: * deprecare Altissimum tunc intermissione, & veniam, & loquar

loquar tecum. * Et profectus sum, sicut dixit mihi in campum, qui vocatur Ardath, & sedi ibi in floribus. Et de herbis agri manducaui, & facta est esca earum mihi in saturitatem. * Et factum est post dies septem, & ego discumbebam supra foenum, & cor meum iterum turbabatur sicut ante. * Et apertum est cor meum, & inchoaui dicere coram Altissimo, & dixi, * O Domine, te nobis ostendens ostensis es patribus nostris in deserto, quod non calcatur, & infructuosus, quando erant exeuntes de Aegypto: & dicens dixisti, * Tu Israel audi me, & semen Iacob intende sermonibus meis. * Ecce enim ego semino in vobis legem meam, & faciet in vobis fructum, & glorificabimini in eo per seculum. * Nam patres nostri accipientes legem, non seruauerunt, & legitima mea non custodierunt, & factus est fructus legis non patens: nec enim poterat, quoniam tuus erat. * Nam qui acceperunt, perierunt, non custodientes quod in eis seminatum fuerat. * Et ecce, confuturum est, ut, cum acceperit terra semen, vel naucem mare, vel vas aliquod escam vel potum: cum fuerit exterminatum id, in quo seminatum est, vel in quod midum est: * simul id quod seminatum, vel midum est, vel quæ suscepta sunt, exterminantur, & suscepta iam non manent apud nos: sed nobis hic non factum est. * Nos quidem qui legem accepimus peccantes petiimus, & cor nostrum quod suscepit eam: * nam lex non petiit, sed permansit in suo labore. * Et cum loquerer hæc in corde meo, respexi oculis meis, & vidi mulierem in dextera parte, & ecce hæc lugebat, & plorabat cum voce magna, & animo dolebat valde, & veitimenta eius discissa, & cinis super caput eius. * Et dimisi cogitatus, in quibus eram cogitatus, & conuersus sum ad eam, & dixi ei, * Vt quid hæc? & quid dolis animo? Et dixit ad me, * Dimitte me Domine meus, ut desiccam me, & adiciam dolorem: quoniam valde amaro sum animo, & humiliata sum valde. * Et dixi ei, Quid passa es? dic mihi. Et dixit ad me, * Sterilis fui ego famula tua, & non peperit, habens maritum annis triginta. * Ego enim per singulas horas, & per singulos dies, & annos hos triginta deprecor Altissimum nocte ac die. * Et factum est, post triginta annos exaudivit me Deus ancillam tuam, & vidit humilitatem meam, & attedit tribulationi meæ, & dedit mihi filium: & iucundata sum super eum valde ego, & vir meus, & omnes ciues mei, & honorificabamus valde Fortem. * Et nutritui eum cum labore multo. * Et factum est cum creuisset, & venisset accipere uxorem, feci diem epuli.

CAP. X.

ET factum est, cum introisset filius meus in thalamo suo, cecidit, & mortuus est: & evertimus omnes lumina, & surrexerunt omnes ciues mei ad consolandum me, & queui vsque in alium diem vsque nocte. * Et factum est, cum omnes quiescissent ut me consolarentur ut quiescerem: & surrexi nocte, & fugi: & veni sicut vides in hoc campo: & cogito iam non reueri in ciuitatem, sed hic consistere: & neque manducare, neque bibere, sed sine intermissione lugere, & ieiunare vsque dum moriar. * Et dereliqui sermones in quibus eram, & respondi cum iracundia ad eam, & dixi, * Stulta super omnes mulieres, non vides luctum nostrum, & quæ nobis contingunt? * Quoniam Sion mater nostra omni tristitia contristatur, & humilitate humiliata est, & luget validissime. * Et nunc quoniam omnes lugemus, & tristes sumus: quoniam omnes contristati sumus, tu autem contristaris in vno filio? * Interroga enim terram, & dicet tibi: quoniam hæc est, quæ debeat lugere calum tantorum lupi eam germinantium. * Et ex ipsa ab initio omnes nati & alij venient: & ecce, pene omnes in perditionem ambulant, & exterminium fit multitudo eorum. * Et quis ergo debet lugere magis, nisi hæc quæ tam magnam multitudinem perdidit, quam tu, quæ pro vno dolens? Si autem dicis mihi, * Quoniam non est planctus meus similis terræ: quoniam fructum ventris mei perdidit, quem cum maioribus peperit, & cum doloribus ge-

nui: * terra autem secundum viam terræ, absque in ea multitudo præsens, quo modo euenit: & ego tibi dico, * sicut tu cum labore peperisti, sic & terra dat fructum suum homini ab initio ei qui fecit eam. * Nunc ergo retine apud te ipsum dolorum tuum, & fortiter fer qui tibi contigerunt casus. * Si enim iustificauis terminum Dei, & consilium suum recipies in tempore, & in talibus collaudaberis: * ingredere ergo in ciuitatem ad virum tuum. Et dixit ad me, * Non faciam, neque ingrediar ciuitatem, sed hic moriar. * Et apposui adhuc loqui ad eam, & dixi, * Noli facere hunc sermonem, sed conienti persuadeni. Quot enim casus Sion? Consolante propter dolorem Ierusalem. * Vides enim quoniam sanctificatio nostra deserta effecta est, & altare nostrum demolitum est, & templum nostrum destructum est, & palatium nostrum humilitatum est, & hymnus cõcicut, & exultatio nostra dissoluta est, & lumen candelabri nostri extinctum est, & arca testamenti nostri directæ est, & sancta nostra contaminata sunt, & nomen quod inuocatum est super nos, pene prophanatum est: & liberi nostri cõtumeliâ passii sunt, & sacerdotes nostri succenti sunt, & Leuitæ nostri in captiuitatem abierunt, & virgines nostræ conquinatæ sunt, & mulieres nostræ vim passæ sunt, & iusti nostri rapti sunt, & pauperes nostri perditii sunt, & iuuenes nostri seruierunt, & fortes nostri inualidi facti sunt: * & quod omnium maius, signaculum Sion, quoniam resignata est de gloria sua, nam & tradita est in manibus eorum qui nos oderunt. * Tu ergo excute tuam tristitiam multam, & depone abs te multitudinem dolorum, ut tibi repropitiatur Fortis, & requiem faciet tibi Altissimus requietionem laborum. * Et factum est, cum loquebar ad eam, facies eius fulgebat subito & species, coruscus fiebat visus eius, ut essem pauens valde ad eam, & cogitarem quid esset hoc. * Et ecce, subito emisit sonitum vocis magnum timore plenum, ut commoueretur terra a mulieris sono. & vidi: & ecce, amplius mulier non comparebat mihi, sed ciuitas ædificabatur, & locus demonstrabatur de fundamentis magnis: & timui, & clamaui voce magna, & dixi, * Vbi est Vriel angelus, qui a principio venit ad me? quoniam ipse me fecit venire in multitudine in excessu mentis huius, & factus est finis meus in corruptionem, & oratio mea in impetum. * Et cum essem loquens ego hæc, ecce venit ad me, & vidit me. * & ecce eram polius vir mortuus, & intellectus meus alienatus erat, & tenuit dexteram meam, & confortauit me, & statuit me super pedes meos, & dixit mihi, * Quid tibi est? & quare conturbatus est intellectus tuus, & sensus cordis tui? & quare conturbaris? Et dixi, * Quoniam dereliquisti me, & ego quidem feci secundum sermones tuos, & exiui in campum: & ecce vidi, & video quod non possum enarrare. Et dixit ad me, * Sta ut vir, & commouebo te. Et dixi, * Loquere Domine in eis tu in me, noli me derelinquere, ut non frustra moriar: * quoniam vidi quæ non sciebam, & audio quæ non scio. * Aut numquid sensus meus fallitur, & anima mea somniat? * Nunc ergo deprecor te, ut demostres seruo tuo de excessu hoc. Et respondit ad me, & dixit, * Audi me & doceam te, & dicam tibi de quibus timens: quoniam Altissimus reuelauit tibi mysteria multa. * Vidit rectam viam tuam, quoniam sine intermissione contristabar pro populo tuo, & valde lugebas propter Sion. * Hic ergo intellectus visionis quæ tibi apparuit ante paululum. * Quam vidisti lugentem, inchoasti cõsolari eam. * Nunc autem iam speciem mulieris non vides, sed apparuit tibi ciuitas ædificata: * & quoniam enarrabat tibi de casu filij sui, hæc absolutio est. * Hæc mulier quam vidisti, hæc est Sion: & quoniam dixit tibi quam & nunc conspicies, ut ciuitatem ædificatam. * Et quoniam dixit tibi, quia sterilis fuit triginta annis: propter quod erant anni scilicet triginta, quando non erat in ea adhuc oblatio oblata. * Et factum est post annos triginta, ædificauit Salomon ciuitatem, & obtulit oblationes: tunc fuit quando peperit sterilis filium. * Et quod tibi dixit, quoniam nutritui eum cum labore, hoc erat, & habitauit in Ierusalem. * Et quoniam dixi tibi, quod

filii meus veniens in suo thalamo mortuus esset, & contigisset ei casus, hoc erat, quæ facta est ruina Ierusalem. * Et ecce, vidisti similitudinem eius: & quoniam filium lugeret, inchoasti consolari eam: & de his quæ contigerunt, hæc erant tibi aperienda. * Et nunc videt Altissimus, quoniam ex animo contristatus es, & quoniam ex toto corde pateris pro ea, ostendit tibi claritatem gloriæ eius, & pulchritudinem decoris eius. * Propterea enim dixi tibi ut maneres in campo ubi domus non est edificata. * Sciebam enim ego, quoniam Altissimus incipiebat tibi ostendere hæc: * propterea dixi tibi ut venires in agrum ubi non est fundamentum ædificij. * Nec enim poterat opus ædificij hominis sustineri in loco, ubi incipiebat Altissimus civitatem ostendi. * Tu ergo noli timere, neque expauescat cor tuum: sed ingredere, & vide splendorem & magnitudinem ædificij, quantum capax erit tibi visus oculorum videre: & post hæc audies quantum caput auditus aunum tuarum audire. * Tu enim beatus es præ multis, & vocatus es apud Altissimum sicut & pauci. * Nocte autem quæ in crastinum futura est, manebis hic: & ostendet tibi Altissimus eas visiones luperiorum, quæ faciet Altissimus his qui habitant super terram a novissimis diebus. * Et dormivi illam noctem & aliam, sicut duxerat mihi.

C A P. XI.

ET vidi somnium, & ecce ascendebat de mari aquila, cui erant duodecim alæ pennarum & capita tria. * Et vidi, & ecce expandebat alas suas in omnem terram, & omnes venti cæli insufflabant in eam, & colligebantur. * Et vidi, & de pennis eius nascebantur contrariæ pennæ, & ipsæ habebant in pennaculis minutis & modicis. * Nam capita eius erant quietissima, & dimidium caput erat manus aliorum capitum, sed ipsa quiescebat cum eis. * Et vidi, & ecce a nuda voluit in pennis suis, & regnavit super terram, & super eos qui habitant in ea. * Et vidi, quoniam lubricata erant ei omnia sub calo, & nemo illi contradicebat, neque vnus de creatura quæ est super terram. * Et vidi, & ecce surrexit aquila super vngues suos, & misit vocem pennis suis, dicens, * Nolite omnes simul vigilare, dormite vniusquisque in loco suo, & per tempus vigilate. * Capita autem in novissimo feruntur. * Et vidi, & ecce vox non exibat de capitibus eius, sed de medietate corporis eius. * Et numeravi contrarias pennas eius, & ecce ipsæ erant octo. * Et vidi, & ecce a dextera parte surrexit vna penna, & regnavit super omnem terram. * Et factum est cum regnaret, venit ei finis, & non apparuit locuseius: & sequens exurrexit, & regnabat ipsa multum tenuit tempus. * Et factum est cum regnaret, & veniebat finis eius, ut non appareret sicut prior. * Et ecce, vox emissæ est illi, dicens, * Audi tu quæ tanto tempore tenuisti terram. hæc annuncio tibi antequam incipias non apparere. * Nemo post te tenebit tempus tuum, sed nec dimidium eius. * Et levavit tertiam, & tenuit principatum sicut & priores: & non apparuit & ipsa. * Et sic contingebat omnibus alijs singularem principatum gerere, & iterum nusquam comparere. * Et vidi, & ecce in tempore sequentes pennæ erigebantur a dextera parte, ut tenerent & ipsæ principatum: & ex his erant quæ tenebant, sed tamen statim non comparabant. * Nam & aliquæ ex eis erigebantur, sed non tenebant principatum. * Et vidi post hæc, & ecce non comparuerunt duodecim pennæ & duo pennacula: * & nihil supererat in corpore aquilæ, nisi duo capita quiescentia & sex pennacula. * Et vidi, & ecce sex pennaculis diuise sunt dux, & manserunt sub capite quod est ad dexteram partem. * Nam quattuor manserunt in loco suo. * Et vidi, & ecce subalares cogitabant se erigere, sed tenere principatus. * Et vidi, & ecce vna erecta est, sed statim non comparuit. * Et secunda velocius quam priores, non comparuerunt. * Et vidi, & ecce dux quæ superauerunt apud fœmepilas cogitabant & ipsæ regnare. * & in eo cum cogitarent, ecce vnus quiescentis caput quod erat medium, euigilabat, hoc enim erat

duorum capitum maius. * Et vidi quoniam completi sunt duo capita secum: * & ecce conuersum est caput cum his qui cum eo erant, & comedit duas subalares quæ cogitabant regnare. * Hoc autem caput perconteruit omnem terram, & dominabatur in ea his qui habitant terram cum labore multo, & potentiam tenuit omnibus terrarum super omnes alas quæ fuerunt. * Et vidi post hæc, & ecce medium caput subito non comparuit, & hoc sicut alæ. * Superauerunt autem duo capita, quæ & ipsa similiter regnauerunt super terram, & super eos qui habitant in ea. * Et vidi, & ecce deuorauit caput a dextera parte illud quod a laua. * Et audiui vocem dicentem mihi, Conspecte contra te, & considera quod vides. * Et vidi, & ecce sicut leo conatus est de silua rugiens: & vidi quoniam emittebat vocem hominis ad aquilam. Et dixit, dicens, * Audi tu, & loquar ad te, & dicit Altissimus tibi, * Nonne tu es qui superasti de quattuor animalibus, quæ fecerant regnare in sæculo meo, & ut post eos veniret finis temporum eorum? * Et quartus veniens deuicit omnia animalia quæ transierant, & potentiam tenuit sæculum cum tremore multo, & omnem orbem cum labore pessimo, & inhabitauit tot temporibus orbem terrarum cum dolo. * Et iudicasti terram non cum veritate. * Tribulasti enim mansuetos, & laxasti quiescentes, & dilexisti mendaces, & destruxisti habitabiles eorum qui fructificabant, & humiliasti muros eorum qui te non nocuerunt. * Et ascendit contumelia tua vbi que ad Altissimum, & superbia tua ad Fortem. * Et respexit Altissimus superba tempora, & ecce finita sunt, & scelera eius completa sunt. * Propterea non appareas tu aquila, & alæ tuæ horribiles, & pennacula tua pessima, & capita tua maligna, & vngues tui pessimi, & omne corpus tuum vanum, * ut refrigeretur omnis terra, & reuertatur liberata de tua vi, & speret iudicium & misericordiam eius qui fecit eam.

C A P. XII.

ET factum est, dum loqueretur leo verba hæc ad aquilam: & vidi, & ecce quod superauerat caput, & non comparuerunt quattuor alæ illæ quæ ad eum transierant, & erectæ sunt ut regnaret: & erat regnum eorum exile, & tumultu plenum. * Et vidi, & ecce ipsa non apparebant, & omne corpus aquilæ incendebatur, & expauescebat terra valde, & ego a tumultu & excessu mentis, & a magno timore vigilaui, & dixi spiritui meo, * Ecce tu praestitisti mihi hoc in eo, quod scrutaris vias Altissimi. * Ecce adhuc fatigatus sum animo, & spiritus meo inualidus sum valde, & nec modica est in me virtus a multo timore, quam expaui nocte hæc. * Nunc ergo orabo Altissimum, ut me confortet usque in finem. * Et dixi, Dominator Domine, si inueni gratiam ante oculos tuos, & si iustificatus sum apud te præ multis, & si certe ascendit deprecatio mea ante faciem tuam, * conforta me, & ostende tecum tuo mihi interpretationem & distinctionem visus horribilis huius, ut plenissime consoleris animam meam. * Dignum enim me habuisti ostendere mihi temporum nouissima. Et dixit ad me, * Hæc est interpretatio visionis huius. * Aquilam quam vidisti ascendentem de mari, hoc est regnum quod vidisti sum esse in visione Danieli fratri tuo. * Sed non est illi interpretatum quoniam ego nunc tibi interpretor. * Ecce dies veniunt, & exurget regnum super terram, & erit timor acrior omnium regnorum quæ fuerunt ante eum. * Regnabunt autem in ea reges duodecim, vnus post vnus. * Nam secundus incipiet regnare, & ipse tenebit amplius tempus præ duodecim. * Hæc est interpretatio duodecim alarum quas vidisti. * Et quam audisti vocem quæ locuta est, non de capitibus eius excurrentem, sed de medio corporis eius, * hæc est interpretatio, quoniam post tempus regni illius nascentur contentionem non modicæ, & perclitabitur ut cadat: & non cadet tunc, sed iterum constituetur in suum initium. * Et quoniam vidisti subalares octo coherentes aliis eius, * hæc est interpretatio, exurgent in ipso octo reges, quorum erunt tempora

tempora lenta, & anni citati, & duo quidem ex ipsis pe-
 rient. * Appropinquante autem tempore medio quattuor
 21 senabuntur in tempore, cum incipiet appropinquare
 tempus eius ut finiat: dux vero in finem seuabuntur.
 * Et quoniam vidisti tria capita quiescentia, * hęc est in-
 22 terpretatio: in nouissimis eius suscitabit Altissimus tria
 23 regna, & reuocabit in ea multa, & dominabuntur ter-
 24 ram, & qui habitant in ea, cum labore multo super
 omnes qui fuerūt ante hos. propter hoc ipsi vocati sunt
 25 capita aquilę. * Isti enim erunt qui recapitulabunt im-
 26 pietates eius, & qui perficiunt nouissima eius. * Et quo-
 nam vidisti caput maius non apprens, hęc est in-
 27 terpretatio eius. quoniam vnus ex eis super lectum suum
 morietur, & tamen cum tormentis. * Nam duo qui per-
 28 seuerauerint, gladius eos comedet. * Vnius enim gla-
 dius comedet qui cum eo: sed tamen hic gladio in no-
 29 uissimis cadet. * Et quoniam vidisti duas subalares trai-
 cientes super caput quod est in dextera parte, * hęc est
 30 interpretatio. hi sunt quos conseruauit Altissimus in fi-
 nem suum, hoc est regnum exile, & turbationis plenum.
 * Sicut vidisti & leonem, quem vidisti de silua euigilan-
 31 tem, & rugientem, & loquentem ad aquilam, & ar-
 guentem eam, & iniustitias ipsius per omnes sermones
 32 eius sicut audisti: * hęc est ventus quem seruauit Altis-
 simus in finem ad eos, & impietates ipsorum: & arguet
 33 illos, & incutiet coram ipsis descriptiones eorum. * Sta-
 tuet enim eos in iudicio viuos: & erit, cum arguerit eos,
 34 tunc corripit eos. * Nam residuum populum meum li-
 berabit cum miseria, qui saluati sunt super fines meos,
 & iucundabit eos quoadusque veniet finis dies iudicii,
 35 de quo locutus sum tibi ab initio. * Hoc somniū quod
 vidisti, & hęc interpretationes. * Tu ergo solus dignus
 36 fuisti scire Altissimi secretum hoc. * Scribe ergo omnia
 37 ista in libro quę vidisti, & pone ea in loco abscondito:
 * & docebis ea sapientes de populo tuo, quorum corda
 38 scis posse capere, & seruare secreta hęc. * Tu autem ad-
 39 huc iustine hic alios dies septem, vt tibi ostendatur quid-
 quid visum fuerit Altissimo offendere tibi. * Et profe-
 40 ctus est a me. Et factum est, cum audisset omnis popu-
 lus quoniam pertransierant septem dies, & ego nō fuis-
 sem reuersus in ciuitatem, & congregauit se omnis a mi-
 nimo vsque ad maximum: & venit ad me, & dixerunt
 41 mihi dicentes: * Quid peccauimus tibi, & quid iniuste
 egimus in te, quoniam derelinquens nos sedisti in loco
 42 hoc? * Tu enim nobis superes solus ex omnibus popu-
 lis, sicut botrus de vinea, & sicut lucerna in loco obscuro,
 43 & sicut portus & nauis saluata a tempestate. * Aut non
 44 sufficimus nobis mala quę comingunt? * Si ergo tu nos
 dereliqueris, quanto nobis erat melius si essemus successi
 45 & nos cum incendio Sion? * Nec enim nos sumus me-
 liores eorum qui ibi mortui sunt. Et plorauerunt voce
 46 magna. Et respondi ad eos, & dixi: * Confide Israel, &
 47 noli tristari tu domus Iacob. * Est enim memoria vestri
 coram Altissimo, & Fortis non est oblitus vestri in ten-
 48 tatione. * Ego enim non dereliqui vos, neque excessi a
 vobis: sed veni in hunc locum vt deprecarer pro desola-
 49 tione Sion, vt quæterem misericordiam pro humilitate
 sanctificationis vestre. * Et nunc ite vnusquisque vestru
 50 in domum suam, & ego veniam ad vos post dies istos.
 * Et profectus est populus, sicut dixi ei, in ciuitate: * ego
 51 autem sedi in campo septem diebus, sicut mihi manda-
 uit: & manducabam de floribus solummodo agri, de
 herbis facta est esca mihi in diebus illis.

CAP. XIII.

ET factum est post dies septem, & somniaui somniū
 nocte. * Et ecce de mari ventus exurgebat, vt con-
 1 turbaret omnes fludus eius. * Et vidi, & ecce conuale-
 2 scebat ille homo cum milibus celi: & vbi vultu suum
 3 vtebatur vt consideraret, tremebant omnia quę sub eo
 4 videbantur: * & vbicumque exibat vox de ore eius, arde-
 5 scebant omnes qui audiebant voces eius sicut quiescet
 terra quando senserit ignem. * Et vidi post hęc, & ecce
 congregabatur multitudo hominum, quorum non erat

numerus de quattuor ventis celi, vt debellarent homi-
 6 nem qui ascenderat de mari. * Et vidi, & ecce sibi in-
 7 ipsi sculpsit montem magnum, & volauit super eum.
 8 * Ego autem quęsiui videre regionem vel locum vnde
 9 sculpsit esset mons, & non potui. * Et post hęc vidi, &
 10 ecce omnes qui congregati sunt ad eum, vt expugnarent
 eum, timebant valde, tamen audebant pugnare. * Et ecce,
 vt vidit impetum multitudinis venientis, nō leuauit ma-
 num suam, neque frameam tenebat, neque aliquod vas
 11 bellicosum nisi solummodo vt vidi, * quoniam emisit de
 ore suo sicut flatum ignis, & de labijs eius spiritus flam-
 12 mę, & de lingua eius emittebat scintillas & tempestates,
 & commissa sunt omnia simul, hic flatus ignis, & spiritus
 13 flammę, & multitudo tempestatis: * & concidit super
 multitudinem in impetu, quę pręparata erat pugnare, &
 14 succēdit omnes, vt subito nihil videretur de innumerabili
 15 multitudo, nisi solummodo puluis, & fumi odor: & vi-
 16 di, & extimui. * Et post hęc vidi ipsum hominem descē-
 dentem de monte, & vocantem ad se multitudinē aliam
 17 pacificam, * & accedebat ad eum vultus hominum mul-
 18 torum quorundam gaudentium, quorundam tristantiū:
 19 aliqui vero alligati, aliqui adducētes ex eis, qui offere-
 20 bantur. & egrotati a multitudine pauoris, & expergefa-
 21 ctus sum, & dixi: * Tu ab initio demonstrasti sermo tuo
 22 mirabilia hęc, & dignū me habuisti vt susciperes depre-
 23 cationem meam: * & nunc demonstra mihi adhuc inter-
 24 pretationem somni huius. * Sicut enim existimo in sen-
 25 su meo, vę qui derelicti fuerunt in diebus illis: & mul-
 26 to plus vę his qui non sunt derelicti. * Qui enim non
 27 sunt derelicti, tristes erant. * Intellego nunc quę sunt re-
 28 posita in nouissimis diebus, & occurrēt eis, sed & his qui
 29 derelicti sunt. * Propter hoc venerunt enim in pericula
 30 magna, & necessitates multas, sicut ostendunt somnia
 31 hęc. * Attamen facilius est periclitantē venire in hunc,
 32 quā pertransire, sicut nubem a saeculo, & nunc videre
 33 quę contingunt in nouissimo. Et respondit ad me, & di-
 34 xit: * Et visionis interpretationē dicam tibi: & de qui-
 35 bus locutus es adaperiam tibi. * Quoniam de his dixisti
 36 qui derelicti sunt: hęc est interpretatio. * Qui aufert
 37 periculum illo tempore, hic se custodiuit, qui in periculo
 38 inciderunt, hi sunt qui habent opera & fidem ad Forti-
 39 simum. * Scito ergo quoniam magis beatificati sunt qui
 40 derelicti, super eos qui mortui sunt. * Hęc interpretatio-
 41 nes visionis, quia vidisti virum ascendētem de corde ma-
 42 ris, ipse est quem conseruauit Altissimus multis temporibus,
 43 qui per semetipsum liberabit creaturam suam: &
 44 ipse disponet, qui derelicti sunt. * Et quoniam vidisti de
 45 ore eius exire, vt spiritum, & ignem, & tempestatem: &
 46 quoniam non tenebat frameam, neque vas bellicosum:
 47 corrupti enim impetus eius multitudinem, quę venerat
 48 expugnare eum. hęc est interpretatio. * Ecce dies ve-
 49 niunt, quando incipiet Altissimus liberare eos qui super
 50 terram sunt: * & veniet in excessu mentis super eos qui
 51 inhabitant terram. * Et alij alios cogitabunt debellare:
 52 ciuitas ciuitatem, & locus locum, & gens aduersus gen-
 53 tem, & regnum aduersus regnum. * Et erit, cum hęc
 54 hęc, & contingent signa quę ante ostendi tibi: & tunc
 55 reuelabitur filius meus, quem vidisti, vt virum ascen-
 56 dentem. * Et erit quando audierint omnes gentes vo-
 57 cem eius: & derelinquet vnusquisque in regione sua bel-
 58 lum suum, quod habeat ad alterutrum: * & colligetur in
 59 vnum multitudo innumerabilis, sicut volentes venire, &
 60 expugnare eum. * Ipse autē stabit super cacumen montis
 61 Sion. * Sion autem veniet, & ostendetur omnibus pa-
 62 rata & edificata, sicut vidisti montem sculpi sine mani-
 63 bus. * Ipse autem filius meus arguet quę adinuenerunt
 64 Gentes, impietates eorum has quę tempestatu appropin-
 65 quauerunt propter mala cogitamenta eorum & crucia-
 66 menta quibus incipient cruciari: * quę assimilata sunt
 67 flammę, & perdet eos sine labore per legem quę igni as-
 68 similata est. * Et quoniam vidisti cum colligentem ad se
 69 aliam multitudinem pacificam, * hęc sunt decem tribus,
 70 quę captiue factę sunt de terra sua in diebus Ofsee regis,
 quę captiuū duxit Salmanasar rex Assyriorū: & trans-
 tulit eos trans flumen, & translati sunt in terram aliam.

* Ipsi

* Ipsi autem sibi dederunt consilium hoc ut derelinquerent multitudinem gentium, & proficerentur in vltiorem regionem, vbi numquam inhabitauit genus humanum: * vel ibi obsequare legitima sua, quæ non fuerant seruantes in regione sua. * Per introitus autem angustos fluminis Euphraten introierunt. * Fecit enim eis tunc Altissimus signa, & statuit venas fluminis vsquequo transirent. * Per eam enim regionem erat via multa iumentis, anni vnus & dimidij: nam regio illa vocatur Arsareth. * Tunc inhabitauerunt ibi vsque in nouissimo tempore: & nunc iterum cum cœperint venire, * iterum Altissimus statuit venas fluminis, ut possint transire: propter hæc vidisti multitudinem cum pace. * Sed & qui derelicti sunt de populo tuo, hi sunt qui inueniuntur inter terminum meum. * Factum est ergo, quando incipies perdere multitudinem earum, quæ collectæ sunt gentes, proteget eos qui superauerunt populum: * & tunc ostendet eis multa plurima portenta. * Et dixi ego, Dominator Domine, hoc mihi ostende, propter quod vidi virum ascendentem de corde maris. Et dixit mihi: * Sicut non potes hæc vel seruati, vel scire quæ sunt in profundo maris: sic non poterit quisque super terram videre filium meum, vel eos qui cum eo sunt, nisi in tempore diei. * Hæc est interpretatio somnij quod vidisti, & propter quod illuminatus es hic solus. * Dereliquisti enim tuam, & circa meam vacasti legem, & quæsitum. * Vitam enim suam disposuisti in sapientia, & sensum tuum vocasti matrem: * & propter hoc ostendi tibi merces apud Altissimum. erit enim post alios tres dies, ad te alia loquar, & exponam tibi gratia & mirabilia. * Et profectus sum, & transi in campum, multum glorificans & laudans Altissimum de mirabilibus quæ per tempus faciebat: * & quoniam gubernat ipsum, & quæ sunt in temporibus illata, & sedi ibi tribus diebus.

C A P. XIII.

ET factum est tertio die, & ego sedebam sub quercu. * Et ecce, vox exiit contra me de rubo, & dixit: Eldra. Et dixi: Ecce ego Domine. Et furrexi super pedes meos. Et dixit ad me: * Reuelans reuelatus sum super rubum, & locutus sum Moyfi, quando populus meus seruiebat in Aegypto, * & misi cum, & eduxi populum meum de Aegypto, & adduxi eum super montem Sinai, & detinebam eum apud me diebus multis: * & enarraui ei mirabilia multa, & ostendi ei temporum secreta & finem: & præcepi ei, dicens: * Hæc in palam facies verba, & hæc abscondes. * Et nunc tibi dico: * Signa quæ demonstraui, & somnia quæ vidisti, & interpretationes quas tu vidisti, in corde tuo reponere ea: * tu enim recipies ab omnibus, conuerteris reliquias cum consilio meo & cum similibus tuis, vsquequo finiatur tempora. * Quoniam sæculum perdidit iuuentutem suam, & tempora appropinquant senescere. * Duodecim enim partibus diuisum est sæculi, & transferuntur eius decima & dimidium decimæ partis: * superfluit autem eius post medium decimæ partis. * Nunc ergo dispone domum tuam, & corripe populum tuum, & consolare humiles eorum, & renuntia iam corruptelæ, & dimitte abs te mortales cogitationes, & proice abs te pondera humana, & exue te iam infirmam naturam, & reponere in vnam partem molestissimam tibi cogitamenta, & festina transigrare a temporibus his: * quæ enim vidisti nunc contigisse mala, iterum horum detentiora facient: * quantum enim inualidum fiet sæculum a senectute, tantum multiplicabitur super inhabitantes mala. * Prolongauit enim se magis ventas, & appropinquauit mendacium. Iam enim festinat venire, quam vidisti visionem. * Et respondi, & dixi coram te Domine. * Ecce enim ego abibo, sicut præcepisti mihi, & corripiam presentem populum. Qui autem iterum nati fuerint, quis commonebit? * Positum est ergo sæculum in tenebris, & qui inhabitant in eo sine lumine. * Quoniam lex tua incensa est, propter quod nemo scit quæ te facta sunt, vel quæ incipient opera. * Si enim inueni in te gratiam, immitte in me Spiritum sanctum, & scribam omne quod

factum est in sæculo ab initio, quæ erant in lege tua scripta ut possint homines inuenire semitam, & qui voluerint viuere in nouissimis, viuant. * Et respondit ad me, & dixit: Vadens congrega populum, & dices ad eos, ut non quærant te diebus quadraginta. * Tu autem prepara tibi buxos multos, & accipe tecum Saream, Dabriam, Salemiam, Echanum, & Asiel, quinque hos qui parati sunt ad scribendum velociter. * Et venias huc, & ego accendā in corde tuo lucernam intellectus, quæ non exstinguetur quoadusque finiantur quæ incipies scribere. * Et tunc perseques quædam palam facies, quædam sapientibus absconsc trades. in crastinum enim hac hora incipies scribere. * Et profectus sum, sicut mihi præcepit, & congregaui omnem populum, & dixi: * Audi Israel verba hæc: * Peregrinati sunt patres nostri ab initio in Aegypto, & liberati sunt inde: * et acciperet legem vitæ, quam non custodierunt, quam & vos post eos transgressi estis: * & data est vobis terra in sortem, & terra Sion, & patres vestri, & vos iniquitatem fecistis, & non seruastis vias quas præcepit vobis Altissimus: * & iustus index cum sit, ablitulit a vobis in tempore quod donauerat. * Et nunc vos hic estis, & fratres vestri introsum vestrum sunt. * Si ergo imperaueritis sensui vestro, & erudieritis cor vestrum, viuui conseruati eritis, & post mortem misericordiam consequemini. * Iudicium enim post mortem veniet, quando iterum reuiuifecimus: & tunc iustorum nomina parebunt, & impiorum facta ostendentur. * Ad me igitur nemo accedat nunc, neque requirat me vsque dies quadraginta. * Et accipi quinque viros sicut mandauit mihi, et profecti sumus in campum, et mansimus ibi. * Et factus sum in crastinum, & ecce vox vocauit me dicens: * Eldra aperi os tuum, & bibe quæ te potauero. * Et aperui os meum, & ecce calix plenus porrigebatur mihi. Hoc erat plenum sicut aqua: color autem eius ut ignis similis. * Et accipi, et bibi: et in eo cum bibissem, cor meum cruciabatur intellectus, & in pectus meum intrescebat sapientia. Nam spiritus meus conseruabatur memoria. * Et apertum est os meum, et non est clausum amplius. * Altissimus dedit intellectum quinque viris, et scripserunt quæ dicebantur excessiones noctis, quas non sciebant. * Noctæ autem manducabant panem, ego autem per diem loquebar, et per noctem non tacebam. * Scripti sunt autem per quadraginta dies libri ducenti quattuor. * Et factum est cum compluissem quadraginta dies, locutus est Altissimus, dicens: Priora quæ scripsisti, in palam pone, et legant digni et indigni: nouissimos autem septuaginta conseruabis, ut tradas eos sapientibus de populo tuo. * In his enim est vena intellectus, et sapientia fons, et scientia flumen. Et feci sic.

C A P. XV.

Ecce loquere in aures plebis meæ sermones prophetia, quos immisero in os tuum, dicit Dominus: * et fac ut in charta scribantur, quoniam fideles et veri sunt. * Ne timeas a cogitationibus aduersum te, ne turbet te incredulitates dicentium. * Quoniam omnis incredulus in incredulitate sua morietur. * Ecce ego induco, dicit Dominus, super orbem terrarum malum, gladium, et famem, et mortem, et interitum: * propter quod superpolluit iniquitas omnem terram, et adimpleta sunt opera nocua illorum. * Propterea dicit Dominus: * Iam non silebo de impietatibus eorum quæ irreligiose agunt, nec iustinebo in his quæ inique exercent, ecce sanguis innoxius et iustus clamat ad me, et animæ iustorum clamant persequerentur. * Vindicans vindicabo illos, dicit Dominus, et accipiam omnem sanguinem innoxium ex illis ad me. * Ecce populus meus quasi grex ad occisionem ducitur, iam non pascit illi habitare in terra Aegypti: sed educam eum in manu potenti et brachio excelso, et percutiam plagam sicut prius, et corrumpam omnem terram eius. * Lugebit Aegyptus, et fundamenta eius plaga verberata, et castigauone quas inducet ei Deus. * Lugebunt cultores operantes terram, quoniam deficient semina, eorum ab vredine, et grandine, et a fidere terribili. * Vix sculo, et qui habitant in eo: * quia appropinquauit gladius et con-

& contritio eorum, & exurget gens contra gentem. **16**
 pugnam, & rompha in manibus eorum. * Erit enim
 inconstabilitio hominibus, & alij alijs inualescentes nō
 curabunt regem suum, & principes vix gestorum suorum
 in potentia sua. * Concupiscet enim homo in ciuitatem
 suā, & non poterit. * Propter superbiam enim eorum ci-
 uitates turbabuntur, domus exierunt, homines inuēti.
 * Non miserebitur homo proximum suum ad irritum. **19**
 faciendum domos eorum in gladium ad diripiendas
 substantias eorum propter famem panis & tribulationem
 multam. * Ecce, ego conuoco, dicit Deus, om-
 nes reges terræ ad me verendum, qui sunt ab Oriente, &
 ab Aulro, & ab Euro, & a Libano, ad conueniendos in se,
 & reddere quæ dederunt illis: * sicut faciunt vsque hodie
 electis meis, sic faciam & reddam in finem eorum. Hæc di-
 cit Dominus Deus. * Non parceret dextera mea super pec-
 catores, nec cessabit rompha super effundentes sangui-
 nem innoxium super terram. * Exiit ignis ab ira eius &
 deuorauit fundamenta terræ, & peccatores quasi stramē
 incensum. * Væ eis qui peccant, & non obseruant man-
 data mea, dicit Dominus. * non parcam illis. Discedite
 filij a potestate. Nolite contaminare sanctificationem
 meam, quoniam nouit Dominus omnes qui delinquit
 in illum; propterea tradidit eos in mortem, & in occi-
 sionem. * Tam enim venerunt super orbem terrarū ma-
 la, & manebitis in illis. non enim liberabit vos Deus,
 propter quod peccastis in eum. * Ecce visio horribilis, &
 facies illius ab oriente. * Et exient nationes draconum
 Arabum in curribus multis, & sicut flatus, eorum nu-
 merus fertur super terram, vt iam timeant & trepidant
 omnes qui illos audiunt. * armonij insistentes in ira, &
 exient vt apri de silua, & aduenient de virtute magna,
 & constabunt in pugnam cum illis, & vastabunt portionē
 terræ Assyriorum. * Et post hæc superualescent dracones
 naturæ suæ memores, & conuerterent se confiscentes
 in virtute magna ad persequendos eos. * Illi turbabuntur
 & felsebunt in virtute illorum, & conuerterent pedes
 suos in fugam, & a territorio Assyriorum subleffor
 obfidebit eos, & consumeret vnum ex illis, & erit timor &
 tremor in exercitu illorum, & contentio in reges ipsorum.
 * Ecce nubes ab oriente, & septentrione vsque ad meri-
 dianum, & facies earum horrida valde, plena iræ & pro-
 cellæ, & collident se inuicem, & collident sidus copio-
 sum super terram, & sidus illorum, & erit sanguis a gla-
 dio vsque ad ventrem. * & simus hominis vsque ad sub-
 stramen cameli, & erit timor & tremor multus super ter-
 ram. * & horrebunt qui videbunt iram illam, & tremor
 apprehendet illos: & post hæc mouebunt nimbi copiosi
 a meridiano & septentrione, & portio alia ab occiden-
 te: & superualescent venti ab oriente, & recludent
 eam, & nubem quam fuscitauit in ira, & sidus ad facien-
 dam exterminationem ad orientalem ventum & occiden-
 tem violabitur. * & exaltabuntur nubes magnæ & vali-
 dæ plenæ iræ, & sidus, vt exterierent omnem terram, &
 inhabitantes eam, & infunderent super omnem locum al-
 um & eminentem sidus terribile, * ignem & grandinē,
 & romphas volantes, & aquas multas, vt etiam impleat-
 ur omnes campi, & omnes diui plenitudine aquarū mul-
 tarum. * & demolientur ciuitates, & muros, & montes,
 & colles, & ligna siluarum, & foenum pratorum, & fru-
 menta eorum. * Et transibunt constantes vsque ad Ba-
 bylonem, & exterent eam: * conuenient ad ipsam, &
 circuibunt eam, & effundent sidus, & omnem iram su-
 per eam, & subibit pulvis & fumus vsque in cælum, &
 omnes in circuiu lugebunt eam: * & qui sub ea reman-
 serint, feruent his qui exteruerunt. * Et tu Asia concors
 in spem Babylonis, & gloria personæ eius, * vā tibi mi-
 sera propter quod assiniasti ei, & ornasti filias tuas in
 fornicatione, ad placendum & gloriam in amatoribus
 tuis, qui tecum cupierunt semper fornicari. * Odibili-
 tem imitata es in omnibus operibus eius, & in adinuen-
 tionibus eius: propterea dicit Deus, * Immittebam tibi
 mala, vlduitatem paupertatem, & famem, & gladium, &
 pestem, ad deuastandas domos tuas a violatione, & mor-
 te, & gloria virtutis tuæ. * Sicut flos siccat, cum

17 exurget ardor qui emissus est super te, * infirmaberis vt
 pauperula plagata & castigata a mulieribus, vt non pos-
 sint te fuscipere potentes & amatores. * Numquid ego
 sic zelabor te, dicit Dominus, * nisi occidisses electos
 meos in omni tempore, exaltatus percussione manu,
 & dicēs super mortem eorum, cum inebriari esses. * Ex-
 orna speciem vultus tui? * Merces fornicationis tuæ in
 vno tuo, propter hoc redditionem accipies. * Sicut facies
 electis meis, dicit Dominus, sic faciet tibi Deus, & tradet
 te in malum. * Et nati tui fame interient: & tu thom-
 pha cades, & ciuitates tuæ conterentur, & omnes tui in
 campo gladio cadent. * Et qui sunt in montibus, famē
 peribunt, & manducabunt carnes suas, & sanguinem bi-
 bent a fame panis & siti aquæ. * Infelix per maria ve-
 nies, & rursum accipies mala. * Et in transitu allident
 ciuitatem occisam, & exterent aliquam portionem terræ
 tuæ, & partem gloriæ tuæ exterminabunt, rursum reuer-
 tentes ad Babylonem subuersam. * Et demolita eris il-
 lis pro stipula, & ipsi erunt tibi ignis: & deuorabunt
 te, & ciuitates tuas, terram tuam & montes tuos, omnes
 siluas tuas & lignum fructiferum igni comburent. * Fi-
 lios tuos captiuos ducent, & censum tuum in pradam ha-
 bebunt, & gloriā faciet tuæ exterminabunt.

CAP. XVI.

1 Vā tibi Babylon & Asia, vā tibi Egypte & Syria.
 * Præcingite vos falcis et ciliçij, et plangite hilos
 vestros, et dolete: quoniam appropinquauit conuictio ve-
 stra. * Immissus est vobis gladius, et quis est qui auertat
 illum? * Immissus est in vobis ignis, et quis est qui extin-
 guat illum? * Immissa sunt vobis mala, et quis est qui
 repellat ea? * Numquid repellat aliquis leonem esurien-
 tem in silua, aut extinguet ignem in stipula, mox quan-
 do coeperit ardere? * Numquid repellat aliquis sagittari-
 a sagittario forti missam? * Dominus fortis immitte
 mala, et quis est qui repellat ea? * Exiit ignis ex iracu-
 dia eius, et quis est qui extinguat eum? * Coruscabit, et
 quis non timebit? Tonabit, et quis non pauebit? * Do-
 minus comminabitur, et quis non funditus conteretur a
 facie ipsius? * Terra tremuit et fundamenta eius, mare
 fluctuat de profundo, et fluctus eius disturbabuntur, et
 pisces eius a facie Domini, et a gloria virtutis eius.
 * quoniam fortis dextera eius quæ arcum tendit: sagitta
 eius acuta quæ ab ipso mittuntur, non deficient, cum
 coeperint mitti in fines terræ. * Ecce mittuntur mala, et
 non reuertentur donec veniant super terram. * Ignis luc-
 cenditur, et non extinguetur, donec consumat fundamen-
 ta terræ. * Quemadmodum non redit sagitta missa a
 valido sagittario, sic non reuertentur mala quæ missa fue-
 rint in terram. * Vā mihi vā mihi: quis me liberabit in
 illis diebus? * Initium dolorum et multi gemitus, initium
 famis et multi interitus, initium bellorum et formida-
 bunt potestates, initium malorum et trepidabunt om-
 nes. * In his quid faciam, cum venerint mala? * Ecce
 fames et plaga, et tribulatio, et angustia missa sunt flagel-
 la in emendatione, et in his omnibus se non conuer-
 tent ab iniquitatibus suis, neque flagellorum memores
 erunt semper. * Ecce, erit annoz vilitas super terram,
 sic vt putent sibi esse directam pacem, et tunc germina-
 bunt mala super terram, gladius, fames, et magna con-
 fusio. * A fame enim pluiti qui inhabitant terram in-
 terient, et gladius perdet ceteros qui superauerint a fa-
 me, et mortui sicut stercorea proiecientur, et non erit
 qui consoletur eos. Derelinquetur enim terra deserta, et
 ciuitates eius deiecientur. * Non derelinquetur qui colat
 terram, et qui seminet eam. * Ligna dabunt fructus, et
 quis vindemiabit illa? * Vna matura fiet, et quis calca-
 bit illam? erit enim locus magna desertio. * Cupiet enim
 homo hominem videre, vel vocem eius audire. * Relin-
 quetur enim de ciuitate decem, et duo de agro qui abseon-
 derint se in densis nemoribus, et scissimis petratum:
 * quemadmodum derelinquantur in oliucto et singulis
 arboribus tres aut quattuor oliuæ. * aut sicut in vinea
 vindemiata racemi relinquantur ab his qui diligenter
 vineam scrutantur: * sic relinquetur in diebus illis tres

aut quattuor ab scrutantibus domos eorum in rompha. 33
 * Et relinquetur terra deserta, & agri eius inueterabunt, 33
 & vix eius, & omnes semitæ eius germinabunt spinas, eo 34
 quod non transierint homines per eam. * Lugebunt vir- 34
 gines non habentes sponsum, lugebunt mulieres non ha- 34
 bentes viros, lugebunt filii earum non habentes adiuto- 34
 rium: * sponi earum in bello consumuntur, & viri earum 35
 in fame exstentur. * Audite vero ista, & cognoscite ea 35
 serui Domini. * Ecce verbum Domini, ex ipse illud: ne 37
 diis credatis de quibus dicit Dominus. * Ecce appropin- 38
 quant mala, & non tardant. * Quemadmodum pragnas 38
 cum parit in nono mense filium suum, appropinquante 38
 hora partus eius ante horas duas vel tres, dolores cir- 38
 cumcumbunt ventrem eius, & prodeunte infante de ventre 38
 non tardabunt vno puncto: * sic non morabuntur mala 40
 ad prodeundum super terram, & sæculum gemet, & do- 40
 lores circumtenebunt illud. * Audite verbum, plebs 41
 mea: parate vos in pugnam, & in malis sic estote, quasi 41
 adueniæ terræ. * Qui vendit, quasi qui fugiat: & qui 42
 emit, quasi qui perditurus. * Qui mercatur, quasi qui 42
 fructum non capiat: & qui ædificat, quasi non habitatu- 43
 rus. * Qui seminat, quasi qui non metet: sic & qui vi- 44
 neam putat, quasi non vindemiaturus. * Qui nubunt, sic 45
 quasi filios non facturi: & qui non nubunt, sic quasi vi- 45
 dui. * Propter quod qui laborant, sine causa laborant: 46
 * Fructus enim illorum alienigenæ metent; & substantiâ 47
 illorum rapient, & domos euerent, & filios eorum ca- 47
 ptiuiabunt, quia in captiuitate & fame generant natos 47
 suos. * Et qui negotiantur in rapina, quantum diu exor- 48
 nant ciuitates & domos suas, & possessiones & personas 48
 suas, * tanto magis adzelandos eos super peccata sua, dicit 49
 Dominus: * Quomodo zelatur fornicaria mulier idolo- 50
 neam et bonam valde, * sic zelabitur iustitia iniquita- 51
 tem cum exornat se, et accusat eam in facie, cum vene- 51
 rit qui defendat exquirentem omne peccatum super ter- 52
 ram. * Propterea nolite simulari ei, nec operibus eius: 52
 & quoniam adhuc pusillum, & tollitur iniquitas a terra, 53
 & iustitia regnabit in vos. * Non dicat peccator se non 54
 peccasse: quoniam carbonem ignis comburet super caput 54
 eius, qui dicit: Non peccaui corâ Domino Deo & gloria 55
 ipsius. * Ecce Dominus cognosceat omnia opera hominû, 55
 & adinventiones illorû, & cogitationes illorû, & corda il- 56
 lorû. * Dixit enim: Fiat terra, & facta est: fiat cæli, & 56
 factum est. * Et in verbo illius stellæ fundatæ sunt, & 57

58 nouit numerum stellarum. * Qui scrutatur abyssum, 58
 & thesauros illarum: qui mensus est mare, & conceptum 59
 eius. * Qui conclusit mare in medio aquarum, & suscep- 59
 60 dit terram super aquas verbo suo. * Qui extendit cælum 60
 quasi cameram, super aquas fundauit eum. * Qui posuit 61
 in deserto fontes aquarum, & super verucem montium 61
 lacus ad emittendum flumina ab eminenti terra, vt po- 62
 taret terram. * Qui finxit hominem, & posuit cor suum 62
 in medio corporis, & misit ei spiritum, vitam & intelle- 63
 ctum, & spiramen Dei omnipotentis qui fecit omnia, 63
 & scrutatur omnia absconsa in absconsis terræ. * Hic 64
 nouit adinventionem vestram, & quæ cogitatis in cordi- 64
 bus vestris, peccantes & volentes occultare peccata ve- 65
 stra. * Propter quod Dominus scrutando scrutauit 65
 omnia opera vestra, & traducet vos omnes, & vos con- 66
 fusi eritis cum processerint peccata vestra coram homini- 66
 bus, & iniquitates erunt, quæ accusatores stabunt in die 67
 illo. * Quid facietis? aut quomodo abscondetis pecca- 67
 ta vestra coram Deo & angelis eius? * Ecce iudex Deus, 68
 timeat eum. Delinite a peccatis vestris, & obliuiscami- 68
 ni iniquitates vestras iam agere eas in sempiterno, & 69
 Deus educet vos, & liberabit de omni tribulatione. 69
 * Ecce enim incenditur ardor super vos turbæ copiosæ, 70
 & rapient quosdam ex vobis, & cibabunt idolis occisos: 70
 & qui consenserint eis, erunt illis in densum, & in 71
 improperium, & in conculcationem. * erit enim locus 71
 locus, & in vicinis ciuitates exurrectio multa super ti- 72
 mentes Dominum. * Erunt quasi insani nemini parcen- 72
 tes, ad diripiendum et deuastandum adhuc timentes Do- 73
 minum. * quia deus stabunt et diripient substantias, et 73
 de domibus suis eos elicient. * Tunc parebit probatio 74
 electorum meorum, vt aurum quod probatur ab igne. 74
 * Audite dilecti mei, dicit Dominus: Ecce adfuit dies tri- 75
 bulationis, et de his liberabo vos. * Ne timeatis, nec hze- 76
 sitetis, quoniam Deus dux vester est. * Et qui seruat mā- 77
 data et precepta mea, dicit Dominus Deus ne prapron- 77
 derent vos peccata vestra, ne superleuent se iniquita- 78
 tes vestræ. * Vt qui constringuntur a peccatis suis, et 78
 obteguntur ab iniquitatibus suis, quemadmodum ager 78
 constringitur a silua, et spinis regitur semita eius per 78
 quam non transiit homo, et excluditur, et mittitur ad de- 78
 uotionem ignis.

FINIS.

I N D E X

TESTIMONIORVM A CHRISTO ET APOSTOLIS IN NOVO TESTAMENTO CITATORVM EX VETERI,

Quæ huc in id congesta sunt, vt pij lectores natiuam quorundam intelligentiam, quæ ab ipso Christo vero interprete, & spiritu eius per Apostolos sit tradita, assequantur, perspiciantq. in quem vsum ea Apostoli & Euangelistæ adduxerint.

G E N E S I S.

- 1 d Masculum & feminam fecit eos. Mat. 19. a. Mar. 10. a.
- 2 a Requieuit Deus die septima ab omnibus operibus suis [Heb. 4. b](#)
- 6 b Factus est primus homo Adam in animam viuentem [1. Cor. 15. f](#)
- 8 d Dimittet homo patrem, & matrè, & adharebit vxori Mat. 19. a. Mar. 10. a. Eph. 5. g. [1. Cor. 6. d](#)
- 2 d Erunt duo in carne vna Mat. 19. a. [Mar. 10. a. 1. Cor. 6. d](#) Gal. 3. b
- 12 a Exi de terra tua & de cognatione tua [Aq. 7. a](#)
- 12 a Et in femine tuo benedicetur omnes gentes [Aq. 3. d](#) Eph. 5. g
- 15 b Sic erit semen tuum Rom. 4. c
- 15 b Credidit Abraham Deo, & reputatum est illi ad iustitiâ. [Rom. 4. a](#)
- 15 c Erit semen tuum peregrinum in terra non sua [Aq. 7. a](#)
- 17 a Quia patrem multarum gentium constitui te [Rom. 4. c](#)
- 18 b Secundum hoc tempus veniam, & erit Sara filius [Rom. 9. b](#)
- 21 h Ejice ancillam & filiû eius [Gal. 4. d](#)
- 21 b In Isaac vocabitur tibi semen [Rom. 9. b](#)
- 22 c Nisi benedicens benedicam te, & mul. [Heb. 4. c](#)
- 22 d Quia benedicetur in te omnes gentes [Gal. 3. b](#) [Aq. 7. d](#)
- 25 c Quia maior seruiet minori. [Ro. 9. c](#)

E X O D V S.

- 1 b Ego sum Deus Abraham, &c. Mat. 22. c. Mar. 12. c. Luc. 20. f
- 9 d In hoc ipsum excitauit te, vt ostendam in te potentiam meam. [Rom. 9. d](#)
- 12 g Os non cominuētis ex eo [Io. 19. f](#)
- 13 a Omne masculinû adaperiens vuluam [Luc. 2. d](#)
- 16 d Qui multum, non abundauit, &c. [2. Cor. 8. c](#)
- 20 c Non moechaberis [Mat. 5. d](#)
- 20 c Non adulterabis, Non occides, Nô furtum facies, Non loqueris contra proximum tuum falsum testimonium, Non concupisces [Rom. 13. c](#)
- 20 c Non concupisces [Rom. 7. b](#)
- 20 c Non occides [Mat. 5. c](#) [Luc. 18. d](#)
- 20 c Honora patrem tuum & matrem tuâ [Mat. 15. a](#) [Mar. 7. b](#) [Eph. 6. a](#)

- 11 c Qui maledixerit patri suo, vel matri, morte monatur [Mat. 15. a](#)
- 11 c Oculum pro oculo, dentè pro dentè [Mat. 5. f](#)
- 12 d Principi populi tui non maledices [Aq. 23. a](#)
- 24 c Hic sanguis testamenti, quod mandauit ad vos Deus [Heb. 9. c](#)
- 25 g Vide, omnia facito secundu cætu pla: quod tibi ostentum est, &c. [Heb. 3. b](#) [Aq. 7. f](#)
- 32 a Fac nobis deos qui præcedant nos [Aq. 7. c](#)
- 32 d Miserebor cui volueris, &c. [Ro. 9. c](#)
- 34 d Non sicut Moyses ponebat velamè super faciem [1. Cor. 13. c](#)

L E V I T.

- 12 g Sancti eritis, quoniam ego sanctus sum. [1. Pet. 1. c](#)
- 13 a Qui fecerit homo, viuet in ea. [Rom. 10. b](#) [Gal. 3. b](#)
- 12 c Non periurabis [Mat. 5. c](#)
- 12 d Diliges proximum tuum sicut te ipsum. [Rom. 13. d](#) [Gal. 5. c](#)
- 12 c Iac. 2. b. [Mat. 22. d](#) [Mar. 12. c](#)
- 19 d Diliges proximum tuum [Mat. 5. g](#)
- 20 b Qui maledixerit patri, & matri, &c. [Mat. 15. a](#)
- 24 d Oculum pro oculo [Mat. 5. f](#)
- 24 b Quoniam inhabitabo in illis, & inambulabo, &c. [2. Cor. 6. d](#)

N V M E R I.

- 2 b Os non cominuētis ex eo [Io. 19. f](#)
- 4 d Etenim Deus noster ignis consumens est [Heb. 12. g](#)
- 5 b Non concupisces [Rom. 7. c](#) [13. c](#)
- 5 b Non occides [Mat. 5. c](#) [Luc. 18. d](#)
- 5 b Nô moechaberis [Mat. 5. d](#) [Luc. 18. d](#)
- 5 b Non furtum facies [Luc. 18. d](#)
- 5 b Non loqueris contra proximum tuu falsum testimoniu [Luc. 18. d](#)
- 5 b Honora patrem & matrè [Mat. 15. a](#) [Mar. 7. b](#) [Eph. 6. a](#)
- 6 a Audi Israel, Dominus Deus tuus Deus vnus est [Mar. 12. c](#)
- 6 d Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde, &c. [Mat. 22. d](#)
- 6 d Dominum Deum tuu adorabis, & illi soli seruias [Mat. 4. b](#) [Luc. 4. b](#)

- 6 c Non tentabis Dominum Deum tuum [Mar. 4. b](#) [Luc. 4. a](#)
- 6 a Non in solo pane viuit homo [Mat. 4. a](#) [Luc. 4. a](#)
- 10 d Deus personam hominis non accipit [Gal. 3. b](#)
- 18 c Prophetam suscitabit vobis Dominus Deus [Aq. 3. d](#) [2. c](#)
- 9 d In ore duorum vel trium testium stabit omne verbum [Mat. 18. b](#)
- 10 a c. [2. Cor. 13. a](#)
- 19 d Oculum pro oculo, dentè pro dentè [Mat. 5. f](#)
- 21 d Maledictus omnis qui pèdet in ligno [Gal. 3. b](#)
- 21 b Non alligabis os boui trituranti [1. Cor. 9. a](#) [1. Tim. 5. c](#)
- 5 b Si quis mortuus fuerit non habes filium [Mat. 21. c](#) [Mat. 12. b](#) [Luc. 20. c](#)
- 27 d Maledictus omnis qui non permiserit in omnibus, &c. [Gal. 3. b](#)
- 30 c Quis ascendet in calu? [Rom. 8. b](#)
- 30 c Prope est verbum in ore tuo, & in corde tuo [Rom. 10. b](#)
- 32 c Ego ad emulationem vos adducè in non gentem, &c. [Rom. 10. d](#)
- 32 c Mihi vindictam, ego retribuam. [Rom. 12. d](#)

I O S V E.

- 1 a Non te deseram, neque derelinquam [Heb. 13. g](#)
- 7 c Ego ero illi in patrem, & ipse erit mihi in filium [Heb. 1. b](#)
- 19 b Domine, prophetas tuos occiderunt, &c. [Rom. 11. a](#)
- 19 b Reliqui mihi septem milia virorum [Rom. 11. a](#)

I O B.

- 5 c Comprehendam sapientes in astutia eorum [1. Cor. 13. d](#)
- LIBER P S A L M.
- 1 a Quare fremuerunt gentes [Aq. 4. c](#)
- 1 b Filius meus es tu, ego hodie genui te [Aq. 13. c](#) [Heb. 1. b](#) [5. b](#)
- 1 c Reges eos in virga ferues [Apoc. 2. g](#) [19. c](#)
- 4 b Irascimini, & nolite peccare [Eph. 1. f](#)
- 5 c Sepulchrum patens est guttur eorum [Rom. 3. b](#)
- 6 c Discedite a me, oēs qui operamini iniquitatè [Mat. 7. d](#) [23. d](#) [1. Luc. 11. f](#)

- 8 b Ex ore infantium, & lactentium, &c.
 Mat. 21. b
 9 c Quid est homo quod memor es
 eius? Heb. 1. a
 10 c Omnia subiecit sub pedibus eius
 1. Cor. 15. d
 11 c Quorum os maledictione & ama-
 ritudine plenum est Rom. 3. c
 12 a Non est iustus quisquam, non est
 intelligens Rom. 3. b
 13 b Veloces pedes eorum ad effunden-
 dum sanguinem Rom. 3. c
 14 c Providebam Dominum in conspe-
 ctu, &c. Act. 2. d
 15 d Non dabis sanctum tuum videre
 corruptionem Act. 2. c. 13. c
 16 a Ego ero hidens in eum Heb. 2. c
 17 g Propterea confitebor tibi in Gen-
 tibus Domine Rom. 15. b
 18 a Et quidem in omnem terram exi-
 it sonus eorum Rom. 10. d
 21 a Eli, eli, lina sabaothani Mat. 27. e
 Mar. 15. c
 21 c Diserunt sibi vestimenta mea,
 Mat. 27. d. Ioan. 19. c
 22 c Nunciabo nomen tuum fratribus
 meis Heb. 2. c
 23 a Domini est terra & plenitudo eius
 1. Cor. 10. f
 24 c Odio habuerunt me gratis Ioan. 15. d
 30 a In manus tuas commendo spiritum
 meum Luc. 23. f
 31 a Beati quorum remissa sunt iniqui-
 tates Rom. 4. a
 32 c Qui enim vult vitam diligere, & dies
 videre bonos 1. Pet. 3. b
 39 b Hostiam & oblationem noluit
 Heb. 10. b
 40 c Qui manducat mecum panem,
 Ioan. 13. b
 43 d Propter te mortificamur tota die
 Rom. 8. g
 44 b Thronus tuus Deus in seculum se-
 culi Heb. 1. c
 50 a Ut iustificeris in sermonibus tuis
 Rom. 3. a
 54 d Iacta super Dominum crucem tuam
 1. Pet. 5. b
 61 d Vnusquisque autem propriam mer-
 cedem accipiet 1. Cor. 3. b
 67 d Ascendens in altum, captivam du-
 xit captivitatem Eph. 4. b
 68 b Zelus domus tue comedit me
 Ioan. 2. d
 69 b Improperia impropertium tibi
 ceciderunt super me Rom. 15. a
 73 c Fiat mensa eorum coram ipsis in
 laqueum Rom. 11. b
 76 c Fiat commensatio eorum deserta
 Act. 1. d
 78 a In siti mea potaverunt me aceto
 Ioan. 19. f
 77 a Aperiam in parabolis os meum
 Mat. 13. e
 77 c Panem esu dedit eis Ioan. 6. d
 77 b Ego dixi, dii estis Ioan. 10. g
 78 d Inveni David servum meum Act. 13. d
 90 c Angelis suis mandavit de te Mat. 4.
 a. Luc. 4. b
 93 b Dominus novit cogitationes sap-
 ientium, quoniam vanae sunt
 1. Cor. 3. d
 94 c Hostie sunt vocem eius audientis
 Heb. 3. b
 94 d Sicut manus in ira mea Heb. 4. a
 95 b Et adorent eum omnes angeli eius
 Heb. 1. c
 101 d Tu in principio Domine terram
 fundasti Heb. 1. c
 103 a Qui facit angelos suos spiritus
 Heb. 1. c
 103 b Et episcopatum eius accipiat al-
 ter Act. 1. d
 109 a Dixit Dominus Domino meo
 Mat. 22. d. Luc. 20. g. Act. 2. f
 109 a Sede a dextris meis Heb. 1. d
 109 a Donec ponam inimicos tuos sca-
 bellum, &c. Heb. 1. d. 1. Cor. 15. d
 109 b Tu es sacerdos in aeternum
 Heb. 5. b. 7. c
 109 b Iuravit Dominus & non poenite-
 bit eum Heb. 7. c
 111 b Dispersit, dedit pauperibus 2. Co-
 rinth. 9. c
 115 a Credidi, propter quod locutus
 sum 2. Cor. 4. c
 115 a Omnis homo mendax Rom. 3. a
 116 a Laudate Dominum omnes gen-
 tes Rom. 15. c
 117 a Dominus mihi adiutor: non ti-
 mebo quid faciat mihi homo
 Heb. 13. b
 117 d Lapidem quem reprobaerunt adi-
 ficantes Mat. 21. d. Mar. 12. a
 Act. 4. b. 1. Pet. 2. b
 117 d Hofanna hbo David Mat. 21. b
 121 c De fructu ventris tui ponam super
 sedem tuam Act. 2. c
 139 a Venenum aspidum sub labijs co-
 sum Rom. 3. b

PROVERB.

- 1 a Nolite esse prudentes apud vosmet-
 ipsos Rom. 12. d
 1 b Filii mei, nolite negligere disciplinam
 Domini, &c. Heb. 12. b
 1 b Quae diligit Dominus contriti, &c.
 Heb. 12. b. Apoc. 3. d
 10 b Charitas operit multitudinem pec-
 catorum 1. Pet. 4. b
 17 c Videte, ne quis malum pro malo
 alicui reddat 1. Thessal. 5. d
 1. Pet. 3. b
 20 c Qui maledixerit patri vel matri
 Mat. 15. a. Mar. 7. b
 25 c Si esurierit inimicus tuus, ciba il-
 lum Rom. 12. d
 26 b Canis reversus ad vomitum
 2. Pet. 2. d

ISAIAS.

- 1 c Nisi Dominus sabaoth reliquisset
 nobis semen Rom. 9. f
 5 d Homo plantavit vineam Mat. 21. b
 Luc. 20. b. Mar. 12. a
 6 a Sanctus, sanctus, sanctus Dominus
 Deus sabaoth Apo. 4. c
 6 c Auditum audietis, & non intelligetis
 Matth. 13. b. Marc. 4. b. Luc. 8. b.
 Act. 28. f. Ioan. 12. f. Rom. 11. b
 7 c Ecce Virgo in Vtero habebit
 Matth. 1. d
 8 d Ecce ego & pueri mei quos dedit
 mihi Deus Heb. 2. d
 9 a Terra Zabulon & Terra Nephtha-
 li Mat. 4. c
 10 c Si fuerit numerus filiorum Israel
 tamquam arena maris Rom. 9. f
 11 a Reuelabitur ille iniquus quem Do-
 minus, interhaeret spiritu oris tui
 2. Thessal. 2. b
 12 c Erit radix Jesse Rom. 15. c. Act. 13. d

- 21 c Cecidit cecidis Babylon illa ma-
 gna Apo. 14. b
 22 d Manducemus & bibamus, crase-
 nim moriemur 1. Cor. 15. e
 22 f Hae dicit sanctus & verus, qui ha-
 bet clauem David Apo. 3. b
 25 c Absterget Dominus omnem lacry-
 mam ab oculis, &c. Apo. 7. d. 21. b
 28 c Quoniam in alijs linguis & labijs
 alijs loquar populo huic 1. Co-
 rinth. 14. d
 28 d Ecce pono in Sion lapide offensi-
 onis Rom. 9. g. 1. Pet. 2. b. Act. 4. d
 29 d Populus hic labijs me honorat
 Mat. 15. a. Mar. 7. b
 29 c Perdam sapientiam sapientum, &
 prudentiam, &c. 1. Cor. 1. e
 33 c Vbi sapiens? vbi scriba? vbi in-
 quisitor huius saeculi? 1. Cor. 1. e
 40 a Vox clamantis in deserto Mar. 3. a
 Mar. 1. a. Luc. 3. a. Ioan. 1. e
 40 b Omnis caro fenit 1. Pet. 1. d. Iac. 1. d
 40 d Quis enim cognovit sensum Do-
 mini, aut quis consiliarius eius
 fuit? Rom. 11. d
 41 b 44 a Ego sum primus & novissi-
 mus Apo. 1. d. & 22. c
 42 a Ecce puer meus quem elegi Mar. 1. b
 43 d Ecce noua facio omnia Apo. 21. b.
 2. Cor. 5. d
 45 b Numquid dicit figmentum ei qui
 se, &c. Rom. 9. d
 45 d Vivo ego, dicit Dominus, quo-
 niam mihi deservit omne genus
 Rom. 14. b
 49 b Posui te in lucem Gentium Act. 13. g
 49 c Tempore accepto exaudiui te, &c.
 2. Cor. 6. a
 49 c Non esurierit neque sitient amplius
 Apoc. 7. d
 50 b Tunc expuerunt in faciem eius
 Matth. 26. g
 52 b Quam speciosi pedes euangelizan-
 tium pacem Rom. 10. e
 52 d Propter quod exite de medio co-
 rru, & separamini, &c. 2. Cor. 6. d
 52 d Nomen Dei per vos blasphematur
 Rom. 2. d
 52 d Quibus non est annunciatus de eo-
 videbunt Rom. 15. e
 53 a Domine, quis credidit auditui no-
 stro? Rom. 10. c. Ioan. 12. f
 53 b Ipse infirmitates nostras accepit
 Matth. 3. c
 53 c Tamquam ovis ad occisionem Act. 8. f
 53 d Et cui iniquus reputatus est Mar. 15.
 c. Luc. 22. d
 53 c Qui peccatum non fecit, nec in-
 iustus est dolus 1. Pet. 2. d. 1. Io. 3. a
 53 c Qui peccata nostra pertulit in cor-
 pore 1. Pet. 2. d
 54 a Latare sterilis quae non parit Ga-
 lat. 4. d
 54 c Et erunt omnes docibiles Dei Ioan. 6. e
 55 a Et qui sitit, veniat: & qui vult, ac-
 cipiat aquam vitae gratis Apo-
 cal. 22. d
 55 b Dabo vobis sancta David fidelia
 Act. 13. c
 56 c Domus mea domus orationis vo-
 cabitur Mat. 21. b. Marc. 11. e.
 Luc. 19. g

59 b Contritio & infelicitas in vijs eorum Rom. 3. c
 59 c Galeam salutis assumite Eph. 6. c. 1. Theff. 5. b
 59 d Veniet ex Sion qui eripiat & auertat impietatem a Iacob Ro. 11. d
 60 c Et portæ eius non claudentur per diem Apoc. 21. g
 60 d Et ciuitas non eget sole neque luna Apo. 21. g
 60 d Nox ultra non erit Apo. 22. a
 61 a Spiritus Domini super me Luc. 4. c
 62 d Dicite filijs Sion, Ecce rex tuus venit Mat. 21. a
 64 b Quod oculus non vidit, nec auris audiuit, &c. 1. Cor. 2. b
 65 a Inuentus sum à non querentibus me Rom. 10. d
 65 a Tota die expandi manus meas ad populum non credentem Rom. 10. d
 65 c Nouos vros ciuitates, & noua terra. 2. Pet. 3. c. Apo. 21. a
 65 a Cælum mihi sedes est Aq. 7. f
 66 g Vbi vermis equum non moriuntur. Mar. 9. g
I E R E M.
 7 b Vos autem fecistis illum speluncam latronum Mat. 21. b. Marc. 11. c. Luc. 19. g
 9 Qui gloriatur, in Domino gloriatur 1. Cor. 1. d. 2. Cor. 10. d
 10 a Quis non timebit te Domine? Apoc. 15. b
 17 d Ego sum scrutans renes & corda. Apoc. 2. f
 17 c Vox in Rama audita est Mat. 2. d
 21 a Ero vobis in patrem, & vos eritis mihi in filios 2. Cor. 6. d
 31 c Ecce dies venient, dicit Dominus, & consummabo super domum Israel & super domum Iuda testamentum nouum Heb. 9. c
 31 f Hoc autem testamentum quod testabor ad illos, &c. Dabo leges meas in coribus eorum Heb. 10. c

31 a Cecidit, cecidit Babylon magna. Apoc. 18. a
E Z E C H.
 3 a Accipe librum, & denota illum. Apoc. 10. d
 20 b Qui fecerit homo viuet in ea. Rom. 10. b
 32 b Sol obscurabitur, & Luna non dabit lumen suum Mat. 24. c
 36 c Nomen Dei per vos blasphematur inter Gentes Rom. 2. d
D A N I E L.
 9 g Cum videritis abominationem desolationis quæ dicta est a Daniele propheta Mat. 24. b. Mar. 13. b. Luc. 21. d
O S E E.
 1 d Et erit in loco vbi dictum est eis, Non plebs mea vos, &c. Ro. 9. e
 1 d Vocabo nō plebem meam, plebem meam Rom. 9. c. 1. Pet. 2. b
 6 c Misericordiam volo, & non sacrificium Mat. 9. b. 12. a
 10 b Tunc incipient dicere montibus, Cadite super nos: & collibus, Operite nos Luc. 23. d
 11 a Ex Aegypto vocavi filium meum Mat. 2. c
 13 d Absorpta est mors in victoria. 1. Cor. 15. g
I O E L.
 2 g Et erit in nouissimis diebus, dicit Dominus, effundam de Spiritu meo Aq. 2. c
 2 g Omnis enim quicumque inuocauerit nomen Domini, saluus erit Rom. 10. c
A M O S.
 5 g Numquid victimas & hostias obtulisti mihi Aq. 7. c
 6 a Vx vobis diuitibus Luc. 6. d
 9 c Post hæc reuertar, & reedificabo tabernaculum Dauid Aq. 15. c
I O N A S.
 2 a Sicut fuit Ionas in ventre ceti tribus diebus & tribus noctibus

Mat. 12. 6. Luc. 11. d
 3 b Pernitentiam egerunt in predicatione Iona Mat. 12. c. Luc. 11. d
M I C H A E.
 5 a Erro Bethlehẽ terra Iuda Mat. 2. a
 7 b Veni separare hominem aduersus patrem suum & filiam aduersus matrem Mat. 10. d. Luc. 12. g
A G G E.
 2 l Adhuc semel, & ego mouebo non solum terram, sed & cælum. Heb. 12. g
H A B A C.
 1 b Videre contemptores, & admiramini, & disperdimini: quia opus operor ego in diebus vestris Aq. 13. f
 2 a Iustus autẽ ex fide viuunt Rom. 1. c. Gal. 3. b
N A H V M.
 1 d Quam speciosi pedes euangelizan- tium pacem: Rom. 10. c
 4 b Quid est quod scribitis dicunt, quod Eliam oporteat primum venire? Mat. 17. b. Mar. 9. b
 4 b Vt conuertat corda patrum in filios Luc. 1. b
Z A C H A R.
 3 c Loquimini veritatem vnusquisque cum proximo suo Eph. 4. f
M A L A C H.
 1 a Iacob dilexi, Esau autem odio habui Rom. 9. e
 3 a Ecce ego mitto angelum meum. Math. 11. b. Mar. 1. a. Luc. 7. d. Ioan. 1. c
 4 b Ipse est Elias qui venturus erat Mat. 11. b
 9 b Ecce rex tuus venit Mat. 21. a. Ioan. 12. b
 11 c Et acceperunt triginta argenteos Mat. 27. a
 12 c Videbunt in quem compunxerunt Ioan. 19. g
 13 c Percutiam pastorem Mat. 26. c. Mar. 14. b

HEBRAICORVM CHALDAEORVM, GRAECORVMQ. NOMINVM INTERPRETATIO.

A a o n, Mons siue montanus
Abba, Pater, Syrum est verbum.
Abaram, Transitus pla. nu. siue transeuntes.
Abdemelech, Seruus regis.
Abdenago, Seruus claritatis.
Abdias, Seruus Domini.
Abdon, Seruus.
Abel, per aleph, Luctus, Ciuitas.
Abel, per he, in principio, Vanitas, filius Adam.
Abesalom, Pater pacis.
Abia, Pater Domini.
Abiathar, Pater excellens.
Abigail, Pater exultationis.
Abimelech, Pater rex.

Abinadab, Pater spontaneus.
Abisag, Patris ignorantia.
Abner, Patris lucerna.
Abia, Ancilla, Gracum verbum.
Abram, Pater excelsus.
Abraham, Pater multitudinis.
Abfalom, Pater pacis.
Acan, Tribulatio.
Accaron, Sterilitas.
Achab, Frater patris.
Achata, Dolor, vel tristitia.
Achaz, Apprehendens, siue possidens.
Achimelech, Frater meus rex.
Achitob, Frater bonitatis.
Adam, Homo, siue terrenus, aut Rufus.
Adon, Dominus, aut basis.
Adonai, Domini mei, numero multitudine. Num est ex nominibus Dei,

quod interpretes aliquando posuit pro nomine Dei tetragrammatou.
Adonias, Dominator Dominus.
Aegyptus, Angustia, siue tribulationes. Hebraice, Misraim.
Aeneas, Laudatus.
Aethiopia Græcè, ardorem significat. Hebraice Cus dicitur, idest nigredo vel nigra.
Agabus, Locusta.
Agag, Tectum.
Agar, Peregrina.
Aggeus, Festiuus.
Ahod, Laudans.
Alexander, Auxiliator virilis.
Alexandria, Hebraice dicitur No. quod interpretatur crudum, siue irritatio.
Alleluia, Laudate Dominum.

Amalec, Populus Iambeans.
 Amam, Mater, Timor eorum.
 Aman, Conturbans.
 Amana, Fides, siue veritas.
 Amasai, per aleph, Fortis vel robustus.
 Amasai, per ain, Populi munus.
 Amelech, Rex.
 Amen, Fiat, efficiatur, aut firmum sit.
 Aminadab, Populus spontaneus.
 Amnon, Populus eius.
 Amnon, Fidelis, aut verax.
 Amorihai, Amari, Rebelles.
 Amos per aleph, Fortis, pater Isaie.
 Amos, per ain, Oneratus, vnus ex duodecim prophetis.
 Amri, per aleph, Amarum, vel loquens.
 Amri, per ain, Manipulus vel dominium.
 Princeps militum Israeliticus.
 Anania, Nubes Domini.
 Anathoth, Responsores, siue cantica.
 Andreas, Fortilimus.
 Anna, Gratiola, siue misericors.
 Antiochia, pro vehiculo.
 Aphrica Hebraice Pul dicitur, id est, calidus vel ruina Isaie 66, 14.
 Aphrica, Nahum 1, 9. P. Crassa, siue pinguis.
 Apulolus, Missus, legatus.
 Arabes, Veiperuni. 2. Par. 26, 2.
 Arabes, Mal. 7, 14. Hebraice Saba, id est, conuerio.
 Aram, Celsitudo, sublimitas.
 Ararat, Maledictio tremoris.
 Arbee, Quatuor.
 Architrachelus, Princeps tricinij.
 Areopagita, De Colle Martis.
 Areopagus, Collis Martis.
 Arcana, Arca, vel canticum.
 Argob, Gilead, vel Glarea.
 Armenia, Hebraice dicitur Ararat, maledictio tremoris.
 Arnon, Exultans.
 Arphaxad, Sanaans.
 Araxerxes, Lumen, siue maledictio.
 Asaph, Congregans.
 Aser, per Iamnech, Vincens filius Caath.
 Aser, per sin, Beautudo, siue felicitas, filius Iacob.
 Asuerus, Princeps & caput.
 Assur, Iulianus, siue beatus.
 Astaroth, Grege siue Diuitum.
 Athalia, Tempus Domino.
 Athenae, Sine cumulo.
 Attalia, Augens vel nutriendus.
 Aua, Iniquitas.
 Axa, A Iornata.
 Azarias, Auxilium Domini.
 Azor, Aditor.
 Azorus, Hebraice Asdod, Depredatio.

B

Baal, Idololum, aut dominans.
 Baal, Osee 1, 2 & Arbel legedum, id est, pugnavit Deus.
 Baalim, Idola, Dominantes.
 Babel, Confusio, Commisio.
 Bala, Inueterata, turbata, Ancilla Rachel, per he in fine.
 Bala, Deglutiens, Destruens, Vrbs per ain in fine.
 Balaim, Vetus populi.
 Balac, Destruens.
 Banaia, Filius Domini.
 Banae, Fulgur.

Barachiz, Benedicens Dominum.
 Bariona, filius columbe.
 Barnabas, Filius consolationis.
 Barfabas, Filius conuersionis.
 Barthimaeus, Filius caecus.
 Bartholomaeus, Filius suspēdētis aquas.
 Baruch, Benedictus.
 Bathuel, Filiatio Dei.
 Batus, Mensura liquidorum.
 Beel-phegor, Idololum hiatus.
 Beel-zebub, Idololum muscae.
 Beera, Puteus.
 Behemoth, lumenta, Quadrupedia.
 Bel, Vetulus.
 Bela, Deglutiens, Destruens.
 Belial, peruersus, Absque iugo.
 Ben-enom, Filius diuitiarum suarum.
 Benjamin, Filius dexteræ.
 Ben-oni, Filius doloris mei.
 Bera, Puteus.
 Berelith, In principio. Sic vocatur primus liber Legis.
 Berlabee, Puteus iuramenti.
 Beth-abara, Dominus transitus.
 Bethania, Domus obedientie vel afflictionis.
 Beth auen, Domus vanitatis.
 Beth dagon, Domus trimenti.
 Beth-el, Domus Dei.
 Becher, Diuisio.
 Beth leheni, Domus panis.
 Beth-phage, Domus ons vallium.
 Beth-phogor, Domus hiatus.
 Beth labee, Domus iuramenti, Ciuitas.
 Beth-saida, Domus frugum.
 Beth-sames, Domus solis.
 Bethul, Virgo.
 Bezec, Fulgur.
 Boanerges, vel iuxta S. Hieronymum, Banerem, Filij tonitru.
 Booz in fortitudine.
 Borith, Herba in qua est acrimonia saponis.
 Bosor, Munio.
 Bofia, Idem.

C

Caath, Congregatio, Obfusio.
 Cades, Sanctitas.
 Cain, Possessio, Possessus.
 Caleb, quasi cor.
 Cana, Zelus, Amulatio.
 Cananaus, id est, ex Cana vico Galilee.
 Capharnaum, Ager poenitentis.
 Cappadoces, Hebraice Caphthorim, id est Iphaxulz.
 Cariah-iarim, Ciuitas siluarum.
 Cariah sepher, Ciuitas literarum.
 Carmel, Cognitio circumcisionis, vel agnus circumcisus.
 Carthageniens, Hebraice Tharsis, id est, contemplatio gaudij.
 Cedar, Nigredo, tristitia.
 Cedes, Sanctitas.
 Cedron, Denigratus, Tristis.
 Cepha, Petrus a petra. Syrum.
 Cetura, Aromatizans.
 Chazeas, Latus.
 Chaldaa, Hebraice Chasdim, id est, Quasidzmones.
 Cham, Calidus, Calor.
 Chanani, Mercator, Negoriator.
 Chamel, Idem quod Carmel.
 Cherub, Quasi magister.

Chodchod, Iaspis.
 Chorrui, Furor.
 Chistus, Vincus.
 Chus, Aethiops.
 Cin, Possessio, Emprio.
 Cinoth, Lamentationes.
 Cis, Durus, Stipula.
 Cleophas, Gloria omnis.
 Coelcyria, Curia Syria.
 Colossenses, Supplicio affecti.
 Corban, Corbana, Donum, Oblatio.
 Core, Caluus, caluitiu, per heh in fine.
 Core per aleph in fine, Vocans, legens. 2. Par. 9, 19.
 Corozaim, Hic est mysterium.
 Cosbi, Mendax.
 Cyprus, Fulchra.
 Cyus, Quali mulier.

D

Dagon, Frumentum.
 Dalila, Paupertas.
 Damafcus, Sanguinis succus.
 Damafcu, 1. Reg. 14, b. Similitudo insectarum, Hebr. Dumelec.
 Dan, Iudicans, siue iudicium.
 Daniel, iudicium Dei.
 Darius, Requirens.
 Darmafcus, Generationis procuratio.
 Dathan, Ritus, Lex.
 David, Dilectus.
 Debora, Apes, Verbum.
 Decapolis, Decem ciuitatum, sub regio.
 Diabolus, Criminator, Calumniator.
 Diabolus, Habacuc 1, 4. Hebr. Reseph, id est, Volucris, Flamma.
 Dibre haiaim, Verba dierum.
 Didymus, Gemellus.
 Dina, Iudicium, vel Iudicans.
 Dionysius, Diuinitas stillatus.
 Dimalasum, Duo maria.
 Doeg, Sollicitus, Anxius.
 Dor, Generatio.
 Dura, Generatio, vel habitatio.

E

Ebal, Aceruus vetustatis.
 Ecclesiastes, Concionator.
 Eden, Voluptas, Delicia.
 Edom, Rufus.
 Egion, Vitulus.
 Elcanas, Deus zelotes.
 Eleazar, Dei adiutorium.
 Elehanan, Dei gratia siue misericordia.
 Eliacim, Dei reuerentia.
 Elias, Deus Dominus.
 Eliezer, Dei adiutorium.
 Elimelech, Deus meus rex.
 Elizabeth, Deus iuramenti.
 Eliazus, Dei salus, Deus saluans.
 Elchaddebarim, Hæ sunt verba. sic incipit quintus liber Legis.
 Elnathan, Deus dedit.
 Eumnanuel, Nobiscum Deus.
 Eummaus, Timens consilium.
 Enac, G-gas, Torques.
 Encania, Renouatio, Dedicatio.
 Ennom, Ecce illi.
 Enos, Homo, vel viz.
 Ephraim, Frugifer, Crescens.
 Ephraim, Hebraice Ephra, id est pulcherrima, siue plumbea. 2. Reg. 13, b. 7.
 Ephraim, Vocata, siue frugifera.

Ephraim,

Ephron, poloſus.
Eſau, Faciens, Operans.
Eidras, Adiutor, Amum.
Eſſher, Occulta, abſcondita.
Etam, Aus eorum.
Eſham, Fortitudo eorum.
Eubulus, Pudent.
Ezechias, Fortitudo Domini.
Ezechiel, Fortitudo Dei.
Eziel, Auxilium Dei.

G

Galaad, Abieſtio.
Gabaa, Collis.
Gabriel, Vir Deus, aut Dei.
Gad, Felix, Accinctus.
Gadgad, Felicitas felicitatis, Accinctus exercitus.
Galaad, Aceruus teſtimonij.
Galatz, Lactantes.
Galgai, Rota, Reuolutio.
Galilza, Volubilis.
Gazer, Præſidio.
Gazophylacium, Vbi theſauri templi ſervabantur.
Gebal, Terminus.
Gedeon, Conterens.
Gehenna, Vallis triſtitiz.
Gehennoe, Vallis contritionis.
Geiboe, Reuolutio inueſtigacionis.
Gerſom, Advena ibi.
Gerſon, Exilium eius.
Giblij, Termini.
Gibon, Pedus, Exitus.
Gug, Teſtum.
Golgotha, Caluaria, vbi capita mortuorum reponuntur.
Goliath, Tranſmigrationis.
Gomor, Genus mentitur.
Gomorria, populus rebellis.
Graci, Hebraice leuanim, id eſt deceptores.

H

Habacuc, Luſtrator.
Hanania, Gratia Domini.
Haram, Deſtruſtus.
Hauoth nar, Oppida illuminationis.
Hebal, Aceruus vetuſtatis.
Heber, Socius, particeps, per heth in principio.
Heber, per ain, Tranſitus.
Hebraus, Tranſiens.
Hebron, Societas.
Heli, Oblitio.
Heliopolis, Hebraice dicitur On, id eſt, dolor.
Henoch, Dedicatus.
Hetmon, Deſtruſtio.
Hetron, ſagitta exultationis.
Heua, Vina, Viuens.
Hierapolis, Sacra ciuitas.
Hieronymus, Sacrum nomen.
Holofernes, Fortis dux.
Hor, Mons.
Horeb, Deſertum.
Horma, Deſtruſtio.
Hur, Libertas.
Hus, Conſilium.
Hymenaeus, Canna nuptiale.

I

Iabel, Deſluens.
Tabes, Siccat, per ſin, in fine.

Tabes, Triſtitia, per ſide in fine.
Iacob, Supplantator.
Iahel, Aſcendens, Damula.
Iahiel, Viuit Deus.
Iainis, Illuminatus.
Iamin, Dexter, vel dexter.
Iaphet, Dilatatus.
Iafon, Sanans.
Iauai, Deripiens.
Ichabod, Vbi gloria, Vx gloriæ.
Idumza, Ruſa, Terrena.
Iebus, Conculatio.
Iechonias, Preparatio Domini.
Iehu, Ipſe, Exiſtens.
Iehus, Tinea corroſus, per ſin.
Iehus, 1. Par. 8. b. 10. Conſilians, per ſide.
Iemini, Dexter, vel dexter.
Iephthe, Aperiens.
Ierameel, Miſericordia Domini.
Ieremias, Celſitudo Domini.
Iericho, Luna, Menſis.
Ierobaal, Impugnans idolum.
Ieroboam, Impugnans pulum.
Ieroſolyma, Viſio pacis, Viſio perfectæ.
Ieruſalem, Idem.
Ieſſe, Ens, Exiſtens.
Iesboc, Eit vacuus.
Ieſus, Hebraice Iehoſua, Dominus ſaluator.
Iethro, Excellens.
Iezonias, Auſcultatio Domini.
Iezrahel, Semen Dei.
Indus, id eſt, de India. Hebraice dicitur Hoſus, id eſt, laudatio.
India, Iob 28. c. 13. Hebraice Ophir, id eſt cinis.
Ioab, Paternitas, Habens patrem.
Ioachaz, Domini apprehenſio.
Ioachaz, 2. Par. 24. b. 3. Apprehendens.
Ioachim, Domini preparatio.
Ioachim, Domini reſurreſtio.
Ioas, Diſſidens, Deſperans.
Ioas, Domini ignis. 4. Reg. 11. d. 21. Hebr. Ichoas.
Ioas, 1. Par. 7. b. 8. & 27. d. 28. Tinea corroſus, per ain.
Iob, Dolens, Gemens.
Ioel, Volens, Incipiens.
Iohanen, Gratiſus, Fius, Miſericors.
Iohannes, Idem.
Ionas, Columba.
Ionadab, Spontaneus.
Jonathan, Domini donum, filius Saul.
Ioram, Excelfus.
Iordanis, Fluuius iudicij.
Iofaphat, Dominus iudex.
Ioeſeph, Augmentum.
Ioeſeph, Plalm. 80. a. 2. Domini augmentum. Hebr. Iehoſeph.
Iofias, Ignis Domini.
Iotue, Dominus ſaluator.
Iſaac, Riſus.
Iſai, Munus aut ens.
Iſai, 1. Par. 2. b. 11. Vir meus.
Iſais, Domini ſalus.
Iſbolet, Vir conſuſionis.
Iſcariotes, Vir occiſionis.
Iſmahel, Exaudiſio Dei.
Iſrael, Frauens Deo.
Iſſachar, eſt merces, pramium.
Iſthamar, Infula palmæ.
Iubileus, Buccina.
Iudas, Laudatio.
Iulus, Lanuginosus.

L

Labes, Albus, Candidus.
Lamech, Pauper, Humiliatus.
Lapidoth, Fulgura.
Lazarus, Dei adiutorium.
Lechi, Maxilla.
Leci, Lex.
Leui, Copulatus.
Leuiathan, Copulatio, Societas ſua.
Lia, Laborioſa, fatigata.
Libanus, Candidus.
Libya, Hebraice Lubim, Cor maris.
Lithoſtrotor, Lapidibus ſtratus.
Lot, Inuolatus, Colligatus.

M

Maacha, Attrita.
Maſſia, Opus Domini.
Maceda, Incendium.
Madian, Iudicium, Litigans.
Magdalena, Magnifica.
Magi, Sapientes, vel philoſophi.
Malachias, Nuntius meus.
Malelei, Laudans Deum.
Malchus, Rex.
Mammona, Pecunia, Diuitiz.
Mamzer, De ſcorto natus.
Manahem, Conſolator.
Manaſſes, Obliuſ, Oblitio.
Manue, Requies.
Mara, Amara.
Mardochai, Amara contritio.
Maria, Exaltata, Amantudinis mare.
Martha, Pronocans.
Maſſa, Onus.
Maſpha, Specula.
Mathulael, Mortem ſuam poſtulan.
Matthæus, Donatus.
Melchias, Rex Dominus.
Melchiſedec, Rex iuſtitiz.
Melchii ſua, Rex ſaluator.
Mefollam, Pacificus.
Mefopotamia, Regio ſic dicta, quod duobus fluuijs, Euphrate & Tigri ambiatur.
Micha, Pauper.
Michaël, Quis ſicut Deus.
Michzas, Idem.
Michol, Quis omnia?
Miphiboſeth, De ore ignominia.
Miael, Quis poſtulaus?
Mſſe, Proverbia, Nomen libri.
Miphai, Iudicium.
Mna, Libra, Taſentum.
Moab, De patre.
Mona, Amartudo.
Mola, Azymum, per ſide.
Mola, 1. Par. 8. a. 9. Onus.
Moyſes, Attraſus (ſub. de aquis.)
Myſia, Sceſſita.

N

Nasman, Pulcher.
Nabal, Stultus.
Nabo, Loquela, Prophetia.
Naboth, Idem.
Nabuchodonosor, Planſus iudicij.
Nachor, Rancus, Atidus.
Nadab, Spontaneus.
Nahafion, Coluber, Serpens.
Nahum, Conſolator.
Naim, Pulcher.

† Nathan,

Nathan, Donatus.

Nathanael, Donum Dei.

Nazareni, Separati, Sanctificati.

Nazareth, Sanctificata. Separata. Si aurem per fide scribatur, Custodita, vel florida interpretatur.

Neapolis, Nova ciuitas.

Nehemias, Consolatio.

Nehustan, Aeneum.

Nemrod, Rebellis.

Nephtali, Equipratio.

Ninine, Pulchra.

Noe, Cessatio, Requies.

Noema, Decora.

O

Obadias, Seruus Domini.

Obed, Seruus.

Obed edom, Seruus hominis.

Ochozias, Apprehensio.

Odollam, Testimonium illis.

Og, Subcinericius panis.

Olla, Elemosina, Holocaustum.

Onam, Dolor.

Onana, Dolor, Iniquitas.

Onesimus, Vtilis.

Oolla, Tabernaculum.

Ophni, Pugnus, Pugillus.

Oreb, Coruus.

Ofec, Saluator.

Oza, Fortitudo.

Ozias, Fortitudo Domini.

Oziel, Fortitudo Dei.**P****Palæstina, Conspersa** (sub cinere)

Paracletus, Consolator, Aduocatus.

Parasceue, Preparatio.

Pascha, Transitus.

Pentateuchus, Quinque volumina.

Pentecoste, Quinquagesima (sub dies.)

Petrus, Saxum, Petra.

Phacee, Aperiens.

Phanuel, Videns Deum.

Pharao, Dissipans.

Phares, Diuisio, Filius Iudz.

Phares, per sin. **1. Paral. 7. d. 16. Eques.**

Pharizæi, Diuisi.

Phasæ, Transitus.

Phasga, Collis.

Philistha, Conspersa cinere.

Phinees, Facies confidentie.

Phogor, Hirtus.

Phul, Aphrica.

Pignari, Hebraicè dicuntur Gamadim.

Probaica, Ouina, Locus vbi pecora sacrificanda tenebantur.

Proselytus, Aduens, Peregrinus.**R****Raab, Pal. 16. a. 4. Superba, Fortis.**

Rabba, Multa, Grandis.

Rachel, Ovis.

Raguel, Pastor Dei.

Rahab, Lara, Dilatata.

Ram, Excelsus.**Rameffes, Tonitruum tinez.**

Raphael, Medicina Dei.

Raphaim, Gigantes, Medici.

Rebecca, Saginata.

Rebla, Reblatha, Rixa.

Reckab, Quadriga.

Remmon, Malum granatum.

Respha, Extensio.

Roboam, Dilatans populum.

Roma, Excella, Sublimis.

Ruben, Videns filium.

Ruina, Excella.

Ruth, Saturata.

S

Saaph, Cogitans.

Saba, per sin, Conuersio, Captiuitas.

Saba, per samech, Circuitio.

Sabaoth, Exercitus, in plurali.

Sabatha, Circuitus.

Sabbathismus, Requies, Cessatio.

Sabbathum, Idem.

Sadducei, Iusti.

Sadoc, Iustus.

Sale, Mulsio.

Salem, vel Sallem, Pax.

Salmanassar, Pax ligata.

Salmon, pacificus.

Salomith, Idem, f. g.

Salomon, pacificus.

Salphaad, Vmbra formidinis.

Samarita, Custodia, Adamas.

Samlon, Sol eius, Nominis iteratio.

Samuel, Positus à Deo.

Saphan, Hencius, Cuniculus.

Saphat, Iudicans.

Sara, per he in hinc, Domina, Vxor Abraham.

Sara, per he in fine, Odorans, Domina odoris.

Sarai, Domina mea.

Sarepta, Angustia buccellæ.

Saron, siue Saronia, Plauities.

Satan, Aduersarius.

Saul, Postulatus, Commodatus.

Saul, 1. Regum 9. **2. 2. Hebraicè Sual, Vulpes.**

Scenopegia, Festum tabernaculorum.

Schibboleth, Spica.

Sedecias, Iustus Domini.

Segor, parua.

Sehon, Eradicatio.

Sela, Dissoluens, Filius Iudz.

Sellum, Pacificus.

Sellum, Manens.

Sem, Nomen, Fama, Positus.

Semei, Obediens.

Semei, **1. Paral. 2. d. 28. nomen meum.**

Sennacherib, Rubus destructionis.

Seon, Sonitus.

Sepharuaïm, Libri, vel Scribz.

Sephora, pulchra, aut tuba, Exod. 1. c. 35. per sin.

Sephora, Exod. 2. d. 21. Anis, Passer, Vxor Moïsi.

Seth, Positus.

Setim, Expansiones.

Siba, Exercitus, Multitudo.

Sibboleth, Onus.

Sicera, Ebrietas.

Sichem, Humerus.

Sihor, Niger, Turbidus: Nilus.

Siloë, Milius, Mittens.

Simeon, Audiens, Exauditus.

Simon, Obediens.

Sin, Rubus, **Exod. 16. a. 1. per samech.**

Sin, per sade, Arma, Scutum.

Sion, Aceruus. **2. Reg. 5. b. 7.**Sion, **Deut. 4. g. 48. Streptus.**

Sisara, Hirundinem videns.

Sodoma, Secretum eorum.

Somer, Custos.

Sophtim, Iudices.

Sorec, Vinca.

Stephanus, Coronatus.

Sulamitis, Pacifica, Perfecta.

Sunamitis, Dormiens.

Susanna, Lilium, Rosa.

T

Tarsus, Alata, Pennata.

Thabor, Electio, Puritas.

Thaddzus, Laudans.

Thamar, Palma, Daçtylus.

Thare, Odorans, Spirans.

Tharlis, Contemplatio gaudij.

Thau, Signum.

Thecua, Spes, Funiculus.

Tersaphim, simulachra.

Thomas, Abyssus, Geminus.

Thopheth, Tympanum, Seductio.

Timzus, Cæcus, Cæcitas.

Timotheus, Honor Dei.

Titus, Honorabilis.

Tobias, Bonus dominus.

Tubalcain, Mundana possessio.

Tynj, Hebraicè Sorimad est, tribulancia.

V**Vaica, Et vocauit. Liber Leuitici.****Vaiedabber, Et locutus est. Liber Numerorum.**

Vasthi, Potans, Bibens.

Veelle semothi, Et hæc sunt nomina. Secundus liber Legis qui Exodus Græcè vocatur.

Vr, Ignis.

Vrias, Ignis Domini.

Z**Zabad, Dos, Dotatus.**

Zabdi, Idem.

Zabulon, Habitaculum.

Zacchzus, Furus.

Zacharias, Memoria Domini.

Zambri, Cantans.

Zara, Onens.

Zebedzus, Dos, Dotatus.

Zebee, Victimæ.

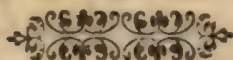
Zelotes, Amulator.

Zelpha, Diffusio oris.

Zorobabel, Alienus à confusione.**F I N I S.**

Ad certa Capita, alphabeti ordine digesta, reuocatas, summa
breuitate complectitur.

pulum, 2. Paral. 25, 5. velleit ut eadem pa-
tris sui, 4. Reg. 12, 21 & 14, 6. bello deuincit
Edom, 20, 14, 7. captus, & occiditur, 14,
19. relinquit successorem filium Azariam
regem, 15, 1. appellatur Leui, Luc. 1, 29.

A MIC L veri & fidi, Deut. 15, 6 & 11.
9. 2. Regum, 1, 27 & 13, 14 & 15, 19 & 20, 8.
Psalm. 40, 10 & 11, 14. Prouerb. 1, 2 & 17,
54 & 17, 12, 13. Eccli. 6, 7 & 7, 22 & 9, 12
12, 14 & 23, 25 & 17, 10. Ierem. 9, 3 & 12,
6 & 41, 1. Daniel. 11, 26. Mich. 7, 5. Mat. 10,
15. Luc. 12, 53. Ioan. 11, 11. 1. Thessal. 3, 14.

A MIN A D A B filius Aram, Matt. 1, 4. hunc Naasson filius eius in regno fe-
curus est, Num. 1, 7, 12 & 10, 14.

A M M O N filius Lot & filiz eius,
Gen. 19, 33. Ammonitiz prohibentur ab
ingresso templi, Deut. 23, 3. 2. Esdr. 10, 1.
caditur ab Urach, Iudic. 11, 12. 1. Reg. 17,
11. 2. Reg. 8, 12 & 10, 7. 2. 11, 16. aduersus
Ammon prophetatur, Psal. 82, 8. Iere. 49,
1. Ezech. 25, 20 & 25, 2. Amos 1, 13. So-
phon. 2, 3.

A M N O M filius David oppressit fo-
rorem suam Thamar, 2. Reg. 15, 14. vnde
& ab Absalone fratre suo confoditur, 11,
23.

A M O N filius Manasse rex Iuda, oc-
ciditur, 4. Reg. 21, 22. 21. eum in regno suc-
cedit filius Iosias, 4. Reg. 23, 1.

A M O R I filius Canaan, Gen. 10, 16.
Amorrhæi non patiuntur Israelit per suos
terminos proficisci, Num. 21, 23. Iudic.
1, 12.

A M R I impius rex Israel, 3. Reg. 16,
16 & 17, 22, 3. contra Amri, Mich. 6, 16.

A N A M E L E C I dolum Sephar-
uam, 4. Reg. 12, 11.

A N A N I A S prophetat contra Iere-
miam, Ierem. 23, 1.

Ananias cum vxore Sapphira subito mo-
ritur, Act. 5, 1.

A N A T H O T I ciuitas Benjamin,
Ierem. 31, 7. vbi & Ieremias est natus, Ie-
rem. 1, 1 & 12, 27. & sacerdos Abiathar,
3. Reg. 1, 26.

Anathothiz nolunt Ieremiam audi-
re, Ierem. 11, 3.

A N D R E A S à Christo vocatur,
Mat. 10, 1. Mar. 1, 16. Ioan. 1, 40.

A N D R O N I C V S vicarius An-
tiochæ, Iudic. 2, Machab. 4, 18.

A N G E L I, horumq. ministerium &
natura, Gen. 16, 7. 13. 12. 11, 17 & 22,
31 & 24, 7 & 28, 12 & 11, 11, 61 & 12, 24 & 33,
16. Exod. 3, 2 & 13, 21 & 14, 19 & 23, 20 &
31, 34 & 33, 2. Num. 20, 16 & 22, 22. Ios. 5,
11. Iudic. 2, 1 & 23, 6 & 11, 14, 20 & 11, 11,
62. 2. Reg. 22, 2. 2. Reg. 4, 17 & 12, 7 &
24, 16. 1. Reg. 11, 13 & 12, 5. 3. Reg. 1, 15
& 12, 15. 1. Par. 21, 15. 2. Par. 32, 21. 1. Esdr.
11, 8 & 20, 11 & 102, 20 & 103, 4 & 142, 3.
11. 6. 1. Reg. 17, 16. Dan. 4, 20 & 22, 8 & 10, 6 &
21, 10, 16 & 12, 11. Zach. 1, 1 & 1, 6
& 1, 11 & 1, 12 & 1, 13 & 1, 14 & 1, 15 & 1, 16
& 1, 17 & 1, 18 & 1, 19 & 1, 20. Tob. 7, 1 & 8,
31 & 10, 11 & 11, 2. Baruc. 6, 6 & Mach. 11, 3.
Mat. 1, 20 & 2, 1 & 11, 12 & 11, 13 & 11, 14 &
49 & 16, 27 & 16, 28 & 23, 30 & 24, 13 & 26,
13 & 28 & 29, 11 & 30, 11 & 31, 12 & 32, 1
& 33, 1 & 34, 1 & 35, 1 & 36, 1 & 37, 1 & 38, 1 &
39, 1 & 40, 1 & 41, 1 & 42, 1 & 43, 1 & 44, 1 &
45, 1 & 46, 1 & 47, 1 & 48, 1 & 49, 1 & 50, 1 &
51, 1 & 52, 1 & 53, 1 & 54, 1 & 55, 1 & 56, 1 &
57, 1 & 58, 1 & 59, 1 & 60, 1 & 61, 1 & 62, 1 &
63, 1 & 64, 1 & 65, 1 & 66, 1 & 67, 1 & 68, 1 &
69, 1 & 70, 1 & 71, 1 & 72, 1 & 73, 1 & 74, 1 &
75, 1 & 76, 1 & 77, 1 & 78, 1 & 79, 1 & 80, 1 &
81, 1 & 82, 1 & 83, 1 & 84, 1 & 85, 1 & 86, 1 &
87, 1 & 88, 1 & 89, 1 & 90, 1 & 91, 1 & 92, 1 &
93, 1 & 94, 1 & 95, 1 & 96, 1 & 97, 1 & 98, 1 &
99, 1 & 100, 1.

14. Col. 2, 18. 2. Thess. 1, 7. 1. Tim. 3, 16 & 17,
21. Hebr. 1, 1 & 2, 1 & 3, 1 & 4, 1 & 5, 1 & 6, 1 &
7, 1 & 8, 1 & 9, 1 & 10, 1 & 11, 1 & 12, 1 & 13, 1 &
14, 1 & 15, 1 & 16, 1 & 17, 1 & 18, 1 & 19, 1 &
20, 1 & 21, 1 & 22, 1 & 23, 1 & 24, 1 & 25, 1 &
26, 1 & 27, 1 & 28, 1 & 29, 1 & 30, 1 & 31, 1 &
32, 1 & 33, 1 & 34, 1 & 35, 1 & 36, 1 & 37, 1 &
38, 1 & 39, 1 & 40, 1 & 41, 1 & 42, 1 & 43, 1 &
44, 1 & 45, 1 & 46, 1 & 47, 1 & 48, 1 & 49, 1 &
50, 1 & 51, 1 & 52, 1 & 53, 1 & 54, 1 & 55, 1 &
56, 1 & 57, 1 & 58, 1 & 59, 1 & 60, 1 & 61, 1 &
62, 1 & 63, 1 & 64, 1 & 65, 1 & 66, 1 & 67, 1 &
68, 1 & 69, 1 & 70, 1 & 71, 1 & 72, 1 & 73, 1 &
74, 1 & 75, 1 & 76, 1 & 77, 1 & 78, 1 & 79, 1 &
80, 1 & 81, 1 & 82, 1 & 83, 1 & 84, 1 & 85, 1 &
86, 1 & 87, 1 & 88, 1 & 89, 1 & 90, 1 & 91, 1 &
92, 1 & 93, 1 & 94, 1 & 95, 1 & 96, 1 & 97, 1 &
98, 1 & 99, 1 & 100, 1.

Angelorum nomine appellantur docto-
res & pradicatores, Isai. 33, 7. Malac. 2, 7.
1. 1. 1. Mat. 11, 10. Marc. 1, 2. Luc. 7, 27.
Gal. 4, 14. Apoc. 2, 3.

A N L M & quorundam piorum sta-
tim post mortem sunt cum Christo, 2. Cor.
5, 1. Philip. 1, 24. Apoc. 14, 13.

Contra eos qui putant illas usque in
diem iudicii quiescere.

A N N A parit prophetam Samuel, 1.
Reg. 1, 20.

Anna prophetissa laudat Dominum,
Deum, Luc. 2, 16.

A N N A S sacer Caiphe, Luc. 3, 2.
Ioan. 18, 11. Act. 4, 6.

A N T I C H R I S T V S, & eius reg-
num, Isai. 11, 4. Ezech. 38, 39. Dan. 7,
7, 12, 21 & 8, 21 & 9, 27 & 12, 1. Zach. 1, 1.
15. Matth. 24, 24. Marc. 13, 6. Ioan. 1, 41.
Act. 26, 23. 2. Thess. 2, 1. 1. Tim. 4, 1.
2. Tim. 3, 2. 2. Pet. 2, 1. Ioan. 2, 18, 22. 1. 1.
Ioan. 1, 7. Iud. 10. Apoc. 11, 7 & 12, 8 &
13, 1 & 14, 2 & 17, 1 & 19, 20 & 20, 2, 8.

A N T I O C H I A suscepit Aposto-
lorum de Christo predicationem. Act. 11,
19, 26 & 13, 1.

A N T I O C H V S Illustris proficisci-
tur in Ægyptum, 1. Machab. 1, 15. destruit
templum, & subuenit ciuitatem Ierusalem,
1. Mach. 1, 11, 11. 2. Mach. 5, 16. erigit ido-
lum super altare Domini, 1. Mach. 1, 17.
moritur, 6, 16. 2. Mach. 9, 2.

Antiochus Eupator, filius prædicti An-
tiochi fit rex, 1. Machab. 6, 17. cum exer-
citu tendit in Iudæam, 6, 31. non tenuit
Israelit fidem, 6, 6. exortur, 7, 4.

A N T I Q V A viz inquirendæ & ob-
seruandæ, & à nouis deest nandum, Iere.
6, 16. Prouerb. 22, 28. Eccli. 8, 11 & 12,
1. Roman. 16, 17. Gal. 1, 6, 7. 1. Timot.
6, 20. 2. Timot. 4, 2. 2. Pet. 3, 17. 1. Ioan.
2, 24. 2. Ioan. ver. 7. Iud. ver. 18, 19. 20.

A P O L L O vir facundus, & Scrip-
tarum peritus. Act. 18, 24. 1. Cor. 12, 12
& 13, 1.

A P O L L O N I V S dux in Syria, 1.
Mach. 3, 12 & 10, 62.

A P O S T O L V S magnus est Chri-
stus, Hebr. 3, 1.

Apostoli eliguntur ex discipulis Luc. 6,
13 mittuntur ad annuntiandum regnum
Dei in Iudæa, Mat. 10. Luc. 9, 24, 46. re-
uertuntur, 9, 10. mittuntur in vniuersum
mūdum ad euangelizandum, Mat. 28, 19.
Marc. 16, 15. Luc. 24, 46. Ioan. 1, 16, 27
& 20, 21. Act. 1, 3 & 13, 42.

Apostoli vbi sunt membranis, seu li-
bris, 2. Tim. 4, 11. hortantur ad studium
legendi, 1. Tim. 4, 11, 15. Opifices autem
qui noctes & dies alijs occupantur, iubé-
tur non immiscere se ecclesiasticis rebus,
Eccli. 38, 26, 37.

Apostoli & Prophetæ habuerunt spiri-
tum Dei Exod. 4, 12. 2. Reg. 23, 2. Dan. 9,
10. Zach. 7, 7. Mat. 10, 20. Marc. 13, 11.
Ioan. 14, 17. Act. 1, 5 & 2, 4 & 4, 1 & 2,
17 & 12, 6. 1. Cor. 2, 12 & 12, 1. 2. Cor. 13, 3
1. Thess. 4, 8. 2. Timoth. 3, 16. 1. Pet. 1, 11.
2. Pet. 1, 21.

A P P A R I T I O N E S Dei, angelo-
rum & hominum, Gen. 12, 14. Exod. 3, 1.
Num. 23, 21. Ios. 5, 13. 1. Reg. 23, 11. Matth.
17, 3 & 28, 3. Marc. 2, 3 & 16, 7. Luc. 12, 14.
Luc. 9, 30 & 24, 4. 15. 16. Ioan. 20, 12.
14, 12. 26. 21, 1. Act. 1, 10. 16, 2.
18, 2.

A Q V A nihil documenti vel impedi-
menti adfert celestis Dei, Exod. 17, 2. Phil.
6, 6. Isai. 43, 2. Ios. 2, 5.

Aqua nominatur persecutio, Psal. 64,
10. 1. 14, 17. Prou. 17, 14. Mat. 7, 21. Luc. 6,
18. Apoc. 17, 2.

Aquæ assimilatur cognitio Dei & dona-
 Spiritus sancti, Isai. 11, 2 & 12, 3 & 35,
6 & 43, 20 & 44, 1. Ezech. 37, 2. Zach. 14,
1. Ioan. 4, 10 & 7, 38.

Aqua benedicta, vide Benedictio.

A R A D rex Chananitarum pugnat
contra Israel, Num. 21, 1.

A R A M, qui & Raim nominatur, fi-
lius Elron, genuit Aminadab, Ruth. 4,
12. 1. Par. 2, 10. Mat. 1, 4. Luc. 3, 31.

A R A N frater Abraham, & pater
Loth, Gen. 11, 27.

A R C A Noe, Gen. 6, 14. 7, 1.
2. Sap. 10, 4 & 14, 6. Matth. 24, 38. Luc.
17, 27. Heb. 11, 7. 1. Pet. 3, 20.

Arca fœderis Domini paratur, Exod. 25,
10, 21. assumitur in castra contra Philis-
tinos, 1. Reg. 4, 5. capitur, 4, 11.

Arca quid continebat, Exod. 16, 14.
Deut. 10, 2 & 31, 26. 3. Reg. 8, 9. 2. Esdr.
5, 10. Heb. 9, 4.

A R C H E L A V S regnat loco patris
sui Herodis, Matth. 2, 22.

A R I O L I & auspicies, Dan. 2, 2.
27. & 4, 6 & 5, 7. 1. Esdr. 12, 13. vide
incantatores.

A R I S T A R C H V S socius S. Pau-
lo & in itinere, & in vinculis Act. 19,
22. & 20, 4 & 27, 2. Coloss. 4, 1.

A R E H A X A D rex Medorum,
à Nabuchodonosor victus, Iudith 1, 1, 5, 6.

A R S A C E S rex Persarum & Me-
dorum superat Dementium, 2. Macha-
16, 1.

A R T A X E R X E S rex Persarum
recipit litteras plenas querelis aduersus
Iudæos, 1. Esdr. 4, 7, 17. respondet, iube-
t adificationem templi impedi, 1, 4.
21. permittit Israeli ædificare templum,
1. Esdr. 7, 1.

A S A filius Abiam rex Iuda tollit ido-
la 3. Reg. 15, 12. sublidium quatit a
Syria, & moritur, 15, 19, 24. Iosaphat filius
eius rex post eum, 1. Par. 3, 10.

A S A P H cantor Davidis, 1. Par. 6,
39. & 16, 5.

A S A R H A D D O N, postquā pa-
ter eius Sennacherib cōfossus est, succe-
dit in regnum 4. Reg. 19, 37. Isai. 37, 38.

A S E N E T H pater ipsi Ioseph E-
phraim & Manasse, Gene. 41, 50 & 46, 20.

A S I A subiugitur Romanorum im-
perio 1. Mach. 8, 6.

A S S V E R V S rex Persarum instruit
splendidi cenam, Esli. 1, 3. accipit E-
sther vxorem, 2, 17. relinquit Danium fi-
lium suum successorem, Dan. 9, 1.

A S S V R filius Sem filij Noe consti-
tuit regnum Assyriorum, Gen. 10, 22. 1.
Par. 1, 17.

Astur in rga furoris Domini Isai. 10, 1.
contra Assyrios prophetatur, Numer. 24,
24. Isai.

١٠٠

3

Jerem. 25, 12 & 50, 31. Baruch 4, 27.
 Apoc. 14, 8 & 16, 19 & 17, 18.
BACCHIDES dux Demetrii, 1. Machab. 7, 8. occidit Iudam ex precepto Demetrii, 9, 18.
BALAAAM conducitur ad maledicendum Israel, Num. 22, 2. & 23, 1. docetur a Domino quod illi loquendum sit, 23, 5, 26. Balaam doctrina, 2. Petr. 2, 15. Apocal. 2, 14.
BALAC rex Moabitum mittit nuntios ad Balaam, Numer. 22, 5. Iosue 24, 9. vide Iudic. 11, 25. Michaz 6, 5. Apocal. 2, 14.
BALTHASAR videt manum scribentem, Daniel 5, 9. occiditur, & regnum eius delabitur ad manus Darij, 5, 30 & 6, 1.
BANAIAS dux Cerethi & Pelethi, 2. Reg. 20, 23. Davidi a consilijs 2, 23. 1. Paral. 11, 25. postea princeps militum Salomonis, 3. Reg. 2, 35.
BAPTISMVS a Christo preceptus, Matth. 28, 19. Marc. 16, 16. Ioan. 3, 5.
 Baptismus docuerunt Apostoli, & administrarunt, Act. 2, 38, 41 & 8, 12, 36 & 9, 18 & 10, 47 & 16, 33, 34 & 19, 4 & 22, 16. Rom. 6, 3. 1. Cor. 1, 14. Gal. 3, 17. Eph. 4, 5. Hebr. 6, 2.
 Baptismus saluati, 1. Petr. 3, 21. Baptismus est lausurij regectionis, Tit. 3, 5. Baptismus tollit omnia peccata, Gen. 17, 14. Efaiz 44, 3. Ezech. 36, 25. Zach. 13, 1. Matth. 3, 14 & 28, 19. Marc. 1, 4 & 16, 16. Ioan. 1, 33 & 3, 5. Act. 2, 38 & 8, 12, 38 & 16, 33 & 18, 8. Rom. 6, 3, 4, 5, 11. Cor. 6, 11. Eph. 5, 26. Coloss. 2, 11 & Tit. 3, 5. Hebr. 10, 22. 1. Petr. 3, 21.
 Baptismus non est iterandum, Eph. 4, 5. Hebr. 6, 4 & 10, 26. Idem declarat ipius figura, Gen. 17, 14. 1. Cor. 10, 2. Baptismus Ioannis, Matth. 3, 6 & 23, 25. Marc. 1, 4 & 11, 30. Luc. 3, 16 & 7, 29 & 20, 4. Ioan. 1, 25, 33 & 3, 23. Act. 1, 5 & 11, 16 & 13, 24 & 19, 3.
 Baptismus poenitentiae praedicatur, Mar. 1, 4. Luc. 3, 2. Act. 2, 38 & 13, 24 & 19, 3. Rom. 6, 3. Col. 2, 12.
 Baptismi nomine significatur passio, Matth. 20, 22. Marc. 10, 38. Luc. 12, 50.
 Baptismus in Spiritu sancto & igne, Matth. 3, 11. Mar. 1, 8. Luc. 3, 16. Ioan. 1, 33. Act. 1, 5 & 2, 4 & 11, 15.
BAPTIZANDI sunt parvuli, Gen. 17, 14. Exod. 4, 24, 25, 26. Matth. 18, 28 & 18, 14 & 19, 13. Mar. 10, 14. Luc. 10, 13. Ioan. 3, 6. Act. 2, 39, 41 & 16, 33 & 17, 18. 1. Cor. 1, 16 & 10, 2 & 15, 23, 24. Timoth. 3, 4.
 Baptizari in Scripturis aliquando exprimitur per verbum Illuminari, Hebr. 6, 4. aliquando per Renovari, Hebr. 6, 6.
 Baptizatus Christus, Matth. 3, 15. Mar. 1, 9. Luc. 3, 21. in baptizatum delabitur Spiritus sanctus, Matth. 3, 19. Mar. 1, 13. Luc. 1, 31. Ioan. 1, 33.
 Baptizatus Christus per discipulos, Ioan. 3, 22 & 4, 2.
 Baptizata integra domus, 1. Cor. 1, 14. Act. 16, 15, 33 & 18, 8 & 16, 33.
 Baptizati accipiunt spiritum sanctum, Act. 2, 38 & 19, 4. Induunt Christum Gal. 3, 27. in more ipsius baptizatur Roman. 6, 3. in vinum corpus baptizatur 1. Cor. 12, 13.

Baptizatus Simon Magus, A² 8, 8.
Baptizatus Eunuchus, A² 8, 18.
Baptizatus Cornelius genulis. A² 10, 47.
B A R I E H V à Deo per Paulam vfu oculorum priuatus, A² 13, 11.
B A R N A B A S ponit pretium agri ante pedes Apollolorum, A² 4, 17 ducit Paulum ad Apollolos, 9, 27. mittitur Antiochiam, 11, 32. redit in Ierusalem, 11, 30. iterum recepit se Antiochiam cum Paulo 12, 25.
B A R A B B A S latro dimittitur, Mat. 27, 36. Marc. 15, 15. Lucæ 23, 23. Ioan. 18, 40. A² 1, 14.
B A R T I M A E V S visu donatur Naz. 10, 46, 52.
B A R V C H filius Netiz, Ierem. 32, 12. di. Ante Ieremia scribit librum, qui comburitur, 36. conficit alium, qui populo prælegitur, 45, 1. Baruch 1, 3.
B A R Z E L L A I prouidet regi Dauid de cibis, 2. Reg. 17, 27. deducti cum vltique ad Iordanem, 19, 31. Dauid præcepit vt filiis Barzellai beneficiat, 3. Reg. 2, 7.
Barzellai quoniâ suæ genealogiæ scripturam demonstrare non poterat, reicitur Sacerdotio, 1. Esdr. 7, 62. 2. Esdr. 7, 64.
B A S E M A T H filia Salomonis, vxor Achimaas, 3. Reg. 4, 15.
B A T H V E I filius Nachor pater Rebecæ, Gen. 22, 21.
B E A T I T V D O seu beatorum gaudium, & vita æterna, Sapient. 3, 7. 5, 16. Eiaiz 25, 6. 30, 29. 19, 20. 60, 64. 3. Ier. 31, 3. 4, 12. Dan. 12, 13. Mat. 13, 43. 19, 28. 25, 28. Marc. 12, 25. Luc. 9, 33. 18, 22. 21, 29. Ioan. 16, 20. 17, 3. 2, 24. Rom. 8, 30. 1. Cor. 2, 9. 13, 41. 2. Corin. 12, 3. 2. Timoth. 4, 8. 1. Petri 1, 4. 3, 12. Hebr. 10, 35. 12, 23. Iac. 1, 12. Apoc. 2, 7. 9, 15. 14, 13. 22, 3.
Beatitudo quomodo comparetur, Esa. 25, 6. Mat. 20, 23. 25, 34. Marc. 10, 40. Ioan. 3, 15. 6, 36. 7, 52. 14, 20. Act. 1, 15. 11, 18. 13, 31. Rom. 1, 16. 10, 4. Ephes. 1, 13. 2, 6. 1. Thessal. 5, 2. 2. Thessal. 1, 11. 2. Timoth. 3, 9. Tit. 1, 1. 3. Petri 1, 12. 1. Heb. 5, 12.
B E L I S & Draconis historia, Dan. 14, 7.
B E L L V M est pœna peccati, Leuit. 16, 24. Deut. 28, 16. 29. Iudic. 2, 33. 3. 1. 4. 4, 13. 6, 1. 10, 6. 13, 1. Esa. 5, 25. Ier. 5, 15.
In Belli necessitate quomodo se quis habere debeat, Exod. 17, 8, 12. 1. Reg. 17, 20. 2. Paral. 12, 6. 14, 9. 12, 13. 18, 30. 1. 32, 15. 6. Iudith 5, 9. 1. Machab. 3, 16. 20. 4, 7. 10, 7. 7, 41. 45, 2. 2. Machab. 3, 16. 19. Deus pugnat pro suis, Exod. 17, 14. Deut. 1, 20. 2. 3, 32. 2. Regum 17, 46. 2. Paral. 20, 15. 2. Paral. 17, 15. 14, 21. Eiaiz 10, 15. Quare Victoria.
Belladum armis quoque spiritualibus, Rom. 11, 12. 2. Corin. 10, 4. Ephes. 6, 11. Galat. 5, 17.
Bellum quibus de causis susceperint olim fideles, Genes. 14, 4. Iudic. 9, 37. 10, 1. Ioh. 10, 17. 1. Reg. 30, 13.
B E N E D I C T I O qua homo homini benedicit, Genes. 14, 19. 27, 4. 22, 20.

1,6. fundamentum etiam Apostoli, Eph. 2, 20. Apoc. 21, 14.
& peculiariter Petrus, Matth. 16, 13.
Ioan. 21, 15. cuius fides numquam deficiat, Luc. 22, 31.
FV R T V M prohibetur, committitur, & puniatur, Exod. 20, 15. 21, 17. 22, 1. Levit. 19, 11. Deut. 5, 19. 24, 7. Iol. 7, 1. 19. Tob. 2, 1. Prou. 4, 2. Olee 4, 2. 2. Mach. 12, 40. Matth. 19, 18. Ioan. 12, 4. 1. Cor. 6, 10. Apoc. 9, 21.
Fures dicuntur, verbum Dei & doctrinam veram adulterantes, Ier. 23, 10. Ioan. 10, 1.

G

G A A L opponit se Abimelech, Iudic. 9, 26. 11, 30.
G A B A O N I T A E relinunt vitam aliu quodam, Iosue 9. obfidentur, & obfisione liberantur, Ios. 10. Propter ipfos iniuste à Saule occisos suspenduntur filij Saulis, 2. Reg. 21, 16, 9.
G A B E L V S venit cum Raphael ad nuptias Tobiz, Tob. 9, 7.
G A B R I E L apparer propheta Danieli, Dan. 3, 16. 9, 21. Zacharia sacerdoti, Luc. 1, 11. Virgini Mariæ, 1, 26.
G A D filius Iacob ex Lia, Genes. 30, 11. 25, 26.
Gadditz recipiunt suam hæreditatem, Numer. 32. Deuteron. 3, 12. Iosue 13, 24.
Gad propheta admonet Dauid, vt non maneat in terra Moabitaru, 1. Reg. 22, 5. nuntiat Dauidi iram Dei, 2. Reg. 24, 11, 22.
G A I V S, 1. Cor. 1, 14 capitur, Act. 19, 29. deducit Paulum in Asiam, 20, 4. hospitio cum Iulio, Rom. 16, 23.
G A L G A L, siue Galgala, ciuitas Israel, Iol. 4, 19. in Galgal circumciditur populus, & celebrat Pascha, 5, 2, 7, 10. egreditur inde ad liberandos Cabonitas, 10, 7. reuertitur, 10, 41.
G A L I L A E A recipit Christu, Ioan. 4, 46. in Galilæa incipit Christus prædicare, Matth. 4, 12. Act. 10, 37.
G A M A L I E L vir penitus Legis, Act. 5, 34. 22, 3.
Gamahel dux Manassitarum, Num. 1, 10.
G A Y D E R E & Izari honeste licet, 1. Par. 29, 9. 2. Eld. 12, 48. Pfal. 67, 4.
Luc. 1, 14. 1. Thell. 1, 6. 15, 16.
Gaudendum nõ est more Gentilium, Eccle. 2, 7, 1. Olee 2, 1. Amos 6, 8. Prou. 2, 1. 13. Sub. 4, 2.
Gaudium in persecutione, Matt. 5, 12. Act. 5, 41. 20, 24. Rom. 5, 3. Coloss. 1, 24. Heb. 10, 34. 11, 11.
Gaudium spiritus, Luc. 10, 21. Rom. 12, 12. 14, 17. Gal. 5, 22. Phil. 4, 4. 1. Thell. 5, 16.
Gaudium salutis æternæ, Isa. 25, 11. 1. 26, 1. 1. 20. 67, 12. Sap. 3, 17. vide Beatitude.
G E D E O N dux & iudex in Israel, Iudic. 6. 7. 13.
G E M I T V S quis probandus, quis improbandus, Exo. 2, 24. Ezech. 9, 4. Tob. 3, 1. 2. Mach. 6, 10. Rom. 8, 22. Iac. 5, 9.
G E N T I V M vocatio, Genes. 49, 10. Num. 24, 17. Deut. 32, 43. 2. Reg. 22, 44.

30, 1. Reg. 8, 41. Pfal. 2, 8. 1. 28. 1. 27, 12. 71, 3. 17. 125, 9. 126, 4. Ilaia 2, 2. 11, 10. 12, 18. 25, 2. 27, 11. 32, 17. 35. 41, 2. 45, 14. 49. 51, 5. 54. 55. 57, 6. 60, 3. 61, 1. 66, 19. 20. Ier. 2, 24. 12, 16. 19. Olee 2, 1, 24. Iol. 2, 28. Mich. 4, 2. Soph. 3, 9. Zach. 2, 11. 8, 20. 9, 10. Mat. 2, 3. 7, 5. 11. 11, 31, 41. 22, 9. Ioan. 10, 16. Act. 8, 26, 30. 10. 1. Corin. 12, 13. Ephel. 2, 10.
Gentilium mores non sunt nobis imitandi, Ier. 18, 1. 20, 21. Ier. 10, 2.
G E N V omne fleendum Domino, Pfal. 21, 30. Ila. 55, 23. Rom. 14, 11. Phil. 2, 10.
G E R S O N filius Leui, Num. 3, 17. Gerionitarum miniternum, 3, 25. 4, 22.
G I E S I minuter Elisci, 4. Reg. 4, 25. fit leprosus, 5, 26.
G L A D I V S non cuius permittendus, Matt. 26, 51. Mat. 14, 47. Luc. 22, 49. Ioan. 18, 10.
Gladius spiritus est verbu Dei, 4. Eld. 13, 27. Ilaia 11, 4. 27, 1. 31, 8. 49, 2. 66, 16. Eph. 6, 17. Heb. 4, 12. Apoc. 1, 16. 2, 16. 19, 15. 2. Thell. 2, 8.
G L O R I A Dei in omnibus querenda, Iol. 7, 19. Pfal. 115, 1. Matth. 6, 9. Ioan. 9, 24. 17, 4. Act. 3, 12. 17, 23. 1. Cor. 6, 20. 10, 31. Philip. 1, 20. Coloss. 3, 17. Tit. 2, 10. quare Honor.
Gloria beatorum, vide Beatitude.
G O D O L I A filius Ahicam gladio interimitur, 4. Reg. 25, 25. Ier. 41, 2.
G R A T I A in tempturis accipitur pro beneficio, Ruth 2, 20. 2. Reg. 2, 6. 13, 20. Prou. 4, 9. Eccli. 7, 27. 29, 20. pro fauore, Gen. 6, 8. 18, 3. 19, 19. 21. Exod. 12, 36. Tob. 1, 13. Elther 2, 17. Prou. 13, 15. Eccli. 4, 25. Dan. 1, 9. Act. 2, 47. 24, 17. 25, 2. pro premio quod à Deo exponatur, Prou. 19, 12. 22, 2. Mach. 12, 46. Luc. 6, 31. 1. Pet. 2, 19. pro dono aliquo gratis dato, Elther 15, 17. Mal. 4, 3. Prou. 3, 22. 16, 21. 22, 11. 1. Corin. 12. Ephel. 4, 7. 1. Pet. 4, 10. pro dono supernaturali Deo gratum faciente, Pfal. 51, 12. Luc. 1, 28. 2, 40. Ioan. 1, 17. Rom. 1, 7. 1. Cor. 16, 23. 2. Cor. 1, 12. Gal. 5, 5. Heb. 11, 19. Iac. 4, 6. pro re grata, pulchra, accepta, & amabili, Prou. 31, 30. Eccli. 10, 12. Eccli. 7, 21. 11, 19. 26, 16. 12. 40, 22. Luc. 4, 22. Ephel. 4, 29.
Gratia donum quàm sit oculum, & reconditum, quodq. nemo facile illud sibi arrogare debeat, Iob 2, 20. 21. Pfal. 2, 11. 18, 11. 142, 2. Prou. 14, 11. 20, 9. Eccli. 9, 12. 12. Eccli. 5, 5. Ier. 17, 9. 1. Cor. 4, 4. 2. Cor. 10, 14. 11, 5. Gal. 6, 1. Philip. 2, 11. 1. Pet. 4, 10. 2. Pet. 1, 10. 1. Ioan. 4, 1.
Gratia qua quis hominibus gratus est, etiam illa à Deo est, Exo. 3, 21. 11, 3. 12, 36. 4. Reg. 25, 27. 2. Eld. 2, 5. Pfal. 105, 46. Ier. 40, 21. 24. Dan. 1, 9. Tob. 1, 13. Act. 24, 27. 27, 3. 28, 16.
Gratus animus erga Deum & homines commendatur, Gen. 4, 3. 8, 20. 14, 21. 22. 23. 24, 48. 26, 25. Exod. 15, 1. Leu. 25, 6. Num. 15, 17. 1. 24. Deut. 4, 9. 6, 5. Iudic. 5, 1. 1. Reg. 2, 11. 14, 11. 11, 12. 2. Reg. 10, 21. 19, 11. 3. Reg. 2, 7. 1. Par. 29, 10, 20. 2. Par. 15, 21. 20, 21. Elther 6. Tob. 9, 12. 11, 7. Eccli. 7, 22. 12, 13. 15, 1. 1. Mach. 2, 4. 24. 1, 5. 2. Mach. 3, 33. Mach.

11, 25. Mar. 5, 10. Luc. 17, 49. Ioan. 11, 40. Act. 4, 21. 27, 13. Rom. 5, 17. 2. Cor. 6, 1. Eph. 3, 19. Phil. 4, 6. Coloss. 2, 7. 15, 15. 1. Thell. 5, 18. 2. Thell. 1, 1. 1. Tim. 4, 3.
Gratia agitur ante & post cibum sumptum, Deut. 8, 10. 1. Reg. 9, 13. Ila. 62, 9. Matth. 14, 19. 25, 36. 28, 21. Marc. 6, 43. 18, 6. 14, 22. Luc. 9, 16. Ioan. 6, 11, 21. Act. 27, 13. Roman. 14, 6. 1. Cor. 10, 10. 1. Tim. 4, 3.
G V L A, vide Ebrietas, & Ciborum, & luxus.

H

H A E R E T I C O S & infideles relinquit Deus ad iustorum probationem, Iudic. 3, 1. 1. Cor. 11, 19.
Hæretici iam inde à temporibus Apostolorum existerunt. Timor. 1, 20. 2. Timoth. 2, 18. 1. Ioan. 2, 18. 2. Ioan. 7. Apocal. 2, 15.
Hæreticos futuros etiam nostris temporibus prædicum est, Matth. 24, 5. 24. Ioan. 5, 43. 1. Tim. 4, 1. 2. Tim. 3, 1. 2. Pet. 2, 1. 3. Iud. 18.
Hæreticorum mores & doctrina, ibi. dem.
Hæretici vitandi, Deut. 13, 1. Mat. 7, 15. Rom. 16, 17. 2. Tim. 2, 17. 3, 5. Tit. 3, 10. 2. Thell. 3, 13. Ioan. 3, 10.
Hæretici male tolerantur à præfatis, Apoc. 2, 14.
Hæretici tollendi de medio, Deut. 19, 1. 13, 20. 3. Reg. 18, 40. 4. Reg. 10, 33.
Hæretis, tomicatio spiritus: vide Fornicatio.
H A Z A E L famulus Benhadat regis Syriz, 4. Regum 8, 11. 15. iuxta manum Domini, 3. Reg. 19, 15. percussit Israel in vniuersis finibus suis, 4. Reg. 10, 32. 12, 17. 13, 1. quemadmodum prophetatum est, 4. Reg. 9, 11, 19. montus, 13, 24.
H E L I A S vir pilosus, & zona pelliæ cinctus renibus, 4. Reg. 1, 10.
Heliz orationis efficacia, 3. Reg. 17, 5. Iacob. 5, 17. 18. alius ministerio conu, 3. Reg. 17, 2. excitat puerum mortuum, 17, 19. occidit prophetas Baal, 18, 40. fugit Iezabel 19, 1. nutritur in Damasco, vt vngeret Hazael regem Syriz, 19, 15. mittitur ad Achab, 21, 17. ad Heliam missi principes quinquagenarii cū suis, igne exlitus demisso cōsumuntur, 4. Reg. 1, 10. assumitur per turbinem in caelum, 2, 11. apparet in transfiguratione Domini, Matt. 17, 1. Luc. 9, 11.
H E L I O P O R V S à cubiculis Seleuco, tentat thesaurum templi auferre, 2. Mach. 3, 7, 13. ponitur à Deo, 3, 24.
H E L I S E V S: vide Elifeus.
H E R O D E S Afcalonita occidit innocentes pueros, Matth. 2, 16. & mortur, 2, 19.
Herodis Antipas filius Herodis, tetrarcha Galilææ, Luc. 3, 1. occidit Ioannem Baptistam, Matt. 14, 9. Herodes & Pilatus mortem Christi inter se reconciliantur, Luc. 23, 12. Act. 4, 27.
H E R V S & Hera: vide Dominus & Domina.
H E S R O N filius Phares, Genes. 46, 12. Matt. 1, 1. relinquit post se Azam, & appellatur Iephonnc, 1. Par. 4, 15.

†† 2 †65, 16,

[illegible]

P(2,1,2) 112. 11,20†,4,1160*.101,
†† 2 †69,16,

† 16, 18. Tob. 11, 19. Baruch 1, 2. Gen. 11, 16. Heb. 11, 10 † 12, 21. Apo. 3, 12 † 1, 2, 10.

IEZABEL impia, impij Achab coniunx, 1. Reg. 16, 31 † 21, 17. occidit prophetas Domini, 13, 4, 13. minatur Heliz prophetæ mortem, 19, 2. à canibus dilaceratur, 4. Regum 9, 33. iuxta verbum Heliz prophetæ, 3. Reg. 21, 23.

ILLUMINATI dicuntur Baptizati, Heb. 6, 4.

IMAGINES iussit Deus fieri, Exo. 25, 18. Num. 23, 8.

Imagines fecit Salomon, 1. Reg. 6, 35 † 7, 25, 29, 36 † 10, 19. 2. Paralip. 3, 10, 14 † 4, 5.

Imaginum usus, Num. 21, 8. Sap. 16, 6. Iof. 2, 26. de altari in testimonio & memoriam extructo.

IM MISERICORDIA, & eius punitio, Exod. 1, 12. Deut. 23, 3. Iudic. 3, 6, 19. 1. Reg. 25, 15, 38. Tob. 20, 19. Prou. 1, 10. Eccl. 12, 13. Amos 1, 6. Matt. 18, 30 † 34 † 25, 41. Luc. 16, 21, 23. Iacobi 2, 13.

IMPATIENTIA, & eius punitio, Exo. 14, 31 † 15, 24 † 16, 27 † 17, 2. Numer. 11, 1, 10 † 14, 12 † 21, 5. Iob 3, 1. Prou. 12, 16. Eccl. 1, 16.

IMPIORVM dicta, facta, & cogitata contra pios, Sap. 2. Psal. 9. 10. 11. 13. 15. Prou. 4, 14.

Impiorum prosperitas, Iob 10, 3 † 21, 7, 10. Psal. 72, 28 † 91, 3 † Ecl. 3, 26, 31. Ierem. 12, 1. Habacuch 1, 13. 2. Machab. 6.

Impiorum prosperitas bonis admirationem parit, Iob 21, 7, 13. Psal. 72, 2. Eccl. 7, 16. Ier. 12, 1. Habac. 1, 13. Malach. 3, 15.

Impij incidunt in mala quæ pias parant, 1. Regum 17, 42 † 14, 4. Esther 7, 10. Psal. 7, 16 † 9, 16 † 13, 4, 8 † 16, 14. Prou. 26, 27. Eccl. 10, 8. Ila. 33, 1. Ierem. 48. Dan 3, 12 † 5, 24 † 13, 22. Eccl. 37, 28. Iudith 13, 4. Apo. 18, 6.

Impij incidunt frequenter in malum quod timeant, Iob 6, 16. Prou. 1, 26 † 10, 24. Ila. 66, 4.

Impiorum lubrica & improuisa punitio, dispersio & euersio, Gen. 7, 21 † 14, 15 † 19, 24 † 14, 21. Exo. 14, 24. Leuit. 10, 2. Numer. 1, 33 † 16, 31. Iosue 10, 27 † 11, 7. Iudic. 4, 20 † 7, 12, 15, 21 † 3, 11 † 16, 33. 1. Regum 30, 16. 2. Reg. 13, 28. 3. Reg. 6, 2 † 18, 40 † 20, 11, 19. Iob 4, 8 † 5, 3 † 8, 13 † 15, 20 † 18. 1. 20. † 27, 15 † 36, 12. Psal. 1, 13 † 136. Prou. 1, 27 † 16, 15 † 10, 25 † 12, 7. Ila. 1, 2 † 47, 9. Ierem. 15, 8. Daniel 5, 10. 1. Machab. 2, 82 † 4, 3. Matth. 24, 18. Luc. 12, 40, 45 † 16, 23 † 28 † 17, 27, 29. 1. Thell. 1, 3.

Impiorum punitio bonis est ad timorem & cautionem, Deut. 11, 17, 18 † 19, 20 † 21, 21. Prou. 19, 23 † 1, 11. Eccl. 3, 17. Act. 5, 11. 1. Tim. 5, 20.

Impios deridebit Deus, Psal. 2, 4 † 36, 13 † 116. Prou. 1, 26. Sap. 4, 12.

IMPOSITIO manuum varia in veteri testamento, Gen. 48, 14. Exod. 29, 10. Leu. 1, 5, 13. Num. 27, 23. Dan. 13, 34. Marc. 10, 16.

Impositio manuum in sacramento ordinis & confirmationis, Act. 8, 6 † 8, 17 †

13, 3 † 12. 1. Tim. 4, 14 † 5, 22. 2. Tim. 1, 6. **IMPVDICITIA** contra naturam, Gen. 19, 5 † 38, 7. Leuit. 18, 22 † 20, 13. Iudic. 19, 22, 30. Rom. 1, 27. 1. Cor. 5, 1. Ephel. 3, 12. 1. Timothei. 1, 2. Pet. 2, 7, 8.

INCANTATIONES & maleficia, Exod. 7, 11 † 8, 18 † 22, 18. Leuit. 19, 31 † 20, 6, 27. Num. 23, 23. Deuter. 18, 10. 1. Reg. 28. 4. Reg. 17, 17 † 21, 6. Ila. 1, 6 † 44, 25 † 47, 13. Ierem. 10, 2. Dan. 2, 31. 10. Mich. 3, 11. Act. 8, 8 † 19, 6 † 10, 16 † 19, 19. Gal. 5, 20. Apo. 18, 23 † 21, 8.

INCESTVS graue peccatum, Leuit. 18, 6, 7 † 20, 11, 14. Deut. 22, 30. 1. Cor. 5, 12.

INDVLGENTIAE, 2. Corinth. 2, 10.

INFERNVS & damnatio parata diabolo & angelis eius, vide Damnatio. Inferni poena varia & horribilis, Deut. 33, 22. Iob 24, 19. Plal. 10, 6 † 20, 10 † 49, 15 † 111, 10. Sap. 11, 17. Eccl. 1, 10. Ila. 30, 33 † 13, 11, 13, 14 † 34, 9. Ierem. 9, 15. Malach. 4, 1. Matt. 8, 12. Luc. 12, 27 † 16, 23. Apo. 14, 9 † 19, 2 † 20, 14. nūquam terminanda, Ila. 66, 24. Matt. 25, 41, 46. Marc. 9, 47. 2. Thell. 1, 9.

INFIDELITAS, vide Fides.

INFIRMITAS corporalis: vide Agrotatio.

INGRATITVDO, & eius punitio, Gen. 31, 1 † 40, 23. Exod. 1, 3. Deut. 23, 3. Iudic. 2, 16, 8 † 3, 33 † 12, 1. 1. Reg. 10, 13 † 12, 8 † 13, 10. 2. Reg. 14, 10. 2. Par. 24, 21. Prou. 17, 13. Ila. 1, 2 † 5, 4. Ier. 2, 5, 6. Ezech. 16. Osee 10, 1 † 13, 2, 6. Mich. 6, 3. Sap. 16, 29. 1. Mach. 16, 16, 19. Matt. 11, 20. Luc. 17, 13. Ioan. 11, 48. Rom. 1, 21. 2. Tim. 3, 2.

INIMICVS non passim contemendus est, 1. Reg. 14, 14 † 17, 41. 2. Reg. 21, 20. 3. Reg. 20. 4. Reg. 14, 8.

Inimico reconciliatio non temere credendum est, 1. Reg. 24, 17 † 26, 21. 2. Reg. 3, 26. 1. Mach. 12, 24.

INIQVITAS abundabit, 4. Ecl. 5, 2 † 14, 16. Matth. 24, 12. 4. Ioan. 5, 19. vide Impij & Mali.

INNOCENTIA sua cuique tuenda & malæ suspiciones amouendæ, Iof. 22, 22. 1. Regum 1, 14. 3. Regum 18, 17. Ierem. 37, 12. Acto 2, 15 † 6, 14 † 7, 2 † 28, 17.

INOBEDIENTIA eiusq. punitio, Gen. 3, 16, 17 † 19, 17, 26. Leuit. 10, 1 † 26, 14. Num. 14, 28, 41 † 16, 11 † 20, 24. Deut. 11, 16, 28 † 17, 12 † 18, 19, 20 † 27, 16. 1. 28. 15. 1. Reg. 12, 15 † 13, 11 † 15, 24 † 18, 16. 2. Reg. 6, 6. 3. Reg. 11, 9 † 13, 15, 21 † 14, 17 † 20, 15. 2. Par. 7, 12 † 26, 16, 19. Ila. 24, 5. Ier. 13, 38 † 13, 8 † 17, 27 † 26, 4 † 35. Ioan. 1, 3. Matt. 12, 17. Act. 7, 59. Rom. 8, 8. Gal. 1, 10. 1. Thell. 1, 8.

INVIDIA & odium, Gen. 4, 5 † 26, 14 † 27, 41 † 30, 1 † 37, 4, 11. Exod. 1, 8 † 20, 13. Leu. 19, 17. Num. 12, 1 † 31, 20, 21. Deut. 19, 16. 1. Reg. 18, 7. 11. Sap. 2, 24. Prou. 10, 12, 18. Ezech. 25, 15. Dan. 6, 3. Luc. 15, 28. Ioan. 11, 4. Rom. 1, 29 † 13, 11. Gal. 5, 14, 20. Iac. 3, 14 † 4, 2. 1. Pet. 2, 1. Ioan. 3, 13, 15 † 4, 20.

IOAB filius Saruiz, 2. Reg. 2, 13. confodit Abner, 3, 27. reconciliat Absalonem

per Thecium, 14. confodit Amasa, 22. 9. confoditur ipse, 3. Reg. 2, 23, 34. iuxta mandatum David, 2, 5, 7.

IOACHAZ filius Iehu, rex Israel, 4. Reg. 10, 35 † 13, 1.

Ioachaz filius Iosif exiit regno, & vehitur in Ægyptum, vbi & moritur, 4. Reg. 23, 14. captiuitas eius prædicatur, Ezech. 19, 4. appellatur Iohanan, 1. Par. 3, 13. post ipsum creatur rex frater eius Eliachim, 4. Reg. 23, 14.

IOACHIN filius Ioachim rex Iuda, 4. Regum 24, 8. ducitur captiuus à Nabuchodonosor in Babyloniam, 24, 18, 19. dimittitur ex carcere, & ad honores vehitur, 25, 24. appellatur Iechonias, Ierem. 22, 1. appellatur Neri, Luc. 3, 27. ei succedit paupus Matthanias, 4. Reg. 24, 17.

IOACIM, & antea dictus Eliacin, filius Iosif, sit rex Iuda, 4. Reg. 23, 34. 1. Ecl. 1, 17. combussit libros sermonum, Ierem. 36, 21. appellatur Melchi, Luc. 3, 24. moritur, 4. Reg. 24, 18. post ipsum constituitur rex filius Ioachim, 4. Reg. 24, 18.

IOANNA uxor Chusæ sequitur Christum, Luc. 8, 1.

IOANNES Baptista filius Zachariæ, Luc. 1, 59, 63. Euangelium regni denunciat, & baptizat, Mat. 3, 1. Marc. 1, 4. 5. Ioan. 1, 28 † 3, 23, 26. vestitus eius epilis camelorum, & videt locustæ & mel miscere, Marc. 1, 6. noluit haberi maior quam erat, Ioan. 1, 29, 30, 36 † 1, 28. mitit discipulos ad Christum, Matth. 11, 2. capite truncatur, Matth. 14, 8. dicitur Helias, Malach. 4, 5. Matth. 11, 14 † 17, 12. Luc. 1, 17.

Ioannes filius Zebedæ vocatur, Marc. 4, 22. vicinæ à Christo diligitur, Ioan. 13, 3 † 19, 26 † 20, 2 † 21, 7, 20. scribit quæ vidit, Ioan. 19, 35 † 21, 24. Ioan. 1, 1.

IOAS filius Ochozib solus euadit, dum senatus regis occiditur, 4. Reg. 11, 2. coronatur rex in Iuda, 11, 12. occidit Zachariam filium Ioiadæ, 2. Paral. 24, 21. Matth. 23, 35. occiditur à suis ministris, 2. Paral. 24, 24. 4. Reg. 11, 20. post ipsum filius eius Amasias rex constituitur est, 1. Par. 3, 12. 2. Paral. 24, 27.

Ioas filius Ioachaz rex Israel, 4. Reg. 13, 2. pugnat contra Amasiam, subuerit moenia Ierusalem, destruit templum, & moritur, 4. Reg. 14, 13, 16.

IOIAD A Sacerdos inssit occidi Ahaliam reginam, 4. Reg. 11, 15. 2. Paral. 24, 14. moritur, 24, 15.

IONAS prophetæ, 4. Reg. 14, 26. præcipitur in mare, Ion. 1, 15. deglutit cum piscis à Domino præparatus, 2, 1. cuius ventra erat tribus diebus & tribus noctibus, ibid. Matt. 12, 40.

IONATHAS filius Saulis prosterat Philistæos, 1. Reg. 13, 1 † 14, 1. liberatur per populum à patre ob mel deglutit occidendum, 14, 45. ferit fœdus cum Dauid, 14, 30, 31. 2. 23, 18. caditur, 31, 7.

Ionathas filius Mathathiz, præfectus militaris Iudæorum, 1. Mach. 9, 31. fœdus init cum Demetrio, 10, 115. capitur, 12, 43. occiditur cum suis filijs, 13, 2.

IOB A M filius Iolaphat rex Iuda, 3. Regum 22, 11. occidit sex fratres suos, 2. Par.

Acto 20, 17 Roman. 16, 15. 1. **Cor. 16, 20.**
2. Corinth. 13, 12. 1. **Thessal. 5, 26.** 1. **Pet. 5, 24.**
O T T I M : vide **Acedia**.
O Z I A S sacerdos recepit Achior in domum suam, Iudith 6, 19.
 praeferit Domini miserationi temporis quinque dierum, 7, 23.
O zias : vide **Vilia**.

P

P A C T V M cum quibus non sit in eundem, Exod. 23, 32 † 34, 15. **Deut. 7, 3** † 20, 13. 3. **Reg. 23, 32.**
 Pactum contra Dei voluntatem cum infidelibus initum, punitur, Iudith 1, 24. 27 † 3, 3. 3. **Regum 20, 34** † 1. 2. **Paralip. 29, 2.**

Pactum inquit Deus cum populo, Gen. 17, 2, 7. **Exod. 19, 5.** **Deuter. 5, 2.** **Ierem. 31, 31, 32.**
Pactum inquit populus cum Deo, Ios. 24, 25. 4. **Reg. 23, 32.** 2. **Paralip. 32, 16.** 2. **Eld. 10, 12.**

P A R E N T V M officium, Gen. 18, 12 † 23, 12 † 24, 2 † 25, 6 † 24, 29 † 49, 8. **Exod. 10, 2** † 2, 20 † 11, 14 † 21, 10. **Leu. 19, 29.** **Num. 30, 6.** **Deut. 4, 9** † 6, 7, 20 † 11, 19 † 21, 19 † 22, 15 † 19 † 32, 46. **Iosue 4, 22.** 1. **Reg. 3, 23** † 1, 3. 3. **Reg. 2, 1.** **Iob 1, 5.** **Plal. 77, 3.** **Prou. 13, 4** † 15, 7 † 11, 29 † 13, 24 † 19, 13 † 20, 7 † 22, 6 † 15 † 23, 13 † 29, 17. **Ecclesi. 1, 23** † 1, 25 † 11, 7 † 17, 25 † 10, 26. 13 † 30, 15 † 11, 33 † 32, 42, 5. **Tob. 1, 10** † 4, 7. 10, 13 † 14, 5. 11. 1. **Machab. 2, 49, 54.** 2. **Machab. 6, 2** † 2, 27 † 20, 21. 27. **Dan. 13, 3.** **Matth. 10, 37.** **Eph. 6, 4.** **Col. 3, 21.** 2. **Tim. 3, 15.** **Tit. 2, 9.**

P A S C H A, festi institutio & celebratio, Exod. 12, 4 † 13, 6 † 21, 15 † 34, 18. **Leu. 23, 5.** **Num. 9, 2** † 11, 23, 17. **Deut. 16, 15.** **Ios. 5, 10.** 4. **Reg. 23, 21.** 2. **Paralip. 10, 1** † 25, 1. 2. **Eld. 6, 2.** 3. **Eld. 1, 10** † 7, 10. **Ezech. 45, 21.** **Matth. 26, 19.** **Marc. 14, 12.** **Luce. 22, 7.**

P A S T O R E S, praeceptores, & alij praefecti quia debeant esse sollicitudine & cura in eos quos suae fidei commissos habent, Prou. 27, 23, 24. **Sap. 6, 21.** 26. **Ezech. 34, 4.** **Matth. 18, 12** † 24, 45. **Luce. 15, 4.** **Ioan. 10, 11.** † 13, 1. † 17, 9, 11. † 18, 9. **Act. 20, 28.** 2. **1. Cor. 14, 14.** 2. **Corinth. 11, 28.** 29. **Galat. 3, 12.**

P A T I E N S & longanimis est Deus, Genes. 6, 3. **Exod. 34, 6.** **Num. 14, 18.** **Plal. 105, 15** † 102, 8 † 144, 8. **Ecclesi. 3, 12.** **Matth. 18, 10.** **1. Ios. 3, 11.** **Jonas 4, 28.** **Nahum 1, 3.** **Sap. 11, 24** † 15, 1. **Matth. 18, 27.** **Rom. 2, 4.** 1. **Tim. 1, 16.** 2. **Pet. 4, 9.**

Patientia & longanimitas fidelium in omni genere afflictionum, Gen. 12, 4, 6. 2. **Reg. 16, 10.** **Iob 1, 20** † 2, 9 † 7, 2. **Prou. 3, 11** † 14, 29 † 15, 1 † 16, 32 † 25, 15. **Ecclesi. 3, 2** † 2, 4. **Eld. 10, 15.** **Tob. 3, 8.** 2. **Machab. 6, 20** † 7. **Matth. 5, 39.** **Rom. 5, 3** † 12, 12 † 15, 4. 2. **Corinth. 6, 4.** **Galat. 5, 22.** **Ephel. 4, 2.** 1. **Thessal. 5, 14.** 2. **Thess. 3, 4** 7. 1. **Timoth. 6, 11.** 2. **Timoth. 2, 3.** 12. 1. **Pet. 1, 6** † 2, 19 † 3, 14 † 17 † 4, 1. 1. **Pet. 1, 6.** **Hebr. 10, 16** † 11, 25 † 12, 1. **Iacobi 5, 7.**

Impatientia & eius punitio, Exod. 14, 11 † 15, 24 † 16, 27 † 17, 20. **Numer. 11,**

1, 10 † 14, 18 † 21, 6. **Iob 3, 1.** **Ecclesi. 1, 16.**
P A V P E R E S : vide **Eleemosyna**.
P A V L V S Iudaeus ex tribu Benjamin. **Rom. 11, 1.** **Philipp. 3, 5.** natus & educatus Tarli. **Acto 22, 1.** persequitur Christianos, 9, 1. **Galat. 1, 13.** 1. **Timoth. 1, 12.** conuersio eius singularis, **Acto 9, 1.** Paulus doctor gentium, **Rom. 11, 13** † 15, 16. **Galat. 2, 2.** 1. **Tim. 2, 7.** 2. **Timoth. 1, 11.** predicat Antiochia, **Act. 13, 16.** Iconiz 14, 1. **Lyllu, 14, 6, 11.** **Thessalonic. 17, 1.** **Beroez, 17, 10.** **Athenis, 17, 22.** 28. **Corinthi, 18, 1.** vocatur in Macedonia, **Acto 16, 9.** **capitur, 21, 27.** deducitur Celsaeam, 23, 23, 10. vehitur Romam, 27, 2. **1. Iustit. Neroni, 2. Tim. 4, 22.**

Paulus nemini voluit esse oneri, **Act. 20, 31.** 2. **Cor. 11, 9** † 12, 13. 1. **Thess. 2, 2.** **Thess. 1, 1.** vocabatur olim Saulus, **Act. 7, 59** † 9, 1 † 13, 1.

P A X quaedam temporalis, quaedam aeterna, Genes. 13, 6, 3 † 26, 22 † 45, 24. **Leuit. 26, 6.** **Numer. 27, 1.** **Ierem. 29, 7.** **Ecclesi. 3, 2** † 28, 15, 19. **Matth. 5, 9.** **Marc. 2, 50.** **Luce 14, 32.** **Acto 9, 31.** **Rom. 12, 18.** 1. **Corinth. 14, 33.** **Ephel. 4, 3.** 1. **Tim. 2, 2.** 1. **Pet. 3, 11.** **Hebr. 12, 14.** **Iac. 3, 18.** **Apoc. 6, 4.**

Pax interna qualis est inter Deum & eius amicos, **Matth. 2, 49** † 5, 16 † 6, 16. 12. **Offic. 3, 14.** 20. **Mich. 4, 3.** **Zach. 9, 10.** **Luce. 2, 14** † 24, 16. **Ioan. 14, 17** † 16, 11 † 20, 12. **Acto 10, 16.** **Rom. 5, 1.** **Eph. 2, 14.** **Philip. 4, 7.**

Pacem & misericordiam promittunt mendaces prophetae, **Ierem. 6, 14** † 8, 12 † 14, 13 † 23, 16. **Ezech. 13, 10.** 16. **Mich. 3, 5.** 1. **Thessal. 5, 1.**

P E C C A T I origo, Genes. 2, 17 † 3, 6.

Peccatum originale, Iob 14, 4 † 15, 14. **Plal. 10, 7.** **Rom. 3, 2** † 5, 12 † 6, 12. effectus eius, Gen. 8, 21. **Ecclesi. 17, 10.** **Rom. 5, 12.** 17 † 6, 23 † 7, 8. 1. **I. 11.** 17. **Galat. 3, 17.** **Eph. 2, 1.** tollitur eius reatus per Christum, **Ioan. 1, 29.** **Rom. 3, 2** † 4, 2 † 5, 9, 15, 17. 18, 19 † 6, 17 † 24 † 8, 3. 2. **Gal. 3, 22.** **Ephel. 2, 15.**

Peccatum solus Deus proptia auctoritate remittere potest, Exod. 34, 7. **Plal. 18, 11** † 11, 1 † 102, 12. **Matth. 4, 15** † 44, 22 † 13. **Ierem. 11, 34** † 13, 8. **Mich. 7, 18.** **Matth. 9, 2.** **Marc. 2, 5.** **Luce. 5, 20** † 2, 48.

Peccatum Sacerdos remittit auctoritate diuina, **Matth. 18, 18.** **Ioan. 20, 23.**
Peccatum remittitur per Christum, **Isa. 43, 2.** **Dan. 9, 24.** **Matth. 1, 21** † 2, 2 † 11, 28 † 20, 28 † 26, 27. **Marc. 2, 5.** **Luce. 24, 48.** **Ioan. 1, 29.** **Act. 3, 18** † 4, 12 † 10, 43, 44 † 13, 38. **Rom. 4, 25** † 5, 9. 1. **Cor. 6, 11** † 15, 3. 2. **Cor. 2, 1.** **Gal. 1, 4.** **Coloss. 1, 15.** **Eph. 1, 7** † 5, 25. 1. **Timoth. 1, 15.** **Tit. 2, 14.** 1. **Pet. 1, 18** † 2, 24 † 3, 18 † 4, 1. **Hebr. 1, 3** † 9, 12, 14. 1. **Ioan. 1, 7** † 2, 12 † 3, 1. **Apoc. 1, 5.**

Peccatum in Spiritum sanctum, **Matth. 12, 31.** **Marc. 3, 28.** **Luce. 11, 13.** 10. **Hebr. 6, 6** † 10, 26. 1. **Ioan. 5, 16.**
Peccatum vindictam clamans, Gen. 4, 10 † 18, 20. **Exod. 22, 23.** 27. **Ecclesi. 35, 18.** **Iac. 5, 4.**

Peccanti in nos fratri condonandum : vide **Remittendum**.

propter **Peccatum** vnus frater peccatum puniuntur multi, Genes. 3, 7. **Numer. 16, 20.** **Iosue 7, 2.** **Iudic. 12, 25.** 2. **Reg. 24, 7.**

Peccatum contra naturam, Gen. 19, 1. **Iudic. 19, 22.** **Leuit. 20, 13.** **Rom. 1, 27.** 1. **Cor. 6, 10.** 1. **Timoth. 1, 10.**

Peccatum ex ignorantia, **Leuit. 4, 2** † 5, 15. **Numer. 15, 27.** **Luce. 23, 34.** **Ioan. 9, 41** † 15, 24. **Acto 3, 17.** 1. **Tim. 1, 13.**

Peccatum ex malitia & data opera, **Numer. 15, 30.** **Ecclesi. 10, 14.** **Matth. 23, 1.** **Ioan. 11, 42.** **Acto 4, 18.** **Hebr. 6, 1** † 10, 16.

Peccatum confessio : vide supra **Confessio**.

Peccatum non solum non imputatur, sed etiam vere remittitur, & anima abluitur & mundatur, **Plal. 50, 12.** **Act. 2, 38.** 4. **Cor. 6, 11.** 2. **Pet. 1, 9.** 1. **Ioan. 1, 9.**

P E C V L I V M Dei eius populus, **Exo. 19, 5.** **Deut. 7, 6** † 14, 2. **Ioan. 1, 11.** **Ephel. 1, 14.** 1. **Pet. 2, 9.**

P E D V M lotio : vide supra **Lotio**.

P E R E G R I N I S benefaciendum est, Gen. 18, 2. **Exod. 22, 21** † 23, 9. **Leuit. 19, 33** † 23, 22. **Num. 15, 14.** **Deut. 10, 18** † 15, 21 † 24, 17 † 26, 11. **Ezech. 33, 32** † 37, 21. **Zach. 7, 10.**

Peregrini sumus & aduenae in hac vita, Genes. 15, 13 † 23, 4 † 27, 9. 1. **Paralip. 15, 31.** **3. Machab. 1, 18.** 2. **Cor. 4, 3.** **Phil. 1, 20.** **Hebr. 11, 13.** 1. **Pet. 2, 11.**

Pereginationes precatu gratia succipit sunt viles, 3. **Regum 8, 41.** 4. **Reg. 5, 10.**

P E R I V R I I & falsi crimen, Exod. 8, 15, 22. **Luce. 1, 4.** 1. **Reg. 19, 6.** 3. **Reg. 3, 1.** **Ier. 7, 9.** **Zach. 5, 3.** **Malac. 3, 5.** **3. Machab. 6, 2** † 7, 15, 18 † 11, 31 † 13, 16, 19. 2. **Machab. 4, 34** † 12, 1. **Matth. 26, 72.** 1. **1. Pet. 1, 20.**

P E R S A inuadunt Babylonem, **Dan. 1, 2.** iuxta prophetiam **Isa. 37, 37.** **Ierem. 51, 11.** 31, 35.

P E R S E V E R A N T I A, Gen. 19, 17, 16. **Iob 2, 3.** **Prou. 3, 31** † 12, 17. **1. Ezech. 18, 24** † 13, 11. **Ecclesi. 2, 21** † 11, 11 † 35, 2. **Matth. 10, 22** † 15, 22 † 23, 13. **Luce. 9, 54.** **Ioan. 6, 62.** **Acto 2, 42** † 11, 23 † 13, 43 † 14, 21. **Hebr. 3, 2.** **Pet. 2, 20.** 1. **Ioan. 3, 24.** **Apoc. 2, 16.**

P E R S E C V T I O : vide **Crux**.

P E R S O N A R V M acceptio illi, nec Deus personam respicit. **Leuit. 19, 15.** **Deut. 1, 17** † 10, 17 † 17, 2. 1. **Reg. 16, 7.** 2. **Par. 19, 7.** **Sap. 6, 8.** **Iob 34, 19.** **Prou. 11, 5** † 24, 23 † 26, 21. **Ecclesi. 15, 15.** 16. **Matth. 11, 19.** **Malac. 2, 9.** **Matth. 23, 16.** **Marc. 12, 14.** **Luce 20, 21.** **Acto 10, 34.** **Rom. 2, 11.** **Gal. 3, 6.** **Ephel. 6, 9.** **Coloss. 3, 25.** 1. **Pet. 1, 17.** **Iacobi 2, 9.**

P E T E R E : vide **Orate**.

P E T R V S à Christo vocatur, **Marc. 4, 15.** conuersus Christus, 16, 16. appellatur **Simon**, 4, 18 † 10, 2. **Ioan. 20, 2.** appellatur **Cephas**, **Ioan. 1, 42.** 1. **Cor. 1, 12.** 1. 22 † 9, 5. **Gal. 2, 9.** appellatur **Simon Bar-Iona**, & **Simon Ioannis**, **Matth. 16, 17.** **Ioan. 21, 15.** negat Christum, & de negatione fidei poenitentiam agit, **Matth. 26, 68.** 70, 71, 75. praedicat, & loquitur, **Acto 1, 16** † 2, 14, 12. † 3, 1 † 10, 34. sanatur claudum, 3, 4. conuersus in caesarem, 12, 1.

Samaritanus miseretur vulnerati, Luc. 10, 34.

Samaritana loquitur cū Christo apud puerum, Ioan. 4, 7.

SAMSON nascitur, Iudic. 13, 24. iuxta promissionem angeli, 15, 7 vxorem accipit in Thamnata, & dilacerat leonē, 14, 15, 10.

nocet Philisthis, cūq. vim infert, 15, 48. moritur, 16, 19, 30.

SAMVEL, 2. Reg. 1, 20 adducitur ad domum Domini in Silo, 1, 24. vocatur a Domino, 1, 47, 10. congregat vniuersum Israel in Masphat, & clamat ad Dominū puer Israel, 7, 1. 9. poluit hlios suos Iudices Israel, 1, 2. probat se innocentem, 11, 3. interficit Agag, 11, 35.

Dauid regem vngit, 16, 13. moritur, 25, 1. propheta Saul post mortem, 18, 19, 16. Eccl. 46, 21. laudatur, Eccl. 46, 16.

SANABALLAT praefectus Samariz conatur impedire templi aedificationem, 2. Eld. 2, 10.

SANCTVS est Deus, Isa. 6, 3. Apoc. 4, 8.

Sancti & mundi esse debemus, Levit. 11, 44. 19, 2. 20, 26. 25, 10. 26, 19. Ephes. 5, 26. 1. Thessal. 4, 5. 1. Pet. 1, 16. qui sanctus, sanctificetur adhuc, Apoc. 22, 11.

Sanctum Domini, Exod. 35, 2. Levit. 26, 2. Psalm. 133, 1. Machab. 7, 6. Luc. 1, 31.

Sancti pro nobis orant, Ierem. 15, 1. 2. Machab. 15, 14. Apocal. 8, 3. 8, 3. propter eorum preces & merita multa nobis largiuntur Deus, quamuis illi vita sancti sint, Genes. 28, 35. Exod. 12, 13, 14. 3. Regum 1, 29. 1, 32. 1, 34. 1, 35. 1, 36. 1, 37. 1, 38. 1, 39. 1, 40. 1, 41. 1, 42. 1, 43. 1, 44. 1, 45. 1, 46. 1, 47. 1, 48. 1, 49. 1, 50. 1, 51. 1, 52. 1, 53. 1, 54. 1, 55. 1, 56. 1, 57. 1, 58. 1, 59. 1, 60. 1, 61. 1, 62. 1, 63. 1, 64. 1, 65. 1, 66. 1, 67. 1, 68. 1, 69. 1, 70. 1, 71. 1, 72. 1, 73. 1, 74. 1, 75. 1, 76. 1, 77. 1, 78. 1, 79. 1, 80. 1, 81. 1, 82. 1, 83. 1, 84. 1, 85. 1, 86. 1, 87. 1, 88. 1, 89. 1, 90. 1, 91. 1, 92. 1, 93. 1, 94. 1, 95. 1, 96. 1, 97. 1, 98. 1, 99. 1, 100. 1, 101. 1, 102. 1, 103. 1, 104. 1, 105. 1, 106. 1, 107. 1, 108. 1, 109. 1, 110. 1, 111. 1, 112. 1, 113. 1, 114. 1, 115. 1, 116. 1, 117. 1, 118. 1, 119. 1, 120. 1, 121. 1, 122. 1, 123. 1, 124. 1, 125. 1, 126. 1, 127. 1, 128. 1, 129. 1, 130. 1, 131. 1, 132. 1, 133. 1, 134. 1, 135. 1, 136. 1, 137. 1, 138. 1, 139. 1, 140. 1, 141. 1, 142. 1, 143. 1, 144. 1, 145. 1, 146. 1, 147. 1, 148. 1, 149. 1, 150. 1, 151. 1, 152. 1, 153. 1, 154. 1, 155. 1, 156. 1, 157. 1, 158. 1, 159. 1, 160. 1, 161. 1, 162. 1, 163. 1, 164. 1, 165. 1, 166. 1, 167. 1, 168. 1, 169. 1, 170. 1, 171. 1, 172. 1, 173. 1, 174. 1, 175. 1, 176. 1, 177. 1, 178. 1, 179. 1, 180. 1, 181. 1, 182. 1, 183. 1, 184. 1, 185. 1, 186. 1, 187. 1, 188. 1, 189. 1, 190. 1, 191. 1, 192. 1, 193. 1, 194. 1, 195. 1, 196. 1, 197. 1, 198. 1, 199. 1, 200. 1, 201. 1, 202. 1, 203. 1, 204. 1, 205. 1, 206. 1, 207. 1, 208. 1, 209. 1, 210. 1, 211. 1, 212. 1, 213. 1, 214. 1, 215. 1, 216. 1, 217. 1, 218. 1, 219. 1, 220. 1, 221. 1, 222. 1, 223. 1, 224. 1, 225. 1, 226. 1, 227. 1, 228. 1, 229. 1, 230. 1, 231. 1, 232. 1, 233. 1, 234. 1, 235. 1, 236. 1, 237. 1, 238. 1, 239. 1, 240. 1, 241. 1, 242. 1, 243. 1, 244. 1, 245. 1, 246. 1, 247. 1, 248. 1, 249. 1, 250. 1, 251. 1, 252. 1, 253. 1, 254. 1, 255. 1, 256. 1, 257. 1, 258. 1, 259. 1, 260. 1, 261. 1, 262. 1, 263. 1, 264. 1, 265. 1, 266. 1, 267. 1, 268. 1, 269. 1, 270. 1, 271. 1, 272. 1, 273. 1, 274. 1, 275. 1, 276. 1, 277. 1, 278. 1, 279. 1, 280. 1, 281. 1, 282. 1, 283. 1, 284. 1, 285. 1, 286. 1, 287. 1, 288. 1, 289. 1, 290. 1, 291. 1, 292. 1, 293. 1, 294. 1, 295. 1, 296. 1, 297. 1, 298. 1, 299. 1, 300. 1, 301. 1, 302. 1, 303. 1, 304. 1, 305. 1, 306. 1, 307. 1, 308. 1, 309. 1, 310. 1, 311. 1, 312. 1, 313. 1, 314. 1, 315. 1, 316. 1, 317. 1, 318. 1, 319. 1, 320. 1, 321. 1, 322. 1, 323. 1, 324. 1, 325. 1, 326. 1, 327. 1, 328. 1, 329. 1, 330. 1, 331. 1, 332. 1, 333. 1, 334. 1, 335. 1, 336. 1, 337. 1, 338. 1, 339. 1, 340. 1, 341. 1, 342. 1, 343. 1, 344. 1, 345. 1, 346. 1, 347. 1, 348. 1, 349. 1, 350. 1, 351. 1, 352. 1, 353. 1, 354. 1, 355. 1, 356. 1, 357. 1, 358. 1, 359. 1, 360. 1, 361. 1, 362. 1, 363. 1, 364. 1, 365. 1, 366. 1, 367. 1, 368. 1, 369. 1, 370. 1, 371. 1, 372. 1, 373. 1, 374. 1, 375. 1, 376. 1, 377. 1, 378. 1, 379. 1, 380. 1, 381. 1, 382. 1, 383. 1, 384. 1, 385. 1, 386. 1, 387. 1, 388. 1, 389. 1, 390. 1, 391. 1, 392. 1, 393. 1, 394. 1, 395. 1, 396. 1, 397. 1, 398. 1, 399. 1, 400. 1, 401. 1, 402. 1, 403. 1, 404. 1, 405. 1, 406. 1, 407. 1, 408. 1, 409. 1, 410. 1, 411. 1, 412. 1, 413. 1, 414. 1, 415. 1, 416. 1, 417. 1, 418. 1, 419. 1, 420. 1, 421. 1, 422. 1, 423. 1, 424. 1, 425. 1, 426. 1, 427. 1, 428. 1, 429. 1, 430. 1, 431. 1, 432. 1, 433. 1, 434. 1, 435. 1, 436. 1, 437. 1, 438. 1, 439. 1, 440. 1, 441. 1, 442. 1, 443. 1, 444. 1, 445. 1, 446. 1, 447. 1, 448. 1, 449. 1, 450. 1, 451. 1, 452. 1, 453. 1, 454. 1, 455. 1, 456. 1, 457. 1, 458. 1, 459. 1, 460. 1, 461. 1, 462. 1, 463. 1, 464. 1, 465. 1, 466. 1, 467. 1, 468. 1, 469. 1, 470. 1, 471. 1, 472. 1, 473. 1, 474. 1, 475. 1, 476. 1, 477. 1, 478. 1, 479. 1, 480. 1, 481. 1, 482. 1, 483. 1, 484. 1, 485. 1, 486. 1, 487. 1, 488. 1, 489. 1, 490. 1, 491. 1, 492. 1, 493. 1, 494. 1, 495. 1, 496. 1, 497. 1, 498. 1, 499. 1, 500. 1, 501. 1, 502. 1, 503. 1, 504. 1, 505. 1, 506. 1, 507. 1, 508. 1, 509. 1, 510. 1, 511. 1, 512. 1, 513. 1, 514. 1, 515. 1, 516. 1, 517. 1, 518. 1, 519. 1, 520. 1, 521. 1, 522. 1, 523. 1, 524. 1, 525. 1, 526. 1, 527. 1, 528. 1, 529. 1, 530. 1, 531. 1, 532. 1, 533. 1, 534. 1, 535. 1, 536. 1, 537. 1, 538. 1, 539. 1, 540. 1, 541. 1, 542. 1, 543. 1, 544. 1, 545. 1, 546. 1, 547. 1, 548. 1, 549. 1, 550. 1, 551. 1, 552. 1, 553. 1, 554. 1, 555. 1, 556. 1, 557. 1, 558. 1, 559. 1, 560. 1, 561. 1, 562. 1, 563. 1, 564. 1, 565. 1, 566. 1, 567. 1, 568. 1, 569. 1, 570. 1, 571. 1, 572. 1, 573. 1, 574. 1, 575. 1, 576. 1, 577. 1, 578. 1, 579. 1, 580. 1, 581. 1, 582. 1, 583. 1, 584. 1, 585. 1, 586. 1, 587. 1, 588. 1, 589. 1, 590. 1, 591. 1, 592. 1, 593. 1, 594. 1, 595. 1, 596. 1, 597. 1, 598. 1, 599. 1, 600. 1, 601. 1, 602. 1, 603. 1, 604. 1, 605. 1, 606. 1, 607. 1, 608. 1, 609. 1, 610. 1, 611. 1, 612. 1, 613. 1, 614. 1, 615. 1, 616. 1, 617. 1, 618. 1, 619. 1, 620. 1, 621. 1, 622. 1, 623. 1, 624. 1, 625. 1, 626. 1, 627. 1, 628. 1, 629. 1, 630. 1, 631. 1, 632. 1, 633. 1, 634. 1, 635. 1, 636. 1, 637. 1, 638. 1, 639. 1, 640. 1, 641. 1, 642. 1, 643. 1, 644. 1, 645. 1, 646. 1, 647. 1, 648. 1, 649. 1, 650. 1, 651. 1, 652. 1, 653. 1, 654. 1, 655. 1, 656. 1, 657. 1, 658. 1, 659. 1, 660. 1, 661. 1, 662. 1, 663. 1, 664. 1, 665. 1, 666. 1, 667. 1, 668. 1, 669. 1, 670. 1, 671. 1, 672. 1, 673. 1, 674. 1, 675. 1, 676. 1, 677. 1, 678. 1, 679. 1, 680. 1, 681. 1, 682. 1, 683. 1, 684. 1, 685. 1, 686. 1, 687. 1, 688. 1, 689. 1, 690. 1, 691. 1, 692. 1, 693. 1, 694. 1, 695. 1, 696. 1, 697. 1, 698. 1, 699. 1, 700. 1, 701. 1, 702. 1, 703. 1, 704. 1, 705. 1, 706. 1, 707. 1, 708. 1, 709. 1, 710. 1, 711. 1, 712. 1, 713. 1, 714. 1, 715. 1, 716. 1, 717. 1, 718. 1, 719. 1, 720. 1, 721. 1, 722. 1, 723. 1, 724. 1, 725. 1, 726. 1, 727. 1, 728. 1, 729. 1, 730. 1, 731. 1, 732. 1, 733. 1, 734. 1, 735. 1, 736. 1, 737. 1, 738. 1, 739. 1, 740. 1, 741. 1, 742. 1, 743. 1, 744. 1, 745. 1, 746. 1, 747. 1, 748. 1, 749. 1, 750. 1, 751. 1, 752. 1, 753. 1, 754. 1, 755. 1, 756. 1, 757. 1, 758. 1, 759. 1, 760. 1, 761. 1, 762. 1, 763. 1, 764. 1, 765. 1, 766. 1, 767. 1, 768. 1, 769. 1, 770. 1, 771. 1, 772. 1, 773. 1, 774. 1, 775. 1, 776. 1, 777. 1, 778. 1, 779. 1, 780. 1, 781. 1, 782. 1, 783. 1, 784. 1, 785. 1, 786. 1, 787. 1, 788. 1, 789. 1, 790. 1, 791. 1, 792. 1, 793. 1, 794. 1, 795. 1, 796. 1, 797. 1, 798. 1, 799. 1, 800. 1, 801. 1, 802. 1, 803. 1, 804. 1, 805. 1, 806. 1, 807. 1, 808. 1, 809. 1, 810. 1, 811. 1, 812. 1, 813. 1, 814. 1, 815. 1, 816. 1, 817. 1, 818. 1, 819. 1, 820. 1, 821. 1, 822. 1, 823. 1, 824. 1, 825. 1, 826. 1, 827. 1, 828. 1, 829. 1, 830. 1, 831. 1, 832. 1, 833. 1, 834. 1, 835. 1, 836. 1, 837. 1, 838. 1, 839. 1, 840. 1, 841. 1, 842. 1, 843. 1, 844. 1, 845. 1, 846. 1, 847. 1, 848. 1, 849. 1, 850. 1, 851. 1, 852. 1, 853. 1, 854. 1, 855. 1, 856. 1, 857. 1, 858. 1, 859. 1, 860. 1, 861. 1, 862. 1, 863. 1, 864. 1, 865. 1, 866. 1, 867. 1, 868. 1, 869. 1, 870. 1, 871. 1, 872. 1, 873. 1, 874. 1, 875. 1, 876. 1, 877. 1, 878. 1, 879. 1, 880. 1, 881. 1, 882. 1, 883. 1, 884. 1, 885. 1, 886. 1, 887. 1, 888. 1, 889. 1, 890. 1, 891. 1, 892. 1, 893. 1, 894. 1, 895. 1, 896. 1, 897. 1, 898. 1, 899. 1, 900. 1, 901. 1, 902. 1, 903. 1, 904. 1, 905. 1, 906. 1, 907. 1, 908. 1, 909. 1, 910. 1, 911. 1, 912. 1, 913. 1, 914. 1, 915. 1, 916. 1, 917. 1, 918. 1, 919. 1, 920. 1, 921. 1, 922. 1, 923. 1, 924. 1, 925. 1, 926. 1, 927. 1, 928. 1, 929. 1, 930. 1, 931. 1, 932. 1, 933. 1, 934. 1, 935. 1, 936. 1, 937. 1, 938. 1, 939. 1, 940. 1, 941. 1, 942. 1, 943. 1, 944. 1, 945. 1, 946. 1, 947. 1, 948. 1, 949. 1, 950. 1, 951. 1, 952. 1, 953. 1, 954. 1, 955. 1, 956. 1, 957. 1, 958. 1, 959. 1, 960. 1, 961. 1, 962. 1, 963. 1, 964. 1, 965. 1, 966. 1, 967. 1, 968. 1, 969. 1, 970. 1, 971. 1, 972. 1, 973. 1, 974. 1, 975. 1, 976. 1, 977. 1, 978. 1, 979. 1, 980. 1, 981. 1, 982. 1, 983. 1, 984. 1, 985. 1, 986. 1, 987. 1, 988. 1, 989. 1, 990. 1, 991. 1, 992. 1, 993. 1, 994. 1, 995. 1, 996. 1, 997. 1, 998. 1, 999. 1, 1000. 1, 1001. 1, 1002. 1, 1003. 1, 1004. 1, 1005. 1, 1006. 1, 1007. 1, 1008. 1, 1009. 1, 1010. 1, 1011. 1, 1012. 1, 1013. 1, 1014. 1, 1015. 1, 1016. 1, 1017. 1, 1018. 1, 1019. 1, 1020. 1, 1021. 1, 1022. 1, 1023. 1, 1024. 1, 1025. 1, 1026. 1, 1027. 1, 1028. 1, 1029. 1, 1030. 1, 1031. 1, 1032. 1, 1033. 1, 1034. 1, 1035. 1, 1036. 1, 1037. 1, 1038. 1, 1039. 1, 1040. 1, 1041. 1, 1042. 1, 1043. 1, 1044. 1, 1045. 1, 1046. 1, 1047. 1, 1048. 1, 1049. 1, 1050. 1, 1051. 1, 1052. 1, 1053. 1, 1054. 1, 1055. 1, 1056. 1, 1057. 1, 1058. 1, 1059. 1, 1060. 1, 1061. 1, 1062. 1, 1063. 1, 1064. 1, 1065. 1, 1066. 1, 1067. 1, 1068. 1, 1069. 1, 1070. 1, 1071. 1, 1072. 1, 1073. 1, 1074. 1, 1075. 1, 1076. 1, 1077. 1, 1078. 1, 1079. 1, 1080. 1, 1081. 1, 1082. 1, 1083. 1, 1084. 1, 1085. 1, 1086. 1, 1087. 1, 1088. 1, 1089. 1, 1090. 1, 1091. 1, 1092. 1, 1093. 1, 1094. 1, 1095. 1, 1096. 1, 1097. 1, 1098. 1, 1099. 1, 1100. 1, 1101. 1, 1102. 1, 1103. 1, 1104. 1, 1105. 1, 1106. 1, 1107. 1, 1108. 1, 1109. 1, 1110. 1, 1111. 1, 1112. 1, 1113. 1, 1114. 1, 1115. 1, 1116. 1, 1117. 1, 1118. 1, 1119. 1, 1120. 1, 1121. 1, 1122. 1, 1123. 1, 1124. 1, 1125. 1, 1126. 1, 1127. 1, 1128. 1, 1129. 1, 1130. 1, 1131. 1, 1132. 1, 1133. 1, 1134. 1, 1135. 1, 1136. 1, 1137. 1, 1138. 1, 1139. 1, 1140. 1, 1141. 1, 1142. 1, 1143. 1, 1144. 1, 1145. 1, 1146. 1, 1147. 1, 1148. 1, 1149. 1, 1150. 1, 1151. 1, 1152. 1, 1153. 1, 1154. 1, 1155. 1, 1156. 1, 1157. 1, 1158. 1, 1159. 1, 1160. 1, 1161. 1, 1162. 1, 1163. 1, 1164. 1, 1165. 1, 1166. 1, 1167. 1, 1168. 1, 1169. 1, 1170. 1, 1171. 1, 1172. 1, 1173. 1, 1174. 1, 1175. 1, 1176. 1, 1177. 1, 1178. 1, 1179. 1, 1180. 1, 1181. 1, 1182. 1, 1183. 1, 1184. 1, 1185. 1, 1186. 1, 1187. 1, 1188. 1, 1189. 1, 1190. 1, 1191. 1, 1192. 1, 1193. 1, 1194. 1, 1195. 1, 1196. 1, 1197. 1, 1198. 1, 1199. 1, 1200. 1, 1201. 1, 1202. 1, 1203. 1, 1204. 1, 1205. 1, 1206. 1, 1207. 1, 1208. 1, 1209. 1, 1210. 1, 1211. 1, 1212. 1, 1213. 1, 1214. 1, 1215. 1, 1216. 1, 1217. 1, 1218. 1, 1219. 1, 1220. 1, 1221. 1, 1222. 1, 1223. 1, 1224. 1, 1225. 1, 1226. 1, 1227. 1, 1228. 1, 1229. 1, 1230. 1, 1231. 1, 1232. 1, 1233. 1, 1234. 1, 1235. 1, 1236. 1, 1237. 1, 1238. 1, 1239. 1, 1240. 1, 1241. 1, 1242. 1, 1243. 1, 1244. 1, 1245. 1, 1246. 1, 1247. 1, 1248. 1, 1249. 1, 1250. 1, 1251. 1, 1252. 1, 1253. 1, 1254. 1, 1255. 1, 1256. 1, 1257. 1, 1258. 1, 1259. 1, 1260. 1, 1261. 1, 1262. 1, 1263. 1, 1264. 1, 1265. 1, 1266. 1, 1267. 1, 1268. 1, 1269. 1, 1270. 1, 1271. 1, 1272. 1, 1273. 1, 1274. 1, 1275. 1, 1276. 1, 1277. 1, 1278. 1, 1279. 1, 1280. 1, 1281. 1, 1282. 1, 1283. 1, 1284. 1, 1285. 1, 1286. 1, 1287. 1, 1288. 1, 1289. 1, 1290. 1, 1291. 1, 1292. 1, 1293. 1, 1294. 1, 1295. 1, 1296. 1, 1297. 1, 1298. 1, 1299. 1, 1300. 1, 1301. 1, 1302. 1, 1303. 1, 1304. 1, 1305. 1, 1306. 1, 1307. 1, 1308. 1, 1309. 1, 1310. 1, 1311. 1, 1312. 1, 1313. 1, 1314. 1, 1315. 1, 1316. 1, 1317. 1, 1318. 1, 1319. 1, 1320. 1, 1321. 1, 1322. 1, 1323. 1, 1324. 1, 1325. 1, 1326. 1, 1327. 1, 1328. 1, 1329. 1, 1330. 1, 1331. 1, 1332. 1, 1333. 1, 1334. 1, 1335. 1, 1336. 1, 1337. 1, 1338. 1, 1339. 1, 1340. 1, 1341. 1, 1342. 1, 1343. 1, 1344. 1, 1345. 1, 1346. 1, 1347. 1, 1348. 1, 1349. 1, 1350. 1, 1351. 1, 1352. 1, 1353. 1, 1354. 1, 1355. 1, 1356. 1, 1357. 1, 1358. 1, 1359. 1, 1360. 1, 1361. 1, 1362. 1, 1363. 1, 1364. 1, 1365. 1, 1366. 1, 1367. 1, 1368. 1, 1369. 1, 1370. 1, 1371. 1, 1372. 1, 1373. 1, 1374. 1, 1375. 1, 1376. 1, 1377. 1, 1378. 1, 1379. 1, 1380. 1, 1381. 1, 1382. 1, 1383. 1, 1384. 1, 1385. 1, 1386. 1, 1387. 1, 1388. 1, 1389. 1, 1390. 1, 1391. 1, 1392. 1, 1393. 1, 1394. 1, 1395. 1, 1396. 1, 1397. 1, 1398. 1, 1399. 1, 1400. 1, 1401. 1, 1402

MAITH. 11, 12, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000.

SERPHOR : vide Ziphora.
SERMO Christianorum : vide Loquenda.
SERPENS xneus erigitur, Num. 21, 3. tollitur, & appellatur Nehustan, 4. Regum 18, 4. cuius typum gesserit, Ioan. 3, 1-4.
SIBA : vide Ziba.
SICELEG : vide Ziceleg.
SICR E M filius Hemor Dinam rapit & concubuit cum illa, Gen. 34, 2. n. catur, 14, 26.
SIGNA futurorum, Gen. 9, 12. Exo. 31, 17. Iof. 2, 18. Reg. 2, 34. 10, 2. 2. Reg. 5, 24. 4. Reg. 19, 29. 11, 33, 37. Tob. 3, 7. Luc. 2, 12.
 Signa in memoriis preteritorum, Exo. 12, 1, 3. Num. 15, 38. 16, 13, 40. 17, 10. Iofue 4, 6.
 Signa & miracula sunt, vt per ea omnipotentia, veritas, iustitia, & bonitas Dei innotescat, Exo. 4, 2, 6. 7, 11, 16, 12. Iof. 10, 14. 1. Reg. 1, 4. 17, 14. 18, 38. 20, 13, 28. 4. Reg. 5, 14. 20, 9. Matth. 3, 26. 9, 2. 14, 28.
SIMON rex Amorrhorum concedere noluit vt Israel transiret per fines suos, Num. 21, 22. Deut. 2, 19. percussus est in ore gladii, Num. 21, 24.
SILAS cum Paulo mittitur Antiochiam, Act. 15, 22. protectus est cu Paulo, 1, 40. remanuit Hieroz. 17, 14.
SILERB est vile, Pro. 17, 20. Eccle. 3, 7. Eccle. 20, 6. 32, 12.
SILLO locus in quo fuit domus Dei, Iof. 18, 31. 20, 18. 1. Reg. 1, 3. conueniunt omnes in Silo propter Rubenitas, Iofue 22, 12. de Silo auertitur arca, 1. Reg. 4, 4. Ier. 7, 12. 26, 6.
SIMEON nascitur, Gen. 29, 33. interficit eum Leui Sichemitas, 34, 25. eam ob rem arguuntur a patre, 49, 5. in vinculis teneatur in Aegypto, 42, 25.
SIMON in Bethania excipit Dominum, Matth. 26, 6. Marc. 14, 3. Ioann. 12, 1.
SIMONIA : vide Vendi dona Dei.
SIMPLICIBVS & humilibus reuelat subinde Deus quod abscondit ijs qui sibi videntur sapientes, Isa. 29, 18, 24. 32, 4. Eccle. 9, 11. Matth. 11, 25. Luc. 2, 52. 10, 21. Act. 4, 13. 1. Corinth. 1, 24. 2, 1.
 Simplex & rectus, Gen. 20, 6. Iob 7, 3. Mat. 10, 16. Act. 24, 6. Rom. 16, 18. Eph. 6, 5. Coloss. 3, 22.
SIMVLATIO & hypocrisis canenda, Eccle. 1, 16. 11, 3. 12, 1. 13, 6. Iob 15, 1. 2. Mach. 2, 24. Matth. 23, 1.
SOBRIETAS : vide Temperantia.
SOCIETAS bonorum querenda, meliorum, Hanna, Gen. 29, 16. Leu. 7, 12. Numer. 16, 3. 2, 4. Iof. 18, 12. 2. Par. 19, 2. Iob 31, 1. Plal. 23, 4. 37, 36. 1. Prou. 1, 20. 4, 14. 14, 6. 25, 13. 20, 12. 29, 7. 32, 20. 24, 23. 30, 17. 31, 23. 32, 27. Ier. 16, 2. Eccle. 10, 1. 12, 1. 12, 10. 13, 13. 14, 0. Tob. 3, 5. Matth. 7, 1. Act. 1, 9. 2. Cor. 6, 14. Eph. 5, 11. 2. Tim. 4, 4. Apoc. 18, 4.
SODOMA & Gomorha amonit.

fimo loco sita, Genes. 19, 10. spoliatur, Genes. 14, 11. subuertitur a Domino, Gen. 19, 25. Deut. 29, 23. Sap. 10, 6, 7. Iocundū verba Domini, 18, 20. caula, Ezech. 16, 49.
SOL & Luna creantur, Gen. 1, 16. fuerunt ad imperium Iofue, Iof. 10, 12. retrocessit Sol decem gradibus ad petitionem Ezechia, & preces Iaiiz, 4. Reg. 20, 11. amittet lumen, Matth. 27, 44. Mat. 15, 33. Luc. 23, 44.
SOLICITUDO nimia, Exod. 34, 21. Leuit. 25, 20. Deut. 3, 1. Iob 7, 8. Plal. 54, 23. 144, 15, 16. Prouerb. 10, 5, 13. 25. Matth. 6, 25. 10, 9, 23. 13, 20. 23, 10. 24. Luc. 8, 14. 12, 22. 14, 18. 21, 31. 1. Corinth. 7, 32. Philip. 4, 6. Heb. 13, 15. 1. Pet. 5, 7.
SOMNIA & visiones in quibus olim Deus suam voluntatem aperiebat, Gen. 20, 3. 28, 12. 31, 24. 37, 9. 2. 40, 3. 41, 1. 46, 2. Num. 12, 6. Iudic. 7, 13, 15. 1. Reg. 3, 4. 8, 11. 28, 4. 2. Regum 7, 4. 3. Reg. 3, 5, 15. Iob 7, 13. 33, 15. Dan. 2, 1. 7, 1. 2. Machab. 15, 11, 14. Matth. 1, 20. 2, 12, 13. Act. 16, 9. 18, 9. 23, 11. 27, 23.
 Somnia & visiones quæ non conueniunt cum doctrina Christi & Ecclesie, sunt contemnenda, Deut. 13, 1. Eccle. 5, 2. Eccle. 34, 1. Ierem. 23, 16, 25. 27, 9. 29, 8.
SOROBABEL filius Salathiel, 2. Efd. 12, 1. Mat. 1, 1. Luc. 3, 27. inhabitat templum Domini Ierolozolyma, 1. Efd. 3, 1. 3. Efd. 4, 20. Eccle. 49, 13. genuit Abiud, Mat. 1, 12.
SORORES Christi : vide Fratres.
SORS, Leu. 16, 8. Num. 17, 26, 55. 33, 54. Iofue 7, 14. 18, 10. 1. Reg. 10, 20. 14, 17, 42. 1. Paral. 25, 5. 2. Efd. 11, 1. Prou. 16, 33. 17, 18. Ezech. 21, 12. Iona. 1, 7. Act. 1, 17.
SOSIPATER comes Pauli, Act. 20, 4.
SOSTHENES princeps Synagoge percutitur, Act. 18, 17.
SPE instorum non in temporalibus rebus, sed in Deo eiusq. promissionibus fundatur, Gen. 26, 6. Iudic. 7, 24. 1. Reg. 3, 3. 17, 45. 2. 22, 1. 1. Reg. 20, 28. 1. Par. 17, 13. 2. Par. 25, 7. 32, 7. 16, 7. 15, 20. Iudith 9, 1. Plal. 9, 11. 11, 6. 21, 5. 10. 24. 2. 30, 2. 39, 5. 61, 7. 70, 1. 90, 2. 113, 9. 10, 21. 14, 6. 145, 5. Prou. 3, 1. 12, 12. 28, 25. 30, 5. Sap. 1, 5. 9. Ezech. 2, 12. 11, 9. 12, 9. 34, 24. Iaiiz 26, 4. 29, 19. 31, 1. 31, 17. 32, 17. 40, 30. Ier. 23, 1. 7, 4. 9, 22. 17, 7. 39, 18. Thren. 3, 24. Ezech. 2, 26. Olee 12, 6. Mich. 7, 5, 7. Nahum 1, 7. 1. Mach. 3, 18. Matth. 10, 37. 13, 2. Rom. 8, 2. 2. Cor. 5, 2. Col. 1, 27. 1. Thess. 1, 3. 1. Tim. 1, 17. 6, 17. Heb. 3, 6. 1. Pet. 1, 11.
 Spes non facit nos securos, nec excludit timorem, vide Timor.
 Spes impiorum euanesceat, & in quibus conuulsi, vana sunt omnia, 4. Reg. 18, 11. Iob 8, 1. 1, 2. 14, 12. 17, 24. 20, 9. 28, 1. 31, 2. 32, 1. 33, 2. 34, 1. 35, 1. 36, 1. 37, 1. 38, 1. 39, 1. 40, 1. 41, 1. 42, 1. 43, 1. 44, 1. 45, 1. 46, 1. 47, 1. 48, 1. 49, 1. 50, 1. 51, 1. 52, 1. 53, 1. 54, 1. 55, 1. 56, 1. 57, 1. 58, 1. 59, 1. 60, 1. 61, 1. 62, 1. 63, 1. 64, 1. 65, 1. 66, 1. 67, 1. 68, 1. 69, 1. 70, 1. 71, 1. 72, 1. 73, 1. 74, 1. 75, 1. 76, 1. 77, 1. 78, 1. 79, 1. 80, 1. 81, 1. 82, 1. 83, 1. 84, 1. 85, 1. 86, 1. 87, 1. 88, 1. 89, 1. 90, 1. 91, 1. 92, 1. 93, 1. 94, 1. 95, 1. 96, 1. 97, 1. 98, 1. 99, 1. 100, 1.
SPINÆ appellantur foliiciui nes humi mundi, diuina, & volupciæ vitæ,

Mat. 13, 7, 11. 19, 12. Marc. 4, 11, 13, 23. Luc. 8, 7, 14. 18, 22.
SPYRITVS sanctus promittitur, Isa. 44, 3. Ezech. 11, 19. 36, 26. 39, 29. 100, 23. Mar. 1, 11. Ioan. 7, 39. 14, 16, 26. 15, 26. 16, 7. 16, 13. 16, 14. 16, 16. 16, 17. 16, 18. 16, 19. 16, 20. 16, 21. 16, 22. 16, 23. 16, 24. 16, 25. 16, 26. 16, 27. 16, 28. 16, 29. 16, 30. 16, 31. 16, 32. 16, 33. 16, 34. 16, 35. 16, 36. 16, 37. 16, 38. 16, 39. 16, 40. 16, 41. 16, 42. 16, 43. 16, 44. 16, 45. 16, 46. 16, 47. 16, 48. 16, 49. 16, 50. 16, 51. 16, 52. 16, 53. 16, 54. 16, 55. 16, 56. 16, 57. 16, 58. 16, 59. 16, 60. 16, 61. 16, 62. 16, 63. 16, 64. 16, 65. 16, 66. 16, 67. 16, 68. 16, 69. 16, 70. 16, 71. 16, 72. 16, 73. 16, 74. 16, 75. 16, 76. 16, 77. 16, 78. 16, 79. 16, 80. 16, 81. 16, 82. 16, 83. 16, 84. 16, 85. 16, 86. 16, 87. 16, 88. 16, 89. 16, 90. 16, 91. 16, 92. 16, 93. 16, 94. 16, 95. 16, 96. 16, 97. 16, 98. 16, 99. 16, 100.
 Spiritus Dei docet mentes, Exo. 4, 12. Plal. 51, 8. Isa. 54, 13. Matth. 10, 20. Marc. 13, 11. Luca. 12, 11. 14, 14. Ioan. 6, 63. 14, 16, 26. 15, 26. 16, 13. Rom. 8, 16, 10. 2. Cor. 1, 22. 5, 5. Eph. 1, 14. 4, 20, 21. 1. Ioan. 2, 27.
 Spiritus probandi sunt vtum a Deo sint, Iudith 9, 22. 1. Cor. 14, 29. 1. Thess. 5, 21. 1. Ioan. 4, 1.
SPONSVS spiritualis est Christus, Isa. 54, 1. 62, 4. Ier. 31, 22. Ezech. 16, 3. Matth. 9, 17. 25, 1. Marc. 2, 19. Luc. 1, 34. Ioan. 3, 29. 2. Cor. 11, 2. Eph. 5, 24. Apoc. 19, 7. 21, 2.
 Sponsa Christi, vide Ecclesia.
STEPHANVS eligitur, Act. 6, 5. accusatur, 6, 11. respondet ad accusationem, 7, 1. lapidatur, 7, 57.
STVLTITIA, Prou. 14, 29. 20, 3. 26, 6. 27, 22. Baruch 3, 2. Eccle. 10, 2. Eccle. 33, 5. Matth. 7, 26. 28. Marc. 7, 22. Eph. 1, 4.
 Stultitia est apud Deum sapientia hominis mundi, 1. Cor. 1, 18. 3, 19.
 Stultorum corda in eorum sunt ore, & contra sapientum os in corde est, Eccle. 21, 21.
SVBEDITORVM officium, Exo. 10, 28. 28. Num. 16, 8. Iofue 1, 16. 2. Efd. 5, 16. Baruch 1, 11. Prouerbiu. 13, 13. 20, 2. 24, 21. 25, 6. Eccle. 8, 2. 10, 16. Ierem. 20, 7. Matth. 17, 24. 22, 16. 23. Luc. 20, 22. Rom. 13, 17. 1. Thess. 5, 12. 1. Tim. 3, 1. Heb. 1, 17. Tit. 3, 1. 1. Pet. 2, 13.
SUPERIORVM, iudicium, & rectorum officij & potestas in iudicijs, Gen. 2, 6. Exod. 1, 8. 7, 5. 18, 11. 17, 12. 8. Leu. 24, 10, 23. Num. 11, 16, 24. 25, 8. 27, 15, 18. Deut. 1, 17. 17. 17. 19, 17. Iof. 1, 10. Iudic. 2, 7. 16. 1. Regum 10, 1. 3. Reg. 3, 7. 2. Par. 19, 8. Iob 39, 17. 14. 30. Plal. 81, 8. Prou. 8, 15. 11, 34. 12, 24. 16, 10. 20, 5. 28, 15. 29, 4. 31, 1. 34. Eccle. 10, 11. 3. Sap. 1, 6. 10, 2. 24. 11, 18. Iaiiz 1, 23. 20, 3. 32, 10. 1. 32, 1. Ierem. 3, 26. 22. 27, 2. Ezech. 22, 6. 35, 9. Dan. 2, 1. Olee 13, 10. Mach. 3, 19. Mat. 22, 17. 23. 26, 51. Luc. 20, 22. Ioan. 3, 1. 19, 11. 3. Corin. 15, 24. Rom. 12, 8. 13, 1. 2. Timoth. 2, 1. Tit. 1. Hebr. 13, 17. 1. Pet. 2, 13. Vide Rex, Index.
SUPERBIA prohibetur, committitur, & puniunt, Gen. 3, 17. 11, 5. 7. Exo. 5, 14. 6. 1. Reg. 17, 4. 4. Reg. 19, 19. 1. Iob 4, 14. Iudith 9, 16. 13. Prou. 6, 17. 11, 3. 13, 10. 15, 25. 16, 5. 18, 12. 21, 6. 29, 23. Eccle. 10, 9. 11, 16. 25, 4. Iaiiz 3, 11. 17. 9, 8. 10, 8. 14, 9. 18, 6. 37, 24. 19, 25. 47, 8. Ier. 49, 24. Ezechiel. 16, 42. 28, 22. 31, 10. Dan. 4, 12. 5, 22. Abdia. 1, 1. Malach. 2, 11. 2. Mach. 3, 4. Luc. 1, 47. 10, 15. 17, 14. 21, 11. 22, 24. Act. 12, 21. Rom. 1, 30. 11, 20. 2. Timoth. 3, 2. 1. Pet. 5, 5. 2. Pet. 2, 18. Iud. 16. Apoc. 1, 18.
SVSANNA histona, Dan. cap. 13.

temporalia, minimè laudanda, Prou. 21, 25 † 15, 13 † 17, 22. Eccli. 30, 22 † 38, 19. 1. Machab. 6, 8. 2. Cor. 7, 10.

TRYPHON partium Alexandri transiit ad Emalchuef Arabem, 1. Mach. 11, 39 cupiens regnum Antiochi occupare, & fingens se amicum apud Ptolemaida, dolo capit Ionathan, 12, 39, 49. à Simone accepta pecunia Ionathan occidit cum filiis, 12, 19, 23. interimit Antiochum filium Alexandri, 13, 31.

TV B A clangent angeli in consummatione seculi, Matth. 24, 31. 1. Cor. 15, 52. 1. Thess. 4, 16.

V

VÆ vz, quibus & quas ob causas interterminetur Scriptura, Num. 2, 29. Eccli. 4, 10 † 10, 16. Isaiz. 1, 4, 24 † 39, 21 † 5, 8, 14 † 6, 5 † 10, 1 † 17, 12 † 14, 1 † 24, 16 † 28, 1 † 29, 1 † 30, 1 † 31, 1 † 33, 1 † 39, 1. Item. 4, 31 † 13, 27 † 22, 1 † 23, 1 † 45, 1 † 48, 1. Ezech. 6, 11 † 13, 18 † 16, 23 † 30, 2 † 34, 1. Osee 7, 13. Joel 1, 15. Amos 5, 18 † 6, 1. Mich. 2, 1. Nahum 3, 1. Abac. 2, 6, 12. Soph. 2, 5 † 3, 1. Iudith 16, 60. Eccli. 2, 14 † 41, 11. Matth. 11, 21 † 12, 7 † 23, 13. Luc. 6, 24 † 10, 13 † 11, 24 † 17, 1. 1. Cor. 9, 16. Iud. 11. Apoc. 3, 13 † 9, 22 † 11, 14 † 12, 12 † 18, 10, 16.

VASTHI Ipernit regis imperium, & ab eo repudiatur, Esther 1, 9, 19.

VENDI non debent dona Dei. 4. Reg. 5, 22, 16. Dan. 5, 17. Matth. 10, 8. Act. 8, 20 † 10, 35. 1. Cor. 9, 15. 2. Cor. 11, 9 † 12, 13. quare Emere.

VENTER pro Deo eligitur, Rom. 16, 18. Phil. 3, 19.

VERBVM Dei semper ob oculos ponendum, Deut. 4, 1 † 6, 6, 17 † 11, 18. Num. 15, 19. Psalm. 1, 8. Prou. 3, 1 † 4, 1, 20 † 6, 20 † 7, 1.

à Verbo Dei non recedendum, Deut. 4, 2 † 5, 12 † 28, 14. Iosue 1, 7 † 13, 6. Prou. 4, 27. Isaiz 30, 21.

Verbum Dei vniuersum non est scriptis traditum, Ioan. 1, 26 † 20, 21 † 21, 25. 1. Cor. 11, 14. 2. Thess. 2, 15. 2. Ioan. 12, 3. Ioan. 18.

Verbum Dei, non audiendum solum & loquendum, sed & corde credendum, & factis præstandum, Deut. 5, 1, 27 † 6, 1 † 11, 12. Isa. 29, 18. Ezech. 33, 31. Matt. 5, 22 † 7, 24 † 15, 3 † 28, 20. Luc. 6, 47 † 11, 28 † 12, 47. Ioan. 13, 17. Hebr. 4, 2. Iac. 1, 22.

Verbi Dei contemptus, & punitio eius, 3. Reg. 13, 4. 4. Reg. 17, 14, 19. 2. Par. 30, 6, 10 † 6, 15. Prou. 1, 24, 29 † 28, 9. Isa. 24, 14 † 30, 9, 14 † 65, 10 † 66, 4. Ierem. 2, 7 † 5, 12, 20 † 7, 13 † 16, 9 † 19, 4. Ez. 25, 4. Ezech. 33, 30. Matth. 14, 1 † 11, 20. Luc. 10, 10. Act. 13, 45 † 17, 6. Roman. 1, 26, 17, 28. 2. Thess. 2, 10. Hebr. 2, 3. vide Inobediencia.

Verbum Dei manet in æternum, Numer. 2, 19. Tob. 14, 6. Psal. 32, 11 † 114, 2 † 113, 8, 2. Isaiz. 40, 8 † 5, 16 † 54, 10. Mat. 5, 1 † 24, 35. Marc. 13, 31. Luc. 16, 17 † 1, 31. 1. Pet. 1, 25.

Verbum Dei quante sit virtutis & effectus, Gen. 1. Psal. 32, 9. Iob 18, 17. Iai. 46, 10 † 55, 11. Mat. 8, 13, 6. Mat. 13, 27. Luc. 5, 13, 24 † 8, 24 † 18, 42.

Verbum Dei tibi animæ, Deut. 8, 3. Sap. 16, 26. Ier. 15, 16. Ezech. 3, 3. Mat. 4, 4. Luc. 4, 4.

Verba sunt ponderanda & non leniter effutienda, Psal. 111, 4. Prou. 15, 2, 23 † 13, 1 † 20, 15 † 17, 27 † 1, 23, 25, 11. Eccli. 5, 2 † 12, 10. Eccli. 5, 12 † 10, 7 † 23, 7 † 28, 29 † 12, 18. Matt. 12, 36. Coloss. 4, 6. Iac. 1, 19.

VERITAS, Isaiz 59, 15 † Efd. 3, 12 † 4, 13. 4. Efd. 1, 17. Zach. 8, 16. Ephes. 4, 25.

VESTIENDI sunt nudi, Isa. 58, 7. Tob. 1, 17. Ezech. 18, 7. Matth. 23, 36: vide Eleemofyna.

Vestium abusus: vide Abusus.

Vestes scindere, Genef. 44, 13. Ios. 7, 6.

Iud. 11, 35. 1. Reg. 4, 12. 2. Reg. 13, 11. 3. Reg. 21, 27. 4. Reg. 5, 7 † 6, 30 † 11, 14 † 18, 37 † 19, 1 † 22, 11, 19. Esther 4, 1. Ier. 36, 24. Ios. 2, 13. 1. Machab. 2, 14 † 3, 47 † 4, 31 † 11, 71. Matth. 26, 65. Act. 14, 13 † 16, 12.

VIA per quam iusti ambulant quæ & qualis sit, Psal. 118, 5. Prou. 3, 6, 17, 16, 5, 17. Eccli. 5, 12. Isa. 26, 7 † 30, 11 † 35, 8 † 40, 3. Ier. 31, 21. Osee 14, 10. 1. Thess. 4, 1. Heb. 12, 13.

Via iustorum à Domino dirigitur, Tob. 4, 20. Psal. 16, 5 † 24, 4 † 118, 35. Prou. 4, 12, 18 † 11, 6 † 16, 9 † 20, 24. Isa. 49, 17. Ier. 10, 23. Mich. 4, 2.

Via iustorum remunerationem à Deo expectat, Psal. 24, 12. Prou. 12, 28. Ier. 6, 16 † 7, 3.

Via impiorum qualis, Psal. 118, 3. Prou. 4, 19, 26, 27 † 12, 15 † 21, 2 † 22, 5. Isa. 37, 10.

Vix impiorum exitus & finis, Iob 6, 18. Prou. 14, 12 † 28, 18. Eccli. 2, 16 † 21, 11. Ier. 1, 36 † 4, 18.

VICTORIA à Deo expectanda, est, Genef. 14, 14. Exod. 17, 9. Deuter. 7, 18. Iosue 1, 6. Iudic. 7, 7. 1. Reg. 14, 6 † 17, 35. 2. Paral. 14, 11 † 16, 8 † 24, 24 † 25, 8. Psalm. 117, 16. Prouerb. 21, 31. Iudith 9, 15.

Victoria potiuntur pauci contra multos, Genef. 14, 14. Iudic. 7, 2, 4. Ios. 1, 11, 7. 1. Reg. 14, 6, 14. 2. Paral. 13, 14 † 14, 11, 12 † 24, 24. 1. Machab. 3, 16, 22 post partem victoriam triumphus instituitur, Numer. 31, 13. Iudic. 11, 34. 1. Reg. 18, 6. 2. Machab. 5, 7.

VIDVIS beneficiendum est, Exo. 22, 22. Deut. 16, 14 † 24, 17, 19 † 26, 12 † 27, 19. Iudith 16, 23. Iob 24, 3 † 31, 16. Eccli. 4, 10. Isa. 1, 23. Ier. 22, 3. Zach. 7, 10. Malach. 3, 5. Matth. 23, 14. 1. Tim. 5, 3, 16. Iac. 1, 27.

Viduas pias quid deceat, Iudith 8, 4. Luc. 2, 37. 1. Tim. 5, 3, 5. Tit. 2, 3.

VIGILARE, vide Aduentus Domini.

VINDICTA soli Deo eiusq. ministris ac magistratui commissæ, unde & alijs est prohibita, Gen. 9, 4. Ier. 17, 13. Iudith 32, 35. Iudith 8, 20 † 10, 20. Psalm. 7, 9, 13 † 92, 1. Prou. 17, 11. Iob. 22, 24, 29 † 28, 22. Eccli. 2, 1. Ezech. 25, 12, 14. Nahum 1, 2. Matth. 5, 39. Luc. 9, 54 † 18, 6, 7, 9. Rom. 12, 19. Galat. 5, 10. 1. Thess. 5, 15. 2. Timot. 4, 14. Hebr. 6, 30. 1. Ier. 39, 2. Iac. 5, 4. Apoc. 6, 10. vide Remissio.

VINEA, Genef. 9, 10. Deut. 19, 24. Isa. 5, 1. Cant. 8, 11. Matth. 20, 1 † 21, 33. VIRGINITAS commendatur, Matth. 19, 12. 1. Corinth. 7, 25. Apocal. 14, 4.

Virginitas præferitur coniugio, 1. Cor. 7, 38, 40.

Virgines seruantur, Num. 31, 18 † 21, 11.

Virgines olim vt nunc conclusæ, 2. Machab. 3, 19.

VISITARE & consolari infirmos seu ægrotos, opus misericordie, Gen. 48, 1. 4. Reg. 3, 25 † 13, 14. Iob 2, 21. Psal. 40, 4. Eccli. 7, 3. Eccli. 7, 28 † 18, 13. Matth. 25, 37, 40. Ioan. 11, 3 † 12, 9. 2. Corinth. 1, 4.

VISERE Sanctos desiderat Paulus Rom. 1, 11 † 15, 23, 32. Gal. 4, 20. 1. Thess. 2, 17.

VITA fidelium ad quam regulam sit influenda, Gen. 17, 1. Exod. 20, 11. Leu. 11, 44 † 19, 2 † 20, 7, 29 † 21, 8. Mat. 5, 43 † 11, 29. Luc. 6, 36. Ioan. 12, 26 † 13, 13 † 14, 12 † 21, 15. Roman. 6, 4 † 6, 29 † 13, 14 † 15, 2. Ephes. 2, 9 † 4, 1, 23 † 5, 19. Phil. 1, 27 † 2, 15, 14. Coloss. 2, 6 † 3, 9, 12. 1. Thessal. 4, 7. Tit. 2, 11 † 3, 8. Heb. 12, 2. 1. Pet. 1, 15 † 2. † 3, 17 † 4, 8. 1. Io. 3, 7 † 2, 6.

Vix humanæ breuitas & vanitas, Genef. 3, 19. 2. Reg. 14, 14. 1. Paralip. 29, 15. Iob 3, 20 † 7, 6 † 8, 9 † 9, 25 † 13, 28 † 14, 1. Psal. 38, 6 † 89, 5, 9 † 101, 26, 12 † 102, 15 † 108, 23 † 133, 4. Eccli. 2, 23 † 3, 10 † 7, 1. Sap. 2, 5 † 9. Eccli. 14, 10 † 17, 31 † 18, 8 † 4, 10 † 45, 1. Tob. 4, 23. Isa. 40, 6. Luc. 2, 18. Eph. 5, 16. Heb. 13, 14. 1. Pet. 1, 14. Iac. 1, 10 † 4, 14.

Vitam pro fratribus ponere, Esther 4, 15. Iudith 13, 35. Ioan. 15, 13. 1. Ioan. 3, 16.

VITIS, Gen. 49, 11. Iud. 9, 12. Zach. 3, 10. 1. Mach. 1, 12. Ioan. 15, 1. Vitis palmetes appellatur populus Israeliticus, Osee 10, 1. Ioan. 15, 5.

VITVLVS enigitur in idolum, Exo. 12, 4. Deut. 9, 16. 3. Reg. 12, 28. 4. Reg. 19, 29 † 17, 16. Psal. 105, 19. Osee 8, 5. Act. 7, 30.

VIVENDVM Deo, nõ sibi, Rom. 14, 7. 2. Corinth. 5, 15. Gal. 2, 20. 2. Thess. 5, 10. 1. Pet. 4, 2.

VNCTIONIS extreme sacramentum, Iac. 5, 14.

VOLUNTAS nostra accommodanda voluntati diuinæ, 1. Reg. 3, 18. 2. Reg. 10, 12 † 15, 6. 1. Mach. 3, 6. Matt. 6, 10 † 26, 36. Mat. 14, 36. Luc. 22, 42. Act. 24, 14. 1. Cor. 4, 19. Heb. 6, 3. Iac. 4, 15. vide Abnegatio.

Voluntatis Dei, Mat. 7, 21 † 12, 50. Mat. 13, 4. Ioan. 6, 39. Rom. 12, 2. Ephes. 5, 17. Col. 3, 9. 1. Thess. 4, 3. 1. Tim. 2, 4. 1. Ioan. 2, 7.

Voluntas Dei non est vt aliquis peccet, Ezech. 18, 23. Ioan. 6, 39. 1. Timot. 4, 2. 1. Pet. 1, 9.

Voluntatem pro opere acceptat Deus, Gen. 20, 36. 6. 22, 2. 2. Reg. 11, 14 † 12, 9. 3. Reg. 2, 19. vide Cor.

VOLVPTAS carnis, vide Concupiscentia.

VOTVM, Genef. 28, 20. Leu. 1, 2. 1. Num. 6. † 21, 2 † 30. Deut. 23, 21. Iudic. 11, 30.

INDEX BIBLICVS.

17, 30. 1. Reg. 1, 17. 2. Reg. 15, 8. Psal. 75, 12. Ecclesi. 5, 3. Baruch 6, 34. Matt. 14, 7. Aq. 19, 18. 21, 23. 23, 12.
Votum castitatis seruandz, seu nō cognoscendi virum, Luc. 1, 34.
non sine damnatione violatur, 1. Tim. 5, 12.

VRIAS defert litteras Davidis ad Ioab, 2. Reg. 11, 14.

Vnas prophetat contra Ierusalem, ideoq. eductus de Aegypto, occiditur a Ioachim, 1. Jer. 26, 20, 23.

Vnas Sacerdos iuxta praeceptum regis Achaz extruit altare, 4. Reg. 16, 11.

VRIEL angelus Dei, 4. Eld. 4, 1. 5, 20.

VSLA rex Iuda pugnat aduersus Philistinos, sumit sibi officium Sacerdotis; adulere volens incensum, lepra punitur, moritur, 1. Paral. 26, 17, 20, 23. appellatur Azanas, 4. Reg. 15, 1. appellatur Ozias, Matth. 1, 9.

VSVRA, Exod. 22, 25. Levit. 25, 35. Deut. 23, 19. 2. Esd. 5, 7. Psal. 14, 5. Prou. 22, 16. 23, 8. Ierem. 15, 10. Ezech. 18, 8, 13. 21, 12. Luc. 6, 34. 19, 8.

VXORIS officium, Gen. 2, 22. 1, 16. Num. 10, 7, 13. Deut. 22, 5. Esther 1, 10.

Tob. 10, 12. Prou. 11, 16. 12, 4. Isa. 3, 15, 17. 1. Cor. 7, 2. 11, 5, 9. 14, 34. Eph. 5, 22. Coloss. 3, 18. 1. Timoth. 2, 11. 3, 11. 5, 2, 10. Tit. 2, 4. 1. Pet. 3, 1. vide Mariti officium.

Z

ZACHÆVS excipit Christum suis redibus, Luc. 19, 6.

ZACHARIAS filius Ioiadæ sine Barachiz sacerdotis lapidatur, 2. Par. 24, 20. Matth. 23, 35.

Zacharias propheta tempore Danti, Zachar. 1, 1.

Zacharias pater Ioannis Baptistæ, Luc. 1, 5.

ZADOCH filius Abiathar fit summus Sacerdos, 3. Reg. 2, 35.

ZALPHAAD filiz postulant hereditatem, Numer. 27, 1, 7. 16, 2. Iosue 17, 9.

ZARVIA filia Isai soror Davidis genuit Abisai, Ioab, & Asael, 2. Reg. 2, 18. 1. Paral. 2, 16.

ZEBEDÆVS pater Iacobi & Ioannis, Matth. 4, 21. vxoreius Salome intercedit pro filiis apud Christum,

Matth. 20, 20.

ZEBEE & Salmata reges Madianitarum capiuntur, Iudic. 7.

ZEDECIAS, qui & Mathanias, patruus Ioachim substituitur pro eo in regno Iuda, 4. Reg. 24, 18. Ier. 37, 1. obsessa a Nabuchodonosor Ierusalem, Zedecias effossis oculis ac vinctus, necatq. coram se filiis, in Babylonē ducitur, 4. Reg. 25, 1, 6, 7. Ierem. 39, 4, 7. 52, 3. quemadmodum ei prdictum erat, 1. Jer. 27, 12. 37, 16. Ezech. 12, 3. 17, 16. 21.

ZELVS & Zelotypia, Gen. 34, 2, 25. 27. Exod. 32, 19, 27. Num. 25, 7. Iud. 20, 1, 8. 1. Reg. 17, 6. 15, 11, 32. 3. Reg. 18, 40. 19, 10, 14. 4. Reg. 10. 1. Mach. 2, 24. Matth. 21, 12. Ioan. 2, 17. Aq. 9, 1. Philip. 3, 2.

ZIBA seruus Saulis constituitur procurator Miphiboseth, 2. Regum 9, 9. donantur ipsi omnia bona Miphiboseth, 16, 2. procedit obuiam regi David, 19, 17.

ZILELEG donatur regi David, 1. Reg. 27, 5. exurit ab Amalechitis, 30, 1.

ZIPHORA vxor Moyse, Exod. 2, 21. circumcidit filium suum, 4, 25.

ZOROBABEL, vide Sorobabel.

FINIS.

Errata nonnulla, qua preli vitio irrepserunt, sic corrige.

pag. 20. col. 2. lin. 50. in, in. pag. 36. col. 2. lin. 34. reduxeto, reduzero. pag. 47. col. 2. lin. 29. occurerunt, occurrerunt. pag. 54. col. 2. lin. 33. iumentorurum, iumentorum. pag. 56. col. 2. lin. 13. in, in. pag. 57. col. 2. lin. 2. Eactum, Factum. pag. 101. col. 2. lin. 27. Sancticare, Sanctificare. pag. 154. col. 2. lin. 40. xquitatus, equitatus. pag. 161. col. 2. lin. 29. apprehdeent, apprehendent. pag. 170. col. 1. lin. 32. vebum, verbum. pag. 179. col. 1. lin. 53. Laffa, laffa. pag. 209. col. 2. lin. 30. virbem, vrbem. pag. 216. col. 2. lin. 29. sacerdotes, sacerdotis. pag. 231. col. 2. lin. 31. Dominns, Dominus. pag. 256. col. 2. lin. 12. obpressit, opprellit. pag. 261. col. 2. lin. 31. abfalom, Absalom.

R E G I S T R V M.

★ * A B C D E F G H I K L M N O P Q R S T E X Y Z,

Aa Bb Cc Dd Ee Ff Gg Hh Ii Kk Ll Mm Nn Oo Pp Qq Rr Ss
Tt Vv Xx Yy Zz,

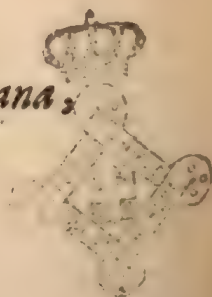
Aaa Bbb Ccc Ddd Eee Fff Ggg Hhh Iii Kkk Lll Mmm Nnn
Ooo Ppp Qqq Rrr Sss Ttt Vuu Xxx Yyy,

a † † †.

Omnes sunt Quaterniones, præter ★, qui est Duernio, & *, qui est Ternio, & a, & † †, Quinterniones.

R O M Æ,
Ex Typographia Apostolica Vaticana,
M. D. XCII.

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY

ASTOR LENOX TILDEN FOUNDATION

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY

ASTOR LENOX TILDEN FOUNDATION

1000 7th Ave. New York, N.Y.

Open from 10 A.M. to 5 P.M.

NEW YORK

1000 7th Ave.

New York, N.Y.

